

Biblia

în Versiune Actualizată

**LEXICOGRAFIC
FRAZEOLOGIC
ORTOGRAFIC
TOPIC**

CONFORM LIMBII ROMÂNE LITERARE

Redactată de:
Viorel Silion

www.BibliaBVA.ro

București

2015

BVA, Ediția: August 2015

Corectură text: 2016-02-03

Copyright © 2015, Viorel Sillion

Internet: www.BibliaBVA.ro

E-mail: ViorelSillion@gmail.com

Telefon: 0765-743506

CUPRINS

Cuprins	3
Prefață	5
VECHIUL TESTAMENT	14
Geneza	14
Exodul	76
Levitic	128
Numeri	166
Deuteronom	219
Iosua	265
Judecători	296
Rut	327
1 Samuel	332
2 Samuel	372
1 Regi	405
2 Regi	444
1 Cronici	482
2 Cronici	519
Ezra	565
Neemia	578
Eстера	597
Iov	607
Psalmii	638
Proverbe	715
Oratorul	743
Cântecul Cântecelor	753
Isaia	758
Ieremia	819
Lamentările lui Ieremia	888
Ezechiel	894
Daniel	957
Osea	978
Ioel	987
Amos	991
Obadia	999
Iona	1001
Mica	1004
Naum	1010
Habacuc	1013
Țefania	1016
Hagai	1019
Zaharia	1022
Maleahi	1033

NOUL TESTAMENT	1037
Vestea Bună oferită de Matei	1037
Vestea Bună oferită de Marcu	1076
Vestea Bună oferită de Luca	1103
Vestea Bună oferită de Ioan	1145
Faptele apostolilor	1175
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor romani	1217
Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni	1238
A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni	1258
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor galateni	1271
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor efeseni	1278
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor filipeni	1285
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor coloseni	1290
Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni	1295
A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni	1299
Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei	1302
A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei	1308
Epistola apostolului Pavel trimisă lui Tit	1312
Epistola apostolului Pavel trimisă lui Filimon	1315
Epistola trimisă creștinilor evrei	1316
Epistola lui Iacov	1330
Prima epistolă a apostolului Petru	1335
A doua epistolă a apostolului Petru	1341
Prima epistolă a apostolului Ioan	1345
A doua epistolă a apostolului Ioan	1350
A treia epistolă a apostolului Ioan	1351
Epistola lui Iuda	1352
Revelația primită de Ioan	1354

PREFAȚĂ

Cu ajutorul lui Dumnezeu, încă o versiune a Bibliei își face simțită prezența în spațiul creștinesc românesc al secolului douăzeci și unu. Suntem recunoscători Celui care a făcut posibilă această apariție – dorită și așteptată de cel puțin douăzeci de ani!

Istoria versiunilor Scripturilor începe odată cu anul 300 înainte de Cristos – în orașul egiptean Alexandria. Până atunci, de aproximativ 1500 de ani, evreii aveau și multiplicau scrierile religiei lor numai în „versiunea” în care fuseseră realizate inițial. Dar schimbările istorice (politice, culturale, sociale și economice) i-au făcut conștienți pe iudei de nevoia apariției unei noi versiuni – în limba imperiului care domina de mult timp lumea cunoscută atunci. Așa a apărut prima traducere a „Bibliei” (formată în acele vremuri doar din scrierile „Vechiului Testament”) care s-a numit „Septuaginta”. Erudiții evrei au tradus Scripturile iudaice din limba ebraică și (parțial) din limba aramaică, în limba greacă (veche). Deci Septuaginta este cea mai veche versiune-traducere a „Vechiului Testament”, realizată într-o limbă „cultă” și de circulație „mondială” a timpului apariției ei. Acestea au fost Scripturile pe care le-au citit și din care au citat atât Fiul lui Dumnezeu când a venit și a trăit în lumea noastră, cât și discipolii (apostolii) Săi.

Secolul patru după Cristos reprezintă un nou punct de reper în istoria versiunilor Bibliei. Până atunci, toată Biblia – așa cum o cunoaștem astăzi – (inclusiv „Noul Testament”) fusese deja scrisă și canonizată. Scripturile „Vechiului Testament” au fost scrise inițial în limba ebraică și parțial în cea aramaică – traduse ulterior în limba greacă veche; iar cele ale Noului Testament fuseseră scrise în limba greacă populară a secolului întâi după Cristos. Totuși, Imperiul care de mai multe sute de ani domina lumea cunoscută, era cel Roman. Atunci, pentru prima dată în istoria versiunilor-traducere ale Bibliei, Ieronim a avut inițiativa realizării întregii Biblii – de această dată în limba latină. Așa a apărut în secolul patru versiunea Bibliei numită „Vulgata”. Ea urma să fie folosită multe sute de ani în Biserica Catolică.

Vremea imperiilor lumii s-a sfârșit odată cu formarea și apariția statelor naționale (inițial în Europa). Fiecare stat și-a dezvoltat o limbă proprie, distinctă. Acum, în noile condiții istorice, deși Biblia era cartea care ar fi trebuit să ghideze popoarele creștine, limba în care fusese ea tradusă integral cândva, devenise una „moartă”. Latina nu mai era folosită și nici cunoscută decât de foarte puțini erudiți europeni. Astfel, popoarele creștine erau private tocmai de ce aveau ele nevoie cel mai mult. Prin reprezentanții ei conducători, biserica „administra” poporul Biblia doar în clădirea specifică actului cultic, unde oamenii o auzeau citită (de cele mai multe ori chiar cântată!) într-o limbă pe care aproape nimeni nu o mai înțelegea... În aceste condiții s-a născut ideea traducerii Bibliei în limba națională a fiecărui popor. Din această

perspectivă, secolul șaisprezece este un alt punct de reper în istoria versiunilor-traduceri ale Bibliei. Atunci, pentru prima dată, oamenii unuia dintre popoarele Europei au avut privilegiul să țină în mână și să poată citi Biblia în propria lor limbă. Este vorba despre vorbitorii de limbă germană. Cel care s-a implicat astfel primul în munca de traducere a Bibliei în limba poporului lui, a fost reformatorul religios protestant german Martin Luther.

Fiecare popor a avut un moment istoric în care, pentru prima dată, Biblia a fost tradusă și tipărită în limba pe care o vorbeau oamenii acelor vremuri.

Pentru români, prima traducere completă a Bibliei în limba română a fost făcută în anul 1688. Ea este cunoscută ca *Biblia de la București*, realizată de frații Radu și Șerban Greceanu, susținuți de Șerban Cantacuzino și de Constantin Brâncoveanu.

Dar limbile naționale în care a fost tradusă Biblia pentru prima dată, nu sunt statice, ci într-o continuă schimbare. Ele își modifică în timp Lexicul (vocabulary), Ortografia, Punctuația, Topica și chiar Gramatica. Datorită acestei realități lingvistice, noi trăim epoca versiunilor Bibliei în cadrul aceleiași limbi naționale. Pentru limba română, începând cu anul 1688 și până în prezent, au apărut aproximativ 23 de versiuni ale Bibliei. Vocabularul (cuvintele) formează principalul motiv pentru apariția lor.

În anul 1995, la absolvirea Facultății de Teologie Baptistă cu dublă specializare (Teologie – litere: Limba română) din Universitatea București, Teza de licență pe care am obținut nota maximă s-a numit „Un GLOSAR al Bibliei, versiunea Dumitru Cornilescu”. Acea Teză de licență conține peste 600 de termeni ai limbii române specifice acestei versiuni care nu mai aparțin lexicului literar actual. Ea mai conține și cuvinte care datorită evoluției limbii, au nevoie de explicații atunci când mai sunt folosite sau (re)găsite astăzi în anumite texte de limbă română veche. Acestea pot fi cuvinte rare, învechite, neobișnuite, negeneralizate în limbă sau cu o foarte mică frecvență chiar și în limba literară – fapt care le face prea puțin sau deloc cunoscute și, deci, neînțelese. Au mai fost selectați și termenii simțiți ca foarte duri în limbajul actual (de exemplu: drac, balegă, curvă etc.), arătându-li-se echivalentele lor contemporane mai „blânde”. Acolo unde a fost posibil, s-a urmărit cu precădere evidențierea sinonimelor, iar în unele cazuri s-a recurs chiar și la o explicare sau la o definiție diferită de cea realizată prin indicarea sinonimiei. Acest GLOSAR a fost primul pas făcut pe drumul realizării unei noi versiuni a Bibliei în limba română literară actuală, versiune care urma să se numească „Biblia în Versiune Actualizată” („BVA”).

De atunci au trecut aproximativ douăzeci de ani. Ce a fost cândva doar un vis și mai mult o utopie, acum a devenit o realitate – cu ajutorul lui Dumnezeu și ca rezultat al unei munci perseverente în toți acești ani.

Au trecut aproximativ nouăzeci de ani de când creștinii protestanți și neoprotestanți folosesc Biblia în versiunea lui Dumitru Cornilescu. Conform specialiștilor, după cel mult treizeci de ani, orice versiune a Bibliei trebuie să

fie reeditată într-o formă revizuită măcar din punct de vedere lexicografic. Dar din diferite motive, acest lucru nu s-a întâmplat și cu versiunea Cornilescu. În tot acest timp, dinamica limbii române a condus la „îmbătrânirea” și la ieșirea din uzul curent a unor cuvinte și/sau expresii – fapt care a produs progresiv îngreunarea considerabilă a înțelegerii vocabularului acestei versiuni. Generația tânără de astăzi este cea care simte mai mult ca oricare alta acest inconvenient. Reprezentanților acestei generații le este dedicată noua versiune a Bibliei numită cu inițialele BVA. Ea apare ca să le respecte dreptul pe care l-au avut generațiile din trecutul apropiat – accesul la Cuvântul lui Dumnezeu tradus în limba română literară „la zi” (actuală) și de cea mai bună calitate.

În istoria apariției versiunilor Bibliei, există trei moduri distincte de formare și de expunere a textului biblic: (1) literal, (2) parafrizat și (3) prin echivalent dinamic.

Metoda literală se distinge printr-o asemănare aproape perfectă între original și „traducere” în ce privește numărul de cuvinte folosite și ordinea lor în propoziții, respectiv a propozițiilor în fraze. Această metodă are de multe ori un mare deficit de inteligibilitate pentru cititorul limbii în care este făcută traducerea – din cauza unor nepotriviri în ce privește regulile lingvistice existente în cele două limbi diferite. A fi astfel „literal”, presupune obligatoriu a fi în același timp cel mai puțin literar și, deci, cu cele mai reduse șanse de înțelegere a textului.

Metoda parafrării abundă de „fantezie” verbală, folosind „liber” cuvintele (de regulă, mult mai multe decât în textul de plecare) despre care traducătorul consideră că exprimă ideea cuvintelor textului original.

Echivalentul dinamic este cea mai eficace dar și cea mai pretențioasă metodă de expunere (prin traducere) a textului cărților Bibliei. Ea presupune folosirea celor mai adecvate cuvinte și/sau expresii care sunt echivalente în cele două limbi. Acest fapt înseamnă că textul realizat astfel nu va avea neapărat același număr de cuvinte ca în original (cum este în varianta literală), dar nici exagerat de multe (ca cea parafrazată).

BVA este una dintre puținele versiuni integrale ale Bibliei care a redat textul preponderent în forma „echivalentului dinamic”. Scopul urmărit a fost facilitarea înțelegerii lui.

Dincolo de actualizarea vocabularului acestei versiuni, există două „schimbări” care vor atrage atenția cititorului avizat – una regăsită în mod special în Vechiul Testament, iar cealaltă în Noul Testament.

Vechiul Testament nu mai conține numele ebraic al lui Dumnezeu (IHVH) scris cu românescul „Domnul”. Acest cuvânt (folosit forțat ca substantiv nume propriu) a fost și va rămâne o încercare nereușită a vechilor traducători de limbă română care, practic, nu au avut alt „echivalent” pentru cuvântul original din ebraică. Deși știm din explicația biblică ce semnifică el (și că se „traducea” chiar și în ebraică, de la început, cu mai multe cuvinte precizate de Dumnezeu lui Moise), nu avem în limba română niciun cuvânt

sinonim! În acest caz, singura posibilitate de „traducere” (de această dată, „literală”) este transliterarea – adică scrierea cu literele limbii de sosire astfel încât citirea lui să redea sonor exact pronunția din limba de plecare. Dar pentru că în funcție de adăugarea vocalelor tetragramei IHVH există două posibilități de pronunțare (IeHoVaH sau IaHVeH), acest nume al lui Dumnezeu apare în BVA ca „Iahve”.

În Noul Testament, cuvântul „biserică” a fost înlocuit cu termenul „comunitate” în mai multe variante (sintagme), așa cum cerea contextul.

Până la apariția scrierilor Noului Testament, singurii oameni care știau și care propagau învățătura lui Isus din Nazaret în acord cu Scripturile existente la acea dată, erau apostolii Săi. Acest fapt a determinat comunitățile de casă ale creștinilor să se adune împreună cu ei într-un loc public. Acolo mergeau pentru a-i asculta pe apostoli relatând despre timpul petrecut cu Isus și despre învățătura Lui. Locul ales pentru această adunare, a fost, la început, porticul lui Solomon – undeva lângă Templul din Ierusalim. Acest tip de reuniune avea atunci un „nume” consacrat. În limba greacă a secolului întâi după Cristos, se folosea cuvântul *ἐκκλησία* (*ekklesia*). Dicționarele de limbă greacă arată că acest termen definea o adunare de oameni chemați cu un anumit scop (filosofico-religios sau politic). Erau solicitați să iasă din casele lor și să se adune într-un anumit loc. Acesta a fost cuvântul ales pentru a defini grupurile distincte ale creștinilor (din case) și pe cele convocate pentru a se aduna într-un loc public. Astfel, în toate textele cărților Noului Testament unde se vorbește despre un grup de creștini, termenul folosit este *ἐκκλησία* (*ekklesia*). El nu a definit niciodată o clădire, ci oamenii de un anumit fel (Exemple: Faptele Apostolilor 5:11; 7:38; 8:3; 19:39; Evrei 2:12; Romani 16: 1; 1Corinteni 4:17; 6:4; Filipeni 4:15; 1Tesaloniceni 2:14; 2Tesaloniceni 1:4)! De fapt, creștinii primelor trei secole după Cristos, nu au avut clădiri speciale (mari) pentru întruniri. Atunci când Cezarul Constantin a încetat persecuția împotriva creștinilor și le-a oferit libertatea de a-și practica „legal” religia în tot imperiul, și-a propus să dea o replică templelor deja existente în cadrul religiilor păgâne. Astfel, el a promovat în creștinism conceptul clădirilor impunătoare, destinate închinării colective. Cu timpul, ele s-au numit catedrale. Dar inițial, termenul latin folosit pentru aceste clădiri destinate străngerii creștinilor pentru închinare publică, a fost *basilica*. În limba română, el a devenit *biserică*. La origine, „basilica” a fost denumirea pentru cea mai remarcabilă clădire din provinciile imperiului roman. Ea era reședința guvernatorului. Enciclopediile ilustrate prezintă o fotografie sugestivă în care se poate vedea (în urma descoperirilor arheologice) cum era făcută o „basilică”. Astfel, oricine poate vedea și își poate explica de ce bisericile catolice și ortodoxe au coloane și arcade... Basilica le-a oferit de la început acest model de clădire. Inițial, cezarul Constantin a dat creștinismului din vremea lui ce avea mai impunător atunci imperiul roman în materie de clădire – pentru că observase lipsa unui templu (sau a unei clădiri speciale)

pentru religia creștinilor. Nu după mult timp, creștinismul a ajuns să fie asociat și confundat cu ideea de „basilică”.

Din nefericire, termenul latin *basilica* a fost folosit de Ieronim atunci când a tradus Biblia din limba greacă în limba latină. Astfel, în versiunea lui numită *Vulgata*, el a schimbat sensul original care definea creștinismul ca însemnând o comunitate (*ekklesia*) cu acela care definea doar o clădire, o construcție (folosind termenul *basilica*). În marea lor majoritate, versiunile Bibliei în limba română nu au tradus termenul original (*ekklesia*) prin „adunare” sau „comunitate”, ci pe acela din versiunea lui Ieronim (*basilica* – biserică) unde, în mod evident, semnificația a fost schimbată. Totuși, toate dicționarele – inclusiv cele de limbă română – oferă cu onestitate traducerea latinescului *basilica* (*biserică*), arătând că sensul principal al termenului este: „clădire destinată celebrării unui cult creștin” (DEX); „edificiu construit și amenajat special pentru celebrarea cultului creștin” (NODEX); „clădire destinată celebrării unui cult (creștin)” (DLRM); „clădire destinată cultului creștin” (DER).

Revenirea la semnificația corectă a termenului *ἐκκλησία* (*ekklesia*) în versiunea BVA prin folosirea cuvântului „comunitate”, este perfect justificată și era absolut necesară!

Ideal, lucrul destinat apariției unei noi versiuni a Bibliei, presupune o muncă în echipă. Din aceasta trebuie să facă parte cel puțin un om de litere, un teolog, un expert în limbile originale ale Bibliei și un finanțator al proiectului. Dar acest ideal este de multe ori greu (dacă nu chiar imposibil) de atins în România. S-a constatat că se poate renunța la pretenția consultării directe a experților în limbile originale ale Bibliei (ebraica veche și greaca veche). Cunoștințele acestor erudiți sunt puse la dispoziția publicului în lucrările pe care aceștia deja le-au publicat. Deși nu îi avem fizic cu noi, lucrările lor (dicționare, lexicoane, glosare, interlineari) pot fi oricând consultate; și astfel îi vor înlocui cu succes. Ele au fost și sunt necesare atunci când se lucrează cu texte biblice mai „dificile”. Dar dacă se poate lucra fără a avea în echipa de lucru experți în limbile originale ale Bibliei (oricum, aceștia sunt câțiva în toată lumea și niciunul nu este român!), nu se poate realiza ceva notabil în această direcție fără a avea o pregătire de limbă română cel puțin la nivel universitar și nici fără cunoștințe serioase în teologie.

Pentru Vechiul Testament, au fost consultate următoarele versiuni ale Bibliei:

- ♦ *Biblia sau Sfânta Scriptură*, Editura Institutului Biblic și de Misiune a Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997.
- ♦ *Biblia sau Sfânta Scriptură*, GBV, Germany, 1989.
- ♦ *BISI (Biblia Internațională de Studiu Inductiv)*, Percept Ministries, Harvest House Publishers, 1992 (versiunea D. Cornilescu).
- ♦ *Biblia*, Traducere Literală Nouă, București, 2002.
- ♦ *Biblia sau Sfânta Scriptură*, Trinitarian Bible Society, Tindale House, London, England, 2002.

- ♦ *Biblia*, Noua Traducere în limba Română (NTR), International Bible Society, 2007.
- ♦ *Septuaginta*, Colegiul Noua Europă, Polirom, 2004.
- ♦ *The Jerusalem Bible*, Popular Edition, Darton, Longman and Todd, 1974.
- ♦ *The Holy Bible*, GBV, Good News Publications, Germany (Darby Version).
- ♦ *The Book*, Living Bible, Guideposts, Tyndale House Publishers, 1979.
- ♦ *The Holy Bible*, Revised Standard Version, USA, 1952.
- ♦ *The Holy Bible*, New International Version, Guideposts, Zondervan Corporation, 1987.

În cazul textului Noului Testament au fost folosite – pentru investigațiile în limba originală – următoarele lucrări de referință:

- ♦ *Interliniarul „TODAY'S PARALLEL GREEK-ENGLISH NEW TESTAMENT” (King James Version, GREEK INTERLINEAR, Today's English Version)*, The Commission, Foreign Mission Journal, SBC, Richmond, Virginia.
- ♦ *Noul Testament în limba greacă (cu Dicționar Grec-Englez): THE GREEK NEW TESTAMENT*, Barbara Aland, Kurt Aland, Johannes Karavidopoulos, Carlo M. Martini, Bruce M. Metzger (United Bible Societies), 1993 (2nd to 4th printing 1994-2000).
- ♦ *DICȚIONAR GREC-ROMÂN pentru studiul cuvintelor Noului Testament*, Daniel Bărnauț, Emeric Hubert, Josef Kovács, Arad, 1999, Editura Teologos, Cluj-Napoca.
- ♦ *INTERLINEAR GREC-ROMÂN – Epistola către Romani*, Editura Agape, 1994 (Textul grec după: Nestle-Aland, *Novum Testamentum Graece*, ediția a 26-a, Societatea Biblică Stuttgart, 1981)

Au mai fost consultate următoarele versiuni ale Noului Testament, deja existente:

A. În limba română

- ♦ Noul Testament GBV (Gute Botschaft Verlag).
- ♦ Noul Testament – Psalmii (CLV – Cristliche Literatur-Verarbeitung).
- ♦ Noul Testament – Versiune literală nouă.
- ♦ Noul Testament pe înțelesul tuturor (LBI – Living Bible International).
- ♦ Noul Testament – D. Cornilescu revizuită (Iosif Țon și Adolf Novak).
- ♦ Noul Testament – TLRC (Traducere în limba română contemporană).
- ♦ Noul Testament – TLRM (Traducere în Limba română modernă).

B. În limba engleză

- ♦ The NEW TESTAMENT, The New King James Version.
- ♦ The HOLY BIBLE, Revised Standard Version.
- ♦ The BOOK, Living Bible International.
- ♦ The Jerusalem BIBLE, Popular Edition.
- ♦ The HOLY BIBLE, New International Version.

A fost util ca în munca de formare a variantei finale a acestei versiuni în limba română literară, să fie consultate în paralel câte o versiune pentru

fiecare dintre cele trei moduri distincte de a face traducere (una pentru echivalentul dinamic, una pentru varianta literală și una ca exemplu reprezentativ pentru parafrază). Astfel, pentru echivalent dinamic a fost consultată în special versiunea TLRC, pentru varianta literală – Versiunea literală nouă (2001), iar pentru parafrază, „Noul Testament pe înțelesul tuturor” (LBI).

Pentru partea de limbă română, au fost consultate următoarele lucrări:

- ◆ *Dicționarul Explicativ al limbii române (DEX)*, Editura Academiei Române.
- ◆ *Dicționar de sinonime*, Seche Luiza, Seche Mircea și Preda Irina, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989.
- ◆ *Dicționar al limbii române vechi*, Editura Academiei Române, București, 1975.
- ◆ *Dicționar de cuvinte călătoare*, Marinescu Gheorghe, Editura Științifică, București, 1978.
- ◆ *Dicționar analogic și de sinonime*, Tudor Anicuța, Editura Științifică, București, 1978.
- ◆ *Dicționar de termeni literari*, Editura Academiei Române, București, 1976.
- ◆ *Glosarul Bibliei D. Cornilescu*, Viorel Silion (Teză de licență, 1995).
- ◆ *Gramatica limbii române – Morfologie, Sintaxă* (Ediția a II-a), Dumitru Irimia, Editura Plirom, 2004.
- ◆ *Dicționar explicativ pentru toți* (Ediția a II-a), Alexei Palii, Editura Epigraf, Chișinău, 2004.
- ◆ *Mic dicționar ortografic și ortoepic al limbii române*, Florin Marcu, Editura Saeculum Vizual, București, 2002.
- ◆ *Mică Enciclopedie a Românei Corecte (Îndreptar de scriere, citire și vorbire fără greșeli)*, Ion Calotă, Editura Niculescu.
- ◆ *Îndreptar ortografic, ortoepic, morfologic și de punctuație al limbii române* (Ediția a II-a), Gh. Constantinescu-Dobridor, Editura Lucman.
- ◆ *Gramatica esențială a limbii române*, Gh. Constantinescu-Dobridor, Editura Vestala, București, 2004.
- ◆ *Dicționar de pleonasm*, Ileana Căprioară, Editura C. N. I. Coresi, 2004.
- ◆ *Dicționar de sinonime*, (Ediția a III-a), L. Seche, M. Seche, I. Preda, Editura Vox Cart, 2004.
- ◆ *Dicționar de pleonasm*, Doina Dascălu, Editura Vox Cart, 2004.
- ◆ *Limba română – O gramatică a greșelilor – Îndreptar pentru evitarea confuziilor – Fonetică, Lexic, Morfosintaxă*, Sergiu Șerban, Editura Niculescu, 2004.

Primul lucru care atrage atenția cititorului acestei versiuni a Bibliei, este redactarea textului pe o singură coloană și nu pe două, așa cum eram obișnuiți până acum. Am păstrat astfel forma originală a textelor cărților Bibliei. Avantajul va fi simțit în cazul studiului biblic.

În al doilea rând, textul are continuitate din același motiv anunțat sumar mai sus.

În al treilea rând, lipsa titlurilor (introduse oricum arbitrar în unele versiuni) indică încă o dată spre scopul și utilitatea acestei versiuni.

În al patrulea rând, lipsesc și trimiterile care și-au avut rațiunea lor pentru anumite versiuni, dar care nu sunt neapărat necesare în cazul studierii Bibliei conform unei metode justificate.

Parantezele pătrate folosite în text indică faptul că acele versete care sunt încadrate de ele, nu apar în manuscrisele cele mai vechi, considerate ca fiind și cele mai credibile. Pentru Noul Testament, aceste texte apar în următoarele versete:

Matei 17:21	Ioan 5:3b
Matei 18:11	Ioan 5:4
Matei 23:14	Ioan 7:53-8:11
Marcu 7:16	Faptele Apostolilor 8:37
Marcu 9:44	Faptele Apostolilor 18:21b
Marcu 9:46	Faptele Apostolilor 24:6b
Marcu 11:26	Faptele Apostolilor 24:7
Marcu 15:28	Faptele Apostolilor 24:8a
Luca 9:55b	Faptele Apostolilor 28:29
Luca 9:56a	Romani 16: 24
Luca 23:17	

Parantezele rotunde au fost folosite pentru a include între ele unele cuvinte care ajută la înțelegerea mai exactă a sensului propoziției sau al frazei. Deși acele cuvinte nu sunt de regulă în textul original (și apar scrise *cursiv*), folosirea lor între paranteze le conferă funcția explicativă a unor note de subsol existente în alte versiuni. Deci pot fi citite ca făcând parte din text sau pot fi sărite (ignoreate), fără ca textul să sufere decât de explicația suplimentară pe care o aduceau.

Cuvintele pe care le folosim pentru formularea propozițiilor și a frazelor trebuie să fie din lexicul limbii literare actuale. Limba populară (reprezentată de graiuri și/sau dialecte care nu fac parte din limba română literară) nu a fost, nu este și nu va fi niciodată un factor de unitate lingvistică între români, ci dimpotrivă! În consecință, a devenit din ce în ce mai clar faptul că pentru a fi cât mai bine realizată, o versiune a Bibliei trebuie să folosească cea mai îngrijită și de actualitate formă a limbii române literare.

BVA sunt inițialele sintagmei „Biblia în Versiune Actualizată”. Actualizarea s-a făcut în primul rând lexicografic, apoi ortografic, frazeologic, topic și chiar în ce privește punctuația. De fapt, textele originale ale cărților Bibliei nu au avut semne de punctuație și nici măcar spații între cuvinte (pentru textul cărților Noului Testament). Acest aspect oferă „traducătorului” posibilitatea transpunerii în limba de sosire (pentru cazul nostru, în limba română) a ideilor exprimate de cuvintele originale (după identificarea lor prin „despărțirea” de restul textului) fără obligativitatea de a folosi același număr de cuvinte ca în limba de plecare. În plus, unul dintre cele mai importante

aspecte ale unei traduceri de acest fel este faptul că permite libertatea formării propozițiilor și a frazelor conform normelor Frazeologiei, ale Topicii și ale Punctuației limbii de sosire. Astfel, frazele „kilometrice” (foarte lungi) existente în versiunile anterioare ale Bibliei, nu se justifică. Acestea sunt o complicație și o piedică în plus pentru facilitarea înțelegerii textului ei. Conform specialiștilor în comunicare, pentru a fi ușor de citit și de urmărit, orice enunț trebuie să fie relativ scurt, având în medie șaisprezece sau șaptesprezece cuvinte. Versiunea BVA a urmărit să respecte această regulă fundamentală a comunicării eficiente; și astfel a împărțit în mai multe propoziții toate acele fraze lungi care au fost mereu o serioasă barieră în urmărirea și înțelegerea eficientă a unor texte biblice.

În același timp, această versiune va fi ideală pentru studiu biblic. În cartea lui (intitulată în limba română „Cum să interpretăm Biblia”), Alfred Kueen spune că pentru studierea și interpretarea corectă a Bibliei, „nu este benefic să fim legați doar de opțiunile exegetice ale unei singure versiuni.” (pag. 38).

BVA este versiunea Bibliei care nu mai conține pleonasmе! Expresiile redundante au fost, sunt și vor fi o greșeală inadmisibilă pentru exprimarea corectă în limba română!

Orice enunț care se prezintă (cel puțin grafic) în formă de propoziție (prin punctuația folosită), trebuie să aibă Predicat. BVA nu mai conține acele „propoziții” false care există în alte versiuni românești într-un enunț cărui îi lipsește predicatul.

În BVA s-a urmărit folosirea cuvintelor cu sensul lor de bază (denotativ), reducând astfel și uneori chiar eliminând total potențialele confuzii în ce privește semnificația intenționată în transmiterea ideilor printr-un mesaj scris.

BVA este o versiune „contemporană” a Bibliei în limba română – pe termen limitat. Datorită dinamicii limbii, această versiune va putea fi utilă cel mult treizeci de ani de acum înainte. Acesta este „termenul (maxim) de valabilitate” din punct de vedere lingvistic pentru orice versiune a unui text (inclusiv pentru textul Bibliei). Apoi, ea va putea lăsa locul alteia, pentru scrierea și apariția căreia Dumnezeu va provoca, va motiva și va susține alți oameni dedicați acestui scop.

La realizarea BVA am fost ajutat de Iacob Bud, iar găzduirea pe Internet a proiectului BVA a fost facilitată de Miodrag Recheșan.

Viorel Sillion

VECHIUL TESTAMENT

Geneza

1 La început (*ul creării Universului*), Dumnezeu a făcut cerul și (*în cadrul lui*), pământul. **2**Inițial, pământul era fără (*o*) formă (*bine definită*). Nu exista nimic pe el; și în timp ce Spiritul lui Dumnezeu se mișca deasupra apelor lui adânci, acestea erau în întuneric. **3**Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și astfel a fost creată lumina. **4**Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și a despărțit-o de întuneric. **5**El a numit lumina „zi”, iar întunericul, „noapte”. Astfel a existat (*prima*) seară, după care a urmat o dimineată – (*fusesse*) prima zi. **6**Apoi Dumnezeu a zis: „Să fie un spațiu între ape care să facă o separare între ele!” Și exact așa s-a întâmplat. **7**Dumnezeu a făcut ca acest spațiu creat să facă apele să existe unele sub el, iar altele deasupra lui. **8**Dumnezeu a numit acest spațiu, „cer”. Astfel a (*mai*) trecut o seară și apoi a venit o (*altă*) dimineată – (*fusesse*) ziua a doua. **9**Apoi Dumnezeu a zis: „Să se strângă apa de sub cer într-un singur loc, ca să apară suprafețele uscate!” Și s-a întâmplat exact așa cum a zis El. **10**Dumnezeu a numit acele suprafețe uscate, „pământ”, iar mulțimea apelor – mări. El a constatat că aceste lucruri (*create*) erau bune. **11**Apoi Dumnezeu a zis: „Pământul să producă vegetație. Aceasta să fie formată din plante (*de mici dimensiuni*) care fac semințe conform speciei lor și din pomi cu fructe specifice speciei lor, care să aibă în ele semințe!” Și așa s-a întâmplat. **12**Pe pământ a apărut vegetație formată din iarbă cu semințe specifice ei și pomi fructiferi care au semințe în fructul pe care îl produc – conform speciei lor. Dumnezeu a constatat că (*și*) acest lucru era bun. **13**Astfel a (*mai*) fost o seară și apoi o dimineată – (*trecuse*) a treia zi. **14**Apoi Dumnezeu a zis: „Să existe niște lumini în spațiul cerului. Acestea să despartă ziua de noapte și să aibă funcția de puncte de reper pentru anotimpuri, pentru zile și pentru ani. **15**Aceste lumini să existe în cer, de unde să lumineze pământul!”. Și exact așa s-a întâmplat. **16**Dumnezeu a făcut două mari surse de lumină. Cea mai mare dintre ele a fost creată pentru perioada de zi; iar cealaltă, mai mică, a fost (*făcută*) pentru noapte. El a creat, de asemenea, și stelele. **17**Dumnezeu a pus aceste corpuri în spațiul cerului, pentru ca ele să ofere lumină pământului, **18**să governeze ziua și noaptea și să separe lumina de întuneric. Dumnezeu a constatat că (*și*) aceste lucruri erau bune. **19**Astfel a (*mai*) fost o seară și apoi o dimineată – (*trecuse*) a patra zi. **20**Apoi Dumnezeu a zis: „Să fie în ape abundență de viețuitoare; iar în atmosferă să existe păsări care să zboare deasupra pământului!” **21**Astfel a creat Dumnezeu vietățile care trăiesc și se deplasează în mediul acvatic: atât peștii mari, cât și celelalte viețuitoare care sunt din abundență în ape – fiecare având specificul lor, conform speciei. El a mai creat tot atunci și orice pasăre care există, diferită de celelalte prin caracteristicile speciei ei. Dumnezeu a constatat că (*și*)

existența acestor ființe era un lucru bun. ²²Apoi El le-a binecuvântat, zicând: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor. La fel să se întâmple și cu păsările care există pe pământ!” ²³Astfel a (*mai*) fost o seară și apoi o dimineață – (*fuse*) a cincea zi. ²⁴Apoi Dumnezeu a zis: „Să producă pământul viețuitoare de diferite specii – atât animale domestice și reptile, cât și animale sălbatice!” Și exact așa s-a întâmplat. ²⁵Astfel a creat Dumnezeu diferitele specii ale animalelor sălbatice, ale animalelor domestice și ale reptilelor de pe pământ. El a constatat că (*și*) crearea acestora era un lucru bun. ²⁶Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om conform specificului Nostru și care să semene cu Noi. Astfel, el să fie stăpânul peștilor mării, al păsărilor care zboară pe cer, al animalelor domestice, al întregului pământ și al tuturor reptilelor care îl populează!” ²⁷Dumnezeu l-a creat pe om conform specificului Său, făcându-l asemănător cu El Însuși. Atunci când l-a creat, l-a conceput să existe (*de la început*) ca bărbat și femeie. ²⁸Dumnezeu i-a binecuvântat, zicându-le: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul (*cu urmașii voștri*) și subordonați-vi-l! Astfel, să fiți stăpâni ai peștilor mării, ai păsărilor care zboară pe cer și ai oricărei vietăți care se mișcă pe pământ”. ²⁹Dumnezeu le-a (*mai*) zis: „Să știți că v-am dat ca hrană orice plantă care crește pe suprafața pământului și care produce semințe – inclusiv pomii ai căror fructe produc semințe. ³⁰Iar tuturor animalelor sălbatice, tuturor păsărilor și tuturor celorlalte vietăți care se mișcă pe pământ, le-am dat ca hrană toată iarba verde!” Și exact așa a fost. ³¹Dumnezeu a privit la tot ce făcuse; și a remarcat că toate erau foarte bune. Astfel a fost (*încă*) o seară și apoi o dimineață – (*trecuse*) a șasea zi. **2** Așa a fost finalizată crearea cerului și a pământului împreună cu toate celelalte lucruri care le aparțin. ²În a șaptea zi, Dumnezeu terminase activitatea creației Sale; și atunci El „S-a odihnit” după toată această acțiune. ³Dumnezeu a binecuvântat a șaptea zi și a sfințit-o; pentru că în acea zi El „S-a odihnit” după toate lucrările realizate în cadrul Creației Sale. ⁴Urmează prezentarea istoriei conceperii cerului și a pământului din ziua în care Dumnezeu a făcut acest lucru. ⁵Inițial, nu exista niciun om care să lucreze pământul. Și pentru că Dumnezeu care se numește Iahve nu dăduse încă ploaie pe pământ, nu era pe el nicio plantă de mici dimensiuni și niciun arbust nu crescuse pe câmp; ⁶ci se ridica de pe el un abur care îi uda toată suprafața. ⁷Dumnezeul numit Iahve a făcut pe om din pământ și a pus în el suflare de viață. Astfel, omul a devenit o ființă vie. ⁸Apoi Dumnezeu care se numește Iahve a plantat o grădină spre Est, în Eden. Acolo, El a pus pe omul pe care-l crease. ⁹Dumnezeu numit Iahve a făcut să răsară din pământ o diversitate de pomi cu aspect estetic plăcut și care produceau fructe bune pentru hrană. El a făcut (*să existe*) și pomul vieții pe care l-a pus în mijlocul grădinii, împreună cu pomul cunoașterii binelui și răului. ¹⁰Prin grădină trecea un fluviu care o uda; el se alimenta din patru râuri. ¹¹Numele primului râu este Pison. El înconjoară tot teritoriul (*care s-a*) numit Havila, unde există aur. ¹²În această țară al cărei aur este bun, mai există bedelion și piatră de onix. ¹³Al doilea râu se numește Ghihon. El înconjoară tot teritoriul (*care*

s-a) numit Cuș. ¹⁴Al treilea râu se numește Hidechel. El curge spre (zona unde urma să fie) estul Asiriei. Al patrulea râu se numește Eufrat. ¹⁵Apoi Dumnezeu care se numește Iahve, a luat pe om și l-a adus în grădina Edenului – ca să o lucreze și să o păzească. ¹⁶Dumnezeul numit Iahve a dat omului următoarea poruncă: „Îți este permis să mănânci (*fructe*) conform preferințelor tale din toți pomii din grădină, ¹⁷cu o singură excepție: este vorba despre pomul cunoașterii binelui și răului. Din acesta să nu mănânci (*fructe*)! În ziua în care vei mânca (*fructe*) din acest pom, îți garantez că vei muri!” ¹⁸Dumnezeul care se numește Iahve, a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur. Îi voi face un ajutor adecvat.” ¹⁹Dumnezeul numit Iahve făcuse (*să apară*) din pământ toate animalele sălbatice care există pe câmp și toate păsările care zboară pe cer. El le-a adus la Adam ca să le pună nume; și de-atunci, acele vietăți s-au numit așa cum a decis el. ²⁰Adam a stabilit câte un nume pentru fiecare dintre animalele domestice. El a mai pus nume atât păsărilor, cât și animalelor sălbatice. Dar (*între toate aceste viețuitoare*) nu a fost găsit niciun ajutor adecvat pentru om. ²¹Atunci Dumnezeu numit Iahve a făcut ca Adam să adoarmă și să aibă un somn profund. În acest timp, el a luat una dintre coastele lui; și apoi a completat cu mușchi locul de unde o luase. ²²Din acea coastă luată din om, Dumnezeu numit Iahve a făcut o femeie pe care a adus-o la el. ²³Atunci Adam a zis: „Aceasta este (*făcută*) din oasele și din carnea mea. Ea se va numi «femeie», pentru că a fost luată din bărbat!” ²⁴Acest fapt explică de ce (*începând de-atunci*) omul se desprinde de tatăl și de mama lui; apoi el se unește cu soția lui, devenind astfel un singur „corp” cu ea. ²⁵Omul (*din Eden*) și soția lui erau amândoi neacoperiți cu haine; și (*totuși*) nu le era rușine (*să trăiască așa*). **3** Șarpele era mult mai perfid decât toate animalele sălbatice de pe câmp făcute de Dumnezeu numit Iahve. El a zis femeii: „Este oare o certitudine că Dumnezeu a zis să nu mâncați (*fructe*) din niciun pom care există în grădină?” ²Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din fructele tuturor pomilor din grădină ³cu excepția celui din mijlocul ei. Despre acela, Dumnezeu a spus: «Să nu îi mâncați fructele și nici să nu vă atingeți de el – ca să nu muriți!»” ⁴Șarpele a zis femeii: „Cu certitudine, nu veți muri; ⁵Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca (*fructe*) din acel pom, ochii voștri se vor deschide și veți fi ca El – având capacitatea să cunoașteți binele și răul!” ⁶Femeia a văzut că în acel pom erau fructe bune de mâncat, că avea un aspect estetic plăcut și că promitea să ofere posibilitatea ajungerii la înțelepciune. Atunci a luat unul dintre fructele lui și a mâncat din el. A dat și soțului ei care era lângă ea; iar el a mâncat. ⁷Atunci li s-au deschis ochii amândurora și au constatat că erau fără haine. În consecință, ei au cusut împreună frunze de smochin, din care și-au făcut șorturi. ⁸Au auzit vocea Dumnezeului numit Iahve care umbla prin grădină în timpul răcoros al zilei. Atunci ei s-au ascuns de Dumnezeu numit Iahve printre pomii din grădină. ⁹Dar Dumnezeu care se numește Iahve l-a chemat pe Adam, zicând: „Unde ești?” ¹⁰El a răspuns: „Ți-am auzit vocea în grădină, mi-a fost frică pentru că nu eram îmbrăcat; și m-am ascuns!” ¹¹Dumnezeu a zis: „Cine ți-a

spus că ești fără haine? Oare este adevărat că ai mâncat din fructul pomului din care îți poruncisem să nu mănânci?” ¹²Atunci omul a răspuns: „Nu eu am inițiat acest lucru, ci femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie cu mine. Ea mi-a dat și am mâncat din fructul acestui pom!” ¹³Iahve a zis femeii: „Ce ai făcut?” Iar ea a răspuns: „Șarpele este cel care m-a păcălit; și astfel am mâncat!” ¹⁴Dumnezeul numit Iahve a zis șarpelui: „Pentru că ai făcut acest lucru, dintre toate animalele domestice și dintre toate cele sălbatice de pe câmp, tu ești de acum (*singurul*) blestemat ca atât timp cât vei trăi, să te târăști pe abdomen și să mănânci praf (*de pământ*). ¹⁵Voi pune dușmănie atât între tine și femeie, cât și între urmașul tău și Descendentul ei. El îți va sfărâma capul, iar tu Îi vei sfărâma călcâiul!” ¹⁶Dumnezeu a zis apoi femeii: „Voi mări foarte mult suferința ta; și îți va fi foarte greu când vei fi însărcinată. Vei suporta dureri atunci când vei naște copii și vei fi dependentă de soțul tău pentru satisfacerea dorințelor tale; iar el va fi stăpânul tău!” ¹⁷Dumnezeu i-a zis lui Adam: „Pentru că ai ascultat de soția ta și ai mâncat din fructul pomului despre care îți poruncisem să nu mănânci, acum pământul este blestemat din cauza ta! În tot timpul vieții tale, vei obține din el hrană cu un mare efort. ¹⁸Să-ți ofere ciulini și mărarci; și să te hrănești cu iarba care crește pe câmp. ¹⁹Să-ți obții pâinea necesară hranei tale muncind până vei transpira. Și așa vei trăi permanent, până vei reveni în pământul din care ai fost luat; pentru că ești (*făcut din*) pământ și te vei întoarce în el!” ²⁰Adam a numit-o pe soția lui, Eva; pentru că ea a fost mama tuturor celor vii. ²¹Iahve a făcut haine din piele pentru Adam și pentru soția lui; și i-a îmbrăcat cu ele. ²²Apoi Dumnezeu care se numește Iahve a zis: „Constatăm că omul a ajuns ca Unul dintre Noi – cunoaște binele și răul. Acum să nu îi permitem să mănânce și din fructul pomului vieții care l-ar face să trăiască (*așa*) pentru eternitate!” ²³Acesta este motivul pentru care Dumnezeul numit Iahve l-a scos pe om din grădina Eden – ca să lucreze pământul din care fusese luat. ²⁴Așa a alungat El pe Adam (*din Eden*); și a pus în partea estică a grădinii niște heruvimi care aveau o sabie de foc pe care o roteau. Astfel, ei păzeau drumul pe care se putea ajunge la pomul vieții. **4** Adam a cunoscut-o intim pe soția lui numită Eva, care a rămas însărcinată; și a născut pe Cain. Ea a zis: „Cu ajutorul lui Dumnezeu, am adus în existență un om!” ²Apoi ea a născut un alt copil care s-a numit Abel – fratele lui Cain. Abel a devenit cioban, iar Cain era agricultor. ³După un timp, Cain a oferit lui Iahve un sacrificiu din recolta pe care o produsese pământul (*lucrat de el*). ⁴A oferit și Abel un sacrificiu din primele oi care i se născuseră în turma lui și din grăsimea acestora. Iahve a privit cu aprobare spre Abel și spre sacrificiul lui; ⁵dar a privit cu dezaprobare spre Cain și spre sacrificiul oferit de el. Atunci Cain s-a supărat foarte rău; și acest lucru a fost vizibil pe fața lui. ⁶Iahve a zis lui Cain: „De ce te-ai mâniat și de ce ai o față atât de tristă? ⁷Dacă faci (*ce este*) bine, oare nu vei fi aprobat? Dar dacă tu faci ce este rău, să știi că păcatul te urmărește insistent. Dorința pe care ți-o insuflă el, te obsedează; dar tu să fii stăpânul lui!” ⁸Cain a vorbit fratelui lui, care se numea Abel. El i-a zis: „Să mergem pe câmp!” Și atunci când au ajuns pe câmp, Cain l-a lovit pe fratele

lui numit Abel; și l-a omorât. ⁹Apoi Iahve a zis lui Cain: „Unde este fratele tău – Abel?” El a răspuns: „Nu știu! Oare sunt eu paznicul fratelui meu?” ¹⁰Iar Dumnezeu a zis: „Ce ai făcut? Să știi că se aude din pământ o voce care strigă la Mine! Este vocea sângelui fratelui Tău! ¹¹De-acum încolo ești blestemat și expulzat din acest teren care a înghițit sângele fratelui tău! ¹²Atunci când vei lucra pământul, el nu îți va mai oferi recolte bogate. Vei fi într-o permanentă deplasare pe pământ și vei fugi mereu pe el!” ¹³Cain a zis lui Iahve: „Pedeapsa mea este exagerat de mare și insuportabilă. ¹⁴Constat că Tu mă expulzezi astăzi de pe acest pământ! Va trebui să mă ascund de fața Ta și voi fi un pelerin care tot fuge pe suprafața pământului. Apoi, oricine mă va găsi, mă va omorî...” ¹⁵Iahve i-a zis: „Dacă va omorî cineva pe Cain, el va fi răzbunat de șapte ori mai mult!” Apoi Iahve i-a oferit lui Cain un semn personal de recunoaștere, în baza căruia, oricine l-ar găsi, să nu îl omoare. ¹⁶Cain a plecat din fața lui Iahve și a locuit în teritoriul numit (*ulterior*) Nod care era în partea de est a Edenului. ¹⁷Cain a cunoscut-o intim pe soția lui care a rămas însărcinată. Ea a născut pe Enoh. Apoi Cain a construit un oraș pe care l-a numit ca pe fiul lui – Enoh. ¹⁸În familia lui Enoh s-a născut Irad. În familia lui Irad s-a născut Mehuiael. În familia lui Mehuiael s-a născut Metușael; iar în familia lui Metușael s-a născut Lameh. ¹⁹Lameh și-a luat două soții. Una se numea Ada, iar numele celeilalte era Țila. ²⁰Ada l-a născut pe Iabal. El a fost tatăl celor care locuiesc în corturi și care au turme. ²¹Fratele lui se numea Iubal. Acesta a fost tatăl tuturor celor care cântă cu alăuta și cu fluierul. ²²Țila l-a născut pe Tubal-Cain. El a conceput diverse unelte din bronz și din fier. Sora lui Tubal-Cain s-a numit Naama. ²³Lameh le-a spus soțiilor lui: „Ada și Țila, ascultați-mă! Soții ale lui Lameh, fiți atente la ce vă spun! Am omorât un om pentru că m-a rănit. Am făcut acest lucru unui tânăr pentru că mă lovise. ²⁴Dacă va fi răzbunat Cain de șapte ori, atunci Lameh să fie răzbunat de șaptezeci de ori înmulțit cu șapte!” ²⁵Adam a cunoscut-o din nou (*intim*) pe soția lui. Aceasta a născut apoi un fiu pe care l-a numit Set, zicând: „Dumnezeu mi-a dat un alt descendent în locul lui Abel care a fost omorât de Cain.” ²⁶În familia lui Set s-a născut un fiu căruia i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii să invoce numele lui Iahve. **5** Urmează prezentarea genealogiei lui Adam. În ziua în care l-a creat pe om, Dumnezeu l-a făcut asemănător Lui. ²A decis cu privire la (*ființa numită*) om să existe ca bărbat și ca femeie. În ziua în care i-a creat, i-a binecuvântat și le-a dat numele de „om”. ³La vârsta de o sută treizeci de ani, în familia lui Adam s-a născut un fiu asemănător cu el. L-a numit Set. ⁴După nașterea lui Set, Adam a mai trăit opt sute de ani. În acest timp, în familia lui s-au mai născut fii și fiice. ⁵Astfel, Adam a trăit în total nouă sute treizeci de ani; apoi a murit. ⁶La vârsta de o sută cincisprezece ani, în familia lui Set s-a născut Enos. ⁷După nașterea lui Enos, Set a mai trăit opt sute șapte ani; și (*în acest timp*) i s-au mai născut fii și fiice. ⁸Astfel, Set a trăit în total nouă sute doisprezece ani; apoi a murit. ⁹La vârsta de nouăzeci de ani, în familia lui Enos s-a născut Chenan. ¹⁰După nașterea lui Chenan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani; și (*în acest timp*) i s-au

mai născut fii și fiice. ¹¹Astfel, Enos a trăit în total nouă sute cinci ani; apoi a murit. ¹²La vârsta de șaptezeci de ani, în familia lui Chenan s-a născut Mahalalel. ¹³După nașterea lui Mahalalel, Chenan a mai trăit opt sute patruzeci de ani; și (*în acest timp*) i s-au mai născut fii și fiice. ¹⁴Astfel, Chenan a trăit în total nouă sute zece ani; apoi a murit. ¹⁵La vârsta de șaizeci și cinci de ani, în familia lui Mahalalel s-a născut Iared. ¹⁶După nașterea lui Iared, Mahalalel a mai trăit opt sute treizeci de ani; și (*în acest timp*) i s-au mai născut fii și fiice. ¹⁷Astfel, Mahalalel a trăit în total opt sute nouăzeci și cinci de ani; apoi a murit. ¹⁸La vârsta de o sută șaizeci și doi de ani, în familia lui Iared s-a născut Enoh. ¹⁹După nașterea lui Enoh, Iared a mai trăit opt sute de ani; și (*în acest timp*) i s-au mai născut fii și fiice. ²⁰Astfel, Iared a trăit în total nouă sute șaizeci și doi de ani; apoi a murit. ²¹La vârsta de șaizeci și cinci de ani, în familia lui Enoh s-a născut Metusala. ²²După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și (*în acest timp*) i s-au mai născut fii și fiice. ²³Astfel, toate zilele lui Enoh au fost de trei sute șaizeci și cinci de ani. ²⁴Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nimeni nu l-a mai găsit, pentru că îl luase Dumnezeu (*la El*). ²⁵La vârsta de o sută optzeci și șapte de ani, în familia lui Metusala s-a născut Lameh. ²⁶După nașterea lui Lameh, Metusala a mai trăit șapte sute optzeci și doi de ani; și (*în acest timp*) i s-au mai născut fii și fiice. ²⁷Astfel, Metusala a trăit în total nouă sute șaizeci și nouă de ani; apoi a murit. ²⁸La vârsta de o sută optzeci și doi de ani, în familia lui Lameh s-a născut un fiu, ²⁹căruia el i-a pus numele Noe, zicând: „El ne va încuraja în munca dificilă pe care o facem cu mâinile noastre lucrând pământul care a fost blestemat de Iahve!” ³⁰După nașterea lui Noe, Lameh a mai trăit cinci sute nouăzeci și cinci de ani; și (*în acest timp*) i s-au mai născut fii și fiice. ³¹Astfel, Lameh a trăit în total șapte sute șaptezeci și șapte de ani; apoi a murit. ³²După ce Noe a depășit vârsta de cinci sute de ani, în familia lui s-au născut: Sem, Ham și Iafet. **6** Când au început oamenii să se înmulțească pe pământ, li s-au născut și fiice. ²Atunci fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau frumoase; și și-au ales soții dintre ele. ³În acest context, Iahve a zis: „Spiritul Meu nu va rămâne (*să se lupte*) permanent în om; pentru că el este (*afectat de existența în*) carne. Totuși, i se vor mai (*acor*)da o sută douăzeci de ani (*de viață*).” ⁴În acele vremuri, trăiau uriași pe pământ. Ei au existat chiar și după acea perioadă în care fiii lui Dumnezeu au avut relații sexuale cu fiicele oamenilor care le-au născut copii. Acești uriași au fost eroii din vremurile străvechi. Ei au fost considerați oameni cu un (*semnificativ*) renume. ⁵Iahve a văzut că răutatea omului care trăia pe pământ, era mare. Fiecare gând din mintea acestuia era permanent orientat numai spre (*ce este*) rău. ⁶Iahve a regretat că l-a făcut pe om pe pământ; și s-a întristat în inima Lui. ⁷El a zis: „Voi șterge de pe pământ pe omul pe care l-am creat! Acest lucru se va întâmpla atât cu el, cât și cu animalele mari, cu animalele mici și cu păsările care zboară pe cer. Îmi pare rău că i-am creat!” ⁸Dar Noe a obținut har din partea lui Iahve. ⁹Urmează acum prezentarea istoriei lui Noe. Acest Noe a fost un om corect și integru între cei din generația lui. El a umblat cu

Dumnezeu. ¹⁰Noe a avut trei fii: Sem, Ham și Iafet. ¹¹În fața lui Dumnezeu, pământul era stricat (*moral*) și plin de violență. ¹²El a remarcat că această degradare morală a pământului era cauzată de faptul că toate creaturile de pe el își stricaseră comportamentul. ¹³Dumnezeu i-a zis lui Noe: „Pentru că pământul este plin de violență din cauza creaturilor care trăiesc pe el, am decis să le distrug împreună cu pământul. ¹⁴Fă-ți o corabie din lemn de gofer. Să îi construiești niște pereți despărțitori; și să fie acoperită cu smoală pe interior și pe exterior. ¹⁵Această corabie să aibă următoarele dimensiuni: lungimea – trei sute de coți, lățimea – cincizeci de coți, iar înălțimea – treizeci de coți. ¹⁶Să-i faci un acoperiș care să fie cu un cot mai mare decât dimensiunea ei; și să pui ușa pe una dintre părțile laterale ale acesteia. Corabia să aibă trei nivele: unul în partea de jos, al doilea la mijloc, iar al treilea sus. ¹⁷Eu voi aduce pe pământ o mare cantitate de apă, prin care urmează să distrug toate creaturile vii care trăiesc sub cer; și astfel, tot ce este pe pământ, va muri. ¹⁸Dar cu tine voi face un legământ. Tu vei intra în corabie cu fiii tăi, cu soția ta și cu soțiile fiilor tăi. ¹⁹Să aduci în ea perechi din fiecare fel de vietate, pentru ca astfel să le ții vii împreună cu tine. Fiecare dintre aceste perechi să fie formată dintr-un mascul și o femelă. ²⁰Să vină astfel la tine în corabie, ca să le ții vii. Ele vor fi perechi din fiecare specie de păsări, din fiecare specie de animale sălbatice și din fiecare specie de animale (*mai*) mici care mișună pe pământ. ²¹Ia cu tine (*provizii*) din fiecare fel de mâncare. Astfel vei avea un depozit de alimente care va fi format din hrană pentru tine și din hrană pentru celelalte vietăți.” ²²Noe a făcut exact cum i-a poruncit Dumnezeu. ⁷ Apoi Iahve i-a zis lui Noe: „Intră în corabie împreună cu toată familia ta; pentru că Eu am remarcat că, din această generație (*de oameni*), doar tu ești corect înaintea Mea. ²Dintre animalele curate, ia cu tine șapte perechi formate fiecare dintr-un mascul și o femelă. Iar dintre animalele necurate, ia câte o pereche formată dintr-un mascul și o femelă. ³Să iei și șapte perechi dintre păsările zburătoare. Acestea să fie formate fiecare dintr-un mascul și o femelă. Să faci acest lucru ca să le ții specia vie pe pământ. ⁴Îți cer toate acestea pentru că după șapte zile, voi trimite ploaie pe pământ în următoarele patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Și astfel, voi șterge de pe el toate ființele (*rămase în exteriorul corăbiei*) pe care le-am creat.” ⁵Noe a făcut totul – exact cum i-a poruncit Iahve. ⁶El avea șase sute de ani când au venit apele potopului pe pământ. ⁷Noe a intrat în corabie împreună cu fiii lui, cu soția lui și cu soțiile fiilor lui, ca să scape de apele potopului. ⁸Animalele „curate” și „necurate”, păsările și toate animalele mici care mișună pe pământ, ⁹au intrat în corabia lui Noe perechi formate dintr-un mascul și o femelă – exact cum poruncise Dumnezeu lui Noe. ¹⁰După șapte zile (*de la intrarea lui Noe și a vietăților în corabie*), au venit pe pământ apele potopului. ¹¹În al șase sutelea an al vieții lui Noe, în a șaptesprezecea zi din a doua lună, au tășnit toate fântânile marelui adânc; iar „barajele” cerului s-au deschis. ¹²Ploaia a continuat să cadă pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți. ¹³Împreună cu fiii lui numiți Sem, Ham și Iafet, împreună cu soția lui și

împreună cu cele trei soții ale fiilor lui, Noe intrat în corabie în aceeași zi. **14**Au mai intrat împreună cu ei vietăți aparținând tuturor speciilor, inclusiv toate animalele mici care mișună pe pământ conform speciilor lor, ca și toate păsările conform speciilor lor – atât păsările terestre, cât și toate creaturile zburătoare. **15**Dintre toate ființele care au viață în ele, au intrat în corabia lui Noe câte două. **16**Au mai intrat în ea și animalele (*mari*) din orice specie. Ele erau perechi formate dintr-un mascul și o femelă, exact cum i-a poruncit Dumnezeu (*lui Noe*). Apoi Iahve a închis corabia acționând din exteriorul ei. **17**Potopul a durat patruzeci de zile pe pământ. Apele au crescut și au ridicat corabia mult deasupra pământului. **18**Ele și-au ridicat nivelul și au crescut mult pe suprafața pământului, în timp ce corabia plutea deasupra lor. **19**Acele ape au crescut atât de mult pe pământ, încât toți munții care se înălțau spre cer, au fost acoperiți. **20**Ele au depășit nivelul munților cu aproape cincisprezece coți. **21**Toate creaturile care se mișcau pe pământ, au murit: atât păsările, vitele, animale sălbatice, toate acele animale mici care se deplasează pe pământ, cât și toți oamenii. **22**Astfel, toate vietățile care trăiau pe pământul uscat și care demonstraseră că au viață prin faptul că respirau, au murit. **23**Dumnezeu a șters de pe pământ toate ființele vii: atât omul și vitele, cât și animale mici împreună cu păsările zburătoare. Absolut toate au fost șterse de pe fața pământului. A rămas doar Noe împreună cu cei care erau cu el în corabie. **24**Apele au fost mari pe pământ o sută cincizeci de zile. **8** Dumnezeu și-a adus aminte de Noe, de toate vietățile și de vitele care erau împreună cu el în corabie. El a făcut să sufle un vânt peste pământ; și astfel, apele au încetat să îl mai inunde. **2**Fântânile adâncului și barajele cerului au fost închise; iar ploaia care venea de sus, s-a oprit. **3**Apele au început atunci să se retragă de pe pământ. Scăderea lor a fost vizibilă la sfârșitul celor o sută cincizeci de zile. **4**În a șaptesprezecea zi a lunii a șaptea, corabia s-a oprit pe munții (*numiți ulterior*) Ararat. **5**Apele au continuat să scadă până în a zecea lună; și astfel, în prima zi din a zecea lună, s-au văzut vârfulurile munților. **6**După patruzeci de zile, Noe a deschis fereastra corăbiei pe care o făcuse. **7**A dat drumul afară unui corb, ca să verifice dacă apele au scăzut (*suficient*). Acesta zbura în diferite zone, de unde se întorcea (*la corabie*). El a (*tot*) revenit până când s-au retras apele de pe pământ. **8**Apoi a trimis și un porumbel, ca să verifice dacă scăzuseră apele de pe pământ. **9**Dar porumbelul nu a găsit niciun loc unde să se așeze, pentru că apele erau destul de mari pe tot pământul. Astfel, el s-a întors la Noe în corabie. Acesta și-a întins mâna, l-a luat și l-a adus din nou cu el în interiorul corăbiei. **10**A așteptat încă șapte zile. Apoi a dat drumul din nou porumbelului din corabie. **11**Acesta s-a întors la el seara, având în cioc o frunză de măslin ruptă de puțin timp. Noe a înțeles astfel că apele de pe pământ scăzuseră. **12**A mai așteptat încă șapte zile. Apoi a trimis din nou porumbelul; dar acesta nu s-a mai întors la el. **13**În anul șase sute unu al vieții lui Noe, în prima zi a lunii întâi, pământul nu mai era sub apă. Noe a ridicat acoperișul corăbiei; și a văzut că apa se scursese de pe suprafața pământului. **14**În a douăzeci și șaptea zi a lunii a doua, pământul era

(*deja*) uscat. ¹⁵Atunci Dumnezeu i-a spus lui Noe: ¹⁶„Ieși din corabie împreună cu soția ta, cu fiii tăi și cu soțiile lor. ¹⁷Scoate toate viețuitoarele care sunt (*acolo*) cu tine – păsări, animale (*mai mari*), împreună cu toate celelalte ființe mici care mișună pe pământ. Lasă-le astfel libere ca să se răspândească pe pământ, să fie fertile și să se înmulțească.” ¹⁸Astfel, Noe a părăsit corabia împreună cu fiii lui, cu soția lui și cu soțiile fiilor lui. ¹⁹Au ieșit din ea și toate celelalte vietăți, conform speciilor lor: animalele mici, toate păsările și toate ființele care se deplasează (*și trăiesc*) pe pământul uscat. ²⁰Atunci Noe a construit un altar (*pe care l-a dedicat*) lui Iahve. A luat câteva dintre animalele curate și dintre păsările curate, pe care le-a sacrificat arzându-le apoi integral pe altar. ²¹Iahve a simțit o aromă plăcută; și a zis în Sine Însuși: „Nu voi mai blestema niciodată pământul din cauza faptelor omului; pentru că la nivelul minții lui, el este înclinat înspre rău încă din tinerețe. Nu voi mai distruge nici pe toate celelalte viețuitoare, cum am făcut acum. ²²Atât timp cât va exista pământul, nu vor înceta să se succedă semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea.” **9** Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii lui zicându-le: „Fiți fertili, înmulțiți-vă umplând (*de oameni*) pământul și fiți stăpâni ai lui. ²Toate viețuitoarele de pe pământ – indiferent că sunt păsări zburătoare, creaturi care mișună pe suprafața lui sau peștii din mare – să aibă frică și să tremure la întâlnirea cu voi. Toate aceste ființe vă sunt date ca să fiți stăpânii lor. ³Așa cum v-am dat (*inițial*) ca hrană plantele verzi, acum vă permit să mâncați și din orice vietate care există pe pământ. ⁴Dar să nu consumați carnea împreună cu viața ei, adică mâncând-o împreună cu sângele care este în ea. ⁵Voi condamna și voi pedepsi pe oricine va atenta la sângele vostru care vă întreține viața. Voi condamna astfel orice vietate care vă va omorî. Și voi cere înapoi viața celui care a fost privat de ea. O voi pretinde de la semenul lui care i-a luat-o. ⁶Pentru că Dumnezeu l-a făcut pe om asemănător Lui, acela care va vărsa sângele semenului lui (*omorându-l*), să suporte același lucru din partea altui om! ⁷Iar voi, fiți fertili și înmulțiți-vă; răspândiți-vă pe suprafața pământului și fiți mulți pe el.” ⁸Apoi Dumnezeu a spus lui Noe și fiilor lui: ⁹„Fac un legământ cu voi și cu urmașii voștri. ¹⁰De acesta vor beneficia și toate viețuitoarele care au fost cu voi – păsări, vite și toate animalele sălbatice care au ieșit din corabie – tot ce are viață pe pământ. ¹¹Legământul pe care îl fac între Mine și voi prevede că niciodată nu vor mai fi distruse toate creaturile de apele vreunui potop. Niciodată nu va mai fi vreun potop care să distrugă (*tot*) pământul.” ¹²Dumnezeu a mai zis: „Acesta este semnul legământului pe care îl fac cu voi și cu toate vietățile care au fost (*în corabie împreună*) cu voi – valabil pentru toate generațiile viitoare: ¹³pun în nori curcubeul Meu. El va fi semnul legământului dintre Mine și pământ. ¹⁴Când voi aduce nori peste pământ, iar curcubeul se va vedea în nori, ¹⁵Îmi voi aminti de legământul pe care l-am făcut cu voi și cu toate ființele vii de orice fel. Apele nu vor mai deveni niciodată un potop care să distrugă toate creaturile. ¹⁶Când curcubeul va fi în nori, îl voi vedea și Îmi voi aminti de legământul valabil pentru totdeauna între Dumnezeu și toate ființele vii

aparținând tuturor speciilor care trăiesc pe pământ.” ¹⁷Dumnezeu i-a zis lui Noe: „Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut cu toate creaturile care sunt pe suprafața pământului.” ¹⁸Fiii lui Noe, care au ieșit din corabie, au fost: Sem, Ham și Iafet. Ham a fost tatăl lui Canaan. ¹⁹Din cei trei fiii ai lui Noe, s-au răspândit (*de atunci*) oameni pe tot pământul. ²⁰Noe a început să lucreze pământul; și a plantat o vie. ²¹A băut vin, s-a îmbătat și s-a dezbrăcat în cortul lui. ²²Ham, tatăl lui Canaan, a văzut corpul gol al tatălui lui; și le-a spus despre acest lucru celor doi frați ai lui care erau afară. ²³Atunci Sem și Iafet au luat o haină și au pus-o pe umerii lor. Apoi au intrat în cort mergând cu spatele; și astfel au acoperit corpul gol al tatălui lor. Pentru că fețele lor erau întoarse, ei nu au văzut corpul lui dezbrăcat. ²⁴Noe s-a trezit din beție și a aflat ce i-a făcut cel mai tânăr dintre fiii lui. ²⁵Atunci el a zis: „Canaan să fie blestemat! El să fie sclavul fraților lui.” ²⁶Noe a mai zis: „Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Sem care se numește Iahve! Iar Canaan să fie sclavul lui Sem. ²⁷Dumnezeu să mărească teritoriul lui Iafet. El să locuiască în corturile lui Sem; și Canaan să le fie sclav!” ²⁸Noe a mai trăit trei sute cincizeci de ani după încetarea potopului. ²⁹În total, Noe a trăit nouă sute cincizeci de ani; apoi a murit. **10** Urmează genealogia fiilor lui Noe – Sem, Ham și Iafet. Cei numiți în continuare, au fost urmașii care li s-au născut după potop. ²Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras. ³Fiii lui Gomer au fost: Așchenaz, Rifat și Togarma. ⁴Fiii lui Iavan au fost: Elișa, Tarșiș, Chitim și Dodanim. ⁵Din aceștia s-au răspândit în teritoriile lor triburile de pe coastă, fiecare popor având limba lui și fiind organizat pe clanuri în propriul lui teritoriu. ⁶Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițraim, Put și Canaan. ⁷Fiii lui Cuș au fost: Seba, Havila, Sabta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama au fost: Șeba și Dedan. ⁸În familia lui Cuș s-a născut Nimrod. Acesta a devenit un om care avea o mare forță pe pământ. ⁹El a fost un remarcabil vânător înaintea lui Iahve. Acest fapt explică de ce se spune: „Ca Nimrod, remarcabil vânător înaintea lui Iahve.” ¹⁰Primele teritorii reprezentative ale regatului lui, au fost: Babel, Erec, Accad și Calne – în „țara” Șinear. ¹¹Din acea țară provine Asur care a construit Ninive, Rehobot-Ir și Cala. ¹²El a mai construit și Resen, care este între Ninive și Cala – marele oraș. ¹³Din Mițraim provin ludiții, anamiții, lehabiții, naftuhiții, ¹⁴patrușiții, casluhiții și caftoriții; iar din casluhiți provin filistenii. ¹⁵În familia lui Canaan s-a născut Sidon. El a fost primul lui născut; și apoi l-a avut pe Het. ¹⁶Din acesta provin și iebusiții, amoriții, ghirgasiții, ¹⁷hiviții, archiții, siniții, ¹⁸arvadiții, țemariții și hamatiții. Apoi triburile canaanitelor s-au dispersat. ¹⁹Teritoriile lor se situau de la Sidon spre Gherar, mergând spre Gaza și apoi spre Sodoma, Gomora, Adma și Țeboim – până în zona localității Lașa. ²⁰Aceștia au fost urmașii lui Ham, conform clanurilor și limbilor lor, cu teritoriile pe care le ocupau în cadrul triburilor lor. ²¹Și în familia (*lărgită a*) lui Sem s-au născut fii. Sem era fratele mai mare al lui Iafet; și a devenit strămoșul tuturor fiilor lui Eber. ²²Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpahșad, Lud și Aram. ²³Fiii lui Aram au fost: Uț, Hul, Gheter și Maș. ²⁴În familia lui Arpahșad s-a născut Șela; iar în familia lui Șela s-a născut

Eber. ²⁵În familia lui Eber s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg, numit așa pentru că în timpul vieții lui a fost împărțit pământul; iar numele fratelui lui era Ioctan. ²⁶În familia lui Ioctan s-au născut: Almodad, Șelef, Hațar-Mavet, Iarah, ²⁷Hadoram, Uzal, Dicla, ²⁸Obal, Abimael, Șeba, ²⁹Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan. ³⁰Regiunea în care locuiau aceștia începea de la Meșă și continua până spre Sefar – muntele de la Est. ³¹Aceștia au fost urmașii lui Sem, conform clanurilor și limbilor lor, cu teritoriile pe care le ocupau în cadrul triburilor lor. ³²Acestea au fost triburile provenite din fiii lui Noe, într-o prezentare care a inclus urmașii lor în cadrul clanurilor de care au aparținut. Din aceștia s-au răspândit popoarele pe pământ după potop. **11** Toți oamenii care trăiau pe pământ (*atunci*) vorbeau (*inițial*) o singură limbă și foloseau aceleași cuvinte. ²Venind dinspre Est, ei au găsit o câmpie în zona (*care urma să se numească „țara”*) Șinear; și s-au oprit să locuiască acolo. ³Atunci au zis unul altuia: „Haideți să facem cărămizi bine arse în foc.” Au produs astfel cărămizi care să înlocuiască pietrele; și au folosit smoală ca liant. ⁴Apoi au zis: „Haideți să ne construim un oraș (*înconjurat de ziduri*) în care să facem un turn al cărui vârf să ajungă până la cer. Astfel ne vom face un nume și nu vom fi împrăștiați pe toată suprafața pământului.” ⁵Iahve a venit să vadă orașul și turnul pe care le construiau oamenii. ⁶Atunci El a zis: „Ei formează un singur popor și toți folosesc aceeași limbă. Constatăm că au început să își pună în aplicare planul; și în aceste condiții, nimic nu le-ar obstructiona intențiile. ⁷Haidem să mergem între ei și să le încurcăm acolo limba pe care o folosesc, pentru ca să nu se mai înțeleagă unul cu celălalt.” ⁸Astfel, Iahve i-a împrăștiat de acolo pe toată suprafața pământului; și de atunci încolo, ei au încetat să mai construiască orașul. ⁹Așa se explică de ce orașul a fost numit (*ulterior*) Babel – pentru că acolo Iahve a încurcat limba tuturor oamenilor care locuiau (*atunci*) pe pământ; și astfel i-a determinat să se împrăștie pe toată suprafața lui. ¹⁰Urmează acum prezentarea genealogiei lui Sem. La vârsta de o sută de ani, după doi ani de la potop, în familia lui Sem s-a născut Arpahșad. ¹¹După nașterea lui Arpahșad, Sem a mai trăit cinci sute de ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ¹²La vârsta de treizeci și cinci de ani, în familia lui Arpahșad s-a născut Șela. ¹³După nașterea lui Șela, Arpahșad a mai trăit patru sute trei ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ¹⁴La vârsta de treizeci de ani, în familia lui Șela s-a născut Eber. ¹⁵După nașterea lui Eber, Șela a mai trăit patru sute trei ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ¹⁶La vârsta de treizeci și patru de ani, în familia lui Eber s-a născut Peleg. ¹⁷După nașterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ¹⁸La vârsta de treizeci de ani, în familia lui Peleg s-a născut Reu. ¹⁹După nașterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ²⁰La vârsta de treizeci și doi de ani, în familia lui Reu s-a născut Serug. ²¹După nașterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute șapte ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ²²La vârsta de

treizeci de ani, în familia lui Serug s-a născut Nahor. ²³După nașterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ²⁴La vârsta de douăzeci și nouă de ani, în familia lui Nahor s-a născut Terah. ²⁵După nașterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani; și (*în acest timp*) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice. ²⁶La vârsta de șaptezeci de ani, în familia lui Terah s-au născut Avram, Nahor și Haran. ²⁷Acum urmează genealogia lui Terah. Terah a fost tatăl lui Avram, al lui Nahor și al lui Haran. Haran a fost tatăl lui Lot. ²⁸Haran a murit înaintea tatălui lui, numit Terah, în zona unde s-a născut. Ea se afla în Ur – o localitate din teritoriul numit Caldeea. ²⁹Atât Avram cât și Nahor, și-au luat câte o soție. Numele soției lui Avram era Sarai; iar numele soției lui Nahor era Milca. Aceasta era fiica lui Haran care le mai avea pe Milca și pe Isca. ³⁰Sarai era sterilă; (*și astfel*) ea nu (*putea*) avea copii. ³¹Terah a plecat din localitatea Ur care era inclusă în teritoriul numit Caldeea, intenționând să ajungă în Canaan. Împreună cu el a luat pe fiul lui numit Avraam, pe nepotul acestuia numit Lot și pe Sarai – nora lui și în același timp soția fiului lui (*Avraam*). Dar ajungând în Haran, au decis să își stabilească locuința acolo. ³²Terah a trăit două sute cincisprezece ani; apoi a murit în Haran. **12** Iahve îi zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, dintre rudele tale și din familia tatălui tău; și (*astfel*) vino în țara pe care ți-o voi arăta! ²Din tine voi face un mare popor și te voi binecuvânta. Voi face ca numele tău să fie semnificativ (*între ceilalți oameni*); și vei fi o binecuvântare. ³Îi voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta; dar îl voi blestema pe acela care te va blestema. Prin tine vor fi binecuvântate toate popoarele care există pe suprafața pământului!” ⁴Avram a plecat, așa cum îi spusese Iahve; dar a venit și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cincisprezece de ani când a plecat din Haran. ⁵El a mers împreună cu soția lui – Sarai – și cu nepotul Lot, ducând cu ei spre Canaan toate lucrurile pe care le adunaseră și toți sclavii obținuți în Haran; și (*astfel*) au ajuns acolo. ⁶Avram a călătorit prin acest teritoriu până la stejarul lui More din Sihem. În acele vremuri, canaanii (*încă*) erau în acea „țară”. ⁷Iahve i s-a revelat lui Avram zicându-i: „Voi da această «țară» (*ca proprietate*) «seminței» tale!” Avram a construit în acel loc un altar (*închinat*) lui Iahve care i Se revelase. ⁸Apoi a plecat spre munte, la Est față de (*localitatea care s-a numit mai târziu*) Betel; și și-a instalat cortul acolo. Și-a stabilit „locuința” având „Betelul” la Vest și localitatea (*numită mai târziu*) Ai la Est. El a construit (*și*) acolo un altar (*dedicat*) Iahve, invocându-I numele. ⁹Apoi Avram a continuat să se deplaseze spre Neghev. ¹⁰În acea zonă a venit o foamete; și pentru că ea făcea foarte dificilă supraviețuirea, Avram s-a dus în Egipt ca să locuiască acolo pentru un anumit timp. ¹¹Când se apropiau de Egipt, Avram i-a zis soției lui numită Sarai: „Știu că ești o femeie frumoasă. ¹²Când te vor vedea egiptenii și vor înțelege că ești soția mea, pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa să trăiești. ¹³Spune despre tine că ești sora mea; și fă astfel să fii apreciat (*de ei*) din cauza ta. Astfel, datorită ție, viața mea va fi salvată (*de la moarte*).” ¹⁴Când Avram a intrat în Egipt, egiptenii au văzut că Sarai era foarte

frumoasă. ¹⁵Conducătorii subordonați faraonului au văzut-o și i-au lăudat-o. Astfel ea a fost adusă în casa lui. ¹⁶Faraon l-a tratat bine pe Avram din cauza ei; și i-a dat oi, boi, măgari, măgărițe, sclavi, sclave și cămile. ¹⁷Dar din cauza soției lui Avram numită Sarai, Iahve a lovit faraonul și familia lui cu dezastre. ¹⁸Atunci faraonul l-a chemat pe Avram și l-a întrebat: „De ce ai procedat astfel? De ce nu mi-ai spus că ea este soția ta? ¹⁹De ce ai pretins că este sora ta și m-ai determinat astfel să o iau ca soție? Acum ia-ți soția și pleacă!” ²⁰Faraon le-a dat porunci oamenilor din subordinea lui cu privire la Avram; iar aceștia l-au alungat atât pe el, cât și pe soția lui, împreună cu tot ce aveau. ¹³ Avram a mers cu soția lui din Egipt în Neghev, transportând împreună cu ei tot ce aveau; iar Lot a continuat să călătorească împreună cu ei. ²Avram era foarte bogat în turme, în argint și în aur. ³Din Neghev, el a mers până la Betel – la locul în care și-a instalat cortul la început – între Betel și Ai. ⁴Acolo a făcut un altar și a invocat numele lui Iahve. ⁵Lot, care călătorise împreună cu Avram, avea și el turme de oi, cirezi de boi și corturi. ⁶Dar zona în care locuiau ei, nu era suficient de mare (*pentru amândoi*). Aveau adunate atâtea lucruri, încât nu mai puteau locui împreună. ⁷Atunci s-a declanșat o ceartă între păstorii turmelor lui Avram și păstorii turmelor lui Lot. În acele vremuri, canaanii și fereziții locuiau în Canaan. ⁸Atunci Avram i-a zis lui Lot: „Să nu fie ceartă între mine și tine, nici între păstorii mei și păstorii tăi; pentru că suntem «frați». ⁹Oare nu este toată această zonă la discreția ta? Te rog să te desparți de mine. Dacă tu vei merge spre stânga, eu mă voi duce spre dreapta; iar dacă tu te vei deplasa la dreapta, eu voi merge la stânga.” ¹⁰Ridicându-și capul, Lot a privit; și a văzut că toată Câmpia Iordanului până în zona numită Țoar, era bine udată – ca un echivalent al grădinii lui Iahve, așa cum era considerat Egiptul. Aceasta era situația acolo, înainte ca Iahve să fi distrus Sodoma și Gomora. ¹¹Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului și a plecat spre Est. Și astfel s-au despărțit unul de celălalt. ¹²Avram a locuit în Canaan, în timp ce Lot a locuit în zona orașelor din câmpie. Acolo unde el și-a stabilit cortul, erau aproape de Sodoma. ¹³Oamenii din Sodoma erau răi și păcătuiau foarte mult împotriva lui Iahve. ¹⁴După ce Lot s-a despărțit de Avram, Iahve i-a spus: „Ridică-te și privește din locul în care ești. Uită-te spre Nord și spre Sud, spre Est și spre Vest. ¹⁵Toată zona pe care o vezi, ți-o voi da atât ție, cât și (*implicit*) «seminței» tale pentru totdeauna. ¹⁶Îi voi face pe urmașii tăi (*atât de mulți*), încât vor fi ca particulele de praf ale pământului. Deci dacă cineva poate număra aceste mici părți din care este compus pământul, atunci și descendenții tăi vor putea fi numărați. ¹⁷Ridică-te, deplasează-te prin «țară» în lungimea și în lățimea ei, pentru că ție ți-o voi da!” ¹⁸Astfel, Avram și-a mutat cortul și a venit să se stabilească lângă stejarii lui Mamre, în Hebron. Acolo a construit un altar (*dedicat*) lui Iahve. ¹⁴ În vremea când Amrafel era regele Șinearului, Arioc rege în Elasar, Chedorlaomer rege în Elam și Tidal rege în Goiim, ²a fost o luptă (*a acestora*) împotriva regilor Bera din Sodoma, Birșa din Gomora, Șinab din Adma, Șemeber din Țeboim și împotriva regelui din Bela, adică Țoar. ³Aceștia din a doua enumerare, au făcut o coalitiție în

valea Sidim care s-a mai numit și Marea Sărată. **4**Ei fuseseră subordonați lui Chedorlaomer timp de doisprezece ani; dar în al treisprezecelea an s-au revoltat împotriva lui. **5**În al paisprezecelea an, Chedorlaomer și regii din coaliția acestuia au venit și i-au înfrânt pe refaiți la Aștarot-Carnaim, pe zuziți la Ham și pe emiți la Șave Chiriataim. **6**Au făcut același lucru cu horiții în zona muntoasă care cuprindea Seirul până la El-Paran care se învecina cu deșertul. **7**Întorcându-se, au venit la En-Mișpat sau Cadeș, unde au cucerit tot teritoriul amaleciților și pe al amoriiților care locuiau în Hațațon-Tamar. **8**Atunci regii din Sodoma, din Gomora, din Adma, din Ţeboim și din Bela care s-a mai numit și Ţoar, au venit în valea Sidim și s-au pregătit de luptă. **9**Aveau împotriva lor o coaliție formată din regii Chedorlaomer din Elam, Tidal din Goiim, Amrafel din Șinear și Arioc din Elasar. Deci erau patru regi împotriva a cinci. **10**Valea Sidim era plină de gropi cu smoală. Atunci când regii din Sodoma și din Gomora au fugit, unii dintre oamenii lor au căzut în acele gropi; iar ceilalți au fugit spre munte. **11**Atunci cei patru regi au capturat toate bunurile din Sodoma și din Gomora. După ce le-au luat și toate proviziile lor de hrană, au plecat. **12**Ei l-au luat ca prizonier și pe Lot care era nepotul lui Avram. L-au capturat din Sodoma unde locuia, luându-l împreună cu bunurile lui; apoi au plecat. **13**Un om care a scăpat viu din conflict, a venit la evreul Avram și l-a informat despre ce s-a întâmplat. Atunci Avram locuia lângă stejarii amoritului Mamre care era fratele lui Eșcol și al lui Aner. Ei erau aliații lui Avram. **14**Când a auzit Avram că nepotul lui fusese luat prizonier, a echipat și a pregătit pentru luptă trei sute optsprezece sclavi (*tinere*) care fuseseră născuți între cei pe care îi avea în proprietate; și astfel a plecat în urmărire până la „Dan”. **15**El i-a împărțit în mai multe grupuri, i-a atacat pe regi noaptea, i-a alungat și i-a urmărit până la Hoba, care este la nordul Damascului. **16**Avram a recuperat toate bunurile care fuseseră capturate. Și împreună cu acestea, l-a adus înapoi și pe nepotul lui numit Lot. I-a redat astfel toate bunurile, salvând apoi atât pe femei, cât și pe ceilalți oameni (*din Sodoma*). **17**După ce Avram s-a întors de la înfrângerea lui Chedorlaomer și a regilor coalizați cu el, regele din Sodoma venea în întâmpinarea lui în valea Șave, adică Valea Regelui. **18**Melhisedec, regele Salemului venise și el, aducând pâine și vin. Acest Melhisedec era (*în același timp și*) preot al Dumnezeului-Foarte-Înalt. **19**El l-a binecuvântat pe Avram, zicând: „Avram să fie binecuvântat de Dumnezeul-Foarte-Înalt care este Creatorul cerului și al pământului. **20**Să fii binecuvântat Dumnezeul-Foarte-Înalt, Cel care te-a făcut capabil să obții victoria împotriva dușmanilor (*noștri*)!” Atunci Avram i-a dat (*lui Melhisedec*) a zecea parte din tot ce avea. **21**Apoi regele din Sodoma i-a zis lui Avram: „Dă-mi oamenii și păstrează bunurile pentru tine!” **22**Dar Avram i-a răspuns regelui Sodomei: „Am pronunțat un jurământ în fața lui Iahve care este Dumnezeul-Foarte-Înalt – Creatorul cerului și al pământului; **23**am zis atunci că nu voi lua nici măcar un fir de ață sau vreo curea de sandală din tot ce este al tău. Nu vreau să pretinzi (*cândva*) că l-ai îmbogățit pe Avram! **24**Eu nu voi lua nimic, cu excepția hranei pe care au mâncat-o oamenii mei și a

recompensei oferită celor care au mers împreună cu mine – Aner, Eşcol și Mamre. Ei pot să își ia retribuiția pe care o merită!” **15** După toate aceste întâmplări, Iahve i-a vorbit lui Avram într-o viziune, zicându-i: „Avram, să nu te temi; pentru că Eu sunt Cel care te protejează; și tot Eu sunt recompensa ta care va fi foarte mare!” **2**Avram I-a răspuns: „Doamne, Iahve, ce (*urmaș*) îmi vei da? Pun această întrebare constatând că urmează să mor fără copii; iar (*în aceste condiții*) moștenitorul averilor mele este Eliezer din Damasc?” **3**Avram a continuat, zicând: „Nu mi-ai dat niciun urmaș; și în consecință, un sclav provenit dintre cei pe care îi am în proprietate, va fi moștenitorul meu!” **4**Dar Iahve i-a răspuns: „Nu el va fi moștenitorul tău; ci unul care va proveni din tine. Acela îți va fi moștenitor!” **5**Apoi l-a dus afară și i-a spus: „Uită-te la cer; și dacă poți, numără stelele!” Apoi El a continuat: „Urmașii tăi vor ajunge să fie la fel de numeroși ca ele!” **6**Avram l-a crezut pe Iahve; și pentru acest fapt, El l-a considerat corect în relația cu Sine. **7**El i-a mai zis: „Eu sunt Iahve – Acela care te-a adus din Ur, din teritoriul numit Caldeea, ca să îți dea această țară ca moștenire.” **8**Avram l-a întrebat: „Iahve, Tu Cel care ești Stăpân, cum voi ști că voi moșteni această țară?” **9**Iahve a răspuns: „Adu-Mi o vacă tânără de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel.” **10**Avram a venit cu toate acestea, le-a despicat în două și a așezat jumătățile una în fața celeilalte; dar nu a despicat și păsările. **11**Când au venit păsările răpitoare să ia acele jumătăți de animale, Avram le-a alungat. **12**În timp ce apunea soarele, Avram a adormit profund, experimentând coșmarul unui mare întuneric. **13**Atunci Iahve i-a zis: „Să știi că urmașii tăi vor trăi ca străini într-o țară care nu va fi a lor. Acolo vor fi sclavi și vor suporta exploatarea (*altora*) pentru un timp de patru sute de ani. **14**Dar Eu voi judeca pe poporul căruia îi vor sluji! Apoi vor pleca de acolo cu mari bogății! **15**(*Până atunci*), tu vei merge în pace acolo unde au ajuns și strămoșii tăi. Vei fi înmormântat după ce îți vei trăi fericit anii bătrâneții. **16**Urmașii tăi se vor întoarce aici când vor ajunge la a patra generație; pentru că (*acum*) nedreptatea amoriților nu a ajuns încă la limita maximă (*admisibilă*).” **17**Când a apus soarele și s-a făcut întuneric, a trecut o flacăra printre acele bucăți; și a însoțit-o un fum ca al unui cuptor. **18**În acea zi, Iahve a ratificat un legământ cu Avram, zicând: „Voi da această țară «seminței» tale. Teritoriul ei va fi de la Râul Egiptului până la Râul Mare, adică până la Eufrat. **19**Împreună cu ea îți voi da pe cheniți, pe cheniziți, pe cadmoniți, **20**pe hitiți, pe ferezitiți, pe refaimiți, **21**pe amoriți, pe canaaniți, pe ghirgasiți și pe iebusiți.” **16** Soția lui Avram numită Sarai, nu îi născuse acestuia copii. Dar ea avea o sclavă egipteancă numită Agar. **2**Sara i-a spus lui Avram: „Iahve nu mi-a permis să am copii. Te rog să intri la sclava mea; și poate voi primi astfel copii prin ea!” Avram a făcut ce i-a propus Sarai. **3**După zece ani în care a locuit în Canaan, soția lui numită Sarai, a luat-o pe egipteanca Agar care îi era sclavă, și i-a dat-o ca soție soțului ei numit Avram. **4**El a avut relații intime cu Agar care ulterior a rămas însărcinată. Când a constatat că este însărcinată, Agar și-a desconsiderat stăpâna. **5**Atunci Sarai i-a spus lui Avram: „Să vină peste tine

răul care mi se face acum! Ți-am dat-o în brațe pe sclava mea; și după ce a descoperit că a rămas însărcinată, mă desconsideră! Iahve să judece între mine și tine!” ⁶Avram a răspuns soției lui numită Sarai: „Ai toată autoritatea față de sclava ta; fă-i ce consideri că trebuie!” De atunci încolo, Sarai a exploatat-o excesiv pe Agar, care a fugit de la ea. ⁷Îngerul lui Iahve a găsit-o în deșert, lângă un izvor de apă. Acela era izvorul de lângă drumul care conduce la Șur. ⁸Îngerul a întrebat-o: „Agar, sclava Saraiei, de unde vii și unde mergi?” Ea a răspuns: „Fug de stăpâna mea, Sarai!” ⁹Îngerul lui Iahve i-a zis: „Întoarce-te la stăpâna ta și stai acolo ascultând de ea!” ¹⁰El a adăugat: „Voi înmulți atât de mult pe urmașii tăi, încât nu vor putea fi numărați.” ¹¹Îngerul lui Iahve i-a mai spus: „Să știi că vei naște un fiu. Îi vei pune numele Ismael; pentru că Iahve a observat cum ai fost exploatată. ¹²El va trăi ca un măgar sălbatic. Va fi în conflict cu toți ceilalți; și toți oamenii vor fi împotriva lui. Va locui separat de toți frații lui!” ¹³Agar L-a numit pe Iahve care i-a vorbit, „Dumnezeul care mă vede”, pentru că își zisese: „L-am văzut în mod real aici pe Cel care mă vede.” ¹⁴Acest fapt explică de ce acea fântână a fost numită Beer Lahai-Roi. Ea se află între Cadeș și Bered. ¹⁵Agar i-a născut lui Avram un fiu. El l-a numit Ismael. ¹⁶Avram avea optzeci și șase de ani când i l-a născut Agar pe Ismael. ¹⁷Când Avram avea nouăzeci și nouă de ani, Iahve i S-a revelat acestuia și (apoi) i-a zis: „Eu sunt Dumnezeu Omnipotent. Umblă înaintea Mea și trăiește(-ți viața într-un mod) corect. ²Eu voi face (să fie pus în aplicare acel) legământ (făcut) cu tine și te voi înmulți foarte mult.” ³Atunci Avram s-a închinat până la pământ înaintea lui Dumnezeu; iar El i-a zis: ⁴„În ce Mă privește, aceasta este partea Mea în cadrul legământului făcut cu tine: tu vei fi tatăl multor națiuni. ⁵Nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi Avraam; pentru că te-am făcut (să fii) tatăl multor popoare. ⁶Voi face ca din tine să vină în existență foarte mulți urmași. Ei vor forma multe națiuni. Și vor fi chiar regi care își vor avea originea în tine. ⁷Voi ratifica un legământ etern cu tine și cu urmașii tăi. Acest legământ va fi valabil pentru toate generațiile care vor urma după tine. În baza lui, Eu voi fi atât Dumnezeuul tău, cât și al descendenților tăi. ⁸Ție și urmașului tău, voi da țara în care locuiești acum ca străin, ca pe o proprietate eternă. Mă refer la tot teritoriul numit Canaan. Și Eu voi fi Dumnezeuul lor.” ⁹Dumnezeu i-a mai zis lui Avraam: „Partea ta este să respecti ce prevede legământul Meu. Cer acest lucru nu numai ție, ci și urmașilor tăi din toate generațiile care se vor succeda. ¹⁰Concret, partea din legământul Meu făcut cu tine și cu urmașii tăi, pe care trebuie să o respectați, este aceasta: fiecare bărbat dintre voi să fie circumcis. ¹¹Să vă faceți această circumcizie care înseamnă tăierea pielii care acoperă partea exterioară a penisului vostru. Ea va fi un semn al legământului Meu (făcut) cu voi. ¹²În toate generațiile care vor urma, fiecare băiat trebuie să fie circumcis la vârsta de opt zile – indiferent că va fi născut între cei din familia ta sau că nu îi va aparține – în cazul în care a fost cumpărat cu argint de la vreun străin. ¹³Trebuie să fie circumciși atât cel născut în familia (lărgită a) ta, cât și cel cumpărat cu argintul tău. Acest legământ al Meu care este

identificat în carnea voastră, va fi valabil permanent. ¹⁴Orice băiat care nu este tăiat în jurul pielii care acoperă partea exterioară a penisului lui, să fie eliminat din poporul de care aparține; pentru că el a încălcat astfel legământul Meu.” ¹⁵Dumnezeu i-a mai zis lui Avraam: „Îți spun ceva și în legătură cu Sarai, soția ta: de acum încolo să nu o mai numești Sarai; ci numele ei va fi Sara. ¹⁶Eu o voi binecuvânta și îți voi da un fiu prin ea. Ca urmare a faptului că o voi binecuvânta, ea va deveni mama unor națiuni; și chiar unii regi ai popoarelor vor proveni din ea.” ¹⁷Atunci Avraam s-a închinat (*lui Iahve*) până la pământ, a răs și și-a zis în sine: „Mai este posibil să i se nască vreun copil unui om de o sută de ani? Poate oare Sara, care este în vârstă de nouăzeci de ani, să mai aibă (*de-acum încolo*) vreun copil?” ¹⁸Apoi el a zis lui Iahve: „Să trăiască Ismael înaintea Ta!” ¹⁹Dar Dumnezeu i-a răspuns: „Este o certitudine că Sara îți va naște un fiu; și să îi pui numele Isaac. Eu voi ratifica un legământ etern cu el și cu descendentul lui. ²⁰Te-am ascultat și referitor la Ismael. Îl voi binecuvânta și îl voi face să aibă foarte mulți urmași. El va fi strămoș comun pentru doisprezece prinți; și Eu îl voi face (*să devină*) o mare națiune. ²¹Totuși, voi ratifica legământul Meu cu Isaac – cel pe care îl va naște Sara anul viitor, în această perioadă.” ²²Când a terminat de vorbit cu Avraam, Dumnezeu S-a înălțat de la el. ²³Chiar în acea zi, Avraam a circumcis pe fiul lui numit Ismael, apoi pe toți bărbații născuți între cei care aparțineau familiei lui, ca și pe aceia care fuseseră cumpărați cu argintul lui – făcând exact cum îi poruncise Dumnezeu. ²⁴Atunci când a fost circumcis, Avraam avea nouăzeci și nouă de ani, ²⁵iar fiul lui numit Ismael avea treisprezece ani. ²⁶Avraam și fiul lui au fost circumciși chiar în acea zi. ²⁷Au fost circumciși împreună cu el toți bărbații care aparțineau familiei lui, atât cei născuți între sclavii din proprietate, cât și cei cumpărați (*ulterior*) cu argint de la străini. **18** Iahve i S-a revelat lui Avraam lângă stejarii lui Mamre, în timp ce acesta stătea la intrarea cortului lui în perioada de caniculă a zilei. ²Privind, Avraam a văzut trei bărbați (*venind*) în apropierea zonei (*taberei*) lui. Imediat după ce i-a observat, a alergat de la intrarea cortului ca să îi întâmpine; și s-a aplecat până la pământ (*în fața lor*). ³El a zis: „Doamne, dacă sunt acceptat de Tine, Te rog să nu treci pe lângă sclavul Tău. ⁴Permiteți să se aducă puțină apă ca să vi se spele picioarele; și să vă odihniți sub copac. ⁵Aș vrea să aduc niște mâncare, ca să vă refaceți forțele. Apoi puteți merge mai departe. Consider că ați venit la slujitorul vostru pentru că (*tocmai*) de aceste lucruri aveți nevoie!” Ei i-au răspuns: „Da, exact aceasta este realitatea. Fă așa cum ai spus.” ⁶Avraam s-a dus rapid în cort la Sara și i-a zis: „Ia repede trei măsuri de făină, frământă și fă pâine.” ⁷El a alergat la turmă și a luat de-acolo un vițel care avea carnea fragedă și bună. Apoi i l-a dat unui sclav care l-a gătit rapid. ⁸Împreună cu vițelul pe care îl pregătise, Avraam a adus unt și lapte; apoi i-a servit pe cei trei bărbați. În timp ce mâncau, Avraam stătea lângă ei, sub copac. ⁹Ei l-au întrebat: „Unde este Sara – soția ta?” El a răspuns: „Acolo, în cort.” ¹⁰Apoi unul dintre ei a zis: „Anul viitor, în această perioadă, Mă voi întoarce la tine; și atunci Sara, soția ta, va avea (*deja*) un fiu.” Sara asculta la

intrarea cortului care era în spatele Lui. ¹¹Avraam și Sara erau bătrâni, avansați în vârstă. Sara trecuse de vârsta când putea concepe copii. ¹²Acest fapt explică de ce Sara a râs în sinea ei, zicând: „Acum când am îmbătrânit, iar bărbatul – stăpânul meu – este (și *el*) bătrân, oare mai pot avea dorințe sexuale?” ¹³Iahve l-a întrebat pe Avraam: „De ce a râs Sara contestând posibilitatea de a avea un copil acum când este bătrână? ¹⁴Oare este ceva prea dificil (*de realizat*) pentru Iahve? Anul viitor, în acest sezon, Mă voi întoarce la tine; iar Sara va avea (*atunci*) un fiu.” ¹⁵Dar pentru că se temea, Sara a negat, zicând: „Nu am râs!” Dar El a replicat, zicându-i: „Ba da, ai râs!” ¹⁶Când au plecat de acolo, acei bărbați au privit spre Sodoma; iar Avraam a mers împreună cu ei ca să îi conducă. ¹⁷Atunci Iahve a zis: „Oare Îmi pot permite să ascund de Avraam ce urmează să fac? ¹⁸Despre el știu că va deveni un popor mare care va avea forță; și că prin el vor fi binecuvântate toate națiunile care vor trăi pe suprafața pământului. ¹⁹Cunosc (*anticipat*) despre el că va porunci copiilor și (*tuturor*) urmașilor lui să respecte și să perpetueze stilul de viață care este plăcut lui Iahve, făcând ce este drept și corect; pentru ca astfel, El să îi dea lui Avraam ce i-a promis.” ²⁰Atunci Iahve a zis: „Plângerea împotriva Sodomei și Gomorei se mărește (*constant*), iar păcatul lor este foarte mare! ²¹Trebuie să merg acolo să văd dacă situația lor este conform veștii care a ajuns până la Mine; iar dacă ea nu se va confirma, voi ști.” ²²Acei bărbați s-au întors (*de la Avraam*) și au plecat înspre Sodoma. Dar Avraam a rămas înaintea lui Iahve. ²³Avraam „s-a apropiat” de El, zicând: „Oare vei distruge Tu și pe omul corect împreună cu cel rău? ²⁴Este posibil să existe în oraș cincizeci de oameni corecți. În acest caz, îl vei distruge și nu îl vei scăpa având în vedere pe cei cincizeci de oameni corecți care sunt acolo? ²⁵Nu-mi imaginez că vei decide să faci acest lucru. Tu nu îți poți permite să omori pe omul corect împreună cu cel rău, tratând pe cel bun la fel ca pe cel rău! Sper că nu vei proceda așa! Oare Acela care este Judecătorul întregului pământ, nu va lua decizii corecte?” ²⁶Iahve i-a răspuns: „Dacă voi găsi în orașul Sodoma cincizeci de oameni corecți, voi scăpa (*de la dezastru*) toată acea zonă datorită lor!” ²⁷Avraam a spus: „Acum, dacă tot am avut curajul să îi vorbesc lui Iahve, deși nu sunt decât praf și cenușă, ²⁸să presupunem că dintre cei cincizeci (*de oameni corecți*), vor lipsi cinci. În această situație, vei distruge tot orașul pentru că lipsesc cei cinci?” El i-a răspuns: „Dacă voi găsi acolo patruzeci și cinci de oameni corecți, nu îl voi distruge.” ²⁹Avraam a vorbit din nou, zicând: „Poate vor fi acolo numai patruzeci...” Iahve i-a răspuns: „Dacă există acolo cei patruzeci (*de oameni corecți*), nu îl voi distruge.” ³⁰Avraam I-a zis: „Să nu se mânie Iahve dacă voi continua să vorbesc. Poate vor fi acolo doar treizeci (*de oameni corecți*)...” El i-a răspuns: „Dacă voi găsi acolo treizeci de oameni corecți, nu îl voi distruge.” ³¹Avraam a continuat, zicând: „Acum, pentru că am avut curajul să îi vorbesc lui Iahve, mă gândesc și la situația în care vor fi găsiți acolo doar douăzeci (*de oameni corecți*).” Iar Iahve a zis: „Dacă vor exista acești douăzeci (*de oameni corecți*), nu voi distruge orașul.” ³²Avraam a mai zis: „Să nu se mânie Iahve dacă mai

vorbesc o singură dată. Este posibil să existe în oraș numai zece oameni drepti...” El i-a răspuns: „Nu îl voi distruge dacă vor exista acolo cei zece (*oameni corecți*).” ³³După ce a terminat de vorbit cu Avraam, Iahve a plecat; iar Avraam s-a întors la locuința lui. ¹⁹Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara. Lot locuia lângă poarta acestui oraș. Când i-a văzut, s-a dus să îi întâmpine și li s-a închinat (*aplecându-se*) până la pământ. ²Apoi le-a zis: „Stăpânii mei, vă rog să treceți și pe la casa slujitorului vostru. Puteți astfel să vă spălați picioarele și apoi să rămâneți aici în timpul nopții. Mâine dimineată vă veți scula devreme și vă veți continua drumul.” Ei i-au răspuns: „Nu; ci vom sta toată noaptea în afara orașului.” ³Dar Lot a insistat foarte mult și i-a determinat astfel să se întoarcă împreună cu el. Apoi au intrat în casa lui. Lot le-a pregătit masa și a copt azime; iar ei au mâncat. ⁴Dar înainte ca aceștia să se culce, toți bărbații din orașul Sodoma – atât tinerii cât și bătrânii – au înconjurat casa. ⁵L-au strigat pe Lot, întrebându-l: „Unde sunt bărbații care au venit la tine în această seară? Adu-i afară la noi ca să întreținem relații sexuale cu ei.” ⁶Atunci Lot a ieșit și apoi a închis ușa casei. ⁷El le-a zis: „Vă rog, fraților, nu faceți un asemenea rău. ⁸Am două fiice care nu au avut relații sexuale cu vreun bărbat. Permiteți-mi să vi le aduc; și procedați cu ele cum vă place. Dar să nu le faceți nimic acestor bărbați; pentru că ei au venit (*doar*) să se adăpostească (*o noapte*) sub acoperișul meu!” ⁹Ei i-au răspuns: „Pleacă de aici. Tu ești unul care locuiești între noi ca străin; și (*deja*) te consideri judecătorul nostru! Ne vom comporta cu tine mai rău decât cu ei!” Atunci l-au împins cu mare forță pe Lot; și apoi s-au apropiat ca să îi spargă ușa. ¹⁰Dar acei bărbați din interior și-au întins mâinile, l-au tras pe Lot în casă și au închis ușa. ¹¹Apoi i-au lovit cu orbire pe bărbații care erau la ușa casei – atât pe cei tineri, cât și pe cei bătrâni. Astfel, aceștia nu au mai putut să găsească ușa. ¹²Atunci bărbați care erau în casa lui Lot, i-au zis: „Mai ai pe altcineva în oraș – gineri, fii, fiice, sau alte persoane (*rude cu tine*)? Scoate-i din acest loc! ¹³Să știi că urmează să îl distrugem! Vom face acest lucru pentru că plângerea împotriva acestui popor a devenit foarte mare înaintea lui Iahve!” ¹⁴Lot a plecat și a vorbit cu bărbații care erau căsătoriți cu fiicele lui, zicându-le: „Sculați-vă și plecați din această zonă; pentru că orașul urmează să fie distrus de Iahve!” Dar ginerii lui au crezut că glumește. ¹⁵Când a început să apară lumina acelei zile, îngerii l-au grăbit pe Lot, zicându-i: „Scoală-te, ia-ți soția și pe cele două fiice ale tale care sunt aici, (*și pleacă*) pentru ca să nu fi distrus și tu de pedeapsa care va veni împotriva orașului!” ¹⁶Dar pentru că el întârzia (*să plece*), acei bărbați i-au luat de mână pe el, pe soția lui și pe cele două fiice ale lor; și astfel i-au dus în exteriorul orașului. Au procedat așa cu ei, pentru că Iahve dorea să îi salveze. ¹⁷Imediat după ce i-au scos din oraș, Unul dintre ei a zis: „Fugi ca să îți salvezi viața! Să nu te uiți înapoi și să nu te oprești în niciun loc din câmpie. Fugi spre munte; pentru că altfel vei fi (*și tu*) distrus!” ¹⁸Lot I-a răspuns: „Doamne, Te rog, nu acolo! ¹⁹Slujitorul Tău a observat că beneficiază de bunăvoință din partea Ta. Constat că Tu Ți-ai arătat astfel mila față de mine, salvându-mi viața. Dar să știi că nu pot ajunge la munte prin

fugă înainte ca dezastrul să mă ajungă din urmă; și voi muri! ²⁰Acel oraș (*pe care-l vedem*) este destul de aproape ca să pot fugi în el; și este mic. Permite-mi să fug acolo. Este atât de mic! Așa îmi voi putea salva viața!” ²¹El i-a zis: „Bine. Îți aprob și această cerere; și nu voi distruge orașul despre care ai vorbit. ²²Grăbește-te! Fugi în el; pentru că nu pot face nimic până când nu ajungi acolo!” Așa se explică de ce orașul a fost numit Țoar. ²³Când a intrat Lot în Țoar, deja răsărea soarele. ²⁴Atunci Iahve a făcut să plouă foc și sulf din cer de la El – atât peste Sodoma, cât și peste Gomora. ²⁵Astfel, El a distrus acele orașe din toată câmpia și pe toți locuitorii lor împreună cu toate plantele care creșteau pe pământ. ²⁶Soția lui Lot s-a uitat înapoi; și (*instant*) a fost transformată într-un stâlp de sare. ²⁷Avraam s-a sculat dimineață devreme și s-a dus la locul unde stătuse înaintea lui Iahve. ²⁸A privit de acolo în jos spre Sodoma, spre Gomora și spre toată zona câmpiei. Atunci a văzut ridicându-se de pe pământ un fum dens care semăna cu cel produs de un cuptor (*în care ard lemne*). ²⁹Atunci când Dumnezeu a distrus orașele din (*acea*) câmpie, și-a amintit de (*discuția cu*) Avraam; și a decis să îl scoată pe Lot din mijlocul dezastrului care a venit peste zona orașelor în care locuise acesta. ³⁰Lot a ieșit din Țoar împreună cu cele două fiice ale lui și și-a stabilit locuința pe munte, pentru că îi era frică să rămână în Țoar. A locuit împreună cu ele într-o peșteră. ³¹Cea mai mare dintre fiicele lui i-a zis celei mai mici: „Tatăl nostru este bătrân și nu există în această zonă nici măcar un bărbat care să poată avea relații intime cu noi așa cum se procedează între oamenii de pe pământ. ³²Îți propun să îl determinăm să bea vin și apoi să ne culcăm cu el, pentru ca să concepem astfel copii care să provină de la el.” ³³Astfel, ele l-au îmbătat pe tatăl lor în acea noapte. Apoi cea mai mare s-a dus și a întreținut relații sexuale cu tatăl ei. El nu a știut (*ce s-a întâmplat*) nici când s-a culcat ea și nici după ce s-a trezit. ³⁴În următoarea zi, fiica cea mare i-a zis celei mai mici: „Noaptea trecută eu m-am culcat cu tatăl meu. Îți propun să îl îmbătăm și în această noapte; și apoi să te duci și tu să te culci cu el, pentru ca să avem astfel copii (*care să provină*) de la tatăl nostru.” ³⁵Ele l-au îmbătat pe tatăl lor și în acea seară. Apoi cea mai mică s-a dus și a avut relații sexuale cu el. Acesta nu a simțit (*ce s-a întâmplat*) nici când s-a culcat ea și nici când s-a trezit. ³⁶Astfel, cele două fiice ale lui Lot au rămas însărcinate în urma relațiilor sexuale întreținute cu tatăl lor. ³⁷Cea mai mare a născut un fiu și i-a pus numele Moab. El este strămoșul moabiților de astăzi. ³⁸Cea mai mică a născut și ea un fiu pe care l-a numit Ben-Ami. El este strămoșul amoniților de astăzi. ²⁰ Avraam a plecat din acea zonă și a ajuns în una care se învecina cu Neghev. Astfel, el a locuit pe un teritoriu care se situa între Cadeș și Șur. În timp ce locuia ca străin între oamenii din Gherar, ²el le spunea despre soția lui numită Sara, că îi este soră. Regele Abimelec din Gherar a trimis (*niste oameni*) să i-o aducă pe Sara; și astfel, acesta a luat-o ca soție pentru el. ³Dar Dumnezeu i-a apărut lui Abimelec noaptea într-un vis, zicându-i: „Vei muri din cauza femeii pe care ai luat-o ca soție, pentru că ea este (*deja*) soția altui bărbat”. ⁴Dar pentru că nu avusese relații sexuale cu ea, Abimelec a zis:

„Doamne, vei distruge Tu un popor nevinovat? ⁵Nu mi-a spus el că este sora lui? Apoi chiar ea personal a declarat că el îi este frate! Am luat această decizie cu onestitate și (*Tu știi că*) sunt nevinovat!” ⁶Atunci Dumnezeu i-a zis în (*acel*) vis: „Știu că ai procedat corect. Dar Eu nu ți-am permis (*până cum*) să ai relații sexuale cu ea, ca să nu păcătuiești împotriva Mea. ⁷Acum, dă-i aceluia bărbat soția înapoi! Având în vedere faptul că este profet, el se va ruga pentru tine; și vei trăi. Dar dacă nu i-o dai înapoi, să știi că vei muri împreună cu toți membrii familiei tale!” ⁸Abimelec s-a trezit dimineața devreme, și-a chemat toți slujitorii din jurul lui și le-a relatat despre tot ce se întâmplase. Atunci, acei bărbați au fost afectați de o mare frică. ⁹Abimelec l-a chemat apoi pe Avraam; și l-a întrebat: „Ce ne-ai făcut? Care este păcatul nostru comis împotriva ta, din cauza căruia să suport o vină atât de mare pentru mine și pentru regatul meu? Te-ai comportat cu mine așa cum nu trebuia! ¹⁰Ce intenționați atunci când ai procedat astfel?” ¹¹Avraam i-a răspuns: „Am făcut acest lucru crezând că aici nu există frică de Dumnezeu; și în consecință, mi-a fost frică de faptul că mă veți omorî din cauza soției mele. ¹²De fapt, este adevărat că ea îmi este soră; dar numai în calitate de fiică a tatălui meu, nu și a mamei mele. Și astfel a ajuns să îmi fie soție. ¹³Atunci când Dumnezeu m-a chemat spunându-mi să plec din familia tatălui meu, i-am solicitat (*soției mele*) să accepte ca oriunde vom merge împreună, să spună despre mine că sunt fratele ei.” ¹⁴Atunci Abimelec i-a dat-o înapoi lui Avraam pe soția lui numită Sara; și împreună cu ea, i-a oferit oi, boi, sclavi și sclave. ¹⁵Abimelec i-a zis: „Țara mea este la discreția ta; locuiește în ea acolo unde îți place.” ¹⁶Iar Sarei i-a zis: „Să știi că îi dau fratelui tău o mie de șecheli de argint. Ei sunt dovada oferită tuturor (*oamenilor din zonă*) că tu ești total nevinovată (*în acest caz*).” ¹⁷Atunci Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, iar El a vindecat atât pe Abimelec, cât și pe soția lui. Același lucru s-a întâmplat și cu sclavele acestuia, care au putut avea din nou copii; ¹⁸pentru că din cauza Sarei care era soția lui Avraam, Iahve făcuse sterile pe toate femeile care erau în slujba lui Abimelec. **21** Iahve a avut grijă de Sara făcând să se întâmple exact ce i-a spus. El a realizat pentru ea ce îi promisese. ²Astfel, Sara a rămas însărcinată și i-a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, exact în perioada despre care îi vorbise Dumnezeu. ³Avraam l-a numit Isaac pe fiul lui, pe care i-l născuse Sara. ⁴La opt zile după nașterea fiului lui numit Isaac, Avraam l-a circumcis așa cum îi poruncise Dumnezeu. ⁵Avraam avea o sută de ani când s-a născut fiul lui numit Isaac. ⁶Sara a zis: „Dumnezeu mi-a dat motiv să râd; și oricine va auzi despre ce s-a întâmplat, se va bucura împreună cu mine.” ⁷Ea a continuat, zicând: „Cine ar fi conceput faptul că Sara, soția lui Avraam, va alăpta copiii? Și totuși i-am născut un fiu la bătrânețe.” ⁸Copilul a crescut și a fost înțârcat. În ziua înțârcării lui Isaac, Avraam a organizat un mare banchet. ⁹Atunci Sara a văzut că fiul născut lui Avraam de egipteanca Agar, se manifesta sfidător. ¹⁰Ea i-a spus lui Avraam: „Alung-o pe această sclavă și pe fiul ei; pentru că acesta nu va fi moștenitor (*al averilor noastre*) împreună cu fiul meu numit Isaac!” ¹¹Acest fapt l-a deranjat mult pe Avraam, având în vedere că era vorba

despre fiul lui. ¹²Dar Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Nu fi neliniștit din cauza băiatului și a sclavei tale; procedează exact cum îți spune Sara; pentru că, *(de fapt,)* prin *(urmașii lui)* Isaac se va dezvolta poporul care te va avea ca strămoș. ¹³Referitor la fiul pe care îl ai de la sclava ta, să știi că îl voi face strămoșul unui popor; pentru că și el este urmașul tău.” ¹⁴Avraam s-a sculat dimineată devreme și apoi a dat Agarei niște pâini și un burduf cu apă. După ce i le-a pus pe umăr, a determinat-o să plece de la el împreună cu copilul. Ea a plecat și a rătăcit prin deșertul *(numit mai târziu)* Beer-Șeba. ¹⁵Când s-a terminat apa din burduf, Agar a pus copilul sub un arbust. ¹⁶Apoi s-a depărtat de el la o distanță aproximativ egală cu aceea pe care o parcurge săgeata lansată de un arc. Ea își zicea: „Să nu văd cum îmi moare copilul!” Și stând acolo, a început să plângă. ¹⁷Dumnezeu a auzit vocea copilului. Atunci Îngerul Lui a strigat-o pe Agar din cer, zicând: „Agar, ce se întâmplă *(cu tine)*? Să nu îți fie frică pentru viața băiatului; să știi că Dumnezeu i-a auzit vocea în locul unde se află. ¹⁸Scoală-te *(de-aici)*, ridică băiatul *(din locul în care se află)* și ține-l de mână. Voi face din el un mare popor.” ¹⁹Apoi Dumnezeu „i-a deschis ochii”; și astfel, ea a văzut apa unui izvor. S-a dus, a umplut burduful cu apă și apoi i-a dat copilului să bea. ²⁰Dumnezeu a avut grijă de copil. El a crescut și a locuit în deșert, unde trăia vânând cu arcul. ²¹Zona nisipoasă în care a trăit, se numea Paran; iar mama lui i-a adus ca soție o femeie din Egipt. ²²În acea vreme, Abimelec, împreună cu Pihol care era comandantul armatei lui, i-au spus lui Avraam: „Constată că Dumnezeu te susține în toate acțiunile tale. ²³Jură-mi acum pe Dumnezeul tău că nu mă vei înșela, că vei rămâne consecvent corect atât față de copiii mei, cât și față de urmașii mei. Vreau să îmi mai juri că în această zonă în care locuiești ca străin, te vei comporta față de mine cu bunătațe pe care am avut-o *(întâi)* eu față de tine.” ²⁴Avraam a zis: „Jur!”. ²⁵Dar apoi Avraam i-a reproșat lui Abimelec faptul că slujitorii acestuia luaseră abuziv în proprietatea lor o fântână cu apă. ²⁶Abimelec i-a răspuns: „Nu știu cine a făcut acest lucru. Nici tu nu mi-ai spus; iar eu nu am auzit despre acest fapt până acum.” ²⁷Atunci Avraam a dat lui Abimelec oi și boi, ratificând un legământ între ei doi. ²⁸Avraam a selectat din turmă șapte oi tinere. ²⁹Atunci Abimelec l-a întrebat: „Ce intenționezi să faci cu aceste șapte oițe pe care le-ai separat de turmă?” ³⁰Avraam i-a răspuns: „Ți le ofer din partea mea ca o garanție a faptului că eu am săpat această fântână.” ³¹Așa se explică numele de Beer-Șeba *(adică Izvorul Jurământului)* dat acelei zone; pentru că cei doi au depus acolo un jurământ. ³²După ce au ratificat legământul în zona *(numită ulterior)* Beer-Șeba, Abimelec împreună cu Pihol care era comandantul armatei lui, au plecat întorcându-se în țara filistenilor. ³³Avraam a plantat o grădină în zona numită Beer-Șeba; și acolo a invocat numele lui Iahve care este Dumnezeu etern. ³⁴El a locuit apoi pentru mult timp ca străin în țara filistenilor. ²² După toate acestea, Dumnezeu l-a trecut pe Avraam printr-un examen, zicându-i: „Avraam!” El a răspuns: „Sunt aici, *Doamne*.” ²Dumnezeu i-a spus: „Ia-l pe fiul tău care se numește Isaac și care este singurul tău fiu ce provine din tine *(și Sara)*. Împreună cu acest fiu pe

care-l iubești, du-te în zona Moria pe unul dintre munții despre care îți voi spune; și sacrifică-l acolo exact ca pe un animal oferit integral (*pe altar*).”

3Avraam s-a sculat dimineața devreme și a pus șaua pe măgar. Apoi i-a luat pe doi dintre slujitorii împreună cu fiul lui numit Isaac, a tăiat lemne (*de foc*) pentru arderea integrală (*a sacrificiului de pe altar*) și a plecat spre locul despre care îi spusese Dumnezeu.

4A treia zi, Avraam a privit spre orizont și a văzut locul de la mare distanță.

5Atunci el le-a zis slujitorilor: „Rămâneți aici împreună cu măgarul; eu și băiatul vom merge până acolo, ne vom închina și apoi ne vom întoarce la voi.”

6Avraam a luat lemnele pentru sacrificiul care urma să ardă integral și le-a pus în spatele fiului lui numit Isaac; iar el a dus focul și cuțitul. Astfel se deplasau cei doi împreună.

7Isaac i-a zis tatălui lui care se numea Avraam: „Tată!” El a răspuns: „Da, fiule.”. Atunci Isaac l-a întrebat: „Observ că avem focul și lemnele; dar unde este mielul pentru sacrificiul integral (*de pe altar*)?”

8Avraam i-a răspuns: „Fiule, Dumnezeu în mod personal va avea grijă să ne ofere mielul pentru acest sacrificiu.” Și astfel, cei doi și-au continuat drumul împreună

9până au ajuns la locul pe care Dumnezeu i-l arătase lui Avraam. El a construit acolo un altar și a așezat lemnele pe el. Apoi l-a legat pe fiul lui care se numea Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnului.

10Atunci și-a întins mâna și a luat cuțitul, intenționând să îl înjunghie pe fiul lui.

11Dar Îngerul lui Iahve l-a strigat din cer: „Avraam! Avraam!” El a răspuns: „Sunt aici.”

12Atunci Îngerul i-a zis: „Să nu pui mâna pe copil. nu îi face nimic (*rău*); pentru că acum știu că te temi de Dumnezeu. Și ai demonstrat acest lucru prin faptul că acceptând să ascuți de Mine, nu ai scăpat (*de la moarte*) nici măcar pe singurul tău fiu.”

13Atunci Avraam a privit înainte și a văzut un berbec care își încurcase coarnele într-un tufiș. S-a dus, a luat berbecul, l-a sacrificat și l-a ars total (*pe altar*) în locul fiului lui.

14Avraam a numit acel loc „Iahve va avea grijă”. Acest fapt explică de ce se spune și astăzi: „Pe muntele unde Iahve va avea grijă.”

15Îngerul lui Iahve l-a strigat pe Avraam din cer pentru a doua oară; **16**și i-a vorbit astfel: „Iahve îți zice: «Jur pe Mine Însumi: pentru că ai făcut acest lucru și nu l-ai scăpat (*de la moarte*) pe singurul tău fiu iubit (*pentru ca să ascuți de Mine*), **17**te voi binecuvânta din abundență și îți voi înmulți foarte mult urmașii. Ei vor deveni atât de numeroși, încât vor fi ca stelele din cer și ca nisipul de pe malul mării. Descendenții tăi vor deveni proprietarii orașelor dușmanilor lor. **18**Și pentru că M-ai ascultat, prin ‘sămânța’ ta vor fi binecuvântate toate popoarele pământului.»”

19Avraam s-a întors la slujitorii lui. Apoi ei s-au ridicat și au mers împreună la Beer-Șeba. Avraam și-a stabilit locuința acolo.

20După toate acestea, a ajuns la Avraam vestea că Milca i-a născut și ea copii fratelui lui care se numea Nahor.

21Ei s-au numit: Uț – primul lui născut; apoi Buz care era fratele acestuia, și Chemuel care a devenit tatăl lui Aram.

22Ceilalți s-au numit Chesed, Hazo, Pildaș, Iidlaf și Betuel.

23În familia lui Betuel s-a născut Rebeca. Pe aceștia opt i-a născut Milca lui Nahor care era fratele lui Avraam.

24În acea perioadă de timp, Reuma care era concubina lui Avraam, i-a născut pe Tebah, pe Gaham, pe Tahaș și pe Maaca.

23 Sara a trăit o sută douăzeci și

șapte de ani. ²Ea a murit la Chiriati-Arba, adică la Hebron, în teritoriile numite Canaan. Avraam a început să plângă și a bocit din cauza pierderii ei. ³Apoi a plecat de lângă moarta lui și le-a spus hitiților: ⁴„Eu am doar un statut de străin și de pelerin între voi. Doresc să îmi vindeți un teren din teritoriul vostru, ca să îl folosesc pentru înmormântarea femeii moarte care este acum înaintea mea.” ⁵Hitiții i-au răspuns lui Avraam: ⁶„Iahve nostru, ascultă-ne! Tu ești ca un mare rege printre noi. Înmormântează-ți moarta în cel mai bun dintre mormintele noastre; niciunul dintre noi nu te va opri să ți-o înmormântezi în mormântul lui!” ⁷Avraam s-a ridicat și apoi s-a aplecat până a atins pământul înaintea hitiților care formau poporul acelei țări. ⁸El le-a zis: „Dacă acceptați să îmi înmormântez soția moartă care este înaintea mea, atunci ascultați-mi o dorință: aș vrea să vorbiți pentru mine lui Efron care este fiul lui Tohar. ⁹Rugați-l să accepte să îmi vândă peștera Mahpela, care este a lui și care se află la marginea terenului lui agricol. Doresc să îi plătesc prețul pentru ea și să o folosesc pentru înmormântare în zona voastră.” ¹⁰Fiind acolo, prezent printre ceilalți hitiți, Efron i-a răspuns lui Avraam în auzul tuturor hitiților care veniseră la poarta orașului acestuia: ¹¹„Iahve al meu, ascultă-mă! Îți dau atât terenul cât și peștera care este inclusă în el; ți le dau în prezența oamenilor din poporul meu! Deci ai de-acum posibilitatea să îți înmormântezi moarta!” ¹²Atunci Avraam s-a aplecat (*din nou*) până la pământ înaintea poporului țării. ¹³Apoi i-a zis lui Efron în auzul poporului: „Te rog să mă ascuți! Îți voi plăti prețul pentru teren; acceptă să îl iei de la mine, ca să îmi pot depune moarta acolo!” ¹⁴Efron i-a răspuns lui Avraam: ¹⁵„Ascultă-mă, Iahve al meu: o bucată de pământ valorând patru sute de șecheli de argint este oare o tranzacție semnificativă? Poți astfel să îți depui moarta!” ¹⁶Avraam a acceptat propunerea lui Efron și i-a cântărit prețul precizat de acesta în auzul hitiților: patru sute de șecheli de argint, conform evaluărilor făcute de comercianți. ¹⁷Astfel, teritoriul lui Efron din Mahpela care era situat la estul localității Mamre, cuprinzând terenul agricol și peștera care era în el împreună cu toți copacii existenți acolo, ¹⁸a trecut în proprietatea lui Avraam prin cumpărare în prezența tuturor hitiților care veniseră la poarta orașului lui. ¹⁹Apoi Avraam a înmormântat-o pe soția lui numită Sara în peștera din terenul numit Mahpela. Ea este situată la estul localității Mamre, adică la estul Hebronului, în teritoriile numite Canaan. ²⁰Astfel, terenul împreună cu peștera care era încadrată de el, au trecut de la hitiți în proprietatea lui Avraam, ca să le folosească pentru înmormântare. **24** Avraam îmbătrânise și era avansat în vârstă; iar Iahve îl binecuvântase în toate lucrurile. ²Atunci el a vorbit celui mai bătrân sclav care administra tot ce avea familia lui, zicându-i: „Pune-ți mâna sub șoldul meu! ³Acum îți cer să îmi juri pe Iahve care este Dumnezeuul cerului și al pământului, că nu vei lua ca soție pentru fiul meu pe niciuna dintre fiicele canaanitilor în mijlocul cărora locuim; ⁴ci că te vei duce în țara de unde provin eu, la rudele mele și că de acolo vei lua o soție pentru acest fiu numit Isaac!” ⁵Sclavul a răspuns: „Poate femeia nu va accepta să vină cu mine în această «țară». Atunci va trebui să îl

duc pe fiul tău în zona din care ai venit?” ⁶Avraam i-a răspuns: „În niciun caz să nu îl duci pe fiul meu acolo! ⁷Iahve, Cel care este Dumnezeuul cerului, m-a scos din familia tatălui meu și din locul natal. El mi-a vorbit și a jurat, spunând: «Voi da această țară urmașului tău!». Te asigur că acest Dumnezeu îl va trimite pe Îngerul Lui înaintea ta; și astfel tu vei avea posibilitatea să iei de acolo o soție pentru fiul meu. ⁸Totuși, dacă femeia nu va accepta să vină aici împreună cu tine, nu vei mai avea obligația să îți respecti jurământul făcut mie; dar în niciun caz să nu îl duci pe fiul meu acolo!” ⁹Sclavul și-a pus mâna sub șoldul stăpânului lui care se numea Avraam. Apoi i-a jurat că îi va respecta dorința. ¹⁰El plecat imediat la Aram-Naharaim, mergând în direcția orașului lui Nahor împreună cu zece dintre cămilele stăpânului lui care cărau tot felul de daruri speciale. ¹¹A lăsat cămilele să se așeze lângă un izvor în afara orașului. Se înserase; și era timpul când femeile veneau să scoată apă. ¹²Atunci sclavul (lui Avraam) s-a rugat astfel: „Doamne, Dumnezeuul stăpânului meu Avraam, Te rog să ai milă de el, asigurându-mi succesul (acestei călătorii). ¹³Acum stau lângă acest izvor tocmai când fiicele oamenilor din oraș vor veni să scoată apă. ¹⁴Să faci Tu ca fata căreia îi voi spune: «Te rog, dă-mi să beau din vasul tău!» și care îmi va răspunde: «Poftim: bea! Și îți voi adăpa și cămilele», să fie aceea pe care ai ales-o pentru slujitorul Tău numit Isaac. Aceasta va fi pentru mine dovada că îți pasă de stăpânul meu (Avraam).” ¹⁵Înainte să termine această rugăciune, deja venise Rebeca purtând vasul pe umăr. Ea era fiica lui Betuel – fiul Milcăi – soția lui Nahor, frate cu Avraam. ¹⁶Fata era foarte frumoasă. Ea era fecioară și niciun bărbat nu o cunoscuse intim. Ea a coborât spre locul de unde izvora apa, și-a umplut vasul și apoi s-a întors (spre casă). ¹⁷Sclavul a alergat spre ea; și a întâmpinat-o zicând: „Te rog, dă-mi puțină apă din vasul tău!” ¹⁸Ea a răspuns: „Poftim, bea, Iahve al meu!” Și apoi a coborât repede vasul pe mână, lăsându-l să bea. ¹⁹După ce a băut el, ea i-a spus: „Voi scoate apă și pentru cămilele tale, până se vor sătura toate.” ²⁰A golit repede vasul în adăpătoare, a alergat din nou la izvor, a scos și a adus apă – până s-au adăpat toate cămilele lui. ²¹Bărbatul o privea fără să spună nimic, urmărind să verifice dacă Iahve confirmă astfel atingerea scopului călătoriei lui. ²²După ce au băut cămilele până s-au săturat, bărbatul i-a oferit fetei un inel de aur care cântărea o jumătate de șechel și două brățări de aur care aveau greutatea de zece șecheli. ²³Apoi a întrebat-o: „A cui fiică ești? Te rog să îmi spui dacă este loc de găzduit pentru noi în locuința tatălui tău, ca să rămânem acolo în timpul nopții.” ²⁴Ea a răspuns: „Sunt fiica lui Betuel. El a fost născut de Milca, al cărui soț s-a numit Nahor.” ²⁵Ea a continuat, zicând: „Avem paie (pentru animale) și hrană din abundență (pentru oameni). Există și loc în care să rămâneți cât timp este noapte!” ²⁶Atunci bărbatul s-a aplecat și s-a închinat lui Iahve. ²⁷Apoi a zis: „Să fie binecuvântat Iahve care este Dumnezeuul stăpânului meu numit Avraam! El este Cel care nu a încetat să manifeste milă și să își respecte promisiunea față de stăpânul meu. Iar în ce mă privește, constat că Iahve m-a condus pe drum până am ajuns la locuința rudelor

stăpânului meu!” ²⁸Fata a alergat (*acasă*) și a relatat celor din familia mamei ei despre ce se întâmplase. ²⁹Rebeca avea un frate care se numea Laban. Acesta s-a dus alergând la acel bărbat, (*care stătea tot*) la izvor. ³⁰El a avut această reacție imediat după ce a văzut inelul și brățările de la mâinile surorii lui care (*le*) spunea: „Așa mi-a vorbit acel bărbat: [...]” S-a dus la el și l-a găsit stând lângă cămile în apropierea izvorului. ³¹Atunci i-a zis: „Vino, binecuvântatul lui Iahve! De ce stai afară? Eu deja am pregătit locuința (*pentru tine*) și un loc pentru cămile!” ³²Bărbatul a intrat în casă și a descărcat lucrurile de pe cămile. Laban le-a dat cămилелor paie și nutreț. Apoi el a oferit apă ca să își spele picioarele – atât lui, cât și bărbaților care erau împreună cu el. ³³Le-a dat să mănânce; dar sclavul (*lui Avraam*) a zis: „Nu voi mânca pâine nu voi spune ce am de spus!” Laban i-a zis: „Să auzim ce dorești să (*ne*) spui!” ³⁴Atunci el a zis: „Eu sunt sclavul lui Avraam. ³⁵Iahve l-a binecuvântat mult pe stăpânul meu; și astfel a ajuns un om bogat. El i-a dat oi și vite, aur și argint, sclavi și slave, cămile și măgari. ³⁶Sara, soția stăpânului meu, i-a născut un fiu la bătrânețe; și el i-a dat acestui fiu (*ca moștenire*) tot ce are în proprietatea lui. ³⁷Stăpânul meu m-a pus să jur, zicându-mi: «Să nu iei ca soție pentru fiul meu pe niciuna dintre fiicele canaaniților în a căror țară locuiesc; ³⁸ci să te duci la familia lărgită a tatălui meu și de acolo să iei o (*fată ca*) soție pentru el!» ³⁹Eu i-am răspuns stăpânului meu: «Este posibil ca femeia să nu accepte să mă urmeze.» ⁴⁰Dar el mi-a spus: «Iahve, sub privirea Căruia am umblat (*până acum*), Își va trimite Îngerul cu tine și va face să ai o călătorie reușită. Și astfel vei putea să iei o soție pentru fiul meu din tribul care s-a dezvoltat în familia tatălui meu. ⁴¹Dar dacă vei merge la familia lărgită a tatălui meu și ei nu ți-o vor da, nu vei mai fi obligat să îți respecti jurământul pe care mi l-ai făcut.» ⁴²Când am ajuns astăzi la izvor, m-am rugat: «Doamne, Dumnezeu stăpânului meu numit Avraam, doresc să verific dacă îmi oferi ajutorul Tău în călătoria pe care am făcut-o. ⁴³Voi sta aici lângă acest izvor de apă. Vreau să faci Tu ca fata care va veni să scoată apă și căreia îi voi spune: ‘Te rog, dă-mi să beau puțină apă din vasul tău’, ⁴⁴să îmi răspundă: ‘Poftim: bea! Și voi scoate apă chiar și pentru cămilele tale!’ Atunci voi ști că ea este soția pe care Iahve a ales-o pentru fiul stăpânului meu.» ⁴⁵Înainte de terminarea acestei rugăciuni pe care o făceam în inima mea, a venit Rebeca ținând vasul ei pe umăr. Ea s-a dus la izvor și a scos apă. Eu i-am zis: «Te rog, dă-mi să beau!» ⁴⁶Ea a coborât repede vasul de pe umăr și mi-a răspuns: «Poftim: bea! Și îți voi adăpa și cămilele!» Eu am băut; iar ea (*ne*-)a adăpat cămilele. ⁴⁷Apoi am întrebat-o: «A cui fiică ești?» Ea mi-a răspuns: «Sunt fiica lui Betuel pe care Milca l-a născut lui Nahor.» Eu i-am pus inelul în nas și brățările pe mâini. ⁴⁸Apoi m-am aplecat și m-am închinat lui Iahve, binecuvântându-L pe Cel care este Dumnezeu stăpânului meu numit Avraam. El m-a condus ca să îmi ating scopul (*călătoriei*); și astfel am ocazia să o iau ca soție pe nepoata fratelui stăpânului meu, pentru fiul lui. ⁴⁹Acum, dacă acceptați să fiți amabili și consecvenți față de stăpânul meu, spuneți-mi! Dacă nu, vorbiți și comunicați-mi decizia voastră; ca să mă pot reorienta spre

dreapta sau spre stânga.” ⁵⁰Atunci Laban și Betuel au răspuns: „Acest lucru vine de la Iahve; iar noi nu ne permitem să zicem nici că este bine, nici că ar fi rău. ⁵¹Dar Rebeca este în fața ta! Ia-o și du-te cu ea, ca să fie soția fiului stăpânului tău, așa cum a spus Iahve!” ⁵²Când a auzit aceste cuvinte, sclavul lui Avraam s-a aplecat până la pământ (*închinându-se*) înaintea lui Iahve. ⁵³Apoi a scos bijuterii de argint și de aur pe care le-a dat Rebecăi. I-a mai oferit și îmbrăcăminte. El a dat daruri atât fratelui acesteia, cât și mamei ei. ⁵⁴A mâncat și a băut împreună cu bărbații care erau cu el. Apoi au rămas acolo în acea noapte. Când s-au trezit dimineața, el le-a spus celor din casă: „Permiteți-mi să mă întorc la stăpânul meu.” ⁵⁵Fratele și mama fetei i-au răspuns: „Fata să mai rămână cu noi măcar vreo zece zile; apoi va putea pleca și ea.” ⁵⁶Dar el le-a zis: „Nu mă opriți tocmai acum când este evident că Iahve m-a ajutat să am o călătorie reușită; lăsați-mă să plec, ca să mă întorc la stăpânul meu!” ⁵⁷Atunci ei au zis: „Să chemăm fata și să o întrebăm.” ⁵⁸Au chemat-o pe Rebeca și au întrebat-o: „Vrei să mergi cu acest bărbat?” Ea a răspuns: „Da!”. ⁵⁹Astfel ei au lăsat-o să plece pe sora lor numită Rebeca. Împreună cu ea a mers femeia care urma să o ajute la îngrijirea și creșterea copiilor ei. Au plecat conduși de sclavul lui Avraam împreună cu oamenii lui. ⁶⁰Cei rămași acolo au binecuvântat-o zicându-i: „Tu care ești sora noastră, să devii o mamă din care să se dezvolte un popor format din mii de mii; și descendenții tăi să guverneze orașele dușmanilor lor!” ⁶¹Apoi Rebeca și servitoarele ei s-au sculat, au încălecat pe cămile și au plecat după acel bărbat. Așa a plecat sclavul (*lui Avraam*) împreună cu Rebeca. ⁶²Isaac se întorsese de la Beer Lahai-Roi, pentru că își stabilise locuința în Neghev. ⁶³El a ieșit într-o seară pe câmp ca să mediteze. Atunci, privind spre orizont, a văzut (*în depărtare*) venind niște cămile. ⁶⁴Rebeca a privit și ea înainte; iar când l-a văzut pe Isaac, s-a dat jos de pe cămilă. ⁶⁵Apoi l-a întrebat pe sclav: „Cine este acel bărbat care vine pe câmp să ne întâmpine?” Sclavul a răspuns: „Este stăpânul meu!” Ea și-a luat vâul și și-a acoperit fața. ⁶⁶Sclavul i-a relatat lui Isaac tot ce făcuse (*în timpul călătoriei*). ⁶⁷Apoi Isaac a dus-o pe Rebeca în cortul mamei lui numită Sara; și (*din acel moment*) ea i-a fost soție, iar el a iubit-o. Așa a fost consolată Isaac după moartea mamei lui. **25** Avraam și-a mai luat o soție care se numea Chetura. ²Ea i-a născut pe următorii fii: Zimran, Iocșan, Medan, Midian, Ișbac și Șuah. ³În familia lui Iocșan s-au născut Șeba și Dedan. Urmașii lui Dedan au fost: așuriții, letușiții și leumiții. ⁴Fiii lui Midian au fost: Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia au provenit din Chetura. ⁵Avraam i-a dat (*ca moștenire*) lui Isaac tot ce avea. ⁶A oferit daruri și fiilor concubinelor lui. Dar în timp ce încă trăia, el i-a separat de fiul lui numit Isaac, determinându-i să își stabilească locuința în teritoriile țării din Est. ⁷Avraam a trăit o sută șaptezeci și cinci de ani. ⁸Când i s-a terminat viața, a murit după ce trăise mulțumit de lungimea ei și fericit chiar și la bătrânețe. Astfel, el a fost adăugat la (*cei care decedaseră în*) poporul lui. ⁹Fiii lui care se numeau Isaac și Ismael, l-au înmormântat în peștera Mahpela din terenul (*care fusese inițial al*) lui Efron, fiul hititului Tohar. Acest teren

este la estul localității Mamre. ¹⁰El fusese cumpărat de Avraam de la hitiți. Acolo a fost înmormântat Avraam împreună cu soția lui numită Sara. ¹¹După moartea lui Avraam, Dumnezeu l-a binecuvântat pe fiul lui care se numea Isaac. El și-a stabilit locuința lângă Beer Lahai-Roi. ¹²Urmează genealogia lui Ismael – fiul lui Avraam, născut acestuia de egipteanca Agar care era sclava Sarei. ¹³Numele fiilor lui Ismael în ordinea nașterii lor, sunt acestea: Nebaiot, primul care s-a născut în familia lui Ismael; apoi Chedar, Adbeel, Mibsam, ¹⁴Mișma, Duma, Masa, ¹⁵Hadad, Tema, Ietur, Nafiș și Chedma. ¹⁶Aceștia au fost fiii lui Ismael și fiecare a devenit unul dintre cei doisprezece conducători ai triburilor lor, conform locului unde și-au stabilit taberele. ¹⁷Ismael a trăit o sută treizeci și șapte de ani. Când a ajuns la această vârstă, a murit și a fost astfel adăugat la *(cei care decedaseră în cadrul)* poporul lui. ¹⁸Descendenții acestuia au locuit în teritoriul situat între Havila și Șur, zonă care este în partea de est a Egiptului, în direcția localității Asur. Ei au trăit în ostilitate față de toate rudele lor *(provenite din Avraam)*. ¹⁹Urmează genealogia lui Isaac – fiul lui Avraam. În familia lui Avraam s-a născut Isaac. ²⁰El avea patruzeci de ani când s-a căsătorit cu Rebeca – fiica arameului Betuel din Padan-Aram. Ea a fost sora arameului Laban. ²¹Isaac s-a rugat lui Iahve pentru soția lui, pentru că ea era sterilă. Iahve i-a ascultat rugăciunea; și astfel, soția lui numită Rebeca, a rămas însărcinată. ²²Copiii se mișcau energic în uterul ei. Atunci ea a zis: „De ce mi se întâmplă acest lucru?” S-a dus să îl întrebe pe Iahve. ²³El i-a răspuns: „În uterul tău sunt două «națiuni»; și după ce se vor naște din tine, *(acești copii)* vor forma *(în timp)* două popoare distincte. Unul dintre ele va avea o forță mai mare decât a celuilalt; iar cel mai mare *(dintre fii)* va fi servitorul celui mai mic.” ²⁴Când i-a venit timpul să nască, Rebeca avea *(doi)* gemeni în uterul ei. ²⁵Primul care s-a născut, era roșu pe tot corpul, ca și cum ar fi fost îmbrăcat cu o manta de păr. Acest fapt explică de ce i-au pus numele Esau. ²⁶Apoi s-a născut fratele lui care îl ținea cu mâna de călcâi pe Esau. Acest lucru i-a determinat să îi pună numele Iacov. Isaac avea șaiszeci de ani când Rebeca i-a născut pe cei doi fii. ²⁷Acești băieți au crescut. Esau a devenit un vânător abil care trăia ca om al câmpului; dar Iacov era un om liniștit și locuia în corturi. ²⁸Isaac l-a simpatizat *(mai mult)* pe Esau, pentru că mânca din vânatul lui; dar Rebeca l-a apreciat *(mai mult)* pe Iacov. ²⁹Odată, în timp ce Iacov făcea o ciorbă, Esau a venit obosit de pe câmp. ³⁰El i-a zis lui Iacov: „Dă-mi să mănânc din această ciorbă de culoare roșie, pentru că sunt extrem de obosit!” Acest fapt explică de ce Esau a mai fost numit și Edom. ³¹Iacov i-a răspuns: „Vinde-mi mai întâi drepturile tale care decurg din faptul că te-ai născut primul *(în familia părinților noștri)*!” ³²Esau a zis: „Sunt aproape mort...; ce valoare mai are pentru mine faptul că sunt primul-născut?” ³³Iacov i-a zis: „Mai întâi jură-mi *(că renunți la el și că mi-l dai mie)*!”. Esau i-a jurat; și astfel *(în schimbul unei ciorbe)* i-a vândut lui Iacov dreptul de prim-născut. ³⁴Apoi Iacov i-a dat lui Esau pâine și ciorbă de linte. El a mâncat și a băut; apoi s-a sculat și a plecat. Astfel și-a desconsiderat Esau dreptul de prim-născut. **26** În toată acea zonă a fost o foamete diferită de aceea din vremea când trăia Avraam. Atunci Isaac s-a dus în Gherar, la

Abimelec care era regele filistenilor. ²Iahve i S-a revelat lui Isaac și i-a zis: „Nu te duce în Egipt, ci rămâi în zona pe care ți-o voi indica Eu. ³Să locuiești în această «țară»; iar Eu voi fi cu tine și te voi binecuvânta. Toate aceste teritorii le voi da ție și urmașilor tăi. Astfel, Eu Îmi voi respecta promisiunea făcută cu jurământ tatălui tău numit Avraam. ⁴Voi face să ai atât de mulți urmași, încât vor fi ca stelele cerului; și le voi da (*în proprietate*) toate aceste teritorii. Prin descendenții tăi vor fi binecuvântate toate popoarele pământului; ⁵pentru că Avraam M-a ascultat și a respectat principiile, poruncile, regulile și legile Mele.” ⁶Astfel, Isaac și-a stabilit locuința în Gherar. ⁷Atunci când oamenii din acel loc îl întrebau despre femeia care era soția lui, el le spunea că îi este soră. A procedat așa pentru că îi era frică să le spună că este soția lui. Presupusese că oamenii din acea zonă îl vor omorî din cauza Rebecăi, pentru că ea era frumoasă. ⁸După ce a stat mai multă vreme acolo, s-a întâmplat că regele Abimelec s-a uitat pe fereastră și l-a văzut pe Isaac mângâind-o pe soția lui, (*care se numea*) Rebeca. ⁹Atunci Abimelec l-a chemat pe Isaac și i-a zis: „Sunt convins că ea este soția ta! Atunci de ce ai pretins că îți este soră?” Isaac a răspuns: „Pentru că îmi era teamă că voi muri din cauza ei.” ¹⁰Abimelec a continuat: „De ce ai procedat așa cu noi?! Unul dintre oamenii poporului (*nostru*) ar fi putut avea relații intime cu soția ta; și astfel ne-ai fi făcut vinovați!” ¹¹Atunci Abimelec a dat întregului popor următorul ordin: „Oricine se va atinge de acest om sau de soția lui, va fi omorât.” ¹²Isaac a semănat semințe în terenurile agricole ale acelei țări; și în același an a strâns o recoltă de o sută de ori mai mare decât cantitatea de semințe folosite pentru însămânțare. S-a întâmplat astfel, pentru că Iahve l-a binecuvântat. ¹³El s-a îmbogățit și a continuat să își mărească averea până când a ajuns foarte bogat. ¹⁴Avea turme de oi, cirezi de vite și mulți (*sclavi*-)servitori; iar filistenii îl invidiau. ¹⁵Aceștia au astupat toate fântânile pe care sclavii tatălui lui – Avraam –, le săpaseră în timp ce acesta încă trăia. Ei le-au umplut cu pământ... ¹⁶Abimelec i-a zis lui Isaac: „Pleacă din zona noastră, pentru că ai ajuns să ai o forță mai mare decât a noastră.” ¹⁷Atunci Isaac a plecat de acolo și și-a stabilit tabăra în valea Gherar, unde a și locuit. ¹⁸El a desfundat fântânile care fuseseră săpate pe vremea tatălui lui – Avraam; pentru că filistenii le astupaseră după moartea lui. Le-a dat aceleași nume pe care li le pusese inițial tatăl lui. ¹⁹Sclavii lui Isaac au săpat în vale(*a Gherar*) și au descoperit acolo un izvor cu apă bună. ²⁰Atunci păstorii din Gherar s-au certat cu păstorii lui Isaac, zicându-le: „Apa este a noastră.” Isaac a numit fântâna Esec, pentru că localnicii au fost nedrepti cu el. ²¹Apoi au săpat o altă fântână; dar ei s-au certat și pentru aceea. Și astfel au numit-o Sitna. ²²Isaac a plecat de acolo și a săpat o altă fântână pentru care nu s-au mai certat. Atunci a numit-o Rehobot, zicând: „Acum Iahve ne-a făcut loc și vom fi prosperi în țară.” ²³De acolo a plecat la Beer-Șeba. ²⁴În acea noapte, Iahve i S-a revelat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău – Avraam; să nu îți fie frică (*aici*), pentru că Eu sunt cu tine! Te voi binecuvânta și îți voi înmulți urmașii datorită (*promisiunii pe care i-am făcut-o*) sclavului Meu numit Avraam.”

25Isaac a construit acolo un altar și a invocat Numele lui Iahve. El și-a instalat cortul în acel loc, iar sclavii lui au săpat (*și*) acolo o fântână. **26**Apoi Abimelec a venit la el din Gherar, împreună cu Ahuzat care era consilierul lui, și cu Pihol care era comandantul armatei. **27**Isaac i-a întrebat: „De ce ați venit la mine după ce m-ați urât și m-ați alungat dintre voi?” **28**Ei i-au răspuns: „Vedem clar că Iahve te susține; și ne-am gândit că trebuie să facem un pact cu jurământ. Doresc ca el să fie parte a unui legământ între noi. **29**Promite-ne că nu ne vei face niciun rău, exact cum nici noi nu ne-am atins de tine și ți-am făcut doar bine când te-am lăsat să pleci liniștit. Acum (*recunoaștem că*) tu ești binecuvântat de Iahve!” **30**Isaac i-a invitat la masă, unde au fost serviți din abundență; iar ei au mâncat și au băut. **31**A doua zi, dimineața, s-au sculat devreme și au ratificat împreună legământul. Apoi Isaac i-a lăsat să se întoarcă (*acasă*). Ei au plecat mulțumiți de la el. **32**În aceeași zi, sclavii lui Isaac au venit și l-au anunțat despre fântâna pe care o săpaseră. Ei i-au zis: „Am ajuns la apă!” **33**El a numit acea fântână Șeba. Și acest fapt explică de ce, până astăzi, numele orașului este Beer-Șeba. **34**La vârsta de patruzeci de ani, Esau s-a căsătorit atât cu Iudita care era fiica hititului Beeru, cât și cu Basmat care era fiica hititului Elon. **35**Dar pentru Isaac și pentru Rebeca, ele au fost o sursă de conflict. **27** Când Isaac a îmbătrânit, ochii lui și-au redus funcția până nu a mai putut să vadă cu ei. Atunci l-a chemat pe Esau care era fiul lui cel mai „mare”, zicând: „Fiule!” El a răspuns: „Sunt aici!” **2**Isaac i-a spus: „Eu sunt bătrân și nu știu ziua în care voi muri. **3**Ia armele tale – tolba și arcul –, du-te pe câmp și vânează ceva pentru mine. **4**Apoi pregătește-mi o mâncare așa cum (*știi că*) îmi place mie și adu-mi-o să mănânc din ea, pentru ca să te binecuvântezez înainte de a muri.” **5**Rebeca asculta ce i-a spus Isaac fiului lui numit Esau. După ce el a plecat pe câmp ca să prindă vânat și să îl aducă (*pentru tatăl lui*), **6**Rebeca i-a zis lui Iacov: „L-am auzit pe tatăl tău vorbind cu Esau și cerându-i ca **7**înainte de a muri, să îi aducă vânat și să îi pregătească o mâncare (*gustoasă*) pe care să o mănânce, pentru ca să îl binecuvânteze în prezența lui Iahve. **8**Acum, fiule, ascultă-mă și fă așa cum îți poruncesc! **9**Du-te la turmă și alege-mi de acolo doi iezi, ca să îi fac tatălui tău o mâncare (*gustoasă*) exact cum îi place lui. **10**Apoi tu i-o vei duce să o mănânce; pentru ca el să te binecuvânteze înainte să moară!” **11**Atunci Iacov i-a răspuns mamei lui numite Rebeca: „Fratele meu – Esau – este păros, iar eu am pielea fără (*acel*) păr. **12**Dacă tatăl meu mă va pipăi, mă va descoperi că sunt un înșelător; și voi atrage împotriva mea blestemul în locul binecuvântării!” **13**Mama lui i-a zis: „Fiule, blestemul adresat ție, să vină împotriva mea! Dar tu ascultă-mă! Du-te și adu-mi iezi!” **14**(*Iacov*) s-a dus, i-a luat și i-a adus mamei lui. Ea i-a pregătit o mâncare cum îi plăcea tatălui lui Iacov. **15**Apoi a luat cele mai bune haine pe care le avea acasă fiul ei mai „bătrân” numit Esau; și l-a îmbrăcat cu ele pe fiul care era mai „tânăr”, numit Iacov. **16**A pus pieile iezilor pe mâinile lui și pe partea fără păr a gâtului acestuia. **17**Apoi i-a dat lui Iacov acea mâncare și pâinea pe care le pregătise. **18**El s-a dus la tatăl lui și i-a zis: „Tată!” Iar acesta a răspuns: „Aici sunt! Cine (*dintre cei doi*) ești tu, fiule?” **19**Iacov i-a

răspuns: „Sunt Esau, primul născut în familia ta. Am făcut exact cum mi-ai spus. Acum vino, așază-te și mănâncă din (*mâncarea făcută cu*) vânatul meu; pentru ca să mă binecuvântezi.” ²⁰Isaac l-a întrebat: „Fiule, cum ai reușit să îl găsești atât de repede?” Iacov răspuns: „Dumnezeul tău, numit Iahve, mi l-a adus chiar în drumul meu.” ²¹Atunci Isaac i-a zis lui Iacov „Apropie-te, fiule, ca să te pot pipăi și să verific astfel dacă este adevărat că tu ești fiul meu numit Esau!” ²²Iacov s-a apropiat de tatăl lui numit Isaac. Acesta l-a pipăit și și-a zis: „Vocea este a lui Iacov; dar mâinile sunt ale lui Esau!” ²³Nu l-a recunoscut, pentru că mâinile lui erau acoperite de păr, la fel ca ale fratelui lui numit Esau. Și astfel a decis să îl binecuvânteze. ²⁴Isaac l-a întrebat încă o dată: „Este adevărat că tu ești fiul meu numit Esau?” Iacov a răspuns: „Da, (*eu*) sunt!” ²⁵Atunci Isaac a zis: „Adu-mi să mănânc (*mâncarea făcută*) din vânatul fiului meu, pentru ca să te binecuvântezez!” Iacov i-a adus mâncarea, iar Isaac a mâncat. Apoi i-a dat și vin ca să bea. ²⁶Atunci tatăl lui numit Isaac, i-a zis: „Apropie-te și sărută-mă, fiule!” ²⁷El s-a apropiat și l-a sărutat. Isaac a simțit mirosul hainelor lui și l-a binecuvântat zicând: „Mirosul fiului meu este ca acela specific câmpului binecuvântat de Iahve. ²⁸Dumnezeu să îți ofere din roua cerului și din «grăsimea» pământului. El să îți dea abundență de grâu și de vin. ²⁹Să fii servit de popoare și (*multe*) națiuni să se aplece înaintea ta! Stăpânește peste frații tăi; și fiii mamei tale să se aplece în fața ta! Să fie blestemați aceia care te vor blestema; și să fie binecuvântați aceia care te vor binecuvânta!” ³⁰După ce Isaac l-a binecuvântat pe Iacov, acesta a plecat din fața tatălui lui. Atunci a venit imediat fratele lui numit Esau, care se întorsese de la vânătoare. ³¹A pregătit și el o mâncare (*gustoasă*) și i-a adus-o tatălui lui, zicând: „Tată, vino să mănânci din (*mâncarea făcută cu*) vânatul fiului tău, pentru ca (*apoi*) să mă binecuvântezi!” ³²Tatăl lui numit Isaac, l-a întrebat: „Tu cine ești?” Esau a răspuns: „Sunt fiul tău numit Esau, cel care a fost născut primul în familia ta!” ³³Atunci Isaac, afectat de un mare tremur, a zis: „Dar cine a fost acela care a prins vânat și mi-a adus mâncare făcută din el? Eu (*deja*) am mâncat înainte să vii tu; apoi l-am binecuvântat! Și astfel, va rămâne binecuvântat!” ³⁴Când a auzit cuvintele tatălui lui, Esau și-a manifestat decepția strigând cu o mare intensitate; și apoi a zis tatălui lui: „Tată, binecuvântează-mă și pe mine!” ³⁵Tatăl lui i-a răspuns: „Fratele tău a venit (*la mine*) într-un mod înșelător; și astfel ți-a luat binecuvântarea!” ³⁶Esau a zis: „Chiar i se potrivește numele de Iacov! M-a înșelat de două ori (*până acum*): întâi mi-a luat dreptul de prim-născut, iar acum mi-a luat și binecuvântarea (*corespunzătoare acestuia*)...” Apoi a adăugat: „Tată, nu ai păstrat nicio binecuvântare pentru mine?” ³⁷Isaac i-a răspuns lui Esau: „L-am făcut stăpânul tău și i-am dat toate rudele lui (*și pe descendenții lor*) ca servitori. I-am oferit apoi grâu și vin. Acum, ce mai pot face pentru tine, fiule?” ³⁸Esau i-a zis tatălui lui: „Tată, ai numai o binecuvântare (*de acest fel*)? Binecuvântează-mă și pe mine (*cu ceva*)!!!” Apoi, regretând (*ce i se întâmpla*), a început să plângă. ³⁹Tatăl lui, numit Isaac, i-a răspuns: „Locuința ta va fi departe de zona unde pământul (*lucrat*) produce bogăție; și

nu va beneficia nici de roua care vine de sus din cer. ⁴⁰Vei trăi din ce vei putea realiza cu sabia ta; și vei fi servitorul fratelui tău; dar când te vei revolta, vei rupe jugul lui pus pe gâtul tău!” ⁴¹(*De atunci încolo*) Esau l-a urât pe Iacov din cauza binecuvântării pe care i-o dăduse tatăl lui. El și-a zis: „Se apropie zilele în care, *după ce va muri,*) îl voi jeli pe tatăl meu; apoi îl voi omorî pe fratele meu, pe Iacov!” ⁴²Când a aflat Rebeca despre intențiile fiului ei mai „mare” numit Esau, a trimis pe cineva la Iacov – fiul ei cel mai „mic” – ca să îi spună: „Fratele tău – Esau – și-a planificat să se răzbune pe tine omorându-te!” ⁴³Acum, fiule, ascultă-mă! Fugi imediat în Haran la fratele meu care se numește Laban. ⁴⁴Stai la el pentru un timp, până va dispărea ura fratelui tău, ⁴⁵până va uita ce i-ai făcut și nu va mai reacționa cu mânie față de tine. Apoi voi trimite (*pe cineva*) să te aducă înapoi de acolo. De ce să vă pierd pe amândoi într-o singură zi?” ⁴⁶Apoi Rebeca i-a zis lui Isaac: „Să știi că din cauza acestor hitite, trăiesc o viață dezgustătoare! Dacă și Iacov își va lua ca soție pe vreuna dintre fetele țării – o hitită ca acestea – ce sens mai are viața mea?” **28** Isaac l-a chemat pe Iacov, l-a binecuvântat și i-a poruncit zicând: „Să nu îți iei ca soție pe vreuna dintre fetele canaanite. ²Ci pleacă imediat în Padan-Aram, la familia lui Betuel care este tatăl mamei tale. De acolo să îți iei o soție dintre fiicele lui Laban care este fratele mamei tale. ³Dumnezeul Omnipotent să te binecuvânteze, să te ajute să devii prosper și să te facă să ai mulți urmași, ca să se dezvolte din tine multe națiuni. ⁴El să ofere binecuvântarea lui Avraam atât ție, cât și urmașilor tăi; și (*astfel*) să devii stăpân al țării în care locuiești acum. Ea este țara pe care Dumnezeu i-a promis-o lui Avraam.” ⁵Astfel l-a trimis Isaac pe Iacov în Padan-Aram. Acesta s-a dus la Laban care era fiul arameului Betuel și fratele Rebecăi – mama lui Iacov și a lui Esau. ⁶Esau a observat că Isaac l-a binecuvântat pe Iacov și că l-a trimis în Padan-Aram ca să își ia o soție de acolo. El a mai remarcat că atunci când l-a binecuvântat, (*Isaac*) i-a poruncit să nu își ia (*ca*) soție (*vreo fată*) dintre canaanite; ⁷iar Iacov și-a ascultat tatăl și mama, ducându-se în Padan-Aram. ⁸Esau a înțeles (*atunci*) că tatălui lui, care se numea Isaac, nu îi plăceau canaanitele. ⁹Atunci el s-a dus la ismaeliți; și pe lângă soțiile pe care le avea, a luat-o ca soție și pe Mahalat care era sora lui Nebaiot și fiica lui Ismael – fiul lui Avraam. ¹⁰Iacov a plecat din Beer-Șeba și a mers spre teritoriul numit Haran. ¹¹A ajuns într-un loc în care a rămas (*să doarmă*) în acea noapte; pentru că apusese soarele. A luat o piatră, și-a pus-o sub cap și s-a culcat acolo. ¹²El a avut un vis în care a văzut o scară. Un capăt al ei era așezat pe pământ, iar celălalt atingea cerul. Îngerii lui Dumnezeu urcau și coborau pe ea. ¹³Iahve stătea lângă scară; și i-a zis: „Eu sunt Iahve, Dumnezeul strămoșului tău numit Avraam și Dumnezeul lui Isaac. Voi oferi teritoriul pe care ești culcat atât ție, cât și urmașilor tăi. ¹⁴Aceștia vor fi (*numeroși*) ca particulele din care este format pământul; și (*prin ei*) te vei extinde spre Vest și spre Est, spre Nord și spre Sud. Prin tine și prin urmașii tăi vor fi binecuvântate toate triburile existente pe pământ. ¹⁵Eu voi fi cu tine, te voi păzi oriunde vei merge și te voi aduce înapoi în această «țară». Nu te voi

abandona până nu voi respecta ce ți-am promis (*acum*).” ¹⁶Când s-a trezit din somn, Iacov a zis: „Este o certitudine că Iahve este în acest loc; iar eu n-am știut!” ¹⁷I-a fost frică; și a zis: „Cât de înfricoșător este acest loc! Aceasta nu este altceva decât casa lui Dumnezeu; și aici este poarta cerului!” ¹⁸Iacov s-a sculat dimineața devreme, a luat piatra care fusese sub capul lui, a ridicat-o ca stâlp care să îi amintească ce s-a întâmplat acolo; și a turnat ulei pe vârful ei. ¹⁹El a numit acea zonă Betel; dar până atunci, orașul se numise Luz. ²⁰Apoi Iacov a făcut un jurământ, zicând: „Dacă Dumnezeu va fi cu mine, dacă mă va păzi în această călătorie pe care o fac și îmi va da atât hrană să mănânc, cât și haine să mă îmbrac; ²¹dacă voi putea să mă întorc liniștit acasă la tatăl meu, atunci Iahve va fi Dumnezeul meu. ²²Această piatră, pe care am pus-o ca stâlp comemorativ, va fi «casa lui Dumnezeu»; și (*Îți promit, Doamne, că*) din tot ceea ce îmi vei da, Îți voi oferi înapoi a zecea parte!” ²⁹ Apoi Iacov și-a continuat călătoria și a ajuns în țara poporului de la Vest. ²A văzut o fântână pe câmp. Lângă ea stăteau trei turme de oi, pentru că din acea fântână erau adăpate (*cele din zonă*). Piatra de pe gura fântânii era mare. ³Atunci când toate turmele erau adunate acolo, păstorii luau piatra de la gura fântânii și adăpau oile. Apoi puneau piatra înapoi, la locul ei, pe gura fântânii. ⁴Iacov i-a întrebat pe acei păstori: „Fraților, de unde sunteți?” Ei au răspuns: „Din Haran”. ⁵Iacov i-a întrebat: „Îl cunoașteți pe Laban care este nepotul lui Nahor?” Ei i-au zis: „Îl cunoaștem.” ⁶El i-a mai întrebat: „Este sănătos?” Ei au răspuns: „Da, este sănătos! Privește: vine cu oile Rahela care este fiica lui.” ⁷Atunci Iacov a zis: „Este încă devreme; acum nu este cazul să fie adunate turmele. Adăpați oile, apoi duceți-vă cu ele să pască din nou.” ⁸Ei au răspuns: „Nu putem să facem acest lucru până când nu se adună toate turmele. Abia atunci se dă piatra de pe gura fântânii; și apoi adăpăm oile.” ⁹În timp ce (*Iacov*) vorbea cu ei, a sosit Rahela cu oile tatălui ei; pentru că ea le păstorea. ¹⁰Când a văzut-o pe Rahela care era fiica lui Laban – fratele mamei lui – și oile lui Laban, Iacov s-a apropiat de fântână. Apoi a dat într-o parte piatra de pe gura fântânii și a adăpat turma lui Laban care era fratele mamei lui. ¹¹El a sărutat-o pe Rahela și a plâns cu hohote. ¹²Iacov i-a spus apoi Rahelei că el este rudă cu tatăl ei, respectiv fiul Rebecăi. Atunci ea a alergat și i-a relatat tatălui ei ce se întâmplase. ¹³După ce a ascultat aceste informații despre Iacov care era fiul surorii lui, Laban a alergat să îl întâmpine. L-a îmbrățișat, l-a sărutat și l-a dus în casa lui. Acolo Iacov i-a povestit lui Laban tot ce se întâmplase. ¹⁴Apoi Laban i-a zis: „Atât oasele cât și carnea noastră provin din același strămoș!” Iacov a locuit o lună în casa lui Laban. ¹⁵Apoi Laban i-a zis lui Iacov: „Nu voi accepta să îmi slujești degeaba doar pentru că ești rudă cu mine! Spune-mi care dorești să îți fie retribuirea!” ¹⁶Laban avea două fete: cea mai mare se numea Leea, iar cea mai mică se numea Rahela. ¹⁷Leea avea ochi delicați; dar Rahela avea un aspect plăcut și era frumoasă. ¹⁸Iacov o iubea pe Rahela. Atunci el i-a răspuns lui Laban: „Îți voi sluji șapte ani pentru fiica ta mai mică numită Rahela.” ¹⁹Laban a zis: „Mai bine să ți-o dau ție, decât să i-o dau unui alt bărbat! Rămâi (*să lucrezi*) la mine!” ²⁰Astfel, Iacov i-a slujit lui

Laban șapte ani pentru Rahela. Dar pentru că o iubea, acești ani i s-au părut ca fiind doar câteva zile... ²¹La sfârșitul celor șapte ani, Iacov i-a zis lui Laban: „Dă-mi soția ca să intru la ea, pentru că a expirat termenul.” ²²Laban i-a adunat pe toți oamenii din acel loc și le-a organizat un banchet. ²³Seara, a luat-o pe fiica lui numită Leea și a adus-o la Iacov; iar el a intrat la ea (*în cort*). ²⁴Laban i-a dat-o pe Zilpa ca sclavă fiicei lui numite Leea. ²⁵A doua zi, dimineța, Iacov a descoperit că era Leea (*în locul Rahelei*). Atunci l-a întrebat pe Laban: „Ce mi-ai făcut? Oare nu pentru Rahela ți-am slujit? Atunci de ce m-ai înșelat?” ²⁶Laban i-a răspuns: „Conform obiceiului din această zonă, nu se acceptă ca fata mai mică să se dea în căsătorie înaintea celei mai mari. ²⁷Termină săptămâna (*culcându-te*) cu aceasta; apoi ți-o vom da și pe cealaltă pentru încă șapte ani de slujire!” ²⁸Iacov s-a conformat (*obiceiului zonei*) și a terminat săptămâna (*culcându-se*) cu Leea; apoi Laban i-a dat-o de soție (*și*) pe fiica lui numită Rahela. ²⁹Laban i-a dat ca sclavă pe Bilha fiicei lui care se numea Rahela. ³⁰Iacov a intrat (*și*) la Rahela (*în cort*); și a iubit-o mai mult decât pe Leea. Apoi i-a slujit lui Laban încă șapte ani. ³¹Când Iahve a văzut că Leea nu era iubită, a făcut-o să poată concepe copii, în timp ce Rahela a rămas sterilă. ³²Leea a rămas însărcinată și a născut un fiu căruia i-a pus numele Ruben, pentru că zisese: „Iahve a văzut suferința mea; acum, este o certitudine faptul că soțul meu mă va iubi.” ³³Ea a rămas din nou însărcinată; a născut un fiu și a zis: „Iahve care a auzit că nu sunt iubită, mi l-a dat și pe acesta!” Așa se explică de ce i-a pus numele Simeon. ³⁴Ea a rămas din nou însărcinată; a născut un fiu și a zis: „De această dată, soțul meu se va atașa de mine; pentru că i-am născut trei fii.” Astfel, ea i-a pus numele Levi. ³⁵A rămas din nou însărcinată; a născut un fiu și a zis: „De această dată Îl voi lăuda pe Iahve!” Și astfel i-a pus numele Iuda. Apoi a încetat să mai nască. **30** Când Rahela a văzut că ea nu i-a născut nici măcar un copil lui Iacov, a invidiat-o pe sora ei. Apoi i-a zis lui Iacov: „Dă-mi copii; altfel voi muri!” ²Iacov s-a mâniat pe Rahela și i-a răspuns: „Sunt eu în locul lui Dumnezeu, care te-a făcut să nu poți concepe copii?” ³Atunci ea i-a zis: „Ia-o pe sclava mea – Bilha – care este aici! Intră la ea ca să rămână însărcinată și apoi să nască pe genunchii mei; pentru ca astfel să îmi pot forma și eu o familie cu participarea ei!” ⁴Astfel, Rahela i-a dat-o lui Iacov ca soție pe sclava ei numită Bilha. Iacov a intrat la ea (*în cort*). ⁵Așa a rămas însărcinată; și apoi i-a născut lui Iacov un fiu. ⁶Atunci Rahela a zis: „Dumnezeu m-a auzit și mi-a făcut dreptate dându-mi un fiu!” Astfel i-a pus numele Dan. ⁷Bilha – sclava Rahelei – a rămas din nou însărcinată; și i-a născut lui Iacov un al doilea fiu. ⁸Atunci Rahela a zis: „Am înfruntat-o pe sora mea și am învins!” Așa se explică de ce i-a pus numele Neftali. ⁹Când Leea a văzut că ea a încetat să mai conceapă copii, a luat-o pe sclava ei numită Zilpa și i-a dat-o ca soție lui Iacov. ¹⁰Zilpa – sclava Leei – i-a născut un fiu lui Iacov. ¹¹Leea a zis: „Ce noroc!” Și astfel i-a pus numele Gad. ¹²Zilpa – sclava Leei – i-a născut lui Iacov un al doilea fiu. ¹³Leea a zis: „Sunt atât de fericită! Iar (*de-acum*) femeile mă vor numi fericită!” Și astfel i-a pus (*copilului*) numele Așer. ¹⁴Când era sezonul în care

se secera grâul, Ruben a plecat la câmp și a găsit mandragore pe care le-a adus mamei lui numită Leea. Rahela i-a zis Leei: „Te rog, dă-mi și mie din mandragorele fiului tău.” ¹⁵Dar ea a răspuns: „Nu-ți este suficient că mi-ai luat bărbatul? Acum vrei să iei și mandragorele fiului meu?” Rahela a răspuns: „Bine, (*Iacov*) poate să se culce cu tine la noapte în schimbul mandragorelor fiului tău!” ¹⁶Seara, când Iacov se întorcea de la câmp, Leea a venit să îl întâmpine; și i-a zis: „Trebuie să intri la mine, pentru că te-am cumpărat cu mandragorele fiului meu.” Astfel, el s-a culcat cu ea în acea noapte. ¹⁷Dumnezeu a ascultat-o pe Leea. Ea a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacov al cincilea fiu. ¹⁸Leea a zis: „Dumnezeu m-a recompensat; pentru că am dat-o pe sclava mea (*ca soție*) soțului meu.” Și i-a pus numele (*copilului*) Isahar. ¹⁹Leea a rămas din nou însărcinată și i-a născut lui Iacov al șaselea fiu. ²⁰Ea a zis: „Dumnezeu mi-a oferit un dar valoros! De acum încolo, soțul meu va fi aproape de mine; pentru că i-am născut șase fii!” Și astfel i-a pus copilului numele Zabulon. ²¹Apoi a născut o fiică pe care a numit-o Dina. ²²Dumnezeu și-a amintit de Rahela, a ascultat-o și a făcut-o capabilă să conceapă copii. ²³Ea a rămas însărcinată și a născut un fiu. Atunci a zis: „Dumnezeu m-a scăpat de rușine!” ²⁴I-a pus numele Iosif, zicând: „Iahve să îmi mai adauge un fiu!” ²⁵După ce l-a născut Rahela pe Iosif, Iacov i-a zis lui Laban: „Permite-mi să plec, ca să mă întorc acasă, în locul meu natal. ²⁶Dă-mi soțiile și copiii pentru care ți-am slujit, ca astfel să pot pleca împreună cu ei. Tu personal știi cât ți-am slujit!” ²⁷Dar Laban i-a răspuns: „Dacă ești de acord, te rog să mai rămâi. Am constatat că Iahve m-a binecuvântat datorită ție. ²⁸Spune-mi cât vrei să îți plătesc și-ți voi oferi cât ceri.” ²⁹Atunci Iacov i-a zis: „Știi cum ți-am slujit și ce s-a întâmplat cu animalele tale cât timp au fost îngrijite de mine. ³⁰Acea mică avere pe care o aveai înainte să vin eu, ți s-a mărit acum foarte mult. Iahve te-a binecuvântat oriunde m-am dus eu. Acum te întreb: când voi mai avea timp să pot lucra și pentru familia mea?” ³¹Laban a întrebat: „Ce (*vrei*) să îți dau?” Iacov a răspuns: „Nu trebuie să îmi dai nimic. Acceptă propunerea mea și eu voi continua să îți păstoresc și să îți păzesc turma. ³²Vreau să trec astăzi prin turma ta și să separ toți miei pेत्रiți și care au pete împreună cu toți cei care sunt negri. Voi selecta apoi și toți iezii cu pete și care sunt pेत्रiți. Ei să fie recompensa (*ta*) pentru mine. ³³De acum încolo, onestitatea mea se va verifica atunci când îmi vei analiza recompensa. Tot ce nu va fi pătat sau pेत्रiț între capre și de culoarea neagră între miei, dacă va fi la mine (*în turmă*), să fie considerat ca furt (*din proprietatea ta*)!” ³⁴Laban a zis: „Accept propunerea ta!” ³⁵În acea zi, Iacov a separat țapii pेत्रiți și care aveau pete, împreună cu toate caprele pेत्रițe și cu pete pe ele; apoi pe toate cele care aveau pete albe pe ele, împreună cu toți miei negri. Le-a dat pe toate în îngrijire fiilor lui. ³⁶Apoi Iacov a depărtat turma lui la distanță de trei zile (*de mers pe jos*) față de restul turmelor lui Laban, pe care a continuat să le păstorească el. ³⁷Iacov a luat nuiele verzi de plop, de migdal și de platan. Apoi le-a curățat de coajă, astfel încât să se poată vedea partea albă a acestora. ³⁸A pus înaintea oilor nuielele pe care le descojise, așezându-

le în jgheburile adăpătorilor. Și astfel, oile concepeau miei când veneau să bea apă. **39** Ele au conceput având în fața lor acele nuiete; și au fătat miei cu pete albe, peștriți și cu pete cenușii. **40** Iacov a despărțit miei și a orientat oile lui Laban cu fața spre masculii negri și spre cei peștriți. Și-a selectat astfel turmele lui; și nu le-a amestecat cu cele ale lui Laban. **41** De câte ori oile mai dezvoltate erau pregătite să conceapă, Iacov punea (*acele*) nuiete în fața lor, în jgheaburi. Și ele concepeau miei privind la nuiete. **42** Dar când oile erau slabe, nu punea nuiete (*în fața lor*). Astfel, oile slabe rămâneau pentru Laban, iar cele grase ajungeau în proprietatea lui Iacov. **43** Așa s-a îmbogățit acest om foarte mult. El avea multe turme de oi, vite, sclavi și slave, cămile și măgari.

31 Iacov a auzit că fiii lui Laban ziceau: „Iacov a luat tot ce era al tatălui nostru; el și-a însușit toată această bogăție din averea tatălui nostru!” **2** Iacov a mai observat că nici atitudinea lui Laban față de el nu mai era aceeași ca altădată. **3** Atunci Iahve i-a zis lui Iacov: „Întoarce-te în țara strămoșilor tăi, la rudele tale; și Eu voi fi cu tine.” **4** Iacov a trimis pe cineva să le cheme pe Rahela și pe Leea în câmp, unde erau turmele lui. **5** Apoi le-a zis: „Văd că atitudinea tatălui vostru față de mine nu mai este ca în trecut. Dar Dumnezeu tatălui meu a fost cu mine. **6** Voi știți că i-am slujit tatălui vostru cu toate forțele mele. **7** Totuși, el m-a înșelat și mi-a schimbat recompensa pentru munca mea de zece ori (*până acum*). Dar Dumnezeu nu i-a permis să îmi facă rău. **8** Dacă spunea: «Mieii peștriți vor fi recompensa ta», atunci toate oile fătau miei peștriți; iar când spunea: «Mieii pătați să îți fie plata», toate oile fătau miei pătați. **9** Astfel, Dumnezeu a luat turmele tatălui vostru și mi le-a dat mie! **10** Odată, când oile erau pregătite să conceapă miei, am avut un vis în care am văzut că berbecii care săreau pe oi erau vărgați, peștriți și cu pete. **11** Apoi îngerul lui Dumnezeu m-a chemat pe nume în vis. Eu i-am răspuns «Sunt aici!». **12** El mi-a spus: «Privește și observă că toți berbecii care sar pe oi sunt vărgați, peștriți și cu pete. Să știi că se întâmplă așa pentru că am văzut tot ce ți-a făcut Laban. **13** Eu sunt Dumnezeu Betelului, unde ai uns o piatră ca stâlp comemorativ și unde Mi-ai făcut un jurământ. Acum pregătește-te, ieși din această țară și întoarce-te în zona ta natală.»” **14** Atunci Rahela și Leea i-au răspuns: „Mai există oare vreo moștenire pentru noi în familia tatălui nostru? **15** Din moment ce ne-a vândut și apoi a folosit argintul luat pe noi, nu este evident că ne consideră ca fiind niște străine? **16** De fapt, toate bogățiile pe care Dumnezeu le-a luat de la tatăl nostru, acum ne aparțin nouă și copiilor noștri. Deci fă tot ce ți-a spus Dumnezeu!” **17** Iacov s-a sculat și apoi și-a pus copiii și soțiile pe cămile. **18** A luat toate turmele și toate lucrurile pe care le adunase în Padan-Aram, intenționând să meargă în Canaan la tatăl lui numit Isaac. **19** În timp ce Laban se dusese să își tundă oile, Rahela a furat zeii tatălui ei. **20** Iacov l-a înșelat pe arameul Laban refuzând să îl anunțe că pleacă. **21** Și astfel el a fugit cu tot ce avea. S-a sculat, a trecut râul și a mers spre muntele numit Galaad. **22** După trei zile, Laban a fost anunțat că Iacov a fugit (*de la el*). **23** Atunci Laban împreună cu rudele lui, l-au urmărit pe Iacov pentru un timp de șapte zile; și l-au ajuns în regiunea muntoasă a Galaadului. **24** Dar

Dumnezeu i S-a revelat lui Laban noaptea, într-un vis, zicându-i: „Evită să îl ameninți în vreun fel pe Iacov!” ²⁵Când l-a ajuns Laban, Iacov își instalase cortul în zona muntoasă a Galaadului. Iar Laban și-a stabilit tabăra împreună cu rudele lui tot acolo. ²⁶Atunci Laban i-a zis lui Iacov: „Ce ai făcut? M-ai înșelat și mi-ai tratat fiicele ca pe niște ostatice luate în urma unui război... ²⁷De ce ai fugit în secret? De ce m-ai înșelat și nu mi-ai spus nimic? Ți-aș fi permis să pleci cu bucurie, acompaniat de cântece cântate din tamburina și cu lira. ²⁸Nu m-ai lăsat nici măcar să îmi sărut nepoții și fiicele! Te-ai comportat stupid! ²⁹Am forță să îți fac rău. Dar Dumnezeul tatălui tău mi-a vorbit în noaptea care a trecut, zicând: «Ai grijă să nu îl ameninți cu nimic pe Iacov!» ³⁰Totuși, acum dacă ai plecat pentru că îți era foarte dor de familia tatălui tău, de ce mi-ai furat zeii?” ³¹Iacov i-a răspuns lui Laban: „Eu am plecat (*așa*) gândindu-mă cu frică la faptul că vei folosi forța ca să îți iei (*înapoi*) fiicele de la mine. ³²Dar acela la care îți vei găsi zeii, va muri! Caută și ia ce ai la mine în prezența rudelor noastre!” Dar Iacov nu știa că Rahela furase zeii (*tatălui ei*). ³³Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leei și în cortul celor două sclave; dar nu a găsit nimic. După ce a ieșit din cortul Leei, a intrat în cortul Rahelei. ³⁴Rahela luase zeii, îi pusese sub șaua cămilei și se așezase deasupra lor. Laban a căutat peste tot în cort, dar nu i-a găsit. ³⁵Rahela i-a zis tatălui ei: „Să nu se supere stăpânul meu pe mine din cauză că nu mă pot ridica în fața ta; pentru că mi se întâmplă acel lucru (*periodic*) specific femeilor.” El a căutat (*peste tot*) zeii, dar nu i-a găsit. ³⁶Atunci Iacov s-a mâniat și i-a făcut reproșuri lui Laban, zicându-i: „Care este greșeala mea? Care este păcatul meu, de m-ai urmărit cu atâta insistență? ³⁷Ai căutat prin toate lucrurile mele. Spune dacă ai găsit ceva care îți aparține! Pune-l aici, înaintea rudelor noastre; pentru ca ele să judece între noi doi! ³⁸Am stat la tine douăzeci de ani. Oile și caprele tale nu au rămas sterile; și n-am mâncat berbeci din turma ta. ³⁹Nu ți-am adus animale din turmă sfâșiate de cele sălbatice; ci dacă se întâmpla vreo pagubă, eu personal sufeream pierderea; pentru că cereai despăgubire, indiferent că animalul era furat ziua sau noaptea. ⁴⁰În timpul zilei mă topeam de căldură, iar noaptea înghețam de frig; și nu puteam să adorm. ⁴¹Așa am trăit douăzeci de ani în tabăra ta; și-am slujit paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale și șase ani pentru turmă. Dar tu mi-ai schimbat de zece ori recompensa. ⁴²Sunt convins că dacă Dumnezeul tatălui meu – Dumnezeul lui Avraam – Cel de care se teme Isaac, nu ar fi fost cu mine, m-ai fi lăsat acum să plec cu mâinile goale! Dar Dumnezeu a văzut suferința mea și munca grea pe care am făcut-o cu mâinile mele; și astfel, El ți-a făcut reproșuri în noaptea care a trecut!” ⁴³Laban i-a răspuns lui Iacov: „Aceste fete sunt fetele mele; iar copiii (*lor*) sunt copiii mei. Turmele sunt ale mele! Tot ce vezi îmi aparține. Dar ce pot face eu astăzi pentru aceste fete ale mele sau pentru copiii pe care ele i-au născut? ⁴⁴Hai să ratificăm un legământ care să fie o dovadă a înțelegerii dintre mine și tine!” ⁴⁵Atunci Iacov a luat o piatră și a pus-o în poziție verticală, ca un stâlp. ⁴⁶Laban le-a zis rudelor lui: „Adunați niște pietre!” Ei au adunat pietre; și apoi au făcut din ele o movilă pe care au servita

masa. ⁴⁷Laban a numit-o Iegar-Sahaduta, iar Iacov a numit-o Galed. ⁴⁸Laban a zis: „Această movilă este astăzi martoră pentru înțelegerea făcută între mine și tine.” Astfel a fost numită Galed. ⁴⁹Ea a mai fost numită și Mițpa, pentru că el zisese: „Iahve să ne protejeze chiar și atunci când suntem departe unul de celălalt. ⁵⁰Dacă te vei comporta rău cu fiicele mele sau dacă îți vei lua și alte soții în afară de acestea, să îți amintești că nu a fost nimeni aici ca martor între noi, cu excepția lui Dumnezeu!” ⁵¹Laban i-a mai zis lui Iacov: „Privește această movilă și stâlpul pe care l-am așezat între mine și tine! ⁵²Movila și stâlpul sunt martori că nu voi trece de ea la tine ca să îți fac rău și că nici tu nu vei trece de acest stâlp la mine ca să îmi faci rău. ⁵³Doresc ca Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Nahor care este Dumnezeul tatălui lor, să pronunțe verdictul Lui în cazul nostru!” Iacov a jurat pe Cel de care se temea tatăl lui numit Isaac. ⁵⁴Apoi a oferit ca sacrificiu un animal, pe munte, unde și-a invitat rudele să mănânce. După ce au mâncat, au rămas în acea noapte pe munte. ⁵⁵A doua zi, dimineața, Laban s-a sculat devreme, și-a sărutat nepoții și fiicele și i-a binecuvântat. Apoi a plecat și s-a întors acasă. **32** Iacov și-a continuat drumul. Atunci s-a întâlnit cu îngerii lui Dumnezeu. ²Când i-a văzut, Iacov a zis: „Aceasta este tabăra lui Dumnezeu!” Și astfel a numit acel loc Mahanaim. ³Iacov a trimis înaintea lui niște reprezentanți la fratele lui numit Esau, (*care locuia*) în zona Seir din Edom. ⁴El le-a ordonat să îi spună „stăpânului” lui numit Esau, astfel: „Iacov slujitorul tău îți zice: «Până acum am locuit la Laban; ⁵am viței, măgari, oi, sclavi și sclave; mă adresez prin acest mesaj stăpânului meu, pentru ca să fiu acceptat de tine cu bunăvoință.»” ⁶Mesagerii s-au întors la Iacov și i-au spus: „Ne-am dus la fratele tău numit Esau; iar el vine în întâmpinarea ta cu patru sute de bărbați!” ⁷Iacov a fost foarte speriat și nu știa ce să facă. A împărțit în două tabere atât oamenii care erau cu el, cât și oile, vitele și cămilele. ⁸A procedat astfel gândindu-se că dacă Esau va ataca și va distruge una dintre tabere, cealaltă va putea scăpa. ⁹Apoi Iacov s-a rugat (*zicând*): „Doamne, Dumnezeul tatălui meu – Avraam – și Dumnezeul tatălui meu numit Isaac. Tu ești Cel care mi-ai spus: «Întoarce-te în țara ta, la rudele tale; și Eu îți voi face bine!»”. ¹⁰Eu nu sunt demn de toată bunăvoința pe care ai manifestat-o față de slujitorul Tău și nici n-am meritat să Îți respecti cu exactitate promisiunile. Am trecut Iordanul doar cu bastonul meu, iar acum am acumulat o avere din care fac două tabere... ¹¹Te rog să mă scapi din mâna fratelui meu numit Esau. Îmi este frică de faptul că va veni și ne va omorî: atât pe mine, cât și pe mame și pe copii. ¹²Totuși, Tu mi-ai promis astfel: «Îți voi face bine; și urmașii tăi vor fi atât de mulți ca particulele din care este format nisipul mării: imposibil de numărat.»” ¹³El a rămas acolo în acea noapte. Și din tot ce acumulase, a pregătit un dar pentru fratele lui numit Esau. ¹⁴Darul era format din două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci; ¹⁵treizeci de cămile care alăptau, împreună cu puii lor, patruzeci de vaci și zece tauri, la care a adăugat douăzeci de măgărițe și zece măgari. ¹⁶A dat fiecare turmă câte unui servitor; și apoi le-a zis: „Mergeți înaintea mea și lăsați o distanță între turme.” ¹⁷El i-a

ordonat celui care mergea primul: „Când îl vei întâlni pe fratele meu numit Esau, iar el te va întreba: «Al cui ești? Unde te duci? Și ale cui sunt aceste animale pe care le conduci?», ¹⁸să-i răspunzi: «Sunt ale slujitorului tău numit Iacov. Ele reprezintă un dar trimis stăpânului meu – Esau. Și chiar el personal vine în urma noastră.»!” ¹⁹Iacov a ordonat celui de-al doilea, celui de-al treilea și tuturor celor care conduceau turmele, zicându-le: „Când îl veți întâlni pe Esau, să vorbiți cu el. ²⁰Să-i spuneți și voi astfel: «Slujitorul tău numit Iacov, vine în urma noastră!»”. El a procedat așa pentru că își zicea: „Îl voi împăca folosindu-mă de darul care este înaintea mea; iar când ne vom vedea față în față, poate mă va primi binevoitor.” ²¹Astfel, în acea noapte el a rămas în tabără, iar darul (*pentru Esau*) a mers înaintea (*aparității*) lui. ²²Tot în acea noapte, Iacov și-a luat cele două soții, împreună cu cele două sclave și cei unsprezece copii; și au traversat (*toți*) vadul Iaboc. ²³După ce i-a traversat vadul, și-a trecut pe celălalt mal și toată averea. ²⁴Iacov a rămas singur. Atunci, un bărbat s-a luptat cu el până spre dimineață când începea să se lumineze. ²⁵Când a văzut că nu îl poate învinge, acel bărbat l-a lovit în zona articulației șoldului; și astfel, în timp ce se lupta cu El, acea parte a piciorului lui Iacov, a fost afectată. ²⁶Apoi (*acel bărbat*) a zis: „Lasă-Mă să plec pentru că se luminează!” Dar Iacov i-a răspuns: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta!” ²⁷Atunci l-a întrebat: „Cum te numești?” El răspuns: „Iacov!” ²⁸Acel bărbat i-a zis: „Nu te vei mai numi Iacov; ci numele tău va fi Israel; pentru că te-ai luptat atât cu Dumnezeu, cât și cu oamenii; și ai învins!” ²⁹Iacov l-a întrebat, zicându-i: „Te rog, spune-mi care este numele Tău!” El i-a răspuns: „De ce Îmi ceri (*să îți spun*) numele?” Și apoi l-a binecuvântat (*acolo*). ³⁰Iacov a numit acel loc Peniel, zicând: „L-am văzut pe Dumnezeu și totuși nu am murit!” ³¹Atunci când Iacov a plecat din (*zona numită de el*) Peniel, șchiopăta din șold. ³²De atunci și până astăzi, israelienii nu mănâncă (*din carnea care este aproape de*) tendonul de la șoldul animalelor, tocmai pentru că Iacov a fost lovit în acea zonă a piciorului. **33** Iacov a privit și l-a văzut pe Esau venind (*spre el*) cu patru sute de bărbați. Atunci el și-a împărțit copiii între Leea, Rahela și cele două sclave. ²A pus cele două sclave și copiii lor împreună, în față; apoi pe Leea și copiii ei, iar în urma tuturor pe Rahela cu Iosif. ³El personal s-a poziționat înaintea lor; și în timp ce se apropia de fratele lui, s-a aplecat până la pământ de șapte ori. ⁴Dar Esau a alergat amabil spre el și l-a îmbrățișat. Punându-și mâinile în jurul gâtului lui, l-a sărutat; apoi au plâns împreună. ⁵Când Esau a privit și a văzut femeile și pe copiii lor, a întrebat: „Cine sunt aceștia care vin după tine?” Iacov a răspuns: „Sunt copiii pe care Dumnezeu i-a dăruit ca binecuvântare slujitorului tău (*Iacov*).” ⁶Apoi sclavele și copiii lor s-au apropiat și s-au aplecat înaintea lui Esau. ⁷În mod semănător, Leea și copiii ei s-au apropiat și s-au aplecat înaintea lui. Apoi, la urmă, Iosif și Rahela s-au apropiat și s-au aplecat și ei înaintea lui (*Esau*). ⁸Esau a întrebat: „Ce intenționezi să faci cu toată acea tabără pe care am întâlnit-o?” Iacov a răspuns: „Stăpânul meu, doresc să obțin grația ta!” ⁹Atunci Esau i-a zis: „Eu am suficient de multă

avere, frate; ce ai, păstrează pentru tine!” ¹⁰Dar Iacov i-a răspuns: „Nu! Te rog! Dacă am fost acceptat de tine, primește darul meu. Te asigur că atunci când te-am văzut, am privit spre tine ca la fața lui Dumnezeu; iar tu ai fost binevoitor cu mine. ¹¹Te rog să primești binecuvântarea pe care ți-am adus-o, pentru că Dumnezeu a fost bun cu mine și am tot ce îmi trebuie!” Astfel a insistat Iacov; iar Esau a acceptat (*darul lui*). ¹²Apoi Esau a zis: „Hai să plecăm de aici și să ne continuăm călătoria. Eu voi merge înaintea ta” ¹³Dar Iacov i-a răspuns: „Stăpânul meu este conștient că în acest ritm de deplasare nu se pot încadra copiii care sunt mai puțin rezistenți; și apoi trebuie să am grijă de oile și de vitele care alăptează. Dacă vor fi obligate să parcurgă drumul într-o singură zi, toate vor muri. ¹⁴Deci să meargă stăpânul meu înaintea slujitorului lui; iar eu și copiii vom veni încet, exact cum merge turma care este înaintea mea, până vom ajunge la stăpânul meu, în Seir!” ¹⁵Esau i-a zis: „Atunci, permite-mi să las câțiva dintre oamenii mei cu tine!” Iacov a răspuns: „De ce să procedezi așa? Îmi ajunge faptul că am găsit bunăvoință la stăpânul meu!” ¹⁶În aceeași zi, Esau s-a întors în Seir. ¹⁷Dar Iacov s-a deplasat spre (*locul numit ulterior*) Sucot. Acolo și-a construit o casă și și-a făcut adăposturi pentru turme. Așa se explică de ce acel loc a fost numit Sucot. ¹⁸Întorcându-se din Padan-Aram, Iacov a ajuns în orașul Șehem, situat în teritoriile numite Canaan; și și-a stabilit acolo tabăra, în fața orașului. ¹⁹El a cumpărat partea de teren pe care și-a instalat cortul, plătind pentru ea o sută de chesita fiilor lui Hamor – tatăl lui Șehem. ²⁰Acolo a construit un altar pe care l-a numit El-Elohe-Israel. **34** Dina – fiica pe care Leea i-o născuse lui Iacov – s-a dus să vadă fetele „țării”. ²Când a văzut-o Șehem – fiul hivitului Hamor care era conducătorul țării – a luat-o și s-a culcat cu ea, violând-o. ³El s-a îndrăgostit de Dina – fiica lui Iacov –, a îndrăgît-o și i-a vorbit frumos. ⁴Apoi i-a zis tatălui lui numit Hamor: „Ia-mi această fată ca (*să-mi fie*) soție!” ⁵Iacov a aflat că Șehem a violat-o pe fiica lui numită Dina. Dar pentru că fiii lui erau cu animalele la câmp, a tăcut până când s-au întors ei. ⁶Hamor, tatăl lui Șehem, a venit la Iacov să îi vorbească. ⁷Imediat după ce a auzit Iacov ce se întâmplase, fiii lui s-au întors de la câmp. Atunci ei s-au supărat și s-au mâniat foarte rău, pentru că Șehem făcuse un lucru dezonorant în (*relația lor cu urmașii lui*) Israel, culcându-se cu fiica lui Iacov. A fost un fapt inacceptabil. ⁸Dar Hamor le-a vorbit zicându-le: „Fiul meu – Șehem – s-a îndrăgostit de fiica voastră; vă rog să i-o dați ca soție. ⁹Acceptați să deveniți astfel rude cu noi. Dați-ne pe fiicele voastre și luați pe fiicele noastre pentru voi. ¹⁰Locuiți împreună cu noi. Veți avea astfel acces la teritoriul acestei țări. Locuiți în ea, faceți comerț și obțineți proprietăți în ea!” ¹¹Șehem le-a mai spus tatălui și fraților Dinei: „Doresc să obțin aprobarea voastră (*față de cererea mea*); și vă voi da orice îmi veți cere. ¹²Spuneți-mi care doriți să fie valoarea zestrei; iar eu vă voi da oricât îmi veți cere (*de mult*). Doar dați-mi fata ca (*să-mi fie*) soție!” ¹³Dar pentru că Șehem o dezonorase pe sora lor numită Dina, fiii lui Iacov le-au răspuns derutant lui Șehem și tatălui lui numit Hamor. ¹⁴Ei le-au zis: „Nu putem face acest lucru! Nu ne putem

permite să o dăm pe sora noastră unui bărbat necircumcis; pentru că acest fapt ar fi o rușine pentru noi. **15**Totuși, am fi de acord (cu propunerea voastră) doar dacă voi veți deveni ca noi; adică doar dacă fiecare bărbat dintre voi va fi circumcis. **16**Apoi vă vom da pe fiicele noastre și le vom lua pentru noi pe ale voastre. Vom locui (în această zonă) împreună cu voi; și vom forma un singur popor. **17**Dar dacă nu ne veți asculta și nu vă veți circumcide, ne vom lua fata și vom pleca!” **18**Această cerere a fost agreată de Hamor și de fiul lui numit Șehem. **19**Tânărul nu a întârziat să facă ce i s-a cerut, pentru că dorea să fie împreună cu fiica lui Iacov. El era cel mai respectat în familia tatălui lui. **20**Astfel, Hamor împreună cu fiul lui numit Șehem, au venit la poarta orașului lor și le-au vorbit bărbaților care locuiau în el, zicându-le: **21**„Acești bărbați sunt în bune relații cu noi. Vă propunem (să fiți de acord) să locuiască în țară și să practice comerțul în ea. Teritoriul acesteia este suficient de mare pentru ei. Astfel să ne luăm soții dintre fiicele lor, iar noi să le dăm pe fiicele noastre pentru ei. **22**Dar vor accepta să locuiască împreună cu noi și să formăm un singur popor, doar dacă fiecare bărbat dintre noi va fi circumcis ca ei. **23**Oare nu vor deveni atunci ale noastre toate vitele, bogățiile și celelalte animalele ale lor? Deci să îi acceptăm, ca să locuiască împreună cu noi!” **24**Toți cei care au venit la poarta orașului, au agreat propunerea făcută de Hamor și de fiul lui numit Șehem. Și astfel, toți bărbații care au venit la poarta orașului, au fost circumciși. **25**A treia zi, în timp ce ei încă sufereau, doi dintre fiii lui Iacov – Simeon și Levi – frații Dinei, și-au luat săbiile. Apoi au atacat orașul care nu bănuia pericolul; și au omorât pe toți bărbații care existau în el. **26**Ei i-au omorât cu sabia pe Hamor și pe fiul lui numit Șehem. Au luat-o pe Dina din casa lui Șehem și apoi au plecat. **27**Fiii lui Iacov au venit în forță împotriva celor răniți și le-au jefuit orașul, pentru că o dezonoraseră pe sora lor. **28**Le-au luat oile, vitele, măgarii și tot ce era atât în oraș cât și pe câmp. **29**Au luat ca pradă toată bogăția, toți copiii și toate soțiile, jefuind tot ce era în case. **30**Atunci Iacov le-a zis lui Simeon și lui Levi: „Acum, din cauza voastră, toți locuitorii din zonă – atât canaaniti cât și periziți – mă vor urî! Eu am puțini oameni (care să mă apere). Ei se vor strânge, vor veni împotriva mea și mă vor omorî; și astfel voi fi distrus împreună cu familia mea!” **31**Dar ei i-au răspuns: „Era normal să acceptăm ca el să se comporte cu sora noastră ca și cu o prostituată?” **35**Dumnezeu i-a zis lui Iacov: „Ridică-te, du-te la Betel, locuiește acolo și construiește un altar pentru Dumnezeul care ți S-a revelat atunci când fugeai de fratele tău, de Esau.” **2**Iacov a vorbit celor din familia lui și tuturor celor care erau cu el, spunându-le: „Renunțați la zeii care sunt în mijlocul vostru! Curățați-vă și schimbați-vă hainele; **3**pentru că vom merge la Betel unde voi construi un altar pentru Dumnezeul care mi-a răspuns în ziua când aveam mari dificultăți și care m-a protejat în timpul călătoriilor mele.” **4**Ei i-au dat lui Iacov toți zeii pe care îi aveau și cerceii pe care îi purtau în urechi. El i-a îngropat sub terebintul care este lângă Șehem. **5**Apoi au plecat. Dumnezeu a făcut ca orașele din jur să aibă frică de ei; și astfel, nimeni nu i-a urmărit.

⁶Călătorind împreună cu toți cei care erau cu el, Iacov a ajuns la Luz, adică la Betel – o localitate din teritoriile numite Canaan. ⁷Acolo a construit un altar și a pus aceluși loc numele El-Betel, pentru că în acel loc i s-a revelat Dumnezeu, în timp ce fugea de fratele lui numit Esau. ⁸Debora, doica Rebecăi, a murit (și a fost înmormântată) sub un stejar, mai departe de Betel. Acest fapt explică de ce acel stejar a fost numit Alon-Bacut. ⁹După ce Iacov s-a întors din Padan-Aram, Dumnezeu i s-a revelat din nou. El l-a binecuvântat ¹⁰zicându-i: „Numele tău este Iacov; dar nu te vei mai numi Iacov; ci numele tău va fi Israel!” [Și astfel l-a numit (*din nou*) Israel]. ¹¹Dumnezeu i-a mai zis: „Eu sunt Dumnezeul Omnipotent: să ai mulți urmași și să te înmulțești! Din tine va proveni un (*întreg*) popor și o mulțime de grupuri de oameni! Dintre soldurile tale vor proveni chiar și niște regi!” ¹²Țara pe care am dat-o atât lui Avraam cât și lui Isaac, ți-o voi da (și) ție, dar și urmașilor tăi!” ¹³Apoi Dumnezeu „S-a înălțat” de la el din locul în care îi vorbise. ¹⁴Iacov a pus un stâlp de piatră în locul în care îi vorbise Dumnezeu, a luat niște băutură pe care a oferit-o acolo ca dedicare, și apoi a pus ulei pe el. ¹⁵Iacov a pus numele Betel aceluși loc în care îi vorbise Dumnezeu. ¹⁶Apoi au plecat de la Betel. Dar înainte de a ajunge la Efrata, în timp ce Rahelei îi venise timpul când trebuia să nască, a avut mari dificultăți. ¹⁷Fiind afectată de durerile nașterii, moașa i-a zis (*Rahelei*): „Să nu îți fie frică; pentru că mai ai un fiu!” ¹⁸Când Rahela era aproape să moară, i-a pus băiatului numele Ben-Oni; dar tatăl lui l-a numit Benjamin. ¹⁹Rahela a murit și a fost îngropată pe drumul spre Efrata, adică spre Betleem. ²⁰Iacov a pus acolo un stâlp pe mormântul ei. Acest stâlp care există până astăzi, amintește de Rahela. ²¹Israel și-a continuat călătoria și și-a instalat cortul dincolo de Migdal-Eder. ²²În timp ce Israel locuia în acea zonă, Ruben s-a dus și s-a culcat cu Bilha care era concubina tatălui lui. Dar Israel a aflat despre acest lucru. Iacov avea doisprezece fii. ²³Cei născuți de Leea, au fost: Ruben – primul născut în familia lui Iacov; apoi Simeon, Levi, Iuda, Isahar și Zabulon. ²⁴Fiii Rahelei au fost Iosif și Benjamin. ²⁵Fiii Bilhei care era sclava Rahelei, au fost Dan și Neftali. ²⁶Fiii Zilpei – sclava Leei – au fost Gad și Așer. Aceștia au fost fiii lui Iacov, care s-au născut în familia lui, în Padan-Aram. ²⁷Iacov a ajuns la tatăl lui, la Isaac, în zona numită Mamre, lângă Chiriat-Arba, adică lângă Hebron. Avraam și Isaac locuiseră acolo ca străini. ²⁸Isaac a trăit o sută optzeci de ani. ²⁹El a murit bătrân și satisfăcut de numărul zilelor pe care le-a trăit. Și astfel a fost adăugat la (*cei decedați din*) poporul lui. El a fost înmormântat de fiii lui – Esau și Iacov. **36** Urmează prezentarea descendenților lui Esau, adică ai lui Edom. ²Esau și-a luat (*ca soții*) dintre canaanite: pe Ada care era fiica hititului Elon, pe Oholibama care era fiica lui Ana – fiul hivitului Țivon; ³și pe Basmat, care era fiica lui Ismael și soră cu Nebaiot. ⁴Ada i l-a născut lui Esau pe Elifaz. La rândul ei, Basmat i l-a născut pe Reuel, ⁵iar Oholibama i-a născut pe Ieuș, pe Ialam și pe Corah. Aceștia au fost fiii lui Esau. Ei se născuseră în Canaan. ⁶Esau și-a luat soțiile, fiii, fiicele, pe toți cei din familia lui, vitele, toate animalele și averile pe care le-a strâns în Canaan și s-a mutat. El a plecat într-o altă „țară”, despărțindu-

se de fratele lui numit Iacov; ⁷pentru că proprietățile lor erau atât de mari, încât nu le permiteau să locuiască împreună. Teritoriul în care locuiau ei, era insuficient pentru turmele lor. ⁸Astfel, Esau, adică Edom, s-a așezat în zona muntoasă a Seirului. ⁹Aceasta a fost prezentarea urmașilor lui Esau – tatăl edomiților – din zona muntoasă a Seirului. ¹⁰Urmează numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei care era soția lui Esau; Reuel, fiul Basmatei care era soția lui Esau. ¹¹Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo, Gatam și Chenaz. ¹²Timna era concubina lui Elifaz – fiul lui Esau. Ea i l-a născut lui Elifaz pe Amalec. Aceștia au fost nepoții Adei care era soția lui Esau. ¹³Urmează prezentarea fiilor lui Reuel: Nahat, Zerah, Șama și Miza. Ei au fost nepoții Basmatei – soția lui Esau. ¹⁴Urmează prezentarea fiilor Oholibamei – soția lui Esau și fiica lui Ana – fiul lui Țivon: ea i-a născut lui Esau pe Ieuș, pe Ialam și pe Corah. ¹⁵Urmează prezentarea conducătorilor fiilor lui Esau. Dintre fiii lui Elifaz – primul născut al lui Esau – au fost: conducătorul Teman, conducătorul Omar, conducătorul Țefo, conducătorul Chenaz, ¹⁶conducătorul Corah, conducătorul Gatam și conducătorul Amalec. Aceștia au fost conducătorii proveniți din Elifaz în Edom. Ei au fost nepoții Adei. ¹⁷Urmează prezentarea fiilor lui Reuel – fiul lui Esau: conducătorul Nahat, conducătorul Zerah, conducătorul Șama și conducătorul Miza. Aceștia au fost conducătorii lui Reuel în țara Edom. Ei au fost nepoții Basmatei care era soția lui Esau. ¹⁸Urmează prezentarea fiilor Oholibamei care era soția lui Esau: conducătorul Ieuș, conducătorul Ialam și conducătorul Corah. Aceștia au fost conducătorii Oholibamei care era fiica lui Ana și soția lui Esau. ¹⁹Aceasta a fost lista fiilor lui Esau, adică Edom; și aceștia au fost conducătorii lor. ²⁰Urmează acum lista fiilor horitului Seir, locuitori (*de la începuturi*) ai aceluiași teritoriu: Lotan, Șobal, Țivon, Ana, ²¹Dișon, Ețer și Dișan. Urmează prezentarea conducătorilor care au descins din horiți – urmașii lui Seir, în Edom. ²²Fiii lui Lotan au fost Hori și Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna. ²³Urmează fiii lui Șobal: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam. ²⁴Fiii lui Țivon au fost: Aiia și Ana; el este acel Ana care a găsit izvoarele în deșert, în timp ce păștea măgarii tatălui lui numit Țivon. ²⁵Urmează prezentarea copiilor lui Ana: Dișon și Oholibama – fiica lui Ana. ²⁶Fiii lui Dișon au fost: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran. ²⁷Urmează prezentarea fiilor lui Ețer: Bilhan, Zaavan și Acan. ²⁸Fiii lui Dișan au fost: Uț și Aran. ²⁹Urmează prezentarea conducătorilor horiților: conducătorul Lotan, conducătorul Șobal, conducătorul Țivon, conducătorul Ana, ³⁰conducătorul Dișon, conducătorul Ețer și conducătorul Dișan. Aceștia au fost conducătorii horiților, conform grupurilor lor din teritoriul lui Seir. ³¹Urmează prezentarea regilor care și-au exercitat conducerea în Edom, înainte ca în (*poporul numit*) Israel să guverneze vreun rege: ³²Bela, fiul lui Beor, a fost conducător în Edom; numele orașului lui era Dinhaba. ³³Când a murit Bela, în locul lui a fost conducător Iobab care era fiul lui Zerah, din Boțra. ³⁴Când a murit Iobab, în locul lui a fost conducător Hușam din teritoriul temaniților. ³⁵Când a murit Hușam, în locul lui a fost conducător Hadad – fiul lui Bedad. El este acela care i-a învins pe midianiți la Moab. Numele orașului lui era Avit. ³⁶Când a

murit Hadad, în locul lui a fost conducător Samla din Masreca. ³⁷Atunci când a murit Samla, în locul lui a fost conducător Saul din acea localitate numită Rehobot, care era lângă râu. ³⁸Când a murit Saul, în locul lui a fost conducător Baal-Hanan, fiul lui Acbor. ³⁹Când a murit Baal-Hanan – fiul lui Acbor –, în locul lui a fost conducător Hadar. Numele orașului acestuia era Pau. Numele soției lui era Mehetabeel – fiica lui Matred – fiica lui Me-Zahab. ⁴⁰Numele conducătorilor care provin din Esau, conform clanurilor și regiunilor lor, sunt următoarele: conducătorul Timna, conducătorul Alva, conducătorul Ietet, ⁴¹conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon, ⁴²conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibțar, ⁴³conducătorul Magdiel și conducătorul Iram. Aceștia au fost conducătorii Edomului, conform teritoriilor lor din zona în care și-au exercitat conducerea. Esau a fost strămoșul edomiților. ³⁷Iacov și-a stabilit locuința pe teritoriul unde a locuit (și) tatăl lui: în Canaan. ²Urmează istoria (urmașilor) lui Iacov. La vârsta de șaptesprezece ani, Iosif păștea turma împreună cu frații lui. Aceștia erau fiii Bilhei și ai Zilpei – soțiile tatălui lui. El povestea tatălui lor despre comportamentul rău al acestora. ³Israel îl iubea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai lui, pentru că i se născuse când era deja bătrân. Și i-a făcut o haină specială. ⁴Când au văzut frații lui că tatăl lor îl iubește mai mult decât pe ei, l-au urât pe Iosif. Și nu au putut să îi vorbească binevoitori. ⁵Iosif a avut un vis pe care l-a relatat fraților lui. Dar aceștia l-au urât mai mult decât până atunci. ⁶El le-a zis: „Ascultați visul pe care l-am avut! ⁷Noi eram la legatul snopilor pe câmp. Snopul meu s-a ridicat, iar snopii voștri s-au adunat în jurul lui și s-au aplecat spre el!” ⁸Frații lui i-au răspuns: „Vrei să spui că tu vei fi șeful nostru?! Pretinzi astfel că ne vei deveni stăpân?!” Din cauza viselor și a relatărilor lui, ei l-au urât (pe Iosif) mai mult decât înainte. ⁹Iosif a mai avut un vis; și l-a povestit și pe acesta fraților lui. El a spus: „Am mai avut un vis. În el am văzut că soarele, luna și unsprezece stele se aplecau înaintea mea!” ¹⁰Când a povestit visul și tatălui lui, acesta l-a certat, zicându-i: „Ce vrei să spui relatându-ne acest vis pe care l-ai avut? Oare anticipezi că vom veni eu împreună cu mama ta și cu frații tăi ca să ne aplecăm până la pământ înaintea ta?” ¹¹Frații lui l-au invidiat. Dar tatăl lor a reținut acest vis! ¹²Frații lui Iosif s-au dus să pască turma tatălui lor lângă Șehem. ¹³Israel i-a zis lui Iosif: „Știi că frații tăi pasc oile lângă Șehem. Vino; pentru că vreau să te trimit la ei!” El a răspuns: „Sunt pregătit să plec!” ¹⁴Israel i-a zis: „Du-te și vezi dacă frații tăi și turma sunt bine; și adu-mi vești (despre ei)!” L-a trimis din valea Hebron; și el ajuns la Șehem. ¹⁵Atunci un om l-a găsit rătăcind pe câmp; și l-a întrebat: „Ce cauți?” ¹⁶El a răspuns: „Îi caut pe frații mei. Te rog să îmi spui unde pasc ei turma.” ¹⁷Acel om i-a răspuns: „Au plecat de aici. I-am auzit zicând: «Să mergem la Dotan!»” Iosif a mers pe traseul pe care merseseră frații lui; și i-a găsit la Dotan. ¹⁸Aceștia l-au văzut de la mare distanță; și înainte să ajungă la ei, au decis să îl omoare. ¹⁹Au vorbit între ei astfel: „Vine «visătorul»! ²⁰Acum, haideți să îl omorâm și să îl aruncăm într-o groapă. Vom spune că a fost mâncat de un animal sălbatic; și

vom vedea ce confirmare vor mai avea visele lui!” ²¹Dar când a auzit Ruben despre acest plan, a încercat să îl scape, zicând: „Să nu îl omorâm!” ²²El a continuat spunând: „Să nu (*facem să*) curgă sânge! Vă propun să îl aruncați în această groapă din deșert; dar fără să îl omorâți!”. Le-a vorbit astfel ca să îl salveze din mâinile lor și să îl aducă înapoi la tatăl lui. ²³Când a ajuns Iosif la frații lui, aceștia l-au dezbrăcat de haina specială pe care o purta. ²⁴Apoi l-au luat și l-au aruncat într-o groapă. Aceea era o fântână care nu mai avea apă în ea. ²⁵Apoi s-au așezat să mănânce. Dar privind în depărtare, au observat că se apropiau niște comercianți ismaeliți care veneau din Galaad. Ei mergeau spre Egipt. Cămilele lor transportau condimente, balsam și ulei parfumat. ²⁶Iuda le-a zis fraților lui: „Ce avantaj avem dacă ne omorâm fratele și îi ascundem sângele?” ²⁷Mai bine haideți să îl vindem ismaeliților și să nu îl omorâm cu mâinile noastre; pentru că el este fratele nostru și avem o origine comună.” Frații lui i-au acceptat propunerea. ²⁸Când s-au apropiat comercianții madianiți, frații lui l-au scos pe Iosif din fântână și l-au vândut ismaeliților cu douăzeci de șecheli de argint. Ei l-au dus pe Iosif în Egipt. ²⁹Când s-a dus Ruben la fântână și a constatat că Iosif nu mai era acolo, și-a rupt hainele în bucăți (*de necaz*). ³⁰Apoi s-a dus la frații lui și le-a zis: „Copilul nu mai este acolo! Acum ce voi face?” ³¹Dar ei au luat haina specială a lui Iosif, au înjunghiat un țap și au înmuiat-o în sânge(*le lui*). ³²I-au trimis tatălui lor cea haină specială, împreună cu următorul mesaj: „Am găsit această haină. Vezi dacă ea este cea haină (*specială*) a fiului tău (*Iosif*)!” ³³El a recunoscut-o și a zis: „Este haina (*specială a*) fiului meu! L-a mâncat un animal sălbatic! Sunt convins că Iosif a fost făcut bucăți...” ³⁴Atunci Iacov și-a rupt hainele, și-a pus un sac în jurul șoldurilor și l-a jelit pe fiul lui multe zile. ³⁵Toți fiii și fiicele lui au venit să îl consoleze, dar el nu a acceptat. Ci l-a plâns mult, zicând: „Jelind voi coborî la fiul meu în locuința morților!” ³⁶Madianiții l-au vândut pe Iosif în Egipt lui Potifar care era demnitar și comandant al gărzii lui Faraon. **38** În acea vreme, Iuda s-a despărțit de frații lui și și-a stabilit locuința lângă un adulamit numit Hira. ²Iuda a întâlnit-o acolo pe fiica unui canaanit numit Șua. El a luat-o ca soție și a intrat la ea. ³Fata a rămas însărcinată și a născut un fiu, căruia Iuda i-a pus numele Er. ⁴Ea a rămas din nou însărcinată și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan. ⁵A născut un alt fiu și l-a numit Șela. Atunci când l-a născut, era la Chezib. ⁶Iuda i-a luat o soție lui Er care era primul născut în familia lui. Numele acesteia era Tamar. ⁷Dar Er – primul născut în familia lui Iuda – era rău înaintea lui Iahve care l-a omorât. ⁸Atunci Iuda i-a zis lui Onan: „Ia-o ca soție pe cea care a fost soția fratelui tău. Împlinește-ți față de ea datoria de cumnat; și fă astfel urmași fratelui tău!” ⁹Dar pentru că știa că urmașul nu va fi al lui, de fiecare dată când intra la soția fratelui lui, Onan elimina sperma pe pământ, pentru ca să nu îi permită fratelui lui să aibă descendenți. ¹⁰Ce făcea Onan nu a fost acceptat de Iahve, care l-a omorât și pe el. ¹¹Atunci Iuda i-a zis nurorii lui care se numea Tamar: „Rămâi văduvă în casa tatălui tău până va crește fiul meu numit Șela.” El a vorbit astfel fiindu-i frică de faptul că ar putea să moară și acela, la fel ca frații

lui. Astfel, Tamar s-a întors în casa tatălui ei. ¹²După mai mult timp, soția lui Iuda – fiica lui Șua – a murit. După ce a trecut timpul în care a simțit durerea pierderii ei, Iuda s-a dus împreună cu adulamitul Hira – prietenul lui – în localitatea Timna, la cei care îi tundeau oile. ¹³Atunci i s-a spus Tamarei: „Să știi că socrul tău se duce la Timna, ca să își tundă oile.” ¹⁴Ea și-a schimbat hainele de văduvă, s-a acoperit cu un văl și s-a înfășurat; apoi s-a așezat la intrarea în Enaiim, care este pe traseul spre Timna. Ea a procedat așa pentru că observase că deși Șela crescuse, ea nu îi fusese dată ca soție. ¹⁵Când a văzut-o Iuda, a crezut că este o prostituată; pentru că avea fața acoperită. Și astfel, el nu a recunoscut-o. ¹⁶A venit spre ea la marginea drumului; și fără să știe că era nora lui, i-a zis: „Lasă-mă să intru la tine!” Ea a întrebat: „Ce-mi vei oferi, dacă accept să intri la mine?” ¹⁷El a răspuns: „Îți voi trimite un ied din turmă.” Atunci ea a spus: „Accept (*propunerea ta*) doar dacă îmi dai o garanție până îl vei trimite!” ¹⁸El a întrebat: „Ce garanție să îți dau?” Iar ea a răspuns: „Sigiliul tău, șnurul tău și bastonul din mâna ta.” El i le-a dat; și apoi a intrat la ea. Și în urma acestui fapt, (*Tamara*) a rămas însărcinată prin participarea lui. ¹⁹Apoi ea a plecat imediat, și-a scos vălul și s-a îmbrăcat (*din nou*) în hainele de văduvă. ²⁰Când a trimis Iuda iedul prin intermediul prietenului lui adulamit ca să recupereze garanția de la (*acea*) femeie, acesta nu a mai găsit-o. ²¹El i-a întrebat pe localnici: „Unde este prostituata care stătea lângă drum, la Enaiim?” Ei au răspuns: „Nu a fost aici nicio prostituată!” ²²El s-a întors la Iuda și i-a zis: „N-am găsit-o; iar localnicii au zis că nici nu a fost vreo prostituată acolo.” ²³Iuda a răspuns: „Să țină ce a luat; numai să nu ne facem de râs! Deși am trimis acest ied, tu nu ai mai găsit-o!” ²⁴După trei luni, au venit niște oameni la Iuda și i-au spus: „Nora ta, care se numește Tamar, s-a prostituat și chiar a rămas însărcinată în urma imoralității ei!” Atunci Iuda a zis: „Aduceți-o afară ca să fie arsă!” ²⁵Dar în timp ce era adusă afară, aceasta a trimis pe cineva să îi spună socrului ei: „Am rămas însărcinată cu cel care este proprietarul acestor lucruri; vezi dacă recunoști ale cui sunt acestea: sigiliul, șnurul și bastonul!” ²⁶Iuda le-a recunoscut (*ca fiind ale lui*); și a zis: „Ea este mai puțin vinovată decât mine, pentru că nu i-am dat-o ca soție fiului meu numit Șela.” Și de atunci nu s-a mai culcat cu ea. ²⁷Când a venit timpul să nască, în uterul ei erau (*doi*) gemeni. ²⁸În timpul nașterii, unul dintre ei a scos mâna. Moașa i-a apucat-o și a legat-o cu un fir roșu, zicând: „Acesta va ieși primul!” ²⁹Dar el și-a tras mâna înapoi; și astfel a ieșit (*mai întâi*) fratele lui. Atunci ea a zis: „Ce spărtură ai făcut!” Și astfel i-au pus numele Peret. ³⁰Apoi s-a născut și fratele lui care avea firul roșu legat la mână; și i s-a pus numele Zerah. **39** Iosif a fost dus în Egipt. Atunci egipteanul Potifar care era comandantul gărzii și unul dintre demnitarii faraonului, l-a cumpărat de la ismaeliții care l-au adus acolo. ²Iahve era cu Iosif. Astfel, el a prosperat și a locuit în casa stăpânului lui egiptean. ³Acesta a observat că Iahve era cu Iosif și că îl făcea să reușească în tot ce făcea lucrând cu mâinile lui. ⁴Iosif a fost tratat cu bunăvoință de către stăpânul lui pe care îl slujea; iar acesta l-a desemnat ca supraveghetor al casei și al posesiunilor lui, încredințându-i tot

ce avea (*pentru administrare*). **5**Și din momentul în care i-a dat (*lui Iosif*) ca sarcină supravegherea casei și a întregii lui averi, Iahve a binecuvântat tot ce avea egipteanul, datorită lui Iosif. Binecuvântarea lui Iahve era peste toate posesiunile lui, inclusiv peste recoltele de pe câmp. **6**Astfel, stăpânul l-a lăsat pe Iosif să îngrijească de tot ce posedea; și nu avea altă grijă decât să mănânce. Iosif se prezenta bine din punct de vedere fizic și era frumos. **7**După un timp, soția stăpânului lui care se tot uita la Iosif, i-a zis: „Culcă-te cu mine!” **8**Dar el a refuzat-o, răspunzându-i: „Stăpânul meu nu are nicio grijă în ce privește casa și averea lui. El mi-a dat în administrare tot ce are. **9**Nimeni nu este mai mare decât mine în această administrare a proprietăților lui. El nu mi-a interzis (*să mă folosesc de*) nimic, excepția fiind doar tu; pentru că ești soția lui. Deci cum aş putea să fac acest mare rău (*față de el*) și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?” **10**Deși îi vorbea lui Iosif în fiecare zi (*despre această dorință a ei*), el nu a ascultat-o. Nu a acceptat nici să se culce cu ea și nici să stea în apropierea ei. **11**Dar într-o zi, Iosif a intrat în casa stăpânului ca să își facă treaba, în timp ce niciunul dintre sclavi nu era acolo. **12**Atunci ea l-a prins de haină, zicându-i: „Culcă-te cu mine!” Dar el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit afară. **13**Când a văzut că și-a lăsat haina în mâna ei și că a fugit afară, **14**i-a chemat pe sclavii care serveau în casă și le-a zis: „Vedeți? Soțul meu ne-a adus un evreu ca să ne ridiculizeze. El a intrat la mine (*în cameră*) ca să se culce cu mine, dar eu am țipat cât am putut de tare. **15**Când a auzit că țip cu mare intensitate, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară!” **16**Soția lui Potifar a ținut haina lângă ea până când a venit acasă stăpânul lui Iosif. **17**Atunci i-a relatat și lui aceleași lucruri: „Acel sclav evreu, pe care ni l-ai adus, a intrat la mine ca să mă dezonoreze. **18**Dar când am țipat tare, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară!” **19**Când a auzit stăpânul lui (*Iosif*) reclamațiile soției lui zicând: „Așa s-a comportat sclavul tău cu mine!”, a fost afectat de o mare supărare. **20**Atunci l-a luat pe Iosif și l-a introdus în închisoare. Și astfel, el a rămas acolo, în locul în care trăiau în detenție prizonierii faraonului. **21**Dar Iahve a fost cu Iosif, și-a manifestat mila față de el și a făcut ca să fie apreciat de comandantul închisorii. **22**El i-a dat lui Iosif funcția de supraveghetor al tuturor deținuților din acea închisoare. Tot ce se făcea acolo, trebuia aprobat de el. **23**Comandantul închisorii nu se mai îngrijea de nimic din ce era în administrarea lui Iosif, pentru că Iahve era cu el și îl făcea să reușească în tot ce lucra. **40** După toate aceste întâmplări, atât responsabilul cu băutura cât și brutarul monarhului Egiptului, au greșit față de stăpânul lor. **2**Faraonul s-a supărat pe cei doi oameni din administrația lui: atât pe comandantul celor care ofereau băutura, cât și pe brutarul-șef. **3**El i-a pus în detenție chiar în casa comandantului gărzii; și astfel au ajuns în aceeași închisoare în care era ca deținut și Iosif. **4**Comandantul gărzii i-a repartizat în același loc cu Iosif care i-a slujit. Și așa au rămas aceștia în arest pentru un timp. **5**Într-o noapte, atât deținutul care fusese responsabilul cu băutura faraonului, cât și cel care fusese brutarul conducătorului Egiptului, au avut fiecare câte un vis semnificativ. **6**Când a venit Iosif dimineața la ei, a observat

că erau neliniștiți. ⁷Atunci el i-a întrebat pe oamenii care avuseseră funcții în administrația faraonului și care erau în arest împreună cu el în casa stăpânului: „De ce sunteți atât de îngrijorați astăzi?” ⁸Ei au răspuns: „Am avut niște vise, dar nu este nimeni care să ni le poată interpreta.” Atunci Iosif le-a zis: „Oare nu vine de la Dumnezeu interpretarea viselor? Relatați-mi visele voastre!” ⁹Responsabilul cu băutura (*faraonului*) i-a povestit lui Iosif visul, zicând: „În visul meu am văzut o viță-de-vie. ¹⁰Ea avea trei ramuri. Imediat după ce a înmugurit, i s-a deschis floarea, iar ciorchinii au produs struguri copti. ¹¹Eu aveam cupa faraonului în mână. Am luat strugurii, i-am stors în cupă și apoi am pus cupa în mâna lui.” ¹²Iosif i-a zis: „Visul se interpretează astfel: cele trei ramuri reprezintă trei zile. ¹³După trei zile, faraonul îți va face capul să se ridice cu demnitate și te va repune în funcție; iar tu vei pune cupa în mâna lui exact cum făceai înainte, când erai responsabilul-șef cu băutura lui. ¹⁴Dar când vei trăi bine, să îți amintești de mine. Să manifesti milă și să vorbești faraonului despre mine ca să mă scoți din această închisoare. ¹⁵Pentru că am fost luat (*și adus*) cu forța din țara evreilor; și nici chiar aici nu am făcut nicio faptă care să justifice trimiterea mea în închisoare!” ¹⁶Când șeful brutarilor a văzut că Iosif a dat o interpretare favorabilă, i-a zis: „Și eu am avut un vis! În el se întâmpla că pe capul meu erau trei coșuri cu pâine. ¹⁷În coșul de deasupra erau diverse produse făcute din cocă și coapte pentru faraon; iar păsările mâncau ce era în coșul de pe capul meu!” ¹⁸Iosif i-a răspuns: „Visul are următoarea interpretare: cele trei coșuri reprezintă trei zile. ¹⁹După trei zile, faraonul îți va tăia capul și te va spânzura de un copac; iar păsările vor veni și vor mânca din carnea ta...” ²⁰A treia zi, faraonul și-a sărbătorit ziua de naștere. Atunci el le-a oferit un banchet tuturor slujitorilor lui. Cu acea ocazie, faraonul „a ridicat capul” celui care fusese responsabil cu băutura și al fostului brutar-șef (*eliberându-i*). ²¹El a repus în slujbă pe responsabilul cu băutura; și acesta a pus din nou cupa în mâna faraonului. ²²Dar el l-a spânzurat pe brutarul-șef, conform interpretării (*visului*) pe care o făcuse Iosif (*fiecăruia*). ²³Totuși, responsabilul cu băutura (*faraonului*) nu și-a mai amintit de Iosif; ci l-a uitat... **41** După doi ani, faraonul a visat că stătea pe malul Nilului. ²Și din Nil au apărut șapte vaci frumoase și grase, care pășteau între trestii. ³După acestea, au apărut din Nil alte șapte vaci urâte și slabe. Ele s-au așezat lângă celelalte vaci (*grase*); și pășteau pe malul Nilului. ⁴Vacile urâte și slabe le-au mâncat pe cele frumoase și grase. Apoi faraonul s-a trezit din somn. ⁵A adormit din nou și a mai avut un vis: șapte spice de grâu, bine dezvoltate și sănătoase, creșteau pe aceeași tulpină. ⁶După ele au răsărit șapte spice nedezvoltate și arse de vântul de la Est. ⁷Spicele nedezvoltate le-au înghițit pe cele șapte care erau bine dezvoltate și pline. Apoi faraonul s-a trezit din somn. Acestea au fost visele lui. ⁸Când a venit dimineața, el a devenit neliniștit. A dat ordin să fie chemați toți vrăjitorii și toți înțelepții Egiptului. Apoi le-a relatat visele; dar nimeni nu a putut să i le interpreteze. ⁹Atunci responsabilul cu băutura, i-a zis faraonului: „Realizez astăzi că am făcut o greșeală. ¹⁰Faraonul s-a supărat odată pe slujitorii lui; și ne-a ținut în arest în

casa comandantului gărzii, atât pe mine cât și pe conducătorul brutarilor. **11**Noi am avut câte un vis fiecare în aceeași noapte. Și fiecare dintre acestea avea o semnificație specială. **12**Exista acolo împreună cu noi și un tânăr evreu care era sclav al comandantului gărzii. I-am povestit acestuia visele noastre; iar el ne-a arătat semnificația lor, dând fiecărui vis o interpretare distinctă. **13**Apoi s-a întâmplat exact cum ni le-a interpretat el: faraonul m-a repus în funcție; iar pe șeful brutarilor l-a spânzurat.” **14**Atunci faraonul a dat ordin să fie adus Iosif. Și astfel, el a fost scos repede din închisoare. Iosif s-a bărbierit, și-a schimbat hainele și a venit înaintea faraonului. **15**Acesta i-a zis: „Am avut un vis, dar nu este nimeni care să mi-l poată interpreta. Am auzit că tu poți să interpretezi un vis imediat după ce-l auzi!” **16**Iosif i-a răspuns: „Nu eu, ci Dumnezeu îi va da faraonului un răspuns favorabil!” **17**Atunci faraonul i-a zis lui Iosif: „Am visat că stăteam pe malul Nilului. **18**Atunci au apărut din Nil șapte vaci bine dezvoltate și grase, care pășteau între trestii. **19**După ele au apărut alte șapte vaci mici, foarte urâte și slabe. Niciodată nu am văzut vaci atât de urâte în tot teritoriul Egiptului! **20**Vacile slabe și urâte le-au mâncat pe cele șapte vaci grase. **21**Și totuși, după ce le-au mâncat, nu a fost nicio diferență în aspectul lor fizic; ci erau la fel de slabe cum fuseseră înainte. Apoi m-am trezit. **22**Am adormit din nou și am avut un alt vis. Am văzut șapte spice de grâu, pline și sănătoase, care creșteau pe aceeași tulpină. **23**După ele au răsărit șapte spice uscate, nedezvoltate și arse de vântul care bate din Est. **24**Spicele nedezvoltate le-au înghițit pe cele șapte spice pline. Le-am povestit vrăjitorilor aceste vise; dar niciunul nu mi le-a putut interpreta!” **25**Atunci Iosif i-a zis faraonului: „Visele pe care le-a avut faraonul, reprezintă același lucru. Dumnezeu i-a revelat astfel ce urmează să facă. **26**Cele șapte vaci grase reprezintă șapte ani; iar cele șapte spice bine dezvoltate reprezintă tot șapte ani. De fapt, este (ca) un singur vis. **27**Atât cele șapte vaci slabe și urâte, care au apărut după primele, cât și acele șapte spice nedezvoltate și arse de vântul care bate din Est, reprezintă șapte ani. Ele semnifică șapte ani de foamete. **28**Se va întâmpla exact așa cum am spus. Iar Dumnezeu i-a arătat astfel anticipat faraonului ce urmează să facă. **29**Vor veni șapte ani de mare abundență în toată țara Egiptului. **30**Dar după aceștia vor veni șapte ani de foamete. Ea va fi atât de mare, încât nu va mai fi nicio evidență despre belșugul anterior din Egipt. Foametea va distruge țara. **31**Nu se va mai cunoaște nici măcar o dovadă despre belșugul care fusese în țară; pentru că foametea care va urma, va fi foarte greu de suportat. **32**Faptul că visul faraonului a fost de două ori, arată că acest lucru este decis de Dumnezeu; și El va face să se întâmple așa în scurt timp. **33**În consecință, faraonul să aleagă acum un om competent și înțelept, pe care să îl pună conducător al Egiptului. **34**Faraonul să desemneze oameni care să supravegheze colectarea unei cincimi din producția de cereale a Egiptului în timpul celor șapte ani de abundență. **35**Aceștia să strângă toată hrana din anii buni care urmează să vină. Apoi să depoziteze grâul pentru hrana celor din orașe în grânarele faraonului; și să îl păzească. **36**Aceste alimente vor fi o rezervă pentru țară în

perioada celor șapte ani de foamete care vor veni în zona Egiptului; și astfel, țara va supraviețui în timpul foametei!” ³⁷Acest plan a fost agreat de faraon și de toți slujitorii lui. ³⁸Atunci el le-a zis subalternilor lui: „Oare vom putea găsi un (*alt*) asemenea om, care să aibă în el Spiritul lui Dumnezeu?” ³⁹Apoi faraonul i-a zis lui Iosif: „Pentru că Dumnezeu ți-a revelat toate aceste lucruri, (*constatăm că*) nu este nimeni la fel de competent și de înțelept ca tine. ⁴⁰În consecință, tu vei fi conducătorul-șef la curtea mea; și tot poporul meu va asculta de ordinele care vor veni din gura ta! Doar tronul mă va face mai mare decât tine! ⁴¹De acum încolo, te-am pus în funcția de conducător-administrator pentru tot teritoriul Egiptului!” ⁴²Faraonul și-a scos de pe deget inelul cu sigiliu lui; și apoi l-a pus pe degetul lui Iosif. L-a îmbrăcat în haine făcute din in subțire și i-a pus un lanț de aur în jurul gâtului. ⁴³Apoi l-a urcat în carul care venea după al lui; și un crainic striga (*celorlalți*) zicând: „În genunchi!” Astfel l-a pus faraonul pe Iosif în funcția de conducător-șef (*în administrație*) pentru tot Egiptul... ⁴⁴El i-a mai spus lui Iosif: „Eu sunt faraon; dar fără aprobarea ta, nimeni nu va face nimic în tot Egiptul.” ⁴⁵Faraon i-a pus lui Iosif numele Țafnat-Paneah și i-a dat-o ca soție pe Asnat care era fiica lui Poti-Fera – preotul din On. Iosif a plecat să inspecteze teritoriul Egiptului. ⁴⁶El avea treizeci de ani când a fost desemnat să lucreze în slujba monarhului din Egipt. Iosif a plecat din fața faraonului și a călătorit prin tot Egiptul. ⁴⁷În timpul celor șapte ani de abundență, pământul a facilitat producerea multor cereale. ⁴⁸În cei șapte ani de prosperitate din zona Egiptului, Iosif a adunat toată hrana și a depozitat-o în orașe. A procedat așa adunând provizii de hrană de pe câmpurile din jurul fiecărui oraș. ⁴⁹Astfel, Iosif a strâns foarte mult grâu – ca particulele de nisip de la marginea mării. Era atât de mult, încât a încetat să îl mai cântărească. ⁵⁰Înainte să vină anii de foamete, Asnat – fiica lui Poti-Fera care era preotul din On – i-a născut lui Iosif doi fii. ⁵¹Iosif i-a pus primului fiu născut în familia lui, numele Manase, zicând: „Va fi numit așa pentru că Dumnezeu m-a făcut să uit toate situațiile neplăcute prin care am trecut și (*dorul*) de familia tatălui meu!” ⁵²Pe al doilea fiu l-a numit Efraim, zicând: „Îi pun acest nume pentru că Dumnezeu m-a făcut prosper în țara în care (*inițial*) fusesem nedreptățit!” ⁵³Cei șapte ani de abundență din țara Egiptului s-au terminat. ⁵⁴Apoi au început cei șapte ani de foamete, exact cum spusese Iosif. În toate țările era criză de alimente. Dar în tot Egiptul, oamenii aveau pâine! ⁵⁵Când oamenii din Egipt și-au terminat proviziile de alimente, poporul a rugat faraonul să îi dea pâine. Atunci el le-a zis tuturor egiptenilor: „Adresați cererea voastră lui Iosif! Apoi el vă va spune ce să faceți!” ⁵⁶Criza alimentelor a afectat întreaga țară... Atunci Iosif a deschis toate depozitele unde adunase provizii; și le-a vândut grâu egiptenilor, pentru că foametea era greu de suportat în Egipt. ⁵⁷Și pentru că toate țările erau profund afectate de foamete, veneau în Egipt oameni din toate zonele, ca să cumpere grâu de la Iosif. **42** Când a aflat Iacov că este grâu (*de vânzare*) în Egipt, le-a zis fiilor lui: „De ce stați și vă uitați unii la alții? ²Am auzit că în Egipt există grâu! Duceți-vă și cumpărați-ne grâu de acolo,

pentru ca să trăim și să nu murim (*de foame*).” **3**Atunci zece dintre frații lui Iosif s-au dus să cumpere grâu din Egipt. **4**Iacov nu l-a trimis împreună cu frații lui și pe Beniamin – fratele lui Iosif – imaginându-și că era posibil să i se întâmple ceva rău. **5**Astfel, fiii lui Israel s-au dus să cumpere grâu din Egipt, călătorind împreună cu alți oameni care aveau același scop; pentru că în zona Canaanului era foamete. **6**Iosif era guvernatorul țării – cel care vindea cerealele întregului popor al acesteia. Când au ajuns frații lui Iosif la el, s-au aplecat cu fața până la pământ înaintea lui. **7**Din momentul în care și-a văzut frații, Iosif i-a recunoscut. Dar s-a prefăcut că nu îi cunoaște; și le-a vorbit cu duritate. El i-a întrebat: „De unde veniți?” Ei au răspuns: „Venim din Canaan, ca să cumpărăm hrană!” **8**Deși Iosif și-a recunoscut frații, ei nu l-au recunoscut. **9**El și-a amintit visele pe care le avusese și care se refereau la ei. Atunci le-a zis: „Voi sunteți spioni; și ați venit să vedeți punctele vulnerabile ale țării!” **10**Ei au răspuns: „Nu, stăpâne! Slujitorii tăi au venit să cumpere hrană! **11**Toți suntem fiii aceluiași om. Slujitorii tăi sunt oameni corecți, nu spioni!” **12**Dar el le-a zis: „Nu este adevărat! Voi ați venit să spionați zonele neprotejate ale țării!” **13**Ei au răspuns: „Noi, slujitorii tăi, suntem doisprezece frați și aparținem aceluiași om care locuiește în Canaan. Cel mai mic dintre noi este acum acasă cu tatăl nostru; iar unul nu mai există!” **14**Dar Iosif le-a zis: „Voi sunteți exact ce am afirmat: spioni. **15**Veți fi verificați astfel: (*jur*) pe viața faraonului că nu veți pleca din acest loc decât dacă va veni aici și fratele vostru mai mic! **16**Trimiteteți-l pe unul dintre voi să îl aducă pe fratele vostru; iar ceilalți vor rămâne în închisoare. Astfel vi se vor verifica afirmațiile; și se va demonstra dacă spuneți adevărul. Altfel, (*vă jur*) pe viața faraonului, că sunteți cu certitudine niște spioni!” **17**Și astfel i-a băgat pe toți în închisoare pentru trei zile. **18**A treia zi, Iosif le-a zis: „Faceți ce v-am spus; și veți trăi! Eu mă tem de Dumnezeu! **19**Dacă sunteți oameni cinștiți, unul dintre voi să rămână aici în închisoare. Ceilalți mergeți și duceți grâu familiilor voastre. **20**Apoi să mi-l aduceți pe fratele vostru mai mic. Așa vor fi verificate cuvintele voastre; și nu veți muri!” Ei au acceptat să procedeze exact cum li s-a cerut. **21**Atunci fiecare a zis celuilalt: „Cu certitudine că acum plătim pentru ce i-am făcut fratelui nostru. Deși i-am văzut durerea sufletului când ne ruga să nu îi luăm viața, noi nu l-am ascultat. Așa se explică de ce a venit peste noi acest necaz!” **22**Ruben le-a răspuns: „Nu v-am spus eu să nu păcătuiți (*făcând fapte rele*) împotriva băiatului? Dar nu m-ați ascultat! Acum răspundem pentru sângele lui!” **23**Ei nu știau că Iosif îi înțelegea; pentru că vorbea cu ei prin intermediul unui traducător. **24**Iosif a plecat de lângă ei și a început să plângă. Apoi s-a întors și le-a vorbit din nou. L-a luat pe Simeon și l-a legat în prezența lor. **25**Apoi a ordonat să li se umple sacii cu grâu, să se pună fiecăruia argintul înapoi în sac și să li se ofere provizii pentru drum. Ordinul (*lui Iosif*) a fost executat. **26**Apoi frații lui Iosif au încărcat grâul pe măgari și au plecat. **27**Când unul dintre ei și-a deschis sacul ca să își hrănească măgarul în locul unde rămăseseră în acea noapte, a văzut că argintul lui era pus deasupra cerealelor. **28**Atunci le-a zis fraților lui: „Argintul mi-a fost dat înapoi! El este aici în sacul

meu!” Atunci au fost foarte afectați în inimile lor; și și-au zis unul altuia tremurând: „Ce ne-a făcut Dumnezeu!!!” ²⁹Când au ajuns în Canaan la tatăl lor numit Iacov, i-au relatat tot ce li se întâmplase. Ei au zis: ³⁰„Acel om care este guvernatorul țării, ne-a vorbit dur și a considerat că am venit să spionăm țara. ³¹Dar noi i-am spus: «Suntem oameni corecți, nu spioni. ³²Am fost doisprezece frați – fiii ai aceluiași tată. Unul dintre noi nu mai există; iar cel mai mic este acum cu tatăl nostru în Canaan.» ³³Atunci, acel om care este guvernatorul țării, ne-a spus: «Voi verifica dacă sunteți oameni corecți. Lăsați-l pe unul dintre voi cu mine, luați grâu pentru familiile voastre care sunt afectate de foamete; și plecați. ³⁴Dar să mi-l aduceți pe fratele vostru mai mic; și astfel mă voi convinge că nu sunteți spioni, ci oameni corecți. Apoi vi-l voi da înapoi pe fratele vostru și veți putea face comerț în țară.»” ³⁵Când și-au golit sacii, fiecare și-a găsit punga cu argint (*în sacul lui*). Văzând pungile cu argint, s-au temut atât ei, cât și tatăl lor. ³⁶Atunci Iacov, tatăl lor, le-a zis: „Voi m-ați determinat să rămân fără copii. Iosif nu mai există; Simeon nu mai este. Și acum vreți să îl luați și pe Benjamin... Toate acestea lovesc în mine!” ³⁷Atunci Ruben i-a zis tatălui lui: „Să-i omori pe cei doi fii ai mei, dacă nu voi reveni împreună cu Benjamin! Îl voi păzi eu și ți-l voi aduce înapoi!” ³⁸Dar el a răspuns: „Fiul meu nu va merge cu voi; pentru că fratele lui este mort... Doar el (*mi-*)a mai rămas. Dacă (*și lui*) i se va întâmpla ceva rău în călătoria pe care o faceți, voi coborî îndurerat și cu părul alb în locuința morților!” **43** Foametea era din ce în ce mai greu de suportat în toată acea zonă. ²După ce au consumat grâul pe care-l aduseseră din Egipt, tatăl lor le-a zis: „Duceți-vă din nou și cumpărați-ne niște cereale ca să avem ce mânca!” ³Dar Iuda i-a răspuns: „Acel om ne-a spus categoric și ne-a ordonat să nu ne mai prezentăm în fața lui dacă fratele nostru nu va fi cu noi. ⁴Deci dacă-l vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom duce și-ți vom cumpăra hrană. ⁵Dar dacă nu îl vei trimite, nu ne vom mai duce; pentru că acel om ne-a zis: «Să nu veniți să mă mai vedeți, dacă fratele vostru nu este cu voi.»” ⁶Atunci Israel le-a zis: „De ce mi-ați făcut rău spunând acelui om că mai aveți un frate?” ⁷Ei i-au răspuns: „Acel om ne-a întrebat în mod detaliat despre noi și despre familia noastră, zicând: «Mai trăiește tatăl vostru? Mai aveți vreun frate?» Iar noi i-am răspuns la aceste întrebări. Nu am bănuțit că ne va cere să îl aducem (*cu noi, acolo*) pe fratele nostru!” ⁸Atunci Iuda i-a zis tatălui lui numit Israel: „Trimite băiatul cu mine; și astfel vom pleca imediat, pentru ca atât noi cât și tu împreună cu copiii noștri, să trăim și să nu murim de foame! ⁹Pentru că eu personal (*îl cer și*) garantez pentru el, îl vei cere din mâna mea. Dacă nu ți-l voi aduce înapoi și dacă nu mă voi prezenta cu el înaintea ta, voi fi vinovat față de tine toată viața mea! ¹⁰Dacă n-am fi întârziat, în mod cert ne-am fi întors de două ori până acum!” ¹¹Atunci, tatăl lor numit Israel, le-a zis: „Dacă așa trebuie, atunci așa să procedați. Luați cu voi câteva dintre produsele speciale care există în această țară și duceți-le ca dar acelui om: puțin balsam, puțină miere, condimente, ulei parfumat, fistic și migdale. ¹²Luați argint dublu, pentru că trebuie să dați înapoi argintul care a fost găsit deasupra

cerealelor în sacii voștri. Poate a fost o greșeală. **13** Luați-l și pe fratele vostru și mergeți din nou la acel om. **14** Dumnezeuul Omnipotent să facă să fiți acceptați de acel om; și astfel, să îi trimită înapoi pe celălalt frate al vostru și pe Benjamin. Iar eu, dacă trebuie, voi rămâne fără copii!” **15** Ei au luat darul și argintul – dublu – împreună cu Benjamin; și astfel s-au dus în Egipt, unde s-au prezentat înaintea lui Iosif. **16** Când a văzut că Benjamin venise împreună cu ei, Iosif i-a dat administratorului casei lui următorul ordin: „Condu-i pe acești oameni înăuntru. Apoi taie un animal și pregătește mâncare (*din carnea lui*); pentru că acești oameni vor mânca împreună cu mine!” **17** Administratorul a făcut exact cum i-a ordonat Iosif și i-a condus în casa lui. **18** Dar când au constatat că au fost duși în casa lui Iosif, le-a fost frică și și-au zis: „Am fost aduși înăuntru din cauza argintului care a fost pus inițial în sacii noștri. Vor să ne condamne, să ne aresteze, să ne ia sclavi și să ne confişte măgarii!” **19** Ei s-au apropiat de administratorul averilor lui Iosif și au vorbit cu el la intrarea în casă. **20** Atunci i-au zis: „Stăpânul nostru, iartă-ne, dar... noi am mai venit odată aici, ca să cumpărăm hrană. **21** Dar când am ajuns la locul unde am rămas în acea noapte și ne-am deschis sacii, am găsit fiecare deasupra cerealelor tot argintul nostru (*pe care-l plătisem*). Acum, să știi că l-am adus înapoi. **22** Am mai adus cu noi alt argint, ca să cumpărăm hrană. Nu știm cine ne-a pus argintul înapoi în saci!” **23** El le-a răspuns: „Fiți liniștiți; nu vă temeți. Dumnezeuul vostru, Acela care este și Dumnezeuul tatălui vostru, v-a pus o comoară în saci; în ce mă privește, eu am încasat (*atunci*) argintul vostru!” Apoi l-a adus la ei și pe Simeon. **24** Administratorul i-a condus în casa lui Iosif și le-a dat atât apă ca să își spele picioarele, cât și hrană pentru măgari. **25** Auzind că urmează să mănânce acolo, ei au pregătit darul pentru Iosif care urma să vină (*între ei*) la prânz. **26** Când a intrat Iosif, ei i-au oferit darul pe care-l aduseseră în casă și s-au aplecat cu fața până la pământ înaintea lui. **27** El i-a întrebat despre situația lor (*din Canaan*) zicându-le: „Este sănătos acel bătrân tată al vostru, despre care mi-ați vorbit? Mai trăiește?” **28** Ei i-au răspuns: „Da, tatăl nostru – slujitorul tău – este sănătos! Încă trăiește!” Apoi s-au aplecat și i s-au închinat. **29** El l-a observat pe fratele lui numit Benjamin, fiul mamei lui. Atunci a întrebat: „Acesta este fratele vostru (*cel*) mai tânăr, despre care mi-ați vorbit?” Apoi a adăugat: „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!” **30** Când l-a văzut pe fratele lui, Iosif a fost foarte afectat emoțional. Atunci el a ieșit repede și s-a dus în altă cameră, ca să plângă acolo. **31** Apoi și-a spălat fața și a revenit (*între ei*). Controlându-se, a ordonat: „Aduceți mâncare!” **32** Pe el l-au servit separat de frații lui, ca și pe egiptenii care mâncau împreună cu el. Au procedat așa pentru că egiptenii nu puteau mânca împreună cu evreii. Ar fi fost pentru ei ceva urât. **33** Frații lui Iosif s-au așezat în fața lui, în ordinea vârstei, de la primul născut până la cel mai tânăr; și se uitau unii la alții mirați. **34** Li s-a oferit câte o porție de la masa lui Iosif. Dar porția lui Benjamin era de cinci ori mai mare decât a celorlalți. Ei au băut și s-au bucurat împreună cu el. **44** Apoi Iosif i-a dat administratorului averilor lui următorul ordin: „Umple sacii acestor oameni

cu mâncare, atât cât pot duce. Și pune argintul fiecăruia în sac, în partea unde se deschide acesta. ²Pune cupa mea de argint deasupra cerealelor în sacul celui mai mic, împreună cu argintul pentru grâu.” Administratorul a făcut așa cum i-a ordonat Iosif. ³Când s-a făcut ziuă, li s-a dat ocazia să plece împreună cu măgarii lor. ⁴Ei au ieșit din oraș. Dar nu se depărtaseră mult de el. Atunci Iosif i-a ordonat administratorului averilor lui astfel: „Du-te și urmărește-i pe acei oameni! Când îi vei ajunge, întreabă-i: «De ce ați recompensat binele cu rău? ⁵De ce ați furat cupa din care bea stăpânul meu și pe care o folosește el pentru ghicire? Ați făcut un lucru rău!»” ⁶Când i-a ajuns, administratorul le-a spus aceste cuvinte. ⁷Ei i-au răspuns: „De ce vorbește stăpânul nostru așa? Nici să nu te gândești că slujitorii tăi ar fi făcut acest lucru! ⁸Noi ți-am adus înapoi din Canaan argintul pe care-l găsisem în sacii noștri deasupra cerealelor. Deci cum ne-am fi permis să furăm argint sau aur din casa stăpânului tău? ⁹Acum, să moară acela dintre slujitorii tăi la care va fi găsită cupa; iar noi ceilalți să devenim sclavii stăpânului nostru!” ¹⁰El le-a zis: „Sunt de acord să se întâmple așa cum ați spus! Cel la care va fi găsită cupa, va fi sclavul meu. Dar voi ceilalți veți fi considerați nevinovați!” ¹¹Fiecare și-a dat repede jos sacul și l-a deschis. ¹²Administratorul (*averilor lui Iosif*) a căutat cupa începând cu cel mai mare dintre ei și terminând cu cel mai mic; și ea a fost găsită în sacul lui Beniamin. ¹³Atunci ei și-au sfâșiat hainele; și după ce fiecare și-a încărcat măgarul, s-au întors în oraș. ¹⁴Iuda și frații lui au intrat în casa lui Iosif, în timp ce el încă era acolo. Și s-au aruncat cu fața spre pământ înaintea lui. ¹⁵Iosif i-a întrebat: „De ce ați procedat așa? Nu știți că un om ca mine poate ghici?” ¹⁶Iuda i-a răspuns: „Ce putem să îi răspundem stăpânului nostru? Ce mai putem spune? Cum să ne justificăm? Dumnezeu a descoperit nedreptatea slujitorilor tăi; suntem sclavii stăpânului nostru, împreună cu cel la care a fost găsită cupa!” ¹⁷Dar el a zis: „În niciun caz nu voi proceda astfel cu voi (*toți*)! Va rămâne ca sclav al meu doar acela la care a fost găsită cupa. Dar voi ceilalți mergeți liniștiți la tatăl vostru!” ¹⁸Atunci Iuda s-a apropiat de el și i-a zis: „Stăpânul meu, te rog să permiți slujitorului tău să îți spună ceva; și să nu te superi pe el! Pentru că tu ești (*cu aceeași autoritate*) ca faraon. ¹⁹Stăpânul meu i-a întrebat pe slujitorii lui dacă avem tată și dacă mai avem vreun alt frate. ²⁰Noi i-am răspuns stăpânului nostru că avem un tată bătrân, care mai are un fiu mai tânăr. El i s-a născut la bătrânețe. Fratele lui este mort. Acum, doar el a mai rămas dintre copiii născuți de aceeași mamă; iar tatăl lui îl iubește. ²¹Tu le-ai cerut slujitorilor tăi să îl aducă la tine pentru ca să îl vezi personal. ²²Noi i-am spus stăpânului nostru că băiatul nu poate pleca de lângă tatăl lui. În cazul în care totuși acest lucru s-ar întâmpla, tatăl lui ar muri. ²³Dar tu le-ai spus slujitorilor tăi că dacă fratele nostru mai mic nu vine împreună cu noi, să nu te mai vedem. ²⁴Ne-am întors la slujitorul tău, la tatăl meu, și i-am relatat ce ne-a ordonat stăpânul nostru. ²⁵Când tatăl nostru ne-a cerut să ne întoarcem și să mai cumpărăm hrană, ²⁶noi i-am răspuns că nu putem merge decât dacă împreună cu noi va veni și fratele nostru mai mic. I-am explicat că nu putem să ne întâlnim cu tine decât dacă fratele nostru mai

mic este împreună cu noi. ²⁷Atunci slujitorul tău – tatăl meu – ne-a reamintit că soția lui i-a născut doi fii. ²⁸Unul a plecat (*cândva de-acasă*); și se presupune că a fost sfâșiat de animale sălbatice, pentru că de atunci nimeni nu l-a mai văzut. ²⁹Ne-a mai spus că dacă i-l vom lua și pe acesta și i se va întâmpla ceva rău, va coborî îndurerat și cu părul alb în locuința morților. ³⁰Acum doresc să știi că tatăl meu, slujitorul tău, este atașat de băiat. Dacă mă voi întoarce la el fără ca băiatul să fie cu noi, ³¹va muri când va constata că nu am revenit împreună cu el. Și astfel, slujitorii tăi vor coborî cu durere în locuința morților capul cu păr alb al slujitorului tău, care este tatăl nostru! ³²Slujitorul tău a garantat în fața tatălui meu pentru băiat, promițând că dacă nu i-l voi aduce înapoi, voi fi vinovat înaintea lui toată viața. ³³Deci te rog să permiți slujitorului tău să rămână ca sclav al stăpânului meu în locul băiatului; și permite-i băiatului să se întoarcă împreună cu frații lui! ³⁴Cum să mă întorc la tatăl meu dacă băiatul nu este cu mine? Să nu văd durerea pe care o va avea tatăl meu!” ⁴⁵Atunci Iosif nu s-a mai putut abține în prezența tuturor celor care erau acolo; și a dat următorul ordin: „Ieșiți toți de-aici (*cu excepția acestora*)!” Astfel, nimeni nu a mai rămas cu Iosif atunci când el li s-a prezentat fraților lui. ²Și a plâns atât de tare, încât l-au auzit chiar și egiptenii din locuința faraonului. ³Iosif le-a zis fraților lui: „Eu sunt! Iosif! Mai trăiește tatăl meu?” Dar frații lui au fost atât de surprinși, încât nu i-au putut răspunde. ⁴Atunci Iosif le-a zis: „Apropiați-vă de mine!” Ei s-au apropiat; iar el le-a spus: „Eu sunt fratele vostru Iosif, cel pe care l-ați vândut (*celor care mergeau*) în Egipt! ⁵Acum, să nu vă întristați și nici nu regretați pentru că m-ați vândut (*să ajung*) aici; pentru că Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă ajut să supraviețuiți. ⁶Deși foametea durează de doi ani pe pământ, vor mai fi încă cinci ani în care nu se va semăna și nu se va secera. ⁷Dumnezeu m-a trimis aici înaintea voastră pentru ca să vă salvez viața într-un mod spectaculos; și astfel să puteți avea urmași pe pământ. ⁸Deci nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu! El m-a făcut tată pentru faraon! Eu sunt stăpânul curții lui și guvernator în tot Egiptul. ⁹Duceți-vă repede la tatăl meu și spuneți-i că fiul lui – Iosif – îi zice: «Dumnezeu m-a făcut stăpân în tot Egiptul! Vino urgent la mine! ¹⁰Vei locui în zona Goșen și vei fi lângă mine, atât tu, cât și copiii tăi, nepoții tăi, turmele, cirezile tale și tot ce îți aparține. ¹¹Voi îngriji de tine (*să trăiești bine*) acolo; pentru că mai sunt încă cinci ani de foamete. Și astfel, voi urmări să nu îți sărăcească familia din cauza diminuării averilor tale.» ¹²Atât voi, cât și fratele meu Benjamin, constatați că eu (– Iosif –) sunt cel care vă vorbește. ¹³Să povestiți tatălui meu despre toată gloria pe care o am în Egipt; și să relatați tot ce ați văzut. Acum grăbiți-vă și aduceți-l pe tatăl meu aici!” ¹⁴Apoi l-a îmbrățișat pe fratele lui numit Benjamin; și a plâns, în timp ce și Benjamin plângea pe umerii lui. ¹⁵Iosif i-a sărutat pe toți frații lui și a plâns pe umerii lor. Apoi frații lui au vorbit cu el. ¹⁶Când a auzit faraonul și slujitorii lui că au venit frații lui Iosif, s-au bucurat. ¹⁷Faraonul i-a ordonat lui Iosif să le spună fraților lui astfel: „Încărcați-vă animalele (*cu cereale*) și întoarceți-vă în Canaan. ¹⁸Luați-l pe tatăl vostru; și

veniți la mine împreună cu familiile voastre. Eu vă voi oferi ce este mai bun în Egipt și veți mânca din cele mai bune recolte pe care le produce pământul (*aici*).” **19**El i-a mai dat (*lui Iosif*) următorul ordin: „Luați din Egipt niște care pentru transportul copiilor voștri și al soțiilor voastre. Luați-l împreună cu voi și pe tatăl vostru; și veniți. **20**Nu regretați faptul că veți abandona locuințele în care ați trăit până acum; pentru că în Egipt veți beneficia de tot ce este mai bun.” **21**Fiii lui Israel au făcut exact cum li s-a spus. În conformitate cu ordinele faraonului, Iosif le-a dat care și provizii pentru drum. **22**El a mai oferit câte un set complet de haine pentru fiecare dintre ei. Lui Benjamin i-a dat cinci seturi de haine și trei sute de șecheli de argint. **23**Pentru tatăl lui a trimis zece măgari încărcăți cu ce era mai bun în Egipt și zece măgărițe încărcate cu grâu, cu pâine și cu provizii pentru drum. **24**Iosif a oferit fraților lui posibilitatea să plece. Când s-au despărțit, le-a zis: „Să nu vă certați pe drum!” **25**Ei au plecat din Egipt și s-au dus la tatăl lor numit Iacov, în Canaan. **26**Când au ajuns, i-au zis: „Iosif trăiește! Chiar el este guvernator în tot Egiptul!” Dar inima lui Iacov a rămas fără nicio reacție, pentru că nu îi credea... **27**Totuși, când i-au relatat tot ce le spusese Iosif și când a văzut carele pe care le trimisese el ca să îl ducă, spiritul tatălui lor – Iacov – s-a înviorat. **28**Israel a zis: „Suficient! Iosif – fiul meu – încă trăiește! Mă voi duce să îl văd înainte de moarte!” **46** Israel și-a început călătoria (*spre Egipt*) împreună cu tot ce avea. Când a ajuns la Beer-Șeba, a oferit (*pe altar*) sacrificii din animale dedicate Dumnezeului tatălui lui numit Isaac. **2**Dumnezeu i-a vorbit lui Israel noaptea, într-o viziune, zicându-i: „Iacov, Iacov!” El a răspuns: „Sunt aici!” **3**(*Apoi Dumnezeu a continuat:*) „Eu sunt Același Dumnezeu pe care l-a avut și tatăl tău. Să nu îți fie frică să te duci în Egipt; pentru că acolo te voi face (*să devii*) un mare popor. **4**Eu personal voi merge (*împreună*) cu tine în Egipt și te voi aduce înapoi; iar Iosif va fi cel care îți va închide ochii!” **5**Apoi Iacov a plecat din Beer-Șeba. Fiii lui Israel au transportat atât pe tatăl lor numit Iacov, cât și pe copiii și pe soțiile lor în carele trimise de faraon ca să îi aducă. **6**Iacov și toți urmașii lui și-au luat turmele și averile pe care le adunaseră în Canaan; și au venit astfel să locuiască în Egipt. **7**A adus cu el în Egipt atât pe fiii și pe nepoți, cât și pe fiice împreună cu nepoatele lui. Aceștia erau toți descendenți ai lui Iacov. **8**Urmează lista cu numele israelienilor (*care începe cu Iacov și continuă cu toți urmașii lui*) veniți în Egipt: Ruben a fost primul născut al lui Iacov. **9**Fiii lui Ruben au fost: Hanoh, Palu, Hețron și Carmi. **10**Fiii lui Simeon au fost: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Tohar și Saul, care a fost fiul unei (*femei*) canaanite. **11**Fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. **12**Fiii lui Iuda au fost: Er, Onan, Șela, Pereț și Zerah; dar Er și Onan au murit în Canaan. Fiii lui Pereț au fost Hețron și Hamul. **13**Fiii lui Isahar au fost: Tola, Puva, Iov și Șimron. **14**Fiii lui Zabulon au fost: Sered, Elon și Iahleel. **15**Aceasta a fost lista urmașilor Leei, care s-au născut în familia lui Iacov în Padan-Aram. Leea îi mai născuse și o fiică numită Dina. Toți fiii și fiicele lui (*prin Leea*) au fost în total treizeci și trei. **16**Fiii lui Gad au fost: Țifion, Haghî, Șuni, Ețbon, Eri, Arodi și Areli. **17**Fiii lui Așer au fost: Imna,

Işva, Işvi și Beria. Sora lor a fost Serah. Fiii lui Beria au fost: Heber și Malchiel. ¹⁸Aceasta a fost lista care conține numele urmașilor Zilpei, pe care Laban i-a dat-o ca sclavă fiicei lui care se numea Leea. Pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. Ei au fost în total șaisprezece persoane. ¹⁹Fiii Rahelei – soția lui Iacov au fost: Iosif și Beniamin. ²⁰Cât a stat Iosif în Egipt, în familia lui s-au născut Manase și Efraim. Ei au fost născuți de Asnat – fiica lui Poti-Fera, care era preotul din On. ²¹Fiii lui Beniamin au fost: Bela, Becher, Așbel, Ghera, Naaman, Ehi, Roș, Mupim, Hupim și Ard. ²²Aceasta a fost lista care conține numele fiilor Rahelei și al descendenților acesteia, care s-au născut în familia lui Iacov. Ei au fost în total paisprezece persoane. ²³Fiul lui Dan s-a numit Hușim. ²⁴Fiii lui Neftali au fost: Iașteel, Guni, Iețer și Șilem. ²⁵Aceasta a fost lista cu numele urmașilor Bilhei. Ea fusese dată de Laban fiicei lui care se numea Rahela. Așa s-au numit cei pe care i-a născut ea lui Iacov. Ei au fost în total șapte persoane. ²⁶Toți descendenții lui Iacov care au mers cu el în Egipt, au fost în total șazeci și șase de persoane. În acest număr nu sunt incluse soțiile fiilor lui. ²⁷În familia lui Iosif se născuseră doi fii în Egipt. Astfel, toți membrii familiei lărgite a lui Iacov care veniseră în Egipt, erau în total șaptezeci de persoane. ²⁸Iacov l-a trimis pe Iuda să se ducă înainte la Iosif, ca să îl ajute să meargă pe drumul spre Goșen. Când au ajuns în zona Goșen, ²⁹Iosif și-a pregătit carul și s-a dus să îl întâmpine pe tatăl lui acolo. Atunci când a ajuns la el, l-a îmbrățișat și a plâns mult timp pe umărul lui. ³⁰Apoi Israel i-a zis lui Iosif: „Acum pot să mor (*liniștit*); pentru că m-am convins că tu încă trăiești!” ³¹Iosif le-a zis fraților lui și familiei (*lărgite a*) tatălui lui: „Mă duc la faraon și îi voi spune: «Frații mei din Canaan împreună cu familia lărgită a tatălui meu, au venit la mine. ³²Acești oameni sunt păstori. Ei cresc vite. Și-au adus turmele, cirezile și tot ce au.» ³³Când vă va chema faraonul și vă va întreba despre meseria voastră, ³⁴voi să îi răspundeți că sunteți păstori încă din tinerețe așa cum au fost și strămoșii voștri. Astfel, veți putea locui în zona Goșen; pentru că păstorii nu sunt suportați între egipteni.” ⁴⁷ Iosif s-a dus să anunțe faraonul că tatăl lui și frații lui au venit din Canaan împreună cu turmele, cu cirezile și cu tot ce au. El i-a mai spus că aceștia sunt în zona Goșen. ²Apoi Iosif i-a luat pe cinci dintre frații lui și i-a adus înaintea faraonului. ³Acesta i-a întrebat: „Ce meserie aveți?” Ei i-au răspuns: „Slujitorii tăi sunt păstori, la fel cum au fost și strămoșii noștri. ⁴Am venit să locuim ca străini în această țară, pentru că foametea este greu suportabilă în Canaan. Nici pășune nu mai există acolo pentru turmele slujitorilor tăi. Deci permite-le slujitorilor tăi să locuiască în Goșen.” ⁵Atunci faraonul i-a zis lui Iosif: „Tatăl tău și frații tăi au venit la tine. ⁶Țara Egiptului este la discreția ta. Atât tatăl tău cât și frații tăi să locuiască în Goșen, unde este cea mai bună zonă a țării. Și dacă vei constata că între ei sunt oameni competenți, desemnează-i administratori ai turmelor mele!” ⁷Iosif l-a adus și l-a prezentat faraonului pe tatăl lui numit Iacov. Iar Iacov l-a binecuvântat pe faraon. ⁸Acesta l-a întrebat pe Iacov: „Câți ani ai?” ⁹Iacov a răspuns: „Anii călătoriei mele (*pe acest pământ*) sunt o sută treizeci. Acești ani ai vieții mele au fost puțini și greu de

suportat. Ei nu au fost la fel de mulți ca anii vieții strămoșilor mei în timpul călătoriei lor (*pe pământ*).” **10**Iacov a binecuvântat faraonul. Apoi a plecat de la el. **11**Conform ordinului faraonului, Iosif a decis ca locuința tatălui lui și a fraților lui în Egipt să fie pe o proprietate pe care le-a dat-o în cea mai bună parte a țării. Ea era în teritoriul lui Ramses. **12**Iosif a avut grijă ca atât tatăl cât și frații lui să aibă hrana necesară membrilor familiilor lor. **13**Pentru că foametea se intensifica din ce în ce mai mult, în toată țara se terminaseră rezervele de cereale. Egiptul și Canaanul erau epuizate din cauza foametei. **14**Iosif a adunat tot argintul care exista în Egipt și în Canaan, primindu-l ca plată pentru grâu. Astfel, el a adus acest argint în tezaurul faraonului. **15**Când s-a terminat argintul din Egipt și din Canaan, toți egiptenii au venit la Iosif și i-au zis: „Dă-ne pâine! De ce să murim în fața ta doar pentru că nu mai avem (*bani de*) argint?” **16**Iosif a răspuns: „Dacă nu mai aveți (*bani de*) argint, dați-mi turmele voastre; și vă voi da pâine în locul lor!” **17**Ei și-au adus turmele la Iosif; iar el le-a dat pâine care a fost plătită de ei cu turme de oi, cu cirezi de vite, cu măgari și cai. Astfel, în acel an i-a hrănit dându-le pâine pe care au plătit-o cu toate turmelor lor. **18**Dar anul a trecut. În următorul an, ei au venit la Iosif și i-au zis: „Recunoaștem în fața stăpânului nostru că nu mai avem argint și că turmele (*noastre*) de animale sunt acum ale stăpânului nostru. Nu ne-a mai rămas nimic pentru stăpânul nostru decât corpurile noastre și terenurile agricole din proprietatea noastră. **19**De ce să murim în fața ta ca proprietari ai unor terenuri agricole? Cumpără-ne împreună cu terenurile noastre și dă-ne hrană în locul lor. Astfel, noi împreună cu pământurile noastre vom fi sclavii faraonului! Dă-ne sămânță ca să supraviețuim și să nu murim! Iar țara va evita riscul de a rămâne fără recolte!” **20**Așa a cumpărat Iosif pentru faraon toate terenurile agricole din Egipt. Toți egiptenii și-au vândut terenurile pe care le dețineau în proprietatea lor, pentru că foametea le era prea greu de suportat; și astfel, țara a ajuns în proprietatea faraonului. **21**Apoi, el a mutat în orașe tot poporul existent, de la o frontieră a Egiptului până la cealaltă. **22**Totuși, el nu a cumpărat terenurile din proprietatea preoților; pentru că faraonul le asigurase provizii din care trăiau. Așa se explică de ce ei nu și-au vândut terenurile (*agricole*). **23**Apoi Iosif a zis poporului: „Astăzi v-am cumpărat împreună cu terenurile voastre agricole. De-acum sunteți proprietatea faraonului! Vă dau acum sămânță să semănați pământul (*lui*). **24**Dar când veți secera recoltele, va trebui să îi dați faraonului a cincea parte din ele. Celelalte patru părți vor fi ale voastre, pentru ca să le folosiți la următoarele însămânțări și să fie ca hrană pentru voi, pentru familiile voastre și pentru copiii voștri!” **25**Ei au răspuns: „Tu ne-ai salvat viețile; să fim acceptați de stăpânul nostru; și vom fi slujitorii faraonului!” **26**Astfel, Iosif a făcut o lege pentru Egipt, care a rămas valabilă până astăzi. Ea prevede că a cincea parte din recolte este a faraonului. Doar terenurile preoților nu deveniseră proprietatea faraonului. **27**Israelienii și-au stabilit locuințele în Egipt, în zona numită Goșen. Ei au obținut acolo proprietăți, au fost productivi și au crescut foarte mult ca număr de persoane. **28**Iacov a trăit

în țara Egiptului șaptesprezece ani. Viața lui au fost de o sută patruzeci și șapte de ani. ²⁹Cu puțin timp înainte să moară, Iacov l-a chemat pe fiul lui numit Iosif; și i-a zis: „Dacă ești de acord, pune-ți mâna sub șoldul meu! Comportă-te cu mine cu bunățate și respectă ce îmi vei promite. Îți cer să nu mă înmormântezi în Egipt. ³⁰Atunci când voi muri, du-mă din Egipt și pune-mă în mormântul strămoșilor mei!” Iosif a răspuns: „Voi face așa cum mi-ai cerut!” ³¹Iacov i-a zis: „Jură-mi!” Atunci Iosif i-a jurat. Apoi Israel s-a închinat sprijinindu-se pe capătul patului lui. **48** După toate aceste întâmplări, într-o zi i s-a spus lui Iosif: „Tatăl tău este bolnav.” Atunci Iosif a plecat (*la el*) împreună cu cei doi fii ai lui numiți Manase și Efraim. ²Apoi i s-a spus lui Iacov: „Fiul tău numit Iosif, a venit la tine.” Atunci, folosind toate resursele fizice de care mai dispunea, el s-a ridicat și a stat pe pat. ³Iacov i-a zis lui Iosif: „Dumnezeul Omnipotent mi s-a revelat în localitatea Luz din Canaan. Acolo El m-a binecuvântat ⁴și mi-a zis: «Te voi face să fii ‘fertil’ și îți voi înmulți urmașii. Te voi face să devii un mare grup de popoare; și voi oferi această țară urmașilor tăi ca pe o proprietate care va fi pentru totdeauna a lor.»” ⁵„Acum, să știi că cei doi fii ai tăi care ți s-au născut în Egipt, vor fi ai mei. Efraim și Manase vor fi ai mei, exact cum sunt considerați fii mei Ruben și Simeon. ⁶Fiii născuți după aceștia, vor fi ai tăi. În teritoriul pe care îl vor moșteni, numele lor va fi primul din tribul care se va dezvolta ulterior (*din fiecare*), la fel cum se va întâmpla cu ceilalți frați ai lor. ⁷După ce m-am întors din Padan, înainte să ajungă la Efrata, Rahela a murit pe drum, în teritoriile numite Canaan. Am înmormântat-o acolo, pe drumul spre Efrata, adică spre Betleem.” ⁸Când i-a văzut Israel pe fiii lui Iosif, a întrebat: „Cine sunt aceștia?” ⁹Iosif a răspuns: „Sunt fiii pe care mi i-a dat Dumnezeu aici.” Iacov a zis: „Apropie-i de mine, să îi binecuvântezi!” ¹⁰Din cauza bătrâneții, simțul vederii lui Israel se diminuase. El nu mai vedea (*bine*) ca altădată. Iosif și-a apropiat pe cei doi fii de el; iar Israel i-a sărutat și i-a îmbrățișat. ¹¹Apoi i-a zis lui Iosif: „Nu mi-am imaginat că te voi mai vedea. Dar Dumnezeu m-a ajutat să îți văd și copiii!” ¹²Iosif i-a îndepărtat de lângă genunchii tatălui lui și s-a aplecat cu fața până la pământ. ¹³Apoi i-a luat pe amândoi, punând pe Efraim la dreapta lui adică la stânga lui Israel, iar pe Manase la stânga lui adică la dreapta lui Israel. Și i-a apropiat astfel de el. ¹⁴Dar Israel, încrucișându-și mâinile, a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era mai mic; apoi mâna stângă a pus-o pe capul lui Manase, deși acela era primul născut (*în familia lui Iosif*). ¹⁵El l-a binecuvântat pe Iosif, zicând: „Dumnezeul în prezența căruia au umblat strămoșii mei – Avraam și Isaac –, Dumnezeu care a fost păstorul vieții mele până astăzi, ¹⁶împreună cu Îngerul care m-a scăpat din fiecare dificultate, să îi binecuvânteze pe acești băieți! Ei să fie amintiți după numele meu și după numele strămoșilor mei – Avraam și Isaac – și să se înmulțească foarte mult pe pământ!” ¹⁷Când a observat Iosif că tatăl lui și-a pus mâna dreaptă pe capul lui Efraim, nu i-a plăcut; și a luat mâna tatălui lui ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase. ¹⁸El i-a zis tatălui lui: „Nu așa, tată! Acesta este primul născut (*în familia mea*); pe capul lui pune-ți

mâna dreaptă!” ¹⁹Dar tatăl lui a refuzat și a răspuns: „Știu, fiule; știu! Și el va deveni un popor care va fi mare. Totuși fratele lui mai mic, (*prin descendenți*) va fi mai mare (*ca număr*) decât el; și urmașii lui vor ajunge să fie o mulțime de popoare!” ²⁰Israel i-a binecuvântat în acea zi, spunând: „Numele tău va fi folosit de urmașii lui Israel în formula de binecuvântare, când vor zice: «Dumnezeu să te facă (*să devii*) ca Efraim și ca Manase!»” Astfel, el l-a amintit pe Efraim înaintea lui Manase. ²¹Apoi Israel i-a zis lui Iosif: „Eu voi muri. Dar Dumnezeu va fi cu voi și vă va întoarce în țara strămoșilor voștri. ²²Iar ție, pentru că ești superior fraților tăi, îți dau Șehemul pe care l-am luat cu sabia și cu arcul meu din mâna amoriților!” ⁴⁹Iacov și-a chemat fiii și le-a zis: „Adunați-vă să vă spun ce (*vi*) se va întâmpla în zilele care urmează să vină! ²Strângeți-vă și ascultați, fiii lui Iacov! Ascultați-l pe tatăl vostru numit Israel! ³Ruben, tu ești primul născut în familia mea, reprezentând forța și prima evidență a energiei (*tinereții*) mele. Tu ai excelat în ce privește onoarea și forța. ⁴Deși ești imposibil de stăpânit ca apa (*unui râu*), tu nu vei mai avea prioritate; pentru că te-ai urcat în patul tatălui tău și l-ai dezonorat! ⁵Simeon și Levi sunt frați; săbiile lor sunt arme ale violenței. ⁶Nu accept să fiu complice la deciziile lor; și nici nu doresc să particip la adunarea lor. Pentru că atunci când au fost nervoși, au omorât oameni; și le-a plăcut să taie tendoanele boilor. ⁷Să fie blestemată marea lor supărare, pentru că se transformă în violență; și mânia lor, pentru că ea nu acordă iertare! Îi voi despărți în(*tre urmașii lui*) Iacov și îi voi dispersa în (*poporul lui*) Israel. ⁸Iuda, să știi că frații tăi te vor lăuda. Tu vei avea supremație în fața dușmanilor tăi, iar fiii tatălui tău se vor apleca înaintea ta! ⁹Iuda, ești (*ca*) un pui de leu; fiul meu, te-ai întors de la pradă. Iuda stă culcat și se relaxează ca un leu; se comportă ca o leoaică... Cine va avea curajul să o trezească? ¹⁰Scepstrul nu se va îndepărta de la Iuda, nici bastonul de guvernator de lângă picioarele lui, până va veni Șilo; și de Acela vor asculta popoarele. ¹¹El își leagă măgarul de vița-de-vie și puiul măgăriței Lui de vrejul acesteia. Își spală hainele în vin și îmbrăcămintea în sângele strugurilor. ¹²Ochii Îi sunt mai negri decât vinul, iar dinții mai albi decât laptele. ¹³Zabulon va locui pe malul mării, acolo unde ancorează corăbiile; iar marginea teritoriului lui va fi până la Sidon. ¹⁴Isahar este un măgar cu o mare forță. El se culcă între două grajduri. ¹⁵Vede că locul de odihnă este bun și că țara este frumoasă. Atunci își apleacă umărul încercându-l cu mari greutate și devine astfel cel care prestează o muncă pentru care se cere un mare efort. ¹⁶Dan va judeca pe poporul lui; (*și va fi*) ca unul dintre triburile lui Israel. ¹⁷Dan va fi un șarpe de pe drum; (*se va manifesta*) ca o viperă pe cărare, mușcând caii de gleznă și făcând călărețul să cadă pe spate. ¹⁸Doamne, aștept salvarea care vine de la Tine! ¹⁹Gad va fi atacat de o coaliție a celor care jefuiesc; dar (*și*) el îi va ataca pe la spate. ²⁰Hrana de care va beneficia Așer, va fi din abundență. El va hrăni regii. ²¹Neftali este o cerboaică lăsată liberă. El spune cuvinte frumoase. ²²Iosif este o vița-de-vie care produce mulți struguri. El este o astfel de viță productivă (*care crește*) lângă un izvor și ale cărei ramuri se înalță peste zid. ²³A fost

atacat dur de cei care folosesc arcul. Ei au tras spre el plini de ură. ²⁴Totuși arcul lui a continuat să aibă forță; și i-au fost susținute brațele de mâinile Celui care susține cu mare forță pe Iacov, de Păstorul și Stânca lui Israel. ²⁵Acesta este Dumnezeu tatălui tău, Cel care te va ajuta. El este cel Omnipotent care te va binecuvânta cu beneficiile cerului și cu cele pe care le oferă pământul. Îți va da (*urmași care sunt*) «binecuvântările» sânilor și ale uterului. ²⁶Binecuvântările tatălui tău sunt mai mari decât binecuvântările munților stabili și superioare beneficiilor dealurilor eterne. Toate acestea să fie pe și să vină peste capul lui Iosif, cel care este diferit de frații lui. ²⁷Beniamin este un lup care rupe (*tot ce prinde*); dimineața își devorează prada, iar seara o împarte.” ²⁸Din aceștia provin cele douăsprezece triburi ale lui Israel; și acestea au fost cuvintele pe care li le-a spus tatăl lor când le-a făcut urări de bine pronunțând pentru fiecare dintre ei câte o „binecuvântare” distinctă. ²⁹Apoi le-a ordonat astfel: „Eu voi fi adăugat la (*cei decedați din*) poporul meu. În mormântați-mă alături de strămoșii mei, în peștera care este în terenul (*care fusese inițial al*) hititului Efron. ³⁰Acel teren este în localitatea Mahpela, la estul localității Mamre, în Canaan. Avraam a cumpărat această peșteră de la hititul Efron, împreună cu terenul aferent acesteia, ca loc pentru înmormântări. ³¹Acolo au fost înmormântați Avraam și Sara, soția lui. Acolo au fost înmormântați Isaac și Rebeca, soția lui; și tot acolo am îngropat-o și eu pe Leea. ³²Terenul și peștera care există în perimetrul lui, au fost cumpărate de la hitiți.” ³³Când a terminat de vorbit cu fiii lui, Iacov și-a tras picioarele în pat și a murit, fiind astfel adăugat la (*cei care decedaseră în*) poporul lui. **50** Atunci Iosif s-a prăbușit peste tatăl lui, a plâns și l-a sărutat. ²Apoi le-a ordonat medicilor care-i slujeau să îl îmbălsămeze pe tatăl lui numit Israel. Aceștia au făcut exact cum le-a cerut el. ³Îmbălsămarea a durat patruzeci de zile. Acesta era timpul în care se realiza ea (*în Egipt*). Iar egiptenii l-au jelit (*pe Iacov*) șaptezeci de zile. ⁴După ce au trecut zilele de jale, Iosif le-a zis celor din administrația faraonului: „Dacă am fost agreat de voi, vorbiți-i faraonului (*pentru mine*) și spuneți-i: ⁵«Tatăl meu mi-a cerut să jur că atunci când va muri, îl voi înmormânta în mormântul pe care și l-a săpat în Canaan. Deci permite-mi să mă duc să îmi înmormântez tatăl acolo. Apoi mă voi întoarce.»” ⁶Faraonul a răspuns: „Du-te și înmormântează-l pe tatăl tău exact cum te-a pus să juri că vei face!” ⁷Iosif s-a dus să își înmormânteze tatăl; și împreună cu el au mers toți egiptenii care erau implicați în slujbe pentru faraon, consilierii lui și toți bătrânii țării. ⁸Au mai participat (*la înmormântare*): familia lui Iosif, frații lui și familia (*lărgită a*) tatălui lui. Au rămas în Goșen doar copiii, turmele și cirezile lor. ⁹Împreună cu Iosif s-au deplasat (*în Canaan*) care și călăreți, formând o mulțime foarte mare de oameni. ¹⁰Când au ajuns la platforma lui Atad – aceea care este dincolo de Iordan –, au organizat acolo un mare bocet. Iosif a decis ca acel bocet pentru tatăl lui să dureze șapte zile. ¹¹Când locuitorii din Canaan au văzut acel bocet din platforma lui Atad, au zis: „Acesta este un mare bocet între egipteni!” Așa se explică de ce acel loc a fost numit Abel-Mițraiim. El

este dincolo de Iordan. ¹²Astfel, fiii lui Iacov i-au respectat dorința, făcând exact cum le ordonase el. ¹³Ei l-au dus în Canaan și l-au înmormântat în peștera care era pe terenul numit Mahpela, la estul localității Mamre. Acea peșteră fusese cumpărată de Avraam de la hititul Efron, împreună cu terenul din jurul ei, ca să le folosească pentru înmormântare. ¹⁴După ce l-a înmormântat pe tatăl lui, Iosif s-a întors în Egipt împreună cu frații lui și cu toți cei care veniseră cu el ca să asiste la înmormântare. ¹⁵Când frații lui Iosif au văzut că tatăl lor murise, și-au imaginat că este posibil ca Iosif să îi urască și să se răzbune pentru tot răul pe care i l-au făcut. ¹⁶În consecință, ei au trimis pe cineva să îi spună lui Iosif: „Să știi că înainte să moară, tatăl nostru ne-a ordonat să îți transmitem următorul mesaj: ¹⁷«Iosif, te rog să ierți nedreptatea și păcatul fraților tăi. Da, ei ți-au făcut rău. Dar te rog să ierți faptele rele făcute de slujitorii Dumnezeului tatălui tău!»” Iosif a plâns când a auzit aceste cuvinte. ¹⁸Frații lui au venit, s-au aplecat înaintea lui (*până la pământ*) și i-au zis: „Suntem sclavii tăi”. ¹⁹Dar Iosif le-a răspuns: „Nu vă temeți! Sunt eu în locul lui Dumnezeu? ²⁰Chiar dacă voi ați dorit să îmi faceți rău, Dumnezeu a transformat răul în bine, ca să salveze astfel viața unui mare popor. Și exact acest lucru se întâmplă astăzi. ²¹Deci să nu vă fie frică! Eu personal mă voi implica să vă asigur hrană pentru voi și pentru copiii voștri!” Apoi i-a încurajat și le-a vorbit cu bunătate. ²²Iosif a locuit în Egipt împreună cu familia (*lărgită a*) tatălui lui. El a trăit o sută zece ani. ²³Iosif i-a văzut pe copiii lui Efraim până la a treia generație, iar copiii lui Machir care era fiul lui Manase, au fost născuți pe genunchii lui. ²⁴Apoi Iosif le-a zis „fraților” lui: „Eu voi muri. Dar Dumnezeu vă va ajuta și vă va duce din această țară în aceea pe care le-a promis-o cu jurământ lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.” ²⁵Iosif i-a pus pe urmașii lui Israel să jure, zicând: „Când Dumnezeu va acționa în favoarea voastră, să luați (*cu voi*) oasele mele de aici.” ²⁶Iosif a murit la vârsta de o sută zece ani. După ce l-au îmbălsămat, l-au pus într-un mormânt, în Egipt.

Exodul

1 Acestea sunt numele israelienilor care au venit în Egipt împreună cu Iacov, fiecare având familia (*și descendenții*) lui: **2** Ruben, Simeon, Levi și Iuda, **3** Isahar, Zabulon și Beniamin, **4** Dan și Neftali, Gad și Așer. **5** Toți urmașii lui Iacov erau șaptezeci de persoane. Iosif deja era (*atunci*) în Egipt. **6** După un timp, Iosif a murit. Același lucru s-a întâmplat cu toți ceilalți frați ai lui și cu toată acea generație (*de evrei*). **7** Israelienii (*rămași*) s-au înmulțit foarte mult. Au devenit atât de numeroși și de dominanți (*prin numărul lor*), încât țara (*Egipt*) s-a umplut cu ei. **8** În Egipt a devenit conducător un nou faraon, care nu îl cunoscuse (*personal*) pe Iosif. **9** Atunci el a zis poporului lui: „Constat că poporul israelienilor este prea mare și ne domină ca număr de persoane. **10** Haideti să ne comportăm cu foarte mare abilitate față de ei. Altfel, se vor înmulți (*și mai mult*); și dacă se va întâmpla să fim în război (*cu alt popor*), este posibil să se alieze cu dușmanii noștri, să lupte împotriva noastră și (*apoi*) să fugă din țară!” **11** Atunci au desemnat pentru ei pe niște supraveghetori de sclavi, ca să îi exploateze (*excesiv*) cerându-le să care mari greutăți. Așa au construit orașele Pitom și Ramses, care au fost folosite ca hambare ale faraonului. **12** Dar cu cât erau mai exploatați, cu atât ei se înmulțeau și se dispersau mai mult printre egipteni. Ei au ajuns să le fie frică de israelieni. **13** Atunci i-au obligat (*pe evrei*) să presteze o muncă foarte extenuantă. **14** Le-au făcut viața amară, pretinzându-le să muncească intens la prepararea liantului folosit în construcții, la fabricarea cărămizilor și la executarea diverselor munci agricole. De fiecare dată când le dădeau israelienilor anumite sarcini, egiptenii erau foarte duri cu ei. **15** Regele Egiptului le-a vorbit moașelor evreilor care se numeau Șifra și Pua, zicându-le: **16** „Când vă veți face serviciul de moașe față de femeile evreilor și veți vedea că sunt pe scaunul de naștere, dacă acel copil care se va naște va fi băiat, să îl omorâți; iar dacă va fi fată, să o lăsați să trăiască!” **17** Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și nu au procedat cum le-a ordonat monarhul Egiptului; ci au lăsat să trăiască și băieții. **18** Atunci regele Egiptului le-a chemat pe moașe și le-a întrebat: „De ce ați făcut acest lucru și i-ați lăsat (*și*) pe băieți să trăiască?” **19** Moașele au răspuns faraonului: „S-a întâmplat așa pentru că femeile evreilor nu se comportă (*la nașterea copilului*) ca cele egiptene; ci ele sunt (*mai*) viguroase și nasc înainte ca moașa să ajungă la ele!” **20** Dumnezeu le-a făcut bine moașelor, iar poporul s-a înmulțit și a devenit o forță. **21** Pentru că moașele s-au temut de Dumnezeu, El le-a ajutat pe fiecare dintre ele să își înființeze o familie. **22** Apoi faraonul a ordonat întregului lui popor: „Să aruncați în Nil orice băiat care se va naște în poporul evreilor! Doar pe fete să le lăsați să trăiască!” **2** Un bărbat dintre descendenții lui Levi își luase ca soție o fată din aceeași familie lărgită a acestuia. **2** Femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu. Văzând că era un copil frumos, ea l-a ascuns în primele trei luni de viață ale acestuia. **3** Când nu l-a mai putut ascunde, a luat un coș făcut din papură, pe care l-a prelucrat folosind argilă și smoală. Apoi a pus copilul în el

și l-a așezat pe malul râului, între trestii. ⁴Sora lui stătea (*și privea de*) la distanță, ca să vadă ce se va întâmpla cu el. ⁵Fiica faraonului a venit la râu să facă baie. Fetele care erau împreună cu ea, se plimbau pe malul râului. Atunci ea a văzut acel coș între trestii. Apoi și-a trimis sclava să i-l aducă. ⁶Deschizându-l, a văzut în el copilul care plângea. Fiicei faraonului i-a fost milă de el; și a zis: „Bănuiesc că este unul dintre copiii evreilor.” ⁷Atunci sora copilului a întreat-o pe fiica faraonului: „Vrei să mă duc și să chem o pe una dintre femeile evreilor, ca să îți alăpteze copilul?” ⁸Fiica faraonului i-a răspuns: „Du-te!” Fata s-a dus și a chemat-o (*chiar*) pe mama copilului. ⁹Fiica faraonului i-a zis: „Ia copilul și alăptează-mi-l; iar pentru acest serviciu, îți voi plăti.” Femeia a luat copilul și l-a alăptat. ¹⁰Atunci când copilul a crescut, ea l-a adus la fiica faraonului; și astfel, el a devenit fiul ei. L-a numit Moise, pentru că îl scosese din apă. ¹¹Într-o zi, când era deja adult, Moise s-a dus între oamenii din poporul lui, ca să constate cât de critică era situația lor. Atunci el a văzut cum un egiptean îl bătea pe un evreu – unul dintre oamenii poporului lui. ¹²Privind în jur și constatând că nu este nimeni (*care să îl vadă*), l-a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip. ¹³A doua zi, în timp ce venise din nou (*între ei*), a văzut doi evrei într-un conflict unul cu celălalt. El l-a întreat pe cel vinovat: „De ce îl lovești pe semenul tău?” ¹⁴Acela i-a răspuns: „Cine te-a desemnat pe tine conducătorul și judecătorul nostru? Vrei să mă omori și pe mine la fel cum ai procedat (*ieri*) cu acel egiptean?” Atunci lui Moise i-a fost frică; și și-a zis: „Este o certitudine că fapta mea a devenit cunoscută!” ¹⁵Când a aflat faraonul despre ce făcuse Moise, urmărea să îl omoare. Dar el a fugit de faraon și s-a dus (*să locuiască*) în teritoriul numit Midian. Când a ajuns acolo, s-a așezat lângă o fântână. ¹⁶Preotul din Midian avea șapte fiice. Ele au venit la fântână, au scos apă și au umplut jgheaburile, intenționând să adape turma tatălui lor. ¹⁷Dar au sosit acolo niște păstori care le-au gonit. Moise s-a ridicat, le-a luat apărarea și apoi le-a adăpat turmele. ¹⁸Când s-au întors ele la tatăl lor numit Reuel, acesta le-a întreat: „De ce ați venit astăzi mai repede decât altă dată?” ¹⁹Ele i-au răspuns: „Un egiptean ne-a scăpat de păstori, ne-a scos apă și ne-a adăpat turma.” ²⁰Atunci el le-a zis fiicelor lui: „Unde este acum acel om? Cum v-ați permis să îl lăsați acolo? Chemați-l să mănânce (*împreună cu noi*)!” ²¹Apoi Moise a decis să locuiască la acel om, care i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Sefora. ²²Ea a născut un fiu, pe care Moise l-a numit Gherșom, pentru că își zisese: „Sunt un străin într-o țară pe care nu o cunosc.” ²³După mult timp, regele Egiptului a murit. Israelienii încă gemeau în situația lor de sclavi; și strigau după ajutor. Dumnezeu au auzit și a luat în considerare reacțiile de disperare pe care li le producea (*evreilor*) sclavia. ²⁴El a auzit cum gemeau; și „și-a amintit” de legământul Său făcut cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov. ²⁵Atunci Dumnezeu a privit (*cu interes*) la situația israelienilor și a decis să se implice pentru cauza lor. **3** Moise păștea turma socrului lui numit Ietro care era preot în Midian. Astfel, el și-a condus turma dincolo de zona deșertului; și a ajuns la Horeb, (*adică la*) muntele lui Dumnezeu. ²Acolo i s-a revelat îngerul lui Iahve într-o flacără de foc care ieșea

dintr-un tufiș. Privindu-l, Moise a constatat că deși tufișul ardea, focul nu îl consuma. ³Atunci el a zis: „Mă voi duce să analizez acest fenomen special! Nu înțeleg de ce nu se consumă tufișul!” ⁴Iahve a văzut că el s-a apropiat să privească (*mai atent tufișul*). Atunci El l-a chemat, vorbindu-i din tufiș astfel: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Sunt aici!” ⁵Dumnezeu i-a zis: „Nu te apropia! Scoate-ți încălțăminte; pentru că locul pe care stai este un pământ sfânt!” ⁶El i-a mai zis: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Acela care este Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, pentru că îi era frică să privească spre (*direcția din care vorbea*) Dumnezeu. ⁷Iahve i-a zis: „Am văzut cât de exploatați sunt oamenii poporului Meu care sunt în Egipt. I-am auzit cum strigă din cauza exploatatilor lor și cunosc ce tratament suportă ei (*din partea egiptenilor*). ⁸Am venit să îmi eliberez poporul care este (*de mult timp*) la discreția egiptenilor și să îl duc din acea țară într-una în care curge lapte și miere. Acela este teritoriul locuit de: canaaniți, hitiți, amoriți, periziți, hiviți și iebusiți. ⁹Israelienii strigă desperați (*invocând ajutor*). Vocile lor au ajuns până la Mine; și am văzut cum îi exploatează egiptenii. ¹⁰Acum, fi pregătit (*de acțiune*); pentru că te voi trimite la faraon să scoți poporul Meu din Egipt!” ¹¹Moise I-a răspuns lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, să merg în fața faraonului și să îi scot pe israelieni din Egipt?” ¹²Dumnezeu i-a zis: „Eu te voi susține. Dovada că Eu te-am trimis îți va fi oferită de faptul că atunci când vei scoate poporul Meu din Egipt, vă veți închina lui Dumnezeu pe acest munte.” ¹³Dar Moise I-a răspuns lui Dumnezeu: „Când mă voi duce la israelieni și le voi spune că Dumnezeul părinților lor m-a trimis la ei, dacă mă vor întreba care este numele Lui, ce le voi răspunde?” ¹⁴Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Eu sunt Cel care există! Să le spui israelienilor că Cel care S-a numit pe Sine «Eu sunt», te-a trimis la ei.” ¹⁵Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: „Așa să le vorbești israelienilor: «Iahve – Cel care este Dumnezeul părinților voștri, cunoscut ca Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov – m-a trimis la voi.» Acesta este numele Meu pentru totdeauna; și toate generațiile (*de evrei*) își vor aminti de acest nume. ¹⁶Du-te, adună pe bătrânii consilieri ai poporului lui Israel și spune-le: «Iahve – Cel care este Dumnezeul părinților voștri, cunoscut (*de voi*) ca Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov – mi S-a revelat și mi-a zis: ‘Am remarcat cum sunteți tratați și ce vi se face în Egipt! ¹⁷Am decis să vă scap de exploatarea pe care o suportați în Egipt și să vă duc în țara canaaniților, a hitiților, a amoriților, a periziților, a hiviților și a iebusiților. Aceea este o țară în care curge lapte și miere!’» ¹⁸Ei vor lua în considerare ce le vei spune; și astfel, împreună cu acei consilieri bătrâni (*ai evreilor*) vei merge la regele Egiptului, căruia îi vei spune: «Ni s-a revelat Iahve – Cel care este (*Dumne*)zeul evreilor. Permite-ne să facem o călătorie de trei zile în deșert, ca să oferim acolo sacrificii din animale Dumnezeului nostru care se numește Iahve.» ¹⁹Dar Eu știu că regele Egiptului nu vă va permite să ieșiți (*din țară*) decât după ce îl voi obliga acționând cu mâna Mea în forță împotriva lui. ²⁰Eu Îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul, făcând în el toate

minunile Mele. Apoi regele Egiptului vă va permite să plecați. ²¹Eu voi face ca egiptenii să fie generoși cu acest popor (*evreu*), astfel încât atunci când veți pleca, să nu ieșiți (*dintre ei*) cu mâinile goale. ²²Fiecare femeie israeliană va cere vecinei ei și de la oricare altă femeie care locuiește în casa vecinilor, atât lucruri de argint, cât și obiecte făcute din aur și îmbrăcăminte. Veți pune aceste haine pe fiii și pe fiicele voastre. Așa îi veți prăda pe egipteni!” ⁴Moise I-a răspuns: „Dar este posibil să nu mă creadă și să nu mă asculte. Ar putea să zică: «Nu ți S-a revelat Iahve!»” ²Dumnezeu l-a întrebat: „Ce ai în mână?” Moise I-a răspuns: „Un toiag.” ³Dumnezeu i-a zis: „Aruncă-l pe pământ!”. El l-a aruncat pe pământ; și acel băț s-a transformat într-un șarpe. Moise fugea de el. ⁴Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și prinde-l de coadă!” El și-a întins mâna și l-a apucat (*de coadă*). Atunci șarpele a devenit băț(*ul inițial*) de cioban în mâna lui. ⁵(*El i-a zis:*) „Vei face această minune pentru ca ei să creadă că ți S-a revelat Iahve, Cel care se numește Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” ⁶Iahve i-a mai zis: „Bagă-ți mâna între haine și corp, în dreptul pieptului!” Moise a făcut așa; și când a scos-o, era plină de lepră. I se făcuse albă ca zăpada. ⁷Apoi Dumnezeu i-a zis: „Bagă-ți mâna înapoi între haine și piept!” El și-a băgat mâna înapoi între haine și corp în zona pieptului; iar când a scos-o, era (*neafectată de vreo plagă*) la fel ca restul corpului lui. ⁸(*Dumnezeu i-a zis:*) „Dacă nu te vor crede și nu vor lua în considerare mesajul primei minuni, o vor crede pe a doua. ⁹Dacă nu vor crede nici aceste două minuni și nu te vor lua în considerare, să iei apă din Nil și să o verși pe pământ. Apa pe care o vei lua din Nil, se va transforma în sânge pe pământ.” ¹⁰Dar Moise I-a zis lui Iahve: „Doamne, niciodată nu am avut succes în acest mod: nici în trecut și nici chiar acum de când ai vorbit sclavului Tău. Eu sunt timid și bâlbâit!” ¹¹Atunci Iahve l-a întrebat: „Cine a făcut gura omului? Cine a făcut pe om să fie mut sau surd, cu vederea sănătoasă sau orb? Oare nu Eu, Iahve, sunt Acela? ¹²Acum, du-te; pentru că Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce să spui!” ¹³Dar Moise I-a răspuns: „Doamne, Te rog să trimiți pe altcineva!” ¹⁴Atunci s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva lui Moise; și i-a zis: „Nu există (*acolo*) levitul Aaron, fratele tău? Știu că el poate să vorbească bine; și chiar acum vine (*spre tine*) să te întâlnească. Atunci când te va vedea, se va bucura în inima lui. ¹⁵Să vorbești cu el și să îl desemnezi ca să transmită el toate cuvintele (*Mele*) pe care ți le-am oferit. Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui. Și îți voi arăta ce trebuie să faceți. ¹⁶El va vorbi poporului în locul tău; va fi (*înlocuitor de*) gură pentru tine, iar tu vei fi pentru el ca (*cel care ține locul lui*) Dumnezeu. ¹⁷Ia în mână acest toiag. Cu el vei face minunile!” ¹⁸Moise s-a întors la socrul lui numit Ietro; și i-a zis: „Te rog să mă lași să mă întorc la oamenii poporului de care aparțin. Ei sunt în Egipt. Doresc să văd dacă mai trăiesc.” Ietro i-a răspuns: „Du-te liniștit!” ¹⁹Iahve îi spusese lui Moise în Midian: „Întoarce-te în Egipt, pentru că toți cei care intenționau să te omoare, au decedat.” ²⁰Moise și-a luat soția și fiii, i-a pus pe măgari și s-a întors în Egipt. Moise ținea în mână „toiagul lui Dumnezeu”. ²¹Iahve i-a zis lui Moise: „Te vei întoarce în Egipt și

vei realiza înaintea faraonului toate minunile pe care te-am făcut capabil să le faci. Eu îi voi împietri inima; și astfel, el nu va lăsa poporul să plece. ²²Atunci să îi spui faraonului: «Iahve îți vorbește astfel: ‘Israel este fiul Meu – primul Meu născut. ²³Ți-am ordonat să îi permiți fiului Meu să plece ca să Mi se închine; dar tu ai refuzat! Acum, să știi că îl voi omorî pe primul copil care s-a născut în familia ta!’»” ²⁴Când erau pe drum, în locul unde au rămas în timpul nopții, l-a întâlnit Iahve; și a vrut să îl omoare (*pe Moise*)... ²⁵Dar Sefora a luat o piatră ascuțită, a tăiat pielea care înconjura penisul fiului ei, l-a aruncat la picioarele lui Moise și a zis: „Tu îmi ești un soț de sânge!” ²⁶Atunci (*Iahve*) a renunțat la intenția Lui (*față de Moise*). Sefora zisese: „Un soț de sânge” din cauza circumciziei. ²⁷Iahve zisese lui Aaron: „Du-te să îl întâmpini pe Moise în deșert.” El a plecat. Și când a ajuns la muntele lui Dumnezeu, l-a întâlnit pe Moise și l-a sărutat. ²⁸Moise i-a relatat lui Aaron tot mesajul cu care îl trimisese Iahve și toate minunile despre care i-a poruncit să le facă. ²⁹Apoi Moise și Aaron s-au dus și au adunat bătrânii consilieri ai (*poporu*)lui Israel. ³⁰Aaron le-a relatat tot ce îi spusese Iahve lui Moise; și a făcut acele minuni înaintea poporului. ³¹Oamenii care formau poporul, au crezut; iar când au auzit că Iahve și-a manifestat interesul pentru israelieni și că le-a văzut necazul, s-au aplecat până la pământ și s-au închinat. **5** Apoi Moise și Aaron s-au dus la faraon; și i-au zis: „(*Dumne*)zeul lui Israel care se numește Iahve, îți spune: «Lasă poporul Meu să plece în deșert, ca să Îmi dedice acolo o sărbătoare.»” ²Dar faraonul a răspuns: „Cine este acest «Iahve» pe care să îl iau în considerare și să îl las pe Israel să plece? Nu Îl cunosc pe «Iahve»; și nu îl voi lăsa pe Israel să plece!” ³Ei au zis: „Ni S-a revelat chiar (*Dumne*)zeul evreilor! Te rugăm să ne permiți să facem o călătorie de trei zile în deșert, ca să îi oferim acolo sacrificii din animale (*Dumne*)zeului nostru numit Iahve. Dacă nu vom proceda astfel, El va face să vină împotriva noastră epidemii și război!” ⁴Dar monarhul Egiptului le-a zis: „Moise și Aaron, de ce provocați poporul să își abandoneze lucrările? Întoarceți-vă la treburile voastre!” ⁵Faraonul a mai zis: „Observați cât de numeros este acum acest popor în țară; iar voi intenționați să îl opriți de la lucrările pe care le face!” ⁶În aceeași zi, faraonul a dat ordin celor care coordonau munca și celor care supravegheau poporul, zicându-le: ⁷„Să nu mai dați poporului (*evreu*) paie pentru producerea cărămizilor, cum ați procedat mai înainte; ci să se ducă ei personal să și le adune. ⁸Totuși să le pretindeți să facă același număr de cărămizi ca mai înainte. Să nu le reduceți norma; pentru că sunt leneși. Așa se explică de ce își permit să strige: «Lasă-ne să plecăm și să oferim sacrificii din animale (*Dumne*)zeului nostru!»” ⁹Să li se ceară efectuarea mai multor activități, ca să aibă ce să muncească; și astfel, să nu mai fie preocupați cu iluzii!” ¹⁰Coordonatorii muncii și supraveghetorii poporului s-au dus și le-au spus (*evreilor*): „Faraonul a decretat (*și vă zice*): «Nu vă mai dau paie! ¹¹Mergeți și adunați-vă paie de oriunde găsiți; dar să știți că numărul de cărămizi pe care se așteaptă (*el*) să le faceți, nu vi se va reduce!»” ¹²Poporul s-a răspândit prin tot teritoriul Egiptului; și în loc de paie, a început să adune

tulpinile scurte ale plantelor rămase după seceratul cerealelor. **13**Coordonatorii muncii îi grăbeau, zicându-le: „Realizați-vă norma zilnică (*de cărămizi*) exact ca atunci când vi se dădeau paie!” **14**Au fost desemnați supraveghetori israelieni care aveau datoria să îi urmărească. Ei erau bătuți de către coordonatorii muncii veniți din partea faraonului, care-i întrebau: „De ce ieri și astăzi nu ați terminat (*de făcut*) numărul de cărămizi pe care le făceați înainte?” **15**Atunci supraveghetorii israelienilor au venit la faraon și i-au zis: „De ce te porți așa cu sclavii tăi? **16**Acestora nu li se mai dau paie; și totuși li se cere același număr de cărămizi! Privește cum sunt bătuți sclavii tăi! Poporul tău este cel care greșește!” **17**Faraonul le-a răspuns: „Vreți să stați (*și să trăiți*) degeaba! Sunteți niște leneși! Așa se explică de ce ziceți: «Lasă-ne să plecăm ca să oferim lui Iahve sacrificii din animale.» **18**Întoarceți-vă la lucru! Sunteți obligați să realizați aceeași normă de cărămizi, fără să mai primiți paie!” **19**Supraveghetorii israelienilor au constatat dificultatea în care ajunseseră (*abia*) când li s-a spus că nu li se va reduce numărul zilnic de cărămizi. **20**Atunci când au plecat de la faraon, s-au întâlnit cu Moise și cu Aaron care îi așteptau. **21**Și le-au zis: „Iahve să privească spre voi și să vă judece! Voi ne-ați făcut urâți înaintea faraonului și a reprezentanților lui. Astfel, le-ați pus sabia în mână ca să ne omoare.” **22**Atunci Moise s-a întors spre Iahve și I-a zis: „Doamne, de ce ai făcut să vină acest necaz peste popor? De ce m-ai trimis? **23**De când am venit și am vorbit faraonului în numele Tău, el s-a comportat mult mai rău cu poporul; și Tu nu ai făcut (*încă*) nimic ca să îl eliberezi!” **6** Iahve i-a răspuns lui Moise: „Vei vedea acum ce-i voi face faraonului. Va fi forțat de o mână care va acționa cu o mare forță și îl va determina să îi lase să plece. Și fiind astfel obligat, chiar el îi va expulza din țara lui!” **2**Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: „Eu sunt Iahve, **3**Cel care M-am revelat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov ca Dumnezeuul Omnipotent. Dar nu M-au cunoscut cu numele (*de*) «Iahve». **4**Am făcut legământ cu ei și le-am promis în cadrul acestuia că le dau Canaanul – acea țară în care au locuit ca străini. **5**Am auzit personal cum gem israelienii pe care egiptenii îi dețin ca sclavi; și «Mi-am amintit» de acest legământ. **6**Deci du-te și spune-le israelienilor (*că le zic*): «Eu sunt Iahve! Vă voi elibera de sub jugul egiptenilor și din sclavia în care vă țin aceștia. Vă voi răscumpăra cu o mână întinsă (*împotriva lor*) și făcând o mare judecată. **7**Vă voi accepta să fiți poporul Meu; și Eu voi fi (*Dumne*)zeul vostru. Veți ști că Eu sunt Iahve – (*Dumne*)zeul vostru, Cel care v-a scos liberi de sub jugul egiptenilor. **8**Vă voi duce în țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. Vouă vă ofer această țară ca moștenire. Eu sunt Iahve!» **9**Moise a spus aceste cuvinte israelienilor. Dar ei nu le-au luat în considerare; pentru că erau dezamăgiți din cauza obligației de a presta munci extenuante. **10**Apoi Iahve i-a zis lui Moise: **11**„Du-te și spune-i faraonului, monarhului Egiptului, să le permită israelienilor să plece din țara lui.” **12**Dar Moise a răspuns lui Iahve: „Dacă israelienii nu m-au ascultat, oare cum va asculta faraonul; și încă pe unul ca mine – care nu vorbește bine?” **13**Așa discuta Iahve cu Moise și cu Aaron; și

astfel le-a dat porunci referitoare la israelieni și pentru regele Egiptului, urmărind scoaterea lor din acea țară. ¹⁴Urmează prezentarea conducătorilor familiilor (*evrei*)lor. Dintre fiii lui Ruben – primul născut al lui Israel, au fost (*conducători*): Hanoh, Palu, Hețron și Carmi. Așa s-au numit clanurile provenite din Ruben. ¹⁵Dintre fiii lui Simeon au fost (*conducători*): Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Țohar și Saul – fiul unei canaanite. Așa s-au numit clanurile provenite din Simeon. ¹⁶Fiii lui Levi, conform genealogiilor lor, au fost: Gherșon, Chehat și Merari. Levi a trăit o sută patruzeci și trei de ani. ¹⁷Dintre fiii lui Gherșon au fost (*conducători*): Libni și Șimei, din care s-au dezvoltat clanurile lor. ¹⁸Dintre fiii lui Chehat au fost (*conducători*): Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. Chehat a trăit o sută treizeci și trei de ani. ¹⁹Dintre fiii lui Merari au fost (*conducători*): Mahli și Muși. Au fost astfel prezentate clanurile provenite din Levi, conform genealogiilor specifice fiecăruia. ²⁰Amram a luat-o ca soție pe Iochebed care era sora tatălui lui. Ea i-a născut lui Amram pe Aaron și pe Moise. Amram a trăit o sută treizeci și șapte de ani. ²¹Dintre fiii lui Ițhar au fost (*conducători*): Corah, Nefeg și Zicri; ²²iar dintre fiii lui Uziel (*au fost conducători*): Mișael, Elțafan și Sitri. ²³Aaron a luat-o ca soție pe Elișeba care era fiica lui Aminadab și soră cu Nahșon. Ea i-a născut lui Aaron pe Nadab, pe Abihu, pe Elazar și pe Itamar. ²⁴Dintre fiii lui Corah au fost (*conducători*): Asir, Elcana și Abiasaf. Acestea au fost (*numele pe care le-au avut*) clanurile corahiților. ²⁵Elazar – fiul lui Aaron – a luat-o ca soție pe una dintre fiicele lui Putiel. Ea i l-a născut pe Fineas. Aceasta a fost lista conducătorilor familiilor leviților, conform clanurilor lor. ²⁶Aaron și Moise despre care s-a vorbit, sunt aceia căroră Iahve le-a spus să îi scoată pe israelieni din țara Egiptului, conform clanurilor lor. ²⁷Ei sunt cei care au vorbit faraonului – regelui Egiptului – cerându-i să îi lase pe israelieni să plece din Egipt. Aceștia au fost Moise și Aaron. ²⁸Din ziua în care Iahve i-a vorbit lui Moise în țara Egiptului, ²⁹El i-a zis: „Eu sunt Iahve; transmite-i faraonului – regelui Egiptului – tot ce ți-am poruncit!” ³⁰Atunci Moise a răspuns lui Iahve: „Totuși, eu vorbesc dificil; și nu știu dacă mă va asculta faraonul!” ⁷ Iahve i-a zis lui Moise: „Să știi că te-am făcut ca Dumnezeu pentru faraon; iar fratele tău – Aaron – va fi «profetul» care îi va transmite ce zici tu. ²Să-i spui (*astfel*) tot ce ți-am poruncit. Fratele tău – Aaron – să îi transmită faraonului (*că trebuie*) să îi lase pe israelieni să iasă din țara lui. ³Dar Eu îi voi împietri inima faraonului; și voi face astfel să se înmulțească minunile (*Mele*) în țara Egiptului. ⁴Când faraonul va decide să nu te asculte, Îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului și voi scoate din această țară clanurile israelienilor care formează poporul Meu. Voi acționa astfel făcând judecăți senzaționale (*împotriva Egiptului*). ⁵Când Îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului, egiptenii vor recunoaște că Eu sunt Iahve; și astfel îi voi scoate pe israelieni din mijlocul lor!” ⁶Moise și Aaron au procedat cum li s-a spus, făcând exact cum le-a poruncit Iahve. ⁷Atunci când i-au vorbit faraonului, Moise avea optzeci de ani, iar Aaron avea optzeci și trei de ani. ⁸Iahve a zis lui Moise și lui Aaron: ⁹„Când va pretinde faraonul să faceți o

minune, atunci Moise să îi spună lui Aaron să ia toiagul și să îl arunce înaintea (*faraonu*)lui; și bățul se va transforma în șarpe.” ¹⁰Moise și Aaron s-au dus la faraon și au făcut exact cum le-a poruncit Iahve. Aaron a aruncat toiagul înaintea faraonului și înaintea slujitorilor lui; iar acesta s-a transformat într-un șarpe. ¹¹Atunci faraonul i-a chemat pe oamenii înțelepți și pe vrăjitorii Egiptului, care au făcut la fel prin vrăjitoriile lor. ¹²Toți și-au aruncat bețele care s-au transformat în șerpi. Dar șarpele care fusese inițial toiagul al lui Aaron, a înghițit pe cei transformați din bețele lor. ¹³Inima lui Faraon s-a împietrit; și astfel nu i-a luat în considerare pe cei doi – exact cum spusese Iahve. ¹⁴Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Inima faraonului este împietrită; el nu acceptă să lase poporul să plece. ¹⁵Du-te la faraon dimineăta devreme, atunci când el merge la apă. Să te duci și să stai pe malul râului, acolo unde îl vei întâlni. Ia în mână acel toiag care se transformase în șarpe. ¹⁶Și să îi spui astfel (*faraonului*): «Iahve, Cel care este (*Dumne*)zeul evreilor, m-a trimis să îți cer să permiți poporului să plece, ca să I se închine în deșert. Dar până acum ai refuzat. ¹⁷Pentru că aceasta este decizia ta, Iahve îți spune: ‘Vei cunoaște că Eu sunt Iahve!’ Voi lovi apa din Nil cu toiagul din mâna mea; iar aceasta se va transforma în sânge. ¹⁸Peștii din râu vor muri, râul va avea un miros urât, iar egiptenii nu vor mai putea să bea apă din Nil.»” ¹⁹Iahve i-a mai zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Ia-ți acel toiag, întinde-ți mâna peste apele Egiptului – atât peste râuri, canale și iazuri, cât și peste toate bălțile; și acestea se vor transforma în sânge.» Va fi sânge în toată țara Egiptului. El va exista chiar și în vasele de lemn și de piatră!” ²⁰Moise și Aaron au făcut exact cum le-a poruncit Iahve. El a ridicat toiagul în prezența faraonului și a slujitorilor lui. Apoi a lovit apa din râu; și ea s-a transformat în sânge. ²¹Atunci peștii din râu au murit. Râul avea un miros neplăcut. Astfel, egiptenii nu au mai putut să bea apă din el; și a fost sânge în toată țara Egiptului. ²²Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin metodele lor (*oculte*). Inima faraonului s-a împietrit (*mai mult*); și nu i-a luat în considerare pe Aaron și pe Moise – exact cum spusese Iahve. ²³Faraonul s-a întors (*de la râul Nil*) și a intrat în palat fără să fi fost afectat în inima lui de ce se întâmplase. ²⁴Toți egiptenii au săpat pe lângă Nil ca să găsească apă potabilă; pentru că nu puteau să bea apa râului. ²⁵Trecuseră șapte zile de când Iahve lovise Nilul. **8** Iahve i-a zis lui Moise: „Du-te la faraon și spune-i: «Iahve îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece ca să Mi se închine. ²Dacă nu îi vei permite să plece, voi lovi țara cu broaște. ³Râul va fi plin de broaște. Ele vor veni în palatul tău, în dormitorul tău și chiar în patul tău. Vor intra în casele slujitorilor tăi, ale poporului tău, în cuptoare și în vasele în care se frământă coca pentru pâine. ⁴Broaștele se vor urca pe tine, pe poporul tău și pe toți slujitorii tăi!’»” ⁵Iahve i-a mai zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron să își întindă mâna cu toiagul atât peste râuri, cât și peste canale și iazuri; pentru ca (*astfel*) broaștele să iasă (*din ele*) în țara Egiptului.” ⁶Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului; iar broaștele au ieșit și au acoperit teritoriul Egiptului. ⁷Dar vrăjitorii au procedat și ei la fel prin metodele lor (*oculte*); și au făcut să apară broaște în Egipt.

8 Apoi faraonul i-a chemat pe Moise și pe Aaron; și le-a zis: „Rugați-vă lui Iahve să ia broaștele de la mine și de la poporul meu; apoi voi lăsa poporul (*evreu*) să plece ca să îi ofere sacrificii din animale!” **9** Moise i-a răspuns faraonului: „Decide când să mă rog pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău. Astfel, broaștele vor fi luate de la tine și din casele tale. Vor rămâne doar în Nil.” **10** El i-a zis: „Mâine!” Moise a răspuns: „Să fie așa cum spui. Și vei ști că nu este nimeni ca Dumnezeu nostru care se numește Iahve. **11** Broaștele nu te vor mai afecta și nu vor mai fi în casele tale. Nu îi vor mai deranja nici pe slujitorii tăi și nici pe oamenii din poporul tău. Vor rămâne doar în Nil.” **12** Moise și Aaron au plecat de la faraon. Atunci Moise s-a rugat strigând spre Iahve cu privire la broaștele pe care El le adusese peste faraon. **13** Iahve a făcut așa cum I-a cerut Moise. Atunci broaștele au murit în case, în curți și pe câmpuri. **14** Ei le-au adunat grămezi; și toată țara a fost afectată de mirosul lor neplăcut. **15** Când a văzut faraonul că i s-a oferit un timp de repaus, și-a împietrit inima – exact cum spusese Iahve; și nu i-a ascultat (*pe Moise și pe Aaron*). **16** Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Întinde-ți toiagul și lovește praful pământului, pentru ca el să se transforme în țânțari în tot teritoriul Egiptului.»” **17** Ei au făcut exact așa: Aaron și-a întins mâna cu acel toiag și a lovit praful pământului. Atunci au venit țânțari peste oameni și peste animale. În tot Egiptul, praful pământului s-a transformat în țânțari. **18** Vrăjitorii au încercat să facă și ei țânțari prin metodele lor (*oculte*), dar nu au (*mai*) reușit. Țânțarii erau peste tot: atât pe oameni, cât și pe animale. **19** Atunci vrăjitorii i-au zis faraonului: „Acesta este degetul lui Dumnezeu!” Dar inima faraonului s-a împietrit (*mai mult*); și nu i-a luat în considerare – exact cum spusese Iahve. **20** Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Scoală-te dimineată devreme, du-te înaintea faraonului, când el va merge la apă; și spune-i: «Iahve îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece, ca să Mi se închine. **21** Dacă nu vei lăsa poporul Meu să plece, voi trimite roiuri de muște. Ele vor veni peste tine, peste slujitorii tăi, peste poporul tău și în casele tale. Atât casele egiptenilor, cât și țara în care locuiesc aceștia se vor umple de roiuri de muște. **22** Dar în acea zi voi apăra zona Goșen unde locuiește poporul Meu. Astfel, roiurile de muște nu vor ajunge (*și*) acolo. Și voi proceda așa ca să recunoști că Eu sunt Iahve în această țară! **23** Astfel, voi face o diferențiere între poporul Meu și poporul tău. Această minune ți se va întâmpla mâine!’»” **24** Iahve a făcut exact cum zisese. Roiurile de muște au venit în palatul faraonului și în casele slujitorilor lui. Tot Egiptul a fost devastat din cauza muștelor. **25** Atunci Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Duceți-vă și oferiți sacrificii din animale Dumnezeului vostru aici, în țară!” **26** Moise i-a răspuns: „Nu este bine să procedăm astfel; pentru că sacrificiile din animale pe care le oferim Dumnezeu nostru care se numește Iahve, sunt considerate de către egipteni ca fiind ceva oribil. Dacă ne vor vedea egiptenii oferind (*lui Iahve*) aceste sacrificii din animale – faptă care pentru ei reprezintă ceva urât –, oare nu ne vor omorî cu pietre? **27** Trebuie să facem o călătorie de trei zile în deșert; și acolo să oferim sacrificii din animale Dumnezeului nostru care se numește

Iahve. Vrem să procedăm așa cum ne-a poruncit El!” ²⁸Faraon a zis: „Vă voi permite să plecați ca să oferiți în deșert sacrificii din animale Dumnezeului vostru care se numește Iahve; dar cu o condiție: să nu vă depărtați prea mult de țară. Acum, rugați-vă (*lui Iahve*) pentru mine!” ²⁹Moise i-a răspuns: „Imediat după ce plec de la tine, mă voi ruga lui Iahve, cerându-I ca mâine să îndepărteze roiurile de muște de la faraon și de la poporul lui. Dar să renunțe faraon la ipocrizie și să lase poporul să plece ca să ofere lui Iahve sacrificii din animale!” ³⁰Moise a plecat de la faraon și s-a rugat lui Iahve. ³¹Iahve a făcut exact cum I-a cerut Moise: a îndepărtat roiurile de muște de la faraon, de la slujitorii lui și de la poporul acestuia. Nu a mai rămas nici măcar una. ³²Dar și de această dată, faraonul și-a împietrit inima; și nu a permis poporului să plece. **9** Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Du-te la faraon și spune-i: «(*Dumne*)zeul evreilor care se numește Iahve îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece ca să Mi se închine. ²Dacă nu îi vei permite să plece și îl vei opri din nou, ³mâna lui Iahve va lovi vitele de pe câmp cu o boală contagioasă gravă. Ea va afecta caii, măgarii, cămilele, cirezile și turmele. ⁴Dar Iahve va face distincție între vitele lui Israel și vitele Egiptului; și astfel, nimic din ce este al israelienilor nu va muri.’ ⁵Iahve a stabilit un timp și a spus că mâine va face să se întâmple acest lucru în țară!»” ⁶În următoarea zi, Iahve a făcut așa cum spusese: toate vitele egiptenilor au murit; dar niciuna dintre vitele israelienilor nu a murit. ⁷Faraonul a trimis pe cineva (*să verifice*); și a aflat că nu murise niciuna dintre vitele israelienilor. Dar inima faraonului s-a împietrit; și nici de această dată nu a permis poporului (*evreu*) să plece. ⁸Iahve le-a vorbit din nou lui Moise și lui Aaron, zicându-le: „Umpleți-vă mâinile cu cenușă din cuptor. Moise să o arunce în aer înaintea faraonului. ⁹Ea se va transforma într-un praf fin peste toată suprafața Egiptului; și va determina în toată țara, atât pe oameni cât și pe animale, apariția unor bube care vor produce infecție.” ¹⁰Ei au luat cenușă din cuptor și s-au prezentat înaintea faraonului. Moise a aruncat-o spre cer; și ea a produs bube cu infecție pe oameni și pe animale. ¹¹Vrăjitorii nu au putut veni să se prezinte în fața lui Moise din cauza bubelor; pentru că acestea erau și pe ei, așa cum se întâmplase cu toți egiptenii. ¹²Dar Iahve i-a împietrit inima faraonului; și acesta nu le-a aprobat cererea (*de plecare din țară*), exact cum îi spusese El lui Moise. ¹³Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Scoală-te dimineată devreme, du-te înaintea faraonului și spune-i: «(*Dumne*)zeul evreilor care se numește Iahve, îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece ca să Mi se închine; ¹⁴pentru că de această dată Îmi voi trimite toate dezastrele împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău – ca să știi că nu este nimeni ca Mine pe întregul pământ. ¹⁵Dacă Mi-aș fi întins mâna și te-aș fi lovit pe tine împreună cu poporul tău printr-o epidemie, ai fi dispărut de pe pământ. ¹⁶Dar am decis să te las să trăiești ca să îți demonstrez forța Mea; și astfel, despre numele Meu să se vorbească (*între oamenii de*) pe întregul pământ. ¹⁷Încă te mai opui poporului Meu și nu îi permiti să plece? ¹⁸Atunci să știi că mâine, în aceeași perioadă de timp ca acum, voi face să cadă cea mai devastatoare

grindină din câte au venit vreodată în Egipt de când a fost el întemeiat. ¹⁹Deci dă ordin să se adăpostească în locuri de maximă protecție atât oamenii, cât și vitele împreună cu tot ce ai pe câmp. Orice om și orice animal care va fi atunci pe câmp și nu se va afla la adăpost, va muri din cauza grindinei.’»” ²⁰Între slujitorii faraonului au fost unii care s-au temut de cuvântul lui Iahve. Ei și-au adăpostit sclavii și vitele în case. ²¹Dar cei care nu au luat în considerare cuvântul lui Iahve, și-au lăsat sclavii și vitele pe câmp. ²²Iahve i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer ca să cadă grindină în toată țara Egiptului. Ea va veni peste oameni, peste animale și peste vegetația câmpului din Egipt!” ²³Când și-a întins Moise toiagul spre cer, Iahve a trimis o furtună cu grindină și cu trăsnete care au afectat pământul. Iahve a făcut să cadă grindină în teritoriul Egiptului. ²⁴Acea grindină amestecată cu trăsnete a fost atât de devastatoare, încât nu se mai întâmplase niciodată să cadă așa ceva peste Egipt de când au fost oameni în el. ²⁵Grindina a doborât la pământ tot ce era pe câmp în toată țara Egiptului, afectând atât oameni, cât și animale. Ea a doborât la pământ toate plantele de pe câmp și a rupt orice copac care creștea pe el. ²⁶Singurul loc în care nu a căzut grindină, a fost teritoriul Goșen unde locuiau israelienii. ²⁷Faraon și-a trimis slujitorii să îi cheme pe Moise și pe Aaron; și le-a zis: „De această dată (*recunosc că*) am păcătuit. Iahve este corect (*când procedează astfel*). Eu, împreună cu poporul meu suntem vinovați. ²⁸Rugați-vă lui Iahve; pentru că este suficient cât ne-a afectat trăsnetul și grindina acestui (*Dumne*)zeu! Vă (*promit că*) permit să plecați; nu vă voi mai reține!” ²⁹Moise i-a răspuns: „Cum voi ieși din oraș, îmi voi ridica mâinile spre Iahve; trăsnetul nu va mai afecta țara și nu va mai cădea nici grindină; ca să recunoști că pământul este al lui Iahve. ³⁰Dar despre tine și despre slujitorii tăi, știu că încă nu vă temeți de (*Dumne*)zeul care se numește Iahve.” ³¹Culturile de in și de orz fuseseră distruse; pentru că orzul începuse să facă spic și inul abia înflorise. ³²Dar cele de grâu și de ovăz nu au fost deloc afectate, pentru că erau semănate mai târziu. ³³Moise a plecat de la faraon, a ieșit din oraș și și-a ridicat mâinile spre Iahve. Atunci, atât trăsnetul cât și grindina au încetat; și nu a mai căzut ploaie pe pământ. ³⁴Când au văzut că ploaia, grindina și trăsnetul au încetat, faraonul împreună cu slujitorii lui au păcătuit din nou împietrindu-și inima. ³⁵Astfel, având inima împietrită, faraonul nu le-a permis israelienilor să plece – exact cum îi spusese Iahve lui Moise. **10** Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Du-te la faraon; pentru că am împietrit atât inima lui, cât și a slujitorilor lui. Procedând astfel, am decis ca să fac aceste minuni în mijlocul lor, ²pentru ca voi să puteți povesti copiilor și nepoților voștri cât de sever i-am tratat pe egipteni și ce minuni am făcut între ei. Iar voi veți avea ocazia să știți că Eu sunt Iahve.” ³Moise și Aaron s-au dus la faraon și i-au zis: „(*Dumne*)zeul evreilor care se numește Iahve, îți spune: «Până când vei refuza să te smerești înaintea Mea? Permite poporului Meu să plece și să Mi se închine. ⁴Dacă nu îi vei permite să plece, voi aduce mâine lăcuste în țara ta. ⁵Ele vor acoperi teritoriul acesteia; și nimeni nu va mai putea vedea pământul. Vor mânca ce v-a mai rămas după grindină: vor

devora (*frunzele de la*) orice copac care crește pe câmp. ⁶Se vor umple cu ele palatele tale, casele slujitorilor tăi și ale tuturor egiptenilor; va fi un fenomen pe care nici părinții, nici părinții părinților tăi nu l-au mai văzut de când sunt ei pe pământ și până astăzi!» Apoi ei s-au întors și au plecat de la faraon. ⁷Slujitorii faraonului i-au zis acestuia: „Până când va fi acest om o capcană pentru noi? Lasă poporul (*lui*) să plece și să se închine (*Dumne*)zeului lor numit Iahve! Nici acum nu realizezi că se distruge Egiptul?” ⁸Atunci Moise și Aaron au fost aduși la faraon. Acesta le-a zis: „Duceți-vă și închinați-vă (*Dumne*)zeului vostru numit Iahve! Totuși, vreau să știu cine va merge!” ⁹Moise i-a răspuns: „Vom merge împreună cu tinerii și cu bătrânii, cu fiii noștri și cu fiicele noastre, cu turmele și cu cirezile noastre – pentru că urmează să celebrăm o sărbătoare în cinstea lui Iahve!” ¹⁰El le-a zis: „Să fie Iahve cu voi exact cum vă voi lăsa eu să plecați însoțiți de copiii voștri! Vă avertizez că ce intenționați să faceți, este ceva rău! ¹¹Nu, nu accept acest lucru! Sunt de acord să mergă să se închine lui Iahve doar bărbații voștri; pentru că, de fapt, aceasta a fost cererea voastră (*inițială*)!” Astfel, ei au fost alungați din fața faraonului. ¹²Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna peste țara Egiptului; și ea va fi invadată de lăcuste. Ele vor mânca orice plantă de pe teritoriul Egiptului: tot ce a mai rămas după dezastrul produs de grindină.” ¹³Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului. Atunci Iahve a făcut să vină peste țară vântul de la Est care a bătut tot timpul zilei și al nopții. Când s-a făcut dimineață, vântul de Est adusese lăcustele. ¹⁴Acestea au venit în toată țara Egiptului; și s-au așezat pe tot teritoriul ei. Era un roi de lăcuste atât de mare, încât nu a avut vreodată echivalent și nici nu va mai avea. ¹⁵Ele au acoperit întreg teritoriul țării; și astfel, tot pământul a devenit negru. Au mâncat toate plantele din țară și toate fructele pomilor care rămăseseră după dezastrul făcut de grindină. În toată țara Egiptului nu a mai rămas nimic verde – nici între copaci și nici între plantele de câmp. ¹⁶Faraonul s-a grăbit să cheme pe Moise și pe Aaron, căroră le-a zis: „Am păcătuit împotriva (*Dumne*)zeului vostru care se numește Iahve și împotriva voastră. ¹⁷Iartă-mi și de această dată păcatul; și roagă-te (*Dumne*)zeului vostru numit Iahve, cerându-i să îndepărteze de la mine această mortală calamitate!” ¹⁸Ei au plecat de la faraon; și Moise s-a rugat din nou lui Iahve. ¹⁹Iahve a făcut să sufle cu mare intensitate – din direcția Vest – un vânt care a luat lăcustele; și astfel, ele au fost aruncate în Marea Roșie. nu a mai rămas în Egipt nici măcar una. ²⁰Dar Iahve i-a împietrit inima faraonului; iar acesta nu le-a permis israelienilor să plece. ²¹Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer ca să se facă întuneric peste tot teritoriul Egiptului. Acest întuneric va fi atât de pronunțat, încât se va putea pipăi cu mâna!” ²²Moise și-a întins mâna spre cer. Atunci s-a făcut un mare întuneric în toată țara Egiptului. Acest întuneric a durat trei zile. ²³Oamenii nu se puteau vedea unii pe alții; și în timpul celor trei zile, nu s-au deplasat din locul în care erau. Dar toți israelienii au avut lumină acolo unde locuiau. ²⁴Faraonul l-a chemat pe Moise; și i-a zis: „Duceți-vă și închinați-vă lui Iahve. Copiii voștri pot merge împreună cu voi. Dar

turmele și cirezile voastre să rămână aici în țară!” ²⁵Moise i-a răspuns: „Trebuie să ne permiți să oferim (*Dumne*)zeului nostru numit Iahve animale arse integral. ²⁶Deci și vitele noastre trebuie să meargă împreună cu noi! Nicio copită nu va rămâne; pentru că trebuie să alegem dintre ele pe acelea pe care le vom dedica în închinarea noastră înaintea (*Dumne*)zeului nostru numit Iahve. Nu știm ce (*animale*) vom folosi pentru a ne închina lui Iahve decât atunci când vom ajunge acolo!” ²⁷Dar Iahve a împietrit inima faraonului; iar acesta nu a vrut să le permită (*evreilor*) să plece. ²⁸Apoi faraonul i-a zis: „Pleacă de la mine! Evită să îmi mai vezi fața; pentru că în ziua în care mi-o vei (*mai*) vedea, vei muri!” ²⁹Moise i-a răspuns: „Să se întâmple exact cum ai zis! Nu îți voi mai vedea fața!” **11** Iahve îi zisese lui Moise: „Voi mai aduce încă un dezastru peste Faraon și peste Egipt. Apoi el vă va permite să plecați de acolo. De fapt, atunci când vă va permite să plecați, vă va alunga definitiv. ²Spune poporului ca orice om să ceară vecinului lui și orice femeie să ceară vecinei ei lucruri de argint și de aur.” ³Iahve a făcut ca egiptenii să manifeste bunăvoință față de popor; iar Moise devenise o personalitate remarcabilă în Egipt. Așa îl vedeau atât slujitorii faraonului, cât și poporul egiptean. ⁴Moise i-a mai zis faraonului: „Iahve îți vorbește, zicând: «La mijlocul nopții voi trece prin Egipt. ⁵Toți prim-născuții din țara Egiptului vor muri, începând cu primul-născut al faraonului care stă pe tron, continuând cu primul-născut al sclavei care macină cu râșnița și terminând cu toți primii născuți ai vitelor. ⁶Apoi, în toată țara Egiptului vor fi mari țipete, așa cum nu au mai fost niciodată și cum nici nu vor mai fi. ⁷Dar între israelieni, nici măcar un câine nu va lătra nici la animale și nici la oameni – ca să știți ce distincție face Iahve între Egipt și Israel. ⁸Atunci toți acești slujitori ai tăi vor veni la mine și se vor apleca până la pământ înaintea mea, zicând: ‘Pleacă împreună cu tot poporul care te urmează!’ Apoi voi pleca!»” Moise a ieșit de la faraon plin de mânie... ⁹Iahve îi spusese inițial lui Moise: „Faraon nu te va asculta. Și se va întâmpla așa pentru ca să se înmulțească minunile Mele în țara Egiptului.” ¹⁰Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea faraonului; dar Iahve i-a împietrit inima și nu a permis poporului să plece din țara lui. **12** Iahve le-a vorbit lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului, zicând: ²„Această lună să fie pentru voi prima dintre luni; ea va fi prima lună din an. ³Spune întregii adunări a lui Israel ca în ziua a zecea a acestei luni, să ia un miel pentru fiecare familie; să fie un miel pentru fiecare casă. ⁴Dacă o familie este prea mică pentru (*a mânca*) un miel, va trebui să îl împartă cu vecinul lor cel mai apropiat, conform numărului persoanelor. Să împărțiți mielul în funcție de cât mănâncă fiecare om din el. ⁵Mielul vostru să fie de (*aproximativ*) un an și să nu aibă defecte. Puteți folosi un miel sau un ied. ⁶Să-l țineți până în a paisprezecea zi a lunii. Apoi, întreaga adunare să îl înjunghie între cele două seri. ⁷Să ia din sângele lui și să ungă cele două tocure laterale și pragul de sus al ușilor caselor în care vor fi când îl vor mânca. ⁸Să mănânce mielul (*toți*) în aceeași noapte. El să fie fript la foc; iar când îl veți consuma, să mâncați (*și*) turte făcute fără drojdie împreună cu plante amare.

⁹Să nu îl mâncați crud sau fiert în apă, ci fript la foc – atât capul și picioarele, cât și organele lui. ¹⁰Să nu lăsați nimic din el până dimineată. Orice va rămâne din acel miel până dimineată, să fie ars. ¹¹Când îl veți mânca, să fiți echipați (*de plecare*), să aveți sandalele în picioare și toiagul în mână. Să vă grăbiți când îl veți mânca; pentru că acesta este mielul care va reprezenta Paștele lui Iahve. ¹²Eu voi trece prin țara Egiptului în acea noapte. Și voi omorî pe toți prim-născuții din Egipt: atât ai oamenilor, cât și ai animalelor; și astfel voi pune în aplicare sentința (*Mea*) împotriva tuturor zeilor Egiptului. Eu sunt Iahve. ¹³Sângele de pe casele în care locuiți, va fi un semn (*distinctiv*) pentru voi. Când Eu voi vedea sângele, vă voi ocoli; și nu vă va afecta dezastrul cu care voi lovi țara Egiptului. ¹⁴Aceasta va fi pentru voi o zi de care vă veți aminti: să o comemorați desemnând-o ca sărbătoare în cinstea lui Iahve. Să practicați această comemorare în fiecare generație, respectând-o ca pe o sărbătoare care trebuie făcută mereu (*în fiecare an*). ¹⁵Timp de șapte zile să mâncați turte făcute fără drojdie. Începând cu prima zi a acelei săptămâni, să scoateți coca făcută cu drojdie din casele voastre; pentru că oricine mănâncă pâine crescută (*sub acțiunea drojdiei*) din prima și până în a șaptea zi, va fi distrus în (*poporul*) Israel. ¹⁶În prima zi (*a acestei săptămâni*) să aveți o adunare sfântă; iar în a șaptea zi să aveți încă o adunare sfântă. Exceptând activitatea de pregătire a mâncării pentru fiecare, în acele zile să nu faceți nici vreo altă muncă. ¹⁷Să respectați Sărbătoarea Turtelor în acea zi în care voi scoate clanurile voastre din țara Egiptului. Să sărbătoriți evenimentul din această zi în toate generațiile. Aceasta este pentru voi o poruncă pe care trebuie să o respectați mereu. ¹⁸Începând din seara zilei care va fi a paisprezecea din această lună și până în a douăzeci și una seară, să mâncați turte făcute fără drojdie. ¹⁹Timp de șapte zile să nu existe drojdie în casele voastre; pentru că oricine mănâncă ceva făcut cu drojdie, va fi eliminat din adunarea lui Israel, indiferent că este străin sau locuitor permanent al țării. ²⁰Să nu mâncați nimic crescut sub acțiunea fermenților. În toate locuințele voastre să se mănânce numai turte făcute fără drojdie.” ²¹Moise a convocat adunarea bătrânilor consilieri ai lui Israel; și le-a zis: „Duceți-vă și alegeți miei pentru clanurile voastre, ca să fie înjunghiat mielul de Paște. ²²Să luați o legătură de tulpini de isop, să o înmuiți în sângele (*mielului*) care va fi pus într-un vas; și să ungeți cu el pragul de sus și cele două tocure laterale ale (*ușii*) casei voastre. Până dimineată, nimeni să nu iasă din casă trecând dincolo de ușa ei. ²³Iahve va trece (*prin țară*) ca să îi lovească pe egipteni. Când va vedea sângele pe pragul de sus și pe cele două tocure, Iahve va trece pe lângă acea ușă; și astfel nu va permite distrugătorului să intre în casele voastre și să vă omoare (*primul născut*). ²⁴Să faceți ce vă spun acum. Aceasta este o poruncă a cărei cerință trebuie respectată mereu. Ea este valabilă atât pentru voi, cât și pentru urmașii voștri. ²⁵Când veți ajunge în țara pe care v-o va da Iahve așa cum a promis, să faceți ce vă cere această poruncă. ²⁶Atunci când copiii voștri vă vor întreba: «Ce înseamnă acest lucru?», ²⁷voi să le răspundeți: «Sacrificăm (*acest animal*) în cinstea lui Iahve. Se numește Paște

(adică trecerea pe lângă...); pentru că El a trecut (*atunci*) pe lângă casele noastre când eram în Egipt. Și în timp ce (*Iahve*) i-a lovit pe egipteni, familiile noastre au scăpat.» Poporul s-a aplecat (*până*) la pământ și s-a închinat. **28** Apoi israelienii au plecat și au făcut așa cum poruncise Iahve lui Moise și lui Aaron. **29** La mijlocul nopții, Iahve „a lovit” toți prim-născuții din țara Egiptului, de la primul născut al faraonului care stătea pe tronul lui, până la primul născut al celui din închisoare și al tuturor vitelor. **30** Atunci când faraonul, slujitorii lui și toți egiptenii s-au trezit în acea noapte, au fost mari țipete în Egipt; pentru că nu era casă unde să nu fie cineva mort... **31** În aceeași noapte, el i-a chemat pe Moise și pe Aaron; și le-a zis: „Plecați! Ieșiți repede dintre oamenii poporului meu, atât voi cât și toți ceilalți israelieni. Duceți-vă și închinați-vă lui Iahve, așa cum ați zis. **32** Luați-vă turmele și cirezile, exact cum ați cerut. Plecați și binecuvântați-mă!” **33** Egiptenii grăbeau poporul (*evreu*), intenționând să îl scoată cât mai repede din țară. Ei își ziceau: „Altfel, vom muri toți!” **34** Poporul și-a luat coca necrescută, împreună cu vasele în care o frământau. Le-au înfășurat în haine și le-au pus pe umeri. **35** Israelienii au făcut exact cum le-a spus Moise: au cerut egiptenilor atât lucruri de argint și de aur, cât și îmbrăcăminte. **36** Iahve a făcut ca egiptenii să fie binevoitori cu poporul; iar aceștia le-au dat (*evreilor*) tot ce au cerut. Și astfel, (*evreii*) i-au prădat pe egipteni. **37** Israelienii au călătorit pe jos, deplasându-se din Ramses spre Sucot. Erau șase sute de mii de bărbați care mergeau pe jos, fără să fie numărați și copiii lor. **38** Împreună cu ei a mai plecat o mulțime diversificată de oameni, căreia i s-au adăugat foarte multe cirezi și turme. **39** Au făcut turte din coca pe care o aduseseră din Egipt. Acea cocă nu avusese timp să crească; pentru că atunci când au fost goniți, nu au mai putut să își ia provizii. **40** Israelienii au stat în Egipt patru sute treizeci de ani. **41** La sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, chiar în acea zi, toate clanurile lui Iahve au ieșit de pe teritoriul Egiptului. **42** Pentru că în acea noapte Iahve „a vegheat” ca să îi scoată din țara Egiptului, toți israelienii și toți urmașii lor trebuie să stea treji (*când o celebrează*) în cinstea Lui! **43** Iahve a vorbit lui Moise și lui Aaron, zicându-le: „Aceasta este porunca referitoare la Paște: niciun străin să nu mănânce (*din*) mielul pascal. **44** Dar orice sclav cumpărat poate mânca din el după ce a fost circumcis. **45** Pelerinul sau servitorul plătit, să nu mănânce din miel. **46** El să fie mâncat într-o singură casă. Deci să nu scoateți carnea din casa în care va fi mâncat mielul; și să nu sfărâmați niciunul dintre oasele lui. **47** Întreaga adunare a (*poporu*) lui Israel să celebreze Paștele. **48** Dacă vreun străin, care locuiește la tine, va dori să sărbătorească Paștele (*în cinstea*) lui Iahve, toți bărbații din familia lui să fie circumciși. Abia după circumcizie își poate permite să participe la sărbătoare. De atunci încolo, el va fi considerat aparținător al acestui popor. Nimeni care nu este circumcis, să nu mănânce (*din miel*). **49** Va fi o singură lege atât pentru cel care se adaugă poporului (*evreu*), cât și pentru străinul care locuiește (*temporar*) între voi.” **50** Toți israelienii au făcut exact cum poruncise Iahve lui Moise și lui Aaron. **51** În acea zi, Iahve a scos toate clanurile israelienilor de pe teritoriul Egiptului. **13** Iahve

i-a zis lui Moise: ²„Să pui separat pentru Mine pe orice prim-născut de sex masculin care aparține israelienilor. Ce va concepe uterul pentru prima dată, atât între oameni cât și între animale, este al Meu.” ³Moise a zis poporului: „Amintiți-vă de această zi în care ați ieșit din Egipt, din casa în care ați fost sclavi. Să comemorați faptul că Iahve v-a scos de acolo în forță cu mâna Lui; și să nu consumați pâine făcută cu drojdie. ⁴Astăzi ieșiți (*din Egipt*) în luna Abib. ⁵Iahve vă va duce în teritoriul canaanitilor, al hitiților, al amoriților, al hiviților și al iebusiților. Aceea este țara despre care El a promis cu jurământ părinților voștri că v-o va da. Ea este o țară în care curge lapte și miere. Atunci (*când veți ajunge în ea*) să respectați sărbătoarea (*anual*) în această lună. ⁶Șapte zile să mâncați turte; și în a șaptea dintre ele să aveți o sărbătoare în cinstea lui Iahve. ⁷În timp ce șapte zile veți mânca turte, să nu existe pâine crescută cu drojdie și nici acest ferment pe tot teritoriul unde vei locui. ⁸Fiecare să spună copilului lui în acea zi: «Aceasta este o amintire despre ce a făcut Iahve pentru mine când am plecat din Egipt.» ⁹Să fie pentru voi ca un semn pe mână și ca o evidență împotriva uitării (*pusă*) pe frunte. Vă cer să procedați așa având în vedere că trebuie ca legea lui Iahve să fie pe buzele voastre; pentru că Iahve v-a scos din Egipt acționând în forță (*pentru voi*) cu mâna Lui. ¹⁰Să respectați această poruncă în fiecare an, la data când este stabilit să fie pusă în aplicare. ¹¹Iahve vă va duce în teritoriile canaanitilor, așa cum a jurat părinților voștri; și vă va da țara acestora. ¹²Atunci să puneți separat pentru Iahve pe toți aceia care vor fi concepuți pentru prima dată în uter. Toți primii născuți care vor fi masculi fătați de vitele voastre, să fie ai lui Iahve. ¹³Dar orice prim-născut al măgăriței, să îl răscumpărați sacrificând o oaie în locul lui. Dacă nu îl răscumpărați, să îi rupeți gâtul. Să răscumpărați și pe fiecare prim-născut dintre fiii voștri. ¹⁴Atunci când urmașii voștri vă vor întreba: «Ce înseamnă acest ritual?», să le răspundeți: «Iahve, acționând în forță cu mâna Lui, ne-a scos din Egipt unde am locuit ca sclavi. ¹⁵Când faraonul s-a ambiționat și nu ne-a permis să plecăm, Iahve a omorât pe toți care erau primii născuți (*în orice familie*) din țara Egiptului – de la primul născut al omului până la primul născut al animalelor. Având în vedere acest fapt, noi oferim ca sacrificiu lui Iahve ce naște pentru prima dată fiecare animal; și răscumpărăm pe primii născuți dintre copiii noștri. ¹⁶Pentru că Iahve ne-a scos din Egipt acționând în forță cu mâna Lui, acest ritual este pentru noi ca un semn pe mână și ca ceva pus pe frunte (*care amintește acel eveniment*).»” ¹⁷Când faraonul a lăsat poporul să plece, Dumnezeu nu i-a ghidat (*pe evrei*) să meargă prin țara filistenilor. Deși acel drum era mai scurt, Dumnezeu a procedat astfel cu ei, pentru că Își zisese: „Este posibil ca poporul să încerce să evite un potențial război (*cu filistenii*); și astfel se poate întoarce în Egipt.” ¹⁸Așa se explică de ce Dumnezeu a condus poporul spre Marea Roșie pe drumul care ocolea acea zonă și care avea traseul prin deșert. Israelienii au plecat din teritoriul Egiptului pregătiți pentru război. ¹⁹Moise a luat cu el oasele lui Iosif care îi pusese pe israelieni să jure zicând: „Când Dumnezeu va interveni în favoarea voastră, să luați (*și*) oasele mele de aici.”

20Ei au plecat mergând spre Sucot; și și-au stabilit tabăra în zona Etam, la marginea deșertului. **21**Iahve a mers pe drum ca un ghid înaintea lor, conducându-i printr-un stâlp de nor ziua și printr-un stâlp de foc care le oferea lumină noaptea. Astfel au putut călători atât ziua, cât și noaptea. **22**Nu se depărta din fața poporului nici stâlpul de nor din timpul zilei și nici stâlpul de foc din timpul nopții. **14** Apoi Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Spune-le israelienilor să se întoarcă și să își stabilească tabăra lângă Pi-Hahiroț, între Migdol și mare, vizavi de Baal-Țefon. Să vă organizați tabăra lângă mare, în fața acestei localități. **3**Faraonul va zice despre israelieni: «Rătăcesc fără niciun scop prin zonă; și deșertul i-a prins în capcana lui.» **4**Eu voi împietri inima faraonului. Atunci el îi va urmări. Dar din tot ce se va întâmpla cu faraonul și cu armata lui, Eu voi obține glorie. Și egiptenii vor recunoaște astfel că Eu sunt Iahve!” Evreii au făcut exact cum li se spusese. **5**Când a fost anunțat regele egiptean că poporul (*evreu*) a fugit, faraonul și slujitorii lui s-au răzgândit cu privire la israelieni. Atunci au zis: „Cum am acceptat noi să îl lăsăm pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?” **6**Faraon și-a pregătit carul și a plecat împreună cu armata lui. **7**A luat cele șase sute de care speciale (*de luptă*) și toate celelalte care ale Egiptului. Fiecare corp de armată avea comandantul lui. **8**Iahve a împietrit inima faraonului, regele Egiptului. Și astfel, acesta a început să îi urmărească pe israelieni. În acest timp, israelienii își continuau curajoși deplasarea. **9**Egiptenii i-au urmărit împreună cu toți caii și cu toate carele faraonului care formau armata acestuia. I-au ajuns tocmai când își stabiliseră tabăra aproape de mare, lângă Pi-Hahiroț, în dreptul localității Baal-Țefon. **10**Faraonul se apropia. Israelienii au privit (*înapoi*) și văzut că egiptenii veneau în forță spre ei. Atunci le-a fost frică și au început să strige spre Iahve. **11**Apoi i-au zis lui Moise: „De ce ne-ai adus să murim în deșert? Oare nu (*mai*) erau (*suficiente*) morminte în Egipt? Ce ne-ai făcut după ce ne-ai scos din această țară?” **12**Nu îți (*amintești cum*) spuneam noi când încă eram în Egipt să ne lași să lucrăm (*ca sclavi*) pentru egipteni? Ar fi fost mult mai bine pentru noi să fim sclavii egiptenilor decât să murim în deșert!” **13**Dar Moise a zis poporului: „Curaj! Stați pe loc; și veți vedea eliberarea pe care v-o va oferi astăzi Iahve; pentru că pe acești egipteni care au venit acum până aici, nu îi veți mai vedea niciodată! **14**Iahve se va lupta pentru voi. Trebuie doar să tăceți!” **15**Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „De ce strigi (*disperat*) spre Mine? Spune poporului să meargă înainte. **16**Să îți ridici toiagul și să îți întinzi mâna cu el spre mare. Atunci apele ei se vor despărți; și israelienii vor trece prin mijlocul mării ca pe un teren (*care a fost mereu*) fără apă. **17**Apoi voi împietri inimile egiptenilor care vor veni după ei. Și astfel voi obține glorie din tot ce se va întâmpla cu faraonul și cu întreaga lui armată formată din care și din călăreți. **18**Egiptenii Mă vor glorifica atunci când vor vedea ce se va întâmpla cu faraonul lor și cu armata lui formată din care și din călăreți; și (*cei care vor rămâne în țară*,) vor recunoaște că Eu sunt Iahve.” **19**Îngerul lui Iahve care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul și a stat în spatele israelienilor. Astfel, stâlpul de nor și-a schimbat locul; și a

trecut din față, în spatele lor. ²⁰El s-a așezat între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Noaptea, norul era întunecos pe o parte și luminos pe cealaltă. Astfel, în timpul nopții, cele două tabere nu s-au apropiat una de cealaltă. ²¹Apoi Moise și-a întins mâna spre mare. Iahve a făcut să vină un mare vânt dinspre Est. El a suflat pe mare; și astfel, apele acesteia s-au despărțit, făcând o zonă uscată din aceea care fusese acoperită inițial de apele mării. ²²Israelienii au trecut prin mijlocul mării ca pe un teren (*care ar fi fost*) permanent uscat. Apele se făcuseră (*ca un*) zid în dreapta și în stânga lor. ²³Egiptenii i-au urmărit; și toți caii faraonului, toate carele și toți călăreții lui au intrat după ei în mare. ²⁴Spre dimineață, privind din stâlpul de foc și din acel nor spre armata egiptenilor, Iahve a produs dezordine între cei care o formau. ²⁵El a făcut să le iasă roțile de la care. Atunci egiptenii au constatat că deplasarea devenise dificilă. Ei au zis: „Să renunțăm la urmărirea lui Israel și să fugim înapoi; pentru că Iahve se luptă pentru ei împotriva Egiptului!” ²⁶Atunci Iahve i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre mare; și apele vor veni înapoi peste egipteni, peste carele și peste călăreții lor!” ²⁷Moise și-a întins mâna spre mare; și până dimineața, marea și-a revenit la starea ei inițială. În timp ce egiptenii fugeau de apele ei care reveneau, Iahve i-a aruncat cu forță în mijlocul mării. ²⁸Apele care s-au întors, au acoperit carele, călăreții și toată armata faraonului care venise după israelieni în mijlocul mării. Nici măcar unul nu a supraviețuit! ²⁹Dar israelienii au mers prin mijlocul mării ca pe un teren permanent uscat, în timp ce apele se făcuseră zid în dreapta și în stânga lor. ³⁰Așa l-a salvat Iahve pe Israel în acea zi de egipteni. Israelienii i-au văzut pe egipteni zăcând morți pe malul mării... ³¹Ei au văzut cât de spectaculos acționase Iahve împotriva egiptenilor. Atunci poporul s-a temut de Iahve și a crezut în El și în sclavul Său numit Moise. **15** Atunci Moise și israelienii au cântat acest cântec lui Iahve: „Voi cânta lui Iahve; pentru că Și-a demonstrat gloria, aruncând cu mare forță în mare atât pe cal, cât și pe călăreț. ²Iahve este forța de care beneficiaz și tema cântecului meu. El a devenit salvarea mea! Acesta este Dumnezeuul meu pe care Îl voi lăuda. El este Dumnezeuul tatălui meu; și pe El Îl voi glorifica. ³Dumnezeu(*l nostru*) este un mare învingător în războaie; numele Lui este Iahve. ⁴El a aruncat în mare carele faraonului și armata lui. Comandanții faimoși ai (*armatei*) lui s-au înecat în Marea Roșie! ⁵I-au acoperit apele adânci. S-au prăbușit în adânc ca o piatră. ⁶Doamne, dreapta Ta are o excepțională forță. Această dreaptă a Ta, Doamne, i-a distrus pe dușmani. ⁷Ai culcat la pământ pe dușmani cu faima maiestății Tale; și Ți-ai declanșat mânia care i-a consumat (*arzând*) ca pe niște paie. ⁸La suflarea nărilor Tale, s-au adunat apele. Cantități mari de ape s-au ridicat ca un zid. Apele de la mare adâncime s-au încheșat în mijlocul mării. ⁹Dușmanul își zicea: «Îi voi urmări și îi voi ajunge. Voi împărți prada; îmi voi satisface dorința cu privire la ei. Îmi voi scoate sabia; și mă va ajuta mâna mea să devin stăpânul lor.» ¹⁰Dar când Tu ai acționat cu suflarea Ta, i-a acoperit marea! S-au dus ca plumbul în partea cea mai adâncă a apelor. ¹¹Care dintre (*celelalte*) zei(*tăți ale celorlalte popoare*) este ca Tine, Doamne? Cine este atât de glorios

ca Tine în sfințenie? Și cine (*mai*) impune (*ca Tine*) respectul prin faimoasele minuni (*deja*) făcute? ¹²Ți-ai întins mâna dreaptă; și (*atunci*) i-a înghițit pământul. ¹³Prin bunătatea Ta, Ți-ai condus poporul pe care l-ai răscumpărat. Prin acțiunile Tale, Tu l-ai ghidat spre sfântul loc de odihnă. ¹⁴Popoarele vor începe să tremure când vor auzi (*ce s-a întâmplat*). Locuitorii Filistiei se vor cutremura. ¹⁵Conducătorii Edomului se vor teme. Vor fi afectați de tremur toți conducătorii Moabului. Toți locuitorii Canaanului se vor topi de frică. ¹⁶Va veni teroarea împotriva lor și vor fi speriați. Din cauza faimei brațului Tău, vor sta muți ca o piatră până va trece poporul Tău, Iahve; până va ajunge dincolo de ei poporul pe care l-ai câștigat. ¹⁷Tu îl vei aduce și îl vei planta pe muntele moștenirii Tale. Acela este teritoriul pe care Tu, Iahve, Ți l-ai pregătit ca locuință; și el va fi locul pe care mâinile Tale, Stăpâne, l-au făcut. ¹⁸Iahve va governa pentru totdeauna!” ¹⁹Când caii, carele și călăreții faraonului au intrat în mare, Iahve a adus înapoi apele mării peste ei. Dar israelienii au mers prin mare ca pe (*un*) pământ uscat! ²⁰Apoi profetesa Miriam care era sora lui Aaron, a luat în mână o tamburină; și toate femeile au venit după ea având tamburine în mâini și dansând. ²¹Miriam le zicea în versurile cântecului ei: „Cântați lui Iahve, pentru că Și-a demonstrat gloria! I-a aruncat cu forță în mare pe cal și pe călăreț!” ²²Apoi Moise a condus pe Israel plecând de lângă Marea Roșie; și au călătorit împreună prin deșertul Șur. Au mers trei zile prin deșert fără să găsească apă. ²³Apoi au ajuns într-un loc unde era apă; dar nu au putut să o bea, pentru că era amară. Acest fapt explică de ce au numit acea zonă Mara. ²⁴Poporul a plâns, zicând lui Moise: „Ce vom bea?” ²⁵El a strigat spre Iahve care i-a arătat o bucată de lemn. Moise a aruncat lemnul în apă; și atunci aceasta s-a făcut dulce. Acolo, Iahve le-a dat (*evreilor*) legi și porunci; și i-a testat. ²⁶El le-a zis: „Dacă veți asculta cu atenție de ce vă spune Dumnezeu vostru care se numește Iahve, dacă veți face ce spune El că este corect, dacă veți lua în considerare poruncile Lui și veți respecta toate legile Lui, nu voi aduce împotriva voastră niciuna dintre bolile pe care le-am trimis împotriva egiptenilor. Eu sunt Iahve, Cel care vă vindecă!” ²⁷Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare și șaptezeci de palmieri. Ei și-au stabilit tabăra acolo, lângă ape. **16** Întreaga adunare a israelienilor a plecat de la Elim și a ajuns în deșertul Sin care este între Elim și Sinai. Acea deplasare a fost făcută în a cincisprezecea zi din a doua lună după ieșirea (*evreilor*) de pe teritoriul Egiptului. ²În acel deșert, întreaga adunare a protestat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. ³Israelienii le-au zis: „O, mai bine am fi fost omorâți de mâna lui Iahve pe teritoriul Egiptului! Acolo stăteam lângă oalele noastre în care aveam carne; și mâncam pâine din abundență. Ne-ați adus aici, în acest deșert, ca să moară de foame toată această mulțime de oameni!” ⁴Atunci Iahve i-a zis lui Moise: „Voi face să plouă pâine din cer. Va fi necesar ca poporul să meargă zilnic și să își adune pâine numai pentru o zi. Astfel îi voi testa, ca să văd dacă vor trăi respectând legea Mea sau dacă o vor ignora. ⁵În a șasea zi, să rețină o cantitate dublă față de aceea adunată în fiecare dintre celelalte (*cinci*) zile.” ⁶Moise și Aaron le-au zis tuturor israelienilor: „În

această seară veți ști că Iahve (*este Cel care*) v-a scos din Egipt. ⁷Mâine dimineată veți vedea gloria lui Iahve; pentru că El a auzit protestele voastre împotriva Lui. Și oare cine suntem noi, ca să vă suportăm aceste critici îndreptate împotriva noastră?” ⁸Moise a mai zis: „Veți ști că a acționat Iahve, când veți vedea cum vă va da seara carne, iar dimineata vă va oferi pâine din abundență! Noi nu suntem nimic în comparație cu Iahve care v-a auzit lamentările îndreptate împotriva Lui! Protestele voastre nu sunt formulate (*doar*) împotriva noastră, ci (*în primul rând*) împotriva lui Iahve!” ⁹Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a israelienilor: «Apropiati-vă de Iahve; pentru că El a auzit protestele voastre!»” ¹⁰În timp ce Aaron vorbea întregii adunări, ei au privit spre deșert. Atunci a fost vizibilă gloria lui Iahve în (*acel*) nor. ¹¹Iahve i-a vorbit lui Moise astfel: ¹²„Am auzit plângerea israelienilor. Acum spune-le: «Între cele două seri veți avea carne; iar dimineata veți avea și pâine din abundență. Atunci veți ști că Eu sunt Dumnezeu vostru care se numește Iahve!»” ¹³În acea seară, au venit niște prepelițe care au acoperit tabăra. Dimineata, în jurul taberei era un strat de rouă. ¹⁴Când a dispărut roua, pe suprafața deșertului au rămas niște boabe mici ca de gheață. ¹⁵Când le-au văzut, israelienii nu au știut ce sunt; și-au zis unii altora: „Oare ce sunt acestea?” Moise le-a zis: „Aceasta este pâinea pe care v-a dat-o Iahve ca să o mâncați. ¹⁶Iahve a poruncit ca fiecare om să adune cât îi trebuie pentru hrană. Această cantitate va fi de un omer pentru fiecare persoană, conform numărului celor din cortul fiecăruia. Să adunați această cantitate pentru fiecare persoană din cortul vostru.” ¹⁷Israelienii au procedat astfel: unii au adunat mai mult, iar alții mai puțin. ¹⁸După ce au măsurat cu omerul, au constatat că celui care adunase mai mult, nu i-a rămas în plus; iar cel care a adunase mai puțin, nu avea lipsă. Fiecare om a avut din ce adunase conform nevoilor lui. ¹⁹Moise le spusese să nu lase nimic din ce adunaseră (*într-o zi*); pentru că nu trebuia să rămână până dimineata. ²⁰Dar ei nu l-au ascultat. Astfel, unii au păstrat o parte (*din acele bobite*) până dimineata. Dar ce lăsaseră (*în acea noapte*), a făcut viermi și a mirosit foarte urât. Atunci Moise s-a supărat pe ei. ²¹În fiecare dimineată, israelienii adunau exact cât aveau nevoie. Atunci când soarele încălzea pământul, acea (*materie pentru*) pâine se topea. ²²În a șasea zi, ei au adunat dublu: doi omeri pentru fiecare persoană. Toți conducătorii adunării au venit la Moise și l-au anunțat despre acest lucru. ²³Atunci el le-a zis: „Iahve a poruncit astfel: «Mâine este o zi de odihnă – un Sabat sfânt pentru El. Să coaceți ce aveți de copt și să fierbeți ce aveți de fiert; iar tot ce vă rămâne (*după ce veți mânca*), să păstrați până dimineata.»” ²⁴Ei au păstrat acea mâncare așa cum a poruncit Moise. Și au constatat că ea nu a mai mirosit urât și nu a mai făcut viermi. ²⁵Moise le-a zis: „Mâncați-o azi; pentru că acum este Sabatul lui Iahve; astăzi nu veți găsi pâine pe câmp. ²⁶Să adunați (*această pâine*) șase zile; dar să știți că în a șaptea, care este o zi de odihnă, ea nu va fi!” ²⁷Totuși, unii oameni din popor au plecat să adune pâine și în a șaptea zi... Dar nu au găsit nimic! ²⁸Iahve i-a zis lui Moise: „Până când veți refuza să respectați poruncile și legile Mele?”

29Știți că Iahve v-a dat Sabatul; și astfel, în a șasea zi vă dă hrană pentru două zile. În a șaptea zi, orice om să rămână acolo unde este. Atunci, niciunul dintre voi să nu iasă din perimetrul locuinței lui.” **30**Poporul s-a odihnit în a șaptea zi. **31**Urmașii lui Israel a numit acea pâine venită din cer, „mană”. Ea era albă, asemănătoare seminței de coriandru, și avea gust de turtă cu miere. **32**Moise le-a zis: „Aceasta este porunca lui Iahve: «Puneți separat un omer cu mană. El să fie păstrat pentru toate generațiile; pentru ca urmașii voștri să vadă pâinea cu care v-am hrănit în deșert, când v-am scos de pe teritoriul Egiptului!»” **33**Moise i-a zis lui Aaron: „Ia un vas și pune în el mana dintr-un omer plin. Acest vas să fie păstrat înaintea lui Iahve, pentru urmașii voștri.” **34**Aaron l-a pus (*apoi, mai târziu*) în fața (*tablelor*) Declarației (*lui Dumnezeu*) ca să fie păstrat acolo, exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. **35**Israelienii au mâncat mană patruzeci de ani, până au ajuns într-o țară locuită. Ei s-au hrănit mâncând mană până au ajuns la marginea Canaanului. **36**(*Un omer este a zecea parte dintr-o efă.*) **17**Întreaga adunare a israelienilor a plecat din deșertul Sin și a călătorit deplasându-se dintr-un loc în altul, așa cum le porunca Iahve. Ei și-au stabilit (*temporar*) tabăra la Refidim. Acolo, poporul nu a găsit apă bună de băut. **2**Atunci ei s-au certat cu Moise; și i-au zis: „Dă-ne apă să bem!” Moise le-a răspuns: „De ce vă certați cu mine? De ce Îl provocați pe Iahve?” **3**Poporul stătea acolo însetat și protesta împotriva lui Moise, zicându-i: „De ce ne-ai scos din Egipt? Ca să murim aici de sete împreună cu copiii și cu vitele?” **4**Moise a strigat spre Iahve, zicându-I: „Cum să procedez cu acest popor? Intenționează să mă omoare cu pietre în scurt timp!” **5**Iahve i-a răspuns lui Moise: „Du-te înaintea poporului. Să vină împreună cu tine și câțiva dintre bătrânii consilieri ai lui Israel. Să iei în mână toiagul cu care ai lovit Nilul; și să mergi mai departe. **6**Eu voi sta acolo, înaintea ta, la (*acea*) stâncă numită Horeb. Să lovești stânca; și va ieși apă din ea. Astfel, poporul va avea ce să bea.” Moise a făcut exact cum i se poruncise, acționând sub privirile bătrânilor consilieri ai lui Israel. **7**El a numit acel loc „Masa și Meriba”; pentru că acolo israelienii s-au certat și L-au testat pe Iahve, zicând: „Oare acționează Iahve pentru noi, sau împotriva noastră?” **8**Apoi a venit Amalec (*împreună cu poporul lui*) la Refidim; și s-a luptat cu Israel. **9**Moise i-a zis lui Iosua: „Alege câțiva oameni dintre noi și du-te să te lupți cu Amalec. Mâine voi sta pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână.” **10**Iosua a făcut exact cum i-a spus Moise. El s-a luptat cu Amalec, în timp ce Moise, Aaron și Hur au urcat pe vârful dealului. **11**Când Moise își ținea mâinile sus, Israel avea o mai mare forță (*în luptă*); iar când el își lăsa mâinile jos, Amalec avea mai mare forță (*decât Israel*). **12**După un timp, mâinile lui Moise au obosit. Atunci Aaron și Hur au luat o piatră și l-au așezat pe ea. Apoi au început să îi sprijine mâinile, stând unul într-o parte și iar altul în cealaltă parte. Astfel, mâinile lui Moise au rămas ridicate până la apusul soarelui. **13**Iosua a învins pe Amalec și poporul acestuia, omorându-i cu sabia. **14**Atunci Iahve i-a zis lui Moise: „Scrie într-o carte pe care să o ții ca amintire; și citește apoi (*ce ai scris*) în auzul lui Iosua: «Voi șterge de sub cer pe

Amalec!»” **15**Moise a construit un altar; și l-a numit „Iahve este steagul meu”, **16**pentru că zisese: „Din cauza mâinii pe care a ridicat-o împotriva tronului lui Iahve, El se va lupta cu Amalec din generație în generație!” **18** Ietro – preotul din Midian – socrul lui Moise, a auzit (*vorbindu-se*) despre tot ce făcuse Dumnezeu atât pentru Moise, cât și pentru poporul Lui numit Israel, pe care Iahve îl scosese din Egipt. **2**Soția lui Moise numită Sefora, fusese trimisă acasă la Ietro. Dar el a adus-o înapoi **3**împreună cu cei doi fii ai ei. Unul se numea Gherșom – pentru că Moise zisese: „Locuiesc ca străin aici; sunt într-o țară străină.”; **4**iar celălalt se numea Eliezer – pentru că Moise zisese: „Dumnezeul tatălui meu mi-a asigurat ajutorul de care am avut nevoie; și m-a scăpat de sabia lui Faraon.” **5**Ietro – socrul lui Moise – a ajuns în deșertul unde Moise se stabilise (*temporar*) împreună cu tabăra: lângă muntele lui Dumnezeu. Venind acolo, i-a adus împreună cu el pe fiii lui Moise și pe soția acestuia. **6**Ietro l-a anunțat pe Moise, trimitându-i următorul mesaj: „Eu – socrul tău, Ietro – vin la tine împreună cu soția ta și cu fiii ei.” **7**Moise s-a dus să își întâmpine socrul. S-a aplecat înaintea lui și l-a sărutat. S-au întrebat unul pe altul despre cum a trăit fiecare în timpul cât nu au mai locuit împreună; și au intrat în cort. **8**Apoi Moise i-a relatat socrului lui tot ce a făcut Iahve (*împotriva*) lui Faraon și (*împotriva*) egiptenilor acționând pentru cauza lui Israel, toate adversitățile suportate de ei pe drum și cum i-a eliberat El. **9**Ietro s-a bucurat când a auzit despre tot binele pe care Iahve îl făcuse poporului Israel și că l-a scăpat de sclavia egiptenilor. **10**Ietro a zis: „Să fie binecuvântat Iahve, Cel care v-a scăpat de exploatarea egiptenilor și a faraonului. **11**Acum știu că Iahve este mai mare decât toți zeii (*lor*); pentru că în fiecare situație în care egiptenii s-au comportat cu aroganță față de Israel, El a fost superior lor!” **12**Ietro – socrul lui Moise – a oferit (*ca recunoștință*) lui Dumnezeu (*pe altar*) sacrificii din animale pe care le-a ars integral. Aaron a venit împreună cu toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, ca să servească masa împreună cu socrul lui Moise înaintea lui Dumnezeu. **13**În următoarea zi, Moise s-a dus să judece cauzele poporului. Și tot acel popor a stat în jurul lui de dimineața până seara. **14**Când socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor, l-a întrebat: „Ce faci acolo cu acest popor? De ce stai singur, iar tot poporul te înconjoară de dimineața până seara?” **15**Moise a răspuns socrului lui: „Procedez așa pentru că poporul vine la mine și solicită ajutor în legătură cu lucrurile despre care ne vorbește Dumnezeu. **16**Când au ceva neclar, ei vin la mine ca să îi judec. Și eu le spun care sunt poruncile și legile lui Dumnezeu (*pentru situația lor*).” **17**Socrul lui Moise i-a zis: „Ce faci tu nu este bine. **18**Te epuizezi singur; și în același timp obosești și poporul care stă acolo împreună cu tine. Această responsabilitate este prea mare pentru tine. Nu vei putea să lucrezi bine singur. **19**Ascultă-mă: îți voi da un sfat; și Dumnezeu să fie cu tine! Stai înaintea lui Dumnezeu pentru popor și prezintă-I cauzele acestuia. **20**Învață-i poruncile și legile Lui, arătându-le drumul pe care trebuie să meargă și cum să procedeze. **21**Caută în popor oameni competenți, care se tem de Dumnezeu, demni de încredere și care urăsc câștigul necinstit. Pune-i să

fie conducători pentru mie de oameni, pentru o sută de oameni, pentru cincizeci de oameni și pentru zece oameni. ²²Ei să slujească permanent ca judecători ai poporului; și să aducă înaintea ta orice caz (*mai*) complicat. Dar cazurile simple să le judece ei personal. Astfel, îți va fi mai ușor; pentru că ei vor realiza acest lucru acționând împreună cu tine. ²³Dacă vei face cum ți-am propus și dacă Dumnezeu îți va porunci să procedezi așa, îți vei putea îndeplini datoriile; și tot poporul va merge liniștit la locul lui.” ²⁴Moise a ascultat de socrul lui; și a făcut tot ce i-a zis el. ²⁵A ales oameni competenți din tot Israelul, pe care i-a desemnat să fie conducători ai poporului. Ei conduceau grupuri formate din o mie, o sută, cincizeci și zece oameni. ²⁶Judecau permanent cauzele poporului. Veneau la Moise doar când aveau cazuri (*mai*) complicate; dar pe cele simple le judecau ei personal. ²⁷Apoi Moise a oferit socrului lui posibilitatea să se întoarcă în țara de unde venise.

19 După trei luni de la ieșirea israelienilor de pe teritoriul Egiptului, ei au ajuns în deșertul Sinai. ²După ce plecaseră din Refidim, au intrat în deșertul Sinai; și și-au stabilit (*temporar*) tabăra în acel deșert, în fața muntelui. ³Moise a urcat la Dumnezeu; pentru că Iahve l-a chemat de pe munte; și i-a zis: „Să vorbești urmașilor lui Iacov. Să le spui israelienilor astfel: ⁴«Ați văzut ce le-am făcut egiptenilor, cum v-am purtat pe aripi de vulturi și v-am adus aici la Mine. ⁵Acum, dacă veți trăi așa cum vă voi spune și veți respecta legământul Meu, dintre toate popoarele, (*doar*) voi veți fi ai Mei; pentru că tot pământul Îmi aparține. ⁶Veți fi un regat al Meu format din preoți; și veți forma o națiune sfântă.» Acestea sunt cuvintele pe care trebuie să le spui israelienilor!” ⁷Moise s-a întors, a convocat bătrânii consilieri și le-a prezentat toate cuvintele pe care i le spusese Iahve ca porunci. ⁸Atunci tot poporul i-a răspuns: „Vom face tot ce a zis Iahve!” Moise a prezentat lui Iahve răspunsul poporului. ⁹Atunci Iahve i-a zis lui Moise: „Voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca poporul să audă când îți vorbesc și să aibă permanent încredere în tine.” Atunci când Moise l-a spus lui Iahve răspunsul poporului, ¹⁰El i-a mai zis: „Du-te la popor și sfințește-l azi și mâine. Fiecare să își spele hainele; ¹¹și astfel să se pregătească pentru a treia zi. Pentru că atunci Iahve va coborî pe muntele Sinai în fața întregului popor. ¹²Să stabilești în jur(*ul muntelui*) niște limite pentru popor; și să îi spui: «Fiți atenți să nu vă urcați pe munte și nici să nu îi atingeți zonele de la baza lui. Oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea!» ¹³Nici măcar cu o mână să nu fie atins! Dacă-l va atinge cineva, să fie omorât cu pietre sau cu săgeți; indiferent că va fi om sau animal, să moară! Atunci când va suna goarna, poporul să se apropie de munte.” ¹⁴Moise a coborât de pe munte la popor. A sfințit poporul; iar oamenii și-au spălat hainele. ¹⁵Moise a zis celor care formau poporul: „Fiecare dintre voi să fie pregătit pentru a treia zi; până atunci, nimeni să nu aibă relații intime cu soția lui!” ¹⁶În a treia zi dimineța, au fost tunete și fulgere; iar muntele era acoperit de un nor gros. Goarna suna cu o intensitate atât de mare, încât tot poporul din care era formată tabăra, tremura. ¹⁷Moise a scos poporul din tabără ca să Îl întâmpine pe Dumnezeu. Oamenii au stat în apropiere de baza muntelui. ¹⁸Muntele Sinai era acoperit cu fum, pentru că Iahve coborâse pe el

în forma (*fizică a*) unui foc. Fumul care se ridica, era ca cel produs de un cuptor (*arzând*); și tot muntele se cutremura cu mare intensitate. **19**În timp ce goarna suna din ce în ce mai tare, Moise vorbea, iar Dumnezeu îi răspundea cu voce audibilă. **20**Iahve a coborât pe vârful muntelui Sinai. El l-a chemat pe Moise pe vârful muntelui; iar Moise a urcat acolo. **21**Apoi Iahve i-a zis: „Coboară și avertizează poporul să nu se apropie să privească spre Iahve; altfel, există pericolul să moară mulți dintre ei. **22**Chiar și preoții care se apropie de Iahve, trebuie să se sfințească; pentru că numai așa nu îi va distruge (*și pe ei*).” **23**Moise a răspuns lui Iahve: „Poporului nu i se permite să se apropie de muntele Sinai; pentru că Tu ne-ai avertizat zicând: «Pune limite în jurul muntelui și păstrează-l sfânt.»” **24**Iahve i-a zis: „Coboară și adu-l aici împreună cu tine pe Aaron. Dar să nu permiți nici preoților și nici poporului să se apropie și să urce la Iahve; ca să nu îi distrugă!” **25**Moise a coborât la oamenii care formau poporul; și a vorbit cu ei. **20** Apoi Dumnezeu a pronunțat toate aceste cuvinte: **2**„Eu sunt Dumnezeul tău numit Iahve, Cel care te-a scos de pe teritoriul Egiptului – «din casa» unde ai fost sclav. **3**Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine! **4**Să nu îți faci vreun idol reprezentând ceva de sus din cer, de jos de pe pământ sau din apele de sub pământ. **5**Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; pentru că Eu, Iahve – Dumnezeul tău – sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc copiii pentru păcatul părinților lor până la a treia și a patra generație a celor care Mă urăsc. **6**Dar manifest bunătate față de cei care Mă iubesc și care respectă poruncile Mele; și Mă comport așa până la a mia generație a lor. **7**Să nu folosești numele lui Iahve – al Celui care este Dumnezeul tău – într-un mod care să Îl dezonoreze; pentru că Iahve nu va lăsa nepedepsit pe cel care va desconsidera numele Lui. **8**Amintește-ți de ziua Sabatului, ca să o sfințești! **9**Să lucrezi șase zile și să îți faci toate lucrările tale; **10**dar (*fiecare*) a șaptea zi este Sabatul Dumnezeului tău care se numește Iahve. Atunci să nu faci nicio lucrare (*ca în celelalte șase zile*). Să nu lucreze nimic nici fiul tău sau fiica ta, nici sclavul tău, nici sclava ta, nici vitele tale și nici străinul care locuiește în orașul tău. **11**Pentru că în șase zile a făcut Iahve cerul, pământul, marea și tot ce există în aceste medii; dar în a șaptea zi, El s-a odihnit. Acest fapt explică de ce a binecuvântat Iahve a șaptea zi; și a sfințit-o. **12**Respectă-ți tatăl și mama; pentru ca să trăiești mult timp în țara pe care ți-o va da Dumnezeul tău care se numește Iahve! **13**Să nu comiți crimă! **14**Să nu comiți adulter! **15**Să nu furi! **16**Să nu faci declarații false împotriva semenului tău! **17**Să nu dorești însușirea (*într-un mod necinstit a lucrurilor care aparțin*) casei semenului tău. Să nu dorești să ai ca soție pe cea care este deja soția semenului tău. Să nu dorești să îți însușești (*într-un mod necinstit*) sclavul sau sclava lui, boul sau măgarul lui și nici vreun alt lucru care este proprietatea semenului tău!” **18**Tot poporul auzea tunetele și vedea fulgerele; iar muntele fumea. În tot acest timp se auzea și sunetul goarnei, iar poporul tremura de frică și stătea la depărtare. **19**Ei i-au zis lui Moise: „Vorbește-ne doar tu! Să nu ne mai vorbească Dumnezeu; pentru că vom muri!” **20**Moise a răspuns poporului: „Aveți curaj; pentru că Dumnezeu a

venit doar ca să vă testeze, să aveți în voi frica de El și astfel, să evitați să păcătuiți!” ²¹Poporul stătea la depărtare, în timp ce Moise s-a apropiat de zona cu ceață densă unde era Dumnezeu. ²²Iahve i-a zis lui Moise: „Să vorbești israelienilor spunându-le: «Voi personal ați văzut că v-am vorbit din cer. ²³Să nu vă faceți zei de argint și nici zei de aur pe care să îi considerați asemănători Mie! ²⁴Să Îmi construiți un altar de pământ. Acolo să puneți animalele voastre care vor fi sacrificate și arse integral. Tot pe el să vă puneți oile și boii pentru sacrificiile de pace. În orice loc în care veți invoca numele Meu, voi veni și vă voi binecuvânta. ²⁵Dacă-Mi veți face un altar de piatră, să nu îl construiți din pietre cioplite; pentru că atunci când veți pune dalta pe piatră, o veți profana. ²⁶Să nu vă urcați la altarul Meu pe trepte, pentru ca să nu vi se vadă partea neacoperită a corpului înaintea lui.»” **21** „Acestea sunt legile pe care trebuie să le prezinți înaintea lor: ²«Dacă vei cumpăra un sclav evreu, el să te slujească pe o perioadă de șase ani; dar în al șaptelea an, să îl eliberezi fără să îți plătească nimic. ³Dacă venise singur, va putea să plece singur. Dacă era căsătorit, să plece și soția lui împreună cu el. ⁴Dacă stăpânul lui i-a dat o soție care i-a născut fii sau fiice, soția și copiii ei să rămână proprietatea stăpânului; iar el (*poate*) să plece singur.» ⁵Dar este posibil ca sclavul să zică: «Îmi iubesc stăpânul, soția și copiii. Nu doresc să plec (*doar*) ca să fiu liber.» ⁶Atunci stăpânul să îl apropie de ușă sau de tocul acesteia; și în prezența judecătorilor, să îi găurească lobul urechii cu un obiect ascuțit. Astfel, el va sluji (*acelui stăpân*) toată viața lui. ⁷Dacă cineva își vinde fata ca slujitoare, ea nu va fi eliberată ca în cazul sclavilor. ⁸Și dacă nu va fi agreată de stăpânul care a luat-o în proprietatea lui, acesta trebuie să accepte ca ea să fie răscumpărată. Nu va avea dreptul să o vândă unui străin, pentru că el deja va fi încălcat regulile referitoare la ea. ⁹Dacă o va da fiului lui, va trebui să se comporte cu ea ca și cu o fiică. ¹⁰Dacă își va lua altă soție, nu i se va permite să îi scadă nimic din hrana, îmbrăcămintea și celelalte lucruri care decurg din calitatea ei de soție. ¹¹Dacă îi va scădea din aceste trei drepturi, atunci ea va putea să plece de la el fără nicio despăgubire și fără să îi plătească argint. ¹²Oricine lovește pe un om și îl omoară, trebuie să fie pedepsit cu moartea. ¹³Dacă nu a acționat în mod intenționat, ci Dumnezeu a permis să se întâmple așa, îi voi pregăti un loc unde să poată fugi. ¹⁴Dacă cineva omoară într-un mod perfid pe semenul lui, să îl iei chiar și de la altarul Meu; și să îl omori! ¹⁵Oricine își lovește tatăl sau mama, trebuie să fie pedepsit cu moartea. ¹⁶Cine răpește un om și îl vinde sau este surprins ținându-l sechestrat – trebuie să fie pedepsit cu moartea. ¹⁷Cel care își blestemă tatăl sau mama, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁸Este posibil ca doi oameni să se certe; și unul să îl lovească pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul. Dacă cel lovit nu va muri, ci va fi obligat să stea la pat, ¹⁹cel care l-a lovit să nu fie pedepsit; pentru că cel rănit va avea posibilitatea să se ridice de pe pat după un timp și să umble pe afară ajutat de toiagul lui. Dar va trebui să îl despăgubească pe cel rănit pentru daunele din perioada de invaliditate și să îl îngrijească până când se va vindeca. ²⁰Dacă un stăpân va lovi cu bățul un sclav sau o sclavă, iar unul dintre ei va muri

imediat, stăpânul să fie pedepsit. ²¹Dar dacă sclavul își revine după o zi sau după două zile, stăpânul să nu fie pedepsit; pentru că este (*cumpărat cu*) argintul lui. ²²Dacă doi oameni vor fi într-un conflict unul cu celălalt și vor lovi o femeie însărcinată făcând-o să nască înainte de termen fără nicio altă consecință negativă, vinovatul să fie pedepsit exact cum cere soțul femeii, plătind atât cât vor decide judecătorii. ²³Dar dacă se va întâmpla (*femeii*) ceva rău, vei da viață pentru viață, ²⁴ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, ²⁵arsură pentru arsură, rană pentru rană și vânătaie pentru vânătaie! ²⁶Dacă un stăpân va lovi în ochi vreun sclav sau vreo sclavă și determină pe vreunul să își piardă ochiul, sclavul sau sclava să primească eliberarea ca despăgubire pentru (*acel*) ochi. ²⁷Dacă stăpânul va determina căderea unui dinte al vreunui sclav sau al vreunei slave, oricare dintre ei să fie eliberat ca despăgubire pentru dintele lui. ²⁸Dacă un bou va împunge și va omorî astfel un bărbat sau o femeie, boul să fie omorât cu pietre. Carnea lui să nu fie mâncată; iar proprietarul bouului să nu fie pedepsit. ²⁹Dar dacă se știa că boul are obiceiul să împungă, iar proprietarul lui a fost avertizat și totuși nu l-a închis, atunci când boul va omorî un bărbat sau o femeie, să fie omorât cu pietre; iar proprietarul lui să fie pedepsit cu moartea. ³⁰Dacă proprietarului i se va cere să plătească pentru ca să fie lăsat să mai trăiască, să achite tot ce i se va pretinde pentru răscumpărarea vieții lui. ³¹Aceeași lege să fie aplicată în cazul proprietarului aceluși bou care va împunge un băiat sau o fată. ³²Dacă boul va împunge un sclav sau o sclavă, proprietarul să plătească stăpânului sclavilor treizeci de șecheli de argint; iar boul să fie omorât cu pietre. ³³Este posibil ca un om să facă o groapă și să nu o acopere. Apoi un bou sau un măgar cade în ea. ³⁴Atunci, cel care a făcut groapa să rămână cu animalele moarte; și va fi obligat să îl despăgubească pe proprietarul acelor animale plătindu-i argint pentru ele. ³⁵Dacă boul unui om va împunge boul altuia și cel împuns moare, atunci proprietarii lor să vândă boul viu și să împartă argintul obținut din vânzarea lui. Apoi să împartă și boul mort. ³⁶Dar, dacă se știa că acel bou are obiceiul să împungă, iar proprietarul lui nu l-a închis, el să dea un bou viu în locul bouului mort, iar cel mort să îi rămână lui. **22** Dacă un om fură un bou sau o oaie și apoi taie acel animal ori îl vinde, să dea înapoi cinci boi pentru fiecare bou (*furat*) și patru oi pentru fiecare oaie (*furată*). ²Dacă hoțul este surprins furând și apoi este lovit mortal, cel care l-a lovit nu va fi vinovat de moartea lui. ³Dar dacă primește lovitura (*mortală*) după răsăritul soarelui, atunci cel care l-a lovit va fi vinovat că l-a omorât. Hoțul care va fi prins (*furând*), trebuie să restituie datoria (*stabilită pentru cazul lui*). Dacă nu are ce să dea, să fie vândut ca sclav. Și astfel, să poată plăti ce furase. ⁴Dacă acel animal, indiferent că este bou, măgar sau oaie, va fi găsit viu în proprietatea hoțului, el să plătească dublu (*pentru fapta lui*). ⁵Dacă un om își lasă turma să pască pe un teren agricol ori într-o vie, sau le permite vitelor să facă daune în terenul agricol al altuia, să dea ca despăgubire ce va produce mai bun terenul lui agricol sau via lui. ⁶Dacă se declanșează un foc care aprinde spinii și apoi incendiază grâul adunat în snopi, grâul aflat încă în picioare sau întreg terenul agricol al cuiva,

cel care a aprins focul să plătească întreaga pagubă. ⁷Este posibil ca un om să dea pentru păstrare semenului lui, argint sau alte bunuri care sunt apoi furate din casa lui. Dacă este prins, cel care le-a furat trebuie să plătească dublu. ⁸Dacă hoțul nu este prins, stăpânul casei să fie anchetat de judecători, ca să se descopere dacă nu și-a însușit el bunurile semenului lui. ⁹În orice dispută cu privire la un bou, un măgar, o îmbrăcăminte sau orice alt lucru pierdut despre care cineva spune: 'Este al meu', să veniți cu cei doi în fața judecătorilor pentru cercetări. Acela care va fi condamnat de judecători, să plătească celuilalt dublu. ¹⁰Pentru cazul în care un om dă cuiva pentru păstrare un măgar, un bou, o oaie sau orice alt animal căruia i se întâmplă să moară, să se îmbolnăvească sau să fie luat de la el fără să vadă cineva, ¹¹să se facă un jurământ în numele lui Iahve între cele două părți. Acela căruia i se dăduse animalul pentru păstrare, va declara că nu și-a însușit bunurile celuilalt. Proprietarul acelor bunuri va accepta jurământul; iar celălalt nu va fi dator să îi restituie nimic. ¹²Dacă animalul a fost furat de la el, trebuie să îl restituie stăpânului lui. ¹³Dacă a fost sfâșiat de animale sălbatice, să fie adus corpul mort al animalului, ca dovadă; iar cel care îl primise ca să îl păstreze, nu trebuie să restituie nimic. ¹⁴Atunci când cineva ia ca împrumut un animal de la semenul lui, iar animalul se lovește sau moare în lipsa stăpânului, cel care l-a luat astfel, va trebui să dea altul viu în locul lui (*și fără defect*). ¹⁵Dacă stăpânul a fost prezent (*când s-a întâmplat acel accident*), nu va putea fi obligat să i-l înlocuiască. Dacă animalul a fost închiriat, prețul chiriei va compensa pierderea lui. ¹⁶Dacă un om înșală o fecioară care nu este logodită și întreține relații sexuale cu ea, va trebui să îi plătească zestrea și să o ia ca soție pentru el. ¹⁷Dacă tatăl ei refuză să i-o dea ca soție, el îi va plăti în argint prețul zestreii unei fecioare. ¹⁸Pe vrăjitoare să nu o lași să trăiască! ¹⁹Oricine va avea relații sexuale cu un animal, să fie imediat pedepsit cu moartea. ²⁰Oricine oferă sacrificii zeilor și nu lui Iahve, să fie distrus! ²¹Să nu îl exploatezi fără milă pe cel care este străin (*în poporul tău*); și să nu îi faci rău. Pentru că și voi ați fost străini pe teritoriul Egiptului. ²²Să nu exploatezi pe văduvă sau pe orfan. ²³Dacă îi vei exploata și ei vor striga cerând ajutor de la Mine, Eu voi răspunde solicitării lor. ²⁴Atunci se va declanșa mânia Mea; și vă voi omorî cu sabia. Soțiile voastre vor ajunge văduve, iar copiii voștri vor deveni orfani. ²⁵Dacă împrumuți argint vreunui om din poporul Meu care este în criză de bani, să nu te comporți cu el ca un cămătar cerându-i dobândă atunci când îți va restitui datoria. ²⁶Dacă îi iei semenului tău haina ca garanție, să i-o dai înapoi înainte să apună soarele; ²⁷pentru că acea manta este singura lui haină cu care își învelește corpul (*atunci când doarme*). Altfel, cu ce se va înveli când se va culca? Dacă semenul tău strigă cerând ajutor de la Mine, Eu îi voi asculta cererea, pentru că sunt milos. ²⁸Să nu Îl defăimezi pe Dumnezeu și să nu îl blestemi pe conducătorul poporului tău. ²⁹Să nu întârzii să îmi oferi (*pe altar*) ca sacrificiu acele fructe care se coc primele atât în recoltele tale, cât și în via ta. În același timp, pretind să Îmi dai pe primul născut dintre fiii tăi. ³⁰Să faci același lucru cu primul născut între boii tăi și între oile tale: șapte zile, el să rămână cu mama lui; iar în a opta zi, să Mi-l

oferi (*ca sacrificiu*). **31**Să fiți niște oameni sfinți, dedicați Mie. Să nu mâncați niciun fel de carne sfâșiată de animalele sălbatice de pe câmp, ci să o aruncați câinilor. **23** Să nu propagi minciuni. Să nu fii complice cu cel rău făcând declarații mincinoase (*care să îl favorizeze*). **2**Să nu urmezi exemplul celor mulți atunci când aceștia fac ce este rău. Prin declarațiile tale făcute la judecată, să nu susții (*neapărat*) cauza celor mulți, afectând dreptatea; **3**și nici să nu îl favorizezi (*din milă*) pe cel sărac în timpul judecării lui. **4**Dacă întâlnești boul sau măgarul rătăcit al dușmanului tău, să i-l duci înapoi. **5**Dacă vezi măgarul celui care te urăște căzut sub greutatea lucrurilor puse pe el, să nu îl lași acolo; ci să îl ajuți să le ia de pe animal. **6**Să nu iei decizii greșite, făcând nedreptate săracului atunci când este judecat. **7**Evită să pronunți sentințe greșite; și să nu îl omori (*prin ele*) pe cel nevinovat sau pe cel corect. [Pentru că niciodată Eu nu îl voi considera corect pe cel care este vinovat.] **8**Să nu iei mită; pentru că ea orbește pe cei care în mod normal au abilitatea de a vedea realitatea; și astfel, ei denaturează declarațiile celor corecți. **9**Să nu îl exploatezi pe străin. Voi înțelegeți ce înseamnă să fii străin; pentru că ați avut acest statut în Egipt. **10**Șase ani să semeni semințe în pământ și să aduni recoltele care vor crește pe el; **11**dar în al șaptelea an să îl lași să se odihnească neșemănat. Să procedezi așa pentru ca săracul din poporul tău să poată mânca (*ce va produce el fără să fie lucrat*); și ce mai rămâne, să poată fi mâncat de animalele sălbatice. Să faci la fel în cazul viei și al măslinilor. **12**Să lucrezi șase zile, iar în a șaptea zi să te odihnești. Astfel, se va putea odihni atât boul și măgarul tău, cât și sclavul născut în casa ta împreună cu străinul care există acolo. **13**Să respecti tot ce ți-am spus! Să nu invoci numele altor (*dumne*)zei. Aceste nume să nu fie pronunțate cu gura ta! **14**De trei ori pe an să ai sărbători în cinstea Mea. **15**Să faci Sărbătoarea Turtelor. Așa cum ți-am poruncit, șapte zile să mănânci turte, în acea perioadă de timp (*când va fi sărbătoarea*), adică în luna Abib; pentru că atunci ai plecat din Egipt. Nimeni să nu se prezinte înaintea Mea cu mâinile goale! **16**Să respecti Sărbătoarea Recoltei prin care vei celebra apariția primelor rezultate ale muncii tale din tot ce ai semănat în pământ. Să respecti Sărbătoarea Culesului Recoltelor, la sfârșitul anului, atunci când vei strânge de pe câmp rezultatul muncii tale (*agricole*). **17**De trei ori pe an, bărbații să se prezinte înaintea Dumnezeului tău numit Iahve. **18**Să nu aduci (*pe altar*) sângele sacrificiului (*unui animal*) dedicat Mie împreună cu pâine crescută sub efectul drojdiei; nici să nu lași ca grăsimea de la sărbătoarea Mea să rămână (*acolo, pe altar*) până dimineața. **19**Să aduci în casa lui Iahve care este Dumnezeul tău, primele fructe ale recoltelor crescute din pământ. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui. **20**Eu voi trimite un înger înaintea ta, ca să te păzească pe drum și să te ducă în locul pe care l-am pregătit. **21**Fii atent la el și ascultă ce îți va spune. Nu te revolta împotriva lui. Dar dacă vei protesta, nu îți va ierta păcatul; pentru că numele Meu este în el. **22**Dacă îl vei asculta și vei face tot ce îți voi spune (*prin el*), Eu voi fi dușmanul dușmanilor tăi și adversarul celor care ți se opun. **23**Când îngerul Meu va merge înaintea ta și te va conduce la amoriți, la hitiți, la

periziți, la canaaniți, la hiviți și la iebusiți, Eu îi voi distruge. ²⁴Dar tu să nu te apleci înaintea zeilor lor; și să nu li te închini. Să nu faci ce fac aceste popoare (*în fața lor*); ci să îi distrugi total și să le dărâmi pietrele (*considerate*) sacre. ²⁵Tu să te închini (*doar*) lui Iahve care este Dumnezeuul tău. Dacă acesta va fi comportamentul tău, Eu îți voi binecuvânta atât pâinea, cât și apa; și voi îndepărta boala din mijlocul (*poporului*) tău. ²⁶Nicio femeie din țară nu va pierde sarcina și niciuna nu va fi sterilă. Voi face ca numărul zilelor tale să fie complet. ²⁷Voi trimite teroarea Mea înaintea ta; și voi distruge toate popoarele la care vei ajunge. Voi face ca toți dușmanii tăi să fugă din fața ta. ²⁸Voi trimite înaintea ta niște viespi care îi vor alunga pe hiviți, pe canaaniți și pe hitiți. ²⁹Totuși nu îi voi determina să dispară într-un singur an, pentru că țara ar rămâne fără locuitori; și atunci s-ar înmulți în mod nepermis de mult animalele sălbatice de pe câmp. ³⁰Îi voi alunga din fața ta în mod progresiv, până vei crește ca număr și îți vei putea subordona țara. ³¹Îți voi extinde teritoriul care va fi de la Marea Roșie până la Marea Filistenilor și de la deșert până la râu; pentru că Eu îi voi face pe locuitorii țării să ajungă prizonierii tăi. Și îi voi alunga din fața ta. ³²Tu să nu ratifici niciun legământ cu ei și nici cu zeii lor. ³³Să nu le permiți să locuiască în țara (*care va fi a*) ta, pentru ca ei să nu te determine să păcătuiești împotriva Mea (*urmându-le exemplul*). Dacă te vei închina înaintea zeilor lor, aceasta va fi o capcană pentru tine!” **24** Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Mergeți spre (*locul de unde vorbește*) Iahve: tu, Aaron, Nadab, Abihu și șaptezeci de bărbați dintre bătrânii consilieri ai lui Israel. Și să vă închinați (*Mie*) de la distanță. ²Apoi doar Moise să se apropie de Iahve. Ceilalți să nu vină aproape; iar poporul să nu urce împreună cu el.” ³Moise s-a întors și a spus poporului toate cuvintele și toate poruncile lui Iahve. Întregul popor a răspuns în același timp: „Vom face tot ce a zis Iahve.” ⁴Moise a scris toate cuvintele lui Iahve. Apoi s-a sculat dimineață devreme, a construit un altar la baza muntelui și a așezat în poziție verticală douăsprezece pietre – câte una pentru fiecare dintre cele douăsprezece triburi ale lui Israel. ⁵A trimis niște tineri din popor care au oferit (*lui Iahve, pe acel altar,*) animale arse integral. Tot acolo au înjunghiat boi pe care i-au dedicat ca sacrificii de pace în cinstea lui Iahve. ⁶Moise a luat jumătate din acea cantitate de sânge și a turnat-o într-un vas. Celălalt sânge l-a stropit pe altar. ⁷Apoi el a luat „Cartea” Legământului și a citit-o în auzul întregului popor. Israelienii au zis: „Vom face tot ce a spus Iahve și vom asculta de El!” ⁸Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: „Acesta este sângele care ratifică legământul făcut între Iahve și voi pe baza tuturor acestor cuvinte.” ⁹Apoi Moise a plecat împreună cu Aaron, cu Nadab, cu Abihu și cu cei șaptezeci de bărbați dintre bătrânii consilieri ai lui Israel. ¹⁰Ei L-au văzut pe Dumnezeuul lui Israel. Sub picioarele Lui era ceva care semăna cu o lucrare făcută din piatră de safir, așa cum este cerul senin. ¹¹Dumnezeu nu a omorât (*atunci*) pe niciunul dintre conducătorii israelienilor. Ei L-au văzut pe Dumnezeu; și totuși au mâncat și au băut. ¹²Iahve i-a zis lui Moise: „Urcă la Mine pe munte și așteaptă acolo. Îți voi da niște table de piatră cu legea și poruncile pe care

le-am scris pentru ei, ca să le învețe.” ¹³Moise era acolo împreună cu Iosua care îi slujea. El s-a ridicat și a urcat pe muntele lui Dumnezeu. ¹⁴Moise le-a zis bătrânilor consilieri ai poporului: „Așteptați-ne aici până ne vom întoarce. Aaron și Hur vor rămâne cu voi; iar dacă va avea cineva vreun lucru pe care nu îl înțelege, să meargă la ei.” ¹⁵Moise a urcat pe munte; și norul a acoperit muntele. ¹⁶Gloria lui Iahve a venit pe muntele Sinai; și a fost acoperit de (*acel*) nor șase zile. În a șaptea zi, Iahve l-a chemat pe Moise din nor. ¹⁷Israelienii au văzut gloria lui Iahve în forma fizică a unui foc distrugător care ardea pe vârful muntelui. ¹⁸Moise a intrat în nor și a urcat pe munte. El a rămas acolo patruzeci de zile și patruzeci de nopți. **25** Iahve i-a zis lui Moise: ²„Spune israelienilor să participe fiecare cu o donație; să o primiți pentru Mine de la fiecare om care o va face cu plăcere. ³Donațiile pe care le vei primi de la ei, pot fi sub formă de: aur, argint, bronz, ⁴fire colorate albastru, roșu-închis și roșiatic; fir de in subțire, păr de capră, ⁵piei de berbeci vopsite în roșu, piei de vițel de mare, lemn de salcâm, ⁶ulei folosit pentru iluminat, parfumuri pentru uleiul dedicării în slujbă și pentru tămâia parfumată. ⁷Mai pot fi donate pietre de onix și pietrele care vor fi folosite pentru tunică și pentru vestă. ⁸Să-Mi faci un sanctuar; și Eu voi locui (*astfel*) în mijlocul lor. ⁹Să faceți Tabernacolul și lucrurile din el conform modelului pe care ți-l voi arăta. ¹⁰Să faceți un cufăr din lemn de salcâm. Acesta să aibă lungimea de doi coți și jumătate, iar lățimea și înălțimea lui să fie de un cot și jumătate. ¹¹Să îl poleiești cu aur curat la interior și pe exterior. Și să îi faci un chenar de aur care să îl înconjoare. ¹²Să faci prin turnare patru inele de aur pentru el, pe care să le fixezi la cele patru colțuri. Două inele să fie puse pe o parte și două inele pe cealaltă parte. ¹³Să faci niște bare din lemn de salcâm, pe care le vei polei cu aur. ¹⁴Să introduci acele bare prin inelele prinse de cele două părți ale cufărului, pentru ca acesta să poată fi transportat cu ajutorul lor. ¹⁵Barele să rămână în inelele cufărului; și să nu fie (*deloc*) scoase din ele. ¹⁶Să pui în acest cufăr Declarația pe care ți-o voi da. ¹⁷Apoi să faci un capac al achitării din aur curat. Acesta să fie lung de doi coți și jumătate și lat de un cot și jumătate. ¹⁸Să faci și doi heruvimi din aur bătut. Fiecare să fie poziționat la unul dintre cele două capete ale capacului achitării. ¹⁹Să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt. Când îi vei face la cele două capete ale capacului achitării, să formeze o singură piesă cu el. ²⁰Heruvimii să fie cu aripile întinse deasupra, umbrind astfel capacul achitării cu ele. Ei să stea unul în fața celuilalt. Fețele heruvimilor să fie întoarse înspre capacul achitării. ²¹Să așezi capacul achitării deasupra acestui cufăr; iar în el să pui Declarația pe care ți-o voi da. ²²Acolo, deasupra capacului achitării, între cei doi heruvimi care sunt pe Cufărul Declarației, mă voi întâlni cu tine și îți voi da toate poruncile pe care le vei transmite israelienilor. ²³Să faci o masă din lemn de salcâm. Ea să fie lungă de doi coți, lată de un cot și înaltă de un cot și jumătate. ²⁴Să o poleiești cu aur curat și să îi faci o margine de aur în jurul ei. ²⁵Să îi mai faci pe toate laturile o ramă care să aibă lățimea de o palmă și un chenar de aur care să o înconjoare. ²⁶Să faci mesei patru inele de aur, pe care le vei fixa în

cele patru colțuri: câte unul în dreptul fiecăruia dintre cele patru picioare ale ei. **27**Inelele care țin barele folosite la transportul mesei, să fie poziționate în apropierea cadrului. **28**Să faci barele pentru transportul mesei din lemn de salcâm; și să le poleiești cu aur. **29**Să faci farfurii și recipiente pentru tămâie, vase pentru păstrat lichide și cești cu care să torni lichidele dedicate ca sacrificii de băutură. Pe toate să le faci din aur curat. **30**Să pui pe masă pâinea reprezentativă (*pentru triburile lui Israel*), ca să fie permanent înaintea Mea. **31**Apoi să faci din aur curat un suport pentru sursele de lumină. Piciorul și «arborele» lui să fie din aur bătut. Cupele, bobocii și petalele să formeze o singură piesă cu el. **32**Din părțile lui laterale să iasă șase ramuri: trei ramuri ale suportului să fie într-o parte și trei ramuri în cealaltă parte. **33**Să se facă trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare având boboc și petale pe o ramură (*a suportului*). Acest model de trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare cu boboc și petale pe o ramură, vor fi făcute pe fiecare dintre cele șase ramuri care ies din suport. **34**Pe acest suport să fie făcute patru cupe executate în formă de floare de migdal cu boboci și cu petale. **35**Sub fiecare pereche de ramuri dintre cele șase care ies din suport, să fie câte un asemenea boboc. **36**Bobocii și ramurile să fie dintr-o singură bucată cu suportul pentru sursele de lumină. Totul să fie făcut din aur curat bătut. **37**Să faci șapte candelے pentru suport(*ul de lumină*). Ele să fie fixate deasupra, astfel încât să lumineze în față. **38**Uneltele folosite pentru sursele de lumină și tăvițele acestora să fie din aur curat. **39**Suportul pentru surse de lumină cu toate uneltele lui să fie făcute dintr-o cantitate de un talant de aur curat. **40**Reține că trebuie să faci totul conform modelului care ți-a fost arătat pe munte. **26** Să construiești Tabernacolul din zece draperii făcute din fir de in subțire răsucit, împletit cu fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic. Să faci pe ele heruvimi, lucrați în mod artistic. **2**Fiecare draperie să fie lungă de douăzeci și opt de coți și lată de patru coți. Toate draperiile să aibă aceleași dimensiuni. **3**Cinci dintre ele să fie prinse împreună; iar celelalte cinci să fie prinse și ele împreună. **4**La marginea draperiei exterioare din prima unire a lor, să faci niște butoniere din fir de culoare albastră. La fel să procedezi și pentru marginea draperiei exterioare de la a doua unire. **5**Să faci cincizeci de butoniere pe marginea draperiei din prima unire și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei din a doua unire a lor. Să procedezi astfel încât butonierele să se potrivească unele cu celelalte. **6**Să faci cincizeci de cârlige de aur; și cu acestea să prinzi draperiile unele de altele, astfel încât Tabernacolul să formeze un întreg. **7**Să faci și unsprezece draperii din păr de capră pentru acoperișul Tabernacolului. **8**Fiecare draperie să fie lungă de treizeci de coți și lată de patru coți; toate cele unsprezece draperii să aibă aceleași dimensiuni. **9**Să prinzi împreună cinci draperii, ca să formeze astfel o singură piesă; iar cu celelalte șase să faci altă unitate. Să îndoii a șasea draperie în fața cortului. **10**Să faci cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare din prima unire a lor și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare de la doua unire. **11**Să faci cincizeci de cârlige de bronz pe care să le introduci prin

butoniere; și să asamblezi părțile cortului, astfel încât acesta să formeze un întreg. **12**Partea care rămâne din draperiile cortului, adică jumătatea (*de draperie*) care va fi în plus, să atârne în zona din spatele Tabernacolului. **13**Să fie un cot într-o parte și un cot în cealaltă parte. Ce mai rămâne din lungimea draperiilor cortului, să atârne peste marginile lui, într-o parte și în cealaltă; și să fie astfel (*total*) acoperit. **14**Să mai faci pentru cort un acoperiș din piei de berbeci vopsite în roșu și un alt acoperiș exterior din piele de vițel de mare. **15**Să faci pentru Tabernacol niște scânduri drepte din lemn de salcâm. **16**Fiecare scândură să fie lungă de zece coți și lată de un cot și jumătate. **17**Fiecare să aibă câte două găuri pentru îmbinarea lor. Să faci toate aceste scânduri ale Tabernacolului identice. **18**Să tai douăzeci de scânduri pentru partea de sud a Tabernacolului. **19**Sub cele douăzeci de scânduri să faci patruzeci de postamente de argint, dintre care două să fie sub prima scândură cu cele două găuri ale ei pentru îmbinare; și două sub următoarea scândură cu cele două găuri pentru îmbinare. **20**Pentru partea de nord a Tabernacolului, să faci douăzeci de scânduri; **21**și patruzeci de postamente de argint: câte două sub fiecare scândură. **22**Pentru partea din spate a Tabernacolului, orientată spre Est, să faci șase scânduri. **23**Apoi să faci încă două scânduri pentru colțurile din spate ale Tabernacolului. **24**Acestea trebuie realizate din câte două bucăți, unite între ele de sus până jos. În partea de sus trebuie prinse cu un inel de metal. Să procedezi la fel pentru scândurile din ambele colțuri. **25**Vor fi astfel opt scânduri cu postamentele lor de argint. În total, vor fi șaisprezece postamente: câte două sub fiecare scândură. **26**Să faci apoi bare din lemn de salcâm; cinci dintre ele pentru cadrul primei părți a Tabernacolului, **27**cinci pentru cadrul celei de-a doua părți a Tabernacolului și cinci pentru cadrul din spate al acestuia care este orientat spre Est. **28**Bara din mijloc să treacă prin centrul cadrului, de la un capăt la celălalt. **29**Să poleiești cadrul cu aur; și să faci din aur inelele care țin barele poleite cu aur. **30**Să realizezi Tabernacolul conform modelului care ți-a fost arătat pe munte! **31**Să faci o draperie din fire având următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic, executată din fir de in subțire răsucit, cu heruvimi lucrați pe ea în mod artistic. **32**Să o prinzi pe patru stâlpi din lemn de salcâm poleiți cu aur care să aibă cârlige de aur. Ei vor fi fixați pe patru postamente de argint. **33**Să suspenzi draperia de cârlige; și să pui Cufărul Declarației în spatele draperiei. Draperia va despărți Locul Sfânt de Locul Foarte Sfânt. **34**Să pui capacul achitării peste Cufărul Declarației în Locul Foarte Sfânt. **35**Să pui masa înaintea de draperie, în partea de nord a Tabernacolului; iar suportul pentru sursele de lumină va fi pus în partea de sud, chiar în dreptul mesei. **36**Pentru intrarea în cort să faci o draperie având următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic. Ea va fi lucrată la gherghef din fir de in subțire răsucit. **37**Pentru această draperie să faci cinci stâlpi din lemn de salcâm, pe care să îi poleiești cu aur. Cârligele lor să fie tot de aur; și să torni pentru ei cinci postamente de bronz. **27** Să faci un altar din lemn de salcâm. El să fie lung de cinci coți și lat de cinci coți. Suprafața altarului să fie pătrată, iar înălțimea lui să fie de trei

coți. ²La cele patru colțuri ale altarului să faci niște coarne care să fie din aceeași bucată cu el. Apoi să îl poleiești cu bronz. ³Să îi faci atât recipiente pentru adunat cenușă, cât și lopeți, vase, furci și fârașe pentru cărbuni. Să faci din bronz toate aceste unelte ale altarului. ⁴Să îi faci și un grătar – tot din bronz. El să fie ca o rețea. Să torni patru inele de bronz. Fiecare dintre ele va fi pus la unul dintre cele patru colțuri ale grătarului. ⁵Să îl pui sub cadrul altarului, poziționat la jumătatea înălțimii acestuia. ⁶Apoi să faci bare pentru altar. Ele să fie din lemn de salcâm; și să le poleiești cu bronz. ⁷Barele să fie introduse prin inelele de pe laturile altarului, pentru ca să poată fi transportat. ⁸Altarul să fie făcut din scânduri, gol la interior: exact cum ți s-a arătat pe munte. ⁹Să faci curtea Tabernacolului astfel: în partea de sud, pe o distanță de o sută de coți, să pui draperii făcute din fir de in subțire răsucit. ¹⁰Cei douăzeci de stâlpi cu cele douăzeci de postamente ale lor să fie din bronz; iar cârligele stâlpilor și legăturile lor să fie din argint. ¹¹În partea de nord, pe o distanță de o sută de coți, să pui draperiile cu cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de postamente din bronz ale acestora. Cârligele stâlpilor și legăturile lor să fie făcute din argint. ¹²Pe lățimea curții, în partea de vest, să pui draperii pe o distanță de cincizeci de coți, susținute de cei zece stâlpi ai lor și cele zece postamente ale acestora. ¹³În partea de est, lățimea curții să fie de cincizeci de coți. ¹⁴Draperiile pentru una dintre părțile intrării să fie pe o distanță de cincisprezece coți, susținute de cei trei stâlpi ai lor împreună cu cele trei postamente ale acestora. ¹⁵În cealaltă parte să fie puse draperii pe o distanță de cincisprezece coți, susținute de cei trei stâlpi ai lor împreună cu cele trei postamente ale acestora. ¹⁶Pentru intrarea curții să fie o draperie lungă de douăzeci de coți, făcută din fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic. Se va folosi fir de in subțire răsucit, lucrat la gherghef. Această draperie va fi susținută de cei patru stâlpi ai ei care vor avea la bază cele patru postamente ale acestora. ¹⁷Toți stâlpii curții să aibă legăturile și cârligele din argint; iar postamentele lor să fie făcute din bronz. ¹⁸Curtea să fie lungă de o sută de coți, lată de cincizeci de coți și înaltă de cinci coți. Să fie înconjurată de draperii făcute din fir de in subțire răsucit și de postamente din bronz. ¹⁹Toate uneltele făcute pentru slujba din Tabernacol, toți stâlpii lui și toți stâlpii curții acestuia, să fie (*făcuți*) din bronz. ²⁰Să poruncești israelienilor să îți aducă pentru iluminat un ulei pur, făcut din măslină presate. Acesta trebuie să ardă în candelă; și astfel, sursele de lumină ale suportului, să lumineze permanent. ²¹Aaron și fiii lui să pregătească acest ulei în Cortul Întâlnirii, în prima parte a acestuia care înseamnă spațiul de până la draperia din fața Declarației. Uleiul să alimenteze sursele de lumină care trebuie să stea aprinse de seara până dimineața înaintea lui Iahve. Această poruncă trebuie respectată permanent; și este valabilă pentru toate generațiile israelienilor. **28** Dintre urmașii lui Israel, să aduci lângă tine pe fratele tău numit Aaron și pe fiii lui: Nadab și Abihu, Elazar și Itamar. Toți aceștia să fie preoți ai Mei. ²Fratelui tău, numit Aaron, să îi faci îmbrăcăminte sfântă, care să îi confere demnitate și să fie îi ca podoabă. ³Să vorbești cu toți

acei oameni capabili, pe care i-am umplut cu un spirit de înțelepciune; și ei să facă îmbrăcămintea lui Aaron, ca să fie sfințit și să îndeplinească slujba de preot pentru Mine. **4** Acestea sunt hainele pe care trebuie să le facă: o vestă, o tunică, o pelerină, o robă țesută (*cu ciucuri*), o tocă și o centură. Atunci când vor face această îmbrăcămintă sfântă pentru fratele tău numit Aaron și pentru fiii lui – pentru ca ei să îndeplinească slujba de preoți pentru Mine – **5** să folosească aur și fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire. **6** Să facă o tunică țesută cu aur, realizată din fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit. Să fie lucrată în mod artistic. **7** Ea să aibă cele două părți care acoperă umerii prinse la cele două margini ale acestora, astfel încât să fie unită cu ei. **8** Partea de la mijloc a tunicii care este prinsă de acestea, să fie făcută la fel, folosind aceleași materiale: aur și fire care să aibă culorile albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit. **9** Să iei două pietre de onix și să gravezi pe ele numele triburilor israelienilor: **10** șase dintre numele lor să fie scrise pe o piatră, iar celelalte șase pe cealaltă piatră, în ordinea în care s-au născut (*urmașii lui Iacov*). **11** Să scrii pe cele două pietre numele (*triburilor*) israelienilor conform metodei gravurii de a scrie pe o piatră sau așa cum se procedează în cazul realizării (*matritei*) unui sigiliu. Apoi să fixezi aceste pietre în garnituri de aur. **12** Să prinzi cele două pietre pe tunică, în zona din dreptul umerilor. Aceste pietre să existe acolo ca să amintească (*lui Iahve*) despre israelieni. Aaron să poarte numele lor înaintea lui Iahve, pe umerii lui, ca amintire despre ei. **13** Să faci garniturile acestor pietre din aur. **14** Să faci și două lăntișoare din aur curat. Ele să fie împletite ca niște funii; și să le prinzi de garnituri. **15** Să faci vesta judecății, lucrând-o în mod artistic. Să fie lucrată la fel ca tunică: din aur, din fire având culorile albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit. **16** Să aibă suprafața pătrată și să fie făcută din material dublu. Atât lungimea cât și lățimea acesteia să fie de o palmă. **17** Să fixezi pe ea patru rânduri de pietre: pe primul rând: un sardiu, un topaz și un smarald, **18** pe al doilea rând: un turcoaz, un safir și un diamant, **19** pe al treilea rând: un iacint, un agat și un ametist; **20** iar pe al patrulea rând: un crisolit, un onix și un jasp. Acestea să fie fixate în garnituri de aur. **21** Să fie astfel douăsprezece pietre gravate cu numele (*triburilor*) israelienilor. Pe fiecare dintre acestea să fie scris, asemănător sigiliilor, numele unuia din cele douăsprezece triburi (*ale poporului Israel*). **22** Pentru vestă să faci lăntișoare din aur curat. Ele să aibă aspect de funii răsucite. **23** Tot pentru vestă să mai faci două inele din aur. Să fixezi câte unul la una dintre cele două margini ale ei. **24** Să introduci cele două lăntișoare de aur prin cele două inele prinse la marginea vestei. **25** Să prinzi celelalte două capete ale lăntișoarelor în cele două garnituri; și să le pui peste zona de la umeri a tunicii, în partea din față. **26** Să mai faci două inele de aur. Pe fiecare dintre ele îl vei prinde la una dintre celelalte două margini ale vestei, pe partea interioară, în apropierea tunicii. **27** Apoi să mai faci două inele de aur; și să le prinzi în partea de jos a zonei umerilor tunicii, la nivelul îmbinărilor, deasupra mijlocului acesteia. **28** Vesta cu inelele ei să fie legată de inelele

tunicii cu o sfoară albastră; și să fie fixat peste mijlocul tunicii, ca să nu se poată mișca de pe aceasta. **29** Astfel, atunci când va intra în Locul Sfânt, Aaron va purta numele (*triburilor*) israelienilor pe inima lui, fixate pe vesta judecății, pentru o continuă amintire (*a lor*) înaintea lui Iahve. **30** Pe vesta judecății să fixezi Urimul și Tumimul. Ele vor fi poziționate în dreptul inimii lui Aaron atunci când va merge înaintea lui Iahve. Astfel, Aaron va purta mereu pe inima lui judecata israelienilor când va fi înaintea lui Iahve. **31** Să faci pelerina – care va fi pusă peste tunică – din fir de culoare albastră. **32** Să aibă un loc liber pentru cap la fel ca o cămașă cu zale. Marginea lui să aibă un tiv țesut în jurul ei, ca să nu se rupă. **33** În jurul marginii de jos a pelerinei să (*îi*) faci rodii din fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic. Să aibă (*și niște*) clopoței de aur între ele. **34** Pe marginea de jos a pelerinei să fie câte un clopoțel de aur și o rodie, apoi iar un clopoțel de aur și o rodie – pe toată lungimea ei. **35** Aaron să poarte pelerina atunci când va face slujba. Iar când va intra în Locul Sfânt – înaintea lui Iahve – și când va ieși de acolo, se va auzi sunetul clopoțelilor; și astfel, el nu va muri. **36** Să faci apoi o plăcuță din aur curat; și să scrii pe ea exact cum se gravează un sigiliu: «Sfânt pentru Iahve.» **37** Să o prinzi pe tocă folosind o sfoară albastră. Această plăcuță să fie poziționată în partea din față a tocii. **38** Ea va fi pe fruntea lui Aaron; și astfel, el își va însuși nedreptățile israelienilor atunci când ei își vor aduce darurile sfinte. Această plăcuță să fie mereu pe fruntea lui Aaron; pentru ca ei să fie acceptați înaintea lui Iahve. **39** Să țezi apoi o tunică din fir de in subțire și o bonetă (*-model*) tot din fir de in subțire. Centura să fie lucrată la gherghef. **40** Pentru fiii lui Aaron să faci haine lungi și largi, centuri și bonete. Acestea să le confere demnitate și să fie pentru ei ca podoabe. **41** Să îi îmbraci cu aceste haine (*despre care ți-am vorbit*) pe Aaron și pe fiii lui. Apoi să îi ungi (*cu ulei*), investindu-i în slujire; și astfel să îi sfințești. Ei Îmi vor sluji ca preoți. **42** Să le faci indispensabili de in, ca să le acopere partea intimă a corpului – de la sold până la genunchi. **43** Aaron și fiii lui să le poarte când intră în Cortul Întâlnirii sau atunci când se apropie de altar ca să slujească în Locul Sfânt. Dacă nu vor proceda așa, vor fi vinovați; și vor muri. Aceasta este o poruncă valabilă permanent pentru el și pentru urmașii lui. **29** Îți spun acum ce trebuie făcut pentru sfințirea lor ca să fie puși în slujba de preoți pentru Mine. Să iei un vițel și doi berbeci fără vreun defect (*fizic*), **2** turte în a căror compoziție s-a pus ulei și turte subțiri stropite cu ulei, făcute din făină de grâu de cea mai bună calitate. **3** Să le pui într-un coș și să le aduci împreună cu vițelul și cu cei doi berbeci. **4** Să îl aduci apoi și pe Aaron împreună cu fiii lui la intrarea în Cortul Întâlnirii; și să îi speli cu apă. **5** Apoi să iei hainele (*speciale pentru preot*) și să îl îmbraci pe Aaron cu pelerina, cu tunica și cu vesta. Să îi pui și centura peste haina lungă. **6** Să îi pui toca pe cap și să îi fixezi coroana sfântă pe tocă. **7** Să iei apoi uleiul pentru investire (*în funcția de preot*) și să i-l torni pe cap. Astfel să îl investești (*în slujba de preot*). **8** Apoi să îi aduci și pe fiii lui; și să îi îmbraci cu hainele lor speciale. **9** Să echipezi cu centurile pe Aaron și pe fiii lui; și să le pui bonetele. Lor le va aparține preoția printr-o

poruncă valabilă pentru totdeauna. Așa să îi investești (*în funcția de preoți*) pe Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujbă pentru Mine. **10**Să aduci vițelul înaintea Cortului Întâlnirii. Aaron și fiii lui să își pună mâinile pe capul vițelului. **11**Apoi, vițelul să fie înjunghiat înaintea lui Iahve, la intrarea în Cortul Întâlnirii. **12**Să iei cu degetul din sângele vițelului și să ungi cu el colțurile de sus ale altarului. Apoi să verși restul sângelui la baza lui. **13**Să iei toată grăsimea din jurul organelor interne, membrana (*din jurul*) ficatului și cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei; și să le arzi pe altar. **14**Carnea vițelului, pielea și intestinul care conține excrementele lui, să le arzi în foc, în exteriorul taberei. Acesta este un sacrificiu pentru păcat. **15**Apoi să iei unul dintre berbeci; și Aaron împreună cu fiii lui să își pună mâinile pe capul lui. **16**Să înjunghii berbecul. Apoi să îi iei sângele și să înconjori altarul stropindu-l cu el pe toate părțile lui laterale. **17**Să tai berbecul în bucăți și să îi speli atât organele interne, cât și picioarele; apoi să le pui lângă celelalte bucăți și lângă cap. **18**Să arzi tot berbecul pe altar. Aceasta este o ardere integrală pentru Iahve; și (*Îi*) va produce o aromă plăcută, fiind un animal consumat de foc, ca sacrificiu oferit Lui. **19**Apoi să iei celălalt berbec; iar Aaron și fiii lui să își pună mâinile pe capul acestuia. **20**Să înjunghii berbecul și să îi iei sângele. Apoi să ungi cu el lobul urechii drepte a lui Aaron și lobul urechii drepte a fiilor lui, degetul mare al mâinii lor drepte și degetul mare al piciorului lor drept. Să înconjori altarul stropind restul sângelui pe toate părțile lui laterale (*exterioare*). **21**Apoi să iei din sângele de pe altar și din uleiul pentru dedicarea în slujba de preot. Cu acesta să stropești pe Aaron și hainele lui. Să stropești la fel pe fiii lui și hainele acestora. **22**Să iei grăsimea berbecului, pe care acesta o are spre coadă și în jurul organelor interne, membrana (*din apropierea*) ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și spata dreaptă – având în vedere faptul că acesta este un berbec pentru investirea în slujire (*ca preot*). **23**Apoi să iei o pâine făcută cu ulei și o turtă subțire din coșul cu turte care va fi pus înaintea lui Iahve. **24**Să le pui pe toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui. Ei să le prezinte ca un sacrificiu (*pentru ritualul dedicării în slujba de preot*) pe care îl vor legăna înaintea lui Iahve. **25**Apoi să le iei din mâinile lor și să le arzi pe altar, deasupra animalului ars integral. Ele să fie ca o aromă plăcută înaintea lui Iahve. Acesta este un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. **26**Să iei și pieptul berbecului care va fi folosit pentru investirea în slujire a lui Aaron; și să îl legeni ca sacrificiu dedicat lui Iahve. Aceasta va fi partea ta. **27**Apoi, din berbecul care va fi folosit pentru investirea în slujire a lui Aaron și a fiilor lui, să separi pieptul oferit ca sacrificiu legănat și spata adusă ca sacrificiu prin ridicare. **28**Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui ca o participare din partea israelienilor. Aceasta este o poruncă ce trebuie respectată permanent. Ea se referă la partea pe care o oferă (*preoților*) israelienii din sacrificiile lor de pace; și va fi (*considerată ca*) o donație pentru Iahve. **29**Hainele sfinte ale lui Aaron să fie date fiilor lui după ce el nu va mai trăi. Ei le vor purta atunci când vor fi dedicați prin ungere cu ulei și sfințiți pentru slujbă. **30**Vor fi purtate de acela care îi va lua locul în slujba preoției. El

le va purta șapte zile atunci când va intra în Cortul Întâlnirii ca să facă slujba în Locul Sfânt. **31**Să iei berbecul folosit la investirea în slujire; și să îi fierbi carnea într-un loc sfânt. **32**Aaron și fiii lui să mănânce carnea berbecului și pâinea din coș la intrarea în Cortul Întâlnirii. **33**Doar ei să mănânce din hrana prin care s-a făcut plata pentru vină în vederea investirii în slujire (*ca preoți*) și pentru sfințirea lor. Nimeni altcineva să nu mănânce din ea; pentru că această hrană este sfântă! **34**Dacă, va rămâne până dimineța ceva din carnea pentru investirea în slujire sau din acea pâine, să arzi totul în foc. Această carne să nu fie mâncată de altcineva; pentru că ea este sfântă. **35**Acestea sunt poruncile pe care trebuie să le respecti cu privire la Aaron și referitor la fiii lui. Investirea în slujire să dureze șapte zile. **36**În fiecare zi să sacrifici un vițel pentru păcat în vederea achitării (*acestuia*). Tot în fiecare zi (*dintre cele șapte*) să oferi un sacrificiu pentru păcat pe altar, atunci când vei face achitarea pentru el; și să îl ungi astfel pentru ca să îl sfințești. **37**Șapte zile să faci (*prin sacrificii*) achitarea pentru altar și să îl sfințești. Astfel, altarul va deveni foarte sfânt. Oricine se va atinge de altar, va fi sfințit. **38**Reține acum ce va trebui să sacrifici pe altar. În fiecare zi vei sacrifica doi miei de un an. **39**Să oferi ca sacrificiu un miel dimineța; iar pe celălalt îl vei sacrifica între cele două seri. **40**Împreună cu primul miel să aduci: a zecea parte dintr-o efa de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu un sfert de hin de ulei făcut din măslina presate și un sacrificiu de băutură care să fie un sfert de hin de vin. **41**Să sacrifici al doilea miel între cele două seri; și să aduci împreună cu el un dar de mâncare și un sacrificiu de băutură, la fel ca dimineța. Acesta este un sacrificiu consumat de foc, producând o aromă plăcută, pentru Iahve. **42**Trebuie să oferiți acest sacrificiu fără întrerupere. Și va fi făcut de toți urmașii voștri la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea lui Iahve. Acolo Mă voi întâlni cu tine și îți voi vorbi. **43**Tot acolo Mă voi întâlni și cu israelienii. Acel loc va fi sfințit de gloria Mea. **44**Voi sfinți Cortul Întâlnirii și altarul. Îi voi sfinți pe Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujba Mea ca preoți. **45**Voi locui în mijlocul israelienilor; și Eu voi fi Dumnezeuul lor! **46**Ei vor ști că Eu sunt Iahve – Dumnezeuul lor – Cel care i-am scos din țara Egiptului ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Iahve – Dumnezeuul lor. **30** Să faci apoi un altar din lemn de salcâm. Pe el se va arde tămâie. **2**Atât lungimea, cât și lățimea lui să fie de un cot – deci va avea suprafața pătrată. Înălțimea acestuia să fie de doi coți, iar «coarnele» lui să fie din aceeași bucată cu el. **3**Să poleiești cu aur curat atât partea de sus și părțile laterale ale altarului, cât și «coarnele» acestuia. Să îi faci un cadru de aur care să îl înconjoare. **4**Atât pe o parte laterală cât și pe cealaltă parte opusă ei, să faci câte două inele de aur pe care să le fixezi sub cadru. Ele vor ține barele pe care le vei folosi pentru transportul altarului. **5**Să faci barele din lemn de salcâm; și să le poleiești cu aur. **6**Să pui altarul în fața draperiei care este înaintea Cufărului Declarației – poziționat în dreptul capacului achitării care este deasupra (*Cufărului*) Declarației. Acolo este locul unde Mă voi întâlni cu tine. **7**Aaron să ardă tămâie pe el în fiecare dimineță când pregătește candelile. **8**El să ardă tămâie pe acest altar și între cele două

seri, când va aprinde candelile. Astfel, va fi permanent tămâie, din partea voastră, înaintea lui Iahve. Acest lucru trebuie să se întâmple din generație în generație. ⁹Să nu arzi o altfel de tămâie pe el. Să nu îl folosești nici pentru sacrificii arse integral, nici pentru cele aduse ca dar de mâncare; și să nu torni pe el niciun fel de băutură ca sacrificiu (*oferit lui Iahve*). ¹⁰Aaron va face achitarea (*pentru păcate*) pe «coarnele» acestui altar doar o dată pe an. Această achitare se va face cu sângele animalului sacrificat pentru iertarea păcatului. Așa să procedați din generație în generație. Acesta este un lucru foarte sfânt înaintea lui Iahve!” ¹¹Iahve i-a mai zis lui Moise: ¹²„Vei face numărarea israelienilor. Atunci, fiecare va plăti lui Iahve un preț de răscumpărare pentru viața lui, ca să împiedici venirea vreunui dezastru împotriva lor când îi vei număra. ¹³Fiecare dintre cei care sunt numărați, să plătească (*pentru răscumpărarea lui*) o jumătate de șechel, conform șechelului-model din Sanctuar. Un șechel este egal cu douăzeci de ghere. Această jumătate de șechel va fi un sacrificiu oferit lui Iahve. ¹⁴Fiecare dintre cei care vor avea vârsta de cel puțin douăzeci de ani când vor fi numărați, să ofere lui Iahve această sumă ca sacrificiu dedicat Lui. ¹⁵Când veți aduce ca sacrificiu lui Iahve acești bani ca să faceți achitare pentru sufletele voastre, cel bogat să nu dea mai mult de o jumătate de șechel, iar cel sărac să nu dea mai puțin de atât. ¹⁶Să iei argintul pe care îl vei primi de la israelieni în vederea achitării; și să îl folosești pentru slujirea din Cortul Întâlnirii. Acest lucru va fi pentru israelieni o amintire înaintea lui Iahve despre prețul de răscumpărare pentru sufletele lor.” ¹⁷Apoi Iahve i-a zis lui Moise: ¹⁸„Să faci un lighean din bronz. El va fi folosit pentru spălat. Postamentul lui să fie făcut tot din bronz. Să îl pui între Cortul Întâlnirii și (*primul*) altar; și să pui apă în el. ¹⁹Aaron și fiii lui să își spele mâinile și picioarele cu apa din el. ²⁰Atunci când vor intra în Cortul Întâlnirii, să se spele cu această apă, ca să nu moară. Va fi obligatoriu să procedeze așa atunci când se vor apropia de altar ca să slujească sau când vor oferi lui Iahve animale sacrificate pe care focul le va arde total. ²¹Să își spele mâinile și picioarele, ca să nu moară. Această poruncă trebuie să fie permanent respectată de Aaron, de fiii lui și de urmașii lor.” ²²Iahve i-a mai zis lui Moise: ²³„Să iei cele mai rafinate arome: întâi cinci sute de șecheli de rășină lichidă. Apoi să adaugi scorțișoară care să fie jumătate din această cantitate, adică două sute cincizeci de șecheli. Să mai pui încă două sute cincizeci de șecheli de trestie parfumată, ²⁴cinci sute de șecheli de casia conform șechelului Sanctuarului și un hin de ulei de măslina. ²⁵Să faci din acestea un lichid sfânt pentru ungere. El să fie amestecat la fel cum se procedează când se face uleiul parfumat. Să fie astfel făcut un ulei sfânt care va fi folosit pentru (*acea*) ungere (*specială*). ²⁶Cu el să ungi Cortul Întâlnirii, Cufărul Declarației, ²⁷masa și uneltele ei, suportul pentru sursele de lumină și uneltele lui, altarul tămâierii, ²⁸altarul arderilor integrale cu toate uneltele lui și ligheanul cu postamentul lui. ²⁹Să sfințești aceste lucruri, pentru ca ele să fie astfel foarte sfinte. Oricine se va atinge de ele, va fi sfințit. ³⁰Să îi ungi pe Aaron și pe fiii lui; și astfel să îi sfințești, pentru ca ei să fie (*dedicați*) în slujba

Mea ca preoți. **31**Să spui israelienilor: «Acesta va fi uleiul Meu sfânt pentru ungere. Ce am stabilit cu privire la el, este valabil pentru toate generațiile (*voastre*) de acum încolo. **32**Să nu fie turnat pe corpul vreunui om; și să nu faceți altul ca el sau ceva asemănător. El este sfânt; și să rămână permanent sfânt pentru voi. **33**Oricine va face un ulei (*parfumat*) ca acesta și oricine va unge cu el pe cineva care nu este preot, să fie eliminat din poporul lui.»”

34Iahve i-a zis lui Moise: „Ia niște arome care să miroase frumos: stactele, onicele și galbanul. Să amesteci câte o parte din fiecare cu rășină curată. **35**Astfel va rezulta un amestec de «tămâie» asemănător cu cel din care se face uleiul parfumat. Să fie sărată, curată și sfântă. **36**O parte din ea să o pisezi mărunț și să o pui înaintea Declarației, în Cortul Întâlnirii. Acolo este locul unde mă voi întâlni cu tine. Acea «tămâie» să fie foarte sfântă pentru voi. **37**Când vei face acest fel de tămâie, să nu fie folosită pentru voi înșivă, ci să o consideri sfântă, dedicată lui Iahve. **38**Oricine va face tămâie ca aceasta ca să o folosească (*pentru el*) în loc de parfum, să fie eliminat din poporul lui!” **31**

Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Să știi că l-am nominalizat pe Bețaleel care este fiul lui Uri – fiul lui Hur, din tribul lui Iuda. **3**L-am umplut cu Spiritul lui Dumnezeu, cu înțelepciune, cu abilitate și competență pentru tot felul de lucrări. **4**El este capabil să conceapă proiecte de artă, să prelucreze aurul, argintul și bronzul, **5**să taie și să fixeze pietre prețioase, să prelucreze lemnul și să facă tot felul de lucrări artisanale. **6**I l-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamah care aparține tribului lui Dan. Și tuturor oamenilor inteligenți (*din popor*) le-am dat înțelepciune, ca să facă (*împreună cu ei*) tot ce ți-am poruncit. **7**Ei vor executa lucrările pentru: Cortul Întâlnirii, Cufărul Declarației și Capacul achitării care este peste el, împreună cu toate lucrurile din cort – **8**masa și uneltele necesare acesteia, suportul surselor de lumină care va fi făcut din aur curat cu toate uneltele necesare lui, altarul pe care se (*va*) arde tămâie, **9**altarul pe care se (*vor*) arde integral animalele cu toate uneltele necesare lui, ligheanul cu postamentul lui, **10**hainele sfinte țesute (*care vor fi*) ale preotului Aaron, hainele fiilor lui pentru slujirea lor ca preoți, **11**uleiul pentru ungere (*în vederea instalării în slujbă*) și tămâia parfumată pentru Locul Sfânt. Ei să le facă pe toate exact cum ți-am poruncit!” **12**Iahve i-a mai zis lui Moise: **13**„Vorbește-le israelienilor și spune-le: «Să respectați Sabatele Mele; pentru că acest lucru este un semn între Mine și voi, valabil pentru toate generațiile care vor veni; și astfel, voi să știți că Eu – Iahve – vă sfîntesc. **14**Să respectați Sabatul; pentru că el este pentru voi ceva sfânt. Oricine îl va profana (*prin nerespectarea lui*), să fie pedepsit cu moartea. Orice om care va lucra în acea zi, să fie astfel eliminat din poporul lui. **15**Să se lucreze șase zile; dar a șaptea zi să fie una de odihnă, dedicată special lui Iahve. Oricine lucrează în ziua de Sabat, să fie pedepsit cu moartea. **16**Israelienii trebuie să respecte Sabatul ca pe un legământ permanent valabil pentru toate generațiile acestui popor care vor urma. **17**Acesta va fi un semn etern între Mine și israelieni; pentru că Iahve a făcut cerul și (*în cadrul lui*) pământul în șase zile, iar în a șaptea zi Și-a terminat activitatea creației Sale și

S-a odihnit.»” ¹⁸Când a terminat Dumnezeu tot ce a vrut să îi spună lui Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două „table” ale Declarației. Ele erau „table” făcute din piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu. ³² Când poporul a constatat că Moise întârzie să coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron; și i-a zis: „Vino și fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră; pentru că nu știm ce s-a întâmplat cu acel Moise care ne-a scos din Egipt!” ²Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile soțiilor voastre, din ale fiilor voștri și din ale fiicelor voastre. Apoi aduceți-i la mine!” ³Atunci toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus la Aaron. ⁴El a luat aurul de la ei, a turnat un vițel și apoi l-a prelucrat bătându-l cu o unealtă pentru a-l finisa. Când l-a terminat, ei au zis: „Israel, aceștia sunt zeii tăi, care te-au scos din Egipt!” ⁵Când a văzut Aaron acest lucru, a construit un altar; apoi a zis: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea lui Iahve!” ⁶A doua zi s-au sculat dimineața devreme și au oferit (*pe altar*) sacrificii din animale pe care le-au ars integral împreună cu cele pentru pace. Poporul a mâncat și a băut; apoi a început să celebreze prin dansuri (*rituale*). ⁷Iahve i-a zis lui Moise: „Coboară de pe munte; pentru că poporul tău pe care l-ai scos din Egipt, și-a stricat comportamentul. ⁸Destul de repede au deviat de la modul în care le-am poruncit să trăiască. Au turnat un vițel căruia i s-au închinat; și i-au sacrificat animale, zicând: «Israel, aceștia sunt zeii tăi, care te-au scos din Egipt!»” ⁹Iahve a continuat să vorbească lui Moise, zicând: „Am văzut ce ambiții are în inima lui acest popor. ¹⁰Acum, lasă-Mă! Mânia Mea se va declanșa împotriva lor; și îi voi distruge. Voi face din tine un (*alt*) mare popor.” ¹¹Dar Moise a încercat să îl convingă pe Dumnezeul lui numit Iahve (*să se răzgândească*), zicând: „Doamne, de ce să se declanșeze mânia Ta împotriva poporului Tău pe care l-ai scos din Egipt în mod spectaculos acționând în forță cu mâna Ta? ¹²De ce să zică egiptenii: «I-a scos pentru ca să îi ducă la dezastru omorându-i prin munți și ca să îi elimine astfel de pe pământ!»? Revino la atitudinea pe care o aveai când încă nu Te mâniaseși; și renunță la răul pe care vrei să îl faci poporului Tău! ¹³Amintește-ți de sclavii Tăi: de Avraam, de Isaac și de Israel, cărora le-ai jurat pe Tine Însuți, zicându-le: «Vă voi înmulți urmașii care vor ajunge să fie numeroși ca stelele cerului; și toată această țară, pe care v-am promis-o, o voi da descendenților voștri care o vor moșteni pentru totdeauna.»” ¹⁴Atunci Iahve a renunțat la răul pe care intenționa să îl facă poporului Său. ¹⁵Apoi Moise s-a întors (*la popor*) coborând de pe munte cu cele două „table” ale Declarației în mâini. Ele erau scrise pe ambele părți – atât pe partea din față, cât și pe cea din spate. ¹⁶Acele tablele erau lucrarea lui Dumnezeu; iar scrisul era realizat de Dumnezeu care îl săpase pe ele. ¹⁷Iosua a auzit zgomotul făcut de poporul care striga. Atunci el i-a zis lui Moise: „Este zgomot de război în tabără!” ¹⁸Moise a răspuns: „Acest zgomot pe care îl aud, nu este nici unul specific victoriei, nici ca în cazul unei înfrângerii; ci este făcut de oameni care sărbătoresc zgomotos!” ¹⁹În timp ce se apropia de tabără, Moise a văzut vițelul și poporul dansând (*în mod ritual în jurul lui*). Atunci i s-a declanșat mânia; și a aruncat tablele din mâini, spărgându-le la baza

muntelui... ²⁰A luat vițelul pe care îl făcuseră ei; și l-a ars în foc. L-a sfărâmat până a devenit mici particule pe care le-a împrăștiat pe apă; apoi a dat-o israelienilor să o bea. ²¹Moise i-a zis lui Aaron: „Cum te-a determinat acest popor să aduci împotriva lui un păcat atât de mare?” ²²Aaron i-a răspuns: „Să nu se supere stăpânul meu; dar tu cunoști acest popor și știi că tinde permanent spre (*ce este*) rău. ²³Ei mi-au zis: «Vino și fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră; pentru că nu știm ce s-a întâmplat cu acel Moise care ne-a scos din Egipt!» ²⁴Atunci eu le-am răspuns: «Oricine are aur, să îl scoată (*de la urechi*)!» Ei mi l-au dat; iar eu l-am aruncat în foc. Și din el a rezultat acest vițel.” ²⁵Moise a văzut că poporul nu mai avea discernământ – pentru că Aaron îl determinase să fie așa – și că ajunsese ridicol înaintea dușmanilor lui. ²⁶Atunci a stat la intrarea în tabără și a zis: „Cine este de partea lui Iahve, să vină la mine!” Astfel, toți leviții s-au adunat în jurul lui. ²⁷El le-a zis: „Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, spune: «Fiecare dintre voi să se echipeze luându-și sabia! Întoarceți-vă și mergeți de la o locuință la alta prin toată tabăra; și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe vecinul lui!»” ²⁸Leviții au făcut așa cum le-a poruncit Moise; și astfel, aproximativ trei mii de oameni au murit în acea zi. ²⁹Apoi Moise le-a zis: „Astăzi ați decis să aparțineți lui Iahve; și fiecare a făcut acest lucru cu prețul fiului și al fratelui lui. Astfel, ați adus binecuvântarea peste voi!” ³⁰În următoarea zi, Moise a zis poporului: „Ați făcut un mare păcat. Acum voi merge la Iahve; poate voi putea face achitarea pentru păcatul vostru.” ³¹Moise s-a întors la Iahve; și I-a zis: „Acești oameni au comis un mare păcat făcându-și zei din aur. ³²Dar acum Te rog să le ierți păcatul! Dacă nu, șterge-mă din cartea pe care ai scris-o!” ³³Iahve i-a răspuns lui Moise, zicând: „Îl voi șterge din cartea Mea pe acela care a păcătuțit împotriva Mea. ³⁴Acum, du-te și condu poporul spre locul despre care ți-am vorbit. Să știi că Îngerul Meu va merge înaintea ta. Totuși, atunci când va veni ziua în care îi voi judeca, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!” ³⁵Iahve a lovit (*după un timp*) poporul pentru faptele lui din perioada când Aaron făcuse vițelul de aur. **33** Iahve i-a zis lui Moise: „Pleacă din acest loc împreună cu poporul pe care l-ai scos de pe teritoriul Egiptului; și mergi spre țara despre care am jurat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov că o voi oferi atunci când am vorbit despre ea zicând: «Le-o voi da urmașilor tăi.» ²Voi trimite un Înger înaintea ta și îi voi alunga pe canaanii, pe amoriți, pe hitiți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți. ³Deci îndreaptă-te spre această țară în care curge lapte și miere. Dar Eu personal nu voi veni împreună cu voi, ca să nu vă distrug pe drum; pentru că sunteți un popor neascultător.” ⁴Când a auzit poporul aceste dure cuvinte, a început să plângă; și nimeni nu și-a mai pus podoabele pe el. ⁵Ei au procedat așa pentru că Iahve îi zisese lui Moise: „Să vorbești israelienilor astfel: «Sunteți un popor cu ambiții rele. Numai puțin timp dacă aș veni împreună cu voi, v-aș distruge. Acum dați-vă podoabele jos; și apoi voi decide ce voi face cu voi!»” ⁶Astfel, israelienii și-au scos podoabele când erau la muntele Horeb. ⁷Moise luase un cort și îl instalase în exteriorul taberei, la distanță de ea. El l-a numit „cortul

întâlnirii”. Toți cei care doreau să Îl întrebe pe Iahve, mergeau la „cortul întâlnirii”, în exteriorul taberei. **8**Când se ducea Moise la cort, tot poporul se ridica pe picioare; și fiecare stătea la intrarea cortului lui, urmărindu-l cu privirea pe Moise până când acesta intra în cort. **9**Atunci când Moise intra în cort, stâlpul de nor cobora și se oprea la intrarea acestuia; iar Iahve vorbea cu Moise. **10**Când vedea stâlpul de nor stând la intrarea în cort, tot poporul se apleca înclinându-și fața până spre pământ. Fiecare proceda astfel stând la intrarea în cortul lui. **11**Iahve vorbea frecvent cu Moise față în față, exact cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în tabără. Dar tânărul lui slujitor numit Iosua – fiul lui Nun – nu se îndepărta de cort. **12**Moise I-a zis lui Iahve: „Tu îmi poruncești să conduc acest popor; dar nu îmi spui pe cine vei trimite cu mine. Totuși, mi-ai zis că mă cunoști pe nume și că am obținut har la Tine. **13**Dacă am fost (*astfel*) acceptat de Tine, revelează-mi metodele Tale de lucru; ca să Te cunosc și să continui să beneficiez de bunăvoința Ta. Și gândește-te (*totuși*) că acesta este poporul Tău!” **14**Iahve i-a răspuns: „Prezența Mea te va însoți; și îți voi oferi odihnă.” **15**Moise a spus: „Dacă nu vei merge Tu personal cu noi, nu este bine să plecăm de aici. **16**Cum se va ști că eu și poporul Tău am fost acceptați de Tine, dacă nu vei merge cu noi? Numai dacă vei veni (*împreună*) cu noi, eu și poporul Tău vom fi diferiți de toate celelalte popoare de pe suprafața pământului!” **17**Iahve i-a răspuns lui Moise: „Voi face conform cererii tale, pentru că beneficiazi de bunăvoință din partea Mea; și te cunosc pe nume.” **18**Moise I-a zis: „Te rog să îmi arăți gloria Ta.” **19**El i-a răspuns: „Voi face să treacă prin fața ta toată bunătatea Mea; și voi proclama înaintea ta numele «Iahve». Eu sunt bun cu cine vreau să fiu bun; și am milă de cine vreau să am milă!” **20**El i-a mai zis: „Totuși, tu nu Îmi poți vedea fața; pentru că omul nu mai poate trăi dacă Mă vede.” **21**Iahve a continuat, zicându-i: „Există aici un loc lângă Mine unde vei putea să stai, pe stâncă. **22**Atunci când va trece gloria Mea, te vei așeza într-o crăpătură a stâncii; iar Eu te voi acoperi cu mâna Mea când voi trece (*prin fața ta*). **23**Apoi Îmi voi lua mâna; și Mă vei vedea de la spate. Dar fața Mea nu poate fi văzută.” **34**Iahve i-a zis lui Moise: „Taie două «table» de piatră asemănătoare cu primele. Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe acelea sparte de tine. **2**Fii pregătit (*mâine*) dimineața devreme. Să urci pe muntele Sinai și să te prezinți înaintea Mea acolo, pe vârful muntelui. **3**Să nu vină nimeni cu tine; și nici să nu fie nimeni pe tot muntele. Să nu permiți turmelor sau cirezilor să pască pe lângă munte.” **4**Moise a tăiat două „table” de piatră asemănătoare celor inițiale. S-a urcat pe muntele Sinai dimineața devreme, așa cum îi poruncise Iahve, luând cu el cele două „table” de piatră în mână. **5**Dumnezeu a coborât într-un nor, a stat cu el acolo și a proclamat (*ce semnifică*) numele „Iahve”. **6**El a trecut prin fața lui Moise și a strigat: „Dumnezeul numit Iahve este milos și binevoitor, reținut în ce privește mânia, plin de bunătate și de corectitudine. **7**El își păstrează bunătatea generoasă față de mii de generații, iertând nedreptatea, revolta și păcatul; dar nu lasă nepedepsit pe cel vinovat, ci sancționează păcatul părinților în copii și îl pedepsește în copiii copiilor lor

până la a treia și la a patra generație.” ⁸Moise și-a aplecat repede capul până la pământ; și s-a închinat. ⁹Apoi a zis: „Doamne, dacă am găsit har la Tine, Te rog să mergă Iahve cu noi. Recunosc că acesta este un popor cu ambiții rele. Dar iartă-ne nedreptatea și păcatul; și ia-ne ca proprietate a Ta!” ¹⁰Dumnezeu i-a răspuns: „Să știi că Eu voi ratifica un legământ (*între Mine și voi*). Voi face minuni în fața întregului tău popor așa cum nu au mai fost făcute în nicio zonă de pe suprafața pământului; și tot poporul care este în jurul tău, va vedea acțiunile lui Iahve. Prin tine voi face lucruri extraordinare. ¹¹Fii atent la ce îți poruncesc astăzi. Voi alunga din drumul tău pe amoriți, pe canaaniți, pe hitiți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți. ¹²Să nu ratifici vreun legământ cu locuitorii zonei unde vei merge, ca să eviți astfel posibilitatea unei capcane (*din partea lor*) pentru tine. ¹³Dimpotrivă: să le dărâmi altarele, să le spargi pietrele considerate sacre și să le tai «stelele». ¹⁴Să nu te închini niciunui alt (*dumne*)zeu; pentru că Iahve care Se mai numește (*și zeul*) Gelos, este un Dumnezeu care pretinde exclusivitate în devotamentul tău (*față de El*). ¹⁵Să nu ratifici vreun legământ cu locuitorii acestei zone: pentru ca să nu te cheme și pe tine să mănânci din sacrificiile dedicate zeilor lor atunci când vor comite adulter (*închinându-se*) înaintea acestora. ¹⁶Să nu iei soții dintre fiicele lor pentru fiii tăi. Astfel vei evita situația în care ele ar determina pe fiii tăi să le urmeze în adulter cu zeii lor. ¹⁷Să nu îți faci idoli turnați. ¹⁸Să respecti Sărbătoarea Turtelor. Șapte zile să mănânci turte, așa cum ți-am poruncit, în perioada stabilită. Ea este în luna Abib; pentru că în această lună ai plecat din Egipt. ¹⁹Primul copil al fiecărui uter, este al Meu. Fiecare mascul din turmele tale, primii născuți ai vacilor și ai oilor tale, sunt ai Mei. ²⁰Să răscumperi primul născut al măgăriței, sacrificând în locul lui un miel; iar dacă nu îl vei răscumpăra, să îi rupi gâtul. Să răscumperi pe toți primii născuți ai urmașilor tăi. Nimeni să nu vină înaintea Mea cu mâinile goale. ²¹Să lucrezi șase zile, iar în a șaptea zi să te odihnești. Să procedezi așa chiar și în perioada însămânțărilor și a strângerii recoltelor. ²²Să respecti Sărbătoarea Săptămânilor, a primelor fructe din perioada când se seceră grâul. Să respecti și Sărbătoarea Culesului (*recoltelor*), la sfârșitul anului. ²³De trei ori pe an, toți bărbații să se prezinte înaintea lui Iahve care este Dumnezeul lui Israel. ²⁴Eu voi alunga popoare din drumul tău; și îți voi extinde teritoriul țării. Nimeni nu va atenta la integritatea teritorială a țării tale atunci când te vei duce de trei ori pe an să te prezinți înaintea Dumnezeului tău numit Iahve. ²⁵Să nu dedici sângele sacrificiului oferit Mie împreună cu pâine crescută sub efectul drojdiei; iar (*ce va mai exista din*) animalul sacrificat cu ocazia sărbătoririi Paștelui, să nu rămână până dimineața. ²⁶Primele fructe ale plantelor care cresc din pământ, să fie aduse în Casa Dumnezeului tău care se numește Iahve. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui.” ²⁷Iahve i-a mai spus lui Moise: „Scrie aceste cuvinte; pentru că ele descriu condițiile pe baza cărora am ratificat un legământ cu tine și cu Israel!” ²⁸Moise a stat cu Iahve patruzeci de zile și patruzeci de noți. În acel timp, nu mâncat deloc pâine și nu băut deloc apă. El a scris pe (*acele*) „table” (*de piatră*) cuvintele

legământului, adică cele zece porunci. ²⁹Apoi Moise a coborât de pe muntele Sinai. A venit de pe munte cu cele două table ale Declarației în mână. Dar el nu știa că pielea feței îi strălucea după ce vorbise cu Iahve. ³⁰Când Aaron și toți israelienii au văzut cum strălucea pielea feței lui Moise, le-a fost frică să se apropie de el. ³¹Dar Moise i-a chemat. Atunci Aaron și conducătorii adunării au revenit; și el le-a vorbit. ³²Apoi toți israelienii s-au apropiat de Moise; și el le-a dat toate poruncile pe care le primise de la Iahve pe muntele Sinai. ³³Când a terminat Moise de vorbit cu ei, și-a pus o bucată de pânză pe față. ³⁴De fiecare dată când mergea Moise înaintea lui Iahve ca să Îi vorbească, își lua acea bucată de pânză de pe față până când ieșea de acolo; iar când revenea, le spunea israelienilor ce i s-a poruncit. ³⁵Israelienii vedeau că pielea feței lui Moise strălucea. Și Moise își puneă din nou acea bucată de pânză pe față până când mergea să vorbească cu Iahve. **35** Moise a adunat pe toți urmașii lui Israel; și le-a zis: „Vă prezint acum ce a poruncit Iahve să faceți. ²Să lucrați șase zile; dar a șaptea zi să fie considerată sfântă. Aceasta este o zi de odihnă, închinată lui Iahve. Oricine va lucra în acea zi, să fie pedepsit cu moartea. ³Să nu aprindeți focul în niciuna dintre locuințele voastre în ziua de Sabat.” ⁴Moise a mai zis întregului popor al israelienilor: „Iahve a mai dat următoarea poruncă: ⁵«Luați din ce aveți și faceți o donație pentru Iahve. Fiecare să aducă astfel lui Iahve așa cum îl lasă inima: aur, argint, bronz, ⁶fire colorate cu albastru, roșu-închis și roșiatic, fir de in subțire și păr de capră. ⁷Mai puteți dona piei de berbeci vopsite în roșu, piei de vițel de mare, lemn de salcâm, ⁸ulei pentru iluminat, arome pentru ungere (*a făcută cu ocazia instalării în slujbă*) și pentru tămâia parfumată. ⁹Donația voastră mai poate fi formată și din pietre de onix ca și din (*alte*) pietre pentru tunică și pentru vestă.» ¹⁰Toți aceia dintre voi care sunt ingenioși, să vină și să facă tot ce a poruncit Iahve: ¹¹Tabernacolul, adică acel cort și acoperișul lui, cârligele, scândurile, barele, stâlpii și postamentele acestora, ¹²Cufărul cu barele lui, capacul achitării și draperia separatoare. ¹³Veți mai face: masa împreună cu barele și toate uneltele ei, pâinea reprezentativă (*pentru triburile lui Israel*), ¹⁴suportul pentru sursele de lumină, uneltele lui, candelarele acestuia și uleiul pentru iluminat. ¹⁵Apoi mai trebuie să faceți altarul pe care se arde tămâie, barele acestuia, uleiul pentru ungere (*în vederea dedicării*), tămâia parfumată, draperia de la intrarea în Tabernacol, ¹⁶altarul pe care se vor arde animale integral, grătarul lui de bronz, barele și toate uneltele acestuia; și ligheanul cu postamentul lui. ¹⁷Veți mai face draperiile curții, stâlpii lor și postamentele acestora, draperia de la intrarea curții, ¹⁸grinzile Tabernacolului, stâlpii curții și funiile lor, ¹⁹vestimentația lucrată artistic pentru slujirea în Locul Sfânt, hainele sfinte ale preotului Aaron și hainele fiilor lui pentru slujirea ca preoți.” ²⁰Toată adunarea israelienilor a plecat din fața lui Moise. ²¹Apoi au revenit; și fiecare s-a prezentat cu ce decisese în inima lui (*să doneze*); și au oferit cât îl lăsa sufletul (*să dea*). Astfel, ei au făcut lui Iahve donații pentru lucrarea de la Cortul Întâlnirii, pentru toată slujirea de acolo și pentru hainele sfinte. ²²Au venit să doneze atât bărbați, cât și

femei. Cei care au decis să facă donații, au adus cercei și verigi care se purtau prinse de nas, inele, bijuterii și multe alte lucruri de aur. Fiecare și-a adus aurul sub formă de sacrificiu legănat, oferit lui Iahve. ²³Oricine deținea fire care aveau culoarea albastru, roșu-închis și roșiatic, fir de in subțire, păr de capră, piei de berbeci vopsite în roșu sau piei de vițel de mare, le-a adus (*ca donație*). ²⁴Orice om care putea face o donație în argint sau în bronz, a adus-o lui Iahve. Cine avea lemn de salcâm bun pentru orice fel de lucrare, l-a adus (*și l-a donat*). ²⁵Toate femeile care știau să toarcă, au tors cu mâinile lor; și au adus astfel fire care aveau culoarea albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire. ²⁶Femeile care au decis să participe astfel, și-au folosit abilitățile ca să toarcă (*și*) păr de capră. ²⁷Conducătorii au adus (*și au donat*) pietre de onix, pietre pentru tunică și pentru vestă, ²⁸arome, ulei folosit pentru iluminat, ulei pentru ungere (*în vederea dedicării*) și pentru tămâia parfumată. ²⁹Atât bărbații cât și femeile israelienilor care au decis în inimile lor să aducă ceva pentru lucrarea despre care a poruncit Iahve prin Moise să fie făcută, au participat benevol cu donațiile lor pentru El. ³⁰Apoi Moise a zis israelienilor: „Vă anunț că Iahve l-a nominalizat (*într-un mod special*) pe Bețalel – fiul lui Uri, care la rândul lui este fiul lui Hur, din tribul lui Iuda. ³¹El l-a umplut cu Spiritul lui Dumnezeu, cu înțelepciune, cu abilități practice și cunoștințe pentru tot felul de lucrări. ³²Acesta este capabil să conceapă proiecte de artă, să prelucreze aurul, argintul și bronzul, ³³să taie și să fixeze pietre prețioase, să prelucreze lemnul și să facă diverse lucrări în mod artistic. ³⁴Lui i-a fost oferită și capacitatea de a-i învăța pe alții (*ce știe le să facă*). Aceste abilități au fost date atât lui Bețaleel, cât și lui Oholiab care este fiul lui Ahisamah, din tribul lui Dan. ³⁵Iahve i-a umplut cu înțelepciune, ca să facă tot felul de lucrări. Ei realizează diverse gravuri, decupaje, cusături în relief cu fire care au culoarea albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fire de in subțire. Sunt capabili să facă multe lucrări și să realizeze proiecte în mod ingenios.” **36** Bețaleel, Oholiab și orice om care era capabil – căruia Iahve îi dăduse abilități și înțelepciune ca să știe cum să facă vreo lucrare în vederea construirii sanctuarului și a decorării lui – au lucrat conform poruncilor lui Iahve. ²Moise i-a chemat atât pe Bețaleel și pe Oholiab, cât și pe orice om care era capabil, adică pe toți aceia cărora Iahve le dăduse abilități și pe toți cei care doreau să vină și să înceapă lucrarea. ³Ei au luat de la Moise toate donațiile pe care israelienii le aduseseră pentru lucrarea de la acel sanctuar. Oamenii poporului continuau să aducă benevol daruri în fiecare dimineață. ⁴Toți constructorii care făceau lucrările la sanctuar, au întrerupt lucrul; ⁵apoi au venit la Moise și i-au zis: „Poporul aduce mai mult decât este nevoie pentru lucrarea pe care Iahve ne-a poruncit să o facem.” ⁶Atunci Moise a poruncit să se transmită prin toată tabăra următorul anunț: niciun bărbat și nicio femeie să nu mai facă donații pentru construirea sanctuarului. Astfel, poporul a fost oprit din intenția lui de a mai dona (*materiale de construcție*); ⁷pentru că adusesese deja mai mult decât era nevoie pentru acea lucrare. ⁸Toți bărbații care aveau abilitatea de a lucra ingenios, au făcut Tabernacolul din zece

draperii realizate cu fir de in subțire răsucit și fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic. Acestea aveau cusuți în relief pe ele heruvimi lucrați în mod artistic. ⁹Fiecare draperie era lungă de douăzeci și opt de coți și lată de patru coți. Toate draperiile aveau aceleași dimensiuni. ¹⁰Ei au prins împreună cinci dintre aceste draperii. Apoi le-au prins împreună și pe celelalte cinci. ¹¹La marginea draperiei exterioare din prima unire a lor, au făcut niște butoniere din fir de culoare albastră. Același fel de butoniere au făcut și la marginea draperiei exterioare de la a doua unire a acestora. ¹²Au făcut cincizeci de butoniere pe marginea draperiei din prima unire și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei de la a doua unire. A au procedat astfel încât butonierele se potriveau unele cu celelalte. ¹³Apoi au făcut cincizeci de cârlige de aur; și cu acestea au prins draperiile unele de altele. Au procedat astfel încât Tabernacolul forma un întreg. ¹⁴Au făcut și unsprezece draperii din păr de capră pentru acoperișul Tabernacolului. ¹⁵Fiecare draperie era lungă de treizeci de coți și lată de patru coți. Toate cele unsprezece draperii aveau aceleași dimensiuni. ¹⁶Au prins împreună cele cinci draperii ca să formeze o singură bucată; iar cu celelalte șase au făcut o altă bucată. ¹⁷Au mai făcut cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare din prima unire (*a draperiilor*) și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare de la a doua unire a lor. ¹⁸Au făcut cincizeci de cârlige de bronz care să asambleze părțile cortului, astfel încât acesta să formeze un întreg. ¹⁹Au făcut pentru cort un acoperiș din piei de berbeci vopsite în roșu; și un acoperiș exterior din piele de vițel de mare. ²⁰Apoi au făcut pentru Tabernacol niște scânduri drepte din lemn de salcâm. ²¹Fiecare scândură era lungă de zece coți și lată de un cot și jumătate. ²²Scândurile aveau câte două zone decupate pentru îmbinare. Așa au făcut toate scândurile Tabernacolului. ²³Au tăiat douăzeci de scânduri pentru partea de sud a Tabernacolului. ²⁴Sub cele douăzeci de scânduri au făcut patruzeci de postamente de argint, dintre care două sub prima scândură cu cele două zone decupate ale ei și două sub următoarea scândură cu cele două zone decupate ale ei. ²⁵Pentru partea de nord a Tabernacolului au făcut douăzeci de scânduri ²⁶și patruzeci de postamente de argint – câte două sub fiecare scândură. ²⁷Pentru partea din spate a Tabernacolului, orientată spre Vest, au făcut șase scânduri. ²⁸Apoi au făcut încă două scânduri pentru colțurile părții din spatele Tabernacolului. ²⁹Fiecare era realizată din câte două bucăți, unite de sus până jos. În partea de sus erau prinse cu un inel făcut din metal. Au procedat la fel pentru scândurile din ambele colțuri. ³⁰Erau opt scânduri cu postamentele lor de argint; deci în total șaisprezece postamente: câte două sub fiecare scândură. ³¹Au făcut apoi barele din lemn de salcâm: cinci pentru cadrul primei părți a Tabernacolului, ³²cinci pentru cadrul celei de-a doua părți a Tabernacolului și cinci pentru cadrul din spate al Tabernacolului care era orientat spre Vest. ³³Bara din centru trecea prin mijlocul cadrului de la un capăt până la celălalt. ³⁴Au poleit cadrul cu aur și i-au făcut inele de aur care să țină barele poleite cu aur. ³⁵Apoi au făcut draperia din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și

roșiatic, împletite cu fir de in subțire răsucit; și au cusut în relief heruvimi executați în mod artistic. **36**Au făcut pentru această draperie patru stâlpi din lemn de salcâm și i-au poleit cu aur; cârligele stâlpilor erau din aur, iar cele patru postamente ale lor erau făcute din argint. **37**Au mai făcut la gherghef o draperie pentru intrarea în cort. Ea era realizată din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împletite împreună cu fir de in subțire răsucit. **38**Au făcut pentru ea cinci stâlpi și cârlige pentru ei. Le-au acoperit vârfulurile și partea de jos cu aur; și le-au făcut postamentele din bronz. **37** Bețaleel a făcut acel Cufăr (*special*) din lemn de salcâm. El avea lungimea de doi coți și jumătate, iar lățimea și înălțimea erau de un cot și jumătate. **2**I-a poleit cu aur curat atât interiorul, cât și partea exterioară. Apoi i-a făcut și un chenar de aur. **3**A turnat pentru el patru inele de aur pentru cele patru colțuri: două inele erau pe o parte și două pe cealaltă parte. **4**A făcut niște bare din lemn de salcâm și le-a poleit cu aur. **5**A introdus barele prin inelele de pe cele două părți ale cufărului, pentru ca acesta să poată fi astfel transportat. **6**Apoi a făcut capacul achitării din aur curat. El era lung de doi coți și jumătate și lat de un cot și jumătate. **7**Au făcut și doi heruvimi din aur bătut. Ei erau poziționați la cele două capete ale capacului achitării: **8**un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt. Capacul achitării forma o singură piesă cu ei. **9**Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra capacul achitării, „umbrindu-l” cu ele. Ei stăteau unul în fața celuilalt. Fețele heruvimilor erau întoarse înspre capacul achitării. **10**Bețaleel a făcut și masa din lemn de salcâm. Aceasta era lungă de doi coți, lată de un cot și înaltă de un cot și jumătate. **11**A poleit-o cu aur curat și i-a făcut un chenar de aur care o înconjură. **12**I-a făcut și un cadru pe toate laturile. El avea lățimea de o palmă. Apoi i-a făcut cadrului un chenar de aur pe toate părțile lui laterale. **13**A turnat pentru masă patru inele de aur; și a fixat câte unul într-un colț al ei, în dreptul fiecărui picior dintre cele patru. **14**Inelele care țineau barele folosite la transportul mesei, erau poziționate în apropierea cadrului. **15**A făcut barele pentru transportul mesei din lemn de salcâm; și le-a poleit cu aur. **16**A făcut uneltele de pe masă din aur curat: farfuriile, vasele pentru tămâie, recipientele cu gâtul strâmt și cele în formă semisferică, folosite pentru turnarea sacrificiilor lichide. **17**A făcut din aur curat și suportul pentru sursele de lumină. Piciorul și ramificațiile acestuia erau din aur bătut. Cupele, bobocii și petalele formau o singură piesă cu el. **18**Din părțile laterale ale acestuia ieșeau șase ramificații: trei într-o parte și trei în cealaltă parte. **19**Au fost făcute trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare dintre ele având boboc și petale pe o ramificație; și încă trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare având boboc și petale pe o altă ramificație. Așa au fost făcute toate cele șase ramificații care proveneau din partea centrală a suportului surselor de lumină. **20**Pe el erau patru cupe făcute în formă de floare de migdal. Fiecare avea boboci și petale. **21**Sub fiecare pereche de ramificații dintre cele șase care proveneau din partea de mijloc a suportului, era câte un boboc. **22**Bobocii și ramificațiile formau o singură piesă împreună cu suportul pentru sursele de lumină. Totul era făcut din aur curat

bătut. **23**A făcut cele șapte candel, uneltele pentru îngrijirea lor și tăvițele acestora – toate din aur curat. **24**A făcut suportul pentru sursele de lumină cu toate uneltele lui dintr-un talant de aur curat. **25**Apoi a făcut din lemn de salcâm altarul destinat arderii tămâii. Atât lungimea cât și lățimea lui, erau de un cot, pentru că era prevăzut să aibă o suprafață pătrată. Înălțimea acestuia era de doi coți; iar „coarnele” formau o singură piesă cu el. **26**A poleit cu aur curat atât partea superioară și părțile laterale ale altarului, cât și „coarnele” lui. I-a făcut un cadru de aur care continua fiecare latură. **27**Apoi i-a turnat două inele de aur pe care le-a fixat sub cadru, pe ambele părți. Ele țineau barele care se foloseau pentru transportul altarului. **28**A făcut barele din lemn de salcâm; și le-a poleit cu aur. **29**A preparat uleiul sfânt pentru ungere și tămâia parfumată, curată, făcută conform compoziției uleiului parfumat. **38** Apoi a făcut din lemn de salcâm altarul pe care se ardeau integral sacrificiile. Suprafața altarului era pătrată: atât lungimea cât și lățimea erau de cinci coți; iar înălțimea acestuia avea trei coți. **2**La cele patru colțuri i-a făcut niște „coarne” care formau aceeași piesă cu el; apoi l-a poleit cu bronz. **3**A făcut și toate uneltele altarului: oalele, lopețile, vasele, furculițele și fărașele. Toate aceste unelte ale lui au fost făcute din bronz. **4**A făcut pentru altar un grătar din bronz, ca o rețea; și l-a pus sub cadru, la jumătatea înălțimii (*altarului*). **5**A turnat patru inele: câte unul la fiecare dintre cele patru colțuri ale grătarului de bronz. Aceste inele erau construite pentru ca să țină barele (*altarului*). **6**A făcut și barele din lemn de salcâm; apoi le-a poleit cu bronz. **7**A introdus barele prin inelele de pe laturile altarului, pentru ca acesta să poată fi transportat. Altarul a fost făcut din scânduri. Spațiul închis de acesta, era gol. **8**A făcut ligheanul de bronz cu postamentul lui, folosind pentru el oglinzile femeilor care slujeau la intrarea în „cortul întâlnirii”. **9**Apoi a făcut curtea (*tabernacolului*). În partea de sud, pe o distanță de o sută de coți, erau draperiile curții, făcute din fir de in subțire răsucit. **10**Cei douăzeci de stâlpi având fiecare postamentul lui, erau construiți din bronz; iar cârligele stâlpilor și legăturile lor erau făcute din argint. **11**În partea de nord, pe o distanță de o sută de coți, au fost puse draperiile cu cei douăzeci de stâlpi având fiecare postamentul lui de bronz. Cârligele stâlpilor și legăturile lor erau făcute din argint. **12**În partea de est au fost puse draperii pe o distanță de cincizeci de coți, cu cei zece stâlpi ai lor, fiecare având postament propriu. Cârligele stâlpilor și legăturile lor erau făcute din argint. **13**În partea de est au fost puse draperii pe o distanță de cincizeci de coți. **14**Draperiile pentru una dintre părțile intrării erau pe o distanță de cincisprezece coți, cu cei trei stâlpi ai lor, fiecare având postamentul lui. **15**În cealaltă parte era la fel. Astfel, în fiecare parte a intrării în curte erau draperii pe o distanță de cincisprezece coți, susținute de cei trei stâlpi, fiecare având postamentul lui. **16**Toate draperiile din jurul curții erau făcute din fir de in subțire răsucit. **17**Postamentele stâlpilor erau din bronz, iar cârligele stâlpilor și legăturile lor erau din argint. Chiar și partea superioară a stâlpilor era poleită cu argint. Toți stâlpii curții aveau legături făcute din argint. **18**Draperia de la intrarea curții era făcută din

fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, combinate cu fir de in subțire răsucit și lucrate la gherghef. Ea era lungă de douăzeci de coți și înaltă de cinci coți – la fel ca draperiile curții. ¹⁹Cei patru stâlpi ai acestei draperii împreună cu postamentul fiecăruia, erau din bronz. Cârligele și legăturile lor erau din argint; iar partea lor superioară era poleită tot cu argint. ²⁰Toți stâlpii Tabernacolului și ai curții din jurul lui, erau din bronz. ²¹Urmează prezentarea cantității materialelor folosite pentru Tabernacol și pentru Cufărul Declarației, conform poruncii lui Moise, având în vedere activitatea (*ulterioară a*) leviților care erau conduși de Itamar – fiul preotului Aaron. ²²Bețaleel – fiul lui Uri care era fiul lui Hur, provenit dintre urmașii lui Iuda, a făcut tot ce i-a poruncit Moise. ²³Împreună cu el a fost și Oholiab, fiul lui Ahisamah care era unul dintre urmașii lui Dan. El a lucrat ca cioplitor, ca proiectant și ca țesător la gherghef, folosind fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire. ²⁴Aurul folosit la lucrările făcute pentru toată construcția sanctuarului, a fost în total de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de șecheli, calculați conform șechelului-standard al acestuia. Acest aur a fost adus și oferit (*de către donatori*) ca sacrificiu legănat. ²⁵Argintul strâns de la adunare cântărea o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șecheli, evaluați conform șechelului-standard al sanctuarului. ²⁶S-a calculat că din acea cantitate totală (*de metale*) care s-a folosit, revenea câte o beca pentru fiecare om, adică o jumătate de șechel, conform șechelului sanctuarului. A fost luat în considerare fiecare om numărat la recensământul care a inclus pe toți cei care aveau cel puțin douăzeci de ani. Astfel a rezultat un număr de șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni. ²⁷Pentru turnarea postamentelor sanctuarului și ale (*stâlpilor*) curții acestuia, s-a folosit o sută de talanți de argint. Au fost făcute o sută de postamente dintr-o sută de talanți (*de argint*). S-a folosit astfel câte un talant (*de argint*) pentru realizarea fiecărui postament. ²⁸O cantitate de o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șecheli (*de argint*) a fost folosită pentru poleirea vârfurilor stâlpilor și pentru construirea cârligelor care se prindeau de aceștia. ²⁹Bronzul donat (*de oamenii din popor*) a fost de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de șecheli. ³⁰Cu el au fost făcute postamentele de la intrarea în Cortul Întâlnirii, altarul de bronz și grătarul lui de bronz împreună cu toate uneltele acestuia, ³¹postamentele (*stâlpilor*) care înconjurau curtea, cele de la intrarea în curte, toți stâlpii cortului și toți stâlpii care delimitau curtea. **39** Au făcut apoi hainele pentru slujirea în Locul Sfânt și vestimentația sfântă pentru Aaron. Acestea au fost țesute din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. ²Au făcut tunică din (*fire*) aur(*ite*), din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit. ³Au bătut niște plăci de aur și le-au tăiat în fire subțiri pe care le-au țesut cu firele colorate albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu firele de in. Tunica era lucrată în mod artistic. ⁴Au făcut piesa de vestimentație care se prindea la cele două margini ale ei în dreptul umerilor pe tunică. Aceasta era

unită cu tunica. **5**Piesa vestimentară de la mijlocul tunicii, care era prinsă de ea, a fost lucrată la fel și folosind aceleași materiale: aur, fire colorate albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit – exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. **6**Au pregătit pietrele de onix, le-au fixat în garniturile lor de aur și au gravat pe ele numele (*triburilor*) israelienilor exact cum se gravează (*pe*) un sigiliu. **7**Le-au pus pe partea de la umeri a tunicii, pentru ca ele să fie acele pietre care amintesc (*lui Iahve*) de israelieni – așa cum îi poruncise Iahve lui Moise. **8**Apoi au făcut vesta pe care au lucrat-o artistic, exact cum făcuseră și tunica: din aur, din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit. **9**„Vesta” avea suprafața pătrată și era făcută din material dublu. Atât lungimea cât și lățimea ei, era de o palmă. **10**Au fixat pe ea patru rânduri de pietre: pe primul rând: un sardiu, un topaz și un smarald; **11**pe al doilea rând: un turcoaz, un safir și un diamant; **12**pe al treilea rând: un iacint, un agat și un ametist; iar **13**pe al patrulea rând: un crisolit, un onix și un jasp. Acestea erau fixate în garnituri de aur. **14**Erau douăsprezece pietre cu numele israelienilor. Pe fiecare dintre acestea era gravat, ca pe sigilii, numele uneia din cele douăsprezece triburi (*ale israelienilor*). **15**Au făcut din aur curat niște lănțișoare pentru prinderea piesei de vestimentație care se purta în dreptul pieptului, pe tunică. Ele erau răsucite ca niște funii. **16**Au mai făcut două garnituri din aur și două inele din aur. Apoi au fixat ambele inele. Fiecare dintre ele a fost poziționat la una dintre cele două margini ale ei. **17**Au introdus lănțișoarele prin cele două inele prinse la marginea acesteia. **18**Au prins celelalte capete ale lănțișoarelor în cele două garnituri; și le-au pus peste zona de la umeri a tunicii, în partea din față. **19**Au mai făcut două inele de aur și le-au pus la celelalte două margini ale piesei de vestimentație care se pune pe piept, pe partea interioară care era mai aproape de tunică. **20**Apoi au făcut încă două inele de aur și le-au pus în partea de jos din dreptul umerilor tunicii, la nivelul legăturilor ei, deasupra mijlocului acesteia. **21**Au legat piesa vestimentară care se pune în zona pieptului cu inelele ei de inelele tunicii, folosind o sfoară albastră. Astfel au fixat-o peste mijlocul tunicii, fără să aibă posibilitatea să se miște de pe aceasta – exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. **22**Apoi au făcut pelerina tunicii din fir colorat în albastru. **23**Era decupată ca o cămașă cu zale; și avea un tiv țesut în jurul ei, ca să nu se rupă. **24**Pe toată marginea de jos a pelerinei, au făcut rodii din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, folosind și fir de in subțire răsucit. **25**Au făcut și niște clopoței din aur curat, pe care i-au pus între rodii pe toată marginea de jos a pelerinei. **26**Erau câte un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie pe toată marginea de jos a pelerinei pentru slujire, așa cum îi poruncise Iahve lui Moise. **27**Au făcut și hainele lungi țesute din fir de in subțire pentru Aaron și pentru fiii lui. **28**Tot din fir de in subțire răsucit au făcut toca, bonetele și lenjeria intimă. **29**Pentru centură au folosit fir de in subțire răsucit colorat cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, lucrat la gherghef – exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. **30**Au făcut apoi și plăcuța de aur curat – coroana sfântă – și au scris pe ea gravând exact ca pe un sigiliu:

„Sfânt pentru Iahve.” ³¹Au prins-o sus, pe tocă, folosind o sfoară albastră – așa cum îi poruncise Iahve lui Moise. ³²Astfel a fost terminată toată lucrarea pentru realizarea Tabernacolului, adică a Cortul Întâlnirii. Israelienii au făcut totul în conformitate cu ce îi poruncise Iahve lui Moise. ³³Apoi au venit și i-au dat lui Moise ce făcuseră pentru Tabernacol – cortul cu toate uneltele lui: cârligele, scândurile, barele, stâlpii și postamentele lui; ³⁴acoperișul din piei de berbeci vopsite în roșu, acoperișul din piei de viței de mare, draperia separatoare, ³⁵Cufărul Declarației cu barele lui și capacul achitării al acestuia, ³⁶masa cu toate uneltele ei, pâinea reprezentativă (*pentru triburile evreilor*), ³⁷suportul pentru sursele de lumină făcut din aur curat și candelarele împreună cu uneltele lui, ca și uleiul pentru iluminat. ³⁸S-au mai prezentat (*la Moise*) cu: altarul de aur, uleiul pentru ungere, tămâia parfumată, draperia de la intrarea în Tabernacol, ³⁹altarul de bronz cu grătarul lui făcut tot din bronz împreună cu barele și cu toate uneltele lui, ligheanul și postamentul lui. ⁴⁰Au mai adus draperiile curții, stâlpii lor și postamentele acestora, draperia pentru intrarea curții, funiile, stâlpii, toate uneltele pentru slujirea în Tabernacol, adică în Cortul Întâlnirii; ⁴¹și vestimentația lucrată în mod artistic pentru slujirea în Locul Sfânt: hainele sfinte ale preotului Aaron și hainele fiilor lui pentru slujirea ca preoți. ⁴²Israelienii au făcut toată lucrarea așa cum îi poruncise Iahve lui Moise. ⁴³Acesta a verificat tot ce făcuseră ei; și a constatat că procedaseră exact cum poruncise Iahve. Apoi Moise i-a binecuvântat. **40** Iahve i-a vorbit lui Moise, zicând: ²„În prima zi a primei luni, să instalezi Tabernacolul numit Cortul Întâlnirii. ³Să pui în el la interior, în spatele draperiei separatoare, aceluși Cufăr al Declarației. ⁴Să duci masa înăuntru și să aranjezi acolo obiectele care trebuie să fie pe ea. Să aduci suportul pentru sursele de lumină și să îi pui candelarele. ⁵Să pui altarul de aur pentru tămâiere înaintea Cufărului Mărturie; și să suspenzi draperia de la intrarea în Tabernacol. ⁶Să pui altarul arderilor integrale înaintea intrării în Tabernacol, în Cortul Întâlnirii. ⁷Să pui ligheanul între Cortul Întâlnirii și altar; și să torni apă în el. ⁸Să faci curtea în jurul Tabernacolului; și să pui draperia la intrarea în curte. ⁹Apoi să iei uleiul pentru ungere. Cu el să ungi Tabernacolul și tot ce este în el. să îl sfințești împreună cu toate uneltele lui; și astfel, el va fi sfânt. ¹⁰Apoi să ungi altarul arderilor integrale și toate uneltele lui. Din momentul în care va fi sfințit astfel, acest altar va fi foarte sfânt. ¹¹Să ungi ligheanul cu postamentul lui; și să îl sfințești. ¹²Apoi să îi aduci pe Aaron și pe fiii lui la intrarea în Cortul Întâlnirii; și acolo să îi speli cu apă. ¹³Să îl îmbraci pe Aaron cu hainele sfinte, să îl ungi și să îl sfințești, pentru ca el să facă slujba de preot pentru Mine. ¹⁴Să îi aduci și pe fiii lui. Să îi îmbraci cu hainele lor lungi; ¹⁵și să îi ungi așa cum l-ai uns pe tatăl lor, ca să fie în slujba de preoți pentru Mine. Ungerea lor (*ca instalare în slujbă*) va da urmașilor lor dreptul practicării unei preoții perpetue.” ¹⁶Moise a făcut totul exact cum i-a poruncit Iahve. ¹⁷În prima lună din al doilea an, în prima zi a acelei luni, Tabernacolul a fost instalat. ¹⁸Moise „a ridicat” Tabernacolul punându-i (*inițial*) postamentele. A așezat scândurile și vergile, a ridicat stâlpii, ¹⁹a întins acoperișul peste

Tabernacol și a așezat acoperișul cortului deasupra lui – exact cum îi poruncise Iahve. **20**A luat Declarația (*scrisă de Dumnezeu*) și a pus-o în acel Cufăr. Apoi a introdus la locul lor barele cufărului și i-a pus capacul achitării deasupra. **21**A adus cufărul în Tabernacol, a agățat draperia separatoare și a acoperit astfel Cufărul Declarației, exact cum îi poruncise Iahve. **22**A pus masa în Cortul Întâlnirii, pe latura nordică a lui, în prima parte a acestuia, care era separată de draperie; **23**și a așezat pe ea pâinea înaintea lui Iahve, exact cum îi poruncise El. **24**A pus spre partea sudică a Cortului Întâlnirii, suportul pentru sursele de lumină. El era în fața mesei, pe cealaltă latură. **25**A așezat candelarele înaintea lui Iahve, așa cum îi poruncise El. **26**A pus altarul de aur în Cortul Întâlnirii, înaintea draperiei; **27**și a ars tămâie parfumată pe el – exact cum îi poruncise Iahve. **28**A suspendat și draperia de la intrarea în Tabernacol. **29**A pus altarul arderilor integrale în prima parte a Tabernacolului, la intrarea în Cortul Întâlnirii; și a adus acolo animale și darul din mâncare, pe care le-a ars integral – așa cum îi poruncise Iahve. **30**A pus ligheanul între Cortul Întâlnirii și altar; și a turnat apă în el, pentru spălat. **31**Cu această apă trebuia să se spele pe mâini și pe picioare atât Moise, cât și Aaron împreună fiii lui. **32**Când intrau în Cortul Întâlnirii și când se apropiau de altar, era obligatoriu să se spele – așa cum îi poruncise Iahve lui Moise. **33**Apoi a instalat (*draperiile care delimitau*) curtea din jurul Tabernacolului și a altarului; și i-a pus (*la final*) draperia de la intrare. Astfel a finalizat Moise întreaga lucrare. **34**Atunci norul a acoperit Cortul Întâlnirii; și gloria lui Iahve a umplut Tabernacolul. **35**Moise nu a putut să intre în Cortul Întâlnirii pentru că norul se așezase deasupra lui; și gloria lui Iahve umplea Tabernacolul. **36**În toate călătoriile lor, israelienii porneau atunci când se ridica norul care era deasupra Tabernacolului. **37**Atunci când norul nu se ridica, ei nu mai plecau; dar în ziua în care acesta se ridica, ei își reluau deplasarea. **38**Norul lui Iahve era (*vizibil*) ziua deasupra Tabernacolului. Noaptea, acel nor era văzut ca un foc de către urmașii lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

Levitic

1 Iahve l-a chemat pe Moise și a vorbit cu el din Cortul Întâlnirii. El i-a poruncit **2**să spună israelienilor: „Când vreunul dintre voi aduce lui Iahve un (*animal ca*) dar, acesta să fie oferit din turme sau din cirezi. **3**Dacă darul lui va fi un animal din cireadă care va fi ars integral, atunci să aducă un mascul fără vreun defect. Să se prezinte cu el la intrarea în Cortul Întâlnirii; pentru ca astfel să fie plăcut înaintea lui Iahve. **4**Să își pună mâna pe capul vițelului oferit pentru a fi ars integral; și acesta va fi acceptat în locul lui, ca (*să facă*) achitare pentru el. **5**Acel vițel să fie înjunghiat înaintea lui Iahve. Fiii lui Aaron, care sunt preoți, să aducă sângele animalului și să îl stropească pe toate părțile altarului care este pus la intrarea în Cortul Întâlnirii. **6**Animalul oferit pentru a fi ars integral, să fie jupuit și tăiat în bucăți. **7**Fiii preotului Aaron vor face foc pe altar și vor pune lemne în foc. **8**Apoi tot fiii lui Aaron care sunt preoți, să pună bucățile, capul și grăsimea pe lemnele care vor fi deasupra focului de pe altar. **9**Organele interne și picioarele (*animalului*) să fie spălate cu apă. Preotul să le ardă pe altar ca pe un sacrificiu consumat (*de foc*) integral. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută lui Iahve. **10**Dacă darul lui pentru această ardere integrală este din turma de oi sau din cea de capre, atunci să fie ales un mascul fără defect. **11**Să îl înjunghie în partea de nord a altarului, înaintea lui Iahve. Fiii lui Aaron care sunt preoți, să îi stropească sângele pe toate părțile altarului. **12**Preotul să taie animalul în bucăți, pe care le va pune apoi împreună cu capul și cu grăsimea pe lemnele din focul de pe altar. **13**Organele interne și picioarele să fie spălate cu apă. Apoi preotul să le aducă pe toate și să le ardă pe altar. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută lui Iahve. **14**Dacă darul adus lui Iahve ca sacrificiu ars integral pe altar va fi din păsări, să fie oferit din turturele sau din pui de porumbei. **15**Preotul să aducă pasărea lângă altar, să îi desprindă capul de restul corpului; și apoi o va putea arde pe altar. Sângele acelei păsări trebuie să i se scurgă (*doar*) pe o parte a altarului. **16**Dar înainte de a o arde, să îi scoată gușa cu ce are în ea; și să o arunce lângă altar, în partea de est, în locul unde se adună cenușa. **17**Să îi taie și aripile doar în zona extremităților lor. Apoi preotul să ardă pasărea pe altar, punând-o pe lemnele de pe foc. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută lui Iahve. **2** Atunci când cineva va aduce lui Iahve un dar de mâncare, el să fie din făină de cea mai bună calitate. Să toarne ulei peste ea și să îi adauge tămâie. **2**Apoi să îl aducă preoților, adică fiilor lui Aaron. Preotul să ia un pumn din acea făină superioară și din ulei. Apoi să le ardă pe altar împreună cu tămâia, ca pe un sacrificiu de comemorare. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută lui Iahve. **3**Ce va rămâne din darul de mâncare, să fie dat lui Aaron și fiilor lui, ca parte foarte sfântă a sacrificiilor consumate de foc pentru Iahve. **4**Când vei dori să aduci (*lui Iahve*) un dar care va fi unul de mâncare copt în cuptor, să oferi niște turte făcute din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei; sau niște

turte subțiri, stropite cu ulei. **5**Dacă darul tău de mâncare este unul pregătit pe grătar, să fie o turtă făcută din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. **6**Să o rupi în bucăți și să torni ulei peste ea. Acesta este un dar de mâncare. **7**Dacă darul tău de mâncare este ceva pregătit în tigaie, să fie făcut din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. **8**Când vei aduce darul de mâncare care va fi oferit (*lui Iahve*), să fie pregătit conform acestor reguli. El va fi adus înaintea preotului care îl va pune pe altar. **9**Să ia apoi o parte din acel dar de mâncare; și să o ardă pe altar ca sacrificiu de comemorare. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută lui Iahve. **10**Partea care rămâne din darul de mâncare, să fie a lui Aaron și a fiilor lui. Aceasta este o parte foarte sfântă a sacrificiilor consumate de foc pentru Iahve. **11**Niciunul dintre darurile de mâncare pe care le aduceți lui Iahve, să nu fie făcut din aluat care conține drojdie. Nimic din ce ardeți pentru Iahve ca sacrificiu consumat de foc, să nu fie făcut din cocă în compoziția căreia a fost introdus vreun ferment sau miere. **12**Referitor la darul oferit din primele fructe, să știți că atunci când îl aduceți lui Iahve, nu trebuie să fie ars pe altar ca o aromă plăcută. **13**Să pui sare pe toate darurile tale de mâncare. Să nu permiți să lipsească sarea legământului Dumnezeuului tău de pe darurile tale de mâncare. Să adaugi sare la toate darurile tale de mâncare. **14**Dacă aduci un dar pentru Iahve din primele tale recolte, el să fie din produsul unor spice proaspete prăjite la foc și din boabe noi, pisate. **15**Să pui ulei peste ele și să adaugi tămâie. Acesta este (*considerat*) un dar de mâncare. **16**Preotul să ardă boabele pisate și uleiul împreună cu toată tămâia, ca sacrificiu de comemorare. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc în cinstea lui Iahve. **3**Dacă cineva va oferi un dar ca sacrificiu de pace din cireada lui, să fie adus înaintea lui Iahve. Indiferent că animalul este mascul sau femelă, trebuie să nu aibă (*niciun*) defect. **2**Să pună mâna pe capul animalului oferit pentru sacrificare și să îl înjunghie la intrarea în Cortul Întâlnirii. Preoții, adică fiii lui Aaron, să stropească sângele (*acelui animal*) pe altar, pe toate părțile lui. **3**Apoi, din acest sacrificiu de pace, să aducă lui Iahve un sacrificiu consumat de foc. Acesta să conțină grăsimea care acoperă organele interne împreună cu aceea din jurul lor, **4**plus cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei și din zona șoldurilor. Să mai adauge membrana ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii. **5**Fiii lui Aaron să le ardă pe altar, deasupra sacrificiului ars integral care va fi pe lemnele de pe foc. Acesta să fie ca un sacrificiu consumat de foc, ce va produce o aromă plăcută lui Iahve. **6**Dacă darul oferit ca sacrificiu de pace în cinstea lui Iahve este din turma lui, acel animal, indiferent că este mascul sau femelă, trebuie să fie fără defect. **7**Dacă aduce ca dar un miel, să îl aducă înaintea lui Iahve; **8**apoi să își pună mâna pe capul sacrificiului lui și să îl înjunghie înaintea Cortului Întâlnirii. Fiii lui Aaron să îi stropească sângele pe altar, pe toate părțile lui. **9**Apoi, din sacrificiul de pace, să ofere un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. Să fie format din grăsime: toată grăsimea cozii care va fi desprinsă de coloana vertebrală, grăsimea de pe organele interne și care este în jurul acestora. **10**Va mai adăuga cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei și din zona șoldurilor, ca și din membrana

ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii. ¹¹Apoi preotul să le ardă pe altar. Aceasta este o mâncare adusă ca sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. ¹²Dacă darul lui va fi o capră, atunci trebuie să o aducă înaintea lui Iahve. ¹³Acel om să își pună mâna pe capul ei și să o înjunghie înaintea Cortului Întâlnirii. Fiii lui Aaron să stropească sângele ei pe altar, pe toate părțile lui. ¹⁴Apoi să aducă din ea un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. Să îl ofere din grăsimea de pe organele interne și din cea care se găsește în jurul lor. ¹⁵Să adauge atât cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, cât și membrana ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii. ¹⁶Apoi preotul să le ardă toate pe altar. Aceasta este o mâncare adusă ca sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută. Toată grăsimea este a lui Iahve. ¹⁷Aceasta să fie o lege eternă, pentru toate generațiile, în toate locurile unde veți locui: să nu mâncați grăsimea (*animalelor*) și nici sângele (*lor*).” **4** Iahve i-a zis lui Moise: ²„Spune-le israelienilor: «Când va păcătui cineva fără să vrea împotriva vreunei porunci a lui Iahve, făcând fapte care nu trebuie făcute, ³dacă acela care păcătuiește este chiar preotul care a fost consacrat prin ungere pentru practicarea acestei slujbe, el va aduce astfel vină peste popor. Atunci trebuie să aducă lui Iahve pentru păcatul comis un vițel din cireada lui. Acesta să fie fără defect. Să îl ofere ca sacrificiu pentru păcat. ⁴Să aducă vițelul la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea lui Iahve; apoi să își pună mâna pe capul vițelului care trebuie să fie înjunghiat acolo, înaintea lui Iahve. ⁵Preotul care a fost consacrat în slujbă prin ungerea cu ulei, să ia din sângele vițelului și să îl aducă în Cortul Întâlnirii. ⁶Acolo să își pună degetul în sânge. Apoi să stropească de șapte ori cu acel sânge înaintea lui Iahve, în fața draperiei separatoare a Tabernacolului. ⁷Preotul să ungă cu sânge coarnez altarului pe care se arde tămâie, existent în Cortul Întâlnirii, înaintea lui Iahve. Să verse restul sângelui vițelului la baza altarului arderilor integrale care este pus la intrarea în Cortul Întâlnirii. ⁸Apoi să ia toată grăsimea vițelului adus ca sacrificiu pentru păcat. Este vorba despre grăsimea de pe organele interne împreună cu cea din jurul lor. ⁹Va adăuga atât cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei și care există în zona șoldurilor, cât și membrana ficatului, care trebuie desprinsă odată cu rinichii. ¹⁰Preotul să ia aceste părți (*ale animalului*) exact cum se procedează în cazul bouului adus ca sacrificiu de pace; și să le ardă pe altarul pentru arderi integrale. ¹¹Dar pielea vițelului, toată carnea lui, capul, picioarele, organele internele și intestinele care conțin excremente, ¹²adică ce a rămas din vițel, să le ducă într-un loc curat în afara taberei, acolo unde se aruncă cenușa; și să le ardă într-un foc făcut cu lemne. Deci ele vor fi arse în zona în care se aruncă cenușa. ¹³Este posibil ca toată adunarea lui Israel să păcătuiască fără să vrea și să nu își dea seama de acest lucru. Atunci când va comite fapte care sunt împotriva poruncilor lui Iahve, va deveni astfel vinovată. ¹⁴Dacă păcatul pe care l-a făcut va fi descoperit, adunarea trebuie să aducă un sacrificiu pentru păcat. Acesta va fi un vițel. Să îl aducă înaintea Cortului Întâlnirii. ¹⁵Bătrânii consilieri ai adunării să își pună mâinile pe capul vițelului în prezența lui Iahve; și vițelul să fie apoi înjunghiat acolo, înaintea Lui. ¹⁶Preotul care a fost consacrat în

slujbă prin acea ungere, să ia din sângele vițelului, să îl ducă în Cortul Întâlnirii, ¹⁷să își pună degetul în sânge și să stropească cu el de șapte ori înaintea lui Iahve, în fața draperiei. ¹⁸Apoi să ungă cu acel sânge coarnele altarului care este (*pus*) înaintea lui Iahve, în Cortul Întâlnirii. Să verse restul sângelui la baza altarului pe care se ard integral animale. El este (*pus*) la intrarea în Cortul Întâlnirii. ¹⁹Să ia toată grăsimea vițelului și să o ardă pe altar. ²⁰Acest vițel să fie sacrificat la fel ca vițelul oferit ca sacrificiu pentru păcat. Astfel, preotul va face achitare pentru ei; și vor fi iertați. ²¹Părțile rămase din vițel să fie duse în afara taberei și să fie arse. Să se facă exact cu s-a procedat cu părțile primului vițel. Acesta este un sacrificiu adus pentru păcatul adunării. ²²Dacă un conducător va păcătui fără să vrea împotriva vreuneia dintre poruncile Dumnezeului lui numit Iahve, comițând fapte care nu trebuie făcute, se va face astfel vinovat. ²³Dacă el ajunge să își descopere păcatul pe care l-a făcut, atunci trebuie să aducă un țap fără defect ca sacrificiu. ²⁴Să își pună mâna pe capul țapului care trebuie să fie înjunghiat în locul unde se înjunghie animalele care urmează să fie arse integral înaintea lui Iahve. Acesta este un sacrificiu pentru păcat. ²⁵Preotul să ia cu degetul din sângele sacrificiului pentru păcat și să ungă cu el coarnele altarului pe care se ard integral animalele. Să toarne restul sângelui la baza altarului pentru arderi integrale. ²⁶Apoi să ardă toată grăsimea pe altar, la fel cum se arde aceea de la sacrificiul pentru pace. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul aceluia conducător, care va fi astfel iertat. ²⁷Dacă unul dintre oamenii din popor păcătuiește fără să vrea împotriva vreuneia dintre poruncile lui Iahve, făcând fapte care nu trebuie făcute, va fi vinovat. ²⁸Dacă el își descoperă păcatul pe care l-a făcut, atunci trebuie să aducă o iadă fără defect ca sacrificiu pentru păcatul comis. ²⁹Să își pună mâna pe capul sacrificiului pentru păcat; și această iadă să fie înjunghiată în locul unde se aduc animalele care urmează să fie arse integral. ³⁰Preotul să ia cu degetul din sângele sacrificiului și să ungă cu el coarnele altarului arderilor integrale. Apoi să toarne restul sângelui la baza altarului. ³¹Să ia toată grăsimea, la fel cum se ia aceea de la sacrificiul de pace; și să o ardă pe altar. Acesta este un sacrificiu care produce o aromă plăcută lui Iahve. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul omului din popor; și astfel va fi iertat. ³²Dacă va aduce ca sacrificiu pentru păcat un miel, acesta să fie fără defect. ³³Să își pună mâna pe capul sacrificiului pentru păcat. Mielul să fie înjunghiat în locul în care sunt înjunghiate animalele care se ard integral. ³⁴Preotul să ia cu degetul din sângele sacrificiului pentru păcat și să ungă cu el coarnele altarului arderilor integrale. Să toarne restul sângelui la baza altarului. ³⁵Să ia apoi toată grăsimea, la fel cum se ia aceea de la sacrificiul de pace; și să o ardă pe altar, deasupra sacrificiilor consumate de foc pentru Iahve. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul făcut de acel om; și astfel va fi iertat. **5** Dacă cineva este pus sub jurământ ca martor și poate relata ce a văzut sau ce știe, dar el nu procedează așa, va păcătui și își va suporta pedeapsa. ²Este posibil ca fără să își dea seama, cineva să se atingă de vreun lucru necurat. Acesta poate fi

corpul mort al unui animal necurat, corpul mort al unei vite necurate sau corpul mort al unei reptile necurate. Acel om va fi necurat; și va fi considerat ca vinovat. **3**Se poate întâmpla ca cineva, fără să realizeze ce se întâmplă, să se atingă de ceva necurat provenit de la om, adică de orice lucru prin care cineva poate deveni necurat. Dacă își va da seama de acest lucru, va fi considerat vinovat. **4**Este posibil ca cineva să se grăbească să jure că va face bine sau rău cu privire la orice lucru despre care se poate jura. În cazul în care deși nu și-a dat seama la început, ajunge totuși să realizeze mai târziu imprudenta pe care a făcut-o, va fi considerat vinovat. **5**Dacă cineva se va face vinovat de oricare dintre aceste fapte, trebuie să își recunoască păcatul făcut. **6**Pentru acel păcat trebuie să aducă lui Iahve, ca sacrificiu, o femelă din turmă. Animalul adus ca sacrificiu pentru păcat va fi o oaie sau o capră. Preotul să facă achitare (*cu animalul*) pentru păcatul acelu om. **7**Dacă nu poate să aducă o oaie, atunci să (*se*) prezinte (*înaintea*) lui Iahve, ca sacrificiu pentru păcatul făcut, (*cu*) două turturele sau (*cu*) doi pui de porumbei. Una dintre păsări va fi folosită ca sacrificiu pentru păcat, iar cealaltă ca ardere integrală. **8**Să dea păsările preotului. El trebuie să aducă prima turturea ca sacrificiu pentru păcat, rupându-i capul de la gât, fără să îl desprindă. **9**Apoi trebuie să stropească o parte laterală a altarului cu o anumită cantitate din sângele sacrificiului pentru păcat. Restul sângelui trebuie să îl toarne la baza altarului. Acesta este un sacrificiu pentru păcat. **10**A doua turturea trebuie adusă ca sacrificiu ars integral, conform regulilor acestui fel de sacrificiu. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul făcut de acel om; și va fi iertat. **11**Dacă nu poate aduce nici două turturele sau doi pui de porumbei, atunci cel care a păcătuit să aducă în calitate de sacrificiu pentru păcatul făcut, a zecea parte dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate. Să nu pună nici ulei și nici tămâie pe ea; pentru că este un sacrificiu pentru păcat. **12**Să o ducă la preot. Acesta să ia un pumn de făină ca sacrificiu de comemorare; și să o ardă pe altar deasupra sacrificiilor consumate de foc pentru Iahve. Acesta este un sacrificiu pentru păcat. **13**Așa trebuie să facă preotul achitare pentru oricare dintre aceste păcate pe care le-a făcut acel om. Și astfel, el va fi iertat. Ce va mai rămâne din acest sacrificiu, să fie partea preotului, așa cum este regula și cu privire la darul de mâncare.» **14**Iahve i-a mai zis lui Moise: **15**„Dacă cineva va comite o nedreptate și va păcătui fără să vrea față de oricare dintre lucrurile sfinte ale lui Iahve, atunci trebuie să Îi aducă un sacrificiu pentru vină. Acel sacrificiu să fie un berbec fără defect, luat din turmă. Să apreciezi tu valoarea (*berbecului*) în șecheli de argint, conform șechelului Sanctuarului. Acesta este un sacrificiu pentru vină. **16**El să plătească pentru ce a greșit în ce privește lucrurile sfinte, adăugând a cincea parte din valoarea berbecului, pe care o va oferi preotului. Acesta să facă achitare cu berbecul sacrificiului pentru vină; și astfel, acel om va fi iertat. **17**Deci dacă cineva va păcătui fără să își dea seama, făcând împotriva poruncilor lui Iahve lucruri care nu trebuie făcute, va fi considerat vinovat; și își va suporta pedeapsa. **18**El va fi obligat să aducă preotului, ca sacrificiu pentru vină, un berbec fără defect din turmă, conform aprecierii tale. Preotul să facă achitare în locul lui pentru nedreptatea pe care a făcut-o

fără să vrea; și va fi iertat. ¹⁹Acesta este un sacrificiu pentru vină. Acel om se făcuse vinovat față de Iahve.” ⁶Iahve i-a zis lui Moise: ²„Este posibil ca cineva dintre voi să păcătuiască prin faptul că nu va fi consecvent în ascultarea lui față de Iahve, înșelându-și semenul în legătură cu un lucru dat lui pentru păstrare ori în garanție. Mai poate păcătui însușindu-și un lucru prin jaf sau înșelându-și semenul, ³afirmând în mod fals că nu a găsit un lucru pierdut de altcineva, sau făcând un jurământ fals cu privire la vreunul dintre aceste păcate comise. Atunci, acel om va fi vinovat. ⁴Dacă cineva va păcătui astfel și se va face vinovat, trebuie să dea înapoi ce și-a însușit prin jaf sau folosind minciuna. Să returneze atât lucrul care i-a fost dat pentru păstrare sau lucrul pierdut (*de altcineva*) pe care (*el*) l-a găsit, ⁵cât și toate lucrurile despre care a făcut un jurământ fals. Trebuie să restituie orice lucru la întreaga lui valoare, adăugând o cincime din prețul lui. Să îl dea înapoi proprietarului de drept, chiar în ziua în care își va aduce sacrificiul pentru vină. ⁶Iar pentru vină să aducă lui Iahve ca sacrificiu pentru păcat un berbec fără defect, din turma lui, conform aprecierii tale. Să vină și să dea berbecul preotului. ⁷El să facă achitare pentru acel om înaintea lui Iahve; și astfel va fi iertat de oricare dintre aceste păcate făcute, din cauza cărora devenise vinovat.” ⁸Apoi Iahve i-a zis lui Moise: ⁹„Îți spun acum ce să poruncești atât lui Aaron cât și fiilor lui: «Cu privire la legea arderii integrale: ea să rămână pe vatra altarului toată noaptea, până dimineața; și astfel, focul de pe altar să ardă continuu. ¹⁰Preotul să se îmbrace cu hainele de in după ce și-a luat lenjeria intimă. Să curețe cenușa arderii integrale de pe altar; și să o pună lângă el. ¹¹Apoi să își scoată hainele, să își ia altele și să ducă cenușa într-un loc curat, în exteriorul taberei. ¹²Focul de pe altar să continue să ardă; și să nu se stingă niciodată. În fiecare dimineață, preotul să ardă lemne pe altar, să pună pe ele animalul care va fi ars integral și să ardă deasupra grăsimea sacrificiilor de pace. ¹³Focul să ardă continuu pe altar; și să nu se stingă niciodată. ¹⁴Despre legea darului de mâncare: fiii lui Aaron trebuie să îl aducă înaintea lui Iahve, în fața altarului. ¹⁵Să ia un pumn din făina de cea mai bună calitate și din uleiul pentru darul de mâncare, împreună cu toată tămâia care a fost adăugată la acest dar de mâncare; și să le ardă pe altar ca sacrificiu de comemorare. Acestea vor produce o aromă plăcută lui Iahve. ¹⁶Aaron împreună cu fiii lui să mănânce ce va rămâne din ea. Să consume în formă de turte, într-un loc sfânt. Locul unde trebuie să le mănânce, este cel din curtea Cortului Întâlnirii. ¹⁷Acele turte să nu fie făcute din cocă în care au existat fermenți. Aceasta este partea pe care Eu le-am dat-o din sacrificiile Mele consumate de foc. Ea este foarte sfântă, la fel cum este atât sacrificiul pentru păcat, cât și sacrificiul pentru vină. ¹⁸Să o mănânce fiecare bărbat dintre urmașii lui Aaron. Aceasta este o poruncă ce trebuie permanent respectată în toate generațiile cu privire la sacrificiile consumate de foc pentru Iahve. Oricine se va atinge de ele, va fi sfințit.»” ¹⁹Iahve i-a mai zis lui Moise: ²⁰„Îți spun acum care este darul pe care Aaron și fiii lui trebuie să îl aducă lui Iahve în ziua în care vor primi ungerea (*pentru consacrarea în slujba de preoți*): ca dar zilnic, să aducă a zecea parte dintr-o

efă de făină care are calitate superioară: jumătate din ea dimineața, iar cealaltă jumătate seara. ²¹Să fie făcută cu ulei, într-o tigaie. După ce se va coace, să fie tăiată în bucăți; și apoi oferită ca dar de mâncare. Acest dar va produce o aromă plăcută lui Iahve. ²²Acel preot dintre fiii lui Aaron care va fi uns în locul acestuia, să pregătească darul în acest mod. Aceasta este o poruncă ce va trebui respectată mereu înaintea lui Iahve: să fie ars total. ²³Fiecare dar de mâncare al preotului să se ardă integral. Să nu se mănânce nimic din el.” ²⁴Iahve i-a vorbit din nou lui Moise, zicând: ²⁵„Să le spui lui Aaron și fiilor lui: «Referitor la legea sacrificiului pentru păcat: trebuie ca animalul destinat sacrificiului să fie înjunghiat înaintea lui Iahve, în locul în care este înjunghiat animalul destinat arderii integrale. Acesta este un sacrificiu foarte sfânt. ²⁶Să mănânce din sacrificiul pentru păcat acel preot care îl va aduce. Să fie mâncat într-un loc sfânt: în curtea Cortului Întâlnirii. ²⁷Oricine se atinge de carnea sacrificiului, va fi sfințit. Dacă va sări sânge pe haină, locul stropit să fie spălat într-un loc sfânt. ²⁸Trebuie ca vasul de pământ în care a fost fiert sacrificiul, să fie spart; iar dacă această fierbere a fost făcută într-un vas de bronz, să fie frecat și apoi clătit cu apă. ²⁹Fiecare bărbat dintre preoți (*poate*) să mănânce din acel sacrificiu. El este un sacrificiu foarte sfânt. ³⁰Dar să nu se mănânce niciun sacrificiu pentru păcat din al cărui sânge se va aduce în Cortul Întâlnirii pentru achitarea făcută în Locul Sfânt; ci acela să fie consumat de foc. **7** Legea sacrificiului pentru vină prevede faptul că acesta este un sacrificiu foarte sfânt. ²Animalul adus ca sacrificiu pentru vină să fie înjunghiat în locul în care se înjunghie și animalul oferit pentru arderea integrală. Apoi sângele sacrificiului să fie stropit pe altar, pe toate părțile lui. ³Să fie adusă ca sacrificiu toată grăsimea cozii și grăsimea de pe organele interne. ⁴Se vor adăuga atât cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și din zona șoldurilor, cât și membrana ficatului luată odată cu rinichii. ⁵Preotul să le ardă pe altar, ca sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. Acesta este un sacrificiu pentru vină. ⁶Fiecare bărbat dintre preoți să mănânce din el într-un loc sfânt; pentru că este un sacrificiu foarte sfânt. ⁷Sacrificiul pentru vină se va aduce la fel ca sacrificiul pentru păcat. În ambele cazuri este valabilă aceeași lege: animalul sacrificat va fi al preotului care face achitarea. ⁸Preotul care aduce arderea integrală a cuiva, poate păstra pentru el pielea acelei arderi integrale a animalului sacrificat. ⁹Orice dar de mâncare copt în cuptor și tot ce este gătit în tigaie sau pe grătar, să îi rămână preotului care îl aduce (*lui Iahve*). ¹⁰Dar orice dar de mâncare amestecat cu ulei sau uscat, să fie al fiilor lui Aaron; și va fi împărțit acestora în mod egal. ¹¹Urmează prezentarea legii cu privire la sacrificiul de pace pe care cineva vrea să îl aducă în cinstea lui Iahve. ¹²Dacă acesta îl va aduce ca mulțumire, trebuie ca odată cu sacrificiul de mulțumire să aducă și câteva turte, amestecate cu ulei, turte subțiri, stropite cu ulei și turte din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. ¹³Împreună cu sacrificiul de mulțumire, din sacrificiul lui de pace trebuie să aducă și pâine ca dar, de forma unor turte, crescută sub acțiunea fermenților. ¹⁴Din toate acestea să ofere (*ca sacrificiu*) câte o turtă, ca dar pentru Iahve. Aceasta va fi a preotului care stropește sângele

sacrificiului de pace. ¹⁵Carnea sacrificiului de mulțumire din sacrificiul lui de pace să fie mâncată în ziua în care este oferită ca sacrificiu. Să nu fie lăsat nimic din ea până dimineața (*următoarei zile*). ¹⁶Dar dacă sacrificiul pe care îl aduce este în vederea împlinirii unui jurământ sau este oferit ca un dar benevol, acesta să fie mâncat în ziua în care este adus; iar ce mai rămâne, să fie mâncat în următoarea zi. ¹⁷Ce mai rămâne din carnea sacrificiului până a treia zi, să fie ars. ¹⁸Dacă va mânca cineva din carnea acelui sacrificiu a treia zi, îi va fi respins sacrificiul de pace pe care îl va aduce. El nu i se va lua în considerare celui care l-a adus; ci va fi privit ca ceva oribil. Cel care îl mănâncă, își va fi vinovat și va suporta consecințele (*pentru acea faptă*). ¹⁹Carnea care a fost atinsă de ceva necurat, să nu fie mâncată; ci să fie arsă. Dar carnea considerată curată, poate fi mâncată de oricine este curat. ²⁰Dar acela care va mânca din carnea sacrificiului de pace oferită lui Iahve când este necurat, să fie desființat din poporul lui. ²¹Dacă cineva va atinge ceva necurat, indiferent că provine de la om ori de la vreun animal necurat sau orice alt lucru necurat și va mânca apoi din sacrificiul de pace (*care este*) al lui Iahve, să fie eliminat din poporul lui.»” ²²Iahve i-a zis lui Moise: ²³„Să le (*mai*) spui israelienilor astfel: «Să nu mâncați grăsime de bou, de oaie sau de capră. ²⁴Grăsimea unui animal care a murit sau care a fost sfâșiat de animale sălbatice, poate fi folosită la orice altceva; dar să nu o mâncați. ²⁵Este posibil ca cineva dintre voi să mănânce grăsimea unui animal din care a fost adus un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. Acela care o va mânca, să fie eliminat din poporul lui. ²⁶Să nu mâncați cu sânge nicio pasăre și niciun animal – în niciunul dintre locurile în care veți locui. ²⁷Acela dintre voi care va consuma ceva împreună cu sânge, să fie eliminat din poporul lui.»” ²⁸Iahve i-a vorbit din nou lui Moise, zicându-i: ²⁹„Îți spun acum ce să le mai transmiți israelienilor: «Cel care își aduce înaintea lui Iahve sacrificiul lui de pace, trebuie Îi să ofere un dar din acel sacrificiu. ³⁰Să aducă sacrificiile consumate de foc folosindu-și mâinile lui. Să vină cu grăsimea și cu pieptul pe care îl va prezenta înaintea lui Iahve ca pe un sacrificiu legănat. ³¹Preotul să ardă grăsimea pe altar; iar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor lui. ³²Să dați preotului spata dreaptă de la sacrificiile voastre. El să fie ca o donație de pace. ³³Acela dintre fiii lui Aaron care va oferi (*lui Iahve*) sângele și grăsimea sacrificiului de pace, să oprească spata dreaptă ca parte a lui. ³⁴Să procedați așa pentru că Eu am luat de la israelieni, din sacrificiile lor de pace, pieptul sacrificiului legănat și spata adusă ca sacrificiu prin ridicare. Pe acestea, Eu le-am oferit preotului Aaron și fiilor lui. Aceasta este o poruncă pentru israelieni. Va trebui respectată permanent. ³⁵Ea se referă la partea oferită lui Aaron și fiilor lui din sacrificiile consumate de foc pentru Iahve. Regula va trebui respectată din ziua în care vor fi fost aduși să slujească lui Iahve ca preoți. ³⁶Iahve a poruncit ca această donație să le fie făcută din partea israelienilor, din ziua când El îi va fi uns. Ea este stabilită printr-o poruncă valabilă permanent și pentru toate generațiile (*israelienilor*).»” ³⁷Acesta a fost conținutul legii care se referea la: arderea integrală, darul de mâncare, sacrificiul pentru păcat, sacrificiul pentru vină, sacrificiul în vederea dedicării

în slujire și sacrificiul de pace. ³⁸Această lege a fost poruncită de Iahve lui Moise pe muntele Sinai, atunci când le-a spus israelienilor să își aducă sacrificiile înaintea Lui, în deșertul Sinai. ⁸ Iahve i-a zis lui Moise: ²„Ia-l pe Aaron împreună cu fiii lui. Să fie aduse și hainele lor (*speciale de preoți*), uleiul pentru ungere (*în vederea consacării în slujbă*), vițelul sacrificiului pentru păcat, doi berbeci și coșul cu turte. ³Apoi să ceri întregii adunări (*a evreilor*) să fie prezentă la (*o anumită distanță de*) intrarea în Cortul Întâlnirii.” ⁴Moise a făcut așa cum i-a poruncit Iahve. Când adunarea s-a prezentat în apropiere de intrarea în Cortului Întâlnirii, ⁵Moise i-a zis: „Vă voi spune cum a poruncit Iahve să se procedeze.” ⁶Mai întâi, Moise l-a adus pe Aaron împreună cu fiii lui; și i-a spălat cu apă. ⁷L-a îmbrăcat pe Aaron cu haina lungă, i-a strâns-o aproape de corp la mijloc folosind centura, l-a îmbrăcat cu pelerina, a pus pe el tunica și l-a echipat legându-i centura acesteia. Tunica era țesută artistic. ⁸I-a pus vesta în care fusese prins Urimul și Tumimul. ⁹I-a pus și toca pe cap; iar pe ea, în partea din față, a fixat sfânta coroană, adică plăcuța de aur – exact cum îi poruncise Iahve. ¹⁰Apoi Moise a luat uleiul pentru ungere (*în vederea dedicării*) și a uns Tabernacolul împreună cu tot ce aparținea de el; și astfel l-a sfințit. ¹¹A stropit din el de șapte ori pe altar, a uns atât altarul și toate uneltele lui, cât și ligheanul cu postamentul lui. A procedat astfel ca să sfințească totul. ¹²A turnat din uleiul pentru ungere pe capul lui Aaron; și astfel l-a uns ca să îl sfințească. ¹³Moise i-a adus și pe fiii lui Aaron, i-a îmbrăcat cu hainele lungi pe care le-a apropiat de corp la mijloc legându-le cu centurile; și apoi le-a pus bonetele – exact cum îi poruncise Iahve. ¹⁴Apoi a adus vițelul sacrificiului pentru păcat. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul vițelului pentru sacrificiu. ¹⁵Apoi Moise a înjunghiat vițelul, a luat cu degetul din sânge acestuia și a uns cu el „carnele” altarului, făcându-l astfel „curat”. În final, a vărsat restul sângelui la baza altarului. Așa a procedat pentru sfințirea lui, făcând „achitare” pentru el. ¹⁶Moise a luat toată grăsimea de pe organele interne, membrana ficatului și cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei; și apoi le-a ars pe altar. ¹⁷Resturile vițelului, adică pielea, carnea și intestinele care conțineau excremente, le-a ars în foc în exteriorul taberei – așa cum îi poruncise Iahve. ¹⁸Apoi a adus berbecul pentru arderea integrală. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului, ¹⁹iar Moise l-a înjunghiat. Apoi a stropit sângele pe altar, pe toate părțile acestuia. ²⁰După ce a tăiat berbecul în bucăți, Moise i-a ars capul, bucățile și grăsimea. ²¹Moise a spălat cu apă organele internele și picioarele berbecului. Apoi l-a ars în totalitate pe altar ca pe un sacrificiu care se arde integral și care produce o aromă plăcută. Acesta a fost un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. A procedat exact cum îi poruncise El. ²²Apoi a adus și al doilea berbec. Acela era berbecul pentru sacrificiul în vederea investirii în slujire. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului. ²³Moise l-a înjunghiat, a luat din sângele acestuia și a atins lobul urechii drepte a lui Aaron, degetul mare al mâinii lui drepte și degetul mare al piciorului lui drept. ²⁴Apoi au fost aduși și fiii lui Aaron. Moise le-a atins cu

sânge lobul urechii lor drepte, degetul mare al mâinii lor drepte și degetul mare al piciorului lor drept. Apoi a stropit restul sângelui pe altar, pe toate părțile lui (*laterale exterioare*). ²⁵A luat grăsimea (*berbecului*) care era spre coadă și pe aceea de pe organele interne, împreună cu membrana ficatului și cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei, adăugând spata dreaptă. ²⁶Din coșul turtelor care era înaintea lui Iahve, a luat o turtă făcută ca o pâine, alta făcută cu ulei și o turtă subțire. Le-a pus peste grăsime și peste spata dreaptă. ²⁷Le-a așezat pe toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui. Apoi le-a legănat, prezentându-le ca sacrificiu legănat înaintea lui Iahve. ²⁸Moise le-a luat din mâinile lor și le-a ars pe altar, deasupra arderii integrale, ca un sacrificiu în vederea investirii în slujire. Acesta a fost un sacrificiu care produce o aromă plăcută, fiind consumat de foc pentru Iahve. ²⁹Moise a luat pieptul și l-a adus ca un sacrificiu legănat înaintea lui Iahve. Aceasta a fost partea lui Moise din berbecul folosit la investirea în slujire – așa cum îi poruncise Iahve. ³⁰Apoi Moise a luat din uleiul pentru ungere și din sângele de pe altar. Cu ele a stropit atât pe Aaron cât și hainele lui (*de preot*). În mod asemănător a procedat atât cu fiii lui, cât și cu hainele (*preoțești ale*) acestora. ³¹Moise le-a zis lui Aaron și fiilor lui: „Fierbeți carnea la intrarea în Cortul Întâlnirii și mâncați-o acolo împreună cu pâinea din coșul sacrificiilor folosite la investirea în slujire, așa cum am poruncit când am zis: «S-o mănânce Aaron și fiii lui». ³²Iar ce va mai rămâne din carne și din pâine, să fie ars în foc. ³³Șapte zile să nu treceți dincolo de intrarea Cortului Întâlnirii. Aceasta este durata de timp pentru investire; pentru că șapte zile va dura investirea voastră în slujire. ³⁴Iahve a poruncit ca așa cum s-a procedat astăzi, să se facă și de acum încolo (*în toată această perioadă*) ca achitare pentru voi. ³⁵Să rămâneți la intrarea Cortului Întâlnirii zi și noapte, timp de șapte zile, și să respectați porunca lui Iahve, ca să nu muriți; pentru că așa mi s-a poruncit.” ³⁶Aaron și fiii lui au făcut toate lucrurile poruncite de Iahve și transmise prin Moise. **9** În a opta zi, Moise i-a chemat pe Aaron, pe fiii lui și pe bătrânii consilieri ai lui Israel. ²El i-a zis lui Aaron: „Ia un vițel care va fi adus ca sacrificiu pentru păcat și un berbec fără defect pentru o ardere integrală. Să îi aduci înaintea lui Iahve. ³Iar israelienilor să le spui să ia un țap care va fi adus ca sacrificiu pentru păcat, un vițel și un miel de un an, fără defect – pentru o ardere integrală. ⁴Să mai adauge un bou și un berbec pentru un sacrificiu de pace; și astfel să aducă toate aceste animale înaintea lui Iahve. Israelienii să aducă și un dar de mâncare amestecat cu ulei; pentru că astăzi li Se va revela Iahve.” ⁵Israelienii au adus în fața Cortului Întâlnirii ce a poruncit Moise. Apoi toată adunarea s-a apropiat și a stat înaintea lui Iahve. ⁶Moise le-a zis: „Acesta este lucrul despre care Iahve a dat poruncă, zicând că trebuie să îl faceți, pentru ca să vi se reveleze gloria Lui.” ⁷Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar, adu sacrificiul pentru păcatul tău și animalul pe care îl vei arde integral; și fă astfel achitare pentru tine și pentru popor. Apoi adu sacrificiul oferit de popor; și fă achitare pentru el, așa cum a poruncit Iahve.” ⁸Aaron s-a apropiat de altar și a înjunghiat vițelul adus ca sacrificiu pentru păcat. Acela era pentru el. ⁹Fiii lui

Aaron i-au adus sângele; iar el a luat cu degetul din sânge și a atins „coarnele” altarului. Ce a mai rămas din sânge, l-a turnat la baza altarului. **10** Dar a ars pe altar grăsimea, rinichii și membrana ficatului de la sacrificiul pentru păcat – așa cum i-a poruncit Iahve lui Moise. **11** A mai ars carnea și pielea (*animalului*) într-un loc situat în exteriorul taberei. **12** Apoi a înjunghiat animalul care urma să fie ars integral. Fiii lui Aaron i-au adus sângele; iar el l-a stropit pe altar și pe toate părțile (*laterale ale*) acestuia. **13** I-au adus animalul pentru arderea integrală tăiat în bucăți, cu tot cu cap; și el le-a ars pe altar. **14** A spălat organele internele și picioarele; și le-a ars pe altar, deasupra arderii integrale. **15** Apoi Aaron a adus sacrificiul poporului. A luat țapul care trebuia adus ca sacrificiu pentru păcatul poporului, l-a înjunghiat și l-a adus ca sacrificiu pentru păcat – exact cum procedase cu primul sacrificiu. **16** A adus apoi animalul pentru arderea integrală și l-a sacrificat conform poruncii. **17** A adus darul de mâncare; a luat un pumn de făină din el și a ars-o pe altar, în afară de arderea integrală de dimineață. **18** Apoi a înjunghiat boul și berbecul ca sacrificiu de pace pentru popor. Fiii lui Aaron i-au adus sângele; iar el l-a stropit pe altar și pe toate părțile (*laterale ale*) acestuia. **19** I-au adus apoi grăsimea boului și a berbecului: grăsimea din zona cozii, grăsimea de pe organele interne, rinichii împreună cu grăsimea de pe ei și membranele de pe ficatul fiecărui animal. **20** Au pus grăsimea deasupra bucăților formate din pieptul desprins din corpul animalelor; iar Aaron a ars această grăsime pe altar. **21** Apoi a legănat acele bucăți de piept și spata dreaptă, oferindu-le ca sacrificiu legănat înaintea lui Iahve – exact cum a poruncit Moise. **22** Aaron și-a ridicat mâinile spre popor și l-a binecuvântat. Apoi el a coborât din locul în care adusese sacrificiul pentru păcat, animalul pentru arderea integrală și sacrificiul de pace. **23** Moise și Aaron au intrat în Cortul Întâlnirii; iar când au ieșit din el, au binecuvântat poporul. Atunci gloria lui Iahve a fost evidentă în fața întregului popor. **24** A ieșit un foc de la Iahve și a consumat atât animalul oferit pentru arderea integrală, cât și grăsimea de pe altar. Tot poporul a văzut acest lucru, a strigat de bucurie și a căzut cu fața întoarsă spre pământ. **10** Nadab și Abihu care erau fiii lui Aaron, și-au luat fiecare cădelnițele, au pus foc în ele și au pus tămâie pe foc. Ei au adus astfel un foc „străin” înaintea lui Iahve – lucru pe care El nu li-l poruncise. **2** Atunci a ieșit un foc de la Iahve care i-a ars; și astfel au murit înaintea Lui. **3** Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Ai ocazia să înțelegi acum ce a vrut Iahve să spună atunci când a zis: «Voi demonstra ce înseamnă că sunt sfânt, între cei care se apropie de Mine; și Mă voi glorifica înaintea întregului popor.»” Aaron a tăcut. **4** Moise i-a chemat pe Mișael și pe Elțafan care erau fiii lui Uziel – unchiul lui Aaron; și le-a zis: „Apropiati-vă, luați-vă rudele din fața Locului sfânt și duceți-le într-un alt loc, în exteriorul taberei.” **5** Ei au venit și i-au dus pe fiii lui Aaron în exteriorul taberei, îmbrăcați în hainele lor lungi, așa cum poruncise Moise. **6** Apoi Moise le-a zis lui Aaron și celorlalți doi fii ai lui, numiți Elazar și Itamar: „Să nu vă descoperiți capetele și să nu vă sfâșiati hainele; pentru că veți muri; și Iahve se va mânia pe toată adunarea. Lăsați-i pe frații voștri, adică pe toți ceilalți

urmași ai lui Israel, să îi jelească pe aceia care au fost distruși de focul lui Iahve. **7** Să nu treceți dincolo de intrarea în Cortul Întâlnirii, ca să nu muriți; pentru că uleiul pentru ungere – acel ulei al lui Iahve – este peste voi.” Ei au făcut așa cum le-a poruncit Moise. **8** Iahve i-a zis lui Aaron: **9** „Nici tu și nici fiii tăi să nu beți vin sau băutură alcoolică atunci când veți intra în Cortul Întâlnirii. Altfel, veți fi pedepsiți cu moartea. Aceasta este o poruncă valabilă permanent pentru toate generațiile (*voastre*). **10** Să faceți distincție între ce este sfânt și ce este obișnuit, între ce este curat și ce este necurat; **11** și să îi instruiți pe israelieni cu privire la toate poruncile pe care Iahve li le-a dat prin Moise.” **12** Moise le-a zis lui Aaron și fiilor care îi mai rămăseseră și care se numeau Elazar și Itamar: „Luați darul de mâncare rămas de la sacrificiile consumate de foc pentru Iahve și mâncați-l fără fermenți lângă altar; pentru că este un dar foarte sfânt. **13** Să îl mâncați într-un loc sfânt. El este dreptul vostru și al fiilor voștri din sacrificiile consumate de foc pentru Iahve. Așa mi s-a poruncit că trebuie să procedați. **14** Dar atât pieptul sacrificiului legănat cât și spata adusă ca sacrificiu prin ridicare, trebuie să le mâncați într-un loc curat. Să procedați așa voi, fiii voștri și fiicele voastre; pentru că ele v-au fost date vouă și urmașilor voștri din sacrificiile de pace ale israelienilor. **15** Spata adusă ca sacrificiu prin ridicare și pieptul sacrificiului legănat, să fie aduse împreună cu grăsimea sacrificiilor consumate de foc; și să fie prezentate înaintea lui Iahve ca sacrificiu legănat. Ele vor fi ale tale și ale urmașilor tăi pentru totdeauna, așa cum a poruncit Iahve.” **16** Apoi Moise a căutat cu atenție țapul sacrificiului pentru păcat; dar acesta fusese ars. El s-a mâniat pe Elazar și pe Itamar, adică pe fiii care îi mai rămăseseră lui Aaron; și le-a zis: **17** „De ce nu ați mâncat sacrificiul pentru păcat în Locul Sfânt? Acest sacrificiu este foarte sfânt! Dumnezeu v-a dat vouă sarcina să purtați vina adunării și să faceți achitare pentru ea înaintea Lui! **18** Constat că sângele care o reprezintă, nici nu a fost adus în Locul Sfânt! Trebuia să mâncați înăuntru, așa cum am poruncit!” **19** Aaron i-a zis lui Moise: „Ei au adus astăzi sacrificiul pentru păcatul lor, ca și arderea integrală înaintea lui Iahve; și totuși, acele greșeli au fost în dauna mea! Dacă aș fi mâncat astăzi sacrificiul pentru păcat, aș mai fi fost plăcut în ochii lui Iahve?” **20** Când a auzit Moise aceste cuvinte, a fost satisfăcut. **11** Iahve a vorbit atât lui Moise cât și lui Aaron; și le-a zis: **2** „Spuneți-le israelienilor: «Dintre toate animalele țării, puteți să mâncați doar pe cele descrise în continuare. **3** Veți putea să mâncați din orice animal care rumegă și care are copita sau unghia despăcată, adică despărțită în două. **4** Dar dintre cele care doar rumegă sau au doar copita despăcată, să nu mâncați următoarele: cămila care, deși rumegă, nu are copita despăcată; să o considerați necurată. **5** Viezurele, deși rumegă, nu are unghia despăcată; să îl considerați necurat. **6** Iepurele sălbatic, deși rumegă, nu are unghia despăcată; să îl considerați necurat. **7** Porcul, deși are copita despăcată, nu rumegă; să îl considerați necurat. **8** Să nu mâncați din carnea acestor animale și să nu vă atingeți de corpurile lor moarte, ci să le considerați necurate. **9** Dintre toate viețuitoarele care trăiesc în apă, veți putea să mâncați – indiferent că provin

din mări sau că sunt din râuri – doar pe cele care au înotătoare și solzi. **10**Tot ce trăiește în mări sau în râuri, tot ce se mișcă în apă sau orice creatură care este în apă dar care nu are înotătoare și solzi, să fie considerate necurate. **11**Să considerați necurate toate aceste viețuitoare. Să nu le mâncați carnea; și să le considerați corpurile lor moarte ca fiind necurate. **12**Să priviți ca ceva oribil orice vietate care trăiește în apă și care nu are înotătoare și solzi. **13**Există și între păsări unele care sunt necurate; și, în consecință, să nu le consumați ca hrană, pentru că sunt ceva oribil. Acestea sunt: vulturul, vulturul pleșuv, acvila, **14**gaia roșie, șorecarul și toate speciile lui, **15**corbul și toate speciile lui, **16**struțul, șorecarul, pescărușul, șoimul și toate speciile lui, **17**cucuveaua, cormoranul, bufnița, **18**bufnița cu pene deasupra ochilor, pelicanul, lebăda, **19**barza, bătlanul și toate speciile lui, pupăza și liliacul. **20**Să considerați ca fiind ceva oribil și pe orice insectă care zboară sau care umblă pe patru picioare. **21**Dintre aceste creaturi zburătoare și care umblă pe patru picioare, le veți putea mânca doar pe acelea care au piciorul din spate mai lung, ca să poată sări pe pământ. **22**Astfel, veți putea mânca: lăcusta Arbe, lăcusta Solam, lăcusta Hargol și lăcusta Hagab, conform speciilor lor. **23**Dar să considerați ca fiind ceva oribil pe toate celelalte insecte zburătoare care au patru picioare. **24**Ele vă vor face necurați. Oricine se va atinge de corpurile lor moarte, va fi necurat până seara; **25**și oricine va căra părți ale corpurilor lor moarte, trebuie să își spele hainele și va fi necurat până seara. **26**Pe orice animal care are unghia despătată, dar nu are copita despărțită sau nu rumegă, să îl considerați necurat. Oricine îl va atinge, va fi necurat. **27**Să considerați necurate animalele cu patru picioare care au labe. Oricine se va atinge de corpurile lor moarte, va fi necurat până seara; **28**iar cine le va căra corpul lor mort, trebuie să își spele hainele și va fi necurat până seara. Să le considerați necurate. **29**Dintre creaturile care merg deplasându-se pe pământ, să le considerați necurate pe următoarele: nevăstuica, șoarecele, șopârla mare și speciile ei, **30**șopârla cenușie, broasca, șopârla de ziduri, șopârla de nisip și cameleonul. **31**Să considerați necurate toate creaturile care se deplasează târându-și corpul. Oricine le va atinge atunci când vor fi moarte, va fi necurat până seara. **32**Orice lucru peste care va cădea vreuna din ele atunci când vor fi moarte, va fi considerat necurat. Indiferent că este vreun lucru din lemn, o haină, o piele sau un sac. Orice lucru folosit la ceva ajuns în această situație, trebuie să fie introdus în apă; pentru că va fi considerat necurat până seara. Abia apoi va fi curat. **33**Dacă vreuna dintre aceste creaturi va cădea într-un vas de pământ, tot ce este în el să fie considerat necurat; iar vasul să fie spart. **34**Orice lucru bun de mâncat peste care a căzut apă dintr-un astfel de vas, să fie considerat necurat; și orice băutură care se află într-un astfel de vas, să fie considerată necurată. **35**Orice lucru peste care va cădea ceva din corpul mort al vreunei astfel de creaturi, să fie considerat necurat. Dacă este vorba despre un cuptor sau o vatră, acestea să fie dărâmate. Ele vor fi necurate; și trebuie să le considerați necurate. **36**Numai izvoarele sau fântânile în care este (*permanent*) apă din abundență, vor rămâne curate; dar cine se va atinge de

corpurile lor moarte, să fie considerat necurat. **37**Dacă va cădea ceva din corpurile lor moarte pe sămânța folosită la semănat, aceasta va rămâne curată. **38**Dar dacă se pusese apă pe sămânță, trebuie considerată necurată. **39**Dacă moare vreunul dintre animalele pe care le puteți mânca și apoi cineva se atinge de corpul mort al acestuia, el va fi necurat până seara. **40**Cine va mânca din corpul acelui animal mort, să își spele hainele și va fi necurat până seara. Cei care îi vor căra corpul mort, trebuie să își spele hainele; și vor fi necurați până seara. **41**Toate creaturile care se deplasează târându-se, sunt ceva oribil. Să nu fie mâncate! **42**Să nu mâncați niciuna dintre vietățile care se târăsc pe partea abdominală sau care se deplasează astfel folosindu-se de patru sau de mai multe picioare. Să le considerați ca fiind ceva oribil. **43**Să nu deveniți și voi oribili mâncând vreuna dintre aceste creaturi care se târăsc în deplasarea lor. Să nu vă profanați și să nu vă murdăriți cu ele. **44**Eu sunt Dumnezeuul vostru care se numește Iahve! Sfințiți-vă și fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt! Să nu vă murdăriți cu vreo creatură care se târăște pe pământ; **45**pentru că Eu sunt Iahve, Cel care v-am scos de pe teritoriul Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru. Deci fiți sfinți așa cum sunt Eu!» **46**Aceasta este legea care se referă la animalele, la păsările și la creaturile care trăiesc în ape și care se deplasează pe pământ. **47**V-am dat-o ca să puteți face diferența între ce este curat și ce este necurat, între animalele care pot fi mâncate și animalele care nu pot fi mâncate.”

12 Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Spune-le israelienilor: «Când o femeie rămâne însărcinată și naște un băiat, să fie considerată necurată șapte zile. Va fi necurată la fel ca în zilele menstruației ei. **3**În a opta zi, băiatul să fie circumcis. **4**Femeia va mai rămâne (*izolată*) încă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sângele ei. În acea perioadă de timp, să nu atingă vreun lucru sfânt, nici să nu vină în Cort până nu expiră termenul curățării ei stabilit în zile. **5**Dacă naște o fetiță, femeia să fie considerată necurată două săptămâni, exact ca în perioada menstruației ei. Va mai rămâne (*izolată*) încă șaiszeci și șase de zile, ca să se curețe de sângele ei. **6**Când vor trece zilele curățării ei după nașterea unui băiat sau a unei fete, trebuie să meargă înaintea preotului, la intrarea în Cortul Întâlnirii. Acolo, ea să aducă (*preotului*) un miel de un an pentru arderea integrală și un pui de porumbel sau o turturea ca sacrificiul pentru păcat. **7**Preotul să le ofere înaintea lui Iahve și să facă astfel achitare pentru ea. Așa va fi curățată acea femeie de curgerea sângelui ei. Aceasta este legea referitoare la femeia care va naște un băiat sau o fetiță. **8**Dacă nu poate aduce un miel, să aducă două turturele sau doi pui de porumbel ca sacrificiu pentru păcat. Preotul să facă achitare pentru ea; și astfel, va fi curată.»”

13 Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron: **2**„Dacă un om are pe pielea corpului lui o umflătură, o erupție sau o pată albă care se aseamănă cu rana de lepră, trebuie să fie adus la preotul Aaron sau la unul dintre fiii lui care sunt preoți. **3**Preotul să îi analizeze rana de pe pielea corpului; și dacă părul din rană s-a albit iar rana se prezintă mai adâncă decât pielea corpului lui, atunci aceea este lepră. După ce l-a analizat, preotul să îl declare necurat. **4**Dar dacă pata de pe pielea corpului lui este albă și nu se

prezintă mai adâncă decât pielea, iar părul din ea nu s-a albit, preotul să izoleze șapte zile pe omul care are acea rană. **5**În a șaptea zi, preotul trebuie să îl analizeze; și dacă va constata că rana a rămas așa cum a fost și nu s-a extins pe piele, să îl mai țină izolat șapte zile. **6**În a șaptea zi, preotul să îl analizeze din nou. Dacă rana a mai scăzut și nu s-a extins pe piele, preotul să îl declare curat. A fost doar o erupție. Acel om să își spele hainele; și apoi va fi curat. **7**Dacă erupția se extinde pe piele după ce omul s-a prezentat în fața preotului pentru a fi declarat curat, trebuie să vină din nou înaintea preotului. **8**Acesta să îl analizeze; și dacă erupția s-a extins pe piele, preotul să îl declare necurat, pentru că (*în mod evident*,) are lepră. **9**Dacă cineva are o rană de lepră, să fie adus la preot. **10**Acesta să îl analizeze. Dacă are pe piele o umflătură albă în care părul s-a albit și prezintă o urmă de rană deschisă, **11**atunci pe acea zonă a corpului acelui om este o lepră veche. Preotul să îl declare necurat. Să nu îl țină izolat (*pentru teste*), pentru că este deja necurat! **12**Dar este posibil ca ceva asemănător cu lepra să erupă pe toată pielea corpului de la cap până la picioare; și preotul constată că ea există oriunde se uită el. **13** Atunci să îl analizeze; și dacă presupusa lepră i-a acoperit tot corpul, trebuie să îl declare curat pe cel care are acea erupție. El este curat; pentru că toată erupția s-a albit. **14**Dar dacă mai apare vreo urmă de rană deschisă pe el, va fi necurat. **15**Preotul să analizeze rana deschisă și să îl declare necurat. Rana lui deschisă este necurată, pentru că este lepră! **16**Dacă o rană deschisă se face albă, el trebuie să vină la preot. **17**Acesta să îl analizeze; și dacă rana s-a albit, atunci preotul să îl declare curat pe cel care o are. El este curat. **18**Este posibil ca cineva să aibă pe pielea corpului lui o bubă care ulterior se vindecă. **19**Dacă pe locul unde fusese buba apare o umflătură albă sau o pată colorată alb-roșiatic, acel om să se prezinte înaintea preotului. **20**Acesta să îl analizeze; iar dacă pata se prezintă mai adâncă decât pielea și dacă părul din ea s-a albit, să îl declare necurat. Aceasta este o rană de lepră care a erupt în (*fosta*) bubă. **21**Dar dacă preotul o analizează și constată că părul din ea nu este alb, iar pata nu se prezintă mai adâncă decât pielea, ci s-a diminuat, să izoleze acel om șapte zile. **22**Dacă acea rană se extinde apoi pe piele, preotul să îl declare necurat: este o rană produsă de lepră. **23**Dar dacă pata rămâne într-un loc și nu se extinde, atunci este doar cicatricea bubei. În acest caz, preotul să îl declare curat. **24**Dacă un om are o arsură pe piele și rana deschisă a arsurii devine o pată alb-roșiatică sau albă, **25**ea să îi fie analizată de preot. Dacă părul de pe pată s-a albit și pata se prezintă mai adâncă decât pielea, atunci este o rană de lepră care a erupt în arsură. Preotul să declare acel om ca fiind necurat, pentru că (*este evident că*) are o rană de lepră. **26**Dar dacă preotul analizează pata și vede că părul de pe ea nu s-a albit și nici nu se prezintă mai adâncă decât pielea, ci (*în timp*) s-a diminuat, să îl țină izolat șapte zile. **27**În a șaptea zi, preotul trebuie să îl analizeze; și dacă pata s-a extins pe piele, atunci să îl declare necurat. Aceasta este o rană de lepră. **28**Dar dacă pata a rămas într-un loc și nu s-a extins pe piele, ci s-a diminuat, înseamnă că este o umflătură provenită de la cea arsură. Atunci preotul să îl declare curat; pentru că aceea este doar cicatricea arsurii. **29**Dacă un bărbat sau o femeie au o rană

pe cap sau la barbă, **30**ea să fie analizată de preot. Dacă rana lor se prezintă mai adâncă decât pielea iar părul de pe ea este gălbui și subțire, preotul să îl declare necurat pe cel care o are. Acea rană este o scabie de cap sau de barbă. **31**Dacă preotul vede că rana scabiei nu se prezintă mai adâncă decât pielea și nu este păr negru pe ea, atunci să îl țină izolat șapte zile pe cel care are rana. **32**În a șaptea zi, preotul să analizeze scabia; și dacă aceasta nu s-a extins, nu are păr gălbui pe ea și nu se prezintă mai adâncă decât pielea, **33**acel om trebuie să se radă. Dar să nu își radă și părul de pe zona unde este scabia. Preotul să îl izoleze încă șapte zile pe cel care are scabia. **34**În a șaptea zi, preotul să analizeze din nou scabia; și dacă ea nu s-a extins pe piele și nu se prezintă mai adâncă decât pielea, atunci poate să îl declare curat. Acel om să își spele hainele; și apoi va fi curat. **35**Dar dacă sunt dovezi că scabia s-a extins pe piele după ce a fost declarat curat, **36**preotul să analizeze acel om din nou. Dacă va constata că scabia s-a extins pe piele, preotul nu trebuie să mai caute părul gălbui. Acel om este necurat! **37**Dacă vede că scabia a stagnat și a crescut păr negru pe ea, înseamnă că s-a vindecat. Acel om este curat; și preotul trebuie să îl declare curat. **38**Dacă un bărbat sau o femeie au pete pe pielea corpului, iar acestea sunt albe, **39**să fie analizate de preot. Dacă petele de pe pielea corpului au culoarea alb-gălbui, acestea nu sunt decât niște erupții pale pielii. Acel om este curat. **40**Dacă unui om îi cade părul de pe cap, el devine chel; dar este curat. **41**Dacă părul îi cade de pe frunte, el devine chel în zona frunții; dar este curat. **42**Dar dacă pe capul sau pe fruntea care nu mai are păr va avea o pată colorată alb-roșiatic, atunci aceasta este lepră. Ea a erupt pe partea cheală a capului sau pe fruntea fără păr. **43**Trebuie ca preotul să îl analizeze. Și dacă pe partea cheală a capului sau pe fruntea fără păr există acea umflătură a răni colorată alb-roșiatic asemănătoare leprei de pe pielea corpului, **44**atunci acel om este lepros. El este necurat. Preotul să îl declare necurat; pentru că are o rană (*de acest fel*) pe cap. **45**Leprosul care are acea rană, trebuie să își poarte hainele rupte, să umble cu capul gol, să își acopere barba și să strige: «Necurat! Necurat!» **46**El va fi necurat atât timp cât are acea rană. În toată acea perioadă de timp, el este necurat. Să trăiască singur; și locuința lui să fie în exteriorul taberei. **47**Este posibil să apară o pată ca de lepră pe îmbrăcăminte, pe o haină de lână sau de in, **48**pe o pânză sau pe o țesătură de in ori de lână, pe o piele sau pe un lucru din piele. **49**Dacă acea pată de pe haină, de pe piele sau de pe vreun lucru din piele, de pe pânză sau de pe țesătură, va fi colorată verzui sau roșiatic, atunci este una de lepră; și trebuie arătată preotului. **50**Acesta să analizeze pata; și să izoleze șapte zile materialul pe care este pata. **51**În a șaptea zi, să analizeze din nou pata; și dacă aceasta s-a extins pe haină, pe pânză ori pe țesătură, pe piele sau pe ceva din piele, atunci ea este una de lepră care continuă să se extindă. Acel lucru este necurat. **52**Preotul trebuie să ardă haina, pânza sau țesătura de lână ori de in sau orice altceva din piele; pentru că este o lepră care se extinde. Acel material să fie ars în foc. **53**Dar dacă preotul o analizează și constată că pata nu s-a extins pe haină, pe pânză, pe țesătură sau pe vreun lucru din piele, **54**atunci el să poruncească să se spele materialul pe care este pata; și să îl izoleze încă

șapte zile. ⁵⁵După ce a fost spălat acel material care avusese pata, preotul să îl analizeze. Dacă pata nu și-a schimbat culoarea chiar dacă nu s-a extins, acel material este necurat. Să îl ardeți în foc; pentru că pata avansează – la exterior sau la interior. ⁵⁶Dar dacă preotul o analizează și constată că pata s-a micșorat după ce a fost spălată, atunci trebuie să o rupă din haină, din pânză, din țesătură sau din piele. ⁵⁷Dacă apare din nou pe haină, pe pânză, pe țesătură sau pe vreun lucru din piele, înseamnă că se extinde. Să ardeți în foc lucrul pe care se află acea pată. ⁵⁸Dar haina, pânza, țesătura sau orice altceva din piele, de pe care rana dispare atunci când o spălați, trebuie să fie spălată încă o dată; și apoi va fi (*declarată*) curată. ⁵⁹Aceasta este legea referitoare la pata de lepră de pe o haină de lână sau de in, de pe pânză, de pe țesătură sau de pe vreun lucru din piele, pentru a stabili dacă sunt curate sau necurate.” **14**

Iahve i-a zis lui Moise: ²„Îți voi spune care este legea cu privire la cel lepros în ziua curățării lui (*de lepră*). Acel om să fie adus înaintea preotului. ³Să iasă din tabără și să îl analizeze acolo. Dacă omul a fost vindecat de lepră, ⁴preotul să poruncească să se ia pentru cel care trebuie curățat: două păsări vii și curate, lemn de cedru, fir de culoare roșiatică și isop. ⁵Preotul să poruncească să fie înjunghiată una dintre păsări într-un vas de pământ, deasupra unei ape curgătoare. ⁶Să ia pasărea vie și să o înmoaie împreună cu lemnul de cedru, cu firul roșiatic și cu isopul, în sângele păsării care a fost înjunghiată deasupra apei curgătoare. ⁷Să îl stropească de șapte ori pe cel care trebuie curățat de lepră. Apoi să îl declare curat și să elibereze pasărea vie pe câmp. ⁸Cel care fusese lepros și urmează procedurile de curățare, trebuie să își spele hainele, să își radă tot părul și să se îmbăieze. Apoi va fi curat. Ulterior i se permite să vină în tabără; dar trebuie să stea șapte zile în exteriorul cortului lui. ⁹În a șaptea zi să își radă părul: atât cel de pe cap, cât și de pe barbă – chiar și sprâncenele. Să își radă tot părul din aceste zone. Apoi să își spele hainele și tot corpul în apă; și va fi curat. ¹⁰În a opta zi să ia doi miei și o mielusea de un an, fiecare fără defect, plus trei zecimi dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei ca dar de mâncare, împreună cu un log de ulei. ¹¹Preotul care face curățarea, să îl aducă pe acel om care trebuie să fie curățat înaintea lui Iahve, la intrarea în Cortul Întâlnirii. ¹²Preotul să ia unul dintre miei, să îl ofere ca sacrificiu pentru vină împreună cu logul de ulei. Să le prezinte ca sacrificiu legănat înaintea lui Iahve. ¹³Să înjunghie mielul în locul în care sunt înjunghiate sacrificiile pentru păcat și arderile integrale, adică într-un loc sfânt. La fel ca sacrificiul pentru vină, și sacrificiul pentru păcat va fi al preotului, pentru că acestea sunt foarte sfinte. ¹⁴Preotul să ia din sângele sacrificiului pentru vină și să îl pună pe lobul urechii celui care trebuie curățat, pe degetul mare al mâinii lui drepte și pe degetul mare al piciorului lui drept. ¹⁵Apoi să ia din logul de ulei, din care să își toarne în palma stângă, ¹⁶să își pună degetul mâinii drepte în uleiul din palma mâinii stângi; și cu degetul lui să stropească din ulei de șapte ori înaintea lui Iahve. ¹⁷Din uleiul care îi mai rămâne în palmă, preotul să unșă lobul urechii drepte a celui care trebuie curățat, degetul mare al mâinii lui drepte, degetul mare al piciorului

lui drept; și să arunce cu ulei peste sângele sacrificiului pentru vină. **18**Restul uleiului din palma preotului să fie pus pe capul celui care trebuie curățat. Apoi preotul să facă achitare în locul celui om înaintea lui Iahve. **19**Preotul să aducă sacrificiul pentru păcat ca să facă achitare pentru cel care trebuie curățat de plaga care îl făcuse necurat. La final, trebuie să înjunghie animalul care va fi ars integral. **20**Preotul va aduce arderea integrală și darul de mâncare pe altar. Așa va face el achitare pentru acel om care va deveni astfel curat. **21**Dacă omul este sărac și nu poate aduce toate aceste lucruri, să ia un singur miel ca sacrificiu pentru vină. Acel miel va fi oferit legănat, ca să se facă achitare pentru fostul lepros. Să adauge mielului a zecea parte dintr-o efa de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei pentru darul de mâncare, plus un log de ulei. **22**Să ia și două turturele sau doi pui de porumbei, conform posibilităților: unul ca sacrificiu pentru păcat și celălalt ca ardere integrală. **23**În a opta zi, să le aducă la preot pentru curățarea lui, la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea lui Iahve. **24**Preotul să ia mielul sacrificiului pentru vină și logul de ulei, pe care urmează să le ofere ca sacrificiu legănat înaintea lui Iahve. **25**Apoi să înjunghie mielul sacrificiului pentru vină; și să ia din sângele acestuia ca să ungă lobul urechii drepte a celui care trebuie curățat, degetul mare al mâinii lui drepte și degetul mare al piciorului lui drept. **26**Apoi trebuie ca preotul să își toarne niște ulei în palma mâinii stângi; **27**și cu degetul de la mâna dreaptă, să stropească de șapte ori înaintea lui Iahve din uleiul care este în palma lui stângă. **28**Tot preotul să ungă cu uleiul din palma lui lobul urechii drepte a celui care trebuie curățat, degetul mare al mâinii lui drepte, degetul mare al piciorului lui drept și locul unde a fost pus sângele sacrificiului pentru vină. **29**Restul uleiului din palmă să îl pună pe capul celui care trebuie curățat; și să facă astfel achitare în locul lui înaintea lui Iahve. **30**Apoi să aducă una dintre turturele sau unul dintre puii de porumbei, conform posibilităților (*fostului lepros*): **31**unul ca sacrificiu pentru păcat și altul ca ardere integrală, împreună cu darul de mâncare; iar preotul să facă achitare înaintea lui Iahve în locul celui care trebuie curățat. **32**Aceasta este legea referitoare la leprosul care nu poate aduce sacrificiile pentru curățarea lui ca ceilalți oameni.”

33Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron: **34**„Când veți intra în zona Canaan pe care o voi da în proprietatea voastră, dacă voi trimite o «rană de lepră» în vreo casă din țara pe care o veți avea, **35**atunci proprietarul casei să anunțe preotul că a văzut ceva ca o pată în casa lui. **36**Înainte de a se deplasa ca să analizeze pata, preotul să poruncească să fie scos totul din acea casă. Astfel, proprietarul ei va evita situația în care tot ce se află în casă, devine necurat. Apoi preotul va putea să intre ca să analizeze casa. **37**El să se uite la pată; și dacă pata de pe zidurile casei are niște gropițe verzui sau roșiatice, fiind mai adâncă decât suprafața peretelui, **38**preotul să iasă din casă și să o închidă pentru șapte zile. **39**În a șaptea zi, preotul să vină din nou să o analizeze. Dacă pata s-a extins pe zidurile casei, **40**preotul să poruncească să se scoată pietrele afectate de pată; și să fie aruncate într-un loc necurat, în exteriorul orașului. **41**Apoi să pună să se răzuiască tot interiorul casei; și tot ce s-a răzuit, să se

arunce într-un loc necurat, în exteriorul oraşului. **42**Apoi să se ia alte pietre, să se pună în locul celor scoase și să se tencuiască din nou casa (*la interior*). **43**Dacă pata reapare pe zidul casei după ce au fost scoase pietrele și după ce ea a fost răzuită și tencuită, **44**preotul să meargă încă o dată și să o analizeze. Dacă pata s-a răspândit pe casă, atunci este o «rană de lepră» care se extinde. Acea casă este necurată. **45**Proprietarul ei să o dărâme – atât pietrele și lemnul, cât și toată tencuiala ei – și să le ducă într-un loc necurat, în exteriorul oraşului. **46**Toți aceia care au intrat în casă în timp ce era închisă, să fie necurați până seara; **47**și toți oamenii care au dormit sau au mâncat în acea casă, să își spele hainele. **48**Dar dacă preotul a venit, a analizat și a constatat că pata nu s-a răspândit pe casă după ce aceasta a fost tencuită, atunci să o declare curată; pentru că pata a dispărut. **49**Pentru curățarea casei, proprietarul ei trebuie să ia două păsări, lemn de cedru, fir de culoare roșiatică, împreună cu isop; **50**și să înjunghie una dintre păsări într-un vas de pământ, deasupra unei ape curgătoare. **51**Să ia lemnul de cedru, isopul, firul roșiatic și pasărea vie; și să le înmoaie în sângele păsării înjunghiate. Apoi să le înmoaie și în apa curgătoare; și să stropească acea casă de șapte ori. **52**Să curețe astfel casa cu sângele păsării, cu apă proaspătă, cu pasărea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul și cu firul roșiatic. **53**Apoi să elibereze pe câmp pasărea vie care este în oraș. Astfel va face (*preotul*) achitare pentru casă; și ea va fi curată. **54**Aceasta este legea care stabilește ce trebuie făcut pentru orice fel de rană de lepră sau de scabie, **55** pentru lepra de pe haine și de pe case, **56**pentru umflături, pentru erupții și pentru pete. **57**Ea precizează când anume un lucru este necurat sau curat. Acesta a fost conținutul legii pentru lepră.” **15** Iahve a vorbit lui Moise și lui Aaron; și le-a zis: **2**„Spuneți-le israelienilor: «Când un om are o scurgere din corpul lui, ea îl face necurat. **3**Din cauza scurgerii lui, el este necurat. Indiferent dacă lasă scurgerea corpului lui sau o oprește, el este necurat. **4**Orice pat în care se va culca acela care va avea scurgerea, va fi necurat; și orice lucru pe care se va așeza el, va fi necurat. **5**Orice persoană care îi atinge patul, trebuie să își spele hainele și să se îmbăieze. Ea va fi necurată până seara. **6**Toți aceia care se așază pe vreun lucru pe care a stat cel care are scurgerea, să își spele hainele și să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. **7**Toți aceia care se ating de corpul celui care are scurgerea, să își spele hainele și să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. **8**Dacă cel cu scurgerea va scuipa pe cineva care este curat, cel scuipat trebuie să își spele hainele și să se îmbăieze. El va fi necurat până seara. **9**Orice șapcă pe care va călări acela care are scurgerea, va fi necurată. **10**Cine atinge vreun lucru care a fost sub acel om, va fi necurat până seara; iar cel care cară un astfel de lucru, trebuie să își spele hainele și să se îmbăieze. El va fi necurat până seara. **11**Cine va fi atins de acela care are scurgerea, fără să își fi spălat mai înainte mâinile, trebuie să își spele hainele și să se îmbăieze. El va fi necurat până seara. **12**Orice vas de pământ care este atins de cel care are scurgerea, trebuie să fie spart; iar dacă este un vas de lemn, trebuie să fie spălat cu apă. **13**După ce va fi curățat de scurgerea lui, acel om trebuie să

numere șapte zile pentru curățarea lui. Să își spele hainele și corpul în apă curgătoare; și apoi va fi curat. **14**În a opta zi să ia două turturele sau doi pui de porumbei, să vină înaintea lui Iahve, la intrarea în Cortul Întâlnirii; și să îi dea preotului. **15**Acesta să îi ofere ca sacrificiu: unul ca sacrificiu pentru păcat și altul ca ardere integrală; și astfel să facă achitare în locul aceluși om, înaintea lui Iahve, pentru scurgerea lui. **16**Când un bărbat are o scurgere de spermă, trebuie să își spele tot corpul cu apă; și va fi necurat până seara. **17**Orice haină sau lucru din piele pe care ajunge sperma lui, trebuie să se spele cu apă; și va fi necurat până seara. **18**Dacă o femeie se culcă lângă un bărbat și acesta are o scurgere de spermă, amândoi trebuie să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. **19**Când o femeie are o scurgere de sânge, adică acea scurgere periodică din corpul ei, trebuie să rămână șapte zile necurată. Oricine o atinge, va fi necurat până seara. **20**Orice pat în care se va culca în timpul cât este necurată, va fi necurat; și orice lucru pe care se va așeza, va fi necurat. **21**Orice persoană care îi atinge patul, trebuie să își spele hainele și să se îmbăieze. Ea va fi necurată până seara. **22**Toți aceia care se ating de vreun lucru pe care a șezut acea femeie, trebuie să își spele hainele și să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. **23**Dacă atinge cineva un pat sau de orice alt lucru pe care a stat ea, va fi necurat până seara. **24**Dacă bărbatul se culcă lângă ea și astfel menstruația ei ajunge pe el, va fi necurat șapte zile. Oricare pat în care se va culca, va fi necurat. **25**Se poate întâmpla ca o femeie să aibă o scurgere de sânge timp de mai multe zile, dar nu la vremea menstruației ei, sau o scurgere care ține mai mult decât de obicei. Atunci ea trebuie să respecte aceeași regulă ca în cazul în care avea menstruația; deci va fi necurată. **26**Orice pat în care se va culca în timpul zilelor scurgerii ei, să fie considerat la fel ca patul din timpul menstruației ei. Oricare lucru pe care se va așeza, va fi necurat ca în timpul menstruației ei. **27**Toți aceia care se vor atinge de aceste lucruri, vor fi necurați. Ei trebuie să își spele hainele, să se îmbăieze și vor fi necurați până seara. **28**Dar dacă ea va fi curățată de scurgerea ei, să numere șapte zile; și apoi va fi curată. **29**În a opta zi să ia două turturele sau doi pui de porumbei și să îi aducă la preot, la intrarea în Cortul Întâlnirii. **30**El să îi ofere ca sacrificiu: unul ca sacrificiu pentru păcat, iar celălalt ca ardere integrală; și astfel să facă achitare pentru ea înaintea lui Iahve, pentru scurgerea care o făcuse necurată.» **31**Astfel trebuie să îi depărtați pe israelieni de scurgerile lor care îi fac necurați; pentru ca să nu ajungă să profaneze Tabernacolul Meu care este în mijlocul lor și să moară din cauza acestui fapt. **32**Aceasta este legea referitoare la cel care are o scurgere. Ea se aplică în cazul celui care ajunge necurat prin faptul că are o scurgere de spermă, **33**în cazul femeii care are menstruația ei, în cazul oricărui bărbat sau al oricărei femei care ar avea o scurgere și în cazul celui care se culcă cu o femeie care este necurată.” **16** Iahve i-a vorbit lui Moise după decesul celor doi fii ai lui Aaron care muriseră atunci când se prezentaseră (*inadmisibil*) înaintea lui Iahve. **2**El i-a zis: „Spune-i fratelui tău, care se numește Aaron, să nu intre oricând în locul foarte sfânt, adică dincolo de draperia care este în fața capacului Achitării pus

pe acel Cufăr, ca să nu moară; pentru că Eu Mă voi revela în nor, deasupra aceluia capac al Achitării. **3**Îți spun în continuare cum trebuie să intre Aaron în locul foarte sfânt. Să ia un vițel ca sacrificiu pentru păcat și un berbec pentru o ardere integrală. **4**Să se îmbrace cu haina lungă de in sfințită și cu lenjeria intimă de in care îi acoperă picioarele până la mijlocul corpului. Să se echipeze cu brâul de in și să își pună (*pe cap*) toca de in; acestea sunt hainele sfinte. Să se îmbrace cu ele după ce își va spăla corpul în apă. **5**De la adunarea israelienilor să ia doi țapi ca un sacrificiu pentru păcat, plus un berbec pentru o ardere integrală. **6**Aaron să aducă un vițel ca sacrificiu pentru păcatul lui; și să facă astfel achitare atât pentru el personal, cât și pentru familia lui. **7**Să ia apoi cei doi țapi și să îi prezinte înaintea lui Iahve, la intrarea în cortul Întâlnirii. **8**Aaron să tragă la sorti pentru cei doi țapi. Astfel, un țap va fi pentru Iahve și celălalt pentru Azazel. **9**Aaron să ia țapul care a ieșit la sorti pentru Iahve și să îl ofere ca sacrificiu pentru păcat. **10**Țapul care a ieșit la sorti pentru Azazel, să fie adus viu înaintea lui Iahve, ca să fie folosit pentru achitare; și să i se dea drumul în deșert, ca țap de achitare. **11**Apoi Aaron să aducă vițelul oferit ca sacrificiu pentru păcatul lui și să facă achitare atât pentru el, cât și pentru familia lui. Să înjunghie vițelul oferit ca sacrificiu pentru păcatul lui. **12**Să ia o cădelniță în care se află cărbuni aprinși de pe altarul care este în prezența lui Iahve, împreună cu doi pumni de tămâie parfumată, pisată mărunț. Să le aducă dincolo de draperie; **13**și să pună tămâia pe foc, înaintea lui Iahve, pentru ca norul de tămâie să acopere capacul Achitării care este deasupra Declarației; pentru ca astfel, să nu moară. **14**Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul partea de est a capacului Achitării. Să facă această stropire a sângelui cu degetul de șapte ori înaintea capacului Achitării. **15**Apoi să înjunghie țapul sacrificiului pentru păcat, care este (*oferit*) pentru popor. Să îi aducă sângele dincolo de draperie și să procedeze cu el ca în cazul vițelului: să îl stropească pe capacul Achitării și înaintea acestui capac. **16**Așa să facă achitare pentru locul foarte sfânt – pentru faptele israelienilor care îi fac necurați. Să procedeze așa din cauza greșelilor și a tuturor păcatelor lor. Să facă același lucru și pentru cortul Întâlnirii care este între ei în mijlocul lucrurilor care îi fac necurați. **17**Din momentul în care el va intra în locul foarte sfânt ca să facă achitare și până când va ieși – după ce va fi făcut deja achitare pentru el, pentru familia lui și pentru toată adunarea lui Israel – nimeni (*din popor*) să nu fie în cortul Întâlnirii. **18**Apoi trebuie să iasă, să meargă lângă altarul care este înaintea lui Iahve și să facă achitare pentru acel altar. Să ia din sângele vițelului și din sângele țapului; și să ungă «coarnele» altarului. **19**Să ia din acel sânge cu degetul și să stropească altarul de șapte ori. Astfel îl va curăța și îl va sfinți de faptele care îi făcuseră necurați pe israelieni. **20**După ce va termina achitarea pentru locul foarte sfânt, pentru Cortul Întâlnirii și pentru altar, să fie adus țapul care este viu. **21**Aaron să își pună mâinile pe capul acestui țap și să declare toate faptele nedrepte ale israelienilor, toate greșelile lor și toate păcatele lor. Le va pune astfel pe capul țapului; și apoi îl va alunga departe în

deșert, printr-un om care va avea această însărcinare. **22**Țapul va duce cu el toate păcatele lor într-o zonă aridă și nelocuită; pentru că i se va da drumul chiar în deșert. **23**Apoi Aaron să intre în cortul Întâlnirii, să se dezbrace de hainele de in cu care se îmbrăcase când intrase în locul foarte sfânt; și să le lase acolo. **24**Să își spele tot corpul în apă într-un loc sfânt și să se îmbrace cu hainele lui; apoi să vină și să sacrifice atât animalul pentru arderea integrală care va fi oferit pentru el, cât și cel pentru arderea integrală care reprezintă poporul. Va face astfel achitare atât pentru el, cât și pentru popor. **25**Să ardă pe altar grăsimea de la sacrificiul pentru păcat. **26**Cel care va da drumul țapului pentru Azazel, trebuie să își spele cu apă atât hainele, cât și corpul. După ce își va spăla astfel tot corpul, va putea să revină în tabără. **27**Vițelul sacrificiului pentru păcat și țapul sacrificiului pentru păcat – al căror sânge a fost adus înăuntru pentru realizarea achitării în locul foarte sfânt – să fie scoși din tabără. Pielea, carnea și intestinele acestor animale care conțin excremente, să le fie arse în foc. **28**Cel care le va arde, trebuie să își spele hainele și tot corpul în apă; apoi va putea reveni în tabără. **29**Aceasta să fie pentru voi o poruncă. Ea trebuie respectată permanent. În a zecea zi din a șaptea lună, să vă smeriți sufletele și să nu lucrați nimic: nici voi, nici băștinașul și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru. **30**Pentru că în acea zi se va face achitare pentru voi, ca să fiți curățați (*de faptele care vă fac vinovați*). Astfel veți fi curățați înaintea lui Iahve de toate păcatele voastre. **31**Acea zi este un Sabat, o zi de odihnă în care trebuie să vă smeriți sufletele. Vă poruncesc să procedați permanent așa. **32**Cel care va fi uns și sfințit ca preot în locul tatălui lui, trebuie să facă achitare îmbrăcat în hainele de in care sunt sfinte. **33**Să facă achitare pentru locul foarte sfânt, pentru cortul Întâlnirii și pentru altar. Să facă achitare și pentru preoți, ca și pentru tot poporul din adunare. **34**Această poruncă să fie permanent respectată de voi. Să se facă achitare pentru israelieni o singură dată pe an, pentru toate păcatele lor.” Moise a făcut exact cum i-a poruncit Iahve. **17** El i-a mai zis lui Moise: **2**„Poruncește-le lui Aaron, fiilor lui și tuturor israelienilor, transmițându-le din partea lui Iahve, următoarele reguli: **3**«Dacă un israelit înjunghie în tabără sau în afara taberei un bou, un miel sau un țap, **4**în loc să vină cu el la intrarea în cortul Întâlnirii ca să îl ofere ca sacrificiu pentru Iahve, înaintea Tabernacolului Lui, acel om va fi vinovat de vărsare de sânge. Pentru că a vărsat sânge, trebuie să fie eliminat din poporul lui. **5**În consecință, israelienii trebuie să își aducă sacrificiile oferite lui Iahve nu pe câmp, ci în locul special stabilit. Astfel, ei trebuie să le prezinte preotului la intrarea în cortul Întâlnirii și să le ofere ca sacrificii de pace în cinstea Lui. **6**Preotul să stropească sângele (*animalelor*) pe altarul lui Iahve, la intrarea în cortul Întâlnirii; și să ardă grăsimea care va produce o aromă plăcută lui Iahve. **7**Să nu își mai sacrifice animale în cinstea idolilor înaintea cărora se prostituează (*de atât timp*). Aceasta să fie pentru ei și pentru urmașii lor o poruncă; și ea trebuie respectată permanent!» **8**Să le mai spui: «Dacă vreun israelian sau vreun străin care locuiește în mijlocul vostru aduce o ardere integrală sau un alt

sacrificiu, ⁹fără să îl prezinte la intrarea în cortul Întâlnirii pentru a-l jertfi lui Iahve, acel om să fie eliminat din poporul lui! ¹⁰Dacă vreun israelian sau vreun străin care locuiește în mijlocul vostru va mânca ceva cu sânge, Îmi voi întoarce fața împotriva lui și îl voi elimina din poporul lui! ¹¹Pentru că viața corpului este în sânge. Eu vi l-am dat ca să puteți face achitare cu el pentru viețile voastre, punându-l pe altar. Sângele face achitare pentru (*a salva*) viața cuiva. ¹²Așa se explică faptul că le-am zis israelienilor ca nimeni să nu mănânce (*carne de animal*) cu sânge. Această poruncă trebuie respectată atât de voi, cât și de străinul care locuiește printre voi.» ¹³Când vreunul dintre israelieni sau dintre străinii care locuiesc printre voi vânează sau prinde vreun animal ori vreo pasăre care poate fi mâncată, trebuie să îi verse sângele și să îl acopere cu pământ. ¹⁴Să procedeze așa pentru că viața oricărei făpturi este (*întreținută de*) sângele ei. Acesta este motivul pentru care ți-am zis să le poruncești israelienilor să nu mănânce nicio vietate împreună cu sângele ei. Viața oricărei creaturi este (*întreținută de*) sângele ei. Oricine va mânca ceva cu sânge, va fi distrus. ¹⁵Orice persoană care mănâncă din carnea unei creaturi care a murit sau care a fost sfâșiată de animale sălbatice – indiferent că este băștinaș sau străin – trebuie să își spele hainele și să se îmbăieze. Acela va fi necurat până seara; apoi va redeveni curat. ¹⁶Dar dacă nu își spală hainele și tot corpul, va fi vinovat.” ¹⁸Iahve i-a vorbit lui Moise, ²spunându-i să le poruncească israelienilor (*din partea Lui, astfel*): „Eu sunt Dumnezeuul vostru care se numește Iahve. ³Să nu faceți faptele pe care le-ați văzut pe teritoriul Egiptului unde ați locuit. Să nu faceți nici ce se face în Canaan, unde vă voi duce. Să nu trăiți conform legilor acestor popoare. ⁴Voi să respectați poruncile Mele și să vă conformați legilor Mele, trăind conform lor. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Iahve. ⁵Să respectați legile și poruncile Mele. Omul care le respectă, va trăi datorită acestei decizii. Eu sunt Iahve. ⁶Nimeni dintre voi să nu aibă relații sexuale cu ruda lui apropiată. Eu sunt Iahve. ⁷Să nu ai relații intime cu tatăl tău. Acela este dreptul legitim exclusiv al mamei tale. Să nu îi descoperi partea ei intimă; pentru că îți este mamă. ⁸Să nu ai relații intime cu soția tatălui tău. Acesta este dreptul legitim exclusiv al tatălui tău. ⁹Să nu ai relații intime cu sora ta care este fiica tatălui tău sau fiica mamei tale, indiferent dacă este născută în familia din care provii sau în afara acestei familii. ¹⁰Să nu ai relații intime cu fiica fiului tău sau cu fiica fiicei tale, pentru că partea lor intimă este partea intimă a ta. ¹¹Să nu ai relații intime cu fiica soției tatălui tău, care i-a fost născută de aceasta; pentru că ea este sora ta. ¹²Să nu ai relații intime cu sora tatălui tău; ea este ruda tatălui tău. ¹³Să nu ai relații intime cu sora mamei tale; pentru că ea este ruda mamei tale. ¹⁴Să nu ai relații intime care îl afectează pe fratele tatălui tău, adică să nu te culci cu soția lui; îți este mătușă. ¹⁵Să nu ai relații intime cu nora ta; ea este soția fiului tău. Să nu îi descoperi partea ei intimă. ¹⁶Să nu ai relații intime cu soția fratelui tău. Acesta este dreptul legitim exclusiv al lui. ¹⁷Să nu ai relații intime atât cu o femeie cât și cu fiica acesteia. Să nu iei pe fiica fiului ei sau pe fiica fetei acesteia ca să le descoperi partea intimă; pentru că ele îți sunt rude. Dacă

ai face acest lucru, ar fi ceva incorect. **18**Să nu descoperi partea intimă a surorii soției tale. Dacă faci acest lucru cât timp trăiește soția ta, îi faci un mare necaz. **19**Să nu te apropii de o femeie ca să îi descoperi partea intimă în timpul menstruației ei. **20**Să nu te culci cu soția semenului tău, murdărindu-te astfel cu ea. **21**Să nu dai pe niciunul dintre fiii tăi să fie sacrificați în cinstea lui Moleh, profanând astfel numele Dumnezeului tău. Eu sunt Iahve. **22**Să nu te culci cu un bărbat așa cum te culci cu o femeie; este ceva oribil! **23**Să nu întreții relații sexuale cu un animal, murdărindu-te cu el. Nici femeia să nu se apropie de un animal ca să întrețină relații sexuale cu el; este o perversitate. **24**Să nu vă profanați în niciunul dintre aceste feluri; pentru că prin toate aceste fapte s-au murdărit popoarele pe care le voi alunga din fața voastră. **25**Țara a fost profanată prin ele. Din această cauză, Eu o voi pedepsi pentru păcatul ei. Și atunci îi va vărsa pe locuitorii care o populează acum. **26**Dar voi să respectați poruncile și legile Mele. Nici băștinașul și nici străinul care locuiește printre voi, să nu facă aceste lucruri oribile. **27**Toate aceste fapte (*oribile*) au fost făcute de locuitorii țării care au trăit înainte de voi în ea. Și astfel, toată zona a fost murdărită. **28**Dacă și voi veți profana țara, ea vă va vărsa exact cum le-a vărsat și pe popoarele care au fost acolo înaintea voastră. **29**Oricine va face aceste lucruri oribile, va fi distrus din mijlocul poporului lui. **30**Deci să respectați poruncile Mele și să nu vă însușiți niciunul dintre aceste obiceiuri oribile, care au fost practicate înaintea venirii voastre, ca să nu vă profanați cu ele. Eu sunt Iahve – Dumnezeul vostru.” **19** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Vorbește întregii adunări a israelienilor și spune-le: «Fiți sfinți; pentru că Eu, Iahve – Dumnezeul vostru –, sunt sfânt. **3**Fiecare dintre voi să își cinstească mama și tatăl; și să respectați Sabatele Mele. Eu sunt Dumnezeul vostru, numit Iahve. **4**Să nu vă întoarceți spre alți zei (*ca să vă închinați lor*) și să nu vă faceți idoli turnați. Eu sunt Dumnezeul vostru, numit Iahve. **5**Când veți oferi un sacrificiu de pace pentru Iahve, să îl aduceți astfel încât să fie primit. **6**Acel dar ca sacrificiu să fie mâncat în ziua când îl veți sacrifica, sau în următoarea zi. Ce va rămâne până a treia zi, să fie ars în foc. **7**Dacă veți mânca ceva din el a treia zi, se va considera o faptă oribilă; și în consecință, sacrificiul nu va fi primit. **8**Omul care va mânca (*în a treia zi*) din el, își va suporta pedeapsa; pentru că a profanat ce este sfânt pentru Iahve. Acela să fie distrus din poporul lui. **9**Când veți secera recoltele țării, să nu seceri până la marginea terenului tău agricol; și să nu aduni spicele rămase după seceriș. **10**Să nu aduni nici ciorchinii de struguri rămași după culesul viei tale; și să nu strângi boabele căzute din viță. Ci să le lași să fie (*ca hrană*) pentru omul sărac și pentru străin. Eu sunt Dumnezeul tău, numit Iahve. **11**Să nu furați. Să nu vă comportați perfid între voi; și să nu vă mințiți unii pe alții. **12**Să nu jurați pe numele Meu făcând declarații false; pentru că astfel ați profana numele Dumnezeului vostru. Eu sunt Iahve! **13**Să nu îți înșeli semenul și nici să nu îl jefuiești. Să nu reții până a doua zi plata celui care lucrează cu ziua pentru tine. **14**Să nu vorbești de rău pe cel surd; și să nu pui o piatră înaintea celui orb. Ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sunt Iahve! **15**Să nu

faceți nicio nedreptate la judecată. Să nu fii părtinitor cu cel sărac; și să nu favorizezi pe nimeni dintre cei mari. Ci să îți judeci semenul făcând dreptate. **16**Să nu practici bârfa între oamenii din popor; și să nu atentezi (*în niciun fel*) la viața semenului tău. Eu sunt Iahve! **17**Să nu îl urăști în inima ta pe fratele tău; ci (*doar*) fă reproșuri semenului tău (*atunci când este cazul*), ca să nu te încarci cu păcat din cauza lui. **18**Să nu te răzbuni; și să nu îți menții supărarea pe oamenii din poporul tău. Ci să îl iubești pe semenul tău ca pe tine însuși. Eu sunt Iahve! **19**Să respectați poruncile Mele. Să nu împerechezi două vite care sunt de rasă diferită. Să nu semeni în terenurile tale agricole două feluri de semințe. Să nu porți haine țesute din două feluri de fire. **20**Dacă un om va avea relații intime cu o femeie sclavă care nu fusese încă răscumpărată sau eliberată dar deja era logodită cu un alt bărbat, să fie pedepsiți amândoi. Dar să nu fie omorâți; pentru că ea nu fusese eliberată. **21**El este obligat să aducă lui Iahve un sacrificiu pentru vină la intrarea în cortul Întâlnirii. Acolo să se prezinte cu un berbec ca sacrificiu pentru vină. **22**Preotul va face achitare pentru el înaintea lui Iahve cu acel berbec al sacrificiului pentru vină. Achitarea va fi făcută pentru păcatul pe care l-a comis (*în relația cu acea femeie*); și astfel, acel păcat îi va fi iertat. **23**Când veți intra în țară și veți planta diverși pomi pentru hrană, fructele lor să vă fie interzise consumului (*la început*). Pentru trei ani, ele să vă fie interzise consumului. Deci să nu le mâncați. **24**În al patrulea an, toate fructele lor să fie închinat lui Iahve, pentru lauda Lui. **25**Dar din al cincilea an, să mâncați din fructele lor; pentru ca astfel, ele să vi se înmulțească. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Iahve. **26**Să nu mâncați nimic cu sânge! Să nu aveți vrăjitoria sau ghicirea printre preocupările voastre. **27**Să nu vă tundeți părul de pe tâmple; și să nu vă radeți colțurile bărbii. **28**Să nu vă faceți tăieturi în carne pentru un mort; și să nu vă imprimați niciun semn pe piele. Eu sunt Iahve! **29**Să nu îți profanezi fiica făcând-o prostituată; pentru ca să eviți astfel posibilitatea ca țara să ajungă un loc de prostituție și să se umple de nedreptate. **30**Să respectați Sabatele Mele; și să cinstiți Tabernacolul Meu. Eu sunt Iahve! **31**Să nu vă duceți la cei care cheamă spiritele morților sau la vrăjitori! Să nu îi căutați, ca să nu vă murdăriți cu ei! Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Iahve. **32**Să te ridici înaintea oamenilor cu părul alb; și să onorezi pe cel bătrân. Să te temi de Dumnezeuul tău! Eu sunt Iahve! **33**Dacă vreun străin vine să locuiască împreună cu voi în țara voastră, să nu îl exploatați. **34**Străinul să fie considerat băștinaș între voi. Să îl iubiți ca pe voi înșivă; pentru că și voi ați fost străini în Egipt. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Iahve. **35**Să nu înșelați când va trebui să judecați cu privire la măsurarea lungimii, la cântărirea greutateii sau a cantității. **36**Să aveți cumpene corect făcute, greutate corecte, o efa corectă și un hin corect. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Iahve – Cel care v-a scos de pe teritoriul Egiptului! **37**Să respectați toate poruncile și toate legile Mele; și să faceți așa cum prevăd ele. Eu sunt Iahve!»” **20** Iahve i-a vorbit din nou lui Moise, zicându-i: „Să le mai spui israelienilor: «Dacă vreunul dintre israelieni sau dintre străinii care locuiesc în Israel își vor oferi copiii lui Moleh

(ca sacrificiu), acel om să fie pedepsit cu moartea! Poporul din țară să îl omoare cu pietre. **3**Eu Îmi voi întoarce fața împotriva aceluia om și îl voi elimina din poporul lui; pentru că și-a dat fiii (ca ofrandă) lui Moleh și Mi-a murdărit sanctuarul, profanând numele Meu care este sfânt. **4**Dacă poporul din țară îl va ierta atunci când își va da copiii lui Moleh și nu îl va omorî, **5**Eu personal Îmi voi întoarce fața atât împotriva aceluia om, cât și împotriva clanului lui; și îl voi elimina din poporul lui. Îl voi distruge împreună cu toți cei care îl urmează prostituându-se înaintea lui Moleh. **6**Dacă se va duce cineva la cei care cheamă spiritele morților sau la vrăjitori ca să se prostitueze, urmând sfaturile acestora, Îmi voi întoarce fața împotriva lui și îl voi elimina din poporul de care aparține. **7**Deci sfințiți-vă și fiți sfinți; pentru că Eu sunt Iahve – Dumnezeuul vostru. **8**Să respectați poruncile Mele și să vă conformați cerințelor lor. Eu sunt Iahve care vă sfințesc! **9**Cine își va blestema tatăl sau mama, să fie pedepsit cu moartea. Acela care și-a blestemat tatăl sau mama, trebuie să facă achitare cu propriul lui sânge. **10**Dacă un bărbat a comis adulter cu soția semenului lui, cei doi participanți la acel act sexual să fie omorâți! **11**Dacă se va întâmpla ca un om să întrețină relații sexuale cu soția tatălui lui, descoperindu-i astfel partea intimă care este dreptul exclusiv al tatălui, să fie omorâți! Să se facă astfel achitare (pentru acest păcat) cu propriul lor sânge. **12**Dacă un om va avea relații sexuale cu nora lui, amândoi să fie omorâți! Ei au comis o perversitate; în consecință, vina pentru vărsarea sângelui lor, le aparține în exclusivitate. **13**Dacă un bărbat va întreține relații sexuale cu un alt bărbat la fel cum ar proceda cu o femeie, amândoi au făcut un lucru oribil! Să fie distruși; și să se facă achitare (pentru acest păcat) cu propriul lor sânge! **14**Dacă un bărbat va lua ca soție atât pe fată, cât și pe mama ei, și acest lucru este o faptă oribilă. Să fie arși în foc: atât el, cât și ele; pentru ca acest păcat să nu fie acceptat printre voi. **15**Dacă un bărbat va întreține relații sexuale cu un animal, atunci atât bărbatul cât și animalul să fie distruși. **16**Dacă o femeie se va apropia de un animal ca să întrețină relații sexuale cu el, să distrugeți atât femeia, cât și animalul. Vina pentru vărsarea sângelui lor, le va aparține în exclusivitate. **17**Dacă un om o va lua pe sora lui care este fiica tatălui lui sau a mamei lui și va avea relații intime cu ea, fapta lor este ceva oribil! Să fie omorâți amândoi sub privirea poporului lor. El a descoperit partea intimă a surorii lui; în consecință, trebuie să își suporte pedeapsa. **18**Este posibil ca un bărbat să se culce cu o femeie și să îi descopere partea intimă în perioada când ea este necurată. Dacă el îi descoperă scurgerea și ea acceptă acea relație intimă în timp ce are scurgerea de sânge, amândoi să fie eliminați din poporul lor! **19**Să nu descoperiți partea intimă a surorii mamei voastre, nici a surorii tatălui vostru; pentru că aceasta ar însemna să aveți relații intime cu o rudă apropiată. Cei vinovați de acest păcat, își vor suporta pedeapsa! **20**Dacă un bărbat va întreține relații sexuale cu mătușa lui, înseamnă că i-a descoperit partea intimă care este dreptul exclusiv al unchiului lui. Amândoi să fie pedepsiți! Ei vor muri fără să aibă copii. **21**Dacă un bărbat va lua ca soție pe o femeie care deja este soția fratelui

lui, și acest lucru este ceva murdar; pentru că astfel, el a descoperit partea intimă a ei care era dreptul exclusiv al fratelui lui. Nici ei nu vor avea urmași!

22Să ascultați de toate poruncile Mele și să vă conformați lor; pentru ca țara în care vă voi așeza, să nu vă verse din gura ei. **23**Să nu copiați obiceiurile popoarelor pe care le voi alunga din fața voastră; pentru că ele au făcut toate aceste lucruri care Îmi produc un mare dezgust. **24**Vouă v-am promis că veți moșteni țara; Eu personal vă voi da ca proprietate o țară în care curge lapte și miere. Eu sunt Iahve – Dumnezeuul vostru, Cel care v-a ales dintre (*celelalte*) popoare. **25**Acesta este motivul pentru care trebuie să distingeți între un animal curat și unul necurat, între o pasăre necurată și una curată: ca să nu vă profanați prin ce ați face cu animalele, cu păsările sau cu orice fel de creatură care se deplasează pe pământ, despre care v-am spus să le considerați necurate. **26**Voi să fiți sfinți pentru Mine; pentru că Eu, Iahve, sunt sfânt! Eu v-am ales dintre (*celelalte*) popoare ca să fiți ai Mei. **27**Dacă vreun bărbat sau vreo femeie cheamă spiritele morților sau se ocupă cu vrăjitorii, să fie pedepsiți cu moartea! Să fie omorâți cu pietre; și să se facă astfel achitare (*pentru acest păcat*) cu propriul lor sânge.»

21 Iahve i-a zis lui Moise: „Spune-le preoților, adică fiilor lui Aaron: «Niciun preot să nu se profaneze atingându-se de un mort din poporul lui. **2**Totuși, i se va permite acest lucru în cazul celor mai apropiate rude: mama, tatăl, fiul, fiica, fratele **3**și sora care, fiind fecioară, încă mai locuiește în casa părintească și nu a avut soț. Pentru ea, se poate profana; **4**dar ca și conducător în poporul lui, să nu se profaneze. **5**Preoții să nu se radă pe cap, să nu își taie perciunii și să nu își facă tăieturi în piele. **6**Să fie sfinți pentru Dumnezeuul lor și să nu profaneze numele Lui; pentru că ei aduc lui Iahve sacrificiile consumate de foc și mâncarea închinată Dumnezeuului lor. Acesta este motivul pentru care trebuie să fie sfinți. **7**Să nu își ia ca soție o femeie prostituată sau pe una care s-a murdărit (*sexual*); și nici pe cea care este divorțată de soțul ei. Să procedeze așa pentru că ei sunt sfinți pentru Dumnezeuul lor. **8**Deci să îi consideri sfinți; pentru că ei oferă mâncarea închinată Dumnezeuului vostru. Preotul să fie considerat de tine ca sfânt; pentru că Eu sunt sfânt. Eu sunt Iahve, Cel care vă sfințesc. **9**Dacă fiica unui preot se murdărește (*sexual*) prostituându-se, ea își dezonoarează tatăl. Să fie arsă în foc! **10**Acela care a fost ales în funcția de mare preot dintre frații lui, adică cel pe capul căruia a fost turnat uleiul pentru ungere (*în vederea consacării în această slujbă*) și care a fost ales ca să poarte acele haine speciale, să nu își descopere capul și să nu își sfâșie hainele în nicio situație. **11**Să nu se apropie de niciun mort. Să nu se profaneze nici chiar pentru tatăl lui sau pentru mama lui. **12**Să nu iasă din Tabernacol și să nu profaneze acest sanctuar al Dumnezeuului lui; pentru că fiind uns (*cu ulei special*), el a fost investit în vederea slujirii (*permanente*). Acel ulei care este peste el, reprezintă uleiul Dumnezeuului lui. Eu sunt Iahve. **13**Să se căsătorească doar cu o fecioară. **14**Să nu își ia ca soție o văduvă sau o femeie divorțată; nicio femeie care s-a murdărit (*sexual*) sau care este prostituată. Femeia pe care o va lua ca soție din poporul lui, trebuie să fie virgină; **15**pentru ca astfel să nu își facă de

rușine descendenții în poporul lui. Eu sunt Iahve, Cel care îl sfințesc!»”

16Iahve i-a zis din nou lui Moise: **17**„Spune-i lui Aaron: «Niciun bărbat dintre urmașii tăi din viitoarele generații care va avea un defect, să nu se apropie să aducă mâncarea închinată Dumnezeuului lui. **18**Niciunul care va avea vreun defect, să nu se apropie, adică: niciunul care va fi orb, șchiop, care va avea fața mutilată sau vreo parte a corpului mai lungă decât este normal. **19**Va fi exclus (*de la această slujbă*) și acela care va avea piciorul rupt sau mâna ruptă, **20**care va fi cocoșat sau pitic, care va avea un defect la ochi, care va suferi de scabie sau va avea răni pe piele, ori ale cărui testicule nu vor fi normale. **21**Niciunul dintre urmașii preotului Aaron, care va avea vreun defect, nu va putea să se apropie ca să aducă lui Iahve sacrificii consumate de foc. Acela care are un defect (*fizic*), nu se poate apropia să aducă mâncarea închinată Dumnezeuului lui. **22**El va putea totuși mânca din pâinea (*închinată*) Dumnezeuului lui: atât din cea foarte sfântă, cât și din cea sfântă. **23**Dar nu i se permite să se apropie de draperia separatoare sau de altar; fiindcă el are un defect. Să nu Îmi profaneze locurile Mele sfinte, pentru că Eu sunt Iahve, Cel care le sfințesc!»” **24**Moise a spus toate aceste cuvinte în auzul lui Aaron, al fiilor acestuia și al tuturor israelienilor. **22** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Spune-le lui Aaron și fiilor lui să aibă respect față de lucrurile sfinte pe care Mi le închină israelienii; și să nu profaneze numele Meu care este sfânt. Eu sunt Iahve! **3**Să le transmiți: «Dacă vreunul dintre urmașii voștri din viitoarele generații se va apropia în timp ce va fi necurat și va umbla cu lucrurile sfinte pe care israelienii le dau lui Iahve, acel om să fie distrus chiar în locul în care stă înaintea Mea. Eu sunt Iahve! **4**Niciunul dintre urmașii lui Aaron care va avea o rană cu lepră sau care va suferi de vreo hemoragie, să nu mănânce din lucrurile sfinte până nu va deveni curat. Oricine va atinge vreun lucru care a devenit necurat din cauza unui corp mort sau a unui bărbat care a avut o scurgere de spermă, **5**oricine va atinge vreun animal care se mișcă și care l-ar putea face să ajungă necurat ori vreun om datorită căruia devine necurat – indiferent de felul profanării lui – **6** va fi necurat până seara. Lui nu i se va permite să mănânce din lucrurile sfinte până nu își va spăla corpul cu apă. **7**La apusul soarelui, va fi curat. Apoi va putea mânca din lucrurile sfinte; pentru că acestea sunt hrana lui. **8**Să nu mănânce din ceva mort sau din carnea vreunei vietăți care a fost sfâșiată de animalele sălbatice – ca să nu devină necurat. Eu sunt Iahve! **9**Preoții să respecte poruncile Mele, ca să nu se încarce cu păcat și să moară astfel pentru că le-au desconsiderat. Eu sunt Iahve! Eu îi sfințesc. **10**Niciun om care nu este preot, să nu mănânce din lucrurile sfinte. Nici musafirul și nici cel angajat de preot pentru o zi, să nu mănânce din lucrurile sfinte. **11**Dar dacă preotul își va cumpăra un sclav cu argintul lui, acestuia i se permite să mănânce. Mai pot mânca din hrana lui și sclavii născuți în familia aceluia preot. **12**Dacă fiica unui preot se va căsători cu un bărbat care nu este preot, ea nu va putea mânca din darurile sfinte. **13**Dar fiica unui preot care a rămas văduvă sau care este divorțată fără să aibă copii și care s-a întors în casa tatălui ei ca în tinerețe, va putea să mănânce din hrana lui. Niciun alt om care nu este preot, să nu o mănânce! **14**Dacă un om va

mânca din lucrurile sfinte fără să realizeze ce face, trebuie să dea preotului prețul aceluia lucru sfânt, plus a cincea parte din el. **15**Preoții să nu profaneze lucrurile sfinte pe care israelienii le aduc lui Iahve **16**permițându-le acestora să mănânce din ele; pentru că și-ar asuma un păcat de care s-ar face vinovați. Să procedeze așa pentru că Eu sunt Iahve, Cel care îi sfîțesc!» **17**Iahve i-a zis lui Moise: **18**„Vorbește lui Aaron, fiilor lui și tuturor israelienilor astfel: «Toți bărbații dintre descendenții lui Israel și toți străinii din poporul Israel care vor dori să aducă un sacrificiu ars integral închinat lui Iahve, indiferent că este unul pentru respectarea jurămintelor lor sau ca dar benevol, **19**să ia un mascul fără defect dintre vite, dintre oi sau dintre capre, conform preferinței lor; și să îl sacrifice. **20**Să nu aduceți niciun sacrificiu care are vreun defect; pentru că nu va fi primit de la voi. **21**Când cineva oferă lui Iahve un sacrificiu de pace pentru respectarea unui jurământ special sau ca dar benevol din cireadă sau din turmă, trebuie ca animalul să fie perfect (*sănătos*) pentru a fi acceptat. Să nu aibă niciun defect. **22**Animalele oarbe, lovite, mutilate, cele care au vreo hemoragie, care au scabie sau bube pe piele, să nu fie sacrificate pentru Iahve; și să nu le puneți pe altar ca sacrificii consumate de foc pentru El. **23**Ca dar benevol veți putea aduce un bou sau un miel care are un organ mai lung sau mai scurt; dar ca sacrificiu pentru respectarea unui jurământ, el nu va fi acceptat. **24**Orice animal care are vreo parte lovită, sfărâmată, sfâșiată sau tăiată, să nu fie sacrificat pentru Iahve. Să nu oferiți acest fel de sacrificii în țara voastră; **25**și să nu primiți vreun astfel de animal de la un străin pentru ca să îl oferiți ca hrană Dumnezeului vostru. Pentru că aceste animale sunt mutilate și au defect, nu vor fi acceptate de la voi!» **26**Iahve i-a mai zis lui Moise: **27**„Când se naște un vițel, un miel sau un ied, acesta trebuie să rămână șapte zile cu mama lui; apoi, începând cu a opta zi (*din viața acestuia*), poate fi primit ca sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. **28**Vaca, oaia sau capra să nu fie înjunghiate în aceeași zi în care este sacrificat și fătul lor. **29**Când veți aduce un sacrificiu de mulțumire pentru Iahve, să procedați într-un asemenea mod încât să fie primit (*de El*) de la voi. **30**Carnea lui să fie mâncată în aceeași zi. Să nu lăsați nimic din ea până dimineață. Eu sunt Iahve! **31**Să respectați poruncile Mele și să vă conformați lor. Eu sunt Iahve! **32**Să nu profanați numele Meu care este sfânt. Și să procedați astfel încât să fiu sfîțit în mijlocul israelienilor. Eu sunt Iahve, Cel care vă sfîțesc! **33**Eu sunt Cel care v-a scos de pe teritoriul Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru. Eu sunt Iahve!” **23** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Vorbește israelienilor și spune-le (*din partea Mea*): «Vă prezint acum care sunt sărbătorile lui Iahve cu ocazia cărora veți anunța adunări sfinte. Acestea sunt sărbătorile Mele! **3**Să lucrați șase zile; dar a șaptea zi este Sabatul – o zi de odihnă, în care veți face o adunare sfântă. Să nu lucrați nimic în această zi. Ci ea să fie Sabatul (*dedicat*) lui Iahve în toate locuințele voastre. **4**Celelalte sărbători ale lui Iahve, cu adunări sfinte, pe care le veți celebra la vremea stabilită pentru ele, sunt acestea: **5**Paștele lui Iahve, care se sărbătorește în a paisprezecea zi a lunii întâi, între cele două seri. **6**În a cincisprezecea zi a acestei luni, va fi sărbătoarea Turtelor, în cinstea lui Iahve.

Șapte zile să mâncați turte. ⁷În prima zi (*dintre cele șapte*) să aveți o adunare sfântă; și să nu faceți atunci nicio muncă. ⁸Șapte zile să aduceți lui Iahve sacrificii consumate de foc. În a șaptea zi, să aveți o adunare sfântă; și să nu faceți atunci nicio muncă.» ⁹Iahve i-a mai zis lui Moise: ¹⁰„Spune-le israelienilor: «Când veți intra în țara pe care v-o voi da și veți aduna recoltele, să aduceți preotului un snop din primele rezultate ale secerișului. ¹¹Să legene snopul înaintea lui Iahve, pentru ca voi să fiți astfel acceptați. Preotul să îl legene în următoarea zi după Sabat. ¹²În ziua când veți legăna snopul, să sacrificați un miel de un an, fără defect, ca ardere integrală pentru Iahve. ¹³Să adăugați la el un dar de mâncare care să conțină două zecimi dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei – ca sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută lui Iahve. Veți adăuga acestora un sacrificiu de băutură, care va fi format dintr-un sfert de hin de vin. ¹⁴Să nu mâncați nici pâine, nici spice prăjite și nici boabe, până în acea zi când veți aduce acest sacrificiu Dumnezeului vostru. Aceasta este o poruncă ce va trebui respectată permanent; și vizează pe toți urmașii voștri în toate locurile în care veți locui. ¹⁵Din ziua care urmează Sabatului, adică din ziua în care veți aduce snopul ca sacrificiu legănat, să numărați șapte săptămâni complete. ¹⁶Să numărați cincizeci de zile până la aceea care urmează celui de-al șaptelea Sabat. Atunci să vă prezentați înaintea lui Iahve cu un nou dar de mâncare. ¹⁷Să aduceți din locuințele voastre două pâini pe care le veți oferi ca sacrificiu legănat. Să fie făcute din făina conținută de două zecimi dintr-o efă. Făina să fie de cea mai bună calitate. Pâinile să fie coapte după ce coca lor a crescut sub acțiunea fermentilor. Acestea sunt primele recolte aduse (*și oferite*) pentru Iahve. ¹⁸Împreună cu pâinile, să aduceți ca ardere integrală pentru Iahve, șapte miei de un an, fără defect, un vițel și doi berbeci. La acestea să adăugați darul de mâncare și sacrificiile de băutură – toate urmând să fie consumate de foc. Ele vor produce o aromă plăcută lui Iahve. ¹⁹Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, împreună cu doi miei de un an care vor fi oferiți ca sacrificiu pentru pace. ²⁰Preotul să le prezinte ca sacrificiu legănat înaintea lui Iahve, așa cum va proceda cu pâinea adusă din primele recolte și cu cei doi miei. Acestea să fie puse separat pentru Iahve; și să rămână ale preotului. ²¹În aceeași zi, să anunțați o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nicio muncă. Aceasta este o poruncă ce trebuie respectată permanent și este valabilă pentru voi și pentru urmașii voștri în toate locurile în care veți locui. ²²Când veți aduna recolta țării voastre, să nu strângeți și pe aceea de la marginea terenului vostru agricol; și să nu adunați spicele care vor rămâne după seceriș. Lăsați-le pentru omul sărac și pentru străin. Eu sunt Iahve – Dumnezeul vostru!» ²³Iahve i-a zis lui Moise: ²⁴„Spune-le israelienilor: «În prima zi din a șaptea lună, să aveți o zi de odihnă în care veți face o adunare sfântă, anunțată cu sunete de goarne. ²⁵Să nu faceți nicio muncă în timpul ei; și să aduceți lui Iahve sacrificii consumate de foc.» ²⁶Iahve i-a zis din nou lui Moise: ²⁷„În a zecea zi din a șaptea lună să fie pentru voi Ziua Achitării. Atunci să aveți o adunare sfântă. Să vă smeriți sufletele și să aduceți lui Iahve

sacrificii consumate de foc. **28**Să nu lucrați nimic în acea zi, pentru că ea este Ziua Achitării. Atunci se face achitare pentru voi înaintea Dumnezeului vostru numit Iahve. **29**Acela care nu se va smeri în acea zi, va fi distrus din poporul lui. **30**Pe acela care va lucra ceva în acea zi, Eu personal îl voi distruge din mijlocul poporului lui. **31**Să nu lucrați nimic! Este o poruncă valabilă permanent pentru toți urmașii voștri oriunde veți locui. **32**Acesta este un Sabat, o zi de odihnă în care să vă smeriți sufletele. Sabatul să fie celebrat din seara celei de-a noua zi până în seara următoare.” **33**Iahve i-a zis lui Moise: **34**„Spune-le israelienilor: «În a cincisprezecea zi a acestei luni care este a șaptea, să celebrați șapte zile sărbătoarea Corturilor în cinstea lui Iahve. **35**În prima zi să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nicio muncă. **36**Șapte zile să aduceți lui Iahve sacrificii consumate de foc. În a opta zi să aveți o adunare sfântă și să aduceți lui Iahve sacrificii consumate de foc. Pentru că și aceasta este o adunare sfântă, să nu faceți nicio muncă în timpul ei. **37**Acestea sunt sărbătorile (*care se celebrează în cinstea*) lui Iahve. În timpul lor, trebuie să anunțați adunări sfinte și veți aduce lui Iahve sacrificii consumate de foc – arderi integrale, daruri de mâncare și băutură ca sacrificiu. Fiecare dintre ele va fi oferit la data stabilită. **38**Toate acestea vor fi respectate în afară de Sabatele dedicate (*săptămânal*) lui Iahve; iar sacrificiile oferite cu această ocazie, vor fi altele decât toate celelalte daruri ale voastre. Ele vor fi suplimentare celor din cazul tuturor jurămintelor voastre și în plus față toate darurile voastre benevole pe care le oferiți lui Iahve. **39**În a cincisprezecea zi din a șaptea lună, după ce ați adunat recoltele țării, să celebrați sărbătoarea (*strângerii recoltelor agricole în cinstea*) lui Iahve. Ea să dureze șapte zile. Atât prima cât și a opta zi, să fie una de odihnă. **40**În prima zi, să luați fructe din pomii frumoși, ramuri de palmier, crengi de pomi stufoși și crengi de sălcii de la marginea râului. Să vă bucurați șapte zile înaintea Dumnezeului vostru numit Iahve. **41**În fiecare an să celebrați această sărbătoare în cinstea lui Iahve. Ea va dura șapte zile. Să o celebrați în a șaptea lună. Aceasta este o poruncă valabilă permanent pentru toate generațiile voastre. **42**Să locuiți în corturi șapte zile. Toți israelienii să locuiască în corturi; **43**pentru ca urmașii voștri să știe că Eu am decis ca israelienii să locuiască în corturi după ce i-am scos de pe teritoriul Egiptului. Eu sunt Iahve – Dumnezeul vostru.»” **44**Astfel le-a transmis Moise israelienilor care sunt (*și ce implică din partea lor*) sărbătorile lui Iahve. **24** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Poruncește israelienilor să îți aducă pentru iluminat ulei pur din măslina presate, ca să (*fie pusă*) ardă în candelă; și astfel, acea sursă de lumină să lumineze permanent. **3**Aaron să pregătească acest ulei în cortul Întâlnirii, în prima parte a lui care este delimitată de draperia Declarației. Acel ulei să ardă permanent înaintea lui Iahve, de seara până dimineața. Aceasta este o poruncă valabilă permanent pentru toate generațiile voastre. **4**Să așeze candelăle în suportul surselor de lumină făcut din aur curat, ca să fie întotdeauna înaintea lui Iahve. **5**Să iei făină de cea mai bună calitate și să faci din ea douăsprezece pâini. Pentru fiecare pâine să folosești două zecimi (*de făină*) dintr-o efă. **6**Să pui aceste

pâini în două rânduri pe masa făcută din aur curat: câte șase pe fiecare rând. Așa să fie așezate ele înaintea lui Iahve. ⁷Să pui tămâie curată pe fiecare rând, pentru ca aceasta să poată fi pe pâine ca o amintire și ca un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. ⁸Totdeauna să se aducă aceste pâini înaintea lui Iahve, în fiecare zi de Sabat. Să fie luate (*mereu*) de la israelieni printr-un legământ etern. ⁹Astfel, ele vor rămâne ale lui Aaron și ale fiilor lui, care trebuie să le mănânce într-un loc sfânt; pentru că acestea sunt pentru ei un lucru foarte sfânt, reprezentând o parte din sacrificiile consumate de foc pentru Iahve. Aceasta este o poruncă ce trebuie respectată permanent.” ¹⁰Fiul unei femei israeliene și al unui bărbat egiptean, a venit printre israelieni. Acesta a început în tabără o luptă cu un bărbat israelian. ¹¹Fiul femeii israeliene a blasfemiât numele lui Dumnezeu; și L-a blestemat. Atunci ei l-au adus la Moise. Mama lui se numea Șelomit; și era fiica lui Dibri, din tribul lui Dan. ¹²L-au ținut în arest până când vor vedea ce decizie va pronunța Iahve. ¹³Iahve i-a zis lui Moise: ¹⁴„Scoateți-l în exteriorul taberei pe cel care a blasfemiât. Toți aceia care l-au auzit, să își pună mâinile pe capul lui; și apoi întreaga adunare să îl omoare cu pietre. ¹⁵Apoi să le spui israelienilor: «Oricine Îl va blestema pe Dumnezeul lui, își va suporta pedeapsa pentru păcatul pe care l-a comis. ¹⁶Cine-L va blasfemia pe Iahve, va fi omorât. Toată adunarea (*israelienilor*) să îl omoare cu pietre. Atât străinii, cât și băștinașii care vor blasfemia numele Meu, să fie omorâți! ¹⁷Cine va omorî un om, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁸Cine va omorî un animal, trebuie să dea altul (*viu*) în locul celui mort. Va plăti viață pentru viață. ¹⁹Dacă un om va răni pe semenul lui, să i se facă așa cum a făcut el. ²⁰Va da rană pentru rană, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte. Să i se facă aceeași rană pe care a făcut-o el semenului lui. ²¹Cel care va omorî un animal, trebuie să dea altul (*viu*) în locul lui. Dar cel care va omorî un om, să fie pedepsit cu moartea! ²²Să aveți (*și să aplicați*) aceeași lege atât pentru străin, cât și pentru băștinaș; pentru că Eu sunt Iahve, Dumnezeul vostru!»” ²³Moise le-a spus israelienilor aceste cuvinte. Ei au scos în exteriorul taberei pe cel care blasfemiase; și l-au omorât cu pietre. Israelienii au făcut așa cum i-a poruncit Iahve lui Moise. ²⁵Iahve i-a zis lui Moise pe muntele Sinai astfel: ²„Spune-le israelienilor: «Când veți intra în țara pe care v-o dau, să lăsați pământul să aibă un Sabat în cinstea lui Iahve. ³Șase ani să îți semeni terenul agricol, șase ani să îți tai via și să îi strângi fructele; ⁴dar în al șaptelea an să ai un Sabat total pentru pământ. Acesta va fi un Sabat în cinstea lui Iahve. Atunci să nu îți semeni pământul și să nu îți tai via. ⁵Să nu culegi ce va crește din pământ din semințele căzute în urma secerării recoltelor (*în al șaselea an*); și să nu aduni strugurii viei tale pe care nu ai îngrijit-o în acel an. El să fie unul de odihnă pentru pământ. ⁶În timpul anului de odihnă, să mănânci din ce va crește de la sine din pământ. Așa să procedezi atât tu, cât și sclavul sau sclava ta, cel care muncește cu ziua pentru tine, pelerinul, ⁷vitele tale și animalele sălbatice din țară. Să folosiți ca hrană tot ce va crește din pământ (*fără să fie lucrat*) în acel an. ⁸Să numeri șapte ocazii de Sabat formate din ani, adică de șapte ori șapte ani. Deci va trece de

șapte ori Sabatul anilor, adică în total patruzeci și nouă de ani. **9** Apoi să pui pe cineva să sune cu mare intensitate folosind o goarnă. În a zecea zi din a șaptea lună, chiar în ziua Achitării, să se sune din goarnă în toată țara. **10** Să sfințiți al cincizecilea an și să anunțați (*atunci*) libertatea în toată țara pentru toți locuitorii ei. Acesta să fie pentru voi anul de veselie. Atunci, fiecare dintre voi să se întoarcă la proprietatea lui și la clanul lui. **11** Al cincizecilea an să fie pentru voi anul de veselie. Atunci să nu semănați pământul, să nu culegeți ce crește după secerarea recoltelor din anul anterior și să nu culegeți viile pe care nu le-ați îngrijit în acel an. **12** Acesta este anul de veselie. El să fie sfânt pentru voi. Să mâncați doar ce va crește de la sine pe terenurile voastre agricole. **13** În acel an de veselie, fiecare dintre voi să vă întoarceți la proprietatea voastră. **14** Când veți vinde ceva semenului vostru sau când veți cumpăra ceva de la el, să nu vă înșelați unul pe altul. **15** Când veți cumpăra ceva de la semenul vostru, să plătiți calculând anii care au trecut de la anul de veselie; iar vânzătorul să ceară un preț ținând cont de anii care mai rămân pentru cules (*până la următorul an de veselie*). **16** Dacă anii sunt mulți, atunci să mărești prețul; iar dacă ei sunt puțini, să scazi prețul; pentru că el reflectă posibilitatea unui anumit număr de recoltări agricole. **17** Să nu vă înșelați unul pe altul; ci să vă temeți de Dumnezeu vostru. Eu sunt Dumnezeu vostru, numit Iahve. **18** Să respectați poruncile Mele, să vă conformați legilor Mele și să le aplicați în practica vieții voastre, ca să trăiți protejați în țară. **19** Această țară își va produce recoltele; iar voi veți mânca și veți trăi în ea în totală securitate. **20** Dacă vă veți întreba ce veți mânca în al șaptelea an în care nu semănați și nu vă strângeți recoltele, **21** vă anunț că Eu vă voi oferi binecuvântarea Mea în al șaselea an astfel încât pământul va produce recolte agricole pentru trei ani. **22** Când veți semăna pământul în al optulea an, încă veți mânca din recoltele vechi; și până în al nouălea an când veți avea noile recolte, veți mânca tot din cele vechi. **23** Pământul să nu fie vândut definitiv; pentru că țara este a Mea. Pentru Mine, voi sunteți (*în ea doar niște*) străini și pelerini. **24** Acesta este motivul pentru care în toată țara pe care o veți avea ca proprietari, trebuie să acordați dreptul de răscumpărare pentru terenuri. **25** Dacă unul dintre oamenii din poporul tău va săraci și își va vinde o parte din proprietatea lui, cel care are dreptul de răscumpărare, adică ruda lui cea mai apropiată, trebuie să vină și să răscumpere ce a vândut acela. **26** Dacă omul nu are nicio rudă care să răscumpere ce vânduse, dar după un timp poate el personal să facă răscumpărarea, **27** să calculeze anii (*care au trecut*) de la vânzare și să dea înapoi cumpărătorului diferența de preț. Apoi, se poate întoarce la proprietatea lui. **28** Dar dacă nu poate să facă răscumpărarea, ce a vândut să rămână la cumpărător până când vine anul de veselie. În acel an de veselie, cumpărătorul trebuie să părăsească acea proprietate; și astfel, fostul proprietar se va putea întoarce la proprietatea lui. **29** Dacă cineva va vinde o casă de locuit într-un oraș înconjurat cu ziduri, aceasta va putea fi răscumpărată în timp de un an de la vânzare. Termenul după care expiră dreptul de răscumpărare, este de un an. **30** Dacă nu este răscumpărată înainte

de împlinirea unui an întreg, casa din acel oraș înconjurat cu ziduri să rămână pentru totdeauna a cumpărătorului și a urmașilor lui. Să nu iasă din ea (*și să nu o dea înapoi fostului ei proprietar*) în anul de veselie. **31**Casele din satele care nu sunt înconjurate cu ziduri, vor fi considerate la fel ca terenurile agricole ale țării. Ele vor putea fi răscumpărate; iar cumpărătorul va fi obligat să le dea înapoi fostului proprietar în anul de veselie. **32**Despre orașele leviților, să știți că ei vor avea permanent dreptul de răscumpărare pentru casele care sunt construite în ele (*și pe care le vânduseră*). **33**Este posibil ca un om să cumpere o casă de la leviți. Acea casă care a fost vândută în orașul acestora, să fie restituită în anul de veselie; pentru că cele din orașele leviților sunt proprietatea lor în mijlocul israelienilor. **34**Dar terenurile agricole din jurul orașelor leviților, nu pot fi vândute; pentru că acestea sunt proprietatea lor pentru totdeauna. **35**Dacă unul dintre cei din poporul tău sărăcește și ajunge să depindă de tine, tu să îl ajuți ca și cum ar fi un străin sau un pelerin. Să îl lași să locuiască la tine. **36**Să nu iei niciun fel de dobândă de la el; ci să te temi de Dumnezeu. Să îl lași pe fratele tău să locuiască împreună cu tine! **37**Să nu îi împrumuți argint cu dobândă și să nu îi dai mâncare pe care i-o ceri înapoi în cantitate mai mare decât cea oferită. **38**Eu sunt Iahve – Dumnezeul tău, Cel care te-am scos de pe teritoriul Egiptului, ca să îți ofer Canaanul și să fiu Dumnezeul tău! **39**Dacă vreunul dintre oamenii poporului tău sărăcește și ți se vinde, să nu îl obligi să presteze o muncă de sclav. **40**Să rămână la tine ca unul care lucrează temporar și care este recompensat mereu la sfârșitul zilei, sau ca pelerinul. Să te slujească până la anul de veselie. **41**Atunci va putea să plece de la tine împreună cu copiii lui; și astfel, se va putea întoarce atunci la clanul lui și la proprietatea părinților lui. **42**Să procedezi astfel pentru că ei sunt sclavii Mei pe care i-am scos de pe teritoriul Egiptului. Să nu fie vânduți cum se vând sclavii! **43**Să nu îi tratezi ca cu duritate (*ca un stăpân nemilos*), ci să te temi de Dumnezeu. **44**Dacă dorești să ai sclavi și sclave, îi poți cumpăra dintre popoarele care sunt în jurul tău. **45**Poți să îi iei și dintre fiii pelerinilor care vor locui la tine, sau dintre cei care aparțin clanurilor lor și care vor fi născuți în țara voastră. Aceștia pot fi proprietatea voastră. **46**Îi puteți lăsa ca moștenire copiilor voștri; și ei pot să îi moștenească la fel ca pe o proprietate (*materială*). Vor fi sclavii voștri tot timpul cât vor trăi. Dar niciunul dintre voi să nu fie șef al altuia comportându-se cu el cu duritate – când acela este unul dintre israelienii care sunt frații voștri! **47**Este posibil ca un străin sau un pelerin să se îmbogățească, iar unul dintre frații voștri să sărăcească lângă el, fiind astfel obligat să se vândă străinului sau pelerinului ori vreunuia care aparține clanului străinului. **48**După ce s-a vândut astfel (*unuia care nu este evreu*), el mai poate fi răscumpărat. Să îl răscumpere una dintre rudele lui. **49**Atât unchiul lui, cât și fiul unchiului lui sau orice altă rudă apropiată din clanul lui, vor putea să îl răscumpere. Dacă (*după un timp*) își permite, să se răscumpere chiar el personal. **50**Să calculeze împreună cu cel care l-a cumpărat. Prețul eliberării lui să fie calculat ținând cont de anul în care a fost vândut și de cât timp mai este până la anul de veselie. Perioada de timp în

care a fost cu proprietarul, va fi evaluată ca preț la fel ca perioada calculată în cazul unui lucrător plătit. ⁵¹Dar dacă mai rămân mulți ani până la anul de veselie, atunci în funcție de numărul lor, el va plăti (*proprietarului temporar*) pentru răscumpărarea lui o parte din argintul cu care a fost cumpărat. ⁵²Dacă mai sunt puțini ani până la anul de veselie, atunci să îi calculeze și să își plătească răscumpărarea raportat la aceștia. ⁵³Acesta va fi considerat de cumpărătorul lui ca un lucrător care este plătit la sfârșitul anului. Deci să nu se comporte dur cu el în prezența ta. ⁵⁴Dacă nu va fi răscumpărat în niciunul dintre aceste moduri, el și copiii lui să fie eliberați în anul de veselie. ⁵⁵Israelienii sunt sclavii Mei. Ei sunt sclavii Mei pe care i-am scos de pe teritoriul Egiptului. Eu sunt Iahve – Dumnezeuul vostru! **26** Să nu vă faceți idoli; și să nu vă instalați nicio statuie făcută prin cioplire, dar nici stâlpi (*considerați*) sfinți. Pe teritoriul țării voastre să nu puneți statui de piatră înaintea cărora să vă închinați; pentru că Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Iahve! ²Să respectați Sabatele Mele și să cinștiți Sanctuarul Meu. Eu sunt Iahve. ³Dacă vă veți conforma deciziilor Mele, dacă veți respecta poruncile Mele și vă veți trăi viața conform lor, ⁴vă voi da ploi care vor cădea la momentul oportun. Astfel, pământul va fi productiv și pomii câmpului își vor produce fructele lor. ⁵Seceratul va dura până la culesul viei; iar acest cules va dura până la semănat. Veți mânca pâine din abundență și veți trăi protejați în țară. ⁶Vă voi da pace în zona unde veți locui. Vă veți culca; și nimeni nu vă va deranja; voi distruge animalele sălbatice din țară, iar sabia nu va trece prin ea. ⁷Veți urmări pe dușmanii voștri; și ei vor cădea înaintea voastră loviți de sabie. ⁸Cinci dintre voi vor urmări o sută dintre ei; și o sută vor urmări zece mii. Dușmanii voștri vor cădea înaintea voastră loviți de sabie. ⁹Mă voi întoarce spre voi, vă voi face fertili și vă voi înmulți. Îmi voi respecta legământul ratificat cu voi. ¹⁰Veți mânca din grâul vechi; și veți fi determinați să îl scoateți pe cel vechi pentru ca să îi faceți loc celui nou. ¹¹Îmi voi stabili reședința în mijlocul vostru; și nu vă voi urî. ¹²Voi umbla printre voi; și voi fi Dumnezeuul vostru, iar voi veți fi poporul Meu. ¹³Eu sunt Iahve – Dumnezeuul vostru, Cel care v-am scos de pe teritoriul Egiptului, ca să nu mai fiți sclavii egiptenilor. Eu am rupt legăturile jugului vostru și v-am făcut să mergeți ținând capul ridicat. ¹⁴Dar dacă nu Mă veți asculta și nu veți pune în practica vieții voastre toate aceste porunci, ¹⁵dacă veți desconsidera deciziile Mele și veți urî legile Mele refuzând să mai respectați toate poruncile Mele, ci veți încălca legământul Meu, ¹⁶vă spun de-acum ce vă voi face: voi aduce teroarea peste voi. Tifosul și febra vor face să vi se stingă ochii și să dispară viața din voi. Vă veți semăna degeaba semințele (*în pământ*); pentru că (*recoltele care vor crește din ele*) le vor mânca dușmanii voștri. ¹⁷Îmi voi întoarce fața împotriva voastră și veți fi învinși de dușmanii voștri. Cei care vă urăsc, vă vor fi stăpâni; și veți fugi chiar și în situații în care nu veți fi urmăriți de nimeni... ¹⁸Dacă în ciuda acestor lucruri, nu Mă veți asculta, voi continua și Eu să vă pedepsesc de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. ¹⁹Voi distruge forța voastră de care erați mândri. Vă voi face cerul ca fierul și pământul ca

bronzul. **20**Vi se va consuma energia fără niciun rezultat. Pământul vostru nu va mai produce recoltele agricole, iar pomii din țară nu își vor mai oferi fructele (*ca altădată*). **21**Dacă și după aceste lucruri veți continua să vă opuneți Mie și nu veți accepta să Mă ascultați, vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. **22**Voi trimite animalele sălbatice împotriva voastră. Ele vă vor lăsa fără copii și vă vor distruge vitele. Astfel, vă vor împușina. În consecință, drumurile voastre vor rămâne fără călători. **23**Dacă nici după aceste pedepse nu veți accepta să vă corectați, ci vă veți opune Mie, **24**și Eu mă voi opune vouă. Vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. **25**Voi aduce sabia împotriva voastră. Ea va răzbuna legământul încălcat (*de voi*). Dacă vă veți aduna în orașele voastre, voi trimite epidemia printre voi; și veți ajunge la discreția dușmanilor voștri. **26**Când voi aduce lipsă de pâine, zece femei vă vor coace pâine într-un singur cuptor și vă vor da pâinea cu cântarul. Dar în ciuda faptului că o veți mânca, tot nu vă veți sătura. **27**Dacă nici după aceste pedepse nu Mă veți asculta, ci vă veți opune Mie, **28**atunci și Eu, în mânia Mea, Mă voi opune vouă. Eu personal vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. **29**Vă veți hrăni mâncând carnea fiilor și a fiicelor voastre... **30**Vă voi distruge locurile înalte și vă voi dărâma stâlpii închinați soarelui! Corpurile voastre moarte vor fi aruncate peste corpurile moarte ale idolilor voștri; și Eu personal vă voi urî! **31**Voi lăsa orașele voastre fără locuitori și vă voi goli de personal sanctuarele. Nu voi mai agreea plăcutul miros al sacrificiilor voastre. **32**Vă voi devasta țara, astfel încât dușmanii voștri care vor veni să locuiască în ea, vor rămâne foarte surprinși când o vor vedea. **33**Vă voi dispersa printre celelalte națiuni; și voi scoate sabia împotriva voastră. Țara vă va fi devastată; și orașele voastre vor rămâne fără locuitori. **34**Astfel, în perioada în care va rămâne fără locuitori, țara se va bucura de Sabatele ei (*nerespectate la timpul stabilit*). Dar voi veți fi (*deportați și exilați*) în țara dușmanilor voștri. Atunci, țara voastră se va odihni și se va bucura de Sabatele ei. **35**Tot timpul cât va fi fără locuitori, se va odihni cum nu i s-a permis în zilele de Sabat din perioada când locuiați în ea. **36**Iar celor care vor supraviețui, le voi trimite frica în inimă acolo, în țara dușmanilor lor. Sunetul slab al unei frunze luate de vânt, îi va determina să fugă. Și vor fugi cum fuge cineva de sabie. Astfel, vor cădea, deși nimeni nu îi va urmări. **37**Se vor rostogoli unii peste alții ca înaintea sabiei, deși nimeni nu îi urmărește. Și nu veți avea nicio forță ca să vă opuneți dușmanilor voștri. **38**Veți dispărea între celelalte națiuni; și țara dușmanilor voștri vă va mânca. **39**Aceia dintre voi care vor supraviețui, vor dispărea în țara dușmanilor voștri din cauza păcatelor lor. Vor muri și din cauza păcatelor părinților lor. **40**Dar va exista posibilitatea ca unii să își declare și să își regrete nedreptățile lor și păcatele părinților lor pe care le-au făcut împotriva Mea, recunoscând faptul că Mi s-au opus. **41**Din cauza acelor păcate, Eu m-am opus lor și i-am dus în țara dușmanilor lor. Deci dacă inima lor necircumcisă se va smeri și își vor recunoaște vina, **42**Îmi voi aduce aminte de legământul Meu făcut cu Iacov, Îmi voi aminti de legământul pe care l-am făcut cu Isaac și de legământul Meu

ratificat cu Avraam. Astfel, Îmi voi aminti (*și*) de țară. **43**Totuși, ei vor fi scoși din ea; și se va bucura de Sabatele ei în perioada de timp în care va rămâne fără locuitori. Ei își vor suporta pedeapsa; pentru că au desconsiderat poruncile Mele și au urât deciziile Mele în sufletul lor. **44**Și totuși, chiar și atunci când vor fi în țara dușmanilor lor, nu îi voi alunga și nu îi voi abandona astfel încât să îi distrug (*total*) și să încalc legământul Meu cu ei; pentru că Eu sunt Iahve – Dumnezeuul lor. **45**Ci va fi în avantajul lor faptul că Îmi voi aminti de legământul pe care l-am făcut (*și l-am ratificat*) cu strămoșii lor. Acela este legământul în baza căruia Eu i-am scos de pe teritoriul Egiptului, în văzul celorlalte popoare, ca să fiu Dumnezeuul lor. Eu sunt Iahve!» **46**Acestea sunt deciziile, poruncile și legile pe care Iahve le-a stabilit între El și israelieni la muntele Sinai, (*transmițându-le*) prin Moise. **27** Iahve i-a (*mai*) zis lui Moise: **2**„Spune-le israelienilor: «Când un om va închina lui Iahve anumite persoane printr-un jurământ special, să procedeze conform evaluării tale. **3**Dacă acela este un bărbat cu vârsta cuprinsă între douăzeci și șaiszeci de ani, atunci evaluarea ta să fie de cincizeci de șecheli de argint, conform șechelului Sanctuarului. **4**Dacă va fi o femeie, evaluarea ta să fie de treizeci de șecheli pentru ea. **5**Dacă cineva are între cinci ani și douăzeci de ani, să evaluezi un băiat la douăzeci de șecheli și o fată la zece șecheli. **6**Dacă are între o lună și cinci ani, evaluarea ta să fie de cinci șecheli de argint pentru un băiat și de trei șecheli de argint pentru o fetiță. **7**Dacă omul are șaiszeci de ani sau mai mult, atunci evaluarea ta pentru un bărbat să fie de cincisprezece șecheli, iar pentru o femeie să fie de zece șecheli. **8**Dacă este prea sărac ca să poată plăti conform evaluării tale, atunci să se ducă la preot; și el să îi facă o altă evaluare. Preotul să realizeze o evaluare direct proporțională cu situația materială pe care o are cel care a făcut jurământul. **9**Dacă se vor închina animale care pot fi aduse ca sacrificii lui Iahve, tot ce va fi oferit Lui să fie considerat ca ceva sfânt. **10**Nu se va permite înlocuirea animalului și nici schimbarea unuia bun cu altul rău sau a altuia rău cu unul bun. Dacă un animal este înlocuit cu un altul, atunci atât unul cât și celălalt vor fi considerate sfinte. **11**Dacă va exista un om care dorește să închine un animal necurat care nu poate fi oferit ca sacrificiu lui Iahve, acela să fie adus înaintea preotului. **12**Preotul să îl evalueze, ca să constate dacă este bun sau rău. Astfel, el va rămâne la evaluarea făcută de preot. **13**Dacă (*cel care l-a adus*) vrea să îl răscumpere, să adauge a cincea parte din prețul evaluării lui. **14**Dacă un om Îi va închina lui Iahve locuința lui, preotul să o evalueze, pentru ca să vadă dacă ea este bună sau rea. Și prețul ei va rămâne la evaluarea făcută de preot. **15**Dacă cel care și-a închinat lui Iahve locuința vrea să o răscumpere, trebuie să adauge a cincea parte din prețul stabilit la evaluarea ei; și va fi (*din nou*) a lui. **16**Dacă un om Îi va închina lui Iahve o suprafață de pământ agricol din proprietatea lui, evaluarea să fie făcută ținând cont de sămânța necesară cultivării ei. Cincizeci de șecheli de argint vor fi corespondentul pentru un homer cu sămânță de orz (*care se poate semăna în acel teren agricol*). **17**Dacă va închina terenul agricol în anul de veselie, acesta să rămână la evaluarea ta. **18**Dar dacă îl va închina după anul

de veselie, atunci preotul să îi calculeze prețul în funcție de anii care mai rămân până la următorul an jubiliar. Apoi să îl scadă din evaluarea ta. **19**Dacă cel care închină terenul agricol va dori vreodată să îl răscumpere, atunci trebuie să adauge a cincea parte din prețul evaluării tale; și apoi, acel teren va fi (*din nou*) al lui. **20**Dar dacă nu va dori să își răscumpere terenul sau dacă îl va vinde altui om, nu va mai putea fi răscumpărat (*niciodată*). **21**În anul de veselie, atunci când terenul va fi dat înapoi (*fostului proprietar*), va fi dedicat special lui Iahve ca un pământ al Lui. Astfel, el va fi (*de-atunci*) proprietatea preotului. **22**Dacă cineva închină lui Iahve un teren agricol pe care l-a cumpărat dar care nu este parte din proprietatea lui, **23**preotul să calculeze cât trebuie să fie prețul acestuia până la anul de veselie; iar cel care îl închină, trebuie să îi plătească în aceeași zi prețul conform evaluării tale, ca pentru un lucru închinat lui Iahve. **24**În anul de veselie, acel teren agricol să fie dat înapoi celui de la care fusese cumpărat, ajungând astfel (*din nou*) în proprietatea lui. **25**Toate evaluările să fie făcute conform șechelului Sanctuarului. Acel șechel are douăzeci de ghere. **26**Nimeni nu va putea închina lui Iahve primul născut al animalelor; pentru că el este deja printre animalele care Îi aparțin. Indiferent că va fi bou sau oaie, acel animal (*prim-născut*) este (*deja*) al lui Iahve. **27**Dacă va fi (*închinat*) un animal necurat, să îl răscumpere conform evaluării tale; și să adauge a cincea parte din acel preț stabilit la evaluare. Dacă nu va fi răscumpărat, să fie vândut conform evaluării tale. **28**Niciun lucru pe care un om îl poate închina lui Iahve din tot ce are, indiferent că este om, animal sau teren agricol din proprietatea lui, nu va putea fi vândut sau răscumpărat. Tot ce va fi închinat astfel, va fi considerat foarte sfânt pentru Iahve. **29**Niciun om pentru care s-a stabilit că va fi distrus, nu va putea fi răscumpărat; ci va fi omorât. **30**Toate zecimile din plantele care cresc din pământ, indiferent că sunt din sămânța din care a crescut o plantă aproape de pământ sau din fructele pomilor, sunt ale lui Iahve. Ele sunt închinat Lui. **31**Dacă un om va dori să răscumpere ceva din acea zecime pe care o închinase lui Iahve, să adauge a cincea parte din ea. **32**Toate zecimile din cirezi sau din turme, adică din tot ce va crește protejat de bățul păstorului, să fie închinat lui Iahve. **33**Să nu se verifice dacă animalul este bun sau rău; și nici să nu se înlocuiască. Dacă îl va înlocui cineva, ambele animale vor fi sfinte: atât animalul înlocuit, cât și celălalt; și nu vor putea fi răscumpărate.» **34**Acestea sunt poruncile pe care Iahve i le-a dat lui Moise pe muntele Sinai. Ele au fost enunțate pentru a fi respectate în poporul Israel.

Numeri

1 Iahve i-a vorbit lui Moise în deșertul Sinai, din cortul Întâlnirii. Acest lucru s-a întâmplat în prima zi din a doua lună a celui de-al doilea an după ce au plecat de pe teritoriul Egiptului. El i-a zis: **2** „Faceți recensământul întregii adunări a israelienilor, conform clanurilor și familiilor lor. Să înscrieți astfel pe fiecare bărbat conform numelui lui. **3** Această listă să cuprindă numele tuturor celor din Israel care au vârsta de cel puțin douăzeci de ani și care sunt capabili să meargă la război. Tu și Aaron să îi numărați în grupurile lor de care aparțin. **4** Să fie cu voi câte un bărbat din fiecare clan; și fiecare dintre aceștia să vină în calitate de conducător al familiei lui (*lărgite*). **5** Acestea sunt numele bărbaților care trebuie să fie împreună cu voi: din clanul lui Ruben: Elitar, fiul lui Ședeur; **6** din clanul lui Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai; **7** din clanul lui Iuda: Nahșon, fiul lui Aminadab; **8** din clanul lui Isahar: Netanel, fiul lui Țuar; **9** din clanul lui Zabulon: Eliab, fiul lui Helon; **10** din clanul descendenților lui Iosif – din familia lărgită a lui Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; din familia lărgită a lui Manase: Gamaliel, fiul lui Pedahțur; **11** din clanul lui Beniamin: Abidan, fiul lui Ghidoni; **12** din clanul lui Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai; **13** din clanul lui Așer: Paghiel, fiul lui Ocran; **14** din clanul lui Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel; **15** din clanul lui Neftali: Ahira, fiul lui Enan.”

16 Acești israelieni au fost aleși din adunare, ca să fie conducătorii clanurilor strămoșilor lor – conducători ai miilor lui Israel. **17** Moise și Aaron au venit împreună cu acești bărbați care fuseseră desemnați; **18** și în prima zi din a doua lună, au convocat întregul popor al evreilor. Astfel, poporul a fost luat în evidență ținând cont de clanuri și de familiile de care aparținea fiecare dintre cei care și-au înscris numele. Aceștia erau bărbați care aveau cel puțin douăzeci de ani. **19** Au procedat exact cum i-a poruncit Iahve lui Moise. Astfel i-a numărat el în deșertul Sinai. **20** Urmează prezentarea descendenților lui Ruben – cel care era primul născut în familia lui Israel – conform clanurilor și familiilor lor. A fost înscris numele tuturor bărbaților care aveau cel puțin douăzeci de ani și care erau capabili să meargă la război. **21** Cei numărați care aparțineau clanului lui Ruben, au fost patruzeci și șase de mii cinci sute. **22** Descendenții lui Simeon, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **23** Cei numărați care aparțineau clanului lui Simeon, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute. **24** Descendenții lui Gad, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **25** Cei numărați care aparțineau clanului lui Gad, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cinci zeci. **26** Descendenții lui Iuda, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **27** Cei numărați care aparțineau clanului lui Iuda, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute. **28** Descendenții lui Isahar, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși

cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **29**Cei numărați care aparțineau clanului lui Isahar, au fost cincizeci și patru de mii patru sute. **30**Descendenții lui Zabulon, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **31**Cei numărați care aparțineau clanului lui Zabulon, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute. **32**Fiii lui Iosif, adică descendenții lui Efraim, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **33**Cei numărați care aparțineau clanului lui Efraim, au fost patruzeci de mii cinci sute. **34**Descendenții lui Manase, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **35**Cei numărați care aparțineau clanului lui Manase, au fost treizeci și două de mii două sute. **36**Descendenții lui Beniamin, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **37**Cei numărați care aparțineau clanului lui Beniamin, au fost treizeci și cinci de mii patru sute. **38**Descendenții lui Dan, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **39**Cei numărați care aparțineau clanului lui Dan, au fost șaiszeci și două de mii șapte sute. **40**Descendenții lui Așer, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **41**Cei numărați care aparțineau clanului lui Așer, au fost patruzeci și unu de mii cinci sute. **42**Descendenții lui Neftali, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. **43**Cei numărați care aparțineau clanului lui Neftali, au fost cincizeci și trei de mii patru sute. **44**Aceștia sunt cei care au fost luați în evidență de Moise și de Aaron. Ei i-au numărat cu ajutorul conducătorilor lui Israel. Fiecare dintre cei doisprezece oameni, reprezenta propriul lui trib. **45**Toți aceia care au fost înscriși cu ocazia acestui recensământ conform familiilor lor, aveau cel puțin douăzeci de ani și aparțineau poporului Israel. Ei erau capabili să meargă la război. **46**Numărul total al celor înscriși a fost de șase sute trei mii cinci sute cinci zeci. **47**Leviții, conform clanului strămoșilor lor, nu au fost numărați împreună cu ceilalți evrei. **48**Iahve îi zisese lui Moise: **49**„Să nu numeri clanul lui Levi; și să nu îl iei în considerare (*la recensământ*) în mijlocul celorlalți israelieni. **50**Să dai leviților sarcina de a îngriji Tabernacolul Declarației, toate uneltele lui și tot ce aparține acestuia. Ei trebuie să transporte Tabernacolul și toate uneltele lui, să aibă grijă de el și să își facă tabăra în jurul acestuia. **51**Când urmează ca Tabernacolul să fie mutat, leviții trebuie să îl strângă. Și când urmează ca Tabernacolul să fie reinstalat, leviții să fie cei care îl vor ridica. Străinul care se va apropia (*să participe la aceste activități*), să fie omorât. **52**Ceilalți israelieni să se instaleze fiecare în tabăra lui; și fiecare

bărbat să stea în jurul steagului reprezentând clanul lui. ⁵³Dar leviții să își facă tabăra în jurul Tabernacolului Declarației, ca să nu se declanșeze mânia Mea împotriva adunării israelienilor. Leviții să fie paznicii Tabernacolului Declarației.” ⁵⁴Israelienii au procedat exact cum i-a poruncit Iahve lui Moise.

2 Iahve le-a vorbit lui Moise și lui Aaron astfel: ²„Israelienii să își organizeze tabăra în jurul cortului Întâlnirii. Fiecare bărbat să stea în zona unde este steagul (*clanului*) lui, lângă semnele care reprezintă familia lui. ³În partea de est să fie armatele taberei lui Iuda, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Iuda este Nahșon – fiul lui Aminadab. ⁴Grupul lui este format din șaptezeci și patru de mii șase sute de oameni. ⁵Clanul lui Isahar să își organizeze tabăra lângă ei. Conducătorul descendenților lui Isahar este Netanel – fiul lui Țuar. ⁶Grupul lui este format din cincizeci și patru de mii patru sute de oameni. ⁷Urmează clanul lui Zabulon. Conducătorul descendenților lui Zabulon este Eliab – fiul lui Helon. ⁸Grupul lui este format din cincizeci și șapte de mii patru sute de oameni. ⁹Toți oamenii din tabăra (*urmașilor*) lui Iuda înscriși în urma recensământului conform grupurilor lor, sunt o sută optzeci și șase de mii patru sute. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați primii. ¹⁰În partea de sud să fie grupul taberei lui Ruben, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Ruben este Elițur – fiul lui Ședeur. ¹¹Grupul lui este format din patruzeci și șase de mii cincizeci sute de oameni. ¹²Lângă el să își organizeze tabăra clanul lui Simeon. Conducătorul descendenților lui Simeon este Șelumiel – fiul lui Țurișadai. ¹³Grupul lui este format din cincizeci și nouă de mii trei sute de oameni. ¹⁴Urmează clanul lui Gad. Conducătorul descendenților lui Gad este Eliasaf – fiul lui Deuel. ¹⁵Grupul lui este format din patruzeci și cincizeci de mii șase sute cincizeci de oameni. ¹⁶Toți cei din tabăra lui Ruben înscriși cu ocazia recensământului conform grupurilor lor, sunt o sută cincizeci și unu de mii patru sute cincizeci de oameni. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați în al doilea rând. ¹⁷Apoi să se deplaseze cortul Întâlnirii împreună cu tabăra leviților care amplasată în mijlocul celorlalte tabere. Aceștia să meargă în aceeași ordine în care și-au stabilit poziția în tabără. Fiecare (*grup*) să stea la locul lui, în dreptul steagului care îl reprezintă. ¹⁸În partea de est să fie grupul taberei lui Efraim, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Efraim este Elișama – fiul lui Amihud. ¹⁹Grupul lui este format din patruzeci de mii cincizeci sute de oameni. ²⁰După el să se organizeze clanul lui Manase. Conducătorul descendenților lui Manase este Gamaliel – fiul lui Pedațtur. ²¹Grupul lui este format din treizeci și două de mii două sute de oameni. ²²Urmează clanul lui Beniamin. Conducătorul descendenților lui Beniamin este Abidan – fiul lui Ghidoni. ²³Grupul lui este format din treizeci și cincizeci de mii patru sute de oameni. ²⁴Toți cei care formează tabăra lui Efraim, înscriși cu ocazia recensământului conform grupurilor lor, sunt o sută optzeci și șase de mii optzeci și șase de oameni. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați în al treilea rând. ²⁵În partea de nord să fie grupul taberei lui Dan, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Dan este Ahiezer – fiul lui Amișadai. ²⁶Grupul lui este

format din șaizeci și două de mii șapte sute de oameni. ²⁷Clanul lui Așer să își organizeze tabăra lângă cea a lui Dan. Conducătorul descendenților lui Așer este Paghiel – fiul lui Ocran. ²⁸Grupul lui este format din patruzeci și unu de mii cinci sute de oameni. ²⁹Urmează clanul lui Neftali. Conducătorul descendenților lui Neftali este Ahira – fiul lui Enan. ³⁰Grupul lui este format din cincizeci și trei de mii patru sute de oameni. ³¹Toți oamenii din tabăra lui Dan înscriși cu ocazia recensământului, conform grupurilor lor, sunt o sută cincizeci și șapte de mii șase sute de oameni. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați ultimii, fiecare (*stând*) lângă steagurile lor.” ³²Aceasta a fost organizarea (*poporului*) israelienilor cu ocazia recensământului, conform familiilor părinților lor. Numărul total al celor din tabere organizați în grupurile (*clanurilor*) lor, a fost de șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni. ³³Leviții nu au fost numărați împreună cu ceilalți israelieni, pentru că așa îi poruncise Iahve lui Moise. ³⁴Israelienii au făcut exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. Ei și-au organizat tabăra conform (*locului*) steagurilor lor; și s-au deplasat mereu la fel, fiecare ocupându-și locul în clanurile și în familiile de care aparțineau. **3** Urmează prezentarea urmașilor lui Aaron și ai lui Moise, începând din timpul în care Iahve a vorbit cu Moise pe muntele Sinai. ²Fiii lui Aaron s-au numit: Nadab – primul născut – apoi Abihu, Elazar și Itamar. ³Acestea sunt numele descendenților lui Aaron. Ei au fost preoții care „au primit ungerea”; și astfel, Moise i-a consacrat în slujba preoției. ⁴Nadab și Abihu au murit înaintea lui Iahve în deșertul Sinai, atunci când au venit cu foc străin înaintea Lui. Ei nu au (*mai*) avut urmași. Elazar și Itamar au slujit ca preoți în prezența tatălui lor numit Aaron. ⁵Iahve i-a zis lui Moise: ⁶„Prezintă-te împreună cu cei din clanul lui Levi și pune-i înaintea preotului Aaron, pentru ca ei să îi slujească. ⁷Să îl ajute în activitățile pe care le are de făcut atât pentru el, cât și pentru întreaga adunare, înaintea cortului Întâlnirii. Vor sluji pentru Tabernacol. ⁸Atunci când își fac slujba la Tabernacol, aceștia trebuie să aibă grijă de toate lucrurile din cortul Întâlnirii și să ajute la punerea în practică a poruncilor date în acest sens israelienilor. ⁹Să îi dai în subordine lui Aaron pe leviți și pe urmașii lor. Ei vor fi aceia dintre israelieni care trebuie să îi fie încredințați total și permanent lui Aaron. ¹⁰Să ceri lui Aaron și urmașilor lui să își respecte datoria în ce privește preoția; iar străinul care se va apropia (*ca să se implice în ea*), să fie omorât.” ¹¹Iahve i-a mai zis lui Moise: ¹²„Să știi că i-am luat pe leviți din mijlocul israelienilor, în locul tuturor copiilor născuți primii în familiile lor. Leviții vor fi ai Mei; ¹³pentru că toți primii-născuți sunt ai Mei. Atunci când i-am lovit cu moartea pe toți primii-născuți din teritoriul Egiptului, i-am luat special pentru Mine pe toți primii-născuți din Israel: atât dintre oameni, cât și dintre animale. Ei vor fi ai Mei. Eu sunt Iahve!” ¹⁴Iahve i-a vorbit lui Moise în deșertul Sinai, zicându-i: ¹⁵„Numără-i pe leviți conform familiilor și clanurilor lor. Să numeri fiecare bărbat care are vârsta de cel puțin o lună.” ¹⁶Moise i-a numărat așa cum îi spusese Cuvântul lui Iahve – exact cum i s-a poruncit. ¹⁷Numele descendenților lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. ¹⁸Urmează numele descendenților lui Gherșon, din care s-

au dezvoltat clanurile lor: Libni și Șimei. ¹⁹Fiii lui Chehat, deveniți fondatorii clanului (*lor*), au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. ²⁰Iar fiii lui Merari, fondatorii clanului (*lor*), au fost: Mahli și Muși. Acestea sunt clanurile leviților, conform familiilor lor. ²¹Din Gherșon provine atât clanul lui Libni, cât și cel al lui Șimei. Acestea formează clanurile gherșoniților. ²²Cei luați în evidență, după ce au fost numărați toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, erau șapte mii cinci sute. ²³Clanurile gherșoniților și-au organizat tabăra în spatele Tabernacolului, în partea de est. ²⁴Conducătorul familiilor gherșoniților era Eliasaf – fiul lui Lael. ²⁵Responsabilitatea descendenților lui Gherșon în cortul Întâlnirii era să aibă grijă de Tabernacol, de acoperișul cortului și de draperia de la intrarea în cortul Întâlnirii. ²⁶Mai erau responsabili atât de draperiile curții, de draperia de la intrarea în curtea din jurul Tabernacolului și a altarului, cât și de funii. ²⁷Din Chehat provin următoarele clanuri: al amramiților, al ițhariților, al hebroniților și al uzieliților. Acestea au fost clanurile chehatiților. ²⁸După ce au fost numărați toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, a rezultat un număr de opt mii șase sute de bărbați. Aceștia aveau grijă de lucrurile Sanctuarului. ²⁹Clanurile chehatiților și-au stabilit tabăra în partea de sud a Tabernacolului. ³⁰Conducătorul familiilor din clanurile chehatiților era Elițafan – fiul lui Uziel. ³¹Responsabilitatea lor era să aibă grijă de acel Cufăr special, de masă, de suportul surselor lumină, de altare, de uneltele Sanctuarului, cu care preoții își făceau slujba, și de draperie. ³²Șeful conducătorilor leviților era Elazar – fiul preotului Aaron. El îi supraveghea pe aceia care aveau grijă de Sanctuar. ³³Din Merari provine atât clanul lui Mahli, cât și cel al lui Muși. Acestea (*două*) formează clanurile lui Merari. ³⁴Cei luați în evidență, după ce au fost numărați toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, erau șase mii două sute. ³⁵Conducătorul familiilor din clanurile lui Merari era Țuriel – fiul lui Abihail. Ei și-au organizat tabăra în partea de nord a Tabernacolului. ³⁶Responsabilitatea dată descendenților lui Merari era să aibă grijă de scândurile Tabernacolului, de bare, de stâlpi, de postamente și de toate uneltele care aparțineau acestora. ³⁷Ei mai aveau grijă de stâlpii care înconjurau curtea, de postamentele acestora, de țărushi și de funii. ³⁸Cei care și-au stabilit tabăra înaintea Tabernacolului, în partea de est – chiar în fața cortului Întâlnirii, spre Est – erau Moise, Aaron și fiii lui. Aceștia se îngrijeau să realizeze tot ce (*mai*) trebuia făcut pentru israelieni în legătură cu Sanctuarul. Oricine altcineva care se apropia (*de acea zonă*), era omorât. ³⁹Toți leviții pe care i-a numărat Moise împreună cu Aaron conform poruncii lui Iahve, încadrați în clanurile lor, adică toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, au fost douăzeci și două de mii. ⁴⁰Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Numără-i pe toți primii născuți băieți ai israelienilor. Acești copii trebuie să aibă vârsta de cel puțin o lună. Fă o listă cu numele lor. ⁴¹Eu sunt Iahve! Pe leviți să îi iei pentru Mine în locul tuturor primilor născuți ai israelienilor; iar vitele leviților să le fie luate în locul tuturor primilor născuți ai vitelor israelienilor!” ⁴²Moise i-a numărat pe toți primii-născuți ai israelienilor, exact

cum i-a poruncit Iahve. **43**Toți primii-născuți băieți care aveau vârsta de cel puțin o lună, înscriși cu numele lor, au fost douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei. **44**Apoi Iahve i-a zis lui Moise: **45**„Ia-i (*pentru Mine*) pe leviți în locul tuturor primilor născuți ai israelienilor. Să iei și turmele leviților în locul turmelor israelienilor. Leviții vor fi ai Mei. Eu sunt Iahve! **46**Ca preț de răscumpărare pentru cei două sute șaptezeci și trei dintre primii-născuți ai israelienilor care depășesc numărul leviților, **47**să iei cinci șecheli pentru fiecare copil, conform șechelului Sanctuarului. (*Un șechel este echivalentul pentru douăzeci de ghere*). **48**Să dai lui Aaron și descendenților lui acest argint, prin intermediul căruia sunt răscumpărați copiii care depășesc numărul leviților.” **49**Moise a luat argintul răscumpărării dat pentru aceia care depășeau numărul celor răscumpărați prin leviți. **50**A adunat argintul dat pentru acei prim-născuți ai israelienilor. S-au adunat astfel o mie trei sute șaizeci și cinci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. **51**Moise a dat lui Aaron și descendenților lui tot acest argint pentru răscumpărare, conform Cuvântului lui Iahve. A procedat exact cum îi poruncise El. **4** Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron: **2**„Să îi numărați pe descendenții lui Chehat separat de ceilalți leviți, conform clanurilor și familiilor lor. **3**Această listă să conțină bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Să fie înscriși toți aceia care sunt capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii. **4**Slujba descendenților lui Chehat pe care o vor face la cortul Întâlnirii, va consta în grija față de lucrurile foarte sfinte. **5**Atunci când tabăra se va pregăti să plece, Aaron și fiii lui să intre, să dea jos draperia separatoare și să acopere Cufărul Declarației cu ea. **6**Să pună deasupra lui un acoperiș din piele de vițel de mare și să acopere totul cu o pânză albastră. Apoi să îi pună barele la loc. **7**Să acopere masa pe care se oferă (*înaintea lui Iahve*) pâine, punând peste ea o pânză albastră. Să pună apoi pe aceasta farfuriile, vasele pentru tămâie, vasele cu gâtul strâmt și cele în formă semi-sferică pentru sacrificiile de băutură. Să fie pusă pe ea și pâinea reprezentativă (*pentru clanurile lui Israel*). **8**Apoi să pună peste acestea o pânză care are culoarea roșiatică. Peste toate aceasta să pună un acoperiș făcut din piele de vițel de mare. Apoi să îi pună barele la loc. **9**Să acopere cu o pânză albastră suportul pentru sursele de lumină și candelarele lui, uneltele pentru stins focul, tăvițele și toate vasele pentru ulei specifice acestuia. **10**Să îl pună cu toate uneltele lui sub un acoperiș făcut din piele de vițel de mare și să îl așeze pe (o) targă. **11**Peste altarul de aur să pună o pânză albastră și să o acopere cu piele de vițel de mare. Apoi să îi pună barele la loc. **12**Ei trebuie să ia toate uneltele pentru slujire care sunt folosite în Sanctuar, să le pună într-o pânză albastră, să le acopere cu o piele de vițel de mare și să le așeze pe targă. **13**Să ia cenușa de pe altar. Apoi să îl acopere cu o pânză colorată roșu-închis. **14**Să pună deasupra altarului toate uneltele lui care sunt folosite pentru slujire: fărășele, furculițele, lopețile, și vasele acestuia. Să le acopere cu o piele de vițel de mare și să îi pună barele. **15**Când Aaron și fiii lui vor fi terminat acoperirea Sanctuarului și a tuturor lucrurilor acestuia, iar tabăra va fi pregătită de plecare, descendenții lui

Chehat trebuie să vină și să transporte aceste lucruri. Dar să nu atingă niciunul dintre lucrurile sfinte. Dacă nu vor respecta această interdicție, vor muri. Acestea sunt obiectele cortului Întâlnirii pe care trebuie să le ducă descendenții lui Chehat. ¹⁶Elazar, fiul preotului Aaron, va fi responsabil de uleiul pentru iluminat, de tămâia parfumată, de darul de mâncare care este oferit continuu, de uleiul pentru ungere, de Tabernacol cu tot ce este în el, de Sanctuar și de uneltele lui.” ¹⁷Apoi Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron: ¹⁸„Aveți grijă de reprezentanții clanurilor chehatiților: să nu fie distrus din mijlocul leviților. ¹⁹Vă spun acum ce trebuie să faceți pentru ei, ca să trăiască și să evite moartea atunci când se vor apropia de lucrurile sfinte: Aaron și fiii lui trebuie să intre și să dea fiecăruia ceva de făcut sau de transportat. ²⁰Dar descendenților lui Chehat nu li se permite să intre și să se uite nici măcar foarte puțin la lucrurile sfinte; altfel, vor muri.” ²¹Apoi Iahve i-a zis lui Moise: ²²„Numărați-i și pe descendenții lui Gherșon conform familiilor și clanurilor de care aparțin. ²³Lista să cuprindă bărbații de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Să fie înscrși toți aceia care sunt capabili să facă vreo lucrare pentru cortul Întâlnirii. ²⁴Vă spun acum care este slujba clanurilor gherșoniților, adică ce trebuie să facă și să transporte aceștia ²⁵Ei vor transporta draperiile Tabernacolului, cortul Întâlnirii cu acoperișul lui, pieile de viței de mare care se pun deasupra ca (*al doilea*) acoperiș, draperia de la intrarea în cortul Întâlnirii, ²⁶draperiile curții, draperia de la intrarea pe poarta curții care înconjoară Tabernacolul și altarul, funiile lor și toate uneltele care aparțin acestora. Ei să facă tot ce va fi nevoie pentru (*a transporta*) aceste obiecte. ²⁷Toată slujirea gherșoniților cu privire la tot ce trebuie să transporte și tot ce trebuie să facă, să fie realizată la porunca lui Aaron și a descendenților lui. Să îi pui responsabili peste tot ce se va transporta. ²⁸Aceasta este slujirea clanurilor gherșoniților referitoare la cortul Întâlnirii. Îndeplinirea responsabilităților lor să fie urmărită de Itamar – fiul preotului Aaron. ²⁹Să numeri și pe descendenții lui Merari conform clanurilor și familiilor de care aparțin. ³⁰Lista să cuprindă bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Să fie înscris oricine este capabil să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii. ³¹Vă spun acum care sunt lucrurile pe care trebuie să le transporte ei și care este slujirea lor la cortul Întâlnirii: scândurile Tabernacolului cu barele lor, stâlpii, postamentele (*acestora*), ³²stâlpii care înconjoară curtea și postamentele lor, țărșii acestora și funiile lor, toate uneltele și tot ce aparține de aceste obiecte. Să precizați numele lucrurilor pe care trebuie să le transporte. ³³Aceasta este slujirea clanurilor formate din descendenții lui Merari. Itamar – fiul preotului Aaron – trebuie să supravegheze toată slujirea lor de la cortul Întâlnirii.” ³⁴Moise, Aaron și conducătorii adunării i-au numărat pe descendenții lui Chehat, conform clanurilor și familiilor de care aparțineau. ³⁵Lista a cuprins bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Au fost înscrși toți aceia care erau capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii. ³⁶Numărul lor, repartizat pe clanuri, a fost în total de două mii șapte sute cincizeci. ³⁷Aceștia

au fost cei înscriși la recensământul clanurilor chehatiților. Lista cuprindea pe toți aceia care puteau să slujească la cortul Întâlnirii. Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii lui Iahve dată prin Moise. ³⁸Apoi au fost numărați gherșoniții conform clanurilor și familiilor de care aparțineau. ³⁹Lista cuprindea bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Cei ce erau capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii, ⁴⁰numărați conform clanurilor și familiilor lor, au fost două mii șase sute treizeci de bărbați. ⁴¹Acesta a fost numărul celor înregistrați la recensământul clanurilor gherșoniților. Au fost înscriși toți aceia care puteau să slujească la cortul Întâlnirii. Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii lui Iahve. ⁴²Apoi au fost numărați cei care aparțineau descendenților lui Merari, conform clanurilor și familiilor de care aparțineau. ⁴³Au fost înscriși bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Cei ce erau capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii, ⁴⁴numărați conform clanurilor lor, au fost trei mii două sute de oameni. ⁴⁵Acesta a fost numărul celor care aparțineau clanurilor formate din descendenții lui Merari. Moise și Aaron i-au numărat respectând porunca lui Iahve dată prin Moise. ⁴⁶Astfel au fost luați în evidență toți leviții pe care Moise, Aaron și conducătorii lui Israel i-au înscris făcând recensământul clanurilor și familiilor lor. ⁴⁷Lista acestora cuprindea bărbații la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Ea era formată din numele tuturor acelor care puteau să slujească și să transporte obiectele grele de la cortul Întâlnirii. ⁴⁸Numărul lor (*total*) a fost de opt mii cinci sute optzeci de bărbați. ⁴⁹Ei au fost numărați conform poruncii date de Iahve prin Moise; și fiecăruia i s-a precizat cum trebuie să slujească și ce trebuie să transporte. Acesta a fost recensământul făcut exact cum i-a poruncit Iahve lui Moise. ⁵ Apoi Iahve i-a zis lui Moise: ²„Poruncește-le israelienilor să îi scoată din tabără pe toți leproșii, pe toți aceia care au vreo hemoragie și pe oricine este necurat în situația în care a atins vreun mort. ³Să scoateți atât pe bărbați, cât și pe femei. Să îi duceți pe toți în exteriorul taberei, ca să nu existe posibilitatea de a o profana; pentru că Eu locuiesc în mijlocul lor!” ⁴Israelienii au făcut exact cum li s-a spus. Ei i-au scos pe acei oameni din tabără. Israelienii au procedat exact cum îi spusese Iahve lui Moise. ⁵Iahve i-a mai zis lui Moise: ⁶„Spune-le israelienilor: «Când un bărbat sau o femeie comite unul dintre păcatele specifice oamenilor, făcând astfel o nedreptate împotriva lui Iahve, acea persoană este vinovată. ⁷Trebuie să își recunoască păcatul pe care l-a făcut. Apoi trebuie să dea înapoi prețul întreg pentru paguba făcută, să adauge a cincea parte din acel preț și să îl ofere celui pe care l-a păgubit. ⁸Dar dacă omul (*nedreptățit*) nu are nicio rudă față de care să se facă restituirea pentru paguba făcută, atunci acea restituire să se întoarcă spre Iahve; și să fie a preotului. Să fie adusă împreună cu berbecul pentru achitare (*a păcatului*). Cu acest berbec, preotul trebuie să facă achitare pentru acea persoană. ⁹Fiecare donație din toate darurile sfinte pe care israelienii le aduc la preot, să fie a preotului. ¹⁰Darurile sfinte aduse de vreun om, îi vor rămâne lui; dar tot ce îi va oferi preotului, va rămâne în

proprietatea acestuia.»” ¹¹Apoi Iahve i-a zis lui Moise: ¹²„Spune-le israelienilor: «Este posibil ca soția cuiva să devieze de la comportamentul corect și să fie infidelă soțului ei. ¹³Astfel, ar putea accepta ca un alt bărbat să aibă relații sexuale cu ea, în timp ce acest lucru este ținut secret față de soțul ei care nu descoperă faptul că aceasta s-a murdărit (*sexual*) cu acel om. Se poate întâmpla să nu existe nicio reclamație împotriva ei și să nu fie prinsă în timpul aceluși fapt. ¹⁴În același timp este posibil ca un spirit de gelozie să vină peste soțul ei; și astfel, el începe să fie gelos față de soția lui care se murdărise (*sexual*). Dacă vine un spirit de gelozie peste el și începe să fie gelos față de soția lui, chiar și atunci când în realitate ea nu s-a murdărit (*sexual*), ¹⁵acel bărbat să își ducă soția la preot. Acesta trebuie să ofere sacrificiul cerut pentru ea: a zecea parte dintr-o efa cu făină de orz. Să nu toarne ulei pe acea făină și să nu îi adauge tămâie; pentru că este un dar de mâncare oferit pentru gelozie. Acesta va fi un dar de descoperire care demască o vină. ¹⁶Apoi preotul să apropie femeia și să o pună să stea înaintea lui Iahve. ¹⁷Preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ și niște praf de pe podeaua Tabernacolului. Să pună acel praf în apă. ¹⁸Să spună femeii să stea înaintea lui Iahve. Apoi să descopere capul femeii și să îi pună în mâini darul de mâncare oferit pentru amintire. Acesta este darul de mâncare pentru gelozie. Preotul să aibă în mână apa amară care aduce blestem. ¹⁹El să o pună pe femeie să jure, zicându-i: ‘Dacă niciun alt bărbat nu a avut relații sexuale cu tine și dacă nu ai deviat de la loialitatea specifică unei soții ca să trăiești (*cu altul*) în fapte murdare în timp ce erai sub autoritatea soțului tău, să nu îți faci niciun rău aceste ape amare care aduc blestem. ²⁰Dar dacă ai deviat de la loialitatea cerută unei soții în timp ce erai sub autoritatea soțului tău și te-ai murdărit (*sexual*) astfel încât alt bărbat decât el s-a culcat cu tine’ ²¹– iar preotul trebuie să o pună pe femeie sub jurământul blestemului să pronunțe aceste cuvinte – ‘atunci Iahve să te facă să fii desconsiderată și de blestemat în mijlocul poporului tău. El să facă să ți se usuce mijlocul și să ți se umfle abdomenul! ²²Această apă care aduce blestem, să îți intre în intestine. Ea să facă să ți se umfle abdomenul și să ți se usuce mijlocul!’ Femeia să zică: ‘Amin! Amin!’ ²³Preotul să scrie aceste blesteme pe un sul. Apoi să le șteargă cu apă amară. ²⁴Să îi dea femeii să bea apa amară care aduce blestem. Acea apă va intra în ea și îi va provoca dureri. ²⁵Preotul să ia din mâinile femeii darul de mâncare adus pentru gelozie. Să îl lege înaintea lui Iahve și să îl aducă la altar. ²⁶Să ia un pumn din darul de mâncare – oferit ca amintire – și să îl ardă pe altar. Apoi să dea femeii să bea acea apă (*amară*). ²⁷După ce îi va da să bea apa, dacă ea s-a murdărit (*sexual*) fiind infidelă soțului ei, apa care aduce blestem va intra în ea și îi va provoca dureri. I se va umfla abdomenul și i se va usca mijlocul. Acea femeie va ajunge să fie desconsiderată în mijlocul poporului ei. ²⁸Dar dacă ea nu s-a murdărit (*sexual*), ci este curată, va fi considerată nevinovată și va putea avea copii. ²⁹Aceasta este legea despre gelozie, care prevede ce trebuie făcut atunci când o femeie, fiind sub autoritatea soțului ei, deviază de la comportamentul corect și se murdărește

(sexual). ³⁰Această lege se mai referă și la situația în care spiritul geloziei vine peste un bărbat care începe să fie gelos pe soția lui. Preotul trebuie să o aducă înaintea lui Iahve și să procedeze exact cum prevede această lege. ³¹Bărbatul va fi absolvit de vină; dar acea femeie va suporta consecințele pentru vina ei!» ⁶Iahve i-a zis lui Moise: ²„Spune-le israelienilor: «Când un bărbat sau o femeie face acel jurământ special al nazireatului, pentru a se dedica lui Iahve, ³trebuie să se abțină de la consumul de vin și de băuturi alcoolice. Să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet făcut din băutură alcoolică. Să nu consume niciun fel de băutură făcută din struguri. Să nu mănânce nici măcar struguri proaspeți sau uscați. ⁴În toate zilele lui de nazireat, să nu mănânce nimic care provine din viță; nici măcar sâmburii sau coaja strugurelui. ⁵În toate zilele jurământului lui de nazireat, să nu își taie părul care crește pe capul lui. El va fi sfânt până expiră perioada pentru care s-a dedicat în exclusivitate pentru Iahve. Să își lase părul să crească fără să îl scurteze. ⁶În toate zilele dedicării lui pentru Iahve, să nu se atingă de vreun mort. ⁷Să nu se profaneze nici măcar pentru tatăl lui, nici pentru mama lui, nici pentru fratele lui, nici pentru sora lui – dacă se va întâmpla ca aceștia să moară; pentru că semnul consacrării pentru Dumnezeu este pe capul lui. ⁸În toate zilele nazireatului lui, să fie sfânt pentru Iahve. ⁹Dar dacă un om moare subit lângă el și astfel își profanează capul care îi fusese consacrat, (*nazireul*) trebuie să își radă părul de pe cap în ziua curățării lui. Să și-l radă în a șaptea zi. ¹⁰Apoi, în a opta zi să aducă preotului, la intrarea în cortul Întâlnirii, două turturele sau doi pui de porumbel. ¹¹Preotul să ofere (*lui Iahve*) pe una dintre păsări ca sacrificiu pentru păcat, iar pe cealaltă ca ardere integrală; și să facă astfel achitare pentru nazireu cu privire la păcatul comis din cauza mortului. În aceeași zi, nazireul trebuie să își consacre (*din nou*) capul. ¹²Să dedice lui Iahve zilele lui ca nazireu; și să aducă un miel de un an ca sacrificiu pentru vină. Zilele în care fusese dedicat înainte, nu se vor lua în considerare, pentru că nazireatul lui a fost profanat. ¹³Îți spun acum care este legea nazireului în ziua când expiră perioada lui de nazireat. Nazireul trebuie să fie adus la intrarea cortului Întâlnirii. ¹⁴Acolo trebuie să aducă lui Iahve sacrificiul lui: un miel de un an, fără defect, ca sacrificiu ars integral; o oaie de un an, fără defect ca sacrificiu pentru păcat; un berbec fără defect, ca sacrificiu de pace; ¹⁵un coș cu turte făcute din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei, turte necrescute sub influența fermenților stropite cu ulei, împreună cu darurile de mâncare și sacrificiile de băutură obișnuite. ¹⁶Preotul să le aducă pe toate înaintea lui Iahve, împreună cu sacrificiul lui pentru păcat și sacrificiul lui care urmează să fie ars integral. ¹⁷Să aducă și berbecul ca sacrificiu de pace în cinstea lui Iahve lângă coșul cu turte. Preotul trebuie să ofere atât darul lui de mâncare, cât și sacrificiul lui constând în băutură. ¹⁸Apoi nazireul trebuie să își radă părul de pe capul consacrat lui Iahve. Să facă acest lucru la intrarea cortului Întâlnirii. Apoi (*preotul*) să ia părul capului lui care a fost consacrat; și să îl pună pe foc, sub sacrificiile de pace. ¹⁹Preotul trebuie să ia unul dintre membrele din față ale berbecului, după ce acesta a fiert, împreună cu o turtă necrescută din coș și cu o altă turtă făcută cu ulei. El să le pună în mâinile

nazireului, după ce acesta și-a ras părul de pe capul consacrat lui Iahve. **20**Preotul să le prezinte ca sacrificiu legănat înaintea lui Iahve. Acestea sunt sfinte și aparțin preotului, împreună cu pieptul adus ca sacrificiu legănat și cu spata oferită (*lui Iahve*) prin ridicare ca sacrificiu. Apoi nazireului i se va permite să bea vin. **21**Aceasta este legea pentru nazireul care face un jurământ. Așa trebuie să își aducă el sacrificiul oferit lui Iahve pentru nazireatul lui, în afară de acele sacrificii pe care le poate oferi din proprie inițiativă. Să procedeze conform jurământului pe care l-a făcut, respectând legea nazireatului lui.» **22**Apoi Iahve i-a zis lui Moise: **23**„Vorbește-le lui Aaron și descendenților lui astfel: «Vă spun cum să binecuvântați pe israelieni. Să le ziceți: **24**‘Iahve să te binecuvânteze și să te protejeze! **25**Iahve să facă să lumineze fața Lui peste tine; și să aibă compasiune față de tine! **26**Iahve să își înalțe fața peste tine; și să îți ofere pacea!’» **27**Așa să proclame numele Meu în favoarea israelienilor; iar Eu îi voi binecuvânta!” **7** Când a terminat Moise instalarea Tabernacolului, l-a dedicat ungându-l (*cu ulei*); și astfel, l-a sfințit împreună cu toate lucrurile care aparțineau de el. A uns și a sfințit apoi și altarul împreună cu toate uneltele lui. **2**Conducătorii lui Israel, șefii familiilor lor (*lărgite*) și aceia care erau conducătorii clanurilor – toți fiind oameni care aveau autoritate în fața celor numărați – au adus (*animale ca*) sacrificii. **3**Sacrificiile aduse de ei înaintea lui Iahve au constat în: șase care acoperite și doisprezece boi – un car pentru câte doi conducători și un bou pentru fiecare dintre ei. S-au prezentat cu acestea înaintea Tabernacolului. **4**Atunci Iahve i-a zis lui Moise: **5**„Primește-le de la ei și folosește-le în slujirea care se face la cortul Întâlnirii. Să le dai leviților: fiecare să folosească din ele așa cum cere slujba lui.” **6**Moise a luat carele și boii. Apoi, el li le-a oferit leviților. **7**Descendenților lui Gherșon le-a dat două care și patru boi, conform necesităților slujbei lor. **8**Descendenților lui Merari le-a dat patru care și opt boi, conform necesităților slujbei lor. Aceștia erau conduși de Itamar – fiul preotului Aaron. **9**Descendenților lui Chehat nu le-a dat nimic; pentru că slujba lor consta în grija față de lucrurile sfinte, pe care le transportau pe umeri. **10**Conducătorii și-au adus sacrificiile pentru consacrarea altarului în ziua când acesta a fost uns. Ei s-au prezentat cu sacrificiile înaintea altarului. **11**Atunci Iahve i-a zis lui Moise: „Pentru consacrarea altarului, fiecare conducător să își aducă darurile în câte o zi.” **12**Cel care și-a adus sacrificiul în prima zi, a fost Nahșon – fiul lui Aminadab – din clanul lui Iuda. **13**El a adus ca sacrificiu: o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. **14**A mai oferit o farfurie de aur cu greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, **15**un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală **16**și un țap ca sacrificiu pentru păcat. **17**Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Nahșon, fiul lui Aminadab. **18**A doua zi, Netanel – fiul lui Țuar – conducătorul

(descendenților) lui Isahar, a adus sacrificiul lui. ¹⁹El a oferit ca sacrificiu o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ²⁰A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ²¹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ²²și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ²³Pentru sacrificiul de pace, a adus: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Netanel, fiul lui Țuar. ²⁴A treia zi, Eliab – fiul lui Helon – conducătorul descendenților lui Zabulon, a adus ca sacrificiu: ²⁵o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ²⁶A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ²⁷un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ²⁸și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ²⁹Pentru sacrificiul de pace, a adus: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Eliab, fiul lui Helon. ³⁰În a patra zi, Elitar – fiul lui Ședeur – conducătorul descendenților lui Ruben, a adus ca sacrificiu: ³¹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ³²A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ³³un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ³⁴și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ³⁵Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Elițur, fiul lui Ședeur. ³⁶În a cincea zi, Șelumiel – fiul lui Țurișadai – conducătorul descendenților lui Simeon, a adus ca sacrificiu: ³⁷o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ³⁸A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ³⁹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁴⁰și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁴¹Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai. ⁴²În a șasea zi, Elisaf – fiul lui Deuel – conducătorul descendenților lui Gad, a adus ca sacrificiu: ⁴³o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁴⁴A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁴⁵un taur, un berbec,

un miel de un an pentru arderea integrală ⁴⁶și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁴⁷Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Eliasaf, fiul lui Deuel. ⁴⁸În a șaptea zi, Elișama – fiul lui Amihud – conducătorul descendenților lui Efraim a adus ca sacrificiu: ⁴⁹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁵⁰A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁵¹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁵²și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁵³Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Elișama, fiul lui Amihud. ⁵⁴În a opta zi, Gamaliel – fiul lui Pedahtur – conducătorul descendenților lui Manase a adus ca sacrificiu: ⁵⁵o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁵⁶A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁵⁷un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁵⁸și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁵⁹Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Gamaliel, fiul lui Pedahtur. ⁶⁰În a noua zi, Abidan – fiul lui Ghidoni – conducătorul descendenților lui Benjamin a adus ca sacrificiu: ⁶¹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁶²A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁶³un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁶⁴și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁶⁵Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Abidan, fiul lui Ghidoni. ⁶⁶În a zecea zi, Ahiezer – fiul lui Amișadai – conducătorul descendenților lui Dan, a adus ca sacrificiu: ⁶⁷o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁶⁸A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ⁶⁹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁷⁰și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁷¹Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Ahiezer, fiul lui Amișadai. ⁷²În a unsprezecea zi, Paghiel – fiul lui Ocran – conducătorul descendenților lui Așer, a adus ca sacrificiu: ⁷³o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de

argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁷⁴A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ⁷⁵un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁷⁶și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁷⁷Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Paghriel, fiul lui Ocran. ⁷⁸În a douăsprezecea zi, Ahira – fiul lui Enan – conducătorul descendenților lui Neftali a adus ca sacrificiu: ⁷⁹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁸⁰A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁸¹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁸²și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁸³Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Ahira, fiul lui Enan. ⁸⁴Au fost astfel înregistrate toate sacrificiile aduse de conducătorii lui Israel pentru consacrarea altarului, chiar în ziua când acesta a fost uns. Au fost oferite (*cu acea ocazie*): douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece vase de argint și douăsprezece farfurii de aur. ⁸⁵Fiecare farfurie de argint avea greutatea de o sută treizeci de șecheli; și fiecare vas avea greutatea de șaptezeci de șecheli. Tot argintul acestor unelte cântărea două mii patru sute de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. ⁸⁶Mai fuseseră oferite douăsprezece farfurii de aur, pline cu tămâie. Fiecare dintre ele avea greutatea de zece șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Tot aurul farfuriilor avea greutatea de o sută douăzeci de șecheli. ⁸⁷Toată turma pentru arderea integrală a fost formată din: doisprezece tauri, doisprezece berbeci și doisprezece miei de un an. Lângă darurile lor de mâncare, au fost aduși și doisprezece țapi ca sacrificii pentru păcat. ⁸⁸Toată turma pentru sacrificiul de pace a fost formată din: douăzeci și patru de boi, șaizeci de berbeci, șaizeci de țapi și șaizeci de miei de un an. Acestea au fost sacrificiile oferite pentru consacrarea altarului, după ce a fost uns. ⁸⁹Când Moise intra în cortul Întâlnirii ca să vorbească cu Iahve, el auzea vocea Lui vorbindu-i dintre cei doi heruvimi care erau poziționați deasupra capacului Achitării de pe Cufărul Declarației. Așa îi vorbea El. **8** Iahve i-a zis lui Moise: ²„Spune-i lui Aaron: «Când vei instala cele șapte candelă, acestea trebuie să lumineze în partea din față a suportului lor.»” ³Aaron a făcut exact cum i s-a spus: a poziționat candelăle în partea din față a suportului pentru sursele de lumină. A procedat așa cum îi poruncise Iahve lui Moise. ⁴Supportul pentru sursele de lumină era din aur bătut. De la postament până la petale, el era făcut din aur bătut. Moise îl făcuse imitând modelul pe care i-l arătase Iahve. ⁵Iahve i-a zis lui Moise: ⁶„Ia-i pe leviți din mijlocul israelienilor și curăță-i. ⁷Îți voi spune acum ce trebuie să faci pentru ca ei să fie curați. Să îi stropești cu apa achitării; iar ei să își radă cu briciul tot părul de pe corp și să își spele hainele. Așa trebuie să procedeze pentru a deveni curați. ⁸Apoi să ia

un taur și darul de mâncare făcut din făină de cea mai bună calitate amestecată cu ulei. Tu să iei un alt taur, ca sacrificiu pentru păcat. **9**Să-i aduci pe leviți înaintea cortului Întâlnirii și să convoci (*acolo*) toată adunarea israelienilor. **10**Când îi vei aduce pe leviți înaintea lui Iahve, israelienii trebuie să își pună mâinile peste ei. **11**Apoi Aaron îi va prezenta pe leviți înaintea lui Iahve ca pe un sacrificiu legănat, oferit din partea israelienilor; și astfel, li se va permite să slujească lui Iahve. **12**Leviții să își pună mâinile pe capetele taurilor. Apoi Aaron să îi sacrifice în cinstea lui Iahve: pe unul să îl ofere ca sacrificiu pentru păcat, iar pe celălalt ca sacrificiu ars integral. Să facă astfel achitare pentru leviți. **13**Apoi să le spui leviților să stea înaintea lui Aaron și a descendenților lui. Tu să îi prezinți înaintea lui Iahve ca sacrificiu legănat, oferit Lui. **14**Așa să îi separi pe leviți de ceilalți israelieni; și astfel, leviții vor fi ai Mei. **15**După ce i-ai curățat și i-ai oferit ca sacrificiu legănat, leviților li se va permite să intre în cortul Întâlnirii ca să slujească acolo. **16**Aceștia Îmi sunt dați total din mijlocul israelienilor. I-am luat pentru Mine în locul tuturor celor care sunt prima concepție care s-a dezvoltat în uterul mamei lor. Ei înlocuiesc pe primii-născuți ai israelienilor. **17**Toți primii-născuți ai israelienilor, sunt ai Mei: atât dintre oameni, cât și dintre animale. Mie Mi i-am închinat atunci când i-am lovit (*cu moartea*) pe toți prim-născuți de pe teritoriul Egiptului. **18**Acesta este motivul pentru care i-am luat pe leviți în locul tuturor primilor-născuți ai israelienilor. **19**Eu i-am dat pe leviți cadou lui Aaron și descendenților lui, ca să le slujească israelienilor în cortul Întâlnirii; și să facă achitare pentru popor. Astfel, israelienii nu vor fi loviți de nicio calamitate când se vor apropia de Sanctuar.” **20**Moise, Aaron și întreaga adunare a israelienilor au făcut cu leviții exact cum li se spusese. Israelienii au procedat așa cum i-a poruncit Iahve lui Moise referitor la ei. **21**Leviții s-au curățat și și-au spălat hainele. Apoi Aaron i-a adus, prezentându-i ca sacrificiu legănat înaintea lui Iahve; și a făcut achitare pentru aceștia, ca să îi curețe. **22**Atunci leviții au intrat în cortul Întâlnirii înaintea lui Aaron și a descendenților lui, ca să slujească. Ceilalți au procedat exact cum îi poruncise Iahve lui Moise referitor la leviți. **23**Iahve i-a zis lui Moise: **24**„Îți spun acum ce am decis referitor la leviți: începând cu vârsta de douăzeci și cinci de ani, ei vor putea să înceapă să slujească la cortul Întâlnirii. **25**Dar la vârsta de cincizeci de ani, aceștia trebuie să își înceteze slujirea; și de atunci, să nu mai lucreze niciodată acolo ca mai înainte. **26**Vor putea doar să îi ajute pe frații lor la slujirea de la cortul Întâlnirii, pentru împlinirea datoriilor acestora; dar nu li se va mai permite să slujească. Așa să procedezi cu leviții referitor la datoriile lor.” **9** Iahve i-a vorbit lui Moise în deșertul Sinai, în prima zi a celui de al doilea an care trecuse după ce plecaseră de pe teritoriul Egiptului. El i-a spus: **2**„Israelienii să respecte Paștele, celebrând (*această sărbătoare*) la data stabilită. **3**Această dată când trebuie celebrat, este în a paisprezecea zi a acestei luni, între cele două seri. Să celebrați respectând toate deciziile și toate legile stabilite cu privire la această sărbătoare.” **4**Moise le-a spus israelienilor că trebuie să respecte Paștele. **5**Ei au sărbătorit Paștele în luna întâi, în a

paisprezecea zi, între cele două seri, (*chiar acolo,*) în deșertul Sinai. Israelienii au făcut exact cum i-a poruncit Iahve lui Moise. **6**Dar au fost și niște oameni care erau necurați pentru că se atinseseră de un mort. Ei nu au putut sărbători Paștele în acea zi. Atunci au venit înaintea lui Moise și a lui Aaron. **7**Ei i-au zis lui Moise: „Știm că suntem necurați pentru că ne-am atins de un mort; dar de ce trebuie să ni se interzică să aducem lui Iahve sacrificiul la data stabilită împreună cu ceilalți israelieni?” **8**Moise le-a spus: „Așteptați până voi afla ce va porunci Iahve pentru un caz ca al vostru.” **9**Iahve i-a zis lui Moise: **10**„Spune-le israelienilor: «Chiar dacă cineva dintre voi sau dintre urmașii voștri va fi necurat pentru că a atins un mort sau va fi departe, într-o călătorie, i se va permite totuși să sărbătorească Paștele lui Iahve. **11**Să-l celebreze în a doua lună, în a paisprezecea zi, între cele două seri. Atunci să mănânce mielul de Paște cu turte și cu ierburi amare. **12**Să nu lase nimic din el până dimineața; și să nu îi strivească niciun os. Să respecte (*și atunci*) toate regulile referitoare la Paște. **13**Dar dacă cineva care este curat și care nu a fost plecat într-o călătorie se va abține de la sărbătorirea Paștelui, să fie distrus din popor; pentru că nu a adus lui Iahve sacrificiul lui la data stabilită. Acel om își va suporta pedeapsa pentru păcatul lui. **14**Orice străin care locuiește între voi și care dorește să sărbătorească Paștele lui Iahve, să celebreze conform legii acestei sărbători. El să respecte deciziile luate în acest scop. Să aveți o singură lege atât pentru străin, cât și pentru băștinaș.»” **15**În ziua când a fost instalat Tabernacolul, adică acel cort al Declarației, norul l-a acoperit. De seara până dimineața, norul era deasupra Tabernacolului, având aspect de foc (*în timpul nopții*). **16**Așa se întâmpla permanent: ziua, era un nor care acoperea Tabernacolul; iar noaptea, el se vedea ca un foc. **17**Atunci când norul se ridica de deasupra Cortului, israelienii își reluau deplasările. În zona unde se oprea norul, își stabileau tabăra și israelienii. **18**Ei plecau la porunca lui Iahve; și tot la porunca Lui, israelienii își opreau tabăra. Ei rămâneau cu tabăra în același loc atât timp cât norul stătea deasupra Tabernacolului. **19**Când norul rămânea mai multe zile deasupra lui, israelienii respectau porunca lui Iahve: nu plecau mai departe. **20**Uneori, norul rămânea doar câteva zile deasupra Tabernacolului. Ei staționau cu tabăra, conform poruncii lui Iahve. Apoi, tot conform poruncii Lui, plecau mai departe. **21**Uneori norul rămânea acolo de seara până dimineața. Astfel, ei plecau dimineața, după ce se ridica norul. Dacă norul rămânea (*deasupra Tabernacolului*) o zi și o noapte, ei plecau cu tabăra atunci când se ridica el. **22**Dacă norul rămânea deasupra Tabernacolului două zile, o lună sau mai multe zile, israelienii rămâneau cu tabăra în același loc; și plecau doar atunci când acesta se ridica. **23**Ei își stabileau tabăra la porunca lui Iahve; și tot El le poruncea când să plece mai departe. Israelienii respectau porunca lui Iahve care era dată prin Moise. **10** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Fă două goarne din argint bătut. Acestea să fie folosite pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberelor. **3**Când se va suna din ele, toată adunarea să vină înaintea ta, în zona din fața cortului Întâlnirii. **4**Când se va suna dintr-o singură goarnă, să vină la tine doar

conducătorii – cei care sunt responsabili pentru miile lui Israel. **5**Când veți da un semnal cu ele, să plece taberele din partea de est; **6**când veți suna a doua oară, să plece taberele din partea de sud. Să produceți acest semnal de fiecare dată când trebuie să plece taberele. **7**Când veți dori ca poporul să se adune, să sunați; dar sunetul să fie diferit de acela care anunță plecarea taberelor. **8**Fiii lui Aaron, având funcția de preoți, să fie cei care vor suna din goarne. Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru voi și pentru urmașii voștri. **9**Când veți merge la război în țara voastră împotriva dușmanului care vă exploatează, să sunați alarma din aceste goarne; și atunci Iahve – Dumnezeu vostru – Își va aminti de voi și vă va elibera de opresiunea dușmanilor voștri. **10**Să mai sunați din goarne în zilele voastre de bucurie, la sărbătorile voastre periodice, când vă oferiți animalele voastre arse integral și când vă aduceți sacrificiile de pace. Ele vor face ca Dumnezeu vostru care se numește Iahve, să Își amintească de voi. Eu sunt Iahve – Dumnezeu vostru!” **11**În a douăzecea zi din a doua lună a celui de-al doilea an, norul s-a ridicat de pe Tabernacolul Declarației. **12**Atunci israelienii au plecat din deșertul Sinai și și-au continuat călătoriile. Norul s-a oprit și s-a stabilit (*peste Tabernacol*) în deșertul Paran. **13**Era pentru prima dată când plecau la porunca lui Iahve dată prin Moise. **14**Steagul taberei lui Iuda a plecat primul. În urma lui veneau grupuri, unul după altul. Nahșon – fiul lui Aminadab – era conducător pentru toată acel grup. **15**Pentru grupul clanurilor lui Isahar, era conducător Netanel – fiul lui Țuar. **16**Pentru grupul clanurilor lui Zabulon, era conducător Eliab – fiul lui Helon. **17**După ce a fost demontat Tabernacolul, fiii lui Gherson și fiii lui Merari au plecat transportându-l. **18**Apoi a plecat steagul taberei lui Ruben. În urma lui veneau grupuri, unul după altul. Elitar – fiul lui Ședeur – era conducător pentru toată acel grup. **19**Șelumiel – fiul lui Țurișadai – era conducător pentru clanul lui Simeon. **20**Pentru grupul clanurilor lui Gad, era conducător Elisaf – fiul lui Deuel. **21**Apoi au plecat chehatiții, care transportau lucrurile sfinte. Tabernacolul fusese pregătit (*de transport*) înainte de venirea lor. **22**Apoi a plecat steagul taberei descendenților lui Efraim. După el veneau grupuri, unul după altul. Elișama – fiul lui Amihud – era conducător pentru toată acel grup. **23**Gamaliel – fiul lui Pedahtur – era conducător pentru grupul clanurilor lui Manase. **24**Abidan – fiul lui Ghidoni – era conducător pentru grupul clanurilor lui Benjamin. **25**Apoi a plecat steagul taberei lui Dan, care forma partea din spate a tuturor taberelor. După el veneau grupuri, unul după altul. Ahiezer – fiul lui Amișadai – era conducător pentru toată acel grup. **26**Paghiel – fiul lui Ocran – era conducător pentru tot grupul clanurilor lui Așer; **27**iar pentru grupul clanurilor lui Neftali, conducătorul era Ahira – fiul lui Enan. **28**Aceasta a fost ordinea de deplasare a israelienilor când au plecat grup după grup. **29**Moise i-a zis socrului lui numit Hobab – fiul midianitului Reuel –: „Plecăm spre locul despre care Iahve a zis: «Vi-l voi da vouă!». Vino cu noi; și ne vom comporta (*cu tine*) astfel încât să îți fie bine; pentru că Iahve i-a promis numai lucruri bune lui Israel.” **30**Dar el i-a răspuns: „Nu. Eu nu voi merge (*împreună cu voi*); ci mă voi întoarce în țara mea și la rudele mele.” **31**Dar Moise i-a zis: „Te rog, nu pleca de lângă noi – pentru că (*numai*) tu știi

unde putem să ne stabilim tabăra în deșert; și astfel vei fi pentru noi acela care are experiența (*orientării de care avem nevoie*). **32**Dacă vei merge cu noi, te vom face beneficiarul oricărui bine pe care ni-l va face Iahve!” **33**Astfel, ei au plecat de la muntele lui Iahve și au mers trei zile. Cufărul Legământului (*care avea evidența prezenței*) lui Iahve a mers înaintea lor trei zile, ca să le caute un loc de odihnă. **34**Norul lui Iahve era deasupra lor în ziua când au plecat din tabără. **35**De fiecare dată când acel Cufăr pleca, Moise zicea: „Ridică-Te, Doamne! Dușmanii Tăi să fie dispersați; și cei care Te urăsc, să fugă din prezența feței Tale!” **36**Iar când (*Cufărul*) se oprea pentru ca să se odihnească (*poporul*), el zicea: „Întoarce-te, Doamne, la mulțimea miilor lui Israel!” **11** După un timp, poporul a început să se lamenteze în prezența lui Iahve, reclamând dificultățile pe care le avea. Iahve a auzit; și I s-a declanșat mânia. Focul Lui s-a aprins împotriva lor; și a ars total o parte din marginea taberei. **2**Atunci poporul a strigat spre Moise. El s-a rugat lui Iahve; și focul s-a stins. **3**Acel loc a fost numit Tabera, pentru că focul lui Iahve s-a aprins acolo împotriva lor. **4**Apoi grupul de oameni care protestau în mijlocul lor, a început să își ceară satisfacerea dorințelor lor. Astfel, și ceilalți israelieni s-au lamentat din nou, zicând: „Cine ne va da carne să mâncăm? **5**Ne amintim de peștele pe care îl mâncam fără să îl plătim în Egipt, de castraveți, de pepeni, de praz, de ceapă și de usturoi. **6**Dar acum ni s-a uscat sufletul; pentru că nu mai este nimic înaintea ochilor noștri decât această mană!” **7**Mana era formată din niște bobite de mărimea seminței de coriandru; și avea culoarea rășinii. **8**Poporul umbla în jurul taberei și o aduna. O fărâmița cu un instrument de măcinat sau o pisa într-un mic dispozitiv special. Apoi o fierbea în oale; și făcea turte din ea. Avea gust de turtă coaptă, făcută cu ulei. **9**Mana cădea în tabără noaptea, atunci când apărea roua. **10**Moise a auzit poporul plângând. Fiecare proceda așa în cadrul clanului de care aparținea, stând la intrarea cortului lui. Atunci mânia lui Iahve s-a declanșat cu o foarte mare intensitate. Moise a înțeles că ce făceau ei era un lucru rău. **11**Atunci Moise i-a zis lui Iahve: „De ce Te-ai comportat atât de rău cu sclavul Tău? De ce, în loc să găsec har la Tine, m-ai făcut să suport (*singur*) dificultățile acestui popor? **12**Oare eu l-am conceput? I-am născut eu, ca să îmi spui: «Ține-l la piept așa cum procedează o bonă cu un sugar» (*în timp ce ne deplasăm*) înspre țara despre care ai jurat părinților lor că le-o vei da? **13**De unde să iau carne pentru tot acest popor? Ei vin și plâng înaintea mea, zicând: «Dă-ne carne să mâncăm!» **14**Nu pot duce singur acest popor! Este ceva prea dificil pentru mine! **15**Dacă Te comporti astfel cu mine, Te rog, mai bine omoară-mă! Dacă am beneficiat de har din partea Ta, omoară-mă! Nu mă mai lăsa să asist la propriul meu dezastru!” **16**Iahve i-a răspuns lui Moise: „Adună-Mi șaptezeci de bărbați dintre bătrânii lui Israel. Aceștia să fie dintre cei despre care știi că sunt consilieri ai poporului și care îl supraveghează. Vino cu ei la cortul Întâlnirii, ca să stea acolo împreună cu tine. **17**Eu voi coborî și îți voi vorbi acolo. Voi lua din Spiritul care este peste tine, și îl voi pune peste ei. Aceștia vor suporta dificultățile poporului împreună cu tine; și astfel, nu vei mai fi

singur. ¹⁸Să spui poporului: «Sfințiți-vă pentru ziua de mâine. Veți avea carne să mâncați; pentru că Iahve v-a auzit când ați spus: ‘Cine ne va da carne să mâncăm? Ne era mai bine în Egipt!’ Astfel, Iahve vă va da carne să mâncați. ¹⁹Nu veți avea ocazia să mâncați (*carne*) o zi sau două; nici măcar cinci, zece sau douăzeci de zile; ²⁰ci o lună întreagă – până vă va ieși pe nări. Și atunci vă veți dezgusta de ea; pentru că ați protestat împotriva lui Iahve care este în mijlocul vostru, zicând: ‘De ce am ieșit oare din Egipt?’» ²¹Dar Moise I-a zis: „Poporul care stă aici cu mine, este de șase sute de mii de bărbați care merg pe jos; și Tu zici: «Le voi da carne ca să mănânce o lună întreagă!» ²²Avem oare suficiente turme și cirezi, din care (*urmează*) să tăiem (*ca să mâncăm*)? Este destul pește în mare, ca să îl prindem (*pentru hrana acestui popor*)?» ²³Iahve i-a răspuns lui Moise: „Este oare mâna lui Iahve prea scurtă? Vei vedea acum dacă se va confirma sau nu Cuvântul Meu!” ²⁴Moise a venit și a spus poporului cuvintele lui Iahve. A adunat șaptezeci de bătrâni din popor, pe care i-a convocat; și le-a spus să vină și să stea în jurul cortului (*Sanctuarului*). ²⁵Apoi Iahve a coborât în nor și i-a vorbit lui Moise. El a luat din Spiritul care era peste Moise și l-a pus peste acei bătrâni. Când Spiritul S-a stabilit peste ei, au început să profetească. Dar după acel moment, nu au mai profetit. ²⁶În tabără rămăseseră doi oameni: unul se numea Eldad, iar celălalt Medad. Spiritul S-a a coborât și peste ei. Aceștia erau dintre cei înscriși (*pe lista celor șaptezeci*); dar nu se duseseră la acel cort. Astfel, ei au profetit în tabără. ²⁷Un tânăr a alergat și i-a spus lui Moise: „Eldad și Medad profetesc în tabără!” ²⁸Iosua – fiul lui Nun – care slujea lui Moise din tinerețe, i-a zis: „Moise, stăpânul meu, oprește-i!” ²⁹Dar Moise i-a răspuns: „Ești gelos pentru mine? Eu îmi doresc ca tot poporul lui Iahve să fie format din profeți; și Iahve să își pună Spiritul Lui peste ei!” ³⁰Apoi Moise s-a întors în tabără împreună cu grupul bătrânilor consilieri ai lui Israel. ³¹Iahve a trimis un vânt care a suflat cu mare intensitate. El a adus prepelițe dinspre mare; și le-a făcut să zboare pe lângă tabără, atât într-o parte cât și în cealaltă a ei, pe o distanță care se putea parcurge (*cu picioarele*) într-o zi. Aceste prepelițe erau adunate la o înălțime de doi coți de la nivelul pământului. ³²Toată ziua, toată noaptea și toată ziua care a urmat, poporul a adunat (*acele*) prepelițe. Cel care adunase cel mai puțin, avea o cantitate de zece homeri. Ei și le-au întins în jurul taberei. ³³Dar în timp ce carnea le era încă între dinți, înainte să o mestece, mânia lui Iahve s-a declanșat împotriva poporului. Atunci El a lovit poporul cu un mare dezastru. ³⁴Acel loc a fost numit Chibrot-Hataava, pentru că acolo i-au înmormântat pe cei care au poftit. ³⁵De la Chibrot-Hataava, poporul a călătorit spre Hațerot. A ajuns și s-a oprit acolo. **12** Miriam și Aaron au protestat verbal împotriva lui Moise, pentru că își luase ca soție o femeie cușită. ²Ei ziceau: „Oare numai prin Moise comunică Iahve poporului? Nu a vorbit El și prin noi?” Iahve a auzit ce spuneau ei. ³Moise era un om foarte blând. El ajunsese mai blând decât oricine de pe suprafața pământului. ⁴În scurt timp, Iahve le-a zis lui Moise, lui Aaron și lui Miriam: „Veniți toți trei la cortul Întâlnirii!” Astfel, ei au mers acolo. ⁵Atunci Iahve a coborât într-un

stâlp de nor; și i-a chemat pe Aaron și pe Miriam; iar ei au venit amândoi în față. **6**El le-a zis: „Ascultați (*cu atenție*) ce vă spun: când există un profet între voi, Eu – Iahve – Mă revelez lui în viziuni; și îi vorbesc prin intermediul viselor. **7**Nu tot așa se întâmplă și cu sclavul Meu care se numește Moise. El își îndeplinește consecvent și cu exactitate responsabilitățile față de toată «casa» Mea. **8**Cu el vorbesc direct cu gura Mea, în mod clar, nu prin intermediul unor mesaje misterioase. El vede atunci cum este Iahve. Deci cum v-ați permis să vorbiți fără frică împotriva sclavului Meu numit Moise?” **9**Mânia lui Iahve s-a declanșat împotriva lor; și atunci El S-a îndepărtat. **10**Când s-a ridicat norul de pe cortul Întâlnirii, Miriam era plină de lepră. Pielea corpului ei devenise albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Miriam și a văzut că era plină de lepră. **11**Atunci el i-a zis lui Moise: „Stăpânul meu, nu ne pedepsi pentru un păcat pe care l-am făcut într-un mod atât de stupid. **12**Nu accepta ca ea să fie ca un copil născut mort, a cărui carne este pe jumătate infectată când iese din uterul mamei lui!” **13**Moise a strigat spre Iahve, zicând: „O, Dumnezeule, Te rog să o vindeci!” **14**Dar Iahve i-a răspuns lui Moise: „Dacă tatăl ei ar fi scuipat-o în față, nu și-ar fi suportat ea rușinea șapte zile? Să fie deci închisă în exteriorul taberei șapte zile; și apoi poate fi reprimată.” **15**Astfel, Miriam a fost închisă în exteriorul taberei șapte zile. Poporul nu s-a deplasat mai departe până când Miriam nu a fost reprimată în tabără. **16**Apoi ei au plecat din Hațerot și și-au stabilit (*temporar*) tabăra în deșertul Paran. **13** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Trimite oameni să spioneze teritoriul Canaanului pe care îl dau israelienilor. Din fiecare clan al strămoșilor lor, să trimiți câte un om. Toți cei selectați să fie dintre conducătorii lor.” **3**Moise i-a trimis din deșertul Paran, conform poruncii lui. Toți aceștia erau conducători în cadrul clanurilor israelienilor. **4**Urmează prezentarea numelor lor. Din clanul descendenților lui Ruben a fost trimis Șamua, fiul lui Zachur. **5**Din clanul descendenților lui Simeon a fost trimis Șafat, fiul lui Hori. **6**Din clanul descendenților lui Iuda a fost trimis Caleb, fiul lui Iefune. **7**Din clanul descendenților lui Isahar a fost trimis Igal, fiul lui Iosif. **8**Din clanul descendenților lui Efraim a fost trimis Osea, fiul lui Nun. **9**Din clanul descendenților lui Beniamin a fost trimis Palti, fiul lui Rafu. **10**Din clanul descendenților lui Zabulon a fost trimis Gadiel, fiul lui Sodi. **11**Din clanul descendenților lui Iosif reprezentat de clanul urmașilor lui Manase, a fost trimis Gadi, fiul lui Susi. **12**Din clanul descendenților lui Dan a fost trimis Amiel, fiul lui Ghemali. **13**Din clanul descendenților Așer a fost trimis Setur, fiul lui Mihael. **14**Din clanul descendenților lui Neftali a fost trimis Nahbi, fiul lui Vofsi. **15**Din clanul descendenților lui Gad a fost trimis Gheuel, fiul lui Machi. **16**Acestea sunt numele oamenilor pe care i-a trimis Moise să cunoască acea țară în secret. Moise a schimbat numele lui Osea – fiul lui Nun – în Iosua. **17**Moise i-a trimis astfel să spioneze țara Canaan, zicându-le: „Mergeți de aici spre Neghev, urcați muntele **18**și observați cum este țara. Să urmăriți să vedeți dacă poporul care locuiește acolo este o forță sau dacă este slab, dacă sunt mulți sau puțini, **19**dacă teritoriul pe care locuiesc este bun sau rău, dacă orașele în care locuiesc sunt ca niște tabere sau sunt fortificate. **20**Să mai

observați dacă țara este bogată sau săracă și dacă există sau nu există copaci în ea. Fiți curajoși și aduceți câteva dintre fructele care cresc în acea zonă.” Atunci era timpul când începeau să se coacă strugurii. ²¹Ei s-au dus și au spionat țara, începând de la deșertul Țin până la Rehob care este lângă Lebo-Hamat. ²²Au mers spre Neghev și au ajuns la Hebron. Acolo erau anachiții Ahiman, Șesai și Talmai. Hebronul fusese construit cu șapte ani înaintea orașului Țoan din Egipt. ²³Apoi au ajuns în valea Eșcol. Acolo au tăiat (*dintr-o viță-de-vie*) o ramură tânără pe care crescuse (*și se copsese*) un ciorchine de struguri. Apoi, doi dintre ei l-au transportat pe o bară de lemn. Au mai luat niște rodii și smochine. ²⁴Acel loc a fost numit valea Eșcol – din cauza ciorchinelui pe care israelienii l-au tăiat de acolo. ²⁵S-au întors de la spionarea aceluia teritoriu după patruzeci de zile. ²⁶Au venit înaintea lui Moise, a lui Aaron și a întregii adunări a israelienilor în deșertul Paran, la Cadeș. Ei le-au adus vești, atât lor cât și întregii adunări; și le-au arătat fructele țării. ²⁷Ei i-au zis lui Moise: „Am ajuns în teritoriul în care ne-ai trimis; și este adevărat că acolo curge lapte și miere. Acestea sunt fructele țării. ²⁸Dar locuitorii ei sunt foarte dezvoltati (*fizic*), iar orașele lor înconjurate de ziduri sunt fortificate și mari. În plus, noi i-am văzut acolo și pe anachiți. ²⁹Amaleciții locuiesc în zona Neghev; hitiții, iebusiții și amoriții locuiesc în munți, iar canaaniții locuiesc lângă mare și pe defileul Iordanului.” ³⁰Atunci Caleb a liniștit poporul în prezența lui Moise; și a zis: „Haideți să mergem și să ocupăm acest teritoriu; pentru că sigur vom putea să îl cucerim!” ³¹Dar oamenii care au mers cu el, au zis: „Nu putem să înaintăm împotriva acestui popor; pentru că forța lor este mai mare decât a noastră!” ³²Astfel, ei au prezentat israelienilor o descriere descurajatoare despre țara pe care au spionat-o, zicând: „Teritoriul pe care l-am parcurs spionându-l este al unei țări care își mănâncă locuitorii; și toți oamenii pe care i-am văzut acolo sunt înalți. ³³Am remarcat că acolo sunt și uriași – de fapt, anachiții provin din uriași. Când ne uitam la ei, parcă eram niște lăcuste; și așa ne priveau și ei!” **14** Atunci toată adunarea a început să țipe; și în acea noapte, poporul a plâns. ²Toți israelienii au protestat verbal împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. Întreaga adunare le-a zis: „Ar fi fost mult mai bine dacă am fi murit pe teritoriul Egiptului sau în acest deșert! ³De ce ne aduce Iahve în această țară? Ca să cădem omorâți de sabie? Soțiile noastre și copiii noștri vor ajunge prada lor! Nu ar fi mai bine să ne întoarcem în Egipt?” ⁴Și astfel, ei au zis unul altuia: „Să ne alegem un conducător și să ne întoarcem în Egipt!” ⁵Atunci Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ înaintea tuturor israelienilor care erau adunați acolo. ⁶Iosua – fiul lui Nun – și Caleb – fiul lui Iefune – doi dintre cei care merseseră și spionaseră țara, și-au rupt hainele (*de pe ei*); ⁷și au zis întregii adunări a israelienilor: „Țara pe care am parcurs-o cu picioarele noastre ca spioni, este un teritoriu excepțional de bun. ⁸Dacă Iahve ne va agreea, ne va duce acolo și ne-o va da. Ea este o țară în care curge lapte și miere! ⁹Dar nu vă revoltați împotriva lui Iahve; și să nu vă fie frică de poporul care este acolo. Pentru că «îi vom înghiți de vii»! Ei nu mai au nicio protecție; dar Iahve este aliatul nostru! Nu vă speriați de ei!”

¹⁰Apoi întregul popor care era adunat, a decis să îi omoare cu pietre. Atunci a apărut gloria lui Iahve înaintea israelienilor, la cortului Întâlnirii. ¹¹Iahve i-a zis lui Moise: „Până când Mă va desconsidera acest popor? Până când vor refuza să creadă în Mine, în ciuda tuturor minunilor pe care le-am făcut între ei? ¹²Îi voi lovi cu epidemie și îi voi distruge. Apoi voi dezvolta din tine un popor mai mare, care va avea o mai mare forță decât acesta!” ¹³Dar Moise i-a zis lui Iahve: „Egiptenii vor auzi ce se va fi întâmplat, după ce constatașeră inițial forța Ta pe care ai folosit-o atunci când i-ai scos pe israelieni din mijlocul lor. ¹⁴Și vor povesti locuitorilor țării despre aceste lucruri. Ei au auzit că Tu, Doamne, ești în mijlocul acestui popor, că ești văzut de ei față în față, că norul Tău stă peste ei și că mergi înaintea lor în timpul zilei într-un stâlp de nor, iar noaptea într-un stâlp de foc. ¹⁵Dacă omori acest popor ca pe un singur om, atunci celelalte popoare care au auzit despre Tine, vor zice: ¹⁶«Iahve nu a putut duce acest popor în țara pe care a jurat că le-o va da; și astfel, El i-a omorât în deșert!». ¹⁷Deci, Te rog acum să faci ca forța lui Iahve să se reveleze într-un mod glorios, așa cum ai promis atunci când ai spus: ¹⁸«Iahve nu Își declanșează imediat mânia; și este plin de compasiune, iertând nedreptatea și păcatul. Dar nu lasă nepedepsit pe cel vinovat, ci pedepsește nedreptatea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la a treia și la a patra generație.» ¹⁹Te rog, iartă nedreptatea comisă de acest popor și procedează cu el conform remarcabilei Tale compasiuni, așa cum ai iertat acest popor din Egipt și până acum!” ²⁰Iahve a zis: „I-am iertat așa cum ai cerut! ²¹Dar, așa cum este de adevărat faptul că Eu sunt viu și că gloria lui Iahve va umple tot pământul, ²²la fel de real va fi și faptul că niciunul dintre oamenii care au văzut gloria Mea și minunile pe care le-am făcut atât în Egipt cât și în deșert dar care totuși m-au testat de zece ori până acum și nu au ascultat ce le-am spus Eu, ²³nu vor vedea țara pe care am jurat că le-o voi da părinților lor! Nici măcar unul dintre aceia care m-au desconsiderat, nu o vor vedea! ²⁴Dar pentru că sclavul Meu Caleb a avut altă atitudine și M-a urmat în totalitate, îl voi duce în țara în care a fost (*ca spion*); și urmașii lui o vor moșteni. ²⁵Amaleciții și canaaniții locuiesc în vale. Din această cauză, mâine trebuie să vă întoarceți și să plecați spre deșert, pe drumul spre Marea Roșie!” ²⁶Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²⁷„Până când va comenta critic această adunare rea împotriva Mea? Am auzit plângerile pe care le-au pronunțat israelienii împotriva Mea! ²⁸Deci spuneți-le: «Iahve vă jură pe viața Lui, zicând: ‘Voi face să se întâmple așa cum ați vorbit în auzul Meu: ²⁹corpurile voastre moarte vor cădea în acest deșert. Vor intra în această categorie toți cei care au cel puțin douăzeci de ani, numărați și înscriși cu ocazia recensământului făcut – toți aceia care ați protestat împotriva Mea. ³⁰Nici măcar unul dintre voi nu va intra în țara în care am jurat că vă voi duce (*ca popor*), cu excepția lui Caleb – fiul lui Iefune – și a lui Iosua – fiul lui Nun. ³¹Îi voi duce în acest teritoriu pe copilașii voștri, despre care ați spus că vor fi ca pradă (*pentru acele popoare*); și astfel, ei vor cunoaște țara pe care voi ați desconsiderat-o. ³²Dar corpurile generației voastre vor cădea (*și vor fi înmormântate*) în acest

deșert. **33**Copiii voștri vor călători patruzeci de ani prin deșert; și vor suporta astfel vina neîncrederii voastre față de Mine, până când vă veți lăsa corpurile (*moarte*) în deșert! **34**Așa cum patruzeci de zile ați spionat țara, am decis ca patruzeci de ani – câte unul pentru fiecare zi – să vă suportați pedeapsa pentru vină; și astfel, veți cunoaște ce înseamnă faptul că v-am abandonat.’» **35**Eu – Iahve – am vorbit! Cu certitudine: așa voi proceda cu această adunare rea care s-a convocat (*ca să protesteze*) împotriva Mea! Va sfârși în acest deșert! Aici va muri!” **36**Atunci când s-au întors, bărbații pe care Moise îi trimisese să spioneze țara, au determinat toată adunarea să protesteze împotriva lui, aducând un raport nefavorabil despre acel teritoriu. **37**Toți reprezentanții clanurilor care prezentaseră raportul descurajator (*pentru evrei*) când au vorbit despre acea țară, au murit atunci înaintea lui Iahve, loviți de un dezastru. **38**Dintre bărbații care se duseseră să spioneze țara, numai Iosua – fiul lui Nun – și Caleb – fiul lui Iefune – au mai trăit (*până la bătrânețe*). **39**Când Moise le-a spus aceste cuvinte tuturor israelienilor, poporul a început să plângă regretând mult ce făcuse. **40**Ei s-au trezit dimineța devreme; și s-au urcat pe vârful muntelui, zicând: „Suntem aici pregătiți! Ne vom duce în locul pe care l-a promis Iahve; pentru că am înțeles acum că am păcătuit!” **41**Dar Moise le-a zis: „De ce continuați să încălcați porunca lui Iahve? Nu veți reuși! **42**Să nu vă urcați; pentru că Iahve nu este aliatul vostru. Și astfel, dușmanii voștri vă vor învinge! **43**Amaleciții și canaaniții sunt înaintea voastră. Veți cădea loviți de sabie; fiindcă ați deviat de la ascultarea de Iahve. El nu va merge împreună cu voi!” **44**Dar ei au avut curajul să urce pe zonele înalte ale muntelui, chiar dacă Moise și Cufărul Legământului făcut cu Iahve au rămas în tabără. **45**Atunci amaleciții și canaaniții care locuiau în acea regiune muntoasă, au venit, i-au învins și i-au distrus până la Horma. **15** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Spune-le israelienilor: «Când veți ajunge în țara pe care v-o voi da și vă veți stabili locuința acolo, **3**veți aduce lui Iahve un sacrificiu consumat de foc. Acesta poate fi un sacrificiu ars integral, un sacrificiu oferit pentru respectarea unui jurământ special, un dar adus benevol sau un sacrificiu oferit cu ocazia sărbătorilor periodice. Procedând așa, veți produce o aromă plăcută lui Iahve – cu animalele oferite din cirezile sau din turmele voastre. **4**Cel care va oferi lui Iahve un astfel de sacrificiu, trebuie să aducă și un dar de mâncare conținând a zecea parte dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu un sfert de hin de ulei. **5**Pentru fiecare miel adus ca sacrificiu sau pentru a fi ars integral, să adauge un sfert de hin de vin ca sacrificiu de băutură. **6**Pentru fiecare berbec să adauge un dar de mâncare din făină de cea mai bună calitate, care să se încadreze în două zecimi de efă. Această făină să fie amestecată cu o treime de hin de ulei. **7**Va adăuga apoi un sacrificiu de băutură format dintr-o treime de hin de vin, care va produce o aromă plăcută lui Iahve. **8**Când vor oferi un bou ca sacrificiu sau pentru a fi ars integral în vederea respectării unui jurământ special sau ca sacrificiu de pace în cinstea lui Iahve, **9**să aducă împreună cu boul un dar de mâncare din făină de cea mai bună calitate, care să se încadreze în trei zecimi de efă. Această făină să fie

amestecată cu o jumătate de hin de ulei. ¹⁰Va adăuga un sacrificiu de băutură, format din jumătate de hin de vin. Va fi oferit ca sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă agreată de Iahve. ¹¹Așa să se procedeze pentru fiecare bou, pentru fiecare berbec, pentru fiecare dintre miei și pentru fiecare dintre iezi. ¹²Așa să se facă pentru fiecare animal, oricare ar fi numărul lor. ¹³Să procedeze astfel orice băștinaș care își va aduce sacrificiul consumat de foc. El va produce o aromă care va fi agreată de Iahve. ¹⁴Dacă vreun străin care locuiește cu voi sau care se naște printre voi în procesul dezvoltării generațiilor, va dori să ofere un sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută pentru Iahve, el trebuie să procedeze exact ca voi. ¹⁵Să fie o singură poruncă valabilă pentru toată adunarea: atât pentru voi, cât și pentru străinul care locuiește printre voi. Aceasta trebuie să funcționeze ca o poruncă valabilă permanent și va fi respectată de toate generațiile. Atât voi cât și străinul, veți avea aceeași datorie (*de a o respecta*) înaintea lui Iahve. ¹⁶Să fie aceeași lege și aceeași poruncă atât pentru voi, cât și pentru străinul care locuiește împreună cu voi!» ¹⁷Iahve i-a zis lui Moise: ¹⁸„Spune-le israelienilor: «După ce veți ajunge în țara în care vă duc, ¹⁹ atunci când veți mânca din pâinea țării, să aduceți lui Iahve un sacrificiu oferit prin ridicare. ²⁰Din prima parte de cocă, să aduceți o turtă ca sacrificiu oferit prin ridicare. Să vă prezentați cu ea așa cum procedați atunci când aduceți un sacrificiu oferit prin ridicare luat din zona de unde adunați cerealele. ²¹În toate generațiile voastre să oferiți lui Iahve acest sacrificiu din prima parte de cocă pe care o veți face. ²²Este posibil să păcătuiți fără să vreți, nerespectând toate aceste porunci pe care Iahve i le-a spus lui Moise ²³Concret, se va întâmpla că nu veți respecta tot ce v-a poruncit Iahve prin Moise, din ziua în care El v-a dat porunci și până acum, respectiv tot ce v-a spus în toate generațiile. ²⁴Dacă păcătuiți fără să vreți și fără ca adunarea să știe despre acest fapt, toată adunarea să aducă un vițel ca sacrificiu ars integral și care va produce o aromă plăcută pentru Iahve. Să adauge acestuia un dar de mâncare – conform poruncii – și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ²⁵Preotul să facă achitare pentru toată adunarea israelienilor; și ei vor fi iertați. Ei păcătuiseră fără să vrea; și astfel își vor fi adus sacrificiul, adică atât pe cel consumat de foc pentru Iahve, cât și pe acela de achitare oferit înaintea Lui pentru păcatul pe care l-au comis. ²⁶Toată adunarea israelienilor va fi iertată: atât ei, cât și străinii care locuiesc în mijlocul lor; pentru că (*se consideră astfel că*) tot poporul a păcătuit fără să vrea. ²⁷Dacă cineva păcătuiește fără să vrea, să aducă o capră de un an ca sacrificiu pentru păcat. ²⁸Preotul să facă achitare înaintea lui Iahve pentru cel care a păcătuit fără să vrea; și după ce va face această achitare pentru el, va fi iertat. ²⁹Să fie aceeași lege pentru toți aceia care păcătuiesc fără să vrea: atât pentru băștinașul care trăiește printre israelieni, cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor. ³⁰Dar cel care păcătuiește intenționat – indiferent dacă este băștinaș sau străin – Îl blasfemiază pe Iahve! Acel om trebuie să fie distrus din mijlocul poporului. ³¹Pentru că a desconsiderat Cuvântul lui Iahve și a încălcat porunca (*Lui*), acel

om să fie total distrus; și să își suporte (*astfel consecințele pentru*) vina (*lui!*)!»” **32**În timp ce israelienii erau în deșert, au găsit un om adunând niște crengi uscate în ziua destinată Sabatului. **33**Cei care îl găsiseră adunându-le, l-au adus înaintea lui Moise, a lui Aaron și a întregii adunări. **34**Pentru că încă nu știau exact ce trebuie să i se facă, au decis să fie arestat. **35**Iahve i-a zis lui Moise: „Acel om să fie omorât! Toată adunarea să îl omoare cu pietre în exteriorul taberei.” **36**Atunci, toată adunarea l-a dus în exteriorul taberei și l-a omorât cu pietre, așa cum îi poruncise Iahve lui Moise. **37**Iahve i-a zis lui Moise: **38**„Spune-le israelienilor să își facă ciucuri la colțurile hainelor. Să procedeze așa fiecare generație de oameni; și să pună un șiret albastru pe ciucurele de la fiecare colț. **39**Când veți avea acești ciucuri, să vă uitați la ei și să vă amintiți de faptul că trebuie să respectați toate poruncile lui Iahve; și astfel, nu veți mai urma dorințele (*rele ale*) inimilor voastre și ale ochilor voștri care vă determină să comiteți adulter. **40**Așa să procedați pentru a vă aminti că trebuie să respectați toate poruncile Mele; și astfel veți fi sfinți pentru Dumnezeuul vostru. **41**Eu sunt Iahve – Dumnezeuul vostru – Cel care v-am scos de pe teritoriul Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru. Eu sunt Iahve, Dumnezeuul vostru.” **16** Corah – fiul lui Ițhar – fiul lui Chehat – fiul lui Levi, împreună cu Datan și Abiram – fiii lui Eliab și cu On – lui Pelet – urmași ai lui Ruben – s-au aliat cu două sute cincizeci de oameni dintre israelieni. Erau conducători ai adunării, aleși dintre oamenii acesteia. Ei formau categoria celor bine cunoscuți de popor. Toți aceștia s-au revoltat împotriva lui Moise. **3**S-au adunat și s-au manifestat atât împotriva lui Moise, cât și a lui Aaron, zicându-le: „Este suficient câte (*privilegii*) v-ați permis! Toți cei care formează adunarea (*poporului nostru*) sunt sfinți; și Iahve este în mijlocul ei! Deci de ce vă ridicați deasupra adunării lui Iahve?” **4**Când a auzit Moise acest protest, a căzut cu fața spre pământ. **5**Apoi i-a zis lui Corah și grupului lui: „Mâine dimineață, Iahve va arăta cine este al Lui, cine este sfânt și cui îi permite să se apropie de El. Cel pe care l-a ales Iahve, acela se va apropia. **6**Faceți acest lucru: luați cădelnițe, atât tu, Corah, cât și grupul tău. **7**Mâine puneți în ele foc și tămâie înaintea lui Iahve; și omul pe care El îl alege, va fi cel sfânt. Voi, leviții, ați depășit limitele admise!” **8**Apoi Moise i-a zis lui Corah: „Fii ai lui Levi, ascultați ce vreau să vă spun! **9**Este prea puțin pentru voi că Dumnezeuul lui Israel v-a ales din adunarea acestui popor, permițându-vă să vă apropiați de El ca să faceți lucrarea de la Tabernacolul Lui, să stați înaintea adunării și să o slujiți? **10**Iahve a fost de acord să vă apropiați de El. A acceptat ca atât tu, cât și toți frații tăi – descendenți ai lui Levi – să procedați astfel; iar acum vreți și preoția? **11**Să știi că tu și tot grupul tău, v-ați adunat, de fapt, împotriva lui Iahve. Cine este Aaron, ca să protestați împotriva lui?” **12**Moise a trimis pe cineva să îi cheme pe Datan și pe Abiram care erau fiii lui Eliab; dar ei au zis: „Nu venim! **13**Nu îți este suficient că ne-ai scos dintr-o țară unde curge lapte și miere ca să ne omori în deșert? Acum mai vrei să ne fii și stăpân? **14**Este evident că nu ne-ai dus într-o țară în care curge lapte și miere, nici nu ne-ai dat ca moștenire terenuri agricole și vii! Crezi că îi poți înșela pe oameni să nu

vadă aceste lucruri evidente? Nu venim!” ¹⁵Moise s-a mâniat foarte mult; și I-a zis lui Iahve: „Nu lua în considerare sacrificiul lor. Nu mi-am însușit nici măcar un măgar din proprietatea lor și nu am făcut nimic rău față de niciunul dintre ei.” ¹⁶Apoi Moise i-a zis lui Corah: „Tu, împreună cu tot grupul, să vă prezentați mâine înaintea lui Iahve. Să fiți acolo tu, ei și Aaron. ¹⁷Fiecare să își ia cădelnița; să pună tămâie în ea și să și-o așeze înaintea lui Iahve. Astfel, vor fi două sute cincizeci de cădelnițe. Atât tu, cât și Aaron să veniți având fiecare cădelnița lui!” ¹⁸Toți acei oameni și-au luat cădelnițele, au pus foc și tămâie în ele și au stat în zona de la intrarea în cortul Întâlnirii împreună cu Moise și cu Aaron. ¹⁹Corah a adunat întreaga adunare a poporului împotriva lor – la intrarea în cortul Întâlnirii. Atunci gloria lui Iahve s-a revelat întregii adunări. ²⁰Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²¹„Despărțiți-vă de această adunare, ca să îi pot face să dispară într-o clipă.” ²²Ei au căzut cu fețele spre pământ și au zis: „O, Dumnezeule, Dumnezeul spiritelor oricărui corp, dacă va păcătui un singur om, oare Te vei mânia pe toată adunarea?” ²³Iahve i-a zis lui Moise: ²⁴„Spune-i adunării: «Îndepărtați-vă de locuința lui Corah, de cea a lui Datan și a lui Abiram.»” ²⁵Moise s-a ridicat și s-a dus la Datan și la Abiram. El a fost urmat de bătrânii consilieri ai lui Israel. ²⁶Atunci a vorbit adunării și i-a zis: „Vă rog să vă îndepărtați de corturile acestor oameni răi; și nu atingeți nimic din ce este al lor! Altfel, și voi veți fi distruși din cauza tuturor păcatelor lor!” ²⁷Ei s-au îndepărtat de cortul lui Corah, de cel al lui Datan și al lui Abiram. Atât Datan cât și Abiram au ieșit. Fiecare a stat la intrarea în cortul lui împreună cu soțiile, cu fiii și cu copiii lor. ²⁸Moise le-a zis: „Prin ce se va întâmpla (*în continuare*), veți cunoaște că Iahve m-a trimis să fac toate aceste lucruri și că nu am acționat din proprie inițiativă. ²⁹Dacă acești oameni vor muri cum mor toți ceilalți, sau dacă se va întâmpla cu ei ceva obișnuit, înseamnă că nu m-a trimis Iahve. ³⁰Dar dacă Iahve face să se întâmple cu ei ceva nou, respectiv faptul ca pământul «să își deschidă gura și să îi înghită» împreună cu tot ce le aparține, coborându-i astfel de vii în locuința morților, atunci să știți că acești oameni l-au desconsiderat pe Iahve.” ³¹Imediat după ce a terminat Moise de spus aceste cuvinte, pământul de sub ei s-a crăpat. ³²El „și-a deschis gura” și i-a înghițit atât pe ei împreună cu familiile lor, cât și pe toți oamenii lui Corah împreună cu toate bunurile lor. ³³Astfel, acei oameni au coborât vii în locuința morților împreună cu tot ce era al lor. Apoi pământul s-a închis peste ei; și astfel, au dispărut din mijlocul adunării... ³⁴Toți israelienii care erau în jurul lor, au început să fugă atunci când i-au auzit strigând; pentru că ziceau: „Pământul «ne va înghiți» și pe noi!” ³⁵A coborât și un foc din cer, care venea de la Iahve. Acesta i-a consumat pe cei două sute cincizeci de bărbați care aduseseră tămâie. ³⁶Apoi Iahve i-a zis lui Moise: ³⁷„Spune-i lui Elazar care este fiul preotului Aaron, să ia cădelnițele din foc, pentru că sunt sfinte; și să ducă acel foc la distanță. ³⁸Din cădelnițele acestor oameni care au păcătuit împotriva sufletelor lor, să se facă niște plăci bătute. Cu ele să se acopere altarul. Pentru că ei au adus cădelnițele înaintea lui Iahve, acestea sunt sfinte. Ele vor fi pentru israelieni dovada unei minuni.” ³⁹Preotul Elazar

a luat cădelnițele de bronz pe care le aduseseră de la cei arși. Le-a bătut și a făcut din ele niște plăci pentru acoperirea altarului. ⁴⁰A procedat exact cum i-a poruncit Iahve prin Moise. Aceasta este o amintire pentru israelieni; pentru ca niciun străin, care nu este urmaș al lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea lui Iahve, ca să evite să i se întâmple la fel ca lui Corah și ca celor care au fost împreună cu el. ⁴¹A doua zi, întreaga adunare a israelienilor a protestat împotriva lui Moise și a lui Aaron, zicând: „Voi ați omorât poporul lui Iahve!” ⁴²În timp ce adunarea se unise împotriva lor, Moise și Aaron s-au întors spre cortul Întâlnirii. În mod instant, norul l-a acoperit; și a fost evidentă gloria lui Iahve. ⁴³Moise și Aaron au venit înaintea cortului Întâlnirii. ⁴⁴Atunci Iahve i-a spus lui Moise: ⁴⁵„Ieșiți din mijlocul acestei adunări ca să o ard complet într-o clipă!” Ei au căzut cu fețele spre pământ. ⁴⁶Moise i-a zis lui Aaron: „Ia-ți cădelnița, pune în ea foc de pe altar, pune-i și tămâie și du-te repede în mijlocul adunării, ca să faci achitare pentru oamenii ei; pentru că s-a declanșat mânia care merge înaintea lui Iahve. A început dezastrul!” ⁴⁷Aaron a luat cădelnița, așa cum îi spusese Moise; și a fugit în mijlocul adunării. Dezastrul deja începuse între oamenii poporului. El a tămâiat și a făcut astfel achitare pentru popor. ⁴⁸Procedând așa, el a stat între cei morți și cei vii. Atunci, dezastrul s-a oprit. ⁴⁹Cei omorâți de acel dezastru au fost paisprezece mii șapte sute de oameni, în afară de cei care muriseră din cauza lui Corah. ⁵⁰Când s-a oprit dezastrul, Aaron s-a întors la Moise, la intrarea în cortul Întâlnirii. ¹⁷ Iahve i-a zis lui Moise: ²„Vorbește cu israelienii și ia de la ei câte un toiag. Să ții cont de familiile lor inițiale, adică vei lua douăsprezece toiege aduse de conducătorii triburilor. Scrie numele fiecărui conducător pe toiagul lui. ³Să scrii numele lui Aaron pe toiagul reprezentativ pentru clanul lui Levi. Să fie câte un toiag de la fiecare conducător de clan. ⁴Pune-le în cortul Întâlnirii, înaintea Declarației, acolo unde Mă întâlnesc cu voi. ⁵Toiagul bărbatului pe care îl voi alege, va înflori. Așa voi opri protestele israelienilor împotriva voastră.” ⁶Moise le-a vorbit israelienilor; și fiecare dintre conducătorii lor i-a dat toiagul. Au fost câte unul pentru fiecare conducător, conform clanurilor lor, adică douăsprezece toiege. Toiagul lui Aaron era între ale lor. ⁷Moise a pus toiegele înaintea lui Iahve, în cortul Declarației. ⁸A doua zi, Moise a intrat în cortul Declarației; și a constatat că toiagul lui Aaron, care aparținea descendenților lui Levi, înverzise, înmugurise, înflorise și avea (*chiar*) migdale coapte... ⁹Atunci Moise a luat din prezența lui Iahve toate toiegele; și le-a adus înaintea tuturor israelienilor. Ei s-au uitat; și fiecare (*conducător de clan*) și-a luat toiagul. ¹⁰Iahve i-a zis lui Moise: „Pune înapoi toiagul lui Aaron înaintea Declarației. Să fie păstrat ca o dovadă pentru ce s-a întâmplat cu cei revoltați; și astfel, să se oprească protestele lor împotriva Mea, ca să nu moară.” ¹¹Moise a procedat exact cum i-a poruncit Iahve. ¹²Israelienii i-au zis lui Moise: „Constatăm că murim; se va distruge tot poporul! ¹³Oricine se apropie de Tabernacolul lui Iahve, moare! Oare vom muri (*chiar*) toți?” ¹⁸ Iahve i-a zis lui Aaron: „Tu, fiii tăi și familia (*lărgită a*) tatălui tău, veți plăti împreună pentru păcatele făcute față de Sanctuar; dar

numai tu și fiii tăi veți suporta pedeapsa pentru vina încălcărilor legilor referitoare la preoție. ²Să iei cu tine pe frații tăi din clanul lui Levi de care aparține tatăl tău, pentru ca ei să fie împreună cu tine și să slujească atunci când tu și fiii tăi sunteți înaintea cortului Declarației. ³Ei să fie responsabili cu lucrurile de care tu ai nevoie; și să îngrijească de tot cortul. Să nu se apropie nici de uneltele Sanctuarului, nici de altar; pentru că altfel, atât ei cât și tu veți muri. ⁴Ei să fie lângă tine și să supravegheze tot ce se face la cortul Întâlnirii, adică toată slujirea de acolo. Niciun străin (*de acest grup distinct*) să nu se apropie de voi. ⁵Numai voi personal să faceți activitățile care sunt necesare pentru slujirea de la Sanctuar și de la altar. Să procedați așa pentru ca mânia Mea să nu se mai declanșeze niciodată împotriva israelienilor. ⁶Să știți că i-am luat dintre israelieni pe leviți care sunt frații voștri. Ei vă aparțin (*pentru ajutor în slujbă*) ca un dar oferit lui Iahve; și vor face slujirea care este necesară la cortul Întâlnirii. ⁷Dar tu și fiii tăi împreună cu tine, să vă respectați datoriile preotești, având grijă de tot ce aparține altarului și de tot ce este dincolo de acea draperie (*separatoare*). Vă ofer preoția ca pe un dar. Străinul care se va apropia (*să facă aceste activități*), să fie omorât.” ⁸Iahve i-a zis lui Aaron: „Să știi că Eu personal ți-am dat o parte dintre sacrificiile care Îmi sunt oferite prin toate acele lucruri sfinte ale israelienilor. Ți-am dat-o atât ție, cât și descendenților tăi, având în vedere ungera (*voastră cu ulei, în urma căreia ați fost consacrați în slujbă*). Aceasta este o poruncă a cărei valabilitate este eternă (*pentru voi*). ⁹Îți precizez acum ce va fi al tău dintre lucrurile foarte sfinte – adică dintre acelea care nu sunt consumate de foc: este vorba despre orice sacrificiu pe care ei Mi-l aduc ca dar de mâncare, pentru păcat sau pentru vină. Aceste lucruri foarte sfinte să fie ale tale și ale descendenților tăi. ¹⁰Să le mâncați într-un loc foarte sfânt. Să le mănânce fiecare bărbat din grupul vostru. Și ele să fie sfinte pentru voi. ¹¹Ți-am mai dat fiecare sacrificiu adus ca dar dintre toate sacrificiile prezentate legănat ale israelienilor. Pe acestea le-am oferit ție, descendenților tăi și fiicelor tale, printr-o poruncă a cărei valabilitate este eternă (*pentru voi*). Tuturor acelora din familia ta care sunt curați, li se va permite să le mănânce. ¹²Tot ce este mai bun din ulei, din vin și din grâu – acele fructe speciale pe care ei le oferă lui Iahve –, ți le-am dat ție (*și descendenților tăi*). ¹³Primele fructe din tot ce este în țara lor și pe care le aduc lui Iahve, să fie ale tale (*și ale descendenților tăi*). Va putea să mănânce din ele doar acela care aparține familiei tale, cu condiția să fie curat. ¹⁴Tot ce este pus separat în Israel ca fiind ceva special, să fie al tău. ¹⁵Primul născut al oricărei vietăți pe care ei îl aduc lui Iahve, indiferent că este om sau animal, să fie al tău (*și al urmașilor tăi*). Totuși, atât pe primul născut al omului, cât și pe cel al animalelor necurate, trebuie să îl răscumperi. ¹⁶Prețul lor de răscumpărare stabilit pentru ființa care are cel puțin o lună, să fie de cinci șecheli de argint, conform șechelului Sanctuarului – adică douăzeci de ghere. ¹⁷Dar pe primul-născut al vacii, al oii sau al caprei, să nu îl răscumperi. Ei sunt sfinți. Să le stropești sângele pe altar; și să le arzi grăsimea ca un sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută

pentru Iahve. ¹⁸Carnea lor să fie a ta, așa cum este dreptul tău să mănânci pieptul sacrificiilor prezentate legănat și spata dreaptă (*a animalelor*). ¹⁹Ți-am dat toate sacrificiile sfinte, pe care israelienii le aduc lui Iahve. Ele vor fi ale tale, ale fiilor tăi și ale fiicelor tale. Am stabilit acest lucru printr-o poruncă a cărei valabilitate este permanentă. Acesta este un legământ etern al sării, făcut înaintea lui Iahve (*și care este valabil*) pentru tine și pentru urmașii tăi.”

²⁰Apoi Iahve i-a mai zis lui Aaron: „Să nu ai nicio moștenire în țara israelienilor. Tu să nu ai nicio parte de teren între ei. Eu sunt proprietatea ta și moștenirea ta între israelieni. ²¹Leviților le-am dat fiecare zecime dintre darurile oferite de poporul Israel. Aceasta este pentru ei ca o moștenire pentru slujirea pe care o fac la cortul Întâlnirii. ²²De acum înainte, israelienii să nu se mai apropie de cortul Întâlnirii, ca să nu se facă vinovați și apoi să moară. ²³Doar leviții să facă slujirea de la cortul Întâlnirii; și să fie responsabili personal pentru cazul în care vor păcătui. Ei să nu aibă nicio moștenire între israelieni. Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru toate generațiile (*lor*). ²⁴Am dat leviților zecimile darurilor israelienilor, pe care aceștia le aduc lui Iahve ca sacrificiu oferit prin ridicare. Acesta este motivul pentru care am spus despre ei că nu vor avea nicio moștenire între israelieni.”

²⁵Apoi Iahve i-a vorbit lui Moise, zicându-i: ²⁶„Să le spui leviților astfel: «Când primiți a zecea parte pe care v-am oferit-o din darurile israelienilor, să aduceți din ea un sacrificiu prin ridicare pentru Iahve. El să fie format dintr-o zecime din zecimea adusă de ei. ²⁷Aceasta va fi considerată un dar din partea voastră, la fel cum se întâmplă în cazul grâului din zona unde se seceră recoltele și asemănător cu darul care provine din abundența teascului. ²⁸Deci să aduceți lui Iahve un sacrificiu oferit prin ridicare, din toate zecimile pe care le primiți de la israelieni. Să oferiți din ele un sacrificiu pentru Iahve; și să îl dați preotului Aaron. ²⁹Între toate darurile voastre pe care le aduceți lui Iahve din sacrificiile oferite prin ridicare, cea mai bună parte din ele este aceea care trebuie pusă separat.»

³⁰Să le mai spui: «După ce veți aduce ca sacrificiu oferit prin ridicare cea mai bună parte din acel dar, partea care a rămas să fie considerată ca aparținând leviților, exact cum se întâmplă cu partea de cereale provenită din zona unde acestea se seceră și la fel ca în cazul produselor teascului. ³¹O puteți mânca în orice loc, atât voi cât și familiile voastre; pentru că este plata voastră pentru slujirea în cortul Întâlnirii. ³²Nu vă veți face vinovați de niciun păcat din cauza acestei zecimi când veți oferi prin ridicare cea mai bună parte din ea. Dar fiți atenți să nu profanați darurile sfinte ale israelienilor; pentru că altfel, veți muri!»

¹⁹ Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²„Urmează (*încă*) o poruncă a legii pe care Iahve a promulgat-o (*pentru voi*). Spune-le israelienilor să aducă o vacă roșie, sănătoasă, care să nu aibă niciun defect și care încă nu a fost pusă (*să tragă*) la jug. ³Să o dați preotului Elazar. El să o ducă afară din tabără. Apoi, cineva să o înjunghie înaintea lui. ⁴Preotul Elazar să ia cu degetul din sângele acesteia și să stropească de șapte ori înaintea cortului Întâlnirii. ⁵Apoi vaca să fie arsă înaintea lui. să îi fie arse: pielea, carnea, sângele și excrementele

(împreună cu organele interne care le conțin). ⁶Preotul să ia lemn de cedru, isop și fir de culoare roșiatică. Să le arunce în focul în care este arsă vaca. ⁷Apoi, preotul să își spele hainele și să își îmbăieze corpul în apă. Abia după ce a făcut acest lucru, poate veni în tabără. Dar va rămâne necurat până seara. ⁸Chiar și cel care arde vaca, trebuie să își spele hainele și să își îmbăieze corpul în apă. El va fi necurat până seara. ⁹Apoi, un om care este curat, trebuie să adune cenușa vacii și să o pună într-un loc curat, în exteriorul taberei. Această cenușă să fie păstrată pentru adunarea israelienilor. Ea le va fi utilă în vederea preparării apei de curățare. Este destinată curățării de păcat. ¹⁰Cel care adună cenușa vacii, să își spele hainele; și va fi necurat până seara. Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru israelieni și pentru străinul care locuiește între ei. ¹¹Cel care atinge corpul mort al cuiva, va fi necurat șapte zile. ¹²Să se curețe cu apă în a treia și în a șaptea zi. Dacă nu se va curăța în a treia și în a șaptea zi, nu va fi curat! ¹³Oricine atinge un mort – corpul vreunui om care a murit – și nu se curăță, profanează Tabernacolul lui Iahve. Acel om să fie distrus din Israel. Să fie tratat ca necurat, pentru că nu a fost stropit cu apă de curățare. Faptul că rămâne necurat, va fi o vină care va fi a lui! ¹⁴Urmează prezentarea legii referitoare la situația în care un om moare într-un cort. Toți cei care intră în acel cort și toți aceia care sunt în el, vor fi necurați șapte zile. ¹⁵Orice vas deschis (în acel cort) care nu are capacul pus, va fi necurat. ¹⁶Oricine va atinge în câmp deschis un om care a fost omorât cu sabia sau care a murit, ori va atinge oasele vreunui om sau un mormânt, va fi necurat șapte zile. ¹⁷Pentru cel necurat, să se ia din cenușa vacii arse pentru curățarea de păcat; și să se pună apă curgătoare peste ea, într-un vas. ¹⁸Un om curat să ia isop, să îl înmoaie în apă și să arunce cu el stropi din aceasta pe cortul celui necurat. Să mai stropească toate vasele aceluși om, pe cei care erau acolo și pe cel care s-a atins de oasele vreunui om sau de vreun om omorât ori de vreunul care a murit sau de vreun mormânt. ¹⁹Cel curat să îl stropească pe cel necurat în a treia și în a șaptea zi. Astfel, să definitiveze procesul curățării în a șaptea zi. Apoi, cel necurat să își spele hainele și să se îmbăieze în apă; iar seara va fi curat. ²⁰Orice om care este necurat și care nu se va curăța, să fie distrus din adunare. El a profanat Sanctuarul lui Iahve. Pentru că nu a fost stropit cu apa de curățare (în termenul stabilit prin lege), el este (și va rămâne) necurat. ²¹Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru ei. Chiar și cel care stropește cu apa de curățare trebuie să își spele hainele; iar cel care atinge apa de curățare, va fi necurat până seara. ²²Orice lucru atins de cineva care este necurat, va (deveni și va) fi necurat; și oricine îl atinge, va fi necurat până seara.” **20** Toată adunarea israelienilor a ajuns în deșertul Țin. Era prima lună. Poporul și-a stabilit tabăra la Cadeș. Acolo a murit și a fost înmormântată Miriam. ²În acea zonă nu exista apă pentru popor. Astfel, israelienii s-au adunat (protestând) împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. ³Ei s-au certat cu Moise și au zis: „Mai bine am fi murit și noi când au murit frații noștri înaintea lui Iahve! ⁴De ce ați adus adunarea lui Iahve în acest deșert? Ca să murim aici atât noi cât și vitele noastre? ⁵De ce ne-ați scos

din Egipt să ne aduceți în această zonă uscată? Nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță, nici rodie. Nu există nici măcar apă de băut!” ⁶Moise și Aaron au plecat din adunare la intrarea în cortul Întâlnirii; și au căzut cu fețele spre pământ. Atunci li s-a revelat gloria lui Iahve. ⁷Iahve i-a spus lui Moise: ⁸„Ia toiagul și apoi convoacă adunarea împreună cu fratele tău numit Aaron. Vorbiți stâncii care se află în fața lor; și aceasta le va da apă din ea. Așa să procedezi ca să scoți apă din stâncă pentru ei; și să dai astfel adunării și vitelor acestui popor să bea.” ⁹Moise a luat toiagul care era înaintea lui Iahve (în cort), așa cum îi poruncise El. ¹⁰Apoi Moise și Aaron au strâns adunarea înaintea stâncii. Moise le-a zis: „Ascultați, revoltaților! Oare putem să scoatem apă din această stâncă pentru voi?” ¹¹Atunci Moise și-a ridicat mâna și a lovit stâncă de două ori cu toiagul. Și a ieșit de acolo apă din abundență. Astfel au avut ce să bea: atât adunarea, cât și vitele lor. ¹²Dar Iahve a spus atât lui Moise cât și lui Aaron: „Pentru că nu v-ați încrezut în Mine ca să evidențiați israelienilor sfințenia Mea, nu voi veți duce această adunare în țara pe care i-o dau.” ¹³Acele ape sunt izvoarele de la Meriba, unde israelienii s-au certat cu Iahve. Prin apariția lor, El și-a revelat sfințenia. ¹⁴Apoi Moise a trimis din Cadeș niște reprezentanți ai poporului (evreu) la regele Edomului, cu următorul mesaj: „Așa vorbește fratele tău numit Israel: «Tu cunoști toate greutățile prin care am trecut. ¹⁵Părinții noștri s-au dus în Egipt și au locuit acolo mult timp. Egiptenii ne-au oprimat nu numai pe noi, ci în primul rând pe părinții noștri. ¹⁶Când am strigat spre Iahve, El ne-a auzit; și a trimis Îngerul care ne-a scos din Egipt. Suntem la Cadeș, un oraș de la marginea teritoriului tău. ¹⁷Lasă-ne să trecem prin țara ta. Nu vom merge nici prin terenuri agricole, nici prin vii; și nu vom bea apă din nicio fântână. Vom merge pe drumul regelui, fără să deviem în deplasarea noastră nici la stânga și nici la dreapta, până vom trece de teritoriul tău.»” ¹⁸Dar Edom i-a răspuns: „Să nu treci pe la mine; pentru că te voi întâmpina cu sabia!” ¹⁹Israelienii i-au zis: „Vom merge pe drumul mare; iar dacă vom bea din apa ta – noi și vitele noastre – îți vom plăti. Lasă-ne doar să trecem mergând pe jos. Nu îți cerem nimic mai mult!” ²⁰Dar el le-a zis: „Să nu treceți!” Și Edom a ieșit înaintea lor cu mulți oameni care aveau o forță disproporționat de mare (față de evrei). ²¹Astfel, Edom nu l-a lăsat pe Israel să treacă prin teritoriul lui. Atunci Israel s-a întors din acea zonă. ²²Toată adunarea israelienilor a plecat din Cadeș; și au ajuns la muntele Hor. ²³Iahve le-a zis lui Moise și lui Aaron la muntele Hor care este la marginea teritoriului lui Edom: ²⁴„Aaron va fi adăugat la poporul lui (deja mort). El nu va intra în țara pe care o dau israelienilor; pentru că v-ați revoltat împotriva Cuvântului Meu la apele de la Meriba. ²⁵Ia-l pe Aaron împreună cu fiul lui numit Elazar; și du-i pe muntele Hor. ²⁶Dezbracă-l pe Aaron de vestimentația lui (specială de mare preot) și îmbracă-l cu ea pe fiul lui numit Elazar. Aaron va muri acolo.” ²⁷Moise a făcut așa cum i-a poruncit Iahve. Au urcat pe muntele Hor în prezența întregii adunări. ²⁸Moise l-a dezbrăcat pe Aaron de hainele lui (preoțești) și le-a pus pe fiul lui numit Elazar. Apoi Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui. ²⁹Când a văzut

adunarea că Aaron a murit, toți descendenții lui Israel l-a jelit treizeci de zile. **21**Când regele canaanit al Aradului – cel care locuia în zona numită Neghev – a auzit că Israel venea spre Atarim, a plecat să lupte împotriva lui; și cu acea ocazie, a luat câțiva prizonieri. **2**Atunci Israel a făcut un jurământ lui Iahve, zicând: „Dacă vei face ca acest popor să piardă lupta în fața noastră, vom distruge toate orașele lui.” **3**Iahve a făcut ce Îi solicita Israel; și astfel, canaanii au fost la discreția lor. Evreii le-au distrus total atât poporul, cât și orașele. Acel loc a fost numit Horma. **4**De la muntele Hor, au plecat pe drumul care conducea spre Marea Roșie – ca să ocolească teritoriul lui Edom. Dar poporul și-a pierdut răbdarea pe drum; **5**și a protestat verbal împotriva lui Iahve și împotriva lui Moise, zicând: „De ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în deșert? Nu mai avem nici pâine, nici apă; și ni s-a dezgustat sufletul de această mâncare fără nicio valoare!” **6**Atunci Iahve a trimis împotriva poporului niște șerpi veninoși. Aceștia i-au mușcat pe israelieni; și mulți oameni din popor au murit. **7**Ceilalți au venit la Moise și i-au spus: „Am păcătuit, pentru că am vorbit împotriva lui Iahve și împotriva ta. Roagă-te lui Iahve, cerându-I să alunge acești șerpi din zona noastră.” Atunci Moise s-a rugat pentru popor. **8**Iahve i-a zis lui Moise: „Fă un șarpe și suspendă-l în partea de sus a unui par. Oricine este mușcat și va privi spre el, nu va mai muri.” **9**Astfel, Moise a făcut un șarpe din bronz; apoi l-a înălțat pe un par. Oricine era mușcat de vreun șarpe și privea spre șarpele de bronz, trăia. **10**Israelienii au plecat de acolo și și-au stabilit tabăra la Obot. **11**Au plecat din Obot și și-au stabilit tabăra la Ie-Abarim, în deșertul care este în fața Moabului, spre răsăritul soarelui. **12**De acolo au plecat și și-au stabilit tabăra în valea Zered. **13**Au plecat și de acolo; și și-au stabilit tabăra dincolo de (*apa*) Arnon care provine din teritoriul amoriților și curge prin deșert. Arnon este zona-limită între teritoriul moabiților și cel al amoriților. **14**Așa se explică de ce se spune în „Cartea războaielor lui Iahve”: „[...] Vaheb, în Sufa, împreună cu văile lui nisipoase; Arnonul **15**și albiile largi ale văilor lui care continuă până în zona Arului și se termină aproape de teritoriul Moabului.” **16**De acolo au plecat spre Beer. La această fântână, Iahve i-a zis lui Moise: „Adună poporul într-un loc; și Eu îi voi da apă.” **17**Atunci Israel a cântat acest cântec: „Țâșnește, fântână! Cântați despre ea: **18**despre fântâna pe care au săpat-o prinții! Ea a fost făcută de nobilii poporului: aceia care aveau sceptre și toiege!” Apoi poporul a plecat din deșert spre Matana; **19**din Matana au ajuns la Nahaliel, de la Nahaliel la Bamot **20**și de la Bamot în valea din regiunea Moabului. De acolo, de pe vârful muntelui Pisga, se vede tot deșertul. **21**Israel a trimis niște reprezentanți lui Sihon, care era regele amoriților, ca să îi spună: **22**„Lasă-mă să trec prin teritoriul tău! Nu ne vom împrăștia prin câmpii sau prin vii; și nu vom bea apă din fântâni. Ci vom merge doar pe drumul regelui până vom traversa țara ta.” **23**Dar Sihon nu i-a permis Israelului să îi traverseze teritoriul; ci și-a adunat toți oamenii, a venit să lupte împotriva lui Israel în deșert și l-a atacat la Iahaț. **24**Dar Israel l-a învins, tăindu-i oamenii cu sabia. Apoi a devenit proprietarul acelei zone – de la

Arnon la Iaboc – până la teritoriul amoniților. Aceștia își întăriseră zona-limită a teritoriului. ²⁵Israel a luat prin luptă toate orașele amoniților și a locuit în ele – inclusiv în Heșbon și în toate satele care se erau în jurul lui. ²⁶Heșbonul era orașul-reședință al lui Sihon – regele amoniților. El luptase înainte cu fostul rege al moabiților și îi luase acest teritoriu până la Arnon. ²⁷Așa se explică de ce zic poezii: „Veniți la Heșbon! Să fie rezidit! Să fie fortificat orașul lui Sihon! ²⁸Un foc a ieșit din Heșbon; o flacără a venit din orașul lui Sihon. Ea a consumat Arul – care aparținea Moabului – și pe conducătorii înălțimilor Arnonului. ²⁹Vai de tine, Moab! Ești distrus, popor al lui Chemoș! Ți-ai risipit fiii și ți-ai dat fiicele slave lui Sihon – regele amoniților! ³⁰Noi i-am spulberat, am distrus Heșbonul până la Dibon, am devastat totul până la Nofah, al cărui teritoriu ajunge până la Medeba!” ³¹Astfel, Israel a locuit în țara amoniților. ³²După ce Moise a trimis spioni la Iazer, israelienii au cucerit satele din jurul lui și i-au alungat pe amoniții care locuiau acolo. ³³Apoi s-au întors și au mers pe drumul spre Bașan. Og – regele Bașanului – a venit înaintea lor împreună cu toți oamenii lui, ca să se lupte cu israelienii la Edrei. ³⁴Iahve i-a zis lui Moise: „Să nu îți fie frică de el; pentru că Eu l-am făcut să fie la discreția ta cu tot cu poporul și teritoriul pe care îl deține. Să îi faci exact ce i-ai făcut lui Sihon – regele amoniților – care locuia în Heșbon.” ³⁵Astfel, ei au lovit atât pe Og, cât și pe fiii lui împreună cu tot poporul care era cu ei. Israelienii i-au decimat până nu a mai rămas niciun supraviețuitor. Apoi au luat acel teritoriu în proprietatea lor. **22** Israelienii au plecat și și-au instalat tabăra în câmpiile Moabului, dincolo de Iordan, în fața Ierihonului. ²Balac – fiul lui Țipor – a aflat despre tot ce le făcuse Israel amoniților; ³și locuitorii din Moab au fost foarte speriați văzând un popor atât de mare. Astfel, Moab a avut frică de israelieni. ⁴Atunci moabiții le-au zis bătrânilor Midianului: „Această mulțime va înghiți tot ce este în jurul nostru, așa cum mănâncă boul iarba verde de pe câmp.” În acele timpuri, Balac – fiul lui Țipor – era rege al Moabului. ⁵El a trimis niște reprezentanți ai lui ca să îl cheme pe Balaam – fiul lui Beor – care locuia la Petor, lângă râu, în zona unde se născuse. Balac i-a zis: „Există un popor care a ieșit din Egipt. El a acoperit suprafața pământului și s-a stabilit înaintea mea. ⁶Acum, te rog să vii și să blestemi acest popor; pentru că are o forță superioară mie. Poate în acest mod îi voi putea învinge și îi voi alunga din țară. Te chem știind că ce binecuvântezi tu, va fi binecuvântat; și ce blestemi tu, devine blestemat.” ⁷Bătrânii Moabului și ai Midianului au plecat luând cu ei daruri pentru ghicitor. Când au ajuns la Balaam, i-au spus cuvintele lui Balac. ⁸Balaam le-a spus: „Rămâneți aici în această noapte; și răspunsul meu va fi în acord cu ce îmi va spune Iahve.” Conducătorii moabiți au rămas astfel (*să doarmă în acea noapte*) la Balaam. ⁹Dumnezeu a venit la Balaam și i-a zis: „Cine sunt acești oameni care au venit la tine?” ¹⁰Balaam i-a răspuns lui Dumnezeu: „Balac – fiul lui Țipor – i-a trimis să îmi spună: ¹¹«Un popor a ieșit din Egipt și a acoperit suprafața pământului. Vino acum și blestemă-l. Poate atunci îi voi putea învinge și îi voi alunga din această zonă!»” ¹²Dumnezeu i-a zis lui Balaam: „Să nu mergi cu ei

și să nu blestemi acest popor; pentru că el este binecuvântat!” **13**Balaam s-a sculat dimineța și le-a zis conducătorilor lui Balac: „Duceți-vă în țara voastră; pentru că Iahve nu îmi permite să vin cu voi!” **14**Conducătorii moabiților s-au ridicat, s-au întors la Balac și i-au spus: „Balaam a refuzat să vină cu noi.” **15**Atunci Balac a trimis alți conducători, mai mulți și cu un renume mai mare decât al primilor reprezentanți ai lui. **16**Aceștia au mers la Balaam și i-au spus: „Balac, fiul lui Țipor, îți vorbește astfel: «Nu lăsa pe nimeni să te oprească să vii la mine; **17**pentru că te voi umple de glorie și voi face tot ce îmi vei spune. Te rog să vii și să blestemi acest popor, acționând astfel în favoarea mea!»” **18**Balaam le-a răspuns slujitorilor lui Balac: „Chiar dacă Balac mi-ar da palatul lui plin cu argint și cu aur, tot nu aș putea să fac niciun lucru – oricât ar fi de mic sau de mare – contra poruncii Dumnezeului meu care se numește Iahve. **19**Totuși, vă rog să rămâneți și voi aici în această noapte; și voi afla ce îmi va mai spune Iahve.” **20**În acea noapte, Iahve a venit la Balaam și i-a zis: „Dacă acești oameni au venit să te cheme ca să mergi cu ei, scoală-te și du-te; dar să faci doar ce îți voi porunci Eu!” **21**Dimineța, Balaam s-a sculat, a pus șaua pe măgărița lui și a plecat cu acei conducători ai moabiților. **22**Dar mânia lui Dumnezeu s-a declanșat (*împotriva lui*) pentru că plecase; și Îngerul lui Iahve S-a oprit în drumul pe care mergea, ca să i se opună. Balaam era călare pe măgărița lui. Împreună cu el erau și doi dintre slujitorii lui. **23**Măgărița a văzut Îngerul lui Iahve stând în mijlocul drumului cu sabia în mână. Atunci ea a deviat de pe acel drum și a mers pe câmp. Balaam a început să își bată măgărița ca să o poată aduce din nou pe drum. **24**Atunci Îngerul lui Iahve S-a oprit (*în fața lor*) pe un drum îngust care trecea printre două vii unde erau ziduri atât pe o parte cât și pe cealaltă. **25**Atunci când măgărița L-a văzut pe Îngerul lui Iahve, s-a împins lângă perete, strângând astfel piciorul lui Balaam. Atunci el a bătut-o din nou. **26**Îngerul lui Iahve s-a mutat într-un loc strâmt, unde era imposibil să te întorci la dreapta sau la stânga. **27**Când măgărița L-a văzut (*din nou*) pe Îngerul lui Iahve, s-a culcat pe pământ sub Balaam. Atunci Balaam a fost foarte supărat; și a început să o bată cu un băț. **28**Dar Iahve a făcut ca măgărița să își deschidă gura. Atunci ea i-a zis lui Balaam: „M-ai bătut de trei ori până acum! Ce ți-am făcut ca să te comporti așa cu mine?” **29**Balaam i-a răspuns măgăriței: „M-ai ridiculizat, m-ai sfidat și m-ai ofensat! Dacă aș avea o sabie în mână, te-aș omorî chiar acum!” **30**Măgărița i-a răspuns: „Nu sunt eu măgărița ta pe care ai călărit de când erai tânăr până astăzi? Am eu obiceiul să îți fac așa?” El i-a răspuns: „Nu”. **31**Atunci Dumnezeu i-a deschis ochii lui Balaam; și el L-a văzut pe Îngerul lui Iahve stând în mijlocul drumului cu sabia scoasă. El s-a închinat, aplecându-se cu fața spre pământ. **32**Îngerul lui Iahve l-a întrebat: „De ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Eu am venit ca să Mă opun intențiilor tale, constatând că ești nehibzuit în decizia pe care ai luat-o!” **33**Măgărița M-a văzut și a deviat de trei ori de la drumul ei, ca să Mă evite. Dacă ea nu ar fi procedat așa, cu certitudine că te-aș fi omorât, dar pe ea aș fi lăsat-o să trăiască!” **34**Balaam I-a răspuns Îngerului lui Iahve: „Am păcătuit; pentru că

nu am știut că stăteai în mijlocul drumului opunându-te intențiilor mele. Dacă Tu consideri că ce fac eu este un lucru rău, mă voi întoarce.” **35**Îngerul lui Iahve i-a zis lui Balaam: „Du-te cu acești oameni; dar să vorbești în prezența lor doar cuvintele pe care ți le voi spune Eu!” Astfel, Balaam a mers mai departe cu acei conducători ai lui Balac. **36**Atunci când Balac a auzit că vine Balaam la el, a ieșit să îl întâmpine în orașul moabit de la limita teritoriului Arnonului, la capătul țării lui. **37**Balac i-a zis lui Balaam: „Oare n-am trimis eu emisari ca să te cheme să vii la mine? De ce nu ai venit (*până acum*)? Oare nu pot eu să te umplu de glorie?” **38**Balaam i-a răspuns: „Vezi că acum am venit; dar oare voi putea să vorbesc ceva (*din proprie inițiativă*)? Trebuie să spun doar cuvântul pe care mi-l va pune Dumnezeu în gură!” **39**Balaam a mers împreună cu Balac; și au intrat în orașul Chiriat-Huțot. **40**Balac a înjunghiat oi și capre; apoi a trimis din ele atât lui Balaam, cât și conducătorilor care erau cu el. **41**A doua zi, Balac l-a luat pe Balaam și l-a urcat pe Bamot-Baal, de unde se putea vedea o parte a poporului (*israelienilor*). **23** Balaam i-a zis lui Balac: „Construiește-mi aici șapte altare și pregătește-mi șapte viței și șapte berbeci.” **2**Balac a făcut așa cum îi spusese Balaam. Balac și Balaam au sacrificat un vițel și un berbec pe fiecare altar. **3**Apoi Balaam i-a zis lui Balac: „Rămâi aici lângă arderea ta integrală, iar eu mă voi depărta puțin. Poate Iahve mă va întâlni (*acolo*); și îți voi putea prezenta și ție cuvântul pe care mi-l va revela.” Astfel, el s-a dus într-un loc mai înalt. **4**Dumnezeu a venit la Balaam. Atunci Balaam a zis: „Am pregătit șapte altare și pe fiecare am sacrificat câte un vițel și un berbec.” **5**Iahve a pus un mesaj în gura lui Balaam, zicându-i: „Întoarce-te la Balac și să îi vorbești astfel: «[...]»”. **6**Balaam s-a întors și l-a găsit pe Balac stând lângă arderea lui integrală împreună cu toți conducătorii Moabului. **7**Atunci Balaam și-a prezentat verbal profeția. El a zis: „Balac m-a adus din Aram. Regele Moabului m-a chemat din munții de la est. El mi-a zis: «Vino și blestemă-l pe Iacov pentru mine! Hai să îl acuzi pe Israel!»” **8**Cum pot eu să îi blestem pe cei pe care nu i-a blestemat Dumnezeu? Cum aș putea să îi acuz pe aceia pe care Dumnezeu nu îi acuză? **9**Privesc și îl văd de pe vârfurile stâncilor și de pe înălțimea dealurilor. Este un popor care locuiește singur. El nu consideră că aparține familiei celorlalte popoare. **10**Cine poate să numere mulțimea lui Iacov și să spună numărul unui sfert din Israel? Îmi doresc ca sufletul meu să beneficieze de moartea celor corecți și să am sfârșitul ca al lor!” **11**Balac i-a zis lui Balaam: „Ce mi-ai făcut? Eu te-am adus ca să îmi blestemi dușmanii; iar acum constat că tu proclami la adresa lor abundență de binecuvântări!” **12**Balaam i-a răspuns: „Nu trebuie oare să pronunț mesajul pe care mi-l spune Iahve ca să îl prezint cu gura mea?” **13**Balac i-a zis: „Te rog să vii cu mine în alt loc, de unde îl poți vedea mai bine; pentru că (*de aici*) nu observi decât o parte din acest popor: nu îl vezi pe tot. Și de acolo să îl blestemi pentru mine.” **14**Astfel, l-a dus în Câmpia Tofim, de unde au mers spre vârful muntelui Pisga. Acolo, Balac a construit (*alte*) șapte altare și a sacrificat pe fiecare un vițel și un berbec. **15**Balaam i-a zis lui Balac: „Rămâi aici lângă arderea ta integrală;

iar eu voi merge să îl întâlnesc pe Dumnezeu puțin mai departe de acest loc.”

16Iahve a venit la Balaam și a făcut gura lui capabilă să pronunțe anumite cuvinte. Apoi i-a zis: „Întoarce-te la Balac și să îi vorbești, prezentându-i acest mesaj.” **17**Întorcându-se, Balaam l-a văzut pe Balac lângă arderea lui integrală, stând acolo împreună cu toți conducătorii Moabului. Balac l-a întrebat: „Ce ți-a spus Iahve?” **18**Atunci el și-a prezentat verbal profetia, zicând: „Ridică-te, Balac; și ascultă! Fii atent la ce îți voi spune, fiul lui Țipor!” **19**(Acest) Dumnezeu nu este un om ca să mintă, niciun fiu de om ca să regrete. Oare vorbește El fără să facă ce a zis? Oare promite fără să își respecte promisiunea? **20**Să știi că am primit poruncă să binecuvânteț. El a binecuvântat; și eu nu pot face nicio schimbare. **21**El nu vede nicio nedreptate în Iacov și nicio un lucru negativ în (*poporul lui*) Israel. Iahve, care este Dumnezeul lui, îi este aliat; și vocea Regelui care strigă cu mare intensitate, este în mijlocul acestui popor. **22**Dumnezeu l-a scos din Egipt. Forța lui este ca a unui bivol sălbatic. **23**Nicio vrajă nu poate avea efect împotriva lui Iacov. Niciun farmec nu funcționează împotriva lui Israel. Se va proclama o revelație despre Iacov, adică despre Israel, spunându-se astfel: «Priviți ce a făcut Dumnezeu!» **24**Acest popor se ridică la fel ca o leoaică; și se înalță ca un leu care nu se odihnește până nu a devorat prada și până nu a băut sângele vietăților sfâșiate.” **25**Balac i-a zis lui Balaam: „Dacă nu îi blestemi, măcar nu îi binecuvânta!” **26**Balaam i-a răspuns: „Nu ți-am spus că voi vorbi doar ce îmi zice Iahve?!” **27**Atunci Balac i-a zis: „Te rog să vii ca să te duc într-un alt loc. Poate Iahve va accepta să îi blestemi pentru mine de acolo.” **28**Balac l-a dus pe Balaam pe vârful muntelui Peor, de unde se vede tot deșertul. **29**Balaam i-a zis lui Balac: „Construiește-mi aici (*alte*) șapte altare; și pregătește-mi șapte viței și șapte berbeci.” **30**Balac a făcut exact cum îi spusese Balaam; și a sacrificat pe fiecare altar un vițel și un berbec. **24** Când Balaam a văzut că Dumnezeu preferă să îl binecuvânteze pe Israel, nu a mai încercat proceduri specifice vrăjitoriei ca în celelalte ocazii, ci și-a întors fața spre deșert. **2**Privind în acea direcție, el a văzut poporul Israel organizat pe clanuri. Atunci Spiritul lui Dumnezeu a venit peste el; **3**și Balaam zis: „Ascultați acum mesajul lui Balaam, fiul lui Beor, cel care are ochii deschiși. **4**Acesta este un mesaj din partea celui care aude ce spune Dumnezeu, care vede o revelație de la Cel Omnipotent și care este aplecat până spre pământ înaintea Lui, având ochii deschiși: **5**«Cât de frumoase sunt corturile tale, Iacov! Locuințele tale, Israel, sunt superbe! **6**Se întind ca niște văi largi, ca niște grădini lângă un râu; sunt ca niște răsaduri de aloe plantate de Iahve și ca niște cedri lângă ape. **7**Va curge apă din gălețile lui; iar sămânța îi va fi udată de ape mari. Regele lui va fi mai faimos decât Agag; și regatul îi va fi ridicat deasupra altora. **8**Dumnezeu l-a scos din Egipt și i-a dat forța unui bivol sălbatic. El va devora națiunile care îl dușmănesc, le va strivi oasele și le va perfora cu săgețile lui. **9**Se ghemuiește; apoi se întinde ca un leu și ca o leoaică. Cine va avea curajul să îl trezească? Să fie binecuvântat acela care te binecuvântează; și să fie blestemat cel care te blestemă!»” **10**Atunci lui Balac i s-a declanșat o mare mânie

împotriva lui Balaam. A bătut din palme și i-a zis lui Balaam: „Eu te-am chemat ca să îmi blestemi dușmanii; dar tu i-ai binecuvântat de trei ori! **11**Acum fugi; du-te acasă! Am zis că te voi umple de glorie; dar constat că Iahve te-a împiedicat să beneficiezi de ea.” **12**Balaam i-a răspuns lui Balac: „Amintește-ți că le-am spus reprezentanților tăi, pe care i-ai trimis la mine: **13**«Chiar dacă Balac mi-ar da palatul lui plin cu argint și aur, eu tot nu aș putea să fac nimic din proprie inițiativă, indiferent că este vorba de ceva bine sau de un lucru rău. Nu voi acționa peste limitele stabilite de porunca lui Iahve, ci voi spune doar ce îmi va zice El.» **14**Acum mă voi întoarce la poporul de care aparțin. Dar mai întâi vino să te informez cu privire la ce va face acest popor poporului tău, în zilele care vor veni.” **15**Atunci el și-a prezentat profeția, zicând: „Acesta este mesajul lui Balaam, fiul lui Beor. El este omul ai cărui ochi sunt deschiși; **16** și mesajul lui este al celui care aude ce spune Dumnezeu. Acest Balaam are cunoașterea Celui Foarte Înalt și beneficiază de o viziune de la Cel Omnipotent, stând aplecat până la pământ înaintea Lui și având ochii deschiși: **17**«Îl văd, dar nu cum este acum; îl privesc, dar nu este aproape! Răsare o stea din Iacov; se ridică un sceptru din Israel. El va sfârâma conducătorii Moabului și capetele tuturor descendenților lui Set. **18**Edom va fi cucerit. Seir, dușmanul lui, va fi invadat și subordonat; dar Israel va crește în forță. **19**Din Iacov va proveni cel care va governa și care îi va distruge pe supraviețuitorii orașului (*Edom*)!»” **20**Apoi Balaam l-a văzut pe Amalec; și a prezentat următoarea profeție despre el: „Amalec a fost primul dintre popoare. Dar sfârșitul lui va fi o distrugere eternă.” **21**Când i-a văzut și pe cheniți, a proclamat următoarea profeție despre ei: „Locuința voastră este sigură și cuibul vostru a fost făcut pe o stâncă. **22**Dar teritoriile voastre, ale cheniților, vor deveni fără locuitori atunci când Asiria vă va lua în captivitate!” **23**Apoi a mai prezentat următoarea profeție: „Vai! Cine va mai trăi când Dumnezeu va pune în aplicare toate aceste planuri? **24**Vor veni niște corăbii de pe malurile Chitimului; ele vor umili Asiria și vor smeri Eberul; dar și el va dispărea pentru totdeauna!” **25**Apoi Balaam s-a ridicat și s-a întors acasă; iar Balac s-a dus la activitățile lui. **25** În timp ce Israel locuia la Șitim, bărbații acestui popor au început să aibă relații sexuale cu femeile moabite. **2** Acestea i-au invitat să participe împreună cu ele la sacrificiile pe care le ofereau zeilor lor. Poporul a mâncat și s-a aplecat până spre pământ înaintea zeilor acestora. **3** Astfel, Israel a agreat închinarea la zeul Baal-Peor. Atunci mânia lui Iahve s-a declanșat ca un foc împotriva lui Israel. **4** El i-a zis lui Moise: „Ia toți conducătorii poporului și spânzură-i înaintea lui Iahve, în lumina soarelui, pentru ca mânia lui Iahve care acționează foarte rapid, să se depărteze de Israel!” **5** Moise le-a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare dintre voi trebuie să omoare pe bărbații subordonați lui. Este vorba despre cei care au manifestat simpatie pentru închinarea la Baal-Peor.” **6** La un moment dat, a venit un bărbat israelian. El a adus înaintea celor din popor o femeie midianită, sub privirea lui Moise și sub privirea întregii adunări a lui Israel care plângea la intrarea cortului Întâlnirii. **7** Atunci când preotul Fineas – fiul lui Elazar care

era fiul lui Aaron – a văzut acest lucru, s-a ridicat din mijlocul adunării. Apoi a luat o lance în mână ⁸și a intrat în cort după acel bărbat israelian. A înfipt lancea prin stomacul celor doi. El a penetrat atât pe bărbatul israelian, cât și pe acea femeie. Astfel a fost oprit dezastrul (*care venea*) împotriva israelienilor. ⁹Dar cei care au murit cu această ocazie, au fost douăzeci și patru de mii de persoane. ¹⁰Iahve i-a zis lui Moise: ¹¹„Preotul Fineas – fiul lui Elazar, care este fiul lui Aaron – a deviat mânia Mea de la israelieni, pentru că a fost plin de pasiune pentru Mine în mijlocul lor. Din această cauză nu i-am distrus de tot pe israelienii cu mânia Mea. ¹²Să îi spui că ratific cu el un legământ de pace. ¹³Acesta va fi valabil atât pentru el, cât și pentru urmașii lui. Este un legământ care prevede dreptul lor permanent la preoție, pentru că a fost plin de pasiune pentru Dumnezeu lui și a făcut achitare pentru israelieni!” ¹⁴Numele bărbatului israelit care a fost omorât împreună cu femeia midianită, era Zimri – fiul lui Salu – conducătorul unei familii din clanul simeoniților. ¹⁵Numele femeii midianite care a fost omorâtă, era Cozbi – fiica lui Țur – un conducător de clan și de familie midianită. ¹⁶Iahve i-a zis lui Moise: ¹⁷„Pe midianiți să îi considerați ca dușmani ai voștri; și să îi distrugeți; ¹⁸pentru că și ei v-au considerat ca pe niște dușmani și v-au înșelat prin viclenia lor, folosindu-se de Peor și de Cozbi – fiica aceluia conducător midianit – femeia care a fost omorâtă în ziua dezastrului cauzat de închinarea înaintea lui Peor.” ²⁶După acest dezastru, Iahve a vorbit atât cu Moise, cât și cu preotul Elazar – fiul lui Aaron – zicându-le: ²„Faceți recensământul întregii adunări a israelienilor, înscriind pe fiecare în cadrul familiei lărgite din care face parte. Să fie înscriși toți aceia din Israel care au vârsta de cel puțin douăzeci de ani și care sunt capabili să meargă la luptă.” ³Moise și preotul Elazar au vorbit poporului în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Ei au zis: ⁴„Faceți recensământul tuturor celor care au vârsta de cel puțin douăzeci de ani, așa cum ne-a poruncit Iahve.” Urmează prezentarea acestor israelieni, proveniți din generația celor care au plecat de pe teritoriul Egiptului. ⁵Între urmașii lui Ruben care fusese născut primul în familia lui Israel, au fost înscriși: Enoh, din care s-a dezvoltat clanul enohiților; Palu, din care provine clanul paluiților; ⁶Hețron, ai cărui urmași formează clanul hețroniților; Carmi, din care a apărut clanul carmiților. ⁷Acestea erau clanurile rubeniților. Au fost numărați patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci de bărbați. ⁸Fiul lui Palu a fost Eliab; ⁹iar fiii lui Eliab erau: Nemuel, Datan și Abiram. Datan și Abiram au fost cei care s-au revoltat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron în mijlocul mulțimii poporului adunat de Corah, atunci când au protestat împotriva lui Iahve. ¹⁰Pământul „și-a deschis gura” și i-a înghițit împreună cu Corah, atunci când focul i-a consumat pe cei care îl urmaseră. Ei au fost două sute cincizeci de bărbați. Cazul lor a fost un exemplu pentru popor. ¹¹Fiii lui Corah nu au murit atunci (*odată cu el*). ¹²Urmașii lui Simeon, (*înscriși*) conform clanurilor lor, erau: Nemuel, din care s-a dezvoltat clanul nemueliților; Iamin și clanul iaminiților proveniți din el; Iachin împreună cu cei care formau clanul iachiniților; ¹³Zerah, din care a

apărut clanul zerahiților; Saul și clanul sauliților. ¹⁴Acestea erau clanurile simeoniților. Ei au fost douăzeci și două de mii două sute de bărbați. ¹⁵Urmașii lui Gad, conform clanurilor lor, erau: Tefon și clanul tefoniților; Haghi, împreună cu cei care formau clanul haghiților; Şuni, din care s-a dezvoltat clanul şuniților; ¹⁶Ozni, și clanul ozniților; Eri și clanul eriiților; ¹⁷Arodi și clanul arodiților; Areli, din care a apărut clanul areliților. ¹⁸Acestea erau clanurile urmașilor lui Gad. Ei au fost patruzeci de mii cinci sute de bărbați. ¹⁹Fiii lui Iuda au fost Er și Onan. Dar atât Er, cât și Onan au murit în Canaan. ²⁰Urmașii lui Iuda, conform clanurilor lor, erau: Şela și clanul şelaniților; Peret și clanul peretiților; Zerah și clanul zerahiților. ²¹Urmașii lui Peret au fost: Heţron și clanul heţroniților; Hamul și clanul hamuliților. ²²Acestea erau clanurile urmașilor lui Iuda. Ei au fost șaptezeci și șase de mii cinci sute de bărbați. ²³Urmașii lui Isahar, conform clanurilor lor, erau: Tola și clanul tolaiților; Puia și clanul puiților; ²⁴Iaşub și clanul iaşubiților; Şimron și clanul şimroniților. ²⁵Acestea erau clanurile urmașilor lui Isahar. Ei au fost șazeci și patru de mii trei sute de bărbați. ²⁶Urmașii lui Zabulon, conform clanurilor lor, erau: Sered și clanul serediților; Elon și clanul eloniților; Iahleel și clanul iahleeliților. ²⁷Acestea erau clanurile urmașilor lui Zabulon. Ei au fost șazeci de mii cinci sute de bărbați. ²⁸Urmașii lui Iosif, conform clanurilor lor erau: Manase și Efraim. ²⁹Urmașii lui Manase au fost: Machir și clanul machiriților – Machir a fost tatăl lui Ghilad –; Ghilad și clanul ghiladiților. ³⁰Urmașii lui Ghilad au fost: Iezer și clanul iezeriților; Helec și clanul heleciților; ³¹Asriel și clanul asrieliților; Şehem și clanul şehemiților; ³²Şemida și clanul şemidaiților; Hefer și clanul heferiților. ³³Teľofhad – fiul lui Hefer – nu a avut fii. El a avut doar fiice, ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. ³⁴Acestea erau clanurile urmașilor lui Manase. Ei au fost cincizeci și două de mii șapte sute de bărbați. ³⁵Urmașii lui Efraim, conform clanurilor lor, au fost: Şutelah și clanul şutelahiților; Becher și clanul becheriților; Tahan și clanul tahaniților. ³⁶Urmașii lui Şutelah au fost: Eran și clanul eraniților. ³⁷Acestea erau clanurile urmașilor lui Efraim. Ei au fost treizeci și două de mii cinci sute de bărbați. Aceștia au fost urmașii lui Iosif, conform clanurilor lor. ³⁸Urmașii lui Benjamin, conform clanurilor lor, erau: Bela și clanul belaiților; Aşbel și clanul aşbelaiților; Ahiram și clanul ahiramiților; ³⁹Şufam și clanul şufamiților; Hufam și clanul hufamiților. ⁴⁰Urmașii lui Bela proveniți din Ard și Naaman au fost: Ard și clanul ardiților; Naaman și clanul naamaniților. ⁴¹Acestea erau clanurile urmașilor lui Benjamin. Ei au fost patruzeci și cinci de mii șase sute de bărbați. ⁴²Urmașii lui Dan, conform clanurilor lor, erau formați din Şuham și clanul şuhamiților. Aceștia au fost urmașii lui Dan, conform clanurilor lor. ⁴³Toți cei din clanurile şuhamiților au fost șazeci și patru de mii patru sute de bărbați. ⁴⁴Urmașii lui Aşer, conform clanurilor lor, erau: Imna și clanul imniților; Işvi și clanul işviților; Beria și clanul beriților. ⁴⁵Dintre urmașii lui Beria, au apărut: Heber și clanul heberiților; Malchiel și clanul malchieliiților. ⁴⁶Numele fiicei lui Aşer era Serah. ⁴⁷Acestea erau clanurile urmașilor lui Aşer. Ei au fost cincizeci și

trei de mii patru sute de bărbați. ⁴⁸Urmașii lui Neftali, conform clanurilor lor, erau: Iahteel și clanul iahteeliților; Guni și clanul guniților; ⁴⁹Iețer și clanul iețeriților; Șilem și clanul șilemiților. ⁵⁰Acestea erau clanurile urmașilor lui Neftali. Ei au fost patruzeci și cinci de mii patru sute de bărbați. ⁵¹Numărul bărbaților lui Israel era (*atunci, cu ocazia recensământului,*) de șase sute una mii șapte sute treizeci. ⁵²Iahve i-a zis lui Moise: ⁵³„Acestora să le fie împărțită țara ca moștenire. Când veți face acest lucru, să luați în considerare numărul celor înscriși cu ocazia recensământului. ⁵⁴Astfel, celor care sunt mai mulți, să le dai ca moștenire un teritoriu mai mare; iar celor care sunt mai puțini, să le dai unul mai mic. Fiecărui clan să i se dea moștenirea raportată la numărul membrilor lui. ⁵⁵Să ai grijă ca țara să fie împărțită prin tragere la sorți. Fiecare dintre ei să moștenească un teritoriu repartizat nominal, conform clanului de care aparține. ⁵⁶Apoi fiecare moștenire să fie împărțită între cei care sunt mulți și cei care sunt puțini, respectându-se rezultatul tragerii la sorți.”

⁵⁷Urmează lista leviților care au fost numărați conform clanurilor lor: Gherșon și clanul gherșoniților; Chehat și clanul chehatiților; Merari și clanul merariților. ⁵⁸Alte clanuri ale lui Levi, au fost: clanul libniților, clanul hebroniților, clanul mahliților, clanul mușiților și clanul corahiților. Chehat a fost tatăl lui Amram. ⁵⁹Soția lui Amram se numea Iochebed – o urmașă a lui Levi care se născuse în Egipt. Ea i-a născut lui Amram pe Aaron, pe Moise și pe sora lor numită Miriam. ⁶⁰Lui Aaron i s-au născut: Nadab și Abihu, Elazar și Itamar. ⁶¹Dar Nadab și Abihu au murit când au venit să ofere foc „străin” înaintea lui Iahve. ⁶²Toți bărbații leviți numărați și care aveau vârsta de cel puțin o lună, erau douăzeci și trei de mii. Ei nu au fost incluși în recensământul israelienilor, pentru că lor nu li s-a dat vreun teritoriu ca moștenire printre israelieni. ⁶³Aceasta a fost prezentarea (*numelor*) celor care fuseseră numărați de Moise și de preotul Elazar. Ei au făcut acest recensământ al israelienilor în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. ⁶⁴Niciunul dintre aceștia nu fuseseră incluși pe listele recensământului israelienilor făcut de Moise și de preotul Aaron în deșertul Sinai. ⁶⁵Pentru că Iahve le spusese acelor israelieni că vor muri în deșert, niciunul dintre ei nu mai rămăsese viu în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și de Iosua, fiul lui Nun. **27** Fetele lui Țelofhad, fiul lui Hefer – fiul lui Ghilad – fiul lui Machir – fiul lui Manase, aparțineau clanurilor lui Manase – fiul lui Iosif. Numele lor erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. ²Ele s-au apropiat de intrarea cortului Întâlnirii și au stat înaintea lui Moise, a preotului Elazar, a conducătorilor și a întregii adunări, zicând: ³„Tatăl nostru a murit în deșert. El nu s-a aliat cu grupul lui Corah, care s-a revoltat împotriva lui Iahve; ci a murit pentru păcatul lui și nu a avut niciun fiu. ⁴De ce să dispară numele tatălui nostru din clanul lui pentru că nu a avut fii? Deci dați-ne și nouă o moștenire între rudele tatălui nostru!” ⁵Moise a adus cazul lor înaintea lui Iahve. ⁶Atunci Iahve i-a răspuns: ⁷„Ce spun fetele lui Țelofhad, este corect! Să le dai și lor un teren ca moștenire între rudele tatălui lor; și să transferi astfel moștenirea tatălui în proprietatea lor. ⁸Iar israelienilor să le spui: «Dacă un

om moare și nu are (*fii*) moștenitori, moștenirea lui să treacă în proprietatea fiicelor pe care le-a avut. ⁹Dacă nu are fete, moștenirea să îi fie dată fraților lui. ¹⁰Dacă nu are nici frați, moștenirea să le fie oferită fraților tatălui lui. ¹¹Dacă nici tatăl lui nu are frați, moștenirea acestuia să fie trecută în proprietatea rudei celei mai apropiate din clanul lui.» Aceasta să fie o practică stabilită prin lege pentru israelieni, conform poruncii lui Iahve dată lui Moise.” ¹²Apoi Iahve i-a zis lui Moise: „Urcă-te pe acest munte – pe Abarim – ca să vezi țara pe care am dat-o israelienilor. ¹³După ce o vei privi, vei fi adăugat la (*cei din*) poporul tău (*care au murit*) exact cum a fost adăugat și fratele tău numit Aaron. ¹⁴Ți se va întâmpla așa pentru că atunci când adunarea a început să se certe, voi v-ați revoltat împotriva poruncii Mele la apele din deșertul Țin; și nu M-ați sfințit în fața ochilor lor.” Acestea au fost apele de la Meriba Cadeș, în deșertul Țin. ¹⁵Moise I-a răspuns lui Iahve: ¹⁶„Îmi doresc ca Iahve – Dumnezeuul spiritelor oricărui corp – să numească un om în funcția de conducător al acestei adunări. ¹⁷El să fie cel care iese și intră înaintea lor. Astfel, îi va da afară și îi va conduce înăuntru; pentru ca adunarea lui Iahve să nu fie ca o turmă fără păstor.” ¹⁸Iahve i-a zis lui Moise: „Ia-l pe Iosua – fiul lui Nun – (*un*) bărbat în care este Spiritul Meu; și să îți pui mâna peste el. ¹⁹Să îl pui să stea înaintea preotului Elazar și a întregii adunări; și astfel să îi dai autoritate în prezența lor. ²⁰Transferă-i din autoritatea pe care o ai, pentru ca toată adunarea israelienilor să îl asculte. ²¹Să stea înaintea preotului Elazar; iar acesta să întrebe, consultând pentru el decizia lui Urim înaintea lui Iahve. Conform poruncii lui Elazar, Iosua împreună cu toți israelienii – adică toată adunarea – trebuie să iasă și să intre. Totul se va face în acord cu porunca lui!” ²²Moise a făcut exact cum a poruncit Iahve. L-a luat pe Iosua și l-a pus înaintea preotului Elazar, în prezența întregii adunări. ²³Apoi și-a pus mâinile peste el și i-a dat autoritate, conform cuvântului oferit lui de Iahve. **28** Apoi Iahve i-a vorbit lui Moise, zicându-i: ²„Poruncește israelienilor, spunându-le: «Aveți grijă să Îmi aduceți mâncarea la timpul stabilit. Mă refer la tot ce este folosit pentru sacrificiile consumate de foc dedicate Mie și care Îmi produc o aromă plăcută.» ³Să le mai spui: «Acesta este sacrificiul consumat de foc pe care trebuie să îl aduceți lui Iahve în fiecare zi: doi miei de un an, fără defect, ca sacrificiu ars integral. Ei să fie aduși continuu. ⁴Să sacrificați un miel dimineța, iar pe celălalt între cele două seri. ⁵Împreună cu ei să ardeți (*pe altar*) un dar de mâncare. Acesta să fie format din a zecea parte dintr-o efă de făină care are cea mai bună calitate, amestecată cu un sfert de hin de ulei de măsline presate. ⁶Acesta este un sacrificiu ars integral în mod continuu, conform regulii care a fost stabilită la muntele Sinai. El produce o aromă plăcută, fiind un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. ⁷Să aduceți și un sacrificiu de băutură, format dintr-un sfert de hin pentru fiecare miel sacrificat. Acest sacrificiu de băutură fermentată să fie adus lui Iahve într-un loc sfânt. ⁸Să sacrificați al doilea miel între cele două seri. Să aduceți împreună cu el un dar de mâncare și un sacrificiu de băutură, la fel ca în cazul celui de dimineță. Acesta este un sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută lui Iahve. ⁹În ziua destinată Sabatului, să

aduceți un sacrificiu format din doi miei de un an, fără defect. Să îi adăugați un dar de mâncare format din două zecimi de efă de făină având cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei, plus un sacrificiu de băutură. ¹⁰Acestea vor fi aduse pentru fiecare zi de Sabat, ca să ardă integral, în afară de arderea integrală continuă și în afară de sacrificiul de băutură adăugat acesteia. ¹¹În prima zi a fiecărei luni, să aduceți ca sacrificiu ars integral lui Iahve doi viței, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. ¹²Împreună cu fiecare vițel, să aduceți un dar de mâncare format din trei zecimi de efă de făină având cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei. Împreună cu berbecul să aduceți un dar de mâncare format din două zecimi de efă de făină care are cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. ¹³Odată cu fiecare miel, să aduceți un dar de mâncare format dintr-o zecime de efă de făină având cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei. Acesta este un sacrificiu ars integral și care produce o aromă plăcută. Va fi un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. ¹⁴Să aduceți și sacrificiile de băutură formate dintr-o jumătate de hin de vin pentru fiecare vițel sacrificat. Veți (*mai*) oferi câte o treime de hin pentru berbec și un sfert de hin pentru fiecare miel. Aceasta este arderea integrală lunară. Ea trebuie adusă în fiecare lună a anului. ¹⁵În afară de arderea integrală continuă și de sacrificiul de băutură, să mai aduceți lui Iahve un țap ca sacrificiu pentru păcat. ¹⁶În a paisprezecea zi a primei luni, va fi Paștele lui Iahve; ¹⁷iar în a cincisprezecea zi a acestei luni, va fi o sărbătoare. Timp de șapte zile, să mâncați turte. ¹⁸În prima zi să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nicio muncă specifică celorlalte zile. ¹⁹Să aduceți lui Iahve ca sacrificiu ars și consumat integral de foc: doi viței, un berbec și șapte miei de un an – toți, fără defect. ²⁰Darul de mâncare adus să fie format din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Să oferiți astfel trei zecimi de efă (*din această făină*) împreună cu fiecare vițel, două zecimi pentru berbec ²¹și o zecime împreună cu fiecare dintre cei șapte miei. ²²Să mai aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat. El să facă achitare pentru voi. ²³Să vă prezentați cu toate acestea în afară de arderea integrală de dimineață, care este adusă continuu ca sacrificiu ars în totalitate. ²⁴Așa să pregătiți mâncarea zilnic, în timpul celor șapte zile. Ea va fi folosită la sacrificiile consumate de foc. Ele produc o aromă plăcută lui Iahve. Acestea să fie aduse în afară de arderea integrală continuă și în afară de sacrificiul de băutură. ²⁵În a șaptea zi, să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nicio muncă specifică celorlalte zile. ²⁶În ziua primelor cereale, când veți aduce lui Iahve un dar de mâncare din aceste noi produse – în timpul Sărbătorii Săptămânilor – să aveți o adunare sfântă și să nu faceți nicio muncă specifică celorlalte zile. ²⁷Atunci să oferiți un sacrificiu ars integral format din doi viței, un berbec și șapte miei de un an. Acesta va produce o aromă plăcută lui Iahve. ²⁸Darul de mâncare adus să fie format din făină de cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei. Veți oferi trei zecimi de efă împreună cu fiecare vițel, două zecimi pentru fiecare berbec ²⁹și o zecime pentru fiecare dintre cei șapte miei. ³⁰Să mai aduceți un țap, cu care să se facă achitare pentru voi.

31 Acestea trebuie să fie aduse în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiile de băutură. Ele să fie fără defect.

29 În prima zi din a șaptea lună, să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nicio muncă specifică celorlalte zile. Aceasta este ziua când veți suna din goarne. **2** Să aduceți un sacrificiu ars integral. El va produce o aromă plăcută lui Iahve. Acest sacrificiu va fi format dintr-un vițel, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. **3** Darul de mâncare să fie din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Veți oferi trei zecimi de efă pentru vițel, două zecimi pentru berbec **4** și o zecime pentru fiecare dintre cei șapte miei. **5** Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat. Cu el să se facă achitare pentru voi. **6** Toate acestea să fie aduse în afară de arderea integrală lunară oferită cu darul ei de mâncare, plus arderea integrală continuă împreună cu darul ei de mâncare și sacrificiile lor de băutură care au fost precizate. Acesta este un sacrificiu consumat de foc pentru Iahve. El (*Îi*) produce o aromă plăcută. **7** În a zecea zi din a șaptea lună, să aveți o adunare sfântă. Atunci să vă smeriți sufletele și să nu lucrați nimic. **8** Să aduceți ca sacrificiu ars integral și care va produce o aromă plăcută lui Iahve, următoarele animale: un vițel, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. **9** Darul de mâncare să fie adus din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Din aceasta să puneți trei zecimi de efă pentru vițel, două zecimi pentru berbec **10** și câte o zecime pentru fiecare dintre cei șapte miei. **11** Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de: sacrificiul de achitare pentru păcat, arderea integrală continuă, darul de mâncare și sacrificiile de băutură. **12** În a cincisprezecea zi din a șaptea lună, să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nicio muncă specifică celorlalte zile. Astfel să aveți o sărbătoare în cinstea lui Iahve. Ea să dureze șapte zile. **13** Să aduceți ca ardere integrală un sacrificiu consumat de foc. El va produce o aromă plăcută lui Iahve; și va fi format din treisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. **14** Darul de mâncare (*adăugat acestui sacrificiu*) să fie adus din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Să oferiți trei zecimi de efă pentru fiecare dintre cei treisprezece viței, două zecimi pentru fiecare dintre cei doi berbeci **15** și o zecime pentru fiecare dintre cei paisprezece miei. **16** Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat. Acesta să fie oferit în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. **17** A doua zi să aduceți doisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. **18** Împreună cu vițeeii, berbecii și mieii, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. **19** Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiile de băutură. **20** În a treia zi să aduceți unsprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. **21** Împreună cu vițeeii, berbecii și mieii, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. **22** Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu

darul de mâncare și sacrificiul de băutură. **23**În a patra zi să aduceți zece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. **24**Împreună cu viței, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. **25**Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. **26**În a cincea zi să aduceți nouă viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. **27**Împreună cu viței, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. **28**Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. **29**În a șasea zi să aduceți opt viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. **30**Împreună cu viței, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. **31**Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiile de băutură. **32**În a șaptea zi să aduceți șapte viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. **33**Împreună cu viței, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. **34**Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. **35**În a opta zi să aveți o adunare. Atunci să nu faceți nicio muncă specifică celorlalte zile. **36**Să aduceți ca ardere integrală un sacrificiu consumat de foc. El va produce o aromă plăcută lui Iahve. Acesta să fie format dintr-un vițel, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. **37**Împreună cu vițelul, berbecul și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. **38**Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. **39**Acestea sunt sacrificiile pe care trebuie să le aduceți lui Iahve la sărbătorile stabilite, în afară de cele oferite pentru respectarea unui jurământ și de acelea aduse ca daruri benevole: arderi integrale, daruri de mâncare, sacrificii de băutură și sacrificii de pace.» **40**Moise le-a spus israelienilor tot ce i-a poruncit Iahve. **30** Moise a zis conducătorilor clanurilor lui Israel: „Ascultați ce poruncește Iahve: **2**«Când un om face o promisiune lui Iahve sau un jurământ, legându-se printr-o obligație, să nu își încalce cuvântul, ci să respecte tot ce a promis. **3**Este posibil ca o femeie tânără, care încă mai locuiește în casa tatălui ei, să facă o promisiune lui Iahve, legându-se astfel printr-o obligație. **4**Dacă tatăl ei află de promisiunea și de obligația pe care aceasta și-a făcut-o și nu îi spune nimic, atunci toate promisiunile și obligațiile prin care ea s-a legat, vor rămâne valabile. **5**Dar dacă tatăl ei îi interzice să respecte ce a promis în ziua când află despre acest fapt, atunci niciuna dintre promisiunile sau obligațiile prin care ea s-a legat, nu mai sunt valabile. Iahve o va ierta, pentru că tatăl ei i-a interzis respectarea acelor promisiuni. **6**Este posibil și ca ea să se mărite după ce a făcut promisiunea;

sau poate că s-a legat printr-o obligație pe care și-a făcut-o promițând ceva cu gura ei. ⁷Dacă soțul ei află despre acestea și nu îi spune nimic, atunci promisiunile și obligațiile prin care ea s-a legat, vor rămâne valabile (*și o vor obliga la respectarea lor*). ⁸Dar dacă imediat după ce aude despre promisiunea ei, soțul ei îi interzice să facă așa cum a promis, el desființează promisiunea pe care ea a făcut-o sau obligația prin care soția lui s-a legat cu gura; iar Iahve o va ierta. ⁹Orice promisiune sau obligație făcută de o femeie văduvă sau divorțată, o va face datoare în ce privește respectarea ei. ¹⁰Este posibil ca o femeie care locuiește cu soțul ei, să facă promisiuni sau jurăminte, legându-se astfel printr-o obligație. ¹¹Dacă soțul ei află de acest lucru dar nu îi spune nimic și nu îi interzice (*respectarea promisiunilor*), atunci toate promisiunile pe care le-a făcut ea, vor rămâne valabile; și toate obligațiile prin care s-a legat, vor fi respectate. ¹²Dar dacă soțul ei le desființează valabilitatea în ziua când aude despre ele, atunci niciuna dintre promisiunile sau obligațiile prin care s-a legat cu gura ei, nu va mai fi valabilă. ¹³Soțul ei poate confirma sau desființa orice promisiune sau orice obligație prin care ea se leagă pentru ca să își smerească sufletul. ¹⁴Când soțul ei nu îi spune nimic despre acestea mai multe zile după ce a aflat, atunci el confirmă valabilitatea promisiunilor și obligațiilor ei. El spune astfel că este de acord cu promisiunile soției lui, pentru că nu i-a zis nimic în ziua când a auzit despre ele. ¹⁵Dacă totuși le va contesta valabilitatea mai târziu, atunci vina ei (*pentru nerespectarea promisiunilor*) i se va transfera lui.»” ¹⁶Acestea sunt poruncile pe care Iahve i le-a dat lui Moise cu privire la relațiile dintre un soț și soția lui și dintre un tată și fiica lui care, în perioada tinereții ei, încă mai locuiește în casa acestuia.

31 Iahve i-a zis lui Moise: ²„Răzbună-i pe israelieni împotriva midianiților; apoi vei fi adăugat la (*aceia din*) poporul tău (*care au murit*).” ³Moise a spus poporului: „Înarmați câțiva bărbați dintre voi. Aceștia să meargă să lupte împotriva lui Midian; și astfel să aducă răzbunarea lui Iahve împotriva lui. ⁴Trimiteti la război câte o mie de bărbați din fiecare familie lărgită a clanurilor lui Israel.” ⁵Astfel, dintre miile lui Israel, au fost pregătiți douăsprezece mii de bărbați. Erau câte o mie din fiecare clan. ⁶Moise i-a trimis la luptă pe acești o mie de bărbați din fiecare clan, împreună cu preotul Fineas – fiul lui Elazar – care a luat cu el uneltele sfinte și goarnele de luptă. ⁷Aceștia s-au luptat împotriva Midianului, așa cum îi poruncise Iahve lui Moise; și au omorât pe toți bărbații (*midianiți*). ⁸Împreună cu cei care au fost omorâți, erau și cei cinci regi ai Midianului: Evi, Rechem, Țur, Hur și Reba. Israelienii au omorât cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor. ⁹Ei au luat ca pradă de război pe femeile midianite și pe copiii lor, împreună cu vitele, turmele și toate celelalte bunuri ale acestora. ¹⁰Apoi au incendiat toate orașele în care au locuit midianiții. La fel au făcut și cu fortărețele lor. ¹¹Au luat toată prada și tot ce au jefuit – atât oameni, cât și animale. ¹²Apoi au adus prizonierii și prada. Ei le-au prezentat lui Moise, preotului Elazar și adunării israelienilor în apropiere de tabăra care se instalase în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. ¹³Moise, preotul Elazar și toți conducătorii adunării s-au dus

să îi întâlnească în exteriorul taberei. **14**Moise s-a mâniat pe conducătorii armatei, adică pe aceia care se întorseseră de la război și care comandaseră câte o mie și câte o sută de israelieni. El i-a întrebat: **15**„Cum? Ați lăsat să trăiască femeile?! **16**Ele sunt acelea care au acceptat propunerea lui Balaam, provocând pe israelieni să păcătuiască împotriva lui Iahve, cu ocazia închinării (*poporului*) la Peor! Atunci poporul lui Iahve a fost lovit de o catastrofă! **17**Acum, (*trebuie să*) omorâți toți băieții și toate femeile care au cunoscut relația sexuală cu un bărbat; **18**iar pe fetele care nu s-au culcat niciodată cu un bărbat, puteți să le păstrați pentru voi. **19**Toți aceia dintre voi care ați omorât pe cineva sau care v-ați atins de vreun cadavru, trebuie să rămâneți în exteriorul taberei șapte zile. A treia și a șaptea zi trebuie să vă curățați: atât voi, cât și prizonierii voștri. **20**Să curățați orice haină și orice lucru făcut din piele, din păr de capră sau din lemn.” **21**Apoi preotul Elazar le-a zis bărbaților care fuseseră la război: „Ascultați ce (*vă*) poruncește legea pe care i-a dat-o Iahve lui Moise: **22**«Să treceți prin foc și apoi prin apa de curățare: aurul, argintul, bronzul, fierul, cositorul, plumbul **23**și orice lucru care poate suporta focul. Așa să procedați pentru curățarea lor. Tot ce nu suportă focul, trebuie curățat cu această apă. **24**A șaptea zi să vă spălați hainele; și astfel veți fi curați. Apoi vi se va permite să vă întoarceți în tabără.»” **25**Iahve i-a zis lui Moise: **26**„Tu, preotul Elazar și toți conducătorii familiilor din adunare, să numărați toți oamenii și toate animalele care au fost luate ca pradă. **27**Împărțiți prada între cei care au participat la luptă și restul adunării. **28**Bărbații care au luptat în acest război, trebuie să aducă lui Iahve obligatoriu câte unul din cinci sute – atât dintre boi, măgari, oi sau țapi, cât și dintre oameni. **29**Ce se va aduna astfel din jumătatea care le revine lor, să dai preotului Elazar, ca parte pentru Iahve. **30**Din cealaltă jumătate care revine poporului, să alegi câte unul din fiecare cincizeci: dintre oameni, dintre boi, dintre măgari, dintre oi, dintre țapi sau orice alt animal. Pe acestea să le dai leviților care sunt responsabili de Tabernacolul lui Iahve.” **31**Moise și preotul Elazar au făcut exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. **32**Prada rămasă din tot ce au acaparat cei care luptaseră, era de șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi, **33**șaptezeci și două de mii de boi, **34**șaizeci și una de mii de măgari **35**și treizeci și două de mii de femei care nu s-au culcat niciodată cu un bărbat. **36**Jumătatea care forma partea celor care luptaseră în război, era: trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi, **37**dintre care șase sute șaptezeci și cinci erau obligația lor pentru Iahve; **38**treizeci și șase de mii de boi, dintre care șaptezeci și doi erau obligația lor pentru Iahve; **39**treizeci de mii cinci sute de măgari, dintre care șaisprezece și unu erau obligația lor pentru Iahve; **40**șaisprezece mii de oameni, dintre care treizeci și doi erau obligația lor pentru Iahve. **41**Moise a dat toate acestea preotului Elazar. Ele fuseseră aduse ca parte obligatorie pentru Iahve, exact cum îi poruncise El lui Moise. **42**Apoi Moise a separat jumătatea care forma partea israelienilor de cea care era a luptătorilor. **43**Jumătatea adunării era de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi, **44**treizeci și șase de mii de boi, **45**treizeci de mii cinci sute de măgari

46și șaisprezece mii de oameni. 47Din jumătatea israelienilor, Moise a ales câte unul din fiecare cincizeci: atât dintre oameni, cât și dintre animale – exact cum i-a poruncit Iahve; și apoi a dat totul leviților care erau responsabili de Tabernacolul lui Iahve. 48Atunci, comandanții armatei – aceia care erau conducători pentru o mie și pentru o sută de soldați – s-au dus la Moise 49și i-au zis: „Slujitorii tăi au numărat luptătorii care au fost sub comanda noastră; și nu lipsește niciunul. 50Noi aducem lui Iahve ca sacrificiu toate obiectele de aur pe care le-am găsit: lăntișoare, brățări, inele, cercei și coliere. Dorim astfel să facem achitare pentru sufletele noastre înaintea lui Iahve.” 51Moise și preotul Elazar au primit de la ei toate aceste obiecte lucrate în aur. 52Tot aurul pe care conducătorii miilor și sutelor de soldați l-au adus lui Iahve, avea greutatea de șaisprezece mii șapte sute cincizeci de șecheli. 53Fiecare luptător și-a păstrat prada (*pe care o luase*) pentru el. 54Moise și preotul Elazar au fost de acord să primească aurul adus de conducătorii miilor și ai sutelor de soldați. Ei l-au adus în cortul Întâlnirii, ca o amintire pentru israelieni înaintea lui Iahve. 32 Rubeniții și gadiții, care aveau foarte multe turme, au văzut că teritoriile Iazerului și ale Ghiladului erau locuri bune pentru vite. 2Atunci au venit la Moise, la preotul Elazar și la conducătorii adunării; și le-au zis: 3„Atarot, Dibon, Iazer, Nimra, Heșbon, Eleale, Sebam, Nebo și Beon 4 – aceste teritorii pe care Iahve le-a lovit înainte ca poporul Israel să ajungă acolo – sunt terenuri bune pentru vite; iar sclavii tăi au vite.” 5Ei au adăugat: „Dacă ești de acord, îți propunem să dai aceste zone în proprietatea sclavilor tăi; și astfel să nu ne treci (*teritoriile*) dincolo de Iordan.” 6Moise le-a răspuns gadiților și rubeniților: „Frații voștri se pregătesc de război; iar voi vreți să rămâneți aici? 7De ce vreți să le descurajați intențiile israelienilor ca să nu mai meargă în țara pe care le-a dat-o Iahve? 8Așa au făcut și părinții voștri pe care i-am trimis din Cadeș-Barnea să spioneze zona. 9După ce au mers în valea Eșcol și au văzut țara, au descurajat poporul ca să nu mai meargă în teritoriul pe care li l-a dat Iahve. 10El s-a mâniat în acea zi; și a jurat, zicând: 11«Pentru că nu M-au urmat din toată inima lor, niciun bărbat care are mai mult de douăzeci de ani dintre cei ieșiți din Egipt, nu va vedea țara pe care am promis-o prin jurământ lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. 12Vor fi doar două excepții: Caleb – fiul chenizitului Iefune și Iosua – fiul lui Nun. Doar ei M-au urmat cu toată inima lor!» 13Atunci s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva lui Israel; și i-a făcut să rățăcească în deșert patruzeci de ani, până când a murit toată generația celor care făcuseră lucruri rele înaintea Lui. 14Constat că acum și voi – copiii acelor păcătoși – veniți să luați locul părinților voștri, ca să provocați și mai mult mânia lui Iahve împotriva lui Israel! 15Dacă vă întoarceți de la Iahve, El va abandona din nou pe poporul Lui în deșert; iar voi veți fi cauza distrugerii israelienilor!” 16Atunci ei s-au apropiat de Moise și i-au zis: „Vom face aici zone înconjurată de garduri pentru turmele noastre și orașe pentru copiii noștri. 17Apoi ne vom înarma și vom merge înaintea israelienilor până vom duce pe fiecare (*dintre celelalte triburi*) la locul lui. În acest timp, copiii noștri vor locui în orașe fortificate, ca să fie protejați de locuitorii țării. 18Nu

ne vom întoarce la familiile noastre înainte ca fiecare israelian să fi ajuns proprietarul moștenirii lui.¹⁹Nu vom mai avea nicio proprietate împreună cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe de el; pentru că moștenirea noastră va fi la estul Iordanului.”²⁰Atunci Moise le-a răspuns: „Accept să acționați așa cum ați spus. Deci vă veți înarma ca să luptați înaintea lui Iahve.”²¹Veți trece cu toți cei înarmați dincolo de Iordan, înaintea lui Iahve, până când El Își va alunga toți dușmanii din aceste teritorii.”²²Dacă vă veți întoarce numai după ce țara va fi subordonată lui Iahve, atunci veți fi fără vină înaintea Lui și înaintea lui Israel; iar acest teritoriu va fi proprietatea voastră înaintea lui Iahve.”²³Dar dacă nu veți proceda așa, veți păcătui înaintea lui Iahve; și vă asigur că în niciun caz nu veți putea evita consecințele păcatului vostru!²⁴Construiți orașe pentru copiii voștri și faceți garduri pentru zonele în care vor sta turmele voastre; dar respectați ce ați promis cu gura voastră!”²⁵Gadiții și rubeniții i-au zis lui Moise: „Noi, sclavii tăi, vom face exact cum poruncește stăpânul nostru.”²⁶Copiii și soțiile noastre, turmele și vitele noastre vor rămâne aici în zonele fortificate ale Ghiladului.”²⁷Dar toți sclavii tăi care sunt pregătiți pentru război, vor trece dincolo (*de Iordan*) ca să lupte înaintea lui Iahve – exact cum zice stăpânul nostru!”²⁸Atunci Moise a vorbit despre ei; și a dat porunci atât preotului Elazar și lui Iosua – fiul lui Nun –, cât și conducătorilor familiilor provenite din clanurile israelienilor.”²⁹El le-a zis: „Dacă toți gadiții și rubeniții care sunt pregătiți pentru război, vor trece cu voi Iordanul înaintea lui Iahve și veți subordona țara (*împreună cu ei*), să le dați Ghiladul ca proprietate a lor.”³⁰Dar dacă nu vor trece dincolo (*de Iordan*) înarmați împreună cu voi, atunci să li se dea o proprietate în mijlocul vostru, în teritoriile din Canaan.”³¹Gadiții și rubeniții au răspuns: „Sclavii tăi vor face așa cum a spus Iahve.”³²Vom trece (*Iordanul*) înarmați în teritoriile Canaanului înaintea lui Iahve; iar proprietatea pe care o moștenim, va fi în zona de pe această parte a Iordanului.”³³Atunci Moise a dat pentru gadiți, pentru rubeniți și pentru jumătate din clanul lui Manase – fiul lui Iosif –, atât (*teritoriul unde fusese*) regatul lui Sihon, regele amoritilor, cât și (*pe cel unde fusese*) regatul lui Og, regele Bașanului. Le-a oferit ca proprietate acea zonă cu orașele ei și teritoriile din jurul acestora.”³⁴Gadiții au construit Dibonul, Atarotul, Aroerul,³⁵Atrot-Șofanul, Iazerul, Iogbeha,³⁶Bet-Nimra și Bet-Haranul. Acestea erau orașe fortificate. Au înconjurat cu garduri unele zone din acest teritoriu. În ele era locul special pentru turme.”³⁷Rubeniții au reconstruit Heșbonul, Eleale, Chiriataim,³⁸Nebo și Baal-Meon – nume care au fost ulterior schimbate – și Sibma. Ei au pus alte nume orașelor pe care le-au construit.”³⁹Urmașii lui Machir – fiul lui Manase – s-au dus spre Ghilad, l-au cucerit și i-au alungat pe amoritii care locuiau acolo.”⁴⁰Atunci Moise i-a dat Ghiladul lui Machir, fiul lui Manase; și el a locuit acolo.”⁴¹Iair, urmașul lui Manase, a cucerit și el câteva zone pe care le-a numit Havot-Iair.”⁴²Nobah a cucerit Chenatul și satele din jurul lui; apoi i-a pus numele lui: Nobah.”³³Urmează prezentarea înregistrată a ocaziilor și a locurilor în care israelienii s-au oprit după ce ieșiseră de pe teritoriul Egiptului conduși de Moise și de

Aaron, conform clanurilor lor. ²Așa cum i-a poruncit Iahve, Moise a înregistrat în scris aceste opriri din timpul deplasărilor lor. Urmează această listă a locurilor în care au staționat temporar în timpul călătoriilor lor. ³Israelienii au plecat din Ramses în a cincisprezecea zi a lunii întâi. Aceea era următoarea zi după Paște. Au ieșit curajoși dintre egiptenii care îi priveau ⁴în timp ce își înmormântau primii născuți pe care îi lovise Iahve. Se întâmplase așa pentru că Iahve adusese judecata chiar și împotriva zeilor lor. ⁵Israelienii au plecat din Ramses și și-au stabilit tabăra la Sucot. ⁶Au plecat din Sucot și și-au stabilit tabăra la Etam, care este la marginea deșertului. ⁷Au plecat din Etam, s-au întors la Pi-Hahiroth care este vizavi de Baal-Țefon; și și-au stabilit tabăra în fața localității Migdol. ⁸Au plecat din Pi-Hahiroth, au trecut prin mijlocul mării spre deșert, au călătorit trei zile în deșertul Etam și și-au stabilit tabăra la Mara. ⁹Au plecat din Mara, s-au dus la Elim, unde erau douăsprezece izvoare și șaptezeci de palmieri. Pentru un timp, și-au stabilit tabăra acolo. ¹⁰Au plecat din Elim și și-au stabilit tabăra lângă Marea Roșie. ¹¹Au pleca de la Marea Roșie și și-au stabilit tabăra în deșertul Sin. ¹²Au plecat din deșertul Sin și și-au stabilit tabăra la Dofca. ¹³Au plecat de la Dofca și și-au stabilit tabăra la Aluș. ¹⁴Au plecat din Aluș și și-au stabilit tabăra la Refidim, unde poporul nu a găsit apă de băut. ¹⁵Au plecat din Refidim și și-au stabilit tabăra în deșertul Sinai. ¹⁶Au plecat din deșertul Sinai și și-au stabilit tabăra la Chibrot-Hataava. ¹⁷Au plecat din Chibrot-Hataava și și-au stabilit tabăra la Hațerot. ¹⁸Au plecat din Hațerot și și-au stabilit tabăra la Ritma. ¹⁹Au plecat din Ritma și și-au stabilit tabăra la Rimon-Peret. ²⁰Au plecat din Rimon-Peret și și-au stabilit tabăra la Libna. ²¹Au plecat din Libna și și-au stabilit tabăra la Risa. ²²Au plecat din Risa și și-au stabilit tabăra la Chehelata. ²³Au plecat din Chehelata și și-au stabilit tabăra la muntele Șafer. ²⁴Au plecat din zona muntelui Șafer și și-au stabilit tabăra la Harada. ²⁵Au plecat din Harada și și-au stabilit tabăra la Machelot. ²⁶Au plecat din Machelot și și-au stabilit tabăra la Tahat. ²⁷Au plecat din Tahat și și-au stabilit tabăra la Terah. ²⁸Au plecat din Terah și și-au stabilit tabăra la Mitca. ²⁹Au plecat din Mitca și și-au stabilit tabăra la Hașmona. ³⁰Au plecat din Hașmona și și-au stabilit tabăra la Moserot. ³¹Au plecat din Moserot și și-au stabilit tabăra la Bene-Iaacan. ³²Au plecat din Bene-Iaacan și și-au stabilit tabăra la Hor-Haghidgad. ³³Au plecat din Hor-Haghidgad și și-au stabilit tabăra la Iotbata. ³⁴Au plecat din Iotbata și și-au stabilit tabăra la Abrona. ³⁵Au plecat din Abrona și și-au stabilit tabăra la Ețion-Gheber. ³⁶Au plecat din Ețion-Gheber și și-au stabilit tabăra la Cadeș, în deșertul Țin. ³⁷Au plecat din Cadeș și și-au stabilit tabăra la muntele Hor, lângă marginea teritoriului Edomului. ³⁸Atunci când Iahve i-a poruncit, preotul Aaron s-a urcat pe muntele Hor, unde a murit în prima zi din a cincea lună a anului patruzeci după plecarea israelienilor de pe teritoriul Egiptului. ³⁹Aaron avea vârsta de o sută douăzeci și trei de ani când a murit pe muntele Hor. ⁴⁰Regele canaanit al Aradului, locuia în Neghev, în Canaan. El a auzit vorbindu-se despre venirea israelienilor. ⁴¹Ei au plecat de la muntele Hor și și-au stabilit tabăra la Țalmona. ⁴²Au plecat din Țalmona și și-au

stabilit tabăra la Punon. **43**Au plecat din Punon și și-au stabilit tabăra la Obot. **44**Au plecat din Obot și și-au stabilit tabăra la Iie-Abarim, lângă teritoriul Moabului. **45**Au plecat din Iie-Abarim și și-au stabilit tabăra la Dibon-Gad. **46**Au plecat din Dibon-Gad și și-au stabilit tabăra la Almon-Diblataim. **47**Au plecat din Almon-Diblataim și și-au stabilit tabăra în munții Abarim, vizavi de muntele Nebo. **48**Au plecat din munții Abarim și și-au stabilit tabăra în câmpiile Moabului – lângă Iordan – în fața Ierihonului. **49**Acolo – în câmpiile Moabului – și-au stabilit tabăra paralel cu defileul Iordanului, de la Bet-Ieșimot până la Abel-Șitim. **50**Iahve i-a vorbit lui Moise în câmpiile Moabului – lângă Iordan – în fața Ierihonului; și i-a zis: **51**„Spune-le israelienilor: «Când veți trece dincolo de Iordan, în Canaan, **52**să îi alungați pe toți locuitorii țării pe care îi veți găsi acolo înaintea voastră. Să le distrugeți toate statuile de piatră și toate figurile turnate. Să le distrugeți și toate locurile înalte dedicate închinării la zei. **53**Luați acest teritoriu în proprietatea voastră și stabiliți-vă în el; pentru că Eu v-am dat această țară ca moștenire. **54**Împărțiți-o prin tragere la sorti, conform numărului clanurilor voastre.» Celor care sunt mai mulți, să le dai ca moștenire un teritoriu mai mare; iar celor care sunt mai puțini, să le dai ca moștenire unul mai mic. Moștenirea fiecăruia să fie în locul care se va decide prin tragere la sorti. «Să luați în proprietate țara conform clanurilor strămoșilor voștri. **55**Dar dacă nu îi veți alunga pe locuitorii țării, să știți că aceia pe care îi veți lăsa să rămână, vor fi ca niște spini în ochii voștri și ca niște ghimpți între coaste. Ei se vor comporta ca dușmani ai voștri în țara în care veți locui. **56**Și atunci voi acționa împotriva voastră așa cum Îmi planificasem să procedez cu ei!»” **34** Iahve i-a zis lui Moise: **2**„Dă-le poruncă israelienilor, spunându-le: «Când veți intra în Canaan – în țara care v-a revenit ca moștenire – teritoriul vostru din zona Canaanului, va avea următoarele limite: **3**Partea de sud va fi de la deșertul Țin până la marginea teritoriului Edomului. Astfel, ea va începe de la marginea Mării Sărate, spre Est, **4**va trece pe la sudul Înălțimii Scorpionului și va continua spre Țin până la sudul localității Cadeș-Barnea. Apoi va trece prin Hațar-Adar spre Ațmon, **5**unde se va întoarce până la Râul Egiptului; și se va termina la mare. **6**Frontiera de vest va fi Marea aceea Mare. Aceasta vă va fi zona limită în Vest. **7**Frontiera de nord va fi începând de la Marea aceea Mare, mergând în linie dreaptă până la muntele Hor. **8**Apoi, de la muntele Hor, va ajunge la Lebo-Hamat. Traseul acesteia va continua și va ajunge la Țedad, **9**apoi la Zifron și se va termina la Hațar-Enan. Aceasta să vă fie limita teritoriului în Nord. **10**Limita de est a teritoriului vostru, se va determina în linie dreaptă de la Hațar-Enan la Șefam. **11**Apoi ea va coborî de la Șefam la Ribla, la estul localității Aiin și va continua pe marginea de est a mării Chineret. **12**Apoi, demarcarea teritoriului va coborî paralel cu Iordanul și se va termina la Marea Sărată. Aceasta va fi țara voastră, având limitele teritoriale pe care tocmai vi le-am precizat.»” **13**Moise le-a poruncit israelienilor, zicând: „Aceasta este țara pe care o veți lua în proprietate prin tragere la sorti. Iahve a poruncit ca ea să fie oferită celor nouă clanuri și jumătate; **14**pentru că cei care

formează clanul urmașilor lui Ruben – conform familiilor lor – și cei care aparțin clanului urmașilor lui Gad – conform familiilor lor –, ca și cei care formează jumătatea urmașilor lui Manase, și-au primit deja moștenirea. **15** Aceste două clanuri și jumătate și-au primit teritoriile la estul Iordanului, în fața Ierihonului, spre Est.” **16** Iahve i-a mai zis lui Moise: **17** „Îți spun acum numele bărbaților care trebuie să vă împartă acest teritoriu: preotul Elazar și Iosua, fiul lui Nun. **18** Să numești împreună cu ei câte un bărbat din fiecare clan. Aceștia să îi ajute la împărțirea teritoriului țării. **19** Îți dau și numele acestor bărbați: Caleb – fiul lui Iefune – din clanul lui Iuda; **20** Samuel – fiul lui Amihud – din clanul lui Simeon; **21** Elidad – fiul lui Chislon – din clanul lui Beniamin; **22** Buchi – fiul lui Iogli – conducător din clanul lui Dan; **23** Haniel – fiul lui Efod – conducător din clanul lui Manase, fiul lui Iosif; **24** Chemuel – fiul lui Șiftan – conducător din clanul lui Efraim, fiul lui Iosif; **25** Elițafan – fiul lui Parnac – conducător din clanul lui Zabulon; **26** Paltiel – fiul lui Azan – conducător din clanul lui Isahar; **27** Ahihud – fiul lui Șelomi – conducător din clanul lui Așer; **28** Pedahel – fiul lui Amihud – conducător din clanul lui Neftali.” **29** Aceștia sunt bărbații cărora Iahve le-a poruncit să le împartă israelienilor moștenirea în teritoriile Canaanului. **30** Iahve i-a vorbit lui Moise când era în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. El i-a zis: **1** „Poruncește-le israelienilor ca din moștenirea pe care o vor avea, să dea leviților niște orașe în care să poată locui. Să le mai dea și pășuni în jurul acestor orașe. **2** Orașele să fie ale lor. Să locuiască în ele. Iar pășunile să fie pentru vitele, turmele și celelalte animale care le aparțin. **3** Pășunile repartizate orașelor pe care le veți da leviților, să fie pe o suprafață care începe de la zidul exterior al acestora până la distanța de o mie de coți în jurul lor. **4** Să măsoarați în exteriorul orașului două mii de coți în partea de est, două mii de coți în partea de vest, două mii de coți în partea de nord și două mii de coți în partea de sud. Astfel, orașul va fi la mijloc. Acestea să fie pășunile lor situate în jurul orașelor. **5** Șase dintre orașele pe care le veți da leviților, să fie orașe de refugiu – în care să poată fugi acela care a omorât pe cineva. În afară de acestea, să le mai dați patruzeci și două de orașe. **6** Astfel, numărul tuturor orașelor pe care trebuie să le dați leviților, să fie patruzeci și opt, împreună cu pășunile din jurul acestora. **7** Orașele pe care le veți oferi (*leviților*) din moștenirea israelienilor, să fie date astfel: cei care au multe orașe, să dea mai multe; iar cei care au puține orașe, să dea mai puține. Fiecare clan să dea leviților din orașele lui, raportându-se la moștenirea pe care a primit-o.” **8** Iahve i-a mai zis lui Moise: **9** „Vorbește-le israelienilor și spune-le: «Atunci când veți trece Iordanul în Canaan, **10** să alegeți câteva orașe care să fie locuri de refugiu, unde să poată fugi criminalul care a omorât fără intenție o persoană. **11** Aceste orașe vor fi locuri de refugiu pentru cel care fuge de răzbunător, astfel încât criminalul să nu fie omorât înainte de prezentarea lui în fața adunării pentru a fi judecat. **12** Dintre orașele pe care le veți da, șase să fie orașe de refugiu. **13** Să dați ca orașe de refugiu trei pe (*teritoriul situat în*) această parte a Iordanului și trei în Canaan. **14** Aceste șase orașe să fie locuri de

refugiu pentru israelieni, pentru străini și pentru pelerinii din mijlocul vostru; pentru ca orice criminal care a omorât fără intenție o persoană, să poată fugi acolo. **16**Dacă un om lovește pe cineva cu un obiect făcut din fier și îl omoară, acela este un criminal; iar criminalul trebuie să fie omorât! **17**Dacă cineva are în mână o piatră a cărei lovitură poate cauza moartea și lovește pe cineva pe care îl omoară astfel, acel om este un criminal; iar criminalul trebuie să fie omorât! **18**Dacă cineva are în mână un obiect de lemn care poate cauza moartea și omoară pe cineva lovindu-l cu el, acel om este un criminal; iar criminalul trebuie să fie omorât! **19**Răzbunătorul sângelui (*celui omorât*) trebuie să îl omoare pe criminal. Atunci când îl va întâlni, să îl omoare! **20**Dacă cineva împinge cu ură un om sau dacă îl urmărește și aruncă cu ceva în el cauzându-i moartea **21**sau dacă îl lovește cu pumnul din dușmănie și îl omoară, acela trebuie să fie omorât! El este un criminal. Răzbunătorul sângelui (*celui omorât*) trebuie să îl omoare pe criminal atunci când îl întâlnește! **22**Dar este posibil ca cineva să lovească o persoană fără să vrea, sau să arunce fără intenție cu un obiect în ea. **23**Se mai poate întâmpla ca cineva, fără să îl vadă pe un altul, să arunce în el cu o piatră care îi poate cauza moartea. În aceste cazuri în care celălalt moare deși nu îi fusese dușman și nu intenționa să îl rănească, **24**adunarea trebuie să judece între el și răzbunătorul sângelui (*celui omorât*). Ea trebuie atunci să acționeze respectând următoarele legi. **25**Adunarea trebuie să îl elibereze pe criminal din mâna aceluia care intenționează să răzbune sângele celui omorât; și să îl trimită înapoi în orașul de refugiu în care fugise. El să locuiască acolo până la moartea marelui preot care a fost uns cu ulei sfânt. **26**Dar dacă acel criminal trece dincolo de zidurile orașului de refugiu în care a fugit **27**și răzbunătorul sângelui (*celui omorât*) îl găsește în exteriorul acestuia, atunci el îl poate omorî; și nu va fi vinovat de crimă. **28**Acuzatul trebuie să rămână în orașul de refugiu până la moartea marelui preot. Numai după moartea marelui preot se poate întoarce la proprietatea lui. **29**Acestea vor fi pentru voi regulile pe baza cărora să judecați toate (*situațiile care vor apărea în*) generațiile care vor urma, oriunde veți locui. **30**Dacă cineva a omorât o persoană, criminalul trebuie să fie omorât doar pe baza declarației făcute de mai mulți martori. Nimeni să nu fie omorât doar pe baza declarației unei singure persoane! **31**Să nu acceptați răscumpărare pentru viața unui criminal vinovat de omorârea cuiva. El trebuie să fie omorât! **32**Să nu acceptați răscumpărare pentru cel care a comis o crimă și care a fugit într-un oraș de refugiu. Să nu îi permiteți să se întoarcă și să locuiască în proprietatea lui înainte de moartea marelui preot. **33**Să nu profanați țara în care veți locui. Sângele (*crimelor comise*) profanează țara; și nu se poate face achitare pentru pământul peste care a fost vărsat sânge, decât prin sângele celui care l-a vărsat. **34**Deci să nu profanați țara în care veți locui și în care voi locui și Eu; pentru că Eu – Iahve – locuiesc în mijlocul israelienilor!» **36** Conducătorii familiilor din clanul urmașilor lui Ghilad – fiul lui Machir – care era fiul lui Manase, adică cei care proveneau din clanurile urmașilor lui Iosif, au venit și au vorbit lui Moise și celorlalți

conducători ai familiilor israeliene. ²Ei le-au zis: „Când Iahve i-a poruncit stăpânului nostru să împartă țara israelienilor ca moștenire prin tragere la sorti, El ți-a (*mai*) poruncit să dai fiicelor lui Țelofhad moștenirea fratelui nostru. ³Dar dacă ele se mărită cu bărbați care provin din alte clanuri israeliene, atunci moștenirea lor va fi luată din moștenirea clanurilor noastre și va fi adăugată clanurilor de care aparține bărbatul. Astfel, o parte din moștenirea noastră ne va fi luată. ⁴Și când va veni anul de veselie pentru israelieni, moștenirea lor va fi adăugată clanului în care ele s-au măritat; iar proprietatea (*inițială*) va fi ștearsă astfel din moștenirea clanului strămoșilor noștri.” ⁵Moise a poruncit israelienilor din partea lui Iahve, zicându-le: „Ce spune clanul urmașilor lui Iosif este adevărat. ⁶Vă spun acum ce poruncește Iahve fiicelor lui Țelofhad: «Se pot mărita cu cine doresc, dar numai cu cineva dintr-o familie care aparține clanului strămoșului lor. ⁷Nicio moștenire a israelienilor să nu treacă dintr-un clan în altul; pentru că fiecare israelian trebuie să își păstreze pământul moștenit de la strămoșii lui. ⁸Orice fată care moștenește pământ în oricare dintre clanurile israeliene, trebuie să se căsătorească cu cineva dintr-o familie care aparține clanului strămoșului ei; pentru ca fiecare israelian să păstreze moștenirea strămoșului lui. ⁹Nicio moștenire nu va trece de la un clan la altul; ci fiecare dintre clanurile israeliene trebuie să își păstreze propria moștenire.»” ¹⁰Fetele lui Țelofhad au făcut așa cum prevedea porunca pe care Iahve i-a dat-o lui Moise. ¹¹Aceste fete ale lui Țelofhad – numite Mahla, Tirța, Hogla, Milca și Noa – s-au căsătorit cu veri proveniți dintre rudele tatălui lor. ¹²Ele și-au format astfel propriile lor familii în interiorul clanurilor urmașilor lui Manase, fiul lui Iosif; iar moștenirea lor a rămas în cadrul clanului strămoșului lor. ¹³Acestea sunt poruncile și deciziile pe care Iahve le-a dat pentru israelieni prin Moise, în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

Deuteronom

1 Acestea sunt cuvintele spuse de Moise Israelului. El le-a vorbit (*evreilor*) în deșertul care este la estul Iordanului, în Araba, vizavi de Suf, între Paran și Tofel, Laban, Hațerot și Di-Zahab. **2** Distanța de la Horeb până la Cadeș-Barnea mergând spre muntele Seir, este echivalentă cu un drum de unsprezece zile. **3** În al patruzecilea an, în prima zi din a unsprezecea lună, Moise le-a spus israelienilor ce îi poruncise Iahve să le transmită. **4** El le-a vorbit după ce l-au învins atât pe Sihon – regele amorit – care locuia la Heșbon, cât și pe Og – regele Bașanului – care locuia la Aștarot, în Edrei. **5** Moise a început să explice această Lege după ce trecuse cu poporul pe partea cealaltă a Iordanului, în teritoriile Moabului. Atunci el le-a spus: **6** „Dumnezeul nostru care se numește Iahve, ne-a vorbit la Horeb, zicându-ne: «Ați locuit suficient pe acest munte. **7** Întoarceți-vă și plecați de aici. Deplasați-vă spre regiunea muntoasă a amoriților, mergând spre locuitorii care sunt în jurul acesteia. Ei vor fi găsiți (*de voi*) în zona numită Araba care cuprinde regiunea muntoasă și pe cea deluroasă. Să vă deplasați mergând apoi din Neghev până la malul mării – spre teritoriile numite Canaan și spre Liban, până la Râul Mare, adică până la Eufrat. **8** Remarcați că aceasta este țara pe care v-am oferit-o! Intrați pe aceste teritorii și luați în proprietatea voastră țara pe care o promisese Iahve strămoșilor voștri – lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El le spusese că le-o va da atât lor cât și descendenților lor.» **9** Eu v-am spus atunci: «Nu sunt capabil să vă duc (*acolo*) singur.» **10** Iahve, Acela care este Dumnezeu vostru, v-a înmulțit; și constatăm astăzi că sunteți mulți – ca stelele de pe cer. **11** Iahve – Dumnezeu strămoșilor voștri – să vă înmulțească de o mie de ori și să vă binecuvânteze exact cum a promis! **12** Deci cum puteam eu să port singur greutățile voastre, dificultățile și certurile voastre? **13** Astfel, v-am spus: «Alegeți din triburile voastre bărbați înțelepți și care sunt deja cunoscuți pentru competența lor; iar eu îi voi desemna în funcția de conducători pentru voi!» **14** Atunci voi mi-ați răspuns că porunca pe care v-am dat-o, este un lucru bun. **15** Deci am luat conducători din triburile voastre – bărbați cunoscuți ca înțelepți – și i-am desemnat să vă conducă. Ei au fost conducători peste o mie, peste o sută, peste cincizeci și peste zece oameni. Pe toți aceștia i-am investit să fie lideri între cei care formau triburile voastre. **16** În același timp, le-am dat porunci chiar și judecătorilor voștri, zicându-le: «Să ascultați relatările despre disputele dintre frații voștri; și să judecați conform (*principiilor*) dreptății (*analizând*) cazul fiecăruia în disputa cu fratele lui sau cu cineva care este străin (*între voi*). **17** Să nu judecați favorizând pe unul și nedreptățind pe celălalt; ci să îl ascultați pe cel mic la fel ca pe cel mare. Să nu vă fie frică de oameni; pentru că judecata (*corectă*) este a lui Dumnezeu! Să vă prezentați la mine cu acele cazuri care sunt prea dificile; și să mi le relatați.» **18** Atunci v-am poruncit tot ce trebuia să faceți. **19** Am plecat din Horeb, așa cum ne poruncise Dumnezeu nostru care se numește Iahve. Am călătorit prin tot acel deșert mare și înfricoșător pe care l-ați văzut,

mergând pe drumul care conducea spre regiunea muntoasă a amoriților; și am ajuns la Cadeș-Barnea. ²⁰Atunci eu v-am spus: «Ați ajuns în zona muntoasă a amoriților. Acesta este teritoriul pe care ni-l dă Iahve, Dumnezeul nostru. ²¹Să știți că Iahve – Dumnezeul vostru – v-a pus la dispoziție acest teritoriu. Duceți-vă și luați-l în proprietatea voastră, așa cum v-a poruncit Iahve, Dumnezeul strămoșilor voștri. Să nu vă fie frică; și să nu vă speriați!» ²²Atunci v-ați apropiat de mine și mi-ați zis: «Să trimitem câțiva bărbați înaintea noastră, ca să spioneze țara și să ne aducă un răspuns atât cu privire la drumul pe care trebuie să înaintăm, cât și referitor la orașele în care vom intra.» ²³Și mi s-a părut că ați făcut o bună propunere. Astfel, am luat doisprezece bărbați dintre voi – câte un om din fiecare trib. ²⁴Ei au plecat, au traversat muntele și au ajuns pe partea cealaltă a lui, în valea Eșcol, de unde au început să spioneze țara. ²⁵Au luat cu ei din fructele de pe acel teritoriu și ni le-au adus, revenind cu următorul mesaj: «Țara pe care Iahve – Dumnezeul nostru – ne-o dă, este bună.» ²⁶Dar voi nu ați vrut să mergeți și v-ați opus poruncii Dumnezeului vostru care se numește Iahve. ²⁷Ați protestat în corturile voastre; și ați spus: «Iahve ne-a scos de pe teritoriul Egiptului pentru că ne urăște! El vrea să ne facă să ajungem la discreția amoriților, ca să fim distruși. ²⁸Unde să mergem? Frații noștri ne-au înmuiat inima când ne-au spus: ‘Locuitorii din această zonă sunt mai puternici și mai înalți decât noi. Orașele lor sunt mari și au fortificații până la cer. I-am văzut acolo chiar și pe anachiți!’» ²⁹Dar eu v-am zis să nu vă temeți și să nu vă fie frică de ei, ³⁰pentru că Iahve, Cel care este Dumnezeul vostru, merge înaintea voastră; și veți vedea cum El personal se va lupta pentru voi, exact cum a procedat în Egipt! ³¹Apoi, în deșert ați văzut cum Iahve – Dumnezeul vostru – s-a îngrijit de voi exact ca un părinte care se ocupă de fiul lui, în perioada călătoriei, până când ați ajuns în acest loc. ³²Și totuși, voi nu v-ați încrezut în Dumnezeul vostru care se numește Iahve. ³³El este Cel care mergea înaintea voastră pe drum – într-un stâlp de foc noaptea și într-un nor ziua – ca să vă caute un loc de odihnă și să vă arate drumul pe care (*trebuie*) să mergeți. ³⁴Când Iahve a auzit ce ați zis (*protestând*), El s-a mâniat; și a jurat, zicând: ³⁵«Niciun bărbat din această generație rea nu va vedea acea țară bună pe care le-am promis-o prin jurământ strămoșilor voștri; ³⁶cu excepția lui Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea; și Eu îi voi da atât lui cât și fiilor lui această țară în care merge; pentru că L-a urmat în totalitate pe Iahve.» ³⁷Iahve s-a mâniat și pe mine din cauza voastră; și mi-a zis: «Nici tu nu vei intra în ea; ³⁸dar Iosua – fiul lui Nun – care este slujitorul tău, va ajunge pe teritoriul ei. Încurajează-l; pentru că el îi va oferi Israelului posibilitatea să o ia în proprietate. ³⁹Acum îți spun ce se va întâmpla cu acei copilași ai voștri – despre care ați spus că vor fi o pradă ușoară – și cu fiii voștri care astăzi nu știu să distingă între bine și rău: tocmai ei vor intra în (*această*) țară! Eu le-o voi da; și ei o vor administra ca stăpâni ai ei! ⁴⁰Acum întoarceți-vă și mergeți în deșert pe drumul care conduce spre Marea Roșie!» ⁴¹Dar voi ați început atunci să îmi spuneți: «Am păcătuit împotriva lui Iahve! Vom pleca să luptăm, așa cum ne poruncise

Iahve, Dumnezeul nostru!» Astfel v-ați luat armele; și ați avut curajul să vă urcați pe vârful muntelui. **42** Dar Iahve mi-a poruncit să vă spun: «Să nu vă urcați și să nu vă luptați; pentru că Eu nu sunt în mijlocul vostru. Și astfel, dușmanii voștri vă vor învinge.» **43** V-am vorbit, dar nu m-ați luat în considerare. V-ați opus poruncii lui Iahve. Și v-ați urcat pe munte cu mare încredere. **44** Atunci amoriții care locuiau în acea zonă muntoasă, au venit împotriva voastră, v-au urmărit ca albinele și v-au decimat din Seir până la Horma. **45** Când v-ați întors, ați plâns înaintea lui Iahve; dar El nu v-a ascultat plânsul și nu v-a luat în considerare. **46** Și astfel ați rămas la Cadeș, unde ați stat multe zile. **2** Apoi ne-am întors și am mers prin deșert, pe drumul care conducea spre Marea Roșie, conform poruncii lui Iahve. Am mers multe zile în jurul muntelui Seir. **2** Iahve mi-a zis: **3** «Este suficient cât ați înconjurat acest munte! Întoarceți-vă spre Nord! **4** Poruncește poporului, zicându-le israelienilor: ‘Acum veți traversa teritoriul fraților voștri. Ei sunt urmașii lui Edom, care locuiesc în Seir. Acestora le va fi frică de voi; dar să vă păziți bine de ei. **5** Să nu îi provocați la luptă; pentru că nu vă voi da nimic din teritoriul lor – nici măcar o palmă de pământ. Am dat acest munte numit Seir în proprietatea lui Esau. **6** Să cumpărați hrană de la ei plătind-o cu argint, ca să aveți ce mânca. Să vă cumpărați cu argint chiar și apa de care veți avea nevoie ca să beți; **7** pentru că Dumnezeul vostru care se numește Iahve, a binecuvântat tot ce ați lucrat cu mâinile voastre. El cunoaște călătoria voastră prin acest mare deșert. În timpul acestor patruzeci de ani, Iahve – Cel care este Dumnezeul vostru – a fost cu voi; și nu v-a lipsit nimic din tot ce aveți nevoie.’» **8** Astfel am trecut pe lângă frații noștri – urmașii lui Esau – care locuiau în Seir, la depărtare de drumul care conduce spre Araba. Ne-am depărtat de Elat și de Ețion-Gheber. Apoi ne-am întors și am mers pe drumul care traversează deșertul Moabului. **9** Iahve mi-a zis: «Să nu îi înconjurați pe moabiți și să nu îi provocați la luptă; pentru că nu vă voi da nimic din teritoriul lor. Am dat orașul Ar în proprietatea urmașilor lui Lot.» **10** În trecut, aici locuiau emiții. Ei formaseră un popor care domina printr-o mare forță. El a fost numeros și fusese format din oameni de statură înaltă. Aceia erau asemănători anachiților. **11** Fuseseră considerați refaiți – la fel ca anachiții; dar moabiții îi numeau emiți. **12** Pe teritoriul numit Seir locuiseră și horiții; dar urmașii lui Esau i-au invadat, i-au distrus și au locuit pe teritoriul lor – la fel cum a făcut Israel în țara pe care Iahve i-a dat-o ca proprietate moștenită. **13** «Acum, ridicați-vă și traversați valea largă numită Zared!» Atunci noi am traversat valea Zared. **14** De când am plecat din Cadeș-Barnea și până la traversarea văii Zared, au trecut treizeci și opt de ani. În acest timp, toată generația acelor inițiali luptători, a dispărut din mijlocul taberei, așa cum jurase Iahve. **15** S-a putut verifica faptul că mâna lui Iahve a fost (*activă*) împotriva lor ca să îi distrugă din mijlocul taberei, până au murit toți. **16** După moartea tuturor acestor luptători din mijlocul poporului, **17** Iahve mi-a vorbit, zicându-mi: **18** «Astăzi vei trece pe teritoriul Moabului pe la Ar. **19** Când te vei apropia de amoniți, să nu îi înconjori și să nu îi provoci la luptă; pentru că nu

îți voi da nimic din teritoriul lor. Acesta este dat în proprietatea urmașilor lui Lot.» ²⁰Chiar și acest teritoriu era considerat ca aparținând refaiților; pentru că ei locuiseră acolo în trecut. Amoniții îi numeau zamzumimi. ²¹Ei erau un popor care se impusese cu o mare forță. El era numeros și se formase din oameni de statură înaltă, asemănători anachiților. Iahve i-a distrus ca să vină amoniții în locul lor. Aceștia i-au invadat și au locuit pe teritoriul lor. ²²La fel a făcut El și pentru descendenții lui Esau, care locuiau în Seir, când i-a distrus pe horiți ca să le faciliteze venirea pe teritoriul lor. Astfel, urmașii lui Esau le-au ocupat teritoriul și au locuit acolo până astăzi. ²³În mod semănător s-a întâmplat și cu aviții care locuiau în satele din jurul Gazei. Caftoriții, veniți din Caftor, i-au distrus și au locuit în fostul lor teritoriu. ²⁴«Ridică-te și traversează valea largă numită Arnon; pentru că am decis ca amoritul Sihon – regele Heșbonului – să fie acum la discreția ta împreună cu teritoriul lui. Începe cucerirea acestuia, provocându-l la luptă. ²⁵Începând de azi, voi face ca toate popoarele de sub cer să fie speriate și să se teamă de poporul tău. Când vor auzi vești despre prezența ta în apropierea lor, vor începe să tremure și vor fi foarte panicați!» ²⁶Din deșertul Chedemot am trimis niște reprezentanți lui Sihon, regele Heșbonului. Intenționez să evităm un conflict; și am vrut să îi spun: ²⁷«Lasă-mă să trec prin teritoriul tău! Voi merge numai pe drum și nu voi devia nici la dreapta, nici la stânga. ²⁸Să îmi vinzi pe preț stabilit în argint doar hrană, ca să am ce să mănânc; și apă, ca să am ce să beau. Permite-mi doar să îl traversez mergând pe jos – ²⁹exact cum mi-au permis descendenții lui Esau, care locuiesc în Seir și moabiții care locuiesc în Ar – până când voi traversa Iordanul în țara pe care ne-o dă Dumnezeu nostru care se numește Iahve.» ³⁰Dar Sihon – regele Heșbonului – nu ne-a permis să trecem; pentru că Iahve – Dumnezeu tău – i-a făcut spiritul inflexibil și i-a împietrit inima ca să îl facă să ajungă la discreția ta, așa cum constați astăzi că s-a întâmplat cu el. ³¹Iahve mi-a zis: «Să știi că am început să ți-l dau pe Sihon împreună cu zona pe care o stăpânește. Ia-i acest teritoriu și trece-l în proprietatea ta.» ³²Când Sihon împreună cu toți oamenii lui a venit să lupte împotriva noastră la Iahaț, ³³Iahve – Dumnezeu nostru – l-a făcut să fie învins de noi. Am lovit de moarte atât pe el și pe fiii lui, cât și pe întregul popor care îl susținea. ³⁴Atunci le-am invadat toate orașele și am distrus tot ce era în ele – bărbați, femei și copii – fără să lăsăm să scape nici măcar unul. ³⁵Am luat ca pradă pentru noi numai animalele și bunurile din orașe. ³⁶De la Aroer, care este pe malul văii Arnon și de la orașul care se află în defileu până la Ghilad, nu a existat niciun oraș prea rezistent pentru noi. Iahve – Dumnezeu nostru – ni le-a dat pe toate. ³⁷Dar nu v-ați atins de teritoriul amoniților, de malurile văii Iaboc și de orașele din regiunea muntoasă – așa cum a poruncit Dumnezeu nostru care se numește Iahve. **3** Ne-am întors și ne-am deplasat pe drumul care conduce spre Bașan. Og – regele Bașanului – a venit înaintea noastră împreună cu toți oamenii lui, ca să se lupte cu noi la Edrei. ²Iahve mi-a zis: «Nu te speria de el; pentru că ți l-am dat împreună cu poporul și teritoriul lui. Să procedezi cu el ca și cu Sihon – regele amoritilor – care locuia în Heșbon.»

3El a făcut ca și Og – regele Bașanului – împreună cu tot poporul lui să ajungă la discreția noastră. I-am lovit până când nu a mai rămas nici măcar un supraviețuitor. **4**Am cucerit atunci toate orașele, până când nu a mai rămas niciunul pe care să nu îl fi luat de la ei. Și fuseseră șazeci de orașe construite pe teritoriul Argobului, aparținând regatului lui Og din Bașan. **5**Aceste orașe erau fortificate cu ziduri înalte care aveau porți și zăvoare. Pe lângă acestea, existau și multe sate care nu erau înconjurate de ziduri. **6**Noi le-am distrus total, așa cum procedasem și în cazul lui Sihon – regele Heșbonului – omorând bărbații, femeile și copiii din fiecare localitate. **7**Dar am luat ca pradă pentru noi toate animalele și bunurile care erau în orașe. **8**Astfel, în acea perioadă de timp am cucerit de la cei doi regi amoriți teritoriile care sunt la estul Iordanului, începând cu valea Arnon și până la muntele Hermon. **9**Hermonul a fost numit Sirion de către sidonieni și Senir de către amoriți. **10**Toate orașele podișului – întreg Ghiladul și tot Bașanul, până la Salca și Edrei – fuseseră ale regatului lui Og, în Bașan. **11**Doar Og – regele Bașanului – mai rămăsese din tribul refaiților. Patul lui este unul de fier; și poate fi găsit la Raba – în orașul amoniților. Are o lungime de nouă coți; și o lățime de patru coți – conform (*lungimii*) cotului unui om. **12**Acesta era teritoriul pe care devenisem stăpâni atunci. Le-am dat rubeniților și gadiților teritoriul de la Aroer, care este lângă valea largă a Arnonului, plus jumătate din regiunea muntoasă a Ghiladului împreună cu orașele lui. **13**Ce mai rămăsese din Ghilad și tot Bașanul – fostul regat al lui Og – am dat unei jumătăți a clanului lui Manase. Întreaga regiune a Argobului din Bașan era cunoscută ca teritoriul refaiților. **14**Iair – urmașul lui Manase – a luat în proprietate întreaga regiune a Argobului, până la marginea teritoriului gheșuriților și al maacatiților. El a pus numele fiilor lui acelor zone; și astfel, ele se numesc până astăzi Havot-Iair. **15**Apoi am dat Ghiladul lui Machir. **16**Rubeniților și gadiților le-am dat teritoriul care este situat de la Ghilad până la valea mare a Arnonului, până în zona (*ei*) de mijloc; apoi, acesta se extinde până la valea Iaboc, care este zona limită a teritoriului amoniților. **17**Le-am mai dat Arabav – o câmpie care ajunge până la Iordan din Chineret până la Marea Arabei (*care este Marea Sărată*). Spre est, teritoriul ajunge până la baza muntelui Pisga. **18**În acea vreme, v-am poruncit astfel: «Iahve – Dumnezeuul vostru – v-a făcut stăpânii acestei țări. Toți cei care au forță, să meargă înarmați înaintea fraților lor israelieni. **19**Numai soțiile, copiii și vitele voastre – despre care știu că sunt multe – să rămână în orașele pe care vi le-am dat, **20**până când Iahve le va da odihnă fraților voștri ca vouă și vor deveni stăpâni ai teritoriului pe care El li l-a dat dincolo de Iordan. Apoi, fiecare se va întoarce la proprietatea lui!» **21**Tot atunci i-am spus lui Iosua: «Ai fost martor la tot ce a făcut Iahve – Dumnezeuul vostru – acestor doi regi. La fel va proceda și cu toate celelalte regate împotriva cărora vei merge (*să le invadezi și să le cucerești*). **22**Deci să nu vă temeți de ei; pentru că Dumnezeuul vostru numit Iahve, va lupta personal pentru voi!» **23**Atunci m-am rugat lui Iahve; și I-am zis: **24**«Mă adresez Ție, Doamne, Cel care ești Stăpân! Tu ai început să arăți sclavului Tău

cât ești de mare și forța mâinii Tale. Oare care este acel (*dumne*)zeu – în cer sau pe pământ – care poate să facă ce ai făcut Tu și să aibă o forță asemănătoare cu a Ta? ²⁵Te rog să îmi permiți să trec și să văd acea țară bună care este dincolo de Iordan, acei munți frumoși și Libanul!» ²⁶Dar Iahve s-a mâniat pe mine din cauza voastră; și nu m-a ascultat. El mi-a răspuns: «Destul! Nu-Mi mai vorbi despre acest lucru. ²⁷Urcă-te pe vârful Pisga și privește spre Vest, spre Nord, spre Sud și spre Est. Privește-o cu ochii tăi; pentru că nu vei traversa Iordanul! ²⁸Instruiește-l pe Iosua, încurajează-l și întărește-l; pentru că el va merge înaintea acestui popor și îl va ajuta să devină stăpânul țării pe care tu o vei vedea.» ²⁹Și astfel am rămas în valea care este aproape de Bet-Peor. **4** Acum, ascultă, Israel: vă învăț porunci și decizii pe care trebuie să le respectați, ca să trăiți și să luați în proprietate țara pe care Iahve – Dumnezeuul strămoșilor voștri – v-a dat-o. ²Să nu adăugați nimic la ce vă poruncesc eu; și să nu desființați niciuna dintre acestea. Ci să respectați legile Dumnezeuului vostru numit Iahve – exact cum vi le dau. ³Ați fost martori la ce a făcut Iahve (*poporului*) din cauza lui Baal-Peor. El a distrus din mijlocul vostru pe toți bărbații care l-au urmat pe Baal-Peor; ⁴dar voi, cei care ați rămas lângă Dumnezeuul vostru care se numește Iahve, sunteți astăzi toți vii. ⁵Remarcați că v-am învățat poruncile și deciziile (*divine*) exact cum mi-a poruncit Iahve – Dumnezeuul meu –, pentru ca astfel să le puteți respecta în țara în care veți intra ca proprietari ai ei. ⁶Să le respectați și să le puneți în practica vieții; pentru că aceasta vă va asigura înțelepciunea și discernământul vostru în raport cu celelalte popoare. Ele vor auzi despre toate aceste porunci; și atunci vor zice: «Acest popor este în mod real înțelept!» și «Aceasta este marea națiune care are discernământ!» ⁷Și, de fapt, care popor este atât de avantajat încât să își aibă zeii la fel de receptivi cum Îl avem noi pe Iahve, Dumnezeuul nostru, de fiecare dată când Îl chemăm? ⁸Care este acea națiune atât de mare, încât să fi avut porunci și decizii la fel de corecte ca această lege pe care v-o prezint astăzi? ⁹Te previn: fi totuși vigilent și veghează cu atenție pentru sufletul tău; ca să nu uiți lucrurile pe care le-ai văzut cu ochii tăi. Să nu permiți ca ele să se depărteze de inima ta în vreuna dintre zilele vieții tale. Prezintă aceste lucruri copiilor și nepoților tăi. ¹⁰Amintește-ți de ziua în care ai stat la Horeb în prezența Dumnezeuului tău numit Iahve. Atunci Iahve mi-a zis: «Strânge poporul la Mine, ca să asculte cuvintele Mele; și astfel să învețe atât ei, cât și copiii lor, să se teamă de Mine în toate zilele pe care le vor trăi pe pământ!» ¹¹Voi v-ați apropiat și ați stat la o anumită distanță față de munte. Acel munte ardea cu flăcări care se înălțau până în mijlocul cerului. Ați văzut acolo (*în același timp*) întuneric, nori și negură. ¹²Iahve v-a vorbit din mijlocul focului. Voi ați constatat cu ce sunete au fost pronunțate cuvintele Sale. Nu ați văzut nicio imagine (*a unei ființe*); ci ați auzit doar o voce. ¹³El v-a anunțat legământul Său care constă în Cele Zece Porunci, pe care v-a poruncit să le respectați; și le-a scris pe două table de piatră. ¹⁴În acea vreme, Iahve mi-a poruncit să vă învăț poruncile și deciziile pe care trebuie să le respectați în țara pe care o veți lua ca stăpâni, după ce

veți traversa Iordanul. **15**În ziua când Iahve – Dumnezeuul vostru – v-a vorbit la Horeb din mijlocul focului, nu ați văzut nicio imagine a vreunei ființe. Deci fiți foarte atenți la *(ce faceți cu)* sufletele voastre. **16**Feriți-vă să vă pervertiți și să vă faceți vreo imagine cioplită care reprezintă un idol. Să nu vă faceți nici statuia unui bărbat și nici a unei femei. **17**Să nu vă reprezentați prin statui vreun animal de pe pământ sau vreo pasăre care zboară prin aer; **18**și nici imaginea vreunei ființe create care se deplasează pe pământ ori a vreunui pește care trăiește în apă. **19**Atunci când veți privi spre cer și veți vedea soarele, luna și stelele împreună cu celelalte numeroase corpuri cerești, să nu vă lăsați seduși ca să vă închinați înaintea lor și să le slujiți; pentru că acestea sunt lucruri care au fost distribuite de Iahve – Dumnezeuul vostru – *(ca să fie utile)* tuturor popoarelor care există sub cer. **20**Dar pe voi, Iahve v-a luat și v-a scos din cuptorul de fier – din Egipt – ca să fiți poporul moștenirii Lui, așa cum sunteți astăzi. **21**Iahve s-a mâniat pe mine din cauza voastră; și a jurat că nu voi traversa Iordanul și că nu voi intra în acea bună țară pe care El urmează să v-o ofere ca moștenire. **22**Deci eu voi muri în această zonă; și nu voi traversa Iordanul *(împreună cu voi)*. Dar voi îl veți traversa și veți lua în proprietate acea țară bună. **23**Deci fiți atenți cum vă comportați; și să nu uitați *(să respectați)* legământul lui Iahve – care este Dumnezeuul vostru – pe care l-a ratificat cu voi. Să nu vă faceți vreun idol sau orice alt fel de imagine reprezentativă pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – v-a interzis să le faceți. **24**Vă cer să respectați ce v-am spus, pentru că Dumnezeuul vostru care se numește Iahve – este un foc distrugător și un Dumnezeu gelos! **25**Veți avea copii și nepoți; și veți locui de mult timp în țară. Dacă vă veți perverti *(comportamentul)* și vă veți face vreun idol sau orice altfel de imagine, dacă veți face ce este rău în ochii lui Iahve – Dumnezeuul vostru – ca să îl mâniati, **26**chem astăzi cerul și pământul ca martori împotriva voastră, că veți fi distruși repede din țara pe care o veți lua în proprietate după ce veți traversa Iordanul. Nu veți trăi multe zile, ci veți fi distruși. **27**El vă va dispersa printre popoare; și nu veți rămâne acolo decât un mic număr de oameni între națiunile la care vă va *(con)*duce Iahve. **28**Acolo veți sluji unor zei făcuți de mâna omului – din lemn și din piatră – care nu pot nici să vadă, nici să mănânce, nici să audă și nici să miroasă. **29**Dar dacă de acolo Îl veți căuta pe Dumnezeuul vostru numit Iahve, Îl veți găsi – dacă Îl veți căuta din toată inima voastră și din tot sufletul vostru! **30**Ajunși într-o situație de constrângere, după ce vi se vor fi întâmplat toate aceste lucruri, la sfârșit vă veți întoarce la Iahve – Dumnezeuul vostru – și veți asculta ce vă vorbește El. **31**Se va întâmpla așa pentru că Iahve – Dumnezeuul vostru – este un Dumnezeu care are compasiune. El este Cel care nu vă va abandona; și nu vă va distruge *(total)*. El nu va uita legământul pe care l-a ratificat prin jurământ cu strămoșii voștri. **32**Întrebați despre vremurile foarte vechi care au fost înainte de zilele voastre – începând cu ziua în care Dumnezeu l-a creat pe om pe pământ; și studiați cerul de la un capăt la celălalt. S-a întâmplat vreodată un lucru atât de mare ca acesta, sau s-a auzit vreodată despre așa ceva? **33**A existat vreodată vreun

popor care să fi auzit vocea lui Dumnezeu vorbindu-i din mijlocul focului – așa cum l-ați auzit voi – și apoi să fi trăit în continuare? **34**A existat vreodată vreun (*dumne*)zeu care să ia un popor din mijlocul altui popor prin încercări, prin minuni, prin război, cu mână care acționează în mare forță, cu braț întins și cu o mare teroare – așa cum a făcut cu voi Iahve – Dumnezeul vostru – în Egipt, sub privirile voastre? **35**Ție ți-au fost arătate aceste lucruri ca să știi că Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu și că nu este altul în afară de El. **36**Te-a făcut să auzi vocea Lui (*care venea*) din cer, ca să te învețe. Ți-a arătat marele Lui foc pe pământ; iar tu ai ascultat cuvintele Lui din mijlocul focului. **37**El i-a iubit pe strămoșii tăi; și așa se explică de ce a ales (*să continue să lucreze prin*) descendenții lor. Apoi te-a scos din Egipt prin marea Lui prezență și prin forța de care dispune. **38**A alungat din drumul tău popoare mari și care aveau o forță superioară ție, ca să intri în țara pe care ți-a dat-o ca moștenire, după cum vezi astăzi. **39**Să reții și să iei în serios faptul că Iahve este Dumnezeu sus în cer și jos pe pământ; și că nu este altul în afară de El. **40**Deci respectă poruncile și legile Lui pe care eu ți le dau astăzi, ca să puteți să trăiți bine: atât tu, cât și urmașii tăi; și astfel, să ai multe zile în țara pe care Iahve – Dumnezeul tău – ți-o dă pentru totdeauna!” **41**Atunci Moise a ales trei orașe în partea de est a Iordanului, **42**ca să fie folosite ca loc de refugiu pentru criminalul care l-a omorât fără intenție pe semenul lui și fără să îl fi urât mai înainte. El va putea să se refugieze în unul dintre aceste orașe, ca să își salveze viața. **43**Aceste orașe erau: Bețer, în regiunea de podiș a rubeniților; Ramot, în Ghiladul gadiților; și Golan, în Bașanul manasiților. **44**Aceasta este legea pe care i-a dat-o Moise Israelului. **45**Ea conține declarațiile, poruncile și deciziile pe care Moise le-a dat israelienilor după ce au plecat din Egipt. **46**Ele au fost prezentate (*poporului*) dincolo de Iordan, în vale, vizavi de Bet-Peor, în teritoriul lui Sihon, regele amoriiților. El locuia în Heșbon; și a fost învins de Moise și de Israel după plecarea lor din Egipt. **47**Evreii au luat în proprietate teritoriul acestuia și pe al lui Og – regele Bașanului – cei doi regi amoriiți care au fost în partea de est a Iordanului. **48**Teritoriul lor era situat de la Aroerv – care este pe malul văii Arnon – până la muntele Sirion, numit și Hermon; **49**și includea toată Araba situată în partea de est a Iordanului, până la Marea Arabei, lângă baza muntelui Pisga. **5** Moise a convocat tot Israelul și i-a zis: „Israel, ascultă poruncile și legile pe care vi le prezint astăzi, în auzul vostru. Învățați-le și respectați-le! **2**Dumnezeul nostru care se numește Iahve, a ratificat cu noi un legământ la Horeb. **3**El nu l-a ratificat cu strămoșii noștri, ci cu noi – cu cei care trăim astăzi. **4**Iahve v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului. **5**Atunci, eu am stat între El și voi, ca să vă facilitez cunoașterea Cuvântului Său; pentru că v-a fost frică de foc și nu v-ați urcat pe munte. El a vorbit astfel: **6**«Eu sunt Iahve – Dumnezeul tău – Cel care te-a scos de pe teritoriul Egiptului – din casa în care ai fost sclav. **7**Să nu ai alți (*dumne*)zei în afară de Mine. **8**Să nu îți faci vreun idol reprezentând vreun lucru de sus din cer, de jos de pe pământ sau din apele de sub pământ. **9**Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; pentru că Eu, Iahve – Dumnezeul

tău – sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc copiii pentru păcatul părinților lor până la a treia și la a patra generație a celor care Mă urăsc. ¹⁰În același timp, Îmi arăt bunătatea până la a mia generație a celor care Mă iubesc și care se conformează cerințelor poruncilor Mele. ¹¹Să nu râzi de numele lui Iahve – al Celui care este Dumnezeul tău – pentru că El nu va lăsa nepedepsit pe acela care va ridiculiza numele Lui. ¹²Respectă (*ce prevede*) ziua de Sabat, ca să o sfințești, exact cum ți-a poruncit Dumnezeul tău numit Iahve. ¹³Să lucrezi șase zile; și în timpul lor să îți faci toate activitățile tale. ¹⁴Dar a șaptea zi este Sabatul Dumnezeului tău numit Iahve. Atunci să nu faceți nicio lucrare (*specifică celorlalte zile*): nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sclavul sau sclava ta, nici boul, nici măgarul și niciun alt animal care este al tău; nici măcar străinul care locuiește în orașul tău (*să nu lucreze*) – pentru ca sclavul și sclava ta să se odihnească la fel ca tine. ¹⁵Amintește-ți că și tu ai fost sclav când erai pe teritoriul Egiptului; și Iahve – Dumnezeul tău – te-a scos de acolo acționând cu mâna Lui în mare forță și cu brațul întins. Acesta este motivul pentru care El ți-a poruncit să respecti (*aceste reguli referitoare la*) ziua de Sabat. ¹⁶Respectă-ți tatăl și mama exact cum ți-a poruncit Iahve – Dumnezeul tău – pentru ca să trăiești mult timp și într-un mod satisfăcător în țara pe care ți-o va da Dumnezeul tău care se numește Iahve! ¹⁷Să nu comiți crimă! ¹⁸Să nu comiți adulter! ¹⁹Să nu furi! ²⁰Să nu faci declarații false împotriva semenului tău! ²¹Să nu îți dorești (*să ai*) ca soție pe (*aceea care deja este*) soția semenului tău. Să nu dorești însușirea casei semenului tău, a pământului lui, a sclavului sau a slavei lui, a boului sau a măgarului lui; și nici a vreunui alt lucru care este al acestuia!» ²²Acestea sunt poruncile pe care Iahve le-a spus cu mare intensitate (*sonoră*) în auzul întregii adunări, de pe (*acel*) munte, din mijlocul focului, dintre nori și ceață densă. Și apoi nu a adăugat nimic la ele. Le-a scris pe două table de piatră; și mi le-a dat. ²³Când ați auzit vocea care vorbea din mijlocul întunericului, în timp ce muntele (*părea că*) ardea, conducătorii triburilor voastre și bătrânii consilieri ai poporului, s-au apropiat de mine ²⁴și mi-au zis: «Vedem că Iahve – Dumnezeul nostru – ne-a revelat gloria și grandoarea Sa; iar noi am auzit vocea Lui din mijlocul focului. În această zi am observat că Dumnezeu a vorbit omului și el (*totuși*) a continuat să trăiască. ²⁵Dar acum, de ce trebuie să (*riscăm să*) murim? Marele Lui foc ne va arde complet și ne va omorî dacă vom continua să ascultăm vocea Dumnezeului nostru care se numește Iahve. ²⁶Cine este omul care după ce a auzit, ca noi, vocea Dumnezeului care este viu, vorbind din mijlocul focului, să mai trăiască? ²⁷Apropie-te tu și ascultă tot ce va vorbi Iahve, Dumnezeul nostru. Apoi să ne spui și nouă tot ce îți va zice El; iar noi vom asculta și ne vom conforma!» ²⁸Iahve a auzit cuvintele pe care mi le-ați spus; și mi-a vorbit, zicându-mi: «Am auzit ce ți-a spus acest popor. Are dreptate. ²⁹O, ce bine ar fi dacă inima acestor oameni ar rămâne mereu ca acum, acceptând permanent să se teamă de Mine și să respecte toate poruncile Mele în toate zilele vieții lor, ca să fie fericiți pentru totdeauna, atât ei cât și urmașii lor! ³⁰Du-te și spune-le să se întoarcă fiecare la cortul lui.

31 Dar tu să revii și să rămâi aici cu Mine, ca să îți dau toate legile, poruncile și deciziile pe care trebuie să îi înveți apoi să le respecte în țara pe care le-o dau în proprietate.» **32** Deci fiți atenți ca să faceți așa cum v-a poruncit Iahve, Dumnezeul vostru. Să nu deviați nici la dreapta, nici la stânga. **33** Să trăiți în fiecare zi așa cum v-a poruncit Iahve – Dumnezeul vostru – ca să trăiți, să fiți fericiți și să aveți multe zile în țara pe care o veți avea în proprietate. **6** Acestea sunt legile, poruncile și deciziile pe care Iahve – Dumnezeul vostru – mi-a poruncit să vă învăț să le respectați în țara pe care o veți moșteni. **2** Și astfel, să vă temeți de Dumnezeul vostru numit Iahve: atât voi, cât și fiii și nepoții voștri, în toate zilele vieții voastre, conformându-vă tuturor deciziilor și poruncilor pe care eu vi le dau, ca să trăiți multe zile. **3** Israel, ascultă și fi vigilent. Să le respecti, ca să fii fericit și să devii numeros în țara în care curge lapte și miere – așa cum ți-a promis Iahve, Dumnezeul strămoșilor tăi. **4** Ascultă, Israel: Iahve – Dumnezeul nostru – este singurul Stăpân. **5** Să-L iubești pe Iahve, care este Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată energia ta! **6** Iar aceste cuvinte, pe care ți le spun astăzi în formă de porunci, să le păstrezi în inima ta. **7** Să îți dai tot interesul ca acestea să fie bine înregistrate de mintea copiii tăi. Să vorbești despre ele când vei fi acasă sau în călătorie, când vei adormi sau când te vei trezi din somn. **8** Să ți le legi de mâini ca pe un semn care să îți amintească ceva; și să ți le fixezi pe frunte. **9** Să le scrii pe tocul ușilor caselor tale și pe porțile orașelor tale. **10** Iahve – Dumnezeul tău – te va duce în țara pe care ți-a promis-o prin jurământ strămoșilor tăi – Avraam, Isaac și Iacov; și îți va da orașe mari și bune, pe care nu tu le-ai construit, **11** case pline cu tot felul de bunuri, pe care nu tu le-ai umplut cu ele, fântâni pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe care nu tu i-ai plantat. Atunci când vei mânca și te vei sătura, **12** fii atent că există riscul să uiți de Iahve – de Cel care te-a scos de pe teritoriul Egiptului, din casa sclaviei tale. **13** Să te temi de Iahve, de Cel care este Dumnezeul tău! Numai Lui să îi slujești; și să juri (*doar*) pe Numele Lui! **14** Să nu vă duceți după alți (*dumne*)zei la care se închină popoarele din jurul vostru; **15** pentru că Iahve – Dumnezeul vostru – Cel care stă în mijlocul vostru, este un Dumnezeu gelos; iar mânia Lui s-ar declanșa ca un foc împotriva voastră și v-ar distruge de pe suprafața pământului! **16** Să nu Îl testați pe Dumnezeul vostru numit Iahve, provocându-L să facă ceva care nu se potrivește caracterului Său – așa cum ați procedat la Masa. **17** Să respectați cu atenție poruncile Dumnezeului vostru care se numește Iahve, declarațiile Lui și legile pe care vi le-a dat. **18** Să faceți ce este corect și bine înaintea lui Iahve, ca să fiți fericiți și să intrați în posesia acelei țări bune pe care El a promis-o prin jurământ strămoșilor voștri. **19** Și astfel, veți putea să îi alungați pe toți dușmanii voștri care vor încerca să vi se opună – așa cum a promis Iahve. **20** Când fiul tău te va întreba într-o zi: «Ce înseamnă aceste declarații, aceste legi și aceste decizii, pe care Iahve – Dumnezeul tău – ți le-a dat?», **21** să îi răspunzi astfel: «Eram sclavii faraonului în Egipt; iar Iahve ne-a scos din Egipt în forță; **22** și L-am văzut cu ochii noștri făcând mari miracole și aducând dezastre împotriva Egiptului, împotriva

faraonului și împotriva întregii lui familii. ²³Iahve ne-a scos de acolo ca să ne ducă în țara pe care a promis-o prin jurământ strămoșilor noștri. ²⁴El ne-a poruncit să respectăm ce prevăd toate aceste legi și să ne temem de El, ca să fim tot timpul fericiți și să ne menținem în viață, așa cum face astăzi. ²⁵Iar dacă vom urmări să respectăm toate aceste porunci înaintea Dumnezeului nostru care se numește Iahve, exact cum ne-a cerut El, atunci vom beneficia de dreptatea Lui.» ⁷ Dumnezeuul tău care se numește Iahve te va duce în țara spre care mergi ca să o iei în proprietate; și va alunga multe popoare, ca să vii tu în locul lor. Acestea sunt: hitiții, ghirgasiții, amoriții, canaanii, periziții, hiviții și iebusiți – cele șapte etnii mai numeroase și care îți sunt superioare în ce privește forța (*de apărare*). ²Când Iahve – Dumnezeuul tău – ți le va da și le vei învinge, să le distrugi total. Să nu ratifici niciun legământ cu ele și nici să nu îți fie milă de ele! ³Să nu accepți să devii rudă cu ele dându-ți fetele fiilor lor sau luând pe fetele lor pentru fiii tăi. ⁴Pentru că altfel i-ar întoarce pe fiii tăi de la Mine și ar sluji altor (*dumne*)zei. Atunci mânia lui Iahve s-ar declanșa împotriva ta și te-ar distruge imediat. ⁵Îți precizez acum ce să le faci: să le dărâmi altarele, să le sfărâmi pietrele sacre, să le tai copacii folosiți în ritualuri și să le arzi idolii în foc; ⁶pentru că voi sunteți un popor sfânt pentru Dumnezeul vostru numit Iahve! El v-a ales dintre toate popoarele care există pe pământ, ca să fiți poporul Lui. ⁷Iahve nu s-a atașat de voi și nu v-a ales pentru că sunteți o națiune cu o populație mai mare decât a celorlalte popoare. De fapt, voi sunteți cei mai neglijabili ca număr între toate popoarele. ⁸Dar Iahve a procedat așa cu voi pentru că vă iubește și Și-a respectat jurământul pe care l-a făcut strămoșilor voștri. Așa se explică de ce v-a scos El acționând (*în favoarea voastră*) în mare forță cu mâna Lui și v-a eliberat din casa sclaviei voastre, din mâna faraonului care era regele Egiptului. ⁹Acum, să rețineți că Dumnezeul vostru care se numește Iahve, este (*adevăratul*) Dumnezeu! El este un Dumnezeu care face tot ce promite. Astfel, Își respectă legământul, menținându-și harul până la a mia generație față de cei care Îl iubesc și care se conformează cerințelor poruncilor Lui. ¹⁰Dar pedepsește imediat pe cei care Îl urăsc, distrugându-i. El nu întârzie să facă acest lucru celor care Îl urăsc. ¹¹Din această cauză, să respectați poruncile, legile și deciziile pe care vi le dau astăzi; și să vă conformați cerințelor lor. ¹²Dacă veți lua în considerare la aceste legi, dacă le veți respecta și le veți aplica în practica vieții voastre, atunci Iahve – Dumnezeuul vostru – Își va respecta legământul și Își va păstra față de voi mila pe care a promis-o cu jurământ strămoșilor voștri. ¹³El vă va iubi, vă va binecuvânta și vă va înmulți. Va binecuvânta uterul femeilor voastre și productivitatea terenurilor voastre agricole. Va aduce binecuvântarea Sa în producția voastră de grâu, de must și de ulei. El va favoriza creșterea cirezilor voastre și creșterea turmelor voastre în țara despre care a promis strămoșilor voștri că vă va fi dată vouă (*ca urmași ai lor*). ¹⁴Veți fi binecuvântați mai mult decât toate popoarele. Între voi nu va exista niciun om și niciun animal care să fie steril. ¹⁵Iahve va îndepărta de la voi orice fel de maladie și nu vă va lovi cu niciuna dintre bolile

pe care le-ați cunoscut în Egipt. Dar va lovi cu ele pe toți aceia care vă urăsc. **16**Să distrugeți toate popoarele pe care vi le va da Iahve, Dumnezeul vostru. Să nu priviți cu milă spre ele și să nu slujiți zeilor lor; pentru că aceste lucruri vor fi o capcană pentru voi. **17**Poate că veți zice în inimile voastre: «Aceste popoare au o populație mai mare decât a noastră! Oare cum vom putea să le alungăm?» **18**Să nu vă temeți de ele! Amintiți-vă ce i-a făcut Iahve – Dumnezeul vostru – faraonului și întregului Egipt, **19**testele mari pe care le-ați văzut și acele miracole, mâna Sa care acționa în forță și brațul cu care El v-a scos de acolo. La fel va proceda Iahve – Dumnezeul vostru – cu toate popoarele de care vă temeți. **20**În plus, El va trimite viespi împotriva lor, până vor fi distruși chiar și aceia care au mai rămas și s-au ascuns de voi. **21**Să nu vă temeți de ei; pentru că Iahve – Dumnezeul vostru – Cel care există între voi, este Acel Dumnezeu mare, care le provoacă frică. **22**El va alunga încet aceste popoare din fața voastră. Nu le veți putea distruge repede, ca să nu se înmulțească animalele sălbatice împotriva voastră. **23**Dar Dumnezeul vostru numit Iahve, vi le va da vouă și va aduce peste ele o mare panică, până vor fi distruse. **24**El va face ca regii lor să ajungă prizonierii voștri; și voi le veți șterge numele de sub cer. Niciun popor nu va putea să vi se opună – până nu le veți distruge. **25**Să ardeți în foc statuile zeilor lor. Să nu îți dorești însușirea argintului și a aurului din care au fost făcute aceste imagini; și să nu le iei pentru tine, ca să nu îți devină o capcană; pentru că acestea sunt lucruri oribile pentru Dumnezeul tău numit Iahve. **26**Să nu aduci în casa ta niciun lucru detestabil dintre acelea care trebuie distruse; pentru că, altfel, ai fi și tu distrus în același mod! Să îți fie scârbă de acele obiecte (*ale închinării la idoli*) și să le desconsideri, pentru că ele au fost destinate distrugerii! **8** Să respectați toate poruncile pe care vi le dau astăzi și să vă conformați cerințelor lor, ca să trăiți, să vă înmulțiți și să deveniți proprietarii țării pe care Iahve a promis-o strămoșilor voștri. **2**Amintește-ți de fiecare drum pe care Iahve – Dumnezeul tău – te-a condus prin deșert, în timpul acestor patruzeci de ani. El a procedat așa ca să te smerească, să te încerce și să cunoască ce este în inima ta – urmărind să vadă dacă vei accepta sau nu vei accepta să respecti poruncile Lui. **3**Astfel, El te-a smerit, a acceptat să ajungi înfometat și te-a hrănit apoi cu mana despre care nu știați nimic: nici tu, nici părinții tăi – ca să te învețe că omul nu trăiește doar cu pâine, ci și cu orice cuvânt care provine din gura lui Iahve. **4**Nu ți s-au învechit hainele pe care le-ai purtat pe tine și nu ți s-au umflat picioarele în timpul acestor patruzeci de ani. **5**Recunoaște acum că Iahve – Dumnezeul tău – se comportă cu tine ca un om care își educă fiul. **6**Să respecti poruncile lui Iahve – Dumnezeul tău – trăind conform cerințelor Lui și temându-te de El. **7**Pentru că El te va conduce într-o țară bună: cu râuri, cu izvoare și cu pâraie care izvorăsc din văi și din munți. **8**Acea este o țară cu grâu și cu orz, cu vii, cu smochini și cu rodii, cu ulei și cu miere. **9**În ea nu va fi criză de pâine și nu vei avea nevoie de nimic; pentru că este o țară unde stâncile au fier și ai cărei munți conțin bronz. **10**Când vei mânca și te vei sătura, să Îl binecuvântezi pe Dumnezeul tău care se numește Iahve,

mulțumindu-I pentru acea țară bună pe care-ți va fi dat-o. ¹¹Ai grijă să nu Îl uiți pe Iahve – pe cel care este Dumnezeuul tău – astfel încât să îți permiți să nu mai respecti poruncile, legile și deciziile pe care eu ți le dau astăzi! ¹²Când vei mânca și te vei sătura, când vei construi case frumoase și vei locui în ele, ¹³când vei vedea că cirezile și turmele ți s-au înmulțit, că argintul și aurul ți-au crescut în cantitate și că tot ce ai s-a mărit, ¹⁴să nu te mândrești în inima ta și să nu uiți de Iahve – Cel care este Dumnezeuul tău și care te-a scos de pe teritoriul Egiptului, din casa sclaviei tale. ¹⁵El te-a condus prin acel mare și teribil deșert cu teritorii secetoase, cu șerpi veninoși și cu scorpioni. El a făcut să curgă apă din stâncă. ¹⁶El ți-a dat să mănânci în deșert mana pe care nu au cunoscut-o părinții tăi – ca să te smerească și să te testeze, intenționând ca apoi să îți facă bine. ¹⁷Să nu zici în inima ta: «Forța și energia mâinilor mele mi-au câștigat aceste bogății!» ¹⁸Ci să îți amintești de Dumnezeuul tău care se numește Iahve; pentru că El este Cel care îți dă energia să îți însușești aceste bogății, ca să îți confirme astfel că respectă legământul ratificat cu strămoșii tăi prin jurământ – așa cum (*poți vedea că*) face astăzi. ¹⁹Dar dacă vei uita de Dumnezeuul tău care se numește Iahve și te vei duce să adori alți (*dumne*)zei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea lor, te asigur astăzi că vei fi distrus. ²⁰Dacă nu veți asculta de vocea lui Iahve care este Dumnezeuul vostru, veți muri la fel ca popoarele pe care El le-a distrus în fața voastră. **9** Ascultă, Israel! Astăzi veți trece Iordanul și veți ajunge pe celălalt mal al lui, ca să începeți să vă subordonați popoare mai mari și care au o mai mare forță decât voi. Ele locuiesc în orașe mari și fortificate până la cer. ²Între acestea sunt și anachiții – un popor cu mare forță și care este format din oameni ce au o statură înaltă – aceia pe care îi cunoașteți și despre care ați auzit zicându-se: «Cine se poate opune anachiților?». ³Dar să știți astăzi că Iahve – Dumnezeuul vostru – va traversa El personal înaintea voastră, ca un foc care arde totul. El îi va distruge și vi-i va subordona; iar voi îi veți alunga și îi veți distruge repede, exact cum v-a promis Iahve. ⁴După ce îi va alunga din teritoriile care sunt în fața voastră, să nu începeți să ziceți în inimile voastre: «Pentru că noi suntem un popor format din oameni corecți, Iahve ne-a adus să fim stăpâni în această țară!». În realitate, Iahve va alunga aceste popoare de pe teritoriile din fața voastră doar din cauza răutății lor! ⁵Nu dreptatea sau onestitatea inimilor voastre vă va oferi dreptul să deveniți stăpânii teritoriilor lor; ci Iahve – Dumnezeuul vostru – va alunga din fața voastră aceste popoare din cauza răutății lor; și astfel, El va respecta în același timp și jurământul făcut strămoșilor voștri: lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. ⁶Deci rețineți că nu din cauza dreptății voastre v-a dat Iahve – Dumnezeuul vostru – în proprietate această țară bună; pentru că, de fapt, voi sunteți un popor recalcitrant. ⁷Amintiți-vă și să nu uitați cum L-ați provocat să Se mânie în deșert. V-ați opus Lui chiar din ziua în care ați plecat de pe teritoriul Egiptului și până la ajungerea voastră aici... ⁸La Horeb ați provocat atât de mult mânia lui Iahve, încât atunci când El s-a mâniat pe voi, a vrut să vă distrugă. ⁹Când m-am urcat pe munte ca să iau tablele de piatră – acele table ale Legământului pe

care Iahve l-a ratificat cu voi – am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fără să mănânc pâine și fără să beau apă. **10**Iahve mi-a dat cele două table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu. Pe ele erau (*scrise*) toate poruncile pe care mi le-a spus pe munte din mijlocul focului, în ziua când erați adunați. **11**La sfârșitul celor patruzeci de zile și patruzeci de nopți, Iahve mi-a dat acele table de piatră – tablele Legământului. **12**Iahve mi-a zis atunci: «Ridică-te și coboară repede din acest loc; pentru că poporul tău pe care l-ai scos din Egipt, și-a stricat comportamentul. Au deviat în foarte scurt timp de la felul în care le-am poruncit să trăiască! Deja și-au turnat un idol!»... **13**Iahve mi-a vorbit din nou, zicând: «Văd că acesta este un popor încăpățânat. **14**Lasă-Mă să îl distrug și să îi șterg numele de sub cer! Și apoi voi face din tine un (*alt*) popor care va avea o mai mare forță și care va fi mai numeros decât acesta!». **15**Eu m-am întors și am coborât de pe acel munte care ardea ca un foc. Țineam în mâini cele două table ale Legământului. **16**Când m-am uitat, am văzut că făcuserăți ca idol un vițel, păcătuiind astfel împotriva Dumnezeului vostru care se numește Iahve. În scurt timp, voi deviaserăți de la comportamentul pe care vi-l poruncise Iahve! **17**Atunci am luat cele două table și le-am aruncat din mâini. Ați văzut cu ochii voștri cum s-au spart. **18**Apoi m-am aruncat cu fața spre pământ înaintea lui Iahve; și am stat așa timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Nu am mâncat pâine și nici nu am băut apă. Am procedat astfel din cauza tuturor păcatelor pe care le comiseserăți. Așa ați provocat mânia lui Iahve, făcând ce este rău înaintea Lui. **19**Când am văzut mânia și supărarea lui Iahve, m-am panicat; pentru că El era atât de mânios împotriva voastră, încât intenționa să vă distrugă. Dar Iahve m-a ascultat și atunci. **20**În același timp, Iahve fusese foarte supărat și pe Aaron. A dorit să îl omoare! Dar eu m-am rugat atunci și pentru el. **21**Am luat vițelul pe care-l făcuserăți – acea evidență a păcatului vostru – și l-am ars într-un foc. L-am sfărâmat bine, l-am măcinat până s-a făcut cenușă și am aruncat cenușa în pârâul care venea din munte. **22**Apoi, la Tabera, la Masa și la Chibrot-Hataava, ați provocat din nou mânia lui Iahve. **23**Iar când v-a trimis Iahve de la Cadeș-Barnea zicând: «Duceți-vă și luați țara pe care v-am dat-o!», v-ați opus din nou poruncii Lui. Nu v-ați încrezut în El și nu ați ascultat de ce v-a spus. **24**V-ați tot opus lui Iahve de când vă cunosc! **25**M-am aruncat cu fața spre pământ înaintea lui Iahve patruzeci de zile și patruzeci de nopți; pentru că Iahve spusese că vrea să vă distrugă. **26**M-am rugat Lui și I-am zis: «Doamne, Dumnezeul meu, nu distruge poporul Tău, moștenirea Ta – pe care ai salvat-o cu marea Ta forță și pe care ai scos-o din Egipt cu mâna Ta. **27**Amintește-ți de slujitorii Tăi: de Avraam, de Isaac și de Iacov! Nu privi la încăpățânarea acestui popor, nici la răutatea și la păcatul lui. **28**Să nu se spună în țara din care ne-ai scos: 'Iahve i-a luat din Egipt ca să îi omoare în deșert, pentru că nu putea să îi ducă în țara pe care le-a promis-o și pentru că îi ura.' **29**Totuși ei sunt poporul Tău – moștenirea Ta, pe care ai salvat-o cu marea Ta forță și cu brațul Tău întins!». **10** În acea vreme, Iahve mi-a zis: «Taie două table de piatră asemănătoare primelor; și urcă-te la Mine pe munte. Să faci și

un cufar din lemn (*în care le vei pune*). ²Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe primele table sparte de tine. Apoi să le pui în acel cufar.» ³Am făcut un cufar din lemn de salcâm. Am tăiat două table de piatră asemănătoare celor de la început; și am urcat pe munte cu ele în mână. ⁴Iahve a scris pe acele table ce fusese scris pe primele: Cele Zece Porunci, care v-au fost spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua când erați (*toți*) adunați. Și apoi mi le-a dat. ⁵Am coborât de pe munte și am pus tablele în cufarul pe care l-am făcut, conform poruncii lui Iahve. Și acolo au și rămas. ⁶Israelienii au plecat din Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit și a fost înmormântat Aaron. L-a înlocuit în slujire, ca preot, fiul lui numit Elazar. ⁷De acolo au plecat la Gudgoda; și de la Gudgoda s-au deplasat spre Iotbata – o zonă cu multe izvoare de apă. ⁸În acel timp, Iahve a despărțit clanul lui Levi (*de celelalte triburi ale poporului*), poruncindu-i să transporte acel Cufăr care conținea Legământul (*poporului făcut*) cu Iahve, să stea înaintea Lui ca să slujească și să binecuvânteze (*poporul*) în numele Lui. Și ei au făcut aceste lucruri până astăzi. ⁹Așa se explică de ce (*tribul lui*) Levi nu are niciun teritoriu și nicio moștenire împreună cu frații lui. Moștenirea lui este Iahve – exact cum le spusese Dumnezeu lor numit Iahve. ¹⁰Am stat pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la fel ca mai înainte; iar Iahve m-a ascultat din nou și a renunțat la intenția Lui de a vă distruge. ¹¹Apoi Iahve mi-a zis: «Ridică-te și pleacă în călătorie mergând în fața poporului; pentru ca astfel, el să ajungă să ia în proprietate țara pe care am promis strămoșilor tăi că le-o voi da.» ¹²Acum, Israel, ce altceva cere Iahve – Dumnezeu vostru – de la voi, decât să vă temeți de El, să trăiți respectând toate cerințele Lui, să Îl iubiți, să Îl slujiți din toată inima și din tot sufletul ¹³și să vă conformați poruncilor și deciziilor Sale, pe care eu vi le dau astăzi pentru binele vostru? ¹⁴Să știți că cerul și cerul cerului, pământul și tot ce este pe el, sunt (*toate*) ale Dumnezeului vostru care se numește Iahve. ¹⁵El s-a atașat de strămoșii voștri și i-a iubit; dar v-a ales și pe voi – urmașii lor – dintre toate celelalte popoare, așa cum remarcați astăzi! ¹⁶Deci, circumcideți-vă inima și renunțați să mai fiți încăpățânați! ¹⁷Pentru că Iahve – Dumnezeu vostru – este (*Dumne*)zeul (*dumne*)zeilor și Stăpânul stăpânilor, acel Dumnezeu Mare care deține forța (*absolută*) și care îți inspiră frică. El nu este părtinitor și nu primește mită; ¹⁸ci face dreptate atât orfanului cât și văduvei; și iubește pe străin, oferindu-i pâine și îmbrăcăminte. ¹⁹Să-l iubiți pe (*cel care locuiește ca*) străin (*între voi*); pentru că și voi ați fost străini în Egipt. ²⁰Temeți-vă de Dumnezeu vostru care se numește Iahve și slujiți-I. Să vă atașați (*numai*) de El și să jurați (*doar*) în numele Lui! ²¹El este gloria voastră și Dumnezeu vostru, Cel care a făcut aceste lucruri mari și înfiorătoare pe care le-ați văzut cu ochii voștri. ²²Strămoșii voștri au venit în Egipt. Atunci ei erau șaptezeci de suflete; dar acum, Iahve – Dumnezeu vostru – v-a făcut să fiți mulți: ca stelele de pe cer. **11** Să îl iubești pe Dumnezeuul tău numit Iahve; și să respecti îndatoririle, deciziile, legile și poruncile Lui. Să procedezi așa permanent! ²Nu vorbesc acum cu fiii voștri care nu au cunoscut și nici nu au văzut nimic (*din tot ce s-a întâmplat în*

trecut); ci cu voi. Recunoașteți astăzi metodele lui Iahve – ale Celui care este Dumnezeuul vostru – folosite pentru a vă învăța (*să-L ascultați*). Confirmați că ați remarcat grandoearea Lui, forța și (*ce poate face*) brațul Lui întins, **3**minunile și acțiunile pe care le-a făcut în mijlocul Egiptului, în fața faraonului – a regelui Egiptului – și a întregii lui țări. **4**Amintiți-vă ce a făcut armatei egiptenilor, cailor și carelor lor – când a adus rapid peste ei apele Mării Roșii, în timp ce aceștia vă urmăreau; și cum au rămas distruși până astăzi! **5**Trebuie să vă amintiți și ce v-a făcut în deșert, până să ajungeți în acest loc: **6**cum a procedat El cu Datan și cu Abiram – fiii rubenitului Eliab – când pământul s-a deschis și i-a înghițit împreună cu familiile, cu corturile și cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel. **7**Fiindcă ați văzut cu ochii voștri toate aceste lucruri făcute de Iahve, **8**să respectați toate poruncile pe care eu vi le dau astăzi, ca să aveți forța necesară cuceririi și a însușirii teritoriului țării spre care vă deplasați acum ca să o luați în proprietate; **9**și astfel să trăiți multe zile în țara pe care Iahve a promis-o strămoșilor voștri. El le-a spus că le va da atât lor cât și descendenților lor o țară în care curge lapte și miere. **10**Țara în care veți intra ca să fiți stăpânii ei, nu se aseamănă cu teritoriul Egiptului, de unde ați venit. Acolo, voi semănați și irigați terenul ei cu piciorul, ca pe o grădină de zarzavat. **11**Țara în care veți intra ca să o moșteniți, are munți și văi care colectează apa ploilor. **12**De acest teritoriu are grijă Iahve – Dumnezeuul vostru. Ochii Lui privesc permanent peste el de la începutul anului până la sfârșitul lui. **13**Dacă veți respecta poruncile pe care eu vi le dau astăzi, iubindu-L pe Dumnezeuul vostru numit Iahve, slujindu-I din toată inima și din tot sufletul, **14**El vă va trimite ploaie pe pământ la momentul oportun – atât ploaia timpurie, cât și pe aceea târzie – ca să puteți recolta cerealele, să faceți vin nou și ulei **15**și să crească iarbă pe câmp pentru vitele voastre. Astfel, veți mânca și vă veți sătura. **16**Fiți atenți să nu vă înșelați în inimile voastre și să deviați ca să slujiți altor (*dumne*)zei închinându-vă lor. **17**Atunci s-ar declanșa mânia lui Iahve împotriva voastră. El va închide cerul și nu va mai ploua; iar plantele care cresc din pământ, nu vă vor mai produce recoltele obișnuite. Și astfel veți fi distruși repede din acea bună țară pe care v-a dat-o El. **18**Întipăriți-vă aceste cuvinte în inima voastră și în sufletul vostru. Să vi le legați de mână ca pe un semn care vă amintește ceva; și să vi le fixați pe frunte. **19**Să îi învățați pe copiii voștri, vorbindu-le despre ele când veți fi acasă sau în călătorie, înainte să adormiți și când vă veți trezi din somn. **20**Să le scrieți pe stâlpii caselor voastre și pe porțile orașelor voastre. **21**Atunci, atât voi cât și urmașii voștri veți continua să existați cât timp va fi cer(*ul*) deasupra pământului în această țară pe care Iahve a promis-o strămoșilor voștri. **22**Dacă veți respecta deci cu atenție toate aceste porunci pe care eu vi le dau ca să le aplicați în viața voastră, iubindu-L pe Dumnezeuul vostru numit Iahve, făcând tot ce v-a spus și atașându-vă de El, **23**Atunci, Iahve va alunga toate aceste popoare din fața voastră; și le veți domina, deși ele sunt mai mari și vă sunt superioare ca forță. **24**Orice loc pe care îl va călca piciorul vostru, vă va aparține. Teritoriul vostru va fi începând din deșert până în Liban; apoi, de

la râul Eufrat până la Marea de Vest. ²⁵Nimeni nu va putea să vi se opună. Iahve – Cel care este Dumnezeuul vostru – va răspândi frică și teroare față de voi în întreaga țară, oriunde veți merge, exact cum v-a promis. ²⁶Remarcați faptul că pun astăzi în fața voastră binecuvântarea și blestemul. ²⁷Puteți beneficia de binecuvântare dacă vă veți conforma poruncilor pe care eu vi le dau astăzi din partea Dumnezeuului vostru care se numește Iahve. ²⁸Dar veți suporta blestemul dacă ducându-vă să vă închinați altor (*dumne*)zei pe care nu i-ați cunoscut, nu veți asculta de ce vă cere Dumnezeuul vostru numit Iahve prin poruncile Lui și dacă veți devia astfel de la drumul pe care v-am poruncit astăzi să mergeți. ²⁹Când Iahve – Dumnezeuul vostru – vă va conduce în țara pe care o veți subordona, să pronunțați binecuvântarea pe muntele Garizim, iar blestemul pe muntele Ebal. ³⁰Acești munți sunt dincolo de Iordan, mai departe de drumul care conduce spre vest, în teritoriul canaanitilor care locuiesc în Araba, vizavi de Ghilgal, aproape de terebinții lui More. ³¹Când veți traversa Iordanul ca să intrați în posesia țării pe care v-o dă Iahve – Dumnezeuul vostru –, când o veți lua în proprietatea voastră și veți locui în ea, ³²aveți grijă să respectați toate poruncile și deciziile pe care vi le dau astăzi! **12** Vă spun acum care sunt poruncile și deciziile pe care trebuie să le respectați în țara pe care Iahve – Dumnezeuul strămoșilor voștri – v-a dat-o în proprietate. Să vă conformați lor în toate zilele vieții voastre de pe pământ! ²Să distrugeți complet toate locurile (*dedicate închinării*) aflate pe munții înalți, pe dealuri și sub orice copac verde. Acolo, popoarele pe care vi le veți subordona, slujesc zeilor lor. ³Să le distrugeți altarele, să le sfărâmați pietrele sacre și să le ardeți în foc statuile reprezentând zeii lor. Să le dărâmați imaginile zeilor făcute prin cioplire și să le distrugeți numele din acele locuri. ⁴Voi să nu vă închinați înaintea Dumnezeuului vostru numit Iahve așa cum procedează ei; ⁵ci să Îl căutați în locul pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – îl va alege ca locuință între toate triburile voastre ca să Își stabilească numele acolo. Doar în acel loc să mergeți. ⁶Acolo să vă aduceți arderile integrale, sacrificiile, zecimile, primele fructe, lucrurile donate pentru respectarea jurămintelor, darurile oferite benevol și primii născuți din cirezile și din turmele voastre. ⁷Acolo – în prezența lui Iahve – să mâncați și să vă bucurați împreună cu familiile voastre de tot ce ați putut să realizați cu mâinile voastre – de acele lucruri cu care Iahve – Dumnezeuul vostru – vă va fi binecuvântat! ⁸Să nu procedați așa cum se întâmplă astăzi aici, unde fiecare face ce îi place; ⁹pentru că nu ați ajuns încă la locul de odihnă și la moștenirea pe care v-o dă Dumnezeuul vostru care se numește Iahve. ¹⁰Dar veți ajunge pe teritoriul care este dincolo de Iordan și vă veți stabili locuințele în țara pe care v-a dat-o ca moștenire Iahve – Dumnezeuul vostru – după ce vă va oferi odihnă în relațiile voastre cu toți dușmanii voștri care vă înconjoară, ca să locuiți într-un mediu ferit de pericole. ¹¹Atunci va exista un loc pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – îl va alege pentru a-Și stabili numele Lui. Acolo să aduceți tot ce v-am poruncit: animalele care sunt arse integral, sacrificiile, zecimile, primele fructe și toate donațiile voastre cu scop special pe care le veți oferi lui Iahve pentru

respectarea jurămintelor voastre. **12**Să vă bucurați în prezența Lui: voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, împreună cu leviții din orașele voastre. Aceștia nu beneficiază de moștenire (*teritorială*) împreună cu voi. **13**Aveți grijă să nu sacrificați animalele pe care le veți arde integral în orice loc pe care îl veți vedea. **14**Ci să aduceți arderile integrale în locul pe care îl va alege Iahve în teritoriul unuia dintre triburile voastre; și acolo să respectați tot ce vă poruncesc. **15**Totuși toți aceia care vor dori, vor putea să sacrifice animale și să mănânce din carnea lor în orașe, conform binecuvântării pe care le-o va da Iahve, Dumnezeuul vostru. Atât cei necurați, cât și cei curați vor putea să mănânce din acea carne așa cum se mănâncă din gazelă și din cerb. **16**Dar să nu mâncați sângele; ci să îl vărsați pe pământ ca pe apă. **17**Nu veți putea să mâncați în orașele voastre zecimile din grâu, din vin, din ulei, din primii născuți ai cirezilor și ai turmelor voastre; nici din ce aduceți pentru respectarea unui jurământ, nici din darurile benevole sau din donațiile voastre (*speciale*). **18**Pe acestea să le mâncați înaintea Dumnezeuului vostru numit Iahve, în locul pe care El îl va alege. Să le consumați atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții care sunt în orașele voastre. Să vă bucurați, în prezența Dumnezeuului vostru care se numește Iahve, de toate realizările voastre. **19**Aveți grijă să nu abandonați niciodată grija voastră față de levit în tot timpul cât veți trăi pe pământ. **20**După ce Iahve – Dumnezeuul vostru – vă va mări teritoriul, așa cum v-a promis și veți dori să mâncați carne, veți putea să o consumați cum doriți. **21**Dacă locul pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – îl va alege pentru a-și stabili numele acolo va fi prea departe de voi, veți putea să sacrificați – așa cum v-am poruncit – din cirezile și din turmele voastre, pe care El vi le-a dat; și veți putea mânca din carnea animalelor voastre în orașe așa cum veți dori. **22**Dar trebuie să le mâncați exact cum se mănâncă gazela și cerbul. Vor putea mânca din acea carne atât cei necurați, cât și cei curați. **23**Ai grijă: să nu mănânci cu sânge; pentru că sângele este cel care întreține viața. Să nu mănânci «viața» animalului împreună cu carnea lui. **24**Să nu mănânci cu sânge; ci să verși sângele pe pământ așa cum procedezi cu apa. **25**Să nu mâncați (*nimic*) cu sânge; ca să fiți fericiți atât voi, cât și descendenții voștri; și astfel veți face exact ce este corect în ochii lui Iahve. **26**Dar acele lucruri sfinte ale tale și tot ce vei aduce pentru respectarea unui jurământ, trebuie să le iei și să le aduci în locul pe care îl va alege Iahve. **27**Să îți aduci arderea integrală – carnea împreună cu sângele – pe altarul Dumnezeuului tău numit Iahve. Sângele (*oferit*) pentru sacrificiu, trebuie vărsat pe altarul Dumnezeuului tău care se numește Iahve; iar carnea animalului trebuie să o mănânci. **28**Să respectați toate cerințele exprimate în aceste cuvinte pe care eu vi le dau ca porunci, ca să fiți fericiți pentru totdeauna: atât tu, cât și urmașii tăi, făcând ce este bine și corect în ochii Dumnezeuului vostru numit Iahve! **29**Iahve – Dumnezeuul vostru – va sfărâma din fața voastră popoarele pe care le veți invada ca să vi le subordonați. Apoi le veți lua în proprietate teritoriile lor și veți locui acolo. **30**După ce ele vor fi distruse în fața voastră, aveți grijă să nu cădeți în capcană

urmându-le exemplul și zicând: «Oare cum se închinau aceste popoare zeilor lor? Dorim și noi să facem la fel!»... ³¹Voi să nu procedați asemenea lor în relația cu Dumnezeuul vostru numit Iahve; pentru că ele făceau înaintea zeilor lor tot felul de lucruri oribile, pe care Iahve le urăște! Aceste popoare își ardeau fiii și fiicele în foc, oferindu-și copiii ca sacrificii pentru zeii lor... ³²Dar voi să aveți grijă să respectați toate lucrurile pe care vi le poruncesc. Să nu adăugați nimic la ele și să nu eliminați pe niciunul dintre ele! **13** Este posibil ca în mijlocul vostru să apară un profet sau un interpret de vise care vă va anunța despre apariția în viitor a unui semn sau a unei minuni. ²Dacă acel semn sau acea minune despre care v-a vorbit el se va confirma, dar el vă va zice apoi: «Haideți să mergem după alți (*dumne*)zei – pe care voi nu îi cunoașteți – ca să le slujim!», ³să nu faceți așa cum vă cer cuvintele acelui profet sau interpret de vise; pentru că Iahve – Dumnezeuul vostru – vă testează astfel ca să știe dacă Îl iubiți pe Dumnezeuul vostru numit Iahve din toată inima voastră și din tot sufletul vostru! ⁴Voi să îl urmați (*necondiționat numai*) pe Dumnezeuul vostru care se numește Iahve. De El să vă temeți și să respectați (*numai*) poruncile Lui. Să ascultați ce vă transmite vocea Lui, să Îi slujiți și să vă atașați (*doar*) de El! ⁵Acel profet sau interpret de vise trebuie să moară; pentru că prin vorbirea lui, el a provocat poporul la revoltă împotriva Dumnezeuului vostru numit Iahve care v-a scos de pe teritoriul Egiptului și care v-a răscumpărat din casa sclaviei voastre. Acel om a dorit să vă facă să deviați de la drumul pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – v-a poruncit să mergeți. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! ⁶Va fi posibil ca fratele tău – fiul mamei tale sau fiul tău ori fiica ta sau soția ta, care se odihnește la pieptul tău, sau prietenul tău, pe care îl iubești ca pe tine însuți – să te provoace în secret, spunându-ți: «Hai să mergem și să slujim altor (*dumne*)zei», adică acelor zei pe care nu i-au cunoscut părinții tăi și pe care nu i-ai slujit nici tu. ⁷Aceia vor fi dintre zeii popoarelor care sunt în jurul tău, în apropierea ta sau la distanță mai mare de tine – de la o margine la cealaltă a pământului. ⁸Tu să nu accepți ce îți spune (*acel provocator*) și să nu îl ascuți. Să nu îl privești compătimitor și să nu îl scapi; nici să nu îl ascunzi! ⁹Ci să îl omori. Tu să fii primul care se ridică împotriva lui ca să îl omoare; și apoi, exemplul tău să fie urmat de întregul popor. ¹⁰Să îl omori cu pietre; pentru că a urmărit să te determine să deviezi de la ascultarea de Dumnezeuul tău numit Iahve care te-a scos de pe teritoriul Egiptului, din casa sclaviei tale. ¹¹Atunci toți israelienii vor auzi și se vor teme. În consecință, nimeni nu va mai face un astfel de rău în mijlocul poporului. ¹²Este posibil ca despre un oraș pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – vi l-a dat ca să locuiți în el, să auziți vorbindu-se astfel: ¹³«Niște oameni păcătoși au ieșit din mijlocul lui și i-au înșelat pe ceilalți locuitori, zicându-le: ‘Haideți să slujim altor (*dumne*)zei!’», adică acelor zei pe care nu îi cunoașteți. ¹⁴Atunci să faceți cercetări, să căutați și să puneți întrebări cu atenție. Dacă este adevărat și se demonstrează că s-a comis această faptă rea în mijlocul vostru, ¹⁵ să îi omorâți cu sabia pe toți locuitorii orașului! Să distrugeți totul, trecând prin sabie pe toți oamenii și

toate animalele care vor fi în el. **16**Să adunați toate bunurile în piață și să ardeți complet orașul împreună cu tot ce există în el. Să fie ca o ardere integrală înaintea Dumnezeului vostru care se numește Iahve; și astfel, el să rămână pentru totdeauna o ruină. Acel oraș să nu se reconstruiască niciodată! **17**Niciunul dintre lucrurile destinate distrugerii, să nu se lipească de mâinile voastre; pentru ca Iahve să renunțe la modul rapid în care acționează mânia Lui (*împotriva voastră*) și să își arate compasiunea și mila față de voi, înmulțindu-vă așa cum a promis strămoșilor voștri că va proceda. **18**El va face aceste lucruri dacă veți asculta de vocea Dumnezeului vostru care se numește Iahve, respectând toate poruncile Lui pe care eu vi le dau astăzi și făcând ce este corect pentru Iahve care este Dumnezeul vostru. **14** Voi sunteți copiii Dumnezeului vostru care se numește Iahve. Să nu vă faceți creștături pentru un mort și nici să nu vă radeți; **2**pentru că voi sunteți un popor sfânt pentru Iahve care este Dumnezeul vostru. El v-a ales dintre toate popoarele de pe pământ, ca să fiți poporul Lui. **3**Să nu mâncați nimic necurat. **4**Vă precizez acum care sunt animalele pe care le puteți mânca: boul, oaia și capra, **5**cerbul, ciuta, căprioara, țapul sălbatic, gazela, antilopa și oaia sălbatică. **6**Să mâncați din carnea oricărui animal care rumegă și care are copita sau unghia despătată, adică despărțită în două. **7**Dar dintre cele care doar rumegă sau care au doar copita despătată, să nu mâncați. Acestea sunt: cămila, iepurele sălbatic și viezurele; pentru că ele, deși rumegă, nu au copita despătată. Să le considerați necurate. **8**Să considerați necurat și porcul; pentru că deși are copita despătată, nu rumegă. Să nu mâncați din carnea lor și să nu vă atingeți de corpurile lor moarte. **9**Dintre cele care sunt în apă, puteți mânca din tot ce are înotătoare și solzi. **10**Dar din carnea acelor care nu au înotătoare și solzi, să nu mâncați; să le considerați necurate. **11**Puteți să mâncați din orice pasăre curată. **12**Pășările pe care nu puteți să le mâncați, sunt acestea: vulturul, vulturul pleșuv, acvila, **13**gaia roșie, șorecarul și toate speciile lui, **14**corbul și toate speciile lui, **15**struțul, striga, pescărușul, șoimul și toate speciile lui, **16**cucuveaua, bufnița și ciuful de pădure, **17**uliul, gaia care prinde pește, cormoranul, **18**barza, bătlanul și toate speciile lui, pupăza și liliacul. **19**Să considerați necurată orice insectă care zboară; să nu mâncați din ele. **20**Puteți mânca din orice vietate zburătoare considerată curată. **21**Să nu mâncați (*ceva*) din niciun corp (*găsit*) mort; ci să îl dați străinului care trăiește printre voi să îl mănânce, sau să îl vindeți celui care aparține altui popor – pentru că voi sunteți un popor sfânt pentru Dumnezeul vostru care se numește Iahve. Să nu fierbeți iedul în laptele mamei lui. **22**Să iei a zecea parte din tot ce îți va produce planta crescută din sămânța semănată, adică din tot ce îți va oferi pământul (*prin acele plante*) în fiecare an. **23**Să mănânci zecimea din grâul, din vinul și din uleiul tău plus primii născuți din cireada și din turma ta, doar în prezența Dumnezeului tău numit Iahve. Să faci acest lucru în locul pe care-L va alege El ca să Își stabilească numele acolo; și astfel să înveți să te temi mereu de El. **24**Este posibil ca atunci când te va binecuvânta Iahve, să constați că drumul pe care urmează să îl parcurgi (*până în acel loc*), este prea lung și

nu poți să duci zecimea acolo unde a ales Iahve – Dumnezeuul tău – să își pună numele. Dacă el este prea departe de tine, ²⁵s-o schimbi cu argint. Astfel, să iei în mâini echivalentul acesteia în argint și să te duci la locul pe care l-a ales Iahve, Dumnezeuul tău. ²⁶Acolo să cumperi cu acel argint tot ce îți dorește sufletul: vite, oi, vin ori băutură alcoolică; sau orice vei mai dori. Să mănânci și să te bucuri acolo împreună cu familia ta, în prezența Dumnezeuului tău numit Iahve. ²⁷Să nu uiți de levitul care trăiește în orașele tale; pentru că el nu are nici teritoriu și nici moștenire în cadrul acestui popor. ²⁸La sfârșitul celui de-al treilea an, să scoți toate zecimile din producția adunată în timpul lui și să le depozitezi în orașele tale. ²⁹Atunci să vină levitul – care nu are teritoriu sau moștenire în cadrul poporului –, străinul, orfanul și văduva din orașele tale. Ei să mănânce din ele și să se sature; pentru ca Iahve – Dumnezeuul tău – să te binecuvânteze în tot ce vei face cu mâinile tale. **15** La fiecare șapte ani, să vă iertați datoriile unii altora. ²Această iertare a datoriilor implică faptul că orice proprietar care l-a împrumutat pe semenul lui, trebuie să renunțe atunci la pretenția de a-și recupera ce i-a împrumutat (*cuiva*). Să nu pretindă semenului sau fratelui lui să îi plătească (*datoria*); pentru că Iahve a stabilit (*periodic*) acest timp de anulare a datoriilor. ³Vei putea pretinde plata (*datoriilor*) de la străin; dar trebuie să anulezi datoria celui din poporul tău. ⁴Nu vi se permite ca între voi – (*israelienii*) – să existe vreun sărac; pentru că în țara pe care Iahve – Dumnezeuul tău – ți-o dă în proprietate ca să o moștenești, El te va binecuvânta foarte mult! ⁵Desigur, se va întâmpla așa numai dacă vei asculta de tot ce ți-a spus Iahve care este Dumnezeuul tău, respectând și punând în practica vieții tale toate aceste porunci pe care eu ți le dau astăzi. ⁶Iahve – Dumnezeuul vostru – vă va binecuvânta așa cum v-a promis; și veți putea împrumuta multe popoare. Dar voi nu veți lua cu împrumut. Veți domina multe popoare; dar nimeni nu va fi stăpân peste voi. ⁷Va fi posibil ca printre voi să existe vreun sărac dintre frații voștri, în unul dintre orașele voastre din țara pe care v-o dă Iahve, Dumnezeuul vostru. Să nu vă împietriți inimile și să nu vă închideți mâna față de fratele vostru care este sărac. ⁸Ci să îți deschizi mâna ca să îl împrumuți cu tot ce are nevoie! ⁹Ai grijă: să nu te gândești cu răutate în inima ta și să zici: «Of, se apropie al șaptelea an care este anul iertării!». Să nu privești cu ochi rău pe fratele tău sărac, refuzând să îl împrumuți. Atunci el va striga spre Iahve; și vei fi vinovat de păcat. ¹⁰Să-i dai cu generozitate, nu cu părere de rău în inimă; pentru că doar așa te va binecuvânta Iahve – Dumnezeuul tău – în toate lucrările tale și în orice lucru pe care îl vei face cu mâna ta. ¹¹Mereu vor exista (*și*) săraci în țară. Acest fapt explică de ce îți poruncesc să fii generos față de fratele tău care este sărac și față de cel defavorizat din țara ta. ¹²Dacă unul dintre oamenii din poporul tău – evreu sau evreică – ți se va vinde ca să te slujească (*în postura de sclav*), să faci acest lucru doar șase ani; iar în al șaptelea an, să îl eliberezi. ¹³Când îl vei elibera, să nu îl trimiți înapoi cu mâna goală! ¹⁴Să îi dai din bunurile cu care te-a binecuvântat Dumnezeuul tău numit Iahve: animale din turma ta, cereale și alte fructe din producția de pe terenul tău

agricol și vin stors de teascul tău. ¹⁵Amintește-ți că și tu ai fost sclav pe teritoriul Egiptului; iar Iahve – Dumnezeuul tău – te-a răscumpărat de-acolo. Acesta este motivul pentru care îți dau astăzi o poruncă de acest fel. ¹⁶Dar este posibil ca el să îți zică: «Nu doresc să plec de la tine». Dacă va proceda așa pentru că te iubește pe tine și îți iubește și familia, plăcându-i viața pe care o trăiește împreună cu voi, ¹⁷atunci să iei o andrea și să îi perforezi lobul urechii pe tocul de la ușă. Astfel, va rămâne sclavul tău pentru tot restul vieții lui. La fel să procedezi și cu sclava ta. ¹⁸Să nu regreti în cazul în care o vei lăsa să plece de la tine. Oricum, ți-a slujit șase ani; iar acea muncă echivalează cu plata dublă a unui angajat! Și astfel, Iahve – Dumnezeuul tău – te va binecuvânta în orice lucrare pe care o vei face. ¹⁹Să închini Dumnezeuului tău numit Iahve pe fiecare prim-născut care este mascul din cireada și din turma ta. Să nu lucrezi cu primii născuți ai vitelor tale și să nu tunzi primii născuți ai oilor tale. ²⁰Să îi mâncați în fiecare an, atât tu cât și familia ta – înaintea Dumnezeuului vostru care se numește Iahve – în locul pe care îl va alege El. ²¹Dacă au vreun defect – dacă sunt șchiopi sau orbi ori au alte defecte fizice, să nu îi aduci Dumnezeuului tău numit Iahve, pentru a fi sacrificați. ²²Să îi mănânci în orașele tale. Atât omul necurat, cât și cel curat, vor putea să îi mănânce exact cum se mănâncă o gazelă sau un cerb. ²³Dar să nu mănânci (*carnea acestor animale*) cu sânge; ci să îl verși pe pământ așa cum se varsă apa. ¹⁶ Să fiți atenți în luna Abib și să celebrați Paștele Dumnezeuului vostru care se numește Iahve; pentru că în luna Abib, Iahve – Dumnezeuul vostru – v-a scos din Egipt, noaptea. ²Să sacrificați de Paște în cinstea Dumnezeuului vostru numit Iahve, un animal din turmele sau din cirezile voastre, în locul pe care îl va alege El ca să își stabilească numele. ³Să nu mâncați pâine crescută prin acțiunea fermentilor; ci șapte zile să mâncați turte – acea pâine a întristării – pentru că ați plecat grăbiți de pe teritoriul Egiptului. Așa să procedați, ca să vă amintiți toată viața de ziua plecării voastre de pe teritoriul Egiptului. ⁴Pentru un timp de zile, să nu introduceți acei fermenți în coca voastră. Această interdicție să se respecte pe tot teritoriul țării. Să nu rămână nimic până dimineată din animalul pe care l-ați sacrificat în seara primei zile. ⁵Nu vi se va permite să aduceți sacrificiul de Paște în orice oraș pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – vi l-a dat; ⁶ci doar dacă acel oraș este locul pe care El îl va alege pentru a-și stabili numele acolo! Seara, în partea de vest față de locul în care apune soarele, să aduceți acolo sacrificiul de Paște, ca să sărbătoriți plecarea voastră din Egipt. ⁷Să îl fierbeți și să îl mâncați în locul pe care îl va alege Iahve, Dumnezeuul vostru. Iar dimineata să vă întoarceți și să vă duceți la corturile voastre. ⁸Șase zile să mâncați turte; iar în a șaptea zi să aveți o adunare de sărbătoare în cinstea Dumnezeuului vostru care se numește Iahve. Atunci să nu faceți lucrări specifice celorlalte zile. ⁹Să numărați șapte săptămâni din ziua în care veți începe seceratul grâului. ¹⁰Să respectați Sărbătoarea Săptămânilor pentru Dumnezeuul vostru numit Iahve. Atunci să aduceți cu mâinile voastre daruri oferite benevol, conform binecuvântării pe care v-o va da Iahve, Dumnezeuul vostru. ¹¹Să vă bucurați înaintea

Dumnezeului vostru numit Iahve, în locul pe care îl va alege El ca să își stabilească numele. Să mergeți acolo atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții care sunt în orașele voastre. Să participe împreună cu voi atât străinii, cât și orfanii și văduvele care sunt în mijlocul vostru. ¹²Amintiți-vă că și voi ați fost sclavi în Egipt. Urmăriți să respectați aceste porunci și să vă conformați cerințelor lor. ¹³Să respectați Sărbătoarea Corturilor, care va dura șapte zile după ce veți aduna recolta de cereale și din vie. ¹⁴Să participați cu bucurie la această sărbătoare atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții, străinii, orfanii și văduvele care sunt în orașele voastre. ¹⁵Să celebrați această sărbătoare în cinstea Dumnezeului vostru numit Iahve, în locul pe care îl va alege El; pentru că Iahve – Dumnezeul vostru – va binecuvânta toate veniturile voastre și toate lucrările mâinilor voastre. Deci veți avea motiv să fiți bucuroși. ¹⁶De trei ori pe an, toți bărbații să se prezinte înaintea Dumnezeului vostru numit Iahve, în locul pe care îl va alege El: la Sărbătoarea Turtelor, la Sărbătoarea Săptămânilor și la Sărbătoarea Corturilor. Dar să nu veniți cu mâinile goale înaintea lui Iahve! ¹⁷Fiecare bărbat să ofere ceva raportat la binecuvântarea pe care i-a dat-o Dumnezeu vostru care se numește Iahve. ¹⁸Să desemnați judecători și conducători în toate orașele pe care vi le dă Iahve, Dumnezeul vostru. Ei să judece poporul cu dreptate. ¹⁹Să nu acționați incorect la judecată. Să nu fiți părtinitori și să nu luați daruri; pentru că darurile orbesc ochii înțelepților și denaturează sentințele pronunțate de cei corecți. ²⁰Să promovați cu pasiune dreptatea, ca să trăiți și să fiți stăpâni în teritoriul pe care vi-l dă Dumnezeu vostru numit Iahve. ²¹Să nu plantați niciun copac închinat Așerei lângă altarul pe care îl veți construi pentru Dumnezeu vostru numit Iahve; ²²și să nu instalați nicio piatră (*considerată*) sacră care este urâtă de Iahve, Dumnezeul vostru. ¹⁷ Să nu oferiți lui Iahve – Dumnezeului vostru – ca sacrificiu, niciun bou și niciun miel care ar avea vreun defect sau vreun handicap fizic; pentru că orice animal care are o anomalie, este ceva oribil pentru Iahve care este Dumnezeu vostru. ²Este posibil ca în poporul vostru, în unul dintre orașele pe care vi le dă Iahve – Dumnezeul vostru –, un bărbat sau o femeie să facă ce este rău în relația cu Dumnezeu vostru numit Iahve, încălcând legământul. ³Astfel, ar putea să se ducă să slujească altor (*dumne*)zei și să se închine lor. De exemplu, s-ar putea închina la soare ori la lună sau la oricare dintre celelalte corpuri cerești – contrar poruncii Mele. ⁴Imediat după ce veți auzi despre acest fapt, să verificați bine această informație. Dacă este adevărat și se demonstrează că această faptă rea s-a comis în (*cadrul poporului*) Israel, ⁵să aduceți la porțile orașului pe bărbatul sau pe femeia care a făcut această faptă rea. Să omorâți cu pietre pe acela sau pe aceea care a comis acea faptă rea. ⁶Cel vinovat de pedeapsa cu moartea, să fie omorât pe baza declarației care va fi făcută de doi sau de trei martori. Să nu fie omorât dacă există doar declarația unui singur martor. ⁷Cei care trebuie să arunce primii cu pietre în acea persoană ca să o omoare, sunt martorii (*acuzării*); apoi, întregul popor să le urmeze exemplul. Să distrugeți astfel

răul din mijlocul vostru. ⁸Dacă vi se vor părea prea dificil de judecat unele cauze cum ar fi: o crimă, o neînțelegere sau o lovitură care produce ceartă în orașele voastre, să vă duceți la locul pe care îl va alege Dumnezeuul vostru numit Iahve. ⁹Să vă prezentați în fața leviților care sunt preoți sau să mergeți la judecătorul care va fi (*în funcție*) în acele zile. Să îi întrebați pe aceștia; și ei vă vor oferi verdictul (*pentru acele cazuri*). ¹⁰Să procedați conform deciziei pe care o vor pronunța ei în locul pe care îl va alege Iahve; și să aveți grijă să puneți în aplicare tot ce vă vor învăța aceștia. ¹¹Să acționați conform legii pe care v-o vor arăta și în acord cu decizia pe care v-o vor comunica. Să nu deviați (*în aplicarea deciziilor*) de la cuvintele pe care vi le vor spune: nici la dreapta, nici la stânga. ¹²Acel bărbat care din aroganță nu va asculta de preotul sau de judecătorul care este pus acolo să îl slujească pe Iahve care este Dumnezeuul vostru, să fie omorât. Să distrugeți astfel răul din (*poporul*) Israel! ¹³Atunci toți (*oamenii*) din popor vor auzi și se vor teme. Astfel, ei nu vor mai (*avea curajul să*) fi(e) aroganți. ¹⁴Veți intra în țara pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – v-o va da. După ce o veți lua în proprietate și veți locui în ea, veți zice: «Ne vom desemna un rege care să ne guverneze – exact cum au toate popoarele care ne înconjoară!». ¹⁵Atunci să îl încoronați pe acela pe care îl va alege Iahve – Dumnezeuul vostru – din mijlocul poporului vostru. Nu veți putea desemna ca rege un străin care nu este «fratele» vostru. ¹⁶Dar (*chiar dacă face parte din poporul vostru,*) să nu aibă mulți cai și să nu întoarcă poporul în Egipt ca să ia mai mulți cai; pentru că Iahve v-a poruncit să nu vă mai întoarceți niciodată pe acel drum. ¹⁷Să nu își ia multe soții, pentru ca (*ele*) să nu îi devieze inima (*de la comportamentul corect*); și să nu strângă mult argint și nici mult aur. ¹⁸Când se va instala pe tronul regatului lui, să își scrie o copie a acestei Legi pe care o va găsi la preoții leviți. ¹⁹Trebuie să o aibă cu el și să citească din ea în toate zilele vieții lui, ca să învețe să aibă frică de Iahve – Dumnezeuul lui – și să respecte toate cuvintele acestei Legi, aplicându-i poruncile. ²⁰Astfel, inima lui nu se va înălța deasupra celor din poporul lui și nu va devia de la aceste porunci nici la dreapta, nici la stânga. Doar așa, atât el cât și fiii lui, vor trăi multe zile în regatul lui, în mijlocul lui Israel. **18** Preoții leviți – întregul trib a lui Levi – să nu aibă teritoriu sau moștenire împreună cu (*restul poporului*) Israel. Ei vor trăi din sacrificiile oferite pentru a fi consumate de foc în cinstea lui Iahve – pentru că (*doar*) acestea sunt moștenirea lor. ²Să nu moștenească nimic în mijlocul poporului lor; pentru că moștenirea lor este Iahve, exact cum le-a promis El. ³Vă precizez acum care este partea la care au dreptul preoții, când poporul sacrifică un bou sau o oaie: să le dați preoților carnea de la spatele animalului, fâlcile și organele lui interne. ⁴Să le mai dați (*preoților leviți*) primele recolte din grâul, din vinul și din uleiul vostru. Ei mai au dreptul și la prima lână de la tunsul turmelor voastre; ⁵pentru că Iahve – Dumnezeuul vostru – i-a ales pe ei și pe urmașii lor, dintre toate triburile voastre, ca să stea și să slujească în numele Lui toate zilele vieții lor. ⁶Este posibil ca un levit să se mute din orașul în care trăiește în Israel și să dorească să se ducă într-un alt loc pe care îl va alege Iahve. ⁷Dacă

în acel loc va sluji în numele Dumnezeului lui numit Iahve la fel ca frații lui leviți care slujesc acolo în prezența lui Iahve, ⁸hrana pe care el trebuie să o primească, să fie egală cu a lor, în afară de ce va avea prin vânzarea moștenirii familiei. ⁹După ce veți intra în țara pe care v-o dă Iahve – Dumnezeul vostru – , să nu învățați să practicați lucrurile oribile specifice acelor popoare. ¹⁰Să nu existe nimeni care să își treacă fiul sau fiica prin foc. Nimeni dintre voi să nu practice ghicirea, prezicerea, interpretarea semnelor, vrăjitoria, ¹¹trimiterea vrăjilor (*împotriva cuiva*), chemarea spiritelor și descântecul sau chemarea celor morți! ¹²Cine practică ceva din toate acestea, este considerat o persoană oribilă înaintea lui Iahve. Și, de fapt, din cauza acestor lucruri, Dumnezeul vostru numit Iahve, va alunga aceste popoare din fața voastră. ¹³Voi să fiți total ai Dumnezeului vostru care se numește Iahve. ¹⁴Aceste popoare pe care voi le veți cuceri, ascultă de cei care practică prezicerea și ghicirea. Dar vouă, Iahve – Dumnezeul vostru – nu vă permite să aveți asemenea practici! ¹⁵Iahve – Dumnezeul vostru – va face să existe între frații voștri un Profet asemănător mie. Să ascultați de El! ¹⁶Exact acest lucru ați cerut de la Iahve – Dumnezeul vostru – la Horeb, în ziua când erați adunați și ziceați: «Să nu mai auzim vocea lui Iahve – Dumnezeului nostru – și să nu mai vedem acest mare foc; ca să nu murim!» ¹⁷Atunci Iahve mi-a vorbit astfel: «Ce au spus ei, este bine. ¹⁸Le voi oferi din mijlocul poporului lor un Profet asemănător ție. Voi pune cuvintele Mele în gura Lui; și El le va vorbi tot ce Îi voi porunci. ¹⁹Dacă cineva nu va asculta de ce le va spune El în numele Meu, Eu îl voi face să își suporte consecințele acestei fapte! ²⁰Iar profetul care va avea curajul să vorbească în numele Meu un mesaj despre care Eu nu i-am poruncit să îl transmită, sau care va vorbi în numele altor (*dumne*)zei, trebuie să moară!» ²¹Poate vă veți întreba: «Cum vom recunoaște mesajul care nu provine de la Iahve?» ²²Dacă mesajul pe care profetul îl prezintă în numele lui Iahve nu va fi confirmat de fapte sau nu se va întâmpla așa cum a spus el, veți avea dovada că nu a provenit de la Iahve. Acel profet a vorbit din aroganță; să nu vă fie frică de el!

19 Când Iahve – Dumnezeul vostru – va distruge popoarele din țara pe care El v-o oferă, după ce o veți lua în proprietate și veți locui în orașele și în casele lor, ²să alegeți trei orașe în teritoriul pe care Iahve – Dumnezeul vostru – vi-l va fi dat. ³Să construiți drumuri până la ele; și să împărțiți în trei părți teritoriul țării pe care Iahve – Dumnezeul vostru – v-o dă ca moștenire. Să le alegeți astfel încât orice criminal (*nevinovat*) să (*poată să*) se refugieze acolo. ⁴Urmează porunca referitoare la criminalul care se va refugia acolo ca să trăiască, atunci când îl va omorî fără intenție pe semenul lui care nu îi fusese dușman. ⁵Este posibil ca un om să se ducă la pădure împreună cu semenul lui, ca să taie lemne; și atunci când ridică securea cu mâna ca să lovească lemnul, să i se desprindă fierul securii din mâner și să îl lovească mortal pe semenul lui. Atunci, el trebuie să se refugieze în unul dintre aceste orașe, ca să își salveze viața! ⁶Altfel, este posibil ca răzbnătorul sângelui care este plin de mânie, să îl urmărească pe criminal, să îl ajungă din urmă – pentru că distanța va fi prea mare – și să îl omoare pe cel care nu era vinovat de

pedeapsa cu moartea, pentru că înainte (*de crimă*) nu îl dușmănise pe semenul lui. ⁷Datorită acestui fapt v-am poruncit să alegeți trei orașe. ⁸Iahve – Dumnezeul vostru – vă va mări teritoriul, așa cum a promis strămoșilor voștri – și vă va da toată țara pe care le-a promis-o lor. ⁹Dar acest lucru se va putea întâmpla doar dacă veți respecta toate aceste porunci pe care eu vi le dau astăzi și dacă vă veți conforma cerințelor lor, iubindu-L pe Iahve – Dumnezeul vostru – și trăind mereu așa cum v-a spus El. Atunci, celor trei orașe să li se adauge încă trei; ¹⁰ca să nu vărsați sânge nevinovat în țara pe care Iahve – Dumnezeul vostru – v-o dă ca moștenire. Și astfel, veți evita să fiți vinovați de vărsarea acestui sânge. ¹¹Dar este posibil ca un om să se refugieze în unul dintre aceste orașe după ce, din ură, și-a urmărit semenul și apoi, aruncându-se spre el, l-a lovit mortal. ¹²Atunci, consiliul bătrânilor din orașul lui să trimită pe cineva să îl prindă; și apoi să îl predea celui care răzbună sângele (*celui mort*) – ca să îl omoare. ¹³Să nu vă fie milă de el; ci să ștergeți astfel vina pentru sângele celui nevinovat din Israel, ca să fiți binecuvântați. ¹⁴Să nu muți limitele teritoriului semenului tău măbind teritoriul stabilit de strămoși moștenirii tale, în țara pe care ți-o dă în proprietate Iahve, Dumnezeul tău. ¹⁵Un singur martor nu va fi suficient pentru a acuza un om sau pentru a-l dovedi vinovat de vreo nedreptate ori de vreun păcat. Orice acuzație trebuie să fie bazată pe declarația făcută de doi sau trei martori. ¹⁶Dacă un martor mincinos va veni împotriva unui om ca să îl acuze de vreun păcat, ¹⁷cei doi care au această dispută, trebuie să se prezinte în fața lui Iahve: înaintea preoților și a judecătorilor care vor fi în slujbă în acele zile. ¹⁸Judecătorii să analizeze cu atenție; și dacă se demonstrează că martorul este mincinos și că a făcut o declarație falsă împotriva fratelui lui, ¹⁹să-i faceți exact ce dorea el să îi facă aceluia! Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! ²⁰Ceilalți vor auzi și se vor teme. Astfel, nu se va mai face vreo faptă așa de rea în mijlocul vostru. ²¹Să nu vă fie milă; ci să cereți viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior! **20** Când veți merge la război împotriva dușmanilor voștri și veți vedea caii și carele unei armate care va fi mai mare decât a voastră, să nu vă temeți de ei; pentru că Iahve – Dumnezeul vostru – care v-a scos de pe teritoriul Egiptului, va fi aliatul vostru. ²Când se va apropia momentul începerii războiului, să vină preotul și să vorbească poporului, ³zicând: «Ascultă, Israel! Astăzi începeți războiul împotriva dușmanilor voștri. Să nu vi se înmoaie inima, să nu vă fie frică, să nu vă speriați și să nu tremurați înaintea lor; ⁴pentru că Iahve – Dumnezeul vostru – va participa în acest conflict și va lupta pentru voi împotriva dușmanilor voștri. El vă va asigura victoria!». ⁵Conducătorii să vorbească poporului astfel: «Cine și-a construit o casă nouă și încă nu a locuit încă în ea? Acela să se întoarcă imediat acasă; pentru ca în cazul în care va muri în luptă, să nu vină altul și să locuiască în ea... ⁶Cine a plantat o vie și încă nu a beneficiat de strugurii produși de ea? Acela să se întoarcă imediat acasă; pentru ca în cazul în care va fi omorât în luptă, să nu vină un alt om și să se bucure de ea... ⁷Cine s-a logodit cu o femeie și încă nu

s-a căsătorit cu ea? Acela să se întoarcă imediat acasă; pentru ca în cazul în care va muri în luptă, să nu se căsătorească altul cu ea!». **8** Apoi, conducătorii să vorbească mai departe poporului, zicând: «Cine este fricos sau cu inima slabă? Acela să plece și să se întoarcă acasă; pentru ca să nu înmoaie inima celorlalți din poporul lui!». **9** După ce conducătorii au terminat de vorbit poporului, să desemneze comandanți pentru armată. **10** Când vă veți apropia de un oraș ca să luptați împotriva lui, să îi propuneți pacea. **11** Dacă vă vor accepta oferta de pace și vă vor deschide porțile, atunci tot poporul care se există în el, va fi obligat să vă plătească o taxă și să lucreze (*gratuit*) pentru voi. **12** Dacă nu vor accepta să facă pace cu voi, ci vor dori să se lupte împotriva voastră, atunci să înconjurați orașul. **13** Când Iahve – Dumnezeuul vostru – vă va ajuta să îl cuceriți, să tăiați cu sabia pe toți bărbații din el. **14** Dar să luați ca pradă femeile, copiii, animalele și tot ce mai există în oraș. Apoi să mâncați din alimentele capturate de la dușmanii voștri, pe care vi le-a dat Iahve, Dumnezeuul vostru. **15** Așa să procedați cu toate orașele care sunt la mare distanță de voi și care nu aparțin popoarelor din apropierea voastră. **16** Dar în orașele acestor popoare pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – vi le dă ca moștenire, să nu lăsați nimic să trăiască! **17** Să-i distrugeți în totalitate pe hitiți, pe amoriți, pe canaaniți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți, exact cum v-a poruncit Dumnezeuul vostru care se numește Iahve. **18** Astfel, nu veți permite nimănui să vă învețe și pe voi să faceți toate lucrurile oribile pe care le fac ei pentru zeii lor. Deci veți evita să păcătuiți împotriva Dumnezeuului vostru numit Iahve. **19** Când veți fi în război cu oamenii dintr-un oraș și îl veți asedia pentru o perioadă de mai multe zile ca să îl cuceriți, să nu distrugeți pomii fructiferi tăindu-i cu securea. Să mâncați din fructele lor și să nu îi tăiați; pentru că pomul de pe pământ nu este asemănător omului ca să îl asediați! **20** Vor putea fi distruși sau tăiați doar copacii care nu fac fructe bune de mâncat. Îi veți putea folosi ca să construiți fortificații împotriva orașului care este în război cu voi, până va fi cucerit. **21** Dacă în țara pe care Iahve – Dumnezeuul tău – ți-o dă ca moștenire, vei găsi pe câmp un om mort și nu știi cine l-a omorât, **2** bătrânii consilieri și judecătorii să vină și să măsoare distanța de la omul omorât până la cel mai apropiat oraș. **3** Consiliul bătrânilor din cel mai apropiat oraș față de cel omorât, să ia o vacă tânără care nu a fost folosită la muncă niciodată sau care nu a tras la jug. **4** Să o ducă lângă o apă curgătoare unde nu se lucrează pământul și unde nu se fac însămânțări agricole. Acolo să îi rupă gâtul. **5** Să vină preoții leviți, pentru că pe ei i-a ales Iahve – Dumnezeuul vostru – ca să îi slujească; și să pronunțe binecuvântarea în numele Lui. Ei (*sunt desemnați*) să decidă cu privire la orice ceartă și în legătură cu orice rănire. **6** Atunci, toți membrii consiliului bătrânilor celui mai apropiat oraș de cel omorât, să se spele pe mâini în apă, deasupra acelei vaci tinere căreia i-au rupt gâtul; **7** și să declare: «Mâinile noastre nu au participat la vărsarea acestui sânge; și ochii noștri nu l-au văzut curgând! **8** Doamne, primește această achitare pentru poporul Tău – pentru Israel – pe care l-ai răscumpărat; și nu declara vinovat poporul Israel de sângele unui om

nevinovat!». Și astfel se va face achitarea care era necesară pentru ei din cauza aceluși sânge vărsat. **9**Așa trebuie să îndepărtați de la voi vina pentru sângele care va fi vărsat în mijlocul vostru fără ca voi să fi fost implicați în acest caz, pentru că ați făcut ce este corect în ochii lui Iahve. **10**Când vei merge la război împotriva dușmanilor tăi, iar Iahve – Dumnezeuul tău – îi va face să fie învinși de tine și(-i) vei lua prizonieri, **11**dacă printre ei vei vedea o femeie frumoasă și te vei îndrăgosti de ea, și se va permite să o iei ca soție. **12**Să o aduci în familia ta. Să se radă pe cap, să își taie unghiile, **13**să își schimbe haina pe care o purta când a fost luată printre prizonieri, să nu iasă din casă o lună de zile, ci în această perioadă de timp să plângă pe tatăl și pe mama ei. Apoi (*poți*) să ai relații intime cu ea. Tu să îi fi soț, iar ea să îți fie soție. **14**Dacă (*după un timp*) nu îți va mai plăcea de ea, să o lași să plece unde dorește. Nu vei putea să o vinzi pe argint, nici să te porți cu ea ca în cazul unei slave; pentru că ai dezonorat-o! **15**Este posibil ca un om să aibă două soții: pe una o iubește, iar pe cealaltă nu o mai iubește; dar are copii de la amândouă. Dacă primul născut în familia lui este de la soția pe care nu o (*mai*) iubește, **16**atunci când va împărți moștenirea între fiii lui, nu va putea da (*privilegiile pentru*) dreptul de prim-născut fiului celei pe care o iubește în defavoarea celui prim-născut provenit de la soția pe care nu o mai iubește. **17**Să recunoască dreptul de prim-născut pentru fiul soției pe care nu o iubește; și să îi dea o parte dublă din toate posesiunile lui! Pentru că acel fiu este primul rezultat al perioadei (*de tinerețe*) din viața lui când avea cea mai mare forță fizică, el deține dreptul de prim-născut. **18**Dacă un om are un fiu neascultător și rebel, care nu ascultă de tatăl și de mama lui nici după ce l-au pedepsit, **19**părinții să îl ducă la poarta orașului, înaintea celor care formează consiliul bătrânilor. **20**Acolo, ei să le spună: «Acest fiu al nostru este neascultător și rebel! Nu ascultă de noi. Este un risipitor și un bețiv!». **21**Atunci toți oamenii din orașul lui să îl omoare cu pietre. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! Toți israelienii vor auzi (*astfel ce s-a întâmplat*) și se vor teme (*să îi urmeze exemplul*). **22**Dacă un om care a comis un păcat ce se pedepsește cu moartea, va fi condamnat și îl veți spânzura de un copac, **23**să nu îi rămână corpul atârnat de acel lemn întreaga noapte, ci să îl îngropați în aceeași zi; pentru că cel atârnat de lemn este blestemat de Dumnezeu! Să nu profanați pământul pe care vi l-a dat ca moștenire Dumnezeuul vostru care se numește Iahve. **22**Dacă vei vedea boul sau oaia «fratelui» tău rătăcindu-se, să nu fii indiferent (*față de el*); ci să i le aduci înapoi. **2**Dacă «fratele» tău nu locuiește aproape de tine sau dacă nu cunoști cine este proprietarul animalului, să îl iei acasă la tine și să îl păzești până când acela va veni după el. Atunci să i-l dai înapoi. **3**La fel să procedezi și cu măgarul, cu haina sau cu orice lucru găsit de tine și care fusese pierdut de cineva care aparține poporului tău. Să nu fii indiferent (*față de ceva pierdut*). **4**Dacă vei vedea măgarul sau boul fratelui tău căzut pe drum, să nu îl ocolești; ci să îl ajuți să se ridice. **5**Femeia să nu se îmbrace cu haine specifice bărbatului; iar bărbatul să nu se îmbrace cu îmbrăcăminte specifică femeilor; pentru că aceste fapte sunt un lucru oribil pentru

Dumnezeul vostru numit Iahve. ⁶Dacă vei găsi un cuib de pasăre lângă drum, într-un copac sau pe câmp, având în el pui sau ouă în timp ce pasărea-mamă stă peste pui sau peste ouă, să nu iei și mama împreună cu puii ei. ⁷Ci să dai drumul păsării mature; și să iei doar puii – ca să trăiești bine și să ai viață lungă. ⁸Atunci când vei construi o casă nouă, să îi faci un parapet pe marginea acoperișului, ca să nu devii vinovat de vărsarea de sânge care s-ar putea întâmpla în casa ta, în cazul în care va cădea cineva de pe ea. ⁹Să nu semeni două feluri de semințe în terenul unde ai plantat și vița-de-vie; pentru ca să eviți afectarea semințelor pe care le-ai semănat și a fructelor viei tale. ¹⁰Să nu ari folosind un bou și cu un măgar puși să tragă jugul împreună. ¹¹Să nu te îmbraci cu o haină țesută din fire diferite, cum ar fi pânza făcută din lână împreună cu in. ¹²Să faci ciucuri la cele patru colțuri ale pelerinei cu care te vei înveli. ¹³Este posibil ca un bărbat să își ia o soție; și după ce are relații intime cu ea, să înceapă să o urască. ¹⁴El poate astfel să o acuze și să o defăimeze, zicând: «Am luat ca soție pe această femeie; și când m-am apropiat de ea, am descoperit că nu era fecioară!». ¹⁵Atunci, părinții fetei să ia semnele care arată că fusese virgină și să le aducă la poarta orașului, înaintea celor care formează consiliul bătrânilor. ¹⁶Tatăl fetei să spună înaintea consiliului bătrânilor: «Am dat-o pe fiica mea ca soție acestui bărbat; dar el nu o mai iubește. ¹⁷Acum el o acuză, spunând că nu a fost fecioară. Dar priviți: acestea sunt semnele care demonstrează virginitatea ei (*inițială*)!» Părinții fetei să desfacă haina înaintea consiliului bătrânilor orașului. ¹⁸Ei să îl ia pe acel bărbat și să îl pedepsească. ¹⁹Să îl oblige să îi plătească tatălui fetei o sută de șecheli de argint, pentru că a defăimat o fecioară israeliană. Ea va rămâne soția lui. El nu va putea să o alunge (*din familie*) toată viața lui. ²⁰Dar dacă este adevărată acuzația conform căreia fata nu a fost fecioară, ²¹atunci ei trebuie să o aducă la ușa casei tatălui ei, ca să fie omorâtă cu pietre de către bărbații orașului; pentru că a comis un lucru oribil în Israel. Ea trăise în imoralitate sexuală atunci când era în casa tatălui ei. Astfel să scoateți răul din mijlocul vostru! ²²Dacă va exista un bărbat care va avea relații sexuale cu o femeie căsătorită, să fie omorâți amândoi: atât bărbatul care s-a culcat cu femeia, cât și acea femeie. Să distrugeți astfel răul din Israel. ²³Dacă o fată virgină este logodită, iar un bărbat o întâlnește în oraș și întreține relații sexuale cu ea, ²⁴să îi aduceți pe amândoi la porțile orașului; și să îi omorâți cu pietre. Să acuzați fata pentru că nu a strigat (*după ajutor la cei care erau*) în oraș; iar bărbatul să fie condamnat pentru că a dezonorat-o pe (*cea care urma să fie*) soția semenului lui. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! ²⁵Dar dacă acel bărbat va întâlni pe câmp o fată logodită și o va forța să aibă relații sexuale cu el, atunci doar bărbatul care s-a culcat cu ea să fie omorât. ²⁶Fetei să nu îi faceți nimic; pentru că ea nu este vinovată de niciun păcat care se pedepsește cu moartea. A fost o situație ca aceea a unui om care vine în forță împotriva semenului lui și dorește să îl omoare. ²⁷El întâlnește fata logodită pe câmp. Deși ea strigase, nu a fost nimeni care să (*audă și să*) o salveze. ²⁸Dacă un bărbat întâlnește o fată virgină nelogodită, o forțează să se

culce cu el și apoi este descoperit, ²⁹acela care a avut relații sexuale cu ea, să plătească tatălui fetei cincizeci de șecheli de argint. Fata să rămână soția lui, pentru că a dezonorat-o. El nu va putea să o alunge (*din familie*) toată viața lui. ³⁰Nimeni să nu ia ca soție pe soția tatălui lui; și nici să nu descopere partea intimă a tatălui lui. **23** Niciun bărbat căruia i s-au extirpat glandele genitale prin strivire sau prin tăiere, să nu intre în adunarea lui Iahve. ²Cel care a fost conceput în mod nelegitim, să nu intre în adunarea lui Iahve: nici chiar cei din a zecea generație a lui să nu fie acceptați în această adunare. ³Amonitul sau moabitul să nu intre niciodată în adunarea lui Iahve: nici chiar cei din a zecea generație a lor să nu fie acceptați în ea; ⁴pentru că nu v-au întâmpinat cu pâine și cu apă pe drum, la plecarea voastră din Egipt. Tot ei sunt cei care l-au adus împotriva voastră pe Balaam – fiul lui Peor – din Aram-Naharaiim, ca să vă blesteme. ⁵Dar Iahve – Dumnezeuul vostru – a refuzat să îl asculte pe Balaam; și a schimbat blestemul în binecuvântare; pentru că Iahve – Dumnezeuul vostru – vă iubește. ⁶Să nu participați nici la fericirea lor, nici la prosperitatea lor. Să procedezi așa permanent, în toate zilele vieții tale. ⁷Să nu îl desconsideri pe edomit; pentru că este rudă cu tine. Să nu îl desconsideri nici pe egiptean; pentru că ai fost (*acceptat de el ca*) străin în țara lui. ⁸A treia generație de copii care li se vor naște (*egiptenilor care au plecat împreună cu voi*), vor putea fi incluși în adunarea lui Iahve. ⁹Când veți înainta cu armata împotriva dușmanilor voștri, să vă feriți de orice lucru rău. ¹⁰Dacă vreunul dintre voi va fi necurat din cauza unei întâmplări din timpul nopții, să se separe de tabără și să rămână acolo. ¹¹Seara să se spele în apă; iar după apusul soarelui, să revină în tabără. ¹²Să aveți un loc în exteriorul taberei, unde să mergeți pentru eliminarea excrementelor voastre. ¹³Printre uneltele voastre, să aveți și o lopată. Cu ea să săpați (*gropi*) în acel loc din exteriorul taberei și să vă acoperiți (*acolo*) excrementele. ¹⁴Vă cer să faceți toate aceste lucruri pentru că Iahve – Dumnezeuul vostru – merge în mijlocul taberei voastre ca să vă ocrotească și să vă facă învingători în fața dușmanilor voștri. Deci tabăra voastră trebuie să fie sfântă, pentru ca El să nu vadă nimic necurat la voi; și astfel, El nu va pleca dintre voi. ¹⁵Să nu îl dați înapoi stăpânului lui pe acel sclav care se va refugia la voi. ¹⁶Ci să locuiască împreună cu voi și în mijlocul vostru, în locul pe care îl veți alege – în unul dintre orașele voastre – acolo unde îi va plăcea. Să nu îl exploatați. ¹⁷Să nu existe printre femeile din Israel nicio prostituată; și să nu fie printre bărbații din Israel niciunul care practică prostituția. ¹⁸Să nu aduci în casa Dumnezeuului tău numit Iahve, câștigul unei prostituate sau al unui homosexual, ca respectare a unui jurământ; pentru că atât unul cât și celălalt, sunt ceva oribil înaintea Dumnezeuului tău care se numește Iahve. ¹⁹Să nu iei dobândă (*pentru un împrumut*) de la cineva care aparține poporului tău: nici pentru argint, nici pentru mâncare – pentru absolut nimic din tot se poate împrumuta cu dobândă. ²⁰Vei putea percepe dobândă de la străini; dar de la fratele tău să nu o iei. Să procedezi așa pentru ca Iahve – Dumnezeuul tău – să te binecuvânteze în toate activitățile tale în țara în care vei intra ca stăpân.

21Dacă vei face un jurământ Dumnezeului tău numit Iahve, să nu întârzi respectarea promisiunii făcute; pentru că Iahve – Dumnezeul tău – cu certitudine te va întreba despre el; și (*dacă nu îl respecti*) vei fi vinovat de păcat. **22**Dacă vei evita să faci un jurământ, nu vei păcătui. **23**Să respecti și să faci tot ce ai spus cu buzele tale; pentru că jurământul pe care l-ai făcut cu gura ta Dumnezeului tău numit Iahve, l-ai pronunțat benevol. **24**Dacă vei intra în teritoriul plantat cu viță de vie al semenului tău, ți se permite să mănânci struguri atât cât dorești, până te vei sătura; dar să nu iei și în coșul tău. **25**Dacă vei intra în terenul agricol semănat cu cereale al semenului tău, ți se permite să culegi cu mâna spice de grâu; dar îți este interzis să seceri (*pentru tine*) pe proprietatea lui. **24** Se poate întâmpla ca un bărbat să se căsătorească cu o femeie; și după un timp, să nu mai fie agreată de el, pentru că a descoperit ceva rușinos la ea. Atunci să îi scrie un act de despărțire, pe care i-l va da apoi în mână; și astfel să îi dea ocazia să plece din casa lui. **2**Dacă ea a ieșit din familia fostului soț care a abandonat-o, i se permite să se căsătorească cu un alt bărbat. **3**Dacă și al doilea soț nu o mai iubește, să îi scrie un act de despărțire, să i-l dea în mână și să o lase să plece din casa lui. În cazul în care al doilea ei soț va muri (*în timp ce ei erau împreună*), **4**primul soț – care îi oferise ocazia să plece – nu va mai putea să se recăsătorească cu ea, după ce ea s-a dezonorat (*recăsătorindu-se*). Revenirea la primul ei soț ar fi un lucru oribil înaintea lui Iahve! Să nu aduceți vreun păcat peste țara pe care Iahve – Dumnezeul vostru – v-a dat-o ca moștenire. **5**Dacă un bărbat s-a căsătorit de puțin timp cu o femeie, să nu fie trimis la război; nici să nu i se dea vreo sarcină. Din cauza familiei, o perioadă de un an să fie scutit de toate acestea; și să i se ofere astfel ocazia să o facă fericită pe soția cu care s-a căsătorit. **6**Să nu iei ca garanție pietrele de moară: nici piatra de jos, nici piatra de deasupra; pentru că acest fapt ar însemna să ceri ca garanție viața cuiva. **7**Dacă se va descoperi că un om a furat ceva de la unul dintre frații lui israelieni și l-a tratat ca pe un sclav sau l-a vândut, hoțul să fie omorât. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! **8**Feriți-vă (*să vă atingeți*) de rana leprei; și respectați cu strictețe ce v-au învățat preoții leviți! Să faceți tot ce v-au poruncit ei. **9**Amintiți-vă ce i-a făcut Iahve – Dumnezeul vostru – Miriamei, pe drum, la plecarea voastră din Egipt. **10**Când veți împrumuta cu ceva pe semenul vostru, să nu intrați în casa lui ca să luați lucrul stabilit ca garanție. **11**Să rămâneți afară; și omul pe care l-ați împrumutat, să vă aducă acolo lucrul stabilit ca garanție. **12**Dacă acel om este sărac, să nu vă culcați acoperindu-vă cu haina (*lui*) luată ca garanție de la el! **13**La apusul soarelui să îi dați înapoi garanția; ca să se culce în haina lui și să vă binecuvânteze. Iahve – Dumnezeul vostru – a decis că așa este corect să procedați! **14**Să nu îl nedreptățești pe angajatul care este sărac și care are multe lipsuri materiale, indiferent că este unul dintre cei din poporul tău sau că face parte dintre străinii care locuiesc într-un anume loc din orașul tău. **15**Să îi achiți retribuția pentru munca lui în fiecare zi înainte de apusul soarelui; pentru că este sărac și sufletul lui o dorește. Altfel, ar striga împotriva ta spre Dumnezeul tău numit Iahve; și te-ai face astfel

vinovat de păcat. **16**Să nu îi omori pe părinți pentru ce au făcut copiii lor; și nici pe copii pentru vina părinților acestora. Fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui. **17**Să nu ignori respectarea dreptului străinului sau al orfanului; și să nu iei ca garanție haina văduvei. **18**Amintește-ți că ai fost sclav în Egipt; iar Iahve – Dumnezeuul tău – te-a răscumpărat de acolo. Acesta este motivul pentru care El îți poruncește să respecti aceste porunci. **19**Când îți vei secera recoltele și vei uita un snop pe câmp, să nu te întorci să îl iei. Lasă-l să fie al străinului, al orfanului și al văduvei; pentru ca Iahve – Dumnezeuul tău – să te binecuvânteze în tot ce vei face cu mâinile tale. **20**Când îți vei scutura măslinii, să nu te întorci să strângi ce a mai rămas în pomi. Lasă acele măslini să fie pentru străin, pentru orfan și pentru văduvă. **21**Când îți vei strânge strugurii din vie, să nu te întorci să strângi ce a mai rămas necules. Lasă acei struguri străinului, orfanului și văduvei. **22**Amintește-ți că (*și tu*) ai fost sclav pe teritoriul Egiptului. Acesta este motivul pentru care îți poruncesc să respecti aceste porunci. **25** Când doi oameni se vor certa între ei, să se prezinte la judecată. Ei să fie judecați. Cel corect să fie considerat nevinovat; iar cel vinovat să fie condamnat. **2**Dacă cel vinovat merită să fie lovit, judecătorul să decidă ca cineva să îl întindă pe pământ, ca să i se aplice în prezența lui un număr de lovituri corespunzător vinovăției lui. **3**Dar să nu i se dea mai mult de patruzeci de lovituri. Nu este permis să fie lovit peste această limită; pentru că altfel, fratele vostru ar fi dezonorat în ochii voștri. **4**Să nu ții gura bouului legată atunci când el este folosit pentru treieratul grâului. **5**Este posibil ca mai mulți frați să locuiască împreună. Dacă unul dintre ei moare fără să aibă copii, soția celui mort să nu se căsătorească în afara familiei (*ei lărgite*). Fratele fostului ei soț trebuie să se căsătorească cu acea femeie și să aibă relații intime cu ea. Astfel, el își va împlini datoria de cumnat față de acea femeie. **6**Primul copil pe care îl va naște ea, va avea numele bărbatului mort; pentru ca să nu îi dispară numele în Israel. **7**Dacă acel bărbat nu va accepta să se căsătorească cu soția fratelui lui, ea să se ducă la cei care formează consiliul bătrânilor, la porțile orașului; și să le spună: «Cumnatul meu nu acceptă să participe la perpetuarea numelui fratelui lui în Israel și nu dorește să își facă datoria de cumnat.» **8**Cei care formează consiliul bătrânilor orașului, să îl cheme la ei și să îi vorbească. Este posibil ca el să refuze în continuare căsătoria cu acea femeie (*care-i fusese cumnată*). **9**Atunci ea să se apropie de el înaintea consiliului bătrânilor, să îi scoată încălțăminte din picior, să îl scuie în față și să îi spună: «Așa se face bărbatului care nu vrea să aducă (*în existență*) un moștenitor fratelui lui!» **10**Familia acelui bărbat va fi cunoscută în Israel ca «familia celui descălțat». **11**S-ar putea întâmpla ca doi oameni să se lupte unul cu celălalt, iar soția unuia dintre ei să se apropie ca să își scape soțul de sub influența celui care îl lovește. Dacă ea întinde mâna și îl prinde pe acela de testicule, **12**să i-o tăiați! Să nu vă fie milă de ea! **13**Să nu ai în sacul tău două greutateți diferite: una mai grea și alta mai ușoară. **14**Să nu ai în casă două unități de măsură diferite: una mai mică decât cealaltă. **15**Atât greutatea cât și unitatea de măsură pe care le vei avea, să fie adevărate și corecte – ca să

trăiești multe zile în țara pe care ți-o dă Iahve, Dumnezeul tău. **16**Toți aceia care nu procedează așa, ci fac ce nu este corect, sunt oribili înaintea Dumnezeului tău numit Iahve. **17**Amintiți-vă ce v-au făcut amaleciții pe drumul pe care mergeați când ați plecat din Egipt. **18**Când erați oboșiți și epuizați de energie, ei v-au întâlnit pe drum și i-au atacat pe toți aceia care erau extenuați în urma voastră... Nu au avut nicio teamă de Dumnezeu. **19**Când Iahve – Dumnezeul vostru – vă va scăpa de toți dușmanii care sunt în jurul vostru, în țara pe care El v-o dă ca moștenire ca să fiți stăpâni în ea, să ștergeți amintirea lui Amalec de sub cer! Să nu uitați acest lucru! **26** După ce vei intra în țara pe care Iahve – Dumnezeul tău – ți-o dă ca moștenire, după ce o vei lua în proprietate și îți vei stabili locuința în ea, **2**să iei dintre primele fructe ale plantelor care cresc din pământ – date de Iahve, Dumnezeul tău – și să le pui într-un coș. Apoi să te duci în locul pe care Iahve – Dumnezeul tău – îl va alege ca să Își stabilească acolo numele. **3**Să mergi la preotul care va fi în slujbă atunci; și să îi spui: «Declar astăzi înaintea Dumnezeului tău care se numește Iahve, că am intrat în țara despre care Iahve a promis strămoșilor noștri că ne-o va da.» **4**Preotul să ia coșul din mâna ta și să îl pună înaintea altarului Dumnezeului tău numit Iahve. **5**Apoi să vorbești din nou înaintea Dumnezeului tău numit Iahve; și să zici: «Strămoșul meu era un arameu emigrant care a plecat spre Egipt împreună cu puțini oameni. Ei au locuit acolo și au devenit un popor mare, numeros și care devenise o forță (*remarcabilă*). **6**Dar egiptenii ne-au exploatat, ne-au făcut să suferim (*mari nedreptăți*) și ne-au obligat să prestăm pentru ei munci extenuante. **7**Noi am strigat spre Dumnezeul strămoșilor noștri care se numește Iahve. El ne-a auzit și a văzut umilirea noastră, acea muncă extenuantă la care eram obligați și exploatarea pe care o suportam. **8**Astfel, Iahve ne-a scos din Egipt în forță, cu brațul întins, acționând cu o mare teroare și cu minuni. **9**El ne-a adus în acest loc și ne-a dat această țară unde curge lapte și miere. **10**Acum, aduc primele fructe ale plantelor care cresc din pământ și pe care Tu, Doamne, mi le-ai dat!» Să pui acel coș înaintea Dumnezeului tău numit Iahve; și să te închini înaintea Lui. **11**Să te bucuri de toate bunurile pe care Iahve – Dumnezeul tău – ți le va fi dat. Să participi la această bucurie nu numai tu împreună cu familia ta; ci să inviți și pe levit împreună cu străinul care există între voi. **12**Când vei termina strângerea procentului de zece la sută din toate recoltele tale produse în al treilea an care este anul zecimii, să o dai levitului, străinului, orfanului și văduvei. Ei să mănânce și să se sature în orașul tău. **13**Să faci următoarea declarație înaintea Dumnezeului tău numit Iahve: «Am scos din casa mea lucrurile consacrate ca sfinte și le-am dat levitului, străinului, orfanului și văduvei, în acord cu toate poruncile pe care mi le-ai dat. Nu am deviat de la poruncile Tale și nici nu le-am uitat. **14**Nu am mâncat nimic din aceste fructe în perioada de jale; nu am luat nimic din ele cât timp am fost necurat și nu am dat nimic din ele cu ocazia morții cuiva. Am ascultat ce mi-a spus Dumnezeu numit Iahve și am respectat tot ce mi-a poruncit. **15**Privește din cer, din Sanctuarul Tău sfânt, binecuvântează poporul Israel și

țara pe care ne-ai dat-o, așa cum ai promis strămoșilor noștri: această țară unde curge lapte și miere!». **16**Astăzi, Dumnezeuul vostru care se numește Iahve, vă poruncește să Îi respectați poruncile și aceste legi. Să vă trăiți viața conform cerințelor lor. Să le respectați din toată inima voastră și din tot sufletul vostru. **17**Astăzi ați declarat înaintea lui Iahve că El va fi Dumnezeuul vostru, că vă veți comporta așa cum vă pretinde El, că veți respecta poruncile, legile și deciziile Lui și că veți asculta ce vă spune. **18**Astăzi, Iahve – Dumnezeuul vostru – v-a spus în mod solemn că veți fi poporul Lui, așa cum v-a promis; iar voi, trebuie să vă conformați cerințelor tuturor poruncilor Lui. **19**El vă va da (și vă va asigura) prioritate în glorie, în renume și în faimă, în raportul vostru cu toate popoarele pe care le-a creat. Veți fi un popor sfânt pentru Dumnezeuul vostru numit Iahve, așa cum v-a promis!” **27** Moise, împreună cu cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, au poruncit poporului: „Să respectați toate poruncile pe care vi le dau astăzi. **2**Când veți ajunge în țara pe care v-o dă Iahve – Dumnezeuul vostru – pe teritoriul care este dincolo de Iordan, să puneți într-un loc câteva pietre mari; și să le vopsiți cu var. **3**Veți traversa (*Iordanul*) ca să intrați în țara pe care v-o dă Iahve – Dumnezeuul strămoșilor voștri și al vostru – exact cum v-a promis El. Aceea este țara în care curge lapte și miere. Atunci să scrieți pe acele pietre toate cuvintele acestei legi. **4**Când veți ajunge pe celălalt mal al Iordanului, să puneți aceste pietre – pe care vă poruncesc astăzi să le ridicați – pe muntele Ebal; și să le vopsiți cu var. **5**Să construiți acolo, din pietre, un altar pentru Dumnezeuul vostru numit Iahve. Dar să nu folosiți unelte de fier pentru ajustarea dimensiunilor sau a formei acelor pietre. **6**Să construiți un altar dedicat Dumnezeului vostru numit Iahve. El să fie făcut din pietre întregi; și să ardeți pe el integral animale pentru Iahve care este Dumnezeuul vostru. **7**Să aduceți sacrificii de pace, să mâncați acolo și să vă bucurați în prezența Dumnezeului vostru care se numește Iahve. **8**Să scrieți foarte clar toate cuvintele acestei legi pe acele pietre!” **9**Moise, împreună cu preoții leviți, au vorbit întregului Israel, astfel: „Israel, taci și ascultă! Astăzi, voi ați devenit poporul Dumnezeului vostru numit Iahve. **10**Să ascultați de ce vă spune El și să respectați legile și poruncile Lui pe care vi le dau astăzi!” **11**În aceeași zi, Moise a mai dat următoarele porunci: **12**„Când veți traversa Iordanul, triburile care au ca strămoș pe Simeon, pe Levi, pe Iuda, pe Isahar, pe Iosif și pe Benjamin, să stea pe muntele Garizim și să binecuvânteze poporul. **13**Iar celelalte triburi având ca strămoș pe Ruben, pe Gad, pe Așer, pe Zabulon, pe Dan și pe Neftali, să stea pe muntele Ebal și să pronunțe blestemul. **14**Leviții să vorbească, strigând înaintea întregului popor Israel, astfel: **15**«Omul care își face o statuie cioplită sau un idol turnat și care îl pune într-un loc secret (*ca să i se închine*), este blestemat! Pentru că acel obiect făcut de mâinile unui meșter, este ceva oribil înaintea lui Iahve!» Atunci tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **16**«Cel care își dezonoarează tatăl și mama, este blestemat!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **17**«Cel care mută limita teritoriului proprietății semenului lui, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa

să fie!». **18**«Cel care îl face pe omul orb să devieze de la drumul lui, este blestemat!» Atunci, tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **19**«Cel care nu respectă dreptul străinului, al orfanului și al văduvei, este blestemat!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **20**«Cel care întreține relații sexuale cu soția tatălui lui, este blestemat; pentru că astfel a atentat la dreptul exclusiv al tatălui lui!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **21**«Cel care întreține relații sexuale cu un animal, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **22**«Cel care întreține relații sexuale cu sora lui – cu aceea care este fiica tatălui lui sau a mamei lui (*și îi este soră vitregă*) – este blestemat!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **23**«Cel care are relații sexuale cu soacra lui, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **24**«Cel care își omoară semenul în secret, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». **25**«Cel care ia un dar ca să omoare o persoană nevinovată, este blestemat!» Tot poporul să răspundă: «Așa să fie!» **26**«Cel care nu este consecvent în respectarea acestei Legi, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!» **28** Dacă vei asculta de tot ce îți spune Dumnezeuul tău, respectând și aplicând toate poruncile pe care eu ți le dau astăzi, Iahve – Dumnezeuul tău – te va face să fii primul între toate popoarele pământului. **2**Toate binecuvântările pe care le voi prezenta în continuare, vor veni și vor exista în poporul tău. Vei beneficia de ele dacă vei asculta de ce îți spune Dumnezeuul tău care se numește Iahve. **3**Vei fi binecuvântat în oraș și (*în activitățile tale de*) la câmp. **4**Îți vor fi binecuvântate rezultatele uterului tău și ale terenurilor tale agricole. Vei avea binecuvântare în ce privește creșterea cirezilor și a turmelor tale. **5**Vei fi binecuvântat atât în ce privește coșul tău, cât și cu privire la locul unde îți vei depozita alimentele. **6**Vei fi binecuvântat la venire și la plecare. **7**Iahve îți va facilita victoria în fața dușmanilor care vor veni împotriva ta. Vor pleca pe un drum împotriva ta; dar vor fugi din fața ta pe șapte drumuri! **8**Iahve va face ca binecuvântarea să fie în hambarele tale și să beneficiezi de ea în toate lucrurile pe care vei pune mâna în țara pe care ți-o dă Dumnezeuul tău numit Iahve. **9**Dacă vei respecta poruncile Lui și te vei comporta cum ți-a cerut El, Iahve te va face un popor sfânt, așa cum ți-a promis. **10**Toate popoarele pământului vor vedea că numele lui Iahve este invocat peste acest popor; și se vor teme de tine. **11**Iahve te va inunda cu ce este bun: îți va înmulți urmașii, animalele și producția terenului tău agricol – în țara despre care Iahve – Dumnezeuul tău – a promis zicând că ți-o va da. **12**El îți va deschide cerul – comoara Lui bună – pentru ca să îți dea ploaie pe pământ la timp și pentru a binecuvânta toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale. Vei împrumuta multe popoare; dar tu nu vei lua cu împrumut. **13**Iahve te va face cap, nu coadă; întotdeauna vei fi primul și niciodată ultimul. Așa se va întâmpla dacă vei asculta de toate poruncile Dumnezeuului tău numit Iahve, pe care eu ți le dau astăzi ca să le respecti și să le pui în practica vieții tale. **14**Toate aceste lucruri ți se vor întâmpla dacă nu vei devia nici la dreapta și nici la stânga de la nicio poruncă pe care ți-o dau astăzi, ferindu-te astfel să te duci după alți (*dumne*)zei ca să le slujești! **15**Dar

dacă nu vei asculta de Dumnezeuul tău numit Iahve și nu vei respecta toate poruncile și deciziile pe care ți le dau astăzi, ci vei refuza să trăiești conform cerințelor lor, toate blestemele pe care le vei pronunța în continuare, vor veni peste tine și te vor ajunge. **16**Vei fi blestemat atât în oraș, cât și la câmp. **17**Coșul și depozitul tău de alimente vor fi blestemate. **18**Îți vor fi blestemate: nașterile copiilor, pământul, cirezile și turmele. **19**Vei fi blestemat la venire și la plecare. **20**Iahve va trimite împotriva ta blestemul, neliniștea și conflictul în mijlocul tuturor lucrurilor pe care le vei face – până când vei fi distrus și vei dispărea repede din cauza faptelor tale rele, pentru că L-ai abandonat. **21**Iahve va trimite peste tine epidemii, până te va extermina în țara în care ai intrat ca să o stăpânești. **22**El te va lovi cu febră tifoidă și cu malarie, cu inflamație și cu febră, cu pericolul de a muri lovit de sabie, cu paraziți care vor ataca vița de vie și cu dăunători pentru culturile tale. Ele te vor urmări până te vor distruge. **23**Cerul de deasupra capului tău va fi de cupru, iar pământul de sub tine va fi de fier. **24**Iahve va trimite pe pământul tău ploaie de praf și de pulbere. Căzând din cer peste tine, acestea te vor distruge. **25**Iahve va face să fii învins de dușmanii tăi; vei pleca pe un drum împotriva lor, dar vei fugi de ei pe șapte drumuri. Vei fi un caz teribil pentru toate regatele pământului. **26**Corpurile oamenilor din poporul tău vor fi hrană pentru toate păsările zburătoare și pentru toate animalele care se deplasează pe pământ. Și nu va exista nimeni care să le sperie! **27**Iahve te va lovi cu infecții ale pielii specifice Egiptului și cu răni, cu umflături și cu scabie – de care nu te vei putea vindeca. **28**El te va lovi cu nebunie: cu orbirea și cu rătăcirea minții. **29**Te vei deplasa pipăind – cum umblă orbul – ca și cum ar fi întuneric, deși va fi ziuă. Nu vei progresa în nimic din tot ce vei face. Cu certitudine, în fiecare zi vei fi exploatat și jefuit; și nu va exista nimeni care să vină și să te ajute! **30**Te vei logodi cu o femeie; dar o va lua altul și se va culca el cu ea... Vei construi case; și nu vei locui în ele. Vei planta vii; dar nu te vei bucura de strugurii lor. **31**Boii tăi vor fi înjunghiați în fața ochilor tăi; și nu vei mânca din ei. Ți se vor lua măgarii din fața ta; și nu ți se vor mai da înapoi. Turmele tale vor fi date dușmanilor tăi; și nimeni nu va veni să te ajute. **32**Fiii și fiicele tale vor fi date unui alt popor; iar ochii tăi vor îmbătrâni uitându-se în fiecare zi după ei. Mâinile tale vor fi fără forță în fața acestor situații. **33**Un popor pe care nu îl cunoști, va mânca producția (*de alimente*) de pe terenurile tale agricole și tot rezultatul muncii tale. În toate zilele vei fi exploatat și înșelat. **34**Această situație pe care o vei vedea zilnic, te va face să înnebunești! **35**Iahve te va lovi cu infecții grave ale țesuturilor de la genunchi și din zona tălpilor – de care nu vei putea să te vindeci. Te va lovi din talpa piciorului până în partea de sus a capului. **36**Iahve te va duce împreună cu regele pe care îl vei pune să te conducă, la un popor care nu a fost cunoscut nici de tine, nici de părinții tăi. Acolo vei sluji altor «(*dumne*)zei»: idolilor făcuți din lemn și din piatră. **37**Vei oferi celor din jurul tău motive să fii ridiculizat de ei; și din cauza acestei situații, vei avea un nedorit renume printre toate popoarele, pe unde te va duce Iahve. **38**Vei semăna multă sămânță pe câmpurile tale; dar vei recolta puțin, pentru că

plantele vor fi mâncate de lăcuste. **39**Vei sădi vii și le vei îngriji; dar nu vei strânge struguri din ele și nu vei bea vin; pentru că le vor mânca viermii. **40**Vei avea măslini pe tot teritoriul țării; dar nu te vei unge cu ulei; pentru că măslinile se vor strica. **41**Ți se vor naște fii și fiice, dar nu vor rămâne ai tăi; pentru că vor merge (*ca sclavi*) în captivitate. **42**Omizile îți vor mânca frunzele tuturor pomilor și celelalte plante care vor crește din pământ. **43**Străinul care locuiește în mijlocul tău, va ajunge din ce în ce mai sus și va prospera în dauna ta; iar tu vei coborî și vei ajunge tot mai jos. **44**El te va putea împrumuta, dar tu nu vei fi capabil să îl împrumuți. El va fi cap, iar tu vei fi coadă! **45**Toate aceste blesteme vor veni peste tine, te vor urmări și te vor ajunge din urmă, până te vor distruge – pentru că nu ai ascultat de ce ți-a spus Dumnezeuul tău numit Iahve și nu ai respectat poruncile și deciziile pe care ți le-a dat. **46**Aceste blesteme vor fi pentru totdeauna un semn și o minune atât pentru tine, cât și pentru urmașii tăi. **47**Pentru că nu ai slujit (*doar*) Dumnezeuului tău care se numește Iahve cu bucurie și cu inimă bună în timp ce erai prosper, **48**vei sluji flămând, însetat și dezbrăcat, prestând munci pentru dușmanii tăi, pe care Iahve îi va trimite împotriva ta. El îți va așeza pe gât un jug de fier, până când te va distruge. **49**Iahve va aduce un popor împotriva ta. Acela va veni de departe, de la marginile pământului; și te va surprinde cu forța atacului lui. Va acționa împotriva ta asemenea vulturului. Este un popor a cărui limbă nu o vei înțelege. **50**Nu va avea milă și respect nici pentru bătrân, nici pentru tânăr. **51**Îți va mânca ce produc cirezile tale și ce crește din pământul tău – până când te vor face să dispari. Nu îți vor lăsa nici grâu, nici vin, nici ulei, nici viței în cirezile tale și nici miei în turmele tale – până când te vor face să nu mai exiști. **52**Acei oameni îți vor asedia toate orașele de pe tot teritoriul țării, ca să îți dărâme acele ziduri înalte și fortificate, în care te-ai încrezut. Ei îți vor asedia toate orașele din întreaga țară pe care ți-a dat-o Dumnezeuul tău care se numește Iahve! **53**În dezastrul și în situația critică în care te va aduce dușmanul tău, te vei hrăni mâncând pe cel care ieșise din uterul tău. Vei ajunge să consumi ca aliment carnea fiilor și a fiicelor tale, pe care ți i-a dat Dumnezeuul tău numit Iahve. **54**Cel mai delicat și mai sensibil bărbat dintre oamenii poporului tău, va privi cu răutate la fratele lui, la femeia care se odihnește la pieptul lui și la copiii pe care acela i-a lăsat să trăiască. **55**Și nu le va da nimic din carnea copiilor (*lui*) cu care se hrănește – pentru că nu îi va mai rămâne nimic din cauza dezastrului și a stării foarte critice în care te vor aduce dușmanii tăi, în toate orașele tale! **56**Cea mai delicată și mai sensibilă femeie – care nu știa cum să calce mai fin cu piciorul pe pământ – va privi cu răutate pe bărbatul de la pieptul ei, pe fiii și pe fiicele ei; **57**și nu le va da nimic din resturile de țesături ieșite după naștere dintre picioarele ei sau din copiii pe care îi va naște; pentru că îi va mânca pe toți în secret în timpul dezastrului și al situației extrem de critice în care te vor aduce dușmanii tăi, în orașele tale! **58**Dacă nu vei respecta și nu vei aplica toate cuvintele acestei legi, scrise în această carte, temându-te de acest nume glorificat și impunător – adică de numele Dumnezeuul tău, de Iahve –

59atunci Iahve vă va lovi într-un mod inedit – atât pe tine, cât și pe urmașii tăi – cu plăgi profunde în țesuturi care vor exista acolo timp îndelungat și cu boli grave, prelungite. 60Va aduce peste tine toate bolile Egiptului – acelea de care ți-a fost frică; și ele se vor lipi de tine! 61Mai mult: Iahve va acționa împotriva ta până te va distruge, aducând în poporul tău toate bolile și rănilor care nu sunt scrise în această carte a legii. 62După ce ai fost atât de numeros încât echivalai cu numărul stelelor de pe cer, vei rămâne un popor cu un mic număr de oameni; pentru că nu ai ascultat ce ți-a spus Dumnezeuul tău care se numește Iahve. 63Așa cum Iahve s-a bucurat să îți facă bine și să te înmulțească, El se va bucura să te decimeze și să te distrugă. Și vei fi smuls din țara pe al cărei teritoriu ai venit ca să fii stăpân. 64Iahve te va împrăștia printre toate popoarele, de la o margine a pământului până la cealaltă. Acolo vei sluji altor «(dumne)zei»: idolilor făcuți din lemn și din piatră – pe care nu i-ai cunoscut nici voi, nici părinții voștri. 65Printre aceste popoare nu vei avea pace și nu vei găsi un loc unde să îți odihnești picioarele. Acolo, Iahve va face ca inima ta să tremure de frică, vederea să îți slăbească și sufletul să ți se stingă. 66Vei trăi într-o permanentă lipsă de securitate. Vei experimenta frica nu doar noaptea, ci și ziua; și niciodată nu vei fi sigur de viața ta! 67Dimineața vei spune: «O, abia aștept să vină seara!»; iar seara vei spune: «O, ce bine ar fi dacă ar veni mai repede dimineața!» – din cauza terorii care îți va umple inima și a lucrurilor pe care le vei vedea cu ochii tăi. 68Iahve te va întoarce cu corăbiile în Egipt, pe drumul despre care îți spusese: «Să nu îl mai parcurgi vreodată!». Acolo vă veți vinde dușmanilor voștri ca sclavi și ca slave; dar nu va fi nimeni interesat să vă cumpere...”

29 Acesta este conținutul legământului pe care Iahve i-a poruncit lui Moise să îl ratifice cu israelienii la Moab. El era alt legământ, diferit de cel pe care l-a ratificat cu ei la Horeb. 2Moise i-a chemat pe toți israelienii; și le-a spus: „Ați văzut tot ce a făcut Iahve în fața ochilor voștri, pe teritoriul Egiptului: lui Faraon, tuturor slujitorilor acestuia și întregii lui țări. 3Ochii voștri au asistat la acele testări (ale egiptenilor) și la miracole. 4Dar Iahve nu v-a dat minte să înțelegeți, nici ochi să vedeți și nici urechi să ascultați – până astăzi. 5Patruzeci de ani, cât v-am condus prin deșert, nu s-au învechit hainele pe care le-ați purtat și nici nu s-a tocit încălțăminte în picioarele voastre. 6Nu v-ați hrănit cu pâine. Nu ați băut nici vin, nici băutură accentuat alcoolizată. În acest timp, ați cunoscut că Iahve este (Dumne)zeul vostru. 7Când am ajuns în acest loc, Sihon – regele Heșbonului – și Og – regele Bașanului – au venit înaintea noastră, ca să se lupte cu noi; dar i-am învins. 8Le-am luat țara și am dat-o ca moștenire rubeniților, gadiților și unei jumătăți din tribul lui Manase. 9Să respectați ce se spune prin cuvintele acestui legământ și să vă conformați cerințelor lor, ca să prosperați în tot ce veți face. 10Astăzi stați toți bărbații lui Israel în prezența Dumnezeuului vostru numit Iahve, împreună cu conducătorii triburilor voastre, cu bătrânii voștri, și cu administratorii voștri. 11Sunteți aici împreună cu copiii voștri, cu soțiile voastre și cu străinul care este în tabăra voastră. Stați adunați de la cel care vă taie lemne, până la cel care vă scoate apă – 12ca

să participați la ratificarea legământului cu Dumnezeu vostru care se numește Iahve. Acest legământ care va fi făcut cu voi astăzi, este unul care implică jurământ. **13**Și astfel, Iahve dorește să vă facă astăzi poporul Lui, așa cum v-a promis și cum deja jurase strămoșilor voștri: lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. **14**Nu numai cu voi ratific acest legământ făcut prin jurământ. **15**El va fi valabil atât pentru cei care stau astăzi aici, înaintea Dumnezeului nostru care se numește Iahve, cât și pentru aceia care nu sunt aici. **16**Voi știți cum ați locuit în țara Egiptului și cum ați trecut prin mijlocul popoarelor al căror teritoriu l-ați parcurs. **17**Ați văzut faptele oribile pe care le comit aceia și idolii lor făcuți din lemn și din piatră, din argint și din aur. **18**Să nu existe printre voi niciun bărbat, nicio femeie, niciun clan și niciun trib a căror inimă să se întoarcă astăzi de la Dumnezeu nostru numit Iahve, ducându-se să slujească zeilor acestor popoare! Să nu existe între voi nimeni care să fie ca o rădăcină din care crește ceva otrăvitor sau amar! **19**Este posibil ca cineva care a auzit cuvintele acestui jurământ, (*după un timp*) să pretindă venirea unei binecuvântări peste el, zicând în sine însuși: «Voi avea pace, chiar dacă m-aș conforma tendințelor minții mele, satisfăcându-mi setea prin beție!». **20**Iahve nu va mai dori să îl ierte pe un asemenea om. Se va declanșa mânia și gelozia lui Iahve împotriva lui! Vor veni peste acel om toate blestemele scrise în această carte; și Iahve îi va șterge numele de sub cer. **21**El îl va separa de toate triburile lui Israel, ca să îl pedepsească în conformitate cu tot ce este scris în această carte a legii. **22**Următoarele generații formate din copiii care vor veni după voi și străinul care va veni din teritorii îndepărtate, vor vedea dezastrele care au fost în această țară și calamitățile cu care v-a pedepsit Iahve. **23**Peste tot va fi sulf și sare. Toată țara va fi arsă. Nu se va semăna nicio sămânță pe teritoriul ei. Nu va încolți nimic; și nu va crește nicio plantă. Va fi la fel ca la distrugerea Sodomei, a Gomorei, a Admei și a Țeboimului – pe care Iahve le-a făcut să nu mai existe pentru că Îi provocaseră mânie și mare supărare. Toate popoarele vor întreba: **24**«De ce a procedat Iahve așa cu această țară? De ce s-a manifestat El împotriva ei cu o mânie atât de mare?» Și li se va răspunde: **25**«Pentru că au abandonat respectarea legământului Dumnezeului strămoșilor lor numit Iahve, pe care El l-a făcut cu ei atunci când i-a scos de pe teritoriul Egiptului. **26**Ei s-au îndepărtat de comportamentul cerut, au slujit altor (*dumne*)zei și s-au închinat lor. Aceia erau zei pe care nu îi cunoșteau și pe care El nu li-i dăduse. **27**Așa se explică de ce s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva acestei țări. Și astfel, ea a adus peste ei toate blestemele scrise în această carte. **28**Pentru că I-au provocat mânia și L-au determinat să acționeze împotriva lor cu dezastre, Iahve i-a smuls din țara lor și i-a aruncat într-o altă țară, așa cum se vede astăzi!». **29**Lucrurile secrete sunt ale Dumnezeului nostru care se numește Iahve; iar cele revelate sunt ale noastre și ale urmașilor noștri, pentru totdeauna, ca să respectăm toate cuvintele acestei legi. **30**Va fi posibil să ți se întâmple exact cum prevăd toate binecuvântările și toate blestemele pe care ți le-am prezentat. Atunci îți vei aminti de ele în mijlocul popoarelor în care te va dispersa Dumnezeu tău numit Iahve. **2**Dacă

te vei întoarce la Iahve împreună cu urmașii tăi și vei asculta din toată inima ta și din tot sufletul tău de ce îți spune El – cerințe care sunt în acord cu tot ce ți-am poruncit astăzi – **3**atunci Iahve care este Dumnezeuul tău, îți va repatria captivii, Își va manifesta compasiunea față de tine, te va aduce înapoi și te va strânge dintre toate popoarele printre care te dispersase. **4**Chiar dacă vei fi împrăștiat până la marginile cerului, și de acolo Dumnezeuul tău numit Iahve te va strânge și te va întoarce. **5**El te va aduce în țara pe care o aveau în proprietate strămoșii tăi; și vei fi din nou stăpân în ea. El îți va face bine și te va înmulți mai mult decât pe strămoșii tăi. **6**Iahve – Dumnezeuul – tău va circumcide atât inima ta, cât și a urmașilor tăi – ca să Îl iubești din toată inima ta și din tot sufletul tău; și astfel, să trăiești. **7**Iahve – Dumnezeuul tău – va face ca toate aceste blesteme să vină peste dușmanii tăi care te persecută și împotriva celor care te urăsc. **8**Iar tu te vei întoarce, vei asculta ce îți spune Iahve și vei respecta toate poruncile pe care ți le-am dat astăzi. **9**Atunci Iahve – Dumnezeuul tău – te va face să prosperi atât în ce vei face cu mâinile tale, cât și în ce privește înmulțirea poporului tău, a cirezilor tale și a recoltelor care cresc din pământul tău. Iahve se va bucura din nou de fericirea ta, așa cum S-a bucurat de cea a strămoșilor tăi! **10**Toate aceste lucruri se vor întâmpla dacă vei asculta ce îți spune Dumnezeuul tău care se numește Iahve, dacă te vei conforma poruncilor și deciziilor Lui scrise în această carte a legii și dacă te vei întoarce la El din toată inima ta și din tot sufletul tău! **11**Această poruncă pe care ți-o dau astăzi, nu este pentru tine prea dificil de respectat; și nici prea departe de tine. **12**Ea nu este în cer, ca să zici: «Cine se va ridica până la cer pentru noi ca să ne-o aducă, astfel încât să o auzim și să o respectăm?». **13**Nu este nici pe celălalt mal al mării, ca să zici: «Cine va traversa marea ca să ne-o aducă, astfel încât să o auzim și să respectăm?». **14**De fapt, cuvântul ei este foarte aproape de tine. El a ajuns chiar în gura ta și în inima ta, ca să îl poți respecta! **15**Privește: astăzi îți prezint viața și binele, în opoziție cu moartea și răul. **16**Îți poruncesc să îl iubești pe Dumnezeuul tău care se numește Iahve, să trăiești conform cerințelor Lui și să îi respecti poruncile, deciziile și legile. Atunci vei trăi și te vei înmulți; iar Iahve – Dumnezeuul tău – te va binecuvânta în țara în care ai intrat ca să o iei în proprietate. **17**Dar dacă inima ta se va schimba și nu vei (*mai*) asculta, dacă vei devia de la comportamentul corect închinându-te altor (*dumne*)zei și slujind acelora, **18**te anunț astăzi că vei fi distrus și nu vei locui multe zile în țara pentru care ai traversat Iordanul ca să o ocupi și să o stăpânești. **19**Chem astăzi cerul și pământul ca martori în cazul vostru. Ei vor confirma că v-am prezentat viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Acum, (*vă sugerez să*) alegeți viața, ca să trăiți atât voi, cât și urmașii voștri. **20**Faceți această alegere iubindu-L pe Iahve care este Dumnezeuul vostru, ascultând ce vă spune vocea Lui și atașându-vă de El. Să știți că acest fapt va determina viața voastră și lungimea zilelor ei în țara pe care Iahve a promis strămoșilor voștri că le-o va da: lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.” **31** Moise s-a dus și a vorbit înaintea întregului Israel astfel: **2**„Eu am o sută douăzeci de ani și nu voi mai putea să merg înaintea voastră. Iahve mi-a

interzis să traversez Iordanul împreună cu voi. **3**El personal îl va traversa înaintea ta și va distruge aceste popoare care sunt în fața ta; iar tu vei fi stăpânul lor. Când vei traversa, te va conduce Iosua, așa cum a vorbit Iahve. **4**El va proceda cu ele exact ca în cazul lui Sihon și al lui Og – acei regi amoriți – și va face exact ce a făcut țărilor lor pe care le-a distrus. **5**Iahve vi le va da; iar voi să vă comportați cu ele conform poruncilor pe care vi le-am dat. **6**Fiți o mare forță și încurajați-vă! Să nu îți fie frică și să nu te sperii din cauza lor; pentru că Iahve – Dumnezeuul tău – va merge împreună cu tine. El nu te va abandona, nici nu te va uita!” **7**Moise l-a chemat pe Iosua și i-a vorbit în fața întregului Israel: „Fii o mare forță și încurajează-te; pentru că tu vei merge cu acest popor în țara despre care a vorbit Iahve strămoșilor lor zicând că le-o va da; și îi vei conduce la moștenirea lor. **8**Iahve va merge personal înaintea ta; și va fi cu tine. El nu te va abandona, nici nu te va uita; să nu îți fie frică și să nu tremuri!” **9**Moise a scris această lege și a dat-o pentru păstrare atât preoților leviți care duceau Cufărul Legământului făcut cu Iahve, cât și consiliului bătrânilor lui Israel. **10**El le-a poruncit astfel: „La fiecare șapte ani – în acel an al iertării, când va fi sărbătoarea corturilor – **11**atunci când întregul Israel va veni înaintea Dumnezeului vostru numit Iahve în locul pe care El îl va alege, să citiți această lege înaintea întregului popor, în auzul oamenilor! **12**Să adunați tot poporul – bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în orașele voastre – ca să asculte și să învețe să se teamă de Dumnezeuul vostru care se numește Iahve; și să respecte toate cuvintele acestei legi, conformându-se cerințelor ei. **13**Astfel, chiar și copiii lor, care nu o cunosc, o vor auzi; și vor învăța să aibă respect față de Iahve – Dumnezeuul vostru – în tot timpul cât veți trăi în țara pentru care ați trecut Iordanul ca să o luați în proprietate!” **14**Iahve i-a zis lui Moise: „Să știi că se apropie ziua morții tale. Cheamă-l pe Iosua și prezentați-vă la cortul întâlnirii, ca să îi spun ce urmează să facă.” Moise și Iosua au venit și s-au prezentat la cortul întâlnirii. **15**Atunci Iahve și-a făcut apariția în cort într-un stâlp de nor care s-a oprit la intrarea cortului. **16**Iahve i-a vorbit lui Moise, zicând: „Să știi că tu vei muri; iar oamenii acestui popor se vor prostitua înaintea zeilor străini care sunt (*venerați*) în țara în care vor intra. Mă vor abandona; și vor încălca legământul pe care l-am ratificat cu ei.. **17**În acea zi Mi se va aprinde mânia împotriva lor; și îi voi abandona (*și Eu*). Îmi voi ascunde fața de ei; și vor fi distruși. Vor veni împotriva lor multe rele și multe necazuri. Atunci vor începe să se întrebe: «Oare nu au venit la noi aceste dezastre pentru că Dumnezeuul nostru nu este în mijlocul nostru?». **18**Din cauza tuturor faptelor lor rele pe care le vor comite întorcându-se spre alți (*dumne*)zei, Eu Îmi voi ascunde fața de ei în acea zi! **19**Acum, scrieți pentru voi acest cântec și învățați-i pe israelieni să îl cânte; pentru ca astfel, el să fie pentru Mine un martor care va vorbi împotriva lor. **20**Când îi voi duce în țara unde curge lapte și miere – în acel teritoriu pe care l-am promis strămoșilor lor – și când vor mânca, se vor sătura și se vor îngrășa, se vor întoarce spre alți (*dumne*)zei și le vor sluji; iar pe Mine Mă vor desconsidera și vor încălca legământul Meu. **21**Atunci când vor fi loviți cu o

multitudine de rele și de necazuri, acest cântec va vorbi împotriva lor, pentru că el nu va fi uitat de urmașii lor. Să știi că Eu le cunosc tendințele pe care le au chiar de acum, înainte să îi duc în țara pe care le-am promis-o.” ²² Chiar în acea zi, Moise a scris acel cântec; și i-a învățat pe israelieni să îl cânte. ²³ El i-a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun: „Fii bărbat și încurajează-te; pentru că tu îi vei conduce pe israelieni în țara pe care le-a promis-o Iahve; și El va fi cu tine!” ²⁴ După ce Moise a terminat scrierea cuvintelor acestei legi într-o carte, ²⁵ a dat următoarea poruncă leviților care transportau Cufărul Legământului făcut cu Iahve: ²⁶ „Luați această carte a legii și puneți-o în Cufărul Legământului făcut (*de noi*) cu Iahve care este Dumnezeu vostru. Acolo, ea va fi ca un martor împotriva voastră. ²⁷ Eu cunosc intențiile și tendințele voastre. Dacă v-ați opus permanent lui Iahve cât timp am trăit eu între voi, cu atât mai mult Îl veți sfida după moartea mea! ²⁸ Chemați-i înaintea mea pe toți bătrânii triburilor voastre și pe toți conducătorii voștri! Voi proclama în auzul lor aceste cuvinte; și voi lua ca martor împotriva lor cerul și pământul; ²⁹ pentru că eu știu că după moartea mea vă veți strica și veți devia în comportarea voastră de la drumul pe care v-am poruncit să mergeți. În zilele care vor urma, va veni dezastrul (*pedepsei*) peste voi dacă veți comite ce este rău în raportul vostru cu Iahve, mâniindu-L prin ce veți face cu mâinile voastre!” ³⁰ Apoi Moise a recitat toate cuvintele acestui cântec în auzul întregii adunări a lui Israel: **32** „Ascultă, cer; și voi vorbi. Ascultă și tu, pământ, cuvintele spuse de gura mea. ² Învățătura mea să cadă ca ploaia; și cuvintele mele să curgă la fel ca roua, ca stropii de ploaie pe vegetație și ca aversele pe iarbă. ³ Voi proclama numele lui Iahve. Lăudați pe Dumnezeu nostru! ⁴ El este stânca; lucrările Lui sunt perfecte, pentru că toate metodele Lui sunt corecte. Dumnezeu este demn de încredere. Acolo nu este nedreptate; ci El este corect și cinstit. ⁵ Ei s-au stricat! Este o rușine pentru ei că nu mai sunt fiii Lui, ci (*au ajuns*) o generație pervertită și fără integritate. ⁶ Popor fără judecată și neînțelept, așa vă comportați voi cu Iahve? Nu este El Tatăl vostru, Creatorul vostru, Cel care v-a conceput și care v-a făcut să existați? ⁷ Amintiți-vă de zilele din trecut. Calculați anii care au trecut de la o generație la cealaltă. Întrebați-i pe părinții voștri; și ei vă vor învăța. Vorbiți cu bătrânii voștri; și aceștia vă vor spune. ⁸ Când Dumnezeuul Foarte Înalt le-a dat popoarelor moștenirea, când i-a despărțit pe fiii oamenilor, El a stabilit limitele teritoriale ale acestora raportându-le la numărul fiilor lui Israel! ⁹ A procedat astfel pentru că partea lui Iahve este poporul Lui. Iacov este moștenirea Sa! ¹⁰ El l-a găsit într-un teritoriu nelocuit, într-o singurătate plină de țipete ale disperării. L-a înconjurat și a avut grijă de el. L-a apărat ca pe lumina ochilor Lui; ¹¹ și a procedat exact cum își scutură cuibul vulturul care zboară deasupra puilor și care își deschide apoi aripile luându-i și transportându-i pe penele lui... ¹² Iahve Și-a condus singur poporul; și nu era niciun alt zeu străin împreună cu El. ¹³ L-a urcat pe zonele înalte ale țării și l-a hrănit cu recoltele pe care le produce câmpul. L-a hrănit dându-i să mănânce: miere din stâncă și ulei din cea mai tare rocă, ¹⁴ iaurtul vitelor și laptele oilor, grăsimea mieilor, a

berbecilor din Bașan și a țapilor, împreună cu grăsimea boabelor de grâu. A băut și vin – sângele strugurilor. **15**Iacov s-a îngrășat și apoi s-a opus! S-a depus grăsimea pe tine; ai devenit greu și mare! Poporul L-a abandonat pe Dumnezeu care l-a creat; și a respins stâncă salvării lui. **16**Ei L-au făcut gelos prin slujirea oferită zeilor străini; și L-au mâniat prin practici oribile. **17**Au adus sacrificii pe care le-au dedicat demonilor, nu lui Dumnezeu; și s-au închinat unor zei pe care nu îi cunoșteau – zei noi, apăruți de puțin timp și de care strămoșii lor nu s-au temut. **18**Au abandonat acea stâncă ce îi crease. Au uitat pe Dumnezeu care îi născuse. **19**Iahve a văzut și i-a desconsiderat; El s-a mâniat pe fiii și pe fiicele Sale. **20**El a zis: «Îmi voi ascunde fața de ei. Voi asista la sfârșitul lor fără să intervin; pentru că sunt o generație pervertită formată din niște copii care nu își respectă promisiunile. **21**M-au provocat la gelozie prin ce nu este Dumnezeu; și M-au mâniat prin închinarea în fața idolilor lor care nu au nicio valoare. Din această cauză, și Eu îi voi provoca la gelozie printr-un grup de oameni care nu formează un popor; îi voi mânii printr-o etnie ai cărei oameni nu au inteligență. **22**Voi proceda așa pentru că s-a aprins focul mâniei Mele; și va arde până în adâncul locuinței morților. El va distruge pământul împreună cu recoltele lui; și va arde temeliiile munților. **23**Voi aduce calamități peste ei; voi arunca toate săgețile Mele împotriva lor! **24**Vor fi înfometăți, consumați de foc și distruși cu duritate. Voi trimite împotriva lor colții animalelor sălbatice și veninul șerpilor! **25**Vor muri pe drum loviți cu sabia; și vor fi decimați de teroare în camerele unde se vor ascunde. Moartea va lovi tânărul și fecioara, copilul și bătrânul. **26**Am zis că îi voi strivi și le voi șterge amintirea printre celelalte popoare; **27**dar Mă tem de calomniile dușmanilor Mei. Nu vreau să le permit să se înșele și să zică: ‘Forța mâinilor noastre – și nu Iahve – a făcut toate aceste lucruri!’». **28**Sunt un popor căruia îi lipsește înțelepciunea și nu mai există nimeni cu discernământ între ei. **29**Dacă ar fi fost înțelepți, ar fi înțeles implicațiile; și s-ar fi gândit la ce li se va întâmpla. **30**Oare cum ar fi putut ca unul dintre ei să urmărească o mie sau doi dintre ei să facă să fugă zece mii, dacă nu le-ar fi facilitat acest lucru stâncă lor și dacă Iahve nu i-ar fi ajutat să îi domine (*pe dușmanii lor*)? **31**Stâncă acelor popoare nu este ca stâncă noastră. Chiar și dușmanii noștri înțeleg acest lucru! **32**Vița lor provine din via Sodomei și din câmpiile Gomorei. Strugurii lor sunt plini de venin; iar ciorchinii sunt amari. **33**Vinul lor este venin de șerpi și se aseamănă cu veninul cobrelor nemiloase. **34**«Oare nu este păstrat acest lucru la Mine și sigilat printre comorile Mele? **35**Răzbumarea este de competența Mea; și Eu voi recompensa! Vine vremea când le vor aluneca picioarele; pentru că zilele distrugerii sunt aproape și destinul lor se va grăbi». **36**Se va întâmpla așa pentru că Iahve Își va judeca poporul; dar va avea milă de sclavii Săi când va vedea că li s-a consumat energia și că nu a mai rămas nimeni: nici deținut, nici om liber. **37**El va întreba: «Oare unde le sunt zeii – acea stâncă a lor care le folosea ca adăpost – **38**acei zei care se hrăneau cu grăsimea sacrificiilor lor și care beau vinul sacrificiilor de băutură? Să se ridice acum ca să vă ajute! Să vă ofere un

adăpost! **39**Vedeți acum că Eu personal sunt Dumnezeu! Nu mai există alt (*dumne*)zeu în afară de Mine. Eu aduc moartea și tot Eu aduc la viață; Eu strivesc și tot Eu vindec. Și nimeni nu se poate salva din mâna Mea. **40**Îmi ridic mâna spre cer și declar: Eu sunt viu pentru eternitate! **41**Prin acest fapt garantez că Îmi voi ascuți fulgerul sabiei Mele; și voi începe să fac judecată cu mâna Mea. Mă voi răzbuna pe dușmanii Mei; și voi pedepsi pe cei care Mă urăsc! **42**Voi face ca săgețile Mele să se îmbete de sânge; iar sabia Mea se va hrăni mâncând carne și bând sângele celor omorâți și al captivilor. Această sabie se va hrăni și cu capetele conducătorilor dușmanilor!». **43**«Popoare, bucurați-vă împreună cu poporul Lui; pentru că El va răzbuna sângele slujitorilor Săi. Se va răzbuna pe dușmanii Lui. Va face astfel achitare pentru poporul Lui și pentru teritoriul acestuia!» **44**Moise a venit împreună cu Iosua – fiul lui Nun – și a recitat toate cuvintele acestui cântec în auzul poporului. **45**Când a terminat Moise de pronunțat toate aceste cuvinte adresate întregului Israel, **46**le-a zis: „Puneți-vă în inimă toate cuvintele pe care vi le-am spus astăzi; și să porunciți copiilor voștri să respecte toate cuvintele acestei legi și să se conformeze cerințelor lor; **47**pentru că niciunul dintre aceste cuvinte nu este fără valoare, ci toate sunt viața voastră. Ținând cont de aceste cuvinte, vă veți lungi zilele în țara voastră pe care o veți lua în proprietate după ce veți traversa Iordanul.” **48**În aceeași zi, Iahve i-a vorbit lui Moise, zicând: **49**„Urcă-te pe muntele Abarim care se numește și Nebo – în țara Moab – care este înaintea Ierihonului; și privește Canaanul pe care Eu îl dau în proprietate lui Israel. **50**Tu vei muri pe muntele pe care te vei urca; și vei fi astfel adăugat la strămoșii tăi – exact cum s-a întâmplat și cu fratele tău Aaron care a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la strămoșii lui. **51**Vi se va întâmpla așa pentru că ați fost necredincioși față de Mine înaintea israelienilor când erați la apele Meribei din Cadeș, în deșertul Țin – acolo unde nu M-ați sfințit în mijlocul lui Israel. **52**Tu vei vedea de la distanță pământul promis, dar nu vei intra în țara pe care o dau poporului Israel!” **33** Urmează binecuvântarea pe care Moise – omul lui Dumnezeu – a prezentat-o pentru Israel, înainte de moartea lui. **2**El a zis: „Iahve a venit din Sinai și a răsărit peste ei din Seir. A strălucit din muntele Paran și a venit din mijlocul zecilor de mii de sfinți. Și-a făcut apariția din partea de sud, de pe versanții munților Lui. **3**Da, El Își iubește poporul. «Toți sfinții sunt în mâna Ta. Ei s-au plecat la picioarele Tale și Ți-au primit cuvintele.» **4**Moise ne-a dat legea; și ea a devenit moștenirea adunării lui Iacov. **5**Iahve era rege al urmașilor lui Iacov când se adunau conducătorii poporului împreună cu triburile lui Israel. **6**Să trăiască Ruben și să nu moară; iar bărbații lui să fie fără număr! **7**Despre Iuda a zis: Ascultă, Doamne, ce Îți cere Iuda; și întoarce-i oamenii la poporul lui. Întărește-i mâinile și ajută-l să reușească împotriva dușmanilor lui. **8**Despre Levi a zis: Tumim și Urim au fost date în grija bărbatului respectuos. L-ai testat la Masa și l-ai certat la apele Meribei. **9**El a spus despre tatăl și despre mama lui «Nu i-am văzut!». Nu și-a recunoscut frații și nu a dorit să știe cine îi sunt copiii – pentru că s-a conformat Cuvântului Tău și Ți-a respectat legământul. **10**El învață pe Iacov

poruncile Tale și pe Israel legea Ta. Pune tămâie înaintea Ta și sacrificii pe altarul Tău. **11**Doamne, binecuvântează forța lui; și aprobă ce face el cu mâinile. Strivește pe cei care vin împotriva lui; iar cei care îl urăsc, să nu se mai ridice! **12**Despre Beniamin a zis: Cel care este foarte iubit de Iahve, va locui fără pericole lângă El. Iahve îl va proteja în toate zilele; și el se va odihni pe umerii Lui. **13**Despre Iosif a zis: Pământul lui să fie binecuvântat de Iahve. Să beneficieze de roua abundantă a cerului de sus și de apele adânci de jos. **14**Să aibă cele mai bune recolte care cresc la lumina soarelui și să își însușească cele mai bune rezultate ale producției agricole din fiecare lună. **15**Să fie binecuvântat cu plantele de pe înălțimile munților vechi și cu tot ce produc bun dealurile eterne. **16**Cele mai bune daruri ale pământului, abundența lui și amabilitatea Celui care Și-a făcut apariția în acel tufiș aprins, să vină deasupra capului lui Iosif: să se oprească pe partea de sus a capului lui – a celui care este special între frații lui. **17**El are frumusețea primului născut al taurului. Coarnele lui sunt ca ale bouului sălbatic. Cu ele va împunge popoarele până la capătul pământului. Aceste coarne sunt reprezentate de zecile de mii de oameni aparținând tribului lui Efraim și de miile de reprezentanți ai lui Manase! **18**Despre Zabulon a zis: Bucură-te, Zabulon, de alergările tale. Să te bucuri și tu, Isahar, de corturile tale. **19**Aceștia vor chema popoarele pe munte; și acolo vor oferi sacrificii adecvate; pentru că vor sorbi bogățiile mării și vor beneficia de comorile ascunse în nisip. **20**Despre Gad a zis: Să fie binecuvântat cel care mărește teritoriile lui Gad! El se odihnește ca leul și atacă la braț sau la cap. **21**Și-a ales cel mai bun teritoriu; pentru că acolo era ascunsă partea celui care face legi. El a venit cu conducătorii poporului, a respectat dreptatea lui Iahve și a pus în aplicare judecățile Lui cu privire la Israel! **22**Despre Dan a zis: Dan este un pui de leu care a sărit din Bașan. **23**Despre Neftali a zis: Neftali este plin de amabilitate și beneficiază din abundență de binecuvântarea lui Iahve. El va moșteni teritorii în partea de sud, lângă lac. **24**Despre Așer a zis: Cel mai binecuvântat dintre fii este Așer. Să fie agreat de frații lui și să își înmoaie picioarele în ulei. **25**«Zăvoarele porților tale să fie de fier și de bronz. Să beneficiezi de forță în toate zilele tale. **26**Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Iacov, care parcurge călare cerul ca să te ajute. El poate fi admirat când călătorește pe nori. **27**Eternul Dumnezeu îți este un adăpost; și sub tine sunt brațele Lui eterne. El îi va alunga pe dușmani din fața voastră; și vă va zice: ‘Distrugeți-i!’ **28**Israel va locui singur și la adăpost. Permanentă sursă de prosperitate a lui Iacov este protejată în țara cerealelor și a mustului. Acolo cerul lasă să cadă roua.» **29**«Israel, ești (*un popor*) fericit! Cine mai este ca tine – un popor salvat de Iahve? El este atât apărarea și ajutorul tău, cât și sabia ta glorioasă. Dușmanii tăi vor dori să câștige favoarea ta; și tu vei călca peste înălțimile lor!» **34** Moise a plecat din câmpiile Moabului și s-a urcat pe muntele Nebo, pe vârful Pisga care este în fața Ierihonului. Iahve i-a arătat întreaga țară, de la Ghilad până la (*teritoriile lui*) Dan, **2**teritoriul lui Neftali, teritoriul lui Efraim și al lui Manase, toată zona dată lui Iuda până la Marea de Vest, **3**Neghebul și tot teritoriul din Valea

Ierihonului – orașul de palmieri – până la Țoar. **4**Atunci Iahve i-a zis: „Aceasta este țara pe care am promis-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov când am spus: «O voi da urmașului tău!». Ți-am permis să o vezi; dar nu vei intra în ea!” **5**Moise, sclavul lui Iahve, a murit în teritoriile numite Moab. S-a întâmplat exact cum îi spusese Cuvântul lui Iahve. **6**El l-a înmormântat în zona numită Moab, în valea care este în fața localității Bet-Peor; dar nimeni nu a cunoscut vreodată unde este mormântul lui. **7**Moise avea o sută douăzeci de ani când a murit; dar nu îi slăbise vederea și nu își pierduse forța fizică. **8**Israelienii l-au plâns pe Moise treizeci de zile în câmpiile Moabului; apoi zilele de plâns și de doliu pentru Moise s-au terminat. **9**Iosua – fiul lui Nun – era plin de spiritul înțelepciunii, pentru că Moise își pusese mâinile peste el. Israelienii au ascultat de Iosua și au făcut ce i-a poruncit Iahve prin Moise. **10**De atunci nu a mai existat în Israel niciun alt profet ca Moise, pe care Iahve să îl fi cunoscut față în față! **11**Doar pe el l-a trimis Iahve în Egipt ca să facă lucruri speciale și toate acele minuni împotriva faraonului și împotriva slujitorilor lui, afectând întreaga țară. **12**Numai Moise a făcut în forță toate acele impunătoare fapte înaintea întregului Israel.

Iosua

1 După moartea sclavului lui Iahve numit Moise, Iahve i-a vorbit lui Iosua – fiul lui Nun – slujitorul lui Moise, zicându-i: **2** „Moise, sclavul Meu, a murit. Acum, traversează imediat Iordanul, împreună cu tot acest popor; și mergeți spre țara pe care o dau israelienilor. **3** Vă voi oferi (*ca proprietate a voastră*) orice teritoriu pe care veți ajunge să călcați cu talpa piciorului vostru – exact cum i-am promis lui Moise. **4** Țara voastră va fi de la deșert până la Liban; și de la Râul Mare – râul Eufrat, cuprinzând tot teritoriul hitiților – până la acea Mare de mari dimensiuni, care este la vest. **5** Niciun om nu ți se va putea opune cât vei trăi. Voi fi și cu tine exact cum am fost cu Moise! Nu te voi lăsa și nu te voi abandona! **6** Să ai forță și curaj; pentru că tu vei oferi acestui popor țara despre care am jurat strămoșilor lor că le-o voi da. **7** Deci trebuie să demonstrezi forță și un foarte mare curaj. Să respecti cu atenție toată legea pe care ți-a dat-o sub formă de porunci sclavul Meu numit Moise. Nu devia de la ea nici la dreapta, nici la stânga; pentru ca să prosperi oriunde vei merge! **8** Gura ta să nu abandoneze obiceiul de a citi (*zilnic*) din această carte a legii! Meditează la conținutul ei atât ziua, cât și noaptea, urmărind să respecti tot ce este scris acolo. Pentru că atunci vei avea succes oriunde vei merge; și vei prospera! **9** Oare nu Eu te-am autorizat? Să ai forță și curaj! Nu te teme și nu te speria; pentru că Dumnezeuul tău care se numește Iahve, este cu tine oriunde vei merge!” **10** Iosua le-a poruncit conducătorilor poporului, zicând: **11** „Treceți prin tabără și porunciți poporului să își pregătească provizii; pentru că peste trei zile veți traversa Iordanul ca să mergeți și să cuceriți teritoriul pe care Iahve – Dumnezeuul vostru – vi-l dă în proprietate.” **12** Apoi Iosua le-a zis rubeniților, gadiților și celor care aparțineau unei jumătăți din tribul lui Manase: **13** „Amintiți-vă de datoria pe care v-a stabilit-o Moise – sclavul lui Iahve – când a zis că Dumnezeuul vostru numit Iahve vă dă odihnă și vă oferă acest teritoriu. **14** Deci soțiile voastre, copiii voștri și vitele voastre trebuie să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise, pe această parte a Iordanului. Dar toți oamenii voștri care pot participa la război, trebuie să traverseze înarmați și să meargă înaintea fraților voștri ca să îi ajute. **15** Vor proceda așa până când Iahve – Dumnezeuul vostru – le va da și lor odihnă ca vouă; și până când vor lua și ei în proprietate teritoriul pe care li-l oferă Iahve, Dumnezeuul vostru. Apoi vă veți întoarce să stăpâniți țara care v-a fost dată ca moștenire prin Moise – sclavul lui Iahve – pe această parte a Iordanului, spre estul soarelui.” **16** Ei i-au răspuns lui Iosua: „Vom face tot ce ne-ai poruncit; și vom merge oriunde ne vei trimite! **17** Te vom asculta la fel cum l-am ascultat și pe Moise! Numai să avem certitudinea că Iahve – Dumnezeuul tău – va fi și cu tine la fel cum a fost cu Moise! **18** Orice om care va protesta față de porunca ta și care nu va asculta de toate cuvintele pe care ni le spui ca porunci, va fi omorât. Dar tu să ai forță și curaj!” **2** Apoi Iosua – fiul lui Nun – a trimis din Șitim doi spioni, zicându-le în secret: „Duceți-vă și vedeți cum este zona – mai ales cea a Ierihonului!” Ei au plecat și au intrat în casa unei prostituate care se numea

Rahab; și au rămas acolo în acea noapte. ²Atunci i s-a spus regelui Ierihonului: „Să știi că niște israelieni au venit aici în timpul nopții ca să spioneze zona”. ³Regele Ierihonului a trimis un mesaj prostituatei Rahab, zicându-i: „Scoate-i pe oamenii care au ajuns la tine și care s-au odihnit în casa ta; pentru că au venit să spioneze întregul teritoriu!” ⁴Dar femeia îi ascunsese pe cei doi bărbați. Ea a răspuns: „Este adevărat că acei bărbați au venit la mine; dar eu nu știam de unde sunt. ⁵Spre seară, când trebuia să se închidă poarta, ei au plecat; și nu știu unde s-au dus. Grăbiți-vă să îi urmăriți; și îi veți ajunge!” ⁶Ea îi urcase pe acoperiș, unde îi ascunsese sub snopii de in pe care îi avea puși acolo. ⁷Oamenii din Ierihon i-au urmărit pe drumul care conduce la vadurile Iordanului. După plecarea lor, s-a închis poarta (orașului). ⁸Înainte ca spionii să adoarmă, Rahab s-a urcat la ei pe acoperiș; ⁹și le-a spus: „Știu că Iahve v-a dat această țară. De când am auzit despre voi, suntem foarte speriați; și locuitorii acestei zone sunt terorizați de frică. ¹⁰Am auzit că atunci când ați plecat din Egipt, Iahve a secat înaintea voastră apele Mării Roșii; și am aflat ce le-ați făcut lui Sihon și lui Og – cei doi regi amoriți care erau în partea de est a Iordanului – pe care i-ați distrus total. ¹¹De când am auzit aceste lucruri, ni s-au înmuiat inimile. Fiecare om (din orașul nostru) și-a pierdut curajul gândindu-se la voi; pentru că (știm că) Iahve – Dumnezeuul vostru – este Dumnezeu atât sus în cer, cât și jos pe pământ! ¹²Acum, vă rog, jurați-mi pe Iahve că vă veți comporta față de familia tatălui meu cu aceeași amabilitate pe care am avut-o eu față de voi! Dați-mi un semn care să mă convingă ¹³că veți lăsa în viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei și pe surorile mele împreună cu tot ce au ei. Vreau să fiu sigură că ne veți salva de la moarte!” ¹⁴Acei bărbați i-au răspuns: „Dacă nu ne vei trăda, suntem decizi să ne sacrificăm viața pentru voi! Iar atunci când Iahve ne va da țara, ne vom comporta cu tine cu bunătate și ne vom respecta promisiunea!” ¹⁵Atunci acea femeie i-a coborât cu o frânghie prin fereastră, pentru că avea casa construită deasupra zidului orașului și locuia chiar deasupra lui. ¹⁶Ea le-a zis: „Mergeți spre munte ca să evitați întâlnirea cu cei care vă urmăresc; și ascundeți-vă acolo trei zile, până se vor întoarce ei. Apoi vă veți putea continua drumul.” ¹⁷Bărbații i-au spus: „Noi nu vom mai fi obligați să respectăm acest jurământ pe care ne-ai pus să îl facem față de tine, ¹⁸dacă atunci când vom intra în țară, nu vei lega această frânghie roșie de fereastra prin care ne-ai coborât și dacă nu vei aduce în casa ta toată familia ta formată din tatăl tău, mama ta și frații tăi. ¹⁹Dacă vreunul dintre ei va trece dincolo de porțile casei tale, va fi doar el responsabil de faptul că i se va vărsa sângele; iar noi vom fi nevinovați. Dar dacă cineva va face vreun rău unuia dintre cei care vor fi în casă cu tine, noi vom fi direct responsabili de vărsarea sângelui lui. ²⁰Dacă ne vei trăda, atunci vom fi liberi de obligația respectării acestui jurământ pe care ne-ai pus să îl facem!” ²¹Ea le-a răspuns: „Să fie așa cum ați spus!” Apoi i-a trimis; și ei au plecat. Ea a legat frânghia roșie de fereastră. ²²Ei s-au dus și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, până când s-au întors aceia care îi urmăreau și care îi căutaseră pe tot acel drum, dar fără să îi

găsească. ²³Apoi cei doi bărbați s-au întors, au coborât muntele și au traversat Iordanul. Au venit la Iosua – fiul lui Nun – și i-au relatat tot ce li s-a întâmplat. ²⁴Ei i-au spus lui Iosua: „Este o certitudine că Iahve a făcut ca întreaga țară să ajungă la discreția noastră; și toți locuitorii ei tremură înaintea noastră!” ³ Iosua s-a sculat dimineța devreme împreună cu tot poporul Israel. Au plecat din Șitim și s-au deplasat spre Iordan. Ei au rămas acolo în timpul nopții, înainte de traversarea râului. ²După trei zile, conducătorii poporului au mers prin toată tabăra; ³și au poruncit poporului: „Când veți vedea deplasându-se Cufărul Legământului făcut cu Dumnezeuul vostru numit Iahve, transportat de preoții leviți, să plecați din locul în care sunteți și să mergeți după el. ⁴Dar între voi și Cufăr să păstrați o distanță de două mii de coți. Să nu vă apropiați de el! Acesta vă va arăta drumul pe care trebuie să mergeți; pentru că nu ați mai trecut niciodată pe acest drum.” ⁵Iosua a zis poporului: „Sfințiți-vă; pentru că Iahve va face mâine lucruri speciale în mijlocul vostru!” ⁶Iosua le-a spus apoi preoților: „Luați Cufărul Legământului și treceți cu el înaintea poporului!” Ei l-au luat și au plecat în fața poporului. ⁷Iahve i-a zis lui Iosua: „Astăzi voi începe să te înalț în ochii întregului Israel, ca să știe astfel că Eu sunt cu tine exact cum am fost și cu Moise. ⁸Dă porunci preoților care transportă Cufărul Legământului, spunându-le: «Când veți ajunge la malul Iordanului, să vă opriți acolo!»” ⁹Iosua a vorbit israelienilor, zicând: „Apropiați-vă ca să ascultați cuvintele Dumnezeuului vostru care se numește Iahve! ¹⁰Vă voi spune cum veți putea verifica faptul că Dumnezeuul care este viu este în mijlocul vostru și că va distruge din drumul vostru pe cananiți, pe hitiți, pe hiviți, pe periziți, pe ghirgasiți, pe amoriți și pe iebusiți. ¹¹Să știți că acest Cufăr al legământului făcut cu Stăpânul întregului pământ traversează Iordanul înaintea voastră. ¹²Acum, alegeți doisprezece bărbați israelieni: câte unul din fiecare trib. ¹³Când picioarele preoților care duc Cufărul lui Iahve – Stăpânul întregului pământ – vor intra în apele Iordanului, cele din amonte se vor opri și se vor despărți de celelalte. Ele nu vor mai înainta, ci se vor aduna în mare cantitate în locul în care se vor opri.” ¹⁴Poporul a ieșit din corturi ca să traverseze Iordanul; iar preoții care duceau Cufărul Legământului erau înaintea poporului. ¹⁵Când preoții care transportau acel Cufăr au ajuns la Iordan și au atins cu picioarele lor marginea apelor Iordanului – pentru că Iordanul inundă ambele maluri în toată perioada când se adună cerealele –, ¹⁶apele din amonte s-au oprit și s-au adunat în mare cantitate pe o mare distanță: până la Adam – oraș din vecinătatea Țortanului; iar apele din aval care curgeau spre Marea Arabeia – adică Marea Sărată –, s-au scurs total. Și astfel, poporul a traversat vadul Iordanului, ajungând în fața Ierihonului. ¹⁷Preoții care duceau Cufărul aceluia legământ ce fusese făcut de israelieni cu Iahve, s-au oprit pe terenul fără apă din mijlocul Iordanului. În acest timp, tot Israelul îl traversa. Preoții au stat acolo până când întregul popor a ajuns pe celălalt mal al râului. ⁴ Astfel, tot poporul (*israelian*) a traversat Iordanul. Atunci Iahve i-a spus lui Iosua: ² „Alege doisprezece bărbați din popor: câte unul din fiecare trib; ³ și

poruncește-le să ia din mijlocul Iordanului douăsprezece pietre: chiar din locul unde au stat picioarele preoților. Să le duceți cu voi și să le puneți în locul în care veți rămâne în timpul nopții.” ⁴Iosua a chemat doisprezece bărbați, pe care i-a ales dintre israelieni: câte unul din fiecare trib; și le-a zis: ⁵„Treceți în fața Cufărului Legământului care a fost făcut cu Dumnezeuul vostru numit Iahve. Stați acolo în mijlocul Iordanului; și fiecare dintre voi să ridice pe umeri o piatră. Să fie câte una pentru fiecare trib al poporului Israel. ⁶Acestea vor avea o semnificație specială în mijlocul vostru. Când fiii voștri vor dori să știe într-o zi ce semnifică existența acestor pietre, ⁷să le relați cum au fost secate apele Iordanului înaintea Cufărului Legământului cu Iahve, atunci când acesta l-a traversat. Deci, aceste pietre să fie pentru israelieni o permanentă amintire despre acest fapt!” ⁸Israelienii au făcut exact cum le-a poruncit Iosua. Au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului – cum îi spusese Iahve lui Iosua – conform numărului triburilor lui Israel. Apoi le-au dus în locul în care au rămas în acea noapte; și le-au pus acolo. ⁹Iosua a pus și el douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, chiar în locul unde au stat picioarele preoților care au dus Cufărul Legământului. Ele mai există și astăzi acolo. ¹⁰Preoții care duceau acel Cufăr, au stat în mijlocul Iordanului până s-a realizat tot ce poruncise Iahve lui Iosua – prin Moise – referitor la popor. Și poporul s-a grăbit să traverseze (*Iordanul*). ¹¹După ce a traversat tot poporul, Cufărul lui Iahve și preoții au mers înaintea poporului. ¹²Urmașii lui Ruben, ai lui Gad și ai jumătății din tribul lui Manase, au traversat și ei – pregătiți pentru luptă – în fața israelienilor, așa cum le ceruse Moise. ¹³Aproape patruzeci de mii de bărbați înarmați, pregătiți de luptă, au venit înaintea lui Iahve în câmpiile Ierihonului. ¹⁴În acea zi, Iahve l-a înălțat pe Iosua în fața întregului Israel; și toți israelienii s-au temut de el cât timp a trăit – exact cum se temuseră de Moise. ¹⁵Atunci Iahve i-a spus lui Iosua: ¹⁶„Poruncește-le preoților care transportă Cufărul Declarației, să iasă din Iordan.” ¹⁷Iosua le-a poruncit preoților: „Ieșiți din Iordan!”. ¹⁸Atunci preoții care duceau Cufărul Legământului cu Iahve au ieșit din mijlocul Iordanului. În momentul în care picioarele lor au atins malul, apele Iordanului au revenit în albia lor, inundând din nou toată acea suprafață până la ambele maluri ale lui. ¹⁹Poporul a ieșit din Iordan în a zecea zi din prima lună; și și-a stabilit tabăra la Ghilgal, în partea de est a Ierihonului. ²⁰Cele douăsprezece pietre luate din Iordan, au fost puse de Iosua la Ghilgal. ²¹El le-a zis israelienilor: „Când veți fi părinți și vă vor întreba într-o zi urmașii voștri «Ce înseamnă aceste pietre?», ²²voi să îi învățați, răspunzându-le: «Israel a traversat acest Iordan ca pe pământ uscat!». ²³Iahve – Dumnezeuul vostru – a secăt (*acum*) apele Iordanului înaintea voastră ca să îl puteți traversa, exact cum făcuse El la Marea Roșie, când a secăt-o înaintea generației noastre până am traversat-o. ²⁴Astfel, toate popoarele pământului vor cunoaște forța mâinii lui Iahve; iar voi vă veți teme de Dumnezeuul vostru numit Iahve în toate zilele vieții voastre!” ⁵ Când toți regii amoriți din partea de vest a Iordanului și toți regii canaaniti de pe (*acel*) mal au auzit că Iahve a secăt apele Iordanului înaintea

israelienilor până l-au traversat, li s-au înmuiat inimile și și-au pierdut curajul în fața lor. ²Atunci Iahve i-a poruncit lui Iosua: „Fă-ți niște cuțite din rocă de cremene și circumcide-i din nou pe israelieni!” ³Iosua a făcut niște cuțite din cremene și i-a circumcis pe israelieni la Ghivat-Haaralot. ⁴Motivul circumciziei a fost acesta: toți israelienii care pleaseră din Egipt, adică toți aceia care puteau atunci să lupte, muriseră în timpul călătoriilor prin deșert. ⁵Doar ei fuseseră circumciși. Poporul născut în timpul călătoriilor făcute prin deșert după plecarea din Egipt, nu fusese circumcis. ⁶Israelienii au călătorit patruzeci de ani prin deșert până când a murit întreaga generație de luptători care pleaseră din Egipt și care nu se conformaseră cerințelor lui Iahve. El le-a jurat atunci că nu le va permite să vadă țara despre care promisese cu jurământ strămoșilor lor că le-o va da – acea țară în care curge lapte și miere. ⁷În locul acelei generații, El a format-o pe aceea a fiilor lor. Pe aceștia i-a circumcis Iosua. Ei erau necircumciși pentru că nu li se făcuse circumcizia în timpul călătoriilor. ⁸După ce s-a terminat circumciderea tuturor celor din popor, israelienii au rămas în tabără până s-au vindecat. ⁹Iahve i-a spus lui Iosua: „Astăzi am luat de peste voi rușinea Egiptului!” Astfel, acel loc a fost numit Ghilgal. Acest nume dat acelei zone, s-a păstrat până astăzi. ¹⁰Israelienii și-au așezat tabăra la Ghilgal, în câmpiile Ierihonului; și au sărbătorit Paștele în seara zilei a paisprezecea din acea lună. ¹¹Chiar în prima zi după Paște, israelienii au mâncat din producția de hrană a țării: turte și boabe de cereale prăjite. ¹²Mana a încetat la o zi după ce au mâncat din cerealele Canaanului. Astfel, israelienii nu au mai avut mană; și începând cu acel an, ei s-au hrănit (*doar*) din recoltele țării. ¹³În timp ce era lângă Ierihon, Iosua a privit și a observat un bărbat care stătea înaintea lui, ținând în mână sabia scoasă din teacă. Iosua s-a dus spre el și l-a întrebat: „Ești dintre ai noștri, sau dintre dușmanii noștri?” ¹⁴El a răspuns: „Eu sunt Comandantul armatei lui Iahve; și acum tocmai am venit (*la tine*)!” Iosua a căzut înaintea lui cu fața spre pământ, i s-a închinat și l-a întrebat: „Ce spune Stăpânul meu sclavului Său?” ¹⁵Comandantul armatei lui Iahve i-a răspuns: „Scoate-ți sandalele din picioare; pentru că locul pe care stai, este un teren sfânt.” Și Iosua a făcut așa cum i s-a cerut. **6** Ierihonul era un oraș închis și fortificat, pentru că oamenilor lui le era frică de israelieni. Nimeni nu ieșea din el și nici nu intra acolo. ²Iahve i-a zis lui Iosua: „Vei vedea că îți voi da Ierihonul împreună cu regele și cu luptătorii lui remarcabili. ³Toți oamenii înarmați să meargă în jurul orașului, înconjurându-l o singură dată (*pe zi*). Așa să faceți în următoarele șase zile. ⁴Șapte preoți să meargă înaintea aceluia Cufăr; și fiecare dintre ei să aibă câte o goarnă. În a șaptea zi să înconjuțați orașul de șapte ori; iar preoții să sune din goarnă. ⁵Când se va suna din goarne și veți auzi sunetul lor, tot poporul să strige cu mare intensitate. Atunci zidul orașului va cădea la pământ; și poporul va putea să atace zona pe care o va avea înaintea!” ⁶Iosua – fiul lui Nun – a chemat preoții și le-a spus: „Luați Cufărul Legământului; și șapte preoți să se deplaseze cu goarnele înaintea Cufărului lui Iahve.” ⁷Apoi a spus poporului: „Începeți să înconjuțați orașul. Oamenii înarmați să meargă

înaintea Cufărului lui Iahve.” ⁸După ce Iosua a vorbit poporului, cei șapte preoți care aveau goarnele înaintea lui Iahve, au trecut în partea din față și au început să sune cu ele; iar Cufărul Legământului cu Iahve venea în urma lor. ⁹Oamenii înarmați au mers în fața preoților care sunau din goarne, iar restul poporului urma Cufărul. În timp ce mergeau, preoții sunau din goarne. ¹⁰Iosua dăduse poporului următoarea poruncă: „Să nu strigați, să nu vi se audă vocile și să nu pronunțați niciun cuvânt cu gura voastră – până în ziua când vă voi da ordin să strigați! Deci numai atunci să strigați!” ¹¹Cufărul lui Iahve (*urmat de restul poporului*) a înconjurat o dată orașul. Apoi au intrat în tabără și au rămas noaptea acolo. ¹²A doua zi, Iosua s-a trezit dimineța devreme. Preoții au luat Cufărul lui Iahve; ¹³iar cei șapte preoți care mergeau cu goarnele înaintea Cufărului lui Iahve, sunau din ele. Oamenii înarmați se deplasau înaintea lor, iar restul poporului venea mergând în urma Cufărului lui Iahve. În timp ce mergeau, se auzea (*doar*) sunetul goarnelor. ¹⁴Au înconjurat o dată orașul și în a doua zi. Apoi au revenit în tabără. Au procedat astfel șase zile. ¹⁵În a șaptea zi, s-au trezit dimineța devreme și au înconjurat orașul ca în celelalte zile; dar au făcut acest lucru de șapte ori. Aceea a fost singura zi în care au înconjurat orașul de șapte ori. ¹⁶Când l-au înconjurat a șaptea oară, în timp ce preoții sunau din goarne, Iosua a ordonat poporului: „Strigați! Iahve v-a dat orașul!” ¹⁷Acesta, cu tot ce este în el, să fie dat lui Iahve pentru distrugere. Salvați-o doar pe prostituata Rahab împreună cu întreaga ei familie, pentru că a ascuns spionii trimiși de noi. ¹⁸Nu luați nimic din ce trebuie distrus, pentru ca să nu fiți și voi distruși. Altfel, ați face tabăra lui Israel să își piardă discernământul și ar ajunge în situația de a fi distrusă. ¹⁹Tot argintul, tot aurul, toate obiectele din bronz și din fier, sunt închinat lui Iahve. Totul va intra în tezaurul Lui.” ²⁰În timp ce se auzea sunetul goarnelor, poporul a început să strige. Când sunetului goarnelor s-a adăugat celui produs de strigătele în forță ale poporului, zidul s-a prăbușit. Poporul a pătruns în oraș – fiecare om în dreptul lui – și astfel au capturat Ierihonul. ²¹Au distrus cu sabia tot ce era în oraș: bărbat și femeie, tânăr și bătrân, boi, oi și măgari. ²²Iosua le-a ordonat spionilor: „Intrați în casa acelei prostituate și scoateți-o de-acolo împreună cu tot ce îi aparține, așa cum i-ați jurat!” ²³Tinerii spioni au intrat și au scos de-acolo: pe Rahab, pe tatăl ei, pe mama ei și pe frații ei, împreună cu tot ce îi aparținea. Au scos astfel întreaga ei familie; și i-au dus apoi în exteriorul taberei lui Israel. ²⁴Au ars orașul împreună cu tot ce era în el. Dar nu au ars argintul, aurul și obiectele din bronz și din fier. Acestea au fost puse în tezaurul Casei lui Iahve. ²⁵Iosua a salvat viața prostituatei Rahab și a familiei ei, lăsând-o să supraviețuiască împreună cu tot ce îi aparținea. Și astfel, ea a locuit în poporul Israel până astăzi, pentru că a ascuns spionii trimiși de Iosua la Ierihon. ²⁶Atunci, Iosua a pronunțat următorul blestem: „Să fie blestemat de Iahve acela care va încerca să reconstruiască acest oraș al Ierihonului. Să îi pună temelie cu prețul primului lui născut și să îi instaleze porțile cu prețul celui mai tânăr fiu al lui!” ²⁷Iahve a fost cu Iosua; și ce a făcut el, a fost cunoscut în toată țara. **7** Dar israelienii nu au respectat (*toți*) regula

cu privire la ce trebuia distrus. Acan – fiul lui Carmi – fiul lui Zimri – fiul lui Zerah – din tribul lui Iuda, a luat (*pentru el*) din ce trebuia distrus. În consecință, mânia lui Iahve s-a declanșat împotriva israelienilor. ²Iosua a trimis câțiva bărbați din Ierihon la Ai, care era lângă Bet-Aven, la est de Betel. El le-a zis celor pe care i-a trimis: „Duceți-vă și spionați zona!” Acei bărbați s-au dus și au spionat orașul Ai. ³Când s-au întors la Iosua, i-au spus: „Nu ar fi necesar să se deplaseze acolo toată armata pentru atacul împotriva orașul Ai; ci este suficient să trimitem doar două sau trei mii de oameni. Deci nu mai obosi toată armata; pentru că acolo sunt puțini locuitori.” ⁴Atunci, aproape trei mii de bărbați din popor au mers spre oraș. Dar nu au rezistat forței cu care luptau bărbații din Ai. ⁵Aceștia le-au doborât israelienilor treizeci și șase de oameni; și i-au urmărit din fața porții până la carierele de piatră, învingându-i în vale. Inima poporului (*israelian*) s-a înmuiat și s-a făcut ca apa! ⁶Iosua și-a sfâșiat hainele și s-a aruncat cu fața spre pământ înaintea Cufărului lui Iahve. A stat astfel acolo până seara, împreună cu cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel. Toți își puseseră pământ pe cap. ⁷Iosua a zis: „Ah, Doamne, Tu care ești (*adevăratul*) Dumnezeu, de ce ai făcut ca acest popor să traverseze Iordanul? Ca să ne faci să ajungem la discreția amoriților și să fim distruși? Nu ar fi fost mai bine pentru noi să fi rămas pe celălalt mal al Iordanului? ⁸Acum, Doamne, ce voi spune după ce Israel s-a retras din fața dușmanilor lui? ⁹Canaanii și toți locuitorii acestor teritorii vor afla despre acest fapt, ne vor înconjura și ne vor distruge (*chiar și*) numele de pe pământ! Ce vei face Tu atunci când marele Tău nume va fi astfel dezonorat?” ¹⁰Iahve i-a răspuns: „Ridică-te! De ce stai așa cu fața spre pământ? ¹¹Israel a păcătuit încălcând legământul pe care i-am poruncit să îl respecte. Și-au însușit din lucrurile destinate distrugerii. Au furat, au mințit și le-au pus printre bunurile lor. ¹²Acest fapt explică de ce israelienii nu pot rezista în fața dușmanilor lor; și au ajuns să suporte înfrângerea! Eu nu voi mai fi cu voi decât după ce veți distruge din mijlocul vostru ce trebuie distrus! ¹³Du-te și sfințește poporul. Să le spui astfel: «Sfințiți-vă pentru ziua de mâine; pentru că Iahve – Dumnezeul lui Israel – a descoperit în mijlocul vostru lucruri destinate distrugerii. Nu veți putea rezista dușmanilor voștri până când nu veți îndepărta ce trebuie distrus din mijlocul vostru! ¹⁴Să vă prezentați mâine dimineață în ordinea triburilor voastre. Tribul care va fi arătat prin sorti de Iahve, să se prezinte în ordinea clanurilor lui; iar clanul arătat prin sorti de Iahve, să se prezinte în ordinea familiilor acestuia. Familia arătată prin sorti de Iahve, să se prezinte în ordinea bărbaților ei. ¹⁵Acela care va fi arătat prin sorti că a luat ce trebuia distrus, să fie ars în foc împreună cu tot ce îi aparține – pentru că a încălcat legământul lui Iahve și a comis un lucru oribil în Israel!»” ¹⁶Iosua s-a sculat dimineața devreme și a convocat triburile lui Israel. A fost arătat prin sorti tribul lui Iuda. ¹⁷A apropiat clanurile lui Iuda; și atunci a fost arătat prin sorti clanul lui Zerah. A apropiat clanul lui Zerah în ordinea familiilor; și a fost arătat prin sorti (*familia lui*) Zimri. ¹⁸Apoi a apropiat familia acestuia în ordinea bărbaților din ea; și atunci

a fost arătat Acan – fiul lui Carmi – fiul lui Zimri – fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda. Iosua i-a zis lui Acan: **19** „Fiule, glorifică-L și laudă-L pe Dumnezeuul lui Israel care se numește Iahve, relatându-mi sincer ce ai făcut! Să nu îmi ascunzi nimic!” **20** Acan i-a răspuns lui Iosua: „Recunosc că am păcătuit împotriva Dumnezeuului lui Israel numit Iahve. Îți voi spune acum concret ce am făcut. **21** Am văzut în prada de război o manta frumoasă din Șinar, două sute de șecheli de argint și un obiect de aur care avea greutatea de cincizeci de șecheli. Mi-au plăcut; și le-am luat. Acum, acestea sunt ascunse în pământ, în mijlocul cortului meu; iar argintul este pus sub ele.” **22** Iosua a trimis niște reprezentanți ai lui care au alergat spre cortul indicat. Ei au constatat că acele lucruri erau ascunse în cortul lui Acan; iar argintul era pus sub ele. **23** Le-au luat de acolo și le-au adus la Iosua, în fața adunării israelienilor, expunându-le înaintea lui Iahve. **24** Atunci Iosua împreună cu toți ceilalți oameni din poporul Israel, l-au luat pe Acan – fiul lui Zerah – împreună cu: argintul, mantaua, obiectul de aur, fiii și fiicele lui, vitele, măgarii și oile lui, cortul și tot ce îi aparținea; și i-au dus în valea Acor. **25** Iosua l-a întrebat „De ce ai adus împotriva noastră acest necaz?” El a continuat: „Ei bine, să știi că și ție îți va aduce Iahve necaz: chiar astăzi!” Atunci, toți oamenii din Israel i-au omorât cu pietre... Apoi i-au ars în foc și i-au acoperit cu pietre. **26** Au adunat astfel peste ei o mare mulțime de pietre care poate fi văzută și acum. Atunci Iahve a încetat să Își mai manifeste (*față de Israel*) marea Lui mânie. Acea vale a fost numită Acor până astăzi. **8** Iahve i-a zis lui Iosua: „Nu te teme și nu te speria. Adună întreaga armată și începeți asediul orașului Ai! Să știi că voi face ca regele din Ai să ajungă la discreția ta împreună cu poporul lui, cu orașul lui și cu tot teritoriul acestuia. **2** Să procedezi cu orașul Ai și cu regele lui exact ca în cazul Ierihonului și al regelui lui! Totuși, veți putea păstra ca pradă de război lucrurile valoroase și animalele. Pune niște oameni în spatele orașului. Ei să stea ascunși acolo și să fie pregătiți de atac.” **3** Iosua a pornit cu toată armata ca să asedieze orașul Ai. A ales treizeci de mii de luptători și i-a trimis înainte în timpul nopții. **4** El le-a poruncit, zicându-le: „Puneți în spatele orașului niște oameni care să stea acolo ascunși. Să nu vă îndepărtați prea mult de oraș; și toți să fiți pregătiți de luptă. **5** Eu, împreună cu toți ceilalți luptători care sunt cu mine, ne vom apropia de oraș. Când ei vor veni să lupte împotriva noastră ca prima dată, ne vom retrage din fața lor. **6** Ei vor ieși după noi; și astfel îi vom scoate dintre zidurile orașului. Atunci ei vor zice: «Fug din fața noastră la fel ca prima dată!». Dar când noi vom fugi din fața lor, **7** voi să ieșiți din locul în care ați stat ascunși; și să ocupați orașul; pentru că Dumnezeuul vostru care se numește Iahve, vi-l va da; și va ajunge la discreția voastră. **8** După ce veți cuceri orașul, să îi dați foc! Să faceți exact cu v-a spus Cuvântul lui Iahve. Fiți atenți să respectați ce v-am poruncit!” **9** Apoi Iosua i-a trimis. Ei s-au dus și au stat ascunși între Betel și Ai, unde au și rămas în acea noapte – la vestul orașului Ai. Dar Iosua a stat toată noaptea în mijlocul poporului. **10** El s-a sculat dimineața devreme; și după ce a inspectat poporul (*pregătit de luptă*), a plecat înaintea armatei spre Ai. Era însoțit de consiliul bătrânilor lui Israel.

11Toți soldații care erau cu el, au înaintat și s-au apropiat de oraș. Când au ajuns în fața orașului, și-au stabilit tabăra în partea de nord a Aiului. Între ei și oraș exista o vale. **12**Iosua luase deja aproape cinci mii de luptători pe care îi pusese să stea ascunși între Betel și Ai, în partea de vest a orașului. **13**După ce și-a organizat astfel oamenii care formau armata – atât pe cei din principala tabără stabiliți în partea de nord a orașului, cât și pe cei care stăteau ascunși în partea de vest a orașului –, Iosua a înaintat noaptea în mijlocul văii. **14**Când regele din orașul Ai a văzut acest lucru, s-a sculat repede dimineața devreme și a ieșit să lupte împotriva lui Israel împreună cu oamenii lui. Ei s-au dus într-un loc special care era înaintea Arabei. Nu știau că în spatele orașului stăteau oameni ascunși care urmăreau ce se întâmpla. **15**Iosua și toată armata care era cu el, s-au prefăcut că sunt învinși, fugind pe drumul care conduce spre deșert. **16**Atunci toată armata din orașul Ai a fost chemată să îi urmărească. Ei au plecat în urmărirea israelienilor; și Iosua i-a atras astfel în afara orașului. **17**Nu a fost niciun bărbat din Ai sau din Betel care să nu fi ieșit după Israel. Au lăsat orașul deschis și au plecat în urmărirea lui Israel. **18**Atunci Iahve i-a zis lui Iosua: „Îndreaptă spre Ai lancea pe care o ți în mână; pentru că voi face ca orașul să capituleze în fața ta!” Iosua și-a îndreptat spre Ai lancea pe care o ținea în mână. **19**Atunci când el și-a întins mâna, cei care stăteau ascunși au ieșit repede din locul în care erau, au intrat în oraș, l-au capturat și s-au grăbit să îi dea foc. **20**Când au privit înapoi, oamenii din Ai au observat fumul orașului (*arzând*) care se ridica spre cer. Ei nu au mai putut să scape nici într-o parte, nici în cealaltă; pentru că armata israeliană care se retrăgea spre deșert, s-a întors împotriva lor. **21**Atunci când Iosua și armata lui Israel au văzut că cei care stătuseră ascunși capturaseră orașul și că se ridica fum din el, s-au întors împotriva celor din Ai; și au început să îi lovească. **22**Ceilalți au ieșit și ei din oraș împotriva urmăritorilor armatei lui Iosua. Astfel, Israel i-a prins din două părți și i-a lovit până când i-a distrus. Nu au lăsat să scape niciun supraviețuitor. I-au prins și pe toți cei care încercau să fugă. **23**Dintre toți cei pe care i-au prins, l-au lăsat să trăiască doar pe regele orașului Ai; și l-au adus la Iosua. **24**Israel i-a omorât pe toți locuitorii din Ai, în câmpie și în deșertul în care îi urmăriseră. După ce aceștia au căzut cu toții, fiind distruși de loviturile date cu sabia, armata lui Israel s-a întors la Ai. Acolo au omorât cu sabia pe cei care rămăseseră în oraș. **25**Cei omorâți în acea zi, atât bărbați cât și femei, au fost în total douăsprezece mii – întreaga populație a orașului Ai. **26**Până când nu au fost distruși toți locuitorii din Ai, Iosua nu și-a retras mâna în care ținea lancea îndreptată spre oraș. **27**Israel a păstrat ca pradă de război animalele și lucrurile valoroase din oraș, conform poruncii date de Iahve lui Iosua. **28**Apoi Iosua a ars total orașul Ai și a făcut din el pentru totdeauna acea movilă de moloz care se poate vedea acolo de atunci încolo. **29**Pe regele din Ai l-a spânzurat de un copac și l-a lăsat acolo până seara. Dar la apusul soarelui, Iosua a poruncit israelienilor să îi coboare corpul din copac și să fie aruncat în locul unde fusese poarta orașului. Apoi au făcut peste el o mare movilă de pietre care se poate vedea și astăzi. **30**Atunci

Iosua a construit un altar Dumnezeului lui Israel numit Iahve, pe muntele Ebal. ³¹El a procedat așa cum le poruncise israelienilor Moise, sclavul lui Iahve, conform cuvintelor scrise în cartea legii care îi poartă numele. Acela era un altar din pietre întregi, neatinse de uneltele din fier. Pe el trebuia să se aducă lui Iahve animale pentru a fi arse integral și sacrificii de pace. ³²Acolo, înaintea israelienilor, Iosua a scris pe pietre o copie a legii lui Moise. ³³Întregul Israel, bătrânii, conducătorii și judecătorii lui stăteau într-o parte și în cealaltă a Cufărului Legământului (*făcut de Israel*) cu Iahve, în fața preoților leviți care îl transportau. Jumătate din popor, străini sau evrei, erau așezați în fața muntelui Garizim, iar cealaltă jumătate stătea în fața muntelui Ebal – exact cum poruncise Moise, sclavul lui Iahve, având în vedere pronunțarea binecuvântării pentru poporul Israel. ³⁴Apoi Iosua a citit toate cuvintele acelei legi care conținea atât binecuvântările, cât și blestemele. Ele erau în acord cu tot ce scria în cartea legii. ³⁵Nu a existat nicio poruncă dintre toate cele date de Moise pe care să nu fi citit-o Iosua înaintea întregii adunări a lui Israel. El a citit toate aceste porunci inclusiv înaintea femeilor, a copiilor și a străinilor care trăiau în mijlocul lor. **9** Când au auzit ce se întâmplase, toți regii din partea de vest a Iordanului – atât cei din regiunea muntoasă și din zona deluroasă, cât și cei de pe întreaga coastă a acelei mari Mări până în dreptul Libanului – adică regii: hitiți, amoriți, canaaniți, pereziti, hiviți și iebusiți, ²s-au aliat ca să lupte împotriva lui Iosua și a poporului lui Israel. ³Dar locuitorii din Ghivon, când au auzit ce făcuse Iosua orașelor Ierihon și Ai, ⁴s-au dus la israelieni, pretinzând în mod ipocrit că vin ca mesagerii unui popor. Ei purtau pe măgarii lor niște saci învechiți și aveau burdufuri de vin care erau vechi, crăpate și peticite. ⁵Se încălțaseră cu sandale vechi și purtau pe ei haine învechite. Toată pâinea pe care o aveau ca provizie, era uscată și fărâmițată. ⁶Au venit în tabăra de la Ghilgal și au spus lui Iosua și bărbaților lui Israel: „Noi am venit dintr-o țară îndepărtată. Vă propunem să faceți un legământ cu noi!” ⁷Dar bărbații lui Israel le-au răspuns hiviților: „Este posibil ca voi să locuiți în această zonă. Cum să ratificăm un legământ cu voi?” ⁸Ei i-au zis lui Iosua: „Noi suntem slujitorii tăi!” Iosua i-a întrebat: „Cine sunteți și de unde veniți?” ⁹Ei i-au răspuns: „Slujitorii tăi au venit dintr-o țară foarte îndepărtată din cauza numelui lui Iahve care este Dumnezeul tău: am auzit (*vorbindu-se*) despre faima Lui și despre tot ce a făcut în Egipt. ¹⁰Am aflat și despre ce a făcut El celor doi regi amoriți care erau în partea de est a Iordanului: lui Sihon – regele Heșbonului și lui Og – regele Bașanului, care era stăpân la Aștarot. ¹¹Bătrânii noștri împreună cu toți locuitorii țării noastre ne-au spus să ne luăm provizii pentru călătorie și să plecăm; iar când vă vom întâlni, să vă spunem: «Noi suntem slujitorii voștri. Deci ratificați un legământ cu noi!». ¹²Această pâine era caldă când am plecat de-acasă pentru a călători până la voi; dar acum constatăm că ea este uscată și fărâmițată! ¹³Aceste burdufuri de vin au fost odată pline și noi; dar acum vedem că ele sunt crăpate. Atât îmbrăcămintea cât și sandalele ni s-au învechit mult din cauza acestei lungi călătorii!” ¹⁴Atunci israelienii s-au uitat la proviziile lor; și

nu l-au mai întrebat pe Iahve. ¹⁵Iosua a făcut pace cu ei, ratificând un legământ care prevedea că le va proteja viața; iar conducătorii adunării i-au asigurat de acest fapt printr-un jurământ. ¹⁶După trei zile de la ratificarea legământului, israelienii au aflat că ghivoniții sunt vecini cu ei și că locuiesc în teritoriul (*dat*) lor (*de Iahve*). ¹⁷Exact după trei zile de călătorie, israelienii au ajuns la orașele acestora. Ele se numeau Ghivon, Chefira, Beerot și Chiriat-Iearim. ¹⁸Israelienii nu i-au putut ataca, pentru că toți conducătorii adunării le juraseră pe Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve (*că vor respecta acel legământ*). Atunci întreaga adunare a israelienilor a protestat împotriva conducătorilor ei. ¹⁹Toți conducătorii au zis în fața întregii adunări: „Pentru că le-am jurat pe Dumnezeul lui Israel numit Iahve, nu ne mai putem atinge de ei! ²⁰Totuși vă vom spune ce le putem face. Acum suntem obligați să le protejăm viețile, ca să nu vină imediat mânia (*lui Iahve*) împotriva noastră, din cauza promisiunii făcute cu jurământ.” ²¹Conducătorii au mai zis: „Trebuie să lăsăm acești oameni să trăiască!” Ei au fost apoi folosiți (*de israelieni*) pentru tăierea lemnului și pentru scoaterea apei. Făceau aceste munci pentru întreaga adunare a israelienilor, așa cum le ceruseră conducătorii ei. ²²Iosua i-a chemat pe ghivoniți și le-a zis: „De ce ne-ați înșelat spunându-ne că veniți dintr-o țară foarte îndepărtată, când în realitate voi locuiți chiar în zona noastră? ²³Acum sunteți blestemați; și niciunul dintre voi nu va fi scutit de tăierea lemnului și de scoaterea apei pentru casa Dumnezeului meu!” ²⁴Ei i-au răspuns lui Iosua: „Slujitorilor tăi li s-a spus despre ce i-a poruncit Iahve – Dumnezeul tău – sclavului Său Moise. Știm că i-a zis să vă dea tot acest teritoriu și să îi distrugă pe toți locuitorii lui din drumul vostru. Atunci, din cauza voastră, ne-a fost frică pentru viețile noastre; și astfel am decis să procedăm așa. ²⁵Acum, noi suntem la dispoziția ta. Deci fă cu noi cum crezi că este bine și corect!” ²⁶Iosua a procedat cu ei așa cum decisese. El i-a oprit pe israelieni de la intenția lor de a-i omorî; și astfel, (*ghivoniții*) au supraviețuit. ²⁷Dar începând cu acea zi, Iosua le-a cerut să taie lemne și să scoată apă pentru adunare și pentru altarul lui Iahve, în locul pe care El urma să îl aleagă. De atunci, ei au continuat să facă aceste munci până astăzi. **10** Adoni-Țedec – regele Ierusalimului – a auzit că Iosua cucerise orașul Ai și că îl distrusese total, că procedase cu el și cu regele acestuia ca în cazul Ierihonului și al regelui lui și că locuitorii Ghivonului puteau să trăiască acolo pentru că ratificaseră un legământ care le asigura pacea cu Israel. ²Atunci i-a fost frică, pentru că Ghivon era un oraș mare. El avea mărimea orașelor regale (*din acea vreme*). Era chiar mai mare decât Ai; și luptătorii lui erau curajoși. ³Adoni-Țedec – regele Ierusalimului – le-a trimis un mesaj următorilor regi: lui Hoham – regele Hebronului, lui Piram – regele Iarmutului, lui Iafia – regele Lachișului și lui Debir – regele Eglonului. Prin intermediul acestui mesaj, el le spunea: ⁴„Veniți și ajutați-mă să atac Ghivonul, pentru că a făcut pace cu Iosua și cu israelienii!” ⁵Cei cinci regi ai amoriților, adică regele Ierusalimului, regele Hebronului, regele Iarmutului, regele Lachișului și regele Eglonului, s-au unit; și venind împreună cu toată

armata lor, și-au stabilit tabăra lângă Ghivon. Apoi au început lupta împotriva lui. ⁶Atunci ghivoniții au plecat la Iosua care era în tabăra de la Ghilgal; și i-au solicitat ajutorul, zicând: „Nu-i abandona pe slujitorii tăi! Grăbește-te și salvează-ne! Ajută-ne; pentru că toți regii amoriți care locuiesc în regiunea muntoasă s-au unit să lupte împotriva noastră!” ⁷Iosua a plecat din Ghilgal, mergând în fața întregii armate și a tuturor luptătorilor remarcabili. ⁸Iahve i-a spus lui Iosua: „Să nu îți fie frică de ei; pentru că ți i-am dat pe toți; și niciunul nu va putea să ți se opună!” ⁹După ce a plecat de la Ghilgal și a mers toată noaptea, Iosua a organizat un atac surprinzător împotriva lor. ¹⁰Iahve i-a făcut să intre în panică în fața lui Israel care i-a învins; și a obținut astfel o mare victorie la Ghivon. Israelienii i-au urmărit pe drumul care conduce la Bet-Horon. I-au distrus pe drum până la Azeca și până la Macheda. ¹¹În timp ce fugeau din fața lui Israel pe drumul care conducea de la Bet-Horon spre Azeca, Iahve a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari de grindină; și astfel, au murit. Cei care au fost distruși de pietrele grindinei, au fost mai mulți decât aceia pe care israelienii îi omorâseră cu sabia. ¹²În ziua în care Iahve i-a făcut pe amoriți să fie învinși de Israel, Iosua a vorbit înaintea lui Iahve, zicând în prezența poporului Israel: „Soare, rămâi acolo unde ești acum: deasupra Ghivonului; iar tu, lună, rămâi deasupra văii Aialon.” ¹³Astfel, soarele nu a mai avansat din acel loc, iar luna s-a oprit – până când poporul (*israelian*) s-a răzbunat pe dușmanii lui. Oare nu este scris acest lucru și în Cartea lui Iașar? Soarele a rămas nemișcat în mijlocul cerului și nu s-a grăbit să apună aproape o zi. ¹⁴Nu a mai fost nicio zi ca aceea – nici înainte, nici după aceea – în care Iahve să fi aprobat o cerere ca aceasta vreunui om. S-a întâmplat așa pentru că Iahve lupta pentru Israel. ¹⁵Apoi Iosua și armata lui Israel s-au întors în tabăra de la Ghilgal. ¹⁶Dar cei cinci regi fugiseră și se ascuseseră într-o peșteră din zona numită Macheda. ¹⁷I s-a spus lui Iosua că cei cinci regi au fost găsiți ascunși într-o peșteră la Macheda. ¹⁸Atunci el a zis: „Puneți niște pietre mari la intrarea în peșteră; și niște oameni să stea acolo ca să îi păzească! ¹⁹Dar voi (*toți ceilalți*) să nu vă opriți; ci continuați să îi urmăriți pe dușmanii voștri și să îi loviți din urmă până îi veți distruge! Nu îi lăsați să intre în orașele lor; pentru că Iahve – Dumnezeuul vostru – a decis să îi facă să fie învinși de voi!” ²⁰Iosua și israelienii au reușit să îi distrugă. I-au lovit până i-au distrus total. Au scăpat doar câțiva care s-au refugiat în orașele fortificate. ²¹Apoi toată armata s-a întors fără dificultăți la Iosua care era în tabăra de la Macheda; și nimeni nu a avut curajul să vorbească nici măcar un cuvânt împotriva israelienilor! ²²Atunci Iosua a zis: „Deblocați intrarea în peșteră și aduceți-i la mine pe cei cinci regi care sunt în ea!” ²³Ei au făcut exact cum le-a cerut el. I-au scos din peșteră pe cei cinci regi, adică pe regele Ierusalimului, pe regele Hebronului, pe regele Iarmutului, pe regele Lachișului și pe regele Eglonului. ²⁴După ce au fost aduși acești regi în fața lui Iosua, el a adunat armata lui Israel; și le-a zis conducătorilor acesteia care luptaseră împreună cu el: „Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe gâturile acestor regi!” Ei s-au apropiat și și-au pus picioarele pe gâturile lor. ²⁵Iosua

le-a mai zis: „Nu vă temeți și nu fiți descurajați! Voi să acționați (*mereu*) în forță și să fiți curajoși; pentru că așa va face Iahve tuturor dușmanilor voștri împotriva cărora veți lupta!” ²⁶Iosua a lovit acei regi și i-a omorât. Apoi i-a spânzurat de cinci copaci și i-a lăsat suspendați acolo până seara. ²⁷La apusul soarelui, Iosua a poruncit să fie dați jos din legăturile care îi țineau suspendați de copaci și să fie aruncați în peștera în care se ascuseseră. Au pus niște pietre mari la intrarea în acea peșteră. Ele au rămas acolo până astăzi. ²⁸În aceeași zi, Iosua a cucerit Macheda și a omorât cu sabia pe locuitorii acelei localități. L-a omorât pe regele ei și i-a distrus pe toți oamenii care erau acolo, fără să lase vreun supraviețuitor. A procedat cu regele din Macheda ca în cazul celui din Ierihon. ²⁹Apoi, din Macheda, Iosua a plecat spre Libna împreună cu toată armata; și au început lupta împotriva ei. ³⁰Iahve a făcut ca și această localitate împreună cu regele ei să fie învinsă de Israel. Au devastat orașul și au omorât cu sabia pe oamenii care erau în el. Nu au lăsat (*să scape*) niciun supraviețuitor; și au procedat cu regele lui ca în cazul regelui Ierihonului. ³¹Iosua a plecat din Libna împreună cu toată armata lui Israel; și au mers spre Lachiș. Și-au stabilit tabăra în apropierea orașului; și au început lupta împotriva lui. ³²Iahve a făcut ca orașul Lachiș să fie cucerit de Israel. El l-a capturat în a doua zi a asediului și a tăiat cu sabia pe toți oamenii care erau în el – exact cum făcuse și în Libna. ³³În acest timp, Horam – regele Ghezerului, venise să ajute orașul Lachiș. Dar Iosua l-a învins și pe el împreună cu armata pe care o avea, fără să le lase vreun supraviețuitor. ³⁴Iosua a plecat din Lachiș împreună cu toată armata lui Israel s-au dus spre Eglon. Și-au stabilit tabăra în apropierea orașului și au început lupta împotriva lui. ³⁵Au capturat orașul în aceeași zi. L-au devastat cu sabia și i-au distrus în totalitate pe toți oamenii care erau în el – exact cum procedaseră cu orașul Lachiș. ³⁶Iosua a plecat din Eglon împreună cu armata lui Israel. S-au dus la orașul Hebron; și au început lupta împotriva lui. ³⁷L-au capturat și l-au devastat cu sabia, omorându-i și regele. Au distrus toate satele din jurul lui și pe toți oamenii care erau acolo. Nu au lăsat niciun supraviețuitor. Au distrus total Hebronul împreună cu toți oamenii care erau în el – exact cum procedaseră cu Eglonul. ³⁸Apoi Iosua a plecat împreună cu armata lui Israel și au venit spre orașul Debir. Au început lupta împotriva lui. ³⁹L-au capturat și l-au devastat cu sabia, omorându-i și regele. Au distrus toate satele din jurul lui și pe toți oamenii care erau acolo. Nu au lăsat niciun supraviețuitor. Au procedat cu Debirul și cu regele lui ca în cazul Hebronului, al Libnei și al regilor acestora. ⁴⁰Iosua i-a învins astfel pe toți regii din toată acea zonă muntoasă, din Neghev, din cea deluroasă și de la baza munților. Nu a lăsat pe nimeni să trăiască. A distrus toată populația acelor localități – exact cum poruncise Iahve, Dumnezeuul lui Israel. ⁴¹Iosua a cucerit teritoriul dintre Cadeș-Barnea până la Gaza și întreaga regiune Goșen, până la Ghivon. ⁴²Iosua i-a învins pe toți acești regi și le-a luat regatele într-o singură acțiune de cucerire, pentru că Iahve – Dumnezeuul lui Israel – lupta pentru acest popor. ⁴³Apoi Iosua și armata lui Israel au revenit în tabăra de la Ghilgal. **11** Când a

auzit ce se întâmplase, Iabin – regele Hațorului, a trimis din partea lui niște oameni (*care solicitau ajutor*) la Iobab – regele Madonului, la regele Șimronului, la regele Acșafului, ²la regii din regiunea de nord, care erau în zona muntoasă, în Araba, în partea de sud a Chineretului și în zona deluroasă: la cei din Nafot-Dor, care erau în zona de vest. ³A mai trimis niște reprezentanți din partea lui în zona canaanitilor din Est și din Vest, ca și în teritoriile amoritilor, ale hitiților, ale periziților, ale iebusiților din munte și ale hiviților de la baza Hermonului, în apropiere de Mițpa. ⁴Aceștia au plecat cu toate armatele lor, formând o foarte mare mulțime de luptători. Ei erau atât de mulți – ca bobitele de nisip de pe malul mării. Aveau un mare număr de cai și care de luptă. ⁵Toți acești regi au stabilit un loc de întâlnire. Astfel, ei au venit și și-au stabilit tabăra lângă apele Meromului, ca să se lupte cu Israel. ⁶Iahve i-a zis lui Iosua: „Nu tremura înaintea lor; pentru că mâine, la această oră, îi voi face pe toți să moară în fața lui Israel. Să le tai tendoanele cailor, și să le dai foc carelor lor de luptă!” ⁷Iosua a venit prin surprindere împotriva lor împreună cu întreaga armată, lângă apele Meromului; și i-au atacat rapid. ⁸Iahve i-a făcut să ajungă la discreția lui Israel, care i-a învins. I-a urmărit până la marele Sidon, până la Misrefot-Maim și până în valea Mițpa – în est; și pe tot acest traseu, i-a lovit mortal. Nu a scăpat niciun supraviețuitor. ⁹Iosua a făcut așa cum îi poruncise Iahve: a tăiat tendoanele cailor și a ars carele de luptă. ¹⁰Apoi Iosua s-a întors, a cucerit Hațorul și i-a omorât regele cu sabia. În acele vremuri, Hațorul era capitala tuturor acestor regate. ¹¹Au distrus întreaga populație care era în el, tăind-o cu sabia. Nu au lăsat nimic din ce avea suflare de viață; și au dat foc orașului. ¹²Iosua a învins toate orașele acestor regi, tăindu-le populația cu sabia. În fiecare caz, odată cu oamenii (*obișnuiți*) din orașe, el a omorât și pe regii lor. Le-a distrus total, exact cum poruncise Moise, sclavul lui Iahve. ¹³Totuși, Israel nu a ars niciunul dintre orașele de pe coline, cu excepția Hațorului care fusese ars de Iosua. ¹⁴Israelienii au luat ca pradă toate lucrurile valoroase din acele orașe, împreună cu toate animalele din ele. Dar ei au distrus întreaga populație, tăind-o cu sabia; și nu au lăsat pe nimeni viu. ¹⁵Iosua a făcut așa cum îi poruncise Iahve sclavului Său numit Moise și exact cum îi poruncise apoi Moise, lui. Nu a lăsat nimic nefăcut din tot ce îi poruncise Iahve lui Moise. ¹⁶Iosua a cucerit astfel toată acea zonă care cuprindea: regiunea muntoasă, tot Neghevul și tot teritoriul numit Goșen; apoi, regiunea deluroasă, Araba și teritoriul muntos al lui Israel cu văile lui, ¹⁷de la muntele Halac – care se înalță spre Seir – până la Baal-Gad, în Valea Libanului, la baza muntelui Hermon. I-a învins pe toți regii acestor teritorii, i-a capturat și i-a omorât. ¹⁸Războiul făcut de Iosua împotriva acestor regi, a durat mult timp. ¹⁹Nu a existat niciun oraș care să fi reușit să facă pace cu israelienii, cu excepția hiviților care locuiau în Ghivon. Toate celelalte orașe au fost cucerite prin luptă, ²⁰pentru că Iahve a permis ca locuitorii acestora să își împietrească inimile. Astfel, ei au intrat în război cu Israel pentru ca Iahve să îi facă să fie omorâți fără milă și distruși – conform poruncii date de El lui Moise. ²¹În

aceeași perioadă de timp, Iosua i-a atacat și i-a distrus chiar și pe anachiții din munți. Ei locuiau în Hebron, în Debir, în Anab și în toate teritoriile muntoase ale lui Iuda, ca și în toată regiunea muntoasă a lui Israel. Anachiții au fost distruși împreună cu orașele lor. ²²Nu a supraviețuit nici măcar un anachit, cu excepția celor care au rămas în Gaza, în Gat și în Așdod. ²³Astfel, Iosua a cucerit întreaga țară (*promisă*), exact cum îi spusese Iahve lui Moise. Iosua i-a dat-o ca moștenire lui Israel, împărțind-o conform numărului celor care formau triburile lui. Apoi țara s-a odihnit, pentru că războiul încetase. **12** Regii Canaanului pe care israelienii i-au învins și ale căror teritorii le-au ocupat în partea de est a Iordanului, de la valea Arnon până la muntele Hermon și toată partea de est a Arabei, sunt Sihon și Og. ²Sihon – regele amoriților – locuia la Heșbon; și își exercita guvernarea începând cu Aroer, care este pe malul văii Arnon: de la jumătatea văii, el mai governa o jumătate din Ghilad, până la valea Iaboc unde este zona limită a teritoriului amoniților. ³Sihon mai governa de la Araba până la marea Chineret, în est, și până la Marea Arabei (*Marea Sărată*), tot în est, pe drumul care conduce spre Bet-Ieșimot. În partea de sud, teritoriul lui era până la baza muntelui Pisga. ⁴Og – regele Bașanului – unul dintre ultimii refaiți, locuia atât la Aștarot, cât și la Edrei. ⁵El governa în Hermon, în Salca, în întregul Bașan până la zona-limită a teritoriului gheșuriților și al maacatiților, ca și în jumătate din Ghilad, până la marginea teritoriului lui Sihon care era regele Heșbonului. ⁶Moise – sclavul lui Iahve – i-a cucerit luptând împotriva lor împreună cu israelienii. El, care era sclavul lui Iahve, a dat acest teritoriu, ca moștenire, rubeniților, gadiților și unei jumătăți din tribul lui Manase. ⁷Urmează lista regilor pe care Iosua i-a învins luptând împreună cu armata lui Israel în partea de est a Iordanului, de la Baal-Gad care este în Valea Libanului, până la muntele Halac, care se înalță spre Seir. Iosua a împărțit teritoriul lor între triburile lui Israel, oferindu-le câte o parte din el ca moștenire a lor. ⁸Era un teritoriu care includea regiunea muntoasă, Araba, zona deluroasă, bazele munților, deșertul și Neghevul. Acesta fusese al hitiților, al amoriților, al canaaniților, al periziților, al hiviților și al iebusiților. ⁹În Ierihon a fost (*învins*) un rege; iar în Ai a fost (*învins*) un alt rege. Ai este aproape de Betel. Și acolo a fost învins un rege. ¹⁰În Ierusalim, a fost (*învins*) un rege; iar în Hebron, tot unul. ¹¹În Iarmut a fost (*învins*) un rege; iar în Lachiș, tot unul. ¹²În Eglon a fost (*învins*) un rege; iar în Ghezer, un altul. ¹³În Debir a fost (*învins*) un rege; iar în Gheder, încă unul. ¹⁴În Horma a fost (*învins*) un rege; iar în Arad, tot unul. ¹⁵În Libna a fost (*învins*) un rege; iar în Adulam, încă unul. ¹⁶În Macheda a fost (*învins*) un rege. Betelul a avut și el tot unul care a fost învins. ¹⁷În Tapuah a fost (*învins*) un rege; iar în Hefer, tot unul. ¹⁸În Afec a fost (*învins*) un rege; iar în Lașaron, tot unul. ¹⁹În Madon a fost (*învins*) un rege; iar în Hațor, încă unul. ²⁰În Șimron-Meron a fost (*învins*) un rege; și în Acșaf, tot unul. ²¹În Taanah a fost învins un rege; iar în Meghido, tot unul. ²²În Chedeș a fost (*învins*) un rege; iar în Iocneam, lângă Carmel, tot unul. ²³În Dor (*din Nafot-Dor*) a fost (*învins*) un rege; iar în Goiim, lângă Ghilgal, tot unul. ²⁴În Tirța a fost (*învins*) un singur

rege. În total, sunt treizeci și unu de regi. **13** Iosua avansase în vârstă și îmbătrânise. Atunci Iahve i-a vorbit, zicându-i: „Tu ești bătrân și vârsta ta este avansată, iar teritoriul care nu a fost luat (*de israelieni*) în proprietate, este foarte mare. **2**Îți spun acum ce a rămas necucerit: toate teritoriile filistenilor și ale gheșuriților – **3**de la râul Șihor, care este în fața Egiptului, până la limita teritoriului Ecronului, înspre nord. Acest teritoriu este considerat canaanit și aparține celor cinci conducători filistenii: din Gaza, din Așdod, din Așchelon, din Gat și din Ecron. Apoi există și teritoriul aviților, spre Sud. **4**Acestora li se adaugă toate teritoriile canaanienilor, de la Meara sidonienilor, până la Afec, spre zona limită a teritoriului amoriților. **5**Urmează teritoriul ghebaliților și întregul Liban, spre Est: de la Baal-Gad până la baza muntelui Hermon și până la Lebo-Hamat, **6**inclusiv acela unde există locuitorii regiunii muntoase din Liban până la Misrefot-Maim, adică toți sidonienii. Eu îi voi alunga din fața israelienilor. Tu să împarți acest teritoriu ca moștenire lui Israel, așa cum ți-am poruncit. **7**Trebuie să împarți această (*parte de*) țară și să o dai ca moștenire celor nouă triburi și jumătății tribului lui Manase.” **8**Cealaltă jumătate a tribului lui Manase împreună cu rubeniții și gadiții, își primiseră moștenirea pe care le-a dat-o Moise în partea de est a Iordanului – exact cum le-o împărțise Moise, sclavul lui Iahve: **9**de la Aroer, care este pe malul văii mari a Arnonului și de la orașul din mijlocul văii, continuând cu întregul podiș al Medebeii, până la Dibon. **10**Apoi au fost date toate orașele care fuseseră ale lui Sihon – regele amoriților, care governa la Heșbon – până la zona limită a teritoriului amoniților. **11**Acestora li se adaugă Ghiladul care fusese teritoriu gheșurit și maacatit, tot muntele Hermon și tot Bașanul până la Salca, **12** adică întregul regat al lui Og în Bașan, care governa la Aștarot și la Edrei. El era singurul rămas dintre refaiți. Moise i-a învins și le-a ocupat țara. **13**Dar israelienii nu i-au alungat pe gheșuriții și pe maacatiții din Gheșur și din Maaca. Astfel, ei au locuit în mijlocul lui Israel până astăzi. **14**Tribul lui Levi nu a primit nicio moștenire; pentru că Dumnezeu lui Israel numit Iahve îi spusese că (*în ce privește hrana,*) moștenirea lui va fi asigurată din animalele sacrificate aduse (*de oamenii din popor*) și consumate de foc (*pe altar*) pentru El. **15**Conform numărului clanurilor tribului rubeniților, Moise le dăduse un teritoriu **16**care începea la Aroer, pe malul văii Arnon, continua cu orașul din mijlocul văii și apoi cu întregul podiș de lângă Medeba. **17**Urmează Heșbonul cu toate orașele din jurul lui în zona de câmpie: Dibon, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon, **18**Iahaț, Chedemot, Mefaat, **19**Chiriataim, Sibma, Țeret-Șahar – în muntele Emec, **20**Bet-Peor, baza muntelui Pisga, Bet-Ieșimot, **21**toate orașele podișului, adică întregul regat care fusese al lui Sihon – regele amoriților, care guvernase la Heșbon și care fusese învins de Moise. Împreună el, Moise îi învinsese și pe regii Midianului: Evi, Rechem, Țur, Hur și Reba. Toți aceștia care locuiau în țară, erau vasalii lui Sihon. **22**Printre cei care fuseseră omorâți cu sabia de israelieni, era și prezicătorul Balaam, fiul lui Beor. **23**Limita teritoriului rubeniților era Iordanul. Aceste orașe și satele din teritoriu erau moștenirea urmașilor lui Ruben, distribuite conform clanurilor

lor. ²⁴Moise îi dăduse un teritoriu și tribului lui Gad, adică urmașilor acestuia, conform clanurilor lor. ²⁵El includea Iazerul, toate orașele Ghiladului și o jumătate din teritoriul amoniților până la Aroer, care este vizavi de Raba. ²⁶Apoi, teritoriul lor continua de la Heșbon până la Ramat-Mițpa și Betonim și de la Mahanaim până la zona limită a Debirului. ²⁷În vale, aveau Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Țafon – partea care rămăsese din teritoriul regelui Sihon al Heșbonului. Acesta este situat în partea de est a Iordanului; și are ca limită Iordanul până la marginea Mării Chineret. ²⁸Orașele și satele din acest teritoriu erau moștenirea urmașilor lui Gad, conform (*membrilor*) clanurilor lor. ²⁹Moise dăduse un teritoriu și celor care formau jumătatea tribului lui Manase, adică unei jumătăți dintre urmașii lui Manase, conform clanurilor lor. ³⁰Acel teritoriu cuprindea Mahanaimul, întregul Bașan, întregul regat al regelui Og din Bașan și toate localitățile lui Iair din Bașan: șaizeci de orașe. ³¹Jumătate din Ghilad, Aștarot și Edrei – foste orașe ale regatului lui Og din Bașan, fuseseră date urmașilor lui Machir, fiul lui Manase. Ele au fost oferite (*ca proprietate*) celor care formau o jumătate din urmașii lui Machir, conform (*membrilor*) clanurilor lor. ³²Acestea sunt teritoriile pe care le dăduse Moise ca moștenire, când era în câmpiile Moabului, pe cealaltă parte a Iordanului, la estul Ierihonului. ³³Dar Moise nu a dat nicio moștenire tribului lui Levi; pentru că Iahve, Dumnezeuul lui Israel, este moștenirea lor – exact cum le spusese El. **14** Urmează prezentarea teritoriilor primite de israelieni ca moștenire în Canaan. Ele au fost împărțite de preotul Elazar, de Iosua – fiul lui Nun – și de conducătorii clanurilor din triburile lui Israel. ²Pentru cele nouă triburi și jumătate, moștenirea a fost împărțită prin tragere la sorți, așa cum poruncise Iahve prin Moise. ³El le-o împărțise celor două triburi și jumătate pe cealaltă parte a Iordanului. Dar leviților nu le dăduse nicio moștenire printre ei; ⁴pentru că urmașii lui Iosif formau două triburi. Acestea se numeau Manase și Efraim. Leviții nu au primit (*ca moștenire*) niciun teritoriu în țară, ci doar câteva orașe pentru locuit, împreună cu pășunile din jurul lor, pentru turme și pentru cirezi. ⁵Deci israelienii împărțiseră țara exact cum îi poruncise Iahve lui Moise. ⁶Descendenții lui Iuda s-au apropiat de Iosua la Ghilgal. Atunci Caleb – fiul chenizitului Iefune – i-a spus: „Tu știi ce i-a zis Iahve lui Moise – omul lui Dumnezeu – despre mine și despre tine, atunci pe când eram la Cadeș-Barnea. ⁷Eu aveam patruzeci de ani atunci când Moise, sclavul lui Iahve, m-a trimis din Cadeș-Barnea ca să spionez țara; și i-am adus vești care erau în acord cu ce îmi spunea inima mea. ⁸Frații mei care m-au însoțit, au înmuiat inima poporului. Dar eu L-am urmat în totalitate pe Dumnezeul meu care se numește Iahve. ⁹Chiar în acea zi, Moise mi-a jurat astfel: «Teritoriul pe care l-ai parcurs cu piciorul tău, va fi moștenirea ta și a urmașilor tăi pentru totdeauna – pentru că ai făcut tot ce a cerut Dumnezeul tău numit Iahve.» ¹⁰Acum, este evident că Iahve m-a ținut în viață exact cum a spus. Au trecut patruzeci și cinci de ani de când Cuvântul lui Iahve a vorbit astfel lui Moise, în vremea când Israel se deplasa prin deșert. Și acum sunt aici. Astăzi am vârsta

de optzeci și cinci de ani! ¹¹Am aceeași forță și acum, ca în ziua în care m-a trimis Moise; și am aceleași aptitudini pe care le aveam atunci pentru a merge la luptă. ¹²Deci dă-mi această zonă muntoasă despre care a vorbit Iahve în acea vreme! Tu personal ai auzit încă de atunci că acolo trăiesc anachiții; iar orașele lor sunt înalte și fortificate. Poate că Iahve va fi cu mine și îi voi alunga, așa cum a promis El!” ¹³Atunci Iosua l-a binecuvântat pe Caleb – fiul lui Iefune; și i-a dat Hebronul ca moștenire. ¹⁴De atunci încoace, Hebronul a rămas moștenirea lui Caleb – fiul chenizitului Iefune – pentru că l-a urmat în totalitate pe Dumnezeuul lui Israel care se numește Iahve. ¹⁵Înainte, Hebronul se numise Chiriati-Arba. Acest Arba fusese un om important printre anachiți. Apoi țara s-a odihnit; pentru că nu a mai avut război. ¹⁵ Teritoriul tribului format din urmașii lui Iuda, împărțit conform clanurilor lor, începea în Sud de la zona limită a țării Edomului și continua pe marginea de Sud a deșertului Țin. ²Limita lor de sud începea de la marginea Mării Sărate și de la golful din sud, ³continua prin sudul Înălțimii Scorpionului, traversa deșertul Țin și ajungea la sudul localității Cadeș-Barnea. Apoi traversa Hebronul și ajungea la Adar. De acolo „se întorcea” pe la Carca, ⁴traversa Ațmon, continua până la Râul Egiptului și ajungea la marginea mării. Aceasta era limita lor teritorială din Sud. ⁵În Est, limita teritoriului era Marea Sărată până unde se vărsa Iordanul în ea. Limita de nord a teritoriului începea de unde se vărsa Iordanul în Marea Sărată, ⁶urca spre Bet-Hogla, traversa pe la nordul localității Bet-Araba și trecea pe la Piatra lui Bohan – fiul lui Ruben. ⁷Apoi urca spre Debir prin valea Acor, „se întorcea” spre Nord în direcția Ghilgalului, în dreptul Înălțimii Adumim care era la sudul acelei văi. Trecea mai departe pe la apele En-Şemeşului și ajungea la En-Roghel. ⁸„Urca” prin valea Ben-Hinom, la marginea de sud a Iebusului – care era Ierusalimul – și continua spre vârful muntelui care era în partea de vest a văii Hinom, la marginea de nord a văii Refaim. ⁹Apoi, din vârful muntelui, limita lor teritorială era spre izvorul apelor Neftoahului, ajungea la orașele muntelui Efron și continua până la Baala – numită și Chiriati-Iearim. ¹⁰Din Baala „se întorcea” spre Vest în direcția muntelui Seir, trecea peste versantul nordic al muntelui Iearim numit și Chesalon; și cobora pe la Bet-Şemeş. Apoi trecea prin Timna ¹¹și peste versantul nordic al Ecronului, continua către Şicron, traversa muntele Baala, ajungea la Iabneel și în final se oprea la mare. ¹²Limita teritorială de Vest era malul Marii Mări. Acestea erau limitele teritoriale ale (*proprietății*) urmașilor lui Iuda, pe toate laturile (*ei*), conform clanurilor lor. ¹³Lui Caleb – fiul lui Iefune – i s-a dat un teritoriu care era în mijlocul descendenților lui Iuda, așa cum spusese Iahve lui Iosua: Chiriati-Arba, adică Hebron. Arba fusese tatăl lui Anac. ¹⁴Caleb i-a alungat de acolo pe cei trei descendenți ai lui Anac: pe Şeşai, pe Ahiman și pe Talmai. ¹⁵De acolo a plecat și a luptat împotriva locuitorilor Debirului. Înainte, Debirul se numea Chiriati-Sefer. ¹⁶Caleb a zis: „Aceluia care va ataca și va cuceri Chiriati-Seferul, îi voi da ca soție pe fiica mea care se numește Acsa!” ¹⁷Otniel, fiul lui Chenaz – fratele lui Caleb – a cucerit orașul. Atunci, Caleb i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Acsa. ¹⁸Când a venit odată

la Otniel, Acsa l-a provocat să îi ceară tatălui ei un teren. Când ea a coborât de pe măgar, Caleb a întrebat-o: „Ce dorești?” ¹⁹Acsa l-a răspuns: „Dă-mi o binecuvântare în adevăratul sens al cuvântului; pentru că nu mi-ai dat decât un teritoriu în Neghev. Dă-mi și izvoare de apă.” Astfel, Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos. ²⁰Acestea sunt limitele teritoriului oferit ca moștenire tribului urmașilor lui Iuda, conform clanurilor lor. ²¹În Neghev, la marginea teritoriului tribului lui Iuda, spre limita teritorială a Edomului, erau orașele: Cabteel, Eder, Iagur, ²²China, Dimona, Adada, ²³Chedeș, Hațor, Itnan, ²⁴Zif, Telem, Bealot, ²⁵Hațor-Hadata, Cheriot-Hețron – adică Hațor –, ²⁶Amam, Șema, Molada, ²⁷Hațar-Gada, Heșmon, Bet-Pelet, ²⁸Hațar-Șual, Beer-Șeba, Biziotia, ²⁹Baala, Iim, Ețem, ³⁰Eltolad, Chesil, Horma, ³¹Țiclag, Madmana, Sansana, ³²Lebaot, Șilhim, Ain și Rimon. Erau în total douăzeci și nouă de orașe împreună cu satele din jurul lor. ³³Orașele din zona deluroasă, erau: Eștaol, Țora, Așna, ³⁴Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam, ³⁵Iarmut, Adulam, Soco, Azeca, ³⁶Șaaraim, Aditaim, Ghedera și Ghederotaim – paisprezece orașe, împreună cu satele din jurul lor. ³⁷Apoi, erau Țenan, Hadașa, Migdal-Gad, ³⁸Dilan, Mițpa, Iocteel, ³⁹Lachiș, Boțcat, Eglon, ⁴⁰Cabon, Lahmas, Chitliș, ⁴¹Ghederot, Bet-Dagon, Naama și Macheda – șaisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁴²Urmează Libna, Eter, Așan, ⁴³Iftah, Așna, Nețib, ⁴⁴Cheila, Aczib, Mareșa – nouă orașe împreună cu satele din jurul lor, ⁴⁵Ecron – împreună cu orașele și satele din jurul lor. ⁴⁶De la Ecron spre mare, teritoriul tribului lui Iuda mai cuprindea: toate localitățile din apropierea Așdodului și satele din jurul lor, ⁴⁷Așdod împreună cu orașele și satele din jurul lui, Gaza împreună cu orașele și satele din jurul ei, până la Râul Egiptului și până la malul mării Mări. ⁴⁸Urmează orașele care erau în zona muntoasă: Șamir, Iatir, Soco, ⁴⁹Dana, Chiriat-Sana – numită și Debir –, ⁵⁰Anab, Eștemo, Anim, ⁵¹Goșen, Holon și Ghilo – unsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁵²Arab, Duma, Eșan, ⁵³Ianim, Bet-Tapuah, Afeca ⁵⁴Humta, Chiriat-Arba – adică Hebronul; și Țior – nouă orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁵⁵Maon, Carmel, Zif, Iuta, ⁵⁶Izreel, Iocdeam, Zanoah, ⁵⁷Caiin, Ghiva și Timna – zece orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁵⁸Halhul, Bet-Țur, Ghedor, ⁵⁹Maarat, Bet-Anot și Eltecon – șase orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁶⁰Chiriat-Baal – adică Chiriat-Iearim; și Raba – două orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁶¹Urmează orașele care erau în (zona de) deșert: Bet-Araba, Midin, Sehaa, ⁶²Nibșan, Ir-Hammelah și En-Ghedi – șase orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁶³Urmașii lui Iuda nu i-au putut alunga pe iebusiții care locuiau în Ierusalim. În consecință, iebusiții au locuit până astăzi la Ierusalim împreună cu urmașii lui Iuda. **16** Teritoriul urmașilor lui Iosif începea de la Iordan, din dreptul localității Ierihon, spre apele Ierihonului, în partea de est; și continua prin deșert, de la Ierihon spre partea muntoasă a Betelului. ²Apoi, de la Betel – adică din dreptul localității Luz – traversa spre teritoriul archit, prin Atarot; ³și cobora spre Vest, în dreptul teritoriului iașletitilor, până la Bet-Horonul de Jos și până la Ghezer. În final, ajungea la malul mării. ⁴Acolo și-au primit

moștenirea urmașii lui Iosif, adică cei proveniți din Manase și din Efraim. **5**Urmează prezentarea teritoriului urmașilor lui Efraim, conform clanurilor lor. Zona-limită a moștenirii lor dinspre Est începea de la Atarot-Adar, continua până la Bet-Horon **6**și ajungea la malul mării. Din Micmetat, în Nord, „se întorcea” spre Est, în dreptul localității Taanat-Șilo; și traversa Ianoah în partea de Est. **7**Din Ianoah, „cobora” la Atarot și la Naarata, până la Ierihon și apoi „ajungea” la Iordan. **8**Din Tapuah, continua spre Vest în dreptul văii Cana și se termina la malul mării. Aceasta era moștenirea tribului efraimiților, conform clanurilor lor. **9**Efraimiții mai aveau și un număr de orașe în teritoriul urmașilor lui Manase. Fiecare oraș avea sate în jurul lui. **10**Dar urmașii lui Efraim nu i-au alungat pe canaanii care locuiau la Ghezer. În consecință, canaanii au locuit printre efraimiți până astăzi; dar au fost puși la muncă obligatorie. **17** Teritoriul tribului lui Manase – primul născut al lui Iosif – era distribuit astfel: lui Machir – primul născut al lui Manase și care a fost apoi tatăl lui Ghilad – i s-a dat Ghiladul și Bașanul, pentru că el era un luptător. **2**Li s-a mai dat câte un teritoriu și celorlalți fii ai lui Manase, conform clanurilor lor. L-au primit: Abiezer și fiii lui, Helec și fiii lui, Asriel și fiii lui, Șehem și fiii lui, Hefer și fiii lui; și Șemida și fiii lui. Aceștia erau fiii lui Manase – fiul lui Iosif – conform clanurilor lor. **3**Țelofhad, fiul lui Hefer, care la rândul lui fusese fiul lui Ghilad – fiul lui Machir – fiul lui Manase, nu a avut fii, ci doar fete. Numele lor erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. **4**Ele s-au prezentat în fața preotului Elazar, în prezența lui Iosua – fiul lui Nun – și în fața conducătorilor (*poporului*), spunând: „Iahve i-a poruncit lui Moise să ni se dea o moștenire în mijlocul rudelor noastre.” Iosua le-a dat o parte de moștenire printre frații tatălui lor, exact cum poruncise Iahve. **5**Teritoriul lui Manase era format astfel din zece părți, în afară de Ghilad și de Bașan, care erau dincolo de Iordan. **6**S-a întâmplat așa pentru că fetele lui Manase primiseră ca moștenire un teritoriu printre fiii acestuia; iar Ghiladul fusese dat celorlalți fii ai lui Manase. **7**Limitele teritoriului manasit au fost stabilite de la Așer până la Micmetat, în partea de est a Șehemului. El continua spre Sud până la locuitorii din En-Tapuah. **8**Regiunea Tapuahului aparținea lui Manase; dar Tapuahul din zona-limită a teritoriului lui Manase, aparținea efraimiților. **9**Limitele teritoriului lui Manase ajungeau apoi prin sudul văii Cana. Aceste orașe efraimite erau pe teritoriu manasit. Zona-limită a teritoriului lui Manase trecea pe la nordul văii și ajungea apoi la malul mării. **10**În Sud era teritoriul lui Efraim; iar în Nord, cel al lui Manase. Ambele aveau ieșire la mare. Apoi limita teritorială era comună cu cea a lui Așer în Nord și cu a lui Isahar în Est. **11**Manase mai avea proprietate în Isahar și în Așer: orașul Bet-Șan cu satele din jurul lui, Ibleam cu satele din jurul lui, orașul Dor cu locuitorii și satele din jurul lui, orașul En-Dor cu locuitorii și satele din jurul lui, orașul Taanah cu locuitorii și satele din jurul lui; și Meghido cu locuitorii și satele din jurul lui. Acestea erau situate pe cele trei înălțimi. **12**Dar manasiții nu au putut să ocupe acele orașe; și astfel, canaanii au continuat să locuiască în acea regiune. **13**Dar atunci când israelienii au avut forța necesară,

i-au determinat pe canaanii să presteze pentru ei muncă forțată. Deci nu i-au alungat (*de acolo*). ¹⁴Urmașii lui Iosif l-au întrebat pe Iosua: „De ce nouă ne-ai dat doar o singură parte și un singur teritoriu ca moștenire? Noi suntem un popor format din mulți oameni; și până acum am fost binecuvântați de Iahve!” ¹⁵Iosua le-a răspuns: „Dacă sunteți un popor format din atâți oameni și nu vă mai ajunge regiunea muntoasă a lui Efraim, duceți-vă spre pădure și tăiați-o ca să vă faceți loc în teritoriul periziților și al refaiților!” ¹⁶Ei i-au spus: „Regiunea muntoasă nu va fi suficientă pentru noi; iar canaanii care locuiesc în vale au care de fier – atât cei din Bet-Șan și din jurul lor, cât și cei din valea Izreel!” ¹⁷Dar Iosua le-a răspuns celor care erau urmașii lui Iosif, respectiv celor din tribul lui Efraim și al lui Manase: „Voi sunteți un popor cu mulți oameni și foarte viguros. Deci nu veți avea doar o singură parte; ¹⁸ci veți avea ca proprietate și regiunea muntoasă. Veți tăia pădurea; și astfel, zonele de defileu vor fi ale voastre; și îi veți alunga pe canaanii, chiar dacă au care de fier și sunt o forță în această zonă!” ¹⁸Întreaga comunitate a israelienilor s-a strâns la Șilo; și au așezat acolo cortul Întâlnirii, după ce țara ajunsese sub autoritatea lor. ²Totuși, rămăseseră șapte triburi ale israelienilor cărora nu li se dăduse partea lor de moștenire teritorială. ³Atunci Iosua le-a zis israelienilor: „Până când mai amânați să luați în proprietate teritoriul pe care vi l-a dat Iahve care este Dumnezeuul strămoșilor voștri? ⁴Alegeți câte trei bărbați din fiecare trib; iar eu îi voi trimite să parcurgă teritoriul și să facă o hartă al lui, având în vedere împărțirea moștenirii. Apoi, ei se vor întoarce la mine. ⁵Veți împărți teritoriul în șapte părți; dar Iuda va rămâne în teritoriul lui din Sud, iar urmașii lui Iosif vor rămâne în teritoriul lor din Nord. ⁶Faceți o hartă a acestui teritoriu împărțit în șapte părți; și veniți cu ea la mine. Eu voi trage la sorți pentru voi în prezența Dumnezeului vostru care se numește Iahve. ⁷Leviții nu vor avea o parte (*din acest teritoriu*) la fel ca voi; pentru că moștenirea lor este preoția lui Iahve; iar Gad, Ruben și jumătate din Manase și-au primit deja moștenirea dincolo de Iordan. Acela este un teritoriu care le-a fost oferit de Moise – sclavul lui Iahve.” ⁸Când acei bărbați au fost pregătiți să plece ca să facă harta teritoriului, Iosua le-a poruncit astfel: „Duceți-vă, parcurgeți țara și faceți o hartă a acestui teritoriu. Apoi întoarceți-vă la mine; iar eu voi trage la sorți pentru voi în prezența lui Iahve, la Șilo!” ⁹Acei bărbați au plecat și au parcurs teritoriul, împărțindu-l în șapte părți. Apoi au făcut, pe un sul, o hartă a acestuia. Ea arăta orașele aceluia teritoriu și împărțirea lui. Apoi s-au întors la Iosua, în tabăra de la Șilo. ¹⁰Acolo, Iosua a tras la sorți pentru ei în prezența lui Iahve; și le-a desemnat astfel israelienilor teritoriul, dând fiecărui trib câte o parte din el. ¹¹O parte a revenit tribului beniaminilor, conform clanurilor lor. Teritoriul lor își avea limitele între cel al urmașilor lui Iuda și acela al urmașilor lui Iosif. ¹²Partea din nord a lui începea de la Iordan, „urca” pe la capătul din Nord al Ierihonului, continua spre Vest prin munți și ajungea în deșertul Bet-Aven. ¹³De aici, „traversa” marginea de sud a orașului Luz sau Betel și „cobora” la Atarot-Adar, dincolo de munte, în Sudul Bet-Horonului de Jos. ¹⁴Limita teritorială din Vest începea de la muntele din

partea de sud a Bet-Horonului și „se întorcea” spre Sud în direcția Chiriati-Baal sau Chiriati-Iearim – unul dintre orașele urmașilor lui Iuda. Aceasta era limita teritorială de Vest. ¹⁵Limita de sud începea de la marginea Chiriati-Iearimului, în Vest; și continua până la izvorul de apă de la Neftoah. ¹⁶Apoi „cobora” spre marginea muntelui care există în fața văii Ben-Hinom, în partea de nord a văii Refaim, și ajungea în valea Hinom, spre partea de sud a Iebusului, până la En-Roghel. ¹⁷„Se întorcea” spre Nord și atingea En-Şemeş. Apoi ajungea la limita teritorială a Ghelilotului care este în fața Înălțimii Adumim. Continua pe la Piatra lui Bohan – fiul lui Ruben –, ¹⁸cobora până în partea de nord a Bet-Arabei și apoi ajungea aproape de Araba. ¹⁹Trecea mai departe prin nordul orașului Bet-Hogla și ajungea la golful din partea de nord a Mării Sărate, în dreptul zonei de vărsare a Iordanului. Aceasta era limita teritorială din Sud. ²⁰Iordanul era limita teritoriului lor din Est. Aceasta a fost prezentarea moștenirii urmașilor lui Beniamin, (*care a fost împărțită*) conform (*numărului membrilor*) clanurilor lor, cu limitele ei teritoriale pe toate laturile. ²¹Orașele tribului descendenților lui Beniamin – (*repartizate*) conform clanurilor lor – erau următoarele: Ierihon, Bet-Hogla, Emec-Chețiț, ²²Bet-Araba, Ţemaraiim, Betel, ²³Avim, Para, Ofra, ²⁴Chefar-Amoni, Ofni și Gheva – douăsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. ²⁵Ghivon, Rama, Beerot, ²⁶Mițpa, Chefira, Moța, ²⁷Rechem, Irpeel, Tarala, ²⁸Ţela, Elef, Iebus sau Ierusalim, Ghiva și Chiriati – paisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. Aceasta era moștenirea urmașilor lui Beniamin, (*care a fost împărțită*) conform clanurilor lor. ¹⁹ Următoarea parte (*a teritoriului*) a revenit lui Simeon, adică tribului format din urmașii lui, conform clanurilor lor. Moștenirea acestora era pe teritoriul descendenților lui Iuda. ²Ea cuprindea: Beer-Şeba, Şeba, Molada, ³Hațar-Şual, Bala, Ețem, ⁴Eltolad, Betul, Horma, ⁵Ţiclag, Bet-Marcabot, Hațar-Susa, ⁶Bet-Lebaot și Şaruhen – treisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁷Aiin, Rimon, Eter și Așan – erau încă patru orașe oferite împreună cu satele din jurul lor, ⁸ până la Baalat-Beer sau Ramat-Neghev. Aceasta era moștenirea tribului urmașilor lui Simeon, (*care a fost împărțită*) conform (*numărului membrilor*) clanurilor lor. ⁹Moștenirea simeoniților a fost luată din teritoriul descendenților lui Iuda, pentru că acesta era prea mare pentru ei. Deci urmașii lui Simeon și-au primit moștenirea pe teritoriul descendenților lui Iuda. ¹⁰A treia parte (*a teritoriului*) a revenit urmașilor lui Zabulon, conform clanurilor lor. Limitele teritoriale ale moștenirii lor „ajungeau” până la Sarid, ¹¹„mergeau” în Vest spre Marala și „se întâlneau” cu cele ale orașului Dabeșet. Apoi „continuau” cu valea care este în fața Iocneamului. ¹²Din Sarid, „se întorceau” spre Est, adică spre estul soarelui, până la limitele teritoriale ale Chislot-Taborului. „Ieșeau” la Dabrat și „urcau” spre Iafia. ¹³De aici, „traversau” în direcția Est spre Gat-Hefer și Et-Cațin, „ieșind” la Rimon și „întorcându-se” spre Nea. ¹⁴Apoi „se întorceau” în direcția Nord, spre Hanaton și „mergeau” până la valea Iftahel. ¹⁵Acest teritoriu cuprindea douăsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. Între acestea erau: Catat, Nahalal, Şimron, Idala și Betleem. ¹⁶Aceasta a

fost prezentarea moștenirii urmașilor lui Zabulon, (*împărțită*) conform (*numărului membrilor*) clanurilor lor; și acestea erau orașele din ea împreună cu satele din jurul lor. **17**A patra parte (*a teritoriului*) a revenit urmașilor lui Isahar, conform clanurilor lor. **18**Teritoriul lor cuprindea: Izreel, Chesulot, Șunem, **19**Hafaraiim, Șion, Anaharat, **20**Rabit, Chișion, Ebeț, **21**Remet, En-Ganim, En-Hada și Bet-Pațet. **22**Limita lor teritorială „ajungea” apoi la Tabor, la Șahațuma și la Bet-Șemeș, „coborând” până la Iordan. În total erau șaisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. **23**Aceasta a fost prezentarea moștenirii tribului urmașilor lui Isahar, (*împărțită*) conform (*numărului membrilor*) clanurilor lor. Au fost luate în proprietate nu numai orașele, ci și satele din jurul acestora. **24**A cincea parte (*a teritoriului*) a revenit tribului urmașilor lui Așer, conform clanurilor lor. **25**Limita lor teritorială „trecea” prin Helcat, prin Hali, prin Beten, prin Acșaf, **26**prin Ala-Melec, prin Amad și prin Mișal. La Vest, „atingea” Carmelul și Șihor-Libnatul; **27**iar la Est „se întorcea” spre Bet-Dagon, „atingea” Zabulonul și „ajungea” în valea Iftahel la Nordul localităților Bet-Emec și Neiel. Apoi „ieșea” în stânga, spre orașele: Cabul, **28**Abdon, Rehob, Hamon și Cana, până la Marele Sidon. **29**„Se întorcea” spre Rama până la fortăreața Tirului și „ajungea” la Hosa. Apoi „atingea” malul mării în regiunea Aczib. **30**Mai cuprindea: Uma, Afec și Rehob. Astfel, erau în total douăzeci și două de orașe împreună cu satele din jurul lor. **31**Aceste orașe împreună cu satele din jurul lor erau moștenirea tribului urmașilor lui Așer, (*distribuite*) conform (*numărului membrilor*) clanurilor lor. **32**A șasea parte (*a teritoriului*) a revenit urmașilor lui Neftali, conform clanurilor lor. **33**Limita teritorială a acestora începea de la Helef și de la stejarul din Țaananim, „trecea” pe la Adami-Necheb și pe la Iabneel, până la Lacum. Apoi „ieșea” la Iordan. **34**În continuare, „se întorcea” spre Vest prin Aznot-Tabor. De aici „continua” spre Hucoc, „atingea” teritoriul lui Zabulon în Sud, pe cel al lui Așer la Vest și Iordanul la Est. **35**Orașele lor fortificate, erau: Țidim, Țer, Hamat, Racat, Chineret, **36**Adama, Rama, Hațor, **37**Chedeș, Edrei, En-Hațor, **38**Iron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat și Bet-Șemeș – în total, nouăsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. **39**Aceste orașe împreună cu satele din jurul lor erau moștenirea tribului urmașilor lui Neftali, (*distribuite*) conform (*numărului membrilor*) clanurilor lor. **40**A șaptea parte (*a teritoriului*) a revenit tribului urmașilor lui Dan, conform clanurilor lor. **41**Limitele teritoriale ale moștenirii lor, cuprindeau: Țora, Eștaol, Ir-Șemeș, **42**Șaalabin, Aialon, Ibla, **43**Elon, Timnata, Ecron, **44**Elteche, Ghibeton, Baalat, **45**Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon, **46**Me-Iarcon și Racon – în dreptul zonei-limită a localității Iafo. **47**Teritoriul daniților exista și dincolo de aceste limite. Urmașii lui Dan au început să lupte împotriva Leșemului: au atacat orașul, l-au capturat, i-au omorât populația cu sabia și l-au ocupat. S-au stabilit în el și l-au numit Dan – conform numelui strămoșului lor. **48**Aceste orașe împreună cu satele din jurul lor, erau moștenirea tribului format din urmașii lui Dan. Ele au fost împărțite conform (*numărului membrilor*) clanurilor lor. **49**După ce au terminat împărțirea țării conform limitelor teritoriale stabilite,

israelienii i-au dat și lui Iosua – fiul lui Nun – o moștenire printre ei. ⁵⁰Astfel, au procedat exact cum poruncise Iahve. Ei i-au dat orașul pe care îl ceruse Iosua, adică Timnat-Serah, în partea muntoasă a teritoriului lui Efraim. Iosua a reconstruit orașul și a locuit în el. ⁵¹Acestea sunt teritoriile pe care preotul Elazar, Iosua – fiul lui Nun – și conducătorii clanurilor din triburile lui Israel le-au oferit poporului ca moștenire. Ei au făcut acest lucru prin tragere la sorți, în localitatea Șilo, în prezența lui Iahve, la intrarea în cortul Întâlnirii. Și astfel au terminat împărțirea țării. **20** Atunci Iahve i-a spus lui Iosua: ²„Spune-le israelienilor: «Alegeți-vă acele orașe de refugiu despre care v-am vorbit prin Moise. ³Ele vor fi un loc în care va putea fi protejat criminalul care va omorî fără intenție o persoană. Astfel, pentru că făcuse acest lucru din greșeală, el va putea să scape de cel care urmărește să răzbune vărsarea sângelui celui omorât. ⁴Când se va refugia într-unul dintre aceste orașe, să se oprească în fața porții acestuia și să le spună ce i s-a întâmplat celor care formează consiliul bătrânilor lui. Ei să îl primească în oraș și să îi dea un loc ca să locuiască acolo împreună cu ei. ⁵Dacă cel care intenționează să răzbune vărsarea sângelui celui omorât îl va urmări, ei să nu i-l predea pe criminal; pentru că acesta îl omorâse fără intenție pe semenul lui și fără să îl fi urât mai înainte. ⁶Criminalul să rămână în acel oraș până se va prezenta în fața adunării – ca să fie judecat – și (să stea în el) până la moartea marelui preot care va fi în slujbă atunci. Numai după moartea lui va putea pleca din acest oraș în care fugise; și se va putea întoarce în orașul și în casa lui!»” ⁷Ei au separat Chedeșul din localitatea Galileea, în partea muntoasă a urmașilor lui Neftali, Șehemul în partea muntoasă a urmașilor lui Efraim și Chiriati-Arba (*Hebron*) în partea muntoasă a urmașilor lui Iuda. ⁸Pe cealaltă parte a Iordanului, la estul Ierihonului, au ales Bețerul – în deșert – în podișul tribului lui Ruben; apoi Ramotul – în Ghilad – pe teritoriul tribului lui Gad și Golanul – în Bașan – pe teritoriul tribului lui Manase. ⁹Acestea erau orașele alese pentru toți israelienii și pentru străinii care locuiau în mijlocul lor. Astfel, orice criminal care omora fără intenție o persoană, putea să fugă acolo și să nu fie omorât de cel care intenționa să răzbune sângele celui mort, înainte ca acesta să se poată prezenta în fața adunării. **21** Conducătorii clanurilor levitice s-au apropiat de preotul Elazar, de Iosua – fiul lui Nun – și de conducătorii clanurilor care aparțineau triburilor israelienilor. ²Ei au venit la Șilo, în Canaan; și le-au zis: „Iahve a poruncit prin Moise să ni se dea orașe de locuit și pășuni pe care să le folosim pentru animalele noastre!” ³Atunci israelienii le-au dat leviților niște orașe împreună cu pășunile din jurul lor. Ele au fost oferite în teritoriul moștenirii celorlalți israelieni – exact cum poruncise Iahve. ⁴A fost desemnată prin tragere la sorți o anumită zonă pentru clanurile chehatiților. Ei erau urmașii (*apropiați ai*) preotului Aaron. Lor li s-au dat treisprezece orașe pe teritoriul (*urmașilor*) lui Iuda, al urmașilor lui Simeon și al urmașilor lui Beniamin. ⁵Celorlalți urmași ai lui Chehat li s-au dat zece orașe situate pe teritoriul tribului lui Efraim, al tribului lui Dan și al jumătății tribului lui Manase. ⁶Urmașilor lui Gherșon li s-au dat

treisprezece orașe situate în teritoriul clanurilor tribului lui Isahar, în teritoriul tribului lui Așer, în teritoriul tribului lui Neftali și în teritoriul jumătății tribului lui Manase, care ocupa Bașanul. ⁷Urmașilor lui Merari li s-au dat douăsprezece orașe pe teritoriul pe care-l ocupau urmașii lui Ruben, urmașii lui Gad și urmașii lui Zabulon. ⁸Israelienii au dat astfel leviților aceste orașe împreună cu pășunile din jurul lor – exact cum poruncise Iahve prin Moise. ⁹Pe teritoriul tribului format din urmașii lui Iuda și al tribului descendenților lui Simeon, au dat niște orașe menționate pe nume. ¹⁰Acestea au revenit descendenților lui Aaron care formau clanurile chehatiților (*care erau și ei urmașii lui Levi*); pentru că ei au fost nominalizați primii când a fost tragerea la sorți. ¹¹Le-au fost date: Chiriat-Arba, adică Hebron, împreună cu pășunile din jurul lui, în zona muntoasă a urmașilor lui Iuda. Arba fusese tatăl lui Anac. ¹²Dar câmpia orașului și satele din jurul ei fuseseră date ca moștenire lui Caleb – fiul lui Iefune. ¹³Deci au dat Hebronul urmașilor preotului Aaron. Acesta a fost un oraș de refugiu pentru criminali, împreună cu pășunile din jurul lui. Au mai dat: Libna, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁴Iatir, împreună cu pășunile din jurul lui; Eștemoa, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁵Holon, împreună cu pășunile din jurul lui; Debir, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁶Aiin, împreună cu pășunile din jurul lui; Iuta, împreună cu pășunile din jurul lui; și Bet-Șemeș, împreună cu pășunile din jurul lui. Acestea sunt cele nouă orașe de pe teritoriul acestor două triburi. ¹⁷Pe teritoriul tribului lui Beniamin le-au dat: Ghivon, împreună cu pășunile din jurul lui; Gheva, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁸Anatot, împreună cu pășunile din jurul lui; și Almon, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ¹⁹Orașele preoților – urmași ai lui Aaron – împreună cu pășunile din jurul lor, erau treisprezece în total. ²⁰Celorlalți leviți care au rămas din clanurile urmașilor lui Chehat, li s-au oferit orașe pe teritoriul tribului lui Efraim. ²¹Astfel, li s-au dat: Șehem, care era oraș de refugiu pentru criminali, împreună cu pășunile din jurul lui – în regiunea muntoasă a lui Efraim; Ghezer, împreună cu pășunile din jurul lui; ²²Chibțaiim, împreună cu pășunile din jurul lui; și Bet-Horon, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ²³În teritoriul tribului lui Dan, li s-au dat: Elteche, împreună cu pășunile din jurul lui; Ghibeton, împreună cu pășunile din jurul lui; ²⁴Aialon, împreună cu pășunile din jurul lui; și Gat-Rimon, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ²⁵În teritoriul jumătății tribului lui Manase, li s-au dat: Taanah, împreună cu pășunile din jurul lui; și Ibleam, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, două orașe. ²⁶Deci orașele date clanurilor care au rămas între urmașii lui Chehat, împreună cu pășunile din jurul lor, erau zece în total. ²⁷Gherșoniților, care formau unul dintre clanurile leviților, le-au fost date în teritoriul jumătății tribului lui Manase, următoarele orașe: Golan – oraș de refugiu pentru criminali, care era în Bașan, împreună cu pășunile din jurul lui; și Aștarot, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, două orașe. ²⁸În teritoriul tribului lui Isahar, le-au dat: Chișion, împreună cu pășunile din jurul lui; Dabrat, împreună cu pășunile din

jurul lui; ²⁹Iarmut, împreună cu pășunile din jurul lui; și En-Ganim, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³⁰În teritoriul tribului lui Așer, le-au dat: Mișal, împreună cu pășunile din jurul lui; Abdon, împreună cu pășunile din jurul lui; ³¹Helcat, împreună cu pășunile din jurul lui; și Rehob, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³²În teritoriul tribului lui Neftali, le-au dat: Chedeș – oraș de refugiu pentru criminali, care era în Galileea – împreună cu pășunile din jurul lui; Hamot-Dor, împreună cu pășunile din jurul lui; și Cartan, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, trei orașe. ³³Astfel, orașele clanurilor gherșoniților erau treisprezece în total. Fiecare oraș avea pășuni în jurul lui. ³⁴Celorlalți leviți care mai rămăseseră ca urmași ai lui Merari, le-au fost date alte orașe. În teritoriul tribului lui Zabulon, le-au dat: Iocneam, împreună cu pășunile din jurul lui; Carta, împreună cu pășunile din jurul lui; ³⁵Dimna, împreună cu pășunile din jurul lui; și Nahalal, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³⁶În teritoriul tribului lui Ruben, le-au dat: Bețer, împreună cu pășunile din jurul lui; Iahaț, împreună cu pășunile din jurul lui; ³⁷Chedemot, împreună cu pășunile din jurul lui; și Mefaat, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³⁸În teritoriul tribului lui Gad, le-au dat: Ramot – oraș de refugiu pentru criminali, care era în Ghilad – împreună cu pășunile din jurul lui; Mahanaiim, împreună cu pășunile din jurul lui; ³⁹Heșbon, împreună cu pășunile din jurul lui; și Iazer, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ⁴⁰Deci orașele date urmașilor lui Merari, adică leviților care mai rămăseseră, erau douăsprezece în total. ⁴¹Astfel, toate orașele leviților care erau pe teritoriul israelienilor, împreună cu pășunile din jurul lor, erau patruzeci și opt în total. ⁴²Fiecare dintre aceste orașe își avea pășunile în jurul lui. Așa erau concepute aceste orașe. ⁴³Iahve a dat astfel lui Israel tot teritoriul despre care jurase strămoșilor lor când a promis că li-l va da. Iar ei l-au luat în proprietate și au locuit acolo. ⁴⁴Iahve a făcut apoi ca ei să aibă odihnă; pentru că era pace în toate zonele țării – exact cum jurase El părinților lor. Nimeni nu li s-a putut opune. Iahve a facilitat israelienilor învingerea tuturor dușmanilor lor. ⁴⁵Nu a rămas nerespectat niciunul dintre lucrurile bune pe care Iahve le promisese urmașilor lui Israel. Toate s-au întâmplat conform promisiunilor Lui. **22** Atunci Iosua i-a chemat pe rubeniți, pe gadiți și pe cei care formau jumătatea tribului lui Manase; ²apoi le-a spus: „Voi ați respectat tot ce v-a poruncit Moise – sclavul lui Iahve – și ați ascultat de mine, făcând tot ce v-am poruncit. ³Nu i-ați abandonat pe cei care formează poporul vostru în toată această lungă perioadă de timp; ci ați fost împreună cu ei până astăzi. Ați respectat cu grijă porunca Dumnezeului vostru care se numește Iahve. ⁴Și acum, pentru că Iahve – Dumnezeul vostru – le-a dat odihnă fraților voștri, așa cum le-a promis, întoarceți-vă și plecați spre corturile voastre. Mergeți în acel teritoriu pe care îl stăpâniți și pe care vi l-a dat Moise – sclavul lui Iahve – dincolo de Iordan. ⁵Dar să aveți foarte mare grijă în ce privește respectarea poruncilor și a legii pe care v-a dat-o Moise, sclavul lui Iahve: să îl iubiți pe Dumnezeul vostru numit Iahve, să vă

comportați exact cum v-a cerut El, să ascultați de poruncile Lui, să vă atașați de El și să Îl slujiți din toată inima voastră și cu tot sufletul vostru!” ⁶Apoi Iosua i-a binecuvântat și i-a trimis înapoi; iar ei au plecat spre corturile lor. ⁷Moise îi dăduse moștenirea unei jumătăți a tribului lui Manase, în Bașan; iar celeilalte jumătăți îi dăduse Iosua moștenirea lângă frații lor, în partea de Vest a Iordanului. Atunci când Iosua i-a trimis la corturile lor, el i-a binecuvântat ⁸zicându-le: „Întoarceți-vă la corturile voastre cu mulțimea bogățiilor pe care le-ați obținut – cu nenumăratele cirezi, cu argintul, cu aurul, cu bronzul, cu fierul și cu marele număr de haine adunate. Să împărțiți apoi și cu ceilalți frați ai voștri toată această pradă luată de la dușmani!” ⁹Atunci rubeniții, gadiții și cei care formau jumătatea tribului lui Manase, s-au despărțit de israelieni la Șilo, în Canaan. Astfel, ei au plecat spre Ghilad, adică spre teritoriul pe care l-au primit ca moștenire – așa cum spusese Iahve prin Moise. ¹⁰Când au ajuns la Ghelilot – lângă Iordan, pe malul canaanit –, rubeniții, gadiții și cei din jumătatea tribului lui Manase, au construit acolo un altar pe malul Iordanului. Acela era un altar care avea o mărime impresionantă. ¹¹Israelienii au auzit că rubeniții, gadiții și cei din jumătatea tribului lui Manase au construit un altar în apropierea limitelor teritoriale ale Canaanului – la Ghelilot, lângă Iordan – chiar pe teritoriul israelian. ¹²Când li s-a spus despre acest lucru, întreaga adunare s-a adunat la Șilo ca să plece să lupte împotriva lor. ¹³Atunci, ceilalți israelieni l-au trimis pe Fineas – fiul preotului Elazar – în Ghilad, la rubeniți, la gadiți și la cei care formau jumătatea tribului lui Manase. ¹⁴El s-a dus la ei împreună cu zece conducători – câte unul pentru fiecare trib al urmașilor lui Israel – toți fiind conducători în familiile lor, între miile de israelieni. ¹⁵Au ajuns la rubeniți, la gadiți și la cei care formau jumătatea tribului lui Manase, în Ghilad; și le-au zis: ¹⁶„Adunarea lui Iahve vă spune: «Ce înseamnă această faptă inacceptabilă pe care ați făcut-o față de Dumnezeuul lui Israel? Și de ce ați deviat astăzi de la porunca lui Iahve, construindu-vă un altar ca să vă revoltați împotriva Lui? ¹⁷A fost oare prea nesemnificativ păcatul comis în cazul lui Peor, de ale cărui consecințe nu am reușit să scăpăm nici astăzi, chiar dacă adunarea lui Iahve a fost lovită (atunci) cu dezastru? ¹⁸Iar voi deviați astăzi de la porunca dată de Iahve!? Dacă voi vă veți revolta acum împotriva lui Iahve, mâine El se va mânia pe întreaga adunare a lui Israel! ¹⁹Dacă voi considerați că teritoriul pe care l-ați primit ca moștenire este profanat, atunci reveniți în teritoriul care este moștenirea lui Iahve: acolo unde este amplasat Cortul lui Iahve; și luați-vă aici ca moștenire un teritoriu printre noi. Dar nu vă revoltați împotriva lui Iahve sau împotriva noastră, construindu-vă un altar – altul decât acela al Dumnezeuului nostru numit Iahve! ²⁰Atunci când Acan – fiul lui Zerah – a comis acea gravă faptă cu privire la ce trebuia distrus, oare nu au venit consecințele mâniei lui Iahve împotriva întregii adunări a lui Israel? Astfel, el nu a fost singurul care a murit în urma păcatului lui!»” ²¹Rubeniții, gadiții și cei care formau jumătate din tribul lui Manase, au răspuns conducătorilor miilor lui Israel: ²²„Iahve – Dumnezeuul Omnipotent – da, chiar Iahve care

este acest Dumnezeu Omnipotent, știe adevărul! Și dorim ca și Israel să știe acest lucru: dacă este revoltă sau neascultare în noi față de Iahve, să nu ne scutești astăzi de pedeapsă! ²³Dacă ne-am construit un altar ca să deviem de la închinarea față de Iahve și ca să aducem pe el (*altor divinități*) arderi integrale și daruri de mâncare sau ca să oferim sacrificii de pace (*lor*), El să ne facă să plătim pentru aceste fapte! ²⁴În realitate, noi am procedat așa pentru că ne-am temut că într-o zi este posibil ca urmașii voștri să le zică urmașilor noștri: «Ce legătură este între voi și Dumnezeu lui Israel care se numește Iahve? ²⁵Urmași ai lui Ruben și ai lui Gad, Iahve a pus Iordanul ca limită între noi și voi. Iar voi nu aveți nicio legătură cu moștenirea lui Iahve!» Astfel, urmașii voștri i-ar putea determina pe urmașii noștri să nu se mai teamă de Iahve. ²⁶Așa se explică de ce am decis să ne construim un altar – dar nu pentru ca să aducem pe el animale arse integral sau (*alt fel de*) sacrificii (*idolilor*); ²⁷ci ca să fie în primul rând o dovadă a legăturilor dintre noi și voi. Apoi, acest altar va fi o evidență și între urmașii noștri și ai voștri, arătându-le că dorim să slujim înaintea feței lui Iahve prin arderile integrale, prin darurile de mâncare și prin sacrificiile de pace. Deci urmașii voștri nu le vor putea spune urmașilor noștri: «Voi nu aparțineți poporului pe care Și l-a ale Iahve!» ²⁸Dacă vreodată ne vor vorbi așa nouă sau urmașilor noștri, ne-am gândit să le răspundem: «Priviți (*spre*) acest altar dedicat lui Iahve pe care l-au construit strămoșii noștri, nu pentru a aduce pe el arderi integrale și sacrificii, ci pentru a fi o dovadă între noi și voi!» ²⁹În niciun caz nu ne-am gândit astăzi să ne revoltăm împotriva lui Iahve și să deviem de la ascultarea de El, construindu-ne un altar pentru arderi integrale, pentru daruri de mâncare sau pentru sacrificii – altul decât acela al Dumnezeului nostru numit Iahve, care este înaintea Cortului Său!» ³⁰Când preotul Fineas, conducătorii adunării și conducătorii miilor lui Israel au auzit cuvintele spuse de urmașii lui Ruben, de urmașii lui Gad și de urmașii lui Manase, au fost satisfăcuți. ³¹Preotul Fineas – fiul lui Elazar – a vorbit urmașilor lui Ruben, urmașilor lui Gad și urmașilor lui Manase. El le-a zis: „Știm astăzi că Iahve este în mijlocul nostru, pentru că nu ați comis această faptă împotriva legii Lui; și i-ați salvat astfel pe israelieni de la o posibilă pedeapsă care ar fi venit din partea Sa!” ³²Apoi preotul Fineas – fiul lui Elazar – și conducătorii poporului au plecat de la rubeniți și de la gadiți. S-au dus la Ghilad; și astfel, s-au întors la israelieni, în țara Canaanului, relatându-le ce se întâmplase. ³³Israelienii au fost mulțumiți de lucrurile pe care le-au auzit. Atunci ei au binecuvântat pe Dumnezeu și nu au mai plecat la război ca să distrugă teritoriul locuit de rubeniți și de gadiți. ³⁴Rubeniții și gadiții au numit acel altar Ed, zicând: „Altarul este o dovadă între noi. El arată că numai Iahve este Dumnezeul nostru comun!” **23** Trecuse mult timp de când Iahve oferise odihnă lui Israel; și astfel, el nu mai era deranjat de niciunul dintre dușmanii care îl înconjurau. Iosua avansase în vârstă și era deja bătrân. ²Atunci, el a adunat poporul întregului Israel, împreună cu: bătrânii, conducătorii, judecătorii și comandantii lui (*militari*). Apoi le-a zis: „Eu am avansat în vârstă și sunt deja bătrân. ³Voi ați văzut ce a

făcut Dumnezeuul vostru, numit Iahve, tuturor acestor popoare. De dragul vostru, El personal s-a implicat în mod direct în luptă pentru voi. **4**Am dat ca moștenire triburilor voastre care au mai rămas, toate teritoriile acestor popoare. Începând de la Iordan, toate locurile pe care le-am distrus, până la imensa Mare care este în partea de Vest, sunt ale voastre. **5**Chiar Iahve – Dumnezeuul vostru – în mod personal, va alunga aceste popoare din fața voastră. El le va elimina din drumul vostru; iar voi le veți lua teritoriul în proprietatea voastră – exact cum v-a promis Iahve, Dumnezeuul vostru. **6**Urmăriți cu tot interesul să respectați tot ce scrie în cartea legii lui Moise și să vă conformați poruncilor ei, fără să deviați: nici la stânga, nici la dreapta. **7**Să nu vă împrieteniți cu aceste popoare care au rămas printre voi! Nu invocați numelor zeilor lor și nu jurați pe numele acestora! Să nu le slujiți și nu vă închinați înaintea lor; **8**ci rămâneți atașați de Dumnezeuul vostru care se numește Iahve, așa cum ați făcut până astăzi. **9**Iahve a eliminat din fața voastră popoare mari și care aveau forță militară remarcabilă. Astfel, a devenit evident tuturor că nimeni nu a putut să vi se opună până acum. **10**Un singur om dintre voi făcea să fugă o mie de dușmani; pentru că Iahve – Dumnezeuul vostru – lupta personal pentru voi, exact cum vă promisese. **11**Acum, vă cer să fiți atenți față de sufletele voastre, urmărind să îl iubiți pe Dumnezeuul vostru numit Iahve. **12**Să știți că dacă veți devia de la ce v-a cerut El și dacă vă veți atașa de cei care au mai rămas printre voi din aceste popoare, dacă vă veți uni cu ele prin căsătorii mergând la ele și permițându-le să vină la voi, **13**vă asigur că Iahve – Dumnezeuul vostru – nu le va mai alunga din fața voastră! Ele vor fi atunci o capcană și un laț pentru voi. Vor fi și ca un bici care va lovi spatele vostru; și se vor comporta ca niște spini care vă intră în ochii – până veți dispărea din această țară bună, pe care v-a oferit-o Iahve, Dumnezeuul vostru. **14**Observați că se apropie timpul când eu mă voi duce pe drumul pe care merge orice ființă care trăiește pe pământ. Recunoașteți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru că nu a rămas nerespectată niciuna dintre promisiunile bune pe care vi le-a făcut Dumnezeuul vostru numit Iahve. S-a întâmplat exact cum vi s-a spus; și nici măcar una dintre acestea nu a rămas nerespectată! **15**Dar așa cum Iahve – Dumnezeuul vostru – a respectat toate promisiunile bune pe care vi le-a făcut, tot El va aduce împotriva voastră toate lucrurile rele despre care ați fost avertizați – până când veți fi distruși din această bună țară pe care v-a dat-o Iahve, Dumnezeuul vostru. **16**Dacă veți încălca legământul pe care vi l-a poruncit Dumnezeuul vostru care se numește Iahve, începând să slujiți altor (*dumne*)zei și să vă închinați în fața lor, atunci Iahve își va declanșa mânia împotriva voastră și veți dispărea repede din această bună țară pe care v-a dat-o El!” **24** Iosua a adunat toate triburile lui Israel la Șehem și a convocat consiliul bătrânilor lui Israel, conducătorii, judecătorii și comandantii (*militari*). Ei s-au prezentat toți înaintea lui Iahve. **2**Atunci Iosua a zis întregului popor: „Iahve – Dumnezeuul lui Israel – vă vorbește astfel: «În vremurile străvechi, cei care au fost strămoșii voștri, adică Terah – tatăl lui Avraam și al lui Nahor – locuiau

pe teritoriul care este pe cealaltă parte a râului. Acolo, acei oameni se închinau altor (*dumne*)zei. **3**Eu l-am luat pe strămoșul vostru numit Avraam de dincolo de râu, l-am dus prin tot teritoriul Canaanului și i-am dat foarte mulți descendenți. Am făcut acest lucru dându-i-l inițial pe Isaac. **4**Apoi, lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau. Lui Esau i-am dat în proprietate zona muntoasă a Seirului; iar Iacov s-a dus în Egipt împreună cu fiii lui. **5**Apoi i-am trimis pe Moise și pe Aaron; și astfel am lovit Egiptul prin tot ce am făcut între oamenii care trăiau pe acel teritoriu. Apoi v-am scos de acolo. **6**După ce i-am scos pe părinții voștri din Egipt, au plecat spre mare; iar egiptenii i-au urmărit folosind care de luptă și călăreți – până la Marea Roșie. **7**Atunci ei au strigat spre Iahve; iar El a pus întuneric între ei și egipteni. Apoi a adus apele mării peste ei și i-a acoperit cu ele. Ați văzut astfel cu ochii voștri ce le-am făcut egiptenilor! Apoi ați locuit în deșert mult timp. **8**V-am dus prin teritoriul amoriților care locuiau în partea de est a Iordanului. Ei au luptat împotriva voastră; dar Eu i-am făcut să fie învinși de voi și i-am distrus din fața voastră. Apoi, voi le-ați ocupat teritoriul. **9**Balac – fiul lui Țipor, regele Moabului – s-a pregătit să lupte împotriva lui Israel; și l-a chemat pe Balaam – fiul lui Beor – ca să vă blesteme. **10**Dar Eu nu am vrut să îl ascult pe Balaam; și atunci el v-a binecuvântat. Astfel, Eu v-am scăpat de tot ce intenționa el să vă facă. **11**Apoi ați traversat Iordanul și ați plecat spre Ierihon. Atunci au venit să lupte împotriva voastră atât locuitorii Ierihonului, cât și amoriții, periziții, canaaniiții, hitiții, ghirgasiții, hiviții și iebusiții. Dar Eu i-am făcut să fie învinși de voi. **12**Am trimis înainte niște viespi care i-au alungat din fața voastră, exact cum am procedat și în cazul celor doi regi amoriți. Ei nu au fost alungați cu sabia voastră sau cu arcul vostru. **13**V-am dat astfel o țară pe care nu ați lucrat-o voi; și orașe pe care nu le-ați construit voi, dar în care locuiți acum. Aici aveți vii și măslini pe care nu i-ați plantat voi, dar din fructele cărora mâncați!». **14**Acum, vă cer să vă temeți de Iahve și să îi slujiți fără niciun compromis și cu cea mai mare seriozitate! Abandonați zii cărora le-au slujit strămoșii voștri dincolo de râu și în Egipt. Astfel, voi să slujiți (*numai*) lui Iahve! **15**Iar dacă nu acceptați să slujiți lui Iahve, alegeți astăzi ai cui slujitori doriți să fiți: ori ai zeilor cărora le slujeau strămoșii voștri dincolo de râu, ori ai zeilor amoriților în a căror țară locuiți! Vă precizez că eu personal am decis ca împreună cu familia mea, să slujim lui Iahve!” **16**Poporul a răspuns: „În niciun caz nu ne gândim să Îl abandonăm pe Iahve și să slujim altor (*dumne*)zei! **17**Iahve – Dumnezeul nostru – este Cel care ne-a scos atât pe părinții noștri, cât și pe noi, de pe teritoriul Egiptului – din casa unde trăiam ca sclavi; și a făcut înaintea noastră aceste mari minuni. El ne-a păzit pe întregul drum pe care l-am parcurs și printre toate popoarele pe unde am călătorit. **18**Iahve a alungat din fața noastră toate aceste popoare și pe amoriții care locuiau în țară. Noi vom sluji în continuare lui Iahve; pentru că El este Dumnezeul nostru!” **19**Iosua i-a zis poporului: „Voi nu veți reuși să îi slujiți (*în mod acceptabil*) lui Iahve; pentru că El este un Dumnezeu sfânt și gelos! El nu vă va ierta revoltele împotriva Sa și păcatele voastre. **20**Dacă (*după un timp*) Îl

veți abandona pe Iahve și veți sluji (*dumne*)zeilor străini, El se va întoarce Împotriva voastră și vă va face rău, distrugându-vă – după ce vă făcuse bine!”

21 Poporul i-a răspuns lui Iosua: „Nu; ci noi vom sluji lui Iahve!” **22** Iosua le-a spus: „Voi sunteți martori împotriva voastră că ați ales să slujiți lui Iahve!” Ei i-au răspuns: „Da, acceptăm să fim martori!” **23** Iosua le-a zis: „Atunci renunțați la idoli care încă mai sunt în mijlocul vostru; și întoarceți-vă inima spre Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve!” **24** Atunci poporul i-a zis lui Iosua: „Vom sluji Dumnezeului nostru numit Iahve; și vom asculta ce ne va spune El!” **25** În acea zi, Iosua a ratificat un legământ cu poporul la Șehem; și acolo i-a dat porunci și legi. **26** Iosua a scris aceste cuvinte în cartea legii lui Dumnezeu. Apoi a luat o piatră mare și a pus-o acolo, sub stejarul care exista în acel loc sfânt închinat lui Iahve. **27** Iosua a zis întregului popor: „Această piatră va fi un martor al discuției dintre noi; pentru că a auzit toate cuvintele pe care ni le-a spus Iahve. Ea va fi un martor împotriva voastră în cazul în care Îl veți înșela pe Dumnezeul vostru!” **28** Apoi Iosua a trimis poporul înapoi, pentru ca fiecare să se ducă la moștenirea lui. **29** După toate acestea, Iosua – fiul lui Nun –, sclavul lui Iahve, a murit la vârsta de o sută zece ani. **30** L-au înmormântat pe teritoriul moștenirii lui, la Timnat-Serah, care era în zona muntoasă a urmașilor lui Efraim, în partea de nord a muntelui Gaaș. **31** Israel a slujit lui Iahve cât timp a trăit Iosua și până au murit bătrânii care au urmat generației lui. Ei erau cei care cunoscuseră (*personal*) toate lucrurile pe care le făcuse Iahve pentru Israel. **32** Oasele lui Iosif, pe care israelienii le aduseseră din Egipt, au fost îngropate la Șehem, pe terenul cumpărat de Iacov de la hamoriți cu o sută de chesita. Acel teren era moștenirea urmașilor lui Iosif. Hamor fusese tatăl lui Șehem. **33** Elazar – fiul lui Aaron – a murit și el; și a fost înmormântat la Ghiva, care fusese dată fiului lui, numit Fineas, în partea teritorială muntoasă a urmașilor lui Efraim.

Judecători

1 După moartea lui Iosua, israelienii l-au întrebat pe Iahve, zicând: „Care dintre triburile noastre să înceapă primul lupta împotriva canaaniților?” **2**Iahve le-a răspuns: „Să înceapă (*tribul lui*) Iuda. Să știți că am dat (*anticipat*) acest teritoriu în mâna lui!” **3**Israelienii care proveneau din tribul lui Iuda, le-au zis fraților lor din tribul lui Simeon: „Veniți cu noi pe teritoriul care ne-a fost dat, ca să ne luptăm împotriva canaaniților! Apoi vom merge și noi cu voi pe teritoriul vostru!” Astfel, simeoniții s-au dus cu ei. **4**Cei din tribul lui Iuda au plecat la luptă; și Iahve a făcut ca atât canaaniți cât și periziți, să fie învinși de ei. Au omorât la Bezec zece mii de oameni. **5**Acolo l-au găsit pe Adoni-Bezec. S-au luptat împotriva lui, învingându-i pe canaaniți și pe periziți. **6**Adoni-Bezec a reușit să scape (*prin fugă*); dar ei l-au urmărit, l-au prins și i-au tăiat degetele mari de la mâini și de la picioare. **7**Atunci Adoni-Bezec a zis: „Șaptezeci de regi care aveau tăiate degetele mari de la mâini și de la picioare, erau determinați să adune bucățile mici de hrană care cădeau sub masa mea! Dumnezeu a făcut să mi se întâmple exact cum am procedat eu cu alții!” L-au dus în (*teritoriul care urma să se numească*) Ierusalim; și a murit acolo. **8**Israelienii care aparțineau tribului lui Iuda, au atacat decisiv Ierusalimul și l-au cucerit. Au omorât cu ajutorul sabiei toată populația de acolo; și au dat foc orașului. **9**Apoi, israelienii care formau tribul lui Iuda, s-au dus să lupte împotriva canaaniților care locuiau în regiunea muntoasă din partea de est a țării și în câmpie. **10**Mai întâi au început lupta împotriva canaaniților care locuiau la Hebron. Până atunci, Hebronul se numise Chiri-at-Arba. Acolo i-au învins pe Șeșai, pe Ahiman și pe Talmai. **11**Din acea localitate, au continuat lupta împotriva locuitorilor Debirului. Înainte, Debirul se numea Chiri-at-Sefer. **12**Caleb a zis: „Îi voi da ca soție pe fiica mea, numită Acsa, aceia care va ataca și va cuceri Chiri-at-Sefer!” **13**Otniel – fiul lui Chenaz care era fratele mai mic al lui Caleb – a cucerit orașul. Atunci Caleb i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Acsa. **14**După un timp, Acsa i-a sugerat lui Otniel să îi ceară tatălui ei un teren. Când ea a coborât de pe măgar, Caleb a întrebat-o: „Ce dorești?” **15**Ea i-a răspuns: „Dă-mi o binecuvântare adevărată; pentru că mi-ai dat (*doar*) un teritoriu în Neghev! Oferă-mi și izvoare de ape!” Astfel, Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos. **16**Urmașii chenitului care îi fusese socru lui Moise, au plecat din orașul palmierilor împreună cu cei din tribul lui Iuda. Au mers spre deșertul lui Iuda, care este la sud de Arad. Au călătorit și au rămas împreună cu oamenii din poporul israelian. **17**Apoi, israelienii din tribul lui Iuda s-au dus împreună cu simeoniții și i-au atacat pe canaaniții care locuiau la Țefat. Au distrus tot orașul; și apoi l-au numit Horma. **18**Iuda a mai cucerit Gaza și teritoriul lui, Așchelon împreună cu teritoriul lui și Ecron împreună cu teritoriul lui. **19**Iahve a fost cu Iuda; și astfel, acest trib a luat în proprietatea lui regiunea muntoasă; dar nu i-a putut alunga pe locuitorii din câmpie, pentru că aceia aveau care de fier. **20**Au dat lui Caleb orașul Hebron, exact cum spusese Moise. Și el i-a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac!

21Beniamiții nu i-au alungat pe iebusiții care locuiau în Ierusalim; și astfel, iebusiții au locuit în Ierusalim până astăzi. **22**Descendenții lui Iosif au înaintat împotriva Betelului; și Iahve a fost aliatul lor. **23**Israelienii care formau familia lărgită a lui Iosif, au spionat Betelul. Acest oraș se numise înainte Luz. **24**Spionii au văzut un om care ieșise din oraș; și i-au zis: „Arată-ne pe unde se poate intra în acest oraș; și vom fi buni cu tine!” **25**După ce le-a arătat intrarea în oraș, ei au tăiat cu sabia toată populația din el, cu excepția aceluia om pe care l-au lăsat să plece împreună cu toți urmașii lui. **26**El a ajuns pe teritoriul hitiților, unde a construit un oraș. L-a numit (*tot*) Luz; și i-a rămas acest nume până astăzi. **27**Israelienii care formau tribul lui Manase, nu i-au alungat pe locuitorii din Bet-Șan și pe cei care locuiau în satele din jurul lui; nici pe locuitorii din Taanah împreună cu cei care locuiau în satele din jurul lui; nici pe locuitorii din Dor, din Ibleam și din Meghido împreună cu cei care erau în satele din jurul lor. Astfel, canaanii au continuat să locuiască în acele localități. **28**Când Israel a ajuns să fie o forță dominantă în acea zonă, i-a obligat pe canaanii la muncă forțată; dar nu i-a alungat din acele teritorii. **29**Israelienii care formau tribul lui Efraim, nu i-au alungat nici ei pe canaanii care locuiau în Ghezer; și astfel, canaanii au locuit (*de atunci*) printre ei. **30**Cei care formau tribul lui Zabulon, nu i-au alungat pe locuitorii din Chitron, nici pe cei din Nahalol. În consecință, canaanii au locuit printre ei; dar au fost obligați să presteze o muncă forțată. **31**Israelienii care formau tribul lui Așer, nu i-au alungat nici pe locuitorii din Aco, nici pe cei din Sidon, din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afec și din Rehob. **32**Astfel, așeriții au locuit printre canaanii care erau locuitorii acelor zone. **33**Cei care formau tribul lui Neftali, nu i-au alungat nici pe locuitorii din Bet-Șemeș, dar nici pe cei din Bet-Anat; ci au trăit printre canaanii care locuiseră în acele teritorii. Totuși, locuitorii din Bet-Șemeș și din Bet-Anat au fost obligați să presteze o muncă forțată. **34**Amoriții au respins atacurile daniților spre regiunea muntoasă; și nu le-au permis să coboare la câmpie. **35**Amoriții au continuat să locuiască pe muntele Heres, la Aialon și la Șaalbim; dar au fost exploatați de bărbații tribului lui Iosif. Aceștia i-au obligat să presteze pentru ei o muncă forțată. **36**Teritoriul amoriților începea de la Înălțimea Scorpionului și ajungea până la Sela; apoi conducea „în sus”. **2** Îngerul lui Iahve s-a dus de la Ghilgal la Bochim; și a zis (*poporului*): „Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care le-am promis-o strămoșilor voștri! Am spus: «Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu acest popor. **2** Iar voi să nu ratificați legământ cu locuitorii acestor teritorii; ci să le dărâmați altarele!» Dar nu v-ați conformat cerințelor Mele! De ce ați procedat așa? **3** Acum vă vorbesc din nou, spunându-vă: nu îi voi (*mai*) alunga din teritoriile voastre; ci vă vor fi ca niște spini în coaste, iar (*închinarea la*) zeii lor va fi pentru voi o permanentă tentație (*păcătoasă*)!” **4** După ce li s-a adresat israelienilor cu toate aceste cuvinte, ei au început să plângă. **5** Au numit acel loc Bochim; și au adus animale pe care le-au sacrificat acolo lui Iahve. **6** După ce Iosua a dat oamenilor poporului ocazia să meargă fiecare în teritoriul lui, israelienii s-au dus să ia țara în proprietate: fiecare,

conform teritoriului primit (*prin tragere la sorți*) ca moștenire. **7** Poporul a slujit lui Iahve cât timp a trăit Iosua și doar atât cât au mai existat bătrânii care l-au urmat. Ei fuseseră dintre cei care văzuseră toate marile lucrări pe care le făcuse Iahve pentru Israel. **8** Iosua – fiul lui Nun, robul lui Iahve – a murit când avea vârsta de o sută zece ani. **9** L-au înmormântat în teritoriul pe care îl primise ca moștenire – la Timnat-Heres – în regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim care este în partea de nord a muntelui Gaaș. **10** Apoi, toți oamenii acelei generații au fost adăugați părinților lor. După ei a existat o altă generație care nu îl cunoștea pe Iahve și care nu știa nici despre lucrările făcute de El pentru Israel. **11** Atunci israelienii au făcut fapte despre care Iahve spusese că sunt rele; și au slujit baalilor. **12** Abandonând pe Dumnezeu strămoșilor lor numit Iahve care îi scosese de pe teritoriul Egiptului, s-au dus să se închine zeilor popoarelor care îi înconjurau. S-au închinat înaintea lor, mâniindu-L pe Iahve. **13** Astfel, ei L-au abandonat, slujind lui Baal și Astartei. **14** Iahve și-a declanșat mânia împotriva lui Israel; și a făcut ca israelienii să ajungă la discreția jefuitorilor lor care le-au devastat țara. În același timp, israelienii au ajuns la discreția dușmanilor ale căror teritorii erau lângă ale lor; și nu au mai fost capabili să li se opună. **15** Oriunde mergeau, mâna lui Iahve era împotriva lor ca să le facă rău, exact cum îi avertizase și cum le jurase El cu mai mult timp în urmă. Au ajuns astfel într-o mare dificultate. **16** Iahve le-a desemnat judecători, ca să îi elibereze din exploatarea celor care îi jefuiau. **17** Dar nu au ascultat nici de judecătorii lor; ci s-au prostituat cu acei zei, închinându-se înaintea lor. Foarte repede au deviat de la drumul pe care merseseră strămoșii lor în ascultare de poruncile lui Iahve; și nu au trăit ca ei. **18** Atunci când Iahve le desemna un judecător, El îl susținea; și astfel, îi elibera din opresiunea pe care o practicau dușmanii lor. Cât timp trăia acel judecător, ei erau liberi. Lui Iahve I se făcea milă de israelieni când îi vedea gemând înaintea celor care îi persecutau și care îi exploatau. **19** Dar după ce murea acel judecător, ei se întorceau la comportamentul lor (*greșit*), deviind astfel de la drumul corect chiar mai mult decât predecesorii lor. Astfel, ei se duceau după alți dumnezei, slujeau acestora și se închinau înaintea lor. Nu au acceptat să renunțe la faptele și la comportamentele lor rele. **20** Atunci Iahve și-a declanșat mânia împotriva lui Israel; și a zis: „Pentru că acest popor a încălcat legământul a cărui respectare o poruncisem încă din vremea strămoșilor lui și nu a făcut ce i-am cerut, **21** nu voi mai continua să alung din teritoriul lui pe niciunul dintre popoarele pe care le-a lăsat Iosua atunci când a murit. **22** Astfel, prin existența lor, Eu voi testa poporul Israel, ca să văd dacă va trăi în mod consecvent ca strămoșii lui în ascultare de cerințele poruncilor lui Iahve!” **23** Atunci Iahve a lăsat acele popoare a căror eliminare nu a determinat-o în timpul vieții lui Iosua. Ele au rămas acolo unde erau; și Iahve nu le-a alungat din acele teritorii. **3** Urmează prezentarea acelor popoare pe care Iahve le-a lăsat să trăiască acolo; pentru ca, prin intermediul lor, să îi testeze pe israelienii care nu participaseră la războaiele de cucerire a Canaanului. **2** Astfel, cei din următoarele generații

care nu cunoșteau războiul, l-au învățat (*în aceste circumstanțe*). **3**Deci acele popoare erau: filistenii cu cei cinci regi ai lor, toți canaanii, sidonienii și hiviții care locuiau în zona muntoasă a Libanului, de la muntele Baal-Hermon până la Lebo-Hamat. **4**Ele au fost folosite pentru testarea israelienilor; pentru că Iahve dorea să vadă dacă vor respecta poruncile pe care El le dăduse (*poporului în vremea*) strămoșilor lor, prin Moise. **5**Astfel, israelienii au locuit printre canaanii, printre hitiți, printre amoriți, printre periziți, printre hiviți și printre iebusiți. **6**Au luat pe fetele lor ca soții, au dat pe fetele lor fiilor acestora și au slujit zeilor lor... **7**Israelienii au făcut fapte despre care Iahve le spusese că sunt rele. L-au uitat pe Dumnezeu lor care se numește Iahve; și astfel au slujit imaginilor lui Baal și Astartei. **8**Atunci s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva poporului Israel; și El i-a vândut ca sclavi lui Cușan-Rișataim care era rege în Aram-Naharaim. Israelienii i-au slujit opt ani lui Cușan-Rișataim. **9**Atunci ei au strigat spre Iahve; și El le-a oferit un salvator care i-a eliberat. Acesta a fost Otniel – fiul lui Chenaz care fusese cel mai mic frate al lui Caleb. **10**Spiritul lui Iahve a fost peste el; și astfel, Otniel a judecat Israelul. A început războiul; și Iahve l-a ajutat să îl învingă pe Cușan-Rișataim care fusese regele Aramului. Mâna lui Otniel a acționat în forță împotriva lui Cușan-Rișataim. **11**Astfel, în țară a fost apoi un timp de pace care a durat patruzeci de ani. Apoi Otniel, fiul lui Chenaz, a murit. **12**Israelienii au păcătuit din nou împotriva lui Iahve. Atunci El l-a ajutat pe Eglon – regele Moabului – să își consolideze dominația acționând împotriva lor. **13**Eglon i-a chemat pe amoniți și pe amaleciți ca să se alieze cu el; și împreună cu ei, a început războiul. L-a învins pe Israel și a ocupat orașul palmierilor. **14**Astfel, israelienii au fost subordonați lui Eglon – regele Moabului – optsprezece ani. **15**Israelienii au strigat din nou spre Iahve. El le-a oferit un alt salvator: pe Ehud – fiul beniamitului Ghera – care era stângaci. Israelienii au trimis prin el tot ce erau obligați să dea lui Eglon, regele Moabului. **16**Ehud și-a făcut o sabie cu două tășuri. Ea era lungă de un cot. A fixat-o sub haină pe piciorul drept, între șold și genunchi. **17**Apoi a ajuns cu acele obligații la Eglon – regele Moabului – care era un bărbat foarte gras. **18**După ce i-a dat ce erau israelienii obligați să îi dea, i-a trimis înapoi pe oamenii care îl însoțiseră. **19**Apoi, el personal s-a întors din dreptul idolilor de piatră care erau aproape de Ghilgal; și i-a zis lui Eglon: „Stăpâne, vreau să vorbesc numai cu tine!” Atunci regele le-a zis (*subordonaților*): „Tăcere”. Astfel, toți cei care stăteau în jurul lui, au plecat. **20**Ehud s-a apropiat de el. Eglon stătea singur în camera lui de vară care era pe acoperiș. Ehud i-a zis: „Am un mesaj din partea lui Dumnezeu pentru tine!” Atunci regele s-a ridicat de pe scaun. **21**Ehud și-a întins mâna stângă, a luat sabia din dreptul piciorului drept și i-a înfipt-o în abdomen. **22**Lama a intrat cu tot cu mâner, iar grăsimea s-a strâns în jurul lamei (*din apropierea mânerului*). Astfel, el nu i-a mai scos sabia din abdomen; și i-au ieșit intestinele. **23**Ehud a plecat trecând prin terasa acoperită. A închis în urma lui ușile camerei de pe acoperiș și le-a încuiat. **24**După ce a plecat Ehud, au venit slujitorii regelui; s-au uitat și au observat că ușile camerei de pe

acoperiș erau închise. Ei și-au zis: „Cu certitudine că el își acoperă picioarele în camera de vară!” ²⁵Atunci ei s-au deplasat prin apropiere până și-au pierdut răbdarea. Când au văzut că nu deschide ușile camerei, au luat cheia, au deschis-o și l-au găsit pe stăpânul lor zăcând mort pe pământ. ²⁶În timp ce ei așteptaseră (*ieșirea regelui Eglon*), Ehud fugise, trecuse de zona idolilor de piatră și scăpase ajungând în Seira. ²⁷Imediat după ce a ajuns acolo, a sunat din corn prin toată regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim. Israelienii au coborât împreună cu el de pe munte. Ehud mergea în fața lor. ²⁸El le-a zis: „Urmați-mă; pentru că Iahve i-a făcut pe dușmanii voștri moabiți să ajungă la discreția voastră!” Ei l-au urmat, au ocupat locurile unde Iordanul se putea traversa de pe un mal pe altul și care conduc spre Moab. Astfel, ei nu au lăsat pe nimeni să treacă. ²⁹Au omorât atunci aproximativ zece mii de moabiți. Toți erau bărbați care aveau o construcție fizică remarcabilă. Nimeni nu a scăpat. ³⁰În acea zi, Israel a umilit Moabul; și astfel, în țară a fost pace pentru o perioadă de optzeci de ani. ³¹După Ehud a urmat (*ca judecător*) Șamgar – fiul lui Anat. El a omorât șase sute de filistenii cu un băț ascuțit la un capăt, folosit pentru vite; și l-a eliberat astfel (*din nou*) pe Israel. ⁴ După ce a murit Ehud, israelienii au păcătuit din nou împotriva lui Iahve. ²Atunci Iahve a făcut să fie dominați de Iabin – un rege din Canaan – care guverna în Hațor. Sisera – conducătorul armatei lui – locuia în Haroșet-Goim. ³Israelienii au strigat spre Iahve, pentru că Sisera avea nouă sute de care de fier; și de douăzeci de ani îi exploata cu brutalitate. ⁴În acele vremuri, era ca judecător în Israel o profetesă care se numea Debora – soția lui Lapidot. ⁵Ea locuia sub palmierul Deborei. Acest palmier era între Rama și Betel, în teritoriul muntos locuit de descendenții lui Efraim. Israelienii se duceau la ea pentru judecată. ⁶Debora a trimis pe cineva să îl cheme pe Barac – fiul lui Abinoam – din Chedeș, în teritoriul locuit de urmașii lui Neftali; și i-a zis: „Iahve – Dumnezeuul lui Israel – îți poruncește: «Du-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați. Ei să fie dintre urmașii lui Neftali și dintre ai lui Zabulon! ⁷Îl voi atrage pe Sisera – conducătorul armatei lui Iabin – spre tine, în zona văii Chișon. Va veni acolo cu toate carele și cu toată armata lui. Dar va ajunge în mâinile tale!»” ⁸Barac i-a răspuns: „Dacă vei veni cu mine, atunci voi merge și eu; dar dacă nu vei merge și tu cu mine, eu nu mă voi duce!” ⁹Ea i-a zis: „Voi merge cu tine; dar să știi că astfel, gloria nu va fi a ta; pentru că Iahve îl va face pe Sisera să ajungă (*prizonier*) în mâinile unei femei!” Apoi Debora a plecat cu Barac la Chedeș. ¹⁰Barac i-a chemat la Chedeș pe urmașii lui Zabulon și pe cei din teritoriile locuite de urmașii lui Neftali. Astfel, s-au adunat zece mii de bărbați care mergeau în urma lui, însoțit de Debora. ¹¹Chenitul Heber se separase de ceilalți cheniți care erau urmașii lui Hobab – cel care fusese socrul lui Moise. El își stabilise cortul lângă terebintul din Țaananim – în apropiere de Chedeș. ¹²Sisera a fost anunțat că Barac – fiul lui Abinoam – s-a îndreptat spre muntele Tabor. ¹³Atunci Sisera s-a deplasat împreună cu toate cele nouă sute de care de fier, luând pentru luptă pe toți oamenii care erau cu el. Au mers de la Haroșet-Goim până la valea Chișon.

14 Debora i-a zis lui Barac: „Ridică-te! Aceasta este ziua în care Iahve a dat pe Sisera în mâinile tale! Oare nu a mers Iahve înaintea ta?” Barac a coborât de pe muntele Tabor împreună cu cei zece mii de bărbați care veneau după el.

15 Cu ajutorul sabiei (*acestora*), Iahve l-a înfrânt pe Sisera în confruntarea lui cu Barac. A fost învins chiar dacă a folosit acele care și toată armata lui. Sisera a coborât din car și a fugit pe jos.

16 Barac a urmărit carele și armata până la Haroșet-Goiim; și toată armata lui Sisera a fost decimată. Nu a mai rămas nici măcar unul.

17 Dar Sisera a reușit să fugă până la cortul Iaelei – soția chenitului Heber; pentru că între Iabin – regele Hațorului – și familia chenitului Heber, era pace.

18 Iael l-a întâmpinat și i-a zis: „Stăpâne, vino și intră în cortul meu! Să nu îți fie frică!” El a intrat în cort; și ea l-a ascuns acolo sub o pânză.

19 El i-a zis: „Te rog să îmi dai să beau puțină apă; pentru că sunt însetat!” Ea a deschis un burdof cu lapte și i-a dat să bea. Apoi l-a ascuns din nou.

20 El i-a mai zis: „Stai la intrarea cortului; și dacă va veni cineva să te întrebe: «Este vreun bărbat aici?», tu să îi răspunzi: «Nu este nimeni!»”

21 Apoi Iael – soția lui Heber – a luat unul dintre țăruii cortului și un ciocan. A intrat cu acestea în cort fără să fie văzută de cineva; și i-a înfipt lui Sisera țăruișul în tâmplă, bătându-l astfel în pământ. El adormise profund, pentru că era foarte obosit. Așa a murit Sisera.

22 În timp ce Barac îl urmărea pe Sisera, Iael l-a întâmpinat și i-a zis: „Vino să ți-l arăt pe omul pe care îl cauți.” El a intrat la ea; și l-a văzut pe Sisera zăcând mort, cu țăruișul înfipt în tâmplă...

23 În acea zi, Dumnezeu l-a umilit înaintea israelienilor pe Iabin – regele din Canaan.

24 Și israelienii au avut o forță din ce în ce mai mare împotriva lui Iabin – acel rege din Canaan – până când l-au distrus (*total*).

5 În acea zi, Debora și Barac – fiul lui Abinoam – au cântat acest cântec:

2 „Atunci când conducătorii au venit în fața lui Israel, poporul a fost dispus să meargă să lupte! Binecuvântați pe Iahve!

3 Ascultați, regilor! Fiți atenți, guvernanți! Eu, da chiar eu voi cânta lui Iahve! Voi cânta pentru lauda Dumnezeului lui Israel care se numește Iahve:

4 «Doamne, când ai plecat din Seir și când Te-ai deplasat în marș din teritoriul Edomului, s-a cutremurat pământul! S-a cutremurat chiar și cerul; iar norii au turnat ape!

5 S-au mișcat munții la venirea lui Iahve. Muntele Sinai s-a cutremurat în fața Lui!

6 Pe vremea lui Șamgar – fiul lui Anat – și pe vremea Iaelei, drumurile erau abandonate; iar călătorii se deplasau pe trasee ocolitoare!

7 Atunci încetase viața din satele lui Israel. Ea era obstrucționată până când m-am ridicat eu, Debora! M-am implicat ca o mamă între cei din (*poporul*) Israel!

8 Din momentul în care Israel și-a ales (*să slujească*) alți (*dumne*)zei, războiul a fost la porțile lui! Dar nu exista nici scut și nici lance la niciunul dintre cei patruzeci de mii de oameni care existau în Israel!

9 Inima mea este pentru conducătorii poporului Israel care au fost dispuși să lupte! Binecuvântați pe Iahve!

10 Voi, care încălecați pe măgărițe gri; voi, care stați pe covoare; voi, care umblați pe drum, ascultați!

11 Auziți vocea cântăreților de lângă izvoare. Acolo, ei amintesc realizările lui Iahve și reușitele vitejilor Lui în Israel! Atunci, poporul lui Iahve a venit la porți.

12 Trezește-te! Trezește-te, Debora! Trezește-

te, trezește-te și cântă un cântec! Ridică-te, Barac, fiu al lui Abinoam! Du-ți în captivitate prizonierii! ¹³Atunci, cei care au rămas (*din Israel*), s-au dus împotriva celor care dețineau forța. Poporul lui Iahve a venit la mine cu luptători remarcabili. ¹⁴Unii au venit din Efraim – din locul unde altădată trăia Amalec. Te-a urmat Benjamin cu locuitorii lui. Din Machir au venit conducătorii; și din Zabulon s-au prezentat cei care (*de*)țin sceptrul conducerii. ¹⁵Conducătorii lui Isahar au fost aliații Deboarei; și descendenții lui l-au însoțit pe Barac. Ei s-au grăbit să vină după el în vale. Dar în teritoriile lui Ruben a fost (*doar*) un mare consiliu! ¹⁶De ce ai rămas printre staule ca să asculți behăitul turmelor? În teritoriile lui Ruben, acel consiliu a fost de mari proporții! ¹⁷Ghilad a rămas în zona de pe celălalt mal al Iordanului. Oare de ce a rămas Dan indiferent pe corăbii (*le lui*)? Așer a rămas pe malul mării și s-a odihnit pe plajele lui... ¹⁸Urmașii lui Zabulon formează un popor care și-a riscat viața. La fel au procedat și urmașii lui Neftali pe dealurile țării. ¹⁹Au venit regii și au început lupta. Atunci, regii Canaanului s-au luptat la Taanah, lângă apele Meghido. Dar nu au luat ca pradă nici măcar un pic de argint! ²⁰S-au luptat (*chiar și*) stelele din cer. Ele s-au confruntat din orbitele lor cu Sisera. ²¹I-a înghițit valea Chișon – acea vale veche și largă numită Ghișon. Sufletul meu, mergi și calcă peste dușmani! Fii curajos! ²²Atunci, copitele cailor au lovit violent pământul în acel galop – în deplasarea lor rapidă. ²³Îngerul lui Iahve a zis: ‘Blestemați pe Meroza!’ Să blestemați foarte mult pe locuitorii lui, pentru că nu au venit în ajutorul lui Iahve; ei nu au ajutat pe Iahve împotriva celor care dețineau forța (*în Canaan*). ²⁴Cea mai binecuvântată femeie este Iael – soția chenitului Heber. Ea este cea mai binecuvântată dintre femeile care locuiesc în corturi. ²⁵El i-a cerut apă, dar ea i-a dat lapte. I-a adus iaurt într-o superbă cupă... ²⁶Apoi și-a întins mâna spre țărș. A apucat ciocanul lucrătorului cu dreapta ei. L-a lovit pe Sisera, i-a sfărâmat capul, l-a strivit și i-a perforat tâmpla! ²⁷El a fost astfel învins stând culcat la picioarele ei. S-a aplecat și a căzut, încovoindu-se. A căzut omorât în locul în care s-a ghemuit! ²⁸Mama lui Sisera se uita pe fereastră printre gratii și plângea, zicând: ‘De ce întârzie să vină carele lui? De ce rămâne în urmă zgomotul acelor care?’ ²⁹Prințesele ei înțelepte îi răspund; și ea își răspunde singură: ³⁰‘Oare nu se întâmplă acest lucru pentru că ei își numără și își împart prada? O femeie, două femei pentru fiecare bărbat; pradă de stofă colorată pentru Sisera: pradă de stofă colorată, brodată; câte două stoffe colorate, brodate – ca pradă pentru gâtul meu.’ ³¹Doamne, așa să fie exterminați toți dușmanii Tăi! Dar cei care Îl iubesc pe Iahve, să ajungă ca soarele când luminează cu maximă intensitate!»” Apoi, în țară a fost pace pentru patruzeci de ani. **6** Israelienii au păcătuit din nou împotriva lui Iahve. Atunci, pentru o perioadă de șapte ani, El a permis lui Midian să îi domine. ²Midianiții i-au exploatat pe israelieni cu mare intensitate. Din cauza lor, israelienii și-au făcut grote în munți și au folosit peșterile și fortărețele. ³De fiecare dată când Israel semăna cereale în pământ, midianiții împreună cu Amaleciții și popoarele din Est veneau împotriva lui. ⁴Ei îi invadau țara și

distrugeau recoltele până aproape de Gaza. Nu lăseau să existe în Israel nici hrană (*vegetală*), nici oi, nici boi și nici măgari. ⁵Ei erau ca o mulțime de lăcuste. Veneau împreună cu vitele și își instalau corturile acolo. Cămilele lor erau fără număr; și intrau astfel în țară ca să o distrugă. ⁶Din cauza midianiților, Israel decăzuse (*economic*) foarte mult. Israelienii au strigat spre Iahve. ⁷Atunci când au strigat din cauza situației în care îi adusese Midian, ⁸Iahve le-a trimis un profet care le-a zis: „Iahve – Dumnezeuul lui Israel – vă vorbește astfel: «Eu v-am scos din Egipt. V-am smuls din casa unde erați ținuți ca sclavi. ⁹Astfel v-am eliberat din mâna egiptenilor și a tuturor celor care vă exploatau! I-am alungat din fața voastră și v-am dat vouă țara lor! ¹⁰V-am dat atunci porunci, precizând că (*doar*) Iahve este (*Dumne*)zeul vostru; și v-am cerut să nu vă temeți de zeii amoriților în a căror țară locuiți. Dar voi nu ați ascultat ce v-am spus Eu.»” ¹¹Apoi a venit Îngerul lui Iahve și S-a așezat sub terebintul din Ofra, care era al abiezritului Ioaș. Fiul lui care se numea Ghedeon, măcina grâul în teasc, ca să îl ascundă de midianiți. ¹²Atunci i S-a prezentat Îngerul lui Iahve; și i-a zis: „Iahve este cu tine, erou!” ¹³Ghedeon I-a răspuns: „Nu te supăra, domnule: dacă Iahve este cu noi, de ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate minunile pe care ni le-au relatat părinții noștri când ziceau: «Nu ne-a scos Iahve din Egipt?»? Acum constatăm că Iahve ne-a abandonat și a permis să ajungem la discreția midianiților!” ¹⁴Iahve S-a întors spre el și i-a zis: „Du-te cu această forță pe care o ai; și eliberează Israelul din situația în care l-a adus poporul midianit! Oare nu te trimit Eu?” ¹⁵El I-a răspuns: „Iartă-mă, Doamne; dar cum (*ar fi posibil*) să eliberez eu pe Israel? Este evident că familia mea este cea mai mică între cele ale urmașilor lui Manase; iar eu sunt cel mai tânăr în familia tatălui meu!” ¹⁶Atunci Iahve i-a zis: „Vei învinge pe Midian ca pe un singur om; pentru că Eu voi fi cu tine!” ¹⁷El I-a răspuns: „Dacă am obținut bunăvoință din partea Ta, te rog să faci un miracol pentru mine ca să știu astfel că Tu care vorbești cu mine, ești Cel care pretinzi că ești! ¹⁸Te mai rog să nu Te depărtezi de acest loc până când nu voi reveni la Tine cu darul meu pe care doresc să Ți-l ofer!” El i-a zis: „Voi rămâne până te vei întoarce!” ¹⁹Ghedeon a intrat (*în locuința lui*), a gătit un ied și a făcut turte dintr-o efă de făină. A pus carnea iedului într-un coș; iar zeama acestuia a turnat-o într-un vas. Apoi s-a dus spre El – sub terebint – și I le-a oferit. ²⁰Îngerul lui Iahve i-a zis: „Ia carnea și turtele. Pune-le pe această stâncă; și varsă zeama!” El a făcut așa cum i se ceruse. ²¹Îngerul lui Iahve a întins toiagul care era în mâna Lui și a atins cu vârful acestuia atât carnea, cât și turtele. Atunci a ieșit foc din stâncă. El a ars carnea și turtele până le-a consumat. Apoi Îngerul lui Iahve a dispărut. ²²Atunci Ghedeon a înțeles că acela fusese Îngerul lui Iahve. El a zis: „Vai de mine, Doamne, Stăpânul meu! Am văzut pe Îngerul lui Iahve față în față!” ²³Dar Iahve i-a răspuns: „Fii liniștit și să nu îți fie frică; pentru că nu vei muri!” ²⁴Ghedeon a construit acolo un altar lui Iahve; și l-a numit „Iahve este pace”. Acel altar mai există și astăzi în Ofra – o localitate care aparține abiezriților. ²⁵În aceeași noapte, Iahve i-a zis (*lui Ghedeon*): „Ia al doilea bou

tânăr al tatălui tău, adică boul care are șapte ani! Dărâmă altarul consacrat de tatăl tău lui Baal; și taie stâlpul Astartei care este lângă el. ²⁶Apoi construiește Dumnezeului tău – numit Iahve – un altar pe vârful acestei înălțimi. Ia boul și adu-l pe el ca ardere integrală. Vei folosi ca lemn de foc tocmai stâlpul Astartei pe care îl vei tăia!” ²⁷Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui și a făcut așa cum îi poruncise Iahve. Dar fiindcă i-a fost frică de reacția familiei lui și a oamenilor din oraș, nu a acționat ziua, ci noaptea. ²⁸Când oamenii din oraș s-au sculat dimineața devreme, au observat că cineva dărâmasse altarul dedicat lui Baal, că stâlpul de lângă el închinat Astartei era tăiat și că acel bou fusese sacrificat pe un altar nou. ²⁹Atunci s-au întrebat unii pe alții: „Cine a făcut această faptă?” După ce au întrebat și au făcut cercetări, au primit următorul răspuns: „Ghedeon – fiul lui Ioaș – a făcut această faptă!” ³⁰Oamenii din oraș i-au zis lui Ioaș: „Adu-l afară pe fiul tău, ca să moară; pentru că a dărâmat altarul lui Baal și a tăiat stâlpul de lângă el închinat Astartei!” ³¹Ioaș le-a răspuns tuturor aceluia care i-au vorbit: „Oare trebuie să fiți voi avocații lui Baal? Trebuie să îl apărați? Cine îl va răzbuna pe Baal, să fie omorât până dimineață! Dacă este (*dumne*)zeu, să se apere singur; pentru că i s-a dărâmat altarul!” ³²În acea zi, ei au pus lui Ghedeon numele Ierub-Baal, zicând: „Să se certe Baal cu el pentru că i-a dărâmat altarul!” ³³Toți midianiții s-au aliat cu amaleciții și cu popoarele din Est. Au traversat Iordanul și și-au stabilit tabăra în valea Izreel. ³⁴Ghedeon a fost îmbrăcat cu Spiritul lui Iahve; și a sunat din corn. Abiezer a fost chemat să meargă după el. ³⁵A trimis din partea lui niște oameni prin tot teritoriul locuit de urmașii lui Manase. Aceia i-au anunțat pe manasiții că sunt chemați să meargă împreună cu Ghedeon. A trimis oameni și în zonele locuite de urmașii lui Așer, în teritoriile descendenților lui Zabulon și în cele locuite de urmașii lui Neftali. Ei au venit să îl susțină. ³⁶Atunci Ghedeon I-a zis lui Dumnezeu: „Dacă este adevărat că vrei să îl eliberezi pe Israel prin mine, așa cum ai spus, ³⁷să știi că voi pune o țesătură de lână pe acest teren. Dacă roua va fi doar pe lână și tot pământul (*din jurul ei*) va rămâne uscat, atunci voi avea dovada că vrei să eliberezi Israelul prin mine, așa cum ai spus!” ³⁸Apoi s-a întâmplat exact cum ceruse el. Când s-a sculat a doua zi dimineața devreme, a stors acea lână; și din ea a curs rouă. A umplut astfel un vas cu acea apă. ³⁹Atunci Ghedeon I-a zis din nou lui Dumnezeu: „Să nu Îți declanșezi mânia împotriva mea; pentru că vreau să mai vorbesc doar o dată! Te rog să îmi permiți să mai fac o verificare cu lâna! Doresc să faci ca numai ea să rămână uscată, în timp ce tot pământul să se acopere cu rouă!” ⁴⁰Și Dumnezeu a făcut așa în acea noapte: țesătura de lână a rămas uscată; și tot pământul s-a acoperit cu rouă.

7 Ierub-Baal – adică Ghedeon – s-a sculat dimineața devreme împreună cu tot poporul care era cu el. Au plecat și și-au stabilit tabăra lângă izvorul Harod. Tabăra lui Midian era la nord de ei, în vale, spre dealul Moreh. ²Iahve i-a zis lui Ghedeon: „Oamenii care au venit cu tine, sunt prea mulți pentru ca Eu să fac pe Midian să ajungă în mâinile lor. Este posibil ca Israel să se laude ulterior; și să pretindă că nu Eu l-am eliberat, ci că s-a eliberat singur. ³Din

această cauză, fă acum în auzul oamenilor următorul anunț: «Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de muntele Ghilad!» În urma acestui anunț, s-au întors douăzeci și două de mii de oameni; și astfel au rămas (*doar*) zece mii. ⁴Iahve i-a zis din nou lui Ghedeon: „Oamenii care au rămas, sunt încă prea mulți! Coboară-i la ape; și acolo ți-i voi alege! Acela despre care îți voi spune să meargă cu tine, va merge; iar toți aceia despre care îți voi spune să nu meargă cu tine, nu vor merge!” ⁵Ghedeon i-a dus pe oameni la apă; și Iahve i-a zis: „Pe cei care vor sorbi apa cu limba ca un câine, să îi separi de toți aceia care se vor apleca pe genunchi ca să o bea!” ⁶Numărul celor care au sorbit apa cu limba, a fost de trei sute de bărbați. Restul poporului, atunci când a băut apă, s-a aplecat pe genunchi. ⁷Iahve i-a zis lui Ghedeon: „Vă voi elibera (*doar*) cu cei trei sute de bărbați care au sorbit din apă ca un câine; și îi voi face pe midianiți să ajungă la discreția ta! Toți ceilalți oameni să plece acasă!” ⁸După ce poporul (*care trebuia să rămână*) și-a luat proviziile și goarneau în mâini, Ghedeon i-a trimis pe toți ceilalți israelieni acasă. Apoi, Ghedeon s-a încurajat împreună cu cei trei sute de oameni. Tabăra lui Midian era în vale, în dreptul lui. ⁹Chiar în acea noapte, Iahve i-a zis lui Ghedeon: „Scoală-te și atacă tabăra; pentru că am dat-o în mâinile tale! ¹⁰Dacă ți-e frică să o ataci, du-te cu slujitorul tău numit Pura! ¹¹Să asculți ce vor vorbi ei; pentru că astfel vei fi încurajat apoi să îi ataci!” Atunci Ghedeon și cu Pura – slujitorul lui – au înaintat până la locul unde stăteau cei care își făceau serviciul de gardă pentru tabără. ¹²Midianiții, Amaleciții și popoarele din Est erau răspândiți în vale, ca o mulțime de lăcuste. Cămilele lor erau imposibil de numărat: ca particulele care formează nisipul de pe malul mării. ¹³Când a ajuns Ghedeon acolo, a văzut un om care îi povestea un vis prietenului lui. El zicea: „Am avut un vis în care am văzut că o turtă de orz se rostogolea în tabăra midianiților. A ajuns până la cort și l-a lovit violent. Acesta a căzut răsturnându-se cu partea de sus în jos! Și așa a fost distrus cortul!” ¹⁴Prietenul lui i-a răspuns: „Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon – fiul israelianului Ioaș! Înseamnă că Dumnezeu a făcut ca midianiți împreună cu toată armata lor să fie învinși de el!” ¹⁵După ce a auzit Ghedeon relatarea aceluși vis și interpretarea lui, s-a închinat și s-a întors în tabăra lui Israel. El le-a zis: „Sculați-vă; pentru că Iahve v-a dat în mâini armata lui Midian!” ¹⁶A împărțit pe cei trei sute de oameni în trei grupuri. Apoi a dat fiecăruia câte o goarnă și niște ulcioare goale cu torțe în ele. ¹⁷El le-a zis: „Să vă uitați la mine și să faceți ce voi face eu! Când voi ajunge la capătul taberei, să mă imitați! ¹⁸Atunci când eu și cei care vor fi cu mine vom suna din goarne, să sunați și voi din ale voastre în jurul întregii tabere; și să ziceți: «Pentru Iahve și pentru Ghedeon!»” ¹⁹Ghedeon și cei o sută de bărbați care erau cu el, au ajuns la capătul taberei la începutul serviciului de gardă de la mijlocul nopții, chiar când se schimbau gărzile. Atunci au început să sune din goarne și să spargă ulcioarele pe care le aveau în mâini. ²⁰Toate cele trei grupuri (*de israelieni*) au sunat din goarne și au spart ulcioarele. Au apucat de torțe cu mâna stângă, în timp ce țineau goarneau în mâna dreaptă, ca să sune cu ele.

Apoi au strigat: „Sabia lui Iahve și sabia lui Ghedeon!” ²¹Fiecare (*israelian*) rămăsese la locul lui în jurul taberei (*midianiților*). Și toți cei din tabără au început să alerge, să țipe și să fugă. ²²Atunci când cei trei sute de bărbați au sunat din goarne, Iahve a făcut ca cei adunați în acea tabără, să se omoare între ei. Armata a fugit spre Bet-Șita, aproape de Țerera, lângă limita teritorială de la Abel-Mehola, spre Tabat. ²³Israelienii din teritoriile urmașilor lui Neftali, din cele locuite de descendenții lui Așer și din întregul teritoriu locuit de urmașii Manase, au fost chemați să îi urmărească pe midianiți. ²⁴Ghedeon a trimis din partea lui niște oameni care au mers prin toată regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim, spunând: „Coborâți, urmăriți-i pe midianiți și capturați-i atât la apele de lângă Bet-Bara, cât și la Iordan!” Atunci toți efraimiții s-au strâns și au blocat trecerile apelor de lângă Bet-Bara și ale Iordanului. ²⁵I-au prins pe cei doi comandanți ai midianiților: pe Oreb și pe Zeeb. Pe Oreb l-au omorât la Țur-Oreb, iar pe Zeeb l-au omorât la Iecheb-Zeeb. După ce i-au urmărit pe midianiți, au venit și i-au adus lui Ghedeon capul lui Oreb și al lui Zeeb, dincolo de Iordan. **8** Efraimiții i-au zis lui Ghedeon: „Cum ți-ai permis să te comporți astfel cu noi? De ce nu ne-ai chemat și pe noi când te-ai dus să lupți împotriva midianiților?” Ei au început astfel o mare ceartă cu el. ²Ghedeon le-a răspuns: „Ce-am făcut eu în comparație cu voi? Nu este mai bun culesul strugurilor lui Efraim decât culesul viilor lui Abiezer? ³Remarcați că Dumnezeu a făcut ca Oreb și Zeeb – comandanții midianiților – să ajungă tocmai în mâinile voastre! Oare am fost capabil să fac mai mult decât voi?” După ce le-a spus aceste cuvinte, mânia lor a încetat. ⁴Apoi Ghedeon a ajuns la Iordan și l-a traversat împreună cu cei trei sute de oameni care mergeau împreună cu el. Deși erau obosiți, încă își urmăreau dușmanul. ⁵Ghedeon le-a zis oamenilor din Sucot: „Vă rog să le dați câteva bucăți de pâine celor care merg împreună cu mine; pentru că sunt obosiți. Noi suntem încă în acțiune, urmărind pe Zebah și pe Țalmuna – regii Midianului!” ⁶Conducătorii din Sucot i-au răspuns: „Sunt deja Zebah și Țalmuna prizonierii tăi, ca să dăm pâine armatei tale?” ⁷Ghedeon le-a zis: „Am înțeles! Dacă acesta este răspunsul vostru, să știți că după ce Iahve va face ca Zebah și Țalmuna să ajungă în mâinile mele, vă voi rupe carnea cu spinii deșertului și cu măcăciuni!” ⁸De acolo au plecat la Peniel și a formulat aceeași cerere. Oamenii din Peniel i-au răspuns exact cum îi răspuseseră și cei din Sucot. ⁹Atunci Ghedeon le-a zis (*și*) celor din Peniel: „Când mă voi întoarce în pace, vă voi dărâma acest turn!” ¹⁰Zebah și Țalmuna erau în Carcor. Împreună cu ei era și armata lor care mai avea doar cincisprezece mii de bărbați. Aceia erau singurii supraviețuitori din toată armata popoarelor Estului; pentru că o sută douăzeci de mii de luptători erau deja morți. ¹¹Ghedeon a ales să meargă pe drumul nomazilor, la Est de Nobah și de Iogbeha. Astfel, el decis să atace acea armată care credea că nu este amenințată de niciun pericol. ¹²Atunci cei doi regi ai Midianului – Zebah și Țalmuna – au fugit; dar el i-a urmărit, i-a capturat și le-a învins toată armata. ¹³Apoi, Ghedeon – fiul lui Ioasă – s-a întors de la luptă, trecând prin defileul

Heres. **14**A prins un tânăr dintre oamenii din Sucot; și i-a pus câteva întrebări. Acesta i-a dat în scris numele conducătorilor și ale membrilor consiliului bătrânilor din Sucot: erau șaptezeci și șapte de bărbați. **15**Ghedeon s-a dus la oamenii din Sucot și le-a zis: „Vi-i prezint pe Zebah și pe Țalmuna, din cauza cărora m-ați ridiculizat (*și ați refuzat să ne ajutați*) zicând: Sunt deja Zebah și Țalmuna prizonierii tăi, ca să dăm pâine armatei tale?” **16**I-a capturat pe cei din consiliul bătrânilor orașului. Apoi a luat spini din deșert și măcăci, cu care i-a pedepsit pe oamenii din Sucot. **17**Mergând mai departe, a dărâmat turnul din Peniel și i-a omorât pe oamenii care erau în acel oraș. **18**Apoi le-a zis lui Zebah și lui Țalmuna: „Cum erau bărbații pe care i-ați omorât la Tabor?” Ei i-au răspuns: „Toți erau ca tine: fiecare semăna cu un fiu de rege!” **19**El le-a zis: „Erau frații mei, fiii mamei mele! Vă jur pe Iahve care este viu, că dacă i-ați fi lăsat să trăiască, nu v-aș omori acum!” **20**Apoi, el i-a zis lui Ieter care era primul copil născut în familia lui: „Omoară-i!” Dar tânărul nu a scos sabia; pentru că fiind încă un copil, îi era frică. **21**Atunci Zebah și Țalmuna i-au zis: „De ce nu ne omori tu personal? Cum este omul (*ca vârstă*), așa este și forța lui!” Ghedeon s-a ridicat și i-a omorât pe Zebah și pe Țalmuna. Apoi a luat podoabele valoroase care erau la gâtul cămilelor lor. **22**Bărbații lui Israel i-au zis lui Ghedeon: „Guvernează tu peste noi; pentru că ne-ai eliberat de dominația midianiților! Fii tu regele nostru, urmat de fiul tău și de nepotul tău!” **23**Ghedeon le-a răspuns: „Nu eu voi fi regele vostru; și nici urmașul meu nu vă va governa. Ci Iahve va fi conducătorul vostru!” **24**Ghedeon le-a mai zis: „Totuși, doresc să vă cer ceva: dați-mi fiecare câte un cercel din prada voastră!” Dușmanii lor purtasera cercei de aur, pentru că fuseseră ismaeliți. **25**Ei i-au răspuns: „Îți vom da!” Apoi au pus jos o pânză; și fiecare om a aruncat pe ea cerceii luați ca pradă. **26**Greutatea cerceilor de aur adunați ca urmare a cererii lui Ghedeon, a fost de o mie șapte sute de șecheli de aur, fără să se ia în calcul alte podoabe, ornamente și hainele de culoare roșiatică pe care le purtau regii Midianului. La acestea s-au adăugat lăntișoarele de la gâtul cămilelor lor. **27**Ghedeon a făcut din ei o tunică pentru ceremonii religioase, pe care a pus-o în orașul lui: la Ofra. Tot Israelul s-a prostituat, închinându-se la acea tunică acolo. Și astfel, ea a devenit o capcană pentru Ghedeon și pentru familia lui. **28**Apoi midianiții au fost obligați să își accepte situația umilitoare înaintea israelienilor; și nu au mai avut curajul să își ridice capetele. Cât a trăit Ghedeon, țara a avut odihnă – patruzeci de ani. **29**Apoi Ierub-Baal – fiul lui Ioasă – s-a retras (*din orice activitate de conducător*) și a locuit în casa lui. **30**În familia lui Ghedeon au fost șaptezeci de fii, pentru că el a avut multe soții. **31**Concubina lui din Șehem i-a născut și ea un fiu, căruia i-a pus numele Abimelec. **32**Ghedeon – fiul lui Ioasă – a murit după ce ajunsese foarte bătrân; și a fost înmormântat în mormântul tatălui lui – Ioasă, la Ofra, pe proprietatea familiei lui Abiezer. **33**După ce a murit Ghedeon, israelienii s-au întors la păcatele pe care le făcuseră înainte. Ei s-au prostituat prin închinarea înaintea baalilor. Astfel, l-au declarat și l-au venerat pe Baal-Berit ca (*dumne*)zeu al lor. **34**Israelienii nu și-au mai amintit de Iahve care trebuia

să fie singurul Dumnezeu al lor – Cel care îi eliberase de dominația tuturor dușmanilor din jur; ³⁵și nici nu au urmat în mod consecvent exemplul familiei lui Ierub-Baal – adică al lui Ghedeon –, deși el făcuse bine (*poporu*) lui Israel.

9 Abimelec – fiul lui Ierub-Baal – s-a dus la Șehem, unde erau rudele lui din partea mamei. El le-a vorbit atât lor, cât și celorlalți care formau clanul bunicului lui: ²„Vă rog să spuneți în auzul tuturor locuitorilor din Șehem: «Ce este mai bine pentru voi: să vă guverneze șaptezeci de bărbați – adică toți fiii lui Ierub-Baal –, sau să vă conducă un singur bărbat? Și amintiți-vă că oasele noastre și carnea noastră au origine comună!»” ³Unchii lui au vorbit pentru el, spunând toate aceste cuvinte în auzul tuturor locuitorilor din Șehem. Atunci ei l-au acceptat în inima lor pe Abimelec; pentru că își ziceau: „Este fratele nostru!” ⁴I-au dat lui Abimelec șaptezeci de șecheli de argint din templul lui Baal-Berit. El i-a luat și a plătit cu ei niște bărbați care nu respectau niciun principiu moral. ⁵Apoi a venit (*cu ei*) la familia tatălui lui – în Ofra – și și-a omorât toți frații pe o singură piatră. Cei omorâți erau șaptezeci de bărbați – toți fii ai lui Ierub-Baal. Dar Iotam – fiul cel mai tânăr al lui Ierub-Baal – a scăpat, pentru că se ascunsese. ⁶Apoi, toți locuitorii din Șehem și din Bet-Milo s-au adunat și au venit să îl desemneze pe Abimelec ca rege lângă terebintul din apropierea stâlpului de la Șehem. ⁷Când a auzit Iotam despre acest lucru, s-a dus și a stat pe vârful muntelui Garizim. De acolo, le-a strigat astfel: „Locuitori ai Șehemului, ascultați-mă! Și Dumnezeu să vă asculte răspunsul pe care mi-l veți da! ⁸Copacii au plecat să își desemneze un rege care să îi guverneze; și i-au zis măslinului: «Vino să fii regele nostru!» ⁹Dar măslinul le-a răspuns: «Să îmi abandonez eu uleiul care onorează atât pe Dumnezeu cât și pe oameni – doar ca să fiu regele copacilor?» ¹⁰Apoi copacii i-au zis smochinului: «Fii tu regele nostru!» ¹¹Dar smochinul le-a răspuns: «Să îmi abandonez eu dulceața și gustoasele mele fructe – doar ca să fiu rege între copaci?» ¹²Atunci copacii i-au zis viței-de-vie: «Vino tu și fi regele nostru!» ¹³Dar ea le-a răspuns: «Să îmi abandonez eu mustul care produce bucurie zeilor și oamenilor – doar ca să devin rege în lumea copacilor?» ¹⁴La final, toți copacii i-au zis tufișului de mărăcini: «Fii tu regele nostru!» ¹⁵Tufișul de mărăcini le-a răspuns copacilor: «Dacă vreți în mod real să mă desemnați ca rege al vostru, veniți și adăpostiți-vă (*toți*) la umbra mea. Dar dacă nu acceptați această condiție, să iasă foc din acest tufiș și să ardă până la dispariție cedrii Libanului!» ¹⁶Oare ați procedat în mod corect și ați demonstrat respect atunci când l-ați făcut rege pe Abimelec? V-ați comportat bine față de Ierub-Baal? Ați acționat just față de familia lui? Și oare i-ați făcut așa cum merita? ¹⁷Tatăl meu s-a luptat pentru voi! El și-a riscat viața și v-a eliberat de dominația lui Midian. ¹⁸Dar voi ați acționat astăzi (*tocmai*) împotriva familiei tatălui meu; și i-ați omorât pe cei șaptezeci de fii ai lui, pe o singură piatră! Apoi l-ați desemnat ca rege al locuitorilor Șehemului pe Abimelec care este fiul servitoarei lui. Și ați procedat așa doar pentru că el este fratele vostru! ¹⁹Dacă ați acționat astăzi cu recunoștință și în mod corect față de Ierub-Baal și față de familia lui, atunci bucurați-vă de

Abimelec! Și Abimelec să se bucure de voi! ²⁰Dar dacă nu se întâmplă acest lucru, să iasă foc din Abimelec și să îi consume pe locuitorii din Șehem și din Milo! Să iasă foc și din locuitorii Șehemului, ca și din cei care locuiesc în Bet-Milo – ca să îl consume pe Abimelec!” ²¹Apoi Iotam a fugit. A reușit astfel să se salveze; și s-a dus la Beer, unde a locuit departe de fața fratelui lui numit Abimelec. ²²De trei ani, Israel era condus de Abimelec. ²³Dumnezeu a trimis un spirit rău care a produs disensiuni între Abimelec și locuitorii Șehemului; și astfel, locuitorii Șehemului l-au trădat pe Abimelec. ²⁴S-a întâmplat așa pentru ca să fie răzbunată nedreptatea comisă față de cei șaptezeci de fii ai lui Ierub-Baal. Astfel, fratele lor numit Abimelec urma să plătească pentru vărsarea sângelui acelor pe care i-a omorât. În același timp, pedeapsa trebuia să vină și împotriva locuitorilor din Șehem, care l-au ajutat pe Abimelec să își omoare frații. ²⁵Locuitorii din Șehem puseseră pe vârful muntelui niște oameni care stăteau ascunși acolo; și îi jefuiau pe cei care treceau pe lângă ei pe acel drum. Abimelec a fost informat despre acest lucru. ²⁶Gaal – fiul lui Ebed – a venit în Șehem. Atunci locuitorii orașului au avut speranță că el îi va elibera. ²⁷Gaal și oamenii lui s-au dus la câmp, le-au cules viile și au pus strugurii în teasc. Apoi au organizat un banchet. Au intrat în templul zeului lor, au mâncat, au băut și l-au blestemat pe Abimelec! ²⁸Gaal – fiul lui Ebed – zicea: „Cine este Abimelec și cine este Șehem ca să îi slujim? Oare nu este el fiul lui Ierub-Baal? Iar Zebul este reprezentantul lui! E mai bine să fiți sclavii oamenilor lui Hamor – tatăl lui Șehem! De ce să îi fim sclavi lui Abimelec? ²⁹Ah, dacă ar exista cineva care să îi determine pe acești oameni să accepte să stea sub autoritatea mea! Aș răsturna pe Abimelec! Și i-aș spune lui Abimelec: «Adună-ți armata și vino să ne luptăm!»” ³⁰Zebul – conducătorul orașului – a auzit ce spunea Gaal – fiul lui Ebed; și i s-a declanșat mânia. ³¹Atunci a trimis în secret niște oameni la Abimelec, ca să îi spună: „Gaal – fiul lui Ebed – a venit împreună cu frații lui la Șehem; și instigă oamenii orașului la revoltă împotriva ta! ³²Deplasează-te noaptea împreună cu poporul care este cu tine; și stai ascuns în câmp! ³³Apoi să pleci dimineța, înainte de răsăritul soarelui, și să vii în forță împotriva orașului! Când Gaal și poporul care este cu el vor veni împotriva ta, să procedezi cu ei așa cum vei avea oportunitatea!” ³⁴Abimelec și tot poporul care era cu el, s-au sculat noaptea și au stat ascunși în patru grupuri lângă Șehem. ³⁵Când Gaal – fiul lui Ebed – a ieșit din oraș și a stat în fața porții lui, Abimelec și poporul care era cu el au ieșit din locul în care stătuseră ascunși. ³⁶Când a observat poporul (*venind spre oraș*), Gaal i-a zis lui Zebul: „Văd un popor care coboară de pe vârful muntelui!” Zebul i-a răspuns: „Ce vezi, este umbra muntelui; nu sunt oameni!” ³⁷Dar Gaal a zis din nou: „Este chiar un popor care coboară dinspre părțile înalte ale țării; și un grup vine pe drumul care conduce spre stejarul ghicitorilor!” ³⁸Atunci Zebul i-a zis: „Unde îți este acum curajul pe care îl aveai când ziceai: «Cine este Abimelec, ca să îi slujim?»? Oare nu este acesta tocmai poporul pe care l-ai desconsiderat? Acum, du-te și luptă-te cu el!” ³⁹Gaal a înaintat în fața locuitorilor din Șehem; și s-a luptat cu Abimelec. ⁴⁰Acesta l-a urmărit; dar

Gaal a reușit să fugă din fața lui. Mulți oameni au căzut omorâți până în apropiere de poarta orașului. ⁴¹Apoi Abimelec a rămas în Aruma; iar Zebul i-a alungat pe Gaal și pe rudele lui. Astfel, niciunul dintre ei nu a mai rămas în Șehem. ⁴²A doua zi, Abimelec a fost anunțat că poporul a ieșit la câmp. ⁴³Atunci el și-a luat oamenii, i-a împărțit în trei grupuri și a stat ascuns în câmp. După ce s-a uitat și a văzut că poporul ieșise din oraș, a început lupta împotriva lui, atacându-l. ⁴⁴Abimelec a înaintat împreună cu grupurile care erau cu el; și au ajuns până în apropiere de poarta orașului. Două dintre grupurile care erau cu el, au venit în forță împotriva tuturor celor care erau pe câmp; și i-au omorât. ⁴⁵Abimelec s-a luptat împotriva orașului toată ziua. După ce l-au cucerit și au omorât poporul care era în el, au dărâmat orașul și au presărat sare peste ruinele lui. ⁴⁶Când au auzit acest lucru, toți locuitorii turnului Șehemului au intrat (*să se adăpostească*) într-o zonă de refugiu din templul lui El-Berit. ⁴⁷Abimelec a fost informat că toți locuitorii turnului Șehemului s-au adăpostit acolo. ⁴⁸Atunci Abimelec și tot poporul care era cu el, a urcat pe muntele Țalmon. Apoi Abimelec a luat în mână un topor, a tăiat o creangă dintr-un copac și a pus-o pe umăr. Apoi le-a zis oamenilor care erau cu el: „Ați văzut ce am făcut eu. Faceți și voi la fel!” ⁴⁹Fiecare bărbat care era cu el, a tăiat câte o creangă. Apoi l-au urmat pe Abimelec. Au aruncat crengile peste acea fortăreață de refugiu și i-au dat foc. Ea a ars împreună cu oamenii care erau înăuntru. Așa au murit toți locuitorii din turnul Șehemului. Fuseseră aproape o mie de persoane – atât bărbați, cât și femei. ⁵⁰Apoi Abimelec a înaintat împotriva Tebețului. L-a înconjurat și l-a cucerit. ⁵¹În mijlocul orașului exista un turn fortificat. Locuitorii orașului – atât bărbați cât și femei – fugiseră acolo. Ei se încuiaseră înăuntru și se urcaseră pe acoperișul turnului. ⁵²Abimelec a ajuns până la turn și l-a înconjurat. Când s-a apropiat de ușa turnului ca să îi dea foc, ⁵³o femeie a aruncat o piatră de moară care a căzut pe capul lui Abimelec; și i l-a crăpat. ⁵⁴Atunci el l-a chemat repede pe cel care îi transporta armele; și i-a zis: „Scoate-ți sabia și omoară-mă; să nu oferim ocazia să se zică despre mine că m-a omorât o femeie!” Atunci slujitorul lui a înfipt sabia în el. Așa a murit Abimelec. ⁵⁵Când au văzut israelienii că Abimelec a murit, au plecat fiecare la casele lor. ⁵⁶Astfel, Dumnezeu a făcut să vină împotriva lui Abimelec răul pe care acesta îl făcuse tatălui lui atunci când și-a omorât pe cei șaptezeci de frați. ⁵⁷Dumnezeu a întors împotriva capului locuitorilor din Șehem, tot răul făcut de aceștia. Astfel a venit împotriva lor blestemul lui Iotam, fiul lui Ierub-Baal. **10** După Abimelec, cel care a decis să elibereze (*din nou*) pe Israel, a fost Tola – fiul lui Pua – care era fiul lui Dodo, un bărbat dintre urmașii lui Isahar. El locuia în Șamir, în partea muntoasă a teritoriului ocupat de urmașii lui Efraim. ²Tola a judecat Israelul pentru o perioadă de douăzeci și trei de ani. Apoi a murit și a fost înmormântat la Șamir. ³După el a venit să conducă poporul israelian, ghiladitul Iair. El a judecat Israelul douăzeci și doi de ani. ⁴Iair avea treizeci de fii. Fiecare dintre aceștia călărea pe câte un măgar. Ei dețineau împreună ca proprietate, treizeci de sate. Chiar și astăzi, ele sunt numite Havot-Iair; și

sunt în teritoriul Ghiladului. ⁵Iair a murit; și a fost înmormântat la Camon. ⁶Israelienii au păcătuit din nou împotriva lui Iahve, slujind baalilor și închinându-se (*la stâlpii dedicați*) Astartei. Aceștia erau zeii Aramului, zeii Sidonului, zeii Moabului, zeii amoniților și zeii filistenilor. L-au abandonat pe Iahve; și nu I-au mai slujit. ⁷Atunci mânia lui Iahve s-a declanșat împotriva lui Israel; și i-a făcut să ajungă la discreția filistenilor și a amoniților. ⁸Începând din acel an, ei i-au persecutat și i-au exploatat pe israelieni pentru o perioadă de optsprezece ani. Au acționat astfel împotriva acelor israelieni care erau dincolo de Iordan – pe teritoriul amoniților, în Ghilad. ⁹Amoniții au traversat Iordanul, ca să se lupte împotriva tribului lui Iuda, împotriva tribului lui Benjamin și a urmașilor lui Efraim. Astfel, Israel ajunsese într-o mare dificultate. ¹⁰Atunci israelienii au cerut ajutor lui Iahve, zicând: „Am păcătuit împotriva Ta; pentru că Te-am abandonat, deși tu ești Dumnezeuul nostru; dar noi am slujit baalilor!” ¹¹Iahve le-a zis israelienilor: „Oare nu Eu sunt Cel care v-am scăpat de egipteni, de amoniți, de amoniți și de filistenii?” ¹²Atunci când Mi-ați cerut ajutor pentru că vă exploatau sidonienii, amaleciții și maoniții, oare nu v-am scăpat Eu de opresiunea lor? ¹³Dar voi M-ați abandonat; și ați slujit altor (*dumne*)zei! Pentru că ați procedat așa, să știți că acum nu vă voi mai salva! ¹⁴Duceți-vă și strigați (*după ajutor*) la zeii pe care vi i-ați ales! Să vă salveze ei acum când ați ajuns în dificultate!” ¹⁵Israelienii I-au zis lui Iahve: „Am păcătuit! Fă-ne ce vei vrea; numai Te rugăm să ne (*mai*) salvezi (*și*) astăzi!” ¹⁶Apoi ei au renunțat la idoli; și au slujit lui Iahve. El a avut compasiune pentru Israel, văzând situația dezastruoasă în care ajunsese. ¹⁷Când amoniții s-au strâns ca să lupte (*împotriva lui Israel*) și au venit în Ghilad, israelienii s-au organizat în mai multe grupuri; și și-au instalat tabăra la Mițpa. ¹⁸Poporul și conducătorii Ghiladului și-au zis unul altuia: „Acela care va conduce lupta împotriva amoniților, va fi comandantul tuturor ghiladiților!” ¹¹ Ghiladitul Iefta – fiul unei prostituate – era un luptător remarcabil. El avea ca tată pe Ghilad. ²Soția lui Ghilad îi născuse fii; iar când aceștia au devenit maturi, l-au alungat pe Iefta, zicându-i: „Tu nu vei avea moștenire în familia noastră, pentru că ești fiul unei alte femei!” ³Iefta a plecat dintre frații lui; și a locuit în regatul (*condus de*) Tob. Acolo, niște bărbați fără principii morale s-au adunat pe lângă Iefta; și au început să îl însoțească. ⁴După o perioadă de timp, amoniții au declarat război lui Israel. ⁵În timp ce amoniții începuseră conflictul cu Israel, cei care formau consiliul bătrânilor Ghiladului s-au dus în regatul (*lui*) Tob, ca să îl aducă între ei pe Iefta. ⁶Ei i-au zis lui Iefta: „Vino să fii conducătorul nostru; ca să ne luptăm cu amoniții!” ⁷Dar Iefta i-a întrebat pe cei din consiliul bătrânilor Ghiladului: „Oare nu voi sunteți aceia care m-ați urât și m-ați alungat din familia tatălui meu? De ce ați venit la mine (*tocmai*) acum, când sunteți în pericol?” ⁸Cei care formau consiliul bătrânilor Ghiladului, i-au răspuns lui Iefta: „Ne întoarcem la tine pentru că dorim să vii cu noi și să luptăm împotriva amoniților! Apoi tu vei fi conducătorul nostru: al tuturor locuitorilor Ghiladului!” ⁹Iefta i-a întrebat din nou: „Dacă mă aduceți înapoi ca să lupt

împotriva amoniților și Iahve va face să fie învinși de mine, este o certitudine că voi deveni conducătorul vostru?” ¹⁰Cei din consiliul bătrânilor Ghiladului, i-au răspuns: „Iahve să ne judece dacă nu vom face exact cum ai zis!” ¹¹Iefta a plecat cu oamenii care formau consiliul bătrânilor Ghiladului; și poporul l-a desemnat să îi fie conducător. Iefta a repetat acele cuvinte, înaintea lui Iahve, la Mițpa. ¹²Apoi Iefta a trimis niște reprezentanți la regele amoniților, ca să îi spună: „Ce motiv de conflict ai cu mine? De ce ai venit să lupți împotriva țării mele?” ¹³Regele amoniților i-a răspuns prin intermediul oamenilor trimiși de Iefta: „Vin împotriva ta pentru că atunci când venea din Egipt, Israel mi-a luat teritoriul: de la Arnon până la Iaboc și până la Iordan. Acum, eu îți cer să retrocedezi aceste teritorii fără război!” ¹⁴Iefta a trimis din nou reprezentanții lui la regele amoniților ¹⁵ca să îi spună: „Iefta vorbește astfel: «Nu Israel a luat țara Moabului și țara amoniților. ¹⁶Te informez că atunci când veneau din Egipt, israelienii au mers prin deșert până la Marea Roșie; și apoi și-au continuat drumul până la Cadeș. ¹⁷Cu acea ocazie, Israel a trimis niște oameni regelui Edomului. Prin intermediul lor, israelienii l-au rugat să îi lase să treacă prin teritoriul lui. Dar regele Edomului nu le-a permis trecerea. Au mai trimis niște reprezentanți și regelui Moabului; dar nici acesta nu a acceptat cererea lor. Așa a fost determinat Israel să rămână la Cadeș. ¹⁸Apoi au călătorit prin deșert, au înconjurat teritoriul Edomului și pe cel al Moabului. Au ajuns în partea de Est; și și-au stabilit tabăra dincoace de Arnon. Deci nu au trecut pe teritoriul Moabului; pentru că Arnon era parte a teritoriului Moabului. ¹⁹Atunci Israel a trimis niște reprezentanți lui Sihon – conducătorul amoniților – care era rege al Heșbonului. Israel l-a rugat să îi permită să treacă prin teritoriul pe care îl deținea, ca să ajungă în țara lui. ²⁰Dar Sihon nu a avut încredere în Israel ca să îi permită să treacă prin teritoriul lui; ci și-a adunat poporul, a venit la Iahaț și s-a luptat cu Israel. ²¹Totuși, Dumnezeuul lui Israel care se numește Iahve, a făcut ca Sihon și toți oamenii lui să ajungă la discreția celor din poporul lui Israel. Ei i-au învins; și astfel Israel a ocupat tot teritoriul amoniților care locuiau în această zonă. ²²Așa au moștenit (*israelienii*) tot teritoriul amoniților de la Arnon până la Iaboc și din deșert până la Iordan. ²³Acum, după ce Dumnezeuul lui Israel numit Iahve i-a alungat pe amoniți din drumul poporului Său numit Israel, tu îți permiți să îi ocupi teritoriul? ²⁴Oare nu vei moșteni tu tot ce îți dă în proprietate zeul tău care se numește Chemoș? Deci și noi vom moșteni tot ce va lua Dumnezeuul nostru, numit Iahve, de la alții, ca să ne dea nouă! ²⁵Te consideri superior lui Balac – fiul lui Țipor – care a fost regele Moabului? S-a certat el oare vreodată cu Israel? S-a luptat el împotriva acestui popor? ²⁶Israel locuiește de trei sute de ani în Heșbon și în satele din jurul lui, în Aroer și în satele din jurul acestuia, ca și în toate orașele care există pe malurile Arnonului. De ce nu le-ați capturat în tot acest timp? ²⁷Eu nu am făcut nimic greșit față de tine; iar tu îmi faci rău venind să lupți împotriva mea! Iahve să judece astăzi! El să fie Judecător între israelieni și amoniți!»” ²⁸Regele amoniților nu a luat în considerare mesajul pe care i l-a trimis Iefta.

29Atunci Spiritul lui Iahve a venit peste Iefta. El a parcurs Ghiladul și teritoriul locuit de urmașii lui Manase. A mers mai departe, a trecut prin Mițpa Ghiladului și a înaintat împotriva amoniților. **30**Iefta a făcut lui Iahve o promisiune cu jurământ, zicându-I: „Dacă vei face ca amoniții să ajungă la discreția mea, **31**oricine mă va întâmpina la porțile locuinței mele, când mă voi întoarce în pace de la conflictul cu aceștia, va fi al lui Iahve; și îl voi oferi ca sacrificiu ars integral (*pe altar*)!” **32**Iefta a început lupta împotriva amoniților; și Iahve i-a făcut să ajungă la discreția lui. **33**El i-a tăiat (*cu sabia*) de la Aroer până la intrarea în Minit și până la Abel-Cheramim. Astfel, în acest conflict, el a distrus douăzeci de orașe. A fost un foarte mare masacru. Așa au fost amoniții umiliți în fața israelienilor. **34**Iefta s-a întors acasă, la Mițpa. Și tocmai atunci, fiica lui a ieșit să îl întâmpine cu tamburine și dansând. Ea era singurul lui copil... Nu mai avea niciun alt fiu și nici altă fiică! **35**Atunci când a văzut-o, Iefta și-a rupt hainele și a zis: „Vai, fata mea! Mi se rupe inima de durere! Nu știu ce să fac; pentru că am făcut un jurământ lui Iahve. Și nu îmi pot permite să nu îl respect!” **36**Ea i-a răspuns: „Tată, dacă ai făcut un jurământ în fața lui Iahve, fă-mi exact cum ai jurat; mai ales acum, când Iahve te-a răzbunat pe dușmanii tăi, pe amoniți!” **37**Ea a continuat, zicând: „Totuși, permite-mi un lucru. Lasă-mă singură două luni; pentru că vreau să plec, să mă duc în munți cu prietenele mele și să îmi plâng acești ani în care am trăit virgină!” **38**El i-a zis: „Du-te!” Astfel, el a lăsat-o singură două luni. Ea s-a dus cu prietenele ei și și-a plâns în munți perioada (*tinereții*) în care a trăit ca virgină. **39**La sfârșitul celor două luni, s-a întors la tatăl ei care și-a respectat jurământul pe care îl făcuse. Ea fusese fecioară (*tot timpul cât a trăit*). De atunci s-a instituit în Israel un obicei: **40**în fiecare an, pentru patru zile, israelienele o jelesc pe fata ghiladitului Iefta. **12** Efraimiții au venit împreună, s-au dus în Țafon și i-au zis lui Iefta: „De ce te-ai dus să lupți împotriva amoniților și nu ne-ai chemat și pe noi ca să mergem cu tine? Pentru că ai procedat așa, vom da foc casei tale; și te vom arde și pe tine!” **2**Iefta le-a răspuns: „Eu și poporul meu am avut o mare dispută cu amoniții; și când v-am chemat, nu ați venit să mă ajutați. **3**Văzând că îmi refuzați cererea de ajutor, mi-am riscat viața și am plecat să lupt împotriva amoniților; iar Iahve i-a făcut să fie învinși de mâna mea. De ce veniți astăzi să vă luptați cu mine?” **4**Iefta i-a strâns pe toți ghiladiții. Apoi, împreună cu aceștia, s-a luptat cu cei care veneau din teritoriul urmașilor lui Efraim. Ghiladiții i-au omorât pe efraimiți pentru că aceștia îi ridiculizau, zicând: „Voi, ghiladiții, sunteți niște dezertori ai urmașilor lui Efraim! Ghiladul aparține (*urmașilor*) lui Efraim și (*ai lui*) lui Manase!” **5**Ghiladiții au cucerit și teritoriul de la malul efraimit al Iordanului. Astfel, atunci când vreunul dintre efraimiți care fugea de pericol, dorea să traverseze (*Iordanul*), ghiladiții îl întrebau dacă este efraimit. Dacă nega, **6**îl puneau să zică „Șibolet”. Dar el nu putea pronunța decât „Șibolet”. Atunci ei îl arestau și îl omorau lângă vadurile Iordanului. Așa au murit atunci patruzeci și două de mii de efraimiți. **7**Iefta a judecat Israelul șase ani. Apoi ghiladitul Iefta a murit; și a fost înmormântat într-unul dintre orașele

Ghiladului. ⁸Cel care a judecat Israelul după el, a fost Ibțan care locuia în Betleem. ⁹El a avut treizeci de fii și treizeci de fete. A măritat acele fete în afara clanului; și și-a căsătorit fiii cu femei din afara clanului de care aparțineau. El a judecat pe Israel pentru un timp de șapte ani. ¹⁰Ibțan a murit; și a fost înmormântat la Betleem. ¹¹După el, cel care a judecat Israelul, a fost zabulonitul Elon. El a fost judecător în Israel pentru un timp de zece ani. ¹²Zabulonitul Elon a murit; și a fost înmormântat în Aialon, pe teritoriul lui Zabulon. ¹³Cel care a judecat Israelul după moartea lui Elon, a fost Abdon – fiul piratonitului Hilel. ¹⁴Acesta avea patruzeci de fii și treizeci de nepoți. Toți cei șaptezeci călăreau pe măgari. Abdon a judecat Israelul pentru un timp de opt ani. ¹⁵Apoi Abdon – fiul piratonitului Hilel – a murit; și a fost înmormântat la Piraton, pe teritoriul urmașilor lui Efraim, în partea muntoasă a Amaleciților. **13** Israelienii au păcătuit din nou împotriva lui Iahve; și din această cauză, Iahve i-a făcut să ajungă sub dominația filistenilor pentru un timp de patruzeci de ani. ²Era un om din Țora. El aparținea clanului format din urmașii lui Dan; și se numea Manoah. Soția lui nu putea să nască, pentru că era sterilă. ³Îngerul lui Iahve a apărut în fața femeii și i-a zis: „Să știi că deși acum nu poți să naști pentru că ești sterilă, tu vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu! ⁴Acum, ai grijă și abține-te de la consumul de vin. Să nu bei niciun alt fel de băutură alcoolică și să nu mănânci nimic necurat. ⁵Cu certitudine, tu vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Capul lui nu va fi tuns, pentru că acest copil va fi un nazireu al lui Dumnezeu chiar înainte de naștere. El va fi acela care va începe să elibereze Israelul de dominația filistenilor!” ⁶Femeia s-a dus și i-a povestit soțului ei ce i s-a întâmplat, zicându-i: „A venit la mine un om al lui Dumnezeu. Prezența lui m-a speriat; pentru că semăna cu Îngerul lui Dumnezeu. Nu L-am întrebat de unde venea și nu mi-a spus cum se numește. ⁷El mi-a zis că voi rămâne însărcinată și că voi naște un fiu. Din această cauză, nu trebuie să beau nici vin, nici vreo altă băutură alcoolică. Mi-a mai spus că nu trebuie să mănânc nimic necurat; pentru că acest copil va fi un nazireu al lui Dumnezeu încă din perioada de dinaintea nașterii lui și până în ziua când va muri.” ⁸Atunci Manoah s-a rugat lui Iahve; și I-a zis: „Doamne, Te rog să faci să revină la noi omul lui Dumnezeu pe care L-ai trimis (*la soția mea*); și să ne învețe ce să facem cu băiatul care se va naște!” ⁹Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Manoah. Astfel, Îngerul lui Iahve a venit din nou la femeie. Ea rămăsese la câmp; iar Manoah – soțul ei – nu era atunci împreună cu ea. ¹⁰Femeia a alergat repede să își anunțe bărbatul. Ea i-a zis: „Să știi că omul care a venit în acea zi la mine, mi s-a revelat din nou!” ¹¹Manoah s-a dus repede după soția lui. Când a ajuns la acel om, I-a zis: „Tu ești cel care i-a vorbit soției mele?” El i-a răspuns: „Da, Eu sunt acela!” ¹²Manoah I-a zis: „Când cuvintele Tale vor fi confirmate de fapte, ce reguli să respectăm referitoare la acest băiat în vederea activității lui (*ulterioare*)?” ¹³Îngerul lui Iahve i-a răspuns lui Manoah: „Femeia (*care-l va concepe*) să se abțină de la tot ce i-am spus! ¹⁴Să nu mănânce nimic care provine din (*fructele de la*) vița-de-vie, să nu bea nici

vin, nici alt fel de băutură alcoolică; și să nu mănânce nimic necurat. Să respecte tot ce i-am poruncit!” ¹⁵Manoah I-a zis Îngerului lui Iahve: „Permite-ne să Te reținem ca să Îți pregătim (să mănânci) un ied!” ¹⁶Îngerul lui Iahve i-a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă aș accepta să rămân aici, nu aș mânca din mâncarea ta. Dar dacă vrei să oferi un sacrificiu ars integral, fă acest lucru pentru Iahve!” Manoah nu știa că este Îngerul lui Iahve. ¹⁷Atunci Manoah I-a zis Îngerului lui Iahve: „Care Îți este numele? Îți pun această întrebare pentru că dorim să Te onorăm când se vor confirma cuvintele Tale!” ¹⁸Îngerul lui Iahve i-a răspuns: „De ce Îmi ceri să îți spun numele Meu? El este dincolo de orice semnificație cunoscută de oameni.” ¹⁹Manoah a luat iedul și darul de mâncare și le-a pus pentru Iahve pe stâncă. Stătea acolo și privea împreună cu soția lui. Atunci s-a întâmplat un miracol. ²⁰În timp ce flacăra se ridica de pe altar spre cer, Îngerul lui Iahve a urcat în flacăra altarului. Văzând acest lucru, Manoah și soția lui au căzut cu fața spre pământ. ²¹Îngerul lui Iahve nu s-a mai revelat lui Manoah și nici soției lui. Atunci Manoah a înțeles că acela fusese Îngerul lui Iahve. ²²Manoah i-a zis soției lui: „Este o certitudine că vom muri; pentru că am văzut pe Dumnezeu!” ²³Dar soția lui i-a răspuns: „Dacă ar fi vrut Iahve să ne omoare, nu ar fi primit din mâinile noastre arderea integrală și darul; nici nu ne-ar fi descoperit toate aceste lucruri și nu ne-ar fi ascultat într-un timp ca acesta!” ²⁴Femeia a născut un fiu; și i-a pus numele Samson. Băiatul a crescut; și Iahve l-a binecuvântat. ²⁵Spiritul lui Dumnezeu a început să îl pună în mișcare la Mahane-Dan, între Țora și Eștaol. **14** Samson s-a dus la Timna și a văzut acolo o (femeie) filisteancă. ²Când s-a întors, a vorbit tatălui și mamei lui, zicându-le: „Am văzut la Timna o filisteancă. Luați-mi-o acum ca soție!” ³Tatăl și mama lui i-au răspuns: „Oare nu există nicio femeie între rudele tale sau în tot poporul (israelian)? De ce intenționezi să îți iei soție dintre filistenii? Ei sunt un popor de oameni necircumciși!” Dar Samson i-a răspuns tatălui lui: „Să mi-o luați pe aceasta; pentru că îmi place!” ⁴Tatăl și mama lui nu știau că acest lucru era permis de Iahve; pentru că El urmărea să creeze o ocazie prin care să îi provoace pe filistenii. În acele vremuri, filistenii dominau poporul Israel. ⁵Samson s-a dus la Timna împreună cu tatăl și cu mama lui. Când a ajuns la vilele din Timna, a apărut înaintea lui un leu tânăr care răcnea. ⁶Atunci Spiritul lui Iahve a venit peste Samson; și el a rupt leul în bucăți, exact cum se rupe un ied – fără să aibă niciun alt obiect în mâini. Nu a spus tatălui și mamei lui ce făcuse. ⁷Apoi Samson s-a dus să vorbească cu acea femeie; și ea i-a plăcut. ⁸După o perioadă de timp, s-a întors să o ia ca soție; și a deviat de la drumul pe care mergea la ea, ca să vadă corpul mort al aceluia leu. Când a ajuns la el, a constatat că în „corpul” leului era un roi de albine care produsese miere. ⁹A luat un fagure de miere în mână; și a plecat mai departe, mâncând din el. La întoarcere, când a ajuns la tatăl și la mama lui, le-a dat să mănânce și lor din acea miere. Dar nu le-a spus că găsisese acel fagure în „corpul mort” al leului. ¹⁰Apoi tatăl lui s-a dus la acea femeie. Acolo, Samson organizase un banchet; pentru că așa aveau tinerii obiceiul să procedeze. ¹¹Când cei de acolo l-au

văzut (pe Samson), au invitat treizeci de prieteni ca să fie împreună cu el. **12**Samson le-a zis: „Vă voi spune o ghicitoare. Dacă în cele șapte zile ale banchetului îmi veți putea explica despre ce vorbește ea, vă voi da treizeci de mantale și încă treizeci de haine. **13**Dar dacă nu veți reuși să îmi găsiți răspunsul, voi îmi veți da treizeci de mantale și încă treizeci de haine!” Ei i-au răspuns: „Spune-ne ghicitoare. Vrem să o auzim!” **14**El le-a zis: „Din cel care mănâncă, a ieșit ce se mănâncă; și din cel care are o mare forță, a ieșit dulceață!” Trei zile, ei nu au putut să știe semnificația ascunsă a ghicitorii. **15**În a patra zi, i-au zis soției lui Samson: „Determină-l pe soțul tău să ne spună cumva la ce se referă ghicitoare! Altfel îți vom da foc; și vom arde și pe cei din familia ta! Ne-ați chemat aici ca să ne jefuiți?” **16**Soția lui Samson plângea lângă el, zicând: „Cu certitudine, tu nu mă iubești; ci mă urăști! Ai spus o ghicitoare celor din poporul meu; dar mie nici nu mi-ai spus la ce se referă ea!” El i-a răspuns: „Din moment ce nu i-am arătat semnificația ei nici tatălui meu și nici mamei mele, cum să ți-o divulg ție?” **17**Dar ea a plâns lângă el în toate cele șapte zile cât a durat banchetul. Când au ajuns în a șaptea zi, el i-a spus la ce se referea ghicitoare; pentru că îl deranja permanent (cu insistențele ei). Apoi acea femeie le-a spus celor din poporul ei despre sensul ascuns al ghicitorii. **18**În a șaptea zi, înainte să apună soarele, oamenii din oraș i-au zis: „Ce este mai dulce decât mierea? Și cine are mai mare forță decât leul?” Samson le-a răspuns: „Dacă nu ați fi arat cu vițeaua mea, nu ați fi aflat sensul ghicitorii mele!” **19**Spiritul lui Iahve a venit peste el; și s-a dus la Așchelon. Acolo a omorât treizeci de oameni; și le-a luat îmbrăcămintea. Apoi a dat acele haine celor care îi spusese la ce se referea ghicitoare lui. Astfel, Samson s-a întors foarte supărat în casa tatălui lui. **20**Soția lui Samson a fost dată unuia dintre prietenii lui: chiar celui mai bun dintre ei. **15** După un timp, când era vremea recoltării grâului, Samson și-a vizitat soția. Avea atunci la el un ied. El a zis: „Vreau să intru în camera soției mele!” Dar tatăl ei nu i-a permis să intre; **2**ci i-a spus: „Gândindu-mă la ce s-a întâmplat data trecută, mi-am zis că o urăști foarte mult. În consecință, am dat-o ca soție prietenului tău. Dar sora ei mai tânără, este mai frumoasă decât ea! Te rog să o iei ca soție în locul ei!” **3**Atunci Samson le-a răspuns părinților (acelei femei): „De această dată voi fi nevinovat față de filistenii când le voi face rău!” **4**Apoi Samson s-a dus și a prins trei sute de vulpi. A luat niște torțe, a legat vulpile coadă de coadă și a pus câte o torță între cele două cozi. **5**Apoi a aprins torțele și a dat drumul vulpilor în recoltele de cereale ale filistenilor. Așa au ars atât câpițele, cât și grâul, împreună cu livezile de măslini. **6**Atunci filistenii au întrebat: „Cine a făcut acest lucru?” Li s-a răspuns: „Samson, ginerele timnitului; pentru că acesta i-a luat soția și i-a dat-o prietenului lui!” Filistenii s-au dus și au ars-o pe ea și pe tatăl ei. **7**Samson le-a zis: „Pentru că ați procedat așa, nu voi înceta să vă fac rău până nu mă voi răzbuna pe voi!” **8**Și a început să îi lovească peste picioare și peste șolduri. A fost un mare masacru. Apoi el s-a dus și a locuit în grota din stânca lui Etam. **9**După toate acestea, filistenii au venit și și-au instalat tabăra în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda. Ei s-au

dispersat până la Lehi. ¹⁰Bărbații lui Iuda i-au întrebat: „De ce ați venit împotriva noastră?” Ei le-au răspuns: „Am venit ca să îl (*prindem și să îl*) legăm pe Samson. Intenționăm să îi facem așa cum ne-a făcut și el nouă!” ¹¹Atunci trei mii de bărbați dintre urmașii lui Iuda s-au dus la grota din Stânca lui Etam; și l-au întrebat pe Samson: „Nu ai știut că suntem dominați de filistenii? De ce ai procedat așa în dauna noastră?” El le-a răspuns: „Le-am făcut exact cum mi-au făcut și ei mie!” ¹²Ei i-au zis: „Am venit ca să te legăm și să te predăm filistenilor!” Samson le-a răspuns: „Jurați-mi că nu mă veți omorî!” ¹³Ei i-au răspuns: „Doar te vom lega și te vom preda lor! Dar nu te vom omorî!” L-au legat cu două funii noi și l-au scos din grota unde era. ¹⁴Când au ajuns la Lehi, filistenii au început să strige, bucurându-se pentru că Samson fusese prins. Atunci Spiritul lui Iahve a venit peste el. Funiile pe care le avea în jurul brațelor, s-au făcut ca pânza arsă în foc; și i s-au desfăcut legăturile de la mâini. ¹⁵A găsit o falcă de măgar, care încă nu se uscaseră. A luat-o în mână și a omorât cu ea o mie de oameni. ¹⁶Apoi Samson a zis: „Cu o falcă de măgar, am făcut o grămadă, (*chiar*) două grămezi! Cu o falcă de măgar am omorât (*în total*) o mie de oameni!” ¹⁷După ce a terminat de vorbit, a aruncat falca din mână. Acel loc a fost numit Ramat-Lehi. ¹⁸Lui Samson i-a fost foarte sete. Atunci L-a chemat pe Iahve; și I-a zis: „Tu ai facilitat prin mâna sclavului tău această mare salvare. Și acum să mor de sete și să ajung să fiu capturat de cei necircumciși?” ¹⁹Dumnezeu a crăpat grota din Lehi; și a ieșit apă din ea... După ce a băut, Samson și-a revenit și s-a încurajat. Așa se explică de ce au numit acel loc En-Hacore. El este (*cunoscut*) și astăzi în Lehi. ²⁰Samson a judecat Israelul douăzeci de ani, în perioada de timp în care filistenii au fost dominanți în acele teritorii. ¹⁶ Samson a plecat la Gaza. Acolo a văzut o prostituată și a intrat în locuința ei. ²Cei din Gaza au fost anunțați: „Samson a intrat aici!” Atunci ei au înconjurat locul unde era Samson și l-au urmărit toată noaptea, stând la poarta orașului. În acea noapte, au stat liniștiți, zicându-și unii altora: „Când se va lumina, îl vom omorî!” ³Samson a rămas culcat până la jumătatea nopții. Atunci el s-a trezit. S-a dus și a prins cu mâinile lui porțile de la intrarea în oraș. Le-a smuls împreună cu cei doi stâlpi și cu zăvorul lor, le-a pus pe umeri și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului. ⁴Apoi Samson a iubit o femeie care locuia în valea Sorec. Ea se numea Dalila. ⁵Conducătorii filistenilor s-au dus la ea și i-au zis: „Determină-l să îți spună de unde vine acea mare forță a lui; și cum l-am putea învinge, ca să îl legăm (*apoi*) și să îl umilim! Iar noi îți vom da fiecare câte o mie o sută de șecheli de argint!” ⁶Dalila i-a zis lui Samson: „Te rog să îmi spui de unde provine marea ta forță și cum ar trebui să fii legat ca să fii învins!” ⁷Samson i-a răspuns: „Dacă aș fi legat cu șapte frânghii noi, care să nu fi fost încă uscate, atunci aș rămâne fără forță și aș deveni ca oricare alt om!” ⁸Conducătorii filistenilor i-au adus (*Dalilei*) șapte frânghii noi, care încă nu fuseseră uscate; și ea l-a legat cu ele. ⁹Cei care urmăreau să vadă ce se întâmplă, stăteau în camera ei. Ea i-a zis: „Samson, au venit filistenii împotriva ta!” Dar el a rupt funiile exact cum se rupe un fir de lână când este

atins de foc. Astfel, ei nu au aflat de unde-i venea forța. ¹⁰Dalila i-a zis lui Samson: „Ai glumit cu mine; tu, de fapt, mi-ai spus minciuni. Te rog să îți spui cu ce trebuie să fii legat!” ¹¹El i-a răspuns: „Dacă m-ar lega cineva cu frânghii noi, cu care să nu se fi făcut nicio lucrare, atunci forța mea ar dispărea; și aş deveni ca oricare alt om!” ¹²Dalila a luat niște frânghii noi și l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Samson, filistenii au venit împotriva ta!” Cei care îl urmăreau, stăteau în camera Dalilei. Dar el a rupt frânghiile de la brațe ca pe niște ațe. ¹³Dalila i-a zis lui Samson: „Până acum te-ai jucat cu mine; și mi-ai spus (*doar*) minciuni. Acum spune-mi cu ce trebuie să fii legat!” El i-a răspuns: „Dacă vei împleti cele șapte șuvițe de pe capul meu într-o țesătură și le vei înfige în pământ cu ajutorul unui țăruș, îmi va dispărea forța; și voi deveni ca oricare alt om!” În timp ce Samson dormea, Dalila a luat cele șapte șuvițe de pe capul lui și le-a împletit într-o țesătură. ¹⁴Le-a înfipt în pământ cu ajutorul unui țăruș. Apoi i-a zis: „Samson, filistenii au venit împotriva ta!” El s-a trezit din somn și a smuls din pământ țărușul gherghifului împreună cu țesătura care fusese făcută pe el. ¹⁵Atunci Dalila i-a zis lui Samson: „Cum poți să spui că mă iubești, în timp ce inima ta nu este cu mine? M-ai ridiculizat de trei ori până acum; și nu mi-ai spus de unde îți provine acea mare forță pe care o ai!” ¹⁶Pentru că ea îl deranja în fiecare zi prin cuvintele ei și pentru că tot insistă, el nu a mai rezistat. ¹⁷Atunci i-a spus tot ce era în mintea lui. El i-a zis: „Capul meu nu a fost tuns niciodată; pentru că eu sunt un nazireu: închinat lui Iahve încă de când eram în uterul mamei mele. Dacă aş fi ras, forța mea ar pleca de la mine, aş slăbi și aş deveni ca oricare alt om!” ¹⁸Când a constatat Dalila că i-a spus tot secretul lui, a trimis pe cineva să îi cheme pe conducătorii filistenilor; și le-a zis: „Veniți! Pentru că de această dată mi-a spus tot ce știe!” Conducătorii filistenilor au venit la ea; și i-au adus argint. ¹⁹Ea l-a adormit pe Samson chiar pe genunchii ei. Apoi a chemat un om care i-a ras cele șapte șuvițe de pe capul lui; și astfel a început să îl ridiculizeze. Forța lui dispăruse. ²⁰Ea i-a zis: „Samson, filistenii au venit împotriva ta!” El s-a trezit din somn. Apoi și-a zis: „Mă voi ridica la fel ca în toate celelalte ocazii; și mă voi scutura!” Nu știa că Iahve Se depărtase de el... ²¹Filistenii l-au arestat și i-au scos ochii. Apoi l-au dus la Gaza și l-au legat cu lanțuri de aramă. Acolo a fost pus să muncească învărtind la râșniță într-o închisoare. ²²După ce a fost ras, părul de pe capul lui Samson a început din nou să crească. ²³Conducătorii filistenilor s-au adunat ca să ofere un mare sacrificiu zeului lor care se numea Dagon și să se distreze. Ei ziceau: „Zeul nostru l-a făcut pe dușmanul nostru numit Samson să ajungă în mâinile noastre!” ²⁴Când l-au văzut pe Samson, au început să își laude zeul, zicând: „Zeul nostru ni l-a făcut prizonier pe cel care ne era dușman și care ne devasta țara înmulțind morții în ea.” ²⁵În timp ce inima lor se bucura, au zis: „Chemați-l pe Samson, ca să ne distreze!” L-au luat pe Samson dintre cei care erau în închisoare; și el a început să danseze înaintea lor. L-au așezat între stâlpi (*i clădirii*), în fața lor. ²⁶Samson i-a zis tânărului care îl ținea de mână: „Permite-mi să ating stâlpii care susțin templul și să mă sprijin de ei, ca să mă odihnesc!” ²⁷Templul era plin de

bărbați și de femei. Toți conducătorii filistenilor erau acolo; și pe acoperiș se adunaseră aproape trei mii de bărbați și de femei care îl priveau pe Samson dansând. ²⁸Atunci Samson a strigat spre Iahve, zicând: „Iahve, Dumnezeule, Te rog să îți amintești de mine; și mai dă-mi forță doar de această dată, ca să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!” ²⁹Samson s-a rezemat de cei doi stâlpi care susțineau templul, aplecându-se spre ei. Unul era la dreapta lui, iar celălalt la stânga. ³⁰Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!” Apoi i-a împins în forță; și templul a căzut peste conducătorii (*filistenilor*) și peste tot poporul care era în el. Astfel, oamenii (*filistenii*) pe care i-a omorât Samson atunci când a murit și el, au fost mai mulți decât cei pe care îi omorâse în timpul vieții. ³¹Frații și rudele lui Samson au venit și l-au luat de acolo. Apoi l-au dus și l-au înmormântat între Țora și Eștaol, în mormântul tatălui lui numit Manoah. Samson fusese judecătorul lui Israel douăzeci de ani. **17** Era un om din teritoriul muntos locuit de urmașii lui Efraim. Acela se numea Mica. ²El i-a zis mamei lui: „Cei o mie o sută de șecheli de argint care ți s-au luat și pentru care ai blestemat în prezența mea, sunt la mine. Eu luasem acel argint!” Mama lui i-a răspuns: „Să fie binecuvântat fiul meu de Iahve!” ³Mica a dat înapoi mamei lui cei o mie o sută de șecheli de argint. Atunci ea i-a zis: „Pun separat acest argint, închinându-l lui Iahve cu mâna mea, pentru ca fiul meu să își facă din el un idol realizat prin cioplire și unul făcut prin turnare. Așa îți voi restitui acest argint!” ⁴El i-a dat înapoi mamei lui acel argint. Ea a luat două sute de șecheli de argint și i-a dat celui care făcea obiecte de argint. Acela a făcut din el un idol cioplit și unul turnat. ⁵Mica avea un templu. El și-a făcut o tunică și niște imagini de zei. Apoi l-a instalat ca preot pe unul dintre fiii lui. ⁶În acele zile, nu era rege în Israel. Fiecare proceda așa cum credea el că este corect. ⁷Exista un tânăr levit care locuia în Betleem – localitate populată cu o parte dintre descendenții lui Iuda. ⁸Acest om a plecat din Betleemul unde trăiau urmașii ai lui Iuda, ca să își stabilească locuința acolo unde va găsi un loc adecvat. În drumul lui, a ajuns în partea muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim, la casa lui Mica. ⁹Mica i-a zis: „De unde vii (*în această zonă*)?” El i-a răspuns: „Sunt un levit și provin din Betleem, care este locuit de o parte dintre urmașii lui Iuda. Călătoresc ca să îmi găsesc un teritoriu unde să locuiesc!” ¹⁰Mica i-a zis: „Rămâi la mine! Îți propun să îmi fi părinte și preot; iar eu îți voi da zece șecheli de argint pe an, un set complet de haine și tot ce vei mai avea nevoie ca să trăiești.” Levitul a acceptat să rămână acolo. ¹¹El s-a decis să locuiască la acel om care l-a considerat ca pe unul dintre fiii lui. ¹²Mica l-a desemnat ca preot în casa lui pe acel tânăr levit. ¹³Mica a zis: „Acum știu că Iahve îmi va face bine; pentru că am ca preot un levit!” **18** În acele zile, nu exista rege în Israel. Tribul lui Dan (*încă*) își căuta un teritoriu în care să se stabilească și să locuiască; pentru că nici până atunci nu își însușiseră proprietatea primită în mijlocul triburilor lui Israel. ²Daniții au desemnat cinci bărbați luptători dintre familiile lor; și i-au trimis prin țară. Ei proveneau din Țora și din Eștaol. Au fost trimiși ca să umble prin țară și să o spioneze. Ei le-au zis: „Duceți-vă și spionați țara!”

Aceștia au ajuns în zona muntoasă locuită de urmașii lui Efraim, aproape de casa lui Mica; și au rămas acolo în timpul nopții. **3**Când erau aproape de casa lui Mica, au recunoscut vocea aceluși tânăr levit; și au plecat spre el. Ei i-au zis: „Cine te-a adus aici? Ce faci în acest loc? De ce ești aici?” **4**El le-a răspuns: „Mica face aceste lucruri pentru mine. El mă plătește; iar eu îi sunt preot!” **5**Ei i-au zis: „Te rugăm să îl întrebi pe Dumnezeu despre noi, ca să știm dacă vom reuși în călătoria pe care o facem!” **6**Preotul le-a răspuns: „Mergeți liniștiți; pentru că această călătorie pe care o faceți, este sub privirea lui Iahve!” **7**Cei cinci bărbați au plecat și au ajuns în Laiș. Acolo au văzut un popor care trăia fără niciun pericol, conform obiceiurilor sidonienilor. Acei oameni erau liniștiți și fără nicio teamă. Ei locuiau acolo fără să fie deranjați de cineva din țară; și nu erau subordonați nimănui. Locuiau departe de sidonieni și nu aveau relații cu alți oameni. **8**Când s-au întors la rudele lor din Țora și din Eștaol, aceștia i-au întrebat: „Ce veste ne aduceți?” **9**Ei le-au răspuns: „Veniți să îi atacăm; pentru că le-am văzut teritoriul; și este unul foarte bun! Nu fiți indiferenți și leneși; ci duceți-vă și luați în proprietate acest teritoriu!” **10**Când veți ajunge acolo, veți găsi un popor care locuiește fără frica vreunui pericol. Teritoriul este relativ mare; și Dumnezeu l-a dat în proprietatea noastră. Este un loc în care nu lipsește nimic din tot ce este pe pământ!” **11**Atunci, șase sute de luptători înarmați din tribul lui Dan, provenind din Țora și din Eștaol, au plecat de acolo. **12**Au înaintat și și-au instalat tabăra la Chiriat-Iearim, în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda. Astfel, acel loc s-a numit Mahane-Dan. El există și astăzi în Chiriat-Iearim. **13**De acolo au traversat în partea muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim; și au ajuns aproape de casa lui Mica. **14**Cei cinci bărbați care spionaseră teritoriul numit Laiș, le-au zis rudelor lor: „Să știți că într-una dintre aceste case există o tunică și zei. Veți găsi un idol cioplit și unul turnat. Cred că știți acum ce trebuie să faceți!” **15**S-au dus în acea direcție și au ajuns la casa unde slujea tânărul levit, adică la casa lui Mica. Ei l-au întrebat de sănătate. **16**Cei șase sute de luptători înarmați stăteau în fața porții. **17**Apoi cei cinci spioni au plecat de lângă el; și au intrat în casă. În timp ce preotul stătea la poarta casei cu cei șase sute de luptători înarmați, cei cinci bărbați care spionaseră teritoriul, s-au dus înăuntru și au luat idolul cioplit, tunica, zeii și idolul turnat. **18**Când au intrat aceștia în casa lui Mica intenționând să ia idolul cioplit, zeii și idolul turnat, preotul le-a zis: „Ce faceți?” **19**Ei i-au răspuns: „Taci! Abține-te și vino cu noi; pentru că dorim să ne fi părinte și preot! E mai bine să fii preot în casa unui singur om, sau să fii preotul unui trib și al unui clan din Israel?” **20**Preotul s-a bucurat în inima lui. Luând tunica, zeii și idolul turnat, a plecat împreună cu poporul. **21**Apoi au mers mai departe. Ei au pus în fața lor copiii, vitele și bunurile. **22**După ce s-au depărtat de casa lui Mica, oamenii care locuiau lângă casa lui au fost chemați să plece în urmărirea daniților. **23**Când au strigat după daniți, aceștia s-au întors și i-au zis lui Mica: „Care este problema ta? De ce strigi după noi?” **24**El le-a răspuns: „De ce mă întrebați care îmi este problema? Mi-ați luat idolii pe care mi-i făcusem. Mi-ați luat și preotul și apoi ați plecat! Eu cu ce

mai rămân?” ²⁵Daniții i-au zis: „Să nu te mai auzim! Altfel, niște oameni foarte determinați vor veni în forță împotriva ta și vă veți pierde viața: atât tu, cât și familia ta!” ²⁶Apoi daniții au mers mai departe. Când Mica a văzut că aceștia aveau o forță mai mare decât a lui, s-a întors acasă. ²⁷Astfel, după ce au luat preotul și ce făcuse Mica, acei daniți și-au continuat drumul până când au ajuns în Laiș, la un popor care trăia liniștit și fără frica vreunei invazii. I-au omorât locuitorii cu sabia și au dat foc orașului. ²⁸Nimeni nu i-a salvat, pentru că erau departe de Sidon; și nu aveau relații cu alți oameni. Orașul era în valea care conduce spre Bet-Rehob. Daniții au reconstruit orașul și au locuit în el. ²⁹Au numit orașul Dan, așa cum se numise strămoșul lor care fusese născut în familia lui Israel. Dar la început, orașul se numise Laiș. ³⁰Daniții au pus acolo unul dintre idoli. A fost instalat pentru ei și pentru Ionatan, fiul lui Gherșom, care fusese fiul lui Moise. El și urmașii lui au fost preoții tribului lui Dan până când țara a fost ocupată de alt popor. ³¹Cât timp a fost casa lui Dumnezeu la Șilo, daniții au păstrat ca zeu al lor acel idol turnat al lui Mica. **19** În acele zile, când nu era rege în Israel, un levit care trăia la marginea zonei muntoase a urmașilor lui Efraim, își luase o concubină din Betleem, care aparținea descendenților lui Iuda. ²Dar concubina i-a fost infidelă; și s-a întors apoi la familia ei, în Betleem, unde locuiau urmașii lui Iuda. Acolo a rămas patru luni. ³Apoi soțul ei s-a dus la ea, intenționând să o convingă să se întoarcă. Era însoțit de slujitorul lui și de o pereche de măgari. Ea l-a adus în locuința tatălui ei. Când l-a văzut, tatăl fetei l-a primit cu bucurie. ⁴Socrul lui, – tatăl fetei – l-a reținut acolo. Și astfel, ei au rămas la el trei zile. Au mâncat, au băut și au rămas noaptea acolo. ⁵În a patra zi, s-au sculat dimineța devreme și s-au pregătit să plece. Dar tatăl fetei i-a zis ginerelui lui: „Ia (*și mănâncă*) o bucată de pâine, ca să ai forță; apoi veți pleca!” ⁶Astfel, ei au rămas, au mâncat și au băut din nou împreună. Tatăl fetei i-a zis ginerelui lui: „Te rog să accepți să rămâi aici în această noapte; și fi vesel!” ⁷Bărbatul decisese să plece; dar socrul lui l-a convins să rămână. Astfel, el s-a întors și a rămas noaptea din nou acolo. ⁸În a cincea zi, s-a sculat dimineța devreme, ca să plece. Tatăl fetei i-a zis: „Te rog să mai stai la mine până la prânz; și încurajează-ți inima!” Astfel, ei au mâncat din nou împreună. ⁹Apoi bărbatul s-a ridicat să plece împreună cu slujitorul și cu acea concubină a lui. Dar socrul lui, – tatăl fetei – i-a zis: „Observ că se apropie seara! Te rog să rămâi la noapte aici; pentru că aproape a trecut ziua! Te rog, rămâi; și fi vesel! Mâine te vei trezi ca să pleci; și te vei duce acasă!” ¹⁰Dar bărbatul nu a vrut să mai rămână; ci s-a ridicat și a plecat. A ajuns până în fața Iebusului, adică a Ierusalimului, împreună cu cei doi măgari cu șaua pusă pe ei și cu acea concubină a lui. ¹¹Când erau aproape de Iebus, deja era târziu. Slujitorul i-a zis stăpânului lui: „Am putea să ne întoarcem în orașul acestor iebusiți, ca să dormim acolo la noapte!” ¹²Dar stăpânul lui i-a răspuns: „Nu ne întoarcem pentru un oraș străin, care nu are locuitori israelieni; ci vom merge până la Ghiva!” ¹³Slujitorul lui a mai spus: „Să încercăm să ne apropiem de una dintre aceste localități: de Ghiva sau de Rama!” ¹⁴Astfel, ei au plecat mai departe. Când au ajuns aproape de Ghiva,

care aparține teritoriului locuit de urmașii lui Benjamin, soarele apunea. ¹⁵S-au întors și au intrat în Ghiva, ca să rămână acolo în acea noapte. După ce au intrat, ei s-au oprit în piața orașului; dar nu a fost nimeni care să îi primească în casă și să îi găzduiască. ¹⁶Chiar atunci, seara, un bătrân se întorcea de la lucrul câmpului. Acel om era din zona muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim; dar locuia ca străin în Ghiva, deși oamenii din acest oraș erau beniamiți. ¹⁷Când a privit și l-a văzut pe acel călător stând în piața orașului, bătrânul i-a zis: „Unde mergi; și de unde vi?” ¹⁸El i-a răspuns: „Călătoresc din Betleemul care aparține urmașilor lui Iuda; și merg spre marginea zonei muntoase locuită de urmașii lui Efraim; pentru că de acolo provin eu! Mă dusesem până în Betleemul locuit de urmașii lui Iuda; iar acum merg la casa lui Iahve. Nu a existat nimeni care să mă primească în casa lui, ¹⁹deși avem paie și hrană pentru măgarii noștri. Avem și pâine împreună cu vin pentru mine, pentru slujitoarea ta și pentru tânărul care este cu slujitorii tăi. Deci nu ne lipsește nimic!” ²⁰Bătrânul i-a zis: „Fii liniștit! Mă voi îngriji eu de toate nevoile tale. Numai să nu rămâi noaptea în piață!” ²¹I-a dus în casa lui și a dat mâncare măgarilor. După ce și-au spălat picioarele, au mâncat și au băut. ²²În timp ce ei erau veseli, niște oameni păcătoși dintre locuitorii orașului, au început să vină în jurul casei; și au bătut la ușa ei. L-au strigat pe bătrânul care era stăpânul casei; și i-au zis: „Scoate-l aici pe bărbatul care a intrat în casa ta; ca să îl cunoaștem întreținând relații sexuale cu el!” ²³Bătrânul, care era stăpânul casei, a ieșit, a vorbit cu ei și le-a spus: „Fraților, vă rog să nu fiți așa răi. Acest om este oaspetele meu. Deci nu comiteți această faptă rușinoasă! ²⁴Am o fiică virgină,; iar el are o concubină. Vi le voi aduce afară pe ele! Dezonați-le și faceți-le ce vă va plăcea; dar nu comiteți un lucru atât de rușinos cu acest om!” ²⁵Acei oameni nu au vrut să îl asculte. Atunci călătorul și-a luat concubina și le-a adus-o afară. Ei au dezonorat-o și au abuzat-o (*sexual*) toată noaptea, până dimineața. Apoi, când a început să se lumineze, au lăsat-o să plece. ²⁶Atunci femeia a venit și a căzut la ușa casei bătrânului, unde se afla și stăpânul ei. Ea a rămas acolo până când s-a luminat bine. ²⁷Dimineața, stăpânul ei s-a trezit, a deschis ușile casei și a ieșit, intenționând să își continue drumul. Atunci a observat că acolo era concubina lui. Ea stătea întinsă lângă ușa casei, cu mâinile pe prag. ²⁸El i-a zis: „Ridică-te; și hai să mergem!” Dar ea nu a răspuns nimic. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar și a plecat spre casă. ²⁹Când a ajuns la locuința lui, a luat un cuțit, și-a apucat concubina și a tăiat-o în douăsprezece bucăți. Apoi le-a trimis prin tot teritoriul locuit de urmașii lui Israel. ³⁰Toți cei care au văzut acest lucru, au zis: „Niciodată nu s-a întâmplat și nu am mai văzut ceva asemănător, de când au venit israelienii din Egipt și până astăzi! Fiți atenți la această faptă, discutați și spuneți ce trebuie făcut!” **20** Toți israelienii s-au adunat începând cu cei din teritoriile locuite de urmașii lui Dan până la Beer-Șeba și până în zona Ghiladului. Astfel, ei au venit împreună ca un singur om, înaintea lui Iahve, la Mițpa. ²Veniseră acolo și conducătorii întregului popor – ai tuturor triburilor lui Israel. Ei erau prezenți în adunarea poporului lui Dumnezeu. Se

adunaseră acolo patru sute de mii de persoane. ³Beniamiții au auzit că israelienii s-au strâns la Mițpa. Israelienii au zis: „Spuneți-ne cum s-a întâmplat această nedreptate!” ⁴Atunci, levitul – bărbatul acelei femei care fusese omorâtă – le-a vorbit astfel: „Eu și concubina mea intrasem în Ghiva, care aparține de proprietatea urmașilor lui Benjamin, ca să rămânem noaptea acolo. ⁵Dar locuitorii Ghivei au venit împotriva mea, au înconjurat noaptea casa în care eram și au vrut să mă omoare. Ei mi-au dezonorat concubina până când a murit. ⁶Atunci am luat-o și am tăiat-o în bucăți, pe care le-am trimis prin toată țara moștenită de Israel. Am procedat așa pentru că ce au făcut ei, este o nedreptate și un lucru oribil în Israel. ⁷Observ că toți cei care ați venit aici, sunteți israelieni. Deci discutați și dați un verdict acum!” ⁸Poporul a luat o decizie; și a zis: „Niciunul dintre noi nu va pleca! Nimeni nu se va întoarce la locuința lui! ⁹Acesta este planul pentru orașul Ghiva: îl vom ataca în forță mergând să luptăm împotriva lui în ordinea în care se va decide prin tragere la sorți! ¹⁰Dintre toate triburile lui Israel, vom lua zece bărbați din o sută, apoi o sută din o mie și o mie din zece mii. Aceștia vor transporta provizii pentru popor. Apoi, când se vor întoarce ei (*cu alimentele de care avem nevoie*), vom pedepsi Ghiva locuită de urmașii lui Benjamin. Vom proceda cu ei conform nedreptății pe care au comis-o în Israel!” ¹¹Israelienii s-au unit și au venit împreună împotriva orașului. ¹²Conducătorii triburilor lui Israel au trimis niște bărbați printre toate familiile urmașilor lui Benjamin, ca să le spună: „Ce înseamnă această nedreptate care a fost comisă printre voi? ¹³Aduceți-i acum pe acei oameni păcătoși, care sunt printre voi în Ghiva, ca să îi omorâm! Vom distruge astfel răul din mijlocul lui Israel!” Dar beniamiții nu au vrut să asculte ce le spuneau frații lor israelieni. ¹⁴Ei s-au adunat din orașele lor la Ghiva; și s-au pregătit să lupte împotriva celorlalți israelieni. ¹⁵În acea zi s-au mobilizat douăzeci și șase de mii de luptători beniamiți, în afară de locuitorii Ghivei, care erau șapte sute de oameni pregătiți de război. ¹⁶În toată această mulțime de oameni, existau șapte sute de bărbați foarte capabili. Toți aceștia erau stângaci. Atunci când trăgeau cu praștia, ei puteau lovi cu mare precizie chiar și un fir de păr, fără să își rateze ținta. ¹⁷Mulțimea bărbaților lui Israel care se adunaseră ca să lupte împotriva urmașilor lui Benjamin, era formată din patru sute de mii de luptători înarmați. ¹⁸Ei au plecat repede la Betel. Acolo, israelienii L-au întrebat pe Dumnezeu, zicând: „Care dintre noi să înceapă atacul împotriva beniamiților?” Iahve le-a răspuns: „Să înceapă lupta urmașii lui Iuda!” ¹⁹Dimineața, israelienii au plecat și și-au stabilit tabăra lângă Ghiva. ²⁰Apoi au venit să se lupte cu beniamiții și și-au ocupat pozițiile de luptă înaintea Ghivei. ²¹Beniamiții au ieșit din Ghiva și au omorât în acea zi douăzeci și două de mii de israelieni. ²²Atunci israelienii s-au încurajat și s-au așezat din nou în linie pentru un nou atac, în locul în care îl începuseră în prima zi. ²³Între timp, israelienii se duseseră să plângă înaintea lui Iahve până seara. L-au întrebat atunci din nou pe Iahve, zicându-I: „Să plecăm iar să luptăm împotriva beniamiților care sunt frații noștri?” Iahve le-a răspuns: „Înaintați împotriva lor!” ²⁴Astfel,

israelienii au înaintat și a doua zi împotriva beniamiților. ²⁵Dar și atunci, beniamiții din Ghiva au venit împotriva lor; și au omorât optsprezece mii de luptători înarmați. ²⁶Atunci, tot acel popor al israelienilor s-a dus la Betel; și au început să plângă acolo. În acea zi au rămas la Betel, în prezența lui Iahve, până seara; și au adus înaintea lui Iahve animale pe care le-au ars integral, împreună cu sacrificii de pace. ²⁷Israelienii L-au întrebat pe Iahve în acele zile când Cufărul Legământului cu Dumnezeu era acolo. ²⁸Fineas – fiul lui Elazar – fiul lui Aaron, slujea înaintea ei. Atunci israelienii I-au zis (*lui Iahve*): „Să plecăm din nou la luptă împotriva fraților noștri, sau să ne oprim?” Iahve le-a răspuns: „Duceți-vă; pentru că mâine îi voi face să ajungă la discreția voastră!” ²⁹Atunci israelienii au pus niște oameni să stea ascunși în spatele orașului Ghiva. ³⁰A treia zi, israelienii au venit să lupte împotriva beniamiților și s-au așezat înaintea Ghivei – la fel ca înainte. ³¹Beniamiții care au ieșit (*din Ghiva*), au urmărit poporul; și astfel, au fost determinați să se depărteze de oraș. Au început să lovească poporul și să îi omoare oamenii ca în celelalte confruntări, luptând pe cele două drumuri care erau mai late: unul ducea spre Betel și celălalt spre Ghiva. Ei s-au luptat și în câmpie. Au omorât aproape treizeci de israelieni. ³²Beniamiții ziceau: „Priviți-i cum cad învinși în fața noastră ca în celelalte ocazii!” Dar israelienii ziceau: „Să fugim și să îi îndepărtăm de oraș, spre drumurile late!” ³³Israelienii au fugit fiecare de pe pozițiile lor; și s-au regrupat la Baal-Tamar. Atunci, israelienii care stăteau ascunși, au venit în forță din locul în care stătuseră: de la vest de Ghiva. ³⁴Au înaintat împotriva Ghivei zece mii de oameni din tot Israelul. Ei erau antrenați în mod special ca să lupte. Confruntarea a fost foarte dură; și beniamiții nici nu își imaginau dezastrul care va veni împotriva lor. ³⁵Iahve i-a distrus pe beniamiți din fața lui Israel. Astfel, israelienii au omorât în acea zi douăzeci și cinci de mii o sută de beniamiți. ³⁶Beniamiții au înțeles că au fost învinși. Atunci când israelienii s-au lăsat urmăriți de beniamiții, ei s-au bazat pe oamenii care fuseseră puși să stea ascunși în apropierea Ghivei. ³⁷Cei care stătuseră ascunși acolo, au înaintat repede împotriva Ghivei, au venit în forță împotriva ei și au omorât cu sabia pe toți cei care mai erau din oraș. ³⁸Semnul pe care ceilalți israelieni îl stabiliseră cu cei care stăteau ascunși, era că ei vor înălța în oraș un nor mare de fum. ³⁹Doar atunci ar fi trebuit să se întoarcă în luptă bărbații lui Israel. Beniamiții începuseră să lovească (*pe ceilalți israelieni*); și pentru că numărul celor omorâți era aproape de treizeci de oameni, ei își ziceau: „Suntem siguri că sunt distruși din fața noastră ca în prima luptă!” ⁴⁰Dar când coloana de fum a început să se înalțe din oraș, beniamiții au privit înapoi; și au văzut fumul care se ridica spre cer din întregul oraș. ⁴¹Abia atunci s-au întors israelienii în luptă (*împotriva beniamiților*). Când au văzut dezastrul care îi aștepta, beniamiții au intrat în panică. ⁴²Au fugit din fața israelienilor spre drumul care conduce în deșert; dar nu au putut scăpa de luptă. Israelienii care ieșeau din oraș i-au omorât chiar acolo. ⁴³I-au înconjurat pe beniamiți, i-au urmărit permanent și i-au distrus până în fața Ghevei, spre Est. ⁴⁴Au fost omorâți astfel optsprezece mii

de beniamiți. Toți aceștia fuseseră luptători remarcabili. **45**Unii au fugit și au reușit să scape, ajungând în deșert, la stânca Rimon. Israelienii au omorât pe drumurile mari cinci mii dintre ei. Pe alții i-au urmărit până la Ghidom, omorând astfel încă două mii de oameni. **46**În total, numărul beniamiților care au murit în acea zi, a fost de douăzeci și cinci de mii de luptători. **47**Dintre cei care și-au salvat viața fugind în deșert, la stânca Rimon, au mai rămas șase sute de oameni. Ei au locuit lângă stânca Rimon patru luni. **48**Israelienii s-au întors spre beniamiți și au omorât cu sabia pe cei care (*mai*) erau în toate orașele lor, împreună tot ce au găsit în ele: atât oameni, cât și animale. Au dat foc tuturor acestor orașe pe care le-au găsit în drumul lor. **21** Israelienii juraseră la Mițpa, zicând: „Niciunul dintre noi să nu își dea fata ca soție beniamiților!” **2**După tot ce se întâmplase, poporul s-a dus la Betel; și a rămas acolo, în prezența lui Iahve, până seara. Ei au început apoi să plângă; **3**și au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, de ce s-a întâmplat așa ceva în Israel? Să lipsească astăzi un trib întreg din Israel?!” **4**A doua zi poporul s-a sculat devreme, a construit acolo un altar și a adus pe el animale pe care le-a ars integral, împreună cu sacrificii de pace. **5**Apoi israelienii au zis: „Care dintre triburile lui Israel nu a venit la adunare, înaintea lui Iahve?” Făcuseră un jurământ și stabiliseră categoric că oricine nu va veni înaintea lui Iahve la Mițpa, să fie pedepsit cu moartea. **6**Israelienii regretau moartea celor care fuseseră din poporul lor; și ziceau: „Astăzi a fost distrus un trib din Israel! **7**Ce să facem pentru aceia care au rămas fără soții? Am jurat pe Iahve că nu le vom da ca soții pe fetele noastre.” **8**Apoi au zis: „Este vreunul dintre triburile lui Israel care nu a venit înaintea lui Iahve, la Mițpa?” Li s-a spus că în tabără, la acea adunare, nu venise niciun bărbat din Iabeșul care aparținea de Ghilad. **9**Au adunat poporul; și au constatat că acolo nu era niciun bărbat dintre locuitorii Iabeșului din Ghilad. **10**Atunci adunarea a trimis împotriva lor douăsprezece mii de luptători, cărora le-a poruncit: „Duceți-vă și omorâți cu sabia pe locuitorii din Iabeșul care aparține de Ghilad, inclusiv pe femei și pe copii! **11**Dar fiți atenți la modul în care trebuie să procedați. Să distrugeți pe toți bărbații și pe toate femeile care nu sunt fecioare!” **12**Au găsit printre locuitorii din Iabeșul Ghiladului patru sute de fete fecioare; și le-au adus în tabără la Șilo, în teritoriile Canaanului. **13**Toată adunarea a trimis reprezentanți care să le vorbească beniamiților de la stânca Rimon și să le anunțe încetarea ostilităților. **14**În acea vreme, beniamiții s-au întors; și li s-au dat ca soții dintre acelea care au fost lăsate să trăiască. Ele erau dintre femeile găsite în Iabeșul Ghiladului. Totuși, acelea nu erau suficiente pentru ei. **15**Poporul regreta situația în care ajunsese tribul lui Benjamin; pentru că Iahve făcuse o ruptură între triburile lui Israel. **16**Atunci cei care formau consiliul bătrânilor adunării, au zis: „Ce să facem cu cei care au rămas fără soții? Beniamitele au fost distruse!” **17**Au mai zis: „Supraviețuitorii urmașilor lui Benjamin trebuie să aibă descendenți, ca să nu fie eliminat un trib din Israel! **18**Dar noi nu putem să le dăm ca soții pe fiicele noastre; pentru că toți israelienii au jurat spunând: «Să fie blestemat acela care va da vreo femeie

urmașilor lui Beniamin!»” ¹⁹Apoi au zis: „În fiecare an este o sărbătoare a lui Iahve la Șilo, în partea de nord a Betelului. Această zonă se află în partea de est a drumului care conduce de la Betel la Șehem și la sud de Lebona!” ²⁰Apoi le-au poruncit beniamiților, zicându-le: „Duceți-vă și stați ascunși în vii! ²¹Urmăriți ce se întâmplă; și când le veți vedea pe fetele din Șilo că vor veni să danseze, să ieșiți dintre vii și să vă răpiți fiecare câte o soție dintre acele virgine. Apoi să vă duceți în teritoriul lui Beniamin. ²²Dacă părinții sau frații lor vor veni la noi să reclame acest fapt, le vom spune: «Dați-ni-le nouă; pentru că în timpul luptei nu am reușit să luăm ca pradă câte o femeie pentru fiecare om. Dacă ni le dați acum, nu veți fi vinovați de încălcarea jurământului!»” ²³Beniamiții au făcut exact cum li se spusese. Astfel, ei și-au luat soții conform numărului lor, alegându-le dintre dansatoarele pe care le-au răpit. Apoi au plecat și s-au întors la proprietatea lor teritorială. Au construit din nou orașe în care locuit. ²⁴Atunci au plecat și israelienii de acolo; și fiecare s-a dus la tribul și la clanul lui. Astfel, fiecare om s-a reîntors la proprietatea lui. ²⁵În acele zile, nu era rege în Israel; și fiecare proceda așa cum considera el că este corect.

Rut

1 Pe vremea când evreii erau guvernați de judecători, a fost o foamete în țară. Atunci, un bărbat din localitatea Betleem care aparținea de teritoriul lui Iuda, a plecat împreună cu soția lui și cu cei doi fii ai lor, ca să locuiască în zona de câmpie a Moabului ca străin. **2**Bărbatul se numea Elimelec, soția lui se numea Naomi. Cei doi fii ai lor se numeau Mahlon și Chilion. Ei erau efratiți, originari din Betleemul care aparținea zonei locuite de urmașii lui Iuda. Când au ajuns în câmpiile Moabului, și-au stabilit locuința acolo. **3**Dar Elimelec, soțul Naomei, a murit. Și astfel a rămas singură cu cei doi fii ai ei. **4**Aceștia s-au căsătorit cu (*fete*) moabite; numele uneia era Orpa, iar numele celeilalte era Rut. După ce au locuit acolo aproape zece ani, **5**cei doi fii ai Naomei – Mahlon și Chilion – au murit și ei. Atunci femeia (– *mama lor* –) a rămas singură: atât fără cei doi fii, cât și fără soțul ei. **6**Și pentru că aflase că Iahve a fost binevoitor cu poporul (*ei*) și că i-a dat din nou pâine, a decis să plece din câmpiile Moabului împreună cu cele două nurori ale ei. **7**Astfel a plecat Naomi împreună cu ele din zona în care locuise. Intenționau să se întoarcă (*împreună*) în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda. **8**Dar după un timp, Naomi le-a zis celor două nurori ale ei: „Plecați! Întoarceți-vă fiecare la casa mamei ei! Iahve să se poarte față de voi cu bunătatea pe care și voi ați manifestat-o față de cei care au murit și față de mine! **9**Să facă El ca fiecare dintre voi să fie împlinită în casa viitorului soț!” Apoi le-a sărutat ca pentru ultima dată; iar ele au început să plângă. **10**Atunci i-au zis: „Venim și noi cu tine la poporul tău!” **11**Naomi le-a răspuns: „Nu, copilele mele! Întoarceți-vă! De ce să veniți cu mine? Mai pot eu oare să concep fii care să fie apoi soții voștri? **12**Mergeți înapoi, copilele mele! Plecați! Eu sunt prea bătrână să mai am un soț. Chiar dacă aș zice că mai există speranță pentru mine presupunând că aș fi în această noapte cu un bărbat și aș naște fii, **13**ați aștepta voi până vor fi ei maturi? Vă veți păstra voi pentru ei, fără să vă măritați (*până atunci*)? Nu, copilele mele! Amărăciunea mea este prea mare gândindu-mă la voi; pentru că mâna lui Iahve s-a îndreptat împotriva mea!” **14**Nurorile au început iarăși să plângă. Orpa și-a sărutat soacra de rămas bun și a plecat. Dar Rut a rămas împreună cu ea. **15**Naomi i-a zis: „Cumnata ta s-a întors la poporul ei și la zeii pe care-i slujea inițial. Du-te și tu după ea!” **16** Rut i-a răspuns: „Nu insista să te abandonez plecând de la tine. Unde mergi tu, vreau să merg și eu. Unde locuiești tu, vreau să locuiesc și eu. Poporul tău va fi și poporul meu, iar Dumnezeuul tău va fi și Dumnezeuul meu. **17**Unde vei muri tu, voi muri și eu și tot acolo vreau să fiu și îngropată. Iahve să Își manifeste față de mine toată severitatea Lui dacă altceva decât moartea mă va despărți de tine!” **18**Constatând că este decisă (*irevocabil*) să meargă cu ea, Naomi a încetat să îi mai vorbească la fel ca până atunci. **19**Au plecat amândouă și au călătorit împreună, până au ajuns la Betleem. Când au intrat în Betleem, toți cei din oraș și-au manifestat interesul față de apariția lor. Femeile se întrebau: „Aceasta este Naomi?!” **20**Dar ea le-a răspuns: „Nu mă mai numiți Naomi, ci

Mara; pentru că Cel Omnipotent m-a amărât mult. ²¹Când am plecat, aveam tot ce îmi era necesar (*existenței*); dar Iahve m-a adus înapoi cu mâinile goale. De ce să mă mai numiți Naomi, din moment ce Iahve – Cel Omnipotent – a pronunțat sentința, aducând (*apoi*) necazul împotriva mea?” ²²Așa s-a întors Naomi din câmpiile Moabului împreună cu moabita Rut care era nora ei. Ele au ajuns în Betleem, tocmai când începea sezonul pentru seceratul orzului. ² Naomi avea acolo o rudă din partea soțului ei. Acesta era un bărbat renumit care provenea din clanul lui Elimelec. Numele lui era Boaz. ²Într-o zi, moabita Rut i-a zis Naomei: „Te rog să îmi permiți să merg pe câmpul cu cereale ca să strâng spice. Voi aduna ce rămâne (*după secerat*) de pe proprietatea aceluia care mă va accepta cu bunăvoință.” Ea i-a zis: „Du-te, copila mea.” ³Rut a plecat și a ajuns pe un teren agricol unde a început să culeagă spicele rămase în urma secerătorilor. S-a întâmplat ca acel teren să fie tocmai proprietatea lui Boaz care provenea din clanul lui Elimelec. ⁴Chiar atunci, Boaz a venit din Betleem; și le-a zis secerătorilor: „Iahve să fie cu voi!” Iar ei i-au răspuns: „Iahve să te binecuvânteze!” ⁵Apoi Boaz a vorbit slujitorului care supraveghea secerătorii, întrebându-l: „A cui este această tânăra?” ⁶El, i-a răspuns: „Aceasta este tânăra moabită care s-a întors cu Naomi din câmpiile Moabului.” ⁷Ea mi-a zis: «Te rog, permite-mi să culeg și să strâng dintre snopi spicele rămase în urma secerătorilor!» Și de azi dimineață de când a venit, a stat în picioare până acum și nu s-a odihnit decât pentru puțin timp, în adăpost.” ⁸Boaz a vorbit cu Rut, zicându-i: „Ascultă-mă, fiică! Să nu mergi la cules (*de spice*) pe un alt teren agricol și să nu pleci de aici! Rămâi cu slujitoarele mele. ⁹Uită-te unde vor secera ele câmpul și urmează-le! Voi porunci slujitorilor să nu se atingă de tine. Iar când îți va fi sete, vei putea să mergi la vase și să bei din apa scoasă de slujitori.” ¹⁰Atunci ea s-a aruncat cu fața spre pământ și i-a zis: „Nu pot să îmi explic cum am găsit bunăvoință din partea ta! M-ai acceptat (*pe proprietatea ta*) chiar dacă eu sunt aici doar o străină!” ¹¹Boaz i-a răspuns: „Mă s-a spus despre tot ce ai făcut pentru soacra ta după moartea soțului tău. Am auzit cum ți-ai părăsit tatăl, mama și țara în care te-ai născut, ca să vii la un popor pe care nu l-ai cunoscut decât de puțin timp. ¹²Iahve să îți recompenseze fapta. Să beneficiezi din partea Lui de o recompensă completă; pentru că tu ai venit să te adăpostești sub aripile Dumnezeului lui Israel!” ¹³Rut i-a zis: „Stăpânul meu, sper să găsesc bunăvoință la tine și în viitor. Să știi că vorbele tale au încurajat sclava ta și m-au impresionat. Și totuși, eu nu am nici măcar statutul uneia dintre aceste slujitoare ale tale.” ¹⁴Boaz i-a zis: „La ora când se va servi masa, să te apropii și să mănânci din pâine; și să îți moi bucata în zeama cu oțet.” Ea s-a așezat lângă secerători; iar el a servit-o cu cereale prăjite. A mâncat, s-a săturat și i-a mai și rămas. ¹⁵Apoi, când s-a ridicat să mai culeagă, Boaz le-a dat slujitorilor următorul ordin: „Lăsați-o să culeagă (*spice*) chiar și dintre snopi, fără să o umiliți! ¹⁶În mod intenționat să scoateți spice din snopi și să le aruncați pe jos, ca să le poată culege. Și să nu îi faceți niciun reproș!” ¹⁷Rut a cules spice de pe terenul cu cereale până seara. A bătut spicele culese; și astfel i s-a strâns aproape o efă de orz. ¹⁸Apoi a

luat ce strânsese și s-a dus în oraș; iar soacra ei a văzut cât culesese. Rut i-a dat Naomei și ce i-a rămas după ce a mâncat pâină s-a săturat la masă.

19Atunci soacra ei a întrebat-o: „Unde ai cules astăzi? Unde ai lucrat? Să fie binecuvântat acela care te-a acceptat!” Rut a început să îi povestească soacrei ei la cine a lucrat, zicând: „Numele bărbatului la care am lucrat astăzi este Boaz.”

20Naomi i-a zis nurorii ei: „Să fie binecuvântat de Iahve – Cel care nu a încetat să își manifeste bunătatea atât pentru noi cei vii, cât și pentru aceia care au murit!” Naomi i-a mai zis: „Acest bărbat este ruda noastră. El este dintre aceia care au drept de răscumpărare pentru noi.”

21Moabita Rut i-a zis: „El mi-a spus: «Stai aproape de slujitorii mei până vor finaliza seceratul!»”

22Naomi i-a răspuns nurorii ei numită Rut, zicând: „Fiica mea, să știi că este bine să lucrezi împreună cu sclavele lui. Procedând așa, nu vei fi expusă niciunui pericol care ar exista pe vreun alt teren.”

23Astfel, Rut a stat aproape de femeile care slujeau pe proprietatea lui Boaz. Și a cules spice până când s-a încheiat sezonul rezervat seceratului orzului și al grâului. În tot acest timp, Rut locuia împreună cu soacra ei.

3După un timp, Naomi – soacra ei – i-a zis: „Fata mea, aș vrea să îți găsec un loc de odihnă, unde să îți fie bine.

2Acel om numit Boaz, cu ale cărui angajate ai fost ieri, este rudă cu noi. Să știi că la noapte, el își va vântura grâul.

3Îți recomand să te speli, să te ungi (*cu ulei parfumat*), să te îmbraci cu roba și să te duci în zona lui de treierat. Dar să nu te vadă el până nu termină de mâncat și de băut.

4Iar când se va duce să doarmă, să îți minte locul unde se va culca. Apoi să te duci acolo, să îi dezvelești picioarele și să te culci (*și tu lângă el*). După ce vei proceda așa, el personal îți va spune ce trebuie să faci.”

5Ea i-a răspuns: „Voi face tot ce mi-ai spus!”

6Rut s-a dus la terenul de treierat și a făcut exact cum o sfătuisese soacra ei.

7După ce a mâncat și a băut, fiind mulțumit în inima lui, Boaz s-a întins să se culce la marginea unei grămezi de fân. Atunci ea s-a apropiat încet, i-a dezvelit picioarele și s-a culcat acolo.

8În timpul nopții Boaz s-a speriat când a constatat că o femeie era culcată la picioarele lui.

9El a întrebat: „Cine ești tu?” Ea i-a răspuns: „Sunt eu, Rut, servitoarea ta! Întinde-ți marginea hainei peste această slujitoare a ta, pentru că tu ești acela care are drept de răscumpărare (*pentru ea*)!”

10El a zis: „Să fii binecuvântată de Iahve, copila mea. Dragostea pe care ai arătat-o la sfârșit spune mai mult decât ce ai făcut inițial. Acest lucru este demonstrat de faptul că nu ai fost preocupată de cei tineri, indiferent că sunt săraci sau bogați.

11Fata mea, pentru că ai procedat așa, să știi că nu ai motive de îngrijorare! Voi face pentru tine tot ce mi-ai spus, pentru că în tot orașul se știe că ești o femeie cinstită!

12Este adevărat că eu am drept de răscumpărare (*pentru tine*). Dar mai există cineva care este chiar mai apropiat (*pentru voi*) decât mine. El este primul care are acest drept.

13Acum, rămâi aici în această noapte; iar mâine dimineață voi ști dacă acea persoană va dori să te răscumpere. Te asigur jurând pe Iahve care este viu, că dacă el va refuza răscumpărarea ta, te voi răscumpăra eu! Deci culcă-te aici până dimineață!”

14Ea a rămas culcată la picioarele lui până spre dimineață; și s-a trezit mai înainte ca (*să se lumineze astfel încât*) oamenii să

se poată vedea unii pe alții. A procedat așa pentru că Boaz îi spusese: „Să nu se știe că a intrat o femeie în această zonă în timpul nopții!” ¹⁵Tot Boaz i-a mai zis: „Adu-mi (*marginea de la*) roba ta și ține-o bine!” Ea a ținut-o; iar el i-a pus acolo șase măsurii de orz. După ce i-a pus povara (*cu acest orz*) în spate, Boaz a plecat spre oraș. ¹⁶Când a ajuns Rut la soacra ei, aceasta a întrebat-o: „Cum a fost, fata mea?” Rut i-a relatat tot ce a făcut acel om pentru ea. ¹⁷Apoi a terminat de vorbit zicând: „Mi-a mai dat și aceste șase măsurii de orz; și mi-a spus: «Să nu te întorci cu mâinile goale la soacra ta!»” ¹⁸Naomi i-a zis: „Fata mea, așteaptă până vei vedea ce se va întâmpla. Dar îți spun că acest om nu va fi liniștit până nu se va lua o decizie definitivă cu privire la tine – chiar astăzi.”

4 Boaz s-a dus și a stat la poarta orașului. Tocmai atunci trecea pe acolo acela care avea drept de răscumpărare. El era cel despre care vorbise Boaz cu Rut. Boaz i-a zis: „Prietene, te rog întoarce-te și stai aici (*lângă mine*)!” Acel om s-a întors și s-a așezat. ²Boaz i-a adus acolo și pe zece dintre bătrânii orașului, zicându-le: „Luați loc aici!” Și ei s-au așezat acolo. ³Apoi i-a zis celui care avea drept de răscumpărare: „Naomi, care s-a întors din câmpiile Moabului, a vândut acel pământ care era al rudei noastre – al lui Elimelec. ⁴M-am gândit să îți propun acum să o cumperi, avându-i ca martori pe locuitorii (*orașului*) și pe cei din sfatul bătrânilor poporului meu. Dacă vrei deci să o răscumperi, răscumpăr-o! Dar dacă nu vrei să faci acest lucru, atunci spune-mi; ca să știu ce să fac. Pentru că nu este nimeni înaintea ta cu drept de răscumpărare, iar după tine urmez eu.” Acel om i-a răspuns: „O voi răscumpăra eu.” ⁵Boaz i-a mai zis: „În ziua când vei cumpăra terenul Naomei, trebuie să îl cumperi și pe al moabitei Rut – soția celui care a murit – ca să păstrezi numele mortului în cadrul moștenirii lui.” ⁶Atunci cel care avea drept de răscumpărare, i-a răspuns: „Așa nu îmi permit să o răscumpăr, pentru ca să nu îmi ajungă în pericol propria mea moștenire. Îți ofer ocazia să o răscumperi tu! Poți prelua tu dreptul meu de răscumpărare. Eu nu îmi permit să o răscumpăr!” ⁷În timpurile străvechi ale Israelului, pentru a garanta respectarea tuturor regulilor referitoare la răscumpărare și pe acelea care prevedeau schimbarea dreptului de răscumpărare, unul își scotea sandala și i-o dădea celuilalt. Ea era o dovadă a acelei înțelegeri în Israel. ⁸Acela care avea drept de răscumpărare, i-a zis lui Boaz: „Cumpăr-o tu!” Apoi și-a scos sandala. ⁹Atunci Boaz le-a zis celor din grupul bătrânilor orașului și întregului popor din el: „Astăzi sunteți martori că am cumpărat din mâna Naomei tot ce a aparținut lui Elimelec, lui Chilion și lui Mahlon. ¹⁰Astfel, eu am cumpărat și pe moabita Rut care este văduva lui Mahlon. Am cumpărat-o ca soție, ca să păstrez numele mortului în cadrul moștenirii lui, astfel încât să nu se șteargă numele acestuia dintre rudele lui și din orașul unde a trăit. Astăzi, voi sunteți martori ai acestui lucru!” ¹¹Tot poporul care era la poartă și oamenii din grupul bătrânilor orașului, i-au răspuns: „Suntem martori! Să facă Iahve ca femeia care intră în casa ta, să fie ca Rahela și ca Leea care au participat împreună la formarea națiunii lui Israel! Să îți crească forța în Efrata și să devii renumit în Betleem!” ¹²Îți urăm ca familia ta, prin urmașul pe care ți-l va da Iahve din

această tânără, să fie ca familia lui Pereț care i s-a născut lui Iuda din Tamar!”

13Boaz a luat-o pe Rut (*în familie*) și ea a devenit soția lui. El s-a culcat cu ea; și Iahve a făcut-o să rămână însărcinată. Astfel, ea a născut apoi un fiu.

14Femeile i-au zis Naomei (*despre copil*): „Să fie binecuvântat Iahve, Cel care nu te-a lăsat astăzi fără un răscumpărător. Îți urăm ca el să fie renumit în Israel! **15**Acesta îți va reface sufletul și va fi suport pentru tine la bătrânețe; pentru că l-a născut nora ta care te iubește și care valorează pentru tine mai mult decât șapte fii!” **16**Naomi a luat copilul, l-a strâns la piept și s-a comportat față de el ca o mamă. **17**Vecinele i-au pus băiatului numele Obed, spunând: „I s-a născut un fiu Naomei!” El a fost tatăl lui Ișai, iar Ișai a fost tatăl lui David. **18**Urmează lista care prezintă descendenții lui Pereț (*până la David*). În familia lui Pereț s-a născut Hețron. **19**În familia lui Hețron s-a născut Ram. În familia lui Ram s-a născut Aminadab. **20**În familia lui Aminadab s-a născut Nahșon. În familia lui Nahșon s-a născut Salmon. **21**În familia lui Salmon s-a născut Boaz; iar în familia lui Boaz s-a născut Obed. **22**În familia lui Obed s-a născut Ișai, iar în familia lui Ișai s-a născut David.

1 Samuel

1 Era un bărbat din Ramataim-Țofim – o localitate din zona muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim. El se numea Elcana și era fiul lui Ieroham – fiul lui Elihu – fiul lui Tohu – fiul lui Țuf. Acest Elcana era efratit.

2 El avea două soții. Prima se numea Ana, iar a doua Penina. Penina avea copii, dar Ana nu avea.

3 În fiecare an, acest bărbat pleca din orașul lui și se ducea la Șilo, ca să se închine și să ofere sacrificii lui Iahve care este (*numit și*) Dumnezeuul Armatelor. Acolo erau cei doi fii ai lui Eli: Hofni și Fineas. Ei slujeau ca preoți ai lui Iahve.

4 În ziua în care Elcana aducea animalul pentru sacrificiu, el dădea câte o parte soției care se numea Penina și tuturor fiilor și fiicelor pe care îi avea (*ca urmași*) de la ea.

5 Dar Anei îi oferea o parte specială, pentru că (*pe ea*) o iubea (*mai mult de cât pe cealaltă soție*). Totuși, Iahve făcuse ca Ana să nu poată avea copii.

6 Oponenta ei avea obiceiul să o supere, ca să o facă să se mânie datorită faptului că Iahve o făcuse să fie sterilă.

7 Penina proceda astfel în fiecare an. De fiecare dată când se ducea Ana la „casa” lui Iahve, ea o supăra în acest fel; iar Ana plângea și nu mânca nimic.

8 Atunci bărbatul ei care se numea Elcana, îi spunea: „Ana, de ce plângi și nu mănânci? De ce te consumi în inima ta? Oare nu valerez eu pentru tine mai mult decât zece fii?”

9 Odată, după ce a mâncat și a băut la Șilo, Ana s-a ridicat de la locul ei. Preotul Eli stătea pe scaunul lui, lângă stâlpul care susținea poarta „templului” lui Iahve.

10 Ea a început să se roage lui Iahve cu sufletul întristat; și plângea cu un mare regret.

11 Atunci a făcut un jurământ, spunând: „Doamne al armatelor, doresc să privești, să constați chinul slujitoarei Tale și în mod real să Ți amintești de mine. Dacă nu o vei uita pe slujitoarea Ta și dacă îi vei da un fiu, atunci îl voi oferi (*în slujba*) lui Iahve pentru toate zilele vieții lui; și părul capului lui nu va fi tăiat niciodată!”

12 Pentru că ea stătea mult în rugăciune înaintea lui Iahve, Eli privea cu atenție la gura ei.

13 Ana vorbea în inima ei. Astfel, nu i se auzea vocea; ci i se mișcau numai buzele. Atunci, crezând că este beată, Eli i-a zis: **14** „Femeie, cât timp vei mai fi beată? Renunță (*aici*) la vin!”

15 Ana i-a răspuns: „Stăpânul meu, nu sunt beată; ci sunt o femeie supărată în sufletul ei. Nu am băut nici vin și nici vreo altă băutură alcoolică; ci îmi prezentam durerea sufletului înaintea lui Iahve.

16 Să nu consideri că slujitoarea ta ar fi o femeie cu obiceiuri nesănătoase; pentru că am vorbit până acum (*lui Iahve*) doar din cauza mării mele dureri și supărări.”

17 Atunci Eli i-a zis: „Mergi acasă liniștită; și Dumnezeuul lui Israel să răspundă cererii pe care I-ai făcut-o!”

18 Ana i-a răspuns: „Îmi doresc ca slujitoarea ta să obțină bunăvoința ta!” După ce a spus aceste cuvinte, femeia a plecat. Apoi a început să mănânce; și fața ei nu a mai arătat vreo tristețe interioară.

19 În următoarea dimineață s-au trezit devreme cu toții și s-au închinat înaintea lui Iahve. Apoi s-au întors acasă, în localitatea Rama. Elcana a cunoscut-o (*intim*) pe soția lui; iar Iahve și-a amintit de ea.

20 Astfel, după un timp, Ana a rămas însărcinată și a născut un băiat pe care l-a numit Samuel. I-a pus acest nume pentru că zisese: „L-am cerut (*și l-am primit*) de

la Iahve.” ²¹Elcana a plecat cu toată familia lui ca să ofere lui Iahve sacrificiul anual și ca să își respecte jurământul. ²²Dar Ana nu a mers împreună cu ceilalți; ci i-a spus soțului ei: „După ce îl voi întărca pe băiat, îl voi aduce și îl voi prezenta înaintea lui Iahve, unde va locui pentru totdeauna.” ²³Soțul ei, Elcana, i-a răspuns: „Fă așa cum crezi că este bine! Rămâi până îl vei întărca. Doresc doar ca Iahve să facă așa cum a promis!” Femeia a rămas (*acasă*) și a alăptat copilul până l-a întărcat. ²⁴După ce a întărcat băiatul, l-a luat cu ea; și a adus împreună cu el un taur de trei ani, o efă de făină și un ulcior de vin. S-a prezentat cu acestea la „casa” lui Iahve: în localitatea Șilo. Atunci, copilul era (*încă destul de*) mic. ²⁵După ce au sacrificat taurul, l-au adus pe băiat la Eli. ²⁶Ana i-a zis lui Eli: „O, stăpânul meu! Îți jur pe sufletul tău care este viu, că eu sunt femeia care stătea aici, lângă tine, și se ruga lui Iahve. ²⁷Pentru acest copil mă rugam! Iar Iahve mi-a oferit ce am cerut de la El! ²⁸Acum îl ofer lui Iahve. Pentru toate zilele vieții lui, el va fi oferit în slujba lui Iahve!” Apoi ei s-au închinat acolo lui Iahve. ² Ana s-a rugat zicând: „Inima mea se bucură în Iahve; și în El mi se consolidează forța. Gura îmi este larg deschisă împotriva dușmanilor mei; pentru că mă bucur de salvarea Ta. ²Nimeni nu este sfânt ca Iahve! Nu este niciun alt Dumnezeu în afară de Tine; și nu mai există Dumnezeu ca (*al nostru stabil ca*) o stâncă. ³Nu mai vorbiți cu atâta aroganță; și gura voastră să nu mai pronunțe cuvinte sfidătoare. Pentru că Iahve este un Dumnezeu care cunoaște (*ce se întâmplă*); și El este Cel care evaluează corect faptele (*oamenilor*)! ⁴Sunt sfărâmate arcurile celor care dețin forța; iar celor care se clătinau, li se oferă acum stabilitate. ⁵Cei care (*altădată*) erau sătui, se oferă (*sclavi*) ca garanție pentru pâine. În același timp, cei care fuseseră flămânzi, nu mai suferă de foame. Femeia sterilă naște șapte fii; iar cea care are mulți copii, se ofilește. ⁶Iahve este Cel care permite moartea; și tot El aduce la viață. Iahve coboară (*pe cine vrea El*) în locuința morților; și tot El învie. ⁷Iahve (*poate*) conduce (*pe oameni*) la sărăcie; și tot El îmbogățește. Iahve umilește; și tot El ridică pe om în poziție onorabilă. ⁸Iahve ridică din praf pe cel sărac; și îl înalță pe cel defavorizat care ajunsese în grămada de cenușă – ca să îi pună la un loc cu nobilii și ca să le dea ca moștenire un tron acoperit cu glorie. Pentru că stâlpii pământului sunt ai lui Iahve; și pe ei a așezat El lumea. ⁹Iahve păzește pașii credincioșilor Săi; dar păcătoșii vor fi distruși în întuneric! Pentru că omul nu este capabil să obțină rezultate remarcabile prin forța lui. ¹⁰Iahve îi va sfărâma pe dușmanii Săi; și va tuna din cer împotriva lor. Iahve va judeca marginile pământului. El va oferi forță regelui Său; și va înălța forța celui pe care l-a instalat în această funcție prin ungerea cu ulei!” ¹¹Apoi Elcana a plecat acasă, la Rama; iar băiatul (*Samuel*) a rămas să slujească lui Iahve în prezența preotului Eli. ¹²Fiii lui Eli erau niște oameni care nu respectau legile. Ei nu Îl cunoșteau pe Iahve... ¹³Acești preoți aveau un obicei față de popor. În timp ce se fierbea carnea de la sacrificiul oricărui om, venea slujitorul preotului ținând în mână o furculiță. ¹⁴El o băga apoi în tigaie, în cratiță, în cazan sau în oală; și tot ce reușea să apuce cu acea furculiță, lua preotul pentru el. Astfel procedau (*fiii lui Eli*) cu toți israelienii

care veneau acolo, la Șilo. ¹⁵Apoi, înainte de arderea grăsimii, apărea slujitorul preotului și îi spunea omului care venise să își ofere sacrificiul: „Dă pentru preot carne de fript; pentru că el nu va lua de la tine carne fiartă, ci doar crudă!” ¹⁶Dacă omul îi răspundea: „Întâi trebuie să ardem grăsimea; apoi vei lua atât cât dorești”, slujitorul îi spunea: „Nu; ci trebuie să dai chiar acum! Dacă nu vrei să dai tu, voi lua eu cu forța!” ¹⁷Păcatul acestor tineri era foarte mare în ochii lui Iahve; pentru că ei desconsiderau darurile (*care se ofereau ca să fie arse pe altar doar*) Lui. ¹⁸Dar Samuel slujea înaintea lui Iahve. Acest copil era îmbrăcat cu o tunică făcută din fire de in. ¹⁹Mama lui îi făcea în fiecare an câte o haină mică pe care i-o aducea atunci când venea împreună cu soțul ei ca să ofere sacrificiul anual. ²⁰Eli binecuvânta pe Elcana și pe soția acestuia, zicând: „Să îți dea Iahve (*alți*) copii din această femeie – în schimbul celui pe care ea I l-a oferit!” Apoi ei plecau acasă. ²¹Iahve a binecuvântat-o pe Ana; și ea a rămas însărcinată (*de mai multe ori*). Astfel, ea a (*mai*) născut trei fii și două fiice. Tânărul Samuel creștea în prezența lui Iahve. ²²Eli era foarte bătrân. El a auzit tot ce făceau fiii lui cu oamenii întregului Israel și că întrețineau relații sexuale cu femeile care slujeau la intrarea în cortului întâlnirii. ²³Atunci el le-a spus: „De ce faceți asemenea fapte? Am auzit despre comportamentul vostru rău de la întregul popor! ²⁴Nu, fii mei! Nu este bine ce aud spunându-se despre voi în poporul lui Iahve! ²⁵Dacă un om păcătuiește împotriva altui om, este posibil ca Dumnezeu să îl apere pe cel care păcătuise. Dar dacă un om păcătuiește împotriva lui Iahve, cine va interveni pentru el?” Totuși, ei nu au ascultat de sfatul tatălui lor; pentru că Iahve intenționa să îi omoare. ²⁶Dar tânărul Samuel creștea fizic; și era tot mai plăcut atât lui Iahve, cât și oamenilor. ²⁷A venit un om al lui Dumnezeu la Eli; și i-a spus: „Iahve îți zice: «Nu M-am revelat Eu familiei strămoșului tău atunci când erau în Egipt, sub opresiunea faraonului? ²⁸Nu l-am ales pe el dintre toate triburile lui Israel ca să fie preotul Meu, să urce la altarul Meu, să ardă tămâia și să poarte tunica specială înaintea Mea? Nu am dat eu urmașilor strămoșului tău toate sacrificiile consumate de foc ale israelienilor? ²⁹Atunci de ce ați desconsiderat sacrificiul și darurile oferite Mie – despre care am poruncit să fie aduse în locuința închinată Mie? Și cum ți-ai permis să onorezi pe fiii tăi mai mult decât pe Mine, îngrășându-vă din carnea specială a fiecărui sacrificiu adus de poporul Meu, Israel?» ³⁰Pentru că ați procedat așa, Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve îți zice: «Am promis familiei tale și familiei tatălui tău că vor fi mereu (*în slujbă*) înaintea Mea. Dar acum Iahve îți spune că acest lucru nu se va mai întâmpla! Voi respecta doar pe cei care Mă respectă; dar cei care Mă desconsideră, vor fi descalificați! ³¹Să știi că va veni timpul când voi lua autoritatea ta și pe cea care decurge din apartenența la familia strămoșului tău. Astfel, nu va mai exista niciun bătrân între urmașii tăi. ³²Vei privi din sanctuarul Meu cum vine această suferință împotriva ta. Israel va beneficia de tot ce este bine; dar în familia ta nu va mai exista niciodată vreun bătrân. ³³Fiecăruia dintre urmașii tăi pe care nu îl voi distruge în zona altarului Meu, i se vor topi ochii de durere și i se va întrista sufletul. Toți ceilalți vor muri

tineri. **34**Ce se va întâmpla cu cei doi fii ai tăi – Hofni și Fineas – va fi pentru tine semnul care va confirma că se va întâmpla tot ce ți-am spus: amândoi vor muri în aceeași zi! **35**Îmi voi pune (în locul vostru) un preot credincios, care va respecta cerințele Mele și dorința Mea. Eu personal îi voi asigura acestuia o casă stabilă; și el va umbla pentru totdeauna înaintea celui uns de Mine cu uleiul dedicării în slujbă. **36**Oricine va mai rămâne din familia ta, va veni să se aplece înaintea lui pentru un șechel de argint și pentru o bucată de pâine; și îl va ruga să îl pună într-una dintre slujbele preoției, ca să câștige o bucată de pâine!» **3** Tânărul Samuel slujea lui Iahve în prezența lui Eli. În acele zile, Cuvântul lui Iahve era rar, iar revelațiile (din partea Lui) nu erau frecvente. **2**(Din cauza bătrâneții,) Eli era aproape orb. Într-o noapte, el stătea culcat în locul unde avea obiceiul să doarmă. **3**Candela lui Dumnezeu încă nu se stinsese; iar Samuel era culcat în „Templul” lui Iahve, unde exista Cufărul lui Dumnezeu. **4**Iahve l-a chemat pe Samuel. El a răspuns: „Sunt aici!” **5**A alergat la Eli și i-a zis: „Am venit; pentru că m-ai chemat.” Eli i-a răspuns: „Nu te-am chemat. Întoarce-te și culcă-te!” El s-a dus și s-a culcat. **6**Iahve l-a chemat din nou pe Samuel. El s-a sculat, s-a dus la Eli zicându-i: „Am venit; pentru că m-ai chemat.” Dar Eli i-a răspuns: „Nu te-am chemat, fiul meu! Întoarce-te și culcă-te!” **7**Samuel încă nu îl cunoștea pe Iahve; și nici nu i se revelase Cuvântul lui Iahve. **8**Iahve l-a chemat pe Samuel din nou – pentru a treia oară. Samuel s-a sculat, a venit (din nou) la Eli și i-a spus: „Am venit, pentru că m-ai chemat.” Atunci Eli a înțeles că Iahve îl cheamă pe tânăr. **9**El i-a spus lui Samuel: „Du-te și culcă-te; iar dacă vei mai fi strigat, să spui: «Vorbește, Doamne; pentru că sclavul Tău ascultă!»” Samuel a plecat și s-a culcat la locul lui. **10**Iahve a venit, S-a prezentat (din nou) și l-a chemat la fel ca înainte: „Samuel! Samuel!” El a răspuns: „Vorbește (Doamne), pentru că sclavul Tău ascultă!” **11**Atunci Iahve i-a spus lui Samuel: „Să știi că sunt pregătit să fac în Israel un lucru care va fi ca un șuierat în urechile oricui îl va auzi. **12**În acea zi, voi face să se întâmple cu Eli tot ce am spus despre familia lui – de la început până la sfârșit. **13**L-am anunțat că îi voi judeca familia (și că o voi pedepsi) pentru totdeauna – din cauza încălcărilor legii despre care a știut, atunci când prin faptele lor, fiii lui și-au stricat reputația. Și totuși, el nu le-a făcut reproșurile adecvate (pentru stilul lor de viață). **14**Din această cauză, jur familiei lui Eli că vina ei nu va fi niciodată achitată prin vreun sacrificiu sau printr-un dar de mâncare.” **15**Samuel a rămas culcat la locul lui până dimineța; apoi a deschis ușile „casei” lui Iahve. Și îi era frică să îi relateze lui Eli despre conținutul acelei revelații. **16**Dar Eli l-a chemat și i-a zis: „Samuel, fiul meu!” Samuel i-a răspuns: „Sunt aici!” **17**Eli l-a întrebat: „Ce ți-a zis Iahve? Să nu ascunzi nimic de mine! Iahve să se comporte cu tine cu toată duritatea Lui dacă vei ascunde de mine ceva din tot ce ți-a spus El!” **18**Samuel i-a relatat totul. Nu i-a ascuns nimic. Atunci Eli a zis: „Acesta este (cu certitudine) Iahve! El să facă ce va considera că trebuie făcut!” **19**Samuel creștea (fizic); iar Iahve care îl susținea, a procedat (cu Eli și cu familia acestuia) exact așa cum (îi) spusese prin Cuvântul Său. **20**Întreg Israelul, de la teritoriul locuit de urmașii

Dan și până la Beer-Șeba, a recunoscut că Samuel a fost pus ca profet al lui Iahve. ²Iahve continua să Se reveleze în Șilo; și comunica acolo cu Samuel prin Cuvântul Său. ⁴Mesajul lui Samuel (*din partea lui Iahve, pentru popor*) a ajuns să fie cunoscut de toți oamenii din Israel. În acea vreme, Israel a plecat la război împotriva filistenilor; și și-a stabilit tabăra la Eben-Ezer, în timp ce filistenii și-au organizat tabăra la Afec. ²Filistenii s-au aliniat împotriva Israelului; și a început lupta. Israel a fost învins de filistenii care au omorât în zona conflictului aproape patru mii de luptători. ³Când s-au întors luptătorii (*israelieni*) în tabără, oamenii care formau consiliul bătrânilor lui Israel, au spus: „De ce a adus Iahve astăzi împotriva noastră această înfrângere pe care am suportat-o din partea filistenilor? Să aducem din Șilo acel Cufăr al legământului făcut cu Iahve, pentru ca el să meargă împreună cu noi și să ne elibereze de dominația dușmanilor noștri.” ⁴Poporul a trimis niște oameni la Șilo. Ei au adus de acolo Cufărul Legământului făcut cu Iahve – Cel care este numit Dumnezeu armatelor – care stă între heruvimi. Împreună cu acel Cufăr al legământului făcut cu Dumnezeu, au venit și cei doi fii ai lui Eli: Hofni și Fineas. ⁵Când a intrat în tabără Cufărul Legământului făcut cu Iahve, tot Israelul a strigat cu o intensitate atât de mare, încât a răsunat pământul. ⁶Auzind acel ecou, filistenii au zis: „Oare ce semnificație are faptul că evreii strigă în tabăra lor atât de tare?” Când au auzit că venise în tabără Cufărul lui Iahve, ⁷filistenilor le-a fost frică; pentru că își imaginau că venise acolo un zeu între ei. Ei au zis: „Vai de noi! Se întâmplă ceva care nu are precedent!” ⁸Vai de noi! Cine ne va salva de dominația acestor zei care au o atât de mare forță? Ei sunt acei zei care i-au lovit pe egipteni cu tot felul de dezastre în deșert! ⁹Rezistați, filistenilor! Fiți bărbați! Nu acceptați să deveniți inferiori evreilor, așa cum au fost ei în perioada de timp în care voi i-ați dominat! Fiți bărbați și luptați!” ¹⁰Filistenii au început lupta, în tipul căreia Israel a fost (*din nou*) învins. Fiecare bărbat (*israelian*) care mai trăia, a fugit din zona de conflict. Pierderea (*suferită de Israel*) a fost foarte mare. Cu acea ocazie, au murit în zona de conflict treizeci de mii de luptători care mergeau pe jos. ¹¹Cufărul lui Dumnezeu a fost capturat; iar cei doi fii ai lui Eli – Hofni și Fineas – au murit. ¹²În aceeași zi, un beniamit a fugit din zona de conflict și a venit la Șilo. Hainele lui erau rupte, iar pe cap avea pământ. ¹³Când a ajuns, Eli stătea pe scaunul lui, așteptând (*vești*) lângă drum; pentru că îi era frică, din cauza Cufărului lui Dumnezeu. Bărbatul a intrat în oraș și a relatat ce s-a întâmplat. Atunci oamenii din întregul oraș au început să țipe. ¹⁴Când a auzit Eli zgomotul produs de aceste țipete, a spus: „Ce înseamnă aceste sunete?” Bărbatul a venit repede și l-a anunțat pe Eli (*despre ce se întâmplase*). ¹⁵Eli avea vârsta de nouăzeci și opt de ani; și orbise. ¹⁶Bărbatul i-a spus lui Eli: „Tocmai am venit din zona de conflict; astăzi am fugit de acolo.” Eli l-a întrebat: „Ce s-a întâmplat, fiul meu?” ¹⁷Cel care a adus veștile, a răspuns: „Israel a fugit din fața filistenilor; și armata a suportat o mare înfrângere. Cei doi fii ai tăi – Hofni și Fineas – au murit; iar Cufărul lui Dumnezeu a fost capturat!” ¹⁸Când a amintit despre Cufărul lui Dumnezeu, Eli a căzut pe spate

de pe scaunul lui, pe care stătea lângă poartă. Astfel, el și-a rupt gâtul și a murit – pentru că era un om bătrân și greu. Eli a judecat Israelul pentru o perioadă de patruzeci de ani. ¹⁹Nora lui – soția lui Fineas – era însărcinată și urma să nască. Atunci când a auzit ea vestea despre capturarea Cufărului lui Dumnezeu și despre moartea socrului și a soțului ei, a avut contracții și a născut; pentru că tocmai îi veniseră durerile nașterii. ²⁰În timp ce era aproape moartă, femeile care o îngrijeau, i-au spus: „Nu te speria; pentru că ai născut un fiu!” Dar ea nu a răspuns și nu a luat în considerare ce i se spunea. ²¹A pus copilului numele I-Cabod, zicând: „A dispărut gloria din Israel!” Spusese aceste cuvinte din cauza capturării Cufărului lui Dumnezeu și pentru că muriseră atât socrul, cât și soțul ei. ²²Ea a zis: „A dispărut gloria din Israel; pentru că acel Cufăr a lui Dumnezeu a fost capturat!” **5** După ce au capturat Cufărul lui Dumnezeu, filistenii l-au luat din Eben-Ezer și l-au adus la Așdod. ²Au dus Cufărul lui Dumnezeu și l-au pus în templul (zeu)lui Dagon, așezându-l lângă acesta. ³Când s-au trezit dimineața devreme, așdodiții au văzut că Dagon era căzut cu fața spre pământ înaintea Cufărului lui Iahve. Ei l-au luat pe Dagon și l-au pus înapoi la locul lui. ⁴În următoarea dimineață, atunci când s-au trezit devreme, au văzut că Dagon era din nou căzut cu fața spre pământ înaintea Cufărului lui Iahve. Dar cu acea ocazie, capul lui Dagon și cele două palme ale lui erau tăiate pe prag. Îi rămăsese numai trunchiul. ⁵Acest fapt explică de ce până astăzi, preoții lui Dagon și toți cei care intră în templul lui din Așdod, nu calcă pe prag. ⁶Mâna lui Iahve aducea dezastre împotriva celor din Așdod. Ea îi speria; pentru că lovise cu infecții ale pielii atât pe cei din Așdod, cât și populația existentă în vecinătățile lui. ⁷Când bărbații din Așdod au văzut ce se întâmplă, au zis: „Cufărul Dumnezeului lui Israel nu mai trebuie să rămână la noi; pentru că mâna Lui se manifestă împotriva noastră și împotriva zeului nostru numit Dagon.” ⁸Atunci au convocat pe toți conducătorii filistenilor și i-au întrebat: „Ce să facem cu acest Cufăr al Dumnezeului lui Israel?” Ei au răspuns: „Cufărul Dumnezeului lui Israel să fie dusă la Gat!” Și au dus acolo Cufărul Dumnezeului lui Israel. ⁹După ce l-au dus acolo, mâna lui Iahve a fost împotriva orașului, declanșând acolo o foarte mare panică. Iahve a lovit oamenii din oraș – de la copil și până la bătrân – cu multe infecții ale pielii. ¹⁰Atunci au trimis Cufărul lui Dumnezeu la Ecron. Dar când a ajuns Cufărul lui Dumnezeu acolo, cei din Ecron au început să țipe, zicând: „Au adus la noi Cufărul Dumnezeului lui Israel, ca să ne omoare pe noi și pe poporul nostru!” ¹¹Au convocat o întâlnire cu toți conducătorii filistenilor și le-au spus: „Trimiteti de la noi Cufărul Dumnezeului lui Israel, ca să se întoarcă la locul lui; și astfel, să nu ne omoare pe noi și pe poporul nostru!” Au cerut acest lucru pentru că era o panică de moarte în tot orașul, în timp ce mâna lui Iahve acționa acolo cu mare forță împotriva lor. ¹²Cei care nu mureau, erau loviți cu infecții ale pielii; iar zgomotul produs de oamenii orașului care țipau, ajungea până la cer. **6** Cufărul lui Iahve a stat șapte luni pe teritoriul locuit de filistenii. ²Aceștia i-au chemat pe preoți și pe vrăjitori; și i-au întrebat: „Ce trebuie să facem cu acest

Cufăr a lui Iahve? Spuneți-ne cu ce să îl trimitem înapoi la locul lui?” ³Ei le-au răspuns: „Dacă veți trimite înapoi Cufărul Dumnezeului lui Israel, să nu îl trimiteți singur; ci, oricât ar fi de costisitor, oferiți-I cu această ocazie și un dar pentru vină. Atunci veți fi vindecați; și veți ști de ce nu a încetat mâna Lui să acționeze împotriva voastră.” ⁴Ei au mai întrebat: „Ce dar pentru vină să Îi oferim?” Atunci preoții și vrăjitorii le-au răspuns: „Cinci imitații ale infecției pielii făcute din aur și cinci șoareci de aur – conform numărului conducătorilor filistenilor – pentru că aceeași epidemie v-a afectat atât pe voi toți, cât și pe conducătorii voștri. ⁵Deci faceți niște imagini reprezentative atât pentru infecțiile voastre, cât și pentru șoarecii care vă devastează teritoriul; și gloriificați pe Dumnezeul lui Israel! Astfel este posibil ca El să Își ridice mâna de peste voi, de peste zeii voștri și de peste teritoriul vostru. ⁶De ce să vă împietriți inimile exact cum și le-au împietrit egiptenii și faraonul lor? Nu s-a comportat El dur cu ei și nu i-a determinat apoi să lase pe evrei să plece? ⁷Acum, pregătiți un car nou și două vaci care alăptează și care nu au mai fost puse (*să tragă*) la jug. Puneți în jug vacile la acel car; și trimiteți vițeii lor înapoi acasă. ⁸Luați Cufărul lui Iahve și puneți-l în car. Lângă el, într-o ladă, puneți acolo obiectele din aur pe care I le trimiteți ca dar pentru vină. Apoi lăsați carul să plece. ⁹Uitați-vă după el! Și dacă atunci când va fi pe drumul spre teritoriul lui, va merge spre Bet-Șemeș, vom ști că Iahve ne-a făcut acest mare rău. Dacă nu se va întâmpla așa, vom înțelege că nu mâna Lui a fost cea care ne-a lovit; ci acest lucru a venit peste noi din întâmplare.” ¹⁰Acei oameni au făcut așa cum li s-a spus. Au luat două vaci care alăptau, le-au pus în jug la acel car, iar pe vițeii lor i-au închis într-un țarc. ¹¹Au pus Cufărul lui Iahve în car împreună cu lada în care erau șoarecii de aur și imaginile infecțiilor lor. ¹²Vacile au mers decise pe drumul care conduce spre Bet-Șemeș. Ele au continuat să meargă mereu pe același drum, mugind; și nu au deviat nici la dreapta, nici la stânga. Conducătorii filistenilor au mers după ele până în apropierea orașului Bet-Șemeș. ¹³Locuitorii din Bet-Șemeș secerau atunci grâul în vale. Privind, ei au observat (*venind*) Cufărul; și s-au bucurat când l-au văzut. ¹⁴Carul a intrat în câmpul din Bet-Șemeș care fusese dat în proprietate lui Iosua; și s-a oprit acolo, unde exista o mare piatră. Ei au despicat lemnele carului și (*făcând focul cu ele,*) au oferit vacile lui Iahve ca ardere integrală. ¹⁵Leviții au dat jos Cufărul lui Iahve împreună cu lada care era lângă el și în care existau acele obiecte făcute din aur. Ei le-au pus pe acea mare piatră. Atunci, bărbații din Bet-Șemeș au adus lui Iahve o ardere integrală și alte sacrificii. ¹⁶Cei cinci conducători ai filistenilor au văzut toate aceste lucruri și s-au întors la Ecron în aceeași zi. ¹⁷Acestea sunt imitațiile infecțiilor – făcute din aur – pe care le-au trimis filistenii lui Iahve ca dar pentru vină: una pentru Așdod, una pentru Gaza, una pentru Așchelon, una pentru Gat și una pentru Ecron. ¹⁸Șoarecii făcuți din aur erau conform numărului tuturor orașelor filistenilor – începând cu orașele fortificate și până la sate. Acea mare piatră, pe care au așezat Cufărul lui Iahve, a rămas până astăzi în câmpul (*dat ca proprietate*) lui Iosua – în localitatea Bet-

Şemeş. ¹⁹Iahve i-a lovit mortal pe oamenii din Bet-Şemeş pentru că s-au uitat în Cufărul Lui. El a omorât atunci cincizeci de mii şaptezeci de bărbați dintre ei. Poporul a plâns din cauza acestui mare dezastru cu care i-a lovit Iahve. ²⁰Atunci bărbații din Bet-Şemeş au zis: „Cine ar putea să stea înaintea lui Iahve – înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Și la cine trebuie să se ducă Cufărul atunci când va pleca de la noi?” ²¹Apoi au trimis mesageri la locuitorii din Chiriati-Iearim, ca să le spună: „Filistenii au adus înapoi Cufărul lui Iahve. Veniți și luați-l la voi!” ⁷Oamenii din Chiriati-Iearim au venit și au luat Cufărul lui Iahve; l-au adus în casa lui Abinadab care era construită pe deal. L-au sfințit pe fiul lui numit Elazar, ca să aibă grijă de Cufărul lui Iahve. ²Trecuse mult timp – aproximativ douăzeci de ani – de când Cufărul era la Chiriati-Iearim; și întreaga familie (*lărgită*) a lui Israel regreta comportamentul pe care-l avuseseră (*israelienii*) în relația lor cu Iahve. ³Atunci Samuel a vorbit tuturor urmașilor lui Israel, zicându-le: „Dacă vă întoarceți la Iahve din toată inima voastră, atunci îndepărtați (*dumne*)zeii străini și imaginile Astartei dintre voi, orientați-vă inima spre Iahve și slujiți-I numai Lui! Atunci El vă va scăpa de dominația filistenilor!” ⁴Israelienii au îndepărtat imaginile lui Baal și pe cele ale zeiței Astarte; și au slujit numai lui Iahve. ⁵Apoi Samuel a spus: „Adunați tot Israelul la Mițpa; și eu mă voi ruga lui Iahve pentru voi!” ⁶S-au adunat la Mițpa, unde au scos apă și au turnat-o înaintea lui Iahve. În acea zi, ei au postit și au recunoscut acolo că au păcătuit împotriva lui Iahve. Samuel îi judeca pe israelieni la Mițpa. ⁷Filistenii au auzit că israelienii au venit toți la Mițpa. Atunci conducătorii filistenilor s-au adunat împotriva lui Israel. Când au auzit israelienii acest lucru, le-a fost frică de filistenii; ⁸și i-au zis lui Samuel: „Nu înceta să strigi pentru noi spre Dumnezeul nostru numit Iahve, ca să ne salveze de dominația filistenilor!” ⁹Samuel a luat un miel care încă era alăptat; și l-a oferit lui Iahve întreg, ca ardere integrală. Apoi a strigat spre Iahve pentru Israel; și El i-a răspuns. ¹⁰În timp ce Samuel oferea arderea integrală, filistenii se apropiau, intenționând să se lupte cu Israel. Dar Iahve a tunat în acea zi împotriva filistenilor producând un sunet de mare intensitate. Ei au fost atât de șocați, încât au decis să fugă din fața lui Israel. ¹¹Bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa, i-au urmărit pe filistenii și i-au învins categoric până în apropiere de Bet-Car. ¹²Atunci Samuel a luat o piatră, a pus-o între Mițpa și Şen; și i-a pus numele Eben-Ezer, zicând: „Până aici, Iahve ne-a ajutat.” ¹³Astfel, filistenii au fost subordonați (*israelienilor*) și nu au mai invadat teritoriul Israelului. Mâna lui Iahve a fost împotriva filistenilor atât timp cât a trăit Samuel. ¹⁴Orașele pe care le-au capturat filistenii de la Israel – cele de la Ecron și până la Gat – au fost luate înapoi (*de israelieni*). Israel a eliberat teritoriile lor care fuseseră capturate și deveniseră parte a teritoriului filistenilor. În același timp, a fost pace între Israel și amoriți. ¹⁵Samuel a continuat să judece poporul Israel tot timpul cât a trăit. ¹⁶El mergea în fiecare an și înconjura Betelul, Ghilgalul și Mițpa, judecând pe Israel în toate aceste localități. ¹⁷Apoi se întorcea la Rama – pentru că acolo era casa lui. Și judeca și acolo pe Israel. În acel loc a

construit și un altar lui Iahve. **8** Când a îmbătrânit, Samuel i-a pus pe fiii lui în funcția de judecători ai poporului Israel. **2**Numele fiului lui care i se născuse primul, era Ioel; iar numele celui de-al doilea fiu era Abia. Ei erau judecători la Beer-Șeba. **3**Dar fiii lui Samuel nu urmau exemplul lui; ci erau niște profitori, luau mită și pronunțau decizii care încălcau dreptatea. **4**Toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama. **5**Ei i-au zis: „Tu ești bătrân; iar fiii tăi nu urmează modelul tău de comportament. Acum, pune un rege care să ne guverneze – așa cum au toate celelalte popoare!” **6**Samuel a considerat ca fiind un lucru rău faptul că ei au cerut un rege ca să îi guverneze; și s-a rugat lui Iahve. **7**Dar Iahve i-a zis lui Samuel: „Fă tot ce îți cere poporul și exact cum îți va spune; pentru că nu de tine se dezice el astfel, ci de Mine, ca să nu-i mai guvernez Eu! **8**Așa au procedat încă din ziua în care i-am scos din Egipt și până astăzi! M-au abandonat și au slujit altor (*dumne*)zei. Ei se comportă așa și cu tine. **9**Deci ia în considerare cererea lor; dar avertizează-i și anunță-i care vor fi drepturile regelui care va guverna între ei.” **10**Samuel a venit în fața poporului care îi ceruse un rege; și i-a spus toate cuvintele lui Iahve. **11**El le-a zis: „Acestea vor fi drepturile regelui care vă va guverna: îi va lua pe fiii voștri și îi va folosi la carele lui. Ei îi vor fi călăreți și vor alerga înaintea acelor care. **12**Îi va folosi pentru el în calitate de conducători pentru mii de persoane și pentru cincizeci de persoane. Îi va pune să presteze muncile specifice semănatului cerealelor; și apoi îi va trimite să îi adune recoltele. Le va pretinde să îi facă echipament de război (*pentru luptători*) și pentru carele lui. **13**Le va lua pe fiicele voastre ca să îi producă uleiuri parfumate și să îi facă mâncare. **14**Va lua partea cea mai bună din terenurile voastre agricole, din viile voastre și din smochinii voștri – ca să o dea slujitorilor lui. **15**Va lua a zecea parte din producția voastră de cereale și din strugurii voștri. Ce va aduna astfel de la voi, va da conducătorilor și slujitorilor lui. **16**Îi va lua pe slujitorii voștri și pe slujitoarele voastre împreună cu ce este mai bun între vitele și măgarii voștri; și îi va folosi pentru lucrările lui. **17**Îi veți da a zecea parte din turmele voastre; și îi veți fi slujitori. **18**Atunci veți striga să fiți salvați de implicațiile comportamentului regelui pe care vi l-ați ales; dar Iahve nu vă va răspunde!” **19**Poporul nu a vrut să ia în considerare ce le spunea Samuel; și a zis: „Nu vrem să facem cum zici tu; ci să fie un rege (*și*) pentru noi! **20**Astfel vom fi la fel ca toate celelalte popoare. Regele nostru ne va guverna (*tara*) și ne va conduce în războaiele noastre!” **21**După ce a auzit tot ce a avut poporul de zis, Samuel i-a spus lui Iahve cuvintele lor. **22**Atunci Iahve i-a zis lui Samuel: „Fă așa cum cer ei și pune un rege (*care să îi guverneze*).” Samuel le-a zis israelienilor: „Întoarceți-vă fiecare în orașul lui!” **9** Era un om renumit din tribul lui Beniamin. Numele lui era Chiș. El era fiul lui Abiel – fiul lui Țeror – fiul lui Behorat – fiul lui Afiah – un beniamit. **2**Acest om avea un fiu care se numea Saul. Acela era un tânăr frumos cum nu mai exista nimeni printre israelieni. El era mai înalt cu un cap decât toți ceilalți. **3**Într-o zi, măgărițele tatălui lui Saul care se numea Chiș, s-au pierdut. Atunci Chiș i-a zis fiului lui

numit Saul: „Ia cu tine pe unul dintre slujitori și duceți-vă să căutați măgărițele!” ⁴Au traversat teritoriul muntos al urmașilor lui Efraim și zona numită Șalișa – fără să le găsească. Apoi au trecut și prin zona numită Șaalim – dar tot nu le-au găsit. Au căutat și în teritoriul locuit de urmașii lui Benjamin – fără a le găsi. ⁵Când au ajuns în localitatea Țuf, Saul i-a zis slujitorului lui care era cu el: „Să ne întoarcem; pentru ca tatăl meu să nu fie mai îngrijorat pentru noi decât pentru măgărițe!” ⁶Dar slujitorul i-a zis: „Să știi că în acest oraș există un om al lui Dumnezeu. El este respectat; și tot ce spune el, se confirmă. Să ne ducem acolo acum; și poate ne va spune el pe ce drum să mergem.” ⁷Saul i-a răspuns slujitorului lui: „Dacă mergem acolo, ce am putea să îi ducem acelui om? Nu mai există mâncare în saci; și nu avem nici vreun dar pentru omul lui Dumnezeu. Deci, ce mai avem?” ⁸Slujitorul i-a zis din nou lui Saul: „Să știi că am găsit la mine un sfert de șchel de argint. Îl voi da omului lui Dumnezeu, ca să ne spună pe ce drum să mergem.” ⁹În vremurile străvechi, când cineva mergea în Israel să îl întrebe pe Dumnezeu, se zicea că merge la cel care vede. Acela care se numește astăzi profet, atunci se numea „omul care vede (*ce îi revelează Dumnezeu*)”. ¹⁰Saul i-a răspuns slujitorului lui: „Corect! Hai să mergem acolo!” Astfel au intrat în orașul în care era atunci omul lui Dumnezeu. ¹¹În timp ce urcau dealul spre oraș, au întâlnit niște femei care ieșeau să scoată apă. Ei le-au întrebat: „Este aici omul care vede?” ¹²Iar ele le-au răspuns: „Da, el este aici: chiar în fața voastră. Grăbiți-vă să vă întâlniți cu el! A sosit în oraș chiar astăzi, pentru că poporul aduce un sacrificiu pe înălțime. ¹³Imediat după ce veți intra în oraș, îl veți putea întâlni înainte să urce pe înălțime ca să mănânce. Poporul nu mănâncă până nu vine el. Doar el binecuvântează sacrificiul; și abia apoi mănâncă cei care au fost invitați. Mergeți chiar acum acolo; și îl veți găsi.” ¹⁴Ei au urcat dealul și au ajuns în oraș. Cum au intrat în el, Samuel venea spre ei mergând spre locul înalt. ¹⁵Iahve Se revelase lui Samuel cu o zi înainte de venirea lui Saul; și îi spusese: ¹⁶„Mâine, aproximativ la această oră, voi trimite la tine un bărbat din teritoriul locuit de urmașii lui Benjamin. Să îl ungi (*cu ulei*) pentru funcția de conducător care să guverneze poporul Meu – Israel. El va elibera poporul Meu de dominația filistenilor. Se va întâmpla așa pentru că am privit spre poporul Meu. Am auzit cum strigă... Și acele sunete au ajuns până la Mine!” ¹⁷Când l-a văzut Samuel pe Saul, Iahve i-a zis: „Acesta este bărbatul despre care ți-am vorbit! El va governa poporul Meu!” ¹⁸Saul s-a apropiat de Samuel în dreptul porții (*orașului*); și i-a zis: „Te rog să îmi spui unde este casa celui care vede!” ¹⁹Samuel i-a răspuns: „Eu sunt omul care vede. Mergi înaintea mea pe acea zonă înaltă; pentru că astăzi vei mânca împreună cu mine. Dimineată te voi lăsa să pleci; și îți voi spune tot ce este în inima ta!” ²⁰În legătură cu măgărițele pe care le-ai pierdut cu trei zile în urmă, îți spun să nu te îngrijorezi; pentru că ele au fost găsite. Dar oare spre cine este îndreptată toată speranța lui Israel, dacă nu spre tine și spre întreaga ta familie?” ²¹Saul i-a răspuns: „Oare nu sunt eu un beniamit – din cel mai nesemnificativ trib al poporului Israel? Și clanul meu este oare cel mai

remarcabil între toate celelalte ale tribului lui Benjamin? De ce îmi vorbești astfel?” ²²Atunci Samuel l-a luat pe Saul și pe slujitorul lui, i-a dus în *(acea)* sală *(specială)* și i-a pus în fața celor invitați. Erau acolo vreo treizeci de persoane. ²³Samuel i-a zis celui care pregătea mâncarea: „Adu bucata de carne pe care ți-am dat-o și despre care ți-am spus să o pui într-un loc special!” ²⁴Cel care pregătea mâncarea a luat pulpa cu ce era pe ea și a pus-o în fața lui Saul. Samuel a zis: „Aceasta a fost păstrată pentru tine. Mănâncă! Pentru că am pus-o separat pentru tine de când am chemat poporul.” Astfel, în acea zi, Saul a mâncat împreună cu Samuel. ²⁵Apoi au coborât de pe acea zonă înaltă și au mers în oraș; iar Samuel a vorbit cu Saul pe acoperiș *(ul casei lui)*. ²⁶S-au trezit devreme – când începea să se lumineze – și Samuel l-a chemat pe Saul pe acoperiș, zicându-i: „Scoală-te; pentru că urmează să te trimit acasă!” Saul s-a sculat și s-a dus afară împreună cu Samuel. ²⁷În timp ce se îndreptau spre zona limită a orașului, Samuel i-a zis lui Saul: „Spune-i slujitorului să meargă înaintea noastră. Dar tu să te oprești; pentru că îți voi spune Cuvântul lui Dumnezeu.” Și slujitorul a făcut exact cum i s-a cerut. **10** Samuel a luat cornul cu ulei. Apoi a turnat acel ulei pe capul lui Saul și l-a sărutat, zicând: „Oare nu te-a uns Iahve ca să fii conducătorul moștenirii Lui? ²După ce vei pleca de la mine, vei întâlni doi bărbați lângă mormântul Rahelei, spre marginea teritoriului locuit de urmașii lui Benjamin – la Tețtah. Ei îți vor spune: «Măgărițele pentru care ai plecat ca să le cauți, au fost găsite. Acum, tatăl tău nu mai este îngrijorat pentru măgărițe, ci pentru voi. El întreabă: ‘Ce să fac pentru fiul meu?’». ³Vei trece de acel loc și vei merge mai departe până la stejarul din Tabor. Acolo te vor întâlni trei bărbați care se duc să se închine lui Dumnezeu la Betel. Unul dintre ei duce cu el trei iezi, altul trei pâini, iar celălalt un burduf cu vin. ⁴Ei te vor saluta și îți vor oferi două pâini pe care le vei lua din mâna lor. ⁵Apoi vei merge la «Ghiva lui Dumnezeu» unde există un grup înarmat al filistenilor. Cum vei intra în oraș, vei întâlni un grup de profeți care coboară de pe înălțime cu harpe, cu tamburine, cu flaute și cu lire *(care cântă)* înaintea lor. Ei vor profeti. ⁶Spiritul lui Iahve va veni în forță peste tine, vei profeti împreună cu ei și vei fi transformat într-un alt om. ⁷Când se vor întâmpla aceste lucruri care sunt pentru tine niște semne, să faci ce vei considera că este de făcut; pentru că Iahve te susține! ⁸Mergi înaintea mea la Ghilgal. Apoi voi veni și eu la tine, ca să aduc arderi integrale și sacrificii de pace. Vei aștepta șapte zile până voi veni la tine, ca să îți spun ce să faci.” ⁹După ce Saul s-a întors cu spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu i-a dat imediat o altă inimă; și toate aceste semne au fost confirmate în acea zi. ¹⁰Când au ajuns la Ghiva, Saul s-a întâlnit cu un grup de profeți. Spiritul lui Dumnezeu a venit în forță peste el. Atunci Saul a început să profetească în mijlocul lor. ¹¹Când toți cei care îl cunoscuseră înainte au văzut că profetea împreună cu ei, au zis unul celuilalt: „Ce i s-a întâmplat fiului lui Chiș? Face parte și Saul dintre profeți?” ¹²Iar un om care locuia acolo, a mai zis: „Și cine este tatăl lor?” Astfel a ajuns celebră întrebarea: „Este cumva și Saul printre profeți?” ¹³Când și-a terminat profetia,

Saul a venit de pe înălțime. ¹⁴Atunci unchiul lui l-a întrebat atât pe el cât și pe slujitorul lui: „Pe unde ați umblat?” Saul i-a răspuns: „Am fost să căutăm măgărițele. Dar când am văzut că nu le putem găsi, ne-am dus la Samuel.” ¹⁵Unchiul lui l-a întrebat: „Spune-mi: ce v-a zis Samuel?” ¹⁶Saul i-a răspuns: „Ne-a zis că măgărițele au fost găsite.” Dar nu i-a spus nimic din tot ce i-a vorbit Samuel despre guvernare. ¹⁷Samuel a chemat poporul să se adune înaintea lui Iahve la Mițpa. ¹⁸Acolo, el le-a spus: „Vă transmit un mesaj din partea Dumnezeului lui Israel numit Iahve. El zice: «Am scos pe Israel din Egipt și v-am eliberat de autoritatea egiptenilor și a tuturor regatelor care vă exploatau.» ¹⁹Dar voi Îl respingeți astăzi pe Dumnezeul vostru care v-a scăpat din toate dezastrele și din necazurile voastre. Voi ziceți: «Nu vrem să facem cum spui tu; ci pune un rege care să ne guverneze!» Acum, dacă aceasta este dorința voastră, prezentați-vă înaintea lui Iahve, conform triburilor și clanurilor voastre.” ²⁰Samuel a apropiat toate triburile lui Israel; și a ieșit prin tragere la sorti tribul lui Benjamin. ²¹Apoi a apropiat tribul lui Benjamin, pe clanuri; și a ieșit prin tragere la sorti clanul lui Matri. În final, tragerea la sorti l-a desemnat pe Saul – fiul lui Chiș. Dar când l-au căutat, nu l-au putut găsi. ²²Ei l-au întrebat în continuare pe Iahve: „A venit acest om aici?” Iahve le-a răspuns: „Da! Este ascuns printre bagaje!” ²³Ei s-au dus repede și l-au scos de acolo. Când s-a ridicat în mijlocul poporului, era mai înalt cu un cap decât oricare alt israelian. ²⁴Atunci Samuel a zis întregului popor: „Îl vedeți pe acela pe care l-a ales Iahve? Nu este altul ca el în tot poporul?” Și toți au strigat: „Trăiască regele!” ²⁵Samuel a informat poporul despre ce prevedea legea guvernării lui printr-un rege. El a scris această lege într-o carte; și a pus-o înaintea lui Iahve. Apoi Samuel a trimis pe fiecare om din popor la casa lui. ²⁶Saul a plecat și el acasă – în Ghiva – însoțit de luptătorii remarcabili ale căror inimi le sensibilizase Iahve. ²⁷Totuși au fost și niște oameni sfidători, care au zis: „Cum ar putea acesta să ne elibereze?” L-au desconsiderat și nu i-au adus niciun dar. Dar Saul s-a comportat ca atunci când nu i-ar fi auzit. **11** Amonitul Nahaș a venit și și-a instalat tabăra (*ca să lupte*) împotriva Iabeșului din Ghilad. Atunci toți bărbații din Iabeș i-au zis lui Nahaș: „Ratifică un legământ cu noi; și astfel, îți vom sluji!” ²Dar Nahaș – amonitul – le-a zis: „Voi ratifica un legământ cu voi doar dacă îmi permiteți să vă scot tuturor ochiul drept și să aduc astfel rușinea peste întregul Israel!” ³Oamenii care formau consiliul bătrânilor Iabeșului, i-au zis: „Dă-ne un timp de șapte zile, ca să trimitem mesageri în toate teritoriile (*poporu*)lui Israel; și dacă nu va fi nimeni care să ne elibereze, ne vom preda ție!” ⁴Când au ajuns acei mesageri în Ghiva lui Saul și au spus aceste cuvinte în auzul poporului, toți au început să plângă în hohote. ⁵Saul tocmai se întorcea de la câmp în urma boilor; și a întrebat: „Ce s-a întâmplat? De ce plânge poporul?” Atunci ei i-au relatat despre ce îi anunțaseră bărbații din Iabeș. ⁶Când a auzit Saul aceste cuvinte, Spiritul lui Dumnezeu a venit în forță peste el; și i s-a declanșat mânia. ⁷A luat o pereche de boi, i-a tăiat în bucăți și a trimis prin mesageri acele bucăți în toate teritoriile locuite de urmașii lui Israel, împreună cu următorul mesaj:

„Așa se va întâmpla cu boii celor care nu îl urmează pe Saul și pe Samuel!” Teroarea lui Iahve a intrat în popor. Atunci ei au venit să lupte ca un singur om. ⁸Când Saul i-a numărat la Bezec, oamenii care veniseră din (*teritoriul numit mai târziu*) Israel erau trei sute de mii de bărbați; iar din (*cel numit*) Iuda veniseră treizeci de mii de bărbați. ⁹Atunci el le-a zis mesagerilor care veniseră: „Așa să spuneți bărbaților din Iabeș-Ghilad: «Măine, când soarele va produce caniculă, veți fi (*deja*) salvați!»” Când au ajuns acolo mesagerii, le-au spus aceste lucruri bărbaților din Iabeș. Atunci ei s-au bucurat. ¹⁰Și le-au zis amoniților: „Măine ne vom preda vouă și veți putea să faceți cu noi tot ce veți dori.” ¹¹În următoarea zi, Saul a împărțit oamenii în trei grupuri. În timpul serviciului gărzii de dimineață, ei au pătruns în tabăra amoniților și i-au lovit până când s-a instalat canicula. Cei care au supraviețuit, s-au dispersat. Astfel, nu au mai fost lăsați împreună nici măcar doi dintre ei. ¹²Atunci poporul i-a zis lui Samuel: „Cine sunt cei care nu au fost de acord ca Saul să ne guverneze? Aduceți-i aici, ca să îi omorâm!” ¹³Dar Saul a zis: „Niciun om nu va fi omorât în această zi; pentru că astăzi Iahve l-a salvat pe Israel!” ¹⁴Atunci Samuel a spus poporului: „Să mergem la Ghilgal și să recunoaștem încă o dată acolo conducerea prin acest rege!” ¹⁵Astfel, tot poporul s-a dus la Ghilgal și l-au încoronat pe Saul ca rege, în prezența lui Iahve. Au adus acolo sacrificii de pace înaintea lui Iahve și s-au bucurat foarte mult: atât Saul, cât și toți israelienii. ¹² Samuel a zis întregului Israel: „Am făcut tot ce mi-ați cerut, punând un rege (*care să guverneze*) pentru voi. ²Acum, priviți: aveți un rege! Eu am îmbătrânit și părul mi s-a albit; iar fiii mei sunt aici cu voi. Am fost conducătorul vostru din tinerețea mea și până astăzi. ³Stau aici și vă cer acum să spuneți înaintea lui Iahve și înaintea celui uns ca rege, ce aveți să îmi reproșați! Cui i-am luat boul sau măgarul? Pe cine am înșelat sau am exploatat? Din mâna cui am primit mită ca să închid ochii față de vina lui? Spuneți-mi; și vă voi da înapoi!” ⁴Ei i-au răspuns: „Nu ne-ai înșelat, nu ne-ai exploatat și nu ai luat nimic din mâna nimănui.” ⁵Atunci el le-a mai zis: „Iahve este martor împotriva voastră; și unsul Său (*ca rege*) este martor în această zi că nu m-ați găsit vinovat cu absolut nimic!” Ei au răspuns: „El este martor.” ⁶Samuel a spus poporului: „Iahve este Cel care i-a ales pe Moise și pe Aaron; și tot El i-a scos pe strămoșii voștri din Egipt. ⁷Acum rămâneți aici înaintea lui Iahve, ca să vă prezint toate faptele corecte pe care le-a făcut El pentru voi și pentru strămoșii voștri. ⁸După ce Iacov a intrat în Egipt, strămoșii voștri au strigat spre Iahve; și El l-a trimis atât pe Moise cât și pe Aaron care i-au scos din Egipt și i-au adus ca să locuiască în acest loc. ⁹Dar pentru că ei l-au uitat pe Dumnezeu lor care se numește Iahve, El i-a vândut făcându-i să ajungă la discreția lui Sisera – conducătorul armatei Hațorului. Au fost dominați de filistenii și de regele Moabului, care au luptat împotriva lor. ¹⁰Israelienii au strigat spre Iahve, zicând: «Am păcătuit când l-am abandonat pe Iahve și am slujit imaginilor lui Baal și ale Astartei. Dar acum Îți cerem să ne eliberezi de sub dominația dușmanilor noștri; și Îți vom sluji (*numai*) Ție!».” ¹¹Atunci Iahve i-a trimis pe Ierub-Baal, pe Barac, pe

Iefta și pe Samuel. Ei v-au eliberat de opresiunea dușmanilor din jurul vostru; și ați putut locui astfel în liniște și fără frică. **12** Dar când ați văzut că Nahaș – regele amoniților – vine împotriva voastră, deși Dumnezeul vostru numit Iahve vă era Rege, mi-ați zis: «Nu vrem să facem cum zici tu; ci să guverneze un rege pentru noi!» **13** Deci acum aveți regele pe care l-ați cerut și pe care l-ați ales. Iahve a pus pentru voi un rege. **14** Dacă vă veți teme de Iahve și Îi veți sluji, dacă veți asculta de tot ce vă spune El și nu vă veți revolta împotriva poruncilor Lui ci Îl veți urma pe Dumnezeul vostru numit Iahve – atât voi, cât și regele care guvernează pentru voi, – va fi bine. **15** Dar dacă nu vă veți conforma cerințelor lui Iahve și vă veți opune poruncii Sale, mâna Lui va fi împotriva voastră, așa cum a fost împotriva strămoșilor voștri. **16** Rămâneți în continuare aici și priviți acest mare lucru pe care Iahve îl va face în fața voastră. **17** Oare nu este acum timpul pentru seceratul grâului? Voi striga spre Iahve; și El va trimite tunet și ploaie. Atunci veți înțelege că ați făcut un mare rău în ochii Lui când ați cerut pentru voi un rege!” **18** Samuel l-a chemat pe Iahve; și El a trimis tunet și ploaie în acea zi. Atunci întregul popor s-a temut foarte mult de Iahve și de Samuel. **19** I-au spus lui Samuel: „Roagă-te Dumnezeului tău care se numește Iahve pentru slujitorii tăi, ca să nu murim; pentru că am adăugat păcatelor noastre și răul de a cere pentru noi un rege.” **20** Samuel a răspuns poporului: „Să nu vă fie frică! Deși ați făcut tot acest rău, vă cer să nu încetați să Îl urmați pe Iahve; ci să Îl slujiți cu toată inima voastră. **21** Nu vă duceți după lucruri inutile care nu vă aduc nici beneficiu și nici nu vă pot salva. **22** Iahve nu Își va abandona poporul – din cauza numelui Lui care este mare. Lui I-a făcut plăcere să facă din voi poporul Său. **23** În ce mă privește, nu voi accepta în niciun caz să păcătuiesc împotriva lui Iahve încetând să mă rog pentru voi. Eu voi continua să vă învăț să trăiți corect și să mergeți pe drumul drept. **24** Cel mai important lucru pe care vi-l cer este să vă temeți de Iahve și să Îi slujiți consecvent din toată inima voastră; pentru că vedeți ce lucruri mari a făcut El pentru voi. **25** Dar dacă veți continua să faceți ce este rău, veți fi distruși – atât voi, cât și regele vostru!” **13** Saul avea vârsta de treizeci de ani când a devenit rege; și a guvernat patruzeci și doi de ani pentru Israel. **2** Și-a ales trei mii de bărbați din (*poporul*) Israel: două mii erau cu el în Micmaș și în regiunea muntoasă a Betelului, iar o mie era cu Ionatan în Ghiva unde locuiau urmașii lui Benjamin. Pe toți ceilalți oameni din popor, el i-a trimis acasă. **3** Ionatan a atacat tabăra filistenilor care era la Gheva. Toți ceilalți filistenii au auzit despre acest lucru. Atunci Saul a dat ordin să se sufle din corn în tot teritoriul locuit de israelieni, zicând: „Să audă evreii ce s-a întâmplat!” **4** Astfel s-a știut în tot Israelul că Saul a atacat tabăra filistenilor și că Israel s-a făcut urât acestora. Saul a chemat poporul să vină împreună cu el la Ghilgal. **5** Filistenii s-au adunat ca să lupte cu Israel. Erau trei mii de care și șase mii de călăreți. Cei care veniseră să lupte, erau foarte mulți – ca particulele de nisip de pe malul mării. Au venit și și-au instalat tabăra la Micmaș, în vestul Bet-Avenului. **6** Când bărbații lui Israel au văzut că sunt în dificultate – pentru că armata lor nu era suficient de bine dotată –, au început

să se ascundă în peșteri, în tufișuri, printre stânci, în gropi și în fântâni. ⁷Unii dintre evrei chiar au traversat Iordanul și au mers spre teritoriile locuite de urmașii lui Gad și în Ghilad. Saul era încă la Ghilgal; și toți cei care erau cu el, tremurau de frică. ⁸El a așteptat șapte zile, pentru că acesta era timpul stabilit de Samuel. Dar pentru că Samuel nu venea la Ghilgal, oamenii lui Saul au început să se disperseze. ⁹Atunci Saul a zis: „Aduceți la mine animalul care trebuie să fie ars integral și sacrificiile de pace.” Apoi a omorât animalul care urma să fie ars integral. ¹⁰Tocmai în momentul în care terminase cu arderea integrală (*a animalului*), a sosit și Samuel. Saul a venit în întâmpinarea lui ca să îl salute. ¹¹Samuel i-a zis: „Ce ai făcut?” Saul i-a răspuns: „Când am văzut că oamenii mei au început să se împutineze, că tu nu vii la timpul stabilit și că filistenii sunt adunați la Micmaș, ¹²mi-am zis: «Filistenii vor înainta împotriva mea la Ghilgal, iar eu încă nu am cerut ajutorul lui Iahve.» Astfel, am avut curajul să ofer eu animalul pentru arderea integrală.” ¹³Samuel i-a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun; și nu ai respectat porunca pe care ți-o dăduse Dumnezeu tău care se numește Iahve. Dacă ai fi ascultat, Iahve ți-ar fi consolidat pentru totdeauna guvernarea poporului Israel. ¹⁴Dar acum, guvernarea ta nu va mai continua din generație în generație. Iahve și-a găsit un om compatibil cu inima Lui; și l-a desemnat să fie conducătorul poporului Său! Se întâmplă așa pentru că nu te-ai conformat poruncii lui Iahve!” ¹⁵Samuel s-a ridicat și a plecat din Ghilgal la Ghiva – teritoriu locuit de urmașii lui Beniamin. Saul a numărat oamenii care erau cu el; și a rezultat un număr de șase sute de bărbați. ¹⁶Saul, împreună cu Ionatan – fiul lui – și cu acei bărbați, au rămas la Ghiva, în teritoriile urmașilor lui Beniamin. Filistenii își instalaseră tabăra la Micmaș. ¹⁷Din tabăra filistenilor au ieșit trei grupuri, ca să producă dezastru. Un grup s-a dus pe drumul care conduce la Ofra, în regiunea Șual. ¹⁸Un altul s-a deplasat pe drumul care conduce la Bet-Horon. Ultimul grup a mers pe drumul care conduce la limita teritorială din valea Teboim, spre deșert. ¹⁹În acele vremuri, în tot Israelul nu exista niciun fierar; pentru că filistenii ziseseră: „Nu trebuie să permitem evreilor să își facă săbii sau lănci.” ²⁰În consecință, fiecare israelian se ducea la filistenii ca să își ascutească fierul pentru plug, sapa, toporul și secera. ²¹Prețul era de două treimi dintr-un șchel pentru ascuțirea fierului de plug și al sapei; și plăteau o treime dintr-un șchel pentru ascuțirea furcii, a toporului și a fierului folosit la conducerea boilor. ²²Astfel, în ziua conflictului, niciunul dintre luptătorii care erau cu Saul și cu Ionatan, nu avea o sabie sau o lance în mână. Asemenea arme aveau doar Saul și fiul lui, Ionatan. ²³O unitate de luptă din tabăra filisteană a plecat și a ajuns la Micmaș. Acolo a staționat în locul unde se trecea dintr-o parte în alta. ¹⁴ În una dintre zile, Ionatan – fiul lui Saul – i-a zis tânărului care îi transporta armele: „Vino să mergem până în tabăra armatei filistenilor. Ea este pe cealaltă parte!” Dar nu i-a spus nimic tatălui lui (*despre acest plan*). ²În acest timp, Saul era la marginea orașului Ghiva, sub rodiul din Migron. Erau acolo cu el aproape șase sute de bărbați. ³Între ei era și Ahia care purta o tunică. El era fiul lui Ahitub și fratele lui I-Cabod – fiul lui Fineas – nepotul

lui Eli, care fusese preotul lui Iahve la Șilo. Dar nimeni nu știa că Ionatan plecase. ⁴De fiecare parte a zonei unde se putea traversa și pe unde intenționa Ionatan să treacă pentru a ajunge la tabăra filistenilor, exista câte un colț de stâncă. Numele unuia era Boțet, iar al celuilalt era Seneh. ⁵Unul dintre ele era în partea de nord, spre Micmaș, iar celălalt în partea de sud, spre Gheva. ⁶Ionatan i-a zis tânărului care îi transporta armele: „Vino să mergem până în tabăra acestor necircumciși! Poate că Iahve va lucra pentru noi; pentru că nimic nu Îl împiedică pe Iahve să ofere salvarea prin puțini oameni la fel ca atunci când participă mulți!” ⁷Cel care îi transporta armele, i-a răspuns: „Fă tot ce ai în gând! Să știi că te voi susține în tot ce intenționezi să faci!” ⁸Ionatan a spus: „Ne vom deplasa spre acei bărbați; și îi vom face să vadă că am venit între ei. ⁹Dacă ne vor zice să așteptăm să se apropie ei de noi, vom rămâne acolo unde suntem; și nu vom înainta spre ei. ¹⁰Dar dacă ne vor zice să venim la ei, atunci vom urca; pentru că acesta ne va fi semnul că Iahve îi va face să fie învinși de noi.” ¹¹Astfel, ei au apărut amândoi în fața taberei filistene. Atunci filistenii au zis: „Priviți! Evreii ies din găurile în care s-au ascuns!” ¹²Bărbații din tabără au strigat spre Ionatan și spre cel care îi transporta armele, zicând: „Veniți sus la noi să vă arătăm ceva!” Atunci Ionatan i-a spus celui care îi transporta armele: „Vino după mine; pentru că Iahve îi va face să fie învinși de Israel.” ¹³Ionatan a urcat folosindu-se de mâini și de picioare; iar cel care îi transporta armele, îl urma. Filistenii cădeau înaintea lui Ionatan; iar cel care îi transporta armele venea în urma lui și îi omora. ¹⁴În acest prim atac făcut de Ionatan și de cel care îi transporta armele, au fost omorâți aproape douăzeci de bărbați pe o suprafață de aproximativ o jumătate de hectar. ¹⁵Teroarea a afectat întreaga armată. S-au speriat atât cei din tabără, cât și cei din câmpie. Au fost panicați nu numai cei din corpul de gardă, ci și aceia care ieșiseră să distrugă. Și se cutremura pământul... Această panică a fost trimisă de Dumnezeu. ¹⁶Gărzile lui Saul care erau în Ghiva locuită de urmașii lui lui Beniamin, au privit și au văzut că armata (*filistenilor*) se dispersează în toate părțile. ¹⁷Atunci Saul le-a zis bărbaților care erau cu el: „Numărați și vedeți cine a plecat dintre noi.” Când au numărat, au văzut că lipseau Ionatan și cel care îi transporta armele. ¹⁸Saul i-a zis lui Ahia: „Adu aici Cufărul lui Dumnezeu!” În acele vremuri, Cufărul lui Dumnezeu era în tabăra israelienilor. ¹⁹În timp ce Saul îi vorbea preotului, haosul din tabăra filistenilor a devenit din ce în ce mai mare. Atunci Saul i-a zis preotului: „Retrage-ți mâna!” ²⁰Apoi Saul și oamenii lui s-au adunat și au intrat în luptă. Au găsit o mare dezordine; pentru că filistenii se omorau între ei. ²¹Chiar și aceia dintre evrei care fuseseră înainte cu filistenii și se duseseră împreună cu aceștia în tabăra lor, s-au aliat cu israelienii care erau conduși de Saul și de Ionatan. ²²Când toți bărbații care se ascuseseră în regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim au auzit că filistenii au fugit, au venit și ei să lupte împotriva lor; și i-au urmărit. ²³În acea zi, Iahve a scăpat pe Israel; iar lupta s-a extins până dincolo de localitatea Bet-Aven. ²⁴Bărbații lui Israel au fost extenuați în acea zi; pentru că Saul decisese printr-un jurământ

pentru ei, zicând: „Să fie blestemat bărbatul care va mânca ceva până seara, înainte să mă răzbun pe dușmanii mei!” Astfel, niciunul dintre ei nu a gustat niciun fel de mâncare. ²⁵Întreaga armată a intrat într-o pădure. Acolo, pe jos, existau faguri cu miere. ²⁶Când au intrat în pădure, au văzut că mierea curgea din faguri; dar nimeni nu a luat miere cu mâna să o ducă la gură, pentru că se temeau de blestem. ²⁷Dar Ionatan nu auzise jurământul pe care tatăl lui îl făcuse împreună cu armata. Astfel, el a întins capătul bățului pe care îl avea în mâna lui; și l-a înmuiat în mierea din fagure. Și-a dus mierea cu mâna la gură; și după ce a mâncat, i s-au luminat ochii. ²⁸Atunci unul dintre bărbați i-a spus: „Tatăl tău a pus armata sub un jurământ sever, spunând: «Să fie blestemat bărbatul care va mânca ceva în această zi!» Așa se explică de ce este extenuată armata acum.” ²⁹Atunci Ionatan a răspuns: „Tatăl meu a pus țara în pericol! Priviți cum mi s-au luminat ochii pentru că am gustat puțin din această miere! ³⁰Ar fi fost mult mai bine dacă oamenii ar fi mâncat astăzi din prada pe care au luat-o de la dușmanii lor! Oare atunci nu ar fi fost înfrângerea filistenilor mai mare?” ³¹În acea zi, după ce i-au anihilat pe filistenii de la Micmaș până la Aialon, oamenii erau foarte obosiți. ³²Au venit repede spre pradă, au luat oi, vite și viței, le-au tăiat pe pământ și le-au mâncat carnea cu tot cu sânge. ³³Dar unii i-au spus lui Saul: „Poporul păcătuiește împotriva lui Iahve, mâncând carnea împreună cu sângele ei!” Saul a spus: „Nu respectați ce ați promis! Acum, aduceți aici o piatră mare. ³⁴Anunțați printre oameni că trebuie ca fiecare să își aducă boul sau oaia; să le taie aici și apoi să le mănânce – ca să nu mai păcătuiască împotriva lui Iahve mâncând carne cu sânge!” Astfel, în acea noapte, fiecare și-a adus cu el animalul; și l-a tăiat acolo. ³⁵Saul a construit un altar dedicat lui Iahve. Acela a fost primul altar pe care l-a construit el pentru Iahve. ³⁶Apoi a zis: „Veniți să îi urmărim pe filistenii în timpul nopții, să îi prădăm până când se luminează și să nu lăsăm viu pe niciunul dintre ei!” Ei i-au răspuns: „Fă tot ce crezi că este bine!” Dar preotul a zis: „Să ne apropiem aici de Dumnezeu!” ³⁷Saul l-a întrebat pe Dumnezeu, zicând: „Să îi urmăresc pe filistenii? Îi vei face să fie învinși de Israel?” Dar Iahve nu i-a răspuns în acea zi. ³⁸Atunci Saul a zis: „Să vină aici toți conducătorii armatei, ca să descoperim ce păcat a fost comis astăzi. ³⁹Jur pe Iahve care este viu – pe Cel care îl salvează pe Israel – că și dacă ar fi vorba despre fiul meu Ionatan, chiar și el trebuie să moară!” Dar nimeni din popor nu i-a dat vreun răspuns. ⁴⁰Saul a zis întregului Israel: „Voi veți sta într-o parte, iar eu împreună cu fiul meu Ionatan vom sta în cealaltă parte.” Poporul i-a răspuns: „Fă ce crezi că este bine.” ⁴¹Saul s-a rugat Dumnezeului lui Israel care se numește Iahve, zicând: „Doamne, arată-ne adevărul!” Apoi, prin tragere la sorti, a ieșit Ionatan și Saul. Astfel, ceilalți bărbați au scăpat. ⁴²Atunci Saul a zis: „Trageți la sorti între mine și fiul meu Ionatan.” Tragerea la sorti a desemnat pe Ionatan. ⁴³Saul i-a zis lui Ionatan: „Spune-mi ce ai făcut!” Ionatan i-a răspuns: „Am gustat puțină miere din capătul bățului pe care îl aveam în mână. Stau aici, pregătit să mor!” ⁴⁴Saul a zis: „Ionatan, Dumnezeu să se comporte cu toată duritatea față de mine dacă

nu vei muri!” ⁴⁵Dar poporul i-a zis lui Saul: „Chiar trebuie să moară Ionatan – cel care a adus această mare victorie pentru Israel? În niciun caz! Jurăm pe Iahve care este viu că nici măcar un fir de păr nu va cădea pe pământ din capul lui; pentru că tocmai cu ajutorul lui Iahve a adus el victoria în această zi!” Astfel, bărbații (*armatei*) l-au salvat pe Ionatan; și nu a fost omorât. ⁴⁶Saul a încetat să îi mai urmărească pe filistenii. Ei s-au retras în teritoriul lor. ⁴⁷După ce Saul a început să guverneze poporul Israel, a luptat împotriva tuturor dușmanilor lui din toate părțile: împotriva moabiților, împotriva amoniților, împotriva edomiților, împotriva regilor din Toba și împotriva filistenilor. Oriunde se ducea, obținea victorii. ⁴⁸El a luptat într-un mod remarcabil și i-a învins pe amaleciți, eliberând Israelul de cei care îl devastau. ⁴⁹Fiii lui Saul erau: Ionatan, Ișvi și Malchi-Șua. Cea mai mare fiică a lui se numea Merab, iar cea mică se numea Mihal. ⁵⁰Soția lui Saul se numea Ahinoam – fiica lui Ahimaat. Numele conducătorului armatei lui Saul era Abner – fiul lui Ner – unchiul lui Saul. ⁵¹Chiș – tatăl lui Saul, împreună cu Ner – tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel. ⁵²Cât timp a trăit Saul, a existat un război sângeros între israelieni și filistenii. Și de fiecare dată când Saul vedea un bărbat care avea o forță fizică remarcabilă sau care era curajos, îl lua cu el. **15** Samuel a venit la Saul și i-a zis: „Eu sunt cel pe care l-a trimis Iahve să te ungă cu ulei ca să fii rege al poporului Său, Israel. Deci ascultă mesajul lui Iahve. ²Iahve, Cel care este numit și conducătorul armatelor, (*îți*) zice: «Îi voi pedepsi pe amaleciți pentru ce i-au făcut lui Israel atunci când i s-au opus pe drumul pe care venea din Egipt. ³Deci du-te și atacă-i. Distrug tot ce le aparține! Nu salva nimic; ci omoară bărbații și femeile, copiii și sugarii, vitele și oile, cămilele și măgarii!»” ⁴Saul a adunat armata și a numărat-o la Telaim. Erau două sute de mii de oameni care se deplasau pe jos, dintre care zece mii de luptători proveneau din (*teritoriile numite mai târziu*) Iuda. ⁵Când a ajuns Saul aproape de orașul amaleciților, a stat ascuns în vale. ⁶El le-a spus cheniților: „Plecați! Ieșiți din mijlocul amaleciților; ca să nu vă distrug împreună cu ei. Voi sunteți cei care ați fost binevoitori față de toți israelienii atunci când ei au venit din Egipt.” Astfel, cheniții au plecat din mijlocul amaleciților. ⁷Saul i-a distrus pe amaleciți de la Havila până la Șur care este în partea de vest a Egiptului. ⁸L-a prins viu pe Agag – regele amaleciților – și a distrus tot poporul lui, tăindu-l cu sabia. ⁹Dar Saul și armata au evitat să îl omoare pe Agag. Ei au mai lăsat să trăiască și cele mai bune oi, cele mai bune vite, cei mai grași viței și cei mai grași miei. Astfel, ei au păstrat tot ce era mai bun. Nu au vrut să le distrugă; ci au făcut acest lucru doar cu ce era de desconsiderat și fără valoare. ¹⁰Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la Samuel și i-a zis: ¹¹„Regret că l-am pus pe Saul rege; pentru că a deviat de la drumul ascultării de Mine și nu a respectat poruncile Mele.” Samuel a fost trist și a strigat spre Iahve toată noaptea. ¹²S-a trezit dimineata devreme ca să îl întâlnească pe Saul; dar i s-a spus: „Saul a plecat la Carmel; și să știi că acolo și-a ridicat un monument. Apoi s-a întors și s-a dus la Ghilgal.” ¹³Când Samuel l-a întâlnit, Saul i-a zis: „Să fii binecuvântat de Iahve! M-am

conformat poruncii Lui!” ¹⁴Dar Samuel i-a răspuns: „Atunci ce este acest behăit de oi care ajunge la urechile mele și acest muget de vite pe care-l aud?”

¹⁵Saul i-a zis: „Luptătorii le-au adus de la amaleciți. Au scăpat de la moarte cele mai bune oi și cele mai bune vite, ca să le sacrifice Dumnezeuului tău numit Iahve. Dar pe celelalte le-am distrus total!” ¹⁶Samuel i-a zis: „Oprește-te! Îți voi spune ce mi-a vorbit Iahve în această noapte!” Saul i-a zis: „Spune-mi!” ¹⁷Iar Samuel i-a zis: „Atunci când erai mic în ochii tăi, oare nu ai devenit tu conducătorul triburilor lui Israel? Iahve te-a uns ca rege al lui Israel ¹⁸și te-a trimis într-o misiune, spunându-ți: «Du-te și distruge-i total pe acei amaleciți păcătoși! Luptă-te cu ei până vor fi distruși!» ¹⁹De ce nu ai ascultat de ce ți-a spus Iahve și ai decis să reții o parte din pradă, făcând astfel ce este rău în ochii Lui?” ²⁰Saul i-a răspuns: „Eu am ascultat de Iahve. Vreau să spun că am plecat în misiunea pe care mi-a încredințat-o; și chiar l-am adus aici pe Agag – regele amaleciților; iar pe amaleciți i-am distrus total. ²¹Dar luptătorii au luat din pradă oi și vite – ce era mai bun din ce trebuia distrus – ca să le ofere ca sacrificiu la Ghilgal Dumnezeuului tău care se numește Iahve.”

²²Atunci Samuel i-a zis lui Saul: „Oare Îi plac lui Iahve mai mult arderile integrale și sacrificiile decât ascultarea față de (*tot*) ce a spus El? Ascultarea este mai importantă decât sacrificiile; iar respectarea Cuvântului Lui valorează mai mult decât grăsimea berbecilor! ²³Revolta și neascultarea echivalează cu păcatul ghicirii; iar aroganța intră în categoria sfidării legii și a păcatului idolatriei. Pentru că ai refuzat să te conformezi Cuvântului lui Iahve, El ți-a retras recunoașterea ca rege!” ²⁴Saul i-a zis lui Samuel: „Am păcătuit; pentru că am încălcat porunca lui Iahve și nu am respectat (*tot*) ce mi-a spus El. Mi-a fost frică de oamenii armatei; și astfel am aprobat ce propuneau ei. ²⁵Acum, te rog să îmi ierți păcatul; și întoarce-te împreună cu mine, ca să mă pot închina lui Iahve.” ²⁶Samuel i-a zis: „Nu mă voi întoarce împreună cu tine. Pentru că ai respins Cuvântul lui Iahve, și El te-a respins acum ca rege al lui Israel!” ²⁷În timp ce Samuel se întorcea să plece, Saul l-a apucat de marginea hainei lui lungi; și ea s-a rupt. ²⁸Atunci Samuel i-a zis: „Iahve a rupt astăzi guvernarea ta pentru poporul Israel; și a dat-o altuia care este mai bun decât tine. ²⁹Cel care este numit Gloria lui Israel, nu minte și nu Se răzgândește; pentru că El nu este om ca să Își schimbe deciziile!” ³⁰Saul a zis: „Am păcătuit. Totuși, te rog să mă onorezi înaintea consiliului bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel, întorcându-te cu mine ca să mă pot închina înaintea Dumnezeuului tău numit Iahve!” ³¹Samuel s-a întors după Saul care s-a închinat înaintea lui Iahve. ³²Apoi Samuel a zis: „Aduceți-l înaintea mea pe regele amaleciților numit Agag!” Atunci Agag a venit spre el curajos, spunându-și: „Este o certitudine că a trecut amenințarea morții.” ³³Samuel i-a zis lui Agag: „Așa cum sabia ta a lăsat femei fără fii, la fel va fi lăsată și mama ta fără fiu printre femei!” Apoi l-a tăiat pe Agag în bucăți înaintea lui Iahve, la Ghilgal. ³⁴Apoi Samuel a plecat la Rama; iar Saul s-a dus la casa lui, în localitatea Ghiva. ³⁵Samuel nu s-a mai dus să îl vadă pe Saul până în ziua morții lui; dar a plâns pentru el. Iahve a regretat că l-a încoronat pe Saul ca

rege al Israelului. **16** Iahve i-a zis lui Samuel: „Până când îl vei mai plânge pe Saul pentru că i-am anulat guvernarea pentru Israel? Umple-ți cornul cu ulei și du-te acolo unde te voi trimite: la Ișai din Betleem; pentru că l-am ales pe unul dintre fiii lui ca să fie regele Meu!” **2** Dar Samuel I-a zis: „Cum aş putea să plec? Saul va auzi despre acest lucru și mă va omori!” Iahve i-a răspuns: „Să iei cu tine o vită tânără și să zici: «Am venit să aduc lui Iahve un sacrificiu.»” **3** Invită la oferirea sacrificiului tău și pe Ișai; iar Eu îți voi arăta atunci ce trebuie să faci. Vei unge pentru Mine pe acela pe care ți-l voi arăta!” **4** Samuel a făcut așa cum îi spusese Iahve; și a venit la Betleem. Cei din consiliul bătrânilor orașului au venit să îl întâmpine tremurând de frică. L-au întrebat: „Vii cu pace?” **5** Iar el le-a răspuns: „Da, cu pace. Vin ca să aduc un sacrificiu lui Iahve. Sfințiți-vă și veniți cu mine la oferirea acestui sacrificiu.” Samuel i-a sfințit atât pe Ișai cât și pe fiii lui; și i-a invitat la oferirea sacrificiului. **6** Când au venit ei, Samuel l-a văzut (*întâi*) pe Eliab; și atunci s-a gândit: „Cu certitudine, unsul lui Iahve este aici, înaintea Lui.” **7** Dar Iahve i-a zis: „Nu te uita la față sau la înălțimea lui; pentru că pe acesta l-am respins. Iahve nu se uită la ce poate vedea omul. În timp ce omul privește și vede (*doar*) partea exterioară, Iahve se uită la inimă!” **8** Atunci Ișai l-a chemat pe Abinadab și l-a prezentat lui Samuel, care i-a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Iahve.” **9** Ișai i l-a arătat apoi pe Șama; dar Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Iahve.” **10** Așa i-a prezentat Ișai lui Samuel pe șapte dintre fiii lui. Dar Samuel i-a zis lui Ișai: „Iahve nu a ales pe niciunul dintre aceștia.” **11** Apoi a spus: „Aceștia sunt toți fiii pe care îi ai?” Ișai i-a răspuns: „A mai rămas cel mai tânăr dintre ei. Dar acela păzește oile la păscut.” Samuel i-a zis: „Trimite pe cineva să îl cheme; pentru că nu vom mânca până nu vine el aici!” **12** Ișai a făcut cum i s-a cerut; și astfel, fiul lui a fost adus. Tânărul era roșcat, cu ochii frumoși și avea o față încântătoare. Iahve i-a zis lui Samuel: „Ridică-te și unge-l; pentru că el este!” **13** Samuel a luat cornul cu ulei și l-a uns în mijlocul fraților lui; iar Spiritul lui Iahve a venit decisiv peste David începând din acea zi. Apoi Samuel s-a întors la Rama. **14** Spiritul lui Iahve s-a îndepărtat de la Saul. Astfel, el a început să fie chinuit de un spirit rău trimis de Iahve. **15** Slujitorii lui Saul i-au zis: „Constatăm că te chinuie un spirit rău trimis de Dumnezeu. **16** Stăpânul nostru, poruncește slujitorilor tăi care sunt la dispoziția ta, să caute un om care știe să cânte cu lira. Atunci când spiritul rău trimis de Dumnezeu va veni peste tine, acela va cânta cu mâna lui; și tu te vei simți mai bine.” **17** Saul le-a spus slujitorilor lui: „Găsiți-mi un om care știe să cânte bine; și aduceți-l la mine!” **18** Atunci unul dintre tinerii slujitori, a zis: „L-am văzut pe unul dintre fiii lui Ișai din Betleem. El cântă foarte bine, este un bărbat remarcabil și bun luptător. Știe să vorbească, are un aspect fizic plăcut și Iahve este cu el.” **19** Saul a trimis reprezentanții lui la Ișai, prin intermediul cărora i-a transmis următorul mesaj: „Trimite-mi pe fiul tău care se numește David – pe acela care (*îți*) îngrijește oile.” **20** Ișai a luat un măgar încărcat cu pâine, un burduf cu vin și un ied, pe care le-a trimis lui Saul prin fiul lui care se numea David. **21** Apoi David a venit și s-a prezentat în fața lui Saul. Lui Saul i-a plăcut foarte

mult de David; și l-a luat cu el ca să îi transporte armele. **22**A trimis pe cineva la Ișai ca să îi spună: „Permite-i lui David să rămână în slujba mea; pentru că a fost agreat de mine!” **23**De fiecare dată când venea spiritul trimis de Dumnezeu peste Saul, David lua lira și cânta. Atunci Saul se calma, se simțea mai bine și acel spirit rău pleca de la el. **17** În acea vreme, filistenii și-au organizat corpurile de armată ca să înceapă un conflict (*cu israelienii*) la Soco, în teritoriul lui Iuda. Ei și-au stabilit tabăra la Efes-Damim, între Soco și Azeca. **2**Împreună cu bărbații lui Israel, Saul a organizat tabăra în valea Ela. Apoi s-au așezat în linie, pregătiți de luptă împotriva filistenilor. **3**Filistenii stăteau pe un deal, iar Israel stătea pe un altul. Între ei era o vale. **4**Din tabăra filistenilor a ieșit un luptător care se numea Goliat. Provenea din Gat și avea o înălțime de șase coți și o palmă. **5**Avea pe cap un coif de bronz și era îmbrăcat cu o armură făcută din zale de bronz. Aceasta avea greutatea de cinci mii de șecheli. **6**Era protejat la picioare de niște apărători făcute din bronz; iar la spate avea o lance. **7**Lemnul lăncii lui era ca sulul unui țesător; iar vârful ei avea greutatea de șase sute de șecheli de fier. Cel care îi transporta scutul, mergea înaintea lui. **8**Goliat s-a oprit și a strigat grupurilor armatei lui Israel așezate în linie pentru război: „De ce ați ieșit și v-ați aliniat pentru luptă? Oare nu sunt eu un filistean, iar voi slujitorii lui Saul? Alegeți pentru voi un bărbat și trimiteți-l să vină spre mine. **9**Dacă va fi capabil să lupte cu mine și să mă omoare, atunci noi vom deveni slujitorii voștri. Dar dacă eu voi fi superior lui în forță și îl voi omorî, voi veți deveni sclavii noștri și ne veți sluji!” **10**Filisteanul a continuat: „Ridiculizez și sfidez astfel unitățile de luptă ale lui Israel! Dați-mi un bărbat care să fie capabil să se lupte cu mine!” **11**Când au auzit Saul și întregul Israel acele cuvinte spuse de filistean, s-au speriat și le-a fost frică. **12**David era fiul aceluia efratit din Betleemul locuit de urmașii lui Iuda, numit Ișai, care avea opt fii. În vremea guvernării regelui Saul, Ișai era bătrân, avansat în vârstă. **13**Cei trei fii mai mari ai lui, au mers cu Saul la război. Numele primului născut în familia lui Ișai era Eliab. Al doilea fiu se numea Abinadab, iar al treilea Șama. **14**David era ultimul dintre fiii lui Ișai. Cei trei fii mai mari ai lui, l-au urmat pe Saul, mergând la război. **15**În acest timp, David a plecat de la Saul; și păștea turma tatălui lui, la Betleem. **16**Acel filistean a venit înaintea lui Israel, procedând sfidător împotriva lui patruzeci de zile: atât dimineața, cât și seara. **17**Într-o zi, Ișai i-a spus fiului lui care se numea David: „Ia pentru frații tăi această efă de grâu prăjit și zece pâini. Le vei duce repede în tabără. **18**Ia și aceste zece bucăți de brânză; și du-le comandantului care conduce grupul format din mie de oameni. Acolo sunt ei. Vezi cum trăiesc frații tăi; și adu-mi vești de la ei. **19**Îi vei găsi împreună cu Saul și cu ceilalți bărbați ai lui Israel în valea Ela, unde se luptă cu filistenii.” **20**David s-a trezit dimineața devreme, a lăsat oile cu un paznic, a luat cu el tot ce i-a poruncit Ișai și a plecat. A ajuns în tabără tocmai când armata se alinia în poziție de luptă și producea sunete ca pentru război. **21**Israel și filistenii s-au aliniat în poziții de luptă, față în față. **22**David și-a lăsat lucrurile în grija celui care păzea bagajele; și a fugit în zona de conflict. Cum a ajuns, și-a

întrebat frații despre cum trăiesc acolo. ²³În timp ce vorbeau ei, din rândurile filistenilor a ieșit luptătorul Goliat din Gat. Acesta a spus aceleași cuvinte ca mai înainte; și David le-a auzit. ²⁴Când l-au văzut pe filistean, toți israelienii au fugit din fața lui foarte panicați, ²⁵zicând: „L-ați văzut pe acel bărbat înaintând? A ieșit ca să ridiculizeze pe Israel. Dacă va fi cineva capabil să îl omoare, regele îl va recompensa cu mari bogății, îi va da pe fiica lui ca soție și îi va scuti familia de impozite în Israel.” ²⁶David i-a întrebat pe luptătorii care erau lângă el: „Ce i se va face aceluia care îl va omorî pe acest filistean și va face să înceteze această insultă la adresa poporului Israel? Cine este acest filistean – acest necircumcis – ca să desconsidere armatele Dumnezeului care este viu?” ²⁷Ei i-au repetat ce spusese mai înainte, zicând: „Acestea sunt avantajele pe care le va avea cel care îl va omorî.” ²⁸Eliab – fratele cel mai mare al lui David –, l-a auzit vorbind cu luptătorii. Atunci i s-a declanșat mânia împotriva lui; și i-a spus: „De ce ai venit aici și cu cine ai lăsat acele puține oi în deșert? Îți cunosc eu mândria și răutatea inimii. Ai venit să asști la conflict!” ²⁹David i-a răspuns: „Cu ce am greșit acum? Nu pot nici măcar să vorbesc (cu cineva)?” ³⁰Apoi s-a întors de la el spre un altul; și l-a întrebat același lucru. Toți i-au dat răspunsul pe care îl mai auzise. ³¹Dar cuvintele lui David au fost reținute și apoi transmise lui Saul. Atunci el a trimis pe cineva să îl cheme. ³²David i-a zis lui Saul: „Nimeni să nu fie descurajat din cauza acestui filistean! Slujitorul tău va merge și se va lupta cu el!” ³³Saul i-a răspuns: „Nu poți să mergi împotriva acestui filistean ca să te lupți cu el; pentru că tu ești doar un tânăr, în timp ce el este un luptător (*antrenat*) încă din tinerețea lui!” ³⁴Dar David i-a răspuns: „Slujitorul tău era păstor la oile tatălui lui. Când venea un leu sau un urs și lua o oaie din turmă, ³⁵mergeam după el, îl loveam și salvam oaia scoțând-o din gura lui. Dacă venea împotriva mea, îl apucam de coamă și îl loveam până îl omoram. ³⁶Slujitorul tău a reușit să omoare și leul și ursul; iar cu acest filistean necircumcis, se va întâmpla la fel – pentru că a insultat armatele Dumnezeului care este (*singurul Dumnezeu*) viu!” ³⁷David a mai zis: „Iahve care m-a scăpat din laba leului și a ursului, mă va salva și din mâna acestui filistean!” Atunci Saul i-a spus lui David: „Du-te; și Iahve să fie cu tine!” ³⁸Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura lui: i-a pus un coif de bronz pe cap și l-a îmbrăcat cu o apărătoare făcută din zale. ³⁹David a legat sabia lui Saul peste armură; și a încercat să meargă, pentru că nu era obișnuit cu ele. Dar apoi s-a dezbrăcat de ele, zicându-i lui Saul: „Nu pot să merg cu ele; pentru că nu sunt obișnuit cu acest echipament!” ⁴⁰Apoi și-a luat toiagul în mână, a ales din vale cinci pietre fără asperități și le-a pus în buzunarul traistei lui de păstor. Luând praștia în mână, s-a deplasat spre filistean. ⁴¹Filisteanul se apropia din ce în ce mai mult de David, iar cel care îi transporta scutul, era înaintea lui. ⁴²Filisteanul a privit; și când l-a văzut pe David, l-a desconsiderat; pentru că el nu era decât un tânăr cu părul roșcat și cu fața frumoasă. ⁴³El i-a zis lui David: „Oare eu sunt un câine, ca să vii la mine cu bețe?” Apoi a început să îl blesteme invocând numele zeilor lui. ⁴⁴Filisteanul i-a mai zis lui David: „Vino la mine;

și voi da corpul tău păsărilor zburătoare și animalelor sălbatice de pe câmp!”

45David i-a răspuns: „Tu vii la mine cu sabie și cu lance; dar eu vin la tine în numele lui Iahve – Cel care mai este numit și Dumnezeuul Armatelor. El este Dumnezeuul armatelor lui Israel – Cel pe care tu l-ai insultat! **46**Astăzi, Iahve te va face să fii învins și culcat la pământ de mâna mea! Te voi lovi și îți voi tăia capul! Astăzi voi da păsărilor zburătoare și animalelor sălbatice de pe pământ să mănânce din corpurile moarte ale oamenilor din armata filistenilor; și întreg pământul va ști că Israel are un Dumnezeu! **47**Toți cei care sunt adunați aici, vor ști că Iahve nu salvează numai cu sabia și cu lancea – pentru că rezultatul luptei va fi decis de Iahve; și El va face să fiți învinși de noi!” **48**Când filisteanul a început să se apropie de David, acesta a fugit repede spre liniile de luptă, ca să îl întâlnească. **49**David și-a introdus mâna în traistă, de unde a scos o piatră. A aruncat piatra cu ajutorul praștiei; și l-a lovit pe filistean (*chiar*) în frunte. Acea piatră a pătruns în craniul lui. Filisteanul a căzut cu fața întoarsă spre pământ. **50**Astfel a obținut David victoria împotriva filisteanului. Deși David nu avea sabie, el l-a lovit pe filistean și l-a omorât doar cu o praștie și cu o piatră... **51**Apoi David a alergat și s-a oprit lângă filistean. I-a luat sabia, a scos-o din teaca ei și i-a tăiat capul cu ea. Atunci când au văzut că impunătorul lor luptător era mort, filistenii au fugit. **52**Imediat, luptătorii (*poporu*)lui (*numit mai târziu*) Israel și cei din (*teritoriile numite ulterior*) Iuda s-au încurajat, au strigat ca pentru război și i-au urmărit pe filistenii până la intrarea în Gat și până la porțile Ecronului. Filistenii, răniți mortal, au căzut pe drumul Șaaraimului, până la Gat și la Ecron. **53**Când s-au întors de la urmărirea filistenilor, israelienii le-au prădat tabăra. **54**David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim. A luat și armele filisteanului, pe care le-a adus la el în cort. **55**Când l-a văzut Saul pe David înaintând împotriva filisteanului, l-a întrebat pe Abner care era conducătorul armatei: „Abner, al cui fiu este acest tânăr?” El i-a răspuns: „Regele meu, îți jur pe sufletul tău, care este viu, că nu știu!” **56**Atunci regele i-a zis: „Află al cui fiu este acest tânăr!” **57**După ce David s-a întors de la omorârea filisteanului, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mână capul filisteanului. **58**Saul l-a întrebat: „Al cui fiu ești, tinere?” David i-a răspuns: „Sunt fiul slujitorului tău numit Ișai care locuiește Betleem.” **18**După ce David a terminat discuția cu Saul, sufletul lui Ionatan s-a atașat de sufletul lui David; și l-a iubit ca pe sine însuși. **2**Din acea zi, Saul l-a ținut pe David în garda lui; și nu l-a mai lăsat să se întoarcă acasă. **3**Ionatan a făcut un legământ cu David, pentru că îl iubea ca pe sine însuși. **4**I-a oferit lui David pelerina pe care o purta el. I-a dat și echipamentul lui de război, inclusiv sabia, arcul și centura. **5**Oriunde îl trimitea Saul, David se ducea și reușea. Așa se explică de ce Saul l-a desemnat să fie comandant al soldaților (*care erau în slujba lui*); și acest lucru a fost văzut (*și apreciat*) de întregul popor și chiar de slujitorii lui Saul. **6**În timp ce armata se întorcea acasă, după ce David l-a omorât pe filistean, femeile din toate orașele lui Israel au ieșit să îl întâmpine pe regele Saul. Ele cântau cântece de bucurie și dansau în timp ce sunau din

tamburine și foloseau instrumentele cu coarde. ⁷Cântând vesele, femeile spuneau: „Saul a omorât miile lui; iar David zecile lui de mii!” ⁸Lui Saul nu i-au plăcut aceste cuvinte; și a fost foarte supărat. El a zis: „I-au dat lui David zecile de mii, iar mie doar miile! Acum nu îi mai lipsește decât regatul!” ⁹Începând cu acea zi, Saul a avut intenții rele față de David. ¹⁰În următoarea zi, spiritul rău trimis de Dumnezeu a (*re*)venit în forță peste Saul care avea un comportament necontrolat în interiorul casei lui. David cânta la liră, așa cum făcea în fiecare zi, iar Saul avea în mână o lance. ¹¹Saul a aruncat lancia, gândind: „Îl voi imobiliza pe David înfigând-o prin el în zid.” Dar David s-a ferit de Saul de două ori. ¹²Lui Saul i-a fost teamă de David; pentru că Iahve îl susținea, în timp ce pe el îl abandonase. ¹³Așa se explică faptul că l-a îndepărtat pe David de lângă el și l-a desemnat comandant al unui grup (*de luptători*) de o mie de oameni. David conducea grupurile armatei în războaie; ¹⁴și în tot ce făcea, reușea – pentru că Iahve era cu el. ¹⁵Văzând că David avea mereu succes, Saul se temea de el; ¹⁶dar întregul (*teritoriu care urma să se numească*) Israel și cei (*numiți ulterior*) Iuda îl iubeau pe David, pentru că acesta îi conducea în războaie. ¹⁷Atunci Saul i-a zis lui David: „Îți voi da ca soție pe fiica mea mai mare numită Merab; dar cu condiția să mă slujești cu eroism și să mergi în războaiele lui Iahve.” Dar, de fapt, Saul se gândise astfel: „Să nu moară lovit de mâna mea, ci de mâna filistenilor!” ¹⁸David i-a răspuns: „Cine sunt eu și cine este familia mea sau ce reprezintă celelalte rude ale mele în Israel, pentru a (*avea onoarea de a*) fi ginerele regelui?” ¹⁹Dar atunci când a venit timpul ca Merab – fiica lui Saul – să îi fie dată lui David ca soție, ea a fost dată lui Adriel din Mehola. ²⁰Mihal – o altă fiică a lui Saul – îl iubea pe David. I s-a spus lui Saul despre acest lucru; și lui i-a plăcut ce a auzit. ²¹Atunci și-a zis: „I-o voi da ca să îi fie o capcană; și astfel, filistenii vor fi provocați să vină împotriva lui.” I-a spus lui David a doua oară: „Astăzi vei fi ginerele meu!” ²²Apoi le-a zis slujitorilor lui: „Vorbiți-i lui David în secret; și spuneți-i: «Regelui îi place de tine; și toți slujitorii lui te iubesc. Deci acceptă să fii ginerele regelui!»” ²³Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David; iar el a răspuns: „Credeți că este un lucru simplu să fii ginerele regelui? Eu sunt un om sărac și cu mică reputație.” ²⁴Când slujitorii i-au spus lui Saul ce răspunsese David, ²⁵acesta le-a zis: „Așa să îi vorbiți lui David: «Ca să îți dea mireasa, regele nu dorește alt preț decât pielea care acoperă glandul de la o sută de filistenii; și astfel, regele să fie răzbunat pe dușmanii lui!»” De fapt, punându-i această condiție, Saul dorea să îl facă pe David să fie omorât de mâinile filistenilor. ²⁶Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David; iar lui i-a plăcut ideea de a fi ginerele regelui. Înainte să expire timpul stabilit, ²⁷David a plecat împreună cu oamenii lui; și a omorât două sute de filistenii. A adus pielea care acoperea glandul lor; și a dat-o numărând exact cât ceruse regele, pentru a putea deveni ginerele lui. Atunci Saul i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Mihal. ²⁸Când Saul a văzut și a înțeles că Iahve îl susținea pe David și că Mihal – fiica lui – îl iubea, ²⁹s-a temut și mai mult de David; și i-a fost dușman tot restul vieții lui. ³⁰Conducătorii filistenii plecau la război; și de

câte ori începeau un conflict, David obținea succese mai mari decât toți slujitorii lui Saul. Astfel, numele lui a ajuns foarte apreciat. **19** Saul a vorbit cu fiul lui care se numea Ionatan și cu toți slujitorii lui, spunându-le să îl omoare pe David. Dar Ionatan îl îndrăgise foarte mult pe David. **2** Datorită acestui fapt, el l-a anunțat, spunându-i: „Tatăl meu – Saul – intenționează să te omoare. Deci ferește-te mâine dimineață și stai ascuns într-un loc. **3** Eu voi veni și voi sta lângă tatăl meu în câmpul în care vei fi tu. Îi voi vorbi despre tine; și apoi îți voi spune ce voi afla (*că va zice*).” **4** Ionatan a pledat în favoarea lui David când a vorbit cu tatăl lui numit Saul; și i-a spus: „Să nu păcătuiești regele împotriva slujitorului lui numit David; pentru că el nu a păcătuit împotriva ta. Ci dimpotrivă: acțiunile lui în slujirea pe care a făcut-o, ți-au fost foarte utile. **5** Și-a riscat viața atunci când l-a omorât pe filistean; iar Iahve a adus o mare victorie pentru întregul (*popor numit*) Israel. Tu ai văzut acest lucru și te-ai bucurat. Atunci de ce să păcătuiești împotriva unui om nevinovat, omorându-l pe David fără niciun motiv?” **6** Saul a ascultat de Ionatan; și a jurat, zicând: „Jur pe Iahve care este viu, că David nu va fi omorât.” **7** Atunci Ionatan l-a chemat pe David și i-a spus toate aceste cuvinte. Apoi l-a adus la Saul. David a continuat să îi slujească la fel ca înainte. **8** După un timp, s-a declanșat din nou războiul. David a luptat împotriva filistenilor și le-a cauzat o atât de mare înfrângere, încât aceștia au fugit din fața lui. **9** Într-o zi, în timp ce Saul stătea în casa lui, spiritul rău trimis de Iahve a venit peste el. Saul ținea în mână o lance, iar David cânta cu lira. **10** Saul a încercat să îl prindă pe David aruncând lancea ca să intre prin el și să rămână înfiptă în perete; dar David s-a ferit de Saul. El a înfipt lancea doar în perete. Apoi David a fugit și a scăpat (*de Saul*) în acea noapte. **11** Atunci Saul a trimis niște oameni la casa lui David, ca să stea ascunși și să îl urmărească; iar dimineața, să îl omoare. Dar Mihal – soția lui David – l-a anunțat, spunându-i: „Dacă nu îți salvezi viața în această noapte, mâine vei fi omorât.” **12** Mihal l-a coborât pe David pe fereastră; și astfel el a scăpat (*de oamenii lui Saul*) fugind. **13** Apoi Mihal a luat statuia zeului, a pus-o în pat, i-a pus pe cap niște păr de capră și a acoperit-o cu o pătură. **14** Când Saul a trimis oamenii să îl omoare pe David, Mihal le-a spus că este bolnav. **15** Dar Saul a trimis oamenii înapoi să îl vadă pe David și le-a zis: „Aduceți-l la mine, în patul lui, ca să îl omor!” **16** Când aceștia au intrat, în acel pat era statuia idolului cu părul de capră pe cap. **17** Atunci Saul a întrebat-o pe Mihal: „De ce m-ai trădat în acest fel și l-ai lăsat pe dușmanul meu să plece și să scape?” Mihal i-a răspuns: „El mi-a zis: «Lasă-mă să plec; altfel te omor!»” **18** David a fugit și a scăpat; s-a dus la Samuel, în localitatea Rama și i-a spus tot ce i-a făcut Saul. Apoi, împreună cu Samuel, a plecat și a locuit la Naiot. **19** Saul a fost anunțat de acest lucru. I s-a spus: „David este la Naiot, în Rama.” **20** Atunci Saul a trimis niște oameni să îl prindă pe David. Dar când au întâlnit un grup de profeți conduși de Samuel și care profeteau, Spiritul lui Dumnezeu a venit peste oamenii lui Saul. Atunci și ei au început să profetească. **21** Când i s-a spus lui Saul despre acest lucru, el a trimis alți oameni; dar și aceia au început să profetească. Saul a trimis din nou

oameni – pentru a treia oară – dar și aceia au profetizat. ²²La final, a plecat el personal spre Rama. A ajuns la fântâna mare, care este în Secu; și a întrebat: „Unde sunt Samuel și David?” Cineva i-a răspuns: „Sunt la Naiot, în Rama.”

²³Atunci Saul s-a dus spre Naiot care era în Rama. Dar Spiritul lui Dumnezeu a venit și peste el; iar Saul și-a continuat drumul profetind până a ajuns la Naiot, în Rama. ²⁴S-a dezbrăcat și el de hainele lui; și a profetizat ca toți ceilalți în prezența lui Samuel. A zăcut dezbrăcat (*de hainele regești*) toată ziua și toată acea noapte. Așa a apărut întrebarea: „Este oare și Saul printre profeti?”

20 David a fugit din Naiot – din Rama – și a venit la Ionatan, pe care l-a întrebat: „Ce am făcut? Care este păcatul meu și cu ce am greșit împotriva tatălui tău care caută să mă omoare?” ²Ionatan i-a răspuns: „În niciun caz nu se va întâmpla așa! Nu vei muri! Tatăl meu nu face niciun lucru – indiferent că este mare sau mic – fără să îmi vorbească despre el. De ce mi-ar ascunde tatăl meu tocmai această intenție a lui? Nu poate fi adevărat.” ³Dar David a jurat din nou, zicând: „Este o certitudine faptul că tatăl tău a auzit că sunt apreciat de tine; și s-a gândit: «Să nu știe Ionatan acest lucru; pentru că s-ar întrista.» Dar cât este de adevărat că Iahve este viu și că sufletul tău este viu, te asigur că între mine și moarte nu mai este decât un pas!” ⁴Ionatan i-a spus lui David: „Voi face pentru tine tot ce dorești!” ⁵David i-a zis: „Mâine va fi lună nouă; și ar trebui să stau la masă împreună cu regele. Dar permite-mi să plec și să mă ascund în câmp, până în seara zilei a treia. ⁶Dacă tatăl tău va observa lipsa mea, să îi spui: «David m-a rugat să îi permit să meargă până la Betleem – orașul în care s-a născut – pentru că acolo va fi adus sacrificiul anual pentru tot clanul de care aparține el.» ⁷Dacă va accepta, atunci va fi pace pentru slujitorul tău. Dar dacă i se va declanșa mânia, să știi că a decis să îmi facă rău. ⁸Iar tu manifestă bunătate față de slujitorul tău; pentru că ai făcut cu el un legământ înaintea lui Iahve. Dacă există vreun păcat în mine, omoară-mă tu personal! De ce să mă mai aduci înaintea tatălui tău?” ⁹Ionatan i-a zis: „Niciodată! Dacă aș fi știut că tatăl meu a decis să îți facă rău, oare nu ți-aș fi spus?” ¹⁰David l-a întrebat pe Ionatan: „Cine mă va anunța dacă tatăl tău îți va răspunde cu duritate?” ¹¹Ionatan i-a răspuns: „Vino să mergem în câmp.” Au ieșit amândoi în câmp; ¹²și acolo, Ionatan i-a spus lui David: „Iahve – Dumnezeul lui Israel – este martor că voi spiona pe tatăl meu mâine și poimâine aproximativ pe la această oră. Dacă are gânduri bune pentru tine, te voi anunța. ¹³Iahve să se comporte cu Ionatan cu toată duritatea, dacă tatăl meu va dori să îți facă rău iar eu nu îți voi desecretiza acest lucru și nu te voi lăsa să pleci ca să îți protejezi viața. Iahve să fie cu tine așa cum a fost și cu tatăl meu. ¹⁴Dacă voi mai trăi, să demonstrezi față de mine un comportament ca al lui Dumnezeu, astfel încât să nu fiu omorât; ¹⁵și să nu îți îndepărtezi niciodată bunăvoința față de urmașii mei, atunci când Iahve va șterge de pe pământ pe fiecare dintre dușmanii lui David!” ¹⁶Acestea au fost cuvintele pe care le-a spus Ionatan când a ratificat un legământ cu familia lui David, spunând: „Iahve să pedepsească pe dușmanii lui David!” ¹⁷Ionatan l-a pus pe David să își reafirme jurământul făcut în baza dragostei pe care o manifesta

pentru el; pentru că Ionatan îl iubea ca pe sufletul lui. ¹⁸Apoi i-a zis: „Mâine este lună nouă; și lipsa ta va fi observată, pentru că locul tău va fi gol. ¹⁹Poimâine să pleci repede de aici; să te duci la locul în care te-ai ascuns prima dată și să aștepti lângă stâncă Ezel. ²⁰Eu voi trimite trei săgeți spre ea, exact ca atunci când aș trage la țintă. ²¹Apoi voi trimite băiatul, poruncindu-i să caute săgețile. Dacă îi voi spune: «Vezi că săgețile sunt dincoace de tine. Adu-le la mine!», atunci să vii; pentru că, îți jur pe Iahve care este viu, că acesta va fi semnul care îți va spune că ești acceptat și că nu există niciun pericol pentru tine. ²²Dar dacă îi voi spune băiatului: «Vezi că săgețile sunt dincolo de tine», să pleci; pentru că Iahve te trimite. ²³Iar referitor la ce am vorbit noi, Iahve este martor între mine și tine pentru totdeauna!” ²⁴David s-a ascuns în câmp. Atunci când a început (să apară) luna nouă, regele a stat la masă, ca să mănânce. ²⁵El s-a așezat pe locul lui obișnuit, lângă perete, avându-l pe Ionatan în fața lui și pe Abner lângă el. Dar locul lui David era gol. ²⁶Saul nu a spus nimic în acea zi, pentru că se gândea că s-a întâmplat ceva cu David. Își zicea: „El nu este sincer; cu certitudine, David îmi ascunde ceva!” ²⁷În următoarea zi – a doua de la luna nouă – locul lui David era tot gol. Atunci Saul l-a întrebat pe fiul lui numit Ionatan: „De ce nu a venit fiul lui Ișai nici ieri și nici astăzi la masă?” ²⁸Ionatan i-a răspuns: „David mi-a cerut să îi permit să se ducă la Betleem. ²⁹El mi-a spus: «Te rog să îmi permiți să merg acasă. Clanul nostru va aduce un sacrificiu în oraș; iar fratele meu mi-a poruncit să fiu acolo. Te rog să fii bun cu mine și permite-mi să merg să îmi văd frații!» Din această cauză nu a venit la masa regelui.” ³⁰Saul s-a mâniat foarte rău împotriva lui Ionatan; și i-a spus: „Ești (ca) un copil nelegitim care se revoltă împotriva mea! Crezi că nu știi că ți-ai ales ca prieten pe fiul lui Ișai – fapt care înseamnă o rușine a ta și a mamei tale care te-a născut? ³¹Atât timp cât fiul lui Ișai trăiește pe acest pământ, nici tu și nici regatul tău nu veți avea liniște! Trimite pe cineva și adu-l la mine; pentru că trebuie să moară!” ³²Dar Ionatan i-a răspuns tatălui lui numit Saul: „De ce să fie omorât? Ce a făcut?” ³³Atunci Saul a aruncat lancea spre el, ca să îl lovească. Astfel, Ionatan a înțeles că tatăl lui intenționa să îl omoare pe David. ³⁴S-a ridicat de la masă foarte supărat; și în acea zi – a doua a lunii noi – nu a mâncat nimic; pentru că era întristat din cauza lui David și pentru că tatăl lui îl umilise. ³⁵În următoarea dimineață, Ionatan s-a dus în câmp pentru întâlnirea cu David. Împreună cu el era un băiat. ³⁶Ionatan i-a spus băiatului: „Aleargă să găsești săgețile pe care le-am tras.” Băiatul a alergat; iar Ionatan a tras o săgeată dincolo de el. ³⁷Când băiatul a ajuns la locul în care căzuse săgeata trasă de Ionatan, el i-a strigat: „Nu-i așa că săgeata e dincolo de tine?” ³⁸Ionatan a strigat apoi după el: „Repede! Grăbește-te! Nu te opri!” Băiatul a strâns săgețile și s-a întors la stăpânul lui. ³⁹El nu înțelegea nimic; ci doar Ionatan și David știau ce semnificație aveau acele cuvinte. ⁴⁰Ionatan i-a dat băiatului armele lui și i-a spus: „Du-te și du-le în oraș!” ⁴¹După ce a plecat băiatul, David s-a ridicat din partea de sud a stâncii, a căzut cu fața spre pământ și s-a închinat de trei ori. Apoi s-au sărutat și au plâns împreună; dar David a plâns

mai mult. ⁴²Ionatan i-a zis lui David: „Mergi liniștit! Să se întâmple așa cum am jurat amândoi în numele lui Iahve, când am zis: «Iahve să fie (*martor*) între mine și tine și între urmașii mei și urmașii tăi pentru totdeauna!»” Apoi David s-a ridicat și a plecat; iar Ionatan s-a întors în oraș. ²¹ David a venit la Nob și s-a dus la preotul Ahimelec. Acesta l-a întâmpinat tremurând; și l-a întrebat: „De ce ești singur? Cum se explică faptul că nu este nimeni cu tine?” ²David i-a răspuns preotului Ahimelec: „Regele mi-a poruncit să fac ceva, spunându-mi: «Misiunea în care te-am trimis și pe care ți-am încredințat-o, să fie un secret pentru orice alt om!» Și am decis împreună cu oamenii mei un anume loc de întâlnire. ³Acum, vreau să știu ce ai (*de mâncare*) prin apropiere. Dă-mi vreo cinci pâini sau ce vei găsi.” ⁴Dar preotul i-a zis: „Nu am aici pâine obișnuită. Pot să îți dau doar pâine sfințită; cu condiția ca oamenii tăi să se fi ferit de relații intime cu femei.” ⁵David i-a răspuns preotului: „Cu certitudine îți pot spune că femeile au fost ținute la depărtare de noi de când am plecat. Corpurile tinerilor ar fi fost (*până acum*) sfinte, chiar dacă ar fi fost implicați într-o misiune obișnuită. Dar cu atât mai mult vor fi sfinte corpurile lor astăzi?” ⁶Atunci preotul i-a dat pâine sfințită; pentru că nu exista acolo altfel de pâine decât aceea care fusese pusă ca să fie prezentată înaintea lui Iahve; și aceea tocmai fusese înlocuită cu altă pâine caldă. ⁷În acea zi, exista acolo, închis înaintea lui Iahve, unul dintre slujitorii lui Saul. Acela era edomitul Doeg, conducătorul păstorilor lui. ⁸David l-a întrebat pe Ahimelec: „Nu ai aici în apropiere o lance sau o sabie? Eu nu mi-am luat cu mine sabia și nici armele, pentru că porunca regelui trebuia pusă în aplicare de urgență!” ⁹Preotul i-a răspuns: „Există aici sabia filisteanului Goliat, pe care l-ai omorât în valea Ela! Este înfășurată într-o pânză, în spatele locului unde stă pusă tunica pentru ceremonii. Dacă dorești, poți să o iei; pentru că nu mai există altă sabie aici!” David a zis: „Nu este alta ca ea! Dă-mi-o!” ¹⁰David a fugit de Saul în acea zi; și a venit la Achiș care era regele Gatului. ¹¹Slujitorii lui Achiș i-au zis regelui lor: „Nu este acesta David – regele țării – și nu despre el cântau dansând și spunând: «Saul a omorât miile lui; iar David, zecile lui de mii?»” ¹²David a fost afectat de aceste cuvinte și i-a fost frică de regele Gatului care se numea Achiș. ¹³Când ei au privit la el, David și-a schimbat comportamentul. Se prefăcea, făcându-i să creadă că este nebun. Zgâria ușile și lăsa să îi curgă saliva pe barbă. ¹⁴Atunci Achiș le-a zis slujitorilor lui: „Sper să fi observat și voi că acest om este nebun. De ce mi l-ați adus? ¹⁵Oare am eu lipsă de nebuni? De ce să asist la manifestările lui nebunești? Oare credeți că voi accepta ca el să intre în casa mea?” ²² David a plecat de acolo și a fugit în peștera Adulam. Când au auzit acest lucru, frații lui și întreaga familie a tatălui lui au venit acolo la el. ²Toți cei care erau în dificultăți ori datori și nemulțumiți, s-au adunat la el; iar David a devenit conducătorul lor. S-au adunat astfel aproximativ patru sute de bărbați. ³David a plecat de acolo la Mițpa, în zona Moabului. Atunci i-a transmis regelui Moabului următoarea cerere: „Te rog să permiți tatălui meu și mamei mele să vină (*și să stea*) la voi, până voi ști ce va face Dumnezeu cu mine.” ⁴David i-a lăsat cu regele

Moabului; iar ceilalți au locuit împreună cu el tot timpul cât David a stat în fortăreață. ⁵Dar profetul Gad i-a spus lui David: „Să nu rămâi în fortăreață; ci du-te în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda!” Astfel, David a plecat și a ajuns în pădurea Heret. ⁶Saul a auzit că David și oamenii care erau cu el au fost descoperiți. Atunci, Saul stătea sub tamariscul de pe zona înaltă numită Ghiva. Avea în mână o lance; și era înconjurat de toți slujitorii lui. ⁷Saul le-a zis: „Ascultați, beniamiți! Vă va da fiul lui Ișai tuturor terenuri agricole și vii? Vă va face el pe voi toți comandanți pentru mii de oameni și conducători pentru sute (*de luptători*)? ⁸Totuși voi toți ați complotat împotriva mea; și nimeni nu m-a anunțat când fiul meu a făcut un legământ cu fiul lui Ișai. Niciunul dintre voi nu a avut grijă de mine și nu m-a anunțat că fiul meu l-a provocat pe slujitorul meu să se revolte împotriva mea, ca să mă urmărească așa cum o face astăzi!” ⁹Edomitul Doeg – cel care stătea lângă slujitorii lui Saul – a zis: „Eu l-am văzut pe fiul lui Ișai venind în localitatea Nob, la Ahimelec – fiul lui Ahitub. ¹⁰Acela a întrebat pe Iahve pentru David și i-a oferit provizii. I-a dat și sabia filisteanului Goliat!” ¹¹Atunci regele a trimis pe cineva să cheme pe preotul Ahimelec – fiul lui Ahitub – și pe toți cei care aparțineau acelei familii lărgite a preoților din localitatea Nob. Aceia au venit toți la rege. ¹²Saul a zis: „Fiul lui Ahitub, ascultă-mă!” El i-a răspuns: „Stăpânul meu, poruncește!” ¹³Saul i-a spus: „De ce ai complotat împotriva mea împreună cu fiul lui Ișai, dându-i pâine, o sabie și întrebând pe Dumnezeu pentru el? Ca să se revolte împotriva mea și să urmărească să mă omoare, așa cum o face astăzi?” ¹⁴Ahimelec i-a răspuns regelui: „Care dintre toți subordonații tăi este atât de credincios ca David? El este ginerele regelui, conducătorul gărzii tale; și are un renume în familia ta! ¹⁵Oare de astăzi am început să întreb pe Dumnezeu pentru el? Nu este deloc adevărat ce crezi despre mine! Să nu acuze regele în vreun fel pe slujitorului lui; și nici față de vreunul din familia tatălui meu să nu pronunțe acuzații; pentru că slujitorul tău nu a știut de niciunul dintre toate aceste lucruri.” ¹⁶Dar regele a zis: „Ahimelec, trebuie să mori – atât tu, cât și toată familia tatălui tău!” ¹⁷Apoi le-a zis gărzilor care stăteau lângă el: „Omorâți-i pe preoții lui Iahve; pentru că și ei sunt aliați cu David. Au știut că este un fugar; și nu m-au anunțat!” Dar slujitorii regelui nu au vrut să lovească ei personal pe preoții lui Iahve. ¹⁸Atunci regele i-a spus lui Doeg: „Lovește-i tu pe preoți!” Edomitul Doeg i-a lovit el pe acei preoți. Astfel, a omorât în acea zi optzeci și cinci de bărbați care purtau tunica făcută din fire de in. ¹⁹Doeg a omorât chiar și pe toți ceilalți care aparțineau familiilor de preoți din orașul Nob, tăindu-i cu sabia: bărbați și femei, copii și sugari, boi, măgari și oi. Toți au fost omorâți cu sabia. ²⁰Unul dintre urmașii lui Ahimelec – fiul lui Ahitub – numit Abiatar, a reușit să scape. El a fugit și s-a dus în locul unde era David. ²¹Apoi i-a spus lui David că Saul i-a omorât pe preoții lui Iahve. ²²Atunci David i-a spus lui Abiatar: „Am știut cu certitudine că edomitul Doeg care era acolo, îl va anunța pe Saul despre tot ce s-a întâmplat atunci. Să știi că sunt vinovat de moartea tuturor celor din familia tatălui tău... ²³Rămâi cu mine și să nu îți fie frică; pentru că

cel care intenționează să mă omoare, vrea să te omoare și pe tine. Cu mine vei fi protejat!” **23** David a fost anunțat: „Filistenii luptă împotriva Cheilei; și capturează (*tot*) ce găesc în aceste teritorii!” **2**Atunci David L-a întrebat pe Iahve: „Să mă duc să lupt împotriva acestor filistenii?” Iahve i-a răspuns: „Du-te! Luptă împotriva filistenilor și salvează Cheila!” **3**Dar oamenii lui David i-au zis: „Nouă ne este frică și aici – în teritoriile locuite de urmașii lui Iuda. Deci cu atât mai mult ne vom teme dacă vom merge la Cheila, împotriva armatelor filistene!” **4**Atunci David L-a întrebat din nou pe Iahve; și El i-a răspuns: „Ridică-te și mergi la Cheila; pentru că Eu voi face ca filistenii să ajungă la discreția ta.” **5**David a plecat la Cheila împreună cu oamenii lui. A luptat împotriva filistenilor, le-a luat turmele și le-a cauzat mari pierderi. Astfel, David i-a salvat pe locuitorii Cheilei. **6**Atunci când a fugit la David, la Cheila, Abiatar – fiul lui Ahimelec – adusese cu el și tunica. **7**Saul a fost anunțat că David a venit la Cheila. Atunci el a zis: „Dumnezeu l-a făcut să ajungă în mâna mea, pentru că s-a închis: a intrat într-un oraș cu porți și cu zăvoare!” **8**Saul a chemat tot poporul la război, ca să meargă împotriva Cheilei și să asedieze astfel pe David și pe oamenii lui. **9**Dar David a fost informat despre faptul că Saul a conceput planuri rele împotriva lui; și i-a zis preotului Abiatar: „Adu tunica aici!” **10**Apoi David a zis: „Doamne – Dumnezeul lui Israel – sclavul Tău a auzit că Saul vrea să vină la Cheila ca să distrugă orașul din cauza mea. **11**Oare mă vor trăda locuitorii Cheilei predându-mă lui Saul? Va veni oare Saul – așa cum a auzit sclavul Tău? Doamne – Dumnezeul lui Israel – Te rog să îmi răspunzi sclavului Tău!” Iahve i-a răspuns: „Va veni!” **12**David a continuat: „Ne vor trăda locuitorii Cheilei, predându-ne lui Saul?” Iahve i-a răspuns: „Da, vă vor trăda!” **13**Astfel, David și oamenii lui care erau aproximativ șase sute de bărbați, au plecat din Cheila și au mers în anumite zone unde au putut să se ascundă. Când Saul a fost anunțat că David a reușit să plece din Cheila, nu s-a mai dus acolo. **14**David a locuit într-o zonă aridă, stând în fortificații. Locul muntos al aceluia deșert se numea Zif. Saul îl căuta în fiecare zi; dar Dumnezeu nu îi permitea capturarea lui David. **15**În timp ce era la Horeș în deșertul Zif, David a fost anunțat că Saul îl caută ca să îl omoare. **16**Ionatan – fiul lui Saul – s-a dus la David, în zona numită Horeș; și i-a consolidat acolo încrederea în Dumnezeu. **17**El i-a zis: „Să nu îți fie frică; pentru că Saul – tatăl meu – nu te va găsi! Tu vei governa poporul Israel; iar eu voi fi al doilea (*conducător*), după tine. Chiar și tatăl meu – Saul – știe că așa se va întâmpla!” **18**Apoi au făcut amândoi un (*nou*) legământ înaintea lui Iahve. David a rămas la Horeș, iar Ionatan s-a întors acasă. **19**Zifiții au venit la Saul – la Ghiva – și i-au zis: „Oare nu știi că David se ascunde printre noi, în fortificațiile de la Horeș care sunt pe dealul Hachila, la sudul localității Ieșimon?” **20**Acum, regele nostru, vino; pentru că aceasta este toată dorința sufletului tău! Ți-l vom preda bucuroși!” **21**Saul le-a zis: „Fiți binecuvântați de Iahve pentru că ați avut milă de mine!” **22**Vă rog să vă duceți să mai verificați! Descoperiți locul în care este și vorbiți cu cine l-a văzut acolo; pentru că am fost informat că este foarte abil. **23**Aflați toate locurile în care se ascunde; și

întoarceți-vă la mine cu informații exacte. Atunci voi veni cu voi; și dacă există în acel teritoriu, îl voi căuta printre toate miile urmașilor lui Iuda!”

24 Zifiții s-au ridicat și au plecat la Zif, înaintea lui Saul. David și oamenii lui erau în deșertul Maon – în zona numită Araba – la sudul localității Ieșimon.

25 Saul a plecat împreună cu oamenii lui să îl caute; dar David a fost anunțat despre acest lucru. A coborât la stâncă și a rămas acolo, în deșertul Maon. Când a auzit Saul acest lucru, l-a urmărit pe David în deșertul Maon.

26 Saul mergea pe o parte a muntelui, iar David cu oamenii lui se deplasau pe cealaltă parte. David se grăbea să se depărteze de Saul. În acest timp, Saul și oamenii lui încercau să îi înconjoare pe David și pe oamenii care erau cu el, ca să îi prindă.

27 Dar atunci a venit un mesager la Saul. Acela i-a spus: „Grăbește-te să vii; pentru că filistenii au invadat țara!”

28 Atunci Saul a abandonat urmărirea lui David; și a plecat să lupte împotriva filistenilor. Au numit acel loc Sela Hamahlecot.

29 David a plecat de acolo; și a locuit în fortificațiile din En-Ghedi.

24 Când Saul s-a întors de la urmărirea filistenilor, a fost anunțat că David este în deșertul En-Ghedi.

2 Atunci Saul a luat din tot Israelul trei mii de bărbați selectați (*pentru această misiune*) și a plecat în căutarea lui David și a oamenilor lui, în partea de est a Stâncilor Țapilor Sălbatici.

3 A ajuns la stânele care erau lângă drum. Acolo exista o peșteră; și Saul a intrat în ea să își acopere picioarele (*odihnindu-se*). David și oamenii lui erau la capătul (*celălalt al*) peșterii.

4 Oamenii lui David i-au zis: „Aceasta este ziua despre care ți-a vorbit Iahve când ți-a spus: «Eu îl voi face pe dușmanul tău să ajungă prizonier în mâinile tale; iar tu vei face tot ce vei dori cu el.»!” David s-a ridicat și a tăiat colțul hainei lungi a lui Saul – fără să fie observat de nimeni dintre cei care erau acolo.

5 Dar apoi David a fost muștrat de conștiința lui pentru că tăiasse colțul hainei lui Saul.

6 El le-a spus oamenilor lui: „Să mă ferească Iahve să fac un asemenea lucru stăpânului meu, care este uns la porunca Lui ca rege. Refuz să îl lovesc cu mâna mea. Este uns în slujba lui Iahve ca rege (*pentru Israel*)!”

7 Zicând aceste cuvinte, David i-a oprit pe oamenii lui și nu le-a permis să îl atace pe Saul. Apoi Saul s-a sculat, a plecat din peșteră și și-a continuat drumul.

8 După plecarea lui, s-a sculat și David și a ieșit din peșteră. Apoi el a strigat după Saul: „Rege, stăpânul meu!” Când s-a uitat Saul în urma lui, David s-a aplecat cu fața până spre pământ și s-a închinat.

9 Atunci i-a zis lui Saul: „De ce ascuți cuvintele celor care spun că David dorește să îți facă rău?”

10 În această zi, ochii tăi au văzut că Iahve te-a făcut să ajungi la discreția mea – chiar acolo, în peșteră. Cineva mi-a spus să te omor; dar eu am avut milă de tine și am decis să nu fac nimic cu mâna mea împotriva stăpânului meu; pentru că el este uns ca rege din porunca lui Iahve.

11 Părintele meu, privește aici și vezi colțul robei tale care este în mâna mea. Tăind acest colț al robei tale și pentru că nu te-am omorât, trebuie să înțelegi și să recunoști că nu sunt vinovat de răutate sau de revoltă; și că nu am păcătuit împotriva ta. Totuși, tu mă urmărești, ca să mă omori...

12 Iahve să judece între mine și tine; și El să mă răzbune față de tine! Dar mâna mea nu va acționa împotriva ta!

13 Vechiul proverb spune: «Răul provine de la cei răi.»

Totuși, să știi că nu voi acționa cu mâna mea împotriva ta. ¹⁴După cine a plecat regele lui Israel? Pe cine urmărești? – Un câine mort? Un purice?... ¹⁵Iahve să fie judecător și să pronunțe sentința în acest conflict dintre mine și tine. El să privească, să îmi susțină cauza și să mă salveze de tot ce intenționezi să îmi faci cu mâna ta!” ¹⁶Când David a terminat de spus aceste cuvinte lui Saul, el i-a zis: „Fiul meu, tu ești chiar David – cel care îmi vorbește?” Apoi a plâns cu voce tare, ¹⁷zicându-i lui David: „Tu ești mai corect decât mine; pentru că tu mi-ai demonstrat bunăvoință, chiar dacă eu m-am comportat rău cu tine. ¹⁸Astăzi, tu ai demonstrat bunătate față de mine; pentru că deși Iahve făcuse ca eu să ajung la discreția ta, nu m-ai omorât. ¹⁹Dacă un om își întâlnește dușmanul, oare îl lasă să plece fără să îi facă niciun rău? Iahve să te recompenseze astăzi cu bine, având în vedere ce ai făcut pentru mine! ²⁰Acum știu sigur că tu vei governa (*în locul meu*) și că tronul lui Israel va fi al tău! ²¹Jură-mi pe Iahve că nu îi vei extermina pe urmașii mei după ce nu voi mai trăi eu și că nu îmi vei șterge numele din familia strămoșului meu!” ²²David i-a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat acasă. În acest timp, David a urcat în fortăreață împreună cu oamenii lui. **25** Samuel murise. Tot Israelul s-a adunat și a plâns pentru moartea lui. Apoi l-au înmormântat în zona unde locuise: la Rama. După ce l-au înmormântat pe Samuel, David a plecat în deșertul Maon. ²În Maon trăia un bărbat a cărui avere era în Carmel. El devenise un om foarte bogat. Avea trei mii de oi și o mie de capre. Tocmai atunci venise în Carmel ca să își tundă oile. ³Numele acelui bărbat era Nabal. Soția lui se numea Abigail. Această femeie era inteligentă și frumoasă. Dar bărbatul ei era dur, rău în comportamentul lui și provenea din Caleb. ⁴În timp ce era în deșert, David a auzit că Nabal își tunde oile; ⁵și a trimis zece tineri, cărora le-a zis: „Duceți-vă la Carmel! Când ajungeți la Nabal, să îl salutați în numele meu; ⁶apoi să îi spuneți: «Să trăiești în pace atât tu cât și familia ta, împreună cu tot ce este al tău! ⁷Am auzit că tunzi oile! Păstorii tăi au fost (*pentru o perioadă de timp*) împreună cu noi. Nu i-am jignit și nici nu s-a pierdut nimic (*din ce era al lor*) tot timpul cât au fost în Carmel. ⁸Întreabă-ți slujitorii; și ei îți vor confirma aceste lucruri. Mă aștept ca tinerii (*trimiși de mine*) să fie tratați cu bunăvoință de tine; pentru că venim într-o zi de bucurie. Acum te rog să le dai ce poți slujitorilor tăi și fiului tău care se numește David.»” ⁹Tinerii lui David au venit la Nabal; și i-au spus toate aceste cuvinte în numele lui. Apoi ei au așteptat răspunsul lui Nabal. ¹⁰Dar el le-a spus tinerilor lui David: „Cine este David și cine este fiul lui Ișai? Astăzi sunt mulți slujitori care fug de la stăpânii lor. ¹¹Oare să iau pâinea mea, apa mea și carnea pe care am pregătit-o pentru oamenii care îmi tund oile, ca să o dau unora care sunt dintr-un loc necunoscut?” ¹²Tinerii lui David s-au întors și i-au spus lui David toate aceste cuvinte. ¹³Atunci David le-a spus oamenilor lui: „Fiecare să se echipeze cu sabia!” Astfel, toți cei care erau cu David, și-au luat sabia. David și-a luat și el sabia. Au decis să meargă împreună cu David aproximativ patru sute de bărbați. Încă două sute de bărbați au rămas cu bagajele. ¹⁴Unul dintre slujitori i-a spus Abigailei care era

soția lui Nabal: „David a trimis niște mesageri din deșert ca să îl salute pe stăpânul nostru. Dar acesta a vorbit dur cu ei. ¹⁵Totuși, acești oameni au fost foarte buni cu noi, nu ne-au jignit și nu am pierdut nimic cât timp am mers împreună cu ei, atunci când eram pe câmp. ¹⁶Au fost (*ca*) un zid (*protector*) pentru noi atât ziua, cât și noaptea – tot timpul cât am fost împreună cu ei – păzind oile. ¹⁷Acum, gândește-te și decide ce să faci; pentru că s-a decis ceva rău pentru stăpânul nostru și pentru întreaga lui familie. El este un om atât de rău, încât nimeni nu poate să îi vorbească.” ¹⁸Abigail a luat repede o sută de pâini, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci cantități de grâu prăjit, o sută de ciorchini de stafide și două sute de prăjituri făcute din smochine. Ea le-a pus pe măgari. ¹⁹Apoi le-a spus slujitorilor ei: „Mergeți înaintea mea; iar eu vă voi urma!” Dar soțului ei care se numea Nabal, nu i-a spus nimic. ²⁰În timp ce venea ea călare pe măgar prin zona umbrită a muntelui, David și oamenii lui tocmai veneau din direcția opusă. Astfel, femeia i-a întâlnit. ²¹David zisese: „Degeaba am păzit în deșert tot ce avea acest om, astfel încât nu i s-a pierdut nimic. El m-a recompensat cu rău pentru binele pe care i l-am făcut... ²²Dumnezeu să se comporte cu toată duritatea cu David, dacă până (*mâine*) dimineață voi lăsa să mai trăiască vreun bărbat dintre toți cei care sunt ai lui Nabal!” ²³Când Abigail l-a văzut pe David, a descălecat repede de pe măgar, și-a aplecat fața înaintea lui și i s-a închinat până la pământ. ²⁴Apoi a căzut la picioarele lui și i-a zis: „Stăpânul meu, numai împotriva mea să vină pedeapsa. Te rog să permiți slujitoarei tale să îți vorbească; și ascultă cuvintele ei. ²⁵Te rog, stăpânul meu, nu reacționa violent față de acest om rău, care este Nabal; pentru că se comportă exact cum îi este numele. Se numește Nabal; și îl caracterizează nebunia. Dar eu, slujitoarea ta, nu i-am văzut pe tinerii trimiși de stăpânul meu. ²⁶Acum, îți jur, stăpânul meu, pe Iahve care este viu și pe sufletul tău care este viu, că Iahve te-a oprit astfel de la vărsare de sânge și de la răzbunare. Dușmanii tăi și cei care vor răul stăpânului meu, să ajungă la fel ca Nabal! ²⁷Acest dar pe care l-a adus slujitoarea ta stăpânului meu, să fie dat tinerilor care îl urmează pe stăpânul meu! ²⁸Te rog să ierți păcatul slujitoarei tale. Este o certitudine faptul că Iahve îi va consolida stăpânului meu o casă; pentru că stăpânul meu se implică în războaiele lui Iahve. Să nu fie răutate în tine în niciuna dintre zilele tale. ²⁹Iar dacă va veni vreun om ca să te urmărească și ca să te omoare, viața stăpânului meu va fi legată în mănunchiul celor vii și se va duce la Dumnezeul tău care se numește Iahve. Dar El va arunca viața dușmanilor tăi ca pe o piatră trasă cu praștia. ³⁰Atunci când Iahve îi va face stăpânului meu tot binele pe care i l-a promis și când îl va pune să conducă pe Israel, ³¹să nu devină această vărsare de sânge și această răzbunare un motiv de regret sau o piedică în inima stăpânului meu. Când Iahve îi va face bine stăpânului meu, atunci să îți amintești de slujitoarea ta!” ³²David i-a răspuns Abigailei: „Să fie binecuvântat Iahve – Cel care este Dumnezeul lui Israel – pentru că El te-a trimis astăzi să mă întâlnești. ³³Să fie binecuvântată judecata ta; și fi binecuvântată și tu, cea care m-ai oprit în această zi de la vărsare de sânge și de la răzbunare! ³⁴Jur pe

Iahve care este viu – pe Dumnezeuul lui Israel care m-a oprit să îți fac rău – că dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, până dimineată nu ar fi fost lăsat să mai trăiască niciun bărbat dintre cei care aparțin lui Nabal!” **35** Apoi David a luat din mâna ei ce îi adusese; și i-a zis: „Du-te liniștită la casa ta! Să știi că am luat în considerare ce ai spus și că ți-am aprobat cererea.” **36** Atunci când Abigail a ajuns la Nabal, acesta organizase un banchet în casa lui, unde se mânca la fel ca la masa unui rege. Inima lui Nabal era „veselă” pentru că el era foarte afectat de băuturi alcoolice. Ea nu i-a spus nimic până în următoarea dimineată. **37** După ce trecuse efectul beției lui Nabal, soția lui i-a relatat tot ce se întâmplase. Atunci inima lui Nabal a primit o lovitură mortală; și el s-a făcut ca o piatră. **38** După aproximativ zece zile, Iahve l-a lovit pe Nabal; și a murit. **39** Când David a auzit că Nabal a murit, a zis: „Să fie binecuvântat Iahve care mi-a apărat cauza pentru situația în care am fost defăimat de Nabal; și l-a oprit pe sclavul Său de la comiterea unui lucru rău. Iahve a făcut ca răutatea lui Nabal să se întoarcă împotriva capului lui!” Apoi David a anunțat-o pe Abigail că vrea să o ia ca soție. **40** Când slujitorii lui David au ajuns la Abigail, la Carmel, i-au zis: „David ne-a trimis la tine să te luăm ca să îi fi soție!” **41** Atunci ea s-a ridicat și s-a aplecat cu fața până la pământ, zicând: „Slujitoarea ta este aici, pregătită să spele picioarele slujitorilor stăpânului meu!” **42** Apoi Abigail s-a ridicat repede, a încălecat pe un măgar și a plecat împreună cu cinci femei care o slujeau. Ea a mers împreună cu oamenii lui David; și apoi a devenit soția lui. **43** David își luase ca soție și pe Ahinoam din Izreel. Astfel, acestea două au devenit soțiile lui. **44** Saul o luase pe fiica lui numită Mihal, care fusese soția lui David, și o dăduse lui Paltiel – fiul lui Laiș – care era din Galim. **26** Zifiții au venit la Saul, la Ghiva și i-au spus: „David se ascunde pe dealul Hachila, în partea de sud a localității Ieșimon!” **2** Saul și-a ridicat tabăra și s-a dus în deșertul Zif împreună cu trei mii de bărbați selectați din Israel, ca să îl caute acolo pe David. **3** Și-a stabilit tabăra lângă drum, pe dealul Hachila, în partea de sud a localității Ieșimon. David era în deșert. Când a auzit că Saul a venit după el în deșert, **4** David a trimis spioni; și a aflat că Saul chiar venise acolo. **5** Atunci David a plecat și a venit chiar în zona în care își organizase Saul tabăra. David a văzut astfel locul în care era culcat Saul împreună cu Abner – fiul lui Ner – conducătorul armatei lui. Saul era culcat în interiorul taberei; iar armata era așezată în jurul lui. **6** Atunci David i-a întrebat pe hititul Ahimelec și pe Abișai – fiul Țeruei – care era fratele lui Ioab: „Cine va veni împreună cu mine în tabăra lui Saul?” Abișai i-a răspuns: „Eu voi veni cu tine!” **7** Astfel, David și Abișai au plecat noaptea spre acea tabără. Saul dormea în mijlocul taberei, cu lancea înfiptă în pământ, în dreptul capului lui. Abner și armata erau culcați în jurul lui Saul. **8** Abișai i-a zis lui David: „Dumnezeu l-a făcut astăzi pe dușmanul tău să ajungă la discreția ta. Te rog să îmi permiți să trec cu lancea prin el până va intra în pământ. Voi face acest lucru dintr-o singură lovitură, fără să mai fie nevoie de a doua!” **9** Dar David i-a zis lui Abișai: „Nu-l omorî! Cine și-ar permite să se atingă de cel care este unsul lui Iahve ca rege și să fie apoi nevinovat?”

10 David a adăugat: „Îți jur pe Iahve care este viu, că El îl va lovi. Ori va veni timpul să moară, ori va muri participând la o luptă. **11**Să mă ferească Iahve să mă ating de unsul Său! Dar acum ia lancea care este lângă capul lui și ulciorul cu apă; apoi să plecăm!” **12**David a luat lancea și ulciorul cu apă care erau lângă capul lui Saul; și au plecat. Nimeni nu a văzut și nu a știut nimic. Nici nu s-a trezit cineva. Toți dormeau; pentru că venise peste ei un somn profund trimis de Iahve. **13**David a trecut pe partea cealaltă și a stat pe vârful dealului, la mare distanță. Între ei era o mare suprafață de teren. **14**Apoi David a strigat spre popor și l-a numit pe Abner – fiul lui Ner – zicând: „Abner, mă auzi?” Abner a răspuns: „Cine-l strigă pe rege?” **15**David i-a zis lui Abner: „Ce fel de bărbat ești tu? Cine mai are funcția ta în Israel? Și totuși, de ce nu ți-ai păzit stăpânul care este chiar regele? Cineva din popor a venit ca să îl omoare!” **16**Nu este bine ce ai făcut. Îți jur pe Iahve care este viu că meritați moartea – voi, cei care nu ați supravegheat pe stăpânul vostru uns ca rege al lui Iahve! Verifică acum unde este lancea regelui și ulciorul cu apă – care fuseseră lângă capul lui!” **17**Saul a recunoscut vocea lui David și a zis: „Tu ești fiul meu, David?” David a răspuns: „Da, rege, stăpânul meu; eu sunt!” **18**Apoi a continuat: „De ce îl urmărește stăpânul meu pe slujitorul lui? Ce am făcut rău? Care este cea faptă rea de care mă fac vinovat?” **19**Acum, să asculte regele – stăpânul meu – cuvintele slujitorului lui: dacă Iahve este Cel care te provoacă împotriva mea, atunci să primească un sacrificiu; dar dacă aceia sunt oamenii, atunci să fie blestemați înaintea lui Iahve; pentru că ei mă alungă astăzi din moștenirea Lui, zicând: «Du-te și slujește altor (*dumne*)zei!». **20**Acum, eu spun că doresc să nu îmi cadă sângele pe acel pământ care este departe de fața lui Iahve. Constat că regele a plecat în căutarea unui singur purice. Este ca unul care urmărește o pasăre sălbatică în munți!” **21**Saul a zis: „Am păcătuit! Întoarce-te, fiul meu, David; pentru că nu îți voi mai face (*niciun*) rău. Înțeleg acum că astăzi, viața mea a avut valoare pentru tine. M-am comportat ca un nebun; și am greșit foarte mult!” **22**David a răspuns: „Aici este lancea regelui. Să vină unul dintre tineri și să o ia. **23**Iahve recompensează fiecăruia conform dreptății și în acord cu seriozitatea lui. El te-a făcut astăzi să ajungi la discreția mea; dar eu n-am vrut să mă ating de cel care este uns ca rege al lui Iahve. **24**Îmi doresc ca așa cum eu am apreciat astăzi viața ta, să aprecieze și Iahve viața mea; și El să mă salveze din toate necazurile mele!” **25**Saul i-a zis: „Fii binecuvântat, fiul meu David. Cu certitudine că tu vei face lucruri mari; și vei avea succes!” Apoi David a plecat pe drumul lui, iar Saul s-a întors acasă.

27 David și-a zis: „Într-o zi voi muri lovit de mâna lui Saul. Cel mai bine pentru mine ar fi să fug pe teritoriul locuit de filistenii. Astfel, Saul va renunța să mă mai caute în teritoriul poporului Israel; și voi scăpa de urmărirea lui.” **2**David a plecat împreună cu cei șase sute de bărbați care erau cu el; și s-a dus la Achiș – fiul lui Maoc – care era regele Gatului. **3**David și oamenii lui au locuit cu Achiș în Gat. Fiecare trăia acolo împreună cu familia lui. David era împreună cu cele două soții ale lui: cu Ahinoam din Izreel și cu Abigail – văduva lui Nabal din Carmel. **4**Atunci când Saul a fost anunțat că David a fugit

la Gat, a încetat să îl mai caute. **5**David i-a zis lui Achiș: „Dacă am găsit bunăvoință la tine, te rog să accepți să mi se dea un loc în unul dintre orașele țării; și voi locui acolo. De ce să locuiești slujitorul tău împreună cu tine, în orașul regelui?” **6**Astfel, în acea zi, Achiș i-a dat lui David Țiclagul. Așa se explică faptul că acest oraș a fost al regilor (*regatu*)lui Iuda până astăzi. **7**David a locuit în țara filistenilor un an și patru luni. **8**El și oamenii lui veneau în forță împotriva gheșuriților, împotriva ghirziților și împotriva amaleciților. Aceștia locuiau din vremuri străvechi pe teritoriul care începea cu localitatea Șur și ajungea până spre Egipt. **9**David ataca acea zonă; și nu lăsa să trăiască niciun bărbat și nicio femeie. Lua oile, vitele, măgarii, cămilele și hainele. Apoi se întorcea la Achiș. **10**Când Achiș întreba: „Ce teritoriu ați invadat astăzi?”, David răspundea: „Neghevel (*din partea teritoriu*)lui Iuda!” sau „Neghevel ierahmeeliților!” ori „Neghevel cheniților!”. **11**David nu lăsa să trăiască niciun bărbat și nicio femeie, pentru ca să nu existe nimeni care să vină la Gat și să vorbească împotriva lor, spunând: „Așa a făcut David!”. Acesta a fost obiceiul lui tot timpul cât a locuit în țara filistenilor. **12**Achiș avea încredere în David; și zicea: „Este o certitudine că el nu este agreat în poporul lui Israel; și va fi slujitorul meu pentru totdeauna.” **28** În acele zile, filistenii și-au adunat grupurile de armată; și au plecat la război, ca să lupte împotriva lui Israel. Achiș i-a zis lui David: „Să știi că tu și oamenii tăi veți veni cu mine în tabără.” **2**David i-a răspuns lui Achiș: „Astfel vei constata tu personal ce este capabil să facă slujitorul tău.” Achiș i-a zis: „Te voi pune să fii protectorul capului meu pentru totdeauna!” **3**Samuel murise. Tot Israelul îl plânsese și îl înmormântase în orașul lui: la Rama. Saul îndepărtase din țară pe cei care cheamă spiritele morților și pe vrăjitori. **4**Filistenii s-au adunat și au venit, intenționând să își instaleze tabăra la Șunem. Saul a adunat tot Israelul; și și-au stabilit tabăra la Ghilboa. **5**Când Saul a văzut tabăra filistenilor; i s-a făcut frică. **6**Saul l-a întrebat pe Iahve; dar El nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim și nici prin profeți. **7**Atunci Saul le-a ordonat slujitorilor lui: „Căutați-mi o femeie care cheamă spiritele morților, ca să merg la ea și să o întreb!” Slujitorii lui i-au răspuns: „Să știi că în En-Dor există o femeie care cheamă spiritele morților.” **8**Saul s-a deghizat îmbrăcându-se cu alte haine și a plecat însoțit de doi bărbați. Au ajuns la acea femeie noaptea; și i-a zis: „Te rog să chemi pentru mine un spirit pe care ți-l voi preciza!” **9**Femeia i-a răspuns: „Tu știi ce a făcut Saul: cum a distrus din țară pe cei care cheamă spiritele morților și pe vrăjitori. Tu îmi pui astfel o capcană, ca să fiu ulterior omorâtă?” **10**Saul i-a jurat pe Iahve, zicând: „Îți jur pe Iahve care este viu, că nu vei fi pedepsită pentru acest lucru.” **11**Femeia l-a întrebat: „Pe cine vrei să îți chem?” El i-a răspuns: „Cheamă-l pe Samuel!” **12**Când l-a văzut femeia pe Samuel, a țipat cu mare intensitate; și i-a zis lui Saul: „De ce m-ai înșelat? Tu ești Saul!” **13**Regele a zis: „Nu te teme! Spune-mi ce vezi!” Femeia i-a răspuns lui Saul: „Văd o ființă dumnezeiască ridicându-se din pământ...” **14**El a întrebat-o: „Cum arată?” Ea i-a răspuns: „Este un om bătrân învelit cu o haină lungă!” Saul a înțeles că acesta era Samuel. S-a aplecat cu fața spre pământ și s-a închinat.

¹⁵Samuel i-a zis lui Saul: „De ce m-ai deranjat chemându-mă?” Saul i-a răspuns: „Sunt într-o mare dificultate! Filistenii luptă împotriva mea; iar Dumnezeu s-a depărtat de mine. Nu mi-a mai vorbit nici prin profeti și nici prin vise. Atunci am decis să te chem pe tine, ca să îmi arăți ce să fac!” ¹⁶Dar Samuel i-a zis: „Dacă Iahve S-a depărtat de tine și ți-a devenit dușman, de ce mă mai întrebi pe mine? ¹⁷Iahve a făcut ce spuse prin mine: a luat regatul din mâna ta și l-a dat semenului tău: lui David. ¹⁸Pentru că nu te-ai conformat poruncilor lui Iahve și nu i-ai făcut pe amaleciți să simtă marea Lui mânie, acum Iahve face să ți se întâmple aceste lucruri. ¹⁹În plus, Iahve îl va face pe Israel ca împreună cu tine să fie învins de filistenii; iar mâine, tu și fiii tăi, veți fi (*aici*) cu mine! Iahve va face ca armata lui Israel să fie prada filistenilor!” ²⁰Imediat, Saul a căzut la pământ – cât era de lung – foarte afectat de frică, din cauza cuvintelor lui Samuel. Nu mai era nicio forță în el; pentru că nu mâncase nimic toată ziua și toată noaptea. ²¹Când a venit acea femeie la Saul și l-a văzut așa de speriat, i-a zis: „Vezi că slujitoarea s-a conformat cerințelor tale. Mi-am riscat viața; și am făcut așa cum mi-ai spus. ²²Acum, te rog să iei în considerare și tu cuvintele slujitoarei tale. Permite-mi să îți pun înaintea o bucată de pâine. Să mănânci din ea, ca să ai energia necesară pentru a merge pe drum.” ²³Saul nu a vrut să mănânce; dar slujitorii lui împreună cu femeia au insistat până când a mâncat. Apoi el s-a ridicat de la pământ și s-a așezat pe pat. ²⁴Femeia avea acasă un vițel îngrășat. Ea l-a tăiat repede. Apoi a luat făină, a frământat-o și a făcut turte pe care le-a copt. ²⁵Le-a pus înaintea lui Saul și a slujitorilor lui; iar ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat chiar în acea noapte. ²⁹Filistenii și-au adunat toate forțele armate la Afec, în timp ce israelienii și-au instalat tabăra în apropiere de izvorul din Izreel. ²Conducătorii (*armatei*) filistenilor veneau deplasându-și sutele și miile lor de luptători; iar David cu oamenii lui veneau în urmă, cu Achiș. ³Dar conducătorii filistenilor au zis: „Ce caută acești evrei aici?” Achiș le-a răspuns: „Acesta este David – slujitorul lui Saul, regele lui Israel. El locuiește la mine de mai mult de un an; și de când a venit la mine până astăzi, nu am avut ce să îi reproșez!” ⁴Conducătorii filistenilor s-au mâniat pe el; și i-au zis: „Trimite-l înapoi pe acest om. Să se întoarcă la locul în care l-ai pus; ca să nu ne devină dușman în timpul luptei. Altfel cum ar putea el să se facă din nou acceptat de stăpânul lui? Oare nu cu capetele oamenilor noștri? ⁵Nu este acesta David despre care cântau dansând și zicând: «Saul a omorât miile lui, iar David zecile lui de mii?»!” ⁶Achiș l-a chemat pe David și i-a zis: „Îți jur pe Iahve care este viu că ai fost corect cu mine (*până acum*) și îmi place să te văd slujind pentru mine în armată. Nu am găsit în tine nimic rău – începând din ziua venirii tale la mine și până astăzi. Dar nu ești agreat de conducători. ⁷Întoarce-te și mergi liniștit (*acasă*); pentru că nu este bine să faci ceva împotriva conducătorilor filistenii!” ⁸Dar David i-a răspuns lui Achiș: „Nu înțeleg ce am făcut! Ce rău ai găsit la slujitorul tău, începând din ziua în care am intrat în slujba ta și până astăzi – ca să nu mi se permită să merg și să lupt împotriva dușmanilor stăpânului meu care este rege?” ⁹Achiș i-a răspuns:

„Știi că în ochii mei ești apreciat ca un înger al lui Dumnezeu. Totuși, conducătorii filistenilor au zis: «Să nu vină cu noi în luptă!» ¹⁰Deci, mâine dimineată să te trezești devreme împreună cu slujitorii stăpânului tău care au venit cu tine; și să plecați imediat după ce se luminează.” ¹¹David și oamenii lui s-au trezit devreme ca să plece de dimineată și să se întoarcă pe teritoriul filistenilor; iar filistenii s-au dus la Izreel. **30** Când David și oamenii lui au ajuns a treia zi la Țiclag, amaleciții invadaseră Neghevel și Țiclagul. Ei capturaseră Țiclagul și îi dăduseră foc. ²Au luat captive femeile și pe toți aceia care mai erau în oraș – de la copii până la bătrâni. Nu au omorât pe nimeni; ci doar i-au luat cu ei și au plecat. ³Când David și oamenii lui au ajuns în oraș, l-au găsit ars. Soțiile, fiii și pe fiicele lor erau duși în captivitate. ⁴David și oamenii care erau cu el au plâns în hohote până când nu au mai putut să plângă. ⁵Fuseseră luate captive și cele două soții ale lui David: Ahinoam din Izreel și Abigail – văduva lui Nabal din Carmel. ⁶David a fost într-o mare dificultate; pentru că bărbații (*din jurul lui*) intenționau să îl omoare cu pietre. Toți erau supărați – fiecare pentru fiii și pentru fiicele lui. Dar David s-a încurajat, încrezându-se în Dumnezeul lui care se numește Iahve. ⁷David i-a spus preotului Abiatar care era fiul lui Ahimelec: „Te rog să îmi aduci tunica!” Abiatar a adus tunica la David. ⁸Atunci David l-a întrebat pe Iahve: „Să urmăresc acest grup (*de invadatori*)? Îl voi (*mai*) ajunge?” Iahve i-a răspuns: „Urmărește-l; pentru că îl vei ajunge; și vei salva pe cei care au ajuns captivi!” ⁹David a plecat cu cei șase sute de bărbați care erau împreună cu el. Au ajuns la valea Besor, unde s-au oprit aceia care rămâneau în urmă. ¹⁰David a continuat urmărirea cu patru sute de bărbați. Ceilalți două sute de luptători erau prea obosiți. Ei nu au mai traversat valea Besor, ci s-au oprit acolo. ¹¹Au găsit pe câmp un egiptean; și l-au adus la David. I-au dat să mănânce; și el a mâncat. Apoi i-au dat și apă. ¹²I-au mai dat o parte dintr-o turtă de smochine și două legături de stafide. După ce a mâncat, și-a revenit; pentru că nu mâncase și nu băuse apă de trei zile și trei nopți. ¹³David l-a întrebat: „Al cui ești; și de unde vii?” Tânărul a răspuns: „Sunt egiptean și aparțin ca sclav unui amalecit. Stăpânul meu m-a abandonat în urmă cu trei zile; pentru că m-am îmbolnăvit. ¹⁴Noi am invadat Neghevel cheretiților, pe cel locuit de urmașii lui Iuda și Neghevel urmașilor lui Caleb; apoi am dat foc Țiclagului.” ¹⁵Atunci David l-a întrebat: „Poți să mă duci până la acest grup (*de invadatori*)?” Egipteanul i-a zis: „Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei omorî și că nu mă vei preda stăpânului meu; și atunci te voi duce la acest grup!” ¹⁶L-a dus acolo; și au observat că aceia erau împrăștiați peste tot, mâncând, bând și bucurându-se din cauza marii prăzi pe care o luaseră din teritoriile filistenilor și din cele locuite de urmașii lui Iuda. ¹⁷David i-a bătut și i-a învins de când apunea soarele până în seara următoarei zile. Nu a scăpat niciun bărbat dintre ei, cu excepția a patru sute de tineri care au încălecat pe cămile și au fugit. ¹⁸David a recuperat tot ce luaseră amaleciții. Le-a salvat și pe cele două soții ale lui. ¹⁹Nu le lipsea nimic: nici tânăr, nici bătrân, nici fii, nici fiice – nimic din pradă, nimic din ce li se luase. David a adus înapoi totul. ²⁰Atunci David a luat

toate oile și toate vitele. Oamenii lui conduceau acea turmă mergând în fața ei; și spuneau: „Aceasta este prada lui David.” ²¹David a ajuns la cei două sute de bărbați care fuseseră prea extenuați ca să îl urmeze. Ei fuseseră lăsați în valea Besor. Aceștia au venit în întâmpinarea lui David și a poporului care era cu el. David s-a apropiat de ei și i-a salutat. ²²Toți oamenii răi și păcătoși dintre cei care merseseră cu David, au zis: „Pentru că nu au mers împreună cu noi, nu le vom da din prada pe care am recuperat-o! Fiecare să își ia doar soția și copiii; și să plece!” ²³Dar David le-a zis: „Să nu procedați așa, fraților, cu ce ne-a dat Iahve! Pentru că El ne-a păzit și ne-a ajutat să învingem grupul de invadatori care venise împotriva noastră. ²⁴Oricum, vă asigur că nimeni nu va aproba propunerea voastră! Aceeași parte o vor avea atât cei care au fost în luptă, cât și cei care au rămas cu bagajele. Toți vor împărți prada în mod egal!” ²⁵Aceasta a fost regula începând din acea zi. David a făcut lege din această regulă; și a impus respectarea ei printr-o decizie care a rămas definitivă în Israel până astăzi. ²⁶După ce a ajuns la Țiclag, David a trimis din pradă și celor din consiliul bătrânilor urmașilor lui Iuda – prietenii lui – spunându-le: „Acesta este pentru voi un dar din prada luată de la dușmanii lui Iahve!” ²⁷A trimis (*din pradă*) și celor din Betel, celor din Ramot-Negev, celor din Iatir, ²⁸celor din Aroer, celor din Sifmot, celor din Eștemoa, ²⁹celor din Racal, celor din orașele ierahmeeliților și celor din orașele cheniților. ³⁰David a mai trimis câte o parte din pradă celor din Horma, celor din Bor-Așan și celor din Atac; ³¹apoi celor din Hebron și celor din toate celelalte locuri pe unde umblase împreună cu oamenii lui. **31** Filistenii s-au luptat cu Israel; iar israelienii au fugit din fața filistenilor și au căzut învinși pe muntele Ghilboa. ²Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii lui. Ei i-au omorât pe Ionatan, pe Abinadab și pe Malchi-Șua care erau fiii lui Saul. ³Lupta devenise foarte violentă în jurul lui Saul. Cei care trăgeau (*săgeți*) cu arcul, l-au lovit și l-au rănit foarte grav. ⁴Atunci Saul i-a zis celui care îi transporta armele: „Scoate-ți sabia și omoară-mă tu cu ea; ca să nu vină la mine acești necircumciși și să mă omoare ei, ridiculizându-mă!” Dar cel care îi transporta armele nu a vrut să facă acest lucru, pentru că îi era frică. Atunci Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea. ⁵Când cel care îi transporta armele a văzut că Saul a murit, s-a aruncat și el în sabia lui; și a murit împreună cu el. ⁶Astfel au murit împreună, în aceeași zi: Saul, cei trei fii ai lui, cel care îi transporta armele și toți oamenii lui. ⁷Când israelienii care erau în cealaltă parte a văii și cei care se trăiau dincolo de Iordan au văzut că ceilalți israelieni au fugit și că Saul împreună cu fiii lui au murit, și-au abandonat orașele și au fugit și ei. Atunci filistenii au venit și au locuit în ele. ⁸Dimineața, când filistenii au venit să îi jefuiască pe cei omorâți, l-au găsit pe Saul împreună cu cei trei fii ai lui căzuți pe muntele Ghilboa. ⁹I-au tăiat capul și i-au luat armele. Apoi au trimis mesageri în tot teritoriul filistenilor, ca să ducă această veste zeilor lor și poporului. ¹⁰Au pus armele lui Saul în templul Astartei; și i-au atârnat corpul pe zidul Bet-Șanului. ¹¹Când au auzit locuitorii Iabeșului din Ghilad ce i-au făcut filistenii lui Saul, ¹²toți luptătorii s-au sculat și au călătorit toată noaptea. Când au ajuns acolo,

au luat corpul lui Saul și ale fiilor lui de pe zidul orașului Bet-Șan. S-au întors apoi la Iabeș și le-au ars acolo. ¹³Le-au luat oasele, le-au îngropat sub tamariscul din Iabeș și au postit șapte zile.

2 Samuel

1 După ce Saul murise, trecuseră două zile de când David se întorsese de la înfrângerea amaleciților; și era în localitatea Țiclag. **2**A treia zi a venit un bărbat din tabăra lui Saul. El era cu hainele rupte și avea pământ pe cap. Când a ajuns înaintea lui David, a căzut cu fața spre pământ și i s-a închinat. **3**David l-a întrebat: „De unde vii?” El i-a răspuns: „Am reușit să fug din tabăra israeliană.” **4**David i-a zis: „Spune-mi ce s-a întâmplat acolo!” El i-a răspuns: „Oamenii au fugit din zona de conflict; și mulți dintre ei au murit! A murit atât Saul cât și fiul lui numit Ionatan.” **5**David l-a mai întrebat pe tânărul care îi adusese aceste vești: „De unde știi că Saul și fiul lui care se numește Ionatan au murit?” **6**Tânărul a răspuns: „Eram pe muntele Ghilboa. Acolo l-am văzut pe Saul care se sprijinea pe lancea lui; iar carele și călăreții inamicului veneau din ce în ce mai aproape de el. **7**Când Saul a privit în urmă și m-a văzut, m-a chemat; iar eu i-am răspuns: «Sunt aici, la dispoziția ta!» **8**El m-a întrebat: «Cine ești?» Iar eu i-am răspuns: «Sunt amalecit.» **9**Atunci el mi-a zis: «Apropie-te de mine și omoară-mă; pentru că sunt în agonia morții, chiar dacă încă trăiesc!» **10**Atunci m-am apropiat de el și l-am omorât, știind că dacă este rănit, nu va mai trăi mult timp. Apoi i-am luat coroana de pe cap și brățara de la braț. Le-am adus aici, stăpânului meu.” **11**Atunci David și-a apucat hainele și le-a rupt. Apoi toți bărbații care erau cu el, au făcut același lucru. **12**Au plâns și au postit până seara pentru (*moartea lui*) Saul, pentru fiul lui numit Ionatan, pentru armata lui Iahve și pentru urmașii lui Israel; pentru că muriseră loviți de sabie. **13**Apoi David l-a întrebat pe tânărul care i-a adus veștile: „De unde ești?” El i-a răspuns: „Sunt fiul unui străin amalecit.” **14**Atunci David i-a zis: „Cum ai avut curajul să acționezi împotriva celui care este unsul lui Iahve și nu ți-a fost frică să îl omori?” **15**Apoi David l-a chemat pe unul dintre oamenii lui; și i-a zis: „Apropie-te și doboară-l!” El l-a lovit; și astfel, acel om a murit. **16**David i-a zis: „Doar tu vei responsabil de vărsarea sângelui tău; pentru că ai făcut cu gura ta declarații care te incriminează, zicând: «L-am omorât pe cel care este uns (*în funcția de rege*) al lui Iahve.»!” **17**David a plâns pentru Saul și pentru fiul lui numit Ionatan, compunând (*și*) un cântec de jale (*în onoarea lor*). **18**El a poruncit apoi urmașilor lui Iuda să învețe acest cântec care a fost numit Cântecul Arcului. El este scris în Cartea lui Iașar: **19**„Israel, gloria ta zace omorâtă pe zonele tale înalte. Cum au căzut vitejii tăi! **20**«Nu vorbiți despre acest lucru în Gat; și nu îl anunțați pe străzile Așchelonului; pentru ca să nu se bucure fetele filistenilor și să nu sară de satisfacție fiicele celor necircumciși.» **21**«O, voi, munți ai Ghilboei! Nici roua și nici ploaia să nu mai cadă peste voi! Nici recolte pe câmpiile voastre să nu mai aveți pentru darurile de mâncare! Pentru că acolo au fost profanate scuturile vitejilor – scutul lui Saul care nu va mai fi uns cu ulei.» **22**De la sângele celor omorâți, de la grăsimea vitejilor, săgeata lui Ionatan nu venea înapoi; iar sabia lui Saul nu se învârtea fără să lovească pe cineva. **23**Saul și Ionatan – cei care atunci când trăiau, s-au iubit și s-au agreat – nici măcar în moarte nu au

fost despărțiți. Erau mai rapizi decât vulturii; și aveau o forță mai mare decât a leilor. ²⁴«Fiice ale lui Israel, plângeți-l pe Saul – pe cel care vă îmbrăca în roșu-aprins și cu multă eleganță; pe acela care vă împodobește hainele cu ornamente de aur.» ²⁵Vai, cum au căzut luptătorii în mijlocul conflictului! Ionatan zace omorât pe zonele tale înalte. ²⁶«Frate Ionatan, sunt deprimat din cauza morții tale! Mi-ai fost atât de drag! Dragostea ta pentru mine a fost specială: superioară dragostei pe care o pot oferi femeile.» ²⁷Cum au căzut luptătorii; și cum au dispărut armele!” ²După toate aceste lucruri, David l-a întrebat pe Iahve: „Să mă duc în vreunul dintre orașele (*teritoriu*)lui (*numit*) Iuda?” Iahve i-a răspuns: „Du-te!” David l-a mai întrebat: „Unde să mă duc?” Iahve i-a răspuns: „La Hebron.” ²David s-a dus acolo împreună cu soțiile lui: cu izreelita Ahinoam și cu Abigail – văduva carmelitului Nabal. ³David i-a luat și pe oamenii care merseseră împreună cu el – pe fiecare împreună cu familia lui; iar aceștia au locuit în apropierea Hebronului. ⁴Bărbații din teritoriile locuite de urmașii lui Iuda au venit și l-au uns acolo pe David ca rege pentru teritoriul numit Iuda. I s-a spus lui David că bărbații din Iabeș-Ghilad l-au înmormântat pe Saul. ⁵Atunci el a trimis niște mesageri la ei, spunându-le prin intermediul lor: „Să fiți binecuvântați de Iahve pentru că ați manifestat această bunătate față de stăpânul vostru – față de Saul – înmormântându-l. ⁶Doresc ca Iahve să își manifeste bunătatea față de voi și să vă recompenseze! Pentru fapta pe care ați făcut-o, mă voi comporta și eu personal față de voi cu aceeași bunătate! ⁷Acum, încurajați-vă și fiți luptători remarcabili; pentru că stăpânul vostru – Saul – a murit; iar oamenii din tribul lui Iuda m-au uns pe mine ca rege pentru ei.” ⁸În acest timp, Abner – fiul lui Ner – conducătorul armatei lui Saul, l-a luat pe Iș-Boșet care era fiul lui Saul; și l-a traversat Iordanul, în dreptul localității Mahanaiim. ⁹Acolo l-a declarat rege în zona numită Ghilad, pentru așuriți, pentru Izreel, pentru teritoriul urmașilor lui Efraim, pentru cel locuit de urmașii lui Benjamin și pentru întregul (*teritoriu care s-a numit*) Israel. ¹⁰Iș-Boșet – fiul lui Saul – avea patruzeci de ani când a început să guverneze în Israel; și a fost astfel rege pentru doi ani. Dar tribul lui Iuda l-a urmat pe David. ¹¹Timpul cât a guvernat David la Hebron ca rege al tribului lui Iuda, a fost de șapte ani și șase luni. ¹²Abner – fiul lui Ner – împreună cu slujitorii lui Iș-Boșet, a plecat din Mahanaiim și s-a dus la Ghivon. ¹³Atunci Ioab – fiul Țeruei – împreună cu slujitorii lui David, au plecat și ei din locul în care erau; și i-au întâlnit la iazul din Ghivon. Un grup stătea pe un mal al iazului și altul pe celălalt mal. ¹⁴Abner i-a zis lui Ioab: „Să se lupte tinerii între ei; iar noi vom asista!” Ioab a răspuns: „Sunt de acord!” ¹⁵S-au prezentat niște tineri în număr egal: erau doisprezece reprezentanți pentru tribul lui Benjamin și pentru Iș-Boșet; și doisprezece reprezentanți care îi slujeau lui David. ¹⁶Fiecare și-a apucat adversarul de cap și i-a înfipt sabia între coaste. Astfel au murit toți. Așa se explică de ce acel loc din Ghivon s-a numit de atunci Helcat-Hațurim. ¹⁷Lupta a fost foarte dură în acea zi; iar Abner și bărbații lui Israel au fost bătuti de slujitorii lui David. ¹⁸Între ei erau acolo și cei trei fii ai Țeruei: Ioab, Abișai și Asael. Asael alerga rapid: ca o

capră sălbatică. ¹⁹A plecat să urmărească pe Abner, fără să devieze la dreapta sau la stânga de la urmărirea lui. ²⁰Abner a privit în urmă; și a întrebat: „Tu ești, Asael?” Asael i-a răspuns: „Da, eu sunt!” ²¹Atunci Abner i-a zis: „Treci în dreapta sau în stânga, prinde pe unul dintre tineri și ia-i armura!” Dar Asael nu a încetat să îl urmărească. ²²Abner i-a zis din nou lui Asael: „Nu mă mai urmări! De ce să fiu determinat să te omor? Cum îl voi privi atunci pe fratele tău – pe Ioab – în ochi?” ²³Dar Asael a refuzat să se oprească din acea urmărire. Atunci Abner l-a lovit în stomac cu vârful lăncii; și ea i-a ieșit prin spate. Asael a murit pe loc; și toți cei care ajungeau la locul în care murise, se opreau. ²⁴Ioab și Abișai au continuat să îl urmărească pe Abner. Când se însera, au ajuns la dealul Ama – în estul localității Ghiah – pe drumul care conduce spre deșertul Ghivon. ²⁵În acest timp, beniamiții s-au adunat în jurul lui Abner și au format un grup care s-a dus pe vârful unui alt deal. ²⁶Abner l-a strigat pe Ioab și i-a zis: „Chiar este nevoie ca sabia să distrugă în continuare? Nu realizezi că se va sfârși dramatic (*pentru tine*)? Cât timp va mai trece până când vei porunci oamenilor tăi să nu își mai urmărească frații?” ²⁷Ioab i-a răspuns: „Jur pe Dumnezeu care este viu că dacă nu ai fi vorbit, oamenii mei ar fi continuat urmărirea fraților lor până dimineață!” ²⁸Apoi Ioab a sunat din corn; și toți oamenii lui au încetat lupta. Nu i-au mai urmărit pe israelieni și nici nu s-au mai luptat împotriva lor. ²⁹Atunci Abner împreună cu oamenii lui au mers toată acea noapte prin Araba. Au traversat Iordanul, au parcurs tot teritoriul Bitronul și au ajuns la Mahanaim. ³⁰În acest timp, Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner; și și-a adunat toți oamenii. Dintre slujitorii lui David, cu excepția lui Asael, muriseră doar nouăsprezece bărbați. ³¹Dar slujitorii lui David omorâseră trei sute șazeci de bărbați beniamiții care fuseseră împreună cu Abner. ³²Apoi au luat corpul lui Asael și l-au pus în mormântul familiei lui din Betleem. Ioab și oamenii lui au mers toată noaptea și au ajuns la Hebron când se lumina. **3** Războiul dintre urmașii lui Saul și cei ai lui David a durat mult timp. David devenea o forță din ce în ce mai mare, în timp ce familia lui Saul își perdea influența. ²Fiii lui David care i s-au născut la Hebron, au fost: Amnon – primul născut. El era fiul izreelitei Ahinoam. ³Chileab – era al doilea – fiul Abigailei, văduva carmelitului Nabal. Absalom a fost al treilea fiu al lui David. El era fiul Maacăi – fiica lui Talmai, regele Gheșurului. ⁴Adonia – al patrulea – a fost fiul Haghitei. Șefatia – al cincilea – era fiul născut de Abital. ⁵Al șaselea a fost Iream – fiul soției lui David numită Egla. Aceștia sunt fiii care i s-au născut lui David în localitatea Hebron. ⁶În timpul războiului dintre urmașii lui Saul și cei ai lui David, Abner a devenit un luptător remarcabil între urmașii lui Saul. ⁷Saul avusese o concubină care se numea Rițpa. Ea era fiica lui Aia. Iș-Boșet i-a zis lui Abner: „De ce ai intrat la concubina tatălui meu?” ⁸Abner s-a supărat foarte rău din cauza cuvintelor lui Iș-Boșet; și i-a zis: „Ce sunt eu (*pentru tine*) – cap de câine? Susțin oare pe urmașii lui Iuda? Astăzi am demonstrat loialitate față de urmașii tatălui tău – Saul –, față de frații și față de prietenii lui. Nu te-am trădat oamenilor lui David; iar tu mă declari astăzi vinovat din cauza acestei femei!?”

⁹Dumnezeu să Își manifeste toată duritatea față de Abner dacă de acum înainte nu voi susține pe David în tot ce Iahve i-a promis prin jurământ ¹⁰când a zis că va lua guvernarea de la familia lui Saul și va înălța tronul lui David care va governa în Israel și pentru urmașii Iuda, de la teritoriile locuite de către urmașii Dan până la Beer-Șeba!” ¹¹Iș-Boșet nu a mai avut curajul să îi spună ceva lui Abner, pentru că îi era frică de el. ¹²Apoi Abner a trimis din partea lui niște mesageri la David, ca să îi spună: „A cui este țara?” Apoi a adăugat: „Ratifică un legământ cu mine; și eu te voi ajuta să determini întregul Israel să fie în favoarea ta.” ¹³David a răspuns: „Sunt de acord. Voi face un legământ cu tine; dar cu o singură condiție: să nu apari înaintea mea dacă nu mi-o aduci pe Mihal – fiica lui Saul – atunci când vii la mine!” ¹⁴David a trimis mesageri la Iș-Boșet – fiul lui Saul – să îi spună: „Dă-mi-o pe soția mea – pe Mihal – cu care m-am logodit după ce am adus (*lui Saul*) o sută de organe genitale exterioare de-ale filistenilor!” ¹⁵Iș-Boșet a trimis pe cineva să o aducă; și ea a fost luată de la soțul ei – de la Paltiel – fiul lui Laiș. ¹⁶Soțul ei a mers împreună cu ea – plângând în urma ei – până la Bahurim. Abner i-a zis: „Întoarce-te acasă!” El s-a întors și s-a dus acasă. ¹⁷Apoi Abner a vorbit cu cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel; și le-a zis: „Cu mai mult timp în urmă l-ați dorit ca rege pe David. ¹⁸Acum confirmați-l ca rege; pentru că Iahve a spus despre el: «Prin mâna sclavului Meu – David – Îmi voi salva poporul numit Israel de opresiunea filistenilor și a tuturor dușmanilor lui.»” ¹⁹Abner le-a vorbit și beniaminților. Apoi s-a dus la Hebron, ca să îi spună lui David tot ce dorește să facă Israel și întregul trib al urmașilor lui Beniamin. ²⁰A ajuns la David, la Hebron, însoțit de douăzeci de bărbați. David a organizat un banchet pentru ei. ²¹Abner i-a zis lui David: „Permite-mi să plec și să adun întregul Israel la stăpânul meu care este rege. Intenționez astfel să îi determin să ratifice un legământ cu tine, ca să guvernezi oriunde dorește sufletul tău!” David i-a permis lui Abner să se retragă; și astfel el a plecat în pace. ²²Imediat după ce plecase Abner, a venit Ioab împreună cu slujitorii lui David. Se întorceau de la un jaf, aducând o mare pradă cu ei. Abner nu mai era împreună cu David la Hebron, pentru că îi permisesese să plece; iar el plecase liniștit. ²³Când a venit Ioab împreună cu armata care era cu el, i s-a spus că Abner – fiul lui Ner – a fost la rege, că acesta i-a permis să plece și că astfel el a plecat în pace. ²⁴Ioab a venit la rege și i-a zis: „Ce ai făcut? Abner a fost la tine, iar tu i-ai permis să plece. De ce? ²⁵Îl cunoști bine pe Abner – fiul lui Ner! El a venit să te înșele, să îți cunoască intențiile și să știe tot ce faci!” ²⁶După ce a plecat de la David, Ioab a trimis mesageri la Abner. Astfel, prin intermediul lor, el l-a adus înapoi de la fântâna lui Sira. Dar David nu știa nimic. ²⁷Atunci când a ajuns Abner la Hebron, Ioab l-a luat separat, lângă poartă, prefăcându-se că ar dori să îi vorbească ceva în mod secret. Și ca să îl răzbune pe fratele lui numit Asael, Ioab l-a lovit pe Abner în stomac. Astfel a murit Abner. ²⁸Când David a fost informat despre ce s-a întâmplat, a zis: „Eu și regatul meu suntem nevinovați înaintea lui Iahve, pentru totdeauna, de moartea lui Abner – fiul lui Ner. ²⁹Declar că vina acestei

morți trebuie să fie în exclusivitate a lui Ioab și a familiei tatălui lui! Să se întâmple ca între urmașii lui să existe totdeauna cineva care să aibă o hemoragie, cineva lepros, cineva care să se sprijine în cârjă, cineva care să cadă omorât de sabie și cineva care să nu aibă ce să mănânce!” ³⁰Ioab împreună cu fratele lui numit Abișai l-au omorât pe Abner pentru că în lupta de la Ghivon, acesta îl omorâse pe fratele lor numit Asael. ³¹David i-a zis lui Ioab și întregului popor care era cu el: „Rupeți-vă hainele, înconjurați-vă cu saci și mergeți plângând pentru (*moartea lui*) Abner!” Regele David mergea în urma sicriului în care era transportat Abner. ³²L-au înmormântat pe Abner la Hebron. Regele a plâns în hohote la mormântul lui; și întregul popor a făcut același lucru. ³³Regele a cântat acest cântec de jale: „Oare este posibil să moară Abner cum moare un trădător? ³⁴Nu aveai mâinile legate și nici picioarele imobilizate cu lanțuri! Ai murit ca unul care este învins de oameni lași!” Și tot poporul a plâns din nou pentru Abner. ³⁵Tot cei care erau prezenți acolo, s-au apropiat de David ca să îl determine să mănânce cât mai era încă ziuă. Dar el a făcut următorul jurământ: „Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea dacă voi gusta pâine sau orice altceva înainte de apusul soarelui!” ³⁶Acest lucru a fost cunoscut de întregul popor; și a plăcut tuturor. De fapt, tot ce făcea regele a fost agreat de popor. ³⁷Astfel, în acea zi, tot poporul și tot Israelul au știut că nu regele l-a omorât pe Abner, fiul lui Ner. ³⁸Apoi David le-a zis slujitorilor lui: „Nu înțelegeți că astăzi a căzut în Israel un prinț care a fost un om remarcabil? ³⁹Astăzi, deși sunt uns ca rege, eu nu am suficientă forță (*să acționez împotriva lor*); iar acești bărbați – fiii Țeruei – îmi sunt superiori. Doresc ca Iahve să îl recompenseze pe cel rău conform răutății lui!”

4 Când fiul lui Saul care se numea Iș-Boșet a auzit că Abner a fost omorât în localitatea Hebron, i-a dispărut curajul; și întregul Israel s-a cutremurat. ²Fiul lui Saul avea doi conducători care comandau grupurile de prădători. Unul se numea Baana, iar celălalt Recab. Aceștia erau fiii lui Rimon, un om care locuia în Beerot și care provenea din clanul lui Benjamin. Se consideră că Beerot este unul dintre urmașii lui Benjamin ³pentru că beerotiții fugiseră la Ghitaim. Ei au locuit acolo ca străini până astăzi. ⁴Ionatan – fiul lui Saul – avea un fiu care era afectat de paralizie la ambele picioare. Acela avea vârsta de cinci ani când a venit cineva din Izreel aducând vestea că Saul și Ionatan muriseră. Femeia care îl îngrijea, l-a luat și a fugit cu el; dar pentru că se grăbea, copilul a căzut; și astfel a paralizat. Numele lui era Mefiboșet. ⁵Într-o zi, acești fii ai lui Rimon care locuia în Beerot, numiți Recab și Baana, au plecat spre casa lui Iș-Boșet; și au ajuns acolo în timpul caniculei zilei: tocmai când el se odihnea – la prânz. ⁶Au mers până în interiorul casei – ca atunci când ar fi dorit să ia de acolo niște grâu; și l-au înjunghiat în stomac. Apoi Recab și fratele lui numit Baana, au reușit să fugă. ⁷Ei intraseră în casă în timp ce Iș-Boșet era culcat pe pat, în dormitorul lui. După ce l-au înjunghiat și l-au omorât, i-au tăiat capul. Apoi i l-au luat cu ei și au mers toată noaptea prin zona numită Araba. ⁸Au adus capul lui Iș-Boșet la David – la Hebron – și i-au zis regelui: „Privește capul lui Iș-Boșet – fiul lui

Saul – dușmanul tău, care te-a tot urmărit ca să te omoare. Astăzi, Iahve l-a răzbunat pe stăpânul meu – care acum este rege – împotriva lui Saul și a urmașilor lui!” ⁹Dar David le-a răspuns lui Recab și fratelui lui numit Baana – care erau fiii lui Rimon din Beerot: „Jur pe Iahve care este viu și care m-a salvat din toate necazurile, ¹⁰că pe cel care mi-a zis: «Saul este mort!», crezând că îmi aduce vești bune, l-am prins și l-am omorât la Tıclag. Aceasta a fost recompensa pentru vestea pe care mi-a adus-o. ¹¹Oare nu voi proceda cu atât mai mult cu niște oameni condamnabili (*ca voi*), care omoară un om nevinovat în casa și în patul lui? Credeți că nu vă voi considera vinovați de moartea lui și nu vă voi șterge de pe pământ?” ¹²David a dat ordin oamenilor lui, care i-au omorât. Le-au tăiat mâinile și picioarele; și le-au atârnat corpurile lângă iazul din Hebron. Apoi au luat capul lui Iș-Boșet și l-au înmormântat în mormântul lui Abner din Hebron. **5** Toate triburile lui Israel au venit la David – în localitatea Hebron – și i-au zis: „Atât oasele cât și carnea noastră, au origine comună! ²Mai demult, când Saul era regele nostru, tu conduceai Israelul în războaie. De fapt, Iahve ți-a promis: «Tu vei păstori poporul Meu numit Israel; și vei fi conducătorul lui!»” ³Toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel veniseră la rege – în localitatea Hebron. Astfel, regele David a ratificat un legământ cu ei înaintea lui Iahve, la Hebron. Apoi ei l-au uns pe David ca rege al Israelului. ⁴David avea treizeci de ani când a devenit rege; și a guvernat patruzeci de ani. ⁵La Hebron a guvernat în teritoriul numit (*ulterior*) Iuda o perioadă de șapte ani și șase luni. La Ierusalim a guvernat treizeci și trei de ani, atât pentru cei din teritoriul numit (*ulterior*) Israel, cât și pentru cei din teritoriul numit (*mai târziu*) Iuda. ⁶Regele a înaintat spre Ierusalim însoțit de gărzile lui, mergând împotriva iebusiților care locuiau acolo. Aceștia i-au zis lui David: „Nu vei intra aici; pentru că ți se vor opune chiar și orbii împreună cu ologii; și vei fi astfel respins!” Ei credeau că David nu va reuși să intre în oraș. ⁷Dar David a capturat fortăreața Sionului, care s-a numit ulterior Orașul lui David. ⁸El zisese în acea zi: „Oricine vrea să îi învingă pe iebusiți, să se folosească de tunelul de apă ca să ajungă la acei «ologi» și la acei «orbi», care sunt dușmanii lui David!” De atunci s-a zis: „Orbilor și ologilor nu li se permite să intre în palat.” ⁹David s-a stabilit în fortăreață și a numit-o „Orașul lui David”. Apoi el a reconstruit orașul și l-a fortificat începând cu Milo până la partea de interior. ¹⁰David a devenit o forță care a ajuns din ce în ce mai mare, pentru că Iahve – Cel care Se numește și Dumnezeuul Armatelor – era cu el. ¹¹Hiram – regele Tirului – i-a trimis niște reprezentanți lui David. Aceia i-au adus lemn de cedru, tâmplari și zidari care i-au construit un palat. ¹²David a înțeles că Iahve l-a pus rege pentru Israel și că El i-a consolidat guvernarea având în vedere (*planul Lui față de*) poporul Său numit Israel. ¹³După ce a plecat din Hebron, David și-a luat mai multe concubine și soții din Ierusalim; și astfel, în familia lui s-au (*mai*) născut mulți fii și multe fiice. ¹⁴Urmează prezentarea numelor celor care i s-au născut lui David la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon, ¹⁵Ibhar, Elișua, Nefeg, Iafia, ¹⁶Elișama, Eliada și Elifelet. ¹⁷Când au

auzit filistenii că David a fost uns ca rege al Israelului, au plecat toți să îl caute. Dar David a fost informat despre acest lucru; și s-a adăpostit în fortăreață. ¹⁸Filistenii au venit și s-au dispersat în valea numită Refaim. ¹⁹David l-a întrebat pe Iahve: „Să mă duc (*să lupt*) împotriva filistenilor? Îi vei face să ajungă la discreția mea?” Iahve i-a răspuns lui David: „Du-te; pentru că în mod cert voi face ca filistenii să fie învinși de mâna ta!” ²⁰David s-a dus la Baal-Perațim; și i-a învins acolo. El a zis: „Iahve i-a învins într-un mod categoric pe dușmanii care stăteau în fața mea, acționând împotriva lor ca apele care rup totul în drumul lor!” De atunci, (*israelienii*) au numit acel loc Baal-Perațim. ²¹Filistenii și-au lăsat idolii acolo; iar David și oamenii lui i-au luat. ²²Filistenii au venit din nou și s-au răspândit în valea care se numea Refaim. ²³David l-a întrebat pe Iahve; iar El i-a răspuns: „Să nu îi ataci din față; ci du-te împotriva lor pe la spate și atacă-i în dreptul arbuștilor de balsam. ²⁴Când vei auzi zgomotul de marș în vârful arbuștilor de balsam, să pleci la atac; pentru că atunci Iahve va merge în fața ta, ca să învingă armata filistenilor.” ²⁵David a făcut așa cum i-a poruncit Iahve care i-a lovit pe filistenii de la Ghivon până la Ghezer. **6** David i-a strâns din nou pe toți luptătorii remarcabili din Israel. Ei erau treizeci de mii de bărbați. ²Apoi David și toți oamenii care erau împreună cu el au plecat din Baala care era în teritoriul numit Iuda; și au adus de acolo Cufărul lui Dumnezeu: acel Cufăr care poartă Numele lui Iahve – Dumnezeu Armatelor – Cel care stă între heruvimii de deasupra (*capacului*) ei. ³După ce au luat Cufărul lui Dumnezeu din casa lui Abinadab, de pe deal, l-au pus într-un car nou. Uza și Ahio – fiii lui Abinadab – conduceau acel nou car. ⁴Ei au venit cu el, aducând Cufărul lui Dumnezeu din casa lui Abinadab, de pe deal. Ahio mergea în fața Cufărului. ⁵David, împreună cu toți urmașii lui Israel, sărbătoreau înaintea lui Iahve cu toată energia lor, cântând din lire, din harpe, din tamburine, din fluiere și din citele. ⁶Când au ajuns la teritoriul lui Nahon, Uza și-a întins mâna ca să prindă și să susțină Cufărul lui Dumnezeu; pentru că altfel ar fi fost posibil ca boii să îl facă să cadă (*din car*). ⁷Atunci s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva lui Uza; și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru că se atinsese de Cufăr. Uza a murit acolo, lângă Cufărul lui Dumnezeu. ⁸David s-a întristat pentru că mânia lui Iahve se declanșase împotriva lui Uza; și a numit acel loc Peret-Uza. Acest nume a rămas până astăzi. ⁹David s-a temut de Iahve în acea zi; și a zis: „Cum să vină Cufărul lui Iahve la mine?” ¹⁰Și David nu a vrut să mai aducă Cufărul lui Iahve în orașul lui; ci l-a dus în casa lui Obed-Edom, ghititul. ¹¹Cufărul lui Iahve a rămas în casa lui Obed-Edom, ghititul, pentru trei luni; iar Iahve i-a binecuvântat atât pe cei care formau familia lui pe Obed-Edom, cât și pe el. ¹²I s-a spus regelui David că Iahve a binecuvântat familia lui Obed-Edom și tot ce are el din cauza Cufărului lui Dumnezeu. Atunci David s-a dus și a adus Cufărul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în orașul lui, în mijlocul bucuriei. ¹³După fiecare șase pași pe care îi făceau cei care duceau Cufărul lui Iahve, David sacrifica un bou și un vițel gras. ¹⁴David dansa cu toată forța lui înaintea lui Iahve, fiind îmbrăcat cu o tunică făcută din fire de

in. ¹⁵Împreună cu toți descendenții lui Israel, David aducea Cufărul lui Iahve în mijlocul strigătelor și al sunetului de corn. ¹⁶În timp ce Cufărul lui Iahve intra în Orașul lui David, Mihal – fiica lui Saul – privea pe fereastră. Când l-a văzut pe regele David sărind și dansând înaintea lui Iahve, l-a desconsiderat în inima ei. ¹⁷Au adus Cufărul lui Iahve și l-au așezat la locul lui, în mijlocul cortului pe care i l-a instalat David. Apoi David a venit înaintea lui Iahve cu animale pe care le-a ars integral și cu sacrificii de pace. ¹⁸După ce a terminat de oferit arderile integrale și sacrificiile de pace, David a binecuvântat poporul în numele lui Iahve numit Dumnezeu Armatelor ¹⁹și a împărțit tuturor celor care formau poporul – adică întregii adunări a lui Israel: fiecărui bărbat și fiecărei femei – câte o pâine, câte o bucată de carne și câte o turtă cu stafide. Apoi tot poporul a plecat. Fiecare s-a dus la casa lui. ²⁰Atunci când David s-a întors să își binecuvânteze familia, Mihal – fiica lui Saul – a venit să îl întâmpine; și i-a zis: „Cât de onorabil s-a comportat regele lui Israel astăzi, descoperindu-se în fața servitoarelor slujitorilor lui, așa cum s-ar fi descoperit un om de nimic!” ²¹David i-a răspuns Mihalei: „Dacă am dansat, am făcut-o înaintea lui Iahve care m-a ales să fiu deasupra tatălui tău și superior oricui din familia lui, punându-mă conducător peste poporul Lui, peste Israel!” ²²Mă voi comporta chiar mai jos decât atât și mă voi desconsidera și mai mult în ochii mei. Dar în fața servitoarelor despre care vorbeai, mă voi comporta astfel încât voi fi apreciat!” ²³Mihal – fiica lui Saul – nu a avut copii până în ziua morții ei... ⁷După ce regele David s-a instalat în palatul lui și după ce Iahve i-a dat odihnă salvându-l de toți dușmanii care erau jurul (*tării*) lui, ²i-a zis profetului Natan: „Privește! Eu locuiesc într-un palat făcut din (*lemn de*) cedru, în timp ce Cufărul lui Dumnezeu stă sub niște pânze...” ³Natan i-a răspuns regelui: „Du-te și fă tot ce ai pe inimă, pentru că Iahve este cu tine!” ⁴Dar în acea noapte, Cuvântul lui Iahve a venit la Natan și i-a zis: ⁵„Du-te și spune-i sclavului Meu – lui David – astfel: «Iahve îți zice: ‘Oare tu Îmi vei construi o casă de locuit? ⁶(*Este evident că*) Eu nu am locuit într-o casă din ziua în care am scos poporul Israel din Egipt și până astăzi; ci locuința în care am călătorit, a fost un cort. ⁷Oriunde am călătorit împreună cu tot poporul Israel, oare am cerut vreunui dintre judecătorii lui – cărora le-am poruncit să păstorească poporul Meu, Israel – să îmi construiască o casă din cedru?’».” ⁸Deci să îi spui sclavului Meu numit David, următoarele cuvinte: «Iahve care este Dumnezeu Armatelor, îți zice: ‘Eu te-am luat de la stână, de la păstoritul oilor, ca să fii conducătorul poporului Meu numit Israel. ⁹Am fost cu tine permanent pe unde ai mers, am distrus din fața ta pe toți dușmanii tăi și ți-am făcut un mare nume – ca al celor renumiți de pe pământ. ¹⁰Am păstrat un loc pentru poporul Meu – pentru Israel – și l-am plantat acolo ca să locuiască singur, fără să mai fie deranjat și fără ca cei nedrepti să îl mai poată exploata așa cum se întâmplase mai înainte. ¹¹Am făcut acest lucru încă din zilele în care stabilisem judecători pentru poporul Meu – pentru Israel. Și ție îți (*promisesem că îți*) voi da odihnă, scăpându-te de provocările care ar putea veni din partea dușmanilor tăi. Acum Iahve te anunță că El personal îți va face

o familie remarcabilă. ¹²Astfel, când ți se vor termina zilele (*de viață*) și vei fi adăugat la (*grupul format din*) strămoșii tăi (*decedați*), îl voi pune pe tron pe urmașul tău care va proveni din corpul tău; și îi voi consolida guvernarea. ¹³El va fi acela care va construi o casă dedicată numelui Meu; și Eu îi voi consolida pentru totdeauna tronul de pe care va governa. ¹⁴Eu voi fi Tatăl lui; iar el va fi fiul Meu. Când va păcătui, îi voi face reproșuri lovindu-l cu o nuiă omenească și dându-i lovituri asemănătoare celor date de oameni; ¹⁵dar nu voi îndepărta mila Mea de la el așa cum am îndepărtat-o de la Saul pe care l-am eliminat din fața ta. ¹⁶Ci familia ta și regatul tău vor fi etern înaintea Mea; iar tronul tău va fi consolidat și va exista pentru totdeauna!» ¹⁷Natan l-a informat pe David cu exactitate despre toate aceste cuvinte și despre toată această viziune. ¹⁸Regele David a venit și s-a prezentat înaintea lui Iahve, spunând: „Cine sunt eu, Doamne, Stăpânul meu, și ce reprezintă familia mea, ca să mă aduci până aici? ¹⁹Apoi, Doamne, Stăpânul meu, ca și cum ar fi fost prea puțin ce ai făcut (*pentru mine până în prezent*), ai vorbit și despre viitorul familiei sclavului Tău. Doamne, Stăpânul meu, oare acesta să fie modul Tău de a lucra cu omul? ²⁰Ce ar putea să îți mai răspundă David? Tu, Doamne, Stăpânul meu, îl cunoști pe sclavul Tău. ²¹Tu ai făcut toate aceste lucrări speciale bazat pe cuvântul Tău și pe (*dorințele din*) inima Ta. Apoi le-ai revelat sclavului Tău! ²²Doamne, Stăpânul meu, ce extraordinar ești Tu! Din tot ce am auzit cu urechile noastre, rezultă că nu este nimeni ca Tine și nu există alt (*dumne*)zeu cu excepția Ta! ²³Apoi, cine este ca poporul Tău – ca Israel – singura națiune de pe pământ, pentru care a venit Dumnezeu să o recupereze pentru Sine, ca să fie poporul prin intermediul căruia numele Lui să ajungă faimos? Tu ai făcut pentru țara Ta lucrări extraordinare care au produs frică în ceilalți. Ai reabilitat poporul Tău scoțându-l din Egipt; și ai alungat din drumul lui (*multe*) popoare împreună cu zeii lor. ²⁴Ai decis ca (*oamenii din*) poporul Tău, Israel, să fie proprietatea Ta. Ai făcut ca ei să fie poporul Tău pentru totdeauna; iar Tu – Doamne – ai acceptat să le fii Dumnezeu! ²⁵Și acum, Doamne, Dumnezeule, consolidează pentru totdeauna promisiunea pe care ai făcut-o cu privire la sclavul Tău și despre familia lui. Îmi doresc să faci așa cum ai zis. ²⁶Și (*astfel*) să fie onorat numele Tău! Etern să se spună că Iahve – numit și Comandantul Armatelor – este Dumnezeu în Israel; iar familia sclavului Tău David să aibă mereu continuitate înaintea Ta! ²⁷Tu, Doamne, Comandant al Armatelor – Dumnezeu lui Israel – ai revelat sclavului Tău că îi vei forma o familie (*remarcabilă*). Acesta este motivul pentru care a avut curaj sclavul Tău să îți facă această rugăciune! ²⁸Deci Doamne, Stăpânul meu, Tu – Cel care ești Dumnezeu și ale cărui cuvinte sunt adevăr – i-ai promis sclavului Tău aceste lucruri bune. ²⁹Deci Te rog să fii binevoitor și să binecuvântezi familia sclavului Tău, ca să continue să existe pentru totdeauna înaintea Ta. Căci Tu, Doamne, Stăpânul meu, ai vorbit; și prin binecuvântarea Ta va fi binecuvântată pentru eternitate familia sclavului Tău!” **8** Apoi David i-a învins pe filistenii, i-a subordonat (*israelienilor*) și a luat de sub autoritatea filistenilor orașul Meteg-Ama. ²Apoi i-a învins și pe moabiți. Pe aceștia i-a

culcat la pământ și i-a măsurat cu o funie. Cei care se încadrau la măsura de două lungimi de frânghie, erau omorâți; iar aceia care se încadrau în a treia lungime de frânghie, erau lăsați să trăiască. Moabiții i-au fost subordonați lui David și i-au plătit o taxă obligatorie. ³David l-a învins și pe Hadad-Ezer – fiul lui Rehob – care era regele Țobei, atunci când acesta s-a dus să recucerească un teritoriu de lângă Râul Eufrat. ⁴David a capturat de la el o mie de care, șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de luptători care se deplasau și luptau mergând pe jos. David a tăiat tendoanele tuturor cailor de la care, salvând dintre ei doar atâți cât a fost necesar pentru o sută de care. ⁵Arameii din Damasc au venit să îl ajute pe Hadad-Ezer care era regele Țobei; dar David a omorât douăzeci și două de mii dintre ei. ⁶David a instalat grupuri de luptători în regatul arameu al Damascului. Astfel, arameii au fost subordonați lui David și i-au plătit o taxă obligatorie. Iahve îl ajuta pe David să obțină victorie oriunde mergea. ⁷David a luat scuturile de aur ale slujitorilor lui Hadad-Ezer și le-a adus la Ierusalim; ⁸iar din Tebah și din Berotai care erau orașele lui Hadad-Ezer, regele David a luat foarte mult bronz. ⁹Atunci când Toi – regele Hamatului – a auzit că David a învins întreaga armată a lui Hadad-Ezer, ¹⁰l-a trimis pe fiul lui numit Ioram la regele David, ca să îl întrebe de sănătate. El intenționa și să îl laude, pentru că s-a luptat cu Hadad-Ezer – cu acela cu care și el era în conflict – și pentru că l-a învins. Ioram a adus cu el lucruri făcute din argint, din aur și din bronz. ¹¹Regele David le-a închinat și pe acestea lui Iahve, așa cum făcuse cu argintul și cu aurul luat de la toate celelalte popoare pe care și le-a subordonat. ¹²El luase acele metale prețioase de la Edom, de la Moab, de la amoniți, de la filistenii și de la Amalec. Ele au provenit și din prada luată de la Hadad-Ezer – fiul lui Rehob – care fusese regele Țobei. ¹³Astfel, David a devenit renumit (în acea zonă). La întoarcere a omorât optsprezece mii de edomiți în Valea Sării. ¹⁴El a pus corpuri de armată și în Edom. Pe tot teritoriul edomiților, el a instalat grupuri de luptători; și toți edomiții au devenit servitorii lui David. Iahve făcea ca David să învingă oriunde mergea. ¹⁵David guverna pentru întregul Israel. El judeca și făcea dreptate întregului popor. ¹⁶Ioab – fiul Țeruei – era conducătorul (*suprem al*) armatei; Iehoșafat – fiul lui Ahilud – era cronicar. ¹⁷Țadoc – fiul lui Ahitub – și Ahimelec – fiul lui Abiatar – erau preoți; Seraia era scrib. ¹⁸Benaia – fiul lui Iehoiada – era conducătorul cheretiților și al peletiților; iar fiii lui David erau primii oameni (*importanți*) de lângă rege. **9** David a întrebat: „Mai trăiește cineva din familia lui Saul – căruia să îi pot arăta bunătate din cauza lui Ionatan?” ²Familia lui Saul avusese un slujitor care se numea Țiba. El a fost chemat la David. Regele l-a întrebat: „Tu ești Țiba?” El i-a răspuns: „Da, eu, slujitorul tău, sunt acela!” ³Regele l-a întrebat: „Mai trăiește vreun bărbat din familia lui Saul, căruia să îi pot arăta o bunătate ca cea a lui Dumnezeu?” Țiba i-a răspuns: „Da: unul dintre fiii lui Ionatan încă trăiește; dar are ambele picioare paralizate.” ⁴Regele l-a mai întrebat: „Unde este acesta acum?” Țiba i-a răspuns: „În casa lui Machir – fiul lui Amiel, din Lo-Debar.” ⁵Regele David a trimis pe cineva la el; și l-a adus din

Lo-Debar, din casa lui Machir, fiul lui Amiel. ⁶Atunci când Mefiboșet – fiul lui Ionatan și nepotul lui Saul – a ajuns în fața lui David, și-a aplecat fața și s-a închinat. David i-a zis: „Mefiboșet!” El i-a răspuns: „Slujitorul tău este aici, la dispoziția ta.” ⁷David i-a zis: „Nu te speria; pentru că vreau să mă comport cu tine cu bunătate – (*ca recunoștință*) pentru tatăl tău numit Ionatan. Îți voi da înapoi toate terenurile care au fost ale bunicului tău – ale lui Saul – și vei mânca mereu la masa mea!” ⁸Mefiboșet i s-a închinat și i-a zis: „Ce este slujitorul tău, ca să fii atent la un câine mort cum sunt eu?” ⁹Regele l-a chemat apoi pe Țiba care fusese slujitorul lui Saul și i-a zis: „I-am redat nepotului stăpânului tău tot ce aparținuse lui Saul și întregii lui familii. ¹⁰Tu, fiii tăi și slujitorii tăi îi veți lucra pământul și îi veți culege recolta – pentru ca nepotul stăpânului tău să aibă hrană. Mefiboșet – nepotul stăpânului tău – va mânca (*de-acum înainte*) mereu la masa mea.” Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de slujitori. ¹¹El i-a răspuns regelui: „Slujitorul tău va face tot ce i-a poruncit să facă regele care este stăpânul meu!” Astfel, Mefiboșet a mâncat la masa lui David ca unul dintre fiii acestuia. ¹²Mefiboșet avea un fiu tânăr care se numea Mica. Toți cei care locuiau în casa lui Țiba, erau slujitorii lui Mefiboșet. ¹³Mefiboșet locuia la Ierusalim, pentru că mânca mereu la masa regelui. El avea ambele picioare paralizate. **10** Apoi regele amoniților a murit; și în locul lui a guvernat fiul acestuia care se numea Hanun. ²David a zis: „Îi voi arăta loialitate lui Hanun – fiul lui Nahaș – exact cum s-a comportat și tatăl lui față de mine.” David și-a trimis slujitorii ca să îl susțină spiritual pe Hanun pentru moartea tatălui lui. Dar atunci când slujitorii lui David au ajuns în țara amoniților, ³conducătorii amoniți i-au zis stăpânului lor care se numea Hanun: „Chiar crezi că David dorește să îți omagieze tatăl când trimite acești oameni ca să te susțină spiritual? David i-a trimis la tine pe acești slujitori ai lui ca să observe orașul, să îl spioneze și apoi să îl cucerească!” ⁴Atunci Hanun i-a luat pe slujitorii lui David, le-a ras bărbile până la jumătate, le-a tăiat până la brâu jumătate din hainele cu care erau îmbrăcați și i-a lăsat să plece așa. ⁵Când David a fost anunțat de acest lucru, a trimis pe cineva să le spună bărbaților care fuseseră atât de mult ridiculizați: „Rămâneți în Ierihon până vă va crește din nou barba; și abia apoi să vă întoarceți!” ⁶Văzând că se făcuseră urâți lui David, amoniții au plătit douăzeci de mii de luptători care mergeau pe jos din armata arameilor existentă în Bet-Rehob și în regatul arameu al Țobei, ca să îl ajute (*împotriva lui David*). A solicitat și regelui din Maaca un ajutor format din o mie de luptători și încă douăsprezece mii de luptători adunați dintre bărbații din Tob. ⁷Când a auzit David acest lucru, l-a trimis împotriva lor pe Ioab împreună cu toată armata – formată numai din luptători remarcabili. ⁸Amoniții au ieșit din oraș și și-au ocupat pozițiile de luptă în fața porții. În acest timp, arameii din Țoba și din Rehob, luptătorii din Tob și cei din Maaca și-au pregătit armata în câmp deschis. ⁹Ioab a văzut că urma să lupte atât cu cei din față, cât și cu cei din spate. Atunci a ales o parte dintre vitejii lui Israel și i-a organizat să lupte împotriva arameilor. ¹⁰Apoi a pus restul armatei sub comanda fratelui lui

numit Ahișai. Pe aceia i-a organizat să lupte împotriva amoniților. **11**Ioab i-a zis lui Ahișai: „Dacă arameii îmi vor decima armata, să vii să mă ajuți; iar dacă amoniții îți vor decima armata, voi veni eu să te ajut. **12**Fii o forță remarcabilă și încurajează-te pentru poporul nostru și pentru orașele Dumnezeului nostru. Să se întâmple ce va dori Iahve!” **13**Atunci când Ioab i-a atacat pe arameii cu armata lui, ei au fugit din fața lui. **14**Văzând că arameii au fugit, amoniții s-au retras și ei din fața lui Ahișai, fugind în oraș. Atunci Ioab a oprit lupta și s-a întors la Ierusalim. **15**Când au constatat că au fost învinși de Israel, arameii și-au adunat toate forțele. **16**Hadad-Ezer a chemat arameii care erau dincolo de râu. Aceia au venit la Helam. Erau comandați de Șobac – conducătorul armatei lui Hadad-Ezer. **17**Când a aflat David acest lucru, i-a adunat pe toți israelienii, a trecut Iordanul și a ajuns la Helam. Arameii s-au așezat în poziție de luptă împotriva lui David. După ce a început lupta, **18**aramerii au fugit din fața lui Israel. David le-a omorât arameilor șapte sute de oameni care conduceau carele și patruzeci de mii de luptători care se deplasau pe jos. L-a rănit și pe Șobac care era conducătorul armatei lor. El a murit acolo. **19**Văzând că au fost învinși de Israel, regii care luptau pentru Hadad-Ezer au acceptat pacea cu Israel și s-au subordonat israelienilor. De atunci, arameilor le-a fost frică să îi mai ajute pe amoniți. **11** La începutul anului, atunci când regii plecau la război, David l-a trimis pe Ioab să participe la acele conflicte împreună cu slujitorii lui și cu întreaga armată a lui Israel. Ei i-au distrus pe amoniți și au asediat Raba. Dar David rămăsese la Ierusalim. **2**Într-o seară, regele s-a sculat de pe patul lui și se plimba pe acoperișul palatului. De acolo a observat o femeie foarte frumoasă care se îmbăia. **3**David a trimis pe cineva să știe cine este acea femeie. I s-a spus că se numește Batșeba – fiica lui Eliam – și că este soția hititului Urie. **4**David a trimis niște oameni ca să o aducă la el. Ea a venit la el; și David a întreținut relații sexuale cu ea. Înainte de venirea la David, femeia tocmai terminase procesul de curățare specific femeilor. Apoi ea s-a întors acasă. **5**Batșeba a rămas însărcinată; și l-a anunțat pe David, zicând: „Sunt însărcinată!” **6**Atunci David i-a transmis lui Ioab: „Trimite-l la mine pe hititul Urie!” Ioab l-a trimis pe Urie la David. **7**Când a ajuns Urie la David, acesta l-a întrebat ce se întâmplă cu Ioab, în ce situație este armata și despre modul în care avansează lupta. **8**Apoi David i-a spus lui Urie: „Du-te acasă și spală-ți picioarele!” Urie a ieșit din palatul regelui. Apoi, după el a fost trimis un dar din partea regelui. **9**Dar Urie nu s-a dus acasă; ci s-a culcat la intrarea în palat, lângă toți slujitorii stăpânului lui. **10**Când i s-a spus lui David că Urie nu s-a dus acasă, el l-a întrebat: „Oare nu vii din călătorie? De ce nu te duci acasă?” **11**Urie i-a răspuns: „Cufărul lui Iahve împreună luptătorii din Israel și cei din teritoriul urmașilor lui Iuda stau în corturi. Stăpânul meu – Ioab – și slujitorii stăpânului meu și-au stabilit tabăra în câmp. Deci, cum aş putea să merg acasă să mănânc, să beau și să mă culc cu soția mea? Cât este de adevărat că ești viu și că sufletul tău trăiește, este adevărat și faptul că nu voi face acest lucru!” **12**David i-a zis: „Rămâi și astăzi aici; iar mâine te voi trimite înapoi.”

Urie a rămas în Ierusalim atunci și în următoarea zi. ¹³David l-a invitat să mănânce și să bea împreună cu el; și l-a îmbătat. Dar seara, în loc să meargă să se culce acasă, Urie s-a culcat în patul lui, lângă slujitorii stăpânului lui. ¹⁴În următoarea dimineață, David a scris o scrisoare pentru Ioab; și a trimis-o acestuia prin Urie. ¹⁵În ea a scris: „Trimiteți-l pe Urie în prima linie a conflictului, unde lupta este cea mai violentă; și apoi retrageți-vă de lângă el, ca să fie lovit și să moară.” ¹⁶După primirea acestei scrisori, în timp ce asedia orașul, Ioab l-a pus pe Urie într-un loc despre care știa că este apărat de luptători remarcabili. ¹⁷Luptătorii din oraș au ieșit și s-au luptat împotriva lui Ioab. Au murit câțiva dintre luptătorii lui David. Și astfel a murit odată cu ei și hititul Urie. ¹⁸Apoi Ioab a trimis un om la David ca să îl anunțe despre tot ce se întâmplase în acea luptă. ¹⁹A ordonat mesagerului, spunând: „Când vei termina de relatat regelui ce s-a întâmplat în această luptă, ²⁰dacă el se va mânia și te va întreba: «De ce v-ați luptat atât de aproape de oraș? Nu știați că vor arunca săgeți de pe zid? ²¹Cine l-a eliminat pe Abimelec – fiul lui Ierub-Beset? Oare nu tocmai o femeie care a aruncat de pe zid o piatră de moară, cu care l-a omorât astfel la Tebeț? Deci de ce v-ați apropiat de zid?», atunci să îi spui: «Slujitorul tău – hititul Urie – a murit și el în acest conflict.»” ²²Mesagerul a plecat. Când a ajuns la David, i-a relatat tot ce îl învățase Ioab să îi spună. ²³El i-a zis: „Acei oameni au fost superiori nouă în forța pe care o dețineau. Au venit împotriva noastră în câmpie. Noi i-am respins până în fața porții orașului. ²⁴Dar luptătorii de pe zid au tras cu arcul în slujitorilor tăi; și unii dintre cei care luptau pentru rege, au murit. În acest conflict a murit și hititul Urie – slujitorul tău.” ²⁵Atunci David i-a zis mesagerului: „Spune-i lui Ioab: «Să nu te descurajeze acest lucru; pentru că sabia omoară când pe unul, când pe altul. Intensifică asediul împotriva orașului și distruge-l.» Iar tu să îl încurajezi.” ²⁶Când a auzit soția lui Urie că soțul ei a murit, a plâns pentru el. ²⁷După ce au trecut zilele de jale, David a trimis pe cineva la ea; și a adus-o în palatul lui. Ea i-a devenit soție; și i-a născut un fiu. Dar această faptă a lui David nu a plăcut lui Iahve. ¹²Iahve l-a trimis pe Natan la David. Ajungând la David, Natan i-a zis: „Într-un anume oraș trăiau doi oameni. Unul era bogat, iar celălalt era sărac. ²Cel care era bogat, avea un mare număr de oi și de vite. ³Dar omul sărac nu avea altceva decât o oaie tânără pe care o cumpărase. Avea grijă de ea și o creștea împreună cu el și cu copiii lui. Mâncă din aceeași bucată de pâine cu el, bea din cana lui și dormea la pieptul lui. Îi era ca o fiică. ⁴A venit un călător la omul bogat. Dar el nu și-a permis să ia niciuna dintre oile sau dintre vitele lui ca să îi pregătească (*acelui vizitator*) să mănânce; ci a luat de la omul sărac acea oaie tânără și i-a gătit-o celui care venise la el!” ⁵David a devenit foarte mânios față de acel om (*bogat*); și i-a zis lui Natan: „Jur pe Iahve care este viu că omul care a făcut acest lucru, trebuie pedepsit cu moartea! ⁶Să dea înapoi patru oi tinere pentru această faptă și pentru că nu a avut milă!” ⁷Atunci Natan i-a zis: „Tu ești acel om! Dumnezeuul lui Israel care se numește Iahve, îți zice: «Te-am uns ca rege pentru Israel și te-am scăpat de amenințările lui Saul. ⁸Ți-am dat familia stăpânului tău și ți-

am pus în brațe soțiile stăpânului tău. Ți-am dat autoritate în (*teritoriul numit*) Israel și în (*cel numit*) Iuda. Dacă toate acestea ar fi fost insuficiente, aș fi adăugat altele. ⁹De ce ai sfidat Cuvântul lui Iahve și ai păcătuit împotriva Lui? L-ai omorât pe hititul Urie cu sabia; iar pe soția lui ai luat-o ca să fie soția ta... L-ai omorât pe Urie cu sabia amoniților. ¹⁰Pentru că ai făcut aceste fapte, să știi că sabia nu se va îndepărta de familia ta niciodată. Prin aceste fapte, tu M-ai sfidat luând-o pe soția hititului Urie ca să îți fie soție.» ¹¹Acum, ascultă ce îți mai spune Iahve: «Voi aduce dezastrul împotriva ta; și el va veni chiar din propria ta familie! Îți voi lua soțiile sub privirea ta și le voi da altuia; iar el se va culca cu ele la lumina zilei! ¹²Tu ai lucrat în secret; dar Eu voi face să se întâmple la lumina zilei ce am spus prin aceste cuvinte – înaintea întregului Israel!» ¹³David i-a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva lui Iahve!” Natan i-a răspuns: „Iahve ți-a iertat păcatul; și nu vei muri. ¹⁴Totuși, pentru că prin această faptă ai făcut pe dușmanii lui Iahve să Îl desconsidere, copilul care ți s-a născut, va muri!” ¹⁵Natan a plecat acasă; iar Iahve a lovit copilul pe care i-l născuse soția lui Urie lui David. El s-a îmbolnăvit grav. ¹⁶David s-a rugat lui Dumnezeu pentru copil și a postit; apoi a intrat în palat și a stat culcat la pământ toată noaptea. ¹⁷Consilierii palatului lui au insistat, rugându-l să se ridice de la pământ; dar el nu a acceptat și nici nu a vrut să mănânce cu ei. ¹⁸În a șaptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut să îi vorbească despre acest lucru; pentru că își ziceau: „Când copilul trăia, îi vorbeam și el nu ne asculta. Cum să avem acum curajul să îi spunem că a murit copilul? I s-ar face mai mult rău!” ¹⁹David a observat că slujitorii lui vorbeau în șoaptă între ei; și a înțeles că murise copilul. I-a întrebat: „A murit copilul?” Ei i-au răspuns: „Da, a murit.” ²⁰Atunci David s-a ridicat de la pământ, s-a spălat, s-a uns și și-a schimbat hainele. Apoi a intrat în casa lui Iahve și s-a închinat. După ce s-a întors acasă, a cerut să i se dea să mănânce; și a mâncat. ²¹Slujitorii lui l-au întrebat: „Ce înseamnă ce faci tu? Atunci când trăia copilul, posteai și plângeai; iar acum, când el a murit, te ridici de la pământ și mănânci!” ²²David le-a răspuns: „Cât timp trăia copilul, posteam și plângeam pentru că îmi ziceam: «Este posibil ca Iahve să aibă milă de mine; și poate copilul va trăi.» ²³Dar acum, după ce deja a murit, de ce să mai postesc? Aș putea oare să îl aduc înapoi? Eu voi merge la el; dar el nu se va mai întoarce la mine!” ²⁴David a consolat-o pe soția lui – pe Batșeba. A intrat la ea (*și au avut din nou relații intime*). Ea a născut un fiu pe care l-au numit Solomon. Iahve îl iubea. ²⁵El a transmis prin profetul Natan că ar fi bine să îl numească Iedidia – care înseamnă „de dragul lui Iahve”. ²⁶În acest timp, Ioab a asediat Raba amoniților și a luat controlul orașului regal. ²⁷Apoi a trimis mesageri la David să îi spună: „Am luptat împotriva Rabei; și acum deținem controlul surselor de apă ale orașului. ²⁸Strânge restul luptătorilor, asediază orașul și cucerește-l, ca să nu îl cuceresc eu și să primească astfel numele meu.” ²⁹David a strâns toată armata (*de care mai dispunea*), s-a îndreptat spre Raba, a luptat împotriva ei și a cucerit-o. ³⁰A luat coroana de pe capul regelui lor. Ea cântărea un talant de aur și era împodobită cu pietre prețioase.

Acea coroană fost pusă pe capul lui David. Prada luată din oraș era foarte multă. ³¹Pe locuitorii orașului i-a dat afară din el, i-a pus să presteze (*pentru israelieni*) munci folosind fierăstraie, grape de fier și seceri de fier. I-a obligat să lucreze și la fabricarea cărămizilor. La fel a procedat și cu celelalte orașe amonite. Apoi David s-a întors la Ierusalim împreună cu întreaga armată. **13** După ce trecuse o perioadă de timp, Absalom – fiul lui David – avea o soră frumoasă care se numea Tamar. Unul dintre fiii lui David care se numea Amnon, s-a îndrăgostit de ea. ²Amnon era atât de chinuit din această cauză, încât s-a îmbolnăvit dorind-o pe Tamar. Ea era fecioară; și pentru Amnon era dificil să îi facă ceva. ³Amnon avea un prieten care se numea Ionadab – fiul lui Șimea – fratele lui David. Ionadab era un om foarte abil. ⁴El l-a întrebat pe Amnon: „De ce tu care ești fiul regelui, arăți din ce în ce mai slăbit în fiecare dimineață? Nu vrei să îmi spui?” Amnon i-a răspuns: „Sunt îndrăgostit de Tamar – adică de sora fratelui meu numit Absalom.” ⁵Ionadab i-a zis: „Culcă-te în patul tău și prefă-te că ești bolnav. Atunci când tatăl tău va veni să te vadă, să îi spui: «Te rog, să vină sora mea Tamar și să îmi dea să mănânc ceva. Să îmi prepare mâncarea sub privirea mea, ca să o pot vedea; și astfel, să pot mânca din mâna ei.»” ⁶Amnon s-a culcat și s-a prefăcut bolnav. Regele a venit să îl vadă; iar Amnon i-a zis: „Te rog, să vină sora mea – Tamar – să îmi coacă două turte sub privirea mea și să mănânc din mâna ei.” ⁷David a trimis pe cineva acasă la Tamar ca să îi spună: „Te rog să te duci acasă la fratele tău care se numește Amnon și să îi pregătești ceva ca să mănânce.” ⁸Tamar s-a dus acasă la fratele ei numit Amnon. Ea l-a găsit culcat. A făcut niște cocă din care i-a copt turtele sub privirea lui. ⁹Apoi a luat tigiua și l-a servit. Dar Amnon nu a vrut să mănânce. El a zis: „Toți ceilalți să iasă din casă!” Și toți slujitorii au ieșit. ¹⁰Atunci Amnon i-a zis Tamarei: „Adu mâncarea în dormitor, pentru ca să pot mânca din mâna ta.” Tamar a luat turtele pe care le făcuse și le-a adus fratelui lui numit Amnon în dormitor. ¹¹Când ea s-a apropiat de el ca să îi dea să mănânce, el a apucat-o și a ținut-o cu forța, zicând: „Soro, vino și culcă-te cu mine!” ¹²Tamar i-a răspuns: „Nu, frate, nu mă viola! Nu comite această faptă păcătoasă oribilă; pentru că un asemenea lucru nu este permis să se întâmple în (*poporul*) Israel. ¹³Unde mă voi duce cu rușinea mea? Iar tu vei fi considerat un om foarte vinovat în poporul Israel. Te rog să vorbești cu regele; și el nu se va opune când îi voi cere să fiu a ta!” ¹⁴Dar el nu a vrut să o asculte; și pentru că avea o forță mai mare decât a ei, a obligat-o să se culce cu el; și astfel a dezonorat-o... ¹⁵Apoi Amnon a urât-o foarte mult pe Tamar – chiar mai mult decât o iubise. Amnon i-a zis: „Ridică-te și pleacă!” ¹⁶Ea i-a zis: „Nu! Alungându-mă, faci un rău mai mare decât cel pe care deja l-ai făcut!” Dar Amnon nu a vrut să o asculte. ¹⁷El l-a chemat pe tânărul care-l slujea și i-a zis: „Dați-o afară pe această femeie și închideți ușa după ea!” ¹⁸Slujitorul lui a făcut exact cum i se poruncise. Tamar era îmbrăcată cu o robă decorată. Așa se îmbrăcau fiicele regelui care erau fecioare. ¹⁹După ce a fost alungată (*din casa lui Amnon*), ea și-a presărat cenușă pe cap, și-a rupt roba decorată pe care o purta, și-a pus mâinile pe cap și a plecat țipând. ²⁰Absalom – fratele ei

– a întrebat-o: „Fratele tău numit Amnon a fost cu tine? Acum, sora mea, taci și nu fi supărată pentru ce s-a întâmplat; pentru că el este fratele tău.” Atunci Tamar a rămas cu durerea (*sufletească*) în casa fratelui ei numit Absalom. **21**Când regele David a auzit ce s-a întâmplat, a fost foarte supărat. **22**Absalom nu a mai vorbit deloc cu Amnon; dar îl ura pe Amnon pentru că o dezonorase pe sora lui numită Tamar. **23**După doi ani, Absalom își tunde oile la Baal-Hațor, lângă teritoriul locuit de urmașii lui Efraim. Absalom i-a invitat acolo pe toți fiii regelui. **24**El s-a dus la rege și i-a zis: „Să știi că slujitorul tău își tunde oile. Te rog să vii cu slujitorii lui la slujitorul tău!” **25**Dar regele i-a zis lui Absalom: „Nu, fiule; nu vom veni toți, ca să nu îți fie greu din cauza noastră.” Deși Absalom a insistat, regele nu a vrut să meargă; dar l-a binecuvântat. **26**Atunci Absalom i-a zis: „Te rog să permiți ca măcar fratele meu numit Amnon să vină cu noi!” Regele l-a întrebat: „De ce să vină tocmai Amnon cu tine?” **27**Dar Absalom a insistat și l-a determinat pe rege să îl trimită pe Amnon împreună cu toți ceilalți fii ai lui care au mers cu el. **28**Absalom le-a dat slujitorilor lui următoarea poruncă: „Așteptați până când inima lui Amnon va fi veselă din cauza vinului; și când vă voi zice: «Loviți-l pe Amnon!», atunci să îl omorâți. Să nu vă fie frică să faceți acest lucru! Oare nu v-am dat eu această poruncă? Fiți curajoși și demonstrați-vă abilitatea de luptători!” **29**Slujitorii lui Absalom au procedat cu Amnon exact cum le poruncise stăpânul lor. Atunci toți ceilalți fii ai regelui au încălecat fiecare pe catârul lui și au fugit. **30**În timp ce veneau ei spre palat, regele a fost anunțat că Absalom i-a omorât pe toți fiii regelui și că nu a lăsat să trăiască pe niciunul dintre ei. **31**Atunci regele s-a sculat, și-a rupt hainele și s-a culcat la pământ. Slujitorii lui stăteau în picioare, având și ei hainele rupte. **32**Dar Ionadab – fiul lui Șimea – care era fratele lui David, i-a spus regelui: „Să nu creadă stăpânul meu vestea care spune că toți tinerii, fii ai regelui, au fost omorâți. Numai Amnon a murit. Acest lucru a fost planificat de Absalom încă din ziua în care Amnon a dezonorat-o pe sora lui numită Tamar. **33**Deci să nu se supere stăpânul meu – regele – din cauza acestui zvon care spune că fiii regelui au murit; pentru că doar Amnon a murit!” **34**În acest timp, Absalom fugise. Când paznicul de pe zid a privit, a observat la depărtare un mare grup de oameni care coborau muntele venind pe drumul dinspre vest. **35**Atunci Ionadab i-a zis regelui: „Privește: sosesc fiii regelui, așa cum a spus slujitorul tău!” **36**Fiii regelui au ajuns înainte să termine el de vorbit. Ei au început să plângă în hohote. Atunci chiar și regele împreună cu slujitorii lui au început să plângă foarte tare. **37**Absalom a fugit și s-a dus la Talmai – la fiul lui Amihud – care era regele Gheșurului. Regele David plângea după fiul lui în fiecare zi. **38**După ce Absalom a fugit și a ajuns în Gheșur, a rămas acolo trei ani. **39**Regele David a încetat să îl urmărească pe Absalom, pentru că se obișnuise cu faptul că Amnon a murit. **14** Ioab – fiul Țeruiei – a observat că regelui îi era dor de Absalom. **2**A trimis pe cineva la Tecoa și a adus de acolo o femeie înțeleaptă. Apoi el i-a zis femeii: „Prefă-te că ești în doliu. Îmbracă-te cu haine de doliu și să nu te ungi cu ulei. Să arăți ca o femeie care de multă vreme plânge după un

mort. **3**Să te duci astfel la rege și să îi vorbești cum te voi învăța eu.” Și Ioab i-a precizat acelei femei ce să spună (*regelui*). **4**Când femeia din Tecoa a ajuns la rege, a căzut cu fața spre pământ și i s-a închinat. Ea i-a zis: „Regele meu, ajută-mă!” **5**Regele a întrebat-o: „Ce necaz ai?” Femeia i-a răspuns: „Eu sunt o femeie văduvă. Soțul meu a murit. **6**Slujitoarea ta mai avea doi fii care într-o zi se băteau pe câmp; și nu era nimeni acolo care să îi despartă. Astfel, unul l-a lovit pe celălalt și l-a omorât. **7**Acum, tot clanul a venit împotriva slujitoarei tale, spunându-i: «Predă-ni-l pe cel care și-a omorât fratele, ca să îl omorâm; pentru că i-a luat viața fratelui lui. Îl vom distruge și pe moștenitor!» Ei vor stinge astfel singurul cărbune care mi-a mai rămas. Vor face ca soțul meu să rămână fără nume și fără moștenitor pe pământ...” **8**Regele i-a răspuns femeii: „Du-te acasă. Voi da porunci pentru tine!” **9**Femeia din Tecoa i-a zis regelui: „O, rege, stăpânul meu, să fiu vinovată eu și familia tatălui meu. Iar regele și tronul lui să rămână fără vină!” **10**Regele i-a zis: „Dacă cineva va vorbi împotriva ta, adu-l la mine; și nu se va mai atinge de tine!” **11**Atunci femeia i-a făcut regelui următoarea rugămintă: „Doresc ca regele să își amintească de numele Dumnezeuului lui – de Iahve – pentru ca să îl împiedice pe cel care dorește să răzbune sângele celui mort mărink dezastrul prin omorârea fiului meu (*care încă trăiește*)!” Regele i-a zis: „Jur pe Iahve care este viu, că niciun fir de păr din capul fiului tău nu va cădea la pământ!” **12**Atunci femeia i-a mai zis: „Te rog să permiți slujitoarei tale să îi spună ceva regelui – stăpânului meu.” Regele i-a zis: „Vorbește!” **13**Ea i-a spus: „De ce ai planificat un astfel de lucru împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru că din vorbele lui, regele se face vinovat prin faptul că nu îl aduce înapoi pe cel pe care l-a alungat. **14**Desigur, noi toți vom muri până la urmă – ca niște ape care cad pe pământ și nu se mai adună. Dar Dumnezeu nu dorește să ia viața; ci concepe metode prin care cel alungat să se poată întoarce la El! **15**Așa se explică de ce am venit să îi vorbesc regelui – stăpânului meu; pentru că ce fac oamenii, m-a speriat. Slujitoarea ta și-a zis: «Să-i vorbesc regelui; și poate el va aproba cererea slujitoarei lui. **16**Poate că regele o va asculta și o va scăpa pe slujitoarea lui de cei care vor să o șteargă pe ea și pe fiul ei din moștenirea lui Dumnezeu.» **17**Acum, slujitoarea ta îți mai spune: «Îmi doresc să îmi aducă pace cuvintele stăpânului meu care este rege! Pentru că stăpânul meu – regele – este ca un înger al lui Dumnezeu. El știe să înțeleagă binele și răul. Și Dumnezeuul tău numit Iahve să fie cu tine!»” **18**Regele i-a zis femeii: „Să nu eviți răspunsul (*corect*) la întrebarea pe care ți-o voi pune.” Femeia i-a zis: „Să întrebe stăpânul meu, regele!” **19**Atunci regele a întrebat-o: „Oare nu este cu tine mâna lui Ioab în toate aceste lucruri?” Femeia i-a răspuns: „Jur pe sufletul tău care este viu – rege, stăpânul meu – că nimeni nu poate devia nici la dreapta nici la stânga de la tot ce ai zis. Da, slujitorul tău – Ioab – mi-a poruncit (*să vin la tine*) și tot el a pus în gura slujitoarei tale toate aceste cuvinte. **20**Slujitorul tău – Ioab – a procedat așa ca să schimbe situația. Dar stăpânul meu are o înțelepciune ca a unui înger al lui Dumnezeu; și astfel, el cunoaște tot ce se întâmplă în țară.” **21**Regele i-a zis atunci lui Ioab: „Să știi că

vreau să fac acest lucru! Deci du-te și adu-l pe tânărul Absalom!” ²²Ioab a căzut cu fața spre pământ, s-a închinat și l-a binecuvântat pe rege. El a zis: „Astăzi slujitorul tău știe că a obținut favoarea stăpânului lui care este rege; pentru că regele a făcut așa cum i-a cerut slujitorului lui!” ²³Ioab s-a ridicat, a plecat la Gheșur și l-a adus înapoi pe Absalom la Ierusalim. ²⁴Dar regele a zis: „Să se ducă în casa lui; și să nu îmi vadă fața!” Astfel, Absalom s-a întors acasă la el; și nu a văzut fața regelui. ²⁵În tot Israelul nu era niciun om atât de cunoscut pentru frumusețea lui cum era Absalom. Din partea de sus a capului și până la talpa piciorului, el nu avea niciun defect și nimic neplăcut. ²⁶Când își tunde părul – iar el făcea acest lucru în fiecare an, pentru că părul crescut îi devenea prea greu –, acesta cântărea două sute de șecheli, conform unității regale pentru greutate. ²⁷În familia lui Absalom s-au născut trei fii și o fiică. Acea fiică a fost numită Tamar. Ea era foarte frumoasă. ²⁸Absalom a locuit doi ani în Ierusalim fără să îl întâlnească pe rege. ²⁹Apoi Absalom l-a chemat pe Ioab, intenționând să îl trimită la rege. Dar Ioab nu a vrut să vină. L-a chemat a doua oară; dar el tot nu a acceptat să vină. ³⁰Atunci Absalom le-a zis slujitorilor lui: „Terenul agricol al lui Ioab este aproape de al meu; și are semănat orz pe el. Mergeți acolo și dați-i foc!” Slujitorii lui au făcut exact cum le poruncise. ³¹Când a aflat Ioab ce se întâmplase, s-a dus acasă la Absalom și l-a întrebat: „De ce au dat foc slujitorii tăi recoltelor de pe terenul meu agricol?” ³²Absalom a răspuns: „Pentru că nu ai venit când te-am chemat. Am vrut să te trimit la rege să îi spui: «De ce am venit din Gheșur? Nu ar fi fost mai bine pentru mine să fi rămas acolo?» Acum te anunț că doresc să văd fața regelui; și dacă este vreun păcat în mine, atunci să mă omoare!” ³³Ioab s-a dus la rege și i-a spus acest lucru. Atunci regele l-a chemat la el pe Absalom. El a venit la rege și i s-a închinat cu fața spre pământ; iar regele l-a sărutat pe Absalom. **15** După toate acestea, Absalom avea un car tras de cai; și îl serveau cincizeci de oameni care alergau înaintea lui. ²Se trezea dimineața devreme și stătea pe marginea drumului care conducea spre poarta orașului. Oricine venea la rege cu vreo neînțelegere pe care acesta trebuia să o judece, era chemat de Absalom care îl întreba de unde provine; și astfel, acela îi spunea clanul de care aparține. ³Atunci Absalom îi zicea: „Tu ai dreptate: cauza ta este justă; dar nimeni din partea regelui nu te va asculta.” ⁴Apoi adăuga: „Dacă aș fi pus judecător al poporului, oricine ar avea vreo neînțelegere sau vreo cauză de judecat, ar veni la mine și eu i-aș face dreptate!” ⁵Absalom întindea mâna oricui se apropia de el să i se închine; apoi îl îmbrățișa și îl săruta. ⁶Așa se comporta Absalom față de toți israelienii care veneau la rege ca să le judece cazurile (*de nedreptate*). Astfel, Absalom câștiga (*în favoarea lui*) inima bărbaților lui Israel. ⁷După o perioadă de patru ani, Absalom i-a zis regelui: „Te rog să îmi permiți să merg la Hebron ca să respect un jurământ pe care I l-am făcut lui Iahve; ⁸pentru că atunci când era în Aram – la Gheșur – slujitorul tău a făcut un jurământ spunând: «Dacă Iahve mă va aduce înapoi – la Ierusalim –, Îi voi sluji Lui!»” ⁹Regele i-a răspuns: „Mergi liniștit.” Atunci Absalom a plecat imediat la Hebron. ¹⁰De acolo, el a trimis mesageri la toate

triburile lui Israel, ca să le spună: „Atunci când veți auzi sunetul cornului, să ziceți: «Absalom s-a urcat pe tron la Hebron!»” ¹¹Absalom era însoțit de două sute de oameni din Ierusalim. Ei fuseseră invitați de el. În naivitatea lor, îl însoțeau fără să bănuiască nimic. ¹²În timp ce aducea sacrificiile, Absalom a trimis pe cineva în orașul Ghilo ca să se ducă la ghilonitul Ahitofel – consilierul lui David. Complotul lua amploare; și tot mai mulți din popor treceau de partea lui Absalom. ¹³Cineva a venit și i-a zis lui David: „Israelienii au trecut de partea lui Absalom (*ca rege*)!” ¹⁴Atunci David le-a zis tuturor slujitorilor lui: „Să fugim repede! Altfel, nu vom scăpa de Absalom! Să plecăm cât de repede putem; ca să nu fie el mai rapid decât noi și să ne ajungă! Pentru că astfel va aduce dezastrul împotriva noastră; și va omorî populația orașului cu sabia!” ¹⁵Ei i-au răspuns: „Slujitorii tăi sunt pregătiți să facă tot ce va decide stăpânul nostru care (*încă*) este rege!” ¹⁶Astfel, regele a plecat urmat de întreaga lui familie. A lăsat totuși zece concubine pentru îngrijirea palatului. ¹⁷Regele a plecat împreună cu toți cei care îl urmau; și s-au oprit într-un loc, la o anumită distanță (*de oraș*). ¹⁸Toți slujitorii care îl urmau, au trecut prin fața lui: cheretiții, peletiții și cei șase sute de gatiți care îl însoțiseră din Gat. ¹⁹Atunci regele i-a zis gatitului Itai: „Tu de ce vii cu noi? Întoarce-te și rămâi cu regele Absalom; pentru că ești un străin; și ai fost alungat din țara ta! ²⁰Ești venit de puțin timp; și acum crezi că îmi permit să fac din tine un rătăcitor – cum suntem noi care nu știm unde vom merge!? Nu! Întoarce-te împreună cu oamenii tăi; și îți doresc ca bunătatea și seriozitatea să te însoțească!” ²¹Itai i-a răspuns: „Jur pe Iahve care este viu și pe stăpânul meu – regele – care este viu, că acolo unde se va duce stăpânul meu – regele – indiferent că va însemna moarte sau viață, acolo va fi și slujitorul tău!” ²²Regele i-a răspuns: „Bine; atunci vino și treci înaintea mea!” Astfel, gatitul Itai, împreună cu toți oamenii și toți cu copiii care erau cu el, au trecut înaintea lui David. ²³Locuitorii din acel teritoriu plâneau în hohote în timp ce îi vedeau trecând. Regele a trecut și el valea Chidron; și toți cei care îl însoțeau, s-au deplasat mergând spre deșert. ²⁴Exista acolo și Țadoc împreună cu toți leviții care transportau Cufărul Legământului făcut (*de Israel*) cu Dumnezeu. Leviții au pus jos Cufărul lui Dumnezeu; iar Abiatar a oferit (*lui Iahve*) sacrificii până când au ieșit toți din oraș. ²⁵Apoi regele i-a zis lui Țadoc: „Du Cufărul lui Dumnezeu înapoi în oraș. Dacă voi găsi acceptare la Iahve, atunci El mă va aduce înapoi și mă va lăsa să revăd acest Cufăr și locuința lui. ²⁶Dar dacă va spune: «Nu te agreez!», sunt pregătit ca El să facă cu mine ce consideră că trebuie făcut!” ²⁷Apoi regele l-a mai întrebat: „Oare nu ești tu omul care vede (*ce toți ceilalți nu pot vedea*)? Întoarceți-vă liniștiți în oraș: atât tu împreună cu fiul tău Ahimaat, cât și Abiatar împreună cu fiul lui numit Ionatan. ²⁸Eu voi aștepta la intrarea în deșert, până voi primi vești de la voi.” ²⁹Astfel, Țadoc și Abiatar au dus Cufărul lui Dumnezeu înapoi – la Ierusalim – și au rămas acolo. ³⁰David urca Muntele Măslinilor plângând, cu capul acoperit și desculț. Toți cei care erau cu el, și-au acoperit capetele; și urcau și ei plângând. ³¹David a fost anunțat că Ahitofel a trecut de partea lui

Absalom și că el este printre trădători. Atunci David a zis: „Te rog, Doamne, să faci ca Ahitofel să îi dea sfaturi greșite lui Absalom!” ³²Când a ajuns în vârf, în locul unde oamenii aveau obiceiul să I se închine lui Dumnezeu, arhiful Hușai îl aștepta acolo (*pe David*) cu tunica sfâșiată și având pus pământ pe cap. ³³David i-a zis: „Dacă vii cu noi, vei fi doar o complicație în plus pentru mine. ³⁴Dar ai putea să te întorci în oraș și să îi spui lui Absalom: «Regele meu, voi fi slujitorul tău. Până acum am fost slujitorul tatălui tău; dar acum doresc să fiu slujitorul tău!»». Atunci vei putea dejuca sfaturile lui Ahitofel (*date lui Absalom*), făcându-le să fie în favoarea mea. ³⁵Vei avea acolo cu tine pe Țadoc și pe Abiatar care sunt preoți. Orice vei auzi vorbindu-se în palatul regelui, să le transmiți lor. ³⁶Împreună cu ei mai există acolo și fiii lor: Ahimaț – fiul lui Țadoc – și Ionatan – fiul lui Abiatar. Să îmi transmiteți prin ei orice veți afla.” ³⁷Hușai – prietenul lui David – a intrat în Ierusalim chiar atunci când intra și Absalom în oraș. **16** Imediat după ce a trecut de vârful muntelui, Țiba – slujitorul lui Mefiboșet – l-a întâmpinat pe David. Țiba avea cu el o pereche de măgari care cărau două sute de pâini, o sută de turte de stafide, o sută de turte de smochine și un burduf cu vin. ²Regele l-a întrebat: „Ce vrei să faci cu aceste lucruri?” Țiba a răspuns: „Măgarii sunt pentru familia regelui, ca să călătorească pe ei; iar pâinile și turtele sunt aduse pentru hrana tinerilor. Vinul va fi foarte util când vor umbla prin deșert și vor fi extenuați din cauza setei.” ³Regele l-a mai întrebat: „Unde este nepotul stăpânului tău?” Țiba i-a răspuns: „A rămas în Ierusalim; pentru că a zis: «Astăzi, urmașii lui Israel îmi vor da înapoi proprietățile bunicului meu!»” ⁴Atunci regele i-a zis: „Tot ce aparținuse lui Mefiboșet, este acum al tău!” Țiba i-a zis: „Mă închin în fața ta! Îmi doresc ca regele – stăpânul meu – să manifeste bunăvoință față de mine.” ⁵În timp ce regele David se apropia de Bahurim, a ieșit din oraș un bărbat care a început să blesteme. El se numea Șimei – fiul lui Ghera – și aparținea clanului lui Saul. ⁶A început să arunce cu pietre în David și în toți slujitorii lui, în timp ce întreaga armată (*care era cu el*) și toți luptătorii remarcabili stăteau la dreapta și la stânga regelui. ⁷În timp ce îl blestema pe David, Șimei striga: „Pleacă! Pleacă, om al sângelei – cel care face acte de nedreptate! ⁸Iahve a întors împotriva ta tot sângele pe care l-ai vărsat în familia lui Saul căruia i-ai luat guvernarea. Astfel, acum Iahve i-a dat guvernarea fiului tău numit Absalom; iar tu ai ajuns să fii distrus, pentru că ești un om al sângelei!” ⁹Abișai – fiul Țeruei – i-a zis regelui: „Cum îți permite acest câine mort să îl blesteme pe stăpânul meu, pe rege? Permite-mi să mă duc și să îi retez capul!” ¹⁰Dar regele a zis: „Ce am eu în comun cu voi, fii ai Țeruei? El procedează astfel pentru că Iahve i-a zis: «Blestemă-l pe David!» Deci cine va avea curajul să îi zică: «De ce faci acest lucru?»?” ¹¹Apoi David le-a zis atât lui Abișai cât și tuturor slujitorilor lui: „Chiar fiul meu intenționează să mă omoare. Cu atât mai mult și-ar dori acum acest beniamit să mă vadă mort! Lăsați-l să blesteme; pentru că Iahve i-a spus să facă acest lucru! ¹²Poate că Iahve va privi spre necazul meu și îmi va face bine în locul blestemului lui de astăzi!” ¹³David și oamenii lui și-au continuat drumul.

Șimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, blestemând. El arunca pietre și praf după David. ¹⁴În final, David și toți cei care îl însoțeau, au ajuns foarte obosiți la un anumit loc; și s-au odihnit acolo. ¹⁵În acest timp, Absalom și toți israelienii care îl însoțeau au ajuns la Ierusalim. Împreună cu el era acolo și Ahitofel. ¹⁶După ce au ajuns la Ierusalim – arhitectul Hușai – prietenul lui David, a venit la Absalom și a zis: „Să trăiască regele! Să trăiască regele!” ¹⁷Absalom l-a întrebat: „Așa îți demonstrezi loialitatea pe care o ai față de prietenul tău (*David*)? De ce nu te-ai dus împreună cu el?” ¹⁸Hușai i-a răspuns: „Pentru că voi fi de partea celui pe care l-a ales atât Iahve cât și acest popor format din toți israelienii. Cu acela voi rămâne! ¹⁹De fapt, cui ar trebui să îi slujesc? Oare nu fiului lui? Cum am slujit tatălui tău, așa îți voi sluji și ție.” ²⁰Atunci Absalom i-a poruncit lui Ahitofel: „Sfătuiți-vă împreună! Ce să facem?” ²¹Ahitofel l-a sfătuit, zicându-i: „Intră la concubinele regelui care au fost lăsate să îngrijească palatul! Astfel, tot Israelul va afla că te-ai făcut urât regelui; și așa vor fi încurajați toți cei care sunt de partea ta!” ²²Atunci au instalat un cort pentru Absalom pe acoperiș; și el a intrat la concubinele tatălui lui sub privirea întregului Israel. ²³În acele vremuri, sfatul care venea de la Ahitofel, avea aceeași autoritate ca atunci când ar fi fost un răspuns direct de la Dumnezeu. Așa erau considerate toate sfaturile pe care le dădea Ahitofel: atât lui David, cât și lui Absalom. ¹⁷ Ahitofel l-a rugat pe Absalom, zicându-i: „Permite-mi să aleg douăsprezece mii de oameni și să plec repede la noapte în urmărirea lui David. ²Îl voi ataca prin surprindere, tocmai când va fi obosit și slăbit. Voi aduce teroarea în tabăra lui; și toți cei care o formează, vor fugi. Atunci îl voi omorî numai pe rege. ³Astfel voi întoarce tot poporul la tine; și moartea omului pe care îl cauți va însemna revenirea celorlalți (*luptători*) de partea ta. Apoi toți ceilalți (*israelieni*) se vor întoarce în pace (*acasă*)!” ⁴Atât Absalom, cât și toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, au considerat că acest sfat este unul bun. ⁵Dar Absalom a (*mai*) zis: „Chemați-l și pe arhitectul Hușai, să auzim ce va zice și el.” ⁶Când a venit Hușai, Absalom i-a zis: „Acesta este sfatul lui Ahitofel. Să facem așa cum a zis el? Dacă nu, propune-ne tu o alternativă!” ⁷Hușai a răspuns: „De această dată, sfatul dat de Ahitofel nu este bun. ⁸Tu știi că tatăl tău și oamenii lui sunt luptători remarcabili; iar acum sunt înfuriați ca o ursoaică rămasă în câmp după ce i-au fost răpiți puii. În plus, pentru că tatăl tău este un om învățat cu războiul, nu va sta noaptea împreună cu poporul. ⁹Chiar acum este ascuns în vreo peșteră sau în vreun alt loc. Dacă unul dintre grupurile tale înarmate va fi învins de la început, atunci oricine va auzi despre acest lucru, va spune: «Armata care este de partea lui Absalom, a fost învinsă (*de cea condusă de David*).» ¹⁰Astfel, chiar și celor mai curajoși luptători – care au un curaj ca de leu – li se va topi inima de frică; pentru că tot Israelul știe că tatăl tău este un erou și că are niște luptători renumiți împreună cu el. ¹¹Deci sfatul meu este acesta: adună tot Israelul la tine, de la teritoriile locuite de urmașii lui Dan și până la Beer-Șeba – o mulțime cât nisipul de pe malul mării – și condu-i tu personal în această luptă. ¹²Apoi îl vom ataca (*pe David*) acolo unde îl vom

găsi; vom veni împotriva lui în forță așa cum cade roua pe pământ; și nu va fi lăsat să trăiască nici el, nici vreunul dintre oamenii lui. **13**Dacă se va retrage în vreun oraș, toți israelienii vor aduce funii și îl vom trage spre vale până nu va mai rămâne din el nici măcar o pietricică!” **14**Absalom și tot consiliul bătrânilor lui Israel, au zis: „Sfatul arhitului Hușai este mai bun decât cel al lui Ahitofel!” S-a întâmplat așa pentru că Iahve decisese să îi facă să ignore sfatul bun al lui Ahitofel, ca să aducă dezastrul împotriva lui Absalom. **15**Hușai a vorbit atât preoților Ţadoc și Abiatar care au fost la sfatul dat de Ahitofel lui Absalom, cât și celor din consiliul bătrânilor lui Israel care fuseseră prezenți la sfatul pe care l-a dat el personal. **16**El le-a zis: „Trimiteți-i imediat un mesaj lui David și spuneți-i: «Să nu stai în această noapte lângă vadurile deșertului; ci să traversezi repede, ca să nu fie omorât regele împreună cu toți oamenii care sunt cu el.»” **17**Ionatan și Ahimaat așteptau veștile la En-Roghel; pentru că nu aveau curajul să intre în oraș. Există o slujitoare care venea și îi informa despre ce se întâmpla (*în tabăra adversă*); iar ei se duceau și îl anunțau pe regele David. **18**Totuși, un tânăr i-a văzut și i-a spus lui Absalom despre ce se întâmpla. După ce au aflat despre acest lucru, cei doi au plecat repede și au ajuns la casa unui om din localitatea Bahurim. Acela avea în curte o fântână; iar cei doi au coborât în ea. **19**Soția omului a luat o pătură pe care a întins-o peste fântână; și a împrăștiat grâu pe ea, pentru ca nimeni să nu poată bănuși ceva. **20**Slujitorii lui Absalom au ajuns la casa femeii și au întrebat-o: „Unde sunt Ahimaat și Ionatan?” Femeia le-a răspuns: „Au traversat pârâul!” Ei i-au căutat pe cei doi, dar nu i-au găsit; și astfel s-au întors la Ierusalim. **21**După ce s-au îndepărtat oamenii lui Absalom, cei doi au ieșit din fântână și s-au dus să îl anunțe pe regele David. Ei i-au zis lui David: „Ridicați-vă și traversați repede râul; pentru că acesta este sfatul pe care l-a dat Ahitofel împotriva voastră!” **22**David, împreună cu cei care erau cu el, au traversat rapid Iordanul; și până s-a luminat, nu a mai rămas niciunul care să nu fi traversat râul. **23**Văzând că sfatul lui nu a fost luat în considerare, Ahitofel și-a pus șaua pe măgar și a plecat repede acasă, în orașul lui. Și-a organizat treburile în familie și apoi s-a spânzurat. Astfel a murit Ahitofel; și a fost înmormântat în mormântul tatălui lui. **24**David a ajuns la Mahanaiim, în timp ce Absalom traversa Iordanul împreună cu toți israelienii. **25**Absalom l-a desemnat pe Amasa ca și conducător al armatei, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui israelian numit Ieter, care fusese căsătorit cu Abigail – fiica lui Naha – și sora Ţeruiei, mama lui Ioab. **26**Israelienii împreună cu Absalom și-au stabilit tabăra pe teritoriul Ghiladului. **27**Atunci când David a ajuns la Mahanaiim, Șobi – fiul lui Nahaș – din Raba amoniților, împreună cu Machir – fiul lui Amiel – din Lo-Debar și cu ghiladitul Barzilai – din Roghelim – **28**au adus paturi, ligheane, vase făcute din pământ frământat, grâu, orz, făină, grâu prăjit, fasole și linte. **29**Mai aveau miere, lapte bătut, oi și brânză de vaci – pentru ca David și cei care erau cu el să aibă ce să mănânce. Ei își ziceau: „Poporul este flămând, obosit și însetat în urma călătoriei prin deșert.” **18** David a numărat pe cei care formau acea armată venită împreună cu el; și a

desemnat comandanți pentru grupuri de mii și pentru grupuri de sute de luptători. ²A pus o treime din armată sub comanda lui Ioab, o altă treime sub comanda lui Abișai – fiul Țeruiei și frate al lui Ioab –, iar cealaltă treime a pus-o sub comanda ghitului Itai. Apoi le-a zis oamenilor: „Desigur că voi veni și eu cu voi!” ³Cei care formau armata, i-au răspuns: „Nu este bine să vii cu noi. Dacă vom fugi, dușmanii nu se vor uita atât de mult la situația noastră chiar dacă jumătate dintre noi ar muri. Dar tu faci cât zece mii dintre noi. Deci considerăm că ar fi mai bine să ne susții acționând din oraș!” ⁴Regele le-a răspuns: „Voi face cum considerați voi că este mai bine!” Apoi regele a stat lângă poartă, în timp ce toată armata ieșea cu sutele și cu miile. ⁵Regele le-a ordonat lui Ioab, lui Abișai și lui Itai să se comporte delicat cu tânărul Absalom; și întreaga armată a auzit această poruncă pe care regele a dat-o fiecărui conducător referitor la Absalom. ⁶Armata a ieșit în câmp ca să lupte împotriva lui Israel; iar lupta a fost intensă în pădurea din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim. ⁷Armata lui Israel a fost învinsă acolo de slujitorii lui David; și a fost un mare masacru în acea zi. În acea luptă au fost omorâți douăzeci de mii de oameni. ⁸Lupta s-a extins pe întreg teritoriul; și în acea zi, pădurea a consumat mai mulți oameni decât cei care muriseră loviți cu sabia. ⁹Absalom era călare pe un catâr. El a fost surprins descoperit în fața slujitorilor lui David. Încercând să scape, a intrat cu acel catâr pe sub ramurile încurcate ale unui mare stejar. Capul lui Absalom s-a prins între ramurile stejarului; și el a rămas astfel atârnat între cer și pământ, în timp ce catârul lui a plecat mai departe. ¹⁰Unul dintre luptători a văzut acest lucru; și i-a spus lui Ioab: „L-am văzut pe Absalom, atârnat de un stejar!” ¹¹Ioab l-a întrebat: „Cum? L-ai văzut? Atunci de ce nu l-ai omorât acolo pe loc? Ți-aș fi dat zece șecheli de argint și o centură!” ¹²Acel om i-a răspuns lui Ioab: „Chiar dacă aș cântări în mâna mea o mie de șecheli de argint, nu aș ridica mâna împotriva fiului regelui! Știu că în auzul nostru v-a poruncit regele – atât ție, cât și lui Abișai și lui Itai – să aveți grijă să nu i se întâmple vreun rău tânărului Absalom. ¹³Dacă l-aș fi omorât ca un laș, acest lucru nu ar fi rămas necunoscut regelui; iar tu nu m-ai fi apărat!” ¹⁴Ioab i-a răspuns: „Nu am timp de pierdut cu tine!” A luat trei lănci și le-a înfipt în pieptul lui Absalom, în timp ce el era încă viu, prins între ramurile stejarului. ¹⁵Au venit în continuare zece dintre tinerii care transportau armele lui Ioab, l-au înconjurat pe Absalom și l-au lovit până când a murit. ¹⁶Ioab a sunat apoi din corn; și la chemarea lui, armata s-a întors de la urmărirea israelienilor. ¹⁷L-au luat pe Absalom, l-au aruncat în pădure, într-o mare groapă și au aruncat cu pietre, făcând din ele o movilă deasupra lui. Israelienii au fugit fiecare acasă. ¹⁸În timp ce trăia, Absalom își construise un monument în Valea Regelui, pentru că nu avea niciun fiu care să îi perpetueze numele. A pus monumentului propriul lui nume; și chiar până astăzi, acela se numește „Monumentul lui Absalom”. ¹⁹Ahimaat – fiul lui Țadoc – i-a zis lui Ioab: „Permite-mi să alerg și să îi duc regelui vestea bună că Iahve l-a salvat din mâna dușmanilor lui!” ²⁰Ioab i-a răspuns: „Nu tu vei duce veștile astăzi! Tu le vei duce altă dată.

Astăzi nu tu vei merge cu veștile; pentru că a murit fiul regelui.” ²¹Apoi i-a poruncit unui cușit astfel: „Du-te și spune-i regelui ce ai văzut!” Cușitul s-a închinat înaintea lui Ioab și a plecat fugind. ²²Ahimaat – fiul lui Țadoc – i-a zis din nou lui Ioab: „Orice s-ar întâmpla, permite-mi și mie să alerg după cușit!” Ioab l-a întrebat: „Fiule, de ce vrei să alergi? Nu sunt niște vești pentru care să fii recompensat!” ²³Ahimaat i-a zis: „Orice s-ar întâmpla, vreau să alerg!” Ioab i-a spus: „Bine; aleargă!” Ahimaat a alergat pe drumul care traversează Araba și l-a depășit pe cușit. ²⁴În timp ce David stătea între cele două porți, paznicul s-a urcat pe acoperișul porții, spre zid. Privind de acolo, a observat un om singur care alerga. ²⁵Atunci l-a strigat pe rege și i-a vorbit despre acest lucru. Regele a zis: „Dacă este singur, înseamnă că aduce vești.” Omul se apropia din ce în ce mai mult. ²⁶După un timp, paznicul a văzut un alt om care alerga; și a strigat spre portar, zicând: „Văd un alt om singur, care aleargă!” Regele a zis: „Și acela aduce vești!” ²⁷Paznicul a spus: „Felul de alergare al primului om, pare să fie al lui Ahimaat – fiul lui Țadoc.” Regele a zis: „Înseamnă că aduce vești bune; pentru că acesta este un om bun!” ²⁸Ahimaat i-a strigat regelui: „Totul este bine!” Apoi s-a închinat cu fața spre pământ înaintea lui; și i-a zis: „Să fie binecuvântat Iahve – Dumnezeuul tău – Cel care i-a făcut să fie învinși de noi pe cei ce se revoltaseră împotriva stăpânului meu care este rege!” ²⁹Apoi regele a întrebat: „Tânărul Absalom este bine?” Ahimaat a răspuns: „Atunci când a fost trimis de Ioab, slujitorul tău a văzut o mare mulțime de oameni în dezordine; dar nu știe despre ce era vorba.” ³⁰Regele i-a zis: „Așteaptă puțin separat de noi!” Astfel, Ahimaat a stat într-un alt loc. ³¹Imediat a venit și cușitul, care a zis: „Am vești bune pentru stăpânul meu, pentru rege. Iahve te-a salvat astăzi din mâna tuturor celor care deciseră să lupte împotriva ta!” ³²Regele l-a întrebat: „Tânărul Absalom este bine?” Cușitul i-a răspuns: „Ca acest tânăr să fie toți dușmanii stăpânului meu – regele – împreună cu toți cei care decid să vină împotriva ta ca să îți faci vreun rău!” ³³Atunci regele, foarte afectat, s-a dus în camera care era construită deasupra porții; și a început să plângă. În timp ce mergea, el spunea: „O, fiul meu Absalom! O, fiul meu, fiul meu Absalom! De ce n-am murit eu în locul tău? O, Absalom, fiul meu, fiul meu!” **19** Ioab a fost anunțat că David plânge și că îl jelește pe Absalom. ²Astfel, acea zi în care trebuia să se sărbătorească victoria, s-a transformat într-o zi de jale pentru întregul popor; pentru că israelienii a aflat atunci că regele plânge pentru moartea fiului lui. ³În aceeași zi, cei care formau armata, au intrat în oraș ca niște oameni rușinați care ar fi fugit din luptă. ⁴Regele își acoperise fața și striga tare: „Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu!” ⁵Ioab a intrat în palatul regelui și i-a zis: „Tu acoperi astăzi de rușine fețele tuturor slujitorilor tăi – ale celor care ți-au salvat viața ție, fiilor, fiicelor, soțiilor și concubinelor tale. ⁶Tu îi iubești pe cei care te urăsc și îi urăști pe cei ce te iubesc. Astăzi ne-ai arătat că pentru tine, acești conducători și luptători nu înseamnă nimic. Înțeleg că dacă Absalom ar fi acum viu iar noi toți am fi morți, tu ai fi mai mulțumit... ⁷Deci ridică-te, ieși și vorbește slujitorilor tăi așa cum așteaptă ei de la tine;

pentru că dacă nu vei face acest lucru, îți jur pe Iahve că toți te vor părăsi în această noapte! Dezastrul ar fi astfel mai mare decât tot ce ți s-a întâmplat din tinerețe și până astăzi!” ⁸Regele s-a dus la poartă și a stat acolo. Poporul a fost anunțat: „Să știți că regele stă la poartă!” Atunci toți au venit înaintea regelui, după ce israelienii fugiseră la corturile lor. ⁹În toate clanurile urmașilor lui Israel, toți oamenii vorbeau între ei, zicând: „Regele ne-a eliberat de opresiunea dușmanilor noștri. El a fost cel care ne-a salvat de dominația filistenilor; iar acum a fost obligat să fugă din țară, alungat de Absalom. ¹⁰Dar acest Absalom, pe care l-am uns să guverneze pentru noi, a murit în timpul conflictului. Deci de ce nu spuneți nimic ca să îl aduceți pe rege înapoi?” ¹¹Când a auzit regele David ce vorbesc între ei toți israelienii, a trimis preoților Țadoc și Abiatar următorul mesaj: „Întrebați-i pe cei din consiliul bătrânilor care sunt pe teritoriul urmașilor lui Iuda: «De ce trebuie să fiți voi ultimii care să îl aduceți pe rege înapoi acasă? ¹²Voi aparțineți aceluiași trib din care provin și eu. Deci de ce să fiți ultimii care să îl aduceți acasă pe rege?»” ¹³Iar lui Amasa să îi spuneți: «Nu știi că oasele și carnea noastră au origine comună? Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea Lui, dacă începând de astăzi nu vei fi tu conducătorul armatei, în locul lui Ioab!»” ¹⁴Regele a câștigat astfel inima tuturor bărbaților din teritoriile numite Iuda. Ei s-au comportat ca și cum ar fi fost un singur om. Au trimis un mesaj regelui, spunându-i: „Întoarce-te împreună cu slujitorii tăi.” ¹⁵Regele s-a întors; și ajunsese la Iordan. În acest timp, israelienii din teritoriile urmașilor lui Iuda veniseră la Ghilgal, ca să îl întâmpine pe rege și să îl traverseze Iordanul. ¹⁶Beniamitul Șimei – fiul lui Ghera – din Bahurim, s-a grăbit să vină înaintea regelui David împreună cu oamenii din teritoriile lui Iuda. ¹⁷Îl însoțeau o mie de bărbați din teritoriile locuite de urmașii lui Benjamin. Împreună cu ei era și Țiba – slujitorul familiei lui Saul –, cei cincizeci de fii ai lui și cei douăzeci de slujitori. Au venit repede la Iordan, acolo unde era regele. ¹⁸El a traversat vadul ca să ajute familia regelui să treacă pe cealaltă parte și ca să facă orice ar mai fi dorit regele. După ce a trecut Iordanul – Șimei – fiul lui Ghera, s-a aplecat înaintea regelui; ¹⁹apoi i-a zis: „Îmi doresc ca stăpânul meu să nu ia în considerare nedreptatea mea și să nu își amintească de răul pe care slujitorul lui i l-a făcut atunci când stăpânul meu – regele – pleca din Ierusalim. Să nu fie supărat regele pentru ce s-a întâmplat. ²⁰Slujitorul tău recunoaște că a păcătuit; dar să știi că astăzi vin primul din întregul trib al lui Iosif ca să îl întâmpin pe stăpânul meu, pe rege!” ²¹Abișai – fiul Țeruiei – a zis: „Nu trebuie oare ca Șimei să moară pentru că l-a blestemat pe unsul lui Iahve?” ²²Regele i-a răspuns: „Fiii Țeruiei, noi nu gândim deloc la fel! De ce sunteți astăzi împotriva mea? Să fie oare pedepsit cu moartea vreun om în Israel tocmai astăzi? Nu este evident că de-acum sunt (*din nou*) rege pentru tot Israelul?” ²³Apoi regele i-a zis lui Șimei: „Nu vei muri!” Și i-a promis acest lucru printr-un jurământ. ²⁴Mefiboșet – nepotul lui Saul – a venit și el acolo să îl întâmpine pe rege. Din ziua în care regele plecase și până când revenise în pace, Mefiboșet nu își îngrijise picioarele, nu își tunsese barba și nu își

spălase hainele. ²⁵Când a venit de la Ierusalim ca să întâmpine regele, David l-a întrebat: „Mefiboșet, de ce nu ai venit cu mine?” ²⁶Mefiboșet i-a răspuns: „O, rege, stăpânul meu! Slujitorul tău, fiind handicapat, s-a gândit: «Voi pune șaua pe un măgar și voi putea merge cu regele.» Dar slujitorul meu m-a trădat. ²⁷L-a defăimat pe slujitorul tău înaintea stăpânului meu care este rege. Totuși, stăpânul meu – regele – este ca un înger al lui Dumnezeu! Acum fă ce consideri că este cazul să faci! ²⁸Toți urmașii bunicului meu nu merită nimic decât moartea din partea stăpânului meu, din partea regelui. Și totuși, tu i-ai permis slujitorului tău să mănânce la masa ta... Ce alte drepturi aș mai putea cere de la rege?” ²⁹Regele i-a zis: „De ce tot vorbești atât de mult? Am decis deja: tu și Țiba veți împărți teritoriul moștenit!” ³⁰Mefiboșet i-a răspuns: „Din moment ce stăpânul meu – regele – s-a întors cu bine acasă, este posibil ca Țiba să ia acum totul.” ³¹Ghiladitul Barzilai a venit și el din Roghelim și l-a însoțit pe rege până a ajuns dincolo de Iordan; apoi l-a lăsat să meargă mai departe. ³²Barzilai era foarte bătrân. El avea optzeci de ani: și pentru că era un om foarte bogat, îngrijise de rege cât timp locuise la Mahanaim. ³³Regele i-a zis lui Barzilai: „Vino cu mine la Ierusalim; și eu voi îngriji de tine!” ³⁴Barzilai l-a întrebat: „Oare câți ani voi mai trăi, ca să merg să stau la Ierusalim cu regele? ³⁵Am ajuns la vârsta de optzeci de ani. Pot eu să mai disting între ce este bun și ce este rău? Poate slujitorul tău să mai simtă gustul mâncării și al băuturii? Oare pot eu să mai aud (*ca altădată*) cântecele cântăreților și ale cântărețelor? De ce să fie slujitorul tău o complicație în plus pentru stăpânul meu, pentru rege? ³⁶Slujitorul tău îl va însoți pe rege dincolo de Iordan, dar numai puțin. Oricum, de ce mi-ar oferi regele o asemenea recompensă? ³⁷Te rog să permiți slujitorului tău să se întoarcă și să moară în orașul lui, unde sunt înmormântați tatăl și mama lui. Dar să știi că este aici slujitorul tău: Chimham. Să îl ia stăpânul meu – regele – cu el; și să se comporte cu acesta cum va dori!” ³⁸Regele i-a zis: „Bine. Chimham va veni cu mine și mă voi comporta cu el așa cum vei dori tu; iar ție îți voi oferi orice vei cere de la mine.” ³⁹Întregul popor a traversat Iordanul. Apoi l-a traversat și regele. El l-a sărutat și l-a binecuvântat pe Barzilai, care s-a întors apoi acasă. ⁴⁰Regele s-a îndreptat spre Ghilgal împreună cu Chimham. Îl însoțeau întreaga armată a urmașilor lui Iuda și jumătate din armata lui Israel. ⁴¹Toți bărbații lui Israel au venit la rege și i-au zis: „De ce bărbații (*teritoriu*)lui (*numit*) Iuda – frații noștri – te-au furat și l-au traversat pe rege Iordanul împreună cu familia lui și cu toți oamenii care îl însoțesc pe David?” ⁴²Bărbații (*teritoriu*)lui (*numit*) Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: „Pentru că regele este rudă cu noi. Deci de ce vă supărați pentru acest lucru? Am mâncat noi pe cheltuiala regelui? Am primit noi vreun dar din partea lui?” ⁴³Bărbații (*teritoriu*)lui (*numit*) Israel le-au zis bărbaților (*teritoriu*)lui (*numit*) Iuda: „Noi avem dreptul la a ne revendica regele de zece ori mai mult decât voi! Deci pentru David, noi avem mai multe drepturi decât voi! Acum, de ce ne desconsiderați? Noi am fost primii care l-am chemat pe regele nostru înapoi!” Cuvintele bărbaților din teritoriul numit (*mai târziu*) Iuda au avut

mai mare autoritate decât cuvintele bărbaților din teritoriul numit (*ulterior*) Israel. **20** Exista acolo și un om păcătos care se numea Șeba – fiul lui Bicri – din tribul lui Beniamin. Acela a sunat din corn și a zis: „Noi nu avem nimic în comun cu David și nicio moștenire împreună cu fiul lui Ișai. Israel, mergi la corturile tale!” **2**Atunci toți bărbații lui Israel l-au abandonat pe David și l-au urmat pe Șeba – fiul lui Bicri. Dar bărbații (*teritoriu*)lui (*numit*) Iuda au rămas fideli regelui lor tot drumul pe care el l-a parcurs de la Iordan până la Ierusalim. **3**După ce a ajuns acasă – la Ierusalim – David le-a luat pe cele zece concubine pe care le lăsase să îngrijească palatul și le-a ținut într-o casă, sub supraveghere. Le-a îngrijit, dar nu a mai avut relații intime cu ele. Acestea au rămas închise până în ziua morții lor; și au trăit astfel ca niște văduve. **4**Regele i-a zis lui Amasa: „Cheamă-i aici la mine pe bărbații din teritoriul numit Iuda. În trei zile să îi aduci înaintea mea! Să fii și tu prezent împreună cu ei, aici!” **5**Amasa a plecat să execute ordinul regelui; dar a întârziat, depășind timpul stabilit de el. **6**Atunci David i-a zis lui Abișai: „Să știi că Șeba – fiul lui Bicri – ne va face mai mult rău decât ne-a făcut Absalom. Ia împreună cu tine pe slujitorii stăpânului tău și urmărește-l; ca să nu găsească orașe fortificate și să scape de noi!” **7**Astfel, oamenii lui Ioab, cheretiții, peletiții și toți luptătorii remarcabili au plecat din Ierusalim, comandați de Abișai, ca să îl urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri. **8**În timp ce erau ei la acea mare stâncă din Ghivon, a venit și Amasa să îi întâlnească. Ioab era îmbrăcat cu o manta de război; și peste ea avea la șold o centură cu o sabie în teacă. În timp ce mergea spre Amasa, i-a ieșit sabia din teacă. **9**Ioab l-a salutat pe Amasa și i-a zis: „Ce mai faci, frate?” Apoi l-a apucat cu mâna dreaptă de barbă ca să îl sărute. **10**Amasa nu a observat sabia pe care Ioab o avea în mână. Astfel, el l-a lovit cu ea în stomac și a făcut să îi iasă organele interne pe pământ. Amasa a murit fără să fie nevoie de încă o lovitură. Apoi Ioab, împreună cu fratele lui numit Abișai, a continuat să îl urmărească pe Șeba – fiul lui Bicri. **11**Unul dintre slujitorii lui Ioab a rămas lângă corpul lui Amasa și striga: „Cine este de partea lui Ioab și cine este de partea lui David, să îl urmeze pe Ioab!” **12**Corpul lui Amasa stătea pe pământ în sânge, în mijlocul drumului. Slujitorul lui Ioab a văzut că toți luptătorii se opreau. Când a constatat el că fiecare om se oprea în dreptul lui Amasa, i-a tras corpul de pe drum pe câmp și l-a învelit cu o haină. **13**După ce corpul lui Amasa a fost luat din drum, toți oamenii l-au urmat pe Ioab care îl urmărea pe Șeba, fiul lui Bicri. **14**El a parcurs toate teritoriile locuite de clanurile lui Israel; și a mers spre Abel-Bet-Maaca. Toți beriiți s-au adunat și l-au urmat. **15**Ioab împreună cu oamenii lui, au venit și l-au asediat pe Șeba în localitatea Abel-Bet-Maaca. Au organizat asaltul orașului până la înălțimea unde era partea superioară a zidului; și au început să îl dărâme. **16**Atunci o femeie înțeleaptă din oraș a strigat: „Ascultați! Ascultați! Spuneți-i lui Ioab să se apropie ca să îi vorbească!” **17**Ioab s-a apropiat; iar femeia l-a întrebat: „Tu ești Ioab?” El i-a răspuns: „Da, eu sunt!” Femeia i-a zis: „Ascultă ce dorește să îți spună slujitoarea ta!” Ioab i-a zis: „Ascult!” **18**Femeia a continuat: „Mai demult exista obiceiul să se spună: «Să întrebăm la Abel!» Și atunci totul se

termina. ¹⁹Noi suntem unul dintre orașele pacifiste și loiale (*lui David*) din Israel; iar tu intenționezi să distrugi un oraș care este (*ca*) o mamă în acest teritoriu. De ce vrei să decimezi moștenirea lui Iahve?” ²⁰Ioab i-a răspuns femeii: „În niciun caz nu intenționez să devastez și să (*vă*) distrug. ²¹Nu vreau acest lucru! Dar un om din regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim – numit Șeba – fiul lui Bicri, s-a revoltat împotriva regelui: împotriva lui David. Dați-mi-l doar pe el; și mă voi îndepărta de oraș!” Femeia i-a zis lui Ioab: „Bine. Capul lui îți va fi aruncat de pe zid!” ²²Femeia i-a convins pe toți cei din oraș cu sfatul ei înțelept. Aceștia i-au tăiat capul lui Șeba – fiul lui Bicri – și i l-au aruncat lui Ioab. Atunci el a sunat din corn; și oamenii lui s-au retras de lângă oraș. Apoi fiecare a plecat la cortul lui. Ioab s-a întors la rege, în Ierusalim. ²³Ioab era conducătorul întregii armate a lui Israel. Benaia – fiul lui Iehoiada – era conducătorul cheretiților și al peletiților. ²⁴Adoniram era comandantul celor care prestau munci obligatorii. Iehoșafat – fiul lui Ahilud – era cronicar. ²⁵Șeva era scrib; iar Țadoc și Abiatar erau preoți. ²⁶Iairitul Ira era preotul personal al lui David. **21** În timpul guvernării lui David, a fost o foamete care a durat trei ani consecutivi. David l-a întrebat pe Iahve (*de ce se întâmplă așa*); și El i-a zis: „Această foamete a venit din cauza lui Saul și a familiei lui sângeroase, pentru că i-a omorât pe ghivoniți!” ²Atunci regele David i-a chemat pe ghivoniți ca să le vorbească. Ghivoniții nu erau israelieni, ci niște supraviețuitori ai amoriților. Israelienii le-au jurat că le vor permite să trăiască; dar Saul, în pasiunea lui pentru (*cauza celor numiți*) Israel și (*a celor numiți*) Iuda, a vrut să îi extermine. ³David i-a întrebat pe ghivoniți: „Ce ar trebui să fac pentru voi? Cum aș putea să mă achit de datoria pe care o avem față de voi, ca să binecuvântați moștenirea lui Iahve?” ⁴Ghivoniții i-au răspuns: „Nu vrem să luăm de la Saul și de la familia lui nici argint și nici aur. În același timp, nu este datoria noastră să omorâm pe cineva din Israel.” Regele le-a zis: „Voi face tot ce îmi cereți!” ⁵Atunci ei i-au zis regelui: „Pentru că acest om (*numit Saul*) ne-a decimat poporul și intenționa să ne extermine total ca să dispărem de pe tot teritoriul lui Israel, ⁶să ni se dea șapte bărbați dintre fiii lui ca să îi spânzurăm înaintea lui Iahve, în Ghiva lui Saul – omul special ales de Iahve!” Regele le-a răspuns: „Bine; vi-i voi da!” ⁷Dar din cauza jurământului făcut înaintea lui Iahve între el și Ionatan – fiul lui Saul – David l-a scăpat pe Mefiboșet – fiul lui Ionatan – fiul lui Saul. ⁸I-a luat pe Armoni și pe Mefiboșet care erau cei doi fii născuți de Rițpa – fiica lui Aia – în familia lui Saul, împreună cu cei cinci fii pe care îi născuse Merab – fiica lui Saul – în familia meholatitului Adriel – fiul lui Barzilai; ⁹și i-a predat ghivoniților. Aceștia i-au spânzurat pe un deal, înaintea lui Iahve. Toți cei șapte au murit împreună. Ei au fost omorâți în primele zile ale seceratului, când se secara orzul. ¹⁰Rițpa – fiica lui Aia – a luat un sac și l-a pus sub ea pe o stâncă. De la începutul seceratului și până când a început să cadă ploaia peste acele corpuri (*moarte*), ea le-a păzit în timpul zilei de păsările prădătoare și în timpul nopții de animalele sălbatice. ¹¹David a fost informat despre ce făcea Rițpa – fiica lui Aia – concubina lui Saul. ¹²Atunci regele s-a dus și a adus osemintele lui Saul

și ale fiului lui numit Ionatan de la locuitorii din Iabeș-Ghilad. Aceia le furaseră din zona numită Bet-Șan, unde le puseseră filistenii în ziua când l-au omorât pe Saul la Ghilboa. ¹³David a adus de acolo osemintele lui Saul și ale fiului lui numit Ionatan. Au fost adunate și ale celor care tocmai fuseseră spânzurați. ¹⁴Au înmormântat osemintele lui Saul și ale fiului lui numit Ionatan în teritoriul lui Beniamin – la Tela – în mormântul tatălui lui care se numise Chiș. Astfel, slujitorii (*lui David*) au făcut tot ce poruncise regele. După ce au procedat astfel, Dumnezeu a răspuns rugăciunilor făcute pentru țară. ¹⁵Între filistenii și Israel a fost un nou conflict; iar David a plecat la luptă împotriva lor împreună cu oamenii lui. Dar, după un timp, David a obosit. ¹⁶Ișbi-Benob – unul dintre urmașii lui Rafa – care avea o lance cu un vârf de bronz cu greutatea de trei sute de șecheli – și care era echipat cu o sabie nouă – intenționa să îl omoare pe David. ¹⁷Dar a venit Abișai – fiul Tereuiei – și l-a ajutat pe David care l-a lovit pe filistean și l-a omorât. Atunci oamenii lui David i-au spus jurându-i: „Nu vei mai merge împreună cu noi la război; pentru ca să nu stingi lumina lui Israel!” ¹⁸Apoi a mai existat o luptă împotriva filistenilor, la Gob. Atunci, hușatitul Sibecai l-a omorât pe Saf care era unul dintre urmașii lui Rafa. ¹⁹În timpul unei alte lupte cu filistenii la Gob, Elhanan – fiul betleemitului Iaare-Oreghim – l-a omorât pe Goliat din Gat, care avea o lance al cărei mâner era ca sulul unui țesător. ²⁰A mai fost o luptă la Gat. Acolo era un bărbat uriaș, care avea câte șase degete la ambele mâini și la ambele picioare, adică douăzeci și patru de degete în total. Și acesta provenea din Rafa. ²¹El a ridiculizat poporul Israel. Dar Ionatan – fiul lui Șimea care era fratele lui David, l-a omorât. ²²Acești patru fiii i s-au născut lui Rafa în Gat; dar au fost omorâți de David și de slujitorii lui. **22** După ce Iahve l-a salvat de toți dușmanii lui și de Saul, David a compus un cântec pe care l-a dedicat lui Iahve. ²Cuvintele acestui cântec spun: „Iahve este Stânca mea, Fortăreața mea și Salvatorul meu! ³Dumnezeu este Stânca mea în care mă adăpostesc. El este: Scutul meu, Cornul salvării mele, Fortificația mea, Scăparea mea și Salvatorul meu! «Tu mă scapi de opresiune!» ⁴Eu Îl chem în ajutor pe Iahve – pe Cel care merită să fie lăudat; și sunt scăpat de dușmanii mei! ⁵Mă înfășuraseră valurile morții, mă înconjuraseră din toate părțile torenții dezastrului! ⁶Legăturile locuinței morților mă afectau complet; și mă prinseseră lațurile morții. ⁷Dar în această situație de necaz, L-am chemat pe Iahve; am strigat spre Dumnezeul meu. El mi-a auzit vocea din Templul Său; și apelul meu a ajuns până la urechile Sale. ⁸Atunci s-a zguduit și s-a cutremurat pământul. Chiar și temeliile cerului s-au cutremurat. Ele s-au agitat pentru că El se mâniase! ⁹Se ridică fum din nările Lui; și ieșea foc din gura Lui. Avea cărbuni aprinși în ea... ¹⁰A aplecat cerul și a coborât (*spre pământ*); iar sub picioarele Lui erau nori negri. ¹¹Zbura călărind pe un heruvim. Plutea pe aripile vântului. ¹²Se acoperise cu întuneric; și în jurul Lui erau grămezi de ape și nori denși. ¹³Din strălucirea care era degajată înaintea Sa, ieșeau cărbuni aprinși. ¹⁴Iahve a tunat din cer; Cel Foarte Înalt a făcut să I se audă vocea. ¹⁵A aruncat săgeți și i-a dispersat pe dușmani. A trimis fulgerul

și i-a determinat să fugă. **16**Când a făcut Iahve reproșuri și când a suflat cu nările Lui, s-au văzut albiile apelor și s-au descoperit temeliiile lumii! **17**El S-a întins de la înălțime și m-a apucat: m-a scos din acele mari ape. **18**M-a scăpat de dușmanul meu care deținea o forță superioară. M-a salvat de dușmanii mei care îmi erau superiori în forță. **19**Ei mi-au opus rezistență în ziua necazului meu; dar Iahve a fost ajutorul meu. **20**El m-a scos la loc larg; m-a salvat pentru că El mă agreează. **21**Iahve m-a recompensat conform dreptății mele; El s-a comportat cu mine conform mâinilor mele curate. **22**A procedat așa pentru că m-am conformat cerințelor Sale și nu am fost vinovat față de Dumnezeuul meu. **23**Toate judecățile Lui sunt înaintea mea; și nu am încălcat deloc deciziile Lui. **24**M-am comportat ireproșabil înaintea Lui și m-am ferit de nedreptate. **25**Iahve m-a recompensat conform dreptății mele; și a făcut ca ce mi s-a întâmplat, să fie exact cum am fost eu de curat înaintea ochilor Săi. **26**«Cu cel care își respectă cuvântul, Tu Te comporti la fel; Tu ești corect cu omul corect. **27**Cu cel care trăiește corect, Tu ești la fel de corect; dar Te opui celui înșelător. **28**Tu salvezi poporul smerit; dar cu privirea Ta îl smerești pe cel arogant! **29**Doamne, Tu ești candela mea!» Iahve face lumină în întunericul meu. **30**«Cu Tine merg în forță împotriva invadatorilor.» Cu Dumnezeuul meu sar peste zidul consolidat! **31**Când mă uit la Dumnezeu, văd cum metodele Lui sunt perfecte; iar Cuvântul lui Iahve este confirmat (*de tot ce se întâmplă*). El este o protecție pentru toți cei care se încred în El! **32**Cine este Dumnezeu în afară de Iahve? Cu excepția Dumnezeul nostru, cine mai este ca o stâncă? **33**Dumnezeu este fortăreața mea care rezistă atacurilor; și El mi-a definitivat situația. **34**Tot El mi-a susținut picioarele, făcându-le să fie ca ale caprelor sălbatice; și m-a așezat pe înălțimi. **35**Îmi antrenează mâinile pentru luptă; și brațele mele întind arcul de aramă. **36**«Tu îmi dai scutul salvării Tale; și ajutorul Tău mă face renumit! **37**Tu îmi lărgesci drumul pe care calcă pașii mei, ca să nu îmi alunec picioarele! **38**Îmi urmăresc dușmanii și îi distrug; nu mă întorc până nu îi anihilez! **39**Îi distrug și îi strivesc până nu se mai ridică. Ei cad sub picioarele mele! **40**Tu mă echipezi cu forță pentru luptă; și îi smerești pe dușmanii mei sub picioarele mele. **41**Tu faci ca dușmanii mei să fugă din fața mea; și îi distrug pe cei care mă urăsc. **42**Ei se uită în jur, dar nimeni nu îi salvează; strigă spre Iahve, dar El nu le răspunde. **43**Îi pisez ca praful pământului și îi strivesc ca noroiul de pe străzile înguste. **44**Tu mă scapi de acuzațiile poporului meu; mă păstrezi în funcția de conducător al celorlalte națiuni. Îmi slujește un popor pe care nu îl cunosc. **45**Fiii străinului îmi cer favoarea; și imediat cum aud ce le spun, ei se conformează poruncilor mele. **46**Fiii străinului îngălbenesc și ies tremurând din fortărețele lor!» **47**Iahve este viu! Să fie binecuvântată Stânca mea! Dumnezeu să fie aclamat. El este Stânca Salvării mele! **48**Dumnezeu este Cel care mă răzbună; și tot El îmi subordonează popoare. **49**Iahve mă scapă de dușmanii mei. «Tu mă ridici deasupra celor care mă dușmănesc; Tu mă scapi de omul exploatare. **50**Și pentru că așa procedezi Tu cu mine, Te voi lăuda printre celelalte popoare, Doamne; și voi cânta, lăudând numele Tău!» **51**El

face ca regele Său să obțină mari victorii. Manifestă milă față de unsul Său – față de David – și față de urmașii lui pentru totdeauna!” **23** Urmează prezentarea ultimelor cuvinte ale lui David. Acesta este mesajul lui David – fiul lui Ișai – omul pe care l-a înălțat Dumnezeu, unsul Dumnezeului lui Iacov și cântărețul plăcut al lui Israel: **2** „Spiritul lui Iahve vorbește prin mine și Cuvântul Lui este pe limba mea. **3** Dumnezeu lui Israel a vorbit; Stânca lui Israel mi-a zis: «Cel care îi conduce pe oameni cu dreptate, stăpânind cu frică de Dumnezeu, **4** este ca lumina dimineții atunci când răsare soarele pe cerul senin. El seamănă cu razele soarelui după ploaie – care fac să crească iarba din pământ». **5** Oare nu este așa familia mea în fața lui Dumnezeu? El a ratificat cu mine un legământ valabil pentru totdeauna, bine conceput în toate aspectele și pe care îl respectă în cele mai mici amănunte. Oare nu va face El să rezulte din respectarea acestui legământ tot ce conduce la salvarea și bucuria mea? **6** Dar cei nedrepti sunt toți ca niște spini buni de aruncat, pe care nu poți să îi iei cu mâna. **7** Oricine îi atinge, folosește o unealtă de fier sau mânerul unei lance; și îi arde imediat!” **8** Urmează lista care cuprinde numele luptătorilor remarcabili pe care îi avea David: Ioșeb-Bașebet – un tahchemonit. El era comandant între primii trei dintre cei mai remarcabili luptători. Ioșeb-Bașebet și-a ridicat lancea și a luptat împotriva a opt sute de dușmani, pe care i-a omorât într-un conflict. **9** Următorul era Elazar – fiul lui Dodo – urmașul lui Ahohi. Și el a fost unul dintre cei trei luptători remarcabili care, împreună cu David, s-a opus filistenilor adunați la Pas-Damim pentru război. Atunci, israelienii se retrăgeau; **10** dar el a rămas pe loc și a omorât filistenii până când i-a obosit mâna și i-a rămas încleștată pe sabie. Iahve a facilitat o mare victorie în acea zi. Armata s-a întors la Elazar doar ca să ia prada. **11** Un alt luptător remarcabil a fost Șama – fiul hararitului Aghe. Odată, filistenii se adunaseră la Lehi, unde exista un teren pe care crescuse linte. Armata (*israeliană*) fugise din fața filistenilor; **12** dar Șama a stat în mijlocul acelui teren și l-a apărat, omorându-i pe filistenii. Iahve a favorizat atunci o mare victorie. **13** Altădată, în timpul seceratului, cei trei care făceau parte dintr-un grup de treizeci de comandanți, au venit la David, la peștera Adulam, în timp ce un grup înarmat al filistenilor își stabilise tabăra în valea Refaim. **14** David era atunci în fortăreață, iar armata organizată a filistenilor era la Betleem. **15** Lui David i s-a făcut sete; și a întrebat: „Cine îmi va aduce apă din fântâna de lângă poarta Betleemului?” **16** Cei trei luptători remarcabili au reușit să treacă neobservați prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de lângă poarta Betleemului și au adus-o la David evitând orice (*posibil*) incident. Dar el nu a vrut să o bea; ci a vărsat-o înaintea lui Iahve, **17** spunând: „Doamne, în niciun caz nu voi face așa ceva! Să bea eu sângele bărbaților care și-au riscat viața?” Și astfel nu a băut din acea apă. Acesta este un exemplu care arată în ce acțiuni riscante se puteau implica cei trei luptători. **18** Abișai – fratele lui Ioab – fiul Teruiei, era conducătorul lor. El a luptat cu lancea împotriva a trei sute de dușmani; și i-a omorât. Astfel, el și-a câștigat un renume în fața celor trei luptători. **19** Era mai respectat decât ceilalți; și a

ajuns chiar comandantul lor; dar nu s-a ridicat la valoarea celor trei luptători. **20**Benaia – fiul lui Iehoiada – era și el un luptător remarcabil; și provenea din Cabteel. Benaia a făcut lucruri extraordinare. El i-a omorât pe doi dintre cei mai renumiți luptători moabiți; iar într-o zi în care ninsese, a coborât într-o fântână, unde a omorât un leu. **21**A omorât și un egiptean uriaș. Acela era înarmat cu o lance, în timp ce Benaia s-a dus spre el doar cu un toiag. El a smuls lancea din mâna egipteanului și l-a omorât cu propria lui lance. **22**Asemenea acțiuni făcea Benaia – fiul lui Iehoiada; și a devenit la fel de apreciat ca cei trei luptători remarcabili. **23**Era mai respectat decât cei treizeci; dar nu a avut performanțele celor trei. David l-a desemnat să îi fie conducătorul gărzii personale. **24**Dintre cei treizeci, făceau parte: Asael, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem; **25**haroditul Șama; haroditul Elica; **26**paltitul Heleț; Ira, fiul tecoanitului Icheș; **27**Abiezer din Anatot; hușatitul Mebunai; **28**ahohitul Țalmon; netofatitul Maharai; **29**Heled, fiul netofatitului Baana; Itai, fiul lui Ribai, din Ghiva beniamiților; **30**piratonitul Benaia; Hidai din văile Gaaș; **31**arbatitul Abi-Albon; barhumitul Azmavet; **32**șaalbonitul Eliahba; fiii lui Iașen; Ionatan, **33**fiul araritului Șama; Ahiam, fiul araritului Șarar; **34**Elifelet, fiul maacatitului Ahasbai; Eliam, fiul ghilonitului Ahitofel; **35**carmelitul Hețrai; arbitul Paarai; **36**Igal, fiul lui Natan din Țoba; gaditul Bani; **37**amonitul Țelec; beerotitul Naharai, cel care îi transporta armele lui Ioab, fiul Țeruei; **38**itritul Ira, itritul Gareb **39**și hititul Urie. Împreună, ei erau treizeci și șapte de luptători. **24** Mânia lui Iahve s-a declanșat încă o dată împotriva lui Israel; și l-a provocat pe David împotriva lor, spunându-i: „Du-te și fă recensământul celor din teritoriul (*poporu*)lui (*numit*) Israel și al celor din teritoriul (*poporului*) numit Iuda!” **2**Regele le-a zis lui Ioab și conducătorilor armatei care erau cu el: „Mergeți prin teritoriul tuturor triburilor lui Israel – de la cel locuit de urmașii lui Dan până la Beer-Șeba – și faceți recensământul poporului, ca să știu la cât a ajuns numărul (*bărbaților*) lui!” **3**Dar Ioab i-a zis regelui: „Dumnezeul tău care se numește Iahve să înmulțească poporul de o sută de ori mai mult; și doresc ca stăpânul meu – regele – să considere că acest lucrul nu este suficient! Totuși, de ce dorește regele – care este stăpânul meu – să facă acest recensământ?” **4**Dar porunca regelui dată lui Ioab și conducătorilor armatei nu s-a modificat. Atunci Ioab și conducătorii armatei au plecat de la rege ca să facă recensământul oamenilor din poporul Israel. **5**După ce au traversat Iordanul, și-au stabilit tabăra la Aroer – la sudul orașului – în mijlocul unei văi înguste. Apoi au traversat teritoriul numit Gad și s-au deplasat spre Iazer. **6**Au ajuns în Ghilad și în teritoriul lui Tahtim-Hodși; apoi au mers la Dan-Iaan și prin vecinătățile acestuia până înspre Sidon. **7**Au ajuns până la orașul Tir și în toate orașele hiviților, ale canaaniților, îndreptându-se spre Beer-Șeba, în partea de sud a teritoriului numit Iuda. **8**Au parcurs astfel toată țara; și după nouă luni și douăzeci de zile, s-au întors la Ierusalim. **9**Ioab i-a dat regelui numărul bărbaților care formau poporul. În (*teritoriul numit mai târziu*) Israel erau opt sute de mii de bărbați apti pentru război; iar în (*cel numit*

ulterior) Iuda – cinci sute de mii de bărbați. ¹⁰După ce a făcut acest recensământ al poporului, David a simțit reproșuri în conștiința lui. El I-a zis lui Iahve: „Am comis un mare păcat prin ce am făcut! Dar acum, Doamne, Te rog să ierți păcatul sclavului Tău; pentru că am lucrat total ca un nebun!” ¹¹În următoarea dimineață, atunci când David s-a trezit, Cuvântul lui Iahve a venit la profetul Gad – cel care primea viziuni pentru David – și i-a zis: ¹²„Du-te și spune-i lui David: «Așa vorbește Iahve: ‘Îți prezint trei dezastre! Alege unul dintre ele; și te voi lovi cu acela!’»” ¹³Gad a venit la David și l-a anunțat, spunându-i: „Ce alegi? Șapte ani de foamete în țară, trei luni în timpul cărora să fugi din fața dușmanilor tăi în timp ce ei te vor urmări, sau trei zile în timpul cărora să fie în țară o epidemie? Acum, gândește-te și decide ce trebuie să răspund Celui care m-a trimis!” ¹⁴David i-a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare încurcătură! Mai bine să fim pedepsiți direct de mâna lui Iahve – pentru că mila Lui este nelimitată – decât să ajung la discreția oamenilor!” ¹⁵Iahve a trimis o epidemie în Israel. Ea a acționat începând din acea dimineață și până la expirarea timpului stabilit. Din teritoriile locuite de urmașii lui Dan și până la Beer-Șeba, au murit șaptezeci de mii de oameni din popor. ¹⁶În timp ce îngerul stătea cu mâna întinsă spre Ierusalim și îl distrugea, Iahve a regretat faptul că se întâmpla acel dezastru; și i-a zis îngerului care distrugea poporul: „Suficient! Retrage-ți mâna!” Îngerul lui Iahve era lângă terenul agricol al iebusitului Aravna. ¹⁷Când a văzut îngerul care lovea poporul, David I-a zis lui Iahve: „Este deja un lucru știut de toți: că eu sunt cel care a păcătuit! Eu am comis păcatul! Dar oare ce au făcut aceste oi? Te rog, fă ca mâna Ta să acționeze numai împotriva mea și împotriva familiei mele!” ¹⁸Gad a venit la David în acea zi; și i-a zis: „Du-te și construiește-I lui Iahve un altar pe terenul agricol al iebusitului Aravna!” ¹⁹David s-a dus și a făcut exact cum îi poruncise Iahve prin Gad. ²⁰Aravna s-a uitat; și a văzut atât pe rege cât și pe slujitorii lui venind spre el. Atunci a ieșit din acel teren și s-a aplecat cu fața spre pământ înaintea regelui. ²¹El l-a întrebat: „De ce a venit stăpânul meu – regele – la slujitorul lui?” David i-a răspuns: „Doresc să îți cumpăr acest teren, ca să construiesc aici un altar (*dedicat*) lui Iahve; și astfel să înceteze dezastrul care a venit împotriva poporului.” ²²Aravna, i-a zis lui David: „Stăpânul meu – regele – poate să își aducă animale și să le sacrifice așa cum dorește. Aici sunt și boii care vor fi arși integral; iar uneltele de treierat și jugul pot fi folosite ca lemne. ²³Aravna le va dona pe toate acestea regelui!” Apoi a mai zis: „Doresc ca Dumnezeuul tău care se numește Iahve, să te primească!” ²⁴Dar regele i-a zis lui Aravna: „Nu așa! Vreau să cumpăr toate acestea de la tine. Îți voi plăti pentru ele! Nu voi aduce lui Iahve – Stăpânului meu – arderi integrale care să nu mă coste nimic!” Astfel, David a cumpărat terenul și boii cu cincizeci de șecheli de argint. ²⁵Apoi David a construit acolo un altar (*închinat*) lui Iahve; și I-a adus arderi integrale și sacrificii de pace. Iahve a răspuns rugăciunilor făcute pentru țară; și astfel a fost oprit dezastrul care venise peste Israel.

1 Regi

1 Regele David îmbătrânise și avansase în vârstă. Deși îl acopereau cu pături, nu se putea încălzi. **2**Slujitorii lui i-au zis: „Permite-ne să căutăm pentru stăpânul nostru – pentru rege – o tânără fecioară, care să fie la dispoziția lui și să îl servească. Ea să se culce la pieptul tău; și astfel, regele – stăpânul nostru – se va încălzi.” **3**Ei au căutat în tot teritoriul (*poporu*)lui (*numit*) Israel o tânără frumoasă; și au găsit-o pe Abișag din Șunem. Apoi au adus-o la rege. **4**Tânăra era foarte frumoasă. Ea a devenit servitoarea regelui; și a avut grijă de el. Dar regele nu a cunoscut-o intim. **5**Adonia – fiul Haghitei – s-a manifestat arogant și a zis: „Eu voi deveni rege (*în locul tatălui meu*)!” El și-a pregătit un car și călăreți. Avea cincizeci de bărbați care alergau înaintea lui. **6**Tatăl lui nu îi făcuse niciodată reproșuri zicându-i: „De ce ai procedat astfel?” Adonia se născuse după Absalom. Era și el un bărbat foarte frumos. **7**A vorbit cu Ioab – fiul Țeruiei – și cu preotul Abiatar. Aceștia l-au susținut pe Adonia în tentativa lui. **8**Dar preotul Țadoc, Benaia – fiul lui Iehoiada –, profetul Natan, Șimei, Rei și luptătorii remarcabili ai lui David, nu s-au aliat cu Adonia. **9**El a tăiat oi, vite și viței îngrășați lângă Piatra lui Zohelet care este în apropiere de En-Roghel. Adonia i-a invitat pe toți frații lui care erau fiii regelui și pe toți bărbații din teritoriile numite Iuda care erau dintre slujitorii regelui. **10**Dar nu i-a invitat pe profetul Natan, pe Benaia, pe luptători și pe Solomon – fratele lui. **11**Natan i-a spus mamei lui Solomon numită Batșeba: „N-ai auzit că Adonia – fiul Haghitei – s-a declarat rege? Și stăpânul nostru – David – nu știe nimic despre acest lucru! **12**Deci permite-mi să îți spun cum să vă salvați viața: atât tu cât și fiul tău, Solomon. **13**Du-te, intră la regele David și spune-i: «Stăpâne – regele meu –, oare nu i-ai jurat tu personal slujitoarei tale că Solomon – fiul meu – va governa după tine și că el va stea pe tron? Atunci de ce guvernează Adonia?» **14**În timp ce vei vorbi acolo cu regele, eu personal voi veni în urma ta; și voi susține cuvintele tale.” **15**Batșeba s-a dus în camera regelui. David era foarte bătrân; și îl îngrijea Abișag din Șunem. **16**Batșeba s-a aplecat și s-a închinat înaintea regelui. Regele a întrebat: „Ce dorești?” **17**Ea a răspuns: „Stăpânul meu, tu personal ai jurat slujitoarei tale pe Dumnezeul tău care se numește Iahve, spunând: «Solomon – fiul tău – va fi rege. El este cel care va governa (*poporul israelian*) după ce nu voi mai fi eu!» **18**Totuși, acum guvernează Adonia; iar stăpânul meu – regele – nici nu știe acest lucru! **19**El a tăiat vite, viței îngrășați și multe oi. I-a invitat pe toți fiii regelui, pe preotul Abiatar și pe Ioab – conducătorul armatei. Dar nu l-a invitat pe slujitorul tău – pe Solomon! **20**Acum, să știi rege – stăpânul meu – că ochii întregului Israel privesc atenți spre tine, ca să le spui cine va urma să guverneze țara după ce regele – stăpânul meu – nu va mai fi. **21**Altfel, atunci când stăpânul meu – regele – se va culca lângă părinții lui, eu și fiul meu Solomon vom fi considerați vinovați!” **22**În timp ce vorbea ea cu regele, a venit și profetul Natan. **23**L-au anunțat pe rege despre venirea profetului Natan. El s-a prezentat înaintea regelui și s-a

aplecat cu fața spre pământ înaintea lui. ²⁴Natan a zis: „Stăpâne – regele meu –, oare ai spus tu că Adonia va governa după tine și că el va sta pe tronul tău? ²⁵Vorbesc astfel pentru că el a plecat astăzi, a tăiat vite, viței îngrășați și un mare număr de oi. I-a invitat acolo pe toți fiii regelui, pe conducătorii armatei și pe preotul Abiatar. Chiar acum ei mănâncă și beau în compania lui; și strigă: «Să trăiască regele Adonia!» ²⁶Și totuși, pe mine – slujitorul tău –, pe preotul Țadoc, pe Benaia – fiul lui Iehoiada – și pe Solomon – slujitorul tău – nu ne-a invitat! ²⁷Oare din porunca stăpânului meu – a regelui – s-a făcut acest lucru? Oare să fi decis cine va sta pe tronul stăpânului meu – regele – după el, fără să fi anunțat pe slujitorul tău?” ²⁸Regele David a zis: „Chemați-o pe Batșeba!” Ea a intrat și s-a prezentat înaintea regelui. ²⁹Regele a jurat zicând: „Jur pe Iahve care este viu și care m-a scăpat din fiecare necaz, ³⁰că voi face astăzi așa cum ți-am jurat pe Dumnezeu lui Israel numit Iahve, când am zis: «Solomon – fiul tău – va governa după mine; el va sta pe tron în locul meu.»!” ³¹Batșeba s-a aplecat cu fața spre pământ și s-a închinat înaintea regelui. Apoi a zis: „Să trăiască etern stăpânul meu, regele David!” ³²Apoi regele David a zis: „Chemați-i pe preotul Țadoc, pe profetul Natan și pe Benaia – fiul lui Iehoiada!” Ei au venit în fața regelui; ³³iar el le-a poruncit: „Mergeți împreună cu slujitorii stăpânului vostru, puneți-l pe fiul meu – pe Solomon – să călărească pe catârul meu; și duceți-l la Ghihon. ³⁴Acolo, preotul Țadoc și profetul Natan să îl ungă (*cu ulei*) ca rege al întregului teritoriu locuit de urmașii lui Israel. Să sunați din goarnă și să strigați: «Să trăiască regele Solomon!» ³⁵Apoi să mergeți după el. Solomon să vină și să se urce pe tronul meu, ca o confirmare a faptului că el va governa țara în locul meu; pentru că la el m-am gândit să fie conducător pentru (*cei din teritoriul numit*) Israel și pentru (*cei din teritoriul numit*) Iuda!” ³⁶Benaia – fiul lui Iehoiada – i-a răspuns regelui astfel: „Amin! Așa să decidă Iahve – Dumnezeu stăpânului meu care (*încă*) este rege! ³⁷Cum a fost Iahve cu stăpânul meu – care este rege –, la fel să fie și cu Solomon; și să îi înalțe tronul mai sus decât acela al stăpânului meu – regele David!” ³⁸Preotul Țadoc, profetul Natan, Benaia – fiul lui Iehoiada –, cheretiții și peletiții s-au dus și l-au pus pe Solomon să călărească pe catârul regelui David. Apoi au mers împreună cu el la Ghihon. ³⁹Preotul Țadoc a luat cornul cu ulei din Cort și l-a uns pe Solomon. Apoi au sunat din goarnă; și tot poporul a strigat: „Să trăiască regele Solomon!” ⁴⁰Tot poporul s-a dus după el, cântând din fluiere și bucurându-se foarte mult, astfel încât se cutremura pământul când strigau ei. ⁴¹Adonia și toți oaspeții care erau cu el, au auzit poporul strigând. Atunci ei au încetat să mai mănânce. Ioab a auzit sunetul goarnei; și a întrebat: „De ce se aude acest zgomot în oraș?” ⁴²În timp ce vorbea el, a venit Ionatan – fiul preotului Abiatar. Adonia i-a zis: „Vino; pentru că tu ești un om capabil; și aduci vești bune!” ⁴³Ionatan i-a răspuns: „În niciun caz, ele nu sunt bune! Stăpânul nostru – regele David – l-a desemnat ca rege pe Solomon! ⁴⁴Regele i-a trimis cu el pe preotul Țadoc, pe profetul Natan, pe Benaia – fiul lui Iehoiada –, pe cheretiți și pe peletiți. Aceștia l-au pus pe Solomon să

călărească pe catârul regelui. **45**Preotul Țadoc și profetul Natan au mers cu el în localitatea Ghihon și l-au uns ca rege! Apoi au plecat de acolo bucuroși; iar populația orașului este plină de entuziasm. Așa se explică zgomotul pe care l-ați auzit. **46**Apoi Solomon s-a așezat pe tronul pe care stă numai regele. **47**Slujitorii regelui au venit să îl binecuvânteze pe stăpânul nostru – pe regele David – și au zis: «Dumnezeul tău să facă numele lui Solomon mai renumit decât numele tău; și să îi înalțe tronul mai sus decât tronul tău!» Apoi regele s-a închinat în patul lui. **48**David a mai zis: «Să fie binecuvântat Iahve – Dumnezeul lui Israel – Cel care mi-a dat astăzi un urmaș care să stea pe tronul meu și pe care să îl văd cu ochii mei!» **49**Toți oaspeții care erau cu Adonia, au început să tremure. S-au ridicat; și fiecare a plecat unde a vrut. **50**Lui Adonia i-a fost frică de Solomon. S-a ridicat din locul în care era, s-a dus la cort(*ul religiei mozaice*) și s-a prins de „coarnele” altarului. **51**Solomon a fost anunțat că Adonia se teme de el și că se ține de coarnele altarului, zicând: „Să-mi jure regele Solomon astăzi că nu îl va omorî pe slujitorul lui cu sabia!” **52**Solomon a răspuns: „Dacă este un om corect, niciun fir de păr nu îi va cădea la pământ; dar, dacă se va constata că există răutate în el, va muri!” **53**Regele Solomon și-a trimis oamenii ca să îl aducă de la altar. Adonia a venit și s-a închinat înaintea regelui Solomon, care i-a zis: „Du-te acasă!” **2** Cu puțin timp înainte de moartea lui, David l-a chemat pe fiul lui numit Solomon; și i-a zis: **2** „Eu merg pe drumul pe care merg toți oamenii. Încurajează-te și fi om! **3** Ai grijă să respecti învățăturile Dumnezeului tău numit Iahve, promovând metodele Lui și respectându-I legile, poruncile, deciziile și cerințele Lui – așa cum este scris în legea lui Moise – ca să prosperi în tot ce vei face și oriunde vei merge; **4** Astfel, Iahve Își va respecta promisiunea pe care mi-a făcut-o atunci când a zis: «Dacă fiii tăi vor fi atenți la comportamentul lor, trăind corect înaintea Mea din toată inima lor și cu tot sufletul lor, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să ocupe tronul lui Israel.» **5** Tu știi ce mi-a făcut Ioab – fiul Țeruiei – și ce le-a făcut celor doi conducători ai armatelor lui Israel: lui Abner – fiul lui Ner – și lui Amasa – fiul lui Ieter. El i-a omorât! A vărsat sânge ca în timp de război, deși era o perioadă de pace; și a pus astfel sângele de război pe teaca de la centură și pe sandalele pe care le purta. **6** Procedează cu el conform înțelepciunii tale; dar să nu permiți ca părul lui alb să coboare liniștit în locuința morților! **7** Să manifesti bunătate față de fiii ghiladitului Barzilai. Ei să fie printre cei care mănâncă la masa ta; pentru că au stat lângă mine și m-au susținut atunci când fugeam de fratele tău, de Absalom. **8** Îl ai cu tine pe Șimei – fiul lui Ghera – acel beniamit din Bahurim. El a pronunțat blesteme dure împotriva mea în ziua în care mergeam la Mahanaim; dar când a venit în întâmpinarea mea la Iordan, i-am jurat pe Iahve că nu îl voi omorî cu sabia. **9** Totuși, tu să nu îl lași nepedepsit; pentru că ești un om înțelept și vei ști ce să îi faci. Să îi cobori părul alb amestecat cu sânge în locuința morților!” **10** Apoi David s-a culcat alături de părinții lui; și a fost înmormântat în „Orașul lui David”. **11** El guvernase poporul Israel o perioadă de patruzeci de ani. La Hebron a guvernat șapte ani, iar la Ierusalim

a guvernat treizeci și trei de ani. ¹²Astfel, Solomon i-a urmat la tron tatălui lui – David; și guvernarea lui s-a consolidat foarte mult. ¹³Adonia – fiul Haghitei – a venit la Batșeba care era mama lui Solomon. Ea l-a întrebat: „Vii cu (*gânduri de*) pace?” El a răspuns: „Da, cu (*gânduri de*) pace!” ¹⁴Apoi a adăugat: „Doresc să îți spun ceva.” Ea i-a zis: „Spune!” ¹⁵Și el i-a spus: „Știi că guvernarea era a mea și că tot Israelul se aștepta ca eu să îl guvernez. Dar guvernarea i-a revenit fratelui meu; pentru că i-a dat-o Iahve. ¹⁶Acum, doresc să te rog ceva. Nu mă refuza!” Ea i-a zis: „Vorbește!” ¹⁷El a zis: „Te rog să ceri regelui Solomon ca Abișag din Șunem să îmi fie dată ca soție; fiindcă știu că nu te va refuza.” ¹⁸Batșeba a răspuns: „Bine. Mă voi duce la rege să vorbesc pentru tine.” ¹⁹Batșeba s-a dus la regele Solomon ca să vorbească pentru Adonia. Regele s-a ridicat să o întâmpine. S-a aplecat înaintea ei și apoi s-a așezat pe tron. El a ordonat să se aducă un tron și pentru mama lui; iar ea i s-a așezat la dreapta. ²⁰Apoi a zis: „Te voi ruga ceva. Și doresc să nu mă refuzi!” Regele i-a răspuns: „Vorbește, mamă; pentru că nu te voi refuza.” ²¹Ea i-a făcut următoarea cerere: „Aș vrea ca Abișag din Șunem să îi fie dată ca soție fratelui tău – lui Adonia” ²²Regele Solomon i-a răspuns mamei lui: „De ce o ceri doar pe Abișag din Șunem pentru Adonia? Cere și guvernarea pentru el; pentru că este fratele meu mai în vârstă decât mine! Cere-o pentru el, pentru preotul Abiatar și pentru Ioab – fiul Țeruiei!” ²³Atunci regele Solomon a jurat pe Iahve, zicând: „Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea Lui, dacă aceste cuvinte nu îl vor costa viața pe Adonia! ²⁴Jur pe Iahve care este viu, care m-a ajutat să stau pe tronul tatălui meu – David – și care mi-a făcut o familie exact cum a promis, că Adonia va muri astăzi!” ²⁵Regele Solomon l-a trimis pe Benaia – fiul lui Iehoiada – să îl omoare pe Adonia. Și astfel a murit Adonia. ²⁶Apoi regele i-a zis preotului Abiatar: „Du-te la proprietățile tale de la Anatot; pentru că meriți să mori. Totuși, nu te voi omorî astăzi; pentru că ai transportat Cufărul lui Iahve – a Celui care este Stăpânul (*lumii*) – în vremea tatălui meu – David; și pentru că ai suportat și tu tot ce a venit în viața tatălui meu.” ²⁷Astfel, Solomon l-a îndepărtat pe Abiatar din slujba de preot al lui Iahve. El a făcut să se întâmple exact cum spusese Iahve la Șilo despre familia lui Eli. ²⁸Când a primit vestea despre moartea lui Adonia, Ioab care fusese aliatul lui – deși nu susținuse pe Absalom – a fugit la cortul lui Iahve; și s-a prins de „coarnele” altarului. ²⁹Regele Solomon a fost anunțat că Ioab a fugit la cortul lui Iahve și că era la altar. Atunci Solomon l-a trimis pe Benaia – fiul lui Iehoiada – căruia i-a ordonat: „Du-te și omoară-l!” ³⁰Benaia s-a dus la cortul lui Iahve și i-a zis lui Ioab: „Regele a poruncit să vii afară!” Ioab a răspuns: „Nu! Vreau să mor aici!” Benaia s-a întors la rege și i-a spus cuvintele lui Ioab. ³¹Regele i-a ordonat: „Fă-i exact cum a cerut. Omoară-l; apoi înmormântează-l și îndepărtează astfel de peste mine și de peste familia tatălui meu sângele nevinovat pe care l-a vărsat Ioab! ³²Iahve îl va pedepsi pentru sângele vărsat; pentru că i-a lovit pe cei doi bărbați care erau mai corecți și mai buni decât el. I-a omorât cu sabia pe Abner – fiul lui Ner –, conducătorul armatei lui Israel și pe Amasa – fiul lui Ieter –, conducătorul

armatei lui Iuda, fără ca tatăl meu – David – să știe acest lucru. **33** Pentru vărsarea sângelui acestora să fie vinovat Ioab și urmașii lui pentru totdeauna. Dar pentru David, pentru urmașul lui, pentru familia acestuia și pentru tronul lui, să vină pace mereu de la Iahve.” **34** Atunci Benaia – fiul lui Iehoiada – s-a dus, l-a lovit pe Ioab și l-a omorât. Apoi a fost înmormântat în terenul lui din deșert. **35** Regele l-a desemnat pe Benaia – fiul lui Iehoiada – în funcția de conducător al armatei în locul lui Ioab; iar pe preotul Țadoc l-a pus în locul lui Abiatar. **36** Apoi regele l-a chemat pe Șimei și i-a zis: „Construiește-ți o casă în Ierusalim și locuiește acolo; dar să nu pleci în altă parte! **37** Fii sigur că în ziua în care vei pleca și vei trece prin valea pârâului Chidron, vei muri. Atunci doar tu vei fi vinovat de vărsarea sângelui tău!” **38** Șimei i-a răspuns: „Bine. Slujitorul tău va proceda exact cum a zis stăpânul meu, regele!” **39** Dar după trei ani, doi dintre slujitorii lui Șimei au fugit la Achiș – fiul lui Maaca – regele Gatului. Șimei a fost anunțat: „Să știi că slujitorii tăi sunt în localitatea Gat!” **40** Atunci Șimei și-a pus șaua pe măgar și s-a dus la Achiș – în localitatea Gat – ca să își caute slujitorii. Șimei a ajuns acolo și și-a adus slujitorii înapoi din Gat. **41** Solomon a aflat că Șimei a plecat din Ierusalim în Gat și că s-a întors de-acolo. **42** Atunci regele l-a chemat pe Șimei; și apoi i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri pe Iahve și nu te-am avertizat că în mod cert vei muri în ziua în care vei ieși din Ierusalim ca să pleci în altă parte? Și nu mi-ai răspuns tu: «Bine! Mă voi conforma acestei porunci!»? **43** De ce nu ți-ai respectat jurământul făcut (în fața) lui Iahve și nu te-ai conformat poruncii pe care ți-am dat-o?” **44** Regele i-a mai zis lui Șimei: „Tu știi în inima ta tot răul pe care i l-ai făcut tatălui meu – lui David. Acum Iahve a întors răutatea ta împotriva capului tău! **45** Dar regele Solomon va fi binecuvântat, iar tronul lui David va fi apărat înaintea lui Iahve pentru totdeauna.” **46** Apoi regele i-a poruncit lui Benaia – fiul lui Iehoiada – să îl omoare. El a venit, l-a lovit pe Șimei și l-a omorât. Astfel, guvernarea lui Solomon se consolida din ce în ce mai mult. **3** Solomon a devenit rudă a faraonului. El a luat-o ca soție pe fiica monarhului Egiptului; și a adus-o în „Orașul lui David” până când a terminat construirea palatului, a casei lui Iahve și a zidului din jurul Ierusalimului. **2** Poporul încă mai oferea sacrificii pe locuri înalte, pentru că nu fusese construită o casă pentru numele lui Iahve. **3** Solomon Îl iubea pe Iahve și respecta deciziile tatălui lui numit David; dar aducea sacrificii și ardea tămâie pe înălțimi. **4** Regele s-a dus la Ghivon ca să aducă (lui Iahve) sacrificii, pentru că acolo era cea mai renumită înălțime. El a adus pe acel altar o mie de arderi integrale. **5** Iahve i S-a revelat lui Solomon la Ghivon noaptea într-un vis; și i-a zis: „Cere-Mi orice vrei să îți ofer!” **6** Solomon a răspuns: „Tu ai fost foarte binevoitor cu sclavul Tău numit David – tatăl meu – pentru că el a umblat înaintea Ta cu seriozitate, în dreptate și având o inimă curată. Ți-ai manifestat această mare bunătate față de el și i-ai dat un fiu care stă astăzi pe tronul lui. **7** Doamne, Dumnezeul meu, Tu l-ai confirmat ca rege pe slujitorul Tău în locul tatălui meu, David. Dar eu sunt tânăr și nu am multă experiență în ce privește responsabilitățile mele. **8** Slujitorul Tău este în mijlocul poporului pe care l-ai ales – un popor atât de

numeros, încât nu poate fi calculat sau numărat. ⁹Dă-i slujitorului Tău o minte înțeleaptă. Doresc să pot judeca poporul Tău și să am capacitatea de a face diferența între bine și rău; pentru că cine ar putea să judece acest popor numeros care este al Tău?” ¹⁰Iahve a agreat cererea lui Solomon; ¹¹și i-a zis: „Pentru că ai cerut acest lucru și nu ai dorit pentru tine nici viață lungă, nici bogății și nici moartea dușmanilor tăi – ci ai solicitat înțelepciune ca să poți face dreptate –, ¹²voi face așa cum ai cerut. Îți voi da o minte înțeleaptă și practică – așa cum nu a avut nimeni înaintea ta și nici nu va mai avea după tine. ¹³În plus, îți voi oferi și ce nu ai cerut: bogății și faimă – astfel încât nu va fi niciun alt rege ca tine în tot timpul vieții tale. ¹⁴Dacă Mă vei asculta, respectând legile și poruncile Mele – așa cum a făcut tatăl tău, David –, îți voi mări numărul zilelor vieții!” ¹⁵Solomon s-a trezit și a înțeles că fusese un vis. El s-a întors la Ierusalim, s-a dus înaintea Cufărului Legământului (*făcut de Israel*) cu Iahve și a adus arderi integrale și sacrificii de pace. Apoi a organizat un banchet pentru toți slujitorii lui. ¹⁶Atunci au venit înaintea regelui două prostituate. ¹⁷Prima a zis: „Stăpânul meu, eu locuiesc împreună cu această femeie în aceeași casă. Am născut un copil în timp ce eram cu ea în casă. ¹⁸După trei zile de la nașterea fiului meu, a născut un copil și această femeie. Eram doar noi, singure. Nu mai era altcineva în casă; ci doar noi două. ¹⁹În timpul nopții, fiul ei a murit pentru că se culcase peste el. ²⁰Atunci ea s-a sculat pe la jumătatea nopții, mi-a luat fiul de lângă mine în timp ce dormeam și l-a așezat la pieptul ei; iar pe fiul ei – cel care murise – l-a așezat lângă mine. ²¹M-am sculat dimineța ca să îmi alăptez fiul; dar el era mort. Când m-am uitat atentă la el în lumina zilei, am văzut că nu era fiul pe care-l născusem.” ²²Cealaltă femeie a zis: „Ba nu! Fiul meu este cel viu, iar cel mort este al tău!” Dar prima a răspuns: „Nu, nu! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este copilul viu!” Așa se certau ele înaintea regelui. ²³Atunci regele a spus: „Una zice: «Fiul meu este copilul viu, iar fiul tău este cel mort!», iar cealaltă zice: «Ba nu, ci fiul tău este cel mort, iar fiul meu este acela viu!»” ²⁴Apoi regele a dat următorul ordin: „Aduceți-mi o sabie!” Și i s-a adus o sabie. ²⁵Atunci el a zis: „Tăiați copilul care este viu în două; și dați-i o jumătate uneia și o jumătate celeilalte!” ²⁶Atunci femeia al cărei fiu era viu, a fost profund afectată pentru fiul ei; și a zis: „Te rog – stăpânul meu – dă-i ei copilul; dar nu îl omorî!” Dar cealaltă zicea: „Să nu fie nici al meu, nici al tău! Tăiați-l în două!” ²⁷Regele a răspuns: „Dați-i copilul viu primei femei; și nu îl omorâți! Ea este mama lui!” ²⁸Când a auzit decizia luată de rege în acest caz, tot Israelul s-a temut de el; pentru că a înțeles că înțelepciunea lui Dumnezeu era în Solomon, ca să facă dreptate. **4** Regele Solomon guverna în tot teritoriul locuit de poporul Israel. ²Urmează lista demnitarilor pe care îi avea în slujba lui: Azaria – fiul preotului Țadoc; ³Elihoref și Ahia – fiii lui Șișa – care erau scribi; Iehoșafat – fiul lui Ahilud – care era cronicar. ⁴Benaia – fiul lui Iehoiada – era comandantul armatei. Țadoc și Abiatar erau preoți. ⁵Azaria – fiul lui Natan – era șeful administratorilor din teritorii. Zabud – fiul lui Natan – era preot și prieten al regelui. ⁶Ahișar era responsabil cu palatul; iar

Adoniram – fiul lui Abda – era șeful celor care prestau muncă obligatorie. **7**Solomon avea în tot Israelul doisprezece administratori de teritorii. Aceia aveau grijă de hrana regelui și a familiei lui – fiecare pentru o perioadă de o lună pe an. **8**Numele acestora sunt: Ben-Hur, care era administrator pentru zona muntoasă a lui Efraim. **9**Ben-Decher era administrator în Macaț, în Șaalbim, în Bet-Șemeș și în Elon Bet-Hanan. **10**Ben-Hesed era administrator în Arubot. Soco și tot teritoriul numit Hefer, erau ale lui. **11**Ben-Abinadab avea în administrare toate înălțimile Dorului; iar Tafat – fiica lui Solomon – era soția acestuia. **12**Baana – fiul lui Ahilud – era administrator în Taanah, în Meghido și în tot Bet-Șanul care este lângă Țortan, sub Izreel. Apoi, el mai administra de la Bet-Șan până la Abel-Mehola și până dincolo de Iocmeam. **13**Ben-Gheber era administrator în Ramot-Ghilad. El avea în administrare teritoriile lui Iair – fiul lui Manase – care sunt în Ghilad, plus teritoriul numit Argob, care este în Bașan. Acolo erau șaiszeci de orașe mari cu ziduri și zăvoare de bronz. **14**Ahinadab – fiul lui Ido – era administrator în Mahanaiim. **15**Ahimaat era administrator în (*teritoriul locuit de urmașii lui*) Neftali. El o luase ca soție pe Bosmat – fiica lui Solomon. **16**Baana – fiul lui Hușai – era administrator în Așer și în Bealot. **17**Iehoșafat – fiul lui Paruah – era administrator în (*teritoriul locuit de urmașii lui*) Isahar. **18**Șimei – fiul lui Ela – era administrator în teritoriile locuite de urmașii lui Benjamin. **19**Gheber – fiul lui Uri – era administrator în teritoriul Ghiladului, în fostul teritoriu al lui Sihon – regele amoriților – și a lui Og – regele Bașanului. El era singurul administrator în toată această zonă. **20**Oamenii din teritoriul numit Iuda și din acela numit Israel, erau foarte mulți: ca nisipul de pe malul mării. Ei mâncau, beau și se bucurau. **21**Solomon mai governa toate regatele de la râu până în teritoriul filistenilor și până la limita teritorială a Egiptului. Oamenii din toate aceste zone îi plăteau o taxă; și i-au fost subordonați lui Solomon cât timp a trăit el. **22**Hrana care se pregătea pentru fiecare zi în casa lui Solomon, era făcută din: treizeci de cori de făină fină și șaiszeci de cori de făină integrală, **23**zece boi grași hrăniți în grajd, douăzeci de boi îngrășați la pășune și o sută de oi. La toate acestea se adăugau cerbi, capre sălbatice, câpriori și păsări îngrășate. **24**Solomon governa în toată regiunea situată dincoace de râu: de la Tifsah până la Gaza, în toate zonele conduse de regii care erau în acea parte; și trăia în pace cu toate popoarele vecine. **25**Israelienii din teritoriul numit Iuda și din cel numit Israel – de la Dan până la Beer-Șeba – au locuit în totală securitate, stând fiecare sub via și sub smochinul lui în tot timpul guvernării lui Solomon. **26**Solomon avea patru mii de iesle – pentru cai care erau folosiți la carele lui – și douăsprezece mii de cai. **27**Fiecare dintre administratorii lui avea grijă ca în luna în care presta acest serviciu, să fie asigurată hrana regelui și a tuturor celor care veneau la masa lui Solomon. Ei urmăreau să nu lipsească nimic din tot ce era nevoie acolo. **28**Administratorii aduceau și orz și paie pentru cai și pentru armăsari. Fiecare își îndeplinea sarcina lui. **29**Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune, foarte mare capacitate de a face investigații și o nelimitată abilitate de înțelegere. Toate acestea erau ca nisipul

de pe malul mării. ³⁰Înțelepciunea lui Solomon era mai mare decât aceea a tuturor înțelepților din Est și depășea înțelepciunea Egiptului. ³¹El era mai înțelept decât orice alt om: mai înțelept decât ezrahitul Etan, mai înțelept decât Heman și mai înțelept decât Calcol și Darda – fiii lui Mahol. Faima lui s-a răspândit printre toate popoarele din jur. ³²El a scris trei mii de proverbe și a compus o mie cinci cântece. ³³A vorbit despre copaci – de la cedrul din Liban, până la isopul care crește pe ziduri –, despre animale, despre păsări, despre reptile și despre pești. ³⁴Oameni din toate popoarele, trimiși de toți regii de pe pământ care auziseră despre înțelepciunea lui Solomon, veneau ca să asculte ce spunea el. ⁵Hiram – regele Tirului – și-a trimis slujitorii la Solomon; pentru că auzise despre ungerea acestuia ca rege în locul tatălui lui. Și Hiram îl iubise pe David toată viața lui. ²Apoi Solomon i-a trimis un mesaj lui Hiram, spunându-i: ³„Tu știi că tatăl meu – David – nu a putut construi o casă pentru (*a onora*) numele Dumnezeului lui numit Iahve – din cauza războaielor la care a participat împotriva tuturor dușmanilor lui din toate părțile – până când Iahve i-a pus (*pe toți*) sub picioarele lui. ⁴Acum Iahve – Dumnezeul meu – mi-a dat odihnă din toate părțile. Nu mai am niciun dușman și nu mă amenință niciun dezastru. ⁵În aceste condiții, intenționez să construiesc o casă pentru numele Dumnezeului meu care se numește Iahve – exact cum îmi spusese Iahve tatălui meu – David – când a zis: «Fiul tău, pe care îl voi pune să stea pe tronul tău și care te va înlocui, va construi o casă pentru numele Meu.» ⁶Deci dă ordin să se taie cedrii din Liban pentru mine. Slujitorii mei vor lucra împreună cu slujitorii tăi; iar eu îți voi plăti pentru munca făcută de slujitorii tăi. Îți voi da tot ce îmi vei cere; pentru că tu știi că nimeni dintre noi nu poate să taie lemne ca sidonienii.” ⁷Când a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, s-a bucurat foarte mult; și a zis: „Să fie binecuvântat astăzi Iahve; pentru că i-a dat lui David un fiu înțelept, care să guverneze acest popor numeros!” ⁸Hiram i-a trimis un mesaj lui Solomon, spunându-i: „Am primit mesajul pe care mi l-ai trimis. Voi face tot ce dorești cu lemnele de cedru și de chiparos. ⁹Slujitorii mei le vor aduce din Liban la mare; și de acolo le voi trimite cu plutele pe apă, până la locul pe care mi-l vei preciza. Le voi descărca acolo, iar tu le vei putea transporta mai departe. Pentru aceste lemne îți cer să trimiți hrană familiei mele.” ¹⁰Astfel, Hiram i-a dat lui Solomon lemne de cedru și de chiparos – atât cât a dorit el; ¹¹iar Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu – ca hrană pentru familia lui – și douăzeci de mii de cori de ulei făcut din măslina presate. Aceasta era cantitatea de alimente pe care i le dădea Solomon lui Hiram în fiecare an. ¹²Iahve îi dăduse lui Solomon înțelepciune – așa cum promisese. Între Hiram și Solomon a fost pace; și au ratificat împreună un legământ. ¹³Regele Solomon a luat din tot Israelul treizeci de mii de oameni care să presteze muncă obligatorie. ¹⁴I-a trimis în Liban prin rotație, câte zece mii de persoane pe lună. O lună lucrau în Liban, iar două luni stăteau acasă. Adoniram era șeful celor care prestau această muncă. ¹⁵Solomon mai avea șaptezeci de mii de transportori și optzeci de mii de cioplitori în stâncă. ¹⁶În afară de aceștia,

existau trei mii trei sute de conducători ai lui Solomon care supravegheau lucrarea și poporul care muncea. ¹⁷Conform ordinului regelui, ei au adus pietre mari care se transportau cu mare dificultate. Ele erau pietre cioplite, pregătite să fie folosite pentru temelia casei. ¹⁸Astfel, constructorii lui Solomon împreună cu cei ai lui Hiram și cu oamenii din Ghebal, au cioplit și au pregătit lemnele și pietrele pentru construirea casei (*lui Iahve*). **6** Regele Solomon a început construirea casei lui Iahve în al patrulea an al guvernării lui pentru poporul Israel, în a doua lună, adică luna Ziv – după patru sute optzeci de ani de la plecarea israelienilor de pe teritoriul Egiptului. ²Casa pe care regele Solomon a construit-o pentru Iahve, avea șaiszeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime și treizeci de coți înălțime. ³Porticul din fața principalei săli a casei, era făcut pe toată lățimea ei; și avea douăzeci de coți. Începând din fața casei, acest portic avea o lungime de zece coți. ⁴Solomon a făcut casei ferestre care aveau o deschidere îngustă. ⁵Pe toate părțile laterale ale zidului casei, atât pe acela al principalei săli, cât și pe cel al sanctuarului interior, el a construit mai multe rânduri de săli. ⁶Rândul de jos era lat de cinci coți. Cel de la mijloc avea lățimea de șase coți; iar al treilea – de sus – avea lățimea de șapte coți. La partea exterioară, pe toate laturile casei, a făcut niște borduri, astfel încât grinzile care sprijineau sălile să nu fie fixate în zidurile ei. ⁷Pentru construirea casei s-au folosit pietre cioplite în carieră. Astfel, atunci când s-a făcut asamblarea ei, nu s-a folosit nici ciocanul, nici toporul și nici vreo altă unealtă de fier. ⁸Intrarea în sălile de jos era prin partea dreaptă a casei. Există o scară pe care se putea ajunge la nivelul din mijloc. De acolo, ea continua până la al treilea nivel. ⁹După ce a terminat construirea casei, a acoperit-o cu grinzi și cu scânduri făcute din lemn de cedru. ¹⁰Fiecare dintre rândurile de săli construite pe laturile casei, avea înălțimea de cinci coți. Ele erau legate de casă prin grinzi făcute din lemn de cedru. ¹¹Apoi Iahve i-a vorbit lui Solomon, zicându-i: ¹²„Îți vorbesc acum în legătură cu această casă pe care o construiești. Dacă vei trăi conform cerințelor legilor Mele, dacă vei respecta deciziile Mele și vei pune în aplicare toate poruncile Mele, atunci Îmi voi respecta promisiunea pe care am făcut-o tatălui tău, David, iar tu vei fi beneficiarul ei. ¹³Voi locui în mijlocul israelienilor; și nu voi abandona poporul Meu numit Israel.” ¹⁴Așa a construit Solomon casa; și a terminat-o. ¹⁵El a acoperit zidurile de la interiorul ei cu lemn de cedru – de la pardoseală până la tavan; și a acoperit pardoseala cu scânduri făcute din lemn de chiparos. ¹⁶A acoperit cu scânduri făcute din lemn de cedru o suprafață de douăzeci de coți – în partea din spate a casei – de la pardoseală până la tavan; și a făcut la interior un sanctuar numit „Locul Foarte Sfânt”. ¹⁷Principala sală din față, care era la interiorul casei, avea latura de patruzeci de coți. ¹⁸Pe lemnul de cedru din interiorul casei, erau sculptate (*ornamental*) plante agățătoare și flori cu petale deschise. Totul era acoperit cu (*lemn de*) cedru. Nu se vedea nicio piatră. ¹⁹Solomon a pregătit sanctuarul interior în incinta casei, ca să pună acolo Cufărul Legământului (*făcut de Israel*) cu Iahve. ²⁰Sanctuarul interior avea lungimea de douăzeci de coți, lățimea de douăzeci de coți și înălțimea de douăzeci de coți. El l-a „îmbrăcat”

cu aur curat. A poleit cu aur și altarul care fusese făcut din lemn de cedru. **21**Solomon a poleit partea interioară a casei cu aur curat; și a suspendat lăntișoare de aur înaintea sanctuarului interior, pe care l-a poleit cu aur curat. **22**Astfel, el a acoperit toată casa cu aur curat. A mai poleit cu aur și altarul care era pus în sanctuarul interior. **23**În acesta a amplasat doi heruvimi făcuți din lemn de măslin. Ei aveau o înălțime de zece coți. **24**Lungimea fiecăreia dintre aripile primului heruvim era de cinci coți, astfel încât de la capătul uneia până la capătul celeilalte, era o lungime de zece coți. **25**Al doilea heruvim avea o lungime de zece coți. Heruvimii erau identici în ce privește măsura și forma lor. **26**Înălțimea fiecăruia dintre cei doi heruvimi era de zece coți. **27**Solomon a pus heruvimii în mijlocul sanctuarului interior. Ei stăteau acolo cu aripile întinse. Aripa unuia atingea un zid, iar aripa celui de-al doilea atingea celălalt zid. Cealaltă aripă a fiecărui heruvim se atingea de aripa celuilalt la mijlocul aceluia spațiu. **28**Solomon a poleit cei doi heruvimi cu aur. **29**Pe toate zidurile casei, atât în sanctuarul interior, cât și în principala sală, a sculptat heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise. **30**El a mai placat cu aur și pardoseala celor două săli (*principale de la primul nivel*), din spatele casei și până în fața ei. **31**Pentru intrarea în sanctuarul aflat la interiorul casei, a făcut uși din lemn de măslin, cu tocure în cinci muchii. **32**Pe cele două uși făcute din lemn de măslin, a sculptat heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise. Pe toate acestea le-a poleit apoi cu aur. A poleit cu aur și heruvimii și palmierii. **33**La fel a procedat și pentru intrarea în principala sală a casei. A făcut tocure din lemn de măslin, în patru muchii. **34**Apoi a construit două uși din lemn de chiparos. Fiecare ușă avea două părți mobile și se putea întoarce pe balamalele ei. **35**A gravat pe ele heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise; apoi le-a poleit cu aur. **36**A făcut zidul curții interioare din trei rânduri de pietre cioplite și un rând de grinzi din lemn de cedru. **37**Temelia casei lui Iahve a fost pusă în luna Ziv din al patrulea an (*al guvernării lui Solomon*). **38**În al unsprezecelea an, în luna Bul, adică a opta lună, casa a fost terminată în totalitate, conform tuturor indicațiilor. Solomon a construit-o în șapte ani. **7** Solomon a construit și pentru el un palat, pe care l-a terminat în treisprezece ani. **2**Acela a fost „palatul Pădurii Libanului” care avea o sută de coți lungime, cincizeci de coți lățime și treizeci de coți înălțime. El era susținut de patru rânduri de stâlpi făcuți din lemn de cedru, pe care pusese grinzi tot de cedru. **3**Acest palat era acoperit cu cedru deasupra camerelor susținute de patruzeci și cinci de stâlpi. Erau câte cincisprezece stâlpi pe un rând. **4**Palatul avea trei rânduri de ferestre așezate față în față, pe trei nivele. **5**Toate ușile și toate tocurele lor erau făcute în patru muchii; iar ferestrele erau poziționate una în fața celeilalte, pe trei nivele. **6**Solomon a făcut o galerie din coloane. Aceasta avea cincizeci de coți lungime și treizeci de coți lățime. În fața ei era un portic cu stâlpi; iar la marginea acestuia făcuse o prelungire protectoare ca o streășină. **7**Solomon a mai construit porticul tronului unde judeca. Era numit „Porticul de judecată”. El l-a acoperit cu lemn de cedru începând de la pardoseală și până la tavan. **8**Palatul în care urma să locuiască Solomon, era

poziționat într-o altă curte: în spatele porticului; și era construit în același fel. Solomon a construit un alt palat asemănător acestui (*edificiu cu*) portic. El a fost făcut pentru fiica faraonului pe care Solomon o luase ca soție. ⁹Toate aceste clădiri au fost făcute din pietre scumpe, tăiate cu fierăstrăul conform dimensiunilor stabilite – atât pe fața lor pentru interior, cât și pe fața pentru exterior a zidului – de la temelie până la cea mai înaltă parte a construcției și din exterior până la marea curte. ¹⁰Temeliile erau făcute din pietre mari și valoroase. Unele aveau latura de zece coți, iar altele de opt coți. ¹¹Deasupra erau puse (*alte*) pietre valoroase, tăiate conform dimensiunilor stabilite; și peste ele erau puse grinzi făcute din lemn de cedru. ¹²Curtea mare era înconjurată cu un zid făcut din trei rânduri de pietre cioplite și un rând de grinzi din lemn de cedru – exact ca acea curte interioară a casei lui Iahve și ca porticul ei. ¹³Regele Solomon a trimis pe cineva la Tir. Acela l-a adus de acolo pe Hiram, ¹⁴care era fiul unei văduve din tribul urmașilor lui Neftali. Tatăl lui fusese un tirian care făcea lucrări în bronz. Hiram era plin de înțelepciune, de inteligență și de cunoaștere pentru conceperea oricărei lucrări din bronz. El a venit la regele Solomon și i-a făcut toată această lucrare. ¹⁵A turnat doi stâlpi de bronz. Un stâlp avea o înălțime de optsprezece coți, iar grosimea lui se putea măsura cu un fir care avea lungimea de doisprezece coți. Al doilea stâlp era identic cu primul. ¹⁶Hiram a turnat și două ornamente de bronz, ca să le pună pe vârful stâlpilor. Fiecare ornament avea o înălțime de cinci coți. ¹⁷Apoi a făcut niște rețele de lanțuri împletite pentru ornamentele de legătură care erau pe vârful stâlpilor. A turnat câte șapte rețele pentru fiecare ornament. ¹⁸A făcut nu numai stâlpii, ci și două șiruri de rodii. Acestea înconjurau fiecare rețea și erau făcute ca podoabă pentru ornamentele de pe vârful stâlpilor. A făcut același lucru pentru fiecare ornament. ¹⁹Ornamentele de legătură care erau pe vârful stâlpilor porticului semănau cu niște crini și aveau dimensiunea de patru coți. ²⁰Pe ornamentele de pe cei doi stâlpi – deasupra zonei în formă de cupă de lângă rețea – erau două sute de rodii așezate în șiruri care le înconjurau. ²¹A pus stâlpii în poziție verticală în fața porticului care era în fața principalei săli. L-a pus inițial pe cel din dreapta; și l-a numit Iachin. Apoi l-a pus pe cel din stânga; și l-a numit Boaz. ²²Ornamentele de pe vârful stâlpilor erau făcute în formă de crin. Astfel s-a finalizat lucrarea stâlpilor. ²³Apoi a făcut „marea” turnată. Aceasta era rotundă și avea diametrul de zece coți. Înălțimea ei era de cinci coți; și se putea măsura diametrul de la bază cu un fir de treizeci de coți. ²⁴Sub marginea ei erau ornamente în formă de plantă agățătoare care o înconjurau – câte zece la fiecare muchie, pe toate părțile „mării”. Ornamentele erau așezate în două șiruri, fiind turnate dintr-o singură piesă cu „marea”. ²⁵Această „mare” era așezată pe doisprezece boi: trei orientați spre Nord, trei orientați spre Vest, trei orientați spre Sud și trei orientați spre Est. „Marea” era pusă deasupra boilor. Partea din spate a corpurilor boilor era spre interior. ²⁶Grosimea „mării” era cât lățimea palmei; iar marginea ei era prelucrată ca aceea a unei cupe, asemănătoare florii de crin. „Marea” avea o

capacitate două mii de bați de lichid. ²⁷Hiram a făcut și zece postamente de bronz. Fiecare postament avea patru coți lungime, patru coți lățime și trei coți înălțime. ²⁸Aceste postamente aveau ornamente fixate în rame. ²⁹Pe aceste ornamente fixate în rame, cât și pe rame, erau sculptați lei, boi și heruvimi. Deasupra leilor și a boilor, cât și sub aceștia, erau ghirlande suspendate. ³⁰Fiecare postament avea câte patru roți de bronz, cu osii de bronz; iar la cele patru colțuri ale lui existau suporturi decorate cu ghirlande pe fiecare parte pe care era fixat un bazin. ³¹Deschizătura unui asemenea bazin din interiorul centurii pe care erau făcute gravuri, se prelungea în exterior cu un cot și era rotundă. Împreună cu baza ei, aceasta avea lungimea de un cot și jumătate. Ramele postamentelor erau pătrate, nu rotunde. ³²Cele patru roți erau fixate sub ornamente, iar osiile lor erau prinse de postament. Diametrul fiecărei roți era de un cot și jumătate. ³³Roțile erau făcute ca cele ale unui car: atât osiile, obezile, spițele cât și butucii lor se executaseră prin turnare. ³⁴La cele patru colțuri ale fiecărui postament erau patru suporturi care formau o singură piesă cu postamentul. ³⁵În partea de sus a postamentului era o centură rotundă. Ea avea o jumătate de cot înălțime; iar suporturile și ramele din partea de sus a postamentului formau o singură piesă cu acesta. ³⁶Pe suprafețele ramelor și ale suporturilor au fost sculptați heruvimi, lei și palmieri, înconjurați de ghirlande. ³⁷Așa a făcut Hiram cele zece postamente. Toate au fost turnate după același tipar. Ele aveau aceleași dimensiuni și aceeași formă. ³⁸Apoi el a construit zece bazine de bronz. Fiecare dintre acestea avea patru coți și capacitatea de patruzeci de bați. Fiecare bazin era așezat pe câte unul dintre cele zece postamente. ³⁹A pus cinci dintre postamente în partea dreaptă și cinci în partea stângă a casei; și a pus „marea” în partea dreaptă, în colțul de sud-est al clădirii. ⁴⁰Hiram a mai făcut și ligheanele, lopețile și cupele. Astfel a finalizat Hiram toată lucrarea pe care a făcut-o regelui Solomon pentru casa lui Iahve. ⁴¹El a construit: cei doi stâlpi, cele două cupe ale ornamentelor care erau pe vârfurile lor și cele două seturi de rețele care împodobeau cele două cupe ale ornamentelor de pe vârfurile stâlpilor. ⁴²Mai lucrase la realizarea celor patru sute de rodii pentru cele două seturi de rețele. Apoi a făcut cele două șiruri de rodii care erau pe fiecare rețea, rețelele care acopereau cele două cupe ale ornamentelor de pe vârfurile stâlpilor, ⁴³cele zece postamente și cele zece bazine de pe postamente. ⁴⁴A făcut și „marea” cu cei doisprezece boi de sub ea, ⁴⁵oalele, lopețile și cupele. Toate aceste obiecte pe care Hiram i le-a făcut regelui Solomon pentru casa lui Iahve, erau din bronz lustruit. ⁴⁶Regele le-a turnat într-un pământ argilos din Câmpia Iordanului, într-o zonă care era între Sucot și Țortan. ⁴⁷Solomon a lăsat toate aceste obiecte necântărite, pentru că erau foarte multe. Astfel, greutatea bronzului folosit pentru aceste obiecte, nu s-a putut cântări. ⁴⁸Solomon a făcut și toate celelalte obiecte care erau în casa lui Iahve: altarul de aur, masa de aur pentru pâinea care era prezentată înaintea lui Iahve, ⁴⁹suporturile pentru sursele de lumină făcute din aur curat: cinci în partea dreaptă și cinci în partea stângă – în fața sanctuarului interior. Solomon a mai

făcut mugurii, candelile și cleștii – din aur –, ⁵⁰ligheanele, uneltele pentru stingerea focului, cupele, ceștile și tăvițele din aur curat. A făcut din aur chiar și balamalele atât pentru ușile din interiorul casei, unde era intrarea în Locul Foarte Sfânt, cât și pentru ușile de la principala sală a casei. ⁵¹După ce a fost terminată toată lucrarea pe care o făcuse la casa lui Iahve, regele Solomon a adus lucrurile pe care tatăl lui – David – le închinase lui Iahve: argintul, aurul și vasele. El le-a pus pe toate în locul unde se aduna tezaurul casei lui Iahve. **8** Atunci Solomon a chemat la Ierusalim consiliul bătrânilor lui Israel, toți conducătorii triburilor și pe cei ai clanurilor israeliene, ca să mute din „Orașul lui David”, adică din Sion, Cufărul Legământului făcut cu Iahve. ²Toți bărbații poporului Israel s-au adunat la regele Solomon cu ocazia sărbătorii din luna Etanim, adică a șaptea lună. ³După ce au venit toți aceia care formau consiliul bătrânilor lui Israel, preoții au ridicat Cufărul. ⁴Preoții și leviții au mutat Cufărul lui Iahve, cortul întâlnirii și toate obiectele sfinte care erau în cort. ⁵Regele Solomon, împreună cu toată adunarea poporului Israel care venise înaintea lui, au stat (*toți*) înaintea Cufărului și au sacrificat atât de multe oi și vite, încât nu au putut fi numărate sau calculate. ⁶Preoții au adus la locul lui Cufărul Legământului făcut (*de poporul Israel*) cu Iahve. Ei l-au pus în sanctuarul interior al casei, adică în locul foarte sfânt – sub aripile heruvimilor. ⁷Heruvimii aveau aripile întinse deasupra locului unde era pus Cufărul. Ei acopereau atât Cufărul, cât și barele acestuia. ⁸Barele fuseseră tăiate la o dimensiune care să facă posibilă vederea capetelor lor din locul sfânt care era în fața sanctuarului interior; dar nu se vedeau de afară. Ele sunt acolo și astăzi. ⁹În Cufăr nu mai erau decât cele două table de piatră puse de Moise la Horeb, atunci când Iahve a ratificat un legământ cu israelienii, după ce ei plecaseră de pe teritoriul Egiptului. ¹⁰Atunci când preoții au ieșit din locul sfânt, norul a acoperit casa lui Iahve. ¹¹Din cauza norului, preoții nu au putut să rămână acolo să își facă slujba; pentru că gloria lui Iahve umpluse casa Lui. ¹²Atunci Solomon a zis: „Iahve a spus că va locui în întuneric. ¹³Eu am construit o superbă casă pentru Tine – un loc unde vei locui pentru totdeauna!” ¹⁴Apoi regele s-a întors cu fața spre întreaga adunare a poporului Israel; și a binecuvântat-o. Întreaga adunare a poporului Israel stătea în picioare. ¹⁵El a zis: „Să fie binecuvântat Iahve – Dumnezeul lui Israel – care a acționat cu forța Sa și a făcut ce i-a promis tatălui meu – David – atunci când a zis: ¹⁶«Din ziua în care am scos poporul Meu – Israel – din Egipt, nu am ales niciun oraș dintre toate triburile lui Israel ca să îmi construiesc acolo o casă pentru numele Meu; ci l-am ales pe David ca să governeze poporul Meu, Israel.» ¹⁷Tatăl meu – David – intenționa să construiască o casă pentru numele lui Iahve – pentru Dumnezeul lui Israel. ¹⁸Dar Iahve i-a zis tatălui meu, David: «Tu te-ai gândit să construiești o casă numelui Meu; și este bine că ai avut acest gând! ¹⁹Totuși, nu tu vei construi casa; ci ea va fi construită de fiul tău. Cel care ți s-a născut, va construi o casă numelui Meu!» ²⁰Iahve a făcut exact ce a promis. Eu am venit la guvernare în locul tatălui meu – David. Acum stau pe tronul lui Israel – așa cum a promis Iahve – și am construit această casă pentru numele lui Iahve, care este Dumnezeul lui Israel. ²¹Am

pregătit acolo un loc pentru Cufăr în care este legământul lui Iahve, pe care El l-a ratificat cu strămoșii noștri după ce i-a scos de pe teritoriul Egiptului.”

22 Apoi Solomon a stat înaintea altarului lui Iahve; și fiind acolo în prezența întregii adunări a poporului Israel, și-a întins mâinile spre cer **23** și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, nu este niciun (*dumne*)zeu ca Tine – nici sus în cer, nici jos pe pământ! Tu menții valabilitatea legământului și bunătatea față de slujitorii Tăi care umblă înaintea Ta (*ascultându-Te*) din toată inima lor! **24** Ți-ai respectat promisiunea făcută sclavului Tău – tatăl meu – David. Ce ai spus cu gura Ta, ai pus în aplicare cu mâna Ta, așa cum se vede astăzi!

25 Doamne, Dumnezeul lui Israel, fă să se întâmple ce ai promis sclavului Tău – tatălui meu numit David – când ai zis: «Dacă fiii tăi vor trăi atenți cu privire la comportamentul lor și dacă vor umbla înaintea Mea la fel ca tine, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea înaintea Mea pe tronul lui Israel.»

26 Acum, Dumnezeul lui Israel, îmi doresc să se întâmple așa cum spune promisiunea pe care ai făcut-o sclavului Tău numit David – tatălui meu. **27** Dar oare va locui Dumnezeu în mod real pe pământ? Este evident că nici chiar cerul și cerul cerului nu Te pot cuprinde; cu atât mai puțin ar putea face acest lucru tocmai casa pe care am construit-o eu! **28** Doamne, Dumnezeul meu, ia în considerare rugăciunea slujitorului Tău și ascultă cererea lui! Auzi ce îți spune slujitorul Tău și ascultă rugăciunea pe care el Ți-o face astăzi! **29** Doresc să vegheze ochii Tăi ziua și noaptea și să privească la această casă, la locul despre care ai zis: «Acolo va fi numele Meu!» Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău pentru acest loc. **30** Ascultă cererea slujitorului Tău și a poporului Tău – Israel – când se va ruga privind spre acest loc. Ascultă din cer – de unde locuiești; ascultă și iartă! **31** Se va putea întâmpla ca cineva să păcătuiască împotriva semenului lui; și apoi va fi obligat să facă un jurământ. Când va veni astfel să jure înaintea altarului din această casă, **32** ascultă din cer, lucrează și judecă-i pe slujitorii Tăi, condamându-l pe cel nedrept. Aruncă împotriva capului aceluia, faptele lui. Fă dreptate celui care este om corect și recompensează-l conform dreptății lui! **33** Va fi posibil ca poporul Tău – Israel – să fie învins de dușman pentru că a păcătuțit împotriva Ta. Dar când el se va întoarce la Tine, va glorifica numele Tău, Ți se va ruga și va căuta bunătatea Ta în această casă, **34** ascultă din cer, iartă păcatul poporului Tău – Israel – și adu-l înapoi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor lui! **35** Se va întâmpla că cerul va fi închis și nu va mai fi ploaie – pentru că au păcătuțit împotriva Ta. Dacă ei se vor ruga privind spre acest loc, vor glorifica numele Tău și se vor întoarce de la păcatul lor pentru că i-ai pedepsit, **36** ascultă-i din cer! Iartă păcatul slujitorilor Tăi și pe acela făcut de poporul Tău, Israel. Învață-i drumul bun pe care trebuie să meargă; și trimite ploaie peste țara Ta pe care i-ai dat-o ca moștenire poporului Tău! **37** Când va fi în țară foamete, epidemie, filoxeră, mană, lăcuste sau omizi, ori când dușmanul lor le va asedia orașele – indiferent de dezastrul sau de boala care ar veni – **38** este posibil ca cineva din popor sau chiar tot poporul Tău – Israel – să facă rugăciuni și cereri, recunoscându-și fiecare murdăria inimii lui și să întindă

mâinile spre această casă. **39**Atunci ascultă din cer – care este teritoriul locuinței Tale – și iartă-l! Acționează și recompensează pe fiecare conform faptelor lui – Tu, Cel care cunoști inima fiecăruia; pentru că numai Tu cunoști inimile tuturor oamenilor! **40**Astfel, ei se vor teme de Tine tot timpul cât vor trăi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri. **41**Este posibil ca străinul care nu este din poporul Tău – Israel – să vină dintr-o țară îndepărtată datorită faimei numelui Tău. **42**Și se va întâmpla așa pentru că oamenii vor auzi despre faima numelui Tău, despre forța pe care o are mâna Ta și despre (*cum acționează*) brațul Tău întins. Când va veni și se va ruga privind spre această casă, **43**ascultă din cer unde este locuința Ta și oferă-i acelui străin tot ce Îți va cere; pentru ca toate popoarele pământului să Îți cunoască numele și să aibă teamă de Tine așa cum se teme poporul Tău – Israel – și să știe că numele Tău este chemat peste această casă pe care am construit-o! **44**Când poporul Tău va fi în război cu dușmanul lui – acolo unde îl vei trimite – și se va ruga lui Iahve cu mâinile îndreptate spre orașul pe care l-ai ales Tu și spre casa pe care am construit-o pentru numele Tău, **45**ascultă-le din cer rugăciunea, răspunde cererii lor și fă-le dreptate! **46**Când vor păcătui împotriva Ta – pentru că nu este om care să nu păcătuiască –, Te vei mânia pe ei. Îi vei face să ajungă la discreția dușmanilor lor, care îi vor duce captivi într-o țară – depărtată sau apropiată – în care nu vor fi bine primiți. **47**Este posibil ca acolo, în țara în care au fost luați captivi, să își analizeze comportamentul, să se întoarcă la Tine și să caute bunătatea Ta pe teritoriul celor care i-au luat captivi. Atunci vor spune: «Am păcătuit, am greșit și am comis răul!» **48** Și de acolo – din țara dușmanilor lor care i-au luat captivi – se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor. Dacă Ți se vor ruga cu mâinile îndreptate spre țara lor pe care le-ai dat-o strămoșilor lor, spre orașul pe care Tu l-ai ales și spre casa pe care am construit-o eu pentru numele Tău, **49**ascultă din cer – din locuința Ta – rugăciunea lor, răspunde cererii lor și fă-le dreptate! **50**Iartă poporul Tău care a păcătuit față de Tine! Iartă toate nedreptățile pe care le-au comis împotriva Ta; și fă ca aceia care i-au luat captivi, să se comporte cu milă și cu bunătate față de ei; **51**pentru că aceștia sunt poporul Tău și moștenirea Ta – poporul pe care l-ai scos din Egipt, din mijlocul cuptorului de fier! **52**Doresc ca ochii Tăi să fie deschiși la cererea slujitorului Tău și la cererea poporului Tău – Israel – ca să îi ascuți de fiecare dată când vor striga spre Tine după ajutor. **53**Pentru că Tu – Doamne, Stăpânul nostru – i-ai separat dintre toate popoarele pământului ca să fie moștenirea Ta, așa cum i-ai spus sclavului Tău – lui Moise – când i-ai scos pe strămoșii noștri din Egipt!” **54**Când a terminat Solomon toată această rugăciune cu cereri adresate lui Iahve, s-a ridicat din fața altarului lui Iahve – unde stătuse îngenunchat – cu mâinile ridicate spre cer; **55**și stând în picioare, a binecuvântat întreaga adunare a poporului Israel cu voce tare, zicând: **56**„Să fie binecuvântat Iahve, Cel care i-a dat odihnă poporului Său, Israel. Dintre toate promisiunile pe care le-a făcut prin sclavul Său numit Moise, nici măcar una nu a rămas nerespectată! **57**Dumnezeul nostru numit

Iahve să fie cu noi așa cum a fost cu strămoșii noștri; să nu ne abandoneze și să nu ne lase; ⁵⁸ci să ne direcționeze inimile spre El, ca să ne comportăm în totalitate conform metodelor Lui și să respectăm poruncile, legile și deciziile Lui pe care le-a dat strămoșilor noștri. ⁵⁹Doresc ca aceste cuvinte pe care le-am pronunțat înaintea lui Iahve, să fie ziua și noaptea înaintea Dumnezeului nostru numit Iahve; pentru ca El să facă dreptate slujitorului Lui și poporului Său – Israel – așa cum va avea nevoie în fiecare zi. ⁶⁰Astfel, toate popoarele pământului să știe că Iahve este Dumnezeu și că nu mai există (*un*) altul. ⁶¹Dar inimile trebuie să vă fie în totalitate ale Dumnezeului nostru numit Iahve; și să trăiți conform deciziilor Lui și respectând poruncile Lui – așa cum procedați astăzi.” ⁶²Apoi regele împreună cu tot Israelul au adus sacrificii înaintea lui Iahve. ⁶³Solomon I-a adus lui Iahve douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi ca sacrificiu de pace. Astfel, regele și tot poporul Israel „au sfințit” casa lui Iahve. ⁶⁴În aceeași zi, regele „a sfințit” mijlocul curții – acel loc din fața casei lui Iahve – pentru că acolo a adus arderile integrale, darurile de mâncare și grăsimea sacrificiilor de pace. Au procedat astfel pentru că altarul de bronz din fața (*sanctuarului*) lui Iahve era prea mic pentru a susține (*toate*) arderile integrale, darurile de mâncare și grăsimea sacrificiilor de pace. ⁶⁵Solomon a celebrat atunci împreună cu tot Israelul. O mare mulțime de oameni veniți de la Lebo-Hamat și până spre Râul Egiptului, au sărbătorit înaintea Dumnezeului nostru numit Iahve – o perioadă de șapte zile; și au continuat cu alte șapte zile – adică paisprezece zile în total. ⁶⁶În a opta zi, Solomon a trimis poporul acasă. Ei l-au binecuvântat pe rege și au plecat la corturile lor bucuroși și cu inimile satisfăcute pentru tot binele făcut de Iahve sclavului Său numit David și poporului Său numit Israel. **9** După ce Solomon a terminat casa lui Iahve, palatul regelui și tot ce dorise să construiască, ²Iahve i S-a revelat a doua oară, exact ca la Ghivon. ³El i-a zis: „Ți-am ascultat rugăciunea și am aprobat cererea pe care Mi-ai făcut-o. Am sfințit această casă pe care ai construit-o ca să pui numele Meu acolo pentru totdeauna. Inima Mea va fi interesată de ea; și ochii Mei o vor privi în fiecare zi. ⁴Iar dacă tu vei trăi înaintea Mea așa cum a trăit tatăl tău – David – cu o inimă curată și în dreptate, respectând tot ce ți-am poruncit și conformându-te legilor și deciziilor Mele, ⁵voi consolida pentru totdeauna tronul suveranității tale față de poporul Israel. Se va întâmpla așa cum i-am promis tatălui tău – David – atunci când am spus: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea pe tronul lui Israel!» ⁶Dar dacă voi sau urmașii voștri vă veți întoarce de la (*ascultarea de*) Mine, dacă nu veți respecta poruncile și legile pe care vi le-am dat, dacă vă veți depărta, dacă veți sluji altor (*dumne*)zei și vă veți închina înaintea lor, ⁷atunci îl voi îndepărta pe Israel din țara pe care i-am dat-o și voi abandona casa pe care am sfințit-o pentru numele Meu; iar Israel va ajunge de răs și va fi cel mai ridiculizat popor între toate celelalte. ⁸Oricât de impunătoare este această casă acum, toți cei care vor trece pe lângă ea atunci, vor fi șocați, vor fluiera și vor întreba: «De ce a procedat Iahve așa cu această țară și cu această casă?»

⁹Atunci li se va răspunde: «Pentru că L-au abandonat pe Dumnezeul lor numit Iahve – pe Cel care i-a scos pe strămoșii lor de pe teritoriul Egiptului; și pentru că s-au atașat de alți (*dumne*)zei, închinându-se înaintea lor și slujindu-le. Așa se explică de ce a adus Iahve împotriva lor tot acest dezastru!»¹⁰ La sfârșitul celor douăzeci de ani în care Solomon construisese cele două clădiri – casa lui Iahve și palatul regelui –¹¹ după ce Hiram, regele Tirului, îi dăduse lui Solomon lemne de cedru și de chiparos și aur cât a dorit, regele Solomon i-a dat acestuia douăzeci de orașe din zona Galileea.¹² Hiram a ieșit din Tir să vadă orașele pe care i le-a dat Solomon; dar nu i-au plăcut.¹³ Atunci el a zis lui Solomon: „Ce fel de orașe mi-ai dat, frate?” Și de-atunci le-a numit „țara Cabul”. Acel teritoriu are acest nume și astăzi.¹⁴ Hiram îi trimisese regelui Solomon o sută douăzeci de talanți de aur.¹⁵ Așa s-au întâmplat lucrurile cu oamenii care executau muncă obligatorie și pe care i-a folosit regele Solomon ca să construiască acea casă a lui Iahve, palatul lui, edificiile din localitatea Milo, zidul Ierusalimului și orașele Hațor, Meghido și Ghezer.¹⁶ Faraonul – regele Egiptului – se dusesese să lupte împotriva Ghezerului, îl capturase și îi dăduse foc. Îi omorâse pe canaanii din oraș și apoi i-l dăduse ca zestre fiicei lui care era soția lui Solomon.¹⁷ Solomon a reconstruit orașele Ghezer, Bet-Horonul de Jos,¹⁸ Baalat și Tadmor care este în deșert, în interiorul țării.¹⁹ El a reconstruit și toate orașele pentru proviziile pe care le avea, orașele pentru carele armatei lui și orașele pentru cavalerie. Solomon a realizat tot ce și-a dorit, făcând construcții în Ierusalim, în Liban și în tot teritoriul care era guvernat de el.²⁰ În țară mai erau urmași ai amoriților, ai hitiților, ai periziților, ai hiviților și ai iebusiților – care nu făceau parte din poporul Israel.²¹ Toți aceștia rămăseseră acolo. Israelienii nu i-au putut distruge în totalitate. Solomon i-a folosit ca sclavi care prestau munci obligatorii; și situația lor nu s-a schimbat până astăzi.²² Dar Solomon nu i-a folosit pe israelieni ca sclavi. Ei îl serveau ca soldați, ca slujitori, ca demnitari, ca ofițeri și conducători ai carelor și în armata care lupta călare pe cai.²³ Existau cinci sute cincizeci de comandanți puși (*de Solomon*) să supravegheze munca și poporul care o executa.²⁴ Fiica lui Faraon a plecat din „Orașul lui David” și s-a dus la palatul pe care Solomon îl construisese pentru ea. Atunci a construit el Milo.²⁵ De trei ori pe an, Solomon aducea arderi integrale și sacrificii de pace pe altarul pe care îl construisese pentru Iahve; și ardea tămâie înaintea lui Iahve împreună cu acele sacrificii. Astfel a terminat el acea casă (*pentru Iahve*).²⁶ Regele Solomon a construit și niște corăbii la Ețion-Gheber – localitate care este lângă Elat, pe teritoriul Edomului, lângă malul Mării Roșii.²⁷ Hiram a trimis dintre slujitorii lui pe aceia care cunoșteau marea, ca să slujească împreună cu slujitorii lui Solomon.²⁸ Ei s-au dus la Ofir, au luat de acolo patru sute douăzeci de talanți de aur și l-au adus regelui Solomon. **10** Atunci când regina din Șeba a auzit vorbindu-se despre faima lui Solomon asociată cu numele lui Iahve, a venit ca să îl testeze punându-i întrebări care aveau un înalt nivel de dificultate.² A ajuns la Ierusalim însoțită de o caravană formată din multe persoane și având cu ea

cămile încărcate cu substanțe alimentare aromate. Adusese foarte mult aur și pietre prețioase. A venit la Solomon și i-a vorbit despre tot ce avea pe inimă. **3**Solomon i-a răspuns la toate întrebările. Nu a fost niciun lucru prea dificil pe care regele să nu fi știut să i-l clarifice. **4**Regina din Șeba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon, palatul pe care-l construise, **5**mâncarea care se servea la masa lui, locuința slujitorilor lui, felul în care îl slujeau servitorii lui și hainele acestora. A mai remarcat pe cei care se ocupau cu băutura regelui; și a văzut arderile lui integrale pe care le aducea la casa lui Iahve. Atunci a rămas foarte impresionată de toate acestea. **6**Apoi i-a zis regelui: „Constat că este adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta! **7**Dar nu am crezut aceste lucruri până când nu am venit să le văd cu ochii mei. Acum, să știi că nu mi se relatase nici măcar pe jumătate din tot ce am văzut aici! Ai mai multă înțelepciune și bogăție decât se spune în tot ce am auzit vorbindu-se despre tine! **8**Cei din jurul tău sunt niște oameni fericiți; și la fel trebuie să fie și acești slujitori ai tăi care stau mereu înaintea ta și care aud înțelepciunea ta! **9**Să fie binecuvântat Iahve – Dumnezeuul tău – care te-a agreat și care te-a pus pe tronul lui Israel. Iahve îl iubește pentru totdeauna pe Israel! El te-a pus rege ca să judeci și să faci dreptate!” **10**Ea i-a oferit regelui o sută douăzeci de talanți de aur, o mare cantitate de substanțe alimentare aromate și pietre prețioase. Niciodată nu au mai fost aduse atât de multe substanțe ca acelea pe care regina din Șeba i le-a oferit regelui Solomon. **11**Corăbiile lui Hiram, care au adus aur din Ofir, au mai adus de acolo și mari cantități de lemn parfumat din arbori remarcabili și pietre prețioase. **12**Din acel lemn, regele a făcut trepte pentru casa lui Iahve și pentru palatul regelui. A mai construit lire și harpe pentru cântăreți. Niciodată nu a mai fost adus (*în Israel*) atât lemn de acel fel; și nici nu a mai existat așa ceva de atunci încolo. **13**Față de lucrurile pe care regele Solomon i le-a oferit din generozitate reginei din Șeba, i-a mai dat tot ce ea și-a dorit și tot ce a cerut. Apoi a plecat și s-a întors în țara ei împreună cu slujitorii pe care îi avea. **14**Cantitatea de aur care intra anual în tezaurul lui Solomon era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur, **15**în afară de cel care venea de la comercianții care îl obțineau prin activitatea lor de la toți regii Arabiei și de la guvernatorii acelei țări. **16**Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut. Pentru fiecare scut a folosit câte șase sute de șecheli de aur. **17**El a mai făcut trei sute de scuturi mici din aur bătut. Pentru fiecare dintre aceste scuturi a folosit câte trei mine de aur. Regele a pus acele scuturi în palatul Pădurii Libanului. **18**Solomon a mai făcut și un tron mare din fildeș, pe care l-a poleit cu aur pur. **19**Tronul avea șase trepte; iar partea de sus era rotundă în spate. Pe fiecare parte laterală a tronului era câte un spătar; și lângă fiecare dintre acestea era așezat câte un leu. **20**Pe cele șase trepte erau așezați lei pe o parte și pe cealaltă. Erau în total doisprezece lei așezați pe trepte. Așa ceva nu se mai făcuse pentru niciun regat. **21**Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau din aur; și toate vasele din palatul Pădurii Libanului erau din aur pur. Niciunul nu era din argint; pentru că argintul nu avea mare valoare în zilele guvernării lui Solomon.

22 Regele avea pe mare corăbii făcute de oamenii din Tarșiș. Acestea navigau împreună cu cele ale lui Hiram; și o dată la trei ani aduceau: aur, argint, fildeș, maimuțe și păuni. **23** Regele Solomon i-a depășit în bogăție și în înțelepciune pe toți regii pământului. **24** Toată lumea dorea să îl vadă pe Solomon, ca să îi asculte înțelepciunea pe care Dumnezeu o pusese în mintea lui. **25** În fiecare an, orice om care venea (*să-l vadă pe Solomon*), își aducea darul: vase de argint și de aur, haine, arme, substanțe alimentare aromate, cai și măgari. **26** Solomon a adunat care și cai. Avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de cai, pe care îi ținea în orașele destinate carelor și la Ierusalim. **27** Regele a făcut ca argintul să fie în Ierusalim la fel de mult ca pietrele, iar cedrii la fel de mulți ca sicomorii de pe dealuri. **28** Caii pe care îi avea Solomon erau aduși din Egipt și din Cue. Comercianții regelui îi cumpărau din Cue pe un preț stabilit. **29** Un car era cumpărat din Egipt cu șase sute de șecheli de argint, iar un cal cu o sută cincizeci de șecheli. Prin intermediul acelor comercianți erau vânduți apoi cai și care tuturor regilor hitiților și regilor Aramului. **11** În afară de fiica faraonului, Solomon a mai avut și a iubit multe femei străine: moabite, amonite, edomite, sidoniene și hitite. **2** Ele erau dintre popoarele despre care Iahve le poruncise israelienilor: „Să nu vă căsătoriți cu ele; pentru că în mod cert, acestea vă vor întoarce inimile spre (*dumne*)zeii lor!” Dar Solomon s-a alipit de zeii lor și i-a iubit. **3** El avea ca soții șapte sute de prințese și trei sute de concubine; iar soțiile lui i-au pervertit inima. **4** Când Solomon a îmbătrânit, soțiile lui i-au întors inima spre alți (*dumne*)zei. Astfel, inima lui nu a mai fost în totalitate a Dumnezeului lui numit Iahve, așa cum fusese inima tatălui lui, David. **5** El i-a slujit lui Așoret, zeița sidonienilor și lui Moleh, oribilul zeu al amoniților. **6** Solomon a făcut ce este rău înaintea lui Iahve și nu l-a urmat în totalitate pe Iahve ca tatăl lui – ca David. **7** Solomon a construit pe muntele din fața Ierusalimului o înălțime pentru Chemoș, oribilul zeu al moabiților, și pentru Moleh, oribilul zeu al amoniților. **8** Așa a făcut pentru toate soțiile lui străine care ardeau tămâie și care aduceau sacrificii zeilor lor. **9** Iahve s-a mâniat pe Solomon pentru că își îndepărtase inima de El – de Dumnezeul lui Israel – care i Se revelase de două ori. **10** El îi poruncise să nu slujească altor (*dumne*)zei; dar Solomon nu s-a conformat poruncii lui Iahve. **11** Atunci El i-a spus lui Solomon: „Pentru că ai făcut acest lucru și nu ai respectat legământul Meu și legile Mele pe care ți le-am dat, voi smulge regatul de la tine și îl voi da slujitorului tău! **12** Dar nu voi face acest lucru în timpul vieții tale, din cauza tatălui tău – David; ci îl voi smulge din mâna fiului tău! **13** Totuși nu voi smulge întregul regat de la el, ci îi voi lăsa fiului tău un trib – din cauza sclavului Meu numit David și a Ierusalimului pe care l-am ales!” **14** Apoi Iahve a făcut să existe un dușman împotriva lui Solomon. El l-a adus astfel pe edomitul Hadad care era descendent al regilor Edomului. **15** În timpul guvernării lui David, Ioab – conducătorul armatei –, mergând să îi înmormânteze pe cei morți, i-a omorât pe toți bărbații din Edom. **16** Ioab și tot Israelul au rămas acolo pentru șase luni, până i-au omorât pe toți bărbații din Edom. **17** Dar Hadad fugise în Egipt;

și împreună cu el plecaseră câțiva edomiți dintre slujitorii tatălui lui. Atunci, Hadad era doar un copil. **18**Ei plecaseră din Midian și se duseseră în Paran. Din Paran au luat cu ei niște bărbați și s-au dus în Egipt, la faraon, monarhul Egiptului. Acela i-a dat lui Hadad o casă, un teren agricol și a îngrijit de hrana lui. **19**Hadad a fost atât de agreat de faraon, încât i-a dat-o ca soție pe sora soției lui – pe regina Tahpenes. **20**Sora reginei Tahpenes i-a născut un fiu care a fost numit Ghenubat. Pe acesta, Tahpenes l-a crescut la curtea faraonului. Ghenubat a locuit împreună cu fiii faraonului în palatul acestuia. **21**În timp ce era în Egipt, Hadad a fost informat că David a adormit lângă părinții lui și că Ioab – conducătorul armatei – era mort. Atunci Hadad i-a zis faraonului: „Permite-mi să mă întorc în țara mea!” **22**Faraonul l-a întrebat: „De ce vrei să te întorci în țara ta? Ce îți lipsește aici la mine?” El a răspuns: „Nimic; dar permite-mi să plec!” **23**Dumnezeu a făcut să apară un alt dușman care a venit împotriva lui Solomon: pe Rezon – fiul lui Eliada – care fugise de la stăpânul lui, Hadad-Ezer, regele din Țoba. **24**Rezon a adunat în jurul lui niște bărbați. Apoi a devenit conducătorul unei bande de prădători în vremea când David i-a omorât pe cei din Țoba. Ei s-au dus la Damasc, și-au stabilit reședința în acea localitate și au guvernat acolo. **25**Rezon a fost un dușman al lui Israel tot timpul vieții lui Solomon. Acțiunile lui s-au adăugat la răul pe care Hadad i l-a făcut lui Solomon. Rezon guverna în Aram; și l-a urât pe Israel. **26**Apoi slujitorul lui Solomon – Ieroboam, fiul lui Nebat, un efraimit din Țereda, a cărui mamă se numea Țeruia – a complotat împotriva regelui. **27**Ocazia în care el a complotat împotriva regelui, a fost aceasta: Solomon construia Milo și astupa spărturile orașului tatălui lui numit David. **28**Ieroboam era un luptător remarcabil; iar când Solomon a văzut cum își îndeplinea slujba acest tânăr, i-a oferit postul de supraveghetor al tuturor oamenilor din tribul lui Iosif care executau munci obligatorii. **29**În acele vremuri, Ieroboam a plecat din Ierusalim și s-a întâlnit pe drum cu profetul Ahia din Șilo. El era îmbrăcat cu o manta nouă. Cei doi erau singuri pe câmp. **30**Atunci profetul Ahia a luat mantaua de pe el și a rupt-o în douăsprezece bucăți. **31**Apoi i-a zis lui Ieroboam: „Ia-ți zece bucăți; pentru că Iahve – Dumnezeul lui Israel – spune: «Voi rupe regatul din mâinile lui Solomon; și îți voi da ție zece triburi. **32**Lui îi va rămâne (*doar*) un trib – din cauza sclavului Meu numit David și având în vedere orașul Ierusalim, pe care l-am ales dintre toate teritoriile triburilor lui Israel! **33**Voi face acest lucru pentru că M-a abandonat. Solomon s-a închinat zeiței sidonienilor numită Aștoret, lui Chemoș – zeul moabiților și lui Moleh – zeul amoniților. El nu a mers pe drumul indicat de Mine ca să facă ce este corect în relația cu Mine și nu a respectat legile și deciziile Mele – ca David – tatăl lui. **34**Dar nu voi lua întregul regat din mâinile lui Solomon, pentru că l-am declarat guvernator toată viața lui din cauza sclavului Meu numit David pe care l-am ales și care a respectat poruncile și legile Mele. **35**Voi lua regatul din mâinile fiului lui; și îți voi da ție zece triburi. **36**Dar îi voi da (*numai*) un trib fiului lui – pentru ca sclavul Meu numit David să aibă permanent o lumină înaintea Mea – la Ierusalim – în orașul pe care l-am ales ca să îmi pun numele

acolo. **37**Iar pe tine te voi lua și vei governa în toate teritoriile unde îți va dori sufletul! Vei fi rege al poporului (*numit*) Israel! **38**Dacă vei asculta de tot ce îți voi porunci, dacă vei alege să trăiești conform metodelor Mele și vei face tot ce este corect în relația cu Mine, respectând legile și poruncile Mele – așa cum a făcut sclavul Meu David –, voi fi cu tine. Îți voi face o familie stabilă – ca aceea pe care i-am făcut-o lui David – și îți voi da ție pe Israel. **39**Astfel îi voi umili pe urmașii lui David; dar acest lucru nu se va întâmpla pentru totdeauna!» **40**Solomon a încercat să îl omoare pe Ieroboam; dar el a fugit în Egipt, la monarhul Şişac; și a rămas acolo până când a murit Solomon. **41**Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a făcut el și înțelepciunea pe care a avut-o, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor lui Solomon”? **42**Gubernarea lui Solomon a durat patruzeci de ani la Ierusalim; și a fost exercitată în tot teritoriul locuit de poporul Israel. **43**Solomon s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în orașul tatălui lui numit David. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Roboam.

12 Roboam s-a dus la Şehem, pentru că tot poporul Israel venise acolo ca să îl facă rege. **2**Când Ieroboam – fiul lui Nebat – a auzit despre acest lucrul, era în Egipt, acolo unde fugise de regele Solomon. Atunci Ieroboam s-a întors din Egipt. **3**Israelienii au trimis pe cineva să îl cheme; iar Ieroboam și întreaga adunare a lui Israel au venit și i-au zis lui Roboam: **4**„Tatăl tău a făcut jugul nostru din ce în e mai greu. Acum, îți cerem să ne absolvi de obligația acestei dificile slujbe din vremea tatălui tău. Scapă-ne de jugul greu pe care l-a pus el peste noi; și îți vom sluji!” **5**El le-a răspuns: „Duceți-vă; și întoarceți-vă la mine după trei zile.” Astfel, poporul a plecat. **6**Regele Roboam a discutat cu bătrânii care i-au slujit tatălui lui – Solomon – în timpul vieții acestuia. El i-a întrebat: „Ce îmi sugerați să răspund acestui popor?” **7**Ei i-au zis: „Dacă astăzi vei fi un slujitor pentru oamenii acestui popor, dacă vei fi de acord cu ei și dacă le vei răspunde prin cuvinte acceptabile, ei vor fi slujitorii tăi toată viața lor.” **8**Dar Roboam nu a luat în considerare sfatul pe care i l-au dat bătrânii; ci a cerut și părerea tinerilor din generația lui care îi slujeau. **9**El i-a întrebat: „Ce propunere aveți? Cum să răspund acestui popor care mi-a cerut să îi iau de pe umeri greul jug pe care tatăl meu l-a pus peste el?” **10**Tinerii care crescuseră împreună cu el, i-au răspuns: „Vorbește acestui popor care ți-a spus că tatăl tău i-a făcut jugul greu și că tu trebuie să îl iei de peste el, zicându-i astfel: «Cel mai mic deget al meu este mai gros decât șoldurile tatălui meu. **11**Tatăl meu a pus un jug greu peste voi; dar eu voi adăuga alte greutatea jugului vostru. Tatăl meu v-a pedepsit cu bici subțire; dar eu vă voi pedepsi cu un bici gros, împletit.»” **12**Ieroboam, însoțit de tot poporul, a venit la Roboam a treia zi, exact cum le poruncise regele când le zisese: „Reveniți la mine peste trei zile!” **13**Regele i-a răspuns poporului cu duritate. El nu a luat în considerare sfatul pe care i l-au dat bătrânii; **14**și astfel le-a vorbit așa cum îi sugeraseră tinerii: „Tatăl meu v-a făcut jugul greu; dar eu vi-l voi face mult mai greu. Tatăl meu

v-a pedepsit cu bice subțiri; dar eu vă voi pedepsi cu bice groase, împletite.”

¹⁵Astfel, regele nu a luat în considerare cererea poporului. Dar această situație venea de la Iahve, pentru ca El să își respecte cuvântul pe care îl spusese despre Ieroboam – fiul lui Nebat – prin Ahia din Șilo. ¹⁶Când toți israelienii au văzut că regele nu le-a luat în considerare plângerea, i-au răspuns: „Ce avem noi în comun cu David? Nu avem nicio moștenire împreună cu fiul lui Ișai. Israel, du-te la corturile tale! David, ai grijă de familia ta!” Și astfel, poporul Israel a plecat acasă. ¹⁷Dar Roboam a continuat să îi guverneze pe israelienii care locuiau în orașele din teritoriul numit Iuda. ¹⁸Regele Roboam l-a trimis la israelieni pe Adoniram. El era șeful celor care prestau munci obligatorii. Dar toți israelienii l-au omorât lovindu-l cu pietre. Atunci regele Roboam s-a grăbit să se urce în car și să fugă la Ierusalim. ¹⁹Astfel a început revolta lui Israel împotriva familiei lui David; și așa au și rămas relațiile dintre ei până astăzi. ²⁰Atunci când israelienii au auzit că Ieroboam se întorsese, l-au chemat să vină între oamenii adunați; și l-au numit rege pentru tot teritoriul numit Israel. Cu excepția descendenților din tribul lui Iuda, niciunul dintre ceilalți israelieni nu s-a dus după familia lui David. ²¹Atunci când Roboam a ajuns la Ierusalim, a adunat pe toți urmașii lui Iuda și pe cei din tribul lui Benjamin. Erau o sută optzeci de mii de bărbați selectați, pregătiți să lupte. Ei au mers la război împotriva celor din teritoriul numit Israel, intenționând să readucă tot regatul sub guvernarea lui Roboam, fiul lui Solomon. ²²Dar Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Șemaia – omul lui Dumnezeu – și i-a zis: ²³„Vorbește atât lui Roboam – fiul lui Solomon – regele lui Iuda și întregului clan al lui Iuda și al lui Benjamin, cât și celor rămași din popor, ²⁴spunându-le că Iahve vă previne: «Nu mergeți să luptați împotriva fraților voștri israelieni! Întoarceți-vă fiecare acasă; pentru că de la Mine a venit acest lucru!»” Ei au ascultat Cuvântul lui Iahve; și astfel s-au întors acasă, conform poruncii lui Iahve. ²⁵Ieroboam a construit orașul Șehem în partea muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim; și a locuit acolo. Apoi a plecat din acea zonă și a construit orașul Peniel. ²⁶El și-a zis: „Este posibil ca acum regatul să se întoarcă la familia lui David. ²⁷Dacă acest popor se va duce la casa lui Iahve – în Ierusalim – ca să ofere acolo sacrificii, inima lui va trece de partea stăpânului lor – Roboam – regele lui Iuda. Astfel, pe mine mă vor omorî; și se vor întoarce la Roboam, regele lui Iuda.” ²⁸După ce a discutat cu cei din jurul lui, regele a făcut doi viței de aur; și a zis poporului: „Este prea dificil pentru voi să vă deplasați până la Ierusalim. Israel, aceștia sunt zeii tăi care te-au scos de pe teritoriul Egiptului!” ²⁹A pus unul dintre viței la Betel, iar pe celălalt în teritoriul locuit de urmașii lui Dan. ³⁰Acest lucru a devenit o ocazie de păcătuire. Poporul mergea până în teritoriul urmașilor lui Dan ca să se închine înaintea unuia dintre viței. ³¹Ieroboam a construit un sanctuar pe înălțimi; și a desemnat preoți luați din tot poporul, deși ei nu erau dintre leviți. ³²Ieroboam a stabilit o sărbătoare în a cincisprezecea zi din a opta lună, asemănătoare celei din teritoriul urmașilor lui Iuda; și cu acea ocazie, aducea sacrificii pe altar. El s-a dus la Betel; și acolo a adus sacrificii vițelilor pe care îi

făcuse și a desemnat preoți pentru înălțimile pe care le construise. **33**În a cincisprezecea zi din a opta lună – pe care o alesese singur –, Ieroboam a adus sacrificii pe altarul pe care îl construise la Betel. Astfel, el a stabilit o sărbătoare pentru israelieni; și se ducea la altar ca să ardă tămâie. **13** Atunci, un om al lui Dumnezeu a venit din teritoriul numit Iuda la Betel – așa cum îi spusese Cuvântul lui Iahve – în timp ce Ieroboam stătea lângă altar, arzând tămâie. **2**El a strigat împotriva altarului, conform Cuvântului lui Iahve, zicând: „Altar, altar! Iahve spune: «Să știi că se va naște un fiu care va fi dintre descendenții lui David. Numele lui va fi Iosia. El îi va înjunghia deasupra ta pe preoții înălțimilor care aduc sacrificii aici; și pe tine se vor arde oase de om!»” **3**El a vorbit în aceeași zi despre un semn, spunând: „Acesta este semnul pe care l-a stabilit Iahve (*ca dovadă că se va întâmpla așa*): altarul se va despica, iar cenușa de pe el se va împrăștia.” **4**Când a auzit cuvântul pe care îl pronunțase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, regele Ieroboam și-a întins mâna de deasupra altarului spre el; și a ordonat: „Prindeți-l!” Dar acea mână pe care o întinsese spre omul lui Dumnezeu, s-a uscat. Astfel, regele nu a mai putut să și-o retragă... **5**Altarul s-a despicat și a căzut cenușa care era pe el – conform semnului pe care îl precizase omul lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Iahve. **6**Atunci regele l-a rugat pe omul lui Dumnezeu, zicând: „Intervino rugându-te lui Iahve – Dumnezeului tău – pentru mine, ca să îmi pot trage mâna înapoi!” Omul lui Dumnezeu s-a rugat lui Iahve. Atunci mâna regelui s-a refăcut și a devenit cum fusese mai înainte. **7**Regele i-a zis omului lui Dumnezeu: „Vino cu mine acasă și refă-ți energia (*mâncând*); iar eu îți voi da un dar!” **8**Omul lui Dumnezeu i-a răspuns: „Chiar dacă mi-ai oferi jumătate din averile tale, nu voi veni cu tine, nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă în acest loc; **9**pentru că mi s-a poruncit prin Cuvântul lui Iahve: «Să nu mănânci pâine, să nu bei apă și să nu te întorci pe același drum pe care te vei duce!»” **10**Astfel, el a plecat pe un alt drum. Nu s-a mai întors pe drumul pe care venise la Betel. **11**În Betel locuia un profet bătrân. Fiii lui au venit și i-au relatat tatălui lor tot ce făcuse omul lui Dumnezeu în Betel în acea zi. I-au spus și cuvintele pe care i le adresase acela regelui. **12**Atunci tatăl lor i-a întrebat: „Pe ce drum a plecat?” Fiii lui văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu care venise din teritoriul numit Iuda. **13**Apoi el le-a zis fiilor lui: „Puneți-mi șaua pe măgar!” După ce i-au înșeuat măgarul, el l-a încălecat **14**și s-a dus după omul lui Dumnezeu. L-a găsit stând sub un stejar; și l-a întrebat: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din teritoriul numit Iuda?” El a răspuns: „Eu sunt.” **15**Atunci profetul i-a zis: „Vino la mine acasă; și îți voi da să mănânci.” **16**Omul lui Dumnezeu i-a răspuns: „Nu pot să mă întorc și să merg cu tine. Nu-mi permit să mănânc pâine și nici să beau apă în acest loc; **17**pentru că prin Cuvântul lui Iahve mi s-a spus: «Să nu mănânci pâine și să nu bei apă acolo. Să nu te întorci pe același drum pe care te vei duce!»” **18**Acel profet bătrân i-a zis: „Și eu sunt profet ca tine; și mi-a vorbit un înger prin Cuvântul lui Iahve, zicând: «Adu-l înapoi acasă împreună cu tine, ca să mănânce pâine și să bea apă!»” Îl mințea. **19**Atunci

omul lui Dumnezeu s-a întors cu el, a mâncat pâine și a băut apă în casa lui. **20** În timp ce stăteau la masă, Iahve i-a vorbit profetului (*bătrân*) care-l adusese înapoi; **21** și atunci el a strigat împotriva omului lui Dumnezeu care venise din teritoriul numit Iuda: „Iahve îți zice: «Pentru că nu M-ai ascultat și nu ai respectat porunca pe care ți-a dat-o Dumnezeuul tău numit Iahve, **22** ci te-ai întors acceptând să mănânci pâine și ai băut apă în locul despre care îți poruncise să nu mănânci și nici să nu bei, corpul tău nu va fi înmormântat în mormântul părinților tăi!»” **23** După ce omul lui Dumnezeu a mâncat și a băut, profetul care îl adusese înapoi i-a pus șaua pe măgar. **24** El a plecat; dar s-a întâlnit pe drum cu un leu care l-a omorât. Corpul lui a fost aruncat pe acel drum. Atât măgarul, cât și leul stăteau lângă acel corp. **25** Niște bărbați care treceau pe acolo, au văzut corpul lui întins pe drum și leul stând lângă el. Atunci au venit și au relatat despre acest lucru în orașul în care locuia profetul bătrân. **26** Când profetul care îl întorsese din drumul lui a auzit ce s-a întâmplat, a zis: „Acesta este omul lui Dumnezeu care nu a ascultat de Cuvântul Său. Iahve l-a făcut să ajungă în ghearele leului care l-a sfâșiat și l-a omorât, conform cuvântului pe care îl spusese El.” **27** Apoi le-a zis fiilor lui: „Puneți-mi șaua pe măgar!” Ei i-au înșeuat măgarul. **28** Apoi el a plecat; și a găsit corpul (*omului lui Dumnezeu*) întins pe drum, cu măgarul și leul stând lângă el. Leul nu mâncase corpul profetului și nici nu sfâșiase măgarul. **29** Atunci profetul a ridicat corpul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar și s-a întors în oraș ca să îl jelească și să îl înmormânteze. **30** I-a pus corpul în propriul lui mormânt; și a plâns pentru el, zicând: „Vai, frate!” **31** După ce l-a înmormântat, profetul le-a spus fiilor lui: „Când voi muri, să mă înmormântați în mormântul în care a fost pus omul lui Dumnezeu. Să îmi puneți oasele lângă ale lui; **32** pentru că ce a spus el conform poruncii lui Iahve împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor sanctualelor de pe înălțimile orașelor Samariei, se va întâmpla!” **33** Ieroboam nu și-a schimbat comportamentul lui rău nici după acest eveniment; ci a desemnat israelieni luați din tot poporul care să fie preoți pentru înălțimi. Cei care doreau, erau investiți de el ca preoți pentru înălțimi. **34** Acesta a fost păcatul familiei lui Ieroboam – care a determinat ștergerea și distrugerea ei de pe pământ. **14** În acea vreme, Abia – fiul lui Ieroboam – s-a îmbolnăvit. **2** Ieroboam i-a zis soției lui: „Te rog să te deghizezi astfel încât să nu te recunoască nimeni că ești soția lui Ieroboam; și du-te la Șilo. Acolo este profetul Ahia – cel care mi-a spus că eu voi fi regele acestui popor. **3** Ia cu tine zece pâini, niște plăcinte și un ulcior cu miere. Du-te la el; și îți va spune ce se va întâmpla cu acest copil.” **4** Soția lui Ieroboam a făcut ce i s-a spus: s-a pregătit și s-a dus la Ahia acasă, în localitatea Șilo. Ahia nu mai putea să vadă (*bine*), pentru că îi slăbise vederea din cauza bătrâneții; **5** dar Iahve îi spusese: „Va veni la tine soția lui Ieroboam ca să te întrebe despre fiul ei; pentru că este bolnav. Să îi spui aceste cuvinte [...]. Când va ajunge, se va prezenta ca fiind altcineva.” **6** Când Ahia a auzit zgomotul făcut de pașii ei, chiar în momentul în care intra, i-a zis: „Intră, soția lui Ieroboam! De ce pretinzi că ești altă femeie? Am un mesaj dur pentru

tine. ⁷Du-te și spune-i lui Ieroboam ce a zis Dumnezeu lui Israel numit Iahve: «Te-am luat din mijlocul poporului, te-am ridicat și te-am desemnat conducător al poporului Meu, Israel. ⁸Am rupt regatul care fusese al familiei lui David și ți l-am dat ție; dar tu nu ai fost ca sclavul Meu numit David, care a respectat poruncile Mele și care M-a urmat din toată inima, făcând doar ce este corect în relația lui cu Mine. ⁹Tu ai făcut mai mult rău decât toți cei care au fost înainte de tine. Te-ai dus și ți-ai făcut alți (*dumne*)zei și idoli turnați, ca să Îmi provoci mânia; iar pe Mine M-ai aruncat la spatele tău... ¹⁰Pentru că ai procedat așa, voi aduce dezastrul împotriva familiei lui Ieroboam; voi distruge orice bărbat din Israel care este al lui Ieroboam, indiferent că ar fi sclav sau om liber. Voi arde familia lui Ieroboam așa cum arde cineva bălegarul – până va dispărea. ¹¹Orice urmaș al lui Ieroboam care va muri în oraș, va fi mâncat de câini. Și păsările zburătoare îl vor mânca pe cel care va muri pe câmp!» Iahve a vorbit astfel! ¹²Acum, tu ridică-te și du-te acasă. Când vei păși cu picioarele în oraș, copilul va muri. ¹³Tot Israelul îl va plânge și îl va înmormânta. Acesta este singurul dintre urmașii lui Ieroboam care va fi pus într-un mormânt; pentru că el a fost singurul din familia lui Ieroboam în care s-a găsit ceva bun pentru Dumnezeu lui Israel numit Iahve. ¹⁴Iahve Își va pune un rege care să guverneze Israelul. El va extermina familia lui Ieroboam. Și acest lucru a început să se întâmple astăzi, chiar acum! ¹⁵Iahve îl va lovi pe Israel; și astfel, el va fi ca o trestie care se clatină în apă. El îl va dezrădăcina pe Israel din această țară bună pe care le-o dăduse strămoșilor lor; și îi va dispersa dincolo de râu, pentru că L-au mâniat făcându-și idoli. ¹⁶Iahve îl va abandona pe Israel din cauza păcatelor pe care le-a comis Ieroboam, determinând în același timp și pe Israel să le facă!” ¹⁷Soția lui Ieroboam a plecat și s-a întors la Tirța. Când a pășit peste pragul palatului, copilul a murit. ¹⁸L-au înmormântat; și toți israelienii l-au plâns – exact cum spusese Iahve prin sclavul Său, prin profetul Ahia. ¹⁹Celelalte fapte ale lui Ieroboam – războaiele la care a participat și felul în care a guvernat – nu sunt oare scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ²⁰Ieroboam a guvernat pentru o perioadă de douăzeci și doi de ani; apoi s-a culcat lângă părinții lui. În locul lui a guvernat fiul lui numit Nadab. ²¹Roboam – fiul lui Solomon – guverna în teritoriul numit Iuda. El avea patruzeci și unu de ani când a început să își exercite guvernarea; și a fost rege șaptesprezece ani în Ierusalim – orașul pe care Iahve îl alesese dintre toate cele locuite de triburile lui Israel – pentru ca să își pună numele Său în el. Mama lui Roboam era amonită și se numea Naama. ²²Oamenii din teritoriul numit Iuda au făcut ce este rău în relația lor cu Iahve. Ei I-au provocat gelozia prin păcatele pe care le-au comis – chiar mai mult decât o provocaseră strămoșii lor. ²³Și-au construit înălțimi, pietre sacre și idoli pe orice deal înalt și sub orice copac verde... ²⁴Existau în țară chiar și bărbați care practicau prostituția. Ei au făcut toate faptele oribile specifice popoarelor pe care Iahve le alungase din fața israelienilor. ²⁵În al cincilea an de guvernare a regelui Roboam, Șişac – monarhul Egiptului – a înaintat împotriva Ierusalimului. ²⁶El a luat lucrurile valoroase ale casei lui

Iahve și comorile palatului regelui. Șișac a luat totul: chiar și scuturile de aur făcute de Solomon. ²⁷În locul lor, regele Roboam a făcut niște scuturi de bronz, pe care le-a dat comandanților gărzilor care păzeau intrarea palatului regelui. ²⁸De fiecare dată când regele mergea la casa lui Iahve, comandanții gărzilor le purtau înaintea lui. Apoi le duceau înapoi în camera (armamentului) gărzilor. ²⁹Celelalte fapte ale lui Roboam și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Iuda”? ³⁰Între Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul vieții lor. ³¹Roboam s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat alături de ei, în „orașul lui David”. Mama lui Roboam fusese amonita Naama. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Abia. **15** În al optsprezecelea an de guvernare a regelui Ieroboam – fiul lui Nebat – a început să guverneze Abia în teritoriul numit Iuda. ²El a guvernat la Ierusalim pentru o perioadă de trei ani. Mama lui se numea Maaca și era fiica lui Absalom. ³Abia a trăit în toate păcatele pe care le văzuse făcute de tatăl lui; și inima nu i-a fost devotată în totalitate Dumnezeului lui numit Iahve așa cum fusese inima strămoșului lui care se numea David. ⁴Totuși Iahve – Dumnezeul lui – i-a dat o lumină în Ierusalim din cauza lui David, facilitând ajungerea pe tron a fiului lui și consolidând astfel Ierusalimul; ⁵pentru că David a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve; și cât timp a trăit, nu a deviat de la niciuna dintre poruncile pe care El i le dăduse, cu excepția cazului hititului Urie. ⁶Cât timp a trăit Roboam, Ieroboam a fost în război cu el. ⁷Celelalte fapte ale lui Abia și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Iuda”? Între Abia și Ieroboam a fost război. ⁸Abia s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul lui David. În locul lui a guvernat fiul lui care se numea Asa. ⁹În al douăzecilea an al guvernării lui Ieroboam – regele lui Israel –, Asa a început să guverneze în teritoriul numit Iuda. ¹⁰El a guvernat având ca reședință Ierusalimul – pentru o perioadă de patruzeci și unu de ani. Bunica lui se numea Maaca și era fiica lui Absalom. ¹¹Asa a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – exact ca strămoșul lui numit David. ¹²A distrus din țară pe bărbații care se prostituau și a îndepărtat toți idoli pe care îi făcuseră părinții lui. ¹³Nici chiar pe bunica lui – numită Maaca – nu a mai lăsat-o să fie regină; pentru că ea făcuse un idol oribil. Asa i-a sfărâmat idolul și l-a ars lângă valea Chidron. ¹⁴Totuși, înălțimile nu au fost desființate, deși inima lui Asa i-a fost loială lui Iahve tot timpul vieții lui. ¹⁵El a adus în casa lui Iahve lucrurile pe care împreună cu tatăl lui i le dedicaseră: argintul, aurul și vasele. ¹⁶Între Asa și Bașa – regele lui Israel – a fost război tot timpul vieții lor. ¹⁷Bașa – regele lui Israel – a venit să lupte împotriva celor din teritoriul numit Iuda. El a început să fortifice Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să intre în teritoriul lui Asa care era regele lui Iuda. ¹⁸Asa a luat tot argintul și aurul care rămăsese în tezaurul casei lui Iahve și în cel al palatului regelui; și l-a dat slujitorilor lui. Apoi, regele Asa și-a trimis slujitorii la Ben-Hadad – fiul lui Tab-Rimon, fiul lui Hezion –, regele Aramului, care locuia în Damasc. Prin intermediul lor, el i-a transmis următorul mesaj: ¹⁹„Îți propun să fie un legământ între mine și tine, așa cum

a fost între tatăl meu și tatăl tău. Să știi că îți trimit un dar care constă în argint și în aur! Du-te și anulează legământul tău pe care l-ai făcut cu Bașa – regele lui Israel – pentru ca el să se retragă din fața mea.” ²⁰Ben-Hadad a aprobat cererea pe care i-a făcut-o regele Asa; și i-a trimis pe conducătorii armatelor lui împotriva orașelor lui Israel. Ei au cucerit orașele Iion, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chineretul și tot teritoriul locuit de urmașii lui Neftali. ²¹Când a auzit Bașa acest lucru, a încetat fortificarea Ramei; și s-a retras la Tirța. ²²Atunci regele Asa i-a chemat pe toți oamenii care locuiau teritoriul numit Iuda – astfel încât niciunul nu a fost scutit – și le-a poruncit să ia pietrele și lemnele pe care le folosise Bașa pentru fortificarea Ramei. Regele Asa le-a folosit pentru a fortifica Gheva – din teritoriul locuit de urmașii lui Beniamin – și a Mițpa. ²³Celelalte fapte ale lui Asa – toată autoritatea pe care a avut-o, tot ce a făcut el și orașele pe care le-a construit – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda”? La bătrânețe, Asa a avut o boală de picioare. ²⁴El s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat lângă ei, în orașul strămoșului lui numit David. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Iehoșafat. ²⁵Nadab – fiul lui Ieroboam – și-a început guvernarea în teritoriul numit Israel, în al doilea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda – și a guvernat o perioadă de doi ani în „Israel”. ²⁶El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve; și a trăit ca tatăl lui. A practicat păcatele prin care acela îi determinase (*prin forța exemplului*) și pe oamenii din Israel să le facă. ²⁷Bașa – fiul lui Ahia – din tribul lui Isahar, a complotat împotriva lui și l-a omorât la Ghibeton, localitate care aparținea filistenilor. A făcut acest lucru în timp ce Nadab și tot Israelul asediau Ghibetonul. ²⁸Bașa l-a omorât în al treilea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda; și a guvernat el în locul lui. ²⁹Când a devenit rege, Bașa a omorât toată familia lui Ieroboam. Nu a lăsat să trăiască pe nimeni care aparținea familiei lui Ieroboam; ci i-a omorât pe toți – conform cuvântului profețit de Iahve prin sclavul Său Ahia din Șilo. ³⁰S-a întâmplat așa din cauza păcatelor pe care Ieroboam le făcuse și prin care îl determinase și pe Israel să păcătuiască și să provoace mânia Dumnezeului lui Israel numit Iahve. ³¹Celelalte fapte ale lui Nadab și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel”? ³²Între Asa și Bașa – regele lui Israel – a fost război tot timpul cât au trăit ei. ³³În al treilea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda –, Bașa – fiul lui Ahia – a început să guverneze în tot teritoriul numit Israel. Reședința lui a fost în Tirța; și a guvernat douăzeci și patru de ani. ³⁴El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve, trăind ca Ieroboam. A practicat păcatele prin care acela îl determinase și pe Israel să păcătuiască. **16** Atunci Cuvântul lui Iahve a vorbit împotriva lui Bașa prin Iehu – fiul lui Hanani – astfel: ²„Te-am ridicat din praful pământului și te-am numit conducător al poporului Meu – Israel; dar tu ai trăit ca Ieroboam și ai determinat poporul Meu – Israel – să păcătuiască, provocându-Mi mânia prin păcatele lor. ³Pentru că ai procedat așa, îl voi distruge pe Bașa împreună cu familia lui. Voi proceda cu această familie ca în cazul lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ⁴Aceia din familia lui Bașa care vor muri în

oraș, vor fi mâncați de câini; iar cei care vor muri pe câmp, vor fi mâncați de păsările zburătoare (*carnivore*).” ⁵Celelalte fapte ale lui Bașa – ce a făcut el și autoritatea lui – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel”? ⁶Bașa s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat la Tirța. Fiul lui numit Ela a guvernat în locul lui. ⁷Cuvântul lui Iahve vorbise împotriva lui Bașa și împotriva familiei lui prin profetul Iehu – fiul lui Hanani – atât din cauza tuturor relelor pe care le făcuse înaintea lui Iahve provocându-I mânia din cauza faptelor lui și prin care semăna cu Ieroboam, cât și pentru că exterminase familia lui Ieroboam. ⁸În al douăzeci și șaselea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda, Ela – fiul lui Bașa – a început să guverneze în teritoriul numit Israel. El a guvernat la Tirța pentru un timp de doi ani. ⁹Slujitorul lui care se numea Zimri – conducător pentru jumătate dintre carele acestuia – a complotat împotriva lui. Ela era la Tirța și se îmbăta în casa lui Arța – cel care era responsabil de palatul din Tirța. ¹⁰Zimri a intrat și l-a omorât în al douăzeci și șaptelea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda. Apoi a început să guverneze în locul lui. ¹¹Imediat după ce a devenit rege și s-a așezat pe tronul lui, a omorât toată familia lui Bașa. Nu a lăsat să trăiască niciun bărbat din acea familie și nici pe cineva dintre rudele lui. I-a omorât chiar și pe cei care îi fuseseră prieteni lui Bașa. ¹²Astfel, Zimri a distrus toată familia lui Bașa – conform cuvintelor spuse de Iahve împotriva lui Bașa prin profetul Iehu. ¹³S-a întâmplat așa din cauza tuturor păcatelor pe care le-au comis Bașa și fiul lui numit Ela. Prin ce făcuseră ei, au determinat și pe Israel să păcătuiească și să Îl mânie astfel pe Iahve – Dumnezeuul lui Israel – prin idolii lor fără valoare. ¹⁴Celelalte fapte ale lui Ela și ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel”? ¹⁵În al douăzeci și șaptelea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda –, Zimri a guvernat la Tirța pentru (*numai*) șapte zile, în timp ce poporul asedia Ghibetonul care aparținea filistenilor. ¹⁶Poporul care era în tabără, a auzit că Zimri a complotat împotriva regelui și că l-a omorât. În aceea zi, chiar acolo în tabără, toți israelienii l-au declarat rege pe Omri pentru teritoriul numit Israel. El fusese conducătorul armatei. ¹⁷Apoi Omri, împreună cu toți israelienii care erau cu el, s-au retras de la Ghibeton și au asediat Tirța. ¹⁸Când Zimri a văzut că orașul a fost capturat, a intrat în fortăreața palatului regal și a dat foc palatului. El a murit astfel, arzând acolo împreună cu palatul. ¹⁹S-a întâmplat astfel din cauza păcatelor pe care le-a comis făcând ce este rău în relația lui cu Iahve și pentru că a copiat comportamentul lui Ieroboam și a trăit în păcatele pe care acela le făcuse determinând și pe oamenii din Israel să păcătuiească. ²⁰Celelalte fapte ale lui Zimri și complotul pe care l-a făcut, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel”? ²¹Atunci, poporul Israel s-a împărțit în două grupuri: jumătate din popor dorea să îl declare rege pe Tibni – fiul lui Ghinat –, iar cealaltă jumătate dorea ca Omri să le fie rege. ²²Poporul care îl susținea pe Omri, a triumfat în fața celor care îl urmau pe Tibni – fiul lui Ghinat. Astfel, Tibni a murit; iar Omri a devenit rege. ²³Omri a început să guverneze în teritoriul numit Israel în anul treizeci și unu al

guvernării lui Asa – regele lui Iuda; și a guvernat pentru o perioadă de doisprezece ani, dintre care șase a avut reședința la Tirța. ²⁴El a cumpărat de la Șemer dealul Samariei cu doi talanți de argint. Apoi a construit un oraș pe deal; și i-a pus numele Samaria – pentru că fostul proprietar al dealului se numise Șemer. ²⁵Dar Omri a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve. El a făcut mai mult rău decât toți cei care fuseseră înainte de el. ²⁶Omri a trăit în totalitate ca Ieroboam – fiul lui Nebat. El a comis păcatele prin care acela îi determinase și pe oamenii din Israel să păcătuiască și să îl mânia pe Dumnezeu lui Israel numit Iahve – prin idolii lor fără valoare. ²⁷Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el și autoritatea pe care și-a demonstrat-o, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel”? ²⁸Omri s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în Samaria. Apoi fiul lui numit Ahab a început să guverneze în locul lui. ²⁹Ahab – fiul lui Omri – și-a început guvernarea în teritoriul numit Israel în anul treizeci și opt al guvernării lui Asa – regele lui Iuda. Ahab – fiul lui Omri – a guvernat douăzeci și doi de ani pentru cei din teritoriul numit Israel. El a avut reședința în Samaria. ³⁰Ahab – fiul lui Omri – a făcut mai mult rău în relația lui cu Iahve decât toți cei care fuseseră înainte de el. ³¹Ca și cum nu ar fi fost suficient să trăiască în păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat –, el și-a mai luat-o ca soție pe Izabela – fiica lui Etbaal – care era regele sidonienilor. Astfel, Ahab i-a slujit lui Baal și i s-a închinat. ³²El a pus un altar pentru Baal în templul lui Baal pe care îl construise în Samaria; ³³și a făcut un stâlp al Astartei. Ahab a făcut mai mult rău decât toți regii lui Israel care au fost înainte de el. Astfel, el a provocat (*mai mult decât ceilalți regi dinaintea lui*) mânia Dumnezeului lui Israel numit Iahve. ³⁴În timpul guvernării lui, Hiel din Betel a reconstruit Ierihonul. I-a pus temeliiile cu prețul primului lui născut numit Abiram; și i-a instalat porțile cu prețul lui Segub care era cel mai tânăr dintre fiii lui – conform cuvântului spus de Iahve prin Iosua, fiul lui Nun. **17** Ilie tișbitul – un ghiladit – i-a zis lui Ahab: „Jur pe Dumnezeul lui Israel numit Iahve care este viu și căruia Îi slujesc, că nu va fi nici rouă și nici ploaie în acești ani decât atunci când voi spune eu!” ²Apoi Iahve i-a vorbit lui Ilie, zicându-i: ³„Pleacă de aici, du-te spre Est și ascunde-te lângă valea (*pârâului*) Cherit, în partea de est a Iordanului! ⁴Vei bea apă din pârâul care curge prin acea vale. Le-am poruncit corbilor să îți aducă mâncare acolo”. ⁵El a făcut așa cum i-a spus Cuvântul lui Iahve. S-a dus lângă valea (*pârâului*) Cherit, care este la estul Iordanului. ⁶Corbii îi aduceau pâine și carne dimineța și seara; și bea apă din pârâul care curgea prin acea vale. ⁷Dar după un timp, pârâul care curgea prin vale a secat; pentru că nu mai plouase (*de mult timp*) în țară. ⁸Atunci, Cuvântul lui Iahve a venit la Ilie și i-a zis: ⁹„Pleacă de aici. Du-te la Sarepta care aparține de Sidon; și locuiește în acea zonă! I-am poruncit unei văduve de acolo să te hrănească.” ¹⁰El a plecat și s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta orașului, a văzut o văduvă care strângea lemne. El a strigat-o și i-a zis: „Te rog să îmi aduci puțină apă într-un vas, ca să beau!” ¹¹Ea a plecat să îi aducă apă; dar Ilie a strigat-o din nou și i-a zis: „Te rog să îmi aduci și o bucată de pâine!” ¹²Ea i-a

răspuns: „Jur pe Dumnezeuul tău numit Iahve care este viu, că nu am pâine, ci doar un pumn de făină într-un vas și puțin ulei într-un ulcior. Strâng acum câteva lemne; apoi mă voi întoarce acasă și voi pregăti mâncarea pentru mine și pentru fiul meu, ca să mâncăm (*ce mai avem*); apoi vom muri!” ¹³Ilie i-a zis: „Să nu te temi (*că vei muri*). Du-te și fă așa cum ai spus. Dar mai întâi fă, din ce ai, o bucată mică de pâine pentru mine; și adu-mi-o. Apoi vei face pâine pentru tine și pentru fiul tău; ¹⁴pentru că Dumnezeuul lui Israel numit Iahve, spune: «Făina din vas nu se va consuma, iar uleiul din ulcior nu se va termina până în ziua când Iahve va da ploaie pe pământ.»” ¹⁵Ea s-a dus și a făcut exact cum i-a cerut Ilie. Și astfel, atât ea cât și Ilie și familia ei, au avut mâncare în fiecare zi! ¹⁶Făina din oală nu s-a consumat și uleiul din ulcior nu s-a terminat – conform Cuvântului lui Iahve spus prin Ilie. ¹⁷Apoi s-a îmbolnăvit fiul acelei femei care era proprietara casei. Boala lui a fost atât de severă, încât a murit. ¹⁸Atunci femeia i-a zis lui Ilie: „Ce ai împotriva mea, om al lui Dumnezeu? Ai venit aici să îmi amintești păcatul pe care l-am comis și să aduci astfel moartea împotriva fiului meu?” ¹⁹Ilie i-a zis: „Adu-mi-l aici pe fiul tău.” El l-a luat din brațele ei, l-a dus în camera de sus unde locuia el și l-a așezat pe patul lui. ²⁰Apoi a strigat spre Iahve, zicând: „Doamne – Dumnezeuul meu –, de ce ai adus acest necaz peste văduva la care locuiesc, permițând ca fiul ei să moară?” ²¹El s-a întins de trei ori peste copil și a strigat spre Iahve, zicând: „Doamne – Dumnezeuul meu –, Te rog să faci ca sufletul acestui copil să se întoarcă în el!” ²²Iahve a acceptat (*și a ascultat*) cererea făcută de Ilie. Atunci sufletul copilului s-a întors în el; și astfel a revenit la viață. ²³Ilie a luat copilul, l-a coborât din camera de sus la parterul casei, i l-a dat mamei lui și i-a zis: „Acesta este fiul tău: trăiește!” ²⁴Femeia i-a zis lui Ilie: „Acum știu că ești un om al lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Iahve pe care îl proclamă tu, este adevăr!” **18** Trecuseră multe zile (*de atunci*); iar Iahve i-a vorbit lui Ilie în al treilea an, zicându-i: „Du-te și prezintă-te în fața lui Ahab; pentru că voi trimite ploaie pe pământ!” ²Ilie a plecat să se ducă înaintea lui Ahab. În Samaria era mare foamete. ³Ahab l-a chemat pe Obadia, care era responsabil cu palatul. Obadia se temea mult de Iahve. ⁴Atunci când Izabela i-a omorât pe profeții lui Iahve, Obadia a luat o sută de profeți pe care i-a ascuns – câte cincizeci într-o peșteră; și i-a hrănit acolo cu pâine și cu apă. ⁵Ahab i-a zis lui Obadia: „Du-te prin țară, pe la toate izvoarele de apă și pe la toate văile acestora! Poate vom găsi iarbă, ca să păstrăm caii și măgarii vii. Astfel, sper să nu fim obligați să omorâm vreunul dintre animale.” ⁶Apoi și-au împărțit între ei teritoriul pe care urma să îl parcurgă fiecare. Ahab a plecat singur pe un drum, iar Obadia a plecat singur pe un alt drum. ⁷În timp ce era pe drum, Obadia s-a întâlnit cu Ilie. El l-a recunoscut, a căzut cu fața spre pământ și l-a întrebat: „Tu ești, stăpânul meu numit Ilie?” ⁸El i-a răspuns: „Da, eu sunt. Du-te și spune-i stăpânului tău că a venit Ilie!” ⁹Obadia a întrebat: „Oare care este păcatul meu? De ce vrei ca slujitorul tău să ajungă să fie omorât de mâna lui Ahab?” ¹⁰Jur pe Iahve – pe Dumnezeuul tău care este viu – că nu a rămas niciun popor și niciun regat unde stăpânul meu să nu fi trimis oamenii lui să te caute. Iar când spuneau că nu ești acolo, puneă acel regat sau acel popor să

jure că nu te-a găsit. ¹¹Acum tu îmi ceri să merg și să îi spun stăpânului meu că a venit Ilie... ¹²Știu eu oare unde te va duce Spiritul lui Iahve după ce mă voi despărți de tine? Dacă mă voi duce să îi spun lui Ahab că ai venit, iar el nu te va găsi, mă va omorî. Totuși, slujitorul tău se teme de Iahve din tinerețea lui! ¹³Nu i s-a spus oare stăpânului meu ce am făcut atunci când Izabela i-a omorât pe profetii lui Iahve? Am ascuns o sută dintre profetii lui Iahve – câte cincizeci într-o peșteră – și i-am hrănit acolo cu pâine și cu apă. ¹⁴Acum, tu îmi ceri să merg și să îi spun stăpânului meu că a venit Ilie. El mă va omorî!” ¹⁵Ilie i-a spus: „Jur pe Iahve – pe Dumnezeu armatelor – care este viu și Căruia Îi slujesc, că astăzi mă voi prezenta în fața lui Ahab!” ¹⁶Obadia a plecat să îl întâmpine pe Ahab și să îl anunțe despre acest fapt. Apoi Ahab s-a dus să îl întâlnească pe Ilie. ¹⁷Atunci când Ahab l-a văzut pe Ilie, i-a zis: „Tu ești acela care distruge poporul Israel?” ¹⁸Ilie i-a răspuns: „Nu eu l-am distrus pe Israel; ci tu și familia tatălui tău – prin faptul că ați ignorat poruncile lui Iahve și l-ați urmat pe Baal. ¹⁹Strânge acum pe toți oamenii din Israel la mine – pe muntele Carmel. Să fie prezenți acolo cei patru sute cincizeci de profeti ai lui Baal și cei patru sute de profeti ai Astartei – care sunt hrăniți la masa Izabelei!” ²⁰Ahab a chemat pe toți israelienii la muntele Carmel; și i-a convocat acolo și pe acei profeti. ²¹Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul; și a zis: „Până când veți oscila între două alternative? Dacă Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu, urmați-L pe El! Iar dacă Baal este Dumnezeu, mergeți după el!” Poporul nu i-a răspuns nimic... ²²Apoi Ilie a zis poporului: „Numai eu am rămas dintre profetii lui Iahve, în timp ce profetii lui Baal sunt patru sute cincizeci... ²³Să ni se dea doi tauri! Ei să își aleagă un taur, să îl taie în bucăți și să îl așeze pe lemnele de pe altar; dar să nu dea foc (*lemnelor*). Eu voi pregăti celălalt taur și îl voi așeza pe lemne, fără să le dau foc. ²⁴Apoi, voi să invocați numele (*dumne*)zeului vostru, iar eu voi chema numele lui Iahve. Dumnezeu care va răspunde prin foc, este adevăratul Dumnezeu!” Tot poporul a răspuns: „Așa să fie!” ²⁵Ilie le-a zis profetilor lui Baal: „Alegeți-vă un taur și pregătiți-l voi mai întâi, pentru că sunteți mai mulți. Apoi invocați numele (*dumne*)zeului vostru; dar să nu aprindeți voi lemnele.” ²⁶Ei au luat taurul care le-a fost dat; și l-au pregătit. Apoi au invocat numele lui Baal de dimineața până la prânz, zicând: „Baal, răspunde-ne (*cu foc*)!” Dar nu s-a auzit niciun sunet (*și nu s-a întâmplat nimic*). Nimeni nu le-a răspuns, deși ei săreau în jurul altarului pe care îl construiseră. ²⁷La prânz, Ilie i-a ridiculizat, zicând: „Strigați mai tare – pentru că, totuși, el este (*dumne*)zeu. Poate că se gândește la ceva sau o fi (*temporar*) ocupat. Probabil că este într-o călătorie sau poate că doarme. Dacă veți striga astfel, se va trezi!” ²⁸Ei au strigat mai tare; și conform obiceiului lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu lăncile până a început să le curgă sângele pe ei. ²⁹După ce a trecut vremea prânzului, ei și-au continuat invocarea până la timpul când se aducea sacrificiul de seară; dar nu s-a auzit nici măcar o voce. Nu a fost niciun răspuns și nici nu a apărut vreun semn (*din partea zeului*). ³⁰Atunci Ilie a zis întregului popor: „Apropiati-vă de mine!” Tot poporul s-a apropiat de el. Apoi Ilie a reparat altarul lui Iahve – altar care fusese distrus.

31Ilie a luat douăsprezece pietre, conform numărului triburilor formate din urmașii lui Iacov, căruia Iahve îi vorbise zicând: „Numele tău va fi Israel!”

32Cu acele pietre, el a construit un altar pentru numele lui Iahve. A săpat și un șanț în jurul altarului. În acel șanț încăpeau două măsuri de sămânță. **33**A aranjat lemnele, a tăiat taurul în bucăți și l-a așezat pe altar, deasupra lemnurilor. **34**Apoi Ilie le-a zis: „Umpleți patru vase cu apă și goliți-le peste animalul pregătit pentru arderea integrală și peste lemne!” El le-a zis din nou: „Turnați apă încă o dată!” Ei au turnat apă încă o dată. Apoi Ilie le-a zis: „Faceți acest lucru și a treia oară!” Atunci ei au turnat apă și a treia oară.

35Apa curgea în jurul altarului; și a umplut chiar și șanțul. **36**La momentul în care se aducea sacrificiul de seară, profetul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne – Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel – fă să se cunoască astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt sclavul Tău și că am făcut toate aceste lucruri conform poruncii Tale. **37**Răspunde-mi, Doamne! Răspunde-mi, ca să cunoască acest popor că Tu – Doamne – ești Dumnezeu și că Tu (*dorești să*) le întorci inimile spre Tine!” **38**Atunci a căzut foc de la Iahve, a consumat arderea integrală, lemnele, pietrele și pământul. Acel foc a înghițit chiar și apa care era în șanț... **39**Când tot poporul a văzut acest lucru, a căzut cu fața spre pământ și a zis: „Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu! Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu!” **40**Ilie le-a zis: „Prindeți-i pe profeții lui Baal! Niciunul dintre ei să nu scape!” I-au prins; iar Ilie i-a dus în valea Chișon și i-a înjunghiat acolo.

41Apoi Ilie i-a zis lui Ahab: „Du-te, mănâncă și bea; pentru că se aude zgomotul specific unei mari ploii!” **42**Ahab s-a dus să mănânce și să bea; dar Ilie a urcat pe vârful Carmelului, s-a aplecat la pământ, și-a așezat fața între genunchi **43**și i-a zis slujitorului lui: „Du-te și uită-te spre mare!” El s-a dus și s-a uitat. Slujitorul i-a zis: „Nu se vede nimic!” Ilie i-a zis de șapte ori să se ducă să privească (*spre mare*). **44**A șaptea oară, slujitorul i-a zis: „Se ridică din mare un nor mic – cât o palmă de om!” Ilie i-a zis: „Du-te și spune-i lui Ahab: «Pregătește-ți carul și pleacă. Vine ploaia!»” **45**Între timp, cerul s-a înnegrit de nori, a început să bată vântul și a venit o mare ploaie. Ahab s-a urcat în car și s-a dus la Izreel. **46**Mâna lui Iahve a venit peste Ilie. Atunci el s-a echipat și a alergat înaintea lui Ahab până la intrarea în Izreel. **19** Ahab i-a relatat Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum îi omorâse pe toți profeții (*lui Baal și ai Astartei*) cu sabia. **2**Izabela a trimis un mesager la Ilie, ca să îi transmită (*din partea ei*): „Zei să se comporte cu mine cu toată duritatea lor, dacă mâine, la această oră, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia dintre acești profeți!”

3Când a auzit acest lucru, Ilie a fugit imediat ca să își salveze viața. A ajuns la Beer-Șeba, care aparține teritoriului numit Iuda. Și-a lăsat slujitorul acolo; **4**iar el a plecat și a mers prin deșert o zi. A ajuns la o plantă asemănătoare unei verigi, s-a așezat sub ea și s-a rugat dorind să moară. El a zis: „Suficient, Doamne! Ia-mi viața acum; pentru că nu sunt mai bun decât strămoșii mei.”

5Apoi s-a culcat sub acea plantă și a adormit. A fost surprins de un înger care l-a trezit; și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă!” **6**Uitându-se, Ilie a văzut la capul lui o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un vas cu apă. După ce a mâncat și

a băut, s-a culcat din nou. **7**Îngerul lui Iahve a venit a doua oară, l-a trezit și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă, pentru că următoarea călătorie pe care o vei face, este prea lungă pentru tine!” **8**El s-a sculat, a mâncat și a băut. Apoi, cu resursele pe care i le asigurase această mâncare, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb – la muntele lui Dumnezeu. **9**A intrat într-o peșteră și a stat acolo în acea noapte. Iahve i-a vorbit, zicându-i: „Ce faci aici, Ilie?” **10**El a răspuns: „Am fost plin de pasiune pentru Iahve – pentru Dumnezeul armatelor – pentru că israelienii au încălcat legământul Tău, Ți-au dărâmat altarele și Ți-au omorât profeții cu sabia. Numai eu singur am mai rămas; și acum ei încearcă să mă omoare și pe mine.” **11**Iahve i-a spus: „Ieși și stai înaintea lui Iahve pe munte; pentru că Iahve va trece pe acolo!” Atunci a venit un mare vânt înaintea lui Iahve. El avea atâta forță, încât despica munții și sfărâma stâncile. Dar Iahve nu era în acel vânt. După vânt, a fost un cutremur de pământ; dar Iahve nu era în acel cutremur. **12**După cutremur, a venit un foc; dar Iahve nu era în acel foc. Și după acel foc, a venit un sunet delicat. **13**Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantaua. A ieșit din peșteră și a stat la intrarea ei. Atunci, o voce i-a vorbit astfel: „Ce faci aici, Ilie?” **14**El a răspuns: „Am fost plin de pasiune pentru Iahve – pentru Dumnezeul armatelor – pentru că israelienii au încălcat legământul Tău, Ți-au dărâmat altarele și Ți-au omorât profeții cu sabia. Am rămas numai eu singur; și acum, ei încearcă să mă omoare și pe mine!” **15**Iahve i-a zis: „Întoarce-te pe drumul pe care ai venit; și du-te până în deșertul Damascului. Când vei ajunge acolo, să îl ungi (*cu ulei*) pe Hazael ca rege al Aramului. **16**Să îl ungi (*cu ulei*) și pe Iehu – fiul lui Nimși – ca rege al teritoriului numit Israel; iar pe Elisei – fiul lui Șafat din Abel-Mehola – să îl ungi (*cu ulei*) ca profet în locul tău. **17**Se va întâmpla că cel care va scăpa de sabia lui Hazael, va fi omorât de Iehu; iar cel care va scăpa de sabia lui Iehu, va fi omorât de Elisei. **18**Dar să știi că Mi-am păstrat în Israel șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și care nu l-au sărutat!” **19**Ilie a plecat de acolo; și l-a întâlnit pe Elisei – fiul lui Șafat – arând cu douăsprezece perechi de boi. El personal conducea a douăsprezecea pereche. Ilie a trecut pe lângă Elisei și și-a aruncat mantaua peste el. **20**Elisei a lăsat boii și a alergat după Ilie. Atunci Elisei i-a zis: „Permite-mi să îmi iau rămas bun de la tatăl meu și de la mama mea; și apoi te voi urma!” Ilie i-a zis: „Bine! Du-te. Dar gândește-te la ce ți-am făcut!” **21**După ce a plecat de lângă Ilie, Elisei a luat o pereche de boi pe care i-a înjunghiat. A dat foc uneltelor folosite la arat, a fiert carnea boilor și le-a dat-o oamenilor să o mănânce. Apoi l-a urmat pe Ilie; și i-a slujit. **20** Ben-Hadad, regele Aramului, și-a convocat întreaga armată. Însoțit de treizeci și doi de regi care aveau cai și care, s-a dus și a înconjurat Samaria, începând lupta împotriva ei. **2**A trimis emisari în oraș, la Ahab – regele lui Israel – **3**să-i spună: „Ben-Hadad îți transmite: «Argintul și aurul tău, sunt ale mele; soțiile și cei mai buni dintre fiii tăi, sunt ai mei!»” **4**Regele lui Israel a răspuns: „Să știi, rege – stăpânul meu – că eu împreună cu tot ce am, suntem ai tăi, așa cum ai spus!” **5**Emisarii s-au întors a doua oară și i-au spus: „Ben-Hadad îți

spune: «Tocmai mi-am trimis reprezentanții, ca să îmi dai argintul, aurul, soțiile și fiii tăi. ⁶Deci mâine, pe la această oră, îți voi trimite pe slujitorii mei, care vor căuta prin palatul tău și prin casele slujitorilor tăi. Vor găsi toate obiectele de valoare; și le vor lua cu ei.» ⁷Regele lui Israel i-a chemat pe toți aceia care formau consiliul bătrânilor țării; și le-a zis: „Vedeți că acest om intenționează să ne facă rău; pentru că și-a trimis reprezentanții ca să ia soțiile mele, fiii mei, argintul și aurul meu; iar eu nu l-am refuzat!” ⁸Toți aceia care formau consiliul bătrânilor și tot poporul, i-au zis: „Nu-l asculta; și să nu accepți propunerea lui!” ⁹Atunci Ahab le-a zis emisarilor lui Ben-Hadad: „Spuneți-i stăpânului meu care este rege: «Voi face tot ce i-ai cerut slujitorului tău prima dată; dar acest lucru nu îl pot face!»” Emisarii au plecat și i-au transmis regelui Ben-Hadad răspunsul dat de Ahab. ¹⁰Apoi Ben-Hadad i-a trimis un alt mesaj lui Ahab, zicându-i: „Zei să se comporte cu mine cu toată duritatea lor dacă va mai rămâne în Samaria praf cât încape în mâna tuturor celor care mă urmează!” ¹¹Regele lui Israel a răspuns: „Spuneți-i (*lui Ben-Hadad*): «Cine se înarmează, să nu se laude ca acela care deja pune armele jos!»” ¹²Ben-Hadad a primit acest mesaj în timp ce bea vin împreună cu regii – în tabără. Atunci, el le-a ordonat slujitorilor lui: „Pregătiți-vă de atac!” Ei s-au pregătit de atac împotriva orașului. ¹³În acest timp, un profet s-a apropiat de Ahab – regele lui Israel – și i-a zis: „Iahve îți spune: «Vezi toată această mare mulțime de oameni? Astăzi o voi face să ajungă în mâinile tale; și vei ști că Eu sunt Iahve!»” ¹⁴Ahab a întrebat: „Prin cine se va întâmpla acest lucru?” Profetul a răspuns: „Iahve a zis: «Vor intra în acțiune slujitorii conducătorilor de provincii!»” Ahab a întrebat: „Cine va începe lupta?” Profetul i-a răspuns: „Tu!” ¹⁵Ahab i-a numărat pe slujitorii conducătorilor de provincii. Aceia erau două sute treizeci și doi. Apoi a numărat pe toți israelienii; și erau șapte mii. ¹⁶Ei au plecat pe la prânz, în timp ce Ben-Hadad se îmbăta în tabără împreună cu cei treizeci și doi de regi care îl ajutau. ¹⁷Întâi au plecat slujitorii conducătorilor de provincii. Ben-Hadad a trimis niște oameni în recunoaștere. Ei l-au anunțat că au ieșit niște bărbați din Samaria. ¹⁸Ben-Hadad le-a zis: „Dacă vin ca să propună pacea, prindeți-i vii; și chiar dacă au ieșit pentru război, să îi prindeți tot vii!” ¹⁹Slujitorii conducătorilor de provincii au ieșit din oraș împreună cu armata care îi urma; ²⁰și fiecare l-a lovit pe omul care era în fața lui. Astfel, arameii au început să fugă; iar israelienii i-au urmărit. Dar Ben-Hadad a scăpat și a fugit pe un cal împreună cu niște călăreți. ²¹Regele lui Israel a înaintat și a atacat caii și carele. El le-a provocat astfel arameilor o mare înfrângere. ²²Apoi profetul s-a apropiat de regele lui Israel; și i-a zis: „Du-te și consolidează-ți forțele armatei! Analizează și vezi ce trebuie să faci; pentru că regele Aramului te va ataca din nou în primăvară!” ²³Slujitorii regelui Aramului i-au spus acestuia: „Dumnezeul lor este un zeu al munților. Așa ne explicăm de ce au avut o forță mai mare decât a noastră. Dar dacă ne vom lupta cu ei în câmpie, este o certitudine că vom fi superiori lor în forță militară. ²⁴Avem o propunere: să îi îndepărtezi pe regi de la posturile lor și să îi înlocuiești cu niște comandanți. ²⁵Pregătește-ți și o

armată la fel de numeroasă ca aceea pe care ai pierdut-o – cu tot atâtea cai și tot atâtea care; și să mergem să ne luptăm cu ei în câmpie. Atunci, cu certitudine vom fi superiori lor!” El i-a ascultat și a făcut exact cum i s-a propus. ²⁶În următoarea primăvară, Ben-Hadad i-a convocat pe aramei; și s-a dus la Afec, ca să lupte împotriva lui Israel. ²⁷După ce s-au adunat și li s-au dat provizii, israelienii au mers ca să îi întâmpine; și și-au organizat tabăra în fața lor – ca două turme mici de capre – în timp ce arameii umpleau țara. ²⁸Atunci a venit un om al lui Dumnezeu care s-a apropiat de regele lui Israel; și i-a zis: „Iahve spune: «Pentru că arameii au zis că Iahve este un (*Dumne*)zeu al munților dar nu și al văilor, voi face ca această numeroasă armată să ajungă în mâinile tale; și veți ști că Eu sunt Iahve!»” ²⁹Pentru o perioadă de șapte zile, ei au rămas în taberele lor – stând unii în fața altora. Dar în a șaptea zi, au început lupta. Israelienii au omorât într-o singură zi o sută de mii de luptători aramei care se deplasau pe jos. ³⁰Ceilalți au fugit în orașul Afec, unde s-a prăbușit zidul peste douăzeci și șapte de mii dintre ei. Ben-Hadad a fugit în oraș și s-a ascuns într-o cameră interioară. ³¹Slujitorii lui i-au zis: „Am auzit că regii lui Israel sunt miloși. Permite-ne să ne punem saci pe șold până spre genunchi, să ne legăm cu funii la cap și să mergem astfel la regele lui Israel! Poate că te va lăsa să trăiești.” ³²Ei și-au înfășurat saci pe șolduri și s-au legat cu funii la cap. Apoi s-au dus la regele lui Israel; și i-au zis: „Slujitorul tău – Ben-Hadad – te roagă: «Lasă-mă să mai trăiesc!»” Ahab a întrebat: „Încă mai trăiește? Atunci, el este fratele meu!” ³³Acei oameni au luat cuvintele lui Ahab ca pe un semn bun; și s-au grăbit să răspundă, zicând: „Da, fratele tău, Ben-Hadad, este încă viu!” Ahab le-a zis: „Duceți-vă și aduceți-l la mine.” Ben-Hadad a venit la el; iar Ahab l-a urcat în carul lui. ³⁴Apoi Ben-Hadad i-a spus: „Îți voi da înapoi orașele pe care tatăl meu le-a luat de la tatăl tău; și vei putea să îți faci piețe în Damasc, exact cum a făcut tatăl meu în Samaria!” Ahab i-a spus: „Eu îți voi permite să pleci liber și voi ratifica un legământ cu tine.” După ce a ratificat un legământ cu el, Ahab i-a permis (*lui Ben-Hadad*) să plece acasă. ³⁵Unul dintre profeți i-a spus fratelui lui prin Cuvântul lui Iahve: „Lovește-mă!” Dar acela nu a vrut să îl lovească. ³⁶Atunci profetul i-a zis: „Pentru că nu ai ascultat de Cuvântul lui Iahve, când vei pleca de la mine, te va omorî un leu!” După ce a plecat de la el, a întâlnit un leu care l-a omorât. ³⁷Profetul a găsit un alt om; și i-a spus: „Lovește-mă!” Acel om l-a lovit și l-a rănit. ³⁸Apoi profetul s-a dus și l-a așteptat pe regele Ahab, stând la marginea drumului. El s-a deghizat acoperindu-și ochii cu un bandaj. ³⁹Când a trecut regele pe acolo, el a strigat zicându-i: „În timp ce slujitorul tău era în cel mai greu moment al bătăliei, un bărbat a venit și mi-a adus un prizonier, spunându-mi: «Păzește acest om. Dacă va scăpa, vei răspunde cu viața pentru el; sau vei plăti un talant de argint!»” ⁴⁰Dar în timp ce slujitorul tău avea anumite activități, el a fugit.” Regele lui Israel i-a răspuns: „Aceasta îți este condamnarea! Tu personal ai pronunțat-o!” ⁴¹Atunci, acel profet și-a dat imediat jos bandajul de pe ochi. Regele lui Israel l-a recunoscut că era dintre profeți. ⁴²El i-a spus regelui:

„Iahve îți zice: «Pentru că i-ai permis să plece omului despre care decisesem că trebuie să fie distrus, vei răspunde cu viața pentru el; și poporul tău va răspunde pentru poporul lui!»” ⁴³Atunci, regele lui Israel a plecat; și când a ajuns în Samaria, a intrat supărat și mâniat în palatul lui. ²¹După toate aceste evenimente, s-a întâmplat că Nabot din Izreel avea o vie în Izreel, aproape de palatul lui Ahab – regele Samariei. ²Acesta i-a zis lui Nabot: „Dă-mi via ta, ca să îmi fac din ea o grădină de zarzavaturi; pentru că este aproape de palatul meu. Îți voi da în locul ei o vie mai bună decât aceasta; sau, dacă ți se pare mai avantajos, îți voi plăti în argint cât valorează ea.” ³Nabot i-a răspuns: „Să mă ferească Iahve să îți dau moștenirea părinților mei!” ⁴Ahab s-a dus acasă supărat și mâniat pentru că Nabot din Izreel îi zisese „Nu îți voi da moștenirea părinților mei!” S-a așezat pe pat, și-a întors fața și nu a vrut să mănânce nimic. ⁵Izabela – soția lui – a venit la el și l-a întrebat: „De ce ești supărat și nu mănânci nimic?” ⁶El i-a răspuns: „Pentru că i-am cerut lui Nabot din Izreel să îmi dea via lui pe un preț de argint, sau, dacă vrea, să îmi dau altă vie în locul ei. Dar el mi-a răspuns că nu îmi dă via lui!” ⁷Izabela – soția lui – i-a spus: „Oare nu ești tu stăpân în Israel? Ridică-te, mănâncă și fi vesel! Pentru că eu îți voi da via lui Nabot din Izreel!” ⁸Ea a scris niște scrisori în numele lui Ahab, a pus sigiliul lui pe ele și le-a trimis bătrânilor și conducătorilor care locuiau în același oraș cu Nabot. ⁹În acele scrisori, ea spusese: „Anunțați un post și puneți-l pe Nabot în fața poporului. ¹⁰Aduceți împotriva lui doi oameni care vor pronunța acuzații mincinoase, zicând: «Tu L-ai blestemat atât pe Dumnezeu, cât și pe rege!» Apoi scoateți-l din oraș și omorâți-l cu pietre!” ¹¹Bătrânii și conducătorii care locuiau în orașul lui Nabot, au făcut exact cum le-a cerut Izabela în scrisorile pe care ea le trimisese (*în numele lui Ahab*). ¹²Au anunțat un post și l-au pus pe Nabot în fața poporului. ¹³Cei doi oameni incorecți au venit, s-au așezat înaintea lui și l-au acuzat în prezența poporului, zicând: „Nabot L-a blestemat atât pe Dumnezeu, cât și pe rege!” Apoi l-au scos din oraș și l-au omorât cu pietre. ¹⁴După ce au făcut acest lucru, au anunțat-o pe Izabela: „Nabot a fost omorât cu pietre!” ¹⁵Când a auzit Izabela că Nabot fusese omorât cu pietre, i-a zis lui Ahab: „Ridică-te și ia-ți în proprietate via lui Nabot din Izreel – cel care nu a vrut să ți-o dea pe un preț de argint – pentru că Nabot nu mai trăiește. El a murit.” ¹⁶Când a auzit Ahab că Nabot este mort, s-a dus imediat să ia în proprietatea lui via lui Nabot din Izreel. ¹⁷Iahve i-a vorbit lui Ilie tișbitul, zicându-i: ¹⁸„Pleacă și du-te să îl întâlnești pe Ahab – regele lui Israel – care guvernează în Samaria. El este în via lui Nabot, unde s-a dus să o ia în proprietatea lui. ¹⁹Spune-i că Iahve îi zice: «Oare nu ești tu cel care ai omorât un om și ți-ai însușit proprietatea lui?» Să îi mai spui că Iahve îi zice: «Chiar în locul în care câinii au lins sângele lui Nabot, vor linge și sângele tău!»” ²⁰Ahab i-a zis lui Ilie: „M-ai găsit, dușmanule?” El i-a răspuns: „Te-am găsit; pentru că te-ai vândut ca să faci ce este rău în relația ta cu Iahve! ²¹Acum, Iahve îți spune: «Voi aduce dezastrul împotriva ta, îți voi distruge urmașii și voi omorî pe fiecare bărbat care ți-a mai rămas în Israel – indiferent că este

sclav sau om liber. ²²Voi proceda cu familia ca în cazul familiei lui Ieroboam – fiul lui Nebat – și al lui Bașa – fiul lui Ahia – pentru că M-ai mâniat și pentru că l-ai făcut și pe Israel să păcătuiască!» ²³Iahve a vorbit și despre Izabela, zicând: „Izabela va fi mâncată de câini lângă zidul Izreelului! ²⁴Ei îi vor mânca și pe cei din familia lui Ahab, care vor muri în oraș; iar păsările zburătoare (*carnivore*) îi vor mânca pe cei care vor muri pe câmp.” ²⁵N-a mai fost nimeni (*între regii lui Israel*) care să se fi vândut ca să facă ce este rău în relația lui cu Iahve – așa cum a procedat Ahab, pe care Izabela, soția lui, îl provoca la aceste fapte. ²⁶El s-a profanat foarte mult, mergând după idoli, exact cum procedau amoriții pe care Iahve îi alungase din fața israelienilor. ²⁷Atunci când Ahab a auzit aceste cuvinte, și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe corp și a postit. Se culca înfășurat în acel sac și mergea încet. ²⁸Atunci Iahve i-a vorbit lui Ilie tișbitul, zicându-i: ²⁹„Ai văzut cum s-a smerit Ahab în fața Mea? Pentru că a procedat astfel, nu voi aduce dezastrul împotriva familiei lui cât timp va trăi el, ci în timpul vieții fiului lui.” ²² Pentru o perioadă de trei ani, nu a mai fost niciun război între Aram și Israel. ²După trei ani, Iehoșafat – regele lui Iuda – s-a dus la regele lui Israel. ³Regele lui Israel le spusese slujitorilor lui: „Știți că orașul Ramot-Ghilad este al nostru; iar noi nu facem nimic pentru a-l lua înapoi de la regele Aramului!” ⁴El l-a întrebat pe Iehoșafat: „Vrei să mergi cu mine la război împotriva Ramot-Ghiladului?” Iehoșafat i-a răspuns regelui lui Israel: „Eu și cu tine vom fi aliați, iar poporul meu va fi împreună cu poporul tău și caii mei vor merge unde merg ai tăi!” ⁵Dar Iehoșafat i-a mai zis regelui lui Israel: „Te rog să întrebii mai întâi Cuvântul lui Iahve.” ⁶Regele lui Israel i-a adunat pe profeti. Ei erau aproape patru sute de bărbați. Atunci el i-a întrebat: „Să mă duc la război împotriva Ramot-Ghiladului, sau să renunț?” Ei i-au răspuns: „Du-te; pentru că Iahve îl va da regelui!” ⁷Iehoșafat a întrebat: „Nu mai este aici niciun alt profet al lui Iahve, ca să îl putem întreba?” ⁸Regele lui Israel i-a răspuns: „Mai este unul care se numește Micaia – fiul lui Imla – prin care-L putem întreba pe Iahve; dar eu îl urăsc, pentru că nu profetește nimic bun pentru mine, ci numai rău...” Iehoșafat i-a zis: „Să nu vorbească regele așa!” ⁹Atunci regele lui Israel a chemat un comandant și i-a zis: „Adu-l aici repede pe Micaia, fiul lui Imla!” ¹⁰Regele lui Israel și Iehoșafat – regele lui Iuda – erau îmbrăcați în hainele regale și stăteau pe câte un tron, pe locul unde se treiera, în zona din fața porților Samariei; și toți profetii profeteau înaintea lor. ¹¹Zedechia – fiul lui Chenaana – își făcuse niște coarne de fier; și spunea: „Iahve zice: «Cu aceste coarne îi vei omorî pe aramei până îi vei distruge!»” ¹²Toți ceilalți profeti îi făceau profetii asemănătoare, zicând: „Atacă Ramot-Ghiladul și învinge-l! Iahve îl va face să ajungă în mâna regelui!” ¹³Mesagerul care s-a dus să îl cheme pe Micaia, i-a spus: „Toți profetii îi dau mesaje de aprobare regelui. Să fie și cuvântul tău ca al fiecăruia dintre ei; și să anunți ceva bun!” ¹⁴Micaia i-a răspuns: „Jur pe Iahve care este viu, că voi proclama doar ce îmi va spune El!” ¹⁵Când a ajuns, regele l-a întrebat: „Micaia, să ne ducem la război împotriva Ramot-Ghiladului, sau să renunțăm?” El i-a răspuns: „Du-te și fi victorios;

pentru că Iahve îl va face să ajungă în mâna regelui!” ¹⁶Dar regele l-a întrebat: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu îmi vei spune decât adevărul în numele lui Iahve?” ¹⁷Atunci Micaia a răspuns: „Am văzut tot Israelul risipit pe munți ca o turmă de oi care nu are păstor; iar Iahve a zis: «Acești oameni nu au stăpân! Să se întoarcă fiecare liniștit acasă!»” ¹⁸Regele lui Israel i-a zis lui Iehoșafat: „Nu ți-am spus că nu profetește nimic încurajator pentru mine, ci numai ceva rău?” ¹⁹Micaia a mai zis: „Ascultă Cuvântul lui Iahve! L-am văzut pe Iahve stând pe tronul Său; și toată mulțimea de ființe cerești stătea în picioare lângă El, la dreapta și la stânga Lui. ²⁰Atunci Iahve a întrebat: «Cine-l va înșela pe Ahab ca să se ducă la Ramot-Ghilad și să moară acolo?» Unul a răspuns într-un fel, altul a răspuns în alt fel. ²¹Apoi a venit un spirit care s-a prezentat înaintea lui Iahve; și I-a zis: «Eu îl voi înșela.» Iahve l-a întrebat: «Cum vei proceda?» ²²El a răspuns: «Mă voi duce și voi fi un spirit de minciună în gura tuturor profetilor lui.» Și Iahve i-a zis: «Așa vei reuși să îl înșeli! Du-te și fă cum ai zis!»” ²³Deci Iahve a permis să existe un spirit de minciună în gura tuturor acestor profeti ai tăi... Iahve a anunțat (*deja*) dezastrul împotriva ta!” ²⁴Atunci Zedechia – fiul lui Chenaana – s-a apropiat, l-a lovit pe Micaia peste obraz și i-a zis: „Pe unde a ieșit Spiritul lui Iahve din mine ca să îți vorbească ție (*astfel*)?” ²⁵Micaia i-a răspuns: „Vei vedea în acea zi în care vei fugi dintr-o cameră în alta ca să te ascunzi!” ²⁶Apoi regele lui Israel a zis: „Ia-l pe Micaia, du-l înapoi la Amon – conducătorul orașului – și la Ioăș, fiul regelui; ²⁷și spune-le acestora că regele le zice: «Puneți acest om în închisoare și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până mă voi întoarce în pace!»” ²⁸Dar Micaia a spus: „Dacă te vei întoarce în pace, înseamnă că nu a vorbit Iahve prin mine!” El a adăugat: „Voi, cei prezenți aici, rețineți toți ce am spus!” ²⁹Regele lui Israel, împreună cu Iehoșafat – regele lui Iuda – s-au dus la Ramot-Ghilad. ³⁰Regele lui Israel i-a zis lui Iehoșafat: „Eu mă voi deghiza; și voi intra în luptă îmbrăcat așa. Dar tu îmbracă-te cu hainele tale regale.” Regele lui Israel s-a deghizat; și s-a dus să lupte îmbrăcat astfel. ³¹Regele Aramului le dăduse celor treizeci și doi de comandanți ai carelor lui, următorul ordin: „Să nu vă luptați nici cu cei mici, nici cu cei mari, ci numai cu regele lui Israel!” ³²Atunci când comandanții carelor l-au văzut pe Iehoșafat, și-au zis: „Cu certitudine, acesta este regele lui Israel!” Și s-au deplasat spre el, ca să îl atace. Atunci Iehoșafat a strigat după ajutor. ³³Dar când comandanții carelor au observat că nu este el regele lui Israel, nu l-au mai atacat. ³⁴Apoi, un luptător cu arcul a tras la întâmplare; și l-a lovit (*cu o săgeată*) pe regele lui Israel între zalele armurii. Regele a vorbit celui care conducea carul și i-a dat următoarea poruncă: „Întoarce și scoate-mă din zona de conflict; pentru că am fost rănit!” ³⁵Lupta s-a intensificat în acea zi, în timp ce regele (*Ahab*) a rămas în picioare în car, sub privirile arameilor; dar seara a murit. Sângele din rană i-a curs în interiorul carului. ³⁶Când a apus soarele, s-a strigat în tabără: „Fiecare să plece în orașul lui sau în teritoriul lui!” ³⁷Astfel, regele (*Ahab*) a murit și a fost dus la Samaria, unde l-au înmormântat. ³⁸Când au spălat carul într-un iaz din Samaria, au venit câinii și i-au lins sângele; iar

prostituțiile s-au îmbăiat acolo cu cea apă – conform cuvântului pe care-l spusese Iahve. **39**Celelalte fapte ale lui Ahab – tot ce a făcut el, palatul de fildeș și toate orașele pe care le-a construit – oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? **40**Ahab s-a culcat lângă părinții lui. În locul lui a guvernat fiul lui numit Ahazia. **41**Iehoșafat – fiul lui Asa – a început să guverneze în teritoriul numit Iuda în al patrulea an al guvernării lui Ahab – regele lui Israel. **42**Iehoșafat avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și cinci de ani. Mama lui se numea Azuba și era fiica lui Șilhi. **43**El a copiat în totalitate comportamentul tatălui lui numit Asa; și nu a deviat de la modelul oferit de el, ci a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve. Totuși, înălțimile nu au fost desființate; iar poporul mai aducea încă sacrificii și ardea tămâie pe ele. **44**Iehoșafat a trăit în pace cu regele lui Israel. **45**Celelalte fapte ale lui Iehoșafat – autoritatea pe care a avut-o și războaiele la care a participat – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda”? **46**El i-a distrus pe bărbații care se prostituau și care rămăseseră în țară de pe vremea tatălui lui numit Asa. **47**În acele vremuri, nu exista rege în Edom. În locul regelui, era un guvernator. **48**Iehoșafat a făcut niște corăbii pentru comerț. Acelea ar fi trebuit să meargă la Ofir după aur; dar nu au mai plecat acolo, pentru că au fost sfărâmate la Ețion-Gheber. **49**Atunci Ahazia – fiul lui Ahab – i-a zis lui Iehoșafat: „Să meargă slujitorii mei împreună cu slujitorii tăi în corăbii!” Dar Iehoșafat nu a acceptat. **50**Iehoșafat s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat lângă ei în orașul strămoșului lui numit David. Apoi, în locul lui Iehoșafat a guvernat fiul lui care se numea Iehoram. **51**Ahazia – fiul lui Ahab – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al șaptesprezecelea an al guvernării lui Iehoșafat – regele lui Iuda; și a guvernat doi ani în Israel. **52**El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve și a trăit ca tatăl lui, ca mama lui și ca Ieroboam – fiul lui Nebat – care l-a determinat pe Israel să păcătuiască. **53**Ahazia i-a slujit lui Baal și i s-a închinat. Astfel, el a provocat mânia Dumnezeului lui Israel numit Iahve – așa cum procedase și tatăl lui.

2 Regi

1 După moartea lui Ahab, Moab s-a revoltat împotriva lui Israel. **2**Ahazia era în palatul Samariei; și a căzut printre gratiile camerei lui de la etaj. Apoi a zăcut la pat. Atunci el a trimis niște mesageri la Baal-Zebub, zicându-le: „Duceți-vă și întrebați-l pe zeul Ecronului dacă mă voi vindeca de această boală.” **3**Dar un înger al lui Iahve i-a zis tișbitului Ilie: „Pleacă și du-te să îi întâlnești pe mesagerii regelui Samariei. Când îi vei întâlni, să le spui: «Oare nu este Dumnezeu în Israel? De ce mergeți să îl întrebați pe Baal-Zebub – zeul Ecronului?» **4**Pentru că ați procedat așa, Iahve îți zice: ‘Nu te vei mai da jos din patul în care ai urcat; ci în mod cert, vei muri!’»” Apoi Ilie a plecat. **5**Când s-au întors mesagerii regelui, el i-a întrebat: „De ce v-ați întors?” **6**Ei i-au răspuns: „Ne-am întâlnit cu un om care ne-a vorbit astfel: «Întoarceți-vă la regele care v-a trimis și spuneți-i: ‘Iahve îți zice: Oare nu este Dumnezeu în Israel? De ce ai trimis oameni să îl întrebe pe Baal-Zebub – zeul Ecronului? Pentru că ai procedat astfel, nu te vei mai da jos din patul în care ai urcat; ci în mod cert, vei muri!’»” **7**Regele le-a zis: „Descrieți-mi pe omul care v-a întâlnit și care v-a spus aceste cuvinte.” **8**Atunci ei i-au zis: „Era un om îmbrăcat cu o manta de păr; și la mijloc avea prinsă o centură de piele.” Regele a zis: „Este tișbitul Ilie!” **9**Atunci regele a trimis la el un comandant al unei grupe de cincizeci de oameni, împreună cu subordonații aceuia. Comandantul a venit la Ilie care stătea pe vârful unui deal; și i-a zis: „Omul lui Dumnezeu, regele îți poruncește să vii (*la el*)!” **10**Dar Ilie i-a răspuns acelui comandant: „Dacă sunt omul lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să vă facă scrum: atât pe tine, cât și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!” Atunci a coborât foc din cer; și el a ars total atât pe comandant, cât și pe cei cincizeci de oameni care erau împreună cu el. **11**Apoi regele a trimis un alt comandant al unei grupe de cincizeci de oameni împreună cu subordonații lui. Comandantul i-a zis: „Omul lui Dumnezeu, regele îți poruncește să vii repede (*la el*)!” **12**Dar Ilie i-a răspuns: „Dacă sunt omul lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să vă consume pe toți!” Atunci a coborât focul lui Dumnezeu din cer și i-a ars integral pe toți. **13**Regele a trimis un al treilea comandant al unei grupe de cincizeci de oameni împreună cu subordonații lui. Al treilea comandant s-a dus și s-a aplecat pe genunchi înaintea lui Ilie; apoi l-a implorat, zicându-i: „Omul lui Dumnezeu, te rog să protejezi viața mea și viața acestor cincizeci de slujitori ai tăi! **14**Știm că focul care a coborât din cer, i-a consumat deja pe primii doi comandanți ai grupelor formate din cincizeci de oameni și pe subordonații lor. Dar acum aș prefera ca viața mea să aibă valoare în fața ta!” **15**Atunci îngerul lui Iahve i-a zis lui Ilie: „Pleacă împreună cu el; și să nu îți fie frică!” Ilie s-a dus imediat la rege împreună cu acel comandant. **16**El i-a zis regelui: „Iahve îți spune: «Nu este în Israel Dumnezeu, al cărui Cuvânt să îl poți întreba? De ce trimiți mesageri să îl întrebe pe Baal-Zebub – zeul Ecronului? Pentru că ai procedat astfel, nu vei mai coborî din patul în care ai urcat; ci, cu certitudine, vei muri!»” **17**Ahazia a murit – conform Cuvântului lui Iahve pe care l-a

proclamat Ilie. Pentru că nu avea niciun fiu, în locul lui a devenit rege Ioram. Era al doilea an al guvernării lui Iehoram – fiul lui Iehoșafat – care era rege în teritoriul numit Iuda. ¹⁸Celelalte fapte pe care le-a făcut Ahazia, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”? ² Când a vrut Iahve să îl ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie și Elisei plecau împreună din Ghilgal. ²Ilie i-a zis lui Elisei: „Te rog să rămâi aici; pentru că Iahve mă trimite până la Betel.” Elisei i-a răspuns: „Jur pe Iahve care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu mă voi despărți de tine!” Astfel, ei au mers împreună la Betel. ³Profeții care erau în localitatea Betel, l-au întâmpinat pe Elisei și i-au zis: „Știi că Iahve îl va răpi astăzi pe stăpânul tău de lângă tine?” Elisei le-a răspuns: „Da, știu; dar tăceți!” ⁴Apoi Ilie i-a zis lui Elisei: „Te rog să rămâi aici; pentru că Iahve mă trimite la Ierihon.” Elisei i-a răspuns: „Jur pe Iahve care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu mă voi despărți de tine!” Astfel, ei au mers împreună la Ierihon. ⁵Profeții care erau în localitatea Ierihon, l-au întâmpinat pe Elisei și i-au zis: „Știi că Iahve îl va răpi astăzi pe stăpânul tău de lângă tine?” El le-a răspuns: „Da, știu; dar tăceți!” ⁶Apoi Ilie i-a zis lui Elisei: „Te rog să rămâi aici; pentru că Iahve mă trimite la Iordan.” Elisei i-a răspuns: „Jur pe Iahve care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu mă voi despărți de tine!” Astfel, ei au plecat împreună. ⁷Au venit cincizeci de bărbați dintre profeti; și s-au oprit la o anumită distanță de ei. Ilie și Elisei stăteau amândoi pe malul Iordanului. ⁸Atunci Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul și a lovit cu ea apele (*Iordanului*). Ele s-au dat într-o parte și în cealaltă; și astfel, cei doi au traversat pe uscat până pe malul celălalt. ⁹După ce au traversat (*Iordanul*), Ilie i-a zis lui Elisei: „Spune-mi ce favor aș putea să îți fac înainte de a fi luat de la tine!” Elisei i-a răspuns: „Îmi doresc să vină peste mine o măsură dublă din spiritul tău.” ¹⁰Ilie i-a spus: „Ai cerut un lucru dificil; dar dacă mă vei vedea când voi fi luat de lângă tine, ți se va întâmpla exact cum ai cerut. Dacă nu mă vei vedea, nu ți se va întâmpla așa.” ¹¹În timp ce mergeau și vorbeau unul cu altul, a apărut un car de foc și niște cai de foc. Aceștia i-au despărțit pe unul de celălalt; și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt. ¹²Elisei (*îi*) privea și striga: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călăreții lui!” După ce nu l-a mai văzut, Elisei și-a luat hainele și le-a rupt în două. ¹³Apoi a luat mantaua pe care Ilie o lăsase să cadă. S-a întors și a stat pe malul Iordanului. ¹⁴A luat mantaua pe care o lăsase Ilie să cadă, a lovit cu ea apele (*Iordanului*) și a zis: „Unde este acum Dumnezeuul lui Ilie numit Iahve?” Imediat după ce a lovit apele, ele s-au despărțit într-o parte și în alta; iar Elisei a traversat pe celălalt mal. ¹⁵Când au văzut ce se întâmplase, profetii care erau în fața Ierihonului au zis: „Spiritul lui Ilie a venit peste Elisei!” Au venit să îl întâmpine; și i s-au închinat aplecându-se până la pământ. ¹⁶Ei i-au zis: „Între slujitorii tăi sunt cincizeci de oameni curajoși. Te rugăm să le permiti să îl caute pe stăpânul tău. Poate că Spiritul lui Iahve l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale.” Elisei le-a răspuns: „Să nu îi trimiteți.” ¹⁷Dar ei au insistat până când Elisei, deranjat, le-a zis: „Trimiteți-i!” I-au trimis pe cei cincizeci de oameni care l-au căutat trei

zile fără să îl găsească. ¹⁸Elisei îi aștepta la Ierihon. Când s-au întors la el, le-a zis: „Nu v-am spus că nu este cazul să vă duceți să îl căutați?” ¹⁹Apoi bărbații din oraș i-au zis lui Elisei: „Stăpâne, după cum vezi, poziția și locul pe care este construit orașul, sunt bune; dar apele sunt rele și pământul este arid.” ²⁰El le-a zis: „Aduceți-mi un vas nou; și puneți sare în el.” Ei i-au adus acel vas. ²¹Apoi Elisei s-a dus la izvorul apelor, a aruncat în el sare și a zis: „Iahve spune: «Vindec aceste ape! Ele nu vor mai cauza niciodată moartea; și nici nu vor mai face pământul neproductiv!»” ²²Astfel, apele au rămas „vindecate” până astăzi, conform cuvântului proclamat de Elisei. ²³Elisei a plecat apoi de acolo și s-a dus la Betel. În timp ce mergea pe drum, niște copii au ieșit din oraș și l-au ridiculizat, strigându-i: „Du-te, chelule! Du-te, chelule!” ²⁴El s-a uitat în spate, i-a văzut și i-a blestemat în numele lui Iahve. Atunci au venit din pădure două ursoaice care au sfâșiat patruzeci și doi dintre acei copii. ²⁵Elisei a plecat din acea zonă și s-a dus la muntele Carmel; apoi s-a întors în Samaria. **3** Ioram – fiul lui Ahab – a început să guverneze în teritoriul numit Israel, la Samaria, în al optsprezecelea an al guvernării lui Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda; și a guvernat doisprezece ani. ²El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve. Totuși, nu s-a comportat la fel de rău ca tatăl lui și ca mama lui, pentru că a desființat pietrele sacre închinare lui Baal pe care le făcuse Ahab. ³Dar Ioram a comis păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care-l făcuse pe Israel să păcătuiască; și nu le-a abandonat. ⁴Meșa – regele Moabului – avea turme mari și era obligat să dea regelui lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci împreună cu lâna adunată după tunderea lor. ⁵Dar după moartea lui Ahab, regele Moabului s-a revoltat împotriva regelui lui „Israel”. ⁶Atunci regele Ioram a plecat din Samaria; și a numărat întregul Israel. ⁷Apoi a trimis un mesaj lui Iehoșafat – regele lui Iuda – spunându-i: „Regele Moabului s-a revoltat împotriva mea. Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Moabului?” El i-a răspuns lui Ioram: „Da, voi veni. Eu și cu tine vom fi aliați, poporul meu va merge împreună cu poporul tău și caii mei vor fi împreună cu ai tăi. ⁸Vreau să știu pe ce drum vom merge.” Ioram i-a răspuns: „Vom merge pe drumul care conduce prin deșertul Edomului.” ⁹Atunci regele Israelului, regele lui Iuda și regele Edomului au plecat împreună. Dar după ce au înaintat făcând un ocol de zile, nu au mai găsit apă pentru armată și pentru animale. ¹⁰Atunci regele Israelului a zis: „Ah! Iahve i-a chemat pe acești trei regi ca să îi facă să fie învinși de Moab!” ¹¹Dar Iehoșafat a zis: „Nu este aici niciun profet al lui Iahve prin care să Îl întrebăm pe El (*ce să facem*)?” Atunci unul dintre slujitorii regelui din teritoriul numit Israel, a răspuns: „Este aici Elisei – fiul lui Șafat – care avea obiceiul să toarne apă pe mâinile (*profetu*)lui Ilie.” ¹²Iehoșafat a zis: „Știu că îl însoțește Cuvântul lui Iahve!” Atunci regele teritoriului numit Israel, Iehoșafat și regele Edomului s-au dus împreună la profet. ¹³Elisei i-a zis regelui lui „Israel”: „Ce avem noi în comun? Du-te la profetii tatălui tău și la profetii mamei tale!” Regele „Israelului” a răspuns: „Nu; pentru că Iahve a chemat pe acești trei regi ca să îi facă să ajungă în mâinile Moabului!” ¹⁴Elisei

a zis: „Jur pe Iahve – pe Dumnezeuul armatelor – care este viu și pe care Îl slujesc, că dacă nu aş avea în vedere pe Iehoşafat – regele lui Iuda – nici nu te-aş lua în considerare și nici nu m-aş uita la tine! ¹⁵Acum, aduceți-mi un cântăreț cu o harpă!” În timp ce cântărețul cânta, mâna lui Iahve a coborât peste Elisei. ¹⁶Atunci el a zis: „Iahve spune: «Faceți în această vale gropi, una lângă cealaltă; ¹⁷pentru că Iahve vă anunță că deși nu veți avea vânt sau ploaie, valea se va umple cu apă și veți bea atât voi, cât și vitele și animalele voastre! ¹⁸Totuși, acesta este doar un lucru nesemnificativ pentru Iahve. El va face ca și Moabul să ajungă în mâinile voastre. ¹⁹Voi îi veți distruge toate orașele fortificate și pe toate cele remarcabile; veți tăia fiecare copac bun, veți astupa izvoarele de apă și veți strica cu pietre fiecare teren agricol bun!»” ²⁰În următoarea dimineață, în timp ce se oferea (*lui Iahve*) sacrificiul, a început să vină apă de pe drumul dinspre Edom; și pământul s-a umplut de apă. ²¹Când au auzit toți moabiții că regii vin să lupte împotriva lor, i-au chemat pe toți aceia care erau capabili să folosească armele – atât tineri cât și bătrâni – și au stat la marginea teritoriului lor. ²²Când s-au trezit dimineața devreme, soarele strălucea deasupra apelor; și moabiții au văzut în fața lor apele roșii ca sângele. ²³Ei au zis: „Acesta este sânge! Regii s-au luptat între ei și s-au omorât unii pe alții! Acum, vino să îți iei prada, Moab!” ²⁴Dar când au intrat în tabăra lui Israel, israelienii au venit și i-au bătut pe moabiți până când au fugit din fața lor. Apoi au pătruns pe teritoriul lor și i-au omorât pe moabiți. ²⁵Le-au distrus orașele; și toți bărbații au aruncat pietre în terenurile lor agricole. Toate acele terenuri au fost umplute de pietre. Au astupat toate izvoarele de apă și au tăiat toți copacii buni. Mai rămăseseră doar zidurile orașului Chir-Hareset; dar cei care trăgeau cu praștia, l-au înconjurat și l-au cucerit. ²⁶Când regele Moabului a văzut că a fost învins în acea luptă, a luat cu el șapte sute de oameni care luptau folosind sabia; și intenționa să își facă drum până la regele Edomului; dar nu au putut. ²⁷Atunci a luat pe primul copil născut în familia lui, care urma să fie rege în locul lui; și l-a oferit (*zeilor*) ca ardere integrală pe zidul orașului. Văzând acest lucru, Israel a fost afectat de o mare indignare. Astfel, Israel s-a retras din Moab; și fiecare s-a întors acasă. **4** Soția unuia dintre profeți a venit la Elisei plângând; și i-a zis: „Discipolul tău – soțul meu – a murit; și tu știi că acest discipol al tău se temea de Iahve. Cel care îl împrumutase, vine acum să îi ia pe cei doi copii ai mei și să îi facă sclavii lui!” ²Elisei a întrebat-o: „Ce aş putea să fac pentru tine? Spune-mi: ce ai în casa ta?” Ea a răspuns: „Slujitoarea ta nu mai are nimic în casă – cu excepția unui vas cu ulei.” ³Elisei i-a zis: „Du-te și cere vase de la toți vecinii tăi. Cere vase goale; și să nu aduni puține. ⁴Când te vei întoarce, încuie ușa și rămâi acolo în casă împreună cu fiii tăi. Apoi toarnă ulei în fiecare dintre aceste vase. Atunci când vor fi pline, pune-le separat într-un loc.” ⁵Femeia a plecat și a încuiat ușa după ce a intrat în casă împreună cu fiii ei. Aceia îi apropiiau vasele, iar ea turna ulei în ele. ⁶Atunci când vasele au fost pline, acea femeie i-a zis fiului ei: „Mai adu-mi un vas!” El i-a zis: „Nu mai este nici (*măcar*) unul!” De atunci, uleiul nu a mai curs. ⁷Apoi

femeia s-a dus și i-a relatat omului lui Dumnezeu despre ce se întâmplase. El i-a zis: „Du-te și vinde uleiul. Apoi plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei putea trăi împreună cu fiii tăi.” ⁸Într-o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogată care a insistat ca el să mănânce în casa ei. Și de fiecare dată când trecea pe acolo, Elisei se oprea la ea ca să mănânce. ⁹Acea femeie i-a zis soțului ei: „Am constatat că acest om care trece frecvent pe la noi, este un sfânt al lui Dumnezeu.” ¹⁰Să facem pe acoperiș o cameră mică. Să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun și un suport pentru sursa de lumină; pentru ca atunci când va veni la noi, să stea acolo.” ¹¹Într-o zi, când se întorsese, Elisei a intrat în acea cameră și s-a odihnit. ¹²Apoi a zis slujitorului lui care se numea Ghehazi: „Cheam-o pe această sunamită!” Ghehazi a chemat-o; și ea a venit. ¹³Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Spune-i: «Tu te-ai deranjat făcând toate aceste lucruri pentru noi. Acum, ce am putea să facem pentru tine ca recompensă? Să vorbim pentru tine regelui sau conducătorului armatei?»” Ea a răspuns: „Eu locuiesc în mijlocul poporului meu.” ¹⁴Elisei a întrebat: „Ce putem face pentru ea?” Ghehazi a răspuns: „Ei bine, ea nu are niciun fiu: iar soțul ei este bătrân.” ¹⁵Elisei i-a zis: „Cheam-o!” El a chemat-o, iar ea a venit și s-a oprit în prag. ¹⁶Elisei a zis: „La anul, în această perioadă, vei ține în brațe un fiu.” Ea a zis: „Nu, stăpâne! Omul lui Dumnezeu, nu o determina pe slujitoarea ta să își facă iluzii!” ¹⁷Dar acea femeie a rămas însărcinată; și a născut un fiu chiar în acea perioadă de timp, în următorul an – exact cum îi spusese Elisei. ¹⁸Copilul a crescut. Într-o zi, când se dusesse la tatăl lui – acolo unde erau secerătorii – ¹⁹i-a zis: „Capul meu! Capul meu!” Atunci tatăl copilului a zis slujitorului lui: „Du-l la mama lui!” ²⁰După ce slujitorul l-a luat și l-a dus la mama lui, copilul a stat pe genunchii ei până la prânz; și apoi a murit. ²¹Ea s-a ridicat și a pus copilul pe patul omului lui Dumnezeu. Apoi a închis ușa și a plecat. ²²L-a chemat pe soțul ei și i-a zis: „Te rog să îmi trimiți un slujitor și o măgăriță, ca să pot merge repede la omul lui Dumnezeu; apoi mă voi întoarce.” ²³Dar el a întrebat-o: „De ce te duci astăzi la el? Nu este nici lună nouă, nici Sabat!” Ea i-a răspuns: „Fii liniștit!” ²⁴Și după ce a pus șaua pe măgăriță, a zis slujitorului ei: „Mână și pleacă! Să nu te oprești pentru mine decât atunci când îți voi spune!” ²⁵Ea a plecat și a ajuns la omul lui Dumnezeu – pe muntele Carmel. Când a văzut-o de la depărtare, omul lui Dumnezeu i-a zis slujitorului lui care se numea Ghehazi: „Privește! Ea este acea sunamită!” ²⁶Aleargă să o întâmpini și întreab-o dacă totul este bine în legătură cu ea, cu soțului ei și referitor la copilului ei.” Ea i-a răspuns: „Toate sunt bune!” ²⁷După ce a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, femeia i-a îmbrățișat picioarele. Atunci Ghehazi s-a apropiat ca să o îndepărteze; dar omul lui Dumnezeu i-a zis: „Las-o, pentru că are tristețe în suflet. Iahve mi-a ascuns acest lucru și nu mi l-a revelat.” ²⁸Ea a zis: „Am cerut eu un fiu stăpânului meu? Nu ți-am spus eu să nu îmi crezi iluzii?” ²⁹Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Echipează-te, ia toiagul meu în mână și fugi. Dacă te vei întâlni cu cineva pe drum, să nu îl saluți: și dacă te va saluta cineva, să nu îi răspunzi. Să pui toiagul meu pe fața copilului.” ³⁰Dar mama copilului a zis: „Jur pe Iahve

care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu voi pleca de lângă tine!” El s-a ridicat apoi; și a urmat-o. ³¹Ghehazi s-a dus înainte și a pus toiagul pe fața băiatului; dar el nu a produs niciun sunet și nu a oferit nicio dovadă că ar fi revenit la viață. Apoi Ghehazi s-a întors să îl întâlnească pe Elisei; și i-a zis: „Băiatul nu s-a trezit!” ³²Când a ajuns Elisei în casă, a văzut că băiatul era pus mort în patul lui. ³³A intrat și a închis ușa după ei. Elisei s-a rugat lui Iahve. ³⁴Apoi s-a dus și s-a așezat pe(*ste*) copil. S-a întins deasupra lui, astfel încât a ajuns cu gura lui pe gura copilului, cu ochii lui în dreptul ochilor copilului și cu mâinile lui pe mâinile copilului. Astfel, corpul copilului s-a încălzit. ³⁵Elisei s-a întors și s-a plimbat prin casă; apoi a urcat din nou și s-a întins peste copil. Băiatul a strănutat de șapte ori; apoi și-a deschis ochii. ³⁶Elisei l-a chemat pe Ghehazi și i-a zis: „Cheamă sunamita!” El a chemat-o. Când a ajuns la el, Elisei i-a zis: „Ia-ți fiul!” ³⁷Ea a venit și a căzut la picioarele lui, închinându-i-se (*prin aplecare*) până la pământ. Apoi s-a ridicat și a ieșit împreună cu fiul ei. ³⁸Elisei s-a întors la Ghilgal. În țară era foamete. În timp ce profeții primeau învățătură, Elisei i-a zis slujitorului lui: „Pune acea mare oală (*deasupra focului*) și fierbe ciorbă pentru profeți!” ³⁹Unul dintre ei s-a dus pe câmp ca să adune plante; și a găsit o viță sălbatică. A cules din ea dovleci sălbatici – până și-a umplut partea de jos a hainei. Când s-a întors, i-a tăiat și i-a pus în oala cu ciorbă – pentru că nu știa ce sunt. ⁴⁰Apoi au dat oamenilor să mănânce din acea ciorbă. Dar când au început să mănânce din ea, ei au strigat astfel: „Omul lui Dumnezeu, să știi că este moartea în oală!” Și nu au putut să mănânce din ea. ⁴¹Elisei a zis: „Aduceți făină!” El a aruncat făină în oală; și apoi a zis: „Dați-le acum oamenilor să mănânce!” Și nu a mai fost nimic otrăvitor în acea oală. ⁴²A venit un om din Baal-Șalișa care i-a adus omului lui Dumnezeu douăzeci de pâini de orz – făcute din primele recolte adunate – și spice proaspete, transportate într-un sac. Elisei i-a zis (*slujitorului*): „Dă-le oamenilor să mănânce!” ⁴³Dar slujitorul lui i-a răspuns: „Cum pot să împart acestea la o sută de oameni?” Atunci Elisei i-a zis: „Dă-le oamenilor să mănânce; pentru că Iahve spune: «Vor mânca; și va mai și rămâne!»” ⁴⁴Atunci au fost serviți cu pâine; iar ei au mâncat și le-a mai și rămas – conform Cuvântului lui Iahve. **5** Naaman – comandantul armatei regelui Aramului – era un om important pentru stăpânul lui; și i se acorda un mare respect, pentru că prin el a facilitat Iahve victoria arameilor. Dar acest om care ajunsese cunoscut ca fiind un luptător remarcabil, era lepros. ²Arameii plecaseră la război împărțiți în mai multe grupuri; și luaseră prizonieri o tânără din teritoriul numit Israel. Ea a ajuns să fie folosită ca slujitoare a soției lui Naaman. ³Într-o zi, fata a zis stăpânei ei: „Dacă stăpânul meu ar merge la profetul din Samaria, acela l-ar vindeca de lepra lui!” ⁴Naaman s-a dus la stăpânul lui și i-a relatat ce i-a spus tânăra israeliană. ⁵Regele Aramului i-a zis: „Du-te; pentru că voi trimite o scrisoare regelui lui Israel!” Naaman a plecat; și a luat cu el zece talanți de argint, șase mii se șecheli de aur și zece seturi complete de haine. ⁶El i-a dat regelui lui Israel acea scrisoare, care conținea următorul mesaj: „Când îți va fi înmănată

această scrisoare, vei ști că trebuie să îl vindeci pe slujitorul meu – pe Naaman – de lepra lui.” ⁷După ce a citit scrisoarea, regele lui Israel și-a rupt hainele; și a zis: „Sunt eu Dumnezeu ca să omor și să învii? De ce pretinde ca eu să vindec un om de lepra lui? Să știți și să înțelegeți că el caută motiv de ceartă cu mine!” ⁸Când a auzit Elisei – omul lui Dumnezeu – că regele lui Israel și-a rupt hainele, a trimis pe cineva la el, să îi spună: „De ce ți-ai rupt hainele? Trimite-l la mine; și va ști că există un profet în Israel!” ⁹Naaman a venit cu mulțimea lui de însoțitori călare pe cai și în care; și s-au oprit în fața casei lui Elisei. ¹⁰Atunci Elisei i-a trimis un mesager, prin intermediul căruia i-a transmis: „Du-te și spală-te în Iordan de șapte ori. Astfel, carnea ți se va vindeca și vei fi curat!” ¹¹Dar Naaman s-a supărat și a plecat zicând: „Eu credeam că va veni la mine, se va opri în fața mea și va chema numele Dumnezeului lui – invocând pe Iahve – și apoi își va pune mâna peste rană și mă va vindeca de lepră. ¹²Oare nu sunt Abana și Parpar – râurile Damascului – mai bune decât toate apele Israelului? Nu puteam să mă spăl în ele și să fiu astfel curățat (*de lepră*)?” Apoi s-a întors și a plecat plin de mânie. ¹³Dar slujitorii lui s-au apropiat de el și i-au zis: „Părinte, dacă profetul ți-ar fi cerut să faci un lucru greu, oare nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult acum, când ți-a spus (*doar*) să te speli ca să fii curat!” ¹⁴Atunci a coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan – cum îi spusese omul lui Dumnezeu. Și carnea lui a devenit din nou ca a unui copil(*aș*). Astfel s-a curățat (*Naaman*) de lepră. ¹⁵Apoi Naaman, împreună cu toți însoțitorii lui, s-au întors la omul lui Dumnezeu. Când a ajuns, s-a oprit în fața lui și i-a zis: „Acum știu că nu există alt Dumnezeu (*real*) pe tot pământul, cu excepția Celui pe care-L are Israel! Te rog să primești un dar din partea slujitorului tău!” ¹⁶Dar Elisei i-a răspuns: „Jur pe Iahve care este viu și pe care-L slujesc, că nu voi lua nimic!” Chiar dacă Naaman a insistat, Elisei a refuzat darul lui. ¹⁷Atunci Naaman a zis: „Dacă nu vrei (*acest dar*), te rog să permiți slujitorului tău să încarce pământ – atât cât pot duce doi măgari; pentru că de acum înainte, slujitorul tău nu va mai aduce arderi integrale sau sacrificii altor (*dumne*)zei, ci numai lui Iahve! ¹⁸Totuși Îl rog pe Iahve să îl ierte pe slujitorului tău atunci când stăpânul meu intră în templul lui Rimon să se închine acolo; pentru că în acea situație, când el se ține de brațul meu, mă închin și eu în templul lui Rimon. Deci doresc ca Iahve să îl ierte pe slujitorul tău când mă voi închina în templul lui Rimon!” ¹⁹Elisei i-a răspuns: „Du-te liniștit!” După ce Naaman a plecat de la el și a parcurs o anumită distanță, ²⁰Ghehazi – slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu – și-a zis: „Stăpânul meu l-a refuzat pe Naaman – pe acest arameu; și nu a luat de la el ce i-a adus. Jur pe Iahve care este viu, că voi alerga și voi lua ceva de la el!” ²¹Astfel, Ghehazi s-a dus după Naaman. Când l-a văzut Naaman alergând după el, a coborât din car ca să îl întâmpine; și i-a zis: „Este totul bine?” ²²Ghehazi a răspuns: „Totul este bine. Dar stăpânul meu m-a trimis să îți spun: «Au venit chiar acum la mine doi profeți tineri din regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim. Te rog să îmi dai pentru ei un talant de argint și două seturi complete de haine.»” ²³Naaman i-a zis: „Te rog

să îmi permiți plăcerea de a-ți oferi doi talanți!” Naaman a insistat și i-a pus doi talanți de argint în doi saci, împreună cu două seturi de haine. I-a mai dat și doi slujitori care să îl ajute la transportul acelor lucruri grele. ²⁴Când a ajuns la deal, Ghehazi le-a luat din mâinile lor și le-a pus în casă. Apoi le-a dat ocazia acelor oameni să plece; iar ei s-au întors (*la stăpânul lor*). ²⁵Ghehazi s-a dus la stăpânul lui – la Elisei. Atunci Elisei l-a întrebat: „De unde vii, Ghehazi?” El a răspuns: „Slujitorul tău nu a fost nicăieri.” ²⁶Dar Elisei i-a zis: „Oare nu a fost spiritul meu cu tine, când a coborât acel om din car și te-a întâmpinat? Chiar este acum timpul pentru luat argint, haine, măslini, vii, oi, boi, slujitori și slujitoare?” ²⁷Lepra lui Naaman se va lipi de tine și de urmașii tăi, pentru totdeauna!” Apoi Ghehazi a plecat din fața lui Elisei lepros – alb ca zăpada. **6** Profetii i-au zis lui Elisei: „Să știi că locul unde ne întâlnim cu tine, este prea strâmt pentru noi. ²Permite-ne să mergem la Iordan. Fiecare dintre noi va lua de acolo câte un buștean; și vom face un loc unde să putem locui.” El le-a răspuns: „Duceți-vă!” ³Atunci unul dintre ei a zis: „Te rog să fii bun și să vii cu slujitorii tăi.” El le-a răspuns: „Voi veni.” ⁴Elisei s-a dus astfel cu ei. Când au ajuns la Iordan, au început să taie copacii. ⁵Dar s-a întâmplat că în timp ce unul dintre ei tăia un copac, fierul de la topor a căzut în apă. Atunci el a strigat (*la Elisei*): „Ah, stăpâne, era împrumutat!” ⁶Omul lui Dumnezeu l-a întrebat: „Unde a căzut?” Și după ce acela i-a arătat locul, Elisei a tăiat un băț și l-a aruncat acolo. Atunci fierul toporului a început să plutească. ⁷Apoi Elisei a zis: „Ridică-l!” El a întins mâna și l-a luat. ⁸Regele Aramului era în război cu cei din teritoriul numit Israel. După ce a avut o ședință cu slujitorii lui, a zis: „Îmi voi organiza tabăra în următorul loc: [...]” ⁹Dar omul lui Dumnezeu a trimis pe cineva să spună regelui lui Israel: „Fii atent și nu trece prin acel loc; pentru că arameii s-au dus acolo.” ¹⁰Regele lui Israel a trimis niște oameni să spioneze acel loc despre care îl avertizase omul lui Dumnezeu. Și a procedat așa nu o dată, ci de mai multe ori. ¹¹Regele Aramului s-a enervat din cauza acestor lucruri. El și-a chemat slujitorii și le-a zis: „Care dintre voi este de partea regelui lui Israel?” ¹²Atunci unul dintre slujitorii lui i-a răspuns: „O, rege, stăpânul meu, nimeni nu te trădează. Dar profetul Elisei – cel care trăiește în Israel – spune regelui lui Israel cuvintele pe care le spui chiar și în camera ta de dormit!” ¹³Atunci regele a zis: „Duceți-vă și vedeți unde este (*acest profet*); apoi voi trimite (*oameni*) să îl prindă!” Când s-au întors, ei i-au zis: „Este la Dotan!” ¹⁴Regele a trimis acolo cai, care și o mare armată. Ei au ajuns noaptea; și au înconjurat orașul. ¹⁵Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a trezit dimineța devreme; s-a ridicat, s-a dus afară și a văzut o armată care avea cai și care, înconjurând orașul. Slujitorul s-a întors și i-a zis: „Ah, stăpâne, ce vom face?” ¹⁶El i-a răspuns: „Nu te speria; pentru că aliații noștri sunt mai mulți decât aceia care s-au aliat cu ei.” ¹⁷Apoi Elisei s-a rugat, zicând: „O, Doamne, deschide-i ochii să poată vedea!” Și Iahve a deschis ochii slujitorului. Astfel, el a putut să vadă muntele plin de cai și de care de foc în jurul lui Elisei. ¹⁸În timp ce arameii veneau, Elisei s-a rugat lui Iahve; și a zis: „Te rog, lovește-i pe acești oameni cu orbire!” Și Iahve i-a lovit cu orbire –

exact cum a cerut Elisei. ¹⁹Atunci Elisei le-a zis: „Nu acesta este drumul și nu acesta este orașul. Urmați-mă; și vă voi conduce la omul pe care îl căutați!” El i-a dus în Samaria. ²⁰După ce au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii acestor oameni, ca să poată vedea!” Și Iahve le-a deschis ochii; iar ei au văzut că erau în mijlocul Samariei. ²¹Atunci când i-a văzut, regele lui Israel l-a întrebat pe Elisei: „Să-i omor, părinte? Să îi omor?” ²²Elisei a răspuns: „Nu-i omorî! Oare i-ai omorî pe aceia pe care-i iei prizonieri cu sabia și cu arcul tău? Servește-i cu pâine și cu apă, ca să mănânce și să bea. Apoi să se întoarcă la stăpânul lor!” ²³Atunci regele a organizat un mare banchet. După ce au mâncat și au băut, le-a permis să plece; iar ei s-au întors la stăpânul lor. De atunci încolo, acele grupuri înarmate ale arameilor nu s-au mai întors pe teritoriul lui Israel. ²⁴După mai mult timp, Ben-Hadad – regele Aramului – și-a adunat întreaga armată, a înaintat și a asediat Samaria. ²⁵Pentru că asediul s-a prelungit, foametea s-a intensificat foarte mult în Samaria – astfel încât un cap de măgar ajunsese să valoreze optzeci de șecheli de argint, iar un sfert de măsură de excremente de porumbel se vindea cu cinci șecheli. ²⁶În timp ce regele lui Israel trecea mergând pe zid, o femeie a strigat: „O, rege, stăpânul meu, salvează-mă!” ²⁷Dar el i-a zis: „Dacă nu te salvează Iahve, cu ce te-aș putea salva eu? Cu ce există pe terenul unde adunăm recolta sau cu ce este în teasc?” ²⁸Apoi regele a continuat: „Ce dificultate ai?” Ea a răspuns: „Această femeie mi-a zis: «Dă-l pe fiul tău ca să îl mâncăm astăzi; iar pe fiul meu îl vom mânca mâine.» ²⁹Noi l-am fiert pe fiul meu și l-am mâncat. Iar în următoarea zi, când i-am zis: «Dă-l pe fiul tău ca să îl mâncăm», ea și-a ascuns fiul!” ³⁰Când a auzit regele cuvintele femeii, și-a rupt hainele în timp ce era încă pe zid... Atunci oamenii au privit la el; și au văzut că regele avea pe corpul lui un sac. ³¹El a zis: „Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea, dacă va mai rămâne astăzi capul lui Elisei – fiul lui Șafat – pe umeri lui!” ³²Elisei stătea în casă; iar cei care formau consiliul bătrânilor, stăteau lângă el. Regele a trimis pe cineva la Elisei. Dar înainte să ajungă mesagerul, Elisei le-a zis celor care formau consiliul bătrânilor: „Vedeți că acest criminal trimite pe cineva să îmi ia capul! Ascultați! Când va veni mesagerul, închideți ușa și țineți-l în exterior. Oare nu se aude zgomotul pașilor stăpânului lui care vine după el?” ³³În timp ce el încă le vorbea, mesagerul a ajuns la ei. Atunci el a zis: „Acest dezastru vine de la Iahve. De ce să mai sperăm în intervenția (*salvatoare a*) Lui?” ⁷ Elisei a zis: „Ascultați ce vă spune Cuvântul lui Iahve! El afirmă: «Mâine, la această oră, se va vinde la poarta Samariei o măsură de făină cu un șechel și două măsuri de orz tot cu un șechel!»” ²Dar comandantul pe brațul căruia se rezema regele, i-a răspuns omului lui Dumnezeu: „Acest lucru nu s-ar putea întâmpla nici dacă ar face Iahve ferestre în cer!” Elisei i-a răspuns: „Vei vedea cu ochii tăi, dar nu vei (*putea*) mânca!” ³La intrarea orașului, dincolo de poartă, erau patru leproși care au zis unul altuia: „De ce să stăm aici până vom muri? ⁴Dacă vom intra în oraș, vom muri din cauza foametei din el. Dar și dacă vom sta aici, (*oricum*) vom muri. Veniți deci să ne predăm arameilor. Dacă ne vor lăsa să trăim, vom mai trăi; iar dacă ne vor omorî, vom muri.” ⁵Astfel, atunci când apunea

soarele, ei au plecat și s-au dus în tabăra arameilor. Dar când au ajuns la intrarea în tabără, au văzut că nu mai era nimeni acolo; ⁶pentru că Iahve făcuse ca arameii să audă zgomot de cai și de care – exact ca zgomotul pe care-l face o mare armată – și s-au gândit că regele lui Israel a plătit pe regii hitiților și pe conducătorii egipteni ca să vină (*să lupte*) împotriva lor. ⁷Astfel, la apusul soarelui, arameii au plecat și au fugit, abandonându-și corturile, caii și măgarii. Au lăsat tabăra așa cum era; și au fugit ca să își salveze viața. ⁸Când au ajuns în tabăra acestora, leproșii au intrat într-un cort. După ce au mâncat și au băut, au luat de acolo argint, aur și haine. Apoi s-au dus și au ascuns ce găsiseră acolo. S-au întors și au intrat într-un alt cort. Au luat și din el câteva lucruri. S-au dus și le-au ascuns și pe acelea. ⁹Apoi și-au zis unul altuia: „Nu este bine ce facem! Aceasta este o zi a veștilor bune. Dacă vom tăcea și vom aștepta până când se luminează, vom fi pedepsiți. Să mergem și să anunțăm pe cei care sunt în palat!” ¹⁰S-au dus și au chemat santinelele de la poarta orașului; și le-au zis: „Noi am intrat în tabăra arameilor; și am văzut că nu era nimeni acolo. Nu se auzea nicio voce de om; ci erau doar cai și măgari legați, iar corturile erau la locul lor.” ¹¹Atunci gărzile au strigat și au anunțat despre aceste lucruri în palat. ¹²Regele s-a trezit în mijlocul nopții și le-a zis slujitorilor lui: „Vă spun eu ce vor să ne facă arameii. Știind că suntem înfometăți, au plecat din tabără și s-au ascuns în câmpie, zicând: «Când vor ieși din oraș, îi vom prinde vii; și apoi vom intra în el!»” ¹³Unul dintre slujitorii lui i-a răspuns: „Permite-ne să luăm cinci cai dintre cei care au mai rămas în oraș. Dacă vor rămâne aici, li se va întâmpla același lucru care i se întâmplă acum întregii mulțimi de oameni a lui Israel, adică vor muri așa cum moare tot poporul lui Israel. Deci să trimitem pe cineva acolo, ca să vedem ce s-a întâmplat.” ¹⁴Au luat două care și caii care le tractau. Apoi regele i-a trimis să urmărească armata Aramului, zicându-le: „Duceți-vă și vedeți ce s-a întâmplat.” ¹⁵Au mers pe urma lor până la Iordan; și au observat că tot drumul era plin cu haine și cu lucruri pe care le aruncaseră arameii în fuga lor. Mesagerii s-au întors și l-au anunțat pe rege despre toate acestea. ¹⁶Apoi poporul (*israelian*) a venit și a jefuit tabăra arameilor. O măsură de făină s-a vândut cu un șechel, iar două măsuri de orz tot cu un șechel – conform Cuvântului lui Iahve. ¹⁷Regele încredințase paza porții (*orașului*) comandantului pe mâna căruia se rezema el; dar acesta a murit călcat în picioare de poporul de la poartă – conform mesajului proclamat de omul lui Dumnezeu când venise regele la el. ¹⁸S-a întâmplat exact cum a profetizat regelui acel om al lui Dumnezeu, când zisese: „Mâine, la această oră, se va vinde la poarta Samariei o măsură de făină cu un șechel și două măsuri de orz tot cu un șechel!” ¹⁹Atunci comandantul regelui îi spusese omului lui Dumnezeu: „Nici dacă ar face Iahve ferestre în cer, nu s-ar putea întâmpla un asemenea lucru!” Iar omul lui Dumnezeu îi răspunsese: „Vei vedea cu ochii tăi că se va întâmpla așa; dar tu nu vei mânca din ele.” ²⁰Și exact așa i s-a și întâmplat! Poporul l-a călcat în picioare la poartă; și astfel, el a murit. **8** Elisei i-a spus femeii căreia îi înviase fiul: „Pregătește-te și pleacă din țară împreună

cu familia ta. Locuiește unde vei putea; pentru că Iahve a decis să facă să vină peste țară o foamete care va dura șapte ani; și aceasta deja a început!”

²Femeia a procedat imediat așa cum îi spusese omul lui Dumnezeu. A plecat împreună cu familia ei și a locuit în Filistia pentru un timp de șapte ani. ³La sfârșitul celor șapte ani, femeia s-a întors din Filistia și a venit la rege ca să îi prezinte o cerere pentru casa și pentru pământul ei. ⁴Regele tocmai vorbea cu Ghehazi – slujitorul omului lui Dumnezeu – și-i zicea: „Te rog să îmi relatezi toate lucrurile remarcabile făcute de Elisei!” ⁵Chiar în momentul în care Ghehazi îi povestea regelui cum a înviat Elisei un mort, a intrat acea femeie al cărei fiu fusese înviat de Elisei. Ea venise acolo ca să îi prezinte regelui acea cerere referitoare la casa și la pământul ei. Atunci Ghehazi a zis: „O, rege, stăpânul meu, aceasta este femeia despre care vorbeam; și acela este fiul ei care a fost înviat de Elisei!” ⁶Regele a întrebat-o pe femeie (*despre acest lucru*); și ea i-a relatat totul. Apoi regele i-a dat un servitor care să o slujească (*pentru rezolvarea problemei ei*), zicându-i: „Să i se retrocedeze tot ce a fost al ei, împreună cu tot venitul pământului pe care l-a avut în proprietate – din ziua în care a plecat din țară și până acum!” ⁷Elisei venise la Damasc. În acest timp, Ben-Hadad – regele Aramului – era bolnav. El a fost anunțat că a venit omul lui Dumnezeu. ⁸Regele i-a zis lui Hazael: „Ia cu tine un dar, du-te, întâlnește-te cu omul lui Dumnezeu și întreabă-L pe Iahve prin el, spunându-i: «Mă voi vindeca de această boală?»” ⁹Hazael s-a dus să se întâlnească cu Elisei; și a luat cu el – ca dar – patruzeci de cămile încărcate cu tot ce era mai bun în Damasc. Când a ajuns la Elisei, s-a prezentat în fața lui și i-a zis: „Fiul tău – Ben-Hadad, regele Aramului – m-a trimis la tine să te întreb dacă se va vindeca de boala lui.” ¹⁰Elisei i-a răspuns: „Du-te și spune-i: «Cu certitudine, te vei vindeca», deși Iahve mi-a arătat că va muri.” ¹¹Apoi el a privit fix spre Hazael și s-a uitat la el până când acesta s-a jenat. Apoi omul lui Dumnezeu a început să plângă. ¹²Hazael l-a întrebat: „De ce plângi, stăpâne?” Iar el a răspuns: „Pentru că știu răul pe care îl vei face israelienilor. Vei da foc orașelor lor fortificate, îi vei omorî cu sabia pe tinerii lor, îi vei tăia în bucăți pe copiii lor și le vei rupe uterul femeilor însărcinate!” ¹³Hazael i-a zis: „Cum ar putea slujitorul tău – un biet câine – să facă un lucru atât de mare?” Elisei i-a răspuns: „Iahve mi-a arătat că vei fi regele Aramului.” ¹⁴Apoi Hazael a plecat de la Elisei și s-a întors la stăpânul lui, care l-a întrebat: „Ce ți-a spus Elisei?” El i-a răspuns: „Mi-a zis că în mod cert, te vei vindeca.” ¹⁵Dar a doua zi, Hazael a luat o pânză netedă; și după ce a înmuiat-o în apă, a întins-o pe fața regelui care a murit... Apoi, în locul lui a guvernat Hazael. ¹⁶În al cincilea an al guvernării lui Ioram – fiul lui Ahab, regele teritoriului numit Israel – în timp ce Iehoșafat era rege în teritoriului numit Iuda, a început să guverneze Iehoram – fiul lui Iehoșafat –, ca rege în „Iuda”. ¹⁷El avea vârsta de treizeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim un timp de opt ani. ¹⁸Iehoram a trăit conform modelului regilor lui Israel; și a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – exact cum procedase familia lui Ahab – pentru că soția lui era chiar o fiică a lui Ahab. ¹⁹Totuși Iahve nu a dorit să distrugă total pe cei

care locuiau în teritoriul numit Iuda – din cauza lui David – sclavul Său – pentru că îi promisese că va da pentru totdeauna o lumină atât lui cât și urmașilor lui. ²⁰Pe vremea guvernării lui Iehoram, Edom s-a revoltat împotriva dominării israelienilor din teritoriul numit Iuda; și astfel, și-a ales propriul lui rege. ²¹Atunci Iehoram a traversat în Țair împreună cu toate carele lui. Edomiții îl înconjuraseră – atât pe el, cât și pe conducătorii carelor. Dar Iehoram s-a sculat în mijlocul nopții și a scăpat din încercuire; iar armata lui s-a retras. ²²Revolta lui Edom împotriva dominării exercitate de israelienii din teritoriul numit Iuda, continuă de atunci și până astăzi. Tot în acea perioadă de timp, s-a revoltat și Libna. ²³Celelalte fapte ale lui Iehoram și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²⁴Iehoram s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei, în „Orașul lui David”. În locul lui a început să guverneze Ahazia, fiul lui. ²⁵În al doisprezecelea an al guvernării lui Ioram – fiul lui Ahab, regele lui „Israel” – a început să guverneze Ahazia – fiul lui Iehoram – ca rege al celor din „Iuda”. ²⁶Ahazia avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim un an. Numele mamei lui era Atalia – o nepoată a lui Omri, regele lui „Israel”. ²⁷Și Ahazia a trăit asemănător familiei lui Ahab, făcând ce este rău în relația lui cu Iahve. A procedat exact ca familia lui Ahab, pentru că era căsătorit cu cineva din familia lui Ahab. ²⁸El s-a dus cu Ioram – fiul lui Ahab – ca să lupte împotriva lui Hazael – regele Aramului – la Ramot-Ghilad. Dar acolo arameii l-au rănit pe Ioram. ²⁹Regele Ioram s-a întors la Izreel, ca să se vindece de rănilile pe care i le cauzaseră arameii la Rama în timpul luptei cu Hazael, regele Aramului. Atunci Ahazia – fiul lui Iehoram, regele lui „Iuda” – s-a dus la Izreel ca să îl vadă pe Ioram – fiul lui Ahab – pentru că era rănit. **9** Profetul Elisei l-a chemat pe unul dintre profeți; și i-a zis: „Echipează-te, ia acest recipient cu ulei și du-te la Ramot-Ghilad. ²Când vei ajunge acolo, caută-l pe Iehu – fiul lui Iehoșafat, fiul lui Nimși. Intră acolo, ia-l dintre prietenii lui și du-l separat într-o cameră. ³Apoi să iei recipientul cu ulei și să torni uleiul pe capul lui, zicându-i: «Iahve spune: „Te ung ca rege în teritoriul numit Israel!”» Apoi să deschizi ușa și să fugi fără să te oprești.” ⁴Tânărul profet a plecat spre Ramot-Ghilad. ⁵Când a ajuns acolo, comandantii armatei stăteau împreună. El a zis: „Comandant, am un mesaj pentru tine!” Iehu a întrebat: „Pentru care dintre noi?” Acel profet a răspuns: „Pentru tine, comandant!” ⁶Iehu s-a ridicat și a intrat în casă. Tânărul i-a turnat uleiul pe cap și i-a zis: „Dumnezeul lui Israel numit Iahve îți zice: «Te ung ca rege în teritoriul numit Israel, pentru poporul Său. ⁷Să distrugi familia lui Ahab – stăpânul tău – pentru ca astfel să răzbun sângele slujitorilor Mei – profeții – și sângele tuturor slujitorilor lui Iahve pe care l-a vărsat Izabela! ⁸Va fi exterminată toată familia lui; și voi distruge pe orice bărbat care aparține lui Ahab – indiferent că este sclav sau om liber în Israel! ⁹Voi acționa împotriva familiei lui Ahab așa cum m-am comportat cu familia lui Ieroboam – fiul lui Nebat – și la fel cum am procedat în cazul familiei lui Bașa, fiul lui Ahia. ¹⁰Izabela va fi mâncată de câini pe terenul din Izreel; și nu o va înmormânta

nimeni!»” Apoi a închis ușa și a fugit. ¹¹Când a venit Iehu la slujitorii stăpânului lui, aceștia l-au întrebat: „Toate lucrurile sunt bune? De ce a venit acest nebun la tine?” Iehu le-a răspuns: „Voi îl cunoașteți pe acest om și știți ce poate spune.” ¹²Ei i-au zis: „Minciuni! Povestește-ne!” Iehu le-a răspuns: „El mi-a vorbit astfel: «Iahve îți zice: ‘Te ung ca rege pentru teritoriul numit Israel!’»” ¹³Ei s-au grăbit să își ia robele și să le pună sub el, pe treptele goale. Apoi au sunat din goarnă și au zis: „Iehu este rege!” ¹⁴Astfel a complotat Iehu – fiul lui Iehoșafat, fiul lui Nimși – împotriva lui Ioram. În acel timp, armata lui Ioram era la Ramot-Ghilad ca să îl apere de atacurile lui Hazael, regele Aramului. ¹⁵Regele Ioram a fost rănit și s-a întors la Izreel ca să se vindece de rănilile pe care i le făcuseră arameii în timpul războiului cu Hazael, regele Aramului. Iehu a continuat zicând: „Dacă aceasta este și dorința voastră, atunci nu lăsați pe nimeni să scape din oraș; pentru că altfel riscăm să se ducă cineva să anunțe despre acest lucru la Izreel.” ¹⁶Apoi Iehu a încălecat și s-a dus la Izreel, pentru că Ioram se odihnea acolo; iar Ahazia – regele teritoriului numit Iuda – se dusesse să îl vadă. ¹⁷Santinela turnului din Izreel a văzut oamenii înarmați ai lui Iehu apropiindu-se; și a zis: „Văd niște grupe de soldați venind!” Ioram a zis: „Trimite un călăreț ca să îi întâmpine și să îi întrebe dacă totul este bine!” ¹⁸Călărețul a plecat; și când l-a întâlnit pe Iehu, i-a zis: „Regele te întreabă: «Totul este bine?»” Iehu i-a răspuns: „Ce-ți pasă ție dacă totul este bine? Urmează-mă!” Santinela l-a anunțat pe rege, zicându-i: „Mesagerul s-a dus până la ei, dar nu se mai întoarce!” ¹⁹Atunci a fost trimis un al doilea călăreț care s-a dus la ei; și le-a zis: Regele vă întreabă: „Este totul bine?” Iehu i-a răspuns: „Ce-ți pasă ție dacă totul este bine? Urmează-mă!” ²⁰Santinela l-a anunțat pe rege, zicându-i: „Mesagerul s-a dus până la ei, dar nu se mai întoarce; iar acele grupe de soldați care vin, se deplasează cu viteza specifică lui Iehu – fiul lui Nimși; pentru că el este cel care aleargă ca un nebun!” ²¹Atunci Ioram a ordonat: „Înhamă!” După ce au pregătit carul, Ioram – regele lui „Israel” – și Ahazia – regele lui „Iuda” – au plecat fiecare în carul lui ca să îl întâlnească pe Iehu. Ei l-au întâlnit în terenul care era proprietatea izreelitului Nabot. ²²Când l-a văzut Ioram pe Iehu, i-a zis: „Totul este bine, Iehu?” El i-a răspuns: „Cum pot fi toate lucrurile bune atât timp cât adulterul mamei tale – Izabela – și vrăjitoriile ei sunt atât de multe?” ²³Ioram a întors carul și a fugit strigându-i lui Ahazia: „Trădare, Ahazia!” ²⁴Dar Iehu a luat arcul, a tras cu toată forța lui și l-a lovit pe Ioram între umeri. Săgeata i-a trecut prin inimă; iar el s-a prăbușit în car. ²⁵Iehu i-a zis comandantului numit Bidcar: „Ia-l și aruncă-l în terenul izreelitului Nabot. Amintește-ți că atunci când călăream împreună, în urma tatălui lui – Ahab –, Iahve a pronunțat împotriva lui această decizie: ²⁶«Am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor lui. Iahve îți zice: ‘Te voi face să plătești chiar în acest teren!’». Deci ia-l și aruncă-l pe teren – conform Cuvântului lui Iahve.” ²⁷Când a văzut acest lucru, Ahazia – regele lui „Iuda” – a fugit spre Bet-Hagan. Iehu l-a urmărit și a zis: „Omorâți-l și pe el!” L-au lovit în car, la înălțimea Gur, care este lângă Ibleam; dar el a fugit la Meghido și a murit acolo. ²⁸Slujitorii lui l-

au dus într-un car la Ierusalim și l-au înmormântat în mormântul lui, lângă părinții lui, în „Orașul lui David”. **29**Ahazia ajunsese rege în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda în al unsprezecelea an al guvernării lui Ioram, fiul lui Ahab. **30**Apoi Iehu a venit la Izreel. Când a auzit Izabela (*că vine Iehu*), și-a vopsit ochii, și-a împodobit capul și s-a dus să privească de la fereastră. **31**În timp ce Iehu intra pe poartă, ea a zis: „Totul este bine – Zimri – criminalul stăpânului lui?” **32**El s-a uitat spre fereastră și a strigat: „Cine este de partea mea? Cine?” Atunci doi sau trei eunuci s-au uitat în jos spre el. **33**Iehu le-a zis: „Aruncați-o de-acolo!” Ei au aruncat-o de la acea fereastră; iar sângele ei a țâșnit pe zid și pe caii care au călcat-o cu picioarele. **34**Apoi Iehu a intrat în palat. După ce a mâncat și a băut, el a ordonat: „Îngrijiți-vă de această blestemată și îngropați-o; pentru că a fost fiică de rege.” **35**Dar când au ajuns la ea ca să o îngroape, nu i-au mai găsit decât craniul, picioarele și palmele mâinilor. **36**Ei s-au întors și l-au anunțat pe Iehu, care a zis: „Așa a profetit Iahve prin sclavul lui – prin tișbitul Ilie: «Carnea Izabelei va fi mâncată de câini în terenul din Izreel; **37**iar corpul ei va fi – în acest teren din Izreel – ca bălegarul de pe suprafața terenurilor agricole. Astfel, nimeni nu va mai putea zice vreodată: ‘Aceasta este Izabela!’»” **10** În Samaria trăiau șaptezeci de oameni dintre urmașii lui Ahab. Iehu a scris scrisori și le-a trimis în Samaria atât conducătorilor localității Izreel și celor din consiliul bătrânilor, cât și celor care se îngrijeau de urmașii lui Ahab. Prin intermediul acelor scrisori, el le-a transmis: **2**„Urmașii stăpânului vostru trăiesc pe teritoriul vostru într-un oraș fortificat, care are arme, care și cai. Imediat după ce va ajunge această scrisoare la voi, **3**alegeți-l pe cel mai bun și mai capabil dintre urmașii stăpânului vostru, puneți-l pe tronul tatălui lui și luptați pentru familia stăpânului vostru!” **4**Dar ei au fost foarte speriați; și au zis: „Dacă doi regi nu au putut să i se opună, cum vom putea să îi rezistăm noi?” **5**Administratorul palatului, responsabilul orașului, cei care formau consiliul bătrânilor și oamenii care se îngrijeau de familia lui Ahab, i-au trimis lui Iehu următorul mesaj: „Noi suntem slujitorii tăi și vom face tot ce ne vei spune. Nu vom desemna pe nimeni ca rege. Deci fă ce consideri că este cazul să faci.” **6**Iehu le-a scris o a doua scrisoare, transmitându-le: „Dacă sunteți de partea mea și dacă vreți să mă ascultați, tăiați capetele urmașilor stăpânului vostru, luați-le cu voi și veniți cu ele la mine în Izreel – mâine, la această oră!” Cei șaptezeci de urmași ai regelui erau păziți de conducătorii orașului care îi crescuseră. **7**Când a ajuns scrisoarea la ei, i-au luat pe cei șaptezeci de urmași ai regelui și i-au omorât. Le-au pus capetele în coșuri; și apoi i le-au trimis lui Iehu, la Izreel. **8**Mesagerul a venit și l-a anunțat pe Iehu, zicându-i: „Au adus capetele urmașilor regelui!” Iehu le-a zis: „Faceți cu ele două grămezi înaintea porții (*orașului*); și lăsați-le acolo până dimineată!” **9**Dimineța, el s-a dus și a stat înaintea întregului popor, zicând: „Voi sunteți fără vină! Să știți că eu am complotat împotriva stăpânului meu și l-am omorât. Dar cine i-a omorât pe toți aceștia? **10**Să înțelegeți acum că se întâmplă tot ce a anunțat Cuvântul lui Iahve împotriva familiei lui Ahab. Iahve a făcut ce a spus prin sclavul lui numit Ilie!” **11**Iehu a

omorât pe toți cei care rămăseseră din familia lui Ahab în Izreel: pe toți demnitarii lui, pe prietenii și pe preoții lui – astfel încât nu a mai rămas nimeni în viață. ¹²Apoi s-a ridicat, a plecat și s-a dus spre Samaria. Pe drum, când ajunsese la Bet-Echedul Păstorilor, ¹³Iehu a întâlnit niște oameni care erau rude cu Ahazia – regele din teritoriul numit Iuda. El a întrebat: „Cine sunteți voi?” Ei i-au răspuns: „Noi suntem rudele lui Ahazia; și ne ducem să îi salutăm pe urmașii regelui și pe cei ai reginei.” ¹⁴Atunci Iehu a ordonat: „Prindeți-i vii!” Ei i-au prins vii și i-au înjunghiat lângă fântâna Bet-Echedului. Erau patruzeci și doi de oameni; și nu au lăsat pe niciunul în viață. ¹⁵După ce a plecat de acolo, s-a întâlnit cu Iehonadab – fiul lui Recab – care venea să îl întâmpine. Iehu l-a binecuvântat și i-a zis: „Inima ta este tot atât de sinceră cum este și inima mea față de tine?” Iehonadab i-a răspuns: „Da, este!” Iehu i-a zis: „Dacă este așa, dă-mi mâna!” Iehonadab i-a dat mâna; și Iehu l-a urcat în car. ¹⁶În timp ce îl urca în carul lui, Iehu i-a zis: „Vino cu mine; și vei vedea devotamentul meu pentru Iahve!” ¹⁷Când a ajuns Iehu în Samaria, i-a omorât pe toți aceia care aparținuseră lui Ahab și care mai erau acolo. I-a distrus conform cuvântului pe care-l spusese Iahve prin profeția lui Ilie. ¹⁸Apoi Iehu a adunat tot poporul; și le-a zis: „Ahab i-a slujit puțin lui Baal. Dar Iehu îi va sluji mult! ¹⁹Chemați-i la mine pe toți profeții lui Baal – pe toți aceia care îl slujesc și pe toți preoții lui. Aveți grijă să nu lipsească niciunul, pentru că doresc să aduc un mare sacrificiu lui Baal. Toți cei care vor lipsi, vor muri!” În realitate, Iehu proceda strategic, intenționând să îi omoare pe toți slujitorii lui Baal. ²⁰Iehu a continuat, zicând: „În consecință, anunțați o adunare în cinstea lui Baal!” Și ei au anunțat acea adunare. ²¹Iehu a informat tot Israelul despre acest lucru; și astfel au venit toți slujitorii lui Baal. Nu a rămas nici măcar unul care să nu fi venit... Au intrat în templul lui Baal până când el s-a umplut de la un capăt la celălalt. ²²Apoi Iehu i-a zis celui care păzea hainele speciale de preot: „Adu haine pentru toți slujitorii lui Baal!” El a adus haine tuturor. ²³Iehu și Iehonadab – fiul lui Recab – au intrat în templul lui Baal. Ei au spus slujitorilor lui Baal: „Uitați-vă în jurul vostru și vedeți să fie printre voi vreun slujitor al lui Iahve, ci numai slujitori ai lui Baal!” ²⁴Astfel, ei au intrat în templu ca să ofere (*lui Baal*) sacrificii și arderi integrale. Iehu pusese afară optzeci de oameni, căroră le spusese: „Cine va lăsa să scape pe vreunul dintre aceia pe care îi dau în mâinile voastre, va plăti cu propria lui viață pentru viața acelu om!” ²⁵Imediat după ce a terminat de oferit arderile integrale, Iehu a ordonat gărzilor și comandanților: „Intrați și omorâți-i fără să permiteți cuiva să vă scape!” După ce i-au omorât cu sabia, gărzile și comandanții i-au aruncat afară din templu. Apoi s-au dus până în sanctuarul templului lui Baal, ²⁶au dat afară stâlpii sacri ai acestuia; și i-au ars. ²⁷Au dărâmat atât stâlpul lui Baal, cât și templul lui Baal. Ei l-au folosit apoi ca hazna până astăzi. ²⁸Așa a distrus Iehu închinarea la Baal din Israel. ²⁹Dar Iehu nu a renunțat la păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat, cel care a făcut Israelul să păcătuiască – prin închinarea înaintea vițelilor de aur din localitatea Betel și din aceea numită Dan. ³⁰Iahve i-a zis lui Iehu: „Pentru că ai

procedat bine – făcând ce este corect în relația cu Mine – și ai executat față de familia lui Ahab tot ce doream Eu, urmașii tăi vor governa în teritoriul numit Israel până la a patra generație!” **31**Totuși Iehu nu a urmărit să respecte din toată inima lui legea Dumnezeului lui Israel numit Iahve. El nu a renunțat la păcatele lui Ieroboam care a făcut Israelul să păcătuiască. **32**În acele vremuri, Iahve a început să reducă teritoriul „Israelului”. Hazael i-a învins pe israelieni în toate teritoriile din țară unde a luptat contra lor: **33**de la Iordan, spre Est, tot teritoriul Ghiladului. Concret, acela era teritoriul urmașilor lui Gad, al urmașilor lui Ruben și al urmașilor lui Manase. Apoi, el a redus teritoriul israelienilor de la Aroer, care este lângă valea Arnon, până la Ghilad și Bașan. **34**Celelalte fapte ale lui Iehu – tot ce a făcut el și toate faptele lui remarcabile – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”? **35**Iehu s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în Samaria. În locul lui a guvernat fiul lui numit Iehoahaz. **36**Iehu a guvernat în teritoriul numit Israel – la Samaria – douăzeci și opt de ani. **11** Atunci când Atalia – mama lui Ahazia – a văzut că fiul ei a murit, a planificat să îi omoare pe toți urmașii familiei regale. **2**Dar Iehoșeba – fiica regelui Iehoram și sora lui Ahazia – l-a luat în secret pe Ioaș – fiul lui Ahazia – dintre fiii regelui, înainte ca ei să fi fost omorâți; și l-a băgat într-un dormitor împreună cu femeia care îl îngrijea. Așa l-a ascuns ea de Atalia; și astfel, el nu a fost omorât. **3**Pentru un timp de șase ani, Ioaș a rămas ascuns împreună cu doica lui în casa lui Iahve. În acei ani, Atalia guverna țara. **4**În al șaptelea an, Iehoiada i-a chemat pe comandanții care aveau în subordinea lor o sută de oameni, pe cariți și gărzile. După ce au ajuns la el, în casa lui Iahve, a ratificat cu ei un legământ; și i-a pus să jure – acolo, în casa lui Iahve – că îl vor respecta. Apoi le-a arătat pe fiul regelui; **5**și le-a ordonat: „Să procedați astfel: organizați o treime din numărul vostru – adică pe aceia care intrați în slujbă în ziua destinată Sabatului și care păziți palatul regelui – **6**împreună cu o altă treime din numărul vostru – adică aceia care sunteți la poarta Sur. Aceștia li se va adăuga o altă treime din numărul vostru – adică aceia care sunteți la poartă, în spatele gărzilor și care păziți casa prin rotație – **7**împreună cu cele două grupuri ale voastre – adică toți aceia care ieșiți de la slujbă în ziua destinată Sabatului. Voi toți veți păzi casa lui Iahve în care este regele. **8**Trebuie să stați în jurul regelui; și fiecare om va fi cu arma în mână. Oricine se va apropia de rândurile voastre, trebuie omorât. Stați aproape de rege când va pleca și când va reveni!” **9**Comandanții care aveau în subordine sute de oameni, au făcut exact cum le-a poruncit preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii – atât pe cei care intrau în slujbă în ziua destinată Sabatului, cât și pe cei care ieșeau de la slujbă în acea zi de Sabat – și au venit la preotul Iehoiada. **10**Apoi preotul le-a dat celor care comandau o sută de oameni, atât lăncile cât și scuturile care aparținuseră regelui David și care erau în casa lui Iahve. **11**Cei care formau gărzile, fiecare cu arma în mână, s-au așezat în jurul regelui, din partea dreaptă a casei până în partea stângă a ei – aproape de altar și de casă. **12**Atunci Iehoiada l-a adus pe fiul regelui, i-a pus coroana pe cap și i-a

înmânat Declarația. L-au declarat rege și l-au uns (*cu uleiul investirii*) bătând din palme și strigând: „Trăiască regele!” ¹³Când a auzit Atalia zgomotul produs de gărzi și de popor, a venit spre mulțimea de oameni care era adunată în casa lui Iahve. ¹⁴A privit și a constatat că regele stătea lângă stâlp, conform obiceiului. Comandanții și cei care sunau cu goarna, erau lângă rege; iar toți ceilalți din popor se bucurau și sunau din goarne. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a strigat: „Trădare! Trădare!” ¹⁵Preotul Iehoiada le-a ordonat comandanților care aveau în subordine o sută de oameni – adică celor care conduceau armata – zicându-le: „Dați-o afară dintre rânduri; și oricine o va urma, să fie omorât cu sabia!” Au procedat așa pentru că preotul mai zisese: „Să nu fie omorâtă în casa lui Iahve!” ¹⁶Au prins-o în momentul în care trecea prin locul pe unde intră caii în palatul regelui; și au omorât-o acolo. ¹⁷Iehoiada a ratificat un legământ între Iahve – pe de o parte – și regele împreună cu poporul – pe de altă parte. Conform acestui legământ, ei (*au promis că*) vor fi poporul lui Iahve. Iehoiada a mai ratificat un legământ făcut între rege și popor. ¹⁸Tot poporul țării s-a dus la templul lui Baal și l-a dărâmat. Ei au sfărâmat altarele și statuile; iar pe Matan – preotul lui Baal – l-au omorât în fața altarelor. Apoi preotul a pus supraveghetori pentru casa lui Iahve. ¹⁹După toate acestea, Iehoiada a luat cu el pe comandanții sutelor de oameni, pe cariți, pe cei care formau gărzile și pe tot poporul țării. Aceștia au venit împreună cu regele de la casa lui Iahve; și au mers la palatul regelui pe drumul care conduce spre poarta gărzilor. Apoi regele s-a așezat pe tronul regal. ²⁰Atunci tot poporul țării s-a bucurat; iar orașul s-a liniștit, pentru că Atalia fusese omorâtă cu sabia la palatul regelui. ²¹Ioaş avea vârsta de șapte ani când a devenit rege. **12** Ioaș a devenit rege în al șaptelea an al guvernării lui Iehu; și a guvernat la Ierusalim patruzeci de ani. Mama lui se numea Țibia și era din Beer-Șeba. ²Ioaș a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – tot timpul în care a fost consiliat de preotul Iehoiada. ³Rămăseseră doar înălțimile. Ele nu au fost îndepărtate; și astfel, poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe înălțimi. ⁴Ioaș le-a zis preoților: „Strângeți tot argintul care a fost adus ca dar sfânt la casa lui Iahve, pe acela strâns la numărătoarea poporului, și tot ce s-a adunat pentru răscumpărarea lucrurilor închinat Lui. Apoi adunați aici tot argintul pe care cineva îl aduce benevol la casa lui Iahve. ⁵Fiecare preot să îl ia de la colecții de daruri și să îl folosească la restaurarea casei (*lui Iahve*) – oriunde va constata că este ceva de restaurat!” ⁶Dar în al douăzeci și treilea an al guvernării lui Ioaș, preoții încă nu restauraseră casa (*lui Iahve*). ⁷Atunci regele Ioaș i-a chemat pe preotul Iehoiada și pe ceilalți preoți; și le-a zis: „De ce nici acum nu ați restaurat Templul? Din acest moment să nu mai luați argint de la colecții voștri de daruri; ci să îl dați pentru restaurarea casei lui Iahve!” ⁸Preoții au vorbit între ei și au decis să nu mai ia argint de la popor și să nu mai coordoneze ei restaurarea Templului. ⁹În consecință, preotul Iehoiada a luat o ladă mare, i-a făcut o gaură în capac și a pus-o lângă altar, pe partea dreaptă față de intrarea în casa lui Iahve. Preoții care păzeau poarta, puneau în ea tot argintul care se aducea la casa lui

Iahve. ¹⁰Atunci când vedeau că era prea mult argint în ladă, venea acolo scribul regelui împreună cu marele preot. Ei numărau tot argintul care era adus la casa lui Iahve și îl puneau în saci. ¹¹Apoi luau acel argint cântărit și îl dădeau oamenilor care erau însărcinați cu lucrarea la casa lui Iahve. Argintul era folosit pentru plata tâmplarilor și a constructorilor care lucrau la casa lui Iahve. ¹²Din el erau plătiți și zidarii, ca și cioplitorii în piatră – pentru cumpărarea lemnului și a pietrelor care urmau să fie cioplite – necesare restaurării casei lui Iahve. Acel argint era folosit și pentru orice altă cheltuială care se făcea în vederea restaurării casei (*lui Iahve*). ¹³Argintul care era adus la casa lui Iahve nu a fost folosit pentru facerea ligheanelor de argint, a uneltelor de stins focul, a cupelor, a trompetelor și nici pentru altfel de vase de aur sau de argint din Templu; ¹⁴ci cu el au fost plătiți oamenii care lucrau la restaurarea casei lui Iahve. ¹⁵Oamenii cărora li se încredința argintul, nu erau niciodată verificați în legătură cu (*modul în care făceau*) plata lucrătorilor – pentru că erau corecți. ¹⁶Argintul de la sacrificiile pentru vină și argintul de la sacrificiile pentru păcat, nu se aducea la casa lui Iahve; ci era pentru preoți. ¹⁷În acele vremuri, Hazael – regele Aramului – a venit, a asaltat Gatul și l-a capturat. Apoi a înaintat împotriva Ierusalimului. ¹⁸Atunci Ioasă – regele lui Iuda – a luat toate lucrurile sfinte care fuseseră închinare lui Iahve de predecesorii lui – de regii lui Iuda, adică de Iehoșafat, de Iehoram și de Ahazia – împreună cu tot aurul care era adunat în tezaurul casei lui Iahve și în palatul regelui. El a trimis totul lui Hazael – regele Aramului – care nu a mai înaintat împotriva Ierusalimului. ¹⁹Celelalte fapte ale lui Ioasă și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²⁰Slujitorii lui Ioasă s-au revoltat și au complotat împotriva lui la Bet-Milo, pe drumul care conduce spre Sila. ²¹Iozabad – fiul lui Șimat – și Iehozabad – fiul lui Șomer – slujitorii lui, l-au lovit acolo; și el a murit. L-au înmormântat lângă părinții lui, în „Orașul lui David”. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Amația. **13** Iehoahaz – fiul lui Iehu – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al douăzeci și treilea an al guvernării lui Ioasă – fiul lui Ahazia; și a guvernat șaptesprezece ani. ²El a făcut ce este rău în relația cu Iahve. A trăit în păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască; și nu a abandonat practicarea lor. ³Atunci s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva lui Israel; și astfel, El l-a făcut să fie dominat de Hazael – regele Aramului – și de Ben-Hadad – fiul acestuia – tot timpul cât au trăit ei. ⁴Iehoahaz a insistat (*cu rugăciuni*) înaintea lui Iahve. Atunci Iahve l-a ascultat, văzând felul în care era dominat Israel; pentru că regele Aramului îi exploata pe israelieni. ⁵Atunci Iahve i-a dat lui Israel un eliberator; și poporul a scăpat de opresiunea arameilor. Astfel, israelienii au locuit în corturile lor ca mai înainte. ⁶Dar deși Iahve a făcut pentru israelieni toate acestea, ei nu au abandonat practicarea păcatelor familiei lui Ieroboam care făcuse Israelul să păcătuiască, ci și-au trăit viața comițându-le. Chiar și stâlpul Astartei rămăsese în Samaria. ⁷Din toată armata lui Iehoahaz, nu au mai rămas decât cincizeci de călăreți, zece care și zece mii de luptători care se

deplasau pe jos; pentru că regele Aramului îi distrusese (*pe ceilalți*) și îi făcuse ca praful pe care îl calci cu picioarele. ⁸Celelalte fapte ale lui Iehoahaz, tot ce a făcut el și realizările lui, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”? ⁹Iehoahaz s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în Samaria. Apoi, în locul lui Iehoahaz a guvernat fiul lui numit Iehoaş. ¹⁰În al treizeci și șaptelea an al guvernării lui Ioaş – regele teritoriului numit Iuda – a început să guverneze în teritoriul numit Israel, la Samaria, Iehoaş – fiul lui Iehoahaz. El a guvernat acolo șaisprezece ani. ¹¹Iehoaş a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve; și nu s-a depărtat de niciunul dintre păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care determinase Israelul să păcătuiască. ¹²Celelalte fapte ale lui Iehoaş, tot ce a făcut el și realizările lui din războiul împotriva lui Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”? ¹³Iehoaş s-a culcat lângă părinții lui. Apoi, în locul lui Iehoaş a guvernat Ieroboam. Iehoaş a fost înmormântat în Samaria, lângă regii lui Israel. ¹⁴Elisei s-a îmbolnăvit de o boală care i-a cauzat moartea. Iehoaş – regele celor din teritoriul numit Israel – venise la el ca să îl vadă și plânsese în fața lui. Bocind, el a zis: „Părintele meu! Părintele meu! Carul lui Israel și călăreții lui!” ¹⁵Elisei i-a zis: „Ia un arc și niște săgeți!” El s-a dus și a luat un arc și niște săgeți. ¹⁶Elisei i-a zis regelui lui Israel: „Acum încordează arcul cu mâna ta!” După ce a încordat arcul cu mâna lui, Elisei și-a pus mâinile pe mâinile regelui. ¹⁷Apoi el i-a zis: „Deschide fereastra dinspre Est!” Și regele a deschis-o. Elisei i-a spus: „Trage!” Și el a tras. Atunci Elisei i-a zis: „Aceasta este săgeata victoriei care vine de la Iahve – o săgeată a victoriei împotriva lui Aram; pentru că tu îi vei lovi pe aramei la Afec până îi vei distruge.” ¹⁸Apoi i-a zis: „Ia săgețile!” Și el le-a luat. Elisei i-a mai zis regelui celor numiți Israel: „Lovește pământul cu ele!” El a lovit pământul de trei ori; apoi s-a oprit. ¹⁹Omul lui Dumnezeu s-a mâniat pe el; și i-a zis: „Ar fi trebuit să lovești de cinci sau de șase ori. Atunci i-ai fi lovit pe aramei până i-ai fi distrus total. Dar dacă ai procedat așa, îi vei învinge doar de trei ori.” ²⁰Elisei a murit și a fost înmormântat. În următorul an, niște grupuri de moabiți au invadat țara. ²¹Când niște israelieni care îngropau un mort, au văzut unul dintre aceste grupuri, s-au grăbit și au aruncat corpul mortului în mormântul lui Elisei. Dar când corpul mortului a atins oasele lui Elisei, cel care murise, a înviat și s-a ridicat pe picioarele lui. ²²Hazael – regele Aramului – a oprimat poporul Israel tot timpul vieții lui Iehoahaz. ²³Totuși Iahve și-a manifestat mila față de israelieni; și astfel și-a întors fața spre ei – din cauza legământului Lui făcut cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov. Nici până astăzi nu a intenționat să îi distrugă (*total*) sau să îi alunge din prezența Lui (*pentru totdeauna*). ²⁴Hazael – regele Aramului – a murit; și în locul lui a guvernat fiul lui care s-a numit Ben-Hadad. ²⁵Atunci Iehoaş – fiul lui Iehoahaz – a luat înapoi din teritoriul lui Ben-Hadad – fiul lui Hazael – acele orașe pe care le cucerise Hazael de la Iehoahaz, tatăl lui. Iehoaş l-a învins de trei ori; și astfel a luat înapoi orașele lui Israel. **14** În al doilea an al guvernării lui Iehoaş – fiul lui Iehoahaz – care era regele celor din teritoriul

numit Israel – a început să guverneze Amația – fiul lui Ioaş – ca regele al celor din teritoriul numit Iuda. ²El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Iehoadin și era din Ierusalim. ³Amația a făcut ce este bine în relația lui cu Iahve, dar nu cum procedase strămoșul lui numit David; ci în toate lucrurile, el s-a comportat la fel ca tatăl lui numit Ioaş. ⁴Amația nu a îndepărtat înălțimile; și astfel, poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe ele. ⁵După ce și-a consolidat guvernarea, el i-a omorât pe slujitorii care îl omorâseră pe tatăl lui, pe regele Ioaş. ⁶Totuși, pe fiii acelor criminali nu i-a omorât, din cauza interdicției care este scrisă în cartea legii lui Moise. Acolo, Iahve poruncește: „Să nu îi omori pe părinți pentru copii și nici pe copii pentru părinți; ci fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui!” ⁷Amația a omorât zece mii de edomiți în Valea Sării; și a cucerit Sela prin luptă, numind-o apoi Iocteel. Acest nume s-a păstrat până astăzi pentru acea localitate. ⁸Apoi Amația și-a trimis niște reprezentanți la Iehoaş – fiul lui Iehoahaz, care la rândul lui fusese fiul lui Iehu – regele celor din teritoriul numit Israel. Prin intermediul lor, Amația i-a zis: „Vino să ne confruntăm!” ⁹Dar Iehoaş – regele celor din teritoriul numit Israel – i-a răspuns astfel lui Amația – regele celor din „Iuda”: „Spinul din Liban și-a trimis un reprezentant să îi spună cedrului din Liban: «Dă-o pe fiica ta ca soție fiului meu!» Dar imediat, animalele sălbatice au trecut pe acolo și au călcat spinul cu picioarele lor. ¹⁰Este adevărat că ai învins Elahve; și astfel ți s-a înălțat inima! Bucură-te de gloria ta și rămâi acasă! De ce să provoci un dezastru care ar putea determina căderea ta și a celor din teritoriul numit Iuda?” ¹¹Dar Amația nu a ascultat (*sfatul lui Iehoaş*). Astfel, Iehoaş – regele celor din teritoriul numit Israel – a plecat la atac. El și Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – s-au confruntat la Bet-Şemeş care este pe teritoriul numit Iuda. ¹²„Iuda” a fost învins de „Israel”; și fiecare om a fugit acasă. ¹³Iehoaş – regele celor din teritoriul numit Israel – l-a prins pe Amația – regele al celor numiți „Iuda” și care era fiul lui Ioaş, fiul lui Ahazia – la Bet-Şemeş. Apoi a venit la Ierusalim și a spart zidul orașului de la Poarta numită Efraim până la Poarta Colțului – pe o lungime de patru sute de coți. ¹⁴A luat tot aurul și tot argintul împreună cu toate obiectele pe care le-a găsit în casa lui Iahve și în camerele tezaurului palatului regelui. A luat și prizonieri. Apoi s-a întors în Samaria. ¹⁵Celelalte fapte ale lui Iehoaş, ce a făcut el și realizările lui din războiul împotriva lui Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”? ¹⁶Iehoaş s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în Samaria, lângă regii lui Israel. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Ieroboam. ¹⁷Amația – fiul lui Ioaş – care era rege în teritoriul numit Iuda, a mai trăit încă cincisprezece ani după moartea lui Iehoaş – fiul lui Iehoahaz – care era rege în „Israel”. ¹⁸Celelalte fapte ale lui Amația, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Iuda”? ¹⁹Slujitorii lui Amația au conceput un complot împotriva lui, la Ierusalim. El a fugit la Lachiş; dar ei au trimis

niște oameni după el. Și aceia l-au omorât acolo. ²⁰L-au adus pe cai și a fost înmormântat la Ierusalim, lângă părinții lui, în „Orașul lui David”. ²¹Atunci tot poporul din teritoriul numit Iuda l-a luat pe Azaria care avea vârsta de șaisprezece ani; și l-a numit rege în locul tatălui lui, Amația. ²²După ce regele Amația a murit, Azaria a reconstruit Elatul și l-a adus din nou între teritoriile numite Iuda. ²³Ieroboam – fiul lui Iehoaş – regele celor numiți „Israel”, a început să guverneze la Samaria în al cincisprezecelea an al guvernării lui Amația – fiul lui Ioaş – rege al celor numiți „Iuda”. El a guvernat patruzeci și unu de ani. ²⁴Ieroboam a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve; și nu s-a depărtat de niciunul dintre păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască. ²⁵Ieroboam a luat înapoi teritoriile lui Israel – de la Lebo-Hamat până la Marea Arabei – exact cum spusese Cuvântul Dumnezeului lui Israel care se numește Iahve – proclamat prin sclavul lui numit Iona – fiul lui Amitai – acel profet din Gat-Hefer. ²⁶S-a întâmplat așa pentru că Iahve văzuse câte era de mare necazul fiecărui israelian, indiferent că era sclav sau om liber; și nu exista niciun (*alt*) ajutor pentru Israel. ²⁷Iahve nu decisese că va șterge numele lui Israel de sub cer. Astfel, El i-a salvat prin Ieroboam, fiul lui Iehoaş. ²⁸Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el și realizările lui din războiul în care a luat înapoi pentru Israel Damascul și Hamatul – care aparținuseră teritoriului numit Iuda – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”? ²⁹Ieroboam s-a culcat lângă părinții lui care fuseseră regi în teritoriul numit Israel. Apoi, în locul lui Ieroboam a guvernat fiul lui numit Zaharia. ¹⁵ Azaria – fiul lui Amația – rege al celor numiți „Iuda” – a început să guverneze în al douăzeci și șaptelea an al guvernării lui Ieroboam, regele lui „Israel”. ²Azaria avea vârsta de șaisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim cincizeci și doi de ani. Mama lui se numea Iecolia și era din Ierusalim. ³El a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – exact cum trăise tatăl lui numit Amația. ⁴Singurul lucru care i se poate reproșa este faptul că nu a îndepărtat înălțimile; și astfel poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe ele. ⁵Iahve l-a lovit pe rege cu lepră; și a rămas lepros până la moarte. El a locuit izolat într-o casă. Cel care supraveghea palatul și judeca poporul țării, era Iotam – fiul regelui. ⁶Celelalte fapte ale lui Azaria, tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ⁷Azaria s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei – în „Orașul lui David”. Apoi, în locul lui Azaria a guvernat fiul lui numit Iotam. ⁸Zaharia – fiul lui Ieroboam – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al treizeci și optulea an al guvernării lui Azaria – regele celor numiți „Iuda”; și a guvernat acolo șase luni. ⁹El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – la fel ca strămoșii lui. Nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască. ¹⁰Şalum – fiul lui Iabeş – a complotat împotriva lui, l-a lovit înaintea poporului și l-a omorât; apoi a guvernat el în locul lui Zaharia. ¹¹Celelalte fapte ale lui Zaharia sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”. ¹²Așa a fost confirmat de fapte Cuvântul lui Iahve

referitoare la Iehu, care spusese: „Urmașii tăi vor governa în teritoriul numit Israel până la a patra generație.” ¹³Șalum – fiul lui Iabeș – a început să guverneze în al treizeci și nouălea an al guvernării lui Uzia – regele celor numiți „Iuda”. El a guvernat la Samaria – (*doar*) o lună. ¹⁴Atunci Menahem – fiul lui Gadi – a plecat din Tirța și a venit în Samaria. El l-a omorât pe Șalum – fiul lui Iabeș – în Samaria; apoi a guvernat în locul lui. ¹⁵Celelalte fapte ale lui Șalum și complotul pe care l-a făcut el, sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”. ¹⁶În acele vremuri, Menahem a devastat Tifsa și a distrus tot ce era în ea. A procedat la fel și cu zonele din jurul ei care ajungeau spre Tirța – pentru că cei de acolo nu au vrut să își deschidă porțile. El a distrus Tifsa și a spart uterul tuturor femeilor însărcinate. ¹⁷Menahem – fiul lui Gadi – a început să guverneze în teritoriul numit Israel în al treizeci și nouălea an al lui Azaria – regele celor numiți „Iuda”; și a guvernat la Samaria zece ani. ¹⁸Tot timpul cât a trăit, el a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve; și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască. ¹⁹Atunci când Pul – regele Asiriei – a invadat țara, Menahem i-a dat o mie de talanți de argint pentru ca să îl ajute să își consolideze guvernarea. ²⁰Menahem a cerut acest argint de la toți oamenii bogați din Israel. Fiecare i-a dat regelui Asiriei câte cincizeci de șecheli de argint. Astfel, regele Asiriei s-a întors; și nu a mai staționat în țară. ²¹Celelalte fapte ale lui Menahem și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”? ²²Menahem s-a culcat lângă părinții lui. Apoi, în locul lui Menahem a guvernat fiul lui numit Pecahia. ²³Pecahia – fiul lui Menahem – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al cincizecilea an al guvernării lui Azaria – regele celor numiți „Iuda”. El a guvernat acolo doi ani. ²⁴Pecahia a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse pe Israel să păcătuiască. ²⁵Unul dintre comandanții armatei lui lui Pecahia – numit Pecah – fiul lui Remalia, a complotat împotriva lui; și acționând împreună cu cincizeci de ghiladiți, l-a omorât pe rege. Apoi au mai omorât pe Argob și pe Arieș – la Samaria – în fortăreața palatului regelui. Deci Pecah l-a omorât pe Pecahia. Apoi a guvernat în locul lui. ²⁶Celelalte fapte ale lui Pecahia și tot ce a făcut el, sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”. ²⁷Pecah – fiul lui Remalia – a început să guverneze pentru cei din teritoriul numit Israel – la Samaria – în al cincizeci și doilea an al guvernării lui Azaria – regele al celor numiți „Iuda” – și a guvernat acolo douăzeci de ani. ²⁸El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care a făcut Israelul să păcătuiască. ²⁹În timpul guvernării lui Pecah – regele celor numiți „Israel”, Tiglat-Pileser – regele Asiriei – a capturat orașele: Iion, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedeș, Hațor, Ghilad și Galileea. El a mai ocupat tot teritoriul locuit de urmașii lui Neftali; și i-a dus pe locuitorii lor în captivitate, în Asiria. ³⁰Apoi Osea – fiul lui Ela – a complotat împotriva lui Pecah – fiul lui Remalia – și l-a omorât. Osea a început să guverneze în locul lui, în al douăzecilea an al

guvernării lui Iotam, fiul lui Uzia. **31**Celelalte fapte ale lui Pecah și tot ce a făcut el, sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”. **32**Iotam – fiul lui Uzia – a început să guverneze în teritoriul numit Iuda în al doilea an al guvernării lui Pecah – fiul lui Remalia – regele celor numiți „Israel”. **33**El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. Mama lui se numea Ierușa și era fiica lui Țadoc. **34**Iotam a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – exact cum trăise și tatăl lui numit Uzia. **35**Totuși, nici el nu a desființat înălțimile; și astfel, poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe ele. Iotam a construit poarta de sus a casei lui Iahve. **36**Celelalte fapte ale lui Iotam, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Iuda”? **37**În acele zile, Iahve a început să trimită împotriva lui Iuda pe Rețin – regele Aramului – și pe Pecah, fiul lui Remalia. **38**Iotam s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei – în orașul strămoșului lui numit David. Apoi, în locul lui Iotam a guvernat fiul lui numit Ahaz. **16** Ahaz – fiul lui Iotam – regele din teritoriul numit Iuda – a devenit rege în al șaptesprezecelea an al guvernării lui Pecah, fiul lui Remalia. **2**Ahaz avea vârsta de douăzeci de ani când a început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. El nu a făcut ce este corect în relația cu Dumnezeuul lui numit Iahve – așa cum procedase strămoșul lui numit David – **3**ci a trăit conform modelului oferit de regii din teritoriul numit Israel. El l-a trecut chiar și pe fiul lui prin foc – așa cum era obiceiul idolatru al popoarelor pe care Iahve le alungase din fața israelienilor. **4**Ahaz a ajuns în situația de a aduce sacrificii și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde. **5**Atunci Rețin – regele Aramului – și Pecah – fiul lui Remalia – care era rege în teritoriul numit Israel, au declanșat un război împotriva Ierusalimului. L-au asediat pe Ahaz, dar nu l-au putut învinge. **6**În acea vreme, Rețin – regele Aramului – a readus Elatul între granițele Aramului; și i-a alungat de acolo pe iudei. Astfel, edomiții s-au întors la Elat; și au locuit acolo până astăzi. **7**Ahaz și-a trimis niște reprezentanți la Tiglat-Pileser – regele Asiriei – ca să îi spună: „Eu sunt slujitorul și fiul tău! Vino și salvează-mă de regele Aramului și de regele lui Israel – care au declanșat un război împotriva mea.” **8**Ahaz a luat argintul și aurul care erau în casa lui Iahve și în tezaurul palatului regelui; și le-a trimis ca dar regelui Asiriei. **9**Regele Asiriei l-a ascultat. Atunci regele Asiriei a venit, a luptat împotriva Damascului și l-a capturat. Apoi i-a dus pe locuitori în captivitate la Chir; și l-a omorât pe Rețin. **10**Regele Ahaz a plecat la Damasc ca să îl întâlnească pe Tiglat-Pileser, regele Asiriei. Când a văzut altarul care era în Damasc, regele Ahaz a trimis preotului Urie copia și modelul lui împreună cu toate dimensiunile. **11**Preotul Urie a construit un altar conform modelului pe care regele Ahaz i l-a trimis din Damasc. Acel preot l-a terminat înainte de întoarcerea regelui din Damasc. **12**Când s-a întors regele (*Ahaz*) din Damasc și a văzut altarul, s-a apropiat și a adus sacrificii pe el. **13**A oferit pe altar arderile integrale și darurile de mâncare, a turnat darurile de băutură și a vărsat sângele sacrificiilor pentru pace. **14**A luat din fața casei altarul de bronz care

era înaintea lui Iahve – pentru ca el să nu fie între noul altar și casa lui Iahve. Apoi l-a pus în partea de nord a noului altar. **15** Regele Ahaz i-a dat următoarea poruncă preotului Urie: „Să aduci pe marele altar arderea integrală de dimineată și darul de mâncare de seară, arderea integrală a regelui și darul lui de mâncare, arderea integrală a întregului popor din țară, darul lor de mâncare și darurile lor de băutură. Să torni pe el tot sângele arderilor integrale și tot sângele sacrificiilor. Voi folosi altarul de bronz ca să mă ghideze în luarea deciziilor!” **16** Preotul Urie a făcut totul exact cum îi poruncise regele Ahaz. **17** Regele Ahaz a sfărâmat ornamentele suporturilor bazinelor și apoi a luat bazinele de pe ele. A dat jos și „marea”. El a luat-o de pe boii de bronz care erau sub ea; și a pus-o pe un planșeu de piatră. **18** Respectând dorința regelui Asiriei, Ahaz a desființat din casa lui Iahve atât arcada Sabatului – care fusese construită la interiorul Casei –, cât și partea de afară numită intrarea regelui. **19** Celelalte fapte pe care le-a făcut Ahaz, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? **20** Ahaz s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei, în „Orașul lui David”. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Ezechia. **17** Osea – fiul lui Ela – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al doisprezecelea an al guvernării lui Ahaz – regele din teritoriul numit Iuda; și a guvernat acolo nouă ani. **2** El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve; dar nu a procedat ca regii lui Israel care trăiseră înaintea lui. **3** Salmanasar – regele Asiriei – a venit împotriva lui. Astfel, Osea a devenit vasalul acestui rege; și i-a plătit periodic o taxă (*de subordonare*). **4** Dar regele Asiriei a descoperit un complot organizat de Osea care îi trimisese lui So – monarhul Egiptului – niște oameni din partea lui; și nu îi mai plătea regelui Asiriei acea taxă anuală. În consecință, regele Asiriei l-a prins și l-a băgat în închisoare. **5** Regele Asiriei a parcurs toată țara și a venit să lupte împotriva Samariei. A asediat-o într-o perioadă de trei ani. **6** În al nouălea an al guvernării lui Osea, regele Asiriei a cucerit Samaria; și apoi i-a dus pe israelieni captivi în Asiria. El i-a adus acolo să locuiască în Halah și în Gozan – pe traseul râului Habor și în orașele mezilor. **7** Aceste lucruri s-au întâmplat pentru că poporul Israel a păcătuit împotriva Dumnezeului lor numit Iahve – Cel care i-a scos de pe teritoriul Egiptului de sub dominația faraonului, monarhul Egiptului. Ei s-au închinat înaintea altor (*dumne*)zei **8** și au copiat atât obiceiurile popoarelor pe care Iahve le alungase din fața israelienilor, cât și obiceiurile stabilite de regii din teritoriul numit Israel. **9** Israelienii au făcut, în secret, împotriva Dumnezeului lor numit Iahve, fapte nepermise de El. Ei și-au construit înălțimi în toate orașele lor, din turnurile santinelor până în orașele fortificate. **10** Și-au ridicat pietre (*pe care le-au considerat*) sacre și „astarte” – pe orice deal înalt și sub orice copac verde. **11** Au ars tămâie pe toate înălțimile – exact ca popoarele pe care Iahve le alungase din fața lor; și au făcut lucruri rele cu care L-au mâniat pe Iahve. **12** Au slujit idolilor, deși Iahve le spusese: „Să nu faceți acest lucru!” **13** Iahve a avertizat pe Israel și pe Iuda prin toți profetii și prin oamenii care vedeau lucrurile revelate de El. Aceia le ziseseră (*din partea lui Iahve*): „Întoarceți-vă de la comportamentul vostru rău și respectați poruncile și

deciziile Mele, conform întregii Legi pe care am poruncit-o strămoșilor voștri și pe care v-am trimis-o prin sclavii Mei – prin profeți!” ¹⁴Dar ei nu l-au ascultat; ci s-au opus acestor cerințe la fel ca strămoșii lor care nu crezuseră în Dumnezeu lor numit Iahve. ¹⁵I-au respins deciziile, legământul ratificat cu strămoșii lor și declarațiile pe care li le-a dat. Au umblat după lucruri fără valoare; și astfel au devenit chiar ei niște oameni demni de desconsiderare. Israelienii au urmat exemplul celorlalte popoare care erau în jurul lor, deși Iahve le poruncise să nu se asemene cu ele. ¹⁶Ei au renunțat la toate poruncile Dumnezeului lor care se numește Iahve; și și-au turnat ca idoli doi viței și un stâlp închinat Astartei. S-au închinat tuturor constelațiilor care se puteau observa pe cer; și i-au slujit lui Baal. ¹⁷Au trecut prin foc pe fiii și pe fiicele lor, au practicat ghicirea și vrăjitoria; și s-au vândut să facă ce este rău în relația lor cu Iahve, declanșându-I astfel mânia (*împotriva lor*). ¹⁸Iahve s-a mâniat foarte mult pe Israel și l-a îndepărtat din prezența Lui. Astfel, nu au mai rămas (*pe teritoriul locuit cândva de israelieni*) decât urmașii lui Iuda. ¹⁹Dar nici israelienii din teritoriul numit Iuda nu au respectat legământul ratificat cu Dumnezeul lor care se numește Iahve; ci au copiat obiceiurile pe care le avuseseră cei din teritoriul numit Israel. ²⁰Atunci Iahve i-a abandonat pe toți urmașii lui Israel, i-a chinuit, a permis să ajungă la discreția jefuitorilor; iar în final i-a alungat din prezența Lui. ²¹El a procedat așa cu ei pentru că cei care s-au numit Israel, se despărțiseră de familia lui David și îl făcuseră rege pe Ieroboam, fiul lui Nebat – cel care l-a înstrăinat pe Israel de Iahve și l-a determinat să comită un mare păcat. ²²Israelienii au continuat să facă toate păcatele comise de Ieroboam; și nu s-au depărtat de ele – ²³până când Iahve l-a îndepărtat pe Israel din prezența Sa – exact cum anunțase prin toți sclavii Săi: prin profeți. Astfel, cei din teritoriul numit Israel au fost luați din țara lor și duși captivi în Asiria, unde au rămas până astăzi. ²⁴Regele Asiriei a adus oameni de la Babilon: din Cuta, din Ava, din Hamat și din Sefarvaim. El i-a pus să trăiască în orașele care aveau capitala la Samaria, în locul israelienilor. Ei au devenit proprietarii Samariei; și au locuit (*inclusiv*) în orașele (*din jurul*) ei. ²⁵Când au început să locuiască acolo, nu se temeau de Iahve. Atunci Iahve a trimis împotriva lor niște lei care au omorât pe câțiva dintre ei. ²⁶Aceia i-au zis regelui Asiriei: „Popoarele pe care le-ai adus ca să locuiască în orașele (*care aparțin*) Samariei, nu cunosc legea Dumnezeului acestei țări. El a trimis împotriva lor niște lei; și oamenii au fost omorâți de ei – pentru că nu știu ce prevede legea Dumnezeului acestei țări!” ²⁷Atunci regele Asiriei a ordonat: „Trimiteți pe unul dintre preoții care au fost luați captivi din Samaria. El să meargă și să locuiască acolo – ca să îi învețe (*să respecte*) legea Dumnezeului aceluia teritoriu!” ²⁸Unul dintre preoți, care fusese luat captiv din Samaria, s-a întors și a locuit la Betel. El i-a învățat cum să se teamă de Iahve. ²⁹Dar fiecare popor și-a făcut proprii lui zei în orașele în care locuiau ei; și i-au pus atât în temple cât și pe înălțimile construite de samariteni. ³⁰Oamenii din Babilon l-au făcut pe zeul Sucot-Benot, oamenii din Cuta l-au făcut pe zeul Nergal, oamenii din Hamat l-au făcut pe zeul Așima, ³¹iar cei din

Ava i-au făcut pe zeii Nibhaz și Tartac. Cei din Sefarvaim își ardeau fiii în foc, ca sacrificiu oferit lui Adra-Melec și lui Ana-Melec – zeii din Sefarvaim. ³²Ei se închinau (și) lui Iahve; dar în același timp și-au desemnat pentru ei mulți preoți ai înălțimilor, care aduceau sacrificii în acele temple de pe înălțimi. ³³Astfel, acei oameni se închinau lui Iahve, dar slujeau și zeilor lor, conform obiceiului popoarelor din care au fost aduși. ³⁴Până astăzi, ei au aceleași obiceiuri vechi. Nu se tem doar de Iahve. Nu respectă doar deciziile și regulile lor (*religioase*) și nici doar poruncile pe care le-a dat Iahve urmașilor lui Iacov, căruia i-a fost pus numele Israel. ³⁵Iahve ratificase cu israelienii un legământ și le poruncise astfel: „Să nu vă temeți de alți (*dumne*)zei și să nu vă închinați lor; să nu le slujiți și să nu le aduceți sacrificii; ³⁶ci să vă temeți de Iahve – de Cel care v-a scos de pe teritoriul Egiptului cu o mare demonstrație de forță și cu brațul întins! Să vă închinați doar Lui; și numai acestui Dumnezeu să îi aduceți sacrificii! ³⁷Fiți atenți totdeauna, ca să respectați învățăturile, regulile, legile și poruncile pe care le-a scris pentru voi; și să nu vă temeți de alți (*dumne*)zei. ³⁸Să nu uitați (*să respectați*) legământul pe care Eu l-am ratificat cu voi; și să nu vă temeți de alți (*dumne*)zei; ³⁹ci să vă temeți de Dumnezeul vostru care se numește Iahve; și atunci El vă va scăpa de toți dușmanii voștri.” ⁴⁰Dar israelienii nu s-au conformat acestor cerințe; ci au urmat vechile lor obiceiuri. ⁴¹Deci aceste popoare se temeau de Iahve, dar slujeau și idolilor lor. Până astăzi, copiii lor și copiii copiilor lor fac ce au făcut și părinții lor. **18** Ezechia – fiul lui Ahaz – rege în teritoriul numit Iuda, a început să guverneze în al treilea an al guvernării lui Osea – fiul lui Ela – regele celor din teritoriul numit Israel. ²El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Abia și era fiica lui Zaharia. ³El a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – exact cum procedase strămoșul lui numit David. ⁴Ezechia a desființat închinarea pe înălțimi și a sfărâmat pietrele (*considerate*) sacre, a tăiat stâlpul închinat Astartei și a spart în bucăți șarpele de bronz pe care îl făcuse Moise – pentru că israelienii aveau obiceiul să ardă tămâie în fața lui și îl numeau Nehuștan. ⁵Ezechia a crezut în Dumnezeul lui Israel numit Iahve. Niciunul dintre regii din teritoriul numit Iuda care fuseseră înaintea lui sau care au trăit după aceea, nu a mai fost ca el. ⁶Ezechia s-a atașat de Iahve, nu s-a depărtat de El și a respectat poruncile pe care Iahve i le dăduse (*pentru Israel*) lui Moise. ⁷Iahve a fost cu Ezechia; și oriunde mergea, avea victorie. El s-a revoltat împotriva regelui Asiriei; și nu i s-a mai subordonat. ⁸Ezechia i-a distrus pe filistenii până la Gaza; și le-a devastat teritoriile: de la turnurile de pază și până la orașele fortificate. ⁹În al patrulea an al guvernării lui Ezechia – care era al șaptelea an al guvernării lui Osea, fiul lui Ela, regele celor din teritoriul numit Israel –, Salmanasar – regele Asiriei – a venit să lupte împotriva Samariei și a asediat-o; ¹⁰și după trei ani de asediu, asirienii au cucerit-o. Deci Samaria a fost cucerită în al șaselea an al guvernării lui Ezechia – an care corespundea cu al nouălea din timpul guvernării lui Osea, regele celor din teritoriul numit Israel. ¹¹Regele Asiriei i-a

pus pe israelieni captivi în Asiria și i-a pus să locuiască în Halah, în Gozan, pe traseul râului Habor și în orașele mezilor. ¹²S-a întâmplat așa pentru că nu au ascultat ce le-a spus Dumnezeu lor care se numește Iahve; ci au încălcat legământul Lui. Nu s-au conformat cerințelor lui și nici nu au respectat tot ce le-a poruncit Moise, sclavul lui Iahve. ¹³În al paisprezecelea an al guvernării regelui Ezechia, Sanherib – regele Asiriei – a înaintat împotriva tuturor orașelor fortificate din teritoriul numit Iuda; și le-a cucerit. ¹⁴Apoi Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – a trimis următorul mesaj regelui Asiriei care era atunci în Lachiș: „Am greșit! Depărtează-te de mine; și îți voi da orice îmi vei cere!” Regele Asiriei a cerut de la Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur. ¹⁵Ezechia i-a dat tot argintul care era adunat în casa lui Iahve și în tezaurul palatului regelui. ¹⁶În acea situație, Ezechia a desprins aurul pe care tot el, Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – îl folosisese ca să acopere ușile și stâlpii Templului lui Iahve; și l-a dat (*și pe acela*) regelui Asiriei. ¹⁷Regele Asiriei i-a trimis din Lachiș pe Tartan, pe Rab-Saris și pe Rab-Șache – însoțiți de o mare armată. Ei au venit la regele Ezechia, la Ierusalim. Au plecat spre Ierusalim; și când au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al lacului de sus, pe drumul care conduce la terenul spălătorului. ¹⁸Apoi l-au chemat (*la ei*) pe rege. Eliachim – fiul lui Hilchia –, administratorul palatului, scribul Șebna și cronicarul Ioah – fiul lui Asaf – s-au dus la ei. ¹⁹Rab-Șache le-a zis: „Spuneți-i lui Ezechia: «Marele rege al Asiriei îți vorbește astfel: ‘Pe ce se bazează această încredere pe care o ai? ²⁰Tu spui că ai strategie și forță pentru război; dar acestea sunt doar niște vorbe fără acoperire în fapte. În cine te încrezi tu acum, astfel încât ai decis să te revolți împotriva mea? ²¹Constat că ai decis să te încrezi în Egipt – în acel toiag de trestie ruptă, care înțeapă și rănește mâna oricui se sprijină pe el. Așa este faraonul – monarhul Egiptului – pentru toți aceia care se încred în el! ²²Poate că îmi veți spune că vă încredeți în Dumnezeu vostru care se numește Iahve. Dar oare nu este El Acela ale Cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat tocmai Ezechia, zicând oamenilor din teritoriul numit Iuda și Ierusalimului ca să se închine înaintea altarului din Ierusalim!’»? ²³Acum îți propun să vii și să faci o înțelegere cu stăpânul meu, cu regele Asiriei. Eu îți voi da două mii de cai; și să vedem dacă tu vei putea găsi călăreți pentru ei... ²⁴Este interesant de urmărit cum vei putea elimina tu măcar un singur conducător dintre cei mai nesemnificativi slujitori ai stăpânului meu – când te bazezi pe Egipt ca să îți dea care și călăreți! ²⁵În plus, crezi oare că am înaintat fără aprobarea lui Iahve împotriva acestui loc, ca să îl distrug? Iahve personal mi-a zis: «Înaintează împotriva acestei țări și distruge-o!»” ²⁶Atunci Eliachim – fiul lui Hilchia –, Șebna și Ioah i-au răspuns lui Rab-Șache: „Te rugăm să vorbești slujitorilor tăi în limba aramaică, pentru că (*noi*) o înțelegem. Nu ne vorbi în limba ebraică, în auzul poporului care este pe zid!” ²⁷Dar Rab-Șache le-a zis: „Oare stăpânul meu m-a trimis să spun aceste cuvinte stăpânului vostru și vouă? Nu m-a trimis la acești oameni, care stau pe zid și care, la fel ca voi, vor

ajunge să își mănânce propriile fecale și să își bea propria urină?” ²⁸Atunci Rab-Şache s-a ridicat și a strigat cu mare intensitate în limba ebraică, astfel: „Ascultați ce vă vorbește marele regele al Asiriei! ²⁹El vă spune: «Nu îi permiteți lui Ezechia să vă ducă în eroare; pentru că el nu va putea să vă salveze din mâna mea! ³⁰Nu îi permiteți lui Ezechia să vă convingă (*zicându-vă că este mai bine*) să vă încredeți în Iahve, când vă spune: ‘Este o certitudine că Iahve ne va salva; și acest oraș nu va fi dat în mâinile regelui Asiriei!’ ³¹Nu-l ascultați pe Ezechia. Regele Asiriei vă spune: ‘Faceți pace cu mine; și veniți afară la mine. Atunci, fiecare dintre voi va mânca din via lui și din smochinul lui; și veți bea apă din fântânile voastre – ³²până voi veni și vă voi lua într-o țară ca a voastră. Acea este o țară cu abundență de cereale și de vin, cu abundență de pâine și de vii și cu abundență de măslina și de miere. Astfel, veți trăi și nu veți muri. Nu îl ascultați pe Ezechia; pentru că el vă conduce greșit când pretinde că vă va salva Iahve! ³³Oare și-a scăpat vreodată vreunul dintre zeii celorlalte popoare țara din mâna regelui Asiriei? ³⁴Unde sunt zeii Hamatului și ai Arpadului? Unde sunt zeii Sefarvaimului, ai Henei și ai Ivei? Au putut ei să salveze Samaria din mâna mea? ³⁵Care dintre toți zeii acestor țări și-au scăpat țara din mâna mea? În consecință, cum ar putea Iahve să salveze Ierusalimul din mâna mea?’»” ³⁶Poporul a tăcut. Nu i-a răspuns niciun cuvânt; pentru că regele le poruncise să nu îi răspundă. ³⁷Atunci Eliachim – fiul lui Hilchia –, administratorul palatului, scribul Şebna și cronicarul Ioah – fiul lui Asaf – au venit la Ezechia cu hainele rupte; și i-au spus cuvintele lui Rab-Şache. ¹⁹ După ce regele Ezechia a auzit despre toate acestea, și-a rupt hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus la casa lui Iahve. ² Apoi i-a trimis la profetul Isaia – fiul lui Amoț – pe Eliachim – administratorul palatului lui –, pe scribul Şebna și pe cei bătrâni dintre preoți. Toți s-au dus la el acoperiți cu saci. ³ Ei i-au zis: „Ezechia îți vorbește astfel: «Aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de rușine. Copiii au ajuns la termenul la care trebuie să se nască, dar nu mai există nicio forță pentru nașterea lor. ⁴ Poate că Dumnezeuul tău – Cel care se numește Iahve – a auzit toate cuvintele lui Rab-Şache. El a fost trimis de stăpânul lui – de regele Asiriei – ca să Îl ridiculizeze pe Dumnezeuul care este (*singurul*) viu. Poate că Iahve – Dumnezeuul tău – îi va reproșa cuvintele pe care le-a spus. Deci fă o rugăciune (*adresată lui Iahve*) pentru cei care au mai rămas!»” ⁵ Când slujitorii regelui Ezechia au venit la Isaia, ⁶ el le-a zis: „Să îi spuneți stăpânului vostru că Iahve îi vorbește astfel: «Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care slujitorii regelui Asiriei M-au blasfemiât. ⁷ Te anunț că voi pune în el un asemenea spirit, încât la auzirea unui zvon, se va întoarce în țara lui. Și îl voi determina să cadă omorât de sabie chiar pe teritoriul lui!»” ⁸ Când Rab-Şache a auzit că regele Asiriei plecase din Lachiș, s-a întors și l-a găsit luptând împotriva Libnei. ⁹ Apoi, când regele Asiriei a auzit că Tirhaca – regele din Cuș –, a plecat să lupte împotriva lui, a trimis din nou reprezentanți la Ezechia. Prin intermediul lor, a transmis: ¹⁰ „Să îi vorbiți lui Ezechia, regele celor din teritoriul numit Iuda, astfel: «Nu Îi permite Dumnezeuul tău, în care te

încrezi, să te păcălească promițându-ți că Ierusalimul nu va ajunge în mâna regelui Asiriei. **11**Sunt sigur că ai auzit ce au făcut regii Asiriei tuturor țărilor cucerite: cum le-a distrus în totalitate! Și crezi oare că tu vei fi salvat? **12**Și-au salvat oare zeii popoarele pe care părinții mei le-au distrus: pe Gozan, pe Haran, pe Rețef și pe fiii lui Eden – care erau în Tel-Asar? **13**Unde este regele Hamatului, regele Arpadului și regele orașului Sefarvaim. Unde este acela al orașului Hena sau al orașului Iva?» **14**Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor și a citit-o. Apoi s-a dus în casa lui Iahve și a pus-o acolo deschisă, înaintea Lui. **15**Ezechia s-a rugat lui Iahve și a zis: „O, Doamne, Dumnezeul lui Israel; Tu, Cel care tronezi deasupra heruvimilor! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor regatelor pământului! Tu ai făcut cerul și pământul! **16**Doamne, apleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește! Auzi cuvintele pe care le-a trimis Sanherib ca să Îl ridiculizeze pe Dumnezeul (*care este*) viu! **17**Doamne, este adevărat că regii Asiriei au devastat aceste popoare și țările lor. **18**Știm și că le-au aruncat zeii în foc. Dar ei i-au distrus pentru că aceia nu erau Dumnezeu, ci lucrări făcute de mâna omului. Acei zeii erau doar lemn și piatră. **19**Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, Te rugăm, scapă-ne de amenințarea lui – ca să știe toate regatele pământului că Tu, Doamne, ești singurul Dumnezeu!” **20**Atunci Isaia – fiul lui Amoț – a trimis pe cineva la Ezechia, ca să îi spună: „Iahve, Dumnezeul lui Israel, vorbește astfel: «Ți-am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o, referitoare la Sanherib, regele Asiriei. **21**Să știi că Iahve a pronunțat deja următoarele cuvinte împotriva lui: ‘Fecioara – fiica Sionului – te desconsideră și râde de tine! Fiica Ierusalimului dă din cap în timp ce tu fugi!’ **22**Știi pe Cine ai ridiculizat și împotriva Cui ai blasfemiat? Știi împotriva Cui ai vorbit? Știi împotriva Cui ți-ai înălțat mândru privirea? Împotriva Sfântului lui Israel! **23**Prin intermediul solilor tăi, L-ai ridiculizat pe Iahve, zicând: ‘Cu mulțimea carelor mele, am escaladat înălțimile munților până la cele mai înalte piscuri ale Libanului! I-am tăiat cei mai înalți cedri și cei mai remarcabili chiparoși. Am ajuns la cele mai îndepărtate locuri și la pădurea cea mai deasă. **24**Am săpat fântâni și am băut ape străine. Am secat toate pâraiele Egiptului pe unde am trecut cu tălpile picioarelor mele!’ **25**N-ai auzit? Eu am conceput toate aceste lucruri cu mult timp în urmă – din zile străvechi – și le-am planificat. Iar acum am făcut ca ele să se întâmple. Astfel, ți-am permis să transformi orașele fortificate în mormane de dărâmături. **26**Locuitorii lor sunt fără forță, surprinși și făcuți de rușine. Au ajuns ca iarba de pe câmp și ca verdeța fragedă – ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte să crească. **27**Dar Eu știu unde stai, știu când ieși și când intri. Cunosc și cât ești de supărat pe Mine. **28**Pentru că te-ai mâniat pe Mine și pentru că aroganța ta a ajuns la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nasul tău și zăbala Mea în gura ta. Astfel, te voi întoarce pe drumul pe care ai venit! **29**Iar pentru tine, Ezechia, îți dau un semn care îți va confirma că se va întâmpla așa: în acest an veți mânca ce va crește de la sine; iar în al doilea an veți consuma ce va răsări din ce a rămas! Abia în al treilea an veți semăna și veți secera, veți planta vii și le veți mânca fructele.

30Supraviețuitorii din teritoriul numit Iuda – cei care vor rămâne –, vor avea din nou rădăcini sub ei: și vor produce fructe deasupra. **31**Se va întâmpla așa, pentru că din Ierusalim va apărea un grup al urmașilor (*poporului*); și din muntele Sion vor veni câțiva supraviețuitori. Pasiunea lui Iahve care este Dumnezeu Armatei (*pentru ei*) va face ca acest lucru să se întâmple!»

32Deci, Iahve spune despre regele Asiriei astfel: «Nu va intra în acest oraș și nu va trage nicio săgeată acolo. Nu va veni în fața lui cu vreun scut și nu va ridica împotriva lui nicio rampă de asalt. **33**Iahve vă spune că se va întoarce pe drumul pe care a venit; și nu va intra în acest oraș. **34**Eu voi proteja acest oraș ca să îl salvez de dragul Meu și de dragul sclavului Meu numit David!» **35**În acea noapte, îngerul lui Iahve s-a dus în tabăra asirienilor; și a omorât o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Când s-au trezit ceilalți dimineța devreme, au văzut că toți aceia erau niște corpuri moarte. **36**Atunci Sanherib – regele Asiriei – și-a ridicat tabăra și a plecat. El s-a întors la Ninive și a locuit acolo. **37**În timp ce se închina în templul zeului lui numit Nisroc, fiii lui – Adramelec și Sareter – l-au omorât cu sabia; și apoi au fugit în țara Ararat. În locul lui Sanherib a guvernat fiul lui numit Esar-Hadon. **20** În acele zile, Ezechia s-a îmbolnăvit și era aproape de moarte. Profetul Isaia – fiul lui Amoț – a venit la el și i-a zis: „Iahve îți spune: «Organizează-ți familia care va rămâne după tine; pentru că tu vei muri! Nu te vei mai însănătoși!»” **2**Atunci Ezechia s-a întors cu fața spre perete și s-a rugat lui Iahve, zicând: **3**„Doamne, Te rog să îți amintești că am umblat în fața Ta cu responsabilitate și devotament din toată inima și că am făcut ce este bine în relația mea cu Tine!” Și Ezechia a plâns cu mari regrete. **4**Isaia încă nu plecase din curtea de mijloc (*a palatului*). Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la el și i-a zis: **5**„Întoarce-te și spune-i lui Ezechia care este conducătorul poporului Meu că Iahve, Dumnezeu strămoșului lui numit David, îi vorbește astfel: «Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Să știi că te voi vindeca! În a treia zi te vei duce la casa lui Iahve. **6**Voi adăuga vieții tale încă cincisprezece ani; și te voi salva împreună cu acest oraș din mâna regelui Asiriei. Voi apăra acest oraș de dragul Meu și de dragul sclavului Meu numit David!»” **7**Apoi Isaia a zis: „Aduceți o turtă de smochine!” Ei au adus-o; și după ce i-au pus-o lui Ezechia pe rană, s-a vindecat. **8**Ezechia îl întrebase pe Isaia: „Care va fi semnul care-mi va confirma că Iahve mă va vindeca și că mă voi duce la casa Lui a treia zi?” **9**Isaia îi răspunsese: „Semnul din partea lui Iahve pentru tine, care te va ajuta să cunoști că Iahve va face să se întâmple conform cuvântului pe care l-a pronunțat, este cel pe care ți-l vei alege: Să treacă umbra zece trepte înainte sau înapoi?” **10**Ezechia a răspuns: „Este ceva nesemnificativ ca umbra să treacă zece trepte înainte. Mai bine să treacă zece trepte înapoi!” **11**Profetul Isaia l-a chemat pe Iahve; și El a făcut ca umbra să treacă înapoi zece trepte pe cadranul lui Ahaz. **12**În acele vremuri, Merodac-Baladan – fiul lui Baladan, rege al Babilonului – i-a trimis lui Ezechia scrisori și un dar – pentru că auzise că fusese bolnav. **13**Ezechia i-a primit reprezentanții și le-a arătat tot ce era în tezaurul lui: argintul, aurul, condimentele și uleiul valoros, armamentul

lui și tot ce era în depozitele pe care le avea. Nu a rămas nimic în palatul sau în regatul lui, pe care Ezechia să nu li-l fi arătat. **14**Atunci profetul Isaia a venit la regele Ezechia și l-a întrebat: „Ce au zis acei oameni și de unde au venit?” Ezechia i-a răspuns: „Au venit dintr-o țară îndepărtată: din Babilon.” **15**Profetul l-a mai întrebat: „Ce au văzut în palatul tău?” Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în el. Nu a rămas nimic în depozitele mele pe care să nu li-l fi arătat.” **16**Atunci Isaia i-a zis lui Ezechia: „Ascultă ce îți spune Cuvântul lui Iahve: **17**«Să știi că vin zile când tot ce este în palatul tău și tot ce au adunat cu sacrificiu strămoșii tăi până astăzi, va fi dus în Babilon. Iahve îți spune că nu va mai fi lăsat nimic aici. **18**Unii dintre proprii tăi fii – care ți s-au născut în această perioadă – îți vor fi luați; și vor fi făcuți eunuci în palatul regelui Babilonului!»” **19**Ezechia i-a zis lui Isaia: „Cuvântul lui Iahve pe care l-ai proclamat, este bun.” El își zicea: „De ce să îmi pese, dacă mi se garantează că în timpul vieții mele va fi pace și țara va fi protejată?” **20**Celelalte fapte ale lui Ezechia – toate lucrurile remarcabile ale lui, cum a făcut lacul și canalul prin care a adus apă în oraș –, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? **21**Ezechia s-a culcat lângă părinții lui. Apoi în locul lui a guvernat fiul lui numit Manase. **21** Manase avea vârsta de doisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim o perioadă de cincizeci și cinci de ani. Mama lui se numea Heftiba. **2**El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve, urmând obiceiurile idolatre ale popoarelor pe care Iahve le alungase din fața israelienilor. **3**A reconstruit înălțimile pe care le distrusese tatăl lui numit Ezechia, a ridicat altare lui Baal și a făcut un stâlp al Astartei – exact cum făcuse Ahab – regele celor din teritoriul numit Israel. S-a închinat înaintea întregii mulțimi de stele de pe cer și le-a slujit. **4**A construit altare în casa lui Iahve despre care vorbise El atunci când a spus: „Îmi voi pune numele în Ierusalim!” **5**A construit altare tuturor constelațiilor observate pe cer; și le-a pus în cele două curți ale casei lui Iahve. **6**Și-a trecut fiul prin foc, a practicat vrăjitoria și ghicitul, apelând la cei care cheamă spiritele morților și la vrăjitori. El a făcut mult rău în relația lui cu Iahve, declanșându-I mânia. **7**A luat idolul Astartei – pe care îl făcuse și l-a pus în casa lui Iahve – loc despre care Iahve îi spusese lui David și lui Solomon, fiul lui, astfel: „În această casă și în Ierusalim – pe care l-am ales dintre toate orașele locuite de triburile lui Israel – Îmi voi pune numele pentru totdeauna. **8**Nu voi mai permite ca picioarele lui Israel să rătăcească afară din țara pe care le-am dat-o strămoșilor lor – dacă vor urmări cu atenție să respecte tot ce le-am poruncit, conform tuturor prevederilor legii pe care le-a dat-o sclavul Meu Moise.” **9**Dar ei nu au ascultat; și Manase i-a dus în rătăcire. Astfel, ei au făcut mai mult rău decât toate popoarele pe care le distrusese Iahve din fața israelienilor. **10**Atunci Iahve a vorbit prin sclavii Săi, prin profeții, zicând: **11**„Manase – regele celor din teritoriul numit Iuda – a făcut aceste fapte oribile; a făcut mai mult rău decât tot ce făcuseră amoriții înainte de el; și i-a determinat și pe cei care locuiau pe teritoriul numit Iuda să păcătuiască prin idolii lui. **12**Deci pentru că a procedat astfel, Dumnezeul lui Israel numit Iahve spune: «Voi

aduce un dezastru peste Ierusalim și peste cei care locuiesc pe teritoriul numit Iuda. Va fi o calamitate care va face să țiuie urechile oricui va auzi vorbinduse despre ea!» **13**Voi pune peste Ierusalim funia folosită împotriva Samariei și firul de plumb folosit împotriva familiei lui Ahab. Voi șterge Ierusalimul cum șterge cineva farfuria, curățând-o și întorcând-o cu fața în jos! **14**Voi abandona pe cei care vor mai rămâne din moștenirea Mea; și îi voi face să ajungă în mâinile dușmanilor lor. Ei vor fi jefuiți; și vor ajunge prada dușmanilor lor. **15**Se va întâmpla așa pentru că au făcut ce este rău în relația cu Mine și M-am mâniat – din ziua în care strămoșii lor au plecat din Egipt și până astăzi.” **16**În plus, Manase a umplut Ierusalimul de la un capăt la celălalt cu sângele nevinovat pe care l-a vărsat. În timp ce a determinat pe cei din teritoriul numit Iuda să păcătuiască și să comită ce este rău în relația lor cu Iahve, Manase a făcut personal toate aceste lucruri. **17**Celelalte fapte ale lui Manase – tot ce a făcut el și păcatele pe care le-a comis – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? **18**Manase s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în grădina palatului lui numită Grădina lui Uza. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Amon. **19**Amon avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim doi ani. Mama lui se numea Meșulemet și era fiica lui Haruț din Iotba. **20**El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – la fel cum procedase tatăl lui numit Manase. **21**A copiat în totalitate comportamentul tatălui lui. Astfel, el a slujit și s-a închinat idolilor cărora le slujise și Manase. **22**L-a abandonat pe Dumnezeul strămoșilor lui numit Iahve; și nu a trăit conform cerințelor Lui. **23**Slujitorii lui Amon au complotat împotriva lui și l-au omorât pe rege în palat. **24**Dar poporul țării i-a omorât pe toți aceia care complotaseră împotriva regelui Amon. Apoi, în locul lui Amon, poporul țării l-a desemnat ca rege pe fiul lui, pe Iosia. **25**Celelalte fapte pe care le-a făcut Amon, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? **26**El a fost înmormântat în mormântul lui: în Grădina lui Uza. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Iosia. **22** Iosia avea vârsta de opt ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim treizeci și unu de ani. Mama lui se numea Iedida și era fiica lui Adaiia din Boțcat. **2**El a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve; și a trăit în totalitate ca strămoșul lui numit David, fără să devieze de la acel model la dreapta sau la stânga. **3**În al optsprezecelea an al guvernării lui, regele Iosia a trimis pe scribul lui numit Șafan – fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam – la casa lui Iahve. El îi zisese: **4**„Du-te la marele preot Hilchia și spune-i să strângă argintul care a fost adus la casa lui Iahve – acela care fusese adunat de la oameni de paznicii porții. **5**Acest argint să fie dat celor care supraveghează lucrarea la casa lui Iahve. Și aceia să îl dea lucrătorilor care sunt în casa lui Iahve, adică celor care lucrează la restaurarea ei: **6**tâmplarilor, constructorilor și zidarilor. Să li se mai dea (*argint*) și pentru cumpărarea lemnului și a pietrelor cioplite necesare pentru restaurarea casei. **7**Dar oamenii cărora li se dă argintul, să nu fie controlați – pentru că ei lucrează corect!” **8**Atunci marele preot Hilchia i-a zis scribului Șafan: „Am găsit cartea legii în casa lui Iahve!”

Hilchia i-a dat acea carte lui Șafan; și el a citit-o. ⁹Scribul Șafan s-a dus la rege și i-a spus: „Slujitorii tăi au strâns argintul care era în casă; și l-au dat celor care supraveghează lucrarea la casa lui Iahve.” ¹⁰Apoi scribul Șafan l-a informat pe rege, zicându-i: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.” Astfel, Șafan a citit din ea în fața regelui. ¹¹Când a auzit regele cuvintele din cartea legii, și-a rupt hainele. ¹²Apoi regele le-a poruncit preotului Hilchia, lui Ahicam – fiul lui Șafan –, lui Acbor – fiul lui Micaia –, scribului Șafan și lui Asaia – slujitorul regelui – astfel: ¹³„Duceți-vă și întrebați-L pe Iahve pentru mine, pentru popor și pentru întreg teritoriul numit Iuda, în legătură cu ce este scris în această carte care a fost găsită; pentru că am înțeles că mânia lui Iahve este mare. Ea s-a declanșat împotriva noastră, pentru că strămoșii noștri nu s-au conformat cerințelor precizate de cuvintele acestei cărți și nu au respectat tot ce este scris în ea despre noi!” ¹⁴Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia s-au dus la profetesa Hulda – soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Hasra, paznicul hainelor – care locuia în Ierusalim, în noul cartier. Ei au vorbit cu ea; ¹⁵și ea le-a răspuns: „Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, zice: «Să spuneți omului care v-a trimis la mine ¹⁶că Iahve îi vorbește astfel: ‘Să știi că voi aduce dezastrul împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui – în conformitate cu tot ce este scris în cartea pe care a citit-o regele lui Iuda – ¹⁷pentru că M-au abandonat și au adus tămâie altor (*dumne*)zei, provocându-Mi mânia prin toate faptele lor. Da, mânia Mea se va declanșa împotriva acestui loc și nu se va stinge!’ ¹⁸Mai spuneți-i regelui lui Iuda, care v-a trimis să îl întrebați pe Iahve, astfel: ‘Iahve, Dumnezeul lui Israel, îți transmite un mesaj referitor la cuvintele pe care le-ai auzit. ¹⁹Am observat că ți s-a înmuiat inima și că te-ai smerit înaintea lui Iahve când ai auzit ce am declarat împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, spunând că vor ajunge de spaimă și de blestem. Am remarcat și faptul că ți-ai rupt hainele și că ai plâns în fața Mea. Iahve te asigură că a auzit! ²⁰Pentru că ai procedat astfel, te voi adăuga la strămoșii tăi și vei fi așezat liniștit în mormântul tău. Astfel, tu nu vei vedea tot dezastrul pe care îl voi aduce împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui.’»” Ei i-au adus regelui acest răspuns. **23** Atunci regele Iosia i-a convocat pe toți aceia care formau consiliul bătrânilor teritoriului numit Iuda și pe cei din Ierusalim. ²Apoi s-a dus la casa lui Iahve împreună cu toți bărbații din teritoriul numit Iuda, cu toți locuitorii Ierusalimului, cu preoții și cu profeții – cu întreg poporul – de la cel mai mic până la cel mai mare. Acolo a citit în auzul lor toate cuvintele cărții legământului care fusese găsită în casa lui Iahve. ³Regele a stat în picioare lângă stâlpul lui și a ratificat un (*nou*) legământ înaintea lui Iahve. În baza aceluși legământ, el a decis ca din toată inima și din tot sufletul lui să îl urmeze pe Iahve și să respecte poruncile, declarațiile și deciziile Sale. Astfel s-a angajat el să se conformeze cuvintelor legământului care erau scrise în acea carte. Și tot poporul a fost inclus în acel legământ. ⁴Regele a poruncit marelui preot numit Hilchia, preoților din al doilea nivel de autoritate și paznicilor porții să scoată din Templul lui Iahve toate obiectele care fuseseră făcute pentru Baal, pentru Astarte și pentru toate

constelațiile cerului. El le-a ars în exteriorul Ierusalimului, în valea Chidron. Apoi le-a dus cenușa la Betel. **5**A îndepărtat pe preoții păgâni care fuseseră puși de regii celor din teritoriul numit Iuda să ardă tămâie pe înălțimi, în orașele lor și în jurul Ierusalimului. Iosia a alungat și pe cei care ardeau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, stelelor și tuturor astrelor de pe cer. **6**A scos stâlpul Astartei din casa lui Iahve și l-a dus în valea Chidron, în exteriorul Ierusalimului. L-a ars lângă valea Chidron, transformându-l în cenușă. Apoi i-a împrăștiat cenușa pe mormintele oamenilor. **7**A dărâmat locuințele bărbaților care practicau prostituția în casa lui Iahve. Tot acolo erau și femeile care împleteau corturi pentru Astarte. **8**Iosia i-a alungat pe toți preoții idolatri din orașele teritoriului numit Iuda; și a distrus înălțimile unde aceia ardeau tămâie: de la Gheva până la Beer-Șeba. A dărâmat și înălțimile de la porți: pe cele care erau la intrarea porții lui Iosua – conducătorul orașului – amplasate în partea stângă a porții orașului. **9**Deși preoții înălțimilor nu slujeau la altarul lui Iahve din Ierusalim, ei mâncau turte printre rudele lor. **10**Regele a profanat și Tofetul – localitate care este în valea hinomiților – pentru ca nimeni să nu își mai treacă fiul sau fiica prin foc pentru Moleh. **11**El a desființat de la intrarea în casa lui Iahve, acei cai pe care regii din teritoriul numit Iuda îi închinaseră soarelui. Ei erau lângă acea cameră din curte care aparținea conducătorului numit Natan-Melec. Apoi Iosia a ars carele închinare soarelui. **12**Regele a dărâmat altarele pe care le făcuseră regii din teritoriul numit Iuda pe acoperișul camerei de la etaj care era camera lui Ahaz. El a demolat și altarele pe care le făcuse Manase în cele două curți ale casei lui Iahve. Le-a luat de acolo și le-a aruncat molozul în valea Chidron. **13**Regele a profanat înălțimile care erau în fața Ierusalimului, în partea dreaptă a „muntelui depravării” – înălțimi pe care le construiseră Solomon, regele lui Israel. El făcuse acele înălțimi pentru Așoret – oribilul zeu al sidonienilor –, pentru Chemoș – oribilul zeu al Moabului – și pentru Milcom, oribilul zeu al amoniților. **14**Iosia a distrus pietrele sacre, a dărâmat statuile închinare Astartei și a umplut locurile lor cu oase de oameni. **15**El a demolat chiar și altarul care era la Betel. A procedat la fel cu înălțimea pe care o făcuse Ieroboam – fiul lui Nebat –, cel care determinase Israelul să păcătuiască. Deci a desființat atât altarul, cât și înălțimea pe care fusese el construit. Iosia a dat foc nu doar înălțimii, transformând-o în cenușă, ci și stâlpului Astartei. **16**Când Iosia a privit în jurul lui și a văzut mormintele care erau acolo, pe deal, a trimis oameni cărora le-a poruncit să ia oasele din morminte. A ars oasele pe altar, profanându-l exact cum spusese Cuvântul lui Iahve proclamat prin omul lui Dumnezeu care anunțase (că) aceste lucruri (se vor întâmpla). **17**După un timp, el a întrebat: „Al cui este acest mormânt din piatră pe care îl văd?” Oamenii orașului i-au răspuns: „Acesta este mormântul omului lui Dumnezeu care a venit din teritoriul numit Iuda și a profetizat împotriva altarului din Betel aceste lucruri pe care (deja) le-ai făcut!” **18**Atunci el a zis: „Lăsați-l; și nimeni să nu îi miște oasele!” Ei au lăsat (nederanjate) oasele acelui om împreună cu ale profetului care venise din Samaria. **19**Iosia a mai

demolat toate templele care erau pe înălțimile din orașele Samariei. Ele fuseseră construite de regii care au guvernat în teritoriul numit Israel – ca să Îl mânie pe Iahve. A procedat cu ele exact ca la Betel. ²⁰Iosia i-a înjunghiat pe altare pe toți preoții înălțimilor care erau acolo; și a ars pe ele oase de oameni. Apoi s-a întors la Ierusalim. ²¹Regele a ordonat întregului popor: „Sărbătoriți Paștele Dumnezeului vostru numit Iahve – exact cum este scris în această carte a legământului!” ²²Paște ca acela nu se mai sărbătorise din vremea judecătorilor care judecau pe Israel: în toată perioada de guvernare a regilor din teritoriul numit Israel sau a regilor din acela numit Iuda. ²³Acest Paște a fost sărbătorit în cinstea lui Iahve la Ierusalim abia în al optsprezecelea an al guvernării regelui Iosia. ²⁴Iosia a mai alungat pe aceia care chemau spiritele morților și pe cei care practicau vrăjitoria. El a desființat terafimii, idolii și toate celelalte lucruri oribile care se puteau vedea pe teritoriul numit Iuda și la Ierusalim. Astfel, Iosia a făcut ce prevedeau cuvintele legii scrise în cartea pe care o găsisese preotul Hilchia în casa lui Iahve. ²⁵Niciunul dintre predecesorii lui Iosia nu a fost ca el. Nimeni nu s-a întors ca el la Iahve din toată inima, din tot sufletul și cu toate capacitățile lui – exact cum cere toată legea lui Moise. Nici după Iosia nu a mai fost nimeni ca el. ²⁶Totuși, Iahve nu și-a anulat efectul mării Lui mâinii. Ea fusese declanșată împotriva celor din teritoriul numit Iuda din cauza tuturor faptelor lui Manase. ²⁷Iahve a zis: „Voi îndepărta din prezența Mea pe aceia care se numesc Iuda – exact cum am îndepărtat pe locuitorii din teritoriul numit Israel; și voi abandona atât acest oraș – Ierusalimul – pe care l-am ales, cât și casa despre care ziceam că acolo va fi (*mereu*) numele Meu!” ²⁸Celelalte fapte ale lui Iosia și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²⁹În vremea guvernării lui, faraonul Neco – conducătorul suveran al Egiptului – a înaintat și a ajuns la râul Eufrat: până la regele Asiriei. Regele Iosia a plecat să lupte împotriva lui. Neco s-a luptat cu Iosia la Meghido și l-a omorât. ³⁰Slujitorii lui Iosia l-au luat mort din Meghido, l-au adus într-un car la Ierusalim și l-au înmormântat în mormântul lui. Apoi poporul țării l-a luat pe Iehoahaz – fiul lui Iosia – și l-a uns, declarându-l rege în locul tatălui lui. ³¹Iehoahaz avea vârsta de douăzeci și trei de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni. Mama lui se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna. ³²El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – exact cum procedaseră și strămoșii lui. ³³Faraonul Neco l-a pus în lanțuri la Ribla – în țara Hamat – ca să nu mai guverneze în Ierusalim. Apoi a cerut țării o taxă obligatorie de o sută de talanți de argint și un talant de aur. ³⁴Faraonul Neco l-a pus acolo rege pe Eliachim – fiul lui Iosia – în locul tatălui lui; și i-a schimbat numele în Iehoiachim. Pe Iehoahaz l-a luat și l-a dus în Egipt. El a murit acolo. ³⁵Iehoiachim i-a dat faraonului aurul și argintul (*cerut*); dar el a îndatorat țara ca să poată da argintul cerut de faraon. A stabilit pentru fiecare om o anumită rată de participare la acea taxă obligatorie. Astfel a dat el faraonului Neco argintul și aurul luat de la poporul țării. ³⁶Iehoiachim avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la

Ierusalim unsprezece ani. Mama lui se numea Zebida și era fiica lui Pedaia din Ruma. ³⁷El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – conform exemplului (*greșit*) dat de strămoșii lui. ²⁴ În timpul guvernării lui Iehoiachim, Nabucodonosor – regele Babilonului – a declanșat un război împotriva lui; și Iehoiachim i s-a subordonat pentru trei ani. Dar după acei ani a renunțat la această decizie; și s-a revoltat împotriva lui Nabucodonosor. ²Iahve a trimis împotriva lui Iehoiachim (*niște*) grupuri de caldeeni, de aramei, de moabiți și de amoniți. El le-a făcut să vină împotriva celor din teritoriul numit Iuda ca să îl distrugă – conform Cuvântului lui Iahve pe care îl proclamase prin sclavii Săi, prin profetii. ³Acest lucru s-a întâmplat numai conform poruncii lui Iahve; și urmărirea îndepărtarea celor numiți Iuda din prezența Lui – din cauza tuturor păcatelor făcute de Manase ⁴și din cauza sângelui nevinovat pe care îl vărsase. El a umplut Ierusalimul de sânge care a curs, fără ca cei care muriseră astfel, să fi fost vinovați. Acesta a fost motivul pentru care Iahve nu a vrut să îl ierte. ⁵Celelalte fapte ale lui Iehoiachim și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ⁶Iehoiachim s-a culcat lângă părinții lui. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Iehoiachin. ⁷Conducătorul suveran al Egiptului nu a mai plecat din țara lui – pentru că regele Babilonului îi luase tot ce îi aparținea, de la Râul Egiptului până la râul Eufrat. ⁸Iehoiachin avea vârsta de optsprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni. Mama lui se numea Nehușta și era fiica lui Elnatan din Ierusalim. ⁹El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – trăind la fel cum trăise și tatăl lui. ¹⁰În acea vreme, slujitorii lui Nabucodonosor – regele Babilonului – au înaintat, venind să lupte împotriva Ierusalimului; și au asediat orașul. ¹¹Nabucodonosor – regele Babilonului – a venit personal înaintea orașului în timp ce slujitorii lui îl asediau. ¹²Iehoiachin – regele teritoriului numit Iuda – s-a predat regelui Babilonului împreună cu mama lui, cu slujitorii lui, cu cei care erau conducătorii lui și care formau administrația lui. Regele Babilonului l-a luat prizonier în al optulea an al guvernării lui. ¹³Nabucodonosor a luat de acolo toate comorile Templului lui Iahve și toate comorile palatului regelui. El a sfărâmat toate obiectele de aur pe care le făcuse Solomon – regele lui Israel – pentru casa lui Iahve. Astfel, s-a întâmplat exact cum spusese Iahve. ¹⁴I-a dus în captivitate pe toți locuitorii Ierusalimului: pe toți conducătorii și pe toți luptătorii remarcabili. Au fost luați captivi zece mii de prizonieri, între care erau toți tâmplarii și toți fierarii. Nabucodonosor a lăsat în țară doar pe cei care formau poporul sărac. ¹⁵L-a dus pe Iehoiachin în captivitate la Babilon. El a mai dus în captivitate, din Ierusalim la Babilon, pe mama regelui, pe soțiile lui, pe administratorii lui și pe oamenii bogați ai țării. ¹⁶A mai luat șapte mii de oameni capabili să lupte. Toți aveau forța care se cerea pentru participarea la război. Între cei luați au fost și o mie de tâmplari și de fierari. Regele Babilonului i-a dus pe toți în captivitate la Babilon. ¹⁷În locul lui Iehoiachin, regele Babilonului l-a pus rege pe Matania care era unchiul lui Iehoiachin. Dar i-a schimbat numele din Matania în Zedechia. ¹⁸Zedechia avea vârsta de douăzeci și unu de ani când a

devenit rege; și a guvernat la Ierusalim unsprezece ani. Mama lui se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna. ¹⁹El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve, procedând exact ca Iehoiachim. ²⁰Aceste lucruri s-au întâmplat în Ierusalim și în tot teritoriul numit Iuda din cauza mâniei lui Iahve. Și în final, El i-a alungat din prezența Sa. Zedechia s-a revoltat împotriva regelui Babilonului. ²⁵În al nouălea an al guvernării lui Zedechia, în a zecea zi din a zecea lună a anului, Nabucodonosor – regele Babilonului – a înaintat împotriva Ierusalimului cu toată armata lui. Ei și-au instalat tabăra în fața orașului și au construit un parapet în jurul lui. ²Orașul a fost în stare de asediu până în al unsprezecelea an al guvernării regelui Zedechia. ³În a noua zi din a patra lună a anului, foametea din oraș a devenit atât de mare, încât poporul țării nu mai avea deloc mâncare. ⁴Atunci s-a făcut o gaură în zidul orașului. Astfel, toți soldații au fugit noaptea, ieșind pe poarta dintre cele două ziduri, prin locul de lângă grădina regelui. Acest lucru s-a întâmplat în timp ce caldeenii înconjurau orașul. Cei care au ieșit din oraș, s-au deplasat pe drumul care conduce spre Araba. ⁵Dar armata caldeenilor l-a urmărit pe rege și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului. Toată armata regelui israelian se împrăștiase de lângă el. ⁶Caldeenii l-au capturat pe rege și l-au adus la regele Babilonului – la Ribla – unde a fost pronunțată o sentință împotriva lui. ⁷Ei i-au înjunghiat pe fiii lui Zedechia în fața ochilor lui. Apoi i-au scos ochii, l-au legat cu lanțuri de bronz și l-au dus în Babilon. ⁸În a șaptea zi din a cincea lună, în al nouăsprezecelea an al guvernării regelui Nabucodonosor – regele Babilonului –, Nebuzaradan – comandantul gărzilor – care era un slujitor al regelui Babilonului, a pătruns în Ierusalim. ⁹El a dat foc casei lui Iahve, palatului regelui și tuturor caselor din Ierusalim. Apoi a dat foc și tuturor caselor mari. ¹⁰Toată armata caldeenilor care era împreună cu acel comandant al gărzilor, a dărâmat zidurile din jurul Ierusalimului. ¹¹Nebuzaradan – comandantul gărzilor – a dus în captivitate poporul care mai rămăsese în oraș, luând și dezertorii care fugiseră la regele Babilonului împreună cu restul mulțimii de israelieni. ¹²Totuși, comandantul gărzilor a lăsat în țară câțiva oameni săraci, ca să lucreze viile și terenurile agricole. ¹³Caldeenii au sfărâmat stâlpii de bronz care erau în casa lui Iahve, postamentele și „marea” din bronz care existau în ea. Ei au dus bronzul la Babilon. ¹⁴Au luat vasele, lopețile, uneltele de stins focul, farfuriile și toate uneltele de bronz care erau folosite pentru slujbă. ¹⁵Comandantul gărzilor a mai luat vasele în care se ardea tămâie și cupele – tot ce era de aur sau de argint. ¹⁶Cei doi stâlpi, „marea” și postamentele – toate aceste unelte de bronz pe care le făcuse Solomon pentru casa lui Iahve – aveau o greutate care nu se putea cântări. ¹⁷Fiecare stâlp era înalt de optsprezece coți și avea deasupra un capăt de bronz lucrat ornamental. Înălțimea acelei părți superioare era de trei coți și avea în jurul ei o rețea cu rodii – toate fiind făcute din bronz. Al doilea stâlp – cu rețeaua lui – era identic cu primul. ¹⁸Comandantul gărzilor i-a luat prizonieri pe Seraia care era preotul conducător, pe Țefania – următorul preot ca funcție – și pe cei trei paznici ai porții. ¹⁹A mai luat din oraș un conducător

de armată care avea în subordine soldați și încă cinci oameni dintre administratorii regelui. Și aceia fuseseră găsiți acolo, în oraș. L-a mai luat pe scribul conducătorului armatei, care recruta bărbați din poporul țării. A luat încă șazeci de bărbați din poporul țării. Ei fuseseră găsiți tot în oraș.

20Nebuzaradan – comandantul gărzilor – i-a luat (*pe toți aceștia*) și i-a dus la regele Babilonului, la Ribla. **21**Acolo – la Ribla – în țara Hamat, regele Babilonului a dat ordin ca ei să fie omorâți. Astfel a fost dus în captivitate poporul din teritoriul numit Iuda, într-un loc departe de țara lui.

22Nabucodonosor – regele Babilonului – l-a pus conducător pe Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan – pentru poporul care mai rămăsese în țară. El l-a lăsat să guverneze acolo, în teritoriul care fusese numit Iuda. **23**Când toți conducătorii armatei și oamenii lor au auzit că regele Babilonului l-a pus pe Ghedalia să conducă țara, au venit împreună cu oamenii lor la Ghedalia, în localitatea Mițpa. Aceia erau: Ismael – fiul lui Netania –, Iohanana – fiul lui Careah –, Seraia – fiul netofatitului Tanhume – și Iaazania, fiul unui maacatit. **24**Ghedalia le-a jurat atât lor cât și oamenilor lor, zicând: „Nu vă temeți de slujitorii caldeenilor! Rămâneți în țară, slujiți regelui Babilonului și veți trăi bine!” **25**Dar în a șaptea lună, Ismael – fiul lui Netania, fiul lui Elișama – care era din familia regală, a venit împreună cu zece oameni și l-au omorât pe Ghedalia. Ei i-au mai omorât atât pe iudeii cât și pe caldeenii care erau cu el la Mițpa. **26**Atunci tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare împreună cu șefii armatei, au fugit în Egipt, pentru că le era frică de caldeeni. **27**În al treizeci și șaptelea an de captivitate pentru Iehoiachin – (*fostul*) rege al celor din teritoriul numit Iuda –, în a douăzeci și șaptea zi din a douăsprezecea lună, Evil-Merodac – regele Babilonului –, în primul an al guvernării lui, l-a eliberat din închisoare pe Iehoiachin, (*fostul*) rege pentru „Iuda”. **28**I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un loc onorabil – superior celui oferit regilor care erau cu el în Babilon. **29**Iehoiachin și-a schimbat hainele de deținut; și pentru tot restul vieții lui a mâncat la masa regelui. **30**Regele (*babilonian*) s-a îngrijit mereu de hrana zilnică a lui Iehoiachin cât timp a mai trăit.

1 Cronici

1 Adam, Set, Enoș, **2**Chenan, Mahalalel, Iared, **3**Enoh, Metușelah, Lameh, **4**Noe, Sem, Ham și Iafet. **5**Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras. **6**Fiii lui Gomer au fost: Așchenaz, Rifat și Togarma. **7**Fiii lui Iavan au fost: Elișa, Tarșiș, Chitim și Rodanim. **8**Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițraim, Put și Canaan. **9**Fiii lui Cuș au fost: Seba, Havila, Sabta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama au fost: Șeba și Dedan. **10**În familia lui lui Cuș s-a născut Nimrod. El a devenit un om care avea o forță remarcabilă pe pământ. **11**Din Mițraim provin ludiții, anamiții, lehabiții, naftuhiții, **12**patrușiții, casluhiții și caftoriții. Din casluhiți provin filistenii. **13**Lui Canaan i s-a născut Sidon – primul lui născut – și Het. **14**Din el provin: iebusiții, amoriții, ghirgasiții, **15**hiviții, archiții, siniții, **16**arvadiții, țemariții și hamatiții. **17**Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpașad și Lud. Urmașii lui Aram au fost: Uț, Hul, Gheter și Meșec. **18**În familia lui Arpașad s-a născut Șelah, iar în familia lui Șelah s-a născut Eber. **19**În familia lui Eber s-au născut doi fii. Unul s-a numit Peleg – pentru că în timpul vieții lui a fost împărțit pământul. Numele fratelui lui a fost Ioctan. **20**În familia lui Ioctan s-au născut: Almodad, Șelef, Hațar-Mavet, Iarah, **21**Hadoram, Uzal, Dicla, **22**Eval, Abimael, Șeba, **23**Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan. **24**Din Sem provin: Arpașad, Șelah, **25**Eber, Peleg, Reu, **26**Serug, Nahor, Terah și **27**Avram sau Avraam. **28**Fiii lui Avraam au fost Isaac și Ismael. **29**Urmează prezentarea genealogiilor lor. Nebaiot – primul născut al lui Ismael; apoi Chedar, Adbeel, Mibsam, **30**Mișma, Duma, Masa, Hadad, Tema, **31**Ietur, Nafiș și Chedma. Toți aceștia au fost fiii lui Ismael. **32**Fiii pe care i-a născut Chetura – concubina lui Avraam – au fost: Zimran, Iocșan, Medan, Midian, Ișbac și Șuah. În familia lui Iocșan s-au născut Șeba și Dedan. **33**Fiii lui Midian au fost: Efa, Efer, Hanoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia au fost urmașii Cheturei. **34**În familia lui Avraam s-a născut Isaac. Fiii lui Isaac au fost Esau și Israel. **35**Fiii lui Esau au fost: Elifaz, Reuel, Ieuș, Ialam și Corah. **36**Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo, Gatam, Chenaz. Din Timna s-a născut Amalec. **37**Fiii lui Reuel au fost: Nahat, Zerah, Șama și Miza. **38**Fiii lui Seir au fost: Lotan, Șobal, Țivon, Ana, Dișon, Ețer și Dișan. **39**Fiii lui Lotan au fost Hori și Homam. Sora lui Lotan a fost Timna. **40**Fiii lui Șobal au fost: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam. Fiii lui Țivon au fost: Aia și Ana. **41**Fiul lui Ana a fost Dișon. Fiii lui Dișon au fost: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran. **42**Fiii lui Ețer au fost: Bilhan, Zaavan și Iaacan. Fiii lui Dișan au fost Uț și Aran. **43**Regii care au guvernat în Edom, înainte ca Israelul să aibă (*vreun*) rege care să îi guverneze poporul, au fost: Bela, fiul lui Beor. Numele orașului lui era Dinhaba. **44**Când Bela a murit, Iobab – fiul lui Zerah, din Boțra – a guvernat în locul lui. **45**Când Iobab a murit, Hușam din țara temaniților a guvernat în locul lui. **46**Când Hușam a murit, Hadad – fiul lui Bedad, cel care i-a învins pe midianiți la Moab – a guvernat în locul lui. Numele orașului lui era Avit. **47**Când Hadad a murit, Samla din Masreca a guvernat în locul lui. **48**Când Samla a murit, Saul din Rehobotul de lângă râu a

guvernă în locul lui. ⁴⁹Când Saul a murit, Baal-Hanan – fiul lui Acbor – a guvernă în locul lui. ⁵⁰Când Baal-Hanan a murit, Hadad a guvernă în locul lui. Numele orașului lui era Pau. Numele soției lui Hadad era Mehetabeel – fiica lui Matred, fiica lui Me-Zahab. ⁵¹Dar Hadad a murit și el. Cei care conduceau Elahve, au fost: Timna, Alva, Ietet, ⁵²Oholibama, Ela, Pinon, ⁵³Chenaz, Teman, Mibțar, ⁵⁴Magdiel și Iram. Aceștia au fost conducătorii Edomului. ²Fiii lui Israel au fost: Ruben, Simeon, Levi și Iuda, Isahar și Zabulon, ²Dan, Iosif și Beniamin, Neftali, Gad și Așer. ³Fiii lui Iuda au fost: Er, Onan și Șela. Ei s-au născut în familia lui din fiica lui Șua care era canaanit. Er – primul născut al lui Iuda – era rău în relația lui cu Iahve; și El l-a omorât. ⁴Tamara – nora lui Iuda – i-a născut pe Pereț și pe Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost cinci. ⁵Fiii lui Pereț au fost: Hețron și Hamul. ⁶Fiii lui Zerah au fost: Zimri, Etan, Heman, Calcol și Dara – cinci în total. ⁷Acar – cel care l-a deranjat pe Israel și a păcătuit cu privire la lucrurile dedicate lui Iahve – a fost unul dintre fiii lui Carmi. ⁸Azaria a fost unul dintre fiii lui Etan. ⁹Fiii care i s-au născut lui Hețron, au fost: Ierahmeel, Ram și Caleb. ¹⁰În familia lui Ram s-a născut Aminadab; iar în cea a lui Aminadab s-a născut Nahșon – conducătorul fiilor lui Iuda. ¹¹În familia lui Nahșon s-a născut Salmon; iar în cea a lui Salmon s-a născut Boaz. ¹²În familia lui Boaz s-a născut Obed. În familia lui Obed s-a născut Ișai; ¹³iar în familia lui Ișai s-au născut Eliab – primul lui născut. Abinadab a fost al doilea, iar Șimea a fost al treilea. ¹⁴Netane – al patrulea. Radai – al cincilea. ¹⁵Oțem – al șaselea; și David – al șaptelea. ¹⁶Surorile lor erau: Teruia și Abigail. Teruia a născut pe Abișai, pe Ioab și pe Asael – trei în total. ¹⁷Abigail l-a născut pe Amasa; iar ismaelitul Ieter era tatăl lui. ¹⁸Caleb – fiul lui Hețron – a avut copiii de la Azuba – soția lui – și de la Ieriot. Fiii Azubei au fost: Ieșer, Șobab și Ardon. ¹⁹După ce Azuba a murit, Caleb a luat-o ca soție pe Efrata; și ea i l-a născut pe Hur. ²⁰În familia lui Hur s-a născut Uri; iar în cea a lui Uri, Bețalel. ²¹Apoi Hețron a intrat la fiica lui Machir, cel care era tatăl lui Ghilad. Hețron avea șazeci de ani când a luat-o ca soție. Ea i l-a născut pe Segub. ²²În familia lui Segub s-a născut Iair. El a avut douăzeci și trei de orașe în teritoriul numit Ghilad. ²³Gheșuriții și arameii i-au luat Havot-Iairul împreună cu orașul Chenat și satele din jurul lui – care erau șazeci în total. Toți aceștia sunt urmașii lui Machir, tatăl lui Ghilad. ²⁴După moartea lui Hețron în Caleb-Efrata, Abia – soția lui Hețron – i l-a născut pe Așhur care a fost tatăl lui Tecoa. ²⁵Fiii lui Ierahmeel – primul născut al lui Hețron – au fost: Ram, primul lui născut; apoi Buna, Oren, Oțem și Ahia. ²⁶Ierahmeel a mai avut o soție care se numea Atara. Ea este mama lui Onam. ²⁷Fiii lui Ram – primul născut al lui Ierahmeel – au fost: Maat, Iamin și Echer. ²⁸Fiii lui Onam au fost Șamai și Iada. Fiii lui Șamai au fost Nadab și Abișur. ²⁹Numele soției lui Abișur era Abihail. Ea i-a născut pe Ahban și pe Molid. ³⁰Fiii lui Nadab au fost Seled și Apaiim. Seled a murit fără să fi avut urmași. ³¹Fiul lui Apaiim a fost Iși. Fiul lui Iși a fost Șeșan; iar fiul lui Șeșan a fost Ahlai. ³²Fiii lui Iada – fratele lui Șamai – au fost: Ieter și Ionatan. Ieter a murit fără să fi lăsat urmași. ³³Fiii lui Ionatan au fost: Pelet și Zaza. Aceștia au

fost urmașii lui Ierahmeel. **34**Șeșan nu a avut fii, ci numai fiice. Șeșan a mai avut un sclav egiptean care se numea Iarha. **35**Șeșan i-a dat-o ca soție lui Iarha – slujitorul lui – pe una dintre fiicele lui. Ea i l-a născut pe Atai. **36**În familia lui Atai s-a născut Natan; iar în a lui Natan, Zabad. **37**În familia lui Zabad s-a născut Eflal, iar în cea a lui Eflal, Obed. **38**În familia lui Obed s-a născut Iehu; iar în a lui Iehu, Azaria. **39**În familia lui Azaria s-a născut Heleț; iar în a lui Heleț, Elasa. **40**În familia lui Elasa s-a născut Sismai; iar în a lui Sismai, Șalum. **41**În familia lui Șalum s-a născut Iecamia; iar în a lui Iecamia, Elișama. **42**Fiii lui Caleb – fratele lui Ierahmeel – au fost: Meșa, primul lui născut și care a devenit tatăl lui Zif; apoi Mareșa, celălalt fiu, care a fost apoi tatăl lui Hebron. **43**Fiii lui Hebron au fost: Corah, Tapuah, Rechem și Șema. **44**În familia lui Șema s-a născut Raham – tatăl lui Iorcoam; iar în familia lui Rechem s-a născut Șamai. **45**Fiul lui Șamai a fost Maon – tatăl lui Bet-Țur. **46**Efa – concubina lui Caleb – i-a născut pe Haran, pe Moța și pe Gazez. În familia lui Haran s-a născut Gazez. **47**Fiii lui Iodai au fost: Reghem, Iotam, Gheșan, Pelet, Efa și Șaaf. **48**Maaca – concubina lui Caleb – i-a născut pe Șever și pe Tirhana. **49**Apoi i-a mai născut pe Șaaf – cel care a devenit tatăl lui Madmana – și pe Șeva care a fost tatăl lui Mahbena și al lui Ghiva. Fiica lui Caleb s-a numit Acsa. **50**Aceștia au fost urmașii lui Caleb. Fiii lui Hur – primul născut al Efratei – au fost: Șobal – devenit ulterior tatăl lui Chiriat-Iearim – **51**Salma, cel care a devenit tatăl lui Betleem; și Haref – cel care a fost tatăl lui Bet-Gader. **52**Tot dintre urmașii lui Șobal – tatăl lui Chiriat-Iearim – fac parte Haroe, jumătate din clanul lui Menuha **53**și clanurile lui Chiriat-Iearim: itriții, putiții, șumatiții și mișraiții. Din dezvoltarea acestor clanuri provin țoratiții și eștaoliții. **54**Ca urmași ai lui Salma, au mai fost: Betleem, netofatiții, Atrot din Bet-Ioab, jumătate din clanul lui Manaha, țoriții, **55**clanurile scribilor care locuiau la Iabeț, tiratiții, șimatiții și sucatiții. Aceștia sunt cheniții care provin din Hamat, devenit ulterior tatăl lui Bet-Recab. **3** Fiii lui David care i s-au născut la Hebron, au fost: Amnon – primul – născut de izreelita Ahinoam; Daniel – al doilea –, fiul carmelitei Abigail; **2**Absalom – al treilea –, fiul Maacăi care era fiica lui Talmai – regele Gheșurului; Adonia – al patrulea –, fiul Haghitei; **3**Șefatia – al cincilea –, fiul Abitalei; Itream – al șaselea –, fiul soției lui David, numită Eglă. **4**Cei șase fii s-au născut în familia lui David la Hebron. El a guvernat acolo șapte ani și șase luni; iar la Ierusalim a guvernat treizeci și trei de ani. **5**Fiii care i s-au născut cât timp a stat la Ierusalim, au fost: Șamua, Șobab, Natan, Solomon – patru în total – născuți de Batșeba, fiica lui Amiel; **6**apoi Ibhar, Elișua, Elifelet, **7**Nogah, Nefeg, Iafia, **8**Elișama, Eliada și Elifelet – nouă în total. **9**Toți aceștia au fost fiii lui David, fără cei născuți de concubine. Tamar era sora acestor fii ai lui David. **10**Urmașii lui Solomon au fost: Roboam. Fiul lui Roboam a fost Abia. Fiul lui Abia a fost Asa. Fiul lui Asa a fost Iehoșafat. **11**Fiul lui Iehoșafat a fost Iehoram. Fiul lui Iehoram a fost Ahazia. Fiul lui Ahazia a fost Ioăș. **12**Fiul lui Ahazia a fost Amația. Fiul lui Amația a fost Azaria. Fiul lui Azaria a fost Iotam. **13**Fiul lui Iotam a fost Ahaz. Fiul lui Ahaz a fost Ezechia. Fiul lui Ezechia a fost Manase.

14 Fiul lui Manase a fost Amon. Fiul lui Amon a fost Iosia. **15** Fiii lui Iosia au fost: Iohanen – primul lui născut. Iehoiachim a fost al doilea născut. Zedechia a fost al treilea născut; iar Şalum, al patrulea născut. **16** Urmaşii lui Iehoiachim au fost: fiul Iehoiachin şi fiul acestuia numit Zedechia. **17** Urmaşii lui Iehoiachin au fost: Asir şi fiul lui numit Şealtiel; **18** apoi Malchiram, Pedaia, Şenaţar, Iecamia, Hoşama şi Nedabia. **19** Fiii lui Pedaia au fost: Zerub-Babel şi Şimeî. Fiii lui Zerub-Babel au fost: Meşulam şi Hanania, iar Şelomit era sora lor; **20** apoi: Haşuba, Ohel, Berechia, Hasadia şi Iuşab-Hesed – cinci în total. **21** Urmaşii lui Hanania au fost: Pelatia, Isaia. Fiul lui Isaia a fost Refaia. Fiul lui Refaia s-a numit Arnan. Fiul lui Arnan a fost Obadia. Fiul lui Obadia a fost Şecania. **22** Fiul lui Şecania a fost Şemaia; iar fiii lui Şemaia au fost: Hatuş, Igal, Bariah, Nearia şi Şafat – şase în total. **23** Fiii lui Nearia au fost: Elioenai, Ezechia şi Azricam – trei în total. **24** Fiii lui Elioenai au fost: Hodaiva, Eliaşib, Pelaia, Acub, Iohanen, Delaia şi Anani – şapte în total. **4** Fiii lui Iuda au fost: Peret, Heţron, Carmi, Hur şi Şobal. **2** În familia lui Reaia – fiul lui Şobal – s-a născut Iahat; iar în familia lui Iahat s-au născut Ahumai şi Lahad. Aceştia au fost fondatorii clanurilor ţoratiţilor. **3** Urmaşii lui Etam, au fost: Izreel, Işma şi Idbaş. Sora lor se numea Haţlel-Poni. **4** Penuel a fost tatăl lui Ghedor, Ezer a fost tatăl lui Huşa. Aceştia au fost fiii lui Hur, primul născut al lui Efrata – tatăl lui Betleem. **5** Aşhur, tatăl lui Tecoa, a avut două soţii: Hela şi Naara. **6** Naara i-a născut pe Ahuzam, pe Hefer, pe Temeni şi pe Ahaştari. Aceştia au fost fiii născuţi de Naara. **7** Fiii Helei au fost: Ţeret, Ţohar şi Etnan. **8** Din Coţ provin Anub, Haţoveva şi clanurile lui Aharhel – fiul lui Harum. **9** Iabeţ a fost mai renumit decât fraţii lui. Mama lui îl numise Iabeţ, pentru că a zis: „L-am născut cu mari dureri.” **10** Iabeţ L-a chemat pe Dumnezeu lui Israel, zicând: „O, (Doamne,) îmi doresc să mă binecuvântezi şi să îmi măreşti teritoriul în care să locuiesc! Vreau ca mâna Ta să fie cu mine şi să mă păzeşti de ce este rău – ca să nu ajung să experimentez dureri!” – şi Dumnezeu i-a dat exact ce Îi ceruse el. **11** În familia lui Chelub – fratele lui Şuha – s-a născut Mehîr, care a fost tatăl lui Eşton. **12** În familia lui Eşton s-a născut Bet-Rafa, Paseah şi Tehina care a fost fondatorul oraşului Nahaş. Aceştia sunt bărbaţii care provin din Rea. **13** Fiii lui Chenaz au fost Otniel şi Seraia. Fiii lui Otniel au fost Hatat şi Meonotai. **14** În familia lui Meonotai s-a născut Ofra; iar în a lui Seraia, Ioab, iniţiatorul Văii Meseriaşilor – pentru că ei învăţaseră şi cunoşteau diverse meserii. **15** Fiii lui Caleb – fiul lui Iefune – au fost: Iru, Ela şi Naam. Fiul lui Ela a fost Chenaz. **16** Fiii lui Iehalel-El au fost: Zif, Zifa, Tiria şi Asarel. **17** Fii lui Ezra au fost: Ieter, Mered, Efer şi Ialon. Una dintre soţiile lui Mered i-a născut pe Miriam, pe Şamai şi pe Işbah care a devenit ulterior tatăl lui Eştemoa. **18** Soţia lui care era iudeică, îi născuse pe Iered – cel care a devenit tatăl lui Ghedor –, pe Heber – care a devenit tatăl lui Soco – şi pe Iecutiel – cel care a fost tatăl lui Zanoah. Aceştia au fost fiii Bitiei – fiica lui Faraon – cu care s-a căsătorit Mered. **19** Fiii soţiei lui Hodia – soră cu Naham – au fost: tatăl garmitului Cheila şi al maacatitului Eştemoa. **20** Fiii lui Simon au fost: Amnon, Rina, Ben-Hanan şi Tilon. Fiii lui Işi au fost: Zohet şi Ben-Zohet. **21** Urmaşii lui Şela – fiul

lui Iuda – au fost: Er, tatăl lui Leca; apoi Lada, tatăl lui Mareșa. Au urmat clanurile țesătorilor de in subțire din Bet-Așbea, ²²Iochim și bărbații din Cozeba, Ioăș, Saraf – cel care a guvernat în teritoriul numit Moab – și Iașubi-Lehem. Aceste informații provin din surse vechi. ²³Ei erau olari și locuiau în Netaim și în Ghedera. Trăiau acolo împreună cu regele; și erau în slujba lui. ²⁴Urmașii lui Simeon au fost: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah și Saul. ²⁵Fiul lui Saul s-a numit Șalum. Fiul lui Șalum s-a numit Mibsam. Fiul lui Mibsam s-a numit Mișma. ²⁶Urmașii lui Mișma au fost: Hamuel, fiul lui. Apoi, Hamuel a avut ca fiu pe Zacur. Fiul lui Zacur a fost Șimei. ²⁷Șimei a avut șaisprezece fii și șase fiice; dar frații lui nu au avut mulți fii. În consecință, întregul lor clan nu a devenit atât de numeros ca cel format din urmașii lui Iuda. ²⁸Ei au locuit la Beer-Șeba, la Molada, la Hațar-Șual, ²⁹la Bilha, la Ețem, la Tolad, ³⁰la Betuel, la Horma, la Țiclag, ³¹la Bet-Marcabot, la Hațar-Susim, la Bet-Biri și la Șaaraiim. Acestea au fost orașele lor până în perioada guvernării lui David. ³²Printre localitățile locuite de ei mai erau și Etam, Aiin, Rimon, Tochen și Așan, – cinci orașe – ³³plus toate teritoriile din jurul acelor orașe, până la Baalat. Acestea au fost localitățile în care au locuit ei și evidența genealogiei lor. ³⁴Meșobab, Iamlec, Ioșa – fiul lui Amația – ³⁵Ioel, Iehu – fiul lui Ioșibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel –, ³⁶Elioenai, Iacova, Ieșohaia, Asaia, Adiel, Iesimiel, Benaia ³⁷și Ziza – fiul lui Șifi, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul lui Șemaia ³⁸– au fost conducători în cadrul clanurilor lor. Familiile (*lărgite ale*) acestora au devenit o mare mulțime de oameni. ³⁹Ei s-au dus spre intrarea Ghedorului, până la estul văii, ca să caute pășune pentru turmele lor. ⁴⁰Acolo au găsit pășune bogată și bună. Teritoriul era larg, liniștit și fără conflicte. Locuitorii care fuseseră înainte acolo, proveneau din Ham. ⁴¹Cei al căror nume a fost deja menționat, au venit pe vremea lui Ezechia – regele lui „Iuda” – și le-au atacat corturile; iar pe meuniții pe care i-au găsit acolo, i-au distrus – așa cum se vede și astăzi. Apoi au trăit ei în locul lor, pentru că acolo era pășune pentru turmele pe care le aveau. ⁴²Dintre aceștia – adică dintre simeoniți – au plecat spre muntele Seir cinci sute de bărbați. Ei aveau ca și conducători pe Pelatia, pe Nearia, pe Refaia și pe Uziel. Toți aceia erau fiii lui Iși. ⁴³Au distrus pe amaleciții care supraviețuiseră și rămăseseră acolo. Apoi au locuit ei în locul acelora până astăzi. **5** Urmează prezentarea descendenților lui Ruben – primul născut al lui Israel – care deși a fost primul între toți ceilalți, și-a pierdut acest drept pentru că a „murdărit” patul tatălui lui; și astfel, dreptul lui de prim-născut a fost dat fiilor lui Iosif – un alt fiul al lui Israel. Deci dreptul lui de prim-născut nu i-a mai fost reținut în genealogii. ²Nici chiar Iuda – care a fost renumit între frații lui și din care a provenit un conducător (*remarcabil*), nu are dreptul de prim-născut, pentru că acest drept îi aparține lui Iosif. ³Deci fiii lui Ruben, primul născut al lui Israel, au fost: Enoh, Palu, Hețron și Carmi. ⁴Urmașii lui Ioel au fost: fiul lui numit Șemaia. Fiul lui Șemaia a fost Gog. Fiul lui Gog a fost Șimei. ⁵Fiul lui Șimei a fost Mica. Fiul lui Mica a fost Reaia. Fiul lui Reaia a fost Baal. ⁶Fiul lui Baal a fost Beera, pe care Tiglat-Pileser l-a dus în captivitate. El fusese conducătorul

rubeniților. ⁷Rudele lui, conform clanurilor lor, așa cum sunt înregistrate în genealogiile lor scrise, au fost conducătorii Ieiel, Zaharia ⁸și Bela – fiul lui Azaz. Ahaz a fost fiul lui Șema; iar Șema a fost fiul lui Ioel. Bela locuia la Aroer. Teritoriul lui ajungea până la Nebo și la Baal-Meon. ⁹La Est, acest teritoriu ajungea până la intrarea în deșert – până la râul Eufrat – pentru că turmele lor se înmulțiseră în Ghilad. ¹⁰Pe vremea (*guvernării*) lui Saul, ei au început războiul împotriva hagriților pe care i-au învins. Apoi au ocupat teritoriul acelor de la estul Ghiladului. ¹¹Urmașii lui Gad au locuit în vecinătatea rubeniților – în Bașan – și aveau teritoriul până la Salca. ¹²Ioel era primul (*și cel mai mare*) conducător; Șafam era al doilea ca autoritate, iar Ianai era judecător în Bașan. ¹³Rudele acestora – conform familiilor lor – au fost: Mihail, Meșulam, Șeba, Iorai, Iacan, Zia și Eber – șapte în total. ¹⁴Urmează prezentarea urmașilor lui Abihail – fiul lui Huri. Huri a fost fiul lui Iaroah. Iaroah a fost fiul lui Ghilad. Ghilad a fost fiul lui Mihail. Mihail a fost fiul lui Ieșșai. Ieșșai a fost fiul lui Iahdo. Iahdo a fost fiul lui Buz. ¹⁵Ahi – fiul lui Abdiel, fiul lui Guni – a fost conducătorul familiilor acestora. ¹⁶Ei au locuit în Ghilad, în Bașan și în satele din jurul lui, ca și pe toată suprafața care cuprindea pășunile Șaronului, până la marginile lor. ¹⁷Toți au fost trecuți în listele genealogice, încă din vremea lui Iotam – regele din teritoriul numit Iuda – și a lui Ieroboam, care a fost regele celor din teritoriul numit Israel. ¹⁸Rubeniții, gadiții și jumătate din tribul lui Manase aveau luptători care purtau scutul și sabia, care foloseau arcul și care erau învățați cu războiul. În total, ei erau patruzeci și patru de mii șapte sute șaiszeci – capabili să participe la război. ¹⁹Aceștia au început războiul împotriva hagriților, împotriva lui Ietur, împotriva lui Nafiș și a lui Nodab. ²⁰Israelienii au primit ajutor când au luptat împotriva lor; și au obținut victoria în conflictul cu hagriții și cu toți aliaților lor – pentru că atunci când au fost în luptă, ei au strigat spre Dumnezeu. El le-a răspuns pentru că s-au încrezut în El. ²¹Au luat de la ei ca pradă cincizeci de mii de animale mari: vite și cămile. Au mai capturat două sute cincizeci de mii de capre împreună cu oi, două mii de măgari și o sută de mii de oameni. ²²Mulți au căzut omorâți, pentru că lupta venea de la Dumnezeu. Apoi ei au locuit pe teritoriul acestora până când au fost duși în exil. ²³Urmașii proveniți din jumătatea tribului lui Manase au locuit în țară, din Bașan până la Baal-Hermon. Aceștia au mai fost la Senir și la muntele Hermon; și deveniseră mulți. ²⁴Conducătorii familiilor lor au fost: Efer, Iși, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia și Iahdiel. Ei au fost luptători-eroi remarcabili – comandanți ai familiilor lor (*lărgite*). ²⁵Dar au păcătuit împotriva Dumnezeului părinților lor prin faptul că s-au prostituat închinându-se în fața zeilor popoarelor din țară pe care Dumnezeu le distrusese din fața lor. ²⁶Dumnezeul lui Israel a provocat spiritul lui Pul – regele Asiriei (*adică spiritul lui Tilgat-Pileser, regele Asiriei*) – și acesta i-a dus în captivitate pe rubeniți, pe gadiți și pe cei din jumătatea clanului urmașilor lui Manase. El i-a adus la Halah, la Habor, la Hara și la râul Gozan, unde au rămas până astăzi.

6 Fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. ²Fiii lui Chehat au fost:

Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. **3**Urmașii lui Amram au fost: Aaron, Moise și Miriam. Fiii lui Aaron au fost: Nadab, Abihu, Elazar și Itamar. **4**În familia lui Elazar s-a născut Fineas; iar în a lui Fineas s-a născut Abișua. **5**În familia lui Abișua s-a născut Buchi; iar în a lui Buchi s-a născut Uzi. **6**În familia lui Uzi s-a născut Zerahia; iar în a lui Zerahia s-a născut Meraiot. **7**În familia lui Meraiot s-a născut Amaria; iar în a lui Amaria s-a născut Ahitub. **8**În familia lui Ahitub s-a născut Țadoc; iar în a lui Țadoc s-a născut Ahimaăț. **9**În familia lui Ahimaăț s-a născut Azaria; iar în a lui Azaria s-a născut Iohanana. **10**În familia lui Iohanana s-a născut Azaria – cel care a slujit ca preot în casa construită de Solomon la Ierusalim. **11**În familia lui Azaria s-a născut Amaria; iar în a lui Amaria s-a născut Ahitub. **12**În familia lui Ahitub s-a născut Țadoc; iar în a lui Țadoc s-a născut Șalum. **13**În familia lui Șalum s-a născut Hilchia; iar în a lui Hilchia s-a născut Azaria. **14**În familia lui Azaria s-a născut Seraia; iar în a lui Seraia s-a născut Iehoțadac. **15**Iehoțadac a ajuns în captivitate, atunci când Iahve a dus acolo pe israelienii din teritoriul numit Iuda și pe cei din Ierusalim, prin Nabucodonosor. **16**Fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. **17**Numele fiilor lui Gherșon au fost: Libni și Șimei. **18**Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. **19**Fiii lui Merari au fost: Mahli și Muși. Acestea au fost clanurile lui Levi – așa cum s-au dezvoltat din strămoșilor lor. **20**Din Gherșon provine fiul lui numit Libni. Fiul lui Libni a fost Iahat. Fiul lui Iahat a fost Zima. **21**Fiul lui Zima a fost Ioah. Fiul lui Ioah a fost Ido. Fiul lui Ido a fost Zerah. Fiul lui Zerah a fost Ieotrai. **22**Urmează descendenții lui Chehat. Fiul lui s-a numit Aminadab. Fiul lui Aminadab a fost Corah. Fiul lui Corah a fost Asir. **23**Fiul lui Asir a fost Elcana. Fiul lui Elcana a fost Ebiasaf. Fiul lui Ebiasaf a fost Asir. **24**Fiul lui Asir a fost Tahat. Fiul lui Tahat a fost Uriel. Fiul lui Uriel a fost Uzia. Fiul lui Uzia a fost Saul. **25**Fiii lui Elcana au fost: Amasai și Ahimot. **26**Fiul lui Ahimot a fost Elcana. Fiul lui Elcana a fost Țofai. Fiul lui Țofai a fost Nahat. **27**Fiul lui Nahat a fost Eliab. Fiul lui Eliab a fost Ieroham. Fiul lui Ieroham a fost Elcana. **28**Fiii lui Samuel au fost: Ioel – primul lui născut – și Abia, al doilea. **29**Urmează descendenții lui Merari. Fiul lui s-a numit Mahli; iar fiul lui Malhi a fost Libni. Fiul lui Libni a fost Șimei. Fiul lui Șimei a fost Uza. **30**Fiul lui Uza a fost Șimea. Fiul lui Șimea a fost Haghia. Fiul lui Haghia a fost Asaia. **31**Urmează prezentarea celor numiți de David ca responsabili pentru cântecele din casa lui Iahve, din vremea în care Cufărul a avut un loc de odihnă. **32**Ei au continuat să slujească prin cântece în fața Tabernacolului, în fața Cortul Întâlnirii – până când Solomon a construit casa lui Iahve din Ierusalim; și își făceau slujba conform ordinii care le fusese stabilită. **33**Aceia care fuseseră numiți să slujească, împreună cu descendenții lor, sunt: dintre urmașii chehatiților – cântărețul Heman, fiul lui Ioel. Ioel a fost fiul lui Samuel. **34**Samuel a fost fiul lui Elcana. Elcana a fost fiul lui Ieroham. Ieroham a fost fiul lui Eliel. Eliel a fost fiul lui Toah. **35**Toah a fost fiul lui Țuf. Țuf a fost fiul lui Elcana. Elcana a fost fiul lui Mahat. Mahat a fost fiul lui Amasai. **36**Amasai a fost fiul lui Elcana. Elcana a fost fiul lui Ioel. Ioel a fost fiul lui Azaria. Azaria a fost fiul lui Țefania. **37**Țefania a fost fiul lui Tahat. Tahat a fost fiul lui Asir. Asir a fost fiul lui Ebiasaf. Ebiasaf a fost fiul lui

Corah. ³⁸Corah a fost fiul lui Ițhar. Ițhar a fost fiul lui Chehat. Chehat a fost fiul lui Levi. Levi a fost fiul lui Israel. ³⁹Fratele lui Eman – care se numea Asaf – era desemnat să stea la dreapta acestuia. Asaf era fiul lui Berechia. Berechia a fost fiul lui Șimea. ⁴⁰Șimea a fost fiul lui Mihail. Mihail a fost fiul lui Baaseia. Baaseia a fost fiul lui Malchia. ⁴¹Malchia a fost fiul lui Etni. Etni a fost fiul lui Zerah. Zerah a fost fiul lui Adaia. ⁴²Adaia a fost fiul lui Etan. Etan a fost fiul lui Zima. Zima a fost fiul lui Șimei. ⁴³Șimei a fost fiul lui Iahat. Iahat a fost fiul lui Gherșon. Gherșom a fost fiul lui Levi. ⁴⁴Urmează lista urmașilor lui Merari – împreună cu cei care erau rudele lor și care stăteau la stânga lui Eman. Etan a fost fiul lui Chiși. Chiși a fost fiul lui Abdi. Abdi a fost fiul lui Maluh. ⁴⁵Maluh a fost fiul lui Hașabia. Hașabia a fost fiul lui Amația. Amația a fost fiul lui Hilchia. ⁴⁶Hilchia a fost fiul lui Amți. Amți a fost fiul lui Bani. Bani a fost fiul lui Șemer. ⁴⁷Șemer a fost fiul lui Mahli. Mahli a fost fiul lui Muși. Muși a fost fiul lui Merari. Merari a fost fiul lui Levi. ⁴⁸Rudele lor, leviții, erau responsabili cu toată lucrarea de la Tabernacol, adică de la casa lui Dumnezeu. ⁴⁹Aaron și fiii lui aduceau sacrificiile pe altarul arderilor integrale și pe altarul tămâierii. Ei erau responsabili de toată lucrarea care era în Locul Foarte Sfânt; și făceau achitarea plății pentru păcatul poporului Israel – în conformitate cu tot ce poruncise Moise, sclavul lui Dumnezeu. ⁵⁰Urmează prezentarea urmașilor lui Aaron. Fiul lui s-a numit Elazar. Fiul lui Elazar a fost Fineas. Fiul lui Fineas a fost Abișua. ⁵¹Fiul lui Abișua a fost Buchi. Fiul lui Buchi a fost Uzi. Fiul lui Uzi a fost Zerahia. ⁵²Fiul lui Zerahia a fost Meraiot. Fiul lui Meraiot a fost Amaria. Fiul lui Amaria a fost Ahitub. ⁵³Fiul lui Ahitub a fost Țadoc. Fiul lui Țadoc a fost Ahimaat. ⁵⁴Urmează prezentarea locuințelor acestora, conform repartizărilor lor în teritoriul care le-a fost dat. Descendenților lui Aaron din clanul chehatiților – pentru că ei au ieșit primii la sorti – ⁵⁵le-au dat Hebronul cu pășunile din jurul lui, în teritoriul numit Iuda. ⁵⁶Dar câmpia orașului și satele din jurul lui au fost date lui Caleb, fiul lui Iefune. ⁵⁷Deci au dat urmașilor lui Aaron orașul de refugiu numit Hebron și Libna cu pășunile din jurul lor; apoi li s-au dat Iatir și Eștemoa cu pășunile din jurul lor, ⁵⁸Hilen cu pășunile din jurul lui, Debir cu pășunile din jurul lui, ⁵⁹Așan cu pășunile din jurul lui și Bet-Șemeș cu pășunile din jurul lui. ⁶⁰Pe teritoriul clanului format din urmașii lui Benjamin li s-au dat Gheva cu pășunile din jurul lui, Alemet cu pășunile din jurul lui și Anatot cu pășunile din jurul lui. Toate orașele acestora erau treisprezece; și au fost împărțite între clanurile lor. ⁶¹Prin tragere la sorti, chehatiților care rămăseseră, li s-au dat zece orașe dintre cele care erau pe teritoriul clanurilor tribului, adică în teritoriul jumătății tribului lui Manase. ⁶²Clanurilor gherșoniților li s-au dat treisprezece orașe pe teritoriul locuit de oamenii din tribul lui Isahar, al lui Așer, al lui Neftali și al lui Manase – în Bașan. ⁶³Clanurilor merariților li s-au dat douăsprezece orașe pe teritoriul locuit de cei care formau tribul lui Ruben, al lui Gad, al lui Dan și al lui Zabulon. ⁶⁴Astfel, israelienii au dat leviților aceste orașe împreună cu pășunile din jurul lor. ⁶⁵Orașele menționate cu numele lor, le-au fost date, prin tragere la sorti, pe teritoriul locuit de urmașii

lui Iuda, ai tribului lui Beniamin și ai tribului lui Simeon. ⁶⁶Dar unele dintre clanurile chehatiților au mai primit orașe și pe teritoriul tribului lui Efraim. ⁶⁷Le-au dat următoarele orașe de refugiu: Șehem, cu pășunile din jurul lui, în regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim; Ghezer cu pășunile din jurul lui, ⁶⁸Iocmeam cu pășunile din jurul lui, Bet-Horon cu pășunile din jurul lui, ⁶⁹Aialon cu pășunile din jurul lui și Gat-Rimon cu pășunile din jurul lui. ⁷⁰Pe teritoriul jumătății tribului lui Manase, le-au dat clanurilor dintre urmașii lui Chehat care rămăseseră (*fără orașe*): Aner cu pășunile din jurul lui și Bilam cu pășunile din jurul lui. ⁷¹Pe teritoriul clanurilor care formau jumătatea tribului lui Manase, au fost date gherșoniților următoarele orașe: Golan – în Bașan – cu pășunile din jurul lui și Aștarot cu pășunile din jurul lui. ⁷²Pe teritoriul tribului lui Isahar le-au fost date: Chedeș cu pășunile din jurul lui, Dabrat cu pășunile din jurul lui, ⁷³Ramot cu pășunile din jurul lui și Anem cu pășunile din jurul lui. ⁷⁴Pe teritoriul tribului lui Așer le-au fost date: Mașal cu pășunile din jurul lui, Abdon cu pășunile din jurul lui, ⁷⁵Hucoc cu pășunile din jurul lui și Rehob cu pășunile din jurul lui. ⁷⁶Pe teritoriul tribului lui Neftali le-au fost date: Chedeșul Galileii cu pășunile din jurul lui, Hamon cu pășunile din jurul lui și Chiriataim cu pășunile din jurul lui. ⁷⁷Pe teritoriul tribului lui Zabulon le-au fost date merariților care au mai rămas, următoarele orașe: Rimono cu pășunile din jurul lui, Tabor cu pășunile din jurul lui; ⁷⁸iar pe cealaltă parte a Iordanului, în apropiere de Ierihon, la estul Iordanului, le-au fost date pe teritoriul tribului lui Ruben: Bețer, în deșert, cu locurile lui pentru pășune, Iahta cu pășunile din jurul lui, ⁷⁹Chedemot cu pășunile din jurul lui și Mefaat cu pășunile din jurul lui. ⁸⁰Pe teritoriul tribului lui Gad le-au fost date: Ramotul Ghiladului cu pășunile din jurul lui, Mahanaiim cu pășunile din jurul lui, ⁸¹Heșbon cu pășunile din jurul lui și Iazer cu pășunile din jurul lui. ⁷ Fiii lui Isahar au fost: Tola, Pua, Iașub și Șimron – patru în total. ²Fiii lui Tola au fost: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam și Samuel. Ei au fost conducătorii familiilor lor, adică ale descendenților lui Tola. Erau bărbați luptători în clanul lor. În vremea guvernării lui David, numărul lor era de douăzeci și două de mii șase sute. ³Fiul lui Uzi a fost Izrahia. Fiii lui Izrahia au fost: Mihail, Obadia, Ioel și Ișia – în total cinci conducători. ⁴Lângă ei, conform listei genealogiilor lor care a fost făcută urmărindu-le familiile, erau înscrși cei care formau grupele de luptători pregătiți pentru război. Ei au fost treizeci și șase de mii de persoane – pentru că aveau multe soții și mulți fii. ⁵Rudele lor din toate clanurile lui Isahar, luptători remarcabili, erau optzeci și șapte de mii. Toți erau înscrși în genealogii. ⁶Fiii lui Beniamin au fost: Bela, Becher și Iediael – trei în total. ⁷Fiii lui Bela au fost: Ețbon, Uzi, Uziel, Ierimot și Iri – cinci conducători ai familiilor lor – luptători remarcabili. Cei înscrși în genealogii erau douăzeci și două de mii treizeci și patru. ⁸Fiii lui Becher au fost: Zemira, Ioăș, Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot și Aletmet. Toți aceștia au fost fiii lui Becher. ⁹Ei au fost înscrși în lista genealogiei lor ca și comandanți ai familiilor lor – luptători remarcabili – și erau douăzeci de mii două sute. ¹⁰Fiul lui Iediael a fost Bilhan. Fiii lui Bilhan au fost: Ieuș,

Beniamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarșiș și Ahișahar. ¹¹Toți aceștia au fost urmașii lui Iediael, conducători de familii, luptători remarcabili. Erau șaptesprezece mii două sute de bărbați apți pentru a lupta în(*tr-o*) armată. ¹²Șupii și hupii au fost urmași ai lui Ir; iar hușii au fost descendenți din Aher. ¹³Fiii lui Neftali au fost: Iahteel, Guni, Iețer și Șilem. Acești fii au fost născuți de Bilha. ¹⁴Urmează prezentarea descendenților lui Manase. Primul lui fiu s-a numit Asriel; și a fost născut de concubina lui arameică. Ea l-a mai născut și pe Machir care a fost tatăl lui Ghilad. ¹⁵Machir și-a luat soții dintre hupii și dintre șupii. Numele surorii lui era Maaca. Al doilea fiu a fost Țelofhad. Dar acest Țelofhad a avut numai fiice. ¹⁶Maaca – soția lui Machir – i-a născut un fiu și i-a pus numele Pereș. Fratele lui a fost Șereș; iar fiii lui au fost Ulam și Rechem. ¹⁷Fiul lui Ulam a fost Bedan. Aceștia au fost fiii lui Ghilad. Ghilad a fost fiul lui Machir; iar Machir a fost fiul lui Manase. ¹⁸Sora lui Ghilad – Hamolehet – a născut pe Ișhod, pe Abiezer și pe Mahla. ¹⁹Fiii lui Șemida au fost: Ahian, Șehem, Lichi și Aniam. ²⁰Urmează prezentarea descendenților lui Efraim. Primul este Șutelah. Fiul lui s-a numit Bered. Fiul lui Bered s-a numit Tahat. Fiul lui Tahat a fost Elada. Fiul lui Elada a fost Tahat. ²¹Fiul lui Tahat a fost Zabad. Fiul lui Zabad a fost Șutelah. Zabad a mai avut ca fii pe Ezer și pe Elad; dar oamenii din Gat – născuți în țară – i-au omorât, pentru că cei doi veniseră să le atace vitele. ²²Efraim – tatăl lor – a plâns multe zile; și rudele lui au venit ca să îl consoleze. ²³El a intrat la soția lui. Ea a rămas însărcinată; și i-a născut un fiu. I-a pus numele Beria – pentru că era (*acel*) necaz în familia lui. ²⁴Fiica lui Efraim numită Șeera a fondat Bet-Horonul de Jos, Bet-Horonul de Sus și Uzen-Șeera. ²⁵Fiul lui s-a numit Refah. Fiul lui Refah a fost Reșef. Fiul lui Reșef a fost Telah. Fiul lui Telah a fost Tahan. ²⁶Fiul lui Tahan a fost Ladan. Fiul lui Ladan a fost Amihud, Fiul lui Amihud a fost Elișama. ²⁷Fiul lui Elișama a fost Nun. Fiul lui Nun a fost Iosua. ²⁸Teritoriile și reședințele lor au fost: Betel cu satele din jurul lui; Naaran, la Est, Ghezer la Vest – cu satele din jurul lui. Apoi era Șehem cu satele din jurul lui, până la Aia cu satele din jurul lui ²⁹și până la limita teritorială a manasiților. Acel teritoriu includea Bet-Șan cu satele din jurul lui, Taanah cu satele din jurul lui, Meghido cu satele din jurul lui și Dor cu satele din jurul lui. În toate aceste orașe locuiau urmașii lui Iosif – fiul lui Israel. ³⁰Urmașii lui Așer au fost: Imna, Ișva, Ișvi și Beria. Sora lor s-a numit Serah. ³¹Fiii lui Beria au fost Heber și Malchiel. Malchiel a fost tatăl lui Birzaiit. ³²În familia lui Heber s-au născut: Iaflet, Șomer, Hotam și Șua, sora lor. ³³Fiii lui Iaflet au fost: Pasah, Bimhal și Așvat. Aceștia au fost descendenții lui Iaflet. ³⁴Fiii lui Șomer au fost: Ahi și Rohga, Iehuba și Aram. ³⁵Fiii lui Helem – un frate al lui Șomer – au fost: Țofah, Imna, Șeleș și Amal. ³⁶Fiii lui Țofah au fost: Suah, Harnefer, Șual, Beri, Imra, ³⁷Bețer, Hod, Șama, Șilșa, Itran și Beera. ³⁸Fiii lui Ieter au fost: Iefune, Pispă și Ara. ³⁹Fiii lui Ula au fost: Arah, Haniel și Riția. ⁴⁰Toți aceștia au fost descendenții lui Așer. Ei erau conducătorii familiilor lor, ca luptători remarcabili. Numărul acestor bărbați pregătiți pentru război și înscriși în genealogii, a fost de douăzeci și șase de mii. **8** În

familia lui Benjamin au fost: Bela – primul lui născut; Aşbel – al doilea; Ahrah – al treilea; ²Noha – al patrulea; şi Rafa – al cincilea. ³Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud, ⁴Abişua, Naaman, Ahoah, ⁵Ghera, Şefufan şi Huram. ⁶Urmează prezentarea descendenţilor lui Ehud. Ei sunt conducătorii familiilor locuitorilor din Gheva care au fost duşi în captivitate, în Manahat: ⁷Naaman, Ahia şi Ghera – cel care i-a condus în captivitate şi în familia căruia s-au născut Uza şi Ahihud, ⁸şi Şaharaiim. Acest Şaharaiim a avut fii în teritoriul Moabului după ce le-a alungat pe Huşim şi pe Baara – soţile lui. ⁹Soţia lui a născut în Hodeş următorii fii: Iobab, Ţibia, Meşa, Malcam, ¹⁰Ieuţ, Sachia şi Mirma. Aceştia au fost fiii lui. Ei au fost conducători de familii. ¹¹Din Huşim i se născuseră Abitub şi Elpaal. ¹²Fiii lui Elpaal au fost: Eber, Mişam, Şamed – cel care a construit Ono şi Lod cu satele din jurul lor –, ¹³Beria şi Şema – cei care au fost conducătorii familiilor locuitorilor din Aialon şi care i-au determinat pe locuitorii din Gat să fugă. ¹⁴Ahio, Şaşac, Ieremot, ¹⁵Zebadia, Arad, Eder, ¹⁶Mihail, Işpa şi Ioha au fost fiii lui Beria. ¹⁷Zebadia, Meşulam, Hizchi, Heber, ¹⁸Işmerai, Izlia şi Iobab au fost fiii lui Elpaal. ¹⁹Iachim, Zicri, Zabdi, ²⁰Elienai, Ţiletai, Eliel, ²¹Adaia, Beraia şi Şimrat au fost fiii lui Şimei. ²²Işpan, Eber, Eliel, ²³Abdon, Zihri, Hanan, ²⁴Hanania, Elam, Antotia, ²⁵Ifdeia şi Penuel au fost fiii lui Şaşac. ²⁶Şamşerai, Şeharia, Atalia, ²⁷Iaareşia, Ilie şi Zicri au fost fiii lui Ieroham. ²⁸Toţi aceştia au fost conducători de familii; şi au fost înscrşi în lista genealogiilor lor ca şi conducători. Ei au locuit la Ierusalim. ²⁹Ieiel – tatăl lui Ghivon – a locuit în Ghivon. Numele soţiei lui era Maaca. ³⁰Abdon a fost primul fiu care s-a născut în familia lui. El a fost urmat de: Ţur, Chiş, Baal, Ner, Nadab, ³¹Ghedor, Ahio, Zecher ³²şi Miclot. În familia lui Miclot s-a născut Şimea. Şi aceştia au locuit la Ierusalim împreună cu rudele lor. ³³În familia lui Ner s-a născut Chiş. În familia lui Chiş s-a născut Saul. Fiii lui Saul au fost: Ionatan, Malchi-Şua, Abinadab şi Eşbaal. ³⁴Fiul lui Ionatan a fost Merib-Baal; iar în familia lui Merib-Baal s-a născut Mica. ³⁵Fiii lui Mica au fost: Piton, Melec, Tarea şi Ahaz. ³⁶În familia lui Ahaz s-a născut Iehoada. În familia lui Iehoada s-au născut: Alemet, Azmavet şi Zimri. În familia lui Zimri s-a născut Moţa. ³⁷În familia lui Moţa s-a născut Bina. Fiul lui Bina a fost Rafa. Fiul lui Rafa a fost Elasa; iar fiul lui Elasa a fost Aţel. ³⁸Aţel a avut şase fii. Numele lor sunt: Azricam – primul lui născut; apoi Ismael, Şearia, Obadia şi Hanan. Toţi aceştia au fost fiii lui Aţel. ³⁹Fiii lui Eşec – fratele lui Aţel – au fost: Ulam – primul lui născut; Ieuş a fost al doilea, iar Elifelet a fost al treilea. ⁴⁰Fiii lui Ulam au fost remarcabili luptători cu arcul. Ei au avut mulţi fii şi mulţi nepoţi. Aceştia au fost în total o sută cincizeci. Toţi au fost urmaşi ai lui Benjamin. **9** Tot poporul numit Israel a fost înscris în listele cu genealogii şi trecut în „Cartea regilor lui Israel”. Oamenii din teritoriul numit Iuda au fost luaţi şi ei în captivitate – la Babilon – din cauza infidelităţii lor (*faţă de Dumnezeu*). ²Primii locuitori care s-au reîntors la proprietăţile din oraşele lor, au fost câţiva israelieni, câţiva preoţi, câţiva leviţi şi câţiva slujitori ai Templului. ³Dintre urmaşii lui Iuda, ai lui Benjamin, ai lui Efraim şi ai lui Manase, care au locuit astfel la Ierusalim, au fost: ⁴Utai – fiul

lui Amihud. Amihud a fost fiul lui Omri. Omri a fost fiul lui Imri. Imri a fost fiul lui Bani. Toți aceștia descindeau din fiii lui Pereț – fiul lui Iuda. ⁵Dintre șiloniți, a locuit la Ierusalim Asaia – cel care fusese primul născut în familia tatălui lui – împreună cu fiii lui. ⁶Dintre zerahiți a venit Ieuel împreună cu alți șase sute nouăzeci de israelieni dintre rudele lor. ⁷Dintre beniamiți au venit Salu, fiul lui Meșulam. Meșulam a fost fiul lui Hodavia. Hodavia a fost fiul lui Hasnua. ⁸Apoi au fost: Ibneia, fiul lui Ieroham, Ela, fiul lui Uzi care fusese fiul lui Micri. Au mai venit acolo Meșulam, fiul lui Șefatia. Șefatia a fost fiul lui Reuel. Reuel a fost fiul lui Ibnia; ⁹Au venit împreună cu rudele lor care fuseseră înscrise în genealogii – nouă sute cincizeci și șase de israelieni. Toți acești bărbați erau conducători în familiile lor lărgite, conform apartenenței lor la ele. ¹⁰Dintre preoți au venit Iedaia, Iehoiarib, Iachin, ¹¹și Azaria – fiul lui Hilchia. Hilchia a fost fiul lui Meșulam. Meșulam a fost fiul lui Țadoc. Țadoc a fost fiul lui Meraiot. Meraiot a fost fiul lui Ahitub. Acest Ahitub a fost conducător al celor din casa lui Dumnezeu. ¹²Adaia a fost fiul lui Ieroham. Ieroboam a fost fiul lui Pașhur. Pașhur a fost fiul lui Malchia. Maasai a fost fiul lui Adiel. Adiel a fost fiul lui Meșulam. Meșulam a fost fiul lui Meșilemit. Meșilemit a fost fiul lui Imer. ¹³Numărați împreună cu rudele lor și cu acei conducători ai familiilor lor, au fost o mie șapte sute șizeci – oameni remarcabili, puși în slujba casei lui Dumnezeu. ¹⁴Dintre leviți au venit: Șemaia, fiul lui Hașub. Hașub a fost fiul lui Azricam. Azricam a fost fiul lui Hașabia care era dintre fiii lui Merari. ¹⁵Apoi: Bacbacar, Hereș, Galal și Matania – fiul lui Mica. Mica a fost fiul lui Zicri; iar Zicri a fost fiul lui Asaf. ¹⁶Au mai venit: Obadia, fiul lui Șemaia. Șemaia a fost fiul lui Galal. Galal a fost fiul lui Iedutun. Apoi a venit Berechia, fiul lui Asa. Asa a fost fiul lui Elcana – cel care a locuit în satele netofatiților. ¹⁷Dintre portari au venit: Șalum, Acub, Talmon și Ahiman, împreună cu rudele lor. Șalum era conducătorul (*lor*). ¹⁸El este și astăzi la poarta de la Est a regelui. Aceștia au fost portarii taberei leviților. ¹⁹Au mai venit Șalum, fiul lui Core. Core a fost fiul lui Ebiasaf. Ebiasaf a fost fiul lui Corah. A venit împreună cu rudele lui care proveneau din descendenții tatălui lui. Erau corahiții care făceau serviciul de paznici ai pragurilor Cortului – la fel cum lucraseră părinții lor ca responsabili în tabăra lui Iahve, păzind intrarea în ea. ²⁰În vremurile străvechi, Fineas – fiul lui Elazar – fusese conducătorul lor; și Iahve îl susținea. ²¹Zaharia – fiul lui Meșelemia – a fost paznic al intrării Cortului Întâlnirii. ²²Toți cei aleși ca paznici ai intrărilor au fost două sute doisprezece. Ei au fost înscrși în lista genealogiilor lor care s-a făcut în satele unde locuiau. Fuseseră numiți în această slujbă de încredere de David și de Samuel – cel căruia i se dăduse capacitatea să vadă (*și să înțeleagă*) revelațiile venite de la Dumnezeu. ²³Aceia și urmașii lor au primit ca responsabilitate paza porților casei lui Iahve, adică paza intrării în Cort. ²⁴Existau portari în toate cele patru puncte cardinale: la Est, la Vest, la Nord și la Sud. ²⁵Rudele lor veneau temporar din satele unde locuiau și stăteau împreună cu ei câte șapte zile. ²⁶Toți cei patru leviți-paznici renumiți care fuseseră puși în această slujbă de încredere, erau responsabili

atât de camere, cât și de tezaurul casei lui Dumnezeu. ²⁷Ei stăteau noaptea în jurul casei lui Dumnezeu, pentru că erau responsabili cu paza ei. Aveau și responsabilitatea deschiderii acesteia în fiecare dimineață. ²⁸Unii dintre ei aveau grijă de uneltele pentru slujbă. Le numărau nu numai atunci când erau aduse, ci și atunci când erau luate. ²⁹Alții aveau grijă de vase, de toate vasele sfinte, de făina specială, de vin, de ulei, de tămâie și de uleiurile parfumate. ³⁰Alții care erau dintre fiii preoților, pregăteau amestecul de substanțe parfumate. ³¹Levitul Matitia care era primul născut în familia corahitului Șalum, fusese desemnat pentru pregătirea turtelor. ³²Unii dintre chehatiți au fost desemnați între rudele lor ca responsabili cu pregătirea pâinii prezentării (*înaintea lui Iahve*) pentru fiecare zi de Sabat. ³³Aceștia au fost cântăreții – conducătorii familiilor leviților – care locuiau în camerele (*anexate edificiului*) Templului. Ei nu aveau alte responsabilități, pentru că erau angajați în această slujire atât ziua cât și noaptea. ³⁴Aceștia au fost conducătorii familiilor leviților care fuseseră înscriși în listele genealogiilor lor. Ei locuiau la Ierusalim. ³⁵La Ghivon a locuit tatăl lui Ghivon numit Ieiel. Numele soției lui era Maaca. ³⁶Abdon a fost primul fiu născut în familia lui. Acela a fost urmat de: Țur, Chiș, Baal, Ner, Nadab, ³⁷Ghedor, Ahio, Zaharia și Miclot. ³⁸În familia lui Miclot s-a născut Șimam. Aceștia, la fel ca rudelor lor, au locuit la Ierusalim împreună cu ele. ³⁹În familia lui Ner s-a născut Chiș. În familia lui Chiș s-a născut Saul, iar în a lui Saul s-au născut: Ionatan, Malchi-Șua, Abinadab și Eșbaal. ⁴⁰Fiul lui Ionatan a fost Merib-Baal. În familia lui Merib-Baal s-a născut Mica. ⁴¹Fiii lui Mica au fost: Piton, Melec, Tahrea și Ahaz. ⁴²În familia lui Ahaz s-a născut Iada. În familia lui Iada s-au născut: Alemet, Azmavet și Zimri. În familia lui Zimri s-a născut Moța. ⁴³În familia lui Moța s-a născut Bina. Fiul lui Bina s-a numit Rafa. Fiul lui Rafa a fost Elasa; iar fiul lui Elasa a fost Ațel. ⁴⁴Ațel a avut șase fii. Numele lor au fost: Azricam, Bocru, Ismael, Șearia, Obadia și Hanan. Aceștia au fost fiii lui Ațel. **10** Filistenii s-au luptat cu Israel. Israelienii au fugit din fața filistenilor și au căzut învinși pe muntele Ghilboa. ²Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii lui. Ei i-au omorât pe Ionatan, pe Abinadab și pe Malchi-Șua – cei trei fii ai lui Saul. ³Lupta devenise foarte violentă în jurul lui Saul. Cei care trăgeau cu arcul, l-au luat ca țintă și l-au rănit. ⁴Atunci Saul i-a zis celui care îi transporta armele: „Scoate-ți sabia și omoară-mă tu cu ea, ca să nu ajungă acești necircumciși la mine și să mă ridiculizeze!” Dar cel care îi transporta armele, nu a vrut să facă acest lucru – pentru că îi era frică. Atunci Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea. ⁵Când cel care îi transporta armele a văzut că Saul a murit, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit. ⁶Astfel a murit Saul împreună cu cei trei fii ai lui și toți ceilalți membri ai familiei care participaseră la acel conflict. ⁷Când israelienii care erau atunci în vale au văzut că armata a fugit și că Saul împreună cu fiii lui au murit, și-au abandonat orașele și au fugit. Atunci filistenii au venit și au locuit în ele. ⁸Dimineața, când filistenii au venit să îi jefuiască pe cei omorâți, l-au găsit pe Saul și pe fiii lui morți pe muntele Ghilboa. ⁹Atunci l-au prădat pe Saul. I-au luat capul (*după ce i l-au tăiat*) și

armele. Apoi au trimis mesageri în tot teritoriul unde locuiau filistenii, ca să transmită această veste idolilor lor și poporului. **10**I-au pus armele (*lui Saul*) în templul zeilor lor; și i-au atârnat craniul în templul lui Dagon. **11**Când au auzit tot ce i-au făcut filistenii lui Saul, ghiladiții din Iabeș **12**împreună cu toți luptătorii de-acolo au luat corpul lui Saul și corpurile fiilor lui. Apoi ei le-au adus în Iabeș. Au îngropat oasele lor sub terebintul din Iabeș și au postit șapte zile. **13**Saul a murit din cauza infidelității lui (*față de Iahve*). El și-a manifestat infidelitatea față de Iahve prin faptul că nu a respectat Cuvântul Lui. În plus, el s-a consultat cu cei care cheamă spiritele morților și a solicitat o asemenea călăuzire. **14**Astfel, Saul nu l-a căutat pe Iahve. Acestea sunt cauzele pentru care El l-a omorât. Iahve i-a dat apoi guvernarea (*Israelului*) lui David, fiul lui Ișai. **11** Toți oamenii din Israel au venit la David, în localitatea Hebron; și i-au zis: „Oasele și carnea noastră au origine comună cu a ta! **2**În vremurile trecute, chiar și atunci când Saul era rege, tu conduceai Israelul în războaie. De fapt, Dumnezeuul tău care se numește Iahve ți-a promis: «Tu vei păstori poporul Meu care se numește Israel; și vei fi conducătorul lui!»” **3**Toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, veniseră la rege, în localitatea Hebron. Astfel, David a ratificat un legământ cu ei înaintea lui Iahve, la Hebron. Apoi ei l-au uns (*cu ulei*) pe David ca rege al Israelului, conform Cuvântului lui Iahve proclamat prin intermediul profeției lui Samuel. **4**David și întreg Israelul au înaintat spre Ierusalim (*adică spre Iebus*) împotriva iebusiților care locuiau acolo. **5**Locuitorii din Iebus i-au zis lui David: „Nu vei intra aici!” Dar David a capturat fortăreața Sionului. Acela a devenit de-atunci orașul lui David. **6**David zisese: „Oricine îi va învinge primul pe iebusiți, va deveni conducător și comandant (*în armată*).” Ioab – fiul Țeruiei – a înaintat primul (*în acel conflict*); și astfel, el a devenit conducător (*al armatei*). **7**David s-a stabilit în fortăreață; și astfel, ea a fost numită „Orașul lui David”. **8**El a reconstruit orașul pe toate părțile lui, începând cu zona numită Milo. Apoi, Ioab a restaurat restul orașului. **9**David a avut o forță din ce în ce mai mare, pentru că Iahve – Dumnezeuul Armatelor – era cu el. **10**Urmează prezentarea conducătorilor remarcabili ai lui David. Ei sunt aceia care i-au fost devotați în timpul guvernării lui. Și împreună cu toți ceilalți din Israel, l-au declarat rege – conform Cuvântului lui Iahve spus despre Israel. **11**Urmează enumerarea remarcabililor oameni care au fost în jurul (*rege*)lui David: Iașobeam – fiul lui Hacmoni – era comandant în grupul celor trei (*luptători-eroi*). El a acționat cu lancea luptând împotriva a trei sute de dușmani pe care i-a omorât într-o singură situație. **12**Următorul era Elazar – fiul ahohitului Dodo. Și el a fost unul dintre cei trei luptători remarcabili. **13**Ei erau împreună cu David la Pas-Damim, atunci când filistenii se adunaseră acolo pentru război. Pe acel teren crescuse orzul care fusese semănat. Când poporul a fugit din fața filistenilor, **14**ei au stat în mijlocul terenului, l-au apărat și i-au omorât pe filistenii. Iahve i-a salvat și le-a oferit o mare victorie. **15**În altă situație, cei trei – care făceau parte dintr-un grup mai mare de treizeci de conducători – au venit la stânca unde era David: la peștera Adulam. Atunci, armata filistenilor

își stabilise tabăra în valea numită Refaim. ¹⁶În acele vremuri, David era în fortăreață; iar detașamentele armatei filistenilor erau la Betleem. ¹⁷Lui David i-a fost sete; și a întrebat: „Cine îmi va aduce apă din fântâna care este lângă poarta Betleemului?” ¹⁸Cei trei luptători remarcabili au reușit să treacă prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de lângă poarta Betleemului și au adus-o fără incidente la David. Dar David nu a vrut să o bea, ci a vărsat-o în prezența lui Iahve. ¹⁹El a spus atunci: „Să mă ferească Dumnezeu să fac așa ceva! Să beau eu sângele acestor bărbați care și-au riscat viața (*pentru mine*)? Ei și-au expus viața unui mare pericol aducând această apă!” Și nu a băut din ea. Astfel erau capabili să acționeze cei trei remarcabili luptători-eroi. ²⁰Abișai – fratele lui Ioab – era comandantul celor trei. El a acționat cu lancea luptând împotriva a trei sute de dușmani pe care i-a omorât. Și astfel și-a câștigat un renume pe lângă cei trei. ²¹Era mai respectat decât cei trei luptători; și astfel a ajuns comandantul lor; dar nu au avut performanțele celor trei. ²²Benaia – fiul lui Iehoiada – era un remarcabil luptător din Cabteel. El a făcut lucruri excepționale. I-a omorât pe doi dintre cei mai buni luptători moabiți; iar într-o zi în care ninsese, a coborât într-o fântână unde a omorât un leu. ²³A mai omorât și pe un egiptean. Acela fusese un bărbat a cărui înălțime era de cinci coți. Egipteanul era înarmat cu o lance care avea grosimea sulului unui țesător. Benaia s-a dus înspre el doar cu un toiag. El a smuls lancea din mâna egipteanului și l-a omorât apoi cu propria lui lance. ²⁴Acesta este un exemplu despre faptele remarcabile făcute de Benaia – fiul lui Iehoiada. El a devenit la fel de cunoscut ca cei trei viteji. ²⁵Era mai apreciat decât ceilalți treizeci; dar nu a ajuns la performanțele celor trei. David l-a numit conducătorul gărzii lui personale. ²⁶Alți luptători remarcabili au mai fost: Asael – fratele lui Ioab; Elhanan – fiul lui Dodo din Betleem; ²⁷haroritul Șamot; pelonitul Heleț; ²⁸Ira – fiul tecoanitului Icheș; Abiezer din Anatot; ²⁹hușatitul Sibecai; ahohitul Ilai; ³⁰netofatitul Maharai; Heled – fiul netofatitului Baana; ³¹Itai – fiul lui Ribai, din Ghiva locuită de beniamiți; piratonitul Benaia; ³²Hurai din văile Gaaș; arbatitul Abiel; ³³Azmavet din Baharum; șaalbonitul Eliahba; ³⁴fiii ghizonitului Hașem; Ionatan – fiul hararitului Șaghe; ³⁵Ahiam – fiul hararitului Sacar; Elifal – fiul lui Ur; ³⁶mecheratitul Hefer; pelonitul Ahia; ³⁷carmelitul Hețro; Naarai – fiul lui Ezbai; ³⁸Ioel – fratele lui Natan; Mibhar – fiul lui Hagri; ³⁹amonitul Țelec; beerotitul Naharai – cel care îi transporta armele lui Ioab, fiul Țeruiei; ⁴⁰itritul Ira; itritul Gareb; ⁴¹hititul Urie; Zabad – fiul lui Ahlai; ⁴²rubenitul Adina – fiul lui Șiza, conducătorul rubeniților – care avea un grup de treizeci de oameni care mergeau cu el; ⁴³Hanan – fiul lui Maaca; mitnitul Ioșafat; ⁴⁴Uzia din Aștarot; Șama și Ieiel – fiii lui Hotam din Aroer; ⁴⁵Iediael – fiul lui Șimri; și tițitul Ioha, fratele lui; ⁴⁶mahavitul Eliel; Ieribai și Ioșavia – fiii lui Elnaam; moabitul Itma; ⁴⁷Eliel, Obed și Iaasiel din Mețobai. ¹² Urmează prezentarea celor care s-au dus la David în (*localitatea*) Țiclag, în timp ce el stătea la distanță de Saul, fiul lui Chiș. Aceia au fost dintre luptătorii care l-au ajutat când a fost în război. ²Foloseau arcul și puteau să arunce pietre sau să tragă săgeți cu arcul atât cu mâna dreaptă, cât și cu cea

stângă. Ei erau beniamiti și aparțineau rudelor lui Saul: **3**conducătorii Ahiezer și Ioaș – fiii lui Șemaa din Ghiva; Ieziel și Pelet – fiii lui Azmavet; Beraca și Iehu din Anatot; **4**Ișmaia din Ghivon – un luptător remarcabil între cei treizeci și conducător pentru (*alți*) treizeci (*de luptători*); Ieremia, Iahaziel, Iohanen și Iozavad din Ghedera. **5**Apoi erau; harufiții Eluzai, Ierimot, Bealia, Șemaria și Șefatia, **6**urmați de corahiții Elcana, Ișia, Azarel, Ioezer, Iașobeam, **7**Toela și Zebadia – fiii lui Ieroham din Ghedor. **8**Dintre gadiți, s-au aliat cu David, în fortăreața din deșert, oameni care cunoșteau arta războiului. Ei erau luptători speciali, care știau să folosească scutul și lancea. Aceia nu cunoșteau frica. Erau curajoși ca lei și rapizi ca gazelele care aleargă pe munți. **9**Ezer era comandantul (*lor*); Obadia era al doilea, Eliab era al treilea, **10**Mișmana era al patrulea, Ieremia era al cincilea. **11**Atai era al șaselea, și Eliel era al șaptelea. **12**Iohanen era al optulea, iar Elzabad era al nouălea. **13**Ieremia era al zecelea, iar Macbanai era al unsprezecelea. **14**Acești gadiți au fost conducătorii armatei. Cel mai nesemnificativ dintre ei valora cât o sută de oameni (*obișnuiți*), iar cel mai renumit era echivalentul pentru o mie de oameni (*care nu știau să lupte*). **15**Aceștia sunt cei care au traversat Iordanul în prima lună a anului, atunci când apa râului se revarsă peste maluri; și i-au alungat pe toți cei care erau în vale, atât spre Est cât și spre Vest. **16**Au venit la David la fortăreață chiar și dintre urmașii lui Beniamin și dintre ai lui Iuda. **17**David i-a întâmpinat și i-a îndemnat, zicându-le: „Dacă veniți la mine cu gânduri bune, ca să mă ajutați, inima mea se va uni cu voi; dar dacă vreți să mă trădați spunând dușmanilor mei despre mine, deși nu sunt vinovat de nicio nedreptate, Dumnezeuul strămoșilor noștri să vadă și să judece!” **18**Atunci Spiritul (*lui Iahve*) a venit la Amasai care era conducătorul celor treizeci; și a zis: „Suntem de partea ta, David! Suntem cu tine, fiu al lui Ișai! Pace! Urăm pace ție și pace acelora care te ajută! Pentru că Dumnezeuul tău te-a ajutat!” David i-a primit și i-a pus conducători de grup. **19**Chiar și dintre manasiți au decis să fie de partea lui David – atunci când el i-a însoțit pe filistenii în lupta lor împotriva lui Saul. Dar ei nu au putut să îi ajute pe filistenii, pentru că toți conducătorii lor au decis să îl trimită înapoi pe David, spunând: „Vom plăti cu propriile noastre capete, dacă David va trece de partea lui Saul, stăpânul lui!” **20**Când a plecat David spre Țiclag, au venit să se alieze cu el manasiții: Adnah, Iozabad, Iediael, Mihail, Iozabad, Elihu și Țiletai. Toți erau conducători ai miilor de luptători care proveneau din teritoriul locuit de urmașii lui Manase. **21**Ei l-au ajutat împotriva grupului de jefuitori; pentru că toți erau luptători remarcabili; și au ajuns conducători în armată. **22**În fiecare zi veneau la David oameni care doreau să îl ajute – până când tabăra lui a ajuns ca tabăra lui Dumnezeu. **23**Urmează prezentarea conducătorilor înarmați pentru război – care au venit la David, în Hebron, ca să întoarcă spre el regatul lui Saul – conform Cuvântului lui Iahve. **24**Dintre urmașii lui Iuda – care purtau scut și lance – au fost șase mii opt sute de oameni înarmați pentru război. **25**Dintre simeoniți – luptători remarcabili – au fost șapte mii o sută. **26**Dintre leviți au fost patru mii șase sute. **27**Iehoiada – conducătorul clanului lui Aaron – era

împreună cu trei mii șapte sute de oameni. **28**Țadoc – un remarcabil luptător tânăr – a venit împreună cu douăzeci și două de conducători din familia lui. **29**Dintre beniamiți – rude ale lui Saul – au fost trei mii. Până atunci, în marea lor majoritate, fuseseră loiali față de familia lui Saul. **30**Dintre efraimiți, au fost douăzeci de mii opt sute de luptători remarcabili – bărbați renumiți în familiile lor. **31**Din jumătatea tribului lui Manase, au fost optsprezece mii – desemnați pe nume ca să vină să îl proclame ca rege pe David. **32**Dintre isahariți – cei care înțelegeau vremurile, astfel încât Israel să știe ce trebuie să facă – au fost două sute de conducători. Acelora li s-au adăugat toate rudele lor care erau comandate de ei. **33**Din teritoriul locuit de urmașii lui Zabulon – cei care erau apti pentru armată și fuseseră instruiți să lupte cu toate armele de război – au fost cincizeci de mii. Ei erau pregătiți să îl susțină pe David cu o mare determinare. **34**Din teritoriul locuit de urmașii lui Neftali au fost o mie de conducători; și împreună cu ei au venit treizeci și șapte de mii de oameni înarmați cu scut și cu lance. **35**Dintre daniți – instruiți pentru război – au fost douăzeci și opt de mii șase sute. **36**Dintre urmașii lui Așer – aceia care erau apti pentru armată și care fuseseră instruiți pentru război – au venit patruzeci de mii. **37**Dintre cei care erau dincolo de Iordan, adică dintre rubeniți, gadiți și jumătate din tribul lui Manase – înarmați pentru luptă cu tot felul de arme de război –, au fost o sută douăzeci de mii. **38**Toți acești luptători care puteau ajuta armata, au venit cu bune intenții la Hebron, vrând să îl proclame pe David ca rege al întregului (*popor*) Israel. Apoi au venit și ceilalți din Israel care s-au unit cu ei ca să îl declare pe David ca rege al lor. **39**Au stat acolo, împreună cu David, trei zile. Au mâncat și au băut – pentru că oamenii din poporul lor le pregătiseră masa. **40**Chiar și vecinii lor, până în teritoriul lui Isahar, al lui Zabulon și al lui Neftali, au adus mâncare pe care au transportat-o pe măgari, pe cămile, pe catâri și pe alte vite. Astfel, au adus acolo provizii de făină, turte de smochine și de stafide, ulei și vin, vite și oi din abundență – pentru că era bucurie în Israel! **13** David s-a consultat cu cei care conduceau grupurile formate din mii și din sute (*de luptători*). El a discutat cu toți conducătorii. **2**Apoi David a zis întregului popor al lui Israel care era adunat: „Dacă veți considera că este bine și dacă acest lucru vine de la Dumnezeu nostru numit Iahve, eu propun să ne împărțim și să anunțăm pe frații noștri care au rămas în toate regiunile lui Israel – chiar și pe preoți și pe leviți din orașele care au pășuni – ca să se adune la noi. **3**Astfel, împreună să mergem și să aducem Cufărul Dumnezeului nostru la noi; pentru că de pe vremea guvernării lui Saul nu ne-am mai interesat de el.” **4**Toată adunarea a aprobat această propunere pentru că tot poporul a considerat decizia ca fiind corectă. **5**David a adunat pe toți oamenii din Israel – de la râul Șihor care provine din Egipt și până la Lebo-Hamat – ca să aducă Cufărul lui Dumnezeu din Chiriati-Iearim. **6**Apoi David și tot Israelul au plecat spre Baala (*adică spre Chiriati-Iearim*) care aparținea teritoriului locuit de urmașii lui Iuda – ca să aducă de acolo Cufărul lui Dumnezeu – acel Cufăr care poartă numele lui Iahve, al Celui care stă deasupra heruvimilor. **7**După ce l-au luat din casa lui Abinadab,

au pus Cufărul lui Dumnezeu într-un car nou; iar Uza și Ahio conduceau acel car. ⁸David și întregul Israel sărbătoreau înaintea lui Dumnezeu cu toate forțele lor, cântând cu lire, cu harpe, cu tamburine, cu cinele și cu goarne. ⁹Când au ajuns la terenul agricol al lui Chidon, Uza și-a întins mâna ca să apuce Cufărul, pentru că boii ar fi putut să îl răstoarne. ¹⁰Atunci s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva lui Uza. El l-a lovit pentru că se atinsese de Cufăr. Uza a murit acolo, înaintea lui Dumnezeu. ¹¹David a fost afectat pentru că mânia lui Iahve se declanșase împotriva lui Uza; și a numit acel loc Peret-Uza – nume care i-a rămas până astăzi. ¹²În acea zi, David s-a temut de Dumnezeu; și a zis: „Cum să aduc la mine Cufărul lui Dumnezeu?” ¹³Și astfel, David nu a mai adus Cufărul la el – în orașul lui David – ci l-a dus în casa lui Obed-Edom, ghitudul. ¹⁴Cufărul lui Dumnezeu a rămas cu familia lui Obed-Edom, în casa lui, pentru trei luni. Astfel, Iahve a binecuvântat familia lui Obed-Edom și tot ce era al lui. **14** Hiram – regele Tirului – și-a trimis reprezentanții la David. Ei i-au adus lemn de cedru, zidari și tâmplari care fuseseră trimiși acolo să îi construiască un palat. ²David a înțeles că Iahve l-a desemnat să fie rege al poporului Israel și că i-a consolidat foarte mult guvernarea din cauza poporului Său numit Israel. ³David și-a mai luat soții la Ierusalim; și astfel, în familia lui s-au mai născut mulți fii și multe fiice. ⁴Urmează prezentarea numelor fiilor care s-au născut în familia lui David la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon, ⁵Ibhar, Elișua, Elpelet, ⁶Nogah, Nefeg, Iafia, ⁷Elișama, Beeliada și Elifelet. ⁸Când au auzit filistenii că David a fost uns ca rege al întregului Israel, au plecat cu toții să îl caute. Dar David a fost informat despre acest lucru; și a plecat în întâmpinarea lor. ⁹Filistenii veniseră și invadaseră valea Refaim. ¹⁰David l-a întrebat pe Dumnezeu: „Să plec împotriva filistenilor? Vei face ce ei să ajungă în mâna mea?” Iahve i-a răspuns: „Du-te! Voi face ca ei să ajungă în mâna ta.” ¹¹S-au dus la Baal-Peratim; și David i-a învins acolo. Apoi David a zis: „Dumnezeu i-a distrus pe dușmanii mei, prin mâna mea. Am fost ca apele care vin cu mare viteză și rup totul în deplasarea lor!” Israelienii au numit acel loc Baal-Peratim. ¹²Filistenii și-au lăsat zeii acolo. David a ordonat ca ei să fie arși. ¹³Filistenii au venit din nou și au invadat valea. ¹⁴David l-a întrebat iar pe Dumnezeu; și El i-a răspuns: „Să nu îi ataci din față, ci înconjoară-i și atacă-i în dreptul arbuștilor de balsam. ¹⁵Când vei auzi sunetul de deplasare în ritm de marș în vârful arbuștilor de balsam, să pleci la luptă; pentru că atunci Dumnezeu va merge înaintea ta ca să distrugă armata filistenilor.” ¹⁶David a făcut exact cum i-a poruncit Dumnezeu. Ei au lovit armata filistenilor de la Ghivon până la Ghezer. ¹⁷Faima lui David s-a răspândit în toate teritoriile din jurul lui; iar Iahve a făcut ca toate popoarele să se teamă de el și să îl respecte. **15** David și-a construit case în orașul care i-a purtat numele. El a pregătit un loc pentru Cufărul lui Dumnezeu și a instalat un cort pentru el. ²Apoi David a zis: „Cu excepția leviților, nimeni să nu transporte Cufărul lui Dumnezeu; pentru că pe ei i-a ales Iahve ca să ducă Cufărul lui Iahve și să îi slujească pentru totdeauna.” ³David a adunat pe toți oamenii din poporul Israel la Ierusalim –

ca să aducă Cufărul lui Iahve în locul pe care i-l pregătise. ⁴David i-a adunat și pe urmașii lui Aaron și pe leviți. ⁵Dintre chehatiți erau conducătorul Uriel și rudele lui – o sută douăzeci. ⁶Dintre merariți erau conducătorul Asaia și rudele lui – două sute douăzeci. ⁷Dintre gherșoniți erau conducătorul Ioel și rudele lui – o sută treizeci. ⁸Dintre urmașii lui Elițafan erau conducătorul Șemaia și rudele lui – două sute. ⁹Dintre urmașii lui Hebron erau conducătorul Eliel și rudele lui – optzeci. ¹⁰Dintre urmașii lui Uziel erau conducătorul Aminadab și rudele lui – o sută doisprezece. ¹¹David a convocat pe preoții: Țadoc și Abiatar, pe leviții: Uriel, Asaia, Ioel, Șemaia, Eliel și Aminadab, ¹²și le-a zis: „Voi sunteți conducătorii familiilor leviților. Sfințiți-vă – atât voi cât și rudele voastre – ca să aduceți Cufărul Dumnezeului lui Israel numit Iahve în locul pe care i l-am pregătit. ¹³Prima dată, atunci când voi nu ați fost prezenți, Iahve și-a manifestat categoric dezaprobarea în mijlocul nostru – pentru că nu L-am căutat conform regulilor deja stabilite (*de El în legea mozaică*).” ¹⁴Preoții și leviții s-au sfințit ca să aducă Cufărul Dumnezeului lui Israel care se numește Iahve. ¹⁵Leviții au purtat Cufărul lui Dumnezeu pe umeri, cu ajutorul barelor de lemn, așa cum a poruncit Moise conform Cuvântului lui Iahve. ¹⁶David le zisese conducătorilor leviților să desemneze dintre rudele lor cântăreți care știu să cânte cu instrumente muzicale – cu harpe, cu lire și cu cinele. Trebuia ca aceia să cânte cu mare intensitate și plini de bucurie. ¹⁷Leviții i-au desemnat pe Heman – fiul lui Ioel –, pe Asaf – fiul lui Berechiah care era rudă cu el – și pe Etan – fiul lui Cușai, merarit – rudă cu ei. ¹⁸Împreună cu ei mai erau rudele lor de gradul doi. Ei se numeau: Zaharia, Iaaziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifelehu, Micneia și portarii Obed-Edom și Ieiel. ¹⁹Cântăreții Heman, Asaf și Etan erau puși să cânte la cinele de bronz. ²⁰Zaharia, Aziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia și Benaia cântau cu harpe poleite cu alamă. ²¹Matitia, Elifelehu, Micneia, Obed-Edom, Ieiel și Azazia cântau la lira făcută din șeminit, ca să sune cu mare intensitate. ²²Chenania – conducătorul leviților cântăreți – dirija cântecele, pentru că avea competență în acest domeniu. ²³Berechia și Elcana erau portari în zona unde era pus Cufărul. ²⁴Preoții Șebania, Ioșafat, Netanel, Amasai, Zaharia, Benaia și Eliezer – sunau din goarne înaintea Cufărului lui Dumnezeu. Obed-Edom împreună cu Iehia erau și ei portari în zona unde era Cufărul. ²⁵Astfel, atât David cât și cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel și conducătorii miilor, au plecat să aducă Cufărul Legământului făcut (*de israelieni*) cu Iahve din casa lui Obed-Edom, în mijlocul manifestărilor de bucurie. ²⁶Pentru că Dumnezeu i-a ajutat pe leviții care transportau Cufărul Legământului făcut (*de poporul Israel*) cu Iahve, ei au sacrificat șapte boi și șapte berbeci. ²⁷David era îmbrăcat cu o robă făcută din fir de in subțire. Și toți leviții care transportau Cufărul, cântăreții și Chenania – conducătorul cântăreților – erau îmbrăcați la fel. David mai era îmbrăcat și cu o vestă de in care se folosea în timpul ceremoniilor religioase. ²⁸Toți oamenii din Israel a adus Cufărul Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve, în timp ce strigau și se auzea

sunetul de corn, de goarne și de cinele, completat de cel al cântecelor harpelor și al lirelor. ²⁹Atunci când Cufărul Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve a intrat în orașul lui David, Mihal – fiica lui Saul – privea de la fereastră. Când l-a văzut pe regele David dansând și manifestându-și bucuria, l-a desconsiderat în inima ei. ¹⁶Au adus Cufărul lui Dumnezeu și l-au pus în mijlocul cortului pe care-l instalase David pentru el. Apoi au oferit lui Dumnezeu arderi integrale și sacrificii de pace. ²După ce a terminat oferirea arderilor integrale și a sacrificiilor de pace, David a binecuvântat poporul în numele lui Iahve; ³apoi a împărțit întregului Israel – adică fiecărui bărbat și fiecărei femei – câte o pâine rotundă, o bucată de carne și o turtă cu stafide. ⁴I-a pus înaintea Cufărului pe unii dintre leviții slujitori, ca să vorbească despre Iahve – Dumnezeul lui Israel –, să facă declarații despre El și să Îl laude (*în prezenta oamenilor din popor*). ⁵Asaf era conducătorul (*tuturor celorlalți*). Zaharia era al doilea ca funcție; iar Ieiel, Șemiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom și Ieiel cântau cu harpele și cu lirele. Asaf era desemnat să cânte folosind cinele; ⁶iar preoții Benaia și Iahaziel sunau continuu din goarne înaintea Cufărului Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve. ⁷Astfel, în acea zi, David i-a numit – pentru prima dată – pe Asaf și pe rudele lui ca responsabili cu laudele (*prin cântece aduse la adresa*) lui Iahve. (*Cântând, ei ziceau:*) ⁸„Lăudați-L pe Iahve, chemați numele Lui! Faceți cunoscute între (*celelalte*) popoare faptele Lui! ⁹Cântați-I! Cântați în cinstea Lui! Anunțați toate faptele Lui extraordinare! ¹⁰Lăudați-vă cu numele Lui care este sfânt! Să se vesească inima celor care Îl caută pe Iahve! ¹¹Căutați pe Iahve și urmăriți să vedeți forța Lui! Căutați permanent fața Lui! ¹²Amintiți-vă minunile pe care le-a făcut El, lucrurile miraculoase făcute și deciziile pronunțate de gura Sa! ¹³Să facă acest lucru descendenții sclavului Său numit Israel – fiii lui Iacov – pe care i-a ales El! ¹⁴Acesta este Dumnezeul nostru numit Iahve; și judecățile Lui se pun în aplicare pe tot pământul! ¹⁵Amintiți-vă mereu de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit (*ca să fie respectat*) pentru o mie de generații. ¹⁶Amintiți-vă de legământul pe care l-a ratificat cu Avraam, de jurământul Lui adresat lui Isaac, ¹⁷pe care l-a consolidat apoi față de Iacov. El a făcut același lucru față de Israel printr-un legământ care va fi valabil pentru totdeauna, ¹⁸când a spus: «Ție îți voi da teritoriul Canaanului ca proprietate personală! ¹⁹În acele vremuri, israelienii erau doar câțiva bărbați – puțini ca număr – și aveau statutul de pelerini în acea zonă. ²⁰Călătoreau de la un popor la altul și de la un regat la altul. ²¹Iahve nu a mai permis niciunui om să îi domine și să îi țină ca sclavi; ci de dragul lor, a muștrat regi, zicându-le: ²²‘Nu vă atingeți de cei pe care i-am uns (*ca popor al Meu*) și nu faceți niciun rău profetilor Mei!’» ²³Cântați lui Iahve, toți locuitorii pământului! Proclamați în fiecare zi salvarea Lui! ²⁴Relatați printre popoare gloria Lui; și vorbiți printre toate națiunile despre minunile Lui! ²⁵Pentru că Iahve este mare și merită foarte mult să fie lăudat! De El trebuie să ne temem mai mult decât de toți zeii! ²⁶Toți acei zei ai popoarelor sunt doar niște idoli; dar Iahve a făcut Universul. ²⁷Gloria și strălucirea sunt

înaintea feței Lui; iar forța și bucuria se găsesc în locuința Lui. **28** Familiile popoarelor, glorificați-L pe Iahve! Recunoașteți gloria lui Iahve și venerați-I forța pe care o are! **29** Dați lui Iahve gloria care se potrivește numelui Său! Aduceți un dar și veniți (*cu el*) înaintea Lui! Închinați-vă lui Iahve (*fiind echipați*) cu podoabe sfinte. **30** Tot pământul să tremure înaintea Lui! Lumea este stabilă și nu poate fi destabilizată. **31** Să se bucure cerul și să se veselească pământul! Să se spună printre popoare: «Iahve guvernează!». **32** Să vuiască marea împreună cu tot ce există în ea! Să vibreze de emoție câmpia împreună cu tot ce este pe ea! **33** Atunci, copacii pădurii vor chiui înaintea lui Iahve; pentru că El vine să judece pământul! **34** Lăudați pe Iahve, pentru că El este bun! Bunătatea Lui durează etern! **35** Ziceți: «Scapă-ne, Dumnezeul salvării noastre; strânge-ne și salvează-ne dintre (*celelalte*) popoare – ca să îți glorificăm numele care este sfânt și să fim demni când Te laudăm.» **36** Dumnezeul lui Israel numit Iahve să fie binecuvântat din eternitate în eternitate!” Tot poporul a zis „Amin!” și L-a laudat pe Iahve. **37** David i-a lăsat înaintea Cufărului Legământului – (*ratificat de israelieni*) cu Iahve – pe Asaf și pe rudele lui, ca să slujească permanent înaintea ei, făcându-și datoria în fiecare zi. **38** L-a lăsat și pe Obed-Edom împreună cu rudele lui. Aceia erau șaiszeci și opt de persoane. Obed-Edom – fiul lui Iedutun – și Hosa erau portari. **39** David l-a pus pe preotul Ţadoc împreună cu rudele lui care erau preoți înaintea Tabernacolului lui Iahve. El fusese instalat pe înălțimea din Ghivon. **40** Acei preoți fuseseră aduși acolo ca să ofere lui Iahve animale pe care le ardeau total pe altarul arderilor integrale – în fiecare dimineață și în fiecare seară – în conformitate cu tot ce este scris în legea lui Iahve pe care El a o poruncise lui Israel. **41** Împreună cu acei preoți, erau Heman, Iedutun și cei rămași dintre aceia care fuseseră aleși și desemnați pe nume ca să îl laude pe Iahve – pentru că bunătatea Lui are valabilitate eternă! **42** Heman și Iedutun aveau cu ei goarne și cinele pentru cântăreți, împreună cu celelalte instrumente muzicale care erau folosite în cinstea lui Dumnezeu. Fiii lui Iedutun erau portari. **43** Apoi poporul a plecat – fiecare la casa lui; iar David s-a întors să își binecuvânteze familia. **17** După ce David s-a stabilit în palatul lui, i-a zis profetului Natan: „Privește: eu locuiesc într-un palat făcut din lemn de cedru, în timp ce Cufărul Legământului (*ratificat de israelieni*) cu Iahve stă sub niște pânze...” **2** Natan i-a răspuns lui David: „Fă tot ce îți spune inima; pentru că Dumnezeu te susține!” **3** Dar în acea noapte a venit Cuvântul lui Dumnezeu la Natan; și i-a zis: **4** „Du-te și spune-i sclavului Meu numit David: «Iahve îți vorbește astfel: ‘Nu tu Îmi vei construi o casă în care să locuiesc. **5** Eu nu am locuit într-o casă din ziua în care l-am eliberat pe Israel din sclavie și până astăzi; ci am călătorit din cort în cort și dintr-o locuință în alta. **6** Am mers peste tot pe unde a călătorit întregul popor Israel. Oare am cerut vreunui dintre judecătorii lui Israel – cărora le-am poruncit să păstorească poporul Meu – să Îmi construiască o casă din cedru?’» **7** Deci să îi spui sclavului Meu care se numește David: «Iahve, Dumnezeul Armatelor, îți zice: ‘Eu te-am luat de la stână, de acolo unde stăteai ca păstor al oilor – ca să fii

conducătorul poporului Meu numit Israel. **8**Te-am susținut și te-am păzit în toate locurile pe unde ai mers. Am distrus din fața ta pe toți dușmanii tăi; și ți-am făcut un nume ca al celor care sunt renumiți pe pământ. **9**Am păstrat un loc pentru poporul Meu numit Israel; și l-am plantat acolo ca să locuiască singur, fără să mai fie deranjat. Astfel, cei nedrepti nu mai pot să îl oblige la munci extenuante cum procedaseră în trecut. **10**Și acest fapt s-a întâmplat încă din zilele în care stabilisem judecători în poporul Meu numit Israel. Iar ție ți-i voi subordona pe toți dușmanii tăi. Acum te anunț că Iahve îți va construi o familie (*renumită*). **11**Când se vor termina zilele existenței tale (*pe acest pământ*) și vei merge în același loc unde sunt strămoșii tăi, îl voi instala pe tron pe urmașul tău. El va fi unul dintre fiii tăi; și îi voi consolida guvernarea. **12**Acela Îmi va construi o casă; și Eu îi voi consolida tronul pentru eternitate. **13**Voi fi Tatăl lui, iar el Îmi va fi fiu. Și nu voi îndepărta bunătatea Mea de la el așa cum am îndepărtat-o de la cel care a fost (*rege*) înaintea ta. **14**Îl voi pune în casa Mea și în regatul Meu pentru totdeauna; iar tronul lui va fi consolidat pentru eternitate.’»” **15**Natan l-a informat pe David cu exactitate despre toate cuvintele care fuseseră spuse în toată această viziune. **16**Regele David a venit și s-a prezentat înaintea lui Iahve, spunând: „Cine sunt eu, Doamne, Dumnezeu? Și cine este familia mea, ca să mă aduci până aici? **17**Dumnezeule, ca și cum ar fi prea puțin ce ai făcut Tu pentru mine, ai vorbit și despre viitorul familiei sclavului Tău. Doamne, Dumnezeu, Tu m-ai tratat ca pe un om foarte important! **18**Ce ar putea să Îți mai răspundă David la toată cinstea acordată sclavului Tău? Tu îl cunoști pe sclavul Tău! **19**Doamne, Tu ai făcut toate aceste lucrări glorioase de dragul sclavului Tău; și i-ai descoperit toate aceste lucruri mari pentru că așa este inima Ta. **20**Doamne, din tot ce am auzit cu urechile noastre, înțelegem că nu este nimeni ca Tine; și nu există alt Dumnezeu cu excepția Ta! **21**Oare cine este ca poporul Tău, ca Israel – singurul de pe pământ la care a venit Dumnezeu să îl răscumpere pentru Sine, ca să fie poporul cu care să ajungă renumit (*în lume*)? Tu ai făcut lucrări extraordinare și care produc frică. Ai alungat multe popoare din fața poporului Tău pe care Ți l-ai răscumpărat din Egipt. **22**Ai decis ca poporul Tău – Israel – să fie proprietatea Ta pentru totdeauna; iar Tu – Doamne – ai dorit să le fii Dumnezeu. **23**Acum, Doamne, doresc ca promisiunea pe care ai făcut-o cu privire la sclavul Tău și referitoare la familia lui să rămână valabilă pentru eternitate; și fă așa cum ai zis. **24**Îmi doresc ca numele Tău să fie cunoscut mai mult și glorificat! Să se spună mereu că Iahve care este Dumnezeul Armatelor – Dumnezeul lui Israel – va fi Dumnezeu acestui popor; iar familia sclavului Tău numit David să existe mereu înaintea Ta! **25**Dumnezeul meu, Tu ai revelat sclavului Tău că îi vei forma o familie. Din această cauză a avut curaj sclavul Tău să se roage Ție. **26**Deci Doamne, Tu, Acela care ești Dumnezeu, ai promis sclavului Tău aceste lucruri bune. **27**Îmi doresc să beneficiaz de bunăvoința Ta și să binecuvântezi familia sclavului Tău, ca să existe pentru totdeauna înaintea Ta; pentru că ce ai binecuvântat Tu, Doamne, va rămâne binecuvântat pentru eternitate!” **18** Apoi David i-a

învins pe filistenii, i-a subordonat și a luat din proprietatea lor Gatul și satele din jurul lui. ²Apoi i-a învins și pe moabiți; iar ei i s-au subordonat lui David, plătindu-i o taxă obligatorie. ³David l-a învins și pe Hadad-Ezer – regele din Țoba Hamatului – atunci când acest rege s-a dus să își consolideze guvernarea, la râul Eufurat. ⁴David a capturat de la el o mie de care, șapte mii de călăreți și două zeci de mii de luptători care se deplasau (în luptă) cu picioarele lor. David a tăiat tendoanele tuturor cailor care tractau carele. A lăsat să trăiască doar atâți cai cât erau necesari pentru o sută de care. ⁵Arameii din Damasc au venit să îl ajute pe Hadad-Ezer – regele Țobei; dar David a omorât douăzeci și două de mii dintre ei. ⁶David a pus corpuri de armată în regatul arameu din Damasc; iar arameii i s-au subordonat, plătindu-i taxa obligatorie. Iahve făcea ca David să obțină victoria oriunde mergea. ⁷David a luat scuturile de aur ale slujitorilor lui Hadad-Ezer și le-a adus la Ierusalim. ⁸Din Tebah și din Cun – orașele lui Hadad-Ezer – David a luat foarte mult bronz. Cu el a făcut (apoi) Solomon „marea” de bronz, stâlpii și uneltele de bronz. ⁹Când Tou – regele Hamatului – a fost informat că David a învins întreaga armată a lui Hadad-Ezer – regele Țobei – ¹⁰l-a trimis pe fiul lui numit Hadoram la regele David, ca să îl întrebe de sănătate și să îl laude pentru că s-a confruntat cu (acel) Hadad-Ezer și îl învinsese; pentru că și Tou era în război cu el. I-a trimis tot felul de lucruri din aur, din argint și din bronz. ¹¹Regele David le-a închinat și pe acelea lui Iahve – așa cum făcuse cu argintul și cu aurul luat de la toate celelalte popoare: de la Edom, de la Moab, de la amoniți, de la filistenii și de la Amalec. ¹²Abișai – fiul Țeruei – a omorât optsprezece mii de edomiți în Valea Sării. ¹³A pus corpuri de armată în Edom; și astfel toți edomiții au devenit subordonați lui David. Iahve îl ajuta pe David să fie victorios oriunde mergea. ¹⁴David a guvernat în tot teritoriul numit Israel. El judeca și făcea dreptate întregului popor. ¹⁵Ioab – fiul Țeruei – a fost conducătorul armatei; Iehoșafat – fiul lui Ahilud – era cronicar. ¹⁶Țadoc – fiul Ahitub – și Ahimelec – fiul lui Abiatar – erau preoți. Șavșa era scrib. ¹⁷Benaia – fiul lui Iehoiada – era conducătorul cheretiților și al peletiților; iar fiii lui David erau primii pe lângă rege. ¹⁸Apoi Nahaș – regele amoniților – a murit; și în locul lui a guvernat fiul lui. ²David a zis: „Voi demonstra loialitate față de Hanun – fiul lui Nahaș; pentru că și tatăl lui a fost loial față de mine.” David a trimis din partea lui niște reprezentanți ca să îl susțină sufletește pe Hanun pentru moartea tatălui lui. Când slujitorii lui David au ajuns la Hanun pe teritoriul amoniților ca să îl susțină sufletește, ³conducătorii amoniți i-au zis lui Hanun: „Chiar crezi că David dorește să îl onoreze pe tatăl tău, când îi trimite pe acești oameni care pretind că au venit să te susțină sufletește? În realitate, slujitorii lui au venit la tine ca să îți observe, să îți spioneze și să îți cucerească teritoriul.” ⁴Hanun i-a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba, le-a tăiat hainele pe jumătate până la mijlocul corpului și i-a lăsat să plece. ⁵Așa au plecat ei de la Hanun. Când a fost informat David despre ce li s-a întâmplat acelor bărbați, a trimis un mesaj celor care fuseseră atât de mult ridiculizați: „Rămâneți în Ierihon până vă va crește din nou barba; și apoi să

vă întoarceți!” ⁶Constatând că se făcuseră urâți lui David, Hanun și amoniții au dat o mie de talanți de argint pe care i-au trimis ca plată pentru dotarea cu niște care și cu niște călăreți din Aram-Naharaiim – din regatul arameu care era în zona Maaca și în Ţoba. ⁷Au plătit treizeci și două de mii de care și pe regele din Maaca. Astfel, el urma să participe (*în alianță cu Hanun*) împreună cu armata lui (*împotriva lui David și a armatei lui*). Toți aceștia au venit și și-au instalat tabăra la Medeba; iar amoniții s-au strâns din orașele lor, ca să participe la război. ⁸Când a auzit David acest lucru, l-a trimis împotriva lor pe Ioab împreună cu toată armata (*de care dispunea*): erau numai luptători remarcabili. ⁹Amoniții au ieșit din oraș și și-au ocupat pozițiile de luptă la intrarea lui. Regii care au venit să îi ajute, s-au așezat în câmp deschis. ¹⁰Ioab a văzut că urma să lupte și în față și în spate. În consecință, a ales o parte dintre luptătorii lui Israel și i-a mobilizat împotriva arameilor. ¹¹Apoi a pus restul armatei sub comanda fratelui lui numit Abișai – mobilizându-i împotriva amoniților. ¹²Ioab i-a zis lui Abișai: „Dacă arameii mă vor domina, să vii să mă ajuți; iar dacă te vor domina amoniții, te voi ajuta eu. ¹³Demonstrează-ți forța și încurajează-te, luptând pentru poporul nostru și pentru orașele Dumnezeului nostru. Și să se întâmple ce va dori Iahve!” ¹⁴Atunci când Ioab i-a atacat pe aramei cu armata lui, aceia au fugit din fața israelienilor. ¹⁵Văzând că arameii fug, amoniții au fugit și ei din fața lui Abișai – fratele lui Ioab – și s-au retras în oraș. Apoi Ioab s-a întors la Ierusalim. ¹⁶Constatând că au fost învinși de Israel, arameii au trimis mesageri la arameii de dincolo de râu, pe care i-au adus de acolo conduși Șofac – conducătorul armatei lui Hadad-Ezer. ¹⁷Când a auzit David despre acest lucru, i-a adunat pe toți israelienii, a traversat Iordanul, a apărut înaintea acelor și a ocupat poziții de luptă împotriva lor. După ce David a ocupat poziții de luptă împotriva arameilor, s-au implicat intens în luptă. ¹⁸Arameii au fugit din fața lui Israel. David le-a omorât arameilor șapte mii de oameni care conduceau carele și patruzeci de mii de luptători care se deplasau (*în luptă*) cu picioarele lor. L-a mai omorât și pe Șofac, care era conducătorul armatei lor. ¹⁹Când au constatat că au fost învinși de Israel, vasalii lui Hadad-Ezer au făcut pace cu David și i s-au subordonat. Și astfel, arameii nu au mai avut curajul să îi ajute pe amoniți. **20** La începutul anului, atunci când regii plecau la război, Ioab și-a condus luptătorii în acele conflicte. Ei au devastat țara amoniților și au asediat Raba. Dar David rămăsese la Ierusalim. Ioab a cucerit Raba și a distrus-o. ²David a luat de pe capul regelui lor coroana care avea greutatea de un talant de aur și care era împodobită cu pietre prețioase. Apoi ea a fost pusă pe capul lui David. Prada luată din oraș era foarte multă. ³Pe locuitorii orașului i-a dat afară din el și i-a obligat să presteze munci folosind ferăstraie, grape de fier și securi de fier. David a procedat la fel și cu celelalte orașe amonite. Apoi David s-a întors la Ierusalim împreună cu întreaga lui armată. ⁴După toate acestea, a mai fost un conflict împotriva filistenilor la Ghezer. Cu acea ocazie, hușatitul Sibecai l-a omorât pe Sipai care era unul dintre urmașii refaiților. Și filistenii au fost astfel subordonați

israelienilor. ⁵În timpul unei alte lupte cu filistenii, Elhanan – fiul lui Iair – l-a omorât pe Lahmi care era fratele lui Goliat din Gat – acela care avea o lance al cărei mâner era groasă ca sulul unui țesător. ⁶A mai fost o luptă la Gat. Acolo era un bărbat uriaș care avea câte șase degete la ambele mâini și la ambele picioare – douăzeci și patru în total. Și acesta provenea din Rafa. ⁷El a ridiculizat poporul Israel; dar Ionatan – fiul lui Șimea, frate cu David – l-a omorât. ⁸Acești fii se născuseră în familia lui Rafa în Gat. Ei au fost omorâți de David și de slujitorii lui. ²¹Satan a acționat împotriva poporului Israel provocându-l pe David să facă un recensământ al israelienilor. ²David le-a zis lui Ioab și conducătorilor armatei: „Mergeți și numărați populația poporului Israel – de la Beer-Șeba până la cei din teritoriile locuite de urmașii Dan – și aduceți-mi rezultatul, ca să știu cât (*de mare*) este numărul israelienilor!” ³Dar Ioab i-a zis: „Iahve să înmulțească poporul Său de o sută de ori mai mult! O, rege – stăpânul meu –, oare nu suntem toți slujitorii tăi? De ce dorește stăpânul meu acest lucru? De ce să aduci vină împotriva poporului Israel?” ⁴Dar regele nu și-a modificat porunca dată lui Ioab. În consecință, Ioab a plecat și a călătorit prin tot teritoriul locuit de poporul Israel. Apoi s-a întors la Ierusalim. ⁵Ioab i-a dat lui David numărul bărbaților poporului. În tot Israelul erau un milion o sută de mii de bărbați capabili să participe la război; iar în teritoriul numit Iuda existau patru sute șaptezeci de mii de bărbați apti pentru război. ⁶Leviții și beniamiții nu au fost numărați între aceștia, pentru că Ioab a desconsiderat ordinul regelui. ⁷Și acest ordin (*al lui David*) nu a plăcut lui Dumnezeu. Atunci El a lovit poporul Israel. ⁸David i-a zis lui Dumnezeu: „Am comis un mare păcat când am făcut acest recensământ. Dar acum Te rog să ierți păcatul (*grav*) făcut de sclavul Tău; pentru că am lucrat exact ca un nebun!” ⁹Iahve i-a vorbit lui Gad – cel care vedea ce revela El – zicându-i: ¹⁰„Du-te și vorbește-i lui David: «Iahve îți spune: ‘Îți prezint trei dezastre! Alege unul dintre ele; și te voi lovi cu el!’»” ¹¹Gad a venit la David și i-a zis: „Iahve îți spune: «Ce alegi? ¹²Trei ani de foamete, trei luni în timpul cărora să fie exterminat poporul de dușmanii tăi și lovit de sabia lor, sau trei zile în timpul cărora sabia lui Iahve și epidemia să acționeze împotriva țării prin îngerul Lui care va aduce dezastrul în teritoriul poporului Israel?» Acum decide ce trebuie să răspund Celui care m-a trimis!” ¹³David i-a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare dificultate. Oricum, mai bine să acționeze Iahve – pentru că mila Lui este nelimitată – decât să ajung la discreția oamenilor!” ¹⁴Iahve a trimis epidemia în Israel; și astfel au murit șaptezeci de mii de israelieni. ¹⁵Dumnezeu trimisese îngerul la Ierusalim, ca să îl distrugă. În timp ce îl distrugea, Iahve a privit, a regretat acel dezastru și i-a zis îngerului care-l punea în aplicare: „Suficient! Retrage-ți mâna!” Îngerul lui Iahve stătea lângă terenul iebusitului Ornan. ¹⁶David a privit și a văzut îngerul lui Iahve stând între pământ și cer având în mână sabia scoasă și îndreptată împotriva Ierusalimului. Atunci David și cei care formau consiliul bătrânilor, acoperiți cu saci, au căzut cu fața spre pământ. ¹⁷David i-a zis lui Dumnezeu: „Oare nu eu am ordonat să fie numărat poporul? Eu sunt cel care

a păcătuit și a făcut acest rău! Dar oare ce au făcut aceste oi? Doamne – Dumnezeul meu – Te rog să faci ca mâna Ta să acționeze numai împotriva mea și împotriva familiei mele; și astfel nu lăsa poporul Tău să suporte acest dezastru!” ¹⁸Îngerul lui Iahve i-a vorbit lui Gad spunându-i să îi ceară lui David să se ducă și să construiască lui Iahve un altar pe proprietatea iebusitului Ornan. ¹⁹David s-a dus și a făcut exact cum îi cerea mesajul proclamat de Gad în numele lui Iahve. ²⁰În timp ce treiera grâul, Ornan s-a întors și a văzut îngerul (*acolo*). Atunci cei patru fii ai lui care erau cu el, s-au ascuns. ²¹Când a ajuns David la Ornan, el a privit și l-a văzut pe rege. Apoi a ieșit din acel teren agricol și s-a aplecat cu fața spre pământ înaintea lui David. ²²El i-a zis lui Ornan: „Dă-mi suprafața în care treierai grâul, ca să construiesc aici un altar lui Iahve! Vinde-mi-l la prețul lui real – pentru ca astfel să înceteze dezastrul care a venit împotriva poporului!” ²³Ornan i-a zis lui David: „Poți să îl iei! Regele – cel care este stăpânul meu – să facă ce vrea cu el! Să știi că dau și vitele pentru arderi integrale; iar uneltele de treierat vor fi folosite ca lemne (*pentru foc*). Voi oferi și grâul care va fi folosit ca dar de mâncare (*ars pe altar*). Voi da tot (*ce este nevoie*)!” ²⁴Regele David i-a zis lui Ornan: „Nu așa! Vreau să îl cumpăr la adevăratul lui preț – pentru că nu voi aduce lui Iahve ce este al tău; și nu voi oferi o ardere integrală care să nu mă coste nimic!” ²⁵Astfel, David i-a plătit lui Ornan pentru acel teren șase sute de șecheli de aur. ²⁶David a construit acolo un altar pentru Iahve; și I-a oferit pe el arderi integrale și sacrificii de pace. L-a invocat pe Iahve; și El i-a răspuns trimițând foc din cer pe altarul arderii integrale. ²⁷Apoi Iahve i-a vorbit îngerului; și el și-a pus sabia în teacă. ²⁸Din momentul în care David a văzut că Iahve i-a răspuns când era pe proprietatea iebusitului Ornan, a început să îi ofere sacrificii acolo. ²⁹Tabernacolul lui Iahve pe care îl făcuse Moise în deșert și altarul arderilor integrale, erau atunci pe înălțimea de la Ghivon. ³⁰David nu a mai putut să meargă acolo să Îl caute pe Dumnezeu, pentru că îl speriase sabia îngerului trimis de Iahve. **22** Atunci David a zis: „Aici să fie casa Dumnezeului numit Iahve; și pe acest loc să fie (*construit*) altarul pentru arderile integrale oferite de poporul Israel!” ²Apoi David a poruncit să fie strânși străinii din țara lui Israel; și a desemnat pe unii dintre ei ca cioplitori care să pregătească – prin cioplire – pietre pentru construirea casei lui Dumnezeu. ³David a mai pregătit fier din abundență pentru cuiele ușilor și pentru elementele lor de legătură. El a mai pregătit bronz care era atât de mult, încât nu se putea cântări. ⁴David a pregătit și lemne de cedru – foarte multe ca număr – pentru că sidonienii și tirienii îi aduseseră lemn de cedru din abundență. ⁵David zisese: „Solomon – fiul meu – este tânăr și fără experiență (*de viață*); iar casa care va fi construită lui Iahve trebuie să fie impunătoare, renumită și să aibă o mare apreciere în ochii tuturor celorlalte popoare. Deci voi pregăti totul pentru construirea ei.” David a făcut multe pregătiri (*pentru construirea casei lui Iahve*) înainte de moartea lui. ⁶Apoi l-a chemat pe fiul lui numit Solomon; și i-a ordonat să construiască o casă Dumnezeului lui Israel care se numește Iahve. ⁷David i-a zis lui Solomon:

„Fiul meu, să știi că intenționez să construiesc o casă pentru numele Dumnezeului meu numit Iahve. ⁸Dar Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: «Tu ai făcut să curgă mult sânge și ai participat la mari războaie. Nu tu vei construi o casă pentru numele Meu; pentru că ai vărsat mult sânge pe pământ în fața Mea! ⁹Dar să știi că în familia ta se va naște un fiu care va fi un om al păcii; și Eu îi voi da odihnă, astfel încât nu va mai fi în conflict cu niciunul dintre dușmanii (*potențiali*) din jurul lui. Numele acelui fiu va fi Solomon; și în timpul zilelor lui de guvernare, îi voi da poporului Israel pace și liniște. ¹⁰El va construi o casă numelui Meu. Solomon Îmi va fi fiu, iar Eu îi voi fi Tată. Voi consolida pentru totdeauna tronul lui de guvernare pentru poporul Israel.» ¹¹Acum, fiul meu, îți doresc ca Iahve să fie cu tine; și astfel să reușești să construiești o casă Dumnezeului tău care se numește Iahve – așa cum a vorbit El despre tine. ¹²Iahve să te ajute să fii chibzuit și să îți dea discernământ. Astfel, atunci când El te va ajuta să guvernezi poporul Israel, să te conformezi cerințelor legii Dumnezeului tău numit Iahve. ¹³Vei putea realiza acest proiect dacă vei respecta poruncile și deciziile pe care Iahve le-a dat lui Moise pentru tot Israelul. Consolidează-ți autoritatea și încurajează-te! Să nu îți fie frică și să nu te descurajezi! ¹⁴Să știi că am depus un important efort ca să pregătesc pentru casa lui Iahve o sută de mii de talanți de aur, un milion de talanți de argint, plus bronz și fier – imposibil de cântărit, pentru că este în cantități foarte mari. Am pregătit în același timp lemne și pietre. Trebuie ca tu să adaugi la toate acestea (*atât cât va mai fi nevoie*). ¹⁵Ai cu tine mulți lucrători: tăietori și cioplitori în piatră și în lemn, împreună cu mulți alți remarcabili meseriași. ¹⁶Există din abundență aur, argint, bronz și fier. Deci te încurajez să începi să lucrezi; și Iahve să fie cu tine!” ¹⁷David a ordonat tuturor conducătorilor lui Israel să îl ajute pe fiul lui numit Solomon. El le-a mai zis: ¹⁸„Oare nu este cu voi Dumnezeul vostru numit Iahve? Și oare nu v-a dat El odihnă scăpându-vă de toate conflictele cu popoarele din jurul vostru, făcând pe locuitorii acestor teritorii să accepte guvernarea mea? Nu este țara subordonată lui Iahve și poporului Său? ¹⁹Acum, lăsați inima voastră și sufletul vostru să Îl caute pe Dumnezeul vostru care se numește Iahve. Începeți să construiți clădirea dedicată Dumnezeului numit Iahve, ca să poată fi adus Cufărul Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve și uneltele sfinte ale lui Dumnezeu în casa construită pentru numele Lui!” **23** Când David îmbătrânise și trăise multe zile, l-a desemnat ca rege al poporului Israel pe fiul lui numit Solomon. ²El a adunat pe toți conducătorii poporului Israel, pe preoți și pe leviți. ³Au fost numărați leviții care deja împliniseră vârsta de treizeci de ani. Numărul total al acelor bărbați a fost de treizeci și opt de mii. ⁴David a zis: „Dintre aceștia, douăzeci și patru de mii să supravegheze lucrarea de la casa lui Iahve, șase mii să fie administratori și judecători, ⁵patru mii să aibă slujba de portari; iar ceilalți patru mii să cânte laude pentru Iahve cu instrumentele pe care eu le-am făcut ca să Îl laudăm.” ⁶David i-a împărțit în grupuri, conform fiilor lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari. ⁷Din partea gherșoniților au fost Ladan și Șimei. ⁸Fiii lui Ladan au fost: conducătorul

Iehiel; apoi Zetam și Ioel – trei în total. ⁹Fiii lui Șimei au fost: Șelomit, Haziel și Haran – trei în total. Aceștia au fost conducătorii familiilor lui Ladan. ¹⁰Fiii lui Șimei au fost: Iahat, Ziza, Ieuș și Beria. Acești patru (*bărbați*) au fost fiii lui Șimei. ¹¹Iahat era primul lor conducător, iar Ziza era al doilea. Ieuș și Beria nu au avut mulți fii. Astfel, ei au fost numărați ca și cum ar fi format o singură familie. ¹²Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. ¹³Fiii lui Amram au fost: Aaron și Moise. Aaron a fost despărțit de popor, ca să fie dedicat în exclusivitate sfințirii lucrurilor foarte sfinte. Astfel, el și fiii lui au fost separați pentru totdeauna de ceilalți israelieni, ca să aducă tămâie înaintea lui Iahve, să slujească și să binecuvânteze mereu (*poporul*) în numele Lui. ¹⁴Fiii lui Moise – omul lui Dumnezeu – au fost considerați ca parte a urmașilor lui Levi. ¹⁵Fiii lui Moise au fost: Gherșom și Eliezer. ¹⁶Fiul lui Gherșom a fost conducătorul Șebuel. ¹⁷Fiul lui Eliezer a fost conducătorul Rehabia. Eliezer nu a mai avut alți fii; dar urmașii lui Rehabia au fost mulți. ¹⁸Fiul lui Ițhar a fost conducătorul Șelomit. ¹⁹Fiii lui Hebron au fost: primul, Ieria – conducător; al doilea – Amaria; al treilea – Iahaziel; al patrulea – Iecamam. ²⁰Fiii lui Uziel au fost: primul – conducătorul Mica; al doilea – Ișia. ²¹Fiii lui Merari au fost Mahli și Muși. Fiii lui Mahli au fost Elazar și Chiș. ²²Elazar a murit fără să fi avut fii. El a avut numai fiice. Astfel, fiii lui Chiș – rudele acestora – le-au luat ca soții pentru ei. ²³Fiii lui Muși au fost: Mahli, Eder și Ieremot – trei în total. ²⁴Aceștia au fost urmașii lui Levi, conform familiilor de care aparțineau – conducători în familiile lor – și care au fost numărați conform numărului numelor lor. Ei au fost aceia care fuseseră desemnați să facă lucrarea pentru slujba de la casa lui Iahve. Toți aveau cel puțin douăzeci de ani împliniți. ²⁵S-a întâmplat așa pentru că David spusese: „Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, a dat odihnă poporului Său; și va locui în Ierusalim pentru totdeauna; ²⁶iar leviții nu vor mai transporta din loc în loc Tabernacolul și toate uneltele lui folosite pentru slujbă.” ²⁷Conform ultimelor cuvinte ale lui David, acesta a fost numărul leviților care aveau atunci vârsta de cel puțin douăzeci de ani. ²⁸Responsabilitatea lor era să îi ajute pe urmașii lui Aaron la slujba care trebuia făcută în casa lui Iahve. Ei îngrijeau de curți, de camere, de curățarea tuturor lucrurilor sfinte și de executarea oricărei lucrări pentru slujba de la casa lui Dumnezeu. ²⁹Mai aveau ca responsabilitate: pâinea prezentării, făina pentru darurile de mâncare, turtele, tăvile, telurile și vasele de orice cantitate și de orice mărime. ³⁰Ei se prezentau în fiecare dimineață ca să Îi mulțumească lui Iahve și să Îl laude. Același lucru trebuia făcut și seara, ³¹ca și cu ocazia tuturor arderilor integrale aduse lui Iahve în ziua Sabatului. Ei procedau la fel când era lună nouă și când erau sărbătorile. Acei leviți slujeau continuu înaintea lui Iahve într-un număr stabilit și conform deciziilor luate referitoare la ei. ³²Astfel, ei erau obligați să aibă grijă de Cortul Întâlnirii și de Locul Sfânt, ajutându-i pe urmașii lui Aaron, care erau rudele lor, să facă slujba din casa lui Iahve. **24** Urmează prezentarea grupurilor formate din urmașii lui Aaron. Fiii lui Aaron au fost: Nadab, Abihu, Elazar și Itamar. ²Nadab și Abihu au murit în fața

tatălui lor, fără să fi avut urmași. Astfel, numai Elazar și Itamar au slujit (*până la sfârșitul vieții lor*) ca preoți. **3**David i-a împărțit pe urmașii acestora, punând ca supraveghetori ai felului în care trebuia să își facă slujbele lor: pe Țadoc – dintre urmașii lui Elazar; și pe Ahimelec – dintre urmașii lui Itamar. **4**Între urmașii lui Elazar au fost mai mulți conducători decât între urmașii lui Itamar. Aceștia au fost împărțiți astfel: șaisprezece conducători ai familiilor urmașilor lui Elazar și opt conducători ai familiilor urmașilor lui Itamar. **5**I-au împărțit între ei prin tragere la sorti, pentru că acei conducători ai Sanctuarului și conducătorii lui Dumnezeu erau atât dintre urmașii lui Elazar, cât și dintre urmașii lui Itamar. **6**Scribul Șemaia – fiul lui Netanel – care era unul dintre leviți, i-a scris în prezența regelui, a conducătorilor, a preotului Țadoc și a lui Ahimelec – fiul lui Abiatar. Acolo au mai fost atunci prezenți conducătorii familiilor preoților și ai familiilor leviților. Au ales o familie dintre urmașii lui Elazar și una dintre urmașii lui Itamar. **7**Prima tragere la sorti a desemnat pe Iehoiarib, iar a doua pe Iedaia. **8**A treia tragere la sorti l-a desemnat pe Harim, a patra pe Seorim. **9**A cincea tragere la sorti a desemnat pe Malchia, iar a șasea pe Miiamin. **10**A șaptea tragere la sorti a desemnat pe Hacoț, iar a opta pe Abia. **11**A noua tragere la sorti a desemnat pe Iosua, iar a zecea pe Șecania. **12**A unsprezecea tragere la sorti a desemnat pe Eliașib, iar a douăsprezecea pe Iachim. **13**A treisprezecea tragere la sorti a desemnat pe Hupa, iar a paisprezecea pe Ieșebab. **14**A cincisprezecea tragere la sorti a desemnat pe Bilga, iar a șaisprezecea pe Imer. **15**A șaptesprezecea tragere la sorti a desemnat pe Hezir, iar a optsprezecea pe Hapițet. **16**A nouăsprezecea tragere la sorti a desemnat pe Petahia, iar a douăzecea pe Ezechiel. **17**A douăzeci și una tragere la sorti a desemnat pe Iachin, iar a douăzeci și doua pe Gamul. **18**A douăzeci și treia tragere la sorti a desemnat pe Delaia, iar a douăzeci și patra pe Maazia. **19**Aceasta a fost ordinea în care se planificase slujba când intrau în casa lui Iahve – conform deciziilor lui Aaron – strămoșul lor – cu privire la ei. Totul s-a făcut așa cum i-a poruncit Dumnezeul lui Israel numit Iahve. **20**Urmează numele celorlalți urmași ai lui Levi care au mai fost (*desemnați*): dintre fiii lui Amram – Șubael; dintre fiii lui Șubael – Iehdeia. **21**Din familia lui Rehabia a fost desemnat – dintre fiii lui Rehabia – conducătorul Ișia. **22**Dintre ițhariți a fost desemnat Șelomot; iar dintre fiii lui Șelomot a fost desemnat Iahat. **23**Fiii lui Hebron au fost: conducătorul Ieria; apoi Amaria – al doilea, Iahaziel – al treilea; și Iecamam – al patrulea. **24**Fiul lui Uziel a fost Mica. Dintre fiii lui Mica a fost desemnat Șamir. **25**Fratele lui Mica a fost Ișia. Dintre fiii lui Ișia a fost desemnat Zaharia. **26**Fiii lui Merari au fost: Mahli și Muși. Fiul lui Iaazia a fost Beno. **27**Urmașii lui Merari au fost: din Iaazia – Beno, Șoham, Zacur și Ivri; **28**iar din Mahli – Elazar, care nu a avut fii. **29**Din familia lui Chiș – fiul lui Chiș – a fost desemnat Ierahmeel. **30**Fiii lui Muși au fost: Mahli, Eder și Ierimot. Aceștia au fost urmași ai leviților, conform familiilor cărora aparțineau. **31**Ei, la fel ca rudele lor – urmași ai lui Aaron – au tras la sorti în prezența regelui David, a lui Țadoc și a lui Ahimelec, a conducătorilor familiilor preoților și a leviților – atât pentru

famiiliile celor mai bătrâni, cât și pentru cele ale fraților lor mai tineri. **25** David și conducătorii armatei au desemnat în exclusivitate pentru slujire pe unii dintre fiii lui Asaf, ai lui Heman și ai lui Iedutun – ca să profetească prin intermediul cântecelor cu lira, cu harpa și cu cinelul. Urmează enumerarea bărbaților care făceau această slujbă. **2**Dintre fiii lui Asaf au fost desemnați: Zacur, Iosif, Netania și Asarela. Fiii lui Asaf erau coordonați de Asaf care profetea supravegheat de rege. **3**Din familia lui Iedutun, au fost desemnați dintre fiii lui: Ghedalia, Țeri, Isaia, Șimei, Hașabia și Matitia – șase în total. Ei erau coordonați de tatăl lor numit Iedutun care profetea cântând cu lira, mulțumind lui Iahve și laudându-L. **4**Dintre urmații lui Heman au fost desemnați: Buchia, Matania, Uziel, Șebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Ioșbecașa, Maloti, Hotir și Mahaziot. **5**Toți aceștia erau fii ai lui Heman – cel care era în slujba regelui ca omul care vede planurile pe care Dumnezeu i le revelează – pentru că El îl asigurase că îi va mări forța. Astfel, Dumnezeu i-a dat lui Heman paisprezece fii și trei fiice. **6**Toți aceștia erau coordonați de părinții lor pentru cântecele de la casa lui Iahve. Ei aveau cinele, harpe și lire pentru slujba care se făcea în casa lui Dumnezeu. Asaf, Iedutun și Heman erau coordonați direct de rege. **7**Ei și rudele lor – foarte calificați pentru cântecele (*cântate în cinstea*) lui Iahve – împreună cu toți cei care aveau talent muzical –, erau două sute optzeci și opt de persoane. **8**Au tras la sorți pentru stabilirea responsabilităților fiecăruia – atât pentru cei mari, cât și pentru cei mici; atât pentru învățători, cât și pentru discipolii lor. **9**Pentru Asaf, prima tragere la sorți a desemnat pe Iosif. A doua tragere la sorți a desemnat pe Ghedalia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **10**A treia tragere la sorți a desemnat pe Zacur, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **11**A patra tragere la sorți a desemnat pe Ițri, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **12**A cincea tragere la sorți a desemnat pe Netania, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **13**A șasea tragere la sorți a desemnat pe Buchia, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece. **14**A șaptea tragere la sorți a desemnat pe Iesarel, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **15**A opta tragere la sorți a desemnat pe Isaia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **16**A noua tragere la sorți a desemnat pe Matania, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **17**A zecea tragere la sorți a desemnat pe Șimei, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **18**A unsprezecea tragere la sorți a desemnat pe Azarel, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **19**A douăsprezecea tragere la sorți a desemnat pe Hașabia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **20**A treisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Șubael, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **21**A paisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Matitia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **22**A cincisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Ieremot, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **23**A șaisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Hanania, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **24**A

șaptesprezecea tragere la sorti a desemnat pe Ioșbecașa, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **25**A optsprezecea tragere la sorti a desemnat pe Hanani, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **26**A nouăsprezecea tragere la sorti a desemnat pe Maloti, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **27**A douăzecea tragere la sorti a desemnat pe Eliata, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **28**A douăzeci și una tragere la sorti a desemnat pe Hotir, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **29**A douăzeci și doua tragere la sorti a desemnat pe Ghidalti, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **30**A douăzeci și treia tragere la sorti a desemnat pe Mahaziot, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **31**A douăzeci și patra tragere la sorti a desemnat pe Romanti-Ezer, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **26** Urmează prezentarea grupurilor portarilor. Dintre corahiți, au fost: Meșelemia – fiul lui Core – dintre fiii lui Asaf. **2**Meșelemia a avut ca fii pe: Zaharia, care a fost primul născut. Iediael a fost al doilea. Zebadia a fost al treilea. Iatniel a fost al patrulea. **3**Elam a fost al cincilea. Iehohanana a fost al șaselea. Elioenai a fost al șaptelea. **4**Obed-Edom a avut și el următorii fii: Șemaia – primul născut. Iehozabad – al doilea; Ioah – al treilea; Sacar – al patrulea; Netanel – al cincilea; **5**Amiel – al șaselea; Isahar – al șaptelea; Peuletai – al optulea. S-a întâmplat așa pentru că Dumnezeu îl binecuvântase. **6**Și în familia fiului lui numit Șemaia s-au născut fii care au ajuns conducători în familiile lor; pentru că acei bărbați au devenit niște luptători remarcabili. **7**Fiii lui Șemaia au fost: Otni, Refael, Obed, Elzabad. Rudele lor numite Elihu și Semachia erau oameni remarcabili. **8**Toți aceștia au fost urmașii lui Obed-Edom. Atât ei cât și fiii și rudele lor, au fost oameni remarcabili, plini de forță (*fizică*) pentru slujire. Ei erau șazeci și doi de urmași ai lui Obed-Edom. **9**Fiii și frații lui Meșelemia, care au fost și ei oameni remarcabili, erau optsprezece bărbați. **10**Dintre fiii lui Merari, Hosa a avut și el ca fii pe: Șimri care era conducător – chiar dacă nu era primul lui născut – pentru că așa a decis tatăl lui. **11**Hilchia era al doilea; Tebalia – al treilea; Zaharia – al patrulea. Toți fiii și frații lui Hosa erau treisprezece bărbați. **12**Aceste grupuri de portari, împreună cu acei conducători ai lor, aveau responsabilitatea slujirii la casa lui Iahve – la fel ca rudele lor. **13**Au tras la sorti pentru cei mici și pentru cei mari – conform familiilor lor – pentru fiecare poartă. **14**Partea de Est a revenit prin tragere la sorti lui Șelemia. Fiului lui numit Zaharia – un consilier remarcabil – i-a revenit prin tragere la sorti partea de Nord. **15**Lui Obed-Edom i-a revenit partea de Sud; iar fiilor lui, magaziiile. **16**Lui Șupim și lui Hosa i-a revenit partea de Vest cu Poarta Șalechet care este pe drumul principal care conduce în sus. Santinelele erau dispuse una în fața alteia. **17**La Est erau șase leviți, la Nord erau patru în fiecare zi; iar la Sud erau patru în fiecare zi. La magazii erau câte doi odată. **18**La Vest, lângă zona coloanelor, erau patru bărbați pentru drumul principal și doi pentru perimetrul coloanelor. **19**Acestea sunt grupurile de portari care proveneau dintre fiii Corahiților și dintre urmașii lui Merari. **20**Levitul Ahia era responsabil de tezaurul casei lui Dumnezeu și de

depozitele pentru lucrurile sfinte. ²¹Urmașii lui Ladan, respectiv fiii gherșoniților proveniți din Ladan – conducători ai familiilor care aveau ca strămoș pe gherșonitul Ladan, erau: Iehieli. ²²Fiii lui Iehieli: Zetam și Ioel, fratele lui. Aceștia erau responsabili de magaziiile casei lui Iahve. ²³Dintre amramiți, ițhariți, hebroniți și uzieliți, ²⁴Șubael – un urmaș al lui Gherșom care a fost fiul lui Moise, era supraveghetorul depozitelor. ²⁵Rudele lui prin Eliezer, au fost: Rehabia, fiul lui Isaia. Isaia a fost fiul lui Ioram. Ioram a fost fiul lui Zicri. Zicri a fost fiul lui Șelomit. ²⁶Acest Șelomit împreună cu rudele lui erau responsabili de toate depozitele unde erau lucrurile sfinte închinete de regele David și de conducătorii familiilor. Aceia fuseseră conducători ai grupurilor formate din o mie de persoane și din o sută de persoane. Unii dintre ei fuseseră chiar conducătorii armatei. ²⁷Ei donaseră acele lucruri din ce capturaseră în război, ca să fie folosite pentru întreținerea casei lui Iahve. ²⁸Tot ce fusese închinat de vizionarul Samuel, de Saul – fiul lui Chiș, de Abner – fiul lui Ne – și de Ioab – fiul Țeruiei – toate aceste lucruri sfinte – erau supravegheate de Șelomit și de rudele lui. ²⁹Lui Chenania și fiilor lui li s-au oferit slujbe în exteriorul clădirii. Ei erau administratori și judecători pentru Israel; și proveneau dintre ițhariți. ³⁰Hașabia și rudele lui au fost și ei niște bărbați remarcabili. Numărul lor a fost de o mie șapte sute. Toți aceia supravegheau poporul Israel care locuia dincolo de Iordan; și aveau grijă de tot ce aparținea lucrării lui Iahve și de slujba regelui. Erau hebroniți. ³¹Conducătorul lor era Ieria – conform genealogiilor familiilor lor. În al patruzecilea an al guvernării lui David, s-au făcut verificări cu privire la ei. Astfel, au fost descoperiți printre aceia bărbați remarcabili la Iazer, în zona numită Ghilad. ³²Rudele lui Ieria care erau și ei bărbați remarcabili, au fost două mii șapte sute de conducători ai familiilor lor. Regele David i-a numit ca supraveghetori ai rubeniților, ai gadiților și ai jumătății tribului lui Manase. Ei îngrijeau de tot ce aparținea lucrurilor lui Dumnezeu și ale regelui. ²⁷ Aceștia au fost israelienii, conform numărului lor – luați în evidență împreună cu liderii familiilor lor. Listele menționează conducătorii grupurilor de o mie de persoane și ai celor de o sută de persoane, împreună cu administratorii care slujeau regelui în orice lucru care avea legătură cu acele grupuri ce intrau în slujbă și ieșeau din ea lunar, în fiecare lună a anului. Fiecare grup avea douăzeci și patru de mii de oameni. ²Pentru prima lună, conducătorul primului grup era Iașobeam – fiul lui Zabdiel. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ³Iașobeam provenea dintre urmașii lui Pereț și era conducătorul tuturor conducătorilor acelor grupuri în luna întâi. ⁴Conducătorul grupului pentru a doua lună, era ahohitul Dodi. Grupul lui îl avea ca și coordonator pe Miclot. Ei erau douăzeci și patru de mii de oameni. ⁵Pentru a treia lună, conducătorul grupului era Benaia – fiul preotului Iehoiada. Grupului lui care avea douăzeci și patru de mii de oameni. ⁶Acest Benaia era unul dintre cei treizeci de luptători remarcabili ai lui David; și fusese desemnat ca și conducător al lor. Coordonarea grupului lui era făcută de fiul lui numit Amizabad. ⁷Pentru a patra lună, conducătorul era Asael –

fratele lui Ioab; și după el era Zebadia, fiul lui. Și grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ⁸Pentru a cincea lună, conducătorul era izrahitul Șamhut. Grupul lui avea tot douăzeci și patru de mii de oameni. ⁹În a șasea lună, conducătorul era Ira – fiul lui Icheș din Tecoa. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁰Pentru a șaptea lună, conducătorul era pelonitul Heleț – unul dintre urmașii lui Efraim. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹¹În a opta lună, conducătorul era hușatitul Sibecai – dintre zerahiți. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹²Pentru a noua lună, conducătorul era anatotitul Abiezer – dintre beniamiți. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹³Pentru a zecea lună, conducătorul era netofatitul Maharai – dintre zerahiți. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁴Pentru a unsprezecea lună, conducătorul era piratonitul Benaia – unul dintre urmașii lui Efraim. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁵Pentru a douăsprezecea lună, conducătorul era netofatitul Heldai – un urmaș al lui Otniel. Grupul lui avea tot douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁶Urmează prezentarea (*numelor*) conducătorilor triburilor lui Israel. Conducătorul rubeniților era Eliezer – fiul lui Zicri. Conducătorul simeoniților era Șefatia – fiul lui Maaca. ¹⁷Conducătorul leviților era Hașabia – fiul lui Chemuel. Conducătorul urmașilor lui Aaron era Țadoc. ¹⁸Conducătorul urmașilor lui Iuda era Elihu – unul dintre frații lui David. Conducătorul urmașilor lui Isahar era Omri – fiul lui Mihail. ¹⁹Conducătorul urmașilor lui Zabulon era Ișmaia – fiul lui Obadia. Conducătorul urmașilor lui Neftali era Ierimot – fiul lui Azriel. ²⁰Conducătorul urmașilor lui Efraim era Osea – fiul lui Azazia. Conducătorul unei jumătăți din tribul lui Manase era Ioel – fiul lui Pedaia. ²¹Conducătorul celeilalte jumătăți din tribul lui Manase, în Ghilad, era Ido – fiul lui Zaharia. Conducătorul urmașilor lui Benjamin era Iaasiel – fiul lui Abner. ²²Conducătorul urmașilor lui Dan era Azarel – fiul lui Ieroham. Aceștia au fost conducătorii triburilor lui Israel. ²³David nu a inclus în numărul lor pe cei care nu împliniseră vârsta de douăzeci de ani sau care aveau mai puțin de atât; pentru că Iahve promisese că va înmulți poporul Israel ca stelele cerului. ²⁴Ioab – fiul Țeruei – începuse recensământul populației; dar nu l-a terminat. Din cauza aceluia recensământ, se declanșase mânia (*lui Iahve*) împotriva lui Israel. Rezultatul recensământului nu a fost trecut în „Cronicile regelui David”. ²⁵Azmavet – fiul lui Adiel – era responsabil de tezaurul regelui. Ionatan – fiul lui Uzia – era responsabil de magaziile de pe tot teritoriul țării. Acelea erau în orașe, în sate și în turnuri. ²⁶Ezri – fiul lui Chelub – răspundea de cei care se ocupau cu munca agricolă. Ei erau aceia care lucrau pământul. ²⁷Șimei din Rama era responsabil de viile din țară; iar Zabdi – șifmitul – răspundea de vinul care provenea din acele vii și care se făcea în clădiri special destinate producerii lui. ²⁸Ghederitul Baal-Hanan era responsabil de livezile de măslini și de sicomorii din zona deluroasă. Ioăș răspundea de depozitele cu ulei. ²⁹Șitrai din Șaron era responsabil de vitele care pășteau în Șaron. Șafat – fiul lui Adlai – răspundea de vitele din văi. ³⁰Ismaelitul Obil era responsabil de cămile; iar

meronotitul Iehdeia răspundea de măgărițe. ³¹Hagritul Iaziz era responsabil de turme. Toți aceștia erau conducătorii care aveau grijă de proprietățile regelui David. ³²Ionatan – unchiul lui David – a fost consilier. El era om cu discernământ și făcea serviciul de scrib. Iehiel – fiul lui Hacmoni – avea grijă de fiii lui David. ³³Ahitofel era consilierul (*special al*) regelui. Architul Hușai era prietenul regelui. ³⁴După Ahitofel, au mai fost consilieri (*personali ai regelui David*) Iehoiada – fiul lui Benaia – și Abiatar. Conducătorul armatei regelui (*David*) era Ioab. **28** David a strâns la Ierusalim pe toți conducătorii poporului Israel, pe conducătorii triburilor, pe conducătorii grupurilor care îl slujeau pe rege, pe conducătorii grupurilor de o mie și pe cei ai celor de o sută de persoane. A mai adunat acolo pe toți conducătorii care aveau grijă de proprietățile și de turmele regelui și ale fiilor lui, împreună cu toți comandanții armatei care erau luptători remarcabili. ²Regele David s-a ridicat în picioare și a zis: „Frații mei și poporul meu, ascultați-mă! Intenționez să construiesc o casă ca loc de odihnă pentru Cufărul Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve și ca loc al picioarelor Dumnezeului nostru. Chiar mă pregăteam să (*încep să*) o construiesc. ³Dar Dumnezeu mi-a zis: «Nu tu vei construi o casă numelui Meu; pentru că ești omul războaielor și ai vărsat sânge.» ⁴Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve m-a ales pe mine dintre toți membrii familiei mele, ca să fiu rege al poporului Israel pentru totdeauna. A procedat așa pentru că El a ales pe Iuda să fie conducător (*în poporul Israel*). Dintre urmașii lui Iuda a ales familia mea; iar dintre fiii tatălui meu, I-a plăcut să mă aleagă pe mine, ca să guvernez tot poporul Israel. ⁵Apoi, dintre toți fiii mei mulți dați de Iahve, El l-a ales pe Solomon, ca să stea pe tronul regatului lui Iahve ca și conducător al poporului Israel. ⁶Iahve personal mi-a zis: «Solomon – fiul tău – Îmi va construi casa și curțile; pentru că l-am ales ca fiu al Meu; iar Eu îi voi fi Tată. ⁷Îi voi consolida pentru eternitate regatul – dacă va fi decis să respecte poruncile și deciziile Mele – așa cum este astăzi!» ⁸Acum, în prezența întregului popor Israel, a adunării lui Iahve, și în auzul Dumnezeului nostru, decideți să respectați și să luați în considerare toate poruncile Dumnezeului nostru – ca să dețineți în proprietatea voastră această bună țară și să o lăsați moștenire urmașilor voștri din generație în generație! ⁹Iar tu – fiul meu, Solomon – cunoaște-L pe Dumnezeul strămoșilor tăi, slujește-I din toată inima și cu determinare în suflet; pentru că Iahve analizează toate inimile și înțelege orice intenție care se naște în gândire. Dacă Îl vei căuta, El va accepta să fie găsit de tine; dar dacă Îl vei abandona, El se va dezice de tine pentru totdeauna! ¹⁰Acum ești conștient că Iahve te-a ales să construiești o casă ca sanctuar al Său. Deci încurajează-te și începe lucrul!” ¹¹David i-a dat fiului lui numit Solomon tot proiectul porticului Templului și al clădirilor acestuia, al camerelor lui destinate tezaurului, al camerelor de sus, al camerelor lui interioare și al locului unde se făcea achitarea de vina pentru păcat. ¹²Proiectul cuprindea tot ce intenționase să facă prin inspirația Spiritului lui Iahve pentru curțile casei Lui, pentru toate camerele din jurul acesteia și pentru camerele tezaurului casei lui Dumnezeu.

În proiect erau prevăzute depozitele cu lucrurile sfinte ¹³ – destinate preoților și leviților pentru toată lucrarea de slujire a casei lui Iahve – și toate uneltele folosite la slujba casei lui Iahve. ¹⁴El i-a dat (*lui Solomon*) greutatea în aur a tuturor uneltelor de aur pentru fiecare slujbă și greutatea în argint a tuturor uneltelor de argint pentru fiecare slujbă. ¹⁵Acea greutate se referea la suporturile surselor de lumină făcute din aur și la candelarele lor făcute din aur. A fost precizată greutatea fiecărui suport pentru sursele de lumină împreună cu acele candelarele ale lui și greutatea celor de argint împreună cu acele candelarele care trebuia să fie făcute pentru ele – în conformitate cu funcția fiecărui suport. ¹⁶A mai oferit informația despre greutatea în aur a meselor pentru pâinea (*re*)prezentării (*simbolice a triburilor lui Israel*). A precizat greutatea fiecărei mese și greutatea în argint pentru mesele de argint. ¹⁷David a mai prezentat (*lui Solomon*) greutatea în aur curat pentru furculițe, pentru cupe și pentru vasele cu gâtul lung. Pentru ligheanele de aur a dat și greutatea fiecăruia în aur; iar pentru ligheanele de argint a dat greutatea fiecărui lighean în argint. ¹⁸A spus cât aur pur va fi necesar pentru altarul tămâierii și pentru carul heruvimilor făcuți din aur care își întind aripile și acoperă Cufărul Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve. ¹⁹David a zis: „Am scris toate acestea când mâna lui Iahve a fost peste mine. El m-a făcut să înțeleg toate amănuntele acestui proiect.” ²⁰David i-a zis fiului lui numit Solomon: „Îți urez să ai forța necesară și curaj. Apoi să începi lucrul! Să nu te temi și să nu te sperii; pentru că Dumnezeu meu care se numește Iahve, este cu tine. El nu te va uita și nu te va abandona; și astfel vei putea termina toată lucrarea pentru slujba casei lui Iahve. ²¹Să reții că ai lângă tine grupurile preoților și ale leviților pentru toată slujirea de la casa lui Dumnezeu. Îi ai cu tine, pentru toată această lucrare, pe toți cei binevoitori care sunt calificați pentru toate lucrările necesare. Ai cu tine pe conducători și tot poporul pregătit să asculte de ce le vei spune tu!” ²⁹ Apoi regele David a zis întregii adunări: „Acest fiu al meu care se numește Solomon – singurul pe care l-a ales Dumnezeu (*să rămână în locul meu ca rege*) – este tânăr și fără experiență (*de viață*), iar lucrarea este atât de mare; pentru că Templul nu este pentru un om, ci pentru Dumnezeu care se numește Iahve. ²Am pregătit cu tot interesul pentru casa lui Dumnezeu: aur pentru ce va fi din aur, argint pentru ce trebuie să fie din argint, bronz pentru ce trebuie să fie din bronz, fier pentru ce trebuie să fie din fier și lemn pentru ce trebuie să fie din lemn. Am mai pregătit pietre de onix care vor fi fixate pe monturi, pietre de antimoniu și toate celelalte pietre prețioase de diferite culori. Am adunat și pietre de alabastru din abundență. ³Pasiunea mea pentru casa lui Dumnezeu m-a determinat ca pe lângă toate pregătirile pe care le-am făcut pentru sfântul sanctuar, să ofer pentru casa Dumnezeului meu bogățiile mele care constau în aur și în argint. ⁴Astfel, donez trei mii de talanți de aur – adus din Ofir – și șapte mii de talanți de argint pur. Aceste metale vor fi folosite pentru poleirea pereților clădirilor ⁵și pentru întreaga lucrare pe care o vor face meșterii. Ofer aur pentru lucrările din aur și argint pentru lucrările din argint. Deci cine mai participă astfel,

dedicându-se astăzi lui Iahve?” ⁶Conducătorii familiilor, conducătorii triburilor poporului Israel, conducătorii grupurilor de o mie și ai celor de o sută de persoane, împreună cu aceia responsabili cu lucrarea regelui, și-au adus și ei donațiile. ⁷Au dat astfel pentru lucrarea de la casa lui Dumnezeu: cinci mii de talanți de aur și zece mii de darici de aur; apoi zece mii de talanți de argint, optsprezece mii de talanți de bronz și o sută de mii de talanți de fier. ⁸Cine a avut pietre prețioase, le-a donat pentru tezaurul casei lui Iahve. Gherșonitul Iehiel fusese desemnat să aibă grijă de acel tezaur. ⁹Poporul s-a bucurat de donațiile pe care le-a făcut, pentru că le-a dăruit lui Iahve din toată inima. Și regele David s-a bucurat foarte mult. ¹⁰Apoi David a binecuvântat pe Iahve înaintea întregii adunări, zicând: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, să fii binecuvântat, Tu, care ești Părintele nostru, pentru eternitate! ¹¹Doamne, ale Tale sunt: faima, forța, gloria, victoria și maiestatea – atât în cer cât și pe pământ! Doamne, Tu ești Stăpân (*absolut*) și Te înalți ca Suveran peste toate! ¹²Bogăția și gloria vin de la Tine. Tu ești Stăpân peste toate. În mâna Ta este forță și autoritate. Mâna Ta poate să înalțe și să susțină pe oricine. ¹³Acum, Dumnezeul nostru, noi Îți aducem mulțumiri și lăudăm gloriosul Tău nume. ¹⁴Ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem fi capabili să Îți oferim aceste daruri? De la Tine le avem pe toate; și ce Ți-am oferit, am primit din mâna Ta. ¹⁵Înaintea Ta noi suntem doar niște străini și pelerini – la fel ca și strămoșii noștri. Zilele noastre pe pământ sunt ca o umbră, fără speranță. ¹⁶Doamne, Dumnezeul nostru, din mâna Ta vine toată această abundență de lucruri pe care le-am strâns ca să construim o casă numelui Tău care este sfânt; și totul Îți aparține! ¹⁷Dumnezeul meu, știu că Tu te uiți atent la inimă și Îți place să o găsești curată. Eu am făcut toate aceste donații cu o inimă curată; și am privit cu bucurie la poporul Tău care este aici, când Ți-a adus darurile lui. ¹⁸Doamne – Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel, strămoșii noștri – păstrează pentru totdeauna această dorință în inima poporului Tău; și ține-le inima aproape de Tine! ¹⁹Iar fiului meu care se numește Solomon, dă-i o inimă total dedicată respectării poruncilor Tale, declarațiilor Tale și regulilor Tale – ca să se conformeze tuturor cerințelor lor și să construiască Templul pentru care am făcut pregătiri.” ²⁰Apoi David i-a zis întregii adunări: „Binecuvântați pe Dumnezeul vostru care se numește Iahve!” Atunci toată adunarea a binecuvântat pe Iahve care este Dumnezeul strămoșilor lor. Ei s-au închinat cu toții, aplecându-se înaintea lui Iahve și a regelui. ²¹În următoarea zi au adus lui Iahve sacrificii și I-au oferit ca arderi integrale o mie de boi, o mie de berbeci și o mie de miei, împreună cu sacrificiile de băutură. Au mai oferit multe alte sacrificii aduse din partea întregului popor Israel. ²²În acea zi au mâncat și au băut în prezența lui Iahve cu mare bucurie. L-au proclamat rege a doua oară pe Solomon – fiul lui David – și l-au uns (*cu ulei*) ca și conducător (*reprezentant*) al lui Iahve (*pentru popor*). Pe Țadoc l-au dedicat ca preot. ²³Solomon s-a instalat pe tronul lui Iahve, ca să guverneze în locul lui David, tatăl lui. El a avut succes; și întregul popor Israel a ascultat de el. ²⁴Toți conducătorii remarcabili și toți fiii regelui David s-au subordonat

regelui Solomon. ²⁵Iahve l-a înălțat pe Solomon înaintea întregului popor Israel; și a făcut să aibă o guvernare mai reușită decât a oricărui alt rege al poporului Israel care a fost înainte de el. ²⁶David – fiul lui Ișai – a guvernat întregul popor Israel. ²⁷El a fost suveran al poporului Israel patruzeci de ani. La Hebron a guvernat șapte ani, iar la Ierusalim a guvernat treizeci și trei de ani. ²⁸David a murit la o vârstă înaintată, după ce trăise multe zile și acumulase multă bogăție și multă glorie. În locul lui David a guvernat fiul lui numit Solomon. ²⁹Faptele regelui David – de la primele și până la ultimele – sunt scrise în „Cronicile vizionarului Samuel”, în „Cronicile profetului Natan” și în „Cronicile vizionarului Gad”. ³⁰Acolo s-a consemnat atât guvernarea, autoritatea și toate celelalte evenimente din viața lui David în (*teritoriul numit*) Israel, cât și ce se întâmpla în toate regatele celorlalte țări (*înconjurătoare*).

2 Cronici

1Solomon – fiul lui David – și-a consolidat guvernarea; iar Dumnezeu lui numit Iahve l-a susținut, ajutându-l să ajungă tot mai influent. **2**Solomon a vorbit întregului popor Israel: conducătorilor care aveau în subordinea lor mii de oameni și celor care aveau sute de oameni, judecătorilor, tuturor liderilor lui Israel și conducătorilor de familii. **3**Acest lucru s-a întâmplat după ce Solomon s-au dus împreună cu toți cei adunați și au ajuns pe înălțimea de la Ghivon. Acolo era Cortul Întâlnirii cu Dumnezeu – acel cort pe care Moise, sclavul lui Iahve, îl făcuse în deșert. **4**Cufărul lui Dumnezeu fusese luat de David din Chiriati-Iearim și dus în locul pe care el i-l pregătise; pentru că el îi instalase un cort la Ierusalim. **5**Dar altarul de bronz pe care îl făcuse Bețaleel – fiul lui Uri, fiul lui Hur – era (*tot*) înaintea Tabernacolului lui Iahve. Solomon a căutat pe Iahve împreună cu cei adunați acolo – înaintea aceluia altar. **6**Solomon s-a dus înaintea lui Iahve acolo unde era altarul de aramă, la Cortul Întâlnirii; și a oferit pe el o mie de ardere integrale. **7**În acea noapte, Dumnezeu i S-a revelat lui Solomon; și i-a zis: „Cere-Mi orice dorești să îți dau!” **8**Solomon i-a răspuns lui Dumnezeu: „Tu ai manifestat o mare bunătate față de tatăl meu – față de David – și m-ai pus să guvernez (*poporul Israel*) în locul lui. **9**Acum, Doamne, Dumnezeule, consolidează promisiunea pe care i-ai făcut-o tatălui meu – David – pentru că Tu m-ai pus să guvernez un popor cu mulți oameni: ca particulele din care este format praful de pământ. **10**Și pentru că se întâmplă așa, dă-mi înțelepciune și cunoștință, ca să pot conduce acest popor; pentru că cine poate judeca poporul Tău care este atât de numeros?” **11**Dumnezeu i-a răspuns lui Solomon: „Am reținut care este dorința inimii tale. Observ că nu ai cerut nici bogăție, nici prosperitate, nici faimă, nici moartea dușmanilor tăi și nicio viață lungă; ci dorești înțelepciune și cunoștință ca să poți judeca poporul în mijlocul căruia te-am pus să guvernezi. **12**Deci pentru că aceasta este dorința ta, ți-am aprobat cererea pentru înțelepciune și pentru cunoștință. Ele îți sunt deja date. În plus, îți voi da bogății, prosperitate și faimă – așa cum nu au mai avut niciunul dintre regii care au trăit înaintea ta; și nici nu va mai avea nimeni dintre cei care îți vor urma!” **13**Apoi Solomon a plecat de la înălțimea din Ghivon unde era Cortul Întâlnirii, s-a întors la Ierusalim și a guvernat poporul Israel. **14**Solomon a adunat care și cai. Avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de cai. Îi ținea în orașele făcute în mod intenționat pentru care și la Ierusalim. **15**Regele a făcut ca argintul și aurul să fie la fel de banale în Ierusalim ca pietrele; iar cedrii ajunseseră la la fel de numeroși ca sicomorii care cresc pe dealuri. **16**Caii lui Solomon erau aduși din Egipt și din Cue. Comercianții regelui îi cumpărau din Cue pe un preț stabilit. **17**Ei cumpărau un car din Egipt cu șase sute de șecheli de argint și un cal cu o sută cincizeci de șecheli. În același timp, vindeau cai și care tuturor regilor hitiților și regilor Aramului. **2** Solomon a ordonat construirea unei case pentru numele lui Iahve și a unui palat regal pentru el. **2**Solomon a pregătit șaptezeci de mii de

oameni care transportau materialele de construcție și optzeci de mii de cioplitori în stâncă. El a desemnat trei mii șase sute de oameni ca supraveghetori ai celor care executau aceste lucrări. **3**Solomon i-a trimis un mesaj lui Hiram – regele Tirului – transmițându-i: „Comportă-te și cu mine așa cum ai procedat cu tatăl meu – cu David, căruia i-ai trimis cedrii ca să își construiască un palat în care să locuiască. **4**Să știi că vreau să construiesc o casă pentru numele Dumnezeului meu care se numește Iahve. Vreau să o dedic Lui, să ard tămâie parfumată în prezența Lui, să aduc continuu acolo pâinea (*re*)prezentării (*poporului Israel*), arderile integrale de dimineață și de seară, cele de Sabat, cele de la luna nouă și cele care sunt oferite cu ocazia fiecărei sărbători a Dumnezeului nostru numit Iahve. Voi proceda așa pentru că aceste lucruri sunt prevăzute într-o lege a cărei valabilitate este permanentă pentru Israel. **5**Casa pe care vreau să o construiesc, trebuie să fie impunătoare – pentru că Dumnezeul nostru este mai mare decât toți (*dumne*)zeii. **6**Totuși, cine va fi capabil să Îi construiască o casă, având în vedere faptul că cerul și cerul cerului nu Îl pot cuprinde? Și oare cine sunt eu ca să Îi construiesc o casă – când eu nu pot decât să ard tămâie înaintea Lui? **7**Deci trimite-mi un om specializat în prelucrarea aurului, a argintului, a bronzului, a fierului, a pânzei roșiatică, a carminului și a materialelor de culoare albastră. El să fie un om care cunoaște în același timp arta gravurii – ca să lucreze împreună cu oamenii mei talentați din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, pe care i-a pregătit tatăl meu numit David. **8**Trimite-mi din Liban lemn de cedru, de chiparos și de algum – pentru că știu că slujitorii tăi cunosc tehnica tăierii lemnului din Liban. Să știi că slujitorii mei vor lucra împreună cu ai tăi, **9**ca să îmi pregătească lemn din abundență; pentru că această casă pe care vreau să o construiesc, va fi mare și foarte impunătoare. **10**Voi oferi slujitorilor tăi care vor tăia lemne, douăzeci de mii de cori de grâu treierat, douăzeci de mii de cori de orz, douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de ulei.” **11**Hiram – regele Tirului – a răspuns printr-o scrisoare pe care i-a trimis-o lui Solomon, astfel: „Iahve te-a desemnat ca rege al poporului Său din dragoste pentru el!” **12**Hiram a mai spus: „Să fie binecuvântat Iahve care este Dumnezeul lui Israel – Cel care a făcut cerul și pământul – pentru că i-a dat regelui David un fiu înțelept, dotat cu chibzuință și discernământ, care va construi o casă pentru Iahve și un palat regal pentru el personal. **13**Deci ți-l voi trimite pe Hiram-Abi care este un om înțelept, talentat și cu discernământ. **14**El este fiul unei femei danite și al unui bărbat tirian. Știe să lucreze în aur, în argint, în bronz, în fier, în piatră și în lemn. Cunoaște lucrarea cu fire de culoare roșiatică, albastră, roșu-aprins și cu fir de in subțire. El poate face orice fel de gravură și poate realiza orice fel de plan care i se dă de făcut. Va lucra împreună cu oamenii tăi talentați și împreună cu oamenii talentați ai stăpânului meu (*care a fost*) David, tatăl tău. **15**Deci stăpânul meu să trimită slujitorilor lui grâul, orzul, vinul și uleiul despre care ai vorbit. **16**Iar noi vom tăia lemn din Liban cât vei avea nevoie. Apoi ți-l vom transporta pe mare cu plutele – până la Iafu, de unde tu îl vei duce la

Ierusalim.” ¹⁷Solomon a făcut recensământul tuturor bărbaților străini care erau pe teritoriul locuit de urmașii lui Israel. Acesta era un recensământ ulterior celui făcut de tatăl lui numit David. A rezultat astfel că existau o sută cincizeci și trei de mii șase sute de oameni (*care nu erau israelieni*). ¹⁸Dintre ei a pregătit șaptezeci de mii de persoane care transportau materialele de construcție, optzeci de mii de cioplitori în stâncă și trei mii șase sute de supraveghetori care încurajau poporul să lucreze. **3** Solomon a început să construiască această casă a lui Iahve la Ierusalim, pe muntele Moria care fusese precizat (*de Iahve*) tatălui lui numit David – chiar pe locul pregătit de David – în zona terenului în care își adunase recolta de cereale iebusitul Ornan. ²El a început să construiască (*această casă*) în a doua zi din a doua lună, în al patrulea an al guvernării lui. ³Temelia pe care a construit-o Solomon casei lui Dumnezeu avea șaiszeci de coți lungime și douăzeci de coți lățime – conform unității vechi de măsură care se numea cot. ⁴Porticul din fața principalei săli a casei, era făcut pe toată lățimea ei – adică avea douăzeci de coți în lungime și o sută douăzeci de coți în înălțime. El l-a placat la interior cu aur curat. ⁵A acoperit principala sală a clădirii cu lemn de chiparos și a poleit-o cu aur de cea mai bună calitate. A gravat pe ea palmieri și i-a făcut niște rețele din lanțuri. ⁶A împodobit acea sală și cu pietre prețioase. Aurul folosit provenea din Parvaim. ⁷A poleit cu aur grinzile și pragurile casei, zidurile și porțile ei; și a gravat heruvimi pe ziduri. ⁸A făcut și Locul Foarte Sfânt. Lungimea lui era de douăzeci de coți – cât lățimea casei –, iar lățimea era tot de douăzeci de coți. Solomon l-a placat cu șase sute de talanți de aur purificat în foc. ⁹Greutatea aurului folosit la fabricarea cuielor a fost de cincizeci de șecheli. A placat cu aur și camerele de la nivelul superior. ¹⁰În Locul Foarte Sfânt a făcut doi heruvimi sculptați și i-a poleit cu aur. ¹¹Aripile heruvimilor aveau lungimea de douăzeci de coți. Aripa unuia dintre heruvimi care avea cinci coți lungime, atingea zidul casei; iar cealaltă aripă care era lungă tot de cinci coți, atinge aripa celuilalt heruvim. ¹²În mod identic, o aripă a celuilalt heruvim avea cinci coți lungime și atinge aripa primului heruvim. ¹³Deci aripile întinse ale acestor heruvimi aveau în total douăzeci de coți. Ei stăteau în picioare, cu fața spre sala principală. ¹⁴A făcut și draperia din fire de culoare albastră, roșiatică și roșu-întens, combinând țesătura cu in subțire; și a brodat-o cu heruvimi. ¹⁵În fața casei a făcut doi stâlpi a căror înălțime era de treizeci și cinci de coți. Fiecare avea în vârf o parte mai lată ornamentată, care măsoara cinci coți. ¹⁶A mai făcut niște rețele de lanțuri asemănătoare celor din sanctuarul interior; și le-a pus pe vârfurile acelor stâlpi. Apoi a făcut o sută de rodii, pe care le-a fixat pe acele rețelele formate din lanțuri. ¹⁷A instalat stâlpii în poziție verticală în fața Templului – pe unul în partea dreaptă și pe celălalt în partea stângă. Pe cel din dreapta l-a numit Iachin, iar pe cel din stânga l-a numit Boaz. **4** A făcut un altar de bronz. El era lung de douăzeci de coți, lat de douăzeci de coți și înalt de zece coți. ²Apoi a făcut „marea” turnată. Ea era rotundă, avea zece coți de la o margine la cealaltă, era

înalță de cinci coți și se putea înconjura cu un fir care avea lungimea de treizeci de coți. ³Sub această „mare”, se aflau ornamente pe toate părțile în formă de boi – câte zece la fiecare cot. Și astfel, postamentul ei era format din ei. Ornamentele erau așezate în două rânduri; și erau turnate formând o singură piesă cu „marea”. ⁴Erau doisprezece boi pe care stătea „marea”: trei orientați spre Nord, trei orientați spre Vest, trei orientați spre Sud și trei orientați spre Est. „Marea” era poziționată deasupra lor, astfel încât toată partea din spate a corpurilor boilor era spre interior. ⁵Grosimea ei era aproximativ cât lățimea palmei; iar marginea era ca a unui pahar și semăna cu o cupă în forma unei flori de crin. „Marea” putea avea capacitatea de trei mii de bați. ⁶Solomon a mai construit zece bazine. A pus cinci dintre ele la dreapta și cinci la stânga. În acele bazine urma să fie spălate uneltele folosite la arderile integrale și care necesitau curățare (*periodică*). Dar „marea” era pentru preoți: ca să se spele (*numai ei*) în ea. ⁷A mai făcut din aur și zece suporturi ai surselor de lumină – conform propunerilor care i-au fost făcute cu privire la ele; și le-a pus în Templu: cinci la dreapta și cinci la stânga. ⁸A făcut zece mese și le-a așezat în Templu: cinci la dreapta și cinci la stânga. A mai făcut și o sută de cupe de aur. ⁹Solomon a făcut apoi curtea preoților și marea curte cu porțile ei pe care le-a poleit cu bronz. ¹⁰A pus „marea” în partea dreaptă a Templului, în colțul de sud-est. ¹¹Huram (*care lucra pentru Solomon*) a mai făcut ligheanele, lopețile și cupele. Astfel, Huram a terminat lucrarea pe care a făcut-o regelui Solomon pentru casa lui Dumnezeu. ¹²El a finalizat cei doi stâlpi, cele două cupe ale părților mai late care erau pe vârfurile lor și cele două seturi de rețele formate din lanțuri care împodobeau cele două cupe ale părților late de pe vârfurile stâlpilor. ¹³A mai terminat și cele patru sute de rodii pentru cele două seturi de rețele și cele două șiruri de rodii pentru fiecare rețea. Acele rețele acopereau cele două cupe ale părților mai late de pe vârfurile stâlpilor. ¹⁴Tot el făcuse postamentele și bazinele de pe ele, ¹⁵„marea” cu cei doisprezece boi de sub ea, ¹⁶oalele, lopețile și furculițele. Toate aceste obiecte făcute de Huram-Abi regelui Solomon pentru casa lui Iahve, erau din bronz lustruit. ¹⁷Regele le-a turnat într-un pământ argilos din Valea Iordanului. Acel teren era undeva între Sucot și Țortan. ¹⁸Solomon făcuse toate acele obiecte într-un număr atât de mare, încât bronzul folosit pentru ele nu s-a putut cântări. ¹⁹Solomon a făcut și toate celelalte obiecte care erau în casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pentru pâinea prezentării, ²⁰suporturile surselor de lumină din aur curat și candelarele lor care trebuia să fie aprinse, conform regulamentului, în fața sanctuarului interior. ²¹A mai făcut mugurii, candelarele și cleștii din aur pur, ²²uneltele pentru stingerea focului, cupele, ceștile și tăvițele – toate fiind executate din aur de cea mai bună calitate. Solomon a făcut și balamalele de aur atât pentru ușile din interiorul casei care erau la intrarea în Locul Foarte Sfânt, cât și pentru ușile de la principala sală a Templului. **5** După ce toată lucrarea realizată de Solomon pentru casa lui Iahve a fost terminată, el a adus lucrurile pe care le închinase lui Iahve tatăl lui numit David: argintul, aurul și toate

vasele. Solomon le-a pus în camerele tezaurului casei lui Dumnezeu. ²Atunci el a convocat la Ierusalim consiliul bătrânilor poporului Israel, toți conducătorii triburilor și pe cei ai clanurilor israeliene – ca să mute Cufărul Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve, din „Orașul lui David”, adică din Sion. ³Toți bărbații poporului Israel s-au adunat la rege cu ocazia sărbătorii din a șaptea lună. ⁴După ce au venit toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, leviții au ridicat acel Cufăr. ⁵Preoții și leviții au mutat Cufărul, Cortul Întâlnirii și toate obiectele sfinte care erau în el. ⁶Regele Solomon și toată adunarea lui Israel care venise înaintea lui, au stat înaintea Cufărului și au sacrificat atât de multe oi și vite, încât nu au putut fi numărate sau calculate. ⁷Preoții au adus Cufărul Legământului (*făcut de israelieni*) cu Iahve la locul lui: în sanctuarul interior al casei, adică în Locul Foarte Sfânt – sub aripile heruvimilor. ⁸Heruvimii aveau aripile întinse deasupra locului unde era pus Cufărul – astfel încât acopereau atât Cufărul, cât și barele acestuia. ⁹Acele bare fuseseră tăiate la o lungime care permitea ca să li se vadă capetele din Locul Sfânt care era în fața sanctuarului interior; dar ele nu se vedeau de afară. Acele bare sunt acolo și astăzi. ¹⁰În Cufăr nu mai erau decât cele două table care fuseseră puse acolo de Moise la Horeb, atunci când Iahve a ratificat legământul cu israelienii – după ce ei plecaseră de pe teritoriul Egiptului. ¹¹Apoi preoții au ieșit din Locul Sfânt – pentru că toți preoții prezenți se sfințiseră, fără să se mai ia în considerare rândul grupului fiecăruia. ¹²Toți leviții cântăreți – adică Asaf, Heman și Iedutun, împreună cu fiii și cu rudele lor – îmbrăcați în haine făcute din fire de in subțire, stăteau în partea de est a altarului. Ei cântau având în mâini cinele, harpe și lire. Împreună cu ei erau și cei o sută douăzeci de preoți care sunau din goarne. ¹³Cei care sunau din goarne s-au unit cu aceia care cântau (*cu celelalte instrumente*), ca să îl laude pe Iahve și să Îi mulțumească. Ei au cântat și cu vocile, acompaniați de goarne, de cinele și de toate celelalte instrumente muzicale, lăudând pe Iahve prin cuvintele „El este bun! Bunătatea Lui durează pentru eternitate!”. Atunci a apărut un nor care a umplut casa lui Iahve. ¹⁴Preoții nu au mai putut rămâne acolo să slujească – din cauza norului – pentru că gloria lui Iahve umpluse casa lui Dumnezeu. **6** Atunci Solomon a zis: „Iahve a spus că va locui în (*acea zonă din sanctuar care este în*) întuneric. ²Eu am construit o casă impunătoare pentru Tine(, *Doamne*) – un loc în care să locuiești pentru totdeauna.” ³Apoi regele s-a întors cu fața spre întreaga adunare a poporului Israel și a binecuvântat-o. Întreaga adunare a poporului Israel stătea în picioare. ⁴El a zis: „Să fie binecuvântat Iahve, Dumnezeul lui Israel, Cel care a avut forța să facă ce i-a promis tatălui meu numit David, când i-a zis: ⁵«Din ziua în care Mi-am scos poporul de pe teritoriul Egiptului, nu am ales niciun (*alt*) oraș existent pe teritoriul locuit de triburile lui Israel ca să Îmi construiesc acolo o casă pentru numele Meu; și nici nu am ales pe (*alt*) cineva care să fie conducătorul poporului Meu numit Israel. ⁶Ci am ales (*doar*) Ierusalimul, pentru ca numele Meu să fie acolo; și l-am ales (*în mod exclusiv*) pe David ca să guverneze poporul Meu numit Israel.» ⁷Tatăl meu – David –

intenționa să construiască o casă pentru numele Dumnezeului lui Israel numit Iahve. ⁸Dar El i-a zis tatălui meu numit David: «Tu te-ai gândit să construiești o casă numelui Meu; și este o bună intenție! ⁹Totuși nu tu vei construi casa; ci fiul tău – cel ce ți s-a născut – va construi o casă numelui Meu!» ¹⁰Iahve a respectat ce a promis. Eu am venit în locul tatălui meu numit David, m-am așezat pe tronul de guvernare a poporului Israel – așa cum a promis Iahve – și am construit casa pentru numele Dumnezeul lui Israel numit Iahve. ¹¹Am pus acolo Cufărul în care este (*scris*) legământul ratificat de Iahve cu israelienii.” ¹²Apoi Solomon a stat înaintea altarului lui Iahve în prezența întregii adunări a poporului Israel; și și-a întins mâinile spre cer. ¹³Solomon făcuse o platformă din bronz și o instalase în mijlocul curții. Platforma avea o lungime de cinci coți, o lățime de cinci coți și o înălțime de trei coți. Solomon stătea pe ea atunci când s-a aplecat pe genunchi în prezența întregii adunări a poporului Israel și și-a îndreptat mâinile spre cer. ¹⁴El a mai zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, nu este niciun (*dumne*)zeu ca Tine: nici în cer, nici pe pământ! Tu respecti permanent legământul și Îți menții constant bunătatea față de slujitorii Tăi care umblă în prezența Ta din toată inima lor! ¹⁵Tu Ți-ai respectat promisiunea față de sclavul Tău care a fost tatăl meu numit David. Ce ai spus cu gura Ta, ai făcut să se întâmple acționând cu mâna Ta – așa cum se vede astăzi! ¹⁶Doamne, Dumnezeul lui Israel, fă să se întâmple ce ai promis sclavului Tău – tatălui meu, numit David – când ai zis: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea în prezența Mea pe tronul de guvernare a poporului Israel – dacă fiii tăi vor fi atenți la comportamentul lor și vor trăi în acord cu legea Mea exact cum ai procedat tu!». ¹⁷Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, doresc să se întâmple conform promisiunii pe care ai făcut-o sclavului Tău numit David. ¹⁸Dar oare va fi posibil ca Dumnezeu să locuiască pe pământ împreună cu omul? De fapt, nici chiar cerul și cerul cerului nu Te pot cuprinde! Deci cu atât mai puțin ai putea fi cuprins de această casă pe care am construit-o eu! ¹⁹Doamne, Dumnezeul meu, ia în considerare rugăciunea slujitorului Tău și cererea lui! Ascultă această voce care strigă spre tine și rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău! ²⁰Doresc ca ochii Tăi să vegheze atât ziua cât și noaptea, privind protector spre această casă care este locul unde ai spus că Îți vei pune numele. Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău pentru acest loc! ²¹Ascultă cererile slujitorului Tău și ale poporului Tău numit Israel – când se vor ruga (*privind*) spre acest loc. Ascultă din locul în care Îți este locuința – din cer. Ascultă și iartă! ²²Se va putea întâmpla ca cineva să păcătuiască împotriva semenului lui; și va fi obligat apoi să facă un jurământ. Când va veni să jure înaintea altarului care este în această casă, ²³ascultă (*rugăciune lui*) din cer, lucrează și judecă-i pe slujitorii Tăi, condamându-l pe cel păcătos. Fă astfel să vină împotriva capului lui faptele pe care le-a făcut; și fă dreptate celui corect, recompensându-l conform dreptății lui! ²⁴Când poporul Tău numit Israel va fi învins de dușman pentru că a păcătuیت împotriva Ta, probabil că se va întoarce la Tine, va glorifica numele Tău, Ți se va ruga și va dori să

beneficieze de bunătatea Ta în această casă. **25**Atunci, Te rog să asculți (*rugăciunea*) din cer, să ierți păcatul poporului Tău numit Israel și să îl aduci înapoi în țara pe care le-ai dat-o după ce o promiseseși strămoșilor lui. **26**Se va putea întâmpla ca cerul să fie închis și să nu mai vină ploaie, pentru că ei vor păcătuit împotriva Ta. Dacă se vor ruga cu privirea spre acest loc, dacă vor glorifica numele Tău și vor înceta să practice păcatul în care trăiseră până atunci – pentru că i-ai pedepsit –, **27**ascultă (*această rugăciune*) din cer. Iartă astfel păcatul slujitorilor Tăi și al poporului Tău numit Israel. Învață-i drumul corect pe care trebuie să meargă; și trimite ploaie peste țara Ta pe care ai dat-o ca proprietate poporului Tău! **28**Va fi posibil ca în țară să vină foamete, epidemie, filoxeră, mană, lăcuste sau omizi. Se poate întâmpla și ca dușmanii lor să le asedieze orașele. Orice alt dezastru sau boală ar veni, **29**este posibil ca cineva din popor sau tot poporul Tău numit Israel să facă rugăciuni și cereri, recunoscându-și fiecare murdărirea cu păcat și durerea lui, întinzând mâinile spre această casă. **30**Atunci, Te rog să asculți din cer care este zona locuinței Tale. Să ierți și să recompensezi fiecăruia conform faptelor lui – Tu, care cunoști gândurile fiecărui om – pentru că numai Tu cunoști inimile oamenilor. **31**Astfel, ei se vor teme de Tine și vor trăi conform metodelor precizate de Tine – tot timpul cât vor exista în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri. **32**Este posibil ca și străinul care nu este din poporul Tău numit Israel, să vină dintr-o țară îndepărtată motivat de faima numelui Tău care este mare, impresionat de renumele mâinii Tale care demonstrează forță și determinat de brațul Tău care este întins. Atunci când va veni și se va ruga cu privirea spre această casă, **33**ascultă-l din cer unde este zona locuinței Tale; și dă-i acelui străin tot ce îți va cere; pentru ca toate popoarele pământului să îți cunoască numele, să se teamă de Tine așa cum se teme poporul Tău numit Israel și să știe că numele Tău este invocat peste această casă pe care am construit-o eu. **34**Când poporul Tău va merge la război împotriva dușmanilor lui – acolo unde îl vei trimite – și se va ruga Ție cu mâinile îndreptate spre acest oraș pe care l-ai ales Tu și spre casa pe care am construit-o pentru numele Tău, **35**ascultă din cer rugăciunea lor. Răspunde la cererea lor și fă-le dreptate. **36**Când vor păcătui împotriva Ta – pentru că nu există om care să nu păcătuiască –, îți vor declanșa mânia și îi vei face să ajungă la discreția dușmanilor lor care îi vor duce captivi într-o țară depărtată sau apropiată. **37**Va fi posibil ca acolo, din zona unde au fost duși captivi, să își analizeze inimile, să se întoarcă la Tine și să caute bunătatea Ta în țara captivității lor, spunând: «Am păcătuit, am greșit și am făcut ce este rău!». **38**De acolo, din țara unde au fost duși în captivitate, este posibil să se întoarcă la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor. Dacă se vor ruga cu mâinile îndreptate spre țara lor pe care le-ai dat-o strămoșilor lor, spre orașul pe care Tu l-ai ales și spre casa pe care am construit-o eu pentru numele Tău, **39**ascultă rugăciunea lor din cer unde este teritoriul locuinței Tale; și să iei în considerare cererile lor, făcându-le dreptate! Să ierți poporul Tău care a păcătuit față de Tine! **40**Acum, Dumnezeu meu, aș dori ca ochii Tăi să fie

deschiși și urechile Tale să audă rugăciunea pe care am făcut-o în acest loc! **41**Doamne, Dumnezeu, vino de-acum la locul Tău de odihnă – împreună cu acest Cufăr al forței Tale! Doamne, Dumnezeu, permite ca preoții Tăi să se îmbrace cu salvarea, iar sfinții Tăi să se bucure de bunătatea Ta! **42**Doamne, Dumnezeu, nu Îți întoarce fața de la unsul Tău! Amintește-Ți de promisiunile făcute sclavului Tău numit David!” **7** Când și-a terminat Solomon rugăciunea, a coborât foc din cer care a consumat arderea integrală și sacrificiile. Cu acea ocazie, casa a fost umplută de gloria lui Iahve. **2**Preoții nu puteau să intre în casa lui Iahve, pentru că gloria Lui o umpluse. **3**Toți israelienii au văzut focul coborând și gloria lui Iahve care venise peste casă. Atunci s-au aplecat cu fața spre pământ, s-au închinat și au lăudat pe Iahve, zicând: „El este bun! Bunătatea Lui durează pentru eternitate!” **4**Apoi regele și tot poporul au sacrificat (*multe*) animale înaintea lui Iahve. **5**Regele Solomon a adus ca sacrificiu douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel, regele și tot poporul au sfințit casa lui Dumnezeu. **6**Atât preoții cât și leviții cu instrumentele de cântat lui Iahve pe care le făcuse regele David pentru lăudarea Lui, stăteau la locurile lor, zicând: „Bunătatea Lui durează pentru eternitate!” Preoții stăteau înaintea leviților sunând din goarne în prezența întregului Israel. **7**Solomon a sfințit și mijlocul curții; apoi a făcut la fel cu locul din fața casei lui Iahve. Acolo a adus el arderile integrale și grăsimea sacrificiilor de pace – pentru că altarul de bronz pe care îl făcuse, nu putea susține toate arderile integrale, toate darurile de mâncare și toată grăsimea (*animalelor*). **8**Solomon a sărbătorit atunci șapte zile împreună cu tot poporul Israel care formase o adunare foarte numeroasă: oamenii veniseră începând din zona numită Lebo-Hamat până la cele de lângă Râul Egiptului. **9**În a opta zi au avut o altă adunare – pentru că au făcut sfințirea altarului în șapte zile; iar sărbătoarea a durat tot șapte zile. **10**În a douăzeci și treia zi din a șaptea lună, Solomon a dat ocazia poporul să meargă la corturi. Ei au plecat bucuroși și cu mulțumire în inimă pentru binele făcut de Iahve lui David, lui Solomon și poporului Său numit Israel. **11**Astfel a terminat Solomon casa lui Iahve și palatul regal. Solomon a reușit să facă tot ce își planificase atât în casa lui Iahve cât și în palatul lui. **12**Apoi Iahve i S-a revelat lui Solomon noaptea; și i-a zis: „Ți-am ascultat rugăciunea și am ales ca acest loc să fie consacrat pentru casa unde Mi se vor oferi sacrificii. **13**Vor fi situații când voi închide cerul și nu va mai fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să mănânce vegetația din țară și când voi trimite epidemia în poporul Meu. **14**Atunci, dacă poporul Meu – peste care Îmi este chemat numele – se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, dacă se va întoarce de la comportamentul lui rău, voi asculta din cer (*rugăciunea lui*), îi voi ierta păcatele și îi voi vindeca țara. **15**Începând de acum, ochii Mei vor fi deschiși și urechile Mele vor lua în considerare rugăciunea făcută în acest loc. **16**Am ales și am sfințit această casă pentru ca numele Meu să fie acolo pentru totdeauna. Inima Mea și ochii Mei vor fi acolo în fiecare zi. **17**Iar dacă tu vei trăi în prezența Mea având un comportament ca acela al tatăl tău numit David, respectând tot ce ți-am poruncit și

conformându-te cerințelor legilor și deciziilor Mele, ¹⁸voi consolida tronul suveranității tale, așa cum i-am jurat tatălui tău. Voi face exact cum am promis atunci când am zis: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să guverneze poporul Israel.» ¹⁹Dar dacă vă veți întoarce de la Mine uitând legile și poruncile pe care vi le-am dat, dacă vă veți depărta (*de Mine*), dacă veți sluji altor (*dumne*)zei și vă veți închina în fața lor, ²⁰atunci vă voi dezrădăcina din țara pe care v-am dat-o și voi abandona această casă pe care am sfințit-o pentru numele Meu. O voi face astfel de răs; și va fi ridiculizată între toate celelalte popoare. ²¹Astfel, oricât de impunătoare este această casă acum, toți cei care vor trece pe lângă ea, se vor mira și vor întreba: «De ce a procedat Iahve așa cu această țară și cu această casă?» ²²Atunci li se va răspunde: «Pentru că L-au abandonat pe Dumnezeu strămoșilor lor care se numește Iahve – Cel care i-a scos de pe teritoriul Egiptului – și pentru că s-au asociat cu alți (*dumne*)zei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit. Așa se explică de ce a adus El împotriva lor tot acest dezastru!» ⁸ La sfârșitul celor douăzeci de ani în care construisese casa lui Iahve și palatul lui, ²Solomon a început să reconstruiască orașele pe care i le-a dat Hiram și să îi aducă pe israelieni să locuiască acolo. ³Solomon s-a dus la Hamat-Țoba și a cucerit orașul. ⁴A reconstruit Tadmorul în deșert și toate orașele pentru provizii pe care le construisese în Hamat. ⁵A reconstruit Bet-Horonul de sus și Bet-Horonul de jos – ca orașe fortificate cu ziduri, cu porți și cu zăvoare. ⁶Apoi a reconstruit Baalatul și toate orașele pentru provizii pe care le avea. Solomon a mai reconstruit toate orașele pentru care și pe cele pentru cavalerie. A făcut tot ce și-a dorit să construiască în Ierusalim, în Liban și în toată țara care era condusă în mod suveran de el. ⁷Rămăseseră niște supraviețuitori dintre hitiți, dintre amoriți, dintre periziți, dintre hiviți și dintre iebusiți – care nu aparțineau poporului Israel. ⁸Urmașii acestor popoare care rămăseseră în țară și pe care israelienii nu i-au distrus, au fost folosiți de Solomon la prestarea unor servicii obligatorii extenuante; și au rămas până astăzi implicați în aceste activități. ⁹Solomon nu i-a folosit pe israelieni ca sclavi la lucrările pe care le-a făcut – pentru că ei îi slujeau ca luptători în armată; iar unii erau șefi și conducători ai carelor sau ai celor care luptau pe cai. ¹⁰Existau două sute cincizeci de conducători care erau angajați în slujba regelui Solomon pentru supravegherea poporului. ¹¹Solomon a dus-o pe fiica faraonului din orașul lui David în palatul pe care îl construisese pentru ea; pentru că zisese: „Soția mea nu trebuie să locuiască în palatul lui David – regele lui Israel – pentru că locurile în care a intrat Cufărul lui Iahve sunt sfinte!” ¹²Solomon aducea arderi integrale lui Iahve pe altarul Lui care fusese construit în fața porticului. ¹³Sacrificiile erau oferite conform reglementărilor zilnice. Despre acele sacrificii, Moise poruncise să fie aduse cu ocazia Sabatului, a lunii noi și a celor trei sărbători anuale: Sărbătoarea Turtelor, Sărbătoarea Săptămânilor și Sărbătoarea Corturilor. ¹⁴Solomon a pus în slujbă – conform deciziei tatălui lui numit David – acele grupuri ale preoților și ale leviților care, așa cum le impunea slujba și responsabilitățile lor, laudau pe Iahve și slujeau în prezența

preoților în fiecare zi. A mai desemnat și portari – conform organizării pe grupuri – la fiecare poartă, exact cum poruncise omul lui Dumnezeu numit David. ¹⁵Nu au deviat în niciun fel de la porunca regelui cu privire la preoți, cu privire la leviți și cu privire la camerele tezaurului. ¹⁶Astfel a fost realizată întreaga lucrare a lui Solomon; și a putut fi redată (*în scris*) din ziua când s-a pus temelia casei lui Iahve până când ea a fost terminată în totalitate. ¹⁷Atunci Solomon s-a dus la Ețion-Gheber și la Elat – pe malul mării – în teritoriul Edomului. ¹⁸Prin intermediul slujitorilor lui, Hiram i-a trimis lui Solomon corăbii și slujitori care cunoșteau marea. Aceia, împreună cu slujitorii lui Solomon, s-au dus la Ofir și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur. Ei i-au adus acel aur regelui Solomon. **9** Atunci când regina din Șeba a auzit despre faima lui Solomon, a venit la Ierusalim, ca să îl testeze punându-i întrebări cu un mare grad de dificultate. Era însoțită de o caravană formată din foarte multe persoane. Avea cu ea cămile încărcate cu substanțe aromate, foarte mult aur și pietre prețioase. A venit la Solomon și i-a vorbit despre tot ce își pregătise în mintea ei. ²Solomon i-a răspuns la toate întrebările. Nu a fost niciun lucru prea greu pe care Solomon să nu fi știut să i-l clarifice. ³Regina din Șeba a văzut înțelepciunea lui Solomon, palatul pe care îl construise, ⁴mâncarea de la masa lui, locuința slujitorilor lui, felul cum era servit de slujitori și hainele acelor. I-a mai remarcat pe cei care îi aduceau băuturile și a observat hainele lor. Apoi a văzut animalele pe care Solomon le aducea la casa lui Iahve și pe care el le oferea ca să fie arse integral. Atunci a rămas foarte surprinsă. ⁵Apoi i-a zis regelui: „Deci este adevărat ce am auzit despre faptele tale și despre înțelepciunea ta! ⁶Dar nu am crezut aceste lucruri până când nu am venit să le văd cu ochii mei. Totuși, constat că nu mi s-a relatat nici măcar pe jumătate despre grandoarea înțelepciunii tale! Tu ești mult mai capabil decât se spune în zvonul pe care l-am auzit! ⁷Oamenii tăi sunt fericiți. Chiar și acești slujitori ai tăi care stau mereu înaintea ta și care aud înțelepciunea ta, sunt fericiți! ⁸Să fie binecuvântat Dumnezeul tău care se numește Iahve – Cel care te-a agreat și te-a pus pe tronul Lui, ca să fii rege pentru Iahve – Dumnezeul tău. El îl iubește pe Israel și vrea să îl facă stabil (*ca popor*) pentru totdeauna! El te-a pus rege al lor ca să judeci și să faci dreptate!” ⁹Regina i-a donat regelui o sută douăzeci de talanți de aur, o mare cantitate de substanțe aromate și pietre prețioase. Nu au mai fost niciodată substanțe parfumate ca acelea pe care regina din Șeba i le-a oferit regelui Solomon. ¹⁰Slujitorii lui Hiram și slujitorii lui Solomon – care aduseseră aur din Ofir – au mai adus de acolo și lemn de algum și pietre prețioase. ¹¹Din acel lemn de algum, regele a făcut trepte pentru casa lui Iahve și pentru palatul regal, lire și harpe pentru cântăreți. Niciodată nu mai existase acel fel de lemn în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda. ¹²Regele Solomon i-a dat reginei din Șeba tot ce a dorit și tot ce a cerut. El i-a oferit mai mult decât a adus ea regelui. Apoi regina a plecat și s-a întors în țara ei împreună cu slujitorii care o însoțiseră. ¹³Cantitatea de aur care intra anual în tezaurul lui Solomon era de șase sute șazeci și șase de talanți, ¹⁴în afară de aurul adus de comercianți.

În plus, toți regii Arabiei și conducătorii zonei îi aduceau lui Solomon aur și argint. ¹⁵Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut. Pentru fiecare scut a folosit câte șase sute de șecheli de aur bătut. ¹⁶A mai făcut trei sute de scuturi mici din aur bătut. Pentru fiecare dintre aceste scuturi a folosit câte trei sute de șecheli de aur. Regele le-a pus în Palatul Pădurii Libanului. ¹⁷Solomon a mai făcut și un tron mare din fildeș; și l-a poleit cu aur de cea mai bună calitate. ¹⁸Tronul avea șase trepte și un loc pentru rezemarea picioarelor – din aur – care era prins și fixat de tron. De fiecare parte a tronului era câte o rezemătoare; iar lângă fiecare rezemătoare era pus câte un leu. ¹⁹Încă doisprezece lei erau puși atât pe o parte cât și pe cealaltă a celor șase trepte. Asemenea tron nu se mai făcuse pentru niciun regat. ²⁰Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau făcute din aur; și toate vasele din Palatul Pădurii Libanului erau realizate din aur de cea mai bună calitate – pentru că argintul nu era de mare valoare în zilele regatului lui Solomon. ²¹Regele avea corăbii de Tarșiș care navigau conduse de slujitorii lui Hiram; și o dată la trei ani, ele aduceau aur, argint, fildeș, maimuțe și păuni. ²²Regele Solomon i-a depășit în bogăție și în înțelepciune pe toți regii pământului. ²³Toți regii de pe pământ doreau să îl vadă pe Solomon, ca să îi asculte înțelepciunea pe care Dumnezeu o pusese în el. ²⁴În fiecare an, oricine venea la Solomon, își aducea darul: vase de argint și de aur, arme, substanțe parfumate, cai și măgari. ²⁵Solomon avea patru mii de grajduri pentru cai. Deținea care și douăsprezece mii de călăreți pe care îi ținea atât în orașele pentru care, cât și împreună cu el, la Ierusalim. ²⁶El era suveran în toate regatele: de la râu până în teritoriul filistenilor și chiar până la limita teritorială a Egiptului. ²⁷Regele Solomon a făcut ca argintul să fie la fel de frecvent întâlnit în Ierusalim cum erau pietrele; iar cedrii deveniseră la fel de mulți ca sicomorii de pe dealuri. ²⁸Caii lui Solomon erau aduși din Egipt și din toate celelalte țări (*înconjurătoare*). ²⁹Celelalte fapte ale lui Solomon – de la început până la sfârșit – oare nu sunt scrise în „Cronicile profetului Natan”, în „Profeția șilonitului Ahia” și în „Viziunile lui Ido – cel care avea capacitatea de a vedea ce revelează Iahve”? Acelea sunt evidențele istorice (*în care este consemnată și istoria*) cu privire la Ieroboam, fiul lui Nebat. ³⁰Solomon a guvernat patruzeci de ani la Ierusalim, în tot teritoriul locuit de poporul Israel. ³¹Apoi Solomon s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în orașul tatălui lui numit David. În locul (*rege*)lui Solomon a guvernat fiul lui numit Roboam. ¹⁰ Roboam s-a dus la Șehem – pentru că tot Israelul venise la Șehem cu intenția să îl declare rege. ²Când Ieroboam – fiul lui Nebat – a auzit acest lucru, era în Egipt. El fugise acolo pentru că îi fusese frică de regele Solomon. Ieroboam s-a întors din Egipt. ³S-au dus să îl cheme; iar Ieroboam împreună cu întregul popor Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam astfel: ⁴„Tatăl tău a făcut din ce în ce mai greu jugul nostru. Acum, noi îți cerem să ne scapi de slujba dură la care ne-a obligat tatăl tău și de acest greu jug pe care l-a pus peste noi. Dacă vei proceda așa, îți vom sluji!” ⁵El le-a răspuns: „Întoarceți-vă la mine după trei zile!” Atunci poporul a plecat. ⁶Regele

Roboam s-a consultat cu bătrânii care i-au slujit tatălui lui numit Solomon cât timp trăise. El i-a întrebat: „Ce îmi sugerați să răspund acestui popor?” ⁷Ei i-au zis: „Dacă vei fi bun și tolerant cu acest popor, dacă le vei vorbi folosind cuvinte plăcute, ei vor fi slujitorii tăi toată viața lor.” ⁸Dar Roboam nu a luat în considerare propunerea pe care i-au prezentat-o bătrânii; ci a cerut și părerea tinerilor cu care copilărise el și care îi slujeau. ⁹El i-a întrebat: „Ce îmi sugerați să fac? Cum să răspund acestui popor care mi-a cerut să îl scap de greutatea jugului pus de tatăl meu peste el?” ¹⁰Tinerii care copilăriseră împreună cu el, i-au răspuns: „Acestui popor care ți-a zis că tatăl tău i-a făcut jugul din ce în ce mai greu și că tu trebuie să îl iei de peste el, să îi spui astfel: «Degetul meu mic este mai gros decât șoldurile tatălui meu! ¹¹Tatăl meu a pus un jug greu peste voi; dar eu voi adăuga alte greutateți la jugul vostru. Tatăl meu v-a pedepsit (*bătându-vă*) cu simple bice; dar eu vă voi pedepsi cu bice împletite care au metal în capetele lor!»” ¹²A treia zi s-a adunat tot poporul; și împreună cu Ieroboam au venit la Roboam – așa cum le poruncise regele când le zisese: „Întoarceți-vă la mine după trei zile!” ¹³Regele le-a răspuns cu duritate. Roboam nu a luat în considerare sfatul dat de bătrâni; ¹⁴și le-a vorbit conform sfatului dat de tineri, zicând: „Tatăl meu v-a făcut jugul din ce în ce mai greu; dar eu voi adăuga alte greutateți la el! Tatăl meu v-a pedepsit (*bătându-vă*) cu simple bice; dar eu vă voi pedepsi folosind bice împletite și cu metal în capetele lor!” ¹⁵Astfel, regele nu a ascultat dorința poporului – pentru că această decizie venea de la Dumnezeu. S-a întâmplat așa pentru că Iahve dorea să își respecte astfel ce spusese despre Ieroboam – fiul lui Nebat – prin Ahia din Șilo. ¹⁶Când toți israelienii au văzut că regele nu le-a aprobat cererea, i-au răspuns: „Ce avem noi în comun cu David? Nu avem niciun avantaj din relația cu fiul lui Ișai. Israel, mergi la corturile tale! Iar tu, David, ai grijă de familia ta!” Atunci tot poporul Israel a plecat acasă. ¹⁷Dar Roboam a continuat să guverneze în teritoriul locuit de israelienii care erau în orașele numite „Iuda”. ¹⁸Regele Roboam l-a trimis la ei pe Adoniram – șeful oamenilor care prestau munci extenuante. Dar israelienii l-au omorât lovindu-l cu pietre. Atunci regele Roboam s-a grăbit să urce în car și să fugă la Ierusalim. ¹⁹Astfel s-au revoltat cei din teritoriul numit Israel împotriva familiei lui David; și așa au și rămas până astăzi. **11** Când a ajuns Roboam la Ierusalim, a adunat pe urmașii lui Iuda și pe ai lui Beniamin: erau o sută optzeci de mii de bărbați speciali, antrenați să lupte. El i-a adus ca să lupte împotriva celor din teritoriul numit Israel, intenționând ca astfel să aducă din nou (*tot*) regatul sub autoritatea lui Roboam. ²Dar Cuvântul lui Iahve a venit la Șemaia – omul lui Dumnezeu – zicându-i astfel: ³„Spune-i lui Roboam – fiul lui Solomon, regele celor din teritoriul numit Iuda – și tuturor israelienilor care sunt urmași ai lui Iuda și ai lui Beniamin, că ⁴Iahve le transmite: «Nu vă duceți să luptați împotriva fraților voștri! Întoarceți-vă fiecare acasă; pentru că de la Mine a venit acest lucru!»” Atunci ei s-au conformat cuvintelor lui Iahve: fiecare s-a întors acasă; și astfel nu s-au mai dus (*să lupte*) împotriva lui Ieroboam. ⁵Roboam a locuit la Ierusalim și a

construit următoarele orașe de apărare în teritoriul numit Iuda: ⁶Betleem, Etam, Tecoa, ⁷Bet-Țur, Soco, Adulam, ⁸Gat, Mareșa, Zif, ⁹Adoraiim, Lachiș, Azeca, ¹⁰Țora, Aialon și Hebron. Aceste orașe erau pe teritoriul descendenților lui Iuda și ai lui Benjamin. Ele erau fortificate. ¹¹Roboam a consolidat acele fortărețe, le-a desemnat conducători și a pus în ele magazii cu alimente, cu ulei de măsline și cu vin. ¹²În fiecare dintre aceste orașe a pus scuturi și lănci; și le-a fortificat foarte mult. Urmașii lui Iuda și ai lui Benjamin erau de partea lui. ¹³Preoții și leviții – care se stabiliseră în tot teritoriul fostului regat numit Israel, au venit înaintea lui din toate regiunile. ¹⁴Leviții își abandonaseră pășunile și proprietățile; și veniseră în teritoriul numit Iuda – la Ierusalim – pentru că Ieroboam și fiii lui îi împiedicaseră să își mai facă slujba de preoți ai lui Iahve. ¹⁵Ieroboam își pusese proprii lui preoți pentru Țapii și pentru vițeei pe care îi făcuse pe înălțimi. ¹⁶Oameni din toate triburile lui Israel care doreau din inimă să Îl caute pe Dumnezeu lui Israel numit Iahve, i-au urmat pe leviți la Ierusalim – ca să aducă sacrificii lui Iahve, adică Celui care era Dumnezeu strămoșilor lor. ¹⁷Astfel au consolidat regatul care s-a numit Iuda; și pentru o perioadă de trei ani, ei l-au susținut pe Roboam – fiul lui Solomon – pentru că atât au urmat exemplul lui David și al lui Solomon. ¹⁸Roboam a luat-o ca soție pe Mahalat – fiica lui Ierimot, fiul lui David – și a lui Abihail – fiica lui Eliab, fiul lui Ișai. ¹⁹Ea i-a născut următorii fii: Ieuș, Șemaria și Zaham. ²⁰Apoi el s-a căsătorit cu Maaca – nepoata lui Absalom – care i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza și pe Șelomit. ²¹Roboam a iubit-o pe Maaca – care era nepoata lui Absalom – mai mult decât pe toate soțiile și pe concubinele lui. El a avut optsprezece soții și șazeci de concubine; și astfel, în familia lui s-au născut douăzeci și opt de fii și șazeci de fiice. ²²Roboam l-a desemnat comandant (*al armatei*) pe Abia – fiul Maacăi – făcându-l astfel să fie conducătorul fraților lui; pentru că intenționa să îl declare rege. ²³El a fost foarte abil și a împrăștiat pe unii dintre fiii lui prin toate regiunile locuite de urmașii lui Iuda și de ai lui Benjamin, prin toate orașele fortificate ale acestora – unde le-a dat hrană din abundență și le-a căutat multe soții. **12** Când i s-a stabilizat și i s-a consolidat guvernarea, Roboam a abandonat ascultarea de legea lui Iahve; și apoi tot poporul Israel a făcut același lucru împreună cu el. ²În al cincilea an al guvernării regelui Roboam, Șișac – monarhul Egiptului – a venit să lupte împotriva Ierusalimului, pentru că israelienii nu fuseseră loiali lui Iahve. ³Șișac venise însoțit de o mie două sute de care și de șazeci de mii de călăreți. Împreună cu aceștia au venit și din Egipt foarte mulți oameni. Ei erau dintre libieni, dintre suchiți și dintre cușiți. ⁴Șișac a capturat orașele fortificate ale teritoriului numit Iuda; și a ajuns până la Ierusalim. ⁵Atunci profetul Șemaia s-a prezentat în fața lui Roboam și a conducătorilor teritoriului numit Iuda, care veniseră împreună la Ierusalim când fugeau de Șișac. El le-a zis: „Iahve vorbește astfel: «Voi M-ați abandonat! Acum, și Eu vă abandonez, lăsându-vă la discreția lui Șișac!»” ⁶Atunci conducătorii lui Israel și regele s-au smerit și au zis: „Iahve este corect când procedează așa!” ⁷Iahve a văzut că ei s-au smerit. Atunci Cuvântul lui Iahve a vorbit din nou lui Șemaia, zicându-i:

„Pentru că s-au smerit, nu îi voi distruge total; ci le voi oferi curând ajutorul Meu; și nu Îmi voi revărsa mânia peste Ierusalim prin mâna lui Șișac. ⁸Totuși, israelienii vor fi sclavii lui Șișac; și vor simți diferența între a-Mi sluji Mie și a sluji regilor altor țări!” ⁹Șișac – monarhul Egiptului – a asediat Ierusalimul și a luat comorile casei lui Iahve și comorile din palatul regelui: a luat tot ce a găsit acolo. Șișac a luat și scuturile de aur pe care le făcuse Solomon. ¹⁰În locul acelor scuturi, regele Roboam a făcut altele de bronz: și le-a dat comandanților gărzilor – celor care păzeau intrarea în palatul regelui. ¹¹De fiecare dată când regele mergea la casa lui Iahve, gărzile veneau și le purtau înaintea lui. Apoi le aduceau înapoi în camera gărzilor. ¹²Pentru că s-a smerit, mânia lui Iahve și-a schimbat direcția; și astfel, El nu l-a distrus total pe Roboam. Încă mai existau în teritoriul numit Iuda unele lucruri bune. ¹³Regele Roboam și-a consolidat conducerea la Ierusalim și a continuat să guverneze. Roboam avea patruzeci și unu de ani când a devenit rege; și a guvernat șaptesprezece ani la Ierusalim – în orașul pe care Iahve l-a ales dintre toate triburile lui Israel ca să Își pună acolo numele Său. Numele mamei lui Roboam era Naama. Ea era amonită. ¹⁴Roboam a făcut ce este rău, pentru că nu și-a motivat inima să Îl caute pe Iahve. ¹⁵Faptele lui Roboam – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – oare nu sunt scrise în „Cronicile profetului Șemaia și ale vizionarului Ido”? Acelea sunt cronicile care includ genealogiile. Între Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul cât au trăit. ¹⁶Roboam s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în orașul lui David. În locul lui Roboam a guvernat fiul lui numit Abia. **13** În al optsprezecelea an al guvernării regelui Ieroboam, în teritoriul numit Iuda a început să guverneze Abia. ²El a avut reședința la Ierusalim, de unde a condus trei ani. Mama lui se numea Maaca și era fiica lui Uriel din Ghiva. Între Abia și Ieroboam a fost război. ³Abia a început lupta, având o armată formată din luptători remarcabili – patru sute de mii de bărbați. Ieroboam a așezat în poziție de luptă împotriva lui Abia opt sute de mii de bărbați luptători special antrenați pentru război. ⁴Abia s-a urcat pe culmea muntelui Tamaraim, care este în regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim; și a zis: „Ieroboam și voi, israelienilor, ascultați-mă! ⁵Oare nu știți că Dumnezeuul lui Israel numit Iahve a dat pentru totdeauna lui David și urmașilor lui dreptul guvernării poporul Israel printr-un legământ de sare? ⁶Dar acum, Ieroboam – fiul lui Nebat, slujitorul fiului lui David numit Solomon – a avut curajul să se revolte împotriva stăpânului lui! ⁷S-au aliat cu el niște oameni fără valoare care se opun lui Roboam – fiul lui Solomon. Roboam, fiind tânăr și timid, nu li s-a putut opune. ⁸Voi credeți că vă puteți opune regatului lui Iahve care este deja al urmașilor lui David, doar pentru că sunteți o mare mulțime și pentru că aveți împreună cu voi vițelul de aur pe care Ieroboam vi l-a făcut ca (*dumne*)zeu? ⁹Oare nu voi i-ați alungat pe preoții lui Iahve – pe urmașii lui Aaron și pe leviți – și v-ați făcut apoi preoți așa cum fac popoarele celorlalte țări? Astfel, oricine venea cu un vițel și cu șapte berbeci ca să fie investit în această slujire, devenea preot al celui care nu este Dumnezeu! ¹⁰Dar în cazul

nostru, Iahve este Dumnezeu pe care Îl slujim; și noi nu L-am abandonat. Preoții care slujesc lui Iahve, sunt urmașii lui Aaron; iar leviții sunt la slujbele lor (*de la Templu*). ¹¹Noi aducem lui Iahve arderi integrale și tămâie parfumată în fiecare dimineață și în fiecare seară, punem pâinea prezentării pe acea masă curată și aprindem în fiecare seară candelile în suportul lor. Noi respectăm porunca Dumnezeului nostru care se numește Iahve! Dar voi L-ați abandonat. ¹²Priviți: în fruntea noastră este chiar Dumnezeu și preoții Lui cu goarnele răsunătoare – ca să sune împotriva voastră. Israelieni, nu vă luptați împotriva Dumnezeului strămoșilor voștri numit Iahve; pentru că nu veți învinge!” ¹³Atunci Ieroboam i-a chemat în luptă pe cei care fuseseră puși să stea ascunși. Ei au venit ca să atace prin spate; și astfel, trupele lui erau poziționate în fața celor care se numeau „Iuda”, iar cei ascunși erau în spatele lor. ¹⁴Când cei numiți „Iuda” s-a întors, a văzut că trebuia să lupte și în față și în spate. Atunci au strigat la Iahve să îi ajute; iar preoții au sunat din goarne. ¹⁵Bărbații din teritoriul numit Iuda au strigat ca pentru război; și în urma aceluia zgomot, Dumnezeu l-a înfrânt categoric pe Ieroboam și pe toți ceilalți care se numeau Israel. Ei au fost învinși de Abia și de locuitorii din teritoriul numit Iuda. ¹⁶Israelienii au fugit din fața celor numiți „Iuda”. Astfel, Dumnezeu a făcut ca israelienii să ajungă la discreția locuitorilor din teritoriul numit Iuda. ¹⁷Abia și oamenii lui i-au omorât într-un mare masacru. Au căzut omorâți atunci din teritoriul numit Israel cinci sute de mii de bărbați special antrenați pentru război. ¹⁸Israelienii s-au subordonat (*celor numiți „Iuda”*) în acea vreme; iar bărbații din teritoriul numit „Iuda” le-au fost superiori în forță – pentru că s-au încrezut în Dumnezeul strămoșilor lor numit Iahve. ¹⁹Abia a continuat lupta cu Ieroboam; și i-a luat câteva orașe: Betelul cu satele din jurul lui, Ieșana cu satele din jurul ei și Efronul cu satele din jurul lui. ²⁰Ieroboam nu și-a mai refăcut forța în vremea guvernării lui Abia; și a murit lovit de Iahve. ²¹Dar Abia a crescut în autoritate. El și-a luat paisprezece soții care i-au născut douăzeci și doi de fii și șaisprezece fiice. ²²Celelalte fapte ale lui Abia, autoritatea lui și ce a spus el, sunt scrise în „Relatarea profetului Ido”. ¹⁴ Abia s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul lui David. În locul lui Abia a guvernat fiul lui numit Asa. În timpul guvernării lui Asa, în țară a fost pace zece ani. ²Asa a făcut ce este bine și corect în relația cu Dumnezeul lui numit Iahve. ³El a îndepărtat altarele străine și a desființat înălțimile. A sfărâmat pietrele sacre și a tăiat imaginile Astartei. ⁴El a ordonat oamenilor din teritoriul numit Iuda să Îl caute pe Dumnezeul strămoșilor lor care se numește Iahve și să Îi respecte legea și poruncile. ⁵A desființat închinarea pe înălțimi din toate orașele teritoriului numit Iuda și stâlpii închinați soarelui. Astfel, regatul a beneficiat de pace cât timp a fost condus de Asa. ⁶El a putut construi orașe fortificate în teritoriul numit Iuda – pentru că în toată acea zonă era pace. Nimeni nu a început vreun război împotriva lui în acei ani – pentru că Iahve îi dăduse odihnă. ⁷Asa a zis oamenilor din teritoriul numit Iuda: „Să construim aceste orașe și să le înconjurăm cu ziduri. Să aibă turnuri, porți și zăvoare! Țara este încă a noastră, pentru că L-am

căutat pe Dumnezeu nostru – pe Iahve. Noi L-am căutat; și astfel El ne-a dat pace din toate părțile!” Astfel, ei au făcut diverse construcții și au prosperat. **8**Asa avea o armată formată din trei sute de mii de bărbați dintre urmașii lui Iuda. Ei purtau scut și lance. Această armată era completată de două sute optzeci de mii de bărbați dintre urmașii lui Benjamin. Ei purtau scutul și trăgeau cu arcul. Toți aceștia erau luptători remarcabili. **9**Cușitul Zerah a plecat la război împotriva lor cu o armată formată dintr-un milion de luptători și trei sute de care. El a ajuns până la Mareșa. **10**Asa a plecat împotriva lui; și s-au așezat în poziție de luptă în valea Țefata, lângă Mareșa. **11**Asa L-a chemat pe Dumnezeu lui numit Iahve; și I-a zis: „Doamne, nu este nimeni ca Tine – care să îl ajute pe cel lipsit de forță să reușească împotriva celui care deține o forță superioară. Doamne, Dumnezeu nostru, ajută-ne! Pentru că ne încredem în Tine; și în numele Tău am venit aici împotriva acestei mulțimi de oameni! Doamne, Tu ești Dumnezeu nostru! Nu lăsa un om să devină învingător într-o luptă care este declanșată împotriva Ta!” **12**Iahve i-a lovit pe cușiți în fața lui Asa și a oamenilor veniți din teritoriul numit Iuda; iar cușiții au plecat fugind. **13**Asa și poporul care era împreună cu el i-au urmărit până la Gherar; și mulți dintre cușiți au căzut omorâți pe acel drum – pentru că au fost distruși de intervenția lui Iahve și a armatei Sale. Cei din „Iuda” au luat o mare pradă de război. **14**În același timp, ei au distrus toate orașele din jurul Gherarului, pentru că teroarea lui Iahve intrase în ele. Luptătorii au prădat toate aceste orașe pentru că găsiseră multă pradă în ele. **15**Au distrus și adăposturile turmelor, luând multe oi și multe cămile. Apoi s-au întors la Ierusalim. **15** Azaria – fiul lui Oded – peste care venise Spiritul lui Dumnezeu, **2**a plecat să îl întâmpine pe Asa; și i-a zis: „Asa, toți urmașii Iuda și ai lui Benjamin, ascultați-mă: Iahve este aliatul vostru atât timp cât și voi sunteți aliați cu El. Dacă Îl veți căuta, El va accepta să fie găsit de voi; dar dacă Îl veți abandona, vă va abandona și El. **3**Multe zile, Israel a fost fără Dumnezeu adevărat, fără preot care să îl învețe și fără lege. **4**Atunci, în situația lor foarte dificilă, s-au întors la Dumnezeu lui Israel care se numește Iahve și L-au căutat; iar El a acceptat să fie găsit de ei. **5**În acele vremuri, nu era pace nici la plecare nici la venire; pentru că erau tensiuni printre toți locuitorii țărilor. **6**Un popor era anihilat de un alt popor; și un oraș era distrus de alt oraș – pentru că Dumnezeu îi agita cu diverse necazuri. **7**Dar acum voi consolidați-vă forțele și nu vă lăsați mâinile să se odihnească; pentru că există o recompensă pentru munca voastră!” **8**Când a auzit cuvintele spuse prin intermediul profetiei lui Azaria – fiul profetului Oded –, Asa s-a încurajat și a îndepărtat lucrurile oribile din tot teritoriul urmașilor lui Iuda și din cel al urmașilor lui Benjamin. Le-a eliminat și pe cele care erau în orașele cucerite din regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim. El a înnoit altarul lui Iahve care era în fața porticului de la casa lui Iahve. **9**I-a adunat pe toți oamenii din teritoriul urmașilor lui Iuda și pe cei din teritoriul urmașilor lui Benjamin, împreună cu străinii care erau printre ei, veniți din teritoriul urmașilor lui Efraim, din teritoriul urmașilor lui Manase și din teritoriul urmașilor lui

Simeon – pentru că mulți din regatul numit „Israel” au venit și s-au aliat cu Asa când au văzut că Dumnezeu lui care se numește Iahve, îl susține. ¹⁰S-au adunat toți la Ierusalim, în a treia lună din al cincisprezecelea an al guvernării lui Asa. ¹¹În acea zi au sacrificat și au oferit lui Iahve din prada pe care o aduseseră: șapte sute de boi și șapte mii de oi. ¹²Ei au ratificat un legământ care prevedea că Îl vor căuta pe Dumnezeu strămoșilor lor numit Iahve din toată inima și din tot sufletul lor. ¹³Oricine nu Îl căuta pe Dumnezeu lui Israel care se numește Iahve, trebuia să fie omorât – indiferent că era mic sau mare, bărbat sau femeie! ¹⁴Au făcut un jurământ lui Iahve; și l-au pronunțat cu voce tare, strigând de bucurie, în timp ce goarneau sunau. ¹⁵Toți oamenii din teritoriul numit Iuda s-au bucurat de acest jurământ – pentru că juraseră din toată inima lor. Ei l-au căutat pe Iahve cu toată pasiunea lor; iar El a acceptat să fie găsit de ei. Și Iahve le-a oferit posibilitatea să aibă pace cu toate popoarele din jurul lor. ¹⁶Regele Asa nu i-a mai permis nici chiar bunicii lui, numită Maaca, să fie regină – pentru că ea făcuse un oribil idol Astartei. Asa i-a tăiat idolul oribil, l-a făcut bucăți și l-a ars lângă valea Chidron. ¹⁷Dar înălțimile nu au fost desființate din Israel, deși inima lui Asa a fost devotată lui Iahve tot timpul vieții lui. ¹⁸El a adus în casa lui Dumnezeu lucrurile pe care le donase lui Iahve împreună cu tatăl lui: argintul, aurul și vasele. ¹⁹Și nu a mai fost niciun război până în al treizeci și cincilea an al guvernării lui Asa.

16 În al treizeci și șaselea an al guvernării lui Asa, Bașa – regele din teritoriul numit Israel – a venit să lupte împotriva celor din teritoriul numit Iuda. El a început să fortifice Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să intre în teritoriul lui Asa – regele celor numiți „Iuda”. ²Asa a luat argintul și aurul din tezaurul casei lui Iahve și din tezaurul palatului regal; și le-a trimis lui Ben-Hadad – regele Aramului – care locuia în Damasc, spunându-i: ³„Doresc să fie un legământ între mine și tine – așa cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Ți-am trimis argint și aur! În consecință, rupe legământul tău făcut cu Bașa – regele teritoriului numit Israel – pentru ca el să se retragă din fața mea.”

⁴Ben-Hadad a aprobat cererea regelui Asa și i-a trimis pe conducătorii armatelor lui (*cu oamenii lor*) împotriva orașelor din teritoriul numit Israel. Ei au cucerit orașele Iion, Dan, Abel-Maim și toate cele care aveau provizii din teritoriul locuit de urmașii lui Neftali. ⁵Când a auzit Bașa acest lucru, a încetat fortificarea Ramei și a oprit lucrarea la care se angajase. ⁶Atunci regele Asa a ordonat tuturor celor din teritoriul numit Iuda să ia pietrele și lemnele pe care le folosea Bașa la fortificarea Ramei. Cu ele, el a fortificat Gheva din zona Mițpa. ⁷În acea vreme, vizionarul Hanani a venit la Asa – regele celor din teritoriul numit Iuda – și i-a zis: „Armata Aramului a scăpat din mâna ta pentru că te-ai bazat pe regele Aramului și nu te-ai încrezut în Dumnezeuul tău numit Iahve! ⁸Nu aveau cușitii și libienii o armată numeroasă, dotată cu care și cu foarte mulți călăreți? Și totuși, pentru că te-ai încrezut în Iahve, El i-a făcut să fie învinși de tine. ⁹S-a întâmplat așa pentru că privirea lui Iahve observă întreg pământul, ca să îi susțină pe cei a căror inimă este dedicată Lui! În această situație, ai lucrat ca un nebun. În consecință, de acum înainte

vei avea războaie!” ¹⁰Asa s-a mâniat pe vizionar și l-a aruncat în închisoare; pentru că era foarte supărat pe el. În același timp, Asa îi chinuia și pe unii oameni din poporul lui. ¹¹Faptele lui Asa – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – sunt scrise în „Cartea regilor lui «Iuda» și ai lui «Israel»”. ¹²În al treizeci și nouălea an al guvernării lui, regele Asa a avut o boală care i-a afectat picioarele. El a avut un foarte mare disconfort. Dar chiar și în timp ce era bolnav, el nu l-a întrebat pe Iahve, ci a consultat medicii. ¹³Asa s-a culcat lângă părinții lui. A murit în al patruzeci și unulea an al guvernării lui. ¹⁴L-au înmormântat în mormântul pe care și l-a săpat în orașul lui David. L-au pus pe un pat impregnat cu substanțe parfumate și cu diferite uleiuri care miroseau frumos; și au făcut în cinstea lui un foarte mare foc. ¹⁷În locul lui Asa a guvernat fiul lui numit Iehoșafat. El și-a consolidat autoritatea împotriva celor din teritoriul numit Israel. ²A pus armată în toate orașele fortificate din teritoriul numit Iuda. A plasat corpuri de armată atât acolo, cât și în orașele din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim, care fuseseră cucerite de tatăl lui: de Asa. ³Iahve l-a susținut pe Iehoșafat, pentru că el a trăit conform modelului de comportament oferit de strămoșul lui numit David în prima parte a vieții lui; și nu a fost interesat de închinarea înaintea „baalilor”. ⁴Iehoșafat l-a căutat pe Dumnezeu strămoșului lui și a respectat poruncile Lui – fără să comită faptele celor din teritoriul numit Israel. ⁵Iahve a consolidat regatul lui Iehoșafat cât timp a fost condus de el. Toți oamenii din teritoriul numit Iuda îi aduceau lui Iehoșafat daruri; și el a adunat astfel multă bogăție și multă glorie. ⁶Inima lui a fost plină de pasiune pentru metodele lui Iahve. Astfel, el a desființat din teritoriul numit Iuda chiar și înălțimile și statuile închinare Astartei. ⁷În al treilea an al guvernării lui, Iehoșafat i-a trimis în orașele teritoriului numit Iuda pe Ben-Hail, pe Obadia, pe Zaharia, pe Netanel și pe Micaia – conducătorii lui – ca să învețe poporul. ⁸Împreună cu ei erau leviții: Șemaia, Netania, Zebadia, Asael, Șemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia. Erau însoțiți de preoții Elișama și Iehoram. ⁹Aceia au învățat oamenii din teritoriul numit Iuda din cartea legii lui Iahve pe care o aveau cu ei. Au mers prin toate orașele teritoriului numit Iuda și au învățat poporul. ¹⁰Teroarea lui Iahve a venit peste toate regatele țărilor din jurul teritoriului numit Iuda; și astfel, ele nu s-au luptat cu Iehoșafat. ¹¹Niște filistenii i-au adus daruri lui Iehoșafat; și i-au plătit o taxă în argint. Niște arabi i-au adus turme: șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi. ¹²Iehoșafat a ajuns la cel mai înalt nivel al respectului de care ar fi putut să beneficieze atunci un rege. El a construit în teritoriul numit Iuda, atât fortărețe, cât și orașe pentru provizii. ¹³Avea multe proprietăți în orașele din teritoriul numit Iuda. La Ierusalim avea o armată formată din luptători remarcabili. ¹⁴Urmează prezentarea numărului lor, grupați pe familii: dintre urmașii lui Iuda, conducători peste grupuri de o mie de oameni, erau: conducătorul Adna, însoțit de trei sute de mii de luptători remarcabili. ¹⁵Împreună cu el era conducătorul Iohanana, însoțit de două sute optzeci de mii de oameni; ¹⁶și Amasia – fiul lui Zicri – un voluntar în slujba

lui Iahve, însoțit de două sute de mii de luptători remarcabili. ¹⁷Dintre urmașii lui Beniamin, erau următorii (*conducători*): Eliada – un luptător remarcabil – însoțit de două sute de mii de oameni înarmați cu arcuri și cu scuturi. ¹⁸Împreună cu el era Iehozabad, însoțit de o sută optzeci de mii de oameni înarmați pentru război. ¹⁹Aceștia erau în slujba regelui, în afară de cei puși în orașele fortificate de pe tot teritoriul numit Iuda. **18** Când Iehoșafat a adunat multă bogăție și multă glorie, el a devenit rudă cu Ahab. ²După mai mulți ani, Iehoșafat s-a dus la Ahab, în Samaria. Pentru onoarea lui Iehoșafat și a poporului care era cu el, Ahab a înjunghiat multe oi și mulți boi. Apoi i-a propus lui Iehoșafat să lupte împreună cu el împotriva Ramot-Ghiladului. ³Ahab – regele celor din teritoriul numit Israel – l-a întrebat pe Iehoșafat, regele celor din teritoriul numit Iuda: „Vrei să mergi cu mine împotriva Ramot-Ghiladului?” Iehoșafat i-a răspuns: „Eu și cu tine vom fi uniți; iar poporul meu va acționa ca poporul tău. Vin și eu cu tine la război!” ⁴Dar Iehoșafat i-a mai zis regelui teritoriului numit Israel: „Te rog să întrebii mai întâi cuvântul lui Iahve.” ⁵Regele din teritoriul numit Israel i-a adunat pe profeți, care erau aproape patru sute de bărbați; și i-a întrebat: „Să facem război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunțăm?” Ei i-au răspuns: „Du-te; pentru că Dumnezeu îi va face să ajungă prizonierii regelui!” ⁶Dar Iehoșafat a zis: „Nu mai este aici niciun alt profet al lui Iahve, pe care să îl putem întreba?” ⁷Regele lui Israel i-a răspuns: „Mai este unul care se numește Micaia – fiul lui Imla – prin care-L putem întreba pe Iahve; dar eu îl urăsc, pentru că nu profetește nimic bun despre mine, ci numai rău!” Iehoșafat i-a zis: „Să nu vorbească regele așa!” ⁸Atunci regele din teritoriul numit Israel a chemat un comandant și i-a spus: „Cheamă-l repede pe Micaia, fiul lui Imla!” ⁹Regele din teritoriul numit Israel și Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda – îmbrăcați în hainele lor regale, stăteau pe câte un tron, în zona unde se alegeau cerealele de paie, lângă poarta orașului Samaria; și toți acei profeți, profeteau în fața lor. ¹⁰Zedechia – fiul lui Chenaana – își făcuse niște coarne din fier; și spunea: „Iahve vă zice: «Cu aceste coarne îi vei împunge pe aramei până îi vei distruge!»” ¹¹Și toți ceilalți profeți profeteau la fel, zicând: „Atacă Ramot-Ghiladul și învinge-l! Iahve îl va face să ajungă în mâna regelui!” ¹²Mesagerul care s-a dus să îl cheme pe Micaia, i-a spus: „Toți profetii îi dau regelui vești bune. Ar fi cazul ca și cuvântul tău să fie ca al fiecăruia dintre ei; și să vorbești în favoarea lui!” ¹³Micaia i-a răspuns: „Jur pe Iahve care este viu, că voi anunța doar ce va spune Dumnezeuul meu!” ¹⁴Când au ajuns la el, regele l-a întrebat: „Micaia, să ne ducem la război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunțăm?” Micaia i-a răspuns: „Du-te și învinge-i; pentru că vor ajunge în mâinile voastre!” ¹⁵Regele l-a întrebat: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu îmi vei spune decât adevărul în numele lui Iahve?” ¹⁶Atunci el a zis: „Am văzut tot Israelul risipit pe munți ca o turmă de oi care nu are păstor; iar Iahve a zis: «Acești oameni nu au stăpân! Să se întoarcă fiecare liniștit acasă!»” ¹⁷Regele din teritoriul numit Israel, i-a zis lui Iehoșafat: „Nu ți-am spus că nu profetește nimic bun despre mine, ci numai

rău?” **18**Micaia a mai zis: „Ascultați cuvântul lui Iahve! L-am văzut pe Iahve stând pe tronul lui; și toată armata cerului stătea în picioare la dreapta și la stânga Lui. **19**Atunci Iahve a întrebat: «Cine-l va înșela pe Ahab – regele din teritoriul numit Israel – ca să se ducă la Ramot-Ghilad și să moară acolo?» Unul a răspuns într-un fel și altul a răspuns în alt fel. **20**Apoi a venit un spirit care s-a prezentat în fața lui Iahve; și I-a zis: «Eu îl voi înșela!» Iahve l-a întrebat: «Cum vei reuși acest lucru?» **21**El a răspuns: «Voi pleca și voi fi un spirit de minciună în gura tuturor profetilor lui!» Și Iahve i-a zis: «Îl vei înșela și vei reuși! Du-te și fă așa!» **22**Astfel, Iahve a pus un spirit de minciună în gura acestor profeti ai tăi. Iahve a pronunțat deja verdictul de distrugere a ta!” **23**Atunci Zedechia – fiul lui Chenaana – s-a apropiat, l-a lovit pe Micaia peste obraz și i-a zis: „Pe unde a ieșit Spiritul lui Iahve de la mine ca să îți vorbească?” **24**Micaia i-a răspuns: „Vei vedea în ziua când vei fugi dintr-o cameră în alta ca să te ascunzi!” **25**Apoi regele din teritoriul numit Israel a zis: „Ia-l pe Micaia, du-l înapoi la Amon – conducătorul orașului – și la Ioaș, fiul regelui; **26**și spune-le că regele le zice: «Puneți-l pe acest om în închisoare și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până mă voi întoarce în pace!»” **27**Atunci Micaia a spus: „Dacă te vei întoarce în pace, înseamnă că nu a vorbit Iahve prin mine!” Apoi a adăugat: „Voi, cei prezenți, rețineți ce am spus!” **28**Regele din teritoriul numit Israel împreună cu Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda – s-au dus la Ramot-Ghilad. **29**Regele din teritoriul numit Israel i-a zis lui Iehoșafat: „Eu mă voi deghiza și voi intra în luptă îmbrăcat așa. Dar tu îmbracă-te cu hainele tale regale!” Regele din teritoriul numit Israel s-a deghizat; și au intrat astfel cu toții în luptă. **30**Regele Aramului le dăduse conducătorilor carelor lui următorul ordin: „Să nu vă luptați nici cu cei mici, nici cu cei mari; ci numai cu regele din teritoriul numit Israel!” **31**Când conducătorii carelor l-au văzut pe Iehoșafat, și-au zis: „Acesta este regele din teritoriul numit Israel!” Ei s-au întors spre el ca să îl atace. Atunci Iehoșafat a strigat disperat; și Iahve l-a ajutat. Dumnezeu i-a îndepărtat de la el. **32**Ei au renunțat să îl mai atace atunci când conducătorii carelor au constatat că nu este el regele din teritoriul numit Israel. **33**Apoi, un luptător cu arcul a tras o săgeată la întâmplare; și l-a lovit cu ea pe regele din teritoriul numit Israel chiar între zalele armurii lui. Regele i-a ordonat celui care conducea carul: „Întoarce și scoate-mă din zona de conflict; pentru că am fost rănit!” **34**Lupta s-a intensificat în acea zi. Regele din teritoriul numit Israel a stat în picioare în carul lui – în fața arameilor – până seara; dar în timp ce soarele apunea, a murit. **19** În timp ce Iehoșafat – regele celor din teritoriul numit Iuda – se întorcea acasă la Ierusalim, **2**a venit înaintea lui acel Iehu care era fiul vizionarului Hanani. El i-a zis regelui Iehoșafat: „Tu ajuți pe cel păcătos și iubești pe cel care Îl urăște pe Iahve? Din această cauză, mânia lui Iahve este îndreptată împotriva ta! **3**Totuși, s-au constatat și lucruri bune în tine – pentru că ai distrus din țară obiectele de închinare la Astarte și ai decis în inima ta să Îl cauți pe Dumnezeu.” **4**Iehoșafat a locuit în continuare la Ierusalim. Apoi a mai venit odată în mijlocul poporului. Atunci a parcurs țara

de la Beer-Şeba până la regiunea muntoasă a urmaşilor lui Efraim; și i-a adus înapoi la Dumnezeu strămoşilor lor, numit Iahve, pe oamenii din popor care locuiau acolo. **5**Iehoşafat a desemnat judecători în țară – în fiecare oraș fortificat din teritoriul numit Iuda. **6**El le-a zis judecătorilor: „Aveți grijă ce faceți, pentru că nu judecați cazurile unui om, ci voi judecați pentru Iahve care vă asistă atunci când pronunțați sentințe! **7**Vă urez să vă însoțească acea corectitudine a lui Iahve! Fiți vigilenți și să vă faceți bine slujba; pentru că Dumnezeu nostru numit Iahve nu practică niciodată nedreptatea sau părtinirea; și el nu acceptă să I se dea mită!” **8**Iehoşafat a mai numit și la Ierusalim pe unii dintre leviți, dintre preoți și dintre conducătorii de familii din poporul Israel – ca să facă judecata lui Iahve și să rezolve neînțelegerile (*oamenilor din popor*). Aceia și-au stabilit locuința la Ierusalim. **9**El le-a dat următoarea poruncă: „Să lucrați în frică de Iahve, permanent cu dreptate și din toată inima! **10**Voi trebuie să îi învățați pe frații voștri care locuiesc în orașele lor, rezolvându-le orice caz de neînțelegere care ajunge să vă fie reclamat de ei: neînțelegeri cu privire la un omor sau cu privire la o anume lege, cu privire la vreo poruncă sau vreo reglementare. Pot veni și cu neînțelegeri cu privire la aplicarea unei anumite decizii. Veți fi în slujba lor; pentru ca astfel să nu se facă vinovați față de Iahve și să nu îi provoace mânia care ar veni apoi peste voi și peste oamenii din poporul vostru. Procedați așa; și nu veți fi vinovați! **11**Să știți că preotul Amaria este desemnat să fie conducătorul vostru pentru toate treburile lui Iahve; iar Zebadia – fiul lui Ismael – este liderul urmaşilor lui Iuda pentru toate treburile regelui. În același timp, leviții vor sluji înaintea voastră ca administratori. Încurajați-vă și lucrați; iar Iahve să fie cu acela care face binele!” **20** După un timp, moabiții și amoniții împreună cu niște meuniți au declanșat un război împotriva lui Iehoşafat. **2**Mesagerii au venit la Iehoşafat și l-au informat, zicându-i: „O mare mulțime de oameni vine împotriva ta. Ei provin din zonele de dincolo de mare și din Edom. Au ajuns la localitatea Haţaton-Tamar din regiunea En-Ghedi!” **3**Atunci lui Iehoşafat i-a fost frică. El a decis să îl întrebe pe Iahve; și a anunțat un post pentru oamenii din tot teritoriul numit Iuda. **4**Acei oameni s-au adunat ca să ceară ajutor de la Iahve. Ei au venit din toate orașele teritoriului numit Iuda ca să solicite lui Iahve ajutor. **5**Iehoşafat a stat în adunarea poporului numit Iuda – în Ierusalim – la casa lui Iahve, înaintea acelei curți noi; **6**și a zis: „Doamne, Dumnezeu strămoşilor noștri, oare nu Tu ești Dumnezeu în cer? Oare nu guvernezi Tu toate regatele popoarelor? Mâna Ta deține autoritatea și forța; și nimeni nu Ți se poate opune! **7**Oare nu Tu, Dumnezeu nostru, ești Cel care i-ai alungat (*la început*) pe locuitorii acestei țări din fața poporului Tău numit Israel ca să o dai pentru totdeauna urmaşilor lui Avraam – prietenul Tău? **8**Ei au locuit în țară și au construit în ea un sanctuar pentru numele Tău, zicând: **9**«Va fi posibil să vină împotriva noastră vreun dezastru – sabia, sau judecata, sau epidemia ori foametea. Dacă noi vom sta cu fața spre această casă și spre Tine – pentru că Numele Tău este în această casă – și dacă, în acea situație dificilă, vom striga spre Tine, Te

rugăm să ne ascuți și să ne salvezi!» ¹⁰Acum, privește la amoniți, la moabiți și la cei din muntele Seir – în teritoriul cărora nu i-ai permis lui Israel să intre atunci când venea de pe teritoriul Egiptului. Atunci, Israel i-a ocolit și nu i-a distrus. ¹¹Vezi cum ne recompensează ei: vin să ne alunge din proprietatea Ta pe care ne-ai dat-o ca moștenire! ¹²Dumnezeul nostru, oare nu îi vei judeca Tu? Noi suntem fără nicio șansă de victorie în fața acestei mari mulțimi de oameni care vine împotriva noastră! Nu știm ce să ne facem; dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!» ¹³Toți bărbații din teritoriul numit Iuda stăteau în fața lui Iahve având copilașii, soțiile și fiii lor acolo. ¹⁴Atunci Spiritul lui Iahve a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel – fiul lui Zaharia. Zaharia era fiul lui Benaia. Benaia era fiul lui Ieiel. Ieiel era fiul lui Matania – un levit dintre urmașii lui Asaf. ¹⁵Iahaziel a zis: „Voi – toți aceia care locuiți pe teritoriul numit Iuda –, voi, locuitori ai Ierusalimului și tu, rege Iehoșafat: ascultați! Iahve vă spune: «Nu vă temeți și nu vă speriați din cauza acestei mari mulțimi de oameni; pentru că lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu! ¹⁶Mâine să înaintați împotriva lor! Ei vor fi atunci urcați prin zona de trecere numită Țiț; și îi veți găsi la capătul văii dinspre deșertul Ieruel. ¹⁷Voi nu veți lupta. Doar vă veți opri, veți sta și veți priviți salvarea pe care v-o va oferi Iahve!» Locuitori din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, nu vă temeți și nu vă speriați! Mâine, mergeți înaintea lor; și Iahve va fi aliatul vostru!» ¹⁸Iehoșafat s-a închinat cu fața spre pământ. Toți oamenii din teritoriul numit Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut în fața lui Iahve și I s-au închinat. ¹⁹Leviții dintre urmașii lui Chehat și ai lui Corah s-au ridicat să Îl laude pe Dumnezeul lui Israel numit Iahve. Ei L-au lăudat cu voce tare. ²⁰S-au sculat dimineța devreme și au plecat spre deșertul Tecoa. Atunci când au plecat, Iehoșafat s-a ridicat și a zis: „Urmași ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului: ascultați-mă! Încredeți-vă în Dumnezeul vostru care se numește Iahve; și veți fi ajutați! Bazați-vă pe profeții Lui; și veți reuși!» ²¹Apoi s-a consultat cu poporul; și astfel i-a pus pe aceia care Îi cântau lui Iahve și pe cei care Îl laudau îmbrăcați cu haine sfinte, să meargă înaintea celor înarmați și să zică: „Lăudați pe Iahve! Bunătatea Lui durează pentru eternitate!» ²²În momentul în care au început să cânte și să Îl laude pe Iahve, El a organizat o ambuscadă împotriva coaliției care se formase din amoniți, din moabiți și din locuitori din muntele Seir – veniți împotriva locuitorilor din teritoriul numit Iuda – și toți au fost învinși. ²³Amoniții și moabiții au luptat împotriva locuitorilor din Seir ca să îi distrugă și să îi anihileze. Când au terminat cu locuitorii din Seir, au venit rapid unii împotriva altora; și s-au distrus între ei. ²⁴Când oamenii din teritoriul numit Iuda au ajuns pe înălțimea de unde puteau vedea deșertul și au privit spre mulțimea dușmanilor, au constatat că acolo erau numai corpuri moarte care zăceau pe pământ. Niciunul nu scăpase. ²⁵Iehoșafat și poporul lui s-au dus și au adunat prada. Ei au găsit printre corpurile moarte multe bunuri, haine și vase valoroase. Au luat atât de multe, încât nu le-au putut duce (*pe toate*). Au avut nevoie de trei zile ca să adune prada; pentru că era foarte multă. ²⁶În a patra zi s-au strâns cu toții în valea Beraca. Acolo L-au

binecuvântat pe Iahve. Astfel, au pus acelei văi numele Beraca; și așa i-a rămas numele până astăzi. ²⁷Apoi, toți bărbații din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim au plecat și s-au întors la Ierusalim cu bucurie, mergând cu Iehoșafat în fața lor – pentru că Iahve îi înveselise din cauza victoriei împotriva dușmanilor lor. ²⁸Au intrat în Ierusalim cântând cu harpe, cu lire și cu goarne; și au mers spre casa lui Iahve. ²⁹Când au auzit că Iahve s-a luptat cu dușmanii lui Israel, teroarea lui Dumnezeu a venit peste toate regatele celorlalte țări. ³⁰Astfel, regatul lui Iehoșafat a beneficiat de liniște; și Dumnezeu pe care Îl slujea, i-a dat pace cu toate popoarele din jurul țării lui. ³¹Iehoșafat a guvernat în teritoriul numit Iuda. El avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și cinci de ani. Mama lui se numea Azuba și era fiica lui Șilhi. ³²El a avut comportamentul tatălui lui numit Asa; și nu a deviat deloc de la modelul oferit de el; ci a făcut ce era corect în relația lui cu Iahve. ³³Totuși, înălțimile nu au fost desființate, iar poporul tot nu și-a atașat (*în totalitate*) inima de Dumnezeu strămoșilor lui. ³⁴Celelalte fapte ale lui Iehoșafat – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – au fost scrise în „Cronicile lui Iehu”, fiul lui Hanani. Ele au fost incluse în „Cartea regilor poporului Israel”. ³⁵După un timp, Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda – s-a aliat cu Ahazia – regele teritoriului numit Israel – cel care s-a făcut vinovat de nedreptate. ³⁶A făcut alianță cu el ca să construiască niște corăbii pe care intenționau să le folosească pentru deplasarea pe apă spre Tarșiș. Au construit acele corăbii la Ețion-Gheber. ³⁷Atunci Eliezer din Mareșa – fiul lui Dodava – a profetizat împotriva lui Iehoșafat, zicând: „Pentru că te-ai aliat cu Ahazia, Iahve îți va distruge lucrarea!” Acele corăbii au fost rupte; și nu au mai reușit să navigheze până la Tarșiș. ²¹Iehoșafat s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat lângă ei în orașul lui David. Apoi în locul lui Iehoșafat a guvernat fiul lui numit Iehoram. ²Frații lui – fii ai lui Iehoșafat – erau: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Mihail și Șefatia. Toți aceștia erau fiii lui Iehoșafat – cel care fusese regele celor din teritoriul numit Israel. ³Tatăl lor le dăduse multe daruri în aur, în argint și în lucruri scumpe. Le mai donase orașe fortificate în teritoriul numit Iuda. Dar îi dăduse dreptul la guvernare lui Iehoram – pentru că el era primul născut în familia lui. ⁴Când a urcat pe tronul regatului tatălui lui și și-a consolidat guvernarea, Iehoram i-a omorât cu sabia pe toți frații lui și pe unii dintre conducătorii poporului numit Israel. ⁵Iehoram avea treizeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim opt ani. ⁶El a trăit conform modelului oferit de regii din teritoriul numit Israel, făcând ce este rău în relația lui cu Iahve – exact cum procedase familia lui Ahab – pentru că soția lui era chiar una dintre fiicele lui Ahab. ⁷Totuși, Iahve nu a dorit să distrugă familia lui David – din cauza legământului ratificat cu David. În baza aceluia legământ, El îi promisese că va asigura permanent o lumină atât lui cât și urmașilor lui. ⁸În vremea guvernării lui Iehoram, (*poporul numit*) Edom s-a revoltat împotriva dominației celor din teritoriul numit Iuda; și și-a ales propriul lui rege. ⁹Iehoram a trecut limitele teritoriale ale Edomului împreună

cu comandanții armatei lui și cu carele pe care le avea ea în dotare. Edomiții înconjuraseră atât pe Iehoram cât și pe conducătorii carelor lui. Dar Iehoram s-a sculat în mijlocul nopții și i-a învins. ¹⁰Revolta celor din Edom împotriva dominației celor din teritoriul numit Iuda continuă până astăzi. Tot în acele vremuri s-a revoltat și Libna împotriva dominației celor din teritoriul numit Iuda. Și s-a întâmplat acest lucru pentru că Iehoram l-a uitat pe Dumnezeu strămoșilor lui care se numește Iahve. ¹¹El a construit înălțimi în munții teritoriului numit Iuda, i-a determinat pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze și i-a dus în rătăcire pe locuitorii din „Iuda”. ¹²Profetul Ilie i-a trimis o scrisoare lui Iehoram, în care îi scria: „Dumnezeul strămoșului tău numit David, vorbește astfel: «Tu nu ai trăit ca tatăl tău – ca Iehoșafat – și nici conform modelului oferit de Asa – regele lui Iuda – ¹³ci te-ai comportat ca regii din teritoriul numit Israel. I-ai făcut pe locuitorii din teritoriul numit Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze, așa cum a făcut familia lui Ahab. I-ai omorât pe frații tăi – pe fiii tatălui tău – care erau mai buni decât tine. ¹⁴Pentru că ai făcut toate aceste lucruri, să știi că Iahve va lovi cu un mare dezastru poporul tău, pe fiii tăi, pe soțiile tale și tot ce ai. ¹⁵Iar pe tine te va lovi cu o teribilă boală a organelor interne. Ea se va agrava în fiecare zi până când vor ieși organele interne din tine!»” ¹⁶Iahve a provocat spiritul filistenilor și al arabilor care locuiau în vecinătatea cușitelor. Ei au venit să lupte împotriva lui Iehoram. ¹⁷Au înaintat împotriva celor din teritoriul numit Iuda, au pătruns în el, au jefuit toate bogățiile găsite în palatul regelui și i-au luat captivi pe fiii și pe soțiile lui. Nu i-au lăsat niciun fiu, cu excepția lui Ahazia care era cel mai mic dintre fiii lui. ¹⁸Apoi Iahve l-a lovit cu o boală de organe interne pentru care nu exista tratament sau vindecare. ¹⁹Ea s-a agravat în fiecare zi până când, după doi ani de dureri greu suportabile, i-au ieșit organele; și astfel a murit în mari chinuri. Poporul lui nu a făcut foc în cinstea lui Iehoram – așa cum făcuseră la moartea strămoșilor lui. ²⁰Iehoram avea vârsta de treizeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim opt ani. El a murit fără ca cineva să îl regrete. L-au înmormântat în orașul lui David, dar nu în mormântul regilor. ²²Locuitorii Ierusalimului l-au desemnat ca rege în locul lui Iehoram pe Ahazia, fiul lui mai mic – pentru că toți fiii lui mai mari fuseseră omorâți de grupul de invadatori care veniseră prin surprindere în tabără împreună cu arabii. Așa a început guvernarea lui Ahazia – fiul lui Iehoram – regele din teritoriul numit Iuda. ²Ahazia avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim un an. Numele mamei lui era Atalia – o nepoată a lui Omri. ³Și el a trăit asemănător familiei lui Ahab, pentru că mama lui îl provoca să facă rău. ⁴Ahazia a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – exact ca cei din familia lui Ahab – pentru că după moartea tatălui lui, aceia i-au fost consilierii care l-au dus la dezastru. ⁵El a urmat sfatul lor și s-a dus cu Ioram – fiul lui Ahab, regele celor din teritoriul numit Israel – ca să lupte împotriva lui Hazael – regele Aramului – la Ramot-Ghilad. Dar acolo arameii l-au rănit pe Ioram. ⁶Atunci el s-a întors la Izreel, ca să i se vindece rănila care i se făcuseră la Rama în timpul luptei cu Hazael, regele Aramului. Atunci Ahazia – fiul lui

Iehoram, regele celor numiți „Iuda” – s-a dus la Izreel ca să îl vadă pe Ioram – fiul lui Ahab – care era rănit. **7**Ahazia a venit la Ioram cu permisiunea lui Dumnezeu și pentru distrugerea lui; pentru că după ce a ajuns la Ioram, a plecat împreună cu el ca să îl întâmpine pe Iehu – fiul lui Nimși –, cel care fusese uns de Iahve ca să distrugă familia lui Ahab. **8**În timp ce Iehu executa sentința judecării rostită împotriva familiei lui Ahab, s-a întâlnit cu conducătorii teritoriului numit Iuda și cu fiii fraților lui Ahazia care erau în slujba lui; și i-a omorât. **9**Apoi a plecat să îl caute pe Ahazia. Oamenii lui Iehu l-au capturat (*pe Ahazia*) în Samaria, în timp ce se ascundea. Ei l-au adus la Iehu și l-au omorât. Apoi l-au înmormântat, pentru că își ziceau: „Este totuși nepotul lui Iehoșafat care l-a căutat pe Iahve din toată inima lui!” Astfel, nu a mai rămas nimeni din familia lui Ahazia care să aibă autoritatea de a conduce regatul. **10**Când Atalia – mama lui Ahazia – a văzut că fiul ei a murit, a organizat un complot ca să îi omoare pe toți urmașii familiei regale a celor din teritoriul numit Iuda. **11**Dar Iehoșeba – fiica regelui Iehoram – l-a luat în secret pe Ioaș – fiul lui Ahazia – din mijlocul fiilor regelui, înainte ca ei să fie omorâți; și l-a pus împreună cu îngrijitoarea lui într-un dormitor. Astfel, Iehoșeba l-a ascuns (*pe Ioaș*) de Atalia; și ea nu l-a omorât. Iehoșeba era fiica regelui Iehoram, soție a preotului Iehoiada și sora lui Ahazia. **12**Șase ani, Ioaș a rămas ascuns împreună cu ei în casa lui Dumnezeu. În acel timp, Atalia a guvernat țara. **23** În al șaptelea an, Iehoiada a avut curajul să facă un legământ cu acei conducători care aveau în subordinea lor sute de oameni: cu Azaria – fiul lui Ieroham –, cu Ismael – fiul lui Iehohanan –, cu Azaria – fiul lui Obed –, cu Maaseia – fiul lui Adaia – și cu Elișafat – fiul lui Zicri. **2**Ei au mers prin tot teritoriul numit Iuda, i-au adunat pe leviți din toate orașele din „Iuda” și pe conducătorii familiilor lui Israel; apoi au venit cu ei la Ierusalim. **3**Întreaga adunare a ratificat un legământ cu regele în casa lui Dumnezeu. Iehoiada le-a zis: „Acesta este fiul regelui! El va governa – conform promisiunii făcute de Iahve urmașilor lui David. **4**Deci vă comunic acum ce trebuie să faceți. O treime din numărul preoților și al leviților care vor intra în slujbă în ziua de Sabat, să stea ca paznici la intrări. **5**O (*altă*) treime să fie la palatul regelui; și o altă treime la poarta temeliei. Tot poporul care s-a adunat, să vină în curțile casei lui Iahve. **6**Nimeni să nu intre în casa lui Iahve, cu excepția preoților și a leviților care trebuie să slujească. Lor li se va permite să intre – pentru că sunt sfinți. Dar toți ceilalți din popor să respecte porunca lui Iahve. **7**Leviții trebuie să stea în jurul regelui – fiecare om având arma lui în mână. Oricine va intra în casă, să fie omorât. Stați aproape de rege atunci când va ieși și atunci când va intra.” **8**Leviții și toți oamenii din teritoriul numit Iuda au făcut exact cum le-a ordonat preotul Iehoiada. Astfel, fiecare conducător și-a luat oamenii – atât pe cei care intrau în slujbă în ziua de Sabat, cât și pe cei care ieșeau de la slujbă atunci – pentru că preotul Iehoiada nu permisesese niciunui grup să plece de acolo. **9**Apoi preotul Iehoiada le-a dat comandanților care aveau în subordine sute de oameni, lăncile și scuturile – atât pe cele mari cât și cele mici – care aparținuseră regelui David și care erau

în casa lui Dumnezeu. ¹⁰Toți oamenii care formau acel popor – fiecare având arma în mână – s-au așezat în jurul regelui, din partea dreaptă a casei până în cea stângă, aproape de altar și de zidurile ei. ¹¹Atunci Iehoiada l-a adus pe fiul regelui, căruia i-a pus coroana pe cap și i-a dat în mână declarația. Iehoiada și fiii lui l-au numit rege și l-au uns (*cu ulei*) strigând: „Trăiască regele!” ¹²Când a auzit Atalia zgomotul produs de vocea poporului care alerga și care îl aclama pe rege, a venit spre mulțimea de oameni care era adunată la casa lui Iahve. ¹³A privit și a văzut că regele stătea lângă stâlpul lui, la intrare. Comandanții și cei care sunau cu goarna, erau lângă rege. Tot poporul se bucura și suna din goarne; iar cântăreții cântau cântece de laudă cu instrumentele lor muzicale. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a strigat: „Trădare! Trădare!” ¹⁴Preotul Iehoiada i-a trimis spre ea pe comandanții sutelor de luptători care conduceau armata, zicându-le: „Scoateți-o dintre rânduri; și oricine o va urma, să fie omorât cu sabia!” S-a întâmplat așa pentru că preotul mai zisese: „Să nu o omorâți în casa lui Iahve!” ¹⁵Au arestat-o în momentul în care trecea prin intrarea în palatul regelui și intenționa să ajungă la poarta cailor. Și au omorât-o acolo. ¹⁶Iehoiada a ratificat un legământ. Acel legământ s-a făcut între el și poporul care era împreună cu regele lui. Conform legământului, ei acceptau să fie poporul lui Iahve. ¹⁷Tot poporul s-a dus la templul lui Baal și l-a dărâmat. Ei au sfărâmat altarele și statuile care existau acolo. Apoi l-au omorât în fața altarelor pe preotul Matan. ¹⁸Iehoiada a desemnat pe preoții leviți să supravegheze casa lui Iahve – exact cu îi repartizase David – ca să aducă lui Iahve arderile integrale, conform prevederilor scrise în legea lui Moise. Acea slujbă trebuie făcută în mijlocul bucuriei și a cântecelor, conform regulii stabilite de David. ¹⁹Paznicii stăteau la porțile casei lui Iahve și nu permiteau să intre acolo niciun om care, dintr-un motiv sau altul, era necurat. ²⁰Apoi Iehoiada a plecat însoțit de conducătorii sutelor de luptători, de cei educați, de comandanții poporului și de tot restul poporului țării. Ei au mers împreună cu regele – de la casa lui Iahve la palatul regal – trecând prin poarta de sus; și l-au pus apoi pe tronul regal. ²¹Tot poporul țării s-a bucurat; iar orașul a beneficiat de pace. Atalia nu mai trăia, pentru că fusese omorâtă cu sabia. **24** Ioaş avea vârsta de șapte ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim patruzeci de ani. Mama lui se numea Țibia și era din Beer-Şeba. ²Ioaş a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – tot timpul cât a trăit preotul Iehoiada. ³Iehoiada i-a ales două soții; și astfel, în familia lui Ioaş s-au născut fii și fiice. ⁴Apoi Ioaş a decis în inima lui să renoveze casa lui Iahve. ⁵I-a convocat pe preoți și pe leviți, cărora le-a zis: „Mergeți în orașele teritoriului numit Iuda și strângeți de la toți israelienii taxa anuală. Ea va fi folosită pentru renovarea casei Dumnezeului vostru. Achitați-vă repede de această sarcină!” Dar leviții nu s-au grăbit. ⁶Regele l-a chemat pe Iehoiada care era preotul-șef; și i-a zis: „De ce nu ai urmărit cu atenție leviții care erau însărcinați cu strângerea taxei de la populația din Ierusalim și din teritoriul numit Iuda, conform regulii stabilite prin Moise – sclavul lui Iahve – taxă care fusese aprobată de adunarea lui Israel pentru cortul declarației? ⁷Acea

păcătoasă numită Atalia și fiii ei au devastat casa lui Dumnezeu și au dedicat baalilor toate lucrurile sfinte care erau în ea!” **8**Atunci regele a poruncit să se facă o ladă pe care au pus-o afară, la poarta casei lui Iahve. **9**Apoi au anunțat în teritoriul numit Iuda și în Ierusalim că oamenii trebuie să aducă pentru Iahve donația stabilită în deșert, pentru Israel, de Moise – sclavul lui Dumnezeu. **10**Toți conducătorii și întregul popor și-au adus donația cu bucurie – până când s-a umplut acea ladă. **11**De fiecare dată lada era dusă de leviți la administratorii regali. Atunci când constatau că era prea mult argint în ea –, venea scribul regelui împreună cu slujitorul preotului conducător; și o goleau. Apoi leviții o luau și o duceau înapoi la locul ei. Așa procedau în fiecare zi; și astfel, ei au strâns mult argint. **12**Apoi regele și Iehoiada dădeau argintul celor care executau lucrarea (*de renovare*) de la casa lui Iahve; iar aceia angajau zidari și tâmplari care lucrau pentru renovarea casei lui Iahve. Ei plăteau și lucrători în fier și în aramă, care reparau casa lui Iahve. **13**Lucrătorii și-au început activitatea; și astfel, prin participarea lor, renovarea a înaintat până când au adus casa lui Dumnezeu într-o bună stare; și au consolidat-o. **14**Când au terminat, au adus argintul rămas înaintea regelui și a preotului Iehoiada. Din acel argint au făcut unelte pentru (*activitățile din*) casa lui Iahve: atât cele pentru slujbă, cât și pentru arderile integrale. Au mai făcut cupe și vase de aur și de argint. Cât timp a trăit Iehoiada, au fost aduse continuu arderi integrale la casa lui Iahve. **15**Iehoiada a murit bătrân, după ce a trăit multe zile. La moartea lui, avea o sută treizeci de ani. **16**L-au înmormântat în orașul lui David, în zona unde se înmormântau regii – pentru că făcuse numai bine în Israel, atât în relația lui cu Dumnezeu, cât și în ce privește casa Lui. **17**După moartea lui Iehoiada, conducătorii din teritoriul numit Iuda au venit și au demonstrat că se subordonează (*condiționat*) regelui. Atunci regele a luat în considerare propunerile lor. **18**Au abandonat interesul pentru casa Dumnezeului strămoșilor lor numit Iahve și au slujit imaginilor Astartei și idolilor. Din această cauză, mânia lui Iahve a venit și s-a manifestat împotriva locuitorilor din teritoriul numit Iuda și împotriva Ierusalimului. **19**Iahve le-a trimis profeți ca să vorbească împotriva lor și să îi întoarcă la El; dar poporul nu a acceptat să asculte ce i se spunea. **20**Atunci Spiritul lui Dumnezeu l-a umplut pe Zaharia – fiul preotului Iehoiada – care a stat în fața poporului și a zis: „Dumnezeu vă spune: «De ce ați încălcat poruncile lui Iahve? Nu veți avea prosperitate și nu veți reuși! Pentru că L-ați uitat pe Iahve, și El vă va uita!»” **21**Dar ei au conceput un plan de anihilare a lui Zaharia; și conform poruncii regelui, l-au omorât lovindu-l cu pietre în curtea casei lui Iahve. **22**Regele Ioas au uitat tot binele pe care i-l făcuse Iehoiada – tatăl lui Zaharia – și i-a omorât fiul... În timp ce murea, Zaharia a zis: „Iahve să vadă și să judece!” **23**După un an de la moartea lui, armata Aramului a venit să lupte împotriva lui Ioas. Ei au ajuns în teritoriul numit Iuda și la Ierusalim. Au distrus pe toți conducătorii poporului și au trimis toată prada regelui din Damasc. **24**Chiar dacă armata arameilor a venit cu un mic număr de oameni, Iahve a făcut ca ea să învingă armata mult mai numeroasă a celor din teritoriul numit Iuda –

pentru că Îl abandonaseră pe Dumnezeu strămoșilor lor care se numește Iahve. Astfel, arameii au pus în aplicare sentința pronunțată în urma faptelor lui Ioăș. ²⁵Când arameii au plecat de la el, l-au lăsat în mari chinuri. Slujitorii lui Ioăș au complotat împotriva lui din cauza sângelui fiului preotului Iehoiada; și l-au omorât în patul lui. Ioăș a murit; și a fost înmormântat în orașul lui David. Dar nu a fost înmormântat în mormântul regilor. ²⁶Cei care au complotat împotriva lui Ioăș, au fost: Zabad – fiul amonitei Șimat – și Iehozabad – fiul moabitei Șimrit. ²⁷Despre fiii lui și despre multele profeții care l-au vizat direct pe Ioăș și renovarea casei lui Dumnezeu, este scris în „Relatarea cărții regilor”. În locul lui Ioăș a guvernat fiul lui numit Amația. ²⁵Amația avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Iehoadin și era din Ierusalim. ²El a făcut ce este bine în relația lui cu Iahve; dar nu din toată inima. ³După ce și-a consolidat guvernarea, el i-a omorât pe slujitorii care îl omorâseră pe rege, adică pe tatăl lui. ⁴Totuși pe fiii lor nu i-a omorât – din cauza faptului că în acea lege numită Cartea lui Moise, este scrisă următoarea poruncă dată de Iahve: „Să nu îi omori pe părinți pentru faptele copiilor lor, dar nici pe copii pentru faptele părinților lor; ci fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui.” ⁵Amația i-a strâns pe cei care locuiau în teritoriul numit Iuda, a organizat pe toți urmașii lui Iuda și ai lui Benjamin conform familiilor și conducătorilor de mii și de sute de oameni; apoi i-a numărat pe toți cei care aveau cel puțin douăzeci de ani. Astfel, el a găsit trei sute de mii de oameni speciali, capabili să participe la luptă și să folosească lancea și scutul. ⁶A mai plătit o sută de mii de luptători remarcabili din teritoriul numit Israel, dându-le o sută de talanți de argint. ⁷Dar un om al lui Dumnezeu a venit la rege și i-a zis: „Nu lua cu tine armata din teritoriul numit Israel; pentru că Iahve nu este aliatul lui Israel și nu va lupta pentru toți acești urmași ai lui Efraim! ⁸Chiar dacă te vei duce și vei fi curajos în luptă, Dumnezeu va face să te prăbușești în fața dușmanului; pentru că El are forță atât să ajute cât și să anihileze pe cineva!” ⁹Amația i-a zis omului lui Dumnezeu: „Dar acum, eu am dat deja o sută de talanți celor din teritoriul numit lui Israel!” Omul lui Dumnezeu i-a răspuns: „Iahve poate să îți dea (înapoi) mult mai mult decât atât!” ¹⁰Amația și-a despărțit oamenii de grupul venit din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim. Apoi i-a trimis pe acei oameni acasă. Ei au fost foarte supărați pe cei din teritoriul numit Iuda; și s-au întors acasă înfuriați. ¹¹Amația s-a pregătit; și și-a condus poporul în Valea Sării. Acolo au omorât zece mii de oameni din Seir. ¹²Cei din teritoriul numit Iuda au capturat zece mii de bărbați vii, pe care i-au urcat pe vârful unei stânci; apoi i-au aruncat de-acolo – astfel încât toți aceia au murit. ¹³În acel timp, grupul pe care Amația îl trimisese înapoi și pe care nu îl lăsase să participe cu ei la luptă, invadase orașele teritoriului numit Iuda – din Samaria până la Bet-Horon –, omorâseră trei mii de oameni și luaseră o mare pradă. ¹⁴După ce s-a întors de la înfrângerea edomiților, Amația a adus zeii poporului din Seir și i-a pus să fie zeii lui. El se închina înaintea lor și ardea tămâie pentru ei. ¹⁵Mânia

lui Iahve s-a declanșat împotriva lui Amația; și i-a trimis un profet care i-a vorbit astfel: „De ce ai întrebat pe zeii care nu și-au putut salva propriul popor în lupta cu tine?” ¹⁶În timp ce profetul vorbea, regele i-a zis: „Te-am desemnat eu să fii consilierul regelui? Încetează! Sau vrei să te lovesc?” Profetul s-a oprit; apoi a adăugat: „Știu acum că Dumnezeu a decis să te distrugă – pentru că ai făcut acest lucru și nu ai ascultat ce ți-am spus eu.” ¹⁷După ce s-a consultat cu alții, Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – și-a trimis reprezentanți la Iehoăș – fiul lui Iehoahaz, rege al celor din teritoriul numit Israel – prin intermediul cărora i-a transmis: „Vino să ne confruntăm!” ¹⁸Dar Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – i-a răspuns lui Amația – regele celor numiți Iuda – astfel: „Spinul din Liban a trimis un emisar la cedrul din Liban, să îi spună: «Dă-o pe fiica ta ca soție fiului meu!» Dar imediat, animalele sălbatice au trecut pe acolo și au călcat spinul cu picioarele lor. ¹⁹Tu zici: «Vedeți? Am învins EIahve!» Și astfel, ai devenit arogant în inima ta. Mai bine rămâi acasă! De ce să provoci un dezastru care ar conduce la căderea ta și la devastarea celor din teritoriul numit Iuda?” ²⁰Dar Amația nu l-a ascultat – pentru că Dumnezeu decisese să îi facă pe cei din teritoriul numit Iuda să ajungă la discreția lui Iehoăș. Și urma să se întâmple așa pentru că ei practicaseră închinarea la zeii Edomului. ²¹În consecință, Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – a început atacul. El și Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – s-au confruntat la Bet-Șemeș, pe teritoriul numit „Iuda”. ²²Cei care proveneau din teritoriul numit Iuda, au fost învinși de cei care veneau din teritoriul numit Israel; și fiecare om a fugit acasă. ²³Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – l-a prins pe Amația – regele celor numiți Iuda, fiul lui Ioăș, fiul lui Ahazia – la Bet-Șemeș; și l-a adus la Ierusalim. Apoi a spart zidul Ierusalimului de la poarta numită Efraim până la poarta unghiului – pe o lungime de patru sute de coți. ²⁴A luat tot aurul și tot argintul împreună cu toate obiectele pe care le-a găsit în casa lui Dumnezeu și care erau îngrijite de Obed-Edom. El a golit și tezaurul palatului regal. Apoi a luat prizonieri și s-a întors în Samaria. ²⁵Amația – fiul lui Ioăș, regele celor numiți Iuda – a mai trăit încă cincisprezece ani după moartea lui Iehoăș – fiul lui Iehoahaz – regele celor numiți Israel. ²⁶Celelalte fapte ale lui Amația, de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei, oare nu sunt scrise în „Cartea regilor celor din teritoriul numit Iuda și a celor din teritoriul numit Israel?” ²⁷Din momentul în care Amația s-a îndepărtat de Iahve, slujitorii lui au organizat un complot împotriva lui la Ierusalim. Amația a fugit la Lachiș; dar ei au trimis după el niște oameni care l-au omorât acolo. ²⁸L-au adus pe cai și l-au înmormântat lângă părinții lui în orașul lui David. **26** Poporul din teritoriul numit Iuda l-a luat pe Uzia – care avea vârsta de șaisprezece ani – și l-a declarat rege în locul tatălui lui numit Amația. ²Uzia a reconstruit Elatul și l-a readus sub autoritatea regatului numit Iuda – după ce regele Amația s-a culcat lângă părinții lui. ³Uzia avea vârsta de șaisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim cincizeci și doi de ani. Mama lui se numea Iecolia și era din Ierusalim. ⁴El a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – la

fel cum făcuse tatăl lui numit Amația. ⁵Uzia l-a căutat pe Dumnezeu în timpul vieții (*profetu*) lui Zaharia – cel care îl instruia învățându-l să aibă frică de Dumnezeu. Atât timp cât l-a căutat pe Iahve, El l-a ajutat să aibă succes. ⁶Când a plecat la luptă împotriva filistenilor, Uzia a dăruit zidurile orașului Gat, zidurile orașului Iabne și zidurile orașului Așdod. Apoi a construit orașe în apropiere de Așdod și pe întregul teritoriu care fusese locuit de filistenii. ⁷Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor, împotriva arabilor care locuiau la Gur-Baal și împotriva meuniților. ⁸Amoniții i-au plătit lui Uzia o taxă obligatorie. Despre faima lui Uzia se vorbea până la limita teritorială a Egiptului – pentru că devenise o forță în acea zonă. ⁹Uzia a construit turnuri în Ierusalim, la poarta unghiului și la poarta văii. El a consolidat apoi zidurile orașului. ¹⁰A construit turnuri în deșert și a săpat multe fântâni – pentru că avea multe vite atât în zona deluroasă, cât și în cea de câmpie. Uzia avea oameni care îi lucrau terenurile agricole și vieri – atât în regiunea muntoasă cât și în văile fertile – pentru că îi plăcea să lucreze pământul. ¹¹El avea o armată care participa la război și care mergea la luptă acționând în diferite grupuri, conform organizării făcute de scribul Ieiel și de administratorul Maaseia. Totul se făcea conform indicațiilor lui Hanania care era unul dintre comandanții angajați în serviciu pentru rege. ¹²Numărul total al conducătorilor de familie, al luptătorilor remarcabili, era de două mii șase sute. ¹³Ei comandau armata formată din trei sute șapte mii cinci sute de bărbați care îl ajutau pe rege împotriva dușmanului participând la război cu armele lor. ¹⁴Uzia a dotat toată armata cu scuturi, cu lănci, cu coifuri, cu armură pentru piept, cu arcuri și cu praștii. ¹⁵A făcut la Ierusalim niște mașini inventate de un meșter. Acelea erau așezate pe turnuri și pe colțuri (*le zidurilor*), pentru ca să arunce săgeți și pietre mari. Faima lui Uzia a ajuns să fie cunoscută la mare depărire de țara lui – pentru că a fost ajutat într-un mod remarcabil, până a ajuns o mare forță în acea zonă. ¹⁶Dar când a avut o forță remarcabilă, a devenit arogant în inima lui; și acest fapt i-a determinat căderea. El nu l-a fost loial Dumnezeului lui numit Iahve; și a intrat în Templul lui Iahve ca să ardă tămâie pe altarul special destinat arderii ei. ¹⁷Preotul Azaria a intrat după el, însoțit de optzeci de bărbați curajoși care erau dintre preoții lui Iahve. ¹⁸Ei s-au opus regelui Uzia, zicându-i: „Uzia, nu îți este permis să aduci tămâie lui Iahve! Doar acei preoți care sunt urmașii lui Aaron au fost sfințiți ca să aducă tămâie acolo! Ieși din sanctuar! Pentru că nu ai fost loial (*față de Iahve*), nu vei mai beneficia de cinste de la Dumnezeul care se numește Iahve!” ¹⁹Uzia avea deja în mână recipientul pentru tămâiere; și s-a supărat pe ei. În momentul în care s-a supărat pe preoți, i-a apărut lepră pe frunte, chiar acolo, în prezența preoților – în casa lui Iahve – lângă altarul destinat tămâierii. ²⁰Când preotul conducător numit Azaria și ceilalți preoți s-au întors și au privit spre el, au constatat că avea lepră pe frunte. Atunci ei l-au scos repede de acolo. De fapt, chiar Uzia s-a grăbit să iasă; pentru că îl lovise Iahve. ²¹Regele Uzia a rămas lepros până la moarte. Pentru că era lepros, el a fost îndepărtat de casa lui Iahve; și a locuit izolat într-o casă. În

acele vremuri, Iotam e fost cel care a supravegheat palatul regelui și care a judecat poporul țării. El era fiul lui Uzia. **22**Celelalte fapte ale lui Uzia – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – au fost scrise de profetul Isaia – fiul lui Amoț. **23**Uzia s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat lângă ei în terenul de înmormântare care aparținea regilor – pentru că spuneau: „A fost lepros.” Apoi, în locul lui Uzia a guvernat fiul lui numit Iotam. **27** Iotam avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. Mama lui se numea Ierușa și era fiica lui Țadoc. **2**El a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – exact cum procedase și tatăl lui numit Uzia. Dar s-a comportat diferit de tatăl lui, în sensul că nu a intrat (*într-un mod nepermis*) în Templul lui Iahve. Totuși, poporul a continuat să își strice comportamentul. **3**Iotam a construit poarta de sus a casei lui Iahve și a înălțat mult zidul Ofelului. **4**El a construit orașe în regiunea muntoasă a teritoriului numit Iuda; iar în pădurile tinere și cu puțini copaci, a construit fortărețe și turnuri. **5**A luptat cu regele amoniților și l-a învins. În acel an, amoniții i-au dat o sută de talanți de argint, zece mii de cori de grâu și zece mii de cori de orz. În al doilea și al treilea an, amoniții i-au plătit la fel. **6**Iotam a ajuns o forță respectabilă în zona lui – pentru că a avut un comportament (*bun*) constant în relația lui cu Dumnezeu care se numește Iahve. **7**Celelalte fapte ale lui Iotam – toate războaiele lui și felul în care a trăit – a fost înregistrate în scris, în „Cartea regilor din teritoriul numit Israel și a celor din teritoriul numit Iuda”. **8**El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. **9**Iotam s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul lui David. Apoi, în locul lui Iotam a guvernat fiul lui numit Ahaz. **28** Ahaz avea vârsta de douăzeci de ani când și-a început guvernarea; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. El nu a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve cum procedase strămoșul lui: David; **2**ci a avut comportamentul regilor din teritoriul numit Israel. Ahaz a făcut imagini turnate pentru Baal, **3**a ars tămâie în valea Ben-Hinom și și-a trecut chiar și fiii prin foc – conform obiceiurilor idolatre ale popoarelor pe care Iahve le alungase din fața israelienilor. **4**În plus, Ahaz a oferit sacrificii și tămâie (*zeilor*) pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde. **5**Dumnezeul lui care se numește Iahve, l-a făcut să ajungă la mâna regelui Aramului. Arameii l-au învins și i-au luat mulți prizonieri pe care i-au adus la Damasc. Apoi Iahve a făcut ca Ahaz să fie învins și de regele din teritoriul numit Israel. Acela i-a produs o mare înfrângere. **6**Pecah – fiul lui Remalia – a omorât într-o singură zi, în teritoriul numit Iuda, o sută douăzeci de mii de luptători – pentru că Îl abandonaseră pe Dumnezeu strămoșilor lor numit Iahve. **7**Zicri – un luptător efraimit – l-a omorât pe Maaseia care era fiul regelui, pe Azricam care era conducătorul palatului și pe Elcana care era al doilea om după rege. **8**Israelienii au luat de la frații lor două sute de mii de prizonieri. Între ei erau femei, fii și fiice. Au mai luat de la ei multă pradă pe care au adus-o la Samaria. **9**Acolo era un profet al lui Iahve care se numea Oded. El a ieșit înaintea armatei care venea în Samaria; și a zis:

„În mânia Sa față de cei din teritoriul numit Iuda, Dumnezeu strămoșilor voștri numit Iahve i-a făcut să ajungă la discreția voastră. Dar voi i-ați omorât cu o supărare care a ajuns până la cer. ¹⁰Acum vă faceți planul să îi folosiți pe oamenii luați din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim ca sclavi și ca slave... Dar oare voi nu sunteți vinovați față de Dumnezeul vostru care se numește Iahve? ¹¹Acum, ascultați-mă și eliberați prizonierii aduși de la aceia care aparțin poporului vostru; pentru că mânia lui Iahve este îndreptată împotriva voastră!” ¹²În același timp, niște bărbați dintre conducătorii urmașilor lui Efraim s-au manifestat împotriva celor care veneau de la război. Cei care și-au arătat dezaprobarea, se numeau: Azaria, fiul lui Iehohanan; Berechia, fiul lui Meșilemot; Ezechia, fiul lui Șalum și Amasa, fiul lui Hadlai. ¹³Aceștia le-au zis: „Nu îi aduceți aici pe prizonieri; pentru că altfel Iahve ne va acuza pentru această faptă! Vreți să adăugăm mai mult la păcatele și la greșelile noastre? Vina noastră este deja atât de mare; și mânia Lui foarte violentă este peste Israel!” ¹⁴Luptătorii au lăsat prizonierii și prada înaintea conducătorilor și a întregii adunări. ¹⁵Apoi oamenii care au fost desemnați pe nume, s-au ridicat și i-au ajutat pe prizonieri. Din prada luată, ei i-au îmbrăcat pe toți cei care erau fără haine. După ce i-au îmbrăcat, le-au dat încălțăminte, i-au hrănit, le-au dat să bea, i-au uns, i-au transportat pe măgari pe toți cei care erau oboseți și i-au adus la Ierihon – în orașul palmierilor – la cei care erau rude apropiate cu ei. Apoi s-au întors în Samaria. ¹⁶În acea vreme, regele Ahaz a solicitat ajutor de la regii Asiriei. ¹⁷Edomiții au venit din nou, au învins pe cei care se numeau Iuda și le-au luat prizonieri. ¹⁸Filistenii au venit în forță în orașele teritoriului numit Iuda din zona deluroasă și din Neghev. Ei au cucerit următoarele orașe: Bet-Șemeș, Aialon, Ghederot, Soho cu satele din jurul lui, Timna cu satele din jurul lui și Ghimzo cu satele din jurul lui. Apoi au locuit ei acolo. ¹⁹Iahve a umilit pe cei care se numeau Iuda din cauza lui Ahaz – regele lui Israel – pentru că el a făcut ca păcatul din teritoriul numit Iuda să nu aibă limită; și a fost foarte neloial lui Iahve. ²⁰Tiglat-Pileser – care era regele Asiriei – a venit să îl ajute; dar i-a produs mai mult dezastru. ²¹Ahaz a luat tot ce era de aur în casa lui Iahve, în palatul lui și în casele conducătorilor lui. El a dat toate acele obiecte regelui Asiriei; dar această faptă nu i-a adus niciun avantaj. ²²În vremea când era în mare dificultate, Ahaz a fost și mai neloial față de Iahve. Acesta a fost comportamentul regelui Ahaz! ²³El a oferit sacrificii zeilor Damascului – adică celor care l-au înfrânt – pentru că spusese: „Zeii regilor din Aram i-au ajutat pe aramei; deci le voi sacrifica și eu animale, ca să mă ajute și pe mine!” Dar tocmai acei zei au fost cauza dezastrului care a venit împotriva lui și a întregului popor numit Israel. ²⁴Ahaz a strâns vasele din casa lui Dumnezeu, le-a tăiat în bucăți, a închis porțile casei lui Dumnezeu și a construit altare (*pentru închinarea la idoli*) în toate colțurile Ierusalimului. ²⁵A construit înălțimi în fiecare oraș din teritoriul numit Iuda – ca să aducă tămâie zeilor – și a provocat astfel mânia Dumnezeului strămoșilor lui numit Iahve. ²⁶Celelalte fapte ale lui Ahaz și tot comportamentul lui – de la începutul guvernării până la sfârșitul acesteia –

sunt scrise în „Cartea regilor teritoriului numit Iuda și ai celui numit Israel”.

27Ahaz s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul Ierusalim; dar nu l-au pus în mormântul regilor lui Israel. Apoi, în locul lui Ahaz a guvernat fiul lui numit Ezechia. **29** Ezechia a devenit rege la vârsta de douăzeci și cinci de ani; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Abia; și era fiica lui Zaharia. **2**Ezechia a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve – exact cum procedase strămoșul lui numit David. **3**În primul an al guvernării lui, chiar în prima lună, a deschis porțile casei lui Iahve și le-a reparat. **4**I-a adus pe preoți și pe leviți, i-a strâns în locul public din zona de Est **5**și le-a zis: „Leviților, ascultați ce vă spun! Sfințiți-vă; apoi sfințiți casa Dumnezeului strămoșilor noștri numit Iahve și scoateți din sanctuar tot ce nu este curat; **6**pentru că cei care au trăit înaintea noastră, nu au fost loiali Dumnezeul nostru care se numește Iahve. Ei au făcut ce este rău în relația lor cu Dumnezeul nostru numit Iahve; și au întrerupt slujirea Lui. Și-au întors fața de la sanctuarul lui Iahve și l-au întors spatele... **7**Ei au închis chiar și porțile porticului, au stins candelarele, nu au mai ars tămâie și nu au mai adus în sanctuar arderi integrale Dumnezeului lui Israel. **8**Aceasta este cauza pentru care mânia lui Iahve acționează împotriva locuitorilor din teritoriul numit Iuda și împotriva Ierusalimului. Ea i-a făcut (*pe israelieni*) să trăiască în permanentă frică și să fie ridicoli în ochii celorlalte popoare – așa cum vedeți că se întâmplă (*de atât timp*). **9**Astfel, părinții noștri au căzut loviți de sabie; iar fiii noștri, fiicele noastre și soțiile noastre sunt în captivitate. **10**Acum vreau să știți că în inima mea îmi doresc să ratificăm un legământ cu Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve – pentru că mânia Lui foarte vehementă să plece de la noi. **11**Fiii mei, nu stați în indiferență; pentru că pe voi v-a ales Iahve ca să fiți înaintea Lui pentru slujire, ca să lucrați pentru El și să îi aduceți tămâie!” **12**Atunci au venit la Ezechia mai mulți leviți. Dintre chehatiți au venit: Mahat – fiul lui Amasai – și Ioel, fiul lui Azaria. Dintre merariți au venit: Chiș – fiul lui Abdi – și Azaria, fiul lui Iehalel-El. Dintre gherșoniți au venit: Ioah – fiul lui Zima – și Eden, fiul Ioah. **13**Dintre urmașii lui Elițafan au venit: Șimri și Ieiel. Dintre urmașii lui Asaf au venit: Zaharia și Matania. **14**Dintre urmașii lui Heman au venit: Iehiel și Șimei; iar dintre urmașii lui Iedutun au venit: Șemaia și Uziel. **15**Toți aceștia și-au convocat frații, s-au sfințit și au venit să curețe casa lui Iahve – conform poruncii regelui care respecta cuvintele lui Iahve. **16**Preoții au intrat în casa lui Iahve ca să o curețe; și au scos în curtea Templului lui Iahve toate lucrurile necurate pe care le-au găsit în ea. Leviții le-au luat și le-au dus afară, lângă valea Chidron. **17**Au început să sfințească Templul în prima zi a primei luni. În a opta zi a lunii, au intrat în porticul lui Iahve. Au sfințit apoi casa lui Iahve în opt zile. Astfel, în a șaisprezecea zi din prima lună, ei au terminat această acțiune. **18**Apoi s-au dus înăuntru – la regele Ezechia – și au zis: „Am curățat casa lui Iahve în totalitate: altarul arderilor integrale și toate uneltele lui, masa pentru pâinea (*re*)prezentării (*poporului Israel*) și toate uneltele ei. **19**Am curățat și toate uneltele care au fost profanate de regele Ahaz în timpul guvernării lui în

perioada de trădare a lui Iahve. Le-am refăcut, le-am sfințit și acum ele sunt în fața altarului lui Iahve.” ²⁰Regele Ezechia s-a trezit dimineța devreme, a convocat pe conducătorii (*orașului*) care îi slujeau și s-au dus cu ei la casa lui Iahve. ²¹Au luat șapte viței, șapte berbeci, șapte miei și șapte țapi – pe care urma să îi ofere ca sacrificiu pentru păcat, ca sacrificiu pentru regat, ca sacrificiu pentru sanctuar și ca sacrificiu pentru oamenii din teritoriul numit Iuda. Regele le-a spus urmașilor lui Aaron – care erau preoți – să aducă arderile integrale pe altarul lui Iahve. ²²Au înjunghiat vitele; iar preoții au luat sângele lor și au stropit cu el altarul. Apoi au înjunghiat berbecii și au stropit altarul și cu sângele lor. După ce au înjunghiat berbecii, au făcut același lucru și cu mieii și au stropit pe altar cu sângele lor. ²³Apoi au luat țapii destinați sacrificiului pentru păcat și i-au adus înaintea regelui și a adunării. Ei și-au pus mâinile peste țapi. ²⁴Preoții au înjunghiat țapii și au făcut achitarea păcatelor întregului Israel cu sângele acestora – pentru că regele poruncise ca arderea integrală și sacrificiul pentru păcat să fie aduse pentru întregul popor numit Israel. ²⁵El îi pusese pe leviți să stea în casa lui Iahve cu cinele, cu harpe și cu lire – așa cum porunciseră David, Gad – vizionarul regelui – și profetul Natan. Aceia procedaseră așa pentru că porunca (*despre acest lucru*) fusese dată de Iahve prin intermediul profeților Săi. ²⁶Leviții stăteau acolo cu instrumentele lui David, iar preoții foloseau goarneau. ²⁷Atunci când Ezechia a poruncit să fie adusă arderea integrală pe altar – chiar în momentul în care a fost pusă arderea integrală acolo –, a început și cântarea în cinstea lui Iahve în sunetul goarnelor și al instrumentelor lui David, regele poporului Israel. ²⁸Atunci, toată adunarea s-a închinat; cântăreții au cântat cântecul și au sunat cu goarneau până s-a terminat arderea integrală. ²⁹Când arderea integrală a fost total consumată de foc, regele împreună cu toți cei prezenți acolo au îngenuncheat și s-au închinat (*încă o dată*). ³⁰Regele Ezechia și conducătorii i-au provocat și i-au încurajat pe leviți să Îl laude pe Iahve folosind acele cântece care aveau versurile compuse de David și de vizionarul Asaf. Ei L-au lăudat bucuroși, s-au aplecat și s-au închinat (*din nou*). ³¹Văzând tot ce s-a întâmplat, Ezechia a zis: „Acum, pentru că v-ați dedicat lui Iahve, apropiați-vă și aduceți sacrificii și daruri de mulțumire în casa Lui!” Astfel, adunarea a adus sacrificii și daruri de mulțumire; iar toți cei care manifestau generozitate în inima lor, au oferit arderi integrale. ³²Numărul arderilor integrale oferite de adunare a fost de șaptezeci de viței, o sută de berbeci și două sute de miei. Toate aceste animale au fost aduse lui Iahve ca ardere integrală. ³³Au mai închinat lui Iahve șase sute de viței și trei mii de oi. ³⁴Dar preoții au fost prea puțini pentru toate aceste sacrificii. Astfel, cei care erau acolo, nu au putut să ia pielea de pe toate animalele care fuseseră aduse ca să fie arse integral. Atunci rudele lor – leviții – i-au ajutat până au terminat slujba și până s-au sfințit și ceilalți preoți; pentru că leviții se sfințiseră cu mai multă pasiune. ³⁵Au fost oferite multe arderi integrale, plus grăsimea sacrificiilor de pace împreună cu sacrificiile de băutură care erau aduse cu fiecare ardere integrală. Astfel a fost refăcută slujba la casa lui Iahve. ³⁶Ezechia și tot

poporul s-au bucurat pentru că Dumnezeu a avut grijă de popor. Și tot ce s-a întâmplat, nu fusese anticipat de nimeni. **30** Ezechia a trimis reprezentanții lui în tot teritoriul numit Iuda și în Israel. El a scris scrisori chiar și urmașilor lui Efraim și celor care proveneau din Manase. Prin intermediul lor, Ezechia îi chema la casa lui Iahve – în Ierusalim – pentru a sărbători Paștele Dumnezeului lui Israel numit Iahve. **2** Regele discutase la Ierusalim cu conducătorii care erau în slujba lui și cu toată adunarea. Apoi au decis să sărbătorească Paștele în a doua lună. **3** Nu au putut să îl sărbătorească la vremea stabilită – pentru că nu se sfințiseră suficient de mulți preoți; iar poporul nu se adunase tot la Ierusalim. **4** Propunerea a plăcut atât regelui, cât și celorlalți oameni care formau restul adunării. **5** În consecință, ei au dat o poruncă. Ea prevedea că trebuie să se parcurgă tot Israelul – de la Beer-Șeba până la teritoriul locuit de urmașii Dan – pentru a-i chema pe oameni la Ierusalim ca să sărbătorească Paștele Dumnezeului lui Israel numit Iahve. De mult timp nu îl mai sărbătoriseră cu participarea unui mare număr de israelieni, așa cum era scris. **6** Conform poruncii regelui, mesagerii au dus scrisorile din partea lui și din partea conducătorilor în tot teritoriul numit Israel și în cel numit Iuda. În ele se spunea: „Israelieni, întoarceți-vă la Iahve care este Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Israel; iar El se va întoarce la puținii israelieni care au scăpat din mâinile regilor Asiriei! **7** Nu fiți ca părinții și ca frații voștri care nu au fost loiali față de Dumnezeuul strămoșilor voștri numit Iahve și pe care El i-a lăsat să fie distruși așa cum constatați astăzi! **8** Nu vă încăpățânați ca părinții voștri! Împăcați-vă cu Iahve și veniți la sanctuarul pe care l-a sfințit El pentru eternitate! Slujiți Dumnezeuul vostru numit Iahve; pentru ca astfel să se depărteze de la voi violenta Lui mânie! **9** Să știți că dacă vă veți întoarce la Iahve, frații voștri și fiii voștri vor beneficia de bunătate din partea celor care i-au folosit ca sclavi; și astfel, ei se vor putea întoarce în această țară. Dumnezeuul vostru care se numește Iahve este bun și milos; și nu Își va întoarce fața de la voi – dacă vă întoarceți la El!” **10** Mesagerii au mers prin fiecare oraș din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim și prin cel al urmașilor lui Manase – până în teritoriul urmașilor lui Zabulon; dar oamenii râdeau de ei și îi ridiculizau. **11** Totuși, au existat unii dintre urmașii lui Așer, dintre urmașii lui Manase și din teritoriul lui Zabulon care s-au smerit și au venit la Ierusalim. **12** Chiar și pe cei din teritoriul numit Iuda i-a unit mâna lui Dumnezeu, pentru ca ei să se conformeze poruncii regelui și a conducătorilor din slujba lui. Aceea era, de fapt, o poruncă dată în acord cu prevederile Cuvântului lui Iahve. **13** În a doua lună, o mulțime de oameni s-a adunat la Ierusalim ca să celebreze Sărbătoarea Turtelor. Era o adunare foarte mare. **14** S-au ridicat și au îndepărtat altarele care erau în Ierusalim. Au desființat și toate altarele pe care se ardea tămâie (*idolilor*); și le-au aruncat în valea Chidron. **15** Apoi, în a paisprezecea zi din a doua lună, au înjunghiat mieii pentru Paște. Preoții și leviții s-au smerit, s-au sfințit și au oferit arderi integrale la casa lui Iahve. **16** Ei stăteau la locurile lor – conform acelei decizii referitoare la ei conținută de

legea lui Moise – omul lui Dumnezeu. Preoții stropeau sângele pe care îl luau de la leviți. ¹⁷Pentru că în acea adunare erau mulți oameni care nu se sfințiseră, leviții au înjunghiat ei mieii de Paște pentru toți aceia care nu erau curați și care nu putuseră să îi închine personal lui Iahve. ¹⁸O mare mulțime de oameni – dintre cei veniți din teritoriul numit Efraim, din cel numit Manase, din cel numit Isahar și din cel numit Zabulon – nu se curățaseră și nu mâncaseră animalul sacrificat ca Paște, așa cum era scris. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, zicând: „Iahve care este bun, să îi ierte pe toți acești oameni. ¹⁹Ei sunt dintre cei care au decis în inimile lor să Îl caute pe Dumnezeu – pe Iahve care este Dumnezeul strămoșilor lor – chiar și fără sfânta curățare!” ²⁰Iahve l-a ascultat pe Ezechia și a vindecat poporul. ²¹Israelienii prezenți la Ierusalim au celebrat cu mare bucurie Sărbătoarea Turtelor – șapte zile. Leviții și preoții Îl laudau pe Iahve în fiecare zi cu instrumentele făcute pentru laudarea Lui. ²²Ezechia i-a încurajat pe toți leviții care demonstraseră o bună cunoaștere a slujbei care se făcea pentru Iahve. Ei au mâncat șapte zile din partea special rezervată lor, au adus sacrificii de pace și I-au mulțumit Dumnezeului strămoșilor lor care se numește Iahve. ²³Întreaga adunare a decis să mai celebreze încă șapte zile. Astfel, ei au celebrat cu bucurie încă șapte zile. ²⁴Au procedat astfel pentru că Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – oferise adunării o mie de viței și șapte mii de oi; iar conducătorii care erau cu el oferiseră adunării o mie de viței și zece mii de oi – pentru că se sfințiseră mulți preoți. ²⁵Toată adunarea celor din teritoriul numit Iuda împreună cu preoții și cu leviții, plus toți cei veniți din teritoriul numit Israel împreună cu străinii veniți de-acolo și din cel numit Iuda, s-au bucurat împreună. ²⁶A fost o mare bucurie în Ierusalim – cum nu se mai cunoscuse din vremea regelui Solomon – fiul lui David – care a fost regele (*întregu*)lui Israel. ²⁷Preoții și leviții s-au ridicat și au binecuvântat poporul. Vocea lor a fost auzită (*de Iahve*); și rugăciunea lor a ajuns până la sfânta Sa locuință: până la cer. **31** Când s-au terminat toate acestea, toți israelienii care fuseseră prezenți acolo, au plecat spre orașele teritoriului numit Iuda. Ei au sfărâmat pietrele sacre, au retezat statuile închinat Astartei, au dărâmat înălțimile și altarele din tot teritoriul numit Iuda, Benjamin, Efraim și Manase; și nu și-au încetat acțiunea până nu le-au distrus pe toate. Apoi toți israelienii s-au întors în orașele lor – fiecare la proprietatea lui. ²Ezechia a pus din nou pe rânduri grupele preoților și ale leviților – fiecare cu slujba lui de preot sau de levit. Ei își îndeplineau datoriile pentru arderea integrală, pentru sacrificiile de pace, pentru orice altă slujbă sau pentru mulțumire și laudă la porțile taberei lui Iahve. ³Regele a donat o parte din averile lui pentru arderile integrale, adică pentru acelea de dimineață și de seară, pentru cele oferite în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători – așa cum este scris în legea lui Iahve. ⁴El a ordonat poporului care locuia în Ierusalim să doneze o parte din bunurile lor preoților și leviților – pentru ca astfel, ei să se poată dedica legii lui Iahve. ⁵Când s-a răspândit acest anunț, israelienii și-au înmulțit darurile aduse din primele rezultate ale agriculturii: din grâne, din must, din ulei, din

miere și din toate fructele câmpului. Au adus din toate acestea a zecea parte; și astfel s-au adunat produse alimentare din abundență. Ei au donat din tot ce aveau. ⁶Atât israelienii, cât și cei din teritoriul numit Iuda – care locuiau în orașele numite astfel – au dat și ei a zecea parte din boi și din oi. Au mai donat zece la sută din lucrurile sfinte care erau închinare Dumnezeului lor numit Iahve. Le-au adus și le-au făcut grămezi. ⁷Au început să facă acele grămezi în a treia lună; și au terminat (*de adus*) în a șaptea lună. ⁸Când Ezechia și conducătorii poporului au venit și au văzut grămezile, au binecuvântat pe Iahve și pe poporul Său numit Israel. ⁹Ezechia i-a întrebat pe preoți și pe leviți despre grămezile strânse. ¹⁰Azaria care era preotul conducător și provenea din familia lui Țadoc, i-a zis: „De când au început să vină la casa lui Iahve aceste bunuri prin participare benevolă (*din partea poporului*), am mâncat, ne-am săturat și încă a mai rămas mult; pentru că Iahve a binecuvântat poporul Său și avem un mare surplus.” ¹¹Ezechia le-a poruncit să pregătească niște camere în casa lui Iahve; și ei le-au pregătit. ¹²Au adus acolo în mod onest donațiile, zecimea și lucrurile sfinte. Conducătorul responsabil de acestea era levitul Conania; iar fratele lui, numit Șimei, era al doilea, după el. ¹³Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau supraveghetori. Toți aceștia erau conduși de Conania și de Șimei – fratele lui. Fuseseră desemnați de regele Ezechia în acest scop și de Azaria – cel care era responsabilul-șef al casei lui Dumnezeu. ¹⁴Levitul Core – fiul lui Imna – care era portar pentru partea de est, răspundea de darurile benevole aduse lui Dumnezeu, de împărțirea lucrurilor aduse prin participare benevolă oferite lui Iahve și de lucrurile foarte sfinte. ¹⁵Eden, Miniamin, Iosua, Șemaia, Amaria și Șecania locuiau în orașele preoților; și erau conduși de Core. Ei împărțeau în mod corect rudelor lor partea care le revenea – conform grupurilor de care aparțineau, indiferent că erau mari sau mici. ¹⁶Acea distribuție era făcută și celor înscrși în genealogii, adică băieților care împliniseră vârsta de cel puțin trei ani și aparțineau familiilor celor care veneau în fiecare zi la casa lui Iahve pentru slujbele de care erau responsabili conform grupurilor lor. ¹⁷Distribuția mai viza atât pe preoții înscrși în genealogii conform familiilor lor, cât și pe leviții care aveau cel puțin vârsta de douăzeci de ani – conform responsabilităților lor în cadrul grupurilor de care aparțineau. ¹⁸Acest fapt însemna că din ce se donase, se distribuia întregii adunări a celor înscrși în genealogii, incluzând pe toți copiii lor, pe soțiile lor, pe fiii și pe fiicele lor. Toți aceia se păstrasera sfinți în mod consecvent. ¹⁹Pentru urmașii lui Aaron care erau preoți și care locuiau în teritoriile cu pășuni din apropierea fiecărui oraș preoțesc, au fost numiți oameni care să dea partea corespunzătoare tuturor băieților îndrumați de preoți și tuturor acelor dintre leviții care erau înscrși în genealogii. ²⁰Așa a procedat Ezechia în tot teritoriul numit Iuda. El a făcut ce este bine, corect și adevărat în relația cu Dumnezeu lui care se numește Iahve. ²¹Toată lucrarea pe care a început-o pentru slujirea de la casa lui Dumnezeu și care se referea la lege(*a mozaică*) sau la porunci – implicând căutarea Dumnezeului

lui – a fost făcută din toată inima; și astfel, el a reușit să realizeze tot ce și-a propus. **32** După aceste fapte de loialitate (*față de Iahve*), a venit Sanherib – regele Asiriei. El a intrat în teritoriul numit Iuda și și-a orientat tabăra în direcția orașelor consolidate. Se gândea să le cucerească pentru el. **2**Ezechia a constatat venirea lui Sanherib și că el vrea să lupte împotriva Ierusalimului. **3**Atunci el a consultat conducătorii și luptătorii lui. Apoi, la propunerea lui, ei au decis împreună să astupe izvoarele din exteriorul orașului. **4**S-a adunat mult popor care a astupat toate izvoarele și valea prin care curgea apă spre mijlocul teritoriului; pentru că își ziceau: „De ce să vină regii Asiriei și să găsească apă din abundență?” **5**Ezechia s-a încurajat și a refăcut tot zidul care fusese spart. El l-a înălțat până la turnuri. Ezechia a mai înălțat încă un zid în exterior și a întărit Milo din orașul lui David. El a făcut multe arme și multe scuturi. **6**A numit conducători ai poporului în vederea războiului. I-a adunat în zona liberă din fața porții orașului; și i-a încurajat zicându-le: **7**„Consolidați-vă forțele și încurajați-vă! Nu vă temeți și nu vă speriați de regele Asiriei și de întreaga mulțime de luptători care este cu el; pentru că sunt mai mulți cu noi decât aceia care sunt cu el! **8**Îl ajută doar un braț de carne; dar cu noi este Dumnezeu nostru numit Iahve, ca să ne ajute și să susțină bătăliile noastre!” Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia – regele teritoriului numit Iuda. **9**După un timp, Sanherib – regele Asiriei – a ajuns în fața Lachișului împreună cu toate forțele lui. Atunci i-a trimis pe slujitorii lui la Ierusalim. Ei au venit la Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – și la întregul popor numit astfel care era la Ierusalim, ca să le spună: **10**„Sanherib – regele Asiriei – vă transmite: «În ce vă încredeți voi sfidând iminentul asediu și rămânând în Ierusalim? **11**Oare nu vă înșală Ezechia, ca să vă ducă la moarte prin înfometare și însetare, când vă spune că Dumnezeu vostru numit Iahve vă va scăpa din mâna regelui Asiriei!? **12**Oare nu Ezechia I-a îndepărtat înălțimile și altarele, poruncind celor numiți Iuda și Ierusalimului să se închine numai înaintea unui singur altar și doar pe acela să fie arsă tămâie? **13**Nu știți ce am făcut eu împreună cu părinții mei tuturor popoarelor celorlalte țări? Au putut oare zeii popoarelor pământului să își salveze țările din mâna mea? **14**Care dintre toți zeii acestor popoare care au fost distruse de părinții mei, au putut să își scape poporul din mâna mea? Deci cum va putea Dumnezeu vostru să vă salveze din mâna mea? **15**Vă avertizez să nu îi permiteți lui Ezechia să vă înșele! Nu îl lăsați să vă ducă în eroare! Nu vă încredeți în Cel pe care-L numiți Iahve; pentru că niciunul dintre zeii vreunui popor sau ai vreunui regat nu au putut să își salveze poporul din mâna mea și din mâna părinților mei! Nici Dumnezeu vostru nu va putea să vă scape din mâna mea!»” **16**Slujitorii lui au mai vorbit și alte lucruri împotriva Dumnezeului numit Iahve și împotriva lui Ezechia – slujitorul Său. **17**Sanherib făcuse și scrisori ca să îl calomnieze pe Dumnezeu lui Israel care se numește Iahve. În ele, spunea despre El astfel: „Așa cum zeii popoarelor pământului nu și-au putut salva popoarele din mâna mea, nici Dumnezeu lui Ezechia nu Își va scăpa poporul de mine!” **18**Reprezentanții lui

Sanherib au proclamat aceste lucruri strigându-le și în limba iudaică, pentru ca poporul din Ierusalim care era pe zid să le audă și să se sperie. Astfel, el își pregătea capturarea orașului. ¹⁹Reprezentanții regelui Asiriei au vorbit despre Dumnezeu Ierusalimului ca despre zeii celorlalte popoare de pe pământ care sunt făcuți de mâini omenești. ²⁰Dar regele Ezechia și profetul Isaia – fiul lui Amoț – s-au rugat cu privire la acest plan și au strigat spre cer. ²¹Iahve a trimis un înger care a omorât orice luptător remarcabil, orice conducător și orice comandant din tabăra regelui Asiriei. Apoi, acel rege s-a întors rușinat în țara lui. Când a intrat în templul zeului lui, unii dintre fiii pe care-i avea, l-au înjunghiat acolo cu sabia. ²²Așa a salvat Iahve pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului de Sanherib – regele Asiriei – și de toți ceilalți dușmani ai lor. El i-a protejat din toate părțile. ²³Mulți au venit la Ierusalim cu daruri pentru Iahve și au adus cadouri pentru Ezechia – regele lui Iuda – care, începând de atunci a fost înălțat în ochii tuturor popoarelor. ²⁴În acele zile, Ezechia s-a îmbolnăvit și urma să moară în scurt timp. El s-a rugat lui Iahve care i-a vorbit și i-a dat un semn. ²⁵Dar Ezechia nu s-a comportat conform binefacerii primite. Astfel, el a devenit arogant în inima lui; și a făcut ca mânia lui Iahve să vină împotriva lui, împotriva celor numiți „Iuda” și împotriva Ierusalimului. ²⁶Totuși, (*ulterior*) Ezechia s-a smerit, abandonând aroganța lui – împreună cu locuitorii Ierusalimului. Atunci mânia lui Iahve nu a venit peste ei în vremea guvernării lui Ezechia. ²⁷El a avut foarte multă bogăție și o mare glorie. Ezechia și-a făcut camere speciale pentru argint, pentru aur, pentru pietre prețioase, pentru substanțe parfumate, pentru scuturi și pentru diverse vase scumpe. ²⁸A construit depozite pentru recolta de cereale, pentru must și pentru ulei. A mai făcut grajduri pentru o multe feluri de animale domestice mari și staule pentru oi. ²⁹El și-a construit orașe și a avut multe turme și multe cirezi – pentru că Dumnezeu i-a dat foarte multă avere. ³⁰Ezechia este cel care a astupat izvorul de sus al Ghihonului și i-a deviat cursul lui în jos, spre partea de vest a orașului lui David. Ezechia a reușit în tot ce și-a propus să facă. ³¹Apoi, când emisarii conducătorilor din Babilon au venit la el ca să întrebe despre semnul care fusese în țară, Dumnezeu l-a abandonat ca să îl testeze și să cunoască tot ce era în inima lui. ³²Celelalte fapte ale lui Ezechia și dovezile lui de loialitate (*față de Iahve*) sunt scrise în „Viziunea profetului Isaia” – fiul lui Amoț – și în „Cartea regilor teritoriului numit Iuda și ai celui numit Israel”. ³³Ezechia s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în cel mai onorabil loc al mormântului urmașilor lui David. La moartea lui, toți oamenii din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, i-au arătat multă cinste. Apoi, în locul lui Ezechia a guvernat fiul lui numit Manase. **33** Manase avea vârsta de doisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim cincizeci și cinci de ani. ²El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve. A trăit conform obiceiurilor idolatre ale popoarelor pe care Iahve le alungase din fața israelienilor. ³A reconstruit înălțimile pe care le dărmase tatăl lui numit Ezechia, a înălțat altare baalilor, a făcut imagini Astartei, s-a închinat tuturor constelațiilor cerului și le-a slujit. ⁴A construit în casa lui

Iahve niște altare, deși despre acel loc El spusese: „În Ierusalim va fi (*doar*) numele Meu pentru totdeauna!” ⁵Manase a construit altare dedicate tuturor constelațiilor de pe cer și le-a pus în cele două curți ale casei lui Iahve. ⁶El și-a trecut fiii prin foc în valea Ben-Hinom, a practicat descântatul, ghicitul și vrăjitoria. A apelat la cei care cheamă spiritele morților și la cei care folosesc formule magice. El a făcut mult rău în ochii lui Iahve, declanșându-I mânia. ⁷A luat statuia idolului pe care îl făcuse și a pus-o în casa lui Dumnezeu – în locul despre care Dumnezeu îi spusese lui David și lui Solomon, fiul acestuia, astfel: „În această casă și în Ierusalim – pe care l-am ales dintre toate orașele triburilor lui Israel – voi pune numele Meu (*care trebuie să fie acolo în mod exclusiv*) pentru eternitate. ⁸Nu voi mai permite ca piciorul poporului Israel să se depărteze de țara pe care le-am dat-o strămoșilor voștri. Și toate acestea se vor întâmpla dacă vor avea grijă să respecte tot ce le-am poruncit prin intermediul lui Moise: toată legea, toate poruncile și toate deciziile (*Mele*).” ⁹Dar Manase i-a dus în rătăcire pe oamenii din teritoriul numit Iuda și pe locuitorii Ierusalimului. Astfel, ei au făcut mai mult rău decât toate popoarele pe care le distrusese Iahve din fața israelienilor. ¹⁰Iahve i-a vorbit lui Manase și poporului lui; dar ei nu au luat în considerare cuvintele Sale. ¹¹Din această cauză, Iahve a adus împotriva lor pe conducătorii armatei regelui Asiriei. Ei l-au prins pe Manase într-o capcană, l-au legat cu lanțuri de bronz și l-au dus în Babilon. ¹²În situația lui dificilă, Manase a insistat (*cu rugăciuni*) în fața Dumnezeului lui și s-a smerit mult înaintea Dumnezeului strămoșilor lui. ¹³L-a rugat și L-a implorat; iar El i-a ascultat cererea și l-a întors la Ierusalim în regatul lui. Manase a recunoscut că (*numai*) Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu. ¹⁴Apoi el a construit un zid în exteriorul orașului lui David. Acel zid trecea prin valea de la vestul localității Ghihon, continua pe la poarta peștilor și ajungea să înconjoare Ofelul. Zidul era foarte înalt. A desemnat conducători de armată pentru toate orașele fortificate din teritoriul numit Iuda. ¹⁵Manase a îndepărtat zeii și idolul din casa lui Iahve. El a mai eliminat toate altarele pe care le construisese pe muntele casei lui Iahve și în Ierusalim; apoi le-a aruncat în exteriorul orașului. ¹⁶A refăcut altarul lui Iahve și a adus pe el sacrificii de pace și de mulțumire. Apoi a ordonat oamenilor din teritoriul numit Iuda să slujească Dumnezeului lui Israel numit Iahve. ¹⁷Poporul încă mai aducea sacrificii pe înălțimi, dar numai Dumnezeului lor care se numește Iahve. ¹⁸Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea făcută Dumnezeului lui și cuvintele vizionarilor care i-au vorbit în numele Dumnezeului lui Israel numit Iahve, sunt scrise în „Cronicile regilor poporului Israel”. ¹⁹Rugăciunea lui, modul în care i-a răspuns Dumnezeu la acea rugăciune, toate păcatele și toate greșelile lui, ca și locurile unde a construit înălțimi și unde a ridicat statui ale Astartei și idoli ciopliți – înainte de a se smeri –, sunt scrise în „Cronicile vizionarilor”. ²⁰Manase s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în grădina palatului în care locuise. În locul lui Manase a guvernat fiul lui numit Amon. ²¹Amon avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim doi ani.

²²El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve – la fel cum procedase tatăl lui numit Manase. Amon a sacrificat animale și a slujit tuturor idolilor făcuți de tatăl lui numit Manase. ²³Dar el nu s-a smerit în fața lui Iahve așa cum se smerise tatăl lui care s-a numit Manase. Astfel, acest Amon și-a mărit tot mai mult vina. ²⁴Cei care îl slujeau, au complotat împotriva lui; și l-au omorât în palat. ²⁵Dar poporul țării i-a omorât pe toți cei care complotaseră împotriva regelui Amon. Apoi, în locul lui Amon, poporul țării l-a declarat rege pe fiul lui numit Iosia. **34** Iosia avea vârsta de opt ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim treizeci și unu de ani. ²El a făcut ce este corect în relația lui cu Iahve și a călcat pe urmele strămoșului lui numit David, fără să devieze la dreapta sau la stânga. ³În al optulea an al guvernării lui, în timp ce era încă tânăr, a început să Îl caute pe Dumnezeu strămoșului lui care se numea David. Apoi, în al doisprezecelea an al guvernării lui a început să curețe teritoriul numit Iuda și Ierusalimul de înălțimi, de statui ale Astartei, de idoli ciopliți și de idoli turnați. ⁴Au dărâmat în prezența lui altarele baalilor și au tăiat stâlpii închinați soarelui care erau deasupra lor. Sfărâmând statuile închinete Astartei, idoli ciopliți și idoli turnați, i-a făcut bucăți foarte mici pe care le-a împrăștiat pe mormintele celor care le aduseseră sacrificii. ⁵A ars oasele preoților lor pe altarele folosite la închinarea idolatră. Așa a curățat Iosia (*de idolatrie*) teritoriul numit Iuda și Ierusalimul. ⁶S-a dus apoi în orașele din teritoriile numite Manase, Efraim, Simeon și până în cel numit Neftali. A ajuns chiar și în zonele cu ruine din jurul lor. ⁷În toate acele locuri a dărâmat altarele și statuile închinete Astartei, a transformat în bucăți mici idoli ciopliți și a tăiat toți stâlpii închinați soarelui – așa cum procedase în tot teritoriul locuit de oamenii poporului Israel. Apoi s-a întors la Ierusalim. ⁸În al optsprezecelea an al guvernării lui, urmărind tot curățarea țării și a casei (*lui Iahve*), Iosia l-a trimis pe Șafan – fiul lui Ațalia –, pe Maaseia – conducătorul orașului – și pe Ioah – fiul arhivarului Ioahaz – ca să renoveze casa Dumnezeului lui numit Iahve. ⁹Aceia s-au dus la marele preot Hilchia și i-au dat argintul care a fost adus la casa lui Dumnezeu. Acel argint fusese adunat de leviți, adică de paznicii porții, de la oamenii din teritoriul numit Manase și din cel numit Efraim. Ei mai adunaseră argint de la toți ceilalți care rămăseseră din poporul Israel, de la toți cei din teritoriul numit Iuda și din cel numit Benjamin, ca și de la locuitorii Ierusalimului. ¹⁰Aceia au dat argintul celor care supravegheau lucrarea ce se executa la casa lui Iahve. Colectorii de argint l-au dat celor care lucrau în casa lui Iahve pentru repararea și pentru renovarea acesteia. ¹¹Ei l-au dat tâmplarilor și constructorilor, pentru ca aceia să cumpere pietre cioplite, lemne pentru grinzi și pentru placarea clădirilor distruse de regii din teritoriul numit Iuda. ¹²Oamenii își făceau lucrarea cu seriozitate și în mod corect. Iahat și Obadia au fost numiți ca supraveghetori ai acelor lucrători. Ei erau leviți și proveneau din urmașii lui Merari. Lucrau împreună cu Zaharia și cu Meșulam, care erau dintre chehatiți. Existau acolo și leviții care știau să cânte la instrumente muzicale. ¹³Toți aceia urmăreau pe cei care cărau greutate și îi supravegheau pe toți cei care făceau

lucrarea – conform slujbelor lor. Alți leviți erau scribi, administratori și portari. ¹⁴În timp ce scoteau argintul care fusese adus în casa lui Iahve, preotul Hilchia a găsit cartea legii lui Iahve care fusese dată prin intermediul lui Moise. ¹⁵Hilchia le-a vorbit, zicând scribului Șafan: „Am găsit cartea legii în casa lui Iahve!” Hilchia i-a dat cartea lui Șafan. ¹⁶Șafan a trimis cartea la rege și i-a transmis următorul mesaj: „Slujitorii tăi fac tot ce le-ai ordonat să facă. ¹⁷Ei au strâns argintul care era în casa lui Iahve și l-au dat celor care supraveghează și celor care fac lucrarea.” ¹⁸Apoi scribul Șafan l-a anunțat pe rege, zicându-i: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte!” Și a început să citească din ea în fața regelui. ¹⁹Când a auzit regele cuvintele legii, și-a rupt hainele. ²⁰Apoi le-a poruncit lui Hilchia, lui Ahicam – fiul lui Șafan –, lui Abdon – fiul lui Mica –, scribului Șafan și lui Asaia – slujitorul regelui – astfel: ²¹„Duceți-vă și întrebați-L pe Iahve pentru mine și pentru cei care au mai rămas din poporul numit Israel și din cel numit Iuda – în legătură cu ce este scris în cartea care a fost găsită; pentru că mânia lui Iahve care a venit ca un torent împotriva noastră, este mare. S-a întâmplat așa pentru că strămoșii noștri nu au respectat cerințele cuvântului lui Iahve și nu au trăit în conformitate cu ce este scris în această carte!” ²²Hilchia și oamenii regelui s-au dus la profetesa Hulda care era soția lui Șalum. Șalum a fost fiul lui Tochat. Tochat a fost fiul lui Hasra – paznicul hainelor – care locuia în Ierusalim, în noul cartier. Ei i-au spus (*Huldei*) toate aceste lucruri. ²³Ea le-a răspuns: „Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vă transmite să spuneți omului care v-a trimis la mine că ²⁴Iahve îi zice: «Să știi că voi aduce dezastrul în acest teritoriu; și el îi va viza pe locuitorii lui – în acord cu toate blestemele care sunt scrise în cartea citită înaintea regelui celor numiți Iuda. ²⁵Ei M-au abandonat și au adus tămâie altor (*dumne*)zei, determinându-Mă să Mă mâniu din cauza tuturor faptelor făcute de mâinile lor. Din această cauză, mânia Mea se va declanșa în acest loc și nu se va diminua!» ²⁶Dar să îi transmiteți regelui celor din teritoriul numit Iuda – care v-a trimis să Îl întrebați pe Iahve – următorul mesaj: «Dumnezeul lui Israel numit Iahve îți vorbește în legătură cu acele cuvinte pe care le-ai auzit: ²⁷Am observat că ți s-a înmuiat inima și te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele Sale împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui. Am remarcat că te-ai smerit în fața Mea, că ți-ai rupt hainele și că ai plâns în fața Mea! ²⁸Pentru că ai procedat așa, te voi adăuga la strămoșii tăi și vei fi pus în liniște în mormântul tău. Astfel, tu nu vei vedea tot dezastrul pe care îl voi aduce împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui!»” Ei i-au adus regelui acest răspuns. ²⁹Atunci regele i-a convocat pe cei care formau consiliul bătrânilor din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim. ³⁰Apoi s-a dus la casa lui Iahve împreună cu toți bărbații teritoriului numit Iuda, cu locuitorii Ierusalimului, cu preoții și cu leviții – cu întreg poporul, de la cel mic până la cel mare. El a citit în auzul lor toate cuvintele cărții Legământului care fusese găsită în casa lui Iahve. ³¹Regele a stat în picioare lângă locul lui și a ratificat un legământ în fața lui Iahve. A decis să Îl urmeze pe Iahve și să respecte poruncile, declarațiile și deciziile

Sale, din toată inima și din tot sufletul lui, conformându-se astfel cuvintelor legământului care erau scrise în acea carte. **32** Apoi el i-a determinat pe toți cei care erau la Ierusalim și în teritoriul numit Benjamin, să participe la ratificarea legământului. Astfel, locuitorii Ierusalimului au decis să respecte legământul Dumnezeului strămoșilor lor care se numește Iahve. **33** Regele Iosia a îndepărtat toate lucrurile oribile din teritoriile locuite de israelieni; și i-a motivat pe toți cei care erau în Israel să slujească Dumnezeului lor numit Iahve. Cât timp a trăit Iosia, israelienii nu s-au îndepărtat de Dumnezeul strămoșilor lor care se numește Iahve. **35** Iosia a celebrat Paștele lui Iahve la Ierusalim. Oamenii au adus animalul pentru sacrificiu de Paște în a paisprezecea zi din luna întâi. **2** El a pus preoții în funcțiile lor și i-a încurajat să facă slujba pentru casa lui Iahve. **3** Iosia le-a vorbit leviților care învățau întregul popor Israel și care erau separați pentru Iahve. El le-a zis: „Puneți Cufărul sfânt în casa construită de Solomon – fiul lui David – care a fost regele poporului Israel! Nu mai trebuie să îl transportați pe umeri! Acum sluiți lui Iahve – Celui care este Dumnezeul vostru – și poporului Său numit Israel. **4** Așezați-vă conform familiilor voastre, respectând ordinea grupurilor voastre – așa cum a (*lăsat*) scris David – regele lui Israel – și cum a scris fiul lui numit Solomon. **5** Ocupați-vă locurile în sanctuar – câte o parte a familiei leviților pentru fiecare grup format din clanurile fraților voștri care formează poporul. **6** Aduceți sacrificiul de Paște, sfințiți-vă și pregătiți sacrificiile pentru frații voștri. Respectați astfel cuvântul lui Iahve transmis prin intermediul lui Moise!” **7** Iosia le-a dat oamenilor din popor – tuturor celor prezenți – miei și iezi din turme. Toți erau oferiți pentru sacrificiul pascal. Donația lui a fost de treizeci de mii (*de animale mici*) și trei mii de viței. Toate acestea au fost date din averea regelui. **8** Conducătorii care erau în slujba regelui, au oferit și ei benevol daruri atât poporului, cât și preoților și leviților. Hilchia, Zaharia și Iehiel – conducătorii casei lui Dumnezeu – le-au dat preoților o mie șase sute de miei pentru Paște și trei sute de viței. **9** Conania și rudele lui numite Șemaia și Netanel, împreună cu Hașabia, Ieiel și Iozabad – conducători ai leviților – le-au donat leviților cinci mii de miei pentru Paște și cinci sute de vite. **10** După ce slujba a fost pregătită, preoții și-au ocupat locurile; iar leviții s-au așezat în grupuri, așa cum ordonase regele. **11** Apoi au adus sacrificiul de Paște. Preoții au stropit sângele pe care l-au luat de la leviții care jupuiseră animalele. **12** Au pus separat arderile integrale, ca să poată fi oferite lui Iahve de către oamenii din popor – conform familiilor lor – așa cum este scris în cartea lui Moise. La fel au procedat și cu vitele. **13** Au fript la foc animalul sacrificat pentru Paște – conform regulii – și au fiert celelalte sacrificii sfinte în oale, în cazane și în cratițe. Apoi le-au împărțit repede întregului popor. **14** După toate acestea, leviții au pregătit ce era pentru ei și pentru preoți. Au procedat astfel pentru că preoții – urmașii lui Aaron – aduseseră arderile integrale și grăsimile până seara. Astfel, leviții au fost determinați să facă pregătiri de Paște atât pentru ei, cât și pentru preoții care erau urmașii lui Aaron. **15** Cântăreții – urmași ai lui Asaf – erau la locul lor, așa cum poruncise David, Asaf, Heman și Iedutun

– vizionarul regelui –; iar portarii erau la posturile lor la fiecare poartă. Nu au fost obligați să își întrerupă slujba; pentru că leviții care erau rudele lor, au pregătit sacrificiul de Paște pentru ei. ¹⁶Astfel a fost pregătită în acea zi întreaga slujbă de la casa lui Iahve – ca să se poată sărbători Paștele și să se poată aduce arderile integrale pe altarul lui Iahve, conform poruncii regelui Iosia. ¹⁷Israelienii care erau atunci la Ierusalim, au celebrat Paștele și Sărbătoarea Turtelor șapte zile. ¹⁸Paște ca acela nu se mai sărbătorise în poporul Israel din perioada profetului Samuel. Niciun rege al poporului Israel nu a mai celebrat un Paște ca acela care a fost în vremea guvernării lui Iosia – împreună cu preoții, cu leviții, cu toți cei din teritoriul numit Iuda și cu cei din teritoriul numit Israel care erau acolo împreună cu locuitorii Ierusalimului. ¹⁹Acel Paște a fost sărbătorit în al optsprezecelea an al guvernării lui Iosia. ²⁰După toate acestea, când Iosia făcuse deja ordine în casa lui Iahve, Neco – monarhul Egiptului – a venit să lupte cu el la Carchemiș, pe traseul Râului Eufrat. Iosia s-a dus împotriva lui. ²¹Neco i-a trimis reprezentanți cu următorul mesaj: „Rege al teritoriului numit Iuda, oare ce conflict am eu cu tine? Nu împotriva ta vin astăzi; ci merg împotriva unei familii cu care sunt în război; iar Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te opune lui Dumnezeu care mă susține, ca să nu te distrugă!” ²²Dar Iosia nu s-a întors, ci s-a deghizat ca să înceapă lupta împotriva lui. Iosia nu a ascultat cuvintele lui Neco, deși ele veneau de la Dumnezeu. Astfel, el s-a dus să lupte în Câmpia Meghido. ²³Cei care foloseau arcul, l-au lovit pe regele Iosia. Atunci regele le-a zis slujitorilor lui: „Luați-mă de-aici, pentru că sunt grav rănit!” ²⁴Slujitorii lui l-au luat din carul de luptă, l-au pus într-un alt car care îi aparținea și l-au adus la Ierusalim. Apoi Iosia a murit acolo. L-au înmormântat în mormântul părinților lui; și tot poporul din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim l-a plâns pe Iosia. ²⁵Jeremia a compus un cântec de jale pentru Iosia; și până astăzi, toți cântăreții și toate cântărețele amintesc de Iosia în cântecele lor de jale. Acele cântece au intrat în tradiția poporului Israel și s-au păstrat scrise în „Cântecele de jale”. ²⁶Celelalte fapte ale lui Iosia, dovezile lui de loialitate (*față de Iahve*) făcute în conformitate cu ce scrie în legea lui Iahve, ²⁷dar și realizările lui remarcabile, sunt scrise în „Cartea regilor teritoriului numit Israel și ai celui numit Iuda”. **36** Atunci poporul țării a luat pe Iehoahaz – fiul lui Iosia – și l-a făcut rege în locul tatălui lui, la Ierusalim. ²Iehoahaz avea vârsta de douăzeci și trei de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni. ³Monarhul Egiptului a venit la Ierusalim și l-a dat jos de pe tron. Apoi el a pretins țării o plată obligatorie de o sută de talanți de argint și un talant de aur. ⁴Monarhul Egiptului l-a pus rege în teritoriul numit Iuda și la Ierusalim pe Eliachim – fratele lui Iehoahaz – și i-a schimbat numele în Iehoiachim. Neco l-a luat pe fratele lui care se numea Iehoahaz și l-a dus în Egipt. ⁵Iehoiachim avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim unsprezece ani. El a făcut ce este greșit în relația cu Dumnezeul lui care se numește Iahve. ⁶Nabucodonosor – regele Babilonului – a declanșat război împotriva lui Iehoiachim. El l-a legat pe Iehoiachim cu

lanțuri de bronz, ca să îl ducă în Babilon. ⁷Nabucodonosor a dus în Babilon și o parte din vasele casei lui Iahve. Apoi le-a pus în palatul lui din Babilon. ⁸Celelalte fapte ale lui Iehoiachim – toate lucrurile oribile pe care le-a făcut și tot ce i s-a reproșat, sunt scrise în „Cartea regilor din teritoriul numit Israel și ai celor din teritoriul numit Iuda”. În locul lui Iehoiachim a guvernat fiul lui numit Iehoiachin. ⁹Iehoiachin avea vârsta de optsprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni și zece zile. El a făcut ce este rău în relația lui cu Iahve. ¹⁰În următorul an, regele Nabucodonosor a trimis pe cineva să îl aducă la Babilon împreună cu obiectele valoroase ale casei lui Iahve; iar în locul lui Iehoiachin l-a pus rege în teritoriul numit Iuda și în Ierusalim pe unchiul lui numit Zedechia. ¹¹Acest Zedechia avea vârsta de douăzeci și unu de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim unsprezece ani. ¹²El a făcut ce este rău în relația cu Dumnezeu lui numit Iahve; și nu s-a smerit în fața profetului Ieremia care vorbea din partea lui Iahve. ¹³S-a revoltat chiar împotriva regelui Nabucodonosor care îl pusese să jure pe Dumnezeu (*că i se va subordona*). S-a ambiționat și și-a împietrit inima ca să nu se întoarcă la Dumnezeu lui Israel care se numește Iahve. ¹⁴Toți conducătorii preoților și poporul și-au înmulțit și ei păcatele, copiind în practicile lor obiceiurile idolatre ale popoarelor (*din jurul lor*). Astfel, ei au profanat casa lui Iahve pe care El o sfințise la Ierusalim. ¹⁵Dumnezeul strămoșilor lor numit Iahve și-a trimis mereu mesagerii la ei. El a procedat astfel pentru că Îi era milă de poporul Lui și de sanctuarul Său. ¹⁶Dar ei i-au ridiculizat pe mesagerii lui Dumnezeu, au desconsiderat cuvintele Lui și au râs de profeții trimiși de El – până când mânia lui Iahve față de poporul Lui a ajuns imposibil de anulat. ¹⁷Iahve l-a adus împotriva lor pe regele caldeenilor. El le-a omorât tinerii cu sabia chiar în sanctuarul lor. Nu a avut milă nici de băieții tineri, nici de fetele virgine, nici de bătrâni, nici de cei bolnavi. Iahve a făcut ca toți să ajungă la discreția aceluia rege. ¹⁸ El a dus în Babilon toate vasele casei lui Dumnezeu – mari și mici – împreună cu tezaurul casei Lui. Acelora le-a adăugat bogățiile regelui (*israelian*) și ale conducătorilor care fuseseră în slujba lui. ¹⁹Au dat foc casei lui Dumnezeu, au dărâmat zidul Ierusalimului, au dat foc tuturor palatelor și au distrus toate vasele valoroase pe care le-au găsit acolo. ²⁰Regele a dus în captivitate la Babilon pe toți cei care scăpaseră de sabie. Ei au devenit sclavii lui și ai fiilor lui, până când regatul Persiei a ajuns să dețină controlul în zonă, ²¹adică până când țara (*israelienilor*) s-a bucurat de Sabatele ei, ca să se respecte astfel Cuvântul lui Iahve spus prin intermediul lui Ieremia. Tot timpul cât a rămas devastată, țara s-a odihnit până când au expirat (*cei*) șaptezeci de ani. ²²Era primul an al guvernării lui Cyrus – regele Persiei. Atunci, ca să se confirme cuvântul lui Iahve spus prin intermediul (*profetu*) lui Ieremia, Iahve a trezit spiritul lui Cyrus – regele Persiei. Atunci el a ordonat să se anunțe oral și prin intermediul scrisorilor, în tot regatul lui, următorul mesaj: ²³„Cyrus, regele Persiei, vă spune: «Dumnezeul cerului care se numește Iahve – Cel care mi-a dat toate regatele pământului –, m-a desemnat să Îi construiesc o casă la Ierusalim, în teritoriul numit Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui?

Dumnezeul lui numit Iahve, să fie cu el; și voi, ceilalți, permiteți-i să plece (acolo)!»

Ezra

1 În primul an al guvernării regelui Persiei numit Cyrus, s-a confirmat Cuvântul lui Iahve transmis prin Ieremia. Astfel, El a trezit spiritul lui Cyrus – regele Persiei – care a ordonat să se transmită verbal și prin intermediul scrisorilor, în tot regatul lui, următorul mesaj: **2** „Cyrus, regele Persiei, vă spune: «(*Dumne*)zeul cerului care se numește Iahve – Cel care mi-a dat toate regatele care sunt pe pământ –, m-a desemnat (*și*) să Îi construiesc o casă la Ierusalim, în (*teritoriul care se numise*) Iuda. **3** Cine dintre voi aparține poporului Lui? Dumnezeuul lui să îl susțină; și (*voi, ceilalți*) permiteți-i să plece la Ierusalim, în (*teritoriul numit*) Iuda, ca să construiască acolo casa Dumnezeuului lui Israel numit Iahve. El este Dumnezeuul care locuiește (*în templul de*) la Ierusalim. **4** Fiecare (*israelian*) supraviețuitor, oriunde ar fi (*în regatul meu*), să fie ajutat de oamenii din jurul lui. Să i se dea argint, aur, diferite bunuri, vite și donații benevole pentru casa lui Dumnezeu din Ierusalim.» **5** Atunci conducătorii familiilor urmașilor lui Iuda și ai celor care proveneau din Beniamin, împreună cu preoții, cu leviții și cu toți cei al căror spirit a fost trezit de Dumnezeu, s-au pregătit și s-au dus să construiască din nou casa lui Iahve din Ierusalim. **6** Toți vecinii lor i-au susținut dându-le argint, aur, diferite bunuri, vite și lucruri scumpe, în afară de donațiile benevole. **7** Regele Cyrus a adus înapoi acele vase ale casei lui Iahve care fuseseră luate de Nabucodonosor de la Ierusalim și pe care le pusese în templul zeului lui. **8** Cyrus – regele Persiei – le-a adus cu ajutorul lui Mitredat care era responsabilul tezaurului (*regelui*); și le-a dat lui Șeșbațar – prințul iudeilor. **9** Acele vase au fost numărate; și s-a constatat că treizeci dintre ele erau de aur, iar o mie erau de argint. Au mai fost numărate douăzeci și nouă de cuțite, **10** treizeci de cupe de aur, patru sute zece cupe de argint șlefuit și o mie de alte tipuri de vase. **11** Toate vasele de aur și de argint erau cinci mii patru sute. Atunci când israelienii exilați au venit din Babilon la Ierusalim, Șeșbațar a adus de-acolo toate aceste vase. **2** Urmează prezentarea numărului acelora care au plecat din provincia unde fuseseră duși în captivitate și exilați. Nabucodonosor, regele Babilonului, îi dusese acolo în captivitate. Ei s-au întors la Ierusalim, în teritoriul care se numise Iuda; și fiecare s-a dus în orașul lui. **2** Toți aceia au mers împreună cu: Zerub-Babel, Iosua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilșan, Mispar, Bigvai, Rehum și Baana. În continuare este precizat numărul acestor oameni din poporul Israel. **3** Dintre urmașii lui Paroș au fost două mii o sută șaptezeci și doi. **4** Dintre urmașii lui Șefatia au fost trei sute șaptezeci și doi. **5** Dintre urmașii lui Arah au fost șapte sute șaptezeci și cinci. **6** Dintre urmașii lui Pahat-Moab – proveniți dintre descendenții lui Iosua și ai lui Ioab – au fost două mii opt sute doisprezece. **7** Dintre urmașii lui Elam au fost o mie două sute cincizeci și patru. **8** Dintre urmașii lui Zatu au fost nouă sute patruzeci și cinci. **9** Dintre urmașii lui Zacai au fost șapte sute șizeci. **10** Dintre urmașii lui Bani au fost șase sute patruzeci și doi. **11** Dintre urmașii lui Bebai au fost șase sute douăzeci și trei. **12** Dintre

urmașii lui Azgad au fost o mie două sute douăzeci și doi. **13**Dintre urmașii lui Adonicam au fost șase sute șazeci și șase. **14**Dintre urmașii lui Bigvai au fost două mii cincizeci și șase. **15**Dintre urmașii lui Adin au fost patru sute cincizeci și patru. **16**Dintre urmașii lui Ater – descendenți ai lui Ezechia – au fost nouăzeci și opt. **17**Dintre urmașii lui Bețai au fost trei sute douăzeci și trei. **18**Dintre urmașii lui Iora au fost o sută doisprezece;. **19**Dintre urmașii lui Hașum au fost două sute douăzeci și trei. **20**Dintre urmașii lui Ghibar au fost nouăzeci și cinci. **21**Dintre urmașii lui Betleem au fost o sută douăzeci și trei. **22**Dintre oamenii din Netofa au fost cincizeci și șase. **23**Dintre oamenii din Anatot au fost o sută douăzeci și opt. **24**Dintre urmașii lui Azmavet au fost patruzeci și doi. **25**Dintre urmașii lui Chiriat-Iearim, ai lui Chefira și ai lui Beerot au fost în total șapte sute patruzeci și trei. **26**Dintre urmașii lui Rama și ai lui Gheva au fost în total șase sute douăzeci și unu. **27**Dintre oamenii din Micmas au fost o sută douăzeci și doi. **28**Dintre oamenii din Betel și din Ai au fost în total două sute douăzeci și trei. **29**Dintre urmașii lui Nebo au fost cincizeci și doi. **30**Dintre urmașii lui Magbiș au fost o sută cincizeci și șase. **31**Dintre urmașii celui alt Elam au fost o mie două sute cincizeci și patru. **32**Dintre urmașii lui Harim au fost trei sute douăzeci. **33**Dintre urmașii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono au fost în total șapte sute douăzeci și cinci. **34**Dintre urmașii lui Ierihon au fost trei sute patruzeci și cinci. **35**Dintre urmașii lui Senaa au fost de trei mii șase sute treizeci. **36**Dintre preoți – urmași ai lui Iedaia, proveniți din familia lui Iosua – au fost nouă sute șaptezeci și trei. **37**Dintre urmașii lui Imer au fost o mie cincizeci și doi. **38**Dintre urmașii lui Pașhur – au fost o mie două sute patruzeci și șapte. **39**Dintre urmașii lui Harim au fost o mie șaptesprezece. **40**Dintre leviți – urmași ai lui Iosua și ai lui Cadmiel, ca și dintre urmașii lui Hodavia – au fost în total șaptezeci și patru. **41**Dintre cântăreți – urmași ai lui Asaf – au fost o sută douăzeci și opt. **42**Dintre urmașii portarilor – descendenți ai lui Șalum, ai lui Ater, ai lui Talmon, ai lui Acub, ai lui Hatita și ai lui Șobai – au fost în total o sută treizeci și nouă. **43**Au venit și dintre slujitorii de la Templu. Ei erau urmași ai lui Țiha, ai lui Hasufa, ai lui Tabaot, **44**ai lui Cheros, ai lui Siaha, ai lui Padon, **45**ai lui Lebana, ai lui Hagaba, ai lui Acub, **46**ai lui Hagab, ai lui Șalmăi, ai lui Hanan, **47**ai lui Ghidel, ai lui Gahar, ai lui Reaia, **48**ai lui Rețin, ai lui Necoda, ai lui Gazam, **49**ai lui Uza, ai lui Paseah, ai lui Besai, **50**ai lui Asna, ai lui Meunim, ai lui Nefusim, **51**ai lui Bacbuc, ai lui Hacufa, ai lui Harhur, **52**ai lui Bațlut, ai lui Mehida, ai lui Harșa, **53**ai lui Barcos, ai lui Sisera, ai lui Temah, **54**ai lui Nețiah și ai lui Hatifa. **55**Au mai fost și urmașii slujitorilor lui Solomon – descendenți ai lui Sotai, ai lui Hasoferet, ai lui Peruda, **56**ai lui Iaala, ai lui Darcon, ai lui Ghidel, **57**ai lui Șefatia, ai lui Hatil, ai lui Pocheret-Hațebaim și ai lui Ami. **58**Deci toți slujitorii de la Templu și slujitorii lui Solomon împreună, au fost trei sute nouăzeci și doi. **59**Acum urmează prezentarea (*numelor*) celor care au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harșa, din Cherub, din Adan și din Imer, dar care nu au putut demonstra faptul că familia lor și predecesorii ei proveneau din Israel. **60**Aceia au fost: urmașii lui

Delaia, ai lui Tobia și ai lui Necoda – șase sute cincizeci și doi. ⁶¹Dintre preoți au fost: urmașii lui Hobaia, ai lui Hacoț și ai lui Barzilai – cel care a luat-o ca soție pe una dintre fetele ghiladitului Barzilai și care și-a luat numele acestuia. ⁶²Ei și-au căutat numele în listele genealogice, dar nu le-au găsit. Astfel, au fost eliminați din preoție, pentru că au fost considerați necurați. ⁶³Administratorul le-a zis să nu mănânce din lucrurile foarte sfinte până când preotul nu va decide acest lucru după ce va consulta Urim și Tumim. ⁶⁴Toată acea adunare era formată din patruzeci și două de mii trei sute șazeci de oameni. ⁶⁵În acest număr nu au fost incluși slujitorii și slujitoarele lor – care erau șapte mii trei sute treizeci și șapte – și nici cântăreții și cântărețele – al căror număr era de două sute. ⁶⁶Cei care s-au repatriat, aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de catâri, ⁶⁷patru sute treizeci și cinci de cămile și șase mii șapte sute douăzeci de măgari. ⁶⁸Când au ajuns la (*locul unde fusese*) casa lui Iahve din Ierusalim, câțiva dintre conducătorii familiilor au oferit benevol pentru această casă unele daruri. Ele erau făcute pentru reconstruirea ei pe locul unde fusese inițial construită. ⁶⁹Conform posibilităților lor, au donat pentru această lucrare: șazeci și una de mii de darici de aur, cinci mii de mine de argint și o sută de haine lungi pentru preoți. ⁷⁰Astfel, preoții, leviții, unii oameni din popor, cântăreții, portarii și slujitorii de la Templu și-au stabilit locuința în fostele lor orașe. Toți oamenii din poporul Israel erau în orașele lor. **3** În a șaptea lună, în timp ce israelienii erau deja în orașele lor, poporul s-a strâns ca un singur om la Ierusalim. ²Iosua – fiul lui Ioțadac – și rudele lui care erau dintre preoți, împreună cu Zerub-Babel – fiul lui Șealtiel – și rudele lui, au început să refacă altarul Dumnezeului lui Israel. Ei au procedat astfel ca să aducă pe el arderile integrale – așa cum este scris în legea lui Moise, omul lui Dumnezeu. ³Au reconstruit altarul pe temeliiile lui, deși le-a fost frică de popoarele din acel teritoriu; și au oferit pe el arderile integrale închinare lui Iahve – atât pe cele de dimineață, cât și pe cele de seară. ⁴Apoi au celebrat Sărbătoarea Corturilor – exact cum este scris – și au adus în fiecare zi (*a sărbătorii*) arderi integrale – conform numărului lor stabilit pentru fiecare zi. ⁵Apoi au oferit arderile integrale continue, sacrificiile pentru fiecare lună nouă, sacrificiile pentru toate sărbătorile dedicate lui Iahve, ca și pe cele oferite lui Iahve ca dar benevol. ⁶Au început să aducă lui Iahve arderile integrale din prima zi a lunii a șaptea, în timp ce templul lui Iahve încă nu era construit. ⁷Le-au dat argint cioplitorilor în piatră și tâmplarilor. Ei le-au dat sidonienilor și tirienilor mâncare, băutură și ulei – ca să aducă lemn de cedru pe mare, din Liban până la Iafō – conform aprobării pe care le-a dat-o Cyrus, regele Persiei. ⁸În al doilea an de la sosirea lor la „casa lui Dumnezeu” – în Ierusalim – în a doua lună, Zerub-Babel – fiul lui Șealtiel –, Iosua – fiul lui Ioțadac – împreună cu restul fraților lor – preoții, leviții și toți cei care s-au întors din captivitate la Ierusalim – au început lucrul; și i-au desemnat pe leviții care aveau vârsta de cel puțin douăzeci de ani, să supravegheze lucrarea de la casa lui Iahve. ⁹Iosua, împreună cu fiii și cu rudele lui, ajutat de Cadmiel împreună cu fiii lui

(urmași ai lui Hodavia) și de urmașii lui Henadad împreună cu fiii și cu rudele lor – leviții –, au venit toți ca să îi supravegheze pe cei care lucrau la casa lui Dumnezeu. ¹⁰Atunci când constructorii au pus temelile casei lui Iahve, preoții, îmbrăcați în hainele lor speciale, erau pregătiți să Îl laude pe Iahve cu goarne; iar leviții – urmașii lui Asaf – cântau folosind citele – conform îndrumărilor lui David, (*fostul*) rege al poporului Israel. ¹¹Ei au început să Îl laude pe Iahve și să Îi mulțumească, zicând în cântecul lor: „El este bun! Bunătatea Lui durează pentru eternitate față de Israel!” Și tot poporul și-a manifestat bucuria strigând cu mare intensitate. Ei L-au lăudat pe Iahve pentru că fuseseră puse temelile casei Lui. ¹²Mulți dintre preoți, dintre leviți și dintre conducătorii de familii mai bătrâni – care văzuseră prima casă pe temelile ei – plângeau în hohote asistând la construirea noii case. În acest timp, mulți alții strigau de bucurie. ¹³Vocea oamenilor din popor care strigau de bucurie nu se putea distinge de aceea a celor care plângeau – pentru că poporul striga de bucurie atât de tare, încât aceste sunete (*amestecate*) se auzeau la mare distanță. ⁴Când dușmanii urmașilor lui Iuda și ai lui Beniamin au auzit că cei care fuseseră în captivitate construiesc un templu pentru Dumnezeul lui Israel numit Iahve, ²s-au apropiat de Zerub-Babel și de conducătorii familiilor și le-au zis: „Dorim să construim și noi împreună cu voi; pentru că și noi Îl întrebăm pe Dumnezeul vostru și Îi oferim sacrificii încă din vremea lui Esar-Hadon – regele Asiriei – care ne-a adus aici.” ³Zerub-Babel, Iosua și conducătorii familiilor rămase din Israel, le-au răspuns: „Este inadmisibil să construiți împreună cu noi o casă dedicată Dumnezeului nostru! Numai noi o vom construi pentru Dumnezeul lui Israel numit Iahve – așa cum ne-a ordonat Cyrus, regele Persiei.” ⁴Poporul care rămăsese în țară (*în timpul deportării israelienilor*) a diminuat entuziasmul celor care formau poporul numit Iuda; și astfel i-a descurajat. ⁵A angajat consilieri care lucrau împotriva lor, ca să le saboteze planul (*construirii*). Acest lucru a durat toată perioada în care a guvernat regele Persiei numit Cyrus – până în timpul guvernării regelui Darius. ⁶La începutul guvernării lui Ahașveroș, au scris o reclamație împotriva locuitorilor poporului numit Iuda și împotriva celor care locuiau la Ierusalim. ⁷Apoi, în vremea guvernării lui Artaxerxes – regele Persiei –, Bișlam, Mitredat, Tabeel și ceilalți prieteni ai lor i-au scris și lui. Scrisoarea era scrisă cu litere aramaice și „redactată” în limba aramaică. ⁸Administratorul Rehum și scribul Șimșai i-au scris regelui Artaxerxes o scrisoare care vorbea despre Ierusalim. Acea scrisoare avea următorul conținut: ⁹„De la administratorul Rehum, scribul Șimșai și ceilalți prieteni ai lor: judecători și emisari, oameni din Tarpel, din Persia, din Erec, din Babilon, elamiți din Susa ¹⁰și aparținând celorlalte popoare pe care le-a luat în captivitate marele și renumitul Asurbanipal și le-a pus să locuiască în orașul Samariei și în restul provinciei de dincolo de râu [...]” ¹¹Aceasta este o copie a scrisorii pe care i-au trimis-o ei. În ea, spuneau: „Către regele Artaxerxes. Slujitorii tăi – oamenii provinciei care este dincolo de râu – [...] îți scriu: ¹²«Regele trebuie să știe că iudeii plecați de la tine ca să vină în zona

noastră, au ajuns la Ierusalim; și reconstruiesc acel oraș rebel și rău. Ei vor să îi finalizeze zidurile; și (*deja*) îi repară temelile. ¹³Acum, dorim ca regele să știe că dacă acest oraș va fi reconstruit și dacă zidurile lui vor fi terminate, ei nu vor mai plăti nici impozitul, nici contribuția obligatorie și nici taxa de trecere. În consecință, tezaurul imperial va avea un deficit de venituri. ¹⁴Din această cauză, ca unii care consumăm din sarea palatului, considerăm că nu este bine pentru noi să vedem cum este sfidat regele; și astfel, trimitem scrisoarea ca să îl informăm despre acest fapt. ¹⁵În consecință, propunem să se verifice în cartea cronicilor părinților tăi! În ea vei vedea că scrie despre faptul că acest oraș a fost unul al cărui oameni s-au (*tot*) revoltat; și astfel, ei au făcut pagube regilor și provinciilor în mijlocul cărora au provocat răscoale încă din vremuri străvechi. Așa se explică de ce a și fost lăsat acest oraș fără locuitori. ¹⁶Deci îl anunțăm pe rege că dacă acest oraș va fi reconstruit și dacă zidurile lui vor fi terminate, nu ți se va mai recunoaște autoritatea în zona care este dincolo de râu!» ¹⁷Regele a trimis următorul răspuns: „Administratorului Rehum, scribului Șimșai și celorlalți prieteni ai lor care locuiesc în Samaria ca și în restul provinciei care este dincolo de râu: Vă doresc să aveți pace! ¹⁸Scrisoarea pe care ne-ați trimis-o, a fost citită în prezența mea. ¹⁹Am ordonat să se facă cercetări; și s-a descoperit că acest oraș s-a revoltat împotriva regilor încă din vremuri străvechi. Astfel, el a practicat nesubordonarea și a avut permanent tendințe de revoltă. ²⁰Au existat la Ierusalim regi care reprezentau o forță în vremea lor și care erau suverani în tot teritoriul de dincolo de râu. Lor li se plătea un impozit, o contribuție obligatorie și taxă de trecere. ²¹Deci dați ordin ca acești oameni să fie oprți; iar orașul să nu mai fie reconstruit – până la un alt ordin pe care îl voi da și despre care vă voi anunța. ²²Aveți grijă: să nu fiți indiferenți față de lucrul pe care trebuie să îl faceți. De ce să se mărească paguba care i-ar afecta pe regi?” ²³Imediat după ce s-a citit înaintea lui Rehum, a scribului Șimșai și a prietenilor lor copia scrisorii pe care o trimisese regele Artaxerxes, ei s-au dus repede la Ierusalim – la iudei – și i-au oprit din lucru, folosind forța și autoritatea de care dispuneau. ²⁴De atunci s-a oprit lucrarea care se făcea la casa lui Dumnezeu din Ierusalim; și a rămas așa până în al doilea an al guvernării lui Darius, regele Persiei. **5** Profetul Hagai și profetul Zaharia – fiul lui Ido – au profetit iudeilor din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, vorbindu-le în numele Dumnezeului lui Israel. ²Atunci Zerub-Babel – fiul lui Șealtiel – și Iosua – fiul lui Ioțadac – au început din nou construirea casei lui Dumnezeu din Ierusalim. Împreună cu ei erau și profeții lui Dumnezeu care îi susțineau. ³În același timp, Tatnai – guvernatorul provinciei de dincolo de râu –, Șetar-Boznai împreună cu prietenii lor, au venit la ei și i-au întrebat: „Cine v-a dat aprobare să reconstruiți această casă și să ridicați aceste ziduri?” ⁴Apoi ei au continuat, zicând: „Care sunt numele oamenilor care construiesc această clădire?” ⁵Dar ochiul Dumnezeului lor îi veghea pe cei din consiliul bătrânilor iudeilor. Astfel, ei nu au fost oprți până când nu a fost trimisă o informare lui Darius și până când ei nu au primit apoi o scrisoare de la el (*cu răspunsul lui*)

despre acest lucru. ⁶Urmează prezentarea uneia dintre copiile scrisorii trimise regelui Darius și care fusese semnată de Tatnai – guvernatorul provinciei de dincolo de râu –, de Șetar-Boznai și de prietenii lor emisari care locuiau în zona de dincolo de râu. ⁷În acea scrisoare, ei spusese: „Către regele Darius: îți urăm să beneficiezi de toată pacea! ⁸Dorim ca regele să știe că ne-am dus în provincia teritoriului numit Iuda, la casa acelui Dumnezeu (*supra-*)numit mare. Oamenii o reconstruiesc din pietre cioplite. În zidurile ei pun grinzi de lemn. Această lucrare avansează repede și progresează vizibil sub acțiunea mâinilor lor. ⁹Noi i-am întrebat pe acei bătrâni și le-am cerut să ne spună cine le-a dat aprobare să reconstruiască această casă și să ridice aceste ziduri. ¹⁰Le-am cerut și numele celor implicați în această acțiune, pentru ca astfel să îți putem scrie numele bărbaților care îi conduc și să ți le prezentăm. ¹¹Ei ne-au răspuns astfel: «Noi suntem slujitorii Dumnezeului cerului și al pământului. Reconstruim casa care a fost construită cu mulți ani în urmă. Un mare rege al poporului Israel o construisese și o terminase. ¹²Dar pentru că strămoșii noștri L-au mâniat pe Dumnezeul cerului, El i-a făcut să ajungă sclavii caldeeanului Nabucodonosor – regele Babilonului – care a distrus această casă și a dus poporul în captivitate, în Babilon. ¹³Totuși în primul an al guvernării lui Cyrus – regele Babilonului –, tocmai regele Cyrus a dat aprobare ca această casă a lui Dumnezeu să fie reconstruită. ¹⁴Chiar și vasele de aur și de argint ale casei lui Dumnezeu – pe care le capturase Nabucodonosor din templul de la Ierusalim și pe care le dusesese în templul din Babilon – au fost luate de regele Cyrus din acel templul și date lui Șeșbațar, pe care l-a desemnat apoi guvernator. ¹⁵I-a zis să ia acele vase, să se ducă să le pună în sanctuarul din Ierusalim și să reconstruiască acea casă pe locul unde fusese ea inițial. ¹⁶Atunci Șeșbațar a venit și a pus temelii casei lui Dumnezeu din Ierusalim. Astfel, de atunci încoace noi construim; și încă nu am terminat această construcție!» ¹⁷Deci, dacă regele este de acord, propunem să se verifice arhivele imperiale de acolo – din Babilon – ca să se vadă dacă regele Cyrus a permis reconstruirea acestei case a lui Dumnezeu din Ierusalim. Apoi regele să ne trimită răspunsul lui cu privire la această situație.”

6 Atunci regele Darius a dat ordin să fie citite sururile care erau păstrate în „arhiva” din Babilon. ²El a găsit un sul în palatul Ahmetei din provincia Mediei. În acel sul scria: „Decizie. ³În primul an de guvernare, regele Cyrus a dat următorul ordin referitor la casa lui Dumnezeu din Ierusalim: «Acea casă să fie reconstruită, pentru ca acolo să se ofere sacrificii. Deci, de acum încolo, i se pot pune temelii. Să aibă o înălțime de șaizeci de coți și o lățime de șaizeci de coți. ⁴Să fie construită cu trei rânduri de piatră cioplită și cu un rând de lemn nou. Cheltuielile vor fi suportate de palatul imperial. ⁵În plus, vasele de aur și de argint ale casei lui Dumnezeu care fuseseră luate de Nabucodonosor din templul de la Ierusalim și aduse la Babilon, să fie duse înapoi la locul lor, în templul din Ierusalim. Să le puneți în acea casă a lui Dumnezeu!» ⁶În consecință, mă adresez lui Tatnai – guvernatorul provinciei de dincolo de râu care este împreună cu Șetar-Boznai și cu prietenii lui emisari din acea provincie: depărtați-vă de acel loc! ⁷Lăsați

oamenii să lucreze la această casă a lui Dumnezeu! Permiteți-i guvernatorului iudeilor și celor care formează consiliul bătrânilor iudeilor să reconstruiască această casă a lui Dumnezeu pe locul unde a existat inițial. ⁸Dau încă un ordin care prevede atât ce trebuie să faceți voi, cât și acei bărbați din consiliul bătrânilor iudeilor – ca să poată reconstrui această casă a lui Dumnezeu. Tot ce vor avea nevoie acești oameni, să le fie dat imediat din veniturile regelui care provin din taxele provinciei de dincolo de râu. Astfel, să nu înceteze lucrul (*la această construcție*). ⁹În fiecare zi să se dea, la cerere, preoților de la Ierusalim, tot ce vor avea nevoie: viței, berbeci și miei – pentru arderile integrale aduse Dumnezeului cerului. Să li se mai dea grâu, sare, vin și ulei. Toate acestea să nu le lipsească. ¹⁰Astfel, ei să poată să ofere Dumnezeului cerului sacrificii cu o aromă plăcută; și să se roage pentru viața regelui și a fiilor lui. ¹¹Mai dau un ordin referitor la orice om care va schimba această decizie: să se scoată o grindă din casa lui. Ea să fie ascuțită, să se pună în poziție verticală și apoi acel om să fie înfipt în ea. Apoi, pentru ce făcuse el, casa lui să fie transformată într-o grămadă de gunoi. ¹²Dumnezeul care și-a pus numele să locuiască acolo, să distrugă pe acel rege sau acel popor care va încerca să schimbe ceva cu scopul distrugerii acestei case a lui Dumnezeu din Ierusalim! Eu, Darius, am emis acest ordin! Să procedați exact cum v-am ordonat!” ¹³Tatnai – guvernatorul provinciei de dincolo de râu, Șetar-Boznai și prietenii lor au făcut exact cum le poruncise regele Darius. ¹⁴În consecință, cei care formau consiliul bătrânilor iudeilor au continuat să construiască; și au reușit – exact cum le spusese profetii Hagai și Zaharia, fiul lui Ido. Ei au construit și au terminat construcția așa cum prevedea porunca Dumnezeului lui Israel și conform poruncii lui Cyrus, a lui Darius și a lui Artaxerxes – regii Persiei. ¹⁵Casa a fost terminată în a treia zi a lunii Adar – în al șaselea an al guvernării regelui Darius. ¹⁶Israelienii, împreună cu preoții, cu leviții și cu ceilalți care fuseseră în captivitate, au sărbătorit cu bucurie dedicarea acestui templu închinat lui Dumnezeu. ¹⁷Pentru dedicarea casei lui Dumnezeu au oferit o sută de viței, două sute de berbeci și patru sute de miei. Ca sacrificiu pentru păcatul întregului Israel, au adus doisprezece țapi: câte unul pentru fiecare trib (*al poporului Israel*). ¹⁸I-au pus pe preoți – conform grupurilor în care erau organizați – și pe leviți – în grupurile lor – să facă lucrarea lui Dumnezeu la Ierusalim, așa cum este scris în cartea lui Moise. ¹⁹Cei care fuseseră în captivitate, au sărbătorit Paștele în a paisprezecea zi a primei luni. ²⁰Preoții și leviții se curățaseră; și astfel, toți erau curați. Au oferit sacrificiul de Paște pentru toți cei care fuseseră în captivitate, pentru rudele lor și pentru ei personal. ²¹Israelienii întorși din captivitate au mâncat animalul sacrificat de Paște împreună cu toți aceia care se separaseră de practicile murdare ale popoarelor țării. Ei au procedat astfel ca să îl caute pe Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve. ²²Șapte zile au celebrat cu bucurie Sărbătoarea Turtelor – pentru că Iahve îi înveselise, făcând ca în inima lui, regele Asiriei să le acorde aprobare și să îi susțină în lucrarea de la casa lui Dumnezeu – Cel care este Dumnezeul lui Israel. După toate acestea, venise timpul când

Persia era guvernată de regele Artaxerxes. Ezra era fiul lui Seraia. Seraia a fost fiul lui Azaria. Azaria a fost fiul lui Hilchia. ²Hilchia a fost fiul lui Şalum. Şalum a fost fiul lui Țadoc. Țadoc a fost fiul lui Ahitub. ³Ahitub a fost fiul lui Amaria. Amaria a fost fiul lui Azaria. Azaria a fost fiul lui Meraiot. ⁴Meraiot a fost fiul lui Zerahia. Zerahia a fost fiul lui Uzi. Uzi a fost fiul lui Buchi. ⁵Bughi a fost fiul lui Abişua. Abişua a fost fiul lui Fineas. Fineas a fost fiul lui Elazar. Elazar a fost fiul lui Aaron – preotul conducător (*al poporului Israel*). ⁶Acest Ezra a venit din Babilon. El era un erudit în legea care a fost dată de Dumnezeu lui Israel numit Iahve prin intermediul lui Moise. Şi pentru că mâna Dumnezeului lui care se numeşte Iahve îl susţinea, regele i-a dat (*lui Ezra*) tot ce îi ceruse. ⁷Unii dintre israelieni, dintre preoţi, dintre leviţi, dintre cântăreţi, dintre portari şi dintre slujitorii templului, au venit împreună cu el la Ierusalim în al şaptelea an al guvernării regelui Artaxerxes. ⁸Ezra a ajuns la Ierusalim în a cincea lună din al şaptelea an de guvernare a regelui. ⁹El plecase din Babilon în prima zi a lunii întâi şi a ajuns la Ierusalim în prima zi din a cincea lună – pentru că mâna bună a Dumnezeului lui i-a oferit ajutorul de care avea nevoie. ¹⁰Ezra decisese în inima lui să studieze legea lui Iahve, să o pună în aplicare şi să înveţe oamenii poporului Israel poruncile şi deciziile ei. ¹¹Urmează prezentarea uneia dintre copiile scrisorii regelui Artaxerxes. Acea scrisoare se adresa preotului şi eruditului Ezra care cunoştea bine poruncile lui Iahve şi reglementările care se refereau la poporul Israel: ¹²„De la Artaxerxes – regele regilor – pentru Ezra – preotul şi eruditul în domeniul legii Dumnezeului cerului: Să beneficiezi de sănătate! ¹³Am dat ordin să li se permită tuturor celor din poporul lui Israel aflaţi în regatul meu – inclusiv preoţilor şi leviţilor – care doresc, să meargă la Ierusalim împreună cu tine. ¹⁴Cu privire la ce s-a întâmplat mai înainte, tu eşti trimis acolo de rege şi de cei şapte consilieri ai lui, ca să te implici în teritoriul numit Iuda şi în Ierusalim pentru cunoaşterea şi aplicarea legii Dumnezeului tău pe care o ai în mână. ¹⁵Cu această ocazie, vei transporta acolo argintul şi aurul pe care l-au donat regele şi consilierii lui pentru Dumnezeu lui Israel al cărui sanctuar este la Ierusalim. ¹⁶Vei mai duce tot argintul şi tot aurul pe care îl vei obţine de la oameni din tot teritoriul Babilonului, împreună cu darurile oferite benevol de popor şi de preoţi pentru casa lui Dumnezeu de la Ierusalim. ¹⁷Cu aceşti banii să cumperi imediat viţei, berbeci, miei, mâncare şi băutură – care vor fi oferite pe altarul casei lui Dumnezeu din Ierusalim. ¹⁸Cu argintul şi aurul care va rămâne, să procedaţi conform dorinţei lui Dumnezeu, folosindu-l împreună cu rudele tale aşa cum veţi considera că este cel mai bine. ¹⁹Să prezinţi înaintea lui Dumnezeu uneltele care ți-au fost date pentru slujba de la casa Lui de la Ierusalim. ²⁰Pentru toate celelalte cheltuieli necesare construirii templului lui Dumnezeu, vei putea lua din rezervele tezaurului imperial. ²¹Eu – regele Artaxerxes – dau următoarea poruncă tuturor administratorilor tezaurului din provincia care este dincolo de râu: tot ce vă va cere Ezra – preotul şi eruditul în legea Dumnezeului cerului – să i se dea imediat. ²²I se va putea plăti până la valoarea de o sută de talanţi de argint. Să i se ofere până la

o sută de cori de grâu, o sută de bați de vin și o sută de bați de ulei; iar în ce privește sarea, să i se dea fără limită. ²³Să se facă imediat tot ce a poruncit Dumnezeu cerului pentru templul Lui, ca să nu vină mânia Lui împotriva teritoriului regelui și a fiilor lui. ²⁴Vă mai precizăm că nu vi se permite să percepeți impozit, plată obligatorie sau taxă de trecere nici de la preoți, leviți, cântăreți, portari sau slujitorii de la templu și nici de la alți slujitori ai acestui templu al lui Dumnezeu! ²⁵Iar tu – Ezra – folosește-ți înțelepciunea care ți-a fost dată de Dumnezeu tău, ca să numești administratori și judecători care să facă dreptate întregului popor din provincia care este dincolo de râu – adică tuturor acelor care cunosc legile Dumnezeului tău. Și să le faceți cunoscute printre cei care nu le cunosc. ²⁶Toți aceia care nu vor respecta legea Dumnezeului tău și legea regelui, să fie judecați imediat și condamnați la moarte, la exil, la confiscarea averii sau la închisoare.” ²⁷Să fie binecuvântat Dumnezeu strămoșilor noștri care se numește Iahve – Cel care a pus în inima regelui dorința să onoreze casa lui Dumnezeu din Ierusalim. ²⁸El este Cel care a îndreptat în favoarea mea bunăvoința regelui, a consilierilor lui și a tuturor marilor lui comandanți. Încurajat și susținut de mâna Dumnezeului meu care mă proteja, i-am convocat pe conducătorii lui Israel, ca să meargă împreună cu mine (*la Ierusalim*). **8** Urmează lista conducătorilor familiilor și genealogiile celor care au plecat împreună cu mine din Babilon, în timpul guvernării regelui Artaxerxes. ²Dintre urmașii lui Fineas, a venit Gherșom. Dintre urmașii lui Itamar, a venit Daniel. Dintre urmașii lui David, a venit Hatus ³care era fiul lui Șecania. Dintre urmașii lui Paroș, a venit Zaharia și alți o sută cincizeci de bărbați, înscrși în genealogii împreună cu el. ⁴Dintre urmașii lui Pahat-Moab, a venit Elioenai care era fiul lui Zerahia. Împreună cu el mai erau încă două sute de bărbați. ⁵Dintre urmașii lui Zatu, au venit Șecania care era fiul lui Iahaziel. Împreună cu el mai erau încă trei sute de bărbați. ⁶Dintre urmașii lui Adin, a venit Ebed care era fiul lui Ionatan. Împreună cu el mai erau încă cincizeci de bărbați. ⁷Dintre urmașii lui Elama a venit Ieșaiia care era fiul lui Atalia. Împreună cu el mai erau încă șaptezeci de bărbați. ⁸Dintre urmașii lui Șefatia, a venit Zebadia care era fiul lui Mihail. Împreună cu el mai erau încă optzeci de bărbați. ⁹Dintre urmașii lui Ioab, a venit Obadia care era fiul lui Iehiel. Împreună cu el mai erau încă două sute optsprezece bărbați. ¹⁰Dintre urmașii lui Bani, a venit Șelomit care era fiul lui Iosifia. Împreună cu el mai erau încă o sută șaizeci de bărbați. ¹¹Dintre urmașii lui Bebai, a venit Zaharia care era fiul lui Bebai. Împreună cu el mai erau încă douăzeci și opt de bărbați. ¹²Dintre urmașii lui Azgad, a venit Iohanen care era fiul lui Hacatan. Împreună cu el mai erau încă o sută zece bărbați. ¹³Dintre ultimii descendenți ai lui Adonicam, au venit Elifelet, Ieiel și Șemaia. Împreună cu ei mai erau încă șaizeci de bărbați. ¹⁴Dintre urmașii lui Bigvai, au venit Utai și Zacur. Împreună cu ei mai erau încă șaptezeci de bărbați. ¹⁵I-am chemat pe toți la râul care curge spre Ahava; și ne-am instalat tabăra acolo trei zile. Am verificat poporul și preoții (*care plecaseră împreună cu mine*); și nu am găsit între acei israelieni pe niciunul dintre

leviți. ¹⁶Atunci am trimis pe cineva să cheme pe conducătorii Eliezer, Ariel, Șemaia, Elnatan, Iarib, Elnatan, Natan, Zaharia și Meșulam. Am mai chemat prin intermediul lor pe Ioiarib și pe Elnatan care erau învățători. ¹⁷Pe aceștia i-am trimis apoi la conducătorul Ido care locuia la Casifia. Le-am precizat ce anume să îi spună lui Ido și rudelor lui care erau dintre slujitorii de la templu. Ei locuiau la Casifia. Astfel, intenționam ca aceia să ne aducă slujitori pentru casa Dumnezeului nostru. ¹⁸Și pentru că mâna bună a Dumnezeului nostru ne susținea, ei ne-au adus pe Șerebia care era un om inteligent – dintre urmașii lui Mahli –, fiu al lui Levi care a fost fiul lui Israel. Împreună cu Șerebia au venit încă optsprezece bărbați care erau dintre fiii și rudele lui, ¹⁹însoțiți de Hașabia și de Ieșaia care erau dintre descendenții lui Merari. Ei au venit împreună cu încă douăzeci de bărbați dintre fiii și rudele lor. ²⁰Dintre slujitorii de la templu puși de David și de conducătorii lui în slujba leviților, au adus două sute douăzeci. Toți au fost menționați pe nume. ²¹Acolo, la râul Ahava, am anunțat un post și ne-am smerit înaintea Dumnezeului nostru, cerând de la El drum bun pentru noi, pentru copiii noștri și pentru toate averile noastre. ²²Am procedat astfel pentru că mi-a fost rușine să îi cer regelui armată terestră și călăreți care să ne apere de dușmani pe drum. Eu îi spuseseam regelui că mâna Dumnezeului nostru îi susține și îi apără pe toți aceia care Îl caută, ca să le facă bine; și că forța de care dispune El și mânia Lui sunt îndreptate împotriva tuturor celor care Îl abandonează. ²³Am postit și ne-am rugat acolo Dumnezeului nostru cu privire la acest lucru; iar El ne-a ascultat. ²⁴Apoi am ales doisprezece dintre conducătorii preoților: pe Șerebia, pe Hașabia și încă zece dintre rudele lor. ²⁵Am cântărit înaintea lor argintul, aurul și vasele oferite ca dar pentru casa Dumnezeului nostru. El fusese făcut de rege, de consilierii lui, de comandanții lui și de întreg Israelul din imperiul lui. ²⁶Le-am predat șase sute cincizeci de talanți de argint, vase de argint care valorau o sută de talanți de argint, o sută de talanți de aur, ²⁷douăzeci de cupe de aur care valorau o mie de darici și două vase de bronz de calitate – șlefuit – la fel de valoros ca aurul. ²⁸Apoi le-am zis: „Voi sunteți selectați pentru Iahve; iar aceste vase sunt lucruri sfinte. Argintul și aurul sunt un dar oferit benevol pentru Dumnezeul strămoșilor voștri care se numește Iahve. ²⁹Fiți atenți și păziți-le până le veți cântări înaintea conducătorilor preoților, înaintea leviților și înaintea conducătorilor familiilor lui Israel, în camerele casei lui Iahve din Ierusalim.” ³⁰Preoții și leviții au luat argintul, aurul și vasele, ca să le ducă la Ierusalim, la casa Dumnezeului nostru. ³¹Am plecat de la râul Ahava spre Ierusalim în a douăsprezecea zi a primei luni; iar mâna Dumnezeului nostru ne-a susținut și ne-a păzit pe drum de atacul dușmanilor și de cel al tâlharilor. ³²Când am ajuns la Ierusalim, ne-am odihnit acolo trei zile. ³³În a patra zi, a fost cântărit argintul, aurul și vasele, în zona casei lui Dumnezeu. Acea cântărire a fost făcută de către Meremot care era fiul preotului Uria. El a fost însoțit de Elazar – fiul lui Fineas – și de leviții: Iozabad – fiul lui Iosua – și Noadia – fiul lui Binui. ³⁴Toate au fost preluate conform numărului greutății lor. În acea zi s-a înscris greutatea lor totală în lista evidențelor

(casei lui Iahve). ³⁵Exilații întorși din captivitate au adus Dumnezeului lui Israel ca ardere integrală doisprezece viței pentru întregul popor Israel: nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șapte de miei; iar ca sacrificiu pentru păcat, au oferit (*pe altar*) doisprezece țapi. Toate aceste animale au fost aduse ca ardere integrală oferită lui Iahve. ³⁶Au înmânat decretele regelui guvernatorilor imperiali și celor provinciali care erau dincolo de râu; iar aceia au susținut poporul și lucrările casei lui Dumnezeu. ⁹ După ce s-au terminat toate acestea, conducătorii s-au apropiat de mine și mi-au zis: „Poporul lui Israel împreună cu preoții și cu leviții, nu s-au separat de popoarele țărilor care există în jurul nostru; ci au practicat faptele mizerabile făcute de canaaniți, de hitiți, de periziți, de iebusiți, de amoniți, de moabiți, de egipteni și de amoriți. ²Ei și-au luat soții dintre fetele acestor popoare – atât pentru ei, cât și pentru fiii lor. Poporul sfânt s-a amestecat astfel cu popoarele țărilor din jur; și primii care nu și-au păstrat loialitatea (*față de Iahve*), au fost chiar conducătorii și administratorii noștri!” ³Când am auzit această veste, mi-am rupt hainele și mantaua... Mi-am smuls păr din cap și din barbă; și m-am lăsat jos, fiind foarte șocat. ⁴S-au strâns la mine toți cei care se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel și care au fost afectați de infidelitatea celor care fuseseră în captivitate. Am rămas așa, speriat, până când era timpul sacrificiului de seară. ⁵Apoi, în timp ce el era oferit (*lui Iahve*), m-am ridicat din supărarea mea, cu hainele și cu mantaua rupte, m-am aplecat pe genunchi și mi-am întins mâinile spre Dumnezeul meu numit Iahve. ⁶Apoi am zis: „Dumnezeul meu, sunt foarte afectat și mi-e rușine. Doamne, Dumnezeul meu, îmi este jenă să îmi ridic fața spre Tine – pentru că păcatele noastre au ajuns deasupra capetelor noastre; și vina noastră a crescut până la cer. ⁷Din vremea strămoșilor noștri și până astăzi, noi am fost foarte vinovați. Din cauza faptelor noastre nedrepte, atât noi cât și regii noștri împreună cu preoții noștri, am ajuns la discreția regilor străini. Am fost expuși sabiei, sclaviei, jafului și rușinii – așa cum se vede și astăzi. ⁸Acum, pentru puțin timp, am beneficiat din nou de bunătatea Dumnezeului nostru care se numește Iahve – Cel care ne-a lăsat câțiva oameni din toți aceia care eram cândva; și ne-a dat un adăpost în locuința Lui sfântă. S-a întâmplat așa pentru ca Dumnezeul nostru să aprindă din nou lumina ochilor noștri și să ne aducă puțină speranță în sclavia noastră! ⁹Deși suntem sclavi, Dumnezeul nostru nu ne-a abandonat în această stare; ci Și-a manifestat bunătatea față de noi înaintea regilor Persiei. Astfel, ei ne-au dat forță de viață, ca să putem construi casa Dumnezeului nostru și să o ridicăm din ruine. Astfel, noi avem un zid de apărare în teritoriul numit Iuda și în Ierusalim. ¹⁰Dumnezeul nostru, ce să mai zicem acum, după tot ce s-a întâmplat? Noi am abandonat ascultarea de poruncile Tale ¹¹pe care ni le-ai dat prin sclavii Tăi – prin profeți – când ne-ai spus: «Țara în care veți intra ca să o luați în proprietate, este una stricată din cauza tuturor practicilor oribile ale popoarelor străine. Au umplut acest teritoriu cu faptele lor urâte și cu mizeriile lor de la un capăt la celălalt! ¹²Să nu vă dați fetele ca soții pentru fiii lor; și nici să nu le luați fetele (*ca soții*)

pentru fiii voștri! Să nu urmăriți niciodată fericirea sau bunăstarea lor; pentru ca astfel să vă întăriți și să ajungeți să mâncați produsele bune ale țării și să le lăsați ca moștenire pentru totdeauna fiilor voștri!». ¹³Toate lucrurile care ni s-au întâmplat și tot ce a venit împotriva noastră, a fost din cauza faptelor noastre rele care ne-au făcut să avem acum o mare vină. Și totuși, Tu, Dumnezeul nostru, ne-ai pedepsit mai puțin decât am fi meritat în urma faptelor noastre nedrepte; și ne-ai lăsat acești oameni care au mai rămas. ¹⁴Acum, oare să ne permitem noi să încălcăm din nou poruncile Tale devenind rude cu popoarele care au astfel de practici oribile? Oare nu Te-ai mâniat din nou pe noi, astfel încât ne-ai distruge fără să ne mai lași vreun om sau vreun supraviețuitor? ¹⁵Doamne, Dumnezeul lui Israel, Tu ești corect; pentru că totuși ne-ai salvat un mic număr de oameni din acest popor – exact cum se poate vedea astăzi. Stăm acum aici, vinovați în fața Ta, deși știm că pentru toate aceste fapte, nu merităm să stăm înaintea Ta!” **10** În timp ce Ezra se ruga și recunoștea realitatea plângând și stând cu capul plecat înaintea casei lui Dumnezeu, s-a adunat acolo împreună cu el o mare mulțime de bărbați, de femei și de copii din poporul Israel. Au început și ei să plângă cu mare regret. ²Atunci Șecania – fiul lui Iehiel, care era dintre urmașii lui Elam – a început să vorbească și i-a zis lui Ezra: „I-am fost neloiali Dumnezeului nostru când ne-am căsătorit cu femei străine care aparțin popoarelor țării! Dar, cu toate acestea, încă mai există speranță pentru Israel! ³Să ratificăm acum un legământ cu Dumnezeul nostru. Astfel, să ne angajăm că vom alunga toate aceste femei și copiii care li s-au născut – conform propunerii stăpânului meu și al celor care vor să respecte porunca Dumnezeului nostru! Astfel, să se procedeze conform legii! ⁴Ridică-te, pentru că este responsabilitatea ta; iar noi te vom susține! Fii curajos și acționează!” ⁵Ezra s-a ridicat și i-a pus pe conducătorii preoților, pe cei ai leviților și pe toți ceilalți din poporul lui Israel, să jure că vor proceda cum s-a decis. Atunci ei au jurat. ⁶Ezra s-a retras din fața casei lui Dumnezeu și s-a dus în camera lui Iehohanan, fiul lui Eliașib. Când a intrat acolo, nu a mâncat pâine și nu a băut apă; pentru că a continuat să plângă pentru infidelitatea (*față de Iahve a*) celor care fuseseră în captivitate. ⁷Au anunțat în teritoriul numit Iuda și în Ierusalim vestea care preciza că toți cei care s-au întors din captivitate, trebuie să vină la Ierusalim. ⁸Acolo urma să se spună că, în acord cu propunerea conducătorilor și a celor din consiliul bătrânilor, tuturor celor care nu vor veni în trei zile, urma să li se confiște averile și să fie separați de adunarea celor întorși din captivitate. ⁹În trei zile, toți bărbații care proveneau din Iuda și din Benjamin, s-au adunat la Ierusalim. Era a douăzecea zi din a noua lună. Tot poporul stătea în fața casei lui Dumnezeu, tremurând din cauza acelei vești și din cauza ploii. ¹⁰Atunci preotul Ezra s-a ridicat și le-a zis: „Ați fost infideli (*față de Iahve*) și v-ați căsătorit cu femei străine. Astfel, ați mărit vina poporului Israel. ¹¹Acum glorificați pe Dumnezeul strămoșilor voștri numit Iahve și respectați ce vă cere El! Separați-vă de popoarele din țară și de soțiile străine!” ¹²Toți cei care formau acea adunare, au răspuns cu

voce tare: „Vom face așa cum ne-ai spus! ¹³Dar poporul este format din mulți oameni, iar vremea este ploioasă și nu putem sta afară. De fapt, aceasta nu este o acțiune care să se termine într-o zi sau în două; pentru că sunt mulți printre noi care au păcătuit astfel. ¹⁴Propunem să rămână aici conducătorii noștri în locul întregului popor adunat. Apoi, toți bărbații din orașele noastre care și-au luat soții străine, să vină împreună cu cei din consiliul bătrânilor și cu judecătorii aceluia oraș – la data stabilită – până se va îndepărta de la noi mânia Dumnezeului nostru care s-a declanșat în mod violent din cauza acestui lucru. ¹⁵Doar Ionatan – fiul lui Asael – și Iahzeia – fiul lui Ticva – au fost împotriva. Ei au fost susținuți de Meșulam și de levitul Șabtai. ¹⁶În consecință, cei întorși din captivitate au făcut cum s-a propus. L-au ales pe preotul Ezra și au desemnat conducători de familii, conform componenței familiilor lor. Ei au analizat acest caz în prima zi din a zecea lună. ¹⁷În prima zi a lunii întâi au terminat acțiunea ce îi viza pe toți bărbații care se căsătoriseră cu femei străine. ¹⁸Chiar și între urmașii preoților au fost descoperiți bărbați care se căsătoriseră cu femei străine. Dintre urmașii lui Iosua – fiul lui Ioțadac – și dintre frații lui, erau: Maaseia, Eliezer, Iarib și Ghedalia. ¹⁹Ei au acceptat să își alunge soțiile; și au adus pentru vina lor un berbec din turmă ca sacrificiu pentru vină. ²⁰Dintre urmașii lui Imer, au fost: Hanani și Zebadia. ²¹Dintre urmașii lui Harim, au fost: Maaseia, Ilie, Șemaia, Iehiel și Uzia. ²²Dintre urmașii lui Pașhur, au fost: Elionai, Maaseia, Ismael, Netanel, Iozabad și Elasa. ²³Dintre leviți, au fost: Iozabad, Șimei, Chelaia – numit și Chelita –, Petahia, Iuda și Eliezer. ²⁴Dintre cântăreți, a fost Eliașib. Dintre portari, au fost: Șalum, Telem și Uri. ²⁵Urmează prezentarea celorlalți oameni ai poporului Israel. Dintre urmașii lui Paroș, au fost: Ramia, Izia, Malchia, Miamin, Elazar, Malchia și Benaia. ²⁶Dintre urmașii lui Elam, au fost: Matania, Zaharia, Iehiel, Abdi, Ieremot și Ilie. ²⁷Dintre urmașii lui Zatu, au fost: Elioenai, Eliașib, Matania, Ieremot, Zabad și Aziza. ²⁸Dintre urmașii lui Bebai, au fost: Iehohanan, Hanania, Zabai și Atlai. ²⁹Dintre urmașii lui Bani, au fost: Meșulam, Maluh, Adaia, Iașub, Șeal și Ieremot. ³⁰Dintre urmașii lui Pahat-Moab, au fost: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Bețalel, Binui și Manase. ³¹Dintre urmașii lui Harim, au fost: Eliezer, Ișia, Malchia, Șemaia, Simeon, ³²Beniamin, Maluh și Șemaria. ³³Dintre urmașii lui Hașum, au fost: Matnai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase și Șimei. ³⁴Dintre urmașii lui Bani, au fost: Maadai, Amram, Uel, ³⁵Benaia, Bedia, Cheluhu, ³⁶Vania, Meremot, Eliașib, ³⁷Matania, Matnai, Iasai, ³⁸Bani, Binui, Șimei, ³⁹Șelemia, Natan, Adaia, ⁴⁰Mahnadebai, Șașai, Șarai, ⁴¹Azarel, Șelemia, Șemaria, ⁴²Șalum, Amaria și Iosif. ⁴³Dintre urmașii lui Nebo, au fost: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Ioel și Benaia. ⁴⁴Toți aceștia se căsătoriseră cu femei străine; și unii chiar avuseseră copii cu ele.”

Neemia

1 Acestea sunt cuvintele lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chislev, în al douăzecilea an, eram în fortăreața Susei. **2** Atunci a venit (*la mine*) unul dintre frații mei care se numea Hanani. El se deplasase din teritoriul numit Iuda (*până în Susa*) împreună cu alți câțiva bărbați. Eu i-am întrebat despre iudeii supraviețuitori ai captivității și despre Ierusalim. **3** Ei mi-au răspuns: „Supraviețuitorii captivității care trăiesc în acea provincie, înfruntă dificultăți și o mare rușine! Zidul orașului Ierusalim este dărâmat, iar porțile lui sunt arse!” **4** Când am auzit aceste lucruri, am stat jos și am plâns foarte mult câteva zile. Am postit și m-am rugat Dumnezeului cerului, **5** zicând: „Doamne, Dumnezeul cerului, Cel care ești mare și demn de respect. Tu faci tot ce prevede legământul și Îți menții bunătatea față de cei care Te iubesc și care Îți respectă poruncile. **6** Te rog să Îți apleci urechea și să Îți deschizi ochii, pentru ca să iei în considerare rugăciunea slujitorului Tău. Eu mă prezint cu ea înaintea Ta atât ziua, cât și noaptea. Aceasta este o rugăciune pentru israelieni care sunt slujitorii Tăi. Astfel, eu Îți mărturisesc păcatele pe care noi le-am comis față de Tine. Atât eu, cât și familia mea, am păcătuit. **7** Te-am insultat și nu am respectat poruncile, legile și deciziile pe care Tu le-ai dat ca porunci lui Moise – sclavul Tău. **8** Amintește-Ți de cuvintele pe care i le-ai dat, ca poruncă, lui Moise – sclavul Tău – când ai zis: «Dacă nu veți fi loiali (*Mie*), vă voi dispersa printre celelalte popoare; **9** dar dacă vă veți întoarce la Mine, dacă veți respecta poruncile Mele și veți trăi astfel punându-le în practică, dacă veți fi alungați până la marginea (*cea mai*) îndepărtată a cerului, chiar și de acolo vă voi aduna și vă voi aduce în locul unde am ales să locuiască numele Meu!» **10** Ei sunt slujitorii Tăi și formează poporul Tău pe care l-ai răscumpărat folosind marea Ta forță a brațului Tău care are autoritate. **11** Doamne, Te rog să Îți apleci urechea și să ascuți rugăciunea slujitorului Tău și a slujitorilor Tăi cărora le place să aibă respect față de numele Tău. Te rog să facilitezi astăzi succesul slujitorului Tău, ajutându-mă să fiu agreeat de acest om!” În acel timp, eu eram responsabil cu băutura regelui. **2** În luna Nisan, în al douăzecilea an al guvernării regelui Artaxerxes, în timp ce vinul fusese pus în fața lui, am luat din el și l-am servit. Nu mai fusesem trist niciodată de când slujeam înaintea regelui. **2** El mi-a zis: „De ce ai fața atât de tristă? Constat că (*totuși*) nu ești bolnav. Deci nu poate fi decât o întristare care provine din inimă!” Atunci mi-a fost foarte frică; **3** și i-am răspuns regelui: „Să trăiască regele pentru totdeauna! Cum să nu am fața tristă, când orașul unde sunt mormintele strămoșilor mei, este în ruine, iar porțile lui au fost distruse de foc?!” **4** Regele m-a întrebat: „Ce dorești să fac pentru tine?” Atunci m-am rugat Dumnezeului cerului; **5** și i-am zis regelui: „Dacă regele consideră că este posibil și dacă slujitorul tău este agreeat, permite-mi să merg până în teritoriul numit Iuda, în care există orașul unde sunt mormintele strămoșilor mei, ca să îl reconstruiesc.” **6** În timp ce regina era lângă el, regele m-a întrebat: „Cât va dura călătoria ta și când te vei întoarce?” Am stabilit o dată; iar regele a fost

binevoitor și mi-a permis să plec. I-am mai zis regelui: **7** „Dacă regele consideră că este cazul, aș vrea să mi se dea scrisori adresate guvernatorilor provinciei de dincolo de râu – ca să îmi permită să trec atunci când voi ajunge în teritoriul numit Iuda. **8** Aș mai vrea o scrisoare adresată lui Asaf – paznicul pădurii regelui – ca să îmi dea lemne să fac grinzi pentru porțile fortăreței de lângă Templu, pentru zidul orașului și pentru casa în care voi locui.” Regele mi-a dat tot ce am cerut – pentru că eram susținut de mâna bună a Dumnezeului meu. **9** Am ajuns la guvernatorii provinciei de dincolo de râu; și le-am dat scrisorile regelui. Regele trimisese împreună cu mine niște conducători de armată și niște călăreți. **10** Când horonitul Sanbalat și slujitorul amonit numit Tobia au auzit acest lucru, au fost foarte deranjați pentru că venise cineva să lucreze pentru binele israelienilor. **11** Când am ajuns la Ierusalim, ne-am odihnit acolo trei zile. **12** Apoi m-am trezit noaptea și am luat cu mine câțiva oameni – fără să spun nimănui ce mi-a pus Dumnezeu în inimă să fac la Ierusalim. Nu am luat cu mine niciun alt animal, cu excepția celui pe care mergeam călare. **13** Am plecat noaptea, trecând de „Poarta Văii”. M-am deplasat spre „Izvorul Dragonului” și spre „Poarta Gunoii”. M-am uitat cu atenție la zidurile Ierusalimului care fuseseră dărâmate. Am privit și la porțile orașului care erau distruse de foc. **14** Când am vrut să trec prin „Poarta Izvorului” și să merg spre „Lacul Regelui”, nu a fost suficient spațiu (*de trecere*) pentru animalul pe care călăream. **15** Am trecut apoi prin vale, am urcat – în timp ce era tot noapte – și m-am uitat cu atenție la zid. Apoi am reintrat pe „Poarta Văii”; și astfel m-am întors. **16** Administratorii nu știau nici unde am fost, nici ce am făcut acolo. Până atunci nu le spuseseam nimic nici iudeilor, nici preoților, nici celor care aveau o situație materială bună, nici leviților, nici administratorilor și nici celorlalți slujitori. **17** Apoi le-am zis: „Vedeți starea dezastruoasă în care suntem! Ierusalimul este în ruine, iar porțile lui sunt distruse de foc. Haideți să reconstruim zidul Ierusalimului – ca să nu ne mai fie rușine (*în fața celorlalte popoare*)!” **18** Apoi le-am povestit cât de mare a fost bunătatea Dumnezeului meu și mâna Lui față de mine. Le-am relatat și cuvintele pe care mi le-a spus regele. Atunci ei au zis: „Să mergem să construim!” Și astfel, s-au încurajat pentru realizarea acestei lucrări bune. **19** Când horonitul Sanbalat împreună cu slujitorul amonit numit Tobia și cu arabul Gheșem au aflat despre acest lucru, ne-au ridiculizat și ne-au desconsiderat, zicând: „Ce faceți voi acolo? Vă revoltați împotriva regelui?” **20** Eu le-am răspuns: „Dumnezeul cerului ne va ajuta să reușim! Noi – slujitorii Lui – vom începe să reconstruim. Dar voi nu aveți nici moștenire, nici drepturi și nici vreo altă dovadă că aparțineți Ierusalimului.” **3** Marele preot Eliașib împreună cu rudele lui care erau dintre preoți, au început să reconstruiască „Poarta Oilor”. Au sfințit-o și i-au pus porțile. Ei au reconstruit până la „Turnul celor o sută” – pe care l-au sfințit – și până la „Turnul lui Hananel”. **2** Oamenii din Ierihon au reconstruit următoarea parte a zidului; iar Zacur – fiul lui Imri – a reconstruit-o pe următoarea. **3** Urmașii lui Hasenaa au reconstruit zidul de la „Poarta Peștilor”. L-au placat cu scânduri și i-au pus

porțile, încuietorile și zăvoarele. **4**Meremot – fiul lui Uria, fiul lui Hacoț – a refăcut următoarea parte a zidului; iar Meșulam – fiul lui Berechia, fiul lui Meșezabel – a reconstruit-o pe următoarea. Tãdoc – fiul lui Baana – a refăcut următoarea parte a zidului. **5**Apoi, următoarea parte a fost refăcută de oamenii din Tecoa. Dar oamenii bogați nu au participat la lucrarea stăpânilor lor. **6**Ioiada – fiul lui Paseah – și Meșulam – fiul lui Besodia – au refăcut zidul de la „Poarta Veche”. Ei l-au plăcat cu scânduri și i-au pus porțile, încuietorile și zăvoarele. **7**Următoarea parte a zidului a fost refăcută de ghivonitul Melatia și de meronotitul Iadon. Ei proveneau din Ghivon și din Mițpa – teritorii care erau sub autoritatea guvernatorului provinciei de dincolo de râu. **8**Uziel – fiul aurarului Harhaia – a refăcut următoarea parte a zidului; iar Hanania – unul dintre producătorii de uleiuri parfumate – a construit următoarea parte. Au refăcut Ierusalimul până la „Zidul Lat”. **9**Refaia – fiul lui Hur – care era conducător în jumătate din teritoriul Ierusalimului, a refăcut următoarea parte a zidului. **10**Apoi, următoarea parte a zidului a fost refăcută de Iedaia – fiul lui Harumaf – chiar în dreptul casei lui; iar Hatuș – fiul lui Hașabnia – a refăcut următoarea parte de zid. **11**O altă parte a zidului și „Turnul Cuptoarelor” au fost refăcute de Malchia – fiul lui Harim – și de Hașub, fiul lui Pahat-Moab. **12**Șalum – fiul lui Haloheș – care era conducător pentru cealaltă jumătate a teritoriului Ierusalimului, a refăcut următoarea parte de zid, lucrând împreună cu fiicele lui. **13**Hanun și locuitorii din Zanoah au refăcut zona numită „Poarta Văii”. I-au reconstruit zidul și i-au pus porțile, încuietorile și zăvoarele. Tot ei au mai refăcut și o mie de coți de zid: până la „Poarta Gunoiiului”. **14**Malchia – fiul lui Recab –, conducătorul teritoriului numit Bet-Hacherem, a refăcut „Poarta Gunoiiului”. El i-a reconstruit zidul și i-a pus porțile, încuietorile și zăvoarele. **15**Șalum – fiul lui Col-Hoze – conducătorul teritoriului Mițpei, a refăcut „Poarta Izvorului”. El i-a reconstruit zidul, i-a făcut acoperiș și i-a pus porțile, încuietorile și zăvoarele. A mai refăcut și zidul „Lacului Siloamului” care era în apropierea grădinii regelui – până la treptele care coboară din Orașul lui David. **16**După el, Neemia – fiul lui Azbuc, care era conducător în jumătate din teritoriul Bet-Țurului – a refăcut partea de zid care ajunge până în dreptul mormântului lui David, până la lacul artificial și până la „Casa Vitejilor”. **17**După el au lucrat leviții, conduși de Rehum – fiul lui Bani – și au refăcut următoarea parte a zidului. A urmat Hașabia – care era conducător în jumătate din teritoriul Cheilei. El a reconstruit zidul din dreptul teritoriului lui. **18**Apoi au lucrat la refacerea zidului și rudele lor împreună cu Binui – fiul lui Henadad – care era conducător în cealaltă jumătate din teritoriul Cheilei. **19**Ezer – fiul lui Iosua, care era conducătorul Mițpei – a refăcut o altă parte a zidului: aceea care era în fața drumului care conduce la zona din colț, unde se făceau arme. **20**A urmat Baruc – fiul lui Zabai – care a refăcut cu multă pasiune o altă parte a zidului, adică de la unghi până la poarta casei marelui preot Eliașib. **21**A urmat Meremot – fiul lui Uria, fiul lui Hacoț – care a refăcut o altă parte a zidului: de la poarta casei lui Eliașib până la capătul casei lui Eliașib. **22**După el, preoții

din jurul Ierusalimului au refăcut următoarea parte a zidului. ²³Apoi, următoarea parte a fost refăcută de Beniamin și de Hașub, chiar în dreptul caselor lor; iar Azaria – fiul lui Maaseia, fiul lui Anania – a refăcut zidul de lângă casa lui. ²⁴Apoi, o altă parte a zidului a fost refăcută de Binui – fiul lui Henadad: aceea din dreptul casei lui Azaria, până la unghi și până la colț. ²⁵Palal – fiul lui Uzai – a refăcut următoarea parte a zidului în dreptul unghiului și a turnului care se ridică deasupra palatului de sus al regelui – aproape de curtea închisorii. După Palal a urmat Pedaia – fiul lui Paroș – ²⁶și slujitorii de la Templu, care locuiau în Ofel. Ei au refăcut zidul până în dreptul „Porții Apelor” – spre Est – și până la turnul de la ieșire. ²⁷Au urmat oamenii din Tecoa. Ei au refăcut o altă parte a zidului: începând din dreptul marelui turn de la ieșire, până la zidul Ofelului. ²⁸Preoții au refăcut partea de zid care era deasupra „Porții Cailor” – fiecare în dreptul casei lui. ²⁹A urmat Țadoc – fiul lui Imer – care a refăcut zidul în dreptul casei lui. După el, Șemaia – fiul lui Șecania, paznicul „Porții de Est” – a refăcut altă parte de zid. ³⁰Au urmat Hanania – fiul lui Șelemia – și Hanun care era al șaselea fiu al lui Țalaf. Ei au refăcut o altă parte a zidului. După aceștia a urmat Meșulam – fiul lui Berechiah – care a refăcut zidul în dreptul locuinței lui modeste. ³¹A urmat prelucrătorul de aur numit Malchia. El a refăcut zidul până în dreptul caselor slujitorilor de la Templu și ale comercianților. Zidul construit de el a ajuns până în dreptul „Porții de Control” și până la camera care era deasupra colțului. ³²De la camera de deasupra colțului până la „Poarta Oilor”, zidul a fost refăcut de prelucrătorii aurului și de comercianți. **4** Când Sanbalat a auzit că reconstruim zidul, s-a mâniat și a fost foarte supărat. Apoi i-a ridiculizat pe iudei, ²zicând rudelor lui și armatei Samariei: „Ce fac acești iudei incapabili? Pretind că vor reface zidul?! Vor reuși să ofere sacrificii (*zeului lor*)? Vor termina vreodată? Vor readuce la viață acele pietre acoperite de grămezi de moloz și arse de foc?” ³Amonitul Tobia care era lângă el, a zis: „Și chiar dacă vor construi, când se va urca pe el numai o vulpe, ea le va dărâma zidul lor de piatră!” ⁴„Ascultă, Dumnezeul nostru, cum suntem desconsiderați! Fă să vină aceste jigniri împotriva capului lor; și fă ca ei să fie prădați de o țară care să îi ia captivi!” ⁵Nu le acoperi vina și nu le șterge păcatele care sunt înaintea Ta; pentru că i-au ridiculizat pe cei care construiesc!” ⁶Am continuat să reconstruim zidul și l-am ridicat până la jumătate din înălțimea lui; iar poporul lucra cu entuziasm. ⁷Când Sanbalat, Tobia, arabii, amoniții și așdodiții au auzit că refacerea zidurilor Ierusalimului avansează și că spărturile erau astupate, au fost foarte mânioși. ⁸S-au aliat toți ca să vină să lupte împotriva Ierusalimului și să îi producă daune. ⁹Ne-am rugat Dumnezeului nostru și am pus o gardă ca să ne apere de ei atât ziua cât și noaptea. ¹⁰Dar oamenii din (*teritoriul numit*) Iuda ziceau: „Forța celor care transportă materiale de construcții, se diminuează; și sunt multe zone cu dărâmături. Nu vom putea să reconstruim (*total*) zidul!” ¹¹În același timp, dușmanii noștri ziceau: „Nu vor ști și nu vor vedea nimic până în momentul în care vom ajunge în mijlocul lor! Îi vom omorî; și vom face astfel să înceteze

lucrarea!” ¹²Iudeii care locuiau în jurul lor, au venit de zece ori și ne-au informat despre toate locurile prin care intenționau să vină (*acei dușmani*) împotriva noastră. ¹³Astfel i-am pus pe unii din popor să stea (*dispersați*) pe lungimea zonei mai joase a zidului, în acele locuri libere din spatele lui. I-am poziționat conform ordinii clanurilor lor; și stăteau acolo cu săbiile, cu lăncile și cu arcurile în mâini. ¹⁴După ce m-am uitat la toate acestea, m-am ridicat și le-am zis celor care aveau o situație materială bună, administratorilor și celorlalți din popor: „Nu vă temeți de ei! Amintiți-vă de Iahve – de Cel care este mare și care îți insuflă frică. Luptați pentru rudele voastre, pentru fiii voștri, pentru fiicele voastre, pentru soțiile voastre și pentru casele voastre!” ¹⁵Când dușmanii noștri au auzit că am fost anunțați (*despre intențiile lor*), Dumnezeu le-a distrus planurile. Astfel, noi ne-am putut întoarce toți la (*construirea*) zid(*ului*) – fiecare la lucrarea lui. ¹⁶Din acea zi, jumătate din numărul slujitorilor mei lucrau, iar cealaltă jumătate dintre ei erau înarmați cu lănci, cu scuturi, cu arcuri și cu echipament de protecție. Conducătorii se poziționaseră în spatele întregii familii a lui Iuda, ¹⁷în timp ce poporul reconstruia zidul. Cei care transportau greutatea, cu o mână lucrau, iar cu cealaltă își țineau arma. ¹⁸Fiecare participant la construcție își avea sabia prinsă la mijloc în timp ce construia (*zidul*). Cel care suna din goarnă, stătea lângă mine. ¹⁹Le-am zis celor cu situație materială bună, administratorilor și celorlalți din popor: „Lucrarea este de mari proporții, iar noi suntem dispersați pe zid, departe unii de ceilalți. ²⁰Din locul în care veți auzi sunetul goarnei, să vă uniți cu noi. Și să știți că Dumnezeu nostru va lupta pentru noi!” ²¹Am continuat să facem lucrarea. Jumătate dintre ei erau înarmați cu lănci. Lucrau de dimineața devreme până când apăreau stelele. ²²Tot atunci am mai zis poporului: „Fiecare om să rămână noaptea și să doarmă la Ierusalim împreună cu slujitorul lui, pentru ca el ne fie ca santinelă noaptea; iar ziua să poată lucra!” ²³Și astfel, nu ne-am mai dezbrăcat de haine – nici eu, nici rudele mele, nici slujitorii mei și nici bărbații care stăteau ca santinele în spatele meu. Iar când mergeam să luăm apă, fiecare om avea arma cu el. **5** Bărbați care aparțineau poporului, împreună cu soțiile lor, au prezentat o mare reclamație formulată împotriva fraților lor iudei. ²Erau unii care spuneau: „Noi, fiii și fiicele noastre suntem mulți. Să ni se dea grâu, ca să avem ce să mâncăm; și astfel, să putem trăi!” ³Alții ziceau: „Ne punem garanție terenurile agricole, viile și casele – ca să avem grâu în timpul foametei!” ⁴Și mai erau unii care ziceau: „Am fost obligați să împrumutăm argint. Astfel, noi ne-am dat terenurile agricole și viile în schimbul taxelor imperiale. ⁵Deși aparținem aceluiași popor și fiii noștri sunt ca ai lor, constatăm acum că suntem determinați să ne dăm fiii și fiicele să meargă în sclavie... Câteva dintre fetele noastre au fost deja luate ca slave. Nu putem să facem nimic (*pentru schimbarea acestei situații*); iar terenurile agricole și viile noastre aparțin altora!” ⁶M-am mâniat foarte mult când le-am auzit reclamațiile prezentate. ⁷După ce m-am gândit, am certat pe cei care aveau o situație materială bună și pe administratori. Le-am spus: „Voi împrumutați cu

dobândă pe frații voștri?!” Am convocat o mare adunare împotriva lor; **8**și le-am zis: „Noi, conform posibilităților noastre, am răscumpărat pe frații noștri iudei care fuseseră vânduți celorlalte popoare! Iar acum, voi vă vindeți frații chiar nouă?!” Ei tăceau, pentru că nu aveau ce să răspundă. **9**Eu am mai zis: „Ce faceți voi, nu este bine! Oare nu ar trebui să umblați în frică de Dumnezeu nostru, ca să nu ajungeți ridicoli în fața popoarelor care ne dușmănesc? **10**Atât eu, cât și frații și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grâu. Și am stabilit ulterior să le iertăm această datorie! **11**Dați-le înapoi astăzi terenurile agricole, viile, măslinii și casele. Să le dați și a suta parte din argintul, din grâul, din mustul și din uleiul pe care le-ați cerut de la ei ca dobândă!” **12**Ei au răspuns: „Le vom da înapoi; și nu vom mai cere nimic de la ei! Vom face exact cum ai zis.” Atunci i-am chemat pe preoți și i-am pus să jure înaintea lor că vor face așa cum au promis. **13**Mi-am scuturat mantaua și am zis: „Așa să scuture Dumnezeu din familia lui și din proprietatea lui pe orice om care nu își va respecta cuvântul! Așa să fie scuturat și lăsat fără nimic!” Toată adunarea a răspuns: „Amin!” Și L-au lăudat pe Iahve. Poporul a făcut exact cum a promis. **14**Din ziua în care am fost desemnat guvernatorul lor în teritoriul numit Iuda – adică din al douăzecilea an al guvernării regelui Artaxerxes și până în al treizeci și doilea an al guvernării acestuia – au trecut doisprezece ani. În toată această perioadă de timp, nici eu și nici frații mei nu am trăit din veniturile de guvernator. **15**Înainte de mine, primii guvernatori exploatau poporul, luând de la ei pâine și vin, în afară de cei patruzeci de șecheli de argint. Chiar și slujitorii lor practicau exploatarea poporului. Dar eu nu am procedat astfel – din frică de Dumnezeu. **16**Am fost preocupat de lucrarea refacerii acestui zid; și nu mi-am cumpărat terenuri agricole. De fapt, toți slujitorii mei erau adunați acolo ca să participe la lucrare. **17**În plus, aveam la masa mea o sută cincizeci de bărbați dintre iudei și dintre administratori, în afară de cei care veneau acolo și aparțineau de popoarele din jur. **18**În fiecare zi mi se pregătea: un bou, șase oi alese și păsări; iar la fiecare zece zile, se aducea vin din abundență și de toate felurile. Cu toate acestea, eu nu am acceptat să primesc plata de guvernator – pentru că lucrarea (*de reconstruire a zidului*) apăsa mult acest popor. **19**„Amintește-ți de mine – Dumnezeu meu – pentru binele pe care l-am făcut; și reține tot ce am realizat pentru acest popor!” **6** Sanbalat, Tobia, arabul Gheșem și ceilalți dușmani ai noștri au fost anunțați că am reconstruit zidul și că nu au mai rămas zone care să nu fie refăcute. Încă nu instalasem porțile în locurile de acces în oraș. **2**Atunci Sanbalat și Gheșem mi-au trimis următorul mesaj: „Vino să ne întâlnim în unul dintre satele care sunt în valea Ono!” Ei intenționau să îmi facă rău. **3**Le-am trimis mesageri cu următorul răspuns: „Am o mare lucrare de făcut și nu pot să vin. De ce să cauzez oprirea lucrului cât timp lipsesc ca să vin la voi?” **4**Au trimis același mesaj de patru ori; iar eu le-am răspuns de fiecare dată la fel. **5**A cincea oară, Sanbalat mi-a trimis un mesaj prin slujitorul lui care ținea în mână o scrisoare deschisă. **6**În ea scria: „Se spune printre popoare – iar Gheșem confirmă informația – că tu și iudeii planificați să vă revoltați; și în

acest scop reconstruiești zidul. Conform aceluiași zvon, tu intenționezi să le fii rege; ⁷și chiar ai desemnat profeți să anunțe despre tine la Ierusalim și să zică: «Există un rege în (*fostul teritoriul numit*) Iuda!» Să fii convins că aceste lucruri vor fi cunoscute de rege. Deci vino să vorbim despre ele!” ⁸Atunci i-am trimis următorul răspuns: „Cuvintele pe care le spui, nu sunt adevărate! Tu personal le-ai conceput!” ⁹Ei toți doreau să ne sperie; și își ziceau: „Vor abandona lucrarea. Ea nu se va finaliza!” Eu m-am rugat „Întărește-mi brațele(*, Doamne*)!” ¹⁰M-am dus la Șemaia – fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabel – care se închisese în casă; și el mi-a zis: „Să ne întâlnim la casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului; apoi să închidem porțile Templului, pentru că vor veni să te omoare! Da, să știi că ei vor veni noaptea să te omoare!” ¹¹„Eu i-am răspuns: «Un om ca mine să fugă și să intre în Templu, ca să își salveze viața?! Nu voi intra!»” ¹²Am înțeles că nu Dumnezeu îl trimisese; ci profetise astfel împotriva mea pentru că era plătit în acest scop de Tobia și de Sanbalat. ¹³Fusese mituit să mă sperie, ca să fac așa cum îmi spunea el și să păcătuiesc. Atunci ei ar fi vorbit rău despre mine, ca să mă facă de rușine. ¹⁴„Dumnezeul meu, amintește-Ți de Tobia și de Sanbalat; și nu uita aceste fapte ale lor! Amintește-Ți și de profetesa Noadia, ca și de ceilalți profeți care au vrut să mă sperie!” ¹⁵Zidul a fost terminat în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul – în cincizeci și două de zile. ¹⁶Toți dușmanii noștri au auzit de acest lucru; și toate popoarele din jurul nostru s-au temut (*de noi*), s-au smerit foarte mult și au recunoscut că noi am făcut această lucrare cu ajutorul (*Dumne*)zeului nostru. ¹⁷În acele zile, mulți dintre cei care aveau o situație materială bună din teritoriul numit Iuda, îi trimiteau scrisori lui Tobia. ¹⁸Ei procedau astfel pentru că mulți din teritoriul numit Iuda erau legați cu el prin jurământ. Tobia era ginerele lui Șecania – fiul lui Arah; iar fiul lui numit Iehohanan era căsătorit cu fiica lui Meșulam, fiul lui Berechia. ¹⁹Aceștia lăudau faptele bune ale lui Tobia în prezența mea. Apoi se duceau la el și îl informau despre ce spuneam eu. Și Tobia îmi tot trimitea scrisori ca să mă sperie. ⁷ După ce s-a reconstruit zidul și i-am fixat porțile, au fost puși în slujbele lor portarii, cântăreții și leviții. ²Am dat ordine pentru Ierusalim rudei mele care se numea Hanani și lui Hanania – conducătorul zonei fortificate – care era un om ce depășea pe mulți în seriozitate și în frică de Dumnezeu. ³Eu le-am zis: „Să nu se deschidă porțile Ierusalimului înainte de mijlocul zilei! În timp ce portarii continuă să supravegheze zona, porțile să fie închise și zăvorâte! Să puneți ca paznici pe locuitorii Ierusalimului; și fiecare să stea la locul de pază în dreptul casei lui.” ⁴Orașul era larg și avea mult spațiu, dar poporul din mijlocul lui era puțin, iar casele încă nu fuseseră reconstruite. ⁵Dumnezeul meu mi-a pus în inimă dorința să îi adun pe cei cu o situație materială bună, pe administratori și pe oamenii din popor – ca să îi înscriu în listele genealogice. Am descoperit cartea care conținea genealogia primilor israelieni veniți din captivitate. În ea am găsit scrise următoarele cuvinte: ⁶„Aceștia sunt oamenii provinciei care au plecat din captivitatea exilului. Ei sunt aceia pe care Nabucodonosor – regele Babilonului – îi dusesese în captivitate și care s-au întors la Ierusalim – în

teritoriul numit Iuda – fiecare în orașul lui. **7**Ei au venit împreună cu: Zerub-Babel, Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum și Baana. Acum urmează numărul acestor oameni din poporul lui Israel: **8**Urmașii lui Paroș au fost două mii o sută șaptezeci și doi. **9**Urmașii lui Șefatia au fost de trei sute șaptezeci și doi. **10**Urmașii lui Arah au fost șase sute cincizeci și doi. **11**Urmașii lui Pahat-Moab – dintre descendenții lui Iosua și ai lui Ioab – au fost două mii opt sute optsprezece. **12**Urmașii lui Elam au fost o mie două sute cincizeci și patru. **13**Urmașii lui Zatu au fost opt sute patruzeci și cinci. **14**Urmașii lui Zacai au fost șapte sute șaiszeci. **15**Urmașii lui Binui au fost șase sute patruzeci și opt. **16**Urmașii lui Bebai au fost șase sute douăzeci și opt. **17**Urmașii lui Azgad au fost două mii trei sute douăzeci și doi. **18**Urmașii lui Adonicam au fost șase sute șaiszeci și șapte. **19**Urmașii lui Bigvai au fost două mii șaiszeci și șapte. **20**Urmașii lui Adin au fost șase sute cincizeci și cinci. **21**Urmașii lui Ater – dintre descendenții lui Ezechia – au fost nouăzeci și opt. **22**Urmașii lui Hașum au fost trei sute douăzeci și opt. **23**Urmașii lui Bețai au fost trei sute douăzeci și patru. **24**Urmașii lui Harif au fost o sută doisprezece. **25**Urmașii lui Ghivon au fost nouăzeci și cinci. **26**Oamenii care proveneau din localitatea Betleem și din Netofa au fost în total o sută optzeci și opt. **27**Oamenii din Anatot au fost o sută douăzeci și opt. **28**Oamenii din Bet-Azmavet au fost patruzeci și doi. **29**Oamenii din Chiriati-Iearim, din Chefira și din Beerot au fost în total șapte sute patruzeci și trei. **30**Oamenii din Rama și din Gheva au fost în total șase sute douăzeci și unu. **31**Oamenii din Micmas au fost o sută douăzeci și doi. **32**Oamenii din Betel și din Ai au fost o sută douăzeci și trei. **33**Oamenii din celălalt Nebo au fost cincizeci și doi. **34**Urmașii celuilalt Elam au fost o mie două sute cincizeci și patru. **35**Urmașii lui Harim au fost trei sute douăzeci. **36**Urmașii lui Ierihon au fost trei sute patruzeci și cinci. **37**Urmașii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono au fost în total șapte sute douăzeci și unu. **38**Urmașii lui Senaa au fost trei mii nouă sute treizeci. **39**Preoții – urmași ai lui Iedaia, din familia lui Iosua – au fost în total nouă sute șaptezeci și trei. **40**Urmașii lui Imer au fost o mie cincizeci și doi. **41**Urmașii lui Pașhur au fost o mie două sute patruzeci și șapte. **42**Urmașii lui Harim au fost o mie șaptesprezece. **43**Leviții – urmași ai lui Iosua și ai lui Cadmiel, dintre descendenții lui Hodavia – au fost în total șaptezeci și patru. **44**Cântăreții – urmași ai lui Asaf – au fost o sută patruzeci și opt. **45**Portarii – urmași ai lui Șalum, ai lui Ater, ai lui Talmon, ai lui Acub, ai lui Hatita și ai lui Șobai – au fost în total o sută treizeci și opt. **46**Urmează slujitorii de la Templu. Ei erau urmași ai lui Țiha, ai lui Hasufa, ai lui Tabaot, **47**ai lui Cheros, ai lui Sia, ai lui Padon, **48**ai lui Lebana, ai lui Hagaba, ai lui Șalmai, **49**ai lui Hanan, ai lui Ghidel, ai lui Gahar, **50**ai lui Reaia, ai lui Rețin, ai lui Necoda, **51**ai lui Gazam, ai lui Uza, ai lui Paseah, **52**ai lui Besai, ai lui Meunim, ai lui Nefușsim, **53**ai lui Bacbuc, ai lui Hacufa, ai lui Harhur, **54**ai lui Bațlit, ai lui Mehida, ai lui Harșa, **55**ai lui Barcos, ai lui Sisera, ai lui Temah, **56**ai lui Nețiah și ai lui Hatifa. **57**Urmașii slujitorilor lui Solomon erau descendenți ai lui Sotai, ai lui Soferet, ai lui

Prida, ⁵⁸ai lui Iaala, ai lui Darcon, ai lui Ghidel, ⁵⁹ai lui Șefatia, ai lui Hatil, ai lui Pocheret-Hatebaim, ai lui Amon. ⁶⁰Toți slujitorii de la Templu împreună cu slujitorii lui Solomon au fost în total trei sute nouăzeci și doi.” ⁶¹Urmează lista celor care au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harșa, din Cherub, din Adan și din Imer – fără să își fi putut dovedi familia și (*nici*) că provin din poporul Israel. ⁶²Urmașii lui Delaia, ai lui Tobia și ai lui Necoda au fost în total șase sute patruzeci și doi. ⁶³Au fost și preoți – urmașii lui Hobaia, ai lui Hacoț și ai lui Barzilai care a luat-o ca soție pe una dintre fetele ghiladitului Barzilai și care și-a luat numele lui. ⁶⁴Aceștia și-au căutat listele lor genealogice; dar nu le-au găsit. Astfel, au fost eliminați din preoție pentru că au fost considerați necurați. ⁶⁵Administratorul le-a zis să nu mănânce din lucrurile foarte sfinte până când preotul nu va decide acest lucru consultând Urim și Tumim. ⁶⁶În toată adunarea erau în total patruzeci și două de mii trei sute șazeci de oameni. ⁶⁷În acest număr nu au fost incluși slujitorii și slujitoarele lor. Ei erau șapte mii trei sute treizeci și șapte. Apoi, cântăreții și cântărețele au fost în total două sute patruzeci și cinci. ⁶⁸Acest popor venise cu șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de catâri, ⁶⁹patru sute treizeci și cinci de cămile și șase mii șapte sute douăzeci de măgari. ⁷⁰Câțiva dintre conducătorii de familie au făcut donații pentru lucrare (*a de refacere a zidului orașului Ierusalim*). Chiar guvernatorul a depus în tezaur personal (*ca donație*) pentru acest scop: o mie de darici de aur, cincizeci de cupe de aur și cinci sute treizeci de haine preoțești. ⁷¹Câțiva dintre conducătorii familiilor au donat pentru lucrare, în tezaur: douăzeci de mii de darici de aur și două mii două sute de mine de argint. ⁷²Restul poporului a donat: douăzeci de mii de darici de aur, două mii de mine de argint și șazeci și șapte de haine preoțești. ⁷³Deci preoții, leviții, portarii, cântăreții, unii oameni din popor, slujitorii de la Templu și întregul popor Israel s-au așezat în orașele lor. Când începea a șaptea lună, israelienii erau în orașele lor. **8** Tot poporul s-a strâns ca un singur om în zona din fața porții apelor. Ei i-au spus scribului Ezra să aducă acea carte a legii lui Moise, în care erau scrise acele porunci pe care Iahve le dăduse poporului Israel. ²Preotul Ezra a adus legea înaintea adunării formate din: bărbați, femei și din toți cei care puteau să o înțeleagă. Era prima zi din a șaptea lună. ³Ezra a citit din lege în locul din fața porții apelor, de când răsărea soarele și până la mijlocul zilei, în prezența tuturor bărbaților, femeilor și a celor care puteau să o înțeleagă. Tot poporul asculta cu atenție citirea cărții legii. ⁴Scribul Ezra stătea pe o platformă făcută din lemn. Ea fusese construită cu acea ocazie. Lângă el, – la dreapta lui – stăteau: Matitia, Șema, Anaia, Uria, Hilchia și Maaseia; iar la stânga lui erau: Pedaia, Mișael, Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia și Meșulam. ⁵Ezra a deschis cartea în timp ce întregul popor îl urmărea – pentru că era poziționat mai sus decât ceilalți. Când a deschis cartea, tot poporul s-a ridicat pe picioare. ⁶Ezra L-a binecuvântat pe Marele Dumnezeu care se numește Iahve; și întregul popor i-a urmat exemplul ridicând mâinile. Ei au răspuns: „Amin! Amin!” Apoi s-au aplecat și s-au închinat lui Iahve cu fața întoarsă spre pământ. ⁷Iosua, Bani,

Șerebia, Iamin, Acub, Șabtai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia și leviții ajutau poporul să înțeleagă legea. Toți ceilalți din popor stăteau în picioare. ⁸Ei citeau clar din cartea legii lui Dumnezeu și îi precizau semnificația – astfel încât poporul să înțeleagă ce i se citise. ⁹Guvernatorul Neemia, preotul și scribul Ezra, împreună cu leviții care învățau poporul, au zis tuturor: „Această zi este sfântă pentru Dumnezeul vostru care se numește Iahve. Nu vă lamentați și nu plângeți!” El le-a spus aceste cuvinte pentru că tot poporul începuse să plângă după ce auzise cuvintele legii. ¹⁰Ei le-au mai zis: „Duceți-vă și mâncați mâncăruri de bună calitate, beți băuturi dulci și trimiteți câte ceva și celor care nu au nimic pregătit; pentru că este o zi sfântă pentru Dumnezeul nostru care se numește Iahve. Nu vă întristați; pentru că bucuria care vă vine de la Iahve, va fi forța voastră!” ¹¹Leviții temperau poporul, zicându-i: „Liniște! Aceasta este o zi sfântă! Nu fiți supărați!” ¹²Tot poporul s-a dus apoi să mănânce, să bea și să trimită și altora ceva de mâncare și de băut. Au făcut acest lucru cu mare bucurie, pentru că înțeleseseră cuvintele care le fuseseră explicate. ¹³A doua zi, conducătorii familiilor întregului popor, preoții și leviții au fost convocați de scribul Ezra, ca să li se explice cuvintele legii. ¹⁴Au constatat că în legea dată de Iahve prin Moise este scris ca poruncă obligația ca israelienii să locuiască în corturi tot timpul sărbătorii din a șaptea lună. ¹⁵Ei au mai înțeles că trebuie să proclame și să anunțe în toate orașele lor și în Ierusalim, următoarea veste: „Duceți-vă la munte și aduceți ramuri de măslin, ramuri de măslin sălbatic, ramuri de mirt, ramuri de palmier și ramuri de alți copaci stufoși – ca să faceți corturi – exact cum este scris.” ¹⁶Poporul a plecat, a adunat ramuri și și-a făcut corturi – fiecare pe acoperișul casei lui, în curtea lui sau în curțile casei lui Dumnezeu, respectiv în zona de la poarta apelor și în aceea de la poarta numită Efraim. ¹⁷Toată mulțimea de oameni care se întorsese din captivitate, și-a făcut corturi și a locuit în ele. Israelienii nu mai procedaseră astfel din vremea lui Iosua, fiul lui Nun. Astfel, fost o bucurie foarte mare. ¹⁸Au citit din cartea legii lui Dumnezeu în fiecare zi – din prima (zi a sărbătorii) până în ultima. Au celebrat sărbătoarea șapte zile; iar în a opta zi au avut o adunare sfântă – așa cum fusese stabilit. **9** În a douăzeci și patra zi a aceleiași luni, israelienii, înconjurați la mijloc cu saci și cu pământ pe cap, au venit împreună pentru ținerea unui post. ²Cei care aparțineau poporului Israel, s-au separat de toți străinii; și stând în picioare, și-au mărturisit păcatele lor și nedreptățile strămoșilor lor. ³Apoi s-au dus la locurile lor; și un sfert din zi au citit din cartea legii Dumnezeului lor numit Iahve. Într-un alt sfert al zilei, și-au mărturisit păcatele și s-au închinat Dumnezeul lor care se numește Iahve. ⁴Iosua, Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani s-au urcat pe platforma leviților și au strigat cu mare intensitate spre Dumnezeul lor numit Iahve. ⁵Leviții, Iosua, Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodia, Șebania și Petahia au zis: „Ridicați-vă și binecuvântați-L pe Dumnezeul vostru numit Iahve – Cel care este din eternitate în eternitate! Să Îți fie binecuvântat numele Tău glorificat care este

deasupra oricărei binecuvântări și deasupra oricărei laude! ⁶Tu ești Iahve; și în afară de Tine, nu este un altul! Tu ai făcut cerul și cerul cerului cu toată armata constelației lor. Tu ai creat Pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce este în ele. Tu oferi viață tuturor vietăților. Ție se închină «armata cerului».

⁷Tu ești Iahve – (*Dumne*)zeul care l-a ales pe Avram. Tu ești Cel care l-ai scos din Ur – din Caldeea – și i-ai pus numele Avraam. ⁸Tu ai văzut că în inima lui Ți era loial; și ai ratificat cu el un legământ. În cadrul lui, tu i-ai promis că îi vei da ca țară teritoriul canaanitilor, al hititilor, al amoritilor, al periziților, al iebusiților și pe cel al ghirgasiților. I-ai promis că tot acel teritoriu îl vei da urmașului lui. Acum noi vedem că Ți-ai respectat promisiunea; pentru că Tu ești corect. ⁹Apoi ai văzut suferințele strămoșilor noștri în Egipt, ai auzit cum strigau după ajutor de pe malul Mării Roșii. ¹⁰Ai făcut semne și minuni împotriva faraonului, împotriva tuturor slujitorilor lui și împotriva întregului popor din țara lui – pentru că ai văzut mândria lor față de strămoșii noștri – și astfel Ți-ai făcut un renume, cum se poate constata astăzi. ¹¹Ai despărțit marea înaintea lor; și ei au trecut prin mijlocul mării ca pe un teren uscat. Dar ai aruncat în adâncuri pe urmăritorii lor, ca pe o piatră care ajunge în ape adânci. ¹²Apoi i-ai condus printr-un stâlp de nor ziua și printr-un stâlp de foc noaptea – ca să le luminezi drumul pe care mergeau. ¹³Ai coborât pe muntele Sinai și le-ai vorbit din cer. Le-ai dat reguli drepte, legi adevărate, regulamente și porunci bune. ¹⁴Le-ai oferit sfântul Tău Sabat și le-ai dat porunci, reguli și o lege prin sclavul Tău numit Moise. ¹⁵Atunci când le era foame, le-ai dat pâine din cer; iar atunci când le era sete, le-ai scos apă din stâncă. Le-ai poruncit să vină să ia în proprietate țara despre care Tu ai jurat că le-o vei da. ¹⁶Dar ei – strămoșii noștri – au devenit aroganți, și-au făcut ambiții personale și nu Ți-au ascultat poruncile. ¹⁷Au refuzat să asculte ce le spuneai; și nu și-au amintit de extraordinarele Tale lucrări pe care le-ai făcut printre ei. Au fost ambițioși; și în revolta lor, și-au desemnat un conducător, intenționând să se întoarcă în sclavia în care trăiseră. Dar Tu ești un Dumnezeu iertător, bun și milos; nu Te mânie imediat și ești plin de bunătate. Așa se explică faptul că nu i-ai abandonat. ¹⁸Ei și-au făcut un vițel turnat, zicând: «Acesta este Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt!»; și au devenit astfel vinovați de multă blasfemie. ¹⁹Dar chiar și atunci, Tu Ți-ai demonstrat marea Ta bunătate și nu i-ai abandonat în deșert. Stâlpul de nor nu a încetat să îi ghideze ziua pe drum; iar stâlpul de foc a continuat să le dea lumină noaptea pe drumul pe care trebuia să se deplaseze. ²⁰Le-ai dat chiar și bunul Tău Spirit ca să îi învețe. Nu Ți-ai retras mana de la gurile lor; și ai continuat să le dai apă când le era sete. ²¹Patruzeci de ani i-ai îngrijit în deșert; și nu le-a lipsit nimic. Nu li s-au învechit hainele și nu li s-au umflat picioarele. ²²Le-ai dat în mână regate și popoare ale căror teritorii le-ai împărțit între ei. Astfel, au moștenit teritoriul lui Sihon – adică cel condus de regele din Heșbon – și teritoriul lui Og, regele Bașanului. ²³Le-ai înmulțit fiii care au ajuns ca stelele cerului; și i-ai adus în țara în care le-ai spus părinților lor să intre ca să o ia în proprietate. ²⁴Fiii lor au intrat și au luat această țară în proprietatea lor. Tu i-

ai smerit înaintea israelienilor pe locuitorii acelor teritorii – pe canaaniti – și ai făcut ca (*evreii*) să îi învingă pe regii lor și pe popoarele țării; iar (*israelieni*) lor le-a plăcut acest lucru. ²⁵Au cucerit orașe fortificate și terenuri agricole productive. Au luat în proprietatea lor case, diverse bunuri, fântâni deja săpate, vii, măslini și mulți pomi fructiferi. Au mâncat, s-au săturat, s-au îngrășat și au avut satisfacție pentru că Ți-ai manifestat astfel marea Ta bunătate față de ei. ²⁶Dar apoi au fost neascultători, s-au revoltat împotriva Ta, au aruncat legea Ta la spatele lor, i-au omorât pe profeții Tăi care vorbeau (*categoric*) împotriva lor ca să îi determine să se întoarcă la Tine; și au devenit astfel vinovați de multă blasfemie. ²⁷Atunci i-ai făcut să ajungă la discreția dușmanilor lor care i-au exploatat. Totuși, în vremea necazului lor, ei au strigat spre Tine; iar Tu i-ai auzit din cer. În marea Ta bunătate, le-ai dat salvatori care i-au eliberat din opresiunea dușmanilor lor. ²⁸Dar când au avut odihnă, ei au făcut din nou ce este rău în fața Ta. Atunci iar i-ai lăsat la discreția dușmanilor lor care le-au fost stăpâni. Dar ei s-au întors și au strigat din nou spre Tine; iar Tu i-ai auzit din cer. Manifestându-Ți bunătatea, Tu i-ai salvat de multe ori. ²⁹I-ai avertizat să se întoarcă la respectarea legii Tale; dar ei au devenit aroganți, nu au ascultat de cerințele poruncilor Tale și au păcătuit încălcând deciziile Tale – deși (*ai spus că*) omul care le respectă, va trăi. Și-au întors spatele cu revoltă, au fost ambițioși și nu au ascultat. ³⁰I-ai tolerat așa mulți ani; dar i-ai avertizat prin Spiritul Tău, vorbindu-le prin profeții Tăi. Totuși, ei nu au luat în considerare ce le spuneai. Astfel, i-ai făcut să ajungă la discreția popoarelor străine. ³¹Cu toate acestea, datorită marii Tale bunătăți, nu i-ai distrus (*total*), nici nu i-ai abandonat; pentru că Tu ești un Dumnezeu milos și plin de compasiune! ³²Acum, Dumnezeul nostru, – Dumnezeule mare, autoritar și care inspire frică –, Tu, cel care-Ți menții legământul și bunătatea: nu considera ca fiind puțin lucru toate adversitățile pe care le-am suportat atât noi cât și regii noștri, conducătorii noștri, preoții noștri, profeții noștri și strămoșii noștri. Deci tot poporul Tău a suportat toate acestea încă din vremea regilor Asiriei și până acum! ³³Referitor la tot ce a venit împotriva noastră, recunoaștem că Tu ai fost corect; pentru că ți-ai respectat promisiunile, dar noi am făcut ce este rău! ³⁴Regii, conducătorii, preoții și părinții noștri nu au respectat legea Ta. Ei nu s-au conformat cerințelor poruncilor și nici avertizărilor Tale prin care i-ai prevenit. ³⁵Stând în regatul lor, atunci când trăiau în mijlocul multor bunătăți primite de la Tine în acea țară mare și bogată pe care le-ai dat-o, ei nu Ți-au slujit și nu s-au întors de la faptele lor rele. ³⁶Și acum stăm astăzi aici ca sclavi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri ca să îi mănânce fructele și ca să beneficieze de bunătățile ei! Suntem sclavi chiar în această țară! ³⁷Producția ei îi îmbogățește pe acei regi pe care Tu i-ai desemnat să fie stăpânii noștri – din cauza păcatelor noastre. Ei sunt stăpâni aici și acționează așa cum doresc împotriva corpurilor noastre și împotriva vitelor noastre; iar noi suntem într-un mare necaz!” ³⁸Cu privire la toate acestea, noi am ratificat în scris o înțelegere irevocabilă. Au semnat acel document conducătorii, leviții și preoții. **10**

Urmează lista celor care au semnat. Ei au fost: guvernatorul Neemia, fiul lui Hacalia; Zedechia, ²Seraia, Azaria, Ieremia, ³Pașhur, Amaria, Malchia, ⁴Hatuș, Șebania, Maluh, ⁵Harim, Meremot, Obadia, ⁶Daniel, Ghinton, Baruc, ⁷Meșulam, Abia, Miiamin, ⁸Maazia, Bilgai și Șemaia. Toți aceștia erau preoți. ⁹Apoi au semnat leviții: Iosua, fiul lui Azania, Binui. Dintre urmașii lui Henadad, au semnat: Cadmiel ¹⁰și rudele lor: Șebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan, ¹¹Mica, Rehob, Hașabia, ¹²Zacur, Șerebia, Șebania, ¹³Hodia, Bani și Beninu. ¹⁴Apoi au semnat conducătorii poporului: Paroș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani, ¹⁵Buni, Azgad, Bebai, ¹⁶Adonia, Bigvai, Adin, ¹⁷Ater, Ezechia, Azur, ¹⁸Hodia, Hașum, Bețai, ¹⁹Harif, Anatot, Nebai, ²⁰Magpiaș, Meșulam, Hezir, ²¹Meșezabel, Țadoc, Iadua, ²²Pelatia, Hanan, Anaia, ²³Osea, Hanania, Hașub, ²⁴Haloheș, Pilha, Șobec, ²⁵Rehum, Hașabna, Maaseia, ²⁶Ahia, Hanan, Anan, ²⁷Maluh, Harim și Baana. ²⁸Restul poporului era format din: preoții, leviții, portarii, cântăreții, slujitorii de la Templu și toți aceia care se separaseră de popoarele străine de dragul legii lui Dumnezeu. Ei erau împreună cu soțiile lor, cu fiii și cu fiicele lor și cu toți aceia care aveau cunoștințe și înțelegeau (*ce semnează*). ²⁹Toți aceștia au venit lângă rudele lor care erau dintre lideri și s-au obligat cu jurământ să trăiască în conformitate cu legea lui Dumnezeu dată prin intermediul lui Moise – sclavul lui Dumnezeu –, să o respecte și să pună în aplicare toate poruncile, toate regulile și toate deciziile lui Iahve – Stăpânul nostru. ³⁰Atunci am promis: „Nu ne vom mai da fetele ca soții celor care aparțin popoarelor din țară; și nu le vom mai lua pe fetele lor ca soții pentru fiii noștri. ³¹Când popoarele țării vor veni în ziua de Sabat să vândă produse și diferite alimente, nu vom mai cumpăra nimic de la ele nici în ziua de Sabat, nici în vreo altă zi sfântă. În fiecare al șaptelea an vom lăsa terenul necultivat; și vom anula plata oricărei dobânzi pretinsă cuiva. ³²Am decis să respectăm și porunca ce prevedea o donație de o treime dintr-un șechel pe an pentru slujba de la Templul Dumnezeului nostru. ³³Astfel, ce se aduna, urma să fie folosit pentru pâinea prezentării, pentru darul de mâncare care era oferit continuu, pentru arderea integrală continuă, pentru sacrificiile aduse în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, pentru darurile sfinte, pentru sacrificiile aduse ca substituție a pedepsei pentru păcatele lui Israel, ca și pentru tot ce se referea la lucrarea de la Templul Dumnezeului nostru. ³⁴Noi – preoții, leviții și oameni din popor – conform familiilor noastre, am tras la sorti pentru lemnele care trebuie aduse ca dar în fiecare an la Templul Dumnezeului nostru – la anumite date stabilite – ca să fie arse pe altarul Dumnezeului nostru care se numește Iahve – așa cum este scris în lege. ³⁵Am mai decis ca în fiecare an să aducem la lui Iahve, primele cereale și primele fructe ale tuturor pomilor. ³⁶Am mai decis că așa cum prevedea legea, vom aduce la Templul Dumnezeului nostru pe primii născuți dintre fiii noștri și dintre vitele noastre: pe primii născuți ai vacilor și ai oilor noastre. Noi ne vom prezenta cu ei la preoții care fac slujba în Templul Dumnezeului nostru. ³⁷Vom aduce preoților, în cămărilor Templului Dumnezeului nostru, primele produse făcute din coca noastră, din donațiile noastre, din fructe, din must și

din ulei. Le vom da leviților a zecea parte din cerealele care sunt produse pe terenurile noastre agricole. Chiar și leviții vor putea să ia acea zecime în toate orașele unde lucrăm. **38**Preotul – care este urmașul lui Aaron – să îi însoțească pe leviți când vor lua a zecea parte din venituri; iar leviții să o ducă la Templul Dumnezeului nostru, în camerele tezaurului acestuia. **39**Israelienii și leviții trebuie să aducă cerealele, mustul și uleiul donat (*ca a zecea parte din veniturile lor*) în camerele în care sunt puse vasele Sanctuarului – acolo unde slujesc preoții, portarii și cântăreții. Nu vom mai uita de Templul Dumnezeului nostru!” **11** Conducătorii poporului și-au stabilit locuința la Ierusalim; iar restul poporului a tras la sorti pentru ca unul din zece să locuiască la Ierusalim – sfântul oraș – și ceilalți nouă să locuiască în alte orașe. **2**Poporul i-a binecuvântat pe toți bărbații care au ales benevol să locuiască la Ierusalim. **3**Urmează lista conducătorilor de provincie care și-au stabilit locuința la Ierusalim. În orașele teritoriului numit Iuda, fiecare om și-a stabilit locuința acolo unde își avea proprietatea moștenită – atât israelieni, cât și preoți, leviți, slujitorii de la Templu și urmași ai slujitorilor lui Solomon. **4**La Ierusalim și-au stabilit locuința unii dintre urmașii lui Iuda și ai lui Beniamin. Dintre urmașii lui Iuda au rămas: Ataia – fiul lui Uzia. Uzia a fost fiul lui Zaharia. Zaharia a fost fiul lui Amaria. Amaria a fost fiul lui Șefatia. Șefatia a fost fiul lui Mahalalel care a fost un urmaș al lui Peret. **5**Apoi a rămas (*la Ierusalim*) Maaseia, fiul lui Baruc. Baruc a fost fiul lui Col-Hoze. Col-Hoze a fost fiul lui Hazaia. Hazaia a fost fiul lui Adaia. Adaia a fost fiul lui Ioiarib. Ioiarib a fost fiul lui Zaharia. Zaharia a fost fiul lui Șela. **6**Toți urmașii lui Peret care și-au stabilit locuința la Ierusalim, au fost patru sute șazeci și opt de oameni luptători remarcabili. **7**Dintre urmașii lui Beniamin, a rămas Salu, fiul lui Meșulam. Meșulam a fost fiul lui Ioed. Ioed a fost fiul lui Pedaia. Pedaia a fost fiul lui Colaia. Colaia a fost fiul lui Maaseia. Maaseia a fost fiul lui Itiel. Itiel a fost fiul lui Ieșaia. **8**Salu a fost însoțit de Gabai și de Salai. Urmașii lui Beniamin (*care au rămas la Ierusalim*) au fost în total nouă sute douăzeci și opt de oameni. **9**Ioel – fiul lui Zicri – era comandantul lor; și Iuda – fiul lui Hasnua – era al doilea conducător al orașului. **10**Dintre preoți a rămas Iedaia, fiul lui Ioiarib și Iachin. **11**A mai rămas la Ierusalim Seraia – fiul lui Hilchia. Hilchia a fost fiul lui Meșulam. Meșulam a fost fiul lui Țadoc. Țadoc a fost fiul lui Meraiot. Meraiot a fost fiul lui Ahitub – supraveghetorul Templului lui Dumnezeu. **12**Au mai rămas rudele lor care aveau grijă de lucrarea de la Templu – în total opt sute douăzeci și doi. A rămas și Adaia – fiul lui Ieroham. Ieroham a fost fiul lui Pelalia. Pelalia a fost fiul lui Amți. Amți a fost fiul lui Zaharia. Zaharia a fost fiul lui Pașhur. Pașhur a fost fiul lui Malchia. **13**Împreună cu Adaia au rămas rudele lui – conducători de familii. Ei erau în total două sute patruzeci și doi. Apoi a rămas (*la Ierusalim*) Amașsai, fiul lui Azarel. Azarel a fost fiul lui Ahzai. Ahzai a fost fiul lui Meșilemot. Meșilemot a fost fiul lui Imer. **14**Împreună cu toți aceștia, au rămas la Ierusalim rudele lor care erau luptători remarcabili. Ei au fost în total o sută douăzeci și opt de persoane. Comandantul lor era Zabdiel – fiul lui Haghedolim. **15**Dintre leviți a

rămas (*la Ierusalim*) Şemaia, fiul lui Haşub. Haşub a fost fiul lui Azricam. Azricam a fost fiul lui Haşabia. Haşabia a fost fiul lui Buni. **16**Au mai rămas (*la Ierusalim*) Şabtai și Iozabad – doi dintre conducătorii leviților, responsabili cu lucrarea din curtea Templului lui Dumnezeu. **17**A rămas la Ierusalim și Matania, fiul lui Mica. Mica a fost fiul lui Zabdi. Zabdi a fost fiul lui Asaf – conducătorul care începea lauda prin rugăciune. A rămas și Bacbuchia – care era al doilea dintre rudele lui – și Abda, fiul lui Şamua. Şamua a fost fiul lui Galal. Galal a fost fiul lui Iedutun. **18**Toți leviții din sfântul oraș erau două sute optzeci și patru. **19**Dintre portari a rămas Acub, Talmon și rudele lor care păzeau porțile. Ei au fost în total o sută șaptezeci și doi. **20**Ceilalți israelieni – preoți și leviți – și-au stabilit locuința în toate orașele teritoriului numit Iuda, fiecare în proprietatea lui moștenită (*de la strămoși*). **21**Slujitorii de la Templu locuiau în Ofel. Ţiha și Ghişpa erau conducătorii slujitorilor de la Templu. **22**Uzi era supraveghetorul leviților în Ierusalim. Uzi a fost fiul lui Bani. Bani a fost fiul lui Haşabia. Haşabia a fost fiul lui Matania. Matania a fost fiul lui Mica. Aceștia făceau parte dintre urmașii lui Asaf și erau cântăreți. Ei răspundeau de lucrarea de la Templu, **23**pentru că exista o poruncă a regelui referitoare la cântăreți. Prin decretul lui, ei erau susținuți în fiecare zi, conform nevoilor lor. **24**Petahia – fiul lui Meşezabel, unul dintre urmașii lui Zerah care a fost fiul lui Iuda – era administratorul regelui pentru popor. **25**Unii dintre urmașii lui Iuda și-au stabilit locuința în Chiriati-Arba și în satele din jurul lui, în Dibon și în satele din jurul lui, în Iecabteel și în satele din jurul lui, **26**în Ieşua, în Molada, în Bet-Pelet, **27**în Haţar-Şual, în Beer-Şeba și în satele din jurul lui, **28**în Ţiclag, în Mecona și în satele din jurul lui, **29**în En-Rimon, în Ţora și în Iarmut, **30**în Zanoah, în Adulam și în satele din jurul lor, în Lachiş și în câmpiile din jurul lui, ca și în Azeca și în satele din jurul lui. Astfel, ei și-au (*re*)stabilit locuințele din Beer-Şeba până în valea Hinom. **31**Urmașii lui Beniamin și-au stabilit locuințele începând din Gheva și continuând în Micmas, în Aia, în Betel și în satele din jurul lui, **32**în Anatot, în Nob, în Anania, **33**în Haţor, în Rama, în Ghitaim, **34**în Hadid, în Ţeboim, în Nebalat, **35**în Lod, în Ono și în valea Haraşim. **36**Unii dintre leviții familiilor lui Iuda și-au stabilit locuințele în teritoriul locuit de urmașii lui Beniamin. **12** Urmează lista preoților și a leviților care s-au întors împreună cu Zerub-Babel – fiul lui Şealtiel – și cu Iosua. Ei au fost: Seraia, Ieremia, Ezra, **2**Amaria, Maluh, Hatus, **3**Şecania, Rehum, Meremot, **4**Ido, Ghinton, Abia, **5**Miiamin, Maadia, Bilga, **6**Şemaia, Ioiarib, Iedaia, **7**Salu, Amoc, Hilchia și Iedaia. Aceștia au fost conducători ai preoților și ale rudelor lor încă din vremea lui Iosua. **8**Dintre leviți s-au întors: Iosua, Binui, Cadmiel, Şerebia, Iuda și Matania care, împreună cu rudele lui, era responsabil cu cântecele de laudă. **9**Au mai fost și Bacbuchia împreună cu Uni – rudele lor – care își făceau slujbele lângă ei. **10**În familia lui Iosua s-a născut Ioiachim. În familia lui Ioiachim s-a născut Eliaşib. În familia lui Eliaşib s-a născut Ioiada. **11**În familia lui Ioiada s-a născut Ionatan. În familia lui Ionatan s-a născut Iadua. **12**Când trăia Ioiachin, conducătorii familiilor preotești au fost următorii: pentru Seraia – Meraia;

pentru Ieremia – Hanania; ¹³pentru Ezra – Meşulam; pentru Amaria – Iehohanan; ¹⁴pentru Maluh – Ionatan; pentru Şecania – Iosif; ¹⁵pentru Harim – Adna; pentru Meremot – Helcai; ¹⁶pentru Ido – Zaharia; pentru Ghinton – Meşulam; ¹⁷pentru Abia – Zicri; pentru Miniamin şi Moadia – Piltai; ¹⁸pentru Bilga – Şamua; pentru Şemaia – Iehonatan; ¹⁹pentru Ioiarib – Matnai; pentru Iedaia – Uzi; ²⁰pentru Salai – Calai; pentru Amoc – Eber; ²¹pentru Hilchia – Haşabia; pentru Iedaia – Netanel. ²²Conducătorii familiilor leviţilor şi ai preoţilor din vremea când trăiau Eliaşib, Ioiada, Iohanan şi Iadua, au fost înscrişi în timpul guvernării persanului Darius. ²³Conducătorii familiilor urmaşilor lui Levi au fost înscrişi în „Cartea cronicilor” până în vremea în care a trăit Iohanan, fiul lui Eliaşib. ²⁴Conducătorii leviţilor numiţi Haşabia, Şerebia şi Iosua – fiul lui Cadmiel – împreună cu rudele lor care stăteau unii în dreptul celorlalţi, erau responsabili cu oferirea laudei şi a mulţumirii la adresa lui Iahve – aşa cum poruncise David, omul lui Dumnezeu. ²⁵Matania, Bacbuchia, Obadia, Meşulam, Talmon şi Acub erau paznicii care aveau grijă de magaziiile de la porţi. ²⁶Aceştia au trăit pe vremea lui Ioiachim – fiul lui Iosua, fiul lui Ioţadac –, a guvernatorului Neemia şi a preotului şi scribului Ezra. ²⁷Cu ocazia dedicării zidurilor Ierusalimului, leviţii au fost chemaţi din toate locurile unde erau, ca să vină la Ierusalim şi să celebreze acea consacrare cu bucurie, cu mulţumire şi cântând cu cinelul, cu harpa şi cu lira. ²⁸S-au adunat cântăreţii care locuiau în jurul Ierusalimului. Au venit cei din satele netofatiţilor, ²⁹cei din Bet-Ghilgal şi cei din teritoriul Ghevei şi Azmavetului – pentru că acei cântăreţii îşi construiseră locuinţe în jurul Ierusalimului. ³⁰S-au sfinţit atât preoţii, cât şi leviţii. Apoi ei au sfinţit poporul, porţile şi zidul Ierusalimului. ³¹I-am pus pe conducătorii „lui Iuda” să se urce pe zid; şi am organizat două mari grupuri de cântăreţi vocali. Primul mare grup de cântăreţi a plecat şi s-a deplasat în partea dreaptă, mergând pe zid spre poarta gunoiului. ³²În urma leviţilor mergeau Hoşaia cu jumătate dintre conducătorii lui Iuda, ³³Azaria, Ezra, Meşulam, ³⁴Iuda, Beniamin, Şemaia şi Ieremia. ³⁵Mai erau unii dintre preoţi cu goarnele lor, însoţiţi de Zaharia, fiul lui Ionatan. Ionatan a fost fiul lui Şemaia. Şemaia a fost fiul lui Matania. Matania a fost fiul lui Micaia. Micaia a fost fiul lui Zacur. Zacur a fost fiul lui Asaf. ³⁶Erau însoţiţi de Şemaia, de Azarel, de Milalai, de Ghilalai, de Maai, de Netanel, de Iuda şi de Hanani, – rudele lui –, care aveau instrumentele muzicale stabilite de David, omul lui Dumnezeu. Eruditul Ezra mergea în faţa lor. ³⁷Când au ajuns la poarta izvorului, au mers înainte, au urcat pe treptele oraşului lui David şi apoi au ajuns pe partea de sus a zidului, pe deasupra palatului lui David, până la poarta apelor, spre Est. ³⁸Al doilea grup de cântăreţi a plecat în partea stângă; iar eu, împreună cu cealaltă jumătate din popor, am mers după leviţi pe zid. Am continuat drumul trecând pe deasupra turnului cuptoarelor, până la zidul lat. ³⁹Apoi am mers pe deasupra porţii lui Efraim, pe deasupra porţii vechi, pe deasupra porţii peştilor, a turnului lui Hananel, a turnului celor o sută, pe deasupra porţii oilor şi ne-am oprit la poarta închisorii. ⁴⁰Cele două grupuri de cântăreţi s-au

oprit la Templul lui Dumnezeu; și odată cu acestea, am ajuns și eu însoțit de jumătate dintre conducători. **41**Preoții Eliachim, Maaseia, Miniamin, Micaia, Elioenai, Zaharia și Hanania, erau (*pregătiți să cânte*) cu goarneau. **42**Cântăreții Maaseia, Șemaia, Elazar, Uzi, Iehohanan, Malchia, Elam și Ezer au cântat cu vocea lor, fiind conduși de Iezrahia. **43**În acea zi s-au adus foarte multe sacrificii; și s-au bucurat toți cei prezenți acolo – pentru că Dumnezeu le dăduse o mare bucurie. Chiar femeile și copiii se bucurau împreună cu ei; iar zgomotul veseliei din Ierusalim putea fi auzit de departe. **44**În acea zi au fost desemnați niște bărbați responsabili ai acelor camere care erau folosite pentru colectarea darurilor benevole, pentru primele recolte și pentru a zecea parte din venituri. Ei erau responsabili să adune în ele – de pe terenurile agricole ale orașelor – acele cantități stabilite de lege pentru preoți și pentru leviți. S-a luat această decizie pentru că bucuria celor din teritoriul numit Iuda era cauzată de faptul că preoții și leviții erau la locul lor, **45**facând slujba lui Dumnezeu și slujba curățării (*de păcate*). La fel procedau cântăreții și portarii – conform regulilor stabilite și poruncite de David și de fiul lui numit Solomon. **46**Cândva, în vremea guvernării (*rege*)lui David și a (*conducătoru*)lui Asaf, existau conducători care supravegheau cântăreții și cântecele de laudă și de mulțumire pentru Iahve. **47**Toți oamenii din Israel de pe vremea lui Zerub-Babel și a lui Neemia, au dat în fiecare zi ce era stabilit că trebuie dat cântăreților și portarilor. Ei au pus separat și ce era pentru leviți; iar aceia au pus separat ce era dat pentru urmașii lui Aaron. **13** În acea zi s-a citit în auzul poporului din cartea lui Moise; și s-a găsit scris în ea că amonitului și moabitului le este interzisă pentru totdeauna (*și fără excepții*) intrarea în adunarea lui Dumnezeu – **2**pentru că nu i-au întâmpinat pe israelieni cu pâine și cu apă, ci l-au plătit pe Balaam ca să acționeze împotriva lor blestemându-i. Și totuși, Dumnezeu a schimbat blestemul în binecuvântare. **3**Când au auzit ce prevede legea, i-au separat de ceilalți pe toți aceia din Israel care aveau o descendență mixtă. **4**Înainte de acest lucru, preotul Eliașib care era responsabilul camerelor din Templul lui Dumnezeu și care era rudă cu Tobia, **5**i pregătise acestuia o mare sală – chiar acolo unde mai demult era obiceiul să se pună darurile benevole, tămâia, vasele, zecimea din grâu, din must și din ulei – ca donație care era stabilită pentru susținerea leviților, a cântăreților, a portarilor și a preoților. **6**Eu nu eram la Ierusalim când se întâmplau toate acestea, pentru că mă întorsesem la rege în al treizeci și doilea an al guvernării lui Artaxerxes, regele Babilonului. După un timp i-am cerut regelui aprobare; **7**și m-am întors la Ierusalim. Am descoperit atunci răul pe care-l făcuse Eliașib pregătindu-i lui Tobia o sală în curțile Templului lui Dumnezeu. **8**M-am supărat foarte rău și am aruncat din acea sală toate lucrurile lui Tobia. **9**Am dat porunci să se curețe camerele; și am pus din nou acolo vasele pentru slujba de la Templului lui Dumnezeu, darurile benevole și tămâia. **10**Am mai auzit că nu se mai dăduseră lucrurile stabilite pentru leviți. Astfel, leviții și cântăreții care aveau o slujbă (*în Templu*), se întorseseră fiecare la proprietatea lui. **11**Am reproșat acest lucru conducătorilor, zicându-

le: „De ce ați abandonat Templul lui Dumnezeu?” Apoi i-am adunat pe leviți și pe cântăreți și i-am pus din nou în slujbele lor. ¹²Toți oamenii din teritoriul numit Iuda au început din nou să își aducă în magazii a zecea parte din grâu, din must și din ulei. ¹³I-am numit responsabili ai magaziiilor pe preotul Șelemia, pe scribul Țadoc și pe levitul Pedaia; iar pe Zacur – fiul lui Matania – l-am desemnat ca ajutor al lor, pentru că ei erau recunoscuți ca oameni de încredere. Trebuia ca ei să împartă rudelor lor bunurile din magazii. ¹⁴„Amintește-ți de mine, Dumnezeul meu; și nu-mi uita faptele pe care le-am făcut pentru Templul lui Dumnezeu și pentru regulile de acolo!” ¹⁵Tot în acele zile am văzut pe unii din teritoriul numit Iuda călcând în teasc în ziua destinată Sabatului și pe alții aducând snopi sau încărcând pe măgari burdufuri cu vin, struguri, smochine și diferite alte greutăți. Ei le aduceau la Ierusalim în ziua de Sabat. I-am certat chiar în ziua în care își vindeau mărfurile. ¹⁶Mai erau și niște tirieni care locuiau acolo și care aduseseră pește și diverse alte mărfuri. Ei le vindeau la Ierusalim celor din teritoriul numit Iuda – tot în ziua destinată Sabatului. ¹⁷I-am certat pe oamenii din teritoriul numit Iuda care aveau o situație materială bună, zicându-le: „Ce înseamnă această faptă rea pe care o faceți, profanând ziua de Sabat? ¹⁸Oare nu așa au făcut și strămoșii voștri care au determinat pe Dumnezeul nostru să aducă împotriva noastră și împotriva acestui oraș tot acest necaz? Profanând Sabatul, voi nu faceți decât să aduceți mai multă mânie împotriva lui Israel!” ¹⁹Apoi am poruncit ca atunci când umbra ajunge la porțile Ierusalimului, înainte să înceapă timpul Sabatului, să se închidă porțile (*orașului*). Am mai ordonat să nu se deschidă acele porți decât după ce se termină Sabatul. Am pus la porți pe unii dintre slujitorii mei, ca să nu permită intrarea mărfurilor în oraș în timpul zilei de Sabat. ²⁰Dar comercianții și vânzătorii diverselor mărfuri au înnoptat în exteriorul Ierusalimului o dată și chiar de două ori. ²¹Le-am făcut reproșuri, zicându-le: „De ce ați rămas noaptea lângă zid? Dacă veți mai proceda așa, vă voi aresta!” Și astfel, de atunci nu au mai venit acolo în timpul zilei de Sabat. ²²Am poruncit leviților care se sfințiseră să își ia ca responsabilitate sarcina păzirii porților și să sfințească astfel ziua de Sabat. „Pentru toate acestea, amintește-Ți de mine, Dumnezeul meu, și ai milă de mine, în conformitate cu marea Ta bunătate!” ²³Tot atunci am mai văzut că unii iudei se căsătoriseră cu femei așdodite, amonite și moabite. ²⁴Jumătate dintre fiii lor vorbeau limba așdodită și nu cunoșteau pe aceea a iudeilor, ci doar limba unui popor sau a altuia. ²⁵I-am certat, i-am blestemat, iar pe unii dintre bărbați i-am palmuit și le-am smuls părul. I-am pus să jure pe Dumnezeu, zicând astfel: „Nu ne vom mărita fiicele cu fiii celorlalte popoare și nu ne vom căsători nici fiii și nici chiar noi înșine cu fiicele lor!” ²⁶Apoi le-am spus: „Oare nu în același fel a păcătuit Solomon, regele lui Israel? Nu era niciun alt rege ca el între toate popoarele; și era iubit de Dumnezeu. El îl desemnase ca rege al întregului popor Israel. Și totuși, pe el l-au atras în păcat femeile (*care proveneau din popoare*) străine. ²⁷Acum trebuie să mai auzim și despre voi că ați comis acest mare rău și că păcătuiți împotriva

Dumnezeului nostru căsătorindu-vă cu femei (*aparținând popoarelor*) străine?” ²⁸Unul dintre urmașii lui Ioiada – fiul marelui preot Eliașib – era ginerele horonitului Sanbalat. În consecință, eu l-am alungat de la mine. ²⁹„Dumnezeul meu, Amintește-ți de ei; pentru că au profanat atât preoția cât și legământul preoților și pe cel al leviților!” ³⁰I-am curățat pe preoți și pe leviți de orice străin și i-am repus la locul unde își îndeplineau datoriile lor. Fiecare era în slujba specifică lui. ³¹Am mai făcut ordine pentru lemnele aduse ca dar și pentru primele recolte. „Amintește-ți de mine, Dumnezeul meu, și fă să se întoarcă toate acestea în avantajul meu!”

Estera

1 Aceasta este o relatare din vremea guvernării lui Ahașveroș care era suveran din India până în Cuș – teritoriu care avea o sută douăzeci și șapte de provincii. **2** Regele Ahașveroș stătea pe tronul lui din fortăreața Susei. **3** Era al treilea an al guvernării lui. Atunci Ahașveroș a organizat un banchet în cinstea tuturor demnitarilor și a slujitorilor lui. Comandanții armatei Persiei și ai Mediei împreună cu cei bogați și cu toți conducătorii provinciilor, erau acolo, înaintea regelui. **4** Pentru mai multe zile, adică o sută optzeci de zile, regele le-a arătat renumita bogăție a imperiului lui și excepționala glorie la care ajunsese el. **5** Când s-au terminat aceste zile, regele a pregătit întregului popor care era în fortăreața Susei – atât celor mari cât și celor mici – un (*alt*) banchet de șapte zile, în curtea grădinii palatului regal. **6** Cu acea ocazie, au fost puse covoare de bumbac având culoarea alb și violet. Ele fuseseră prinse cu funii făcute din in subțire și din purpură. Erau unite cu niște inele de argint. Apoi au fost puse pe stâlpi de marmură. Pe pavajul făcut cu porfir, cu marmură, cu sidex și cu piatră neagră, erau amplasate paturi de aur și de argint. **7** Se serveau băuturi folosind vase de aur. Și fiecare vas era diferit de celălalt. Ca dovadă a generozității regelui, vinul regal era din abundență. **8** Băutura fusese oferită în urma unui decret imperial, fără niciun fel de interdicție (*sau limită*). Regele ordonase tuturor conducătorilor din subordinea lui care erau în palat, să satisfacă cerințele fiecărui oaspete. **9** Regina Vaști a organizat și ea un banchet pentru femei în palatul imperial al regelui Ahașveroș. **10** În a șaptea zi, în timp ce inima îi era veselă din cauza consumului de vin, regele a dat un ordin lui Mehuman, lui Bizta, lui Harbona, lui Bigta, lui Abagta, lui Zetar și lui Carcas. Ei erau cei șapte eunuci care slujeau înaintea regelui Ahașveroș. **11** El le-a ordonat să o aducă înaintea regelui pe regina Vaști, purtând coroana regală. Pentru că ea era frumoasă, el dorea ca popoarele și conducătorii imperiului să îi vadă frumusețea. **12** Când a auzit de ordinul regelui transmis prin eunuci, regina Vaști a refuzat să vină. Atunci regele a devenit foarte mânios. **13** El a vorbit cu înțelepții lui care cunoșteau obiceiurile acelor vremuri – pentru că aceasta era regula: regele discuta cu toți aceia care cunoșteau legea și aplicarea ei corectă. **14** În apropierea regelui erau Carșena, Șetar, Admata, Tarșiș, Meres, Marsena și Memucan – cei șapte administratori ai Persiei și ai Mediei care vedeau (*mereu*) fața regelui și care aveau primul loc în regat. **15** El i-a întrebat: „Cum trebuie pedepsită – conform legii – regina Vaști, pentru că nu a executat ordinul regelui Ahașveroș transmis prin intermediul eunucilor?” **16** Memucan a răspuns în prezența regelui și a conducătorilor imperiului astfel: „Nu numai față de rege s-a comportat rău regina Vaști, ci și față de toți conducătorii. Ea dat un exemplu tuturor popoarelor din toate provinciile regelui Ahașveroș. **17** Fapta reginei va fi copiată de toate soțiile acestora; și astfel, ele vor începe să își desconsidere soții și să zică: «Regele Ahașveroș i-a cerut reginei Vaști să vină înaintea lui; dar ea nu a venit!» **18** După ce vor auzi despre fapta reginei,

soțiile conducătorilor Persiei și ai Mediei vor vorbi și ele la fel tuturor reprezentanților regelui. Acest lucru va genera multă desconsiderare; și va strica în aceste familii buna înțelegere dintre soți. ¹⁹Dacă regele consideră că este bine, să dea un decret imperial. El să fie consemnat în legislația medopersană, ca să nu existe posibilitatea încălcării lui. Acest decret să spună că Vaști nu va mai putea intra niciodată în prezența regelui Ahașveroș și că regele îi va oferi demnitatea ei de regină alteia care merită să o aibă. ²⁰Decretul regelui va fi cunoscut în marele lui imperiu; și astfel, toți soții – începând de la cel mai mare până la cel mai mic – vor fi apreciați și respectați de soțiile lor!” ²¹Această propunere a fost apreciată de rege și de conducătorii imperiului; iar regele a procedat conform sfatului lui Memucan. ²²El a trimis scrisori în toate provinciile subordonate regelui. Decizia a fost transmisă fiecărei provincii conform scrierii ei și fiecărui popor în limba lui. Astfel a fost anunțat (*în tot imperiul*) în limba fiecăruia că bărbatul este stăpân în familia lui. ²După toate acestea, când a încetat mânia regelui Ahașveroș, el și-a amintit de Vaști. S-a gândit la ce făcuse ea și la decretul pe care îl dăduse împotriva ei. ³Slujitorii apropiați regelui i-au făcut următoarea propunere: „Să fie căutate pentru rege niște fecioare frumoase (*fizionomic*). ³Regele să desemneze pentru fiecare dintre provinciile imperiului niște responsabili care să selecteze pe toate fecioarele frumoase și să le aducă împreună în fortăreața Susei. Ele să fie supravegheate de Hegai – eunucul regelui care este responsabil cu femeile – și să le asigure lucrurile necesare pentru înfrumusețare. ⁴Tânăra care va fi agreată de rege, să guverneze cu el în locul reginei Vaști!” Această propunere i-a plăcut regelui; și el a procedat conform sugestiilor slujitorilor lui. ⁵În fortăreața Susei trăia un evreu care se numea Mardoheu. El era fiul lui Iair. Iair a fost fiul lui Șimei; iar acest Șimei a fost fiul lui Chiș care a fost un bărbat dintre urmașii lui Beniamin. ⁶Mardoheu fusese luat în captivitate din Ierusalim. El era printre exilații duși împreună cu Ieconia – regele celor din teritoriul numit Iuda – în vremea în care Nabucodonosor era regele Babilonului. ⁷Mardoheu o avea în îngrijă lui pe Hadasa – adică pe Esteră – care era fiica unchiului lui. Ea nu mai avea nici tată, nici mamă. Tânăra era frumoasă (*fizionomic*) și agreabilă. După moartea tatălui și a mamei ei, Mardoheu o înfiase. ⁸Porunca regelui cuprinsă în decretul lui cu privire la aducerea mai multor fete în fortăreața Susei – sub supravegherea lui Hegai – a făcut ca și Esteră să fie luată la palatul lui și să fie dată în grija lui Hegai, responsabilul femeilor. ⁹Tânăra i-a plăcut lui Hegai; și astfel, ea a beneficiat de bunăvoință din partea lui. El s-a grăbit să îi aducă atât ce avea nevoie pentru înfrumusețare, cât și partea ei de hrană. I-a dat șapte servitoare care fuseseră alese din palatul regelui. Apoi a dus-o împreună cu ele în cea mai bună cameră a grupului de femei din palat. ¹⁰Esteră nu și-a divulgat nici poporul și nici originea – pentru că Mardoheu îi poruncise să nu vorbească (*nimănui*) despre ele. ¹¹În fiecare zi, Mardoheu se plimba prin fața gardului care delimita zona femeilor de la palatul regal – ca să afle cum trăia Esteră și ce se întâmplase cu ea. ¹²Fiecărei tinere îi venea rândul să intre la

regele Ahaşveros după douăsprezece luni – timp în care se respecta legea cu privire la femei – pentru că atât trebuia să fie perioada de înfrumuseţare. Şase luni se ungeau cu ulei parfumat. Apoi, încă şase luni, ele se ungeau cu balsam şi cu alte substanţe specifice femeilor pentru înfrumuseţare. ¹³Când trebuia ca o tânără să intre acolo unde era regele, i se permitea să aducă împreună cu ea în palatul lui tot ce dorea din zona unde stăteau femeile. ¹⁴Seara, ea intra la rege; iar dimineaţa se întorcea în al doilea grup de femei de care răspundea Şaaşgaz – eunucul regelui responsabil cu paza concubinelor – şi nu se mai întorcea la rege decât dacă el o agrease şi dacă era chemată pe nume. ¹⁵A venit rândul Esterei – fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu care o înfiase. Atunci când a intrat la rege, ea nu a vrut să ia ceva din zona unde stăteau femeile, cu excepţia acelor lucruri despre care îi vorbise Hegai – eunucul regelui care era responsabil cu paza femeilor de la palat. Esteră fusese bine văzută de toţi supraveghetorii ei. ¹⁶Ea a fost dusă la regele Ahaşveros, în palatul lui, în a zecea lună, adică în luna numită Tebet. Era al şaptelea an al guvernării lui. ¹⁷Regele a iubit-o pe Esteră mai mult decât pe oricare dintre femeile care i-au fost aduse în faţa lui. El s-a comportat cu ea având mai multă bunăvoinţă decât în cazul oricărei alte fecioare. I-a pus coroana regală pe cap şi a făcut-o regină în locul reginei Vaşti. ¹⁸Regele a organizat apoi un mare banchet la care a invitat pe toţi administratorii şi pe toţi slujitorii lui. Acel banchet a fost organizat în cinstea Esterei. A anunţat zi de sărbătoare în provincii şi a oferit daruri cu generozitatea specifică unui rege. ¹⁹Atunci când fecioarele au fost adunate pentru a doua oară, Mardoheu stătea la poarta regelui. ²⁰Respectând porunca lui Mardoheu, Esteră nu vorbise nimănui despre originea ei şi nici despre poporul de care aparţinea ea. Esteră a procedat exact cum îi spusese Mardoheu – ca în perioada când o educa el. ²¹În acele zile, în timp ce Mardoheu stătea la poarta regelui, Bigtana şi Tereş – doi dintre eunucii regelui care păzeau poarta – s-au revoltat şi au încercat să organizeze un complot împotriva regelui Ahaşveros. ²²Mardoheu a auzit şi el despre acest plan şi a informat-o pe regina Esteră. Atunci Esteră i-a spus regelui în numele lui Mardoheu despre planul complotului. ²³S-au făcut cercetări în legătură cu această intenţie; şi s-a descoperit că totul era adevărat. Cei doi (*eunuci*) au fost spânzuraţi. Această întâmplare a fost consemnată în cronici, în prezenţa regelui. ³ Apoi regele Ahaşveros l-a avansat în funcţie pe agaghitul Haman – fiul lui Hamedata. Astfel, regele l-a desemnat ca şef al tuturor administratorilor lui. ²Toţi slujitorii regelui care stăteau la poarta regală, îngenuncheau şi se aplecau până la pământ în faţa lui Haman – pentru că aşa le poruncise regele. Dar Mardoheu nu îngenunchea şi nu se apleca. ³Slujitorii regelui care stăteau la poarta lui, i-au zis lui Mardoheu: „De ce încalci porunca regelui?” ⁴Pentru că i se spunea acest lucru în fiecare zi, iar el continua să îi ignore, slujitorii regelui l-au anunţat pe Haman – ca să vadă dacă acest comportament lui Mardoheu va fi tolerat – pentru că el le spusese că este iudeu. ⁵Când Haman a văzut că Mardoheu nu îngenunchea şi nu se apleca cu faţa până spre pământ înaintea lui, a devenit plin de mânie. ⁶A considerat

prea puțin lucru să execute numai pe Mardoheu. Pentru că fusese informat despre poporul căruia îi aparținea Mardoheu, Haman a planificat distrugerea tuturor iudeilor care formau acel popor. El intenționa exterminarea lor din tot regatul lui Ahașveroș. ⁷În prima lună, adică în luna Nisan, în al doisprezecelea an al regelui Ahașveroș, au aruncat „Purul” – adică au tras la sorti – în prezența lui Haman, pentru o zi și pentru o lună. Astfel, în urma tragerii la sorti, a rezultat a douăsprezecea lună, adică luna Adar. ⁸Apoi Haman i-a zis regelui Ahașveroș: „Există un popor care a fost dispersat și împărțit printre celelalte popoare, în toate provinciile imperiului tău. Acesta este un popor ale cărui legi sunt diferite de ale tuturor celorlalte popoare. Ele sunt diferite chiar și de legile regelui. Nu este normal ca regele să tolereze acest fapt! ⁹Dacă regele aprobă, doresc să se scrie un decret care prevede ca ei să fie distruși; iar eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujitorilor mei, ca să fie puși în tezaurul regelui.” ¹⁰Regele și-a scos inelul de pe deget și i l-a dat agaghitului Haman – fiul lui Hamedata – opresorul iudeilor. ¹¹Regele i-a zis lui Haman: „Poți să îți păstrezi argintul! Iar în legătură cu acest popor, ai aprobarea mea să procedezi cum consideri tu că trebuie!” ¹²Haman a chemat scribii regelui în a treisprezecea zi a primei luni. Cu acea ocazie, ei au scris tot ce le-a ordonat Haman guvernatorilor regelui. El s-a adresat astfel guvernatorilor desemnați pentru fiecare provincie și conducătorilor fiecărui popor. Au enunțat ordinul în acord cu scrierea fiecărui popor și în limba fiecăruia. S-a scris în numele regelui Ahașveroș și apoi a fost pus sigiliul folosind inelul regelui. ¹³Scrisorile au fost trimise prin curieri spre toate provinciile regelui. Ele vorbeau despre distrugerea, omorârea și exterminarea tuturor iudeilor – tineri și bătrâni, copii și femei – într-o singură zi. Aceea era a treisprezecea zi din a douăsprezecea lună, adică luna Adar. Scrisorile cereau și prădarea bunurilor lor. ¹⁴Fiecare provincie a primit câte o copie a documentului care fusese formulat ca decret regal. În el era anunțat fiecare popor că trebuie să fie pregătit pentru acțiunea din acea zi. ¹⁵Curierii au plecat rapid, conform poruncii regelui. Decretul a fost adus și în fortăreața Susei. În timp ce regele și Haman s-au dus să bea, oamenii (*iudei*) din orașul Susa au fost foarte șocați (*de conținutul decretului*). ⁴Când Mardoheu a auzit tot ce s-a întâmplat, și-a rupt hainele, s-a îmbrăcat cu un sac și și-a pus cenușă pe cap. S-a dus în mijlocul orașului și a plâns cu strigăte specifice omului foarte disperat. ²S-a dus până în fața porții regelui, deși nimănui nu i se permitea să vină la poarta lui îmbrăcat în haine de sac. ³În fiecare provincie și în fiecare loc unde ajungea decretul care conținea decizia regelui, era mare jale printre iudei. Ei posteau, plângeau și boceau. Mulți se culcau îmbrăcați cu haine de sac, presărându-și cenușă pe ei. ⁴Când slujitoarele și eunucii au venit la Esteră și au anunțat-o despre ce se întâmpla, regina a devenit foarte agitată. Ea i-a trimis haine lui Mardoheu ca să se îmbrace; și astfel, să își dezbrace sacul cu care era îmbrăcat. Dar Mardoheu nu a acceptat. ⁵Esteră l-a chemat pe Hatac – unul dintre eunucii regelui care erau în slujba ei – și i-a ordonat să îl întrebe pe Mardoheu ce înseamnă acest gest și care este motivul lui. ⁶Hatac s-a dus la

Mardoheu în zona liberă din fața orașului. El era în fața porții regelui. **7**Mardoheu i-a vorbit despre tot ce i s-a întâmplat și i-a spus suma exactă de argint pe care a promis Haman că o va da pentru tezaurul regelui în schimbul exterminării iudeilor. **8**I-a mai dat și o copie a decretului scris, așa cum fusese el difuzat în Susa în vederea distrugerii iudeilor, ca să i-l arate Esterei. Hatac trebuia să o informeze pe Estera (*despre ce urma să se întâmple*) și să îi poruncească (*din partea lui Mardoheu*) să meargă la rege, să îi implore mila și să insiste pe lângă el în favoarea poporului ei. **9**Hatac a venit și i-a reprodus Esterei toate cuvintele lui Mardoheu. **10**Esteră i-a zis lui Hatac să îi poruncească lui Mardoheu astfel: **11**„Toți slujitorii regelui și fiecare popor din provinciile lui știu că orice bărbat sau orice femeie care intră la rege – în curtea interioară – fără să fie chemat, este condamnat la moarte, conform legii. Dar dacă regele îi întinde atunci sceptrul lui de aur, nu va mai muri. Nici eu nu am mai fost chemată să merg la rege de treizeci de zile!” **12**Lui Mardoheu i s-a transmis mesajul Esterei. **13**Atunci Mardoheu i-a trimis înapoi Esterei următorul răspuns: „Să nu îți imaginezi că, fiind în palat, tu vei fi singura persoană dintre toți iudeii care nu va muri! **14**Dacă vei tăcea acum, consolarea și salvarea iudeilor va veni din altă parte; dar tu și familia tatălui tău veți muri! Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns în conducerea regatului?” **15**Esteră i-a transmis lui Mardoheu următorul mesaj: **16**„Du-te, adună-i pe toți iudeii care locuiesc în Susa și postiți pentru mine! Nu mâncați și nu beți nimic trei zile, nici ziua și nici noaptea! Eu voi posti împreună cu slujitoarele mele; și apoi voi merge la rege, deși această decizie este împotriva legii. Și dacă va trebui să mor, voi muri!” **17**Mardoheu a plecat și a făcut așa cum îi poruncise Esteră. **5** A treia zi, Esteră s-a îmbrăcat cu hainele ei de regină și a venit în curtea interioară a palatului regelui, chiar în fața palatului lui. Regele stătea pe tronul imperial, în palatul lui, cu fața spre intrarea palatului. **2**El a văzut-o pe regina Esteră stând în curte. Ea a fost agreată și acceptată de el. I-a întins Esterei sceptrul lui de aur pe care îl ținea în mână. Esteră s-a apropiat și a atins vârful sceptrului. Regele a întrebat-o: **3**„Ce s-a întâmplat, regină Esteră? Care îți este cererea? Chiar dacă ai cere jumătate din imperiul meu, cererea ta va fi aprobată!” **4**Esteră a răspuns: „Dacă regele consideră că este bine, să vină astăzi împreună cu Haman la banchetul pe care i l-am pregătit!” **5**Regele a zis (*celor din jurul lui*): „Ajutați-l pe Haman să pună în aplicare această dorință a Esterei!” Regele și Haman au venit la banchetul pregătit de Esteră. **6**În timp ce petreceau bând vin, regele i-a spus Esterei: „Care îți este dorința? Îți va fi respectată! Oricare îți este cererea – chiar dacă dorești jumătate din imperiu –, ți se va aproba!” **7**Esteră i-a răspuns: „Voi spune care este dorința și cererea mea. **8**Dacă am beneficiat de favoarea regelui și dacă el consideră că este bine, doresc să îmi accepte dorința și să îmi aprobe cererea: să vină și mâine împreună cu Haman la banchetul pe care l-am pregătit. Atunci voi face așa cum mi-a cerut regele.” **9**În acea zi, Haman a plecat de la banchet vesel și cu mulțumire în inima lui. Dar când Haman l-a văzut pe Mardoheu la poarta regelui și a observat că nu

se ridică și nici nu tremură înaintea lui, a fost foarte mânios împotriva lui. ¹⁰Totuși Haman s-a abținut și s-a dus acasă. Apoi a trimis câțiva oameni să îi aducă pe prietenii lui și pe soția lui numită Zereș. ¹¹Haman le-a vorbit despre grandoarea bogățiilor lui, despre mulțimea fiilor lui și despre tot ce făcuse regele ca să îl avanseze pe cea mai înaltă poziție de autoritate desemnându-l ca șef al administratorilor și al slujitorilor lui. ¹²Apoi Haman a continuat, zicând: „În plus, cu excepția mea, regina Esteră nu a invitat pe nimeni împreună cu regele la banchetul pe care l-a pregătit; iar mâine m-a chemat din nou să fiu acolo împreună cu regele. ¹³Dar toate acestea nu au valoare pentru mine cât timp îl voi vedea pe iudeul Mardoheu stând la poarta regelui.” ¹⁴Atunci Zereș, soția lui, și toți prietenii lui i-au zis: „Să se pregătească o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți; iar mâine dimineață devreme, cere-i regelui ca Mardoheu să fie spânzurat pe ea. Apoi du-te împreună cu regele la banchet; și fi vesel!” Sfatul lor i-a plăcut lui Haman; și astfel el a pregătit spânzurătoarea. **6** În acea noapte, regele nu a putut să doarmă. A cerut „Cartea cronicilor”, adică acele scrieri care conțineau întâmplări din imperiu pentru fiecare an; și i s-a citit regelui din ea. ²Astfel, a citit ce descoperise Mardoheu despre Bigtana și despre Tereș – doi dintre eunucii regelui, responsabili cu paza porții – care planificaseră un complot împotriva regelui Ahașveroș. ³Regele a întrebat: „Ce onoare și ce recompensă i s-au dat lui Mardoheu pentru această faptă?” Cei care îl slujeau, i-au răspuns regelui: „Nu i s-a dat nimic.” ⁴Regele a mai întrebat: „Cine este în curte?” Exact atunci intrase Haman în curtea exterioară a palatului regelui, cu intenția să îi ceară regelui să îl spânzure pe Mardoheu pe spânzurătoarea pe care i-o pregătise. ⁵Slujitorii regelui i-au răspuns: „Haman este în curte!” Regele a spus: „Să intre!” ⁶Imediat după ce Haman a intrat, regele l-a și întrebat: „Ce trebuie făcut pentru omul pe care regele dorește să îl onoreze?” Haman și-a zis atunci în gând: „Pe cine oare ar dori regele să îl onoreze mai mult? Cu certitudine că acela sunt eu!” ⁷Haman i-a răspuns regelui: „Omului pe care regele dorește să îl onoreze, ⁸trebuie să i se aducă roba imperială pe care o îmbracă el, calul pe care călărește regele și să i se pună pe cap coroana regală. ⁹Calul și haina să fie date celui mai onorabil dintre conducătorii regelui. Apoi regele să îl îmbrace pe acel om pe care dorește să îl onoreze, să îl plimbe călare pe cal prin zona din fața orașului și să strige înaintea lui: «Așa se procedează cu omul pe care regele dorește să îl onoreze!»” ¹⁰Regele i-a zis apoi lui Haman: „Grăbește-te să iei roba și calul – așa cum ai spus; și fă-i exact așa lui Mardoheu, acelui iudeu care stă la poarta regelui. Să nu lași nimic nefăcut din tot ce ai zis!” ¹¹Haman a luat roba și calul; apoi l-a îmbrăcat pe Mardoheu cu ea și l-a plimbat călare pe cal prin zona din fața orașului, strigând înaintea lui: „Așa se procedează cu omul pe care regele dorește să îl onoreze!” ¹²Apoi Mardoheu s-a întors la poarta regelui; iar Haman s-a grăbit să plece acasă, supărat și cu capul acoperit... ¹³Haman a povestit soției lui care se numea Zereș și prietenilor lui tot ce i s-a întâmplat. Atunci consilierii lui și Zereș – soția lui – i-au zis: „Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi,

este din poporul iudeilor, nu vei putea face nimic; ci este o certitudine că vei pierde în conflictul tău cu el!” ¹⁴În timp ce vorbeau ei cu Haman, au venit eunucii regelui; și s-au grăbit să îl trimită pe Haman la banchetul pregătit de Estera. ⁷Astfel, regele și Haman au venit să stea din nou la masă împreună cu regina Estera. ²În timp ce beau vin, regele a întrebat-o pe Estera și în a doua zi: „Care îți este dorința, regină Estera? Îți va fi respectată! Oricare îți este cererea – chiar dacă ai dori jumătate din imperiu –, ți se va aproba!” ³Regina Estera a răspuns astfel: „Dacă am găsit bunăvoință din partea ta – rege – și dacă regele consideră că este bine, salvează-mi viața! Aceasta este dorința mea. În același timp doresc să salvezi și poporul din care provin; ⁴pentru că atât eu cât și poporul meu am fost trădați ca să fim distruși, omorâți și exterminați. Dacă am fi fost vânduți ca sclavi și ca slave, aș fi tăcut – pentru că acest lucru nu ar fi meritat atenția regelui!” ⁵Atunci regele Ahașveroș a întrebat-o pe regina Estera: „Cine și unde este acela care a planificat să facă acest lucru?” ⁶Estera a răspuns: „Opresorul și dușmanul este Haman, acest criminal!” Atunci Haman a rămas șocat în fața regelui și a reginei. ⁷Plin de mânie, regele și-a lăsat paharul de vin și a ieșit în grădina palatului. Dar Haman a rămas să pledeze pentru viața lui înaintea reginei Estera – pentru că înțelesese că regele deja decisese omorârea lui. ⁸Când s-a întors regele din grădina palatului în sala de mese, l-a găsit pe Haman stând (*aplecat*) pe patul pe care stătea Estera. Atunci regele a zis: „Cum?! Vrei să o mai și convingi pe regină (*să nu fi omorât*) chiar la mine în palat, în prezența mea?” Imediat după ce regele a spus aceste cuvinte, i-au și acoperit fața lui Haman. ⁹Harbona – unul dintre eunucii care îi slujeau regelui – a zis: „Să știți că există deja spânzurătoarea înaltă de cincizeci de coți, pe care o făcuse Haman pentru Mardoheu care vorbise pentru binele regelui. Ea este instalată în curtea casei lui Haman.” Regele a zis: „Spânzurați-l pe ea!” ¹⁰Ei l-au spânzurat pe Haman pe spânzurătoarea instalată chiar de el pentru Mardoheu; și astfel a încetat mânia regelui. ⁸ În acea zi, regele Ahașveroș i-a dat reginei Estera proprietatea lui Haman – opresorul iudeilor; iar Mardoheu a ajuns în fața regelui, pentru că Estera îi spusese că ei erau rude. ²Regele și-a scos de pe deget inelul cu sigiliul imperial – pe care îl luase înapoi de la Haman – și i l-a dat lui Mardoheu. Iar Estera l-a desemnat pe Mardoheu stăpân al proprietății lui Haman. ³Apoi Estera s-a dus din nou în fața regelui și i-a vorbit. A căzut la picioarele lui, a plâns și a implorat mila lui, ca să oprească răul produs de agaghitul Haman și de planul acestuia pentru iudei. ⁴Regele i-a întins Esterei sceptrul lui de aur. Estera s-a ridicat și a stat în fața regelui. ⁵Atunci ea a zis: „Dacă regele consideră că este bine, dacă am acceptare din partea lui și dacă ce propun eu i se pare acceptabil regelui iar eu sunt agreată de el, doresc să fie scris un decret care să anuleze scrisorile concepute de agaghitul Haman – fiul lui Hamedata – care fuseseră scrise ca să îi extermine pe iudeii din toate provinciile regelui. ⁶Cum aș putea să văd eu dezastrul care va veni împotriva poporul meu și cum aș putea să asist la distrugerea lui?” ⁷Regele Ahașveroș a vorbit atunci atât reginei Estera cât și iudeului Mardoheu, zicând: „Vedeți că

i-am dat Esterei proprietatea lui Haman; iar el a fost executat pe acea spânzurătoare, pentru că a complotat împotriva iudeilor. **8**Acum scrieți-le iudeilor așa cum vă place – în numele regelui – și puneți sigiliul cu inelul regelui; pentru că o scrisoare care a fost scrisă în numele regelui și sigilată cu inelul lui, nu poate fi anulată.” **9**Atunci au fost chemați scribii regelui – în a treia lună, adică în luna Sivan, în a douăzeci și treia zi – și a fost scrisă fiecare poruncă a lui Mardoheu, atât pentru iudei, cât și pentru conducătorii autoritari din imperiu, pentru guvernatori și pentru conducătorii celor o sută douăzeci și șapte de provincii care formau teritoriul din India până în Cuș. S-a scris fiecărei provincii folosind literele alfabetului ei și fiecărui popor în limba lui. Iudeilor li s-a scris folosind literele alfabetului lor și limba lor. **10**Mardoheu a scris în numele regelui Ahașveroș, apoi a sigilat cu inelul regelui și a trimis scrisorile prin curieri călare. Ei au folosit armăsari crescuți în herghelia imperială. **11**Conform acestui decret, regele acorda iudeilor din fiecare oraș dreptul de a se aduna și de a-și apăra viața. Ei aveau și dreptul de a distruge, de a omorî și de a extermina orice armată, orice popor sau provincie care ar atenta la viața lor, a copiilor și a femeilor lor, intenționând să le acapareze averile. **12**Acest lucru trebuia să se întâmple în toate provinciile regelui Ahașveroș, într-o singură zi; și aceea a fost a treisprezecea zi din a douăsprezecea lună, adică luna Adar. **13**A fost trimisă câte o copie a acestei scrisorii cu valoare de lege în fiecare provincie. Astfel, toate popoarele au fost anunțate că iudeii sunt pregătiți ca în acea zi să se răzbune pe dușmanii lor. **14**Curierii care călăreau pe armăsarii regelui, au plecat foarte repede, respectând astfel porunca regelui. Decretul a fost anunțat și în fortăreața Susei. **15**Mardoheu a plecat din prezența regelui purtând o haină imperială colorată cu alb și cu albastru, având pe cap o coroană mare de aur și o robă făcută din in subțire și din material textil roșiatic. Oamenii din orașul Susa strigau de bucurie. **16**Pentru iudei nu era decât fericire și bucurie, veselie și onoare. **17**În fiecare provincie și în fiecare oraș unde ajungea decretul regelui, era bucurie și veselie printre iudei. Se organizau banchete și se declarau zile de sărbătoare. Atunci, mulți oameni care aparțineau altor popoare ale imperiului, au devenit israelieni; pentru că le era frică de iudei. **9** În a douăsprezecea lună, adică în luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii, când ar fi trebuit să se pună în aplicare porunca și decretul regelui – chiar în ziua în care dușmanii iudeilor așteptau momentul să îi extermine – situația s-a schimbat. Astfel, iudeii i-au dominat ei pe aceia care îi urau. **2**Iudeii s-au adunat în orașele lor din toate provinciile regelui Ahașveroș, ca să se răzbune pe cei care intenționau să le facă rău. Nimeni nu li s-a putut opune, pentru că frica de iudei domina toate popoarele. **3**Toți conducătorii provinciilor, șefii lor autoritari, guvernatorii și slujitorii regelui îi susțineau pe iudei – pentru că le era frică de Mardoheu. **4**Astfel, Mardoheu ajunsese renumit la palatul regelui și beneficia de faimă prin toate provinciile – pentru că el era un bărbat a cărui influență creștea tot mai mult. **5**Iudeii au lovit cu tăișul sabiei pe toți dușmanii lor. I-au înjunghiat, i-au distrus și au făcut tot ce au dorit acelora care îi

urâseră. ⁶În fortăreața Susei, iudeii au omorât și au distrus cinci sute de oameni. ⁷Printre cei omorâți (*de iudei*), erau: Parșandata, Dalfon, Aspata, ⁸Porata, Adalia, Aridata, ⁹Parmașta, Arisai, Aridai și Vaizata. ¹⁰I-au omorât și pe cei zece fii ai lui Haman – fiul lui Hamedata – opresorul iudeilor – dar nu au devastat deloc averile lor. ¹¹În acea zi, numărul celor omorâți în fortăreața Susei a fost cunoscut de rege. ¹²Atunci regele i-a zis reginei Esteră: „În fortăreața Susei, iudeii au omorât și au distrus cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui Haman. Oare ce vor fi făcut în celelalte provincii? Dacă mai ai vreo dorință, ea îți va fi respectată. Dacă mai ai vreo cerere, ți se va aproba!” ¹³Esteră a zis: „Dacă regele consideră că este bine, să se permită iudeilor să facă și mâine ce au făcut astăzi! Să se dea un decret la Susa. El să prevadă ca cei zece fii ai lui Haman să fie spânzurați pe lemn!” ¹⁴Regele a răspuns: „Așa să se facă! Să se dea un decret la Susa. El să permită iudeilor să îi spânzure pe cei zece fii ai lui Haman!” ¹⁵Iudeii s-au adunat în Susa; și în a paisprezecea zi a lunii Adar, au omorât în Susa încă trei sute de oameni. Dar nu le-au devastat averile. ¹⁶Restul iudeilor din provinciile regelui s-au adunat și ei ca să își apere viețile; și și-au câștigat astfel odihna, scăpând de dușmanii lor. Au omorât șaptezeci și cinci de mii dintre cei care îi urau; dar nu au atacat averile lor. ¹⁷Așa s-a întâmplat în a treisprezecea zi a lunii Adar; iar în a paisprezecea zi, s-au odihnit și au făcut din ea o zi de banchet și de bucurie. ¹⁸Iudeii din Susa s-au adunat atât în a treisprezecea zi a lunii, cât și în a paisprezecea; iar în a cincisprezecea zi s-au odihnit. Și au făcut din ea o zi de banchet și de bucurie. ¹⁹Astfel se explică de ce iudeii de la sate au făcut din a paisprezecea zi a lunii Adar o zi de bucurie, de banchet și de sărbătoare în care prietenii își trimit unii altora daruri. ²⁰Mardoheu a scris aceste lucruri și a trimis scrisori tuturor iudeilor din provinciile regelui Ahașveroș – atât celor care erau aproape cât și celor de departe – ²¹ca să îi provoace să sărbătorească în fiecare an a paisprezecea zi a lunii Adar și a cincisprezecea zi a aceleiași luni. ²²El erau celebrate ca zilele în care iudeii au scăpat de dușmanii lor și ca lună în care întristarea lor s-a transformat în bucurie, iar bocetul lor s-a schimbat în fericire. I-a încurajat să facă din ele zile de banchet și de bucurie; și să trimită daruri de mâncare atât prietenilor cât și celor săraci. ²³Iudeii au acceptat ce începuseră deja să facă; și au procedat exact cum le scrisese Mardoheu. ²⁴Agaghitul Haman – fiul lui Hamedata – care fusese opresorul tuturor iudeilor, planificase exterminarea iudeilor, aruncând „Purul” – adică trăgând la sorti – pentru ca ei să fie striviți și distruși. ²⁵Dar regele a fost informat despre acest plan și a poruncit în scris ca lucrurile rele intenționate de Haman împotriva iudeilor să se întoarcă împotriva capului lui. Și astfel, regele a decis ca Haman să fie spânzurat pe lemn: atât el, cât și fiii lui. ²⁶Așa se explică de ce au numit aceste zile „Purim” – provenind din cuvântul „Pur”. Astfel, din cauza celor scrise în acea scrisoare, din cauza celor văzute și luând în considerare ce li s-a întâmplat, ²⁷iudeii au decis atât pentru ei cât și pentru urmașii lor și pentru toți cei care li se vor adăuga, să nu înceteze sărbătorirea acestor două zile – în fiecare an – așa cum spunea scrisoarea, la data stabilită. ²⁸Fiecare

generație, fiecare clan din fiecare provincie și din fiecare oraș, trebuia să comemoreze aceste zile și să le celebreze. Nu s-a acceptat ca zilele de sărbătoare numite „Purim” să fie desființate vreodată din poporul iudeilor; iar comemorarea lor nu trebuia să înceteze printre urmașii lor. ²⁹Regina Estera – fiica lui Abihail – și iudeul Mardoheu au scris cu toată autoritatea ca să susțină această a doua scrisoare care se referea la „Purim”. ³⁰Mardoheu a trimis scrisori tuturor iudeilor care erau în cele o sută douăzeci și șapte de provincii imperiale guvernate de Ahașveroș. Ele conțineau cuvinte de pace care asigurau protecția (*iudeilor*), ³¹pentru a facilita sărbătorirea acestor zile de „Purim” la data stabilită, așa cum ceruse iudeul Mardoheu și regina Estera. Această decizie era în acord și cu dorința lor, atât pentru ei cât și pentru urmașii lor. Decizia cuprindea în același timp reglementări cu privire la post și pentru bocet. ³²Porunca Esterei a susținut aceste reglementări cu ocazia „Purimului” și a fost scrisă într-o carte. **10** Regele Ahașveroș a stabilit o taxă obligatorie în imperiul lui. Ea era valabilă și pentru popoarele care locuiau pe insule. ²Toate faptele care evidențiază autoritatea și realizările lui împreună cu amănunte despre faima lui Mardoheu care fusese promovat de rege, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor Mediei și Persiei”? ³Iudeul Mardoheu era al doilea în ierarhie: după regele Ahașveroș; și era renumit printre iudei. El a fost apreciat de mulțimea fraților lui pentru că a urmărit binele confrăților lui și a vorbit pentru pacea întregului lui popor.

Iov

1 A trăit cândva în țara Uț un om care se numea Iov. El era curat în sufletul lui, se comporta corect, avea frică de Dumnezeu și evita să facă ce este rău. **2**În familia lui s-au născut șapte fii și trei fiice. **3**Acest om avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgari și un mare număr de slujitori. Era cel mai remarcabil dintre toți locuitorii din Est. **4**Fiii lui aveau obiceiul să organizeze, pe rând, câte un banchet în casa fiecăruia dintre ei. Le chemau acolo și pe cele trei surori ale lor, ca să mănânce și să bea împreună cu ei. **5**Când se termina unul dintre banchetele lor, Iov îi chema și îi sfințea. El se trezea dimineța devreme și oferea (*lui Iahve*) arderi integrale pentru fiecare dintre ei, zicând: „Este posibil ca fiii mei să fi păcătuit și să Îl fi supărat pe Dumnezeu în inimile lor.” Acesta era obiceiul lui Iov. **6**Într-o zi, fiii lui Dumnezeu au venit și s-au prezentat înaintea lui Iahve. Printre cei veniți acolo era și Satan. **7**Atunci Iahve l-a întrebat: „De unde vii?” Satan i-a răspuns lui Iahve: „Am parcurs suprafața pământului. Vin de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.” **8**Iahve l-a întrebat din nou pe Satan: „L-ai văzut pe sclavul Meu care se numește Iov? Nu mai există nimeni ca el pe pământ. El este un om cu sufletul curat, trăiește corect, are frică de Dumnezeu și evită să facă ce este rău!” **9**Atunci Satan I-a răspuns lui Iahve: „Oare degeaba are Iov frică de Dumnezeu? **10**Nu. Ci pentru că l-ai înconjurat cu protecția Ta; și ai grijă de familia lui! Tu ai binecuvântat tot ce lucrează el cu mâinile; și averile lui i s-au înmulțit în țară. **11**Dar atinge-Te acum cu mâna Ta de tot ce are; și vei vedea că Te va blestema în mod direct!” **12**Iahve i-a răspuns lui Satan: „Îți permit să faci tot ce vrei cu ce are el. Dar lui să nu îi faci nimic rău!” Atunci Satan a plecat din fața lui Iahve. **13**Într-o zi, în timp ce fiii și fiicele lui mâncau și beau vin în casa celui mai mare dintre ei – care era primul născut (*în familia lui Iov*) –, **14**a venit la Iov un mesager care i-a zis: „În timp ce boii tăi trăgeau plugul iar măgărițele pășteau lângă ei, **15**niște sabeeni au venit rapid în forță împotriva lor și au luat aceste animale; iar pe slujitori i-au tăiat cu sabia. Doar eu am scăpat, ca să te anunț despre acest lucru!” **16**În timp ce încă vorbea acela, un altul a venit și i-a zis: „Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a ars oile și slujitorii (*care erau cu ele*). Acest foc i-a ars total. Doar eu am scăpat, ca să te anunț despre ce s-a întâmplat.” **17**În timp încă vorbea și acela, a venit un altul care i-a zis: „Niște caldeeni, împărțiți în trei grupuri, au venit în forță și ți-au luat cămilele; iar pe slujitori i-au tăiat cu sabia. Doar eu am scăpat, ca să te anunț despre ce s-a întâmplat.” **18**În timp ce încă vorbea și acela, a venit un altul care i-a zis: „Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare – care este primul născut (*dintre ei*). **19**Atunci, instantaneu a venit un mare vânt dinspre deșert. El a lovit în forță chiar în cele patru colțuri ale casei. Astfel, ea s-a prăbușit peste tineri; și (*toți*) au murit. Doar eu am scăpat, ca să te anunț despre acest lucru!” **20**Atunci Iov s-a ridicat, și-a sfâșiat haina lungă pe care o purta la exterior peste cecelelalte haine și și-a ras părul de pe cap. Apoi a căzut pe

pământ, s-a închinat ²¹și a zis: „Când m-a născut mama mea, am venit în această lume fără să dețin ceva. Acum mă voi întoarce în pământ la fel cum am venit (*pe el*)! Iahve a dat și tot El a luat. Să fie binecuvântat numele Lui!” ²²În toate aceste circumstanțe, Iov nu a păcătuit (*deloc*). El nu a formulat nicio acuzație împotriva lui Dumnezeu. ² Într-o altă zi, fiii lui Dumnezeu au venit în prezența lui Iahve. Între cei care veniseră acolo, era și Satan. ² Atunci Iahve l-a întrebat: „De unde vii?” Satan I-a răspuns: „Am parcurs pământul și m-am plimbat pe el.” ³ Iahve i-a mai zis lui Satan: „L-ai văzut pe sclavul Meu care se numește Iov? Nu mai este nimeni ca el pe pământ! Are sufletul curat, trăiește corect, cu frică de Dumnezeu și evită să facă ce este rău. Chiar și în situația în care a ajuns, el rămâne la fel de curat (*în sufletul lui*), deși M-ai provocat să acționez împotriva lui și mi-ai propus să îl distrug fără motiv!” ⁴ Atunci Satan I-a răspuns lui Iahve: „Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui. ⁵ Acum Îți propun să te atingi de carnea lui și de oasele lui; și vei vedea că Te va blestema în mod direct!” ⁶ Iahve i-a răspuns lui Satan: „Aprob ca el să fie la discreția ta. Dar să nu îi iei viața!” ⁷ Satan a plecat din prezența lui Iahve și a făcut ca Iov să aibă pe toată suprafața corpului lui niște bube dureroase. Ele erau pe el începând din talpa piciorului și până în partea de sus a capului. ⁸ Iov a luat un ciob de argilă arsă, se scărpină cu el și stătea în cenușă. ⁹ Atunci soția lui i-a zis: „Tu încă vrei să rămâi la fel de curat (*în suflet*) chiar și în această situație? Blestemă-L pe Dumnezeu, ca să mori (*mai repede*)!” ¹⁰ El i-a răspuns: „Vorbești ca o femeie nebună. Oare să acceptăm de la Dumnezeu numai binele și să refuzăm răul?” În toate această situație, Iov nu a păcătuit deloc prin vorbele lui. ¹¹ Trei dintre prietenii lui Iov – care se numeau Elifaz din Teman, Bildad din Șuah și Țofar din Naamat – au auzit despre dezastrul care a venit împotriva lui; și au decis să meargă împreună la el ca să îl susțină moral, intenționând să îl încurajeze. ¹² Când au privit de la distanță spre el, l-au recunoscut cu mare dificultate. Ei au început să îl compătimizească și să plângă. Și-au rupt hainele subțiri și lungi pe care le purtau și și-au pus praf de pământ pe cap. ¹³ Au stat pe pământ șapte zile și șapte nopți. Ei nu au pronunțat atunci niciun cuvânt – pentru că vedeau cât de mare era durerea lui Iov. ³ Apoi Iov a început să vorbească blestemând ziua în care s-a născut. ² El a zis: ³ „Să dispară ziua în care m-am născut și noaptea în care s-a zis: «S-a născut un băiat!» ⁴ Să se transforme în întuneric acea zi! Dumnezeu să nu Se mai îngrijească de ea din cer; iar lumina (*Lui*) să nu strălucească peste ea! ⁵ Să fie numai ceață densă și să semene cu întunericul. Să o acopere norii; și să fie ca o eclipsă de soare! ⁶ Întunericul să governeze acea noapte! Să nu fie o zi de bucurie între celelalte zile ale anului; și să nu fie inclusă în numărul zilelor lunilor lui! ⁷ Da, acea noapte să fie dezolantă; și nimeni să nu strige de bucurie în ea! ⁸ Să fie blestemată de oamenii care blestemă zilele și de cei care știu să provoace monstrul! ⁹ Stelele dimineții ei să fie întunecate. Să dorească lumina, dar să nu o primească! Să nu vadă cum apare lumina dimineții – ¹⁰ pentru că nu a închis ușile uterului mamei mele și nu a ascuns necazul de ochii mei. ¹¹ De ce n-am murit la naștere

și n-am dispărut atunci când am ieșit din uter? **12**De ce au existat niște genunchi care să mă primească și sâni care să mă alăpteze? **13**Acum aș fi stat culcat și aș fi fost liniștit; aș fi dormit și m-aș fi odihnit. **14**Aș fi stat împreună cu regii și cu toți consilierii care au ajuns în pământ – în faimoasele lor morminte. **15**Aș fi fost pus împreună cu prinții care au avut aur și care și-au umplut casele cu argint... **16**Sau de ce nu am fost îngropat ca avorton – ca un copil care niciodată nu a văzut lumina? **17**Acolo, cei răi nu te mai deranjează; și este un timp de odihnă pentru cei oboșiți. **18**În acel loc, prizonierii se bucură; și nu mai aud vocea exploatatorului lor. **19**Acolo, cel mic este împreună cu cel mare; iar sclavii nu mai sunt sub autoritatea stăpânilor lor. **20**De ce i se dă lumină celui nefericit și viață celui care are amărăciune în suflet? **21**De ce trebuie să trăiască omul care își dorește moartea? Și totuși, ea nu mai vine! El o caută mai mult decât ar căuta o comoară ascunsă. **22**Și totuși, îi este refuzată tocmai celui care ar fi foarte bucuros și vesel dacă ar găsi mormântul! **23**Este obligat să meargă pe un drum secret; și Dumnezeu l-a limitat din toate părțile! **24**Mă hrănesc cu sunete nearticulate pe care le produc durerile mele; și oftările mi se varsă ca apa. **25**A venit împotriva mea exact ce nu îmi doream! Lucrul de care îmi era frică, a venit la mine! **26**Nu am nici pace, nici repaus. Nu pot să beneficiaz nici de odihnă; și trăiesc cu o permanentă panică!” **4** Atunci Elifaz din Teman a început să vorbească și a zis: **2** „Dacă cineva ar avea curajul să îți vorbească, te vei supăra? Dar cine ar putea să tacă? **3**Știm că tu i-ai învățat pe mulți și ai susținut mâinile oboșite. **4**Cuvintele tale i-au ridicat pe cei care erau într-o stare critică și au susținut genunchii care se îndoiau. **5**Dar acum a venit necazul (și) împotriva ta; și ești descurajat. El te afectează și te lași dominat de el. **6**Nu este oare frica ta de Dumnezeu tocmai baza încrederii tale? Speranța pe care o aveai nu se baza pe comportamentul tău corect? **7**Te rog să te gândești! A murit vreodată un om nevinovat? Sau au fost distruși vreodată cei corecți? **8**Eu am constatat că cei care ară răutatea și care seamănă necazul, culeg fructele comportamentului lor. **9**Dumnezeu îi distruge cu suflarea Lui; și când Se mânie El, îi consumă (ca focul). **10**Atunci sunetele produse de leu și răgetul leului care inspiră frică, încetează; și sunt distruși colții leilor tineri. **11**Leul, deși este animalul care deține cea mai mare forță, moare dacă nu are pradă; iar puii leoaicei sunt decimați. **12**Mi s-a spus un cuvânt în secret. Urechea mea a auzit o șoaptă. **13**În mijlocul neliniștii din timpul vedeniilor nopții, când oamenii sunt într-un somn profund, **14**m-au invadat frica și cutremurul. Atunci au început să îmi tremure oasele. **15**Un spirit a trecut ușor pe lângă mine; și mi s-a ridicat părul de pe corp. **16**Stătea înaintea mea, dar nu am putut să îi văd fața. Am văzut cu ochii mei imaginea unei ființe. S-a făcut liniște; și apoi am auzit o voce (zicând): **17**«Poate omul să fie (vreodată acceptat ca fiind) corect înaintea lui Dumnezeu? Oare este posibil ca el să fie curat înaintea Creatorului lui? **18**El nu se încrede nici chiar în slujitorii Săi; și găsește greșeli chiar și la îngerii Lui. **19**Deci va găsi mult mai multe imperfecțiuni la cei care trăiesc în case de argilă și ale căror temelii sunt în praful pământului. Ei sunt striviți mai ușor decât o

molie. ²⁰Sunt distruși de dimineța până seara. Mor; și sunt uitați pentru totdeauna! ²¹Li se taie firul care îi ține; și mor lipsiți de înțelepciune!» **5** Strigă, dacă vrei! Îți va răspunde cineva? Căruia dintre sfinți îi vei vorbi? ²Mânia omoară pe omul nebun; iar declanșarea supărării distruge pe cel neînțelept. ³Am văzut omul nebun: îi crescuseră rădăcini; și imediat i-am blestemat locuința. ⁴Copiii lui nu beneficiază de protecție. Ei sunt striviți la poartă; și nu vine nimeni ca să îi scape (*de moarte*). ⁵Cel flămând îi mănâncă recolta secerată. I-o adună chiar și dintre spini; iar cel însetat aspiră la bogăția lui. ⁶Se știe că dezastrul nu iese din praful pământului; și necazul nu răsare din pământ. ⁷Totuși, omul este născut pentru necaz – exact cum scânteia este născută pentru zbor. ⁸Eu Îl voi căuta pe Dumnezeu; și Lui Îi voi spune despre situația mea. ⁹El face lucruri mari, imposibil de înțeles, minuni fără număr. ¹⁰El dă ploaie pe pământ și trimite apele pe câmpie. ¹¹Îi înalță pe cei modești și oferă protecție celor care au ajuns în necaz. ¹²El strică planurile celor perfizi; și astfel, mâinile lor nu reușesc să realizeze ce și-au propus. ¹³Dumnezeu îi prinde pe cei înțelepți în ipocrizia lor și distruge planurile celor înșelători. ¹⁴Ziua sunt în întuneric, iar la prânz umblă pipăind ca în timpul nopții. ¹⁵Iahve îl scapă pe omul sărac de sabia gurii lor și din mâna celor care au autoritate. ¹⁶Astfel, cel sărac are speranță; și i se închide gura nedreptății (*care ar fi vorbit împotriva lui*). ¹⁷Omul pe care îl muștră Dumnezeu, este fericit. Deci nu desconsidera pedeapsa Celui Omnipotent. ¹⁸El rănește, dar tot El pansează rana; El sfărâmă, dar tot mâna Sa vindecă. ¹⁹Chiar și din șase necazuri te va scăpa; și nici în al șaptelea nu te va afecta vreun rău. ²⁰Te va salva de la moarte în timp de foamete; și te va proteja de lovitura sabiei în timp de război. ²¹Vei fi adăpostit de biciul limbii și nu te vei teme când va veni dezastrul. ²²Vei râde înaintea necazului și a foametei; și nu te vei speria de animalele sălbatice care sunt pe pământ. ²³Vei face un pact cu pietrele câmpului; și animalele sălbatice care cresc pe câmp vor trăi în armonie cu tine. ²⁴Cortul tău va fi protejat; și când îți vei căuta lucrurile, vei observa că nu îți lipsește nimic. ²⁵Vei constata că vei avea mulți copii; și urmașii tăi vor fi ca iarba pământului. ²⁶Vei intra în mormânt când încă vei mai avea forță – ca un snop de grâu secerat la vremea lui. ²⁷Să știi că noi am verificat; și acesta este adevărul! Ascultă și ia în considerare (*ce ți-am spus*), pentru că este în avantajul tău!” **6** Iov a răspuns: ²„O, dacă mi s-ar putea cântări durerea; și dacă mi-ar fi pus necazul în cântar! ³Ar fi mai grele decât nisipul mării. Acum sper că înțelegeți de ce cuvintele mele au fost atât de exagerate. ⁴Am vorbit astfel pentru că săgețile Celui Omnipotent au trecut prin mine; și sufletul meu le bea otrava. Panica venită de la Dumnezeu avansează ca o armată care se deplasează împotriva mea. ⁵Oare rage măgarul sălbatic atunci când are iarbă? Sau mugește boul când are ce să mănânce? ⁶Se mănâncă oare fără sare ceva care nu are gust (*fără ea*)? Are vreun gust albușul de ou? ⁷Nu mă ating de o asemenea mâncare, pentru că mă îmbolnăvește. ⁸O, ce bine ar fi dacă aș avea acum ce îmi doresc și dacă Dumnezeu mi-ar satisface dorința! ⁹Vreau ca Dumnezeu să accepte să mă strivească, să Își întindă mâna și să mă distrugă

total! **10** Îmi va rămâne măcar această consolare; și ea îmi va fi unica bucurie în durerea care nu se mai termină! Astfel, mă voi bucura de faptul că nu am încălcat niciodată cuvintele Celui Sfânt. **11** Ce forță mai am ca să mai sper? Cât de îndepărtat îmi este sfârșitul, ca să mai am răbdare? **12** Am eu rezistența pietrei? Este oare carnea mea de bronz? **13** Cu certitudine, eu nu mă pot ajuta! Orice susținere îmi este refuzată! **14** Cel descurajat beneficiază de mila prietenului lui. Altfel nu ar mai avea frică de Cel Omnipotent. **15** Dar frații mei sunt înșelători ca un pârâu. Ei seamănă cu albia pâraielor care ies din matcă. **16** Se comportă ca viiturile care vin tulburi din cauza gheții unde a stat ascunsă zăpada. **17** Când se încălzește vremea (*în mod excesiv*), pâraiele seacă; și când este cald, li se usucă albia. **18** Caravanele se întorc din drum ca să caute apă în ele; dar apoi se duc în deșert până nu se mai văd. Și în final, ele mor. **19** Caravanele din Tema privesc la acele pâraie; iar călătorii din Șeba se uită la ele și speră că vor avea apă. **20** Dar toți sunt rușinați pentru că s-au încrezut în ele. Ajung acolo doar ca să fie dezamăgiți. **21** Ca ele sunteți și voi pentru mine. Îmi vedeți necazul; și vă temeți. **22** Am zis eu vreodată să îmi faceți un cadou sau să dați mită pentru mine din bogăția voastră? **23** Oare v-am cerut să mă scăpați din mâna vreunui dușman sau să mă salvați de vreun exploatator? **24** Învățați-mă și voi tăcea; arătați-mi unde am greșit! **25** Vai, cât de dureroase sunt cuvintele corecte! Dar oare ce demonstrează reproșurile voastre? **26** Vreți să mă certați pentru ce am spus și să luați ca vorbe fără valoare cuvintele unui om descurajat? **27** Voi vă jucați chiar și cu viața orfanilor; vă trădați chiar și prietenul! **28** Dar acum vă rog să priviți la mine! Oare voi avea curajul să vă mint? **29** Încetați! Nu fiți incorecți! Opriti-vă! Vorbesc despre dreptatea mea! **30** Este vreo nedreptate pe limba mea? Oare nu a evitat gura mea să pronunțe ceva rău? **7** Nu (*vă*) este evident că omul are o viață în care se chinuie muncind cât trăiește pe pământ? Oare nu sunt zilele lui ca ale celui angajat și plătit cu ziua? **2** Și eu am fost ca un sclav care își dorește foarte mult să stea la umbră, sau ca un lucrător care își așteaptă (*de mult timp*) recompensa. **3** Am trăit luni de zile în care tot ce am făcut, a fost fără sens; și mi s-au dat nopți de necaz! **4** Când mă culc, mă întreb: «Când mă voi trezi?» Dar noaptea este atât de lungă! Și mă agit continuu până se luminează din nou. **5** Corpul meu este acoperit de viermi; și am praful pământului pe el. Îmi crapă pielea și se desface! **6** Zilele mele sunt mai rapide decât suveica țesătorului; și se termină fără speranță. **7** Dumnezeuule, amintește-Ți că viața mea este doar o suflare! Ochii mei nu vor mai vedea niciodată fericirea! **8** Ochiul care mă privește, nu mă va mai vedea! Ochii Tăi mă vor căuta, dar eu nu voi mai fi (*între cei care trăiesc pe pământ*). **9** Cel care coboară în locuința morților este ca norul care se risipește și trece: nici el nu se va mai ridica (*de acolo*). **10** Nu se va mai întoarce niciodată acasă; și locul lui în care trăise, nu îl va mai cunoaște. **11** Datorită acestui fapt, eu nu voi tăcea; ci voi vorbi cu durere în spiritul meu. Mă lamentez pentru că am amărăciune în sufletul meu! **12** Ai pus o santinelă care se deplasează în jurul meu și mă supraveghează! De ce? Oare eu sunt Marea sau monstrul Tanin?! **13** Când zic: «Patul meu mă va consola și

așternutul îmi va alina plângerea!», **14**Tu mă sperii cu vise și mă faci să am viziuni care îmi produc panică! **15**Astfel, decât să văd aceste oase, mai bine aș muri! **16**Le detest! Nu voi trăi etern! Lasă-mă singur(, *Doamne*); pentru că viața mea este doar o suflare. **17**Ce este omul ca să Îți pese atât de mult de el și să îi acorzi atât de mare atenție? **18**Ce motive serioase ai avea să îl vizitezi în fiecare dimineață și să îl încerci în orice moment? **19**Oare nu vei înceta măcar pentru un moment să Te mai uiți la mine? Doresc să mă lași astfel singur, până îmi înghit saliva! **20**Dacă am păcătuit, ce Ți-am făcut Ție, Celui care ești Supraveghetor al oamenilor? De ce m-ai luat ca țintă? De ce sunt (*ca*) o dificultate pentru Tine? **21**De ce nu îmi ierți păcatul și nu îmi elimini nedreptatea? Curând voi ajunge să zac în praful pământului. Mă vei căuta, dar nu voi mai fi!” **8** Atunci Bildad din Șuah a început să vorbească și a zis: **2**„Până când vei mai vorbi astfel și până când vor fi cuvintele tale ca un vânt de mare intensitate? **3**Oare va perverti Dumnezeu judecata corectă? Va schimba Cel Omnipotent ce este corect? **4**Dacă fiii tăi au păcătuit împotriva Lui, El i-a pedepsit pentru păcatul lor. **5**Dacă tu Îl cauți pe Dumnezeu și te rogi Celui Omnipotent, **6**dacă ești curat și corect, cu certitudine că El personal te va apăra și îți va da înapoi locuința corectitudinii tale. **7**Deși începutul tău a fost nesemnificativ, zilele tale finale vor fi prospere! **8**Întreabă generațiile anterioare ție și informează-te despre învățătura părinților lor. **9**Noi suntem doar de ieri și nu știm nimic; iar zilele noastre pe pământ sunt doar o umbră. **10**Oare aceia nu te vor învăța, nu îți vor spune și nu vor scoate ei cuvinte din mintea lor? **11**Crește papirusul unde nu este mlaștină? Se dezvoltă trestia unde nu există apă? **12**Încă de când este verde și netăiată, ea se usucă mai repede decât iarba. **13**Așa se întâmplă (*doar*) celor care uită pe Dumnezeu. În mod asemănător dispăre speranța celui care nu are atitudine corectă față de El. **14**Încrederea lui este ca un fir subțire; și sprijinul lui este ca pâza unui păianjen. **15**Se bazează pe realizările lui; dar ele nu au forța capabilă să îl susțină. Se prinde de ele, dar nu rezistă. **16**El este ca o plantă plină de sevă în lumina soarelui, care își întinde ramurile deasupra grădinii. **17**Își ramifică rădăcinile printre pietre și caută un loc între stânci. **18**Dar când este smulsă din locul ei, acel loc îi spune: «Nu te-am văzut niciodată!» **19**Aceasta este «bucuria» acelei plante. Apoi, din pământ vor răsări altele. **20**Nu, Dumnezeu nu îl va respinge pe cel curat, nici nu va întări mâinile celor care fac ce este rău. **21**El va umple din nou gura ta cu râsete; și va face ca buzele tale să producă strigăte de bucurie. **22**Cei care te urăsc, vor fi acoperiți de rușine; și cortul celui rău nu va mai fi!” **9** Iov a răspuns: **2**„Da, știu; ai dreptate; dar poate un om să fie corect înaintea lui Dumnezeu? **3**Dacă s-ar certa cineva cu El, dintr-o mie de întrebări nu I-ar putea răspunde nici măcar uneia. **4**El are o inimă înțeleaptă și o mare forță. Cine I se poate opune și să reușească să Îi reziste? **5**Atunci când Se mânie, El mută munții fără să știe când îi răstoarnă. **6**Dumnezeu scutură pământul din locul lui și îi face stâlpii să tremure. **7**El ordonă soarelui; și el nu mai răsare. Tot El acoperă lumina stelelor. **8**Acționează singur când desface suprafața cerului și calcă pe valurile mării.

9Dumnezeu a făcut Ursul și Orionul, grupul de stele numit Cloșca-cu-Pui și celelalte constelații ale sudului. **10**El face lucruri mari și imposibil de înțeles. Ele sunt minuni fără număr. **11**Dumnezeu trece pe lângă mine; și totuși, eu nu Îl pot vedea. Trece, dar eu nu pot să înțeleg momentul când face acest lucru. **12**Dacă vrea să ia ceva, cine-L poate opri? Cine-I poate reproșa, zicând: «Ce faci?»? **13**Dumnezeu nu Își oprește mânia; chiar și grupurile armate ale lui Rahab I se subordonează. **14**Deci cum aș putea eu să Îi răspund? Ce cuvinte aș putea să îmi caut înaintea Lui? **15**Chiar dacă aș fi corect, nu I-aș putea răspunde; și nu pot decât să solicit bunătate de la Judecătorul meu! **16**Dacă L-aș chema și mi-ar răspunde, nu aș crede că El chiar mi-a luat în considerare solicitarea. **17**Da, El mă strivește printr-o furtună și îmi înmulțește rănilor fără motiv. **18**Nu mă lasă să mai respir, ci mă umple de amărăciune. **19**Dacă vorbim despre autoritate(*a supremă*), atunci El este Cel care o deține! Oare cine Îl poate judeca? **20**Chiar dacă aș fi corect, gura mea mă va condamna. Oricât de nevinovat aș fi, El va demonstra că sunt vinovat. **21**Eu sunt nevinovat, dar nu îmi mai susțin cauza. Îmi desconsider viața (*pe care o trăiesc acum*). **22**Sunt indiferent; și astfel, zic: «El îl distruge în mod asemănător atât pe cel nevinovat cât și pe cel rău!» **23**Și aș fi mulțumit dacă biciul (*Lui*) ar aduce imediat moartea! Dar El râde de durerea celui nevinovat. **24**Când o țară este invadată de cel rău, El acoperă ochii judecătorilor lui. Dacă nu El, atunci cine? **25**Zilele mele trec mai rapid decât alergătorul. Zboară fără să fi văzut fericirea! **26**Trec ca o barcă pe apă și ca un vultur care se aruncă în viteză ca să își atace prada. **27**Dacă zic: «Îmi voi uita plângerea, îmi voi schimba aspectul feței și voi fi optimist!», **28**tocmai atunci sunt determinat de toate durerile mele să intru în panică – pentru că știu că nu mă vei declara nevinovat. **29**Dacă voi fi condamnat, de ce să mă chinuiesc degeaba (*să îmi apăr cauza*)? **30**«Chiar dacă m-aș spăla cu săpun și mi-aș curăța mâinile cu sodă, **31**Tu tot m-ai scufunda în mocirlă, astfel încât nu m-ar suporta nici hainele mele!» **32**El nu este un om ca mine. Nu îmi permit să Îi pot răspunde și să mergem împreună la judecată. **33**Nu există nici măcar un moderator care să își pună mâinile peste noi amândoi, **34**și să îl determine să nu mai acționeze împotriva mea cu nuiua și să nu mă mai sperie cu teroarea Lui. **35**Atunci aș vorbi fără să îmi mai fie frică de El. Dar constat că nu mi se întâmplă acest lucru! **10** M-am săturat de viața mea! Astfel, îmi permit să îmi prezint liber plângerea. Voi vorbi din amărăciunea sufletului meu. **2**Îi voi spune lui Dumnezeu: «Nu mă condamna! Spune-mi ce ai împotriva mea! **3**Îți place să mă constrângi și să desconsideri lucrarea mâinilor Tale, în timp ce faci să strălucească sfaturile omului rău? **4**Ai Tu ochi de carne? Vezi Tu (*lucrurile și situațiile*) așa cum (*le*) văd oamenii? **5**Sunt zilele Tale ca zilele omului sau anii Tăi ca ai lui, **6**ca să îmi cauți nedreptatea și să îmi analizezi păcatul? **7**Și totuși, Tu știi că sunt nevinovat și că nimeni nu mă poate scăpa din mâna Ta! **8**Mâinile Tale m-au modelat și m-au făcut; iar acum te întorci să mă distrugi? **9**Amintește-Ți că m-ai modelat ca pe argilă! Vrei acum să mă faci din nou pământ? **10**Oare nu Tu m-ai făcut (*inițial*) să fiu ca laptele și apoi încheșat ca brânza? **11**M-ai îmbrăcat

cu piele și mi-ai dat carne. Mi-ai oferit și oase care au tendoane. ¹²Mi-ai dat viață și mi-ai oferit bunătate. Ai acționat protector față de mine și mi-ai păzit sufletul. ¹³Totuși, constat că în inima Ta ai ascuns ceva. Acum știu ce urmăreai. ¹⁴Doreai să mă vezi când voi păcătui; și apoi să nu îmi ierți vina! ¹⁵Dacă sunt rău, vai de mine! Dacă sunt corect, capul meu nu se poate ridica – pentru că sunt plin de rușine și înecat în necaz. ¹⁶Dacă mă ridic, mă vânezi ca pe un leu și Îți demonstrezi marea Ta forță acționând împotriva mea... ¹⁷Aduci mai mulți martori împotriva mea. Te superi din ce în ce mai mult pe mine; și mă lovești cu o mulțime de necazuri. ¹⁸De ce m-ai scos din uterul mamei mele? O, ce bine ar fi fost dacă aș fi murit înainte să mă vadă cineva! ¹⁹Aș fi fost ca și cum nu aș fi existat vreodată. Aș fi fost dus din uter direct în mormânt. ²⁰Oare zilele mele nu îmi sunt oricum puține? Oprește-Te și lasă-mă singur, să pot găsi puțină consolare ²¹înainte de a merge în locul de unde nu mai există întoarcere. Mă voi duce în țara întunericului și a umbrei morții. ²²Voi merge în țara nopții întunecoase, a umbrei profunde și a dezordinii – acolo unde chiar și lumina este percepută ca întuneric!»” **11** Atunci Țofar din Naamat a zis: ²„Oare să rămână tot acest potop de cuvinte fără răspuns; și toate aceste multe vorbe să fie o demonstrație a dreptății? ³Crezi că vorbele tale fără sens vor închide gura altora și că îi vei ridiculiza astfel fără să te certe nimeni? ⁴Tu zici: «(Doamne,) Învățătura mea este curată și sunt fără pată în ochii Tăi!». ⁵Dar dacă ar vorbi Dumnezeu, dacă ar deschide El gura împotriva ta ⁶și dacă ți-ar arăta secretele înțelepciunii – pentru că adevărata cunoaștere are două fețe –, ai ști că Dumnezeu ți-a iertat mai mult decât meriți! ⁷Poți descoperi tu profundele lucruri ale lui Dumnezeu? Poți cunoaște limitele Celui Omnipotent? ⁸Oare este forța ta mai înaltă decât cerul? Este cunoașterea ta mai adâncă decât locuința morților? ⁹Suprafața lor este mai mare decât pământul și mai largă decât marea. ¹⁰Dacă El trece, arestează și cheamă la judecată, cine Îl poate opri? ¹¹Pentru că El îi cunoaște pe cei care sunt fără niciun merit; iar când vede nedreptatea, oare nu va lua în considerare ce se întâmplă? ¹²Dar un om care nu are abilitatea înțelegerii lucrurilor, nu poate obține înțelepciune – așa cum nici măgarul sălbatic nu se poate naște om! ¹³Dacă îți vei corecta inima și îți vei ridica mâinile spre El, ¹⁴dacă vei elimina nedreptatea din mâna ta și nu vei accepta ca în cortul tău să locuiască răutatea, ¹⁵îți vei putea ridica fața și vei fi fără pată; vei avea forță și nu te vei teme. ¹⁶Îți vei uita necazul; și îți vei aminti de el (*doar*) ca de apele care au trecut. ¹⁷Viața ta va fi mai strălucitoare decât lumina din mijlocul zilei; și întunericul ei va fi ca dimineața. ¹⁸Vei fi plin de încredere pentru că vei avea speranță. Vei fi păzit; și te vei odihni într-un climat de securitate. ¹⁹Te vei culca; și nimeni nu te va mai speria. Mulți vor căuta bunăvoința ta. ²⁰Dar ochii celor răi vor cădea de oboseală. Orice posibilitate de scăpare va fi anulată pentru ei. Astfel, singura lor speranță va fi să ajungă la ultima lor suflare!” **12** Iov a răspuns: ²„Sunteți convinși că voi reprezentați vocea majorității și că înțelepciunea va muri odată cu voi! ³Dar și eu am minte la fel ca voi; și nu vă sunt inferior. Cine nu știe toate aceste lucruri? ⁴Am ajuns de

râsul prietenilor mei, deși L-am chemat pe Dumnezeu și mi-a răspuns! Sunt ridiculizat, deși sunt curat și corect! **5**Există un dezastru de care râd aceia care trăiesc bine. El este pregătit pentru cei cărora le alunecă piciorul. **6**Corturile tâlharilor nu sunt deranjate; și cei care Îl mânie pe Dumnezeu, trăiesc liniștiți, transportându-și zeul în mâini. **7**Întreabă animalele; și te vor învăța. Vorbește păsărilor zburătoare; și ele îți vor răspunde. **8**Întreabă și pământul; iar el te va învăța. Vorbește peștilor care există în mare; și aceștia îți vor răspunde. **9**Care dintre toate acestea nu știu că au fost făcute de mâna lui Dumnezeu? **10**În mâna Sa este viața fiecărei creaturi și suflarea oricărui om! **11**Oare nu percepe urechea cuvintele? Și oare nu gustă limba mâncarea? **12**Nu se găsește înțelepciunea la oamenii bătrâni? Viața lungă nu aduce cu ea capacitatea de înțelegere a lucrurilor? **13**Ale lui Dumnezeu sunt înțelepciunea și forța. Sfatul și abilitatea înțelegerii semnificației lucrurilor sunt tot ale Lui. **14**Dacă El dărmă, nimeni nu poate reconstrui. Nimeni nu îl poate elibera pe acela care este închis de El. **15**Dacă Dumnezeu oprește apele, vine seceta. Și dacă El le eliberează, ele inundă țara. **16**Ale Lui sunt forța și victoria. Atât cel înșelat cât și cel care înșală, sunt sub autoritatea Lui. **17**El îi face pe consilieri să umble dezbrăcați; și îi determină pe judecători să ajungă nebuni. **18**El desface regilor centurile; și le leagă șoldurile cu o frânghie! **19**El îi face pe preoți să umble fără hainele lor și îi răstoarnă pe cei care avuseseră autoritate între ceilalți oameni. **20**Închide gura celor care dau sfaturi altora; și le ia mintea celor bătrâni. **21**Dumnezeu revarsă desconsiderare peste cei mari; și îl dezarmează pe cel care deține cea mai mare forță între semenii lui. **22**El descoperă profunzimea întunericului și aduce întunericul din adânc la lumină. **23**El înalță popoarele; și tot El le coboară. Dumnezeu le face să se înmulțească; și tot El le dispersează. **24**El ia mintea conducătorilor pământului și îi face să rățăască într-un teritoriu arid și fără drum. **25**Ei se deplasează haotic în întuneric, fără să aibă lumină; și se clatină ca niște oameni beți! **13** Ochiul meu a văzut toate aceste lucruri; urechile mele au auzit și au înțeles. **2**Ce știți voi, știu și eu; nu vă sunt inferior (*în cunoștințe*). **3**Dar vreau să vorbesc Celui Omnipotent; vreau să îmi apăr cauza înaintea lui Dumnezeu! **4**Voi mă înșelați cu minciuni. Toți pretindeți că sunteți niște doctori (*pentru mine*); dar nu aveți pregătirea adecvată pentru un asemenea caz (*ca al meu*)! **5**Mai bine ați fi tăcut! Așa ați fi demonstrat înțelepciune. **6**Ascultați-mi apărarea! Ascultați răspunsul pe care îl dau buzele mele! **7**Vreți să vorbiți cu răutate în numele lui Dumnezeu și să spuneți minciuni în favoarea Lui? **8**Vreți să Îl susțineți sau să fiți apărători ai Lui? **9**Veți sta oare liniștiți atunci când vă va verifica El? Îl puteți oare înșela așa cum înșală un om pe un altul? **10**Oare nu vă va face El reproșuri dacă încercați să îl susțineți în mod nedeclarat? **11**Oare nu vă va speria grandoarea Lui? Nu va cădea peste voi panica Lui? **12**Concluziile minții voastre sunt proverbe de cenușă; iar apărarea voastră este una de pământ. **13**Tăceți! Și vă voi vorbi, indiferent ce se va întâmpla apoi! **14**La ce îmi folosește să îmi iau carnea în dinți și să îmi pun viața în propriile mele mâini? **15**Chiar dacă mă va omorî, tot îmi voi pune speranța în El. Da, îmi voi apăra comportamentul

înaintea feței Lui. **16** Chiar și acest lucru poate fi în favoarea scăpării mele: știu că cei care nu demonstrează respect și reverență față de El, nu pot ajunge înaintea Lui. **17** Ascultați-mi cu atenție cuvintele! Fiți atenți la ce vreau să vă spun! **18** Mi-am pregătit apărarea. Știu că am dreptate. **19** Cine poate să mă acuze? Dacă va face ceva acest lucru, atunci voi tăcea și voi muri.”

20 „Dumnezeule, dă-mi doar două lucruri; și nu mă voi ascunde de fața Ta: **21** ridică-Ți mâna de pe mine și nu mai lăsa teroarea Ta să mă afecteze. **22** Apoi cheamă-mă; și Îți voi răspunde. Sau permite-mi să vorbesc; și răspunde-mi Tu. **23** Cât de multe sunt nedreptățile și păcatele mele? Arată-mi nedreptățile și păcatul de care sunt vinovat! **24** De ce Îți ascunzi fața și mă consideri un dușman? **25** Vrei să sperii o frunză suflată de vânt și să urmărești un pai uscat? **26** Tu scrii lucruri amare împotriva mea; și mă faci să moștenesc păcatele tinereții mele! **27** Îmi pui picioarele în butuci; îmi urmărești toate deciziile și pui limită pașilor mei. **28** Astfel, corpul meu se descompune ca un lucru putred – ca o haină mâncată de molii! **14** Omul născut din femeie trăiește puține zile; și ele îi sunt pline de necaz! **2** Răsare ca o floare și apoi (*în scurt timp*) se usucă. Fuge ca o umbră și nu se mai vede! **3** Oare Îți permiți Tu să privești cu atenție pe un astfel de om? Îl chemi Tu la judecată cu Tine? **4** Cine poate scoate ceva curat din ceva (*care este deja*) murdar? Nimeni! **5** Zilele omului sunt decise. Tu cunoști numărul lunilor lui (*de existență pe pământ*); și i-ai pus limite pe care nu le poate trece. **6** Deci nu mai privi la el; și lasă-l singur, să se bucure ca un lucrător de ziua lui. **7** Pentru un copac, tot mai există speranță, pentru că dacă este tăiat, el poate să crească din nou; și atunci îi apar ramuri tinere. **8** Deși rădăcina îi îmbătrânește în pământ și i se descompune trunchiul (*care a fost tăiat*), **9** când vine apa cu mirosul ei plăcut, va înmuguri și îi vor crește ramuri ca oricărei plante. **10** Dar când moare omul, își pierde toată energia (*vieții*). După ce a respirat pentru ultima dată, omul nu mai există. **11** Exact cum apele dispar din mare iar râul seacă și se usucă, **12** omul se culcă și nu se mai ridică. Nu se mai trezește cât va fi cerul; nici nu se mai ridică din somnul lui. **13** O, ce bine ar fi dacă m-ai ascunde în locuința morților, dacă m-ai acoperi acolo până Îți va trece supărarea! Și astfel mi-ai decide o vreme când să Îți amintești (*în mod favorabil*) de mine! **14** Dacă un om moare, va trăi el din nou (*ca înainte de a muri*)? În toate zilele în care m-am agitat, aștepta să îmi vină eliberarea. **15** Atunci mă vei chema și Îți voi răspunde; vei dori intens să comunici cu lucrarea mâinilor Tale. **16** Atunci îmi vei număra pașii; și nu îmi vei mai contabiliza păcatul. **17** Vei sigila nedreptățile mele punându-le într-un sac; și îmi vei acoperi incorectitudinea. **18** Dar așa cum munții se dărâmă și cad, așa cum stânca este mutată din locul ei **19** și așa cum apa sapă în piatră iar torenții spală pământul, Tu distrugi speranța omului! **20** Îl învingi pentru totdeauna; și el se duce (*în pământ*). Îi schimbi fizionomia și apoi îl alungi... **21** Dacă fiii lui sunt onorați, el nu mai știe; dacă sunt înjosiți, el nu mai vede. **22** Simte doar durerea corpului lui; și suferă doar pentru el.” **15** Atunci Elifaz din Teman i-a zis: **2** „Oare este normal să răspundă înțeleptul cu învățături care nu se pot justifica și să își umple stomacul cu vântul de la Est?

3Să acceptăm ca el să se apere folosind cuvinte inutile sau o vorbire fără valoare? **4**Tu elimini chiar și frica de Dumnezeu; și obstrucționezi meditația (*omului*) înaintea lui Dumnezeu. **5**Nedreptatea ta te învață ce să spui; iar limba ta este ca a unui om care își ascunde adevăratele lui intenții. **6**Gura ta te condamnă, nu a mea! Buzele tale fac declarații împotriva ta. **7**Crezi că tu te-ai născut primul între oameni? Ai fost adus pe lume înaintea dealurilor? **8**Ai fost tu la consiliul lui Dumnezeu? Tu ești singurul care are înțelepciune? **9**Ce știi tu, iar noi nu cunoaștem? Ce informații ai tu, iar nouă ne lipsesc? **10**Între noi există oameni cu părul deja albit – oameni care sunt mai bătrâni chiar decât tatăl tău! **11**Sunt prea mici pentru tine intervențiile binefăcătoare ale lui Dumnezeu sau cuvintele care ți-au fost spuse cu bunătate? **12**De ce îți îndepărtezi inima (*de toate acestea*)? Și ce înseamnă această strălucire a ochilor tăi, **13**în timp ce te agiți în spiritul tău împotriva lui Dumnezeu și lași să îți iasă din gură astfel de cuvinte? **14**Ce fel de creatură este omul, astfel încât să poată fi curat (*moral*)? Sau ce ființă este cel care a fost născut din femeie, astfel încât să poată fi corect? **15**Dumnezeu nu se încrede nici în sfinții Lui! Nici chiar cerul nu este curat în ochii Săi! **16**Cu atât mai puțin se poate considera corect omul care este o ființă dezgustătoare și vinovată. El bea nedreptatea așa cum bea apa... **17**Ascultă-mă! Îți voi prezenta și îți voi arăta ce am văzut: **18**acelea sunt lucruri pe care le-au povestit oamenii înțelepți. Ei nu au ascuns nimic din tot ce le-au spus părinții lor; **19**pentru că doar lor le-a fost dată țara. Și niciun străin nu a trecut printre ei. **20**Omul rău se chinuie în durere în toate zilele lui; și este tratat cu duritate în toți anii existenței lui (*pe pământ*). **21**În urechile lui vin din abundență zgomote care îl sperie. Și când totul pare să fie bine pentru el, îl atacă tâlharii. **22**Nu speră că va scăpa de întuneric. El este desemnat să moară lovit de sabie. **23**Alergă după pâine ba într-o direcție, ba în cealaltă; și zice: «Unde este?» Știe că ziua întunericului este aproape. **24**Necazul și neliniștea îl sperie. Ele vin împotriva lui ca un rege pregătit de luptă – **25**pentru că a ridicat mâna împotriva lui Dumnezeu și a fost arogant înaintea Celui Omnipotent, **26**alergând cu încăpățănare împotriva Lui în timp ce purta un scut gros și rezistent. **27**Deși fața i s-a umflat de grăsime și i s-au mărit șoldurile, **28**el va locui în orașe distruse și în case în care nu stă nimeni. Va avea locuința în case care în scurt timp vor ajunge o grămadă de ruine. **29**Nu se va mai îmbogăți; averea lui nu va mai crește; și ea nu se va mai ramifica în țară. **30**Nu va scăpa de întuneric! Va veni o flacără care îi va usca ramurile tinere; și suflarea gurii lui Dumnezeu îl va elimina. **31**Să nu se înșele bazându-se pe lucruri efemere; pentru că tocmai cu acelea va fi recompensat! **32**Ele îi vor fi oferite înainte de vreme; și ramurile lui tinere nu vor înverzi. **33**El va fi ca o viță-de-vie ai cărei struguri au fost ruși și ca un măslin ale cărui flori au căzut. **34**Familia celor nedreți va ajunge fără urmași; și focul va arde corturile celor care iubesc mita. **35**Ei concep necazul și nasc răul. Pregătesc înșelătoria în interiorul lor.” **16** Iov a răspuns: **2**„Am auzit multe lucruri ca acestea! Sunteți cu toții niște încurajatori lamentabili! **3**Când se vor termina toate aceste vorbe inutile? Sau ce te motivează atunci când

(decizi să îmi) răspunzi? 4Și eu aș putea vorbi ca voi, dacă ați fi în locul meu! Aș prezenta niște mesaje speciale împotriva voastră și aș da din cap înaintea voastră. 5Dar gura mea v-ar încuraja; iar consolarea buzelor mele v-ar alina (durerile). 6Totuși, dacă vorbesc, nu mi se reduce durerea; și dacă tac, oare aș fi liniștit?» 7«Dar acum, Tu(, Doamne,) m-ai lăsat fără energie. Mi-ai distrus toată familia. 8M-ai prins; și tot ce mi se întâmplă, reprezintă o dovadă despre acest lucru. Punctele mele slabe sunt puse în evidență; și ele se ridică să mă acuze.» 9„El mă sfâșie și mă urmărește în mânia Lui ca un dușman; strânge din dinți împotriva mea. Dușmanul mă omoară cu privirea lui. 10Oamenii deschid gura să mă ridiculizeze; și mă bat peste obraji. Se unesc împotriva mea ca să mă desconsidere. 11Dumnezeu mă lasă la discreția omului păcătos și mă aruncă în brațele celor răi. 12Trăiam liniștit; dar El m-a scuturat, m-a prins de ceafă și m-a strivit. A tras în mine ca într-o țintă. 13M-au înconjurat trăgătorii Lui cu arcul. El îmi perforează rinichii fără milă; și îmi varsă fierea pe pământ. 14Mă rupe bucată cu bucată, vine în forță și cu viteză împotriva mea ca un luptător. 15Mi-am cusut un sac pe piele; și mi-am îngropat fruntea în praful pământului. 16Fața mea este roșie de plâns; și pleoapele îmi sunt acoperite de întuneric. 17Și totuși, în mâinile mele nu este răutate; iar rugăciunea mea este făcută cu sinceritate.” 18„Pământule, nu-mi acoperi sângele! Îmi doresc mult ca lamentarea mea să nu găsească loc de odihnă! 19Chiar acum, martorul meu este în cer. Apărătorul meu este în locuri înalte. 20Avocatul meu este prieten cu mine; iar ochii mei varsă lacrimi care Îl cheamă pe Dumnezeu. 21El pledează pentru un om la Dumnezeu – exact cum vorbește un om în apărarea prietenului lui. 22Anii mei care sunt puțini, se vor termina; și mă voi duce pe un drum fără întoarcere! 17 Spiritul îmi este strivit. Mi se sting zilele. Mă așteaptă mormântul. 2Sunt înconjurat de oameni care râd de mine. Ochii mei trebuie să privească la dușmănia lor. 3«Pune-Te(, Doamne,) garanție pentru mine! Cine ar putea răspunde pentru mine? 4Pentru că Tu le-ai închis mințile, ca să nu înțeleagă. Și astfel, nu le vei permite să aibă succes.» 5Copiilor celui care își trădează prietenii pentru câștig, li se vor închide ochii. 6El m-a făcut de răs pentru oameni; și am devenit unul în fața căruia ceilalți scuipe. 7Ochii mi se întunecă de durere; și toate organele mele sunt ca o umbră. 8Oamenii corecți sunt șocați când văd acest lucru. Cel nevinovat se ridică împotriva celui nedrept. 9Totuși, cei corecți se mențin pe drumul lor; și oamenii cu mâinile curate își vor mări autoritatea. 10Dar voi toți, întoarceți-vă; și reveniți să îmi vorbiți! Totuși, nu voi găsi nici măcar un înțelept între voi! 11Mi-au expirat zilele (bunăstării). Planurile mele s-au distrus. Același lucru s-a întâmplat chiar cu și dorințele inimii mele. 12Acești oameni fac zi din noapte; și înaintea întunericului, ei zic: «Lumina este aproape!» 13Am ajuns să mă uit la locuința morților ca la casa mea. Îmi fac locul de odihnă în întuneric. 14Zic gropii: «Ești tatăl meu!» și viermelui: «Tu ești mama mea!» sau «Tu ești sora mea!». 15Atunci, unde mai există speranța mea (de viață)? Mai poate vedea cineva vreo speranță pentru mine? 16Va veni ea la porțile locuinței morților? Vom coborî împreună în

pământ?!” **18** Atunci Bildad din Şuah i-a zis: **2** „Când vei înceta să tot vorbeşti? Îţi recomand să îţi revii! Şi apoi vom putea vorbi şi noi! **3** De ce ne tratezi ca pe nişte vite? De ce suntem proşti în ochii tăi? **4** Pentru tine, care te sfâşii în marea ta supărare, oare să fie uitat pământul? Sau să fie mutate stâncile din locul lor? **5** Este o certitudine că lumina celui rău se va stinge; şi flacăra focului lui nu va străluci. **6** În cortul unui asemenea om, lumina este întuneric; şi se stinge sursa de lumină care arde deasupra lui. **7** Forţa paşilor lui este slăbită. Planurile pe care le face, îl trântesc pe pământ. **8** Picioarele îl împing în laţ; şi el ajunge să umble deasupra unei capcane. **9** Un dispozitiv de imobilizare îl prinde de călcâi; şi îl ţine bine acolo. **10** În pământ este ascuns un laţ în care cade prins. Există acolo o capcană pe poteca lui. **11** Vin împotriva lui motive de panică din toate părţile; şi ele îl urmăresc la fiecare pas. **12** Îi este slăbită forţa din cauza foamei. Dezastrul este pregătit pentru momentul căderii lui. **13** Toate acestea îi mănâncă părţi din piele. Primul născut al morţii îi mănâncă membrele. **14** Este smuls din zona de protecţie pe care i-o oferea cortul lui; şi este târât spre regele panicii. **15** În cortul lui locuieşte foc; şi este răspândit sulf peste locuinţa lui. **16** Jos, i se usucă rădăcina; iar sus i se ofilesc ramurile. **17** Amintirea lui este ştearsă de pe pământ. Nu mai are niciun nume pe suprafaţa teritoriului unde a trăit. **18** Este tras de la lumină în întuneric; şi este alungat din lume. **19** Acolo unde a trăit, nu mai lasă nici urmaşi, nici moştenitori şi nici vreun alt pretendent la moştenire. **20** Oamenii din Vest sunt foarte surprinşi de condiţiile lui de viaţă; iar cei din Est sunt afectaţi de panică. **21** Aşa se întâmplă locuinţei celui nedrept. Aşa este locul celui care nu Îl cunoaşte pe Dumnezeu!”

19 Iov a răspuns: **2** „Până când îmi veţi chinui sufletul şi mă veţi strivi cu vorbe? **3** De zece ori m-aţi ridiculizat. M-aţi defăimat fără să vă fie ruşine (*de ce aţi făcut*). **4** Dacă este adevărat că m-am rătăcit, această greşală este a mea. **5** Dacă voi vă înălţaţi deasupra mea şi urmăriţi să îmi demonstraţi vinovăţia, **6** să ştiţi că (*deja*) Dumnezeu mi-a făcut rău şi m-a înconjurat cu laţul Lui! **7** Deşi strig (*spre El*): «Sunt nedreptătit!», nu mi se răspunde! Strig cu mare intensitate; dar nu mi se face dreptate. **8** El mi-a blocat drumul; şi nu mai pot trece (*mai departe pe el*). Mi-a înconjurat drumurile cu întuneric. **9** M-a dezbrăcat de gloria mea şi mi-a smuls coroana de pe cap. **10** Mă sfâşie din toate părţile până dispar. Îmi smulge speranţa cum se smulge un copac (*din pământ*). **11** Mânia Lui se manifestă cu intensitate împotriva mea. Mă consideră unul dintre duşmanii Lui. **12** Armatele Lui vin deplasându-se în forţă. Au ajuns până la mine. Şi-au instalat tabăra în jurul cortului meu. **13** Mi-a îndepărtat fraţii de mine. Chiar şi cunoştinţele mele s-au îndepărtat! **14** Rudele mele m-au abandonat; şi am fost uitat de prieteni. **15** Sunt un străin pentru oaspeţii mei şi pentru slujitoarele mele. În ochii lor, eu sunt un necunoscut! **16** Îmi chem slujitorul; dar el nu îmi răspunde, deşi mă rog de el vorbindu-i cu gura mea. **17** Soţia mea nu îmi poate suferi suflarea. Fiii mamei mele mă consideră dezgustător. **18** Chiar şi copiii mă desconsideră. Când mă ridic, ei râd de mine! **19** Toţi prietenii mei apropiaţi mă urăsc. Cei pe care îi iubesc, s-au întors împotriva mea. **20** Nu sunt decât piele şi os. Nu am

rămas decât cu pielea din jurul dinților mei. **21**Aș dori să vă fie milă de mine! Prietenii mei, vă implor să vă fie milă; pentru că m-a lovit mâna lui Dumnezeu! **22**De ce mă urmăriți ca Dumnezeu? De ce nu vă mulțumiți cu carnea mea? **23**O! Aș vrea să îmi fie scrise cuvintele, să fie înregistrate în scris pe un sul. **24**Să fie săpate cu o daltă de fier în plumb. Să fie immortalizate în stâncă pentru eternitate! **25**Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că va apărea la sfârșit pe pământ. **26**Chiar și după ce îmi va fi distrusă pielea acestui corp, Îl voi vedea pe Dumnezeu! **27**Atunci voi constata că El îmi susține cauza! Îl voi vedea cu ochii mei; și nu mă va trata ca pe un străin! Inima dorește intens în mine ca acest lucru să se întâmple! **28**Atunci veți spune: «De ce îl urmăream?» Și astfel, baza adevărului (*despre această situație*) va fi găsită în mine. **29**Feriți-vă de sabie; pentru că mânia conduce la pedeapsa executată cu sabia; și se va întâmpla așa ca să știți că există o judecată!” **20** Atunci Țofar din Naamat i-a zis (*lui Iov*): **2**„Gândurile mele mă obligă să îți răspund; pentru că sunt foarte intrigat. **3**Am auzit (*din partea ta*) un reproș care mă umple de rușine; și spiritul meu mă face să răspund așa cum știu eu. **4**Probabil că tu nu cunoști faptul că încă din timpurile străvechi, de când a fost pus omul pe pământ, **5**veselia celui rău este scurtă și bucuria celui nedrept durează foarte puțin! **6**Chiar dacă aroganța lui se ridică până la cer și capul lui atinge norii, **7**va dispărea pentru totdeauna – la fel ca fecalele lui. Iar cei care l-au văzut, vor întreba: «Unde este?» **8**Va fugi ca un vis, nu va mai putea fi găsit; și va dispărea ca o viziune din timpul nopții. **9**Ochiul care l-a văzut, nu îl va mai vedea; și locul lui nu se va mai uita la el niciodată. **10**Copiii lui vor depinde de bunăvoința celui sărac; iar mâinile lui vor da înapoi bogăția pe care o adunase. **11**Oasele care îi erau odată pline de forța tinereții, vor sta cu el în pământ. **12**Răutatea este dulce în gura unui astfel de om. El o ascunde sub limbă. **13**Deși nu vrea să o lase să plece, ci o ține în gură, **14**mâncarea i se va strica în stomac; va fi pentru el ca veninul unui șarpe. **15**El va da afară bogățiile pe care le-a înghițit. Dumnezeu le va scoate din stomacul lui. **16**Acel om va suge otravă de șarpe; și îl va omorî limba viperei. **17**Nu se va mai bucura de pâraie, de râuri de miere și lapte. **18**Va da înapoi rezultatul muncii lui, fără să îl poată atinge; și nu se va bucura de câștigul pe care l-a realizat făcând comerț. **19**I se va întâmpla așa pentru că l-a exploatat și l-a lăsat fără strictul necesar pe cel sărac, luând cu forța case pe care nu le-a construit. **20**Acel om este fără limite în lăcomia lui. Și totuși, comoara pe care o deține, nu poate să îl salveze. **21**Nu i-a rămas nimic să mai mănânce. Și astfel, prosperitatea lui nu va fi de lungă durată. **22**În mijlocul abundenței, va fi în necaz. Dezastrul va veni cu toată forța împotriva lui. **23**Când el își va fi umplut stomacul, Dumnezeu Își va trimite mânia împotriva lui; și îl va atinge cu o ploaie de lovituri. **24**Deși fuge urmărit de o armă de fier, va fi penetrat de o săgeată făcută din bronz. **25**El și-o va smulge din spate; și ea va străluci când va ieși din fierea lui. Atunci va fi afectat de panică. **26**Bogățiilor lui le este pregătit un total întuneric. Va veni foc care nu a fost aprins de nimeni. El va consuma și va distruge tot ce a mai rămas în cortul lui. **27**Cerul va arăta nedreptatea unui

astfel de om; și pământul se va ridica împotriva lui. **28**Câștigul familiei lui se va pierde. El va fi dus de ape în ziua mâniei lui Dumnezeu. **29**Acestea sunt lucrurile pe care le dă Dumnezeu omului rău; și ele formează moștenirea pe care i-o decide El!” **21** Iov a răspuns: **2**„Ascultați cu atenție cuvintele mele! Aceasta este favoarea pe care v-o cer. **3**Lăsați-mă să vorbesc; iar atunci când voi termina, aveți libertatea să râdeți de mine. **4**Este plângerea mea adresată unui om? Și de ce aș fi răbdător? **5**Priviți-mă, mirați-vă și puneți-vă mâna la gură! **6**Când mă gândesc la aceste lucruri, mă sperii; și corpul meu tremură. **7**De ce trăiesc oamenii răi? De ce ajung ei (*să trăiască bine chiar și*) la bătrânețe și își măresc forța? **8**Își văd copiii așezați în jurul lor și descendenții prosperând sub ochii lor. **9**Casele acestor oameni sunt protejate; și nu există niciun pericol care să le amenințe. Nicio nua a lui Dumnezeu nu acționează împotriva lor. **10**Taurii lor sunt mereu fertili; iar vacile lor concep și niciodată nu avortează. **11**Acești oameni își lasă copiii mici să se împrăștie ca o turmă; și ei aleargă în jurul lor. **12**Ei cântă la tamburină și cu harpa, bucurându-se la sunetul fluiерului. **13**Își trăiesc zilele în bunăstare; și coboară în locuința morților liniștiți. **14**Îi zic lui Dumnezeu: «Pleacă de la noi! Nu vrem să cunoaștem felul Tău de a fi. **15**Cine este Cel Omnipotent ca să Îi slujim? Ce câștigăm dacă ne rugăm Lui?!». **16**Oare nu beneficiază ei de bunăstare? Totuși, eu nu voi accepta vreodată să pun în aplicare planurile celor răi! **17**De câte ori se stinge sursa de lumină a celor răi și vine dezastrul peste aceia care sunt ca ei? Atunci când Se mânie, Dumnezeu le dă dureri! **18**Oare sunt aceia ca paiul înaintea vântului și ca pleava luată de furtună? **19**Voi ziceți: «Dumnezeu păstrează pedeapsa pentru copiii lor!» Dar acela care este nedrept, ar trebui pedepsit, pentru ca astfel să înțeleagă (*faptul că a greșit*)! **20**Să își vadă dezastrul cu proprii lui ochi și să bea mânia Celui Omnipotent. **21**Atunci când numărul lunilor lui s-a terminat, nu îi pasă de familia pe care o lasă în urmă! **22**Îl va învăța cineva pe Dumnezeu ce ar trebui cunoscut – tocmai pe El, Cel care judecă pe cei care stau în funcții importante? **23**Unui om i se poate întâmpla să moară tocmai când are mai multă forță (*în organism*) și exact când trăia ferit de orice pericol, fără nicio complicație. **24**El ajunsese plin de grăsime; și măduva îi era foarte abundentă în oase. **25**În același timp există un alt om care moare cu amărăciune în suflet și fără să fi gustat vreodată fericirea. **26**Totuși, amândoi stau (*la final*) în pământ și sunt acoperiți de viermi. **27**Știu exact ce gândiți. Cunosc planurile pe care le-ați conceput intenționând să îmi faceți rău. **28**Voi ziceți: «Unde este casa celui mare? Unde este cortul în care locuiesc cei răi?» **29**Nu i-ați întrebat pe cei care călătoresc și nu ați auzit ce spun aceia? **30**Ei susțin că cel rău este ferit de dezastru și că scapă în ziua mâniei! **31**Cine îi face vreun reproș în mod direct pentru comportamentul lui? Cine îi dă recompensa pentru faptele lui? **32**Când este dus în groapă, i se pune o gardă la mormânt. **33**Bulgării din vale îi sunt dulci; și toți merg după el, iar înaintea lui se deplasează o mare mulțime de oameni. **34**Deci cum mă veți încuraja voi cu vorbe fără valoare? Ce mai rămâne din răspunsurile voastre decât minciună?” **22** Atunci Elifaz din Teman i-a zis (*lui*

Iov): **2** „Poate un om să fie util pentru Dumnezeu? Chiar și cel mai înțelept dintre oameni, Îi poate oferi Lui vreun serviciu? **3** Ce bucurie are Cel Omnipotent dacă trăiești corect? Ce câștigă El dacă ai un comportament ireproșabil? **4** Oare pentru că ai reverență față de El îți face reproșuri și te cheamă la judecată? **5** Nu (*conștientizezi cât*) este (*de*) mare răutatea ta? Oare nu sunt fără sfârșit nedreptățile tale? **6** N-ai luat tu garanții de la frații tăi, fără să le poți justifica? Ai dezbrăcat oameni de îmbrăcăminte lor! **7** Nu ai dat apă celui însetat și nu ai vrut să dai pâine celui flămând, **8** deși erai un om cu autoritate; și țara era a ta. Tu erai un om onorat; și trăiai (*astfel ca un suveran*) în ea. **9** Dar ai trimis pe văduve (*înapoi*) cu mâinile goale și ai exploatat pe cei care au rămas fără tată! **10** Așa se explică de ce ești înconjurat de capcane și ești afectat subit de panică. **11** Astfel, pentru tine totul este atât de întunecat, încât nu poți vedea; și te acoperă un torent de ape. **12** Nu este Dumnezeu în înălțimile cerului? Privește cât de impunătoare sunt stelele de la cea mai mare distanță! **13** Totuși, tu zici: «Ce știe Dumnezeu? Poate El judeca prin acest întuneric dens? **14** Îl înfășoară nori negri; și astfel nu ne vede când umblă prin cer.» **15** Te vei comporta la fel ca cei răi care au trăit în vremurile vechi? **16** Ei au fost smulși înainte de termen. Temelia lor a fost spălată de un torent de apă. **17** Ei I-au zis lui Dumnezeu: «Pleacă de la noi! Ce ne poate face Acela (*despre*) care (*se spune că*) este Omnipotent?» **18** Totuși, El le-a umplut casele cu lucruri bune. Dar în niciun caz eu nu voi agreea (*și nu voi aproba*) reuniunea celor răi! **19** Oamenii corecți le văd căderea și se bucură; iar cel nevinovat râde de ei, zicând: **20** «Dușmanii noștri sunt distruși. Focul le consumă bogăția!» **21** Fii ascultător de Dumnezeu și acceptă să faci pace cu El. Astfel ți se va întâmpla ce este bine. **22** Primește învățătura din gura Sa; și pune-ți în inimă cuvintele Lui. **23** Dacă te întorci la Cel Omnipotent, drepturile tale vor fi din nou satisfăcute. Îți propun să gonești răutatea departe de cortul tău, **24** să arunci aurul în praful pământului și să renunți la aurul de Ofir, punându-l în văile pâraielor. **25** Dacă Cel Omnipotent va fi aurul tău și argintul tău cel mai valoros, **26** bucuria ta va fi în El și îți vei ridica fața spre Dumnezeu! **27** Te vei ruga Lui; și El te va auzi, iar tu îți vei respecta jurămintele. **28** Ce vei decide, se va întâmpla cu exactitate. Lumina va străluci oriunde vei merge. **29** Când oamenii nu sunt aroganți, Dumnezeu spune: «Să fie ridicați!». El va salva pe cel care (*din modestie*) are privirea orientată spre pământ. **30** El va elibera chiar și pe cei care sunt vinovați. Aceia vor scăpa din cauza mâinilor tale care vor fi curate!” **23** Iov (*i-*) a răspuns: **2** „Și astăzi este amară plângerea mea! Deși eu gem cu mare intensitate, mâna Lui mă apasă cu greutate. **3** O, cât de satisfăcut aș fi dacă aș ști unde să Îl gădesc. Atunci m-aș putea apropia de locuința Lui! **4** Mi-aș prezenta cauza înaintea Lui și mi-aș umple gura cu dovezi. **5** Aș constata ce mi-ar răspunde și aș înțelege ce mi-ar spune. **6** Mi se va opune oare cu marea Sa forță? Nu (*cred*)! El va asculta când Îi voi vorbi. **7** Un om corect își poate aduce cauza înaintea Lui! Și astfel voi scăpa pentru totdeauna de Judecătorul meu! **8** Dacă m-aș duce spre Est, El nu este acolo; iar dacă aș merge spre Vest, nu Îl voi găsi. **9** Când El lucrează în Nord, nu pot

să Îl văd; iar când se întoarce spre Sud, nu Îl pot observa. ¹⁰Dar El știe pe ce drum merg. Când mă va încerca, voi fi (*curat*) ca aurul. ¹¹Piciorul meu a urmat cu mare atenție pașii Săi; și am urmărit să mă mențin pe drumul Său, fără să deviez de la el. ¹²Nu m-am îndepărtat de ce a stabilit El prin porunca buzelor Lui. Am adunat cuvintele gurii Sale. ¹³Dar El rămâne Același. Cine I se poate opune (*cu succes*)? El face tot ce Îi dorește sufletul. ¹⁴Dumnezeu va face tot ce a decis pentru mine; și va mai face multe alte lucruri. ¹⁵Datorită acestui fapt, eu sunt speriat înaintea Lui. Sunt afectat de panică atunci când mă gândesc la toate aceste lucruri. ¹⁶Dumnezeu mi-a făcut inima să aibă frică. Cel Omnipotent m-a speriat. ¹⁷Totuși, nu sunt distrus de întuneric – de acel întuneric dens care îmi acoperă fața! **24** De ce nu decide Cel Omnipotent termene pentru judecată? De ce așteaptă degeaba acele zile toți aceia care Îl cunosc? ²Oamenii mută (*în favoarea lor*) pietrele care indică limitele teritoriale și pasc turme pe care le-au furat. ³Iau măgarul orfanului și rețin ca garanție boul văduvei. ⁴Împing de pe drum pe cei săraci și obligă pe toți cei care au nevoi materiale din țară să se ascundă. ⁵Oamenii săraci din țară pleacă să caute ceva de lucru – exact ca măgarii sălbatici din deșert – ca să aibă astfel hrană; și deșertul le oferă mâncare pentru copiii lor. ⁶Își culeg hrană vegetală de pe câmp; și adună struguri în via omului rău. ⁷Se culcă fără să aibă cu ce să se învelească. Nu au cu ce să se acopere atunci când le este frig. ⁸Sunt afectați de ploaia care cade pe munți; și se ghemuiesc lângă stânci, ca să aibă (*un mic*) adăpost. ⁹Cei fără tată sunt smulși de la sân; iar săracului i se ia copilul ca garanție. ¹⁰Pentru că nu au haine, ei umblă total dezbrăcați. Strâng snopi, dar sunt flămânzi. ¹¹Strivesc măslina între pietre și calcă struguri; dar suferă de sete. ¹²Din oraș se aud gemete de moarte; și sufletele celor răniți strigă după ajutor... Totuși, Dumnezeu nu condamnă pe nimeni! ¹³Sunt alții care se răscoală împotriva luminii. Ei nu îi cunosc potecile și nu rămân pe drumurile ei. ¹⁴Criminalul pleacă atunci când a trecut ziua; și omoară pe cel sărac, care are multe nevoi; iar noaptea fură. ¹⁵Când apare noaptea, ochii celui adulter urmăresc din locul în care stă ascuns. El își zice: «Nimeni nu mă va vedea!»; și își acoperă fața. ¹⁶Asemenea oameni, noaptea sparg case, iar în timpul zilei stau închiși. Ei nu cunosc lumina. ¹⁷Pentru toți aceștia, dimineața este o beznă densă. Sunt prieteni cu frica adâncului întunecat. ¹⁸Ei sunt rapizi ca spuma apelor; și partea lor de pământ este blestemată. Nimeni nu trece pe drumul care conduce spre vile lor. ¹⁹Așa cum seceta și căldura sorb apele zăpezii, locuința morților îi înghite pe cei care au păcătuit. ²⁰Uterul mamei îi uită; și viermele îi găsește foarte buni la gust. Nimeni nu își mai amintește de ei. Astfel, răutatea este strivită ca un copac. ²¹Acei oameni jefuiesc femeia fără copii și nu fac niciun bine văduvei. ²²Totuși, Dumnezeu, prin forța pe care o are, îi elimină pe cei impunători. Când Se ridică El împotriva lor, nu mai au speranță de viață. ²³El îi face să aibă (*la început*) încredere în reușita lor; și sunt susținuți. Ochii Lui privesc la comportamentul lor. ²⁴Sunt înălțați pentru puțină vreme; dar apoi dispar. Cad; și vor fi adunați ca toți ceilalți oameni. Sunt tăiați ca spicele de grâu. ²⁵Dacă nu se întâmplă așa, cine poate dovedi că

mint? Și cine îmi poate contrazice vorbele?” **25** Atunci Bildad din Șuah i-a zis (lui Iov): **2** „Lui Îi aparțin guvernarea și dreptul de a fi venerat! El face pace în locurile înalte ale cerului Său. **3** Cine Îi poate număra armatele (*formate din corpuri cosmice*)? Peste cine nu răsare lumina Sa? **4** Cum poate fi un om corect înaintea lui Dumnezeu? Cum ar putea să fie curat cel care este născut din femeie? **5** Dacă nici luna nu este strălucitoare și nici stelele nu sunt curate înaintea Sa, **6** cu atât mai puțin (*se poate aștepta acest lucru de la*) un om – care nu este decât o larvă – și de la fiul omului, care nu este decât un vierme!”

26 Iov a răspuns: **2** „Ce bine l-ai ajutat pe cel care nu (*mai*) are forță! Felicitări pentru că ai susținut mâna celui slab! **3** Cât de bune sunt sfaturile tale pe care le-ai dat celui care nu are înțelepciune! Câtă capacitate de înțelegere i-ai demonstrat! **4** Cine este, de fapt, autorul acestor cuvinte? Al cui spirit a vorbit prin gura ta? **5** Cei de pe teritoriul umbrelor, tremură. Aceia stau sub ape și sub locuitorii lor. **6** Locuința morților este goală înaintea lui Dumnezeu; iar locul unde sunt cei distruși, nu este acoperit. **7** El desface Nordul peste acel gol și atârnă pământul pe nimic. **8** Dumnezeu leagă apele în nori groși; și ei nu se rup de greutatea lor! **9** El acoperă fața tronului Său, punându-și norii peste el. **10** Dumnezeu a decis și existența unei zone-limită deasupra apelor, la marginea dintre lumină și întuneric. **11** Stâlpii cerului se clatină și se sperie atunci când El (*le*) face vreun reproș. **12** Prin forța de care dispune, Dumnezeu a liniștit marea; și a știut să îl anihileze pe Rahab. **13** Suflarea Lui înseninează cerul. Mâna Lui penetrează șarpele care fuge. **14** Acestea sunt doar cele mai nesemnificative aspecte ale modului în care acționează El; și prin intermediul lor ne face să auzim numai o mică adiere. Dar cine poate înțelege tunetul forței Sale?”

27 Iov și-a continuat discursul, zicând: **2** „Jur pe Dumnezeul care este viu și care nu recunoaște că am dreptate. El este Cel Omnipotent, care mi-a amărât sufletul. **3** Atât timp cât încă mai respir și am suflarea lui Dumnezeu în nările mele, **4** buzele mele nu vor pronunța vreo nedreptate, iar limba mea nu va spune nimic înșelător. **5** În niciun caz nu voi fi de acord cu voi; ci eu îmi voi apăra corectitudinea până la moarte! **6** Îmi voi susține în mod constant dreptatea. Inima nu îmi va reproșa nimic pentru niciuna dintre zilele (*vieții*) mele. **7** Doresc ca dușmanul meu să fie pedepsit exact ca cel rău; și cel care mi se opune, să primească pedeapsa celui nedrept. **8** Ce speranță mai are omul păcătos când Dumnezeu îi taie firul vieții, când El îi ia viața? **9** Îl va auzi Dumnezeu strigând atunci când va veni dezastrul împotriva lui? **10** Va fi Cel Omnipotent satisfacția lui? Va chema el pe Dumnezeu în orice vreme? **11** Vă voi învăța despre forța lui Dumnezeu! Nu voi ține secret felul în care procedează cel Omnipotent. **12** Voi personal ați văzut toate aceste lucruri. Atunci de ce ați venit la mine cu toate aceste vorbe fără sens? **13** Așa procedează, de fapt, Dumnezeu cu omul rău; și aceasta este moștenirea dată de Cel Omnipotent aceluia care își exploatează semenii. **14** Dacă i se înmulțesc copiii, ei vor fi omorâți cu sabia; și urmașii lui nu vor avea niciodată suficientă mâncare. **15** Descendenții îi vor fi înmormântați din cauza epidemiei; și văduvele lor nu îi vor plânge. **16** Deși el adună argintul așa cum se adună

particulele pământului și își strânge hainele cum se adună grămezile de argilă, ¹⁷ele vor fi purtate de omul corect; și cel nevinovat va împărți argintul lui! ¹⁸Casa construită de el este ca aceea făcută de molie. Seamănă cu o colibă făcută de un paznic din timpul nopții. ¹⁹Când se culcă, este bogat; dar nu va mai fi așa când își va deschide ochii. Va constata că toate s-au dus! ²⁰Atunci el va fi afectat de o mare frică. Ea va veni împotriva lui ca un torent; și va acționa ca o furtună în timpul nopții care îl smulge (*ca pe un copac*). ²¹Va veni vântul de la Est care îl va lua și îl va duce. El îl dezrădăcinează din locul în care fusese – ca o furtună. ²²Vine cu zgomot împotriva lui și fără milă, în timp ce el fuge grăbit de forța acestui vânt ²³care bate din palme împotriva lui și îl ridiculizează alungându-l cu o voce șuierătoare! **28** Da, argintul are o mină din care este scos; iar aurul are un loc unde este purificat. ²Fierul este luat din pământ și arama este scoasă din minereu. ³Omul pune limită întunericului; și caută până în cele mai adânci locuri ca să găsească minereurile ascunse în cele mai întunecate zone. ⁴El sapă un puț departe de locuința oamenilor, în locuri necălcate de piciorul omului. Stă atârnat și se mișcă într-o parte și în alta, departe de oameni. ⁵Pământul din care provine hrana, este răscolit (*de el*) la interior ca de foc. ⁶Safirul este găsit între pietrele lui; și praful din care este compus, are pulbere de aur. ⁷Nicio pasăre de pradă nu știe acel traseu ascuns. Nici ochiul șoimului nu l-a văzut. ⁸Nici cele mai impunătoare animale sălbatice nu au călcat pe el. Leul nu a trecut niciodată pe acolo. ⁹Omul pune mâna pe stânca foarte dură și răstoarnă munții de la baza lor. ¹⁰El sapă șanțuri în rocă; și cu ochii lui vede toate bogățiile pe care le conține ea. ¹¹Omul caută izvoarele râurilor; și aduce la lumină lucruri care fuseseră ascunse. ¹²Dar unde poate fi găsită înțelepciunea? Unde locuiește abilitatea de a înțelege semnificația lucrurilor? ¹³Omul nu îi cunoaște locuința. Ea nu poate fi găsită pe pământ, între oamenii vii. ¹⁴Adâncul zice: «Nu este aici!», iar marea zice: «Nu se găsește la mine!» ¹⁵Nu se dă în schimbul aurului de cea mai bună calitate; iar prețul ei nu poate fi evaluat în argint. ¹⁶Înțelepciunea nu poate fi cumpărată cu aur de Ofir și nici cu onix valoros sau cu safir. ¹⁷Nici aurul și nici diamantul nu se pot compara cu ea; și nici nu poate fi schimbată pe bijuterii de aur. ¹⁸Mărgeanul și cristalul nici nu merită să fie amintite (*ca echivalent al ei*)! Prețul înțelepciunii este dincolo de acela al rubinelor. ¹⁹Topazul din zona Cuș nu poate fi echivalentul ei. Înțelepciunea nu poate fi cumpărată (*nici măcar*) cu aur curat. ²⁰Atunci de unde vine ea? Unde locuiește capacitatea înțelegerii lucrurilor? ²¹Ea este ascunsă de ochii tuturor celor vii; și rămâne așa chiar și pentru păsările zburătoare. ²²Locul distrugerii și moartea zic: «Doar am auzit vorbindu-se despre înțelepciune.» ²³Dumnezeu cunoaște drumul spre ea; și doar El știe unde locuiește. ²⁴Dumnezeu se uită până la marginile pământului, vede tot ce se întâmplă sub cer. ²⁵Când i-a dat forță vântului și a decis mărimea apelor, ²⁶când a dat o lege pentru ploaie și un traseu pentru trăsnet, ²⁷atunci s-a uitat la înțelepciune și a lăudat-o. I-a oferit un loc al ei și a testat-o. ²⁸Apoi i-a zis omului: «Înțelepciunea este frica de Dumnezeu; și în depărtarea de rău constă

capacitatea de înțelegere a semnificației lucrurilor!» **29** Iov și-a continuat discursul, zicând: **2**„O, cât de mult îmi doresc să mai fiu ca în lunile trecute, ca în zilele când mă păzea Dumnezeu! **3**Atunci, sursa Lui de lumină era deasupra capului meu; și având lumina Lui, umblam pe acolo unde, în mod normal, este (*doar*) întuneric! **4**A fost o vreme când eram în forță și când prietenia lui Dumnezeu îmi proteja cortul. **5**Atunci cel Omnipotent încă mă susținea; și copiii mei erau lângă mine. **6**Mi se afundau pașii în smântână; iar stânca turna lângă mine pâraie de ulei. **7**Când mergeam la intrarea în oraș și îmi pregăteam scaunul ca să mă instalez în acea zonă, **8**cei tineri mă vedeau și se retrăgeau, iar cei bătrâni se ridicau și rămâneau în picioare (*înaintea mea*). **9**Conducătorii se opreau din discursul lor și își puneau mâna la gură. **10**Vocea conducătorilor amuțea; și li se lipea limba de cerul gurii. **11**Oricine mă auzea, mă lăuda; și oricine mă vedea, mă susținea. **12**Ei procedau astfel pentru că eu scăpam pe săracul care cerea ajutor și pe orfanul care nu avea nicio susținere din partea altora. **13**Omul care murea, mă binecuvânta. Făceam inima văduvei să cânte de bucurie. **14**Mă îmbrăcam cu dreptatea exact cum te îmbraci cu o haină. Judecata corectă era roba mea și acoperitoarea de pe cap. **15**Eram ochi pentru cel orb și picior pentru acela care nu și-l mai putea folosi (*să meargă*). **16**Eram tată pentru cel care avea nevoie de ajutor; și susțineam cauza celui străin. **17**Sfărâmam colții omului nedrept; și smulgeam prada din dinții lui. **18**Îmi ziceam: «Voi muri în cuibul meu; și zilele mele vor fi multe, ca particulele din care este format nisipul. **19**Rădăcinile mele vor ajunge la apă; și roua va sta toată noaptea pe ramurile mele. **20**Gloria mea va fi mereu proaspătă; iar în mână voi avea totdeauna un arc nou.» **21**Toți mă ascultau și așteptau (*să mai vorbesc*); tăceau, așteptând sfatul meu. **22**După ce vorbeam, nimeni nu mai spunea nimic; și cuvântul meu cădea peste ei ca picăturile de ploaie. **23**Ei mă așteptau cum se așteaptă ploaia; și își deschideau gura ca după o ploaie târzie. **24**Când își pierdeau încrederea, le zâmbeam; și seninătatea feței mele era foarte apreciată de ei. **25**Le alegeam drumul cel mai bun; și le eram conducător. Locuiam ca un rege în mijlocul grupurilor lor. Eram ca unul care îi consolează pe cei care jelesc. **30** Dar acum râd de mine – tocmai ei, care sunt mai tineri decât mine și pe ai căror părinți nu i-am considerat capabili să îi pun nici printre câinii turmei mele. **2**Cât de utilă mi-ar fi fost forța mâinilor lor, când ei nu mai puteau să facă nimic? **3**Epuizați de sărăcie și de foame, mergeau prin deșert dintr-o parte în alta, noaptea, prin locuri părăsite și fără locuitori. **4**Ei smulgeau salvie albă dintre arbuști; și mâncau chiar și rădăcini de plante parazite. **5**Erau alungați din mijlocul oamenilor. Lumea striga după ei ca după niște hoți! **6**Locuiau în văi uscate, între stânci și în gropile pământului. **7**Urlau printre tufișuri și se îngrămădeau în mărăcini. **8**Erau fii ai nebunilor și ai celor fără nume. Ei au fost alungați din acest teritoriu. **9**Dar acum, tocmai aceștia cântă, râzând de mine. Sunt subiectul ridiculizărilor lor! **10**Mă urăsc, se îndepărtează de mine și nu le este jenă să mă scuipe în față. **11**Pentru că Dumnezeu m-a făcut slab și m-a adus într-o astfel de stare modestă, ei nu mai au limite în comportamentul lor (*urât*) față de

mine. ¹²În partea dreaptă a mea apare un grup. Ei pun capcane picioarelor mele; și își fac planuri să mă distrugă. ¹³Îmi distrug posibilitățile de supraviețuire. Îmi măresc necazul; și nimeni nu îi oprește! ¹⁴Ajung la mine (*foarte rapid*) ca printr-un zid spart. Se rostogolesc printre dărâmături. ¹⁵Sunt extenuat din cauza fricii. Demnitatea mea este smulsă ca atunci când bate un vânt. Protecția mea dispare ca un nor. ¹⁶Sufletul îmi este vărsat din mine. Sunt afectat de zilele suferinței. ¹⁷Noaptea îmi penetrează oasele; iar durerile care mă consumă, nu se opresc niciodată. ¹⁸Dumnezeu îmi smulge haina, acționând cu o mare forță. Mă strânge ca gulerul cămășii. ¹⁹El m-a aruncat în noroi; și am ajuns la fel ca praful pământului și ca cenușa. ²⁰«Strig la Tine, dar Tu nu răspunzi. Sunt în picioare; dar Tu stai și (*doar*) Te uiți la mine! ²¹Ai devenit dur cu mine; și mă lovești cu forța mâinii Tale. ²²Mă ridici deasupra vântului și mă arunci în marea intensitate a furtunii. ²³Știu că mă duci la moarte, în locul stabilit pentru toți cei (*care acum încă mai sunt*) vii!» ²⁴Atunci când un om nu mai are speranță de viață, nimeni nu îi întinde mâna când îl vede strigând după ajutor în necazul lui. ²⁵Nu am plâns eu pentru cel care a avut zile rele? Nu am fost afectat în sufletul meu pentru cel sărac? ²⁶Dar când așteptam binele (*pentru tot ce am făcut*), a venit răul; și când așteptam lumina, a venit întunericul! ²⁷Organele mele îmi fierb permanent. Vin peste mine zile de suferință. ²⁸Umblu înnegrit, dar nu de soare. Mă ridic între cei care se adună și strig după ajutor. ²⁹Am ajuns frate cu șacalii și prieten cu struții. ³⁰Mi se înnegrește pielea și cade; iar oasele îmi ard de febră. ³¹Harpa mea este (*acum*) un instrument care cântă cântece de jale; iar fluierul produce sunete care te determină să plângi! **31** Am ratificat un legământ cu ochii mei, (*promițând*) să nu îmi fixez privirea pe vreo domnișoară. ²Dar pentru că am procedat astfel, oare care a fost avantajul meu de la Dumnezeu de sus? Și ce moștenire am primit de la cel Omnipotent care stă în locurile înalte? ³Oare necazul nu este (*pregătit*) pentru cel nedrept și dezastrul pentru cei care comit nedreptatea? ⁴Oare nu vede El comportamentul meu și nu numără El toți pașii mei? ⁵Dacă am umblat în minciună și dacă pașii mei s-au grăbit să înșele, ⁶să mă cântărească Dumnezeu folosind o cumpănă corectă; și va cunoaște cât sunt de curat! ⁷Dacă pașii mei au deviat de pe drumul corect, dacă inima mi-a urmat ochii și dacă mi s-au murdărit mâinile, ⁸este corect ca alții să mănânce tot ce am semănat, iar rezultatul muncii mele să fie smuls din rădăcini. ⁹Dacă mi-a fost atrasă inima de vreo femeie și dacă am stat ascuns la ușa vecinului meu (*urmărindu-i soția*), ¹⁰atunci soția mea să macine pentru altul și să se culce alții cu ea! ¹¹Acest fapt ar fi fost o nedreptate, ar fi fost un păcat care ar fi trebuit judecat. ¹²Ar fi fost un foc care ar fi ars consumând până la distrugere totală. El mi-ar fi ars până la rădăcină toate cerealele bune de secerat. ¹³Dacă n-am făcut dreptate sclavului meu sau slavei mele atunci când au avut ceva de reproșat împotriva mea, ¹⁴ce voi face când se va ridica Dumnezeu? Ce voi răspunde când va analiza El acest caz? ¹⁵Cel care m-a făcut pe mine (*să mă dezvolt ca făt*) în uter, nu i-a făcut și pe ei? Oare nu același Dumnezeu ne-a conceput pe fiecare în uterul mamei noastre? ¹⁶Să

presupunem că n-am dat celui sărac ce îmi cerea sau că am făcut să se întristeze ochii văduvei. **17** Poate mi se reproșează că mi-am mâncat pâinea de unul singur, iar cel orfan nu a mâncat din ea, – **18** tocmai eu care din tinerețea mea l-am crescut ca un tată și de când m-am născut am avut grijă de văduvă. **19** Este posibil să fiu acuzat că am văzut pe omul sărac fără haine sau pe cel cu multe lipsuri neavând nici măcar îmbrăcăminte, **20** iar inima lui nu m-a binecuvântat atunci când l-am încălzit cu lâna oilor mele. **21** Altcineva ar putea să mă acuze că am acționat împotriva orfanului bazându-mă pe susținerea celor de la poarta orașului. **22** Dacă toate acestea ar fi adevărate, să îmi cadă umărul de la locul lui și să îmi fie smulsă mâna din tendoane! **23** Dar pentru că mi-a fost frică de pedepsele lui Dumnezeu și de forța de care dispune El, n-am putut face aceste fapte. **24** Aș mai putea fi acuzat că mi-am pus încrederea în aur sau că am zis aurului de cea mai bună calitate: «Tu îmi oferi încredere!». **25** Altcineva mi-ar putea reproșa că m-am bucurat de marea mea avere și de bogăția pe care mâinile mele au adunat-o. **26** Mi s-ar putea reproșa că am privit soarele în strălucirea lui sau luna mișcându-se grațioasă **27** și că apoi mi-am înșelat în secret inima (*venerându-le ca zei*), în timp ce mâna mea le-a dat sărutări. **28** Dacă aceste fapte ar fi reale, ele ar fi fost o nedreptate care trebuie judecată, pentru că aș fi fost demonstrat astfel ca neloial Celui Foarte Înalt. **29** Aș mai putea fi acuzat că m-am bucurat de dezastrul celui care mă ura și că am fost satisfăcut atunci când a venit necazul împotriva lui. **30** O altă acuzație la adresa mea ar putea susține că mi-am lăsat gura să păcătuiască cerând blestem peste viețile unor asemenea oameni; **31** și că oamenii din cortul meu nu au zis niciodată: «Cine nu s-a săturat din carnea lui?» **32** – deși străinul nu a rămas fără adăpost în timpul nopții și ușa mea a fost mereu deschisă călătorului. **33** Altcineva mi-ar putea reproșa că mi-am ascuns păcatele, cum fac unii oamenii, păstrându-mi nedreptatea doar în inimă; **34** și că am procedat așa pentru că mi-a fost frică de cei care erau în jurul meu. Altfel, discreditarea clanurilor față de mine m-ar fi panicat; și atunci ar fi urmat să tac, pentru că nu aș fi avut curajul să mai ies (*în mijlocul lor ca mai înainte*) ... **35** O, dacă aș găsi pe cineva dispus să mă asculte! Să știți că îmi semnez acum apărarea! Să îmi răspundă cel Omnipotent! Îi cer Celui care mă acuză să Își scrie plângerea. **36** O voi pune pe umăr și o voi purta ca pe o coroană. **37** Voi răspunde înaintea Lui pentru toți pașii mei; și mă voi apropia de El ca un prinț. **38** Dacă pământul meu a strigat împotriva mea și dacă brazdele lui au plâns împreună (*acuzându-mă*), **39** dacă i-am mâncat producția fără să plătesc sau dacă am decis moartea proprietarilor lui, **40** atunci să crească pe el spini în loc de grâu și neghină în loc de orz!” După aceste cuvinte, Iov a încetat să mai vorbească. **32** Acei trei oameni (*care îi vorbiseră*) au încetat și ei să îi mai răspundă lui Iov, pentru că el se considera un om corect. **2** Atunci Elihu – fiul lui Barachel din Buz – din familia lui Ram, a devenit foarte iritat. El s-a supărat pentru că Iov se justifica pe sine înaintea lui Dumnezeu. **3** S-a supărat și pe cei trei prieteni ai lui Iov, pentru că ei nu mai știau ce să îi răspundă; și totuși continuau să îl condamne pe Iov. **4** Elihu așteptase să îi vorbească

ultimul lui Iov, pentru că aceia erau mai bătrâni decât el. **5** Dar văzând că cei trei oameni nu mai au nimic de spus, el s-a supărat. **6** Elihu – fiul lui Barachel din Buz – i-a zis: „Eu sunt tânăr, iar voi sunteți bătrâni. Astfel, până acum nu am avut curajul să vă spun ce știu. **7** Mi-am zis: «Să vorbească bătrânețea; și cei care au ani mulți să ne învețe înțelepciunea!» **8** Dar în om există un spirit: suflarea celui Omnipotent; și ea îi oferă capacitatea înțelegerii semnificației lucrurilor. **9** Nu vârsta te face înțelept; și bătrânețea nu te face în mod obligatoriu să înțelegi ce este corect. **10** Acum, eu vă zic: «Ascultați-mă! Vă voi prezenta opinia mea!» **11** Am așteptat în timp ce vorbeți; am ascultat cuvintele voastre înțelepte, în timp ce urmăreați să îl convingeți (*pe Iov de corectitudinea părerilor voastre*). **12** V-am ascultat cu atenție: dar niciunul dintre voi nu a demonstrat (*dincolo de orice dubiu*) că Iov a greșit; niciunul nu a răspuns (*convingător*) cuvintelor lui. **13** Să nu spuneți: «Constatăm că vorbim cu cineva care chiar are înțelepciune; să îl confrunte Dumnezeu, nu un om.» **14** Cuvintele (*lui Iov*) nu mă vizează pe mine; și nu îi voi răspunde folosind mesajele voastre. **15** Constat că cei care i-au vorbit până acum (*lui Iov*), sunt uimiți; nu mai au nimic de spus. Au rămas fără cuvinte. **16** Să aștept pentru că ei nu mai vorbesc? Să tac doar pentru că ei stau acolo fără să(-i) răspundă? **17** Voi răspunde și eu; și îmi voi spune părerea. **18** Sunt plin de cuvinte. Spiritul din mine nu îmi permite să tac. **19** Interiorul meu este ca un vin care nu are pe unde să iasă și ca niște burdufuri noi (*umplute*) care în scurt timp se vor sparge. **20** Voi vorbi ca să mă ușurez. Îmi voi deschide gura și voi răspunde. **21** Nu voi fi părtinitor; nu voi flata pe nimeni. **22** De fapt, nici nu știu să flatez pe cineva. Altfel, Creatorul meu m-ar lua imediat! **33** Deci, Iov, ascultă cuvintele mele! Fii atent la tot ce îți voi spune! **2** Sunt pregătit să îmi deschid gura. Cuvintele îmi sunt pe vârful limbii. **3** Vorbele mele vin dintr-o inimă corectă; și buzele mele spun sincer ce știu. **4** Am fost conceput de Spiritul lui Dumnezeu. Suflarea celui Omnipotent îmi dă viață. **5** Răspunde-mi, dacă poți. Pregătește-te și confruntă-mă! **6** Înaintea lui Dumnezeu și eu sunt ca tine. Am fost făcut (*tot*) din pământ. **7** Să nu îți fie frică de mine. Nu te voi forța. **8** Tu ai vorbit; și eu am auzit sunetul cuvintelor tale. **9** Tu zici: «Sunt curat, fără greșală. Sunt nevinovat; nu este nedreptate în mine. **10** Dar Dumnezeu vrea să mi Se opună; și mă consideră dușmanul Lui! **11** Îmi prinde picioarele în butuci și îmi urmărește toate mișcările.» **12** Îți spun că aici nu ai dreptate; pentru că Dumnezeu este mai mare decât omul. **13** De ce te certă cu El pentru că nu Își justifică niciuna dintre faptele Sale? **14** Dumnezeu vorbește când într-un fel, când în altul; dar omul nu ia în considerare acest fapt. **15** Într-un vis, într-o viziune din timpul nopți, când somnul profund vine peste oameni și când ei dorm în paturile lor, **16** El le deschide urechile și îi anunță prin învățăturile Lui. **17** Procedează astfel ca să îl întorcă pe om de la faptele lui și să îl ferească de mândrie. **18** El intenționează să îi scape sufletul de groapă și viața de loviturile sabiei. **19** Omul este certat (*de Dumnezeu*) pe un pat unde stă suportând dureri și când are o permanentă luptă în oasele lui. **20** Acest lucru se întâmplă și atunci când i se face greață de pâine și de cele mai

gustoase mâncăruri. ²¹I se distruge carnea de pe el și dispare; iar oasele lui, care erau cândva ascunse, devin vizibile. ²²Sufletul i se apropie de groapă; și viața lui este aproape de cei care aduc moartea. ²³Totuși, este posibil să se găsească un înger pentru el, un intermediar – unul dintr-o mie – care să îl informeze, spunându-i ce este corect (*să facă*). ²⁴El poate fi bun cu un asemenea om și să zică (*lui Dumnezeu*): «Scapă-l, ca să nu coboare în groapă! Am găsit un preț care va fi oferit pentru salvarea lui!». ²⁵Atunci carnea aceluia om va deveni mai fragedă decât i-a fost în copilărie; și va fi ca în zilele tinereții lui. ²⁶Se va ruga lui Dumnezeu și va fi primit. Va veni în fața Lui cu bucurie, va fi pus din nou la locul lui care i se potrivește. ²⁷Apoi va cânta în fața oamenilor și le va zice: «Am păcătuit și am denaturat ce era drept; dar nu am primit ce meritam. ²⁸Ci El mi-a salvat sufletul de la groapă; iar viața mea vede din nou lumina.» ²⁹Dumnezeu face toate aceste lucruri omului de două și chiar de trei ori. ³⁰El procedează așa pentru ca să îi readucă sufletul din groapă; și astfel, lumina celor vii luminează peste el. ³¹Fii atent, Iov, și ascultă-mă! Taci; și eu voi vorbi! ³²Dacă ai ceva de zis, răspunde-mi! Vorbește; pentru că vreau să îți recunosc dreptatea. ³³Dacă nu vorbești, atunci ascultă-mă! Taci; și te voi învăța înțelepciunea!” **34** Elihu a continuat: ²„Ascultați cuvintele mele, înțelepților; ascultați-mă, voi cei care aveți informația! ³Urechea distinge semnificația cuvintelor exact cum gura analizează mâncarea. ⁴Să alegem ce este corect; să învățăm împreună ce este bine! ⁵Iov a zis: «Sunt nevinovat; dar Dumnezeu nu recunoaște faptul că am dreptate. ⁶Deși sunt corect, sunt considerat mincinos. Deși sunt fără vină, săgețile Lui mă rănesc și nu mă mai vindec.» ⁷Este vreun alt om ca Iov, care să rădă de semenul lui atât de frecvent și natural ca băutul apei, ⁸care să umble cu oamenii care fac răul și să fie prieten cu cei nedrepti? ⁹El a zis: «Omul nu are niciun avantaj dacă își caută satisfacția în Dumnezeu.» ¹⁰Acum, voi care aveți capacitatea înțelegerii lucrurilor, ascultați-mă! În niciun caz Dumnezeu nu comite nedreptate; și cel Omnipotent nu este incorect! ¹¹El recompensează pe om conform faptelor lui; și dă fiecăruia exact ce corespunde comportamentului lui. ¹²Dumnezeu nu poate comite fapte incorecte. Cel Omnipotent nu poate denatura dreptatea. ¹³Cine I-a oferit responsabilitatea îngrijirii pământului? Cine I-a subordonat întreaga lume? ¹⁴Dacă ar fi vrut să își retragă spiritul și suflarea, ¹⁵toți oamenii de pe pământ ar fi murit; și omul s-ar fi întors în pământ. ¹⁶Dacă ai capacitatea să înțelegi ce spun, ascultă-mă; fi atent la ce îți voi (*mai*) spune! ¹⁷Poate governa (*cu succes*) cel care urăște dreptatea? Probabil că vrei să îl condamni pe Cel Corect care are autoritatea absolută! ¹⁸El este Acela care zice regilor: «Sunteți niște ființe nedemne (*de locul în care stați*)!». Tot Dumnezeu zice prinților: «Răilor!». ¹⁹El nu este părtinitor cu cei care sunt conducători; nici nu face diferențe între bogat și sărac, pentru că toți sunt lucrarea mâinilor Sale? ²⁰Ei își pierd rapid viața, la mijlocul nopții. Poporul se mișcă într-o parte și în alta; apoi dispare. Cel care era o forță remarcabilă între ceilalți oameni, dispare fără implicarea vreunei mâini (*omenești*). ²¹Ochii Lui Dumnezeu cunosc obiceiurile

oamenilor; El le vede fiecare pas. ²²Nu există loc întunecos sau întuneric dens unde să se poată ascunde aceia care fac răul. ²³Nu de om depinde vremea în care urmează ca el să vină la judecată înaintea lui Dumnezeu. ²⁴El îi scutură fără cercetare pe cei care avuseseră autoritate; și îi pune pe alții în locul lor. ²⁵Pentru că le cunoaște faptele, îi răstoarnă noaptea; și sunt astfel striviți. ²⁶Îi lovește pentru răutatea lor înaintea ochilor tuturor – ²⁷pentru că nu L-au mai urmat și nu au vrut să aplice niciuna dintre metodele Lui. ²⁸Ei au făcut ca vocea disperată a celui sărac să ajungă înaintea lui Dumnezeu. Astfel, El a auzit când a strigat omul care ajunsese în necaz. ²⁹Atunci când Dumnezeu tace, oare cine Îl poate condamna (*pentru tăcere*)? Când Își ascunde fața, cine Îl poate vedea? El procedează la fel, indiferent că este un popor sau numai un om. ³⁰Deci omul nedrept nu va guverna, ca să nu fie o capcană pentru popor. ³¹I-a spus cineva vreodată lui Dumnezeu: «Am suportat pedeapsa; dar nu voi mai păcătui. ³²Învață-mă să știu lucrurile pe care nu le văd! Dacă am făcut nedreptate, nu o voi mai face!»? ³³Ar trebui să corecteze Dumnezeu ce a făcut, pentru că tu protestezi (*împotriva Lui*)? Tu trebuie să decizi, nu eu! Deci spune ce știi! ³⁴Oamenii capabili vorbesc ca mine; iar omul înțelept care mă aude, spune și el: ³⁵«Iov demonstrează ignoranță; cuvintele lui dovedesc faptul că nu cunoaște lucrurile despre care vorbește.» ³⁶Să fie încercat mai departe, pentru că vorbește ca un om rău! ³⁷El adaugă noi proteste la păcatul lui; bate din palme între noi și își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu.” ³⁵ Elihu a mai zis: ²„Crezi că acest lucru este acceptabil? Tu zici: «Sunt corect înaintea lui Dumnezeu.» ³Dar tot tu mai zici: «Ce am realizat și ce câștig dacă nu păcătuiesc?» ⁴Voi răspunde atât pentru tine, cât și pentru prietenii tăi. ⁵Privește la cer; și vezi cât sunt de sus norii față de locul în care ești! ⁶Dacă ai păcătuțit, ce rău Îi faci lui Dumnezeu? Dacă ai greșit de multe ori, ce efect are împotriva Lui? ⁷Dacă ești corect, ce-I dai? Ce primește El din mâna Ta? ⁸Răutatea ta nu dăunează decât semenului tău; și dreptatea ta nu aduce beneficii decât fiilor oamenilor. ⁹Ei sunt cei care strigă din cauza exploatărilor exagerate care se practică împotriva lor; și cer eliberare din opresiunea mâinii aceluia care practică abuzul de autoritate. ¹⁰Dar nimeni nu zice: «Unde este Dumnezeu, Creatorul meu, Cel care ne dă cântece de veselie noaptea, ¹¹și care ne învață în timp ce privim la animalele de pe pământ și ne face înțelepți când observăm păsările zburătoare?» ¹²Din cauza mândriei celor răi, Dumnezeu nu răspunde atunci când oamenii strigă (*solicitându-I ajutorul*). ¹³Dumnezeu nu aude minciunile; Cel Omnipotent nu le ia în considerare. ¹⁴Deci El te va ignora cu atât mai mult, când tu zici că nu Îl vezi. Pretinzi că situația ta este înaintea Lui și că trebuie să aștepți. ¹⁵Tu consideri că mânia Sa nu pedepsește niciodată și că nu este afectat prea mult de nedreptate. ¹⁶Deci eu constat că Iov își deschide gura degeaba și spune o mulțime de vorbe fără justificare.” ³⁶ Elihu a continuat: ²„Mai suportă-mă puțin; și îți voi face o demonstrație; pentru că mai am ceva de zis în favoarea lui Dumnezeu. ³Îmi voi prezenta cunoștințele aducându-le de la mare distanță și voi arăta corectitudinea Creatorului meu. ⁴Vă garantez că vorbele mele nu sunt mincinoase. Este cu voi Unul expert în cunoaștere! ⁵Dumnezeu este

autoritatea supremă (*din acest punct de vedere*); dar nu desconsideră pe nimeni. El deține autoritatea prin forța cunoașterii Lui. **6**Astfel, El nu îi permite celui rău să trăiască; dar îi face dreptate omului care suportă adversități. **7**Nu Își întoarce privirea de la cei corecți, ci îi urcă pe tron împreună cu regii și îi înalță pentru totdeauna. **8**Dacă oamenii sunt legați în lanțuri și ținuți în legăturile durerilor, **9**El le spune ce au făcut. Le demonstrează că au fost aroganți și că au păcătuit. **10**Dumnezeu le deschide urechile ca (*să audă reproșurile Lui și*) să se corecteze; și le poruncește să se întoarcă de la nedreptate. **11**Dacă Îl ascultă și Îl slujesc, zilele lor se vor termina în pace, iar anii lor vor ajunge la final în bucurie. **12**Dar dacă ei nu ascultă, vor muri loviți de sabie și vor dispărea fără să acumuleze cunoaștere. **13**Oamenii incorecți concep mânie. Ei nu strigă după ajutor nici chiar atunci când El îi leagă. **14**Mor când sunt încă tineri; și ajung în final printre cei care se prostituează. **15**Dar pe cei care suportă dureri, El îi scapă (*tocmai*) prin intermediul lor și le deschide urechea (*chiar*) în timp ce sunt exploatați. **16**Așa te-ar fi scos și pe tine din necaz, te-ar fi adus la un loc larg, departe de dificultăți, și ar fi pus pe masa ta mâncăruri speciale. **17**Dar tu te-ai umplut cu judecata omului rău. Ești obsedat de judecată și de dreptate. **18**Fii atent; și nu permite nimănui să te înșele cu bogății! Nu accepta ca un cadou prin intermediul căruia ți se oferă bogăție, să te faci să deviezi de pe drum(*ul corect*)! **19**Te-ar putea ajuta să eviți necazul toată această bogăție sau toate eforturile pe care le faci? **20**Nu dori cu intensitate să vină noaptea, ca să smulgi popoarele din locul lor! **21**Ai grijă! Nu te întoarce spre nedreptate. Dar tu demonstrezi că ai ales-o în locul suportării adversităților. **22**Privește la Dumnezeu care este înălțat în autoritatea Sa. Care învățator este ca El? **23**Cine I-a stabilit comportamentul? Cine-I poate spune: «Ai greșit!»? **24**Nu uita să Îi elogiezi lucrarea pe care oamenii au lăudat-o în cântecul lor. **25**Toți au văzut-o; și fiecare privește la ea de la (*mare*) distanță. **26**Ce mare este Dumnezeu! Și noi nu Îl cunoaștem! Numărul anilor Lui nu poate fi înțeles. **27**Dumnezeu formează picăturile de apă transformând ceața în ploaie. **28**Norii (*Lui*) o lasă să cadă; și ea picură abundant peste oameni. **29**Cine poate înțelege ruperea norilor și tunetele cortului Său? **30**Dumnezeu Își răspândește fulgerul în jurul Lui și acoperă zonele adânci ale mării. **31**Așa judecă El popoarele; și le dă hrană din abundență. **32**Își umple mâinile cu un fulger și îi ordonă unde să lovească. **33**Tunetul Său Îi anunță sosirea; iar furtuna anticipează mânia Lui care s-a declanșat ca o flacăra. **37**În fața acestor lucruri, îmi tremură inima și se deplasează din locul ei! **2**Ascultă! Auzi tunetul vocii Lui și bubuitul care iese din gura Sa! **3**Își prezintă fulgerul pe toată suprafața cerului; și îl trimite până la marginile pământului. **4**Apoi se aude zgomotul vocii Sale. El tună cu vocea Lui impunătoare. Când ea se aude, El nu oprește fulgerele. **5**Vocea lui Dumnezeu tună într-un mod special. El face fapte excepționale, pe care noi nu le putem înțelege. **6**Dumnezeu spune zăpezii: «Cazi pe pământ!» și averselor: «Să formați o ploaie torențială!» **7**El îl oprește pe orice om din lucrul lui, pentru ca toți să recunoască lucrarea Sa. **8**Atunci animalele se duc la

adăpostul lor și rămân în ele. ⁹Vijelia iese din camera Lui; și frigul este adus de vânturile care bat cu mare viteză. ¹⁰Suflarea lui Dumnezeu face să apară gheața; și ea îngheață marile ape. ¹¹El încarcă norii grei cu umezeală și îi împrăștie cu fulgerul Său. ¹²Ei se mișcă așa cum îi ghidează El; și execută pe suprafața întregului pământ tot ce le ordonă. ¹³Dumnezeu aduce norii ca să îi pedepsească pe oameni sau ca să ude pământul Său și să Își arate bunătatea (*față de ei*). ¹⁴Iov, ia în considerare toate aceste lucruri! Stai și meditează la minunile lui Dumnezeu! ¹⁵Știi tu cum conduce Dumnezeu norii și cum face să strălucească fulgerul Său? ¹⁶Știi tu cum plutesc norii? Înțelegi tu minunile Celui care deține toată cunoașterea? ¹⁷Știi tu de ce ți se încălzesc hainele atunci când pământul se odihnește în lipsa vântului care bătuse dinspre Sud? ¹⁸Poți tu să desfășori suprafața cerului ca El, astfel încât ea să se prezinte ca o oglindă turnată? ¹⁹«Învață-ne ce să Îi vorbim lui Dumnezeu! Din cauza întunericului (*necunoașterii noastre*), noi nu știm să ne apărăm cauza!» ²⁰Cine Îi va spune că vreau să Îi vorbesc? Va dori cineva să Îi vorbească (*lui Dumnezeu*) ca să fie înghițit? ²¹Nimeni nu poate privi cum strălucește soarele pe cer, după ce vântul l-a înseninat. ²²El vine din Nord într-o strălucire de aur. Dumnezeu este înconjurat de grandoare. ²³Cel Omnipotent este (*și se manifestă*) dincolo de înțelegerea noastră. El are o remarcabilă forță; și este faimos în ce privește judecata și dreptatea. El nu va oprima pe nimeni. ²⁴Și pentru că se întâmplă toate acestea, oamenii se tem de El. Da, toți cei care au inima înțeleaptă, se vor teme de El!” **38** Dumnezeu i-a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii: ²„Cine este cel care Îmi întunecă deciziile, comentând fără să cunoască despre ce vorbește? ³Echipează-te ca un bărbat, pentru ca Eu să te întreb și tu să Mă înveți! ⁴Unde erai când am pus temeliiile pământului? Spune-mi dacă știi! ⁵Cine i-a decis dimensiunile? Știi? Cine a pus sfoara de măsurat peste el? ⁶Pe ce îi sunt susținute temeliiile și cine i-a pus piatra de legătură dintre părțile lui, ⁷când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie? ⁸Cine a închis marea cu porți, când a țâșnit din zone adânci. ⁹Eu i-am făcut îmbrăcăminte din nori și am înfășat-o în întuneric gros. ¹⁰I-am pus limite teritoriale, zăvoare și porți. ¹¹Și i-am zis: «Până aici să vii; să nu treci mai departe. Aici să se oprească mândria valurilor tale!»? ¹²Ai poruncit tu vreodată dimineții sau ai arătat aurorei locul ei, ¹³ca să prindă pământul de margini și să îi scuture pe cei răi de pe el? ¹⁴Pământul ia forma unui bulgăre de argilă care este presat de un sigiliu; și devine ca o haină. ¹⁵Lumina este luată de la cei răi; și brațul lor care a fost ridicat, este strivit. ¹⁶Ai fost tu la izvoarele mării sau te-ai plimbat vreodată prin adâncurile ei? ¹⁷Ți s-au prezentat porțile morții? Sau ai văzut tu vreodată porțile întunericului? ¹⁸Realizezi cât de larg este pământul? Spune ce știi despre toate acestea! ¹⁹Unde este drumul spre locuința luminii și unde este locuința întunericului? ²⁰Poți să te duci tu la limita lor? Și oare cunoști drumurile spre casa lor? ²¹Cu certitudine, ar trebui să știi; pentru că erai deja născut (*atunci când ele au fost făcute*)! Și numărul zilelor tale este mare! ²²Ai intrat tu în camerele zăpezii sau le-ai văzut pe cele ale grindinei, ²³pe care Eu

le-am păstrat pentru vreme de necaz, când vine ziua de luptă și de război? **24**Unde este drumul spre locul de unde iese fulgerul? De unde este împrăștiat vântul care bate dinspre Est pe pământ? **25**Cine deschide un drum pentru ploaie și o potecă pentru trăsnet, **26**ca să ude pământul nelocuit și deșertul în care nu trăiește nimeni? **27**Ea adapă pământul devastat de secetă și face să încolțească (*din nou*) iarba. **28**Are ploaia tată? Sau cine face să se nască picăturile de rouă? **29**De unde vine gheața și cine naște bruma cerului, **30**când apele se fac tari ca piatra și când îngheață suprafața apelor adânci? **31**Poți tu să legi lanțul Cloștii cu pui? Poți să dezlegi frânghiile Orionului? **32**Poți face să fie vizibile constelațiile la vremea lor? Poți tu să fii un ghid pentru Ursul cu pui? **33**Cunoști legile Universului? Poți decide guvernarea lui Dumnezeu pe pământ? **34**Poți să strigi astfel încât vocea ta să se audă până la nori și să te acoperi cu un torent de apă? **35**Poți să trimiți fulgere și ele să te asculte plecând (*în direcția în care le-ai trimis*)? Îți spun ele: «Suntem aici!»? **36**Cine a pus înțelepciunea în locuri secrete și a dat minții capacitatea înțelegerii semnificației lucrurilor? **37**Cine are înțelepciune să numere norii? Cine poate vărsa burdufurile cerului, **38**pentru ca praful să se facă noroi și bulgării de pământ să se lipească împreună? **39**Poți tu să vânezi animale pentru leoaică sau poți să satisfaci pofta leilor tineri, **40**când stau ghemuiți în adăposturile lor sau când își urmăresc din ele prada? **41**Cine pregătește hrană pentru corb, atunci când puii lui strigă spre Dumnezeu și rătăcesc pentru că ea le lipsește?

39 Știi când nasc caprele de munte? Vezi tu când concep ciutele? **2**Ai tu capacitatea să ții evidența lunilor în care ele sunt însărcinate? Știi vremea când trebuie să nască? **3**Se apleacă și își fată puii; apoi durerile lor încetează. **4**Puii lor se dezvoltă și cresc în sălbăticie. Se duc; și nu se mai întorc la ele. **5**Cine a lăsat liber măgarul sălbatic? Cine i-a desfăcut legăturile? **6**I-am dat deșertul ca pe o casă a lui; și teritoriul sărat îi este locuință. **7**Râde de agitația din oraș. El nu aude vocea celui care conduce pe celelalte animale de tracțiune. **8**Parcurge munții ca să găsească plante de mâncat; și caută tot ce este verde. **9**Acceptă bivolul sălbatic să te slujească? Oare stă el noaptea la ieslea ta? **10**Îl poți lega cu funii, ca să tragă plugul care îți face brazdă (*în terenul tău agricol*)? Va grăpa el bulgării din văi pentru tine? **11**Oare te poți încrede în el doar pentru că forța lui este mare? Te vei putea baza pe el pentru lucrările tale cele mai dificile? **12**Crezi că se va reîntoarce și că îți va strânge grâul în terenul tău agricol? **13**Struțul își mișcă aripile bucuroși, deși ele nu se aseamănă cu aripile și cu penele berzei. **14**El își plasează ouăle în pământ. Le lasă acolo ca să se încălzească în nisip. **15**Uită că piciorul cuiva le poate sparge și că un animal sălbatic le poate călca în picioare. **16**Se comportă dur cu puii lui, ca și cum nu i-ar aparține. Nu ia în considerare faptul că tot ce a făcut, poate fi distrus. **17**Se comportă așa pentru că Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune și nici nu i-a oferit capacitatea înțelegerii lucrurilor. **18**Când se ridică și fuge, râde de cal și de călărețul lui. **19**Îi dai tu forță calului? Îi îmbraci tu gâtul cu o coamă? **20**Îl faci tu să sară ca o lăcustă și să răspândească teroarea nechezând impunător? **21**El este mândru de forța lui. Răscolește

valea și vine în viteză împotriva celor înarmați. ²²Râde în fața fricii. El nu se teme de nimic; și nu se ferește de sabie. ²³Săgețile din tolbă zornăie pe el. Lancea și sabia strălucesc. ²⁴Este foarte agitat. Mănâncă pământul! Nu stă liniștit până când sună goarna. ²⁵Atunci când aude sunetul ei, el nechează. Miroase bătălia de la mare distanță. Simte tunetul comandanților și comenzile lor de luptă. ²⁶Oare înțelepciunea ta face să zboare șoimul și îl determină să își întindă aripile spre Sud? ²⁷Ești tu capabil să poruncești vulturului să se ridice în zbor și să își construiască pe locuri înalte cuibul? ²⁸El are casa pe stâncă. Tocmai acolo este locuința lui, chiar pe vârful stâncilor, în teritorii tari. ²⁹De acolo își caută prada. Ochii lui o văd de la mare distanță; ³⁰și puii lui îi beau sângele. Unde sunt corpuri moarte, acolo este și vulturul.” **40**

Dumnezeu i-a mai zis lui Iov: ²„Acela care se ceartă cu cel Omnipotent, poate oare să Îl învețe? Cel care face reproșuri lui Dumnezeu, ar trebui să știe să Îi răspundă (*la toate acestea*)!” ³Atunci Iov I-a răspuns lui Dumnezeu: ⁴„Să știi că eu nu sunt un om remarcabil! Ce-aș putea să Îți răspund? Îmi pun mâna la gură. ⁵Am vorbit o dată; și nu voi răspunde. M-am pronunțat de două ori; dar nu voi mai zice nimic!” ⁶Iahve i-a vorbit lui Iov din mijlocul furtunii, zicând: ⁷„Echipează-te ca un bărbat: Eu să te întreb și tu să Mă înveți. ⁸Oare vei contesta dreptatea Mea? Mă vei condamna doar ca să te justifici tu? ⁹Ai tu oare un braț ca al lui Dumnezeu; și poate tuna vocea ta ca a Lui? ¹⁰Împodobeste-te cu grandoare și cu cinste! Îmbracă-te cu frumusețe și cu glorie! ¹¹Varsă-ți torentul mâniei tale. Privește la toți oamenii aroganți; și umilește-i! ¹²Uită-te la toți cei mândri și doboară-i! Strivește-i pe cei răi acolo unde stau! ¹³Ascunde-i pe toți și bagă-i împreună în pământ. Îngroapă-le fața în întuneric (*dacă poți*)! ¹⁴Și Eu voi recunoaște atunci că mâna ta dreaptă te poate salva. ¹⁵Uită-te la hipopotam, căruia i-am dat viață cum ți-am dat și ție. El mănâncă iarbă ca un bou. ¹⁶Forța lui constă în șolduri; și se completează cu mușchii pe care îi are corpul lui. ¹⁷Își îndoaie coada ca un cedru. Tendoanele șoldurilor lui se îmbină ca o țesătură. ¹⁸Oasele îi sunt (*ca niște*) țevi de bronz. Membrele lui sunt ca niște bare de fier. ¹⁹El este cel mai mare între ființele create de Dumnezeu. Cel care l-a făcut, se apropie de el cu sabie. ²⁰Munții îi asigură hrana acolo unde se joacă animalele sălbatice. ²¹Se culcă sub lotus, stând între trestii și în mlaștină. ²²Lotusul îl acoperă și îi face umbră. Sălciile râului îl înconjoară. ²³Dacă râul crește, lui nu îi este frică (*de apă*). Stă liniștit, chiar dacă Iordanul vine în viteză împotriva gurii lui. ²⁴Crezi că îl poți prinde lovindu-l în ochi, sau că îi poți perfora nasul folosind o capcană? **41** Poți să prinzi crocodilul cu undița, sau îi poți lega limba cu o funie? ²Poți să îi introduci o funie prin nări, sau să îi penetrezi falca folosind un cârlig? ³Te va ruga el insistent să îl eviți? Îți va vorbi cu voce plăcută? ⁴Va ratifica un legământ cu tine, promițând să te slujească mereu? ⁵Oare îți vei permite să te joci cu el așa cum ai proceda cu o pasăre? Îi vei putea pune lesă, ca să îl ai pentru fetele tale? ⁶Fac comerțanții afaceri cu el? Oare a fost el vreodată împărțit între ei? ⁷Îi vei acoperi pielea cu harpoane sau capul cu prăjini prevăzute la capăt cu un cârlig de fier? ⁸Dacă vei pune mâna pe el, îți vei

aminti de luptă; și nu îți vei mai dori să procedezi așa a doua oară! **9**Orice speranță de a-l prinde este înșelătoare. Numai când îl vezi, ești deja panicat! **10**Nimeni nu are curajul să îl provoace. Atunci, cine ar fi acela care își permite să Mi se opună? **11**Cine Mi-a dat vreodată ceva, făcându-Mă dator lui? Tot ce există sub cer, Îmi aparține. **12**Nu voi înceta să vorbesc despre părțile corpului crocodilului, despre marea lui forță sau despre modul interesant în care a fost conceput să trăiască. **13**Cine îi poate scoate haina? Cine poate pătrunde între fălcile lui? **14**Cine ar avea curajul să deschidă poarta gurii lui? Dinții care o înconjoară, sunt periculoși. **15**Spatele lui este făcut din rânduri de scuturi, legate împreună și apropiate. **16**Fiecare rând este atât de apropiat de celălalt, încât nici aerul nu poate trece printre ele! **17**Sunt unite unele cu altele; stau împreună și nu pot fi despărțite. **18**Strănuturile crocodilului fac să strălucească lumina. Ochii lui sunt ca pleoapele luminii care apare înainte să răsară soarele. **19**Din gura lui ies torțe aprinse. El scapără scânteii de foc. **20**Din nările lui iese fum ca dintr-un vas care fierbe pe un foc de lemne uscate. **21**Respirația lui aprinde cărbunii; și gura lui aruncă flăcări. **22**Forța lui este în zona gâtului; și înaintea lui merge teroarea. **23**Straturile cărnii lui stau împreună. Ele se prezintă ca și cum ar fi turnate pe el, imposibil de despărțit. **24**Pieptul lui este tare ca piatra. Partea de jos are duritatea pietrei de moară. **25**Când el se ridică, oamenii care au forță, tremură. Panica pe care le-o produce crocodilul, îi determină să fugă. **26**Deși îl atinge sabia, ea nu îi poate face nimic rău. Nici lancea și nici săgeata nu au efect împotriva lui. **27**Pentru el, fierul este ca paiul; și bronzul are valoarea unui lemn putred. **28**Săgeata nu îl poate determina să fugă. Pietrele aruncate cu praștia sunt ca pleava. **29**Buzduganul este pentru el ca un pai. Râde de șuieratul lăncii. **30**Pielea de sub el este ca un strat de cioburi ascuțite. Când se deplasează prin noroi, lasă o urmă ca o grapă. **31**El face zonele adânci să fiarbă ca un cazan; și determină marea să clocotească exact ca un vas cu ulei. **32**Când se mișcă astfel, lasă o linie luminoasă în urma lui, făcând zonele adânci (*din apă*) să pară că ar avea plete albe. **33**Nu există nimic pe pământ ca el. Este făcut să trăiască fără să îi fie frică (*de ceva sau de cineva*). **34**Privește cu aroganță la tot ce este înălțat. El este (*ca*) un rege al celor mai frumoase viețuitoare (*din ape*).” **42** Atunci Iov I-a răspuns lui Dumnezeu: **2**„Știu că Tu poți face orice lucru și că nimic nu poate obstrucționa planurile Tale. **3**Tu ai întrebat: «Cine este cel care Îmi întunecă deciziile, comentând fără să cunoască despre ce vorbește?» Recunosc că am făcut declarații despre lucruri pe care nu le-am înțeles. Ele sunt prea complicate pentru mine; și nu le-am cunoscut. **4**Tu ai zis: «Ascultă; și voi vorbi! Te voi întreba, iar tu Mă vei învăța.» **5**Urechea mea auzise despre Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut. **6**Îmi este rușine de mine; și mă pocăiesc stând pe pământ și punându-mi cenușă pe mine!” **7**După ce Dumnezeu i-a spus aceste cuvinte lui Iov, El i-a zis lui Elifaz din Teman: „Mânia Mea s-a declanșat împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi – pentru că voi nu ați vorbit despre Mine atât de corect cum a vorbit sclavul Meu care se numește Iov. **8**Acum, ia șapte viței și șapte berbeci; apoi duceți-vă la sclavul Meu – la Iov –

și aduceți o ardere integrală pentru voi. Sclavul Meu să se roage pentru voi. Numai astfel voi primi rugăciunea lui (*pentru voi*); și nu vă voi pedepsi conform nebuniei voastre. Voi nu ați vorbit corect despre Mine ca sclavul Meu numit Iov!” ⁹Astfel, Elifaz din Teman, Bildad din Șuah și Țofar din Naamat au făcut ce le-a spus Dumnezeu. Și El a acceptat ce a cerut Iov în rugăciunea lui (*pentru ei*). ¹⁰După ce s-a rugat Iov pentru prietenii lui, Dumnezeu i-a dat din nou prosperitate. I-a oferit de două ori mai mult decât tot ce a avut înainte. ¹¹Toți frații și toate surorile lui, împreună cu oricine l-a cunoscut înainte, au venit și au mâncat cu el în casa lui. Au manifestat compasiune (*pentru ce i se întâmplase*) și l-au încurajat spiritual pentru tot necazul pe care îl adusese Dumnezeu împotriva lui. Fiecare i-a dat câte un chesita și câte un inel de aur. ¹²Dumnezeu a binecuvântat zilele de la sfârșitul vieții lui Iov mai mult decât pe cele care au fost la începutul ei. El a avut paisprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de boi și o mie de măgari. ¹³A avut șapte fii și trei fiice. ¹⁴Primei fete i-a pus numele Iemima. Pe a doua fată a numit-o Cheția; iar celei de-a treia i-a pus numele Cheren-Hapuch. ¹⁵În toată țara nu existau femei atât de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a dat o moștenire împreună cu frații lor. ¹⁶Apoi Iov a mai trăit încă o sută patruzeci de ani. El și-a văzut fiii și fiii fiilor lui până la a patra generație. ¹⁷Iov a murit bătrân și satisfăcut de numărul zilelor lui de viață.

Psalmii

1 **PRIMA CARTE.** Omul care nu se duce (*să participe*) la discuțiile și deciziile celor răi, care nu se oprește pe drumul celor păcătoși și care nu se așază pe scaunul celor aroganți, este fericit. ²Satisfacția lui este legea lui Iahve; și atât ziua cât și noaptea se gândește la ea (*și o studiază*). ³El este ca un pom sădit lângă niște izvoare de apă: își produce fructele la timp și (*niciodată*) nu i se veștejesc frunzele. Acel om prosperă în tot ce face! ⁴Dar cu oamenii răi nu se întâmplă la fel. Ci ei sunt ca pleava suflată de vânt în toate direcțiile. ⁵Astfel de oameni nu pot sta în picioare la judecată, exact cum nici cei păcătoși nu pot să reziste în adunarea celor corecți. ⁶Se întâmplă așa pentru că Iahve cunoaște (*și aprobă*) comportamentul celor corecți. Dar pe cei răi îi duce la dezastru propriul lor comportament. **2** De ce se agită popoarele? Și de ce se gândesc ele (*inutil*) la lucruri fără valoare? ²Regii pământului iau decizii și conducătorii se aliază împotriva lui Iahve și împotriva Reprezentantului Său, zicând: ³„Să rupem legăturile lor și să aruncăm funiile pe care le-au pus pe noi!” ⁴Cel care stă pe tron în cer, râde (*de intențiile lor*). El îi ridiculizează. ⁵Apoi le vorbește cu mânie; și îi sperie cu dezastrul pe care îl aduce împotriva lor. ⁶„Totuși Eu L-am pus pe regele Meu în Sion, pe sfântul Meu munte.” ⁷Voi proclama decizia lui Iahve! El Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Te-am născut (*chiar*) astăzi!” ⁸Cere-Mi; și Îți voi oferi popoarele ca moștenire. Îți voi da autoritate pe întregul pământ! ⁹Tu vei strivi națiunile cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasele (*de argilă ale*) unui olar!” ¹⁰Acum, regilor, vă recomand un comportament care să demonstreze înțelepciune! Judecătorii pământului, învățați! ¹¹Slujiți lui Iahve cu frică și bucurați-vă tremurând! ¹²Sărutați-I Fiul – ca să nu se mânie și să muriți din cauza comportamentului vostru – pentru că mânia Lui urmează să se declanșeze în scurt timp! Toți cei care se încred în El, sunt niște oameni fericiți! **3** **Un Psalm al lui David, compus atunci când fugea de fiul lui numit Absalom.** „Doamne, cât de mulți sunt dușmanii mei și aceia care au decis să vină (*să lupte*) împotriva mea!” ²Mulți vorbesc despre sufletul meu, zicând: „Nici Dumnezeu nu îl mai scapă!” ³„Dar Tu, Doamne, ești protecția mea! Tu ești gloria mea; și (*doar*) Tu îmi ridici capul!” ⁴L-am strigat pe Iahve cu vocea mea; și El mi-a răspuns din sfântul Lui munte. ⁵Eu mă culc, adorm și mă trezesc din nou, pentru că Iahve mă susține. ⁶Nu îmi este frică de marea mulțime de popoare care a decis să vină (*să lupte*) împotriva mea din toate părțile. ⁷„Ridică-Te, Doamne! Salvează-mă, Dumnezeul meu! Tu îi lovești peste obraz pe toți dușmanii mei; și strivești dinții celor răi!” ⁸Salvarea (*mea*) este asigurată de Iahve! „Doresc ca binecuvântarea Ta să fie (*permanent*) peste poporul Tău!” **4** **Cântec scris liderului muzical. Se cântă folosind instrumente cu coarde. Un Psalm compus de David.** „Ascultă-mă când strig! Tu ești Dumnezeu dreptății mele. Salvează-mă când sunt în pericol! Demonstrează-Ți bunătatea față de mine; ascultă-mi rugăciunea!” ²„Fii ai oamenilor, până când veți râde de onoarea mea – tocmai voi care iubiți lucrurile fără valoare și care doriți să promovați minciuni? ³Să

știți că Iahve l-a separat de ceilalți (*și îl tratează favorabil*) pe cel credincios (*Lui*); și El mă ascultă când Îl strig. **4**Mâniați-vă și nu păcătuiți! Gândiți și analizați ce se întâmplă – atunci când stați în pat – apoi tăceți! **5**Aduceți sacrificii adecvate (*situației voastre*) și încredeți-vă în Iahve!” **6**Mulți zic: „Cine ne va ajuta să vedem ce este bine?” „Doamne, fă să răsară peste noi lumina feței Tale! **7**Tu mi-ai dat mai multă bucurie în inimă decât au ei când li se înmulțește grâul și mustul. **8**Mă culc liniștit și adorm imediat; pentru că numai Tu, Doamne, îmi asiguri protecția (*Ta*) în locuința mea!” **5** Pentru liderul muzical. Se cântă cu fluiere. Un Psalm compus de David. Ascultă-mi cererea, Doamne; și ia în considerare plângerea mea! **2**Ascultă-mă când strig, Regele meu și Dumnezeuul meu; pentru că Ție mă rog! **3**Doamne, ascultă-mi vocea dimineța, când stau pregătit înaintea Ta și aștept (*să îmi răspunzi*). **4**Tu nu ești un Dumnezeu căruia să Îi placă răutatea; și (*astfel*,) omul rău nu poate sta lângă Tine. **5**Nici lăudăroșii nu pot să stea înaintea ochilor Tăi. Tu îi urăști pe toți cei care comit nedreptatea **6**și îi duci la dezastru pe cei care fac declarații mincinoase. Iahve îi detestă pe oamenii care doresc intens să vadă curgând sânge și care sunt înșelători. **7**Dar eu, beneficiind de marea Ta bunătate, voi intra în casa Ta; și cu reverență față de Tine, mă voi apleca până la pământ cu fața spre sfântul Tău templu. **8**Doamne, condu-mă cu dreptatea Ta – din cauza dușmanilor mei! Netezește drumul Tău înaintea mea! – **9**Nu este nimic adevărat în gura lor; iar interiorul le este plin de (*dorințe de*) distrugere. Gâtul le este un mormânt deschis; și înșală cu limbile lor. **10**Condamnă-i, Dumnezeule! Să cadă în propriile lor capcane! Pentru multele lor păcate, alungă-i; pentru că s-au revoltat împotriva Ta! **11**Să se bucure toți aceia al căror refugiu este în Tine! Ei să strige pentru totdeauna de bucurie! Ocrotește-i Tu, ca să strige de bucurie toți aceia care iubesc numele Tău! **12**Tu îi binecuvântezi pe oamenii corecți, Doamne; iar bunăvoința Ta este folosită de ei ca un scut! **6** Pentru liderul muzical. Se cântă folosind instrumente cu coarde, în șeminit. Un Psalm compus de David. Doamne, nu mă certa când ești mânios și nu mă pedepsi când ești supărat! **2**Demonstrează-Ți bunătatea față de mine, Doamne, pentru că sunt lipsit de forță! Vindecă-mă, Doamne; pentru că ființa mea este speriată! **3**Sufletul meu este afectat de panică! Doamne, până când vei întârzia? **4**Întoarce-Te, Doamne; și eliberează-mi sufletul! Salvează-mă datorită bunătății Tale – **5**pentru că morții nu își mai amintesc de Tine; și oare cine Te mai laudă în locuința morților? **6**Sunt epuizat de atâtea oftări! În fiecare noapte îmi ud patul și locul unde dorm cu lacrimi! **7**Mi s-au distrus ochii de atâta durere sufletească. Mi-a slăbit vederea din cauza tuturor dușmanilor mei! **8**„Plecați de la mine, voi toți aceia care faceți ce este rău; pentru că Iahve a auzit vocea mea care plânge! **9**Iahve a auzit rugăciunea mea; și El mi-a acceptat cererea!” **10**Toți dușmanii mei vor fi obligați să se rușineze; și vor ajunge foarte panicați. Se vor retrage și vor fi acoperiți instant de rușine. **7** Un cântec de jale cântat lui Iahve de David, compus datorită cuvintelor beniamitului Cuș. Doamne, Dumnezeul meu, doresc ca Tu să fii scăparea mea! Salvează-mă de toți persecutorii mei. Scapă-

mă; ²pentru ca ei să nu mă sfâșie ca un leu și să nu mă rupă în bucăți fără ca cineva să mă poată salva! ³Doamne, Dumnezeul meu, este posibil ca eu să fi comis unele fapte (*rele*): să fi proclamat nedreptatea cu gura mea, ⁴să fi făcut rău celui care trăia în bune relații cu mine sau să fi acționat în mod nedrept, jefuindu-l pe omul care mă persecută. ⁵Dacă s-a întâmplat așa, atunci dușmanul să mă urmărească și să mă ajungă. să îmi calce viața cu picioarele și să îmi culce gloria în praful pământului! ⁶Ridică-Te, Doamne, și acționează cu mânia Ta! Scoală-Te, din cauza mării supărări a dușmanilor mei! Trezește-Te, Dumnezeul meu; și dă ordin să fie o judecată! ⁷Să Te înconjoare adunarea popoarelor; și guvernează-o de la înălțime! ⁸Iahve să judece popoarele! Judecă-mă, Doamne, și pe mine. Procedează cu mine conform dreptății și integrității mele – Tu care ești Cel Foarte Înalt! ⁹Oprește răutatea oamenilor răi; și oferă forță celui corect – Tu, Cel care analizezi inimile și rinichii! Dumnezeule, Tu ești corect! ¹⁰Scutul meu este Dumnezeu. El este Salvatorul celor care sunt corecți în inima lor. ¹¹Dumnezeu este un judecător corect. El acționează decisiv împotriva celui rău în fiecare zi. ¹²Pentru cel care nu se întoarce la Dumnezeu, El Își ascute sabia, Își încordează arcul și îl lovește ca pe o țintă. ¹³Îi pregătește armele morții și săgeți aprinse. ¹⁴Acela este omul care naște răutate, concepe necazul și inițiază înșelăciunea! ¹⁵El sapă un puț, îl adâncește și apoi cade chiar el în groapa pe care a făcut-o! ¹⁶Necazul pe care îl declanșează se întoarce împotriva capului lui; și violența vine împotriva lui. ¹⁷Eu voi lăuda pe Iahve pentru dreptatea Lui și voi cânta (*despre*) numele Lui care este Cel Foarte Înalt. **8 Pentru liderul muzical. Trebuie cântat în ghitit. Un Psalm compus de David.** Doamne, Stăpânul nostru, cât de impunător este numele Tău pe întregul pământ! Să fie înălțată gloria Ta deasupra cerului! ²Din gura copiilor și a celor care sunt alăptați, ai făcut o fortăreață (*pregătită de luptă*) împotriva dușmanilor Tăi – pentru ca să fie astfel reduși la tăcere atât dușmanul, cât și omul răzbunător. ³Când privesc cerul Tău și ce au lucrat degetele Tale, luna și stelele pe care le-ai creat, îmi zic: ⁴Oare ce este omul, ca să îți amintești de el și fiul omului ca să îl iei în considerare? ⁵Tu l-ai făcut (*să fie*) inferior lui Dumnezeu; și l-ai încoronat cu glorie și cu onoare. ⁶L-ai desemnat să fie stăpânul lucrărilor făcute de mâna Ta. I-ai subordonat totul: ⁷atât oile cât și boii, animalele sălbatice de pe pământ, ⁸păsările zburătoare și peștii din apele mării, împreună cu toate celelalte vietăți acvatice. ⁹Doamne, Stăpânul nostru, cât de impunător este numele Tău pe întregul pământ! **9 Pentru liderul muzical. Se cântă pe melodia „Moartea fiului”. Un Psalm compus de David.** Doamne, Te voi lăuda din toată inima mea. Voi relata despre toate minunile Tale. ²Mă voi bucura; și Tu vei fi cauza veseliei mele. Voi cânta lăudând numele Tău, pentru că ești Foarte Înalt! ³Dușmanii mei se retrag, se împiedică și dispar din fața Ta – ⁴pentru că Tu ai judecat cauza mea și mi-ai făcut dreptate! Ai stat pe tron ca Cel care judecă în mod corect. ⁵Tu ai certat popoarele și l-ai distrus pe cel rău. Le-ai șters numele pentru totdeauna. ⁶Dușmanul a sfârșit în ruine eterne! I-ai smuls orașele și ai făcut ca amintirea lor să nu mai existe. ⁷Dar Iahve va guverna etern! El Își

pregătește tronul pentru judecată; **8**și va judeca lumea într-un mod corect. Va evalua popoarele fără părtinire. **9**Iahve este un loc fortificat pentru omul exploatat care poate beneficia de el atunci când este în dificultăți. **10**„Cei care cunosc numele Tău, se încred în Tine; pentru că Tu, Doamne, nu îi abandonezi pe cei care Te caută!” **11**Cântați lui Iahve, Celui care stă pe tron în Sion! Proclamați printre popoare realizările Lui remarcabile! **12**El, care răzbună sângele vărsat, Își amintește de oamenii săraci care strigă după ajutor; și nu îi ignoră. **13**„Fii bun cu mine, Doamne! Privește la durerile pe care mi le cauzează dușmanii mei! Ridică-mă de la porțile morții!” **14**Atunci voi proclama toate laudele Tale la porțile fiicei Sionului și voi fi vesel pentru că m-ai salvat! **15**Popoarele se vor afunda în groapa pe care au săpat-o. Li se va prinde piciorul chiar în lațul pe care l-au pus. **16**Iahve Se revelează și vine să judece. Omul rău este prins în capcana instalată de înseși mâinile lui. **17**Cei răi se întorc în locuința morților împreună cu toate popoarele care uită de Dumnezeu. **18**Dar El nu îl uită pe cel sărac pentru totdeauna; și nici nu îi lasă pe oamenii modești fără speranță. **19**Ridică-Te, Doamne, ca să nu învingă omul! Să fie judecate popoarele înaintea Ta! **20**Pune panica în ei, Doamne, pentru ca națiunile să recunoască faptul că sunt numai niște oameni.” **10** De ce stai departe, Doamne, și Te ascunzi atunci când am dificultăți? **2**Omul rău îl urmărește cu aroganță pe cel sărac și îl prinde folosind planurile pe care le-a conceput. **3**Cel rău se laudă cu dorințele sufletului lui. El îl binecuvântează pe cel lacom și Îl desconsideră pe Iahve. **4**În aroganța și în ura lui, omul rău nu Îl caută pe Dumnezeu. El se gândește mereu zicând(*u-și*): „Nu există Dumnezeu!”. **5**Acțiunile lui îi facilitează prosperitatea în orice vreme; dar aprecierile Tale sunt departe de el! Acel om suflă cu desconsiderare împotriva tuturor dușmanilor lui. **6**El (*își*) zice în inima lui: „Nu îmi va fi afectată deloc stabilitatea (*materială*)! Nu voi suporta niciodată vreo durere!” **7**Gura lui este plină de blestem, de înșelătorii și de amenințări. Sub limba lui este numai necaz și nedreptate. **8**El stă în zone camuflate din apropierea locuințelor, îl omoară în locuri secrete pe omul nevinovat și își urmărește victimele. **9**Se uită din locul îngust în care stă ascuns (*urmărind să atace*) – la fel ca leul care stă camuflat de multă vegetație. Așteaptă momentul oportun (*atacului*), ca să îl surprindă pe cel sărac, să îl localizeze și să îl atragă în capcana lui. **10**Victimele pe care le face astfel, sunt strivite și se prăbușesc. Ele cad ca efect al forței cu care acționează el. **11**În același timp, își spune: „Dumnezeu a uitat; Și-a ascuns fața pentru totdeauna, ca să nu mai vadă!” **12**Ridică-Te, Doamne, Tu care ești (*singurul*) Dumnezeu (*real*)! Ridică-Ți mâna! Nu îi uita pe cei care sunt săraci și fără ajutor! **13**Oare de ce Îl urăște omul rău pe Dumnezeu? De ce își zice că Tu nu judeci? **14**Totuși, Tu vezi necazul și tristețea. Te uiți la ele ca să le iei cu mâna Ta! Ție Ți este oferit cel care nu se poate apăra singur, ca să ai grijă de el. Tu ești ajutorul orfanului! **15**Deci rupe brațul omului rău și al celui nedrept. Determină-i să plătească pentru răutatea lor; și să dispară pentru totdeauna! **16**Iahve este Rege pentru eternitate! Celelalte popoare care (*încă*) mai sunt în țara Lui, vor fi distruse! **17**Tu, Doamne, ascultă dorința oamenilor care sunt

săraci și privați de ajutor. Tu le încurajezi inima și Îți apleci urechea, ca să auzi cererea lor. **18** Dorești astfel să faci dreptate orfanului și celui exploatat – pentru ca omul (*arogant*), care este (*făcut*) din pământ, să nu mai insufle teroarea (*împotriva altora*). **11** Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David. La Iahve găsesc adăpost (*ul de care am nevoie*)! Cum puteți să îmi spuneți: „Fugi în munții voștri, ca o pasăre”? **2** Oamenii răi își încordează arcul și își poziționează săgeata pe coardă, ca să tragă pe întuneric în cel care are inima cinstită. **3** Când se dărâmă temeliile, ce mai poate face omul corect? **4** Iahve este în sfântul Său templu. Iahve este pe tronul Lui din cer. Ochii Lui privesc; și pleoapele Lui îi analizează cu atenție pe fiii oamenilor. **5** Iahve îl observă pe omul corect; dar sufletul Lui îl urăște pe cel rău și pe cel care iubește violența. **6** Va face să plouă cărbuni aprinși și sulf peste oamenii răi. Cupa de care beneficiază ei este un vânt care îi arde ca un foc. **7** Iahve este corect. El iubește dreptatea; iar oamenii corecți privesc fața Lui. **12** Pentru liderul muzical. Trebuie cântat în șeminit. Un Psalm compus de David. Vino să îmi ajuți, Doamne; pentru că dispar oamenii religioși și mor cei credincioși dintre fiii oamenilor! **2** Degeaba se flatează unul pe altul și își vorbesc de la inimă la inimă. **3** Iahve să distrugă buzele adulatoare și limba lăudăroasă: **4** pe cei care zic: „Vom reuși cu limba noastră; suntem stăpânii buzelor noastre! Cine ne poate governa?” **5** Iahve zice: „Din cauza violenței față de omul care este sărac și fără ajutor și pentru că am auzit cum strigă (*spre Mine*) cel nevinovat, chiar acum Mă voi ridica și îi voi scăpa de persecutorul lor!” **6** Cuvintele lui Iahve sunt curate ca argintul purificat în cuptorul pământului și care ajunge astfel de șapte ori rafinat. **7** Tu, Doamne, ne vei păzi, Tu ne vei proteja pentru totdeauna de asemenea oameni. **8** Când decăderea morală este înălțată printre fiii oamenilor, cei răi apar și prosperă peste tot. **13** Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David. Până când, Doamne va fi așa (*ca acum*)? Mă vei uita pentru totdeauna? Până când Îți vei ascunde fața de mine? **2** Până când să fiu neliniștit în sufletul meu și să găsesc în inima mea întristare în fiecare zi? Până când să mă tot învingă dușmanul meu? **3** Ia în considerare necazul meu, Doamne, Tu care ești Dumnezeuul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu mă afecteze somnul morții; **4** și să nu zică dușmanul meu: „L-am învins!” Să nu se bucure persecutorii mei când cad (*învins*) pe pământ. **5** Dar eu mă încred în bunătatea Ta; și inima mea se bucură de salvarea Ta. **6** Mă voi bucura în Iahve; pentru că El mi-a făcut bine! **14** Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David. Nebunul (*își*) zice în inima lui: „Nu există Dumnezeu!” Oamenii au decăzut (*moral*) și comit fapte oribile. Nu mai există nici (*măcar*) unul care să facă ce este bine. **2** Iahve Își apleacă privirea din cer și se uită spre fiii oamenilor, ca să vadă dacă există vreunul care să aibă abilitatea înțelegerii lucrurilor și care să Îl caute pe Dumnezeu. **3** Toți s-au rătăcit și și-au stricat comportamentul! Nu mai există niciunul care să facă ce este bine – nici măcar unul! **4** Oare nu mai au rațiune cei care comit nedreptatea și care mănâncă poporul ca pe pâine, refuzând să Îl cheme pe Iahve? **5** Chiar acolo unde sunt, ei vor fi afectați de panică; pentru că

Dumnezeu stă printre oamenii corecți. ⁶Voi râdeți de planul omului sărac și fără apărare; dar Iahve este protecția lui! ⁷Cine va aduce scăparea pentru Israel, venind din Sion? Când Iahve va aduce înapoi captivii poporului Său, Iacov va fi vesel și Israel se va bucura! **15 Un Psalm compus de David.** Doamne, cine poate să își stabilească locuința în cortul Tău? Cine poate locui pe sfântul Tău munte? ²Acela care umblă trăind în integritate, care face dreptate și care spune adevărul din inimă. ³El nu defăimează, nu îi face rău prietenului lui și nu îi produce rușine semenului lui. ⁴Îl desconsideră pe cel care merită să fie desconsiderat; dar apreciază și respectă pe cei care se tem de Iahve. Nu își schimbă decizia, chiar dacă a făcut un jurământ care îi produce pagubă (*respectându-l*). ⁵Nu își dă argintul cu dobândă și nici nu acceptă daruri ca să ia decizii nedrepte împotriva celui nevinovat. Cel care se comportă astfel, nu va ajunge niciodată într-o situație critică! **16 Un cântec compus de David.** Păzește-mă, Dumnezeule; pentru că la Tine caut un loc în care să fiu protejat! ²Eu zic lui Iahve: „Tu ești Stăpânul meu; nu am nimic bun decât pe Tine!” ³Sfinții care există în țară, sunt oameni remarcabili care îmi produc o totală satisfacție. ⁴Durerile celor care aleargă după idoli, se înmulțesc; dar eu nu procedez ca ei aducând sacrificii de băutură din sânge și nici nu pronunț numele idolilor lor cu buzele mele. ⁵Doamne, Tu ești moștenirea și cupa mea! Tu ești Cel care îmi influențezi destinul! ⁶Am obținut astfel prin tragere la sorți niște proprietăți superbe! Da, mi s-a oferit o frumoasă moștenire! ⁷Îl voi binecuvânta pe Iahve care mă ghidează (*în viață*)! Inima mea mă impulsionează chiar și noaptea! ⁸Îl pun permanent pe Iahve înaintea mea; pentru că El este la dreapta mea, ca să nu ajung niciodată într-o situație critică! ⁹Și astfel, inima mea se bucură, iar sufletul meu este vesel! Chiar și corpul Meu va locui protejat; ¹⁰pentru că Tu nu Îmi vei lăsa sufletul în locuința morților și nu vei permite Sfântului Tău să fie afectat de putrezire. ¹¹Mi-ai revelat drumul vieții! În prezența Ta este abundență de bucurie; iar la dreapta Ta produce o eternă delectare! **17 O rugăciune compusă de David.** Doamne, ascultă-l pe cel corect! Ia(-mă) în considerare când strig! Apleacă-Ți urechea și ascultă rugăciunea mea pe care nu o fac cu buze înșelătoare! ²Eu aștept să Îți pronunți sentința pentru cazul meu! Ochii Tăi să vadă ce este corect! ³Dacă vei analiza inima mea noaptea, când mă vizitezi, dacă mă vei verifica, nu vei găsi nimic (*rău*); pentru că mi-am propus să nu păcătuiesc cu gura mea. ⁴Văzând faptele pe care le face omul, eu am decis să stau departe de cei violenți – conform cuvântului buzelor Tale. ⁵Îmi mențin pașii mei pe drumul indicat de Tine. Astfel, picioarele mele nu pășesc cu dificultate. ⁶Eu Te chem, Dumnezeul meu, pentru că (*știi că*) îmi răspunzi! Apleacă-Ți urechea spre mine și ascultă ce Îți spun! ⁷Arată-Ți marea bunătate! Tu ești Cel care, cu mâna Ta dreaptă, îi scapi de oponentii lor pe cei care caută un adăpost. ⁸Păzește-mă ca pe lumina ochilor (*Tăi*); și ascunde-mă la umbra aripilor Tale. ⁹Salvează-mă astfel de cei nedreți care vor să mă distrugă rapid. Ei sunt dușmanii mei de moarte, care mă înconjoară. ¹⁰Sunt plini de grăsime și vorbesc cu aroganță. ¹¹Acum îmi urmăresc pașii, mă înconjoară și stau

ascunși, intenționând să mă trântescă pe pământ. ¹²Parcă ar fi un leu care dorește intens să sfâșie, sau un pui de leu care așteaptă (*momentul atacului camuflat*) în vegetația deasă. ¹³Ridică-Te, Doamne; și înfruntă-l, trântindu-l! Scapă-mă de cel rău cu sabia Ta! ¹⁴Scapă-mă de oameni cu mâna Ta. Doamne, salvează-mă de oamenii acestei lumi care beneficiază de avantaje doar în această viață! Tu le umpli stomacul cu bunătățile Tale; fiii lor se satură și păstrează ce rămâne pentru copiii lor. ¹⁵Dar eu sunt justificat să văd fața Ta! Când mă voi trezi, mă voi sătura de imaginea Ta. **18** Pentru ajutorul liderului muzical. Un cântec scris de David, sclavul lui Iahve. A compus aceste versuri dedicându-le lui Iahve atunci când El l-a salvat de toți dușmanii lui și de Saul: Te iubesc, Doamne; Tu ești energia mea! ²Iahve este stânca mea, fortăreața mea și salvatorul meu! Dumnezeu meu este stânca mea care mă protejează, scutul meu, cornul salvării mele și protecția mea! ³Eu Îl chem în ajutor pe Iahve care merită să fie laudat; și (*astfel*) sunt scăpat de dușmanii mei. ⁴Mă înfășuraseră legăturile morții, mă atacaseră torenții distrugerii din toate părțile. ⁵Legăturile locuinței morților mă înconjuraseră; și mă prinseseră lațurile morții. ⁶Dar în situația mea dezastruoasă, L-am chemat pe Iahve; am strigat, cerând ajutorul Dumnezeului meu. El a ascultat din sfântul Său templu; și mesajul meu a ajuns acolo, până la urechile Sale. ⁷Atunci pământul s-a scuturat cu mare forță și s-au produs cutremure pe el. S-au mișcat (*chiar și*) temeliiile munților – pentru că El se mâniase. ⁸Țâșnea fum din nările Lui și din gura Lui ieșea un foc de cărbuni aprinși care consuma imediat tot ce atingea. ⁹A aplecat cerul și a coborât (*spre pământ*). Sub picioarele Lui erau nori negri. ¹⁰Călărea pe un heruvim; zbura, plutea pe aripile vântului. ¹¹Se învelise cu întunericul; iar în jurul Lui erau ape întunecoase și nori denși care Îl acopereau. ¹²Din strălucirea pe care o reflecta printre norii Lui, ieșea grindină și veneau cărbuni aprinși. ¹³Iahve a tunat din cer; Cel Foarte Înalt a făcut ca vocea Lui să fie auzită, răspândind grindină și cărbuni aprinși! ¹⁴Și-a aruncat săgețile și i-a dispersat pe dușmani. A trimis fulgerele și i-a determinat să fugă. ¹⁵„Doamne, când Tu ai făcut un reproș, suflând cu nările Tale, s-au văzut albiile apelor și au fost vizibile temeliiile lumii.” ¹⁶El S-a întins de la mare înălțime și m-a apucat. M-a scos din marile ape, ¹⁷m-a scăpat de dușmanul meu care avea o forță superioară mie și m-a salvat de ceilalți dușmani ai mei care îmi erau superiori în dotarea lor. ¹⁸Ei m-au înfruntat în ziua când aveam mari dificultăți; dar Iahve m-a susținut. ¹⁹El m-a adus într-un loc fără tensiuni și m-a salvat – pentru că mă agreează. ²⁰Iahve m-a recompensat conform dreptății mele. El a acționat pentru mine așa cum cereau mâinile mele curate – ²¹pentru că am trăit exact cum pretinde Iahve și nu m-am făcut vinovat față de Dumnezeul meu. ²²Toate deciziile Lui sunt înaintea mea; și nu am ignorat ce a stabilit El (*pentru mine*). ²³Am fost integru înaintea Lui și m-am ferit de nedreptate. ²⁴Iahve m-a recompensat așa cum cerea dreptatea mea – conform mâinilor mele curate care erau înaintea ochilor Săi. ²⁵„Cu cel credincios, Tu Te porți mereu la fel; și ești corect cu cel care trăiește corect. ²⁶Cu cel integru, Tu Te porți cu

integritate; dar recompensezi pe cel înșelător conform înșelăciunii lui. **27**Tu salvezi poporul care nu este arogant; dar umilești pe cel care are priviri sfidătoare. **28**Doamne, Tu îmi aprinzi sursa de lumină! Dumnezeuul meu luminează în întunericul din jurul meu! **29**Cu Tine merg rapid și în mare forță împotriva invadatorilor! Cu Dumnezeuul meu sar peste zidul consolidat! **30**Când privesc la Dumnezeu, văd că metoda Lui este perfectă! Cuvintele lui Iahve sunt testate. El este un scut pentru toți cei care Îl au ca adăpost. **31**Cine mai este Dumnezeu ca Iahve? Cine este Stâncă în afară de Dumnezeuul nostru? **32**Dumnezeu este Cel care m-a echipat cu forță și mi-a trasat un drum perfect. **33**El mi-a făcut picioarele ca ale ciutelor și m-a așezat pe zone înalte. **34**Îmi antrenează mâinile pentru luptă; și astfel, brațele mele întind arcul de aramă. **35**Tu îmi dai scutul salvării Tale. Dreapta Ta mă susține. Ajutorul Tău mă face mare! **36**Tu îmi lățești drumul sub pași, ca să nu îmi alunec picioarele. **37**Îmi urmăresc dușmanii și îi ajung. Nu mă întorc până nu îi distrug complet. **38**Îi strivesc astfel încât nu mai sunt capabili să se ridice. Ei cad sub picioarele mele. **39**Tu mă echipezi cu forță pentru luptă și îi umilești pe dușmanii mei punându-i sub picioarele mele. **40**Tu faci ca ei să fugă din fața mea; și eu îi distrug pe cei care mă urăsc. **41**Ei strigă, cerând ajutor; dar nimeni nu îi scapă. Strigă spre Iahve; dar El nu le răspunde. **42**Îi pisez, făcându-i ca praful din bătaia vântului. Îi calc la fel cum procedez cu noroiul de pe drumuri. **43**Tu mă scapi de acuzațiile poporului; și mă desemnezi să fiu conducătorul popoarelor. Mă slujește un popor pe care nu îl cunosc. **44**Fiii străinului se retrag în fața mea; și imediat cum mă aud, mă ascultă. **45**Fiii străinului îngălbenesc și ies tremurând din fortărețele lor. **46**Iahve este viu! Să fie binecuvântată Stânca mea! Să fie elogiat Dumnezeuul salvării mele! **47**Dumnezeu este Cel care mă răzbună; și El îmi subordonează popoare. **48**Iahve mă scapă de dușmanii mei! Tu mă ridici deasupra lor și mă salvezi de omul exploatare. **49**Acestea sunt (*o parte dintre*) motive(*le*) pentru care Te voi lăuda printre popoare, Doamne; și voi cânta laudă numelui Tău!” **50**El facilitează regelui Său mari victorii și oferă bunătate celui pe care l-a uns (*ca rege*) – lui David și urmașului lui, pentru totdeauna! **19** Pentru liderul muzical. **Un Psalm compus de David.** Cerul relatează despre gloria lui Dumnezeu; și bolta cerească vorbește despre lucrările făcute de mâinile Lui. **2**O zi transmite alteia acest mesaj; și o noapte anunță altei nopți această cunoaștere. **3**Dar totul se întâmplă fără vorbe și fără cuvinte – fără să li se audă vocea. **4**Mesajul lor străbate întregul pământ; și cuvintele lor ajung până la marginile lumii. El a amenajat în cer un cort soarelui. **5**Acesta este ca un mire care iese din camera lui de nuntă; și se comportă ca un luptător remarcabil care se bucură să alerge pe drum. **6**Răsare la un capăt al cerului și parcurge un drum în semicerc până la celălalt capăt al lui. Nimic nu se poate ascunde de căldura pe care o degajă! **7**Legea lui Iahve este perfectă; ea produce bună-dispoziție sufletului. Declarația lui Iahve este adevărată; ea aduce înțelepciune celui care nu era înțelept. **8**Legile lui Iahve sunt corecte. Ele îmi bucură inima. Porunca lui Iahve este curată. Ea oferă lumină ochilor.

9Frica de Iahve este curată și nu are sfârșit. Deciziile lui Iahve sunt corecte și coerente. Ele se susțin (*și se completează*) una pe cealaltă. **10**Acestea sunt mai valoroase decât aurul. Valorează mi mult decât mult aur curat. Sunt mai dulci decât mierea care pică din faguri. **11**Chiar și sclavul Tău este instruit de ele. Când se conformează lor, primește o mare recompensă. **12**Cine își cunoaște greșelile făcute fără să știe că a greșit? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc! **13**În același timp, păzește-l pe sclavul Tău de păcatele pe care le-ar putea face conștient – pentru ca să nu ajung apoi dominat de ele! Atunci voi fi integru și nevinovat de un mare păcat. **14**Îmi doresc ca aceste cuvinte pronunțate de gura mea și dorința inimii mele să fie (*permanent*) înaintea Ta. Doamne, Tu ești Stânca mea și Salvatorul meu! **20** Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David. Să îți răspundă Iahve în ziua când ai un necaz (*și-I soliciți ajutorul*); să te protejeze numele Dumnezeuului lui Iacov! **2**Să îți trimită ajutor din sfântul Lui sanctuar și să te susțină din Sion! **3**Să Își amintească de toate darurile tale de mâncare și să primească toate arderile tale integrale! **4**Să îți ofere tot ce dorește inima ta și să facă să ți se întâmple tot ce ți-ai planificat! **5**Atunci ne vom bucura de victoria ta și vom înălța numele Dumnezeuului nostru! Iahve să îți ofere un răspuns favorabil pentru toate cererile tale! **6**Acum știu că Iahve îl salvează pe cel uns de El (*ca rege*); și îi va răspunde din sfântul Său cer, intervenind decisiv cu dreapta Lui ca să îi ofere o remarcabilă salvare. **7**Unii se bazează pe care, alții pe cai; dar noi ne bazăm pe numele Dumnezeuului nostru. **8**Ei se îndoiesc și cad; dar noi ne ridicăm și stăm în picioare! **9**Doamne, salvează-l pe rege! Răspunde-ne când Te chemăm! **21** Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David. Doamne, regele se bucură de forța pe care i-o dai; și este vesel din cauza salvării Tale! **2**Ai făcut ca dorința inimii lui să devină realitate; și nu ai respins cererea pe care Ți-a făcut-o cu buzele lui! **3**Tu l-ai întâmpinat cu plăcute binecuvântări și i-ai pus pe cap coroană de aur curat. **4**Ți-a cerut viață; și Tu i-ai dat-o. I-ai oferit multe zile – pentru eternitate. **5**Gloria lui este mare pentru că Tu l-ai salvat! L-ai făcut să aibă strălucire și faimă! **6**Tu i-ai dat binecuvântări eterne și l-ai umplut cu bucuria prezenței Tale. **7**Regele se încrede în Iahve și va avea totală stabilitate, bazat pe bunătatea Celui Foarte Înalt. **8**Mâna Ta îi va ajunge pe toți dușmanii Tăi; și dreapta Ta va acționa împotriva celor care Te urăsc. **9**În ziua revelării Tale, îi vei face ca un cuptor aprins. Doamne, când Te vei mânia, îi vei înghiți; și îi va consuma focul! **10**Le vei distruge urmașii de pe pământ și descendenții dintre fiii oamenilor; **11**pentru că Ți s-au opus cu răutate! Au conceput intrigi; dar nu vor reuși! **12**Atunci când Îți vei încorda arcul împotriva lor, îi vei determina să fugă. **13**Doamne, ridică-Te și acționează cu forța Ta, pentru ca noi să cântăm și să lăudăm tot ce ai făcut! **22** Pentru liderul muzical. Se cântă ca „Ciuta zorilor”. Un Psalm compus de David. Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, de ce m-ai abandonat? Ești atât de departe! Tu nu intervii pentru a schimba situația mea, deși am nevoie de salvare! Și totuși, eu strig spre Tine! **2**Dumnezeul meu, strig ziua, dar nu îmi răspunzi; (*apoi*) strig (*și*) noaptea, dar nu mă pot odihni. **3**Totuși, Tu ești sfânt

și guvernezi în mijlocul laudelor poporului Israel. **4**Tu ai fost speranța strămoșilor noștri. Ei au sperat, iar Tu i-ai salvat (*de sclavie*); **5**au strigat spre Tine și au fost scăpați. Au sperat că vei interveni în favoarea lor; și nu au fost dezamăgiți. **6**Dar eu sunt vierme, nu om; am ajuns de râsul oamenilor și sunt desconsiderat de popor! **7**Cei care mă văd, râd de mine. Mă ridiculizează, dând din cap (*și zicând*): **8**„S-a încrezut în Iahve! Acum, să îl scape El! să îl salveze, pentru că îl agreează!” **9**„Și totuși, Tu m-ai scos din uterul mamei mele și mi-ai oferit ocrotire la pieptul ei. **10**Am fost scos sub privirea Ta din uter; și încă de când eram în el, Tu ai fost Dumnezeuul meu! **11**Nu Te îndepărta de mine, pentru că necazul este aproape; și nu am niciun ajutor! **12**Mă înconjoară mulți tauri. Sunt niște tauri din Bașan care au o mare forță. **13**Ei își deschid gura împotriva mea, ca leul care (*este decis să*) sfâșie și care răcnește. **14**Sunt turnat ca apa; și toate oasele mi se despart. Mi se topește inima ca ceara în interiorul meu. **15**Mi se usucă forța ca argila; iar limba mi se lipește de partea de sus a interiorului gurii, pentru că m-ai adus aproape de pământul în care sunt puși morții. **16**Mă înconjoară niște câini și mă învăluie un grup de oameni păcătoși. Mi-au perforat atât mâinile, cât și picioarele. **17**Îmi număr toate oasele. Ei mă urmăresc și mă privesc. **18**Și-au împărțit hainele mele între ei; și au tras la sorti pentru cămașa mea! **19**Dar Tu, Doamne, nu Te îndepărta! Tu ești forța mea (*de care am nevoie*). Vino repede ca să îmi ajuți! **20**Scapă-mi sufletul de sabie; și salvează-mi viața din laba câinelui! **21**Salvează-mă din gura leului! Eliberează-mă din coarnele bivolilor! **22**Voi proclama numele Tău fraților mei. Te voi lăuda în mijlocul adunării! **23**Cei care vă temeți de Iahve, lăudați-L! Voi, toți urmași ai lui Iacov, gloriificați-L! Temeți-vă de El, voi toți care sunteți urmași ai lui Israel! **24**El nu desconsideră necazul celui sărac și nici nu ignoră pe omul defavorizat care este fără ajutor. Nu Își ascunde fața de el, ci îl ascultă când strigă spre El implorându-I ajutorul. **25**Tu ești cauza laudelor mele în marea adunare! Îmi voi respecta jurămintele pe care le-am făcut înaintea celor care se tem de Tine! **26**Oamenii săraci vor mânca și se vor sătura. Cei care Îl caută pe Iahve, Îl vor lăuda. Să vi se bucure sufletul pentru eternitate! **27**Oameni de la toate marginile pământului își vor aminti și se vor întoarce la Iahve. Toate familiile popoarelor se vor închina înaintea Lui; **28**pentru că guvernarea aparține lui Iahve. El este Stăpânul popoarelor! **29**Toți marii conducători ai pământului vor mânca și I se vor închina. Vor îngenunchea înaintea Lui toți cei care ajung în final să fie puși în pământ; pentru că (*vor realiza cu toții că*) nu pot să își păstreze viața. **30**Urmașii (*lor*) Îi vor sluji; și se va povesti următoarelor generații despre (*cine este și ce a făcut*) Iahve. **31**Ei vor veni și vor proclama dreptatea Lui. Vor relata poporului care se va naște despre lucrarea lui Iahve. **23 Un Psalm compus de David.** Iahve este păstorul meu: nu îmi va lipsi nimic (*din tot ce am nevoie*). **2**El mă odihnește în pășuni verzi și mă conduce la ape unde îmi oferă posibilitatea să mă relaxez. **3**Îmi înveselește sufletul și mă ghidează să merg pe drumul corect – datorită numelui Său. **4**Chiar dacă voi trece prin valea umbrei morții, nu îmi este frică; și astfel, nu mi se întâmplă nimic rău, pentru că Tu ești cu mine. Tu

mă mângâi cu nuiua Ta și cu toiagul Tău. **5**Îmi dai să mănânc în fața dușmanilor mei și îmi ungi capul cu ulei; iar cupa mea este plină! **6**Sunt convins că fericirea și bunătatea (Ta) mă vor însoți în toate zilele vieții mele; și voi locui în casa lui Iahve cât voi trăi! **24** Un Psalm compus de David. Pământul, împreună cu tot ce există pe el – lumea și locuitorii ei – este (în) proprietatea lui Iahve! **2**El l-a făcut să existe între mări și l-a consolidat în apropierea râurilor. **3**Cine va urca pe muntele lui Iahve? Cine va ajunge până la locul sfânt unde este El? **4**Acela care are mâinile nevinovate, a cărui inimă este curată, care nu își implică sufletul în minciună și care nu jură ca să înșele. **5**El va primi binecuvântare de la Iahve; și Dumnezeuul salvării lui îl va accepta. **6**Dumnezeul lui Iacov, aceasta este generația celor care Te caută, a celor care vor să vadă fața Ta! **7**Porți, ridicați-vă capetele! Stați ridicate, intrări eterne! Să intre Regele gloriei! **8**Cine este acest Rege al gloriei? Iahve, Luptătorul care are (cea mai) mare forță. El este un luptător remarcabil în timpul confruntării! **9**Porți, ridicați-vă capetele! Stați ridicate, intrări eterne! Să intre Regele gloriei! **10**Cine este acest Rege al gloriei? Iahve – Dumnezeuul Armatelor! El este Regele gloriei!” **25** Psalm compus de David. „Doamne, la Tine îmi înalț sufletul! **2**Dumnezeul meu, în Tine mă încred. Doresc să nu fiu dezamăgit; și să nu se bucure dușmanii mei văzând ce se întâmplă cu mine! **3**Da, toți cei care speră în intervenția Ta, nu vor fi dezamăgiți; ci le va fi rușine doar aceluia care decid fără justificare să nu Îți rămână fideli. **4**Revelează-mi toate metodele Tale, Doamne; învață-mă cum ești Tu! **5**Ghidează-mă în (viață, ca să promovez) adevărul Tău. Învață-mă; pentru că Tu ești Dumnezeuul salvării mele! Toată ziua, speranța mea este în Tine. **6**Amintește-Ți, Doamne, de mila și de bunătatea Ta – pentru că ele sunt eterne! **7**Nu îți aminti de păcatele făcute de mine în perioada tinereții mele și nici de greșelile mele; ci amintește-Ți de mine conform bunătății Tale. Doamne, fă acest lucru pentru bunătatea Ta!” **8**Iahve este bun și corect. Așa se explică de ce le dă El învățatură celor păcătoși, arătându-le drumul (corect). **9**Iahve îi ghidează pe cei umili, ca să aleagă și să ia decizii corecte; și îi învață metodele Lui pe cei care sunt modești. **10**Pentru cei care respectă legământul și care se conformează cerințelor lui Iahve, toate deciziile Sale sunt luate cu bunătate și în baza adevărului. **11**„Doamne, din cauza numelui Tău, iartă vina mea care este mare!” **12**Cine are reverență față de Iahve? Aceluia, El îi arată ce drum să aleagă. **13**El este omul care va locui în fericire; iar urmașii lui vor moșteni țara. **14**Recomandarea lui Iahve este oferită celor care se tem de El; iar legământul Lui le asigură învățatura. **15**Eu privesc mereu spre Iahve; pentru că El îmi scoate picioarele din laț. **16**„Doamne, întoarce-Te spre mine și acționează cu bunătate, pentru că sunt singur și supărat! **17**Necazurile pe care le suportă inima mea, s-au înmulțit. Scapă-mă din dezastrul în care am ajuns! **18**Privește la vina și la necazul meu; și apoi iartă toate păcatele mele! **19**Observă-i pe dușmanii mei care se înmulțesc; și privește cât de intensă este ura lor față de mine! **20**Păzește-mi sufletul și salvează-mă! Nu mă lăsa să ajung să râdă ei de mine; pentru că eu mă încred în Tine! **21**Să mă protejeze integritatea și lipsa

de vinovăție – pentru că eu sper în intervenția Ta! **22** „Dumnezeule, scapă-l pe Israel din toate necazurile lui!” **26 Psalm compus de David.** „Doamne, fă-mi dreptate, pentru că trăiesc în integritate! Mă încred total în Iahve. **2** Doamne, analizează-mă și testează-mă. Curăță-mi interiorul profund al ființei și inima! **3** Bunătatea Ta este mereu înaintea mea; și eu îmi trăiesc viața bazat pe adevărul Tău. **4** Nu stau împreună cu bărbații înșelători; și nu sunt prieten cu cei ipocriți. **5** Urăsc adunarea celor care fac ce este rău; și nu stau împreună cu aceia care comit crime. **6** Îmi spăl mâinile cu lipsa de vinovăție; și așa înconjur altarul Tău, Doamne. **7** Astfel, eu fac să răsunе mulțumirea mea; și povestesc toate minunile Tale. **8** Doamne, eu iubesc casa în care locuiești Tu și locul unde este găzduită gloria Ta! **9** Nu îmi lua sufletul împreună cu cei păcătoși! Nu îmi lua viața împreună cu cei care fac să curgă sânge. **10** Pe mâinile lor este nedreptate; și au mâna dreaptă plină de mită. **11** Dar eu umblu în integritate! Salvează-mă și demonstrează-Ți bunătatea față de mine! **12** Piciorul meu stă pe un loc drept. Doamne, Te voi lăuda în adunări!” **27 Psalm compus de David.** Iahve este lumina și salvarea mea; de cine să mă tem? Iahve este refugiul vieții mele; de cine să îmi fie frică? **2** Atunci când se apropie de mine oamenii răi care vor să îmi devoreze carnea, tocmai ei – exploatorii și dușmanii mei – se împiedică și cad. **3** Chiar dacă ar înainta o armată împotriva mea, tot nu mi s-ar agita inima; și chiar dacă s-ar declanșa un război împotriva mea, așa sta liniștit. **4** Cer de la Iahve un singur lucru; și insist să îl am. Doresc să locuiesc în casa Lui în toate zilele vieții mele – ca să privesc frumusețea lui Iahve și să Îl caut în templul Lui. **5** El mă va ascunde în coliba Sa în acea zi rea; mă va proteja în locul secret al cortului Său și mă va ridica (*să stau la adăpost*) pe o stâncă. **6** Deja mi se înalță capul deasupra dușmanilor care mă înconjoară. Voi aduce la cortul Lui sacrificii, în timp ce goarnea vor suna. Voi cânta și Îl voi lăuda pe Iahve. **7** „Doamne, ascultă-mi vocea când Te chem. Fii bun cu mine și răspunde-mi! **8** Inima îmi spune că Tu îmi zici: «Caută fața Mea!» Și astfel, eu caut fața Ta, Doamne! **9** Nu Ți-o ascunde de mine; și nu îndepărta cu supărare pe sclavul Tău! Tu ești ajutorul meu! Nu mă uita și nu mă abandona! Tu ești Dumnezeul salvării mele! **10** Chiar dacă tatăl meu și mama mea m-ar abandona, Iahve mă primește. **11** Doamne, învață-mă să îmi trăiesc viața conform metodelor recomandate de Tine. Condu-mă pe drumul bun – din cauza dușmanilor mei! **12** Nu permite sufletului meu să ajungă al discreția dușmanilor mei – pentru că împotriva mea se ridică niște martori mincinoși care suflă numai violență. **13** Eu încă mai sper că voi vedea bunătatea lui Iahve pe pământul celor vii!” **14** Speranța ta să fie în Iahve! Îți doresc să beneficiezi de forța de care ai nevoie; și încurajează-ți inima! Speranța ta să se bazeze pe intervenția lui Iahve! **28 Psalm compus de David.** „Doamne, strig (*cerând ajutor*) la Tine! Stâncă mea, să nu rămâi surd la această strigare; pentru că altfel mă voi asemăna cu cei care coboară în groapă! **2** Ascultă vocea mea care Te roagă atunci când strig spre Tine și când îmi ridic mâinile spre locul Tău foarte sfânt! **3** Nu mă condamna împreună cu cei răi, ca un complice cu răufăcătorii care vorbesc de pace semenului lor în

timp ce au în inimă numai răutate. **4**Recompensează-i conform faptelor lor și în acord cu răutatea lucrărilor lor. Dă-le tot ce reclamă faptele mâinilor lor! Întoarce împotriva lor recompensa adecvată (*faptelor lor*)! **5**Ei nu țin cont de lucrările lui Iahve și de faptele mâinilor Lui. Din această cauză, El îi va dărâma și nu îi va mai construi vreodată! **6**Să fie binecuvântat Iahve; pentru că El a ascultat vocea mea atunci când m-am rugat Lui! **7**Iahve este forța și protecția mea! În El mi se încrede inima; și (*astfel*) sunt ajutat. Așa se explică de ce inima mea mă determină să chiui de bucurie și să Îl laud prin cântecele mele! **8**Iahve este forța poporului Său! El este fortăreața salvatoare pentru unsul Său (*ca rege*). **9**Salvează-Ți poporul! Binecuvântează-Ți moștenirea! Păstorește-i și susține-i pentru eternitate!” **29 Un Psalm compus de David.** „Fii ai lui Dumnezeu, recunoașteți gloria și forța pe care le are Iahve! **2**Oferiți lui Iahve gloria pe care o merită numele Său! Închinați-vă Lui cu podoabe sfinte!” **3**Vocea lui Iahve răsună deasupra apelor. Dumnezeu gloriei face să bubuie tunetul. Iahve este deasupra marilor ape. **4**Vocea lui Iahve răsună cu mare intensitate. Ea se aude răsunând impunător. **5**Vocea lui Iahve doboară cedrii. Iahve culcă la pământ cedrii Libanului. **6**El face Libanul să sară ca vițeei și Sirionul să alerge ca puii de bivoli. **7**Vocea lui Iahve determină apariția scânteierilor de foc. **8**Vocea Lui face vârtejuri în deșert. Iahve înconjoară deșertul Cadeș. **9**Vocea lui Iahve apleacă stejarii și lasă copacii pădurilor fără frunze. În templul Său, toți strigă: „Glorie!” **10**În timpul potopului, Iahve era pe tron. Iahve va guverna ca rege pentru eternitate! **11**Iahve oferă forță poporului Său și Își binecuvântează poporul cu pace. **30 Psalm compus de David pentru dedicarea casei (lui Iahve).** „Doamne, Te voi glorifica pentru că m-ai ridicat și nu ai permis dușmanilor mei să profite de mine! **2**Doamne, Dumnezeu meu, când am strigat spre Tine, Tu m-ai vindecat. **3**Doamne, Tu ai scos sufletul meu din locuința morților. M-ai adus la viață din mijlocul celor care coboară în groapă.” **4**„Voi, care sunteți credincioșii Lui, cântați lui Iahve și lăudați-L amintindu-vă de sfințenia Sa! **5**Mânia lui Iahve durează foarte puțin; dar bunătatea Lui este pentru întreaga viață. Deși plânsul mă poate afecta noaptea, dimineța vine bucuria. **6**Când eram prosper, ziceam: «Nimic nu mă va destabiliza vreodată!» **7**Doamne, bunătatea Ta consolidase muntele meu. Dar când Ți-ai ascuns fața, am fost afectat de frică. **8**Doamne, strig spre Tine. Tu ești Iahve. La Tine vin ca să beneficiaz de bunătate. **9**Ce avantaj ar aduce moartea mea, atunci când cobor în groapă? Poate să Te laude pământul? Oare poate el să vorbească despre consecvența (*bunătății*) Ta(*le*)? **10**Doamne, ascultă-mi cererea și fi bun cu mine! Îmi doresc ca Tu, Doamne, să fii ajutorul meu! **11**Mi-ai transformat bocetul în dans, mi-ai scos de pe mine sacul de jale și m-ai echipat cu veselie – **12** ca să Îți cânt gloria și să nu stau ca un mut! Doamne, Dumnezeu meu, Te voi lăuda etern!” **31 Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David.** „Doamne, la Tine caut (*un loc de*) adăpost! Să nu ajung vreodată să îmi fie rușine! Salvează-mă, pentru că Tu ești corect! **2**Apleacă-Ți urechea spre mine; și acționează repede, ca să mă scapi! Fii pentru mine (*ca*) o stâncă unde mă pot adăposti și (*ca*) o fortăreață

consolidată – ca să pot fi salvat! **3**Tu ești stânca și fortăreața mea! Condu-mă și ghidează-mă – din cauza numelui Tău! **4**Scapă-mă de capcana care a fost pregătită pentru mine; pentru că Tu ești fortăreața mea! **5**În mâinile Tale îmi ofer spiritul, ca să fie protejat! Tu m-ai salvat, Doamne. Tu ești Dumnezeuul adevărului! **6**Urăsc pe cei care se lipsesc de idoli – acei zei care nu au nicio valoare; dar Eu mă încred în Iahve! **7**Mă voi bucura și voi fi vesel datorită bunătății Tale – pentru că mi-ai văzut necazul și ai cunoscut chinul sufletului meu. **8**Tu nu m-ai lăsat să ajung la discreția dușmanului; ci mi-ai așezat picioarele într-un loc fără pericole. **9**Doamne, ai milă de mine; pentru că sunt în dificultate! De atâta întristare, mi se topesc ochii, sufletul și stomacul. **10**Îmi termin viața în durere și îmi trăiesc ultimii mei ani în întristare. Forța mea (*de altădată*) îmi este redusă din cauza vinovăției mele; și mi se topesc oasele. **11**Din cauza tuturor adversarilor mei, am ajuns să îmi fie rușine. Am devenit o persoană la care vecinii mei se uită speriați. Sunt o sperietoare pentru cei care mă cunoscuseră. Oamenii care mă văd pe stradă, fug de mine. **12**Sunt uitat de inimile oamenilor – ca atunci când aș fi (*deja*) mort. Am ajuns ca un vas spart. **13**Aud cum vorbesc (*ei*) în șoaptă (*despre mine*) – și peste tot este numai teroare! Ei decid împreună împotriva mea, planificând să îmi ia viața. **14**Dar eu mă încred în Tine, Doamne; și declar: «Tu ești Dumnezeuul meu!» **15**Destinul meu este în mâna Ta! Salvează-mă din mâna dușmanilor și a persecutorilor mei! **16**Fă să strălucească fața Ta peste sclavul Tău! Scapă-mă, datorită bunătății Tale! **17**Nu mă lăsa să ajung să îmi fie rușine, Doamne, – pentru că la Tine strig implorând ajutor – ci fă să le fie rușine celor răi. Liniștește-i pentru totdeauna, aducându-i în locuința morților! **18**Să fie amuțite buzele mincinoase care vorbesc cu aroganță, cu mândrie și cu desconsiderare împotriva omului corect. **19**Cât de mare este bunătatea Ta, păstrată pentru cei care se tem de Tine! Ea se revelează celor care se încred în Tine; și este văzută de ceilalți oameni! **20**Tu îi ascunzi (*pe cei care se încred în Tine*) la adăpostul feței Tale; și îi protejezi de comploturile oamenilor. Îi păzești în cortul Tău de limbile care produc scandal. **21**Să fie binecuvântat Iahve, pentru minunata Lui bunătate pe care Și-a manifestat-o față de mine când eram într-un oraș asediat! **22**M-am grăbit când am zis: «Sunt alungat din fața Ta!» Da, Tu ai ascultat ce Te-am rugat atunci când am strigat spre Tine” **23**Iubiți-L pe Iahve, voi toți care sunteți credincioșii Lui; pentru că El protejează pe cei care Îi sunt loiali, dar le oferă celor mândri exact ce merită! **24**Toți cei care aveți speranța în Iahve, consolidați-vă forțele și încurajați-vă inimile! **32** Psalm compus de David în formă de maschil. Acela care are nedreptatea iertată și al cărui păcat a fost acoperit, este un om fericit! **2**Acela căruia Iahve nu îi ia în considerare vina și în spiritul căruia nu există înșelăciune, este (*tot*) fericit! **3**Când tăceam, mi se uscau oasele din cauza gemetelor mele permanente. **4**Atât ziua cât și noaptea, mâna Ta mă apăsa. Forța mea se diminuase; și ajunsesem ca o plantă uscată de căldura verii. **5**Atunci mi-am recunoscut păcatul și nu Ți-am ascuns vina mea. Am zis: „Îmi voi recunoaște (*în fața*) lui Iahve nedreptățile pe care le-am comis!” Și Tu mi-

ai iertat vina și păcatul. ⁶Astfel, fiecare credincios să Ți se roage atunci când este timpul pentru acest lucru; și când apele (*care vor amenința cu revărsarea lor*) vor fi mari, pe el nu îl vor afecta. ⁷„Tu ești un adăpost pentru mine! Tu mă vei păzi de necaz și mă vei înconjura cu cântece (*care vorbesc de(spre) salvare!*)” ⁸„Eu te voi instrui și te voi învăța drumul pe care trebuie să mergi; te voi ghida și voi veghea cu ochiul Meu, urmărindu-te. ⁹Nu fi ca un cal sau ca un măgar – animale fără discernământ – care se apropie de tine doar dacă sunt legați cu un frâu și cu o zăbală!” ¹⁰Omul rău are multe dureri; dar cel care se încrede în Iahve, este înconjurat de bunătate (*a Lui*). ¹¹„Bucurați-vă în Iahve! Voi, cei care sunteți corecți, fiți veseli! Toți cei care aveți inima cinstită, manifestați-vă bucuria, strigând!” **33** „Voi care sunteți corecți, bucurați-vă în Iahve; pentru că lauda (*la adresa Lui*) se potrivește celor integri! ²Lăudați-L pe Iahve cu lira. Cântați-I folosind harpa cu zece coarde! ³Cântați-I un nou cântec! Să se audă sunete plăcute produse de corzile instrumentelor; și strigați de bucurie! ⁴Cuvântul lui Iahve nu este părtinitor; și toate lucrările Lui vorbesc despre consecvența Sa. ⁵El iubește dreptatea și judecata (*corectă*). Bunătatea lui Iahve umple pământul. ⁶Cerul a fost conceput prin Cuvântul lui Iahve; și toate corpurile lui au fost create prin suflarea gurii Sale. ⁷El strânge apele mării într-o grămadă și pune oceanul în camere (*le lui*). ⁸Toți oamenii de pe pământ să recunoască autoritatea (*absolută a*) lui Iahve! Să le fie frică de El tuturor locuitorilor lumii; ⁹pentru că atunci când El vorbește, ce a spus gura Lui, se și întâmplă! El dă ordin; și ce a ordonat, se execută! ¹⁰Iahve anulează planul celorlalte națiuni și întârzie deciziile popoarelor; ¹¹dar planul Lui rămâne (*valabil pentru*) etern (*intate*) și deciziile inimii Sale sunt permanent aplicabile, din generație în generație. ¹²Poporul care Îl are pe Iahve ca Dumnezeu, este fericit; pentru că El Și l-a ales să fie moștenirea Lui! ¹³Iahve privește din cer, uitându-Se la toți fiii oamenilor. ¹⁴Din locul în care este locuința Sa, privește spre toți locuitorii pământului. ¹⁵El, care a conceput sufletul tuturor, privește și vede toate faptele lor. ¹⁶Regele nu este salvat prin mărimea armatei lui; și nici luptătorul nu este scăpat datorită forței lui. ¹⁷Calul este o inutilă speranță pentru eliberare; și toată energia lui nu poate garanta salvarea. ¹⁸Dar ochiul lui Iahve veghează remarcând pe cei care se tem de El; și îi urmărește pe aceia care privesc cu speranță la bunătatea Lui, ¹⁹ca să le scape sufletul de la moarte și să îi țină vii în mijlocul foametei. ²⁰Sufletele noastre Îl doresc cu intensitate pe Iahve! El este ajutorul și scutul nostru; ²¹pentru că în El se bucură inimile noastre, încrezându-ne în sfântul Său nume! ²²Doamne, dorim ca bunătatea Ta să ne favorizeze – direct proporțional cu speranța noastră pe care o avem în Tine!” **34** Un Psalm al lui David, compus atunci când s-a prefăcut că este nebun în fața lui Abimelec și a fost alungat de el. Îl voi lauda pe Iahve în orice vreme. Gura mea va pronunța mereu laude la adresa Lui! ²Sufletul meu se laudă în Iahve! Să audă și să se bucure oamenii modești! ³Glorificați pe Iahve împreună cu mine! Să onorăm toți numele Lui! ⁴L-am căutat pe Iahve; și El mi-a răspuns. M-a salvat de toate lucrurile de care îmi era frică. ⁵Cei care

privesc spre El, se luminează; iar fețele lor nu li se umplu de rușine. **6** Omul chinuit a strigat spre Iahve. El l-a auzit și l-a scăpat de toate necazurile lui. **7** Îngerul lui Iahve își organizează tabăra în jurul celor care se tem de El; și îi salvează. **8** Gustați și vedeți cât de bun este Iahve! Acela care se încrede în El, este un om fericit! **9** Voi, care sunteți sfinții Lui, temeți-vă de El; pentru că cei care se tem de Iahve, nu sunt privați de niciun lucru bun! **10** Puii de leu nu au hrană; și flămânez. Dar celor care se tem de Iahve, nu le lipsește nimic. **11** Fiilor, apropiați-vă și ascultați-mă; iar eu vă voi învăța frica de Iahve! **12** Cine este omul care dorește să beneficieze de zile bune în viața pe care o trăiește? **13** Acela să aibă grijă ca limba lui să nu pronunțe ceva rău; și să își ferească buzele de cuvinte înșelătoare! **14** Să renunțe la rău și să facă ce este bine! Să caute pacea și să o urmărească; **15** pentru că ochii lui Iahve privesc pe oamenii corecți, iar urechile Lui aud strigătul lor. **16** Dar fața lui Iahve este împotriva celor care comit ce este rău, ca să le șteargă amintirea de pe pământ. **17** Când strigă oamenii corecți, Iahve îi aude și îi salvează din toate necazurile lor. **18** Iahve este aproape de oamenii cu inima afectată de durere (*emoțională*) și îi salvează pe cei care sunt extenuați în spiritul lor. **19** Omul corect ajunge în multe dificultăți; dar Iahve îl salvează din toate! **20** El îi păzește toate oasele; și nici măcar unul nu îi va fi rupt. **21** Răul pe care îl comite omul nedrept, îi va aduce moartea; și oamenii care îl urăsc pe cel corect, vor fi pedepsiți. **22** Iahve îi răscumpără pe slujitorii Săi; și niciunul dintre credincioșii Lui nu este condamnat. **35 Psalm compus de David.** „Doamne, plătește-le Tu celor care sunt în conflict cu mine! Luptă-te cu cei care se luptă cu mine! **2** Înarmează-Te cu scut și cu protecție pentru corp! Ridică-Te, ca să îmi ajuți! **3** Scoate-Ți lancea și acționează împotriva persecutorilor mei! Spune sufletului meu: «Eu sunt salvarea ta!» **4** Fă să le fie rușine. Umilește-i pe cei care intenționează să îmi ia viața. Să fie determinați să se retragă; și să le fie astfel rușine celor care planificau să(-mi) facă ce este rău! **5** Ei să ajungă să fie ca pleava luată de vânt; și să îi alunge îngerul lui Iahve! **6** Drumul lor să fie întunecos și alunecos; iar îngerul lui Iahve să îi urmărească! **7** Au pus în secret o capcană pentru mine, fără să aibă vreun motiv; și au săpat o groapă sufletului meu. **8** Din această cauză, să îi ajungă dezastrul în mod surprinzător; și să fie prinși în capcana pe care au instalat-o pentru mine. Să cadă în ea în timpul dezastrului. **9** Atunci sufletul meu se va bucura în Iahve; și voi fi vesel de mântuirea Lui. **10** Întreaga mea ființă va exclama: «Doamne, cine este ca Tine capabil să îl salveze pe omul sărac de acela care avea o forță mai mare decât el? Tu îl ajuți pe cel sărac și fără ajutor, scăpându-l de jefuitorul lui!» **11** Niște martori vin în forță și mă întreabă despre lucruri pe care nu le cunosc. **12** Astfel, ei mă recompensează cu rău pentru binele pe care li l-am făcut; și îmi devastează sufletul. **13** Și totuși, când ei erau bolnavi, eu mă îmbrăcam cu sac și sufletul meu era modest în timp ce posteam (*pentru ei*). Când rugăciunile mele nu primeau răspuns, **14** mă comportam (*cu ei*) ca un prieten și chiar ca un frate. Umblam plângând, ca unul care își bocește mama. Stăteam cu capul plecat, afectat de întristare. **15** Dar acum când am ajuns eu în dificultate și mă împiedic, ei se bucură și se

adună ca să discute împotriva mea. Îmi dau lovituri în secret. Sunt continuu atacat de ei. **16**Își freacă dinții și se manifestă vorbind cu desconsiderare împotriva mea! **17**Doamne, cât vei mai privi la ei (*fără să intervii în favoarea mea*)? Scapă-mi sufletul de distrugerile lor și salvează viața mea de acești pui de lei; pentru că este o viață care are valoare! **18**Apoi Te voi lăuda în marea adunare, Te voi onora în mijlocul unui popor (*format din oameni*) fără număr. **19**Să nu aibă ocazia să se bucure de mine aceia care în mod nedrept mă dușmănesc; și să nu poată privi cu aroganță la mine cei care mă urăsc fără motiv! **20**Ei nu vorbesc de pace; și concep numai lucruri (*rele și*) neadevărate despre oamenii liniștiți care locuiesc în țară. **21**Vorbesc împotriva mea, zicând: «Ha! Ha! Ochii noștri și-au văzut dorința satisfăcută!» **22**Doamne, Tu ai văzut (*ce fac ei*); nu tăcea! Stăpâne, nu Te îndepărta de mine! **23**Ridică-Te! Trezește-Te și acționează pentru apărarea mea. Susține-mi cauza – Tu care ești Dumnezeu și Stăpânul meu! **24**Judecă-mă în acord cu dreptatea Ta; pentru că Tu, Doamne, ești Dumnezeu meu! Nu le permite să se bucure de mine! **25**Să nu gândească: «Aha! Foarte bine!» Să nu zică: «L-am înghițit!» **26**Să fie afectați de rușine și să ajungă de răs toți oamenii care se bucură de necazul meu! Să se îmbrace cu rușine și cu dezonoare aceia care s-au declarat împotriva mea! **27**Să strige de bucurie și să se veselească oamenii care agreează dreptatea mea. Ei sunt cei care spun mereu: «Iahve să fie onorat; pentru că El dorește pacea sclavului Său!» **28**Atunci limba mea va proclama dreptatea Ta; și Te va lăuda toată ziua!” **36** Pentru liderul muzical. Psalm compus de David, sclavul lui Iahve. În inima mea, am reținut ce declară omul rău și nedrept. Înaintea ochilor lui nu există frică de Dumnezeu. **2**Se apreciază prea mult ca să își mai recunoască păcatul și să îl urască. **3**Cuvintele pronunțate de gura lui sunt rele și înșelătoare. A încetat să mai fie înțelept; și nu mai face ce este bine. **4**Planifică să facă răul chiar și în patul în care se odihnește. Stă pe un drum care nu este bun; și nu respinge răul. **5**„Doamne, bunătatea Ta ajunge până la cer; și consecvența caracterului Tău – până la nori! **6**Dreptatea Ta este ca munții și judecata Ta se compară cu marea adâncime (*a mărilor*)! Doamne, Tu oferi salvare atât oamenilor, cât și animalelor! **7**Dumnezeule, cât de valoroasă este bunătatea Ta! Fiii oamenilor caută (*un*) adăpost la umbra aripilor Tale. **8**Ei se satură de abundența casei Tale; și le dai să bea din râul delectărilor Tale. **9**La Tine este izvorul vieții; și datorită luminii Tale, vedem (*și noi*) lumina. **10**Continuă să îți arăți bunătatea față de cei care Te cunosc; și manifestă-Ți dreptatea față de cei care sunt corecți în inima lor! **11**Să nu mă ajungă piciorul omului mândru; iar mâna celor răi să nu poată să mă alunge! **12**Au și căzut cei care fac lucruri rele! Au fost aruncați; și nu se mai pot ridica!” **37** Psalm compus de David. Nu te mânia din cauza celor răi și nu îi invidia pe cei care comit ce este rău; **2**pentru că ei se usucă repede ca iarba și se vestejesc la fel ca frunzele plantelor! **3**Încrede-te în Iahve și fă ce este bine! Locuiește în țară și fi consecvent în comportamentul tău bun! **4**Iahve să îți fie satisfacția; și El va face să se întâmple tot ce dorește inima ta! **5**Pune planurile tale în mâna lui Iahve.

Încrede-te în El (*pentru realizarea lor*); și Iahve va lucra. **6**El va face ca dreptatea ta să răsară ca lumina zilei; și adevărul tău va fi (*evident*) ca cea mai intensă lumină a zilei. **7**Taci înaintea lui Iahve și speră în intervenția Lui. Nu te mânia din cauza celui care reușește să facă ce și-a propus și care își pune în aplicare planurile lui rele. **8**Renunță la mânie; abandonează supărarea! Nu te mânia; pentru că mânia conduce numai la rău! **9**De fapt, cei care fac ce este rău, vor fi distruși; dar numai cei care speră în (*intervenția lui*) Iahve vor deveni proprietarii țării! **10**Trebuie să mai aștepti doar puțin timp; și cel rău nu va mai fi. Te vei uita la locul unde era; și vei constata că nu mai este. **11**Dar oamenii blânzi vor moșteni țara și se vor bucura de pace din abundență! **12**Cel rău concepe lucruri rele împotriva omului corect și își freacă dinții gândindu-se la el. **13**Dar Iahve râde de omul rău; pentru că știe că vine vremea când va muri. **14**Oamenii răi își scot sabia și își încordează arcul ca să îl doboare pe cel sărac și fără apărare. Ei vor să îi înjunghie pe cei al căror comportament este corect. **15**Dar își vor perfora propriile inimi cu săbiile lor; și le vor fi rupte arcurile. **16**Mai valoroase sunt lucrurile puține pe care le are omul corect, decât abundența materială a multor răi; **17**pentru că brațele oamenilor răi vor fi rupte, dar Iahve îi susține pe cei care sunt corecți. **18**El cunoaște zilele oamenilor integri. Moștenirea lor va fi eternă. **19**Lor nu le va fi rușine în vreme rea; și vor fi săturați în zile de foamete. **20**Dar oamenii răi vor dispărea. Dușmanii lui Iahve vor fi ca cele mai frumoase pășuni. Vor dispărea exact ca fumul care trece. **21**Omul rău împrumută, dar nu mai dă înapoi. Dar cel corect este milos; și își returnează datoria. **22**Cei care sunt binecuvântați de Iahve, vor moșteni țara; dar oamenii care sunt blestemați de El, vor fi distruși. **23**Atunci când Iahve agreează comportamentul unui om, îi susține pașii. **24**Și dacă se întâmplă să cadă, el nu este total afectat; pentru că Iahve îl susține cu mâna Sa. **25**Din tinerețea mea și până la bătrânețe, nu am văzut vreun om corect abandonat (*de Iahve*) și nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea! **26**Acela este milos în fiecare zi și dă cu împrumut; iar urmașii lui vor fi o binecuvântare. **27**Deci depărtează-te de rău și fă ce este bine! Atunci vei putea locui în țară pentru totdeauna! **28**Lui Iahve Îi place să facă dreptate; și nu abandonează pe cei care Îi sunt loiali! Totdeauna ei sunt păziți; dar urmașii celor răi vor fi exterminați. **29**Oamenii corecți vor moșteni țara și o vor locui pentru totdeauna. **30**Gura omului corect pronunță cuvinte înțelepte; și limba lui îl ajută să promoveze dreptatea. **31**El poartă în inimă legea Dumnezeuului lui; și astfel, nu îi alunecă picioarele. **32**Omul rău îl urmărește pe cel corect, intenționând să îl omoare. **33**Dar Iahve nu îi permite să ajungă la discreția lui; și nu îl lasă să fie condamnat de judecata celui rău. **34**Speranța ta să fie în (*intervenția lui*) Iahve; și respectă cerințele Sale. Atunci El îți va da autoritate ca să guvernezi țara; și vei asista la distrugerea celor răi! **35**Am văzut omul rău în toată forța lui. Se extindea în țara lui ca un copac impunător, crescut într-un teren fertil. **36**Dar când am trecut încă o dată pe acolo, nu mai era... L-am căutat, dar nu l-am mai găsit. **37**Privește la omul corect. Observă ce se întâmplă cu cel integru. Omul liniștit are (*asigurat*) un viitor! **38**Toți cei care

se revoltă împotriva lucrurilor bune, vor fi distruși. Viitorul îi va anihila pe cei răi. **39** Salvarea oamenilor corecți vine de la Iahve. El este refugiul lor când au dificultăți. **40** Iahve îi ajută și îi scapă. Îi salvează de oamenii răi și îi eliberează – pentru că au apelat la ajutorul Lui. **38** **Un Psalm compus de David pentru comemorare.** „Doamne, nu îmi face reproșuri atunci când ești mânios; și nu mă pedepsi când ești supărat (*pe mine*)! **2** M-au perforat săgețile Tale. Mâna Ta a acționat împotriva mea. **3** Din cauza mâniei Tale, nu mai este nimic sănătos în organismul meu. Niciun os nu mai este întreg, din cauza păcatului meu; **4** pentru că vina mea mă înconjoară din toate părțile. Ea cântărește mai greu decât o mare încărcătură. **5** Rănile mele miros foarte urât și putrezesc – numai din cauza nebuniei mele. **6** Sunt îndoit; am ajuns exagerat de cocoșat. Toată ziua mă deplasez bocind. **7** Între șold și genunchi sunt plin de arsuri. Nu mai este nimic sănătos în organismul meu! **8** Sunt atât de slăbit și de decimat! Jelesc din cauza oftărilor inimii mele. **9** Doamne, știi toate dorințele mele; și nu Îți sunt ascunse oftările mele! **10** Mi se zbate inima. Mă abandonează forța (*pe care o aveam altădată*). Nici lumina ochilor mei nu mai există! **11** Cei care mă iubeau – prietenii mei – nu stau aproape de rana mea. Cei care îmi fuseseră apropiați, acum stau la depărtare de mine. **12** Oamenii care urmăresc să îmi ia viața, mă ochesc. Aceia care îmi doresc răul, discută despre sfârșitul meu; și în fiecare zi concep numai înșelătorii. **13** Dar eu nu (*îi*) aud. Mă comport ca atunci când aș fi surd. Și nu îmi deschid gura – ca un mut! **14** Am ajuns ca unul care nu aude și a cărui gură nu mai are răspuns. **15** Totuși, eu sper în Tine, Doamne! Tu îmi vei răspunde; (*pentru că*) Tu ești Dumnezeuul meu!” **16** Am zis: „Să nu se bucure (*ei*) din cauza mea, atunci când îmi alunecă piciorul. Să nu se laude vorbind despre mine! **17** Chiar acum urmează să cad; iar durerea mă însotește mereu. **18** Îmi recunosc sincer vina; și sunt afectat (*în interior*) de păcatul meu. **19** Dușmanii mei sunt mulți și plini de viață; iar cei care mă urăsc fără motiv, sunt fără număr. **20** Cei care (*mă*) recompensează cu rău pentru binele (*pe care li l-am*) făcut, mi se opun când eu urmăresc să fac ce este bine. **21** Nu mă abandona, Doamne! Dumnezeuul meu, nu Te îndepărta de mine! **22** Vino imediat să mă ajuți, Doamne; pentru că Tu ești Salvarea mea!” **39** **Liderului muzical. Făcut pentru Iedutun. Un Psalm compus de David.** Ziceam: „Voi fi atent la comportamentul meu, ca să nu păcătuiesc cu limba! Voi sta cu gura închisă atât timp cât omul rău va fi lângă mine!” **2** Deci am rămas mut. Am stat în tăcere, fără să pronunț vreo vorbă bună; dar am fost afectat de intensificarea durerii. **3** Îmi ardea inima în piept; și șoaptele mele erau consumate de un foc! Atunci am zis cu limba mea: **4** „Doamne, revelează-mi sfârșitul (*vieții mele*)! Care este limita zilelor mele? Voi ști astfel cât sunt de efemer. **5** Tu mi-ai dat zile care sunt (*mici*) cât lățimea palmei; iar lungimea vieții mele este nesemnificativ de mică înaintea Ta. Da, omul este doar o suflare!” **6** El călătorește ca umbra. Se agită degeaba, adunând comori; și nu știe cine le va moșteni. **7** Iar acum, ce mai pot spera eu, Doamne, Stăpânul eu? Speranța mea este în Tine! **8** Scapă-mă de toate nedreptățile mele! Nu mă lăsa să fiu ridiculizat de omul nebun! **9** Stau totuși mut. Nu-mi

deschid gura; pentru că Tu ai permis să se întâmple aceste lucruri. ¹⁰Deviază-Ți pedeapsa care vine spre mine; pentru că sunt epuizat de lovitura mâinii Tale! ¹¹Acționând împotriva păcatului, tu pedepsești pe fiecare om (*păcătos*); și îi distrugi (*astfel*) ca molia (*tot*) ce are mai valoros. Da, omul este doar o suflare! ¹²Doamne, ascultă-mi rugăciunea și ia în considerare strigarea mea după ajutor(*ul Tău*)! Nu rămâne surd la plânsetul meu, pentru că în fața Ta sunt doar un străin (*pentru Pământ*) și călător, ca toți strămoșii mei! ¹³Nu mai privi la mine, ca să mă pot bucura din nou, până nu mă duc și nu voi mai exista (*pe pământ*)! **40 Pentru liderul muzical. Compus de David. Un Psalm.** Am sperat în (*intervenția lui*) Iahve; iar El S-a aplecat spre mine și a luat în considerare ce am cerut când am strigat (*implorând ajutorul Lui*). ²M-a scos din groapa morții și din mlaștină. Mi-a pus piciorul pe stâncă și mi-a consolidat pașii. ³Mi-a pus în gură un cântec nou – o laudă pentru Dumnezeuul nostru. Mulți vor vedea, se vor teme de Iahve și se vor încrede în El. ⁴Acela care se încrede în Iahve și al cărui drum nu deviază spre cei aroganți și nici spre cei care se închină la idoli, este un om fericit! ⁵„Doamne, Dumnezeuul meu, multe sunt minunile și planurile Tale pe care le-ai făcut pentru noi! Nimeni nu este ca Tine! Am vrut să le proclam și să vorbesc despre ele; dar sunt prea multe ca să le povestesc! ⁶Tu nu ai dorit nici sacrificiu și nici dar de mâncare; ci mi-ai perforat urechile. Tu nu ai cerut nici ardere integrală, nici animal(*e ca*) sacrificiu pentru păcat. ⁷Atunci am zis: «Am decis să vin! În sulul cărții este scris despre Mine. ⁸Dumnezeul Meu, Îmi place să fac ce dorești Tu. Legea Ta este în interiorul Meu.» ⁹Proclam dreptatea Ta în marea adunare. Tu, Doamne, știi că nu îmi închid buzele! ¹⁰Nu ascund dreptatea Ta în inima mea; ci vorbesc despre consecvența caracterului Tău și despre salvarea Ta. Nu acopăr bunătatea Ta și adevărul Tău (*când sunt*) înaintea marii adunări. ¹¹Doamne, nu Îți opri mila față de mine! Doresc ca bunătatea Ta și caracterul Tău care nu se schimbă, să mă păzească mereu! ¹²Mă înconjoară lucruri rele fără număr. Păcatele mele m-au afectat din toate părțile; și nu mai pot să văd. Ele sunt mai multe decât firele de păr de pe capul meu; și îmi descurajează inima. ¹³Doamne, Te rog să fii bun (*cu mine*) și să mă salvezi! Doamne, vino imediat să mă ajuți! ¹⁴Să fie ridiculați cei care intenționează să îmi piardă viața; și să le fie rușine tuturor! Să fie obligați să se retragă și să fie umiliți toți aceia care doresc să mi se întâmple ceva rău! ¹⁵Să rămână foarte surprinși din cauza rușinii lor toți aceia care îmi ziceau: «Ha! Ha!» ¹⁶Dar să se bucure și să se veselească în Tine toți aceia care Te caută! Oamenii care iubesc salvarea Ta, să zică mereu: «Iahve să fie onorat!» ¹⁷Eu sunt sărac și fără apărare; dar (*Iahve este*) Stăpânul (*care*) se va gândi la mine.” „Tu ești ajutorul și Salvatorul meu! Dumnezeuul meu, nu întârzia!” **41 Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David.** Cel care îngrijește de sărac, este un om fericit; pentru că Iahve îl va scăpa când vine ziua rea. ²Iahve îl va proteja, îl va menține în viață, îl va binecuvânta în țară și nu îl va lăsa la discreția dușmanilor lui. ³Iahve îl va susține când va fi bolnav la pat. Și astfel, patul pe care zăcuse el, va fi desființat. ⁴Eu am zis: „Doamne, ai milă de mine!

Vindecă-mă, pentru că am păcătuit împotriva Ta!” **5** Dușmanii mei vorbesc despre mine cu răutate, spunând: „Oare când va muri și nu se va mai aminti de numele lui?” **6** Chiar dacă vine vreunul să mă vadă, vorbește cu ipocrizie, în timp ce inima lui acumulează dușmănie pe care o răspândește când merge afară. **7** Oponenții mei vorbesc toți șoptit împotriva mea și gândesc ce este mai rău pentru mine (*zicând*): **8** „Este afectat de o boală de care nu se poate vindeca! Nu se va mai ridica din locul în care stă culcat!” **9** Chiar și prietenul în care aveam încredere – acela care mănâncă (*din*) pâinea mea – și-a ridicat călcâiul împotriva mea! **10** Dar Tu, Doamne, ai milă de mine! Ridică-mă, ca să le ofer recompensa corespunzătoare faptelor lor! **11** Voi ști că mă agreezi atunci când voi vedea că dușmanul meu nu va obține victoria împotriva mea. **12** Dar Tu mă susții în integritatea mea și mă pui să stau în prezența Ta pentru eternitate. **13** Iahve, Dumnezeul lui Israel, să fie binecuvântat din eternitate în eternitate. Amin! Amin! **42 A DOUA CARTE. Pentru liderul muzical. Un cântec al corahiților.** „Doamne, cum își dorește cerbul (*însetat*) să ajungă la izvoarele de apă, la fel Te dorește și sufletul meu pe Tine!” **2** El „însetează” dorindu-L pe Dumnezeu – pe Acel Dumnezeu care este viu! Oare când voi putea să mă prezint înaintea lui Dumnezeu? **3** Când mi se spune continuu: „Unde este Dumnezeul tău?”, mă hrănesc cu lacrimi atât ziua cât și noaptea... **4** Sunt rănit în suflet când îmi amintesc cum treceam prin mulțime, conducând tot ritualul în drumul spre casa lui Dumnezeu, în timp ce mulțimea de oameni pregătită de sărbătoare striga de bucurie și cu mulțumire. **5** „Sufletul meu, de ce te întristezi și gemi în interiorul meu? Speră în (*ajutorul lui*) Dumnezeu; pentru că din nou Îl voi lăuda. El este Salvatorul **6** și Dumnezeul meu!” „Sufletul meu este afectat în mine. Așa îmi amintesc de Tine, din țara Iordanului, din înălțimile Hermonului și din muntele Mițar. **7** La zgomotul produs de cascadele Tale, o zonă adâncă o cheamă pe cealaltă. Toate valurile Tale și curenții de ape au trecut peste mine!” **8** Ziua, Iahve îmi permite să beneficiez de bunătatea Sa; iar noaptea am cu mine cântecul dedicat Lui și îmi rostesc rugăciunea spre Dumnezeul vieții mele. **9** Îi zic lui Dumnezeu care este stâncă mea: „De ce m-ai uitat? De ce trebuie să umblu supărat și dominat de dușman?” **10** Când mă ridiculizează persecutorii mei, zicând mereu: «Unde este Dumnezeul tău?», mă simt ca atunci când mi-ar fi sfărâmate oasele! **11** Sufletul meu, de ce ești afectat și de ce produci (*din cauza durerii*) sunete nearticulate în interiorul meu? Speră în (*intervenția lui*) Dumnezeu; pentru că din nou Îl voi lăuda pe Cel care este Salvatorul și Dumnezeul meu!” **43** Dumnezeule, fă-mi dreptate și apără-mi cauza în fața unui popor necredincios! Scapă-mă de omul care este înșelător și incorect! **2** Tu ești Dumnezeu și adăpostul meu! De ce mă alungi? De ce trebuie să umblu supărat și exploatat de dușman? **3** Trimite-Ți lumina și adevărul, ca să mă ghideze; și astfel voi fi condus la muntele sfințeniei Tale și la locuința Ta! **4** Doresc să ajung la altarul lui Dumnezeu. El este Dumnezeul care îmi oferă (*o*) bucurie ce nu poate fi exprimată în cuvinte! Te voi lăuda cântând cu lira, Dumnezeule. Tu ești Dumnezeul meu! **5** Sufletul meu, de ce te neliniștești și de ce gemi în interiorul

meu? Speră în (*intervenția lui*) Dumnezeu; pentru că din nou Îl voi lauda. El este Salvatorul meu și Dumnezeul meu! **44 Pentru liderul muzical. Apartine corahiților. Un cântec.** Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre – pentru că părinții noștri ne-au povestit – despre ce ai făcut în timpuri(*le*) străvechi. **2**Ni s-a spus cum Tu ai acționat cu brațul Tău și ai dezlădăcinat popoare, ca să îi plantezi pe ei. Ai alungat națiuni, ca să îi extinzi pe strămoșii noștri. **3**Nu au moștenit țara folosindu-și sabia; și nu forța brațului lor i-a scăpat. Ci dreapta Ta, brațul Tău și lumina feței Tale a fost salvarea lor – pentru că îi iubeai. **4**Dumnezeule, Tu ești Regele meu! Poruncește salvarea lui Iacov! **5**Cu Tine ne doborâm dușmanii! În numele Tău ne călcăm inamicii cu picioarele. **6**Nu mă încred în arcul meu. Sabia mea nu mă salvează; **7**ci Tu ne vei scăpa de dușmanii noștri. Iar pe cei care ne urăsc, Tu îi vei face să le fie rușine! **8**Noi ne lăudăm mereu cu Dumnezeul nostru! Numele Tău îl glorificăm pentru eternitate. **9**Totuși Tu ne-ai respins și ne-ai umilit. Nu mai mergi (*împreună*) cu armatele noastre. **10**Tu ai făcut să ne retragem din fața dușmanului. Astfel, cei care ne urăsc, (*acum*) ne jefuiesc. **11**Ne dai ca pe niște oi care trebuie să meargă la tăiere. Ne dispersezi printre celelalte popoare. **12**Îți vinzi poporul pe un preț derizoriu; și astfel nu câștigi nimic prin vânzarea lui... **13**Ne faci să fim ridiculați de vecinii noștri; și am ajuns să fim jigniți și desconsiderați de cei care ne înconjoară. **14**Ne compromiți imaginea printre celelalte popoare. Astfel, le dăm motiv să dea din cap. **15**Toată ziua sunt afectat de acest afront; și rușinea îmi acoperă fața – **16**auzind vocea defăimătorului și a blasfematorului, văzând dușmanul și răzbnătorul. **17**Toate acestea au venit împotriva noastră; dar noi nu Te-am uitat și nu am încălcat legământul Tău. **18**Inima noastră nu Te-a ignorat; și pașii noștri nu s-au îndepărtat de drumul Tău. **19**Totuși, Tu ne-ai strivit în locul care era folosit pentru vânătoarea șacalilor; și ne-ai acoperit cu o umbră întunecată. **20**Dacă am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile spre vreun (*dumne*)zeu străin, **21**n-ar fi observat Dumnezeu acest fapt? Știm că El cunoaște toate secretele inimii. **22**Din cauza Ta suntem omorâți toată ziua; și suntem considerați ca niște oi pregătite pentru tăiere. **23**Trezește-Te! De ce dormi, Doamne? Intră în acțiune; și nu Te dezice de noi pentru totdeauna! **24**De ce Îți ascunzi fața? De ce uiți umilința și necazul pe care le suportăm? **25**Sufletul nostru este aplecat până în praful pământului; și stomacul nostru este lipit de pământ! **26**Ridică-Te și vino să ne ajuți! Adu-ne din nou în proprietatea Ta – datorită bunătății Tale! **45 Pentru liderul muzical. Se cântă folosind melodia cântecului „Crinii”.** **Apartine corahiților. Un cântec de dragoste.** Din inima mea sunt pregătite să iasă cuvinte foarte frumoase. Eu zic: „Îmi dedic versurile regelui!” Limba mea este (*ca*) pana unui scriitor care scrie lucruri remarcabile! **2**Ești cel mai frumos dintre oameni! Harul se revarsă pe buzele tale. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu te-a binecuvântat pentru eternitate. **3**Luptător remarcabil, echipează-te cu strălucire și cu faimă. Pune-ți (*și*) sabia la șold! **4**Călărește victorios și impunător pentru cauza adevărului, a modestiei și a dreptății! Dreapta ta să facă minuni și fapte remarcabile! **5**Săgețile tale

ascuțite să treacă prin inima dușmanilor regelui; și popoarele să cadă sub picioarele tale! **6** Dumnezeule, tronul Tău este (*făcut să dureze*) pentru eternitate; iar sceptrul regatului Tău este un sceptru al corectitudinii! **7** Tu ai iubit dreptatea și ai urât răutatea. Astfel, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns (*ca Suveran*) cu ulei de bucurie – mai mult decât pe tovarășii Tăi. **8** Toate hainele tale sunt parfumate cu ulei care miroase frumos, cu aloe și cu casia. În palate de fildeș, instrumentele cu coarde îți cântă ca să te înveselească. **9** Ai concubine fiice de regi; și regina stă la dreapta ta, împodobită toată numai cu aur (*adus*) din Ofir. **10** Fiică, ascultă, privește și apleacă-ți urechea! Uită-ți poporul și familia părinților tăi! **11** Atunci regele va fi foarte atras de frumusețea ta. Și pentru că îți este Stăpân, oferă-i închinarea ta! **12** Fiica Tirului va veni cu daruri; și oameni bogăți vor dori să beneficieze de bunăvoința ta. **13** Fiica regelui este plină de strălucire în palat; și îmbrăcămintea ei este țesută cu fir de aur. **14** Este adusă înaintea regelui îmbrăcată cu haine brodate. O însoțesc domnișoare care sunt conduse înaintea ta. **15** Când sunt aduse, ele intră cu bucurie și cu veselie în palatul regelui. **16** Fiii tăi vor lua locul părinților tăi. Pe ei îi vei desemna să fie prinți în toată țara. **17** Îți voi aminti numele din generație în generație; și astfel, popoarele te vor lăuda pentru eternitate!

46 Pentru liderul muzical. Apartine corahiților. Se cântă în alamot. Un cântec. Dumnezeu este adăpostul nostru și forța noastră. El este un ajutor care nu lipsește niciodată când ajungem în situații dificile! **2** Astfel, noi nu ne speriem chiar dacă s-ar mișca pământul și munții în inima mărilor, **3** chiar dacă i-ar vui și i-ar fierbe apele ridicându-se astfel încât să se cutremure munții! **4** Există un râu ale cărui izvoare înveselesc orașul lui Dumnezeu, unde este sanctuarul locuințelor Celui Foarte Înalt. **5** Atât timp cât Dumnezeu este în mijlocul lui, nu poate fi amenințat de niciun pericol. Dumnezeu îl ajută în fiecare dimineață. **6** Popoarele strigă și regatele dispar. Când se aude vocea Lui, chiar și pământul se topește. **7** Iahve – Dumnezeu Armatelor – este cu noi! Dumnezeul lui Iacov este forța care ne ajută! **8** Veniți și priviți cum a lucrat Iahve, devastând pământul! **9** El oprește războaiele până la capătul lumii; strivește arcul, rupe lancea și arde în foc carele (*de luptă*). **10** „Opriti-vă și recunoașteți că Eu sunt Dumnezeu, că sunt deasupra popoarelor și că dețin autoritatea supremă față de toți oamenii de pe pământ!” **11** Iahve – Dumnezeu Armatelor – este cu noi! Dumnezeul lui Iacov este forța noastră!

47 Pentru liderul muzical. Apartine corahiților. Un Psalm. Bateți din palme, toate popoarele! Strigați de bucurie spre Dumnezeu! **2** Cât respect impune Iahve (*care este Dumnezeul Cel*) Foarte Înalt – El, marele Rege al întregului pământ! **3** Iahve ne subordonează popoarele; și pune sub picioarele noastre celelalte națiuni. **4** El ne alege teritoriul pe care îl moștenim; și tot El este gloria lui Iacov pe care l-a iubit. **5** Dumnezeu s-a înălțat în mijlocul strigătelor de victorie. Iahve este onorat în sunet de corn. **6** Cântați-I lui Dumnezeu; cântați! Cântați-I Regelui nostru; cântați! **7** Dumnezeu este regele întregului pământ: cântați-I un cântec dedicat Lui! **8** Dumnezeu guvernează popoarele. Dumnezeu stă pe sfântul Său tron! **9** Conducătorii

popoarelor se adună împreună cu poporul Dumnezeului lui Avraam – pentru că scuturile pământului sunt ale lui Dumnezeu! El este foarte glorificat! **48** **Un cântec. Un Psalm al corahiților.** Iahve este mare și foarte demn de laudă – în orașul Dumnezeului nostru, pe sfântul Lui munte! **2**Muntele Sionului este o înălțime frumoasă și bucuria întregului pământ. Orașul marelui rege este ca înălțimile Țafon! **3**În palatele lui, Dumnezeu se revelează ca Cel care susține acest oraș. **4**Regii se adunaseră și înaintaseră toți împreună; **5**dar când I-au văzut orașul, au fost panicați. S-au speriat și au fugit. **6**Acolo au fost afectați de frică și au avut durere ca (*femeia*) la naștere. **7**„Ai acționat împotriva lor ca vântul de la Est care distruge corăbiile de Tarșiș. **8**Ce am auzit, am și văzut în orașul lui Iahve care este Dumnezeul Armatelor – în orașul Dumnezeului nostru. Dumnezeu îl consolidează pentru eternitate! **9**Dumnezeule, ne gândim la bunătatea Ta, în mijlocul templului Tău! **10**Dumnezeule, (*prin ce faci*) ești renumit până la marginile lumii – la fel cum este cunoscut (*și*) numele Tău. Dreapta Ta este plină de decizii corecte. **11**Muntele Sionului se bucură; iar satele din teritoriul numit Iuda se înveselesc din cauza judecăților Tale.” **12**„Înconjurați Sionul! Mergeți în jurul lui și numărați-i turnurile! **13**Admirați-i fortărețele, parcurgeți-i palatele – ca să povestiți următoarei generații despre el!” **14**Acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru pentru eternitate! El ne va conduce până la moarte! **49** **Liderului muzical. Aparține corahiților. Un Psalm.** Popoare, ascultați acest lucru! Locuitori ai lumii, fiți atenți; **2**atât cei care aveți o mică energie, cât și cei care dețineți o forță superioară; atât bogați, cât și săraci – împreună! **3**Gura mea va vorbi cu înțelepciune; și gândurile inimii mele vor arăta inteligență. **4**Mă inspir din proverbe. Îmi încep ghicitoarea în timp ce cântă lira. **5**De ce să mă tem în zilele rele, când mă înconjoară răutatea înșelătorilor mei, **6**a celor care se bazează pe averile lor și se laudă cu mulțimea bogățiilor lor? **7**Nimeni nu poate reface viața semenului lui, nici nu îi poate da lui Dumnezeu prețul răscumpărării lui. **8**Acel preț pentru răscumpărarea vieții lui este atât de mare, încât nu i-l va putea plăti niciodată. **9**Deci acela nu va trăi niciodată etern, astfel încât să nu mai ajungă vreodată în groapă. **10**Este evident că și înțelepții mor. Atât omul fără discernământ, cât și cel violent, mor împreună. Ei se despart atunci de averile lor, lăsându-le altora. **11**Totuși, (*atât timp cât trăiesc*) își imaginează că vor fi proprietarii caselor lor pentru eternitate și că locuințele lor vor dura din generație în generație. Crezând că așa se va întâmpla, și-au numit proprietățile cu numele lor. **12**Dar omul bogat nu există la infinit (*pe pământ*); ci se aseamănă cu vitele care urmează să fie tăiate. **13**Așa se întâmplă cu cei care se încred în ei și cu aceia care îi urmează, aprobându-le vorbele. **14**Ajung în locuința morților ca niște oi; și (*cât timp vor trăi*,) vor fi urmăriți de moarte. Oamenii corecți vor fi stăpânii lor. Fața lor se va veșteji în locuința morților. Vor sta departe de locuința lor (*de pe pământ*). **15**Dar Dumnezeu va reabilita sufletul meu, scoțându-l din locuința morților; pentru că El mă va proteja. **16**Nu te îngrijora când se îmbogățește cineva și când i se înmulțește bogăția casei; **17**pentru că nu ia nimic cu el atunci când moare. Bogăția lui nu

coboară împreună cu el în mormânt. **18** Chiar dacă sufletul lui a fost fericit atât timp cât a trăit (*pe pământ*), chiar dacă s-a lăudat cu bucuriile pe care și le-a permis, **19** tot va merge acolo unde sunt strămoșii lui, fără să mai vadă vreodată lumina. **20** Omul bogat și fără abilitatea înțelegerii semnificației lucrurilor, seamănă cu vitele pregătite pentru tăiere. **50** Un Psalm compus de Asaf. Dumnezeu (*tuturor*) (*dumne*)zeilor – Cel care se numește Iahve – vorbește și cheamă pământul de la răsăritul soarelui până la apusul lui! **2** Dumnezeu strălucește din Sion, care este imaginea frumuseții! **3** Dumnezeu nostru vine și nu tace. Arde un foc înaintea Sa; și în jurul Lui se declanșează o furtună! **4** El cheamă atât cerul de deasupra, cât și pământul – ca să Își judece poporul: **5** „Adunați-Mi credincioșii: pe aceia care au ratificat un legământ cu Mine sacrificând animale!” **6** Cerul vorbește despre dreptatea Lui – pentru că Dumnezeu este Judecătorul! **7** „Poporul Meu, fi atent; și (*îți*) voi vorbi! Israel, voi face declarații împotriva ta. Eu sunt Dumnezeu – Dumnezeul tău! **8** Nu îți fac reproșuri pentru sacrificiile pe care mi le oferi, nici pentru arderile integrale care Îmi sunt permanent oferite. **9** Nu voi lua viței din proprietatea ta, nici țapi din staulele tale; **10** pentru că toate viețuitoarele din pădure sunt ale Mele, la fel ca vitele de pe o mie de dealuri. **11** Eu cunosc toate păsările munților; și toate vietățile câmpiei sunt ale Mele! **12** Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție (*să-Mi dai să mănânc*) – pentru că lumea cu tot ce deține ea, este a Mea. **13** Oare mănânc Eu carnea taurilor? Sau beau Eu sângele țapilor? **14** Oferă-I lui Dumnezeu ca sacrificiu mulțumirea ta; și respectă-ți promisiunile pe care le-ai făcut Celui Foarte Înalt! **15** Cheamă-Mă în ziua când ești în dificultate. Eu te voi salva; iar tu Mă vei glorifica!” **16** Dumnezeu îi zice omului rău: „De ce tot amintești de legile Mele și ai pe buze legământul Meu, **17** când tu urăști corectarea și arunci cuvintele Mele la spatele tău? **18** Dacă vezi un hoț, te unești cu el; și mergi împreună cu cei care comit adulter. **19** Permiți gurii tale să vorbească fără limită lucruri rele; și limba ta formulează înșelăciunea. **20** Vorbești împotriva fratelui tău cu care locuiești; și dai vina pe fiul mamei tale. **21** Așa ai procedat (*până acum*); iar Eu am tăcut. Ți-ai imaginat că Eu sunt ca tine. Dar te voi corecta și îți voi pune totul în față! **22** Fiți atenți la aceste lucruri – voi, aceia care Îl uitați pe Dumnezeu – ca să nu riscați să vă sfâșii și să nu existe nimeni care să vă salveze! **23** Cine aduce mulțumirea lui ca sacrificiu, Mă onorează. Și celui care este atent la comportamentul lui, îi voi arăta salvarea oferită de Dumnezeu”. **51** Pentru liderul muzical. Un Psalm al lui David compus după ce profetul Natan venise la el în urma păcătuirii lui cu Batșeba. Dumnezeule, ai milă de mine – conform bunătății Tale! Pentru că Tu ai o mare milă (*față de cei păcătoși*), (*Te rog*,) șterge nedreptățile mele! **2** Spală-mă de vina mea; și curăță-mă de păcatul meu; **3** pentru că îmi cunosc nedreptățile. Păcatul meu stă permanent înaintea mea. **4** Am păcătuit împotriva Ta. Numai pe Tine Te-a afectat acest lucru. Am făcut ce este rău înaintea Ta. Astfel, Tu vorbești adevărul (*când mă condamni*) și ești corect când (*mă*) judeci. **5** Știi că sunt născut în nedreptate. Mama mea m-a conceput (*trăind*) în păcat. **6** Tu dorești ca adevărul să fie în

interiorul meu. Deci revelează-mi înțelepciunea în mine. **7**Curăță-mă cu isop; și voi fi curat. Spală-mă; și voi fi mai alb decât zăpada. **8**Fă-mă să constat că există motive de veselie și de bucurie; iar oasele pe care Tu le-ai sfărâmat, se vor bucura. **9**Ascunde-Ți fața, ca să nu vezi păcatele mele! Șterge toate nedreptățile mele! **10**Dumnezeule, formează în mine o inimă curată; și pune în mine un spirit nou și stabil! **11**Nu mă alunga din prezența Ta; și nu lua de la mine Sfântul Tău Spirit! **12**Dă-mi din nou bucuria salvării Tale. Susține-mă cu un spirit binevoitor! **13**Atunci voi învăța comportamentul cerut de Tine pe aceia care merg pe drumul vieții; și păcătoșii se vor întoarce la Tine. **14**Dumnezeule, scapă-mă de vina pe care o am pentru sângele pe care l-am vărsat. Tu ești Dumnezeul salvării mele. Limba mea va cânta dreptatea Ta! **15**Doamne, deschide-mi buzele; și gura mea va vorbi, proclamând că meriți să fii lăudat! **16**Dacă Ți-ar fi plăcut (*să primești*) sacrificii, Ți le-aș fi adus. Dar (*în aceste condiții*) Tu nu agreezi sacrificiile integrale. **17**Sacrificiul agreeat de Dumnezeu este un spirit care recunoaște cât este de limitat. Dumnezeule, Tu nu desconsideri o inimă extenuată și tristă. **18**Manifestă-Ți bunăvoința, făcând bine Sionului; și construiește zidurile Ierusalimului! **19**Atunci te vei bucura de sacrificii adecvate și de ardere integrale; iar pe altarul Tău vor fi aduși (*ca să fie sacrificați*) viței.

52 Pentru liderul muzical. Un maschil al lui David, compus după ce edomitul Doeg venise la Saul și îl informase zicând: „David s-a dus în casa lui Ahimelec”. „Luptător încrezut, de ce te lauzi cu răutatea ta? Cum îți permiți să te lauzi – tocmai tu care ești toată ziua o rușine pentru Dumnezeu?! **2**Limba ta vorbește numai despre dezastru! Om perfid, limba ta este ca un brici ascuțit! **3**Tu preferi să iubești răul, nu binele; și îți place minciuna, nu cuvântul corect. **4**Limbă înșelătoare, tu agreezi numai cuvintele distrugătoare. **5**Dumnezeu te va dărâma pentru totdeauna. Te va apuca și te va smulge din cortul tău! Te va dezrădăcina din pământul celor vii. **6**Oamenii corecți vor vedea (*ce se întâmplă*) și se vor teme (*de Iahve*). Ei vor râde, zicând **7**«Acesta este omul care își permitea să nu Îl considere pe Dumnezeu ca refugiu al lui, ci se încredea în marile lui bogății; și creștea în forță, distrugându-i pe alții.»” **8**Dar eu sunt ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu, pentru că mă încred în bunătatea Lui pentru eternitate. **9**Te voi lăuda mereu, pentru că ai lucrat; voi spera în numele Tău, pentru că este binevoitor față de credincioșii Tăi!

53 Liderului muzical. Se cântă cu fluierul. Un maschil al lui David. Nebunul zice în inima lui: „Nu există Dumnezeu!” Oamenii au un comportament degradat (*moral*). Comit nedreptăți oribile! Nu mai există niciunul care să facă ce este bine. **2**Dumnezeu Se apleacă și privește din cer, observând ce fac fiii oamenilor. El urmărește să vadă dacă există vreunul care să aibă înțelepciune și care vrea să Îl caute. **3**Dar toți s-au rătăcit. Toții au devenit niște oameni corupți! Nu mai există unul care să facă ce este bine. Nici măcar unul! **4**Oare (*niciodată*) nu vor mai (*putea*) realiza ce fac aceia care comit nedreptatea și care mănâncă pe poporul meu exact cum mănâncă pâine, refuzând să Îl cheme pe Dumnezeu? **5**Chiar acolo unde erau, au fost afectați de panică. Au avut o emoție violentă pe care nu au mai

experimentat-o niciodată. S-a întâmplat așa pentru că Dumnezeu a împrăștiat oasele celor care te-au atacat. I-ai determinat să le fie rușine, pentru că Dumnezeu i-a abandonat. **6**Cine va aduce salvare pentru Israel din Sion? Când Dumnezeu va aduce înapoi captivii poporului Său, Iacov va fi vesel și Israel se va bucura! **54** Pentru liderul muzical. Se cântă folosind instrumente cu coarde. Un maschil al lui David, compus după ce zifiții se duseseră la Saul și îi spusese: „Oare se ascunde David printre noi?” Dumnezeule, salvează-mă, având în vedere numele Tău. Fă-mi dreptate, folosind forța Ta! **2**Dumnezeule, ascultă-mi rugăciunea. Apleacă-Ți urechea, ca să asculți cuvintele pe care le pronunță gura mea! **3**Vin niște străini împotriva mea; și vor să îmi ia viața niște oameni exploatare care Îl ignoră pe Dumnezeu! **4**Eu constat că Dumnezeu vine să îmi ajute. Stăpânul (*meu*) se apropie ca să îmi susțină sufletul. **5**Îmi doresc ca El să pedepsească răul făcut de cei care mă urmăresc. Tu ești consecvent(*, Doamne*). Distruge-i! **6**Îți voi aduce sacrificii benevole și voi lauda numele Tău, Doamne; pentru că este bun. **7**Tu m-ai scăpat din toate necazurile; și am putut privi de sus la dușmanii mei! **55** Pentru liderul muzical. Se cântă folosind instrumente cu coarde. Un maschil al lui David. „Dumnezeule, ia în considerare rugăciunea mea și nu ignora cererea mea! **2**Ascultă-mă și răspunde-mi! Îmi prezint neliniștea inimii în plângerea mea. Sunt neliniștit **3**din cauza agitației dușmanului și când văd exploatarea pe care o practică oamenii răi. Ei fac să vină necazul împotriva mea; și mi se opun cu violență. **4**Îmi tremură inima în interiorul meu. A venit peste mine panica morții. **5**Sunt afectat de frică și de cutremur. M-a acoperit teroarea.” **6**Eu zic: „Cine îmi va da aripi ca ale porumbelului, ca să zbor și să mă ascund? **7**Aș dori să plec departe. M-aș refugia în deșert. **8**M-aș grăbi să îmi găsesc un loc unde să mă refugiez, plecând din fața vântului care suflă cu mare forță. **9**Stăpâne, distruge-i! Încurcă-le limbile – pentru că în oraș văd numai violență și ceartă! **10**Atât ziua cât și noaptea, ei înconjoară zidurile lui. În acest oraș există numai necaz și dificultăți. **11**Acolo este dezastru; iar exploatarea și înșelăciunea nu dispar de pe străzile lui.” **12**„Dacă un dușman ar fi râs de mine, aș fi suportat! Dacă omul care mă urăște ar fi acela care vine împotriva mea, m-aș ascunde de el! **13**Dar nu cu aceștia mă confrunt, ci cu tine, care ești un om ca mine; tocmai tu, prietenul meu care beneficiezi de încrederea mea! **14**Ești cel cu care am avut o plăcută părtășie când am mers cu mulțimea de oameni în casa lui Dumnezeu!” **15**Să îi ia prin surprindere moartea (*pe asemenea oameni*) și să coboare în locuința morților cât timp sunt încă tineri – pentru că au acceptat să se comită fapte rele în mijlocul lor. **16**Dar eu voi striga spre Dumnezeu; și Iahve mă va salva. **17**Seara, dimineața și la mijlocul zilei, regret și mă lamentez; iar El mă va auzi. **18**Mă va scăpa fără să fiu lovit sau rănit în războiul care s-a declanșat împotriva mea – pentru că sunt mulți care s-au aliat ca să lupte împotriva mea. **19**Dumnezeu care guvernează etern, va auzi și le va distruge mândria! Sunt niște oameni care refuză să își schimbe (*în bine*) comportamentul și care nu se tem de Dumnezeu. **20**Prietenul meu își întinde mâna împotriva celor care trăiesc în

bune relații cu el. Astfel, își încalcă legământul. ²¹Gura îi este alunecoasă ca smântâna; dar în inima lui are război. Cuvintele pe care le folosește sunt mai alunecoase decât uleiul; dar în secret, ele sunt niște săbii. ²²Oferă-I viața ta lui Iahve; și El va avea grijă de tine! Nu va permite ca omul corect să fie vreodată destabilizat. ²³În același timp, Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe cei răi în groapa distrugerii. Oamenii înșelători care doresc cu intensitate să vadă curgând sânge, nu vor trăi nici jumătate din zilele lor! Dar eu mă voi încrede în Tine! **56** Pentru liderul muzical. Se cântă la fel ca „Porumbel din stejarii îndepărtați”. Un mihtam al lui David, compus după ce filistenii îl prinseseră la Gat. Dumnezeule, ai milă de mine; pentru că niște oameni mă atacă în mod repetat. Cel care se luptă cu mine, mă chinuie toată ziua. ²Oponenții mei mă atacă în fiecare zi; și sunt mulți cei aroganți care se luptă cu mine. ³Dar atunci când îmi este frică, eu mă încred în Tine! ⁴Laud Cuvântul lui Dumnezeu. Mă încred în El și nu mă tem! Ce poate să îmi facă cineva care își termină existența prin moarte? ⁵În fiecare zi, acești oameni îmi reinterpretează cuvintele; și (în) toate gândurile lor urmăresc să îmi facă rău. ⁶Concep planuri în secret, stau ascunși și îmi urmăresc pașii, dorind să reușească să îmi ia viața. ⁷Oare vor reuși ei să scape prin răutate? Dumnezeule, distruge popoarele acționând cu mânie! ⁸Tu cunoști numărul plecărilor mele forțate din locul natal. Pune-mi lacrimile în burduful Tău! Oare nu sunt ele scrise în cartea Ta? ⁹Dușmanii mei vor fugi atunci când voi striga (spre Tine)! Știu un singur lucru: că Dumnezeu mă susține. ¹⁰Laud Cuvântul lui Dumnezeu. Onorez Cuvântul Său. ¹¹În (acest) Dumnezeu mă încred; și nu îmi este frică! Ce poate să îmi facă un om care este muritor? ¹²Dumnezeule, sunt dator să respect ce Ți-am promis jurând. Astfel, Ți voi aduce sacrificii de mulțumire; ¹³pentru că mi-ai scăpat sufletul de la moarte și picioarele de cădere – ca să pot umbla înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii. **57** Pentru liderul muzical. Se cântă ca „Nu distruge”. Compoziția lui David. Un mihtam compus după ce se refugiase în peșteră, fugind de Saul. Ai milă de mine, Dumnezeule. Ai milă de mine, pentru că la Tine îmi caut salvarea! Doresc să stau protejat la umbra aripilor Tale – până va trece necazul. ²Strig spre Dumnezeul Foarte Înalt, spre Cel care mă susține. ³El dă ordin din cer; și mă salvează. Îl face pe persecutorul meu să îi fie rușine! Dumnezeu Își trimite (în favoarea mea) bunătatea și caracterul Său care nu se schimbă. ⁴Sunt în mijlocul leilor. Mă culc printre animale sălbatice. Ei sunt, de fapt, oameni cu dinți ca lăncile și ca săgețile. Au o limbă care este (ca) o sabie tăioasă. ⁵Dumnezeule, să fii înălțat mai sus decât cerul; și gloria Ta să fie pe(ste) întregul pământ! ⁶Ei puseseră o capcană pentru pașii mei; și sufletul îmi era foarte afectat de durere. Îmi săpaseră o groapă; dar tocmai ei au căzut în ea. ⁷Dumnezeule, inima mea este pregătită. Sunt pregătit în inima mea; și voi cânta. Voi produce sunete cu instrumentele mele. ⁸Sufletul meu, trezește-te! Treziți-vă și voi, harpă și liră! Voi trezi prima apariție a luminii zilei! ⁹Doamne, Te voi lăuda printre popoare. Ți voi cânta între celelalte națiuni; ¹⁰pentru că bunătatea Ta este înaltă și ajunge până la cer, iar consecvența caracterului Tău ajunge până la

nori. **11**Înalță-Te deasupra cerului, Dumnezeule; și gloria Ta să fie peste întregul pământ! **58** Pentru liderul muzical. Se cântă la fel ca „Nu distruge”. Un mihtam compus de David. Oare voi, conducătorii, chiar vorbiți numai ce este corect? Fiii ai oamenilor, oare sunteți voi capabili să judecați nepărtinitor? **2**Nu; ci în inima voastră concepeți nedreptăți; și mâinile voastre împart violența în țară. **3**Acei oameni au un caracter degradat încă din timpul când se dezvoltă în uter. Cei care (*ulterior*) spun minciuni, se rătăcesc chiar înainte să fie născuți. **4**Veninul lor este ca acela produs de șarpe și ca al cobrei surde care și-a închis urechea **5**și nu aude ce spun vrăjitorii, oricât de bine concepute ar fi descântecele lor. **6**Dumnezeule, rupe-le dinții din gură! Doamne, scoate colții acestor lei! **7**Să se scurgă la fel ca apa! Când ei își încordează arcul, săgețile lor să fie oarbe! **8**Să ajungă la fel ca melcul care se topește mergând și ca un făt născut înainte de vreme care nu a văzut soarele! **9**Înainte ca oalele voastre să simtă focul de spini – verzi sau uscați –, El îl va mătura pe omul rău! **10**Cel corect se va bucura când va vedea că este răzbunat și când își va spăla picioarele în sângele omului rău. **11**Atunci ceilalți oameni vor zice: „Evident, omul corect este recompensat! Există un Dumnezeu care judecă pământul!” **59** Liderului muzical. Se cântă la fel ca „Nu distruge”. Un mihtam compus de David după ce Saul decisese să îi supravegheze casa, intenționând să îl omoare. Dumnezeul meu, scapă-mă de dușmanii mei. Protejează-mă de cei care au venit împotriva mea! **2**Salvează-mă de cei care comit fapte rele. Scapă-mă de oamenii însetați de sânge! **3**Privește-i cum îmi urmăresc sufletul. Doamne, niște oameni cu o mare forță completează împotriva mea, deși nu (*le-*)am greșit deloc! **4**Fără să fiu vinovat, ei sunt pregătiți să mă atace. Ridică-Te, vino să mă vezi și privește ce se întâmplă! **5**Tu, Doamne, Dumnezeul armatelor, Cel care ești Dumnezeul lui Israel, vino să pedepsești toate celelalte popoare, fără să ai milă de cei care comit nedreptățile. **6**Se întorc seara. Urlă ca niște câini și înconjoară orașul. **7**Observ ce scot din gurile lor. Sunt săbii care ies printre buzele lor; și zic: „Cine ne aude?” **8**Dar Tu, Doamne, râzi de ei; ridiculizezi toate popoarele. **9**Forța mea, pe Tine Te aștept! Dumnezeu este fortăreața mea! **10**Dumnezeu care este bun cu mine, merge înaintea mea. Dumnezeu îmi arată unde stau ascunși cei care urmăresc să îmi facă rău. **11**Totuși nu îi omorî, ca să nu uite de ei oamenii din poporul meu! Scutură-i, acționând cu forța Ta. Doamne, Tu care ești protecția noastră, învinge-i! **12**Să fie prinși (*ca într-o capcană*) de propria lor mândrie. Să fie captivii păcatelor gurii lor și cuvintelor pronunțate de buzele lor. Să li se ia în considerare blestemele și minciunile! **13**Să-i consume mânia; să îi decimeze și să nu mai fie! Atunci vor recunoaște că Dumnezeu guvernează în (*teritoriul locuit de*) Iacov și până la marginile pământului. **14**Se întorc seara și urlă ca niște câini, înconjurând orașul. **15**Ei rătăcesc căutând mâncare; și produc sunete nearticulate dacă nu se satură. **16**Dar eu voi cânta despre forța Ta. Dimineața voi striga cu bucurie despre bunătatea Ta; pentru că Tu mi-ai fost ajutor și adăpost în ziua necazului meu. **17**Tu ești forța mea! Pe Tine Te voi lăuda; pentru că Dumnezeu este Cel care mă susține. El este acel

Dumnezeu care Își manifestă bunătatea față de mine! **60** Pentru liderul muzical. Se cântă ca și „Crinii declarației”. Un mihtam pedagogic al lui David, compus după ce a luptat contra arameilor din Aram-Naharaiim și cu arameii din Țoba, când Ioab se întorcea de la înfrângerea celor doisprezece mii de edomiți în Valea Sării. Dumnezeule, ne-ai respins, ne-ai împrăștiat, Te-ai mâniat (*pe noi*)! Acum, întoarce-Te la noi! ²Ai cutremurat țara și ai divizat-o (*în două părți*). Repară-i fisurile, pentru că se cutremură! ³Ai făcut ca poporul Tău să ajungă în vremuri complicate. Ne-ai dat să bem vin, ca să nu mai avem stabilitate. ⁴Dar pentru cei care se tem de Tine, ai ridicat un steag sub care să se adune împotriva arcului. ⁵Pentru ca cei foarte iubiți de Tine să fie salvați, oferă-le scăpare acționând cu dreapta Ta; și răspunde-ne (*când Îți solicităm ajutorul*)! ⁶Dumnezeu care este sfânt, a vorbit: „Mă voi impune (*cu mare forță*), voi împărți Șehemul și voi măsura valea Sucot. ⁷Ghiladul este al Meu. Tot al Meu este și Manase. Efraim este coiful Meu; iar Iuda este sceptrul Meu. ⁸Moab este vasul în care Mă spăl. Deasupra Edomului Îmi arunc încălțăminte; și strigătele Mele de victorie se aud peste Filistia!” ⁹Cine mă va conduce în orașul fortificat? Cine îmi va arăta drumul până în Edom? ¹⁰Oare nu ne-ai respins, Dumnezeule? Constatăm acest lucru pentru că Tu, Dumnezeule, nu mai vi să susții armatele noastre. ¹¹Oferă-ne ajutor(*ul Tău*) când luptăm împotriva dușmanului; pentru că susținerea omului este inutilă! ¹²Cu Dumnezeu vom fi victorioși; și El va călca cu picioarele peste dușmanii noștri! **61** Pentru liderul muzical. Se cântă folosind instrumente cu coarde. Compus de David. Dumnezeule, ascultă-mă când strig! Ia în considerare rugăciunea mea! ²Strig spre Tine de la capătul pământului cu întristare în inimă, (*zicând*): „Du-mă pe acea stâncă înaltă unde îmi este imposibil să ajung prin propriile mele forțe!” ³Tu ești adăpostul meu și turnul fortificat din care îmi înfrunt dușmanii. ⁴Aș vrea să locuiesc permanent în cortul Tău și să stau ascuns de aripile Tale care îmi oferă protecție. ⁵Tu, Dumnezeule, ai ascultat ce am promis eu jurând; și mi-ai dat moștenirea celor care au respect pentru numele Tău. ⁶Adaugă zile la durata vieții regelui! Anii lui să fie cât eternitatea! ⁷El să se mențină pentru totdeauna pe tron în prezența lui Dumnezeu! Pune bunătatea și consecvența integrității (*Tale*) să îl supravegheze! ⁸Atunci voi cânta mereu numele Tău și îmi voi respecta jurămintele în fiecare zi. **62** Pentru liderul muzical. Dedicat lui Iedutun. Un Psalm compus de David. Sufletul meu își găsește liniștea numai în Dumnezeu; și numai de la El îmi vine salvarea. ²Numai El este stânca și scăparea mea. Dumnezeu este fortăreața mea. Niciodată nu voi fi destabilizat. ³„Până când veți continua să atacați omul acționând împreună ca să îl culcați pe pământ așa cum ați dărâma un zid înclinat sau un gard deteriorat?” ⁴Ei urmăresc doar să îl doboare din înălțimea unde este amplasat. Îndrăgesc minciuna; și în timp ce binecuvântează cu gura, blestemă în inima lor. ⁵„Sufletul meu, liniștea ta să fie numai în Dumnezeu; pentru că speranța mea vine de la El!” ⁶Numai Dumnezeu este stânca și salvarea mea. El este adăpostul meu fortificat; și nu voi fi destabilizat! ⁷Salvarea și gloria mea sunt asigurate de Dumnezeu care

este o stâncă tare pentru mine. Adăpostul meu este (în) Dumnezeu. **8** Poporul, încrede-te în El în orice vreme; și varsă-ți inima înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru. **9** Fiii oamenilor sunt doar o suflare. Oamenii sunt o minciună. Puși în talerele balanței, ei nu au valoare. Când sunt evaluați împreună, se constată că sunt mai ușori decât o suflare... **10** Nu vă încredeți în forța de exploatare; și nici nu sperați inutil în realizarea planurilor voastre prin tâlhărie. Când vi se mărește forța (și autoritatea), nu permiteți inimii voastre să devină arogantă! **11** Dumnezeu a vorbit o singură dată, iar eu am auzit de două ori: „Forța aparține lui Dumnezeu!” **12** Stăpâne, Tu ești bun – pentru că recompensezi pe fiecare conform faptelor lui. **63** Un Psalm al lui David, compus atunci când era în deșertul teritoriului numit Iuda. Dumnezeule, Tu ești (Dumne)zeul meu! Te caut cu mare interes. Îmi însetează sufletul după Tine; și corpul meu Te dorește foarte mult, stând pe un teren uscat, sterp și fără apă. **2** Așa Te privesc în sfântul Tău sanctuar – ca să Îți văd forța și gloria. **3** Pentru că bunătatea Ta valorează mai mult decât viața, buzele mele Te vor lauda. **4** Deci Te voi binecuvânta toată viața mea; și îmi voi ridica mâinile în numele Tău. **5** Sunt satisfăcut de Tine ca atunci când mănânc (cu mare plăcere) o mâncare grasă și consistentă. Gura mea Te laudă strigând și având bucuria pe buze. **6** Îmi amintesc de Tine în patul meu; și în timpul serviciului gărzilor de noapte, mă gândesc profund la Tine. **7** Tu ești ajutorul meu; și eu strig de bucurie stând la umbra aripilor Tale! **8** Sufletul meu este lipit de Tine. Dreapta Ta mă susține. **9** Aceia care urmăresc să îmi ia viața, urmează să fie distruși: vor merge în adâncimile pământului; **10** vor fi tăiați cu sabia și vor ajunge prada șacalilor. **11** Dar regele se va bucura în Dumnezeu! Toți aceia care jură pe numele Lui, se vor lauda; pentru că gura mincinoasă va fi adusă la tăcere! **64** Pentru liderul muzical. Un Psalm al lui David. Dumnezeule, ascultă plângerea mea! Păzește-mă; pentru că sunt amenințat de dușman! **2** Ferește-mă de sfatul oamenilor răi, de complotul celor care comit ce este rău. **3** Ei își ascut limba ca pe o sabie și își pregătesc ca săgeți cuvinte amare, **4** ca să tragă dintr-un loc secret împotriva celui nevinovat și să îl țintească lovindu-l prin surprindere, fără să le fie frică de consecințe. **5** Se încurajează în răutatea lor. Își planifică amplasarea în secret a capcanelor, zicând: „Cine ne va vedea?” **6** Ei concep nedreptăți, zicând: „Am reușit să finalizăm planul secret!” Este imposibil de ajuns la interiorul fiecăruia și în inima lor. **7** Dar, fără să îi anunțe, Dumnezeu aruncă săgeata (Lui) împotriva lor; și sunt loviți. **8** Propria lor limbă i-a condus la ruină, astfel încât toți cei care îi văd, dau din cap (compătimindu-i). **9** Toți oamenii se sperie și vorbesc despre ce a făcut Dumnezeu, recunoscându-I lucrarea. **10** Omul corect să se bucure în Iahve și să se adăpostească la El! Să se laude cu Iahve toți aceia care au inima cinstită. **65** Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David. Cântec. Dumnezeule, pe Tine Te voi lauda în Sion; și voi respecta ce Ți-am promis cu jurământ. **2** Pentru că Tu ascuți rugăciunea, toți oamenii vor veni la Tine! **3** Greutățile nedreptăților noastre sunt mai mari decât noi; dar Tu faci achitarea pentru ele. **4** Cel pe care îl alegi și pe care îl

apropii ca să locuiască în curțile Tale, este un om fericit! Ne vom sătura de prosperitatea casei Tale și de sfințenia Templului Tău. **5** Demonstrându-Ți dreptatea, Tu ne răspunzi prin miracole. Tu ești Dumnezeuul salvării noastre și (o) speranță atât pentru toate marginile pământului, cât și pentru mărele îndepărtate. **6** Tu ai consolidat munții prin forța Ta; și ești echipat cu (o mare) energie **7** când liniștești vuietul mărilor, marile lor valuri din timpul furtunii și urlatul popoarelor. **8** Locuitorii de la marginile pământului se tem pentru că au auzit despre minunile Tale! Tu faci să răsune de bucurie locurile de unde apare (lumina) dimineața și (unde dispăre ea) seara. **9** Tu ești preocupat ca pământul să aibă abundență (de plante); și îl îmbogățești cu multe (alte) lucruri. Râurile lui Dumnezeu sunt pline de apă; și astfel, Tu dai oamenilor (posibilitatea să cultive) cereale. Tu acționezi făcând pământul să fie pregătit (pentru recolte): **10** îi uzi brazdele, îi sfărâmi bulgării, îl înmoui cu ploile rapide și îi binecuvântezi răsadul. **11** Faci ca anul (agricol) să beneficieze de bunătățile Tale; și în urma Ta vine o mare abundență. **12** Pășunile de lângă deșert sunt pline de vegetație; iar dealurile se îmbracă în veselie. **13** Pășunile sunt acoperite de turme. În văi se dezvoltă și cresc grâne. Toate strigă de bucurie și cântă! **66** Pentru liderul muzical. Un cântec. Un Psalm. Locuitori ai pământului, strigați de bucurie spre Dumnezeu! **2** Cântați gloria numelui Său. Lăudați gloria Lui folosind cuvintele voastre (de apreciere)! **3** Spuneți-I lui Dumnezeu: „Câtă frică inspiră lucrările Tale!” Atât de mare este forța Ta, încât dușmanii Tăi se retrag din fața Ta. **4** Tot pământul să Ți se închine și să Ți cânte. Să cânte despre numele Tău! **5** Veniți și vedeți faptele lui Dumnezeu. Ce face El, produce frică și respect între fiii oamenilor. **6** Dumnezeu a transformat marea în teren uscat; și (oamenii) au traversat râul cu piciorul! Deci să ne bucurăm în El! **7** Dumnezeu guvernează cu forța Sa pentru totdeauna. Ochii Lui supraveghează popoarele. Ar fi bine ca cei rebeli să nu se mai manifeste împotriva Lui! **8** Popoare, binecuvântați-L pe Dumnezeul nostru. Să se audă vocea voastră laudându-L! **9** El ne menține sufletul printre cei vii; și nu permite piciorului nostru să cedeze. **10** Dumnezeule, Tu ne testezi și ne purifici exact cum se procedează cu argintul. **11** Ne-ai făcut să intrăm (și să fim prinși) în plasă; ne-ai pus mari greutatea pe spate. **12** Ai permis omului să călărească pe capetele noastre. Pentru că am trecut prin foc și prin apă în timp ce Tu ne-ai condus spre abundență, **13** voi veni la casa Ta cu ardere integrale și îmi voi respecta jurămintele. **14** Ele conțin promisiunile pe care le-au făcut buzele mele și pe care le-a rostit gura mea când eram în dificultate. **15** Ți voi aduce animale îngrășate ca ardere integrale și o ofrandă formată din berbeci. Ți voi (mai) oferi viței și țapi. **16** Voi, toți cei care vă temeți de Dumnezeu, veniți și ascultați; și vă voi povesti ce a făcut El pentru mine! **17** Gura mea a strigat spre El; și lauda Lui a fost pe limba mea. **18** Dacă ar fi văzut răutate în inima mea, Iahve nu m-ar fi ascultat. **19** Dar este evident că Dumnezeu m-a ascultat și a luat în considerare rugăciunile mele. **20** Să fie binecuvântat Dumnezeu care nu mi-a respins rugăciunea și nici nu și-a ascuns bunătatea față de mine! **67** Pentru liderul muzical. Se cântă folosind

instrumente cu coarde. Un Psalm. Cântec. Dumnezeule, ai milă de noi și binecuvântează-ne. Fă să lumineze fața Ta peste noi! ²Să se reveleze astfel pe pământ metodele Tale; și să fie cunoscută salvarea Ta printre toate popoarele! ³Ele să Te laude, Dumnezeule. Toate națiunile să Te laude! ⁴Să se bucure și să strige de bucurie popoarele; pentru că Tu le judeci corect și le conduci pe pământ. ⁵Să Te laude popoarele, Dumnezeule; să Te laude toate națiunile! ⁶Atunci pământul își va favoriza creșterea recoltelor; iar Dumnezeu – Cel care este Dumnezeul nostru – ne va binecuvânta! ⁷Când El va face acest lucru, toate marginile pământului se vor teme de El! **68 Pentru liderul muzical. Compus de David. Un Psalm. Cântec.** Când Dumnezeu Se ridică, dușmanii Lui să fie dispersați; și cei care Îl urăsc, să fugă din fața Sa. ²Îi împrăștii exact cum dispare fumul și cum se topește ceara din cauza focului. La fel dispar cei răi din prezența lui Dumnezeu. ³Dar oamenii corecți se bucură. Ei sunt veseli înaintea lui Dumnezeu și chiuie de bucurie. ⁴Cântați-I lui Dumnezeu; lăudați numele Lui! Onorați-L pe Cel care călărește pe nori și al cărui nume este Iahve! Veseliți-vă înaintea Lui! ⁵În sfântul Său sanctuar, Dumnezeu este tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor. ⁶Dumnezeu dă o familie celor care sunt singuri; și îi conduce spre abundență pe cei care sunt captivi. Dar cei rebeli locuiesc în teritorii neproductive. ⁷Dumnezeule, când Tu ai venit înaintea poporului Tău și ai participat astfel la marșul (*lui*) prin deșert, ⁸pământul s-a cutremurat, cerul au picurat înaintea lui Dumnezeu – care este Dumnezeul Sinaiului –, înaintea acestui Dumnezeu care este Dumnezeul lui Israel. ⁹Dumnezeule, Tu ai legănat ploile ca daruri benevole (*oferite de Tine poporului*). Ți-ai pregătit astfel teritoriul care fusese sărăcit. ¹⁰Poporul Tău l-a locuit din nou; și Tu, Dumnezeule, ai pregătit bunătățile Tale pentru cel sărac! ¹¹Iahve a vorbit; iar cele care au transmis decizia Lui, au format o mare armată: ¹²„Regii care comandau armate, au fugit foarte grăbiți; și cel care a rămas acasă, a împărțit prada. ¹³Chiar în timp ce voi vă odihniți la stâne, aripile porumbelului sunt acoperite cu argint și penele lui sunt poleite cu aur sclipitor!” ¹⁴Când Cel Omnipotent i-a dispersat pe regi, parcă ninge în Țalmon. ¹⁵Munții Bașan sunt munți impunători. Munții Bașan sunt munți cu multe piscuri. ¹⁶Voi, (*ceialți*) munți cu multe piscuri, de ce invidiați muntele unde Îi place lui Dumnezeu să locuiască? Este o certitudine faptul că Iahve locuiește acolo pentru totdeauna. ¹⁷Carele pe care le folosește Dumnezeu sunt în număr de mii și mii de mii. Stăpânul vine în ele din Sinai, în sfântul Său sanctuar! ¹⁸Când ai venit pe acel loc înalt, ai luat în sclavie captivitatea. Ai oferit daruri pentru oameni – chiar și pentru cei rebeli – pentru ca, Doamne, Dumnezeule, ei să locuiască acolo. ¹⁹Să fie binecuvântat Stăpânul care ne protejează în fiecare zi. El este Dumnezeul salvării noastre. ²⁰Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al salvărilor (*din situații critice*). Scăparea de moarte vine de la Stăpânul nostru care este Iahve. ²¹Este o certitudine faptul că Dumnezeu va strivi capul dușmanilor Săi. El îi va distruge pe cei care umblă în nedreptățile lor. ²²Iahve zice: „Îi voi aduce înapoi din Bașan. Îi voi repatria, aducându-i din adâncurile mării, ²³ca să îți afunzi picioarele în

sânge; iar limba câinilor tăi își va lua partea din dușmanii tăi!” ²⁴Dumnezeule, ei privesc ceremonia intrării Tale. Văd intrarea Dumnezeului meu, a Regelui meu, în sfântul Lui sanctuar. ²⁵În față merg cântăreții, urmați de cei care au instrumente. În centru sunt fetele cu tamburine. ²⁶Bindecuvântați-L pe Dumnezeu în adunare. Lăudați pe Iahve la izvoarele lui Israel! ²⁷Acolo este și tânărul Beniamin, care îi guvernează. Tot acolo sunt conducătorii (*urmașilor*) lui Iuda cu mulțimile lor de oameni. Apoi există conducătorii (*urmașilor*) lui Zabulon și conducătorii (*urmașilor*) lui Neftali. ²⁸Echipează-Te cu forță, Dumnezeule! Arată-ne o demonstrație a ei, Dumnezeule – așa cum ai procedat și înainte, pentru noi! ²⁹Datorită Templului Tău de la Ierusalim, regii Îți vor aduce daruri. ³⁰Ceartă animalul sălbatic dintre trestii și cireada de tauri care există între vițeii popoarelor; pentru că ea calcă în picioare bucațile de argint! Dispersează popoarele care agreează războiul! ³¹Emisarii lor vor veni din Egipt; iar Cuș va aleră cu mâinile întinse spre Dumnezeu. ³²Regatele pământului, cântați-I lui Dumnezeu! Lăudați-L pe Iahve ³³care călărește în cer, acolo unde totul este etern! El face cu vocea Sa un vuiet de mare intensitate! ³⁴Proclamați forța lui Dumnezeu pe care o folosește pentru apărarea lui Israel. Această forță a Lui este în cer. ³⁵Dumnezeule, Tu impui respect și reverență în sfântul Tău sanctuar. Dumnezeul lui Israel – chiar El – oferă forță și energie poporului! Să fie binecuvântat Dumnezeu! **69** Pentru liderul muzical. Se cântă ca și „Crinii”. Compus de David. Dumnezeule, scapă-mă; pentru că apele au ajuns până la gâtul meu! ²Mă afund în mâl; și nu mai găsesc loc tare. Intru în adâncimile apei și sunt înghițit de ea. ³Am obosit strigând. Mi s-a uscat gâtul. Mi se topesc ochii în timp ce mă consum așteptând intervenția Dumnezeului meu. ⁴Cei care mă urăsc fără motiv, sunt mai mulți decât firele de păr de pe capul meu. Atât de mulți sunt cei care vor să mă distrugă! Ei îmi sunt dușmani fără (*să aibă vreun*) motiv. Trebuie să dau înapoi ce nu am furat. ⁵Dumnezeule, Tu îmi cunoști imprudența. Păcatele mele nu Îți sunt ascunse. ⁶Stăpâne, Doamne, Tu care ești Conducătorul armatelor, îmi doresc ca aceia care speră în Tine, să nu se rușineze din cauza mea! Dumnezeul lui Israel, vreau ca aceia care Te caută, să nu roșească din cauza mea! ⁷Tu ai făcut ca desconsiderarea și dezonoarea să îmi acopere fața. ⁸Frații mei mă consideră un străin. Sunt privit ca pelerin de către fiii mamei mele; ⁹pentru că pasiunea pentru casa Ta mă consumă, iar jignirile celor care Te defăimează, au căzut peste mine! ¹⁰Când plâng și postesc, ei mă ridiculizează. ¹¹Când îmbrac sacul de jale, ei îmi compromit imaginea între ceilalți oameni. ¹²Cei care stau la poarta orașului vorbesc (*negativ*) despre mine. Aceia care se îmbată, cântă despre mine. ¹³Totuși, eu tot Ție mă voi ruga, Doamne, în vederea vremii când voi beneficia de bunăvoința Ta. Dumnezeule, pentru marea Ta bunătate, răspunde-mi cu salvarea Ta care este (*mereu*) o certitudine! ¹⁴Scoate-mă din noroi, să nu mă afund! Să fiu scăpat de cei care mă urăsc și de adâncurile apei! ¹⁵Să nu fiu dus de curentul apelor. Să nu mă înghită adâncul. Să nu se închidă deasupra mea gura gropii! ¹⁶Doamne, răspunde-mi; pentru că bunătatea Ta este atât de favorabilă

(pentru mine)! Demonstrează-Ți marea Ta milă, întorcându-Ți fața spre mine! **17**Nu Îți ascunde fața de sclavul Tău, pentru că sunt în (*mari*) dificultăți; ci răspunde-mi imediat! **18**Apropie-Te de sufletul meu și salvează-mi-l! Din cauza celor care mă urăsc, scapă-mă! **19**Tu cunoști defăimarea care îmi este făcută, cunoști rușinea mea, dezonoarea mea și pe toți dușmanii mei. **20**Această defăimare mi-a afectat foarte rău inima: mi-a îmbolnăvit-o. Doresc foarte mult să beneficiez de compasiune; dar ea nu este. Mă consum așteptând să fiu încurajat; dar nu îi găsesc pe cei care ar trebui să facă acest lucru. **21**Ci ei îmi pun venin în mâncare; iar pentru setea mea, îmi oferă să beau oțet. **22**Să li se transforme masa într-o capcană; și bunăstarea să fie pentru ei un laț (*în care să se prindă*)! **23**Să li se întunece ochii și să nu mai vadă! Fă să li se disloce mereu șoldurile! **24**Varsă-Ți supărarea peste ei; și să îi ajungă marea Ta mânie declanșată împotriva lor! **25**Locuința lor să le fie devastată; și nimeni să nu mai locuiască în corturile lor! **26**Toate aceste lucruri să li se întâmple, pentru că ei urmăresc pe cel lovit de Tine și povestesc suferința celor pe care i-ai rănit. **27**Adaugă-le alte nedreptăți la nedreptățile lor; și fă-i să nu ajungă la dreptatea Ta! **28**Șterge-i din cartea celor vii; și nu îi scrie împreună cu cei corecți! **29**Dar eu sunt (*acum*) supărat și fără ajutor. Dumnezeu, îmi doresc ca salvarea Ta să mă pună la adăpost! **30**Atunci voi lăuda prin cântec numele lui Dumnezeu; și îl voi glorifica prin mulțumiri. **31**Acest lucru va fi mai agreat de Iahve decât un bou sau un vițel care are coarne și copite. **32**Cei exploatați vor vedea (*ce se întâmplă*); și se vor bucura. Să trăiască inima voastră – a celor care căutați pe Dumnezeu; **33**pentru că Iahve ascultă pe oamenii săraci și nu îi desconsideră pe aceia din poporul Lui care au fost luați captivi! **34**Să-L laude cerul și pământul, mările și toate vietățile care se mișcă în ele; **35**pentru că Dumnezeu va salva Sionul și va (*re*)construi orașele (*locuite de urmașii*) lui Iuda! Ei vor locui acolo și le vor moșteni. **36**Urmașii sclavilor Săi le vor moșteni (*în continuare*); și cei care iubesc numele Lui, vor locui acolo. **70** Pentru liderul muzical. Compus de David. O comemorare. Dumnezeu, fi bun și salvează-mă! Doamne, vino imediat să mă ajuți! **2**Să se facă de răs cei care intenționează să îmi ia viața și să le fie rușine! Să se retragă și să fie ridiculizați aceia care doresc să mi se întâmple lucruri rele! **3**Să se întoarcă din cauza rușinii lor toți aceia care zic: „Ha! Ha!” **4**Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei care Te caută! Oamenii care iubesc salvarea Ta, să zică mereu: „Dumnezeu să fie onorat!” **5**Eu sunt sărac și am multe lipsuri. Dumnezeu, vino imediat la mine! Tu ești ajutorul și Salvatorul meu! Doamne, nu întârzia! **71** Doamne, la Tine caut adăpostul (*de care am nevoie*)! Să nu îmi fie vreodată rușine (*pentru această alegere*)! **2**Acționează cu dreptatea Ta! Salvează-mă și scapă-mă! Apleacă-Ți urechea spre mine și salvează-mă! **3**Fii o stâncă ce îmi oferă adăpost și la care să pot veni mereu! Poruncește salvarea mea, pentru că Tu ești stâncă și fortăreața mea! **4**Dumnezeul meu, scapă-mă de acțiunile omului rău. Salvează-mă din brațul celui incorect și violent! **5**Tu, Stăpânul meu, ești speranța mea! Din tinerețea mea și până acum, eu m-am încrezut în Iahve!

⁶M-am bazat pe Tine încă de când eram în uterul mamei mele. Și pentru că Tu m-ai scos de-acolo, Ție Îți voi oferi lauda mea mereu! ⁷Am ajuns ca un miracol pentru mulți; dar Tu ești adăpostul meu! ⁸Gura mea este plină de laudă la dresa Ta. Te glorific tot timpul zilei. ⁹Nu mă abandona la bătrânețe! Să nu Îți întrerupi susținerea pentru mine când nu voi mai avea forță; ¹⁰pentru că dușmanii mei vorbesc despre mine, iar cei care urmăresc să îmi ia viața, completează împotriva mea, ¹¹zicând: „L-a abandonat Dumnezeu! Urmăriți-l și prindeți-l; pentru că nu mai are scăpare!” ¹²Dumnezeule, nu Te îndepărta de mine! Dumnezeul meu, vino imediat să îmi ajuți! ¹³Să dispară în rușine inamicii sufletului meu! Desconsiderarea și dezonoarea să îi acopere pe aceia care intenționează să îmi facă rău! ¹⁴Dar eu voi continua să sper; și Te voi lăuda tot mai mult! ¹⁵Gura mea va povesti toată ziua despre dreptatea Ta și despre salvarea Ta, chiar dacă nu le cunosc marginile! ¹⁶Doamne, Stăpâne, voi veni și voi proclama miracolele Tale. Voi aminti dreptatea Ta și numai pe a Ta! ¹⁷Dumnezeule, m-ai învățat încă din tinerețea mea; iar eu continui să vestesc miracolele Tale până astăzi. ¹⁸Doamne, nu mă abandona nici chiar când voi fi bătrân și voi avea părul alb – până când nu voi vorbi următoarei generații despre ce poți Tu să faci și până când nu voi relata celor care vor veni despre forța Ta. ¹⁹Dumnezeule, dreptatea Ta ajunge până la cer! Doamne, tot ce ai făcut Tu, este grandios! Cine este ca Tine? ²⁰Deși m-ai făcut să trec prin multe și prin amare dificultăți, Tu îmi vei da din nou viață. Tu mă vei scoate chiar și din adâncimile pământului. ²¹Îmi vei mări onoarea și mă vei încuraja din nou. ²²Dar și eu Te voi lăuda cu harpa pentru consecvența Ta, Dumnezeul meu! Îți voi cânta cu lira; pentru că Tu ești Sfântul lui Israel! ²³Buzele mele vor răsuna de bucurie când Îți vor cânta. Același lucru se va întâmpla și în sufletul meu pe care l-ai răscumpărat! ²⁴Limba mea va proclama și ea toată ziua dreptatea Ta; pentru că cei care îmi doreau răul, au fost obligați să le fie rușine și au ajuns de răs(*ul celorlalți*). **72 Compus de Solomon.** Dumnezeule, oferă judecățile Tale regelui și dreptatea Ta fiului regelui! ²Atunci el va judeca cu dreptate pe poporul Tău și fără părtinire pe săracii Tăi. ³Munții vor aduce pacea pentru popor și dealurile o vor asigura prin dreptate. ⁴El le va pronunța sentințe corecte pentru săracii din popor. Îi va salva pe fiii săracilor și îl va distruge pe exploatator(*ul lor*). ⁵Regele va trăi atât timp cât va fi soare, cât va fi lună, din generație în generație. ⁶Va fi ca ploaia care coboară peste pământul unde plantele au fost cosite; și va acționa ca ploile rapide care picură (*intens*) pământul. ⁷În zilele lui, omul corect va înflori; și va fi multă pace – până când nu va mai exista luna. ⁸Va governa de la o mare la alta și de la râu până la marginile pământului. ⁹Înainte de el se vor apleca triburile deșertului; iar dușmanii lui vor linge praful pământului. ¹⁰Regi din Tarșiș și din insulele fluviale se vor întoarce cu daruri. Regi din Șeba și din Saba se vor apropia cu sacrificii. ¹¹I se vor închina toți regii; și îl vor sluji toate popoarele. ¹²El îl va scăpa pe săracul care strigă și pe omul privat de ajutor. ¹³Va avea milă de omul defavorizat și de cel sărac; și va scăpa viețile celor fără posesiuni materiale. ¹⁴Le va salva viețile de la exploatare și de

la violență; pentru că sângele lor valorează mult pentru el. **15**Să trăiască (*acest rege*)! Să i se dea podoabe din aur de Șeba! Oamenii să se roage pentru el totdeauna; și să îl binecuvânteze în fiecare zi! **16**Să fie abundență de cereale în țară. Ele să se cultive chiar și pe crestele munților! Să vibreze pomii ca cei din Liban, iar oamenii din orașe să înflorească la fel ca iarba de pe pământ. **17**Să îi rămână numele (*cunoscut și apreciat*) pentru eternitate! Să continue să existe numele lui cât va fi soare! Toate popoarele vor fi binecuvântate prin el; și îl vor numi fericit! **18**Să fie binecuvântat Dumnezeu care se numește Iahve. El este Dumnezeu lui Israel – Singurul care poate face miracole! **19**Să Îi fie binecuvântat glorificatul Său nume pentru eternitate! Gloria Lui să umple întregul pământ! Amin! Amin! **20**Aici este sfârșitul rugăciunilor lui David, fiul lui Ișai. **73 A TREIA CARTE. Un Psalm compus de Asaf.** Da, Dumnezeu este bun cu Israel și cu aceia care au inima curată. **2**Dar aproape mi se îndoiseră picioarele și am fost în pericol să îmi alunec pașii; **3**pentru că îi invidiam pe cei lăudăroși și vedeam prosperitatea celor răi. **4**Astfel, am observat că ei nu au remușcări până la moarte, iar corpul lor este plin de grăsime. **5**Nu sunt afectați de necazul omului obișnuit și nu sunt loviți ca ceilalți oameni. **6**Astfel, ei își poartă mândria la gât ca pe o podoabă; iar violența îi acoperă ca o manta. **7**Le ies ochii din orbite din cauza grăsimii, iar inima lor dorește lucruri care depășesc limitele. **8**Râd de oamenii din jurul lor și vorbesc cu răutate. Sunt aroganți și amenință cu exploatare dură. **9**Își deschid gura până la cer; și limba lor merge pe tot pământul. **10**Aceste lucruri determină poporul să se întoarcă spre ei și să le soarbă cuvintele exact ca apa. **11**Ei zic: „Cum să știe Dumnezeu? Și cum ar putea cunoaște (*ce se întâmplă*) Cel Foarte Înalt?” **12**Așa sunt oamenii răi: permanent liniștiți, bogați și prosperi. **13**Am considerat că degeaba mi-am curățat inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție; **14**pentru că în fiecare zi sunt lovit și suport pedeapsa în fiecare dimineață. **15**Dacă aș zice: „Vreau să îmi permit să vorbesc și eu ca ei!”, aș trăda pe aceia care sunt fiii Tăi. **16**M-am gândit la aceste lucruri, ca să le înțeleg; dar nu am reușit – **17**până când am venit la sfântul sanctuar al lui Dumnezeu și am privit (*cu atenție*) la sfârșitul lor. **18**Da: Tu îi pui în locuri alunecoase și îi arunci în dezastru. **19**Cât de rapid sunt eliminați! Sunt distruși și li se termină viața prin lovituri violente. **20**Doamne, Tu faci să le dispară imaginea așa cum se întâmplă atunci când te trezești dintr-un vis. **21**Când inima mea era tristă și am fost decimat în interiorul ființei mele, **22**eram ca un animal care nu înțelege semnificația lucrurilor. M-am comportat ca vitele înaintea Ta. **23**Dar eu sunt permanent cu Tine! Tu mă ții de mâna dreaptă, **24**mă ghidezi spunându-mi pe unde să merg; și apoi mă vei lua în glorie. **25**Pe cine am eu în cer? Iar pe pământ, nu agreez pe nimeni în afară de Tine. **26**Carnea și inima mi se distrug; dar Dumnezeu este stânca inimii mele și moștenirea mea pentru totdeauna. **27**Cei care se despart de Tine, vor dispărea. Tu îi distrugi pe toți aceia care nu Îți sunt loiali. **28**Dar eu constat că este bine să fiu lângă Dumnezeu. Am făcut din Acela care este Stăpânul și Iahve al meu, adăpostul de care am nevoie; și voi povesti tot ce ai făcut Tu! **74 Un maschil compus de**

Asaf. Dumnezeu, de ce ne respingi continuu? De ce Îți declanșezi mânia violentă împotriva turmei de pe pășunea Ta? ²Amintește-Ți de adunarea Ta care a fost cumpărată în vremurile străvechi și apoi răscumpărată ca popor al moștenirii Tale. Amintește-Ți de muntele Sion, pe care ai locuit (*cândva*)! ³Orientează-Ți pașii spre aceste ruine eterne, unde dușmanul a distrus totul în sfântul sanctuar! ⁴Oponenții Tăi au răcnit în mijlocul locului unde Te întâlneai cu noi; și au pus acolo simbolurile lor ca semne (*ale învingătorului*)! ⁵Și-au făcut un renume ca aceia care ridică topoarele ca să traseze drum prin pădure. ⁶Și-au ascuțit toporul împotriva podoabelor. Le-au distrus cu lovituri de secure și de bardă. ⁷Au pus foc sanctuarului Tău și au profanat locuința numelui Tău! ⁸Au zis: „Îi vom distruge pe toți!”. Apoi au dat foc tuturor altarelor lui Dumnezeu care existau în țară. ⁹Nu ne mai putem vedea semnele. Nu mai sunt profeți; și niciunul dintre noi nu știe până când va dura toată această situație! ¹⁰Dumnezeule, până când va mai râde dușmanul (*de poporul Tău*)? Oare va defăima el pentru totdeauna numele Tău? ¹¹De ce Ți-ai retras mâna și dreapta Ta? Acționează cu ea și oprește această situație! ¹²Dumnezeu este regele meu din timpuri străvechi. El este Acela care salvează pe cei care trăiesc pe pământ. ¹³Tu, cu forța Ta, ai despărțit Marea și ai strivit capetele monstrului Tanin care era în ape. ¹⁴Tu ai tăiat capetele Leviatanului și l-ai dat ca mâncare poporului din zonele aride. ¹⁵Tu ai deschis izvoare și văile râurilor. Ai uscat râuri care nu seacă. ¹⁶Ziua este a Ta; și tot a Ta este și noaptea. Tu ai făcut să existe luna și soarele. ¹⁷Tu ai stabilit limitele teritoriale ale pământului; și tot Tu ai făcut vara și iarna. ¹⁸Doamne, amintește-Ți că dușmanul Te defăimează; și un popor fără înțelepciune ridiculizează numele Tău. ¹⁹Nu permite ca viața turturelei Tale să fie prada animalelor sălbatice; și nu uita pentru totdeauna cât de dificil trăiește poporul Tău! ²⁰Privește la legământ; pentru că locurile ascunse ale țării sunt pline de cuiburi unde se (*concepe și se*) comite violența! ²¹Fă ca cel exploatat să nu se întoarcă supărat! Fă ca omul fără apărare și cel sărac să (*aibă motiv să*) laude numele Tău! ²²Dumnezeule, ridică-Te și apără-Ți cauza! Amintește-Ți de defăimările zilnice ale celui fără discernământ! ²³Nu uita ce spun dușmanii Tăi și nici zgomotul oponenților Tăi care se intensifică mereu! **75** Pentru liderul muzical. Se cântă la fel ca „Nu distruge”. Un Psalm compus de Asaf. Cântec. Ție Îți mulțumim, Doamne. Îți mulțumim pentru că numele Tău este aproape; și oamenii vorbesc despre miracolele Tale! ²Iahve zice: „Atunci când voi constata că termenul a expirat, Eu voi judeca cu imparțialitate! ³Când lumea se cutremură împreună cu toți locuitorii ei, Eu sunt Cel care îi susțin stâlpii!” ⁴Le-am spus celor (*aroganți*) care se laudă: „Nu vă mai lăudați!”; iar celor răi le-am zis: „Nu vă mai elogiați!” ⁵Nu mai priviți cu aroganță și nu mai vorbiți cu atâta mândrie; ⁶pentru că nici de la Est, nici de la Vest și nici din deșert nu vine înălțarea. ⁷Ci Dumnezeu este Acela care judecă! El distruge mândria oricărui om; și tot El îl înalță! ⁸În mâna lui Iahve este o cupă. În ea este vin amestecat și care face spumă. Când El varsă din (*vinul care este în*) cupă, toți cei răi de pe pământ îi beau până la ultimele picături. ⁹Dar eu voi proclama

mereu aceste lucruri. Voi cânta Dumnezeului lui Iacov! **10**Voi distruge forța tuturor oamenilor răi; dar forța celui corect va fi înălțată. **76** Pentru liderul muzical. Se cântă folosind instrumente cu coarde. Un Psalm compus de Asaf. Cântec. Dumnezeu este cunoscut în (*teritoriul locuit de urmașii lui*) Iuda. Numele Lui este mare în Israel! **2**Cortul Lui este în Salem. Locuința pentru El este în Sion. **3**Acolo a distrus atât săgețile pe care le folosea (*luptătorul cu*) arcul, cât și scutul împreună cu sabia de război. **4**Tu ești mai faimos și mai minunat decât munții încărcăți de (*animale pentru*) vânat. **5**Luptătorii remarcabili au fost prădați. Ei au fost afectați de un somn profund. Niciunul dintre luptători nu a mai avut forță în mâini. **6**Dumnezeul lui Iacov, când ai vorbit Tu împotriva lor, călărețul și calul au adormit la fel! **7**Tu impui atât de mult respect și atâta frică! Cine poate sta înaintea Ta când ești supărat? **8**Când ai pronunțat sentința din cer, pământul s-a temut și a amuțit. **9**Da, Doamne, așa s-a întâmplat când Te-ai ridicat să judeci și să aduci salvare tuturor celor chinuți de pe pământ. **10**Este evident că mânia Ta care se manifestă împotriva omului, lucrează pentru lauda Ta. Tu le pui limite celor care supraviețuiesc mâniei Tale. **11**Faceți jurăminte Dumnezeului vostru care se numește Iahve; și respectați-le! Voi toți cei care stați în jurul Lui, aduceți daruri Aceluia de care trebuie să ne temem! **12**El descurajează entuziasmul conducătorilor și seamănă panică printre regii pământului. **77** Pentru liderul muzical. Dedicat lui Iedutun. Compus de Asaf. Un Psalm. Vocea mea s-a înălțat spre Dumnezeu. Am strigat spre Dumnezeu cu vocea mea; și El m-a ascultat. **2**În ziua când am avut dificultăți, L-am căutat pe Iahve. Noaptea, mâna mea era întinsă în rugăciune, iar sufletul meu refuza să fie consolată. **3**Mi-am amintit de Dumnezeu și am oftat. Am gândit profund (*la ce se întâmpla*); și spiritul mi-a leșinat. **4**Tu ai păstrat lumina ochilor mei, chiar dacă am fost atât de devastat încât nici nu puteam să mai vorbesc. **5**Mi-am amintit de zilele de altă dată: de anii care au trecut demult. **6**Mi-am amintit de cântecele mele din timpul nopții. Am analizat totul în inima mea și m-am întrebat în spiritul meu: **7**„Oare Iahve abandonează pe cineva pentru totdeauna? Oare nu va mai fi El niciodată binevoitor? **8**Oare și-a oprit bunătatea pentru totdeauna? Oare și-a anulat El promisiunea din generație în generație? **9**Oare a uitat Dumnezeu să își demonstreze bunătatea? Și-a retras El mila atunci când S-a mâniat?” **10**Atunci am zis: „Ce mă face să suport toate aceste lucruri, este faptul că dreapta Celui Foarte Înalt s-a schimbat.” **11**Dar îmi voi aminti lucrările lui Iahve. Da, îmi voi aminti de minunile Tale din vremurile trecute! **12**Voi medita la toate faptele Tale. Mă voi gândi la minunile Tale. **13**Dumnezeule, metoda Ta este sfântă! Care zeu este atât de mare ca Dumnezeu(*l nostru*)? **14**Tu ești Dumnezeul care face miracole! Tu Ți-ai revelat popoarelor forța pe care o ai! **15**Cu brațul Tău Ți-ai recuperat poporul, salvându-i (*din sclavie*) pe fiii lui Iacov și pe urmașii lui Iosif. **16**Dumnezeule, când Te-au văzut apele, valurile lor au făcut vârtejuri, iar zonele adânci s-au cutremurat. **17**Cerul a turnat apa, iar tunetul a bubuit în norii care au fost luminați de fulgerele Tale. **18**Bubuitul tunetului Tău trecea prin vijelie, iar fulgerele luminau lumea. Pământul s-a

mișcat dintr-o parte în alta și s-a cutremurat. **19**Drumul pe care l-ai făcut Tu, a trecut prin mare; iar poteca Ta a fost prin mari ape, astfel încât nu Ți s-au mai cunoscut urmele. **20**Ți-ai condus poporul ca pe o turmă, prin mâna lui Moise și a lui Aaron! **78 Un maschil compus de Asaf.** Poporul meu, ascultă ce te învăț! Deschideți-vă urechile ca să auziți cuvintele gurii mele! **2**Îmi voi deschide gura și voi spune parabole. Voi vorbi despre lucruri secrete care provin din vremuri străvechi, **3**lucruri pe care le-am auzit și pe care le-am învățat din relatările strămoșilor noștri. **4**Nu le vom ascunde de fiii noștri, ci vom spune următoarei generații despre realizările demne de laudă ale lui Iahve, despre forța Lui și despre miracolele făcute de El. **5**Iahve a făcut să existe o dovadă a lor în (*teritoriul locuit de urmașii lui*) Iacov; El a promulgat o lege în (*poporul*) Israel; și a poruncit strămoșilor noștri să își învețe fiii (*să trăiască*) în acord cu ea – **6**pentru ca următoarea generație formată din fiii care se vor naște, să o cunoască și ei, la rândul lor, și să o povestească fiilor lor. **7**Astfel, ei vor avea motive să se încreadă în Dumnezeu și să nu uite ce a făcut El, ci să respecte poruncile acestei legi – **8**pentru ca să nu se comporte ca strămoșii lor care au fost o generație neascultătoare și rebelă. Aceia nu și-a pregătit inima; și în spiritul lor, nu a fost loial lui Dumnezeu. **9**Fiii lui Efraim, înarmați cu arcul, au fugit (*din fața dușmanului*) în ziua bătăliei. **10**Acest lucru s-a întâmplat pentru că nu respectaseră legământul lui Dumnezeu, refuzând să trăiască în acord cu legea Lui. **11**Ei au uitat faptele și miracolele pe care li le arătase Iahve – **12**acele miracole pe care le făcuse înaintea strămoșilor lor în Câmpia Țoan de pe teritoriul Egiptului. **13**El a despărțit marea și i-a trecut prin ea, făcând apele să stea ca un zid. **14**I-a ghidat ziua printr-un nor și toată noaptea cu lumina focului. **15**A crăpat stânci în deșert, ca să le dea să bea ape care erau cât adâncul (*mării*) de mari. **16**A făcut ca din stânci să izvorască torente și să curgă apa ca din multe râuri. **17**Dar ei și-au înmulțit păcatele față de El, revoltându-se împotriva Celui Foarte Înalt în deșert. **18**L-au provocat pe Dumnezeu și I-au probat răbdarea prin deciziile pe care le-au luat în inimile lor, cerând mâncare pentru satisfacerea dorințelor lor păcătoase. **19**Au vorbit împotriva lui Dumnezeu, zicând: „Oare va putea Dumnezeu să ne pună masa în deșert? **20**Da, El a lovit stânca din care a țâșnit apa; și au apărut văi late. Dar oare va putea El să ne dea și pâine? Va reuși să dea carne poporului Său?” **21**Auzind aceste vorbe, Iahve a mers prin toată tabăra. Astfel s-a aprins un foc împotriva lui Iacov; și s-a declanșat mânia Lui împotriva lui Israel. **22**S-a întâmplat așa pentru că nu s-au încrezut în Dumnezeu și pentru că nu s-au bazat pe El pentru salvarea lor. **23**Totuși, El a ordonat norilor de sus și a deschis porțile cerului. **24**A făcut să plouă peste ei cu mană, ca să aibă mâncare; și le-a dat (*astfel*) grâu ceresc. **25**Au mâncat toți pâine specială; și le-a trimis hrană până s-au săturat. **26**A provocat în cer vântul de Est și a condus cu forța Lui vântul din Sud. **27**A plouat peste ei cu carne care era (*din abundență*) ca praful; și a trimis între ei păsări zburătoare multe ca particulele care formează nisipul de pe malul mării. **28**El le-a făcut să cadă în mijlocul taberei, în jurul locuințelor lor. **29**Au mâncat pâine au depășit limitele,

pentru că El le dăduse ce au cerut, ca să își satisfacă dorințele lor păcătoase. **30** Dar înainte ca ei să își satisfacă acele dorințe, chiar în timp ce aveau mâncarea în gură, **31** mânia lui Dumnezeu s-a și declanșat împotriva lor. Astfel, El a omorât pe cei mai robuști dintre ei și a distrus pe tinerii lui Israel. **32** Totuși, ei au continuat să păcătuiască; și chiar dacă văzuseră miracolele Lui, tot nu au crezut. **33** Din această cauză, El i-a omorât în deșert și le-a întrerupt anii de existență într-un mod brutal. **34** Când îi pedepsea cu moartea, ei Îl căutau. Atunci se întorceau și erau preocupați de Dumnezeu cu pasiune; **35** și aminteau din nou că Dumnezeu fusese stânca lor, că Dumnezeul Foarte Înalt fusese răscumpărătorul lor. **36** Dar Îl înșelau cu gurile lor și Îl mințeau cu limba lor. **37** Inima lor nu era în totalitate a Lui; și (*faptele lor demonstau că*) nu aveau încredere în legământul Său. **38** Totuși El a fost milos (*cu ei*). Le-a iertat nedreptatea și nu i-a distrus total. De multe ori, El Și a retras mânia și nu Și-a manifestat întreaga Lui supărare (*împotriva lor*). **39** Și-a amintit că sunt doar carne – doar o suflare – care trece fără să se mai întoarcă. **40** De câte ori s-au revoltat față de El în deșert și L-au supărat în acel loc arid! **41** Au deviat din nou (*de la comportamentul cerut de El*) și L-au testat pe Dumnezeu, producându-I astfel durere Celui care este Sfântul lui Israel. **42** Nu și-au amintit de mâna Lui și nici de ziua când i-a scăpat de dușman – **43** când Și-a demonstrat autoritatea în Egipt și când a făcut miracolele Sale în Câmpia Țoan. **44** Atunci, El le-a transformat râurile în sânge și a făcut ca apa izvoarelor să fie imposibil de băut. **45** A trimis împotriva lor roiuri de muște care i-a mâncat și broaște care i-au devastat. **46** A făcut ca recoltele să fie devastate de omizi; și rezultatul muncii lor agricole a fost distrus de lăcuste. **47** Le-a ruinat viile cu grindină și le-a distrus sicomorii cu lapoviță. **48** Le-a omorât vitele trimițând grindină; și cirezile au fost lovite cu fulgerul. **49** Și-a trimis împotriva lor marea Lui mânie, supărarea, indignarea și necazul, împreună cu îngerii care fuseseră însărcinați să le facă rău. **50** Și-a lăsat mânia Lui să acționeze (*împotriva lor*) fără restricții; și nu le-a scăpat sufletul de la moarte. A făcut ca viața lor să fie la discreția epidemiei. **51** I-a omorât pe toți prim-născuții din Egipt care ar fi putut să asigure forța viitoare în corturile lui Ham. **52** Și-a condus poporul ca pe o turmă și i-a ghidat prin deșert ca pe niște oi. **53** I-a condus spre locuri sigure, unde să trăiască fără să le fie frică, în timp ce pe dușmanii lor i-a acoperit marea. **54** I-a adus la marginea țării Lui sfinte, la muntele pe care l-a câștigat dreapta Sa. **55** A alungat din drumul lor popoare; și le-a dat ca proprietate teritoriul acestora, punând triburile urmașilor lui Israel să locuiască în corturile lor. **56** Dar ei L-au testat pe Dumnezeul Foarte Înalt și s-au revoltat împotriva Lui. Nu s-au conformat cerințelor Sale. **57** S-au îndepărtat (*de El*) și au fost neloiali (*lui Iahve la fel*) – ca părinții lor. S-au schimbat ca un arc în care nu mai poți avea încredere. **58** L-au provocat (*pe Dumnezeu*) la mânie prin (*închinarea pe*) înălțimile lor; și prin idolii lor I-au declanșat gelozia. **59** Dumnezeu a auzit, a trecut prin tabără și a pedepsit rău pe Israel. **60** Apoi Și-a abandonat locuința din Șilo, unde era cortul în care locuise El printre oameni. **61** Și-a lăsat poporul de luptători să ajungă în

captivitate; și a acceptat ca gloria Lui printre celelalte popoare să ajungă la discreția dușmanului. ⁶²A permis ca poporul Său să fie prădat cu sabia. Și-a declanșat mânia împotriva moștenirii Sale. ⁶³Tinerii Lui au fost consumați de foc; iar fecioarele Sale nu au mai fost lăudate. ⁶⁴Preoții Lui au căzut învinși de sabie; iar văduvele Sale nu au mai plâns pe cei care muriseră. ⁶⁵Atunci Iahve S-a trezit ca unul care (a)dormise și ca luptătorul care fusese înveselit (și apoi amețit și adormit) de vin. ⁶⁶Și-a înlăturat dușmanii. I-a făcut de râsul celorlalți pentru totdeauna. ⁶⁷Totuși, El s-a dezis de cortul lui Iosif; și nu a ales pe urmașii lui Efraim. ⁶⁸Dar a ales tribul lui Iuda și muntele Sion, pe care îl iubește. ⁶⁹Și-a construit sfântul sanctuar ca înălțimile; și l-a conceput la fel cum procedase cu pământul, pe care l-a consolidat să dureze pentru totdeauna. ⁷⁰L-a ales pe sclavul Lui numit David. L-a luat de la adăposturile oilor, ⁷¹ și l-a adus din urma mieilor, ca să păstorească pe poporul Său – pe (urmașii lui) Iacov – (adică) pe (poporul) Israel, care este moștenirea Sa. ⁷²Iar David i-a păstorit cu o inimă curată; și i-a condus cu înțelepciune. **79 Un Psalm compus de Asaf.** Dumnezeule, au intrat popoarele pe proprietatea Ta. Au profanat sfântul Tău templu; și au transformat Ierusalimul în ruine! ²Au dat corpurile moarte ale slujitorilor Tăi ca hrană păsărilor zburătoare; și au oferit carnea credincioșilor Tăi animalelor sălbatice de pe pământ. ³Le-au vărsat sângele în jurul Ierusalimului așa cum se varsă apa; și nu a fost nimeni capabil să îi îngroape. ⁴Am fost ridicoli în fața vecinilor noștri. Cei care ne înconjoară, au râs de noi și ne-au ridiculizat. ⁵Doamne, până când vei mai fi mânios? Vei rămâne așa pentru totdeauna? Până când va mai arde gelozia Ta ca focul? ⁶Manifestă-Ți mânia față de popoarele care nu Te cunosc și împotriva regatelor care nu cheamă numele Tău; ⁷pentru că l-au mâncat pe Iacov și i-au distrus locuința. ⁸Nu Îți aminti de păcatele noastre de la început! Grăbește-Te să vii înaintea noastră cu mila Ta, pentru că suntem foarte nefericiți. ⁹Dumnezeul salvării noastre, ajută-ne – pentru gloria numelui Tău! Scapă-ne; și fă achitarea pentru păcatele noastre – din cauza numelui Tău! ¹⁰De ce să zică popoarele: „Unde este Dumnezeul lor?” Chiar în fața noastră să fie cunoscută printre popoare răzbunarea pentru sângele slujitorilor Tăi care a fost vărsat! ¹¹Dorim să ajungă la Tine invocarea prizonierilor. Folosește forța brațului Tău și scapă-i pe cei condamnați la moarte! ¹²Recompensează pe vecinii noștri care au râs de Tine! Doamne, fă-i să suporte de șapte ori mai multă ridiculizare! ¹³Atunci noi, care suntem poporul Tău – turma pășunii Tale –, Te vom lăuda mereu; și vom proclama laudele Tale din generație în generație! **80 Pentru liderul muzical. Se cântă ca și „Crinii declarației”.** Compus de Asaf. Psalm. Păstorul lui Israel, ascultă-ne! Tu ești Cel care îl conduci pe Iosif ca pe o turmă! Tu tronezi deasupra heruvimilor. ²Strălucește peste Efraim, peste Beniamin și peste Manase! Trezește-Ți forța și vino să ne salvezi! ³Dumnezeule, adu-ne înapoi! Fă să lumineze fața Ta peste noi; și vom fi scăpați! ⁴Doamne, Dumnezeul armatelor, până când Te vei mai mânia când auzi rugăciunea poporului Tău? ⁵Îi hrănești cu pâine amestecată cu lacrimi și îi adapi cu lacrimi din abundență. ⁶Ne-ai făcut motivul de discordie al

vecinilor noștri, ca să rădă dușmanii noștri de noi. **7** Dumnezeu armatelor, adu-ne înapoi! Fă să lumineze fața Ta peste noi; și vom fi salvați! **8** Ai adus o vie din Egipt. Ai îndepărtat popoare și ai plantat-o. **9** I-ai făcut loc; iar ea a dezvoltat rădăcini și a umplut țara. **10** Munții și impunătorii lor cedrii au fost acoperiți de umbra ei. **11** Își trimitea ramurile ei tinere până la mare. Lăstarii i se întindeau până la râu. **12** De ce i-ai rupt gardul, ca să o culeagă astfel toți cei care trec pe drum? **13** O rămă mistrețul din pădure; și animalele sălbatice de pe pământ pasc în ea... **14** Dumnezeu armatelor, Te rog să Te întorci! Privește din cer și observă (*aceste lucruri*)! Vezi ce se întâmplă cu această vie, **15** cu rădăcina pe care a sădit-o dreapta Ta și cu fiul pe care Ți l-ai ales! **16** Ea este arsă de foc și tăiată. Poporul Tău dispăre din cauza reproșului pe care i-l faci Tu. **17** Mâna Ta să protejeze pe omul de la dreapta Ta: pe fiul omului pe care Ți l-ai ales! **18** Atunci noi nu ne vom mai întoarce de la Tine! Trezește-ne din amorțeală; și vom chema numele Tău! **19** Doamne, Dumnezeu armatelor, adu-ne înapoi! Fă să lumineze fața Ta peste noi; și vom fi salvați! **81** Pentru liderul muzical. Se cântă în ghitit. Compus de Asaf. „Strigați de bucurie spre Dumnezeu care este forța noastră! Strigați de veselie spre Dumnezeu lui Iacov! **2** Înălțați un cântec! Produceți sunete cu tamburine, cu lira care cântă plăcut și cu harpa. **3** Folosiți și cornul, cântând cu el la lună nouă, la lună plină – când este zi de sărbătoare. **4** Această poruncă dată lui Israel este decizia Dumnezeului lui Iacov. **5** Despre ea i-a vorbit lui Iosif, când a mers împotriva țării Egiptului. Acolo am auzit o limbă pe care nu o cunoșteam(*, zicând*): **6** «I-am luat greutatea de pe umăr; iar mâinile lui nu mai țin coșul. **7** Când ai fost în dificultate, ai strigat; iar Eu te-am scăpat. Ți-am răspuns de lângă locul misterios al tunetului. Te-am încercat la apele Meriba. **8** Poporul Meu, ascultă-Mă; și Te voi învăța ce este bine să faci! Israel, o, ce bine ar fi dacă M-ai asculta! **9** Să nu existe între oamenii tăi niciun (*dumne*)zeu străin! Să nu te închini niciunui zeu! **10** Eu sunt Dumnezeuul tău care se numește Iahve! Eu te-am adus de pe teritoriul Egiptului! Deschide-ți gura; și ți-o voi umple!» **11** Dar poporul Meu nu Mi-a ascultat vocea. Israel nu M-a urmat. **12** Atunci l-am lăsat să facă așa cum îi dicta inima lui încăpățânată; și a trăit în acord cu propriile lui decizii. **13** O, ce bine ar fi (*pentru el*) dacă poporul Meu M-ar asculta! O, ce avantajat ar fi Israel dacă ar trăi aplicând metodele Mele! **14** Atunci i-aș face imediat pe dușmanii lui să i se subordoneze; și Mi-aș întoarce mâna împotriva adversarilor lui. **15** Cei care Îl urăsc pe Iahve, s-ar retrage din fața lui; și ar fi pentru totdeauna niște învinși. **16** Ei l-ar hrăni pe Israel cu cel mai bun grâu.” Dumnezeu zice: „Te-aș hrăni cu miere din stâncă până te-aș sătura!” **82** Un Psalm compus de Asaf. Dumnezeu Își ia locul în adunarea Lui. El judecă în mijlocul „(*dumne*)zeilor”. **2** „Până când veți mai judeca într-un mod incorect și veți continua să îi favorizați pe cei răi? **3** Faceți dreptate celui neajutorat și orfanului! Recunoașteți dreptatea pe care o are omul fără apărare și sărac! **4** Scăpați pe omul care nu are posesiuni materiale și pe cel defavorizat. Salvați-i din mâna oamenilor răi!” **5** Dar ei nici nu știu, nici nu înțeleg... Umblă în întuneric. Din această cauză, se mișcă temelile pământului într-o parte și în

cealaltă. ⁶Eu am zis: „Fiii Celui Foarte Înalt, voi toți sunteți (*dumne*)zei. ⁷Dar este o certitudine că veți muri ca niște oameni obișnuiți; și veți cădea ca orice alt conducător!” ⁸Dumnezeule, vino și judecă pământul; pentru că Tu vei governa și vei conduce toate popoarele! **83** Un cântec. Psalm compus de Asaf. Dumnezeule, nu tăcea! Să nu taci și să nu rămâi mut, Doamne! ²Dușmanii Tăi se scandalizează; și cei care Te urăsc, își ridică fruntea (*încruntată împotriva noastră*). ³Complotează împotriva poporului Tău. Ei fac planuri împotriva celor care sunt protejați de Tine, ⁴zicând: „Să mergem să îi distrugem ca popor; și să nu mai fie amintit numele lui Israel!” ⁵Aceștia sunt cei care au decis în unanimitate să ratifice un legământ împotriva Ta: ⁶(*cei care locuiesc în*) corturile Edomului și ismaeliții, Moabul și hagarenii, ⁷Ghebal, Amon și Amalec; apoi Filistia și locuitorii Tirului. ⁸Li s-a alăturat și Asiria, participând (*la acest complot*) împreună cu fiii lui Lot. ⁹Fă să se întâmple cu ei așa cum s-a întâmplat cu Midian, cu Sisera și cu Iabin – la pârâul Chișon, ¹⁰când au fost distruși la En-Dor și au ajuns îngrășământ pentru pământ! ¹¹Fă să se întâmple cu oamenii lor bogăți ce s-a întâmplat cu Oreb și cu Zeeb. Comportă-Te cu prinții lor exact cum ai procedat cu Zebah și cu Talmuna; ¹²pentru că ei zic: „Haideți să acaparăm pășunile lui Dumnezeu!” ¹³Dumnezeul meu, fă-i un vârtej de praf și o pleavă pe care o ia vântul. ¹⁴Adu Tu un foc ce consumă pădurea și o flacăra care aprinde munții! ¹⁵Așa să îi urmărești cu furtuna Ta și să îi sperii cu vijelia Ta! ¹⁶Doamne, umple-le fața de rușine, ca să fie determinați să caute numele Tău! ¹⁷Să fie obligați să le fie rușine și să îi afecteze mereu panica! Să fie rușinați și să dispară! ¹⁸Să știe astfel că Tu – care Te numești Iahve – și numai Tu ești Cel Foarte Înalt peste întregul pământ! **84** Pentru liderul muzical. Se cântă în ghitit. Compus de Asaf. Doamne, cât de plăcute sunt locurile prezenței Tale! Tu ești Dumnezeul armatelor! ²Sufletul meu oftează, pentru că dorește să stea în curțile lui Iahve. Inima și corpul meu strigă de bucurie spre Dumnezeul care este viu. ³Doamne, Conducătorul armatelor, acolo unde sunt altarele Tale, chiar și pasărea își construiește o casă; iar rândunica își face un cuib, amenajându-și un loc unde să își pună puii! Tu ești Regele meu și Dumnezeul meu! ⁴Cei care locuiesc în casa Ta, sunt niște oameni fericiți; pentru că ei Te laudă mereu! ⁵Fericiți sunt și aceia a căror forță provine din Tine. Inima lor se îndreaptă spre înălțimile Sionului. ⁶Când ei merg prin valea Baca, o transformă într-un loc cu izvoare; și ploaia venită devreme, îl acoperă cu iazuri. ⁷Forța lor crește mereu; și vin înaintea lui Dumnezeu, în Sion. ⁸Doamne, Tu care ești Dumnezeul armatelor, ascultă-mi rugăciunea! Dumnezeul lui Iacov, apleacă-Ți urechea (*spre mine*)! ⁹Doamne, Tu Cel care ești protecția noastră, ascultă-ne! Privește cu bunăvoință la fața celui uns de Tine (*ca rege*)! ¹⁰Mai bine să fiu o zi în curțile Tale, decât să stau o mie de zile în altă parte! Mai bine stau în pragul casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății! ¹¹Dumnezeul care se numește Iahve, este soare și scut. El oferă milă și glorie; și nu lipsește de (*niciun*) bine pe cei care își trăiesc viața în integritate. ¹²Dumnezeul armatelor, cel care se încrede în Tine, este un om fericit! **85**

Pentru liderul muzical. Compus de corahiți. Un Psalm. Doamne, Tu ai fost binevoitor cu țara Ta; și ai adus înapoi pe prizonierii lui Iacov. ²Ai iertat vina poporului Tău și i-ai acoperit toate păcatele. ³Ți-ai oprit toată manifestarea supărării Tale. Ai renunțat la marea Ta mânie care se declanșase! ⁴Dumnezeul salvării noastre, adu-ne înapoi și oprește-Ți supărarea față de noi! ⁵Oare să Te fi mâniat Tu pe noi pentru totdeauna? Vei continua Tu să Te mânii din generație în generație? ⁶Oare nu ne vei încuraja Tu din nou, pentru ca astfel poporul Tău să se bucure iar de Tine? ⁷Doamne, arată-ne încă o dată bunătatea Ta! Oferă-ne din nou salvarea Ta! ⁸Eu voi asculta ce vorbește Dumnezeul care se numește Iahve; pentru că El promite pacea poporului Său și celor care Îi sunt loiali – numai să nu se întoarcă la nebunie. ⁹Da, salvarea lui Iahve este aproape de cei care se tem de El; pentru ca gloria să locuiască în țara noastră! ¹⁰Bunătatea și adevărul se întâlnesc; iar dreptatea și pacea se sărută. ¹¹Adevărul răsare din pământ. Dreptatea privește din cer. ¹²Da, Iahve (*ne*) oferă ce este bun; iar pământul nostru își produce recoltele. ¹³Dreptatea merge înaintea lui Dumnezeu și pregătește drumul pentru pașii Săi. **86 O rugăciune a lui David.** Doamne, apleacă-Ți urechea și răspunde-mi; pentru că sunt sărac și fără ajutor. ²Păzește-mi sufletul, pentru că Îți sunt loial. Salvează-l pe sclavul Tău; pentru că Tu ești Dumnezeul meu. Eu mă încred în Tine! ³Doamne, ai milă de mine; pentru că Te chem toată ziua! ⁴Adu bucurie sclavului Tău, pentru că spre Tine, Doamne, îmi ridic sufletul. ⁵Doamne, Tu ești bun, iertător și bogat în bunătate față de toți cei care Te cheamă. ⁶Doamne, auzi rugăciunea mea! Ascultă cererea mea! ⁷Te chem în ziua când am dificultăți; pentru că Tu îmi răspunzi. ⁸Doamne, nu este nimeni ca Tine între zei! Nimic nu se aseamănă cu lucrările Tale! ⁹Toate popoarele pe care le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne; și Îți vor glorifica numele. ¹⁰Tu ești mare și faci miracole. Numai Tu ești Dumnezeu! ¹¹Doamne, învață-mă metodele Tale; și voi trăi astfel în adevărul Tău! Dă-mi o inimă neîmpărțită, ca să mă tem de numele Tău! ¹²Te laud, Doamne, Dumnezeul meu, din toată inima mea! Glorific numele Tău pentru eternitate; ¹³pentru că bunătatea Ta față de mine este mare. Tu mi-ai scăpat sufletul din adâncă locuință a morților. ¹⁴Dumnezeule, niște oameni aroganți vin împotriva mea. Un grup de exploatatori intenționează să mă omoare. Ei sunt oameni care Te ignoră. ¹⁵Dar Tu, Doamne, ești un Dumnezeu milos și binevoitor (*cu mine*). Tu nu Te grăbești să îți manifesti mânia; și ești consecvent în bunătatea Ta! ¹⁶Întoarce-Te spre mine cu mila Ta! Oferă sclavului Tău forța de care are nevoie; și salvează-l pe fiul slujitoarei Tale! ¹⁷Fă un semn care să evidențieze bunătatea Ta față de mine; pentru ca astfel, dușmanii mei să vadă și să le fie rușine pentru că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai încurajat. **87 Un Psalm compus de corahiți. Un cântec.** El i-a pus temelie (*Sionului*) în sfinții munți. ²Iahve iubește porțile Sionului mai mult decât oricare altă locuință din Iacov. ³Oraș al lui Dumnezeu, despre tine s-au spus lucruri glorioase! ⁴„Printre cei care Mă cunosc, voi aminti Rahabul și Babilonul. Acest lucru se întâmplă chiar și în Filistia, în Tir și în Cuș. Și voi zice: «Aceștia au fost născuți acolo(

în Sion)!»” **5** Despre Sion se va zice: „Acesta și acela au fost născuți în el.” Și chiar Cel Foarte Înalt îl va susține și îl va consolida. **6** Iahve va scrie în registrul popoarelor: „Acesta s-a născut acolo.” **7** Cântăreții și cei care dansează, spun: „Toate resursele mele sunt în tine!” **88** Un cântec. Psalm compus de corahiți. Pentru liderul muzical. Se cântă în mahalat leanot. Un maschil al ezrahitului Heman. Doamne, Dumnezeul salvării mele, atât ziua cât și noaptea strig după ajutor înaintea Ta. **2** Să ajungă rugăciunea mea înaintea Ta! Apleacă-Ți urechea la cererea mea! **3** Mi s-a săturat sufletul de atâtea necazuri; și viața mea a ajuns aproape de locuința morților. **4** Sunt pus între cei care coboară în groapă. Am ajuns ca un bărbat fără forță. **5** Sunt abandonat printre morți – așa cum se întâmplă celor înjunghiați, care au coborât în mormânt. Sunt ca aceia de care nu Ți mai amintești niciodată și care sunt îndepărtați din mâna Ta. **6** M-ai așezat în cea mai adâncă groapă, în locuri întunecoase, la mare adâncime. **7** Ți-ai adus mânia peste mine. M-ai înconjurat cu toate valurile Tale. **8** Ai îndepărtat de mine pe cei care mă cunoșteau. M-ai făcut să fiu ceva oribil pentru ei. Sunt închis, fără șansă de scăpare! **9** Din cauza necazului, ochiul meu vede cu mare dificultate. Strig spre Tine, Doamne; în fiecare zi. Îmi întind mâinile spre Tine. **10** Oare Tu faci minuni pentru cei morți? Vin sufletele morților (*înapoi*) ca să Te laude? **11** Oare în mormânt se povestește despre bunătatea Ta și în locul de distrugere se relatează despre consecvența caracterului Tău? **12** Oare miracolele Tale sunt cunoscute în întuneric și dreptatea Ta are admiratori pe teritoriul uitării? **13** Dar eu, Doamne, Ție Ți cer ajutorul; și de când apare lumina zilei Te întâmpin cu rugăciunea mea! **14** Doamne, de ce mi-ai abandonat sufletul și Ți-ai ascuns fața de mine? **15** Încă din tinerețe am fost nefericit și aproape de moarte! M-am tot speriat de ce ai permis Tu să mi se întâmple; și am fost dezamăgit (*de mulți oameni*). **16** Mânia Ta a trecut peste mine. Frica pe care mi-au produs-o deciziile Tale, m-a extenuat. **17** Ea mă înconjoară toată ziua ca niște ape, înfășurându-se în jurul meu. **18** I-ai îndepărtat de la mine pe cei care mă cunoșteau, pe prietenii mei, pe cei care altă dată erau aproape de mine. Sunt în întuneric! **89** Un maschil compus de ezrahitul Etan. Voi cânta mereu bunătatea lui Iahve! Din generație în generație voi proclama cu gura mea caracterul Tău și consecvența lui. **2** Eu zic: „Bunătatea Ta are temelii eterne; și în cer este (*mai*) evidentă consecvența caracterului Tău!” **3** „Am ratificat un legământ cu cel pe care l-am ales; și i-am jurat sclavului Meu numit David, zicând: **4** «Ți voi susține descendenții pentru totdeauna; și voi face să fie stabil tronul tău de la o generație la alta!»” **5** Cerul laudă miracolele Tale, Doamne. În adunarea sfinților, ele glorifică și caracterul Tău care nu se schimbă. **6** Cine se poate asemăna cu Iahve în cer? Este cineva ca Iahve printre ființele cerești? **7** Dumnezeu impune teamă și respect în marea adunare a sfinților. Cei care stau în jurul Lui, se tem de El. **8** Doamne, Tu care ești Dumnezeul armatelor, cine este ca Tine? Doamne, Tu deții forța; și ești înconjurat de caracterul Tău consecvent! **9** Tu deții controlul manifestărilor mării. Când i se ridică valurile, Tu i le liniștești. **10** Tu ai anihilat Rahabul și l-ai făcut ca pe un cadavru. Ai acționat în forță cu brațul Tău și i-ai

dispersat pe dușmanii Tăi. ¹¹Cerul este al Tău, exact cum al Tău este și pământul. Tu ai creat lumea și tot ce este în ea! ¹²Tu ai făcut Nordul și Sudul. Taborul și Hermonul strigă de bucurie când aude vorbindu-se despre numelui Tău. ¹³Brațul Tău deține forța. Mâna Ta face tot ce vrea. Dreapta Ta deține autoritatea absolută. ¹⁴Dreptatea și judecata sunt temelia tronului Tău. Bunătatea și consecvența caracterului Tău merg înaintea Ta. ¹⁵Poporul care înțelege sunetul goarnei și care umblă în lumina feței Tale, este fericit. ¹⁶Datorită numelui Tău, el se bucură în fiecare zi; și se laudă cu dreptatea Ta, ¹⁷pentru că Tu ești gloria realizărilor lui; și datorită bunăvoinței Tale, ne mărești autoritatea. ¹⁸Iahve este scutul nostru! Sfântul lui Israel este regele nostru! ¹⁹Atunci ai vorbit printr-o viziune și le-ai spus credincioșilor Tăi: „Am ajutat un luptător remarcabil; am ales un tânăr din popor. ²⁰L-am găsit pe sclavul Meu numit David; și l-am uns (*ca rege*) cu sfântul Meu ulei. ²¹Mâna Mea îl va susține. Da, brațul Meu îl va încuraja. ²²Dușmanul nu îi va pretinde taxe; iar cel nedrept nu îl va înjosi. ²³Îi voi distruge pe dușmanii care vor sta în fața lui; și îi voi înfrunta pe aceia care îl urăsc. ²⁴Consecvența caracterului Meu și bunătatea Mea vor fi însoțitorii lui. Și datorită numelui Meu, forța lui va crește. ²⁵Îi voi da autoritate pe mare; și cu dreapta lui va conduce râurile. ²⁶El Mă va numi: «Tatăl meu, Dumnezeuul meu și Stânca salvării mele!» ²⁷Eu îl voi face prim(*ul Meu*)-născut; și va fi cel mai apreciat dintre regii de pe pământ. ²⁸Îmi voi menține pentru totdeauna bunătatea Mea față de el; iar legământul Meu cu el va rămâne valabil (*mereu*). ²⁹Îi voi susține descendenții pentru totdeauna; și voi consolida tronul lui cât va exista cerul! ³⁰Dacă fiii lui vor abandona (*ascultarea de*) legea Mea și nu vor trăi conform judecăților Mele, ³¹dacă vor încălca regulile Mele și nu vor respecta poruncile Mele, ³²le voi pedepsi păcatul cu toiagul; și voi sancționa cu lovituri faptele de care se vor face vinovați. ³³Dar bunătatea Mea nu se va îndepărta de la el; iar caracterul Meu consecvent nu îi va înșela așteptările. ³⁴Nu Îi voi încălca legământul și nu voi schimba ce (*i-*)am spus cu buzele Mele. ³⁵Am jurat pe sfințenia Mea; și nu îl voi minți pe David! ³⁶Urmașul lui va trăi etern; iar tronul lui va dura cât va fi soarele înaintea Mea! ³⁷Va fi consolidat pentru totdeauna, ca luna care este martorul constant de pe cer!” ³⁸Dar Tu l-ai respins, l-ai îndepărtat; și Te-ai mâniat pe cel uns (*ca rege*) de Tine. ³⁹Ai ignorat legământul făcut cu sclavul Tău; i-ai profanat coroana care a ajuns în praful pământului. ⁴⁰I-ai dărâmat toate zidurile; i-ai transformat fortificațiile în ruine. ⁴¹L-au jefuit toți cei care au trecut pe lângă el; și a ajuns să fie ridicol în fața vecinilor. ⁴²Ai susținut dreapta dușmanilor lui și i-ai înveselit pe toți oponentii lui. ⁴³Ai făcut ca sabia lui ascuțită să se retragă; și nu l-ai susținut în timpul luptei. ⁴⁴I-ai anulat strălucirea; și i-ai aruncat tronul la pământ... ⁴⁵I-ai scurtat zilele tinereții lui și l-ai acoperit cu rușine. ⁴⁶Doamne, până când (*se va întâmpla așa*)? Vei sta ascuns pentru totdeauna? Până când va mai arde mânia Ta ca un foc? ⁴⁷Amintește-Ți cât de scurtă este viața mea și pentru ce final absurd i-ai creat pe toți oamenii! ⁴⁸Este oare vreun om care să poată trăi și să nu fie afectat până la urmă de moarte, sau care să își scape sufletul din

gheara locuinței morților? **49** Doamne, unde sunt bunătățile Tale de la început, pe care le-ai promis prin jurământ lui David, bazat pe caracterul Tău care nu se schimbă? **50** Doamne, amintește-Ți de faptul că sclavul Tău suportă ridiculizarea celor din jurul lui. Eu o port în piept din partea multor popoare. **51** Doamne, suport răsul jignitor al multor popoare care sunt dușmanii Tăi. Ele au răs chiar și de deciziile unsului Tău! **52** Să fie binecuvântat Iahve pentru eternitate! Amin! Amin! **90 A PATRA CARTE. O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.** Doamne, Tu ai fost adăpostul nostru în fiecare generație. **1** Înainte să fi apărut munții, înainte să fi fost conceput pământul și lumea, din eternitate în eternitate, Tu ești Dumnezeu. **2** Tu întorci pe oameni în pământ, spunându-le: „Urmașii omului, întoarceți-vă!” **3** Da, o mie de ani înaintea Ta sunt ca ziua de ieri care a trecut și (*la fel*) cât durează serviciul unei gărzi de noapte. **4** Tu îi mături pe oameni; și ei devin ca un vis. Oamenii sunt ca iarba care răsare dimineața. **5** Deși apare la începutul zilei, își termină existența repede. Astfel, seara ea este veștedă și se usucă. **6** Suntem consumați de mânia Ta și speriați de supărarea Ta. **7** Ai pus vina noastră înaintea Ta; și ai adus păcatele noastre ascunse în lumina feței Tale! **8** Toate zilele noastre trec în timp ce mânia Ta vine peste noi. Anii noștri se termină rapid, ca un sunet. **9** În general, oamenii trăiesc șaptezeci de ani; iar cei care rezită mai mult, ajung chiar până la vârsta de optzeci de ani. Dar cei mai mulți dintre acești ani sunt trăiți doar în necaz și în chin. Ei trec repede; și noi zburăm... **10** Dar cine privește cu atenție la intensitatea mâniei Tale și la teama pe care o însuflă supărarea Ta? **11** Învață-ne să ne evaluăm corect (*deciziile din*) zilele (*pe care le trăim*), ca să obținem astfel o inimă înțeleaptă! **12** Întoarce-Te, Doamne! Cât vei mai întârzia? Ai milă de slujitorii Tăi! **13** Dimineața, satură-ne cu bunătatea Ta; iar noi vom striga de bucurie și ne vom veseli în toate zilele vieții noastre. **14** Înveselește-ne pentru tot atâtea zile câte ne-ai făcut să stăm rușinați și pentru tot atâția ani câți am suportat dezastrul! **15** Să se reveleze slujitorilor Tăi lucrarea Ta; și să fie evidentă maiestatea Ta fiilor lor! **16** Să fie peste noi frumusețea Dumnezeului nostru care se numește Iahve. Dorim ca lucrarea mâinilor noastre să reziste în timp! Da, lucrarea mâinilor noastre să fie durabilă! **17** Cel care locuiește la adăpostul Celui Foarte Înalt, se odihnește la umbra Celui Omnipotent. **18** Eu Îl numesc pe Iahve Refugiul meu, Fortăreața mea, Dumnezeul meu în care mă încred! **19** El te va scăpa (*ca pe o pasăre*) de lațul păsărarului și de epidemia distrugătoare. **20** Iahve te va acoperi cu penele Sale; și te vei adăposti sub aripile Lui. Te poți baza pe consecvența caracterului Său care îți va asigura apărarea și te va proteja. **21** Nu îți va (*mai*) fi frică de pericolele din timpul nopții și nici de săgeata care zboară ziua. **22** Nu te vei speria de epidemia care umblă prin întuneric și nici de aceea care devastează (*oamenii*) în mijlocul zilei. **23** Chiar dacă ar cădea în apropierea ta (*loviți de aceste pericole*) o mie de oameni și indiferent că în partea dreaptă vei vedea alți zece mii de oameni decimați în mod asemănător, acestea nu se vor apropia de tine. **24** Tu (*doar*) vei privi și vei vedea recompensa celor răi! **25** Pentru că zici lui Iahve: „Tu ești refugiul meu!” și faci din Cel Foarte Înalt

fortăreața ta, ¹⁰nu te va afecta niciun rău; și niciun dezastru nu se va apropia de cortul tău. ¹¹El va da ordin îngerilor Săi; și ei te vor păzi permanent. ¹²Te vor susține cu brațele lor, pentru ca să nu îți lovești piciorul de vreo piatră. ¹³Așa vei putea călca peste lei, peste vipere, peste pui de lei și peste șerpi. ¹⁴(*Iahve zice:*) „Pentru că Mă iubește, Eu îl voi salva. Îl voi proteja de pericole, pentru că el cunoaște numele Meu. ¹⁵Va striga; și Eu îi voi răspunde. Voi fi cu el în dificultăți (*le prin care va trebui să treacă*); îl voi scăpa și îl voi onora. ¹⁶Îl voi sătura cu viață lungă și va beneficia de salvarea Mea.”

92 Un Psalm. Cântec pentru Sabat. „Este bine să fie laudat Iahve și să se cânte numelui Tău, pentru că ești Foarte Înalt! ²Să se proclame dimineata bunătatea Ta; iar noaptea să se vorbească despre consecvența caracterului Tău. ³Să se cânte despre aceste lucruri folosind lira cu zece coarde și harpa; iar acompaniamentul să fie făcut de cealaltă liră. ⁴(*Ele să Te laude pentru că*) Tu mă înveselești, Doamne, prin ce faci. Privind la lucrările făcute de mâinile Tale, strig de bucurie! ⁵Ce lucruri extraordinare faci Tu, Doamne! Cât de profunde sunt planurile Tale! ⁶Omul superficial în gândire nu cunoaște acest lucru; și cel căruia îi lipsește judecata sănătoasă, nu îl înțelege. ⁷Oamenii răi răsar ca iarba; și toți cei care comit nedreptatea, înfloresc. Iar acest lucru se întâmplă numai ca să fie (*apoi*) distruși pentru totdeauna. ⁸Dar Tu, Doamne, ești onorat pentru eternitate! ⁹Doamne, dușmanii Tăi – chiar ei – dispar! Toți aceia care comit nedreptatea, sunt eliminați! ¹⁰Dar mie îmi oferi forța taurului sălbatic; și sunt uns cu uleiuri proaspete. ¹¹Ochii mei au văzut pedepsirea dușmanilor mei; și urechile mele au auzit vorbindu-se despre decimarea celor răi care veniseră (*să lupte*) împotriva mea. ¹²Omul corect înmugurește ca palmierul și crește ca cedrul din Liban. ¹³Cei care au fost plantați în casa lui Iahve, înmuguresc în curțile Dumnezeului nostru. ¹⁴Ei produc fructe până la bătrânețe. Sunt plini de sevă și au coronamentul (*mereu*) verde – ¹⁵ca să se știe (*printre oameni*) că Iahve este corect. El este Stânca mea! În Iahve nu există nedreptate! **93** Iahve guvernează îmbrăcat în maiestate. El este echipat cu forță și cu autoritate, astfel încât lumea este consolidată și nu poate fi destabilizată. ²(*Doamne,*) Tronul Tău a existat din vremuri străvechi. Tu ești (*și exiști*) din eternitate. ³Doamne, mările s-au ridicat. Vocea lor a fost auzită! Valurile lor au ajuns la mari înălțimi!” ⁴Dar mai impunător decât vuietul marilor ape și mai remarcabil decât valurile mării, este Iahve din locurile Lui înalte! ⁵„Afirmațiile Tale sunt demne de încredere; iar sfințenia Îți împodobește casa; și așa va fi, Doamne, în toate zilele (*care vor exista*)!” **94** „Dumnezeul răzburilor, Doamne, Tu, Cel care răzbuni pe cei nedreptățiți, strălucește Tu (*cu dreptatea Ta*)! ²Ridică-Te, Judecător al pământului. Recompensează Tu pe cei mândri în acord cu mândria lor! ³Doamne, până când vor triumfa oamenii răi? Până când? ⁴Ei vorbesc încet și incoerent. Spun cuvinte care le arată aroganța (*din inimă*). Toți cei care comit nedreptatea, se laudă... ⁵Ei exploatează pe poporul Tău, Doamne; și fac presiuni împotriva moștenirii Tale. ⁶Îi omoară atât pe văduvă, cât și pe străin. Îl distrug pe orfan! ⁷Ei zic: «Iahve nu (*ne*) vede! Dumnezeul lui Iacov nu ia în considerare (*ce*

facem noi!!»” **8** „Voi care sunteți oameni fără minte în acest popor, fiți atenți! Limitaților, când vă veți înțelepți? **9** Oare nu aude Cel care a făcut urechea? Oare nu vede Cel care a conceput ochiul? **10** Oare Cel care sancționează popoarele, nu va corecta (*ce se face greșit*) – tocmai El, care învață pe om cunoașterea? **11** Iahve cunoaște gândurile omului; știe că sunt fără valoare.”

12 „Doamne, bărbatul pe care îl corectezi Tu (*pedepsindu-l*) și pe care îl înveți din legea Ta, este un om fericit. **13** Tu procedezi astfel cu el ca să îl liniștești în zilele rele – până se va săpa groapa omului rău!” **14** Iahve nu Își abandonează poporul și nici nu Își uită moștenirea! **15** Se va face din nou (*o*) judecată corectă; și toți cei care au corectitudine în inima lor, o vor aproba. **16** Cine se va ridica să îmi susțină cauza împotriva celor răi? Cine va lua poziție pentru mine împotriva celor care comit nedreptatea? **17** Dacă Iahve nu ar fi (*fost*) ajutorul meu, sufletul meu ar fi (*fost*) demult culcat în tăcerea morții!

18 „Doamne, atunci când zic: «Picioarul meu nu mai are stabilitate!», bunătatea Ta mă susține! **19** Când am multe motive să fiu neliniștit în interiorul meu, alinările Tale îmi încântă sufletul. **20** Poate oare un om corupt care stă pe tron, să Ți se alăture – tocmai el care concepe necazul printr-un decret? **21** Ei completează împotriva sufletului omului corect și decid condamnarea la moarte a sângelui nevinovat!” **22** Iahve este forța care mă susține! Dumnezeuul meu este stânca mea unde mă adăpostesc! **23** El îi va recompensa conform nedreptății lor; și îi va distruge din cauza răutății lor! Dumnezeuul nostru care se numește Iahve, îi va distruge! **95** Veniți să strigăm de bucurie spre Iahve! Să strigăm spre stânca salvării noastre! **2** Să ne prezentăm înaintea Lui cu laude și să strigăm spre El prin cântece! **3** Pentru că Iahve este un Dumnezeu mare. El este un mare rege, superior tuturor zeilor! **4** Iahve ține în mâna Sa adâncimile pământului; iar crestele munților sunt ale Lui! **5** Tot a Lui este și marea. El a făcut-o; iar pământul uscat a fost făcut tot de mâinile Lui. **6** Veniți să ne închinăm Lui, să ne aplecăm înaintea Lui, să îngenunchem înaintea lui Iahve care este Creatorul nostru! **7** Pentru că (*numai*) El este (*Dumne*)zeul nostru, iar noi suntem poporul pășunii Lui și turma pe care o conduce (*cu*) mâna Sa! „Dacă auziți astăzi (*ce vă transmite*) vocea Lui, **8** să nu fiți insensibili în inimile voastre – ca la Meriba și ca în ziua când erați la Masa, în deșert – **9** unde strămoșii voștri Mi-au testat caracterul și au sperat degeaba în inconsecvența lui, deși (*până atunci*) Îmi văzuseră lucrările (*care îl revelau*)! **10** Patruzeci de ani am fost dezgustat de acea generație; și am zis: «Ei sunt un popor care s-a rătăcit în inima lui; și nu și-au însușit metodele Mele.» **11** Din această cauză, M-am mâniat și am jurat, zicând: «Nu vor intra în odihna Mea!»” **96** Cântați lui Iahve un cântec nou! Cântați-I toți locuitorii pământului! **2** Cântați pentru Iahve, binecuvântându-I numele! Proclamați în fiecare zi salvarea Lui! **3** Povestiți printre celelalte națiuni gloria Lui; și vorbiți printre toate celelalte popoare despre minunile Lui! **4** Iahve este mare și demn de laudă. De El trebuie să ne temem mai mult decât de ceilalți zei. **5** Toți zeii popoarelor sunt doar niște idoli; dar Iahve a făcut cerul! **6** Înaintea feței Lui este grandoare și strălucire; iar autoritatea și gloria sunt în sanctuarul Lui!

7„Familii ale popoarelor, recunoașteți și proclamați gloria lui Iahve, elogiindu-I forța! 8Dați lui Iahve gloria pe care o merită numele Lui! Aduceți-I un dar, venind în curțile Lui! 9Închinați-vă lui Iahve cu podoabe sfinte! Tremurați înaintea Lui, voi care locuiți pe întregul pământ! 10Spuneți printre popoare: «Pentru că Iahve guvernează, lumea continuă să existe și nu poate fi destabilizată. El va judeca popoarele fără părtinire.»” 11Să se bucure cerul și să se veselească pământul! Să vuiască marea și tot ce există în ea! 12Să vibreze Câmpia și tot ce este pe ea! Atunci toți copacii pădurii vor striga de bucurie înaintea lui Iahve, 13pentru că El vine! Se apropie să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și va lua decizii pentru popoarele lumii, în baza caracterului Său care nu se schimbă! 97 Iahve guvernează! Să se veselească pământul și să se bucure multele insule! 2Iahve este înconjurat de nor și de ceață densă. Temelia tronului Său este formată din dreptate și judecată. 3Înaintea Lui merge focul, arzându-I pe dușmanii care sunt în jur. 4Fulgerele lui Iahve luminează lumea. Pământul vede și se cutremură. 5Munții se topesc ca ceara înaintea lui Iahve care este Stăpânul întregului pământ. 6Cerul proclamă dreptatea Lui; și toate popoarele văd gloria Lui. 7Sunt determinați să se rușineze toți aceia care slujesc reprezentărilor prin imagini și cei care se laudă cu idoli! Toți zeii să se închine înaintea lui Iahve! 8Sionul aude și se bucură. Doamne, fiicele lui Iuda sunt vesele datorită judecăților Tale! 9Tu, Doamne, ești înălțat deasupra tuturor (*regilor*) care sunt pe pământ. Tu ești înălțat deasupra tuturor (*dumne*)zeilor! 10Cei care iubiți pe Iahve, urâți răul! El păzește sufletele credincioșilor Săi și îi scapă de cei răi. 11Lumina este semănată pentru omul corect; și bucuria este pregătită pentru cel care este cinstit în inima lui. 12Voi, cei care sunteți corecți, bucurați-vă în Iahve! Lăudați-L, amintindu-vă de sfințenia Lui! 98 Un Psalm. Cântați lui Iahve un cântec nou, pentru că El a făcut miracole. Mâna lui dreaptă și brațul Lui sfânt I-au adus victoria! 2Iahve Își revelează salvarea; El Își arată dreptatea înaintea popoarelor. 3El Și-a amintit de bunătatea și de consecvența caracterului Său, despre care făcuse promisiuni urmașilor lui Israel. Toate marginile pământului au văzut salvarea pe care ne-a oferit-o Dumnezeuul nostru. 4Strigați spre Iahve – toți locuitorii pământului! Chiuiți, strigați de bucurie și cântați! 5Cântați lui Iahve cu lira. Cântați folosind atât lira, cât și vocea! 6Cântați cu goarne și cu sunetul produs de corn! Strigați înaintea lui Iahve care este Rege(*le nostru*)! 7Să vuiască marea și tot ce există în ea! Să vibreze lumea și toți locuitorii ei! 8Râurile să bată din palme, munții să strige de bucurie cu toții. 9Totul să se manifeste înaintea lui Iahve care vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu imparțialitate! 99 Iahve guvernează! Să tremure popoarele! El tronează deasupra heruvimilor! Să se cutremure pământul! 2Iahve este mare în Sion. El este înălțat peste popoare. 3Lăudați numele Lui care este mare, pentru că impune respect. El este sfânt! 4Regele (*nostru*) deține forța și iubește dreptatea. Tu(, Doamne,) ai dat stabilitate dreptății. Tu ai făcut judecată și dreptate în (*poporul urmașilor lui*) Iacov. 5Înălțați-L pe Dumnezeuul nostru care se numește Iahve; și

închinați-vă înaintea locului unde stau picioarele Sale. El este sfânt! **6**Moise și Aaron erau dintre preoții Săi; iar Samuel a fost printre cei care Îi chemau numele. Ei L-au chemat pe Iahve; și El le-a răspuns. **7**Le-a vorbit din stâlpul de nor; iar ei au respectat cerințele și poruncile pe care li le-a dat El. **8**„Doamne, Dumnezeul nostru, Tu le-ai răspuns. Ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător; dar Te-ai și răzbunat pe ei din cauza faptelor lor rele!” **9**„Înălțați pe Dumnezeul nostru numit Iahve; și închinați-vă pe sfântul Lui munte; pentru că Dumnezeul nostru care se numește Iahve, este sfânt!” **100**

Un Psalm de mulțumire. Strigați de bucurie spre Iahve – toți locuitorii pământului! **2**Slujiți lui Iahve cu bucurie! Veniți înaintea Lui veseli și strigând! **3**Să știți că Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu. El este Acela care ne-a conceput; și suntem ai Lui. Noi suntem poporul Lui și turma care paște pe pășunea Lui! **4**Intrați pe porțile Lui cu mulțumire. Veniți în curțile Lui cu laudă! Lăudați-L și binecuvântați-I numele; **5**pentru că Iahve este bun; iar bunătatea Lui durează etern. Caracterul Său este mereu la fel din generație în generație. **101**

Un Psalm compus de David. Voi cânta (*despre*) bunătatea și judecata (*Ta*)! Doamne, Ție Îți voi cânta! **2**Voi fi atent să merg (*permanent*) pe drumul integrității. Când vei veni la mine? Voi umbla în integritatea inimii mele – între membrii familiei mele. **3**Nu voi pune nicio nedreptate înaintea ochilor mei! Urăsc pe cei care au deviat (*de la comportamentul corect*). Aceia nu se vor asocia cu mine! **4**Inima pervertită se va îndepărta de mine. Nu vreau să cunosc răul! **5**Îl voi distruge pe acela care defăimează semenul în secret. Nu îl voi tolera pe cel care îi privește pe ceilalți cu aroganță și care este încrezut în inima lui. **6**Ochii mei vor urmări pe credincioșii din țară, pentru ca ei să locuiască împreună cu mine. Cel care umblă pe drumul integrității, îmi va sluji. **7**Omul care comite înșelăciunea, nu va locui în casa mea! Cel care spune minciuni, nu va sta lângă mine. **8**În fiecare dimineață îi voi distruge pe toți cei răi care (*mai*) sunt în țară – ca să elimin din orașul lui Iahve pe toți aceia care comit nedreptatea. **102**

O rugăciune a unui om defavorizat, când era afectat de întristare și își prezenta plângerea în fața lui Iahve. Doamne, ascultă rugăciunea mea! Doresc să se audă până la Tine când strig (*cerând ajutor*)! **2**Nu Îi ascunde fața de mine în ziua în care sunt în dificultate! Apleacă-Ți urechea spre mine. Când strig, răspunde-mi imediat! **3**Zilele mele dispar ca fumul. Oasele îmi ard ca jarul. **4**Sunt tăiat ca iarba; și mă usuc. Uit să îmi mănânc pâinea... **5**Din cauza oftărilor mele, mi s-au lipit oasele de carne. **6**Sunt ca o bufniță din deșert. Am ajuns ca o cucuvea printre dărâmături. **7**Stau treaz – ca o pasăre singură pe acoperiș. **8**În fiecare zi, dușmanii mei mă ridiculizează. Cei care râd de mine, mă blestemă. **9**Am ajuns să mănânc cenușă în loc de pâine; și îmi amestec băutura cu lacrimi! **10**Aceste lucruri se întâmplă din cauza mâniei Tale și a dezastrului pe care mi l-ai făcut; pentru căci Tu m-ai ridicat și (*apoi*) m-ai aruncat. **11**Zilele mele sunt ca umbra înserării; și mă usuc ca iarba. **12**Dar Tu, Doamne, tronezi pentru totdeauna. Amintirea Ta durează din generație în generație. **13**Tu Te vei ridica și vei avea milă de Sion, pentru că e timpul să îți manifesti bunătatea față de el. Tocmai a

venit vremea pentru acest lucru! ¹⁴Slujitorii Tăi au respect pentru pietrele Sionului și le este milă de pământul lui. ¹⁵Celelalte popoare se vor teme de numele lui Iahve; și toți regii pământului vor elogia gloria Lui – ¹⁶când Iahve va construi Sionul și Se va revela în gloria Sa. ¹⁷El va răspunde rugăciunilor celor săraci și nu le va desconsidera. ¹⁸Să se scrie despre aceste lucruri pentru viitoarea generație, pentru ca poporul care se va naște, să Îl laude pe Iahve! ¹⁹El ține totul sub control din înălțimea sfințeniei Sale. Iahve privește din cer pe pământ, ²⁰ca să ia în considerare oftările prizonierilor și să îi elibereze pe cei care au fost condamnați la moarte. ²¹Numele lui Iahve va fi proclamat din Sion; și lauda Lui se va propaga din Ierusalim – ²²atunci când se vor strânge popoarele și regatele ca să îi slujească lui Iahve. ²³El mi-a redus forța pe drum(*ul vieții*) și mi-a scurtat zilele. ²⁴Astfel, eu am zis: „Dumnezeu meu, nu mă lua la jumătatea zilelor mele! Mă adresez Ție, Cel ai cărui ani țin continuu din generație în generație. ²⁵Tu ai înființat la început pământul; iar cerul este lucrarea făcută de mâinile Tale. ²⁶Ele vor dispărea; dar Tu rămâi. Toate se vor învechi ca o haină. Le vei schimba ca pe o vestimentație; și vor trece. ²⁷Dar Tu rămâi Același; și anii Tăi nu se vor termina!” ²⁸Fiii slujitorilor Tăi vor locui țara; și urmașii lor vor rămâne înaintea Ta. **103 Psalm compus de David.** Sufletul meu, binecuvântează-L pe Iahve! Și tot ce este în mine, să binecuvânteze sfântul Lui numele! ²Sufletul meu, binecuvântează-L pe Iahve; și nu uita niciuna dintre binefacerile Lui! ³El îți iartă toate nedreptățile, îți vindecă toate bolile, ⁴ și îți salvează viața din groapă. Te înconjoară cu bunătate și cu milă, ⁵îți satisface dorințele bune și te face să întinerești ca vulturul! ⁶Iahve judecă; și le face dreptate tuturor celor exploatați și nedreptățiți! ⁷El și-a revelat metodele Sale lui Moise; și și-a prezentat lucrările Sale urmașilor lui Israel. ⁸Iahve își manifestă bunătatea și mila. El nu Se grăbește să Se mânie; și este bogat în bunătate. ⁹Iahve nu rămâne în conflict deschis pentru totdeauna și nu își menține mânia pentru eternitate. ¹⁰El nu ne pedepsește conform păcatelor noastre; și nu ne recompensează direct proporțional cu nedreptățile noastre. ¹¹Ci cât de sus este cerul față de pământ, atât de mare este și bunătatea Lui pentru cei care se tem de El. ¹²Cât de departe este răsăritul de apus, atât de mult îndepărtează El nedreptățile noastre de la noi. ¹³Iahve are milă de cei care se tem de El – exact cum se comportă un tată față de copiii lui – ¹⁴pentru că El știe din ce suntem făcuți: Își amintește că suntem (*luați din*) pământ. ¹⁵Dar zilele omului sunt ca iarba. El înflorește exact ca floarea de pe câmp. ¹⁶Când trece un vânt peste ea, nu mai este; și nu i se mai cunoaște locul unde a fost... ¹⁷Dar bunătatea lui Iahve durează din eternitate în eternitate pentru cei care se tem de El; și dreptatea Lui este benefică pentru copiii copiilor lor – ¹⁸pentru aceia care respectă legământul Lui și pentru cei care își amintesc poruncile Lui ca să le aplice în viața lor. ¹⁹Iahve și-a stabilit tronul în cer; iar guvernarea Lui îi cuprinde pe toți (*oamenii*). ²⁰Binecuvântați-L pe Iahve – îngerii Lui care aveți mare forță, care Îi executați ordinele și care ascultați ce vă spune El! ²¹Binecuvântați-L pe Iahve – toate armatele Lui, formate din cei care Îl slujesc și care Îi respectă

dorința! ²²Binecuvântați-L pe Iahve – toate lucrările Lui, din toate locurile unde se manifestă autoritatea Lui! Suflul meu, binecuvântează-L pe Iahve!

104 Suflul meu, binecuvântează-L pe Iahve! Doamne, Dumnezeul meu, Tu ești infinit de mare! Tu ești îmbrăcat cu grandoare și strălucire! ²Tu Te învelești cu lumina și o îmbraci ca pe o manta. Tu instalezi cerul ca pe un cort; ³și pui pe ape grinzile camerelor lui de sus. Îți faci car din nori; și umbli pe aripile vântului. ⁴Tu Îți faci îngeri din vânturi; și folosești flăcările de foc ca slujitori ai Tăi. ⁵Tu ai dat stabilitate pământului, punându-l pe temeliile lui, ca să nu se miște de acolo niciodată. ⁶L-ai acoperit cu zone adânci ca atunci când l-ai fi îmbrăcat cu o haină. Apele stăteau pe munți; ⁷dar când Tu le-ai făcut reproșuri, au fugit. Când a bubuit tunetului Tău, ele au început să fugă. ⁸S-au scurs de pe munți, au coborât în văi, în locul pe care l-ai decis pentru ele. ⁹Le-ai pus o limită teritorială peste care nu li se permite să treacă – pentru ca să nu se întoarcă și să acopere pământul. ¹⁰Iahve face să țâșnească izvoarele în văi; și ele curg printre munți. ¹¹Toate animalele sălbatice de pe câmp se adapă din ele; și măgarii sălbatici își satisfac setea acolo. ¹²Pe malul lor își construiesc cuibul păsările zburătoare, a căror voce se aude din frunziș. ¹³Din camerele de sus, El udă munții; „și astfel, pământul se satură de efectul (*benefic al*) lucrărilor Tale.” ¹⁴Iahve face să crească iarbă pentru vite și plante pe care le cultivă omul. El face astfel să răsară hrană (*pentru om*) din pământ. ¹⁵Vinul înveselește inima omului, uleiul oferă feței strălucire; iar hrana fortifică inima omului. ¹⁶Copacii lui Iahve – cedrii Libanului, pe care i-a sădit El – sunt bine udați. ¹⁷În ei își fac cuibul păsările. Barza își construiește „casa” în pini. ¹⁸Munții înalți sunt locul unde trăiesc caprele sălbatice; iar stâncile sunt un adăpost pentru viezuri. ¹⁹Iahve a făcut luna ca să arate vremurile; iar soarele știe când să apună. ²⁰Tu(, Doamne,) aduci întunericul; și se face noapte. Atunci, toate animalele din pădure încep să se deplaseze prin ea. ²¹Puii de leu rag de foame. Ei își cer hrana de la Dumnezeu. ²²Când răsare soarele, (*animalele prădătoare de noapte*) se adună și se culcă în ascunzătorile lor. ²³Atunci iese omul să meargă la lucrul lui; și muncește până seara. ²⁴Doamne, cât de superbe sunt lucrările pe care le-ai făcut Tu! Pe toate le-ai conceput cu înțelepciune! Pământul este plin de creaturile Tale. ²⁵Observ cât de încăpătoare este marea și ce suprafață imensă are ea! Acolo se mișcă vietăți fără număr – atât cele mici, cât și cele mari. ²⁶Pe apele ei se deplasează corăbii; și în ea se joacă acel monstru pe care l-ai creat. ²⁷Toate creaturile speră în Tine, ca să le dai hrana la momentul oportun. ²⁸Dacă Tu le-o dai, ele o primesc. Atunci când Îți deschizi mâna, ele se satură. ²⁹Dar dacă Îți ascunzi fața, sunt speriate; iar când le iei suflarea, ele mor și se întorc în pământ. ³⁰Când Îți trimiți Spiritul, vietățile (*pământului*) sunt (*din nou*) concepute; și înnoiești astfel (*supra*)fața pământului. ³¹Doresc ca gloria lui Iahve să existe pentru eternitate! Iahve să fie satisfăcut de lucrările Sale! ³²Atunci când El privește pământul, (*totul*) tremură; iar când atinge munții, ei fumegă. ³³Voi cânta lui Iahve toată viața mea; voi cânta Dumnezeului meu cât voi exista!

³⁴Îmi doresc să am o gândire care să fie plăcută lui Iahve! Eu mă voi bucura în

Iahve. **35**Să dispară păcătoșii de pe pământ; și cei răi să nu mai fie! Sufletul meu, binecuvântează-L pe Iahve! Lăudați-L pe Iahve! **105** Mulțumiți lui Iahve! Invocați numele Lui! Vorbiți printre popoare despre ce a făcut El! **2**Cântați-I (*lui Iahve*); cântați în cinstea Lui! Proclamați toate minunile Lui! **3**Lăudați-vă cu sfântul Său nume! Să se veselească inima celor care Îl caută pe Iahve! **4**Căutați pe Iahve și beneficiați de (*tot*) ce poate El să facă! Să căutați mereu fața Lui! **5**Amintiți-vă de minunile pe care le-a făcut, de miracole și de deciziile pronunțate cu gura Sa! **6**Mă adresez vouă, care sunteți urmași ai sclavului Său numit Avraam, descendenți ai lui Iacov și aleși ai Lui! **7**El este Iahve, Dumnezeu nostru; și deciziile Lui sunt puse în aplicare pe tot pământul. **8**El Își amintește mereu de legământul Lui, în care sunt porunci aplicabile pentru o mie de generații. **9**Acela este legământul pe care l-a ratificat cu Avraam, completat de jurământul Lui făcut lui Isaac **10** și reconfirmat lui Iacov printr-o decizie care se aplica poporului Israel; iar el este un legământ cu valabilitate eternă. **11**În acel legământ s-a precizat: „Îți voi oferi teritoriul Canaanului ca parte a moștenirii voastre.” **12**Atunci erau doar câțiva bărbați – puțini ca număr – și călătoreau prin acea țară. **13**Ei mergeau de la un popor la altul și de la un regat la altul. **14**Iahve nu a permis niciunui om să îi exploateze și să îi domine; ci s-a pronunțat împotriva regilor din cauza lor(, *zicând*): **15**„Nu vă atingeți de cei pe care i-am uns (*ca dedicați Mie*); și nu îi victimizați pe profeții Mei!” **16**A chemat foametea împotriva țării; și a distrus orice provizie de hrană. **17**Trimisese înaintea lor un om: pe Iosif. El a fost (*inițial*) vândut (*acolo*) ca sclav. **18**I-au strâns picioarele în lanțuri și i-au pus gâtul în(*tre*) fiare – **19**până a venit timpul să se întâmple așa cum spusese El – ca să se confirme Cuvântul lui Iahve care îi făcuse promisiunea. **20**Atunci regele a trimis un slujitor să îl dezlege; și conducătorul popoarelor a decis să îl elibereze (*pe Iosif*). **21**L-a desemnat stăpân al familiei lui și conducător al tuturor proprietăților lui – **22**ca să îi instruiască așa cum va dori pe prinți și să îi învețe pe cei care aveau abilitatea înțelegerii lucrurilor. **23**Atunci, Israel a venit în Egipt. Iacov a locuit ca străin pe teritoriul lui Ham. **24**Dumnezeu Și-a înmulțit poporul foarte mult; și i-a făcut superiori în forță față de dușmanii lor. **25**Acelora le-a schimbat inima, ca să îi urască poporul și să se comporte nedemn cu slujitorii Săi. **26**L-a trimis pe sclavul Său numit Moise și pe Aaron pe care îl alesese. **27**Ei au făcut printre dușmani(*i poporului Său*) semnele Lui; și au fost minuni în țara lui Ham. **28**Iahve a trimis întunericul; și s-a făcut beznă. Moise și Aaron nu s-au revoltat împotriva cuvintelor lui Iahve. **29**Le-a transformat apa în sânge; și le-a omorât peștii. **30**Țara lor a fost invadată de broaște care au ajuns chiar și în camerele palatelor lor. **31**Când a vorbit Iahve, au venit roiuri de muște și păduchi pe tot teritoriul lor. **32**Le-a transformat ploile în grindină și în flăcări de foc. Ele au căzut peste teritoriul lor. **33**Le-a lovit viile și smochinii; și le-a rupt copacii din zona lor. **34**Când a vorbit El, au venit roiuri de lăcuste. Acolo au fost lăcuste fără număr. **35**Ele le-au devorat toate frunzele plantelor din țară și au afectat toate fructele care crescuseră în pământul lor. **36**I-a lovit pe primii născuți din țara lor – chiar pe cei care erau

primii reprezentanți ai forței lor (*viitoare*). **37**Iahve i-a scos pe israelieni de acolo cu argint și cu aur; și nu a fost nici măcar unul din triburile Lui care să ezite (*să facă ce i s-a cerut*). **38**Egiptenii s-au bucurat de plecarea lor, pentru că îi afectase foarte mult frica (*de ei și de „zeul” lor*). **39**Iahve a întins un nor ca să îi acopere; și a folosit un foc ca să le lumineze noaptea. **40**Au cerut (*hrană*); iar El i-a săturat, trimitându-le prepelițe și pâine din cer. **41**A despicat stânca; și (*din ea*) a curs apă. Au curs râuri prin zone de deșert. **42**S-a întâmplat așa pentru că și-a amintit de sfânta Lui promisiune, făcută sclavului Său numit Avraam. **43**El și-a eliberat poporul cu bucurie. I-a scos pe cei aleși de El veseli. Ei și-au manifestat satisfacția prin strigăte. **44**Le-a dat teritoriile popoarelor; și au moștenit rezultatul muncii lor – **45**ca să respecte deciziile Lui și să își trăiască viața conform învățăturilor Lui. Lăudați pe Iahve! **106** Lăudați pe Iahve! Lăudați-L pe Iahve, pentru că este bun! Bunătatea Lui este eternă!

2Cine poate relata despre toate lucrurile remarcabile făcute de Iahve? Cine poate proclama toate laudele pe care le merită El? **3**Cei care își trăiesc viața respectând ce este corect și care aplică permanent dreptatea, sunt niște oameni fericiți. **4**„Amintește-Ți de mine, Doamne – atunci când Tu Îți manifesti bunăvoința Ta față de poporul Tău! Apropie-Te de mine cu salvarea Ta, **5**ca să văd prosperitatea celor aleși de Tine, să fiu satisfăcut de bucuria poporului Tău și să Te laud împreună cu aceia care sunt moștenirea Ta. **6**Noi am păcătuit – la fel ca strămoșii noștri; am comis fapte nedrepte, am făcut ce este rău. **7**În timp ce erau în Egipt, strămoșii noștri nu au luat în considerare minunile Tale. Ei nu au păstrat în mintea lor mulțimea intervențiilor Tale care demonstrau bunătatea Ta; și s-au revoltat când au ajuns la mare: la Marea Roșie.” **8**El i-a scăpat din cauza numelui Său, ca să Își demonstreze (*egiptenilor*) forța Sa. **9**A certat Marea Roșie; și ea s-a uscat. Apoi i-a condus prin locurile (*ei*) adânci și fără vegetație, care erau ca deșertul. **10**I-a salvat din mâna celui care îi ura; și i-a răscumpărat din mâna dușmanului. **11**Apele i-au acoperit pe adversarii lor; și niciunul dintre ei nu a reușit să scape. **12**Atunci I-au crezut cuvintele și I-au cântat, laudându-L. **13**Dar după un scurt timp, ei au uitat lucrările lui Iahve; și nu au avut răbdare să primească îndrumarea Lui. **14**Li s-au declanșat în deșert dorințele păcătoase; și L-au testat pe Dumnezeu în zone fără vegetație. **15**El le-a dat ce au cerut; dar a trimis o boală distrugătoare împotriva lor. **16**Unii din tabără au fost geloși pe Moise și pe Aaron care fusese sfințit (*și dedicat*) lui Iahve. **17**Pământul s-a deschis, l-a înghițit pe Datan și a acoperit grupul lui Abiram. **18**Focul le-a consumat susținătorii. Flăcările i-au distrus pe cei răi. **19**La Horeb, (*israelienii*) și-au făcut un vițel; și s-au închinat imaginii turnate. **20**Au schimbat Gloria lor cu statuia unui bou care mănâncă iarbă. **21**L-au uitat pe Dumnezeu, Salvatorul lor, pe Cel care făcuse mari lucrări în Egipt. **22**Nu și-au amintit de Cel care făcuse miracole în patria lui Ham și lucruri care inspiră frică la Marea Roșie. **23**Astfel, El a spus (*atunci*) că îi va distruge. Dar Moise care fusese ales de El, a stat înaintea Lui între popor și Iahve, ca să îi atenueze mânia și să nu îl distrugă. **24**Apoi au respins acea plăcută țară. Ei nu au crezut că promisiunea

Lui este valabilă (*și posibil de aplicat*). ²⁵Au protestat în corturile lor și nu au ascultat ce le spusese Iahve. ²⁶Atunci El a jurat solemn că le va determina moartea în deșert, ²⁷că le va face urmașii să ajungă sclavi printre celelalte popoare și că îi va răspândi printre celelalte națiuni. ²⁸Ei s-au atașat de Baal-Peor; și au mâncat din carnea animalelor sacrificate care fuseseră închinare mortilor. ²⁹L-au mâniat (*pe Iahve*) prin faptele lor. Astfel, s-a declanșat un dezastru printre ei. ³⁰Dar a venit Fineas care a făcut (*o*) judecată; și dezastrul s-a oprit. ³¹Acțiunea lui a fost considerată (*de Iahve*) ca dreptate – din generație în generație, pentru totdeauna. ³²Apoi (*israelienii*) L-au mâniat pe Dumnezeu și la apele Meriba; și din cauza lor, chiar și Moise a ajuns în dificultate. ³³Ei s-au revoltat împotriva Spiritului Său; iar Moise a vorbit imprudent cu buzele lui. ³⁴Ei nu au distrus popoarele despre care le spusese Iahve; ³⁵ci s-au amestecat cu acele națiuni și s-au învățat cu faptele lor. ³⁶Au slujit idolilor lor care au devenit o capcană pentru ei. ³⁷Și-au sacrificat fiii și fiicele în cinstea demonilor. ³⁸Au făcut să curgă sângele celor nevinovați. Acela a fost chiar sângele fiilor și al fiicelor lor, pe care i-au sacrificat idolilor din Canaan; și au profanat astfel țara din cauza aceluși sânge. ³⁹S-au murdărit prin faptele lor; și prin tot ce au făcut, au arătat lipsă de loialitate (*față de Iahve*). ⁴⁰Atunci s-a declanșat mânia lui Iahve împotriva poporului Său; și El Și-a urât moștenirea. ⁴¹A permis ca ei să ajungă la discreția popoarelor; și astfel, cei care îi urau, au devenit stăpânii lor. ⁴²Dușmanii evreilor i-au dominat și i-au exploatat. Astfel, ei au fost determinați să stea umiliți sub autoritatea acelora. ⁴³Iahve i-a scăpat de multe ori; dar ei, prin planurile lor, se opuneau Lui. Și-au determinat astfel distrugerea prin nedreptatea lor. ⁴⁴Când i-a auzit cum strigau (*disperați*), Iahve a privit și a văzut situația lor dificilă. ⁴⁵Atunci, El Și-a amintit de legământul Lui. I s-a făcut milă de ei datorită mării Sale bunătați; ⁴⁶și a făcut ca israelienii să beneficieze de milă din partea tuturor celor care îi luaseră captivi. ⁴⁷Doamne, Dumnezeul nostru, salvează-ne! Strânge-ne dintre popoare, ca să laudăm sfântul Tău nume și să fim demni când Îți dedicăm lauda noastră. ⁴⁸Să fie binecuvântat Iahve care este Dumnezeul lui Israel – din eternitate în eternitate! Tot poporul să zică: „Amin!” Iahve să fie laudat! **107 A CINCEA CARTE.** Lăudați-L pe Iahve care este bun; pentru că bunătața Lui este eternă! ²Așa să se exprime oamenii răscumpărați de Iahve: cei pe care El i-a scos din mâna dușmanului. ³Ei sunt aceia pe care i-a adunat de pe teritoriul țărilor: atât de la Est la Vest, cât și de la Nord la Sud. ⁴Ei rătăceau prin deșert, pe un drum pe care nu mai fuseseră niciodată; și nu găseau un oraș unde să se stabilească. ⁵Erau flămânzi și însetați. Deveniseră epuizați în sufletul lor. ⁶Atunci, în situația lor dificilă, au strigat spre Iahve; și El i-a scăpat din necazurile lor. ⁷I-a ghidat pe un drum corect, ca să meargă spre un oraș locuit. ⁸Deci, ei (*ar trebui*) să Îl laude pe Iahve pentru bunătața Lui și pentru miracolele pe care le-a făcut în favoarea fiilor oamenilor! ⁹Iahve a satisfăcut sufletul însetat și a săturat pe cel flămând. ¹⁰Unii locuiau în întuneric și în umbra morții, legați în chin și în fiare. ¹¹Ei trăiau astfel pentru că se revoltaseră față de mesajele lui Dumnezeu și

desconsideraseră propunerea Celui Foarte Înalt. ¹²Astfel, El le-a smerit inima prin necaz(*uri*). Ei au ajuns în instabilitate și nu era nimeni să îi ajute. ¹³Atunci, din situația lor dificilă, au strigat spre Iahve; și El i-a scăpat din necazurile lor. ¹⁴I-a scos din întuneric și din umbra morții, rupându-le legăturile. ¹⁵Deci (*ei ar trebui*) să Îl laude pe Iahve pentru bunătatea Lui și pentru miracolele pe care le-a făcut față de fiii oamenilor! ¹⁶El a distrus porți de bronz și a tăiat zăvoare de fier. ¹⁷Nebunii, prin comportamentul lor nedrept și prin păcatele lor, deveniseră ridicoli și absurzi. ¹⁸Sufletul lor se dezgustase de orice hrană; și ajunseseră la porțile morții. ¹⁹Atunci, în situația lor dificilă, au strigat spre Iahve; și El i-a salvat din necazurile lor. ²⁰Le-a trimis Cuvântul Lui, i-a vindecat și i-a scăpat din groapă. ²¹Deci să Îl laude (*toți*) pe Iahve pentru bunătatea Lui și pentru miracolele Lui făcute fiilor oamenilor! ²²Să aducă sacrificii de mulțumire și să relateze despre lucrările Lui strigând de bucurie! ²³Cei care veneau pe mare cu corăbiile, cei care făceau comerț pe ape mari, ²⁴au văzut personal lucrările lui Iahve și miracolele Lui din zone adânci. ²⁵Când a vorbit El, s-a produs o furtună violentă, care a ridicat marile valuri ale mării. ²⁶Ele urcau spre cer și coborau în zonele adânci. Sufletul lor se înmuiase din cauza calamității. ²⁷Nu mai aveau stabilitate. Se mișcau ca un om beat. Toată înțelepciunea lor fusese înghițită. ²⁸Atunci, în situația lor dificilă, ei au strigat spre Iahve; și El i-a scăpat din necazurile lor. ²⁹Iahve a liniștit furtuna; iar valurile (*mării*) s-au diminuat. ³⁰Ei s-au bucurat de această liniștire; iar El i-a condus la locul dorit. ³¹Deci (*ei ar trebui*) să Îl laude pe Iahve pentru bunătatea Lui și pentru minunile pe care El le-a făcut pentru fiii oamenilor! ³²Ei să Îl onoreze în adunarea poporului și să Îl înalțe în consiliul bătrânilor! ³³Iahve transformă râurile în deșert și face ca izvoarele de ape să devină un pământ uscat. ³⁴El transformă pământul productiv într-un teren sterp – din cauza răutății locuitorilor țării. ³⁵Iahve transformă deșertul într-o vale cu apă; și face (*să apară*) izvoare de ape în teritoriul arid! ³⁶Îi pune acolo pe cei flămânzi; iar ei își construiesc un oraș pe care îl locuiesc. ³⁷Apoi își seamănă terenurile agricole, își plantează vii și au recolte bogate. ³⁸Iahve îi binecuvântează; și astfel, ei se înmulțesc foarte mult, iar numărul vitelor lor nu scade. ³⁹Când sunt decimați și jigniți din cauza exploatării altora, din cauza necazului și a altor dificultăți, ⁴⁰Iahve Își varsă desconsiderarea împotriva exploatatrilor, pe care îi face să rățăcească prin zone nelocuite și fără drumuri. ⁴¹Dar El îi ridică din sărăcie pe cei care nu dețin posesiuni materiale; și le înmulțește familiile ca pe o turmă. ⁴²Oamenii corecți văd aceste lucruri și se bucură. Astfel, orice nedreptate își închide gura! ⁴³Cine este înțelept, să respecte aceste lucruri și să fie receptiv la marea bunătate a lui Iahve! **108** Un cântec. Un Psalm al lui David. Dumnezeu, inima mea este pregătită: voi cânta și voi produce sunete (*plăcute*) cu instrumentele mele. „Sufletul meu, trezește-te! ²Harpă și liră, treziți-vă!” Voi trezi lumina care apare înainte să răsară soarele. ³„Doamne, Te voi lăuda printre popoare. Îți voi cânta printre celelalte națiuni; ⁴pentru că bunătatea Ta este mai înaltă decât cerul; iar consecvența caracterului Tău trece de nori! ⁵Dumnezeule,

doresc să fii înălțat deasupra cerului; și gloria Ta să fie peste întregul pământ!

6Pentru ca oamenii foarte iubiți de Tine să fie salvați, oferă-mi ajutorul Tău acționând cu dreapta Ta; și răspunde-mi!” **7**Dumnezeu care este sfânt, a vorbit, zicând: „Voi triumfa; voi împărți Șehemul și voi măsura valea Sucot!

8Ghiladul este al Meu. Tot al Meu este și Manase. Efraim este coiful Meu; iar Iuda este sceptrul Meu! **9**Moab este vasul în care Mă spăl! Deasupra Edomului Îmi arunc încălțăminte; iar strigătele Mele de victorie se aud peste Filistia.” **10**Cine mă va conduce în orașul fortificat? Cine mă va îndruma să ajung până în Edom? **11**Oare nu Tu, Dumnezeul care ne-ai respins? Dumnezeule, oare nu ne vei ajuta Tu, deși nu Te mai aliezi cu armatele noastre? **12**Ajută-ne împotriva dușmanului; pentru că susținerea omului este fără efect! **13**Cu Dumnezeu vom fi învingători; și El îi va călca în picioare pe dușmanii noștri! **109** Pentru liderul muzical. Compus de David. Un Psalm.

Dumnezeul meu pe care Îl laud, nu tăcea! **2**Observ că gura omului rău și gura celui înșelător se deschid împotriva mea. El îmi vorbește cu o limbă mincinoasă. **3**Mă înconjoară din toate părțile cu niște cuvinte de ură; și este în conflict cu mine fără nicio justificare. **4**El răspunde dragostei mele cu dușmănie; dar eu mă rog (*Ție*). **5**Îmi face rău pentru binele pe care i l-am făcut; și dragostea mea este recompensată cu ură. **6**(*Doamne,*) pune un om rău împotriva lui; și un acuzator să stea la dreapta lui! **7**Când va fi judecat, să fie declarat vinovat; iar rugăciunea lui să fie considerată un oribil păcat. **8**Zilele lui să fie puține; iar slujba lui să o ia altul! **9**Să îi rămână fiii orfani; și soția lui să fie văduvă! **10**Copiii lui să rățăcească cerșind și căutând (*lucruri fără valoare*) printre ruine! **11**Cel care l-a împrumutat, să îi ia tot ce are; și străinii să îl jefuiască de rezultatul muncii lui! **12**Să nu mai fie nimeni care să îl trateze binevoitor; și nici orfanii lui să nu mai beneficieze de bunătate! **13**Doresc ca urmașii lui să ajungă în anonim; iar în generația următoare, numele lui să fie uitat și ignorat! **14**Înaintea lui Iahve să se păstreze amintirea vinovăției strămoșilor lui; și să nu fie șters păcatul mamei lui! **15**Să rămână pentru totdeauna vinovați înaintea lui Iahve; și El să le șteargă amintirea de pe pământ! **16**Toate aceste lucruri să se întâmple pentru că nu și-a amintit să se comporte cu bunătate, ci l-a persecutat pe omul sărac; l-a exploatat pe cel defavorizat material și l-a omorât pe acela care era cu inima afectată de durere! **17**Pentru că a iubit blestemul, să fie urmărit și invadat de el! Nu i-a plăcut binecuvântarea. În consecință, ea să stea departe de el! **18**A îmbrăcat blestemul ca pe propria lui haină. El i-a intrat în stomac la fel ca apa și i-a pătruns în oase ca uleiul. **19**Din această cauză, blestemul să îi fie mantaua cu care se acoperă și centura cu care și-o strânge mereu la mijloc! **20**Aceasta să fie recompensa oponentilor mei din partea lui Iahve; și așa să se întâmple celor care mă vorbesc de rău! **21**Dar Tu, Doamne care (*îmi*) ești Stăpân, fă-Ți lucrarea cu mine datorită numelui Tău! Pentru că bunătatea Ta este mare, salvează-mă; **22**pentru că sunt sărac și trist, iar inima mea este rănită în interiorul meu. **23**Dispar ca o umbră care trece. Sunt alungat ca o lăcustă. **24**Genunchii mei sunt slăbiți de post, iar corpul meu este epuizat din cauza

lipsei de grăsime. ²⁵Am ajuns ridicol în fața lor! Cei care mă văd, dau din cap. ²⁶Doamne, Tu Cel care ești Dumnezeuul meu, ajută-mă! Acționează cu bunătatea Ta și scapă-mă! ²⁷Determină-i să recunoască mâna Ta în tot ce se va întâmpla; ca să realizeze că Tu, Doamne, ai făcut acest lucru! ²⁸Ei blestemă, dar Tu binecuvântezi! Ei se ridică și rămân rușinați; dar sclavul Tău va fi vesel. ²⁹Adversarii mei se îmbracă cu sfidare și cu aroganță. Pun lipsa de respect peste ei ca pe o manta. ³⁰Dar eu Îl voi glorifica pe Iahve cu gura mea; și Îl voi lăuda în mijlocul multor oameni – ³¹pentru că El stă la dreapta celui sărac, ca să îl scape de acuzatorii lui. **110 Un Psalm compus de David.** Iahve i-a zis Stăpânului meu: „Stai la dreapta Mea, până voi determina pe dușmanii Tăi să ajungă sub picioarele Tale! ²Iahve va întinde toiagul autorității Tale din Sion. Guvernează și fi Stăpân în mijlocul dușmanilor Tăi! ³Când se adună armata Ta, poporul Tău dorește să lupte. Tu Îți vei primi tineretul care vine la Tine dintr-un loc secret, ca roua, îmbrăcat cu podoabe sfinte!” ⁴Iahve a jurat; și nu va regreta. El a zis: „Tu ești preot pentru totdeauna, conform modelului oferit de Melhisedec. ⁵Iahve este la dreapta Ta. El va strivi regi în ziua când Se va mânia. ⁶El va judeca popoarele, va umple pământul de cadavre și va distruge conducătorii întregului pământ. ⁷Iahve va bea din pâ râul de lângă drum; și astfel, El Își va înălța fruntea (*de învingător*)!” **111** Lăudați-L pe Iahve! Îi voi mulțumi lui Iahve din toată inima mea în compania celor corecți, acolo unde se adună ei! ²Lucrările lui Iahve sunt impunătoare. Ele sunt analizate de toți oamenii care le apreciază! ³Iahve face lucruri remarcabile; iar dreptatea Lui va continua să existe pentru eternitate. ⁴El a făcut miracole de care trebuie să ne amintim. Iahve este bun și milos! ⁵El oferă hrană celor care se tem de El. Iahve Își amintește mereu de legământul Său! ⁶El a demonstrat poporului Său o remarcabilă forță prin lucrările pe care le-a făcut, dându-le ca moștenire posesiunile altor popoare. ⁷Lucrările mâinilor lui Iahve sunt motivate de consecvența caracterului Său și de deciziile Lui. Toate regulile Sale sunt demne de încredere. ⁸Ele sunt confirmate pentru totdeauna și au fost făcute în (*baza respectării*) adevăr(*ului*) și cu integritate. ⁹El a trimis poporului Său salvarea; și-a decretat legământul (*care este valabil*) pentru eternitate. Numele Lui este sfânt și impune respect! ¹⁰Frica de Iahve este începutul înțelepciunii. Toți cei care și-o însușesc, au o gândire sănătoasă. Lauda (*la adresa*) lui Iahve este stabilită pentru eternitate. **112** Lăudați-L pe Iahve! Cel care se teme de Iahve și care apreciază mult poruncile Lui, este un om fericit! ²Urmașii lui vor deține forța în țară. Descendenții celui integru vor fi binecuvântați. ³În casa lui va fi bogăție și prosperitate; iar dreptatea îi va fi apreciată pentru totdeauna. ⁴Celor integri le strălucește o lumină în întuneric. Ei beneficiază de bunătate(*a lui Iahve*), de milă și de dreptate. ⁵Omul care are milă de alții și care dă cu împrumut, va prospera. El își organizează (*viața*) și își investește lucrurile într-un mod benefic. ⁶Niciodată nu va fi destabilizat. Omul corect va fi mereu amintit (*între cei din generațiile următoare*). ⁷El nu se sperie de vești rele, pentru că inima lui este rezistentă și se încrede în Iahve. ⁸Pentru că nu are frică în inima lui, va vedea cum se va întâmpla

dușmanilor lui exact ce dorește el. **9**Pentru că a împărțit (*din posesiunile lui*) și a dat celor săraci, dreptatea îi va fi recunoscută și va rămâne (*apreciată*) pentru totdeauna; iar autoritatea lui va crește însoțită de onoare. **10**Omul rău vede acest lucru și se mânie; strânge din dinți și leșină (*de necaz*). Dorințele celor răi rămân tot nesatisfăcute! **113** Lăudați-L pe Iahve! Slujitorii lui Iahve, lăudați-L. Lăudați numele Lui! **2**Numele lui Iahve să fie binecuvântat – de acum și până în eternitate! **3**De la răsăritul soarelui și până la apusul lui, să fie binecuvântat numele lui Iahve! **4**El este înălțat deasupra tuturor popoarelor. Gloria lui Iahve este mai sus de cer. **5**Cine este ca Dumnezeuul nostru care se numește Iahve? El este Cel care guvernează de pe tronul din înălțime; **6**și totuși Se apleacă să privească spre cer și spre pământ! **7**El îl ridică din praf pe omul sărac; și îl înalță din gunoi pe cel fără posesiuni materiale – **8**ca să îl pună să stea împreună cu cei mai remarcabili dintre oameni și să locuiască printre oamenii speciali din poporul Său. **9**El îi dă femeii sterile o familie și face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați-L pe Iahve! **114** Când a plecat Israel din Egipt și când a ieșit familia (*lărgită a lui*) lui Iacov dintre cei care formau acel popor cu limba încurcată, **2**Iuda a devenit sfântul Lui sanctuar; și Israel a fost poporul unde guvernează Iahve. **3**Marea a văzut (*ce se întâmpla*) și a fugit. Iordanul s-a dat înapoi. **4**Munții au dansat ca niște berbeci; și dealurile au sărit ca niște miei. **5**„Mare, de ce fugi? Iordan, de ce te retragi? **6**Munți, de ce dansați ca niște berbeci? Și voi, dealuri, de ce săriți ca niște miei? **7**Pământ, cutremură-te înaintea lui Iahve – înaintea Dumnezeuului lui Iacov. **8**El este Cel care transformă stânca în iaz și care face (*să iasă*) izvoare de apă din rocă!” **115** Nu noi, Doamne, nu noi merităm; ci numele Tău merită (*și trebuie*) să fie glorificat – pentru bunătatea Ta și pentru consecvența caracterului Tău! **2**De ce să zică celelalte popoare (*despre noi*): „Unde este Dumnezeuul lor?” **3**Dumnezeul nostru este în cer; și face tot ce vrea! **4**Idolii lor sunt făcuți din argint și din aur. Ei sunt lucrarea mâinilor omenești. **5**Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd; **6**au urechi, dar nu aud; au nas, dar nu pot mirosi; **7**au mâini, dar nu pot pipăi; au picioare, dar nu pot umbla cu ele; și nu pot produce niciun sunet din gâtul lor... **8**La fel (*de ridicoli*) sunt cei care îi fac și toți aceia care se încred în ei! **9**Israel să se încreadă în Iahve – pentru că El este ajutorul și apărarea lui! **10**Familia lui Aaron să se încreadă în Iahve – pentru că El este ajutorul și apărarea lui! **11**Cei care se tem de Iahve, să se încreadă în El – pentru că (*numai*) Iahve este ajutorul și apărarea lor! **12**Iahve Își amintește de noi; și (*ne*) dă binecuvântare: El îi binecuvântează pe urmașii lui Israel. Iahve binecuvântează casa lui Aaron. **13**Iahve îi binecuvântează pe cei care se tem de El – de la cei mici până la cei mari. **14**Iahve să vă înmulțească – pe voi și pe fiii voștri! **15**Să fiți binecuvântați de Iahve care este Creatorul cerului și al pământului. **16**Cerul este al lui Iahve; dar pământul l-a dat fiilor oamenilor. **17**Nu morții Îl laudă pe Iahve, nici cei care au ajuns în tăcere; **18**ci noi Îl vom binecuvânta pe Iahve, de acum și până în eternitate. Lăudați-L pe Iahve! **116** Îl iubesc pe Iahve; pentru că El ascultă când Îi vorbesc prezentându-I cererile mele. **2**El Își apleacă urechea spre mine

în ziua când Îl chem. **3**Mă înfășuraseră legăturile morții și mă înconjuraseră emoțiile când mă gândeam că trebuie să merg în locuința morților. Eram invadat din toate părțile de necaz și de durere. **4**Dar am chemat numele lui Iahve, zicând: „Doamne, Te rog, salvează-mi sufletul!” **5**Iahve este bun și corect. Dumnezeu nostru are (și) compasiune. **6**Iahve păzește pe oamenii corecți. Când am fost modest, El m-a salvat. **7**Sufletul meu, întoarce-te la odihna ta, pentru că Iahve ți-a făcut bine! **8**„Da, Tu mi-ai scăpat sufletul de la moarte, mi-ai salvat ochii de lacrimi și picioarele mele nu s-au împiedicat. **9**Astfel, eu voi putea umbla înaintea lui Iahve pe pământul celor vii! **10**Am crezut (că Tu vei interveni în favoarea mea), chiar dacă am continuat să spun: «Sunt foarte nefericit!». **11**Eram agitat și ziceam: «Toți oamenii sunt înșelători!»” **12**Dar cum aș putea recompensa pe Iahve pentru toate binefacerile de care am beneficiat din partea Lui? **13**Voi ridica paharul în cinstea intervențiilor salvatoare ale lui Iahve și voi invoca numele Lui! **14**Îmi voi respecta jurămintele făcute lui Iahve înaintea poporului Său. **15**Viața celor care rămân fideli lui Iahve, este valoroasă în ochii Lui. **16**„Doamne, m-am rugat Ție ca sclav al Tău. Da, eu sunt (doar) un sclav al Tău: fiul slujitoarei Tale. Și Tu mi-ai desfăcut legăturile! **17**Îți voi aduce un sacrificiu de mulțumire și voi chema mereu numele lui Iahve.” **18**Îmi voi respecta jurămintele făcute lui Iahve înaintea întregului Său popor. **19**Voi face acest lucru în curțile casei lui Iahve, în mijlocul orașului Ierusalim! „Lăudați-L pe Iahve!” **117** Toate popoarele să Îl laude pe Iahve! Lăudați-L toate națiunile; **2**pentru că bunătatea Lui față de noi este renumită, iar caracterul Său rămâne la fel pentru eternitate. Lăudați-L pe Iahve! **118** Mulțumiți-I lui Iahve, pentru că este bun. Bunătatea Lui este eternă! **2**Israel să zică: „Bunătatea Lui durează cât eternitatea!” **3**Casa lui Aaron să zică: „Bunătatea Lui durează cât eternitatea!” **4**Cei care se tem de Iahve să zică: „Bunătatea Lui durează cât eternitatea!” **5**Când am fost în dificultăți, am strigat spre Iahve; și El m-a adus într-un loc confortabil. **6**Iahve mă susține. Astfel, eu nu mă voi teme. Ce îmi poate face un om?! **7**Iahve mă apără. El este ajutorul meu. Voi privi triumfător la cei care mă urăsc. **8**Mai bine să cauți scăparea la Iahve, decât să te încrezi în(*tr-un*) om. **9**Mai bine să cauți salvarea pe care o oferă Iahve, decât să te încrezi în cei mari. **10**Toate popoarele mă înconjuraseră; dar le-am distrus în numele lui Iahve. **11**Mă prinseseră din toate părțile... Da, mă înconjuraseră; dar le-am respins în numele lui Iahve. **12**Au venit din toate părțile ca niște albine; dar s-au stins ca un foc de paie. Le-am respins în numele lui Iahve! **13**Eram împins cu mare forță, ca să cad; dar Iahve m-a ajutat. **14**Iahve este forța mea și motivul cântecelor mele. El a fost salvarea mea. **15**Din corturile celor corecți se aud strigăte de bucurie și de salvare. Dreapta lui Iahve aduce victoria. **16**Dreapta lui Iahve este înălțată. Dreapta lui Iahve asigură succesul. **17**Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările lui Iahve. **18**El m-a pedepsit într-un mod categoric; dar nu m-a omorât. **19**Deschideți-mi porțile dreptății, ca să intru și să Îl laud pe Iahve! **20**Aceasta este poarta lui Iahve; iar oamenii corecți intră pe ea. **21**Te voi lăuda; pentru că mi-ai răspuns și mi-ai dat

salvarea (*Ta*). ²²Piatra pe care au respins-o zidarii (*ca inutilă*), a fost pusă (*în zid*) în cel mai important loc. ²³Iahve a făcut acest lucru; și în ochii noștri, el este o remarcabilă minune! ²⁴Aceasta este ziua pe care Iahve a făcut-o ca să ne veselim și să ne bucurăm. ²⁵Doamne, Te rugăm, salvează-ne! Doamne, Te rugăm să ne asiguri victoria! ²⁶Cel care vine în numele lui Iahve, este binecuvântat! Vă binecuvântăm din casa lui Iahve. ²⁷Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu; și El ne luminează. Legați cu funii animalul care urmează să fie sacrificat; și aduceți-l până la coarnele altarului! ²⁸Tu ești Dumnezeul meu; și eu Te voi lăuda! Tu ești Dumnezeul meu; iar eu Te voi omagia! ²⁹Mulțumiți-I lui Iahve, pentru că este bun și pentru că bunătatea Lui durează pentru eternitate! **119** Cei care trăiesc în integritate, urmărind să respecte legea lui Iahve, sunt oameni fericiți. ²Tot fericiți sunt și aceia care țin cont de (*tot*) ce a spus El și care Îl caută cu toată inima lor. ³Ei nu comit nicio nedreptate și merg permanent pe drumul poruncit de El. ⁴„Tu ne-ai dat regulile Tale ca să le respectăm (*mereu*) cu mare grijă. ⁵O, ce bine ar fi dacă deciziile mele ar viza (*permanent*) respectarea legilor Tale! ⁶Când îmi conformez viața poruncilor Tale, nu mă rușinez. ⁷Când voi cunoaște deciziile Tale corecte, Te voi lăuda cu o inimă curată. ⁸Voi respecta regulile Tale: nu mă abandona total! ⁹Cum își va menține tânărul comportamentul ireproșabil? Respectând Cuvântul Tău! ¹⁰Te caut din toată inima mea. Nu mă lăsa să deviez de la respectarea poruncilor Tale! ¹¹Strâng cuvintele Tale în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta. ¹²Să fii binecuvântat Tu, Doamne! Învață-mă regulile Tale (*de comportament*)! ¹³Buzele mele proclamă toate deciziile pronunțate de gura Ta. ¹⁴Când respect ce ai decretat, mă bucur ca atunci când aș avea toate bogățiile (*de pe pământ*). ¹⁵Mă gândesc profund la deciziile Tale și analizez cu atenție comportamentul pe care îl ceri (*de la noi*). ¹⁶Satisfacția mea este să studiez legile Tale. Nu voi uita Cuvântul Tău! ¹⁷Recompensează-l pe robul Tău cu viață; și voi respecta Cuvântul Tău! ¹⁸Deschide-mi ochii; și astfel voi vedea cât de fascinantă este legea Ta! ¹⁹Eu sunt doar un străin pe pământ. Nu ascunde poruncile Tale de mine! ²⁰Sufletul mi se topește permanent de dor după sentințele Tale. ²¹Tu faci reproșuri celor aroganți care sunt niște blestemați. Îi cerți pe cei care nu mai respectă poruncile Tale. ²²Îndepărtează de la mine insultele și desconsiderările; pentru că respect deciziile Tale! ²³Prinții se adună și vorbesc împotriva mea; dar sclavul Tău se gândește profund la legile Tale. ²⁴Afirmațiile Tale sunt satisfacția mea și consilierii mei. ²⁵Sufletul meu este lipit de praful pământului: încurajează-mă, conform Cuvântului Tău! ²⁶Mi-am analizat comportamentul; și Tu mi-ai răspuns. Învață-mă legile Tale! ²⁷Ajută-mă să mă acomodez cu deciziile Tale; și mă voi gândi atent la minunile Tale! ²⁸Sufletul meu plânge din cauza întristării. Ridică-mă – conform Cuvântului Tău! ²⁹Ține-mă departe de drumul înșelăciunii. Fii binevoitor și învață-mă Legea Ta! ³⁰Aleg metoda consecvenței (*în ascultarea de Tine*); și accept deciziile tale. ³¹Mă atașez de afirmațiile Tale. Doamne, nu mă lăsa să ajung să îmi fie rușine! ³²Alerg pe drumul (*respectării*) poruncilor Tale, pentru că Tu îmi liniștești inima. ³³Doamne,

învață-mă să trăiesc în acord cu regulile Tale; și le voi respecta până la sfârșitul vieții! **34**Dă-mi abilitatea de a respecta legea Ta; și mă voi conforma cerințelor ei cu toată inima mea! **35**Condu-mă pe drumul (*respectării*) poruncilor Tale, pentru că aceasta este satisfacția mea! **36**Apleacă-mi inima spre afirmațiile Tale și nu spre câștigul necinstit! **37**Deviază-mi privirea de la observarea lucrurilor fără valoare. Înveselește-mă pe drumul Tău! **38**Respectă-Ți promisiunea făcută sclavului Tău și celor care se tem de Tine! **39**Depărtează de mine defăimarea care mă sperie, pentru că deciziile Tale sunt bune! **40**O, cât de mult doresc (*să fie aplicate*) deciziile Tale. Încurajează-mă – conform dreptății Tale! **41**Doamne, doresc să vină peste mine marea Ta bunătate și salvarea Ta – conform promisiunii Tale! **42**Atunci îi voi putea răspunde celui care mă jignește – pentru că mă încred în Cuvântul Tău. **43**Nu mă lăsa (*să trăiesc*) fără să am în gura mea Cuvântul Tău care vorbește adevărul – pentru că speranța mea se bazează pe judecățile Tale! **44**Voi respecta mereu legea Ta. Mă voi conforma ei pentru eternitate! **45**Voi umbla liber, pentru că urmăresc respectarea deciziilor Tale. **46**Voi proclama afirmațiile Tale înaintea regilor; și nu îmi va fi rușine (*să le pronunț*). **47**Mă voi delecta cu poruncile Tale, pe care le iubesc. **48**Îmi ridic mâinile spre poruncile Tale, pe care le iubesc; și mă gândesc profund la regulile Tale. **49**Amintește-Ți ce ai spus sclavului Tău – pentru că astfel m-ai determinat să am speranță! **50**Știi ce îmi aduce consolare când am dureri: promisiunea Ta care mă încurajează. **51**Oamenii mândri mă jignesc foarte mult; dar eu nu deviez de la respectarea legii Tale. **52**Îmi amintesc de judecățile Tale din timpurile străvechi; și sunt încurajat. **53**Sunt afectat din toate părțile de supărare atunci când îi văd pe cei răi care au abandonat (*ascultarea de*) legea Ta. **54**În casa unde sunt doar un refugiat, mi-am făcut cântece din regulile Tale. **55**Doamne, îmi amintesc noaptea de numele Tău! Voi respecta legea Ta! **56**Așa îmi doresc să se întâmple (*mereu*); pentru că respect deciziile Tale. **57**Doamne, Tu ești moștenirea mea! Am promis că mă voi conforma cuvintelor Tale! **58**Te rog din toată inima mea să Îți demonstrezi bunătatea față de mine – conform promisiunii Tale! **59**Mă gândesc cu seriozitate la comportamentul meu. Îmi îndrept pașii spre declarațiile Tale. **60**Mă grăbesc; și nu întârzii să respect poruncile Tale! **61**Funiile oamenilor răi m-au înconjurat; dar eu nu uit legea Ta. **62**Mă trezesc în mijlocul nopții ca să Te laud – datorită corectelor Tale decizii. **63**Eu sunt prieten cu toți cei care se tem de Tine; și respect deciziile Tale. **64**Doamne, bunătatea Ta umple pământul. Învăț-mă regulile Tale! **65**Doamne, Tu faci bine sclavului Tău – conform Cuvântului Tău. **66**Învăț-mă să am abilitatea cunoașterii și capacitatea de a înțelege (*ce se întâmplă în jurul meu*); pentru că mă încred în poruncile Tale! **67**Când nu am fost modest, rățăceam; dar acum respect cuvintele Tale. **68**Tu ești bun și (*îmi*) faci bine. Învăț-mă regulile Tale! **69**Niște oameni aroganți m-au înconjurat cu neadevăruri; dar eu mă conformez deciziilor Tale cu toată inima mea. **70**Inima lor este insensibilă ca grăsimea; dar legea Ta este satisfacția mea! **71**E bine că m-ai făcut să fiu modest; pentru că astfel am putut învăța regulile Tale.

72 Legea promulgată cu gura Ta valorează pentru mine mai mult decât mii de șecheli de aur și de argint. **73** Măinile Tale m-au conceput și m-au făcut. Dă-mi abilitatea de a înțelege semnificația lucrurilor – ca să pot învăța poruncile Tale! **74** Cei care se tem de Tine, mă privesc și se bucură; pentru că aștept confirmarea Cuvântului Tău. **75** Doamne, recunosc că sentințele Tale sunt corecte; și datorită consecvenței caracterului Tău, Tu ai decis să mă determini să fiu modest. **76** Ajută-mă să pot beneficia și eu de bunătatea Ta – pentru a fi încurajat – conform promisiunii pe care ai făcut-o sclavului Tău. **77** Să vină bunătatea Ta (*și*) la mine; și voi trăi – pentru că legea Ta este satisfacția mea! **78** Oamenii aroganți să fie rușinați – pentru că m-au defăimat spunând minciuni despre mine! Dar eu mă voi gândi la deciziile Tale! **79** Să se întoarcă spre mine cei care se tem de Tine și cei care cunosc afirmațiile Tale! **80** Doresc ca inima mea să mă determine la integritate, respectând regulile Tale; și atunci nu-mi va fi rușine (*de comportamentul meu*)! **81** Sufletul meu dorește cu intensitate salvarea Ta, așteptând confirmarea Cuvântului Tău. **82** Ochii îmi privesc cu mare interes spre Tine, zicând: «Când mă vei încuraja?» **83** Deși am ajuns ca un burduf de vin (*care stă*) în fum, eu tot nu voi abandona legile Tale. **84** Oare câte zile trebuie să mai aștepte sclavul Tău până îi vei judeca pe cei care mă persecută? **85** Oamenii aroganți mi-au săpat gropi. Ei nu lucrează respectând legea Ta. **86** Niciuna dintre poruncile Tale nu se schimbă! Oamenii mă persecută cu minciuni. Scapă-mă (*Doamne*)! **87** Aproape m-au eliminat de pe pământ. Dar eu nu abandonez (*ascultarea de*) deciziile Tale! **88** Încurajează-mă așa cum procedezi Tu care ești bun; și voi respecta deciziile pe care le-a pronunțat gura Ta! **89** Doamne, Cuvântul Tău continuă să existe pentru eternitate în cer. **90** Caracterul Tău care nu se schimbă, continuă să se reveleze de la o generație la alta! Tu ai creat pământul; și el rămâne așa cum l-ai făcut. **91** Astăzi, totul continuă să existe datorită deciziilor Tale – pentru că fiecare lucru ascultă de Tine. **92** Dacă legea Ta nu ar fi satisfacția mea, aș muri în durerea mea. **93** Niciodată nu voi uita deciziile Tale – pentru că prin intermediul lor mă faci să îmi revin. **94** Sunt al Tău. Salvează-mă; pentru că eu urmăresc să trăiesc respectând deciziile Tale! **95** Oamenii răi mă așteaptă, intenționând să mă distrugă. Dar sunt atent ca să respect ce ai decis Tu (*că trebuie să fac*). **96** Văd că tot ce este perfect (*în această lume*) are un sfârșit. Dar porunca Ta este nelimitată. **97** Cât de mult iubesc eu legea Ta! Toată ziua, ea este satisfacția mea! **98** Porunca Ta mă face mai înțelept decât dușmanii mei – pentru că ea este totdeauna cu mine. **99** Sunt mai înțelept decât toți învățătorii mei – pentru că mă gândesc cu un mai mare interes la afirmațiile Tale. **100** Sunt mai abil decât oamenii cu părul alb – pentru că respect deciziile Tale. **101** Îmi feresc picioarele de orice drum rău – ca să respect Cuvântul Tău. **102** Nu mă îndepărtez de judecățile Tale – pentru că Tu îmi arăți pe unde să merg. **103** Cât de dulci sunt cuvintele Tale pentru gura mea Ele sunt mai dulci decât mierea pe care o iau în gură. **104** Sunt capabil să înțeleg semnificația lucrurilor – din cauza (*cunoașterii*) deciziilor Tale. Astfel, eu urăsc toate metodele bazate pe înșelăciune. **105** Cuvântul Tău este o lampă pentru

picioarele mele și o lumină pe drumul meu. **106** Am jurat; și voi respecta cu strictețe tot ce am promis. Mă voi conforma deciziilor Tale. Ele sunt corecte. **107** Doamne, sunt atât de întristat! Încurajează-mă – conform Cuvântului Tău! **108** Doamne, primește omagiul gurii mele; și învață-mă deciziile Tale! **109** Mi-am pus viața în pericol; dar nu voi abandona legea Ta! **110** Oamenii răi mi-au pus capcane; dar eu nu voi devia de pe drumul respectării deciziilor Tale. **111** Am moștenit declarațiile Tale pentru totdeauna. Ele sunt motivul bucuriei inimii mele. **112** Mi-am dedicat inima respectării regulilor Tale pentru totdeauna – până la sfârșit (*ul vieții*). **113** Îi urăsc pe cei schimbători; dar iubesc legea Ta. **114** Tu ești adăpostul meu și apărarea mea. Eu aștept să se întâmple așa cum spune Cuvântul Tău.” **115** „Voi, cei care faceți ce este rău, plecați de la mine – ca să pot respecta poruncile Dumnezeului meu!” **116** „Susține-mă(, Doamne,) conform promisiunii Tale; și voi fi încurajat. Nu mă lăsa să ajung să îmi fie rușine din cauza speranței mele! **117** Oferă-mi forța de care am nevoie – ca să fiu salvat și să privesc permanent (*cu satisfacție*) la regulile Tale! **118** Tu îi îndepărtezi pe cei care se rătăcesc și care (*apoi*) nu mai merg pe drumul respectării legilor Tale – pentru că înșelătoria lor este inutilă. **119** Tu îi elimini pe cei răi de pe pământ ca pe un reziduu. Datorită acestui fapt, eu iubesc afirmațiile Tale. **120** Carnea mea este afectată datorită emoției pe care (*i-*)o provoci Tu; și îmi este frică de sentințele Tale. **121** Judec luând decizii corecte. Nu mă lăsa să ajung la discreția exploatatorilor mei! **122** Apără pe sclavul Tău, ca să nu mă mai persecute cei aroganți! **123** Mi se topesc ochii așteptând salvarea Ta, în timp ce îmi doresc (*ca lucrurile*) să se întâmple conform promisiunii Tale corecte. **124** Comportă-Te cu sclavul Tău conform bunătății Tale; și învață-mă regulile Tale! **125** Eu sunt sclavul Tău. Învață-mă; și voi cunoaște afirmațiile Tale! **126** Doamne, este timpul să intri în acțiune – având în vedere faptul că (*ei*) au încălcat legea Ta. **127** Pentru că iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul și argintul **128** și pentru că observ ca fiind corecte toate deciziile Tale, urăsc toate potecile înșelătoriei. **129** Pentru că declarațiile Tale sunt (*pentru mine*) încântătoare, sufletul meu le respectă. **130** Revelarea cuvintelor Tale aduce lumină și oferă cunoaștere celor cărora ea le lipsește. **131** Îmi deschid gura și oftez, pentru că îmi doresc cu mare intensitate poruncile Tale. **132** Întoarce-Te spre mine și manifestă-Ți bunătatea – conform obiceiului Tău față de cei care Îți iubesc numele. **133** Consolidază-mi pașii conform cuvintelor Tale; și nu mă lăsa dominat de vreun necaz. **134** Scapă-mă de exploatarea dăunătoare a omului; și Îți voi respecta deciziile! **135** Fă să lumineze fața Ta peste sclavul Tău; și învață-mă regulile Tale. **136** Ochii îmi varsă torente de lacrimi – pentru că oamenii nu respectă legea Ta. **137** Doamne, Tu ești corect, iar deciziile Tale sunt în acord cu dreptatea! **138** Tu poruncești. Afirmațiile Tale sunt corecte și garantează consecvența în dreptate! **139** Sunt consumat de dorințe intense – pentru că dușmanii mei uită Cuvântul Tău. **140** Cuvintele Tale sunt bine testate; și sclavul Tău le iubește. **141** Eu sunt mic și modest; dar nu uit deciziile Tale. **142** Dreptatea Ta rămâne aceeași pentru totdeauna. Legea Ta este permanent adevărată. **143** Eu sunt afectat numai de

necaz și de dificultăți; dar poruncile Tale rămân satisfacția mea. ¹⁴⁴Afirmațiile Tale rămân corecte totdeauna. Dă-mi abilitatea de a înțelege lucrurile, ca să pot trăi! ¹⁴⁵Strig din toată inima. Răspunde-mi, Doamne! Voi respecta regulile Tale. ¹⁴⁶(Doamne,) Te chem! Salvează-mă; iar eu voi respecta deciziile Tale. ¹⁴⁷Mă trezesc înaintea apariției luminii zilei – ca să strig spre Tine; și aștept să se întâmple conform afirmațiilor cuvintelor Tale. ¹⁴⁸Ochii mei stau deschiși în timpul serviciului paznicilor de noapte – ca să mă gândesc profund la cuvintele Tale. ¹⁴⁹Doamne, ascultă vocea mea – în acord cu bunătatea Ta; și încurajează-mă conform judecăților Tale! ¹⁵⁰Se apropie cei care intenționează să facă nedreptăți! Ei s-au îndepărtat de legea Ta. ¹⁵¹Doamne, Tu ești aproape; și toate poruncile Tale sunt corect concepute. ¹⁵²Cu mult timp în urmă am auzit despre afirmațiile Tale – pentru că ai stabilit ca ele să fie valabile pentru totdeauna. ¹⁵³Privește la necazul meu; și salvează-mă – pentru că nu am ignorat legea Ta! ¹⁵⁴Apără-mi cauza și răscumpără-mă! Demonstrează-Ți bunătatea față de mine – conform promisiunii Tale! ¹⁵⁵Salvarea este departe de cei răi, pentru că ei nu urmăresc să respecte regulile Tale. ¹⁵⁶Doamne, faptele Tale care demonstrează bunătate, sunt multe! Încurajează-mă prin intermediul deciziilor Tale! ¹⁵⁷Mulți îmi sunt atât persecutori cât și dușmani; dar eu tot nu pot să deviez de la respectarea afirmațiilor Tale! ¹⁵⁸Mă uit cu repulsie la cei necredincioși care nu respectă cuvintele Tale. ¹⁵⁹Privește-mă și constată că iubesc deciziile Tale! Doamne, încurajează-mă – conform bunătății Tale! ¹⁶⁰Natura Cuvântului Tău este adevărul; și fiecare dintre deciziile Tale este corectă pentru totdeauna! ¹⁶¹Mă persecută niște prinți într-un mod nejustificat; dar inima mea tremură doar la cuvântul Tău! ¹⁶²Eu mă bucur de cuvintele Tale ca acela care a găsit multe lucruri prădate. ¹⁶³Urăsc înșelătoria; nu o pot suferi. Dar în același timp, iubesc legea Ta! ¹⁶⁴Te laud de șapte ori pe zi – din cauza deciziilor Tale; pentru că sunt corecte. ¹⁶⁵Cei care iubesc legea Ta beneficiază de multă pace; și nimic nu îi poate determina să se împiedice. ¹⁶⁶Doamne, în timp ce Îți respect legea, eu sper în intervenția Ta salvatoare. ¹⁶⁷Sufletul meu se conformează cerințelor Tale și le iubește mult. ¹⁶⁸Respect deciziile și afirmațiile Tale – pentru că toată viața mea este înaintea Ta. ¹⁶⁹Doamne, doresc ca vocea mea să ajungă (să fie auzită) până la Tine, când zic: «Oferă-mi abilitatea de înțelegere a Cuvântului Tău!» ¹⁷⁰Îmi doresc ca rugăciunea mea să ajungă până la Tine; pentru că eu zic: «Scapă-mă – conform promisiunii Tale!» ¹⁷¹Buzele mele Te vor lăuda – pentru că m-ai învățat regulile Tale! ¹⁷²Limba mea va cânta cuvintele Tale – pentru că toate poruncile Tale sunt corecte. ¹⁷³Doresc să mă ajute mâna Ta – pentru că aleg să mă conformez deciziilor Tale. ¹⁷⁴Doamne, doresc intens să beneficiaz de salvarea Ta; iar (ascultarea de) legea Ta este satisfacția mea. ¹⁷⁵Doresc ca sufletul meu să trăiască; și atunci Te va lăuda, iar deciziile Tale mă vor susține în acest scop. ¹⁷⁶Rătăcesc ca o oaie pierdută! Caută-l pe sclavul Tău – pentru că eu nu am uitat (să respect) poruncile Tale!” **120 Un cântec de pelerinaj.** Strig spre Iahve din situația dificilă în care sunt; și El îmi răspunde. ²„Doamne, scapă-mă de buzele mincinoase și de limba înșelătoare!” ³„Ce-ți va

da El ție? Limbă înșelătoare, oare ce îți va aduce El? **4**Doar săgeți ascuțite de luptător (*cu arcul*) și cărbuni de plantă parazitară!” **5**Vai de mine, pentru că locuiesc la Meșec și stau în corturile din Chedar! **6**Sufletul meu a stat nepermis de mult împreună cu cei care urăsc pacea! **7**Eu sunt pentru pace; dar când vorbesc eu, ei sunt pentru război. **121 Un cântec de pelerinaj.** Privesc spre munți. De unde îmi va veni ajutorul? **2**Ajutorul meu vine de la Iahve care a făcut cerul și pământul. **3**El nu va permite piciorului tău să își piardă stabilitatea. Cel care te protejează, nu va dormi. **4**Să știi că protectorul lui Israel nu aștește și nici nu doarme! **5**Iahve este paznicul tău. Iahve îți este umbră pe mâna ta dreaptă. **6**Nu te va afecta căldura soarelui în timpul zilei; și nici luna nu te va deranja în timpul nopții. **7**Iahve te va păzi de tot ce este rău. El îți va proteja sufletul. **8**Iahve te va păzi la plecare și la sosire – de acum și până în eternitate! **122 Un cântec de pelerinaj. Compus de David.** Mă bucur când mi se spune: „Să mergem la casa lui Iahve!” **2**„Ierusalim, picioarele noastre se opresc la porțile tale!” **3**Ierusalimul este construit ca un oraș care își adună poporul pentru un scop comun. **4**Acolo vin triburile – acelea care aparțin lui Iahve – ca să laude numele Lui, conform deciziei valabile pentru Israel. **5**În Ierusalim sunt puse scaunele de judecată. Ele sunt scaunele familiei (*urmașilor*) lui David. **6**Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! „Doresc ca cei care te iubesc, să prospere! **7**Pacea să fie între zidurile tale; și liniștea să stea în palatele tale. **8**Datorită fraților și a prietenilor mei, îți urez: «Pacea să fie în tine!» **9**Datorită casei Dumnezeului nostru care se numește Iahve, doresc să îți fie bine!” **123 Un cântec de pelerinaj.** „Privesc spre Tine, Cel care locuiești în cer!” **2**Ochii noștri sunt îndreptați spre Iahve așa cum privesc ochii slujitorilor spre mâna stăpânilor lor și cei ai servitoarei spre mâna stăpânei ei. Privim spre Dumnezeul nostru până va avea milă de noi. **3**„Ai milă de noi, Doamne! Implorăm mila Ta, pentru că suntem atât de săturați de desconsiderări! **4**Sufletul nostru s-a săturat de insultele celor aroganți și de defăimările celor mândri!” **124 Un cântec de pelerinaj. Compus de David.** Dacă nu ar fi fost Iahve aliatul nostru, să spună acum (*poporul*) Israel (*ce s-ar fi întâmplat cu el*)! **2**Dacă Iahve nu era pentru noi – când au venit oamenii împotriva noastră – **3**ar fi înghițit vii pe cei din poporul nostru, când li s-a declanșat mânia față de noi. **4**Atunci ne-ar fi înghițit apele; și râul ne-ar fi inundat. **5**Ne-ar fi înghițit apele care vin în mare forță. **6**Să fie binecuvântat Iahve – Cel care nu a permis ca noi să ajungem prada colților lor. **7**Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din lațul celui care urmărește să o prindă. S-a rupt lațul; iar noi am scăpat! **8**Ajutorul nostru este în numele lui Iahve – Cel care este Creatorul cerului și al pământului. **125 Un cântec de pelerinaj.** Cei care se încred în Iahve sunt ca muntele Sion care nu poate fi mișcat din loc, ci va fi stabil pentru totdeauna. **2**Cum sunt munții din jurul Ierusalimului, este și Iahve care înconjoară poporul Său de acum și până în eternitate. **3**Toiagul celui rău nu va conduce pe cei corecți – pentru ca oamenii corecți să nu își întindă mâinile spre nedreptate. **4**Doamne, fă bine celor buni și celor care au corectitudinea în inimile lor! **5**Cei care se întorc la

comportamentul lor greșit, vor fi îndepărtați de Iahve ca aceia care comit lucruri rele. Pacea să rămână peste Israel! **126 Un cântec de pelerinaj.** Când Iahve i-a adus acasă pe captivii care pleaseră din Sion, parcă visam. ²Atunci ni s-a umplut gura de râsete; și limba noastră a pronunțat numai strigăte de bucurie. Atunci se spunea (*despre noi*) printre celelalte popoare: „Iahve a făcut lucruri mari pentru ei!” ³Da, Iahve a făcut extraordinare lucruri pentru noi; și acest fapt explică de ce noi suntem bucuroși. ⁴„Doamne, întoarce-i acasă pe captivii noștri. Fă-i să revină ca niște torente care provin din Neghev.” ⁵Cei care seamănă cu lacrimi, vor secera cu strigăte de bucurie! ⁶Cel care merge plângând când aruncă sămânța, va reveni cu cântece de bucurie când își adună snopii. **127 Un cântec de pelerinaj. Compus de Solomon.** Dacă nu construiește Iahve o casă, degeaba muncesc intens cei care o fac. Dacă nu protejează Iahve un oraș, degeaba îl păzește santinela. ²Degeaba vă treziți devreme și adormiți târziu – ca să mâncați o pâine pe care o obțineți în urma unei munci extenuante. Iahve îi oferă o reală odihnă celui pe care îl iubește. ³Fiii sunt o moștenire de la Iahve. Rezultatul uterului este o recompensă. ⁴Fiii care se nasc (*într-o familie*) în anii tinereții (*părinților lor*), sunt ca săgețile în mâna unui luptător. ⁵Bărbatul care își umple tolba cu ei, este un om fericit; și nu îi va fi rușine când va vorbi cu dușmanii lui la poartă. **128 Un cântec de pelerinaj.** Orice om care se teme de Iahve și care trăiește așa cum îi cere El, este fericit! ²Va mânca din produsele pe care le-a obținut muncind cu mâinile lui. Așa vei fi (*și tu*) fericit și vei trăi bine. ³Soția ta va fi în jurul casei tale ca o viță productivă; iar fiii tăi vor fi ca ramurile tinere de măslin, stând în jurul mesei tale! ⁴Astfel este binecuvântat bărbatul care se teme de Iahve. ⁵El să te binecuvânteze din Sion, ca să asisti la prosperitatea Ierusalimului în toate zilele vieții tale ⁶și să îi vezi pe fiii fiilor tăi! Pacea să fie peste Ierusalim! **129 Un cântec de pelerinaj.** M-au persecutat foarte mult – încă de când eram tânăr – iar (*oamenii din poporul*) Israel ar putea să confirme acest lucru! ²M-au persecutat chiar din vremea când eram (*foarte*) tânăr – dar nu m-au învins. ³Pe spatele meu au arat cu plugul și au făcut brazde lungi. ⁴Dar Iahve este corect. El a tăiat funiile celor răi. ⁵Să se rușineze și să se retragă toți cei care urăsc Sionul. ⁶Să fie ca iarba de pe acoperișuri care se usucă înainte de a fi smulsă. ⁷Cel care adună recoltele nu își umple mâna cu ea; și cel care leagă snopii, nu o ia cu brațul lui. ⁸Oamenii care trec pe-acolo, să nu (*le*) zică: „Vă dorim ca binecuvântarea lui Iahve să fie cu voi!” sau „Vă binecuvântăm în numele lui Iahve!” **130 Un cântec de pelerinaj.** Doamne, strig din adâncuri! ²Stăpâne, ascultă (*când strig spre Tine cu*) vocea mea! Urechile Tale să asculte și să ia în considerare cererea mea! ³Dacă Tu, Doamne, ai păstra amintirea vinovăției noastre, cine ar putea să (*mai*) stea ridicat pe picioarele lui? ⁴Dar la Tine există iertare – pentru ca astfel, omul să se teamă de Tine. ⁵Aștept pe Iahve. Sufletul meu așteaptă și speră în Cuvântul Lui. ⁶Sufletul meu Îl așteaptă pe Iahve mai mult decât așteaptă santinelele (*de noapte*) dimineța. Da, Îl aștept mai mult decât așteaptă santinelele să vină dimineța. ⁷Israel, speră în (*intervenția lui*) Iahve, pentru că bunătatea este a Lui; și la El

găsim salvare din abundență! ⁸El îl scapă din nou pe Israel de toate pedepsele pe care le merita pentru vinovăția lui! **131 Un cântec de pelerinaj. Compus de David.** Doamne, inima mea nu este arogantă; și privirile mele nu sunt sfidătoare. Nu urmăresc să mă implic în activități pentru care nu sunt competent. ²Ci sufletul meu este calm și liniștit. Sunt ca un copil înțărcat care stă lângă mama lui. Da, sufletul meu se manifestă ca un copil înțărcat. ³„Israel, speră în (*intervenția lui*) Iahve – de acum și până în eternitate!” **132 Un cântec de pelerinaj.** „Doamne, amintește-Ți de David și de toate necazurile lui. ²Amintește-Ți de cel care a jurat lui Iahve, de acela care a promis cu jurământ Forței lui Iacov (*zicând*): ³«Nu voi intra în cortul căminului meu, nici nu voi urca în patul meu; ⁴nu voi permite ochilor mei să adoarmă și nici nu voi ațipi cu pleoapele mele – ⁵până când nu voi găsi un loc pentru Iahve, unde să fie acel sanctuar pentru Forța lui Iacov!»” ⁶„Noi am auzit despre el în Efrata; și l-am găsit în locuri împădurite. ⁷Să mergem la locul unde este Sanctuarul Lui, să ne închinăm la picioarele tronului Său! ⁸Doamne, ridică-Te și vino în locul Tău de odihnă – atât Tu, cât și acel Cufăr care reprezintă forța Ta! ⁹Preoții Tăi să se îmbrace cu dreptate; iar slujitorii Tăi loiali să strige de bucurie! ¹⁰Datorită lui David – sclavul Tău – nu Îți întoarce fața de la cel care a fost uns ca să fie dedicat în slujbă pentru Tine!” ¹¹Iahve i-a jurat lui David, spunându-i adevărul; și nu se va răzgândi. El a zis: „Voi pune pe tronul tău pe unul dintre urmașii tăi. ¹²Dacă fiii tăi vor respecta legământul Meu și se vor conforma cerințelor Mele despre care îi voi învăța, chiar și fiii lor vor sta pe tronul tău, pentru totdeauna!” ¹³Iahve a ales Sionul, El a dorit să locuiască acolo. ¹⁴„Acesta este locul Meu de odihnă pentru totdeauna. Aici voi locui, pentru că l-am dorit. ¹⁵Îi voi binecuvânta din abundență hrana; și îi voi sătura săracii cu pâine. ¹⁶Îi voi îmbrăca preoții cu salvare; iar credincioșii lui vor striga de bucurie. ¹⁷Acolo îi voi aduce lui David un urmaș; și voi aprinde o sursă de lumină celui pe care l-am uns (*ca rege al Meu*). ¹⁸Îi voi îmbrăca dușmanii cu rușine; dar pe fruntea lui va străluci coroana!” **133 Un cântec de pelerinaj. Compus de David.** Ce bine și cât de plăcut este atunci când frații locuiesc (*împreună*) în armonie! ²Acea atmosferă este ca uleiul de mare valoare care a fost pus pe cap. De acolo, el coboară pe barbă. Alunecă pe barba lui Aaron. Apoi ajunge pe marginea hainelor lui speciale (*de preot*). ³El este ca roua Hermonului care coboară pe munții Sionului; pentru că acolo a oferit Iahve binecuvântarea prin (*respectarea*) porunci(*lor*) și viața eternă. **134 Un cântec de pelerinaj.** Toți cei care Îl slujiți pe Iahve, binecuvântați-L. Faceți acest lucru voi, cei care stați în casa lui Iahve în timpul nopții! ²Ridicați-vă mâinile spre sfântul Său sanctuar; și binecuvântați-L pe Iahve! ³Să te binecuvânteze Iahve din Sion – El care este Creatorul cerului și al pământului. **135** Lăudați-L pe Iahve! Lăudați numele Lui. Slujitori ai lui Iahve, lăudați-L! ²Voi, cei care stați în casa lui Iahve și în curțile casei Dumnezeului nostru, lăudați-L! ³Lăudați-L pe Iahve, pentru că El este bun! Cântați numelui Său, pentru că este plăcut! ⁴Iahve și-a ales pe Iacov – pe Israel – ca moștenire a Sa. ⁵Eu recunosc că Iahve este mare. Stăpânul nostru

este mai mare decât toți zeii! **6**Iahve face tot ce Îi place, atât în cer, cât și pe pământ; atât pe mări, cât și în toate locurile adânci ale pământului. **7**El determină norii să se ridice de la capătul pământului. Iahve trimite fulgerele care anunță ploaia; și aduce vântul din camerele lui. **8**El este Acela care a omorât pe prim-născuții Egiptului, de la oameni până la animale. **9**„Egipt, El a trimis semne și miracole în mijlocul tău, împotriva faraonului și împotriva tuturor slujitorilor lui!” **10**El a lovit multe popoare și a omorât regi care aveau o impresionantă forță militară: **11**pe Sihon – regele amoriților –, pe Og – regele Bașanului – și pe regii tuturor regatelor din Canaan. **12**Apoi a dat țara acestora ca moștenire lui Israel, care este poporul Său. **13**Doamne, numele Tău este etern! Doamne, Tu ești amintit din generație în generație. **14**Iahve face dreptate poporului Său și îi încurajează pe slujitorii Săi. **15**Idolii popoarelor sunt făcuți din argint și din aur. Ei sunt lucrarea mâinilor omenești. **16**Au gură, dar nu pot vorbi; au ochi, dar nu pot vedea. **17**Au urechi, dar nu aud; au nas, dar nu respiră cu nările lor. **18**Cei care i-au conceput, sunt la fel ca ei; și așa sunt toți cei care se încred în acești idoli. **19**Urmași ai lui Israel, binecuvântați-L pe Iahve! Descendenți ai lui Aaron, binecuvântați-L pe Iahve! **20**Familia lui Levi, binecuvântează-L pe Iahve! Cei care vă temeți de Iahve, binecuvântați-L! **21**Binecuvântat să fie Iahve din Sion – El, Cel care locuiește în Ierusalim! Lăudați-L pe Iahve! **136** Lăudați-L pe Iahve, pentru că este bun! – Bunătatea lui este eternă! **2**Lăudați-l pe Dumnezeu (*dumne*)zeilor! – Bunătatea lui este eternă! **3**Lăudați-L pe Stăpânul stăpânilor! – Bunătatea lui este eternă! **4**Lăudați pe singurul care face mari minuni! – Bunătatea lui este eternă! **5**Lăudați-l pe Cel care a făcut cerul cu înțelepciune – Bunătatea lui este eternă! **6**Lăudați-l pe Cel care a expus pământul pe ape! – Bunătatea lui este eternă! **7**Lăudați-L pe Cel care a făcut marii luminători! – Bunătatea lui este eternă! **8**El a făcut soarele, ca să guverneze ziua! – Bunătatea lui este eternă! **9**Iahve a făcut luna și stelele, ca să guverneze noaptea! – Bunătatea lui este eternă! **10**Lăudați pe Cel care a lovit Egiptul omorând pe primii lor născuți! – Bunătatea lui este eternă! **11**Apoi, El a scos pe Israel din mijlocul lor! – Bunătatea lui este eternă! **12**A eliberat poporul acționând în forță cu mâna Lui și cu brațul întins! – Bunătatea lui este eternă! **13**Lăudați-L pe Cel care a despărțit în două (*apa de la*) Marea Roșie! – Bunătatea lui este eternă! **14**El l-a trecut pe Israel prin mijlocul ei! – Bunătatea lui este eternă! **15**Iahve l-a scăpat (*pe Israel*) de faraon și de armata lui, (*omorându-i*) în Marea Roșie! – Bunătatea lui este eternă! **16**Lăudați pe Cel care Și-a condus poporul prin deșert! – Bunătatea lui este eternă! **17**Lăudați pe Cel care a lovit mari regi! – Bunătatea lui este eternă! **18**Lăudați-L pe Cel care a omorât pe acei regi care aveau o mare forță (*armată*): – Bunătatea lui este eternă! **19**El l-a distrus pe Sihon, regele amoriților: – Bunătatea lui este eternă! – **20**și pe Og, regele Bașanului! – Bunătatea lui este eternă! **21**Iahve le-a dat țara lor ca moștenire! – Bunătatea lui este eternă! **22**Această moștenire a fost asigurată lui Israel, sclavul Lui! – Bunătatea lui este eternă! **23**Lăudați-L pe Cel care Și-a amintit de noi când eram umiliți! – Bunătatea lui este eternă! **24**El ne-a scăpat de

exploatatorii noștri! – Bunătatea lui este eternă! ²⁵Lăudați-L pe Cel care dă hrană fiecărei creaturi! – Bunătatea lui este eternă! ²⁶Lăudați pe Dumnezeu cerului! – Bunătatea lui este eternă! **137** Pe malurile râurilor Babilonului, stăteam jos și plângeam când ne aminteam de Sion. ²Ne atârnaverăm harpele în sălciile din acel teritoriu; ³pentru că acolo, cei care ne-au ținut sclavi, ne cereau cântece. Exploatatorii noștri doreau să (*le*) producem bucurie(*, zicând*): „Cântați-ne câteva dintre cântecele Sionului!” ⁴Cum să cântăm noi cântecele dedicate lui Iahve pe un pământ străin? ⁵„Ierusalim, dacă te voi uita, să își uite și dreapta mea dexteritatea ei! ⁶Dacă nu îmi voi aminti de tine și dacă nu voi face din Ierusalim cea mai mare bucurie, limba mea să se lipească de partea de sus a gurii mele!” ⁷„Doamne, amintește-Ți de edomiții care, atunci când cădea Ierusalimul, ziceau: «Radeți-l! Radeți tot până la temelie!»” ⁸„Fiica Babilonului, tu ești destinată distrugerii! Acela care îți va face exact ce ne-ai făcut tu, va fi un om fericit! ⁹Tot fericit va fi și cel care îi va prinde pe copiii tăi și îi va sfârâma de stâncă!” **138** Psalm compus de David. „Te voi lăuda din toată inima mea; Voi cânta despre Tine în prezența (*dumne*)zeilor! ²Mă voi închina în sfântul Tău templu; și Îți voi lăuda numele – pentru bunătatea Ta și pentru consecvența caracterului Tău – pentru că Ți-ai înălțat numele; și cuvintele Tale sunt onorate mai mult decât orice alte cuvinte. ³Când am strigat, Tu mi-ai răspuns. M-ai încurajat și mi-ai susținut sufletul. ⁴Doamne, toți regii pământului Te vor lăuda când vor auzi cuvintele pe care le-a pronunțat gura Ta! ⁵Vor cânta despre metodele lui Iahve – pentru că, Doamne, gloria Ta este mare!” ⁶Deși este înălțat, Iahve îl vede pe omul modest și îl cunoaște de la mare distanță pe cel mândru. ⁷„Când umblu prin mijlocul dificultăților, Tu mă ajuți să îmi refac forța. Îți întinzi mâna împotriva mâniei dușmanilor mei; și mă scapi, acționând cu dreapta Ta!” ⁸Iahve va termina ce a început pentru mine. „Doamne, bunătatea Ta este eternă. Nu abandona lucrările făcute de mâinile Tale!” **139** Pentru liderul muzical. Compus de David. Un Psalm. „Doamne, Tu mă observi și mă cunoști! ²Știi când stau jos și când mă ridic. De la mare distanță, Tu îmi cunoști gândurile. ³Îmi analizezi comportamentul și vezi locul unde mă odihnesc noaptea. Tu mă cunoști până în cele mai mici detalii. ⁴Înainte să îmi ajungă cuvântul pe buze, Tu, Doamne, deja cunoști gândul pe care îl voi exprima. ⁵Tu mă înconjori și Îți pui mâna peste mine. ⁶Acest mod în care mă cunoști, este extraordinar pentru mine. Capacitatea Ta de cunoaștere este atât de avansată, încât nu o pot înțelege. ⁷Unde să plec din prezența Spiritului Tău? Unde să fug din fața Ta? ⁸Dacă voi urca în cer, Tu ești acolo! Dacă îmi pun patul în locuința morților, constat că ești și acolo! ⁹Zburând cu aripile luminii de dimineață, aș putea să mă duc să stau la capătul mării. ¹⁰Dar și acolo mă conduce mâna Ta; și sunt apucat cu dreapta Ta! ¹¹Aș putea să zic: «Este o certitudine faptul că (*nu voi mai fi văzut atunci când*) întunericul mă va ascunde, iar lumina din jurul meu se va transforma în noapte». ¹²Dar nici chiar întunericul nu este un obstacol pentru Tine. Noaptea luminează ca ziua; și (*pentru Tine*) întunericul este ca lumina. ¹³Tu mi-ai conceput rinichii. Tu

m-ai țesut în uterul mamei mele. **14**Te laud pentru că sunt o creatură atât de minunată; și lucrările Tale sunt superbe! Suflul meu cunoaște foarte bine acest lucru. **15**Oasele mele nu erau ascunse de Tine când am fost făcut într-un loc secret și când am fost țesut (*ca*) în adâncimile pământului. **16**Când eram doar un embrion nedezvoltat, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele (*vieții mele*) care mi-au fost destinate – înainte să existe vreuna dintre ele. **17**Dumnezeule, cât de dificil de înțeles sunt gândurile Tale! Cât de mare este numărul lor! **18**Când le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine. **19**Dumnezeule, ce bine ar fi dacă ai distruge pe cel rău!” „Criminalilor, depărtați-vă de mine!” **20**„Cei care vorbesc nedrept despre Tine, sunt dușmanii Tăi. Ei Îți folosesc numele într-un mod lipsit de sens! **21**Doamne, oare să nu îi urăsc eu pe cei care Te urăsc? Să nu am eu repulsie față de cei care se pronunță împotriva Ta? **22**Manifest față de ei o ură totală. Pentru mine, ei sunt niște dușmani! **23**Dumnezeule, analizează-mă și cunoaște-mi inima. Încearcă-mă și cunoaște-mi neliniștea sufletului! **24**Vezi dacă sunt pe un drum rău; și (*con*)du-mă pe drumul eternității! **140** Pentru liderul muzical. Un Psalm compus de David. Doamne, scapă-mă de oamenii răi. Păzește-mă de oamenii violenți, **2** care se gândesc numai la rău și care, în fiecare zi, urmăresc motive de ceartă (*cu mine*). **3**Limba lor este ascuțită ca a unui șarpe; și sub buze au venin de viperă! **4**Doamne, protejează-mă de (*acțiunile făcute de*) mâinile omului rău! Scapă-mă de omul violent care se gândește cum să îmi împiedice pașii! **5**Niște oameni aroganți mi-au pus în secret niște capcane. Ei și-au întins funiile plaselor lor și mi-au instalat astfel niște capcane pe marginea potecii!” **6**Dar eu zic lui Iahve: „Tu ești Dumnezeul meu! Doamne, ascultă vocea mea care strigă spre Tine; și ai milă de mine! **7**Stăpâne, Doamne, Salvatorul meu, Tu ești Cel care deține forța de care am nevoie. Tu mi-ai protejat capul în ziua luptei! **8**Doamne, nu satisface dorințele omului rău. Nu permite să îi reușească planurile, ca să nu se laude în mod arogant (*cu realizările lui*)!” **9**Capul celor care mă înconjoară să primească necazurile declanșate de buzele lor! **10**Să cadă peste ei cărbuni aprinși! Să fie aruncați în foc și în locuri adânci, de unde să nu se mai ridice! **11**Oamenii care vorbesc lucruri fără valoare, să nu fie susținuți în țară; iar pe cei violenți și răi să îi vâneze și să îi învingă dezastrul. **12**Știu că Iahve va face dreptate celui chinuit. El ca judeca în favoarea celor exploatați. **13**Da, cei corecți vor lăuda numele Tău; iar oamenii integri vor locui în prezența Ta! **141** Un Psalm compus de David. Doamne, pe Tine Te chem! Vino urgent la mine! Ascultă vocea mea când strigă după ajutor spre Tine! **2**Doresc ca rugăciunea mea să fie ca tămâia înaintea Ta; iar ridicarea mâinilor mele să fie ca sacrificiile de seară. **3**Doamne, înfrânează dorința gurii mele de a vorbi. Păzește ușa buzelor mele! **4**Nu lăsa inima mea să devieze spre ce este rău. Să nu se îndrepte spre faptele rele ale oamenilor care comit nedreptatea. Nu îmi permite să mănânc din delicatesele lor. **5**Să mă lovească omul corect, pentru că el manifestă bunătate (*atunci când acționează*)! Să mă certe el, pentru că nu îmi voi feri capul de un asemenea „ulei”! Dar rugăciunea mea va fi (*concepută*) tot

împotriva faptelor rele ale celor nedrepti! **6**Când judecătorii lor vor fi aruncați de pe marginea stâncilor, vor lua în considerare cuvintele mele plăcute. **7**Oasele noastre împrăștiate la intrarea în locuința morților sunt ca pământul arat și brăzdat. **8**Dar eu spre Tine îmi îndrept ochii! Doamne, Stăpânul meu, la Tine caut adăpost! Nu îmi abandona sufletul! **9**Păzește-mă de capcanele pe care mi le-au pus dușmanii și de acelea instalate de oamenii care comit nedreptatea. **10**Doresc ca cei răi să se prindă în capcanele lor, iar eu să scap!

142 Un maschil al lui David, compus după ce s-a ascuns în peșteră. O rugăciune. Strig, chemându-L pe Iahve. Vocea mea strigă spre Iahve, cerând mila Lui. **2**Îmi prezint cererea înaintea lui Iahve. Vorbesc despre necazul meu înaintea Lui. **3**Când spiritul îmi este întristat, Tu îmi cunoști comportamentul. Ei mi-au pus capcane mascate pe drumul pe care merg. **4**Privește la dreapta și constată că nu este nimeni care să mă ajute! Am rămas fără adăpost; și nu este nimeni care să simtă împreună cu mine! **5**Doamne, eu te chem zicând: „Tu ești adăpostul meu și moștenirea mea pe pământul oamenilor vii!” **6**Ascultă-mă când strig (*spre Tine*); pentru că sunt foarte trist! Salvează-mă de persecutorii mei, pentru că îmi sunt superiori în forță! **7**Scoate-mă din închisoare; și Îți voi lauda numele! Cei corecți se vor aduna în jurul meu când îmi vei face bine!

143 Un Psalm compus de David. Doamne, ascultă-mi rugăciunea! Apleacă-Ți urechea și ascultă cererea mea! Răspunde-mi, având în vedere consecvența caracterului Tău și dreptatea Ta! **2**Nu veni la judecată împotriva sclavului Tău, pentru că niciun om viu nu își poate susține cauza înaintea Ta! **3**Dușmanul mă persecută, mă strivește jos pe pământ; mă face să locuiesc în întuneric ca aceia care au murit de mult timp. **4**Spiritul meu este trist. Inima îmi este agitată în interiorul meu. **5**Îmi amintesc de zilele care au trecut. Mă gândesc profund la toate lucrările Tale și meditez la ce au făcut mâinile Tale. **6**Îmi întind mâinile spre Tine. Sufletul meu este însetat de Tine ca pământul uscat. **7**Doamne, vino rapid să îmi răspunzi; pentru că spiritul meu este epuizat! Nu Îți ascunde fața de mine, ca să nu ajung ca cei care coboară în groapă! **8**Doresc să mă ajuți să aud dimineța (*vorbindu-se*) despre bunătatea Ta, pentru că mă încred în Tine! Revează-mi drumul pe care (*trebuie*) să merg, pentru că îmi înalț sufletul spre Tine! **9**Doamne, scapă-mă de dușmanii mei, pentru că adăpostul meu este la Tine! **10**Învață-mă cum să Îți respect dorința, pentru că Tu ești Dumnezeuul meu! Doresc ca bunul Tău Spirit să mă conducă prin locuri netede! **11**Doamne, refă-mi forța – datorită numelui Tău! Acționând cu dreptatea Ta, scapă-mă din dificultăți! **12**Datorită bunătății Tale (*față de mine*), extermină-i pe dușmanii mei. Distruge-i pe toți persecutorii mei, pentru că eu sunt sclavul Tău!

144 Psalm compus de David. Să fie binecuvântat Iahve, Stânca mea, Cel care îmi antrenează mâinile pentru luptă și degetele pentru război. **2**El este binefăcătorul meu, fortăreața mea, Locul meu bine păzit, Salvatorul meu, Scutul meu, Cel în care mă încred și care îmi subordonează poporul! **3**„Doamne, ce este omul, ca să fii interesat de el? Ce este fiul omului, ca să te gândești la el?” **4**Omul este ca un abur; iar zilele lui sunt ca umbra care trece. **5**„Doamne, apleacă-Ți cerul și coboară (*la*

noi). Atinge munții, ca să fumege! **6**Aprinde fulgerul și dispersează-i pe dușmanii mei. Aruncă săgețile Tale și determină-i să fugă! **7**Întinde-Ți mâna de la (mare) înălțime! Scapă-mă și salvează-mă din marile ape, din mâna fiilor celui străin. **8**Gura lor vorbește lucruri fără valoare; iar dreapta lor este înșelătoare! **9**Dumnezeule, Îți voi cânta un cântec nou. Voi cânta pentru Tine folosind lira cu zece coarde! **10**Tu ești Cel care le asiguri regilor victoria; și îl scapi pe slujitorul Tău – pe David – de sabia omului rău! **11**Îmi doresc doar să mă scapi. Salvează-mă din mâna fiilor străinului. Gura lor vorbește lucruri fără valoare, iar dreapta lor este înșelătoare! **12**Atunci când voi fi scăpat de ei, fiii noștri își vor trăi tinerețea ca niște plante bine crescute. Fetele noastre vor fi ca niște stâlpi sculptați care susțin un palat. **13**Depozitele noastre de grâu vor fi pline; și vor fi încărcate cu tot felul de fructe. Turmele și cirezile noastre ni se vor înmulți cu miile și cu zecile de mii pe pășunile noastre. **14**Vitele noastre vor fi bine hrănite. Nu vom fi afectați de spărturi în ziduri, nici de sclavie și nici de (vreun) țipăt pe străzile noastre.” **15**Poporul care beneficiază de acestea, este fericit! Poporul care Îl are pe Iahve ca Dumnezeu al lui, este fericit! **145** Un cântec de laudă. Compus de David. Dumnezeul meu, Te voi glorifica. Tu ești Rege! Voi binecuvânta numele Tău pentru eternitate! **2**Te voi binecuvânta în fiecare zi; voi lăuda numele Tău pentru totdeauna! **3**Iahve este mare și foarte demn de laudă! Grandoarea Lui nu are limită! **4**„Fiecare generație va lăuda faptele Tale.” Să proclame toți (oamenii) realizările Tale! **5**Voi spune despre renumita glorie a maiestății Tale; și voi relata despre minunile Tale! **6**Oamenii vor vorbi despre forța Ta care induce frica; iar eu voi povesti despre grandoarea Ta. **7**Vor proclama amintirea despre marea Ta bunătate și vor aclama cu bucurie dreptatea Ta! **8**Iahve este binevoitor și milos. El nu Se grăbește să Se mânie; și este bogat în bunătate. **9**Iahve este bun cu toți. Bunătatea Lui se extinde peste toate lucrările Sale. **10**„Doamne, toată creația Ta Te va lăuda; iar credincioșii Tăi Te vor binecuvânta! **11**Vor proclama gloria regatului Tău; și vor vorbi despre grandoarea Ta – **12**ca să prezinte fiilor oamenilor realizările Tale și faimoasa glorie a regatului Tău. **13**El este un regat etern; și guvernarea Ta continuă să existe din generație în generație. Iahve Își respectă mereu toate promisiunile; și este plin de bunătate față de tot ce a creat. **14**Iahve îi susține pe toți cei care cad; și îi îndreaptă pe toți cei care sunt aplecați! **15**Ochii tuturor se îndreaptă cu speranță spre Tine; iar Tu le dai hrana la timpul oportun. **16**Îți deschizi mâna și saturezi conform dorinței Tale tot ce are viață.” **17**Iahve este corect în toate deciziile Sale și plin de bunătate față de tot ce a făcut! **18**Iahve este aproape de toți cei care Îl cheamă. El Se apropie de toți cei care Îl cheamă în adevăr. **19**Iahve satisface dorința celor care se tem de El, îi aude când strigă solicitându-I ajutorul; și îi salvează. **20**Iahve este protectorul tuturor celor care Îl iubesc; dar El îi distruge pe toți oamenii răi. **21**Gura mea va proclama lauda (la adresa) lui Iahve. Orice creatură să binecuvânteze sfântul Său nume pentru totdeauna! **146** Lăudați-L pe Iahve! Suflul meu, laudă-L pe Iahve! **2**Îl voi lăuda pe Iahve toată viața mea. Îi voi cânta Dumnezeului meu cât timp voi

exista! **3**Nu vă încredeți în cei „mari”, în fiii oamenilor care nu pot oferi salvarea. **4**Când îi părăsește spiritul, se întorc în pământ; și în aceeași zi li se distrug toate planurile. **5**Cel care Îl are pe Dumnezeuul lui Iacov ca ajutor și a cărui speranță este în Dumnezeuul lui care se numește Iahve, este un om fericit! **6**Acel Dumnezeu este Creatorul cerului și al pământului, al mării și al tuturor vietăților din ea. El este protectorul adevărului pentru totdeauna. **7**Iahve face dreptate celor exploatați. El dă pâine celor flămânzi. Iahve este Cel care eliberează prizonierii. **8**El deschide ochii orbilor! Iahve îi îndreaptă pe cei care stau aplecați. El îi iubește pe oamenii corecți! **9**Iahve are grijă de străin, susține orfanul și văduva și distruge comportamentul celor răi. **10**„Sion, (să știi că) Iahve guvernează pentru eternitate! Dumnezeuul tău guvernează din generație în generație! Lăudați-L pe Iahve!” **147** Lăudați-L pe Iahve! Cât de bine este să Îi cântăm Dumnezeuului nostru! Cât de plăcută și de adecvată este lauda la adresa Lui! **2**Iahve construiește Ierusalimul și îi strânge pe captivii lui Israel. **3**El îi vindecă pe cei care au inima extenuată; și le leagă rănile. **4**El calculează numărul stelelor și le cheamă pe nume pe toate! **5**Iahve – Dumnezeuul nostru – este mare și plin de forță! Înțelepciunea Lui nu are limite! **6**Iahve îi ridică pe cei care sunt modești (*în comportament*); dar pe cei răi îi apleacă până la pământ. **7**Închinați-vă lui Iahve cu mulțumire! Cântați-I Dumnezeuului nostru cu lira! **8**El acoperă cerul cu nori, pregătește ploaia pentru pământ și face să răsară iarba pe munți. **9**El le oferă mâncare vitelor și asigură hrana puilor de corb atunci când ei strigă (*solicitând-o*). **10**El nu este satisfăcut de forța calului și nu se bucură de forța omului. **11**Ci Iahve agreează pe cei care se tem de El; și se bucură de cei care speră în bunătatea Lui. **12**„Ierusalim, laudă-L pe Iahve! Sion, laudă-L pe Dumnezeuul tău! **13**El consolidează zăvoarele porților tale și îți binecuvântează fiii (*care există*) în mijlocul tău. **14**El îți asigură pacea la limita teritoriului tău și te satură cu grâu de cea mai bună calitate. **15**El trimite porunca Sa pe pământ; și Cuvântul Lui se deplasează rapid. **16**Iahve oferă zăpada care este ca lâna; și răspândește bruma ca cenușa. **17**El aruncă gheața în bucăți. Cine poate să stea înaintea înghețului Său? **18**Iahve poruncește; și gheața se topește. El își pune vântul să sufle; și apele curg! **19**El a revelat Cuvântul Său lui Iacov și a descoperit deciziile și judecățile Sale lui Israel! **20**Totuși, El nu a procedat așa cu niciun alt popor; și celelalte popoare nu cunosc deciziile Lui. Lăudați-L pe Iahve! **148** Lăudați-L pe Iahve! Lăudați-L pe Iahve din cer. Lăudați-L în locurile înalte! **2**Lăudați-L – toți îngerii Lui! Lăudați-L – toată armata Lui! **3**Lăudați-L – voi, soare și lună! Lăudați-L – toate stelele strălucitoare! **4**Laudă-L – cer foarte înalt. Lăudați-L – ape care stați deasupra cerului! **5**Toate acestea să laude numele lui Iahve – pentru că El a dat ordin; și astfel au apărut ele în existență! **6**El le-a pus la locul lor pentru eternitate, printr-o lege pe care nu o vor încălca! **7**Lăudați-L pe Iahve – atât vietăți de pe pământ, cât și monștri ai apelor împreună cu tot ce este în zonele lor adânci. **8**Să laude pe Iahve fulgerul și grindina, zăpada și ceața împreună cu vântul violent care îi execută ordinul! **9**Să Îl laude pe Iahve munții și toate dealurile, copacii care fac fructe

și toți cedrii. ¹⁰Să laude pe Iahve animalele sălbatice, toate vitele, reptilele și păsările zburătoare. ¹¹Să laude pe Iahve regii de pe pământ și toate popoarele, prinții și toți demnitarii pământului. ¹²Să laude pe Iahve tinerii și tinerele, atât bătrânii cât și copiii – împreună! ¹³Să laude toți numele lui Iahve; pentru că numai el este glorificat; iar grandoarea Lui impresionează pământul și cerul! ¹⁴El mărește forța poporului Său. Acesta este un motiv de laudă pentru credincioșii Săi – pentru fiii lui Israel. El este poporul care stă aproape de Iahve. Lăudați-L pe Iahve! **149** Lăudați-L pe Iahve! Cântați lui Iahve un nou cântec! Cântați-I, lăudându-L în adunarea credincioșilor! ²Să se bucure Israel de Creatorul lui; și să se veselească fiii Sionului de Regele lor! ³Să-I laude numele dansând; și să îi cânte folosind tamburinele și lira! ⁴Iahve agreează pe poporul Său. Astfel, El îi ridică pe cei modești, salvându-i. ⁵Să fie veseli credincioșii Lui, îmbrăcați în glorie! Să strige de bucurie în patul lor! ⁶Glorificarea lui Dumnezeu să fie în gura lor; și să aibă sabia cu două tăișuri în mâna lor – ⁷ca să se răzbune pe celelalte popoare, să pedepsească popoarele, ⁸să le lege regii cu lanțuri și pe conducătorii lor cu cătușe de fier! ⁹Să execute astfel sentința scrisă. Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Săi! Lăudați-L pe Iahve! **150** Lăudați-L pe Iahve! Lăudați-L pe Iahve în sfântul Său sanctuar! Lăudați-L în superbul cer! ²Lăudați-L pentru marile Lui realizări. Lăudați-L pentru grandoarea Sa nelimitată! ³Lăudați-L în sunetul produs de corn! Lăudați-L cu harpa și cu lira! ⁴Lăudați-L folosind tamburine și dansând! Lăudați-L folosind instrumente cu coarde și fluier! ⁵Lăudați-L cu citele care produc sunete stridente și cu cele care răsună! ⁶Toate ființele care respiră, să Îl laude pe Iahve! Lăudați-L pe Iahve!

Proverbe

1 Acestea sunt proverbele lui Solomon – fiul lui David – rege al poporului Israel. **2** Ele au fost scrise pentru cunoașterea înțelepciunii, pentru a facilita învățătura și pentru a pune cunoașterea (*practică*) în cuvinte. **3** Aceste proverbe au fost prezentate și pentru a oferi sfaturi în ce privește deciziile sănătoase, dreptatea, judecata și imparțialitatea. **4** Ele urmăresc să faciliteze prudența în cazul celui care nu o are; iar tânărului îi poate oferi cunoștință și înțelepciune. **5** Astfel, luându-le în considerare, cel înțelept își va mări cunoașterea și și-o va îmbogăți; iar cel cu discernământ poate să primească îndrumare **6** pentru înțelegerea unui proverb sau a unei parabole – ca să înțeleagă sensul cuvintelor și pe cel al ghicitorilor înțelepților. **7** Frica de Iahve este începutul cunoașterii; dar nebunii desconsideră înțelepciunea și educația. **8** Fiul meu, ascultă învățătura tatălui tău și nu abandona sfaturile mamei tale. **9** Ele vor fi (*ca*) o frumoasă coroană pe capul tău și (*ca*) un colier în jurul gâtului tău. **10** Fiul meu, dacă niște păcătoși te vor încerca, urmărind să te determine să iei decizii greșite, nu te lăsa convins de ei. **11** Este posibil ca ei să îți spună: «Vino cu noi să stăm undeva ascunși, ca să omorâm pe cineva. Vom pune fără motiv capcane; și vom prinde în ele pe cel nevinovat. **12** Astfel îi vom înghiți de vii (*pe toți oamenii de acest fel*) exact ca locuința morților; și îi vom captura întregi – ca pe cei care sunt coborâți în groapă! **13** Vom câștiga toate lucrurile scumpe care există și ne vom umple casele cu pradă. **14** Pune câștigul tău împreună cu al nostru; și vom avea o pungă comună!» **15** Fiul meu, să nu mergi împreună cu ei! Piciorul tău să nu calce pe drumul lor; **16** pentru că picioarele lor aleargă spre rău și se grăbesc să facă sângele să curgă. **17** Dar este atât de inutil să se arunce plasa de prins păsări atunci când ele sunt prezente și o văd! **18** Aceștia (*, de fapt,*) își urmăresc distrugerea propriei lor vieți. Ei își pun capcane chiar sufletelor lor! **19** Da, acesta este finalul tuturor celor care urmăresc să obțină un câștig într-un mod necinstit. El întrerupe viața celor care și-l însușesc. **20** Înțelepciunea strigă pe străzi; ea face să i se audă vocea în locuri publice. **21** Strigă acolo unde este cea mai mare agitație; și își prezintă mesajul la porțile orașului, zicând: **22** «Proștilor, până când veți iubi prostia? Până când vor agree oamenii sarcastici practica ridiculizării altora; și oare până când vor urî proștii cunoașterea? **23** Dacă v-ați întoarce ca să luați în considerare corecția mea, aș vărsa din abundență spiritul meu peste voi și v-aș descoperi cuvintele mele! **24** Dar observ că mă respingeți când vă chem; și nimeni nu beneficiază de faptul că îmi întind mâna. **25** Pentru că respingeți toate sfaturile mele și nu acceptați corecțiile mele, **26** și eu voi râde de necazul vostru; vă voi ridiculiza atunci când va veni panica în voi. **27** Atunci frica vă va afecta ca o furtună, dezastrul va veni ca o rafală de vânt și vă va domina necazul însoțit de dureri. **28** În acele circumstanțe mă vor chema, dar eu nu voi răspunde; mă vor căuta, dar nu mă vor găsi. **29** Ei sunt aceia care au urât cunoașterea și nu au ales (*ca practică a vieții lor*) frica de Iahve. **30** Nu au acceptat sfaturile mele și au desconsiderat corecțiile mele. **31** Din această cauză

se vor hrăni cu rezultatul comportamentului lor; și se vor sătura cu ce a produs planul lor. **32**Se a întâmpla așa pentru că ambițiile rele îi omoară pe cei fără judecată sănătoasă; și automulțumirea îi distruge pe cei proști. **33**Dar cel care mă ascultă, va locui ferit de pericole și fără să îi fie frică de vreun rău.» **2** Fiul meu, acceptă (*ca adevărate și corecte*) cuvintele mele; și păstrează cu tine îndrumările mele. **2**Apleacă-ți urechea spre înțelepciune și inima spre înțelegerea lucrurilor. **3**Cere înțelepciune și roagă-te pentru capacitatea de a înțelege ce se întâmplă în jurul tău. **4**Dorește-o ca pe argint și caut-o ca pe o comoară ascunsă. **5**Dacă vei proceda astfel, vei înțelege frica de Iahve și vei găsi cunoașterea de Dumnezeu; **6**pentru că Iahve este Cel care dă înțelepciune. Din gura Lui provine cunoaștere și abilitatea de a face ceva. **7**El păstrează victoria pentru cel care trăiește corect; și este (*ca un*) scut pentru cei care își trăiesc viața în integritate. **8**Iahve susține metodele judecării corecte și protejează pe credincioșii Lui în activitatea lor. **9**Atunci vei înțelege ce este just, corect și în acord cu principiile integrității. Vei înțelege orice metodă bună. **10**Astfel, înțelepciunea va veni în inima ta; și satisfacția sufletului tău va fi cunoașterea. **11**Te va proteja judecata echilibrată și vei fi păzit de abilitatea înțelegerii lucrurilor. **12**Înțelepciunea te va depărta de drumul celui rău. Și astfel, îl vei abandona pe cel care spune lucruri greșite. **13**Vei sta departe de cel care abandonează potecile dreptății ca să meargă pe drumurile întinericului. **14**Lui îi place să facă rău; și se bucură de tendințele omului rău. **15**Potecile pe care merge el sunt sinuoase și drumurile lui sunt izolate. **16**Înțelepciunea te va depărta (*și*) de femeia imorală, de străina care pronunță cuvinte seducătoare (*sexual*) **17**și de aceea care își abandonează partenerul pe care l-a avut din tinerețea ei, uitând de legământul făcut în prezența Dumnezeului ei. **18**Casa acelei femei conduce spre moarte; și urmele ei conduc la cei care au murit. **19**Dintre cei care merg la ea, nimeni nu se mai întoarce și nici nu mai găsește potecile vieții. **20**Deci tu să mergi pe drumurile oamenilor buni și să te menții pe potecile celor corecți; **21**pentru că cei corecți vor locui țara și cei integri vor rămâne în ea. **22**Dar cei răi vor fi îndepărtați din țară; și cei necredincioși vor fi smulși din ea. **3** Fiul meu, să nu uiți învățătura mea; ci să păstrezi poruncile mele în inima ta. **2**Ele îți vor prelungi viața cu mulți ani și îți vor oferi suplimentar pace. **3**Niciodată să nu abandonezi bunătatea și seriozitatea în tot ce vei face! Leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale! **4**Atunci vei beneficia de bunăvoință. Vei avea un bun renume în ochii lui Dumnezeu și în ai oamenilor. **5**Încrede-te în Iahve din toată inima ta și nu te baza pe înțelepciunea ta. **6**Recunoaște-L (*ca autoritate ultimă și consultă-L*) în tot ce faci; și astfel El îți va corecta deciziile și comportamentul. **7**Nu te declara singur ca fiind înțelept. Teme-te de Iahve și ferește-te de (*ce este*) rău. **8**Această decizie va aduce sănătate corpului tău și rezistență oaselor tale. **9**Onorează-L pe Iahve cu bunurile tale, oferindu-i primele fructe din toată recolta ta! **10**Astfel, hambarele tale vor avea cereale din abundență, iar locurile tale unde vei stoarce strugurii vor fi pline de must. **11**Fiul meu, nu desconsidera pedeapsa venită de la Iahve și nu fi supărat când El îți

reproșează ceva; ¹²pentru că Iahve corectează pe cel pe care îl iubește – exact cum procedează un tată cu fiul lui pe care îl primește. ¹³Cel care găsește înțelepciunea, este un om binecuvântat. La fel se întâmplă și cu cel care își însușește capacitatea de a înțelege lucrurile. ¹⁴Ea este mai valoroasă decât argintul și avantajul înțelepciunii este mai mare decât al aurului. ¹⁵Ea valorează (*chiar*) mai mult decât perlele. Orice ți-ai dori, nu poate egala și nici depăși ca valoare înțelepciunea. ¹⁶În dreapta ei este o viață lungă; iar în stânga există bogăție și onoare. ¹⁷Metodele înțelepciunii sunt plăcute; și în tot ce face ea, este armonie. ¹⁸Înțelepciunea este un pom al vieții pentru cei care și-o însușesc; și aceia care o au, sunt binecuvântați. ¹⁹Iahve a creat pământul folosind înțelepciunea; și utilizând însușirile ei, El a consolidat cerul. ²⁰Acționând conform cunoașterii Lui, s-au separat atmosferele; și norii au făcut să apară roua. ²¹Fiul meu, păstrează aceste deprinderi; și fi echilibrat. Să nu îți muți privirea de la ele. ²²Îți vor asigura viața pentru sufletul tău și vor fi o superbă podoabă pentru gâtul tău. ²³Atunci vei merge protejat pe drumul tău; și nu ți se va împiedica piciorul. ²⁴Când te vei culca, vei fi fără frică; și când vei dormi, somnul îți va fi dulce. ²⁵Nu te speria nici de calamitatea care sosește fără să (*te*) anunțe, nici de dezastrul care vine din partea celor răi; ²⁶pentru că încrederea ta va fi bazată pe Iahve. El îți va proteja piciorul ca să eviți orice capcană. ²⁷Nu reține ceva bun de la cei care merită acel lucru – atunci când ai posibilitatea să iei această decizie. ²⁸Nu spune semenului tău, „Vino mai târziu! Îți voi da mâine!” când poți să îi dai chiar acum. ²⁹Nu complota împotriva semenului tău care trăiește liniștit și fără frică lângă tine. ³⁰Nu te certa cu un om fără să ai un motiv: dacă nu ți-a făcut nimic rău. ³¹Nu invidia pe omul violent; și să nu pui în aplicare niciuna dintre metodele lui. ³²Pentru că oamenii cu un comportament imoral sunt ceva oribil în ochii lui Iahve; dar El este prieten cu cei care sunt corecți. ³³Blestemul lui Iahve este peste familia și proprietatea celui rău; dar El binecuvântează locuința omului corect. ³⁴Iahve ridiculizează pe cei care sunt sfidători; dar oferă har celor smeriți. ³⁵Cei înțelepți vor moșteni onoarea; dar cei proști vor avea rușine. **4** Fiilor, ascultați îndrumările unui tată. Fiți atenți; și astfel veți avea abilitatea de a înțelege lucrurile! ²Eu vă dau bune sfaturi; deci nu respingeți învățătura mea! ³Când eram băiat în casa tatălui meu și unicul fiul gingaș al mamei mele, ⁴mi se spunea în mod repetat: „Primește cuvintele mele cu toată inima ta; păstrează sfaturile mele și vei trăi!” ⁵Însușește-ți înțelepciunea și capacitatea de a înțelege lumea din jurul tău! Să nu uiți cuvintele mele și nu te depărta de ele! ⁶Nu uita înțelepciunea; și atunci ea te va proteja! Iubește-o; și ea te va apăra de pericole! ⁷Înțelepciunea este cea mai importantă. Niciun sacrificiu nu este prea mare pentru a ți-o însuși. Deci, să ai abilitatea înțelegerii lucrurilor! ⁸Apreciază înțelepciunea; și ea te va înălța. Îmbrățișează-o; și ea îți va aduce onoare! ⁹Îți va pune pe cap o frumoasă coroană și îți va da oferi un premiu care va fi pus pe capul tău.” ¹⁰Fiul meu, ascultă și acceptă ce îți spun! Și astfel vei avea o viață lungă! ¹¹Eu te ghidez pe drumul înțelepciunii și te conduc pe traseele corecte. ¹²Când vei merge, pașii tăi nu vor fi în pericol; și

când vei alerga, nu te vei împiedica. ¹³Perseverează în învățatură; nu o neglija! Păstrează-o; pentru că ea este viața ta! ¹⁴Nu-ți pune piciorul pe poteca păcătoșilor și nu merge pe drumul oamenilor răi! ¹⁵Evită-l! Nu trece pe el! Întoarce-te și mergi pe drumul tău! ¹⁶Aceia nu pot să doarmă dacă nu au făcut ceva rău. Nu mai au somn dacă nu fac pe cineva să se împiedice. ¹⁷Ei mănâncă pâinea răutății și beau vinul violenței. ¹⁸Drumul oamenilor corecți este ca apariția luminii de dimineață care se intensifică tot mai mult până în mijlocul zilei. ¹⁹Dar drumul celor răi este ca întunericul. Ei nu știu de ce se vor împiedica. ²⁰Fiul meu, fi atent la tot ce îți spun. Ascultă cu atenție cuvintele mele! ²¹Să privești permanent cu interes spre ele. Păstrează-le în interiorul inimii tale. ²²Pentru că ele sunt viață pentru cei care le găsesc și sănătate pentru tot corpul lor. ²³Păzește-ți inima mai mult decât orice; pentru că din ea provin izvoarele vieții! ²⁴Scoate orice înșelăciune din gura ta și elimină orice ipocrizie de pe buzele tale! ²⁵Ochii tăi să privească înainte, și pleoapele tale să fie orientate spre ce este în fața ta. ²⁶Nivelează-ți drumul pe care merg picioarele tale; și toate drumurile tale să se mențină permanent pe aceeași direcție. ²⁷Nu devia nici la dreapta, nici la stânga! Piciorul tău să se depărteze de ce este rău! **5** Fiul meu, fi atent la înțelepciunea mea. Ascultă bine cuvintele mele înțelepte! ²Procedează așa să fii un om inteligent și pentru ca buzele tale să păstreze cunoștința! ³Buzele femeii adultere picură miere; și cuvintele ei sunt mai alunecoase decât uleiul. ⁴Dar la final sunt mai amare decât pelinul și mai ascuțite decât o sabie cu două tășuri. ⁵Picioarele ei conduc spre moarte; și pașii ei ajung la final în locuința morților. ⁶Ea nu apreciază drumul care duce la viață. Traseele acestei femei rătăcesc; dar ea nu știe acest lucru. ⁷Acum, fiilor, ascultați-mă; și nu vă depărtați de cuvintele mele. ⁸Fiule, să rămâi pe un drum care este departe de al acestei femei. Nu te apropia de ușa locuinței ei; ⁹pentru ca să nu îți dai cinstea altora și anii tăi unui om nemilos. ¹⁰Astfel vei evita să ajungi în situația în care niște străini se vor bucura de averea ta; și nu vei lăsa pe altul să se îmbogățească din munca ta. ¹¹Altfel, la sfârșitul vieții tale vei ofta din greu în timp ce organismul tău va fi decimat. ¹²Atunci vei spune: „Oare cum am putut să urăsc eu învățătura?! De ce a desconsiderat inima mea corectarea! ¹³Cum mi-am permis eu să nu ascult sfatul învățătorilor mei și să îi ignor pe cei care mă îndrumau! ¹⁴Am fost aproape de o totală autodistrugere în mijlocul adunării și al comunității!” ¹⁵Bea apă din fântâna ta și din propriul tău izvor! ¹⁶De ce să se reverse izvoarele tale pe străzi și să ajungă râurile tale în locuri publice? ¹⁷Lasă-le să fie doar ale tale; și niciodată să nu le împarți cu străinii. ¹⁸Să fie binecuvântată fântâna ta; și bucură-te de soția pe care o ai din tinerețea ta – ¹⁹ciută iubită, căprioară plăcută! Sâni ei să te satisfacă toată viața; și fi permanent atras de dragostea ei. ²⁰Fiul meu, pentru ce să fii sedus de o (*femeie*) străină? De ce să îmbrățișezi sânul soției altuia? ²¹Să știi că Iahve vede permanent tot ce face un om; și El judecă tot comportamentul lui. ²²Cel rău va fi prins chiar de nedreptatea lui; și va fi legat cu funiile păcatului lui. ²³El va muri din lipsă de învățatură și va rătăci în marea lui prostie. **6** Fiul meu, dacă ai girat pentru

prietenul tău, dacă ai promis că tu garantezi pentru altul, ²dacă ești legat de propriile tale declarații și ești prins de cuvintele gurii tale, ³(vreau să) îți spun acum ce să faci ca să te eliberezi. Fiule, să știi că ai devenit victima prietenului tău. Acum, du-te urgent și umilește-te în fața lui! ⁴Nu oferi somn ochilor tăi și nici odihnă pleoapelor tale ⁵până nu te vei elibera ca o gazelă care scapă din mâna vânătorului și ca o pasăre care pleacă din plasa celui care a prins-o. ⁶Du-te la furnică, leneșule! Privește cu atenție la comportamentul ei; și fi astfel înțelept! ⁷Deși nu are nici conducător, nici administrator și niciun alt fel de șef, ⁸ea își strânge provizii în timpul verii și adună hrană atunci când se seceră cerealele. ⁹Cât timp vei mai sta culcat, leneșule? Când te vei trezi din somnul tău? ¹⁰Îți dorești să mai dormi puțin, să mai ațipești un scurt timp, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să dormi... ¹¹Și astfel, sărăcia vine peste tine ca un hoț, iar lipsa te lovește ca un om înarmat! ¹²Omul care are un caracter urât și care trăiește în nedreptate, pronunță permanent cuvinte mincinoase. ¹³El clipește din ochi, face semn cu picioarele și gesticulează cu degetele. ¹⁴Concepe răul folosind înșelăciunea din inima lui; și permanent produce conflicte. ¹⁵Din această cauză, distrugerea lui va veni prin surprindere. Va fi strivit rapid; și nu va avea nicio posibilitate de scăpare. ¹⁶Există șase lucruri pe care le urăște Iahve; și sunt chiar șapte pe care El nu le suportă: ¹⁷ochii sfidători, limba mincinoasă, mâinile care fac să curgă sânge nevinovat, ¹⁸mintea care concepe planuri păcătoase, picioarele care aleargă repede să facă rău, ¹⁹martorul mincinos și cel care provoacă dispute între frați. ²⁰Fiul meu, păstrează colecția de reguli care ți-a fost prezentată de tatăl tău; și nu uita învățătura mamei tale. ²¹Leagă-le pentru totdeauna la pieptul tău; prinde-le în jurul gâtului tău. ²²Când vei merge (pe drumurile vieții), acestea vor fi ghidul tău; și când vei dormi, te vor supraveghea. Când te vei trezi, ele îți vor vorbi. ²³Porunca este o lampă, învățătura este o lumină; iar propunerile și acceptarea corecției înseamnă drumul spre viață. ²⁴Ele te vor proteja de femeia imorală, de cuvintele seducătoare ale celei străine. ²⁵Nu dori în inima ta să ai relații intime cu ea văzând cât este de frumoasă. Nu te lăsa fascinat de pleoapele ei. ²⁶Pentru că din cauza unei prostituate, ajungi să rămâi doar cu o bucată de pâine; și soția altuia este un pericol pentru bunăstarea ta. ²⁷Poate cineva să ia foc la pieptul lui fără să i se ardă hainele? ²⁸Sau poate merge cineva pe cărbuni aprinși fără să îi ardă picioarele? ²⁹La fel se întâmplă și cu cel care întreține relații sexuale cu soția altuia. Oricine se atinge de ea, nu va rămâne nepedepsit! ³⁰Oamenii nu condamnă un hoț dacă el fură doar pentru că îi era foame. ³¹Dar dacă este prins furând, va plăti de șapte ori cantitatea furată, chiar dacă va fi obligat să dea astfel toată averea din casa lui. ³²Dar un om care comite adulter, este fără minte! Oricine procedează ca el, se autodistruge. ³³Va avea numai durere și rușine; iar această faptă dezonorantă nu i se va uita. ³⁴Gelozia îl determină pe un bărbat să fie foarte supărat. El nu va avea milă în ziua răzbunării. ³⁵Nu va accepta nicio despăgubire și va refuza orice dar, oricât de mare ar fi el. **7** Fiul meu, păstrează cuvintele mele și fă o colecție cu îndrumările mele! ²Aplicându-le permanent, vei trăi. Respectă tot

ce te învăț eu – așa cum ai grijă să îți protejezi ochii! **3**Leagă sfaturile mele la degete; scrie-le pe tăblița inimii tale! **4**Spune înțelepciunii: „Tu ești sora mea!” și numește capacitatea de a înțelege lucrurile, ruda ta; **5**ca să te protejeze de soția altuia, de cuvintele seducătoare ale unei (*femei*) străine. **6**De la fereastra casei mele, priveam printre gratii. **7**Între cei care imaturi, am remarcat printre tineri un băiat căruia îi lipsea judecata sănătoasă. **8**Trecea pe strada din apropierea colțului unde locuia acea femeie. Mergea în direcția locuinței ei. **9**Se întunecase; și noaptea aducea din ce în ce mai mult întuneric. **10**Atunci l-a întâlnit o femeie îmbrăcată ca o prostituată și cu inima înșelătoare. **11**Era gălăgioasă și sfidătoare. Picioarele ei nu îi puteau sta acasă: **12**umbla când pe străzi, când în piețe. Stătea ascunsă și gata de acțiune la orice colț. **13**Ea l-a îmbrățișat și l-a sărutat. Apoi, cu o față lipsită de rușine, i-a zis: **14**„Am acasă sacrificii de pace. Astăzi tocmai mi-am respectat jurămintele făcute. **15**Deci am ieșit ca să te întâlnesc, te-am căutat și te-am găsit! **16**Mi-am împodobit patul cu pânze colorate, aduse din Egipt. **17**Mi-am parfumat patul cu ulei care miroase frumos, cu aloe și cu scortişoară. **18**Vino să ne îmbătăm de dragoste până dimineață; și ea să ne fie satisfacția! **19**Bărbatul meu nu este casă; ci a plecat într-o călătorie lungă. **20**A luat cu el punga cu argint; și nu va reveni la casa lui până la luna nouă.” **21**Astfel, ea l-a convins prin cuvinte insistente și l-a sedus cu vorbele ei înșelătoare. **22**Atunci el a urmat-o imediat – ca un bou care este dus la măcelărie și ca un cerb care aleargă spre capcană **23**până când săgeata îi va străpunge ficatul. S-a comportat ca o pasăre care vine repede în capcană fără să știe că o va costa viața. **24**Acum, fiilor, ascultați-mă; și fiți atenți la ce vă spun! **25**Fiule, nu îi permite inimii tale să devieze spre drumul care conduce la acest fel de femeie; și nu rătăci pe potecile ei. **26**Să știi că sunt mulți (*oameni*) înjunghiați pe care ea i-a făcut să cadă; și cei omorâți de ea sunt în mare număr. **27**Casa acestei femei este pe drumul care conduce la locuința morților și care coboară spre camerele morții. **8** Oare nu strigă înțelepciunea? Oare nu se aude vocea abilității înțelegerii lucrurilor? **2**Ea se oprește pe locurile înalte, pe toate străzile, la intersecții, **3**lângă porțile care conduc spre intrarea în oraș și la uși. Acolo, vocea ei strigă cu mare intensitate: **4**„Oamenilor, la voi strig; și vouă – fiilor oamenilor – se adresează vocea mea! **5**Voi care sunteți fără judecată sănătoasă, învățați prudența; proștilor, învățați să înțelegeți lucrurile! **6**Ascultați, pentru că vă voi spune lucruri mari! Îmi voi deschide buzele ca să spun ce este corect! **7**Gura mea va spune adevărul, pentru că buzele mele urăsc degradarea morală. **8**Toate cuvintele gurii mele formulează afirmații corecte; și nu este nimic necinstit sau eronat în ele. **9**Toate (*lucrurile*) sunt clare pentru cel care are capacitatea înțelegerii lucrurilor și corecte pentru cei care au găsit cunoașterea. **10**Primiți îndrumarea mea în loc de argint și alegeți cunoașterea în schimbul aurului de cea mai bună calitate; **11**pentru că înțelepciunea este mai valoroasă decât pietrele valoroase. Și orice ți-ai dori, nimic nu poate deveni echivalentul ei. **12**Eu, înțelepciunea, locuiesc împreună cu prudența. Eu guvernez cunoașterea și capacitatea de a examina lucrurile cu atenție. **13**Frica de Iahve te face să

urăști ce este rău. Îți spun acum ce urăsc eu: mândria și aroganța, comportamentul rău și vorbirea inacceptabilă. ¹⁴Eu sunt autorul sfatului și al abilității analizei oricărui lucru. Capacitatea de înțelegere este tot a mea; și forța (*pentru realizarea tuturor acestor lucruri*) îmi aparține. ¹⁵Prin mine guvernează regii; și cei care conduc, se folosesc de mine pentru a emite legi compatibile cu dreptatea. ¹⁶Prin mine guvernează prinții și toți oamenii cu mari posesiuni materiale care conduc pământul. ¹⁷Eu iubesc pe oamenii care mă iubesc; și cei care mă caută, mă vor găsi. ¹⁸Eu aduc bogăție și onoare, abundență și prosperitate. ¹⁹Fructul pe care îl produc eu este mai bun decât aurul – chiar mai bun decât aurul curat. Profitul meu depășește argintul de cea mai bună calitate. ²⁰Eu merg pe drumul dreptății, pe mijlocul potecilor corectitudinii, ²¹ca să dau bogăție celor care mă iubesc și să le umplu camerele unde își țin tezaurul. ²²Iahve mă avea (*cu El*) la începutul acțiunilor Lui – chiar înaintea celor mai vechi lucrări pe care le-a făcut. ²³Eu am fost din eternitate – de la început – înainte să existe pământul. ²⁴Am fost născută atunci când încă nu existau oceanele, când nu erau izvoare încărcate cu apă. ²⁵Am fost concepută și adusă în existență înainte de formarea munților și înainte de existența dealurilor. ²⁶Atunci Iahve încă nu făcuse nici pământul, nici câmpiile și nici măcar prima particulă a prafului lumii. ²⁷Când El a fixat cerul, eu eram acolo, asistând la momentul în care (*i-*)a marcat orizontul pe suprafața de mari dimensiuni, ²⁸când a stabilit norii sus și a consolidat izvoarele care provin din zone adânci. ²⁹Am fost prezentă când Iahve a stabilit limitele mării, pentru ca apele ei să nu încalce porunca Lui. Când a planificat temeliiile pământului, ³⁰eu eram meșterul care stătea lângă El; și în fiecare zi eram delectarea Lui, bucurându-mă permanent în prezența Lui. ³¹Eram încântată de întreaga lume creată de El și aveam satisfacție privind la fiii oamenilor. ³²Deci acum, fiilor, ascultați-mă! Cei care își trăiesc viața conform metodelor mele, sunt binecuvântați! ³³Ascultați îndrumarea și fiți înțelepți; nu o ignorați! ³⁴Omul care mă ascultă, este binecuvântat. La fel se va întâmpla și cu cel care veghează zilnic la porțile mele, așteptând la pragul ușii mele. ³⁵Să știți că oricine mă găsește, a descoperit viața; și obține astfel bunăvoință de la Iahve. ³⁶Dar cel care nu reușește să mă găsească, se rănește singur. Toți cei care mă urăsc, iubesc moartea.”

9 Înțelepciunea și-a construit casa, și-a fixat cei șapte stâlpi în poziție verticală, ²și-a pregătit mâncarea, și-a amestecat vinul și și-a pregătit masa. ³Apoi și-a trimis slujitoarele să anunțe din cel mai înalt loc al orașului, zicând: **4** „Cine este fără judecată sănătoasă, să vină aici!” Iar celor fără minte, le spune: **5** „Veniți să mâncați din pâinea mea și să beți din vinul pe care l-am amestecat! ⁶Abandonați lucrurile absurde și veți trăi! Umblați pe drumul înțelegerii lucrurilor!” ⁷Cine corectează un om care are obiceiul să lezeze demnitatea celor din jur, își atrage desconsiderare (*a lui*); și cine face reproșuri omului rău, se rănește singur. ⁸Nu reproșa nimic celui care râde mereu de alții, dacă vrei ca el să nu te urască! Corectează verbal pe cel înțelept; și el te va iubi! ⁹Îndrumă-l pe cel înțelept; și el va deveni astfel mai înțelept! Învăță-l pe cel care este corect; și astfel el va adăuga ce i-ai

spus tu la învățătura pe care deja a acumulat-o. ¹⁰„Frica de Iahve este începutul înțelepciunii; și cunoașterea Celui sfânt aduce abilitatea de a înțelege lucrurile. ¹¹Prin mine ți se vor înmulți zilele și anii vieții tale. ¹²Dacă ești înțelept, pentru tine ești așa; iar dacă ridiculizezi pe cei din jurul tău, tu singur vei suferi!” ¹³Prostia este (*ca*) o femeie gălăgioasă, proastă și care nu știe nimic. ¹⁴Ea stă la ușa casei ei pe un scaun, chiar în cel mai înalt loc al orașului – ¹⁵ca să strige la trecătorii care merg corect pe drumul lor: ¹⁶„Cine este fără judecată sănătoasă, să vină aici!” Iar celui fără minte, prostia îi spune: ¹⁷„Apele furate sunt dulci și pâinea mâncată în secret este delicioasă!” ¹⁸Dar acela nu știe că acolo sunt morții și că oaspeții ei provin din zonele adânci ale locuinței morților... **10** Urmează proverbele lui Solomon. Un fiu înțelept produce bucurie tatălui lui; dar un fiu nebun își întristează mama. ²Comorile obținute prin înșelăciune nu sunt bune de nimic; dar dreptatea salvează de la moarte. ³Iahve nu va lăsa pe cel corect să sufere de foame; și (*în același timp*) El nu satisface dorința celor răi. ⁴Mâinile leneșe aduc sărăcie unui om; dar mâinile harnice, îl îmbogățesc. ⁵Cine strânge vara, este un fiu înțelept; dar cine doarme în timpul seceratului, este un fiu care produce rușine. ⁶Pe capul omului corect sunt binecuvântări; dar gura celor răi ascunde violență. ⁷Amintirea celui corect este binecuvântată; dar numele celor răi va putrezi. ⁸Cine are o inimă înțeleaptă, acceptă poruncile; dar vorba multă și inutilă a nebunului duce la ruină. ⁹Cine umblă în integritate, va merge protejat; dar cine are un comportament stricat, va fi descoperit. ¹⁰Cine clipește răutăcios, determină apariția întristării; iar vorbele fără valoare ale nebunului duc la ruină. ¹¹Gura omului corect este un izvor de viață; dar gura celor răi ascunde violență. ¹²Ura determină apariția certurilor; dar dragostea acoperă toate greșelile. ¹³Pe buzele omului care are capacitatea înțelegerii lucrurilor, se găsește înțelepciune; dar nuiua este pentru spatele celui fără minte (*sănătoasă*). ¹⁴Înțelepții păstrează tot ce au acumulat în domeniul cunoașterii; dar gura nebunilor atrage dezastrul. ¹⁵Averea este un oraș fortificat pentru omul bogat; iar lipsa ei este rețeta pentru ruina celui sărac. ¹⁶Câștigul omului corect este utilizat pentru viață, dar venitul celui rău este folosit pentru păcat. ¹⁷Cine acceptă să fie corectat, este pe drumul vieții; dar cine ignoră corectarea, se rătăcește. ¹⁸Cine își ascunde ura, are buze mincinoase; și oricine răspândește bârfa, este un nebun. ¹⁹Când se vorbește mult, apare și ocazia de a păcătui (*cu vorba*); dar cel înțelept se abține de la acest fel de vorbire. ²⁰Limba omului înțelept este ca argintul de cea mai bună calitate; dar inima celui rău este de mică valoare. ²¹Buzele omului corect hrănesc pe mulți; dar nebunii mor pentru că le lipsește judecata sănătoasă. ²²Binecuvântarea lui Iahve îmbogățește; și El face să nu fie urmată de niciun necaz. ²³Pentru cel nebun este o plăcere să facă ce este rău; dar omul capabil de înțelegerea lucrurilor, își face din înțelepciune satisfacția lui. ²⁴Celui rău i se va întâmpla exact acel lucru de care se teme; dar celor corecți li se va întâmpla ce își doresc. ²⁵Când trece furtuna, omul rău este măturat; dar cel corect rămâne în picioare pentru totdeauna. ²⁶Leneșul este pentru cei care îl

trimit exact ca oțetul pentru dinți și ca fumul pentru ochi. ²⁷Frica de Iahve prelungește zilele; dar anii omului rău vor fi scurtați. ²⁸Speranța celor corecți le produce bucurie; dar așteptările celor răi nu vor fi satisfăcute. ²⁹Metodele lui Iahve sunt un refugiu pentru omul care trăiește în integritate; dar ele sunt o ruină pentru cei care fac ce este rău. ³⁰Omul corect nu va fi destabilizat niciodată; iar cei răi nu vor locui în țară. ³¹Gura omului corect pronunță cuvintele înțelepciunii, dar limba stricată va fi distrusă. ³²Buzele omului corect știu ce trebuie să spună; dar gura celor răi spune numai lucruri greșite.

¹¹ Cântarul fals este ceva oribil înaintea lui Iahve; dar greutatele corecte Îi sunt plăcute. ²Când vine mândria, apare și rușinea; dar înțelepciunea este (*asociată*) cu cei smeriți. ³Oamenii corecți sunt ghidați de integritatea lor; dar cei perfizi sunt distruși de ipocrizia lor. ⁴Bogăția nu ajută deloc în ziua mâniei; dar dreptatea salvează de la moarte. ⁵Drumul celui nevinovat este netezit de corectitudinea lui; dar cel rău este învins chiar de răutatea lui. ⁶Oamenii cinstiți sunt salvați de corectitudinea lor; dar cei răi sunt prinși (*chiar*) de dorințele lor rele. ⁷Când moare omul rău, dispăre și speranța lui; și așteptările oamenilor incorecți sunt fără acoperire în fapte. ⁸Omul corect este eliberat din necaz; și apoi cel rău îi ia locul. ⁹Omul incorect își distruge semenul cu gura lui; dar cei corecți sunt salvați de judecata lor sănătoasă. ¹⁰Când le merge bine celor corecți, orașul se bucură; iar când mor cei răi, se aud strigăte de veselie. ¹¹Un oraș este apreciat din cauza binecuvântării celor corecți care trăiesc în el; dar gura celor răi îi aduce ruinarea. ¹²Omul căruia îi lipsește judecata sănătoasă, își desconsideră semenul; dar cel care înțelege lucrurile, își controlează cuvintele pe care le spune cu gura lui. ¹³Bârfitorul divulgă informații confidențiale, dar cel demn de încredere păstrează secretele. ¹⁴Lipsa cunoașterii distruge poporul; dar numărul mare de consilieri (*îi*) asigură victoria. ¹⁵Cine girează pentru un străin, va suferi; dar cel care refuză să se ofere garant pentru altul, este ferit de pericole. ¹⁶O femeie amabilă câștigă apreciere; dar cei nemiloși câștigă doar bogăție. ¹⁷Omul milos își face bine lui însuși; dar cel nemilos determină apariția necazurilor care vin chiar împotriva lui. ¹⁸Omul rău obține o recompensă înșelătoare; dar cel care seamănă dreptatea, va avea o recompensă corectă. ¹⁹Adevărata corectate conduce la viață; dar cel care urmărește (*să facă*) răul, merge spre moarte. ²⁰Cei care au inima înșelătoare, sunt ceva oribil înaintea lui Iahve; dar El agreează pe cei integri în comportamentul lor. ²¹Este o certitudine faptul că omul rău nu va rămâne nepedepsit; dar cei corecți vor fi salvați. ²²O femeie frumoasă dar lipsită de discernământ este ca un inel de aur prins în botul unui porc. ²³Dorința oamenilor corecți este orientată permanent spre bine; dar speranța celor răi conduce numai spre mânie. ²⁴Unul care dă cu mână largă, obține ulterior mai mult; iar altul care este zgârcit, sărăcește. ²⁵Sufletul generos va primi din abundență tot ce are nevoie; și cel care udă pe alții, va fi și el udat. ²⁶Cine păstrează grâul, este blestemat de popor; dar cine îl vinde, va fi încoronat cu binecuvântări. ²⁷Cine caută binele, găsește bunăvoință; dar cel care urmărește să facă ce este rău, va fi direct afectat de el. ²⁸Cine se încrede

în bogățiile lui, va eșua; dar cei corecți vor înverzi ca frunzele multor plante. **29**Cine produce necazuri familiei lui, va moșteni vânt; și cel nebun va fi slujitorul omului înțelept. **30**Omul corect produce un pom care asigură viața; și cel înțelept câștigă suflete. **31**Dacă omul corect este pedepsit pe pământ, cu atât mai mult trebuie să se întâmple acest lucru celui lipsit de reverență și păcătos. **12** Cine acceptă să fie corectat (*verbal*), iubește cunoașterea; dar cel care urăște reproșurile, este prost. **2**Omul bun obține bunăvoință de la Iahve; dar El condamnă pe acela care are intenții rele. **3**Un om nu își poate consolida poziția prin răutate; și cel corect nu poate fi destabilizat. **4**O soție corectă este coroana soțului ei; dar aceea care îi aduce rușine unui soț, este ca putrezirea în oasele lui. **5**Planurile celor corecți sunt bine gândite; dar sfaturile celor răi duc în eroare (*pe cei care le urmează*). **6**Cuvintele celor răi sunt o capcană mortală; dar cei corecți sunt salvați de vorbirea lor. **7**Oamenii răi sunt doborâți și apoi nu mai există; dar casa celor corecți rămâne în picioare. **8**Un om este laudat (*și apreciat*) direct proporțional cu abilitatea lui de a înțelege lucrurile; dar cel care are mintea degradată, va fi desconsiderat. **9**Mai bine să fii un om care nu se bucură de recunoaștere specială din partea celorlalți și totuși să ai un servitor, decât să ajungi mândru și fără mâncare! **10**Omul corect se îngrijește de nevoile animalelor (*lui*); dar inima celui rău este fără milă față de ele. **11**Cine își lucrează pământul, se va sătura de pâine; dar acela care umblă după lucruri fără valoare, este fără judecata sănătoasă. **12**Omul rău dorește să beneficieze de prada oamenilor vinovați; dar rădăcina celor corecți va produce fructe (*bune*). **13**Omul rău este prins în capcană de vorbirea lui păcătoasă; dar cel corect scapă din necaz. **14**Prin ce produce un om vorbind cu gura lui, are posibilitatea să se sature de lucruri bune; și fiecare va fi recompensat conform evaluării lucrului făcut cu mâinile lui. **15**Drumul nebunului este corect în ochii lui; dar cel înțelept ascultă sfaturile (*care îi sunt date*). **16**Nebunul își manifestă imediat mânia; dar cel înțelept ignoră insulta (*și nu se mânie*). **17**Martorul corect face declarații conforme realității pe care o cunoaște; dar martorul fals spune minciuni. **18**Cuvintele necalculate rănesc ca o sabie; dar limba omului înțelept aduce vindecare. **19**Cine este sincer când vorbește cu buzele lui, va fi mereu susținut; dar limba mincinoasă rezistă doar pentru un scurt timp. **20**Înșelătoria este în inima celor care planifică să facă ce este rău; dar cei care ajută la restabilirea păcii, beneficiază de bucurie. **21**Omul corect nu este afectat de niciun dezastru; dar cel rău este înconjurat din toate părțile de necazuri. **22**Buzele mincinoase sunt ceva oribil înaintea lui Iahve; dar oamenii care în mod constant promovează adevărul, Îi sunt plăcuți. **23**Omul înțelept nu își divulgă cunoașterea; dar inima nebunilor proclamă prostia. **24**Omul cu mâini harnice va governa; dar leneșul va ajunge în final să facă (*în beneficiul altuia*) muncă obligatorie. **25**Neliniștea din inima omului îl conduce la descurajare; dar un cuvânt bun îl înveselește. **26**Omul corect își alege cu atenție prietenii; dar drumul celor răi îi duce în rătăcire. **27**Leneșul nu își frige vânatul; dar omul harnic își apreciază lucrurile pe care le posedă și are grijă de ele. **28**Pe drumul corectitudinii este viață și pe traseul ei nu este

moarte. **13** Un fiu înțelept ține cont de ce l-a învățat tatăl lui; dar cel care îl sfidează și îi lezează demnitatea, nu îi acceptă reproșurile. **2** Prin ce produce gura ta, te poți bucura de lucruri bune; dar dorința celor depravați este să facă acte de violență. **3** Cine este atent la cuvintele pe care le pronunță cu gura lui, își păzește viața; dar cine se grăbește în vorbire, se ruinează. **4** Leneșul dorește multe lucruri și nu are nimic; dar omului harnic îi este satisfăcută dorința. **5** Cel corect urăște ce este fals; dar omul rău își produce dezonoare și rușine. **6** Corectitudinea îl protejează pe omul nevinovat; dar răutatea îl doboară pe cel păcătos. **7** Unul pretinde că este bogat și totuși nu are nimic; altul se consideră sărac, dar are mari bogății! **8** Bogăția omului îi poate răscumpăra viața; dar săracul ignoră amenințarea. **9** Lumina celor corecți strălucește veselă; dar lampa oamenilor răi se stinge. **10** Mândria produce doar certuri; dar înțelepciunea se găsește numai la cei care acceptă sfaturile. **11** Bogăția câștigată fără muncă, va scădea; dar cel care câștigă (*totul*) prin muncă, se va îmbogăți. **12** O speranță a cărei confirmare este mereu amânată, îmbolnăvește inima; dar o dorință satisfăcută este un pom de viață. **13** Cine desconsideră învățătura, va muri; dar cel care respectă porunca, este recompensat. **14** Învățătura înțeleptului este un izvor de viață; și ea îndepărtează pe om de capcanele morții. **15** O minte sănătoasă câștigă bunăvoință (*din partea celorlalți*); dar drumul celor necredincioși duce la ruină. **16** Orice om prudent lucrează în cunoștință de cauză; dar nebunul își pune în evidență prostia. **17** Un mesager rău ajunge la dezastru; dar un emisar care își face corect datoria, aduce vindecare. **18** Cine ignoră corectarea verbală, merge spre sărăcie și spre rușine; dar cine acceptă reproșul, va fi respectat. **19** O dorință satisfăcută este dulce sufletului; dar cei nebuni urăsc îndepărtarea de ce este rău. **20** Cine umblă cu înțelepții, va deveni înțelept; dar cine se asociază cu proștii, va avea dezavantaje. **21** Cei păcătoși sunt urmăriți de dezastru; dar oamenii corecți sunt recompensați cu fericire. **22** Omul bun lasă (*o parte din posesiunile lui ca*) moștenire (*chiar și*) nepoților lui; dar bogățiile păcătosului sunt păstrate pentru cel corect. **23** Terenul agricol al omului sărac produce hrană din abundență; dar în cazul altora ea este distrusă din cauza incorectitudinii lor. **24** Cine nu folosește nuiava, își urăște fiul; dar cine îl iubește, are grijă să îl pedepsească (*lovindu-l*) cu ea. **25** Omul corect mănâncă până se satură; dar stomacul celor răi (*va*) rămâne gol. **14** Femeia înțeleaptă își construiește casa, dar cea nebună și-o dăruiește chiar cu mâinile ei. **2** Cine are un comportament corect, se teme de Iahve; dar cel care merge pe drumuri strâmbe, îl desconsideră. **3** Vorbirea nebunului produce o nuiă pentru spinarea lui; dar cei înțelepți sunt protejați de (*ce pronunță ei cu*) buzele lor. **4** Unde nu există boi, ieslea este goală; dar forța boilor aduce abundență de recolte. **5** Martorul care spune adevărul, nu înșală; dar un martor fals spune numai minciuni. **6** Omul care ridiculizează pe cei din jurul lui, caută înțelepciunea și nu o găsește; dar cunoașterea lucrurilor este ceva ușor de realizat pentru cel care are capacitatea înțelegerii lor. **7** Depărtează-te de omul prost; pentru că nu vei găsi cunoaștere pe buzele lui! **8** Înțelepciunea omului prudent îl face să își înțeleagă

(*anticipat*) principiile în baza cărora trăiește; dar comportamentul proștilor conduce (*mereu*) la eroare. **9**Nebunii fac prostia de a glumi cu păcatul; dar între cei corecți există bunăvoință. **10**Inima își cunoaște necazurile ei; și niciun străin nu poate participa la bucuria ei. **11**Casa celor răi va fi distrusă; dar cortul celor corecți va înflori. **12**Există (*uneori*) un drum despre care omul crede că este bun; dar la final, îl conduce spre moarte. **13**Chiar și în mijlocul râsului, inima poate fi îndurerată; iar bucuria poate sfârși în supărare. **14**Omul cu inima rățăcită, va fi pedepsit pentru comportamentul lui; și omul bun va primi o recompensă pentru faptele lui. **15**Omul credul crede (*cu naivitate*) orice cuvânt; dar cel prudent își analizează bine deciziile. **16**Omul înțelept se teme de Iahve și evită să facă ce este rău; dar cel prost este arogant și foarte sigur de el însuși. **17**Omul care se mânie imediat după ce este provocat, face prostii; și omul perfid este desconsiderat. **18**Cei cărora le lipsește judecata sănătoasă, moștenesc prostie; dar oamenii prudenți sunt recompensați cu știință. **19**Cei răi se vor apleca înaintea celor buni; și oamenii care trăiesc deplorabil se vor apleca în fața porților celui corect. **20**Săracul este evitat chiar și de semenii lui; dar bogatul are mulți prieteni. **21**Cine își desconsideră semenii, păcătuiește; dar cine are milă de omul sărac, este binecuvântat. **22**Oare nu se rățăcesc cei care planifică răul? Dar cei care planifică să facă ce este bine, găsesc bunătatea și seriozitatea. **23**Orice muncă (*dificilă*) aduce câștig; dar acolo unde doar se vorbește, apare sărăcia. **24**Bogăția este o coroană pentru cei înțelepți; dar nebunia proștilor produce prostie. **25**Martorul care spune adevărul, salvează vieți; dar martorul fals duce în eroare prin declarațiile lui. **26**Cine se teme de Iahve, are o fortăreață în care poate sta ferit de pericole; și El va fi un refugiu pentru copiii acelui om. **27**Frica de Iahve este un izvor de viață. Ea îndepărtează omul de capcanele morții. **28**Poporul numeros este gloria regelui; dar când nu are oameni care să i se subordoneze, prințul este ruinat. **29**Omul răbdător are multă tenacitate și este foarte abil; dar cine se mânie imediat (*când este provocat*), face prostii. **30**O inimă liniștită este (*o garanție pentru*) sănătatea corpului; dar invidia este (*o rețetă pentru*) putrezirea oaselor. **31**Cine exploatează pe sărac, desconsideră pe Creatorul lui; dar cine are milă de omul defavorizat, îl onorează pe Dumnezeu. **32**Omul rău este doborât de răutatea lui; dar cel corect, chiar și când moare, beneficiază de speranță. **33**Înțelepciunea se odihnește în mintea celui care are capacitatea de a înțelege lucrurile; și ea se lasă cunoscută chiar printre proști. **34**Dreptatea și corectitudinea înalță un popor; dar păcatul este o rușine pentru orice națiune. **35**De bunăvoința regelui beneficiază slujitorul care înțelege lucrurile din jurul lui; dar mânia regelui va fi suportată de cel care îl face de rușine. **15** Un răspuns oferit într-un mod delicat, diminuează supărarea; dar un cuvânt dur provoacă mânia. **2**Limba înțelepților folosește corect cunoașterea; dar gura proștilor aruncă permanent nebunie. **3**Ochii lui Iahve văd (*ce se întâmplă*) în orice loc; și ei supraveghează atât pe oamenii răi, cât și pe cei buni. **4**Limba care determină însănătoșirea este un pom de viață; dar limba care vorbește într-un mod dăunător afectează

negativ spiritul. **5** Omul nebun desconsideră învățătura tatălui lui; dar cine acceptă corectarea verbală, este înțelept. **6** În casa omului corect este mare bogăție; dar venitul celor răi le produce necaz. **7** Buzele celor înțelepți răspândesc cunoaștere; dar nu la fel se întâmplă și cu inima nebunilor. **8** Sacrificiul celor răi este ceva oribil înaintea lui Iahve; dar rugăciunea celor corecți Îi este plăcută. **9** Comportamentul celor răi este un oribil stil de viață înaintea lui Iahve; dar El îi iubește pe cei care doresc permanent să și-l corecteze. **10** Cel care abandonează drumul bun, va fi pedepsit cu severitate; și cine desconsideră corectarea verbală, va muri. **11** Locuința morților și locul de distrugere sunt cunoscute lui Iahve; cu atât mai mult El cunoaște se ce întâmplă în inimile fiilor oamenilor! **12** Celui care ridiculizează pe alții, nu îi place să fie corectat; și acest fapt explică de ce el nu se va duce la cei înțelepți. **13** O inimă veselă înseninează fața; dar prin întristarea inimii, spiritul (*omului*) este foarte rău afectat. **14** Inima oamenilor competenți, caută cunoașterea; dar gura celor nebuni se hrănește cu prostie. **15** Toate zilele omului supărat sunt rele; dar cel cu inima veselă, are o permanentă sărbătoare. **16** Mai bine să ai puține lucruri împreună cu frica de Iahve, decât să deții o mare bogăție dar să nu poți avea liniște (*din cauza ei*). **17** Mai bine să mănânci legume și să beneficiezi de dragoste, decât să te hrănești dintr-un bou îngrășat în timp ce ești afectat de ură. **18** Omul care se mânie imediat, provoacă certuri; dar cel răbdător atenuază disputa verbală. **19** Drumul leneșului este blocat de spini; dar poteca celor corecți este nivelată. **20** Un fiu înțelept produce bucurie tatălui lui; dar cel nebun își desconsideră mama. **21** Nebunia este o satisfacție pentru omul fără judecată sănătoasă; dar cel care înțelege lucrurile, se menține pe drumul corect. **22** Fără o bună consiliere, planurile eșuează; dar ele reușesc atunci când sunt mulți consilieri. **23** Omul are o mare satisfacție să dea un răspuns bine gândit; și ce bun este un cuvânt spus la momentul oportun! **24** Pentru omul înțelept, drumul vieții duce în sus; și el nu îi permite să coboare spre locuința morților. **25** Iahve distruge casa celor aroganți; dar El păzește proprietatea văduvei. **26** Planurile rele sunt ceva oribil înaintea lui Iahve; dar cuvintele care sunt spuse din sinceritate, Îi sunt plăcute. **27** Omul lacom de câștig produce necaz familiei lui; dar cel care urăște mita, va trăi. **28** Inima omului corect analizează răspunsurile; dar gura celor răi aruncă mereu cuvinte dăunătoare. **29** Iahve este departe de cei răi; dar El ascultă rugăciunea celor corecți. **30** O privire voioasă înveselește inima; și veștile bune asigură sănătate oaselor. **31** Omul care acceptă corectarea ce îl conduce la viață, va locui printre înțelepți. **32** Cine ignoră corectarea verbală, se desconsideră; dar cine acceptă reproșurile, obține înțelepciune. **33** Frica de Iahve îl învață pe om înțelepciunea; iar comportamentul care demonstrează modestie, merge înaintea gloriei. **16** Planurile făcute cu mintea, aparțin omului; dar răspunsul pe care îl dă limba, vine de la Iahve. **2** Toate drumurile unui om sunt corecte în ochii lui; dar Iahve este Cel care analizează spiritele. **3** Prezintă-ți lui Iahve (*intenția pentru*) lucrările tale; și astfel vei reuși să îți pui planurile în aplicare. **4** Iahve a conceput (*ca*) totul (*să existe*) pentru un scop: chiar și pe cel

rău l-a făcut pentru ziua distrugerii. **5**Toți oamenii mândri sunt ceva oribil înaintea lui Iahve; și este o certitudine că ei nu vor rămâne nepedepsiți. **6**Păcatul este achitat printr-un comportament care arată bunătate și seriozitate; iar frica de Iahve îl îndepărtează pe om de ce este rău. **7**Când Iahve agreează comportamentul unui om, îi face chiar și pe dușmanii lui să trăiască în bune relații cu el. **8**Mai bine (*să ai*) puțin acceptând corectarea, decât să obții mari venituri trăind incorect! **9**În mintea lui, omul își face planul pentru ce urmează să facă; dar Iahve este Cel care îi îndrumă pașii. **10**Sentința divină este pe buzele regelui; și gura lui nu trebuie să pronunțe ceva greșit atunci când judecă. **11**Cântarul și cumpăna care sunt corecte, vin de la Iahve; și toate greutatele folosite pentru cântărit, sunt lucrarea Lui. **12**Este ceva oribil pentru regi să facă (*ce este*) rău; dar când ei trăiesc corect, li se consolidează tronul. **13**Buzele cinstite sunt plăcute regilor; și cel care spune adevărul, este iubit. **14**Mânia regelui este mesagerul morții; dar omul înțelept o va atenua. **15**Seninătatea feței regelui înseamnă viață; și bunăvoința lui este ca un nor care aduce ultimele ploi benefice culturilor. **16**Este mai bine să deții înțelepciune decât să obții aur; și capacitatea de a înțelege lucrurile este preferabilă argintului. **17**În drumul pe care merge, omul corect evită răul; și cine este atent la comportamentul lui, își păzește viața. **18**Mândria merge înaintea distrugerii; și aroganța apare înaintea căderii. **19**Mai bine să fii între cei modești decât să împarți prada cu cei aroganți. **20**Omul care se gândește la Cuvântul lui Iahve, găsește fericirea; și cel care se încrede în El, este binecuvântat. **21**Cine are o inimă înțeleaptă, este (*recunoscut ca fiind*) un om capabil; și dulceața vorbirii favorizează învățarea. **22**Capacitatea de a lua decizii bune este un izvor de viață pentru cei care o au; dar prostia este pedeapsa celor nebuni. **23**Mintea înțeleptului îl învață ce trebuie să vorbească gura lui; și cu buzele motivează (*pe alții*) la învățătură. **24**Cuvintele plăcute sunt ca un fagure de miere: dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase. **25**Există un drum care îi pare corect omului; dar în final îl (*poate*) conduce spre moarte... **26**Pofta de mâncare a celui care muncește, este în avantajul lui; pentru că astfel, foamea îl determină să lucreze. **27**Omul care are un comportament mizerabil, concepe să facă ce este rău; și vorbirea lui este ca un foc care te arde cu temperatura lui (*ridicată*). **28**Omul care trăiește incorect, provoacă certuri; și cel care defăimează pe alții, strică relațiile dintre cei mai buni prieteni. **29**Omul violent își duce în eroare semenul și îl conduce pe un drum greșit. **30**Cine se uită cu ochiul lui într-un mod perfid, concepe ceva rău; și cel care își strânge buzele, intenționează să facă lucruri rele. **31**Firele albe de păr sunt o coroană a gloriei; și ele apar la cei care și-au trăit viața în mod corect. **32**Omul care nu se mânie imediat, este mai valoros decât cel care deține forța; și acela care își poate controla reacțiile, valorează mai mult decât cel care cucerește un oraș. **33**Se trage la sorti pe marginea hainei; dar orice decizie vine de la Iahve. **17** Este mai bine să ai o coajă de pâine uscată pe care să o poți mânca liniștit, decât să fii într-o casă plină de mâncare în care oamenii se ceartă. **2**Un sclav înțelept va fi șeful unui fiu care produce rușine.

El va beneficia de moștenire ca unul dintre frații aceluia fiu. **3**Creuzetul este făcut pentru argint și cuptorul a fost conceput pentru aur; dar Iahve este Cel care testează inima. **4**Omul care face răul, ascultă sfaturile buzelor înșelătoare; și cel mincinos ia în considerare limba care vorbește lucruri rele. **5**Cine ridiculizează pe omul sărac, Îl desconsideră pe Creatorul lui; și cine se bucură de un dezastru (*care se întâmplă altuia*), nu va rămâne nepedepsit. **6**Nepoții sunt coroana bătrânilor, iar părinții sunt gloria copiilor lor. **7**Cuvintele semnificative nu sunt compatibile cu omul nebun – așa cum nu este normal ca un om educat să aibă buze mincinoase. **8**Mita este o piatră prețioasă în ochii celui care o oferă; în orice direcție ar merge (*cu ea*), el are succes. **9**Cine nu pretinde pedeapsa pentru o ofensă la adresa lui, promovează dragostea; dar cine o amintește mereu, dezbină pe cei mai buni prieteni. **10**Un reproș își produce efectul dorit în cazul omului care înțelege semnificația lucrurilor; și aduce un rezultat mai bun decât o sută de lovituri date celui prost. **11**Omul rău este orientat mereu doar spre revoltă; dar va fi trimis cineva fără milă care va acționa împotriva lui. **12**Mai bine să întâlnești o ursoaică prădată de puii ei decât să stai în prezența unui nebun în timpul comportării lui aberante. **13**Dacă un om face altuia rău în locul binelui pe care acela i-l făcuse, răul va veni împotriva familiei lui și nu va mai pleca de la el. **14**Începutul unei certe este ca ruperea unui baraj de apă. Din această cauză, (*este bine*) să oprești cearta înainte ca ea să se intensifice! **15**Atât cel care declară nevinovat pe omul rău cât și acela care condamnă pe cel corect, sunt ceva oribil pentru Iahve. **16**Ce valoare are banul în mâna celui nebun? Oare va reuși să își cumpere înțelepciunea (*de care are nevoie*)? Dar el nu are minte... **17**Cel care îți este prieten, te iubește mereu; iar fratele s-a născut ca să te susțină în situațiile adverse. **18**Omul căruia îi lipsește judecata sănătoasă, oferă garanții și girează pentru semenul lui. **19**Cine iubește cearta, agreează păcatul; și cine construiește o poartă înaltă, își cauzează distrugerea. **20**Omul care nu este sincer în inima lui, nu beneficiază de lucruri bune; și cel care are o limbă înșelătoare, ajunge la dezastru. **21**Cine naște un prost, va avea supărări; iar tatăl unui nebun nu va avea bucurie. **22**O inimă veselă este un bun medicament; dar un spirit întristat usucă oasele. **23**Omul rău acceptă mita în secret, ca să schimbe deciziile corecte. **24**Înțelepciunea este în fața omului care înțelege semnificația lucrurilor; dar cel nebun o caută la capătul pământului. **25**Un fiu nebun produce supărare tatălui lui și amărăciune celei care l-a născut. **26**Nu este bine să pedepsești pe cel nevinovat și nici să lovești pe oamenii corecți din cauza integrității lor. **27**Cel care știe cum să se comporte, nu vorbește mult; și cel înțelept este un om echilibrat. **28**Chiar și un nebun ar fi considerat înțelept dacă ar tăcea; și va fi perceput ca având judecată sănătoasă atât timp cât nu își va deschide gura să vorbească. **18** Omul nesociabil și permanent nemulțumit, dorește (*să se facă*) numai ce îi place lui. El sfidează orice înțelepciune. **2**Omului prost nu îi place învățătura; ci doar vrea ca părerea lui să fie cunoscută. **3**Desconsiderarea vine odată cu răutatea; și reproșul apare împreună cu rușinea. **4**Cuvintele pe care le

pronunță gura unui om sunt ca niște ape adânci; iar izvorul înțelepciunii este ca un pârâu (*permanent*) curgător. **5**Nu este bine să susții cauza omului rău, dar nici să nedreptățești pe cel nevinovat în procesul care i-a fost intentat. **6**Buzele prostului produc ceartă; și gura lui cere lovituri. **7**Gura celui prost îi produce ruina; și buzele îi sunt o capcană pentru sufletul lui. **8**Cuvintele defăimătorului sunt (*pentru cei care le ascultă*) ca niște prăjituri care alunecă până în stomac. **9**Omul leneș în lucrul lui este frate cu cel care distruge. **10**Numele lui Iahve este un turn tare; iar cel corect fuge în el și este protejat. **11**Averea este un oraș fortificat pentru omul bogat; iar el și-o imaginează ca fiind un zid înalt (*care îl protejează*). **12**Înainte de propria lui distrugere, omul devine arogant; dar modestia merge înaintea gloriei. **13**Cine răspunde fără să fi ascultat, face o prostie și își atrage rușinea. **14**Spiritul omului îl încurajează când este bolnav; dar cine poate consola un spirit deprimat? **15**Mintea oamenilor care au discernământ, obține cunoaștere; și urechea celor înțelepți caută (*să audă*) învățătura. **16**Un dar deschide uși celui care îl oferă; și îl (*con*)duce în prezența oamenilor care au autoritate. **17**Primul care își susține cauza, pare să aibă dreptate doar până vine altul și îi pune întrebări. **18**Tragerea la sorti întrerupe neînțelegerile și decide între oamenii care vor să se impună. **19**Un frate nedreptățit este mai greu de câștigat decât un oraș fortificat; și neînțelegerile sunt (*greu de depășit*) ca porțile închise ale unui oraș. **20**Omul se poate sătura din ce produce cu gura lui; și buzele îi oferă posibilitatea să aibă abundență. **21**Cuvintele pronunțate cu limba, decid viața și moartea; iar cei care iubesc această practică, îi vor mânca fructele. **22**Când un om își ia o soție care îi este plăcută, găsește fericirea; și primește astfel o favoare de la Iahve. **23**Săracul vorbește implorând milă; dar bogatul răspunde cu duritate. **24**Cine are mulți prieteni, poate ajunge la dezastru; dar există (*și*) un prieten care te apreciază mai mult decât un frate. **19** Mai mult valorează un sărac care umblă în integritatea lui decât un prost ale cărui buze pronunță cuvinte înșelătoare. **2**Nu este bine să ai aspirații fără cunoaștere; dar nu este convenabil nici să te grăbești și să greșești astfel drumul. **3**Prostia unui om îi decimează viața; și apoi, în inima lui, el se mânie împotriva lui Iahve. **4**Bogăția aduce mulți prieteni; dar săracul este abandonat (*chiar și*) de prietenul lui. **5**Martorul fals nu va rămâne nepedepsit; și cel care spune minciuni, nu va reuși să scape. **6**Mulți urmăresc să beneficieze de favoarea unui om generos; și oricine este prieten cu cel care oferă daruri. **7**Cel sărac este abandonat de toate rudele lui. Cu atât mai mult se comportă așa prietenii lui. El li se adresează formulând cereri; dar ei îl ignoră. **8**Cine obține înțelepciunea, își iubește sufletul; și cine își păstrează capacitatea de a înțelege lucrurile, va găsi fericirea. **9**Martorul fals nu va rămâne nepedepsit; și cel care spune minciuni, va fi distrus. **10**Așa cum viața trăită în lux nu i se potrivește omului prost, nici sclavul nu merită să fie șeful unor prinți. **11**Capacitatea unui om de a lua decizii bine gândite, îi conferă răbdare; și este o onoare pentru el să ierte o insultă. **12**Mânia regelui este ca răcnetul unui leu; dar bunăvoința lui este ca roua de pe iarbă. **13**Un fiu prost este ruina tatălui lui; și o soție care face mereu

reproșuri (*soțului ei*), este ca o picurare continuă. **14**Casa și averea sunt o moștenire de la părinți; dar o soție care gândește bine, este (*un cadou*) de la Iahve. **15**Lenea te conduce într-un somn profund; și omul inactiv suferă de foame. **16**Cine ia în considerare sfaturile, își protejează viața; dar cine trăiește neatent (*la ele*), va muri. **17**Cine are milă de sărac, îl împrumută pe Iahve; și El îi va recompensa binefacerea. **18**Pedepsește-ți fiul cât mai există speranță de corectare; dar să nu dorești ca moartea să fie una dintre pedepsele pe care i le aplici! **19**Omul care acționează mânios, trebuie să își suporte pedeapsa; pentru că dacă-l ignori, vei fi determinat să faci din nou acest lucru (*greșit*). **20**Ascultă sfatul și acceptă învățătura, ca să fii înțelept pentru restul zilelor tale! **21**Planurile din inima omului sunt multe; dar decizia lui Iahve este aceea care va fi pusă în aplicare. **22**Bunătatea unui om îl face să fie remarcabil între cei care îl cunosc. Este mai bine să fii sărac decât mincinos. **23**Frica de Iahve conduce la viață; iar cel care o are, se odihnește mulțumit, fără să fie afectat de vreun rău. **24**Leneșul își întinde mâna să ia ce este în farfurie, dar nu o mai duce înapoi spre gură. **25**Bate-l pe omul care ridiculizează pe alții; și astfel, cel care nu are judecata sănătoasă, va învăța să fie prudent. Corectează verbal pe omul care are capacitatea înțelegerii lucrurilor; și el va obține astfel (*mai multă*) cunoaștere. **26**Cine își jefuiește tatăl și își alungă mama, este un fiu care produce rușine și desconsiderare. **27**Fiule, dacă nu vei mai accepta corectarea, te vei depărta de cuvintele înțelepciunii! **28**Un martor corupt râde de principiile aplicate în justiție; și gura celor răi înghite nedreptatea. **29**Pedepsele sunt pregătite pentru cei care își ridiculizează semenii; și loviturile urmează să fie aplicate pe spatele proștilor. **20** Vinul te face să fii ridicol; și băuturile cu o mare concentrație de alcool produc gălăgie. Oricine se îmbată cu ele, nu este înțelept. **2**Teroarea pe care o insuflă regele, este ca răcnetul unui leu; cine îi provoacă mânia, își pierde viața. **3**Este o onoare pentru om să evite disputele; dar orice nebun este permanent pregătit de ceartă. **4**Leneșul nu ară toamna; și când va fi timpul pentru secerat, nu va găsi nimic. **5**Sfaturile inimii unui om sunt ca niște ape adânci; dar cel înțelept știe să scoată din ele. **6**Mulți oameni consideră că au bunătate; dar cine poate găsi un om serios și consecvent în seriozitatea lui? **7**Cel corect își trăiește viața în integritate; iar copiii lui care vor trăi după el, sunt binecuvântați! **8**Când regele stă pe tronul lui ca să judece, anihilează orice rău cu privirea. **9**Cine poate spune: „Mi-am păstrat inima curată; sunt incoruptibil și fără păcat.”? **10**Atât greutățile diferite cât și măsurile diferite sunt ceva oribil înaintea lui Iahve. **11**Chiar și un copil se remarcă prin faptele pe care le face, dacă are un comportament ireproșabil și trăiește mereu corect. **12**Iahve a făcut atât urechea care aude cât și ochiul care vede! **13**Nu iubi somnul, ca să nu devii sărac! Deschide ochii (*ca să muncești*); și te vei sătura de mâncare! **14**Cumpărătorul spune: „Nu-i bun; și mai este și scump!” Dar după ce pleacă, se laudă cu ce a cumpărat. **15**Aurul și pietrele prețioase există din abundență; dar buzele care răspândesc cunoașterea, sunt ceva mult mai valoros (*decât ele*). **16**Ia-i haina celui care a girat pentru un străin; și ține-o ca garanție dacă a

garantat cu ea pentru o străină! **17**Mâncarea obținută prin înșelătorie este dulce omului; dar apoi gura lui va fi plină de pietriș. **18**Fă-ți planurile luând în considerare sfaturile (*bune ale*) celor din jurul tău; și condu războiul cu înțelepciune! **19**Bârfitorul ajunge să spună lucruri confidențiale; deci nu te asocia cu omul care vorbește prea mult. **20**Dacă cineva își blestemă tatăl sau mama, i se va stinge sursa de lumină în întunericul nopții. **21**O moștenire câștigată repede la început, nu va fi binecuvântată la sfârșit. **22**Nu spune: „Îi voi întoarce acest rău pe care mi l-a făcut!” Așteaptă cu speranță intervenția lui Iahve; și El te va scăpa! **23**Greutățile diferite sunt ceva oribil înaintea lui Iahve. El nu este de acord cu folosirea cântarului înșelător. **24**Pașii omului sunt îndrumați de Iahve. Oare cum și-ar putea înțelege omul propriul lui drum? **25**Cel care se grăbește să facă o promisiune sfântă și abia mai târziu se gândește la jurămintele făcute, ajunge într-o capcană. **26**Un rege înțelept îi elimină fără dificultate pe cei răi și trece cu roata de treierat peste ei. **27**Lumina lui Iahve ajunge până la spiritul omului. Ea analizează cea mai secretă parte a ființei lui. **28**Bunătatea și seriozitatea îl protejează pe rege; și când el este bun, are tronul protejat. **29**Gloria tinerilor constă în forța lor; dar părul alb este onoarea celor bătrâni. **30**Loviturile și rănila elimină ce este rău în comportament; iar bătaile curăță cele mai necunoscute părți ale ființei. **21** Inima regelui este în mâna lui Iahve. El o conduce ca pe cursul unei ape și o face să se ducă oriunde Își dorește. **2**Omului i se par corecte toate deciziile lui; dar Iahve este cel care analizează inimile. **3**Când procedezi corect la judecată, ești mai apreciat de Iahve decât dacă Îi oferi animale ca sacrificiu. **4**Privirea sfidătoare și inima arogantă sunt sursa de lumină a celor răi. Dar acestea sunt păcate! **5**Planurile omului harnic conduc la abundență; dar cel care nu are răbdare, ajunge sărac. **6**Averea câștigată cu o limbă mincinoasă, este un abur care dispare în scurt timp și devine o capcană a morții. **7**Violența celor răi îi distruge rapid pentru că ei refuză să facă ce este corect. **8**Drumul bărbatului vinovat este sinuos; dar comportamentul celui nevinovat este (*ca un drum*) drept. **9**Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș(*ul casei*), decât să stai în casă cu o soție care îți face permanent reproșuri pentru lucruri nesemnificative! **10**Sufletul omului rău dorește să facă fapte rele; iar semenul lui nu poate obține nicio favoare de la el. **11**Când este pedepsit unul care își ridiculizează semenii, cel care de regulă nu judecă lucrurile într-un mod corect, ajunge să aibă înțelepciune; iar când se oferă învățătură celui (*care deja este*) înțelept, acela acumulează (*și*) mai multe cunoștințe. **12**Omul corect privește la casa celui rău și îl vede cum merge pe drumul care conduce la ruină. **13**Cel care își astupă urechea ca să nu audă când strigă săracul, nu va fi auzit nici el atunci când va striga solicitând ajutor. **14**Un dar oferit în secret, reduce intensitatea mâniei; și un cadou dat în secret diminuează cea mai mare supărare. **15**Omul integru se bucură să facă ce este corect; dar pentru cei care fac faptele nedreptății, corectitudinea este ceva foarte neplăcut. **16**Omul care se îndepărtează de drumul înțelepciunii, se va odihni în adunarea celor morți. **17**Cine iubește distracția, va deveni sărac; iar cine iubește vinul și uleiul,

nu se va îmbogăți. **18** Omul rău devine preț de răscumpărare pentru cel corect; și cel nereserios ajunge să fie schimbat cu cel integru. **19** Mai bine să locuiești singur în deșert, decât cu o soție supărăcioasă, care permanent are ceva de reproșat. **20** În casa omului înțelept există comori valoroase și ulei; dar cel prost risipește tot ce are. **21** Cine este bun și urmărește să trăiască în corectitudine, găsește viață și onoare. **22** Înțeleptul cucerește orașul luptătorilor remarcabili și le dăruiește fortăreața în care stăteau la adăpost. **23** Cine își păzește gura și limba, se protejează de necazuri. **24** Cel mândru și arogant se numește sarcastic. El are un comportament sfidător și plin de impertinență. **25** Pofta leneșului îl omoară – pentru că el refuză să lucreze cu mâinile lui. **26** Toată ziua își dorește mai mult (*doar pentru el*); dar cel corect dă fără reținere din ce are. **27** Sacrificiul celor răi (*oferit lui Iahve*) este oricum ceva oribil; dar el devine și mai oribil când ei îl oferă cu rele intenții! **28** Martorul care face declarații false va fi distrus; dar cel care ascultă (*ce declară cei implicați într-un proces*), va avea ultimul cuvânt. **29** Omul rău se manifestă cu aroganță; dar cel integru își analizează cu atenție comportamentul. **30** Nu există nici înțelepciune, nici abilitate și nici vreun plan care să reușească să anuleze decizia lui Iahve. **31** Calul este pregătit pentru ziua luptei; dar Iahve asigură victoria! **22** Un nume bun este preferabil marilor bogății; și să fii apreciat este ceva mai valoros decât argintul și aurul. **2** Bogatul și săracul au în comun faptul că Iahve i-a creat pe amândoi. **3** Omul prudent vede pericolul și se ascunde; dar cel care nu gândește corect, merge înainte și va suporta consecințe neplăcute. **4** Modestia și frica de Iahve aduc bogăție, onoare și viață. **5** Pe drumurile omului rău sunt spini și capcane; dar cine își păzește sufletul, le va evita. **6** Învață pe cineva pe ce drum trebuie să meargă. Fă acest lucru pentru el încă de când este copil; și astfel, nici când va îmbătrâni nu va trăi altfel. **7** Bogatul este stăpânul celui sărac; și omul care se împrumută, este sclavul celui care l-a împrumutat. **8** Cine seamănă nedreptate, va secera necaz; și nuiuaa mâniei lui va fi distrusă. **9** Omul care dă cu generozitate va fi binecuvântat și el, pentru că împarte pâinea lui cu cel sărac. **10** Îndepărtează-l pe cel care are obiceiul să ridiculizeze pe alții; și astfel, cearta se va termina, iar conflictele și ofensele vor înceta. **11** Omul căruia îi place să aibă inima curată și care vorbește binevoitor, va fi prieten cu regele. **12** Ochii lui Iahve privesc cu atenție și protejează pe cel care are cunoaștere; dar ei înfruntă cuvintele celui nereserios. **13** Leneșul spune: „Dacă voi merge afară, este un leu!” sau „Voi fi omorât pe străzi (*dacă merg acolo*)!” **14** Gura femeii adultere este o groapă adâncă; iar cine trebuie să fie pedepsit de Iahve, va cădea în ea. **15** Nebunia este lipită de inima copilului; dar corectarea făcută cu nuiuaa, o va dezlipi de ea. **16** Atât cel care exploatează pe sărac ca să se îmbogățească, cât și cel care oferă daruri omului bogat, vor săraci. **17** Fii atent și ascultă cuvintele înțelepților; urechea ta să își dorească să audă învățăturile pe care ți le ofer; **18** pentru că este plăcut când le păstrezi în inima ta și când le ai apoi pe toate pregătite ca să le folosești. **19** Eu te învăț astăzi, ca să te încrezi în Iahve. Acesta este interesul meu pentru tine! **20** Oare nu am scris eu pentru

tine maxime, proverbe și sfaturi care să te ajute să înveți cum să trăiești? **21** Am procedat astfel ca să te învăț adevărul și cuvinte care au valoare remarcabilă. Așa vei putea răspunde corect celor care te trimit? **22** Nu exploata săracul profitând de faptul că este o persoană defavorizată; și nu îți însuși puținele lucruri pe care le are omul de la poarta orașului. **23** Pentru că Iahve le va apăra cauza; și El îi va jefui pe aceia care îi jefuiesc! **24** Nu te împrieteni cu omul mândros și nu te asocia cu cel care se supără imediat când este provocat. **25** Evită-l, ca să nu copiezi comportamentul lui și astfel compania lui să îți devină o capcană pentru suflet! **26** Nu fi dintre oamenii care oferă garanție sau care girează pentru împrumuturi; **27** pentru că dacă nu vei avea cu ce să plătești, îți va fi luat chiar și patul de sub tine! **28** Nu modifica vechea limită teritorială stabilită de strămoșii tăi! **29** Dacă vezi un om care are rezultate remarcabile în munca lui, să știi că el merită să trăiască în compania regilor, nu între oamenii obișnuiți. **23** Dacă stai la masă împreună cu un conducător, fi atent la mâncarea care este pusă înaintea ta! **2** Dacă ești un om lacom, puțeti un cuțit la gât! **3** Nu pofti mâncărurile lui delicioase, pentru că ele sunt o hrană înșelătoare! **4** Nu depune eforturi ca să te îmbogățești; ci fi înțelept și demonstrează că știi să fii rezonabil! **5** Abia ai privit spre bogăție, și ea (*în scurt timp*) nu mai există; pentru că este o certitudine: îi vor crește aripi și va fugi spre cer ca un vultur! **6** Nu mânca pâinea omului zgârcit și nu îți dori delicatesele lui; **7** pentru că totdeauna el se gândește la prețul lor! Îți va spune: „Mănâncă și bea!” Dar inima lui nu te agreează. **8** Vei voma bucățica pe care ai mâncat-o; și îți vei consuma degeaba cuvintele tale plăcute. **9** Nu vorbi unui om nebun; pentru că el va desconsidera înțelepciunea cuvintelor tale! **10** Nu modifica vechea limită teritorială și nu îți însuși terenul agricol al orfanilor; **11** pentru că Apărătorul lor are suficientă forță să le apere cauza. Și El va acționa împotriva ta. **12** Orientează-ți inima spre învățătură; și urechile tale să îți dorească să audă cuvinte care facilitează cunoașterea! **13** Nu evita să îți pedepsești copilul; pentru că dacă faci acest lucru folosind nuiua, el nu va muri! **14** Dar procedând astfel, îi vei salva sufletul din locuința morților. **15** Fiul meu, dacă inima ta este înțeleaptă, atunci eu mă voi bucura în inima mea. **16** În interiorul meu, eu voi fi satisfăcut atunci când buzele tale vor spune ce este corect. **17** Nu îi permite inimii tale să invidieze pe cei păcătoși; ci să ai mereu frică de Iahve! **18** Cu certitudine: există o recompensă viitoare; și speranța ta nu va fi distrusă! **19** Fiul meu, ascultă și fi înțelept; păstrează-ți inima pe drumul corect! **20** Să nu fii printre cei care beau mult vin; și nici să nu faci parte dintre cei care mănâncă în exces carne. **21** Pentru că bețivul și omul lacom vor săraci; iar lenevia îi va face să se îmbrace cu zdrențe! **22** Ascultă de tatăl tău care ți-a oferit viață și nu îți desconsidera mama când a îmbătrânit! **23** Cumpără adevărul și nu îl vinde; urmărește să obții înțelepciunea, învățătura (*de care ai nevoie*) și abilitatea de a înțelege semnificația lucrurilor! **24** Tatăl celui care trăiește corect, va avea mari bucurii; și cine are un fiu înțelept, este un om satisfăcut. **25** Trăiește astfel încât tatăl tău și mama ta să se bucure de tine, iar cea care te-a născut să fie încântată de

comportamentul tău! **26** Fiul meu, dă-mi inima ta; și ochii tăi să agreeze metodele mele. **27** Pentru că prostituata este o groapă adâncă; iar femeia străină este o fântână îngustă. **28** Ea stă și privește ascunsă ca un hoț; și apoi mărește nedreptatea între oameni. **29** Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt certurile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt rănila (*apărute*) fără motiv? Ai cui sunt ochii roșii? **30** Toate acestea îi reprezintă pe cei care întârzie pentru că stau să bea vin și care se duc să caute vasul în care băutura este amestecată cu vin. **31** Nu te uita la vin când este roșu făcând spumă în pahar și când alunecă ușor! **32** Pentru că în final te mușcă la fel ca un șarpe; și te otrăvește ca o viperă. **33** Ochii tăi vor privi spre femei străine și mintea ta se va gândi la prostii. **34** Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării sau ca unul care stă întins pe vârful unui catarg. **35** (*Vei spune:*) „M-au lovit, dar nu m-au rănit! M-au bătut, dar nu simt nimic! Când mă voi trezi, pot găsi ceva (*vin*) să mai beau?” **24** Nu invidia pe oamenii răi; și nu dori să fii cu ei. **2** Inima lor concepe violența; și buzele lor vorbesc despre cum să producă necaz (*celor din jurul lor*). **3** O casă este construită cu înțelepciune și este consolidată cu abilitate. **4** Cunoașterea umple camerele ei cu bogății speciale și frumoase. **5** Un om înțelept are forță; și cel care înțelege semnificația lucrurilor, și-o mărește. **6** Câștigarea unui război necesită (*anticipat*) sfaturi; și pentru obținerea victoriei, va fi nevoie de un mare număr de consilieri. **7** Înțelepciunea este prea înaltă pentru omul nebun. În adunarea publică, el nu va avea nimic (*semnificativ*) de spus. **8** Cine își planifică să facă rău, va fi numit intrigant. **9** Gândurile omului nebun sunt (*numai*) păcat; și cel care își ridiculizează semenii, este ceva oribil înaintea oamenilor. **10** Dacă ești învins în ziua necazului, demonstrezi că ai o mică rezistență. **11** Salvează-i pe cei care sunt condamnați la moarte; și nu te îndepărta de cei care sunt aproape să fie înjunghiați! **12** Dacă spui: „Ah! Nu am știut!”, crezi că nu vede Cel care judecă inimile? Oare nu te cunoaște Cel care privește atent viața ta? Și nu va recompensa El pe fiecare conform faptelor lui? **13** Fiul meu, mănâncă miere pentru că este bună. Da, mierea din fagure este dulce pentru gura ta! **14** Dar să știi că și înțelepciunea este dulce pentru sufletul tău. Dacă o găsești, ai un viitor; și speranța ta nu va fi distrusă. **15** Răule, nu urmări în secret să distrugi locuința omului corect; și nu planifica să desființezi locul unde doarme el. **16** Pentru că cel corect cade de șapte ori și se ridică din nou; dar cei răi se prăbușesc în dezastru. **17** Nu te bucura când cade dușmanul tău; și să nu îți fie satisfăcută inima când se împiedică el. **18** Altfel, Iahve va vedea, nu te va agreea și Îl vei determina să își retragă mânia care acționa împotriva lui! **19** Nu te neliniști din cauza oamenilor răi și nu îi invidia; **20** pentru că cel rău nu are niciun viitor, iar lumina lui se va stinge! **21** Fiul meu, teme-te de Iahve și de rege; și să nu te asociezi cu cei recalitranti. **22** Pentru că distrugerea lor va veni prin surprindere; și cine poate ști sfârșitul pe care îl determină amândoi? **23** În continuare sunt prezentate alte remarci ale înțelepților. Nu este bine să fii părtinitor atunci când un om ajunge la judecată. **24** Oricine spune celui vinovat: „Tu ești nevinovat!”, va fi blestemat de popoare și contestat de

populația lor. ²⁵Dar cei care iau decizii corecte într-un proces, vor fi recompensați și vor beneficia de o mare binecuvântare. ²⁶Un răspuns sincer este ca un sărut pe buze. ²⁷Termină-ți munca din exteriorul casei, pregătind terenul. Apoi construiește-ți casa! ²⁸Nu face fără motiv declarații împotriva semenului tău; și nu înșela (*pe alții*) cu buzele tale. ²⁹Nu spune: „Îi voi face cum mi-a făcut și el mie; îl voi recompensa conform faptelor lui!” ³⁰Am trecut pe lângă terenul unui leneș și pe lângă via unui om fără judecată sănătoasă. ³¹Am văzut spini, pământul fusese acoperit cu buruieni, iar zidul de piatră era prăbușit. ³²M-am gândit la ce am observat; și am învățat o lecție din ce am văzut. ³³Când îți dorești să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să nu te trezești, ³⁴atunci sărăcia vine peste tine ca un hoț și lipsa acționează împotriva ta ca un om înarmat. **25** Urmează niște proverbe ale lui Solomon, copiate de oamenii lui Ezechia care a fost regele în (*teritoriul numit*) Iuda. ²Gloria lui Dumnezeu constă în faptul că ascunde (*oamenilor*) semnificația lucrurilor; dar regele își obține gloria atunci când o descoperă. ³Înălțimea cerului, adâncimea pământului și gândul regelui sunt greu de măsurat. ⁴Elimină zgura din argint; și va rezulta un material (*de bună calitate*) pentru argintar! ⁵Elimină-l pe omul rău din fața regelui; și tronul lui va fi consolidat prin dreptate! ⁶Nu te lauda în fața regelui; și nu cere un loc printre oamenii (*lui*) remarcabili. ⁷Pentru că este mai bine să ți se spună: „Urcă aici!”, decât să fii umilit sub privirea unui om care are o bună situație materială. Când vezi ceva cu ochii tăi, ⁸să nu te grăbești să faci declarații într-un proces despre acele lucruri! Altfel, este posibil ca în final, semenul tău să te facă să îți fie rușine! ⁹Apără-ți cauza împotriva semenului tău, dar nu vorbi despre secretul altuia – ¹⁰ca să eviți astfel rușinea și reputația nedorită pe care o vei avea permanent după ce acela va afla ce ai declarat despre el. ¹¹Un cuvânt spus la momentul oportun, este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint. ¹²Pentru o ureche ascultătoare, reproșul făcut cu înțelepciune este ca un cercel de aur și ca un ornament de aur pur. ¹³Pentru acela care l-a trimis, un mesager care își face mereu datoria este ca răcoarea zăpezii în timpul seceratului. El satisface sufletul stăpânilor lui. ¹⁴Omul care se laudă cu darurile pe care nu le-a dat, este ca norii și ca vântul fără ploaie. ¹⁵Un conducător poate fi convins cu răbdare; și o vorbă plăcută poate rupe oase. ¹⁶Dacă găsești miere, mănâncă doar cât ai nevoie; ca să nu te sature de ea și apoi să o vomți. ¹⁷Vizitează-l rar pe semenul tău – ca să nu se plictisească de tine și să te urască. ¹⁸Omul care face declarații false împotriva semenului lui, este (*periculos*) ca o bătă, ca o sabie și ca o săgeată ascuțită. ¹⁹Încrederea pe care o ai într-un om nesperios în ziua necazului tău, este ca un dinte cariat și ca un picior paralizat. ²⁰Omul care cântă cântece (*de bună-dispoziție*) unei inimi ajunse în dezastru, este ca acela care se dezbracă într-o zi friguroasă și ca oțetul turnat peste sodă. ²¹Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i să mănânce; și dacă îi este sete, dă-i să bea. ²²Pentru că procedând așa, vei aduna cărbuni aprinși pe capul lui; și Iahve te va recompensa. ²³Așa cum vântul de la nord aduce ploaie, și limba defăimătoare produce priviri care arată iritare extremă.

24 Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș, decât să conviețuiești într-o casă cu o soție care permanent îți face reproșuri pentru lucruri ne semnificative! **25** Vestea bună venită dintr-o țară îndepărtată este ca apa rece pentru sufletul obosit. **26** Un om corect care se apleacă în fața celui rău este ca un izvor noroios și ca o fântână tulbure. **27** Nu este bine să mănânci prea multă miere. În mod asemănător, nu este bine nici să îți evidențiezi propria ta glorie. **28** Un om lipsit de autocontrol este ca un oraș ale cărui ziduri sunt dărâmate. **26** Așa cum nu este normal să cadă zăpada în timpul verii și ploaia în perioada seceratului, nici onoarea nu este compatibilă cu un nebun. **2** Cum sare vrabia dintr-un loc în altul și cum zboară (în zigzag) rândunica, la fel nu rămâne (ca să își producă efectul) blestemul nejustificat. **3** Biciul este pentru cal, căpăstrul pentru măgar, și nuiaua pentru spatele nebunilor. **4** Nu răspunde nebunului conform nebuniei lui astfel încât să semeni cu el! **5** Dar răspunde nebunului conform nebuniei lui, ca să nu îi permiți să se considere înțelept! **6** Cel care trimite un mesaj printr-un nebun, își taie singur picioarele și bea violență. **7** Un proverb în gura unor nebuni este ca picioarele paralizate care atârnă fără să poată fi folosite. **8** Onoarea acordată unui nebun este ca legarea unei pietre în praștie. **9** Un proverb spus de gura unui prost este ca un tufiș de spini în mâna unui om beat. **10** Cel care angajează pe un nebun sau pe orice om pe care îl vede trecând, este ca un luptător cu arcul care rănește pe oricine. **11** Nebunul revine la prostiile lui exact cum se întoarce câinele la ce a vomat. **12** Dacă remarci vreun om care se consideră (deja suficient de) înțelept, să știi că există mai multă speranță pentru un nebun decât pentru el. **13** Leneșul spune: „Este un leu pe drum! El se plimbă pe străzi!” **14** Cum se mișcă ușa pe balamalele ei, la fel se întoarce și leneșul în patul lui. **15** Își duce mâna până în vasul cu mâncare, dar este prea dificil pentru el să o aducă înapoi la gură. **16** Leneșul se consideră mai înțelept decât șapte oameni care răspund cu înțelepciune. **17** Un călător care se implică într-o ceartă la care nu era obligat să participe, este ca un om care prinde un câine de urechi. **18** Omul care își înșală semenul și apoi spune: „Doar am glumit!”, **19** este ca un nebun care aruncă săgeți aprinse și mortale. **20** Când nu mai sunt lemne, focul se stinge; și când nu mai există niciun defăimător, cearta încetează. **21** La fel cum cărbunele face jar sau cum lemnul produce foc, omul căruia îi place cearta, declanșează conflicte. **22** Cuvintele celui care defăimează sunt ca niște prăjituri care alunecă până în stomac. **23** Buzele prefăcute și inima rea sunt ca un vas de pământ poleit cu argint. **24** Omul rău vorbește prefăcut (în om bun); dar în mintea lui, el concepe înșelăciunea. **25** Deși vorbirea lui este încântătoare, să nu îl crezi; pentru că în inima lui sunt șapte fapte mizerabile! **26** Ura lui poate fi ascunsă (temporar) prin ipocrizie; dar răutatea îi va fi descoperită în public. **27** Cine sapă o groapă, va cădea în ea; și piatra (de mari dimensiuni) se întoarce chiar peste cel care o mișcă din locul ei. **28** Limba mincinoasă îi urăște pe cei răniți de ea; și gura care laudă (pe altul) în mod exagerat, produce ruina. **27** Nu te lauda cu ziua de mâine; pentru că nu știi ce poate aduce o zi! **2** Să te laude altul, nu gura ta. Să te elogieze altcineva, nu buzele tale! **3** Piatra

este grea; și nisipul la fel de greu. Dar supărarea provocată de un nebun, este mai grea decât amândouă! **4**Supărarea extremă nu cunoaște milă; și manifestările mâniei sunt teribile. Dar cine poate rezista geloziei? **5**Mai bine un reproș direct decât o falsă dragoste! **6**Rănile făcute de un prieten, demonstrează că el este serios (*inclusiv cu tine*); dar un dușman oferă (*în mod fals*) sărutări din abundență. **7**Cel care s-a săturat de mâncare, desconsideră mierea; dar pentru omul flămând, orice lucru amar este dulce. **8**Omul plecat din căminul lui este ca o pasăre care s-a rătăcit de cuibul ei. **9**Așa cum uleiul și substanțele parfumate înveselesc inima, sfatul unui prieten oferit cu amabilitate produce satisfacție. **10**Nu îți abandona prietenul; și nu te dezice de prietenul tatălui tău. Totuși, nu îți vizita fratele când ești supărat! Mai bine să ai un vecin aproape de tine, decât un frate la mare distanță. **11**Fiul meu, fi înțelept și înveselește-mi inima; pentru că astfel voi putea să dau o replică celui care mă desconsideră! **12**Omul prudent vede pericolul și se ascunde; dar cel care nu judecă bine, merge înainte și va suporta consecințe neplăcute. **13**Ia-i haina celui care a girat pentru un străin; și ține-o ca garanție, dacă a garantat pentru o străină! **14**Binecuvântarea semenului făcută cu voce tare dimineța devreme, este considerată ca un blestem. **15**O soție care face permanent reproșuri pentru lucruri ne semnificative, este ca o picurare continuă într-o zi ploioasă. **16**Cine încearcă să o oprească (*din „activitatea” ei*), parcă ar opri vântul și parcă ar lua uleiul (*să-l ducă dintr-o parte în alta*) cu mâna! **17**Așa cum fierul ascute alt fier, omul îi (*poate*) face mai ageri pe cei din jurul lui. **18**Cine îngrijește un smochin, îi va mânca fructele; și cine are grijă de stăpânul lui, va fi apreciat. **19**Așa cum apa reflectă imaginea unei fețe, inima omului arată exact cum este el. **20**Așa cum locuința morților și adâncimea (*pământului*) nu se satură niciodată, nici ochii omului nu se pot sătura privind. **21**Creuzetul este făcut pentru argint și cuptorul a fost conceput pentru aur. Dar calitatea unui om este evidențiată de aprecierile pe care le primește. **22**Chiar dacă l-ai pisa pe nebun cu pisălogul în piuă, printre boabele de cereale, tot nu vei putea elimina prostia din el. **23**Îngrijește-ți bine turmele; și fi atent cum îți crești cirezile; **24**pentru că nici bogățiile nu sunt eterne și nici coroana nu rezistă pentru totdeauna! **25**După ce este îndepărtat fânul, apare iarba nouă; și iarba de pe dealuri este adunată. **26**Mieii vor oferi material pentru îmbrăcăminte; și țapii îți vor asigura plata pentru munca de pe câmp. **27**Vei avea suficient lapte de capră pentru hrana ta, a familiei tale și pentru întreținerea servitoarelor tale. **28** Omul rău fuge, deși nu este urmărit; dar cei corecți au curaj ca un leu. **2**Când într-o țară este revoltă, sunt mulți conducători; dar un om înțelept și cu experiență, menține stabilitatea în ea. **3**Un om sărac care îl domină pe un altul nedreptățit, este ca o rupere de nori care distruge recolta. **4**Cei care abandonează legea, îl laudă pe omul rău; dar aceia care o respectă, se luptă cu el. **5**Oamenii răi nu înțeleg principiile justiției; dar cei care caută pe Iahve, înțeleg totul. **6**Este mai bun un sărac care umblă în integritatea lui, decât un bogat cu un comportament stricat. **7**Omul care respectă legea, este un fiu care cunoaște semnificația lucrurilor; dar cel

care se însoțește cu oamenii lacomi, își face de rușine tatăl. **8**Cine își mărește averea prin acceptarea mitei, adună lucruri pentru cel care este milos față de săraci. **9**Dacă cineva refuză să mai respecte legea, chiar și rugăciunea lui este considerată ca fiind ceva oribil. **10**Cine conduce pe cei corecți pe un drum greșit, va cădea în groapa pe care a făcut-o; dar cei integri vor primi o bună moștenire. **11**Om bogat se poate considera înțelept; dar un sărac care știe semnificația lucrurilor, îi cunoaște valoarea. **12**Când reușesc să se impună oamenii corecți, este o mare bucurie; dar când se ridică cei răi, oamenii se ascund. **13**Cine își ascunde păcatele, nu va progresa; dar oricine le recunoaște și renunță la ele, va beneficia de milă. **14**Om precaut este mereu fericit; dar cel cu inima insensibilă, va cădea în necaz. **15**Om rău care guvernează un popor sărac, este ca un leu răgând și ca un urs care te atacă. **16**Prințul incapabil este un tiran; dar cine urăște venitul obținut prin jaf, va avea multe zile. **17**Un om chinuit de vinovăția crimei (*lui*), va fugi mereu până va muri. Nimeni să nu îl susțină! **18**Cel care umblă în integritate, va fi salvat; dar omul care merge pe drumurile corupției, va cădea atunci când nici nu bănuiește. **19**Cine își lucrează pământul, se va sătura de pâine; dar cel care umblă după lucruri fără valoare, se va sătura de sărăcie. **20**Un om credincios va fi binecuvântat în toate aspectele vieții lui; dar cel care urmărește permanent să se îmbogățească rapid, nu va rămâne nepedepsit. **21**Nu este bine să fii părtinitor. Chiar și pentru o bucată de pâine, omul poate să păcătuiască. **22**Cel zgârcit este nerăbdător să se îmbogățească; dar nu știe că îl așteaptă sărăcia. **23**Om care face un reproș altuia, obține în final mai multă apreciere decât acela care, din interese ascunse, îl laudă cu limba lui în mod exagerat. **24**Cine fură pe tatăl lui sau pe mama lui și zice că nu a comis un păcat, este frate cu cel care distruge. **25**Un om lacom declanșează certuri; dar cel care se încrede în Iahve, va fi satisfăcut. **26**Acela care se încrede în el însuși, este un nebun; dar cine trăiește într-un mod înțelept, va fi salvat. **27**Cine ajută pe omul sărac, nu va săraci; dar cel care închide ochii față de nevoile lui, va fi blestemat. **28**Când se ridică cei răi în poziții care le oferă autoritate, oamenii se ascund; dar când ei mor, cei corecți se înmulțesc. **29**Un om care ignoră și sfidează permanent orice reproș, va fi distrus într-un mod neprevăzut și fără să poată evita dezastrul. **30**Când se înmulțesc cei corecți, poporul se bucură; dar când conduce omul rău, poporul oftează. **31**Cine iubește înțelepciunea, aduce bucurie tatălui lui; dar cine umblă cu prostituatele, își risipește averea. **32**Un rege conferă stabilitate țării acționând conform principiilor justiției; dar acela care îi impune taxe prea mari, o distruge. **33**Cine vorbește semenului lui laudându-l în mod ipocrit, îi pune o plasă sub picioare. **34**Om rău este prins de propriul lui păcat; dar cel corect este victorios și se bucură. **35**Om care trăiește corect, ia în considerare drepturile celui sărac; dar cel rău nu vede niciun motiv să le susțină. **36**Cei care râd de semenii lor și care îi ridiculizează, agită un oras; dar oamenii înțelepți acționează astfel încât mânia încetează. **37**Când un înțelept este implicat într-o controversă cu un nebun, chiar dacă nebunul se supără sau râde, nu se poate ajunge la pace între cei doi.

10Oamenii care doresc să vadă curgând sânge, îl urăsc pe cel integru; și ei urmăresc să îl omoare pe cel care trăiește corect. **11**Omul nebun este mereu fără autocontrol când se supără; dar cel înțelept îl domină și îl controlează. **12**Când un conducător crede minciuni, toți subordonații lui devin niște oameni răi. **13**Săracul și cel care îl exploatează, au în comun faptul că Iahve le luminează ochii amândurora. **14**Dacă regele îl judecă nepărtinitor pe omul sărac, tronul lui va fi mereu ferit de pericole. **15**Nuiaua și reproșul verbal aduc înțelepciune; dar un copil lăsat să trăiască așa cum consideră el că este bine, își face de rușine mama. **16**Când se înmulțesc oamenii răi, crește și păcatul; dar cel corect va vedea cum ei vor fi ruinați. **17**Pedepsește-ți fiul; și el îți va oferi odihnă; iar sufletului tău va fi satisfăcut. **18**Când nu există nicio revelație (*divină*), poporul nu are nicio regulă; dar cine trăiește respectând legea, este binecuvântat. **19**Un slujitor nu poate fi corectat numai prin cuvinte; pentru că, deși înțelege ce i se spune, el nu se conformează (*cerințelor*). **20**Atunci când vezi un om care se grăbește să răspundă, să știi că există mai multă speranță pentru un nebun decât pentru el. **21**Slujitorul care este răsfățat din perioada copilăriei lui, ajunge în final să se comporte cu aroganță. **22**Un om irascibil declanșează certuri; și cel care se mânie imediat (*când este provocat*), face multe păcate. **23**Mândria omului îi aduce umilire; dar cine are un spirit modest, va obține onoare. **24**Cine este complice cu un hoț, își urăște viața; și chiar dacă el aude jurământul, nu recunoaște nimic. **25**Frica de oameni este o capcană; dar oricine se încrede în Iahve, este protejat (*de pericole*). **26**Mulți urmăresc să beneficieze de favoarea conducătorului; dar Iahve este Cel care face dreptate fiecăruia. **27**Așa cum omul nedrept este ceva oribil pentru cei corecți, cel care trăiește corect este ceva oribil pentru omul rău. **30** În continuare sunt cuvintele lui Agur – fiul lui Iache. Ele conțin înțelepciune. Cuvintele acestui om sunt adresate lui Itiel; și vorbesc atât lui Itiel, cât și lui Ucal: **2**„În mod evident, eu sunt cel mai neinstruit dintre oameni și nu am capacitatea oamenilor înțelepți. **3**Nu am învățat înțelepciunea și nu cunosc multe despre Cel sfânt. **4**Cine a urcat în cer și cine a coborât de acolo? Cine a adunat vântul în palmele lui? Cine a strâns apele în haina lui? Cine a decis unde să fie (*toate*) marginile pământului (*uscăt*)? Care îi este numele; și cum se numește fiul lui? Spune-mi, dacă știi! **5**Orice cuvânt al lui Dumnezeu este verificat; și are valoarea unui scut pentru cei a căror încredere se bazează pe El. **6**Nu adăuga nimic cuvintelor Lui, ca să nu îți reproșeze acest lucru și să fii remarcat ca mincinos. **7**Doamne, Îți cer două lucruri; și îmi doresc să nu mi le refuzi înainte de moarte: **8**(*întâi*) îndeapărtează de la mine falsitatea și minciuna; (*apoi*) nu îmi da nici sărăcie, dar nici bogăție, ci doar pâinea necesară fiecărei zile. **9**Astfel, voi evita (*în primul rând*) situația în care aș putea să mă dezic de Tine când sunt bogat, zicând: «Cine este Iahve?»; dar voi scăpa și de posibilitatea ca, în sărăcie, să fiu determinat să fur și să defăimez numele Dumnezeului meu. **10**Nu defăima un slujitor în fața stăpânului lui – ca să eviți situația în care (*stăpânul*) te va blestema și te va declara vinovat! **11**Există unii oameni care își blestemă tatăl și care nu își binecuvântează

mama. ¹²Alții se consideră curați, deși nu sunt spălați de vinovăția lor. ¹³Sunt unii oameni ai căror ochi sunt aroganți și care te desconsideră cu privirea. ¹⁴Există și unii oameni ai căror dinți sunt niște săbii și ale căror măsele sunt niște cuțite. Ei stau pregătiți să îl devoreze pe cel sărac de pe pământ și pe cel cu multe lipsuri care trăiește printre ceilalți oameni. ¹⁵Lipitoarea are două fiice: una se numește «Dă-mi!» și cealaltă (*tot*) «Dă-mi!» Există trei lucruri care nu se satură; și chiar patru nu spun niciodată: «Suficient!»: ¹⁶Locuința morților, femeia sterilă, pământul care nu este niciodată saturat de apă; și focul, care nu spune niciodată: «Suficient!». ¹⁷Ochiul celui care își desconsideră tatăl și care ignoră ascultarea de mamă, va fi devorat de corbii din vale și va fi mâncat de puii de vultur. ¹⁸Trei lucruri depășesc capacitatea mea de înțelegere; și există chiar patru pe care nu le înțeleg: ¹⁹urma traseului vulturului pe cer, urma șarpelui deplasându-se pe stâncă, urma drumului corăbiei în mijlocul mării și urma drumului unui bărbat la o femeie virgină.” ²⁰„O femeie care comite adulter, mănâncă, se șterge la gură și apoi spune: «Nu am făcut nimic rău!» ²¹Sunt trei lucruri care fac pământul să tremure; și există chiar patru pe care el nu le poate suporta: ²²un slujitor care ajunge rege, un nebun care se satură de pâine, ²³o femeie desconsiderată care se căsătorește și o slujitoare care o moștenește pe stăpâna ei. ²⁴Există patru ființe care sunt considerate nesemnificative pe pământ. Dar ele sunt foarte înțelepte: ²⁵în primul rând, acestea sunt furnicile – niște creaturi cu o mică forță, dar care își adună mâncarea vara. ²⁶Apoi sunt bursucii din munți. Și aceștia sunt niște creaturi care au o mică forță; dar ei își fac «casa» în stânci. ²⁷În al treilea rând sunt de remarcat lăcustele. Deși nu au un rege, ele înaintează împreună în grupuri organizate. ²⁸Apoi mai este de remarcat și șopârta, pe care o poți prinde cu mâna; și totuși, ea poate fi găsită chiar și în palatele regilor. ²⁹Trei ființe au o deplasare impunătoare; și chiar patru merg cu eleganță: ³⁰leul – cel mai remarcabil dintre animale – care nu se retrage din fața nimănui; ³¹cocoșul care este plin de el însuși, țapul și regele în fața armatei lui. ³²Dacă ai avut comportament de nebun și te-ai lăudat, sau dacă ai planificat ceva rău, pune-ți mâna la gură! ³³Pentru că așa cum agitarea laptelui produce smântână iar lovirea nasului face să apară sângele, provocarea mâniei determină apariția certurilor.” **31** În continuare sunt cuvintele regelui Lemuel. Ele evidențiază înțelepciunea pe care a învățat-o de la mama lui: ²„Fiule, ce să îți spun? Fiul meu, cum să îți vorbesc? Fiul jurămintelor mele, oare cum să te fac să mă înțelegi? ³Nu îți da femeilor forța ta; și nu îți abandona comportamentul tău (*bun*) din cauza celor care distrug regii! ⁴Lemuel, nu este nici indicat regilor și nici onorabil pentru ei să bea vin. Conducătorii nu trebuie să dorească să bea băuturi alcoolice; ⁵pentru că altfel ar putea să uite să aplice legea și ar încălca astfel drepturile tuturor celor exploatați. ⁶Dați băuturi alcoolice omului care urmează să moară; și oferiți vin celui care trăiește o viață amară – ⁷ca să bea, să își uite sărăcia și să nu își mai amintească de necazul lui! ⁸Deschide-ți gura pentru omul mut și apără drepturile tuturor celor săraci care au nevoie de ajutor! ⁹Vorbește astfel și

judică în mod corect. Apără drepturile celui exploatat și defavorizat! **10**Cine poate găsi femeia cu un comportament integru? Ea este mult mai valoroasă decât rubinele. **11**Inima soțului ei se încrede în ea; și nu îi va lipsi niciun lucru de care are nevoie. **12**Acea femeie îl recompensează făcându-i bine, nu rău; și se comportă așa în toate zilele vieții ei. **13**Ea caută lână și in; iar mâinile ei le lucrează cu plăcere. **14**Acea femeie este ca o corabie care își aduce hrana de la mare distanță. **15**Ea se trezește când este încă întuneric, își hrănește familia și oferă servitoarelor ei ce este stabilit să primească fiecare dintre ele. **16**Ea se gândește la un teren pe care îl cumpără. Apoi, din venitul pe care îl obține, plantează (*pe el*) o vie. **17**Se echipează cu forță și își antrenează brațele să lucreze mai bine. **18**Ea constată că prosperă în comerțul pe care îl face; și sursa ei de lumină nu se stinge noaptea. **19**Mâna ei folosește furca și ține fusul cu degetele. **20**Acea femeie își deschide brațele pentru omul sărac și își întinde mâinile (*cu generozitate*) spre cel care are nevoie de ajutor. **21**Când ninge, ea nu se sperie pentru familia ei; pentru că toți membrii acesteia sunt îmbrăcați cu haine care au culoarea roșu-aprins. **22**Își lucrează pături; și are haine făcute din in subțire și din material textil colorat roșu-închis. **23**Soțul ei este respectat la porțile orașului, când stă între bătrânii țării. **24**Acea femeie face și haine lungi, pe care le vinde. Ea oferă comercianților centuri. **25**Se îmbracă cu forță și cu demnitate. Și nu este afectată de ziua mâniei. **26**Vorbește cu înțelepciune; și limba ei oferă învățături plăcute. **27**Ea este femeia atentă la bunăstarea familiei ei; și nu mănâncă pâinea lenevirii. **28**Fiii ei se ridică în picioare și o declară fericită. La fel procedează și soțul ei care o laudă, zicând: **29**«Multe femei fac lucruri remarcabile; dar tu le depășești pe toate!» **30**Forța de atracție este (*o aparență*) înșelătoare; și frumusețea fizică este efemeră; dar femeia care se teme de Iahve, va fi lăudată. **31**Apreciați-o pentru realizările muncii ei; și faptele pe care le face, să o laude la porțile orașului!”

Oratorul

1 Următoarele cuvinte aparțin oratorului – fiului lui David – care a fost rege la Ierusalim. **2**El a zis: „Vai, ce lipsă de sens! Cât de absurd este tot ce se întâmplă! Totul este inutil! **3**Oare ce câștigă omul din toate activitățile la care se angajează în existența lui de sub soare? **4**Trece o generație și vine alta; dar pământul rămâne mereu același. **5**Soarele răsare și apoi apune. El se grăbește apoi spre locul de unde va răsări din nou. **6**Vântul bate spre sud; apoi curenții de aer se întorc spre nord. Astfel, vântul deplasează mereu aerul; și curenții lui își reiau constant circuitul. **7**Toate râurile curg spre mare, fără să o umple vreodată. Râurile revin la locul de unde au plecat; și apa lor curge din nou de acolo. **8**Toate lucrurile sunt într-o permanentă agitație imposibil de descris în cuvinte. Ochiul nu se satură să privească; și urechea nu se satură să asculte. **9**Ce a fost, va mai fi; și ce s-a făcut, va continua să se facă! Nu este nimic nou în existența de sub soare! **10**Dacă cineva zice: «Am observat un lucru nou!», acela exista demult, încă din secolele care au fost înaintea lui. **11**Nu ne mai amintim de cei care au trăit în vremurile străvechi – exact cum nici cei care ne vor urma, nu vor mai păstra și nu vor transmite generațiilor viitoare amintirea lucrurilor care au fost în timpul vieții lor.” **12**„Eu – oratorul – am fost rege al poporului Israel la Ierusalim. **13**M-am implicat în studiul și cercetarea înțelepciunii cu aplicație la toate lucrurile care se întâmplă sub cer. Aceasta este o activitate obositoare pe care Dumnezeu o pretinde oamenilor în tipul existenței lor. **14**Am observat tot ce se face (*în existența de*) sub soare; și am constatat că toate lucrurile sunt fără sens și că se deplasează (*ciclic*) ca vântul. **15**Ce a fost îndoit cândva, nu se mai poate îndrepta; și ce lipsește, nu poate fi inclus în numărul celorlalte lucruri existente. **16**Mi-am zis: «Observ că mi-am mărit reputația și am progresat în înțelepciune mai mult decât toți cei care au existat la Ierusalim înaintea mea. Astfel, inima mea a beneficiat de mult mai multă înțelepciune și de cunoaștere.» **17**M-am dedicat obținerii cunoașterii care este facilitată de înțelepciune. Am fost implicat în înțelegerea nebuniei și a prostiei. Dar am realizat că și această activitate este inutilă. **18**Unde există multă înțelepciune, este și multă frustrare. Avansul în cunoaștere aduce cu el dezamăgirea...” **2** „Atunci mi-am zis: «Voi încerca să văd dacă distracția mă va satisface!» Dar am constatat că și aceasta este ceva fără sens! **2**Am zis despre răs: «Este o nebunie!»; iar despre distracție am ajuns să mă întreb (*retoric*): «Care este utilitatea ei?» **3**Am decis în inima mea să experimentez vinul în organismul meu – considerând că în acest timp, inima mea mă va conduce cu înțelepciune. Am vrut astfel să promovez nebunia – până voi înțelege ce este bine să facă fiii oamenilor (*care trăiesc*) sub cer, în puținele zile din viața lor. **4**Mi-am extins lucrările: mi-am construit case și mi-am plantat vii. **5**Mi-am amenajat grădini și parcuri, plantând în ele pomi care produc o diversitate de fructe. **6**Mi-am făcut bazine cu apă, ca să ud mulțimea pomilor care au răsărit (*acolo*). **7**Mi-am cumpărat sclavi și slave. Am avut sclavi care s-au născut în casa mea. Am avut turme atât de vite, cât și

de oi. Am avut mai multe animale domestice decât toți cei care fuseseră (*regi*) înainte de mine la Ierusalim. ⁸Mi-am adunat argint și aur. Astfel, am acumulat bogății regești și (*multe*) teritorii. Mi-am adus în jurul meu cântăreți și cântărețe; și mi-am luat exact ce le place bărbaților cel mai mult: o mulțime de femei. ⁹M-am îmbogățit și mi-am mărit averea – mai mult decât ceilalți (*regi*) care au trăit la Ierusalim. Și totuși, mi-am păstrat chiar și înțelepciunea! ¹⁰Nu am refuzat nimic din tot ce mi-au cerut ochii; și nu mi-am oprit inima de la nicio bucurie. Astfel, inima mi-a fost satisfăcută față de toată implicarea mea extenuantă. Și acest fapt a fost pentru mine singurul câștig din toată munca mea. ¹¹Apoi, când am privit la toate lucrările făcute de mâinile mele și la toată munca pe care am depus-o pentru realizarea lor, am înțeles că în final totul este inutil, că realizările (*mele*) urmează traseul vântului și că nu există (*în viața trăită*) sub soare niciun câștig care să le justifice. ¹²Am comparat apoi înțelepciunea, nebunia și prostia. Ce poate să facă urmașul regelui, decât tot ce s-a făcut înainte de apariția lui în această lume? ¹³Am înțeles că înțelepciunea este cu atât mai utilă decât prostia, cu cât este lumina mai bună decât întunericul. ¹⁴Înțeleptul știe să își folosească ochii, dar prostul trăiește și se deplasează în întuneric. Și totuși, am înțeles că amândoi vor avea același final (: *moartea*). ¹⁵Atunci mi-am zis în gândul meu: «Dacă și eu voi ajunge la final ca cel prost, atunci de ce am fost mai înțelept (*decât el*)?» Și am continuat, zicând în inima mea: «Și acest fapt este ceva absurd!» ¹⁶Amintirea despre cel înțelept nu durează mai mult decât aceea a prostului; și în următoare zile, deja totul este uitat. Înțeleptul moare exact cum moare și prostul! ¹⁷Am ajuns astfel să urăsc viața, pentru că nu mi-a plăcut ce se întâmplă (*în existența de*) sub soare. Totul este absurd și urmează traseul vântului! ¹⁸Mi-am urât toate rezultatele muncii extenuante pe care personal am făcut-o în existența mea de sub soare. Ele vor rămâne omului care va trăi după mine. ¹⁹Cine știe dacă acela va fi înțelept? Este posibil ca cel care va beneficia de toate rezultatele muncii mele la care am ajuns administrând cu înțelepciune resursele de sub soare, să fie un prost... Acesta este încă un fapt absurd! ²⁰M-am tot gândit la activitatea mea extenuantă în care am fost implicat în existența de sub soare – până când inima mea a ajuns astfel la disperare; ²¹pentru că există oameni care lucrează cu înțelepciune, cu pricepere și având abilități speciale, dar care își lasă apoi rezultatele muncii lor unui om care nu a muncit pentru ele. Aceasta este încă o absurditate și un mare rău! ²²Ce avantaj (*real*) are omul din toată munca și din toată implicarea obositoare a sufletului lui din existența de sub soare? ²³Tot timpul cât trăiește, are numai necazuri; și toate preocupările lui din fiecare zi îi produc dezamăgire! Nici chiar noaptea nu i se odihnește sufletul! Acesta este încă un lucru absurd! ²⁴Nu există alt bine pentru om decât să mănânce, să bea și să își sature sufletul cu tot ce este bun din realizările lui. Dar am înțeles că și acest lucru vine din mâna lui Dumnezeu; ²⁵pentru că cine poate mânca și cine se poate bucura ignorându-L? ²⁶Da, este o certitudine că omului pe care îl agreează El, îi dă înțelepciune, capacitatea de înțelegere și bucurie. Dar pe cel

păcătos îl determină să adune ca să îi dea apoi (*din ce a adunat*) celui agreat de Dumnezeu. Chiar și acest fapt este o absurditate și urmează traseul vântului!” **3** „Pentru toate există o vreme; și orice lucru de sub cer are timpul lui. **2**Există un timp când te naști și un timp când mori; un timp pentru plantat și un timp pentru smulgerea plantelor. **3**Există un timp pentru omorâre și un timp pentru a oferi vindecare – așa cum există un timp pentru dărâmare dar și unul pentru construire. **4**Există un timp când plângi și un timp când râzi – așa cum există un timp pentru jale dar și un timp pentru veselie. **5**Există un timp când arunci cu pietre și un alt timp când le strângi – așa cum există un timp pentru îmbrățișări și un alt timp pentru absența lor. **6**Există un timp pentru căutări și un timp pentru pierderea unor lucruri (*descoperite*) – așa cum există un timp pentru păstrarea lucrurilor și un alt timp pentru aruncarea lor. **7**Există un timp pentru rupere și un timp când coși (*ce este rupt*) – așa cum există un timp pentru tăcere și un timp pentru vorbire. **8**Există un timp pentru iubire și un timp pentru manifestarea urii – așa cum există un timp pentru pace și un timp pentru război. **9**Ce câștigă lucrătorul din toată munca lui obositoare? **10**Am văzut o preocupare a oamenilor pusă în mintea lor de Dumnezeu. **11**El a făcut toate lucrurile bune și la timpul lor. A pus în om chiar și capacitatea de a conștientiza existența eternității; dar omul nu poate înțelege de la început până la sfârșit lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu. **12**Am constatat că pentru oameni nu există nimic mai benefic decât să se bucure și să facă ce este bine în viața pe care o trăiesc. **13**În plus, faptul că cineva poate mânca, poate bea și poate trăi bine beneficiind de rezultatul muncii lui, este un dar de la Dumnezeu. **14**Înțeleg că tot ce face Dumnezeu, durează pentru eternitate. Nimic din ce face El nu necesită vreo corectură adăugând sau eliminând ceva. Iar Dumnezeu procedează astfel pentru ca oamenii să se teamă de El. **15**Ce este acum, exista deja de mult timp; și ce va fi, s-a mai întâmplat; iar Dumnezeu va aduce înapoi ce a fost cândva. **16**Am mai remarcat ceva (*în existența de*) sub soare: pe scaunul de judecată stătea răutatea; iar pe tronul dreptății se așezase nedreptatea. **17**Atunci mi-am zis: «Dumnezeu îl va judeca atât pe omul care a trăit corect, cât și pe cel care a practicat nedreptatea – pentru că atunci va fi timp pentru evaluarea oricărui lucru și a oricărei fapte.» **18**Apoi mi-am zis: «Dumnezeu îi testează pe oameni, pentru ca ei să vadă că sunt ca animalele: **19**atât omul cât și animalul își încetează existența (*pe pământ*) în mod asemănător. Cum moare unul, moare și celălalt. Amândoi își încetează viața când nu mai respiră; iar din acest punct de vedere, omul nu are nimic în plus față de un animal. Și acest fapt nu se justifică! **20**Totul merge în același loc. Toate vietățile au fost făcute din pământ; și toate se întorc în pământ. **21**Cine poate ști dacă sufletul omului merge sus, iar sufletul animalelor se duce în jos sub pământ? **22**Am înțeles că nu există un alt lucru mai bun care să îl satisfacă pe om decât rezultatul muncii lui. Aceasta este recompensa de care se poate bucura; și cine îi poate spune omului ce va fi după el?» **4** „Apoi am privit cu atenție și am văzut toate violențele care se fac (*în lumea de*) sub soare. Astfel

am descoperit că lacrimile celor exploatați fără milă nu aveau alinare. Cei care îi dominau, făceau abuz de autoritate; și nu exista scăpare pentru cei persecutați. ²Am afirmat atunci că este mai bine pentru oamenii care au murit demult, în raport cu cei care încă trăiesc. ³Dar mai bine decât pentru oricare dintre aceștia, este pentru cel care încă nici nu s-a născut. El nu a văzut încă faptele rele care se fac (*în lumea de*) sub soare. ⁴Am constatat că orice muncă extenuantă și orice abilitate aplicată în lucrările efectuate, există din cauza invidiei dintre un om și semenul lui. Acesta este încă un fapt absurd care urmează traseul vântului! ⁵Prostul își încrucișează mâinile și se autodistruge. ⁶Mai bine puțin beneficiind de pace, decât de două ori mai mult cu mare sacrificiu și fără utilitate! ⁷Am mai văzut un lucru fără sens care există (*în lumea de*) sub soare. ⁸Se întâmplă să existe un om care nu are nici fii, nici frați, dar care muncește intens și continuu. El nu se satură de avere... Apoi, se întreabă: «Pentru cine muncesc atât de greu? Și de ce îmi rețin sufletul de la satisfacții?» Aceasta este încă o absurditate și un lucru rău! ⁹Este mai bine doi decât unul singur; pentru că lucrând astfel în echipă, vor obține o recompensă mai bună pentru munca lor. ¹⁰Dacă unul dintre ei va cădea, celălalt îl va ajuta să se ridice; dar vai de cel care cade fără să existe un altul care să îl ridice! ¹¹Și dacă se culcă doi (*în același loc*), se pot încălzi (*unul de la celălalt*); dar dacă cineva este singur, cum s-ar putea încălzi? ¹²În mod asemănător, dacă cineva este atacat de un altul, doi pot să i se opună (*agresorului*); iar funia împletită în trei, nu poate fi ruptă ușor. ¹³Mai bine să fii tânăr sărac dar înțelept, decât rege bătrân și fără minte, care niciodată nu acceptă sfaturile celor din jurul lui. ¹⁴Primul poate ajunge să urce pe tron direct din închisoare, chiar în situația în care s-a născut și a trăit ca sărac în timpul guvernării aceluia rege (*bătrân*). ¹⁵Am văzut cum toți cei vii, care umblă sub soare, au urmat tânărul care avea primul loc după rege. El este cel care va governa după ce va muri regele. ¹⁶Tot poporul și toți aceia înaintea cărora mergea el, formau o mare mulțime de oameni. Totuși, cei care vor trăi după ce ei nu vor mai fi, nu se vor putea bucura de guvernarea acestui tânăr. Și acest fapt este un nonsens și urmează traseul vântului!”

5 „Pășește cu atenție când intri în casa lui Dumnezeu; și apropie-te mai bine să asculți decât să aduci sacrificiul celor lipsiți de rațiuni corecte; pentru că ei nu știu că astfel comit un lucru rău. ²Nu te grăbi să îți deschizi gura; și inima ta să nu dorească imediat să pronunțe ceva înaintea lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este în cer, iar tu ești pe pământ. Astfel, cuvintele tale să fie bine calculate. ³În timp ce visele provin din mulțimea grijilor, prostia omului fără judecată sănătoasă se cunoaște din mulțimea cuvintelor lui. ⁴Când faci o promisiune înaintea lui Dumnezeu, nu întârzia să o respecti; pentru că Lui nu Îi plac oamenii lipsiți de judecată. Deci respectă-ți promisiunea! ⁵Este mai bine să nu faci promisiuni, decât să le faci și să nu le respecti. ⁶Nu lăsa gura să îți atragă corpul în păcat. Să nu îi zici omului trimis de Dumnezeu: «Promisiunea mea a fost o eroare!» De ce să se mânie Dumnezeu din cauza promisiunii pronunțate cu gura ta și să distrugă lucrarea făcută de mâinile tale? ⁷Visele multe sunt fără sens. Același lucru se

poate spune și despre multele cuvinte inutile. Deci teme-te de Dumnezeu!”

8„Când vezi că într-o localitate este exploatat omul sărac, iar dreptatea și omul corect sunt persecutați, să nu te deranjezi cu privire la aceste lucruri; pentru că un administrator supraveghează pe un altul, iar pe amândoi îi controlează alții mai mari decât ei! **9**Toți beneficiază de resursele țării; iar scopul existenței unui rege este să apere terenurile ei agricole. **10**Cel care iubește argintul, nu se satură de el; iar cine iubește bogăția, nu beneficiază de câștig. Aceasta este încă o absurditate! **11**Când se înmulțesc alimentele, se înmulțesc și cei care le mănâncă; și singurul lucru pe care îl mai poate face proprietarul lor, este doar să privească la ele cu ochii lui! **12**Pentru cel care a muncit, somnul este ceva plăcut – indiferent că a mâncat puțin sau mult; dar bogatul nu poate dormi liniștit din cauza bogăției lui! **13**Există un rău pe care l-am văzut sub soare și care m-a deranjat. Am văzut un proprietar strângându-și o bogăție care l-a dus la dezastru. **14**Ea a fost pierdută printr-un comerț nereușit. Astfel, fiul care i s-a născut, nu mai beneficiază de nimic din tot ce a fost. **15**Acel om venise gol din uterul mamei lui; și s-a întors exact cum a venit. El nu a luat nimic din tot ce realizase prin munca lui și din tot ce îi aparținuse! **16**Chiar și următorul lucru este un mare rău: faptul că omul pleacă (*din această lume*) exact cum vine în ea; și ce avantaj are omul din acest fapt?! S-a chinuit în mod inutil! **17**Toată viața lui s-a hrănit supărat, cu mare deranj, având durere și necaz în suflet. **18**Acum vă spun ce am înțeles eu că este bine și frumos pentru om: să mănânce, să bea și să trăiască bine din rezultatul muncii lui pe care a depus-o în cadrul existenței de sub soare – tot timpul puținelor zile ale vieții pe care i le-a dat Dumnezeu; pentru că acesta este dreptul lui! **19**Deci orice om căruia Dumnezeu i-a dat bogăție și averi, permițându-i să se bucure de ele, să își ia ce îi revine de acolo și să beneficieze de rezultatul muncii lui. Dar și acesta este un cadou de la Dumnezeu! **20**Astfel, el nu se gândește prea mult la cât de scurtă și de efemeră îi este viața; pentru că Dumnezeu îi umple inima de bucurie.”

6 Există un rău pe care l-am văzut sub soare. El este un mare rău pentru fiii oamenilor. **2**De exemplu, există un om căruia Dumnezeu i-a dat bogăție, avere și faimă. Astfel, nu îi lipsește nimic din tot ce își dorește. Și totuși, Dumnezeu nu îi permite să se bucure de ele; ci îi dă acest drept unui străin. Și acest fapt este o absurditate și un rău care deranjează! **3**Poate exista un om căruia i se naște o sută de fii și care trăiește o viață lungă. El este astfel un om căruia i se înmulțesc anii existenței (*pe pământ*). Dar este posibil ca în același timp, sufletul lui să nu se sature de lucrurile bune strânse și să nu beneficieze de nici măcar de un loc pentru înmormântare. Eu consider că decât să fii ca el, mai bine să exiști ca o ființă care se naște insuficient dezvoltată (*și care moare la scurt timp după naștere*)! **4**Acela vine în această lume degeaba și pleacă în întunericul care îi acoperă numele. **5**Nu a văzut și nu a cunoscut soarele. Totuși, pentru el există mai multă liniște decât pentru celălalt. **6**Chiar dacă primul ar trăi cu două mii de ani mai mult, este în dezavantaj față de al doilea care nu a putut să beneficieze de acele lucruri bune. Oare nu merg toate într-un singur loc? **7**Deși

toată munca extenuantă a omului este pentru gura lui, sufletul nu îi este mulțumit. **8**Cu ce este în avantaj înțeleptul față de omul prost? Ce câștigă săracul pentru că a învățat și știe cum să se comporte față de ceilalți oameni? **9**Este mai bună panoramă văzută de ochii tăi decât să umbli rătăcitor după satisfacerea dorințelor care nu sunt bune! Dar și acest fapt este fără sens și urmează traseul vântului! **10**Ce există de mult timp, a fost deja numit; și ce este omul, deja se cunoaște. El nu are nicio șansă la judecată în fața aceluia care îi este superior. **11**Cu cât sunt mai multe cuvintele, cu atât este mai mare absurditatea! Și ce avantaj are omul din faptul că vorbește mult? **12**Cine știe în mod real ce este bine pentru om în scurta lui existență, când trăiește ca o umbră și fără sens în toate zilele lui? Cine îi poate spune omului ce va fi după el în existența de sub soare? **7** „Un nume bun este mai valoros decât uleiul parfumat; și contează mai mult ziua morții decât aceea a nașterii. **2**Mai bine să mergi într-o casă de jale decât într-una de distracție; pentru că acesta este modul în care își termină existența orice om. Cel care încă trăiește, ar trebui să înțeleagă acest lucru! **3**Tristețea este mai bună decât râsul; pentru că prin întristarea feței, inima se face mai bună. **4**Inima înțelepților este în casa de jale; dar inima proștilor se poate găsi în casa de distracție. **5**Mai bine să iei în considerare reproșurile făcute de cel înțelept, decât să ascuți cântecul proștilor. **6**Râsul prostului seamănă cu spinii de sub oală! Acesta este încă un lucru lipsit de sens! **7**Oprimarea îl transformă pe înțelept într-un prost; și mita corupe inima. **8**Sfârșitul unui lucru este mai bun decât începutul lui; și răbdarea este mai bună decât aroganța. **9**Nu te grăbi să te enervezi în sufletul tău; pentru că mânia locuiește în sufletul celor fără judecată sănătoasă! **10**Să nu zici: «Cum se explică faptul că primele zile au fost mai bune decât acestea?»; pentru că nu din înțelepciune întrebă astfel! **11**Înțelepciunea este bună – exact cum se întâmplă să fie de utilă și moștenirea celor care văd soarele. **12**De fapt, înțelepciunea este un adăpost – la fel ca argintul –; dar avantajul pe care îl aduce cunoașterea înțelepciunii este acela că dă viață celui care o are. **13**Urmărește să înțelegi lucrarea lui Dumnezeu. Cine poate îndrepta ce a făcut El strâmb? **14**Când vremurile sunt bune, fi fericit! Când vremurile sunt rele, gândește-te (*și realizează*): Dumnezeu le-a făcut și pe unele și pe celelalte! Astfel, omul nu poate cunoaște nimic despre viitorul lui. **15**Am văzut tot felul de lucruri în timpul vieții mele fără sens. De exemplu, am constatat că există un om care trăiește corect și care moare (*devreme*) în dreptatea lui, iar altul nedrept continuă să trăiască (*nepermis de mult*) în nedreptatea lui. **16**Nu fi exagerat de corect; și nu urmări să fii prea înțelept! De ce să te distrugi singur? **17**Dar nu fi nici foarte rău; și nu fi nici fără judecată sănătoasă! De ce să mori înainte de termen? **18**Este bine să iei în considerare prima atenționare și să nu o ignori pe cealaltă; pentru că cine se teme de Dumnezeu, le va pune în aplicare pe amândouă. **19**Înțelepciunea dă mai multă forță înțeleptului decât (*au*) zece conducători competenți ai unui oraș. **20**Nu există pe pământ niciun om corect care să facă numai binele și care să nu păcătuiască niciodată! **21**Să nu iei în considerare toate cuvintele care se spun – ca să nu îl auzi pe

slujitorul tău blestemându-te! ²²Știi în inima ta că de mai multe ori, chiar tu personal i-ai blestemat pe alții! ²³Am cercetat toate aceste lucruri într-un mod înțelept; și mi-am zis: «Astfel mă voi înțelepți!»; dar înțelepciunea s-a depărtat de mine. ²⁴Orice ar însemna ea, această înțelepciune este departe și (*pare*) acoperită de (*un*) mister! Cine și-o va putea însuși?! ²⁵Am decis să cunosc, să analizez și să caut atât înțelepciunea cât și discernământul; și mi-am dorit să înțeleg stupiditatea răutății și nebunia prostiei. ²⁶Astfel, am descoperit că femeia care pune capcane, este mai amară decât moartea; pentru că sufletul ei face victime și mâinile ei sunt niște lanțuri. Cel agreat de Dumnezeu, scapă de ea; dar cel păcătos este prins în capcana ei. ²⁷Oratorul își prezintă lucrurile pe care le-a descoperit. El spune: «Am cercetat lucrurile unul după altul și am căutat să înțeleg rațiunea existenței lor; ²⁸și din toate căutările sufletului meu, am ajuns la următorul rezultat: din o mie de oameni, am putut să găsesc un bărbat care trăiește corect. Dar nu am găsit nici măcar o femeie corectă! ²⁹Singurul lucru pe care l-am descoperit este că Dumnezeu l-a făcut pe om cu un comportament corect; dar omul recurge la multe șmecherii.» **8** „Cine este în categoria celor înțelepți? Cine știe să interpreteze lucrurile? Înțelepciunea produce omului o față strălucitoare și îi schimbă aspectul ei sobru. ²Îți spun să respecti porunca regelui – din cauza jurământului făcut lui Dumnezeu. ³Nu te grăbi să pleci din fața lui; și nu urmări să susții un lucru rău; pentru că el face tot ce îi place! ⁴Din moment ce cuvântul regelui are autoritate, cine îi poate spune: «Ce faci?» ⁵Cel care respectă porunca, nu este atins de niciun rău; iar inima înțeleptului cunoaște momentul oportun și judecata. ⁶Pentru fiecare lucru există un timp și o judecată – deși dezastrul omului este mare (*când vine*) peste el. ⁷Este adevărat că el nu știe ce se va întâmpla; pentru că nimeni nu îl poate anunța despre acel lucru. ⁸Exact așa cum nimeni nu deține controlul vântului ca să îl poată opri, niciun om nu își poate controla ziua morții. Și la fel cum nimeni nu este scuzat în vreme de război, nici răutatea nu îi va lăsa să scape fără consecințe negative pe aceia care o practică. ⁹Am văzut toate aceste lucruri și am încercat să înțeleg toate lucrările care se fac (*în existența de*) sub soare. Este un timp când un om are autoritate pe care o exercită împotriva altuia; și îi poate face rău. ¹⁰Apoi i-am văzut pe cei răi înmormânați. Ei aveau obiceiul să vină, să plece de la sanctuar și apoi să fie lăudați în orașul în care procedau astfel. Acesta este încă un lucru absurd! ¹¹Când nu se pune în aplicare rapid sentința împotriva faptei rele, inima muritorilor se umple de planuri pentru (*a comite în continuare*) tot ce este rău. ¹²Chiar dacă celui păcătos i se lungeste viața – deși el face rău de o sută de ori –, eu știu că celui care se teme de Dumnezeu și stă cu reverență în fața lui, îi va fi bine. ¹³Totuși, omul rău nu este fericit și nu își va înmulți zilele existenței lui. El este ca umbra, pentru că nu se teme de Dumnezeu. ¹⁴Există o absurditate care se face pe pământ: sunt oameni corecți care suportă tratamentul corespunzător celor răi; și sunt alții nedrepti care beneficiază de avantajele pe care le merită cei corecți. Astfel, mi-am zis: «Și acest fapt este ceva lipsit de sens!» ¹⁵Atunci am lăudat veselia –

pentru că nu este nimic mai plăcut omului care trăiește sub soare decât să mănânce, să bea și să se bucure; iar această bucurie îl va însoți în munca extenuantă din toată viața lui pe care a primit-o de la Dumnezeu sub soare. ¹⁶Mi-am dedicat viața cunoașterii înțelepciunii și înțelegerii tuturor lucrărilor care se fac pe pământ; pentru că omul nu își odihnește ochii nici ziua, nici noaptea. ¹⁷Am constatat că tot ce face Dumnezeu și toate lucrările care se fac sub soare, nu pot fi înțelese de om. Chiar dacă omul face eforturi să le studieze, nu va găsi (*un*) răspuns (*mulțumitor*); și chiar dacă înțeleptul pretinde că deține cunoașterea, el nu poate să înțeleagă (*totul*).” **9** „Am decis să înțeleg aceste lucruri; și am observat că atât cei corecți cât și cei înțelepți, împreună cu lucrările lor, sunt în mâna lui Dumnezeu – chiar dacă omul nu știe dacă va beneficia de dragoste sau de ură. Pentru el, totul este în viitor. ²Pe toți îi așteaptă un singur final: atât pe cel corect cât și pe cel nedrept; atât pe cel bun cât și pe cel rău; atât pe cel curat cât și pe cel necurat; atât pe cel care aduce sacrificii cât și pe cel care nu le aduce; atât pe cel bun cât și pe cel păcătos; atât pe cel care promite cu jurământ, cât și pe cel care se teme să procedeze astfel. ³Acesta este cel mai mare rău care se face sub soare: faptul că toți (*își*) sfârșesc (*viața*) în mod asemănător. În plus, inima oamenilor se umple de răutate; iar prostia inimii lor nu îi abandonează toată viața – deși în final ajung tot printre cei morți. ⁴Pentru cel viu, mai există speranță – așa cum este mai valoros un câine viu decât un leu mort. ⁵Cei vii știu că vor muri, dar cei morți nu mai știu nimic. Ei nu mai beneficiază de nicio recompensă. Cei care trăiesc, uită chiar și faptul că aceia au existat cândva. ⁶Atât dragostea cât și ura sau gelozia acelor oameni, sunt demult dispărute! Ei nu vor mai beneficia niciodată de nimic din tot ce se face sub soare. ⁷Mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți vinul cu inimă veselă; pentru că Dumnezeu a acceptat demult lucrările tale. ⁸Hainele să îți fie permanent curate; și să nu îți lipsească uleiul de pe cap. ⁹Trăiește-ți viața efemeră împreună cu soția pe care o iubești – în toate acele zile care ți-au fost date sub soare – pentru că aceasta este recompensa de care beneficiezi cât timp trăiești; și acesta este avantajul pe care îl ai în toată munca extenuantă pe care o faci (*în existența de*) sub soare. ¹⁰Fă cu toată forța ta tot ce poate mâna ta să facă; pentru că în locuința morților unde vei merge și tu, nu există nici lucrare, nici analiza atentă a lucrurilor, nici cunoaștere și nici înțelepciune! ¹¹Apoi am revenit la preocupările mele; și am constatat că în existența de sub soare, nu (*mereu*) cei rapizi câștigă întrecerea și nu (*totdeauna*) cei care dețin forța, obțin victoria. Am mai observat că nu cei înțelepți câștigă pâinea, nu cei competenți au bogății și nu cei capabili beneficiază de bunăvoință. Ci toate depind de vremuri și de circumstanțe. ¹²Omul nu își cunoaște nici momentul morții. Cum sunt prinși peștii cu momeala înșelătoare și cum sunt prinse păsările în laț, așa sunt trași în capcană și fiii oamenilor atunci când vremea dezastrului vine fără să îi anunțe. ¹³Îți prezint acum un lucru văzut sub soare. El demonstrează înțelepciune și mi s-a părut foarte valoros. ¹⁴Există un mic oraș care avea puțini locuitori. A venit împotriva lui un rege care avea o mare forță

(armată). L-a înconjurat și a ridicat împotriva lui mari valuri de pământ. **15** Dar acolo exista un înțelept sărac care a scăpat orașul cu înțelepciunea lui. Și totuși, apoi nimeni nu și-a mai amintit de acel sărac. **16** Atunci mi-am zis: «Înțelepciunea este mai bună decât forța; dar înțelepciunea săracului este desconsiderată, iar cuvintele lui nu sunt ascultate... **17** Mai bine să ascuți cuvintele liniștite ale înțelepților, decât să asști la cele pronunțate strident și cu mare intensitate de cel care conduce printre nebuni! **18** Înțelepciunea este mai bună decât armele; dar un singur păcătos distruge mult bine!» **10** „Așa cum muștele moarte strică uleiul comerciantului și îl fac să fermenteze, puțină nebunie alterează (toată) înțelepciunea și gloria. **2** Inima înțeleptului îl conduce spre dreapta; dar inima celui lipsit de judecata sănătoasă, îl conduce la stânga. **3** Prostul umblă fără minte pe drum și se laudă tuturor arătându-și prostia. **4** Dacă se declanșează mânia stăpânului împotriva ta, nu îți pierde autocontrolul; pentru că dacă vei fi calm, te vei păzi de mari păcate. **5** Există un rău pe care l-am văzut (în existența de) sub soare. El este ca o greșală făcută de conducătorul suveran: **6** prostia este pusă în multe funcții înalte, în timp ce aceia care au o bună reputație, ocupă locuri (și funcții) modeste. **7** Am văzut sclavi călare și prinți mergând pe jos ca sclavii. **8** Cel care sapă groapa altuia, poate ajunge să cadă el în ea; iar cine dărâmă un zid, poate fi mușcat de un șarpe. **9** Cine sparge pietre, poate fi lovit de ele; și cine crapă lemne, este în pericol din cauza lor. **10** Dacă fierul toporului s-a tocit și lama lui nu mai este ascuțită, trebuie să îți mărești efortul atunci când îl folosești! Astfel, se poate ajunge la câștig (doar) prin înțelepciune! **11** Când șarpele mușcă pentru că nu a fost vrăjit, stăpânul lui nu are niciun câștig. **12** Cuvintele pronunțate de gura înțeleptului sunt o delectare; dar nebunul ajunge să fie devorat chiar de buzele lui. **13** Primele cuvinte pe care le pronunță cu gura, sunt prostești; iar ultimele sunt pură nebunie. **14** Prostul spune foarte multe vorbe. Omul nu știe ce se va întâmpla; și cine îi poate spune ce va fi după el? **15** Munca extenuantă a prostului îl obosește; el nici măcar nu cunoaște drumul spre oraș. **16** Vai de tine, țară al cărei rege este un copil și ai cărei prinți practică banchetul de dimineața devreme! **17** Ești fericită, țară, dacă regele tău provine din strămoși remarcabili și dacă prinții tăi mănâncă fără să facă excese, la timpul oportun, ca să se hrănească în mod corespunzător și nu ca să se îmbete! **18** Din cauza leneviei, se îndoiaie grinda; iar când mâinile sunt leneșe, plouă în casă. **19** Mesele unde se mănâncă, se fac pentru distracție; iar vinul este folosit pentru înveselirea vieții. Dar argintul rezolvă toate problemele. **20** Nu îl blestema pe rege nici chiar în mintea ta. Nu îl blestema pe acela care are o bună situație materială – nici chiar în camera ta în care dormi – pentru că este posibil ca pasărea zburătoare să îți ducă vorbele și un emisar înaripat să reproducă ce ai spus.” **11** „Aruncă-ți pâinea pe ape; pentru că după multe zile, o vei regăsi. **2** Împarte-o în șapte părți și chiar în opt; pentru că nu știi ce dezastru va veni pe pământ. **3** Când norii sunt plini de apă, o lasă să cadă pe pământ. Când un copac cade la sud sau la nord, rămâne în locul în care cade. **4** Cine se uită după vânt, nu mai seamănă; iar cine se uită după nori, nu mai

seceră. ⁵Exact cum tu nu știi traseul vântului și nici cum se formează corpul (*copilului*) în uterul femeii însărcinate, nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu care le face pe toate! ⁶Seamănă sămânță dimineța; iar seara nu îți opri mâna de la semănat; pentru că nu știi care sămânță va răsări – aceasta sau cealaltă – și nici dacă amândouă vor fi la fel de bune. ⁷Lumina este plăcută; și ochii doresc să beneficieze de ea atunci când provine de la soare. ⁸Dacă cineva trăiește mulți ani, să se bucure de ei; dar să se gândească și la zilele de întuneric. Pentru că acelea vor fi multe; și tot ce urmează să vină, este fără sens. ⁹Tinere, bucură-te în tinerețea ta; fi cu inima veselă cât ești tânăr! Trăiește așa cum îți dorește inima și fă ce este plăcut pentru ochii tăi. Dar să știi că pentru toate acestea vei fi chemat de Dumnezeu la judecată! ¹⁰Alungă orice supărare din inima ta și elimină răul din corpul tău; pentru că tinerețea și prima parte a vieții (*de maturitate*) se vor termina după un timp!” ¹² Amintește-ți de Creatorul tău în perioada tinereții tale – până nu vin zilele rele și până nu se apropie anii când vei zice: «Nu mai am nicio satisfacție!». ²Fă acest lucru până nu (*constați că*) «se întunecă» soarele și lumina, când nu mai vezi luna și stelele și ai impresia că se întorc norii după ploaie. ³În acele zile încep să tremure «paznicii casei» și se îndoiește «cei (*care fuseseră*) tari»; se opresc «cei care macină» și care deja s-au împuținat. Apoi, tot atunci se întunecă «cei care se uită pe ferestre», ⁴se închid «cele două uși care sunt deschise spre stradă» și scade în intensitate sunetul morii. Atunci te vei trezi la ciripitul păsării; dar vocea tuturor cântărețelor se va auzi înfundat. ⁵Te vei speria de înălțimi și îți va fi frică (*să mergi*) pe drum! Amintește-ți de Creatorul tău până nu «înflorește migdalul», până nu «se târăște lăcusta» și dispar dorințele naturale; pentru că fiecare merge spre casa eternă, iar cei care plâng (*pe cel mort*) merg pe stradă. ⁶Amintește-ți de Creatorul tău până nu se rupe «funia de argint» și până nu se sparge «vasul de aur», până nu se crapă «vasul» la izvor și până nu se strică «roata la fântână». ⁷Fă acest lucru până nu se întoarce pământul care ești tu în pământul din care ai fost luat și până când suflarea ta nu se întoarce la Dumnezeu care ți-a dat-o. ⁸Oratorul zice: «Vai ce lipsă de sens! Cât de absurd este tot ce se întâmplă (*pe pământ*)! Totul este efemer și inutil!» ⁹Oratorul a fost nu doar un om înțelept, ci a și predat poporului știința. A adunat, a cercetat și aranjat multe proverbe. ¹⁰Oratorul a căutat cuvinte plăcute și a fost preocupat să scrie cu onestitate cuvintele care prezintă adevărul. ¹¹Cuvintele înțelepților sunt ca niște obiecte ascuțite; iar colecțiile de proverbe sunt ca niște cuie bătute de un singur om. ¹²„Fiule, după ce ți-am spus toate acestea, reține următorul lucru: dacă ți-ai propune scrierea multor cărți, ai avea nevoie de foarte mult timp; și prea mult studiu te duce la epuizare fizică. ¹³Concluzia pentru tot ce te-am învățat, este aceasta: «Teme-te de Dumnezeu și respectă poruncile Lui; pentru că aceasta este datoria fiecărui om. ¹⁴Să procedezi așa pentru că Dumnezeu va aduce la judecată tot ce se face în secret, indiferent că acele fapte sunt bune sau rele.»”

Cântecul Cântecelor

1 Acesta este Cântecul Cântecelor compus de Solomon. **2** „Îmi doresc să simt pe gura mea sărutările gurii lui!” „Iubirea ta este mai plăcută decât vinul. **3** Mirosul parfumurilor tale este ceva plăcut; iar numele tău este ca uleiurile parfumate care se revarsă. De aceea te iubesc fetele! **4** Trage-mă după tine! Să fugim împreună! Îmi doresc ca regele să mă ducă în camerele lui. Ne vom bucura și ne vom delecta cu tine. Îți vom elogia alintările mai mult ca vinul; pentru că meriți să fii iubit!” **5** „Fiice ale Ierusalimului, sunt neagră; dar sunt frumoasă! Sunt ca și corturile din Chedar și la fel ca draperiile din Salma. **6** Nu vă mirați pentru culoarea mea. Sunt neagră pentru că m-a ars soarele... Fiii mamei mele nu au avut un bun comportament față de mine. Ei m-au pus să păzesc viile. Dar «via» frumuseții mele nu mi-am păzit-o!” **7** „Iubitul inimii mele, arată-mi unde duci turma ta la pășune și unde ți-o odihnești în timpul amiezii! De ce să te cauți dezorientată între prietenii tăi care au turme?” **8** „Dacă nu știi (*unde să mă găsești*), îți recomand ție, celei mai frumoase dintre femei, să mergi pe urmele lăsate de turmă și să îți paști iezii lângă corturile păstorilor! **9** Iubita mea, pentru mine tu te asemeni cu o (*superbă*) iapă înhămată la unul dintre carele faraonului. **10** Cât de frumoși îți sunt obrazii, înconjurați de podoabe. Gâtul tău cu salbe făcute din perle, este superb! **11** Îți vom face podoabe de aur, stropite cu argint.” **12** „În timp ce regele stătea la masă, nardul meu își împrăștia parfumul. **13** Iubitul meu este pentru mine ca un ulei parfumat pus între sânii mei. **14** Cel pe care îl iubesc foarte mult, este pentru mine ca un buchet de flori de hena care provin din viile localității En-Ghedi.” **15** „Ești atât de frumoasă, iubita mea, atât de frumoasă! Ochii tăi sunt ca o pereche de porumbei!” **16** „Ești atât de frumos, iubitul meu, atât de minunat! Patul nostru este în vegetația verde! **17** Grinzile casei noastre sunt cedrii, iar brazii formează tavanele ei”. **2** „Eu sunt un trandafir din Șaron, un crin crescut în văi. **2** Între (*celelalte*) fete, iubita mea este la fel ca un crin între spini!” **3** „Iubitul meu între (*ceilalți*) tineri este ca mărul între copacii pădurii! Îmi place să stau la umbra lui; iar fructul acestuia este dulce pentru gura mea. **4** El m-a adus în camera banchetului; și a fluturat peste mine steagul iubirii lui. **5** Dați-mi să mănânc prăjituri făcute cu stafide ca să am forță! Revigorați-mă cu mere, fiindcă sunt bolnavă de iubire! **6** Îmi doresc ca mâna lui stângă să fie sub capul meu; și să mă îmbrățișeze cu mâna dreaptă!” **7** „Fiice ale Ierusalimului, – pentru gazelele și pentru căprioarele câmpului – vă implor: nu provocați și nu treziți iubirea până când nu va apărea ea în mod natural! **8** Se aude glasul iubitului meu! Priviți-l venind, sărind peste munți și peste dealuri! **9** Iubitul meu este ca o căprioară, ca un pui de cerb. Observați-l cum stă în spatele zidurilor casei noastre, uitându-se prin ferestre și privind cu admirație printre grilajele lor.” **10** Iubitul meu a vorbit și mi-a zis: „Ridică-te, iubita mea; și vino, frumoasa mea! **11** Pentru că acum deja a trecut iarna; s-a oprit ploaia și s-au dus norii ei! **12** Răsar florile pe câmp! A venit timpul cântecului; și pe deasupra câmpiilor noastre se aude cum cântă porumbelul

sălbatic! ¹³Smochinii produc primele fructe; iar florile viilor își răspândesc parfumul. Ridică-te și vino, iubita mea! Vino cu mine, frumoasa mea! ¹⁴Porumbița mea, din crăpăturile stâncii, din locurile ascunse ale înălțimilor! Arată-mi fața ta și lasă-mă să îți aud vocea; pentru că ea este dulce, iar fața ta este încântătoare!” ¹⁵„Prindeți-ne vulpile – acele mici vulpi care distrug viile noastre tocmai când acestea sunt înflorite! ¹⁶Iubitul meu este al meu și eu sunt a lui! El își paște turma printre crini. ¹⁷Întoarce-te, iubitul meu! Dar să vii până când va începe să se distingă lumina zilei, înainte să zboare umbrele; și fii ca o căprioară sau ca un pui de cerb (*sărind*) peste munții stâncoși!” **3** „Noaptea, în patul meu, m-a consumat dorul de iubitul inimii mele; l-am dorit foarte mult, dar el nu a venit... ²Dar acum mă voi ridica și voi merge prin tot orașul, îi voi parcurge străzile și piețele, căutându-l pe acela pe care îl iubește inima mea! L-am căutat, dar nu l-am găsit... ³M-au găsit santinelele care patrolau în jurul orașului. (*Atunci le-am zis:*) «Nu l-ați văzut pe iubitul inimii mele?» ⁴De-abia trecusem de ei; și l-am găsit pe cel iubit de inima mea! L-am prins și nu l-am mai lăsat până nu l-am adus în casa mamei mele, în camera celei care m-a născut.” ⁵„Fiice ale Ierusalimului, – pentru gazelele și pentru căprioarele câmpului – vă implor: nu provocați și nu treziți dragostea până când nu apare ea în mod natural!” ⁶Ce apare dinspre deșert, (*venind*) ca niște stâlpi de fum parfumați cu smirnă și cu tămâie – preparați din toate aromele vândute de comerciant? ⁷Este trăsura specială a lui Solomon, cu șaiszeci de soldați remarcabili în jurul ei, dintre cei mai viteji bărbați ai lui Israel! ⁸Toți sunt antrenați să lupte; și au săbii. Fiecare își poartă sabia la șold, din cauza pericolelor din timpul nopții. ⁹Regele Solomon și-a făcut această trăsură specială din lemn de Liban. ¹⁰I-a construit stâlpii din argint și cadrul din aur. Scaunul a fost făcut din purpură; iar la interior, fiicele Ierusalimului l-au ornamentat cu piele. ¹¹„Fiice ale Sionului, ieșiți și admirați-l pe regele Solomon purtând coroana – acea coroană primită de la mama lui în ziua căsătoriei lui, când inima lui se bucura!” **4** „Cât de frumoasă ești, iubita mea, o, cât de frumoasă ești! Ochii tăi sunt ca niște porumbei ascunși în spatele voalului; părul tău este ca o turmă de capre care vine coborând superb din Ghilead! ²Dinții tăi sunt ca o turmă de oi tunse de curând, care ies din locul unde se îmbăiază. Fiecare dintre ele este geamănă; și niciuna nu este singură! ³Buzele tale sunt ca o fâșie roșie și gura ta (*datorită lor*) este superbă! Din spatele voalului, tâmplele tale seamănă cu niște jumătăți de rodie! ⁴Gâtul tău este ca turnul lui David, construit din piatră, ca depozit pentru arme! Pe el sunt expuse o mie de scuturi; și toate sunt ale unor luptători remarcabili. ⁵Cei doi sâni ai tăi sunt ca doi pui de cerb – ca gemenii unei căprioare – care pasc între crini! ⁶Până când va veni lumina zilei și vor zbura umbrele, voi merge la muntele de uleiuri parfumate și la dealul de tămâie! ⁷Iubita mea, ai o frumusețe perfectă! Nu ai niciun defect! ⁸Mireasa mea, vino cu mine din Liban; hai cu mine din Liban! Coboară din vârful Amana, de pe culmea Senirului și de pe Hermon; vino din locurile cu vegetație densă specifice leilor și din munții leoparzilor. ⁹Sora mea, mireasa mea, să știi că mi-ai fermecat

inima! Ai făcut acest lucru cu o singură privire a ochilor tăi și doar cu acel colier de la gâtul tău! ¹⁰Cât de încântătoare este iubirea ta, sora mea, mireasa mea! Ea este mai încântătoare decât vinul; iar mirosul parfumului tău este mai plăcut decât toate celelalte arome. ¹¹Mireasa mea, de pe buzele tale se prelinge miere! Sub limba ta există miere și lapte; iar mirosul hainelor tale este ca acela al Libanului. ¹²Sora mea, mireasa mea! Ești ca o grădină închisă, ca un izvor închis și ca o fântână sigilată! ¹³Ramurile tale tinere sunt o livadă de rodii, cu fructe speciale, cu mălini și cu nard. ¹⁴Împreună cu (*acest*) nard mai există și șofran, trestie și scortişoară, toate felurile de arbori din care se produce tămâie, ulei parfumat și aloe, împreună cu cele mai fine arome. ¹⁵Ești o fântână din grădină, un izvor de apă plin de agitație, coborând din Liban!”

¹⁶„Vânt din nord, trezește-te! Vino și tu, vânt din sud! Suflați peste grădina mea ca să își degaje aromele! Să intre iubitul meu în grădina lui și să îi mănânce fructele ei speciale!” ⁵ „Sora mea, mireasa mea, am venit în grădina mea. Mi-am adunat uleiurile parfumate și aromele. Mi-am mâncat fagurul cu miere, mi-am băut vinul și laptele. Mâncați, prieteni, și voi; și beți! Îndrăgostiților, îmbătați-vă de dragoste!” ²„Adormisem. Dar inima nu îmi dormea. Atunci am auzit vocea iubitului meu care bătea (*la ușă*): «Deschide-mi, sora mea, draga mea, porumbața mea fără niciun defect! Capul îmi este acoperit de rouă și părul îmi este plin de umezeala nopții.» ³«Tocmai m-am dezbrăcat de haină! Să mă îmbrac din nou? Tocmai mi-am spălat picioarele! Să mi le murdăresc încă o dată?» ⁴Iubitul meu și-a întins mâna prin locul unde se deschide fereastra; și atunci din interiorul meu am început să îl doresc. ⁵M-am sculat să deschid iubitului meu; și de pe mâna mea se prelingea smirnă, iar de pe degetele mele ea picura pe mâneretele ușii... ⁶Am deschis iubitului meu! Dar el se întorsese și (*deja*) plecase... Sufletul meu se aprinsese atunci când îmi vorbise. L-am căutat, dar nu l-am găsit. L-am strigat, dar nu mi-a răspuns. ⁷M-au întâlnit patrulele care înconjurau orașul. Acestea m-au lovit și m-au rănit. Cei care păzesc zidurile, mi-au luat voalul...”

⁸„Vă implor, fiice ale Ierusalimului: dacă-l găsiți pe iubitul meu, ce îi veți spune? Să îi spuneți că sunt bolnavă de iubirea lui!” ⁹„Tu, care ești cea mai frumoasă dintre femei, spune-ne prin ce anume este special iubitul tău față de alți iubiți? Ce are iubitul tău mai mult decât alții, pentru ca tu să ne implori astfel?” ¹⁰„Iubitul meu este alb și îmbujorat, unic între zeci de mii! ¹¹Capul lui este (*ca de*) aur pur; pletele lui sunt (*ca niște*) valuri și negre ca pana corbului! ¹²Ochii lui sunt ca porumbeii de lângă izvoarele de apă, scăldați în lapte și așezați ca rubinele! ¹³Obrajii lui sunt ca straturile de plante frumos mirositoare care își degajă parfumurile. Buzele lui sunt (*ca niște*) crini din care smirna curge încet. ¹⁴Mâinile lui sunt (*ca niște*) inele de aur, decorate cu crisolit. Corpul lui este (*ca*) de fildeș lustruit, decorat cu safire. ¹⁵Picioarele îi sunt (*ca niște*) coloane de marmură așezate pe un postament de aur pur. Arată ca Libanul; și este unic asemenea cedrilor (*lui*). ¹⁶Gura îi este atât de dulce! Și întreaga lui ființă este superbă! Fiice ale Ierusalimului, așa este iubitul meu; așa este dragul meu!” ⁶ „Tu, care ești cea mai frumoasă dintre

femei, spune-ne unde a plecat iubitul tău! Care este direcția în care s-a dus? Ca să îl căutam și noi împreună cu tine!” **2** „Iubitul meu a coborât în grădina lui. Este la straturile lui de plante aromate, ca să își păstorească turma în grădini și să culeagă crini. **3** Eu sunt a iubitului meu; și acesta este al meu! El își paște turma printre crini!” **4** „Draga mea, ești frumoasă ca Tirța, încântătoare ca Ierusalimul și foarte impunătoare ca o armată cu steaguri!” **5** „Întoarce-ți ochii de la mine; și nu mă mai privi, pentru că ei mă fac să mă emoționez foarte mult! Părul tău este ca o turmă de capre care coboară pe văile din Ghilead!” **6** „Dinții tăi sunt ca o turmă de oi (*albe*) care vin din zona unde fac baie. Fiecare dintre ele este geamănă; și niciuna dintre ele nu este singură!” **7** „Tâmplesle tale sunt ca niște jumătăți de rodie în spatele voalului!” **8** „Deși am șaiszeci de prințese, optzeci de concubine și fecioare cărora nu le mai țin evidența numărului, **9** doar una este porumbița mea, perfect curată, singura fiică a mamei ei – acea ființă specială pentru cea care a născut-o. Fecioarele o privesc și o binecuvântează; iar prințesele și concubinele o laudă...” **10** „Cine este aceasta care își face apariția la fel ca zorii și care este la fel de frumoasă ca luna, pură ca soarele și impunătoare ca o armată cu steaguri?” **11** „M-am dus în grădina cu nuci ca să admir verdeța proaspătă din vale. Intenționez să văd dacă a înmugurit vița și dacă a înflorit rodiul.” **12** „Înainte să realizez ce se întâmplă, dorința inimii m-a condus spre carele prințului acestui popor.” **13** „Întoarce-te! Întoarce-te, Sulamito. Vino înapoi! Întoarce-te, ca să te putem privi! De ce vă uitați la Sulamita ca la una care dansează în Mahanaim?” **7** „Fiică de prinț, ce frumoase îți sunt picioarele în sandalele pe care le porți! Liniile șoldurilor tale rotunjite sunt ca niște bijuterii cu rubine! Ele seamănă cu lucrarea mâinilor unui artist. **2** Buricul tău este un pahar rotund din care nu lipsește vinul combinat cu alte băuturi. Mijlocul tău este (*ca*) un snop de grâu înconjurat de crini. **3** Cei doi sâni ai tăi sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare. **4** Gâtul tău este ca un turn de fildeș. Ochii tăi sunt iazurile Heșbonului admirate prin deschizătura porții Bat-Rabim. Nasul tău este ca turnul Libanului orientat spre Damasc. **5** Capul tău înălțat seamănă cu Muntele Carmel. Părul capului tău este (*roșu-violet*) ca purpura; regele este înlănțuit de șuvițele tale! **6** Cât de frumoasă ești, iubito; și cât de superbă ești în timpul mângâierilor! **7** Statura ta este ca a unui palmier; iar sâniii tăi se aseamănă cu niște ciorchine. **8** Îmi zic: «Mă voi urca în palmier și îi voi apuca ramurile; iar sâniii tăi ar fi ca ciorchinii de struguri și mirosul respirației tale ca cel al merelor!» **9** Gura ta să fie ca un vin bun care să meargă direct spre cel iubit, curgând liniștit pe buze înainte să adormim.” **10** „Eu sunt a iubitului meu; și el mă dorește!” **11** „Vino, iubitul meu, să mergem pe câmpie, să rămânem noaptea în sate!” **12** „Ne vom trezi devreme și vom merge la vii ca să vedem dacă a înmugurit vița, dacă i s-a deschis floarea și dacă au înflorit rodiile. Acolo îți voi oferi dragostea mea!” **13** „Mandragorele emană parfumul lor; iar la porțile noastre există tot felul de fructe bune, atât proaspete, cât și vechi, pe care le-am păstrat pentru tine, iubitul meu!” **8** „O, dacă ai fi fost frate cu mine și dacă ai fi fost alăptat de mama mea! Atunci te-aș fi găsit afară, te-aș fi sărutat și

nimeni nu m-ar fi desconsiderat! ²Te-aș fi luat și te-aș fi condus în casa mamei mele, care m-a învățat. Ți-aș fi dat să bei vin aromat împreună cu sucule produs din rodiile mele!” ³„Mâna lui stângă să fie sub capul meu și cu mâna dreaptă să mă îmbrățișeze! ⁴Fiece ale Ierusalimului, vă implor să nu provocați și să nu treziți (*forțat*) dragostea până când nu apare ea în mod natural!” ⁵Cine este aceea care apare din deșert sprijinindu-se de iubitul ei? „Te-am trezit stând sub măr – acolo unde te-a conceput mama ta – exact unde a suferit ea dureri pentru nașterea ta. ⁶Pune-mă ca un sigiliu pe inima ta și ca un semn (*de garanție*) pe brațul tău! Pentru că dragostea are forță la fel ca moartea; iar pasiunea ei este fermă ca locuința morților. Manifestările ei sunt flăcări de foc, imposibil de controlat! ⁷Apele mari nu pot să stingă dragostea, iar râurile nu sunt capabile să o înece! Dacă un om ar dărui toate bogățiile din casa lui pentru iubire, această decizie nu i-ar aduce (*din partea altora*) decât desconsiderare! ⁸Avem o soră tânără, căreia încă nu i-au crescut sânii. Ce vom face pentru sora noastră în ziua când va fi pețită? ⁹Dacă este un perete, vom construi pe el turnuri de argint; iar dacă este o ușă, o vom închide cu scânduri de cedru!” ¹⁰„Eu sunt un zid; iar sânii mei sunt ca niște turnuri! Și astfel am devenit în ochii lui aceea care i-a adus liniștea (*pe care și-o dorea*)!” ¹¹Solomon avea o vie în Baal-Hamon; el a dat-o în administrare unor viticultori; și fiecare trebuia să (*îi*) dea pentru producția ei o contravaloare care consta în o mie de șecheli de argint. ¹²„Via mea, care este proprietate personală, este numai a mea! Solomon, (*am decis ca*) cei o mie de șecheli să îți revină ție, iar două sute celor care îi îngrijesc producția de struguri! ¹³Tu, care locuiești în grădini în compania prietenilor, permite-mi să îți aud vocea! ¹⁴Alargă, iubitul meu, fi la fel ca o căprioară sau ca un pui de cerb (*venind*) peste munții parfumați!”

Isaia

1 Viziunea pe care a avut-o Isaia, fiul lui Amoț – pentru cei din teritoriul numit Iuda și pentru Ierusalim – în timpul regilor Uzia, Iotam, Ahaz și Ezechia, (*care au guvernat*) în teritoriul numit Iuda: **2** „Ascultă, cer! Tu, pământ, fi atent; pentru că Iahve a vorbit, zicând: «Am îngrijit și am crescut niște copii; dar ei s-au revoltat împotriva Mea. **3** Boul își cunoaște stăpânul, iar măgarul știe să recunoască ieslea stăpânului lui; dar Israel nu (*Mă*) (*re*)cunoaște. Poporul Meu nu (*Mă*) înțelege!» **4** Ah, națiune păcătoasă, popor încărcat cu nedreptate, sămânță de păcătoși, copii stricați! Ei L-au abandonat pe Iahve, L-au desconsiderat pe Cel care este sfântul lui Israel și I-au întors spatele! **5** Oare cum să mai fiți pedepsiți pentru că insistați în neascultare!? Tot capul (*vostru*) este bolnav; și toată inima (*voastră*) suferă! **6** Din tălpi și până în partea de sus a capului, nimic nu este sănătos. Totul este doar vânătăi și răni. Sunt răni care sângerează. Ele nu s-au uscat și nu au fost legate. Durerile produse de ele nu sunt calmate cu ulei. **7** Țara voastră este fără locuitori. Orașele voastre sunt arse de foc. Câmpurile voastre sunt devorate de străini chiar în fața voastră. Țara voastră este devastată ca atunci când ar fi fost răscolită de străini. **8** Fiica Sionului este abandonată ca o colibă în vie, ca un adăpost într-un câmp de castraveți, ca un oraș asediat. **9** Dacă Iahve care este Dumnezeu Armatelor nu ne-ar fi lăsat câțiva supraviețuitori, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora! **10** Ascultați cuvântul lui Iahve, voi care sunteți (*ca niște*) conducători ai Sodomei! Voi, care sunteți (*ca acel*) popor al Gomorei, fiți atenți la (*ce prevede*) legea Dumnezeului nostru! **11** Iahve vă spune: «Ce (*credeți voi că*) reprezintă pentru Mine mulțimea sacrificiilor voastre? Sunt sătul de arderile integrale oferite din berbeci și de grăsimea vițelilor îngrășați! Nu Îmi place deloc sângele taurilor, al mieilor sau al țapilor. **12** Cine v-a cerut să vă prezentați înaintea Mea (*astfel*), profanându-Mi curțile? **13** Nu mai aduceți sacrificii degeaba! Mi-e scârbă de tămâia voastră! Nu pot suferi adunarea de sărbătoare unită cu nedreptatea. Nu suport (*sărbători pentru*) lunile noi, nici Sabatele și adunările voastre. **14** Sufletul Meu urăște lunile voastre noi și sărbătorile voastre! Ele au devenit o greutate pentru Mine; și am obosit să o mai (*su*)port. **15** Când vă veți ridica mâinile, Îmi voi ascunde ochii de voi. Chiar dacă veți face multe rugăciuni, nu le voi asculta! Mâinile vă sunt pline de sânge. **16** Spălați-vă și curățați-vă! Îndepărtați faptele voastre rele din fața ochilor Mei! Nu mai faceți rău; **17** ci învățați să faceți (*ce este*) bine! Urmăriți (*să promovați*) dreptatea; scăpați (*de abuzuri*) pe cel exploatat! Faceți dreptate orfanului și vorbiți în apărarea văduvei!» **18** Iahve vă cheamă, zicând: «Veniți acum să ne judecăm. Deși păcatele voastre sunt ca o haină de culoarea roșu-aprins, ele se vor face albe ca zăpada. Deși sunt roșu-închis, ele se vor face ca lâna. **19** Dacă veți accepta și veți asculta, vă veți hrăni cu ce are țara mai bun; **20** dar dacă vă veți opune și vă veți manifesta neascultarea, veți fi distruși de sabie». Să știți că acesta este mesajul care a fost spus de gura lui Iahve! **21** Vezi cum a ajuns ca o prostituată

acest oraș care Îmi era loial! Odată era plin de dreptate. Ea locuia atunci în el. Dar acum este plin de criminali! **22**Argintul vostru s-a făcut zgură; iar vinul vostru este amestecat cu apă! **23**Prinții voștri își manifestă neascultarea (*față de Mine*) și sunt prieteni cu tâlharii. Toți iubesc mita și aleargă după daruri! Nu îl apără pe cel orfan; și cauza văduvei nu ajunge înaintea lor. **24**Pentru că așa procedează ei, Iahve, Cel care este Dumnezeuul Armatelor și care se mai numește Forța lui Israel, zice: «Ah, Îmi voi (*re*)vărsa mânia peste dușmanii mei; Mă voi răzbuna pe ei! **25**Îmi voi ridica mâna împotriva ta; voi curăța zgura ta așa cum o curăță substanța folosită pentru spălat; și voi îndepărta toate impuritățile tale. **26**Îi voi face pe judecătorii tăi cum erau cândva. Îi voi face pe consilierii tăi ca la început. Apoi ți se va zice: ‘Oraș al dreptății, oraș loial!’» **27**Sionul va fi reabilitat prin judecată corectă. Acest lucru se va întâmpla cu toți locuitorii lui care se pocăiesc. **28**Dar cei neascultători și păcătoșii vor fi distruși împreună și cei care Îl abandonează pe Iahve. Da, aceia vor fi eliminați! **29**«Vă va fi rușine de stejarii care vă ofereau satisfacție. Veți roși din cauza grădinilor pe care le-ați ales! **30**Veți fi ca un stejar ale cărui frunze se usucă și ca o grădină fără apă! **31**Cel care avea forță, va fi ca un pom uscat; și lucrarea lui va fi ca o scânteie. El și lucrarea lui vor arde împreună; și nimeni nu îi va stinge!»” **2** Urmează prezentarea viziunii lui Isaia, fiul lui Amoț, despre teritoriul numit Iuda și despre Ierusalim: **2**„În ultimele zile, muntele casei lui Iahve va fi considerat ca cel mai înalt dintre munți. El va fi înălțat deasupra dealurilor; și toate popoarele vor curge spre el. **3**Multe popoare vor veni și vor zice: «Să mergem și să urcăm pe muntele lui Iahve, la casa Dumnezeului lui Iacov! El să ne învețe metodele Sale; și noi să umblăm pe drumurile Lui!» Se va întâmpla așa pentru că din Sion va proveni legea; iar Cuvântul lui Iahve va veni din Ierusalim. **4**El va judeca între popoare și va lua decizii pentru multe națiuni. Ele își vor fabrica pluguri din săbii, și își vor face cuțite pentru lucrat via din lănci. Niciun popor nu va mai ridica sabia împotriva altuia; și nu vor mai învăța războiul. **5**Voi, cei care aparțineți poporului format din urmașii lui Iacov, veniți să umblăm în lumina lui Iahve! **6**(*Doamne,*) Ți-ai abandonat poporul format din urmașii lui Iacov! Ei sunt plini de obiceiurile Estului. Practică ghicirea viitorului ca filistenii și dau mâna cu păgânii. **7**Țara lor este plină de argint și de aur. Bogățiile lor nu se mai termină. Țara lor este plină de cai; și carele lor sunt fără număr. **8**Țara lor este plină de idoli. Ei se apleacă înaintea lucrului făcut de mâinile lor. Se înclină înaintea obiectelor făcute de degetele lor. **9**Omul va fi umilit, fiecare se va smeri. Nu îi (*vei*) ierta! **10**Intră în stâncă și ascunde-te în praful pământului de teroarea lui Iahve și din cauza strălucirii faimei Sale! **11**Ochiul celui arogant va fi smerit și mândria oamenilor va fi răsturnată. Doar Iahve va fi înălțat în acea zi! **12**Iahve, Cel care este Dumnezeuul Armatelor, are o zi pregătită, când El va acționa împotriva a tot ce este mândru și arogant, împotriva a tot ce este înălțat. Toți aceștia vor fi umiliți. **13**El Se va manifesta împotriva tuturor cedrilor Libanului care sunt impunători și înălțați. Va acționa împotriva tuturor stejarilor din Basan, **14**împotriva tuturor munților înalți și împotriva

tuturor dealurilor semețe. **15**El va fi împotriva oricărui turn înalt și împotriva oricărui zid consolidat. **16**Va acționa împotriva tuturor corăbiilor de Tarșiș și împotriva tuturor corăbiilor încărcate cu lucruri frumoase. **17**Aroganța oamenilor va fi umilită și mândria fiecăruia va fi răsturnată. Doar Iahve va fi înălțat în acea zi. **18**Idolii vor fi distruși în totalitate! **19**Oamenii vor intra în peșterile din stânci și în gropile pământului de teroarea (*produsă de acțiunea*) lui Iahve și din cauza strălucirii faimei Sale – atunci când El Se va ridica să cutremure pământul! **20**În acea zi, oamenii își vor arunca idolii de argint și de aur pe care și-i făcuseră ca să li se închine, lăsându-i expuși cârțițelor și liliecilor. **21**Și vor intra în peșterile din stânci și în crăpăturile piscurilor de teroarea (*produsă de acțiunea*) lui Iahve și din cauza strălucirii faimei Sale – atunci când El se va ridica să cutremure pământul! **22**Nu vă mai încredeți în om! El are doar suflare în nări. Ce valoare are un om!? **3** Acum, Stăpânul care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, va lua din Ierusalim și din (*teritoriul numit*) Iuda orice susținere și orice ajutor – toate resursele de pâine și toată rezerva de apă. **2**El va lua orice luptător remarcabil și orice soldat, orice judecător și orice profet, orice prezicător și orice bătrân. **3**Iahve va lua orice conducător al grupurilor de cincizeci de oameni, orice demnitar, orice consilier, orice meseriaș competent și orice vrăjitor inteligent. **4**Le voi da băieți care să le fie conducători; și îi vor conduce niște copii! **5**Oamenii se vor exploata unii pe alții. Ei se vor nedreptății unul pe celălalt. Fiecare se va comporta așa cu semenul lui. Cel tânăr va acționa dur împotriva celui bătrân; iar omul obișnuit va complota împotriva celui (*care trebuie*) onorat. **6**Un om îl va apuca pe unul dintre frații lui, în casa tatălui lui, și îi va zice: «Tu ai o robă; deci fi conducătorul nostru! Guvernează această grămadă de ruine!» **7**Dar în aceeași zi, celălalt va striga: «Nu pot eu să fiu doctor! În casa mea nu am nici mâncare, nici îmbrăcăminte; nu mă desemnați conducător al acestui popor!» **8**Ierusalimul s-a cutremurat și cei numiți Iuda s-au prăbușit – pentru că vorbele și faptele lor sunt împotriva lui Iahve, sfidând prezența Sa glorioasă. **9**Aspectul feței lor vorbește împotriva lor. Își arată păcatul așa cum făcea Sodoma. Ei nu îl ascund! Vai de ei! Și-au adus dezastrul împotriva lor. **10**Spuneți-le celor corecți că le va fi bine! Ei se vor bucura de rezultatele faptelor lor. **11**Vai de cei răi! Dezastrul este peste ei – pentru că li se va face conform faptelor lor. **12**Copiii Îmi exploatează poporul, iar femeile îl conduc cu autoritate. Poporul Meu, conducătorii voștri vă duc în rătăcire și încurcă traseul drumurilor voastre! **13**Iahve Se ridică să acuze. El stă în picioare să judece popoarele. **14**Iahve vine la judecată cu bătrânii și cu prinții poporului Său. «Voi ați devorat via! Prada luată de la cel sărac, este în casele voastre!» **15**Iahve, Dumnezeul Armatelor care este Stăpân, zice: «Cu ce drept Îmi călcați în picioare poporul și striviți fața celui sărac?» **16**Iahve a zis: «Fiicele Sionului sunt mândre, umblă cu gâtul întins, aruncă priviri seducătoare, călcând cu pași mărunți; iar podoabele le zăngănesc pe glezne. **17**Din această cauză, Stăpânul va aduce râie pe capetele fiicelor Sionului. Iahve le va dezveli părțile lor intime.» **18**În acea zi, Stăpânul le va îndepărta frumusețea verigilor, a

bijuteriilor în formă de soare, a celor în formă de lună, ¹⁹a cerceilor, a brățărilor și a fâșiilor lungi de voal. ²⁰El le va distruge vălurile de pe cap și lăntișoarele de la gleznă, brâiele, recipientele cu parfum, amuletele, ²¹inelele, sigiliul, inelele din nas, ²²hainele lungi de sărbătoare, cămășile, robele, săculeții, ²³oglinzile, lenjeria, turbanele și eșarfele. ²⁴În loc de parfum, va fi miros urât; în loc de brâu, va fi o funie; în loc de păr aranjat, va fi chelie; în loc de haină frumoasă, va fi un sac strâmt. În loc de frumusețe, va fi însemnare cu fierul roșu. ²⁵Bărbații voștri vor cădea omorâți de sabie; și luptătorii voștri remarcabili vor fi învinși în bătălie. ²⁶Porțile Sionului vor plânge și vor geme. Astfel, Sionul va fi dezbrăcat și se va așeza pe pământ! **4** În acea zi, șapte femei se vor duce la un bărbat și îi vor zice: «Ne vom mânca propria pâine și ne vom purta propriile haine; numai permite-ne să îți purtăm numele! Ia astfel defăimarea de peste noi!» ²În acea zi, Lăstarul lui Iahve va fi frumos și glorios, iar recolta agricolă a țării va fi mândria și gloria supraviețuitorilor lui Israel. ³Oricine va fi lăsat în Sion și va rămâne în Ierusalim – adică toți aceia care vor fi înscriși ca fiind vii în Ierusalim –, vor fi numiți sfinți. **4** După ce Stăpânul va spăla murdăria fiicelor Sionului și va curăța petele de sânge din Ierusalim printr-un spirit de judecată și prin unul de foc, ⁵Iahve va aduce peste tot muntele Sion și peste cei care se adună acolo, un nor de fum ziua și flăcările unui foc strălucitor noaptea. Da, toată această glorie va fi protejată. ⁶Va exista un acoperiș și o umbră în timpul căldurii zilei. Va fi un refugiu și un loc ascuns de furtună și de ploaie. **5** Voi cânta Celui pe care Îl iubesc foarte mult, un cântec despre via Lui. Iubitul meu avea o vie pe un deal fertil. ²A săpat-o, a curățat-o de pietre și a plantat în ea cele mai remarcabile vițe. I-a construit un turn de pază și i-a săpat un teasc. Apoi a așteptat să facă struguri buni; dar ea a făcut struguri sălbatici. ³«Acum, voi, locuitori ai Ierusalimului și bărbați din teritoriul numit Iuda, judecați între Mine și via Mea. **4**Ce ar fi trebuit să mai fac viei Mele și nu i-am făcut? De ce a făcut struguri sălbatici când Eu am așteptat să facă struguri buni? ⁵Acum vă voi spune ce voi face cu via Mea. Îi voi elimina gardul; și astfel, ea va fi distrusă. Îi voi dărâma zidul; și va fi călcată cu picioarele. ⁶O voi transforma într-o zonă aridă. Nu va mai fi curățată și nici săpată. În ea vor crește spini și măracini. În același timp, voi porunci norilor să nu mai dea ploaie peste ea.» ⁷Via lui Iahve care este Dumnezeuul Armatelor, îi reprezintă pe urmașii lui Israel; iar bărbații din (*teritoriul numit*) Iuda sunt grădina satisfacțiilor Sale. El aștepta să fie făcută (*o*) judecată corectă; dar a văzut vărsare de sânge. Credea că va fi promovată dreptatea; dar a auzit strigăt de durere. ⁸Vai de voi, cei care construiți casă după casă și uniți terenuri agricole, până nu mai rămâne loc, ca să trăiți singuri în țară. ⁹Iahve, Dumnezeuul Armatelor, a jurat în auzul meu (*zicând*): «Este o certitudine că multe case vor fi devastate. Vor fi case mari și frumoase în care nu va mai locui nimeni. ¹⁰O vie de zece iugăre va produce doar un bat, iar dintr-un homer de sămânță nu va rezulta decât o efă.» ¹¹Vai de cei care se trezesc dimineața devreme ca să alerge după băutură (*alcoolică*)! Vai de cei care stau până noaptea târziu, ca să se înfierbânte bând vin! ¹²Vai de cei care

participă la banchet unde se cântă cu lira, cu harpa, cu tamburina și cu flautul – bând vin și ignorând faptele pe care Iahve le cere făcute. Aceia nu iau în considerare lucrarea mâinilor Sale! ¹³Și astfel, poporul Meu va merge în captivitate din cauza lipsei de cunoaștere. Conducătorii lor care erau bogați altădată, vor muri de foame; și mulțimea lor se va usca de sete. ¹⁴Astfel, locuința morților și-a mărit pofta și și-a deschis gura mai mult ca altădată. Oamenii respectabili din teritoriul numit Iuda împreună cu mulțimea formată din ceilalți locuitori, vor coborî acolo cu toți gălăgioșii și cu oamenii veseli. ¹⁵Omul va fi trântit. Fiecare va fi umilit; și privirile arogante vor fi smerite. ¹⁶Dar Iahve, Dumnezeu Armatelor, va fi înălțat prin judecată! Sfântul Dumnezeu Își va revela sfințenia prin dreptatea pe care o va face. ¹⁷Atunci mieii vor paște ca pe pășunea lor. Ei vor mânca printre dărâmurile bogățiilor. ¹⁸Vai de cei care trag nedreptatea cu funiile minciunii și care țin de păcat cum ar ține frânghiile carului. ¹⁹Vai de cei care zic: «Să se grăbească, să Își facă (*Iahve*) repede lucrarea, ca să o vedem! Să se confirme planul Sfântului lui Israel, pentru ca noi să îl (*re*)cunoaștem!» ²⁰Vai de cei care numesc răul bine și binele rău, întunericul lumină și lumina întuneric, amărăciunea dulceată și dulceata amărăciune! ²¹Vai de cei care se cred înțelepți și de cei care se consideră inteligenți! ²²Vai de cei care sunt eroi în consumul vinului și de cei care nu pot fi depășiți în amestecarea băuturilor (*alcoolice*). ²³Vai de cei care îl achită pe cel vinovat pentru mita pe care o iau de la el și de cei care lipsesc de dreptate pe cel nevinovat! ²⁴Din această cauză, așa cum flacăra focului arde paie de pe câmp și așa cum iarba uscată este consumată de flăcări, la fel le va putrezi și lor rădăcina; iar floarea li se va destrăma ca praful pământului – pentru că au respins legea lui Iahve care este Dumnezeu Armatelor și au desconsiderat cuvântul Celui care este Sfântul lui Israel. ²⁵Mânia lui Iahve se aprinde împotriva poporului Său. El Își ridică mâna împotriva lor și îi strivește. Munții se cutremură și corpurile moarte sunt ca gunoiul pe drumuri. Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a liniștit; mâna Sa este încă întinsă. ²⁶El ridică un steag popoarelor care vin de la mare depărtare și fluieră pentru cei de la marginile pământului. Le văd venind cu mare viteză; și ajung la timp. ²⁷Niciunul dintre ele nu este obosit și nici nu se clatină. Nimeni nu ațipește și nici nu doarme. Nicio centură nu este desfăcută de la mijloc și nicio curea de la sandală nu este ruptă. ²⁸Săgețile lor sunt ascuțite. Toate arcurile lor sunt încordate. Copitele cailor lor sunt ca de cremene și roțile carelor lor sunt ca vârtejul. ²⁹Răcnetul lor este ca al unui leu. Răcnesc ca niște lei tineri. Mârâie, își prind prada pe care o iau cu ei; și nimeni nu o mai poate scăpa. ³⁰În acea zi, popoarele vor răcni împotriva lui exact cum vujește marea. Dacă cineva se va uita la (*această*) țară, va vedea numai întuneric și necaz. Chiar și lumina (*zilei*) va fi ascunsă de nori!” **6** În anul morții regelui Uzia, L-am văzut pe Iahve stând pe un tron înalt și impunător. Marginea robei Lui umplea templul. ²Deasupra Lui stăteau serafimi. Fiecare dintre ei avea șase aripi. Cu două dintre ele, ei își acopereau fețele; cu două își acopereau picioarele, iar cu două zburau. ³Strigau unul spre

altul, zicând: „Iahve, Dumnezeul Armatelor, este sfânt, sfânt, sfânt! Tot pământul este plin de gloria Lui!” ⁴Stâlpii și pragurile ușilor s-au cutremurat de vocea lor, iar casa s-a umplut de fum. ⁵Am strigat: „Vai de mine! Sunt în mare pericol; pentru că sunt un om cu buze necurate și trăiesc în mijlocul unui popor cu buze tot necurate. Ochii mei l-au văzut pe Rege – pe Iahve, pe Dumnezeul Armatelor!” ⁶Atunci unul dintre serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână pe care îl luase cu cleștele de pe altar. ⁷Mi-a atins gura cu el; și a zis: „Acum, după ce ți-am atins buzele cu acest cărbune, vina ta este anulată și plata pentru păcatul tău este achitată!” ⁸Apoi am auzit vocea lui Iahve, întrebând: „Pe cine să trimit? Cine va merge pentru Noi?” Atunci eu am zis: „Sunt aici! Trimite-mă!” ⁹El a zis: „Du-te la oamenii care formează acest popor; și spune-le: «Să ascultați continuu, dar să nu înțelegeți; și să priviți mereu, dar să nu vedeți!»” ¹⁰Fă insensibilă inima oamenilor din acest popor! Fă urechile lor să audă greu și închide-le ochii – ca să nu aibă nicio șansă să vadă cu ochii lor, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Mine și astfel să fie (*cumva*) vindecați!” ¹¹Atunci am întrebat: „Până când, Doamne?” El mi-a răspuns: „Până când orașele vor fi transformate în ruină și vor rămâne fără locuitori, până când casele vor rămâne goale, iar terenurile agricole vor fi devastate și vor ajunge fără vegetație; ¹²până când Iahve îi va trimite pe toți departe, iar țara va rămâne total abandonată. ¹³Chiar dacă zece la sută din populația țării va rămâne în ea, va fi devastată din nou. Dar așa cum unui terebint sau unui stejar îi rămâne trunchiul (*și rădăcina*) atunci când este tăiat, în mod asemănător și sămânța sfântă va fi ca un trunchi în țară.” ⁷ Atunci când Ahaz – fiul lui Iotam, fiul lui Uzia – era rege al celor numiți Iuda, Rețin – regele Aramului – împreună cu Pehah, fiul lui Remalia care era rege în teritoriul numit Israel, au asediat Ierusalimul; dar nu au reușit să îl cucerească. ²Când urmașii lui David au auzit că Aram s-a aliat cu cei numiți Efraim, inima lui Ahaz și a poporului lui a început să tremure exact cum tremură copacii din pădure din cauza vântului. ³Atunci Iahve i-a zis lui Isaia: „Pleacă împreună cu fiul tău care se numește Șear-Iașub, ca să îl întâlnești pe Ahaz, la capătul canalului de apă al heleșteului de sus, pe drumul care conduce la Terenul Spălătorului. ⁴Acolo spune-i: «Fii atent, stai liniștit și nu te teme! Nu te lăsa dominat din cauza acestor doi tăciuni care abia mai fumează – din cauza mâniei intense a lui Rețin, a lui Aram și a fiului lui Remalia. ⁵Este adevărat că Aram, împreună cu Efraim și cu fiul lui Remalia, complotază împotriva ta, zicând: ⁶‘Să atacăm pe cei din teritoriul numit Iuda, să îi sfâșiem și să îl împărțim între noi; iar pe fiul lui Tabeel să îl punem rege acolo!’ ⁷Dar Iahve care este Stăpân, spune: ‘Acest lucru nu se va întâmpla. Nu va fi așa; ⁸pentru că Damascul este capitala Aramului, iar conducătorul Damascului este Rețin. Despre cei numiți Efraim, vă asigur că în șaizeci și cinci de ani vor fi prea dispersați ca să mai fie considerați un popor. ⁹Samaria este capitala lui Efraim, iar conducătorul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu veți fi stabili în credință, nu veți mai supraviețui deloc!’»” ¹⁰Iahve i-a vorbit lui Ahaz din nou, zicând: ¹¹„Cere-I

Dumnezeului tău numit Iahve, un semn – indiferent că ar fi din adâncimile locuinței morților sau din înălțimile cerului.” ¹²Dar Ahaz a răspuns: „Nu voi cere! Nu Îl voi testa pe Iahve!” ¹³Atunci Isaia a zis: „Urmași ai lui David, ascultați! Nu vă ajunge că testați răbdarea oamenilor? O veți testa și pe a Dumnezeului meu? ¹⁴Din această cauză, chiar El, Stăpânul, vă va da un semn. El va fi acesta: fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și îi va pune numele Emanuel! ¹⁵El va mânca smântână și miere până va ști cum să respingă răul și să aleagă binele. ¹⁶Dar, înainte ca acest Copil să știe cum să respingă răul și să aleagă binele, țara celor doi regi de care te temi, va fi devastată. ¹⁷Iahve va aduce peste tine, peste poporul tău și peste urmașii tăi niște vremuri cum nu au mai fost de când s-au despărțit urmașii lui Efraim de poporul care s-a numit ulterior Iuda. El îl va aduce pe regele Asiriei. ¹⁸Se va întâmpla în acea zi că Iahve va șuiera muștelor de la izvoarele râurilor Egiptului și albinelor din Asiria. ¹⁹Ele vor veni și se vor așeza toate în zonele abrupte, în crăpăturile stâncilor, pe toți măcăcinii și pe toate pășunile. ²⁰În acea zi, Stăpânul va rade cu un brici împrumutat de dincolo de râu. Acel brici va fi regele Asiriei. Cu el (*le*) va rade capul, părul de pe picioare și chiar (*și*) barba. ²¹În acea zi, un om va îngriji doar o vacă tânără și două oi; ²²dar pentru că vor da lapte din abundență, va avea smântână să mănânce. Oricine va fi lăsat în țară, va mânca smântână și miere. ²³Atunci, în orice loc unde erau o mie de butuci de vie care valorau o mie de șecheli de argint, vor fi doar măcăcini și spini. ²⁴Oamenii vor intra acolo cu arcuri și cu săgeți – pentru că toată țara va fi numai măcăcini și spini. ²⁵Nu îți vei mai permite să mergi pe toate dealurile care erau cândva cultivate; pentru că îți va fi frică de măcăcini și de spini. Aceste dealuri vor fi păscute de vite și călcate în picioare de oi.” **8** Iahve mi-a zis: „Ia o placă mare și scrie pe ea cu un obiect ascuțit obișnuit: «Maher-șalal-haș-baz». ²Iar ca martori demni de încredere, îi voi chema pe preotul Urie și pe Zaharia, fiul lui Ieberechia.” ³M-am apropiat apoi de profetesă. Ea a rămas însărcinată și a născut un fiu. Iahve mi-a zis: „Pune-i numele Maher-șalal-haș-baz. ⁴Înainte să știe copilul să zică: «Tatăl meu!» și «Mama mea!», bogăția Damascului și prada existentă în Samaria, vor fi luate de regele Asiriei.” ⁵Iahve mi-a vorbit din nou, zicând: ⁶„Pentru că acest popor a refuzat apele din Șiloah care curg lin și pentru că s-a bucurat de Rețin și de fiul lui Remalia, ⁷Iahve va ridica împotriva ta apele mari ale râului care dezvoltă o mare forță, adică pe regele Asiriei și toată gloria lui. El se va ridica, ajungând deasupra cotelor obișnuite și se va revărsa peste maluri! ⁸Va veni în mare forță în teritoriul celor numiți Iuda – exact ca un torent; și în timp ce va curge peste maluri, le va ajunge până la gât! Emanuel, să știi că aripile lui întinse vor acoperi suprafața țării tale!” ⁹„Faceți rău, popoare, cât doriți – pentru că tot veți fi distruse! Fiți atenți voi care locuiți în toate țările îndepărtate! Pregătiți-vă de luptă oricât de mult; dar tot veți fi distruși! Indiferent cât de mult vă veți pregăti de luptă, veți fi învinși și distruși! ¹⁰Oricâte planuri veți face, ele nu vor putea fi puse în aplicare! Orică strategie veți avea, va fi fără efect – pentru că Dumnezeu este cu noi!” ¹¹Iahve mi-a

vorbit în timp ce mâna Sa acționa cu forță față de mine; și m-a avertizat să nu umblu pe drumul acestui popor. El a zis: **12** „Nu numiți complot tot ce numește acest popor complot! Nu vă temeți de ce se teme el și nu vă speriați! **13** Ci să Îl priviți ca sfânt pe Iahve care este Dumnezeu Armatelor; El este Cel de care să vă temeți; și de El trebuie să vă speriați. **14** El va fi un sanctuar (*pentru voi*); dar pentru cele două grupuri de urmași ai lui Israel va fi o piatră de care se vor împiedica și o stâncă de care se vor lovi ca să cadă. Va fi un laț și o capcană pentru locuitorii Ierusalimului! **15** Mulți dintre ei se vor împiedica, vor cădea și vor fi sfărâmați. Vor fi prinși în laț și vor fi capturați.” **16** „Leagă această afirmație și sigilează această învățătură între discipolii Mei! **17** Voi spera în Iahve, Cel care Își ascunde fața de urmașii lui Iacov; și îmi voi pune încrederea în El! **18** Sunt aici, eu și copiii pe care mi i-a dat Iahve! Suntem semne și preziceri care vin de la Iahve, de la Dumnezeu Armatelor, în (*poporul*) Israel. Ele vin de la Cel care locuiește pe muntele Sion. **19** Dacă vă vor solicita cerându-vă să întrebați pe cei care cheamă spiritele morților, pe vrăjitori, pe cei care șoptesc și care par să vorbească într-o limbă străină, să (*le*) răspundeți: «Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeu lui? De ce să întrebe pe cei morți și nu pe cei vii? **20** Mergeți la învățătură și la afirmațiile ei!» Dacă ei nu vor vorbi așa, nu vor vedea lumina zorilor. **21** Vor deveni foarte săraci. Vor flămânzi și vor umbla prin țară; iar când le va fi foame, se vor mânia; și privind în sus, vor blestema pe regele lor și pe Dumnezeu lor. **22** Apoi se vor uita spre pământ și vor vedea numai necaz, întuneric și ceață densă înfricoșătoare; și vor fi alungați în întuneric. **9** Totuși nu va mai fi întuneric peste cei care au fost în necaz. După cum în trecut El a făcut pe cei din teritoriul numit Zabulon și pe cei din teritoriul numit Neftali să le fie rușine, în viitor va acoperi de glorie Galileea națiunilor care este amplasată spre mare, dincolo de Iordan! **2** Poporul care umbla în întuneric, a văzut o mare lumină! Peste cei care locuiau în teritoriul umbrei morții, a strălucit o lumină! **3** Tu ai înmulțit poporul și ai făcut să îi crească bucuria. Ei se bucură înaintea Ta cum se bucură niște oameni când își seceră recoltele agricole și cum se bucură aceia care împart o pradă. **4** Ei se manifestă astfel pentru că Tu ai distrus jugul care îi apăsa, bara de pe umerii lor și toiagul exploatatorului lor – ca în ziua înfrângerii lui Midian. **5** Astfel, orice încălțăminte purtată în confuzia luptei și orice haină tăvălită în sânge, vor fi arse. Ele vor deveni hrană pentru foc. **6** Toate acestea se vor întâmpla pentru că ni s-a născut un Copil. Ni s-a dat un Fiu; și autoritatea va sta pe umerii Săi! Va fi numit: «Consilier minunat, Dumnezeu care deține forța, Tată etern, Prinț al păcii.» **7** Autoritatea Sa va crește permanent. Atunci va fi o pace fără sfârșit pentru tronul lui David și pentru regatul Lui. El îl va instaura și îl va consolida prin judecată și prin dreptate, de acum și pentru totdeauna. Pasiunea lui Iahve care este Dumnezeu Armatelor, va face aceste lucruri. **8** Cel care este Stăpân a trimis un mesaj împotriva (*urmașilor*) lui Iacov. El va cădea peste (*descendenții lui*) Israel. **9** Tot poporul – care se numește Efraim, împreună cu locuitorii Samariei – va ști despre acest fapt. Îl vor cunoaște toți cei care, cu

mândrie și cu aroganță în inimă, zic: **10** «Au căzut cărămizile, dar noi vom construi cu pietre cioplite! Sicomorii au fost tăiați; dar noi îi vom înlocui cu cedrii!» **11** Din această cauză, Iahve i-a ridicat împotriva lor pe dușmanii lui Rețin. El i-a provocat pe dușmanii lor: **12** pe arameii la Est și pe filistenii la Vest. Aceștia l-au mâncat pe Israel cu o gură larg deschisă! Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a liniștit, iar mâna Sa este încă întinsă! **13** Dar poporul nu s-a întors la Cel care îl lovea, nu L-a căutat pe Iahve care este Dumnezeuul Armatelor. **14** Astfel, Iahve va tăia din Israel capul și coada, ramura de palmier și trestia – într-o singură zi. **15** Bătrânii și demnitarii sunt capul, iar profeții care învață minciuni sunt coada. **16** Cei care conduc acest popor, îl duc în rătăcire; iar cei conduși de ei sunt pierduți. **17** Din această cauză, Stăpânul nu se va mai bucura de tinerii lor, nici nu va mai avea milă de orfanii și de văduvele lor – pentru că toți sunt lipsiți de respect față de El și se comportă mizerabil. Toți spun vorbe fără valoare. Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a liniștit, iar mâna Sa este încă întinsă. **18** Da! Răutatea arde ca un foc. Ea arde măcăciunii și spinii; aprinde desișul pădurii din care se înalță un stâlp de fum! **19** Țara este arsă de marea supărare a Dumnezeuului Armatelor numit Iahve; iar poporul este ca un combustibil care va fi pus pe foc. Nimeni nu își protejează fratele. **20** Unul jefuiește (*pe cel*) din dreapta (*lui*) și (*totuși*) rămâne flămând. Apoi mănâncă (*și*) din stânga, dar nu se satură. Fiecare mănâncă din carnea rudei lui... **21** Manase mănâncă pe Efraim, și Efraim mănâncă pe Manase; apoi, împreună îl mănâncă pe Iuda. Cu toate acestea, mânia lui Iahve nu s-a liniștit, iar mâna Sa este încă întinsă. **10** Vai de cei care decretează decizii care favorizează nedreptatea și de cei care scriu porunci cu ajutorul cărora impun exploatarea nedreaptă – **2** ca să îi priveze de drepturi pe cei săraci și să răpească dreptatea celor defavorizați din poporul Meu. Ei fac astfel din văduve prada lor și îi jefuiesc pe orfani. **3** Ce veți face în ziua pedepsei, în mijlocul dezastrului care va veni din depărtări? La cine veți fugi după ajutor? Unde vă veți lăsa bogățiile? **4** Unii se vor apleca și vor merge printre prizonieri sau vor cădea omorâți. Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a liniștit, iar mâna Îi este încă întinsă.” **5** „Vai de asirian care a fost nuiuaa mâniei Mele! Vai de cel care ține în mâna lui bâta mării Mele supărări! **6** L-am trimis împotriva unui popor lipsit de respect față de Mine. I-am poruncit să meargă împotriva poporului pe care sunt mâniat, să îl prade, să îl jefuiască și să îl calce cu picioarele ca pe noroiul de pe drum. **7** Dar el nu vrea să procedeze așa. Nu are în minte acest lucru; ci vrea numai să distrugă, să șteargă de pe pământ popoare care (*totuși*) nu au o populație mică. **8** El zice: «Oare nu sunt regi toți conducătorii mei? **9** Oare nu s-a întâmplat celor din Calno la fel ca celor din Carchemiș? Nu este Hamatul identic cu Arpadul? Nu seamănă Samaria cu Damascul? **10** Mâna mea a devenit suverană în regatele idolilor ale căror imagini erau mai mari decât cele din Ierusalim și din Samaria. **11** Cum am făcut Samariei și idolilor ei, la fel voi face și Ierusalimului și idolilor lui!»” **12** „Când Iahve Își va fi realizat toată lucrarea împotriva muntelui numit Sion și împotriva Ierusalimului, va spune: «Îl voi pedepsi pe regele Asiriei pentru

atitudinea lui arogantă și pentru mândria privirii lui impunătoare. **13**El zice: ‘Prin propria mea forță am făcut acest lucru; și l-am realizat prin înțelepciunea mea, pentru că sunt inteligent. Am desființat limitele teritoriale ale popoarelor și le-am jefuit de bogății. Acționând ca un luptător remarcabil, le-am subjugat conducătorii. **14**Am găsit cu mâna mea bogăția popoarelor exact cum aș fi găsit un cuib (*de păsări*)! Am adunat tot pământul ca unul care adună ouăle uitate; și nimeni nu a mișcat vreo aripă, nu a deschis gura și nici nu a ciripit!’ **15**Se va lăuda oare securea înaintea celui care o folosește? Se va înălța oare fierăstrăul deasupra celui care se folosește de el? Dar în acest caz se întâmplă ca și cum nuiaua l-ar ridica pe cel care o ridică sau ca și cum toiagul ar ridica pe cel care nu este din lemn!» **16**Din această cauză Cel Suveran numit Iahve, Dumnezeu Armatelor, va trimite o boală devastatoare printre luptătorii lui remarcabili. Între oamenii lui speciali folosiți în război se va declanșa un dezastru ca acela produs de foc. **17**Lumina lui Israel va deveni un foc; iar Sfântul lui va fi o flacăra. Într-o singură zi, ea va arde și va consuma toți spinii și toți măcăcinii lui. **18**Grandoarea pădurii lui și pământurile lui productive, vor fi total distruse; și vor ajunge ca un bolnav pe moarte. **19**Copacii care vor rămâne în pădurea lui, vor fi atât de puțini încât și un copil ar putea scrie numărul lor. **20**În acea zi, supraviețuitorii poporului Israel și supraviețuitorii urmașilor lui Iacov nu se vor mai baza pe cel care îi lovea; ci se vor baza cu adevărat pe Iahve, pe Sfântul lui Israel! **21**Niște supraviețuitori se vor întoarce. Aceia sunt supraviețuitorii lui Iacov. Ei vor reveni la Dumnezeu care deține forța (*absolută*). **22**Israel, chiar dacă poporul tău ar fi (*atât de numeros*) ca (*ca particulele care formează*) nisipul mării, numai niște supraviețuitori din el se vor întoarce. Distrugerea este decisă; și astfel, ea face să se reverse dreptatea. **23**Stăpânul care se numește Iahve, Dumnezeu armatelor, va pune în aplicare sentința pronunțată; și acest lucru se va întâmpla în toată țara. **24**Stăpânul care se numește Iahve și care este Dumnezeu Armatelor, spune: «Poporul Meu care locuiești în Sion, nu te teme de asirieni când ei te bat cu nuiaua și își înalță bâta împotriva ta – așa cum au făcut și egiptenii – **25**pentru că foarte curând, indignarea Mea împotriva ta va înceta și supărarea Mea va fi direcționată spre distrugerea lor.» **26**Iahve, Cel care este Dumnezeu Armatelor îi va bate cu un bici – exact cum l-a bătut pe Midian la stâncă Oreb; și Își va înălța toiagul deasupra mării – cum a făcut în Egipt. **27**În acea zi, îți va fi luată greutatea lor de pe umeri și jugul lor de pe gât. Acel jug va fi distrus din cauza grăsimii. **28**A ajuns la Aiat, a trecut prin Migron, iar la Micmaș și-a abandonat lucrurile. **29**Au trecut prin zona îngustă și au zis: «Vom înnopta la Gheva!» Rama tremură, iar Ghiva lui Saul fuge. **30**Fiica Galimului, țipă cu mare intensitate! Laișa, fi atent(ă)! Anatot, vai de tine! **31**Madmena fuge, locuitorii Ghebimului caută (*o*) scăpare. **32**Astăzi va face o nouă oprire la Nob, de unde va amenința cu pumnul muntele fiicei Sionului și dealul Ierusalimului. **33**Priviți-L pe Stăpânul care se numește Iahve – Dumnezeu Armatelor: El taie crengile cu o mare forță. Cei mai înalți copaci vor fi tăiați, cei mândri vor fi doborâți. **34**El va tăia desișul

pădurii cu securea, iar Libanul va cădea sub loviturile Celui Impunător. **11** Va crește o Ramură tânără din tulpina lui Ișai; și un Lăstar apărut din rădăcinile lui, va produce fructe. **2**Spiritul lui Iahve se va odihni peste El. Va fi un Spirit de înțelepciune, de înțelegere, de consiliere și de autoritate. Acela va fi în același timp Spiritul cunoașterii și al fricii de Iahve. **3**Plăcerea Sa va fi frica de Iahve. El nu se va lăsa influențat de aspectul exterior atunci când va judeca, nici nu va lua decizii bazat pe informații din surse neverificate; **4**ci îi va judeca corect pe cei săraci și va decide fără să avantajeze (*în mod nedrept*) pe cineva atunci când va pronunța sentințe pentru cei defavorizați de pe pământ. Folosind nuiua guri Sale, El va lovi pământul; iar cu suflarea buzelor Sale, îl va distruge pe cel rău. **5**Dreptatea va fi centura de la mijlocul Său, iar consecvența caracterului Lui va fi echipamentul pe care îl va purta. **6**Lupul va locui la un loc cu mielul, iar leopardul se va culca lângă ied. Vițelul, puiul de leu și tăurașul vor locui împreună în aceeași zonă; și vor fi conduși de un copilaș. **7**Vaca și ursoaica vor paște împreună. Puii lor vor sta culcați în același loc; iar leul va mânca paie ca boul. **8**Sugarul se va juca lângă adăpostul unui șarpe veninos; iar copilul întărcat își va băga mâna în cuibul viperei. **9**Ei nu vor face rău și nici vreo altă distrugere pe întregul Meu munte sfânt – pentru că pământul va fi plin de cunoștința lui Iahve, așa cum apele acoperă adâncul mării. **10**În acea zi, Rădăcina lui Ișai va sta ca un steag pentru popoare. Ele se vor aduna la El, iar locuința Sa va fi glorioasă. **11**În acea zi, Stăpânul Își va întinde mâna pentru a doua oară, ca să recupereze pe supraviețuitorii poporului Său, pe cei rămași în Asiria, în Egipt, în Patros, în Cuș, în Elam, în Șinar, în Hamat și în toate insulele mării. **12**El va ridica un steag pentru națiuni și îi va aduna pe exilații lui Israel. Îi va aduna pe cei dispersați ai poporului numit Iuda din cele patru puncte cardinale ale pământului. **13**Gelozia (*poporului*)lui (*numit*) Efraim va înceta, iar dușmanii celor numiți Iuda vor fi distruși. Cei numiți Efraim nu vor mai fi geloși pe aceia care se numesc Iuda; iar poporul numit Iuda nu va mai fi ostil celor numiți Efraim. **14**Ci vor zbura pe umărul filistenilor spre Vest și vor jefui împreună popoarele de la Est. Vor ocupa Elahve și Moabul, iar amoniții li se vor subordona. **15**Iahve va seca golful mării Egiptului. El Își va mișca mâna deasupra râului, trimitând vântul Său arzător; și îl va împărți în șapte ramificații. Astfel, oamenii vor putea să îl traverseze încălțați. **16**Din Asiria se va deschide un drum larg pentru supraviețuitorii poporului Său care fuseseră lăsați acolo – exact cum s-a deschis pentru poporul Israel când a ieșit de pe teritoriul Egiptului. **12** În acea zi, vei zice: «Te voi lăuda, Doamne, pentru că deși Te-ai mâniat pe mine, mânia Ta s-a liniștit și m-ai mângâiat! **2**Priviți: Dumnezeu este salvarea mea! Voi avea încredere și nu mă voi teme – pentru că Iahve este forța mea. Da, chiar Iahve este subiectul cântecului meu. El este scăparea mea!» **3**Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele salvării. **4**În acea zi, veți zice: Lăudați-L pe Iahve! Invocați numele Său! Faceți cunoscute printre popoare faptele Lui! Declarați că numele Său este onorat! **5**Cântați lui Iahve, pentru că a făcut lucruri excepționale! Toate acestea să fie cunoscute în întreaga lume!

⁶Locuitori ai Sionului, strigați și chiuiți de bucurie, pentru că Sfântul lui Israel este mare între voi!” **13** O profecie despre Babilon, pe care Isaia – fiul lui Amoț – a văzut-o (și a proclamat-o). ²„Ridicați un steag pe un munte fără vegetație și strigați cu mare forță la ei! Faceți-le semn cu mâna să intre pe porțile conducătorilor! ³Eu personal am poruncit sfinților Mei; și Mi-am chemat vitejii. Am chemat pe cei care se bucură de grandoarea Mea, ca să Îmi pună în aplicare mânia. ⁴Se aude un mare zgomot pe munți. El este ca acela produs de mari mulțimi de oameni. Se aude un vuiet de regate, de popoare care se adună. Iahve, Dumnezeu Armatelor, Își strânge o armată pregătită pentru luptă. ⁵Ei vin dintr-o țară îndepărtată, de la marginea cerului. Iahve și uneltele mâniei Sale vin ca să distrugă întreaga țară. ⁶Jeliți-vă! Ziua lui Iahve este aproape. Ea va veni ca distrugere de la Cel Omnipotent. ⁷Astfel, toate mâinile vor slăbi. Inima oricărui om se va înmuia ⁸și toți vor fi afectați de teroare. Toți vor avea chinuri și dureri. Se vor zvârcoli ca o femeie în timpul nașterii. Se vor uita panicați unul la altul, cu fețele înroșite. ⁹Privește! Vine ziua lui Iahve. Ea este o zi de barbarie! Vine cu mânie și aduce un mare dezastru care va fi declanșat ca să facă din țară o zonă devastată și ca să distrugă pe păcătoșii care sunt în ea. ¹⁰Stelele cerului și constelațiile lor nu își vor mai oferi lumina. Soarele va fi întunecat la răsăritul lui, iar luna nu își va mai trimite lumina (*spre pământ*). ¹¹Voi pedepsi lumea pentru răul ei și pe cei răi pentru păcatul lor. Voi face să înceteze mândria celor aroganți și voi doborî sfidările tiranilor. ¹²Voi face ca oamenii să fie mai rari decât aurul fin – mai rari decât aurul de Ofir. ¹³Astfel, voi face să se cutremure cerul, iar pământul se va zgudui din temelii datorită mării supărări a lui Iahve – care este Dumnezeu Armatelor – când va veni ziua mâniei Lui intense. ¹⁴Se va întâmpla ca în cazul unei gazele urmărite sau al unei turme fără păstor. Fiecare se va întoarce la poporul lui și fiecare va fugi în țara lui. ¹⁵Oricine va fi găsit, va fi înjunghiat; și oricine va fi capturat, va cădea omorât de sabie. ¹⁶Copiii lor vor fi făcuți bucați sub ochii lor. Casele lor vor fi jefuite, iar soțiile lor vor fi violate. ¹⁷Să știți că îi voi provoca împotriva lor pe mezi – pe cei care ignoră argintul și care nu apreciază aurul. ¹⁸Arcurile lor îi vor penetra pe cei tineri. Nu vor avea milă (*nici*) de copiii sugari. Da, copiii nu vor găsi milă în ochii lor. ¹⁹Iar Babilonul care fusese gloria imperiilor, faima și mândria caldeenilor, va fi ca (*orașele*) Sodoma și Gomora când le-a distrus Dumnezeu. ²⁰Nu va mai fi locuit niciodată, nu va mai fi nimeni în el pentru tot restul generațiilor! Niciun arab nu își va întinde cortul acolo și niciun păstor nu își va odihni turma în acel loc. ²¹Ci (*doar*) animalele deșertului vor sta acolo. Șacalii îi vor umple casele (*ruinate*). Vor fi struți care vor locui acolo, iar țapii sălbatici vor alerga prin acel loc. ²²Hienele vor urla în palatele lui, iar șacalii vor produce sunetele lor specifice în casele lui de distracție. Vremea (*distrugerii Babilonu*)lui este aproape; și zilele (*de supraviețuire*) nu îi vor fi prelungite. **14** Dar Iahve va avea milă de Iacov. Îl va alege din nou pe Israel și îl va pune în țara lui. Străinii li se vor alătura și se vor uni cu urmașii lui Iacov. ²Popoarele îi vor lua și îi vor aduce la locul lor; iar descendenții lui Israel îi vor

guverna în țara lui Iahve, ca pe niște slujitori și ca pe niște slujitoare. Îi vor lua captivi pe cei care îi dominaseră și vor deveni șefii exploatatorilor lor. **3**În ziua în care Iahve îți va da odihnă după ce va trece durerea, necazul și munca extenuantă la care ai fost obligat, **4**vei râde de regele Babilonului, spunând: «Cum a încetat să existe cel care mă exploatase! Cum a încetat violența lui! **5**Iahve a rupt toiagul celor răi și sceptrul conducătorilor. **6**El l-a distrus pe cel care bătea în mod arogant popoarele cu lovituri fără sfârșit. Iahve a eliminat pe cel care conducea națiunile cu mânie și care le persecuta fără să aibă milă de cineva. **7**Întregul pământ se bucură de odihnă și de pace; și toți oamenii își manifestă spontan bucuria prin cântece. **8**Chiar și chiparoșii din Liban se bucură de tine împreună cu cedri; și zic: ‘De când ai fost trântit, nimeni nu vine să ne mai taie!’ **9**Locuința morților de jos este provocată să te întâmpine la sosire. Iahve trezește sufletele morților ca să te salute. El îi trezește pe toți cei care au fost conducători ai pământului. Îi ridică de pe tronurile lor pe toți cei care au fost regi ai popoarelor. **10**Toți vor vorbi și îți vor spune: ‘Acum ai ajuns și tu la fel de slab ca noi; ai devenit exact cum suntem noi!’ **11**Faima ta este coborâtă în locuința morților împreună cu sunetul harpelor tale. Larvele îți sunt patul pe care vei sta; și te vei înveli cu viermi. **12**Vai, cum ai căzut din cer, – tu care ai fost luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost aruncat la pământ, tu cel care dominai popoarele! **13**Tu ai zis în inima ta: ‘Mă voi înălța la cer; îmi voi ridica tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu! Voi sta pe muntele adunării, pe înălțimile de la Nord! **14**Mă voi înălța deasupra norilor, și mă voi face ca Cel Foarte Înalt!’ **15**Dar ai fost trântit în locuința morților, în adâncimile gropii. **16**Cei care te văd, te privesc cu atenție și își zic: ‘Oare acesta să fie omul care a făcut pământul să tremure, care a cutremurat regatele, **17**care a făcut lumea să se asemene cu un deșert, care i-a răsturnat orașele și care nu a lăsat pe prizonieri să se întoarcă acasă?’ **18**Toți ceilalți regi ai popoarelor odihnesc în cinste, fiecare în mormântul lui; **19**dar tu ești aruncat afară, departe de mormântul tău – ca o ramură desconsiderată, acoperit cu cei omorâți. Da, ești acoperit cu cei penetrați de sabie, cu cei coborâți în adâncimile gropii. Ești ca un cadavru călcat în picioare. **20**Tu nu te vei alătura lor în mormânt – pentru că ți-ai distrus țara și ți-ai omorât poporul.» Urmașii celor care fac răul, nu vor mai fi amintiți vreodată! **21**Pregătiți măcelul fiilor lui – din cauza vinovăției părinților lor! Să nu se mai ridice vreodată să moștenească țara și să acopere fața pământului cu orașe! **22**Iahve, Dumnezeul Armatelor, declară: «Mă voi ridica împotriva lor! Voi șterge numele Babilonului și pe supraviețuitorii lui. Voi șterge pe descendenții lui și pe urmașii lor!» Acesta este mesajul lui Iahve. **23**Iahve, Dumnezeul Armatelor, afirmă: «Voi face din el un loc pentru bufnițe și o mlaștină. Îl voi mătura cu mătura distrugerii!» **24**Iahve, Dumnezeul Armatelor, a jurat (*zicând*): «Cum am planificat, așa va fi! Cum am decis, așa se va întâmpla! **25**Îl voi strivi pe asirian în țara Mea; și pe munții Mei îl voi călca în picioare. Jugul lui va fi luat de peste cei din poporul Meu și greutatea lui va fi îndepărtată de pe umerii lor.» **26**Acesta este planul făcut pentru întreaga lume. Aceasta este mâna

întinsă peste toate popoarele. ²⁷Iahve, Dumnezeul Armatelor, a conceput acest plan. Cine ar putea să îl strice? Mâna Sa este întinsă. Cine o va putea întoarce?” ²⁸În anul morții regelui Ahaz, a fost proclamată această profeție: ²⁹„Voi toți cei care sunteți filistenii (*ca origine*), nu vă bucurați văzând că este înfrânt toiagul care vă lovea! Va veni o viperă din rădăcina șarpelui și va apărea un monstru zburător care va fi produsul ei. ³⁰În timp ce primul născut al săracului va găsi pășune, iar cel defavorizat se va culca într-un climat de securitate, voi omorî rădăcina ta prin foamete. Da, supraviețuitorii tăi vor muri de foame! ³¹Poartă, jelește-te! Oraș, plângi! Filistenilor, înmuiați-vă toți; pentru că un nor de fum vine din Nord, unde se organizează armata. ³²Ce li se va răspunde emisarilor aceluiași popor? «Iahve a făcut Sionul; iar cei defavorizați din poporul Său vor găsi refugiu în el!» **15** Urmează prezentarea unei profeții despre Moab. „Da! Este devastat într-o singură noapte. Ar-Moab este distrus. Da! Este devastat într-o singură noapte; Chir-Moab este distrus. ²Dibon vine la templu, pe înălțimi, ca să plângă. Locurile unde se lamentează Moab sunt Nebo și Medeba. Toate capetele sunt rase și toate bărbile sunt tăiate. ³Umblă pe străzi îmbrăcați cu saci. Stau pe acoperișuri și în piețe; toți se lamentează și se topesc de plâns. ⁴Heșbon și Eleale țipă, iar vocile lor sunt auzite până departe, în Iahaț. Acesta este motivul pentru care luptătorii Moabului țipă cu sufletul afectat de teroare. ⁵Îmi plânge inima pentru Moab! Fugarii lui ajung până la Ţoar și până la Eglat-Şelişia. Plângând, ei urcă pe culmea Luhitului. Își jelesc distrugerea pe drumul Horonaimului. ⁶Apele din Nimrim sunt secate. Iarba este uscată, vegetația a dispărut și nu mai există nimic verde. ⁷Datorită acestui fapt, ei își iau bogăția câştigată și tot ce au adunat; apoi cară totul peste Pârâul Sălciilor. ⁸Pe întreg teritoriul Moabului se aud țipete. Vaietele ajung până la Eglaim și până la Beer-Elim. ⁹Apele din Dimon sunt pline de sânge. Cu toate acestea, Eu voi aduce și mai multe (*dezastre*) împotriva Dimonului. Voi aduce un leu împotriva fugarilor din Moab, împotriva supraviețuitorilor din țară. **16** Trimiteți miei ca taxă obligatorie conducătorului țării. Să îi trimiteți din Sela, pe drumul deșertului, la muntele fiicei Sionului. ²Fiicele Moabului stând la vadurile Arnonului, sunt ca niște păsări alungate, gonite din cuibul lor. ³«Dă-ne un sfat! Decide ceva! Întinde-ți umbra în mijlocul zilei și transform-o în noapte! Ascunde-i pe cei alungați și nu îi trăda pe fugari! ⁴Primește-i pe oamenii alungați ai Moabului, ca să locuiască împreună cu tine! Fii un refugiu pentru ei în fața distrugătorului!» Când acțiunile exploatare vor înceta, când distrugerea se va sfârși iar prădătorul va lăsa țara să trăiască în liniște, ⁵se va instala un tron al milei de pe care va governa consecvent cineva din familia (*lărgită a*) lui David. El va fi un judecător care urmărește să judece corect și care este plin de pasiune pentru dreptate. ⁶Am auzit despre mândria Moabului. Știu cât este el de mândru! Am auzit despre faima lui, despre mândria și despre aroganța lui. Dar laudele lui sunt minciuni. ⁷Din această cauză bocesc (*acum*) moabiții. Ei se vaită toți pentru Moab. Bociți și fiți profund afectați pentru oamenii din Chir-Hareset! ⁸Câmpiile Heșbonului se usucă la fel ca viile din

Sibma. Conducătorii popoarelor au distrus cele mai valoroase vițe care cândva ajungeau până la Iazer – pentru că erau răspândite până spre deșert. Ramurile ei tinere se întindeau și ajungeau până la mare. ⁹Datorită acestui fapt plâng împreună cu Iazerul pentru viile din Sibma. Oh, Heșbon! On, Eleale! Vă ud cu lacrimile Mele! Strigătul de bucurie pe care l-am auzit între voi la culesul fructelor și la seceriș, a încetat. ¹⁰Bucuria și veselia au dispărut din livezi. În vii nu se mai cântă și nu se mai chiuie de bucurie. Nimeni nu mai strivește strugurii pentru a produce vin în teascuri – pentru că am făcut să înceteze strigătele de bucurie. ¹¹Astfel, inima Îmi plânge ca o liră pentru Moab; și sufletul Meu jelește pentru Chir-Hareset. ¹²Moab va fi văzut chinându-se să meargă spre locul de închinare. Va veni la altar să se roage; dar nu va primi nimic. ¹³Acesta este cuvântul pe care îl pronunțase Iahve despre Moab. ¹⁴Dar acum, Iahve zice: «În trei ani, numărați ca anii unui angajat, în ciuda mulțimii lui, gloria Moabului va fi prăbușită; iar cei care vor supraviețui, vor fi puțini și slabi!» ¹⁷ O profeție despre Damasc. „Privește! Damascul nu va mai fi un oraș; ci va ajunge doar un morman de ruine. ²Orașele Aroerului vor fi abandonate. Ele vor fi lăsate turmelor care se vor culca acolo nederanjate de nimeni. ³Efraim va fi lăsat fără fortăreață; iar Damascul va rămâne fără autoritate. Supraviețuitorii lui Aram vor fi ca gloria israelienilor”. Acesta a fost mesajul lui Iahve care este Dumnezeuul Armatelor. ⁴„În acea zi, gloria lui Iacov va fi slăbită, iar grăsimea corpului lui se va topi. ⁵Va fi ca atunci când secerătorul adună grâul, culegând spicele cu mâna lui. Se va întâmpla ca atunci când cineva culege spicele în valea Refaim. ⁶Totuși, câteva spice vor mai rămâne – ca la scuturatul măslinului: două, trei măslini pe cele mai înalte ramuri și patru, cinci măslini pe crengile productive”. Acesta este mesajul Dumnezeului lui Israel care se numește Iahve. ⁷„În acea zi, oamenii se vor uita la Creatorul lor și își vor orienta privirea spre Sfântul lui Israel. ⁸Nu se vor mai uita la altarele făcute de mâinile lor și nu vor mai privi la astarte și la stâlpii închinați soarelui, pe care i-au făcut (*cu*) degetele lor. ⁹În acea zi, orașele lor fortificate vor fi abandonate ca cele ale hiviților și ca ale amoriiților pe care le-au lăsat în fața israelienilor. Totul va fi un teritoriu nelocuit! ¹⁰Se va întâmpla așa pentru că L-ai uitat pe Dumnezeuul salvării tale și nu ți-ai amintit de Stânca scăpării tale. Astfel, deși plantezi acum plante speciale și butuci de viță străini, ¹¹deși chiar în ziua în care îi plantezi îi și faci să crească și în dimineața în care arunci sămânța, o și faci să înflorească, culesul recoltelor va fi luat într-o zi de boală și de durere imposibil de vindecat. ¹²Ah, se aude un vuiet de multe popoare care urlă ca o mare foarte agitată! Ah, se aude un muget de popoare care mugesc ca niște ape venind în mare viteză! ¹³Popoarele mugesc ca niște ape cu mari torenți; dar El le ceartă. Ele fug departe, duse de vânt ca pleava de pe dealuri și ca iarba dusă de furtună. ¹⁴Seara este teroare! Până dimineața, ei nu mai sunt. Acesta este viitorul celor care ne pradă. Acesta este destinul celor care ne jefuiesc! ¹⁸ Vai de tine – țară în care se aude zgomotul aripilor – țară de dincolo de râurile lui Cuș. ²Tu îți trimiți emisarii pe apă, în corăbii de papyrus! Duceți-vă, emisari

rapizi! Duceți-vă la un popor înalt și cu pielea netedă. Mergeți repede la un popor de care se tem atât cei de aproape, cât și cei care sunt departe. Duceți-vă la un popor care are o mare forță și care a devenit cuceritor. Țara lui este traversată de râuri! **3**Voi toți, locuitori ai lumii, toți cei care locuiți pământul: când se ridică steagul pe munți, să fiți atenți! Când sună cornul, să ascultați! **4**Iahve mi-a vorbit astfel: «Eu voi sta liniștit și voi privi din locuința Mea. Voi fi ca o adiere fierbinte în lumina soarelui și ca un nor de rouă în căldura secerișului. **5**Chiar înaintea străngerii recoltelor agricole – când floarea cade, și fructul se coace –, El va tăia ramurile tinere folosind cosoare. Va tăia lăstarii și îi va arunca. **6**Toți vor fi lăsați (*ca hrană*) păsărilor răpitoare din munți și animalelor sălbatice. Păsările răpitoare vor sta vara pe ei și toate animalele sălbatice vor ierna acolo.» **7**În acea vreme, va fi un popor înalt și cu pielea netedă, de care se tem atât cei din apropierea lui cât și cei care sunt departe de el. Acel popor reprezintă o mare forță; și el știe să fie cuceritor. Țara lui este traversată de râuri. El va aduce daruri lui Iahve care este Dumnezeul Armatelor – la muntele Sion care este locul numelui Lui.” **19** Urmează o profecie despre Egipt. „Priviți! Iahve călărește pe un nor care se deplasează rapid. El vine spre Egipt. Zeii Egiptului vor tremura în fața Sa; iar inima egiptenilor se va înmuia în ei. **2**«Îi voi provoca pe egipteni să declanșeze conflicte între ei. Se vor lupta frate cu frate, semen cu semen, oraș cu oraș și regat cu regat. **3**Spiritul (*înțelepciunii*) egiptenilor va fi scos din ei; și le voi încurca planurile. Atunci vor întreba idoli, vor vorbi cu spiritele morților, vor solicita pe cei care cheamă spiritele morților și pe vrăjitori. **4**Voi face ca egiptenii să ajungă la discreția unui stăpân violent; și îi va governa un rege dur.”». „Acest mesaj provine de la Iahve, Dumnezeul Armatelor, care este Stăpân. **5**Apele Nilului vor seca. Albia lui va rămâne fără apă și se va usca. **6**Canalele lui vor mirosi urât. Râurile Egiptului se vor goli și se vor usca; iar pipirigul și trestia se vor veșteji. **7**Atât plantele care cresc pe defileul Nilului împreună cu cele de la gura lui de vărsare, cât și toate celelalte culturi agricole de pe malul lui, se vor usca. Ele vor dispărea și nu vor mai exista. **8**Pescarii vor boci și se vor jeli. Atât cei care prind pește cu undița în Nil, cât și cei care introduc năvoadele în apă, vor suferi. **9**Cei care lucrează cu inul pieptănat și țesătorii de pânză fină, își vor pierde speranța. **10**Croitorii vor fi panicați, iar toți salariații vor fi cu inima întristată. **11**Prinții din Țoan nu sunt decât niște nebuni, iar consilierii înțelepți ai lui Faraon oferă sfaturi greșite. Cum aveți curajul să îi spuneți lui Faraon: «Eu sunt urmaș al înțelepților, descendent al regilor din vremurile străvechi?» **12**Unde îți sunt acum înțelepții capabili să îți spună și să îți reveleze ce a planificat Iahve – Dumnezeul Armatelor – împotriva Egiptului? **13**Prinții din Țoan au înnebunit, iar conducătorii din Nof s-au înșelat. Conducătorii triburilor lui au dus Egiptul în rătăcire. **14**Iahve a răspândit printre ei un spirit de ameteală; și astfel, au făcut să se destabilizeze Egiptul prin tot ce realizează. El se clatină ca un om beat când are senzații de vomă. **15**Nimeni nu va mai putea face ceva pentru Egipt – nici capul, nici coada, nici ramura de palmier, nici trestia! **16**În acea zi, egiptenii vor fi ca

femeile: vor tremura de frică sub mâna Iahve – Dumnezeuul Armatelor – care va fi ridicată deasupra lor. ¹⁷Teritoriul numit Iuda va fi o teroare pentru egipteni. Oricine va auzi ceva despre el, se va speria din cauza deciziei luate de Iahve – Dumnezeuul Armatelor – împotriva lor. ¹⁸În acea zi, vor fi pe teritoriul Egiptului cinci orașe în care se va vorbi limba canaanită și în care se va jura loialitate lui Iahve, Dumnezeului Armatelor. Unul dintre ele se va numi Orașul Soarelui. ¹⁹Tot în acea zi, chiar în inima Egiptului va exista un altar închinat lui Iahve; iar la marginea lui teritorială, va fi un stâlp închinat lui Iahve. ²⁰El va fi un semn și o evidență pentru Iahve – pentru Dumnezeuul Armatelor – în Egipt. Când ei vor striga spre Iahve din cauza exploatatorilor, El le va trimite un salvator și un apărător care îi va scăpa (*de ei*). ²¹Astfel, El Se va revela egiptenilor; iar în acea zi, ei îl vor recunoaște pe Iahve. Se vor închina oferindu-I sacrificii și Îi vor oferi daruri de mâncare. Vor face jurăminte lui Iahve și le vor respecta. ²²Iahve va lovi Egiptul. El îl va lovi; dar (*tot El*) îl va vindeca. Ei se vor întoarce la Iahve; iar El va răspunde cererilor lor și îi va vindeca. ²³În acea zi, va fi un drum larg din Egipt și până în Asiria. Asirienii vor veni în Egipt, iar egiptenii vor călători în Asiria. Egiptenii se vor închina împreună cu asirienii. ²⁴În acea zi, Israel va fi al treilea popor – împreună cu Egiptul și cu Asiria – și va fi o binecuvântare în mijlocul pământului. ²⁵Iahve, Dumnezeuul Armatelor, îi va binecuvânta, zicând: «Egiptul să fie binecuvântat. El este poporul Meu. Să fie binecuvântată și Asiria care este lucrarea mâinilor Mele. Să fie binecuvântat și Israel care este moștenirea Mea!» **20** În anul în care conducătorul armatei – trimis de regele Sargon al Asiriei – a ajuns la Așdod, l-a asediat și l-a cucerit, ²Iahve i-a vorbit lui Isaia – fiul lui Amoț – astfel: „Du-te, dezbracă sacul de pe tine și scoate-ți sandalele din picioare!” El a făcut exact cum i s-a spus, umblând gol și desculț. ³Iahve a zis: „Așa cum sclavul Meu numit Isaia a umblat gol și desculț trei ani – ca un semn și ca o prezicere care viza Egiptul și oamenii lui Cuș –, ⁴în mod asemănător îi va duce și regele Asiriei pe egipteni în captivitate; iar pe cușiți îi va determina să meargă în exil – atât pe tineri, cât și pe bătrâni – goi și desculți, cu partea din spate descoperită. Și toate acestea vor provoca rușine Egiptului. ⁵Cei care au sperat în Cuș și s-au mândrit cu Egiptul, vor fi panicați și rușinați. ⁶În acea zi, locuitorii de pe acest mal, vor zice: «Priviți ce li s-a întâmplat celor în care ne-am încrezut și la care am fugit să ne ofere ajutor și salvare de regele Asiriei! Oare cine ne va mai scăpa acum?» **21** Urmează o profetie despre deșertul de lângă mare. „Așa cum se declanșează vijelia în Neghev, vine și invadatorul din deșert – dintr-o țară a terorii. ²Mi s-a revelat într-o viziune teribilă că trădătorul trădează, iar jefuitorul jefuiește. Elam, atacă! Media, asediază! Voi opri toată oftarea pe care ți-am provocat-o. ³Corpul îmi este plin de durere. Sunt afectat de chinuri – exact cum se întâmplă unei femei când naște. Ce aud, mă face să leșin; iar ce văd, mă terorizează. ⁴Mi se zbate inima; și din cauza fricii, tremur. Apusul de soare pe care mi-l doream cândva, a devenit o teroare pentru mine. ⁵Ei au pregătit masa, au întins păturile, mănâncă și beau. Conducători, ridicați-vă și ungeți-

vă scuturile! ⁶Acționați astfel, pentru că Stăpânul mi-a spus: «Du-te și pune o santinelă care să anunțe ce vede! ⁷Atunci când ea va vedea un car cu o pereche de cai și călăreți pe măgari și pe cămile, să asculte cu atenție și să fie foarte atentă la ce va auzi!» ⁸Santinela a strigat: «Stăpâne, zi după zi stau într-un turn de pază; și în fiecare noapte veghez în postul meu. ⁹Observ că vine un călăreț într-un car tras de o pereche de cai!» El a strigat din nou: «A căzut! Babilonul a căzut! Toate imaginile zeilor lui stau sfărâmate pe pământ!» ¹⁰O, poporul meu, strivit pe locul de treierat, v-am proclamat ce am auzit de la Iahve, Dumnezeul Armatelor, care este Dumnezeul lui Israel.» ¹¹Urmează o profeție despre Duma. „Cineva mă strigă din Seir, zicând: «Santinelă, cât a mai rămas din noapte? Santinelă, cât a mai rămas din noapte?» ¹²Iar santinela răspunde: «Se apropie dimineața; dar apoi vine din nou noaptea. Dacă veți dori să întrebați, întrebați; întoarceți-vă și veniți din nou!»” ¹³Urmează o profeție despre Arabia. „Voi, caravane din Dedan care vă instalați corturile printre tufișurile Arabiei, ¹⁴aduceți apă celor însetați! Locuitori din teritoriul Tema, dați pâine fugarilor! ¹⁵Ei fug din fața săbiilor. Se feresc de sabia scoasă. Fug din fața arcului întins și din zona unei lupte sângeroase.” ¹⁶Stăpânul mi-a vorbit astfel: „Într-un an – calculat ca anii unui lucrător cu ziua –, toată gloria Chedarului se va termina. ¹⁷Dintre luptătorii remarcabili ai Chedarului care trag cu arcul, vor rămâne puțini – și se va întâmpla așa pentru că a vorbit Iahve care este Dumnezeul lui Israel.” **22** Urmează o profeție despre Valea Viziunii. „Ce doriți să arătați, când v-ați urcat toți pe acoperișuri? ²Ești un oraș plin de gălăgie și de anarhie? Cei omorâți dintre oamenii tăi, nu au fost învinși de sabie, nu au murit în luptă. ³Toți conducătorii tăi au fugit împreună; dar au fost prinși fără să se folosească arcul (*împotriva lor*). Toți luptătorii tăi care au fost găsiți, au fost capturați împreună, deși fugiseră departe. ⁴Astfel, am zis: «Întoarceți-vă privirile de la mine! Lăsați-mă să vărs lacrimi amare! Nu încercați să mă consolati pentru distrugerea poporului meu!» ⁵Acum este o zi de mare dezordine în care ești călcat în picioare. Este un timp de teroare în Valea Viziunii și o zi trimisă de Iahve, Dumnezeul Armatelor, Cel care este Stăpân. Aceasta este o zi în care se dărâmă ziduri și se strigă după ajutor spre munți. ⁶Elamul își ia tolba cu săgeți. Vine împreună cu călăreții în carele lor de luptă; iar caii înaintează. Chirul își dezvelește scutul. ⁷Cele mai remarcabile dintre văile tale sunt pline de care, iar călăreții stau pregătiți de luptă la porțile orașului. ⁸Zidurile de apărare ale poporului numit Iuda sunt distruse și eliminate. În acea zi când ați căutat arme în casa din pădure, ⁹ați observat că zidurile orașului lui David au multe spărturi și ați adunat apele în bazinul de jos. ¹⁰Ați numărat casele din Ierusalim și ați dărâmat o parte dintre ele, ca să consolidați zidul (*orașului*). ¹¹Între zidurile orașului ați făcut un rezervor pentru apa din vechiul bazin; și nu ați privit spre Cel care a făcut aceste lucruri, ci L-ați ignorat pe Cel care le-a planificat demult. ¹²În acea zi, Stăpânul care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, v-a chemat să plângeți și să vă jeliți, să vă smulgeți părul și să vă îmbrăcați în sac. ¹³Dar voi ați fost veseli și ați avut

banchet. Au fost tăiați boi și s-au înjunghiat oi! S-a mâncat carne, s-a băut vin și s-a strigat: «Să mâncăm și să bem, pentru că mâine vom muri!» **14**Iahve, Dumnezeul Armatelor mi S-a revelat, spunându-mi: «Această nedreptate a voastră nu va fi achitată până veți muri». Acesta este mesajul Stăpânului numit Iahve, Dumnezeul Armatelor. **15**El spune: «Du-te la acel administrator – la Șebna, administratorul palatului – și spune-i: **16**‘Ce drept ai tu aici și pe cine ai tu în aceste locuri, ca să îți justifice mormântul săpat chiar în această zonă? Tu ți-ai făcut un mormânt săpat pe înălțime – într-un loc dăltuit în stâncă!’» **17**Bărbat remarcabil, să știi că Iahve este pregătit să te apuce în forță și să te arunce de aici! **18**Te va înfășura strâns și te va arunca exact ca pe o minge – într-un teritoriu cu o mare suprafață. Acolo vei muri; și îți vor rămâne în acea zonă carele tale frumoase – tu, cel care ești rușinea palatului stăpânului tău! **19**Te voi da afară din slujbă și vei fi dat jos de pe poziția ta. **20**«În acea zi îl voi chema pe slujitorul Meu numit Eliachim – fiul lui Hilchia – **21**pe care îl voi îmbrăca cu roba ta și îl voi echipa legându-l la mijloc cu centura ta. Îi voi da lui autoritatea ta. El va fi un tată pentru locuitorii Ierusalimului și pentru descendenții numiți Iuda. **22**Pe umărul lui voi pune cheia casei lui David. Când va deschide el, nimeni nu va (*mai putea*) închide; și când va închide, nimeni nu va (*mai putea*) deschide! **23**Îl voi înfige ca pe un țăruș, fixându-l astfel într-un loc sigur; și va fi un tron de onoare pentru familia tatălui lui! **24**Vor sprijini pe el toată gloria familiei tatălui lui: atât urmașii și urmașii urmașilor, cât și orice vas mic – de la castroane până la ulcioare. **25**Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă asigură că în acea zi țărușul înfipt în (*acel*) loc sigur, va fi scos. Va fi tăiat și va cădea; iar greutatea care se sprijinea pe el, va fi răsturnată». Se va întâmpla așa pentru că a vorbit Iahve!”

23 Urmează o profecie despre Tir. „Corăbii de Tarșiș, văitați-vă, pentru că fortăreața și portul vă sunt distruse! Din Chitim au primit această veste. **2**Locuitori ai portului, tăceți! Locuitori comercianți din Sidon care v-ați îmbogățit din comerțul făcut pe mare, faceți liniște și voi! **3**Parcurgând trasee pe multe ape, grâul era adus din Șihor. Secerișul Nilului era venitul Tirului. El devenise locul de comerț al popoarelor. **4**Să îți fie rușine, Sidon, tu care ești o fortăreață a mării! Marea a vorbit astfel: «Nu am avut dureri, nici nu am născut. Nu am îngrijit băieți, nici nu am crescut fete.» **5**Când va ajunge vestea în Egipt, se vor speria foarte mult de informațiile auzite despre Tir. **6**Treceți spre Tarșiș! Locuitori ai portului, văitați-vă! **7**Acesta să fie, oare, orașul vostru plin de veselie – acel oraș care fusese fondat din vremuri străvechi și al cărei pași l-au dus până departe, unde a format colonii? **8**Cine a planificat aceste lucruri împotriva Tirului, împotriva celui care oferea coroane și ai cărui comercianți erau prinți ca cei mai onorați de pe pământ? **9**Iahve, Dumnezeul Armatelor, a planificat acest lucru – pentru a distruge mândria față de tot ce este glorios, pentru a-i umili pe toți cei onorați de pe pământ. **10**Fiică a Tarșișului, cultivă-ți țara ca malul Nilului, pentru că nu mai ai port! **11**Iahve Și-a întins mâna peste mare și a făcut să se cutremure regatele. Despre Canaan, El a poruncit să îi fie distruse fortărețele. **12**Iahve a zis: «O, fecioară

exploatată, fiică a Sidonului, nu te vei mai bucura! Ridică-te și du-te în Chitim; dar nici măcar acolo nu vei avea odihnă!» ¹³Priviți la teritoriul caldeenilor – la un popor care nu mai există! Asirienii au făcut din el un loc pentru animalele sălbatice. Și-au ridicat turnurile de asalt, i-au jefuit palatele și au făcut din el o ruină. ¹⁴Corăbii de Tarșiș, văitați-vă, pentru că fortăreața voastră este distrusă! ¹⁵Din acea zi, Tirul va fi uitat pentru șaptezeci de ani – perioadă de timp care corespunde vieții unui rege. Iar la sfârșitul celor șaptezeci de ani, Tirului i se va întâmpla ca prostituatelor din cântec: ¹⁶«Prostituată care ai fost uitată, ia lira și mergi prin oraș! Cântă frumos, cântă-ți cântecul de mai multe ori, astfel încât să își aducă aminte (*oamenii*) de tine!» ¹⁷Când vor expira cei șaptezeci de ani, Iahve va vizita Tirul. Orașul se va întoarce la câștigul lui și se va prostitua cu toate regatele de pe suprafața pământului. ¹⁸Dar profitul și plata lui vor fi puse separat pentru Iahve. Acestea nu vor fi nici adunate, nici păstrate; ci câștigul lui va asigura hrană din abundență și haine frumoase pentru cei care trăiesc înaintea lui Iahve!”

24 „Priviți: Iahve urmează să devasteze pământul, să facă din el un deșert. Va face din suprafața lui o ruină și îi va dispersa locuitorii. ²Se va întâmpla preotului la fel ca poporului; iar stăpânul va fi ca sclavul lui. Stăpâna va trăi ca servitoarea ei. Celui care vinde, i se va întâmpla ca celui care cumpără; iar celui care împrumută, i se va întâmpla ca celui care ia cu împrumut. Celui care datorează, i se va întâmpla ca celui dator. ³Pământul va fi în totalitate devastat și jefuit – pentru că Iahve a pronunțat acest cuvânt! ⁴Pământul se usucă și se ofilește. Lumea suferă și se veștejește, iar conducătorii popoarelor lumii sunt și ei afectați. ⁵Pământul este profanat de propriii lui locuitori care au încălcat legile, au sfidat poruncile și au rupt legământul etern. ⁶Din această cauză (*a venit*) un blestem (*care*) devorează pământul, iar locuitorii lui își achită vina. Astfel se explică faptul că cei care locuiesc pământul, sunt decimați; și doar câțiva sunt protejați (*de dezastru*). ⁷Mustul se usucă, iar vița-de-vie se veștejește. Toți cei care au (*avut*) inima veselă, oftează. ⁸Veselia tamburinelor a încetat, zgomotul distracției s-a oprit și plăcerea produsă de liră s-a terminat. ⁹Nu se mai bea vin cântând; iar băutura alcoolică este amară pentru cei care o beau. ¹⁰Orașul devastat stă dărâmat. Toate casele sunt închise. Nimeni nu poate intra. ¹¹Ei strigă pe străzi după vin. Orice bucurie a dispărut; și veselia a fost alungată din țară. ¹²Orașul este lăsat în ruine, iar poarta lui este distrusă. ¹³Pe suprafața pământului și în mijlocul popoarelor, va fi ca atunci când se scutură măslinul și ca atunci când rămân câțiva ciorchini după culesul viei. ¹⁴Ei fac să li se audă vocile, cântă cu bucurie și aclamă dinspre Vest grandoarea lui Iahve. ¹⁵Și pentru că se întâmplă astfel, voi, cei care locuiți în Est, onorați-L și voi pe Iahve! Cei care locuiți pe insulele mării, gloriificați numele Dumnezeului lui Israel care se numește Iahve! ¹⁶Auzim cum se cântă de la marginile pământului: «Glorie Celui care este corect!» Dar eu zic: «Mă doare sufletul! Mă doare sufletul! Vai de mine! Trădătorii trădează; ei înșală în mod intenționat și își abandonează cu viclenie încrederea care li s-a acordat!» ¹⁷Locuitorul pământului, te așteaptă teroarea,

groapa și capcana! **18**Oricine va fugi auzind zgomotul terorii, va cădea în groapă; și oricine va ieși din groapă, va fi prins în capcană. Se va întâmpla așa pentru că barajele cerului sunt deschise și temeliiile pământului se cutremură. **19**Pământul este determinat să se fărâme. El este sfâșiat în bucăți și cutremurat cu mare forță. **20**Pământul se mișcă haotic exact ca un om beat. El se leagănă ca o colibă în bătaia vântului. Păcatul revoltei lui îl apasă atât de greu, încât se prăbușește și nu se mai ridică. **21**În acea zi, Iahve va pedepsi armata cerului care este în locuri înalte. El îi va pedepsi și pe regii care sunt pe pământ. **22**Vor fi adunați împreună, ca prizonierii, într-o groapă. Vor fi ținuti în detenție într-o închisoare; și după multe zile, vor fi pedepsiți. **23**Atunci luna va fi umilită și soarele va fi ridiculizat – pentru că Iahve care este Dumnezeu Armatelor, va governa pe muntele Sion și în Ierusalim, înaintea bătrânilor Săi, în glorie. **25** O, Doamne, Tu ești Dumnezeu meu! Te voi înălța și Îți voi lăuda numele, pentru că ai făcut lucruri remarcabile. Ele fuseseră planificate demult; și se întâmplă exact cum s-a spus. **2**Ai transformat orașul într-o grămadă de moloz. Ai făcut ca citadela să ajungă o ruină. Fortăreața străinilor nu mai este un oraș. El nu va mai fi niciodată reconstruit. **3**Datorită acestor lucruri, popoarele care dețin forța (*pe pământ*), Te vor glorifica. Orașele popoarelor impunătoare se vor teme de Tine – **4**pentru că Tu ai fost un refugiu pentru cel sărac. Tu ai oferit scăpare pentru cel defavorizat când era în necazul lui. Ai asigurat un adăpost în furtună și o umbră în timpul caniculei, atunci când suflarea exploatorilor lovea ca furtuna într-un zid **5**și ca razele arzătoare ale soarelui într-un loc uscat. Tu aduci la tăcere agitația zgomotoasă a străinilor. Așa cum căldura este diminuată de umbra unui nor, la fel încetează și cântecul exploatorilor. **6**Iahve, Dumnezeu Armatelor, va pregăti tuturor popoarelor pe acest munte un banchet unde se vor servi cărnuri grase. Va fi o masă cu vinuri bune, unde se va mânca din cărnuri pline de măduvă și se va bea din vinuri de cea mai bună calitate. **7**Pe acest munte, El va distruge voalul care acoperă toate popoarele: acea învelitoare care este aruncată peste toate națiunile. **8**El va înghiți moartea pentru totdeauna. Iahve care este Stăpân, va șterge lacrimile de pe toate fețele și va îndepărta insulta care fusese îndreptată împotriva poporului Său oriunde a fost pe pământ! Se va întâmpla așa pentru că a vorbit Iahve. **9**În acea zi se va zice: «Priviți! Acesta este Dumnezeu nostru! Am sperat în El; și El ne-a salvat! Acesta este Iahve în care ne-am pus speranța! Să fim veseli și să ne bucurăm de salvarea Sa!» **10**Mâna lui Iahve se va odihni pe acest munte. Dar moabiții vor fi călcați de El în picioare – exact cum este călcat în picioare paiul în bălegar. **11**Își vor întinde mâinile în mijlocul lui exact cum își întinde înotătorul mâinile ca să înoate. Mândria lor va fi desființată – în ciuda abilității mâinilor lor. **12**El va dărâma fortificațiile înalte ale zidurilor tale. Le va face să cadă pe pământ și le va arunca jos, chiar în praful pământului. **26** În acea zi, pe teritoriul celor numiți Iuda se va cânta acest cântec: «Avem un oraș foarte rezistent! Dumnezeu a făcut salvare din ziduri și din parapetul lor! **2**Deschide-ți porțile, ca să poată intra poporul (*care*

trăiește) corect și să vină națiunea care respectă credința! **3**Tu îi asiguri pacea omului care este consecvent și coerent în (*tot ce gândește cu*) mintea lui. Da, Tu îi oferi pacea, pentru că se încrede în Tine! **4**Încredeți-vă în Iahve pentru totdeauna – pentru că în El, da, în Iahve, aveți o stâncă eternă! **5**El i-a umilit pe cei care locuiesc pe înălțimi, a dărâmat orașul arogant. L-a culcat la pământ și l-a aruncat în praful de jos. **6**Este călcat în picioare de cel care fusese exploatat și este strivit sub pașii celor săraci. **7**Drumul omului corect este neted – pentru că Tu, Cel care ești corect, i-l nivelezi. **8**Da, Doamne, noi Te așteptăm umblând pe drumul (*ascultării*) poruncilor Tale! Numele Tău și amintirea despre Tine sunt dorința sufletului nostru. **9**El Te dorește foarte mult noaptea; și spiritul din mine Te caută dimineața devreme – pentru că atunci când judecățile Tale sunt aplicate pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea! **10**Chiar dacă celui rău i se oferă bunătate, el tot nu învață dreptatea! Tot nedrept se comportă chiar într-o țară unde guvernează dreptatea; și astfel nu recunoaște grandoarea lui Iahve. **11**Doamne, mâna Ta este ridicată; dar ei nu o văd. Lasă-i să Îți vadă pasiunea pentru poporul Tău și să li se facă rușine! Fă ca focul destinat dușmanilor Tăi să îi consume pe ei! **12**Dar nouă, Doamne, Tu ne vei da pacea – pentru că tot ce am realizat, Tu ai făcut pentru noi! **13**Doamne, Dumnezeuul nostru, au fost și alți stăpâni în afară de Tine care ne-au guvernat; dar noi recunoaștem doar numele Tău. **14**Aceia sunt morți – acum deja nu mai trăiesc; iar spiritele lor nu se vor mai întoarce, pentru că i-ai pedepsit, i-ai distrus și le-ai șters toată amintirea. **15**Tu, Doamne, ai înmulțit poporul; ai înmulțit națiunea (*noastră*) și ai lărgit toate limitele teritoriale ale țării. Meriți să fii glorificat! **16**Doamne, ei Te-au căutat când erau în necaz. Când îi pedepseau (*dușmanii lor*), ei își revărsau jalea înaintea Ta. **17**Doamne, noi eram înaintea Ta ca o femeie însărcinată și aproape să nască, în timp ce se zbate și țipă în durerile ei. **18**Am purtat copii în uter și ne-am zbatut în dureri; dar (*apoi*) am născut vânt. Nu am adus salvarea pe pământ și nu i-am născut pe locuitorii lumii. **19**Dar morții tăi se vor întoarce la viață; corpurile lor vor învia. Voi, cei care locuiți în praful pământului, treziți-vă și cântați de bucurie – pentru că roua voastră este strălucitoare, iar pământul îi va (*re*)naște pe cei care au murit! **20**Poporul Meu, du-te și intră în camerele tale. Închide-ți ușile după tine! Ascunde-te pentru o scurtă vreme – până trece indignarea (*lui Iahve*)! **21**Acum, privește! Iahve iese din locuința Sa ca să îi pedepsească pe locuitorii pământului pentru nedreptatea lor. Pământul va arăta sângele vărsat pe el și nu îi va mai ascunde pe cei omorâți. **27** În acea zi, Iahve va pedepsi cu sabia Sa care este violentă, mare și foarte rezistentă. El va pedepsi Leviatanul reprezentând șarpele fugar și Leviatanul care simbolizează șarpele încolăcit. Va omorî monstrul Tanin din mare! **2**În acea zi va exista o vie remarcabilă.»! «Cântați despre ea! **3**Eu, Iahve, sunt paznicul ei. O ud permanent și o păzesc atât ziua, cât și noaptea – pentru ca nimeni să nu îi facă rău. **4**Nu sunt mânios deloc. Dar dacă voi găsi spini și măcăci, voi pleca la luptă împotriva lor și îi voi arde pe toți. **5**Totuși, nu voi (*mai*) proceda astfel doar dacă aceștia vor căuta ocrotirea Mea și vor

urmări să se împace cu Mine. Da, așa voi face atunci când vor accepta să se împace cu Mine.» **6**În zilele care vin, lui Iacov îi va crește rădăcină, Israel va înflori, va produce ramuri tinere și va umple întreaga lume cu fructe. **7**Oare l-a lovit Iahve cum i-a lovit pe cei care îl loveau? A fost el omorât cum au fost omorâți cei care îl decimau? **8**Tu, Doamne, Te-ai luptat cu el alungându-L, trimițându-l în exil! Cu suflarea Ta violentă l-ai transferat (*teritorial*) în ziua când a suflat vântul de la Est. **9**Deci astfel va fi achitată vina lui Iacov. Acesta va fi rezultatul direct al îndepărtării păcatului lui: faptul că Iahve va face din toate pietrele altarelor niște pietre de var sparte în bucăți; și nu vor mai rămâne în picioare nici astartele, nici stâlpii închinăți soarelui! **10**Orașul fortificat este gol. A ajuns o locuință abandonată și devastată ca un deșert. Acolo pasc vițeii; în acel loc se odihnesc ei și îi mănâncă ramurile (*plantelor crescute în mod sălbatic*). **11**Când aceste ramuri se usucă, sunt rupte; iar femeile vin și fac focul cu ele. Pentru că acesta este un popor fără minte, Creatorul lor nu va avea milă de ei. Cel care i-a creat, nu îi va trata cu bunătate. **12**În acea zi, Iahve va treiera de la cursul Eufratului până la Râul Egiptului; iar voi, israelienii, veți fi adunați unul câte unul. **13**În acea zi, va suna o mare trompetă; iar cei care au murit în Asiria, împreună cu cei exilați în Egipt, vor veni și se vor închina lui Iahve pe sfântul munte, în Ierusalim. **28**

Vai de acea coroană – de mândria bețivilor din teritoriul numit Efraim – și de floarea ofilită care are o frumusețe glorioasă și care stă pe culmea văii mănoase a celor căzuți pe pământ din cauza vinului! **2**Priviți: Stăpânul are (*pregătit*) pe cineva foarte rezistent și care deține o mare forță! El va trânti coroana la pământ acționând cu mâna Sa, când va face să vină o furtună cu grindină distrugătoare ca o ploaie torențială și ca un mare potop. **3**Coroana mândră a bețivilor din teritoriul numit Efraim va fi călcată în picioare; **4**iar floarea ei ofilită, frumusețea ei glorioasă, așezată pe culmea văii mănoase, va fi ca o măslină coaptă înainte de vreme. Oricine o va vedea, o va înghiți imediat după ce va pune mâna pe ea. **5**În acea zi, Iahve, Dumnezeuul Armatelor, va fi o coroană glorioasă, o ghirlandă frumoasă pentru supraviețuitorii poporului Său. **6**Va fi un spirit de dreptate pentru cel care stă pe scaunul de judecată și o forță pentru cei care alungă dușmanul din fața porților. **7**Dar și aceștia se clatină de vin și amețesc din cauza băuturilor alcoolice rafinate. Atât preotul cât și profetul sunt amețiți de băuturi alcoolice rafinate. Sunt înghițiți de vin. Sunt amețiți de băuturi alcoolice distilate. Se clatină când au vedenii și se împiedică atunci când judecă. **8**Toate mesele sunt pline de vomă. Nu este niciun loc care să nu fie murdar. **9**«Pe cine crede El că învață cunoașterea? Cui crede El că explică mesajul (*lui Iahve*)? Unora întărcați de puțin timp? Unora tocmai luați de la sân? **10**El dă poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă după regulă, regulă după regulă, puțin aici, puțin acolo.» **11**Din această cauză, Iahve Se va adresa acestui popor folosind buze care vorbesc dificil și le va comunica într-o altă limbă. **12**El se va adresa celor cărora le-a spus: «Acesta este locul de odihnă! Lăsați-l pe cel extenuat să se odihnească! Aici este odihna!» Dar ei nu au vrut să asculte.

13Din această cauză, pentru ei Cuvântul lui Iahve va fi: «Poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă peste regulă, regulă peste regulă puțin aici, puțin acolo» – pentru ca, mergând, să cadă pe spate, să fie distruși, să fie prinși în capcană și să ajungă să fie capturați. **14**Sfidătorilor, pentru că așa ați decis să procedați, ascultați Cuvântul lui Iahve, voi toți cei care conduceți acest popor în Ierusalim! **15**Ați zis: «Am ratificat un legământ cu moartea și avem o înțelegere cu locuința morților. Dezastrul care vine în mare forță va trece fără să ne atingă, pentru că ne-am făcut din minciună adăpost și am construit (o) ascunzătoare din înșelăciune.» **16**Din această cauză, Iahve care este Stăpân, vorbește astfel: «Să știi că pun în Sion o Piatră. Ea este o Piatră verificată, al cărui loc în zid este acolo unde se unesc zidurile. Reprezintă o Piatră remarcabilă, și are valoarea unei Temelii sigure! Oricine crede în El, nu (se) va fi făcut de rușine. **17**Eu voi face din judecata corectă o funie (pentru unitate) de măsură și voi face din dreptate o cumpănă. Furtuna îți va mătura adăpostul făcut din minciună; iar apele îți vor inunda ascunzătorea. **18**Legământul vostru cu moartea va fi anulat; iar înțelegerea voastră cu locuința morților va cădea. Când va trece dezastrul care va veni în mare forță, veți fi striviți de el. **19**De fiecare dată când va trece, vă va afecta – pentru că va trece în fiecare dimineață, zi de zi și noapte de noapte!» Înțelegerea acestui mesaj nu va produce decât teroare. **20**Patul este prea scurt ca să te întinzi pe el, iar învelitoarea este prea îngustă să te înfășori cu ea. **21**Iahve Se va ridica așa cum a procedat pe muntele Perațim. El Se va mânia ca în valea Ghivon, ca să Își facă lucrarea – acea lucrare neobișnuită. El va acționa ca să Își pună în aplicare fapta (planificată). Aceea va fi fapta Sa specială. **22**Acum, nu mai desconsiderați ce vi se spune. Altfel, lanțurile vi se vor strânge mai tare – pentru că am auzit de la Iahve, Dumnezeuul Armatelor care este Stăpân, că a luat o decizie de distrugere a întregii țări. **23**Fiți atenți și ascultați ce vă spun! Ascultați cu atenție declarația mea! **24**Oare plugarul ară tot anul ca să pună sămânța în pământ? Oare tot anul brăzdează și grăpează el pământul? **25**După ce i-a nivelat suprafața, oare nu pune mărar? Oare nu seamănă chimen? Nu plantează grâul în rânduri, orzul în parcela lui și secara albă pe margine? **26**Dumnezeul lui îl instruieste să procedeze așa. Da, El îi dă învățătură! **27**Mărarul nu se treieră cu treierătoarea și nici chimenul nu se calcă cu tăvălugul; ci mărarul se bate cu un băț, iar chimenul se scutură cu o nuiă. **28**Grâul este sfărâmat, dar nu se treieră permanent. Tăvălugul trece peste el, dar caii nu îi strivesc boabele. **29**Și acest lucru vine tot de la Iahve – Dumnezeuul Armatelor – Cel care este admirabil în sfat și renumit în înțelepciune. **29** Ariel, vai de tine! Ariel, tu ești orașul pe care l-a asediat David! Adăugați an după an și lăsați sărbătorile să vină continuu unele după altele. **2**Îl voi asedia pe Ariel; iar el va plânge și se va jeli. Îmi va fi ca o vatră de altar. **3**Te voi înconjura, te voi asedia cu turnuri de asalt. Voi construi fortărețe (din care voi lupta) împotriva ta. **4**Vei ajunge să stai culcat la pământ și vei vorbi de acolo; iar cuvintele tale vor veni din praful pământului ca un murmur. Vocea ta va veni de la pământ ca aceea a unei stafii; și din praful

pământului îți vei pronunța șoptit cuvintele. ⁵Dar mulțimea dușmanilor tăi va fi ca praful fin de pământ; și gruparea tiranilor va fi ca pleava deplasată peste tot de curenții de aer. În mod surprinzător, ⁶Iahve, Dumnezeuul Armatelor, va veni la tine cu tunet, cu un cutremur, cu mare vuiet, cu vijelie, cu furtună și cu flacăra de foc arzătoare care consumă arzând. ⁷Mulțimea popoarelor care luptă împotriva lui Ariel, va fi un vis și ca o viziune din timpul nopții. Așa sunt toți cei care îl atacă pe el și care îi asediază fortăreața. ⁸Mulțimii popoarelor care luptă împotriva muntelui Sion, i se va întâmpla ca unui om flămând care visează că mănâncă, dar apoi se trezește tot flămând; sau ca unui om însetat care visează că bea, dar apoi se trezește epuizat de energii și însetat. ⁹Rămâneți șocați și uimiți! Orbiți-vă și fiți fără vedere! Îmbătați-vă, dar nu de vin! Clătinați-vă, dar nu din cauza băuturii alcoolice! ¹⁰Ci pentru că Iahve a turnat peste voi un spirit care vă provoacă un somn profund. Profetilor, El v-a închis ochii! Vizionarilor, El v-a acoperit capetele! ¹¹Astfel, întreaga viziune nu este pentru voi decât ca niște cuvinte ale unui sul sigilat. Dacă el îi va fi dat unuia care știe să citească și i se va spune: «Te rog să citești acest sul!», el va răspunde: «Nu pot să citesc; pentru că este sigilat!» ¹²Și dacă îi va fi dat unuia care nu știe să citească și i se va zice: «Citește acest sul!», el va răspunde: «Nu știu să citesc!» ¹³Stăpânul a zis: «Acest popor se apropie de Mine numai cu gura și Mă onorează doar cu buzele; dar inima lui este departe de Mine! Frica pe care o are față de Mine este demonstrată doar prin respectarea unei porunci omenesti care a fost memorată. ¹⁴Din această cauză, încă o dată voi surprinde acest popor, făcând lucruri inedite. Înțelepciunea celor înțelepți din acest popor va dispărea, iar abilitatea celor care au experiență, nu va mai fi!» ¹⁵Vai de cei care sapă adânc urmărind să își ascundă planurile înaintea lui Iahve. Faptele lor sunt făcute în întuneric; și zic: «Nu ne vede nimeni! Nu știe nimeni ce planificăm!» ¹⁶Voi priviți lucrurile invers! Oare olarul este ca lutul? Îi va zice oare lucrul făcut celui care l-a realizat: «Nu tu m-ai făcut!»? Sau îi va zice lucrul modelat celui care l-a lucrat: «Ești incompetent!»? ¹⁷Nu peste mult timp, Libanul va fi transformat într-o livadă; iar livada va ajunge să fie considerată pădure. ¹⁸În acea zi, cel surd va auzi cuvintele sulului; și, din ceața densă în care se află, ochii celui orb vor avea vedere! ¹⁹Cei (*care fuseseră*) smeriți, se vor bucura din nou în Iahve; iar cei mai săraci se vor veseli în Sfântul lui Israel. ²⁰Și acest lucru se va întâmpla pentru că exploatatorul va dispărea, iar cel care râdea de semenii lui, nu va mai fi. Toți cei care urmăresc ascunși ca să facă răul, vor fi tăiați. ²¹Ei sunt aceia care îi învinovătesc pe alții făcând o declarație falsă. Concep o capcană pentru cel care judecă la poarta orașului și pervertesc dreptatea prin minciună. ²²Pentru că se întâmplă toate acestea, Iahve care l-a răscumpărat pe Avraam, spune despre urmașii lui Iacov: «Iacov nu va mai fi rușinat, nu i se va mai îngălbeni fața. ²³Când își vor vedea copiii în mijlocul lor – care va fi lucrarea mâinilor Mele –, Îmi vor sfîinți numele. Îl vor sfîinți pe Sfântul lui Iacov și se vor teme de Dumnezeuul lui Israel. ²⁴Cei rătăciți în spiritul lor, vor ajunge să înțeleagă; iar cei care protestau, vor accepta învățătura.» **30** Iahve zice: „Vai de copiii

rebeli și neascultători care fac planuri ce nu provin de la Mine și alianțe care nu vin din Spiritul Meu, adăugând astfel păcat peste păcat! ²Ei se duc în Egipt fără să îmi ceară sfatul, căutând acolo adăpost în protecția faraonului și securitate la umbra Egiptului! ³Din această cauză, protecția faraonului va fi pentru voi o rușine. Securitatea găsită la umbra Egiptului, vă va umili. ⁴Se va întâmpla așa pentru că deși are prinți în Toan și emisarii lui au ajuns până la Hanes, ⁵fiecare va fi determinat să îi fie rușine – printr-un popor care nu le este deloc util, care nu aduce nici ajutor, nici câștig, ci doar rușine și dezonoare.” ⁶Urmează o profecție despre animalele din Neghev. „Ei își prezintă bogățiile, expunându-le într-un teritoriu al necazului și al dificultăților. Este o zonă a leoaicei și a leului care rage, a viperei și a dragonului. Ei își transportă bogățiile pe spatele măgarilor; și își duc averile pe cocoșa camilelor, deplasându-se spre acel popor care nu poate ajuta – ⁷spre Egipt, al cărui ajutor este inutil și care nu mai reprezintă nimic. Din această cauză, ei îl numesc: «Rahab care nu face nimic.»” ⁸„Acum, du-te și scrie aceste lucruri pentru ei pe o tăbliță. Scrie-le pe un sul, ca să fie o dovadă eternă pentru vremea care vine! ⁹Ei sunt un popor neascultător, niște copii mincinoși; și în timp ce nu vor să respecte legea lui Iahve, ¹⁰zic vizionarilor: «Să nu mai aveți viziuni!»; iar profetilor le spun: «Nu ne mai profețiți (*învățându-ne despre*) ce este corect! Spuneți-ne lucruri care ne flatează. Profețiți-ne iluzii! ¹¹Abandonați drumul (*corect*)! Deviați de la el; și nu ne mai confrunțați cu sfântul lui Israel!» ¹²Din această cauză, sfântul lui Israel vă vorbește astfel: «Pentru că respingeți acest mesaj, pentru că vă puneți încrederea în exploatare(*a semenilor*) și în înșelăciune, bazându-vă pe ele, ¹³această nedreptate va fi pentru voi exact ca spărtura într-un zid înalt care se lărgește și care îi determină prăbușirea. Ea va veni subit, fulgerător. ¹⁴Va sparge zidul ca pe un vas de lut. Va fi sfărâmat atât de cinic, încât printre cioburile lui nu va mai fi nici măcar unul pentru luat cărbuni din vatră sau pentru scos apă din fântână!» ¹⁵Iahve care este Stăpânul numit (*și*) sfântul lui Israel, vorbește astfel: (*V-am spus:*) «Salvarea voastră va veni prin pocăință și prin așteptare. Forța voastră va consta în calm și în încredere.» Dar voi nu ați vrut! ¹⁶Ați zis: «Nu! Ci vom fugi pe cai!». Tocmai din această cauză, veți fi obligați să fugiți! Ați mai zis: «Vom călări pe cai rapizi!» Tocmai din această cauză, urmăritorii voștri vor fi și ei rapizi! ¹⁷La amenințarea unuia, vor fugi o mie; iar la amenințarea a cinci dintre ei, veți fugi toți până veți fi lăsați ca un stâlp pe vârful unui munte și ca un steag pe cea mai înaltă zonă a unui deal. ¹⁸Totuși, Iahve așteaptă să Îi dați ocazia să Își demonstreze bunătatea Lui față de voi! El vine să vă ofere milă – pentru că Iahve este un Dumnezeu al dreptății! Toți cei care speră în El, sunt binecuvântați! ¹⁹Da, tu, poporul Sionului care locuiești în Ierusalim, nu vei mai plânge! El va fi bun cu tine când îți va auzi strigătul de ajutor. Imediat după ce te va auzi, îți va răspunde. ²⁰Deși Stăpânul vă va da pâinea necazului și apa suferinței, învățătorii voștri nu se vor mai ascunde; ci ochii voștri îi vor vedea. ²¹Indiferent că vă veți întoarce spre dreapta sau spre stânga, veți auzi în spatele vostru o voce care va spune:

«Acesta este drumul! Mergeți pe el!» ²²Atunci vă veți profana idolii poleiți cu argint și imaginile acoperite cu aur. Le veți arunca în toate direcțiile ca pe niște haine rupte și murdare, zicându-le: «Afară! Nu veți mai sta aici!» ²³El va da ploaie pentru sămânța pe care o semeni în pământ; și ce va produce pământul, va fi gustos și va crește din abundență. În acea zi, turmele voastre vor paște pe pășuni de mari dimensiuni. ²⁴Boii și măgarii care sunt folosiți la munca agricolă, vor mânca furaj sărat care a fost vânturat cu lopata și cu furca. ²⁵Pe fiecare munte impunător și pe orice deal înalt vor curge pâraie – în ziua marelui măcel – când vor cădea turnurile. ²⁶Luna va străluci ca soarele, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai intensă – așa cum este lumina a șapte zile – atunci când Iahve va vindeca poporul Său strivit. El îi va vindeca rănilor făcute de loviturile Lui. ²⁷Priviți: numele lui Iahve vine de departe. El vine cu o mare mânie și este înconjurat de un nor gros de fum. Buzele Sale sunt pline de indignare, iar limba Sa este ca un foc distrugător care consumă totul. ²⁸Suflarea Lui este ca un potop de apă care ajunge până la gât. Vine să cearnă popoarele prin sita distrugerii și să pună o zăbală în fălcile lor. Astfel, El îi va deruta și îi va determina să se rătăcească. ²⁹Veți cânta ca în noaptea unei sărbători sfinte. Vi se va bucura inima ca atunci când mergeți la muntele lui Iahve, la stânca lui Israel – în timp ce va cânta flautul. ³⁰Iahve va face să se audă vocea Sa impunătoare și să fie văzut brațul Său pregătit să lovească. El va acționa cu o intensă mânie, cu flacără de foc distrugător, cu rupere de nori, cu furtună și cu grindină. ³¹Când se va auzi vocea lui Iahve, Asiria va tremura! El o va lovi cu toiagul Său. ³²La fiecare lovitură cu nuiua pedepsei pe care Iahve o va îndrepta împotriva ei, se va auzi sunetul tamburinelor și al lirelor. El se va război cu ea dându-i lovituri cu brațul Său. ³³Tofetul este de mult timp pregătit. El este pregătit chiar și pentru rege. Groapa lui a fost săpată adânc și este largă. Ea are foc și lemn din abundență. Acest foc este aprins de suflarea lui Iahve care vine ca o dâră de sulf. **31** Vai de cei care se duc în Egipt pentru ajutor, bazându-se pe cai (*i crescuți acolo*)! Vai de cei care își pun speranța în mulțimea carelor și în marea forță a călăreților, dar care nu privesc spre sfântul lui Israel și nu caută ajutor la Iahve! ²Dar și El este înțelept; și poate aduce dezastru. El nu își retrage cuvintele, ci se va ridica împotriva poporului de răufăcători și împotriva celor care îi ajută pe cei care comit nedreptatea! ³Egiptenii sunt doar oameni, nu Dumnezeu! Caii lor sunt doar carne, nu spirit! Când Iahve își întinde mâna, cel care ajută, se va împiedica; iar cel ajutat va cădea. Și amândoi vor muri împreună. ⁴Iahve mi-a vorbit astfel: «Iahve, Dumnezeul Armatelor, va coborî să Se lupte pe muntele Sion, pe dealul Său. El va fi ca un leu – ca un leu tânăr care mârâie privind spre pradă; iar când este chemat un grup de păstori (*să lupte*) împotriva lui, nu se sperie de strigătul lor și nu îi este frică de zgomotul făcut de ei. ⁵Iahve, Dumnezeul Armatelor, va păzi Ierusalimul exact cum își întind păsările aripile (*protectoare peste puii lor*). Îl va proteja și îl va elibera. Îl va feri de pericol și îl va scăpa (*de dezastru*).» ⁶Israelieni, întoarceți-vă la Cel de la care ați deviat atât de mult! ⁷În acea zi, fiecare își va arunca idolii de argint și idolii

de aur pe care vi i-au făcut mâinile voastre păcătoase. **8** «Asiria va fi anihilată printr-o sabie care nu este a unui om. Va fi distrusă de o sabie care nu aparține unui muritor! Vor fugi de sabie; iar tinerii lor vor fi obligați să presteze muncă obligatorie extenuantă.» **9** Iahve, Cel al cărui foc este în Sion și al cărui cuptor există în Ierusalim, zice: «Fortăreața Asiriei va cădea din cauza terorii; și atunci când vor vedea steagul (*inamicului*), conducătorii ei vor intra în panică». **32** Va fi un rege care va governa cu dreptate. Vor fi niște prinți care vor conduce corect. **2** Fiecare om va fi atunci ca un adăpost împotriva vântului, ca un refugiu în fața furtunii, ca niște pâraie de apă într-un loc uscat și ca umbra unei mari stânci într-un teritoriu afectat de caniculă. **3** Atunci ochii celor care văd, nu vor mai fi închiși; iar urechile celor care aud, vor fi atente să perceapă, pentru ca ei să facă exact cum li s-a spus. **4** Minteă celor neînțelepți va judeca sănătos, iar limba celor bâlbâți va vorbi normal și clar. **5** Nebunul nu va mai fi numit om cu suflet bun și omului fără demnitate nu i se va mai spune că este demn de apreciere. **6** Nebunul spune numai nebunii și mintea lui se gândește numai la rău. El este lipsit de respect față de Dumnezeu și spune neadevăruri despre Iahve. El îl lasă fără hrană pe cel flămând și fără apă pe cel însetat. **7** Metodele de acțiune ale omului nedrept sunt rele. El face planuri folosind metode necinstite, ca să îl distrugă pe cel sărac cu minciuni – chiar și atunci când omul defavorizat are dreptate. **8** Dar omul care are sufletul bun, își planifică să facă ce este bine și este consecvent în aplicarea planurilor lui. **9** Femei fără grijă, sculați-vă și ascultați ce vă spun! Fiice pline de curaj, fiți atente la mesajul meu! **10** Credulelor, într-un an și câteva zile vă veți speria! Via nu va mai fi culeasă; și nici nu se va mai secera. **11** Femei pline de liniște, tremurați! Fiice credule, speriați-vă! Dezbrăcați-vă! Aruncați-vă hainele și înconjurați-vă șoldurile cu haine de jale! **12** Bateți-vă în piept și plângeți pentru câmpurile frumoase, pentru vița plină de fructe **13** și pentru pământul poporului meu pe care cresc acum spini și măracini! Plângeți pentru toate casele de divertisment și pentru acest oraș (*care a fost*) plin de veselie! **14** Palatul va fi abandonat. Orașul zgomotos nu va mai fi locuit. Citadela și turnul de pază vor deveni vizuini pentru totdeauna. Ei vor fi o bucurie pentru măgarii sălbatici și o pășune pentru turme – **15** până va fi turnat peste noi Spiritul de sus. Atunci deșertul va deveni o grădină; iar grădina va fi ca o pădure. **16** Astfel, judecata corectă va locui (*chiar și*) în deșert. Da, dreptatea va locui în grădina unde vor crește multe fructe. **17** Fructul dreptății va fi pacea; iar urmările dreptății vor fi liniștea și încrederea pentru totdeauna. **18** Poporul Meu va trăi într-o locuință liniștită, într-un loc protejat. El va locui în zone de odihnă unde va fi liniște. **19** Chiar dacă pădurea va cădea sub acțiunea grindinei și orașul va fi dărâmat și amestecat cu pământul, **20** veți fi fericiți. Veți semăna pe malurile productive ale oricărei ape și veți lăsa boul și măgarul să pască liberi! **33** Vai de tine, distrugătorule – tu care încă nu ai fost distrus! Vai de tine, trădătorule – tu care nu ai fost încă trădat de nimeni! Când vei înceta să mai distrugi, vei fi distrus; și când te vei opri din trădări, vei fi trădat și tu! **2** Doamne, ai milă de

noi! Noi sperăm în Tine! Fii forța noastră în fiecare dimineată! Fii salvarea noastră atunci când suntem în dificultăți! **3**Când răsună vocea Ta, popoarele fug; și când vi Tu, popoarele se dispersează! **4**Popoare, prada voastră este adunată așa cum o adună lăcustele. Oamenii vin decși să beneficieze de ea – ca un roi de lăcuste. **5**Iahve este înălțat – (*pentru că*) El locuiește în zone înalte. Iahve umple Sionul cu judecată (*corectă*) și cu dreptate. **6**El va fi protecție garantată pentru existența ta, abundență de intervenții salvatoare, înțelepciune și cunoaștere; iar comoara Sionului va fi frica de Iahve. **7**Ascultă! Vitejii lor strigă pe drumuri, iar emisarii păcii plâng, având mari regrete. **8**Drumurile sunt abandonate. Niciun călător nu mai merge pe ele. Legământul este rupt. Martorii sunt desconsiderați. Nimeni nu mai este respectat. **9**Țara geme și se ofilește. Libanul este rușinat și se usucă. Șaronul este ca Araba, iar Bașanul și Carmelul își scutură frunzele... **10**Iahve zice: «Acum Mă voi ridica. Chiar acum Mă voi înălța. Acum Mă voi evidenția! **11**Concepeți pleavă și nașteți paie. Suflarea voastră este un foc care vă va distruge. **12**Popoarele vor arde ca varul nestins. Ele vor fi ca spinii tăiați care ard în foc. **13**Voi, cei care sunteți departe, auziți ce am făcut! Voi, cei care sunteți aproape, recunoașteți-Mi forța!» **14**Păcătoșii sunt plini de teamă în Sion. Cei care nu au reverență față de Dumnezeu, sunt afectați de neliniște. «Care dintre noi poate trăi lângă un foc distrugător? Care dintre noi poate trăi lângă niște flăcări care ard permanent?» **15**Cel care umblă în dreptate și vorbește ce este corect, cel care desconsideră câștigul obținut prin exploatarea incorectă a semenului lui, cel care își ferește mâna ca să nu ia mită, cel care își astupă urechea atunci când aude despre crime și care își închide ochii ca să nu îl seducă răul. **16**Acela va locui pe înălțimi. Fortărețele din munți vor fi refugiul lui. Îi va fi dată pâine; și apa îi va fi asigurată. **17**Ochii tăi îl vor vedea pe Rege în grandoarea Sa. Ei vor vedea o țară al cărui teritoriu se extinde până departe. **18**Mintea ta va medita la teroarea care fusese înainte, zicând: «Unde este scribul? Unde este cel care cântărește taxele obligatorii? Unde este cel care numără turnurile?» **19**Pe acei oameni aroganți, pe cei cu vorbirea necunoscută și cu limba lor ciudată și imposibil de înțeles, nu îi vei mai vedea! **20**Privește Sionul – orașul sărbătorilor noastre! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul. Atunci el va fi o locuință liniștită, un cort care nu se va mai muta. Stâlpii lui (*de rezistență*) nu vor mai fi scoși vreodată; și niciuna dintre funiile lui nu va mai fi ruptă. **21**Acolo, noi vom vedea cum Iahve Își va revela gloria. Va fi un loc cu râuri și canale largi; dar acolo nu vor putea ajunge corăbii cu vâsle și nici nu vor putea naviga vase mari. **22**Se va întâmpla așa pentru că Iahve este judecătorul nostru. Iahve este Cel care decretează legi în favoarea noastră. Iahve este Regele nostru. El ne va salva. **23**Funiile tale slăbesc. Ele nu mai pot susține catargul și nu mai pot întinde pânzele. Atunci se va împărți prada care va fi atât de multă, încât chiar și infirmii vor transporta o parte din ea. **24**Niciun locuitor nu va zice: «Sunt bolnav!». Poporului care locuiește acolo, îi va fi iertată vina. **34** Popoare, apropiați-vă și ascultați! Fiți atente, popoare! Să audă pământul și toți cei care îl locuiesc; să înțeleagă lumea împreună cu toate creaturile ei! **2**Iahve este

mânios pe toate popoarele și foarte supărat pe toate armatele lor. El le distruge total. Le aduce în situația de a fi masacrate. **3**Mortii lor vor fi lăsați neîngropați. Cadavrele lor vor produce un miros insuportabil, iar din munți vor curge șiroaie din sângele lor. **4**Toată armata cerului va fi anihilată; și chiar cerul va fi înfășurat ca un sul. Toată armata lor va cădea ca frunza veștejită a viței-de-vie și ca smochina stricată din pom. **5**Sabia Mea s-a îmbătat în cer. Priviți: acum ea coboară să judece Edomul – acel popor pe care l-am destinat distrugerii. **6**Sabia lui Iahve este înconjurată de sânge. Ea este acoperită de grăsime, de sângele mieilor, de sângele țapilor și de grăsimea de lângă rinichii berbecilor. Se întâmplă așa pentru că Iahve aduce un sacrificiu la Boțra și face un mare măcel în Edom. **7**Bivolii sălbatici vor cădea împreună cu ei și taurii tineri vor fi distruși împreună cu aceia care au o mare forță. Țara lor va avea o baie de sânge, iar praful pământului lor va fi îmbibat de grăsime. **8**Se va întâmpla așa pentru că Iahve are o zi a răzbunării, un an în care oferă ca recompensă pedepse – pentru cauza Sionului. **9**Pâraiele Edomului vor fi transformate în smoală, iar praful pământului lui va fi făcut sulf. Țara lui va fi ca smoala aprinsă! **10**Arzând, nu se va stinge nici noaptea, nici ziua; iar fumul ei se va înălța permanent. Din generație în generație va rămâne un teritoriu nelocuit; și nimeni nu va mai trece vreodată prin ea. **11**O vor governa ariciul și cucuveaua. Bufnița și corbul își vor face cuib acolo. Iahve va întinde peste ea funia de măsură a haosului. El va avea o unitate de măsură pentru greutate cu are va măsura distrugerea. **12**Oamenii bogați ai Edomului nu vor mai avea nimic acolo care să poată fi numit regat al lor. Toți prinții lui vor ajunge oameni fără nicio importanță. **13**Vor crește spini în palatele lor; iar în fortărețele lor vor răsări și se vor dezvolta urzici și măracini. Edomul va deveni vizuină pentru șacali și adăpost pentru struți. **14**Animalele deșertului se vor întâlni cu hienele, iar țapii sălbatici se vor chema acolo unul pe altul. Tot acolo, Lilit se va culca și își va găsi un loc de odihnă. **15**Bufnița își va construi cuibul acolo și va depune ouă în el; le va cloci și își va strânge puii sub umbra aripilor ei. Șoimii se vor aduna și ei – fiecare cu femela lui. **16**Studiați sulul (*mesajului*) lui Iahve și citiți! Niciunul dintre aceste lucruri (*prezise*) nu va lipsi; niciunul nu va fi fără perechea lui – pentru că gura lui Iahve a poruncit și Spiritul Său le-a adunat împreună. **17**El tras la sorti pentru ele; și mâna Sa le-a împărțit teritoriul cu funia de măsurat. Acestea îl vor governa (*pe Edom*) pentru totdeauna și îl vor locui din generație în generație. **35** Deșertul și pământul uscat se vor bucura. Deșertul se va veseli și va înflori ca șofranul. **2**Va produce flori din abundență, se va bucura mult și va striga de veselie. Îi va fi dată gloria Libanului. I se va oferi faima Carmelului și a Șaronului. Vor vedea gloria lui Iahve și grandoarea Dumnezeului nostru. **3**Sustineți mâinile epuizate și genunchii care se mișcă fără forță într-o parte și în alta! **4**Spuneți celor cu inima speriată: «Încurajați-vă! Nu vă temeți! Dumnezeul vostru vine! El vine cu răzbunare și cu recompensă divină! El vine să vă salveze!» **5**Atunci ochii celui orb vor fi deschiși, iar urechile celui surd vor putea să audă. **6**Șchiopul va sări ca un cerb și limba celui mut va striga de bucurie. Se va

întâmpla așa pentru că în locuri aride vor țâșni ape, iar în deșert vor curge izvoare. ⁷Nisipul arzător va ajunge iaz, iar pământul însetat va avea izvoare de apă. Acolo unde odată locuiau șacalii, vor crește iarbă, trestie și papură. ⁸Acolo va fi un drum larg, o alee care se va numi «Aleea Sfințeniei». Omul necurat nu va călători pe ea, ci va fi doar pentru cei care umblă pe acel drum. Nebunii nu vor ajunge pe ea. ⁹Niciun leu nu va fi acolo. Niciun animal sălbatic nu va veni acolo; și niciuna dintre acestea nu vor fi pe ea. Numai cei răscumpărați vor umbla pe acolo. ¹⁰Răscumpărații lui Iahve se vor întoarce și vor intra în Sion cu strigătele victoriei. Capetele lor vor fi încoronate cu o bucurie eternă. Vor fi inundați de bucurie și de veselie, iar necazul și oftatul vor fugi de la ei!” **36** În al paisprezecelea an al guvernării regelui Ezechia, Sanherib – regele Asiriei – a înaintat împotriva tuturor orașelor lor fortificate ale celor numiți Iuda; și le-a cucerit. ²Regele Asiriei l-a trimis din Lachiș pe Rab-Șache la regele Ezechia – în Ierusalim – însoțit de o mare armată. El s-a oprit la canalul de apă al Iazului de Sus, situat pe drumul care conduce la Terenul Spălătorului. ³Eliachim – fiul lui Hilchia – care era administratorul palatului, scribul Șebna și cronicarul Ioah – fiul lui Asaf – s-au dus acolo la el. ⁴Rab-Șache le-a zis: „Spuneți-i lui Ezechia: «Marele rege, regele Asiriei, vă zice: ‘Pe ce se bazează încrederea ta? ⁵Tu spui că ai strategie și forță pentru a te implica în război. Dar acestea sunt doar niște vorbe fără valoare. Deci în cine te încrezi tu acum, astfel încât îți permiți să te revolți împotriva mea? ⁶Constat că te încrezi în Egipt – în acel toiag de trestie ruptă – care înțeapă și rănește mâna oricui se sprijină pe ea. Așa este faraonul – monarhul Egiptului – pentru toți cei care se încred în el! ⁷Poate că îmi vei spune despre încrederea în Dumnezeuul vostru numit Iahve. Dar oare nu este El Acela ale cărui înălțimi și altare le-a desființat Ezechia, zicând celor din teritoriul numit Iuda și celor din Ierusalim ca să nu se (*mai*) închine înaintea acestui altar? ⁸Acum vino și fă o înțelegere cu stăpânul meu – cu regele Asiriei. Eu îți voi da două mii de cai – să vedem dacă tu vei putea găsi (*atâți*) călăreți (*în poporul tău*) pentru ei. ⁹Și cum vei putea îndepărta măcar un singur comandant dintre cei mai ne semnificativi slujitori ai stăpânului meu, când tu te bazezi pe Egipt pentru care și călăreți? ¹⁰Mai mult: oare crezi că eu am înaintat fără aprobarea lui Iahve împotriva acestei țări ca să o distrug? Iahve personal mi-a zis: ‘Înaintează împotriva acestei țări și distruge-o!’»” ¹¹Atunci Eliachim, Șebna și Ioah i-au răspuns lui Rab-Șache: „Te rugăm să vorbești slujitorilor tăi în aramaică – pentru că o înțelegem – și nu ne vorbi în limba (*veche*) iudaică, în auzul poporului care este pe zid!” ¹²Dar Rab-Șache le-a zis: „Oare stăpânul meu m-a trimis să vă spun aceste cuvinte doar vouă și stăpânului vostru? Nu m-a trimis el și la acești oameni care stau pe zid și care – la fel ca voi – vor fi obligați să își mănânce propriile fecale și să își bea propria urină?” ¹³Atunci Rab-Șache s-a ridicat și a strigat cu mare intensitate, vorbindu-le în limba iudaică, astfel: „Ascultați cuvintele marelui rege – ale regelui Asiriei! ¹⁴Așa vorbește acest rege: «Nu îi permiteți lui Ezechia să vă păcălească; pentru că el nu va putea să vă salveze. ¹⁵Nu îi permiteți lui Ezechia să vă convingă să vă

încredeți în Iahve, zicându-vă: ‘Este o certitudine că Iahve ne va salva; acest oraș nu va ajunge în mâinile regelui Asiriei!’ ¹⁶Nu îl ascultați pe Ezechia. Regele Asiriei vă transmite: ‘Faceți pace cu mine și veniți afară la mine. Atunci fiecare dintre voi va mânca din via lui și din smochinul lui; și va bea apă din fântâna lui – ¹⁷până voi veni și vă voi lua într-o țară ca a voastră. Aceea este o țară cu abundență de grâne și de vin, de pâine și de vii.’ ¹⁸Nu îi permiteți lui Ezechia să vă ducă în eroare, pretinzând că Iahve vă va salva! Oare și-a salvat vreunul dintre zeii popoarelor țara din mâinile regelui Asiriei? ¹⁹Unde sunt zeii Hamatului și ai Arpadului? Unde sunt zeii Sefarvaimului? Au putut ei salva Samaria din mâna mea? ²⁰Care dintre toți zeii acestor țări și-au scăpat țara de mâna mea? Deci cum ar putea Iahve să salveze Ierusalimul din mâna mea?»” ²¹Dar poporul tăcea și nu i-a răspuns niciun cuvânt – pentru că porunca regelui prevedea ca ei să nu îi răspundă. ²²Atunci Eliachim – fiul lui Hilchia – administratorul palatului, secretarul Șebna și cronicarul Ioah – fiul lui Asaf – au venit la Ezechia cu hainele rupte și i-au spus cuvintele lui Rab-Șache. **37** Când regele Ezechia a auzit acest lucru, și-a rupt hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus la casa lui Iahve. ²I-a trimis la profetul Isaia – fiul lui Amoț – pe Eliachim – administratorul palatului – pe scribul Șebna și pe bătrânii preoților. Ei erau acoperiți toți cu saci. ³Ei i-au zis (*lui Isaia*): „Ezechia îți spune: «Aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de rușine... Copiii trebuie să se nască, dar nu mai este nicio energie pentru a fi născuți. ⁴Poate că Dumnezeuul tău care se numește Iahve a auzit cuvintele lui Rab-Șache care a fost trimis de stăpânul lui – de regele Asiriei – ca să râdă de Dumnezeuul viu; și poate că Dumnezeuul tău numit Iahve îl va certa pentru cuvintele pe care le-a auzit. Acum, fă o rugăciune pentru cei care au mai rămas!»” ⁵Când slujitorii regelui Ezechia au ajuns la Isaia, ⁶el le-a zis: „Să-i spuneți stăpânului vostru că Iahve vorbește astfel: «Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și prin intermediul cărora M-au insultat slujitorii regelui Asiriei! ⁷Să știți că voi pune în el un spirit astfel încât, la auzirea unui zvon, se va întoarce în țara lui. Și îl voi face să cadă omorât de sabie chiar acolo!»” ⁸Când Rab-Șache a auzit că regele Asiriei plecase din Lachiș, s-a întors și l-a găsit luptând împotriva Libnei. ⁹Apoi regele Asiriei a fost informat că Tirhaca – regele (*celor*) din Cuș – a plecat să lupte împotriva lui. Când a auzit acest lucru, a trimis soli la Ezechia, zicând: ¹⁰„Să îi vorbești lui Ezechia – regele celor numiți Iuda – spunându-i: «Nu Îi permite Dumnezeuului tău – în care te încrezi – să te amăgească zicându-ți că Ierusalimul nu va ajunge la discreția regelui Asiriei. ¹¹Cu certitudine, ai auzit ce au făcut regii Asiriei tuturor țărilor cucerite, distrugându-le în totalitate! Și oare tu să fii salvat? ¹²Oare și-au salvat zeii acele popoare pe care părinții mei le-au distrus? Au salvat ei pe Gozan, pe Haran, pe Rețef și pe fiii lui Eden, care erau în Tel-Assar? ¹³Unde este regele Hamatului, regele Arpadului și regele orașului Sefarvaim? Unde este regele orașului Hena sau cel al orașului Iva?»” ¹⁴Ezechia a luat scrisoarea din mâna emisarilor și a citit-o. Apoi s-a dus la casa lui Iahve și a expus-o înaintea Lui. ¹⁵El s-a rugat apoi lui Iahve, zicând: ¹⁶„O, Doamne, Dumnezeuul

Armatelor și Dumnezeu lui Israel... Tu, Cel care tronezi deasupra heruvimilor! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor regatelor pământului! Tu ai făcut cerul și pământul! ¹⁷Doamne, apleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește! Auzi toate cuvintele pe care Sanherib ni le-a transmis ca să ridiculizeze pe Dumnezeul care este (*singurul*) viu! ¹⁸Doamne, este adevărat că regii Asiriei au devastat toate aceste popoare și țările lor. ¹⁹Da, le-au aruncat zeii în foc. Dar ei i-au distrus pentru că nu erau Dumnezeu, ci lucrări făcute de mâna omului. Erau doar lemn și piatră. ²⁰Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, scapă-ne din mâna lui, ca să știe toate regatele pământului că Tu ești singurul Stăpân!” ²¹Atunci Isaia – fiul lui Amoț – a trimis pe cineva la Ezechia, ca să îi spună: „Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vorbește astfel: «Pentru că te-ai rugat vorbindu-Mi despre Sanherib – despre regele Asiriei –, ²²îți spun acum care este cuvântul pe care l-a pronunțat Iahve împotriva lui: Fecioara – fiica Sionului – te desconsideră și râde de tine! Fiica Ierusalimului dă din cap în timp ce tu fugi! ²³Oare știi pe cine ai ridiculizat și ai blasfemiat? Știi împotriva cui ai vorbit? Realizezi împotriva cui ai avut priviri arogante? Împotriva Sfântului lui Israel! ²⁴Prin slujitorii tăi L-ai ridiculizat pe (*acest*) Stăpân, când ai zis: ‘Cu mulțimea carelor mele am urcat pe zonele înalte ale munților până la cele mai înalte piscuri ale Libanului! I-am tăiat cei mai înalți cedri și cei mai remarcabili chiparoși. Am ajuns la cele mai înalte vârfuri și la pădurea cea mai deasă. ²⁵Am săpat fântâni și am băut apă din ele. Cu tălpile picioarelor mele am secăt toate izvoarele Egiptului.’ ²⁶Oare nu ai auzit? Eu le-am conceput (*pe toate acestea*) cu mult timp în urmă. Le-am planificat din zile străvechi. Dar acum le-am permis să se întâmple. Și astfel, tu ai ajuns să transformi orașe fortificate în grămezi de dărâmături. ²⁷Locuitorii lor nu au nicio șansă de scăpare. Ei sunt panicați și le este rușine de tot ce se întâmplă cu ei. Au ajuns ca iarba de pe câmp și ca verdeța fragedă. Sunt ca iarba de pe acoperișuri – care se usucă înainte să crească. ²⁸Dar Eu știu unde stai, când ieși, când intri și cât ești de supărat pe Mine. ²⁹Pentru că te-ai mâniat pe Mine și pentru că aroganța ta a ajuns la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nasul tău și zăbala Mea în gura ta. Te voi întoarce pe drumul pe care ai venit. ³⁰Acum, să știi, Ezechia, că va fi un semn (*de confirmare*) pentru tine: în acest an veți mânca ce va crește de la sine; iar în al doilea an veți consuma ce va răsări din ce a rămas. Dar în al treilea an veți semăna și veți secera, veți planta vii și le veți mânca fructele. ³¹Supraviețuitorii celor din teritoriul numit Iuda – cei rămași – vor avea din nou rădăcini jos și vor produce fructe deasupra. ³²Din Ierusalim vor veni niște supraviețuitori și din muntele Sion va veni un grup de oameni care au rezistat tuturor exterminărilor. Pasiunea lui Iahve care este Dumnezeul Armatelor, va face ca acest lucru să se întâmple!»” ³³„Acum, Iahve vorbește despre regele Asiriei: «Nu va intra în acest oraș și nu va trage nici măcar o săgeată acolo. Nu va veni în fața lui cu vreun scut și nu va ridica împotriva lui nicio rampă de asalt. ³⁴Se va întoarce pe drumul pe care a venit; și nu va intra în acest oraș. Acestea sunt cuvintele lui Iahve. ³⁵Eu voi proteja

acest oraș pentru a-l salva – de dragul Meu și de dragul sclavului Meu numit David!»” ³⁶Îngerul lui Iahve a venit în tabăra asirienilor și a omorât o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Când oamenii care formau poporul (*asirian*) s-au trezit dimineța devreme, au văzut că toți (*aceia*) erau niște corpuri moarte. ³⁷Atunci Sanherib – regele Asiriei – și-a desființat tabăra și a plecat. El s-a întors la Ninive și a locuit acolo. ³⁸În timp ce se închina în templul zeului lui numit Nisroc, fiii lui care se numeau Adra-Melec și Sareter, l-au omorât cu sabia și apoi au fugit în țara Ararat. În locul lui a guvernat fiul lui care se numea Esar-Hadon. **38** În acele zile, Ezechia s-a îmbolnăvit și era aproape de moarte. Profetul Isaia – fiul lui Amoț – a venit la el și i-a zis: „Iahve îți vorbește astfel: «Organizează-ți familia care va rămâne; pentru că tu vei muri. Nu te vei mai însănătoși!»” ²Atunci Ezechia s-a întors cu fața spre perete și s-a rugat lui Iahve astfel: ³„Doamne, Te rog, amintește-Ți că am umblat în fața Ta slujindu-Ți cu seriozitate și din toată inima, făcând ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a plâns cu mare regret. ⁴Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la Isaia și i-a zis: ⁵„Du-te și spune-i lui Ezechia că Iahve care este Dumnezeuul strămoșului său David, (*îi*) vorbește astfel: «Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Să știi că voi adăuga vieții tale încă cincisprezece ani. ⁶Te voi salva; și voi scăpa acest oraș din mâna regelui Asiriei, oferindu-i protecție! ⁷Și ca să știi că Iahve va respecta ce a promis, acesta este semnul de la El pentru tine: ⁸voi face ca umbra proiectată de soare pe cadranul lui Ahaz să se dea înapoi cu zece trepte.»” Astfel, umbra soarelui s-a dat înapoi pe cadran cu zece trepte față de locul în care deja coborâse. ⁹Urmează un psalm al lui Ezechia – regele din teritoriul numit Iuda – scris după boala pe care a avut-o și după ce a fost vindecat: ¹⁰„Ziceam: «În floarea vieții mele trebuie să trec prin porțile locuinței morților... Sunt privat de restul anilor mei.» ¹¹Am zis: «Nu-L voi mai vedea pe Iahve. Da, nu Îl voi mai vedea pe El în țara celor vii. Nu voi mai vedea oameni și nu voi mai fi printre locuitorii acestei lumi. ¹²Locuința îmi este smulsă și luată exact cum i se ia cortul unui păstor. Îmi simt firul vieții tăiat ca de un țesător care mi l-ar tăia de la războiul de țesut. Până la noapte, Tu vei face să înceteze existența mea (*pe acest pământ*). ¹³Strig după ajutor până dimineță; dar exact ca un leu, El îmi strivește toate oasele. Până la noapte Tu vei face să nu mai fiu (*între pământeni*). ¹⁴Am ciripit ca o rândunică și ca un cocor. Am gemut ca o porumbiță. Mi-au obosit ochii uitându-mă în sus. Sunt în necaz! Ajută-mă, Stăpâne!» ¹⁵Ce aș mai putea spune? El (*totuși*) mi-a răspuns. Acesta este lucrul pe care l-a făcut El. Voi umbla smerit în toți anii vieții mele – după ce sufletul meu fusese amărât de acea veste. ¹⁶O, Stăpâne, prin aceste lucruri trăiesc oamenii; și în toate acestea constă și viața spiritului meu. Tu mi-ai dat sănătate și mi-ai permis să (*mai*) trăiesc. ¹⁷Sunt convins că pentru binele meu am trecut prin această amărăciune; pentru că Tu, în dragostea Ta, mi-ai păzit viața de groapa distrugerii, aruncând la spatele Tău toate păcatele mele. ¹⁸Este evident că locuința morților nu Îți poate mulțumi. Moartea nu Te poate lăuda. Cei care coboară în groapă, nu pot spera că vor mai beneficia (*pe acest*

pământ) de caracterul Tău care nu se schimbă; ¹⁹ci de el se bucură acela care este viu. Da, omul viu Te laudă – așa cum fac și eu astăzi. Tații își învață copiii despre consecvența caracterului Tău. ²⁰Datorită acestui caracter, Tu, Doamne, m-ai salvat; iar noi vom cânta cu instrumentele cu coarde în toate zilele vieții noastre, în casa lui Iahve.” ²¹Atunci Isaia a zis: „Pregătiți o turtă de smochine, pe care să o puneți apoi pe rană; și astfel Ezechia se va vindeca.” ²²Ezechia întrebă: „Care va fi semnul care îmi va confirma că mă voi duce la casa lui Iahve?” ³⁹În acea vreme, Merodac-Baladan – fiul lui Baladan, regele Babilonului –, i-a trimis lui Ezechia scrisori și un dar, pentru că auzise despre el că fusese bolnav și că se însănătoșise. ²Ezechia i-a primit pe acei emisari și le-a arătat ce era în trezoreria lui: argintul, aurul, mirodeniile, uleiul de mare valoare, tot armamentul lui și tot ce era în magaziile lui. Nu a rămas nimic în palatul sau în regatul lui pe care Ezechia să nu îl fi arătat. ³Atunci profetul Isaia a venit la regele Ezechia și l-a întrebat: „Ce au zis acei oameni și de unde au venit?” Ezechia i-a răspuns: „Au venit la mine dintr-o țară îndepărtată: din Babilon.” ⁴Profetul l-a mai întrebat: „Ce au văzut în palatul tău?” Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în palatul meu; și nu a rămas nimic în magaziile mele pe care să nu le fi arătat.” ⁵Atunci Isaia i-a zis lui Ezechia: „Ascultă Cuvântul lui Iahve care este Dumnezeu Armatelor: ⁶«Să știi că vin zile când tot ce este în palatul tău și tot ce au adunat strămoșii tăi până în această zi, va fi dus în Babilon. Nu va mai fi lăsat nimic. Acesta este mesajul lui Iahve. ⁷Unii dintre propriii tăi fii care ți s-au născut (*în această perioadă de timp*), îți vor fi luați; și vor fi făcuți eunuci în palatul regelui Babilonului.»” ⁸Ezechia i-a zis lui Isaia: „Cuvântul lui Iahve, pe care (*tocmai*) l-ai proclamat, este bun.” El s-a exprimat astfel pentru că se gândea: „Sunt mulțumit de faptul că totuși, în timpul vieții mele va fi pace și vom trăi într-un climat de securitate.” ⁴⁰Dumnezeul vostru vă zice: „Consolați și încurajați pe poporul Meu! ²Vorbiți blând Ierusalimului și strigați-i că s-a sfârșit chinul lui. Spuneți-i că vina lui este achitată – pentru că a primit din mâna lui Iahve pedeapsă dublă pentru toate păcatele lui!” ³„O voce strigă în deșert: «Pregătiți drumul lui Iahve! Nivelăți în zonele aride un drum pentru Dumnezeul nostru! ⁴Orice vale va fi înălțată. Orice munte și orice deal vor fi aplecate. Orice râpă va deveni netedă și orice colină se va transforma în câmpie. ⁵Atunci se va revela gloria lui Iahve; și o vor vedea toți oamenii. Se va întâmpla așa pentru că a vorbit gura lui Iahve.»” ⁶O voce zice: «Strigă!». Eu am întrebat: «Ce să strig?» Spune: «Orice creatură este ca iarba și toată gloria ei este ca floarea de pe câmp! ⁷Iarba se usucă, iar floarea se ofilește când vine suflarea lui Iahve peste ea!» Da, poporul este exact ca iarba! ⁸Iarba se usucă și floarea se ofilește. Dar Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne (*valabil*) pentru totdeauna! ⁹Urcă-te pe un munte înalt! Sion, tu ești cel care aduce vești bune! Ierusalim, tu cel care aduci vești bune, strigă cu mare intensitate! Vocea ta să se audă de la mare depărtare; și să nu te temi! Spune orașelor din teritoriul numit Iuda: «Priviți-L pe Dumnezeul vostru! ¹⁰Să știți că Iahve care este Stăpân vine în mare forță, acționând cu brațul Său. Plata Lui vine împreună cu El; și

recompensa Lui Îl însoțește. ¹¹El Își va paște turma ca un păstor. Își va strânge mieii în brațe, îi va lua la piept și va conduce blând oile care alăptează. ¹²Cine a măsurat apele în palma lui și cerul cu lățimea palmei? Cine a strâns împreună toate particulele pământului? Cine a cântărit munții folosind cântarul și cine a evaluat greutatea dealurilor folosind o cumpănă? ¹³Cine a cunoscut ce știe Spiritul lui Iahve și cine L-a îndrumat ca un consilier al Său? ¹⁴Cu cine s-a consultat El, ca să fie luminat? Cine I-a arătat comportamentul dreptății? Cine L-a învățat cunoașterea și cine I-a indicat drumul înțelegerii semnificației lucrurilor? ¹⁵Popoarele sunt ca o picătură de apă într-o găleată. Ele sunt (*văzute*) ca praful de pe cântar. Pentru El, insulele nu cântăresc mai mult decât o particulă de praf. ¹⁶Libanul nu ajunge pentru foc și nici animalele lui nu sunt suficiente pentru arderea integrală. ¹⁷Toate popoarele sunt nimic înaintea Lui – chiar mai puțin decât nimic și fără nicio valoare în fața Sa. ¹⁸Deci cu cine L-ați putea asemăna pe Dumnezeu? Ce imagine ați putea găsi pentru El? ¹⁹A unui idol? Acela este făcut prin turnare de către un meșter; apoi un aurar îl poleiește cu aur și îi face lanțișoare de argint. ²⁰Săracul, care nu își permite să aibă un asemenea idol, alege un lemn rezistent la umiditate și își caută un sculptor renumit pentru ca să îi facă un idol care să aibă stabilitate. ²¹Nu știți? Nu ați auzit? Nu vi s-a spus de la început? Nu ați învățat nimic de la conceperea pământului? ²²Dumnezeu este Cel care stă deasupra cercului pământului; iar locuitorii lui par niște lăcuste. El este Cel care întinde cerul ca pe o pânză specială și îl desfășoară ca pe un cort de locuit. ²³El este Cel care transformă prinții în nimic și face conducătorii pământului să dispară ca și cum nu ar (*fi*) exista(*t*). ²⁴După foarte puțin timp de când ei sunt semănați, plantați și li se înrădăcinează tulpinile în pământ, El suflă peste ei și îi usucă. Apoi furtuna îi ia ca pe niște paie.» ²⁵Cel Sfânt zice: «Deci cu cine Mă veți putea asemăna? Cine Mi-ar putea fi egal?». ²⁶Priviți cu ochii voștri spre cer. Cine a creat toate acestea? Chiar El, Cel care face să apară corpurile lui unul câte unul chemându-le pe nume. Atât de mare este forța Lui. El are atât autoritatea cât și controlul atât de mari, încât niciunul dintre aceste corpuri cerești (*create*) nu lipsește. ²⁷Iacov, de ce pui întrebări? Israel, de ce zici: «Situația mea este ascunsă de Iahve, iar dreptul meu nu este recunoscut și nici respectat de Dumnezeul meu? ²⁸Nu știi? Nu ai auzit? Iahve este Dumnezeul Etern. El este Creatorul întregului pământ. El nu obosește, nici nu are nevoie de odihnă; iar capacitatea Lui de înțelegere a lucrurilor este imposibil de explorat. ²⁹El dă energie celui obosit și îl susține pe cel care nu (*mai*) are forță. ³⁰Tinerii vor obosi și vor fi extenuați. Ei cad pentru că nu mai au forță; ³¹dar cei care se încred în Iahve, își vor înnoi forțele. Se vor înălța ca vulturii. Vor alerga și nu vor obosi. Vor umbla și nu vor fi epuizați.» **41** «Teritorii de lângă mare, ascultați-mă în tăcere; iar popoarele să își înnoiască forțele! Să se apropie și să vorbească! Să ne prezentăm împreună la judecată! ²Cine l-a provocat pe acela care vine de la Est, chemându-l cu dreptate la dispoziția Sa? El îi oferă forță să domine popoarele și îi pune pe regi sub autoritatea lui. Îi amestecă

împreună cu pământul folosind sabia; și cu arcul lui îi face să fie ca pleava luată de vânt. **3**Îi urmărește; merge cu încredere după ei pe un drum pe care picioarele lui nu au mai călcat. **4**Cine a făcut să se întâmple toate acestea, chemând de la început generație după generație? Eu, Iahve, am fost cu primii și tot Eu voi fi și cu ultimii.» **5**Teritoriile de lângă mare văd acest lucru și se sperie. Marginile pământului tremură. Ei se apropie și ajung la destinație. **6**Oamenii se încurajează între ei, spunându-și: «Fii curajos!» **7**Artizanul îl încurajează pe bijutier, iar cel care lucrează cu ciocanul îl încurajează pe cel care lovește nicovala. Acela zice despre îmbinare: «Este bună!». Apoi fixează idolul în cuie, ca să nu se miște din locul în care este pus... **8**«Dar tu ești Israel, sclavul Meu. Tu te numești Iacov pe care l-am ales. Tu ești urmaș a lui Avraam – prietenul Meu. **9**Tu ești cel pe care l-am adus de la marginile pământului și pe care l-am chemat din colțurile lui cele mai îndepărtate, zicându-ți: ‘Tu ești sclavul Meu!’ Pe tine te-am ales și nu te-am abandonat! **10**Nu te teme; pentru că Eu sunt cu tine! Nu te speria, pentru că Eu sunt Dumnezeuul tău! Eu te voi susține, te voi ajuta și te voi sprijini cu dreapta Mea salvatoare! **11**Da, vor fi umiliți și făcuți de rușine toți cei care sunt foarte supărați pe tine. Vor ajunge ca un lucru lipsit de valoare; și toți cei care ți se opun, vor dispărea. **12**Vei privi spre ei – spre dușmanii tăi – dar nu îi vei mai găsi; pentru că cei care se luptă cu tine, vor fi total distruși. **13**Eu sunt Dumnezeuul tău numit Iahve. Eu sunt Cel care te apuc de mâna dreaptă; și îți zic: ‘Nu te teme. Eu te voi ajuta! **14**Vierme al lui Iacov, să nu te neliniștești – chiar dacă mai sunteți câțiva supraviețuitori a lui Israel!’ Iahve, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel, zice: ‘Eu personal te voi ajuta!’».

15«Să știi că te voi face (*ca pe*) o unealtă ascuțită de treierat care este nouă și care are două rânduri de dinți! Vei treiera munții și îi vei strivi. Vei face dealurile să fie ca pleava. **16**Le vei vântura și le va lua vântul; iar furtuna le va dispersa. Dar tu te vei bucura în Iahve și te vei lăuda cu Sfântul lui Israel. **17**Săracii și oamenii defavorizați caută apă; dar nu găsesc. Limba lor se usucă de sete. Dar Eu, Iahve, le voi răspunde! Eu, Cel care sunt Dumnezeuul lui Israel, nu îi voi abandona! **18**Pe dealurile fără copaci voi face să curgă râuri, iar în mijlocul văilor vor fi izvoare. Voi face din deșert un iaz, iar pământul uscat va fi transformat într-o zonă cu izvoare de apă. **19**În deșert voi planta cedri, salcâmi, mirt și măslini. În zona aridă voi planta chiparoși, ulmi și pini care vor crește împreună – **20**pentru ca toți să vadă, să cunoască, să gândească și să înțeleagă că mâna lui Iahve a făcut toate acestea și că Sfântul lui Israel le-a creat!» **21**Iahve zice: «Apărați-vă cauza!». Regele lui Iacov spune: «Aduceți dovezi!». **22**«Veniți cu idoli voștri – să ne spună ce se va întâmpla! Interpretăți-ne lucrurile din trecut, pentru a fi analizate și să li se determine vremea când vor fi confirmate de fapte! Sau spuneți-ne lucrurile care se vor întâmpla! **23**Prezentați-ne viitorul; și vom ști că sunteți (*dumne*)zei! Faceți ceva – bine sau rău – care să ne surprindă sau care să ne șocheze! **24**Dar este evident că voi sunteți mai puțin decât nimic, iar lucrarea voastră este fără nicio valoare. Cel care vă alege, este ceva oribil (*pentru adevăratul*

Dumnezeu).» **25**«Am provocat pe cineva din Nord; și a venit. Am chemat pe cineva de la Est care invocă numele Meu. El îi va călca pe cei care guvernează – exact cum calci tu noroiul și cum calcă olarul argila cu picioarele lui. **26**Cine a anunțat acest fapt de la început – ca să îl putem cunoaște – sau cine l-a prezentat anticipat, ca să putem spune: ‘A avut dreptate!’? Nimeni nu a făcut acest anunț, nimeni nu l-a proclamat, nimeni nu a auzit vreun cuvânt de la voi. **27**Eu l-am anunțat mai întâi Sionului, trimițând Ierusalimului pe cineva care a adus vești bune. **28**Mă uit și nu este nimeni – nu este printre ei nici măcar unul care să ofere sfaturi – niciunul care să răspundă atunci când îl întreb – **29**pentru că toți sunt falși; lucrările lor sunt nimic, iar imaginile lor sunt fără viață. **42** Priviți-L pe Sclavul Meu pe care Îl susțin. El este Cel pe care L-am ales și de care Îmi place! Voi pune Spiritul Meu peste El; și va proclama popoarelor dreptatea. **2**Nu va striga, nu Își va ridica tonul vocii și nu îl va face să se audă pe drum. **3**Nu va rupe trestia strivită și nu va stinge fitilul care încă mai fumegă; ci va promova dreptatea în mod consecvent. **4**El nu va înceta și nici nu se va descuraja până nu va instaura dreptatea pe pământ. Și insulele vor avea speranță – în baza (*existenței*) legii Lui!» **5**Vorbește Dumnezeul care se numește Iahve – Cel care a creat cerul și care l-a întins. El este Acela care a făcut pământul împreună cu resursele lui. Tot El oferă suflare oamenilor de pe el și suflet celor care umblă pe suprafața lui. Acest Dumnezeu spune: **6**«Eu, Iahve, Te-am chemat prin dreptate. Te voi ține bine de mână. Te voi păzi și Te voi face un legământ pentru popor și o lumină pentru celelalte națiuni – **7**ca să deschizi ochii orbilor, să eliberezi pe prizonieri din captivitate și să scoți din închisoare pe cei care stau în întuneric. **8**Eu sunt Iahve; acesta este numele Meu! Nu voi oferi gloria Mea altuia și nu voi accepta ca lauda pe care o merit numai Eu, să fie dată idolilor! **9**Verificați și vedeți că lucrurile prezise s-au întâmplat; și acum anunț altele noi. Eu vi le prezint înainte ca ele să se întâmple.» **10**Cântați lui Iahve un cântec nou! Cântați-I laudându-L de la marginile pământului – voi, cei care parcurgeți marea – împreună cu tot ce este în ea, teritoriile de lângă mare și locuitorii lor! **11**Să se audă atât vocea deșertului și a orașelor din zona lui, cât și aceea a localităților populate de chedariți! Să strige de bucurie locuitorii din Sela! Să strige de pe vârfurile munților! **12**Să-L glorifice pe Iahve și să Îl laude în teritoriile de lângă mare! **13**Iahve se deplasează ca un luptător remarcabil. El se comportă ca un om antrenat pentru război, provocându-și pasiunea pentru conflicte armate – strigând, producând un sunet de luptă și triumfând în fața dușmanilor lui. **14**«Am tăcut pentru mult timp. Am păstrat tăcerea și am rămas retras; dar acum, ca o femeie care naște, voi geme, voi găfâi și voi produce sunete de mare intensitate. **15**Voi devasta munții și dealurile. Le voi usca toată vegetația! Voi transforma râurile în suprafețe uscate și voi seca iazurile! **16**Îi voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei și îi voi conduce pe poteci pe care ei nu le știu! Voi transforma întunericul din imediata apropiere a lor în lumină; iar denivelările vor fi transformate în teren neted! Acestea sunt lucrurile pe care le voi face; nu le voi lăsa neconfirmate de fapte! **17**Dar

cei care se încred în idoli, cei care zic imaginilor cioplite: ‘Voi sunteți zeii noștri!’ vor fi alungați și vor ajunge acoperiți de rușine. ¹⁸Surzi, ascultați! Orbi, priviți și vedeți! ¹⁹Cine este orb dacă nu sclavul Meu; și cine este surd ca mesagerul pe care l-am trimis? Cine este orb ca cel dedicat Mie? Cine este atât de orb ca sclavul lui Iahve? ²⁰Vezi multe lucruri, dar nu le iei în considerare. Tu auzi bine, dar nu ascuți așa cum trebuie!» ²¹În numele dreptății Sale, Iahve a dorit să Își înalțe legea și să o facă să fie glorioasă. ²²Dar acest popor este prădat și jefuit. Oamenii lui sunt prinși toți în capcane și ascunși în închisori. Au devenit o pradă pe care nimeni nu vine să o scape. Ei sunt ceva de jefuit, despre care nimeni nu zice: «Dă-l înapoi!» ²³Dar cine dintre voi învață din aceste lucruri? Sau cine ia în considerare pe cele care sunt aproape de confirmare? ²⁴Cine a făcut din Iacov o pradă? Cine l-a oferit jefuitorului pe Israel? Oare nu a făcut acest lucru tocmai Iahve, împotriva Căruia am păcătuit? Ei nu au vrut să promoveze și să practice metodele Lui, nici să pună în aplicare legea Lui. ²⁵Din această cauză a turnat peste ei marea flacără a mâniei Lui și a războiului cu toată duritatea lui. I-a înconjurat cu flăcări, dar tot nu au înțeles. I-a ars total; dar tot nu au luat în considerare (*mesajul care le fusese transmis astfel*). **43** Dar acum, Iacov, ascultă pe Iahve care te-a creat. Israel, Cel care te-a modelat, (*îți*) vorbește astfel: «Nu te teme; pentru că Eu te-am răscumpărat. Te-am chemat pe nume; și ești al Meu. ²Când vei trece prin ape, voi fi cu tine. Când vei trece prin râuri, ele nu te vor îneca. Când vei umbla prin foc, nu vei fi ars; și flacăra lui nu te va consuma. ³Eu sunt Dumnezeuul tău care se numește Iahve. Eu sunt Sfântul lui Israel, Salvatorul tău. Eu dau Egiptul ca preț pentru răscumpărarea ta și ofer Cușul împreună Seba în locul tău. ⁴Pentru că ai valoare în ochii Mei, pentru că ești onorat și pentru că te iubesc, voi da oameni pentru tine și popoare pentru viața ta. ⁵Nu te teme, pentru că Eu sunt cu tine! Îți voi aduce urmașii de la Est și te voi aduna de la Vest! ⁶Voi zice Nordului: ‘Dă-le drumul!’ și Sudului: ‘Nu îi mai ține! Adu-i pe fiii Mei de la mare depărtare și vino cu fiicele Mele de la marginile pământului. ⁷Adu-i pe toți cei care poartă numele Meu – pe aceia pe care i-am creat pentru gloria Mea. Eu i-am modelat și i-am făcut!’» ⁸Adu-l pe poporul orb care are totuși ochi – pe poporul surd care are totuși urechi! ⁹Să se adune toate popoarele și să se strângă națiunile! Care dintre ele a anunțat că se va întâmpla acest lucru și care dintre ele ne-au prezis ce s-a întâmplat? Să își aducă martori care să dovedească faptul că au dreptate, astfel încât ceilalți să audă și să poată zice: «Da! Este adevărat!» ¹⁰«Iahve zice: ‘Voi sunteți martorii Mei – împreună cu Sclavul Meu pe care L-am ales – ca să cunoașteți, să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt. Înaintea Mea nu a fost făcut niciun Dumnezeu; și nici după Mine nu va fi vreunul. ¹¹Eu, (*doar*) Eu sunt Iahve; și în afară de Mine nu există alt Salvator. ¹²Eu am anunțat (*ce urma să se întâmple*), am salvat și am proclamat. Nu sunt (*ca un*) străin între voi’. Iahve spune: ‘Voi Îmi sunteți martori că Eu sunt Dumnezeu. ¹³Da, din zilele străvechi, Eu sunt. Nimeni nu poate salva din mâna Mea! Când Eu lucrez, cine se poate opune?’» ¹⁴Iahve, Răscumpărătorul vostru, Sfântul lui

Israel, vă vorbește astfel: «De dragul vostru voi trimite o armată invadatoare împotriva Babilonului și îi voi obliga pe toți caldeenii să fugă folosind corăbiile cu care se mândresc acum. ¹⁵Eu sunt Iahve. Eu sunt Sfântul vostru, Creatorul lui Israel, Regele vostru.» ¹⁶Vorbește Iahve, Cel care a făcut un drum prin mare și o potecă prin apele vijelioase, ¹⁷Cel care a scos care și cai împreună cu o mare armată. Ei rămân culcați; nu pot să se ridice. Au ajuns fără energie. Sunt stinși ca un fitil de lumânare. ¹⁸«Uitați lucrurile care au fost! Nu vă mai gândiți la ce a fost înainte, în vremurile străvechi! ¹⁹Să știți că Eu voi face ceva nou; și acum începe să fie evident. Nu recunoașteți acest lucru? Voi face un drum în deșert și râuri în zona aridă. ²⁰Animalele sălbatice, șacalii și bufnițele Mă vor glorifica – pentru că dau apă în deșert și râuri în locul arid – ca să ofer apă de băut poporului Meu pe care l-am ales. ²¹Eu am format acest popor ca să proclame laude la adresa Mea. ²²Totuși tu, Iacov, nu M-ai chemat. Israel, tu te-ai plictisit de Mine! ²³Nu Mi-ai adus oi ca arderi integrale și nu M-ai onorat cu sacrificiile tale. Eu nu te-am suprasolicitat cerându-ți daruri de mâncare și nu te-am obosit pretinzându-ți tămâie. ²⁴Nu mi-ai cumpărat plante aromate cu argintul tău și nici nu M-ai săturat cu grăsimea sacrificiilor tale; ci M-ai încărcat cu păcatele tale și M-ai obosit cu nedreptățile tale. ²⁵Eu, da, chiar Eu sunt Cel care îți șterg nedreptățile – de dragul Meu – și nu Îmi voi mai aminti de ele. ²⁶Amintește-Mi faptele pe care le-ai făcut; și vino să ne judecăm împreună! Apără-ți cauza – ca să fii dovedit corect (*în fața Mea*)! ²⁷Primul tău strămoș a păcătuit; iar mediatorii tăi s-au revoltat împotriva Mea. ²⁸Din această cauză i-am dezonorat pe conducătorii sfântului sanctuar; și am decis ca Iacov să fie distrus iar Israel să ajungă ridicol (*pentru celelalte popoare*). **44** Dar acum ascultă, Iacov, sclavul Meu! Îți vorbesc ție, Israel, cel pe care te-am ales! ²Iahve – Cel care te-a făcut, te-a conceput (*ca*) în uter și care te va ajuta, îți vorbește astfel: Sclavul Meu Iacov, nu te teme. Tu ești Ieșurun – cel pe care l-am ales! ³Eu voi turna apă peste pământul însetat și râuri peste pământul uscat. Voi turna Spiritul Meu peste descendenții tăi și binecuvântarea Mea peste urmașii tăi. ⁴Ei vor răsări ca iarba de pe pășuni și ca sălciile de lângă izvoarele de apă. ⁵Unul va zice: ‘Eu sunt al lui Iahve!’. Un altul se va numi cu numele lui Iacov; iar un altul își va scrie pe mână: ‘Al lui Iahve!’; și astfel va adopta numele de Israel.» ⁶Iahve, Regele lui Israel și Răscumpărătorul lui – numit și Iahve, Dumnezeuul Armatelor – vorbește astfel: «Eu sunt Primul și Ultimul; iar în afară de Mine, nu există alt Dumnezeu. ⁷Cine este ca Mine astfel încât ar putea Să proclame, să anunțe și să prezinte înaintea Mea ce s-a întâmplat în vremurile străvechi – de când Mi-am format poporul? Ce urmează să se mai întâmple? Să ne facă preziceri despre ce se va întâmpla! ⁸Nu vă temeți și nu vă panicați! Oare nu v-am anunțat și nu v-am prezis aceste lucruri în trecut? Voi sunteți martorii Mei! Există vreun alt Dumnezeu în afară de Mine? Nu există o altă Stâncă! Eu nu cunosc nici măcar una.» ⁹Toți cei care fac idoli, sunt nimic; iar lucrurile de care se bucură, nu le sunt deloc utile. Cei care ar trebui să îi apere, nu au vedere și nici cunoaștere. Astfel, ei vor ajunge să le fie rușine (*de idoli*). ¹⁰Cine

a modelat vreun zeu sau a turnat vreo statuie – fără să (*să urmărească să*) aibă vreun avantaj (*din relația cu idolul lui*)? ¹¹Să știți că acela împreună cu toți cei care îi seamănă, vor ajunge să le fie rușine. Artizanii lui nu sunt altceva decât oameni. Să se adune și să stea în picioare! Vor fi panicați și făcuți de rușine. ¹²Fierarul ia o matriță pe care o introduce între cărbuni aprinși. O modelează cu lovituri de ciocan și o prelucrează cu forța mâinii lui. Apoi i se face foame și nu mai are energie. Pentru că nu bea apă, rămâne fără forță. ¹³Tâmplarul măsoară cu o riglă și marchează limitele cu un obiect ascuțit. Apoi finisează lemnul cu o sculă specială și îl măsoară folosind compasul. Îi dă o formă de om. Astfel, acel lemn arată ca un om. Apoi tâmplarul îl pune într-o casă. ¹⁴Taie cedri sau își alege un gorun ori un stejar pe care îl lăsase să crească printre ceilalți copaci ai pădurii. Mai poate tăia un dafin pe care îl plantase și care crescuse udat de ploaie. ¹⁵Apoi el îl folosește ca lemn de foc. Cu o parte din el se încălzește, aprinde un foc și coace pâine. Dar cu o altă parte a acelui lemn, el face un (*dumne*)zeu căruia i se închină. Își sculptează un idol înaintea căruia se apleacă până la pământ... ¹⁶Pune pe foc jumătate din acel lemn; își prăjește carne, mănâncă și se satură. El se și încălzește (*cu o parte din acel lemn*) și zice: «Ah! M-am încălzit stând aproape de foc!» ¹⁷Din ce îi rămâne, face un (*dumne*)zeu care este propriul lui idol. Se apleacă până la pământ înaintea lui și i se închină. Se roagă lui, zicându-i: «Salvează-mă, pentru că tu ești zeul meu!» ¹⁸Ei nu cunosc, nici nu înțeleg – pentru că ochii le sunt acoperiți ca să nu poată vedea, iar mințile lor sunt întunecate ca să nu poată realiza ce se întâmplă. ¹⁹Niciunul nu gândește, nu are cunoaștere sau discernământ, ca să își zică: «Jumătate l-am pus pe foc; pe cărbunii lui mi-am copt pâine, mi-am prăjit carne și am mâncat. Voi face oare din ce a rămas o asemenea oribilă statuie? Să mă aplec eu până la pământ înaintea unei bucăți de lemn?» ²⁰El se hrănește cu cenușă și este condus greșit de o minte înșelătoare. Nu se poate salva singur și nu poate spune: «Ce țin în mână, nu este decât o minciună.» ²¹«Iacov, reține aceste lucruri – pentru că tu, Israel, ești sclavul Meu! Eu te-am modelat; iar tu ești sclavul Meu. O, Israel, nu te voi uita! ²²Ți-am șters nedreptățile cum se duce un nor; și ți-am anulat păcatele exact cum dispare ceața. Întoarce-te la Mine, pentru că Eu te-am răscumpărat!» ²³Cer, strigă de bucurie – pentru că Iahve a lucrat! Adâncimi ale pământului, strigați! Munți, declanșați un cântec! Cântați și voi, păduri, cu toți copacii voștri – pentru că Iahve l-a răscumpărat pe Iacov și va fi glorificat în Israel. ²⁴Iahve, Cel care este Răscumpărătorul tău și care te-a ținut în uter, spune: «Eu sunt Iahve, Cel care am făcut toate lucrurile, Cel care a desfășurat singur cerul și care tot singur a întins pământul. ²⁵El este Cel care demonstrează că prezicerile mincinoșilor sunt false. Îi dovedește pe ghicitori ca fiind proști. Îi face pe înțelepți să dea înapoi și le arată că este prostie cunoașterea lor. ²⁶El este Cel care confirmă cuvântul sclavului Său și face să se întâmple prezicerea mesagerilor Lui. Tot El este Cel care zice despre Ierusalim: ‘Va fi locuit!’ și despre orașele din teritoriul numit Iuda: ‘Vor fi reconstruite! Eu le voi reface din ruine!’ ²⁷El spune adâncului mării: ‘Fii uscat!

Îți voi seca izvoarele!'; ²⁸Tot El spune despre Cyrus: 'El este păstorul Meu; și va pune în aplicare tot ce doresc Eu. El va da decretul care prevede reconstruirea Ierusalimului și punerea temeliei Templului.'» ⁴⁵ «Iahve vorbește unsului Său – lui Cyrus, pe care l-am apucat de mâna dreaptă ca să domine popoarele și să îi dezbrace pe regi de armurile lor, ca să deschidă porțile înaintea lui – acele porți care nu vor mai fi închise: ²Eu personal voi merge înaintea ta și voi nivela munții. Voi sparge ușile de bronz și voi tăia barele de fier. ³Îți voi da trezoreriile întunericului – bogățiile ascunse în locuri secrete – ca să știi că Eu sunt Dumnezeuul lui Israel numit Iahve, Cel care te chem pe nume! ⁴De dragul sclavului Meu numit Iacov și al alesului Meu numit Israel, te chem pe nume; îți dau un nume de onoare, deși tu nu Mă cunoști! ⁵Eu sunt Iahve, nu este altul; în afară de Mine nu există un alt Dumnezeu! Te voi echipa, deși tu nu Mă cunoști – ⁶pentru ca oamenii să cunoască de la răsăritul soarelui și până la apus că nu există un altul în afară de Mine! Eu sunt Iahve! Nu există altul! ⁷Eu concep lumina și creez întunericul. Eu aduc bunăstarea și tot eu produc dezastrul. Eu, Iahve, fac toate aceste lucruri! ⁸Cer de sus, picură! Să plouă din nori dreptatea! Să se deschidă pământul larg și să răsară salvarea! Să apară și dreptatea împreună cu ea! Eu, Iahve, le-am creat. ⁹Vai de cel care se ceartă cu Creatorul lui – pentru că el nu este decât un vas de pământ printre alte vase! Îi va spune oare argila olarului: 'Ce faci?' sau: 'Să știi că nu i-ai pus mâini!?' ¹⁰Vai de cel care îi zice tatălui lui: 'Ce ai conceput?' sau mamei lui: 'Ce ai adus în existență?'» ¹¹Iahve, Sfântul lui Israel și Creatorul lui, vorbește astfel: «Cu privire la evenimentele viitoare, oare aveți curajul să Mă întrebați despre copiii Mei? Îmi veți ordona cum să procedez cu lucrarea mâinilor Mele? ¹²Eu am făcut pământul și am creat omul pe el. Mâinile Mele au desfășurat cerul; și Eu am ordonat (*aparitia*) întregii lui armate (*de corpuri*). ¹³Eu l-am ridicat pe Cyrus – având în vedere dreptatea Mea și îi voi netezi toate drumurile. El va construi orașul Meu și îi va elibera pe exilații Mei. Va face toate aceste lucruri nu pentru vreun preț sau pentru vreo recompensă.» Acesta este mesajul lui Iahve, Dumnezeuul Armatelor.» ¹⁴„Iahve vorbește astfel: «Produsele Egiptului și mărfurile din Cușim împreună cu sabeenii care sunt oameni înalți, vor veni spre tine. Toți îți vor aparține. Vor veni în lanțuri în urma ta. Se vor apleca înaintea ta și ți se vor ruga, zicând: 'Recunoaștem că Dumnezeu este cu tine! Nu există alt Dumnezeu! Nu este un alt Dumnezeu în afară de El!'» ¹⁵Este evident că Tu ești un Dumnezeu care Se ascunde. O, Dumnezeu al lui Israel, Tu ești Salvatorul! ¹⁶Toți vor fi determinați să le fie rușine și vor fi umiliți. Toți cei care fac idoli, vor umbla împreună afectați de rușine. ¹⁷Dar Israel va fi scăpat de Iahve care îi va oferi o salvare eternă. Voi nu veți ajunge vă fie rușine și nici nu veți fi umiliți pentru totdeauna. ¹⁸Iahve a creat cerul. El este Dumnezeu – Cel care a conceput și a făcut pământul. El a modelat acest pământ și nu l-a făcut să fie fără formă, ci l-a conceput ca să fie locuit. El spune: «Eu sunt Iahve, nu există altul! ¹⁹Eu nu am vorbit în secret, în vreun colț întunecos al pământului; nu am zis urmașilor lui Iacov: 'Căutați-Mă

degeaba!’ Eu, Iahve, spun adevărul și revelez ce este corect. **20**Strângeți-vă! Veniți! Apropiați-vă – voi toți supraviețuitorii care proveniți dintre celelalte popoare! Cei care își transportă idolii de lemn și care se roagă unui (*dumne*)zeu ce nu poate salva, sunt fără minte. **21**Vorbiți! Prezentați-vă cauza! Lăsați-i să discute unii cu alții! Cine a prevestit acest lucru cu mult timp în urmă? Cine l-a anticipat? Oare nu Eu, Iahve? Nu există alt Dumnezeu în afară de Mine. Doar Eu sunt Dumnezeu corect și Salvator. Nu există altul în afară de Mine! **22**Întoarceți-vă la Mine și veți fi salvați – voi toți cei care locuiți până la marginile pământului – pentru că Eu sunt Dumnezeu. Nu există altul! **23**Am jurat pe Mine. Gura Mea a pronunțat cu dreptate un cuvânt care nu va fi retras. Orice genunchi se va apleca înaintea Mea, și orice limbă va jura, **24**spunând despre Mine: ‘Numai în Iahve este dreptatea și forța (*de care avem nevoie*)!’». Toți cei care au fost supărați pe El, vor veni la El și vor fi determinați să le fie rușine. **25**Li se va face dreptate în Iahve; și cu El se vor lăuda toți urmașii lui Israel. **46** Bel se prăbușește, Nebo se îndoiaie. Idolii lor sunt puși pe animale care transportă bagaje. Idolii pe care îi transportați sunt o greutate (*suplimentară*) pentru animalele obosite. **2**Ele se prăbușesc și se îndoiaie împreună. Nu pot să ducă greutatea. Chiar ei personal merg în captivitate. **3**«Descendenți ai lui Iacov, ascultați-Mă – voi toți supraviețuitorii urmașilor lui Israel pe care v-am cărat înainte de a vă naște. V-am suportat încă din uter! **4**Până la bătrânețea voastră, Eu voi fi același. Până vă va albi părul, Eu vă voi proteja. Eu v-am făcut și Eu vă voi susține. Voi fi cu voi și vă voi scăpa. **5**Cu cine Mă veți compara și Mă veți face egal? Cu cine Mă veți asemăna ca să fim identici? **6**Unii varsă aurul din pungă și cântăresc argintul în cumpănă. Ei angajează un artizan care transformă metalul într-un zeu. Apoi se apleacă până la pământ și i se închină. **7**Îl pun pe umeri și îl transportă. Îl așază la locul lui; și acolo rămâne. Nu se poate mișca din acel loc. Dacă cineva strigă la el, nu îi răspunde și nici nu îl scapă din necaz. **8**Amintiți-vă acest lucru și luați-l în considerare! Gândiți-vă din nou la el, neascultătorilor! **9**Amintiți-vă lucrurile de la început – acelea din timpurile străvechi – pentru că Eu sunt Dumnezeu; și nu este altul! Eu sunt Dumnezeu, nu există altul ca Mine! **10**Eu prezint anticipat sfârșitul; și din vremuri străvechi, descopăr lucrurile care încă nu s-au întâmplat, zicând: ‘Planul Meu urmează să fie confirmat de tot ce se va întâmpla. Voi face tot ce doresc!’ **11**Eu chem de la Est o pasăre de pradă care vine dintr-o țară îndepărtată. Aduc omul care Îmi va pune planul în aplicare. Ce am spus, voi face; și ce am planificat, voi pune în aplicare. **12**Ascultați-Mă, încăpățânaților – voi care sunteți departe de dreptate! **13**Îmi aduc aproape dreptatea. Ea nu este departe; iar salvarea Mea nu va întârzia. Voi oferi Sionului salvarea și voi da Israelului gloria Mea. **47** Fiică, domnișoara Babilonului, coboară și așază-te în praful pământului! Tu, cea care ești fiică de caldeeni, stai pe pământ fără să ai vreun tron – pentru că nu vei mai fi numită fină și delicată! **2**Ia pietrele de moară și macină făină! Ia-ți voalul de pe față! Dezbracă-te de robă. Descoperă-ți picioarele și treci prin râuri! **3**Corpul tău dezvelit va fi arătat. Da, părțile lui

intime vor fi văzute. Mă voi răzbuna și nu voi proteja pe nimeni!»

4Răscumpărătorul nostru – care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor – este Sfântul lui Israel. **5**«Fiică de caldeeni, stai în tăcere și du-te în întuneric – pentru că nu vei mai fi numită stăpâna regatelor! **6**Am fost mânios pe poporul Meu și Mi-am profanat moștenirea. I-am făcut să ajungă la discreția ta. Dar tu nu ai avut milă de ei. Chiar și celui bătrân i-ai pus un jug foarte greu. **7**Ziceai: ‘Voi fi stăpână pentru totdeauna!’ Astfel, tu ai ignorat aceste lucruri și nu te-ai gândit la viitorul lor. **8**Dar acum ascultă, tu care ești iubitoare de plăceri și care locuiești într-un climat de pace, gândindu-te: ‘Eu sunt; și nu este alta în afară de mine! Nu voi fi văduvă și nu voi ști cum este să îți pierzi copiii!’ **9**Amândouă aceste lucruri vor veni împotriva ta în același timp – într-o singură zi. Pierderea copiilor și văduvia vor veni în totalitate împotriva ta – în ciuda multelor tale vrăji și a marii forțe pe care o au descântecele tale. **10**Te-ai încrezut în răutatea ta, zicând: ‘Nu mă vede nimeni.’ Înțelepciunea și cunoașterea ta este cea care te conduce greșit atunci când îți zici: ‘Eu sunt și nu există alta în afară de mine!’ **11**Dar va veni dezastrul peste tine și nu vei ști să îl faci să dispară. Va cădea peste tine și nu îl vei putea anula. Va veni ruina brusc împotriva ta, fără să știi ceva anticipat despre ea. **12**Continuă cu descântecele și cu multele tale vrăjitorii pe care le-ai practicat încă din tinerețe! Poate vei reuși. Poate vei oferi astfel motive de teroare. **13**Ai obosit de atâtea sfaturi. Să se ridice și să te salveze cei care studiază cerul – cititorii în stele – cei care la fiecare lună nouă prezic ce urmează să ți se întâmple. **14**Privește: ei sunt ca pleava, consumați de foc. Nu se pot salva singuri de efectele focului. Acesta nu este un jeric la care să te încălzești. Nu este doar foc înaintea căruia să stai! **15**Așa sunt pentru tine cei pe care te oboseai să îi întrebi și cu care ai făcut comerț încă din tinerețe. Fiecare rătăcește pe drumurile lui; și nu există nimeni care să te salveze! **48** Familia lui Iacov, ascultă acest lucru – voi care sunteți chemați cu numele lui Israel și care proveniți din Iuda; voi care jurați pe numele lui Iahve și Îl chemați pe Dumnezeul lui Israel, dar nu în adevăr sau cu dreptate – **2** chiar dacă vă numiți cu numele sfântului oraș și vă bazați pe Dumnezeul lui Israel al cărui nume este Iahve, Dumnezeul Armatelor! **3**Am anunțat demult lucrurile care deja s-au întâmplat. Gura Mea le-a proclamat. Eu le-am revelat. Apoi am lucrat; și ele au fost confirmate de tot ce s-a întâmplat. **4**Pentru că știu că ești încăpățânat și că tendoanele gâtului tău sunt de fier iar fruntea ta este de bronz, **5**te-am anunțat despre aceste lucruri demult. Ți le-am prezentat înainte să se întâmple – pentru ca să nu zici: ‘Idolul meu le-a făcut; statuia mea cioplită și imaginea mea turnată le-a poruncit!’ **6**Ai auzit. Acum privește la toate acestea! De ce nu vrei să recunoști? De acum îți voi revela lucruri noi și secrete. **7**Ele sunt create acum și nu în vremurile care au trecut. Până azi tu nu ai mai auzit despre ele, ca să poți spune: ‘Deja le știam.’ **8**Nu, nu le-ai auzit și nici nu le-ai cunoscut – pentru că urechea ta nu mai este demult deschisă. Eu am știut că nu vei fi consecvent în comportamentul tău corect și că încă de la naștere ai fost numit neascultător. **9**Pentru numele Meu întârzii să Îmi pun în

aplicare mânia; și pentru lauda Mea, Mi-o rețin față de tine – ca să nu te distrug. ¹⁰Privește: te-am curățat – dar nu ca pe argint; ci te-am încercat în cuptorul durerii. ¹¹De dragul Meu – da, chiar de dragul Meu – fac acest lucru. De ce să fie profanat numele Meu? Nu voi da altuia gloria Mea! ¹²Iacov, ascultă-Mă! Israel, cel pe care l-am chemat, fi atent! Eu sunt Acela! Eu sunt primul și ultimul! ¹³Mâna Mea a pus temeliile pământului și dreapta Mea a desfășurat cerul. Când le chem, ele se prezintă împreună. ¹⁴Adunați-vă toți și ascultați! Care dintre idoli a prevestit aceste lucruri? Acela care este iubit de Iahve, Îi va pune planul în aplicare împotriva Babilonului; iar brațul lui va fi împotriva caldeenilor. ¹⁵Eu, chiar Eu am vorbit! L-am chemat și l-am adus; iar el își va îndeplini misiunea! ¹⁶Apropiați-vă de Mine și ascultați! De la început, Eu nu v-am spus secrete. Iar când s-au petrecut aceste lucruri, Eu eram acolo. Acum, Iahve care este Stăpân m-a trimis împreună cu Spiritul Său.» ¹⁷Iahve, Răscumpărătorul tău care este Sfântul lui Israel, vorbește astfel: «Eu sunt Dumnezeuul tău care se numește Iahve, care te învață ce este în avantajul tău și care te conduce pe drumul pe care trebuie să mergi. ¹⁸O, ce bine ar fi fost dacă ai fi luat în considerare poruncile Mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, iar dreptatea ta ar fi ajuns ca valurile mării. ¹⁹Descendenții tăi ar fi fost ca nisipul. Copiii tăi ar fi fost (*atât de mulți*) ca particulele din care este el format; și niciodată nu ar fi fost șters sau distrus numele lor din fața Mea!» ²⁰Abandonați Babilonul! Fugiți dintre caldeeni! Anunțați și proclamați ce urmează să se întâmple – cu un strigăt de bucurie! Trimiteți vestea până la marginile pământului! Spuneți: «Iahve l-a răscumpărat pe sclavul Său numit Iacov!» ²¹Ei nu au însetat când i-a condus prin deșert. El a făcut să curgă apă din stâncă pentru ei. A despicat stânca și a țâșnit apă din ea. ²²Iahve spune: «Pentru cei răi nu este pace!» **49** «Teritorii de lângă mare, ascultați-Mă! Popoare care locuiți departe, fiți atente! Iahve M-a chemat înainte să mă nasc. Atunci când eram încă în uterul mamei Mele, El Mi-a pronunțat numele. ²Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită și M-a ascuns la umbra mâinii Sale. M-a făcut o săgeată ascuțită și M-a ascuns în tolba Lui. ³Mi-a spus: ‘Tu ești sclavul Meu numit Israel – cel în care Îmi voi revela grandoarea!’ ⁴Dar Eu am zis: ‘Am muncit degeaba. Mi-am consumat energia pentru nimic și fără niciun rezultat... Totuși, cauza Mea este cunoscută de Iahve, iar recompensa Mea este la Dumnezeuul Meu.’ ⁵Și acum, Iahve vorbește. El, Cel care M-a conceput din uter ca să fii Sclavul Său și ca să îl aduc pe Iacov înapoi la El – pentru ca astfel, Israel să se adune la Dumnezeu – pentru că sunt onorat înaintea lui Iahve, iar Dumnezeuul Meu a devenit forța Mea. ⁶El zice: ‘Este prea puțin pentru Tine să fii Sclavul Meu și să ridici doar triburile lui Iacov, să aduci înapoi doar pe supraviețuitorii lui Israel. Eu Te-am pus să fii o lumină (*și*) pentru (*celelalte*) popoare – ca să duci salvarea Mea până la marginile pământului!’» ⁷Iahve, Răscumpărătorul lui Israel și Sfântul lui, vorbește Celui desconsiderat și urât de popor, Sclavului conducătorilor: «Regii vor vedea și se vor ridica (*să Te onoreze*), iar prinții se vor apleca (*recunoscându-Ți autoritatea*) – datorită consecvenței caracterului lui Iahve și având în vedere

pe Sfântul lui Israel care Te-a ales!»” **8** „Iahve spune: «Când va veni timpul, voi acționa cu bunătate, Îți voi răspunde; și în ziua salvării, Te voi ajuta. Te voi păzi și Te voi face un legământ pentru popor – ca să refac țara și să împart moștenirile devastate – **9** urmând să le spun captivilor: ‘Teșiți!’, iar celor din întuneric: ‘Prezentați-vă!’ Ei se vor hrăni pe lângă drumuri și vor găsi pășune pe toate dealurile fără pomi. **10** Nu le va fi foame și nici sete. Nu îi va afecta canicula și nici soarele; pentru că Cel care are bunătate față de ei, îi va conduce și îi va ghida să meargă pe lângă izvoare de apă. **11** Îmi voi transforma toți munții în poteci și Îmi vor fi construite drumuri largi. **12** Priviți-i venind de la mare depărtare: unii dinspre Nord, alții dinspre Est, iar alții dinspre teritoriul numit Siene.» **13** Cer, strigă de bucurie! Pământ, bucură-te! Munți, chiuiți de bucurie – pentru că Iahve Și-a consolat poporul și va avea bunătate față de ai Săi care sunt afectați de durere! **14** Dar Sionul a zis: «Iahve m-a abandonat; Stăpânul meu a uitat de mine!» **15** «Oare poate o femeie să își uite copilul pe care îl alăptează sau să nu aibă milă de cel care provine din uterul ei? Și chiar dacă ea l-ar uita, Eu nu te voi uita! **16** Să știi că te-am încrustat în palmele Mele; iar zidurile tale sunt permanent înaintea Mea. **17** Fiii tăi se grăbesc să se întoarcă, iar cei care te-au distrus și te-au lăsat în ruină, (*acum deja*) se îndepărtează de tine. **18** Ridică-ți ochii și privește în jur! Toți fiii tăi se adună și vin la tine! Iahve te asigură că așa cum El este viu, la fel de adevărat este faptul că tu îi vei purta pe toți ca pe o podoabă. Te vei împodobi cu ei ca o mireasă – **19** pentru că ruinele, locurile tale fără locuitori și țara ta devastată vor fi acum prea strâmte pentru poporul tău; iar cei care te-au devorat, vor fi departe. **20** Fiii de care ai fost privată, îți vor spune chiar în auzul tău: ‘Locul este insuficient pentru mine. Fă-mi mai mult loc, ca să (*pot să*) locuiesc!’ **21** Atunci te vei întreba: ‘Cine mi i-a născut pe toți aceștia? Eram fără copii. Am fost sterilă, exilată și alungată. Cine i-a crescut? Eram abandonată și singură. Deci de unde sunt aceștia?’»” **22** „Iahve care este Stăpân, vorbește astfel: «Să știi că voi face popoarelor un semn cu mâna și Îmi voi ridica steagul spre ele. Acestea îți vor aduce fiii pe brațe; iar fiicele tale vor fi purtate pe umerii lor. **23** Regii lor vor fi părinții tăi adoptivi; iar reginele lor te vor alăpta. Ți se vor închina cu fețele aplecate spre pământ și vor linge praful lui de pe picioarele tale! Atunci vei ști că Eu sunt Iahve; și nu le va fi rușine celor care speră în Mine.» **24** Poate fi luată prada de la cel care deține forța sau pot fi eliberați captivii unui tiran? **25** Dar Iahve vorbește astfel: «Da, captivii celui care deținea forța, vor fi luați; iar prada tiranului va fi eliberată – pentru că Eu voi lupta cu cei care se luptă cu tine și tot Eu îți voi salva copiii. **26** Îi voi face pe exploatatorii tăi să își mănânce propria carne și se vor îmbăta cu sângele lor ca atunci când ar bea vin. Atunci orice creatură va ști că Eu sunt Iahve, Salvatorul și Răscumpărătorul tău – Forța lui Iacov!»” **50** „Iahve spune: «Unde este acea carte de despărțire a mamei voastre, prin care se atestă faptul că am alungat-o? Sau căruia dintre creditorii Mei v-am vândut Eu? Ați fost vânduți din cauza păcatelor voastre; și mama voastră a fost alungată din cauza nedreptăților voastre! **2** De ce nu a mai fost nimeni acolo atunci când Eu

am venit? De ce nu a răspuns nimeni când am strigat? Oare a fost mâna Mea prea scurtă ca să vă poată răscumpăra? Oare nu am avut Eu forța necesară ca să vă salvez? Este evident că prin simpla Mea intervenție verbală pot să sec marea și să transform râurile în deșert. Atunci peștii lor putrezesc din lipsă de apă și mor de sete... **3**Eu îmbrac cerul în întuneric, transformând în sac haina lui! **4**Iahve care este Stăpân, Mi-a dat o limbă capabilă să susțină cu vorba pe cel obosit. În fiecare dimineață El Mă trezește și Mă face atent, ca să ascult ca un discipol (*pe învățătorul lui*). **5**Iahve care este Stăpân Mi-a deschis urechea; iar eu nu m-am opus, nu L-am ignorat. **6**Mi-am oferit spatele celor care Mă loveau și mi-am dat obrazii celor care Îmi smulgeau barba. Nu Mi-am ascuns fața de insulte și de cei care mă scuipau. **7**Iahve care este Stăpân, vine să Mă ajute; și astfel, nu voi ajunge să Îmi fie rușine. Mi-am făcut fața ca de cremene – știind că nu îmi va fi rușine. **8**Cel care Mă acceptă și care Îmi aprobă comportamentul ca fiind corect, este aproape! Cine are curajul să Mă acuze? Să ne prezentăm împreună (*la judecată*)! Unde este cel care Mă acuză? Să Mă confrunte! **9**Iahve care este Stăpân, vine să Mă ajute! Cine are curajul să Mă condamne? Toți se vor învechi ca o haină; și îi va mânca molia. **10**Care dintre voi se teme de Iahve și ascultă vocea Sclavului Său? Cel care umblă în întuneric și care nu are lumină, să se încreadă în numele lui Iahve și să se bazeze pe Dumnezeuul lui! **11**Iar voi toți care aprindeți un foc și care folosiți torțe aprinse, umblați în lumina focului vostru și a torțelor pe care le-ați aprins! Acestea sunt lucrurile pe care le veți primi din mâna Mea; și veți zăcea având dureri!» **51** «Voi, cei care urmăriți dreptatea, ascultați-Mă! Voi, care Îl căutați pe Iahve, priviți spre stânca din care ați fost ciopliți și spre groapa din care ați fost scoși! **2**Uitați-vă la Avraam – la părintele vostru – și la Sara care v-a născut! Când l-am chemat, era doar el singur; dar Eu l-am binecuvântat și l-am înmulțit! **3**În mod asemănător, Iahve va încuraja Sionul și va consola toate ruinele lui. Îi va face zonele nelocuite ca Edenul; și deșertul lui va fi ca grădina lui Iahve. Acolo va fi bucurie și veselie, mulțumire și cântec. **4**Poporul Meu, ascultă-Mă! Poporul Meu, fi atent la ce spun; pentru că legea va ieși de la Mine și voi face ca dreptatea Mea să fie o lumină pentru popoare! **5**Dreptatea Mea se apropie. Salvarea Mea apare; iar brațul Meu urmează să judece popoarele în scurt timp. Teritoriile de lângă mare Mă așteaptă și speră în intervenția brațului Meu. **6**Ridicați-vă ochii spre cer și priviți în jos spre pământ! Cerul se va dispersa ca fumul. Pământul se va învechi ca o haină; iar cei care trăiesc pe el, vor muri ca țânțarii. Dar salvarea Mea va exista pentru totdeauna; și dreptatea Mea nu va avea sfârșit! **7**Voi, cei care cunoașteți dreptatea, ascultați-Mă! Tu, popor care ai în inimă legea Mea, nu te teme de insultele oamenilor. Să nu fi afectat de calomniile lor; **8**pentru că îi va mânca molia exact ca pe o haină. Vor fi mâncați de vierme exact cum mănâncă el lâna. Dar dreptatea Mea va exista mereu; și de salvarea Mea vor beneficia toate generațiile!» **9**Trezește-Te! Trezește-Te! Braț al lui Iahve, îmbracă-Te în forță! Trezește-Te ca în zilele străvechi, ca în vremurile generațiilor care au existat cu mult timp în urmă! Nu ești Tu Acela care l-ai tăiat pe Rahab în

bucăți și care ai omorât monstrul Tanin? ¹⁰Nu ești Tu Acela care ai uscat marea – apele marelui adânc – și care ai făcut un drum în zonele adânci ale mării, pentru ca să treacă pe acolo aceia care sunt răscumpărați (*de Tine*)? ¹¹Răscumpărații lui Iahve se vor întoarce și vor intra în Sion cu strigăte de victorie. Capetele lor vor fi încoronate cu o bucurie eternă. Bucuria și veselia îi vor cuprinde din toate părțile; iar necazul și oftatul vor fugi de la ei. ¹²«Eu, chiar Eu sunt Cel care te consolez! Deci, de ce te temi de omul muritor – de fiul omului care este efemer ca iarba –, ¹³uitând astfel de Iahve, de Creatorul tău care a desfășurat cerul și care a pus temeliile pământului? De ce ești afectat toată ziua de mânia celui care te exploatează și care urmărește să te distrugă? Unde este mânia lui? ¹⁴Cel subjugat va fi eliberat în scurt timp. El nu va muri în închisoare și nici nu îi va lipsi pâinea! ¹⁵Eu sunt Iahve, Dumnezeuul tău – Cel care provoacă marea, făcând valurile ei să mugească. Numele Său este Iahve, Dumnezeuul Armatelor. ¹⁶Am pus cuvintele Mele în gura ta și te-am acoperit cu umbra mâinii Mele – ca să înființez cerul, ca să pun temeliile pământului și să zic Sionului: ‘Tu ești poporul Meu!’» ¹⁷Trezește-te! Trezește-te! Ierusalim, ridică-te! – tu, cel care ai băut din mâna lui Iahve cupa mâniei Lui și care ai sorbit tot ce era în paharul ameteții! ¹⁸Între toți fiii pe care i-a născut, nu există niciunul care să îl ghideze (*corect*). Între toți fiii pe care i-a crescut, nu este nici (*măcar*) unul care să îl apuce de mână. ¹⁹Au venit peste tine cele două dezastre: devastarea și distrugerea, foametea și sabia. Cine mai poate să plângă pentru tine? Cine te mai poate consola? ²⁰Fiii tăi zac leșinați la fiecare colț de stradă – ca o antilopă care a fost prinsă în laț. Ei sunt plini de mânia lui Iahve și de reproșul pe care li l-a făcut Dumnezeuul tău. ²¹Acum, tu cel care ești distrus, tu cel care ești îmbătat dar nu de vin, ascultă! ²²Stăpânul tău care se numește Iahve și care este Dumnezeuul tău, Apărătorul poporului Său, spune: «Să știi că ți-am luat din mână cupa ameteții; și nu vei mai bea vreodată din paharul mâniei Mele! ²³Îl voi pune în mâna exploatatorilor tăi, a celor care ți-au zis: ‘Apleacă-te, ca să putem călca peste tine!’ Atunci tu ți-ai făcut spatele ca pământul; și a fost ca un drum pe care ei au dorit să umble!» **52** Trezește-te! Trezește-te! Sion, îmbracă-te cu forța ta! Ierusalim, oraș frumos, îmbracă-ți hainele tale superbe! Cel necircumcis și cel necurat nu vor mai intra în tine. ²Scutură-te de praful pământului! Ierusalim, ridică-te și stai drept! Fiică a Sionului care ai fost captivă, dezleagă-ți legăturile de la gât! ³Iahve îți spune: «Pentru că ați fost vânduți fără plată, veți fi recuperați fără argint!» ⁴Se va întâmpla așa pentru că Iahve care este Stăpân, spune: «În vremurile trecute, poporul Meu s-a dus în Egipt ca să locuiască acolo. Mai târziu, asirienii l-au oprimat fără motiv. ⁵Deci Iahve zice: ‘Ce voi face acum văzând că poporul Meu este luat pe nimic?’ Iahve mai spune: ‘Stăpânitorii poporului Meu strigă triumfători; și cât este ziua de mare, numele Meu este blasfemiât! ⁶Din această cauză, poporul Meu va cunoaște (*ce înseamnă*) numele Meu. Astfel, în ziua despre care am vorbit, vor ști că Eu sunt Cel care spun: Sunt aici și acționez!’» ⁷Cât de frumoase sunt pe munți picioarele mesagerului care anunță pacea și care

aduce vești bune! El proclamă salvarea și spune Sionului: «Dumnezeul tău guvernează!» **8**Ascultă! Paznicii de pe zidurile tale strigă împreună de bucurie – pentru că văd cu ochii lor cum Se întoarce Iahve în Sion! **9**Ruine ale Ierusalimului, declanșați împreună cântecul – pentru că Iahve Și-a susținut poporul și a răscumpărat Ierusalimul! **10**Iahve Și-a revelat sfântul Său braț înaintea tuturor popoarelor; și toate marginile pământului vor vedea salvarea pe care ne-o va oferi Dumnezeului nostru! **11**Îndepărtați-vă! Plecați din zonă! Ieșiți de acolo! Nu atingeți nimic necurat! Voi toți cei care transportați vasele lui Iahve, ieșiți din mijlocul lui și curățați-vă! **12**Nu trebuie să ieșiți grăbiți sau să plecați în fugă; pentru că Iahve va merge înaintea voastră și Dumnezeul lui Israel vă va asigura securitatea în urma voastră. **13**«Să știți că Sclavul Meu va avansa, va fi înălțat și ridicat; și va ajunge foarte sus. **14**Așa cum pentru mulți a fost o cauză de panică – pentru că atât de urâtă Îi era fața care diferea de a omului, încât numai semăna cu fiii oamenilor – **15**la fel El va uimi multe popoare. Regii vor rămâne muți înaintea Lui – pentru că vor vedea ceva despre care nu li s-a mai spus și vor înțelege ceva despre care nu au mai auzit!» **53** Cine a crezut mesajul nostru? Cui i s-a revelat brațul lui Iahve? **2**El a crescut înaintea Lui ca o ramură tânără care a apărut într-un pământ uscat. Nu avea nici frumusețe, nici strălucire care să ne atragă (*atenția*). La exterior, ființa Lui nu ne oferea nimic plăcut. **3**El a fost desconsiderat și abandonat de oameni. A trăit suportând durerea. A fost obișnuit cu suferința. Era atât de desconsiderat, încât oamenii își întorceau fața de la El; și (*astfel*) noi L-am ignorat. **4**Da, El Și-a însușit infirmitățile noastre și a luat bolile noastre. Noi L-am considerat lovit, strivit de Dumnezeu și nefericit. **5**Dar El era perforat pentru păcatele noastre. A fost strivit pentru nedreptățile noastre. Venise împotriva Lui pedeapsa care (*acum*) ne oferă pacea; și suntem vindecați datorită rănilor Lui. **6**Noi toți rătăceam ca niște oi. Fiecare își urma propriu lui drum. Dar Iahve a decis ca El să suporte (*pedeapsa pentru*) nedreptatea noastră – a tuturor. **7**Când a fost exploatat și chinuit, El nu Și-a deschis gura (*să protesteze*). A tăcut ca un miel care este dus la tăiere și ca o oaie care stă înaintea celui care o tunde. **8**A fost luat cu forța și condamnat. Cine din generația Sa ar fi conceput că El a fost distrus de pe teritoriul celor vii și lovit pentru nedreptățile poporului Meu? **9**Mormântul Lui a fost lângă acela al celor răi. L-au așezat în mormântul celui bogat, deși El nu a comis niciun act de violență și cu gura Lui nu a pronunțat nicio înșelăciune. **10**Dar Iahve a decis să Îl strivească prin tot ce a suportat. Totuși, după ce Își va da viața ca sacrificiu (*înlocuitor*) pentru păcat, Își va vedea urmașii și va trăi multe zile. Astfel, dorința lui Iahve va fi pusă în aplicare prin (*ce se va întâmpla cu*) El. **11**«La sfârșitul adversităților pe care le va suporta, va vedea lumina și va fi mulțumit. Prin cunoașterea Sa, Sclavul Meu care va avea un comportament ireproșabil, va face acceptabili (*pentru Iahve*) pe mulți oameni; și le va achita nedreptățile. **12**Pentru că se va întâmpla așa, Îi voi da o parte împreună cu cei mari și va împărți prada cu cel care deține forța – pentru că S-a oferit pe Sine acceptând să moară și pentru că a fost inclus (*astfel*) între cei nedrești.

Totuși, El a suportat (*pedeapsa pentru*) păcatul celor mulți și a pledat în favoarea celor păcătoși.» **54** «Femeie sterilă, tu care nu poți naște, bucură-te! Tu, cea care nu ai durerile nașterii, manifestă-ți bucuria chiuind și strigând.» Iahve spune: «Copiii femeii abandonate vor fi mai mulți decât ai celei căsătorite. **2**Lărgește locul cortului tău și întinde învelitorile locuințelor tale! Nu te opri! Lungește-ți frânghiile și consolidează-ți parii! **3**Te vei extinde la dreapta și la stânga; iar descendenții tăi vor domina popoarele și vor locui (*în*) orașele devastate (*reconstruindu-le*). **4**Nu te teme – pentru că nu vei mai ajunge să îți fie rușine! Nu te rușina – pentru că nu vei mai suporta desconsiderarea! Vei uita rușinea tinereții tale și nu îți vei mai aminti de insultele din perioada văduviei tale. **5**Cel care te-a făcut, îți este soț. Numele Său este Iahve, Dumnezeu Armatelor; și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel. El este numit Dumnezeu întregului pământ! **6**Iahve te-a chemat ca pe o soție abandonată care era tristă în sufletul ei. Dumnezeuul tău îți spune că te cheamă acum ca pe o soție care fusese alungată în tinerețe. **7**Te abandonasem pentru scurt timp; dar te voi aduna cu multă bunătate. **8**Într-un moment în care Mi s-a declanșat mânia, Mi-am ascuns fața de tine pentru scurt timp; dar Îmi voi manifesta bunătatea față de tine acționând cu o dragoste eternă. Acesta a fost (*pentru tine*) mesajul lui Iahve care este Răscumpărătorul tău. **9**Pentru Mine, ce se va întâmpla va fi ca în zilele lui Noe, când am jurat că apele care au fost atunci nu vor mai inunda pământul. În mod asemănător am jurat și acum că nu Mă voi mai mânia pe tine și nu te voi mai certa. **10**Pot să se mute munții și să se cutremure dealurile; dar dragostea Mea stabilă nu se va îndepărta de la tine și legământul Meu de pace nu se va distruge. Acesta este mesajul lui Iahve care Își manifestă bunătatea față de tine. **11**Ție care ai fost nefericită și bătută de furtună fără să te consoleze cineva, Eu Îți voi reconstrui pietrele în antimoniu și îți voi pune temelii de safir. **12**Îți voi face partea superioară a turnurilor de apărare din rubin. Îți voi construi porțile din nestemate și îți voi face toate zidurile din pietre scumpe. **13**Toți fiii tăi vor fi învățați de Iahve; și pacea fiilor tăi va fi mare. **14**Vei fi concepută în dreptate, departe de tiranie – pentru că nu vei avea de ce să te temi. Vei sta departe de teroare – pentru că aceasta nu se va mai apropia de tine. **15**Dacă cineva va declanșa un război împotriva ta, nu va fi trimis de Mine. Oricine va iniția un război împotriva ta, va cădea din cauza ta. **16**Să știi că Eu l-am creat pe fierarul care suflă în cărbunii aprinși și care construiește o armă adecvată scopului pentru care o face. Tot Eu l-am creat și pe distrugător ca să devasteze. **17**Orice armă care este concepută să acționeze împotriva ta, va eșua; și vei condamna orice limbă care își permite să te judece, demonstrându-i că este vinovată.» Iahve spune: «Acesta este moștenirea sclavilor lui Iahve și justificarea lor din partea Mea». **55** «Voi, toți cei care sunteți însetați, veniți la ape! Cei care nu aveți argint, veniți și cumpărați mâncare! Veniți să cumpărați vin și lapte – fără argint și fără plată! **2**De ce vă cheltuiți argintul pe ceva care nu este pâine? De ce oferiți rezultatul muncii voastre pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă cu atenție; și astfel veți putea să mâncați ce este bun. Vă veți

satisface sufletul cu mâncare din abundență! **3**Fiți atenți și veniți la Mine! Ascultați; și sufletul vostru va trăi! Voi ratifica cu voi un legământ etern; și astfel se va consolida bunătatea Mea față de David. **4**Să știți că l-am făcut un martor înaintea popoarelor. El este un conducător și un guvernator pentru popoare. **5**Să știi că vei aduna națiuni pe care nu le cunoști; și popoare care nu te cunosc, vor alerga la tine, datorită Dumnezeului tău numit Iahve care este Sfântul lui Israel – pentru că El te-a glorificat!» **6**Căutați pe Iahve – cât timp mai poate fi găsit! Chemați-L – cât timp mai este aproape! **7**Omul nedrept să își abandoneze drumul pe care merge; iar cel rău să renunțe la gândurile lui! Să se întoarcă la Iahve – la Cel care îi va oferi bunătate – la Dumnezeul nostru care îl va ierta de tot ce a făcut. **8**Iahve zice: «Gândurile Mele nu sunt gândurile voastre; și metodele voastre nu sunt (și) metodele Mele. **9**Atât gândurile cât și metodele Mele sunt depărtate de ale voastre – la fel cum este cerul față de pământ. **10**Exact cum ploaia și zăpada coboară din cer și nu se întorc până nu udă pământul, făcându-i vegetația să încolțească și să producă recolte care oferă sămânță semănătorului și pâine celui care mănâncă, **11**la fel se va întâmpla și cu al Meu Cuvânt care iese din gura Mea: el nu se va întoarce la Mine fără să își fi făcut efectul. El Îmi va satisface dorința și își va produce efectul pentru care L-am trimis. **12**Veți ieși cu bucurie și veți fi conduși în pace. Munții și dealurile vor începe să strige de bucurie înaintea voastră; și toți copacii câmpiei vor bate din palme. **13**În locul măcășinilor va crește chiparosul; și în locul ciulinului se va dezvolta mirtul. Iar acest fenomen va fi o faimă pentru Iahve și un semn care va rămâne pentru eternitate.» **56** Iahve zice: „Urmăriți să judecați corect și faceți fapte care respectă dreptatea! În scurt timp va veni salvarea Mea; și se va revela dreptatea Mea. **2**Oricine face acest lucru, este un om fericit. Această fericire este a aceluia care se comportă permanent așa, respectând Sabatul. Ei nu îl profanează; și își feresc mâna ca să nu facă vreun rău.” **3**„Străinul care se atașează de Iahve, să nu zică: «Sunt convins că Iahve mă va separa de poporul Său!» Iar eunucul să nu se lamenteze zicând: «Sunt doar un copac uscat!» **4**Iahve spune: «Eunucilor care respectă Sabatele Mele, care aleg să facă ce Îmi este plăcut și care urmăresc în mod consecvent respectarea legământului Meu, **5**le voi da un loc de onoare în casa Mea și între zidurile Mele. Ei vor primi de la Mine un nume mai bun decât al fiilor și al fiicelor. Le voi oferi un nume care nu se va uita niciodată. **6**Acum vorbesc și despre străinii care se atașează de Iahve ca să Îl slujească și care doresc să iubească numele Lui urmărind să Îi fie slujitori. Mă adresez tuturor celor care respectă Sabatul și care nu îl profanează, tuturor celor care sunt consecvenți în respectarea legământului Meu. **7**Pe aceștia îi voi aduce la sfântul Meu munte și îi voi face să fie plini de bucurie în casa Mea de rugăciune. Arderile lor integrale și sacrificiile lor vor fi acceptate pe altarul Meu – pentru că această casă care Îmi aparține, va fi numită o casă de rugăciune pentru toate popoarele.» **8**Iahve care este Stăpân – Cel care îi adună pe exilații lui Israel – zice: «Voi aduna și pe alții împreună cu ei. Vor fi alții pe lângă cei deja adunați!» **9**Veniți toate vietățile câmpului! Veniți și

devorați – voi, toate viețuitoarele pădurii! ¹⁰Paznicii de pe zidurile lui Israel sunt orbi. Toți sunt fără cunoaștere. Toți sunt niște câini de pază muți. Nu pot să latre. Stau culcați și visează. Le place să doarmă. ¹¹Sunt niște câini lacomi. Niciodată nu sunt sături. Ei au devenit niște păstori fără cunoaștere. Fiecare își urmează propriul lui drum. Fiecare – fără excepție – își urmărește propriul lui câștig. ¹²Fiecare dintre ei zice: «Veniți! Voi scoate vin și ne vom îmbăta cu băutură alcoolică rafinată! Iar mâine va fi ca astăzi – sau chiar (*vom bea*) mai bine (*decât acum*)!» **57** Omul corect moare; și nimeni nu este deranjat de acest fapt. Oamenii devotați (*lui Iahve*) sunt luați; și nimeni nu înțelege că se întâmplă așa cu cei corecți ca să fie feriți de dezastru. ²Cei care trăiesc corect, vor beneficia de pace și se vor odihni în adăposturile lor. ³«Dar voi care sunteți fii de vrăjitoare și care proveniți din bărbat adulter și din femeie prostituată, veniți aici! ⁴Pe cine credeți că ridiculizați? Împotriva cui credeți că rânjiți și vă permiteți să scoateți limba? Nu sunteți decât niște copii ai nedreptății și niște urmași ai minciunii. ⁵Vă declanșați dorințele păcătoase printre stejari și sub orice copac verde. Voi vă sacrificați copiii în văi, printre stânci. ⁶Idolii (*făcuți*) din pietrele netede ale văii, sunt moștenirea ta. Ei – da, chiar ei – sunt destinul tău. Lor le torni sacrificii de băutură și le aduci daruri de mâncare. Oare să am Eu bunătate față de tine văzând aceste fapte? ⁷Ți-ai pus patul pe un munte înalt și impunător. Acolo te-ai urcat ca să îți oferi sacrificiul. ⁸Ți-ai pus simbolul păgân în spatele ușii și al tocului ei. Ai uitat de Mine și ți-ai dezvelit patul. Te-ai urcat în el și l-ai făcut să fie atrăgător. Ai făcut o înțelegere cu ei. Le-ai iubit patul și le-ai privit părțile lor intime. ⁹Te-ai dus la Moleh cu ulei. Ți-ai înmulțit parfumurile. Ți-ai trimis emisari până la mari distanțe. I-ai trimis chiar până în locuința morților. ¹⁰Ai obosit datorită atâtor deplasări; dar nu zici: ‘Ele sunt fără rezultat!’ Încă ai forță; și astfel, nu renunți. ¹¹De cine te-ai speriat și ți-a fost frică atât de mult, încât să minți – să nu îți mai amintești de Mine și nici măcar să nu te mai gândești la Mine? Pentru că Eu am tăcut mult timp, tu nu te (*mai*) temi de Mine. ¹²Voi arăta altora dreptatea ta și faptele tale; dar ele nu te vor ajuta. ¹³Când vei striga după ajutor, atunci să te scape mulțimea idolilor tăi! Pe toți îi va decima vântul; și vor fi desființați printr-o simplă suflare. Dar oricine se va încrede în Mine, va governa țara și va moșteni sfântul Meu munte!»” ¹⁴„Se va zice: «Construiți! Construiți! Pregătiți un drum! Eliminați orice obstacol din drumul poporului Meu!»” ¹⁵Cel foarte Înalt și foarte înălțat, Cel care trăiește etern și al cărui nume este sfânt, vorbește astfel: «Eu locuiesc în înălțime și în sfințenie; dar sunt și cu omul distrus și cu cel care este smerit în sufletul lui – ca să reabilitez spiritele celor smeriți și inimile celor distruși. ¹⁶Nu voi face continuu reproșuri și nu voi fi pentru totdeauna mânios – pentru că altfel, spiritul și sufletele pe care le-am făcut, ar leșina înaintea Mea. ¹⁷M-am mâniat din cauza păcatului lăcomiei lui. L-am pedepsit; și datorită mâniei, Mi-am ascuns fața. Dar el a continuat să umble neascultător pe drumurile alese de inima lui... ¹⁸Am văzut cum s-a comportat; dar îl voi vindeca, îl voi conduce și îl voi încuraja. Voi face toate acestea atât lui, cât și celor care îl jelesc. ¹⁹Voi

face să apară astfel laudă pe buzele lor. Iahve zice: ‘Pace! Pace celui care este departe și celui care este aproape. Eu îl voi vindeca!’ ²⁰Dar cei răi sunt ca marea agitată care nu se poate liniști și ale cărei valuri aruncă numai noroi și mâl!» ²¹Dumnezeul meu zice: «Pentru cei răi nu există pace!» **58** „Strigă cu mare intensitate! Nu te opri! Vocea ta să se audă ca o goarnă! Vorbește poporului Meu despre neascultarea lui; și arată-le urmașilor lui Iacov păcatele (*de care sunt vinovați*)! ²În fiecare zi ei Mă caută; și aparent, doresc să cunoască metodele Mele – ca un popor care ar practica dreptatea și care nu ar fi abandonat respectarea poruncii Dumnezeului lor. Îmi cer decizii corecte; și, aparent, doresc să se apropie de Dumnezeu. ³(*Ei zic:*) «De ce Tu nu vezi când postim? De ce ne ignori când ne smerim?» «Pentru că în ziua postului vostru vă satisfaceți propriile voastre dorințe și vă exploatați toți lucrătorii. ⁴Văd că atunci când postiți, vă certați, vă luptați și vă loviți plini de răutate cu pumnul. Practicând acest fel de post, nu vă veți face vocea auzită (*până*) în locurile înalte. ⁵Oare așa este postul plăcut Mie? Oare să fie el asociat cu o zi în care omul se chinuie și în care capul lui stă aplecat ca un pipirig, în timp ce se culcă învelit cu un sac și acoperit cu cenușă? Așa îți definești tu postul și ziua acceptată de Iahve? ⁶Vă spun acum care este postul agreat de Mine: acela în timpul căruia dezlegi lanțurile nedreptății, desfaci legăturile jugului, eliberezi pe cei exploatați și distrugi orice fel de jug. ⁷Acest post înseamnă să îți împarți pâinea cu cel flămând, să le oferi săracilor fără casă un adăpost și să îmbraci pe un om când vezi că este gol, renunțând să te eschivezi față de cel care este rudă cu tine. ⁸Atunci lumina ta va răsări ca aurora dimineții și vindecarea ta va apărea repede. Dreptatea ta va merge înaintea ta, iar gloria lui Iahve te va proteja din spate. ⁹Atunci (*Îl*) vei chema, iar Iahve va răspunde. Vei striga, solicitând ajutor; iar El va spune: ‘Sunt aici!’ Dacă vei elimina din mijlocul tău exploatarea incorectă, condamnarea și vorbirea arogantă, ¹⁰dacă vei renunța la ce este al tău în folosul celui flămând și dacă vei satisface nevoile omului defavorizat, lumina ta va răsări în întuneric, iar noaptea ta va fi (*luminată*) ca cea mai luminoasă parte a zilei. ¹¹Iahve te va conduce tot timpul, îți va satisface nevoile chiar în locuri uscate de soare și îți va întări oasele. Vei fi ca o grădină bine udată și ca un izvor de apă ale cărui ape nu seacă niciodată! ¹²Urmașii tăi îți vor reconstrui vechile clădiri care acum sunt ruinate; și vei ridica din nou temeliiile generațiilor străbune. Vei fi numit: ‘Cel care reface locurile sparte (*ale zidului*)’, și ‘Restauratorul străzilor (*care altădată erau*) locuite’. ¹³Îți cer să îți oprești piciorul de la profanarea Sabatului și de la satisfacerea propriilor tale plăceri în ziua Mea sfântă. Doresc ca Sabatul să îți fie o delectare, iar ziua sfântă a lui Iahve să fie pentru tine o zi onorată. Dacă o vei cinsti și nu vei merge pe drumul tău – refuzând să faci ce îți place și renunțând să mai vorbești lucruri fără valoare –, ¹⁴satisfacția ta va fi în Iahve. Te voi face să parcurgi înălțimile țării și te voi hrăni cu moștenirea părintelui tău numit Iacov.» Se va întâmpla așa pentru că a vorbit gura lui Iahve. **59** Nu, mâna lui Iahve nu este prea scurtă ca să salveze; nici urechea Lui nu este prea surdă ca să audă. ²Ci nedreptățile voastre v-au separat de Dumnezeul vostru;

și păcatele voastre I-au ascuns fața de voi. Astfel, El nu vă aude. **3**Mâinile voastre sunt murdărite cu sânge; și degetele voastre au nedreptate pe ele. Buzele voastre spun minciuni; și limba voastră pronunță nedreptăți. **4**Nimeni nu cheamă (*pe altul*) la dreptate. Niciunul nu își susține cauza cu sinceritate; ci se bazează pe vorbe neadevărate și spun minciuni. Concep necaz și nasc nedreptate. **5**Clocesc ouă de vipere și țes pânză de păianjen. Oricine le mănâncă ouăle, moare; iar dacă vreunul este spart, iese din el o viperă. **6**Pânzele lor nu pot fi folosite ca îmbrăcăminte; și ei nu se pot acoperi cu ce au făcut. Faptele lor sunt nedrepte; și în mâinile lor sunt numai acte de violență. **7**Picioarele lor aleargă la rău și se grăbesc să verse sângele oamenilor nevinovați. Gândurile lor apar din răutate; iar pe drumurile pe care merg ei, se găsește devastarea și dezastrul. **8**Aceia nu cunosc drumul păcii; și dreptatea nu se găsește pe aleile lor. Au denaturat drumurile pe care pășesc. Astfel, nimeni care umblă pe ele, nu cunoaște pacea. **9**Din această cauză, judecata corectă este departe de noi; și dreptatea nu ajunge până la poporul nostru. Căutăm lumina; dar nu este decât întuneric. Căutăm strălucirea, dar umblăm în beznă. **10**Bâjbâim ca niște orbi pe lângă un zid. Umblăm ca niște oameni fără vedere. Ne împiedicăm în mijlocul zilei ca atunci când deja se întunecă; și între cei care au forță, suntem ca niște morți. **11**Mormăim toți ca niște urși și ne jelim triști ca niște porumbei. Căutăm dreptatea, dar ea nu există; căutăm salvarea, dar ea este departe de noi. **12**Faptele neascultării noastre sunt multe înaintea Ta; și păcatele noastre vorbesc împotriva noastră. Mergem peste tot ducând împreună cu noi aceste păcate ale neascultării; și ne cunoaștem nedreptățile: **13**revoltă față de Iahve și decizia de El. Am întors spatele Dumnezeului nostru, am instigat la exploatarea semenilor și la neascultare (*față de Iahve*). Am conceput cuvinte mincinoase și le-am exprimat convingător. **14**Astfel, justiția este îndepărtată și dreptatea stă la mare distanță – pentru că adevărul se împiedică în piață și onestitatea nu poate intra (*între noi*). **15**Adevărul nu mai există; și oricine se abține de la rău, devine o victimă (*a celorlalți*). Iahve a văzut; și nu a agreat absența dreptății. **16**El a văzut că nu era nimeni care să intervină și a fost uimit de acest lucru. Astfel, brațul Său I-a adus salvarea; și I-a susținut dreptatea Sa. **17**A îmbrăcat dreptatea ca pe o armură de zale și Și-a pus pe cap coiful salvării. S-a îmbrăcat cu hainele răzbunării și s-a înfășurat cu pasiunea ca și cum S-ar fi echipat îmbrăcând o robă. **18**Va recompensa pe fiecare conform faptelor lui. Dușmanilor Săi le va da mânie. El va oferi celor care Îl dușmănesc recompensa adecvată. Le va da teritoriile de lângă mare recompensa pe care o merită. **19**Deci cei din Vest se vor teme de numele lui Iahve, iar cei de la răsăritul soarelui vor avea teamă de gloria Lui – pentru că El va veni ca un râu condus și ghidat de Spiritul lui Iahve. **20**Iahve zice: «Răscumpărătorul va veni în Sion la cei care provin din Iacov și care se întorc de la nedreptate.» **21**Iahve (*mai*) spune: «Din partea Mea, vă anunț ce prevede legământul Meu ratificat cu ei: Spiritul Meu care este peste tine și cuvintele Mele pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai îndepărta de ea și de gura copiilor tăi – nici chiar de gura urmașilor copiilor

tăi – de acum și pentru totdeauna!» Acesta este mesajul lui Iahve. **60** «Ridică-te! Strălucește! A venit Lumina ta. Gloria lui Iahve a răsărit peste tine. **2**Privește! Deși întunericul afectează pământul și ceața densă acoperă popoarele, peste tine răsare Iahve și gloria Lui apare deasupra ta. **3**Popoarele vor veni la lumina ta; și regii vor participa la strălucirea aureolei tale. **4**Ridică-ți ochii și privește în jur! Toți se adună și vin la tine. Fiii tăi vor veni de departe, iar fiicele tale vor fi aduse pe brațe. **5**Văzând toate acestea, vei radia de bucurie. Inima ta va tresări și va fi fericită, pentru că abundența mării va fi adusă la tine. Vor veni la tine bogățiile popoarelor. **6**O mulțime de cămile îți vor parcurge țara. Acelea vor fi cămile tinere din Midian și din Efa. Toți cei care provin din Șeba, vor veni aducând aur și tămâie, proclamând laudele lui Iahve. **7**Toate turmele Chedarului vor fi adunate la tine. Berbecii din Nebaiot vor fi la dispoziția ta. Ei vor urca pe altarul Meu ca sacrificii primite; iar Eu Îmi voi împodobi glorioasa Mea casă. **8**Cine sunt aceștia care zboară ca niște nori și ca niște porumbei spre cuiburile lor? **9**Teritoriile de lângă mare Mă așteaptă; iar corăbiile de Tarșiș sunt primele care îți aduc fiii de la mari distanțe împreună cu argintul și cu aurul lor – pentru numele Dumnezeului tău care se numește Iahve, pentru Sfântul lui Israel – pentru că El te-a împodobit cu glorie. **10**Străinii îți vor reface zidurile și regii lor îți vor sluji – pentru că deși te-am lovit când eram mânios, în bunătatea Mea îți demonstrez că am milă de tine. **11**Porțile tale vor fi pentru totdeauna deschise. Ele nu vor fi închise nici ziua și nici noaptea – pentru ca celelalte națiuni să îți aducă bogăția lor, venind împreună cu regii lor în fruntea procesiunii. **12**Națiunea și regatul care nu îți vor sluji, vor dispărea. Acele popoare vor fi total distruse. **13**Gloria Libanului formată din chiparos, ulm și pin care cresc împreună, va veni la tine ca să împodobească locul sanctuarului Meu; și Eu voi glorifica astfel locul unde Mi se odihnesc picioarele! **14**Urmașii celor care te-au exploatat, vor veni aplecându-se înaintea ta; și cei care te-au desconsiderat, se vor apleca până la pământ la picioarele tale. Te vor numi Orașul lui Iahve, Sionul sfântului lui Israel. **15**În loc să mai fi abandonat, urât și ocolit de toți, Eu voi face din tine un miracol etern și un motiv de bucurie pentru toate generațiile. **16**Vei suge laptele popoarelor; vei beneficia de bogățiile regilor și vei înțelege că Eu, Iahve, sunt Salvatorul și Răscumpărătorul tău, forța lui Iacov! **17**În schimbul bronzului, îți voi aduce aur; iar în schimbul fierului, (îți voi oferi) argint. În locul lemnului îți voi aduce bronz; iar în locul pietrelor, (îți voi oferi) fier. Voi pune pacea ca pe un supraveghetor; și dreptatea va fi ca un guvernator! **18**Nu se va mai auzi de violență în țara ta și nici despre devastări sau distrugere între limitele tale teritoriale; ci îți vei numi zidurile ‘Salvare’ și vei pune nume porților tale ‘Laudă’. **19**Nu soarele îți va mai fi lumină ziua și nu luna îți va mai da lumină noaptea; ci Iahve va fi lumina ta eternă. Și Dumnezeul tău va fi gloria ta. **20**Soarele tău nu va mai apune, iar luna ta nu se va mai întuneca – pentru că Iahve va fi lumina ta eternă; iar zilele tale de jale se vor termina. **21**Toți oamenii din poporul tău vor fi corecți și vor administra țara pentru totdeauna. Ei sunt ramura tânără pe care am

plantat-o; și ea reprezintă lucrarea mâinilor Mele prin care Eu Mă glorific. ²²Cel mai mic va crește de o mie de ori! Cel mai nesemnificativ va deveni un mare popor. Eu sunt Iahve; și voi face să se întâmple aceste lucruri la vremea lor.»” **61** „Spiritul lui Iahve care guvernează, este peste Mine – pentru că El M-a uns ca să aduc vestea bună celor defavorizați. El M-a trimis să îi vindec pe cei cu inima distrusă, să anunț captivilor eliberarea și să ofer salvarea celor care erau legați. ²El m-a trimis să proclam anul de bunătațe al lui Iahve și ziua răzbunării Dumnezeului nostru, să consolez pe toți cei care jelesc, ³să le ofer coroană în loc de cenușă celor care plâng în Sion și uleiul bucuriei în locul lamentărilor. Am fost trimis să dau haina laudei în locul spiritului tristeții. Ei vor fi numiți stejari ai dreptății și vor fi asociați cu un sad al lui Iahve – ca să Îi reveleze gloria. ⁴Vor reconstrui vechile clădiri care fuseseră ruinate; și vor ridica ce a fost devastat în trecut. Vor restaura orașele aflate în ruină: pe acelea care, timp de generații, au rămas nelocuite. ⁵Străinii vor rămâne (în țară) și vă vor paște turmele; iar fiii străinului vă vor fi agricultori și viticultori. ⁶Dar voi veți fi numiți preoți ai lui Iahve. Veți avea titlul de slujitori ai Dumnezeului nostru. Veți beneficia la discreție de resursele materiale ale popoarelor și vă veți lăuda cu bogățiile lor. ⁷În locul rușinii lor, vor primi o porție dublă (de prosperitate); și în locul ridiculizării se vor bucura de moștenirea lor. Astfel, ei vor moșteni o parte dublă în țara lor; și vor beneficia de o bucurie eternă! ⁸Eu, Iahve, iubesc dreptatea! Eu urăsc hoția și nedreptatea! Îi voi recompensa în mod consecvent și voi ratifica un legământ etern cu ei. ⁹Descendenții lor vor fi cunoscuți printre celelalte popoare și urmașii lor se vor evidenția printre națiuni. Toți cei care vor vedea acest lucru, vor recunoaște că ei sunt niște descendenți care au fost binecuvântați de Iahve. ¹⁰Sunt înconjurat de bucurie în Iahve; și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu – pentru că El M-a îmbrăcat cu hainele salvării și M-a acoperit cu roba dreptății ca pe un mire care se încoronează cu o bonetă și ca pe o mireasă care se împodobeste cu bijuteriile ei. ¹¹Pământul face să răsară o plantă tânără, iar grădina facilitează încolțirea semințelor care au fost semănate în ea. În mod asemănător, Iahve care este Stăpân va face ca dreptatea și lauda să răsări înaintea tuturor popoarelor. **62** De dragul Sionului, nu voi tăcea. Pentru că îndrăgesc Ierusalimul, nu voi avea odihnă până când dreptatea lui nu va răsări ca lumina zilei și până când salvarea lui nu va arde ca o torță. ²Popoarele vor vedea dreptatea ta; și toți regii vor privi gloria ta. Ți se va da un nou nume – unul pe care îl va decide gura lui Iahve. ³Vei fi o superbă coroană în mâna lui Iahve. Vei deveni o coroană regală în palma Dumnezeului tău! ⁴Nu te vor mai numi «Cea abandonată»; și nu vor mai numi țara ta «Deșert»; ci te vor numi «Satisfacția Mea este în ea», iar țara ta va fi numită de ei «Măritată» – pentru că lui Iahve îi va plăcea de tine și țara ta va fi măritată. ⁵Așa cum un tânăr se căsătorește cu o fată virgină, fiii tăi se vor căsători cu tine. Dumnezeul tău se va bucura de tine exact cum se bucură un mire de mireasa lui! ⁶Ierusalim, am pus pe zidurile tale niște paznici. Ei nu vor tăcea niciodată – nici ziua și nici noaptea! Voi, cei care Îi

amintiți lui Iahve (*dorințele voastre*), nu vă odihniți; **7**ci insistați în fața Lui până va restaura Ierusalimul și până îl va face o laudă pe pământ! **8**Iahve a jurat ridicând mâna Sa dreaptă și Și-a mișcat brațul Său care are forță (*zicând*): «Nu voi mai da grâul tău ca hrană dușmanilor tăi; iar străinii nu vor mai bea vinul pentru care ai muncit tu ca să îl obții; **9**ci aceia care recoltează grâul, îl vor și mânca și Îl vor lăuda pe Iahve. Iar cei care adună strugurii, vor bea vinul în curțile sfântului Meu sanctuar!» **10**„Intrați! Intrați pe porți! Pregătiți drumul pe care va veni poporul! Construiți! Construiți drumul larg! Îndepărtați pietrele! Ridicați un steag peste popoare! **11**Să știți că Iahve a vorbit ca să se audă până la capătul pământului (*zicând*): «Spuneți fiicei Sionului: ‘Să știi că Salvatorul tău vine la tine! Privește: plata Lui vine împreună cu El și recompensa pe care o are de oferit, merge înaintea Lui!’» **12**Ei vor fi numiți: «Poporul sfânt», «Răscumpărații lui Iahve»; iar tu vei fi numit: «Cel căutat», «Orașul care nu va mai fi abandonat.»” **63** „Cine este Acesta care vine din Edom și care apare îmbrăcat cu hainele roșii din Boțra?! Cine este Acesta îmbrăcat atât de frumos care pășește atât de plin de energie și de forță?!” „Eu sunt Cel care vorbesc cu dreptate și care pot să salvez!” **2**„De ce sunt hainele Tale roșii și ai echipamentul ca al unuia care calcă în teasc?” **3**„Eu singur am călcat în teasc; și când am făcut acest lucru, nu a fost cu Mine niciunul dintre celelalte popoare. Le-am călcat când eram mânios. Le-am călcat în picioare fiind supărat. Sângele lor Mi-a stropit hainele; și astfel, Mi le-am pătat pe toate. **4**Ziua răzbunării era în inima Mea; și venise timpul pentru anul răscumpărării Mele. **5**Am privit; și nu era nimeni să Mă ajute. Am fost surprins – pentru că nu era nimeni să Mă susțină. Deci forța Mea Mi-a asigurat victoria; și mânia Mea M-a susținut (*în tot ce am făcut*). **6**Fiind mânios, călcat în picioare popoare. Le-am îmbătat în timp ce eram foarte supărat și le-am vărsat sângele pe pământ.” **7**„Voi proclama faptele Tale care arată bunătatea lui Iahve și realizările Lui – în acord cu tot ce a făcut El pentru noi. Voi vorbi despre marea Lui bunătate față de urmașii lui Israel – pe care El Și-a demonstrat-o conform milei Sale și datorită bogăției dragostei Lui. **8**El a zis: «Desigur, ei sunt poporul Meu – fiii care nu Mă vor trăda». Și astfel, El a devenit Salvatorul lor. **9**În toate adversitățile pe care le-au suportat, El S-a identificat cu ei; și i-a salvat trimițându-le Îngerul Prezenței Sale. El i-a răscumpărat manifestându-și dragostea și mila. I-a ridicat și i-a susținut în toate zilele – încă din timpurile vechi. **10**Dar ei s-au revoltat și au ofensat Sfântul Său Spirit. Din această cauză, El le-a devenit dușman; și chiar El personal a luptat împotriva lor. **11**Atunci ei și-au amintit de zilele de la început – de acele zile când Moise Îi conducea poporul. Unde este Acela care i-a trecut prin mare împreună cu păstorul turmei Sale? Unde este Acela care a pus printre ei Sfântul Său Spirit? **12**El este Cel care Și-a trimis brațul glorios ca să fie (*susținere pentru*) mâna dreaptă a lui Moise. A despărțit apele înaintea lor pentru ca să Își facă un renume etern. **13**El este Cel care i-a condus prin adâncuri! Ei ai mers fără să se împiedice – ca un cal care aleargă prin deșert; **14**și s-au deplasat ca niște vite care coboară în câmpie. Așa i-a condus Spiritul

lui Iahve spre locul de odihnă. Astfel Ți-ai condus Tu poporul ca să Îți faci un nume glorios. ¹⁵Privește din cer și observă din locuința Ta sfântă și glorioasă! Unde Îți sunt pasiunea și forța? Emoția Ta interioară și compasiunea Ta pentru mine s-au retras... ¹⁶Totuși, Tu ești Tatăl nostru – chiar dacă Avraam nu ne cunoaște și chiar dacă Israel nu ne recunoaște. Tu, Doamne, ești Tatăl nostru, din timpurile străvechi. Tu Te numești «Răscumpărătorul nostru»! ¹⁷De ce, Doamne, ne-ai făcut să rătăcim de la drumurile Tale? De ce ne-ai făcut inimile insensibile, ca să nu ne mai temem de Tine? Întoarce-Te – de dragul sclavilor Tăi, de dragul clanurilor care sunt moștenirea Ta! ¹⁸Pentru puțin timp, sfântul Tău popor a beneficiat de sanctuarul Tău. Dar acum, dușmanii noștri l-au călcat în picioare... ¹⁹Am fost multă vreme ca unii care nu erau sub autoritatea Ta – ca unii care nu purtau numele Tău. **64** O, ce bine ar fi dacă ai deschide cerul și ai coborî! Cum ar tremura munții înaintea Ta! ²Tu Îți revelezi numele în fața dușmanilor Tăi ca focul care aprinde lemnele subțiri sau care face ca apa să fiarbă. Tu procedezi astfel pentru ca popoarele să tremure înaintea Ta! ³Când ai făcut lucruri înfricoșătoare la care nu ne așteptam, când ai coborât, munții s-au cutremurat înaintea Ta. ⁴Din timpuri străvechi nu s-a știut, nicio ureche nu a auzit și niciun ochi nu a văzut vreun alt Dumnezeu care să fie ca Tine – capabil să acționeze în favoarea celor care Îl așteaptă! ⁵Tu vii în întâmpinarea celor care fac dreptate cu bucurie, a celor care își amintesc de Tine în timp ce rămân pe drumul Tău. Dar am constatat că Te-ai mâniat – pentru că noi am continuat să păcătuim împotriva lor. Și acum, oare este posibil să mai fim salvați? ⁶Toți am devenit ca niște oameni murdari; și toate faptele noastre corecte sunt ca o haină murdărită. Toți ne ofilim ca o frunză; și nedreptățile noastre ne mătură ca (*sufalaria*) vântul(*ui*). ⁷Nu este nimeni care să invoce numele Tău sau care să încerce să se țină strâns de Tine – pentru că Ți-ai ascuns fața de noi și ne-ai lăsat să murim din cauza nedreptăților noastre. ⁸Dar, Doamne, Tu ești Tatăl nostru! Noi suntem lutul, iar Tu ești olarul nostru. Noi toți suntem lucrarea mâinii Tale! ⁹Doamne, nu Te mânia prea tare! Să nu ții minte pentru totdeauna nedreptatea noastră! Te rugăm să privești spre noi – pentru că suntem cu toții poporul Tău! ¹⁰Sfintele Tale orașe au devenit o zonă nelocuită. Chiar și Sionul este un teritoriu devastat; iar Ierusalimul a devenit un loc unde nu mai locuiește nimeni. ¹¹Sfântul nostru templul care era plin de glorie și în care părinții noștri Te lăudau, a fost devastat de flăcări; și toate lucrurile care erau satisfacția noastră, acum sunt ruine... ¹²Doamne, după toate acestea (*care s-au întâmplat*), vei rămâne totuși departe (*de noi*)? Vei continua să taci și să ne pedepsești atât de dur?” **65** „M-am revelat celor care nu întrebau de Mine. Am fost găsit de cei care nu Mă căutau. Am zis: «Da, sunt aici!» unui popor care nu invoca numele Meu. ²Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un popor neascultător care umblă pe un drum greșit și care merge așa cum îl conduc gândurile lui. ³Mi-am întins mâinile spre un popor care nu încetează să Mă provoace în mod direct aducând sacrificii în grădini și arzând tămâie pe altare făcute din cărămidă. ⁴Acest popor stă în morminte și rămâne noaptea în

locuri secrete. Acolo consumă carne de porc și are alimente necurate în vasele lui. **5**El zice: «Stai separat! Nu te apropia de mine – pentru că sunt prea sfânt pentru (*a mă apropia de*) tine!» Aceste lucruri sunt un fum în nările Mele și un foc care arde toată ziua! **6**Să știi că este scris înaintea Mea: «Nu voi tăcea; ci voi oferi o plată completă (*pentru aceste fapte*). Le voi oferi o recompensă întreagă – **7**atât pentru nedreptățile lor, cât și pentru ale părinților lor». Acesta este mesajul lui Iahve (*pentru ei*). Pentru că au ars tămâie pe munți și M-au sfidat pe dealuri, voi măsura cu unitatea lor de măsură și le voi da o recompensă întreagă pentru faptele lor din trecut!” **8**„Iahve spune: «Știți că atunci când mai există suc în strugurii dintr-un ciorchine, cineva spune: ‘Nu îl distruge; pentru că încă mai există ceva bun în el!’ La fel voi face și Eu de dragul sclavilor Mei. Nu îi voi distruge pe toți. **9**Voi face să iasă o sămânță din Iacov; și va veni din Iuda un moștenitor al munților Mei! Aleșii Mei îi vor moșteni; și sclavii Mei vor locui acolo. **10**Șaronul va fi pășune pentru turme; iar valea Acor va fi un loc de odihnă pentru cirezi – pentru poporul care Mă caută. **11**Iar pe voi care Îl abandonați pe Iahve, pe toți cei care uitați de sfântul Meu munte și care organizați benchete în cinstea norocului umplând o cupă cu vin amestecat în cinstea destinului, **12**vă voi destina sabiei. Toți vă veți apleca pentru înjunghiere – pentru că atunci când am chemat, nu ați răspuns; și când am vorbit, nu ați ascultat, ci ați făcut ce era rău înaintea Mea și ați ales ce nu Îmi place.»” **13**„Pentru că ați făcut aceste lucruri, Iahve care este Stăpân, spune: «Să știți că sclavii Mei vor mânca; dar voi veți flămânzi. Sclavii Mei vor bea; dar voi veți înseta. Priviți: Sclavii Mei se vor bucura; dar vouă vă va fi rușine de starea în care veți ajunge! **14**Să știți că sclavii Mei vor chiui având inima veselă; dar voi veți plânge, pentru că veți avea inima îndurerată și vă veți lamenta foarte afectați în spiritul vostru. **15**Vă veți lăsa numele ca un blestem aleșilor Mei; și Iahve care este Stăpân vă va omori; iar sclavilor Săi le va da un alt nume. **16**Oricine va fi binecuvântat în țară, va fi binecuvântat datorită Dumnezeului adevărului; și oricine va face un jurământ în ea, va jura pe Dumnezeul adevărului – pentru că dificultățile care fuseseră, se vor uita și vor fi ascunse de ochii Mei. **17**Să știți că Eu creez un nou cer și un nou pământ! Lucrurile care au fost înainte, nu vor mai fi amintite și nu vor reveni în mintea nimănui. **18**Deci bucurați-vă și fiți veseli pentru totdeauna de tot ce creez – pentru că pregătesc Ierusalimul ca să fie o veselie; și poporul lui va fi un motiv de bucurie. **19**Mă voi bucura de Ierusalim și Mă voi veseli de poporul Meu. Nu se va mai auzi în el nici plâns și nici țipăt. **20**Nu va mai fi acolo niciun sugar care să trăiască doar câteva zile și niciun bătrân care să nu își poată trăi toate zilele. Cel care va muri la o sută de ani, va fi considerat tânăr; iar cel care nu va ajunge la vârsta de o sută de ani, va fi considerat blestemat. **21**Își vor construi case și vor locui în ele. Vor planta vii și vor mânca fructul lor. **22**Ei nu vor mai construi case pe care le vor locui alții; și nu vor mai lucra pământul pentru ca alții să mănânce producția lui. Se va întâmpla așa pentru că zilele poporului Meu vor fi ca ale unui copac, iar aleșii Mei se vor bucura de tot ce vor lucra mâinile lor. **23**Nu vor (*mai*) munci degeaba și nici nu vor naște copii

destinați distrugerii – pentru că atât ei cât și descendenții lor vor fi o sămânță binecuvântată de Iahve. ²⁴Înainte să Mă cheme ei, Eu le voi răspunde; și înainte să termine tot ce vor să Îmi spună, Eu îi voi auzi! ²⁵Lupul și mielul vor paște împreună. Leul va mânca paie ca boul, iar hrana șarpelui va fi praful pământului! Ei nu vor strica și nici nu vor distruge ceva pe tot sfântul Meu munte. Acesta este mesajul lui Iahve.»” **66** „Iahve spune: «Cerul este tronul Meu, iar pământul este locul (*pentru talpa*) picioarelor Mele! Ce fel de casă ați putea construi voi pentru Mine? Sau unde va fi locul Meu de odihnă? ²Mâna Mea a făcut toate aceste lucruri; și astfel au fost realizate toate lucrurile. Acesta este mesajul lui Iahve. Vă spun acum care este omul spre care voi privi: spre acela umil și smerit în spiritul lui – spre cel care se cutremură la (*auzirea*) Cuvântul(ui) Meu. ³Oricine înjunghie un bou, nu este mai bun decât cel care omoară un om. Oricine sacrifică un miel, nu este mai bun decât cel care rupe gâtul unui câine. Oricine aduce un dar de mâncare, nu este mai bun decât cel care aduce ca sacrificiu sângele unui porc; și oricine arde tămâie ca amintire, nu este mai bun decât cel care binecuvântează un idol. Aceștia și-au ales propriul lor stil de viață; iar sufletul lor se delectează în practici dezgustătoare. ⁴Din această cauză, și Eu voi alege să Mă comport dur cu ei și să aduc împotriva lor lucrurile de care se tem – pentru că atunci când am chemat, niciunul nu a răspuns. Atunci când am vorbit, nu au ascultat, ci au făcut ce este rău în ochii Mei și au ales ce nu Îmi place.» ⁵Ascultați Cuvântul lui Iahve – voi care tremurați la (*auzirea*) Cuvântul(ui) Său: «Frații voștri, care vă urăsc și care vă resping din cauza numelui Meu, au zis: ‘Să fie glorificat Iahve! Să vă vedem bucuria!’ Totuși, ei vor ajunge o rușine. ⁶Ascultați! Se aude un zgomot venind din oraș! Se aude o voce. Ea vine din Templu! Este vocea lui Iahve. Ea oferă o abundantă recompensă dușmanilor Săi! ⁷Înainte de a simți dureri, femeia a născut. Înainte să aibă dureri, ea a născut un fiu! ⁸Cine a mai auzit că s-a întâmplat așa?! Cine a mai văzut asemenea lucruri?! Oare se poate naște o țară într-o singură zi?! Oare este posibil ca un popor să fie adus la viață într-un timp atât de scurt?! Și totuși, abia au început durerile, iar Sionul și-a și născut fiii.»” ⁹Iahve zice: „Oare dacă a ajuns până la momentul când trebuie să nască, să nu permit (*Eu*) nașterea?! Dumnezeuul tău spune: «Oare voi opri nașterea – tocmai Eu, Cel care susțin acest lucru (*pentru ei*)?! ¹⁰Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul! Toți cei care Îl iubiți, fiți veseli pentru el! Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și fiți veseli – toți cei care ați plâns pentru el – ¹¹ca să fiți hrăniți și săturați la pieptul lui protector, ca să beți și să vă delectați de abundența gloriei lui!» ¹²Iahve vorbește astfel: «Sunt pregătit să aduc pacea spre el – ca pe un râu și ca un torent care iese din matcă format din bogăția popoarelor! Veți fi alăptați și transportați pe brațe. Veți fi alintați pe genunchi. ¹³Vă voi mângâia exact cum își mângâie o mamă copilul; și astfel veți fi încurajați în Ierusalim.» ¹⁴Când veți vedea acest lucru întâmplându-se, inima voastră se va bucura și corpul vi se va reface ca iarba proaspătă. Atunci se va cunoaște că mâna lui Iahve este cu sclavii Săi și că mânia Lui este împotriva dușmanilor Săi. ¹⁵Priviți: Iahve

vine într-un foc; și carele Sale sunt ca un vârtej! El vine ca să ofere recompensa declanșându-și mânia prin acțiuni foarte dure și făcând ca reproșul Lui să fie evident prin flăcări de foc. ¹⁶Da, prin foc și cu sabia va aplica Iahve judecata Sa pentru toți oamenii; și cei omorâți de Iahve vor fi mulți. ¹⁷Iahve spune: «Cei care se sfințesc și care fac ritualul de purificare ca să intre în grădini mergând unul câte unul în mijlocul celor care consumă carne de porc, șoareci și alte animale scârboase, vor muri împreună! ¹⁸Din cauza faptelor și a gândurilor lor, vin să adun toate popoarele și toate limbile. Ele vor veni și vor vedea gloria Mea! ¹⁹Voi pune un semn între ei; și voi trimite pe unii dintre supraviețuitori la popoare: la Tarșiș, la Put și la cei din Lud – care sunt experți în folosirea arcului –, la Tubal și la Iavan, până în teritoriile îndepărtate care sunt dincolo de mare – la cei care nu au auzit vorbindu-se despre Mine și care nu au văzut gloria Mea. Ei vor proclama această glorie printre popoare!» ²⁰Iahve zice: «Îi vor aduce dintre celelalte popoare pe toți frații voștri – ca dar închinat lui Iahve. Îi vor aduce pe cai, în care, în căruțe, pe catâri și pe cămile. Ei vor fi aduși la sfântul Meu munte – așa cum aduc israelienii un dar de mâncare într-un vas curat la casa lui Iahve. ²¹Iar pe unii dintre ei îi voi lua ca preoți și ca leviți.» Acesta este mesajul lui Iahve. El mai zice: ²²«Așa cum noul cer și noul pământ pe care le fac vor fi mereu înaintea Mea, numele vostru și urmașii voștri vor exista pentru totdeauna.» ²³Iahve zice: «De la o lună nouă la cealaltă și de la un Sabat la celălalt, orice ființă va veni și Mi se va închina. ²⁴Vor ieși și vor vedea cadavrele celor care s-au revoltat împotriva Mea – pentru că viermele lor nu va muri, focul lor nu se va stinge; și oricine va înțelege de ce au ajuns atât de desconsiderați.»»

Ieremia

1 Acestea sunt cuvintele lui Ieremia – fiul lui Hilchia – care era unul dintre preoții din Anatot, teritoriu locuit de urmașii lui Beniamin. **2**Cuvântul lui Iahve a venit la el în al treisprezecelea an al guvernării lui Iosia – fiul lui Amon – rege al celor din (*teritoriul numit*) Iuda; **3**și a continuat (*să-i vorbească*) până în zilele guvernării lui Iehoiachim – fiul lui Iosia – rege în (*teritoriul numit*) Iuda și până în a cincea lună a anului unsprezece al (*guvernării*) lui Zedechia – tot un fiu al acelui Iosia care a fost regele celor numiți Iuda. Atunci locuitorii Ierusalimului au fost luați și duși în captivitate. **4**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **5**„Înainte să te fi creat în uterul mamei tale, Eu te cunoșteam; și mai înainte să fi ieșit tu de-acolo, te alesesem și te făcusem profet al popoarelor!” **6**Eu am răspuns: „Ah, Doamne, eu nu știu să vorbesc, pentru că sunt doar un copil!” **7**Dar Iahve mi-a zis: „Nu spune că ești un copil; pentru că vei merge la toți aceia la care te voi trimite și le vei spune tot ce îți voi porunci (*să le spui*). **8**Iahve îți zice să nu îți fie frică de ei; pentru că Eu sunt cu tine, ca să te scap.” **9**Apoi Iahve Și-a întins mâna, mi-a atins gura și mi-a zis: „Acum pun cuvintele Mele în gura ta. **10**Astăzi te desemnez ca autoritate pentru popoare și pentru regate – ca să smulgi și să dărâmi, să distrugi și să aduci dezastrul, să construiești și să plantezi!” **11**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și m-a întrebat: „Ce vezi, Ieremia?” Eu i-am răspuns: „Văd un toiag făcut din lemn de migdal” **12**Iahve mi-a zis: „Ai văzut bine; pentru că Eu urmăresc cu atenție ca să se întâmple ce a spus Cuvântul Meu!” **13**Cuvântul lui Iahve a venit la mine a doua oară și mi-a zis: „Ce vezi?” Eu i-am răspuns: „Văd o oală în care fierbe ceva în clocot; și se revarsă dinspre Nord.” **14**Iahve mi-a zis; „Dinspre Nord se va revărsa răul peste toți cei care locuiesc în țară; **15**pentru că voi chema toate clanurile regatelor din Nord. Acesta este verdictul lui Iahve. Ele vor veni și își vor instala fiecare tronul la intrarea porții Ierusalimului. Vor veni și vor lupta împotriva tuturor zidurilor care îl înconjoară și împotriva tuturor orașelor teritoriului numit Iuda. **16**Voi pronunța împotriva lor deciziile Mele – pentru tot răul pe care l-au comis – pentru că M-au abandonat și au ars tămâie altor (*dumne*)zei închinându-se lucrărilor făcute de mâinile lor. **17**Dar tu echipează-te! Ridică-te și spune-le tot ce îți voi porunci! Nu tremura înaintea lor; pentru că altfel riști să te fac Eu să tremuri înaintea lor! **18**De astăzi vei fi (*ca*) un oraș fortificat, un stâlp de fier și un zid de bronz – ca să stai împotriva întregii țări, împotriva regilor din (*teritoriul numit*) Iuda, împotriva conducătorilor lui, împotriva preoților și a poporului țării. **19**Iahve te asigură că deși ei vor lupta împotriva ta, nu te vor învinge; pentru că Eu sunt cu tine, ca să te scap!” **2** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„Du-te și vorbește în auzul locuitorilor Ierusalimului, transmitând următorul anunț: «Iahve spune: ‘Îmi amintesc de loialitatea pe care o aveai în tinerețea ta. Atunci când erai mireasă, Mă iubeai și Mă urmași prin deșert, pe un pământ necultivat. **3**Israel era sfântul lui Iahve, primul fruct al recoltei Lui. Iahve știe că toți cei care

mâncău din el, deveneau vinovați; și venea dezastrul împotriva lor.» **4**Acum, ascultați Cuvântul lui Iahve. El este adresat urmașilor lui Iacov; și este valabil pentru toate clanurile formate din urmașii lui Israel! **5**Iahve vă spune: «Ce nedreptate am făcut Eu strămoșilor voștri, ca să își justifice îndepărtarea lor față de Mine? S-au dus după lucruri fără valoare; și apoi chiar ei au devenit fără valoare. **6**Nu s-au întrebat: ‘Unde este Iahve care ne-a scos de pe teritoriul Egiptului și care ne-a condus prin deșert printr-un pământ uscat și plin de gropi? Acela era un teritoriu al secetei, al umbrei morții. Nimeni nu trecea pe acolo; și nu era locuit de niciun om.’ **7**V-am dus într-o țară cu multe fructe, ca să mâncați din recoltele ei și din bunătățile care se produc acolo. Dar voi ați venit și Mi-ați profanat acel teritoriu. Mi-ați transformat moștenirea într-o zonă oribilă. **8**Preoții (*voștri*) nu s-au întrebat: ‘Unde este Iahve?’ Învățătorii legii nu M-au cunoscut. Păstorii s-au revoltat împotriva Mea. Profetii au vorbit în numele lui Baal și s-au dus după cei care nu pot oferi niciun ajutor. **9**Din această cauză, Iahve vă spune: ‘Mă voi certa din nou cu voi; și voi face reproșuri nepoților voștri. **10**Treceți în insulele Chitim și priviți! Mergeți la Chedar și observați. Vedeți ce se întâmplă acolo! **11**Și-a schimbat vreun popor zeii – chiar dacă ei nu sunt (*ca*) Dumnezeu(*ul vostru*)? Și totuși, poporul Meu și-a schimbat Gloria lui cu ceva care nu îi oferă niciun ajutor!’ **12**Iahve zice cerului: ‘Miră-te de acest fapt; mișcă-te și declanșează-ți forțele – **13**pentru că poporul Meu a comis două fapte rele: M-au abandonat pe Mine care sunt Izvorul apelor vii; apoi și-au săpat puțuri. Totuși, acele puțuri sunt sparte. Ele nu pot să țină apă în ele! **14**Oare Israel este un popor care s-a născut sclav? Atunci de ce a devenit (*o*) pradă (*pentru alte popoare*)? **15**Puii de lei răcnesc împotriva lui și produc sunete stridente. Ei îi devastează teritoriul. Orașele lui sunt arse; și nu mai au locuitori. **16**Chiar și cei din Nof și din Tahpanhes și-au spart capul. **17**Nu și-ai provocat tu personal acest lucrul, pentru că L-ai abandonat pe Dumnezeul tău care se numește Iahve, când El te conducea pe drum(*ul bun*)? **18**Și acum, de ce te duci în Egipt să bei apă din Șihor? De ce mergi în Asiria ca să bei apă din râu(*l ei*)? **19**Răutatea ta te va pedepsi. Te va certa revolta ta.’ Iahve, Cel care este Conducătorul Armatelor, îți zice: ‘Vei ști și vei constata cât de rău și de neplăcut este pentru tine să îl abandonezi pe Dumnezeul tău numit Iahve și să nu ai nicio frică de Mine! **20**Deși, de mult timp și-am rupt jugul și și-am smuls legăturile, tu ai zis că nu-Mi vei mai sluji. Pe orice deal înalt și sub orice copac verde, te-ai întins ca o prostituată! **21**Eu te plantasem ca pe o vie specială care produce struguri de cea mai bună calitate. Cum ai reușit să te schimbi? Ai devenit înaintea Mea o ramură sălbatică, provenită de la o viță străină!’ **22**Iahve care este Stăpânul tău, îți zice: ‘Chiar dacă te-ai spăla cu sodă, chiar dacă ai folosi mult săpun, murdăria ta tot ar rămâne în fața ochilor Mei!’ **23**Cum poți spune: ‘Nu m-am profanat și nu am alergat după baali!’? Privește la urma pașilor din vale; și observă ce ai făcut! Ești ca o dromaderă care se deplasează rapid și ale cărei trasee sunt foarte încurcate. **24**Te manifesti ca o măgăriță sălbatică obișnuită cu deșertul. Ea găfâie din cauza dorinței păcătoase care i s-a declanșat! Cine o

va împiedica să și-o satisfacă? Cei care o doresc, nu obosec să o caute; pentru că o găsesc în timpul împerecherii ei... ²⁵Oprește-te până când nu ajungi desculț și cu gâtul uscat! Dar tu zici: ‘Degeaba! Eu iubesc (*dumne*)zeii străini și vreau să merg după ei!’ ²⁶Cum este rușinat un hoț când este prins (*furând*), la fel de rușinați sunt și urmașii lui Israel – atât poporul, regii și conducătorii lui, cât și preoții și profetii lui. ²⁷Ei zic lemnului: ‘Tu ești tatăl nostru!’; și vorbesc pietrei, spunându-i: ‘Tu ne-ai născut!’ Mi-au întors spatele și nu se uită la Mine! Dar când sunt în dificultăți, ei zic: ‘Vino (*Doamne*,) și scapă-ne!’ ²⁸Unde sunt atunci zeii pe care vi i-ați făcut? Să vină ei și să vă scape din dezastru, dacă pot! Iuda, numărul zeilor pe care îi ai este egal cu cel al orașelor tale! ²⁹Iahve vă zice: ‘De ce vă certați cu Mine? Toți v-ați revoltat împotriva Mea!’ ³⁰Degeaba v-am pedepsit copiii, pentru că tot nu au luat în considerare pedeapsa Mea. Cu sabia voastră i-ați mâncat pe profetii voștri ca un leu distrugător!’» ³¹Voi, cei care aparțineți acestei generații, fiți atenți ce vă spune Cuvântul lui Iahve: «Am fost Eu un deșert pentru Israel sau un pământ plin de întuneric? De ce spune poporul Meu: ‘Suntem liberi să rătăcim! Nu ne vom mai întoarce la Tine!’? ³²Își uită o domnișoară bijuteriile? Își ignoră o mireasă podoabele de nuntă? Dar poporul Meu M-a uitat de multe zile. Ele sunt fără număr! ³³Ce bine știi să îți faci planurile atunci când urmărești ce iubești! Înveți metodele tale chiar și pe femeile rele! ³⁴Pe marginile hainelor tale este sângele oamenilor nevinovați, pe care nu i-ai prins făcând vreun jaf. Dar în ciuda acestor lucruri ³⁵tu zici: ‘Sunt nevinovat! Desigur, mânia Lui a plecat de la mine!’ Totuși, Eu te voi judeca, pentru că zici: ‘Nu am păcătuit!’ ³⁶De ce te grăbești atât de mult ca să îți schimbi drumul? Egiptul te va determina să îți fie rușine – așa cum te-a făcut de rușine și Asiria. ³⁷De acolo vei ieși cu mâinile pe cap – pentru că Iahve s-a dezis de cei în care te încrezi; și nu vei fi ajutat de ei! **3** Dacă un bărbat se desparte de soția lui care pleacă de la el măritându-se cu un altul, oare se va mai întoarce el la ea? Dacă acel bărbat ar reveni la fosta lui soție, nu ar fi astfel profanată chiar și această țară? Iahve îți zice: ‘Acum, tu care te-ai prostituat cu mulți amanți, vrei să te întorci la Mine?’ ²Privește spre zonele înalte și vezi dacă mai există vreun loc unde nu te-ai prostituat! Stăteai pe drumuri pentru ei – așa cum stă arabul din deșert. Ai profanat țara prin faptele tale murdare și cu răutatea ta. ³Chiar dacă ploile au lipsit și ploaia târzie nu a mai venit, tu ți-ai păstrat comportamentul de prostituată și ai refuzat să te rușinezi. ⁴Acum ești obligată să strigi la Mine, zicând: ‘Tatăl meu! Tu ești prietenul tinereții mele!’ ⁵Oare Își va menține El mânia pentru totdeauna? O va păstra El permanent?’» Acestea au fost cuvintele tale – în timp ce comiți din ce în ce mai multe fapte rele!’» ⁶În timpul guvernării regelui Iosia, Iahve mi-a zis: „Ai văzut ce a făcut Israel care protestează și se revoltă împotriva mea? S-a dus pe orice munte înalt și sub orice copac verde; și s-a prostituat acolo! ⁷Eu Îmi ziceam că după ce a făcut toate aceste lucruri, se va întoarce la Mine. Dar Israel nu s-a întors; iar sora ei, infidela Iuda, a văzut acest lucru. ⁸Când am văzut toate metodele prin care se prostituă neascultătoarea Israel, am alungat-o; și i-am dat o carte de

despărțire. Totuși sora ei, infidela Iuda, nu s-a temut; ci s-a dus și ea personal să se prostitueze în mod asemănător. **9** Astfel, prin acțiunile ei murdare foarte grave, Israel a profanat țara prostituându-se cu piatra și cu lemnul! **10** Iahve zice: «În ciuda acestor lucruri, sora ei, infidela Iuda, nu s-a întors la Mine cu toată inima; ci a venit cu prefăcătorie!» **11** Iahve mi-a zis: „Neascultătoarea Israel pare nevinovată în comparație cu infidela Iuda. **12** Du-te, strigă aceste cuvinte spre Nord, spunând: «Iahve vă zice: ‘Neascultătoarea și revoltata Israel, întoarce-te! Nu Mă voi mai uita încruntat la voi, pentru că Eu sunt milos; și nu Îmi mențin mânia (*împotriva voastră*) pentru totdeauna.’ **13** Iahve Îți zice: ‘Trebuie doar să vă recunoașteți vina! Recunoaște că ai păcătuit împotriva Dumnezeului tău numit Iahve, că ți-ai pierdut timpul cu dumnezeii străini sub orice copac verde și că nu ai ascultat de ce ți-am spus Eu.’ **14** Iahve vă mai zice: ‘Întoarceți-vă, copiii revoltați și neascultători; pentru că Eu sunt Stăpânul vostru! Eu vă voi lua, pe unul dintr-un oraș, pe doi dintr-o familie; și vă voi conduce în Sion. **15** Vă voi da păstori compatibili cu inima Mea. Ei vă vor păstori cu abilitate și cu atenție.’ **16** Iahve vă zice: ‘În acele zile când vă veți înmulți și veți fi productivi în țară, nu veți mai vorbi despre Cufărul Legământului cu Iahve. Nimeni nu se va mai gândi la el. Nimeni nu își va mai aminti de el. Nimănui nu îi va lipsi; și nici nu vor face altul. **17** Atunci Ierusalimul se va numi tronul lui Iahve. Toate popoarele se vor aduna la Ierusalim în numele lui Iahve; și nu vor mai trăi pentru satisfacerea ambițiilor inimilor lor rele. **18** În acele zile, urmașii lui Iuda vor fi prieteni cu descendenții lui Israel; și vor veni împreună, din teritoriul de la Nord, în țara pe care am dat-o ca moștenire strămoșilor lor. **19** Îmi spuneam: <O, ce bine îți va fi atunci când te voi pune în numărul fiilor Mei și când îți voi da ca moștenire o țară plăcută – cea mai frumoasă moștenire între celelalte popoare!> Mă gândeam că Mă vei numi Tată și că nu Îmi vei mai întoarce spatele.’ **20** Iahve zice: ‘Totuși, tu, familia lui Israel, mi-ai fost infidelă la fel cum o femeie este infidelă soțului ei!’» **21** „Se aude un vuiet pe zonele înalte. Acelea sunt plânsetele și rugămintele pentru iertare ale israelienilor – pentru că și-au pervertit comportamentul și L-au uitat pe Dumnezeul lor care se numește Iahve.” **22** „Copii neascultători, întoarceți-vă; și vă voi vindeca de neascultare!” „Acum venim la Tine; pentru că Tu ești Dumnezeul nostru numit Iahve! **23** Este adevărat că altarele de pe dealuri și idolii de pe acei mulți munți, sunt o minciună! Recunoaștem că numai în Dumnezeul nostru, care se numește Iahve, este salvarea lui Israel! **24** Încă din tinerețea noastră, idolii au mâncat produsul muncii strămoșilor noștri – atât turmele și cirezile lor, cât și fiii și fiicele lor! **25** Să ne culcăm în rușinea noastră și să ne acoperim cu umilirea noastră – pentru că am păcătuit împotriva Dumnezeului nostru care se numește Iahve – atât noi, cât și strămoșii noștri. Din tinerețea noastră și până astăzi nu am ascultat de ce ne-a spus Dumnezeul nostru numit Iahve.” **4** Acum, Iahve îți zice: „Israel, întoarce-te; revino la Mine, alungă lucrurile tale oribile din prezența Mea! Și nu vei mai rătăci. **2** Dacă vei face aceste lucruri jurând cu cea mai mare seriozitate și zicând «Iahve este viu!», dacă vei judeca

și vei face dreptate, popoarele vor fi binecuvântate în Iahve și se vor lăuda cu El! **3**Iahve vorbește bărbaților din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, zicându-le: «Pregătiți-vă un nou teren agricol; și nu (*mai*) semănați între spini! **4**Circumcideți-vă pentru Iahve! Bărbați din teritoriul numit Iuda și locuitori ai Ierusalimului, circumcideți-vă inimile – ca să nu se declanșeze mânia Mea din cauza răutății faptelor voastre și să vă ardă ca focul pe care nu îl poate stinge nimeni! **5**Anunțați-i pe cei din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, spunându-le: ‘Sunăți din goarnă în țară!’ Strigați cu mare intensitate, zicând: ‘Strângeți-vă și veniți în orașele fortificate!’ **6**Ridicați un steag îndreptat spre Sion! Fugiți; și să nu vă opriți; pentru că Eu aduc dezastrul din Nord. Și va veni o mare calamitate!» **7**„Leul a ieșit din tufișul lui; și a plecat distrugătorul popoarelor. El se deplasează ca să distrugă țara! Orașele tale vor zăcea în ruină, fără niciun locuitor. **8**Și pentru că se va întâmpla așa, îmbrăcați-vă cu saci, plângeți și văitați-vă; pentru că mânia violentă a lui Iahve nu s-a îndepărtat de noi!” **9** Iahve spune: „În acea zi, regele și conducătorii își vor pierde curajul. Preoții vor fi panicați, iar profeții vor rămâne șocați.” **10**Eu am zis: „O, Doamne, Stăpânul meu! Constat că ai înșelat acest popor și Ierusalimul când ai zis că vor avea pace! Observ că sabia este la gâtul lor!” **11**„În acele vremuri, se va zice acestui popor și Ierusalimului că suflă un vânt arzător din locurile înalte ale deșertului. El va veni pe drumul fiicei poporului Meu – nu ca să vânture și nici ca să curețe. **12**Totuși, va veni de la Mine un vânt care va avea o forță chiar mai mare (*decât aceea*)! Dar acum Îmi voi pronunța împotriva lor deciziile judecății Mele.” **13**„Privește: distrugătorul înaintează ca norii. Carele lui sunt ca un vârtej, iar caii lui sunt mai rapizi decât vulturii. Vai de noi, pentru că suntem exterminați!” **14**„Ierusalim, curăță-ți inima de (*tot ce este*) rău, ca să fii salvat! Până când vei păstra gânduri păcătoase în inima ta? **15**O voce strigă din teritoriul locuit de urmașii lui Dan și anunță dezastrul din muntele locuit de descendenții lui Efraim. **16**Amintiți acest lucru popoarelor! Priviți și anunțați în Ierusalim că vin niște asediatori dintr-o țară îndepărtată. Ei strigă împotriva orașelor locuite de urmașii lui Iuda.” **17**Iahve zice: „Ei înconjoară Ierusalimul ca aceia care păzesc un teren agricol cu recolte pe el – pentru că (*acest oraș*) s-a revoltat împotriva Mea. **18**Comportamentul și faptele tale au adus aceste consecințe împotriva ta. Aceasta este pedeapsa pentru răutatea ta. Ea este amară; și te afectează până în inimă!” **19**„Ah, organele mele! Organele mele interne! Mă zbat în durere! Ah, zidurile inimii mele! Cum îmi palpită inima! Nu pot să rămân tăcut! Sufletul meu a auzit sunetul goarnei și strigătul de război. **20**Se anunță dărâmare după dărâmare – pentru că toată țara este devastată! Corturile mele sunt dărâmate toate odată; iar acoperișul lor cade imediat. **21**Până când voi vedea steagul și voi auzi sunetul goarnei?” **22**„Cei care aparțin poporului Meu, sunt nebuni. Ei nu Mă cunosc. Sunt niște copii fără minte, lipsiți de discernământ. Sunt abili să facă ce este rău; și nu știu să facă ce este bine!” **23**„Mă uit la pământ și observ că este fără formă și gol. Mă uit la cer; și văd că lumina lui a dispărut. **24**Mă uit la munți și constat că ei se

cutremură, iar dealurile se clatină toate. ²⁵Mă uit și remarc faptul că nu mai este niciun om; și toate păsările zburătoare au fugit. ²⁶Privesc și văd că teritoriul care producea altădată hrană, este acum un deșert; și toate orașele lui fortificate sunt dărâmate înaintea lui Iahve și înaintea violentei Lui mâinii. ²⁷Iahve vă vorbește, zicând: «Toată țara va fi decimată și devastată; dar nu o voi distruge complet. ²⁸Văzând ce s-a întâmplat, pământul va jeli; iar cerul se va întuneca. Eu am vorbit și am planificat să se întâmple aceste lucruri! Nu regret (*această decizie*) și nici nu Mă voi răzgândi!» ²⁹Auzind zgomotul făcut de călăreți și strigătul celor care luptă înarmați cu arcul, toți cei care sunt în orașe, fug. Se ascund în păduri; și se urcă pe stânci. Toate orașele sunt abandonate; și nimeni nu mai locuiește în ele. ³⁰Iar tu, teritoriu devastat, ce vei face? Te vei îmbrăca în haine roșii, te vei împodobi cu aur și te vei machia? Degeaba te vei înfrumuseța! Iubiții tăi te desconsideră; și vor să te omoare! ³¹Aud niște strigăte ca ale unei femei în timp ce se chinuie să nască. Ele sunt ca strigătele unei femei care naște pentru prima dată. Acea este vocea fiicei Sionului care respiră cu dificultate; și își întinde mâinile, zicând: «Vai de mine! Sufletul meu este epuizat din cauza criminalilor!» **5** „Mergeți pe drumurile Ierusalimului; și priviți cu atenție, căutând în piețe! Dacă veți găsi un om care să facă ce este corect și care caută adevărul, voi ierta Ierusalimul! ²Chiar și atunci când jură zicând «Iahve este viu!», ei fac jurăminte false!” ³„Doamne, oare nu urmăresc ochii Tăi adevărul? Tu îi lovești; dar ei nu simt durere. Tu îi strivești; dar ei refuză să se corecteze în urma pedepsei. Obrazul lor este mai tare decât piatra; și refuză să se pocăiască. ⁴Îmi ziceam: «Așa se comportă doar cei săraci. Ei sunt neînțelepți, pentru că nu cunosc metodele lui Iahve și nici poruncile Dumnezeului lor. ⁵Deci voi merge la cei mari; și le voi vorbi. Cu certitudine, ei cunosc metodele lui Iahve și poruncile Dumnezeului lor.» Dar toți au distrus jugul și au rupt legăturile. ⁶Din această cauză, îi va ataca un leu din pădure și îi va distruge un lup care va veni din deșert. Leopardul îi va urmări în apropierea orașelor lor, ca să îi sfâșie pe toți cei care vor ieși din ele – pentru că nedreptățile lor sunt fără număr, iar faptele neascultării lor s-au înmulțit!” ⁷„De ce să te iert? Fiii tăi M-au abandonat și jură pe ce nu este Dumnezeu. Le-am satisfăcut toate nevoile; dar ei încă mai comit adulter și aglomerează casa prostituatei. ⁸Sunt bine hrăniți, ca niște armăsari liberi. Fiecare nechează după soția semenului lui... ⁹Iahve zice: «Oare să nu îi pedepsesc Eu pentru acest comportament? Să nu mă răzbun Eu pe un asemenea popor?» ¹⁰Veniți în viile lui; și decimați-le. Dar să nu le distrugeți total! Tăiați-i ramurile tinere; pentru că nu mai sunt ale lui Iahve! ¹¹Iahve zice: «Urmașii lui Israel și descendenții lui Iuda Mi-au fost infideli. ¹²S-au dezis de Iahve; și au zis: ‘Nu se va întâmpla așa! Niciun rău nu va veni împotriva noastră. Nu vom vedea nici sabia, nici foametea! ¹³Profeții sunt (*ca un*) vânt; și Cuvântul (*lui Iahve*) nu este în ei; deci ce ne spun, să li se întâmple lor!’»” ¹⁴„Pentru că au vorbit astfel, Iahve care este Dumnezeul Armatelor, spune: «Pentru că poporul a spus aceste cuvinte, Cuvântul Meu va fi ca un foc în gura ta; iar acest popor va fi ca lemnele pe care le consumă

focul!»” **15** Iahve zice: „Urmași ai lui Israel, aduc împotriva voastră un popor care vine de la mare depărtare. Acela este un popor care are o mare forță. El a existat înaintea voastră. Voi nu îi cunoașteți limba și nu îi înțelegeți vorbirea. **16** Tolba lui este ca un mormânt deschis. Toți sunt niște luptători remarcabili, pregătiți de război. **17** Ei îți vor mânca recoltele și pâinea. Îți vor mânca fiul și fiica. Îți vor mânca turmele și cirezile. Îți vor mânca viile și smochinii; și îți vor distruge cu sabia orașele fortificate în care te încrezi. **18** Dar Iahve vă zice: «Totuși, nici în acele zile nu vă voi distruge total. **19** Dacă vor întreba atunci: ‘De ce Dumnezeu nostru numit Iahve, ne-a făcut toate aceste lucruri?’, să le răspunzi astfel (*din partea Mea*): ‘Voi M-ați abandonat și ați slujit (*dumne*)zeilor străini în țara voastră. Acum, veți sluji în mod asemănător unor străini, într-o țară care nu este a voastră!’»” **20** „Spuneți acest lucru urmașilor lui Iacov și anunțați-l în (*teritoriul numit*) Iuda: **21** «Ascultă ce îți spun, popor nebun și fără minte. Tu ai ochi, dar nu vezi; ai urechi, dar nu auzi... **22** Iahve vă întreabă: ‘Nu vă este frică de Mine? Nu tremurați înaintea Mea? Eu am pus nisipul ca limită mării. El a devenit, pentru totdeauna, limita peste care nu trebuie să treacă. Chiar dacă valurile ei se agită, ele nu vor reuși să treacă dincolo de ea; și chiar dacă urlă, nu o pot depăși.’»” **23** Dar acest popor are o inimă recalcitrantă care se revoltă împotriva Mea. Ei Mi-au întors spatele și au plecat. **24** Nu își zic: «Să ne temem de Dumnezeu nostru care se numește Iahve, pentru că El este Cel care dă ploaie timpurie și ploaie târzie la momentul oportun, asigurându-ne săptămânile stabilite pentru strângerea recoltelor!»” **25** Faptele voastre rele obstrucționează apariția acestor fenomene benefice; și păcatele voastre vă țin departe de lucrurile bune pe care ele vi le-ar putea aduce. **26** În poporul Meu sunt oameni păcătoși. Pândesc ca păsărarul care pune capcane (*păsărilor*). Ei instalează capcane și prind oameni. **27** Casele lor sunt pline de ipocrizie exact cum este o colivie plină de păsări! Așa au devenit ei superiori în forță și s-au îmbogățit. **28** S-au îngrășat; și lucesc de grăsime! Faptele lor rele nu au limită. Ei nu apără cauza orfanului, ca să o câștige; și nici nu apără dreptul celor săraci.” **29** Iahve zice: „Oare să nu pedepsesc Eu aceste lucruri? Să nu mă răzbun Eu pe un asemenea popor? **30** În țară se întâmplă un lucru incredibil și dezgustător: **31** profetii profetesc minciuni și preoții conduc prin forța (*funcției*) lor; iar cei care formează poporul Meu, agreează aceste lucruri! Dar ce veți face la sfârșit?” **6** „Urmași ai lui Beniamin, fugiți din mijlocul Ierusalimului! Sunați din goarnă la Tecoa! Dați semnalul la Bet-Hacherem; pentru că din mijlocul poporului apare o calamitate și o mare distrugere. **2** O voi distruge pe fiica Sionului, pe aceea care era frumoasă și delicată. **3** Împotriva ei vin păstorii cu turmele lor. Își instalează corturile în jurul ei; și fiecare își paște turma în dreptul lui.” **4** „Pregătiți-vă să o atacați! Ridicați-vă! Să înaintăm în mijlocul zilei! Dar, vai, ziua se termină; și umbrele de seară se lungesc. **5** Ridicați-vă! Să înaintăm (*și*) în timpul nopții; și să îi distrugem palatele!” **6** „Iahve spune: «Tăiați copaci și ridicați rampe de asalt împotriva Ierusalimului! Acest oraș trebuie pedepsit, pentru că în el este numai tiranie între oameni! **7** Acest oraș își revarsă

răutatea exact cum o fântână își revarsă apele. Violența și distrugerea răsună din el. Boala și rana lui sunt pentru totdeauna înaintea Mea. ⁸Ierusalim, fi atent; pentru că este posibil să Mă înstrăinez de tine și să te transform într-un deșert și într-o țară în care nu se poate locui.» ⁹„Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: «Să fie culeși cei care au mai rămas dintre urmașii lui Israel – exact cum se culege via. Luați-i – cum ia culegătorul fructele de pe ramurile viei.» ¹⁰Cui să îi vorbesc și pe cine să iau martor, pentru ca ei să fie convinși să asculte? Constat că urechile lor sunt astupate; și nu pot să ia în considerare ce li se spune. Cuvântul lui Iahve este privit cu desconsiderare; și nu este agreat de ei. ¹¹Dar eu sunt atât de plin de mânia lui Iahve, încât nu o mai pot ține în mine! «Toarn-o peste copilul de pe stradă și peste tinerii care s-au adunat; pentru că atât bărbatul cât și soția lui vor fi luați. Același lucru se va întâmpla și cu bătrânul care este încărcat de zile! ¹²Casele lor vor trece în proprietatea altora împreună cu terenurile și cu soțiile lor – pentru că Îmi voi întinde mâna împotriva locuitorilor țării. Acestea sunt cuvintele spuse de Iahve! ¹³De la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig. De la profet până la preot, toți înșală! ¹⁴Ei leagă în mod superficial rana poporului Meu, zicând: ‘Pace, pace!’, când, de fapt, pacea lipsește. ¹⁵Dar oare se rușinează ei când comit vreo faptă oribilă? Nu! Nu le este rușine deloc; și nici nu știu să roșescă. Din această cauză, vor cădea împreună cu cei care cad. Vor fi răsturnați când îi voi pedepsi.» Aceste cuvinte au fost spuse de Iahve. ¹⁶„El vorbește din nou, zicând: «Stați la intersecții și priviți! Întrebați care sunt vechile trasee și unde este drumul bun. Apoi umblați pe el; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.» Dar ei spun: «Nu vrem să umblăm pe el!» ¹⁷«Am pus paznici care să vă păzească. Fiți atenți la sunetul trompetei!» Dar ei zic: «Nu vrem să auzim ce ne spui!» ¹⁸Din această cauză, ascultați, popoare. Fiți martori și priviți ce li se va întâmpla! ¹⁹Ascultă și tu, pământ! Să știți că voi aduce dezastrul peste acest popor și peste rezultatul planurilor lui – pentru că ignoră cuvintele Mele și a respins legea Mea. ²⁰Oare am Eu nevoie de tămâia care vine din Șeba sau de trestia parfumată care este adusă dintr-o țară îndepărtată? Nu accept arderile voastre integrale și nu Îmi plac sacrificiile voastre.» ²¹„Din această cauză, Iahve vă zice: «Voi pune înaintea acestui popor pietre de încercare. Ei se vor împiedica de ele: atât părinții, cât și copiii, atât vecinul, cât și prietenul lui; și vor muri.»” ²²„Iahve spune: «Să știți că vine un popor din țara de la Nord. El provine dintr-un mare trib. Este provocat să vină de la marginile pământului. ²³Oamenii lui sunt înarmați cu arc și cu lance. Ei sunt duri și fără milă. Vocea lor urlă ca marea înfuriată. Sunt călare pe cai și pregătiți de luptă. Fiica Sionului, ei vin ca un luptător antrenat împotriva ta.»” ²⁴„Am auzit vești despre ei; și de atunci, mâinile ne slăbesc. Suntem afectați de panică. Avem dureri ca ale unei femei care naște. ²⁵Nu ieșiți pe câmpuri și nu umblați pe drumuri; pentru că acolo este sabia dușmanului și întâlniți teroare peste tot. ²⁶Fiica poporului meu, acoperă-te cu un sac și rostogolește-te în cenușă. Plângi cu mare intensitate, ca după singurul tău fiu; pentru că distrugătorul va veni peste voi prin surprindere!”

27 „Te făcusem un examinator experimentat printre cei care formează poporul Meu – ca să îi cunoști și să le analizezi comportamentul. 28 Toți sunt peste limită de revoltați și permanent pregătiți să bârfească. Sunt (*ca de*) bronz și (*de*) fier. Toți sunt niște oameni corupți. 29 Burduful suflă cu mare forță; și plumbul este topit de foc – chiar în fața lor. Dar degeaba sunt curățați; pentru că răul (*din ei*) nu se elimină. 30 Sunt numiți argint refuzat – pentru că Iahve S-a dezis de ei.”

7 Urmează mesajul care i-a fost transmis lui Ieremia din partea lui Iahve: 2 „Stai la poarta casei lui Iahve și anunță acolo, zicând: «Toți locuitorii din teritoriul numit Iuda care intrați pe aceste porți ca să vă închinați lui Iahve, ascultați Cuvântul Lui. 3 Vă vorbește Iahve, Dumnezeul Armatelor – Cel care este Dumnezeul lui Israel: ‘Corecți-vă comportamentul și faptele; iar Eu vă voi permite să locuiți în acest teritoriu. 4 Nu vă încredeți în cuvinte înșelătoare, spunând: <Acesta este Templul lui Iahve, Templul lui Iahve, Templul lui Iahve!> 5 Numai dacă vă corecți comportamentul și faptele, dacă vă veți face dreptate unul altuia, 6 dacă nu veți exploata pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în acest loc, dacă nu veți merge după alți (*dumne*)zei în dauna voastră, 7 atunci vă voi permite să locuiți în acest loc, în țara pe care am dat-o strămoșilor voștri din eternitate în eternitate. 8 Totuși, voi vă încredeți în cuvinte înșelătoare care nu vă aduc niciun câștig. 9 Furați și faceți crime, comiteți adulter și jurați afirmând minciuni, ardeți tămâie lui Baal și oferiți animale ca sacrificiu altor (*dumne*)zei pe care nu îi cunoașteți. 10 Apoi veniți și stați înaintea Mea, în această casă, peste care este chemat numele Meu, zicând: <Suntem salvați.> Dar voi vreți să fiți salvați ca să comiteți din nou aceste fapte oribile? 11 A devenit această casă, peste care este chemat numele Meu, un cuib de infractori în ochii voștri? Iahve vă spune că El personal a văzut acest lucru! 12 Duceți-vă la locul Meu din Șilo unde stabilisem cândva ca acolo să locuiască numele Meu; și priviți ce i-am făcut din cauza răutății poporului Meu numit Israel! 13 Și acum, Iahve vă reproșează că după ce ați făcut toate aceste lucruri, El v-a vorbit de la răsăritul soarelui; și din nou nu L-ați ascultat. Fiindcă v-am chemat și nu ați răspuns, 14 exact ce s-a întâmplat cu Șilo, voi face și casei care poartă numele Meu – acestei case în care voi vă încredeți. Așa voi proceda cu locul pe care îl dădusem strămoșilor voștri. 15 Vă voi arunca din prezența Mea – exact cum i-am aruncat pe frații voștri: pe cei care formează urmașii lui Efraim.’»” 16 „Dar tu nu interveni în favoarea acestui popor; nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru ei; și nu insista, pentru că nu te voi asculta! 17 Nu vezi ce fac ei în orașele (*teritoriului*) lui Iuda și pe străzile Ierusalimului? 18 Copiii strâng lemne, părinții aprind focul, femeile frământă coca – pentru ca să facă turte reginei cerului! Ei toarnă sacrificii de băutură altor (*dumne*)zei, ca să Mă mânie. 19 Iahve zice: «Oare pe Mine Mă provoacă? Nu își fac ei rău chiar lor personal, ajungând astfel să le fie rușine (*de ce se întâmplă cu ei*)?» 20 Din această cauză, Iahve care este Stăpân, spune: «Să știți că mânia Mea și dezastrul Meu se vor revărsa peste acest loc, peste oameni și peste animale, peste copacii din câmpie și peste recoltele pământului. Ele vor arde

continuu!»” ²¹„Iahve, Dumnezeul Armatelor, – Cel care este Dumnezeul lui Israel – spune: «Veniți și adăugați arderile voastre integrale la sacrificiile pe care le-ați adus; și mâncați(-le) carnea! ²²Dar când Eu i-am scos pe strămoșii voștri de pe teritoriul Egiptului, n-am vorbit despre arderi integrale și nici despre animale sacrificate. Eu nu le-am dat nicio poruncă în acest sens; ²³ci le-am poruncit astfel: ‘Ascultați de ce vă spun Eu; și astfel voi fi Dumnezeul vostru; iar voi veți fi poporul Meu. Să trăiți punând în aplicare tot ce vă poruncesc – pentru ca să vă fie bine!’ ²⁴Dar ei nu au ascultat și nici nu au luat în considerare cuvintele Mele; ci au urmat sfaturile și tendințele inimii lor rele, mergând înapoi, nu înainte. ²⁵De când strămoșii voștri au plecat de pe teritoriul Egiptului și până astăzi, în fiecare zi, mereu, v-am trimis profeții care sunt slujitorii Mei. ²⁶Dar voi nu M-ați ascultat, ci M-ați ignorat. Ați fost încăpățânați și ați făcut mai rău decât strămoșii voștri!» ²⁷Când le vei spune toate aceste cuvinte, ei nu te vor asculta. Când îi vei striga, ei nu vor răspunde. ²⁸Din această cauză, să le spui (*din partea Mea*): «Acesta este poporul care nu ascultă vocea lui Iahve și care nu se corectează când este pedepsit. Adevărul a murit și a fugit de pe buzele lor.» ²⁹Taie-ți părul și aruncă-l. Fă un cântec de jale pe zonele înalte; pentru că Iahve s-a dezis de această generație care L-a mâniat; și a abandonat-o. ³⁰Iahve zice: «Urmașii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea Mea. Și-au pus idolii lor oribili în casa care poartă numele Meu; și au profanat-o. ³¹Au construit locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom – ca să își ardă în foc fiii și fiicele – lucru pe care nu l-am poruncit și pe care nici nu Mi l-am imaginat! ³²Din această cauză, Iahve spune că vin zile când nu se va mai zice Tofet și valea Ben-Hinom, ci Valea Măcelului – pentru că vor îngropa morții la Tofet, din lipsă de loc. ³³Corpurile moarte ale acestui popor vor fi hrană pentru păsările zburătoare (*răpitoare*) și pentru animalele de pe pământ; și nimeni nu le va speria. ³⁴Voi face să înceteze în orașele teritoriului numit Iuda și pe străzile Ierusalimului atât strigătele de bucurie și de veselie, cât și cântecele mirelui și ale miresei – pentru că țara va deveni un teritoriu nelocuit. **8** Iahve spune că în acele vremuri, atât oasele regilor și ale conducătorilor care au fost în teritoriul numit Iuda, ale preoților și ale profeților, cât și cele ale locuitorilor Ierusalimului, vor fi scoase din mormintele lor. ²Ele vor fi expuse în fața soarelui, a lunii și a întregii armate a cerului. Vor sta în fața acelor pe care ei i-au iubit, i-au slujit, i-au urmat, i-au căutat și cărora le-au oferit închinarea lor. Nimeni nu le va aduna și nici nu le va îngropa; ci vor fi ca gunoiul care stă pe pământ. ³Iahve spune că în toate locurile unde îi va alunga, toți cei care vor supraviețui din acest popor rău, vor dori mai mult moartea decât viața.»” ⁴„Spune-le că Iahve le vorbește astfel: «Cine cade și nu se mai ridică? Cine deviază de la un drum fără să se întoarcă pe el? ⁵Atunci de ce oamenii din acest popor deviază de la drumul pe care merseseră, iar Ierusalimul se menține în (*această stare de*) neascultare? Ei se consolidează tot mai mult în înșelătorie; și refuză să se întoarcă! ⁶Am ascultat cu atenție; dar ei nu vorbesc cu gura lor ce este corect.» Niciunul nu regretă răul pe care-l face; și nu se întreabă: «Ce am făcut?». Toți își încep din nou

alergarea, ca un cal care se avântă în luptă. ⁷Chiar și barza își cunoaște timpul ei pe cer. Turturica, rândunica și cocorul sunt atenți la timpul când trebuie să vină. Dar poporul Meu nu cunoaște deciziile lui Iahve. ⁸Cum puteți spune: «Suntem înțelepți, pentru că avem legea lui Iahve!», când, de fapt, pana mincinoasă a scribilor a transformat această lege într-o minciună? ⁹Înțelepților le este rușine. Ei sunt panicați și capturați. Din moment ce au respins Cuvântul lui Iahve, oare ce fel de înțelepciune au ei? ¹⁰Astfel, le voi da pe soțiile lor altor bărbați; și terenurile lor vor fi date altor proprietari. Se va întâmpla așa pentru că de la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig. De la profet până la preot, toți înșală! ¹¹Ei leagă în mod superficial rana fiicei poporului Meu, zicând: «Pace, pace!», când, în realitate, nu este pace. ¹²Oare le este rușine de faptele oribile pe care le comit? Nu, nu le este rușine deloc; și nici măcar nu știu să roșească. Iahve zice: «Din această cauză, vor cădea împreună cu cei care cad; și vor fi răsturnați – atunci când vor fi pedepsiți.» ¹³El mai zice: «Voi face să le înceteze recolta. Nu vor mai fi struguri în vie și nu vor mai fi smochine în smochin; iar frunzele lor se vor veșteji. Ce le-am dat, va fi luat de la ei.» ¹⁴„De ce mai stați în așteptare? Adunați-vă! Să intrăm în orașele fortificate și să murim acolo – pentru că Dumnezeu nostru care se numește Iahve ne-a condamnat la moarte; și ne dă să bem ape otrăvite, pentru că am păcătuit împotriva Lui. ¹⁵Așteptam pacea, dar nu a venit nimic bun; așteptam un timp de vindecare, dar constatăm că vine numai teroare. ¹⁶Sforăitul cailor dușmanilor se aude din teritoriul locuit de urmașii lui Dan. Nechezatul armăsarilor lor cutremură toată țara! Au venit să devoreze teritoriul nostru, tot ce este în el, orașul și pe cei care îl locuiesc.” ¹⁷Iahve zice: „Să știți că voi trimite printre voi niște șerpi veninoși, niște vipere care nu pot fi vrăjite și care vă vor mușca.” ¹⁸„Durerea mea nu are vindecare! Inima îmi este epuizată în mine! ¹⁹Aud că strigătul fiicei poporului meu răsună dintr-o țară îndepărtată. Ea zice: «Nu mai este Iahve în Sion? Nu mai este Regele lui acolo?»” „De ce M-au provocat la mânie prin imaginile lor cioplite, prin idolii care nu pot să ajute pe nimeni?” ²⁰„Timpul adunării recoltelor a expirat; vara s-a terminat, iar noi tot nu suntem salvați. ²¹Sunt strivit de durerea fiicei poporului meu! Jelesc; și mă afectează frica. ²²Nu există niciun balsam vindecător în Ghilad? Nu este niciun doctor acolo? De ce nu este vindecare pentru rana fiicei poporului meu? **9** Oh! Mi-aș dori să îmi fie capul un izvor de ape și ochii o fântână cu lacrimi! Aș plânge atât ziua, cât și noaptea – datorită distrugerii fiicei poporului meu. ²O, (ce bine ar fi) dacă aș avea în deșert un adăpost pentru călători! Aș lăsa poporul meu și aș pleca de la el; pentru că toți comit adulter și au devenit un grup al celor infideli (lui Dumnezeu).” ³„Au limba întinsă ca un arc, ca să arunce minciuna; și nu prin adevăr au devenit ei o forță în țară. Iahve zice: «Ei merg din răutate în răutate și nu Mă cunosc. ⁴Fiecare să se păzească de prietenul lui. Să nu vă încredeți în niciunul dintre frații voștri, pentru că orice frate este un înșelător și orice prieten bârfește. ⁵Fiecare își înșală prietenul; și nimeni nu spune adevărul. Își antrenează limba la vorbe mincinoase și se obolesc să facă ce este rău.»

⁶Iahve zice: «Locuința ta este în mijlocul înșelătoriei. Și pentru că sunt înșelători, ei refuză să Mă cunoască.» ⁷„Din această cauză, Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: «Îi voi topi și îi voi încerca; pentru că ce altceva aş putea face cu fiica poporului Meu? ⁸Limba lor este o săgeată care omoară. Ea pronunță înșelăciunea. Își folosesc gura ca să vorbească prietenului de pace; dar în adâncul inimii, îi pun capcane.» ⁹Iahve zice: «Oare să nu îi pedepsesc Eu pentru aceste lucruri? Să nu Mă răzbun Eu pe un asemenea popor?» ¹⁰„Voi face o plângere și un bocet pentru munți. Voi compune și un cântec de jale pentru pășunile devastate – pentru că sunt arse; și nimeni nu mai merge pe ele. Nu se mai aude acolo behăitul turmelor. Păsările zburătoare au plecat; și animalele de pe câmp au fugit.” ¹¹„Voi transforma Ierusalimul într-o movilă de pietre, într-un adăpost de șacali. Voi transforma orașele din (*teritoriul numit*) Iuda într-o zonă aridă, lipsită de locuitori.” ¹²„Cine este omul înțelept, capabil să înțeleagă aceste lucruri? Cui i-a vorbit gura lui Iahve, ca să ne poată explica de ce este distrusă țara și de ce este arsă ca un deșert, în timp ce nimeni nu mai trece prin ea? ¹³Dar Iahve vorbește astfel: «Se întâmplă așa pentru că au abandonat (*ascultarea de*) legea Mea pe care le-o prezentasem. Ei nu au ascultat ce le-am spus și nu au respectat legea Mea; ¹⁴ci s-au comportat așa cum le dicta ambiția inimii lor și s-au dus după baali, așa cum i-au învățat strămoșii lor.»” ¹⁵„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, vorbește zicând: «Să știți că voi hrăni oamenii acestui popor cu pelin; și le voi da să bea ape otrăvite. ¹⁶Îi voi dispersa printre niște popoare pe care nu le-au cunoscut nici ei, nici părinții lor; și îi voi urmări cu sabia până îi voi distruge!»” ¹⁷„Iahve, Dumnezeul Armatelor spune: «Acum fiți atenți! Chemați să vină bocitoarele! Să vină și femeile înțelepte! ¹⁸Să se grăbească și să cânte un cântec de jale pentru noi, până când ni se vor umple ochii de lacrimi și pleoapele vor avea torenți de apă. ¹⁹Strigătul de jale se aude în Sion: ‘Cât suntem de distruși; și ce mare este rușinea noastră! Trebuie să plecăm din țară, pentru că locuințele noastre sunt demolate!’»” ²⁰„Femeilor, ascultați Cuvântul lui Iahve! Deschideți-vă urechile ca să auziți cuvântul pe care îl pronunță gura Lui! Învățați-le pe fiicele voastre cântece de jale; și învățați-vă bocete unele pe altele – ²¹pentru că moartea s-a urcat prin ferestrele noastre și a intrat în palatele noastre. A distrus copiii de pe străzi și tinerii din piețe.” ²²„Spune(-le): «Iahve vă zice: ‘Corpurile moarte ale oamenilor vor sta întinse ca gunoiul pe câmpii și vor fi ca snopul căzut în urma secerătorului. Nu va fi cine să îl adune!’»” ²³„Iahve vă spune: «Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui. Cel care are forță (*în țară*) să nu se laude cu forța lui; iar cel bogat să nu se laude cu bogăția lui. ²⁴Ci acela care se laudă, să se laude că Mă înțelege, că Mă cunoaște și că știe că Eu sunt Iahve care Îmi manifest bunătatea și care judec făcând dreptate pe pământ – pentru că acestea sunt lucrurile care Îmi plac!»” ²⁵„Iahve vă zice: «Să știți că vin zile când îi voi pedepsi pe toți cei care sunt circumciși doar fizic: ²⁶pe cei din Egipt, pe cei din teritoriul numit Iuda, pe cei din Edom, pe cei din Amon, pe cei din Moab și pe toți cei care își rad colțurile bărbii și care locuiesc în

deșert; pentru că toate popoarele sunt necircumcise și toți urmașii lui Israel au inima necircumcisă!»” **10** „Descendenți ai lui Israel, ascultați cuvântul pe care vi-l spune Iahve! **2**El vă vorbește astfel: «Nu învățați comportamentul celorlalte popoare; și nu vă speriați de semnele cerului, chiar dacă acestor popoare le este frică de ele. **3**Obiceiurile celorlalte popoare sunt inutile. Ei taie un copac din pădure. Apoi, mâna meșterului îl lucrează cu unelte de cioplit. **4**Îl împodobesc cu argint și îl poleiesc cu aur, fixându-l cu ciocane și cuie, ca să nu se miște din locul lui. **5**Acei idoli sunt ca niște sperietori într-o grădină cu pepeni: ei nu pot vorbi. Sunt transportați de alții, pentru că nu pot merge. Să nu vă temeți de ei; pentru că nu vă pot face niciun rău și nu sunt capabili să vă facă nici bine!»” **6** „Nici măcar unul (*dintre ceilalți zei*) nu este ca Tine, Doamne! Tu ești mare; și numele Tău este cunoscut – datorită forței Tale. **7**Cine și-ar permite să nu își manifeste reverența și respectul față de Tine? Tu ești Regele (*tuturor*) popoarelor! De Tine trebuie să se teamă toți oamenii! Printre toți înțelepții popoarelor și în toate regatele lor, nu există nimeni ca Tine! **8**Toți împreună sunt incapabili și nebuni. Toată «știința» lor se bazează pe idoli lor absurzi, făcuți din lemn. **9**Argintul bătut este adus din Tarșiș; iar aurul vine din Ufaz. Statuile făcute de meșter și de aurar sunt apoi îmbrăcate cu pânze vopsite cu albastru și cu roșu aprins. Toate sunt lucrate de meșteri competenți. **10**Dar (*numai*) Iahve este adevăratul Dumnezeu! El este Dumnezeul Viu și Regele Etern. Când Se mânie El, pământul se cutremură și popoarele nu pot suporta indignarea Lui! **11**Din această cauză, să le vorbiți astfel: «Acești zei care nu au făcut cerul și pământul, vor dispărea de pe suprafața pământului și de sub cer.» **12**Dar Iahve a făcut pământul prin forța Lui. El a conceput lumea cu înțelepciunea Lui și a făcut cerul cu inteligența Lui. **13**Când vine tunetul Lui, urlă apele din cer. El înalță norii de la marginile pământului, trimite fulgerele și ploaia, scoțând vântul din camerele Lui. **14**Toți oamenii sunt limitați și fără cunoștință. Orice prelucrător în aur ajunge să îi fie rușine de idoli lui – pentru că statuile lui turnate sunt numai minciună și nu respiră deloc. **15**Ele nu au nicio valoare, pentru că sunt o lucrare ridicolă! Când va veni vremea să fie pedepsiți (*cei care îi venerază*), vor muri. **16**Dar Cel care este moștenirea (*urmașilor*) lui Iacov, nu se comportă ca ei. El a creat totul; și Israel este tribul care beneficiază de moștenirea Lui. Numele Lui este Iahve, Dumnezeul Armatelor.” **17** „Tu care ești sub asediu, adună-ți lucrurile din țară; **18**pentru că Iahve a zis: «Să știți că de această dată îi voi arunca departe pe cei care locuiesc în țară. Voi aduce suferință împotriva lor, ca să poată fi prinși!»” **19** „Vai de mine! Sunt strivit! Rana mea nu poate fi vindecată! Dar îmi zic: «Aceasta este boala pe care o am (*din partea Lui*); și trebuie să o suport.»” **20**Cortul meu este distrus. Toate funiile mele sunt rupte. Fiii mei s-au îndepărtat de mine; și nu mai sunt. Nu a mai rămas nimeni să îmi instaleze cortul din nou și care să îmi ridice draperiile. **21**Mintea păstorilor a regresat; și nu L-au căutat pe Iahve. Din această cauză nu au progresat; și li s-au risipit toate turmele. **22**Constatăm că a apărut o veste. Ea spune că un mare cutremur se apropie din țara de la Nord, ca să transforme orașele din

teritoriul urmașilor lui Iuda într-un deșert și într-un cuib de șacali. **23**Doamne, știu că viața unui om nu îi aparține lui; și nici nu poate el ca să își conducă pașii atunci când umblă. **24**Pedepsește-mă, Doamne, ca să mă corectezi; dar să faci acest lucru cu măsură. Nu acționa atunci când ești mânios, pentru că altfel m-ai reduce la nimic. **25**Revarsă-Ți supărarea peste popoarele care nu Te cunosc; și acționează astfel împotriva clanurilor care nu invocă numele Tău – pentru că ele l-au mâncat pe Iacov, l-au devorat, l-au decimat și i-au distrus locuința!” **11** Urmează prezentarea Cuvântului care a venit la Ieremia de la Iahve: **2**„Ascultă cuvintele acestui legământ; și vorbește-le oamenilor din teritoriul numit Iuda și locuitorilor Ierusalimului. **3**Spune-le că Dumnezeuul lui Israel care se numește Iahve, le vorbește, zicând: «Omul care nu ascultă de cuvintele acestui legământ, este blestemat. **4**Eu am poruncit acest legământ strămoșilor voștri atunci când i-am scos de pe teritoriul Egiptului, din cuptorul de fier. Eu le-am zis: ‘Ascultați de ce vă spun Eu și faceți tot ce v-am poruncit. Astfel veți fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeuul vostru. **5**Atunci Îmi voi respecta jurământul pe care l-am făcut față de strămoșii voștri, în baza căruia (*m-am obligat că*) le voi da o țară în care curge lapte și miere – așa cum vedeți că se întâmplă astăzi.’»” Eu am răspuns: „Amin, Doamne!” **6**Iahve mi-a zis: „Anunță toate aceste cuvinte în orașele locuite de urmașii lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, zicând: «Ascultați de cuvintele acestui legământ și respectați-le! **7**Din ziua când i-am scos pe strămoșii voștri de pe teritoriul Egiptului și până astăzi, i-am avertizat continuu și le-am zis: ‘Ascultați de cuvintele Mele!’ **8**Dar ei nu M-au ascultat și nu și-au aplecat urechea; ci fiecare a trăit ascultând de impulsul inimii lui rele. Din această cauză, am adus împotriva lor toate cuvintele (*de blestem ale*) acestui legământ despre care le poruncisem să îl respecte; dar ei nu l-au respectat.»” **9**Apoi Iahve mi-a zis: „Este un complot între bărbații descendenților lui Iuda și locuitorii Ierusalimului. **10**Ei s-au întors la primele păcate ale strămoșilor lor care au refuzat să asculte cuvintele Mele; și s-au dus după alți (*dumne*)zei, ca să le slujească. Oamenii din teritoriul numit lui Israel și cei din teritoriul numit Iuda au încălcat legământul Meu pe care-l ratificasem cu strămoșii lor. **11**Din această cauză, Iahve le vorbește astfel: «Să știți că voi aduce peste ei un mare dezastru de care nu vor putea scăpa. Vor striga la Mine, dar nu îi voi asculta! **12**Cei din orașele teritoriului numit Iuda și locuitorii Ierusalimului se vor duce să îi cheme pe zeii cărora le oferă tămâie; dar aceștia nu îi vor salva în timpul dezastrului.» **13**«Iuda, numărul zeilor tăi este egal cu cel al orașelor tale! Și ați construit atâtea altare, câte străzi are Ierusalimul. Ele sunt altare închinare rușinii, unde oferiți tămâie în cinstea lui Baal!» **14**Dar tu nu pleda în favoarea acestui popor, nu face nici cereri și nici rugăciuni pentru el; pentru că nu îi voi asculta când Mă vor chema în ziua distrugerii lor.” **15**„Ce face în casa Mea acela pe care l-am iubit, în timp ce concepe o mulțime de planuri rele? Ar putea oare carnea sfântă a animalelor sacrificate să îndepărteze de tine pedeapsa (*care va veni*)? Atunci când faci ce este rău, tu te bucuri!” **16**„Iahve te numise «Măslin verde, înfloritor și cu fructe

frumoase.» Dar El îi va da foc. Și se va auzi vuietul unei mari trosnituri; iar ramurile lui vor fi distruse. **17** Iahve, Dumnezeul Armatelor, Cel care te-a plantat, a decretat dezastrul împotriva ta – din cauza răutății oamenilor din teritoriul numit Israel și a celor care se numesc Iuda. Ei sunt cei care Mi-au provocat mânia, arzând tămâie pentru Baal!” **18** „Iahve m-a anunțat; și eu am știut. Tu(, Doamne,) mi-ai arătat atunci faptele lor. **19** Dar eu mă manifestam ca un miel blând, care este dus la măcelărie; și nu știam planurile rele pe care le concepeau ei împotriva mea, când ziceau: «Să distrugem pomul cu fructul lui; să îl ștergem de pe pământul celor vii, ca să nu i se mai amintească numele.» **20** Dar, Doamne, Dumnezeul Armatelor, Tu, Cel care judeci cu dreptate și care analizezi inima și mintea, lasă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor, pentru că Ție Ți-am predat cauza mea!” **21** „Pentru toate aceste lucruri, Iahve vorbește împotriva oamenilor din Anatot care caută să te omoare și care îți zic: «Nu profeti în numele lui Iahve, pentru că vei muri omorât de mâna noastră!». **22** Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: «Îi voi pedepsi! Tinerii lor vor fi distruși de sabie; iar fiii și fiicele lor vor muri de foame. **23** Niciunul dintre ei nu va scăpa, pentru că voi aduce dezastrul peste oamenii din Anatot în anul când vor fi pedepsiți!»” **12** „Doamne, Tu ești totdeauna corect când mă cert cu Tine. Îți voi vorbi totuși despre deciziile Tale. De ce accepți ca cei incorecți să prospere? De ce toți cei care comit nedreptăți, beneficiază de situații favorabile lor? **2** Tu i-ai plantat; iar ei au făcut acolo rădăcină. Cresc și sunt productivi. Tu ești mereu invocat de buzele lor, dar departe de inimile lor. **3** Totuși Tu, Doamne, mă cunoști; mă vezi și îmi analizezi inima când mă raportezi la Tine. Prinde-i ca pe niște oi care trebuie înjunghiate! Selectează-i și păstrează-i special pentru ziua măcelului! **4** Până când se va jeli țara și se va usca iarba de pe câmpii? Din cauza răutății locuitorilor țării, au dispărut animalele și păsările. Se întâmplă așa pentru că ei zic: «El nu ne va vedea sfârșitul!»” **5** „Dacă ai alergat cu cei care aleargă, iar ei te-au obosit, oare cum vei putea să concurezi cu niște cai? Într-o țară liniștită, te consideri protejat; dar ce vei face când se va revărsa Iordanul? **6** Chiar și frații tăi – propria ta familie – te trădează. Ei personal strigă cu mare intensitate după tine! Nu te încrede în ei, chiar dacă vorbesc despre tine lăudându-te. **7** Mi-am abandonat casa, am plecat din moștenirea Mea; am lăsat-o pe iubita sufletului Meu la discreția dușmanilor ei. **8** Moștenirea Mea a ajuns pentru Mine ca un leu în pădure: a strigat împotriva Mea, amenințându-Mă. Din această cauză o urăsc. **9** N-a devenit oare moștenirea Mea pentru Mine o pasăre de pradă pestriță, în jurul căreia se adună celelalte păsări răpitoare? «Duceți-vă și strângeți toate animalele sălbatice de pe câmp. Aduceți-le ca să o mănânce!»” **10** Mulți păstori Mi-au distrus via și Mi-au călcat terenul agricol cu picioarele lor. Mi-au transformat acel teren plăcut într-un deșert lipsit de viață. **11** Au făcut din el un teritoriu arid, imposibil de locuit. Și fiind lipsit de viață, el se jelește înaintea Mea. Toată țara a fost devastată, pentru că nimeni nu este interesat de aceste lucruri. **12** Cei care distrug totul au ajuns la noi trecând prin toate zonele înalte nelocuite – pentru că sabia lui

Iahve mănâncă țara de la un capăt la celălalt – și nimeni nu va avea pace. **13** Au semănat grâu, dar au cules spini. Au făcut mari eforturi, dar nu au obținut nimic. Să vă fie rușine de rezultatele pe care le culegeți în urma mâniei violente a lui Iahve!” **14** „Iahve vorbește astfel: «Despre toți vecinii Mei care sunt răi și care acționează împotriva moștenirii pe care am dat-o poporului Meu numit Israel, vă spun că îi voi smulge din țara lor; și voi smulge pe urmașii lui Iuda din mijlocul lor! **15** Dar după ce îi voi smulge, voi avea din nou milă de ei; și îi voi aduce pe fiecare la moștenirea lui și în țara de unde plecaseră. **16** Dacă vor învăța bine comportamentul corect al poporului Meu și vor jura pe numele Meu, zicând (*că jură pe*) ‘Iahve (*care*) este viu!’, așa cum au învățat și ei poporul Meu să jure pe Baal, atunci vor fi reabilitați în mijlocul poporului Meu! **17** Dar, dacă vreun popor nu va asculta, îl voi smulge în totalitate și îl voi distruge.» Acestea sunt cuvintele lui Iahve.” **13** Iahve mi-a vorbit astfel: „Du-te și cumpără-ți o bucată lată de pânză făcută din in; și pune-o în jurul șoldurilor, fără să o înmoi în apă.” **2** Am cumpărat acea bucată lată de pânză – conform Cuvântului lui Iahve – și am pus-o în jurul șoldurilor. **3** Cuvântul lui Iahve mi-a vorbit a doua oară astfel: **4** „Ia pânza lată pe care ai cumpărat-o și pe care o porți în jurul șoldurilor. Du-te imediat la Eufrat și ascunde-o acolo în deschizătura unei stânci.” **5** M-am dus și am ascuns-o la Eufrat, conform poruncii pe care mi-o dăduse Iahve. **6** După mai multe zile, Iahve mi-a zis: „Ridică-te, du-te la Eufrat și ia din acel loc pânza lată pe care ți-am poruncit să o ascunzi acolo.” **7** M-am dus la Eufrat, am săpat și am luat acea pânză lată din locul în care o ascunsesem. Dar am constatat că ea se stricase; și nu mai era bună de nimic. **8** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **9** „Iahve spune: «Așa voi distruge mândria (*locuitorilor*) din (*teritoriul numit*) Iuda și marea mândrie a Ierusalimului. **10** Acest popor rău refuză să asculte mesajul cuvintelor Mele. Ei umblă ascultând de ambițiile inimii lor; și merg după alți (*dumne*)zei ca să le slujească și să li se închine! Din această cauză, poporul va ajunge ca această bucată de pânză care nu mai este bună de nimic.» **11** Iahve zice: «Așa cum se lipește această pânză de șoldurile unui om, Eu Mă atașasem de toți aceia care se numesc Israel și de toți cei din teritoriul numit Iuda – ca să fie poporul Meu, onoarea numelui Meu, lauda Mea și gloria Mea. Dar ei nu au ascultat!»” **12** „Spune-le aceste cuvinte: «Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vă zice: ‘Toate burdufurile de vin trebuie umplute!’» Și dacă ei îți vor zice: «Oare nu știm noi că toate burdufurile de vin trebuie umplute?», **13** să le spui: «Iahve vorbește astfel: ‘Să știți că pe toți locuitorii acestei țări, pe regii care stau pe tronul lui David, pe preoți, pe profeți și pe toți cei care locuiesc în Ierusalim, îi voi umple de beție.’ **14** Iahve (*mai*) zice: ‘Îi voi lovi unul de altul: pe părinți și pe fii împreună. Nu îi voi scăpa, nu voi avea milă de ei și nu voi fi indulgent cu ei; ci îi voi distruge!’»” **15** „Ascultați cu atenție! Nu fiți mândri, pentru că Iahve vorbește! **16** Glorificați pe Dumnezeul vostru care se numește Iahve – înainte ca El să aducă întunericul, înainte să vă fie afectată stabilitatea picioarelor voastre pe munții întunecați. Voi așteptați lumina; dar El o va schimba într-o

umbră a morții. O va transforma într-un întuneric profund. **17** Dacă nu Îl veți asculta, sufletul meu va plânge în secret pentru mândria voastră. Ochii mei vor plânge și vor vărsa lacrimi pentru că turma lui Iahve va fi dusă în captivitate!” **18** „Spune regelui și reginei-mamă: «Fiți modești! Aplecați-vă; pentru că v-a căzut de pe cap coroana de glorie!» **19** Orașele din (*teritoriul numit*) Neghev sunt închise; și nu este nimeni (*capabil*) să le deschidă. Toți oamenii din teritoriul numit Iuda sunt duși în captivitate. Ei sunt toți exilați.” **20** „Priviți cu ochii voștri pe cei care vin dinspre Nord! Unde este turma care îți fusese încredințată – acea turmă frumoasă pe care o aveai? **21** Ce vei spune când Iahve îți va desemna conducători pe aceia pe care i-ai determinat să îți fie prieteni apropiați? Oare nu vei avea dureri ca o femeie în timp ce naște? **22** Tu te întrebi în inima ta: «Oare de ce mi se întâmplă toate acestea?» Din cauza mulțimii nedreptăților tale ți s-a ridicat marginea de jos a hainei și ți s-a văzut corpul gol. **23** Poate cușitul să își schimbe pielea? Poate leopardul să își modifice petele? Nici voi nu puteți face binele – tocmai voi care sunteți învățați să faceți ce este rău. **24** Vă voi dispersa ca pleava luată de vântul deșertului. **25** Iahve îți zice: «Așa ți se va întâmpla; și aceste lucruri vor fi unitatea de măsură stabilită de Mine pentru tine – pentru că M-ai uitat și te-ai încrezut în minciuni. **26** În același timp îți voi ridica marginea de jos a hainelor tale și o voi aduce peste fața ta, ca să ți se vadă părțile intime ale corpului; și îți va fi rușine. **27** Astfel vor fi vizibile adulterele și nechezaturile tale, acele fapte imorale pe care le-ai făcut! Am văzut faptele tale scârboase comise pe dealuri și în câmpii. Vai de tine, Ierusalim! Cât timp vei mai sta în mizerie?»” **14** Cuvântul lui Iahve spus lui Ieremia cu ocazia secetei: **2** „Iuda jelește, iar porțile îi sunt slăbite; ele se vaită pentru țară, iar strigătul Ierusalimului se înalță în straturile (*mai*) înalte ale atmosferei. **3** Oamenii importanți îi trimit pe cei inferiori lor să aducă apă. Ei se duc la fântâni; dar nu găsesc apă. Se întorc cu vasele goale. Rușinați și dezamăgiți, ei își acoperă capul. **4** Pământul este crăpat pentru că nu este ploaie în țară. Agricultorii sunt dezamăgiți și își acoperă capul. **5** Chiar și căprioara de pe câmp naște și își abandonează puii – pentru că nu găsește iarbă. **6** Măgarii sălbatici stau pe înălțimi și își doresc să vină vântul – ca șacalii. Li se topesc ochii, pentru că nu este iarbă! **7** Doamne, chiar dacă păcatele noastre vorbesc împotriva noastră, lucrează pentru numele Tău! Da, (*recunoaștem că*) ocaziile în care am fost neascultători de Tine sunt multe. Am păcătuit împotriva Ta. **8** O, Tu (*Doamne*) ești Speranța lui Israel, Salvatorul lui în timpul necazului! De ce ești acum ca un străin în țară și ca un pelerin care se oprește pentru o noapte? **9** De ce ești ca un om șocat și ca un luptător remarcabil dar incapabil să salveze (*pe cineva*)? Doamne, Tu ești în mijlocul nostru; și numele Tău este chemat (*ca protecție*) peste noi! Nu ne abandona!” **10** Acum vă spun ce zice Iahve despre acest popor: „Pentru că le place să umble fără vreun scop și nu își controlează picioarele, Iahve nu îi agreează. El Își amintește de nedreptatea lor și îi pedepsește pentru păcatele lor!” **11** Iahve mi-a zis: „Nu interveni ca să pledezi pentru binele acestui popor; **12** pentru că și în cazul în care vor posti, tot nu voi

asculta când strigă spre Mine. Chiar dacă vor aduce arderi integrale și sacrificii de mâncare, nu le voi primi. Dar îi voi distruge cu sabia, cu foametea și cu epidemiile.” ¹³Eu am răspuns: „Ah! Doamne! Tu ești Stăpân. Privește: profeții lor le zic: «Nu veți vedea sabie și nu veți fi afectați de nicio foamete; ci Iahve vă va da în acest loc o pace durabilă.»” ¹⁴Dar Iahve mi-a zis: „Profeții lor profetesc minciuni în numele Meu. Nu i-am trimis Eu. Nu i-am autorizat Eu și nu le-am vorbit. Ei vă profetesc viziuni mincinoase, ghiciri, lucruri fără valoare și înșelăciunile propriei lor inimi! ¹⁵Din această cauză, Iahve vorbește despre profeții care profetesc în numele Lui: «Nu Eu i-am trimis să vă spună că sabia și foametea nu vor fi în această țară. Acești profeți vor fi omorâți (*tocmai*) de sabie și de foamete; ¹⁶iar aceia cărora le profetesc ei, vor fi dați afară (*din oraș*) și întinși pe străzile Ierusalimului – din cauza foametei și a sabiei. Nu va exista nimeni care să îi înmormânteze: nici pe ei, nici pe soțiile lor, nici pe fiii lor, nici pe fiicele lor. Le voi turna astfel peste capetele lor răutatea pe care o au.»” ¹⁷Transmite-le acest mesaj: „Ochii mei (*trebuie*) să verse lacrimi atât ziua cât și noaptea! Să nu se oprească; pentru că fecioara – fiica poporului meu – a fost afectată de o rană teribilă, provenită dintr-o lovitură dureroasă. ¹⁸Dacă ies pe câmp, îi văd pe cei devastați de sabie. Dacă intru în oraș, văd dezastrul făcut de foamete. Chiar și profetul și preotul parcurg țara fără să știe în ce direcție merg...” ¹⁹„Oare ai abandonat Tu total pe cei care sunt în (*teritoriul numit*) Iuda și a urât sufletul Tău atât de mult Sionul? De ce ne-ai lovit astfel încât nu mai avem vindecare? Noi așteptam pacea, dar nu a venit nimic bun. Așteptam un timp de vindecare, dar constatăm că a venit numai teroarea! ²⁰Doamne, recunoaștem atât vinovăția noastră, cât și vina strămoșilor noștri; pentru că (*noi toți*) am păcătuit împotriva Ta. ²¹Pentru numele Tău, nu desconsidera și nu dezonoara tronul gloriei Tale! Amintește-Ți de legământul pe care l-ai făcut cu noi; și nu îl anula! ²²Este oare printre idolii popoarelor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea averse (*la porunca lor*)? Nu; ci Tu, Doamne, Cel care ești Dumnezeuul nostru, (*ne*) oferi ploaie! Astfel, speranța noastră este în Tine, pentru că Tu ești Cel care faci toate aceste lucruri!” ¹⁵ Apoi Iahve mi-a zis: „Chiar dacă Moise și Samuel s-ar prezenta înaintea Mea, Eu tot nu aș fi binevoitor cu oamenii acestui popor. Alungă-i din fața Mea! Să plece! ²Dacă te vor întreba unde să se ducă, să le răspunzi că Iahve le zice: «Cei destinați morții să meargă la moarte; cei destinați sabiei să fie omorâți de ea; cei destinați foametei să fie decimați de foamete; iar cei destinați sclaviei să ajungă sclavi.» ³Iahve zice: «Voi trimite împotriva lor patru feluri de dezastre: sabia, ca să îi omoare; câinii, ca să îi sfâșie; păsările zburătoare (*de pradă*) și animalele sălbatice ale pământului – ca să îi mănânce și să îi distrugă. ⁴Îi voi face să fie dezgustători pentru toate regatele pământului. Se va întâmpla așa din cauza faptelor lui Manase – fiul lui Ezechia, rege în (*teritoriul numit*) Iuda – pe care le-a comis în Ierusalim.»” ⁵„Ierusalim, cui îi va fi milă de tine? Cine va plânge pentru tine? Cine va veni să te întrebe despre bunăstarea ta?” ⁶Iahve zice: „M-ai respins; Mi-ai întors spatele. Din această cauză, Îmi întind

mâna împotriva ta și te distrug. M-am săturat să mai am milă de tine!” 7 „Îi voi vântura (*pe oamenii tăi*) cu furca la porțile țării. Îi voi priva de copii și îi voi distruge pe cei care fac parte din poporul Meu – pentru căci nu și-au schimbat (*în bine*) comportamentul. 8 Văduvele lor vor fi mai numeroase decât particulele din care este format nisipul mării. Ziua, când este cea mai mare lumină, voi aduce distrugătorul împotriva mamei celui tânăr. Voi face să cadă prin surprindere peste ea chinul și teroarea. 9 Cea care născuse șapte fii, va fi epuizată și va muri. Soarele ei va apune când este încă ziuă. Va fi rușinată și umilită. Iahve zice: «Pe cei rămași în viață, îi voi face să ajungă pradă sabiei dușmanilor lor.» 10 «Mamă, vai de mine – pentru că m-ai născut ca om care provoacă ceartă și neînțelegere în toată țara! Nu dau împrumut, nici nu iau împrumut; și totuși toți mă blestemă!» 11 Iahve a zis: „Este o certitudine că te voi elibera, ca să fii fericit. Fii convins că îi voi face pe dușmanii tăi să te implore în vremurile când vor veni (*împotriva lor*) dezastrul și necazul.” 12 „Poate cineva să frângă fierul – acel fier din Nord – sau bronzul? 13 Voi da averile și comorile tale. Ele vor fi o pradă de mare valoare – din cauza tuturor păcatelor tale comise pe întregul tău teritoriu. 14 Te voi face să slujești dușmanilor tăi într-o țară pe care nu o cunoști – pentru că focul mâniei Mele s-a aprins și arde peste voi!” 15 „Tu știi totul, Doamne! Amintește-Ți de mine; și ai grijă de mine! Răzbună-mă împotriva celor care mă persecută! Tu ești răbdător pentru foarte mult timp: nu mă alunga! Tu știi câtă desconsiderare sufăr pentru Tine! 16 Când am găsit cuvintele Tale, le-am mâncat. Ele au fost bucuria și satisfacția inimii mele – pentru că, Doamne, Dumnezeul Armatelor, numele Tău este chemat peste mine! 17 N-am stat niciodată în compania amatorilor de petreceri, ca să mă înveselesc cu ei. Am stat singur, pentru că mâna Ta era peste mine și m-ai umplut de indignare. 18 De ce durerea mea este fără sfârșit? De ce mă doare rana și refuză să se vindece? Vei fi Tu pentru mine ca un izvor înșelător și ca o apă care seacă?” 19 Iahve spune: „Dacă te vei întoarce la Mine, te voi aduce din nou să stai înaintea Mea. Dacă vei pronunța cuvintele valoroase și nu pe cele ieftine, vei fi ca gura Mea! Ei să se întoarcă la tine, și nu tu la ei!” 20 Iahve (*mai*) zice: „Te voi face un zid pentru oamenii acestui popor. Vei fi un zid tare din bronz. Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor învinge – pentru că Eu sunt cu tine, ca să te eliberez și să te salvez. 21 Te voi scăpa din mâinile celor răi și te voi recupera din palmele celor violenți.” 16 Apoi Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: 2 „Să nu îți iei soție și să nu ai nici fii, nici fiice în acest loc! 3 Iahve vorbește acum despre fiii și fiicele care se vor naște în acest loc, despre mamele care îi vor naște și despre tații care îi vor concepe în această țară: 4 «Ei vor suporta o moarte dureroasă. Nimeni nu îi va jeli, nici nu îi va înmormânta; ci vor fi ca un gunoi întins pe suprafața pământului. Vor muri loviți de sabie și afectați de foamete; iar corpurile lor moarte vor deveni hrană pentru păsările zburătoare de pradă și pentru animalele sălbatice de pe pământ.» 5 Iahve spune: «Să nu intri în nicio casă de jale, să nu mergi să plângi sau să jelești cu ei – pentru că Eu Mi-am retras pacea, bunătatea și mila de la acest popor. 6 În această țară vor muri

atât cei mari cât și cei mici; și nu vor fi înmormântați. Nimeni nu îi va jeli, nimeni nu își va face tăieturi din cauza lor și nimeni nu își va rade capul pentru ei. ⁷Nimeni nu va rupe pâine pentru cei care jelesc, ca să îi consoleze pentru cel mort; nimeni nu le va întinde paharul condoleanțelor pentru tatăl sau pentru mama lor. ⁸Să nu intri în nicio casă de petrecere ca să stai să mănânci sau să bei cu cei de acolo!» ⁹Iahve, Conducătorul Armatelor, Cel care este Dumnezeuul lui Israel, spune: «Să știți că sub ochii voștri și în zilele (vietii) voastre, voi face să înceteze în acest loc atât strigătele de bucurie și de veselie, cât și vocea mirelui și a miresei.» ¹⁰Când îi vei spune acestui popor toate aceste cuvinte, ei te vor întreba: «De ce a decis Iahve împotriva noastră toate aceste mari dezastre? Care este nedreptatea ce ni se poate reproșa? Ce păcat am comis împotriva Dumnezeului nostru care se numește Iahve?» ¹¹Atunci să le răspunzi că Iahve le zice: «Se va întâmpla așa pentru că strămoșii voștri M-au abandonat ducându-se după alți (dumne)zei, pentru că i-au slujit și li s-au închinat. Ei M-au uitat și nu au respectat legea Mea. ¹²Iar voi ați făcut și mai rău decât strămoșii voștri. Este evident că fiecare dintre voi trăiește condus de ambițiile inimii lui rele; și nu Mă ascultați. ¹³Din această cauză, vă voi alunga din această țară într-una pe care nu ați cunoscut-o și care este necunoscută chiar și strămoșilor voștri. Acolo veți sluji altor (dumne)zei atât ziua cât și noaptea – pentru că (atunci) nu voi (mai) manifesta bunătate(a Mea) față de voi.» ¹⁴Totuși Iahve vă zice: «Să știți că vin zile când nu se va mai zice: ‘(Jur pe) Iahve, Cel care i-a scos pe israelieni din țara Egiptului și care este viu!’, ¹⁵ci se va spune: ‘(Jur pe) Iahve (care) este viu – (pe) Cel care i-a scos pe israelieni din țara de Nord și din toate țările unde îi alungase!’ – pentru că îi voi aduce înapoi în țara lor pe care le-am dat-o strămoșilor lor.» ¹⁶Iahve zice: «Să știți că trimit o mulțime de pescari care îi vor pescui. Apoi voi trimite o mulțime de vânători care îi vor vâna pe toți munții, pe toate dealurile și în crăpăturile stâncilor – ¹⁷pentru că ochii Mei privesc atent la comportamentul lor. El nu este ascuns de fața Mea; și vina lor nu este ascunsă de ochii Mei. ¹⁸Mai întâi le voi oferi o dublă recompensă pentru vina și păcatul lor – pentru că Mi-au profanat țara cu statuile fără viață ale idolilor lor urâți și Mi-au umplut moștenirea cu faptele lor oribile!» ¹⁹„Doamne, Tu ești Forța mea, Fortăreața mea și Refugiul meu în ziua necazului! Popoarele vor veni la Tine de la marginile pământului și vor zice: «Strămoșii noștri nu au moștenit decât minciună și lucruri fără valoare care nu le-au fost utile!» ²⁰Poate oare omul să determine «apariția» și «existența» propriilor lui zei? Da, poate; dar ei nu sunt (ca) Dumnezeu!” ²¹„Din această cauză, să știți că îi voi învăța; și de această dată îi voi obliga să cunoască (ce poate face) mâna Mea și forța Mea. Atunci vor ști că numele Meu este Iahve!

¹⁷ Păcatul celor din teritoriul numit Iuda este scris cu o daltă de fier și cu un vârf de diamant. El este gravat pe tăblița inimii lor și pe coarneau altarelor lor!

² Chiar și copiii lor își amintesc de altarele lor și de imaginea astartei de lângă copacii verzi și de pe dealurile înalte. ³ Muntele Meu din țară, să știi că voi da ca pradă bogăția ta și toate comorile tale împreună cu înălțimile tale – din

cauza păcatelor de pe tot teritoriul tău. ⁴Vei pierde moștenirea pe care ți-o dădusem. Și acest lucru se va întâmpla din vina ta! Te voi face să slujești dușmanilor tăi într-o țară pe care nu o cunoști – pentru că ai aprins focul mâniei Mele; și el va arde pentru totdeauna!” ⁵„Iahve vorbește astfel: «Cel care se încrede în om considerând că cel muritor este forța lui și care în inima lui Îl abandonează pe Iahve, este un om blestemat. ⁶El trăiește ca un tufiș în deșert; și nu vede venind fericirea. Locuiește în locurile arse ale terenurilor aride, într-un pământ sărat unde nu stă nimeni. ⁷Cel care se încrede în Iahve și care se bazează pe El, este un om binecuvântat. ⁸El este ca un pom plantat lângă ape, care își dezvoltă rădăcinile direcționându-le spre râu. Lui nu îi este frică de căldură; și frunzișul lui este mereu verde. În anul secetei, nu se îngrijorează și nu încetează să producă fructe.»” ⁹„Inima este mai înșelătoare decât orice altceva; și această stare a ei nu cunoaște posibilitatea vindecării. Cine poate să îi știe adevăratele intenții și motivații?” ¹⁰„Eu, Iahve, sunt Cel care (*pot să*) analizez inima și testez zonele profunde ale ființei – ca să recompensez pe fiecare om conform comportamentului lui și în acord cu faptele pe care le face.” ¹¹„Omul care câștigă bogății pe nedrept este ca o pasăre care clocește niște ouă pe care nu ea le-a ouat. Ele îl vor părăsi la jumătatea vieții lui; și la final nu va fi decât un nebun. ¹²Locul sanctuarului nostru este (*cel mai adecvat pentru*) un tron glorios, înălțat de la început! ¹³Doamne, Tu ești Speranța (*urmașilor*) lui Israel! Toți cei care Te abandonează, vor fi determinați să le fie rușine! Cei care deviază de la (*drumul ascultării de*) Tine, vor fi înscriși pe pământ între cei care Îl abandonează pe Iahve, pe Cel care este Izvorul apelor vii!” ¹⁴„Doamne, vindecă-mă; și voi fi vindecat! Salvează-mă; și voi fi salvat – pentru că Tu ești Cel pe care Îl elogiez! ¹⁵Constat că ei îmi zic: «Unde este Cuvântul lui Iahve? Să se confirme acum ce spune el!» ¹⁶Iar eu, ca să Te urmez, nu am refuzat să fiu păstor; și Tu știi că nici nu am dorit (*să vină*) ziua dezastrului (*poporului meu*). Ce am pronunțat cu buzele mele, este descoperit înaintea Ta. ¹⁷Astfel, (*ce se va întâmpla*) nu va fi un motiv de panică pentru mine, pentru că Tu ești refugiul meu în ziua dezastrului. ¹⁸Nu eu să suport rușine; ci să fie rușinați aceia care mă persecută! Ei să intre în panică! Dar pe mine păzește-mă de teroare! Adu peste ei reaua zi! Strivește-i de două ori mai mult!” ¹⁹„Iahve mi-a spus să mă duc să stau la poarta unde trec oamenii din poporul meu – acolo unde intră și ies regii din teritoriul numit Iuda. El mi-a zis să stau și la toate celelalte porți ale Ierusalimului ²⁰și să le vorbesc astfel: «Ascultați Cuvântul lui Iahve, regi ai lui Iuda, voi, toți cei din (*teritoriul numit*) Iuda și toți locuitorii Ierusalimului care intrați pe aceste porți! ²¹Iahve vă spune: ‘Fiți atenți (*ce se întâmplă*) în sufletele voastre, ca să nu transportați vreo greutate în ziua de Sabat și să nu intrați cu ea pe porțile Ierusalimului. ²²Să nu scoateți din casele voastre vreo greutate în ziua de Sabat și să nu faceți nicio lucrare; ci să sfințiți ziua de Sabat așa cum am poruncit strămoșilor voștri! ²³Ei nu au ascultat și au ignorat acest lucru, ambiționându-se să sfideze porunca și să nu ia în considerare pedeapsa (*prevăzută pentru nerespectarea ei*).’ ²⁴Iahve vă

zice: ‘Dar voi, dacă Mă veți asculta cu atenție și nu veți trece cu nicio greutate pe porțile acestui oraș în ziua destinată Sabatului, dacă veți sfinți ziua de Sabat și nu veți face nicio lucrare în timpul ei, ²⁵vor intra pe porțile acestui oraș regi și prinți care stau pe tronul lui David! Atât ei și prinții lor, cât și oamenii din teritoriul numit Iuda împreună cu locuitorii Ierusalimului vor veni în care și călare pe cai; iar acest oraș va fi locuit pentru totdeauna. ²⁶Vor veni (*oameni*) atât din orașele teritoriului numit Iuda și din vecinătățile Ierusalimului, cât și din teritoriul lui Beniamin, din zona deluroasă, din cea muntoasă și din Neghev – ca să aducă la casa lui Iahve ardere integrale și sacrificii, daruri de mâncare, tămâie și sacrificii de mulțumire. ²⁷Dar dacă nu veți asculta când vă poruncesc să sfințiți ziua destinată Sabatului – sfințire care presupune să nu transportați nicio greutate și să nu intrați cu ea pe porțile Ierusalimului în ziua de Sabat –, voi aprinde un foc la porțile orașului. El va devasta palatele Ierusalimului; și nu va fi stins.’” **18** Acestea sunt cuvintele care au venit la Ieremia din partea lui Iahve: ²„Scoală-te și du-te în casa olarului! Acolo îți voi oferi posibilitatea să auzi mesajul Meu!” ³M-am dus în casa olarului; și am observat că el lucra pe roată. ⁴Dar vasul de argilă pe care îl făcea olarul, s-a stricat în mâna lui. Atunci el a făcut un alt vas, așa cum i-a plăcut lui. ⁵Cuvântul lui Iahve a venit din nou la mine și mi-a zis: ⁶„Iahve spune: «Urmași ai lui Israel, oare nu pot Eu să fac cu voi ca acest olar? Descendenți ai lui Israel, să știți că voi sunteți în mâna Mea exact ca argila în mâna olarului. ⁷La un moment dat zic despre un popor sau despre un regat că îl voi smulge, că îl voi dărâma și că îl voi distruge. ⁸Dar dacă acel popor, despre care am vorbit, se întoarce de la răutatea lui, Eu voi regreta răul pe care intenționez să i-l fac. ⁹În mod asemănător, se poate întâmpla să zic despre un popor sau despre un regat că îl voi fonda și că îl voi planta. ¹⁰Dar dacă acel popor face ce este rău înaintea ochilor Mei și nu ascultă vocea Mea, voi regreta binele pe care intenționez să i-l fac.»” ¹¹„Deci vorbește acum oamenilor din teritoriul numit Iuda și locuitorilor Ierusalimului, spunându-le că Iahve le zice: «Să știți că pregătesc un dezastru (*care va veni*) împotriva voastră; și fac un plan care va fi în defavoarea voastră. Pentru că acest lucru ar urma să se întâmple, schimbați-vă fiecare stilul rău de viață și corectați-vă atât comportamentul cât și faptele!»” ¹²Dar ei zic: «Este o decizie inutilă! Noi ne vom urma în continuare gândurile; și fiecare va lucra așa cum îi dictează ambițiile inimii lui rele.»” ¹³Din această cauză, Iahve vă spune: «Întrebați printre popoare: ‘Cine a mai auzit despre lucruri asemănătoare? Fecioara Israel a făcut cel mai oribil lucru. ¹⁴Oare zăpada Libanului dispare vreodată de pe stâncile versanților lui? Oare seacă vreodată apele reci care vin de departe?’ ¹⁵Dar oamenii care formează poporul Meu M-au uitat; și aduc tămâie (*pe care o închină în cinstea*) idolilor. Acești idoli i-au făcut să se împiedice pe drumurile lor, pe vechile poteci; și astfel au ajuns să meargă pe trasee și pe drumuri nebătătorite. ¹⁶Au făcut din țara lor un deșert și un etern subiect al ridicolului. Toți cei care trec prin ea, sunt surprinși; și dau din cap. ¹⁷Îi voi dispersa înaintea dușmanului (*și vor fi bătuți*) ca (*de*) vântul care vine

din Vest. În ziua necazului lor, le voi arăta spatele Meu și nu fața.»” **18**Ei zic: „Veniți! Să concepem planuri împotriva lui Ieremia; pentru că nu va dispărea legea din lipsă de preoți și nici sfatul din lipsă de înțelepți. Nu va lipsi nici Cuvântul (*lui Iahve*), chiar dacă nu vor mai fi profeți. Deci veniți să îl lovim cu vorba și să ignorăm toate cuvintele lui!” **19**„Doamne, ascultă-mă! Auzi și ce spun adversarii mei. **20**Se recompensează oare binele cu rău? Și totuși ei au săpat o groapă sufletului meu! Amintește-Ți că eu am stat în fața Ta ca să vorbesc în favoarea lor și să deviez mânia Ta de la ei. **21**Acum, fă să le ajungă copiii pradă foametei; și lasă-i fără ajutor în fața sabiei! Soțiile lor să fie fără copii; și să rămână văduve. Oamenii lor să fie omorâți; iar tinerii lor să fie omorâți cu sabia în luptă! **22**Să se audă un strigăt din casele lor atunci când vei aduce în mod surprinzător împotriva lor niște grupuri (*înarmate*) – pentru că au săpat o groapă ca să mă prindă și au ascuns lațuri pentru picioarele mele. **23**Dar Tu, Doamne, cunoști toate planurile lor concepute ca să mă omoare. Nu le ierta nedreptatea și nu le șterge păcatul din fața Ta. Să fie desființați înaintea Ta! Lucrează împotriva lor când va veni vremea mâniei Tale!” **19** Iahve îți spune: „Du-te și cumpără un vas de argilă de la un olar. Apoi ia cu tine câțiva oameni din consiliul bătrânilor poporului și câțiva dintre bătrânii preoților. **2**Du-te cu ei în valea Ben-Hinom, care este în zona din exteriorul Porții Ciobului. Să proclami acolo cuvintele pe care ți le spun. **3**Să vorbești astfel: «Regi ai celor din teritoriul numit Iuda și locuitori ai Ierusalimului, ascultați Cuvântul lui Iahve! Iahve, Conducătorul Armatelor care este Dumnezeuul lui Israel, vă zice: ‘Să știți că voi aduce peste acest loc un dezastru care va face să îi țiuie urechile oricui va auzi vorbindu-se despre el.’» **4**Se va întâmpla așa, pentru că M-au abandonat, au schimbat destinația acestui loc, au adus în el tămâie (*închinată*) altor (*dumne*)zei pe care nu îi cunoșteau nici ei, nici strămoșii lor și nici regii din teritoriul numit Iuda și au umplut acest loc cu sângele celor care au fost omorâți nevinovați. **5**Au construit înălțimi lui Baal, ca să își pună copiii în foc pentru Baal ca arderi integrale – lucru despre care nici nu dădusem porunci, pe care nici nu îl menționasem și nici măcar nu Mi-l imaginasem! **6**Pentru că au făcut aceste fapte, Iahve vă anunță că vine vremea când acest loc nu se va mai numi Tofet și nici valea Ben-Hinom; ci va fi numit Valea Măcelului. **7**În acest loc voi distruge planurile celor din teritoriul numit Iuda și ale celor care locuiesc în Ierusalim. Îi voi face să cadă omorâți de sabie înaintea dușmanilor lor. Vor fi omorâți de mâna celor care urmăresc să le ia viața. Voi da corpurile lor moarte ca hrană păsărilor zburătoare de pradă și animalelor sălbatice carnivore de pe pământ. **8**Voi face din acest oraș o oroare și ceva ridicol. Toți cei care vor trece pe lângă el, vor fi afectați de frică și vor fluiera din cauza tuturor rănilor lui. **9**Îi voi determina să ajungă să își mănânce carnea fiilor lor și carnea fiicelor lor. Își vor mânca unii altora carnea în timpul asediului și al situațiilor foarte dificile în care îi vor aduce dușmanii lor urmărind să îi extermine. **10**Apoi să spargi vasul sub ochii oamenilor care vor merge acolo cu tine; **11**și să le spui că Iahve, Dumnezeuul Armatelor, vorbește astfel: «Voi strivi acest popor și acest oraș exact ca atunci

când se sparge vasul unui olar și nu mai poate fi refăcut! Vor fi înmormântați în Tofet pentru că nu va mai fi loc pentru înmormântări. ¹²Iahve spune că așa va face acestui loc și celor care locuiesc aici. Va proceda cu această localitate la fel ca în cazul Tofetului. ¹³Casele Ierusalimului și casele regilor din teritoriul numit Iuda vor deveni necurate ca Tofetul. Mă refer la toate casele pe acoperișul cărora se ardea tămâie întregii armate a cerului și se turnau sacrificii de băutură altor (*dumne*)zei.» ¹⁴Ieremia s-a întors din Tofet, de acolo de unde îl trimisese Iahve să profetească. Apoi a stat în curtea casei lui Iahve; și a vorbit pentru întregul popor, zicând: ¹⁵„Iahve, Conducătorul Armatelor care este Dumnezeuul lui Israel, spune: «Vă anunț că voi aduce peste acest oraș și peste toate celelalte orașe din jurul lui, toate dezastrele pe care le-am anunțat împotriva lor – pentru că s-au ambiționat să nu asculte cuvintele Mele!»” ²⁰ Atunci când preotul Pașhur – fiul lui Imer – care avea funcția de supraveghetor-șef în casa lui Iahve, l-a auzit pe Ieremia profetind aceste lucruri, ²l-a bătut și l-a pus să stea prins în butucii care erau la Poarta lui Beniamin – numită și Poarta de Sus – în casa lui Iahve. ³Totuși, a doua zi, Pașhur l-a scos pe Ieremia din butuci. Atunci Ieremia i-a zis: „Iahve nu te mai numește Pașhur, ci Magor-Misabib, ⁴ pentru că El a (*mai*) zis: «Îți promit că te voi face să fii un motiv de oroare atât pentru tine, cât și pentru toți prietenii tăi. Ei vor cădea omorâți de sabia dușmanilor lor; și ochii tăi vor vedea acest lucru. Chiar și locuitorii din teritoriul numit Iuda vor fi capturați de regele Babilonului și vor deveni sclavii lui. El îi va duce captivi în Babilon și îi va omorî cu sabia. ⁵Voi da toate bogățiile acestui oraș, tot rezultatul muncii oamenilor lui, tot ce are el mai valoros și toate bogățiile regilor din teritoriul numit Iuda, în mâinile dușmanilor lor. Ei le vor jefui, le vor lua și le vor duce în Babilon. ⁶Chiar și tu, Pașhur, împreună cu toți cei care locuiesc în casa ta, veți merge captivi în Babilon. Acolo vei muri; și acolo vei fi înmormântat – atât tu, cât și toți prietenii tăi cărora le-ai profetit minciuni!»” ⁷„Doamne, m-ai convins; și eu am acceptat că ai dreptate. Mi-ai fost superior (*în forță*) și m-ai învins. Sunt un motiv de râs (*între oameni*) toată ziua. Toți mă ridiculizează – ⁸pentru că de fiecare dată când vorbesc, trebuie să strig și să proclam: «Violență și tiranie!». Cuvântul lui Iahve îmi aduce insulte și rușine toată ziua! ⁹Dacă mă gândesc să nu mai amintesc de El și să nu mai vorbesc în numele Lui, constat că în inima mea este ceva ca un foc devastator. Este acolo un foc închis în oasele mele. Doresc să îl opresc, dar nu pot să fac acest lucru; ¹⁰pentru că (*meru*) aud șoptele multora, care zic: «Teroare din toate părțile! Acuzați-l! Veniți să îl condamnăm!» Toți cei care trăiau în pace cu mine, urmăresc acum în secret să vadă dacă încep să mă agit; și zic: «Poate că se va lăsa convins. Îl vom prinde și ne vom răzbuna pe el!»” ¹¹Dar Iahve este cu mine ca un luptător remarcabil care are forța să mă protejeze! Astfel, cei care mă urmăresc, se vor împiedica și nu vor învinge. Vor fi plini de rușine, pentru că nu vor avea succes în acțiunile lor. Vor deveni plini de o rușine eternă care nu va fi uitată. ¹²Doamne, Tu ești Dumnezeuul Armatelor; și îl susții pe omul corect. Tu ești Cel care pătrunzi în inima și în mintea lui. Acum, lasă-mă să

văd răzbunarea Ta împotriva lor; pentru că Ție mi-am încredințat cauza mea! **13**Cântați lui Iahve! Lăudați pe Iahve, pentru că El salvează sufletul celui sărac din mâinile răufăcătorilor lui. **14**Să fie blestemată ziua în care m-am născut! Acea zi în care m-a născut mama mea, să nu fie binecuvântată! **15**Să fie blestemat omul care l-a umplut de bucurie pe tatăl meu, zicându-i «Ți s-a născut un copil: un fiu!»! **16**Acel om să fie ca orașele pe care le-a distrus Iahve fără milă! Să audă gemete dimineața și strigăte de război la mijlocul zilei – **17**pentru că nu m-a omorât în uterul mamei unde ar fi fost mormântul meu. Astfel, uterul ei m-ar fi păstrat (*acolo, în el*) pe pentru totdeauna. **18**De ce am ieșit din uterul mamei ca să văd necazul și suferința și să îmi termin zilele existenței mele în durere?» **21** Urmează Cuvântul care a venit la Ieremia din partea lui Iahve atunci când regele Zedechia l-a trimis la el pe Pașhur – fiul lui Malchia – și pe preotul Țefania – fiul lui Maaseia – ca să îi zică: **2**„Întreabă-L pe Iahve pentru noi; pentru că Nabucodonosor – regele Babilonului – a început războiul împotriva noastră. Poate că Iahve va face pentru noi vreuna dintre minunile Sale, ca să îl determine să plece de la noi.” **3**Ieremia le-a răspuns: „Spuneți-i lui Zedechia **4**Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve vorbește astfel: «Să știi că voi întoarce împotriva voastră armele de război care sunt în mâinile voastre și pe care le folosiți ca să luptați împotriva regelui Babilonului și a caldeenilor care vă asediază în exteriorul zidurilor. Eu îi voi strânge în mijlocul acestui oraș. **5**Eu personal voi lupta împotriva voastră cu mână întinsă; și brațul Meu va avea o mare forță (*distructivă*). Voi acționa cu mânie, cu brutalitate și cu multă violență. **6**Îi voi lovi pe locuitorii acestui oraș – atât pe oameni, cât și pe animale – și vor muri afectați de o epidemie teribilă. **7**Iahve spune că apoi va face ca Zedechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – împreună cu tot poporul din acest oraș care îl slujește și care vor scăpa de epidemie, de sabie și de foamete, să ajungă prizonierii lui Nabucodonosor – regele Babilonului. Astfel, ei vor fi captivii dușmanilor lor. Vor ajunge sclavii celor care urmăresc să le ia viața. Nabucodonosor îi va omorî cu sabia ascuțită. Nu îi va menaja, nu va avea milă de ei și nu îi va ierta!» **8**Iar acestui popor să îi spui că Iahve îi vorbește astfel: «Să știți că pun înaintea voastră drumul vieții și drumul morții. **9**Cine va rămâne în acest oraș, va muri lovit de sabie, de foamete sau de epidemie. Dar cine va pleca din el ca să se predea caldeenilor care vă asediază, va trăi; și viața lui îi va fi singura pradă.» **10**Iahve zice: «Mi-am îndreptat privirile împotriva acestui oraș, ca să îi fac rău, nu bine; și astfel, el va fi capturat de regele Babilonului care îi va da foc!» **11**Să vorbești și familiei regelui din teritoriul numit Iuda, spunându-le: «Ascultați Cuvântul lui Iahve! **12**Urmași ai lui David, Iahve vă zice: ‘Faceți dreptate în fiecare dimineață! Scoateți pe cel oprimat din mâinile exploatatorului lui ca să nu se declanșeze mânia Mea ca un foc și ca să nu se aprindă fără să mai poată fi stinsă din cauza răutății faptelor voastre.’ **13**‘Oraș construit în vale ca stâncă a podișului, Iahve îți spune că este împotriva ta!’ Voi spuneți: ‘Cine poate veni împotriva noastră? Cine poate intra în adăposturile noastre?’, **14**Iahve vă zice: ‘Să știți că vă voi pedepsi

corespunzător rezultatului faptelor voastre. Voi aprinde un foc în pădurea voastră; și el îi va arde toate vecinătățile.’»” **22** „Iahve vorbește astfel: «Du-te la palatul regelui celor numiți Iuda și proclamă acolo următoarele cuvinte: **2**‘Ascultă Cuvântul lui Iahve, rege al celor din teritoriul numit Iuda – tu care stai pe tronul lui David. Fii atent atât tu, cât și slujitorii tăi împreună cu poporul care intră pe aceste porți. **3**Iahve vă vorbește, zicând: Faceți dreptate și judecată (*corectă*)! Eliberați pe cel tâlhărit din mâinile celui care îl fură! Nu chinuiți pe străin, pe orfan sau pe văduvă! Nu faceți să curgă sângele celor nevinovați în acest loc! **4**Dacă veți respecta aceste porunci, atunci pe porțile acestui palat vor intra regi care stau pe tronul lui David. Ei vor fi urcați în care și vor sta călare pe cai – atât ei, cât și slujitorii lor împreună cu poporul din care provin. **5**Dar dacă nu vă veți conforma cerințelor prezentate în aceste porunci, Iahve vă jură pe El Însuși că acest palat va ajunge o ruină!’» **6**Iahve vorbește despre palatul regelui din teritoriul numit Iuda: «Deși ești pentru Mine ca Ghiladul, ca piscul Libanului, te voi face să fii pustiu. Vei deveni ca un oraș fără locuitori! **7**Voi trimite împotriva ta niște distrugători. Fiecare te va distruge cu armele lui. Ei îți vor tăia cei mai frumoși cedri și îi vor arunca în foc. **8**Multe popoare vor trece pe lângă acest oraș și se vor întreba unul pe altul: ‘De ce a procedat Iahve așa cu acest mare oraș?’ **9**Și li se va răspunde: ‘Pentru că a refuzat să mai respecte legământul pe care îl făcuse cu Dumnezeu lui numit Iahve și pentru că s-a închinat și a slujit altor (*dumne*)zei.’»” **10** „Nu îl plângeți pe cel mort și nu îl jeliți; ci plângeți-l mai bine pe cel care merge în captivitate. El nu se va mai întoarce și nu își va mai vedea locul natal. **11**Iahve spune despre Șalum – fiul lui Iosia –, regele celor numiți Iuda, care a guvernat în locul tatălui lui numit Iosia și care a plecat din acest loc: «Nu se va mai întoarce niciodată, **12**ci va muri în locul în care l-au dus în captivitate; și nu va mai vedea această țară.»” **13** „Vai de cel care își construiește palatul cu nedreptate și camerele de sus păcătuind, punându-și semenul să lucreze degeaba, fără să îi dea plata pentru munca pretată! **14**El își zice: «Îmi voi construi un mare palat care să aibă camerele de sus spațioase!» Și astfel îi face multe ferestre, îl plachează cu cedru și îl vopsește în roșu aprins. **15**Iahve zice: «Te face să fii rege faptul că aduni mereu cedru? Oare tatăl tău nu mânca și nu bea și el? Și totuși, el judeca pe toți corect și făcea dreptate, astfel încât totul îi mergea bine. **16**El judeca situația săracului și făcea dreptate celui defavorizat material; și toate îi mergeau bine. Oare nu tocmai acest lucru înseamnă a Mă cunoaște? **17**Dar tu nu ai ochi și inimă decât pentru câștigul necinstit. Urmărești doar să faci să curgă sângele oamenilor nevinovați, să exploatezi pe semenii tăi și să îi furi.»” **18** „Pentru că se întâmplă aceste lucruri, Iahve vorbește despre Iehoiachim – fiul lui Iosia – care este acum regele celor numiți Iuda: «Nu îl vor jeli, zicând: ‘Vai, fratele meu! Vai, sora mea!’ Nu îl vor plânge, zicând: ‘Vai, stăpâne! Vai, maiestate!’; **19**ci va fi înmormântat ca un măgar. Va fi târât afară și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului.»” **20** „Du-te pe Liban și strigă! Vorbește cu mare intensitate în Basan. Strigă de pe Abarim; pentru că toți iubiții tăi sunt distruși. **21**Ți-am

vorbit când îți mergea bine; dar tu ai zis: «Nu voi asculta!» Așa te-ai comportat încă din tinerețe, pentru că nu ai ascultat de ce ți-am spus! **22** Vântul îi va dispersa pe toți păstorii tăi; iar cei pe care îi iubești, vor merge în captivitate. Atunci vei ajunge să îți fie rușine și vei fi umilit din cauza întregii tale răutăți. **23** Tu, cel care locuiești în Liban și care ai cuibul între cedri, vai cum vei mai geme când te vor afecta durerile! Acelea vor fi dureri chinuitoare ca ale unei femei când naște! **24** Iahve zice: «Cât de adevărat este faptul că Eu sunt viu, atât de adevărat este că dacă tu, Iehoiachin – fiul lui Iehoiachim – regele celor numiți Iuda, ai fi un inel de sigiliu în mâna Mea dreaptă, și de acolo te-aș scoate! **25** Te voi face să ajungi prizonierul celor care intenționează să îți ia viața. Vei fi prins de mâinile celor de care ți-e frică. Vei ajunge chiar în mâinile lui Nabucodonosor – regele Babilonului – și în mâinile caldeenilor. **26** Te voi lua împreună cu mama ta care te-a născut, vă voi arunca într-o altă țară, unde nu v-ați născut; și acolo veți muri! **27** Nu vă veți mai întoarce în țara în care doriți să vă întoarceți!» **28** „Este oare acest om numit Iehoiachin un vas desconsiderat și sfărâmat, pe care nu îl mai dorește nimeni? De ce oare sunt aruncați atât el cât și urmașii lui într-o țară pe care nu o cunosc?” **29** „O, țară, țară, țară! Ascultă Cuvântul lui Iahve! **30** Iahve vorbește, zicând: «Înregistrați-l în scris pe un sul pe acest om – ca unul lipsit de copii și ca unul care nu va prospera în timpul vieții lui – pentru că niciunul dintre urmașii lui nu va prospera. Niciunul nu va sta pe tronul lui David și nu va mai governa în teritoriul numit Iuda.»” **31** Iahve zice: „Vai de păstorii care distrug și risipesc turma pășunii Mele! **2** Pentru că se întâmplă acest lucru, Dumnezeu lui Israel numit Iahve vorbește astfel împotriva păstorilor care pasc pe cei care aparțin poporului Lui: «Pentru că Mi-ați risipit oile, pentru că le-ați alungat și nu le-ați îngrijit, vă voi pedepsi pentru răutatea faptelor voastre!» Acesta este mesajul lui Iahve. **3** «Eu personal voi aduna pe cei rămași din turma Mea din toate țările în care am alungat-o; și o voi aduce înapoi în pășunea ei, unde va fi productivă și se va înmulți. **4** Îi voi desemna păstori care o vor paște. Nu îi va mai fi teamă, nici frică; și nicio oaie nu va mai lipsi din ea.» Acestea sunt cuvintele lui Iahve. **5** «Iahve (*mai*) zice: ‘Să știți că vin zile când voi face să crească lui David o Ramură dreaptă: un Rege care va governa cu înțelepciune și care va face judecată și dreptate în țară. **6** În zilele (*guvernării*) Lui, cei numiți Iuda vor fi salvați; și Israel va locui într-un climat de securitate. Va fi cunoscut cu numele de Iahve – Dreptatea noastră!’ **7** Iahve spune: ‘Să știți că vine vremea când nu se va mai zice că Iahve care i-a scos pe israelieni din teritoriul Egiptului este viu, **8** ci că Iahve care a scos și a adus înapoi pe urmașii familiei lui Israel din Nord și din toate țările în care îi risipise, este viu! Atunci ei vor locui în propria lor țară.’» **9** Urmează un mesaj pentru profeți. „Inima îmi este distrusă în interiorul meu. Toate oasele îmi tremură. Sunt ca un om beat, ca un om învins de vin din cauza lui Iahve și a sfințelor Lui cuvinte. **10** Țara este plină de cei care comit adulter. Din cauza blestemului, țara jeleşte și pășunile din apropierea deșertului sunt uscate. Alergarea lor este rea și forța lor este folosită ca să comită nedreptatea. **11** Atât

profetul, cât și preotul, și-au stricat comportamentul. Iahve zice: Chiar și în casa Mea le-am găsit răutatea. ¹²Din această cauză, drumul le va fi ca un teren alunecos. Vor fi împinși în întuneric; și vor cădea în el – pentru că voi aduce dezastrul peste ei în anul când îi voi pedepsi.” Acesta este mesajul lui Iahve (*pentru profeti*). ¹³„Printre profetii Samariei am văzut următoarea practică scârboasă: ei au profetit în numele lui Baal și l-au rătăcit pe poporul Meu numit Israel. ¹⁴Printre profetii Ierusalimului am văzut un lucru oribil: ei comit adulter și trăiesc în minciună. Îi susțin pe răufăcători. Astfel, niciunul nu se întoarce de la răutatea lui. Toți sunt înaintea Mea ca Sodoma, iar locuitorii orașului semănă cu cei din Gomora.” ¹⁵ Iahve, Dumnezeu Armatelor, spune despre profeti: „Să știți că îi voi hrăni cu pelin și le voi da să bea ape otrăvite – pentru că prin profetii Ierusalimului s-a răspândit depravarea în toată țara!” ¹⁶Iahve, Dumnezeu Armatelor, spune: „Nu ascultați cuvintele pe care vi le profetesc profetii voștri; pentru că ei vă dau speranțe false. Vă spun viziuni concepute de mintea lor și care nu provin din gura lui Iahve. ¹⁷Ei vorbesc celor care Mă desconsideră, spunându-le că Iahve promite pace; iar tuturor celor care trăiesc conduși de ambițiile inimii lor, le spun că nu îi va afecta niciodată vreun rău. ¹⁸Dar care dintre ei a fost prezent la consiliul lui Iahve, ca să vadă și să audă Cuvântul Lui? Cine a luat în considerare Cuvântul Lui și l-a ascultat?” ¹⁹„Să știți că furtuna lui Iahve se declanșează cu mânie. Vijelia (*Lui*) vine în mare viteză și se îndreaptă spre capul celor răi. ²⁰Mânia lui Iahve nu va înceta până când El nu Își va pune în aplicare toate planurile inimii Lui. În ultimele zilele, veți înțelege clar acest lucru.” ²¹„Nu Eu i-am trimis pe acești profeti; și totuși ei au venit. Nu Eu le-am vorbit; și totuși ei au profetit. ²²Dacă ar fi fost prezenți la consiliul Meu, ar fi anunțat pe poporul Meu despre cuvintele Mele; și l-ar fi întors de la drumul lui rău și de la răutatea faptelor lui. ²³Iahve zice: «Sunt Eu numai un Dumnezeu de aproape, nu și un Dumnezeu de departe?» ²⁴Iahve zice: «Se poate ascunde cineva în locuri secrete fără ca Eu să îl văd? Nu umplu Eu cerul și pământul? ²⁵Am auzit ce spun profetii care profetesc minciuni în numele Meu. Ei zic: ‘Am avut un vis! Am avut un vis!’ ²⁶Până când vor acești profeti să profetească minciunile și înșelătoriile concepute de mintea lor? ²⁷Ei cred că prin visele pe care și le povestesc unul altuia, vor determina pe poporul Meu să Îmi uite numele la fel cum strămoșii lor Mi-au uitat numele în favoarea lui Baal... ²⁸Profetul care a avut un vis, să îl povestească; dar cel care are Cuvântul Meu, să îl proclame cu devotament.» Iahve zice: «Ce au în comun paieile cu grâul?» ²⁹Iahve spune: «Oare nu este Cuvântul Meu ca un foc și ca un ciocan care sfărâmă stânca în bucăți?» ³⁰Iahve (*mai*) spune: «Sunt împotriva profetilor care își fură unul altuia cuvintele, susținând apoi că ele sunt ale Mele!» ³¹Iahve zice: «Da, sunt împotriva celor care iau cuvântul lor și-l profetesc ca pe Cuvântul Meu!» ³²Iahve (*mai*) zice: «Sunt împotriva celor care profetesc vise mincinoase. Ei le relatează și (*apoi, folosindu-le,*) rătăcesc astfel pe poporul Meu cu minciunile și cu acest curaj pe care îl au.» Iahve zice: «Nu Eu i-am trimis și nu le-am dat Eu nicio poruncă în acest sens. Ei nu sunt deloc utili acestui popor. ³³Dacă

cineva din acest popor, indiferent că este un profet sau un preot, te va întreba: ‘Care este sentința lui Iahve?’, să le răspunzi că Iahve le spune: ‘Ce sentință? Mă voi dezice de voi!’ **34**Iar pe profetul, pe preotul sau pe altcineva din popor care va zice: ‘Aceasta este sentința lui Iahve!’, îl voi pedepsi Eu: nu doar pe acel om, ci îi voi pedepsi și familia lui.» **35**Fiecare să zică prietenului sau fratelui lui: «Ce a răspuns Iahve?» sau: «Ce a zis Iahve?» **36**Dar să nu mai ziceți: «Aceasta este decizia lui Iahve!»; pentru că cel care vorbește astfel, își prezintă doar propria lui decizie; și astfel, voi pervertiți cuvintele Dumnezeul nostru, ale Celui care este Dumnezeul Viu numit Iahve, Dumnezeul Armatelor. **37**Deci să vorbești profetului astfel: «Ce ți-a răspuns Iahve?» sau: «Ce ți-a vorbit Iahve?»” **38**Dar dacă veți mai spune: „Aceasta este decizia lui Iahve!”, vă prezint acum ce spune Iahve. „Pentru că ați folosit cuvintele: «Aceasta este decizia lui Iahve!», când Eu v-am spus să nu le mai folosiți, **39**să știți că vă voi uita total și vă voi elimina din prezența Mea – atât pe voi, cât și orașul pe care vi l-am dat vouă și strămoșilor voștri. **40**Voi aduce peste voi o insultă și o rușine eternă, care nu vor fi (*niciodată*) uitate!” **24**

Nabucodonosor, regele Babilonului, i-a dus în captivitate din Ierusalim în Babilon atât pe Iehoiachin – fiul lui Iehoiachim – regele celor numiți Iuda și pe conducătorii aceluia teritoriu, cât și pe tâmplari și pe fierari. Apoi Iahve mi-a arătat două coșuri cu smochine, așezate înaintea templului Său. **2**Unul dintre coșuri avea smochine foarte bune, ca cele care se coc devreme; iar celălalt coș avea smochine foarte rele. Erau atât de rele, încât nu puteau fi mâncate. **3**Iahve m-a întrebat: „Ce vezi, Ieremia?” Eu am răspuns: „Niște smochine. Cele care au un aspect frumos, sunt foarte bune; dar cele care au un aspect urât, sunt atât de rele încât nu pot fi mâncate.” **4**Apoi Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **5**„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vorbește astfel: «Așa cum ai recunoscut tu aceste smochine bune, și Eu îi voi recunoaște (*pe cei buni*) ca să Îmi manifest bunătatea (*față de ei*): pe exilații plecați din teritoriul care se numise Iuda, pe care i-am alungat din acest loc în țara caldeenilor. **6**Ochii Mei îi vor privi cu atenție ca să le fac bine; și îi voi aduce înapoi în această țară. Îi voi reconstrui și nu îi voi mai dărâma. Îi voi planta și nu îi voi mai smulge. **7**Le voi da o inimă ca(*pabilă*) să Mă cunoască; pentru că Eu sunt Iahve. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor; pentru că se vor întoarce la Mine din toată inima lor! **8**Dar pe Zedechia, regele celor numiți Iuda, pe conducătorii poporului, pe cei rămași din Ierusalim, pe cei care au mai rămas în țară și pe cei care locuiesc pe teritoriul Egiptului, îi voi face ca smochinele rele care sunt atât de stricate încât nu se pot mânca. Acesta este mesajul lui Iahve (*pentru ei*). **9**Îi voi face să fie un motiv de teroare și de dezastru pentru toate regatele pământului. Vor fi o națiune ridicolă, o un exemplu negativ și un (*popor*) blestem(*at*) în toate locurile unde îi voi alunga. **10**Voi trimite printre ei sabia, foametea și epidemia – până vor dispărea din țara pe care le-am dat-o lor și strămoșilor lor!»” **25**

Urmează prezentarea mesajului care a venit la Ieremia cu privire la tot poporul numit Iuda în al patrulea an al guvernării lui Iehoiachim – fiul lui

Iosia –, regele celor din teritoriul numit Iuda. Era în același timp primul an al guvernării lui Nabucodonosor, regele Babilonului. ²Ieremia, profetul, a vorbit întregului popor numit Iuda și tuturor locuitorilor Ierusalimului, zicându-le: ³„Pentru un timp de douăzeci și trei de ani – din al treisprezecelea an al (*guvernării*) lui Iosia – fiul lui Amon –, regele celor numiți Iuda și până astăzi, Cuvântul lui Iahve a venit la mine; și eu vi l-am proclamat mereu, dar voi l-ați ignorat. ⁴Iahve i-a trimis în mod repetat pe toți slujitorii Lui – pe profeți – dar voi nu ați ascultat și nu v-ați aplecat urechea ca să auziți (*ce vi se transmitea prin intermediul lor*). ⁵Ei v-au zis: «Întoarceți-vă fiecare de la comportamentul vostru rău și de la răutatea faptelor voastre; și astfel veți putea rămâne în țara pe care v-am dat-o vouă și strămoșilor voștri din eternitate în eternitate. ⁶Nu vă duceți după alți (*dumne*)zei ca să le slujiți și să vă închinați înaintea lor. Nu Mă supărați prin imaginile făcute de mâinile voastre; și astfel nu vă voi face nimic rău.»” ⁷Iahve zice: „Dar voi nu M-ați ascultat; ci, prin ce ați făcut cu mâinile voastre, M-ați provocat la mânie și v-ați făcut rău vouă înșivă! ⁸Acum, Dumnezeul Armatelor care se numește Iahve, vă spune: «Pentru că nu v-ați conformat cerințelor exprimate de cuvintele Mele, ⁹voi strânge toate clanurile din Nord.» Iahve continuă: «Voi aduce pe sclavul Meu numit Nabucodonosor, pe regele Babilonului; și îl voi face să vină (*să lupte*) împotriva acestei țări, împotriva locuitorilor ei și împotriva tuturor popoarelor din jurul ei. Le voi distruge (*prin acțiunile lui*) în totalitate și le voi face motiv de teroare și de rușine, transformându-le într-o eternă ruină. ¹⁰Voi face să le dispară strigătele de bucurie și de veselie. Nu se va mai auzi vocea mirelui și a miresei, nici zgomotul râșniței. Nu se va mai vedea lumina lămpii. ¹¹Toată această țară va deveni un oribil teritoriu nelocuit; și toate aceste popoare vor sluji regelui Babilonului pentru un timp de șaptezeci de ani.» ¹²Iahve spune: «Dar când va expira timpul celor șaptezeci de ani, voi pedepsi atât pe regele Babilonului și pe poporul lui, cât și țara caldeenilor – pentru nedreptățile lor. O voi transforma într-o permanentă ruină. ¹³Voi face să i se întâmple toate lucrurile pe care le-am pronunțat împotriva ei, tot ce este scris în această carte: tot ce a fost profețit de Ieremia împotriva tuturor popoarelor. ¹⁴Ei vor fi capturați și luați ca sclavi de multe popoare și de regi care vor avea atunci o mare forță. Le voi oferi recompensa corespunzătoare faptelor lor; și ce li se va întâmpla, va fi conform lucrării mâinilor lor.»” ¹⁵„Dumnezeul lui Israel numit Iahve mi-a vorbit astfel: «Ia din mâna Mea această cupă plină cu vinul mâniei Mele; și oferă-l tuturor popoarelor la care te trimit, ca să îl bea. ¹⁶Când îl vor bea, vor ameți și vor fi ca niște nebuni atunci când vor vedea sabia pe care o voi trimite printre ei.»” ¹⁷Eu am luat cupa din mâna lui Iahve, ca să le dau să bea din ea tuturor popoarelor la care m-a trimis Iahve: ¹⁸Ierusalimului și orașelor din teritoriul numit Iuda, regilor și conducătorilor lui – ca să le transforme în ruină și într-un teritoriu imposibil de locuit, într-un motiv de insultă și de blestem, așa cum a ajuns astăzi. ¹⁹Trebuia să îi dau să bea și faraonului, monarhului Egiptului, slujitorilor lui, conducătorilor lui, întregului lui popor ²⁰și întregului amestec

de popoare care există acolo. Urma să bea (*din această cupă*) toți regii din teritoriul numit Uț, toți regii filistenilor – din Așchelon, din Gaza, din Ecron și din Așdod care au mai rămas. ²¹Vor mai bea (*din această cupă*) regii Edomului, ai Moabului și ai amoniților; ²²apoi toți regii Tirului și ai Sidonului plus regii marilor insule care sunt dincolo de mare. ²³Din această cupă trebuie să mai bea regii Dedanului, ai Temei, ai Buzului și toți aceia care își rad colțurile bărbii. ²⁴Vor mai bea toți regii Arabiei și toți regii amestecului de popoare care locuiesc în deșert. ²⁵Apoi vor bea din această cupă toți regii Zimrei, ai Elamului și ai Mediei. ²⁶Vor mai bea din ea toți regii din Nord, indiferent că sunt aproape sau departe. Vor bea atât unii, cât și ceilalți. Din acea cupă vor mai bea regii tuturor regatelor de pe suprafața pământului. După ei, va bea din ea și regele Șeșacului. ²⁷Să le spui că Dumnezeuul lui Israel care se mai numește și Dumnezeuul Armatelor, le vorbește astfel: «Beți, îmbătați-vă, vomați și cădeți fără să vă mai ridicați – când veți vedea sabia pe care o voi trimite în mijlocul vostru!» ²⁸Dacă vor refuza să ia cupa din mâna ta și să bea ce este în bea, să le spui că Iahve, Dumnezeuul Armatelor, le zice: «Este o certitudine că o veți bea! ²⁹Acest lucru va fi evident din momentul în care Eu încep să aduc dezastrul în orașul peste care este chemat numele Meu! Și voi să rămâneți nepedepsiți?!» Iahve, Dumnezeuul Armatelor, vă zice: «Nu veți rămâne nepedepsiți; pentru că voi chema sabia împotriva tuturor locuitorilor pământului!» ³⁰Iar tu, să profetești împotriva lor toate aceste cuvinte și să le spui: «Iahve va răcni de pe zone înalte; și va face să îi răsunе vocea din sfânta Sa locuință. Va răcni cu o mare intensitate împotriva țarcului Său. Va striga împotriva tuturor locuitorilor pământului cum strigă aceia care calcă în picioare strugurii. ³¹Zgomotul (*strigătului Său*) va ajunge până la capătul pământului, pentru că Iahve se ceartă cu popoarele. El intră în locul de judecată cu orice om; și îi face pe cei răi să ajungă o pradă pentru sabie.» Acesta a fost mesajul lui Iahve.” ³²„Iahve, Dumnezeuul Armatelor, vorbește astfel: «Să știți că dezastrul se răspândește de la un popor la altul; și de la capătul pământului se declanșează o mare furtună.» ³³În acea zi, cei pe care îi va omorî Iahve vor fi peste tot – de la un capăt al pământului până la celălalt. Nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici înmormântați; ci vor fi un gunoi pe suprafața pământului. ³⁴«Voi care sunteți păstori, bociti și strigați! Voi care sunteți conducători ai turmei, tăvăliți-vă în cenușă; pentru că a venit ziua să fiți înjunghiați. Veți cădea și veți fi striviți ca un vas de mare valoare.» ³⁵Nu mai există nicio posibilitate de scăpare pentru păstori. Nu se găsește niciun loc de refugiu pentru conducătorii turmei! ³⁶Se aud strigătele păstorilor și bocetele conducătorilor turmei; pentru că Iahve le distruge pășunea. ³⁷Țarcurile lor liniștite sunt devastate de mânia violentă a lui Iahve. ³⁸El și-a abandonat adăpostul exact ca un pui de leu; și astfel, țara a devenit un deșert din cauza sabiei invadatorului distrugător și a mâniei aprinse a lui Iahve.” **26** Urmează prezentarea Cuvântului care a venit (*la mine*) din partea lui Iahve la începutul guvernării lui Iehoiachim, regele celor numiți Iuda: ²„Stai în curtea casei lui Iahve și vorbește-le celor care vin să se închine în casa lui Iahve din

toate orașele teritoriului numit Iuda. Spune-le toate cuvintele pe care ți le poruncesc, fără să ignori vreunul. **3**Poate că vor asculta și se vor întoarce în mod personal din drumul lor rău. Atunci voi regreta și Eu răul pe care planificasem să li-l fac din cauza răutății faptelor lor. **4**Să le spui: «Iahve vorbește astfel: ‘Dacă nu Mă ascultați când vă poruncesc să trăiți conform legii Mele pe care v-am dat-o, **5**dacă nu ascultați cuvintele slujitorilor Mei – profeți – pe care vi i-am trimis continuu și de care nu ați ascultat până acum, **6**voi face acestei case ca lui Șilo; și voi face din acest oraș un blestem pentru toate popoarele de pe pământ!’» **7**Preoții, profeții și întregul popor l-au auzit pe Ieremia pronunțând aceste cuvinte în casa lui Iahve. **8**Imediat după ce Ieremia a terminat de spus tot ce îi poruncise Iahve să spună, preoții, profeții și întregul popor l-au prins și i-au zis: „Îți promitem că vei muri! **9**De ce profetești în numele lui Iahve și zici: «Această casă va ajunge ca Șilo și acest oraș va fi devastat și lipsit de locuitori.»?” Tot poporul s-a adunat în jurul lui Ieremia, în casa lui Iahve. **10**Când conducătorii teritoriului numit Iuda au auzit aceste lucruri, au venit de la palat în casa lui Iahve și s-au așezat la intrarea Porții Noi a casei lui Iahve. **11**Apoi preoții și profeții au spus conducătorilor și întregului popor: „Acest om trebuie pedepsit cu moartea, pentru că a profetit împotriva acestui oraș. Voi personal l-ați auzit cu urechile voastre!” **12**Ieremia le-a zis conducătorilor și întregului popor: „Iahve m-a trimis să profetesc împotriva acestei case și împotriva acestui oraș pronunțând toate cuvintele pe care le-ați auzit. **13**Acum, corectați-vă comportamentul și faptele; și ascultați de ce vă transmite Dumnezeuul vostru care se numește Iahve; și astfel, El va regreta răul pe care l-a pronunțat împotriva voastră. **14**În ce privește persoana mea, vedeți că sunt (*deja*) prins de voi. Faceți-mi ce considerați că este bine și corect în ochii voștri. **15**Dar să știți că dacă mă veți omorî, vă veți face vinovați de vărsarea sângelui unui om nevinovat. Veți fi vinovați atât voi, cât și acest oraș împreună cu locuitorii lui; pentru că este o certitudine (*pentru mine*) că Iahve m-a trimis la voi să spun toate aceste cuvinte în auzul urechilor voastre!” **16**Atunci conducătorii poporului și întregul popor le-au zis preoților și profeților: „Acest om nu trebuie pedepsit cu moartea, pentru că ne-a vorbit în numele Dumnezeuului nostru care se numește Iahve!” **17**Unii care aparțineau consiliului bătrânilor țării, s-au ridicat și au zis întregii adunări: **18**„Mica din Moreșet, profetea în zilele lui Ezechia – regele celor numiți Iuda – și spunea întregului popor din teritoriul numit Iuda: «Iahve, Cel care este Dumnezeuul Armatelor, zice: ‘Sionul va fi arat ca un teren agricol, Ierusalimul va deveni o grămadă de ruine; iar muntele casei va deveni o înălțime acoperită cu păduri.’» **19**L-a omorât oare Ezechia – regele celor numiți Iuda – sau cineva din acest teritoriu? Oare nu s-a temut Ezechia de Iahve și nu a căutat el fața lui Iahve? Și nu a regretat Iahve atunci răul pe care îl pronunțase împotriva lor? Iar noi să ne împovărăm sufletele cu un rău atât de mare? **20**A mai fost un alt om care profetea în numele lui Iahve. Acela se numea Urie – fiul lui Șemaia – din Chiriat-Iearim. El a profetit împotriva acestui oraș și împotriva acestei țări

folosind aceleași cuvinte ca Ieremia. ²¹Regele Iehoiachim, toți luptătorii lui remarcabili și toți conducătorii lui au auzit cuvintele pronunțate de el; și regele intenționa să îl omoare. Dar Urie a fost anunțat de acest lucru, i-a fost frică și a fugit în Egipt. ²²Regele Iehoiachim a trimis niște oameni în Egipt: pe Elnatan – fiul lui Acbor – și pe alții împreună cu el. ²³Aceia l-au scos pe Urie din Egipt și l-au adus la regele Iehoiachim, care l-a omorât cu sabia și i-a aruncat corpul mort în mormântul fiilor poporului!” ²⁴Chiar și Ahicam – fiul lui Șafan – l-a susținut pe Ieremia. El nu a permis poporului să îl aresteze ca să fie omorât. ²⁷Urmează prezentarea cuvântului pe care l-a primit Ieremia din partea lui Iahve la începutul guvernării lui Zedechia – fiul lui Iosia – care era rege în teritoriul numit Iuda. ²Iahve mi-a zis: „Fă-ți un jug și niște legături; și pune-ți-le pe gât. ³Apoi trimite un mesaj regelui Edomului, regelui Moabului, regelui amoniților, regelui Tirului și regelui Sidonului – prin mesagerii care au venit în Ierusalim la Zedechia, regele celor numiți Iuda – ⁴și însărcinează-i să spună stăpânilor lor din partea lui Iahve, Dumnezeul Armatelor, Cel care este Dumnezeul lui Israel, astfel: ⁵«Eu am făcut pământul, oamenii și animalele care sunt pe suprafața lui – cu marea Mea forță și cu brațul Meu întins – și îl dau oricui Îmi place. ⁶Acum am dat toate aceste țări în mâinile lui Nabucodonosor – regele Babilonului – care este slujitorul Meu. I-am dat chiar și animalele sălbatice de pe câmp, ca să asculte de el. ⁷Toate popoarele vor fi subordonate lui, fiului lui și nepotului lui – până va veni și timpul (*decăderii*) țării lui. Atunci, multe popoare și mulți regi cu o mare forță (*militară*) o vor subordona lor.»” ⁸Iahve zice în continuare: „Dar dacă (*de acum și până atunci*) vreun popor sau vreun regat nu se va subordona lui Nabucodonosor – care este regele Babilonului – sau nu Își va apleca gâtul sub jugul lui, îl voi pedepsi cu sabie, cu foamete și cu epidemii, până îl voi distruge cu mâna lui. ⁹Deci să nu ascultați de profeții voștri, de ghicitorii voștri, de visătorii voștri, de cititorii voștri în stele și de vrăjitorii voștri care vă spun că nu veți sluji regelui Babilonului; ¹⁰pentru că ei vă profetesc minciuni, ca să fiți luați din țara voastră și apoi să fiți duși departe de ea. Eu vă voi alunga (*astfel*); și veți muri (*acolo*)!” ¹¹Iahve continuă, zicând: „Dar pe poporul care își va apleca gâtul sub jugul regelui Babilonului și care i se va subordona, îl voi lăsa în țara lui ca să o cultive și să o locuiască.” ¹²„Am spus aceleași cuvinte și lui Zedechia – regele celor numiți Iuda: «Aplecați-vă gâtul și acceptați să stați sub jugul regelui Babilonului, subordonându-vă lui și poporului lui, ca să trăiți. ¹³De ce să muriți – atât tu, cât și acest popor, de sabie, de foamete și de epidemii, cum a spus Iahve despre orice popor care nu se va subordona regelui Babilonului? ¹⁴Nu ascultați cuvintele profeților care vă spun că nu veți sluji regelui Babilonului; pentru că ei vă profetesc minciuni!»” ¹⁵Iahve vă zice: „Nu Eu i-am trimis; ci ei profetesc minciuni în numele Meu. Din această cauză, vă voi alunga; și veți muri: atât voi, cât și profeții care vă profetesc.” ¹⁶Am vorbit și preoților și întregului popor, zicându-le astfel: „Iahve vă spune: «Nu ascultați cuvintele profeților care vă spun că uneltele casei lui Iahve vor fi aduse curând din Babilon; pentru că ei

vă profetesc minciuni. ¹⁷Nu îi ascultați, ci subordonați-vă regelui Babilonului, ca să trăiți. De ce să devină acest oraș o ruină? ¹⁸Dacă ei sunt cu adevărat profeti și dacă este în ei cuvântul lui Iahve, atunci să intervină la Iahve, la Dumnezeu Armatelor, pentru ca uneltele care au mai rămas în casa lui Iahve, în palatul regelui teritoriului numit Iuda și în Ierusalim, să nu fie duse (*la fel ca celelalte*) în Babilon.» ¹⁹«Iahve, Dumnezeu Armatelor, vă vorbește astfel despre stâlpi, despre mare, despre temelii și despre celelalte unelte care au mai rămas în acest oraș ²⁰și care nu au fost luate de Nabucodonosor – regele Babilonului – când i-a dus în captivitate, din Ierusalim în Babilon, pe Iehoiachin – fiul lui Iehoiachim – regele celor numiți Iuda și pe toți cei bogați din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim. ²¹Dumnezeul lui Israel care este Iahve, Dumnezeu Armatelor, vă vorbește despre uneltele care au rămas în casa lui Iahve, în palatul regelui celor numiți Iuda și în Ierusalim. ²²Ele vor fi duse în Babilon; și vor rămâne acolo până în ziua când voi veni Eu după ele. Acestea sunt cuvintele lui Iahve. Atunci le voi aduce înapoi și le voi pune în acest loc.»” ²⁸ În a cincea lună din al patrulea an, la începutul guvernării lui Zedechia – regele (*poporu*)lui (*numit*) Iuda –, profetul Hanania – fiul lui Azur din Ghivon – mi-a zis în casa lui Iahve, în fața preoților și a întregului popor: ²„Iahve, Dumnezeu Armatelor, Dumnezeu lui Israel, spune: «Voi sfărâma jugul regelui Babilonului. ³Peste doi ani voi aduce înapoi în acest loc toate uneltele casei lui Iahve pe care le-a luat de aici Nabucodonosor – regele Babilonului – și le-a dus în Babilon. ⁴Îl voi aduce înapoi în acest loc pe Iehoiachin – fiul lui Iehoiachim, regele teritoriului numit Iuda – și pe toți exilații numiți Iuda care au fost duși în Babilon. Acestea sunt cuvintele lui Iahve. Voi sfărâma jugul regelui Babilonului!»” ⁵Atunci profetul Ieremia a răspuns profetului Hanania în fața întregului popor care era prezent în casa lui Iahve. ⁶El i-a zis: „Amin! Așa să facă Iahve! Să facă El să se întâmple exact cum au spus cuvintele pe care le-ai profetizat; și să aducă înapoi din Babilon în acest loc toate uneltele casei lui Iahve și pe toți exilații. ⁷Dar ascultă acest cuvânt pe care îl proclam în auzul tău și al întregului popor. ⁸Din vremuri străvechi, profeții care au fost înaintea mea și înaintea ta au profetizat război, dezastru și epidemii împotriva multor țări și a multor regate. ⁹Dar profetul care profetește pacea va fi recunoscut ca fiind trimis de Iahve doar dacă se vor confirma cuvintele profeției lui!” ¹⁰Atunci profetul Hanania a luat jugul de pe gâtul lui Ieremia, l-a sfărâmat ¹¹și a zis înaintea întregului popor: „Iahve vorbește astfel: «Așa voi sfărâma jugul lui Nabucodonosor – regele Babilonului – peste doi ani, de pe gâtul tuturor popoarelor!»” Profetul Ieremia a plecat. ¹²După ce profetul Hanania a sfărâmat jugul de pe gâtul profetului Ieremia, Cuvântul lui Iahve i-a vorbit lui Ieremia astfel: ¹³„Du-te și spune-i lui Hanania: «Iahve îți zice: ‘Ai sfărâmat un jug de lemn; dar în locul lui ai făcut un jug de fier!’ ¹⁴Iahve, Dumnezeu Armatelor, Cel care este Dumnezeu lui Israel, mai spune: ‘Pun un jug de fier pe gâtul tuturor popoarelor, ca să slujească lui Nabucodonosor – regelui Babilonului – și toate îi vor sluji. I-am dat chiar și animalele sălbatice de pe câmp, ca să îi

slujească!’»” ¹⁵Profetul Ieremia i-a mai zis profetului Hanania: „Hanania, ascultă! Nu te-a trimis Iahve; ci tu faci acest popor să se încreadă într-o minciună. ¹⁶Din această cauză, Iahve zice: «Să știi că te voi alunga de pe suprafața pământului; și vei muri chiar în timpul acestui an – pentru că ce proclamă cuvintele tale este o revoltă împotriva lui Iahve!»” ¹⁷Hanania a murit chiar în acel an, în a șaptea lună. **29** Acestea sunt cuvintele scrisorii pe care profetul Ieremia a trimis-o din Ierusalim bătrânilor din exil care mai rămăseseră dintre toți cei care fuseseră cândva în țară: preoților, profetilor și întregului popor pe care Nabucodonosor îl dusesese în captivitate din Ierusalim în Babilon – ²după ce regele Iehoiachin, regina-mamă, eunucii-administratori regali, conducătorii celor numiți Iuda și ai Ierusalimului, tâmplarii și fierarii plecaseră din Ierusalim. ³El a trimis scrisoarea prin intermediul lui Elasa – fiul lui Șafan – și prin intermediul lui Ghemaria – fiul lui Hilchia – pe care Zedechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – îi trimisese la Nabucodonosor, regele Babilonului. Scrisoarea cuprindea următorul mesaj: ⁴„Așa vorbește Dumnezeuul lui Israel numit Iahve, Dumnezeuul Armatelor, pentru toți exilații pe care i-am dus în captivitate din Ierusalim în Babilon: ⁵«Construiți case și locuiți-le! Plantați grădini și mâncați fructele care se vor face pe terenul lor! ⁶Luați-vă soții și faceți fii și fiice! Însurați-vă fiii și măritați-vă fetele, ca să aibă fii și fiice! Înmulțiți-vă în locul unde sunteți; și să nu vă împuținați! ⁷Promovați pacea în orașul în care v-am dus în captivitate și rugați-vă lui Iahve pentru el; pentru că dacă va fi bunăstare și prosperitate acolo, va fi bine și pentru voi!» ⁸Iahve, Dumnezeuul Armatelor, care este Dumnezeuul lui Israel, vorbește astfel: «Să nu vă lăsați înșelați de profetii care sunt în mijlocul vostru și de ghicitorii voștri care vă provoacă (*prin mesajele lor*) să nu ascultați de visele pe care le aveți. ⁹Ei vă profetesc minciuni în numele Meu.» Iahve vă asigură: «Nu Eu i-am trimis!» ¹⁰Iahve vă mai zice: «Când vor expira cei șaptezeci de ani ai Babilonului, voi veni la voi și Îmi voi respecta promisiunea Mea bună pe care v-am făcut-o, aducându-vă înapoi în acest loc.» ¹¹«Iahve vă spune: ‘Eu cunosc planurile pe care le am (*făcute*) pentru voi: sunt planuri de pace și nu de dezastru – ca să vă asigur un viitor și să vă ofer o speranță. ¹²Mă veți chema și veți veni să vă rugați Mie; iar Eu vă voi asculta. ¹³Mă veți căuta și Mă veți găsi – dacă Mă veți căuta din toată inima!’» ¹⁴Iahve (*vă*) mai spune: «Mă voi lăsa găsit de voi; și îi voi aduce înapoi pe captivii voștri. Vă voi aduna dintre toate popoarele și din toate locurile în care v-am alungat. Acestea sunt cuvintele lui Iahve. Vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în captivitate!» ¹⁵Dar pentru că ziceți: «Iahve ne-a ridicat profeti în Babilon!», ¹⁶El vă vorbește acum despre regele care stă pe tronul lui David, despre tot poporul care locuiește în acest oraș și despre frații voștri care nu au mers cu voi în exil. ¹⁷Iahve, Dumnezeuul Armatelor, spune: «Să știți că voi trimite peste ei sabia, foametea și epidemia; și îi voi transforma în niște smochine stricate care sunt atât de rele încât nu se pot mânca. ¹⁸Îi voi urmări cu sabia, cu foametea și cu epidemia; și îi voi face un motiv de oroare pentru toate regatele pământului, o cauză de blestem și de

dezastru. Vor fi ridicoli și acoperiți de rușine printre toate popoarele unde îi voi alunga – **19**pentru că nu au ascultat cuvintele Mele pe care li le-am trimis în mod repetat prin slujitorii Mei: prin profeți. Acesta este mesajul lui Iahve.» Iahve zice: «Ei nu M-au ascultat. **20**Dar voi, toți exilații pe care v-am alungat din Ierusalim în Babilon, să ascultați Cuvântul lui Iahve!» **21**Dumnezeul lui Israel numit Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă vorbește astfel despre Ahab – fiul lui Colaia – și despre Zedechia – fiul lui Maaseia – care vă profeteșc minciuni în Numele Meu: «Să știți că îi voi face să ajungă prizonierii lui Nabucodonosor – care este regele Babilonului – și el îi va omorî sub privirea ochilor voștri! **22**Din cauza lor, toți exilații veniți din teritoriul numit Iuda care sunt în Babilon, vor folosi următorul blestem: ‘Să îți faci Iahve ca lui Zedechia și ca lui Ahab, pe care regele Babilonului i-a prăjit în foc!’ – **23**pentru că au făcut lucruri oribile în Israel: au comis adulter cu soțiile semenilor lor și au spus minciuni în numele Meu, când Eu nu le poruncisem (să spună) nimic.» Iahve zice: «Știu acest lucru și sunt martor.» **24**„Spune-i nehelamitului Șemaia că **25**Iahve, Dumnezeul Armatelor, Cel care este Dumnezeul lui Israel, vorbește astfel: «Tu ai trimis scrisori în numele tău întregului popor din Ierusalim, preotului Țefania, fiul lui Maaseia, și tuturor celorlalți preoți, zicându-le: **26**‘Iahve te-a desemnat preot în locul preotului Iehoiada, ca să supraveghezi în casa lui Iahve pe orice nebun care se consideră profet și să îl arunci în butuci și în fiare. **27**Acum, de ce nu îl pedepsești pe Ieremia din Anatot, care profetește printre voi? **28**El a trimis mesaje chiar și aici – în Babilon – ca să ni se spună că vom sta mult în captivitate și că este bine să ne construim case și să le locuim, să ne plantăm grădini și să le mâncăm fructele.’»” **29**Preotul Țefania a citit această scrisoare în auzul profetului Ieremia. **30**Cuvântul lui Iahve i-a vorbit lui Ieremia, zicând: **31**„Trimite pe cineva să le spună tuturor celor exilați că Iahve zice despre nehelamitul Șemaia: «Pentru că Șemaia vă profetește fără ca Eu să îl fi trimis și vă face să vă încredeți într-o minciună, **32**Iahve spune că va pedepsi pe nehelamitul Șemaia și pe urmașii lui. Niciunul dintre ai lui nu va mai locui în mijlocul acestui popor; și nu va mai vedea binele pe care îl va face poporului Său – fiindcă a predicat revolta împotriva Lui.» Acesta este mesajul lui Iahve pentru el.” **30** Urmează Cuvântul care a venit la Ieremia din partea lui Iahve: **2**„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vorbește astfel: «Scrie într-un sul toate cuvintele pe care ți le-am spus. **3**Iahve îți spune că vor veni zile când îi voi aduce înapoi pe captivii poporului Meu numit Israel și pe cei numiți Iuda. Îi voi aduce înapoi în țara pe care le-am dat-o strămoșilor lor; și vor fi stăpâni în ea.»” **4**Acestea sunt cuvintele pe care Iahve le-a spus despre teritoriul numit Israel și despre cel numit Iuda: **5**„Iahve vorbește astfel: «Se aud strigăte de teamă, de teroare și nu de pace. **6**Întrebați și fiți atenți! Poate un bărbat să nască? Atunci de ce îi văd pe toți bărbații cu mâinile pe șolduri, stând ca o femeie înainte să nască? De ce li s-a îngălbenit fața? **7**Cât de oribilă va fi acea zi! Niciuna nu va fi ca ea! Va fi o vreme de necaz pentru Iacov; dar el va fi salvat din ea. **8**Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă asigură că în acea zi va

sfărâma jugul de pe gâtul lor. Le va rupe legăturile; și străinii nu îi vor mai ține ca sclavi. ⁹În schimb, ei vor sluji Dumnezeului lor care se numește Iahve și regelui lor numit David, pe care li-l va (re)aduce pe tron.» ¹⁰«Deci nu te neliniștii, sclavul Meu numit Iacov!» Israel, Iahve îți spune să nu te sperii; pentru că El te va ajuta să scapi din acea țară îndepărtată; și îți va salva urmașii din țara în care sunt captivi. Iacov va reveni, va avea odihnă și liniște; și nimeni nu îl va mai teroriza – ¹¹pentru că El este cu tine, ca să te salveze. Acesta este mesajul venit din partea lui Iahve. «Voi distruge toate popoarele printre care te-am dispersat; dar pe tine nu te voi distruge în totalitate. Te voi pedepsi, dar o voi face cu dreptate. Nu pot să te las nepedepsit!» ¹²„Iahve spune: «Lovitura ta este imposibil de vindecat; și rana ta este dureroasă. ¹³Nu este nimeni care să îți apere cauza. Nu există niciun medicament pentru rana ta și nicio posibilitate de vindecare. ¹⁴Toți cei care te iubeau, te-au uitat; și niciunuia nu îi mai pasă de tine. Te-am lovit așa cum lovește un dușman; și te-am pedepsit ca un om nemilos – pentru că vina ta este atât de mare, iar păcatele tale sunt atât de multe! ¹⁵De ce te plângi de rana ta, de durerea ta care nu are vindecare? Ți-am făcut aceste lucruri pentru că vina ta este mare și păcatele tale sunt foarte multe. ¹⁶Totuși, toți cei care te mănâncă, vor fi mâncați. Toți dușmanii tăi – chiar toți – vor fi duși (*la rândul lor*) în captivitate. Cei care te fură, vor fi furati; și pe toți cei care te jefuiesc, îi voi face Eu să ajungă jefuiți. ¹⁷Dar pe tine te voi vindeca și îți voi lega rănilor.» Iahve spune: «Voi proceda așa pentru că tu ești numit (*acum*) ‘Cel alungat’. Și se mai zice: ‘Sionul de care nimănui nu îi pasă.’» ¹⁸„Iahve vorbește astfel: «Să știți că îi voi aduce înapoi pe exilații corturilor lui Iacov și voi avea milă de locuințele lui. Orașul va fi reconstruit pe ruinele lui; iar palatul lui va fi din nou locuit. ¹⁹Din mijlocul lor se vor înălța mulțumiri și strigăte de bucurie. Îi voi înmulți și nu se vor împuțina. Îi voi onora și nu vor fi desconsiderați. ²⁰Fiii lor vor fi ca în vremurile de altă dată; și adunarea lor va fi refăcută înaintea Mea. Îi voi pedepsi pe toți exploatorii lor. ²¹Conducătorul lor va fi din mijlocul lor; și va proveni dintre ei.» Iahve mai zice: «Îl voi apropia de Mine; și ei Îmi vor fi aproape. Altfel, cine și-ar putea dărui inima pentru a fi aproape de Mine? ²²Voi veți fi poporul Meu; și Eu voi fi Dumnezeul vostru!» ²³Acum apare furtuna lui Iahve! Mânia (*Lui*) se declanșează și vijelia vine violent împotriva capului celor răi. ²⁴Mânia violentă a lui Iahve nu va înceta până nu va executa ce a planificat El să se întâmple. Veți înțelege aceste lucruri în ultimele zile.» ³¹ Iahve zice: „În acele vremuri, Eu voi fi Dumnezeul tuturor clanurilor (*urmașilor*) lui Israel; iar ei vor fi poporul Meu!” ²Iahve vorbește astfel (*despre urmașii lui Israel*): „Poporul care a scăpat de sabie, a găsit milă în deșert. Eu voi veni și îi voi oferi odihnă lui Israel.” ³Iahve i S-a revelat de la mare distanță, zicându-i: „Te iubesc cu o iubire eternă; și datorită acestui fapt, Îmi păstrez bunătatea față de tine! ⁴Să știi, domnișoară numită Israel, că te voi reconstrui și vei fi refăcută! Te voi împodobi din nou cu tamburine; și vei veni să dansezi cu cei care te înveselesc. ⁵Vei planta din nou vii pe dealurile Samariei; iar cei care le vor planta, se vor bucura de fructele lor – ⁶pentru că

vine ziua când cei care păzesc zidurile, vor sta pe muntele locuit de urmașii lui Efraim și vor striga astfel: «Veniți să ne ducem la Sion, la Dumnezeu nostru care se numește Iahve!»⁷ Iahve vorbește astfel: „Strigați de bucurie pentru Iacov! Chiuiți de veselie în fruntea popoarelor! Să vă auziți cântând laude și zicând: «Doamne, salvează pe poporul Tău, pe cei rămași dintre descendenții lui Israel!»⁸ Îi voi aduce înapoi din țara de la Nord; și îi voi aduna de la marginile pământului. Între ei va fi atât orbul, cât și schiopul; atât femeia însărcinată, cât și aceea care are durerile nașterii. Se va întoarce o mare mulțime de oameni.⁹ Vor veni plângând; și îi voi aduce în timpul rugăciunilor lor. Îi voi duce la râuri de apă și pe drumuri netede, pe care nu se vor împiedica – pentru că Eu sunt Tatăl (*urmașilor*) lui Israel; și Efraim este primul Meu născut!»¹⁰ Popoare, ascultați Cuvântul lui Iahve; și anunțați-l în insulele îndepărtate! Spuneți: „Cel care l-a testat pe Israel, îl va aduna; și Își va păzi turma ca un păstor!¹¹ Se va întâmpla așa pentru că Iahve îl va reabilita pe Iacov și îl va elibera din mâna unuia care deține o forță mai mare decât a lui.¹² Atunci vor veni și vor chiui de bucurie pe înălțimile Sionului. Ei vor alerga la bunătățile lui Iahve: la grâu, la noul vin, la ulei, la miei și la viței. Sufletul lor va fi ca o grădină bine udată; și nu se vor mai întrista.¹³ Atunci domnișoarele se vor veseli dansând, iar tinerii și bătrânii vor proceda la fel. Le voi transforma jalea în veselie; și în locul întristărilor, le voi oferi încurajare și bucurie.¹⁴ Voi sătura cu abundență sufletul preoților; iar poporul Meu se va sătura cu bunătatea Mea.” Acesta este mesajul venit de la Iahve.¹⁵ El zice: „A fost auzit un țipăt în localitatea Rama. Acolo este bocet și mult plâns. Rahela își plânge copiii; și nu vrea să fie consolată, pentru că ei nu mai sunt.¹⁶ Iahve vorbește zicând: «Oprește-ți plânsul și lacrimile din ochi – pentru că munca îți va fi recompensată. Iahve îți spune că ei se vor întoarce din țara dușmanului.¹⁷ El te mai asigură că există speranță pentru viitorul tău. Fiii tăi se vor întoarce în țara lor.»¹⁸ Este adevărat că l-am auzit pe Efraim văitându-se: «M-ai pedepsit ca pe un vițel neînvățat să tragă la jug; și am suportat astfel pedeapsa Ta. Întoarce-mă Tu; și mă voi întoarce – pentru că Tu ești Dumnezeu meu care se numește Iahve.¹⁹ După ce am rătăcit, am regretat. Am ajuns să cunosc această realitate; și acum mă bat peste șold. Am ajuns să îmi fie rușine și sunt umilit – pentru că port stigmatul (*comportamentului greșit al*) tinereții mele.»²⁰ Iahve zice: «Oare nu este Efraim fiul Meu pe care îl apreciez? Oare nu este el copilul Meu de care Îmi place? Deși vorbesc frecvent împotriva lui, tot Îmi amintesc de el. Inima Mea îl dorește cu mare intensitate; și este o certitudine că voi avea milă de el.»²¹ „Pune-ți semne pe drum. Înfige-ți stâlpi și fi atent la traseu: la drumul pe care îl parcurgi. Domnișoară numită Israel, întoarce-te. Întoarce-te în orașele tale!²² Fiică infidelă, până când vei rătăci? Iahve va face în țară un lucru nou: o femeie va înconjura un bărbat.”²³ Iahve, Dumnezeu Armatelor, Cel care este Dumnezeu lui Israel, vorbește astfel: „Când le voi aduce înapoi captivii, cei de pe teritoriul numit Iuda și din orașele lui vor zice din nou aceste cuvinte: «Locuință a dreptății, munte sfânt, Iahve să te binecuvânteze!»²⁴ Oamenii vor

locui împreună în teritoriul numit Iuda și în toate orașele lui: atât agricultorii, cât și cei care le pasc turmele – ²⁵pentru că voi sătura sufletul însetat și pe cel flămând.” ²⁶După aceste lucruri, m-am trezit și am privit în jur. Somnul meu fusese plăcut. ²⁷Iahve zice: „Vin zile când voi binecuvânta poporul numit Israel și pe cel numit Iuda cu o sămânță de oameni și cu o sămânță de animale. ²⁸Exact cum i-am urmărit peste tot ca să îi smulg, să îi tai, să îi dărâm, să îi distrug și să le fac rău, la fel voi urmări ca să îi refac și să îi plantez. Acesta este mesajul lui Iahve.” ²⁹„În acele zile nu se va mai zice: «Părinții au mâncat struguri acri și copiilor li s-au strepezit dinții», ³⁰ci fiecare va muri pentru propria lui nedreptate. Fiecărui om care va mânca struguri acri, i se vor strepezi dinții.” ³¹Iahve zice: „Să știți că vin zile când voi ratifica un nou legământ cu descendenții celor numiți Israel și cu aceia care se numesc Iuda. ³²El nu va fi ca legământul pe care l-am ratificat cu strămoșii lor când i-am luat de mână ca să îi scot de pe teritoriul Egiptului. Ei au încălcat acel legământ – în ciuda faptului că aveam drepturi de soț al lor.” Acesta este mesajul lui Iahve. ³³El spune: „Vă anunț acum ce fel de legământ voi ratifica cu descendenții lui Israel după acele zile. Iahve vă precizează: «Voi pune legea Mea în interiorul lor și o voi scrie în inimile lor. Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu. ³⁴Și niciunul nu va mai învăța pe vecinul lui sau pe fratele lui, zicând: ‘Cunoaște-L pe Iahve!’; pentru că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare.»” Iahve zice: „Le voi ierta nedreptățile și nu Îmi voi mai aminti de păcatele lor.” ³⁵Vorbește Iahve – Cel care a făcut soarele să lumineze ziua și care a stabilit ca luna și stelele să lumineze noaptea. El provoacă marea și face să îi urle valurile. Numele Lui este Iahve, Dumnezeuul Armatelor! El spune: ³⁶„Dacă vor fi desființate aceste reguli stabilite de Mine, atunci și «sămânța» lui Israel va înceta pentru totdeauna să mai fie un popor (*distinct*) înaintea Mea!” ³⁷Iahve (*mai*) spune: „Dacă cerul de sus va putea fi măsurat și dacă temelile de jos ale pământului vor putea fi observate, atunci voi abandona și Eu întregul popor al lui Israel pentru tot ce a făcut. Acesta este mesajul lui Iahve.” ³⁸Iahve (*mai*) spune: „Să știți că vin zile când acest oraș va fi reconstruit pentru Iahve, de la turnul lui Hananel până la Poarta Unghiului. ³⁹Frânghia de măsurat va trece prin fața lui până la dealul Gareb și apoi va continua spre Goa. ⁴⁰Toată valea unde sunt aruncate corpurile moarte și cenușa, împreună cu toate terenurile până la valea Chidron și până la unghiul Porții Cailor, spre Est, vor fi dedicate lui Iahve. Orașul nu va mai fi niciodată distrus sau dărâmat.” **32** Urmează cuvântul spus lui Ieremia din partea lui Iahve în al zecelea an al (*guvernării*) lui Zedechia – regele lui Iuda – care era al optsprezecelea an al (*guvernării*) lui Nabucodonosor. ²În acea vreme, armata regelui Babilonului asedia Ierusalimul; iar profetul Ieremia era arestat și ținut în curtea închisorii palatului regal de pe teritoriul numit Iuda. ³Zedechia – regele celor numiți Iuda – îl închisese acolo, spunându-i: „Te-am închis aici pentru că tu profetești și zici: «Iahve spune că dă acest oraș în mâinile regelui Babilonului; și el îl va cuceri. ⁴Zedechia – regele celor numiți Iuda – nu va scăpa din mâinile caldeenilor, ci este o certitudine că va fi prins

de regele Babilonului, căruia îi va vorbi față în față și pe care îl va vedea cu propriii lui ochi. **5** Regele Babilonului îl va duce pe Zedechia în Babilon, unde va rămâne până Îmi voi aminti Eu de el. Acesta este mesajul lui Iahve. Chiar dacă vă veți lupta împotriva caldeenilor, nu veți reuși (*să scăpați de el!*)!»

6 Ieremia a zis: „Cuvântul lui Iahve mi-a vorbit astfel: **7** «Hanamel, fiul unchiului tău numit Șalum, va veni la tine să îți spună: ‘Cumpără terenul meu din Anatot, pentru că tu ai dreptul de răscumpărare; și îl poți astfel cumpăra.’»” **8** Hanamel, fiul unchiului meu, a venit la mine, exact cum îmi spusese Iahve, în curtea închisorii; și mi-a zis: „Te rog să cumperi terenul meu din Anatot care este situat în teritoriul locuit de urmașii lui Benjamin; pentru că tu ai dreptul de moștenire și de răscumpărare. Deci cumpără-l!” Am știut că acesta era Cuvântul lui Iahve (*care mi se confirmase*); **9** deci am cumpărat de la Hanamel – care era fiul unchiului meu – terenul din Anatot; și i-am cântărit șaptesprezece șecheli de argint (*pentru el*). **10** Am semnat și am autentificat actul, am pus martori și i-am cântărit argintul într-o cumpănă. **11** Am luat apoi actele de cumpărare, atât pe cel autentificat, în care erau termenii și condițiile cumpărării, cât și pe cel neautentificat; **12** și i le-am dat lui Baruc – fiul lui Neria care era fiul lui Mahseia – în prezența vărului meu numit Hanamel. Mai erau prezenți acolo martorii care au semnat actele de cumpărare. Am făcut toate aceste lucruri în prezența tuturor iudeilor care erau în curtea închisorii. **13** În timp ce ei erau acolo, i-am dat lui Baruc următoarea poruncă: **14** „Iahve, Dumnezeul Armatelor, Cel care este Dumnezeul lui Israel, spune: «Ia aceste documente – atât actul de cumpărare autentificat, cât și pe cel neautentificat – și pune-le într-un vas de pământ, ca să se păstreze multă vreme!»” **15** Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, (*vă*) spune astfel: «Se vor mai cumpăra case, terenuri și vii în această țară.»” **16** După ce am dat lui Baruc – fiul lui Neria – actele de cumpărare pentru acel teren, m-am rugat lui Iahve astfel: **17** „Ah, Doamne, Tu ești Stăpân (*absolut*) și ai făcut atât cerul cât și pământul cu marea Ta forță și cu brațul Tău întins. Nimic nu este prea dificil pentru Tine! **18** Tu demonstrezi că ai bunătate pentru mii de generații; dar aduci pedeapsa pentru nedreptatea părinților între descendenții acestora. Tu ești marele Dumnezeu care deține forța absolută. Numele Tău este Iahve, Dumnezeul Armatelor. **19** Sfaturile Tale sunt surprinzătoare și faptele Tale demonstrează forța pe care o ai. Ochii Tăi sunt deschiși ca să vadă cum se comportă fiii oamenilor – ca să recompensezi pe fiecare conform rezultatelor faptelor lui. **20** Tu ai făcut fapte semnificative și minuni pe teritoriul Egiptului; și ai continuat să le faci până în astăzi – atât în Israel, cât și în întreaga lume – și Ți-ai făcut un nume așa cum este astăzi! **21** L-ai scos pe poporul Tău – pe Israel – de pe teritoriul Egiptului, făcând fapte semnificative și minuni, acționând cu mâna ta în (*mare*) forță. Cu brațul întins, Tu ai lucrat și ai produs (*între egipteni*) o mare frică. **22** Tu le-ai dat acest teritoriu despre care ai promis cu jurământ strămoșilor lor că li-l vei da. El este o țară în care curge lapte și miere. **23** Astfel, ei au venit și au luat-o în proprietatea lor; dar nu au ascultat de ce le-ai cerut Tu și nu au respectat

legea Ta. Ei nu au făcut nimic din tot ce le-ai poruncit să facă. Atunci ai trimis împotriva lor toate aceste dezastre. ²⁴Acum observăm cum se înalță rampe de asalt împotriva orașului, ca să fie cucerit! Din cauza sabiei, a foametei și a epidemiei, orașul va capitula în fața caldeenilor care îl atacă. Ce ai spus Tu, s-a întâmplat – așa cum vezi Tu personal. ²⁵Doamne, Tu care ești Stăpân (*absolut*), mi-ai zis: «Cumpără-ți cu argint un teren și pune martori!»; dar eu văd că orașul ajunge la discreția caldeenilor!» ²⁶Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la Ieremia și i-a zis: ²⁷„Eu sunt Iahve – Dumnezeu oricărei creaturi. Este ceva prea dificil (*de făcut*) pentru Mine? ²⁸Pentru că Mie nu Îmi este nimic imposibil, Iahve îți vorbește astfel: «Dau acest oraș să ajungă la discreția caldeenilor și să fie asediat de Nabucodonosor, regele Babilonului. Ei îl vor cuceri. ²⁹Caldeenii care luptă împotriva acestui oraș, vor intra, îi vor da foc și îl vor distruge prin ardere. Vor incendia toate casele pe acoperișul cărora poporul a ars tămâie pentru Baal și unde el a turnat sacrificii de băutură în cinstea altor (*dumne*)zei ca să Mă mânie. ³⁰Israelienii și cei din teritoriul numit Iuda au făcut numai rău înaintea ochilor Mei – încă din tinerețea lor. Israelienii M-au mâniat permanent prin lucrările făcute de mâinile lor. Aceste este mesajul lui Iahve. ³¹Din ziua când a fost construit și până astăzi, acest oraș nu a încetat să Îmi provoace mânia și pedeapsa distrugătoare. Din această cauză, trebuie să îl alung din fața Mea. ³²Israelienii și cei din teritoriul numit Iuda M-au provocat la mânie prin tot răul pe care l-au comis – atât ei împreună cu regii și conducătorii lor, cât și preoții și profeții lor împreună cu oamenii numiți Iuda și cu locuitorii Ierusalimului. ³³S-au întors cu spatele la Mine și nu cu fața. I-am învățat mereu; dar nu au ascultat și nu au fost receptivi la nimic. ³⁴Și-au pus idoli lor oribili în casa peste care este chemat numele Meu; și au profanat-o. ³⁵Au construit înălțimi lui Baal în valea Ben-Hinom – ca să își treacă fiii și fiicele prin foc în cinstea lui Moleh – lucru pe care nu Eu li-l poruncisem. Eu nici nu Îmi imaginasem că ei vor comite asemenea fapte oribile care au provocat pe cei numiți Iuda să păcătuiască!» ³⁶Acum, Dumnezeu lui Israel care se numește Iahve, vorbește astfel pentru acest oraș despre care voi ziceți că va ajunge la discreția regelui Babilonului prin sabie, prin foamete și epidemie: ³⁷«Să știți că îi voi aduna din toate țările unde i-am alungat când se declanșase mânia, violența și marea Mea supărare. Îi voi aduce înapoi în acest loc și îi voi ajuta să locuiască protejați de pericole. ³⁸Ei vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeu lor. ³⁹Le voi da o singură inimă și un singur drum – ca să se teamă de Mine tot timpul, favorizându-și astfel fericirea lor și a copiilor lor. ⁴⁰Voi ratifica cu ei un legământ etern. Nu voi înceta să le fac bine; și voi pune frica de Mine în interiorul lor, ca să nu se mai îndepărteze de Mine! ⁴¹Mă voi bucura să le fac bine; și îi voi planta în mod real în această țară din toată inima Mea și cu tot sufletul Meu.» ⁴²Iahve vorbește astfel: «Așa cum am adus peste acest popor toate aceste mari dezastre, la fel voi aduce peste el tot binele pe care îl promit. ⁴³Se vor cumpăra din nou terenuri în această țară despre care ziceți că a devenit o zonă imposibil de locuit – fără oameni și fără animale – pentru că a

fost cucerită și devastată de caldeeni. **44**Se vor cumpăra din nou terenuri pe argint. Se vor semna acte; și martorii vor fi prezenți la autentificarea lor în teritoriul urmașilor lui Beniamin, în jurul Ierusalimului, în orașele teritoriului numit Iuda, în orașele de la munte, în cele din zona deluroasă și în cele din Neghev – pentru că le voi aduce înapoi captivii! Aceasta este promisiunea lui Iahve!» **33** În timp ce Ieremia era încă arestat în curtea închisorii, Cuvântul lui Iahve i-a vorbit a doua oară, zicându-i: **2**„Îți vorbește Iahve. El este Cel care a făcut pământul. Iahve l-a modelat și l-a făcut să aibă stabilitate. Cel care a făcut toate acestea, are un nume: Iahve. El îți spune (*acum*): **3**«Cheamă-Mă; și îți voi răspunde! Îți voi revela lucruri mari și secrete, pe care nu le cunoști.» **4**Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vorbește despre casele acestui oraș și despre palatele regilor din teritoriul numit Iuda, pe care ei le dăruiesc acum, ca să le folosească pentru apărare împotriva rampelor de asalt și împotriva sabiei. **5**Ele sunt pregătite pentru momentul când vor înainta să lupte împotriva caldeenilor. Se vor umple de corpurile moarte ale celor pe care îi voi lovi în mânia și în supărarea Mea violentă – pentru că din cauza răutății lor, Îmi voi ascunde (*acum*) fața de acest oraș. (*Iahve zice:*) **6**«Să știi că le voi aduce vindecare și sănătate. Eu îi voi vindeca și îi voi face să beneficieze de pace și de stabilitate din abundență. **7**Îi voi aduce înapoi pe captivii plecați din teritoriul numit Iuda și pe captivii din cel numit Israel; și îi voi așeza din nou ca în trecut. **8**Îi voi curăța de toată nedreptatea pe care au comis-o împotriva Mea și le voi ierta toate nedreptățile prin care au păcătuit și s-au revoltat împotriva Mea. **9**Atunci, acest oraș Îmi va asigura un bun renume, Îmi va oferi bucurie, laudă și glorie de la toate popoarele de pe pământ care vor auzi (*vorbindu-se*) despre toate lucrurile bune pe care le-am făcut pentru el. Ele vor rămâne uimite și foarte surprinse de toată fericirea și pacea pe care Eu i-o voi oferi.» **10**„Iahve zice: «Voi spuneți despre acest loc că este imposibil de locuit. Ați observat acum că nu mai sunt pe teritoriul lui și pe străzile Ierusalimului nici oameni și nici animale în fostele orașe din teritoriul numit Iuda. Ele sunt devastate, lipsite de oameni, fără locuitori și fără animale. Și totuși... **11**acolo se vor auzi din nou strigăte de bucurie și de veselie. Se va auzi vocea mirelui și a miresei. Se vor mai auzi cei care aduc (*pe altar*) sacrificii de mulțumire în casa lui Iahve, zicând: ‘Lăudați-L pe Iahve care este Dumnezeul Armatelor, pentru că El este bun; și bunătatea Lui este eternă!’ Se va întâmpla așa pentru că îi voi aduce înapoi pe cei luați captivi din țară; și vor fi ca la început. Acesta este mesajul lui Iahve.» **12**„Iahve, Dumnezeul Armatelor, vorbește astfel: «În acest teritoriu nelocuit, fără oameni și fără animale și în toate orașele lui, vor exista din nou pășuni pentru păstori, unde vor putea să își odihnească turmele. **13**În orașele de la munte și în cele din zona deluroasă, în orașele din Neghev și în teritoriul urmașilor lui Beniamin, în jurul Ierusalimului și în orașele teritoriului numit Iuda, turmele vor fi luate din nou în evidența celor care le numără. Acesta este mesajul lui Iahve.» **14**„Iahve (*mai*) zice: «Vin zile când voi respecta plăcuta promisiune pe care am făcut-o familiei lărgite a celor numiți Israel și familiei lărgite a

celor care se numesc Iuda. ¹⁵În acele zile și în acel timp voi face să îi răsară lui David un Urmaș corect care va face judecată și dreptate în țară. ¹⁶În acele zile, cei numiți Iuda vor fi salvați; și Ierusalimul va (fi) locui(t) într-un climat de securitate. Îi vor pune numele 'Iahve – Dreptatea noastră.'» ¹⁷Iahve spune: «David nu va fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea pe tronul descendenților lui Israel. ¹⁸Nici preoții leviți nu vor fi lipsiți înaintea Mea de urmași care să aducă arderi integrale, care să ardă tămâie și care să ofere daruri de mâncare aducând sacrificii în fiecare zi.» ¹⁹Cuvântul lui Iahve a venit la Ieremia și i-a zis: ²⁰„Iahve vorbește astfel: «Dacă veți putea rupe legământul Meu cu ziua și acela pe care l-am făcut cu noaptea, astfel încât ziua și noaptea să nu mai fie la vremea lor, ²¹atunci se va putea rupe atât legământul Meu cu David – sclavul Meu – astfel încât să nu mai aibă fii care să guverneze stând pe tronul lui – cât și legământul Meu cu preoții leviți care sunt slujitorii Mei. ²²Voi înmulți descendenții lui David – sclavul Meu – care vor fi ca armata (*corpurilor*) cerului care nu se poate număra și ca nisipul mării care nu se poate măsura. La fel voi înmulți și pe aceia ai leviților care fac lucrarea Mea.»» ²³Cuvântul lui Iahve a venit la Ieremia și i-a zis: ²⁴„Nu ai observat că acest popor zice: «Iahve a abandonat cele două 'clanuri' pe care le-a ales!»? Astfel, ei Îmi desconsideră poporul și nu îl mai privește ca fiind o națiune distinctă.» ²⁵„Dar Iahve spune: «Doar dacă nu ar fi existat legământul Meu cu ziua și cu noaptea și dacă nu aş fi stabilit legi cerului și pământului, ²⁶aş fi respins pe urmașii lui Iacov și pe ai lui David – sclavul Meu – și nu aş fi desemnat dintre urmașii lui conducători pentru descendenții lui Avraam, ai lui Isaac și ai lui Iacov. Dar Eu le voi aduce înapoi captivii și voi avea milă de ei!»» ³⁴În timp ce Nabucodonosor – regele Babilonului – împreună cu toată armata lui și cu toate celelalte regate și popoare din zona dominată de el luptau împotriva Ierusalimului și împotriva orașelor din jurul lui, a venit la Ieremia următorul cuvânt din partea lui Iahve: ²„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, spune: «Du-te la Zedechia – regele celor numiți Iuda – și spune-i că Iahve îi zice: 'Să știi că voi face ca acest oraș să ajungă în mâinile regelui Babilonului; și el îi va da foc! ³Iar tu nu vei scăpa din mâinile lui; ci vei fi prins și predat acestui rege. Îl vei vedea pe regele Babilonului față în față; iar el îți va vorbi cu gura lui. Și astfel vei fi dus în Babilon!'»» ⁴„Zedechia, regele celor numiți Iuda, ascultă Cuvântul lui Iahve! Iahve vorbește acum despre tine. El spune: «Nu vei muri omorât de sabie; ⁵ci vei muri în pace. Așa cum poporul a făcut un foc în cinstea strămoșilor tăi, omagiind pe regii care au fost înaintea ta, la fel vor face un foc și în cinstea ta și te vor jeli zicând: 'Vai, stăpâne!' Te asigur că Eu, Iahve personal, sunt Cel care fac această promisiune.»» ⁶Profetul Ieremia a spus toate aceste cuvinte lui Zedechia – regele teritoriului numit Iuda – la Ierusalim, ⁷în timp ce armata regelui Babilonului se lupta împotriva Ierusalimului și împotriva celorlalte orașe din teritoriul numit Iuda care încă mai rezistau: împotriva Lachișului și împotriva Azecăi, pentru că acestea erau singurele orașe fortificate rămase în teritoriul numit Iuda. ⁸Acest Cuvânt a venit la Ieremia din partea lui Iahve, după ce

regele Zedechia a făcut o înțelegere cu tot poporul din Ierusalim, aprobând libertatea sclavilor. ⁹Fiecare trebuia să își elibereze sclavul și sclava care era evreu sau evreică. Nimănui nu i se permitea să mai țină pe fratele lui iudeu în postura de sclav. ¹⁰Toți conducătorii și toți oamenii din popor care au participat la ratificarea legământului, au acceptat fiecare să își elibereze sclavul și sclava și să nu îi mai țină (*vreodată*) în sclavie. Ei au ascultat și i-au eliberat. ¹¹Dar mai târziu s-au răzgândit; și au adus înapoi sclavii și sclavele pe care îi eliberaseră, punându-i din nou să le slujească. ¹²Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la Ieremia și i-a zis: ¹³„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vorbește astfel: «Eu am ratificat un legământ cu strămoșii voștri atunci când i-am scos de pe teritoriul Egiptului, din casa sclaviei; și le-am zis: ¹⁴‘După șapte ani, fiecare dintre voi să elibereze pe fratele lui care este evreu și care i se vânduse lui ca sclav. Șase ani să îi slujească; apoi să îl eliberezi!’ Dar strămoșii voștri nu M-au ascultat și nu și-au aplecat urechea la ce le-am spus. ¹⁵Cu puțin timp în urmă, voi v-ați întors (*de la acest comportament*) și ați făcut ce este corect în ochii Mei. Fiecare dintre voi a proclamat eliberarea semenului lui (*care fusese sclav*) și ați ratificat un legământ înaintea Mea în casa peste care este chemat numele Meu. ¹⁶Dar acum v-ați răzgândit; și Mi-ați profanat astfel numele! Fiecare dintre voi și-a luat înapoi sclavul și sclava pe care îi eliberase și pe care îi lăsase să meargă oriunde au vrut. Astfel, i-ați forțat să devină din nou sclavul și sclava voastră!» ¹⁷Din această cauză, Iahve vorbește acum zicându-vă: «Pentru că nu M-ați ascultat și nu ați proclamat (*definitiv*) eliberarea pentru fratele și pentru semenul vostru, să știți că anunț și Eu împotriva voastră ‘eliberarea’. Acesta este mesajul lui Iahve. Voi aduce ‘eliberarea’ sabiei, a epidemiei și a foametei. Vă voi face un motiv de oroare pentru toate regatele pământului. ¹⁸Oamenilor care au încălcat legământul Meu și care nu au respectat cuvintele legământului pe care l-au ratificat înaintea Mea, le voi face exact ca vițelului pe care l-au tăiat în două trecând apoi printre cele două jumătăți ale lui. ¹⁹Pe conducătorii lui Iuda și ai Ierusalimului, pe eunuci, pe preoți și pe toți cei care aparțin poporului țării și care au trecut printre cele două părți ale vițelului, ²⁰îi voi da în mâinile dușmanilor lor și ale celor care intenționează să le ia viața. Corpurile lor moarte vor deveni mâncare pentru păsările (*răpitoare*) zburătoare și pentru animalele sălbatice de pe câmp. ²¹Pe Zedechia – pe regele celor numiți Iuda – și pe conducătorii lui îi voi face să ajungă la discreția dușmanilor lor. Vor ajunge prizonierii celor care urmăresc să le ia viața. Vor fi luați în captivitate de armata regelui Babilonului care a plecat acum de la voi.» ²²Iahve mai zice: «Să știți că am dat un ordin; și îi voi aduce (*pe caldeeni*) înapoi în acest oraș. Se vor lupta împotriva lui, îl vor cuceri și îi vor da foc. Voi transforma orașele din teritoriul numit Iuda într-o zonă lipsită de locuitori!» **35** Urmează prezentarea mesajului care a venit la Ieremia din partea lui Iahve pe vremea guvernării lui Iehoiachim – fiul lui Iosia – care era regele celor numiți Iuda: ²„Du-te la familia recabiților, vorbește cu ei și invită-i în una dintre camerele casei lui Iahve; apoi dă-le să bea vin.” ³L-am luat pe Iazania – fiul lui Ieremia

care era fiul lui Habaținia –, pe toți frații lui și pe toți copiii pe care îi avea, adică întreaga familie a recabiților. **4**I-am adus în casa lui Iahve, în camera fiilor lui Hanan care era fiul lui Igdalia – omul lui Dumnezeu. Ea era chiar lângă camera conducătorilor și deasupra camerei ușierului Maaseia, fiul lui Șalum. **5**Am pus înaintea familiei recabiților niște vase pline cu vin și câteva cupe. Apoi le-am zis: „Beți vin!” **6**Dar ei mi-au răspuns: „Noi nu bem vin; pentru că strămoșul nostru numit Ionadab – fiul lui Recab – ne-a dat următoarea poruncă: «Să nu beți niciodată vin: nici voi, nici fiii voștri. **7**Și nici să nu construiți case. Să nu însămânțați și să nu plantați vii. Să nu aveți nimic din toate acestea; ci să locuiți în corturi toată viața voastră. Astfel veți trăi mult timp în țara în care sunteți străini!» **8**Noi ne-am conformat tuturor poruncilor pe care ni le-a dat strămoșul nostru numit Ionadab – fiul lui Recab. Astfel, nici noi, nici soțiile noastre, nici fiii și nici fiicele noastre nu bem vin, **9**nu ne construim case pe care să le locuim și nu avem nici vii, nici terenuri însămânțate (*cu viță de vie*); **10**ci locuim în corturi și ascultăm cu fapta de tot ce ne-a poruncit strămoșul nostru care se numește Ionadab. **11**Dar când Nabucodonosor, regele Babilonului, a invadat țara, ne-am zis: «Să ne ducem la Ierusalim ca să scăpăm de armata caldeenilor și de aceea a arameilor!» Așa se explică de ce acum locuim în Ierusalim.” **12**Cuvântul lui Iahve a venit la Ieremia și i-a zis: **13**„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, vorbește zicând: «Du-te și spune-le oamenilor din teritoriul numit Iuda și locuitorilor Ierusalimului, astfel: ‘Nu vreți să luați în considerare cuvintele Mele și să vă conformați cerințelor formulate de ele? Aceasta este întrebarea pe care v-o pune Iahve. **14**Ionadab – fiul lui Recab – a poruncit urmașilor lui să nu bea vin; iar aceștia îi respectă porunca și nu beau vin până astăzi – pentru că se conformează poruncii strămoșului lor. Și Eu v-am vorbit în mod repetat, dar voi nu M-ați ascultat. **15**I-am trimis la voi din nou și din nou pe toți sclavii Mei: pe profeți. Ei v-au spus: ‘Întoarceți-vă fiecare de la comportamentul vostru rău, schimbați-vă faptele și nu mai umblați după alți (*dumne*)zei ca să le slujiți – pentru ca astfel să locuiți în țara pe care am dat-o atât vouă cât și strămoșilor voștri!’ Dar voi ați ignorat ce v-am spus și nu M-ați ascultat! **16**Urmașii lui Ionadab – fiul lui Recab – se conformează poruncii pe care le-a dat-o strămoșul lor; dar acest popor nu Mă ascultă!’». **17**Deci pentru că ați procedat astfel, Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve și care este Dumnezeul Armatelor, vă vorbește zicând: «Să știți că voi aduce împotriva celor care se numesc Iuda și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului, toate dezastrele pe care le-am pronunțat împotriva lor – pentru că le-am vorbit și nu M-au ascultat; i-am chemat, dar ei nu au răspuns!»” **18**Atunci Ieremia a zis familiei recabiților: „Dumnezeul lui Israel, Cel care este Dumnezeul Armatelor, vorbește astfel: «Pentru că ați respectat poruncile strămoșului vostru numit Ionadab, pentru că v-ați conformat tuturor instrucțiunilor și ați făcut tot ce v-a poruncit el, **19**Ionadab – fiul lui Recab – nu va fi lipsit niciodată de un descendent care să stea înaintea Mea!»” „Acesta a fost mesajul lui Iahve numit Dumnezeul Armatelor și care

este Dumnezeuul lui Israel!” **36** În al patrulea an al (*guvernării*) lui Iehoiachim – fiul lui Iosia – care era regele celor numiți Iuda, a venit la Ieremia următorul mesaj din partea lui Iahve: **2** „Ia un sul și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-am spus despre cei numiți Israel, despre cei numiți Iuda și despre celelalte popoare – din ziua când am început să îți vorbesc: din perioada lui Iosia și până astăzi. **3** Poate când va auzi poporul numit Iuda despre toate dezastrele pe care Eu planific să le aduc împotriva lor, se va întoarce fiecare de la comportamentul lor rău; și le voi ierta astfel nedreptatea și păcatul.” **4** Ieremia l-a chemat pe Baruc – fiul lui Neria; și el a început să scrie într-un sul exact cum îi dicta Ieremia – toate cuvintele pe care i le spusese Iahve. **5** Apoi Ieremia i-a dat lui Baruc următoarea poruncă: „Eu sunt în arest și nu pot să mă duc la casa lui Iahve. **6** Deci du-te tu în casa lui Iahve în ziua postului și citește în auzul poporului acele cuvinte ale lui Iahve pe care le-ai scris pe sul exact cum ți le-am dictat. Citește-le și în auzul poporului numit Iuda care a venit din orașele lui. **7** Poate vor face o rugăciune care să ajungă înaintea lui Iahve și se vor întoarce fiecare de la comportamentul lor rău – pentru că mânia și dezastrul pe care Iahve le-a pronunțat împotriva acestui popor sunt mari!” **8** Baruc – fiul lui Neria – a făcut tot ce i-a poruncit profetul Ieremia. El a citit din sul cuvintele lui Iahve, în casa Lui. **9** În al cincilea an al guvernării lui Iehoiachim – fiul lui Iosia care a fost regele celor numiți Iuda –, în a noua lună, tot poporul Ierusalimului și tot poporul care venise din orașele teritoriului numit Iuda la Ierusalim, a fost chemat să postească înaintea lui Iahve. **10** Atunci, din casa lui Iahve, din camera scribului Ghemaria – fiul lui Șafan – care era în curtea de sus la intrarea Porții Noi a casei lui Iahve, Baruc a stat și a citit din sul cuvintele lui Ieremia în auzul întregului popor. **11** Mica – fiul lui Ghemaria care era fiul lui Șafan – a auzit toate cuvintele lui Iahve scrise pe sul. **12** Atunci s-a dus la palatul regelui, în camera scribului. Toți conducătorii erau acolo. Între cei prezenți erau: scribul Elișama, Delaia – fiul lui Șemaia –, Elnatan – fiul lui Acbor –, Ghemaria – fiul lui Șafan –, Zedechia – fiul lui Hanania – și toți ceilalți conducători. **13** Mica i-a anunțat despre toate cuvintele pe care le-a auzit, relatându-le tot ce citise Baruc din sul în auzul poporului. **14** Atunci toți conducătorii l-au trimis pe Iehudi – fiul lui Netania care reea fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși – la Baruc, ca să îi spună: „Ia sulul din care ai citit înaintea poporului și vino aici!” Baruc – fiul lui Neria – a luat sulul în mâini și s-a dus la ei. **15** Ei i-au zis: „Te rugăm să stai jos și să ne citești și nouă.” Baruc le-a citit și lor. **16** Când au auzit ei toate acele cuvinte, s-au uitat unii la alții speriați și i-au zis lui Baruc: „Trebuie să îl anunțăm pe rege și să îi prezentăm aceste cuvinte!” **17** Apoi ei l-au întrebat: „Spune-ne cum le-ai scris? Ți le-a dictat Ieremia?” **18** Baruc le-a răspuns: „Da. El mi-a dictat toate aceste cuvinte, iar eu le-am scris pe acest sul cu cerneală.” **19** Atunci conducătorii i-au zis lui Baruc: „Tu și Ieremia duceți-vă și ascundeți-vă; și nu spuneți nimănui unde sunteți!” **20** După ce au pus sulul în camera scribului Elișama, s-au dus la rege, în curte și i-au vorbit despre toate cuvintele din sul. **21** Regele l-a trimis pe Iehudi ca să aducă sulul. Iehudi s-a dus, a adus sulul din camera scribului

Elişama și l-a citit înaintea regelui și înaintea tuturor conducătorilor care stăteau lângă rege. ²²El locuia în palatul de iarnă, pentru că era a noua lună, iar în fața lui ardea un foc de cărbuni. ²³După ce Iehudi citea trei sau patru coloane din sul, regele le tăia cu un mic cuțit de răzuit și le arunca în focul de cărbuni, până când întregul sul a ars total. ²⁴Regele și toți slujitorii lui au ascultat toate aceste cuvinte, dar nu s-au speriat și nu și-au rupt hainele în bucăți. ²⁵Chiar dacă Elnatan, Delaia și Ghemaria au insistat înaintea regelui implorându-l să nu ardă sulul, el nu i-a ascultat; ²⁶ci i-a ordonat lui Ierahmeel – care era fiul regelui –, lui Seraia – fiul lui Azriel – și lui Şelemia – fiul lui Abdeel – să îi aresteze pe scribul Baruc și pe profetul Ieremia. Dar Iahve îi ascunsese. ²⁷După ce regele a ars sulul care conținea cuvintele scrise de Baruc așa cum i le dictase Ieremia, Cuvântul lui Iahve a venit la Ieremia și i-a zis: ²⁸„Ia un alt sul și scrie pe el toate cuvintele care erau pe primul sul; pentru că pe acela l-a ars Iehoiachim – regele celor numiți Iuda. ²⁹Iar lui Iehoiachim – regele din teritoriul numit Iuda – să îi spui că Iahve îi vorbește astfel: «Ai ars acel sul și ai întrebat: ‘De ce ai scris pe el că regele Babilonului va veni, va distruge această țară și va omorî oamenii și animalele care sunt în ea?’» ³⁰Pentru că ai procedat astfel, Iahve vorbește despre Iehoiachim – regele celor numiți Iuda: «Nimeni dintre urmașii lui nu va mai sta pe tronul lui David. Corpul lui mort va fi aruncat; și va fi lăsat ziua la căldură și noaptea la frig. ³¹Voi aduce pedeapsa atât împotriva lui, cât și împotriva urmașilor lui și a slujitorilor lui – din cauza nedreptăților lor. Voi aduce împotriva lor, împotriva locuitorilor Ierusalimului și împotriva poporului numit Iuda, toate dezastrele despre care i-am anunțat și pe care ei le-au ignorat.»” ³²Ieremia a luat un alt sul pe care i l-a dat scribului Baruc – fiul lui Neria. Baruc a scris pe sul exact cum i-a dictat Ieremia – toate cuvintele care fuseseră scrise pe sulul pe care Iehoiachim – regele celor numiți Iuda – îl arsese în foc. Pe acest al doilea sul au mai fost adăugate multe alte cuvinte asemănătoare. ³⁷Nabucodonosor – regele Babilonului – l-a pus pe Zedechia – fiul lui Iosia – să guverneze în teritoriul numit Iuda. El a guvernat astfel în locul lui Iehoiachim care era fiul lui Iehoiachim. ²Dar nici el, nici slujitorii lui, nici poporul din țară nu au ascultat cuvintele lui Iahve proclamate de profetul Ieremia. ³Regele Zedechia a trimis pe Iehucal – fiul lui Şelemia – și pe preotul Țefania – fiul lui Maaseia – la profetul Ieremia, cu următorul mesaj: „Te rugăm, pledează pentru noi înaintea Dumnezeului nostru care se numește Iahve.” ⁴În acele vremuri, Ieremia era liber să umble printre oamenii din popor – pentru că încă nu fusese aruncat în închisoare. ⁵Armata faraonului ieșise din Egipt; iar când caldeenii, care asediau Ierusalimul, au fost anunțați despre acest lucru, s-au retras din jurul Ierusalimului. ⁶Cuvântul lui Iahve a venit la profetul Ieremia și i-a zis: ⁷„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, vorbește astfel: «Spuneți-i regelui celor numiți Iuda care v-a trimis la Mine, că armata faraonului care a ieșit din Egipt ca să vă ajute, se va întoarce înapoi în țara ei: în Egipt; ⁸iar caldeenii vor reveni și vor lupta împotriva acestui oraș. Ei îl vor cuceri și îi vor da foc!»” ⁹„Iahve vorbește astfel: «Nu vă înșelați zicând:

‘Caldeenii se vor îndepărta definitiv de noi!’; pentru că ei nu se vor îndepărta. **10**Și chiar dacă ați învinge întreaga armată a caldeenilor care luptă împotriva voastră și ar mai rămâne dintre ei doar câțiva oameni răniți în corturile lor, tot vor veni și vor da foc acestui oraș!» **11**După ce armata caldeenilor s-a retras din fața Ierusalimului de frica armatei faraonului, **12**Ieremia a vrut să iasă din Ierusalim ca să meargă în teritoriul locuit de urmașii lui Beniamin. Dorea astfel să intre în posesia proprietății pe care o avea în mijlocul poporului care locuia acolo. **13**Dar când profetul Ieremia a ajuns la Poarta lui Beniamin, căpitanul gărzilor care se numea Ireia – fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania – l-a prins, zicându-i: „Tu vrei să dezertezi, fugind la caldeeni!” **14**Ieremia i-a răspuns: „Nu este adevărat! Nu vreau să dezertez fugind la caldeeni.” Dar Ireia nu l-a ascultat; ci l-a arestat și l-a dus înaintea conducătorilor. **15**Ei s-au mâniat pe Ieremia, l-au bătut și l-au închis în casa scribului Ionatan pe care o transformaseră în închisoare. **16**Ieremia a fost pus într-o încăpere subterană a închisorii; și acolo a stat multă vreme. **17**Apoi regele Zedechia a trimis pe cineva să meargă la Ieremia ca să îl aducă de acolo. Astfel, el a fost adus la palat. Acolo, regele l-a întrebat în secret: „Ai vreun cuvânt din partea lui Iahve?” Ieremia i-a răspuns: „Da. Vei ajunge prizonierul regelui Babilonului!” **18**Ieremia i-a mai zis regelui Zedechia: „Cu ce am greșit față de tine, față de slujitorii tăi și față de acest popor, ca să considerați că merit să mă aruncați în închisoare? **19**Unde sunt profeții voștri care profețeau că regele Babilonului nu va veni împotriva voastră și împotriva acestei țări? **20**Acum, stăpâne, regele meu, te rog, ascultă-mă! Să fie acceptată cererea mea de tine! Nu mă trimite înapoi în casa scribului Ionatan, pentru că risc să mor acolo!” **21**Atunci regele Zedechia a dat ordin ca Ieremia să fie pus în curtea închisorii și să i se dea în fiecare zi pâine din zona brutarilor – până când se va termina toată pâinea din oraș. Și astfel, Ieremia a rămas în curtea închisorii. **38** Șefatia – fiul lui Matan –, Ghedalia – fiul lui Pașhur –, Iehucal – fiul lui Șelemia – și Pașhur – fiul lui Malchia – au auzit cuvintele pe care Ieremia le spunea înaintea întregului popor. El zicea: **2** „Iahve spune: «Cel care va mai rămâne în acest oraș, va fi omorât de sabie, de foamete și de epidemii; dar cel care va ieși și se va duce la caldeeni, va trăi. Singura lui pradă va fi propria lui viață; și astfel, va trăi!»” **3** „Iahve vorbește, zicând: «Acest oraș va ajunge cu certitudine în mâinile armatei regelui Babilonului; și el îl va cuceri.»” **4**Atunci conducătorii poporului i-au zis regelui: „Acest om ar trebui omorât, pentru că prin cuvântările lui, descurajează luptătorii care au mai rămas în oraș și întregul popor. Acest om nu urmărește binele poporului, ci distrugerea lui!” **5**Regele Zedechia le-a răspuns: „Este evident că el a ajuns acum la discreția voastră. Regele nu poate face nimic împotriva cuvintelor voastre!” **6**Atunci ei l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în puțul lui Malchia – fiul regelui – care era în curtea închisorii. Ei l-au coborât acolo cu niște funii. În acel puț nu era apă, ci doar noroi. Astfel, Ieremia s-a afundat în acel noroi. **7**Dar cușitul Ebed-Melec – un eunuc de la palatul regelui – auzise că Ieremia fusese aruncat într-un puț. În timp ce regele stătea la Poarta lui Beniamin,

⁸Ebed-Melec a ieșit din palat și i-a zis: ⁹„Stăpâne, regele meu, acești oameni s-au comportat urât prin tot ce i-au făcut profetului Ieremia. Ei l-au aruncat într-un puț și va muri de foame acolo, pentru că nu mai este pâine în oraș!”

¹⁰Atunci regele a ordonat cușitului Ebed-Melec, zicându-i: „Ia de aici treizeci de oameni care să meargă cu tine; și scoate-l pe profetul Ieremia din puț, până nu moare!”

¹¹Ebed-Melec i-a luat cu el pe acei oameni, s-au dus într-o cameră care era sub trezoreria palatului și au luat de acolo niște haine vechi și niște îmbrăcăminte purtată. Apoi le-au coborât cu niște funii în puțul în care era Ieremia.

¹²Atunci cușitul Ebed-Melec i-a zis lui Ieremia: „Pune-ți aceste bucăți de haine și această îmbrăcăminte purtată sub brațe; și apoi leagă-ți funia în jurul copului.” Ieremia a făcut așa cum i se spusese.

¹³Ei l-au tras astfel cu funiile; și l-au scos din puț. Ieremia a rămas în curtea închisorii.

¹⁴Apoi regele Zedechia a trimis pe cineva la profetul Ieremia ca să îl aducă la el. Ieremia a fost adus la a treia intrare a casei lui Iahve. Regele i-a zis: „Te voi întreba ceva; dar să nu îmi ascunzi nimic!”

¹⁵Ieremia i-a răspuns lui Zedechia: „Dacă îți voi răspunde, oare nu mă vei omorî? Și dacă îți voi da un sfat, oare mă vei asculta?”

¹⁶Regele Zedechia i-a jurat lui Ieremia în secret, zicându-i: „Jur pe Iahve care este viu, pe Cel care ne-a dat viață, că nu te voi omorî și nu voi permite să ajungi în mâinile celor care intenționează să îți ia viața!”

¹⁷Atunci Ieremia i-a zis lui Zedechia: „Dumnezeul Armatelor, Cel care este Dumnezeul lui Israel și care se numește Iahve, spune: «Dacă te vei preda conducătorilor regelui Babilonului, vei rămâne viu; și acestui oraș nu i se va da foc. Astfel, tu și familia ta veți trăi.»

¹⁸Dar dacă nu te vei preda conducătorilor regelui Babilonului, acest oraș va fi dat în mâinile caldeenilor care îi vor da foc; iar tu nu vei scăpa din mâinile lor!»

¹⁹Regele Zedechia i-a zis lui Ieremia: „Îmi este frică de iudeii care s-au dus de partea caldeenilor, ca să nu fiu dat în mâinile lor și apoi să mă ridiculizeze!”

²⁰Ieremia i-a răspuns: „Nu te vor preda caldeenilor! Acum, ascultă ce îți comunică Iahve și fă ce ți-am spus. Doar așa îți va merge bine și vei mai putea trăi.»

²¹Dar dacă refuzi să te predai, îți spun acum ce mi-a revelat Iahve: ²²«Toate femeile care au mai rămas în palatul regelui din teritoriul numit Iuda, vor fi duse la conducătorii regelui Babilonului. Ele îți vor zice: ‘Prietenii tăi în care aveai încredere, au insistat și te-au convins (să îi ascuți)! Dar când ți s-au afundat picioarele în noroi, prietenii tăi ți-au întors spatele!’»

²³Toate soțiile și toți copiii tăi vor fi duși la caldeeni. Nici tu nu vei scăpa de ei. Vei fi prins de regele Babilonului, iar acestui oraș i se va da foc!»

²⁴Zedechia i-a zis lui Ieremia: „Să nu spui nimănui nimic din aceste cuvinte; și nu vei muri!”

²⁵Iar dacă se va întâmpla să audă conducătorii că am vorbit cu tine și dacă vor veni și te vor întreba: «Spune-ne ce i-ai zis regelui? Nu ne ascunde nimic și nu te vom omorî! Și ce ți-a răspuns regele?», ²⁶să le zici: «L-am rugat pe rege să nu mă trimită din nou în casa lui Ionatan, ca să nu mor acolo.»

²⁷Toți conducătorii au venit la Ieremia și l-au întrebat; iar el le-a zis toate cuvintele pe care i le poruncise regele să li le spună. Atunci ei nu i-au mai zis nimic – pentru că niciunul nu auzise discuția (lui Ieremia) cu regele.

²⁸Ieremia a rămas astfel în curtea

închisorii până în ziua când a fost cucerit Ierusalimul. **39** În al nouălea an al lui Zedechia – regele celor numiți Iuda –, în a zecea lună, Nabucodonosor – regele Babilonului – a înaintat împotriva Ierusalimului cu toată armata lui și l-a asediat; **2** iar în al unsprezecelea an, în a noua zi din a patra lună, a reușit să treacă de zidurile orașului și să intre în el. **3** Atunci, toți conducătorii regelui Babilonului au venit și au stat lângă poarta din mijloc. Erau: Nergal-Șarețer, Samgar-Nebo, Sarsechim care era Rab-Saris, Nergal-Sarețer care era Rab-Mag, împreună cu toți ceilalți conducători ai regelui Babilonului. **4** Când i-au văzut atât Zedechia – regele celor numiți Iuda – cât și toți luptătorii lui, au fugit. Ei au abandonat orașul în timpul nopții, mergând pe drumul grădinii regelui. Au ieșit trecând prin poarta dintre cele două ziduri; și s-au dus pe drumul spre Araba. **5** Dar armata caldeenilor i-a urmărit; și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului. L-au capturat și l-au dus la Nabucodonosor – regele Babilonului – la Ribla, pe teritoriul Hamatului. El a pronunțat o sentință împotriva lui. **6** Acolo, la Ribla, regele Babilonului i-a înjunghiat pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui. I-a mai înjunghiat și pe toți oamenii bogați care proveneau din teritoriul numit Iuda. **7** Apoi i-a scos ochii lui Zedechia și l-a legat cu lanțuri de bronz, ca să îl ducă în Babilon. **8** Caldeenii au dat foc atât palatului regelui, cât și caselor poporului; și au dărâmat zidurile Ierusalimului. **9** Nebuzaradan – comandantul gărzilor – a luat poporul care mai rămăsese în oraș și l-a dus în captivitate în Babilon. Împreună cu ei a mai dus pe toți cei care i se predaseră împreună cu toți ceilalți care mai rămăseseră din popor. **10** Dar Nebuzaradan – comandantul gărzilor – i-a lăsat pe teritoriul numit Iuda, pe unii dintre cei mai săraci oameni din popor: pe cei care nu aveau nimic. Tot atunci el le-a dat vii și terenuri agricole. **11** Nabucodonosor – regele Babilonului – i-a dat următoarea poruncă lui Nebuzaradan – comandantul gărzilor – cu privire la Ieremia: **12** „Ia-l și să ai grijă de el! Să nu îi faci niciun rău; ci fă-i tot ce îți va cere!” **13** Astfel, Nebuzaradan – comandantul gărzilor –, Nebușazban care era Rab-Saris, Nergal-Șarețer care era Rab-Mag și toți ceilalți conducători ai regelui Babilonului, **14** au trimis luptători să îl aducă pe Ieremia din curtea închisorii. L-au luat și l-au dat în pază lui Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan – ca să îl ducă înapoi, acasă. Astfel, Ieremia a rămas în mijlocul poporului. **15** Atunci când era ținut în arest în curtea închisorii, Cuvântul lui Iahve îi vorbise astfel lui Ieremia: **16** „Du-te și vorbește-i cușitului Ebed-Melec astfel: «Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, îți zice: ‘Să știi că voi face să se întâmple exact cum au anunțat cuvintele pe care le-am pronunțat împotriva acestui oraș; și voi aduce împotriva lui dezastrul, nu bunăstarea. În acea zi, ele se vor confirma chiar sub privirea ta.’ **17** Iahve mai spune: ‘Dar pe tine te voi salva în acea zi; și nu voi permite să ajungi în mâinile celor de care te temi. **18** Eu te voi scăpa și nu vei cădea omorât de sabie. Prada ta de război va fi chiar viața ta – pentru că te-ai încrezut în Mine.’ Acesta este mesajul lui Iahve.»” **40** Urmează prezentarea Cuvântului care a venit la Ieremia din partea lui Iahve, după ce Nebuzaradan – comandantul

gărzilor – l-a eliberat din Rama. El îl găsisese pe Ieremia legat cu lanțuri, între toți cei exilați din Ierusalim și din teritoriul numit Iuda, care erau duși în captivitate în Babilon. ²Atunci comandantul gărzilor l-a luat pe Ieremia și i-a zis: „Dumnezeul tău care se numește Iahve, a anunțat acest dezastru (*care urma să vină*) împotriva acestui loc. ³Acum, Iahve Și-a respectat promisiunea, făcând exact cum a spus. Toate aceste lucruri vi s-au întâmplat pentru că ați păcătuit împotriva lui Iahve și nu L-ați ascultat. ⁴Acum, eu te eliberez, dezlegându-ți lanțurile pe care le ai la mâini. Dacă vrei, vino cu mine în Babilon; și eu voi avea grijă de tine! Dar dacă nu vrei să vii, nu veni! Ai libertatea să te stabilești în oricare parte a țării; deci te poți duce oriunde îți va plăcea!” ⁵Fiindcă Ieremia întârzia să îi răspundă, comandantul gărzilor a adăugat: „Întoarce-te la Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan – pe care regele Babilonului l-a desemnat conducător al orașelor din teritoriul numit Iuda; și locuiește cu el în mijlocul poporului. Sau du-te oriunde îți va plăcea!” Apoi comandantul gărzilor i-a dat provizii și un dar; și l-a lăsat să plece. ⁶Ieremia s-a dus la Ghedalia – fiul lui Ahicam – la Mițpa; și a locuit cu el în mijlocul poporului care rămăsese în țară. ⁷Toți conducătorii luptătorilor care rămăseseră pe câmp și oamenii lor, au auzit că regele Babilonului l-a desemnat pe Ghedalia – fiul lui Ahicam – să conducă țara și că i-a încredințat lui pe toți bărbații, pe toate femeile și pe cei mai săraci copii – care nu fuseseră duși în captivitate în Babilon. ⁸Atunci au venit împreună cu oamenii lor la Ghedalia, în Mițpa. Aceștia erau: Ismael – fiul lui Netania –, Iohan an și Ionatan – fiii lui Careah –, Seraia – fiul lui Tanhumet –, fiii netofatitului Efai și Iaa zania – fiul unui maacatit. ⁹Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan – le-a jurat lor și oamenilor lor, zicându-le: „Nu vă temeți să fiți slujitorii caldeenilor! Rămâneți în țară, slujiți regelui Babilonului și vă va fi bine. ¹⁰Chiar eu locuiesc la Mițpa ca să vă reprezint înaintea caldeenilor care vor veni la noi. Deci să strângeți vinul, fructele de vară și uleiul. Să le puneți în vase; și astfel să locuiți în orașele voastre.” ¹¹Iudeii care locuiau în Moab, în Amon, în Edom și în toate celelalte țări, au auzit că regele Babilonului a lăsat un mic număr de oameni în teritoriul numit Iuda și că l-a desemnat prin ungere (*cu ulei*) ca și conducător al lor pe Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan. ¹²Atunci s-au întors din toate locurile unde fuseseră împrăștiați; și au venit în teritoriul numit Iuda, la Ghedalia, la Mițpa. Ei au beneficiat de o mare abundență de vin și de fructe de vară. ¹³Atunci când Iohan an – fiul lui Careah – și toți conducătorii luptătorilor care rămăseseră pe câmp au venit la Ghedalia, la Mițpa, ¹⁴ei i-au zis: „Știi că Baalis – regele amoniților – l-a trimis pe Ismael – fiul lui Netania – să te omoare?” Dar Ghedalia – fiul lui Ahicam – nu i-a crezut. ¹⁵Atunci Iohan an – fiul lui Careah – i-a zis în secret lui Ghedalia la Mițpa: „Lasă-mă să mă duc și să îl omor pe Ismael – fiul lui Netania – și nimeni nu va ști (*că eu am făcut acest lucru cu aprobarea ta*). De ce să te omoare el și astfel să se împrăștie din nou iudeii care s-au strâns la tine și să dispară puținii oameni care au rămas în teritoriul numit Iuda?” ¹⁶Ghedalia – fiul lui Ahicam – i-a răspuns lui Iohan an, fiul lui Careah: „Să nu

faci această faptă; pentru că ce spui tu despre Ismael nu este adevărat!” **41** În luna a șaptea, Ismael – fiul lui Netania, fiul lui Elișama – care provenea din familia regală și fusese unul dintre conducătorii regelui, a venit împreună cu zece oameni la Ghedalia – fiul lui Ahicam – la Mițpa. În timp ce mâncau acolo împreună, **2**Ismael – fiul lui Netania – a acționat împreună cu cei zece oameni care îl însoțeau; și l-au lovit cu sabia pe Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan. Astfel, ei l-au omorât pe cel care fusese desemnat de regele Babilonului să conducă țara. **3**Ismael i-a omorât pe toți iudeii care erau cu Ghedalia la Mițpa și pe toți luptătorii caldeeni care erau acolo. **4**A doua zi după asasinarea lui Ghedalia, în timp ce nimeni nu știa nimic, **5**optzeci de bărbați cu barba rasă, cu hainele rupte și cu tăieturi în piele, au venit din Șehem – care aparține de Șilo – și din Samaria, ca să aducă daruri de mâncare și tămâie la casa lui Iahve. **6**Ismael – fiul lui Netania – a ieșit din Mițpa înaintea lor și mergea plângând. Când i-a întâlnit, le-a zis: „Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam!” **7**Când au ajuns ei în mijlocul orașului, Ismael – fiul lui Netania – și bărbații care erau cu el, i-au omorât și i-au aruncat într-un puț. **8**Dar zece dintre ei i-au zis lui Ismael: „Nu ne omorî, pentru că mai avem grâu, orz, ulei și miere ascunse în câmpie!” Atunci el i-a lăsat să trăiască și nu i-a omorât împreună cu frații lor. **9**Puțul în care a aruncat Ismael toate cadavrele celor care fuseseră cu Ghedalia și pe care îi omorâse, era acela pe care îl făcuse regele Asa ca apărare împotriva lui Bașa – regele celor numiți Israel. Acest puț a fost umplut de Ismael – fiul lui Netania – cu cei omorâți. **10**Ismael i-a luat captivi pe toți oamenii din popor care mai rămăseseră în Mițpa: pe fiicele regelui și pe toți aceia care mai existau în Mițpa și pe care Nebuzaradan – comandantul gărzilor – îi încredințase lui Ghedalia – fiul lui Ahicam. Ismael – fiul lui Netania – i-a luat captivi și a plecat, intenționând să ajungă la amoniți. **11**Dar Iohanen – fiul lui Careah – și toți conducătorii luptătorilor care erau cu el, au auzit despre tot răul pe care îl făcuse Ismael, fiul lui Netania. **12**Atunci i-au luat pe toți oamenii care erau împreună cu ei și au mers să lupte împotriva lui Ismael, fiul lui Netania. Ei l-au ajuns lângă marile ape ale Ghivonului. **13**Tot poporul care era cu Ismael s-a bucurat când l-a văzut pe Iohanen – fiul lui Careah – și pe toți conducătorii luptătorilor care erau împreună cu el. **14**Toți aceia pe care îi luase captivi Ismael din Mițpa, s-au întors și s-au dus la Iohanen, fiul lui Careah. **15**Dar Ismael – fiul lui Netania – împreună cu opt dintre oamenii lui au scăpat de Iohanen fugind la amoniți. **16**Iohanen – fiul lui Careah – și toți conducătorii luptătorilor care erau cu el, au luat pe toți cei care mai rămăseseră din popor care locuiseră în Mițpa și pe care îi eliberaseră din captivitatea lui Ismael – fiul lui Netania – după ce îl omorâse pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. Ei au adunat bărbații, luptătorii, femeile, copiii și conducătorii pe care îi adusesese (*Ismael*) din Ghivon. **17**După ce au mers un timp, s-au oprit la Gherut-Chimham care este o localitate de lângă Betleem; apoi au plecat în Egipt. **18**S-au dus astfel departe de caldeeni, pentru că se temeau de ei din cauza lui Ismael – fiul lui Netania – care îl omorâse pe Ghedalia – fiul lui Ahicam – cel pe care regele Babilonului îl

desemnase să fie conducător al țării. **42** Apoi toți conducătorii luptătorilor, Iohană – fiul lui Careah – Iezania – fiul lui Hoșaia – și tot poporul de la cel mai mic până la cel mai mare, **2** au venit la profetul Ieremia și i-au zis: „Te rugăm să ascuți cererea noastră cu bunăvoință! Pledează în favoarea noastră la Dumnezeu tău care se numește Iahve: pentru toți aceștia care mai existăm; pentru că așa cum tu personal ai remarcat, am rămas puțini din câți am fost. **3** Roagă-te ca Dumnezeu tău numit Iahve să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și ce trebuie să facem.” **4** Profetul Ieremia le-a răspuns: „V-am auzit și voi pleda în favoarea voastră la Dumnezeu vostru care se numește Iahve – așa cum mi-ați cerut. Vă voi revela tot ce îmi va spune Iahve; și nu vă voi ascunde nimic.” **5** Atunci, ei i-au zis lui Ieremia: „Iahve să fie un martor adevărat și credibil împotriva noastră, dacă nu vom respecta tot ce te va trimite să ne spui Dumnezeu tău care se numește Iahve. **6** Indiferent că este bine sau rău, noi vom asculta ce ne va spune vocea Dumnezeului nostru numit Iahve – la care te trimitem – ca să ne fie bine ascultând de Iahve care este Dumnezeu nostru!” **7** După zece zile, Cuvântul lui Iahve a venit la Ieremia. **8** El a chemat pe Iohană – fiul lui Careah –, pe toți conducătorii luptătorilor care îl însoțeau și pe tot poporul – de la cel mai mic până la cel mai mare – **9** și le-a zis: „Dumnezeul lui Israel numit Iahve – Cel la care voi măți trimis să Îi prezint cererile voastre – spune: **10** «Dacă veți rămâne în această țară, Eu vă voi construi și nu vă voi dărâma; vă voi planta și nu vă voi smulge – pentru că regret răul pe care vi l-am făcut. **11** Să nu vă temeți de regele Babilonului de care acum vă este frică. Iahve vă spune să nu vă temeți de el; pentru că Eu sunt cu voi ca să vă scap și să vă salvez din mâna lui! **12** Îmi voi demonstra mila față de voi, făcându-l pe acest rege să aibă compasiune față de voi și să vă lase să locuiți în țara voastră. **13** Dar este posibil să nu veți să ascultați ce vă spune vocea Dumnezeului vostru care se numește Iahve; și să ziceți: ‘Nu vrem să locuim în această țară!’. **14** Dacă veți zice: ‘Nu, ci vom merge pe teritoriul Egiptului, unde nu vom vedea nici război, nu vom auzi nici sunetul goarnei și unde nu ne va fi nici foame; și vom locui acolo!’, **15** atunci să știți toți cei care ați mai rămas dintre cei numiți Iuda, că Iahve are un cuvânt pentru voi. Iahve, Dumnezeu Armatelor, Cel care este Dumnezeu lui Israel, spune: ‘Dacă veți decide să mergeți în Egipt și să locuiți acolo, **16** sabia de care vă temeți, vă va ajunge în acel loc, chiar pe teritoriul Egiptului; și foametea de care vă este frică acum, vă va urmări în Egipt și veți muri acolo. **17** Toți cei care vor decide să meargă în Egipt și să locuiască acolo, vor muri loviți de sabie, de foamete și de epidemii. Niciunul dintre ei nu va mai supraviețui; și nimeni nu va scăpa de dezastrele pe care Eu le voi aduce împotriva lor.’»” **18** „Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeu Armatelor, spune: «Mânia Mea violentă se va revărsa peste voi când vă veți duce în Egipt – exact cum a venit ea împotriva locuitorilor Ierusalimului. Veți fi un motiv de scârbă și de teroare. Veți deveni un caz de blestem și de desconsiderare. Nu veți mai vedea niciodată acest loc!»” **19** «Iahve se adresează celor care au mai rămas din poporul numit Iuda. El vă spune să nu mergeți în Egipt! Să fiți siguri de acest

lucru – pentru că eu sunt martor împotriva voastră astăzi! ²⁰Voi ați fost necinstiți când m-ați trimis la Dumnezeu vostru care se numește Iahve, spunându-mi: ‘Pledează în favoarea noastră înaintea lui Iahve care este Dumnezeu nostru! Revelează-ne tot ce îți va spune Dumnezeu nostru numit Iahve; iar noi vom respecta ce îți va zice El.’» ²¹Astăzi eu v-am informat (*despre ce vă cere Iahve*); dar voi nu vreți să ascultați ce vă spune vocea Dumnezeului vostru numit Iahve și să vă conformați tuturor cerințelor pe care El m-a trimis să vi le transmit. ²²Acum, să fiți siguri că veți muri omorâți de sabie, de foamete și de epidemii în acel loc în care vă place să mergeți și să locuiți!” ⁴³După ce Ieremia a terminat de transmis poporului toate cuvintele Dumnezeului lor care se numește Iahve și le-a spus tot ce Iahve – Dumnezeu lor – l-a trimis să le spună, ²Azaria – fiul lui Hoșaia –, Iohanen – fiul lui Careah – și toți acei oameni mândri, i-au zis lui Ieremia: „Minți! Nu Dumnezeu nostru numit Iahve te-a trimis să ne spui să nu mergem în Egipt și să nu locuim acolo; ³ci Baruc – fiul lui Neria – te provoacă împotriva noastră, ca să ne faci să ajungem la discreția caldeenilor. Ei ne vor omorî sau ne vor duce în captivitate în Babilon.” ⁴Iohanen – fiul lui Careah –, toți conducătorii luptătorilor și întreg poporul nu s-au conformat poruncii lui Iahve care le cerea să rămână în teritoriul numit Iuda. ⁵Astfel, Iohanen – fiul lui Careah – și toți conducătorii luptătorilor au luat pe toți cei care rămăseseră din populația de altădată a teritoriului numit Iuda și care fuseseră dispersați în mijlocul altor popoare dar care se întorseseră să locuiască în teritoriul numit Iuda. ⁶Între ei erau toți bărbații, toate femeile, toți copiii și toate fiicele regelui – adică aceia pe care Nebuzaradan, comandantul gărzilor, îi lăsase cu Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan. Au luat și pe profetul Ieremia și pe Baruc – fiul lui Neria – ⁷și i-au dus pe teritoriul Egiptului, sfidând porunca lui Iahve. Ei au ajuns la Tahpanhes. ⁸Acolo, Cuvântul lui Iahve i-a vorbit lui Ieremia astfel: ⁹„Ia în mână niște pietre mari și ascunde-le – în prezența iudeilor – în argila cuptorului de cărămizi de la intrarea palatului faraonului care își are reședința în Tahpanhes. ¹⁰Apoi spune-le: «Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeu Armatelor, vă zice: ‘Voi trimite pe cineva să îl aducă pe slujitorul Meu – pe Nabucodonosor, regele Babilonului – și voi pune tronul lui peste aceste pietre pe care le-am ascuns. El își va extinde pânza tronului lui (și) peste ele. ¹¹Va veni și va ataca Egiptul. Îi va omorî pe cei destinați morții, îi va duce în captivitate pe cei destinați exilului și îi va omorî cu sabia pe cei destinați acestui mod de a muri. ¹²Voi da foc templelor zeilor Egiptului. El le va arde; și va duce în captivitate toți zeii lor. Se va înveli cu Egiptul cum se învelește un păstor cu haina lui; și va pleca de acolo fără vreo pierdere. ¹³Va sfărâma stâlpii din templul Soarelui care există pe teritoriul Egiptului; și va da foc tuturor templelor zeilor Egiptului!’»” ⁴⁴Urmează mesajul spus lui Ieremia referitor la toți iudeii care locuiau pe teritoriul Egiptului – la Migdol, la Tahpanhes, la Nof și în zona numită Patros: ²„Iahve, Dumnezeu Armatelor, Cel care este Dumnezeu lui Israel, vorbește astfel: «Ați văzut toate dezastrele pe care le-am adus

împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor orașelor din teritoriul numit Iuda. Astăzi, ele au devenit niște zone devastate care sunt imposibil de locuit – **3** din cauza răutății lor. Ei Mi-au provocat mânia ducându-se să ardă tămâie și să slujească altor (*dumne*)zei pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici strămoșii voștri. **4** Deși i-am trimis în mod repetat pe toți slujitorii Mei – pe profeți – ca să le spună să nu comită aceste fapte oribile pe care Eu le urăsc, **5** ei nu M-au ascultat ci au ignorat ce le-am spus. Nu s-au întors de la răutatea lor și nu au încetat să ardă tămâie altor (*dumne*)zei. **6** Din această cauză s-a revărsat marea Mea supărare. Mânia Mea s-a declanșat în orașele din teritoriul numit Iuda și pe străzile Ierusalimului care au devenit astăzi o ruină și o zonă fără locuitori!» **7** Acum, Dumnezeuul lui Israel care se numește Iahve și care este Dumnezeuul Armatelor, vă vorbește astfel: «De ce vă faceți singuri un rău atât de mare, distrugând astfel în teritoriul numit Iuda bărbați, femei, copii și sugari? Riscați să rămâneți fără supraviețuitori! **8** De ce Îmi provocați mânia prin ce faceți cu mâinile voastre – arzând tămâie altor (*dumne*)zei – în Egipt, unde v-ați dus să locuiți? Vă veți distruge singuri și veți deveni o cauză de blestem și de desconsiderare printre toate popoarele pământului. **9** Ați uitat faptele rele ale strămoșilor voștri, pe cele ale regilor, pe ale reginelor din teritoriul numit Iuda și pe cele comise de voi și de soțiile voastre în teritoriul numit Iuda și pe străzile Ierusalimului? **10** Până astăzi, ei nu s-au smerit, nu s-au temut, nu s-au conformat legii Mele și nici poruncilor pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea strămoșilor voștri.» **11** Din această cauză, Dumnezeuul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeuul Armatelor, zice: «Să știți că Îmi întorc fața împotriva voastră, ca să vă fac rău și să distrug pe toți cei numiți Iuda. **12** Voi îndepărta pe toți supraviețuitorii din acest teritoriu numit Iuda care s-au dus în Egipt să locuiască acolo. Vor muri toți în Egipt: vor fi omorâți cu sabia sau vor muri din cauza foametei. De la cel mai mic până la cel mai mare, vor fi omorâți de sabie sau de foamete. Vor deveni o cauză de scârbă și de oroare, un motiv de blestem și de desconsiderare. **13** Îi voi pedepsi pe cei care locuiesc în Egipt cu sabie, cu foamete și cu epidemii – exact cum am pedepsit Ierusalimul. **14** Niciunul dintre supraviețuitorii din teritoriul numit Iuda care s-a dus să locuiască în Egipt, nu va reuși să trăiască astfel încât să se mai întoarcă în aceste locuri – deși va dori să revină și să trăiască acolo. Nu se vor mai întoarce decât câțiva care vor scăpa (*de toate aceste dezastre*).» **15** Atunci, toți bărbații care știau că soțiile lor ardeau tămâie altor (*dumne*)zei împreună cu toate femeile care erau prezente – formând o mare mulțime – și împreună cu întreg poporul care locuia în Egipt și în Patros, i-au răspuns lui Ieremia: **16** „Nu vom asculta de mesajul pe care ni l-ai prezentat în numele lui Iahve; **17** ci, să fii sigur că vom face exact ce am promis: vom arde tămâie reginei cerului și vom vărsa în cinstea ei sacrificii de băutură – așa cum am mai făcut atât noi, cât și strămoșii, regii și conducătorii noștri în orașele teritoriului numit Iuda și pe străzile Ierusalimului. Atunci aveam suficientă mâncare, eram fericiți și nu eram amenințați de niciun dezastru. **18** Dar de când am încetat să aducem tămâie reginei cerului și să

vărsăm sacrificii de băutură în cinstea ei, am avut lipsă de toate și am fost omorâți de sabie și de foamete!” ¹⁹Femeile au adăugat: „Când ardem tămâie reginei cerului și o cinstim vărsând sacrificii de băutură, oare nu știu și bărbații noștri că facem turte asemănătoare cu ea și că vărsăm sacrificii de băutură în cinstea ei?” ²⁰Atunci Ieremia a răspuns întregului popor – atât bărbaților cât și femeilor – care îi dăduse acest răspuns: ²¹„Oare nu și-a amintit Iahve și nu S-a gândit El la tămâia pe care ați ars-o în orașele teritoriului numit Iuda și pe străzile Ierusalimului – atât voi, cât și strămoșii, regii și conducătorii voștri împreună cu întreg poporul? ²²Când Iahve nu a mai suportat acest lucru din cauza răutății practicilor voastre și a lucrurilor oribile pe care le-ați comis, țara voastră a devenit un motiv de oroare și de blestem, un loc devastat și fără locuitori, așa cum este astăzi. ²³Tocmai pentru că ați ars tămâie și ați păcătuit împotriva lui Iahve, pentru că nu ați ascultat de ce v-a spus El și nu ați respectat legea, deciziile și afirmațiile Lui – a venit împotriva voastră acest dezastru pe care îl vedeți astăzi!” ²⁴Ieremia a mai zis întregului popor și tuturor femeilor: „Ascultați mesajul lui Iahve, voi, toți cei care proveniți din teritoriul numit Iuda și care sunteți acum în Egipt. ²⁵Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă spune: «Voi și soțiile voastre ați pus în aplicare cu mâinile voastre promisiunea pe care ați făcut-o spunând că veți arde tămâie reginei cerului și veți vărsa sacrificii de băutură în cinstea ei. Acum, respectați-vă în continuare promisiunile pe care le-ați făcut și procedați conform jurămintelor voastre! ²⁶Dar (*în același timp*) ascultați mesajul lui Iahve pentru voi, toți aceia care proveniți din teritoriul numit Iuda și care locuiți în Egipt. Iahve zice: ‘Jur pe marele Meu nume că nimeni din teritoriul numit Iuda, dintre cei care locuiesc în Egipt, nu va mai invoca numele Meu, nici nu va mai jura spunând că Iahve este un Stăpânul viu!’» ²⁷Se va întâmpla așa pentru că Eu sunt atent la ei și urmăresc să le fac rău și nu bine! Toți cei din teritoriul numit Iuda care sunt în Egipt, vor fi distruși de sabie și de foamete până vor muri în totalitate. ²⁸Cei care vor scăpa de sabie și se vor întoarce de pe teritoriul Egiptului în țara numită Iuda, vor fi doar câțiva. Atunci toți supraviețuitorii din teritoriul numit Iuda care s-a dus să locuiască în Egipt, vor cunoaște care cuvânt se va confirma: al Meu sau al lor.” ²⁹„Iahve zice: «Semnul care vă va ajuta să cunoașteți că Eu vă voi pedepsi în acest loc și care vă va confirma că planurile Mele de a vă distruge vor fi puse în aplicare, este acesta: ³⁰voi face ca acest faraon numit Hofra – monarhul Egiptului – să ajungă în mâinile dușmanilor lui și în mâinile celor care urmăresc să îi ia viața – exact cum l-am dat și pe Zedechia, regele celor numiți Iuda, în mâinile dușmanului lui numit Nabucodonosor, regele Babilonului, care intenționa să îi ia viața!»” **45** Urmează mesajul pe care profetul Ieremia i l-a transmis lui Baruc – fiul lui Neria – în al patrulea an al (*guvernării*) lui Iehoiachim – fiul lui Iosia – care era regele celor numiți Iuda, după ce Baruc scrisese într-un sul cuvintele pe care i le dictase Ieremia. ²„Dumnezeul lui Israel care e numește Iahve, vorbește astfel despre tine, Baruc: ³«Tu zici: ‘Vai de mine! Iahve a adăugat (*un*

nou) necaz la durerea mea. Sunt epuizat din cauza oftărilor; și nu găsesc odihnă.’ 4Totuși Iahve îți spune: ‘Ce am construit, voi dărâma; și ce am semănat, voi smulge. Mă refer la toată această țară. 5Iar tu cauți pentru tine lucruri mari?! Nu le căuta, pentru că voi aduce dezastrul peste orice ființă. Acesta este mesajul lui Iahve. Dar ție îți voi da ca pradă de război propria ta viață – oriunde vei merge.’»” 46 Urmează mesajul lui Iahve transmis profetului Ieremia despre celelalte popoare. 2Despre Egipt: Acesta este mesajul spus în defavoarea armatei faraonului Neco – monarhul Egiptului – care fusese înfrântă la Carchemiș, lângă râul Eufrat, de Nabucodonosor – regele Babilonului – în al patrulea an al (*guvernării*) lui Iehoiachim – fiul lui Iosia – (*care a fost*) regele celor numiți Iuda: 3„Pregătiți-vă scuturile mari și pe cele mici; și mergeți la luptă! 4Călăreți, înhămați caii și încălecați armăsarii! Stați pregătiți având coifurile puse! Lustruiți-vă lăncile și îmbrăcați-vă armurile! 5Dar ce observ? Le este frică; se retrag. Luptătorii lor remarcabili sunt înfrânți. Ei fug grăbiți, fără să mai privească înapoi. Peste tot este numai teroare. Acesta este mesajul lui Iahve.” 6„Cel care aleargă rapid cu picioarele lui, nu va putea fugi. Nu va putea scăpa nici luptătorul experimentat! În Nord, lângă râul Eufrat, ei se împiedică și cad. 7Cine este acela care se înalță ca Nilul ale cărui ape sunt agitate ca râurile (*mari*)? 8Egiptul se înalță ca (*nivelul apelor*) Nilul(*ui*); iar apele lui sunt agitate ca râurile (*cu un mare debit*). El zice: «Mă voi ridica și voi acoperi țara; îi voi distruge orașele și pe cei care locuiesc în ele.» 9Cai, veniți rapid și în forță! Care, invadați! Să iasă remarcabilii luptători: atât cei din Cuș și din Put, care poartă scutul, cât și cei din Lud care trag cu arcul! 10Dar acea zi va fi a Stăpânului (*nostru*), a lui Iahve care este Dumnezeu Armatelor! Va fi o zi de răzbunare, în care El Se va răzbuna pe dușmanii Lui. Sabia va devora, se va sătura și se va îmbăta cu sângele lor – pentru că Iahve, Dumnezeu Armatelor care este Stăpân(*ul absolut*), va aduce un sacrificiu în teritoriul din Nord, lângă râul Eufrat. 11Fecioară, fiică a Egiptului, du-te în Ghilad și adu balsam! Degeaba îți înmulțești posibilitățile de vindecare; pentru că nu există vindecare pentru tine! 12Popoarele vor auzi de rușinea ta; și strigătele tale vor umple pământul. Un luptător se va împiedica de un altul și vor cădea amândoi!” 13Acesta este mesajul pe care Dumnezeu i l-a spus profetului Ieremia despre venirea lui Nabucodonosor – regele Babilonului – ca să atace Egiptul: 14„Anunță în Egipt și proclamă în Migdol. Anunță și în Nof, și în Tahpanhes; și spune-le: «Ridicați-vă și pregătiți-vă; pentru că sabia îi devorează pe cei din jurul vostru.» 15De ce stau luptătorii tăi remarcabili întinși pe pământ? Ei nu pot să stea pe picioarele lor – pentru că Iahve i-a aruncat la pământ. 16Continuu se vor împiedica; și vor cădea unul peste altul. Vor zice: «Haideți să ne întoarcem la poporul nostru și în țara noastră natală, departe de sabia invadatorului!» 17Acolo vor zice: «Faraon nu este decât un vuiet căruia i-a expirat timpul existenței.»” 18Regele al cărui nume este Iahve, Dumnezeu Armatelor, zice: „Cât de adevărat este faptul că Eu sunt viu, atât de reală este venirea unuia care se aseamănă cu munții Taborului și cu aceia

ai Carmelului (*ridicați*) deasupra mării. ¹⁹Locuitoare care ești fiică a Egiptului, pregătește-ți lucrurile pentru exil; pentru că Noful va ajunge un deșert. Va fi abandonat; și nimeni nu va mai locui în el. ²⁰Egiptul este o vițea foarte frumoasă. Dar un bondar vine împotriva ei din Nord. ²¹Mercenarii din rândurile lui sunt ca niște viței îngrășați în grajd; dar și ei se întorc și fug, pentru că nu pot rezista. Acest lucru se va întâmpla pentru că ziua dezastrului vine împotriva lor. Aceea este ziua când vor fi pedepsiți! ²²Egiptul va sâsâi ca un șarpe care fuge – pentru că îl urmărește armata dușmană. Luptătorii ei vin împotriva lui cu topoare, ca niște tăietori de lemne. ²³Iahve anunță că aceia îi vor tăia pădurea chiar dacă este foarte deasă. Ei sunt mai numeroși decât lăcustele; și (*sunt atât de mulți încât*) nu pot fi numărați. ²⁴Fiica Egiptului este acoperită de rușine și ajunge în mâinile poporului din Nord.”

²⁵„Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, zice: «Să știți că voi aduce pedeapsa împotriva lui Amon din No, împotriva faraonului, împotriva Egiptului, împotriva zeilor și monarhilor lui și împotriva celor care se încred în faraon. ²⁶Îi voi face să ajungă în mâinile celor care intenționează să le ia viața – în mâinile lui Nabucodonosor, regele Babilonului și ale conducătorilor lui. Apoi, Egiptul va fi locuit ca în zilele de altădată. Acesta este mesajul lui Iahve.»” ²⁷„Dar tu, Iacov, slujitorul Meu, nu te teme. Israel, nu te speria; pentru că Eu te voi elibera din teritoriul îndepărtat și îți voi salva urmașii care sunt în țara în care stau (*acum*) captivi. Iacov se va întoarce; și va fi din nou liniștit și va trăi în securitate. Nimeni nu îl va mai teroriza. ²⁸Iacov, slujitorul Meu, nu te teme; pentru că Eu sunt cu tine. Acesta este mesajul lui Iahve (*pentru tine*). Deși voi distruge în totalitate popoarele la care te-am alungat, pe tine nu te voi distruge total. Totuși nu te voi lăsa nepedepsit; ci te voi pedepsi cu dreptate!”

47 Urmează mesajul lui Iahve spus profetului Ieremia despre filistenii, înainte ca faraonul să atace Gaza. ²„Iahve vorbește astfel: «Observ cum se ridică niște ape din Nord. Ele cresc la fel ca un torent care se revarsă. Inundă țara și tot ce există în ea, orașul și locuitorii lui. Oamenii vor țipa; toți locuitorii țării vor urla ³când vor auzi tropăitului copitelor armăsarilor care vin în forță și când se va auzi zgomotul carelor dușmanilor și al huruitului roților lor. Părinții nu se vor întoarce după copiii lor; iar mâinile lor vor fi incapabile să ofere ajutor – ⁴pentru că vine ziua când vor fi distruși toți filistenii și când vor fi omorâți toți supraviețuitorii care ar putea ajuta Tirul și Sidonul. Iahve îi va distruge pe filistenii care sunt urmașii celor din insula Caftor. ⁵Gaza va deveni fără păr și Așchelonul va fi redus la tăcere. Supraviețuitori din câmpie, până când vă veți face singuri tăieturi?»” ⁶„Ah, sabie a lui Iahve, când vei înceta să lovești? Întoarce-te în teaca ta! Oprește-te și stai liniștită!” ⁷„Dar cum ar putea să stea ea liniștită, când Iahve i-a poruncit să atace Așchelonul și coasta mării?”

48 Despre Moab, Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, vorbește astfel: „Vai de Nebo, pentru că va fi distrus! Chiriataim va fi acoperit de rușine și cucerit! Fortăreața va fi acoperită de rușine și sfărâmată! ²Moab nu va mai fi lăudat. La Heșbon se planifică distrugerea lui.

‘Să mergem și să îl facem să dispară dintre popoare!’ Și tu, Madmen, vei fi redus la tăcere – pentru că tocmai sabia te va urmări! **3**Se aude un strigăt din Horonaim: «Este dezastru și mare devastare!». **4**Moab va fi strivit. Chiar și cei mici ai lui vor striga. **5**Ei merg pe panta care urcă spre Luhit. Plâng continuu pentru că jos, în Horonaim, au auzit strigătul de invazie al dușmanilor. **6**Fugiți! Scăpați-vă viața. Trăiți ca un tufiș care crește în deșert! **7**Veți fi capturați – pentru că vă încredeți în lucrările și în bogățiile voastre. Chemoș va merge în captivitate împreună cu preoții și conducătorii lui. **8**Distrugătorul va veni împotriva fiecărui oraș; și niciunul nu va scăpa. Valea va deveni o ruină și podișul va fi distrus! Se va întâmpla așa – exact cum a spus Iahve! **9**Presărați sare deasupra Moabului – pentru că va fi devastat! Orașele lui vor deveni un deșert; și nimeni nu va mai locui în ele. **10**Să fie blestemat cel care face cu neglijență lucrarea lui Iahve! Să fie blestemat cel care își oprește sabia de la măcel! **11**Încă din tinerețea lui, Moabul a fost liniștit – ca vinul lăsat în procesul lui de fermentație. Nu a fost vărsat dintr-un vas în altul – nu a fost dus în captivitate. Așa se explică de ce i s-a păstrat gustul și nu i s-a schimbat aroma. **12**Dar Iahve spune că va trimite oameni să îl verse din vasul lui; și ei îl vor vărsa. Îi vor goli vasele și îi vor sparge ulcioarele. **13**Atunci Moabului îi va fi rușine cu Chemoș, așa cum le-a fost rușine și urmașilor lui Israel când s-au încrezut în vițelul de la Betel. **14**Cum puteți zice că aveți (*suficientă*) forță bazându-vă pe bărbații curajoși (*trimiși*) în luptă? **15**Moabul va fi distrus, iar orașele lui vor fi invadate. Tinerii lui remarcabili vor fi măcelăriți. Acesta este mesajul Regelui al cărui nume este Iahve, Dumnezeuul Armatelor. **16**Distrugerea Moabului este aproape. Dezastrul lui vine în mare viteză. **17**Voi, toți cei care îl înconjurați și toți care îi cunoașteți numele, bociiți-l! Ziceți: ‘Cum a fost sfărâmat acel impunător sceptru, acel glorios toiag!’ **18**Locuitor al fiicei Dibonului, coboară-te din gloria ta și stai pe pământ uscat – pentru că cel care devastează Moabul, va veni împotriva ta; și îți va distruge fortărețele! **19**Locuitoare a Aroerului, stai lângă drum și urmărește în secret ce se întâmplă! Întreabă pe cel care fuge și pe cea care își salvează viața, zicându-le: ‘Ce se întâmplă?’ **20**Moabul este acoperit de rușine – pentru că este strivit. Bociiți și strigați cu mare intensitate! Anunțați în tot teritoriul Arnonului că Moabul este distrus. **21**A venit judecata împotriva țării din podiș. Astfel, ea se va aplica Holonului, Iaștei și Mefaatului, **22**Dibonului, Neboului și Bet-Diblataimului, **23**Chiriataimului, Bet-Gamulului și Bet-Meonului, **24**Cheriotului, Boțrei, și tuturor orașelor de pe teritoriul Moabului – atât celor care sunt departe, cât și celor care sunt aproape. **25**Iahve spune că forța Moabului este tăiată; și brațul lui este strivit. **26**Îmbătați-l – pentru că s-a lăudat împotriva lui Iahve! Moab să se tăvălească în ce a regurgitat; și să ajungă ceva ridicol! **27**Nu a fost Israel ridiculizat de tine? Oare a fost el prins printre hoți, ca să îți permiți să dai din cap râzând de ce i s-a întâmplat – de fiecare dată când vorbești despre el? **28**Locuitori ai Moabului, abandonați orașele și locuiți printre stânci! Fiți ca porumbeii care își fac cuib la grotele peșterilor! **29**Noi am auzit despre mândria Moabului, despre aroganța lui

exagerat de mare și despre înfumurarea lui. S-a vorbit despre mândria, despre aroganța pe care o are și despre cât este inima lui de încrezută. **30**Iahve zice: ‘Cunosc nerușinarea lui; dar ea nu îl va ajuta acum. Știu cum se laudă; dar acest fapt nu conduce la nimic (*favorabil lui*). **31**Din această cauză, plâng pentru Moab. Vocea mea se aude plângând cu mare intensitate pentru întregul Moab; și gem pentru toți oamenii din Chir-Hareset. **32**Vie din Sibma, plâng pentru tine mai mult decât pentru Iazer. Ramurile tale se întindeau până dincolo de mare și ajungeau până la Iazer. Dar distrugătorul a venit în mare forță împotriva fructelor tale coapte și împotriva strugurilor tăi. **33**A dispărut bucuria și veselia din livezile și de pe câmpiile Moabului. Am secat vinul din teascuri; și nimeni nu mai calcă teascul strigând de bucurie. Acum, chiar dacă ei strigă, nu strigă de bucurie. **34**Sunetul strigătelor lor se ridică din Heșbon la Eleale și la Iahaț, din Toar până la Eglat-Șelișia – pentru că și apele Nimrimului sunt secate! **35**Iahve spune că în Moab va face ca oamenii să înceteze să mai ofere sacrificii pe înălțimi și să mai ardă tămâie în cinstea zeilor lor. **36**Datorită acestui fapt, inima mea jelește ca un fluier pentru Moab. Da, ea jelește ca un fluier pentru oamenii din Chir-Hareset – pentru că averile pe care le-au strâns, au dispărut. **37**Toate capetele sunt rase, toate bărbile sunt tăiate. Toate mâinile au tăieturi și toate șoldurile sunt acoperite cu saci. **38**Pe toate acoperișurile Moabului și în piețe este doar jale – pentru că am rupt în bucăți Moabul ca pe un vas care nu mai place nimănui. Acesta este mesajul lui Iahve. **39**Cât de distrus este Moabul! Cum jelesc cu toții! Vai, cum își apleacă Moab spatele plin de rușine! Moab a devenit o cauză de răs și de oroare pentru toți cei din jurul lui!’” **40**Iahve spune: „Să știți că vine în mare forță un vultur care își întinde aripile peste Moab. **41**Cheriotul va fi cucerit; și fortărețele lui vor fi capturate. În acea zi, inima luptătorilor remarcabili ai Moabului va fi ca a unei femei când este în durerile nașterii. **42**Moabul va fi distrus dintre popoare – pentru că s-a manifestat cu aroganță împotriva lui Iahve. **43**Locuitor al Moabului, Iahve îți spune că te așteaptă teroarea, groapa și lațul. **44**«Cine va fugi de teroare, va cădea în groapă; și cine se va ridica din groapă, va fi prins în laț – pentru că Eu aduc împotriva Moabului anul pedepsei lui» Acesta este mesajul venit de la Iahve. **45**Cei care au fugit, stau fără forțe la umbra Heșbonului – pentru că iese un foc din Heșbon. Vine o flacăra din mijlocul Sihonului; și ea arde consumând fruntea Moabului și capetele fiilor revoltați. **46**Vai de tine, Moabule! Poporul lui Chemoș este distrus! Fiii tăi sunt luați în captivitate și fiicele tale sunt duse în exil. **47**Dar la sfârșitul zilelor, îi voi aduce înapoi pe captivii Moabului. Acesta este mesajul lui Iahve. Aici se sfârșește judecata făcută Moabului.” **49** Despre amoniți, Iahve spune: „Oare nu mai are Israel fii? Oare nu mai are el moștenitori? Atunci de ce a luat Moleh în proprietatea lui Gadul, iar poporul lui îi locuiește orașele? **2**Din această cauză, Iahve spune că vin zile când va (*ră*)suna strigătul de război împotriva Rabei amoniților. Ea va ajunge atunci o mare grămadă de ruine; și satelor din jurul ei li se va da foc. Atunci Israel îi va alunga din țară pe cei care îl alungaseră. Acesta este mesajul lui Iahve. **3**Heșbon, gemi –

pentru că Ai este distrus! Fiice ale Rabei, strigați! Acoperiți-vă cu saci și bocii; alergați dintr-un loc în altul pe lângă ziduri – pentru că Moleh se duce în captivitate împreună cu preoții și conducătorii lui! ⁴De ce te lauzi cu văile tale care se revarsă de atâta abundență (*agricolă*)? O, fiică neascultătoare, tu te încrezi în bogățiile tale și zici: «Cine va veni împotriva mea?» ⁵Stăpânul care se numește Iahve, Dumnezeul Armatelor, îți spune că va aduce împotriva ta teroare din partea tuturor celor care sunt în jurul tău. Fiecare dintre voi va fi alungat; și nimeni nu îi va strânge pe cei care vor fugi. ⁶«Dar apoi îi voi aduce înapoi pe captivii amoniților. Acesta este mesajul lui Iahve.» ⁷Despre Edom, Iahve, Cel care este Dumnezeul Armatelor, vorbește astfel: „Nu mai este înțelepciune în Teman? Oamenii (*de acolo*) care au discernământ, oare nu mai au sfaturi? A putrezit înțelepciunea lor? ⁸Întoarceți-vă și fugiți! Ascundeți-vă în peșteri adânci – voi toți cei care locuiți în Dedan – pentru că voi aduce dezastrul peste Esau atunci când îl voi pedepsi. ⁹Dacă ar veni niște culegători de struguri la tine, nu ar lăsa ei câțiva ciorchini neculeși? Dacă ar intra la tine niște hoți în timpul nopții, nu ar fura ei doar cât ar avea nevoie? ¹⁰Eu personal îl voi jefui pe Esau. Îi voi descoperi toate ascunzătorile lui și nu se va mai putea ascunde. Copiii, frații și vecinii lui vor muri; iar el nu va mai exista. ¹¹Lasă-ți orfanii, pentru că Eu îi voi ajuta să supraviețuiască; iar vădulele tale vor putea să se încreadă în Mine!” ¹²Iahve spune: „Să știți că va veni timpul când chiar și cei care nu ar fi trebuit să bea din cupă, vor bea din ea! Iar tu să rămâi nepedepsit? Nu, nu vei rămâne nepedepsit; ci vei bea și tu! ¹³Iahve zice: «Jur pe Mine Însumi că Boțra va deveni un teren neproductiv acoperit de buruieni și o cauză de oroare, de râs și de blestem. Toate orașele ei vor deveni o ruină eternă.»” ¹⁴„Am auzit un mesaj de la Iahve. Un mesager a fost trimis printre popoare, ca să zică: «Adunați-vă și atacați-o! Echipați-vă și mergeți la luptă!»” ¹⁵„Să știi că te voi face mic între popoare și desconsiderat printre oameni! ¹⁶Teroarea pe care o inspiri și aroganța inimii tale te-au înșelat – chiar dacă locuiești în crăpăturile stâncii și stai pe vârful dealurilor. Iahve îți zice: «Chiar dacă ți-ai înălța cuibul ca vulturul, și de acolo te voi doborî. ¹⁷Edomul va deveni un motiv de oroare; toți cei care vor trece pe lângă el, se vor speria și vor fluiera din cauza tuturor rănilor lui.»” ¹⁸Iahve spune: «Cum au fost distruse Sodoma și Gomora împreună cu orașele vecine, la fel nu va mai locui nimeni acolo. Niciun om nu se va mai opri în el. ¹⁹Să știți că Mă voi manifesta în mare forță, ca un leu care vine din desișul Iordanului împotriva unui staul care există de multă vreme. Așa voi veni în mare forță și îl voi determina pe Edom să fugă din locul unde este. Cine este cel ales de Mine ca să pună în aplicare acest plan? Cine este ca Mine și cine Mă va înfrunta? Care păstor Mi se poate opune?»” ²⁰„Ascultați decizia pe care a luat-o Iahve împotriva Edomului și planurile pe care le-a făcut El împotriva locuitorilor din Teman: «Cu certitudine vor fi târâți ca niște oi firave; și El le va distruge staulul. ²¹Când se va auzi zgomotul căderii lor, se va cutremura pământul; și răsunetul strigătului lor se va auzi până la Marea Roșie. ²²Să știți că dușmanul înaintează ca un vultur care zboară; și își întinde aripile

deasupra Boțrei. În acea zi, inima luptătorilor remarcabili ai Edomului va fi ca a unei femei când a ajuns să simtă durerile nașterii.»²³ Despre Damasc: „Hamatul și Arpadul sunt agitate pentru că au auzit vești rele. Se topesc de frică. Sunt ca o mare învolburată care nu se mai poate liniști.²⁴ Damascul este descurajat. Se întoarce să fugă, dar este afectat de panică. Are neliniște și durere ca o femeie când urmează să nască.²⁵ De ce nu a fost abandonat acest renumit oraș care era motivul bucuriei mele?²⁶ Pentru că el nu a fost părăsit, tinerii lui vor cădea în piețe; și toți soldații lui vor fi reduși la tăcere în acea zi. Acesta este mesajul lui Iahve, Dumnezeu Armatelor.²⁷ «Voi da foc zidurilor Damascului și el va consuma palatele lui Ben-Hadad.»²⁸ Despre Chedar și despre regatele Hațorului pe care Nabucodonosor – regele Babilonului – le-a cucerit: „Iahve spune: «Ridicați-vă, înaintați împotriva Chedarului și distrugeți poporul din Est.²⁹ Luați-le corturile și turmele; prădați-le țesăturile, toate bunurile și cămilele. Strigați-le: ‘Teroare din toate părțile!’³⁰ Fugiți repede! Locuitori ai Hațorului, Iahve vă spune să vă ascundeți în peșteri adânci. Nabucodonosor – regele Babilonului – a luat o decizie împotriva voastră. El și-a făcut un plan împotriva voastră.»³¹ Iahve zice: «Ridicați-vă și înaintați împotriva aceluiași popor liniștit care locuiește fără grijă. El nu are nici porți, nici zăvoare; și locuiește în singurătate.³² Cămilele lor vor deveni (*o importantă*) pradă; și mulțimea turmelor lor va fi jefuită. Îi voi dispersa în toate direcțiile pe cei care își rad colțurile bărbii; și voi aduce dezastrul împotriva lor din toate părțile. Acesta este mesajul lui Iahve.³³ Hațorul va deveni o vizuină de șacali, o zonă nelocuită pentru totdeauna. Niciun om nu va mai locui acolo și niciun muritor nu se va mai opri în el.»³⁴ Urmează Cuvântul lui Iahve spus profetului Ieremia despre Elam, la începutul guvernării lui Zedechia care a fost regele celor din teritoriul numit Iuda:³⁵ „Iahve, Dumnezeu Armatelor, spune: «Să știți că voi sfărâma sursa forței Elamului: arcul.³⁶ Voi aduce împotriva Elamului cele patru vânturi de la cele patru margini ale cerului. Îi voi dispersa în toate aceste direcții din care bat vânturile; și nu va fi niciun popor la care să nu ajungă oameni alungați din Elam.³⁷ Îi voi strivi pe elamiți înaintea dușmanilor lor – înaintea celor care vor să le ia viața.» Iahve zice: «Voi aduce dezastrul împotriva lor. El va veni prin violenta Mea mânie. Voi trimite sabia după ei până le voi aduce sfârșitul.³⁸ Iahve spune că Își va așeza tronul în Elam și va distruge de acolo pe regele și pe conducătorii lor.»³⁹ Iahve mai spune: «În ultimele zile, îi voi aduce înapoi pe captivii Elamului.»⁵⁰ Urmează mesajul trimis de Iahve prin profetul Ieremia despre Babilon și despre țara caldeenilor: ² „Anunțați și faceți o proclamație printre popoare! Înălțați un steag și transmiteți un mesaj (*semnificativ*)! Nu ascundeți nimic; ci spuneți că Babilonul va fi cucerit! Bel va ajunge să îi fie rușine; și Marduc va fi umplut de teroare! Imaginile lor cioplite vor fi făcute de rușine; și idolii lor vor fi panicați!³ Un popor din Nord îi va ataca și le va transforma țara într-un deșert. Nimeni nu va mai locui în ea! Atât oamenii, cât și animalele vor fugi din această (*fostă*) țară.⁴ Iahve spune: «În acele zile și în acea vreme, israelienii împreună cu cei numiți Iuda

vor veni și vor umbla plângând în timp ce Îl vor căuta pe Dumnezeu lor care se numește Iahve. ⁵Vor întreba care este drumul Sionului și își vor întoarce privirile spre el. Vor veni și se vor atașa de Iahve printr-un legământ etern care nu va fi uitat niciodată! ⁶Poporul Meu era ca o turmă de oi pierdute, pe care păstorii lor le determinau să devieze de la drumul corect și le făceau să rătăcească prin munți. Treceau de pe munți pe dealuri; și își uitaseră adăpostul. ⁷Toți cei care le găseau, le mâncau. Dușmanii lor ziceau: ‘Noi nu suntem vinovați pentru că ele au păcătuit împotriva lui Iahve care este staulul dreptății. Ei sunt cei care au păcătuit împotriva lui Iahve – împotriva Celui care a fost speranța strămoșilor lor.’ ⁸Fugiți din Babilon, ieșiți din țara caldeenilor și fiți ca țapii care conduc turma; ⁹pentru că să știți că voi provoca și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de popoare mari din țara de la Nord. Ele se vor alinia la luptă împotriva lui; și îl vor cuceri. Săgețile lor sunt ca ale unui luptător remarcabil care nu se întoarce cu mâna goală. ¹⁰Astfel, Caldeea va fi prada lor; și toți jefuitorii ei se vor sătura. Iahve vă asigură că așa se va întâmpla. ¹¹Pentru că v-ați bucurat și v-ați veselit când ați jefuit moștenirea Mea, pentru că ați sărit ca o vițea care calcă grâul și ați nechezat ca armăsarii, ¹²mama voastră va fi într-o mare rușine. Acea care v-a născut, va fi afectată de rușine. Să știți că ea va fi ultima dintre popoare – și va deveni un deșert, un pământ uscat și fără apă. ¹³Din cauza mâniei lui Iahve, ea nu va mai fi locuită; ci va deveni un deșert. Toți cei care vor trece prin Babilon, vor rămâne foarte surprinși; și vor fluiera din cauza tuturor rănilor lui. ¹⁴Voi toți cei care întindeți arcul, așezați-vă în linie de luptă în jurul Babilonului! Trageți împotriva lui, nu vă economisiți săgețile – pentru că a păcătuit împotriva lui Iahve. ¹⁵Strigați împotriva lui din toate părțile! Babilonul se predă; îi cad punctele de rezistență și zidurile lui sunt dărâmate. Pentru că aceasta este răzbușnarea lui Iahve, răzbușnați-vă pe el și faceți-i cum a făcut și el (*altora*)! ¹⁶Distrugeți din Babilon pe semănător și pe cel care lucrează cu secera când este vremea strănerii recoltelor agricole! Din cauza sabiei invadatorului care distruge, fiecare să se întoarcă la poporul lui; și fiecare să fugă în țara lui!” ¹⁷„Israel este o oaie rătăcită pe care au vânat-o leii. Primul care a mâncat-o, a fost regele Asiriei; iar ultimul care i-a rupt oasele a fost Nabucodonosor – regele Babilonului!»” ¹⁸„Iahve, Dumnezeu Armatelor, Cel care este Dumnezeu lui Israel, vorbește astfel: «Voi pedepsi atât pe regele Babilonului, cât și țara lui – așa cum l-am pedepsit și pe regele Asiriei. ¹⁹Dar pe Israel îl voi aduce înapoi la pășunea lui. El va paște pe Carmel și pe Basan. Își va atenua foamea pe dealurile Efraimului și ale Ghiladului.» ²⁰Iahve zice: «În acele zile și în acea vreme, se va căuta nedreptatea lui Israel; dar ea nu va mai fi. Se va căuta păcatul celor numiți Iuda, dar el nu se va mai găsi – pentru că voi ierta supraviețuitorii pe care i-am protejat. ²¹Înaintați împotriva țării Merataim și împotriva celor care locuiesc în Pecod.» Iahve zice: «Urmăriți-i, omorâți-i și distrugeți-i total! Faceți-le tot ce v-am poruncit!» ²²«Zgomotul războiului răsună în țară. El este zgomotul unui mare dezastru. ²³Vai cum s-a rupt și s-a sfărâmat ciocanul întregului pământ! Cât este de devastat

Babilonul în mijlocul popoarelor! ²⁴Babilon, ți-am pus o capcană; și ai fost prins fără să te aștepți! Ai fost găsit și cucerit – pentru că te-ai opus lui Iahve. ²⁵Iahve Și-a deschis camera cu arme și a scos armele mâniei Lui – pentru că Stăpânul care se numește Iahve, Dumnezeu Armatei, acționează în țara caldeenilor. ²⁶Veniți împotriva ei de departe; deschideți-i grânarele, ridicați-o ca pe niște snopi. Distrugeți-o în totalitate și nu lăsați niciun supraviețuitor în ea! ²⁷Omorâți-i toți taurii! Să se ducă la înjunghiere! Vai de ei, pentru că le-a expirat timpul existenței! A venit vremea să fie pedepsiți!» ²⁸«Ascultați vocea fugarilor, a celor care scapă din țara Babilonului și care proclamă în Sion răzbunarea lui Iahve care este Dumnezeu nostru. Ei vorbesc despre răzbunarea pentru Templul Său.» ²⁹«Chemați arcașii împotriva Babilonului; chemați-i pe toți cei care încordează arcul. Ridicați-vă tabăra în jurul lui; și nu lăsați pe nimeni să scape! Recompensați-i conform faptelor lui. Procedați cu ei exact cum a făcut și el; pentru că a fost arogant față de Iahve, față de Sfântul lui Israel. ³⁰Din această cauză, Iahve vă asigură că tinerii lor vor cădea în piețe. Toți soldații lor vor fi reduși la tăcere în acea zi.» ³¹Iahve, Dumnezeu Armatei, Cel care este Stăpânul (*nostru*), spune: «Să știi că Eu sunt împotriva ta, arogantule; pentru că ți-a expirat timpul (*de grație*) și ți-a venit vremea să fii pedepsit!» ³²«Acel arogant se va împiedica și va cădea; și nimeni nu îl va ajuta să se ridice. Voi aprinde un foc în orașele lui. Acel foc îi va devasta și îi va consuma toate vecinătățile!» ³³Iahve, Dumnezeu Armatei, spune: „Aceia care se numesc Israel, sunt exploatați; iar cei numiți Iuda, sunt în aceeași situație. Toți cei care i-au luat ca sclavi, îi țin strâns și nu vor să le dea drumul. ³⁴Dar Răscumpărătorul lor deține forța (*de care au ei nevoie*). Numele lui este Iahve, Dumnezeu Armatei. El le va apăra cauza, ca să aducă odihnă țării lor și să facă pe locuitorii Babilonului să se agite! ³⁵Iahve zice: «Sabie împotriva caldeenilor! Sabie împotriva celor care locuiesc în Babilon, împotriva conducătorilor și înțelepților lor. ³⁶Sabie împotriva profetilor mincinoși! Ei vor deveni nebuni! Sabie împotriva luptătorilor lor remarcabili! Ei vor fi umpluți de panică. ³⁷Sabie împotriva cailor, împotriva carelor lor și împotriva tuturor străinilor care sunt în mijlocul lor! Ei se vor speria ca niște femei. Sabie împotriva comorilor lor! Ele vor fi prădate. ³⁸Uscăciune peste apele lor! Ele vor seca – pentru că este o țară de idoli și au înnebunit împreună cu idolii lor. ³⁹Din această cauză, acolo vor mai locui doar animalele sălbatice ale deșertului și hienele împreună cu bufnița care umblă noaptea. Acel teritoriu nu va mai fi locuit vreodată, ci va rămâne nelocuit din generație în generație!» ⁴⁰Iahve zice: «Cum a distrus Dumnezeu Sodoma și Gomora împreună cu orașele din jurul lor, la fel nu va mai locui niciun om acolo; și niciun muritor nu se va mai opri în acele zone. ⁴¹Se vede un popor care vine din Nord! Un mare popor și regi mulți de la marginile pământului au fost provocați (*să formeze o coalitie*). ⁴²Ei au fost înarmați cu arcuri și cu lănci. Sunt duri și fără milă. Când vin călare pe cai, vuietul lor este ca marea învolburată. Fiica Babilonului, aceia sunt pregătiți de luptă împotriva ta! ⁴³Regele Babilonului a auzit vestea; și i-au slăbit mâinile. Este speriat pentru

că îi va fi imposibil să se apere. Are dureri ca o femeie care naște. **44**Să știți că Eu voi veni ca un leu care apare din desișul Iordanului împotriva unui staul care există de mult timp. Așa Mă voi repezi și îl voi determina să fugă din locul în care este acum. Cine este acela ales de Mine ca să facă acest lucru? Cine este ca Mine; și cine Mă va înfrunța? Ce păstor Mi se poate opune? **45**Deci ascultați decizia pe care a luat-o Iahve împotriva Babilonului și planurile pe care le-a făcut El împotriva Caldeii. Cu certitudine, vor fi târâți ca niște oi incapabile să se opună; și El le va distruge staulul. **46**La sunetul cuceririi Babilonului, pământul se cutremură; și un strigăt se aude printre popoare.» **51** Iahve spune: „Să știți că voi face să apară un spirit al distrugerii care va acționa împotriva Babilonului și împotriva locuitorilor din Lev-Camai. **2**Voi trimite împotriva Babilonului niște străini care îl vor distruge complet și care îi vor devasta țara. Ei o vor ataca din toate părțile în ziua dezastrului. **3**Să se încordeze arcul împotriva celui care își încordează arcul și împotriva celui care se mândrește cu armura lui! Să nu aveți milă pentru tinerii lui! Distrugeți armata în totalitate! **4**Vor cădea omorâți în țara caldeenilor; și vor fi penetrați (*de sabie*) pe străzile ei. **5**Se va întâmpla așa pentru că Israel și Iuda nu sunt teritorii abandonate de Dumnezeu lor, de Iahve care se numește (*și*) Dumnezeu Armatelorlor – deși țara lor este plină de vină înaintea Sfântului lui Israel. **6**Fugiți din Babilon! Scăpați-vă viața, ca să nu să fiți distruși din cauza păcatelor lui – pentru că a venit vremea răzbunării lui Iahve; și El îl va recompensa conform meritelor lui! **7**Babilonul a fost o cupă de aur în mâna lui Iahve care îmbăta întregul pământ. Popoarele au băut din vinul ei; și din această cauză au înnebunit. **8**Orașul Babilonului va cădea fulgerător și va fi strivit! Plângeți pentru el! Aduceți balsam pentru rana lui; pentru că este posibil să fie vindecat!” **9**„Am vrut să vindecăm Babilonul, dar nu poate fi vindecat! Să îl abandonăm și să mergem fiecare în țara lui – pentru că judecata lui ajunge până la cer și se înalță până la nori. **10**Iahve ne-a făcut dreptate. Să mergem și să vestim în Sion lucrarea Dumnezeului nostru care se numește Iahve!” **11**„Ascuțiți-vă săgețile și umpleți-vă tolbele! Iahve a provocat spiritul regilor Mediei – pentru că scopul Lui este să distrugă Babilonul. Aceasta este răzbunarea lui Iahve, răzbunarea pentru templul Său. **12**Ridicați un steag împotriva zidurilor Babilonului! Întăriți paza; puneți paznici. Pregătiți o ambuscadă! Iahve Își va pune în aplicare decizia pe care a pronunțat-o împotriva locuitorilor Babilonului. **13**Ție, care locuiești lângă ape mari și care ai mari bogății, ți-a venit sfârșitul; și firul vieții tale a ajuns la capăt! **14**Iahve, Dumnezeu Armatelor, a jurat pe Sine Însuși: «Te voi umple cu oameni care vor veni ca un roi de lăcuste; și ei vor striga atunci când vor obține victoria împotriva ta!»” **15**„El a făcut pământul cu forța Lui și a pus temeliiile lumii cu înțelepciunea Sa. Iahve a stabilit cerul cu abilitățile Lui. **16**Când se aude vocea Lui, urlă apele din cer. El ridică norii de la marginile pământului. Trimite fulgerele și ploaia; și scoate vântul din camerele Lui. **17**Toți oamenii sunt proști și fără cunoaștere; toți aurarii sunt rușinați de idoliilor lor – pentru că sunt doar o minciună și nu au nicio respirație în ei. **18**Sunt un

lucru fără nicio valoare, o lucrare ridicolă. La vremea pedepsei lor, vor muri.

19 Dar Cel care aparține lui Iacov, nu este ca aceștia – pentru că El este Creatorul tuturor lucrurilor: chiar și al urmașului moștenirii Lui – și Se numește Iahve, Dumnezeu Armatelor.” **20** „Tu ești ciocanul Meu, arma Mea de luptă! Cu tine sparg popoare și distrug regate! **21** Cu tine strivesc calul și călărețul! Cu tine distrug carul și pe conducătorul lui! **22** Cu tine omor pe bărbat și pe femeie, pe bătrân și pe copil, pe tânăr și pe fecioară! **23** Cu tine distrug păstorul și turma lui, pe agricultor și boii lui.” **24** „Înainte ochilor voștri voi oferi recompensa Babilonului și tuturor locuitorilor Caldeii pentru tot răul pe care l-au făcut în Sion! Acesta este mesajul lui Iahve.” **25** Iahve zice: „Munte distrugător care devastai întregul pământ, să știi că sunt împotriva ta. Îmi voi întinde mâna împotriva ta. Te voi rostogoli de pe stânci și te voi transforma într-un munte aprins. **26** Nimeni nu va mai lua din tine pietre pentru legătura dintre extremitățile pereților și nici pietre pentru temelie; pentru că vei fi un deșert etern. Acesta este mesajul venit de la Iahve!”

27 „Ridicați un steag în țară! Sunați din goarnă printre popoare! Pregătiți popoarele de luptă împotriva lui! Chemați împotriva lui regatele Araratului, Miniului și Așchenazului! Numiți un comandant (*care să vină și să lupte*) împotriva lui! Trimiteți împotriva lui niște cai care să vină ca un roi de lăcuste! **28** Pregătiți popoarele de luptă împotriva lui – pe regii Mediei, pe guvernatorii lor, pe toți conducătorii lor și toate țările care sunt sub autoritatea lor! **29** Pământul se cutremură și se zvârcolește – pentru că planurile lui Iahve împotriva Babilonului se pun în aplicare. El va transforma țara Babilonului într-un deșert; și nimeni nu va mai locui acolo! **30** Luptătorii remarcabili ai Babilonului au încetat lupta. Ei rămân în fortărețele lor. Forța lor s-a uscat; și au ajuns ca niște femei. Locuințele lor sunt arse și zăvoarele lor sunt distruse. **31** Emisar după emisar, mesager după mesager aleargă să îl anunțe pe regele Babilonului că orașul lui este cucerit de la un capăt la celălalt **32** și că punțile de peste râu sunt luate. Ei îl mai anunță că trestile din mlaștini sunt arse și că soldații sunt panicați.” **33** „Dumnezeul lui Israel care se numește Iahve, Dumnezeu Armatelor, vorbește astfel: «Fiica Babilonului este ca un lan pregătit de tăiat: încă puțin și vine vremea adunării recoltelor.»”

34 „Nabucodonosor, regele Babilonului, m-a devorat: m-a strivit și m-a făcut un vas gol. M-a înghițit ca un șarpe, și-a umplut stomacul cu bunătațile mele și apoi m-a regurgitat. **35** Locuitoarea Sionului zice: «Doresc ca violența folosită împotriva corpului meu să se întoarcă împotriva Babilonului.» Ierusalimul zice: «Vina pentru sângele meu să fie atribuită locuitorilor Caldeii.»” **36** „Pentru că s-a întâmplat așa, Iahve spune: «Să știi că îți voi apăra cauza și te voi răzbuna. Voi seca marea Babilonului și îi voi usca izvoarele. **37** Babilonul va ajunge o grămadă de dărâmături, o vizuină de șacali, o cauză de oroare și un motiv de desconsiderare. Va fi un teritoriu în care nu va mai locui nimeni. **38** Ei toți vor rage ca niște lei și vor mârâi ca niște pui de leu. **39** Dar când vor fi în perioada împerecherii, le voi oferi să mănânce și îi voi îmbăta, ca să se vesească și să adoarmă apoi somnul final, din care să nu se

mai trezească. Acesta este mesajul lui Iahve. **40**Îi voi secera ca pe niște miei la măcelărie, ca pe niște berbeci și ca pe niște țapi. **41**Cum va fi cucerit Șeșacul! Cum va fi capturat motivul de laudă a întregului pământ! Cum va ajunge Babilonul o cauză de teroare printre popoare! **42**Marea se va înălța peste Babilon! Valurile ei învolburate îl vor acoperi! **43**Orașele lui vor fi fără locuitori. Vor deveni un pământ fără apă și deșertic. Va fi o țară în care nu va mai locui nimeni și pe unde nu va mai trece niciun om! **44**Îl voi pedepsi pe Bel în Babilon și îi voi smulge din gură ce a înghițit. Popoarele nu vor mai curge spre el; și zidul Babilonului se va prăbuși. **45**Poporul Meu, ieși din el! Fiecare să fugă și să își scape viața de mânia violentă a lui Iahve! **46**Să nu vă slăbească inima și să nu vă fie frică atunci când zvonurile se aud în țară: pentru că în acest an vine un zvon și în următorul an va veni un alt zvon: ‘Va fi violență în țară. Un conducător se va revolta împotriva altui conducător!’ **47**Este o certitudine că vin zile când voi pedepsi idolii Babilonului. Toată țara va fi acoperită de rușine; și toți cei răniți vor cădea în mijlocul lui. **48**Atunci cerul împreună cu pământul și tot ce cuprind ele vor striga de bucurie împotriva Babilonului; pentru că distrugătorii îl vor ataca din Nord. Acesta este mesajul lui Iahve. **49**Babilonul trebuie să cadă din cauza celor omorâți (*de el*) care aparțineau poporului Israel – la fel cum ceilalți omorâți de pe întregul pământ au căzut din cauza Babilonului. **50**Cei care ați scăpat de sabie, plecați și nu întârziați! Amintiți-vă de Iahve într-o țară îndepărtată; și să își găsească loc Ierusalimul în inima voastră!»” **51**„Suntem rușinați, pentru că am auzit cât suntem de ridiculați și ne-am acoperit fețele din cauza rușinii. Niște străini au intrat în locurile sfinte ale casei lui Iahve.” **52**„Dar Iahve zice: «Să știți că vin zile când îi voi pedepsi idolii; și toată țara va fi plină de gemetele răniților ei. **53**Chiar dacă Babilonul s-ar înălța până la cer și chiar dacă și-ar fortifica înălțimile, tot voi trimite distrugătorii împotriva lui. Acesta este mesajul lui Iahve.” **54**„Un strigăt răsună din Babilon. Se aude venind din țara caldeenilor zgomotul unui mare dezastru – **55**pentru că Iahve va distruge Babilonul și va face să înceteze în el acel mare zgomot produs de mulțimea oamenilor. Valuri de distrugători vor urla ca niște ape mari; și zgomotul strigătelor lor va răsună. **56**Un distrugător va veni împotriva Babilonului. Luptătorii lui remarcabili vor fi capturați; și arcurile lor vor fi rupte. Iahve este un Dumnezeu care recompensează! Este o certitudine că El va da fiecăruia plata pe care o merită!»” **57**«Eu îi voi îmbăta pe conducătorii și pe înțelepții lui, pe guvernatori, pe ofițeri și pe luptătorii remarcabili. Ei vor adormi pentru totdeauna și nu se vor mai trezi. Acesta este mesajul Regelui al cărui nume este Iahve, Dumnezeul Armatelor.»” **58**„Iahve, Dumnezeul Armatelor, vorbește: «Zidurile late ale Babilonului vor fi dărâmate; iar porțile lui înalte vor fi arse în foc. Popoarele muncesc intens degeaba și națiunile lucrează doar pentru foc!»” **59**Urmează mesajul pe care profetul Ieremia l-a dat conducătorului Seraia, fiul lui Neria, fiul lui Maaseia, ca să îl păstreze. El s-a dus în Babilon cu Zedechia – regele celor numiți Iuda – în al patrulea an al guvernării lui. **60**Ieremia a scris într-un sul toate dezastrurile care vor veni

împotriva Babilonului. El a reținut toate aceste cuvinte pe care le-a scris despre Babilon. ⁶¹Ieremia i-a zis lui Seraia: „Când vei ajunge în Babilon, să citești toate aceste cuvinte cu voce tare. ⁶²Apoi să zici: «Doamne, Tu ai spus că vei distruge acest loc și că nu va mai fi locuit nici de oameni, nici de animale; ci va deveni un deșert pentru totdeauna!» ⁶³Când vei termina de citit acest sul, leagă-l de o piatră și aruncă-l în mijlocul Eufratului. ⁶⁴Apoi să spui: «Așa se va scufunda Babilonul și nu se va mai ridica din cauza dezastrelor pe care le voi aduce împotriva lui; iar poporul Babilonului va fi fără forță (*de apărare*).»” Până aici sunt cuvintele lui Ieremia. **52** Zedechia avea vârsta de douăzeci și unu de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim pentru unsprezece ani. Mama lui se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna. ²El a făcut ce este rău înaintea lui Iahve – exact cum făcuse și Iehoiachim. ³Din cauza mâniei lui Iahve s-au întâmplat aceste lucruri în Ierusalim și în teritoriul numit Iuda. Iahve le-a alungat până la urmă din prezența Sa. Zedechia s-a revoltat împotriva regelui Babilonului. ⁴În al nouălea an al guvernării lui Zedechia, în a zecea zi din a zecea lună, Nabucodonosor – regele Babilonului – a înaintat împotriva Ierusalimului cu toată armata lui. Ei și-au stabilit tabăra înaintea orașului; și au construit în jurul lui locuri speciale de intensificare a atacului. ⁵Orașul a fost în stare de asediu până în al unsprezecelea an al guvernării regelui Zedechia. ⁶În a noua zi din a patra lună, foametea din oraș a devenit atât de intensă, încât poporul țării nu mai avea nimic de mâncare. ⁷Atunci s-a penetrat zidul orașului, astfel încât toți soldații au fugit (*prin acel loc deschis*). Ei au ieșit din oraș noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri – care era lângă grădina regelui – în timp ce caldeenii înconjurau orașul. Cei care au fugit, au mers pe drumul spre Araba. ⁸Dar armata caldeenilor l-a urmărit pe regele Zedechia și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului. Toată armata lui se împrăștiase fugind de lângă el. ⁹Ei l-au capturat pe rege și l-au dus la regele Babilonului, la Ribla, în teritoriul Hamatului. Acesta a pronunțat o sentință împotriva lui Zedechia. ¹⁰Acolo, la Ribla, regele Babilonului i-a înjunghiat pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui. Tot atunci i-a înjunghiat și pe toți conducătorii care proveneau din teritoriul numit Iuda. ¹¹Apoi regele Babilonului i-a scos ochii lui Zedechia, l-a legat cu lanțuri de bronz și l-a dus în Babilon, unde a stat în închisoare până în ziua morții lui. ¹²În a zecea zi din a cincea lună, în al nouăsprezecelea an al guvernării regelui Nabucodonosor – regele Babilonului – Nebuzaradan, comandantul gărzilor, care era în slujba regelui Babilonului, a pătruns în Ierusalim. ¹³El a dat foc casei lui Iahve, palatului regelui și tuturor caselor din Ierusalim. A incendiat toate casele mari. ¹⁴Toată armata caldeenilor care era împreună cu comandantul gărzilor, a dărâmat toate zidurile din jurul Ierusalimului. ¹⁵Nebuzaradan – comandantul gărzilor – a dus în captivitate o parte dintre cei mai săraci oameni, pe cei care formau poporul rămas în oraș, dezertorii care fugiseră la regele Babilonului și restul mulțimii de oameni. ¹⁶Totuși Nebuzaradan – comandantul gărzilor – a lăsat în țară câțiva oameni săraci ca să lucreze viile și câmpurile. ¹⁷Caldeenii au sfărâmat stâlpii de bronz

– care erau în casa lui Iahve – și postamentele împreună cu „marea” de bronz care erau în casa lui Iahve; și au dus tot bronzul la Babilon. **18**Au luat vasele, lopețile, uneltele pentru stingerea focului, cupele, farfuriile și toate uneltele de bronz cu care se făcea slujba. **19**Comandantul gărzilor a mai luat și ligheanele, cădelnițele, cupele, oalele, suporturile surselor de lumină, lingurile și cupele folosite la sacrificiile de băutură – adică tot ce era de aur sau de argint. **20**Cei doi stâlpi, „marea”, cei doisprezece boi de bronz care erau sub „mare” și postamentele, toate aceste unelte de bronz pe care le făcuse regele Solomon pentru casa lui Iahve, aveau o greutate care nu se putea cântări. **21**Despre stâlpi se știe că fiecare era înalt de optsprezece coți. El avea circumferința de doisprezece coți; iar grosimea unui asemenea stâlp măsura patru degete și era gol pe interior. **22**Fiecare avea deasupra o parte ornamentală de bronz. Înălțimea unei asemenea părți ornamentale era de cinci coți. Avea în jurul ei o rețea și rodii – toate fiind făcute din bronz. Al doilea stâlp, cu rodiile lui, era făcut la fel. **23**Erau nouăzeci și șase de rodii pe fiecare parte. În total, erau o sută de rodii în jurul rețelei. **24**Comandantul gărzilor i-a luat prizonieri pe Seraia care era preotul conducător, pe Țefania – următorul preot în rang – și pe cei trei paznici ai porții. **25**Din oraș a luat un conducător militar care avea în subordine luptători și încă șapte oameni dintre consilierii regelui – pentru că și ei fuseseră găsiți acolo. L-a mai luat pe scribul conducătorului armatei – care recruta bărbați din poporul țării – și pe încă șaiszeci de bărbați din acest popor care fuseseră găsiți tot în oraș. **26**Nebuzaradan – comandantul gărzilor – i-a luat și i-a dus la regele Babilonului, la Ribla. **27**Acolo, la Ribla, în teritoriul numit Hamat, regele Babilonului a ordonat ca aceia să fie omorâți. Astfel a fost dus poporul numit Iuda în captivitate, departe de țara lui. **28**Urmează precizarea numărului celor din popor duși de Nabucodonosor în captivitate. În al șaptelea an, a dus trei mii douăzeci și trei de iudei. **29**În al optsprezecelea an al guvernării lui Nabucodonosor, ei au dus în captivitate din Ierusalim opt sute treizeci și doi de oameni; **30**iar în al douăzeci și treilea an al guvernării lui Nabucodonosor, Nebuzaradan – comandantul gărzilor – a mai dus în captivitate șapte sute patruzeci și cinci de iudei. În total, au fost duși în captivitate patru mii șase sute de oameni. **31**În al treizeci și șaptelea an de captivitate al lui Iehoiachin – regele celor numiți Iuda –, în a douăzeci și cincea zi din a douăsprezecea lună, Evil-Merodac – regele Babilonului –, în primul an al guvernării lui, l-a eliberat din închisoare pe Iehoiachin, regele celor numiți Iuda. **32**I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un loc de onoare deasupra celui pe care îl aveau regii care erau cu el în Babilon. **33**Iehoiachin și-a schimbat hainele de deținut; și pentru tot restul vieții lui a mâncat la masa regelui. **34**Regele Babilonului s-a îngrijit permanent de hrana zilnică a lui Iehoiachin în toate zilele vieții lui, până în ziua morții.

Lamentările lui Ieremia

1 Vai cât de singur stă orașul care era cândva plin de oameni! A ajuns ca o văduvă – tocmai el care era mare între națiunile lumii! Cel care era prințul (*stăpân al*) teritoriilor, a devenit un sclav! **2** Acum plânge profund întristat în noapte; și îi curg lacrimile pe obraz. Dintre toți aceia care îl iubeau, nu mai există niciunul care să îl aline. Toți prietenii l-au trădat și i-au devenit dușmani. **3** După multă oprimare și muncă forțată, Iuda s-a dus în captivitate. Locuiește printre celelalte națiuni ale lumii și nu găsește un loc de odihnă. Toți persecutorii l-au ajuns chiar în cele mai dificile momente ale lui. **4** Drumurile Sionului jelesc; pentru că nimeni (*dintre vechii lui locuitori*) nu mai vine la sărbători. Toate porțile îi sunt distruse; iar preoții lui oftează. Fecioarele îi sunt mâhnite; și el personal este plin de regrete profunde. **5** Dușmanii au devenit stăpâni (*peste el*) și profită de ce i-ar fi fost lui benefic. S-a întâmplat așa pentru că Iahve l-a făcut (*pe „Iuda”*) să sufere din cauza marelui număr de nedreptăți pe care le-a comis. Copiii lui au mers în exil, captivi înaintea dușmanului. **6** Fiica Sionului și-a pierdut toată frumusețea! Prinții ei au ajuns ca cerbii care nu găsesc pășune și care merg fără forță înaintea celui care îi urmărește (*să îi omoare*). **7** În zilele necazului și ale rătăcirii lui, Ierusalimul își amintește de toate bogățiile pe care le-a avut în trecut. Când poporul lui a fost învins de inamic, nimeni nu a venit în ajutor! Dușmanii l-au privit și au găsit motiv să râdă de el din cauza prăbușirii lui. **8** Ierusalimul a păcătuit mult; și din această cauză a ajuns murdar. Toți aceia care-l apreciau, acum îl desconsideră; pentru că i-au văzut aspectele rușinoase. El însuși oftează și se uită în altă parte. **9** Marginea robei lui era murdară; și nu s-a gândit la sfârșitul lui. A avut o cădere inexplicabilă; și nu a fost nimeni să îl consoleze. „Doamne, remarcă durerea mea; pentru că dușmanul a triumfat! **10** Acesta a acaparat toate bogățiile (*noastre*). În plus, (*poporul*) a văzut celelalte națiuni intrând în locul (*sfânt*) de închinare, deși Tu le porunciseși să nu intre în adunarea Ta. **11** Toți oamenii din popor oftează și caută mâncare. Ei și-au dat bogățiile în schimbul mâncării, ca să își salveze viața. Privește, Doamne, și observă cât sunt de desconsiderat!” **12** „Oare acest lucru nu înseamnă nimic pentru voi, toți aceia care treceți pe lângă mine? Priviți și observați dacă există vreo durere asemănătoare cu aceasta, pe care Iahve m-a făcut să o suport în ziua mâniei Lui intense! **13** El a trimis din înălțimi un foc care mi-a ajuns până în oase. A întins o plasă sub picioarele mele și m-a răsturnat. M-a golit de orice energie și m-a extenuat în tot timpul zilei. **14** Nedreptățile mele au fost împletite de mâna Lui și prinse într-un jug. Ele apasă pe gâtul meu și îmi distrug forța. Iahve m-a predat dușmanilor, fiindu-mi imposibil să mă pot opune. **15** El i-a ridiculizat pe toți eroii din mijlocul (*poporului*) meu; și a chemat o armată împotriva mea, ca să îmi strivească tinerii. A călcat-o pe fiica fecioară a lui Iuda ca pe struguri într-un teasc. **16** Acestea sunt motivele pentru care plâng; iar ochii îmi sunt plini de lacrimi, pentru că Cel care mă încuraja, S-a îndepărtat de mine – tocmai El,

Cel care îmi revigora viața. Fiii mei sunt îngroziți pentru că dușmanul a învins.” ¹⁷Sionul își întinde mâinile după ajutor, dar nu există nimeni care să îl consoleze. Iahve a poruncit pentru Iacov ca vecinii lui să îi fie dușmani; iar Ierusalimul a ajuns ca ceva murdar printre ei. ¹⁸Consider că Iahve este corect (în tot ce a făcut), pentru că m-am revoltat împotriva poruncii Lui. „Vă rog să mă ascultați – toate popoarele! Priviți la durerea mea! Fecioarele și tinerii mei au mers în captivitate! ¹⁹Mi-am chemat aliații, dar ei m-au trădat. Preoții și bătrânii mei au murit în oraș căutând mâncare ca să mai poată supraviețui!” ²⁰„Privește, Doamne, cât sunt de distrus! Îmi fierb organele în mine și inima mi se zbate în interiorul meu; pentru că am fost foarte revoltat! În exterior, sabia m-a lăsat fără copii; iar în casă, ea acționează ca moartea. ²¹Oamenii m-au auzit oftând; dar nimeni nu m-a consolat. Toți dușmanii mei au auzit despre nenorocirea mea; și s-au bucurat de tot ce Tu ai făcut. Dar fă să vină ziua pe care ai anunțat-o Tu; pentru ca și ei să ajungă ca mine! ²²Să se întâmple ca toată răutatea lor să vină înaintea Ta; și comportă-te cu ei la fel cum te-ai purtat cu mine din cauza tuturor nedreptăților mele. Pentru că suspinele mele sunt multe, iar inima îmi este epuizată!” **2** Cum a acoperit-o Iahve pe fiica Sionului cu norul mâniei Lui! A aruncat măreția lui Israel din cer pe pământ. În ziua mâniei Lui, nu și-a mai amintit de acel loc (*de pe pământ*) unde Își ținea picioarele. ²Iahve a spulberat fără milă toate locuințele lui Iacov. În marea Lui supărare, a dărâmat fortărețele fiicei lui Iuda. El a aruncat la pământ, într-o stare ridicolă, atât regatul cât și pe conducătorii lui. ³În mânia Lui intensă, a retezat întreaga forță a lui Israel. La apropierea dușmanului, și-a retras dreapta care îl proteja. El a ars (*totul*) în Iacov, ca o mare flacăra care consumă orice lucru în jurul ei. ⁴și-a încordat arcul ca un dușman și și-a pregătit dreapta (*de acțiune*). A distrus tot ce era plăcut privirilor. și-a revărsat mânia ca un foc peste teritoriul locuit de fiica Sionului. ⁵Iahve a ajuns asemenea unui dușman: l-a pulverizat pe Israel! I-a spulberat toate palatele și i-a distrus fortărețele. S-au înmulțit bocetele și lamentările în mijlocul (*teritoriilor*) fiicei lui Iuda. ⁶și-a devastat locul sfânt ca pe o grădină. și-a distrus locul Lui de întâlnire (*cu oamenii*). Iahve a făcut ca în Sion să fie uitate sărbătorile și Sabatele. În marea Lui indignare, i-a îndepărtat (*din funcție*) atât pe rege, cât și pe preot. ⁷Iahve a refuzat să își mai recunoască altarul și și-a abandonat locul prezenței Lui în mijlocul poporului. A predat dușmanului zidurile palatelor lui. Ei au strigat în casa lui Iahve ca într-o zi de sărbătoare. ⁸Iahve a decis să distrugă zidul fiicei Sionului. El a conceput o unitate de măsură și nu și-a retras mâna de la distrugere. A făcut să plângă atât zidul, cât și întăritura lui. Astfel, ele suferă (*acum*) împreună. ⁹Porțile ei au fost îngropate în pământ; iar zăvoarele i-au fost rupte și distruse. Regele și conducătorii ei sunt exilați printre celelalte națiuni. Legea (*mozaică*) nu mai există; iar profeții ei nu mai primesc nicio viziune de la Iahve. ¹⁰Bătrânii fiicei Sionului stau pe pământ tăcuți. și-au presărat țărână deasupra capului și s-au îmbrăcat cu („haine” făcute din) saci. Fecioarele Ierusalimului își lasă capul aplecat în pământ. ¹¹Ochii mei sunt epuizați de

atâta plâns și fierb organele în mine. Mi se varsă ficatul pe pământ pentru că fiica poporului meu este zdrobită. Pe străzile orașului stau leșinați atât copiii (*mai mari*), cât și cei alăptați. ¹²Ei spun mamelor: „Unde este pâinea și vinul?” Apoi cad leșinați ca niște răniți pe drumurile orașului, murind la pieptul mamelor lor! ¹³„Cum să te încurajez? Cu ce să te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar și cum oare aş putea să îți alin durerea, fiică fecioară a Sionului? Rana ta este mare – asemănătoare dimensiunii mării! Cine te va putea vindeca? ¹⁴Profeții tăi au avut pentru tine viziuni false și înșelătoare. Nu ți-au evidențiat păcatele ca să te scape astfel de captivitate. Ei ți-au spus oracole false și înșelătoare. ¹⁵Toți trecătorii bat din palme înaintea ta. Ei fluieră și dau din cap în fața fiicei Ierusalimului, zicând: «Acesta este orașul care se numea imaginea perfectă a frumuseții și bucuria întregului pământ?!» ¹⁶Toți dușmanii tăi își deschid larg gura împotriva ta. Fluieră, își freacă (*cu mânie*) dinții și spun: «L-am înghițit! Da, aceasta este ziua pe care am așteptat-o! Acum o trăim!»” ¹⁷„Iahve a pus în aplicare ce planificase. El a făcut ca lucrurile să se întâmple conform poruncii pe care o rostise încă din zilele străvechi. Te-a distrus fără milă. A făcut din tine bucuria dușmanilor tăi și le-a mărit forța. ¹⁸O, zid al fiicei Sionului, strigă-L pe Iahve! Lasă-ți lacrimile să curgă la fel ca un râu, atât ziua cât și noaptea! Să nu îți permiți nicio pauză! Fiică, ochii tăi să nu aibă odihnă! ¹⁹Ridică-te! Plângi în noapte, la începutul serviciilor patrulelor! Revarsă-ți inima, asemenea apei, înaintea lui Iahve! Ridică-ți mâinile spre El pentru viața copiilor tăi, care sunt leșinați de foame la capătul fiecărei străzi!” ²⁰„Privește, Doamne; și vezi ce se întâmplă! Cui i-ai mai făcut Tu așa? Unde s-a mai întâmplat ca femeile să își mănânce copiii pe care i-au purtat în uter și pe care apoi (*după naștere*) i-au dezmiertat?! Când au mai fost omorâți preoții și profeții în Locul sfânt al Dumnezeuului lor?! ²¹Băieții și bătrânii zac împreună doborâți la pământ pe străzi. Fecioarele și tinerii mei au căzut învinși de sabie. I-ai omorât în ziua mâniei Tale și i-ai înjunghiat fără milă! ²²Ai chemat teroarea peste mine din toate părțile – ca la o zi de sărbătoare! În ziua manifestării mâniei lui Iahve, nimeni nu a scăpat și nici nu a supraviețuit! Dușmanul a distrus pe aceia pe care îi îngrijisem și îi crescusem.” ³ Eu sunt bărbatul care a văzut suferința sub nuiua mâniei Lui. ²El m-a condus și m-a făcut să merg prin întuneric, nu prin lumină! ³Da, El Își îndreaptă toată ziua mâna împotriva mea! ⁴Mi-a îmbătrânit atât corpul, cât și pielea. Mi-a zdrobit oasele. ⁵M-a asediat și m-a înconjurat cu amărăciune și cu dezastru. ⁶M-a făcut să locuiesc în întuneric – asemănător celor care sunt morți de mult timp. ⁷M-a înconjurat cu un zid, ca să nu pot scăpa; și m-a imobilizat în lanțuri grele. ⁸Chiar și atunci când strig și plâng după ajutor, El îmi respinge rugăciunea. ⁹Mi-a blocat drumurile cu pietre cioplite; și mi-a făcut potecile greu accesibile. ¹⁰A fost pentru mine ca un urs care stă la pândă și ca un leu aflat într-un loc ascuns. ¹¹Mi-a deviat planurile, m-a sfâșiat și m-a lăsat devastat. ¹²Și-a încordat arcul și m-a făcut ținta săgeții Lui. ¹³Mi-a străpuns inima cu săgeți din tolba Lui. ¹⁴Am ajuns de râsul tuturor celor din poporul meu. Toată ziua sunt ridiculizat în cântecele

lor. **15**Mi-a dat din abundență ierburi amare și m-a săturat cu pelin. **16**Mi-a zdrobit dinții cu pietriș; și m-a culcat în cenușă. **17**Mi-a luat pacea; și astfel am uitat ce înseamnă fericirea. **18**Am zis: „S-a dus energia mea de viață împreună cu tot ce speram de la Iahve!” **19**Îmi amintesc (*permanent*) de durerea și de rătăcirea mea, de amărăciune și de pelin. **20**Sufletul meu își amintește mereu de ele și se întristează în mine. **21**Dar există în mintea mea ceva care mă face să mai sper: **22**Iahve încă Își mai manifestă bunătatea; și mila Lui nu s-a epuizat. **23**Acestea se înnoiesc în fiecare dimineață! „Admir faptul că Tu ești așa mereu!” **24**Am zis sufletului meu: „Iahve este moștenirea mea. Acesta este motivul pentru care îmi ancoroz speranța în El!” **25**Iahve este bun cu cel care speră în El și cu sufletul care Îl caută. **26**Este bine să aștepti în tăcere intervenția salvatoare a lui Iahve. **27**Este bine ca omul „să poarte un jug” în tinerețea lui. **28**Să stea singur și să tacă, fiindcă Iahve l-a așezat pe gâtul lui. **29**„Să își umple gura cu pământ” – având în vedere faptul că este posibil să mai existe speranță (*pentru el*). **30**Să își expună obrazul celui care îl lovește și să se sature de insulte! **31**Fiindcă Iahve nu respinge pentru totdeauna. **32**Ci în acord cu marea Lui compasiune, când întristează pe cineva, Își manifestă din nou mila față de el. **33**Pentru că El nu necăjește și nici nu întristează cu plăcere pe fiii oamenilor. **34**Când sunt călcați în picioare toți prizonierii unei țări, **35**când dreptatea umană este îndepărtată înaintea Celui Foarte Înalt, **36**când un om este nedreptățit în cauza lui, oare nu vede Iahve? **37**Dacă Iahve nu a poruncit să se execute un anumit lucru, cine poate spune ceva care se și întâmplă? **38**Oare nu din gura Celui Foarte Înalt vine atât dezastrul cât și bunăstarea? **39**Atunci de ce protestează omul când este pedepsit pentru păcatele lui? **40**Să ne observăm comportamentul, să ni-l analizăm și să ne întoarcem la Iahve. **41**„Să ne înălțăm inimile și mâinile spre Dumnezeu din cer, spunând: **42**«Am păcătuit și ne-am revoltat; iar Tu nu ai iertat (*acest lucru*)! **43**Te-ai acoperit cu mânie și ne-ai urmărit; apoi ai omorât fără milă. **44**Te-ai înconjurat cu un nor, pentru ca nicio rugăciune să nu ajungă la Tine. **45**Ne-ai transformat în gunoi și într-un lucru murdar în mijlocul popoarelor. **46**Toți dușmanii noștri și-au deschis larg gura împotriva noastră. **47**Am suportat teroarea, groapa, dezastrul și distrugerea!»” **48**Din ochii mei se scurg cantități mari de lacrimi; pentru că fiica poporului meu a fost distrusă. **49**Ochii mi se vor topi continuu de lacrimi. Ei nu vor înceta deloc (*să plângă*), **50**până când Iahve din cer va privi și va lua în considerare această situație. **51**Când le-am văzut pe toate fiicele orașului meu, mi s-a întristat sufletul. **52**Cei care îmi erau dușmani fără motiv, m-au vânat ca pe o pasăre. **53**„Au încercat să îmi distrugă viața într-o groapă; și au aruncat cu pietre în mine. **54**Apele s-au revărsat peste capul meu și mi-am zis: «Sunt pierdut!»” **55**Dar din adâncimile gropii am chemat numele Tău, Doamne. **56**Tu mi-ai auzit vocea: nu Îți astupa urechea la strigătele mele după ajutor! **57**În ziua când Te-am chemat, Te-ai apropiat și mi-ai răspuns: «Nu te teme!»” **58**Doamne, Tu ai apărat cauza sufletului meu și mi-ai recuperat viața! **59**Tu ai văzut răul care mi s-a făcut! Judecă-mi cauza! **60**Ai văzut toată dorința lor de răzbunare și planurile lor

făcute împotriva mea. ⁶¹Doamne, Tu le-ai auzit batjocurile și tot ce au conceput ei împotriva mea. ⁶²Ai auzit atât șoaptele oponentilor mei, cât și comentariile lor negative îndreptate înspre mine toată ziua. ⁶³Privește! Atunci când stau jos sau sunt pe picioare, ei mă ridiculizează în cântecele lor! ⁶⁴Doamne, recompensează-i în acord cu faptele făcute de mâinile lor! ⁶⁵Pune un voal peste inimile lor și fă să fie blestemul Tău peste ei! ⁶⁶Doamne, urmărește-i în timp ce Îți manifesti mânia Ta; și distruge-i de sub cer!” **4** Vai cum s-a înnegrit aurul și cum s-a modificat aspectul aurului curat! Pietrele sfinte stau risipite pe la colțurile străzilor. ²Fiii remarcabili ai Sionului care altădată erau apreciați la fel ca aurul pur, sunt considerați acum ca ulcioarele de lut prelucrate de mâinile olarului. ³Chiar și șacalii își scot sânul ca să își alăpteze puii! Dar fiica poporului meu a ajuns să fie nemiloasă ca struții deșertului. ⁴Limba celui alăptat se lipește de cerul gurii lui și se usucă de sete. Copiii cer pâine, dar nimeni nu le-o dă. ⁵Cei care se hrăneau cu mâncăruri speciale, zac acum abandonți pe străzi. Cei care fuseseră crescuți în purpură, se lipesc de un morman de cenușă. ⁶Vina fiicei poporului meu este mai mare decât păcatul Sodomei care a fost distrusă într-o clipă fără să fi atins-o cineva. ⁷Prinții ei erau mai curați decât zăpada și mai albi decât laptele. Corpurile le erau mai roșii decât rubinele, iar fețele lor semănau cu safirul. ⁸Dar acum sunt mai negri decât funinginea, astfel încât nici nu îi mai recunoști pe străzi. Pielea li s-a lipit de oase și a devenit uscată ca lemnul. ⁹Cei omorâți de sabie sunt mai fericiți decât aceia pe care i-a distrus foametea. Afectați de foame, aceștia se sting din lipsa recoltelor de pe câmp! ¹⁰Femeile, care odată erau pline de milă, și-au fiert copiii cu mâinile lor; apoi, ei le-au folosit ca hrană atunci când fiica poporului meu a ajuns să fie strivită (*de foamete*)! ¹¹Iahve Și-a manifestat cu forță toată mânia Lui și a făcut să se simtă intens efectul ei! A aprins un foc în Sion. Acesta i-a consumat temeliiile. ¹²Regii pământului nu ar fi crezut și niciunul dintre locuitorii lumii nu și-ar fi imaginat că dușmanul și inamicul (*nostru*) vor intra pe porțile Ierusalimului. ¹³Acest lucru s-a întâmplat din cauza păcatelor profeților lui și a nedreptăților preoților care au vărsat în mijlocul lui sângele celor dreți. ¹⁴Ei rătăcesc acum ca orbii pe străzi, fiind atât de murdari de sânge, încât nimeni nu are curajul să se atingă de hainele lor. ¹⁵Ceilalți strigă la ei: „Plecați, murdarilor! Plecați! Depărtați-vă! Nu ne atingeți!” În timp ce fug și rătăcesc printre celelalte națiuni, acestea le spun: „Nu vor mai locui aici!” ¹⁶Chiar Iahve i-a împrăștiat și nu i-a mai protejat. Astfel, preoților nu li se mai arată respect, iar bătrânilor nu li se mai acordă cinste. ¹⁷Ochii noștri au obosit așteptând degeaba ajutorul. Am privit din turnurile noastre la un popor care nu ne putea scăpa (*de dezastru*). ¹⁸Dușmanii ne urmăreau; și astfel nu puteam ieși în piețe. Sfârșitul se apropia și termenul expirase; pentru că ne venise sfârșitul. ¹⁹Persecutorii noștri au fost mai rapizi decât vulturii care zboară pe cer. Ne-au urmărit pe munți și ne-au pândit în deșert. ²⁰Cel dedicat în slujba lui Iahve, care era suflarea vieții noastre, a fost capturat în gropile lor. Despre el spuneam (*altă dată*): „Vom trăi la umbra lui printre celelalte națiuni!” ²¹„Fiica Edomului, bucură-te și sari

de veselie – tu care locuiești în țara Uț! Dar să știi că acea cupă va trece și pe la tine. Te vei îmbăta (*bând din ea*) și (*apoi*) te vei dezbrăca!” ²² „Fiica Sionului, pedeapsa ta s-a sfârșit. El nu îți va mai prelungi exilul. Dar să știi fiică a Edomului că El va pedepsi nedreptatea ta și îți va pune în evidență păcatele.” ⁵ „Doamne, amintește-ți de ce ni s-a întâmplat! Uită-te și remarcă rușinea noastră! ²Moștenirea noastră a ajuns în proprietatea unor necunoscuți; iar casele noastre sunt folosite de străini. ³Am ajuns orfani de tată. Mamele noastre sunt văduve. ⁴Bem din apele noastre plătind bani; și când avem nevoie de lemnele noastre, trebuie să le cumpărăm. ⁵Persecutorii noștri ne urmăresc. Deși suntem obosiți, nu suntem lăsați să ne odihnim. ⁶Ne-am aliat cu Egiptul și cu Asiria, ca să ne săturăm cu pâine. ⁷Părinții noștri au păcătuit și acum nu mai sunt; iar noi suportăm pedeapsa (*pentru păcatul*) lor. ⁸Sclavii stăpânesc peste noi și nimeni nu ne eliberează din oprimarea lor împotriva noastră. ⁹Ne câștigăm pâinea riscându-ne viața din cauza pericolului de a fi omorâți cu sabia în deșert. ¹⁰Ne arde pielea ca un cuptor de febra cauzată de foame. ¹¹Femeile au fost violate în Sion. Același lucru s-a întâmplat cu fecioarele din orașele lui Iuda. ¹²Conducătorii (*noștri*) au fost spânzurați de mâinile lor, iar bătrânilor nu li s-a acordat nicio cinste. ¹³Tinerii muncesc foarte greu la piatra de moară, iar copiii cad sub poverile de lemne. ¹⁴Bătrânii nu mai vin la poarta orașului, iar tinerii au încetat să mai cânte. ¹⁵A dispărut bucuria din inimile noastre, iar dansul nostru s-a transformat în jale. ¹⁶A căzut coroana de pe capul nostru. Vai de noi, pentru că am păcătuit! ¹⁷Acesta este motivul pentru care nu mai avem energie; și ni s-au întunecat ochii: ¹⁸Muntele Sion a ajuns să fie devastat. Pe el se plimbă șacalii. ¹⁹«Doamne, Tu guvernezi pentru eternitate. Tronul Tău dăinuie din generație în generație. ²⁰De ce să ne uiți pentru totdeauna? De ce să ne abandonezi pentru mult timp? ²¹Întoarce-ne la Tine, Doamne; și ne vom întoarce! Dă-ne din nou zile ca cele din trecut! ²²Oare să Te fi dezis Tu pentru totdeauna de noi și să Te fi mâniat dincolo de orice limită?!»”

Ezechiel

1 În a cincea zi din a patra lună a anului treizeci de când eram printre exilații stabiliți lângă râul Chebar, s-a deschis cerul și am avut viziuni dumnezeiești. **2**Era al cincilea an de exil al regelui Iehoiachin, în a cincea zi a lunii. **3**Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la Ezechiel – fiul preotului Buzi – în țara caldeenilor, la râul Chebar; și mâna lui Iahve a fost acolo peste el. **4**Am privit; și am văzut un vânt violent care venea dinspre Nord. Aducea cu el un nor mare care strălucea în jurul lui; și împreună cu el veneau fulgere care luminau. În mijloc, chiar în centrul focului, era ceva ca metalul lustruit. **5**În centrul lui exista ceva care semăna cu patru ființe umane. **6**Fiecare ființă avea patru fețe și patru aripi. **7**Picioarele lor erau drepte, iar talpa picioarelor lor era asemănătoare copitei unui vițel și strălucea ca bronzul lustruit. **8**Sub aripile lor, pe fiecare dintre cele patru părți, era câte o mână de om. Toate cele patru ființe aveau fețe și aripi. **9**Ele se atingeau una de alta cu aripile, astfel încât nu se întorceau în timp ce mergeau; ci când se deplasau, fiecare se orienta mergând înainte. **10**Despre fețele lor pot spune că pe partea cu care mergeau înainte, fiecare ființă avea câte o fizionomie de om. În partea dreaptă, fiecare dintre cele patru ființe avea o față de leu. În partea stângă, fiecare dintre cele patru ființe avea o față de vițel. Pe partea din spate a (*capului*) lor, fiecare dintre cele patru ființe avea o față de vultur. **11**Așa erau fețele lor. Aripile le erau întinse în sus. Fiecare ființă avea două aripi cu care atingeau aripile celor de lângă ea; și alte două aripi cu care își acoperea corpul. **12**Fiecare dintre cele patru ființe mergea înainte. Ele mergeau în direcția în care le îndruma spiritul să meargă, fără să devieze din mersul lor. **13**La exterior, aceste ființe erau ca niște cărbuni aprinși și semănau cu niște torțe care se deplasau printre celelalte ființe. Strălucirea lor era ca a focului; și din (*acel*) foc ieșeau străfulgerări. **14**Ființele fugeau și se întorceau cu rapiditatea (*aparității*) fulgerului. **15**În timp ce priveam la acele ființe, am observat că pe pământ, în apropierea fiecăreia, era câte o roată. Existau în total patru roți – câte una pentru fiecare față. **16**Aspectul roților și felul cum erau lucrate semăna cu strălucirea crisolitului. Toate cele patru roți erau asemănătoare. Fiecare dintre ele părea să fie o roată în mijlocul altei roți. **17**Când mergeau, ele se puteau deplasa în toate cele patru direcții, fără să își schimbe traiectoria în mers. **18**Obezile lor erau înalte și în același timp inspirau oroare – pentru că erau pline de ochi în jurul celor patru ființe. **19**Când mergeau ființele, mergeau și roțile lângă ele; iar când se ridicau ele de la pământ, se ridicau și roțile. **20**Ființele mergeau acolo unde le puneau spiritul să meargă. Se deplasau în direcția în care le îndruma spiritul să meargă; iar roțile se ridicau și li se alăturau – pentru că spiritul acelor ființe era în roți. **21**Când mergeau ființele, când se opreau sau când se ridicau de la pământ, împreună cu ele erau mereu și roțile – pentru că spiritul ființelor era în acele roți. **22**Deasupra capetelor celor patru ființe era ceva ca o suprafață care sclipea magnific asemănător cristalului și care se poziționa la înălțime, deasupra lor. **23**Sub acea suprafață,

aripile le stăteau întinse, una spre cealaltă; și fiecare avea câte două aripi cu care se acoperea. ²⁴Am auzit bătaia aripilor lor când se mișcau. Ea era ca vuietul produs de mari ape. Semăna cu vocea Celui Omnipotent, cu aceea a unui vuiet de furtună și cu a zgomotului produs de o armată. Când se opreau acele ființe (*din deplasarea lor*), își lăsau aripile în jos. ²⁵Vuietul se auzea de deasupra suprafetei speciale care era peste capetele lor. Și când ființele se opreau, își lăsau aripile jos. ²⁶Peste acea suprafață care era deasupra capetelor lor, exista ceva care semăna cu un tron. El avea strălucirea pietrei de safir. Pe acel tron stătea cineva care era asemănător omului. ²⁷Privind de la partea care părea să fie centura lui în sus, am văzut ceva ca sclipirea metalului lustruit. Era ca un foc închis în jurul lui. Din locul în care părea să fie centura lui în jos, am văzut ceva care semăna cu focul. În jurul lui era o lumină strălucitoare. ²⁸Sclipirea care era emisă în jur semăna cu aceea a curcubeului din nor într-o zi ploioasă. Așa era gloria lui Iahve. Când am văzut-o, am căzut cu fața spre pământ și am auzit vocea Unuia care vorbea. **2** El mi-a zis: „Fiul omului, stai în picioare; și Eu îți voi vorbi!” ²Când mi-a vorbit, Spiritul a intrat în mine. Atunci m-am ridicat pe picioarele mele și am ascultat pe Cel care îmi vorbea. **3** El mi-a mai zis: „Fiul omului, Eu te trimit la israelieni – la un popor de oameni neascultători care s-au revoltat împotriva Mea! Atât ei, cât și strămoșii lor s-au revoltat împotriva Mea (*de atunci și*) până astăzi. ⁴Fiii la care te trimit Eu, au fețe dure și inimi împietrite. Dar tu să le spui: «Iahve care este Stăpân(*ul vostru*) vă vorbește astfel: [...].!» ⁵Atunci, indiferent că vor asculta sau că nu vor asculta, – pentru că sunt o familie de oameni rebeli –, vor ști totuși că în mijlocul lor există un profet. ⁶Dar tu, fiul omului, să nu te temi nici de ei, nici de cuvintele lor! Chiar dacă spinii și măcăciunii cresc lângă tine și chiar dacă locuiești printre scorpioni, să nu te sperii de cuvintele lor și să nu îți fie frică de fețele lor; pentru ei sunt o familie de rebeli. ⁷Să le vorbești cuvintele Mele – indiferent că vor asculta sau nu vor asculta – pentru că ei sunt niște rebeli. ⁸Deci, fiul omului, ascultă ce urmează să îți spun! Nu fi și tu neascultător ca această familie de rebeli! Deschide gura și mănâncă ce îți voi da!” ⁹Am privit și am văzut o mână întinsă spre mine ținând în ea sulul unui document. ¹⁰El l-a desfășurat înaintea mea. Sulul era scris pe ambele părți; și era plin de lamentări, de bocete și de gemete. **3** El mi-a zis: „Fiul omului, mănâncă ce vei găsi în fața ta. Mănâncă acest sul; apoi du-te și vorbește-i familiei (*lărgite a*) lui Israel!” ²Mi-am deschis gura; și El mi-a dat să mănâncă acel sul. ³Mi-a mai zis: „Fiul omului, hrănește-ți stomacul și umple-ți intestinele cu sulul pe care ți l-am dat!” L-am mâncat; și în gura mea, acel sul a fost dulce ca mierea. ⁴Apoi El mi-a zis: „Fiul omului, du-te la cei care sunt urmașii lui Israel și spune-le cuvintele Mele! ⁵Nu ești trimis la un popor cu o vorbire neînțeleasă și cu o limbă dificilă, ci la urmașii lui Israel! ⁶Nu te trimit la popoare multe care au vorbirea neînțeleasă și limba atât de dificilă încât nu le poți înțelege cuvintele. Cu certitudine, dacă te-aș trimite la ele, te-ar asculta. ⁷Dar urmașii lui Israel nu vor accepta să te asculte – pentru că ei nu doresc să Mă asculte (*nici*) pe Mine! Toți cei care sunt urmașii lui Israel, au

fruntea tare și inima împietrită. ⁸Să știi că voi face fața ta la fel de tare ca fețele lor și fruntea ta va fi la fel de tare ca frunțile lor. ⁹Voi face fruntea ta ca diamantul și mai tare decât cremenea. Nu te teme de ei și nu te speria de fețele lor – pentru că sunt o familie de rebeli!” ¹⁰El a continuat: „Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe care ți le spun. ¹¹Mergi imediat la cei exilați din poporul tău! Vorbește-le; și indiferent că vor asculta sau nu vor asculta, să le spui: «Iahve, Cel care este Stăpân(*ul vostru*), vă vorbește astfel: [...]!»” ¹²Spiritul m-a ridicat; și am auzit în spatele meu un sunet ca vuietul unui mare cutremur. El zicea: „Să fie binecuvântată gloria lui Iahve din sanctuarul Său!” ¹³Acest vuiet care era ca al unui mare cutremur, fusese (*de fapt,*) făcut de aripile acelor ființe atunci când se atingeau una de cealaltă; și lui i se adăuga vuietul roților din apropierea lor. ¹⁴Când m-a ridicat Spiritul și m-a luat, mergeam dezamăgit și mânios în spiritul meu; iar mâna lui Iahve mă apăsa cu mare intensitate. ¹⁵Am ajuns la exilații aduși din Tel-Abib – la cei care locuiau lângă râul Chebar. Acolo unde locuiau ei, am stat foarte șocat șapte zile. ¹⁶La sfârșitul celor șapte zile, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁷„Fiul omului, te-am pus paznic pentru cei care formează familia (*lărgită a*) lui Israel. Când vei auzi vreun cuvânt din gura Mea, să îi avertizezi în numele Meu! ¹⁸Dacă îi voi zice omului incorect: «Te asigur că vei muri!», iar tu nu îl vei avertiza și nu îi vei vorbi ca să îl întorci din drumul lui rău ca să îi scapi astfel viața, el va muri din cauza vinovăției lui; dar voi cere sângele lui din mâna ta. ¹⁹Dar dacă îl vei avertiza pe cel incorect și el nu se va întoarce de la răutatea lui și de la drumul lui rău, atunci va muri din cauza vinovăției lui; iar tu îți vei scăpa sufletul. ²⁰Dacă omul corect se va întoarce de la dreptatea lui și va comite nedreptate, voi pune înaintea lui o capcană; și va fi distrus. El va muri în păcatul lui; și nu îi vor fi amintite faptele corecte pe care le-a făcut. Dar dacă nu l-ai avertizat, voi cere sângele lui din mâna ta. ²¹Dacă tu l-ai avertizat pe cel corect spunându-i să nu păcătuiască și el nu a păcătuیت, atunci va trăi datorită faptului că a fost avertizat; iar tu îți vei scăpa sufletul.” ²²Mâna lui Iahve a fost peste mine acolo unde eram; și El mi-a zis: „Ridică-te, du-te în vale și acolo îți voi vorbi!” ²³M-am ridicat și m-am dus în vale. Am văzut că gloria lui Iahve era acolo – exact ca acea glorie pe care o văzusem la râul Chebar; și am căzut cu fața spre pământ. ²⁴Atunci Spiritul a intrat în mine și m-a ridicat pe picioarele mele. El a vorbit cu mine și mi-a zis: „Intră în casa ta și închide-te înăuntru! ²⁵Fiul omului, să procedezi astfel pentru că vor pune peste tine funii și te vor lega, ca să nu mai poți veni în mijlocul lor. ²⁶Voi face ca limba ta să se lipească de cerul gurii tale și vei fi mut; astfel, tu nu vei mai putea să le faci reproșuri – pentru că sunt o familie de rebeli. ²⁷Dar când îți voi vorbi, îți voi deschide gura, iar tu le vei spune: «Iahve, Cel care este Stăpân(*ul vostru*), vă vorbește astfel: [...]!» Și cine va accepta să asculte, să asculte; iar cine va refuza să asculte, să nu asculte – pentru că sunt o familie de rebeli.” **4** „Iar tu, fiul omului, ia o tablă de argilă, pune-o înaintea ta și sapă pe ea un oraș reprezentând Ierusalimul. ²Prezintă-l sub asediu. Fă să fie vizibile acele

fortificații (*specifice asediului*), o rampă de asalt, tabere cu soldați și berbeci de fier. **3** Apoi ia o tigaie de fier, pune-o ca pe un zid de fier între tine și oraș și orientează-ți privirea împotriva lui – pentru ca el să fie sub asediu; și după ce ai făcut toate acestea, tu să îl înconjori. Acesta va fi un semn pentru urmașii lui Israel. **4** Apoi culcă-te pe partea ta stângă și pune pe ea nedreptatea celor numiți Israel! Câte zile vei sta culcat pe această parte, vei purta nedreptatea lor. **5** Ți-am stabilit un număr de zile conform anilor nedreptăților lor: trei sute nouăzeci de zile vei purta nedreptatea celor numiți Israel. **6** După ce vor expira acele zile, să te culci a doua oară, pe partea ta dreaptă; și să porți nedreptatea celor numiți Iuda pentru un timp de patruzeci de zile. Deci ți-am stabilit câte o zi pentru fiecare an. **7** Apoi orientează-ți privirea spre Ierusalimul asediat și profetește împotriva orașului cu brațul descoperit. **8** Să știi că voi pune peste tine funii, ca să nu te poți întoarce de pe o parte pe alta, până îți vor expira zilele asediului tău. **9** Acum, ia-ți niște grâu, niște orz, niște fasole, niște linte, niște mei și niște secară. Pune-ți-le într-un vas, ca să îți faci mâncare din ele în toate acele zile cât vei sta culcat pe o parte. Să mănânci din ele trei sute nouăzeci de zile. **10** Hrana pe care o vei mânca zilnic, să aibă greutatea de douăzeci de șecheli. În timpul unei zile să mănânci din ea din când în când. **11** Apa pe care o vei bea, să fie măsurată: a șasea parte dintr-un hin. Să bei din ea din când în când. **12** Să mănânci pâine de orz și să o coci înaintea lor, folosind fecale uscate provenite de la om.” **13** Iahve a adăugat: „La fel de scârboasă va fi și pâinea pe care o vor mânca israelienii acolo unde îi voi alunga, printre celelalte popoare!” **14** Atunci eu am zis: „Ah, Doamne, Stăpânul meu, sufletul meu nu a fost afectat niciodată în acest fel – pentru că din tinerețea mea și până acum nu am mâncat din carnea animalelor moarte sau din animale sfâșiate; și nici nu mi-a intrat în gură carne necurată.” **15** El mi-a răspuns: „Ei bine, să știi că îți dau excremente de bou în locul fecalelor de om; și îți vei coace pâinea pe ele.” **16** El mi-a mai zis: „Fiul omului, voi distruge toiagul pâinii în Ierusalim, astfel încât își vor mânca rația de pâine cu frică și își vor bea porția de apă afectați de teroare. **17** Vor avea criză de pâine și de apă. Se vor speria unii de ceilalți și se vor chinui din cauza nedreptății lor.” **5** „Tu, fiul omului, ia-ți o sabie ascuțită și folosește-o ca pe un brici de ras! Rade-ți capul și barba; apoi ia o cumpănă de cântărit și împarte părul! **2** Când vor expira zilele asediului, să arzi o treime din el în mijlocul orașului. Apoi să iei o altă treime și să o tai cu sabia, mergând în jurul orașului. Atunci să arunci o treime din acel păr în vânt – pentru că voi declanșa sabia care îi va urmări. **3** Totuși, să iei un mic număr de fire de păr, pe care să le păstrezi în partea de jos a hainei tale. **4** Dintre acestea, să iei câteva și să le arunci în mijlocul focului, ca să ardă în el. Din ele va ieși un foc împotriva întregii familii a lui Israel.” **5** Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Acesta este Ierusalimul pe care Eu l-am pus în mijlocul celorlalte popoare și în jurul căruia am pus (*celelalte*) țări. **6** În decăderea lui morală, s-a revoltat împotriva judecăților Mele chiar mai mult decât celelalte popoare; și a devenit rebel față de poruncile Mele chiar mai mult decât țările care îl înconjoară. A respins

deciziile Mele și nu s-a conformat poruncilor Mele. ⁷Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Ați fost chiar mai neascultători decât popoarele care vă înconjoară. Nu ați respectat poruncile Mele și nu v-ați conformat regulilor Mele. Nu ați procedat nici măcar ca popoarele care vă înconjoară!

⁸Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, vă spune: ‘Să știți că Eu personal sunt împotriva voastră și Îmi voi pune în aplicare în mijlocul vostru deciziile Mele – chiar sub privirea celorlalte popoare! ⁹Vă voi face ce nu am mai făcut și nici nu voi mai face (*altora*); și se va întâmpla așa din cauza tuturor faptelor voastre oribile. ¹⁰În mijlocul vostru, părinții își vor mânca proprii lor copii; iar copiii își vor mânca părinții. Voi face judecată între voi și vă voi împrăști pe toți supraviețuitorii în toate direcțiile din care bat vânturile. ¹¹Iahve, Cel care este viu și Stăpân, vă asigură: din cauza faptului că ați profanat sanctuarul Său cu toate faptele voastre murdare și cu toate lucrurile oribile pe care le-ați făcut, Își va întoarce și El ochii de la voi! Nu vă voi mai privi cu bunătațe și nu vă voi proteja! ¹²O treime din poporul tău va muri de epidemie și va fi distrusă de foamete chiar în mijlocul tău. O altă treime va cădea decimată de sabie în jurul tău. O altă treime va fi dispersată în toate direcțiile din care bat vânturile; iar Eu o voi urmări cu sabia. ¹³Îmi voi satisface astfel mânia, Îmi voi tempera marea Mea supărare față de ei și Mă voi liniști. Când Îmi voi fi temperat supărarea Mea față de ei, vor ști că Eu, Iahve, am vorbit astfel afectat de gelozia Mea. ¹⁴Te voi face să ajungi o ruină și ceva ridicol printre popoarele care te înconjoară – înaintea tuturor celor care vor trece pe lângă tine. ¹⁵Vei ajunge de răs și vei deveni ridicol în fața popoarelor înconjurătoare. Vei fi un avertisment și un motiv de oroare când voi face să se întâmple împotriva ta tot ce am decis. Totul îți va fi aplicat cu mânie, cu mare supărare și cu pedepse dure – pentru că Eu, Iahve, am vorbit!

¹⁶Când voi trimite împotriva voastră săgețile devastatoare ale foametei – care vor veni pentru distrugere și pe care Eu le voi aduce pentru devastarea voastră –, foametea se va intensifica peste voi și vă voi anihila toiagul pâinii. ¹⁷Voi trimite peste voi foametea și animalele sălbatice. Veți fi lăsați fără copii. Epidemia și vărsarea de sânge vor trece pe la voi; și voi aduce sabia împotriva voastră – pentru că Eu, Iahve, am vorbit.’» **6** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a vorbit astfel: ²„Fiul omului, orientează-ți privirea spre munții lui Israel și profetește împotriva lor. ³Să spui: «Munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul lui Iahve, al Celui care este Stăpân! El vorbește munților și dealurilor, drumurilor înguste de trecere și văilor: ‘Să știți că voi aduce împotriva voastră sabia și vă voi distruge înălțimile. ⁴Altarele voastre vor fi devastate și cele pentru tămâiere vor fi decimate. Îi voi extermina pe răniții voștri înaintea idolilor voștri. ⁵Voi pune cadavrele israelienilor înaintea idolilor lor și le voi dispersa oasele în jurul altarelor lor. ⁶În toate locurile unde veți locui, orașele vor fi devastate și înălțimile vor fi dărâmate – astfel încât altarele voastre vor fi stricate și distruse. Idolii voștri vor fi striviți și desființați. Altarele voastre pentru tămâiere vor fi dărâmate, iar lucrările voastre vor fi distruse. ⁷Cel lovit de moarte va cădea înaintea ochilor voștri; și

veți ști atunci că Eu sunt Iahve! **8** Dar voi lăsa să trăiască pe câțiva fugari din poporul vostru. Ei vor scăpa de sabie (*fugind*) printre celelalte popoare atunci când vă voi dispersa în diferite țări. **9** Acolo, printre acele popoare unde au fost duși în captivitate, fugarii voștri își vor aminti de Mine, de Cel care am fost întristat din cauza inimii lor adultere care a deviat de la ascultarea de Mine și din cauza ochilor lor care priveau cu dorințe păcătoase la idoli lor. Atunci le va fi scârbă de toate faptele rele pe care le-au comis și de toate lucrurile lor oribile. **10** Și vor ști astfel că Eu sunt Iahve și că nu degeaba am zis că le voi face acest rău. »” **11** Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Bate din palme, dă din picioare și zi: «Vai!» – din cauza tuturor faptelor oribile și a răutăților familiei lui Israel care va fi doborâtă de sabie, de foamete și de epidemii! **12** Cel care va fi departe, va muri de epidemie; iar cel care va fi aproape, va cădea decimat de sabie. Cel care va fi lăsat și protejat, va muri de foame. Așa Îmi voi satisface marea Mea supărare împotriva lor. **13** Și vor ști că Eu sunt Iahve – atunci când cei omorâți din poporul lor vor zăcea printre idoli lor în jurul altarelor lor, pe orice deal înalt, pe orice vârf de munte, sub orice copac verde și sub orice stejar stufos – adică în toate locurile unde au ars tămâie parfumată tuturor idolilor lor. **14** Îmi voi întinde mâna împotriva lor și voi face ca țara să fie devastată și distrusă din zona deșertului până la Dibla – oriunde sunt locuințele lor. Și vor ști astfel că Eu sunt Iahve!” **7** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2** „Fiul omului, Iahve vorbește astfel țării lui Israel: «Sfârșitul! A venit sfârșitul peste cele patru colțuri ale țării! **3** Acum sfârșitul este peste tine! Voi trimite mânia Mea împotriva ta. Te voi judeca conform comportamentului tău și voi pune peste tine greutatea tuturor faptelor tale oribile. **4** Nu mă voi uita cu milă la tine și nu te voi proteja de adversități; ci îți voi plăti conform comportamentului tău și în acord cu lucrurile oribile care se întâmplă în mijlocul tău. Vei ști astfel că Eu sunt Iahve!». **5** Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Să știi că vine dezastru peste dezastru! **6** Vine sfârșitul! Da, vine sfârșitul! El s-a trezit și vine împotriva ta! Privește-l venind! **7** Locuitor al țării, vine condamnarea peste tine! Vine vremea! Ziua este aproape! Pe munți este panică în loc de chiuituri! **8** Acum sunt pregătit să Îmi vărs marea Mea supărare împotriva ta și să Îmi revărs mânia peste tine. Te voi judeca în acord cu felul în care te-ai comportat și îți voi face conform tuturor faptelor tale oribile. **9** Nu mă voi uita cu milă la tine și nu te voi scăpa de consecințe; ci îți voi plăti conform comportamentului și în acord cu lucrurile urâte care se fac în mijlocul tău. Vei ști astfel că Cel care lovește, sunt Eu, Iahve! **10** Aceasta este ziua! Privește-o venind! Vine condamnarea! Ramura a înmugurit! Aroganța a înfrunzit! **11** Violența s-a înălțat ca să fie ca un toiag al răutății. Și nu va mai rămâne nimic din ei, nici din mulțimea lor, nici din bogăția lor. Nu va mai rămâne nimic remarcabil între ei. **12** Vine vremea! Se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul; iar vânzătorul să nu bocească, pentru că mânia se va revărsa peste toată mulțimea de oameni. **13** Vânzătorul nu se va mai întoarce la ce a vândut – cât timp trăiesc amândoi – fiindcă viziunea cu privire la mulțimea de oameni, nu se va schimba. Din cauza

nedreptăților lor, niciunul nu își va salva viața. **14**Sunați cu goarna și faceți toate pregătirile! Dar nimeni nu va merge la luptă – pentru că mânia Mea se va revărsa peste toată mulțimea de oameni. **15**Pe stradă va fi sabia, iar în casă va acționa epidemia și foametea. Cine va fi pe câmp, va muri de sabie; iar pe cel care va fi în oraș, îl vor devora foametea și epidemia. **16**Cei care vor supraviețui dintre ei, vor fi în munți, ca porumbeii văilor; și vor geme cu toții, fiecare pentru nedreptatea lui. **17**Toate mâinile vor slăbi și toți genunchii se vor înmuia. **18**Se vor acoperi cu saci; și tremurul îi va afecta pe toți. Toate fețele vor fi acoperite de rușine și toate capetele vor fi rase. **19**Își vor arunca argintul pe străzi; și vor considera aurul ca pe un lucru fără valoare. Argintul și aurul lor nu vor putea să îi scape în ziua mării supărări a lui Iahve. Nu vor putea nici să le sature sufletul, nici să le umple stomacul; pentru că ele au fost cauza care i-a făcut să cadă în nedreptate. **20**Se mândreau cu frumusețea podoabelor lor din care își făceau imaginile lor oribile reprezentând acei idoli respingători. Din această cauză îi voi transforma în ceva murdar. **21**Îi voi da ca pradă în mâna străinilor. Vor fi jefuiți de cei răi care sunt pe pământ; și ei îi vor profana. **22**Îmi voi întoarce fața de la ei; și prădătorii vor profana valorosul Meu sanctuar. Vor intra în el și îl vor profana. **23**Pregătește lanțul, pentru că țara este plină de vărsare de sânge, iar orașul este plin de violență. **24**Voi aduce cele mai rele popoare ca să le ia casele. Voi face să înceteze mândria celor care deținuseră forța; iar sanctuarele lor vor fi profanate. **25**Când va veni teroarea, ei vor căuta pacea; dar nu o vor găsi. **26**Va veni dezastru după dezastru și va fi veste după veste. Atunci vor încerca să găsească o viziune din partea profetului, dar învățătura din lege(*a mozaică*) a preotului va fi pierdută și sfatul bătrânilor nu se va mai găsi. **27**Regele va jeli, prințul va fi afectat de disperare și mâinile poporului din țară vor tremura. Voi face să li se întâmple conform comportamentului lor; și îi voi judeca în acord cu legile lor. Și vor ști astfel că Eu sunt Iahve.» **8** În al șaselea an, în a șasea lună, în a cincea zi a acelei luni, stăteam la mine în casă împreună cu cei care formau consiliul bătrânilor proveniți din teritoriul numit Iuda. Ei erau înaintea mea; și mâna lui Iahve, Cel care este Stăpân, a venit peste mine. **2**Am privit și am văzut că era acolo Cineva care semăna cu un om. Începând de la nivelul la care părea să fie centura lui în jos, era foc; iar de la ce părea să fie centura lui în sus, era ceva asemănător strălucirii metalului lustruit. **3**El a întins ceva ca o mână și m-a luat de buclele părului capului meu. Spiritul m-a ridicat între pământ și cer și m-a dus la Ierusalim – în cadrul unor viziuni dumnezeiești – la intrarea dinspre nord a curții interioare. Acolo era așezat idolul care provoca gelozia lui Dumnezeu. **4**Atunci a apărut instant gloria Dumnezeului lui Israel, așa cum am văzut-o în vale. **5**El mi-a zis: „Fiul omului, privește spre Nord!” Am privit înspre Nord și am văzut în partea de Nord a porții altarului acest idol care provoca gelozia (*lui Iahve*), chiar la intrare. **6**El a continuat: „Fiul omului, vezi tu ce fac ei? Vezi marile lucruri oribile pe care le comit aici cei din familia (*lărgită a*) lui Israel, ca să Mă depărteze de sanctuarul Meu? Dar să știi că vei vedea lucruri mai oribile decât acestea!” **7**Atunci m-a dus la

intrarea curții. Am privit și am văzut o gaură în zid. ⁸El mi-a zis: „Fiul omului, sapă în zid!” Am săpat în zid până am ajuns la o intrare. ⁹El a continuat: „Intră și privește la oribilele lucruri pe care le fac ei aici!” ¹⁰Am intrat, am privit și am văzut tot felul de imagini de reptile și de animale sălbatice oribile împreună cu toți idoli urmașilor lui Israel – gravați pe toți pereții. ¹¹Înainte lor stăteau șaptezeci de bărbați dintre bătrânii urmașilor lui Israel; iar în mijlocul lor stătea Iazania, fiul lui Șafan. Fiecare avea în mână câte o cădelniță din care se ridica un nor parfumat de tămâie. ¹²El mi-a zis: „Fiul omului, ai văzut ce fac bătrânii urmașilor lui Israel în întuneric – fiecare în camera destinată idolului lui? Au curajul să se comporte astfel pentru că ei zic: «Iahve nu ne vede! El deja a abandonat țara!»” ¹³Apoi mi-a mai zis: „Vei vedea alte lucruri oribile, chiar mai mari, pe care le fac ei!” ¹⁴El m-a dus la intrarea casei lui Iahve, în partea de nord. Acolo stăteau niște femei care îl plângeau pe Tamuz. ¹⁵Iahve mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului? Să știi că vei vedea lucruri mai oribile decât acestea!” ¹⁶Apoi m-a dus în curtea interioară a casei lui Iahve. Acolo, la intrarea în casa Lui, între portic și altar, erau aproximativ douăzeci și cinci de oameni care stăteau cu spatele spre casă și cu fața spre est. Ei se închinau soarelui, aplecându-se spre partea de est. ¹⁷El mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului? Oare este prea puțin pentru cei numiți Iuda să comită oribilele fapte pe care le-ai văzut aici? Trebuia să mai umple și țara de violență și să continue să Mă mânie? Privește-i cum își apropie ramura de nas! ¹⁸Din această cauză, și Eu mă voi comporta cu ei cu mare mânie. Nu voi avea milă de ei și nu îi voi proteja. Deși vor striga cu mare intensitate la urechile Mele cu vocea lor, nu îi voi auzi!” ⁹ Apoi El a strigat cu mare intensitate în voce, în auzul urechilor mele, zicând: „Să se apropie santinelele orașului – și fiecare să vină cu arma lui de distrugere!” ²Imediat au apărut șase bărbați care veneau dinspre drumul porții de sus care este spre nord – fiecare cu arma lui distrugătoare în mână. Între ei era un om îmbrăcat în haine de in și care avea la centură o călimară. Ei au venit și s-au oprit în apropierea altarului de bronz. ³Gloria Dumnezeului lui Israel s-a ridicat dintre heruvimii de unde era și a venit deasupra pragului casei. Apoi El l-a chemat pe bărbatul care era îmbrăcat în haine de in și care avea călimara la centură. ⁴Iahve i-a zis: „Mergi prin oraș; și parcurgând astfel Ierusalimul, fă un semn pe frunțile celor care sunt afectați în ei înșiși și care gem din cauza tuturor lucrurilor oribile care se fac în mijlocul lui.” ⁵Iar celorlalți le-a zis în auzul urechilor mele: „Parcurgeți orașul în urma lui și omorâți! Să nu vă uitați cu milă la ei și să nu îi protejați! ⁶Să îi omorâți pe toți: atât pe bătrâni și pe tineri împreună cu domnișoarele, cât și pe copii împreună cu femeile pe care le veți găsi! Dar să nu vă atingeți de toți aceia care au primit semnul! Începeți chiar din sanctuarul Meu!” Astfel, ei au început cu bătrânii care erau înaintea casei (lui Iahve). ⁷El le-a zis: „Profanați casa și umpleți-i curțile cu morți! Începeți!” Ei au plecat și au început să omoare oameni prin oraș. ⁸În timp ce omorau ei, eu am rămas singur. Atunci am căzut cu fața spre pământ și am strigat, zicând: „Ah, Doamne, Stăpâne! Vei distruge Tu toți supraviețuitorii lui

Israel, revărsându-Ți marea Ta supărare peste Ierusalim?” ⁹El mi-a zis: „Păcatul celor numiți Iuda și al celor numiți Israel, este mare, chiar foarte mare! Țara este plină de crime care au făcut să curgă sânge, iar orașul este plin de nedreptate; pentru că ei zic: «Iahve a abandonat țara și nu ne mai vede!» ¹⁰Din această cauză, nu voi avea milă de ei și nu îi voi proteja (*de pedeapsă*); ci voi face să cadă peste capul lor faptele pe care le-au făcut.” ¹¹Atunci, bărbatul îmbrăcat în haine de in și care avea acea călimară la centură, s-a întors (*la Iahve*) cu următorul mesaj: „Am făcut cum ai poruncit!” ¹⁰ Am privit și am văzut că peste suprafața care era deasupra capetelor heruvimilor, se vedea ceva ca o piatră de safir care semăna cu un tron. ²El a vorbit astfel bărbatului îmbrăcat în haine de in: „Bagă-te între roțile de sub heruvimi! Umple-ți apoi mâinile cu cărbunii aprinși care sunt între heruvimi și împrăștie-i peste oraș!” L-am văzut cum se duce. ³În acest timp, heruvimii stăteau în partea dreaptă a casei (*lui Iahve*); iar norul umpluse curtea interioară. ⁴Atunci gloria lui Iahve s-a ridicat dintre heruvimi și s-a oprit deasupra pragului casei. Norul a umplut casa; și strălucirea gloriei lui Iahve a umplut curtea. ⁵Zgomotul făcut de aripile heruvimilor se auzea până în curtea exterioară și era ca vocea Dumnezeului Omnipotent când vorbește. ⁶Când i-a poruncit bărbatului îmbrăcat în haine de in să meargă să ia cărbuni aprinși dintre roțile heruvimilor, el s-a dus și s-a oprit lângă roți. ⁷Atunci unul dintre heruvimi a întins mâna spre focul care era între ei, a luat cărbuni și i-a pus în palma celui care era îmbrăcat cu haine de in. El i-a luat și a plecat. ⁸Undeva, sub aripile heruvimilor, se vedea ceva ca o mână de om. ⁹Am privit și am constatat că în apropierea heruvimilor erau patru roți – o roată în apropierea unui heruvim și o roată în apropierea următorului heruvim. Roțile străluceau ca o piatră de crisolit. ¹⁰Cele patru roți erau la fel, fiecare având aspectul unei roți stând în mijlocul altei roți. ¹¹Când mergeau, ele se puteau deplasa în toate cele patru direcții fără să se întoarcă în deplasarea lor. Mergeau în direcția în care era îndreptat capul fiecărui heruvim, fără să se întoarcă în timpul deplasării lor. ¹²Tot corpul heruvimilor, inclusiv spatele, mâinile, aripile și roțile – împreună cu cele patru roți ale lor – era plin de ochi pe toate părțile. ¹³Am auzit că roțile erau numite Galgal. ¹⁴Fiecare heruvim avea patru fețe. Prima față era de heruvim, a doua de om, a treia de leu, iar a patra de vultur. ¹⁵Apoi heruvimii s-au ridicat. Erau aceleași ființe pe care le văzusem la râul Chebar. ¹⁶Când mergeau heruvimii, mergeau și roțile împreună cu ei; iar când își ridicau aripile ca să se înalțe de la pământ, roțile rămâneau în apropierea lor. ¹⁷Când se opreau heruvimii, se opreau și roțile; iar când mergeau ei, mergeau și ele – pentru că spiritul acelor ființe era în ele. ¹⁸Gloria lui Iahve a plecat de la pragul casei (*Lui*) și s-a oprit deasupra heruvimilor. ¹⁹Apoi, sub privirea mea, heruvimii și-au ridicat aripile și s-au înălțat de la pământ. Când au plecat ei, au plecat și roțile împreună cu ei. S-au oprit la intrarea porții dinspre est a casei lui Iahve. Gloria Dumnezeului lui Israel era sus, deasupra lor. ²⁰Erau aceleași ființe pe care le văzusem stând sub Dumnezeul lui Israel, la râul Chebar; și am înțeles că sunt

heruvimi. ²¹Fiecare avea câte patru fețe, câte patru aripi și ceva care semăna cu mâinile omenesti sub aripi. ²²Aspectul fețelor lor era același cu al celor pe care le văzusem la râul Chebar. Acele ființe erau identice cu cele văzute acolo; și fiecare mergea în direcția în care își avea orientată fața. ¹¹ Apoi Spiritul m-a luat și m-a dus la intrarea dinspre est a casei lui Iahve. Acolo am văzut că la intrarea porții erau douăzeci și cinci de bărbați. Printre ei i-am văzut pe Iaazania – fiul lui Azur – și pe Pelatia – fiul lui Benaia – care erau conducătorii poporului. ²Iahve mi-a zis: „Fiul omului, aceștia sunt oamenii care concep răutatea și care dau sfaturi greșite în acest oraș. ³Ei zic: «Oare nu se apropie vremea favorabilă construirii caselor? Orașul este oala, iar noi suntem carnea!» ⁴Din această cauză, profetește-le. Fiul omului, profetește!” ⁵Spiritul lui Iahve a venit peste mine și mi-a zis: „Spune: «Iahve vorbește astfel: ‘Voi, cei care vă numiți urmași ai lui Israel, vorbiți spunând aceste cuvinte. Dar Eu vă cunosc gândurile. ⁶V-ați înmulțit crimele în acest oraș; și i-ați umplut străzile cu morți!’ ⁷Din această cauză, Iahve care este Stăpân vă spune că morții pe care i-ați expus în mijlocul acestui oraș, sunt carnea; iar orașul este cazanul. Dar pe voi vă voi scoate din mijlocul orașului. ⁸Vă temeți de sabie; dar exact sabie voi aduce peste voi. Eu vă prezint mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân! ⁹Vă voi scoate din mijlocul orașului, vă voi face să ajungeți la discreția străinilor și Îmi voi pune în aplicare deciziile pronunțate împotriva voastră. ¹⁰Veți cădea loviți de sabie. Vă voi judeca la limitele teritoriale ale lui Israel; și veți ști atunci că Eu sunt Iahve! ¹¹Acest oraș nu va fi cazanul vostru și nici voi nu îi veți fi carnea; ci vă voi judeca la limitele teritoriului numit Israel. ¹²Veți ști astfel că Eu sunt Iahve, ale cărui porunci nu le-ați respectat și ale cărui reguli nu le-ați aplicat; ci ați procedat conform legilor popoarelor care vă înconjoară.’” ¹³În timp ce profeteam, Pelatia – fiul lui Benaia – a murit. Atunci am căzut cu fața spre pământ și am strigat cu mare intensitate în voce, zicând: „Ah, Doamne, Stăpâne, vei distruge Tu chiar și puținii supraviețuitori ai lui Israel?” ¹⁴Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁵„Fiul omului, frații tăi, cei care sunt chiar dintre rudele tale și toată familia lărgită a lui Israel din exil – toți aceștia sunt cei despre care locuitorii Ierusalimului zic: «Aceia s-au îndepărtat de Iahve! Nouă ne-a fost dată în proprietate această țară!» ¹⁶Din această cauză, vorbește despre ei astfel: «Iahve Cel care este Stăpân, vă spune: ‘Deși i-am dus departe printre popoare și i-am împrăștiat în țări străine, totuși Eu le-am fost un sanctuar, pentru un timp, în țările în care au mers.’” ¹⁷Acum, să le spui astfel: „Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește zicând: «Vă voi strânge dintre popoare, vă voi aduna din țările în care ați fost dispersați și vă voi da țara lui Israel.» ¹⁸Când vor (*re*)veni în ea, vor scoate de acolo toți idolii și toate lucrurile oribile. ¹⁹Le voi da o altă inimă și voi pune în ei un nou spirit. Voi scoate inima de piatră din corpul lor; și le voi da o inimă de carne, ²⁰pentru ca astfel să respecte deciziile Mele și să aplice legile Mele în practica vieții lor. Vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeu lor. ²¹Iahve, Cel care este Stăpân, spune că va întoarce comportamentul împotriva capetelor acelora a căror inimă (*încă mai*) umblă

după idolii și care fac fapte oribile!” ²²Apoi heruvimii și-au ridicat aripile însoțiți de roțile care erau în apropierea lor. Gloria Dumnezeului lui Israel era deasupra lor. ²³Acea glorie a lui Iahve s-a ridicat din mijlocul orașului și s-a oprit pe muntele de la Estul lui. ²⁴Am fost luat și dus într-o viziune, prin Spiritul lui Dumnezeu, la exilații din Caldeea. După ce a plecat de la mine viziunea pe care o văzusem, ²⁵am relatat exilaților toate cuvintele lui Iahve care îmi fuseseră revelate. **12** Apoi Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unei familii de rebeli. Ei au ochi să vadă, dar nu văd. Au urechi să audă, dar nu aud – pentru că sunt un popor de rebeli. ³Fiul omului, din această cauză, fă-ți bagajul ca pentru exil; și arată-le în timpul zilei intenția ta de a pleca în captivitate. Să pleci în văzul lor din locuința ta spre un alt loc! Poate vor înțelege astfel că sunt o familie de oameni rebeli. ⁴Să îți scoți bagajul ca pentru exil – în timpul zilei – pentru ca ei să te vadă! Apoi să pleci seara – în văzul lor – așa cum pleacă exilații. ⁵Să spargi zidul făcând în el o gaură – în prezența lor – și să îți scoți bagajul pe acolo. ⁶Să îl pui pe umăr – în văzul lor – și să pleci când se înserează. Să îți acoperi fața, ca să nu vezi pământul; pentru că te fac un semn pentru cei din familia (*lărgită a*) lui Israel.” ⁷Am făcut cum mi se poruncise. Mi-am scos bagajul în timpul zilei – ca pentru exil – și seara am făcut o gaură în zid cu mâinile mele. Am plecat când se însera și mi-am pus pe umăr bagajul, în văzul lor. ⁸Dimineața, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ⁹„Fiul omului, nu te-au întrebat acești urmași ai lui Israel – care formează această familie de rebeli – ce înseamnă ce faci? ¹⁰Să le spui: «Iahve, Cel care este stăpân, vorbește astfel: ‘Această profecie se referă la prințul din Ierusalim și la toți cei care formează familia (*lărgită a*) urmașilor lui Israel și care locuiesc acolo.»’ ¹¹Spune-le astfel: «Eu sunt un semn pentru voi! Cum am făcut eu, așa li se va face și lor. Vor merge captivi în exil. ¹²Când se va însera, prințul lor își va pune pe umăr bagajul ca să plece. El va face o gaură în zid ca să iasă; apoi își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul. ¹³Dar Eu Îmi voi arunca năvodul peste el; și va fi prins în plasa Mea. Îl voi duce în Babilon – în țara caldeenilor – fără să o poată vedea – pentru că va muri (*până să ajungă*) acolo. ¹⁴Pe toți cei din jurul lui – pe ajutoarele care vor veni cu el și pe toate trupele lui – îi voi împrăștia în toate direcțiile din care bat vânturile; și îi voi urmări cu sabia. ¹⁵Când îi voi împrăștia printre celelalte popoare și când îi voi dispersa în țări străine, vor ști că Eu sunt Iahve. ¹⁶Dar voi scăpa de sabie, de foamete și de epidemii un anumit număr de bărbați, ca să relateze printre oamenii popoarelor unde vor ajunge despre toate faptele lor oribile. Și vor ști atunci că Eu sunt Iahve.»” ¹⁷Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁸„Fiul omului, mănâncă-ți pâinea tremurând și bea-ți apa cu teamă și în neliniște! ¹⁹Spune poporului din țară: «Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel despre locuitorii Ierusalimului și despre teritoriul numit Israel: ‘Își vor mânca pâinea cu neliniște și își vor bea apa în teroare – pentru că țara va fi jefuită de toate bunurile ei – din cauza violenței tuturor celor care locuiesc în ea. ²⁰Orașele locuite vor fi devastate, iar țara va deveni un teren pe care vor crește

buruieni. Și vor ști atunci că Eu sunt Iahve.’»” **21**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **22**„Fiul omului, ce sens are acest proverb pe care îl spuneți în teritoriul numit Israel: «Zilele se lungesc și nicio viziune nu se confirmă!»? **23**Din această cauză, spune-le astfel: «Iahve, Cel care este Stăpân, vă vorbește zicând: ‘Voi face să înceteze acest proverb și nu îl vor mai spune în teritoriul numit Israel!’». Dar tu spune-le: «Zilele se scurtează și fiecare viziune va fi confirmată de tot ce se va întâmpla. **24**Nu vor mai fi viziuni false și nici preziceri plăcute dar înșelătoare în mijlocul urmașilor lui Israel. **25**Eu, Iahve, promit că se va întâmpla așa; iar cuvântul pe care îl spun, va fi confirmat și nu va mai întârzia. Familie rebelă, să știi că în zilele existenței tale voi face să se întâmple ce am spus! Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.»” **26**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **27**„Fiul omului, urmașii lui Israel spun că viziunea pe care o vezi tu se va confirma peste mult timp și că tu, de fapt, profețești despre niște vremuri îndepărtate. **28**Din această cauză, spune-le astfel: «Iahve, Cel care este Stăpân, vă zice: ‘Nu va mai întârzia confirmarea niciunui cuvânt pe care l-am pronunțat! Ce am spus, se va întâmpla! Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân!’»” **13**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„Fiul omului, profețește despre profeții poporului numit Israel – chiar despre cei care profețesc acum! Spune-le profeților care vorbesc din propria lor imaginație, astfel: «Ascultați Cuvântul lui Iahve! **3**Cel care este Stăpân, vă zice: ‘Vai de profeții fără minte care își urmează propria imaginație. De fapt, ei nu văd nimic! **4**Israel, profeții tăi au ajuns ca șacalii printre ruine! **5**Nu v-ați urcat la spărturi să refaceți zidul urmașilor lui Israel, ca să reziste în lupta din ziua lui Iahve! **6**Ce văd ei, de fapt, este o confruntare inutilă; iar prezicerea lor este o minciună!’ Ei zic: ‘Ascultați un mesaj de la Iahve!’ când, de fapt, nu i-a trimis Iahve. Și cu toate acestea, ei speră să li se confirme ce au spus. **7**Oare nu sunt toate acestea doar viziuni fără nicio acoperire în fapte? Ce vedeți și transmiteți voi, sunt doar preziceri mincinoase! Voi spuneți: ‘Ascultați un mesaj de la Iahve!’ când, de fapt, Eu nu v-am vorbit.» **8**Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Pentru că vorbiți despre lucruri care nu se vor întâmpla și pentru că aveți viziuni mincinoase, să știți că Eu sunt împotriva voastră. Acesta a fost pentru voi mesajul lui Iahve care este Stăpân. **9**Mâna Mea va fi împotriva profeților care au viziuni false și care fac preziceri mincinoase. Ei nu vor mai fi în adunarea poporului Meu, nu vor fi scriși în cartea urmașilor lui Israel și nici nu vor *(re)*veni pe teritoriul numit Israel. Veți ști astfel că Eu sunt Iahve, Cel care este Stăpân! **10**Ei au rătăcit pe poporul Meu, zicând: ‘Pace!’ când, de fapt, nu este pace; și atunci când se repară un zid, ei doar îl tencuiesc cu ipsos. **11**Pentru că procedează astfel, spune-le celor care tencuiesc cu ipsos, că zidul va cădea. Va curge ploaia, pietrele de grindină vor cădea și se va declanșa o furtună violentă. **12**Zidul va cădea. Și atunci veți fi întrebați: ‘Unde este ipsosul cu care l-ați tencuit?’» **13**Pentru că se va întâmpla așa, Iahve, Cel care este Stăpân, spune: «În marea Mea supărare, voi declanșa o furtună violentă. Fiind mânios, voi face să plouă torențial; și supărarea Mea distrugătoare va

arunca pietre de grindină. ¹⁴Voi dărâma zidul pe care l-ați tencuit cu ipsos. Îl voi culca la pământ și îi voi descoperi temeliele. Când va cădea el, veți muri printre dărâmăturile lui. Și veți ști astfel că Eu sunt Iahve. ¹⁵După ce Îmi voi consuma mânia împotriva zidului și împotriva celor care l-au tencuit cu ipsos, vă voi zice: ‘Nu mai există nici zidul, nici cei care îl refăceau. ¹⁶Iahve, Cel care este Stăpân, spune că profetii lui Israel care au profetit despre Ierusalim și au avut viziuni de pace despre acest oraș, deși nu era pace, nu mai sunt.’» ¹⁷Tu, fiul omului, orientează-ți acum privirea spre fiicele poporului tău – spre cele care profetesc din propria lor imaginație – și profetește împotriva lor. ¹⁸Spune: «Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: ‘Vai de cele care își cos ciucuri pe marginea mânecilor și care fac voaluri pentru cap de diferite mărimi – ca să vâneze suflete! Voi accepta Eu ca voi care vânați sufletele poporului Meu, să rămâneți în viață?! ¹⁹M-ați desconsiderat înaintea poporului Meu pentru câțiva pumni de orz și pentru câteva bucăți de pâine. Înșelându-mi poporul prin minciunile pe care oamenii lui le-a auzit, ați omorât niște suflete care nu ar fi trebuit să moară; și ați lăsat să trăiască niște suflete care nu ar fi trebuit să trăiască!’» ²⁰Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Voi smulge de pe mânecile voastre ciucurii cu care ați vânat sufletele ca pe păsări; și voi elibera pe aceia pe care i-ați vânat ca pe păsări. ²¹Vă voi smulge voalurile; și Îmi voi salva poporul din mâinile voastre. El nu va mai fi prada voastră; și veți ști atunci că Eu sunt Iahve. ²²Voi ați întristat inima omului corect folosindu-vă de minciună, deși Eu nu am îndurerat-o. Ați susținut mâinile celui rău ca să nu se întoarcă de la comportamentul lui greșit și să trăiască. ²³Pentru că ați făcut toate acestea, nu veți mai avea viziuni mincinoase și nici nu veți mai pronunța preziceri. Îmi voi salva poporul din mâna voastră; și veți ști astfel că Eu sunt Iahve.»” ¹⁴ Au venit la mine câțiva dintre membri consiliului bătrânilor lui Israel; și s-au așezat înaintea mea. ²Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ³„Fiul omului, acești oameni și-au construit idolii în inimă și și-au pus înaintea nedreptatea ca motiv de cădere. Oare voi accepta Eu să fiu întrebat de ei? ⁴Din această cauză, să le vorbești și să le spui astfel: «Iahve, Cel care este Stăpân, vă zice: ‘Fiecăruia bărbat dintre urmașii lui Israel care își înalță idolii în inimă și care își pune înaintea propria nedreptate ca un motiv de cădere în timp ce se duce totuși la profet, îi voi răspunde chiar Eu, Iahve – în ciuda mulțimii idolilor lui. ⁵Voi proceda astfel ca să îi prind chiar în inima lor pe urmașii lui Israel care s-au înstrăinat de Mine prin idolii lor.’» ⁶Datorită acestor lucruri, spune-le celor care se numesc urmași ai lui Israel: «Iahve, Cel care este Stăpân, vă zice: ‘Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la idolii voștri! Întoarceți-vă privirile de la toate imaginile voastre oribile! ⁷Eu, Iahve, îi voi răspunde fiecăruia bărbat din familia (*lărgită a*) lui Israel și fiecăruia străin care locuiește în Israel – tuturor celor care s-au despărțit de Mine. Mă voi adresa celor care și-au înălțat idolii în inimă și care și-au pus înaintea propria lor nedreptate ca motiv de cădere, ducându-se apoi la profet ca să îl întrebe despre Mine. ⁸Îmi voi întoarce fața împotriva aceluia om și îl voi face un semn

și un exemplu (*negativ pentru ceilalți*). Îl voi tăia din poporul Meu; și veți ști astfel că Eu sunt Iahve. ⁹Dacă un profet este înșelat și determinat să spună un cuvânt, Eu, Iahve, l-am înșelat pe acel profet. Îmi voi întinde mâna împotriva lui și îl voi elimina din poporul Meu numit Israel. ¹⁰Astfel, el își va suporta vina; iar pedeapsa celui care întreabă pe (*acel*) profet va fi la fel cu aceea a profetului. ¹¹Atunci urmașii lui Israel nu vor mai pleca de la Mine ca să rățăcească și nu se vor mai murdări prin toate nedreptățile lor; ci vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeu lor. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.’»” ¹²Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹³„Fiul omului, când va păcătui o țară împotriva Mea printr-un comportament care arată infidelitate (*față de Mine*), Îmi voi întinde mâna împotriva ei. Îi voi strivi toiagul pâinii, voi trimite foametea împotriva ei și voi distruge din ea atât oamenii, cât și animalele. ¹⁴Chiar dacă ar fi în mijlocul ei acești trei bărbați: Noe, Daniel și Iov, ei ar putea doar să își scape sufletul datorită dreptății lor. Acesta a fost un mesaj venit de la Iahve, Cel care este Stăpân. ¹⁵Va fi posibil să permit animalelor sălbatice să treacă prin țară, să o lase fără popor și să o facă astfel să ajungă de nelocuit. Nimeni nu va mai putea trece din cauza animalelor. ¹⁶Iahve, Cel care este Stăpânul viu, vă asigură că dacă cei trei bărbați ar fi în mijlocul ei, nu i-ar putea scăpa nici pe fii, nici pe fiice; ci s-ar putea scăpa numai pe ei, iar țara ar rămâne devastată. ¹⁷Dacă voi aduce sabia împotriva acestei țări, dacă voi spune sabiei să parcurgă țara și voi distruge astfel atât oamenii cât și animalele, ¹⁸chiar dacă ar fi în țară cei trei bărbați, Iahve, Cel care este Stăpânul viu, vă asigură că ei nu i-ar putea scăpa nici pe fii, nici pe fiice; ci s-ar putea salva numai pe ei. ¹⁹Dacă voi trimite epidemia în această țară și Îmi voi revărsa marea Mea supărare peste ea făcând să curgă sânge ca să îi distrug oamenii și animalele, ²⁰chiar dacă Noe, Daniel și Iov ar fi în mijlocul ei, Eu, Cel care sunt Iahve, Stăpânul viu, vă asigur că ei nu i-ar putea scăpa nici pe fiu, nici pe fiică; ci prin dreptatea lor și-ar putea scăpa numai sufletele lor. ²¹Se va întâmpla așa pentru că Iahve, Cel care este Stăpân, vă spune: «Este o certitudine că voi trimite împotriva Ierusalimului cele patru judecăți dure ale Mele: sabia, foametea, animalele sălbatice și epidemia – ca să distrug din el atât oamenii, cât și animalele. ²²Totuși, vor fi lăsați în el câțiva supraviețuitori – fii și fiice care vă vor fi aduse înapoi. Vor veni la voi; iar când le veți vedea felul de viață și faptele, veți fi consolati cu privire la dezastrul pe care l-am adus împotriva Ierusalimului și față de tot ce am permis să i se întâmple. ²³Când le veți vedea stilul lor de viață și faptele, vă veți consola și veți ști că nu fără motiv am făcut toate aceste lucruri împotriva lui. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.»” ¹⁵ Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, care este diferența dintre lemnul de viță și orice altă ramură a vreunui copac din pădure? ³Se folosește lemn de viță pentru realizarea vreunei lucrări (*de construcție*)? Se face din el măcar un cui de lemn de care să se atârne tot felul de vase? ⁴Nu, ci el este aruncat în foc să ardă. Iar după ce focul îi arde cele două capete și îi consumă mijlocul, mai poate fi el bun pentru vreo lucrare?

5Deci dacă nici atunci când era întreg nu s-a putut face nimic din el, cu atât mai puțin util va fi acum după ce l-a ars focul și l-a consumat!” 6Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Cum disting lemnul de viță de lemnul oricărui (*alt*) copac din pădure ca să îl pun pe foc să fie ars, la fel voi proceda și cu locuitorii Ierusalimului. 7Îmi voi orienta fața împotriva lor. Au scăpat din foc; dar tot focul îi va consuma! Când Îmi voi orienta privirea împotriva lor, veți ști că Eu sunt Iahve! 8Voi transforma țara într-un deșert – pentru că nu Mi-au fost loiali. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.” 16 Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: 2„Fiul omului, prezintă-i Ierusalimului faptele lui oribile 3și spune-i: «Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel Ierusalimului: ‘Prin origine și datorită nașterii, tu aparții teritoriului canaanitilor. Tatăl tău era amorit, iar mama ta este de origine hitită. 4La apariția ta în lume, în ziua în care te-ai născut, nu aveai ombilicul tăiat. Nu ai fost îmbăiată ca să fii curățată. Nu ai fost frecată cu sare și nici învelită în scutece. 5Nimănui nu i-a fost milă de tine și nimeni nu a avut compasiune pentru tine ca să îți facă vreunul dintre aceste lucruri. Ai fost aruncată pe câmp – pentru că ai fost desconsiderată chiar din ziua în care te-ai născut. 6Atunci Eu am trecut pe lângă tine și te-am văzut zbatându-te în propriul tău sânge. Și în timp ce tu erai în sângele tău, ți-am zis: <Trăiește!> Da, în timp ce tu erai în sângele tău, Eu ți-am zis: <Să nu mori!> 7Te-am făcut să te înmulțești ca florile câmpului. Ai crescut, te-ai dezvoltat până la maturitate și te-ai pregătit cu podoabe. Ți s-au rotunjit sânii și ți-a crescut părul. Dar erai tot goală și neîmbrăcată. 8Când am trecut pe lângă tine, te-am privit și am văzut că îți venise timpul să fii iubită (*de cineva*).’».

Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Atunci Mi-am întins peste tine partea de jos a hainei Mele. Ți-am acoperit părțile intime și am jurat, făcând astfel un legământ cu tine. Așa ai devenit a Mea. 9Te-am spălat cu apă, te-am curățat de sângele de pe tine și te-am uns cu ulei. 10Te-am îmbrăcat cu haine brodate. Te-am încălțat cu sandale de piele. Te-am îmbrăcat cu haine făcute din in subțire și te-am acoperit cu mătase. 11Te-am împodobit, ți-am pus brățări la mâini și lanțisor la gât. 12Ți-am dat inel pentru nas. Ți-am pus cercei la urechi și coroană cu nestemate pe cap. 13Astfel, ai fost împodobită cu aur, cu argint și cu haine scumpe făcute din in subțire și din mătase. Ai fost servită cu mâncare făcută din aluaturi fine. Ți-am dat miere și ulei. Te-ai făcut tot mai frumoasă și ai ajuns chiar regină. 14Ți-ai făcut un nume printre popoare din cauza frumuseții tale – pentru că erai perfectă purtând lucrurile superbe cu care te împodobisem.» 15Iahve, Cel care este Stăpân, îți (*mai*) spune: «Totuși, tu te-ai încrezut în frumusețea ta și te-ai prostituat direct proporțional cu renumele tău. Ți-ai expus din abundență adulterul în fața tuturor trecătorilor; și ți-ai împărțit frumusețea cu fiecare. 16Ai luat din hainele tale, ți-ai făcut din ele înălțimi intens colorate și te-ai prostituat pe ele. Aceste lucruri nu ar fi trebuit să se întâmple; și nu trebuie să se mai întâmple vreodată! 17Ai luat din superbele tale podoabe, din aurul și din argintul pe care Eu ți le dădusem; și ți-ai făcut imagini de bărbați cu care te-ai prostituat. 18Ți-ai luat apoi hainele

tale brodate, ca să acoperi acele statui; și ai pus uleiul și tămâia Mea înaintea lor. ¹⁹Hrana pe care Eu ți-o dădusem – făina bună, uleiul și mierea pe care ți le oferisem ca să le mănânci – ai închinat-o lor, ca să le fie o aromă plăcută. Iahve, Cel care este Stăpân, îți amintește că așa s-a întâmplat. ²⁰Ai luat fiii și fiicele pe care Mi i-ai născut și i-ai sacrificat pentru ei, ca dar de mâncare! Și acestea sunt numai o parte din faptele tale care îți evidențiază adulterul. ²¹Mi-ai sacrificat fiii și i-ai dat acelor imagini, trecându-i prin foc în cinstea lor. ²²În mijlocul tuturor faptelor oribile și orgiilor tale, nu ți-ai amintit de zilele tinereții când erai goală și te zbăteau în propriul tău sânge!» ²³Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Vai! Vai de tine! După toate relele pe care le-ai comis, ²⁴ți-ai mai construit un sanctuar înalt și ți-ai făcut câte un loc înalt în fiecare piață. ²⁵La capătul fiecărei străzi ți-ai construit un asemenea loc și ți-ai desconsiderat frumusețea, desfăcându-ți picioarele înaintea fiecărui trecător și înmulțindu-ți adulterul. ²⁶Te-ai prostituat cu egiptenii – cu vecinii tăi care au corpul plin de energie – și ți-ai înmulțit adulterul, ca să Mă mânii. ²⁷Din această cauză, Eu Mi-am întins mâna împotriva ta și ți-am redus plata de întreținere. Te-am lăsat să ajungi la discreția celor care te urau, adică a filistencelor. Chiar și ele s-au rușinat de comportamentul tău păcătos. ²⁸Apoi te-ai prostituat și cu asirienii, pentru că nu te săturai. Te-ai prostituat, dar tot nu ai ajuns la satisfacția pe care ți-o doreai. ²⁹Ți-ai înmulțit adulterul cu Caldeea – țara comercianților – dar nici cu aceasta nu te-ai săturat...» ³⁰Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Este evident cât de decăzută trebuie să îți fie inima, dacă ai făcut toate aceste lucruri exact ca o prostituată fără rușine! ³¹Totuși, când ți-ai construit sanctuare înalte la fiecare capăt de stradă și ți-ai făcut înălțimi în fiecare piață, nu ai fost exact ca o prostituată, pentru că ai răs de plată; ³²ci te-ai comportat ca o soție adulteră care se duce și se culcă cu străini în loc să se culce cu soțul ei. ³³Unei prostituate i se dau daruri; dar în cazul tău, tocmai tu ai fost aceea care ai dat daruri tuturor amanților tăi! Le-ai oferit cadouri ca să vină la tine din toate părțile, pentru prostituție. ³⁴În ce privește faptele tale imorale, ai fost diferită de celelalte femei; pentru că tu nu ai avut pretenții de prostituată. În loc să primești plată, tu ai fost aceea care ai plătit. Datorită acestui fapt, tu ai fost diferită. ³⁵Deci, prostituato, ascultă acum Cuvântul lui Iahve! ³⁶Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește zicând: ‘Ai pierdut tot ce aveai și ți-ai expus părțile intime prin adulterul tău repetat practicat cu amanții și cu toți idoli tăi oribili. Le-ai dat acestora sângele fiilor tăi. Pentru că ai procedat astfel, ³⁷să știi că îi voi aduce împreună pe toți amanții cu care ți-ai satisfăcut dorințele, pe toți aceia pe care i-ai iubit și pe toți aceia pe care i-ai urât. Îi voi aduna și îi voi face să vină împotriva ta din toate părțile. Ei îți vor expune părțile tale intime înaintea lor. Și astfel, toți ți le vor vedea. ³⁸Te voi judeca acuzându-te de adulter și de vărsare de sânge; și vei simți cât de sângeroasă este marea Mea supărare și gelozia Mea. ³⁹Te voi face să ajungi la discreția lor. Astfel, ei îți vor dărâma sanctuarele înalte, îți vor dezmembra înălțimile, te vor dezbrăca de hainele tale, îți vor lua superbe tale podoabe și apoi te vor lăsa goală și neacoperită. ⁴⁰Vor veni împotriva ta în

grup, te vor omorî cu pietre și te vor tăia cu săbiile. **41**Îți vor da foc caselor și te vor judeca înaintea multor femei. Voi face astfel să înceteze prostituția ta; și nu îți vei mai plăti iubiții. **42**Apoi, supărarea Mea care se manifestase împotriva ta, va fi satisfăcută; și voi îndepărta de la tine gelozia Mea. Mă voi liniști și nu voi mai fi mânios. **43**Nu ți-ai amintit de zilele tinereții tale, ci M-ai provocat prin toate aceste lucruri. Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, te asigură că și El va face ca acest comportament al tău să vină împotriva capului tău; și nu vei mai comite nedreptăți cu niciuna dintre statuile tale oribile. **44**Să știi că toți cei care compun proverbe, vor spune despre tine: «Cum este mama, așa este și fiica!» **45**Tu semeni cu mama ta care s-a săturat de soțul și de fiii ei. Semeni și cu surorile tale care s-au săturat de soții lor și de fiii lor. Mama voastră a fost hitită, iar tatăl vostru a fost amorit. **46**Cea mai mare soră a ta a fost Samaria. Ea locuia la nord de tine, împreună cu fiicele ei. Cea mai mică soră a ta a fost Sodoma. Ea locuia la sud de tine, împreună cu fiicele ei. **47**Tu nu numai că ai mers pe drumul lor și ai comis oribilele lor fapte, ci ca și cum atât ar fi fost prea puțin, te-ai stricat mai mult decât ele în tot comportamentul tău. **48**Iahve, Cel care este Stăpân, te asigură că așa cum El este viu, la fel este de adevărat că sora ta, Sodoma, împreună cu fiicele ei, nu au făcut ce ai făcut tu împreună cu fiicele tale! **49**Îți spun acum care a fost nedreptatea surorii tale numită Sodoma: ea era mândră și sătulă de hrană. Împreună cu fiicele ei, trăia în indolență și în indiferență. Ele nu susțineau mâna săracului și a celui care avea nevoi. **50**Au fost arogante și au comis fapte oribile înaintea Mea. Când am văzut ce fac, le-am îndepărtat. **51**Iar Samaria nu a păcătuit nici jumătate din cât ai păcătuit tu! Faptele tale oribile au fost mai multe decât ale lor. De fapt, prin toate aceste oribile fapte pe care le-ai comis, le-ai făcut pe surorile tale să pară corecte în comportamentul lor. **52**Din această cauză, suportă-ți și tu rușinea datorită căreia le-ai făcut pe surorile tale să pară corecte! Păcatele tale care te-au făcut mai nedemnă decât ele, le-au făcut să pară mai corecte decât tine! Acum fi și tu rușinată și suportă-ți rușinea care le-a făcut pe surorile tale să pară corecte! **53**Dar îi voi aduce înapoi pe captivii lor – atât pe locuitorii captivi proveniți din Sodoma și pe aceia ai fiicelor ei, cât și pe captivii Samariei și ai fiicelor ei. Voi readuce și pe captivii tăi alături de ei – **54**pentru ca și tu să îți suportți rușinea și să fii umilă pentru tot ce ai făcut! Astfel, tu le vei fi un motiv de consolare. **55**Când sora ta, Sodoma, împreună cu fiicele ei, se vor întoarce la starea lor inițială, iar sora ta, Samaria, împreună cu fiicele ei, se vor întoarce la starea lor de la început, atunci te vei întoarce și tu împreună cu fiicele tale, la starea voastră de la început. **56**În ziua înălțării tale, tu nu aminteai nimic de sora ta numită Sodoma **57**înainte de a ți se evidenția răutatea. Dar acum fiicele Edomului râd de tine. Te ridiculizează toate vecinele lor, toate fiicele filistenilor și toate acelea care te desconsideră oriunde trăiesc! **58**Vei suporta acum pedeapsa pentru prostituția ta și pentru faptele tale oribile. Acesta este mesajul lui Iahve.» **59**Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Îți voi face la fel cum ai făcut și tu (*altora*) – pentru că tu ai desconsiderat jurământul și ai anulat

legământul. ⁶⁰Dar Îmi voi aminti de legământul ratificat cu tine în tinerețea ta și voi face cu tine un (*alt*) legământ etern. ⁶¹Atunci îți vei aminti de comportamentul tău și îți va fi rușine când le vei primi atât pe sora ta mare cât și pe sora ta mică. Ți le voi da ca surori; dar nu în baza legământului Meu făcut cu tine. ⁶²Eu voi ratifica legământul Meu cu tine; și vei ști astfel că Eu sunt Iahve. ⁶³Când se va face achitarea datoriei tale pentru tot ce ai făcut, îți vei aminti de trecutul tău; îți va fi rușine și nu vei mai deschide niciodată gura din cauza situației modeste în care vei ajunge. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.»” ¹⁷Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, spune o parabolă. Prezintă această parabolă urmașilor lui Israel! ³Spune-le: «Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: ‘Un vultur impunător cu aripi mari, cu pene lungi, cu penaj bogat și divers colorat, a venit în Liban. El a prins vârful unui cedru, ⁴i-a rupt ramura care crescuse cel mai sus, a dus-o într-o țară de comercianți și a plantat-o într-un oraș în care se făcea comerț. ⁵Apoi a luat sămânță din țară și a semănat-o într-un teren agricol productiv. A pus-o lângă o mare apă și a plantat-o ca pe o salcie. ⁶Sămânța a încolțit și s-a făcut o viță care s-a extins: dar nu era prea înaltă. Ramurile îi erau întoarse spre vultur, iar rădăcinile ei erau sub el. Astfel, ea a devenit o viță care a produs lăstari și i-au crescut ramuri tinere. ⁷Dar mai era un alt vultur impunător, cu aripi mari și cu penaj bogat. Atunci, această viță și-a orientat cu lăcomie rădăcinile spre acel vultur și și-a întins tinerele ei ramuri spre el, pentru ca să i se dea mai multă apă decât pe terenul unde fusese plantată. ⁸Totuși, ea fusese plantată pe un teren bun și lângă o mare apă, astfel încât să facă ramuri, să producă fructe și să devină o viță remarcabilă.’ ⁹Deci spune-le că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: ‘Oare îi va fi bine (*viței*)? Oare nu îi vor fi smulse rădăcinile și nu îi vor fi tăiate fructele? I se vor veșteji toate frunzele, i se va usca butucul și nu va fi nevoie nici de forța unui braț, nici de oameni mulți – pentru ca rădăcinile să îi fie îndepărtate! ¹⁰Priviți: ea este plantată! Dar oare îi va merge bine? Când va sufla vântul de Est împotriva ei, oare nu se va usca total? Oare nu se va usca exact pe terenul (*special*) unde a înfrunzit?’” ¹¹Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹²„Întrebă această generație de rebeli: «Nu știți ce înseamnă aceste lucruri?» Apoi spune-le: «Să știți că regele Babilonului a venit la Ierusalim, i-a luat regele și prinții; și i-a dus cu el în Babilon. ¹³Apoi a luat o ramură a casei regale și a ratificat un legământ cu ea, punând-o, sub jurământ, să promită respectarea lui. În același timp, i-a luat și pe conducătorii țării, ¹⁴ca să slăbească regatul, astfel încât să nu se mai refacă, ci să respecte legământul și să îi rămână loiali. ¹⁵Dar regele s-a revoltat împotriva lui și a trimis un emisar în Egipt, ca să îi dea cai și un mare număr de oameni. Oare va reuși? Cel care a făcut aceste lucruri, oare va scăpa (*de pedeapsă*)? Va reuși el să anuleze legământul și să scape? ¹⁶Iahve, Cel care este Stăpânul viu, vă asigură că regele va muri în Babilon, acolo unde locuiește regele care l-a desemnat să guverneze – pentru că nu și-a respectat jurământul și a anulat legământul. ¹⁷Marea armată și numerosul popor al

faraonului nu va putea face nimic în timpul războiului – când se vor înălța rampe de asalt și se vor construi baze fortificate de atac pentru distrugerea multor vieți. **18**A desconsiderat jurământul încălcând și anulând legământul făcut. Pentru că deși a ratificat un legământ, a făcut totuși aceste lucruri, nu va scăpa! **19**Din această cauză, Iahve, Cel care este viu și Stăpân, vă asigură că va întoarce împotriva lui jurământul Său pe care l-a desconsiderat și legământul Lui pe care l-a anulat. **20**Îmi voi arunca peste el plasa; și va fi prins în lațul Meu. Îl voi duce în Babilon și îl voi judeca acolo pentru infidelitatea lui față de Mine. **21**Toți fugarii din trupele lui vor cădea loviți de sabie; și îi voi dispersa pe cei care vor rămâne – în toate direcțiile din care bat vânturile. Și veți ști astfel că Eu, Iahve, am vorbit!» **22**Iahve, Cel care este Stăpân, spune: «Eu personal voi rupe o ramură tânără din vârful impunător al unui cedru; și o voi planta. Din vârful ramurilor lui voi rupe una tânără și subțire. Apoi, chiar Eu o voi planta pe un munte înalt și impunător. **23**O voi planta pe cel mai înalt munte al lui Israel. Acestei ramuri tinere îi vor crește ramuri, va produce fructe și va deveni un cedru remarcabil. În el vor veni să stea păsări zburătoare de tot felul; și la umbra ramurilor lui vor locui tot felul de alte păsări. **24**Atunci, toți copacii câmpiei vor ști că Eu, Iahve, pot să fac un copac înalt să devină nesemnificativ; și pot să înalț un copac desconsiderat. Eu pot să usuc un copac plin de viață și pot face să înflorească un copac uscat!» Eu, Iahve, am vorbit; și așa voi face!” **18** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„De ce continuați să ziceți în teritoriul numit Israel că «Părinții au mâncat struguri acri, și copiilor li s-au uzat dinții din această cauză»? **3**Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că așa cum El este viu, voi nu veți mai avea ocazia să vorbiți astfel în teritoriul numit Israel! **4**Să știți că toate sufletele sunt ale Mele. Atât sufletul tatălui, cât și sufletul fiului sunt ale Mele. Va muri (*doar*) sufletul celui care păcătuiește! **5**Omul corect judecă făcând dreptate. **6**El nu mănâncă pe munți, nu privește spre idoli urmașilor lui Israel, nu violează pe soția semenului lui și nu se apropie de o femeie în timpul când ea este necurată; **7**nu exploatează pe nimeni, ci dă înapoi garanția, nu comite jaf, oferă din pâinea lui celui flămând și îl îmbracă cu o haină pe cel gol. **8**Acel om nu împrumută cu dobândă și nu se comportă cu nimeni ca un cămătar. El își ferește mâna de nedreptate și judecă oamenii în conformitate cu adevărul. **9**În același timp, respectă deciziile Mele și se conformează regulilor Mele, procedând mereu așa în mod consecvent. Este o certitudine că un astfel de om corect, va trăi. Aceasta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **10**Este posibil ca unui asemenea om să i se nască un fiu care manifestă un comportament violent. În consecință, acela varsă sânge sau face oricare dintre lucrurile (*rele*) deja enumerate, **11**în timp ce nu face niciunul dintre lucrurile bune. Astfel, el mănâncă pe munți, o violează pe soția semenului lui, **12**îl exploatează pe cel sărac și pe omul cu nevoi materiale, comite jaf, nu dă înapoi garanția, își orientează ochii spre idoli și comite lucruri oribile. **13**El împrumută cu dobândă și ia (*înapoi*) mult mai mult decât a dat. Oare va trăi un asemenea om? Nu; nu va (*mai*) trăi! Pentru că a comis toate aceste fapte

oribile, este o certitudine că va muri; iar vina pentru sângele lui va fi atribuită capului lui. **14**Dar să considerăm că și lui i se naște un fiu. Acela vede toate păcatele pe care le comite tatăl lui; dar, deși le vede, el nu le repetă. **15**Astfel, el nu mănâncă pe munți, nu își orientează ochii spre idoliilor urmașilor lui Israel, nu o violează pe soția semenului lui, **16**nu exploatează pe nimeni, nu reține garanția, nu comite jaf, ci dă din pâinea lui celui flămând și îl îmbracă cu o haină pe cel care nu are îmbrăcăminte. **17**Își ferește mâna de nedreptate, nu ia dobândă pentru împrumuturi, respectă regulile Mele și trăiește conform deciziilor Mele. Un asemenea om nu va muri din cauza nedreptății tatălui lui; ci vă asigur că el va trăi! **18**Dar tatăl lui care avea obiceiul să exploateze, care l-a tâlhărit pe fratele lui și care a făcut ce nu este bine în poporul lui, este un om care va muri din cauza nedreptății lui. **19**Dar voi ziceți: «De ce să nu fie responsabil și fiul pentru nedreptatea tatălui lui?» «Pentru că fiul a judecat corect și a făcut dreptate; pentru că a respectat toate deciziile Mele și le-a aplicat! Astfel, vă asigur că el va trăi! **20**Va muri numai sufletul care păcătuiește! Fiul nu va fi responsabil pentru nedreptatea tatălui lui și nici tatăl nu va răspunde pentru nedreptatea fiului lui. În timp ce dreptatea omului corect îi va folosi doar lui, răutatea celui rău îl va afecta doar pe el. **21**Dar dacă omul rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a comis, dacă respectă toate deciziile Mele făcând judecată corectă și dreptate, vă garantez că el va trăi și nu va muri! **22**Toate păcatele pe care le-a comis, nu i se vor mai aminti! El va trăi din cauza dreptății pe care a practicat-o. **23**Iahve, Cel care este Stăpân, zice: ‘Doresc Eu moartea omului rău? Oare nu vreau mai mult ca el să se întoarcă de pe drumurile lui și să trăiască? **24**Dar dacă cel corect se întoarce de la dreptatea lui și comite nedreptate, făcând toate lucrurile oribile comise de cel rău, oare va trăi? Toată dreptatea pe care a făcut-o, nu i se va mai aminti. Din cauza inconsecvenței lui demonstrate și din cauza păcatelor pe care le-a comis, acel om va muri.’ **25**Totuși, voi ziceți: «Metoda lui Iahve nu este corectă!» «Ascultați, urmași ai lui Israel! Metoda Mea nu este corectă? Oare nu este evident că tocmai metodele voastre sunt cele incorecte? **26**Dacă omul corect se întoarce de la dreptatea lui și comite păcate, el va muri. Se va întâmpla așa din cauza nedreptății pe care a comis-o. **27**Și dacă omul rău se întoarce de la răutatea în care trăiește și judecă în mod corect făcând dreptate, își va salva viața! **28**Dacă va recunoaște situația în care se află și se va întoarce de la toate nedreptățile pe care le-a comis, va trăi cu certitudine și nu va muri. **29**Dar voi, urmașii lui Israel, spuneți: ‘Metoda lui Iahve nu este corectă!’. Urmași ai lui Israel, oare metoda Mea nu este corectă? Nu vă este evident că metodele voastre sunt cele incorecte? **30**Din această cauză, Eu, Iahve, Cel care sunt Stăpân, vă asigur că pe voi, urmași ai lui Israel, vă voi judeca personal conform comportamentului vostru. Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la toate păcatele voastre, pentru ca nedreptatea să nu mai fie o ocazie de derută pentru alții! **31**Aruncați-vă toate nedreptățile pe care le-ați comis. Trebuie să aveți o nouă inimă și un spirit nou! Urmași ai lui Israel, de ce vreți să muriți? **32**Iahve, Cel care este Stăpân, vă spune: ‘Eu nu doresc moartea celui care ar

trebui să moară. Deci întoarceți-vă (*din drumul vostru greșit*); și veți trăi!»

19 Iar tu compune (*cuvintele*) un(ui) cântec de jale despre prinții celor din teritoriul numit Israel! **2**Spune: „Ce era mama ta? Ea era o leoaică printre lei! Stătea întinsă în mijlocul leilor tineri și își îngrijea puii. **3**L-a crescut pe unul dintre puii ei; și acela a devenit un leu (*matur*) tânăr. El s-a obișnuit să sfâșie prada; și apoi a început să mănânce oameni. **4**Când au auzit popoarele despre el, l-au prins în groapa lor și l-au dus în lanțuri pe teritoriul Egiptului. **5**Când a văzut că dorința ei nu a fost satisfăcută și că i-au fost înșelate așteptările, leoaica l-a luat pe un alt pui de-al ei și l-a desemnat ca leu conducător. **6**El a umblat printre lei până a devenit un leu (*matur*) tânăr. A învățat să sfâșie prada și a început să mănânce și el oameni. **7**Venea în forță și prin surprindere în fortărețele oamenilor și le devasta orașele. Țara, împreună cu tot ce îi aparținea, era terorizată când auzea răgetului lui. **8**Atunci popoarele din provinciile vecine s-au aliat și au venit împotriva lui. Ele și-au aruncat plasa peste acel leu; și el a fost prins în groapa lor. **9**L-au pus într-o cușcă, în lanțuri. L-au dus la regele Babilonului și l-au pus în închisoare – ca să nu i se mai audă vocea pe munții lui Israel. **10**Mama ta era ca o viță în via ta. Ea fusese plantată lângă ape. Datorită abundenței de apă, ea era productivă și plină de ramuri tinere. **11**Acele ramuri ale ei erau atât de rezistente, încât se puteau face din ele sceptre regale. Ea se înălța prin frunzișul stufos, și devenea vizibilă prin înălțime și prin mulțimea ramurilor ei tinere. **12**Dar a fost smulsă cu mare supărare și aruncată pe pământ. Vântul de Est a făcut-o să se ofilească. Atunci i-au fost strivite fructele, iar ramurile ei tinere rezistente s-au uscat și au fost arse de foc. **13**Acum ea este plantată în deșert, într-un pământ uscat și secetos. **14**Din butucul ei a ieșit un foc care i-a distrus fructele. Și astfel nu a mai rămas în ea nicio ramură tânără rezistentă care să fie bună pentru un sceptru regal. Acesta este un cântec de jale. Să fie cântat ca un cântec de jale!”

20 În al șaptelea an, în a cincea lună, în a zecea zi a acelei luni, au venit niște bărbați din consiliul bătrânilor lui Israel, ca să îl întrebe pe Iahve; și au stat înaintea mea. **2**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **3**„Fiul omului, vorbește-le bătrânilor lui Israel și spune-le că Iahve, Cel care este Stăpân, le spune: «Ați venit să Mă întrebați? Așa cum Eu sunt viu, vă asigur că nu voi accepta să fiu întrebat de voi.» **4**Vrei să îi judeci? Fiul omului, vrei să îi judeci? Atunci vorbește-le despre faptele oribile făcute de părinții lor. **5**Să le spui că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: «În ziua când l-am ales pe Israel, am făcut jurământ cu urmașii familiei lui Iacov. M-am revelat lor pe teritoriul Egiptului și am făcut (*un*) jurământ cu ei, afirmând: ‘(*Doar*) Eu, Cel care Mă numesc Iahve, sunt Dumnezeuul vostru!’ **6**În acea zi le-am jurat că îi voi scoate din Egipt și că îi voi duce într-o țară pe care am căutat-o pentru ei – într-o țară unde curge lapte și miere – și care este cea mai frumoasă dintre toate țările. **7**Le-am zis să își arunce fiecare lucrurile oribile din fața ochilor lui și să nu se murdărească cu idolii Egiptului; pentru că Eu sunt Dumnezeuul lor numit Iahve. **8**Dar ei s-au revoltat împotriva Mea și nu au vrut să Mă asculte. Niciunul nu a renunțat la lucrurile oribile care îi atrăgeau privirile; și nici nu a

uitat de idolii Egiptului. Atunci am zis că Îmi voi revărsa marea mea supărare peste ei și că Îmi voi consuma mânia împotriva lor în teritoriul Egiptului. **9**Dar nu am procedat astfel cu ei – de dragul numelui Meu, pentru ca el să nu fie profanat în ochii popoarelor printre care erau ei și înaintea cărora Mă revelasem lor spunând că îi voi scoate de pe teritoriul Egiptului. **10**Deci i-am scos din Egipt și i-am dus prin deșert. **11**Le-am dat deciziile Mele și le-am revelat regulile Mele pe care omul trebuie să le respecte, pentru ca astfel să trăiască. **12**Le-am mai dat și sabatele Mele – ca semn între Mine și ei – ca să se știe că Eu sunt Iahve care îi sfințește. **13**Dar urmașii lui Israel s-au revoltat împotriva Mea în deșert. Nu au urmat deciziile Mele. Au respins regulile Mele pe care omul trebuie să le respecte ca să trăiască; și au profanat mult sabatele Mele. Atunci am dorit să Îmi revărs marea Mea supărare peste ei și să îi distrug în deșert. **14**Dar nu am pus în aplicare această intenție – de dragul numelui Meu, pentru ca el să nu fie profanat în fața popoarelor care au văzut că i-am scos (*din Egipt*). **15**Le-am jurat în deșert că nu îi voi mai duce în țara pe care le-am destinat-o – în acea țară în care curge lapte și miere și care este cea mai frumoasă dintre toate țările – **16**pentru că au respins regulile Mele, nu au respectat deciziile Mele și au profanat Sabatele Mele. Inimile lor au fost atrase tot de idolii lor la care s-au dus. **17**Totuși, m-am uitat cu milă la ei. Nu i-am distrus și nu i-am lăsat să fie desființați ca popor în deșert. **18**Atunci le-am zis fiilor lor în acel deșert: ‘Nu urmați deciziile părinților voștri, nu respectați regulile lor și nu vă profanați cu idolii lor. **19**Eu sunt Dumnezeuul vostru care se numește Iahve! Trăiți conform deciziilor Mele, respectați regulile Mele și aplicați-le. **20**Sfințiți sabatele Mele, pentru ca ele să fie un semn între Mine și voi și să se știe că Eu sunt Dumnezeuul vostru numit Iahve!’ **21**Dar și copiii lor s-au revoltat împotriva Mea. Ei nu s-au conformat deciziilor Mele, nu au respectat regulile Mele pe care omul trebuie să le respecte ca să trăiască; și au profanat Sabatele Mele. Atunci am zis că Îmi voi revărsa marea Mea supărare peste ei și Îmi voi consuma mânia împotriva lor în deșert. **22**Dar Mi-am retras mâna pentru onoarea numelui Meu, ca să nu fie profanat în fața celorlalte popoare dintre care i-am scos. **23**În acele vremuri, le-am jurat în deșert că îi voi dispersa printre popoare și că îi voi răspândi prin țările lumii, **24**pentru că nu au respectat regulile Mele, ci au respins deciziile Mele, au profanat Sabatele Mele și și-au orientat privirile cu insistență spre idolii părinților lor. **25**Mai mult, le-am comunicat decizii care nu le erau benefice și reguli care nu îi ajutau să trăiască. **26**I-am lăsat să se murdărească prin darurile lor când își treceau prin foc pe primii lor născuți, ca să îi afectez și să știe astfel că Eu sunt Iahve.» **27**Fiul omului, din această cauză, vorbește-le celor care se numesc Israel și comunică-le din partea lui Iahve, a Celui care este Stăpân, spunându-le: «Vă anunț acum prin ce anume M-au mai blasfemiat părinții voștri când au fost infideli față de Mine. **28**Când i-am dus în țara despre care am jurat că le-o voi da, ei au privit spre fiecare deal înalt, spre fiecare copac stufos – și acolo și-au înjunghiat animalele oferite ca sacrificiu. Și-au adus ofrandele prin care M-au supărat. Tot acolo și-au pus substanțele parfumate și și-au turnat

darurile de băutură. **29** Eu i-am întrebat: ‘Ce este această înălțime la care vă duceți?’ Atunci ei i-au pus numele Bama; și așa i-a rămas numele până astăzi.» **30** Deci spune-le celor numiți Israel că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Vă veți murdări oare la fel ca părinții voștri, prostituându-vă înaintea imaginilor lor oribile? **31** Aducându-vă darurile și trecându-vă fiii prin foc, voi continuați până astăzi să vă murdăriți prin toți idolii voștri. Urmași ai lui Israel, oare Eu voi accepta să Mă las întrebat de voi? Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că așa cum El este viu, nu va accepta să fie întrebat de voi. **32** De fapt, voi ziceți: ‘Vrem să fim ca celelalte popoare, ca triburile celorlalte țări; și să slujim lemnului și pietrei!’ Dar ce aveți voi în minte, nu se va întâmpla niciodată! **33** Eu, Iahve, Cel care sunt Stăpân, vă asigur(ă) că așa cum Eu sunt viu, la fel de adevărat va fi faptul că vă voi governa cu o mare forță în brațul Meu care va fi întins; și Îmi voi revărsa (*împotriva voastră*) marea Mea supărare! **34** Vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care sunteți dispersați. Voi face acest lucru în forță, cu brațul întins și revărsându-Mi (*împotriva voastră*) marea Mea supărare. **35** Vă voi duce în deșertul popoarelor; și acolo Mă voi judeca cu voi față în față. **36** Așa cum i-am judecat pe strămoșii voștri în deșertul teritoriului Egiptului, vă voi judeca și pe voi. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **37** Vă voi trece pe sub toiaș și vă voi aduce din nou în legământ. **38** Îi voi elimina dintre voi pe cei rebeli și pe cei care nu Mi se subordonează. Îi voi scoate din țara unde au fost străini; dar nu vor intra în țara numită Israel. Atunci veți ști că Eu sunt Iahve. **39** Iar despre voi, urmași ai lui Israel, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: ‘Duceți-vă acum și slujiți fiecare idolilor voștri! Dar după ce veți proceda astfel, veți asculta de Mine cu certitudine și nu Îmi veți mai profana numele Meu sfânt cu darurile voastre oferite idolilor voștri! **40** Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că pe sfântul Său munte – pe acel munte înălțat al lui Israel, Îmi vor sluji toți urmașii lui Israel, toți cei care vor fi în această țară; iar El îi va primi cu bunăvoință. Acolo vă voi cere să participați cu darurile voastre din primele recolte; și le veți oferi împreună cu toate sacrificiile voastre sfinte. **41** Când vă voi scoate dintre (*celelalte*) popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost dispersați, vă voi accepta ca pe o aromă plăcută; și Mă voi sfinți prin intermediul vostru înaintea celorlalte popoare. **42** Astfel veți ști că Eu sunt Iahve – când vă voi aduce în teritoriul numit Israel, în țara despre care am promis cu jurământ strămoșilor voștri că le-o voi da. **43** Acolo vă veți aminti de comportamentul vostru și de toate faptele prin care v-ați profanat; și vă va fi scârbă de voi înșivă din cauza tuturor relelor pe care le-ați comis. **44** Urmași ai lui Israel, veți ști că Eu sunt Iahve atunci când Mă voi comporta cu voi ținând cont de numele Meu și nu de comportamentul vostru rău și de faptele voastre detestabile.’» **45** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **46** „Fiul omului, orientează-ți privirea spre Sud. Predică împotriva teritoriului de la Sud. Profetește împotriva pădurii din acea direcție. **47** Spune-i pădurii din Sud astfel: «Ascultă Cuvântul lui Iahve! Iahve, Cel care este Stăpân, îți zice: ‘Să știi că voi aprinde în tine un foc care va arde orice copac

verde și orice copac uscat. Flacăra lui care va arde cu mare intensitate, nu va fi stinsă; și totul – din Sud până la Nord – va fi distrus de ea. ⁴⁸Orice creatură va vedea că Eu am aprins-o; și ea nu va mai fi stinsă.’»” ⁴⁹Atunci eu am zis: „Ah, Doamne, Stăpâne, ei zic despre mine că nu vorbesc decât în parabole!”

21 Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, privește spre Ierusalim, predică împotriva sanctuarelor și profetește împotriva țării lui Israel. ³Spune țării lui Israel că Iahve, Cel care este Stăpân, îi zice: «Să știi că sunt împotriva ta; și Îmi voi scoate sabia din teacă. Îl voi tăia din tine atât pe cel corect, cât și pe cel rău. ⁴Pentru că sunt decis să tai din tine atât pe cel corect cât și pe cel rău, sabia Mea va ieși din teacă împotriva tuturor creaturilor – din Sud până în Nord. ⁵Toate creaturile vor ști că Eu, Iahve, Mi-am scos sabia din teacă; și ea nu se va întoarce.» ⁶Iar tu, fiul omului, gemi! Lamentează-te sub privirile lor cu inima afectată de durere și cu amărăciune! ⁷Când te vor întreba de ce gemi, să le răspunzi astfel: «Din cauza veștii care sosește! Orice inimă se va descuraja și toate mâinile vor slăbi. Orice creatură care are spirit de viață, va leșina; și toți genunchii vor fi ca apa. Deja, această veste se vede venind! Este foarte aproape. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.»” ⁸Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ⁹„Fiul omului, profetește și spune că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Apare o sabie. Ea este o sabie ascuțită și lustruită. ¹⁰A fost ascuțită pentru măcel și lustruită ca să scânteieze ca fulgerul. Oare este cazul să ne bucurăm având în vedere sceptrul fiului Meu numit Iuda? Sabia desconsideră orice copac! ¹¹El a dat-o să fie lustruită ca să poată fi ținută în mână. Ea este o sabie ascuțită și lustruită ca să fie pusă în mâna celui care omoară. ¹²Fiul omului, strigă și lamentează-te; pentru că ea este scoasă împotriva poporului Meu și acționează împotriva tuturor prinților din teritoriul numit Israel. Ei sunt omorâți cu sabia împreună cu poporul Meu. Din această cauză, lovește-te peste șolduri! ¹³Poporul va fi testat. Ce se va întâmpla dacă sceptrul pe care sabia îl desconsideră (și îl ridiculizează) va fi îndepărtat? Acesta este mesajul venit de la Iahve – de la Cel care este Stăpân.» ¹⁴Tu, fiul omului, profetește și bate din palme! «Sabia să lovească de două ori, ba chiar de trei ori. Este o sabie (pregătită) pentru dezastru și pentru o mare devastare. Ea este o sabie care îi asediază! ¹⁵Pentru ca inimile să se descurajeze și mulți să fie demoralizați, am pus sabia pentru înjunghiere la toate porțile lor. Ah, ea este făcută să scânteieze ca fulgerul și este lustruită pentru măcel! ¹⁶Sabie, lovește în dreapta, taie în stânga sau oriunde îți este orientat tăișul! ¹⁷Iar Eu voi bate din palme și Îmi voi satisface astfel marea supărare!» Eu, Iahve, am vorbit!” ¹⁸Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁹„Fiul omului, stabilește două drumuri pe care să vină sabia regelui Babilonului. Amândouă să provină din aceeași țară. Apoi fă un semn. Să îl faci la intersecția drumului care conduce spre oraș. ²⁰Să procedezi astfel încât unul dintre drumurile pe care trebuie să vină sabia, să treacă prin Raba din teritoriul amoniților, iar celălalt să fie prin teritoriul numit Iuda, parcurgând fortificațiile Ierusalimului. ²¹Să indici aceste trasee pentru că regele Babilonului s-a oprit la intersecția celor două

drumuri ca să deducă prin ghicit ce trebuie să facă. El scutură săgețile, întreabă terafimii și analizează ficatul. ²²Cu mâna lui dreaptă decide prin tragere la sorți strategia pentru distrugerea Ierusalimului – ca să pregătească berbecii de fier, să dea ordin pentru începerea măcelului și să se producă sunetele specifice războiului. Astfel, urmează ca el să pregătească berbecii de fier împotriva porților, să înalțe rampe de asalt și să construiască zone fortificate pentru atac. ²³Dar cei care și-au încălcat jurămintele pe care i le-au făcut, vor crede că ce s-a stabilit prin ghicire nu este decât o decizie fără valoare. Totuși el le va ține minte această atitudine vinovată și îi va prinde. ²⁴Pentru că se va întâmpla așa, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «V-ați făcut vina cunoscută peste tot descoperindu-vă nedreptățile și permițând astfel să vi se vadă păcatele în toate faptele voastre. Din această cauză, veți fi prinși. ²⁵Acum îți vorbesc ție, păgân și vinovat prinț al celor numiți Israel, căruia ți-a expirat timpul (*de grație*) și ți-a venit vremea pedepsei finale. ²⁶Iahve, Cel care este Stăpân, zice: ‘Să i se îndepărteze turbanul! Să i se dea jos coroana! Nimic nu va mai fi la fel. Cel smerit va fi înălțat; iar cel înălțat va fi smerit! ²⁷Ruină! Da, (*va fi*) ruină! Voi face din el o ruină! Va fi o ruină cum nu a mai fost vreodată. Și aceasta va dura până va veni cel care are dreptul să decidă pentru soarta lui. Aceluia îi voi da acest drept!’». ²⁸Iar tu, fiul omului, profetește și spune că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește răspunzând vorbelor sfidătoare ale amoniților: «O sabie este pregătită pentru măcel. Ea este o sabie lustruită, ca să devoreze și să scânteieze ca fulgerul. ²⁹În ciuda viziunilor mincinoase despre tine, în ciuda oracolelor înșelătoare spuse pentru tine, vei fi pusă la gâtul acelor oameni păcătoși care vor fi omorâți și cărora le-a venit ziua morții, pentru că a expirat vremea (*de grație*) care fusese înaintea pedepsei lor. ³⁰Bagă sabia înapoi în teacă! Te voi judeca în locul în care ai fost concepută – în țara ta de origine. ³¹Îmi voi revărsa peste tine indignarea Mea; și voi sufla peste tine cu focul mării Mele supărări. Te voi face să ajungi la discreția barbarilor, a celor care sunt învățați să distrugă. ³²Vei cădea decimat de foc. Sângele tău va fi vărsat în mijlocul țării; și nu vei mai fi amintită. Se va întâmpla exact așa pentru că am vorbit Eu, Iahve!» **22** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, vrei să judeci? Vrei să judeci orașul setos de sânge? Atunci prezintă-i toate lucrurile oribile pe care le-a făcut! ³Spune-i că Iahve, Cel care este Stăpân, îi vorbește astfel: «Oraș care verși sânge în mijlocul tău ca să îți grăbești momentul sfârșitului și care îți faci idoli ca să te murdărești, ⁴te-ai făcut vinovat din cauza sângelui pe care l-ai vărsat și a idolilor pe care ți i-ai făcut ca să te murdărești! Ți-ai apropiat astfel ziua (*sfârșitului*) și ai ajuns la capătul anilor tăi! Din această cauză, Eu te voi face să fii un popor ridicol între celelalte popoare și de râsul tuturor (*locuitorilor*) țărilor. ⁵Cei care îți sunt aproape și cei care îți sunt departe, vor râde de tine – pentru că ești cunoscut ca (*popor*) murdar și plin de dezordine! ⁶Constat că în tine, fiecare dintre prinții lui Israel se folosește de autoritatea lui ca să verse sânge. ⁷Pe teritoriul tău, nici tatăl și nici mama nu sunt respectați. Străinul din mijlocul tău este

jefuit, iar orfanul și văduva sunt exploatați într-un mod incorect. **8** Ai desconsiderat lucrurile Mele sfinte și Mi-ai profanat Sabatele. **9** Între oamenii tăi sunt cei care defăimează ca să verse sânge. Acolo sunt aceia care mănâncă pe munți și care comit adulter în mijlocul tău. **10** În poporul tău se descoperă părțile intime ale tatălui și este violată femeia în perioada când este (*considerată*) necurată. **11** Acolo, fiecare își permite să facă lucruri oribile cu soția semenului lui, fiecare își profanează prin incest nora și fiecare își dezonorează sora care este fiica tatălui lui. **12** În poporul tău se ia mită ca să se verse sânge. Tu iei dobândă și pretinzi surplus la returnarea împrumuturilor. Câștigi de pe urma prietenului tău, jefuindu-l; iar pe Mine M-ai uitat! Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **13** Să știi că bat din palme din cauza tâlhăriilor pe care le-ai comis și din cauza sângelui care a fost vărsat în mijlocul (*poporului*) tău. **14** Oare îți va rezista inima sau îți vor fi mâinile destul de rezistente în ziua în care voi veni să îți plătesc pentru ce ai făcut? Eu, Iahve, am vorbit; și voi face exact cum am spus. **15** Te voi dispersa printre (*celelalte*) popoare, te voi risipi în țări străine; și voi opri astfel comiterea faptelor murdare din mijlocul tău. **16** Când te vei fi murdărit înaintea popoarelor, vei ști că Eu sunt Iahve!» **17** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **18** „Fiul omului, urmașii lui Israel au ajuns pentru Mine ca zgura de metal. Toți sunt aramă, cositor, fier și plumb, în mijlocul furnalului. Au ajuns ca zgura de argint. **19** Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, spune: «Pentru că toți ați devenit zgură, să știți că vă voi strânge în mijlocul Ierusalimului. **20** Vă voi strânge în mânia și în marea Mea supărare, vă voi lăsa în mijlocul Ierusalimului și vă voi topi – cum se strânge argintul, arama, fierul, plumbul și cositorul în mijlocul furnalului și se suflă în foc ca să se topească. **21** Da, vă voi strânge și voi sufla peste voi cu focul violenței Mele. Astfel, voi veți fi topiți în mijlocul Ierusalimului. **22** Așa cum se topește argintul în mijlocul furnalului, veți fi și voi topiți în mijlocul Ierusalimului; și veți ști că Eu, Iahve, Mi-am revărsat marea supărare peste voi.» **23** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **24** „Fiul omului, spune-i țării astfel: «Tu ești o țară murdară și neudată de ploaie în ziua indignării!» **25** Prinții acestei țări completează în mijlocul ei și procedează ca leul care răcnește când își sfâșie prada. Ei mănâncă suflete și își însușesc bogății și lucruri scumpe. Astfel, numărul văduvelor crește în mijlocul țării. **26** Preoții ei încalcă legea Mea și murdăresc lucrurile Mele sfinte. Ei nu fac diferență între ce este sfânt și ce este de utilitate comună. Nu învață pe alții să facă diferență între ce este murdar și ce este curat. Nu vor să mai audă de Sabatele Mele; și astfel, Eu sunt dezonorat în mijlocul lor. **27** Conducătorii acestui popor sunt în mijlocul lui ca lupii care își sfâșie prada. Ei varsă sânge și pierd suflete ca să obțină un câștig necinstit. **28** Profetii din mijlocul lui au pentru aceștia o tencuială din ipsos, oferindu-le viziuni false și preziceri mincinoase. Ei zic: «Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel [...]!» Dar Iahve nu le-a vorbit. **29** Poporul din țară recurge la furt, practică tâlhăria, exploatează incorect pe sărac și pe omul defavorizat. Jefuiește străinul, ignorând dreptatea. **30** Am căutat printre ei un om care să

refacă zidul și să stea în spărtură înaintea Mea pentru țară – ca să nu o distrug – dar nu am găsit niciunul. **31**Deci Îmi voi revărsa peste ei indignarea și îi voi distruge cu focul mării Mele supărări. Voi determina comportamentul lor să revină împotriva capetelor lor. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.” **23** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„Fiul omului, au fost odată două femei care erau fiice ale aceleiași mame. **3**Ele s-au prostituat în Egipt; și au avut acest comportament încă din tinerețea lor. Acolo le-au fost strânși sânii și acolo le-a fost mângâiat pieptul de domnișoare. **4**Cea mare se numea Ohola, iar sora ei se numea Oholiba. Ele erau ale Mele; și au născut fii și fiice. Ohola simbolizează Samaria, iar Oholiba reprezintă (*symbolic*) Ierusalimul. **5**Deși era a Mea, Ohola s-a prostituat și și-a dorit să meargă cu amanții ei: luptătorii remarcabili din Asiria. **6**Ei erau îmbrăcați în haine de culoare albastră și aveau funcții de guvernatori și de conducători. Erau tineri agreabili și toți mergeau călare pe cai. **7**Ea a recurs la adulter cu ei – cu toți fiii speciali ai Asiriei – și s-a murdărit cu toți idolii fiecăruia dintre cei pe care i-a dorit. **8**Astfel, nu a renunțat la adulterul ei din Egipt, nici la cei care se culcaseră cu ea în tinerețea ei, care îi atinseseră pieptul de domnișoară și care își revărsaseră adulterul peste ea. **9**Din această cauză am lăsat-o să ajungă la discreția amanților ei – în mâinile asirienilor pe care i-a dorit într-un mod păcătos. **10**Aceștia i-au descoperit părțile intime și i-au luat atât fiii cât și fiicele; iar pe ea au omorât-o cu sabia. Astfel a ajuns cunoscută ca ridicolă printre femei din cauza pedepselor care au fost aduse împotriva ei. **11**Deși sora ei, Oholiba, a văzut tot ce i s-a întâmplat, s-a stricat și mai mult. Adulterul pe care l-a practicat, a depășit pe acela al surorii ei. **12**Și ea a dorit să se culce cu fiii Asiriei – cu acei guvernatori și conducători îmbrăcați strălucitor care mergeau călare pe cai și care erau toți tineri agreabili. **13**Am văzut astfel că și ea se murdărise. Amândouă aleseseră același drum. **14**Ba încă ea și-a mărit mai mult adulterul. A văzut niște bărbați sculptați pe zid, niște imagini de caldeeni pictați în roșu. **15**Ei aveau centuri la mijlocul lor și turbane voluminoase pe cap. Toții erau ca niște ofițeri. Aceea era o imagine a babilonienilor, a căror țară de origine este Caldeea. **16**Imediat după ce i-a văzut, i-a și dorit; și a trimis emisari la ei, în Caldeea. **17**Babilonienii au venit la ea, în patul iubirii, și au murdărit-o cu adulterul lor. După ce s-a murdărit cu ei, i s-a înstrăinat sufletul de ei. **18**Când și-a arătat public adulterul și și-a expus părțile intime, sufletul Meu s-a înstrăinat de ea – exact cum s-a înstrăinat și de sora ei. **19**Apoi ea și-a înmulțit și mai mult adulterul, amintindu-și de tinerețea ei, când se prostituă în țara Egiptului. **20**A dorit să se culce cu amanții ei care aveau organe de reproducere ca ale măgarilor și care conțineau multă spermă ca ale cailor... **21**«Astfel, ți-ai dorit cu mare intensitate să reproduci adulterul din tinerețea ta, când sânii ți-au fost mângâiați de către egipteni, iar pieptul tău tânăr a fost răsfățat. **22**Din această cauză, să știi Oholiba, că Iahve, Cel care este Stăpân, îți vorbește astfel: ‘Îi voi provoca pe amanții tăi să vină împotriva ta – pe cei de care ți s-a înstrăinat sufletul; și îi voi aduce împotriva ta din toate părțile. **23**Îi voi aduce pe

babilonieni și pe toți caldeenii, pe cei din Pecod, din Șoa și din Coa, împreună cu toți asirienii. Vor apărea toți acei tineri agreabili care sunt guvernatori și conducători, ofițeri și oameni renumiți, călare pe cai. ²⁴Ei vor veni împotriva ta cu arme, cu care și cu căruțe împreună cu o mulțime de popoare. Te vor înconjura din toate părțile cu scuturi, mari și mici, fiind echipați cu coifuri. Lor le voi da dreptul de a pune în aplicare judecata pronunțată împotriva ta. Ei te vor judeca în conformitate cu legile lor. ²⁵Îmi voi îndrepta gelozia împotriva ta. Astfel, ei se vor comporta cu dușmănie față de tine. Îți vor tăia nasul și urechile; iar supraviețuitorii familiei tale vor cădea omorâți de sabie. Îți vor lua fiii și fiicele; iar ce va mai rămâne, va fi devorat de foc. ²⁶Te vor dezbrăca de hainele tale și îți vor lua superbele tale podoabe. ²⁷Voi întrerupe astfel adulterul tău și prostituția pe care ai practicat-o încă de (*când erai*) pe teritoriul Egiptului. Nu îți vor mai privi ochii spre foștii tăi amanți; nici nu te vei mai gândi la Egipt!’ ²⁸Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește în continuare: ‘Să știi că te voi face să ajungi la discreția celor pe care îi urăști, a celor de care ți s-a înstrăinat sufletul! ²⁹Te vor trata cu ură. Îți vor lua toată averea și te vor lăsa dezbrăcată și goală. Va fi expusă astfel rușinea prostituției tale, a infidelității tale și a comportamentului tău imoral. ³⁰Toate acestea ți se vor întâmpla pentru că te-ai prostituat cu celelalte popoare și te-ai murdărit cu idolii lor. ³¹Ai mers pe drumul surorii tale. Din această cauză îți voi pune în mână cupa ei.’ ³²Iahve, Cel care este Stăpân, îți mai spune: ‘Vei bea din cupa surorii tale. Ea este o cupă adâncă și largă. Îți va aduce desconsiderare (*din partea celorlalți*) și vei fi ridiculizată – pentru că încape atât de mult în ea! ³³Vei fi umplută de beție și de întristare – pentru că această cupă a surorii tale care se numește Samaria, este una a terorii și a devastării. ³⁴Vei bea din ea și o vei goli. Apoi o vei sparge în bucăți și îți vei zgâria sânii cu ele’. Se va întâmpla așa pentru că am vorbit Eu, Iahve, Cel care este Stăpân!» ³⁵Vorbesc în continuare: «Pentru că M-ai uitat și pentru că M-ai aruncat la spatele tău, suportă-ți și tu acum pedeapsa pentru infidelitatea ta și pentru imoralitatea ta!»” ³⁶Iahve mi-a zis: „Fiul omului, vrei să le judeci pe Ohola și pe Oholiba? Atunci vorbește-le despre faptele lor oribile! ³⁷Ele au comis adulter; și pe mâinile lor este sânge. Au comis adulter cu idolii lor, iar pe fiii pe care Mi i-au născut, i-au trecut prin foc ca să fie mâncare pentru idolii lor... ³⁸Mi-au făcut chiar mai mult decât atât: în aceeași zi, ei Mi-au murdărit sanctuarul și Mi-au profanat Sabatele. ³⁹În aceeași zi când și-au înjunghiat fiii în cinstea idolilor lor, ei au intrat și în sanctuarul Meu ca să îl profaneze. Acestea sunt faptele pe care le-au făcut în casa Mea! ⁴⁰Au chemat chiar și pe unii bărbați să vină de departe. Le-au trimis emisari; și ei au venit. Pentru ei te-ai îmbăiat, ți-ai vopsit ochii și te-ai pregătit cu podoabe! ⁴¹Te-ai așezat pe un pat luxos, ai pregătit mâncare înaintea lui și ai pus pe el tămâia și uleiul Meu. ⁴²În jurul ei se auzea zgomotul unei mulțimi de oameni care sărbătoreau. Au fost aduși bărbați obișnuiți și niște sabeeni din deșert; iar aceștia le-au pus brățări pe mâini și coroană cu pietre valoroase pe cap. ⁴³Mi-am zis despre această femeie veștejită de atât adulter: «Să se prostitueze cu ea, pentru că doar

aceasta este singura ei dorință!» ⁴⁴Ei au venit la ea cum se vine la o prostituată. Așa au venit atât la Ohola cât și la Oholiba – la aceste femei imorale. ⁴⁵Dar bărbații corecți le vor judeca acuzându-le de adulter și de vărsare de sânge – pentru că sunt adultere; și pe mâinile lor este sânge!» ⁴⁶Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Să se aducă o mulțime de oameni împotriva lor. Să fie terorizate și jefuite! ⁴⁷Acea mulțime de oameni le va omorî cu pietre și le va tăia cu săbiile. Apoi le va omorî fiii și fiicele și le va incendia casele. ⁴⁸Voi face astfel să înceteze infidelitatea (*față de Mine*) din țară – pentru ca toate femeile să fie avertizate și să nu copieze infidelitatea voastră. ⁴⁹Lipsa voastră de fidelitate se va întoarce împotriva voastră; și veți suporta pedeapsa pentru păcatele comise cu idolii voștri. Atunci veți ști că Eu sunt Iahve, Stăpânul (*vostru*).» ²⁴ În al nouălea an, în a zecea zi din a zecea lună, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ² „Fiul omului, scrie data de astăzi – chiar a acestei zile – pentru că regele Babilonului a plecat decis să atace și să cucerească Ierusalimul exact în această zi! ³Spune o parabolă despre această familie (*lărgită*) de rebeli (*din care este format poporul numit Israel*); și transmite-i că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Pune cazanul. Pune-l și toarnă apă în el! ⁴Pune în acest cazan bucăți de carne – chiar cele mai bune bucăți: piciorul și pulpa. Uplete-l cu cele mai bune oase! ⁵Să fie luate cele mai bune din turmă. Pune apoi multe lemne sub cazan și fă-l să clocotească – pentru ca să fiarbă oasele din el!» ⁶Iahve, Cel care este Stăpân, spune: «Vai de orașul care varsă sânge. Este asemănat cu acel cazan plin de o rugină care nu se poate îndepărta de pe el. Scoate pe rând din el bucățile de carne, fără să tragi la sorti – ⁷pentru că sângele pe care l-au vărsat el, încă este în mijlocul lui. L-au pus pe suprafața stâncii. Nu l-au vărsat pe pământ ca să îl acopere apoi cu praf. ⁸I-am vărsat sângele pe suprafața stâncii – să Îmi revelez marea Mea supărare – ca să Mă răzbun și pentru ca astfel, el să nu fie (*deloc*) acoperit.» ⁹Pentru că se va întâmpla astfel, Iahve, Cel care este Stăpân, spune: «Vai de orașul care varsă sânge! În consecință, și Eu îi voi mări cantitatea de combustibil care îl va arde. ¹⁰Adu și pune să ardă multe lemne. Aprinde focul, fierbe bine carnea, amestecă în zeamă și continuă până vor arde și oasele! ¹¹Apoi așază cazanul gol pe jăratice – ca să se încălzească, să i se încingă arama și astfel să se topească murdăria de pe el și să i se șteargă rugina! ¹²Am muncit degeaba – pentru că multa lui rugină tot nu a dispărut de pe el, nici măcar prin foc. ¹³Murdăria ta este infidelitatea. Pentru că Eu am vrut să te curăț de murdăria ta, dar tu nu te-ai curățat, nu vei mai fi curățată până când nu Îmi voi satisface marea Mea supărare față de tine. ¹⁴Cel care a vorbit, sunt Eu, Iahve! A venit vremea când voi face exact cum am spus! Nu te voi scăpa de aceste consecințe; nu vei avea milă și nu vei regreta! Vei fi judecat în acord cu comportamentul tău și ținând cont de faptele tale. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.»» ¹⁵Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁶ „Fiul omului, să știi că îți voi lua printr-o lovitură ce este mai valoros pentru tine. Dar tu să nu jelești, să nu plângi și să nu îți dea lacrimile! ¹⁷Oftează în tăcere, dar nu te lamenta ca pentru morți! Leagă-ți

turbanul și pune-ți sandalele în picioare. Dar să nu îți acoperi barba și să nu mănânci pâine de jale.” ¹⁸Am spus toate aceste lucruri poporului dimineța; iar seara mi-a murit soția. A doua zi, dimineța, am făcut exact cum mi s-a poruncit. ¹⁹Oamenii din popor m-au întrebat: „Nu vrei să ne explici ce înseamnă ce faci?” ²⁰Atunci eu le-am dat un răspuns. Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²¹„Spune-le urmașilor lui Israel că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: «Să știți că voi permite să fie profanat sanctuarul Meu care este mândria forței voastre și care reprezintă cel mai valoros lucru pentru voi de care vă este sufletul atașat cel mai mult. Fiii voștri și fiicele voastre pe care îi veți fi lăsat în urmă, vor fi decimați de sabie. ²²Atunci veți face și voi cum am făcut eu. Nu vă veți acoperi barba și nu veți mânca pâine de jale; ²³veți purta turban pe cap și sandale în picioare. Nu veți jeli și nici nu veți plânge, ci veți suferi doar în sufletul vostru din cauza păcatelor voastre; și vă veți lamenta între voi. ²⁴Ezechiel va fi pentru voi un semn. Veți face și voi tot ce a făcut el. Când se vor întâmpla toate acestea, veți ști că Eu sunt Stăpânul care se numește Iahve.» ²⁵Dar tu, fiul omului, să știi că le voi lua forța, bucuria și gloria – ce este mai important pentru ei și ce le înalță sufletul mai mult. Le voi lua pe fiii lor și pe fiicele lor. ²⁶În acea zi va veni un fugar la tine ca să te anunțe (*despre ce se întâmplă*). ²⁷Atunci când va veni acel fugar, și se va deschide și ție gura, vei vorbi și nu vei mai fi mut. Vei fi astfel un semn pentru popor; și ei vor ști că Eu sunt Iahve!” ²⁸Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²⁹„Fiul omului, orientează-ți privirea spre amoniți și profetește împotriva lor. ³⁰Să le spui amoniților astfel: «Ascultați Cuvântul lui Iahve, al Celui care este Stăpân! El spune: ‘Pentru că ați râs de sanctuarul Meu când era profanat, de teritoriul numit Israel, în timp ce era devastat și de cei numiți Iuda când mergeau în captivitate, ³¹să știți că vă voi face să ajungeți la discreția popoarelor din Est. Ei își vor așeza taberele în mijlocul vostru și își vor construi locuințe printre voi. Vă vor mânca fructele și vă vor bea laptele. ³²Voi face din Raba o pășune pentru cămile și voi transforma teritoriul amoniților într-o stână de oi. Veți ști astfel că Eu sunt Iahve.’ ³³Stăpânul care se numește Iahve, zice: ‘Pentru că ai bătut din mâini și ai dat din picioare, pentru că te-ai bucurat de atâta desconsiderare față de teritoriul lui Israel, ³⁴să știi că Îmi întind mâna împotriva ta și te voi face să ajungi prada popoarelor. Te voi tăia dintre celelalte popoare. Te voi șterge dintre celelalte țări și te voi distruge. Vei ști astfel că Eu sunt Iahve.’»” ³⁵Stăpânul care se numește Iahve, vorbește astfel: „Pentru că Moabul și Seirul au zis: «Poporul numit Iuda este ca toate celelalte popoare!», ³⁶să știți că deschid teritoriul Moabului în zona orașelor lui care sunt construite la limita lui teritorială – și Mă refer exact la acele orașe care sunt onoarea țării: Bet-Ieșimot, Baal-Meon și Chiriataim. ³⁷Îl deschid și îl ofer ca proprietate popoarelor din Est, împreună cu acela al amoniților – pentru ca Moab să nu mai fie amintit printre popoare așa cum se va vorbi despre amoniți. ³⁸Astfel Îmi voi pune în aplicare deciziile pronunțate împotriva Moabului. Și vor ști că Eu sunt Iahve.” ³⁹Stăpânul care se numește Iahve, vorbește astfel: „Pentru că Edomul a recurs la răzbunare față de

poporul numit Iuda, pentru că l-a jignit foarte mult și s-a răzbunat pe el, **13**Iahve care este Stăpân Își va întinde mâna împotriva Edomului și va distruge din el atât oamenii, cât și animalele. Îl va transforma într-o ruină; și de la Teman la Dedan, toți vor fi distruși de sabie. **14**Răzbunarea Mea împotriva Edomului va veni prin intermediul poporului Meu care se numește Israel. El se va comporta cu Edomul conform mâniei și mării Mele supărări. Astfel, el va recunoaște răzbunarea Mea. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.” **15**El mai zice: „Pentru că filistenii au recurs la răzbunare, pentru că s-au răzbunat motivați de desconsiderarea care a fost în ei și având intenția de distrugere din cauza urii lor străvechi, **16**Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Îmi voi întinde mâna împotriva filistenilor. Îi voi distruge pe cheretiți și voi elimina (*din istorie*) pe cei care au mai rămas pe coasta mării. **17**Îi voi face să suporte marile Mele răz bunări, aducând împotriva lor pedepse foarte dure. Când Mă voi răzbuna pe ei, vor ști că Eu sunt Iahve.»” **26** În al unsprezecelea an, în prima zi a lunii, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„Fiul omului, Tirul a zis despre Ierusalim: «Ha! A fost desființată poarta popoarelor! Este rândul meu să mă îmbogățesc, pentru că ea a rămas devastată!» **3**Din această cauză, Iahve care este Stăpân, zice: «Tir, să știi că sunt împotriva ta! Voi aduce împotriva ta multe popoare – exact cum își aruncă marea valurile. **4**Vor distruge zidurile Tirului, îi vor dărâma turnurile, îi vor răzui chiar și praful de pământ și îl vor lăsa doar stâncă goală. **5**Va fi doar un loc în mijlocul mării de unde se aruncă plasele de pescuit – pentru că Eu am vorbit! Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. Tirul ca deveni o pradă pentru popoare. **6**Construcțiile lui făcute pe malul apelor vor fi devastate cu ascuțișul sabiei; și va ști astfel că Eu sunt Iahve!» **7**Stăpânul, Acela care se numește Iahve, vorbește astfel: «Din direcția nord îl voi aduce împotriva Tirului pe Nabucodonosor – suveranul Babilonului – pe cel care este regele regilor – cu cai, cu care, cu călăreți și cu o armată foarte numeroasă. **8**El va devasta cu ascuțișul sabiei construcțiile tale făcute pe malul apelor. Va construi împotriva ta o zonă fortificată, va înălța împotriva ta o rampă de asalt și va ridica scuturi împotriva ta. **9**Va direcționa împotriva zidurilor tale izbiturile berbecilor lui de fier și îți va dărâma turnurile cu mașinile lui de război. **10**Mulțimea cailor lui te va acoperi de praf, iar zidurile tale se vor cutremura din cauza zgomotului călăreților și al roților de car atunci când el va intra pe porțile tale ca cei care intră într-un oraș cu zidurile sparte. **11**Copitele cailor lui vor tropăi pe toate străzile tale. Poporul tău va fi învins de sabie, iar stâlpii tăi rezistenți se vor prăbuși la pământ. **12**Îți vor prăda tezaurul, te vor jefui de mărfuri, îți vor dărâma zidurile și îți vor demola superbele tale case. Vor arunca pietrele, lemnele și molozul în mijlocul mării. **13**Voi face să înceteze zgomotul cântecelor tale, iar sunetul lirelor tale nu va mai fi auzit. **14**Voi face din tine o stâncă goală. Vei deveni un loc de unde se aruncă plasele de prins pește. Nu vei fi reconstruită niciodată – pentru că Eu, Iahve, am vorbit; și Eu sunt Stăpânul!» **15**Iahve, Cel care este Stăpân, spune despre Tir: «Să nu se cutremure oare insulele de vuietul căderii

tale, de gemetele răniților tăi și de măcelul din mijlocul tău? **16**Toți prinții mării vor coborî de pe tronurile lor. Ei își vor da jos robele și se vor dezbrăca de hainele lor speciale brodate. Se vor îmbrăca cu panica, vor sta pe pământ și vor tremura în fiecare moment, fiind șocați din cauza ta. **17**Atunci vor face pentru tine un cântec de jale; și îți vor zice: ‘Cum ai dispărut, tu, țară locuită de oamenii mării, oraș renumit. Tu erai o forță pe mare; și împreună cu locuitorii tăi produceai teroare pe toate malurile. **18**Acum, marile insule tremură auzind de ziua căderii tale, iar celelalte insule ale mării sunt foarte surprinse de sfârșitul tău.’» **19**Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește din nou, zicând: «Când te voi transforma într-un oraș devastat asemănător celor care nu sunt locuite, când voi ridica peste tine apele din adânc și te vor acoperi marile ape, **20**te voi duce în jos împreună cu cei care coboară în groapă. Te voi conduce la poporul care a trăit demult și te voi determina să locuiești în teritoriul de jos, printre ruine eterne, împreună cu cei care coboară în groapă – ca să nu mai fi locuit și să nu mai ai vreun loc în țara celor vii. **21**Te fac să ajungi pradă distrugerii; și nu vei mai exista (*ca popor*). Vei fi căutat, dar nu vei mai fi găsit niciodată. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân!» **27** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„Fiul omului, compune un cântec de jale (*care vorbește*) despre Tir! **3**Vorbește-i Tirului care locuiește la marginea mării și care face comerț cu popoarele din multe insule. Spune-i că Iahve, Cel care este Stăpân, îi vorbește astfel: «Tir, tu ziceai: ‘Am o frumusețe perfectă!’ **4**Limitele teritoriului tău erau în inima mării, iar constructorii tăi te făcuseră să ai perfecțiune în frumusețe. **5**Îți căptușiseră toate părțile laterale ale corăbiei cu lemn de pin (*adus*) din Senir și îți făcuseră un catarg din cedrii proveniți din Liban. **6**Din stejari de Bașan îți făcuseră vâsle. Ți-au făcut din chiparos puntea de pe malul-port al Chitimului. Ea era încrustată cu fildeș. **7**Vela ți-a fost făcută din in subțire și brodat care fusese adus din Egipt; și o foloseai ca steag. Apărătoarea de soare și de ploaie ți-a fost făcută din pânză albastră și roșiatică. Ea fusese adusă din insulele Elișa. **8**Locuitorii din Sidon și din Arvad erau vâslașii tăi; iar cei mai înțelepți din Tir îți slujeau ca marinari. **9**Meșterii competenți și cu multă experiență din Ghebal îți astupau fisurile. Toate corăbiile mării cu marinarii lor treceau pe la tine ca să facă schimb de mărfuri. **10**Cei din Persia, din Lud și din Put erau soldați în armata ta. Ei își atârnav scutul și coiful pe zidurile tale și te făceau astfel să fii strălucitor. **11**Bărbații din Arvad și din Helec stăteau pe toate zidurile tale, iar cei din Gamad erau puși (*să asigure protecția*) în turnurile tale. Ei își atârnav scuturile pe toate zidurile tale și îți întregeau astfel frumusețea. **12**Tarșișul făcea comerț cu tine pentru că aveai din abundență tot felul de mărfuri. În schimbul produselor tale, el îți oferea argint, fier, cositor și plumb. **13**Iavanul, Tubalul și Meșecul făceau comerț cu tine. Toți aceștia îți ofereau sclavi și vase de bronz în schimbul produselor tale. **14**Poporul Togarma îți oferea cai, armăsari de luptă și catâri în schimbul produselor tale. **15**Rodaniții făceau comerț cu tine; și multe alte insule beneficiau de marfa ta. Ei îți dădeau în schimb ca plată carne de fildeș și de abanos. **16**Aramul făcea

comerț cu tine pentru că aveai o mulțime de bunuri făcute de meșteri. El îți oferea în schimbul produselor tale smarald, purpură, haine brodate, în subțire, mărgean și rubin. **17**Cei din teritoriul numi Iuda și aceia care se numeau Israel, făceau comerț cu tine. Ei îți ofereau făină de Minit, turte, miere, ulei și balsam – în schimbul produselor tale. **18**Damascul făcea comerț cu tine pentru că aveai o mulțime de bunuri făcute de meseriași și tot felul de mărfuri din abundență. El îți oferea vin de Helbon și lână de Țahar. **19**Daniții și grecii din Uzal făceau comerț cu tine. În schimbul produselor tale, ei îți dădeau fier prelucrat, casia și trestie parfumată. **20**Dedan făcea comerț cu tine cu învelitori pentru șei. **21**Arabia și toți prinții Chedarului erau și ei printre cei care făceau comerț cu tine. Aceia îți aduceau oi, berbeci și capre. **22**Comercianții din Șeba și din Rama făceau comerț cu tine. În schimbul produselor tale, ei îți ofereau aur, ce era mai bun din tot felul de arome și dintr-o diversitate de pietre scumpe. **23**Haran, Cane, Eden și comercianții din Șeba, din Asiria și din Chilmad făceau comerț cu tine. **24**Ei aduceau astfel în piețele tale haine scumpe, materiale de culoare albastră, îmbrăcăminte brodată, haine colorate, legate cu funii împletite și strâns înnodate. **25**Corăbiile comerciale călătoreau ducând altora marfa ta. Erai umplut și foarte încărcat. Stăteai acolo, în inima mărilor. **26**Vâslaşii te duseseră la ape adânci. Dar vântul de la Est te va sfărâma în inima mărilor. **27**Bogăția ta, produsele tale, marfa ta, marinarii tăi, cei care direcționau corăbiile, cei care îți astupau fisurile, cei care făceau schimb de mărfuri cu tine, toți soldații pe care îi aveai și toată mulțimea de oameni din mijlocul tău se vor prăbuși în inima mărilor – când va veni ziua scufundării tale. **28**Când vor țipa conducătorii corăbiilor tale, insulele se vor cutremura. **29**Toți cei care trag la rame, marinarii și toți aceia care manevrează cârma corăbiilor, se vor da jos din corăbiile lor și vor sta pe mal. **30**Vor striga cu mare intensitate în vocea lor – din cauza ta – și se vor lamenta cu amărăciune. Își vor arunca cu praf de pământ pe cap și se vor acoperi cu cenușă. **31**Se vor rade pe cap din cauza ta și se vor îmbrăca cu saci. Te vor plânge cu sufletul foarte afectat și vor boci având mari regrete. **32**În lamentarea lor, vor face un cântec de jale despre tine și te vor boci, zicând: ‘Cine era ca Tir, ca acela care zace acum în mijlocul mării?’ **33**Când plecau mărfurile tale din mijlocul mărilor, săturai multe popoare. Prin mulțimea bogățiilor și a produselor tale, îmbogățeai regii pământului. **34**Dar acum ești sfărâmat de mări și ai ajuns în adâncurile apelor. Încărcătura ta și toată mulțimea de oameni din mijlocul tău s-au scufundat odată cu tine. **35**Toți locuitorii insulelor sunt șocați din cauza ta. Regilor lor li s-a ridicat părul de frică; și pe fețele lor se vede teroarea care îi afectează. **36**Comercianții popoarelor fluieră din cauza ta, pentru că sunt foarte surprinși. Sfârșitul tău este unul teribil; și nu te vei mai ridica niciodată!» **28** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2** „Fiul omului, spune-i prințului Tirului că Iahve, Cel care este Stăpân, îi vorbește astfel: «Inima ta a devenit arogantă; și ai zis: ‘Sunt zeu! Stau pe tronul zeilor, în inima mărilor!’ Deși crezi că ești ca zeii, tu ești de fapt doar un om; nu ești un zeu. **3** Constat că te

consideri mai înțelept decât Daniel și crezi că niciun secret nu îți este ascuns! **4** Prin înțelepciunea și prin abilitatea ta, ți-ai făcut avere. Ai adunat aur și argint în tezaurul tău. **5** Prin marea ta înțelepciune pe care ai aplicat-o în comerț, ți-ai înmulțit averea. Dar din cauza averii tale, în inima ta ai devenit arogant.» **6** Din această cauză, Iahve, Cel care este Stăpân, îți vorbește astfel: «Pentru că tu consideri gândirea ta echivalentă cu gândirea lui Dumnezeu, **7** să știi că aduc împotriva ta niște străini care formează cele mai barbare dintre popoare. Ei își vor scoate sabia împotriva remarcabilei tale înțelepciuni și îți vor profana strălucirea. **8** Te vor coborî în groapă și vei muri într-un mod violent în inima mării. **9** Vei mai zice atunci: ‘Sunt Dumnezeu!’ în fața celui care te va omorî? Vei fi un simplu om – nu Dumnezeu – în mâna celor care te vor înjunghia! **10** Vei avea moartea celor necircumciși; și vei fi omorât de mâna străinilor. Te asigur că se va întâmpla așa, pentru că Eu, Iahve, am vorbit. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.» **11** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **12** „Fiul omului, compune un cântec de jale despre regele Tirului! Spune-i că Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Erai un simbol al perfecțiunii. Ai fost conceput să fii plin de înțelepciune și perfect în frumusețe. **13** Stăteai în Eden – în grădina lui Dumnezeu – și erai acoperit cu tot felul de pietre valoroase: cu sardiu, cu topaz, cu diamant, cu crisolit, cu onix, cu jasp, cu safir, cu turcoaz și cu smarald. Bijuteriile și filigranele tale erau din aur. Ele fuseseră pregătite încă din ziua în care ai fost creat. **14** Te-am pus să fii un heruvim-paznic. Erai pe sfântul munte al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. **15** Ai fost fără vină în comportamentul tău din ziua în care ai fost creat și până când s-a găsit nedreptate în tine. **16** Prin mărimea comerțului tău te-ai umplut de violență și ai păcătuit. Din această cauză te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu și te-am îndepărtat din mijlocul pietrelor scânteietoare – chiar dacă ai fost conceput să fii heruvim-paznic. **17** Inima ta a devenit arogantă din cauza frumuseții tale și ți-ai alterat înțelepciunea din cauza faptului că erai atât de frumos! Pentru că ai procedat astfel, te-am aruncat pe pământ și te-am expus înaintea regilor – ca să fii o imagine interesantă pentru ei! **18** Prin mulțimea nedreptăților tale și a comerțului tău necinstit, ți-ai profanat sanctuarele. Din această cauză, am făcut să iasă un foc din mijlocul tău; și el te-a consumat. Te-am făcut scrum pe pământ – înaintea tuturor celor care te priveau. **19** Toți cei care te cunosc și care aparțin celorlalte popoare, sunt foarte surprinși din cauza ta. Ai un sfârșit teribil; și nu vei mai exista vreodată!» **20** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **21** „Fiul omului, orientează-ți privirea spre Sidon și profetește împotriva lui. **22** Spune-i că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Sidon, să știi că sunt împotriva ta; și Mă voi glorifica în mijlocul tău! Astfel vor ști (*toți*) că Eu sunt Iahve – când Îmi voi pune în aplicare deciziile pronunțate împotriva lui și când Îmi voi demonstra sfințenia în el!» **23** Voi trimite epidemia în Sidon și vărsarea de sânge pe străzile lui. Cel înjunghiat va cădea în mijlocul teritoriului lui, fiind perforat de sabia care lovește din toate părțile. Și vor ști astfel că Eu sunt Iahve. **24** Atunci, pentru descendenții lui

Israel nu va mai fi niciun spin care înțeapă și niciun ghimpe care provoacă durere produs de vecinii lor care îi desconsideră. Și vor ști astfel că Eu sunt Stăpânul care se numește Iahve. ²⁵Cel care este Stăpân și care se numește Iahve, spune: «Când îi voi aduna pe urmașii lui Israel dintre popoarele unde au fost dispersați, Îmi voi revela sfințenia prin ei înaintea popoarelor; și ei vor locui în propria lor țară pe care am dat-o sclavului Meu numit Iacov. ²⁶Vor locui într-un climat de securitate, vor construi case și vor sădi vii. Da, vor locui într-un climat de securitate când Îmi voi pune în aplicare deciziile pronunțate împotriva tuturor vecinilor lor care îi desconsideră. Și vor ști astfel că Eu sunt Dumnezeu lor care se numește Iahve.» **29** În al zecelea an, în a douăsprezecea zi din a zecea lună, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, orientează-ți privirea spre faraon – spre monarhul Egiptului – și apoi profetește împotriva lui și împotriva întregului Egipt. ³Vorbește și spune-le din partea Stăpânului care se numește Iahve, astfel: «Faraon, să știi că sunt împotriva ta. Tu, monarhul Egiptului și marele monstru care te odihnești în mijlocul râurilor tale, îți zici: ‘Nilul este al meu! L-am făcut pentru interesele mele!’ ⁴Dar îți voi pune cârlige în fălci și voi face ca peștii râurilor tale să se lipească de solzii tăi! Te voi scoate din mijlocul râurilor tale împreună cu toți peștii care s-au lipit de solzii tăi. ⁵Te voi lăsa în deșert împreună toți peștii din râurile tale. Vei cădea pe suprafața câmpiei și nu vei fi luat sau ridicat; ci te voi da ca hrană animalelor sălbatice carnivore care umblă pe pământ și păsărilor zburătoare (*răpitoare*). ⁶Atunci toți locuitorii Egiptului vor ști că Eu sunt Iahve. Ai fost un toiag de trestie pentru urmașii lui Israel. ⁷Când te-au luat în mână, te-ai sfărâmat și le-ai rănit tot umărul. Când s-au rezemat de tine, te-ai rupt și li s-au dislocat șoldurile.» ⁸Pentru că s-a întâmplat așa, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Să știi că voi aduce împotriva ta o sabie; și cu ea îți voi distruge oamenii și animalele. ⁹Teritoriul Egiptului va ajunge o zonă nelocuită și o ruină. Veți ști astfel că Eu sunt Iahve! Pentru că ai zis: ‘Râul este al meu! Eu l-am făcut!’, ¹⁰să știi că sunt împotriva ta și a (*ramificațiilor*) râurilor tale! Voi transforma teritoriul Egiptului într-o mare ruină, într-o zonă fără locuitori de la Migdol la Siene și până la limita teritorială a țării numite Cuș. ¹¹Nu va mai trece prin el nici picior de om, nici picior de animal; și pentru patruzeci de ani, el va rămâne nelocuit. ¹²Voi transforma țara Egiptului într-un deșert în mijlocul altor țări devastate; și pentru un timp de patruzeci de ani, orașele ei vor fi între cele rămase fără locuitori. Îi voi dispersa pe egipteni printre celelalte popoare și îi voi răspândi în țări străine.» ¹³Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Când vor expira acei patruzeci de ani, îi voi strânge pe egipteni dintre popoarele unde au fost răspândiți. ¹⁴Îi voi aduce înapoi pe captivii Egiptului. Îi voi repatria aducându-i în țara Patros, pe teritoriul lor natal; și acolo vor fi un regat mic. ¹⁵Va fi cel mai nesemnificativ dintre regate; și nu se va mai înălța deasupra popoarelor. Îi voi împutina (*locuitorii*) – ca să nu mai guverneze popoarele. ¹⁶Egiptul nu va mai fi un motiv de încredere pentru urmașii lui Israel; ci le va aminti de nedreptatea lor – când veneau să îi

solicite ajutorul. Și vor ști astfel că Eu sunt Iahve – Stăpânul!»¹⁷ În al douăzeci și șaptelea an, în prima zi a primei luni, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁸„Fiul omului, Nabucodonosor – regele Babilonului – și-a organizat armata ca să facă o lucrare dificilă împotriva Tirului. Fiecare cap a fost lăsat fără păr și fiecare umăr a fost rănit. Dar nici el, nici armata lui nu au primit vreo recompensă din Tir pentru lucrarea pe care au făcut-o împotriva orașului. ¹⁹Pentru că s-a întâmplat astfel, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește zicând: «Să știți că îi dau țara Egiptului regelui Babilonului numit Nabucodonosor. El îi va duce bogăția (în Babilon), va jefui ce este de jefuit și va prăda ce este de pradat. Aceasta va fi recompensa primită de armata lui. ²⁰Deci îi voi da țara Egipt ca recompensă pentru ce a lucrat împotriva Tirului – pentru că a făcut o lucrare dificilă pentru Mine. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.» ²¹În acea zi voi înălța forța urmașilor lui Israel; iar ție îți voi deschide gura să vorbești în mijlocul lor. Și vor ști astfel că Eu sunt Iahve.” **30** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, profetește și spune că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Bociți și ziceți: ‘Vai ce zi va fi!’ ³Acea zi este aproape. Da, ziua lui Iahve este aproape! Va fi una plină de nori, o vreme de condamnare pentru popoare! ⁴Va intra în Egipt o sabie; și va fi teroare în Cuș. Când oamenii înjunghiați vor cădea în Egipt, i se vor lua acestei țări bogățiile și i se vor dărâma temeliile. ⁵Cuș, Put, Lud, toată Arabia, Libia și locuitorii țării aliate vor cădea învinși de sabie!» ⁶Iahve spune: «Sustinătorii Egiptului vor cădea; și mândria forței lui se va prăbuși. Din Migdol până la Siene vor cădea învinși de sabie. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.» ⁷«Țara va deveni una devastată printre altele la fel de devastate; iar orașele ei vor fi printre celelalte orașe distruse, în care nu va mai locui nimeni. ⁸Și vor ști că Eu sunt Iahve – când voi da foc Egiptului și când toți cei care îl ajută, vor fi striviți. ⁹În acea zi, niște emisari vor pleca din fața Mea pe corăbii, ca să îl sperie pe Cuș care credea că va trăi într-un climat de securitate. Îl va afecta frica în ziua căderii Egiptului – pentru că acum este evident că acea zi vine!» ¹⁰Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Voi distruge mulțimea egiptenilor cu mâna lui Nabucodonosor, regele Babilonului. ¹¹El și armata lui – ca cei mai feroși oameni dintre toate popoarele – vor fi aduși să distrugă țara. Își vor scoate săbiile împotriva Egiptului și vor umple țara de morți. ¹²Voi transforma afluenții Nilului în pământ uscat și voi vinde țara celor răi. Voi devasta acest teritoriu împreună cu tot ce este pe el; și voi face acest lucru folosind mâna străinului. Eu, Iahve, am vorbit!» ¹³Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește (din nou): «Voi distruge idolii și voi face să dispară pentru totdeauna imaginile din Nof. Nu va mai rămâne niciun prinț pe teritoriul Egiptului; și voi răspândi frica în această țară. ¹⁴Voi devasta Patrosul, voi da foc Țoanului și voi face judecată în No. ¹⁵Îmi voi revărsa marea Mea supărare peste Sin care era fortăreața Egiptului; și voi distruge mulțimea de oameni din No. ¹⁶Voi da foc Egiptului. Sin va tremura de frică. În No se va pătrunde printr-o spărtură (a zidului orașului); iar Nof va fi cucerit de dușmani chiar ziua, când soarele

produce cea mai intensă lumină. ¹⁷Tinerii din On și din Pi-Beset vor cădea învinși de sabie; și chiar oamenii din aceste orașe vor merge în captivitate. ¹⁸Ziua în care, la Tahpanhes, voi rupe jugurile Egiptului, va fi una întunecată; iar mândria forței lui se va sfârși. Un nor va acoperi Tahpanhesul; iar fiicele lui vor merge în captivitate. ¹⁹Îmi voi pune astfel în aplicare deciziile pronunțate împotriva Egiptului; și va ști că Eu sunt Iahve!» ²⁰În al unsprezecelea an, în a șaptea zi din prima lună, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²¹„Fiul omului, am rupt brațul faraonului – al monarhului Egiptului. Și să știi că nu îi va fi legat ca să se poată vindeca; nici nu i se va pune o atelă ca să se prindă (*oasele*) la loc și să se refacă pentru ca să poată folosi din nou sabia. ²²Având în vedere acest lucru, Iahve, Cel care este Stăpân, spune: «Să știți că sunt împotriva faraonului – împotriva monarhului Egiptului – căruia îi voi rupe amândouă brațele: atât pe cel care încă mai are forță, cât și pe cel (*deja*) rupt; și voi face să îi cadă sabia din mână. ²³Îi voi dispersa pe egipteni printre celelalte popoare și îi voi determina să fugă în țări străine. ²⁴Voi fortifica brațele regelui Babilonului și îi voi pune sabia în mână; dar (*în același timp*) voi rupe brațele faraonului. El va geme înaintea regelui Babilonului cum gem aceia care sunt loviți mortal. ²⁵Când voi fortifica brațele regelui Babilonului iar brațele faraonului vor cădea, vor ști că Eu sunt Iahve, că Eu am pus sabia în mâna regelui Babilonului și că am întins-o împotriva țării numite Egipt. ²⁶Îi voi dispersa pe egipteni printre popoare și îi voi determina să fugă în țări străine. Vor ști astfel că Eu sunt Iahve!» ³¹În al unsprezecelea an, în prima zi din a treia lună, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, spune-i faraonului – monarhului Egiptului – și mulțimii lui de slujitori, astfel: «Cu cine poți fi tu asemănat, în grandoarea ta? ³Să știi că în vremurile străvechi, Asiria era (*și ea*) un cedru în Liban. Acel cedru avea ramuri frumoase; și coroana lui făcea umbră. Era înalt. Vârful lui ajungea printre nori. ⁴Apele îl ajutaseră să crească; și adâncul îl înălțase. Râurile lui scaldau din toate părțile locul în care era plantat; și își trimiteau pâraiele spre toți copacii din câmpie. ⁵Astfel, el s-a înălțat mai mult, crescând mai mare decât toți ceilalți copaci ai câmpiei. Crengile lui au crescut; și ramurile i s-au lungit datorită abundenței de ape care îl făcuse să producă ramuri tinere. ⁶Printre crengile lui își făceau cuibul toate păsările zburătoare. Sub coroana acestui cedru se înmulțeau toate animalele sălbatice de pe câmp; iar la umbra lui locuiau toate celelalte vietăți. ⁷Era frumos în grandoarea lui și impunător prin lungimea ramurilor lui – pentru că rădăcinile îi erau înfipite în apropierea multor ape. ⁸Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu îl depășeau (*în înălțime și în frumusețe*); chiparoșii nu erau asemenea crengilor lui, iar platanii nu se puteau asemăna cu ramurile lui. Niciun copac din grădina lui Dumnezeu nu era asemănător cu el în frumusețe. ⁹L-am făcut atât de frumos prin mulțimea crengilor lui, încât îl invidiau toți copacii Edenului – toți acei copaci din grădina lui Dumnezeu!» ¹⁰Dar acum, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Pentru că se înălța, pentru că își ridica vârful până la nori și devenise arogant în inima lui din cauza înălțimii pe care o avea, ¹¹l-am făcut

să ajungă la discreția prințului popoarelor, care s-a comportat cu el conform răutății lui. Eu l-am abandonat; ¹²și astfel, cele mai înfricoșătoare dintre popoarele străine l-au tăiat și apoi au plecat de lângă el. Crengile lui au căzut pe munți și prin toate văile; iar ramurile i-au fost distruse prin toate zonele joase ale țării. Toate popoarele pământului au plecat de la umbra lui și l-au abandonat. ¹³Pe trunchiul lui care stătea căzut pe pământ, și-au făcut cuibul toate păsările zburătoare; iar între crengile lui s-au așezat toate animalele sălbatice de pe câmp. ¹⁴I s-au întâmplat toate acestea pentru ca niciunul dintre copacii de lângă ape să nu se mai laude în mod arogant cu înălțimea lui și să nu își mai ridice vârful până la nori. Astfel, niciun copac udat de ape nu va mai putea să își înalțe trunchiul spre ei. Toți sunt destinați morții, ca să ajungă în teritoriul de jos, printre muritori, la cei care au coborât în groapă.»

¹⁵Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «În ziua în care a coborât în locuința morților, am făcut să apară peste tot jalea; și am acoperit adâncul din cauza lui. I-am retras râurile; și mulțimea de ape a fost oprită. Am făcut Libanul să fie trist pentru el; și toți copacii câmpiei au fost supărați din cauza lui. ¹⁶Zgomotul căderii lui a făcut să se cutremure popoarele – când l-am coborât în locuința morților împreună cu cei care ajung în groapă. Atunci toți copacii Edenului care erau ce avea Libanul mai bun și mai remarcabil – toți acei copaci bine udați – s-au consolat (*stând*) în teritoriul de jos. ¹⁷Au coborât și ei împreună cu el în locuința morților la cei omorâți de sabie – tocmai ei care îi erau aliați și care locuiau la umbra lui printre (*celelalte*) popoare. ¹⁸Deci, faraon, cu cine poți fi asemănat printre copacii Edenului, în toată gloria și grandoarea ta? Și totuși, vei fi coborât împreună cu acei copaci ai Edenului care au ajuns în teritoriul de jos. Vei zăcea printre cei necircumciși, lângă cei omorâți de sabie. Iahve, Cel care este Stăpân, spune că așa i se va întâmpla faraonului și întregii lui mulțimi de slujitori!»

32 În al doisprezecelea an, în prima zi din a douăsprezecea lună, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, recită (*cuvintele*) un(*ui*) cântec de jale despre faraon – monarhul Egiptului – și spune-i: «Te consideri un leu tânăr al popoarelor; dar ești ca un monstru al mărilor! Te arunci în râurile tale, tulburi apele cu picioarele și îți murdărești râurile!» ³Acum, Iahve, Cel care este Stăpân, îți zice: «Voi arunca spre tine năvodul Meu; și dintr-o mare mulțime de popoare, te voi trage în plasa Mea! ⁴Te voi lăsa pe pământ și te voi arunca pe suprafața câmpiei. Voi pune păsările zburătoare să se așeze peste tine și voi sătura animalele sălbatice ale întregului pământ din carnea ta! ⁵Îți voi arunca această carne pe munți și voi umple văile cu resturile tale! ⁶Voi uda pământul cu sângele tău scurs pe munți; și albiile râurilor vor fi pline de resturile tale. ⁷Când te voi stinge, voi acoperi cerul și voi întuneca stelele lui. Voi acoperi soarele cu un nor și luna nu va mai fi luminoasă. ⁸Din cauza ta voi întuneca toți luminătorii care strălucesc pe cer; și voi răspândi întunericul peste țara ta. Iahve, Cel care este Stăpân, te asigură că așa se va întâmpla. ⁹Voi agita multe popoare când voi anunța distrugerea ta printre ele. Și această veste va ajunge în țările pe care nu le-ai cunoscut. ¹⁰Voi face multe popoare să

se cutremure din cauza ta; iar regii lor se vor speria auzind ce ți s-a întâmplat – când Îmi voi flutura sabia înaintea lor. În ziua căderii tale, fiecare va tremura în orice clipă pentru viața lui. ¹¹Iahve, Cel care este Stăpân, te asigură că sabia regelui Babilonului va veni peste tine! ¹²Voi face ca mulțimea ta de slujitori să cadă învinsă de sabia luptătorilor remarcabili care aparțin celor mai fioroase dintre toate popoarele. Ei vor distruge mândria Egiptului; și toată mulțimea lui de oameni va fi decimată. ¹³Voi face să dispară toate vitele lui care stăteau lângă acele multe ape; și ele nu vor mai fi tulburate nici de piciorul omului, nici de copita animalului. ¹⁴Atunci îi voi lăsa apele să se liniștească și îi voi face râurile să curgă ca uleiul. Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că așa se va întâmpla. ¹⁵Când voi transforma teritoriul Egiptului într-o zonă fără locuitori și țara va fi jefuită de bogăția ei, când îi voi fi lovit pe toți cei care locuiesc acum în ea, vor ști că Eu sunt Iahve! ¹⁶Acesta este cântecul de jale pe care îl vor cânta despre el. Va fi cântat de fiicele popoarelor. Îl vor cânta despre Egipt și despre toată mulțimea lui de oameni. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.» ¹⁷În al doisprezecelea an, în a cincisprezecea zi a lunii, Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁸„Fiul omului, bocește pentru mulțimea de oameni a Egiptului și coboar-o atât pe ea, cât și pe fiicele popoarelor impunătoare, în teritoriul de jos – la cei care au ajuns acolo, în groapă. ¹⁹Spune-i: «Crezi că ești tu mai încântătoare decât altele? Coboară să zaci acolo printre cei necircumciși!» ²⁰Vor cădea astfel în mijlocul celor omorâți de sabie! Ea este deja pregătită! Să fie scos Egiptul (*dintre cei vii*) împreună cu toată mulțimea lui de oameni! ²¹Atunci, conducătorii remarcabili care au ajuns deja în locuința morților, vor zice despre Egipt și despre cei care îl ajutau: ‘Au coborât și zac printre cei necircumciși, învinși de sabie!’ ²²Acolo este Asiria și toată mulțimea ei de oameni! În jurul ei sunt mormintele tuturor celor omorâți care au căzut învinși de sabie ²³și cărora li s-au dat morminte în cele mai adânci locuri ale gropii. Mulțimea morților Asiriei este în jurul mormântului ei – adică toți cei omorâți care au căzut loviți de sabie – tocmai aceia care răspândeau teroarea pe teritoriul celor vii. ²⁴Acolo este Elamul și toată mulțimea lui de oameni (*deja morți*)! În jurul mormântului lui sunt toți cei omorâți care au căzut învinși de sabie. Ei sunt aceia care răspândeau teroarea pe teritoriul celor vii. Dar acum au coborât necircumciși în teritoriul de jos. Ei își poartă rușinea împreună cu cei care au coborât în groapă. ²⁵I-au pregătit Elamului un pat în mijlocul celor omorâți; și toată mulțimea lui de oameni (*morți*) este în jurul mormântului lui. Toți sunt necircumciși și au fost învinși de sabie – pentru că răspândeau teroarea pe teritoriul celor vii. Ei își suportă acum rușinea împreună cu cei care au coborât în groapă. Au fost culcați lângă cei omorâți. ²⁶Acolo sunt Meșecul și Tubalul împreună cu toată mulțimea lor de oameni care stau în jurul mormântului lor! Toți sunt necircumciși și au fost omorâți de sabie – pentru că răspândeau teroarea pe teritoriul celor vii. ²⁷Oare să nu zacă ei împreună cu luptătorii remarcabili care au căzut dintre cei necircumciși și care au coborât în locuința morților împreună cu toate

armele lor de război? Ba da. Iei sunt aceia ale căror săbii au fost puse sub capetele lor! Nedreptățile lor au fost puse pe oasele lor – pentru că acești luptători erau o teroare în teritoriul celor vii. ²⁸Tot așa vei ajunge și tu, faraon. Vei fi strivit și vei zăcea printre cei necircumciși împreună cu cei învinși de sabie. ²⁹Acolo este și Edomul, împreună cu regii și toți prinții lui, care, deși erau luptători remarcabili, au ajuns să stea împreună cu aceia care fuseseră învinși de sabie. Ei zac în același loc unde sunt cei necircumciși. Stau acolo împreună cu cei care au coborât în groapă. ³⁰Tot acolo sunt și prinții din Nord împreună cu toți sidonienii. Ei au coborât împreună cu cei omorâți, chiar dacă răspândiseră teroarea (*când trăiau*). În ciuda realizărilor lor, ei sunt acum acoperiți de rușine. Acești necircumciși zac împreună cu cei care au fost învinși de sabie și își suportă rușinea lângă cei care au coborât în groapă. ³¹Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că faraonul, împreună cu întreaga lui armată, îi va vedea și se va consola pentru întreaga lui mulțime de oameni care a fost învinsă de sabie. ³²Se va întâmpla așa pentru că El va răspândi teroarea în teritoriul celor vii; și faraonul, împreună cu toată mulțimea lui de slujitori, va fi obligat să zacă printre cei necircumciși, lângă cei învinși de sabie. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân!” **33** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, vorbește-le celor din poporul tău, spunându-le: «Se va întâmpla ca Eu să aduc sabia împotriva unei țări. Și este posibil ca oamenii din poporul țării să desemneze din mijlocul lor un om pe care îl vor pune să le fie santinela. ³Când acel om vede sabia venind împotriva țării, sună din goarnă anunțând poporul. ⁴Dacă cel care aude sunetul goarnei nu îl ia în considerare, sabia va veni și îi va lua viața. El va fi singurul vinovat de propria lui moarte. ⁵Pentru că a auzit sunetul goarnei și l-a ignorat, va fi vinovat de vărsarea sângelui lui. Dar dacă îl ia în considerare, își va scăpa viața. ⁶Se poate întâmpla ca santinela să vadă sabia venind și să nu sune din goarnă. Astfel, poporul nu va fi avertizat; iar sabia va veni și va lua viața cuiva. Acela va fi omorât din cauza nedreptății lui; dar voi cere sângele lui din mâna santinelei. ⁷Tu, fiul omului, ești santinela pe care am pus-o pentru urmașii lui Israel. Tu vei auzi cuvântul din gura Mea și îi vei anunța din partea Mea.» ⁸Când îi voi zice omului rău: «Este o certitudine că vei muri, pentru că ești rău!», iar tu nu vei vorbi cu el ca să îl avertizezi pentru comportamentul lui, acel om rău va muri din cauza nedreptății lui; dar voi cere sângele lui din mâna ta. ⁹Dacă tu îl vei avertiza pe cel rău spunându-i să renunțe la comportamentul lui și totuși el nu se va corecta, acel om va muri din cauza nedreptății lui, iar tu îți vei scăpa sufletul. ¹⁰Tu, fiul omului, spune-le urmașilor lui Israel astfel: «Voi ziceți: ‘Nedreptățile și păcatele noastre ne apasă foarte mult. Suntem epuizați (*de resurse*) din cauza lor. Cum vom putea trăi?’ ¹¹Având în vedere aceste cuvinte ale lor, spune-le: ‘Eu, Iahve, Stăpânul care este viu, vă asigur că nu doresc moartea omului rău; ci doresc ca el să se întoarcă din drumul lui (*gresit*) și să trăiască. Întoarceți-vă! Întoarceți-vă de pe drumurile voastre care sunt rele. Urmași a lui Israel, de ce vreți să muriți?’» ¹²Fiul omului, pentru că aceasta este realitatea, spune-le celor din

poporul tău astfel: «Dreptatea omului corect nu îl va scăpa în ziua când va comite nedreptatea; iar răutatea celui rău nu îl va determina să cadă (*din nou*) în ziua când se întoarce de la răutatea lui. Omul corect nu va mai putea trăi prin dreptatea lui din ziua în care a păcătuit. **13**Când Eu îl asigur pe cel corect că va trăi, iar el se încrede în dreptatea lui și comite nedreptate, toată acea dreptate nu i se va mai aminti; și va muri din cauza nedreptății pe care a comis-o. **14**Astfel, atunci când Eu îi spun celui rău: ‘Te asigur că vei muri!’, este posibil ca el să se întoarcă de la păcatul lui și să facă judecată (*corectă*) și dreptate. **15**Dacă omul rău dă înapoi garanția, dacă aduce înapoi ce a jefuit, dacă urmează învățăturile care conduc la viață și dacă nu mai comite nedreptatea, este o certitudine că va trăi și nu va (*mai*) muri. **16**Toate păcatele pe care le-a comis, nu i se vor mai aminti. El a făcut judecată (*corectă*) și dreptate; deci este o certitudine că el va trăi!» **17**Și totuși, cei din poporul tău zic: «Metoda Stăpânului nostru nu este corectă!» Dar, de fapt, modul lor de (*gândire și de*) acțiune este cel incorect! **18**Deci, dacă cel corect se întoarce de la dreptatea lui și comite nedreptate, va muri din această cauză. **19**În același timp, dacă omul rău se întoarce de la răutatea lui făcând judecată (*corectă*) și dreptate, va trăi tocmai datorită acestui fapt. **20**Urmași ai lui Israel, pentru că voi ziceți: «Metoda Stăpânului (*nostru*) nu este corectă!», judecata Mea va evalua comportamentul fiecăruia!” **21**În al doisprezecelea an al exilului nostru, în a cincea zi din a zecea lună, a venit la mine cineva care fugise de la Ierusalim; și mi-a zis: „Orașul a fost capturat!” **22**Mâna lui Iahve venise peste mine încă de seara, înainte de apariția aceluia om; și El îmi deschisese gura înainte să ajungă acela la mine dimineța. Deci gura îmi fusese deschisă și nu mai eram mut. **23**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **24**„Fiul omului, locuitorii acestor ruine din teritoriul numit Israel, zic: «Avraam a fost singur, dar tot și-a luat țara în proprietate. Noi suntem mulți; deci este o certitudine că țara ne-a fost dată și nouă ca moștenire!» **25**Pentru că ei vorbesc astfel, spune-le că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: «Voi, cei care mâncați carne cu sânge, care vă ridicați ochii spre idolii voștri și vărsați sânge, aveți pretenția să moșteniți țara? **26**Vă încredeți în sabia voastră, comiteți lucruri oribile și fiecare dintre voi o dezonoarează pe soția semenului lui... În aceste condiții, considerați că ar trebui să moșteniți țara?» **27**Să le mai spui: «Iahve, Cel care este Stăpân, vă vorbește astfel: ‘Cât este de adevărat că Eu sunt viu, va fi real și faptul că cei care sunt acum printre ruine, vor cădea omorâți de sabie; iar pe cei care sunt pe câmp, îi voi da ca mâncare animalelor sălbatice. Oamenii care mai sunt în fortărețe și cei din peșteri, vor muri din cauza epidemiilor. **28**Voi transforma țara într-o zonă nelocuită și într-un loc devastat; iar mândria forței ei se va termina! Munții lui Israel vor fi atât de devastați, încât nimeni nu îi va mai traversa. **29**Când voi transforma țara într-o zonă nelocuită și într-un loc devastat din cauza faptelor oribile pe care le-au comis, vor ști că Eu sunt Iahve!’» **30**Fiul omului, cei din poporul tău vorbesc despre tine pe lângă ziduri și pe la ușile caselor. Ei discută unul cu altul; și fiecare zice fratelui lui astfel: «Să mergem să auzim care este cuvântul venit

de la Iahve!» **31**Și vin la tine mulți oameni de acest fel! Cei din poporul Meu stau înaintea ta și ascultă cuvintele tale; dar nu le pun în aplicare – pentru că ei vorbesc cu gura atât de dulce, dar inima lor umblă după câștig necinstit. **32**Tu ești pentru ei ca un cântăreț plăcut, cu voce frumoasă și care știe să cânte foarte bine la instrumente cu coarde. Ei ascultă cuvintele tale, dar nu le aplică deloc în viața lor. **33**Când va veni distrugerea – care deja este iminentă – vor ști că a fost un profet în mijlocul lor!» **34** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„Fiul omului, profetește împotriva păstorilor lui Israel! Profetește și spune-le păstorilor că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: «Vai de păstorii lui Israel care se pasc pe ei înșiși. Oare păstorii nu trebuie să pască turma? **3**Totuși, voi ați mâncat grăsimea, v-ați îmbrăcat cu lâna, ați tăiat ce era gras, dar nu ați păscut turma! **4**Nu ați susținut oile slăbite și nu le-ați ajutat. Nu ați vindecat oaia bolnavă; nu ați legat-o pe cea rănită, și nu ați adus-o înapoi pe cea gonită. Nici nu ați căutat oaia pierdută. Dimpotrivă, le-ați condus în forță și într-un mod brutal. **5**Astfel, pentru că ele nu au avut (*un adevărat*) păstor, au fost împrăștiate și au ajuns hrană pentru toate animalele sălbatice de pe câmp. **6**Turma Mea rătăcește pe toți munții, pe orice deal înalt. Turma Mea este răspândită pe toată suprafața țării; și nimeni nu o caută, nici nu se uită după ea.» **7**Din această cauză, păstorilor, ascultați Cuvântul lui Iahve: **8**«Vă vorbește Iahve, Cel care este Stăpân și care vă asigură că El este viu! Pentru că nu are păstor, turma Mea a ajuns de jaf și a devenit hrană pentru toate animalele sălbatice de pe câmp. Păstorii Mei nu Mi-au căutat turma, ci s-au păscut pe ei înșiși în loc să pască turma Mea. **9**Păstorilor, pentru că așa s-a întâmplat, ascultați Cuvântul lui Iahve! **10**El, Cel care este Stăpânul, vorbește astfel: ‘Să știți că sunt împotriva păstorilor! Îmi voi cere turma din mâna lor. Nu îi voi mai lăsa să Îmi pască turma și nu se vor mai paște nici pe ei înșiși. Îmi voi scăpa turma din gura lor și nu le va mai folosi ca hrană!’». **11**Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Să știți că Eu personal Îmi voi căuta turma și o voi urmări! **12**Îmi voi căuta oile cum își caută un păstor oile împrăștiate atunci când este în mijlocul turmei lui. Le voi scoate din toate locurile pe unde au fost împrăștiate în ziua plină de nori și de întuneric. **13**Le voi scoate dintre popoare, le voi aduna din țări străine, le voi aduce în patria lor și le voi asigura pășune pe munții lui Israel, pe malurile apelor și în toate zonele locuite ale țării. **14**Le voi paște pe o pășune bună; iar staulul lor va fi pe înalții munți ai lui Israel. Acolo se vor odihni într-un staul bun și vor paște pe o pășune grasă – pe munții lui Israel. **15**Eu personal Îmi voi paște oile și le voi asigura odihna. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **16**Voi căuta oaia pierdută, o voi aduce înapoi pe cea alungată, o voi lega pe cea rănită și îi voi da forțe celei epuizate. Dar voi tăia oaia grasă și pe aceea care este bine dezvoltată. Îmi voi paște astfel turma cu dreptate!» **17**Turma Mea, Iahve, Cel care este Stăpân, îți vorbește acum ție personal: «Voi judeca între oaie și oaie. Voi face judecată între berbeci și țapi. **18**Este oare prea puțin pentru voi că pașteți în buna Mea pășune, astfel încât vă permiteți să călcați cu picioarele ce vă rămâne din ea? Este prea puțin pentru voi că vă adăpați din apă limpede,

astfel încât vă permiteți apoi să tulburați cu picioarele ce rămâne în urmă? **19**Oare sunt obligate celelalte oi ale Mele să pască ce ați călcat voi cu picioarele și să se adape din apele pe care le-ați tulburat voi?» **20**Pentru că voi procedați astfel, Iahve, Cel care este Stăpân, vă spune: «Să știți că Eu personal voi judeca între oaia grasă și oaia slabă. **21**Pentru că ați împins cu coasta și cu umărul și ați împuns cu coarneau toate oile slăbite până le-ați dat afară din turmă, **22**voi veni în ajutorul oilor Mele și nu vor mai fi de jaf. Voi face astfel judecată între oaie și oaie. **23**Voi aduce pentru ele un singur Păstor – pe sclavul Meu care se numește David – și El le va paște. Le va duce la pășune și va fi Păstorul lor. **24**Eu, Iahve, voi fi Dumnezeu lor; iar sclavul Meu numit David va fi Prinț în mijlocul lor. Eu, Iahve, sunt Cel care am vorbit astfel. **25**Voi ratifica cu aceste oi un legământ de pace; și voi îndepărta din țară animalele sălbatice, ca să locuiască liniștite în sălbăticie și să poată dormi în păduri. **26**Le voi face o binecuvântare – atât pe ele, cât și în jurul dealului Meu. Le voi trimite ploi la timpul cel mai favorabil; și ele vor aduce binecuvântarea. **27**Copacul de pe câmp își va produce fructele, pământul își va oferi recolta, iar oile (*Mele*) vor putea locui într-un climat de securitate în țara lor. Și vor ști că Eu sunt Iahve – când voi rupe legăturile jugului lor și le voi scăpa din mâna celor care le-au ținut în sclavie. **28**Nu vor mai fi de jaf pentru popoare; și nu vor mai fi devorate de animalele sălbatice din țară. Vor locui într-un climat de securitate; și nimeni nu le va mai speria. **29**Voi face să crească dintre ele un răsad care va deveni renumit pe pământ; și nu vor mai suferi de foame în țară, nici nu vor mai suporta rușinea produsă de acțiunile celorlalte popoare împotriva lor. **30**Astfel vor ști că Eu, Iahve, Cel care sunt Dumnezeu lor, le susțin. Aceste oi sunt poporul Meu! Urmași ai lui Israel, acesta a fost mesajul pe care vi l-am transmis Iahve, Cel care este Stăpân. **31**Fiecare dintre voi sunteți parte din turma Mea care paște pe pășunea Mea; iar Eu sunt Dumnezeu vostru. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân!» **35**Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **2**„Fiul omului, privește spre muntele Seir și profetește împotriva lui! **3**Spune-i că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Munte al Seirului, să știi că sunt împotriva ta! Îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi transforma într-un teritoriu devastat și într-o zonă fără locuitori! **4**Îți voi transforma orașele în ruină; și vei ajunge un deșert. Vei ști atunci că Eu sunt Iahve. **5**Aveai o ură străveche pe israelieni; și i-ai decimat cu sabia în vremea necazului lor, când ajunseseră să își suporte pedeapsa lor finală. **6**Din această cauză Eu, Iahve care sunt Stăpânul viu, îți spun că te voi îneca în sânge; și sângele te va urmări. Pentru că nu ai urât vărsarea de sânge, ea te va urmări. **7**Voi transforma muntele Seir într-o zonă fără locuitori și într-un loc devastat. Voi distruge din el pe oricine îl locuiește. **8**Îi voi umple versanții de morții lui. Cei învinși de sabie vor cădea pe dealurile tale, pe văile tale și în toate locurile joase de pe traseul apelor tale curgătoare. **9**Te voi transforma într-un loc devastat pentru totdeauna; iar orașele tale nu vor mai fi locuite. Și vei ști astfel că Eu sunt Iahve. **10**Pentru că ai zis: ‘Aceste două popoare și aceste două țări vor fi ale mele și le vom lua în

proprietatea noastră!’ – chiar dacă că Iahve era încă acolo –, ¹¹Eu, Iahve, Stăpânul care sunt viu, te asigur că Mă voi comporta cu tine conform mâniei și pasiunii tale pe care le-ai demonstrat în ura ta față de ei. Și Mă voi revela astfel în mijlocul lor când te voi judeca. ¹²Vei ști atunci că Eu, Iahve, am auzit toate insultele pe care le-ai pronunțat despre munții lui Israel, când ai zis: ‘Sunt devastați, ne sunt dați nouă ca să îi devorăm!’ ¹³V-ați lăudat împotriva Mea prin vorbirea voastră și v-ați înmulțit cuvintele împotriva Mea. Dar Eu am auzit!» ¹⁴Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Când tot pământul se va bucura, pe tine te voi transforma într-o zonă fără locuitori. ¹⁵Pentru că te-ai bucurat atunci când moștenirea urmașilor lui Israel a fost devastată, îți voi face și ție la fel. Vei ajunge un teritoriu fără locuitori! Munte Seir, tu și tot Elahve, veți ști astfel că Eu sunt Iahve!» **36** „Tu, fiul omului, profetește despre munții lui Israel și spune-le: «Munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul lui Iahve! ²El, Cel care este Stăpân, a auzit că dușmanul a zis despre voi: ‘Ha! Ha! Aceste înălțimi străvechi au devenit moștenirea noastră!’» ³Pentru că s-a întâmplat așa, profetește și spune că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: «Da, v-au devastat și v-au strivit din toate părțile, determinându-vă să deveniți proprietatea celorlalte popoare. Pentru că ați ajuns să fiți ridiculizați și pentru că ați devenit motiv de calomnie pentru popoare, ⁴munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul Stăpânului care se numește Iahve! El vorbește munților, dealurilor, defileurilor, văilor, ruinelor nelocuite și orașelor abandonate care au fost jefuite și ridiculizate de restul popoarelor din jurul vostru. ⁵Iahve, Cel care este Stăpân, zice: ‘În focul geloziei Mele, am ceva de spus împotriva popoarelor înconjurătoare și împotriva întregului Edom – pentru că au făcut din țara Mea proprietatea lor; și s-au bucurat din toată inima lor să îi jefuiască pășunea cu desconsiderare în sufletul lor.’» ⁶Profetește despre țara lui Israel; și spune-le munților, dealurilor, defileurilor și văilor că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: «Să știți că în gelozia Mea și în marea Mea supărare, am ceva de spus – din cauza calomniei pe care ați suportat-o din partea celorlalte popoare. ⁷Iahve, Cel care este Stăpân, spune: Îmi ridic mâna și jur că popoarele din jurul vostru își vor suporta și ele partea lor de defăimare. ⁸Dar voi, munți ai lui Israel, veți avea din nou ramuri; și veți produce din nou recolte pentru poporul Meu numit Israel – pentru că el se va întoarce în scurt timp. ⁹Să știți că Eu personal sunt lângă voi (*să vă susțin*)! Mă voi întoarce spre voi; și astfel veți fi lucrați și se vor pune semințe în pământul vostru. ¹⁰Voi aduce să locuiască pe voi mulți oameni: pe toți aceia care sunt (*dintre*) urmașii lui Israel! Orașele vor fi din nou locuite; iar clădirile care ajunseseră ruine, vor fi reconstruite. ¹¹Voi înmulți pe voi numărul oamenilor și al animalelor. Ei vor deveni numeroși și vor fi fertili. Voi face să fiți locuiți ca în vremurile străvechi; și vă voi face mai mult bine decât la început. Veți ști astfel că Eu sunt Iahve. ¹²Voi face să umble din nou pe voi oameni – și ei vor fi chiar din poporul Meu numit Israel. Aceia vă vor lua din nou în proprietatea lor; și veți fi moștenirea lor. Nu îi veți mai lăsa niciodată fără urmași.» ¹³Iahve, Cel care este Stăpân, spune: «Țară, pentru că s-a zis despre tine că

devorezi oameni și că ți-ai sărăcit poporul de copii, ¹⁴nu vei mai devora oameni și nu îți vei mai sărăci poporul de copii.» Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. ¹⁵Nu îți voi mai da ocazia să auzi calomnia popoarelor spusă la adresa ta. Nu vei mai suporta desconsiderarea popoarelor și nu îți vei mai face poporul să cadă. Acesta a fost mesajul venit de la Iahve, de la Cel care este Stăpân.” ¹⁶Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁷„Fiul omului, urmașii lui Israel locuiau în patria lor. Dar au murdărit-o prin comportamentul lor și prin faptele lor. Comportamentul lor era înaintea Mea la fel de murdar ca femeia în timpul când este declarată necurată. ¹⁸Atunci Mi-am revărsat marea Mea supărare peste ei din cauza sângelui pe care îl vărsaseră în țară și din cauza idolilor cu care o murdăriseră. ¹⁹I-am dispersat printre popoare; și au fost împrăștiați prin țări străine – din cauza comportamentului lor și din cauza faptelor lor. ²⁰Când au ajuns printre celelalte popoare, oriunde s-au dus, au profanat sfântul Meu nume – pentru că se zicea despre ei: «Aceștia sunt cei din poporul lui Iahve care au fost obligați (*de El*) să iasă din țara lor!» ²¹Dar am vrut să salvez onoarea sfântului Meu nume pe care îl profanau urmașii lui Israel printre popoarele unde ajunseseră. ²²Deci spune-le urmașilor lui Israel că Iahve, Cel care este Stăpân, le vorbește astfel: «Urmași ai lui Israel, nu datorită vouă lucrez Eu acum; ci pentru sfântul Meu nume pe care voi l-ați profanat în mijlocul popoarelor unde ați ajuns. ²³Îmi voi sfinți numele Meu care este mare și care a fost profanat printre popoare. Acesta este numele pe care voi l-ați profanat în mijlocul lor. Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că popoarele vor ști că Eu sunt Iahve – atunci când Mă voi sfinți prin (*ce voi face cu*) voi înaintea ochilor lor. ²⁴Vă voi lua dintre celelalte popoare, vă voi aduna din toate țările străine și vă voi aduce în patria voastră. ²⁵Vă voi stropi cu apă curată; și veți fi astfel curățați. Vă voi curăța de toate faptele voastre murdare și de toți idoli voștri. ²⁶Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un nou spirit. Voi elimina inima de piatră din voi; și vă voi da o inimă de carne. ²⁷Voi pune Spiritul Meu în voi; și vă voi face să urmați deciziile Mele, să respectați legile Mele și să vă conformați (*cerințelor*) lor. ²⁸Veți locui în țara pe care am dat-o strămoșilor voștri. Voi veți fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeu vostru. ²⁹Vă voi scăpa de toate practicile voastre murdare. Voi chema grâul și îl voi înmulți. Nu voi mai trimite foametea peste voi. ³⁰Voi înmulți fructele pomilor și recolta câmpului, ca să nu mai fiți desconsiderați printre popoare în vreme de foamete. ³¹Atunci vă veți aminti de comportamentul vostru rău și de faptele voastre care nu au fost bune. Vă va fi scârbă de voi înșivă din cauza nedreptăților și a faptelor voastre oribile. ³²Dar Eu, Iahve, Cel care sunt Stăpân, vă asigur că nu fac aceste lucruri din cauza voastră. Rușinați-vă și umiliți-vă din cauza practicilor voastre – voi, cei care sunteți descendenții lui Israel!» ³³Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește: «În ziua când vă voi curăța de toate nedreptățile voastre, voi face ca orașele voastre să fie din nou locuite. Și vor fi reconstruite toate clădirile care deveniseră niște ruine. ³⁴Țara devastată va fi din nou lucrată; și nu va mai fi o zonă nelocuită în ochii tuturor

trecătorilor. **35** Atunci ei vor spune: ‘Această țară care era fără locuitori, a ajuns să fie asemănată cu grădina Edenului; iar orașele care zăceau în ruine, devastate și dărâmate, au devenit fortificații consolidate!’ **36** Și astfel, popoarele care vor rămâne în jurul vostru, vor ști atunci că Eu, Iahve, am refăcut tot ce fusese dărâmat și că am replantat ce fusese devastat. Eu, Iahve, am vorbit; și voi face exact cum am spus.» **37** Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Pe lângă toate aceste lucruri, voi accepta să fiu convins de urmașii lui Israel; și astfel le voi înmulți oamenii lor ca pe o turmă de oi. **38** Orașele lor care fuseseră abandonate, vor fi (*re-*)populate cu oameni; și ei vor deveni la fel de numeroși ca turmele închinat lui Iahve – turme care sunt aduse la Ierusalim cu ocazia sărbătorilor. Și vor ști astfel că Eu sunt Iahve!» **37** Mâna lui Iahve a venit peste mine. Ea m-a dus prin Spiritul Lui și m-a lăsat apoi jos în mijlocul unei văi. Acea vale era plină de oase. **2** M-a pus să umblu peste ele și printre ele. Am observat că pe suprafața văii erau foarte multe oase. Acelea erau niște oase foarte uscate. **3** Iahve mi-a zis: „Fiul omului, oare vor putea aceste oase să aibă din nou viață?” Eu I-am răspuns: „Doamne, Stăpâne, Tu știi!” **4** Atunci El mi-a zis: „Profetește despre aceste oase și spune-le: «Oase uscate, ascultați Cuvântul lui Iahve! **5** El, Cel care este Stăpân, vorbește astfel despre aceste oase: ‘Să știți că voi face să intre viață în voi; și veți fi din nou parte a unui organism viu! **6** Vă voi da tendoane, voi face să crească mușchi de carne pe voi și vă voi acoperi cu piele. Voi pune spirit în voi; și veți avea astfel viață. Veți ști atunci că Eu sunt Iahve!’»” **7** Am profetit așa cum mi se poruncise. În timp ce profeteam, s-a auzit un zgomot ca al unor deplasări de care. Atunci am observat că oasele s-au apropiat unele de celelalte! **8** Am privit și am văzut că aveau deja tendoane. Le crescuse carnea pe ele și erau acoperite cu piele. Dar în acele oase încă nu era viață. **9** El mi-a zis: „Profetește despre viață! Fiul omului, profetește și spune-i spiritului de viață că Iahve, Cel care este Stăpân, îi zice: «Spiritul vieții, vino din cele patru direcții din care bat vânturile și suflă peste acești morți ca să învie!»” **10** Am profetit așa cum mi se poruncise; și spiritul de viață a intrat în ei. Acele ființe (*umane*) au înviat; și s-au ridicat pe picioarele lor. Era o armată foarte, foarte mare. **11** Apoi El mi-a zis: „Fiul omului, aceste oase reprezintă pe toți cei care sunt urmașii lui Israel. Am constatat că ei zic: «Oasele noastre sunt uscate; și nu mai avem nicio speranță! Suntem exterminați!»” **12** Pentru că ei vorbesc astfel, profetește și spune-le că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: „Poporul Meu, să știi că Eu personal vă voi deschide mormintele. Vă voi scoate din mormintele voastre și vă voi aduce în țara (*poporu*) lui Israel. **13** Poporul Meu, când vă voi deschide cimitirele și vă voi scoate din mormintele voastre, veți ști că Eu sunt Iahve! **14** Voi pune în voi spiritul Meu și veți învia. Vă voi pune din nou în patria voastră; și veți ști că Eu, Iahve, am vorbit și am făcut exact cum am spus. Acesta este mesajul lui Iahve.” **15** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: **16** „Fiul omului, ia o bucată de lemn și scrie pe ea: «Pentru (*cei numiți*) Iuda și pentru (*cei numiți*) israelieni, aliații lor». Ia apoi o altă bucată de lemn și scrie pe ea: «Pentru Iosif, bucata de lemn a lui Efraim, și pentru toți cei care sunt

urmași ai lui Israel, care-i sunt aliați». ¹⁷Apoi apropie-le una de alta și fă-le o singură bucată, astfel încât să fie ca una singură în mâna ta. ¹⁸Când cei din poporul tău îți vor zice: «Nu vrei să ne explici ce înseamnă toate acestea?», ¹⁹tu să le spui că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Să știți că Eu personal voi lua bucata de lemn a lui Iosif, care este în mâna lui Efraim, și bucățile de lemn ale aliaților lui din Israel, le voi apropia de bucata de lemn a lui Iuda și le voi face o singură bucată de lemn. Astfel, ei vor fi una în mâna Mea!» ²⁰Să ții în mână înaintea ochilor lor bucățile de lemn pe care ai făcut inscripții; ²¹și să le spui că Iahve, Cel care este Stăpân, le zice: «Să știți că Eu personal îi voi lua pe israelieni din mijlocul popoarelor unde s-au dus, îi voi strânge din toate părțile și îi voi aduce în patria lor. ²²Voi face din ei un singur popor în țara lor, pe munții lui Israel. Va fi un singur Rege pentru toți; și nu vor mai fi două popoare, nici nu vor mai fi împărțiți în două regate. ²³Nu se vor mai murdări cu idolii lor, cu imaginile lor oribile și cu toate păcatele lor. Îi voi scăpa de toate abaterile prin care au păcătuit și îi voi curăța. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeuul lor. ²⁴Sclavul meu, David, va fi Regele lor; și va fi un singur Păstor pentru toți. Ei se vor conforma legilor Mele. Vor respecta și vor pune în aplicare deciziile Mele. ²⁵Vor locui în țara pe care am dat-o sclavului Meu numit Iacov – teritoriul în care au trăit strămoșii lor. Ei vor locui în țară împreună cu copiii lor și cu copiii copiilor lor pentru totdeauna; iar Sclavul Meu numit David le va fi Prinț pentru eternitate. ²⁶Voi ratifica un legământ cu ei. El va fi un legământ de pace. Voi face un legământ etern cu ei. Îi voi face din nou să fie stabili, îi voi înmulți și voi pune sanctuarul Meu în mijlocul lor pentru totdeauna. ²⁷Tabernacolul Meu va fi între ei. Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu. ²⁸Când sanctuarul Meu va fi în mijlocul lor pentru totdeauna, celelalte popoare vor ști că Eu sunt Iahve care îl sfințesc pe Israel!»” **38** Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ²„Fiul omului, orientează-ți fața spre Gog care este pe teritoriul lui Magog, marele prinț al Meșecului și al Tubalului. Profețește împotriva lui. ³Spune că Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «Gog, mare prinț al Meșecului și al Tubalului, să știi că sunt împotriva ta. ⁴Te voi întoarce, îți voi pune cârlige în fălci și te voi scoate pentru luptă – atât pe tine, cât și pe toată armata ta formată din cai și călăreți: pe toți cei care sunt echipați superb. Ei sunt o mare mulțime de luptători echipați cu scut și cu alte apărători pentru corp. Toți știu să folosească sabia (*în luptă*). ⁵Persia, Cuș și Put vor fi împreună cu ei. Toți aceștia sunt echipați cu scut și poartă coif. ⁶Va mai fi acolo și Gomer cu toate grupurile lui înarmate. Împreună cu ei vor fi popoarele numite Togarma din zonele îndepărtate ale Nordului. Ele vor veni cu toate armatele lor. Deci împreună cu tine vor fi multe popoare. ⁷Pregătește-te. Fii gata – atât tu, cât și toată mulțimea de luptători adunată în jurul tău! Tu îi vei fi ghid! ⁸După multe zile, vei fi pregătit. La sfârșitul anilor, vei veni împotriva unei țări refăcute din dezastrul adus de sabie și care va fi formată din mai multe popoare pe munții lui Israel – acei munți care fuseseră multă vreme fără locuitori. Ea va fi atunci o țară scoasă dintre popoare și care locuiește într-un

climat de securitate. ⁹Vei înainta și vei veni ca o furtună devastatoare. Împreună cu armatele tale invadatoare care vor fi aliate cu multe popoare, vei fi ca un nor care acoperă țara.» ¹⁰Iahve, Cel care este Stăpân, zice: «În acea zi, multe gânduri vor veni prin mintea ta; și vei concepe un plan rău. ¹¹Vei zice: ‘Voi înainta împotriva acestei țări pline de sate nefortificate și voi ataca niște oameni liniștiți care stau fără frică în locuințele lor. Toți trăiesc în locuințe fără ziduri, fără zăvoare și fără porți. ¹²Voi prăda ce este de pradat și voi jefui ce este de jefuit. Voi acționa împotriva acestor (*foste*) ruine (*care acum sunt*) locuite din nou și împotriva acestui popor adunat dintre celelalte popoare care are vite și averi puse în centrul țării.’ ¹³Șeba și Dedan – comercianții din Tarșiș – și toți leii lui tineri, îți vor zice: ‘Vii să ataci ce este de pradat? Ți-ai adunat mulțimea de luptători ca să jefuiești ce este de jefuit, să îți însușești argint și aur, să iei vite și averi, ca să obții o mare pradă?’» ¹⁴Deci pentru că așa se va întâmpla, fiul omului, tu profetește și spune-i lui Gog că Iahve, Cel care este Stăpân, îi zice: «Recunoști că te vei pregăti (*de atac*) în acea zi când poporul Meu, Israel, va locui în liniște? ¹⁵Atunci vei veni din teritoriul tău, din părțile îndepărtate ale Nordului – împreună cu multe popoare care vor fi împreună cu tine. Toți vor fi călare pe cai. Va fi o mare mulțime de luptători care vor forma o armată numeroasă. ¹⁶Gog, (*știi că*) vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor care acoperă țara. În ultimele zile te voi aduce împotriva țării Mele, ca să Mă cunoască popoarele când Mă voi sfinți prin tine înaintea ochilor lor!» ¹⁷Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Nu ești tu acela despre care am vorbit în timpurile străvechi prin slujitorii Mei, prin profeții lui Israel? Ei au profetit atunci în mai mulți ani că te voi aduce împotriva lor. ¹⁸Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că atunci când va fi ziua în care Gog va veni împotriva țării lui Israel, Îi va fi declanșată marea Lui mânie.» ¹⁹«Vă spun acum că în ziua când voi acționa motivat de gelozia și de focul supărării Mele, va fi un mare cutremur în țara lui Israel. ²⁰Peștii din mare, păsările zburătoare, animalele sălbatice de pe câmp, toate creaturile care se târăsc pe pământ și toți oamenii de pe suprafața pământului se vor cutremura datorită prezenței Mele. Atunci munții se vor răsturna, stâncile vor cădea și orice zid se va prăbuși căzând pe pământ. ²¹Eu, Iahve, Cel care sunt Stăpân, vă asigur că voi chema sabia împotriva lui Gog pe toți munții Mei; și sabia fiecărui om va acționa împotriva fratelui lui. ²²Îl voi judeca prin epidemii și prin vărsare de sânge. Voi revărsa peste ei o mare ploaie. Voi aduce împotriva lor grindină ca piatra, foc și sulf. Toate acestea vor veni peste grupurile lui înarmate și peste multele popoare care vor fi împreună cu el. ²³Îmi voi demonstra astfel forța și sfințenia; și Mă voi revela în ochii multor popoare. Vor ști atunci că Eu sunt Iahve!»» **39** „Fiul omului, profetește împotriva lui Gog și spune că Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Să știi că sunt împotriva ta, Gog, mare prinț al Meșecului și al Tubalului! ²Te voi întoarce. Te voi conduce, te voi lua din părțile îndepărtate ale Nordului și te voi aduce împotriva munților lui Israel. ³Îți voi rupe arcul din mâna stângă și voi face să îți cadă săgețile din mâna dreaptă. ⁴Tu, împreună cu toate armatele

tale și popoarele care vor fi cu tine, veți cădea pe munții lui Israel. Te voi da ca hrană păsărilor de pradă de tot felul și animalelor sălbatice de pe câmp. **5** Vei cădea pe suprafața câmpului. Se va întâmpla așa pentru că am vorbit Eu care sunt Iahve, Stăpânul. **6** Voi trimite foc împotriva lui Magog și împotriva celor care locuiesc liniștiți în insule; și vor ști astfel că Eu sunt Iahve. **7** Îmi voi revela numele Meu care este sfânt în mijlocul poporului Meu numit Israel; și nu voi mai permite să fie profanat acest nume care este sfânt! Atunci popoarele vor ști că Eu sunt Iahve, Sfântul lui Israel. **8** Priviți: ce am anunțat, (*deja*) vine! Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că se va întâmpla exact ce a spus. Aceasta este ziua despre care am vorbit! **9** Atunci locuitorii orașelor lui Israel se vor duce și vor face focul cu armamentul pe care îl folosise în război. Vor face foc din scuturile mici și din cele mari, din arcuri, din săgeți, din măciuci și din lănci. Vor întreține focul cu ele șapte ani. **10** Nu vor mai avea nevoie să ia lemne de pe câmp sau să taie lemne din păduri, pentru că vor face foc din armele pe care le foloseau în război. Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că (*israelienii*) îi vor prăda pe cei care i-au prădat și îi vor jefui pe cei care i-au jefuit. **11** În acea zi, îi voi da lui Gog un loc de înmormântare în Israel. Acela va fi valea celor care călătoresc în direcția Est, spre mare. Acel loc va bloca trecerea călătorilor, pentru că acolo îl vor înmormânta pe Gog împreună cu întreaga lui mulțime de luptători. Vor numi acea zonă Valea Hamon-Gog. **12** Șapte luni le vor fi necesare urmașilor lui Israel ca să îi înmormânteze și să curețe țara. **13** Tot poporul țării îi va înmormânta; și se va vorbi oriunde despre ei în acea zi când Eu voi fi glorificat. Iahve, Cel care este Stăpân, vă asigură că așa se va întâmpla! **14** Vor alege oameni care să parcurgă permanent acel teritoriu; și ei vor avea sarcina să înmormânteze corpurile rămase pe suprafața pământului, ca să curețe astfel țara. La sfârșitul celor șapte luni, ei vor începe să (*mai*) caute (*cadavre*). **15** Când cei care vor parcurge țara vor vedea oasele unui om, vor pune un indicator lângă el, până când îl vor înmormânta în valea Hamon-Gog aceia care sapă mormintele. **16** Va fi acolo și un oraș al cărui nume este Hamona. Așa vor curăța ei țara!» **17** Fiul omului, Iahve, Cel care este Stăpân, îți zice: «Spune-le păsărilor de tot felul și tuturor animalelor sălbatice de pe câmp: ‘Adunați-vă! Veniți! Strângeți-vă din toate părțile pentru sacrificiul pe care îl înjunghii pentru voi. Este un mare sacrificiu pe munții lui Israel! Acolo veți putea consuma carne și veți bea sânge. **18** Veți mânca din carnea luptătorilor remarcabili și veți bea sângele prinților pământului – ca și cum aceia ar fi berbeci, miei, țapi și tauri îngrășați din Bașan. **19** Din sacrificiul pe care îl voi înjunghia pentru voi, veți mânca grăsime până vă veți sătura și veți bea sânge până vă veți îmbăta. **20** Vă veți sătura la masa Mea de carnea cailor și a călăreților lor, de carnea luptătorilor remarcabili și a tuturor soldaților!’ Acesta reprezintă (*o parte din*) mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **21** Îmi voi revela gloria printre popoare. Toți vor vedea judecata pe care o voi pune în aplicare și (*cum va acționa*) mâna pe care o voi întinde împotriva lor. **22** Începând din acea zi, urmașii lui Israel vor ști că Eu sunt Iahve, Dumnezeuul lor. **23** Celelalte popoare vor înțelege că

urmașii lui Israel au fost duși în exil din cauza nedreptăților lor, datorită cărora au devenit vinovați de infidelitate față de Mine. Din această cauză Mi-am ascuns fața de ei, i-am lăsat să ajungă la discreția dușmanilor lor și au căzut cu toții învinși de sabie. ²⁴M-am comportat cu ei exact cum cereau faptele lor murdare și am acționat conform nedreptăților lor, ascunzându-Mi fața de ei.» ²⁵Dar acum Iahve, Cel care este Stăpân, zice: „Îi voi aduce înapoi pe captivii lui Iacov; și voi avea milă de toți descendenții lui Israel. Voi fi activ și voi acționa pentru numele Meu care este sfânt. ²⁶Când vor locui în țară într-un climat de securitate și nu îi va speria nimeni, vor uita cum M-au ridiculizat și nu Îmi voi aminti de faptele lor care demonstau infidelitate față de Mine. ²⁷Când îi voi aduce înapoi dintre popoare și îi voi aduna din țările dușmanilor lor, Mă voi sfinți prin ei înaintea multor națiuni. ²⁸Vor ști astfel că Eu sunt Iahve, Dumnezeu lor, care i-am trimis în exil printre popoare, dar care i-am strâns apoi în țara lor, fără să mai las nici măcar unul în captivitate. ²⁹Nu Îmi voi mai ascunde fața de ei, pentru că voi turna din Spiritul Meu peste urmașii lui Israel. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.” **40** În al douăzeci și cincilea an al exilului nostru, la începutul anului, în a zecea zi a lunii, la paisprezece ani de la cucerirea orașului (*Ierusalim*), chiar în acea zi, mâna lui Iahve a venit peste mine și m-a dus acolo. ²M-a adus, în viziuni dumnezeiești, pe teritoriul (*poporu*)lui Israel și m-a lăsat jos pe un munte foarte înalt. În partea de sud a acestuia, era ceva ca structura unui oraș. ³M-a adus acolo; și am observat că în acel loc era un bărbat care părea să fie făcut din bronz. El stătea la poartă; și avea în mâini o frânghie de in și o trestie de măsurat. ⁴Bărbatul mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, privește, ascultă cu atenție și fi atent la tot ce îți voi arăta; pentru că ai fost adus ca să ți se reveleze aceste lucruri! Să le relatezi urmașilor lui Israel tot ce vei vedea!” ⁵Am văzut un zid în afara casei (*lui Iahve*). El înconjura casa. În mâna bărbatului era o trestie de măsurat care avea lungimea de șase coți. Unitatea de măsură pentru acel cot era mai mare cu o lățime de palmă față de aceea stabilită pentru cotul obișnuit. A măsurat lățimea zidului. Ea era de o trestie; iar înălțimea lui măsura tot o trestie întregă. ⁶S-a dus la poarta care era în partea de est. A urcat pe trepte și a măsurat pragul porții. El avea lățimea de o trestie. Lățimea celuilalt prag era tot de o trestie. ⁷Fiecare cameră de la poarta dinspre Est avea lungimea de o trestie și lățimea tot o trestie; iar între camere era o distanță de cinci coți. Pragul porții de lângă porticul porții care conducea spre curtea interioară a casei, era lat de o trestie. ⁸A măsurat porticul porții; ⁹și el avea o lungime de opt coți. Stâlpii ei de susținere aveau o grosime de doi coți. Porticul porții conducea spre curtea interioară a casei. ¹⁰Camerele de la poarta dinspre Est erau trei pe o parte și trei pe cealaltă. Ele erau identice ca dimensiuni. Și dimensiunile tuturor stâlpilor de susținere erau aceleași, atât ale celor dintr-o parte, cât și ale celor din cealaltă. ¹¹A măsurat deschizătura porții. Ea era lată de zece coți; iar lungimea pasajului porții era de treisprezece coți. ¹²Înaintea camerelor de pe o parte, era un zid care avea grosimea de un cot; iar înaintea camerelor de pe cealaltă parte, era un zid care

avea o grosime tot de un cot. Fiecare cameră ocupa o suprafață șase coți pătrați – atât cele de pe o parte, cât și cele de pe cealaltă parte. ¹³A măsurat lățimea porții – de la zidul exterior al unei camere până la zidul exterior al celei opuse. Era o distanță de douăzeci și cinci de coți. Deschizăturile camerelor erau poziționate una în fața celeilalte. ¹⁴A măsurat partea interioară a porții, în paralel cu zidul; și a găsit șaiszeci de coți. A măsurat până la porticul care conducea spre curte. ¹⁵Din fața porții de la intrare până în fața porticului porții interioare, erau cincizeci de coți. ¹⁶Camerele și zidurile lor care erau dincolo de poartă și care înconjurau construcția (*pe interior*), aveau niște ferestre înguste. Chiar și porticul avea ferestre spre interior pe toate laturile. Pe zidurile dintre camere erau gravați palmieri. ¹⁷Apoi m-a dus în curtea exterioară. Și am văzut că acolo erau niște camere și un pavaj care fusese făcut în jurul curții. Erau treizeci de camere pe lungimea pavajului. ¹⁸Unele porți erau (*poziționate*) la marginea pavajului care fusese făcut pe toată lungimea pe care o ocupau ele. Aceasta era zona Pavajului de Jos. ¹⁹A măsurat distanța din fața porții de jos până în capătul celălalt al curții interioare; și au fost o sută de coți – atât în partea de la Est, cât și în partea de la Nord. ²⁰Apoi a măsurat lungimea și lățimea porții din partea de Nord a curții exterioare. ²¹Camerele ei erau trei pe o parte și trei pe cealaltă parte. Zidurile dintre camere și porticul aveau aceleași dimensiuni ca cele de la prima poartă: cincizeci de coți în lungime și douăzeci și cinci de coți în lățime. ²²Ferestrele acestei porți dinspre Nord, porticul ei și palmierii gravați pe ziduri aveau aceeași mărime ca cele de la poarta dinspre Est. La ea se ajungea urcând pe șapte trepte; iar porticul ei era poziționat înaintea lor. ²³În fața porții din direcția Nord era o poartă spre curtea interioară – la fel ca la poarta din direcția Est. A măsurat de la o poartă la alta; și erau o sută de coți. ²⁴M-a dus apoi în partea care era pe direcția Sud; și am văzut că și acolo era o poartă. I-a măsurat pragurile și porticul. Ele aveau aceleași dimensiuni ca ale celorlalte. ²⁵Această poartă și porticul care îi aparținea, aveau ferestre în jurul lor. Ele aveau dimensiunea celorlalte ferestre. Fiecare dintre ele avea o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți. ²⁶La această poartă se ajungea urcând pe șapte trepte; iar porticul ei era înaintea lor. Pe zidurile dintre camere erau gravați palmieri – atât pe cele care erau pe o parte, cât și pe cele care erau pe cealaltă parte. ²⁷Curtea interioară avea și ea o poartă poziționată în direcția Sud. El a măsurat înspre Sud, de la o poartă la alta; și a găsit o sută de coți. ²⁸Apoi m-a dus în curtea interioară, la poarta dinspre Sud. A măsurat poarta de Sud; și ea avea aceleași dimensiuni ca celelalte porți. ²⁹Camerele ei, zidurile dintre camere și porticul ei aveau aceleași dimensiuni ca ale celorlalte (*porți*). Această poartă și porticul care îi aparținea, aveau ferestre în jurul lor. Ele aveau împreună o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți. ³⁰Pe toate laturile existau porticuri care aveau o lungime de douăzeci și cinci de coți și o lățime de cinci coți. ³¹Porticul Porții de Sud conducea spre curtea exterioară; iar pe stâlpii ei de susținere erau gravați palmieri. La această poartă se ajungea

urcând pe opt trepte. **32**M-a dus apoi în curtea interioară, la poarta de Est. A măsurat poarta; și ea avea aceleași dimensiuni ca ale celorlalte. **33**Camerele, zidurile dintre camere și porticul ei aveau aceleași dimensiuni ca ale celorlalte. Această poartă și porticul ei aveau ferestre pe toate părțile. Împreună aveau o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți. **34**Porticul ei conducea spre curtea exterioară; iar pe stâlpii ei de susținere, atât pe o parte cât și pe alta, erau gravați palmieri. La poartă se ajungea urcând pe opt trepte. **35**M-a dus apoi la poarta de Nord. A măsurat-o; și avea aceleași dimensiuni ca ale celorlalte. Erau făcute la fel: **36**atât camerele și zidurile dintre camere, cât și porticul și ferestrele care erau pe toate părțile. Poarta avea o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți. **37**Porticul conducea spre curtea exterioară; iar pe stâlpii ei de susținere, atât pe o parte cât și pe alta, erau gravați palmieri. La această poartă se ajungea urcând pe opt trepte. **38**Era o cameră care avea intrarea în porticul porții. Acolo trebuia să fie spălate animalele aduse pentru arderea integrală. **39**În porticul porții erau două mese pe o parte și două mese pe cealaltă parte. Pe aceste mese erau înjunghiate animalele aduse pentru arderile integrale, pentru sacrificiile pentru păcat și pentru acelea care erau oferite pentru vină. **40**Lângă peretele exterior al porticului, cum se urcă spre intrarea porții dinspre Nord, erau două mese. Lângă celălalt perete exterior al porticului porții, erau alte două mese. **41**Deci erau patru mese într-o parte a porții și patru mese în cealaltă parte a ei. În total, erau opt mese pentru înjunghierea animalelor aduse (*lui Iahve*) ca sacrificiu. **42**Mai erau acolo patru mese făcute din pietre cioplite – pentru arderile integrale. Acele mese erau lungi de un cot și jumătate, late de un cot și jumătate și înalte de un cot. Pe ele se puneau uneltele cu care se înjunghiau arderile integrale și celelalte sacrificii. **43**Pe pereții meselor erau fixate rastele duble care aveau dimensiunea de un lat de palmă. Pe mese trebuia pusă carnea animalelor sacrificate. **44**În partea exterioară a porții interioare – în curtea interioară –, erau două camere: una la poarta de Nord, cu fața spre Sud, iar cealaltă la poarta de Sud, cu fața spre Nord. **45**El mi-a spus: „Această cameră orientată spre Sud este a preoților responsabili cu supravegherea casei. **46**Iar camera orientată spre Nord este a preoților responsabili cu slujba de la altar. Am vorbit astfel despre fiii lui Țadoc – singurii dintre urmașii lui Levi cărora li se permite să se apropie de Iahve ca să Îi slujească.” **47**A măsurat apoi curtea care avea o suprafață pătrată. Ea era de o sută de coți lungime și o sută de coți lățime. Altarul era în fața casei. **48**M-a dus la porticul casei și a măsurat stâlpii de susținere ai porticului. Fiecare avea cinci coți grosime – atât cel dintr-o parte, cât și cel din cealaltă parte. Lățimea intrării era de paisprezece coți, iar cea a zidurilor laterale era de trei coți. **49**Lungimea porticului era de douăzeci de coți, iar lățimea lui de doisprezece coți. Se ajungea la el urcând pe zece trepte; iar lângă stâlpii de susținere erau alți doi stâlpi: unul într-o parte și altul în cealaltă parte. **41** Apoi m-a adus în locul sfânt și a măsurat stâlpii de susținere. Fiecare avea lățimea de șase coți – atât cel din stânga, cât și cel din

dreapta. ²Poarta avea o deschizătură largă de zece coți; iar zidurile laterale aveau o grosime de cinci coți. A măsurat lungimea locului sfânt și era de patruzeci de coți, iar lățimea lui era de douăzeci de coți. ³Apoi a mers înăuntru și a măsurat stâlpii pentru susținerea porții. Fiecare avea o lățime de doi coți. Deschizătura porții era de șase coți, iar grosimea zidurilor laterale era de șapte coți. ⁴A măsurat dincolo de locul sfânt. A găsit astfel o lungime de douăzeci de coți și o lățime de douăzeci de coți. El mi-a zis: „Acesta este locul foarte sfânt.” ⁵Apoi a măsurat zidul casei. El avea o grosime de șase coți; iar lățimea fiecăreia dintre camerele dispuse la margine pe toate laturile casei, era de patru coți. ⁶Camerele de pe margini erau poziționate una deasupra celeilalte, pe trei niveluri – câte treizeci pe fiecare nivel. Existau niște borduri care ieșeau din zidul casei pe toate laturile ei. Pe aceste borduri se sprijineau camerele. Astfel, ele nu se sprijineau direct pe zidul casei. ⁷Camerele de pe margine deveneau mai încăpătoare de la un nivel la altul, pentru că distanța dintre zidul lor și zidul casei creștea cu fiecare nivel. O scară conducea de la primul nivel la ultimul trecând pe la al doilea. ⁸Am văzut apoi în jurul casei o platformă înaltă care forma temeliile camerelor de pe marginile ei. Ea avea o înălțime de o trestie întregă, adică (*de*) șase coți. ⁹Grosimea zidului exterior al camerelor de pe margini era de cinci coți. Locul dintre camerele de pe marginile casei ¹⁰și camerele preoților avea o lățime de douăzeci de coți. Și era așa pe toate laturile casei. ¹¹Camerele de pe margini aveau două ieșiri spre acest loc: o ieșire spre Nord și o ieșire spre Sud. Locul rămas gol era de cinci coți peste tot. ¹²Clădirea din partea de Vest, avea în fața locului gol o lățime de șaptezeci de coți. Zidul clădirii avea o grosime de cinci coți peste tot și era lung de nouăzeci de coți. ¹³A măsurat apoi și lungimea casei și a constatat că era de o sută de coți. Locul gol, clădirea și zidurile ei, aveau o lungime de o sută de coți. ¹⁴Lățimea părții din fața casei și a locului gol din partea de Est era de o sută de coți. ¹⁵A măsurat lungimea clădirii din fața locului gol, lungimea celei situate în spatele casei, și a galeriilor ei – atât pe o parte cât și pe cealaltă – și a constatat că era de o sută de coți. Locul sfânt, locul foarte sfânt, porticul care conducea spre curte, ¹⁶pragurile, ferestrele înguste și galeriile din jurul celor trei – tot ce era dincolo de prag, împreună cu pragul – erau acoperite cu lemn pe toate părțile. Pardoseala, zidul până la ferestre și chiar ferestrele erau acoperite și ele. ¹⁷Pe locul de deasupra intrării, până în locul sfânt și în locul foarte sfânt, pe toate zidurile locului sfânt și ale locului foarte sfânt, era același model. ¹⁸Acolo erau gravați heruvimi și palmieri – câte un palmier între doi heruvimi. Fiecare heruvim avea două fețe: ¹⁹o față de om orientată spre unul dintre palmieri și o față de leu orientată spre celălalt palmier. Erau gravați pe toate laturile casei. ²⁰Heruvimii și palmierii erau gravați pe zidul locului sfânt, de la pardoseală până deasupra porții. ²¹Stâlpii de susținere pentru intrarea în locul sfânt formau un pătrat. În fața locului foarte sfânt am văzut ceva ²²care semăna cu un altar de lemn. El avea înălțimea de trei coți, lungimea de doi coți și lățimea de doi coți. Colțurile lui, temelia și pereții erau construite din lemn. Acel bărbat mi-a zis: „Aceasta este

masa care stă înaintea lui Iahve!” ²³Atât locul sfânt cât și locul foarte sfânt aveau uși duble. ²⁴Fiecare ușă avea câte două tocure. Erau două pentru o ușă și două pentru cealaltă. ²⁵Pe ușile locului sfânt erau gravați heruvimi și palmieri asemănători celor gravați pe ziduri; iar în fața porticului de la exterior era o parte protectoare ornamentală făcută din lemn. ²⁶Pe zidurile laterale ale porticului erau ferestre înguste și palmieri gravați – atât pe o parte, cât și pe cealaltă parte. Camerele de pe marginile casei aveau sus o margine decorativă protectoare. **42** Apoi m-a scos în curtea exterioară, în partea dinspre Nord, și m-a dus la camerele din fața locului gol, adică în fața clădirii din partea de Nord. ²Partea din față a clădirii, a cărei poartă conducea spre Nord, avea o lungime de o sută de coți și o lățime de cincizeci de coți. ³Pe distanța celor douăzeci de coți ai curții interioare și în fața pavajului curții exterioare, pe cele trei niveluri existau niște galerii, una lângă alta. ⁴În fața camerelor era un pasaj interior – lat de zece coți și lung de o sută de coți. Ușile acestora conduceau în direcția Nordului. ⁵Camerele de sus erau mai înguste, pentru că acele galerii ocupau mai mult din spațiul lor decât din spațiul celor de la nivelurile de jos și de mijloc ale clădirii. ⁶Camerele de la al treilea nivel nu aveau stâlpi așa cum avea curtea. Astfel, începând din partea inferioară, ele erau mai mici decât cele de la nivelurile de jos și de mijloc. ⁷Paralel cu aceste camere, spre curtea exterioară, era un zid exterior în fața lor, pe o lungime de cincizeci de coți. ⁸Lungimea rândului de camere din curtea exterioară era de cincizeci de coți, în timp ce lungimea celor din fața locului sfânt era de o sută de coți. ⁹Primul nivel de camere avea o intrare în partea dinspre Est în direcția curții exterioare. ¹⁰În partea de Sud, pe lungimea zidului curții exterioare, în dreptul locului gol și în dreptul clădirii, erau și acolo camere. ¹¹Pasajul din fața lor era la fel ca cel al camerelor din partea de Nord. Aveau aceeași lungime și aceeași lățime. Toate ieșirile lor, dimensiunile și forma ușilor lor erau ca ale celorlalte. ¹²La fel erau făcute și ușile camerelor din partea de Sud. Era o ușă la capătul pasajului poziționat în fața zidului spre Est, prin care se intra în camere. ¹³El mi-a spus: „Camerele dinspre Nord și cele dinspre Sud – din fața locului gol – sunt acele camere sfinte unde preoții care se apropie de Iahve, vor mânca lucrurile foarte sfinte. Acolo vor pune lucrurile foarte sfinte, darurile de mâncare, sacrificiile pentru păcat și sacrificiile pentru vină – pentru că acela este un loc sfânt. ¹⁴Când preoții vor intra, nu li se va (*mai*) permite să iasă din locul sfânt în curtea exterioară fără ca să își fi lăsat acolo hainele cu care au slujit, pentru că (*ele*) sunt sfinte. Ei se vor îmbrăca în alte haine și doar atunci se vor apropia de curtea care este pentru popor.” ¹⁵Când a terminat de măsurat partea interioară a casei, m-a condus afară pe poarta de Est și a măsurat laturile exterioare. ¹⁶A măsurat partea de Est cu trestia de măsurat; și a găsit cinci sute de coți. ¹⁷A măsurat partea de Nord cu trestia de măsurat; și a găsit cinci sute de coți. ¹⁸A măsurat și partea de Sud cu trestia de măsurat; și a găsit cinci sute de coți. ¹⁹S-a întors spre partea de Vest, a măsurat-o cu trestia de măsurat și a găsit cinci sute de coți. ²⁰A măsurat zidul celor patru părți

înconjurându-l. Lungimea era de cinci sute de coți, iar lățimea tot de cinci sute de coți. El despărțea ce este sfânt de ce este obișnuit. **43** M-a dus apoi la poartă. Acea era poarta care conducea spre Est. **2**Și am observat că gloria Dumnezeului lui Israel venea dinspre Est. Vocea Lui era ca vuietul unor mari ape; și pământul a fost luminat de gloria Lui. **3**Această viziune era ca aceea pe care am avut-o înainte, când (*Iahve*) a venit să distrugă orașul (*Ierusalim*). Semăna cu viziunile pe care le-am avut la râul Chebar. Atunci am căzut cu fața spre pământ. **4**Gloria lui Iahve a intrat în casă pe poarta de Est. **5**Spiritul m-a ridicat și m-a dus în curtea interioară. Și acolo am văzut că gloria lui Iahve a umplut casa. **6**În timp ce omul stătea lângă mine, am auzit pe Cineva care îmi vorbea din casă. **7**El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul tronului Meu, locul unde stă talpa piciorului Meu! Aici voi locui în mijlocul israelienilor pentru totdeauna. Urmașii lui Israel și regii lor nu vor mai profana sfântul Meu nume prin prostituția lor și prin idolii de pe înălțimi puși acolo de regii lor. **8**Când își puneau pragul lângă pragul Meu și stâlpii de susținere lângă stâlpii Mei – existând doar un zid între Mine și ei – Îmi profanau sfântul Meu nume prin oribilele fapte pe care le făceau. Din această cauză i-am distrus când s-a manifestat mânia Mea. **9**Acum le cer să îndepărteze din fața Mea prostituția lor și idolii regilor lor; iar Eu voi locui între ei pentru totdeauna. **10**Tu, fiul omului, vorbește-le urmașilor lui Israel despre această casă, pentru ca să roșească din cauza nedreptăților lor! Permite-le să îi analizeze planul! **11**Dacă le va fi rușine de tot ce au făcut, prezintă-le planul casei cu părțile ei componente, cu ieșirile ei și cu intrările ei. Arată-le întregul plan cu toate reglementările lui și cu toate legile lui. Oferă-le pe toate acestea în scris, în timp ce ei vor fi prezenți acolo – ca să respecte în detaliu întregul plan și toate reglementările lui! **12**Îți spun acum care este legea pentru (*această*) casă: toată zona din jurul muntelui, este foarte sfântă. Aceasta este legea care se aplică pentru casă. **13**Îți prezint acum care sunt dimensiunile în coți ale altarului. Acest cot este mai mare cu un lat de palmă decât cotul obișnuit. Jgheabul altarului este de un cot adâncime și de un cot lățime, cu o margine de o palmă care îl înconjoară. Acum îți spun și care este înălțimea altarului: **14**de la jgheabul așezat pe pământ până la pervazul de jos este o înălțime de doi coți, având o lățime de un cot. De la pervazul de jos până la pervazul de sus este o înălțime de patru coți, având o lățime de un cot. **15**Vatra altarului este de patru coți înălțime; iar din vatră se ridică patru coarne. **16**Vatra este de doisprezece coți lungime și doisprezece coți lățime. Ea are patru părți laterale și formează astfel un pătrat. **17**Pervazul superior este de paisprezece coți lungime și paisprezece coți lățime. El are patru laturi, cu o margine largă de o jumătate de cot care îl înconjoară și cu un jgheab (*lat*) de un cot care îl înconjoară. Treptele altarului sunt în partea lui dinspre Est.” **18**El mi-a mai zis: „Fiul omului, Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Îți prezint acum care sunt reglementările despre altar pentru ziua când va fi construit ca să fie aduse pe el arderi integrale și ca să se stropească pe el sânge. **19**Să le dai preoților un vițel tânăr, ca să aducă un sacrificiu pentru păcat. El va fi dat

leviților care sunt urmașii lui Țadoc și care au dreptul să se apropie de Mine ca să îmi slujească. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.

20Să iei din sângele lui și să ungi cele patru coarne ale altarului, cele patru colțuri ale pervazului de sus și marginea pe toate laturile ei. Să cureți astfel altarul și să faci achitarea pentru el. **21**Să iei vițelul adus ca sacrificiu pentru păcat și să îl arzi în locul special destinat acestui scop – lângă casă – în afara sanctuarului. **22**A doua zi să aduci ca sacrificiu pentru păcat un țap fără defect (*fizic*). Să curețe astfel altarul cum l-au curățat și cu sângele vițelului. **23**După ce vei termina această curățare, să aduci un vițel tânăr și un berbec din turmă – amândoi fără defect (*fizic*). **24**Să îi aduci înaintea lui Iahve; iar preoții să arunce pe ei sare și să îi aducă lui Iahve ca ardere integrală. **25**Șapte zile consecutiv să aduci câte un țap pe zi ca sacrificiu pentru păcat, împreună cu un vițel tânăr și câte un berbec din turmă. Toți trebuie să fie fără defect (*fizic*).

26În acest timp de șapte zile, preoții să facă achitarea pentru altar și să îl curețe. Astfel îl vor dedica pentru slujbă. **27**Când se vor termina aceste zile, începând din ziua a opta, preoții să aducă pe altar arderile voastre integrale și sacrificiile voastre de pace; și Eu vă voi accepta. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân.»

44 M-a dus înapoi la poarta exterioară a sanctuarului care conducea spre Est; dar era închisă. **2**Iahve mi-a zis: „Această poartă va rămâne închisă și nu va mai fi deschisă! Nimeni nu va intra pe ea, pentru că Iahve – Dumnezeu lui Israel – a intrat pe ea. Deci va rămâne închisă. **3**Numai prințului i se va permite să stea dincolo de poartă ca să mănânce pâine înaintea lui Iahve. Dar trebuie ca el să intre prin porticul porții și să iasă din ea tot pe acolo.”

4M-a dus apoi prin poarta de Nord în fața casei. Am privit și am văzut că gloria lui Iahve umplea casa Lui! Atunci am căzut cu fața spre pământ. **5**Iahve mi-a zis: „Fiul omului, fi atent, privește cu interes și ascultă cu atenție tot ce îți spun despre toate reglementările și despre toate legile aplicabile casei lui Iahve. Fii atent la intrarea casei și la toate ieșirile acestui sanctuar. **6**Spune-le acestor neascultători – celor care provin din Israel – că Iahve, Cel care este Stăpân, (*le*) vorbește astfel: «Voi care sunteți urmașii lui Israel, încetați să mai faceți faptele voastre oribile! **7**Pe lângă toate oribilele voastre fapte, ați mai adus în sanctuarul Meu și pe niște străini care sunt necircumciși atât în inimă cât și în corpul lor. Astfel, voi Mi-ați profanat casa în timp ce Îmi aduceați pâinea, grăsimea și sângele care se aduc pentru Mine; și ați rupt astfel legământul Meu! **8**Nu ați respectat regulamentul stabilit pentru lucrurile Mele sfinte; ci i-ați pus pe alții în locul vostru să aplice regulamentul din sanctuarul Meu.»

9Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: «Niciun străin având inima și corpul necircumcise, nu va intra în sanctuarul Meu – niciunul dintre străinii care locuiesc printre israelieni! **10**Leviții care s-au îndepărtat de Mine atunci când Israel rătăcea și care au deviat de la drumul ascultării de Mine umblând după idoli, își vor suporta pedeapsa pentru acest comportament. **11**Ei vor fi în sanctuarul Meu ca slujitori însărcinați cu supravegherea porților casei, ca slujitori ai casei care vor înjunghia arderile integrale și sacrificiile oamenilor din popor. Acești

leviți vor sta înaintea lor ca să le slujească. ¹²Pentru că au slujit înaintea idolilor și au fost o cauză de cădere pentru urmașii lui Israel, Iahve care este Stăpân jură cu mâna ridicată că acești leviți își vor suporta pedeapsa! ¹³Nu se vor apropia de Mine ca să îmi slujească în postura de preoți; nu se vor apropia de lucrurile Mele sfinte, nici de lucrurile foarte sfinte, ci își vor suporta rușinea pentru faptele oribile pe care le-au comis. ¹⁴Totuși, le voi da slujba de observatori ai respectării regulilor din casă, reguli care au fost stabilite pentru tot ce se lucrează în ea și pentru tot ce se face acolo. ¹⁵Dar preoții, adică leviții – urmași ai lui Țadoc – care au respectat regulamentul sanctuarului Meu atunci când israelienii rătăceau departe de Mine, se vor putea apropia de Mine ca să îmi slujească; și vor putea sta înaintea Mea ca să Îmi aducă grăsime și sânge. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. ¹⁶Numai ei vor putea intra în sanctuarul Meu și doar ei se vor putea apropia de masa Mea ca să îmi slujească și să pună în aplicare regulamentul Meu. ¹⁷Când vor intra pe porțile curții interioare, trebuie să îmbrace haine de in și să nu urce să slujească dincolo de porțile curții interioare sau în casă cu haine de lână pe ei. ¹⁸Trebuie să aibă pe cap turban de in; iar pe umeri să poarte pantaloni subțiri de in. Să nu se îmbrace cu nimic care i-ar putea determina să transpire. ¹⁹Când vor ieși spre curtea exterioară, adică spre acea curte din exterior unde este poporul, să se dezbrace de hainele cu care au slujit și să le lase în camerele sfinte. Să se îmbrace cu alte haine, ca să nu sfințească poporul cu hainele lor. ²⁰Să nu își radă capul și nici să nu își lase părul să crească neîngrijit; ci să îl tundă. ²¹Niciun preot să nu bea vin când intră în curtea interioară. ²²Să nu se căsătorească cu o văduvă sau cu o femeie abandonată de (*vreun*) bărbat; ci să ia ca soție numai o fată virgină israeliană. Totuși, vor putea să se căsătorească și cu o văduvă care a fost soția unui preot. ²³Să Îmi învețe poporul să facă distincție între ce este sfânt și ce este obișnuit; și să le arate diferența dintre ce este necurat și ce este curat. ²⁴În orice ceartă, ei vor avea dreptul să judece și să dea verdicte conform regulilor Mele. Să respecte legile și deciziile Mele care se referă la toate sărbătorile Mele; și să sfințească Sabatele Mele. ²⁵Să nu se apropie de un mort, ca să nu se murdărească. Se vor putea murdări doar dacă mortul i-a fost tată, mamă, fiu, fiică, frate sau soră care nu era căsătorită. ²⁶După ce se va curăța, să numere șapte zile. ²⁷În ziua când va intra în sanctuar, în curtea interioară, ca să slujească în el, să aducă un sacrificiu pentru păcat. Acestea sunt lucrurile pe care vi le spune Iahve, Cel care este Stăpân. ²⁸Vă precizez acum care este moștenirea pe care o vor avea: Eu voi fi moștenirea lor! Să nu le dați altă moștenire în Israel, pentru că Eu sunt moștenirea lor! ²⁹Să se hrănească cu sacrificiile (*oferite ca dar*) de mâncare, cu (*carnea de la*) sacrificiile pentru păcat și cu sacrificiile pentru vină. Toate lucrurile închinat Mie în Israel, să fie ale lor. ³⁰Cele mai bune dintre primele fructele de orice fel și fiecare dar din toate contribuțiile voastre de orice fel, să fie ale preoților. Să dați preoților și ce este mai bun din făina voastră, pentru ca binecuvântarea să rămână peste casa voastră. ³¹Preoților nu li se permite să mănânce nimic care a fost

sfâșiat de animale sălbatice, indiferent că este (*carne de*) pasăre sau (*de*) animal. **45** Când veți împărți prin (*tragere la*) sorti țara ca moștenire, să oferiți lui Iahve un dar: o parte din țară care să fie un teritoriu sfânt. Să fie lung de douăzeci și cinci de mii de coți și lat de douăzeci de mii de coți. Toată suprafața de pământ cuprinsă între aceste limite, va fi sfântă. **2**Din acest teritoriu, o suprafață pătrată cu lungimea și lățimea de cinci sute de coți să fie pentru sanctuar, iar alți cincizeci de coți să fie lăsați ca loc gol în jurul lui. **3**Tot pe acest teritoriu trebuie să măsoari o suprafață cu lungimea de douăzeci și cinci de mii de coți și lățimea de zece mii de coți, în care să fie sanctuarul, locul foarte sfânt. **4**Acesta va fi teritoriul sfânt din țară pentru preoți, pentru slujitorii sanctuarului, pentru cei care se apropie ca să slujească lui Iahve. Acest loc va fi destinat atât pentru casele lor, cât și pentru sfântul sanctuar. **5**O suprafață de douăzeci și cinci de mii de coți lungime și zece mii de coți lățime va fi proprietatea leviților care slujesc în casă. El va fi oferit ca teritoriu pentru orașele în care vor locui. **6**Lângă teritoriul sfânt să rezervați o suprafață de cinci mii de coți lățime și douăzeci și cinci de mii de coți lungime care să aparțină orașului. Aceasta să fie (*regula*) pentru toți urmașii lui Israel. **7**Proprietatea prințului să fie de o parte și de cealaltă a teritoriului sfânt și a proprietății (*din exteriorul zidurilor*) orașului, paralel cu teritoriul sfânt și paralel cu proprietatea orașului – de la Vest spre Est – și să continue cu partea din care răsare soarele tot spre acea parte, pe o lungime cât una dintre părți, de la limita ei teritorială de Est la aceea de Vest. **8**Acest pământ va fi proprietatea (*prințu*)lui în Israel. Și prinții Mei nu vor mai exploata poporul Meu, ci vor da țara urmașilor lui Israel, conform triburilor lor.» **9**Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Prinți ai lui Israel, destul! Încetați cu violența și cu exploatarea abuzivă! Faceți judecată corectă și dreptate! Opriți jefuirea poporului Meu. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **10**Să aveți cumpene corecte, o efă care să măsoare conform unității de măsură care a fost stabilită și un bat la fel de corect. **11**Efa și batul să aibă aceeași capacitate. Batul să cuprindă a zecea parte dintr-un homer, iar efa tot a zecea parte dintr-un homer. Măsura lor se va stabili în raport de homer. **12**Un șechel să fie de douăzeci de ghere. Să aveți unități de douăzeci de șecheli, de douăzeci și cinci de șecheli și de cincisprezece șecheli. Toate împreună fac o mină. **13**Vă precizez acum care este contribuția pe care trebuie să o aduceți: a șasea parte dintr-o efă la fiecare homer de grâu și a șasea parte dintr-o efă la fiecare homer de orz. **14**Cantitatea stabilită pentru ulei – adică pentru batul de ulei – este o zecime de bat la fiecare cor – care înseamnă zece bați sau un homer, pentru că zece bați înseamnă un homer – **15**iar pentru oi – (*este stabilit să se aducă*) una din fiecare turmă de două sute de oi care pasc pe suprafețele bine udate ale (*teritoriului*)lui (*numit*) Israel. Acestea vor fi aduse ca daruri de mâncare, ca arderi integrale și ca sacrificii de pace – ca să se facă achitarea de vină pentru ei. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **16**Tot poporul din țară trebuie să aducă această contribuție împreună cu prințul lui Israel. **17**Prințul va fi dator să dea arderile integrale, darurile de

mâncare și darurile de băutură la sărbători, la lunile noi, la Sabate și la toate adunările de sărbătoare ale urmașilor lui Israel. El trebuie să asigure animalele sacrificiului pentru păcat, darurile de mâncare, animalele pentru arderea integrală și pe cele folosite ca sacrificiu de pace – ca să se facă achitarea (*de vină*) pentru urmașii lui Israel.” **18**Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „În prima zi a primei luni, să iei un vițel fără defect (*fizic*) și să faci achitarea (*de vină*) pentru sanctuar. **19**Preotul să ia din sângele sacrificiului pentru păcat și să îl pună pe stâlpii de susținere ai (*intrării*) casei, pe cele patru colțuri ale pervazului altarului și pe stâlpii de susținere ai porții de la curtea interioară. **20**La fel să faci și în a șaptea zi a lunii pentru cei care au păcătuit fără să își dea seama sau din imprudență. Astfel, să faci achitarea (*de vină*) pentru casă. **21**În a paisprezecea zi a primei luni, să fie sărbătoarea Paștelui. Pentru un timp de șapte zile, să mâncați turte. **22**În acea (*ultimă*) zi (*din cele șapte*), prințul să aducă pentru el și pentru tot poporul din țară, un vițel ca sacrificiu pentru păcat. **23**În timpul celor șapte zile de sărbătoare, în fiecare dintre cele șapte, să aducă lui Iahve ca ardere integrală câte șapte viței, câte șapte berbeci fără defect (*fizic*) și câte un țap ca sacrificiu pentru păcat. **24**Ca dar de mâncare, să aducă o efă pe care să o pună lângă fiecare vițel; apoi să ofere o efă împreună cu fiecare berbec și un hin de ulei împreună cu fiecare efă. **25**Pentru sărbătoarea care va fi în a cincisprezecea zi din a șaptea lună, să facă la fel, aducând pentru un timp de șapte zile tot ce este nevoie ca să asigure sacrificiul pentru păcat, arderea integrală, darul de mâncare și uleiul.”

46 Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Poarta curții interioare dinspre Est să fie închisă în timpul celor șase zile de lucru; dar în ziua destinată Sabatului și în cea de lună nouă, să fie deschisă. **2**Prințul să intre prin porticul porții, dinspre exterior, și să se oprească în dreptul stâlpilor porții. Preoții să aducă arderea lui integrală și sacrificiile lui de pace; și să se închine pe pragul porții. Apoi să iasă; iar poarta să nu fie închisă până seara. **3**Poporul țării să se închine și el înaintea lui Iahve la intrarea acestei porți – cu ocazia Sabatelor și a lunilor noi. **4**Arderea integrală pe care prințul trebuie să o aducă lui Iahve în fiecare zi de Sabat, va fi de șase miei fără defect (*fizic*) și un berbec fără defect. **5**Ca dar de mâncare, să aducă o efă împreună cu un berbec; și să adauge atât cât dorește lângă fiecare miel. Să ofere și câte un hin de ulei lângă fiecare efă. **6**În ziua unei noi luni, el trebuie să aducă un vițel tânăr fără defect (*fizic*), șase miei și un berbec. Aceștia să fie fără defect (*fizice*). **7**Ca dar de mâncare, să aducă o efă lângă un vițel și o efă împreună cu un berbec; iar lângă miei să pună ce va dori. Să mai aducă un hin de ulei lângă fiecare efă. **8**Când va veni, prințul trebuie să intre prin porticul porții; și apoi trebuie să iasă tot pe acolo. **9**Când poporul țării va veni înaintea lui Iahve la adunările de sărbătoare, cel care va intra pe poarta dinspre Nord ca să se închine, trebuie să iasă pe poarta dinspre Sud; iar cel ce va intra pe poarta dinspre Sud, trebuie să iasă pe poarta dinspre Nord. Să nu se întoarcă pe poarta pe care a intrat; ci să iasă prin partea opusă. **10**Prințul trebuie să fie în mijlocul lor, ca să intre împreună cu ei atunci când vor intra și să iasă tot

împreună atunci când vor ieși. ¹¹De sărbători sau cu ocazia adunărilor de sărbătoare, darul de mâncare să fie de o efă lângă (*acel*) vițel, o efă lângă berbec, atât cât dorește lângă miei și câte un hin de ulei lângă fiecare efă. ¹²Atunci când prințul va aduce lui Iahve ca dar benevol o ardere integrală sau un sacrificiu de pace, să i se deschidă poarta dinspre Est. Trebuie să aducă arderea integrală și sacrificiul de pace așa cum se aduce în ziua destinată Sabatului. Apoi trebuie să iasă; și după ce va ieși, să se închidă poarta în urma lui. ¹³În fiecare zi trebuie să aduci lui Iahve ca ardere integrală un miel de un an, fără defect. Așa să faci în fiecare dimineață. ¹⁴Să adaugi la el, în fiecare dimineață, ca dar de mâncare, a șasea parte dintr-o efă și a treia parte dintr-un hin de ulei, ca să umectezi făina cu el. Acesta este un dar de mâncare care trebuie adus continuu pentru Iahve în urma unei decizii care rămâne mereu valabilă. ¹⁵Să se aducă mielul, darul de mâncare și uleiul în fiecare dimineață, ca o ardere integrală continuă.” ¹⁶Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Dacă prințul dă un dar din proprietatea lui unuia dintre fiii pe care îi are, proprietatea va fi și a urmașilor aceluia fiu. Ea va fi proprietatea lor prin moștenire. ¹⁷Dacă prințul dă un dar din proprietatea lui unuia dintre slujitorii pe care îi are, proprietatea va fi a aceluia slujitor până la anul de eliberare. Apoi trebuie să o dea înapoi prințului. Moștenirea prințului este doar pentru fiii lui. Să rămână deci a lor! ¹⁸Prințul să nu ia (*nimic*) din proprietatea oamenilor din popor, deposedându-i astfel de moștenirea lor. Trebuie să dea fiilor lui o moștenire din proprietatea lui, pentru ca nimeni din poporul Meu să nu fie expropriat de moștenirea lui.” ¹⁹Apoi, acel bărbat m-a dus prin intrarea care era pe aceeași parte cu poarta camerelor sfinte orientate spre Nord, unde erau preoții. Și am văzut că în capăt, înspre Est, era un loc. ²⁰El mi-a zis: „Acesta este locul unde preoții vor fierbe sacrificiul pentru vină și sacrificiul pentru păcat. Tot aici este locul unde vor coace darurile de mâncare, ca să nu le aducă în curtea exterioară și să sfințească poporul.” ²¹M-a scos apoi în curtea exterioară și m-a pus să trec pe lângă cele patru colțuri ale curții. Am observat astfel că în fiecare colț era câte o altă curte. ²²În cele patru colțuri ale curții erau niște curți delimitate. Ele aveau lungimea de patruzeci de coți și lățimea de treizeci de coți. Toate cele patru curți din colțuri aveau aceleași dimensiuni. ²³În interior, pe toate laturile fiecărei curți era un zid la baza căruia fuseseră amenajate vetre. ²⁴El mi-a zis: „Acestea sunt bucătăriile, unde cei care slujesc pentru casă, vor găti sacrificiile poporului.” **47** Apoi m-a dus înapoi la intrarea casei. Atunci am văzut că ieșea apă de sub pragul casei, spre Est. Casa era orientată cu fața spre Est. Apa venea de sub partea dreaptă a casei, dinspre partea de Sud a altarului. ²M-a scos prin poarta de Nord și m-a făcut să ocolesc prin exterior până la poarta exterioară care era spre Est. Acolo am văzut că apa curgea din partea de Sud. ³Acel bărbat a mers spre Est cu o funie de măsurat în mână. El a măsurat o mie de coți și apoi m-a trecut prin apă. Apa ajungea până la glezne. ⁴A mai măsurat o mie de coți și m-a trecut din nou prin apă. Apa era până la genunchi. A mai măsurat o mie de coți și m-a trecut din nou prin ea. Apa era până la șolduri. ⁵A măsurat încă o mie de coți.

Atunci deja apa devenise un râu pe care nu îl puteam traversa cu picioarele. Crescuse atât de mult, încât se putea înota în ea. Această apă devenise un râu care nu mai putea fi parcurs cu picioarele. ⁶El mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului?” Apoi m-a luat și m-a adus înapoi pe malul râului. ⁷Când am ajuns, am mai văzut că pe malurile râului de pe ambele părți, erau foarte mulți copaci. ⁸El mi-a zis: „Această apă curge spre teritoriul de Est, coboară în Araba și se varsă în mare. Și în timp ce el se va vărsa în mare, apa ei se va vindeca. ⁹Pe oriunde va trece, râul va mișuna de tot felul de creaturi. Vor fi în el foarte mulți pești – pentru că celelalte ape care vor ajunge în contact cu această apă, se vor vindeca. Oriunde va ajunge acest râu, totul va avea viață. ¹⁰Pescarii vor sta pe malul lui de la En-Ghedi până En-Eglaim; și va fi un loc pentru plasele lor de prins pește. Peștii din acest râu vor fi de multe feluri – ca cei din Marea (*supra*)numită Mare. ¹¹Dar mlaștinile și bălțile (*ei*) nu vor fi vindecate; ci vor fi lăsate pentru sare. ¹²Pe malurile râului de pe ambele părți, vor crește tot felul de pomi fructiferi. Frunzele lor nu se vor veșteji; și fructele lor nu se vor termina – pentru că vor crește la fiecare lună nouă. Și se va întâmpla așa pentru că apa râului iese din sanctuar. Fructele lor vor fi pentru mâncare, iar frunzele lor vor fi folosite pentru vindecare (*a diferitelor afecțiuni ale omului*).” ¹³Iahve, Cel care este Stăpân, vorbește astfel: „Îți spun acum care sunt limitele teritoriale ale țării pe care o veți împărți ca moștenire celor douăsprezece triburi formate din descendenții lui Israel. Lui Iosif îi revin două părți; dar restul țării ¹⁴s-o împărțiți în mod egal, așa cum am jurat cu mâna ridicată când am spus că o voi da strămoșilor voștri. Această țară va intra deci în proprietatea voastră cu drept de moștenire. ¹⁵Îți precizez acum care trebuie să fie limitele teritoriale ale țării. Limita de Nord va fi de la Marea (*supra*)numită Mare, pe drumul Hetlonului, trecând de Lebo-Hamat, spre Țedad, ¹⁶Berota, Sibraim – care este între limita teritorială a Damascului și a Hamatului – și Hațer-Haticon care este aproape de limita teritorială a Hauranului. ¹⁷Deci această limită teritorială va fi de la mare spre Hațar-Enan, paralelă cu limita teritorială de nord al Damascului, având în Nord limita teritorială a Hamatului. Acesta va fi limita teritorială de Nord. ¹⁸Aceea de la Est va fi între Hauran și Damasc, paralelă cu Iordanul, între Ghilad și țara lui Israel, spre Marea de la Est, până la Tamar. Aceasta va fi limita teritorială de la Est. ¹⁹Cea de la Sud va fi de la Tamar spre Sud, până la apele de la Meribot-Cadeș; și apoi va merge paralel cu Râul Egiptului, până la Marea (*supra*)numită Mare. Aceasta va fi limita teritorială de la Sud. ²⁰În partea de Vest, limita teritorială va fi Marea (*supra*)numită Mare, până în dreptul Lebo-Hamatului. Aceasta va fi partea de Vest. ²¹Să vă împărțiți această țară între voi, conform (*numărului*) triburilor (*formate din urmașii*) lui Israel. ²²Să o împărțiți prin tragere la sorti și să o oferiți ca moștenire atât pentru voi, cât și pentru străinii care locuiesc în mijlocul vostru și care au avut urmași între voi. Ei să fie pentru voi ca niște cetățeni ai (*poporu*)lui Israel; și astfel, să își primească moștenirea prin tragere la sorti împreună cu voi în mijlocul triburilor (*formate din urmașii*) lui Israel. ²³Să le dați moștenirea în (*zona*

unde se va stabili) tribul în care s-au așezat să locuiască. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. **48** Urmează prezentarea numelor (*și a teritoriilor*) triburilor moștenitoare. De la marginea de Nord, paralel cu drumul care conduce spre Hetlon, de la Lebo-Hamat spre Hațar-Enan și până la limita teritorială de Nord a Damascului în dreptul Hamatului – de la Est la Vest – să fie o parte pentru (*urmașii lui*) Dan. **2**De la limita teritorială a (*moștenirii*) urmașilor lui Dan, de la Est la Vest, să fie o parte pentru (*urmașii lui*) Așer. **3**De la limita teritorială a urmașilor lui Așer, de la Est la Vest, să fie o parte pentru (*urmașii lui*) Neftali. **4**De la limita teritorială a urmașilor lui Neftali, de la Est la Vest, să fie o parte pentru (*urmașii lui*) Manase. **5**De la limita teritorială a urmașilor lui Manase, de la Est la Vest, să fie o parte pentru (*urmașii lui*) Efraim. **6**De la limita teritorială a urmașilor lui Efraim, de la Est la Vest, să fie o parte pentru (*urmașii lui*) Ruben. **7**De la limita teritorială a urmașilor lui Ruben, de la Est la Vest, să fie o parte pentru (*urmașii lui*) Iuda. **8**De la limita teritorială a urmașilor lui Iuda, de la Est la Vest, să fie teritoriul sfânt adus ca dar. El să aibă douăzeci și cinci de mii de coți lățime; iar lungimea lui să fie cât una dintre părțile de la Est la Vest. Sanctuarul să fie în mijlocul lui. **9**Din acest dar, o suprafață de douăzeci și cinci de mii de coți lungime și zece mii de coți lățime, să fie a lui Iahve. **10**Acest dar sfânt să fie al preoților. În Nord să aibă o lungime de douăzeci și cinci de mii de coți, iar în Vest să aibă o lățime de zece mii de coți. În Est să fie tot zece mii de coți, iar în Sud să aibă o lungime de douăzeci și cinci de mii de coți. Sanctuarul să fie în mijlocul teritoriului. **11**El să fie dat preoților consacrați care sunt urmași ai lui Țadoc – cel care a respectat regulamentul Meu – și care nu s-au dus în rătăcire ca leviții, atunci când israelienii rătăceau departe de Mine. **12**El să fie al preoților, ca un dar din suprafața sfântă a țării; și să formeze un loc foarte sfânt lângă limita teritorială a leviților. **13**Leviții să aibă o parte lângă teritoriul preoților. Ea să fie de douăzeci și cinci de mii de coți lungime și de zece mii de coți lățime. Pe toată lungimea ei, să fie de douăzeci și cinci de mii de coți, iar pe lățime să fie de zece mii de coți. **14**Nu vor putea să vândă, să schimbe și nici să înstrăineze această cea mai bună parte a țării – pentru că ea este (*rezervată ca*) sfântă pentru Iahve. **15**Suprafața rămasă, adică cinci mii de coți în lățime și douăzeci și cinci de mii de coți în lungime, să fie dată ca loc public pentru oraș, pentru locuințe și pentru pășune. Orașul să fie în mijlocul acestei suprafețe. **16**Îți spun acum care trebuie să îi fie dimensiunile. În partea de Nord vor fi patru mii cinci sute de coți. În partea de Sud vor fi patru mii cinci sute de coți. În partea de Est vor fi patru mii cinci sute de coți; iar în partea de Vest vor fi patru mii cinci sute de coți. **17**Pășunea pentru oraș să fie de două sute cincizeci de coți în partea de Nord, două sute cincizeci în partea de Sud, două sute cincizeci în partea de Est și două sute cincizeci în partea de Vest. **18**Pământul care mai rămâne pe lungime lângă teritoriul sfânt, va fi de zece mii de coți în partea de Est și zece mii în partea de Vest, paralel cu teritoriul sfânt. Recolta lui să fie folosită pentru hrana lucrătorilor orașului. **19**Lucrătorii orașului, care îi vor cultiva terenurile

agricole, vor fi din toate triburile (*urmașilor*) lui Israel. ²⁰Tot teritoriul sfânt să fie de douăzeci și cinci de mii de coți în lungime și douăzeci și cinci de mii de coți în lățime – o suprafață pătrată care cuprinde și proprietatea (*din jurul*) orașului. ²¹Ce mai rămâne într-o parte și în cealaltă a teritoriului sfânt și a proprietății (*din jurul*) orașului, să fie a prințului. Ea va fi paralelă cu aceea de douăzeci și cinci de mii de coți a teritoriului sfânt, până la limita teritorială de Est; iar în Vest, va fi paralelă cu aceea de douăzeci și cinci de mii de coți, până la limita teritorială de Vest, mergând în paralel cu proprietățile triburilor. Aceste suprafețe vor fi ale prințului. Teritoriul sfânt și sanctuarul casei să fie în mijlocul lor. ²²Astfel, proprietatea leviților și proprietatea orașului vor fi în mijlocul proprietății prințului. Tot teritoriul dintre limita teritorială a (*urmașilor*) lui Iuda și aceea a (*urmașilor*) lui Beniamin, să fie al prințului. ²³Îți prezint acum care sunt celelalte triburi moștenitoare: de la Est la Vest, o parte să fie pentru Beniamin. ²⁴De la limita teritorială a urmașilor lui Beniamin, de la Est la Vest, să fie o parte pentru Simeon. ²⁵De la limita teritorială a urmașilor lui Simeon, de la Est la Vest, să fie o parte pentru Isahar. ²⁶De la limita teritorială a urmașilor lui Isahar, de la Est la Vest, să fie o parte pentru Zabulon. ²⁷De la limita teritorială a urmașilor lui Zabulon, de la Est la Vest, să fie o parte pentru Gad. ²⁸De la limita teritorială a urmașilor lui Gad, în partea de Sud, limita să meargă spre Sud, de la Tamar spre apele de la Meribat-Cadeș și apoi paralel cu Râul Egiptului, până la Marea (*supra*)numită Mare. ²⁹Aceasta este țara pe care trebuie să o împărțiți prin tragere la sorti, ca să fie oferită ca moștenire (*reprezentanților*) clanurilor (*formate din urmașii*) lui Israel; și acestea sunt proprietățile lor. Acesta a fost mesajul lui Iahve, al Celui care este Stăpân. ³⁰Îți spun acum care vor fi ieșirile orașului. În partea de Nord care este lungă de patru mii cinci sute de coți, ³¹vor fi trei porți. Porțile orașului vor purta numele triburilor (*formate din urmașii*) lui Israel. O poartă pentru Ruben, o poartă pentru Iuda și o poartă pentru Levi. ³²În partea de Est, care este lungă de patru mii cinci sute de coți, vor fi trei porți. O poartă pentru Iosif, o poartă pentru Beniamin și o poartă pentru Dan. ³³În partea de Sud, care este lungă de patru mii cinci sute de coți, vor fi trei porți: o poartă pentru Simeon, o poartă pentru Isahar și o poartă pentru Zabulon. ³⁴În partea de Vest, care este lungă de patru mii cinci sute de coți, vor fi trei porți: o poartă pentru Gad, o poartă pentru Așer și o poartă pentru Neftali. ³⁵În jurul orașului vor fi optsprezece mii de coți; și din acea zi, numele lui va fi: «Iahve este acolo!»

Daniel

1 În al treilea an al guvernării lui Iehoiachim – regele celor din teritoriul numit Iuda – Nabucodonosor, regele Babilonului, a venit și a asediat Ierusalimul. **2** Iahve a făcut ca Iehoiachim – regele din teritoriul numit Iuda – să fie capturat de el. Nabucodonosor a luat atunci și unele dintre vasele casei lui Dumnezeu. Apoi el le-a dus în țara Șinar și le-a pus în templul zeului lui. Acolo, el le-a depozitat în tezaurul (*dedicat*) aceluia zeu. **3** Regele Nabucodonosor i-a poruncit comandantului eunucilor lui – care se numea Așpenaz – să aducă (*în Babilon*) câțiva israelieni care provin din regi(*i lor*) și care aparțin categoriei privilegiate a poporului. **4** Ordinul prevedea ca ei să fie tineri, fără niciun fel de defect fizic, cu o fizionomie plăcută, competenți în orice domeniu al științei (*acelor vremuri*), cu o capacitate intelectuală remarcabilă, cu abilitatea de a înțelege lucrurile și capabili să slujească la palatul regelui. Planul prevedea ca (*inițial*) ei să fie învățați să scrie și să vorbească limba caldeenilor. **5** Regele a decis ca pentru fiecare zi să li se asigure o parte din hrana și din vinul care erau servite la masa lui. Intenționa să îi crească astfel pentru o perioadă de trei ani. Apoi, la sfârșitul acestui timp, ei rămâneau în slujba regelui. **6** Printre acei israelieni erau și câțiva care aparțineau urmașilor lui Iuda. Ei se numeau Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. **7** Dar comandantul eunucilor le-a pus alte nume: pe Daniel l-a numit Beltșatar, pe Hanania l-a numit Șadrac, pe Mișael l-a numit Meșac și pe Azaria l-a numit Abed-Nego. **8** Dar Daniel a decis să nu se compromită, refuzând să mănânce din hrana regelui și să bea din vinul de la masa lui. Astfel, el l-a rugat pe comandantul eunucilor să nu îl oblige „să se murdărească”. **9** Dumnezeu a făcut ca Daniel să obțină acceptare și bunăvoință din partea comandantului eunucilor. **10** Dar el i-a zis lui Daniel: „Să știi că îmi este (*totuși*) frică de stăpânul meu – de rege – care a decis cu ce să fiți hrăniți și ce să beți. Este posibil ca el să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri ca voi; și astfel, eu risc să îmi fie tăiat capul înaintea lui!” **11** Atunci Daniel i-a zis celui care era însărcinat de comandantul eunucilor să îl supravegheze pe el, pe Hanania, pe Mișael și pe Azaria: **12** „Încearcă slujitorii tăi pentru zece zile, dându-le să mănânce numai legume; și să bem doar apă. **13** Apoi să compari fața noastră cu a tinerilor care mănâncă din hrana regelui; și să procedezi cu slujitorii tăi în conformitate cu ce vei vedea.” **14** El le-a aprobat această cerere; și i-a încercat pentru un timp de zece zile. **15** Când ele s-au terminat, a văzut că fața lor era mai frumoasă și că erau mai bine dezvoltate fizic, în comparație cu toți ceilalți tineri care mâncau din hrana regelui. **16** Astfel, cel care îi îngrijea, a renunțat să le mai rezerve hrana și vinul de la masa regelui; și le-a dat să mănânce (*numai*) legume. **17** Dumnezeu le-a oferit acestor patru tineri capacitatea de a cerceta lucrurile și i-a făcut capabili să interpreteze orice fel de scriere și orice mesaj care necesita înțelepciune (*pentru înțelegerea lui*). Daniel putea să înțeleagă semnificația oricărei viziuni și a oricăror vise. **18** Când a expirat timpul stabilit de rege, toți tinerii au

fost aduși la el. Comandantul eunucilor i-a adus înaintea lui Nabucodonosor. **19** Regele a vorbit cu ei. Dar între toți aceia, nu a mai fost remarcat niciunul care să fie așa cum erau Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. Astfel, doar ei au rămas în slujba regelui. **20** Când regele punea întrebări din orice domeniu în care era nevoie de înțelepciune și de cunoaștere, ei erau de zece ori mai competenți decât toți vrăjitorii din tot regatul lui. **21** Așa a trăit Daniel până în primul an al (*guvernării*) regelui Cirus. **2** În al doilea an al guvernării lui, Nabucodonosor a avut niște vise care l-au făcut să fie atât de neliniștit, încât nu a mai putut dormi. **2** Regele a dat ordin să fie chemați vrăjitorii și astrologii, ca să îi spună ce a visat el. Ei au venit și s-au prezentat înaintea regelui. **3** Atunci el le-a zis: „Am avut un vis; și sunt neliniștit în spiritul meu pentru că aș vrea să îi știu semnificația!” **4** Astrologii i-au răspuns regelui în limba aramaică: „Să trăiești etern, rege! Relatează-le slujitorilor tăi visul; iar noi îți vom da interpretarea lui!” **5** Regele le-a zis astrologilor: „Aceasta este decizia fermă pe care am luat-o: dacă nu îmi veți spune atât visul cât și interpretarea lui, veți fi făcuți bucăți; iar casele voastre vor fi transformate în grămezi de gunoi. **6** Dar dacă îmi veți spune ce am visat și îmi veți interpreta visul, veți primi din partea mea daruri, recompense și mari onoruri. Deci relatați-mi visul și spuneți-mi interpretarea lui!” **7** Ei au răspuns a doua oară: „Să povestească regele slujitorilor lui ce a visat; și noi îi vom oferi interpretarea visului lui.” **8** Atunci regele le-a zis: „Acum știu cu certitudine că vreți să câștigați timp; pentru că ați constatat cât de categorică este decizia pe care am luat-o. **9** Dacă nu îmi veți relata ce am visat, rămâne doar acel singur verdict care este împotriva voastră! Văd că ați vorbit unul cu altul ca să îmi spuneți minciuni și lucruri eronate, sperând că situația voastră se va schimba. Deci relatați-mi visul, ca să știu astfel că sunteți capabili să îmi oferiți și interpretarea lui!” **10** Astrologii i-au răspuns regelui astfel: „Nu există niciun om pe pământ care să poată spune ce dorește regele. Astfel, niciun rege – oricât de mare și de autoritar ar fi fost el – nu a pretins acest lucru vreunui vrăjitor sau vreunui astrolog. **11** Ce dorește regele este prea dificil. Nimeni nu poate spune ce a visat regele, cu excepția zeilor care nu locuiesc printre muritori!” **12** Când a auzit regele acest răspuns, s-a mâniat. Apoi, foarte afectat de acea supărare, a dat ordin să fie omorâți toți înțelepții Babilonului. **13** Decizia omorării înțelepților deja fusese scrisă; iar gărzile îi căutau atât pe Daniel cât și pe prietenii lui, ca să îi omoare. **14** Atunci Daniel s-a apropiat cu prudență și cu discreție de Arioc – comandantul gărzilor regelui – care plecase să îi omoare pe înțelepții Babilonului. **15** El l-a întrebat pe Arioc care era comandant în slujba regelui: „De ce este atât de dur decretul dat de rege?” Atunci Arioc i-a relatat lui Daniel ce se întâmplase. **16** Daniel s-a dus la rege și l-a rugat să îi dea timp ca să îi spună interpretarea visului. **17** Apoi s-a dus acasă și i-a anunțat pe prietenii lui – Hanania, Mișael și Azaria – acest lucru. **18** El a cerut favoarea Dumnezeului cerului referitor la acest mister, pentru ca atât Daniel și prietenii lui, cât și toți ceilalți înțelepți ai Babilonului, să nu moară. **19** Apoi, noaptea, lui Daniel i-a fost revelat acel mister într-o viziune.

Atunci Daniel L-a binecuvântat pe Dumnezeuul cerului. **20**El a zis: „Să fie binecuvântat numele lui Dumnezeu din eternitate în eternitate; pentru că a Lui este înțelepciunea și autoritatea. **21**El schimbă vremurile și situațiile, El destituie regi și tot El îi aduce la guvernare. Dumnezeu oferă înțelepciune înțelepților și capacitate de cunoaștere celor care înțeleg semnificația lucrurilor. **22**El descoperă lucrurile profunde și ascunse. Știe ce există în întuneric și locuiește împreună cu lumina! **23**Dumnezeul părinților mei, Ție Ți mulțumesc și pe Tine Te laud; pentru că mi-ai dat înțelepciune, autoritate și mi-ai revelat lucrul pe care noi Ți l-am cerut. Tu ai descoperit ce ne cere regele să îi spunem!” **24**Apoi Daniel s-a dus la Arioc care era desemnat de rege să îi omoare pe înțelepții Babilonului; și i-a zis: „Să nu îi omori pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea regelui; și îi voi spune (*atât visul, cât și*) interpretarea (*lui*)!” **25**Arioc s-a grăbit să îl aducă pe Daniel înaintea regelui; și i-a vorbit astfel: „Am găsit un om printre cei aduși din teritoriul numit Iuda. El poate spune regelui (*atât visul, cât și*) interpretarea (*lui*)!” **26**Regele i-a zis lui Daniel care fusese numit și Beltșatar: „Poți tu să îmi relatezi ce am văzut în vis și apoi să îmi dai și interpretarea lui?” **27**Daniel a răspuns regelui: „Ce îmi cere regele este un mister pe care niciun înțelept și niciun vrăjitor nu îl poate înțelege ca să îl relateze regelui. **28**Dar există în cer un Dumnezeu care poate divulga acest secret; și astfel, El a anunțat pe regele Nabucodonosor ce se va întâmpla în următoarele zile. Acum îți voi relata visul și viziunile pe care le-ai avut în mintea ta, în timp ce stăteai culcat pe patul tău. **29**Rege, în timp ce erai în patul tău, ți-au venit gânduri care se referă la ce se va întâmpla în viitor; și Cel care descoperă misterele, ți-a spus ce se va întâmpla. **30**Iar mie mi s-a revelat acest mister nu pentru că am mai multă înțelepciune decât toți ceilalți oameni care trăiesc, ci pentru ca să i se ofere regelui interpretarea visului și să înțeleagă astfel gândurile inimii lui. **31**Tu, rege, priveai; și ai văzut o statuie. Ea era de mari dimensiuni și foarte impunătoare. Stătea în picioare înaintea ta; și te făcea să îți fi frică atunci când o priveai. **32**Capul acestei statui era din aur de cea mai bună calitate. Pieptul și brațele îi erau din argint; iar de la abdomen și până la genunchi era făcută din bronz. **33**De la genunchi până la glezne, statuia era făcută din fier; iar degetele de la picioare erau o parte din fier și o parte din argilă. **34**În timp ce priveai, s-a desprins o piatră fără ajutorul vreunei mâini. Ea a venit și a lovit statuia peste picioarele ei de fier și de argilă, pe care le-a sfărâmat. **35**Atunci fierul, argila, bronzul, argintul și aurul s-au făcut toate bucăți; și au ajuns ca pleava de pe terenul unde se separă ea vara de cereale atunci când ele sunt vânturate. Le-a luat vântul și nu s-a mai găsit nicio urmă din ele. Dar piatra care a lovit statuia s-a făcut un mare munte care a umplut tot pământul. **36**Acesta este visul. Acum voi spune și interpretarea lui înaintea regelui. **37**Tu, rege, ești regele regilor; pentru că Dumnezeuul cerului ți-a dat un imperiu, autoritate, forță și glorie. **38**El te-a ajutat să îi guvernezi pe oameni – oriunde locuiesc ei. Ți-a dat suficientă forță ca să ții sub control (*inclusiv*) animalele sălbatice de pe câmp și păsările zburătoare; și te-a făcut stăpân al tuturor. Deci tu ești capul de aur! **39**După

tine va veni la guvernare pe pământ un imperiu mai nesemnificativ în comparație cu al tău; și apoi un al treilea – echivalent bronzului – care își va exercita autoritatea pe tot pământul. ⁴⁰Va veni și un al patrulea imperiu – tare ca fierul care sfărâmă și distruge totul. Exact cum fierul sfărâmă și distruge totul, acest imperiu le va sfărâma și le va strivi pe celelalte. ⁴¹Dar tu ai văzut că picioarele și degetele erau o parte din argilă de olar și o altă parte din fier. Acest fapt ilustrează că la fel va fi împărțit și acel imperiu. Dar va rămâne în el ceva din forța fierului – exact cum ai văzut fierul amestecat cu argila. ⁴²Așa cum degetele picioarelor erau o parte din fier și o altă parte din argilă, acest imperiu va fi parțial tare și parțial fragil. ⁴³Fierul amestecat cu argila înseamnă că ei își vor amesteca populația cu ceilalți oameni; totuși, nu vor rămâne uniți – exact cum nici fierul nu se poate uni cu argila. ⁴⁴Dar în zilele guvernării acelor regi, Dumnezeu cerului va face să apară un regat etern. El nu va fi distrus niciodată; și nu va fi lăsat să ajungă la discreția vreunui alt popor. El va sfărâma și va distruge toate celelalte regate și va dăinui pentru eternitate. ⁴⁵Aceasta este semnificația pietrei pe care ai văzut-o desprinsă din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, bronzul, argila, argintul și aurul. Deci marele Dumnezeu l-a informat astfel pe rege despre ce va fi în viitor. Cu certitudine, acesta a fost visul; iar interpretarea lui este demnă de încredere!” ⁴⁶Atunci regele Nabucodonosor a căzut cu fața întoarsă spre pământ, s-a închinat înaintea lui Daniel și a ordonat să i se ofere sacrificii de mâncare și substanțe parfumate. ⁴⁷Apoi regele i-a zis lui Daniel: „Este evident că Dumnezeu vostru este Dumnezeu (*dumne*)zeilor, Stăpânul regilor și Cel care descoperă misterele; pentru că ai putut să îmi vorbești despre acest vis pe care eu l-am ținut secret!” ⁴⁸Regele l-a promovat pe Daniel în funcție, i-a dat multe daruri valoroase, l-a desemnat conducător în toată provincia Babilonului și l-a făcut funcționar al imperiului, numindu-l șef al tuturor înțelepților Babilonului. ⁴⁹Daniel l-a rugat pe rege să îi numească pe Șadrac, pe Meșac și pe Abed-Nego în funcția de administratori ai provinciei Babilonului. Dar el a rămas la curtea regelui. **3** Regele Nabucodonosor a făcut o statuie de aur care era înaltă de șaiszeci de coți și lată de șase coți. Apoi el a ridicat-o în valea Dura care aparținea teritoriului Babilonului. ²Regele Nabucodonosor a dat ordin să se adune guvernatorii cu autoritate absolută (*în teritoriile lor*), demnitarii, administratorii provinciilor, consilierii, administratorii tezaurului lui, judecătorii, membrii corpului judiciar și toți ceilalți conducători (*ai regatului*). Toți aceștia erau obligați să fie prezenți la dedicarea statuii ridicate de el. ³Guvernatorii, demnitarii, administratorii provinciilor, consilierii, administratorii tezaurului, judecătorii, membrii corpului judiciar și toți ceilalți conducători din teritoriul regelui, au început să se adune. Ei au venit astfel pentru dedicarea statuii comandate de regele Nabucodonosor; și s-au reunit înaintea statuii ridicate de el. ⁴Un vorbitor cu talent oratoric a strigat cu voce tare, zicând: „Popoare, etnii și oameni care vorbiți orice fel de limbă! ⁵În momentul în care veți auzi sunetul goarnei, al flautului, al chitarei, al lirei, al instrumentului triumfiular cu coarde, al

fluierului și al tuturor celorlalte instrumente muzicale, să vă aplecați până la pământ și să vă închinați înaintea statuii de aur pe care a ridicat-o regele Nabucodonosor. ⁶Cine nu se va apleca astfel și nu se va închina, va fi aruncat imediat, chiar atunci, în mijlocul unui cuptor aprins!” ⁷Când au auzit sunetul goarnei, al flautului, al chitarei, al lirei, al instrumentului triumfiular cu coarde și al tuturor celorlalte instrumente muzicale, toate popoarele, etniile și oamenii care vorbeau orice fel de limbă s-au aplecat până la pământ și s-au închinat statuii de aur ridicate de regele Nabucodonosor. ⁸Cu acea ocazie, chiar în aceeași perioadă de timp, câțiva dintre astrologii au ieșit în față și i-au reclamat pe iudei. ⁹Ei i-au zis regelui Nabucodonosor: „Să trăiești etern, rege! ¹⁰Tu, regele nostru, ai dat ordin ca orice om care aude sunetul goarnei, al flautului, al chitarei, al lirei, al instrumentului triumfiular cu coarde, al fluierului și al tuturor celorlalte instrumente muzicale, să se aplece până la pământ și să se închine statuii de aur. ¹¹Iar cine nu se apleacă astfel și nu se închină, trebuie să fie aruncat în cuptorul aprins. ¹²Dar sunt niște iudei pe care i-ai desemnat ca administratori ai teritoriului Babilonului. Ei se numesc Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Să știi, rege, că acești oameni nu vor să se conformeze ordinului tău! Ei nu slujesc zeilor tăi și nu se închină statuii de aur pe care ai ridicat-o!” ¹³Atunci Nabucodonosor a devenit foarte mânios. Apoi a ordonat să fie aduși la el Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Acei bărbați au fost aduși înaintea regelui; ¹⁴iar Nabucodonosor le-a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, voi nu slujiți zeilor mei și nu vă închinați statuii de aur pe care am ridicat-o?! ¹⁵Acum fiți pregătiți ca în momentul în care veți auzi sunetul goarnei, al flautului, al chitarei, al lirei, al instrumentului triumfiular cu coarde, al fluierului și al tuturor celorlalte instrumente muzicale, să vă aplecați până la pământ și să vă închinați statuii pe care am făcut-o. Dacă nu vă veți închina, veți fi aruncați imediat în mijlocul unui cuptor aprins. Și care este acel zeu care vă va salva din mâna mea?” ¹⁶Șadrac, Meșac și Abed-Nego i-au răspuns regelui Nabucodonosor: „Noi nu avem nevoie să îți spunem ceva pentru apărarea noastră în această situație! ¹⁷Să știi că Dumnezeul nostru căruia Îi slujim, poate să ne salveze din cuptorul aprins; și ne va scăpa și de intențiile tale! ¹⁸Dar chiar dacă nu se va întâmpla așa, să știi, rege, că nu vom sluji zeilor tăi și nici nu ne vom închina statuii de aur pe care ai ridicat-o!” ¹⁹Atunci Nabucodonosor a devenit foarte mânios; și i s-a schimbat aspectul feței din cauza lui Șadrac, a lui Meșac și a lui Abed-Nego. A ordonat să se încălzească acel cuptor de șapte ori mai mult decât trebuia încălzit. ²⁰Apoi a dat ordin unora dintre cei mai capabili bărbați din armata lui să îi lege pe Șadrac, pe Meșac și pe Abed-Nego și să îi arunce astfel în cuptorul aprins. ²¹Acești oameni au fost legați așa cum erau îmbrăcați: în mantalele și cu tunicile lor, având turbanele și celelalte haine din vestimentația lor; și au fost astfel aruncați în mijlocul cuptorului aprins. ²²Pentru că ordinul regelui trebuia executat rapid, iar cuptorul fusese încălzit exagerat de mult, acei oameni care au urcat (*spre cuptor*) să îi arunce pe Șadrac, pe Meșac și pe Abed-Nego, au fost omorâți de flacăra focului. ²³Cei trei bărbați – Șadrac,

Meșac și Abed-Nego – care fuseseră legați, au căzut în mijlocul cuptorului aprins. ²⁴Atunci regele Nabucodonosor s-a speriat și s-a ridicat rapid, zicând consilierilor lui: „Nu am aruncat noi în mijlocul focului trei bărbați legați?” Ei i-au răspuns regelui: „Este adevărat, rege; noi așa am făcut!” ²⁵El a mai zis: „Ei bine, eu văd patru bărbați umblând liberi – în mijlocul focului – și fără să fie afectați (*de efectul lui distrugător*); iar al patrulea seamănă cu un fiu al zeilor!” ²⁶Apoi Nabucodonosor s-a apropiat de intrarea în cuptorul aprins; și a strigat: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego – slujitori ai Dumnezeului foarte înalt –, ieșiți de-acolo și veniți aici!” Atunci Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului. ²⁷Guvernatorii autoritari, demnitarii, administratorii provinciilor și consilierii regelui s-au reunit toți; și au văzut că focul nu afectase deloc corpurile acelor bărbați, că părul capului lor nu se pârlise, că robele lor rămăseseră la fel ca înainte să ajungă acolo și că ei nici măcar nu miroseau a fum. ²⁸Nabucodonosor a zis: „Dumnezeul lui Șadrac, al lui Meșac și al lui Abed-Nego să fie binecuvântat. El este Cel care și-a trimis îngerul și i-a scăpat pe slujitorii Săi. Ei s-au încrezut în El, au sfidat ordinul regelui și au preferat să riște distrugerea corpurilor lor decât să slujească și să se închine oricărui alt (*dumne*)zeu decât Dumnezeului lor. ²⁹Pentru că s-a întâmplat așa, dau un (*nou*) ordin care trebuie respectat de orice om aparținând oricărui popor, oricărei etnii sau care vorbește orice fel de limbă. Cine va vorbi de rău despre Dumnezeul lui Șadrac, al lui Meșac și al lui Abed-Nego, să fie făcut bucăți; iar casa lui să fie transformată într-o grămadă de gunoi; pentru că nu există un alt (*dumne*)zeu care să poată salva ca El!” ³⁰Apoi regele i-a pus într-o funcție foarte onorabilă pe Șadrac, pe Meșac și pe Abed-Nego, în teritoriul Babilonului. **4** „Regele Nabucodonosor, se adresează tuturor popoarelor, tuturor etniilor și tuturor oamenilor care vorbesc orice fel de limbă – pe tot pământul –: Să vă fie înmulțită pacea! ²Am considerat că trebuie să vă relatez miracolele de care am beneficiat din partea Dumnezeului foarte înalt. ³Cât de mari sunt minunile Lui! Ce forță acționează când face El miracole! Regatul acestui Dumnezeu este etern; și guvernarea Lui există permanent, din generație în generație. ⁴Eu, Nabucodonosor, trăiam liniștit în casa mea; și eram fericit în palatul meu. ⁵Dar am avut un vis care m-a determinat să intru în panică. Gândurile pe care le-am avut în timp ce eram în patul meu și viziunile din mintea mea, m-au speriat. ⁶Atunci am ordonat să fie aduși înaintea mea toți înțelepții Babilonului, ca să îmi prezinte interpretarea visului. ⁷Astfel au venit vrăjitorii și astrologii, cărora le-am relatat visul; dar ei nu au putut să îmi ofere interpretarea lui. ⁸În final, a venit înaintea mea Daniel care se mai numește Belșațar – conform numelui zeului meu – și care are în el spiritul zeilor sfinți. I-am relatat și lui visul, zicându-i: ⁹«Belșațar, conducător al înțelepților, știu că ai în tine spiritul zeilor sfinți și că pentru tine niciun mister nu este ceva dificil. Vreau să îți relatez acum lucrurile pe care le-am văzut în visul meu. Iar tu să îmi oferi interpretarea lor! ¹⁰Îți voi spune acum viziunile din mintea mea pe care le-am avut în timp ce dormeam. Priveam; și am văzut că în mijlocul pământului era un copac. Înălțimea lui era

foarte mare. ¹¹Copacul a crescut mare și impunător. În dezvoltarea lui, s-a înălțat până la cer. Astfel, el se putea vedea de la marginile întregului pământ. ¹²Coronamentul lui era frumos; iar fructele pe care le producea, erau de multe feluri. În acest copac exista hrană pentru toți. La umbra lui se adăposteau animalele sălbatice de pe câmp; și printre ramurile lui își făceau cuib păsările zburătoare. Acest copac era sursa de existență pentru orice vietate. ¹³Am continuat să privesc în timpul viziunilor care treceau prin mintea mea, în timp ce eram culcat pe patul meu. Și am observat că a coborât din cer o santinelă. Era o ființă sfântă. ¹⁴El a strigat cu mare intensitate, zicând: ‘Retezați copacul și tăiați-i ramurile! Luați-i frunzele și împrăștiati-i fructele! Goniți animalele sălbatice de sub el și păsările dintre ramurile lui!’ ¹⁵Lăsați-i doar tulpina tăiată cu rădăcinile ei în pământ; și prindeți-o cu legături de fier și de aramă în iarba câmpului – pentru ca (*fostul copac*) să fie udat de roua cerului și să locuiască împreună cu animalele sălbatice în iarba care crește pe pământ. ¹⁶Să-i fie schimbată inima de om cu una de animal sălbatic – până când vor trece astfel pentru el șapte ani! ¹⁷Această sentință este pronunțată prin santinele, iar verdictul este anunțat prin intermediul sfinților – pentru ca cei vii să știe că Cel foarte înalt are autoritate absolută în regatul oamenilor, că El oferă guvernarea cui dorește și că îl face instrumentul ei chiar și pe cel mai modest dintre oameni!’» ¹⁸Acesta este visul pe care eu – regele Nabucodonosor – l-am avut. Beltșatar, spune-mi tu interpretarea lui; pentru că niciunul dintre toți înțelepții regatului nu pot să mi-o ofere. Dar tu poți face acest lucru, pentru că ai în tine spiritul zeilor sfinți!” ¹⁹Atunci Daniel – care fusese numit și Beltșatar – a rămas surprins pentru scurt timp; și a fost speriat de gândurile lui. Regele a zis: „Beltșatar, să nu te sperii nici de vis, nici de interpretarea lui!” Beltșatar a răspuns: „Stăpâne, ce spune acest vis să se întâmple celor care te urăsc. Interpretarea lui să fie valabilă pentru dușmanii tăi!” ²⁰Ai văzut acel copac, care a crescut mare și impunător, înălțându-se până la cer. Astfel, el putea fi văzut de pe tot pământul. ²¹Ai spus că avea coronamentul frumos, că în el erau multe feluri de fructe și că acolo era hrană pentru toți. Acest copac sub care se adăposteau animalele sălbatice de pe câmp și printre ale cărui ramuri își făceau cuib păsările zburătoare, ²²ești tu – rege – cel care ai ajuns mare și plin de forță. Faima ta a crescut și s-a înălțat până la cer; iar dominația ta s-a extins până la marginile pământului! ²³Îți voi vorbi acum și despre santinela sfântă pe care regele a văzut-o coborând din cer. Ea zicea: «Retezați copacul și distrugeți-l! Lăsați-i doar tulpina tăiată, împreună cu rădăcinile ei în pământ; și prindeți-o cu legături de fier și de aramă în iarba care crește pe câmp, ca să fie udată de roua cerului și să stea împreună cu animalele sălbatice de pe câmp – până când vor trece astfel șapte ani!» ²⁴Rege, acum îți voi spune care este interpretarea; și îți voi prezenta astfel decizia Celui foarte înalt. El este Cel care va face să se întâmple stăpânului meu, regelui, ce voi spune acum. ²⁵Te vor alunga dintre oameni; și vei locui împreună cu animalele sălbatice de pe câmp. Te vor hrăni cu iarbă ca pe boi; și te vor lăsa să fii udat de roua cerului. Vor trece astfel șapte ani până

când vei recunoaște că Cel foarte înalt guvernează deasupra regatului oamenilor și că El îl oferă cui vrea. ²⁶Îți spun acum și ce semnificație are faptul că au spus să lase (*netăiată*) tulpina de jos a copacului și rădăcinile lui. Regatul tău va fi păstrat pentru tine până când vei recunoaște autoritatea (*absolută a*) Cerului. ²⁷Deci, rege, pentru că așa se va (*putea*) întâmpla, acceptă propunerea mea: încetează cu păcatele tale. Fă dreptate; nu mai lua decizii greșite și fi bun cu cei săraci! Astfel, poate că ți se va prelungi bunăstarea!” ²⁸Tot ce fusese transmis prin acel vis, s-a întâmplat cu exactitate regelui Nabucodonosor. ²⁹După douăsprezece luni, în timp ce se plimba pe acoperișul palatului regal din Babilon, ³⁰regele a zis: „Oare nu este acesta marele Babilon pe care l-am construit ca reședință regală prin faima autorității mele și pentru gloria mea?” ³¹Dar înainte să termine aceste cuvinte s-a auzit venind din cer o voce care a zis: „Rege Nabucodonosor, te anunț că a fost dat un ordin împotriva ta. El prevede că îți este luat dreptul de a mai conduce regatul. ³²Te vor alunga dintre oameni; și vei locui împreună cu animalele sălbatice de pe câmp! Te vor hrăni cu iarbă ca pe boi; și vei trăi astfel șapte ani – până când vei recunoaște că Cel foarte înalt guvernează deasupra regatului oamenilor și că El îl oferă cui vrea!” ³³Chiar în acel moment s-a pus în aplicare sentința pronunțată împotriva lui Nabucodonosor. El a fost alungat dintre oameni; și a mâncat iarbă ca boii. Corpul lui a fost udat de roua cerului, până când i-a crescut părul ca penele vulturului și unghiile ca ghearele păsărilor. ³⁴„Când a expirat timpul stabilit, eu, Nabucodonosor, am privit cu ochii mei spre cer; și mi-a revenit capacitatea intelectuală. L-am binecuvântat pe Cel foarte înalt, L-am lăudat și L-am glorificat pe Cel care este viu pentru eternitate. Guvernarea Lui nu se termină niciodată; iar regatul Lui există permanent, din generație în generație. ³⁵Toți cei care locuiesc pe pământ nu pot să I se opună; El face tot ce dorește cu ființele cerești și cu locuitorii pământului. Nu există nimeni care să îl poată opri sau care să aibă dreptul să îi zică: «Ce faci?»». ³⁶Atunci mi-a revenit capacitatea de a judeca; și mi-au fost date înapoi gloria regatului, faima și strălucirea (*pe care le-am avut*). Consilierii și oamenii mei educați m-au căutat din nou; și am fost desemnat iar să conduc fostul meu regat. Faime pe care am avut-o, a depășit-o pe aceea dinainte. ³⁷Acum eu, Nabucodonosor, Îl laud, Îl înalț și Îl glorific pe Regele cerului; pentru că tot ce face El, este adevărat. Toate metodele Lui și toate acțiunile Lui sunt corecte. El poate (*oricând*) să îi umilească pe cei care sunt aroganți.”

5 Regele Belșatar a organizat un mare banchet la care au fost invitați să participe cei o mie de oameni educați ai lui; și a băut vin împreună cu ei. ²Atunci când era binedispus din cauza consumului de vin, Belșatar a ordonat să fie aduse vasele de aur și de argint pe care tatăl lui – numit Nabucodonosor – le luase din templul de la Ierusalim. Regele a dorit atunci să bea din ele împreună cu onorabilii lui invitați, cu soțiile lui și cu femeile care îi erau concubine. ³Deci au adus vasele de aur care fuseseră luate din acel templu – din casa lui Dumnezeu care fusese în Ierusalim – și apoi regele, împreună cu invitații lui

de onoare, cu soțiile lui și cu femeile concubine pe care le avea, au băut din ele. **4**Au consumat astfel (*din nou*) vin; și au lăudat zeii de aur, de argint, de bronz, de fier, de lemn și de piatră. **5**Atunci au apărut degetele unei mâini de om care scria în fața suportului surselor de lumină, pe tencuiala peretelui palatului regal. Regele a fost cel care a văzut acea parte a mâinii care scria. **6**Atunci fața lui și-a schimbat culoarea; și a avut gânduri care l-au determinat să intre în panică. Astfel i-au slăbit articulațiile șoldurilor, iar genunchii i s-au lovit (*involuntar*) unul de altul. **7**Regele a strigat cu voce tare să fie aduși vrăjitorii, astrologii și ghicitorii. El le-a zis înțelepților Babilonului: „Oricine va citi această scriere și îmi va oferi interpretarea ei, va fi îmbrăcat cu haine roșii, va avea un lanț de aur la gât și va fi al treilea în conducerea regatului!” **8**Atunci au venit acolo toți înțelepții Babilonului; dar nu au putut nici să citească scrierea și nici să îi spună regelui cum se interpretează ea. **9**Atunci regele Belșatar a fost speriat, i s-a schimbat (*din nou*) culoarea feței, iar invitații lui educați au fost foarte afectați. **10**Când a auzit cuvintele regelui și ale demnitarilor lui, regina a intrat în sala unde fusese organizat banchetul; și a zis: „Să trăiești etern, rege! Să nu te sperie gândurile tale; și să nu ți se schimbe culoarea feței!” **11**Există în regatul tău cineva care are în el spiritul zeilor sfinți. În timpul guvernării tatălui tău, la acel om s-a descoperit că are o capacitate specială de înțelegere a lucrurilor și o înțelepciune ca a zeilor. Regele Nabucodonosor – tatăl tău –, l-a desemnat să fie șeful vrăjitorilor, al astrologilor și al ghicitorilor; **12**pentru că s-au descoperit în el – adică în Daniel, căruia regele i-a pus numele Belșatar – un spirit special, știință și perspicacitate în ce privește interpretarea viselor, elucidarea enigmelor și rezolvarea lucrurilor încurcate. Acum, eu propun să fie chemat acest Daniel; și el îți va oferi interpretarea (*scrierii*)!” **13**Atunci Daniel a fost adus înaintea regelui, care l-a întrebat: „Tu ești Daniel, unul dintre exilații veniți din teritoriul numit Iuda pe care i-a adus aici acel rege care a fost tatăl meu?” **14**Am auzit că ai spiritul zeilor și că s-a constatat în tine o capacitate specială de înțelegere a lucrurilor, inteligență și înțelepciune pe care nu o mai are nimeni (*în tot regatul*). **15**Până acum au fost aduși înaintea mea înțelepți și vrăjitorii – ca să citească această scriere și să îmi ofere interpretarea ei; dar nu au putut să îmi spună ce înseamnă aceste cuvinte. **16**Am aflat despre tine că poți să oferi interpretări și să rezolvi lucrurile încurcate. Acum, dacă vei putea să citești scrierea și să îmi oferi interpretarea ei, vei fi îmbrăcat în haine roșii, vei avea un lanț de aur la gât și vei fi al treilea în conducerea regatului.” **17**Daniel i-a răspuns regelui: „Păstrează-ți darurile pentru tine; și oferă altuia recompensele! Totuși, voi citi regelui scrierea; și îi voi spune interpretarea ei. **18**Să știi, rege, că acel Dumnezeu care se (*mai*) numește «Cel foarte înalt» îi oferise tatălui tău, numit Nabucodonosor, un regat, dominare absolută, onoare și faimă. **19**Din cauza autorității pe care i-o dăduse, toate popoarele, etniile și ceilalți oamenii care vorbesc orice fel de limbă, tremurau înaintea lui și le era frică de el. Regele omora și lăsa să trăiască pe cine dorea el. Punea în funcții respectabile și destitua din ele pe oricine, conform dorinței lui

suverane. ²⁰Dar când inima lui a devenit arogantă și i s-a împietrit spiritul până la mândrie, a fost dat jos de pe tronul regatului lui; și i-a fost luată gloria. ²¹A fost alungat dintre oameni. Inima lui a devenit ca a animalelor sălbatice; și a locuit împreună cu măgarii sălbatici. L-au hrănit cu iarbă ca pe boi; și corpul lui a fost udat de roua cerului – până când a recunoscut că Dumnezeu foarte înalt guvernează deasupra regatului oamenilor și că El îl oferă cui vrea. ²²Dar tu, Belșatar, care ești fiul lui, nu ai fost modest în inima ta, deși ai știut toate aceste lucruri; ²³ci te-ai manifestat cu aroganță împotriva Celui care este Stăpânul cerului. Ai ordonat ca vasele din casa Lui să fie aduse înaintea ta; și împreună cu demnitarii tăi, cu soțiile tale și cu femeile tale concubine, ați băut (*sfidător*) vin din ele. Ai lăudat zeii de argint, de aur, de bronz, de fier, de lemn și de piatră – care nici nu văd, nici nu aud și nici nu înțeleg ce li se spune – în loc să îl glorifici pe Dumnezeu în mâna Căruia este respirația ta și toată viața pe care o trăiești. ²⁴Din această cauză, El a trimis mâna care a făcut inscripția. ²⁵Cuvintele scrise sunt acestea: «Mene, Mene, Techel, Uparsin». ²⁶Acum îți voi spune care este interpretarea acestor cuvinte: «Mene» înseamnă că Dumnezeu a numărat zilele guvernării tale care s-a terminat. ²⁷«Techel» înseamnă că ai fost cântărit și ai fost găsit ușor. ²⁸«Peres» (*de la «Uparsin»*) înseamnă că regatul tău a fost împărțit în două și dat mezilor și perșilor.” ²⁹Imediat (*după ce Daniel a tăcut*), Belșatar a dat un ordin; și l-au îmbrăcat pe Daniel în haine roșii, i-au pus un lanț de aur la gât și l-au desemnat al treilea în conducerea regatului. ³⁰Dar chiar în acea noapte, Belșatar – regele caldeenilor – a fost omorât. ³¹Apoi Darius, medul, care avea vârsta de șaiszeci și doi de ani, a primit (*aprobarea să conducă*) regatul. **6** Darius a decis să desemneze în regatul lui o sută douăzeci de guvernatori cu autoritate absolută, care să fie repartizați în tot teritoriul. ²A decis să fie și trei supraveghetori-șefi ai tuturor acestora. Între cei trei (*supraveghetori*) era și Daniel. Guvernatorii cu autoritate absolută în teritoriul lor erau datori să se subordoneze celor trei supraveghetori, astfel încât regele să nu sufere vreo pagubă. ³Dar dintre cei trei supraveghetori care erau șefii guvernatorilor cu autoritate absolută în teritoriul regatului, Daniel era un om special – pentru că în el era un spirit distinct; iar regele se gândea să îi ofere autoritate superioară celorlalți (*conducători*) care existau în tot regatul lui. ⁴Atunci supraveghetorii și guvernatorii cu autoritate absolută au planificat să găsească o acuzație împotriva lui Daniel referitoare la treburile regatului; dar nu au reușit să găsească niciun cap de acuzare și nicio greșeală (*în activitatea lui*) – pentru că el era om de încredere și nu se putea găsi în el vreo greșeală făcută din neatenție sau vreo abatere de la ce este corect. ⁵Acei oameni au zis: „Nu găsim în acțiunile acestui Daniel nimic de condamnat. Am putea să îl reclamăm (*regelui*) doar dacă vom găsi ceva din legea Dumnezeului lui pe care el o respectă!” ⁶Atunci, acei supraveghetori și guvernatori s-au dus cu mare zgomot la rege; și i-au zis: „Rege Darius, să trăiești etern! ⁷Toți supraveghetorii regatului, demnitarii, guvernatorii cu autoritate absolută în teritoriul lor, consilierii și ceilalți guvernatori sunt de acord să se scrie un

decret regal care să prevadă o interdicție. În el să se precizeze că oricine se va ruga în următoarele treizeci de zile altui zeu sau altui om decât ție, rege, să fie aruncat în groapa cu lei. ⁸Acum, rege, aprobă această interdicție și semnează decretul; pentru ca nimeni să nu îi poată modifica în vreun fel conținutul – așa cum prevede legea mezilor și a perșilor care spune că din momentul în care a fost emisă, nicio lege nu mai poate fi abrogată.” ⁹Atunci regele Darius a semnat decretul care conținea această interdicție. ¹⁰Deși știa că s-a semnat decretul, Daniel a continuat să meargă în casa lui care avea deschise ferestrele de sus spre (*fostul oraș*) Ierusalim; și de trei ori pe zi, îngenunchea, se ruga și îl lăuda pe Dumnezeuul lui – așa cum făcuse și înainte. ¹¹Atunci acei oameni au venit prin surprindere în casă; și l-au găsit pe Daniel rugându-se și implorând bunătatea Dumnezeuului lui. ¹²Apoi s-au prezentat înaintea regelui și i-au amintit de interdicția regală, zicându-i: „Oare nu ai semnat tu o interdicție conform căreia, în următoarele treizeci de zile, oricine se roagă altui zeu sau altui om cu excepția ta, să fie aruncat în groapa cu lei?” Regele a răspuns: „Ba da; este adevărat. Am semnat o interdicție care respectă legea mezilor și a perșilor, care prevede că după ce a fost emisă, nicio decizie nu mai poate fi (*vreodată*) abrogată.” ¹³Ei i-au mai zis regelui: „Să știi, rege, că Daniel – unul dintre exilații veniți din teritoriul numit Iuda – îți sfidează decretul. El nu respectă interdicția pe care ai semnat-o; și a continuat să se roage de trei ori pe zi!” ¹⁴Când a auzit acest lucru, regele s-a întristat foarte mult; și s-a gândit cum să îl salveze pe Daniel. Până la apusul soarelui, el s-a tot gândit cum să procedeze ca să îl scape (*de consecința nerespectării aceluia decret*). ¹⁵Apoi, acei oameni au venit gălăgioși la rege; și i-au zis: „Să știi, rege, că legea mezilor și a perșilor prevede că orice interdicție și orice decret dat de rege, nu se poate anula!” ¹⁶Atunci regele a dat ordin să fie adus Daniel și să fie aruncat în groapa cu lei. Regele i-a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia Îi slujești permanent, să te salveze!” ¹⁷Au adus o piatră pe care au pus-o să blocheze ieșirea din groapă; iar regele a sigilat-o cu inelul lui și cu inelul oamenilor lui remarcabili – ca să nu se schimbe nimic pentru Daniel. ¹⁸Apoi regele s-a retras în palatul lui; și a stat acolo noaptea fără să mănânce și fără să i se aducă vreo dansatoare. El nu a putut deloc să doarmă. ¹⁹Când s-a luminat, regele s-a ridicat și s-a dus repede la groapa cu lei. ²⁰S-a apropiat de ea și l-a strigat pe Daniel cu o voce care demonstra că fusese afectat de durere (*sufletească*) pentru situația lui. Regele i-a zis lui Daniel: „Daniele, sclav al Dumnezeuului care este viu, a putut Dumnezeuul tău, căruia permanent Îi slujești, să te salveze de lei?” ²¹Daniel i-a răspuns regelui: „Să trăiești etern, rege! ²²Dumnezeul meu Și-a trimis îngerul care a închis gura leilor; iar aceștia nu mi-au făcut niciun rău – pentru că am fost nevinovat înaintea Lui. Și nici împotriva ta, rege, nu am făcut nimic rău!” ²³Atunci regele s-a bucurat mult văzând ce s-a întâmplat cu Daniel; și a dat ordin să fie scos din groapă. Daniel a fost scos de acolo: și nu s-a putut constata nici măcar o rană pe el – pentru că s-a încrezut în Dumnezeuul lui. ²⁴Regele a ordonat să fie aduși înaintea lui oamenii care îl reclamaseră pe Daniel. Apoi, aceia au fost aruncați în groapa

cu lei – nu numai ei, ci și fiii lor și soțiile lor. Imediat cum au ajuns în partea de jos a gropii, leii i-au prins și le-au sfărâmat toate oasele. ²⁵Apoi regele Darius a scris tuturor popoarelor, etniilor și oamenilor care vorbesc orice fel de limbă din tot teritoriul țării lui: „Pacea să vă fie înmulțită! ²⁶Ordon ca în orice parte a regatului meu, oamenii să tremure în fața Dumnezeului lui Daniel și să îl respecte. El este Dumnezeul viu care trăiește permanent! Regatul Lui nu va fi niciodată distrus; și guvernarea Lui nu va avea sfârșit. ²⁷El scapă și salvează. El face semne și miracole în cer și pe pământ. El l-a salvat pe Daniel din ghearele leilor!” ²⁸Daniel a trăit bine în timpul guvernării lui Darius și a persanului Cyrus. ⁷ În primul an al guvernării lui Belșatar, regele Babilonului, Daniel a avut un vis; și au fost viziuni în mintea lui, în timp ce dormea. Apoi Daniel a scris visul și a relatat lucrurile care aveau semnificație. ²Daniel a spus: „În timpul viziunii mele pe care am avut-o noaptea, am privit și am văzut că cele patru vânturi ale cerului s-au declanșat pe acea mare care are mari dimensiuni. ³Din ea au ieșit patru animale sălbatice mari. Fiecare animal era diferit de celelalte. ⁴Primul semăna cu un leu și avea aripi de vultur. L-am privit până când i-au fost smulse aripile. A fost ridicat de la pământ, a stat pe picioarele lui ca un om și i s-a dat o inimă omenească. ⁵Apoi am văzut un al doilea animal sălbatic. El era ca un urs. Stătea culcat pe o parte și ținea trei coaste între colții gurii lui. Acestui animal sălbatic i s-a spus: «Ridică-te și mănâncă multă carne!». ⁶În acel moment am privit și am văzut că mai era un alt animal, ca un leopard. Acela avea pe spate patru aripi ca de pasăre și patru capete. Lui i s-au oferit teritorii în care să fie stăpân. ⁷Atunci, în timpul viziunilor mele nocturne, am privit din nou și am mai observat că era un al patrulea animal sălbatic. El provoca frică, era fioros și avea o foarte mare forță. Cu dinții lui mari de fier, devora și sfărâma. Apoi călca resturile cu picioare lui. Era diferit de toate celelalte animale sălbatice pe care le văzusem înaintea lui; și avea zece coarne. ⁸Priveam cu atenție la acele coarne; și am observat că a apărut între ele un alt corn mai mic. Când a apărut el, i-au fost smulse trei dintre primele coarne. Acel corn avea niște ochi – ca ai unui om – și o gură care vorbea cu aroganță. ⁹În timp ce priveam, au fost așezate niște tronuri; și Cineva bătrân, a luat loc. Haina Lui era albă ca zăpada, iar părul de pe capul Lui semăna cu lâna curată. Tronul celui Bătrân era numai flăcări, iar roțile tronului erau formate dintr-un foc care ardea cu intensitate. ¹⁰Înaintea Lui ieșea și curgea un râu de foc. Era slujit de mii de mii de slujitori; și alți zece mii de ori câte zece mii stăteau înaintea Lui. Am văzut că a fost o judecată; și au fost deschise niște cărți. ¹¹Am continuat să privesc din cauza răsunetului cuvintelor arogante pe care le pronunța acel corn. Am privit până când acel animal sălbatic a fost omorât. Corpul lui a fost distrus și aruncat în foc, ca să fie ars. ¹²Celorlalte animale sălbatice li s-a luat guvernarea; dar li s-a permis o prelungire a vieții un timp, până la un anume termen. ¹³Am privit în timpul viziunilor mele de noapte; și am mai văzut că pe norii cerului venea Cineva care era ca un fiu al omului. El s-a apropiat de acel Bătrân; și a fost adus înaintea Sa. ¹⁴Aceluia care semăna cu un fiu al omului I

s-a dat autoritatea, onoarea și dreptul să guverneze regatul – pentru ca Lui să Îi slujească toate popoarele, toate etniile și toți oamenii care vorbesc orice fel de limbă. Guvernarea Lui este eternă și va fi permanentă; iar regatul Lui nu va fi distrus niciodată! ¹⁵Eu, Daniel, am fost neliniștit în spiritul meu; și am fost speriat de viziunile din mintea mea. ¹⁶M-am apropiat de unul dintre cei care stăteau în apropierea mea; și i-am cerut să îmi spună adevărul despre tot ce văzusem. El mi-a vorbit și mi-a arătat interpretarea acelor lucruri, zicând: ¹⁷«Aceste patru mari animale sălbatice sunt patru regi care vor veni să guverneze pe pământ. ¹⁸Dar sfinții Celui foarte înalt vor primi Regatul și îl vor conduce pentru totdeauna, în eternitate.» ¹⁹Apoi am dorit să înțeleg (*mai detaliat*) ce înseamnă al patrulea animal sălbatic. El era diferit de toate celelalte și foarte fioros. Avea colți de fier și gheare de bronz; devora, sfărâma și călca resturile cu picioarele lui. ²⁰Am dorit să înțeleg atât semnificația celor zece coarne de pe capul lui, cât și ce înseamnă celălalt corn care apăruse și în fața căruia căzuseră trei. Acel corn avea ochi, o gură care vorbea cu aroganță și era mai impunător decât celelalte. ²¹Am privit din nou și am văzut cum acel corn a făcut război cu sfinții pe care i-a învins. ²²Acest lucru s-a întâmplat până când a venit acel Bătrân și a făcut dreptate sfinților Celui foarte înalt și până când a venit vremea în care sfinții au luat Regatul ca să îl guverneze ei. ²³El mi-a zis: „Al patrulea animal sălbatic este un al patrulea regat care va fi pe pământ. El va fi diferit de toate celelalte regate. Va devora tot pământul, îl va călca în picioare și îl va sfărâma. ²⁴Cele zece coarne sunt zece regate care vor proveni din acel regat. După ele, va veni să guverneze un altul. El va fi diferit de ceilalți (*regi*); și îi va umili pe trei dintre ei. ²⁵Va pronunța cuvinte ofensatoare împotriva Celui foarte înalt; și îi va exploata pe sfinții Lui. Se va gândi să schimbe obiceiurile vremurilor și legea; iar sfinții vor ajunge la discreția lui o perioadă de timp, apoi încă două asemenea perioade și jumătate. ²⁶Dar va fi o judecată; și i se va lua autoritatea ca să fie distrusă pentru totdeauna. ²⁷Apoi, guvernarea, autoritatea și faima regatelor care sunt oriunde sub cer, vor fi date poporului sfinților Celui foarte înalt. Regatul Lui este unul etern; și toate autoritățile Îi vor sluji și Îl vor asculta!” ²⁸Aici s-au terminat cuvintele celui care mi-a vorbit. Eu – Daniel – am fost foarte speriat de gândurile mele; și mi s-a schimbat culoarea feței. Dar am păstrat acele cuvinte în inima mea. **8** În al treilea an al guvernării regelui Belșatar, eu – Daniel – am avut o altă viziune. ²În ea am văzut că eram în capitala Susa, în provincia Elam; și stăteam pe malul râului Ulai. ³Am privit; și am observat că lângă râu stătea un berbec cu două coarne. Acele coarne erau lungi; dar unul era mai lung decât celălalt. Acel corn mai lung crescuse ultimul. ⁴Am văzut cum berbecul împungea spre Vest, spre Nord și spre Sud. Niciun animal nu i se putea opune; și nimeni nu putea scăpa de autoritatea lui. El făcea ce dorea; și a ajuns să aibă o mare forță. ⁵În timp ce doream să înțeleg aceste lucruri, am observat că a venit un țap din Est. El parcursese toată suprafața pământului, dar fără să îl atingă. Acel țap avea un corn impunător între ochi. ⁶A mers până la acel berbec cu două coarne pe care l-am văzut stând

lângă râu. S-a dus spre el cu mare determinare și foarte supărat împotriva lui. **7**L-am văzut cum s-a apropiat de berbec într-un mod foarte violent. Apoi l-a lovit cu mare forță și i-a rupt cele două coarne. Berbecul nu a avut forța care să îi permită să i se opună. Țapul l-a trântit pe pământ și l-a călcat cu picioarele lui. Și nu a fost nimeni care să poată salva berbecul de forța aceluia țap. **8**Apoi țapul a continuat să aibă o forță din ce în ce mai mare. Dar când a ajuns la forța lui maximă, i s-a rupt acel corn mare. În locul lui au apărut alte patru coarne impunătoare, orientate spre cele patru vânturi ale cerului. **9**Din unul dintre acele coarne a ieșit un altul mai mic care a crescut exagerat de mult spre Sud, spre Est și spre țara minunată. **10**S-a înălțat până la armata cerului, a aruncat pe pământ atât o parte din ea, cât și unele dintre stele. Apoi le-a călcat cu picioarele lui. **11**S-a înălțat până la conducătorul armatei și i-a luat sacrificiul pe care îl oferă el permanent; iar localul sanctuarului Lui a fost dărâmat. **12**Armata și sacrificiul oferit continuu au ajuns la discreția lui – din cauza nedreptății comise. Cornul a aruncat adevărul la pământ și a reușit în toate acțiunile lui. **13**Atunci am auzit un sfânt vorbind; și un alt sfânt îl întreba pe cel care vorbea: „În cât timp se va întâmpla ce am văzut în viziunea despre sacrificiul continuu, despre nedreptatea care a adus dezastrul, despre călcarea cu picioarele a sfântului local al sanctuarului și despre distrugerea armatei?” **14**El mi-a dat mie răspunsul, zicând: „Până se vor întâmpla aceste lucruri, vor trece două mii trei sute de seri și de dimineți; apoi sfântul sanctuar va fi curățat.” **15**În timp ce eu, Daniel, aveam această viziune și doream să o înțeleg, a venit cineva ca un om; și stătea în picioare înaintea mea. **16**Am auzit o voce de om care venea din mijlocul râului Ulai. Ea striga, zicând: „Gabriel, ajută-l să înțeleagă această viziune!” **17**Când a venit lângă locul unde eram, m-am speriat și am căzut cu fața spre pământ. El mi-a zis: „Fiul omului, să știi că viziunea se referă la vremea sfârșitului!” **18**Când mi-a vorbit el, am căzut leșinat cu fața spre pământ. El m-a atins și m-a ridicat din nou pe picioare în locul unde eram. **19**Apoi mi-a zis: „Să știi că îți voi spune ce se va întâmpla în ultima vreme care va fi una a indignării – pentru că viziunea se referă la timpul când va fi sfârșitul. **20**Berbecul pe care l-ai văzut și care avea cele două coarne, îi reprezintă pe regii Mediei și ai Persiei. **21**Acel țap impunător este regele Greciei. Cornul mare care era între ochii lui, este primul (*ei*) rege. **22**Faptul că acest corn a fost rupt și că în locul lui au crescut alte patru coarne, înseamnă că din acest popor se vor forma patru regate; dar ele nu vor avea forța celui inițial. **23**La sfârșitul guvernării lor, când păcatele celor neascultători vor ajunge la limita maximă admisibilă, va veni să guverneze un rege curajos, arogant și abil în comploturi. **24**El va avea o mare forță; dar nu va acționa în baza propriei lui autorități. Va face incredibile dezaastre și va reuși să realizeze tot ce își va propune. Îi va distruge pe cei care dețin forța; și va învinge poporul sfinților. **25**Din cauza inteligenței lui și a succesului înșelăciunilor lui, inima îi va deveni arogantă. Va distruge pe mulți care credeau că trăiesc într-un climat de securitate; și se va opune chiar Conducătorului conducătorilor. Dar(, în final,) acel rege va fi sfârâmat fără

ajutorul vreunei mâini omenești. ²⁶Să știi că viziunea în care ți s-a vorbit despre acel număr de seri și de dimineți, este adevărată. Dar tu să îi ții secretă semnificația; pentru că ea se referă la niște zile îndepărtate.” ²⁷Eu, Daniel, am fost extenuat și bolnav câteva zile. Apoi m-am ridicat și am fost preocupat cu treburile regelui. Eram surprins din cauza acelei viziunii pe care nu o putea înțelege nimeni. ⁹ Era primul an al guvernării lui Darius – fiul lui Ahașveroș – care aparținea poporului mezilor. El fusese făcut rege în teritoriul caldeenilor. ²Deci în primul lui an de guvernare, eu, Daniel, citind cărțile, am înțeles ce număr de ani trebuia să treacă pentru ruinele Ierusalimului – conform Cuvântului lui Iahve spus profetului Ieremia. Acolo scria că trebuie să treacă șaptezeci de ani. ³Mi-am îndreptat fața către Dumnezeu care se numește Iahve, ca să Îl caut prin rugăciune, cu cereri și cu post, îmbrăcându-mă cu sac și punând cenușă pe mine. ⁴M-am rugat Dumnezeului meu numit Iahve; și I-am vorbit sincer, zicând: „O, Doamne, Tu care ești Dumnezeul mare și care inspiri (*oricui*) frică. Tu Îți respecti legământul și bunătatea față de cei care Te iubesc și care respectă poruncile Tale. ⁵Noi am păcătuit, am greșit, am fost răi și ne-am revoltat. Ne-am îndepărtat de poruncile și de regulile Tale. ⁶Nu am ascultat de slujitorii Tăi, de profeți, care vorbeau în numele Tău regilor noștri, prinților, strămoșilor noștri și întregului popor din țară. ⁷Doamne, ai dreptate: nouă trebuie astăzi să ni se umple fața de rușine. Da, nouă: fiecărui bărbat care provine din teritoriul numit Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului popor Israel care este acum aproape sau departe – din orice țară unde i-ai alungat din cauza faptului că s-au făcut vinovați de infidelitate față de Tine. ⁸Doamne, noi merităm să ni se umple fața de rușine. Da, nouă, regilor noștri, conducătorilor noștri și strămoșilor noștri; pentru că am păcătuit față de Tine! ⁹Dar Dumnezeul nostru – numit Iahve – are milă și iertare, deși împotriva Lui ne-am revoltat (*prin neascultare*)! ¹⁰Nu am ascultat ce ne vorbea Dumnezeul nostru care se numește Iahve. Am refuzat să ne trăim viața conform legilor Lui pe care ni le-a dat prin intermediul profeților care sunt slujitorii Săi. ¹¹Tot poporul Israel Ți-a încălcat legea (*pe care ne-ai dat-o*); și astfel, el s-a îndepărtat, refuzând să asculte ce îi spunea vocea Ta. Așa ne explicăm acum de ce s-au revărsat peste noi jurământul și blestemul care au fost scrise în legea lui Moise, sclavul lui Dumnezeu; pentru că noi am păcătuit împotriva acestui Dumnezeu. ¹²El Și-a respectat astfel cuvântul pe care-l pronunțase împotriva noastră și împotriva conducătorilor noștri care ne judecau. Iahve a adus peste noi un dezastru atât de mare, încât ce i s-a întâmplat Ierusalimului, nu s-a mai întâmplat nicăieri sub cer. ¹³Acest dezastru ne-a afectat exact cum este scris în legea lui Moise; iar noi nu ne-am rugat Dumnezeului nostru care se numește Iahve, acceptând să ne întoarcem de la nedreptățile noastre și să luăm în considerare adevărul Tău. ¹⁴Astfel, Iahve a avut grijă să aducă acest dezastru peste noi; pentru că El este corect în tot ce a făcut, dar noi nu am ascultat ce ne spunea vocea Sa. ¹⁵Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, recunosc că noi am păcătuit și că am fost răi. Tu ești cel care Ți-ai scos poporul de pe teritoriul Egiptului cu forța brațului Tău; și Ți-ai

făcut un nume care este cunoscut și astăzi. ¹⁶Doamne, conform lucrărilor Tale făcute cu dreptate, Te rog să Îți îndepărtezi mânia și marea Ta supărare față de orașul Tău – față de Ierusalim. Ea să se îndepărteze astfel de muntele Tău sfânt; pentru că din cauza păcatelor și a nedreptăților strămoșilor noștri a ajuns Ierusalimul și poporul Tău de rușinea tuturor celor care ne înconjoară! ¹⁷Dumnezeul nostru, ascultă acum rugăciunea sclavului Tău și cererile lui. De dragul Tău, Doamne, fă să lumineze fața Ta peste localul sanctuarului Tău care este devastat! ¹⁸Dumnezeule, apleacă-Ți urechea și ascultă! Deschide-Ți ochii și privește la ruinele noastre și la orașul peste care este chemat numele Tău! Nu în baza faptelor noastre corecte Îți aducem cererile noastre înaintea Ta; ci pentru marea Ta bunătate (*avem curajul să vorbim astfel*). ¹⁹Stăpâne, ascultă-ne și iartă(-ne)! Ia în considerare aceste cuvinte! Dumnezeul meu, de dragul Tău lucrează și nu întârzia (*cu răspunsul*); pentru că numele Tău este chemat peste orașul Tău și peste poporul Tău!” ²⁰Astfel vorbeam, mă rugam recunoscând sincer păcatul meu și al poporului meu numit Israel; și îmi aduceam cererile înaintea Dumnezeului meu, numit Iahve, pledând pentru muntele sfânt al Dumnezeului meu. ²¹În timp ce eu încă vorbeam în rugăciune, „omul” Gabriel – pe care îl văzusem în viziunea anterioară – a venit repede în zbor și s-a apropiat de mine chiar în momentul când (*în mod normal, în templu*) se oferea sacrificiul de seară. ²²El m-a făcut să înțeleg (*ce doream să știu*), spunându-mi: „Daniel, am venit acum să îți ofer discernământ și să te ajut să ai înțelegere. ²³Când ai început să te rogi, deja a fost pronunțată o sentință; iar eu am venit să te anunț (*despre ea*); pentru că tu ești agreat de Dumnezeu. Deci fi atent la cuvintele ei; și urmărește să înțelegi viziunea! ²⁴S-a luat decizia conform căreia va trece o perioadă de șaptezeci de ori câte șapte perioade de timp până când poporul tău va putea reveni în orașul tău sfânt. Abia după acest timp se va termina nedreptatea, se va opri comiterea păcatelor, vina va fi achitată și va apărea dreptatea eternă. Până atunci, viziunea va fi sigilată; și profetia care vorbește despre dedicarea prin ungere cu ulei a Celui foarte sfânt (*ca Rege*), va aștepta să fie confirmată. ²⁵Să știi și să înțelegi că de la emiterea ordinului de restaurare și de reconstruire a Ierusalimului și până la Conducătorul uns (*ca Rege*), vor fi de șapte ori câte șapte perioade de timp; și apoi încă șaiszeci și două de perioade de timp. Îi vor fi refăcute (*Ierusalimului*) atât piața, cât și șanțurile (*de apărare*). Dar aceste lucruri se vor întâmpla în vremuri de mare dificultate. ²⁶După cele șaiszeci și două de perioade de timp, cel uns (*ca rege*) va fi distrus; și totuși, acest lucru nu îl va afecta. Armata unui conducător care va veni, va distruge orașul și sfântul local al sanctuarului lui. Sfârșitul va fi ca printr-un potop; iar războiul va dura până la sfârșit. Dezastrele (*care vor fi atunci*) sunt deja decise. ²⁷El va ratifica un legământ categoric cu mulți oameni, pentru o perioadă de șapte ani. Dar la jumătatea celor șapte ani, va face să înceteze ritualul oferirii permanente a animalului sacrificat și a darului de mâncare (*în sanctuar*). Atunci va pune pe streășina templului oribila imagine a distrugerii – până va veni acel dezastru decis împotriva orașului devastat.” **10** În al

treilea an al guvernării lui Cyrus, regele Persiei, i s-a revelat un cuvânt lui Daniel care fusese numit Belșațar. Cuvântul este adevărat și anunță un mare război. El a înțeles cuvântul. Semnificația lui i-a venit printr-o viziune. ²În acele zile eu, Daniel, eram în jale de trei săptămâni. ³Nu am mâncat mâncăruri speciale, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin; și nu m-am uns deloc (*cu substanțe de întreținere a pielii*) – până nu au expirat cele trei săptămâni. ⁴În a douăzeci și patra zi din prima lună, eram pe malul marelui râu care se numește Tigru. ⁵Am privit și am văzut că acolo era un bărbat îmbrăcat în haine făcute din in și legat la mijloc cu o centură făcută din aur de Ufaz. ⁶Corpul lui era asemănător crisolitului. Fața lui avea strălucirea fulgerului. Ochii lui erau ca cea mai intensă flacără de foc. Avea mâinile și picioarele ca bronzul lustruit; iar vocea lui era ca zgomotul produs de o mare mulțime de oameni. ⁷Numai eu, Daniel, am văzut această viziune. Bărbații care erau cu mine, nu au văzut-o. Dar și ei au fost afectați de o frică atât de mare, încât au fugit ca să se ascundă. ⁸Astfel, am fost lăsat singur. Stăteam și priveam această mare viziune. Nu am mai avut forță (*ca înainte*), culoarea feței mi s-a schimbat devenind ca a unui mort; și am rămas fără energie. ⁹Apoi am auzit sunetul cuvintelor lui. Iar când l-am auzit, am căzut leșinat cu fața spre pământ. ¹⁰Atunci m-a atins o mână și m-a așezat pe genunchii și pe mâinile mele care tremurau. ¹¹El mi-a zis: „Daniel, om agreat de Dumnezeu, fi atent la cuvintele pe care ți le voi spune! Stai în picioare; pentru că acum am fost trimis la tine!” Când mi-a vorbit astfel, m-am ridicat tremurând. ¹²Apoi a continuat, zicând: „Daniel, să nu te sperii; pentru că toate cuvintele tale au fost ascultate chiar din prima zi în care ai decis în inima ta să înțelegi și să regreti înaintea Dumnezeului tău ce se întâmplă (*cu poporul tău*)! Cuvintele tale au fost auzite; și tocmai din cauza lor am venit eu acum. ¹³Dar conducătorul regatului Persiei mi s-a opus pentru un timp de douăzeci și una de zile. Totuși, să știi că Mihail, unul dintre cei mai remarcabili conducători, a venit să mă ajute; pentru că fusesem lăsat acolo, împreună cu regii Persiei. ¹⁴Acum am venit să te învăț despre ce se va întâmpla cu poporul tău în ultimele zile ale existenței lui (*pe pământ*); pentru că viziunea se referă la acele vremuri!” ¹⁵În timp ce îmi spunea aceste cuvinte, mi-am aplecat fruntea spre pământ și am rămas mut. ¹⁶Dar cineva care semăna cu un om mi-a atins buzele. Atunci mi-am deschis gura și am început să vorbesc. I-am zis celui care stătea înaintea mea: „Stăpâne, văzând această viziune, m-am umplut de frică; și am rămas fără energie. ¹⁷Cum ar putea slujitorul Stăpânului meu să vorbească cu el? Nu mai am forță; și abia mai respir!” ¹⁸Atunci cel care semăna cu om m-a atins din nou și mi-a redat forța. ¹⁹El mi-a zis: „Nu te speria! Tu ești un om agreat de Dumnezeu! Îți urez să ai pace! Fii curajos! Și folosește-ți forța pe care o ai (*acum*)!” În timp ce vorbea cu mine, am simțit cum îmi revin forțele. Apoi i-am zis: „Vorbește, Stăpâne, pentru că m-ai făcut să îmi revin!” ²⁰El m-a întrebat: „Știi de ce am venit la tine? Acum mă voi întoarce să lupt împotriva conducătorului Persiei; iar când voi pleca, să știi că va veni conducătorul Greciei. ²¹Dar înainte de toate acestea îți voi spune ce

este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva lor decât Mihail care este conducătorul vostru. **11** În primul an al guvernării lui Darius, medul, am fost și eu acolo, ca să îl ajut. **2**Acum vreau să știi acest adevăr: vor mai fi încă trei regi în Persia. Al patrulea rege va strânge mai multă bogăție decât toți ceilalți; și când va avea autoritate din cauza bogăției, îi va face pe toți să se revolte împotriva regatului Greciei. **3**Apoi va veni la guvernare un rege care va avea o mare forță. El își va conduce regatul cu mare autoritate și va face tot ce va dori. **4**După ce va fi înălțat, regatul lui va fi sfărâmat și va fi împărțit în cele patru direcții din care bat vânturile cerului. Dar fostul regat nu va rămâne urmașilor lui și nici nu va mai avea aceeași autoritate ca atunci când guvernă el. Regatul acelui rege va fi deznădăcinat și va fi dat și altor regi în afară de aceștia. **5**Regele din sud va deveni o forță mai mare decât celelalte; dar unul dintre conducătorii lui îl va depăși și își va conduce cu mare autoritate propriul lui regat. **6**După câțiva ani, ei se vor alia. Fiica regelui din sud va veni la regele din nord, ca să ratifice alianța. Totuși, această alianță nu va fi respectată. Deci acel rege și autoritatea lui nu vor exista pentru mult timp. Fata va fi omorâtă împreună cu însoțitorii ei. Vor muri atunci și cel în familia căruia s-a născut, împreună cu cel care a susținut-o. În acele vremuri, **7**din rădăcinile ei va crește o ramură tânără care să o înlocuiască. Acela va veni împotriva armatei regelui din nord și va intra în fortăreața lui. Se va lupta cu cei din acel regat și îi va învinge. **8**Va duce în Egipt, ca pradă de război, atât zii lor formați din imagini turnate, cât și vasele lor scumpe de argint și de aur. Pentru câțiva ani, el va sta departe de regele de la Nord. **9**Atunci regele regatului din Nord va veni să lupte împotriva regatului regelui din Sud; dar se va întoarce în țara lui. **10**Totuși, fiii lui se vor pregăti de război; și vor strânge o mulțime de armate care vor înainta. Vor veni ca un potop, vor traversa teritoriul și se vor lupta cu el. Vor face ca lupta să ajungă până spre fortăreața lui. **11**Văzând că se va întâmpla acest lucru, regele din Sud va veni să lupte împotriva celui din Nord care va organiza o mare armată. Totuși, ea va fi învinsă de celălalt rege. **12**Când armata (*celuilalt*) va fi învinsă, inima regelui din Sud va deveni arogantă. Va omorî zeci de mii de oameni; dar tot nu va fi învingător. **13**Regele din Nord va strânge o altă armată – mai mare decât prima – și după câțiva ani va înainta cu ea, transportând multe provizii. **14**În acele vremuri, mulți vor decide să lupte împotriva regelui din sud. Niște oameni violenți din poporul tău se vor revolta – ca să facă să se confirme viziunea. Dar ei vor fi învinși. **15**Când va veni regele din Nord, va ridica rampe pentru asalt și va cuceri un oraș fortificat. Forțele regelui din Sud nu i se vor putea opune nici chiar atunci când vor participa la luptă trupele lui special antrenate pentru război. **16**Cel care va veni împotriva lui, va acționa cum îi va plăcea; și nimeni nu i se va (*putea*) opune. El se va opri în țara minunată, având forța distrugerii ei. **17**Va intenționa să vină cu toată forța regatului lui; și va face o alianță cu el, oferindu-i pe una dintre fiicele lui ca soție. Astfel, va dori să îi distrugă regatul; dar nu va reuși să facă acest lucru. **18**Apoi se va îndrepta spre marile insule și va cuceri multe dintre ele. Dar un comandant va

opri dezastrele pe care le făcea și le va întoarce împotriva lui. **19**Acel rege se va duce spre fortărețele din țara lui; dar se va împiedica, va cădea și nu va mai fi găsit. **20**Cel care îi va lua locul, va trimite un colector de taxe, ca să salveze astfel onoarea și faima regatului. Dar în câteva zile, el va fi anihilat fără mânie și fără luptă. **21**În locul lui va urca pe tronul regatului un om desconsiderat, căruia nu i se oferise faimă regală. El va veni în mod surprinzător și va deveni conducătorul regatului printr-un complot. **22**Marile armate vor fi măturate din drumul lui; și vor fi înfrânte. La fel se va întâmpla și cu acel conducător care ratificase legământul. **23**După ce se vor uni cu el prin alianță, va proceda într-un mod înșelător. Astfel, va acționa cu mare forță chiar dacă va folosi puțini oameni. **24**Va intra prin surprindere în locurile productive ale provinciei; și va face ceva ce nu făcuseră nici părinții lui, nici părinții părinților lui. El va împărți prada, jaful și bogățiile, concepând planuri împotriva fortificațiilor. Dar acest lucru se va întâmpla numai pentru o vreme. **25**El își va provoca autoritatea și curajul, înaintând împotriva regelui din Sud cu o mare armată. Regele din Sud se va implica în luptă cu o armată mult mai mare și cu o forță superioară lui; dar nu îl va învinge (*pe cel din Nord*) – din cauza planurilor rele concepute împotriva lui. **26**Cei care mănâncă din hrana oferită de el, vor urmări să îl omoare. Armata lui se va împrăștia; și mulți vor cădea învinși. **27**Cei doi regi care vor avea în inimile lor dorința să facă rău, vor sta la aceeași masă și vor vorbi diplomatic, mințindu-se unul pe altul. Dar nu vor reuși (*să supraviețuiască pentru mult timp, conform acelei înțelegeri*); pentru că sfârșitul (*lor*) va fi la vremea stabilită. **28**Regele din Nord se va întoarce în țara lui cu mari bogății; dar inima lui va fi împotriva sfântului legământ. Își va urma dorințele; și apoi se va întoarce în țara lui. **29**La vremea stabilită, va reveni și va înainta împotriva celor din Sud; dar nu se va mai întâmpla ca înainte. **30**Vor veni împotriva lui niște corăbii din Chitim. Acele corăbii îl vor descuraja. Se va retrage și se va manifesta foarte violent împotriva sfântului legământ. Când se va întoarce, îi va favoriza pe cei care au refuzat să mai respecte sfântul legământ. **31**Armatele trimise de el vor ocupa și vor profana atât sanctuarul, cât și fortăreața. Vor opri oferirea continuă a animalului sacrificat; și vor instala acolo imaginea oribilă a distrugătorului. **32**Prin metode diplomatice, îi va atrage de partea lui pe cei care încalcă legământul. Dar aceia din popor care Îl vor cunoaște pe Dumnezeu lor, vor avea forța să reziste acestei tentații. **33**Înțelepții poporului îi vor învăța pe mulți. Acest lucru se va întâmpla chiar dacă pentru un timp unii dintre ei vor cădea omorâți cu sabia sau vor muri în incendii, în captivitate ori în urma jafurilor. **34**Când vor muri, vor primi puțin ajutor; și mulți vor veni într-un mod ipocrit să se alieze cu ei. **35**Unii dintre înțelepți vor cădea – ca să fie încercați, curățați și albiți până la vremea sfârșitului – pentru că finalul va fi doar când va expira timpul stabilit. **36**Regele va face atunci tot ce va dori. Se va auto-glorifica și se va considera superior oricărui zeu. Va face declarații pe care nu le mai făcuse nimeni până atunci împotriva Dumnezeului dumnezeilor. El va reuși până când va expira perioada de indignare – pentru

că ce este stabilit, se va întâmpla. ³⁷Nu va lua în considerare nici zeii strămoșilor lui, nici pe cel dorit de femei. El va ignora orice zeu; și se va autoglorifica deasupra tuturor. ³⁸În locul lor va cinsti zeul fortărețelor. Pe acela care fusese necunoscut strămoșilor lui, îl va onora oferindu-i aur, argint, pietre prețioase și lucruri de mare valoare. ³⁹Cu ajutorul aceluia zeu străin va lupta împotriva orașelor fortificate. Celor care îl vor recunoaște, le va oferi multe onoruri; și pe mulți dintre aceia îi va desemna în funcții de conducere în teritoriul pe care li-l va împărți. ⁴⁰La vremea când va fi sfârșitul lui, regele din Sud îi va declara război. Dar regele din Nord va veni în forță ca o furtună împotriva aceluia, folosind care de luptă, călăreți și multe corăbii. Va invada multe țări și va trece prin ele ca un potop. ⁴¹Va invada chiar și minunata țară. Multe teritorii vor fi ocupate; iar între cei care vor scăpa de această invazie, vor fi locuitorii din Edom, din Moab și conducătorii amoniților. ⁴²Acel rege va invada și va ocupa multe țări; și nici chiar Egiptul nu va scăpa. ⁴³Va deveni stăpânul unor comori secrete care conțin aur, argint și tot felul de lucruri valoroase din Egipt; iar libienii și cușiții vor sta la picioarele lui. ⁴⁴Dar când va primi niște informații din Est și din Nord, va fi afectat și va pleca foarte supărat ca să anihileze și să distrugă pe mulți. ⁴⁵Își va extinde corturile regale de la mări până la sfântul munte glorificat. Dar apoi va ajunge la sfârșitul dominației lui; și atunci nimeni nu îl va ajuta (*să supraviețuiască*). **12** În acea vreme, va veni Mihail, marele conducător care protejează poporul tău. Va fi un timp de necaz – cum nu a fost de la începutul popoarelor și până atunci. Dar în acele vremuri, din poporul tău vor fi salvați toți aceia care își vor găsi numele scris în carte. ²Mulți dintre cei care dorm în pământ, se vor trezi: unii pentru viață eternă, iar alții pentru rușine și dezonoare eternă. ³Înțelepții vor străluci ca cerul plin de stele; iar cei care au învățat dreptatea pe mulți, vor străluci ca stelele – pentru totdeauna. ⁴Dar tu, Daniel, ține secret aceste cuvinte și sigilează cartea până la vremea când va veni sfârșitul. Atunci mulți vor face cercetări (*în ea*); și astfel, va crește cunoașterea!” ⁵Apoi eu, Daniel, am privit și am văzut că alte două persoane stăteau în picioare: una pe un mal al râului și alta pe celălalt mal al lui. ⁶Una dintre aceste persoane l-a întrebat pe bărbatul îmbrăcat în haine de in care era deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până când se vor întâmpla aceste lucruri surprinzătoare?” ⁷Bărbatul îmbrăcat în haine de in și care era deasupra apelor râului, a ridicat mâna dreaptă și mâna stângă spre cer. Atunci l-am auzit jurând pe Cel care este etern viu, zicând: „Va mai fi o perioadă de timp, încă două și apoi jumătate de perioadă! Când forța sfântului popor va fi decimată, atunci se vor întâmpla toate aceste lucruri.” ⁸Eu am auzit, dar nu am înțeles. Atunci am întrebat: „Domnule, cum va fi sfârșitul acestor lucruri?” ⁹El mi-a răspuns: „Du-te, Daniel; pentru că aceste cuvinte sunt secretizate și sigilate până la vremea când va fi sfârșitul. ¹⁰Mulți se vor curăța, se vor albi și vor fi testați. Cei răi vor continua să fie răi; și niciunul dintre ei nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege. ¹¹De la vremea când va fi întrerupt sacrificiul continuu și de la instalarea oribilei imagini a distrugătorului, vor fi o mie două sute nouăzeci

de zile. ¹²Cel care așteaptă și ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile, este un om fericit. ¹³Dar tu du-te – până când va veni sfârșitul! Te vei odihni. Apoi, la sfârșitul zilelor (*existenței Pământului*), vei învia ca să îți primești moștenirea!”

Osea

1 Acesta este Cuvântul lui Iahve transmis lui Osea – fiul lui Beerî – în perioada de guvernare a lui Uzîa, a lui Iotam, a lui Ahaz și a lui Ezechîa – regii din teritoriul numit Iuda – și pe vremea (*rege*) lui Ieroboam – fiul lui Iehoas – care a fost rege în teritoriul numit Israel. **2** Atunci când Iahve i-a vorbit prima dată lui Osea, El i-a zis: „Du-te și ia-ți ca soție o femeie adulteră și (*care are*) copiii rezultați în urma adulterului ei – pentru că cei care locuiesc în această țară s-au prostituat foarte mult abandonându-L pe Iahve!” **3** El s-a dus și a luat-o ca soție pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a rămas însărcinată și i-a născut un fiu. **4** Iahve i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Izreel – pentru că în scurt timp voi pedepsi familia lui Iehu pentru sângele vărsat la Izreel; și voi face să dispară monarhia din poporul lui Israel. **5** În acea zi voi rupe arcul lui Israel în Valea Izreel!” **6** Ea a rămas din nou însărcinată; și a născut o fată. Iahve i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Ruhama – pentru că nu voi mai avea milă de cei numiți Israel; nu îi voi mai ierta! **7** Dar voi avea milă de cei care se numesc Iuda; și îi voi salva doar prin intervenția Dumnezeului lor numit Iahve. Deci nu îi voi scăpa nici prin folosirea arcului, nici prin a sabiei, nici prin luptă și nici prin folosirea cailor sau a călăreților!” **8** După ce a întărcat-o pe Lo-Ruhama, Gomera a rămas însărcinată din nou; și a născut un fiu. **9** Iahve i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Amî – pentru că voi nu (*mai*) sunteți poporul Meu, iar Eu nu (*mai*) sunt Dumnezeul vostru! **10** Totuși, israelienii vor fi imposibil de numărat – ca particulele din care este format nisipul mării care nu poate fi nici măsurat, nici numărat. Și în loc să li se spună: ‘Voi nu sunteți poporul Meu!’, ei vor fi numiți ‘fii ai Dumnezeului viu’. **11** Cei numiți Iuda se vor uni cu aceia care se numesc Israel. Își vor desemna un singur conducător; și vor pleca din țară – pentru că ziua lui Izreel va fi mare!»” **2** „Vorbiți-le fraților voștri «Amî» și surorilor voastre numite «Ruhama»! **2** Faceți reproșuri mamei voastre! Certăți-o – pentru că ea nu este soția Mea, iar Eu nu sunt soțul ei! Să îndepărteze prostituția pe care o practică și adulterul dintre sânii ei. **3** Altfel, o voi dezbrăca de toate hainele și o voi arăta așa cum era în ziua nașterii ei. O voi face să fie ca un deșert; o voi transforma într-un pământ uscat și o voi omorî prin însetare! **4** Nu voi avea milă de fiii ei – pentru că sunt copii rezultați din adulter! **5** Mama lor s-a prostituat și i-a conceput într-un mod rușinos. Ea a zis: «Mă voi duce după amanții mei – după cei care îmi dau pâine și apă, lână și in, ulei și băutură!» **6** Pentru că a procedat așa, îi voi înconjura drumurile cu spini; și pe ea o voi înconjura cu ziduri – ca să nu își mai găsească drumurile. **7** Va alerga după amanții ei, dar nu va ajunge la ei. Îi va căuta, dar nu îi va mai găsi. Apoi va zice: «Mă voi întoarce la Soțul meu de la început – pentru că mi-a fost mai bine atunci decât acum!» **8** Dar ea nu știe că Eu am fost Acela care i-a dat grâul, mustul și uleiul. Tot Eu am fost Cel care i-a înmulțit argintul și aurul pe care ea le-a folosit apoi pentru Baal. **9** Pentru că a procedat așa, Îmi voi lua înapoi atât grâul cât și mustul – pe fiecare la vremea lui. Îmi voi recupera lâna

și inul date pentru acoperirea părților ei intime. ¹⁰Iar acum îi voi descoperi rușinea în fața amanților ei; și niciunul nu o va putea salva din mâna Mea. ¹¹Voi face să dispară toate ocaziile ei de bucurie: sărbătorile ei, lunile ei noi, Sabatele ei – toate zilele ei în care oamenii se adunau. ¹²Îi voi devasta viile și smochinii despre care zicea: «Aceasta este plata oferită de amanții mei!» Voi face din ele o zonă cu iarbă deasă care va fi mâncată de animalele sălbatice de pe câmp. ¹³O voi pedepsi pentru zilele când ardea tămâie baalilor. Atunci ea se pregătea punându-și veriga în nas și salba ei. Umbla după amanți, uitând de Mine! Acestea sunt cuvintele lui Iahve. ¹⁴Toate aceste lucruri i se vor întâmpla. Să știți că apoi o voi seduce, o voi aduce în deșert și îi voi vorbi așa cum dorește inima ei. ¹⁵Acolo îi voi da viile înapoi și voi face din valea Acor o poartă a speranței. Acolo ea va răspunde ca în zilele când era tânără – ca atunci când a plecat de pe teritoriul Egiptului. ¹⁶Iahve zice: În acea zi, Mă vei numi «Soțul meu»; și nu Îmi vei mai spune «Stăpânul meu». ¹⁷Voi îndepărta numele baalilor din gura ei; și ele nu vor mai fi amintite. ¹⁸În acea zi, voi ratifica pentru ei un legământ cu animalele sălbatice de pe câmp, cu păsările zburătoare și cu animalele mici care se târăsc pe pământ. Voi distruge de pe tot teritoriul lor arcul, sabia și războiul; și îi voi face să se odihnească protejați de pericole. ¹⁹Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin dreptate și prin judecată, prin bunătate și prin milă. ²⁰Te voi logodi cu Mine pe baza (*garantării*) loialității; iar tu Îl vei cunoaște pe Iahve. ²¹Iahve zice: În acea zi voi da răspuns cerului, iar el îi va răspunde pământului. ²²Pământul va răspunde grâului, mustului și uleiului, iar ele îi vor răspunde lui Izreel. ²³O voi planta în țară pentru Mine personal! Și astfel, o voi iubi pe aceea care nu era iubită! Celui care nu era poporul Meu, îi voi spune: «Tu ești poporul Meu!»; iar el Îmi va răspunde: «Dumnezeul meu!» ³Iahve mi-a zis: „Du-te și demonstrează-ți din nou dragostea față de soție – deși ea este iubită de un altul și este o adulteră... Iubește-o exact cum și Iahve îi iubește pe israelieni – deși ei s-au dus după alți (*dumne*)zei și iubesc turtele cu stafide!” ²Mi-am cumpărat-o cu cincisprezece șecheli de argint și cu un homer și un letec de orz. ³Apoi i-am zis: „Rămâi la mine mai multe zile. Nu te mai prostitua și nu mai trăi cu niciun alt bărbat. În tot acest timp, nici eu nu mă voi apropia de tine!” ⁴S-a întâmplat așa, pentru că tot atât de multe zile vor rămâne și israelienii fără rege, fără conducător, fără sacrificiu, fără pietre sacre, fără tunică specială a ceremonialului și fără terafimi. ⁵Apoi israelienii se vor întoarce și Îl vor căuta pe Dumnezeul lor – care se numește Iahve – și pe David, regele lor. La sfârșitul zilelor, vor veni la Iahve venerându-L și apelând la bunătatea Lui! ⁴Israelieni, ascultați Cuvântul lui Iahve – pentru că El are o acuzație împotriva locuitorilor țării: „Nu există adevăr, nu există bunătate, nu există cunoștință de Dumnezeu în țară! ²Fiecare jură fals, înșală, omoară, fură și comite adulter. Ei jefuiesc și fac crime continue. ³Astfel, țara jelește; și fiecare locuitor al ei este slăbit. Animalele sălbatice de pe câmp, păsările zburătoare și peștii din mare, dispar. ⁴Dar nimeni să nu certe pe altcineva; și niciun om să nu acuze pe altul. Poporul tău este ca aceia care acuză un preot.

5Te vei împiedica ziua; iar profetul se va împiedica împreună cu tine noaptea. O voi distruge pe mama ta! 6Poporul Meu este decimat de lipsa cunoașterii. Pentru că ai respins cunoașterea, acum și Eu te resping ca preot al Meu! Pentru că ai uitat legea Dumnezeului tău, să știi că și Eu îți voi uita fiii! 7Cu cât s-au înmulțit preoții, cu atât au păcătuit mai mult împotriva Mea. Ei au schimbat gloria lor cu rușinea. 8Se hrănesc cu păcatele poporului Meu și sunt satisfăcuți cu nedreptățile lui. 9Dar și preotului i se va întâmpla la fel ca celorlalți oameni din popor. Îi voi pedepsi pe amândoi conform stilului lor de viață. Le voi oferi recompensa care se potrivește cu faptele lor. 10Vor mânca, dar nu se vor sătura; se vor prostitua, dar nu se vor înmulți – pentru că L-au abandonat pe Iahve. 11Au practicat prostituția, îmbătarea cu vin și cu must. Acestea distrug mintea poporului Meu! 12Ei își întreabă bucata de lemn și se lasă consiliați de un băț – pentru că un spirit de prostituție îi duce în eroare. Ei se prostituează uitând de Dumnezeul lor. 13Oferă sacrificii pe vârfulurile munților și ard tămâie pe dealuri, sub stejari, sub plopi și sub terebinți – pentru că le place umbra lor. Astfel, fetele voastre se prostituează și nurorile voastre comit adulter. 14Nu le voi pedepsi pe fetele voastre pentru că se prostituează și nici pe nurorile voastre care comit adulter; pentru că în primul rând bărbații sunt aceia care se retrag separat cu prostituatele și oferă sacrificii împreună cu prostituatele de la temple. Acest popor fără minte va fi anihilat. 15Dacă tu – Israel – te prostituezi, măcar Iuda să nu devină vinovată (*de această practică*)! Nu vă duceți la Ghilgal, nu vă deplasați până la Bet-Aven și nu jurați zicând formula: «Jur pe Iahve care este viu!». 16Israel este încăpățânat ca un animal tânăr neascultător. Deci cum îl va mai paște Iahve ca pe un miel pe o mare pășune? 17Efraim s-a unit cu idolii. Lăsați-l în această stare! 18Deși băutura s-a terminat, ei continuă să se prostitueze... Conducătorii lui iubesc mult rușinea. 19Vântul îi va lua pe aripile lui; și ei vor fi făcuți de rușine din cauza animalelor lor pe care le sacrifică (*zeilor*).” 5 „Ascultați, preoților! Fii atentă și tu, familia lui Israel! Familie regală, ascultă atentă cu urechea ta! Pentru voi este judecata care va fi pronunțată – pentru că ați fost o capcană la Mițpa și o plasă întinsă peste Tabor! 2Cei neascultători se afundă în dezastru; dar Eu îi voi pedepsi pe toți! 3Eu îl cunosc pe Efraim; iar Israel nu Îmi este necunoscut. Efraim, acum, de puțin timp, te-ai prostituat; iar Israel s-a murdărit și el! 4Faptele lor nu le permit să se întoarcă la Dumnezeul lor, pentru că în mijlocul lor este un spirit de adulter; și ei nu Îl cunosc pe Iahve. 5Mândria lui Israel mărturisește împotriva lui. Israel și Efraim se împiedică în înseși nedreptățile lor; iar Iuda se împiedică și ea împreună cu ei. 6Vor merge cu turmele și cu cirezile lor ca să Îl caute pe Iahve; dar nu Îl vor găsi – pentru că El S-a depărtat de ei. 7Au fost infideli față de Iahve și au născut copii nelegitimi. Acum, lunile lor noi îi vor decima și le vor distruge terenurile lor agricole. 8Sunați din corn la Ghiva și din goarnă la Rama! Strigați în Bet-Aven! După tine, Beniamin! 9Efraim va deveni un deșert în ziua când îi voi reproșa ce a făcut. Anunț clanurile lui Israel despre acest lucru. Este o certitudine că așa se va întâmpla. 10Conducătorii celor

numiți Iuda sunt ca cei care modifică limitele (*maxime admise ale*) teritoriului lor. Îmi voi vărsa supărarea peste ei ca un potop de ape! ¹¹Efraim este exploatat, sfărâmat sub judecată – pentru că i-a plăcut să meargă după învățături false. ¹²Eu sunt ca o molie pentru Efraim și ca o cangrenă pentru urmașii lui Iuda. ¹³Atunci când Efraim și-a văzut boala iar Iuda a observat ce răni are, Efraim s-a dus în Asiria și a apelat la renumitul ei rege. Dar el nu poate nici să vă vindece și nici să vă trateze rana. ¹⁴Eu voi fi ca un leu (*matur*) pentru Efraim și ca un leu tânăr pentru urmașii lui Iuda. Eu personal voi sfâșia; și apoi voi pleca. Voi prăda; și nimeni nu Îmi va lua prada. ¹⁵Voi pleca și Mă voi întoarce în locul Meu – până când își vor recunoaște vina. Ei vor căuta fața Mea. În situația lor foarte dificilă, Mă vor căuta în mod real.” **6**

„Veniți să ne întoarcem la Iahve! Pentru că El ne-a decimat; dar tot El ne va vindeca. El ne-a lovit; dar tot El ne va lega rana. ²Ne va reînvia în două zile; iar în a treia zi ne va ridica; și vom trăi în fața Lui. ³Să Îl cunoaștem pe Iahve; să urmărim să Îl cunoaștem! Așa cum este o certitudine că vine răsăritul, la fel va fi de certă și venirea Lui. El va veni la noi ca o ploaie: ca ploaia târzie care udă pământul!” ⁴„Ce să fac cu tine, Efraim? Ce să fac (*și*) cu tine, Iuda? Dragostea voastră este ca ceața de dimineață și ca roua care dispare în scurt timp. ⁵Astfel, Eu i-am folosit pe profeți ca să îi tai în bucăți, i-am omorât folosind cuvintele pronunțate cu gura Mea; iar judecata Mea a strălucit ca lumina. ⁶Să știți că Eu doresc (*să constat în voi*) milă, nu animale sacrificate; și caut să văd că aveți cunoștință de Dumnezeu mai mult decât pasiunea pentru arderile integrale! ⁷Ei au încălcat legământul ca (*orice om care provine din*) Adam. Nu au fost consecvenți în loialitatea lor față de Mine. ⁸Ghiladul este un oraș de infractori, plin de urme de sânge. ⁹Așa cum tâlharii stau ascunși după un om, la fel stă camuflat și grupul preoților. Ei omoară pe drumul Șehemului, comițând fapte mizerabile. ¹⁰Am văzut un lucru oribil între oamenii care aparțin poporului numit Israel: acolo, Efraim a practicat prostituția. Israel s-a murdărit. ¹¹Și pentru tine, Iuda, este pregătit un seceriș!” „Vreau să îi aduc înapoi pe captivii poporului Meu. **7** Dar atunci când vreau să vindec pe cei care se numesc Israel, se evidențiază vina lui Efraim și faptele murdare ale Samariei. Ei practică înșelătoria. Înăuntru vine și acționează hoțul; iar în exterior jefuiește grupul de tâlhari. ²Nu înțeleg că Eu Îmi aduc aminte de toate răutățile lor. Astfel, acum faptele lor îi înconjoară; și ele sunt în fața Mea. ³Ei îl înveslesc pe rege cu răutatea lor și îi satisfac pe prinți cu minciunile lor. ⁴Toți comit adulter ca un cuptor încins de un brutar care a încetat să mai întrețină focul de când a frământat coca și până când ea a crescut. ⁵De ziua regelui nostru, conducătorii s-au aprins din cauza vinului; iar el dă mâna cu cei aroganți. ⁶Atunci când își concep planurile ca să facă ce este rău, inima lor este încinsă ca un cuptor. Mânia lor mocnește toată noaptea; iar dimineața arde ca flacăra focului. ⁷Toți frig ca un cuptor; și își mănâncă judecătorii. Toți regii lor se prăbușesc; și niciunul dintre ei nu Mă cheamă. ⁸Chiar Efraim se amestecă cu celelalte popoare. Efraim este o turtă care nu a fost întoarsă. ⁹Străinii îi slăbesc forța fără ca el să înțeleagă ce se

întâmplă. Ajunge bătrân și îi crește părul alb fără ca el să observe acest lucru. **10**Mândria lui Israel vorbește împotriva lui; dar el tot nu se întoarce la Dumnezeu lui care se numește Iahve; și tot nu Îl caută, chiar dacă i se întâmplă toate aceste lucruri. **11**Efraim este ca un porumbel: ușor de păcălit și fără minte. Mai întâi cheamă Egiptul în ajutor; apoi se duce în Asiria. **12**Când se vor duce (*ei acolo*), Îmi voi arunca plasa peste ei. Îi voi culca la pământ – exact cum se întâmplă cu păsările zburătoare. Când voi auzi că se adună, îi voi pedepsi. **13**Vai de ei; pentru că s-au depărtat de Mine! Distrugerea este peste ei, pentru că s-au revoltat împotriva Mea! Aș vrea să îi răscumpăr; dar ei spun numai minciuni despre Mine. **14**Nu strigă la Mine din inimă după ajutor, ci se lamentează în paturile lor. Merg împreună pentru strângerea grâului și a mustului; dar Eu Îmi întorc spatele. **15**Eu i-am învățat și le-am întărit brațele; dar ei gândesc rău împotriva Mea. **16**Nu se întorc la Cel foarte înalt; sunt ca un arc neîntins. Conducătorii lor vor cădea loviți de sabie din cauza vorbirii lor curajoase. Da, ea îi va face de râs în Egipt!” **8** „Pune goarna la gură! Cineva care seamănă cu un vultur, vine împotriva casei lui Iahve – pentru că (*cei care vin acolo*) au încălcat legământul Meu; și s-au revoltat împotriva legii Mele. **2**Ei strigă spre Mine: «Dumnezeul nostru, să știi că noi – poporul Israel – Te cunoaștem!» **3**Dar Israel a respins binele. Și pentru că a făcut acest lucru, dușmanul îl va urmări. **4**Ei pun regi pe tron; dar fac acest lucru fără Mine. Desemnează conducători fără aprobarea Mea. Din argintul și din aurul lor, ei își fac idoli; și acest fapt le aduce dezastrul. **5**Samaria, să știi că vițelul tău este un lucru oribil! Mânia Mea s-a declanșat împotriva lor. Până când nu vor fi capabili să trăiască în puritate? **6**Acest idol provine din (*teritoriul numit*) Israel! A fost făcut de un meșter; dar el nu este Dumnezeu. Din această cauză, vițelul Samariei va fi făcut bucăți. **7**Pentru că au semănat vânt, vor secera furtună! Nu vor culege spic cu boabe pe el; și nu se va putea produce făină din acest fel de spic. Chiar dacă ea s-ar face, ar fi înghițită de străini. **8**(*De fapt, chiar*) Israel este (*deja*) înghițit. Acum el a ajuns printre celelalte popoare, ca un vas fără valoare. **9**S-a întâmplat așa pentru că s-au dus să solicite ajutor în Asiria – comportându-se ca un măgar sălbatic ce rătăcește singur. Efraim s-a vândut amantilor lui. **10**Chiar dacă s-au vândut printre celelalte popoare, acum Eu îi voi aduna. Curând se vor apleca sub greutatea pusă (*pe ei*) de faimosul rege. **11**Deși Efraim a înmulțit altarele destinate sacrificiului pentru achitarea de păcat, ele au devenit pentru el altare unde se comite păcatul! **12**Eu le-am scris o mulțime de învățături în legea Mea; dar ele sunt considerate ca fiind ceva străin (*de practicile lor*). **13**Ei înjunghie animalele pe care Mi le aduc ca sacrificiu și ca daruri. Mănâncă din carnea lor; dar Iahve nu le acceptă. Acum El Își va aminti de nedreptatea lor; și îi va pedepsi pentru păcatele pe care le-au făcut. Se vor întoarce în Egipt. **14**Israel L-a uitat pe Creatorul lui și și-a construit palate; iar Iuda și-a înmulțit orașele fortificate. Totuși, Eu voi trimite foc în orașele lui și îi va arde integral fortărețele!” **9** „Israel, nu te bucura și nu te veseli ca celelalte popoare; pentru că te-ai prostituat: ai fost infidel față de Dumnezeuul tău. Ai iubit recompensa acordată

prostituției; și ai luat-o în toate zonele unde se vântură grâul. ²Dar nici terenul de vânturat cereale, nici teascul unde se face vin nu vor fi hrană pentru ei; și le va lipsi mustul. ³Nu vor rămâne în țara lui Iahve! Efraim se va întoarce în Egipt; și va mânca lucruri necurate în Asiria. ⁴Nu Îi vor aduce lui Iahve vin ca sacrificiu de băutură; și nu Îl vor satisface cu sacrificiile lor. Ele vor fi pentru ei ca pâinea de jale. Toți cei care vor mânca din ea, nu vor mai fi curați. Pâinea lor va fi numai pentru ei. Ea nu va intra în casa lui Iahve!” ⁵„Ce veți face voi în ziua când ar trebui să fiți adunați – în acea zi de sărbătoare închinată lui Iahve? ⁶Chiar dacă vor scăpa de distrugere, Egiptul îi va aduna și Noful îi va înmormânta. Lucrurile lor valoroase de argint vor fi acoperite de mărcini; iar corturile lor vor fi invadate de spini. ⁷Vin zilele pedepsei! Sunt aproape zilele recompensei pentru păcat! Să știe Israel acest lucru! Din cauza mulțimii păcatelor tale și a mărimii dușmăniei tale, profetul este considerat nebun, iar omul insuflat de Dumnezeu este declarat alienat. ⁸Profetul este (ca) o santinelă din partea Dumnezeului meu pentru Efraim. Totuși, oriunde merge el, îi sunt puse capcane și este tratat cu dușmănie chiar în casa Dumnezeului lui. ⁹S-au adâncit în decădere morală – ca în vremea Ghivei. El își va aminti de nedreptățile lor; și îi va pedepsi pentru păcatele pe care le-au comis. ¹⁰Atunci când l-am găsit pe Israel, a semănat cu găsierea unor struguri în deșert și a fost ca vederea primelor fructe coapte dintr-un smochin. Așa s-a întâmplat atunci când i-am văzut pe strămoșii voștri. Dar când au ajuns la Baal-Peor, au practicat fapte rușinoase și au devenit ceva oribil – la fel ca idolul pe care îl iubeau. ¹¹Gloria Efraimului va zbura ca o pasăre. Ea nu va naște, nu va avea sarcină și nici nu va concepe ceva. ¹²Chiar dacă își cresc fiii acum, Eu voi face să rămână fără niciunul dintre ei. Va fi vai de ei când Îmi voi întoarce privirea de la ei! ¹³Îl vedeam pe Efraim și îl consideram ca pe Tir – plantat într-un loc plăcut. Dar acum Efraim își va aduce fiii în fața criminalului.” ¹⁴„Dă-le, Doamne...! Ce să le dai? Dă-le uter care să piardă sarcina și sânii fără lapte!” ¹⁵„Toată răutatea lor este (adunată) în (locul numit) Ghilgal. Acolo am ajuns să Îi urâsc. Din cauza răutății faptelor lor, îi voi alunga din casa Mea. Nu îi voi mai iubi. Toți conducătorii lor sunt niște neascultători și s-au revoltat împotriva Mea. ¹⁶Efraim este lovit! Rădăcina lor este uscată; și nu mai produc fructe. Chiar dacă vor naște, le voi omori apreciatele lor rezultate ale uterului.” ¹⁷„Pentru că nu l-au ascultat, Dumnezeul meu îi va respinge; și vor ajunge niște fugari printre celelalte popoare.” **10** „Israel era o vie foarte productivă care făcea fructe pentru el. Cu cât avea mai multe fructe, cu atât își înmulțea altarele (închinate idolilor); și cu cât îi era mai bogată țara, cu atât își orna mai mult pietrele (considerate) sacre. ²Inima lor este împărțită. Acum, să își suporte condamnarea! El le va dărâma altarele și le va distruge pietrele sacre. ³Apoi vor zice: «Nu avem rege! Ni s-a întâmplat acest lucru pentru că nu ne-am temut de Iahve! Dar și dacă am avea un rege, ce ar putea face el acum pentru noi?» ⁴Ei spun cuvinte care nu au acoperire în fapte și fac jurăminte false în timp ce ratifică legămintele. Din această cauză apar litigiile exact cum răsare pelinul pe terenul agricol care

nu a fost degajat de buruieni. ⁵Locuitorii Samariei sunt șocați din cauza vițelului din Bet-Aven. Atât poporul, cât și preoții lui îl jelesc. Ei sunt aceia care s-au bucurat de gloria lui. Acum plâng toți pentru că este luat de la ei și dus în exil... ⁶Da, chiar el va fi dus în Asiria – ca un preț plătit renumitului rege. Efraim va fi afectat de rușine; și Israel se va rușina de idolul lui. ⁷Samaria va fi distrusă; iar regele ei va fi ca o crenguță dusă de ape! ⁸Înălțimile răutății – acele locuri unde a păcătuit Israel – vor fi distruse. Pe altarele lor vor crește spini și măracini. Atunci vor începe să zică munților: «Acoperiți-ne!» și dealurilor: «Cădeți peste noi!»... ⁹Israel, tu ai început să păcătuiești încă de pe vremea Ghivei; și de atunci ai tot continuat cu păcatele! Oare nu i-a devastat războiul pe acei păcătoși din Ghiva? ¹⁰Când voi dori Eu, îi voi pedepsi! Vor fi adunate popoare împotriva lor – ca să îi lege – din cauza dublei lor nedreptăți! ¹¹Efraim este un animal tânăr antrenat și învățat să tragă la jug. Lui îi place să treiere. Din această cauză, îi voi pune un jug pe frumosul lui gât. Eu voi conduce astfel Efraimul. Iuda va fi obligat să are; și Iacov va trebui să mărunțească pământul arat. ¹²Semănați dreptatea și secerați recolta bunătății! Pregătiți-vă un nou teren agricol – pentru că este vremea să Îl căutați pe Iahve. Faceți acest lucru până când El va veni și va turna dreptatea peste voi! ¹³Dar voi ați cultivat (*până acum*) răutatea; și ați secerat nedreptate. Astfel, ați mâncat fructul minciunii. Pentru că te-ai încrezut în metodele tale și în mulțimea luptătorilor tăi remarcabili, ¹⁴se va declanșa un semnal de luptă împotriva poporului tău; și toate fortărețele tale vor fi devastate – exact cum a fost devastat Șalman Bet-Arbel cu ocazia aceluia război când mamele au fost măcelărite peste copiii lor! ¹⁵La fel vi se va face și vouă – celor din Betel – pentru că răutatea voastră este atât de mare, încât nu poate fi măsurată! Până să apară lumina zilei, regele lui Israel va fi total distrus.” ¹¹ „Atunci când Israel era doar un copil, îl iubeam; și Mi-am chemat fiul din Egipt! ²Dar cu cât îi chemam mai mult, cu atât ei se îndepărtau de Mine. Ofereau baalilor animale ca sacrificiu; și ardeau tămâie idolilor. ³Eu am fost Cel care l-am luat de mâini pe Efraim și l-am învățat să meargă. Dar el nu a fost capabil să înțeleagă că Eu l-am vindecat. ⁴I-am tras cu funii omenеști: cu legături de dragoste. M-am comportat cu ei ca aceia care ridică jugul de pe umeri; și M-am aplecat spre ei ca să îi hrănesc. ⁵Dar oare nu se vor întoarce pe teritoriul Egiptului și nu va fi asirianul regele lor – pentru că au refuzat să își rezolve problema păcatelor lor? ⁶Se va declanșa dezastrul cu sabia în orașele lor. Li se vor distruge zăvoarele porților; și vor fi devorați – din cauza planurilor lor rele. ⁷Poporul Meu este decis să Îmi întoarcă spatele. Din această cauză, chiar dacă vor striga la Cel Foarte Înalt, în niciun caz El nu îi va înălța. ⁸Totuși, cum să te dau, Efraim? Cum să te predau, Israel? Cum aș putea să îți fac ca în cazul Admei? Cum să Îmi permit să mă comport cu tine ca și cu Teboimul? Mi se zbate inima în Mine și tot interiorul Mi se mișcă de milă. ⁹Nu voi lucra așa cum Îmi sugerează marea Mea mânie. Nu Mă voi întoarce să îl distrug (*total*) pe Efraim – pentru că Eu sunt Dumnezeu, nu un om. Eu sunt Cel sfânt din mijlocul tău; și nu voi veni cu mânie (*la tine*). ¹⁰Ei

vor merge după Iahve care va rage ca un leu. Atunci când va rage El, fiii Lui vor veni tremurând dinspre Vest. ¹¹Vor veni tremurând ca păsările din Egipt și ca porumbeii din Asiria; iar Eu îi voi pune în casele lor!” Acesta este mesajul lui Iahve. ¹²„Dar Efraim M-a înconjurat cu minciuni, iar casa lui Israel a făcut același lucru cu înșelăciuni. Iuda încă rătăcește față de Dumnezeu. Se comportă ca un străin de Cel care este sfânt și consecvent în caracterul Său.”

12 „Efraim se hrănește cu vânt... Toată ziua aleargă după vântul din Est, înmulțind minciuna și violența. El a ratificat un legământ cu Asiria; și a dus uleiul de măslină în Egipt. ²Iahve are o acuzație împotriva lui Iuda. El îl va pedepsi pe Iacov conform comportamentului lui și îi va da recompensa corespunzătoare faptelor lui. ³Încă de când era în uter, el și-a apucat fratele de călcâi; iar când a fost la maturitate, s-a luptat cu Dumnezeu. ⁴El s-a luptat cu Îngerul; și l-a învins. A plâns și i-a făcut rugăminți la Betel, unde l-a găsit. ⁵Acolo, Dumnezeul Armatelor – Cel care este cunoscut cu numele de Iahve – a vorbit cu noi! ⁶Dar ție îți spun să te întorci la Dumnezeul tău, să păstrezi dragostea și dreptatea și să ai permanent speranța în Dumnezeul tău! ⁷Efraim este un comerciant care are în mână o cumpănă înșelătoare. Îi place să înșele cu ea. ⁸Efraim zice: «M-am îmbogățit! Am făcut avere! În tot ce am obținut astfel, nimeni nu mi-ar putea găsi vreo vină care să îmi fie considerată păcat!» ⁹Încă de când erai pe teritoriul Egiptului, Eu sunt Dumnezeul tău care se numește Iahve. Te voi face să locuiești din nou în corturi, ca în zilele de sărbătoare! ¹⁰Eu le-am vorbit profeților. Eu am înmulțit viziunile și am vorbit prin intermediul profeților, folosind parabole. ¹¹Este Ghiladul păcătos? Cu certitudine că va ajunge fără nicio valoare! Ei sacrifică boi la Ghilgal. Din această cauză, altarele lor vor ajunge mormane de pietre pe brazdele câmpului. ¹²Iacov a fugit în țara Aramului. Israel a lucrat ca să își poată obține o soție. El a păzit oile ca să o aibă. ¹³Iahve l-a scos pe Israel de pe teritoriul Egiptului printr-un profet. Și a fost păzit tot printr-un profet. ¹⁴Efraim i-a produs lui Dumnezeu o mânie insuportabilă! Dar Stăpânul va lăsa să vină împotriva lui Efraim consecințele pentru sângele vărsat; și îi va recompensa astfel pentru ofensa adusă.” **13** „Atunci când vorbea Efraim, răspândea panica! El era înălțat în Israel. Dar a păcătuit cu Baal; și astfel, a murit. ²Acum ei păcătuiesc în mod continuu; își fac statui din argintul lor. Aceia sunt idoli inventați de ei. Toți idolii sunt lucrarea meșterilor. Se vorbește despre (*cei numiți*) Efraim că sunt oameni care sacrifică (*animale*) pentru idoli și că sărută idoli în formă de vițel. ³Din această cauză, vor fi ca ceața de dimineață și ca roua care dispare devreme. Vor fi suflați de vânt ca pleava în terenul agricol și ca fumul care iese pe coș. ⁴Dar Eu sunt Dumnezeul tău numit Iahve – încă de când erai pe teritoriul Egiptului. Nu (*ai dreptul să*) recunoști niciun alt Dumnezeu. Doar Eu îți sunt Salvator. ⁵Eu te-am hrănit când erai în deșert și călătoreai printr-un teritoriu uscat! ⁶Dar când au găsit pășune, s-au săturat. Apoi s-au mândrit în inima lor; și astfel, ei M-au uitat. ⁷În consecință, voi fi pentru ei ca un leu; îi voi urmări pe drum stând ascuns ca un leopard. ⁸Voi veni peste ei ca o ursoaică lipsită de puii pe care îi avea; și le voi rupe pieptul.

Îi voi devora ca un leu; și apoi îi vor mânca animalele sălbatice de pe câmp. **9**Israel, ești pierdut – pentru că ai fost împotriva Mea, împotriva ajutorului tău! **10**Unde îți este regele care te poate salva acum? Unde sunt judecătorii din toate orașele tale? Unde sunt aceia care au fost desemnați atunci când ai spus: «Dă-mi un rege și conducători!»? **11**Ți-am dat cu mânie un rege; și apoi ți l-am luat când M-ai mâniat din nou! **12**Nedreptatea celor din (*teritoriul numit*) Efraim este adunată; și păcatul lor este păstrat. **13**Au venit durerile nașterii; dar el este încă un copil neînțelept: în momentul în care trebuie să se nască, nu vine la deschizătura uterului. **14**Îi voi recupera de sub autoritatea locuinței morților. Îi voi salva de la moarte! Moarte, unde îți sunt uneltele de lucru? Locuință a morților, unde îți este capacitatea de distrugere? Regretul va fi ascuns de privirile Mele, **15**oricât de productiv va fi el printre frații lui. Va veni vântul de la Est. El va fi o suflare a lui Iahve care se va forma în zona deșertului. Acest vânt îi va usca izvorul și îi va seca fântâna. Îi va fi prădat tezaurul. El va fi golit de toate lucrurile valoroase. **16**Samaria își va suporta consecințele pentru vină: s-a revoltat împotriva Dumnezeului ei. Vor cădea doborâți de sabie. Copiii lor vor fi tăiați în bucăți, iar femeilor lor însărcinate li se va tăia uterul...” **14** „Israel, întoarce-te la Dumnezeul tău care se numește Iahve – pentru că ai căzut din cauza păcatelor tale. **2**Aduceți cu voi cuvinte de regret și întoarceți-vă la Iahve! Spuneți-I Lui: «Iartă-ne toate păcatele, primește-ne binevoitor; și Îți vom aduce sacrificiul buzelor noastre! **3**Asiria nu ne poate scăpa! Nu vom mai încăleca pe cai! Nu vom mai numi ‘(*dumne*)zeu al nostru!’ lucrarea mâinilor noastre; pentru că numai la Tine găsește orfanul milă!» **4**Atunci îi voi vindeca de rătăcirea lor; și îi voi iubi necondiționat – pentru că mânia Mea a plecat de la ei. **5**Voi fi ca roua pentru Israel; iar el va înflori ca floarea de crin. Va produce rădăcini adânci ca cedrul care crește în Liban; **6**iar ramurile lui vor crește și se vor extinde. Frumusețea lui va fi ca a măslinului, iar aroma lui ca a cedrului din Liban. **7**Vor fi din nou locuitori care vor sta la umbra lui; și vor înverzi acolo ca grâul. Vor înflori ca vița de vie; și vor fi renumiți ca vinul din Liban. **8**Efraim, ce mai am Eu în comun cu idolii? Eu îi voi răspunde și voi avea grijă de el. Sunt ca un chiparos verde. Din Mine vine seva pentru fructele pe care le produci!” **9**Cine este înțelept? Acela va înțelege aceste lucruri! Cine este abil? Acela le va cunoaște! Drumurile lui Iahve sunt drepte! Cei care sunt corecți, merg pe ele; dar cei care se revoltă (*împotriva Lui*), se vor împiedica (*și vor cădea*) pe aceste drumuri.

Ioel

1 Acesta este Cuvântul lui Iahve care a venit la Ioel – fiul lui Petuel. **2** „Bătrânilor, ascultați! Fiți atenți toți locuitorii țării! Oare s-a mai întâmplat acest lucru în vremea existenței voastre sau în timpul generației părinților voștri? **3** Să povestiți despre el copiilor voștri, ei să relateze copiilor lor, iar aceștia să îl prezinte următoarei generații. **4** Toți să spună că ce lăsase nemâncat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh. Ce a mai rămas după dezastrul făcut de lăcusta Arbeh, a mâncat lăcusta Ielec; iar ce a mai lăsat lăcusta Ielec, a mâncat lăcusta Hasil. **5** Bețivilor, treziți-vă și plângeți! Lamentați-vă toți cei care consumați vin; pentru că vi s-a luat mustul de la gură! **6** Țara mea a fost invadată de un popor care are o mare forță. Ele este atât de numeros, încât este imposibil să îi numeri oamenii. Are dinți ca de leu și măsele ca ale leoaicei. **7** Mi-a transformat via într-un deșert și Mi-a făcut smochinul bucăți; i-a jupuit coaja de pe tulpină și apoi l-a aruncat, ramurile lui devenind albe. **8** Lamentează-te exact cum procedează fecioara care se acoperă cu un sac plângând după soțul pe care l-a avut din tinerețea ei! **9** A încetat aducerea darurilor de mâncare și a ofrandelor din băutură oferite lui Iahve în casa Lui. Slujitorii lui Iahve jelesc... **10** Câmpia are aspect de deșert, iar pământul (*ei*) este întristat; pentru că grâul este distrus, mustul nu mai curge, iar uleiul nu mai există. **11** Agricultori, rușinați-vă! Iar voi, viticultori, văitați-vă. Regrețați pierderea recoltei de grâu și de orz! **12** Via este privată de umiditatea (*pământului*) necesară ei, iar smochinul este uscat. Același lucru se întâmplă rodiului, palmierului și mărilor... S-au uscat toți pomii de pe câmp; și astfel a încetat bucuria care exista între fiii oamenilor. **13** Preoților, echipați-vă și plângeți. Slujitori ai altarului, lamentați-vă! Voi care (*pretindeți că*) sunteți slujitori ai Dumnezeului meu, veniți noaptea și stați îmbrăcați cu saci; pentru că în casa lui Iahve, darurile de mâncare și ofrandele (*prezentate înaintea Lui*) din băutură, nu mai sunt aduse! **14** Decretați un post sfânt și proclamați o adunare sacră. Adunați bătrânii țării și pe toți locuitorii ei în casa lui Iahve. Strigați acolo spre Iahve. **15** Vai, ce zi! Da, ziua lui Iahve este aproape. Ea vine ca o distrugere făcută de Cel Omnipotent! **16** Oare nu realizați că mâncărurile au fost luate chiar sub privirile voastre? Și nu observați că bucuria și veselia au dispărut din casa Dumnezeului vostru? **17** Semințele s-au uscat sub bulgări; și pentru că grâul (*din câmp*) s-a uscat, grânarele stau goale, iar hambarele sunt stricate... **18** Vai, cum mugesc animalele! Cirezile de boi umblă dezorientate, pentru că nu au pășune. Suferă chiar și turmele de oi!” **19** „Doamne, către Tine strig; pentru că focul a distrus pășunile deșertului, iar flacăra (*lui*) a ars toți arborii de pe câmp! **20** Chiar și animalele sălbatice care trăiesc pe câmp strigă către Tine; pentru că au secat izvoarele și focul a distrus zonele de pășune din deșert”. **2** „Folosiți trompeta în Sion! Sunați alarma pe muntele Meu care este sfânt! Să tremure toți locuitorii țării; pentru că vine ziua lui Iahve și este aproape! **2** Aceasta este o zi a întunericului și a beznei. Vor fi nori și o negură de mare intensitate. Vine un popor numeros

care are o mare forță – exact cum apar zorile dimineții peste munți. El este o națiune cum nu a mai existat vreodată înainte și cum nu va mai fi pentru multe generații. **3**În fața lui este un foc distrugător; și o flacără arde în urma lui. Țara este ca o Grădină a Edenului pentru el. Dar după ce trece prin ea, rămâne ca un deșert steril. Nimic nu poate să scape neafectat de el! **4**Seamănă cu niște cai și aleargă asemănător cu niște călăreți. **5**Când se deplasează, sare peste munți, făcând zgomot asemănător deplasării carelor. Produce sunetul flăcării de foc atunci când arde și consumă paiete rămase de la culturile cerealiere. Este ca o mare armată dispusă în poziție de atac. **6**Popoarele tremură înaintea lor și toate fețele îngălbenesc... **7**Ei aleargă ca niște luptători remarcabili și escaladează zidurile (*orașelor*). Fiecare se deplasează cu formația de care aparține și nu o abandonează. **8**Ei nu se împing unul pe celălalt, ci fiecare merge în coloana lui. Atunci când atacă deplasându-se rapid printre săgeți, nu se opresc din mers. **9**Se răspândesc în oraș, aleargă pe ziduri, reușesc să se urce pe case și intră pe ferestre ca un hoț. **10**Pământul se cutremură înaintea lor, iar cerul tremură. Soarele și luna se întunecă, iar stelele își pierd lumina. **11**Iahve începe să strige în fața armatei Sale. Tabăra Lui este foarte mare, iar cel care pune în aplicare cuvântul Său, are o remarcabilă forță! Ziua lui Iahve este specială și produce o mare frică. Cine o poate suporta? **12**Din această cauză, Iahve spune: «Întoarceți-vă la Mine cu toată inima postind, plângând și lamentându-vă. **13**Sfâșiati-vă inimile, nu hainele. Întoarceți-vă la Dumnezeuul vostru; pentru că El este milos și are compasiune. Nu Se mânie repede, ci are bunătate din abundență și regretă faptul că (*vă*) face rău (*pedepsindu-vă*). **14**Cine știe dacă nu Își va revizui decizia (*inițială*), renunțând la punerea ei în aplicare? Poate că va face să vină după El o binecuvântare – și astfel ar determina apariția darurilor de mâncare și a sacrificiilor de băutură oferite Dumnezeuului nostru numit Iahve! **15**Sunați cu trompeta în teritoriul Sionului! Anunțați un post! Proclamați o adunare sfântă! **16**Adunați poporul și sfințiți-i oamenii care se vor aduna! Faceți o reuniune la care să participe de la bătrâni până la cei care alăptează! Să iasă mirele și mireasa din camera lor (*specială*)! **17**Preoții care sunt slujitorii lui Iahve, să plângă în zona dintre portic și altar.» Ei să zică: «Doamne, scapă-Ți poporul de pedeapsă. Evită să faci de rușine pe cei care sunt moștenirea Ta! Altfel, celelalte națiuni ale lumii ar avea motiv să vorbească despre ei ridiculizându-i! De ce să își pună popoarele întrebarea (*retorică*) ‘Unde este Dumnezeuul lor?’»? ... **18**Atunci Iahve a fost gelos în favoarea țării Lui și și-a manifestat compasiunea față de poporul Său, **19**răspunzându-i astfel: „Să știți că voi trimite (*condiții favorabile pentru*) recolte de grâu. Veți avea must și ulei proaspăt. Vă veți putea sătura cu ele; și astfel nu vă voi mai face de rușine printre celelalte națiuni. **20**Voi îndepărta de la voi dușmanul care intenționează să vă atace din Nord, alungându-l pe un teritoriu unde nu există apă și care este nelocuit. Îl voi face să stea cu fața spre Marea Estului și cu spatele spre cea de Vest. Pentru că a făcut lucruri extrem de grave, mirosul lui respingător va fi intens și se va ridica în atmosferă. **21**Țară, să nu te temi! Ci

bucură-te și fi veselă; pentru că Iahve face mari lucruri. ²²Nici voi, animalele sălbatice de pe câmp, să nu vă temeți; pentru că locurile cu iarbă ale deșertului vor reînverzi și pomii își vor produce fructele. Acest lucru se va întâmpla inclusiv cu smochinul și cu vița de vie! ²³Bucurați-vă și fiți veseli în Iahve – Dumnezeul vostru – (*chiar*) și voi, copiii ai Sionului; pentru că El vă va oferi ploaie atunci când va fi nevoie de ea. Aceasta va veni la fel ca înainte: atât la începutul, cât și la sfârșitul sezonului agricol. ²⁴Terenurile voastre agricole vor fi pline de grâu și teascurile voastre vor avea posibilitatea să producă must și ulei din abundență. ²⁵Astfel vă voi face să recuperați tot ce ați pierdut în acei ani când recoltele voastre fuseseră mâncate de lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam. Ele au fost marea Mea armată pe care am trimis-o împotriva voastră. ²⁶Veți mânca, vă veți sătura și veți glorifica numele Dumnezeului vostru numit Iahve care făcuse minuni cu voi. Astfel, poporului Meu nu i se va mai întâmpla niciodată rușinea din trecut. ²⁷Veți ști că Eu sunt în mijlocul poporului Israel și că sunt Iahve – Dumnezeul vostru. Atunci veți înțelege că nu există alt Dumnezeu în afară de Mine. Poporul Meu nu va mai suporta rușine niciodată! ²⁸Apoi voi turna Spiritul Meu peste orice ființă (*umană*). Fiii voștri și fiicele voastre vor profeti, bătrânii voștri vor avea vise, iar tinerii voștri vor avea viziuni. ²⁹În acel timp voi turna Spiritul Meu inclusiv peste sclavi și peste slave! ³⁰Voi face să se întâmple lucruri supranaturale atât în cer, cât și pe pământ. Va fi sânge, foc și vor apărea stâlpi de fum. ³¹Soarele se va transforma într-un corp întunecat și luna va avea culoarea sângelui. Toate acestea se vor întâmpla înainte să vină acea mare zi înfricoșătoare a lui Iahve. ³²Atunci, oricine va invoca numele lui Iahve, va fi salvat; iar această salvare va proveni de pe muntele Sionului și din Ierusalim – exact cum a promis Iahve. Și va fi oferită în mijlocul celor rămași, pe care îi va chema Iahve. **3** Să știți că în acele zile voi aduce înapoi (*în țara lor*) prizonierii lui Iuda și pe cei care aparțin Ierusalimului. ²Voi aduna toate popoarele și le voi face să coboare în Valea lui Iosafat. Acolo Eu voi avea un proces de judecată cu ele și le voi face direct responsabile de situația în care a fost poporul Meu. Aceste popoare vor fi judecate pentru că au divizat țara Mea și pentru că au împrăștiat printre celelalte popoare pe Israel care este poporul Meu și moștenirea Mea. ³Ei trăseseră la sorti pentru poporul Meu, dăduseră un tânăr pentru o prostituată și vânduseră o fată pe vin, ca să aibă ce să bea... ⁴Ce intenții aveți voi cu Mine, oameni din Tir, din Sion și din teritoriile filistenilor? Doriți să Mă recompensați pentru vreo faptă sau să faceți ceva împotriva Mea? Dacă intenționați să realizați ceva împotriva Mea, voi face ca fapta voastră să se întoarcă repede împotriva capului vostru! ⁵Vă voi face astfel pentru că ați luat atât argintul cât și aurul care fusese dedicat Mie. Astfel, confiscând apoi și cele mai valoroase lucruri ale Mele, voi ați folosit totul în templele voastre. ⁶Pe urmașii lui Iuda și pe cei care locuiau în Ierusalim i-ați vândut urmașilor grecilor, ca să îi îndepărtați de țara lor natală. ⁷Dar să știți că Eu îi voi ridica din locul unde au ajuns după ce voi i-ați vândut. Și voi face să se întoarcă împotriva capului vostru consecințele faptei

pe care ați făcut-o. **8**Voi vinde fiii și fiicele voastre poporului lui Iuda; iar cei din Iuda îi vor vinde aceluiași popor îndepărtat al sabeenilor. Se va întâmpla așa pentru că Iahve este Cel care a vorbit astfel! **9**Proclamați acest lucru printre popoare. Pregătiți-vă de război! Treziți pe cei curajoși. Să vină împreună toți bărbații care știu să lupte în război! **10**Transformați fierul de la plugurile voastre în săbii și faceți-vă lănci din cosoare. Cel fără energie să zică: Am forță! **11**Voi, toate națiunile din jur, veniți și strângeți-vă repede! Iar Tu, Doamne, adu-i acolo pe oamenii Tăi curajoși! **12**Să se ridice națiunile și să vină în valea lui Iosafat! Acolo Eu voi sta să judec toate națiunile din jur. **13**Ia secera în mână, pentru că recolta este coaptă. Veniți și călcați cu picioarele, pentru că vasele pentru struguri sunt pline și se revarsă; iar răutatea lor este mare! **14**Veniți mulțimi după mulțimi în valea judecății. Pentru că este aproape ziua judecății lui Iahve în această vale! **15**Soarele și luna se vor întuneca și stelele își vor pierde strălucirea. **16**Iahve răcnește din Sion. Vocea Lui răsună din Ierusalim. Cerul și pământul se vor cutremura. Dar Iahve este salvarea poporului Său și adăpost pentru urmașii lui Israel. **17**Astfel veți avea ocazia să recunoașteți că Eu sunt Iahve – Dumnezeuul vostru – care locuiește în Sion, în sfântul Meu munte! Atunci Ierusalimul va fi sfânt; și nu vor mai trece străinii prin el. **18**În acea zi, va picura must din munți, iar din dealuri va curge lapte. Toate izvoarele lui Iuda vor fi pline de apă. Din casa lui Iahve va curge un izvor care va uda Valea Sitim. **19**Din cauza violenței manifestate împotriva urmașilor lui Iuda și pentru că au vărsat în țara lor sângele oamenilor nevinovați, Egiptul va ajunge fără locuitori, iar Edomul va deveni un teren arid. **20**Dar Iuda va locui permanent în Ierusalim din generație în generație. **21**Le voi răzbuna sângele (*vărsat*) pe care încă nu l-am răzbunat; pentru că Iahve locuiește în Sion.”

Amos

1 Acestea sunt cuvintele lui Amos – unul dintre păstorii din Tecoa. Ele relatează ce a văzut el referitor la Israel atunci când Uzia era regele lui Iuda și când Ieroboam – fiul lui Iehoas – era regele lui Israel, cu doi ani înaintea cutremurului. **2**El a zis: „Iahve strigă din Sion cu o mare intensitate în vocea Lui; și ea se aude din Ierusalim. Pășunile păstorilor se lamentează, iar vârful Carmelului este uscat (*de secetă*). **3**Iahve spune: «Pentru trei nedreptăți ale Damascului, ba chiar pentru patru, nu Îmi voi retrage mânia; pentru că a tăiat Ghiladul cu treierătoarea de fier. **4**Voi trimite foc în casa lui Hazael! Acest foc va distruge total fortărețele lui Ben-Hadad. **5**Voi sfărâma zăvoarele Damascului! Îl voi distruge pe cel care locuiește în Câmpia Aven și pe acela care ține sceptrul în Bet-Eden. Poporul lui Aram va merge în captivitate la Chir!» Iahve vă asigură că așa se va întâmpla. **6**Iahve vorbește din nou: «Pentru trei nedreptăți ale Gazei, ba chiar pentru patru, să știți că nu Îmi voi retrage mânia; pentru că a dus în exil mari grupuri de oameni, ca să le predea Edomului. **7**Voi trimite foc în zidurile Gazei; și el îi va arde total fortărețele. **8**Îl voi distruge atât pe locuitorul din Așdod, cât și pe cel care ține sceptrul în Așchelon. Mâna Mea se va întoarce împotriva Ecronului. Iar restul filistenilor va dispărea.» Dumnezeu care se numește Iahve, vă asigură că așa se va întâmpla! **9**El vă mai zice: «Pentru trei nedreptăți ale Tirului, ba chiar pentru patru, nu Îmi voi retrage mânia (*împotriva lui*); pentru că a dus în exil națiuni întregi, predându-le Edomului; și nu și-a amintit de înțelegerea care trebuia să existe între ei în baza faptului că sunt frați. **10**Voi trimite foc împotriva zidurilor Tirului; și acesta îi va distruge total fortărețele.» **11**Iahve vorbește din nou: «Pentru trei nedreptăți ale Edomului, ba chiar pentru patru, nu Îmi voi retrage mânia (*pe care o am față de el*). Voi proceda astfel împotriva lui pentru că nu a avut milă, ci și-a urmărit fratele cu sabia; și astfel s-a lăsat mereu condus de mânie, refuzând să își controleze furia. **12**Voi trimite foc în Teman, care va distruge total fortărețele Boțrei.» **13**Iahve vorbește (*din nou*): «Pentru trei nedreptăți ale amoniților, ba chiar pentru patru, nu Îmi voi anula mânia (*împotriva lor*); pentru că în intenția lor de a-și extinde teritoriul, au tăiat uterul femeilor însărcinate din Ghilad. **14**Voi aprinde un foc pe zidurile Rabei; și acesta îi va arde total fortărețele în mijlocul strigătelor de război din ziua confruntării. Ei vor fi atunci în mijlocul vijeliei din ziua furtunii. **15**Regele lor va merge în exil împreună cu ceilalți conducători din subordinea lui». Iahve vă asigură că așa se va întâmpla! **2** Iahve vă spune: «Pentru trei nedreptăți ale Moabului, ba chiar pentru patru, nu Îmi voi retrage mânia (*pe care o am împotriva lui*); pentru că a ars chiar și oasele regelui Edomului, făcându-le scrum. **2**Voi trimite foc în Moab, care va distruge total fortărețele Cheriotului. Moab va muri în mijlocul marii confruntări, când vor fi strigate de război și va suna cornul. **3**Voi distruge judecătorul din mijlocul lui; și îi voi omorî toți comandanții împreună cu el». Iahve confirmă că așa se va întâmpla. **4**Iahve spune din nou: «Pentru trei nedreptăți ale (*poporu*)lui

(*numit*) Iuda, ba chiar pentru patru, nu Îmi voi anula mânia (*pe care o am împotriva lor*); pentru că au respins legea lui Iahve și nu au respectat ce a decis El. În consecință, ei au acceptat să fie rătăciți de idoli mincinoși pe care îi doriseră și strămoșii lor. **5** Voi trimite foc în (*teritoriul locuit de cei numiți*) Iuda; și acesta va distruge total fortărețele Ierusalimului.» **6** Iahve vorbește (*din nou*): «Pentru trei nedreptăți ale (*poporu*)lui (*numit*) Israel, ba chiar pentru patru, nu Îmi voi anula mânia (*pe care o am împotriva lui*); pentru că l-au vândut pe bani de argint pe acela care avea un comportament corect și l-au dat pe cel sărac pentru o pereche de sandale... **7** Ei calcă în picioare capetele celor săraci în praful de pe jos; și nu respectă drepturile celor defavorizați. Atât fiul, cât și tatăl merg la aceeași fată, pentru ca (*întreținând relații sexuale cu ea*) să profaneze numele Meu care este sfânt. **8** Se culcă pe hainele luate ca garanție, întinzându-se comod lângă orice altar; și își bea vinul obținut din amenzi în templul zeilor lor. **9** Eu i-am distrus pe amoriți care fuseseră acolo înaintea lor, deși erau înalți ca cedrii și aveau forță ca stejarii. Le-am distrus fructele care erau deasupra (*pământului*) și rădăcinile care erau sub el. **10** Eu v-am scos de pe teritoriul Egiptului și v-am susținut prin deșert patruzeci de ani, ca să vă dau țara amoriților ca proprietate a voastră. **11** Am făcut să existe profeți dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii poporului vostru. Iahve vă zice: recunoașteți aceste lucruri? **12** Dar voi le-ați dat nazireilor să bea vin și le-ați cerut profeților să nu își mai prezinte profețiile! **13** Să știți că vă voi zdrobi așa cum zdrobește carul (*tot ce calcă*) atunci când este încărcat cu grâu. **14** Cel care aleargă foarte repede, nu va putea să fugă; iar acela care are o mare forță, nu se va putea baza pe ea. Cel care dispune de o mare energie, nu își va putea scăpa viața. **15** Acela care știe să folosească arcul, nu va putea să reziste; luptătorul rapid care se deplasează pe propriile lui picioare, nu va putea scăpa; iar călărețul nu își va putea salva viața. **16** În acea zi, chiar și cel mai curajos dintre războinici va fugi complet dezbrăcat!» Acestea sunt cuvintele lui Iahve. **3** „Israelienilor, ascultați acum mesajul spus de Iahve împotriva voastră, împotriva întregului clan pe care Eu l-am scos de pe teritoriul Egiptului: **2** «Numai pe voi vă (*re*)cunosc (*ca aparținându-Mi*) dintre toate popoarele pământului; și astfel vă voi și pedepsi pentru toate legile pe care voi le-ați încălcat. **3** Merg oare doi oameni împreună, dacă nu au făcut o convenție în acest sens? **4** Oare răcnește leul în pădure când nu are pradă? Oare se aude vocea leului tânăr din vizuina lui, dacă nu a prins ceva (*pradă*)? **5** Oare cade pasărea în cursa de pe pământ, dacă nu i s-a pregătit (*anticipat*) capcana? Se ridică oare lațul de la pământ fără să se fi prins ceva în el? **6** Dacă sună cornul în oraș, oare nu tremură poporul? Dacă vine un dezastru în oraș, oare nu Iahve l-a adus? **7** Dumnezeu care se numește Iahve nu face nimic fără să Își reveleze intenția profeților care sunt slujitorii Săi. **8** Leul răcnește – cine nu se va teme? Dumnezeu numit Iahve vorbește – cine ar putea să nu profetească? **9** Faceți o proclamație în fortărețele Așdodului și în fortărețele țării Egiptului, zicând astfel: ‘Adunați-vă pe munții Samariei și uitați-vă la multiplele tulburări din mijlocul ei și la exploatarea (*dintre oameni*) care este în ea!’

¹⁰Iahve afirmă că cei care strâng în fortărețele lor lucruri luate prin constrângere și în urma jafurilor, nu știu să facă dreptate.» ¹¹Și pentru că aceasta este realitatea, Dumnezeu care se numește Iahve, spune: «Un dușman va înconjura țara, îți va doborî forța, iar fortărețele tale vor fi jefuite!» ¹²Iahve vorbește (*din nou*): «Așa cum păstorul recuperează din gura leului doar două picioare sau o bucată de ureche (*din fostul lui animal*), tot așa vor fi salvați și israelienii. Este vorba despre cei care stau în Samaria pe marginea patului și în Damasc, culcați pe canapea. ¹³Ascultați acum ce spune Dumnezeu care se (*mai*) numește (*și*) Iahve, Dumnezeul armatelor. Declarați aceste lucruri împotriva casei lui Iacov. ¹⁴În ziua când îl voi pedepsi pe Israel pentru păcatele lui, voi aduce pedeapsa și împotriva altarelor din Betel; coarnele altarului vor fi retezate și vor cădea pe pământ. ¹⁵Voi surpa reședința de iarnă și reședința de vară. Palatele împodobite cu fildeș vor fi distruse, iar marile case vor fi spulberate.» Aceasta este mesajul provenind de la Iahve. **4** «Următorul mesaj se adresează bovinelor tinere din Basan și care sunt pe muntele Samaria, adică vouă, femeilor care exploatați pe cei săraci și care striviți pe cei fără mijloace de apărare, zicând soților voștri: ‘Aduceți-ne ceva (*băutură alcoolică*) să bem!’» ²Dumnezeu care se numește Iahve a jurat pe sfințenia Lui astfel: «Să știți că vin zile în care vă vor trage cu cârlige, iar pe ultimele dintre voi (*vă vor scoate*) cu cârlige folosite la pescuit. ³Iahve vă asigură că veți ieși prin spărturile zidului mergând fiecare înainte; și veți fi alungate în Harmon. ⁴Duceți-vă la Betel și păcătuiți! Duceți-vă la Ghilgal și păcătuiți acolo și mai mult! Aduceți-vă dimineța sacrificiile din animale și dați-vă a zecea parte din ce aveți la fiecare trei zile! ⁵Dumnezeu care se numește Iahve, spune: Aduceți sacrificii de mulțumire din pâine dospită și lăudați-vă cu darurile de bunăvoie; anunțați în public despre ele – pentru că așa vă place să procedați, israelienilor! ⁶În consecință, și Eu v-am trimis foamete în toate orașele voastre și am adus lipsă de pâine în toate zonele locuite de voi. Iahve vă zice: Chiar și în aceste condiții, tot nu v-ați întors la Mine! ⁷În plus, când mai erau încă trei luni până la seceriș, Eu am oprit ploaia pentru voi. Am dat-o peste un oraș dar nu și peste altul; ea a venit peste un teren agricol, dar peste altul nu a plouat. Și plantele de pe el s-au uscat... ⁸Două-trei orașe s-au dus însetate la altul ca să se alimenteze cu apă; dar nu s-au săturat. Iahve spune: Constat că în ciuda acestor lucruri, voi nu v-ați întors la Mine. ⁹De multe ori v-am lovit grădinile și viile cu insecta parazită specifică acesteia și cu mană. Apoi lăcustele v-au distrus smochinii și măslinii; dar tot nu v-ați întors la Mine! Aceasta este constatarea pe care o face Iahve despre voi. ¹⁰Am trimis împotriva voastră epidemia la fel ca în Egipt. I-am omorât pe tinerii voștri cu sabia și am tăiat caii voștri căzuți ca pradă. Iahve spune: Am ridicat mirosul urât insuportabil al taberelor și l-am adus până la nările voastre; dar tot nu v-ați întors la Mine. ¹¹Pe unii dintre voi i-am distrus cum a procedat Dumnezeu (*în vechime*) cu Sodoma și cu Gomora. Iahve constată că ați ajuns ca tăciunele scos din jar; dar tot nu v-ați întors la El. ¹²Din această cauză, să știi, Israel, că voi proceda cu tine așa (*cum am afirmat*); și pentru că

voi face să ți se întâmple aceste lucruri, pregătește-te să Îl întâlnești pe Dumnezeuul tău! **13**Să știi că El este Cel care a făcut munții și care a creat vântul. Tot El, Cel care transformă răsăritul în întuneric și care umblă pe înălțimile pământului, revelează omului gândul Său! Acesta este Cel care se numește Iahve, Dumnezeuul Armatelor.» **5** Ascultați cuvintele acestui cântec de jale care se referă la voi, casă a lui Israel: **2**A căzut fecioara lui Israel; și niciodată nu se va mai ridica! A fost abandonată în propria ei țară; și nu există nimeni care să o reabiliteze! **3**Se va întâmpla așa pentru că Dumnezeuul are se numește Iahve spune: «Orașul care putea oferi o mie de luptători pentru urmașii lui Israel, va rămâne doar cu o sută; iar acela care folosea o sută, va rămâne doar cu zece.» **4**Iahve vorbește (*din nou*) urmașilor lui Israel: «Căutați-Mă, ca să trăiți! **5**Nu căutați Betelul, nu vă duceți la Ghilgal și nu treceți în teritoriul din Beer-Șeba! Pentru că în mod cert Ghilgalul va merge în captivitate, iar Betelul va ajunge în dezastru. **6**Căutați-L pe Iahve, ca să trăiți! Procedați așa pentru ca să evitați situația în care El ar putea să treacă prin urmașii lui Iosif ca un foc și să îi ardă complet, fără să existe cineva în Betel care să îl stingă.» **7**Ei sunt cei care transformă judecata în pelin și aruncă dreptatea la pământ! **8**Dar El este Cel care a făcut constelația numită Cloșca cu pui și Orionul. Tot El transformă întunericul în dimineață și (*apoi*) ziua în noapte, cheamă apele mării și le varsă pe(*ste*) suprafața pământului. Numele Lui este Iahve! **9**El aduce foarte repede dezastrul peste cel care avea o mare forță; și face să vină devastarea peste fortăreață. **10**Ei îl urăsc pe cel care decide la poarta orașului și le este scârbă de cel care vorbește corect. **11**În consecință, pentru că l-ați călcat în picioare pe cel sărac și ați luat de la el grâne ca impozit, chiar dacă ați construit case de piatră, nu veți locui în ele; chiar dacă ați sădit vii plăcute, nu veți bea din vinul obținut din strugurii lor! **12**Pentru că Eu știu cât de multe și de mari sunt păcatele voastre! Voi îl exploatați pe cel corect, luați mită și îi nedreptățiți pe cei săraci la poarta orașului. **13**Astfel, în aceste vremuri, cel înțelept constată că trebuie să tacă; pentru că ele sunt rele. **14**Căutați binele, și nu răul, ca să trăiți; și astfel, Iahve care se (*mai*) numește și Dumnezeuul Armatelor, să fie cu voi exact așa cum afirmați voi despre El! **15**Urâți răul, iubiți binele și practicați în mod constant dreptatea la poarta orașului! Poate că Iahve, Dumnezeuul Armatelor, va fi binevoitor față de cei care au rămas dintre descendenții lui Iosif. **16**Iahve, Dumnezeuul Armatelor, vă spune acum: «În toate locurile publice va fi jale și pe toate străzile oamenii vor zice: ‘Vai! Vai!’ Ei îl vor chema pe plugar la plâns, iar pe cei care știu să bocească, îi vor chema la jale. **17**Iahve zice: În toate viile va fi vaiet, pentru că Eu voi trece prin mijlocul vostru». **18**«Vai de voi – de cei care așteptați ziua lui Iahve! De ce așteptați această zi? Ea va fi întuneric, nu lumină! **19**Se va întâmpla ca în cazul unui om care fuge din fața unui leu; dar apoi se întâlnește cu un urs. Și când în final ajunge acasă, sprijinindu-se cu mâna de zid, îl mușcă un șarpe. **20**Nu va fi oare ziua lui Iahve întuneric și nu lumină, un întuneric intens fără niciun fel de lumină care să strălucească? **21**Urăsc și detest sărbătorile voastre! Nu pot să suport adunările voastre de

sărbătoare. ²²Chiar dacă Îmi aduceți sacrificii din animale pe care le ardeți integral și daruri de mâncare, nu le voi accepta. Nu Mă voi uita la sacrificiile de pace formate din vițeii voștri îngrășați! ²³Depărtați de la Mine sunetul cântecelor voastre! Nu voi asculta melodia harpelor voastre! ²⁴Aștept să văd că lăsați judecata (*corectă*) să se rostogolească la fel ca apele și că dreptatea vine ca un torent care nu seacă niciodată! ²⁵Urmași ai lui Israel, Mi-ați adus voi animale sacrificate și daruri de mâncare în acei patruzeci de ani (*cât timp ați stat*) în deșert? ²⁶Împreună cu Sicut – regele vostru – și cu Chiun – steaua zeului vostru – aceste imagini idolești pe care vi le-ați făcut – ²⁷vă voi duce în captivitate dincolo de Damasc!». Acesta este verdictul pronunțat de Iahve, al Cărui nume este (*și*) Dumnezeu Armatelor. **6** «Vai de voi – cei care trăiți fără grijă în Sion; și de voi – cei care vă credeți la adăpost pe muntele Samaria! Urmașii lui Israel vin la oameni speciali care provin din cel mai remarcabil dintre popoare! ²Treceți la Calne și priviți! Mergeți de acolo la marele Hamat și deplasați-vă apoi la Gatul care aparține filistenilor! Sunt ele mai bune decât cele două regate ale voastre? Sau sunt granițele lor mai mari decât ale voastre? ³Ați ignorat venirea iminentă a acelei zile rele și ați adus aproape tronul violenței! ⁴Vă întindeți pe paturi încrustate cu fildeș, leneviți în așternuturile voastre, mâncați miei din turmă și viței din grajduri. ⁵Organizați petreceri cântând cu harpa și îl imitați pe (*regele*) David cântând improvizații la instrumentele muzicale! ⁶Beți vin din cupe mari și vă ungeți (*pielea*) cu cele mai bune uleiuri; dar în același timp nu vă întristați din cauza dezastrului (*venit între descendenții*) lui Iosif! ⁷Din această cauză, acum veți fi duși ca sclavi și veți merge în fruntea captivilor! Astfel va înceta veselia și lenevirea!» ⁸Iahve care se (*mai*) numește și Dumnezeu Armatelor a jurat pe Sine Însuși, zicând: «Mi-e scârbă de mândria lui Iacov și îi urăsc fortărețele; voi preda dușmanului orașul împreună cu tot ce există în el! ⁹Dacă vor mai fi lăsați zece bărbați într-o casă, chiar și aceia vor muri! ¹⁰Și dacă ruda vreunuia care a murit va veni să îi scoată acestuia cadavrul din casă vrând ca ulterior ca să îl ardă, îl va întreba pe cel care încă mai este ascuns în nișa casei: ‘Mai este cineva cu tine?’. Acela îi va răspunde: ‘Nu!’. Atunci el va zice: ‘Tăcere! Nu trebuie să pomenim numele lui Iahve!’ ¹¹Se va întâmpla așa pentru că Iahve dă ordin acum ca acea mare casă să fie transformată în bucăți mici, iar cea mică să devină bucățele!» ¹²«Pot caii să alerge pe stâncă sau poate cineva să are acolo cu boii? Totuși voi ați transformat judecata în otravă, iar fructul dreptății a devenit pelin. ¹³Voi vă bucurați de ce s-a întâmplat la Lo Debar; și ziceți: ‘Oare nu prin forța noastră am cucerit noi Carnaimul?’ ¹⁴Dar Iahve care se numește (*și*) Dumnezeu Armatelor, zice: Urmași ai lui Israel, să știți că voi ridica împotriva voastră un popor care vă va oprima de la Lebo Hamat până la Valea Arabei.» **7** Dumnezeu care se numește Iahve m-a făcut să văd (*într-o revelație*) cum El pregătea (*să trimită*) niște lăcuste pe terenurile regelui tocmai când începea să crească din nou iarba care fusese cosită. ²După ce lăcustele au terminat de mâncat toată verdeța din țară, am zis: „Doamne, Tu Cel care ești Stăpân, Te rog să ierți! Cum ar putea Iacov să rămână în

picioare? El este atât de ne semnificativ (*între celelalte popoare*)!” ³Atunci lui Iahve I-a părut rău de acest lucru. Și Dumnezeu care se numește Iahve a zis: „Nu se va întâmpla așa!” ⁴Iahve mi-a arătat cum chema El pedeapsa printr-un foc care devora acel mare adânc și care consuma teritoriul. ⁵Am zis: „Doamne, Te rog să îl oprești! Cum ar putea Iacov să rămână în picioare? El este atât de mic (*în fața acestui dezastru*)!” ⁶Atunci lui Iahve I-a părut rău și de acest lucru. Apoi El a zis: „Nu se va întâmpla nici ce ai văzut acum!” ⁷Apoi mi-a arătat cum El, Iahve, stătea lângă un zid și avea în mână un fir cu plumb. Cu acesta fusese verificat zidul. ⁸Iahve m-a întrebat: „Ce vezi tu, Amos?” Eu am răspuns: „Un fir cu plumb”. Atunci Iahve mi-a zis: „Să știi că voi pune firul cu plumb în mijlocul poporului Meu numit Israel! Nu îl voi mai scăpa (*de pedeapsă*)!” ⁹Înălțimile lui Isaac vor fi distruse; iar sanctuarele lui Israel vor fi devastate. Voi ridica sabia împotriva familiei lui Ieroboam.” ¹⁰Amația care era preot la Betel, a trimis mesageri la Ieroboam – regele lui Israel – ca să i se spună: „Amos complotază împotriva ta în mijlocul poporului (*numit*) Israel. Țara nu mai poate suporta toate cuvintele lui!” ¹¹Ascultă ce spune Amos: «Ieroboam va muri de sabie; și este o certitudine că (*poporul numit*) Israel va fi dus în captivitate, departe de țara lui!» ¹²Apoi Amația i-a zis lui Amos: „Pleacă, vizionarule! Întoarce-te în teritoriul numit Iuda! Mănâncă-ți acolo pâinea și profetește acolo!” ¹³Să nu mai profetești la Betel; pentru că el este sanctuarul regelui și al templului regatului!” ¹⁴Amos i-a răspuns lui Amația, zicând: „Eu nu am fost nici profet, nici fiu de profet; ci păstor și îngrijitor de sicomori. ¹⁵Dar Iahve m-a luat de la oi și mi-a zis: «Du-te și profetește poporului meu care se numește Israel!» ¹⁶Acum, ascultă Cuvântul lui Iahve! Tu zici: «Să nu profetești împotriva lui Israel și să nu predici împotriva urmașilor lui Isaac!» ¹⁷În consecință, Iahve zice: «Soția ta va deveni o prostituată în oraș; iar fiii tăi și fiicele tale vor cădea doborâți de sabie! Terenul tău agricol va fi împărțit cu funia de măsurat; și tu însuși vei muri pe un teritoriu necurat. Este o certitudine că Israel va fi dus în captivitate, departe de țara lui!».

8 Dumnezeu care se numește Iahve mi-a mai arătat un coș cu fructe coapte. ²El m-a întrebat: «Ce vezi tu, Amos?» Eu am răspuns: «Un coș cu fructe coapte». Atunci Iahve mi-a zis: «Vine sfârșitul poporului Meu numit Israel! Nu îl voi mai scăpa de pedeapsă! ³Dumnezeu care se numește Iahve spune că în acea zi, cântecele de la templu se vor transforma în urlete. Vor fi o mulțime de cadavre aruncate peste tot!» ⁴Acesta este un mesaj pentru voi care îi călcați în picioare pe cei care nu au posibilitatea să se apere și care îi distrugeți pe săracii din țară. ⁵Voi ziceți: «Vrem să știm exact când va trece luna nouă, ca să putem vinde grâu! Cât mai este din Sabat, ca să deschidem grânarele, să micșorăm cantitatea, să mărim prețul, să modificăm în avantajul nostru felul în care funcționează cumpăna, ca să înșelăm... ⁶Dorim să cumpărăm pe săraci pe argint și pe cei fără apărare pentru o pereche de sandale, pentru ca apoi să vindem codină în loc de grâu!».

⁷Iahve a jurat pe mândria lui Iacov, zicând: «Nu voi uita niciodată vreuna dintre faptele lui!» ⁸Oare să nu tremure țara din această cauză și să nu jelească toți cei

care locuiesc în ea? Să nu se ridice ca Nilul tot ce este în țară și oare să nu se învolbureze și apoi să se retragă la fel ca Râul Egiptului?» **9** Dumnezeu care se numește Iahve spune: «Voi face să apună soarele chiar atunci când ar fi trebuit să lumineze mai intens și voi întuneca țara în mijlocul zilei. **10** Voi transforma sărbătorile voastre în bocet și toate cântecele voastre (*de veselie*) în cântece de jale. Voi face ca toți să își acopere partea corpului dintre genunchi și șold cu saci; și toate capetele vor fi rase. Voi face ca acea vreme să fie asemănătoare cu jalea pentru singurul fiu; iar sfârșitul ei va fi ca o zi amară. **11** Dumnezeu care se numește Iahve vă spune că vin zile când va trimite foamete în țară; dar ea nu va fi o foame după pâine și nici sete după apă. Ci va fi criză de Cuvinte din partea lui Iahve. **12** Ei vor umbla cu pași nesiguri de la o mare la alta, vor cutreiera (*pământul*) de la Nord la Est, căutând Cuvântul lui Iahve; dar nu îl vor găsi. **13** În acea zi, fecioarele frumoase și tinerii vor leșina de sete. **14** Cei care aveau obiceiul să jure pe rușinea Samariei și să zică: ‘Viu este zeul tău, Dane!’ sau ‘Vie este metoda ta, Beer-Şeba!’, vor cădea și nu se vor mai ridica.»” **9** L-am văzut pe Iahve stând lângă altar. El a zis: „Lovește părțile se sus ale stâlpilor, ca să se clatine pragurile! Prăbușește-le peste capetele tuturor! Pe cei care vor scăpa, îi voi omorî cu sabia. Niciunul dintre ei nu va putea să fugă și niciunul nu va reuși să scape. **2** Chiar dacă ar săpa până în locuința morților, chiar și de acolo mâna Mea îi va apuca! Chiar dacă ar urca în cer, și de acolo îi voi coborî! **3** Chiar dacă s-ar ascunde pe vârful Carmelului, și acolo îi voi căuta și îi voi lua! Chiar dacă s-ar ascunde din fața ochilor Mei pe fundul mării, și acolo voi ordona șarpelui să îi muște! **4** Chiar dacă ar merge în captivitate în fața dușmanilor lor, și acolo voi ordona sabiei să îi omoare! Îmi voi fixa privirea pe ei și îi voi urmări ca să le fac rău, nu bine!” **5** Iahve, Dumnezeu Armatelor, este Cel care atinge pământul; și el se topește, iar toți locuitorii lui jelesc. Tot ce este în el se învolburează la fel ca Nilul și se retrage ca Râul Egiptului. **6** El este Cel care Și-a zidit scările în cer și Și-a așezat bolta (*cerului*) deasupra pământului! El este Cel care cheamă apele mării și le revarsă pe suprafața pământului! Numele Lui este Iahve, **7** Cel care zice: „Israelienilor, nu sunteți voi oare pentru Mine ca etiopienii? Nu l-am scos Eu pe Israel de pe teritoriul Egiptului cum i-am scos pe filistenii din Caftor și pe arameii din Chir? **8** Să știți că ochii Dumnezeului care se numește Iahve privesc regatul păcătos! Îl voi distruge de pe suprafața pământului! Totuși nu îi voi distruge total pe urmașii lui Iacov. Acestea sunt cuvintele spuse de Iahve. **9** Să știți că Eu voi da (*un*) ordin și voi scutura pe descendenții lui Israel între toate națiunile lumii, așa cum se scutură ciurul, fără să cadă niciun bob (*mai mare*) pe pământ! **10** Toți păcătoșii din poporul Meu vor muri de sabie – toți aceia care zic: «Nu se va apropia de noi dezastrul și nici nu ne va ajunge!»” **11** În acea zi voi ridica cortul căzut al lui David. Îi voi repara crăpăturile, îi voi ridica ruinele și îl voi reconstrui așa cum era în vremurile străvechi; **12** pentru ca astfel să îi guverneze pe cei care vor rămâne ca descendenți ai lui Edom și pe cei care formează toate celelalte națiuni peste care este chemat numele Meu”. Acestea a fost cuvintele lui Iahve

– ale Celui care face (*să se întâmple*) aceste lucruri! ¹³Iahve (*vă*) zice: „Să știți că vin zile când cel care ară, îl va ajunge pe cel care culege; iar comerciantul de struguri va ajunge pe acela care împrăștie sămânța. Munții vor picura must; și el se va scurge din toate dealurile. ¹⁴Îi voi aduce înapoi pe captivii poporului Meu numit Israel; ei vor reconstrui orașele devastate și vor locui în ele. Vor planta vii și vor bea din vinul lor; vor sădi grădini și vor mânca din fructele lor. ¹⁵Eu îi voi sădi în patria lor și nu vor mai fi deșrădăcinați din țara pe care le-am dat-o”. Acestea sunt cuvintele pe care ți le spune Iahve – Cel care este Dumnezeuul tău.

Obadia

1 Aceasta este profetia lui Obadia. Despre Edom, Dumnezeu care se numește Iahve, spune astfel: „Am auzit o veste. Cel care a lansat-o este Iahve; și a fost trimis un mesager printre popoare ca să o transmită. Ea conține următorul mesaj: Sculați-vă și (*haideti*) să mergem ca să organizăm un război împotriva Edomului! **2**Să știi că te voi face mic între (*celelalte*) popoare; și vei fi cel mai desconsiderat dintre ele. **3**Ți se va întâmpla așa pentru că mândria inimii tale te-a făcut să te rătăcești. Tu locuiești în crăpăturile stâncilor și guvernezi de la (*mare*) înălțime. Acest fapt te-a făcut să îți zici în tine însuși: «Cine mă va arunca la nivelul pământului?» **4**Dar Iahve îți spune: «Chiar dacă ai (*putea*) locui la aceeași înălțime la care zboară vulturul și chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele, Eu tot te voi arunca jos și de acolo!» **5**Vai, cât vei fi de ruinat! Dacă ar fi intrat în teritoriul tău niște hoți sau niște jefuitori care acționează noaptea, oare ar fi luat de la tine mai mult decât ar fi putut (*transporta*)? Sau dacă ar fi venit la tine niște oameni să îți culeagă via, oare nu ar fi lăsat ei (*necules*) niciun strugure? **6**Vai ce se întâmplă cu Esau! El este analizat cu cea mai mare atenție pentru a i se descoperi comorile! **7**Toți aliații tăi te-au determinat să te retragi până la frontieră. Chiar prietenii tăi te-au înșelat și te-au dominat! Cei care se hrăneau din pâinea ta, ți-au pus capcane pe care tu le-ai ignorat... **8**Iahve (*îți*) vorbește astfel: «Oare nu voi distruge în acea zi pe cei înțelepți din Edom și pe cei din muntele lui Esau care au o remarcabilă capacitate de înțelegere? **9**Să știi, Teman, că oamenii tăi foarte curajoși vor fi speriați – pentru ca toți cei care trăiesc pe muntele lui Esau să moară în masacru. **10**Din cauza violenței pe care ai manifestat-o față de fratele tău – Iacov – vei fi acoperit de rușine și vei fi distrus pentru totdeauna. **11**Ți se va întâmpla așa pentru că în ziua în care străinii îi luau averea, intrau (*în forță*) pe porțile lui și trăgeau la sorti pentru Ierusalim, te manifestai și tu exact ca unul dintre ei! **12**Și totuși, tu nu trebuia să te uiți mulțumit de ce se întâmplă fratelui tău în ziua în care era distrus. Nu trebuia să te bucuri de omorârea urmașilor lui Iuda și nu trebuia să vorbești cu aroganță (*împotriva lor*) în ziua în care ei au fost în mare dificultate. **13**Nu trebuia să intri pe porțile poporului Meu în acea zi în care era distrus și nici să te bucuri de dezastrul pe care îl suporta el atunci. Nu trebuia să îi iei bogățiile în ziua masacrării lui. **14**Nu trebuia să stai la intersecțiile drumurilor ca să omori pe cei care fugeau; și nici nu trebuia să predai dușmanului pe cei care scăpaseră din dezastrul asediului. **15**Să știi că ziua lui Iahve este aproape pentru toate popoarele. Ți se va face exact așa cum ai făcut și tu altora; și faptele tale se vor întoarce împotriva capului tău!» **16**Voi, cei care locuiți pe sfântul Meu munte, ați băut paharul mâniei (*Mele*). Dar tot așa se va întâmpla și cu toate celelalte popoare care îl vor bea pentru eternitate! Ele vor sorbi din el și vor dispărea ca atunci când nu ar fi existat niciodată! **17**Dar salvarea va fi pe muntele Sionului. Acolo va fi sfințenie; iar familia (*lărgită a*) lui Iacov își va recupera posesiunile. **18**Urmașii lui Iacov vor fi un foc; și poporul format din descendenții lui va fi o

flacăra. Dar urmașii lui Esau vor fi ca paietele pe care le vor aprinde; iar focul le va consuma. Iahve vă asigură că astfel nu va mai rămâne niciunul dintre cei care provin din Esau! ¹⁹Cei care locuiesc în Sud, vor fi stăpâni pe muntele lui Esau; iar cei din câmpie vor governa țara filistenilor. Vor fi stăpâni în același timp în teritoriile lui Efraim și în ale Samariei; iar Benjamin va fi stăpânul Galaadului. ²⁰Dar prizonierii de război ai armatei urmașilor lui Israel vor fi proprietarii și administratorii țării canaanitelor până la Sarepta. Captivii care provin din Ierusalim și care sunt (*acum*) la Sefarad, vor governa orașele de la Sud. ²¹Eliberatorii se vor urca pe muntele Sionului ca să judece muntele lui Esau. Dar regatul va fi al lui Iahve!”

Iona

1 Iahve vorbise lui Iona, fiul lui Amitai, prin Cuvântul Său, astfel: **2** „Ridică-te și du-te la Ninive. Acolo să strigi împotriva acestui mare oraș; pentru că lucrurile rele care se fac în el, au ajuns până la Mine!” **3** Dar Iona și-a planificat să fugă la Tarșiș, departe de fața lui Iahve. S-a dus la Iafu, unde a găsit o corabie care pleca la Tarșiș. Încercând să se depărteze de fața lui Iahve, a plătit prețul călătoriei și a urcat în corabie, ca să meargă la Tarșiș împreună cu marinarii. **4** Dar pe acea mare, Iahve a provocat o furtună de vânt care sufla cu o mare intensitate. Astfel, corabia risca să fie distrusă. **5** De frica naufragiului, fiecare dintre marinari a strigat, invocând ajutorul zeului lui. În același timp, ei au aruncat în mare uneltele din corabie, pentru a o face mai ușoară. Iona coborâse în cala corăbiei, unde se culcase și adormise profund. **6** Comandantul ambarcațiunii s-a apropiat de el și i-a zis: „Cum îți permiți să dormi?! Scoală-te și strigă invocând ajutorul Dumnezeului tău! Poate că El Se va gândi la noi (*să ne salveze*); și astfel nu vom muri!” **7** Apoi marinarii au zis: „Haideți să tragem la sorti, ca să aflăm cine (*dintre noi*) este responsabil pentru venirea acestui dezastru împotriva noastră!” Iar tragerea lor la sorti a arătat că Iona era acela! **8** Atunci ei i-au zis: „Spune-ne din cauza cui a venit peste noi această calamitate? Care este meseria și proveniența ta? Din ce țară vi și care este poporul de care aparții?” **9** El le-a răspuns: „Sunt evreu. Dumnezeul față de care am reverență, se numește Iahve. El este Acela care a făcut cerul, marea și pământul uscat!” **10** După ce au înțeles de la Iona că fugea de fața lui Iahve, acei bărbați au fost foarte speriați; și l-au întrebat: „De ce ai făcut acest lucru?” **11** În acest timp, marea era din ce în ce mai agitată. Ei i-au pus o altă întrebare, zicând: „Ce să îți facem pentru ca marea să se liniștească față de noi?” **12** El le-a răspuns: „Luați-mă și aruncați-mă în mare. Și astfel, ea nu va mai fi împotriva voastră. Eu sunt conștient că din cauza mea a venit această mare furtună împotriva voastră!” **13** Acei bărbați vâsleau încercând să se întoarcă la mal; dar nu reușeau să avanseze în direcția dorită, pentru că marea era tot mai agitată și nu le permitea acest lucru. **14** Atunci ei s-au adresat lui Iahve, strigând: „Doamne, nu ne lăsa să murim din cauza acestui bărbat! Și să nu ne faci responsabili de moartea acestui om; pentru că, Tu, Doamne, faci ce vrei!” **15** După ce au zis aceste cuvinte, l-au luat pe Iona și l-au aruncat în mare. Imediat, ea s-a liniștit și nu i-a mai amenințat. **16** Atunci acei bărbați au avut o mare frică de Iahve. I-au oferit un sacrificiu și au făcut jurăminte. **17** Iahve a trimis un pește mare să îl înghită pe Iona; și el a stat astfel în stomacul peștelui trei zile și trei nopți. **2** Iona s-a rugat lui Dumnezeului lui numit Iahve – din stomacul peștelui. **2** Relatând ulterior ce s-a întâmplat acolo, el a zis: „În situația mea care era fără rezolvare, L-am chemat pe Iahve. Și (*surprinzător!*) El mi-a răspuns!” „Am strigat după ajutor (*Doamne*); și Tu m-ai ascultat! **3** Am fost aruncat de Tine în adânc – în inima mărilor... Am fost înconjurat de curenții de apă; și toate valurile Tale treceau peste mine. **4** Ziceam că nu accepți să mă mai vezi; și niciodată nu voi mai putea să privesc

sfântul Tău templu. ⁵Apele care erau în jurul meu amenințau să îmi ai viața. În adâncul care mă înconjura, algele se înfășuraseră în jurul capului meu. ⁶Coborâsem până la baza munților; și zăvoarele pământului intenționau să mă țină încuiat pentru totdeauna. Dar Tu, Doamne – Cel care ești Dumnezeuul meu – mi-ai salvat viața din mormânt! ⁷Când sufletul meu era disperat, mi-am amintit de Iahve; și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în sfântul Tău templu! ⁸Cei care se atașează de idoli fără valoare, își anulează accesul de mila divină! ⁹Dar eu Îți voi oferi sacrificii strigând de bucurie! Și îmi voi respecta promisiunile făcute cu jurământ! Salvarea vine de la Iahve!” ¹⁰Iahve a vorbit peștelui; și acesta a făcut ce i-a spus El, vărsându-l pe Iona lângă mal.

³Iahve a venit a doua oară la Iona prin intermediul Cuvântului Său, zicându-i: ²„Ridică-te, du-te la acel mare oraș numit Ninive și proclamă acolo mesajul pe care ți-l voi da!” ³Iona a plecat la Ninive conform (*poruncii*) Cuvântului lui Iahve. Orașul Ninive avea o mărime remarcabilă. El putea fi parcurs (*cu pasul*) în trei zile. ⁴Iona a intrat în oraș; și în timp ce mergea prin el în prima zi, striga: „După următoarele patruzeci de zile, Ninive va fi distrus!” ⁵Atunci oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au anunțat un post; și începând de la cel mai mare până la cel mai mic, s-au îmbrăcat (*toți*) cu saci. ⁶Când regele din Ninive a auzit despre această decizie, s-a ridicat de pe tronul lui, și-a dat jos roba pe care o purta, s-a acoperit (*și el*) cu un sac și a stat în cenușă. ⁷Apoi a dat ordin să se anunțe în Ninive următoarea decizie: „Din porunca regelui și a marilor lui conducători, niciun om să nu guste nimic și să nu bea apă deloc. Această interdicție este valabilă nu numai pentru oameni, ci și pentru orice animal din cireadă sau din turmă: niciunul să nu pască și să nu bea apă! ⁸Oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu forță spre Dumnezeu, întorcându-se de la stilul lor violent în care își trăiesc viața și de la faptele de oprinare pe care le-au comis! ⁹Aceasta este unica noastră șansă; și trebuie să beneficiem de ea. Poate că astfel Îl vom determina pe Dumnezeu să regrete decizia luată și să Se răzgândească. Dacă se va întâmpla așa, El Își va opri mânia violentă; și astfel nu vom mai muri!” ¹⁰Dumnezeu a văzut că faptele lor demonstau întoarcerea de la modul rău în care trăiseră. Atunci El a regretat planul care prevedea să aducă răul împotriva lor; și a renunțat să îl mai pună în aplicare. ⁴Iona a devenit foarte supărat din cauza acestei decizii; și s-a mâniat. ²El s-a rugat lui Iahve astfel: „Ah, Doamne, nu se întâmplă oare acum exact ce spuneam eu încă de când eram în țara mea? Acesta este de fapt motivul pentru care am încercat să fug la Tarșiș. Eu știam că ești un Dumnezeu răbdător, milos, reținut în ce privește mânia și bogat în compasiune. Desigur, Tu ești pregătit (*oricând*) să Îți anulezi decizia de a face rău. ³Iar acum, Doamne, Te rog să îmi iei viața. Ar fi mai bine să mor, decât să trăiesc (*în aceste condiții*)!” ⁴Iahve i-a răspuns: „Oare faci bine că te mânii?” ⁵Atunci Iona a ieșit din oraș și s-a așezat în partea de est a acestuia. Și-a făcut un adăpost și a stat acolo la umbra lui, așteptând să vadă ce se va întâmpla cu orașul. ⁶Dumnezeul care se numește Iahve a făcut să crească o plantă care asigura umbră capului lui Iona, ca să îl facă să scape de mânie. Iona a fost

foarte bucuros văzând această plantă. ⁷Dar în următoarea dimineață, înainte să răsară soarele, Dumnezeu a trimis un vierme care a afectat planta făcând-o să se usuce. ⁸Când a început să lumineze soarele, Dumnezeu a trimis un vânt uscat care bătea din partea de est. Iona a fost afectat de soarele care i-a produs insolație, făcându-l să leșine. El și-a dorit (*încă o dată*) să moară; și a zis: „Mai bine să mor, decât să trăiesc!” ⁹Atunci Dumnezeu a vorbit cu Iona, zicându-i: „Oare procedezi bine când te mâni din cauza (*uscării*) acestei plante?” El a răspuns: „Da, este corect să mă mâni, chiar până la moarte!” ¹⁰Atunci Iahve i-a zis: „Ți s-a făcut milă de această plantă pentru apariția căreia nu ai muncit. Și nici nu ai făcut-o tu să crească! Ci a răsărit într-o noapte; și apoi tot într-o noapte s-a uscat. ¹¹Dar oare Mie să nu Îmi fie milă de Ninive, acest mare oraș, în care trăiesc mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni incapabili să distingă dreapta de stânga lor împreună cu o mulțime de animale?!”

Mica

1 Acesta este Cuvântul lui Iahve care a venit la Mica. El era un locuitor din Moreșet, pe vremea regilor Iotam, Ahaz și Ezechia care au guvernat în teritoriul numit Iuda. Acest mesaj se referă la ce a văzut (*Mica*) despre Samaria. El vorbește și despre (*orașul-capitală*) Ierusalim: **2** „Ascultați, toate popoarele! Să fie atent și pământul împreună cu tot ce este pe el! Dumnezeu care se numește Iahve să fie martor împotriva voastră din sfântul Lui templu! **3** Să știți că Iahve iese din acest loc sfânt al Său. El coboară și pășește pe formele cele mai înalte ale reliefului pământului! **4** Munții se topesc sub El, iar văile se desfac exact ca ceara în prezența focului; apoi ele tâșnesc printre versanți exact ca apele (*curgătoare*). **5** Toate acestea se întâmplă din cauza nedreptății lui Iacov și din cauza păcatelor descendenților lui Israel! Care este nedreptatea lui Iacov? Oare nu (*ce se întâmplă ea tocmai în*) Samaria? Care sunt locurile cele mai înalte ale Iudeii? Oare nu acelea unde este (*construit*) Ierusalimul? **6** Acestea sunt motivele pentru care voi transforma Samaria într-o grămadă de ruine și într-un loc bun (*doar*) pentru plantat vița-de-vie. Îi voi rostogoli pietrele în vale și voi face să i se vadă temeliiile. **7** Toate imaginile ei cioplite vor fi sfărâmate. Va fi ars în foc tot câștigul ei; și voi face ca toți idoli să îi fie distruși. Pentru că le-a adunat din câștigul unei prostituate, toate aceste imagini (*cioplite*) se vor transforma într-o recompensă meritată de o prostituată! **8** Din această cauză voi plânge și voi regreta profund, voi umbla desculț și fără îmbrăcăminte, voi striga la fel cum fac șacalii și voi «jeli» ca puii de struț. **9** Se va întâmpla așa pentru că rana ei este imposibil de vindecat. Această rană s-a extins până în teritoriul numit Iuda și a ajuns până la poarta poporului meu: (*chiar*) până la Ierusalim. **10** Nu anunțați (*despre acest lucru*) în Gat; și nu plângeți deloc! Tăvăliți-vă în praful pământului la Bet-Leafra! **11** Locuitoarea Șafirului, treci goală și plină de rușine! Locuitoarea din Țaanan nu are curajul să iasă! Bet-Ețelul este în jale; și susținerea lui a fost anulată pentru voi! **12** Locuitoarea Marotului suferă de dorul unor vremuri mai bune; pentru că a venit dezastrul din partea lui Iahve până la poarta Ierusalimului. **13** Locuitoarea Lachișului, înhamă-ți caii la carul de luptă! Tu ai fost prima care ai determinat pe fiica Sionului să păcătuiască; pentru că păcatele lui Israel au fost regăsite în tine. **14** Datorită acestui fapt, vei oferi daruri de despărțire lui Moreșet-Gat! Casele din Aczib vor fi o decepție pentru regii lui Israel! **15** Iar împotriva ta, locuitor din Mareșa, voi aduce un stăpân! Gloria lui Israel va fi transferată la Adulam. **16** Rade-te și tunde-te din cauza lucrurilor care se vor întâmpla fiilor tăi care erau propria ta bucurie. Mărește-ți (*pe cap*) locul fără păr – ca vulturul; pentru că ei vor pleca de aici în captivitate!” **2** „Vai de aceia care planifică nedreptatea în secret și care concep răul în locul unde dorm! Apoi, pentru că își permit, ei pun în aplicare acele planuri chiar dimineața devreme... **2** Dacă își doresc terenuri agricole, și le însușesc! Când vor să aibă case, procedează la fel (*de abuziv*)! Îl exploatează pe om și pe cei din familia lui, atât pe bărbat, cât și ce are el ca moștenire. **3** Din această cauză,

Iahve spune: «Să știți că fac un plan împotriva acestui clan, ca să aduc împotriva lui un dezastru pe care nu îl veți putea evita ferindu-vă gâtul! Și astfel nu veți mai putea umbla plini de aroganță; pentru că acele vremuri vor fi dificile. ⁴În acea zi veți deveni renumiți (*negativ*) și se va face un cântec de jale despre situația voastră. În versurile lui se va zice: ‘Suntem total ruinați! El înstrăinează proprietatea poporului meu! Vai cum o face să dispară de la mine! El împarte popoarelor păgâne teritoriile noastre!’ ⁵Așa se explică de ce nu vei mai avea pe nimeni care să împartă țara prin sorți în adunarea lui Iahve. ⁶Atunci ei vor proclama: ‘Nu mai predicați! Să nu se mai predice aceste lucruri! Calomniile nu ne vor epuiza!’ ⁷Dar oare ce ar trebui să (*vi*) se zică, descendenți ai lui Iacov? Voi considerați că ar trebui să se spună: ‘Se mânie chiar atât de ușor Spiritul lui Iahve? Acesta este modul Lui de a lucra?’ Oare nu sunt cuvintele Mele benefice aceluia care umblă cu dreptate? ⁸Poporul Meu se manifestă în ultima perioadă de timp exact ca un dușman. Ați smuls mantaua ce acoperea haina acelora care treceau liniștiți ca niște oameni care se întorc de la război. ⁹Voi le alungați pe femeile poporului Meu din casele lor plăcute și luați definitiv gloria Mea de la copiii lor. ¹⁰Sculați-vă și plecați! Acesta nu mai este locul vostru de odihnă! Pentru că a fost profanat, el va fi distrus; iar distrugerea lui va fi teribilă! ¹¹Dacă un mincinos și unul care duce în eroare pe alții ar veni și ar spune: ‘Îți voi predica despre vin și despre băuturi alcoolice rafinate!’, el ar fi considerat predicatorul acestui popor! ¹²Iacov, este o certitudine că te voi strânge în totalitate! Fără niciun dubiu, voi aduna pe cei care vor mai rămâne din Israel! Îi voi pune împreună ca pe o turmă într-un țarc și ca pe niște oi în zona lor de pășunat; iar în acel loc vor fi foarte mulți oameni. ¹³Cel care deschide drumul, va merge înaintea lor; iar ei vor înainta, vor intra pe poartă și vor ieși. Regele lor va trece înaintea lor; și (*chiar*) Iahve va fi în fruntea lor.» **3** Am zis: „Ascultați, lideri ai lui Iacov și conducători ai urmașilor lui Israel! Oare nu ar trebui să cunoașteți dreptatea? ²Și totuși voi urâți binele și iubiți răul, jupuiți pielea de pe poporul Meu și luați carnea de pe oasele lui. ³Mâncați această carne a poporului meu, jupuiți pielea de pe el și îi striviți oasele... Voi rupeți bucăți din el la fel cum procedați cu acea carne din oală și din cazan. ⁴Atunci când (*oamenii care fac aceste lucruri*) vor striga spre Iahve, El nu le va răspunde. În acea vreme Își va ascunde fața de ei; pentru că au comis fapte rele.” ⁵Iahve spune: „Vă vorbesc acum despre profeții care Îmi duc în eroare poporul. Dacă au mușcat ceva cu dinții (*prin violență*), prezic pacea; dar se pregătesc de război împotriva acelora care nu le pun nimic în gură. ⁶Acesta este motivul pentru care va veni noaptea peste voi fără să aveți nicio viziune. Deși va veni întunericul, nu vi se va oferi nicio revelație! Pentru acești profeți, soarele va apune și ziua li se va întuneca. ⁷Cei care pretind că văd anumite lucruri prin revelație divină, vor fi făcuți de rușine; iar prezicătorii vor fi umiliți. Toți își vor acoperi barba; pentru că nu va fi răspuns de la Dumnezeu.” ⁸Despre mine pot să spun că sunt plin de forță și de Spiritul lui Iahve. Am fost umplut de (*dorința de a face*) dreptate și de forță (*pentru practicarea ei*); ca să îi arăt lui Iacov

nedreptatea lui și să îi prezint lui Israel cât este de păcătos. ⁹„Acum mă adresez vouă, celor care sunteți conducătorii descendenților lui Iacov și aveți funcția de lideri ai familiei lărgite a lui Israel. Acest mesaj este pentru voi, cei care aveți repulsie față de dreptate și care deformați tot ce este corect. ¹⁰El se adresează vouă, celor care construiți Sionul prin vărsare de sânge și care edificați Ierusalimul cu nedreptate! ¹¹Conducătorii lui judecă pentru mită, preoții lui oferă învățătură contra unei retribuții financiare, iar profetii lui fac preziceri (*doar*) dacă primesc argint. Ei încă se bazează și pe Iahve, zicând: «Oare nu este Iahve în mijlocul nostru?! Nu va veni niciun dezastru împotriva noastră!» ¹²Pentru că voi gândiți așa, Sionul va fi arat ca un teren agricol, Ierusalimul va deveni o grămadă de ruine, iar muntele casei (*Mele*) va deveni o colină acoperită cu păduri.” ⁴ „În ultimele zile, muntele casei lui Iahve va fi considerat ca cel mai înalt dintre toți munții. Va fi înălțat deasupra dealurilor; și popoarele vor veni spre el ca invadatorii (*de altă dată*). ²Multe națiuni vor veni și vor zice: «Să mergem și să urcăm pe muntele lui Iahve, la casa Dumnezeului lui Iacov! El să ne învețe metodele Lui; și noi să ne conformăm cerințelor Sale!» Se va întâmpla așa pentru că legea va proveni (*atunci*) din Sion; iar Cuvântul lui Iahve își va avea originea în Ierusalim. ³El va judeca între multe popoare și va decide pentru națiuni care au o mare forță și care sunt la mare depărtare. Își vor construi pluguri din fostele lor săbii; și vor face cuțite pentru curățat pomii din lăncile de altă dată. Niciun popor nu va mai ataca pe un altul cu sabia; și nu vor mai învăța războiul. ⁴Fiecare va locui (*liniștit*) sub vița și sub smochinul lui. Nimeni nu va mai teroriza pe altul. Se va întâmpla (*cu certitudine*) așa, pentru că acestea sunt prezise chiar de gura lui Iahve care este Dumnezeul armatelor! ⁵Toate celelalte popoare se asociază cu numele zeilor lor. Dar noi vom umbla pentru totdeauna în numele lui Iahve care este Dumnezeul nostru!” ⁶Iahve spune: „În acea zi îi voi aduna pe cei șchiopi și îi voi strânge împreună pe cei alungați – pe toți aceia pe care i-am rănit. ⁷Voi face din cei șchiopi un grup de supraviețuitori; iar pe cei alungați îi voi face să fie un popor cu o mare forță. Iahve îi va guverna pe muntele Sion pentru totdeauna. ⁸Iar ție – deal al fiicei Sionului – care ești turn de veghe al turmei, să știi că îți va fi redată autoritatea pe care ai avut-o în trecut. Regatul se va întoarce la fiica Ierusalimului. ⁹De ce strigi acum cu atâta intensitate? Pentru că nu ai rege? Ai dureri ca o femeie la naștere pentru că ți-a dispărut consilierul? ¹⁰Fiică a Sionului, zbate-te și oftează ca o femeie la naștere; pentru că acum trebuie să ieși din oraș; și vei locui în câmp! Te vei duce în Babilon; și abia acolo vei fi salvată. Acela este locul în care Iahve te va salva de dușmanii tăi. ¹¹Dar acum multe națiuni sunt adunate împotriva ta. Acestea zic: «Să fie defăimat (*Ierusalimul*); și ochii noștri să privească de sus Sionul!» ¹²Dar ei nu cunosc gândurile lui Iahve și nu înțeleg planul Lui; nu știu că El i-a strâns ca pe niște spice în zona unde sunt separate boabele de paie. ¹³Fiica Sionului, scoală-te și fă această separare, pentru că îți voi face cornul din fier; iar copitele tale vor fi din bronz, ca să sfărâmi multe popoare. Vei închina lui Iahve prada lor și Îi vei oferi Lui bogățiile acestora,

recunoscându-L ca Stăpân al întregului pământ.” **5** Fiică, acum când ești înconjurată de luptători pregătiți de război, strânge-ți armata; pentru că suntem sub asediu! Ei îl vor lovi cu bastonul peste obraz pe judecătorul lui Israel! **2** „Dar tu, Betleem Efrata, deși nu ești între teritoriile remarcabile ale lui Iuda, din tine va proveni Acela care va fi Conducător în Israel. El este Cel a cărui origine este stabilită în vremuri străvechi – chiar în eternitate. **3** Dar El îi va lăsa (*pe evrei la discreția altora*) până când va naște aceea care trebuie să nască. Apoi, cei care vor rămâne dintre frații Săi, se vor întoarce la israelieni. **4** El Își va face apariția ca păstor al poporului în forța care vine de la Iahve; și va acționa în toată maiestatea numelui lui Iahve care este Dumnezeu Său. Ei vor locui liniștiți; pentru că atunci El va fi faimos până la marginile pământului! **5** Și Iahve va fi pacea lor! Când asirianul va invada țara noastră și va pătrunde în fortărețele noastre, ne vom opune lui cu șapte păstori și chiar cu opt conducători (*ai poporului*). **6** Ei vor păstori țara Asiriei cu sabia; iar țara lui Nimrod va fi condusă cu sabia scoasă din teacă. El ne va scăpa de asirian când acesta va invada țara noastră și va pătrunde în teritoriul nostru. **7** Atunci cei care vor fi rămas dintre descendenții lui Iacov, vor fi în mijlocul multor popoare ca roua de la Iahve și ca ploaia mărunță de pe iarbă, care nu așteaptă pe nimeni și care nu depinde de fiii oamenilor. **8** În acele vremuri, cei rămași dintre urmașii lui Iacov vor exista printre celelalte națiuni ca leul între animalele sălbatice ale pădurii. Se vor comporta ca un leu tânăr (*care intră*) în turmele de oi, trecând și călcând (*oile*) în picioare. Vor sfâșia fără ca cineva să poată salva. **9** Mâna îți va fi ridicată peste dușmanii tăi; și toți aceștia vor fi distruși! **10** Iahve îți spune că în acea zi îți va distruge caii (*pe care îi vei avea*) și îți va sfărâma carele. **11** Îți va dărâma orașele din țară și îți va demola toate fortificațiile. **12** El îți va distruge vrăjitoriile pe care le practici; și nu vor mai exista în țara ta oameni care ghicesc. **13** Îți va distruge idolii și pietrele sacre din mijlocul tău. Astfel, nu te vei mai închina la ce ai făcut cu mâinile tale. **14** Îți va disloca bețele lungi închinat pentru Așer din mijlocul tău; și îți va demola orașele. **15** Apoi El Se va răzbuna cu mânie și cu mare indignare pe națiunile care nu L-au ascultat.” **6** Ascultați acum ce zice Iahve: „Ridică-te și apără-ți cauza înaintea munților; iar dealurile să asculte ce vorbești! **2** Munți, ascultați pe Iahve care vorbește despre acuzația care I se aduce! Temelii rezistente ale pământului, fiți atente; pentru că Iahve are o dispută cu poporul Său. El se judecă cu Israel! **3** Poporul Meu, ce ți-am făcut? Cu ce te-am abuzat? Răspunde-Mi! **4** Eu te-am scos din Egipt și te-am răscumpărat din mediul unde erai sclav! I-am trimis înaintea ta pe Moise, pe Aaron și pe Maria! **5** Poporul Meu, amintește-ți ce planifica acel rege al Moabului numit Balac; și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor! Amintește-ți apoi ce s-a întâmplat de la Sitim până la Ghilgal, ca să înțelegi faptele dreptății lui Iahve!” **6** Cu ce Îl voi întâmpina pe Iahve? Cu ce mă voi apleca înaintea Dumnezeului Foarte Înalt? Oare să Îl întâmpin cu animale arse integral – cu viței de un an? **7** Va fi, oare, Iahve mulțumit cu mii de berbeci și cu zeci de mii de „râuri” de ulei? Să dau, oare, pentru nedreptatea mea pe primul meu născut? Oare (*este cazul*) să ofer

pe acela care provine din corpul meu pentru achitarea păcatelor sufletului meu? **8** Omule, El ți-a arătat ce este bine (*să faci*)! Și oare îți cere Iahve altceva decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău? **9** Vocea lui Iahve strigă orașului. „Este o dovadă de înțelepciune atunci când oamenii manifestă respect față de numele Tău!” El zice: „Subordonați-vă autorității și Celui care o are! **10** Mai sunt în casa celui rău comori obținute prin metode condamnabile și acea ridicolă efă mică? **11** Pot considera Eu că este curat acela care folosește cântare concepute să facă eronat cântărirea și acela care are greutate înșelătoare în sac? **12** Bogații orașului sunt plini de violență; locuitorii lui spun minciuni. Ei își folosesc limba ca să înșele. **13** Din această cauză, Eu te voi lovi cu boală; te voi devasta pentru păcatele tale! **14** Vei mânca, dar nu te vei sătura; ci foametea va rămâne în teritoriul tău. Vei ascunde lucruri, dar nu le vei putea proteja (*de jefuitori*); și acele lucruri pe care totuși le vei salva, vor fi distruse de sabie. **15** Vei semăna, dar nu vei secera; vei stoarce măslina, dar nu te vei unge cu uleiul lor; vei face must, dar nu vei bea vin. **16** Ai respectat deciziile lui Omri și toate faptele familiei lui Ahab, urmând sfaturile lor. Din această cauză te voi expune dezastrului. Locuitorii tăi vor oferi motiv de insultă și veți fi ridiculizați de (*celelalte*) popoare.” **7** „Vai de mine! Pentru că sunt ca după culesul fructelor (*în timpul verii*) și exact ca după recoltatul viilor! Nu mai este niciun ciorchine (*bun*) de mâncat. Nu a mai rămas nimic dintre acele smochine dorite de sufletul meu, care se coceau primele! **2** A dispărut din țară acela care avea teamă de Dumnezeu; și nu a mai rămas niciun om corect! Toți stau ascunși și urmăresc momentul când să atace și să verse sânge; fiecare îl vânează pe fratele lui folosind o capcană pentru el. **3** Mâinile lor sunt antrenate să facă ce este rău! Conducătorul cere daruri, iar judecătorul pretinde mită. Cei care au mari funcții, își spun direct dorința; și conspiră împreună pentru realizarea ei. **4** Cel mai bun dintre ei este ca un măracine; iar cel mai corect a ajuns mai rău decât o tufă de spini. A venit ziua pedepsei pentru tine: acea zi anunțată de profeții tăi! Acum, va fi mare agitație! **5** Nu îl crede pe cel care îți este prieten și nu te încrede în ruda ta! Păzește-ți ușa gurii de aceea care se odihnește la pieptul tău! **6** Pentru că fiul își desconsideră tatăl, fiica se ridică împotriva mamei, iar nora se revoltă împotriva soacrei ei. Astfel, dușmanii unui om sunt chiar cei din familia lui! **7** Dar eu voi privi la Iahve, voi spera în (*ce va face*) Dumnezeuul salvării mele! Dumnezeuul meu mă va asculta! **8** Inamicul meu, nu te bucura din cauza lucrurilor care mi se întâmplă; pentru că deși am căzut, mă voi ridica! În ciuda faptului că locuiesc în întuneric, Iahve va fi lumina mea! **9** Voi suporta marea supărare a lui Iahve, pentru că am păcătuit împotriva Lui. O voi suporta până când îmi va apăra cauza și îmi va face dreptate. El mă va scoate la lumină; Îi voi vedea dreptatea. **10** Când inamicul meu va vedea acest lucru, va fi acoperit de rușine. Se va întâmpla așa tocmai lui, care îmi zicea: «Unde este Dumnezeuul tău care se numește Iahve?» Dar eu îi voi privi căderea cu ochii mei! Atunci el va fi călcat în picioare ca noroiul de pe străzile înguste. **11** Va fi ziua reconstrucției zidurilor tale. Acea va fi o zi în care ți se vor extinde frontierele! **12** Atunci vor veni la tine oameni începând din Asiria și

până la orașele Egiptului. Vor fi acolo din Egipt și până la râu, de la o mare și până la cealaltă, de la un munte și până la celălalt. ¹³Dar (*acum*) țara va fi devastată din cauza locuitorilor ei, ca o consecință a faptelor lor rele. ¹⁴Păstorește-Ți poporul cu toiagul; și ai grijă de turma moștenirii Tale care locuiește în singurătate, în pădurea din mijlocul teritoriului productiv! Fă-o să pască în Basan și în Ghilad ca în zilele de de altădată!” ¹⁵„Îți voi arăta lucruri extraordinare ca în ziua plecării tale de pe teritoriul Egiptului! ¹⁶Celelalte națiuni vor vedea și se vor rușina de toată forța lor (*inutilă*). Își vor pune mâna la gură și își vor astupa urechile. ¹⁷Vor linge praful pământului ca șarpele și ca reptilele. Vor veni panicate la Dumnezeul nostru numit Iahve; și se vor teme de Tine. ¹⁸Cine este Dumnezeul ca Tine, care să scape (*omul*) de vină și care să ierte nedreptatea moștenirii Lui formată din acei puțini supraviețuitori? Tu nu rămâi mânios pentru totdeauna; pentru că Îți place să fii milos. ¹⁹Tu vei avea din nou milă de noi și vei distruge cu talpa picioarelor Tale nedreptățile noastre; vei arunca în adâncurile mării toate păcatele noastre! ²⁰Tu vei respecta ce ai promis lui Iacov; și Îți vei manifesta mila față de (*urmașii lui*) Avraam, așa cum ai jurat strămoșilor noștri în zilele din vechime.”

Naum

1 Aceasta este cartea care conține viziunea lui Naum din Elcoș despre Ninive. El a profetizat zicând: **2** „Iahve este un Dumnezeu gelos, răzbunător și plin de mânie. El Se răzbună pe adversarii Lui și Își menține mânia față de cei care Îi sunt dușmani. **3** Iahve nu Își manifestă mânia în mod abuziv, deși El are o mare forță. Totuși, El nu lasă pe cel rău să rămână nepedepsit. Iahve Se deplasează odată cu furtuna care produce vârtejuri; iar norii sunt praful produs de pașii Săi. **4** El muștră marea făcând-o fără apă și seacă toate râurile. Basanul și Carmelul suferă, iar floarea Libanului se veștejește. **5** Înaintea Lui se cutremură munții și se topesc dealurile. Atunci când apare El, se clatină pământul împreună cu locuitorii lui. **6** Cine se poate opune indignării Sale? Cine poate suporta violenta Lui mânie? Stâncile se prăbușesc înaintea Lui când Își revarsă marea supărare ca focul. **7** Iahve este bun! El este un refugiu în ziua necazului și îi păzește pe cei care caută adăpost la El. **8** Dar El va distruge Ninive din locul lui printr-un potop care se revarsă; și Își va urmări dușmanii în întuneric. **9** Ce planificați voi împotriva lui Iahve? El oricum va aduce distrugerea. Dezastrul nu va veni de două ori! **10** Acest lucru se va întâmpla în timp ce ei vor fi ca niște spini încurcați, din cauza băuturii. Ei vor fi consumați ca paie uscate care ard. **11** Ninive, din tine provine cel care planifica răul împotriva lui Iahve și care oferea sfaturi nedrepte.” **12** Acesta este mesajul lui Iahve: „Deși au aliați și sunt mulți, vor fi secerati și vor muri!” „Iarție, Iuda, îți spun că deși te-am constrâns, nu voi mai proceda așa cu tine! **13** Acum voi distruge jugul lor pus peste tine; și îți voi rupe legăturile.” **14** Ninive, porunca lui Iahve pentru tine este aceasta: „Nu vei mai avea urmași care să îți poarte numele! Voi tăia imaginea cioplită și pe cea turnată din templul zeilor tăi. Îți voi pregăti mormântul; pentru că am constatat că ești ușor.” **15** Se văd (*mergând*) pe munți picioarele celui care aduce vești bune. El este acela care vestește pacea! Iuda, celebrează-ți sărbătorile și respectă-ți jurămintele; pentru că cel păcătos nu te va mai invada; ci va fi total distrus. **2** „Ninive, (*te anunț că*) distrugătorul pornește împotriva ta! Apără-ți fortificațiile! Păzește-ți drumul! Echipează-te de luptă și concentrează-ți toată forța! **2** Pentru că Iahve va reface faima lui Iacov; și ea va fi ca aceea pe care a avut-o Israel altădată. Li se va întâmpla așa pentru că prădătorii au jefuit această țară și i-au distrus butucii de vie. **3** Scuturile oamenilor lui curajoși sunt roșii; luptătorii lui remarcabili sunt îmbrăcați cu echipament de culoarea carmin. În ziua în care se pregătesc (*de luptă*), oțelul carelor lor scânteiază ca focul; și își agită lăncile. **4** Carele aleargă cu mare viteză pe drumuri și trec rapid prin piețe. Au aspectul unor torțe și pleacă asemănător fulgerelor. **5** El își amintește să cheme luptătorii remarcabili; dar ei se împiedică atunci când se deplasează. Aceștia aleargă grăbiți spre zid și construiesc sistemul de apărare. **6** Porțile (*din dreptul*) râurilor sunt deschise; și palatul se prăbușește. **7** Este (*deja*) luată decizia ca orașul să fie capturat și dus în captivitate. Sclavele lui se vaită ca niște turturele și se bat (*desperate*) pe piept. **8** Ninive este ca un iaz

plin, a cărui apă se scurge. Stați! Opriți-vă! Dar nimeni nu se răzgândește. **9**Jefuiți argintul, distrugeți aurul! Acolo sunt comori fără număr și o mare mulțime de diverse lucruri valoroase. **10**Ninive este jefuit, golit (*de oameni*) și devastat! Inima le este afectată de frică și genunchii lor tremură! Peste tot este experiența durerii; și toate fețele au îngălbenit. **11**Unde este acum locul în care se culcau leii și în care puii lor se hrăneau? Care este acel teritoriu unde umbla leul și leoaica împreună cu puiul lor fără să le fie frică de nimeni? **12**Este (*deja*) suficient cât a sfâșiat leul pentru puii lui! A sugrumat destulă pradă pentru leoaicele lui! El își umplea grotelile cu pradă și gropile cu carne.” **13**Iahve, Cel care se numește (*și*) Dumnezeu Armatelor, îți zice: „Să știi că sunt împotriva ta! Îți voi transforma carele în fum; și propria ta sabie îți va omorî leii tineri. Îți voi distruge prada țării; și nu se va mai auzi vocea mesagerilor tăi.” **3** Vai de orașul obișnuit să verse sânge. El este plin de minciună și de jaf. Nu renunță la prădarea altora! **2**Se aude pocnetul biciului și zgomotul roților, galopul cailor și zgomotul deplasării carelor! **3**Călăreții se deplasează în viteză; săbiile scânteiază, iar lăncile lor fulgeră! Peste tot sunt o mulțime de morți, grămezi de cadavre, corpuri în descompunere fără număr și oameni care se împiedică de ele... **4**Iar acest lucru se întâmplă din cauza multelor fapte de imoralitate ale prostituatei. Ea era fermecătoarea, stăpâna vrăjitoriilor. Domina popoarele prin fapte de prostituție și triburile prin vrăjitoriile ei. **5**Iahve, Dumnezeu armatelor, îți zice: „Să știi că sunt împotriva ta! Îți voi ridica pe cap partea de jos a hainelor tale; și voi arăta popoarelor corpul tău gol. Astfel, regatele vor putea să îți vadă rușinea! **6**Voi arunca murdăria peste tine, te voi înjosi și te voi face o un spectacol (*sinistru*) pentru toți. **7**Atunci toți aceia care te vor vedea, vor fugi de tine și vor zice: «Ninive este distrus! Cine îl va plânge?» Unde să îți cauți pe cei care să te consoleze? **8**Ești tu mai bun decât No-Amon, orașul care fusese construit în zona Nilului, înconjurat de ape? El avea ca fortăreață marea; și zidul lui (*de apărare*) era apa. **9**Cuș și Egiptul erau forța lui nelimitată; iar Put și Lubim îi erau ajutoare. **10**Și totuși, a trebuit să plece în captivitate, fiind astfel exilat! Chiar și copiii lui au fost striviți la capătul fiecărei străzi! S-a tras la sorți pentru (*a-i împărți pe*) conducătorii lui; și toți liderii lui au fost puși în lanțuri. **11**Acum tu te vei îmbăta și te vei ascunde! La fel ca ei, vei căuta un adăpost ca să scapi din fața dușmanului! **12**Toate fortificațiile tale sunt ca niște smochini plini cu primele fructe: dacă sunt scuturate, acestea cad în gura celui care vrea să le mănânce. **13**Privește la cei care formează armata ta: sunt ca niște femei în mijlocul tău! Porțile țării tale sunt larg deschise înaintea dușmanilor tăi. Zăvoarele lor au fost distruse de foc. **14**Scoate-ți apă pentru asediu! Întărește-ți fortificațiile! Frământă pământul argilos! Calcă liantul cu picioarele! Pregătește cuptorul de cărămidă! **15**Acolo vei fi consumat de foc și vei fi tăiat de sabie. Vei fi distrus; pentru că ai acționat ca lăcustele! V-ați tot înmulțit atât ca lăcusta Ielec, cât și ca aceea numită Arbe! **16**Ți-ai înmulțit comerțanții mai mult decât stelele cerului. Ei sunt cei care devastează ca lăcusta Ielec (*care distruge*) și apoi zboară. **17**Comandanții tăi sunt ca lăcusta Arbe, iar șefii armatei tale se

manifestă ca un roi de lăcuste: se aşază pe ziduri într-o zi răcoroasă; dar atunci când răsare soarele, zboară şi nu se mai cunoaşte locul unde au fost. ¹⁸Rege al Asiriei, păstorii tăi au aţipit; iar nobilii tăi se odihnesc! Poporul tău a fost împrăştiat pe munţi şi nu este nimeni (*capabil*) să îl adune! ¹⁹Nu există ameliorare pentru rana ta care este mare; şi ai fost lovit de moarte! Toţi cei care aud veşti despre tine, bat din palme (*aprobator*); pentru că cine nu a fost afectat de (*excesul tău de*) ferocitate?!”

Habacuc

1 Aceasta este profetia oferită prin revelație (*divină*) profetului Habacuc. **2**(*El spuse:*) „Doamne, până când trebuie să strig spre Tine fără să mă ascuți? Eu Te invoc și Îți spun despre violența pe care o constat, dar Tu nu intervii să salvezi! **3**De ce mă lași să asist la gravele păcate care se fac și să privesc nedreptatea? Sunt martorul distrugerii și al violenței care se întâmplă! Există certuri și apare nemulțumirea... **4**Astfel, legea nu își mai produce efectul și dreptatea nu (*poate*) învinge! Omul corect este permanent asaltat de cel rău și în final se pronunță o judecată nedreaptă!” **5**„Priviți printre (*celelalte*) națiuni ca să remarcați ceva care trebuie să vă uimească și să vă sperie; pentru că în timpul vostru voi face un lucru pe care l-ați considera incredibil dacă vi l-ar relata (*acum*) cineva! **6**Vreau să spun că voi oferi autoritate babilonienilor – acelui popor care acționează fără milă și cu (*mare*) violență. El merge și invadează marile teritorii ale țărilor lumii ca să devină proprietarul locurilor care nu sunt (*încă*) ale lui. **7**Oamenii acestui popor sunt fioroși. Își fac singuri legi și își promovează propria lor dreptate. **8**Caii lor se deplasează mai rapid decât leoparzii și sunt mai ageri decât lupii care atacă seara. Cei care îi călăresc, vin pe ei în galop de la mari distanțe și se deplasează cu viteza vulturului când își atacă prada pe care urmează să o mănânce. **9**Tot acest popor vine doar ca să jefuiască. Ei urmăresc cu lăcomie să își extindă teritoriile și fac un mare număr de prizonieri. Cei luați de ei în captivitate sunt foarte mulți – ca particulele care formează nisipul... **10**Acești invadatori ridiculizează regii (*oricărei națiuni*); și niciun conducător nu este o dificultate pentru ei. Râd de toate fortificațiile națiunilor; pentru că pun pământ în jurul lor și le cuceresc astfel foarte ușor! **11**Apoi atitudinea lor se schimbă la fel ca vântul. Comit nedreptăți și devin astfel vinovați; pentru că ajung să își facă zeu din propria lor forță.” **12**„Doamne, oare nu ești Tu din eternitate Dumnezeuul meu? Nu vom muri! Desigur, Tu i-ai făcut să domine lumea pentru ca (*prin ei*) să pui în aplicare deciziile Tale. Tu, Cel care ești Stânca mea, i-ai desemnat ca să fie instrumentul pedepsei Tale. **13**Ochii Tăi sunt atât de puri, încât nu pot să privească răul; și nu poți tolera ce este greșit! Oare ce Te face să privești tăcând la cei care promovează viclenia ca stil de viață? Cel rău «îl înghite» pe acela care este mai bun decât el! **14**Te vei comporta Tu cu omul exact cum procedezi cu peștii din mare sau cu reptilele de pe pământ care nu au stăpân? **15**Oamenii scot peștele cu undița și îl prind în plasele lor de pescuit. Această realizare îi face să fie bucuroși; **16**și ea explică faptul că ei aduc ofrande plaselor de pescuit. Ard tămâie în cinstea năvodului lor. Ei își manifestă astfel recunoștința față de aceste lucruri care le produc venituri și hrană din abundență. **17**Dar oare acest fapt le dă dreptul să își tot umple plasele cu «pești» și să distrugă fără milă popoarele?” **2** M-am dus la locul meu în care îmi făceam serviciul de paznic – ca să veghez și să văd ce îmi va spune Iahve. Așteptam ca El să dea un răspuns reclamației mele. **2**Iahve mi-a răspuns, zicându-mi: „Scrie viziunea (*pe care ți-o dau*) și graveaz-o pe tăblițe,

ca să se poată citi ușor. **3** Aceasta este o viziune cu un termen clar stabilit, aproape de expirare. Ea nu este ceva fals. Dacă (*totuși*) întârzie, așteaptă. Este o certitudine că ce se spune (*în ea*), se va întâmpla! **4** Privește la cel mândru: nu este cinstit în sufletul lui. Dar cel corect va trăi prin credința lui! **5** Desigur, vinul este seducător; iar cel mândru este arogant și nu stă liniștit în locuința lui. Își mărește aspirațiile lui negative – ca iadul și ca moartea. Nu poate fi săturat. Își adună toate națiunile și strânge pentru el toate popoarele. **6** Dar toate aceste fapte vor determina apariția unui proverb prin care el va fi ridiculizat. Se va zice: «Vai de acela care adună ce nu este al lui! Până când își va înmulți doar vorbele?» **7** Oare nu te vor surprinde cu apariția lor cei care te-au împrumutat? (*Crezi că*) nu se vor trezi opresorii tăi care vor face din tine prada lor? **8** Pentru că ai jefuit multe popoare, toți cei rămași din ele te vor jefui. Ți se va întâmpla astfel pentru că ai vărsat sângele oamenilor și din cauza violențelor pe care le-ai făcut în țară împotriva orașului și a tuturor locuitorilor ei. **9** Vai de cel care își adună pentru familia lui venituri prin metode păcătoase. El intenționează astfel să își asigure căminul ca să scape de dezastru. **10** Atunci când ai distrus multe popoare, ai oferit un sfat rușinos familiei tale. Procedând așa, ai păcătuit chiar împotriva ta! **11** Va striga (*împotriva ta*) piatra care este pusă în zid; iar lemnul care face legătura cu grinda, îi va răspunde... **12** Vai de acela care construiește un oraș făcând să curgă sânge în masacre și care îl începe prin comiterea nedreptăților! **13** Acum fiți atenți: din moment ce Iahve, Dumnezeuul armatelor, a decis să se întâmple așa, popoarele muncesc intens, dar numai pentru ca în final totul să fie ars de foc; și națiunile (*lumii*) se obolesc degeaba. **14** Pentru că pământul va fi plin de cunoașterea gloriei lui Iahve la fel cum este de plin adâncul mării de apele care îl acoperă! **15** Vai de cel care îi oferă aproapelui lui băutură alcoolică. Vai de tine care îi torni băutură spumoasă amestecându-l ca să îi vezi părțile intime! **16** În loc de glorie, te vei sătura de rușine. Bea și tu și arată-ți părțile intime ale corpului! Cupa din mâna lui Iahve va ajunge și la tine; și astfel va veni rușinea peste gloria ta! **17** Violențele făcute împotriva Libanului, vor veni împotriva ta; iar distrugerile făcute de animalele sălbatice, te vor speria foarte rău. Ți se va întâmpla așa pentru că ai vărsat sângele oamenilor și pentru violențele la care ai recurs în țară aplicându-le împotriva orașului și împotriva tuturor locuitorilor ei. **18** Care ar putea fi utilitatea unei statui pe care o realizează cineva prin cioplire? Sau la ce folosește una turnată? Existența ei determină apariția unor minciuni; și astfel, cel care a făcut-o, deși realizează doar idoli muți, își pune încrederea în ea... **19** Vai de cel care zice lemnului «Scoală-te!» și unei pietre care nu vorbește «Trezește-te!»... Oare poate ea să ofere învățătură? Deși este împodobită cu aur și cu argint, nu are deloc viață! **20** Dar Iahve este în sfântul Său templul. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” **3** Rugăciunea profetului Habacuc. Se cântă în stilul cântecelor de jale. **2**, «Doamne, când am auzit ce ai anunțat că se va întâmpla, m-am speriat foarte rău. Susține-Ți lucrarea în anii care vor veni, Doamne! Fă-o cunoscută odată cu trecerea lor! În timp ce Ți vei manifesta mânia, adu-Ți aminte (*și*) de

milă!» **3**Dumnezeu vine din Teman. Cel sfânt Se apropie venind dinspre Muntele Paran. Gloria Sa acoperă Universul și pământul este plin de laudă la adresa Lui. **4**Strălucirea Lui este ca lumina soarelui. Din mâna Lui provin raze; și forța Lui este ascunsă acolo. **5**Epidemiile merg înaintea Lui și bolile contagioase vin după El. **6**Oprindu-Se, El măsoară pământul cu ochiul Său. Privește împrejur și face popoarele să tremure. Astfel încep să se deplaseze munții care stătuseră totdeauna în același loc. Se apleacă și dealurile care au o mare vechime în existența lor. Metodele Sale sunt eterne. **7**Văd cum oamenii din corturile (*taberei*) Etiopiei sunt foarte speriați; iar colinele din țara Madian se cutremură! **8**Doamne, Tu ai încălecat pe caii Tăi și ai urcat în carul de învingător! Dar oare Te-ai mâniat pe râuri? Îți manifesti mânia față de ele, sau împotriva mării? **9**Arcul Tău este pregătit de acțiune; și blestemele sunt săgețile cuvântului Tău. Tu despici pământul prin râuri. **10**Atunci când Te văd, munții se cutremură. Apa râurilor se deplasează cu mare viteză. Adâncul (*mărilor*) strigă, înălțându-și valurile la mare înălțime. **11**Soarele și luna rămân în locuința lor. Se feresc de lumina săgeților Tale și de strălucirea lăncii Tale. **12**Tu parcurgi furios pământul și zdrobești națiunile în mânia Ta! **13**Ai înaintat pentru salvarea poporului Tău și pentru scăparea Celui desemnat și trimis de Tine. Tu distrugi acoperișul casei celui rău. I-o avariezi de la temelii până la acoperiș... **14**Cu săgețile Tale, străpungi capul liderilor lui. Ei sunt cei care vin cu viteza unei furtuni împotriva mea. Vor să mă determine să fug. Strigă de bucurie exact ca atunci când ar fi mâncat în secret pe cel sărac. **15**Tu mergi pe mare; Te deplasezi călare pe cai peste spuma apelor mării. **16**Când am auzit acest lucru, mi s-a cutremurat corpul. Această veste face ca buzele mele să exprime uimire. Oasele mele încep să se descompună și îmi tremură genunchii. Oare aș putea să aștept în tăcere acea zi a necazului când opresorul va veni împotriva poporului (*meu*)? **17**Chiar dacă smochinul nu va înflori, chiar dacă vița de vie nu va produce niciun fruct, chiar dacă nici măslinul nu va avea fructe și câmpiile nu vor oferi hrană – astfel încât oile din staule vor muri și vor dispărea boii din grajduri – **18**eu tot mă voi bucura în Iahve. Bucuria mea va fi alimentată de Dumnezeuul salvării mele. **19**Dumnezeul care se numește Iahve este forța mea. El îmi face picioarele (*atât de agere*) ca ale cerbilor și mă ajută să merg pe locurile mele – la mare înălțime! Acest cântec este dedicat liderului cântăreților. Se cântă folosind instrumente cu coarde.”

Țefania

1 Acesta este Cuvântul lui Iahve care a venit la Țefania. El este fiul lui Cuși. Tatăl lui Cuș a fost Ghedalia. Tatăl lui Ghedalia a fost Amaria; iar Amaria a fost fiul lui Ezechia. Țefania a profetizat astfel în timpul guvernării lui Iosia – fiul lui Amon – care a fost regele (*poporu*)lui (*numit*) Iuda: **2** „Iahve zice: «Voi distruge tot ce este pe suprafața pământului! **3**Voi distruge atât pe om, cât și pe animal. Voi omorî păsările zburătoare și peștii din mare. Când voi distruge pe om de pe pământ, cel păcătos va fi foarte dărâmat! **4**Voi acționa cu mâna Mea împotriva (*poporu*)lui (*numit*) Iuda și împotriva tuturor locuitorilor din Ierusalim. Voi elimina din acest loc orice a mai rămas din sistemul închinării la Baal; și voi distruge atât preoții idolatri, cât și numele lor. **5**Voi aduce distrugerea împotriva celor care stau pe acoperișuri și se închină corpurilor cerești și împotriva celor care în timp ce se închină jurând pe Iahve, jură și pe Malcam. **6**Voi face să fie distruși atât cei care s-au întors de la Iahve, cât și cei care nu numai că nu Îl caută, dar nici nu (*mai*) întreabă de El. **7**Stai în liniște înaintea Dumnezeului care se numește Iahve; pentru că acea zi a lui Iahve este aproape. El a pregătit un sacrificiu și și-a sfințit oaspeții! **8**Sacrificiul făcut de Iahve în acea zi înseamnă, de fapt, pedepsirea prinților și a fiilor regelui împreună cu cei care poartă haine (*cu specific religios*) străine. **9**Acea este ziua în care voi pedepsi și pe toți cei care sar peste prag. Ei practică violența și înșelătoria în casele stăpânilor lor. **10**Iahve vă asigură că atunci vor fi strigăte de jale la Poarta Peștilor și urlete în cealaltă zonă a orașului; iar din zona dealurilor va veni un mare zgomot făcut de cei care plâng. **11**Locuitori din Macteș, văitați-vă! Pentru că toți cei care fac comerț, sunt distruși; și toți cei care manevrează banii, sunt exterminați! **12**În acea vreme, voi percheziționa Ierusalimul folosind felinarul (*aprints*) și voi pedepsi pe toți oamenii care stau liniștiți zicând în ei înșiși că Iahve nu va face nici bine, dar nici rău... **13**Pentru că ei gândesc astfel, averea lor va fi jefuită, iar casele lor vor ajunge pustii. Vor construi case, dar nu vor mai putea să le locuiască; și vor planta vii, dar nu vor ajunge să bea vin din strugurii acestora. **14**Acea mare zi a lui Iahve este aproape. Da, este aproape și vine în mare viteză. Zgomotul zilei lui Iahve este amar. Când va veni ea, luptătorii remarcabili vor striga cu amărăciune. **15**Acea este o zi de mânie, când va fi necaz și se vor întâmpla lucruri grave. Va fi o zi a distrugerii, a întunericii, a negurii, a norilor și a întunecimii. **16**Este ziua în care trompeta va suna atacul împotriva orașelor fortificate și împotriva turnurilor înalte. **17**Voi face ca oamenii să aibă mari dificultăți; și vor umbla ca orbii. Aceste lucruri li se vor întâmpla pentru că au păcătuțit împotriva lui Iahve; și sângele lor va fi ca pulberea pământului, iar carnea le va fi ca gunoiul... **18**Atunci când va veni ziua mâniei lui Iahve, nici argintul și nici aurul lor nu vor putea să îi scape; ci toată țara va fi distrusă de focul geloziei Lui. El va omorî pe toți locuitorii țării în același timp. **2** Reveniți-vă! Da, popor fără rușine: este cazul să îți revii! **2**Să faci acest lucru până nu se pronunță decizia (*lui Iahve*). Timpul trece așa cum zboară pleava (*suflată de*

vânt). Deci să vă reveniți până nu vine peste voi mânia pe care I-ați provocat-o lui Iahve și până nu vine ziua în care El va acționa în baza ei! **3**Voi care sunteți umili în această țară și care respectați poruncile lui Iahve, căutați-L! Urmăriți să practicați dreptatea și să fiți umili! Astfel, poate că veți fi feriți de consecințele mâniei lui Iahve din acea zi. **4**Gaza va fi abandonată și Ascalon va rămâne fără locuitori. Poporul din Așdod va fi alungat în plină zi, iar Ecron va fi smuls din rădăcini. **5**Vai de națiunea cheretiților – popor care locuiește pe malurile mării. Canaan, să știi că Iahve a vorbit împotriva ta; și a spus că va distruge țara filistenilor și că ea nu va mai avea locuitori. **6**Malurile mării vor deveni locuri pentru animale, unde păstorii își vor construi locuințe pentru ei și stâne pentru oi. **7**Aceste maluri vor fi folosite de cei puțini care vor rămâne dintre urmașii (*poporu*)lui (*numit*) Iuda. Acolo își vor paște ei turmele; și se vor odihni în timpul nopții în casele teritoriului care fusese al lui Ascalon. Se va întâmpla așa pentru că Dumnezeu lor care se numește Iahve, nu îi va uita; ci îi va aduce înapoi pe cei care fuseseră captivi. **8**Am auzit calomniile și ironiile urmașilor lui Amon îndreptate împotriva poporului Meu pentru a-l defăima în timp ce îi amenințau granițele plini de aroganță! **9**Din această cauză, Iahve – Dumnezeu lui Israel care se mai numește și Dumnezeu armatelor –, jură pe viața Lui, spunând că Moab va fi ca Sodoma, iar copiii lui Amon vor ajunge ca Gomora. Vor deveni un loc acoperit cu mărar, o groapă cu sare și un loc permanent nelocuit. Vor fi jefuiți de aceia care vor rămâne din poporul Meu; și ei îi vor stăpâni! **10**Acest lucru li se va întâmpla din cauza aroganței lor și pentru că au ridiculizat și au amenințat cu mândrie poporul care aparține Dumnezeului armatelor numit Iahve! **11**Iahve va avea un comportament violent față de ei. El le va distruge toți zeii pământului; și astfel, fiecare se va închina înaintea Sa în țara lui, în toate insulele locuite de (*diferite*) popoare. **12**Chiar și voi, etiopienilor, veți fi distruși de sabia Mea! **13**Iahve își va întinde mâna împotriva poporului, va distruge Asiria și va transforma Ninive într-o zonă fără locuitori. Ea va fi la fel de uscată ca deșertul. **14**În locul unde fusese centrul orașului, se vor culca turme de animale de diferite specii. Pelicanul și ariciul vor rămâne să stea în timpul nopții între coloanele lui; iar la ferestre se va auzi ecoul de zonă sinistră. Se va întâmpla așa pentru că Iahve va fi cel care îi va expune (*ridicolului*) grinzile care fuseseră făcute din lemn de cedru. **15**Acesta este orașul vesel care trăia bazat pe un impresionant sistem de apărare. Își zicea în inima lui că nu există nimeni ca el. Dar toți cei care vor trece pe lângă el, vor fluiera și vor da din mână! **3** Vai de orașul revoltător și murdar din punct de vedere moral. Vai de orașul care este plin de opresiune! **2**El nu a ascultat vocea lui Iahve și nu a acceptat corectarea Lui. Nu s-a încrezut în El și nu s-a apropiat de Dumnezeu lui. **3**Conducătorii din el sunt niște lei care răcnesc. Judecătorii lui sunt niște lupi de seară care mănâncă și nu mai lasă nici măcar un os până dimineața. **4**Preoții lui sunt aroganți și înșelători. Ei au profanat sanctuarul și au încălcat legea mozaică. **5**Iahve este corect în mijlocul acestui oraș. El nu face nicio nedreptate; ci își evidențiază dreptatea în fiecare dimineață. El nu greșește.

Dar cel nedrept nu cunoaște rușinea! ⁶Am distrus națiuni, le-am dărâmat turnurile, le-am făcut străzile fără locuitori, astfel încât nimeni nu mai trece pe ele. Orașele lor sunt distruse. Nu a mai rămas nimeni în ele – nici măcar un locuitor! ⁷Îmi ziceam că (*după ce ai văzut aceste lucruri,*) cu certitudine te vei teme de Mine și vei accepta avertizarea. Atunci, locuința ta nu ar mai fi fost distrusă și pedepsele Mele nu ar mai fi venit peste tine. Dar locuitorii tăi au fost nerăbdători să își strice tot comportamentul. ⁸Din această cauză, Iahve vă spune că nu veți avea mult de așteptat până când El va veni să distrugă. Da, am decis să strâng popoarele, să adun regatele și să îmi vărs dezastrul pe care îl va aduce marea Mea mânie. Tot pământul va fi distrus de focul geloziei Mele! ⁹Atunci voi oferi popoarelor buze curate, pentru ca toți să invoce astfel numele lui Iahve pe care să Îl slujească împreună. ¹⁰Voi fi onorat cu daruri de mâncare dedicate Mie de fiica poporului Meu risipit. Ea reprezintă închinătorii Mei care au ajuns dincolo de râurile Etiopiei. ¹¹În acea zi nu îți va mai fi rușine de niciuna dintre faptele tale prin care păcătuiși împotriva Mea. Acolo voi scoate din mijlocul tău pe cei mândri; și nu vei mai fi arogant pe sfântul Meu munte. ¹²Voi lăsa în mijlocul tău un popor umil și mic. El se va încrede în numele lui Iahve. ¹³Cei puțini care vor rămâne din Israel, nu vor mai comite nedreptăți, nu vor mai spune minciuni și nu vor mai avea în gură o limbă înșelătoare. Ei își vor paște turma și se vor odihni fără ca cineva să îi mai sperie. ¹⁴Fiica Sionului, strigă de bucurie! Israel, strigă și veselește-te! Fiica Ierusalimului, bucură-te și sari de veselie cu toată inima! ¹⁵Iahve a îndepărtat de la tine toate pedepsele tale și ți-a alungat dușmanul. El, Iahve, Regele lui Israel, este în mijlocul tău. Nu vei mai suporta nicio adversitate! ¹⁶Când va veni această zi, se va zice Ierusalimului: Nu te teme de nimic! Sion, să nu îți obosească mâinile! ¹⁷Din mijlocul tău, Dumnezeu care se numește Iahve, Cel Omnipotent, te va salva! Își va manifesta o mare bucurie privind spre tine. Dragostea Lui Îl va face să nu mai pronunțe nimic (*rău*) împotriva ta; și va avea o mare admirație pentru tine. ¹⁸Voi aduna pe cei întristați care sunt departe de sfânta adunare. Ei sunt cei proveniți din tine, dar care în prezent sunt afectați de ridicolul situației lor. ¹⁹Să știi că în acele vremuri Mă voi ocupa de toți cei care te exploatează. Voi salva pe cei șchiopi și voi strânge pe cei care au fost alungați. Voi face din ei un motiv de laudă și de faimă în toate țările în care au fost ridiculizați. ²⁰Iahve vă spune: Atunci când voi strânge și voi repatria pe toți aceia dintre voi care fuseseră luați ca prizonieri și duși în altă țară, vă voi face un motiv de laudă și de faimă între toate popoarele de pe pământ!»

Hagai

1 În al doilea an al (*guvernării*) regelui Darius, în ziua întâi a lumii a șasea, Cuvântul lui Iahve a fost proclamat prin profetul Hagai. Acesta era un mesaj adresat atât lui Zorobabel – fiul lui Șealtiel – care era guvernatorul (*poporu*)lui (*numit*) Iuda, cât și lui Iosua – fiul lui Ioțadac – care avea atunci funcția de mare preot. **2**Iahve, Cel care este Omnipotent, vorbește astfel: „Acest popor zice: «Încă nu a venit timpul pentru zidirea casei lui Iahve!»”

3Din această cauză, Cuvântul lui Iahve le-a vorbit prin intermediul profetului Hagai, zicând: **4**„Dar oare pentru voi a venit vremea să locuiți în case cu lambriuri, în timp ce această Casă este în ruine? **5**Iahve, Cel care este Omnipotent, vă spune: Priviți cu atenție la ce vi se întâmplă. **6**Semănați mult și recoltați puțin. Deși mâncați, nu vă saturați. Beți și totuși vă este sete în continuare. Deși vă îmbrăcați, nu vă este cald; iar cine obține un salariu, îl pune într-o pungă spartă... **7**Iahve, Cel care este Omnipotent, vă spune: «Fiți atenți la deciziile voastre! **8**Urcați pe munte, aduceți material lemnos și rezidiți casa; pentru ca Eu să Mă bucur de acest lucru.» Iahve zice: «Vreau să fiu astfel glorificat! **9**Deși v-ați așteptat la mai multe lucruri, ați avut puține; iar când le-ați adus acasă, eu le-am făcut să dispară!» Iahve, Cel care este Omnipotent, întreabă: «Știți de ce s-a întâmplat așa? Pentru că în timp ce fiecare dintre voi este preocupat de casa lui, casa Mea stă dărâmată... **10**Așa se explică faptul că nici cerul nu v-a oferit roua lui, iar pământul nu a produs recolta pe care sperați să o obțineți. **11**Eu am chemat seceta în țară; și ea a venit peste tot ce crește pe munți, peste grâu, peste vii și peste plantele din care se face ulei. A afectat atât pământul cu recoltele lui și animalele, cât și celelalte lucruri pe care le lucrați cu mâinile voastre!»” **12**Zorobabel – fiul lui Șealtiel –, Iosua – fiul lui Ioțadac – care era mare preot și toți cei care mai rămăseseră din popor, au ascultat de ce le-a spus Dumnezeu lor numit Iahve. El le-a transmis acest mesaj când le-a vorbit prin intermediul lui Hagai pe care îl trimisese. Și poporul s-a temut de Iahve. **13**Atunci Hagai – mesagerul lui Iahve – a vorbit poporului așa cum îi poruncise El, zicând: „Iahve vă spune: «Eu sunt cu voi!»” **14**Iahve a trezit atât spiritul lui Zorobabel – fiul lui Șealtiel – care era guvernatorul (*poporu*)lui (*numit*) Iuda și pe cel al lui Iosua – fiul lui Ioțadac – care era mare preot, cât și spiritul întregului grup de evrei care rămăseseră. Atunci ei au venit și au început să lucreze la refacerea casei lui Iahve, a Celui (*care este*) Omnipotent. **15**Acest lucru s-a întâmplat în a douăzeci și patra zi a lunii a șasea din al doilea an (*de guvernare*) al regelui Darius. **2** În a douăzeci și una zi a lunii a șaptea, Cuvântul lui Iahve a vorbit profetului Hagai astfel: **2**„Vorbește atât lui Zorobabel – fiul lui Șealtiel – care este guvernatorul (*poporu*)lui (*numit*) Iuda și lui Iosua – fiul lui Ioțadac – care este mare preot, cât și poporului care a mai rămas. Spune-le: **3**«Care dintre voi a văzut această Casă în gloria ei inițială? Comparați cu ce vedeți astăzi! Oare nu a ajuns ea acum fără nicio valoare pentru voi? **4**Dar ție, Zorobabel, Iahve îți spune să fii curajos. Același mesaj este valabil și pentru

tine, Iosua, fiul lui Ioțadac, care ești în funcția de mare preot! Iahve îți spune să fii curajos împreună cu tot poporul care este în țară. Eu, Cel omnipotent vă spun să lucrați; pentru că sunt cu voi! **5** Eu îmi respect îndatorirea care Îmi revine în legământul pe care l-am făcut cu voi atunci când ați ieșit din Egipt. Astfel, Spiritul Meu rămâne în mijlocul vostru. Deci, nu vă temeți! **6** Iahve, Cel (*care este*) Omnipotent, vă spune că după un scurt timp voi cutremura încă o dată cerul, pământul, marea și teritoriul uscat. **7** Voi destabiliza toate națiunile; și comorile tuturor acestor națiuni vor veni și vor umple de glorie această Casă. Iahve, Cel (*care este*) Omnipotent, vă asigură că așa se va întâmpla! **8** El spune: Argintul și aurul sunt ale Mele! **9** Gloria casei care se va face acum, va fi mai mare decât a celei inițiale. Eu, Iahve, Cel Omnipotent, vă asigur că în acest loc voi oferi pacea!» **10** În a douăzeci și patra zi a lunii a noua din al doilea an al guvernării lui Darius, Cuvântul lui Iahve a vorbit lui Hagai astfel: **11** „Iahve, Cel (*care este*) Omnipotent, îți spune: Pune preoților următoarea întrebare despre legea mozaică: **12** «Să presupunem că cineva a avut carne sfințită pe care a transportat-o acoperită în haina lui. Apoi el atinge cu acea haină pâine, mâncare fiartă, vin, ulei sau o anume mâncare. Vor fi oare aceste lucruri sfințite prin atingerea de acea haină?»” Răspunsul preoților a fost „Nu”. **13** Apoi Hagai a continuat, întrebându-i: „Să presupunem acum că cineva este necurat pentru că s-a atins de un corp mort. Dacă el se va atinge de toate aceste lucruri, oare vor deveni și ele necurate?” Preoții au răspuns: „Da, vor fi necurate!” **14** Atunci Hagai a zis: „Iahve vă spune: «Așa este și acest popor. La fel se întâmplă cu această națiune care este înaintea Mea. Și orice lucru făcut de mâinile lor oferit (*Mie*) ca un sacrificiu, este necurat! **15** Acum uitați-vă cu atenție la ce s-a întâmplat până astăzi, înainte de așezarea pietrelor una peste alta în zidul templului lui Iahve. **16** Atunci când cineva venea cu un recipient în care ar fi încăput douăzeci de unități, nu era umplut decât până la jumătate. Și când veneau să stoarcă strugurii, în loc de cincizeci de unități de măsură, nu se obțineau decât douăzeci! **17** V-am lovit cu rugină în grâu, cu tăciune și cu grindină. Am lovit tot ce reprezenta lucrul făcut cu mâinile voastre. Și totuși, nu v-ați întors la Mine. Acesta este reproșul pe care vi-l face Iahve! **18** Priviți cu atenție la ce s-a întâmplat din ziua în care s-au pus fundațiile templului lui Iahve și până în această a douăzeci și patra zi a lunii a noua. **19** Mai există cereale în hambare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul și nici măslinul nu au mai produs deloc fructe... Dar începând de azi, vă voi binecuvânta.»” **20** Cuvântul lui Iahve a vorbit a doua oară lui Hagai în a douăzeci și patra zi a lunii, zicându-i astfel: **21** „Vorbește lui Zorobabel – guvernatorul (*poporului*) lui (*numit*) Iuda – și transmite-i următorul mesaj din partea Mea: «Voi cutremura cerul și pământul. **22** Voi răsturna tronurile regilor și voi distruge forța conducătorilor națiunilor. Voi răsturna carele folosite în război și pe cei care merg în ele. Caii vor fi trântiți la pământ împreună cu cei care îi călăresc. Vor muri omorându-se unul pe altul cu sabia. **23** Iahve, Cel (*care este*) Omnipotent, te asigură pe tine, Zorobabel – fiul lui

Şealtiel – sclavul Meu, că în acea zi te voi lua și te voi face ca un inel de sigiliu; pentru că Eu te-am ales (*pentru acest scop*).»!”

Zaharia

1 În a opta lună din al doilea an al guvernării lui Darius, Cuvântul lui Iahve a venit la profetul Zaharia – fiul lui Berechias care a fost fiul lui Ido – și i-a zis: **2** „Iahve S-a mâniat foarte rău pe strămoșii voștri! **3** Deci spune-le oamenilor acestui popor că Iahve, Dumnezeul Armatelor, le zice: «Întoarceți-vă la Mine!». Acestea sunt cuvintele lui Iahve, Cel care este Dumnezeul Armatelor. «Dacă vă veți întoarce la Mine, Mă voi întoarce și Eu la voi!». Acestea sunt tot cuvintele lui Iahve, Dumnezeul Armatelor, care vă mai zice: **4** «Nu fiți ca strămoșii voștri cărora le transmiteau mesaje profetii din vremurile străvechi, când le spuneau din partea lui Iahve, Dumnezeul Armatelor: ‘Întoarceți-vă de la stilul vostru de viață greșit și de la faptele voastre rele!’» Iahve zice: «Ei nu au ascultat (*ce le-am spus*) și nici nu Mi-au luat în considerare mesajul. **5** Unde sunt acum strămoșii voștri? Iar profetii trăiesc oare etern (*pe pământ*)? **6** Totuși cuvintele și deciziile despre care le poruncisem slujitorilor Mei profeti să le proclame, nu au atins până la urmă inima părinților voștri?» Atunci ei s-au întors și au spus: «Iahve, Dumnezeul Armatelor, ne-a făcut așa cum decisese să procedeze cu noi – ca o consecință a comportamentului nostru și în acord cu faptele noastre!» **7** În a douăzeci și patra zi din a unsprezecea lună, adică în luna Șebat, în al doilea an al guvernării lui Darius, Cuvântul lui Iahve a venit la profetul Zaharia – fiul lui Berechias care a fost fiul lui Ido. Zaharia a zis: **8** „Am privit în timpul nopții și am văzut un bărbat care era călare pe un cal roșu! El stătea între mirții din vale. În urma lui erau cai care aveau culoarea roșu, cafeniu-închis și alb. **9** Eu am întrebat: «Stăpânul meu, ce reprezintă aceștia?» Îngerul care vorbea cu mine, mi-a zis: «Îți voi arăta ce reprezintă aceștia!» **10** Bărbatul care stătea între mirți, a răspuns: «Aceștia sunt cei pe care i-a trimis Iahve ca să se deplaseze pe toată suprafața pământului.» **11** Ei i-au vorbit îngerului lui Iahve care stătea între mirți, zicând: «Am fost pe toată suprafața pământului și am constatat că peste tot el este liniștit și locuitorii lui trăiesc în pace!» **12** Atunci îngerul lui Iahve a întrebat: „Dumnezeul Armatelor, până când vei refuza să ai milă de Ierusalim și de orașele (*teritoriu*) lui (*numit*) Iuda, pe care te-ai mâniat în acești șaptezeci de ani?» **13** Iahve i-a răspuns îngerului care vorbea cu mine. El a folosit vorbe bune și de încurajare. **14** Apoi îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: „Anunță că așa spune Iahve, Dumnezeul Armatelor: «Sunt gelos pentru Ierusalim și am o mare gelozie pentru Sion. **15** Totuși, sunt plin de mânie și împotriva celorlalte popoare care trăiesc fără grijă. Eu mă supărasem puțin (*pe poporul Meu*); dar aceste popoare au mărit dezastrul (*lui*)!» **16** Din această cauză, Iahve spune: «Mă întorc cu milă spre Ierusalim. Casa Mea de acolo va fi reconstruită. Acesta este mesajul lui Iahve care se numește (*și*) Dumnezeul Armatelor. Frânghia de măsurat va fi întinsă peste Ierusalim!» **17** Anunță mai departe și spune că așa vorbește Iahve, Dumnezeul Armatelor: «Orașele Mele vor avea din nou alimente din abundență! Iahve va consolida din nou Sionul și va realege Ierusalimul!» **18** Atunci am privit și am văzut

patru coarne. ¹⁹L-am întrebat pe îngerul care vorbea cu mine, zicându-i: „Ce înseamnă acestea?” El mi-a răspuns: „Sunt coarnele care au dispersat (*printre celelalte popoare*) pe cei din teritoriul numit Iuda, pe cei numiți Israel și pe cei din Ierusalim.” ²⁰Iahve mi-a arătat patru meșteri. ²¹Eu am întrebat: „Ce intenționează să facă aceștia?” El mi-a răspuns: „În timp ce acelea sunt coarnele care i-au dispersat pe cei din teritoriul numit Iuda astfel încât niciun om nu a mai putut să ridice capul, acești meșteri au venit să le sperie și să taie coarnele celorlalte popoare care și-au ridicat cornul împotriva țării numite Iuda ca să îi disperseze locuitorii.” ² Apoi am privit și am văzut un om care avea în mână o funie de măsurat. ²L-am întrebat: „Unde te duci?” El mi-a răspuns: „Merg să măsoz Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are.” ³Atunci îngerul care vorbea cu mine s-a îndepărtat. Apoi un alt înger a venit să îl întâlnească. ⁴Acela i-a zis: „Aleargă la acest tânăr și spune-i că Ierusalimul va fi locuit ca un oraș fără ziduri – din cauza mulțimii oamenilor și a animalelor din el.” ⁵Iahve zice: „Eu personal voi forma un zid de foc în jurul orașului; și voi fi gloria din mijlocul lui!” ⁶Iahve zice: „Repede! Repede! Fugiți din țara de la Nord.” Iahve mai spune: „V-am împrăștiat ca pe vânturile cerului care se duc în direcțiile celor patru puncte cardinale”. ⁷Iahve, Dumnezeuul Armatelor, zice: „Repede! Tu, Sion care locuiești la fiica Babilonului, fugi și scapă!” ⁸Pentru că El M-a trimis după glorie la popoarele care v-au jefuit. Cel care se atinge de voi, se atinge de lumina ochilor Lui! ⁹Deci să știți că Îmi ridic mâna împotriva lor; și vor deveni o pradă chiar pentru sclavii lor! Veți ști astfel că Iahve, Dumnezeuul Armatelor, M-a trimis!” ¹⁰Iahve zice: „Fiica Sionului, strigă de bucurie și veselește-te; pentru că Eu vin și voi locui în mijlocul tău!” ¹¹Multe popoare se vor alătura lui Iahve în acea zi; și astfel, toți aceia vor forma poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău; și vei ști că Iahve, Dumnezeuul Armatelor, M-a trimis la tine! ¹²Iahve va lua în proprietatea Lui pe cei numiți Iuda – ca partea Lui de moștenire din teritoriul sfânt – și va alege din nou Ierusalimul! ¹³Orice creatură să tacă înaintea lui Iahve; pentru că El S-a ridicat din sfânta Lui locuință!” ³ Apoi mi l-a arătat pe marele preot Iosua, stând în fața îngerului lui Iahve. Acolo era și Satan. El stătea la dreapta lui Iosua, ca să îl acuze. ²Stăpânul i-a zis lui Satan: „Iahve să te certe, Satan! Iahve – Cel care a ales Ierusalimul – să îți facă reproșuri! Oare nu este acesta un tăciune smuls din foc?” ³Dar Iosua era îmbrăcat în haine murdare și stătea acolo înaintea îngerului. ⁴Atunci îngerul le-a spus celor care erau înaintea lui: „Scoateți hainele murdare de pe el!” Apoi i-a zis lui Iosua: „Privește! Am îndepărtat (*astfel*) vina de la tine; și te voi îmbrăca în haine de sărbătoare!” ⁵Atunci eu am zis: „Să i se pună pe cap o bonetă curată!” I-au pus boneta curată pe cap și l-au îmbrăcat, în timp ce îngerul lui Iahve stătea acolo. ⁶Îngerul lui Iahve i-a făcut lui Iosua următoarea declarație: ⁷„Iahve, Dumnezeuul Armatelor, îți spune: Dacă vei trăi umblând așa cum îți cer Eu și dacă vei respecta cerințele Mele, tu vei judeca în casa Mea; vei supraveghea curțile Mele și îți voi da drepturi printre cei care stau aici. ⁸Deci, mare preot Iosua, fi atent atât tu, cât și confrății tăi care stau înaintea ta; pentru că acești

oameni sunt un semn pentru ce voi face: Îl voi aduce pe Sclavul Meu numit Ramură Tânără. ⁹Aceasta este piatra pe care am pus-o înaintea lui Iosua! Ea are șapte ochi.” Iahve, Dumnezeul Armatelor, zice: „Voi ciopli pe ea o inscripție; și voi îndepărta vina acestei țări într-o singură zi.” ¹⁰Iahve, Dumnezeul Armatelor, (*mai*) spune: „Atunci fiecare își va chema prietenul sub vița și sub smochinul lui!” ⁴Îngerul care vorbea cu mine s-a întors și m-a trezit așa cum se trezește un om din somnul lui. ²Apoi m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu i-am răspuns: „Văd un suport pentru surse de lumină, făcut în totalitate din aur. Are o cupă în vârful lui și șapte candelă (*puse*) pe el. Mai sunt și șapte conducte: câte una pentru fiecare dintre cele șapte candelă din vârful (*ul fiecărui braț*).” ³Am mai văzut doi măslini: unul în partea dreaptă a cupei, iar celălalt în partea stângă a ei. ⁴Atunci l-am întrebat pe îngerul care vorbea cu mine: „Stăpânul meu, ce înseamnă acestea?” ⁵Îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: „Nu știi ce înseamnă?” Eu am răspuns: „Nu, stăpânul meu!” ⁶Atunci el mi-a zis: „Acesta este Cuvântul lui Iahve adresat lui Zerub-Babel: «Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune că ce se va întâmpla, nu va fi nici datorită forței și nici pentru că există o mare energie; ci prin intervenția Spiritului Meu! ⁷Cine te consideri tu, munte impunător? Înaintea lui Zerub-Babel vei deveni un loc neted! El va așeza piatra din vârful (*ul construcției*) în vuietul strigătelor de: ‘Har! Har pentru ea!’» ⁸Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ⁹«Măinile lui Zerub-Babel au pus temelie acestei case; și tot mâinile lui o vor termina! Și vei ști astfel că Iahve, Dumnezeul Armatelor, M-a trimis la voi! ¹⁰Cine are curajul să desconsidere ziua începuturilor neconvingătoare?! Ei se vor bucura când vor vedea firul cu plumb în mâna lui Zerub-Babel! Aceștia șapte sunt ochii lui Iahve care parcurg întregul pământ.»” ¹¹Atunci eu l-am întrebat: „Ce înseamnă acești doi măslini: unul în partea dreaptă a suportului pentru sursele de lumină și celălalt în partea stângă a lui?” ¹²L-am întrebat a doua oară: „Ce înseamnă aceste două ramuri de măslin dintre cele două conducte de aur, pe care curge uleiul auriu?” ¹³El mi-a zis: „Nu știi ce înseamnă?” Eu am răspuns: „Stăpânul meu, nu știu!” ¹⁴Atunci el mi-a zis: „Aceștia sunt cei doi demnitari care stau lângă Stăpânul întregului pământ.” ⁵Am privit din nou și am văzut un sul care zbura. ²Îngerul m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu i-am răspuns: „Văd un sul care zboară. El are o lungime de douăzeci de coți și o lățime de zece coți.” ³El mi-a zis: „Acesta este blestemul care vine pe întregul teritoriu al țării; pentru că se va întâmpla așa cum este scris pe o parte a sulului: orice hoț va fi pedepsit. Și va fi așa cum este scris pe cealaltă parte a lui: oricine jură fals, va fi pedepsit.” ⁴Iahve, Dumnezeul Armatelor, zice: „Îl voi trimite să intre în casa hoțului și în casa celui care jură fals folosind numele Meu. Va rămâne astfel în acea casă și o va distruge împreună cu lemnele și cu pietrele ei!” ⁵Îngerul care vorbea cu mine a înaintat și mi-a zis: „Privește acum la ce apare!” ⁶Eu l-am întrebat: „Ce este aceasta?” El mi-a zis: „Ce apare este o efa.” Și a adăugat: „Aceasta este nedreptatea lor în toată țara.” ⁷Atunci a fost ridicat capacul de plumb; și acolo, în mijlocul efei, stătea o femeie. ⁸El mi-a zis: „Aceasta este «Răutatea»”. Apoi a împins-o înapoi în

efă și a aruncat greutatea de plumb peste gura efei. ⁹Am privit și am văzut apărând două femei. Vântul le sufla în aripi. Aripile pe care le aveau erau ca ale berzei. Ele au ridicat efa între pământ și cer. ¹⁰Atunci l-am întrebat pe îngerul care vorbea cu mine: „Unde duc ele efa?” ¹¹El mi-a răspuns: „Se duc să îi construiască o casă în țara Șinar. Când va fi terminată, efa va fi așezată acolo, la locul ei.” ⁶ Am privit din nou și am văzut patru care ieșind dintre doi munți. Aceia erau niște munți de bronz. ²La primul car erau niște cai roșii, iar la al doilea car erau cai negri. ³La al treilea car erau cai albi, iar la al patrulea car erau niște cai care aveau pete de diferite culori. Toți acești cai aveau o forță remarcabilă. ⁴Atunci l-am întrebat pe îngerul care vorbea cu mine: „Stăpânul meu, ce înseamnă toate acestea?” ⁵Îngerul mi-a răspuns: „Acestea sunt cele patru vânturi ale cerului care provin din locul lor specific: de lângă Stăpânul întregului pământ.” ⁶Caii negri au plecat spre teritoriul din nord, cei albi au plecat după ei, iar cei care aveau pete de diferite culori au plecat spre teritoriul din sud. ⁷Când au plecat acei cai care aveau o mare forță, doreau să meargă să parcurgă toată suprafața pământului. Îngerul le-a zis: „Duceți-vă și parcurgeți pământul!” Și ei l-au parcurs. ⁸Apoi el m-a strigat și mi-a vorbit zicând: „Privește: cei care se îndreaptă spre teritoriul din nord, vor face ca Spiritul Meu să se odihnească în acea zonă!” ⁹Apoi Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ¹⁰„Să iei argint și aur de la exilații Heldai, Tobia și Iedaia. Să te duci tu personal în acea zi și să intri în casa lui Iosia, fiul lui Țefania. Toți aceștia sunt veniți din Babilon. ¹¹Să iei argint și aur, să faci cu ele o coroană și să o pui pe capul marelui preot Iosua, fiul lui Iehoțadac. ¹²Apoi să îi spui următoarele cuvinte: «Iahve, Dumnezeul Armatelor, îți zice: ‘Acesta este omul care se numește Ramură Tânără. Va face să apară ramuri tinere din El; și va construi templul lui Iahve! ¹³Da, el va construi templul lui Iahve și va fi faimos! Va lua loc pe tronul lui și va governa! În același timp, pe acel tron al lui, El va fi și preot. Și va fi o totală armonie între cele două funcții!’» ¹⁴Coroana va fi pentru Heldai, pentru Tobia, pentru Iedaia și pentru Iosia, fiul lui Țefania – ca o amintire în templul lui Iahve. ¹⁵Chiar și cei care sunt acum departe, vor veni și vor construi templul lui Iahve! Și veți ști astfel că Iahve, Dumnezeul Armatelor, M-a trimis la voi. Dar acest lucru se va întâmpla dacă veți asculta cu atenție de ce vă spune Dumnezeul vostru care se numește Iahve.” ⁷ În al patrulea an al guvernării regelui Darius, Cuvântul lui Iahve a venit la Zaharia în a patra zi din a noua lună, adică în luna Chislev. ²Locuitorii din localitatea Betel îi trimiseseră pe Sarețer și pe Reghem-Melec – împreună cu oamenii lor –, ca să se roage lui Iahve. ³Ei intenționau și să îi consulte pe preoții din casa lui Iahve – Dumnezeul Armatelor – și pe profeți, întrebând: „Trebuie să plângem în a cincea lună și să postim la fel cum am făcut atâția ani?” ⁴Atunci Cuvântul lui Iahve a venit la mine și mi-a zis: ⁵„Vorbește întregului popor al țării și preoților; și spune-le: «Când ați postit și v-ați lamentat în lunile a cincea și a șaptea – în timpul acestor șaptezeci de ani – oare pentru Mine ați postit? ⁶Iar când mâncați și beți, oare nu pentru voi personal mâncați și beți? ⁷Nu sunt acestea cuvintele pe care le-a spus

anticipat Iahve prin profeții din vremurile străvechi, atunci când Ierusalimul era locuit și trăia în pace împreună cu orașele din jurul lui? Atunci chiar și Neghevel împreună cu zona lui deluroasă erau locuite!»⁸ Cuvântul lui Iahve a venit din nou la Zaharia și i-a zis: ⁹„Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă vorbește astfel: «Faceți judecată corectă și fiecare să își demonstreze bunătatea și mila față de semenul lui! ¹⁰Nu exploatați pe văduvă sau pe orfan, nici pe străin sau pe sărac; și niciunul să nu gândească rău în inima lui împotriva semenului lui! ¹¹Dar ei au refuzat să asculte; și-au întors spatele cu încăpățănare și și-au astupat urechile ca să nu audă! ¹²Și-au făcut inima tare ca diamantul, ca să nu asculte legea și cuvintele pe care le trimitea Iahve, Dumnezeul Armatelor, prin Spiritul Său folosind profeții din vremurile străvechi. Astfel a venit (*împotriva lor*) o mare mânie de la Dumnezeul Armatelor numit Iahve. ¹³Când Eu i-am chemat, ei nu au ascultat. Astfel se va întâmpla că atunci când ei (*Mă*) vor chema, nici Eu nu îi voi asculta!» Acestea sunt cuvintele spuse de Iahve, Cel care este Armatelor! ¹⁴„I-am împrăștiat la fel cum procedează o furtună – printre toate popoarele pe care nu le cunoșteau – și țara a fost devastată în urma lor. Nimeni nu mai trecea prin acel teritoriu și nu se mai întorcea prin el. Și astfel au transformat acea țară plăcută într-un teritoriu nelocuit.»” ⁸ Cuvântul lui Iahve, al Celui care este Dumnezeul Armatelor, a venit la mine și mi-a zis: ²„Acesta este mesajul lui Iahve, al Dumnezeului Armatelor: «Sunt gelos. Am o mare gelozie pentru Sion și sunt foarte motivat de această gelozie pentru el!» ³Iahve spune: «Mă voi întoarce în Sion și voi locui în mijlocul Ierusalimului! Ierusalimul va fi numit ‘Orașul Adevărului’; iar muntele Dumnezeului Armatelor care se numește Iahve, va fi numit ‘Muntele Sfânt!’» ⁴Iahve, Dumnezeul Armatelor, zice: «Bătrâni și femei în vârstă vor sta din nou în piețele Ierusalimului – fiecare cu bastonul lui în mână – din cauza mulțimii zilelor lor (*de viață lungă*)! ⁵Piețele orașului vor fi pline de băieți și de fete care se vor juca pe străzile lui!» ⁶Iahve, Dumnezeul Armatelor, mai spune: «În acele zile, acest lucru va părea o minune în ochii supraviețuitorilor acestui popor. Dar oare va fi o minune și în ochii Mei?» Acestea sunt cuvintele Dumnezeului Armatelor numit Iahve. ⁷Iahve, Dumnezeul Armatelor, vorbește astfel: «Să știți că voi salva poporul Meu din teritoriul de la Est și din teritoriul de la Vest! ⁸Îi voi aduce înapoi și vor locui în mijlocul Ierusalimului! Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor. Acest lucru se va întâmpla cu certitudine; și va fi pus în aplicare făcându-se dreptate!» ⁹Având în vedere acest lucru, Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: «Voi, cei care ascultați în aceste zile cuvintele proclamate de gura profetilor, întăriți-vă mâinile. Acei profesii au anunțat aceste lucruri atunci vorbind în ziua când se punea temelia casei lui Iahve, Dumnezeul Armatelor, pentru construirea templului! ¹⁰Înainte de acele zile nu exista recompensă nici pentru om, nici pentru animale; și din cauza dușmanului, cei care se duceau și veneau, nu aveau liniște. Îi provocasem pe toți oamenii împotriva semenilor lor! ¹¹Dar acum nu le voi mai face supraviețuitorilor acestui popor ca în trecut. Iahve, Dumnezeul Armatelor,

spune: ¹²‘Vor semăna în liniște și nederanjați de nimeni; vița își va produce fructele ei, pământul își va oferi recolta lui iar cerul își va lăsa roua să cadă. De toate acestea vor beneficia supraviețuitorii (acestui popor). ¹³Popor numit Iuda și popor numit Israel, așa cum ați fost un blestem printre popoare, vă voi salva și veți fi o binecuvântare! Deci să nu vă fie frică; ci întăriți-vă mâinile!’

¹⁴Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă spune: ‘Așa cum am planificat să vă fac rău când M-au mâniat părinții voștri și nu Mi-a părut rău, ¹⁵acum, în aceste zile, planific să fac bine din nou Ierusalimului și poporului numit Iuda! Deci să nu vă fie frică!’ Acesta este mesajul lui Iahve numit (și) Dumnezeul Armatelor, pentru voi! ¹⁶Vă precizez acum ce trebuie să faceți. Fiecare să spună semenului lui adevărul! Să judecați la porțile voastre pe baza adevărului și a dreptății totale! ¹⁷Să nu gândiți rău în inima voastră împotriva semenului vostru și să nu iubiți jurământul fals; pentru că Iahve zice: ‘toate acestea sunt lucruri pe care Eu le urăsc!’»

¹⁸Cuvântul lui Iahve numit (și) Dumnezeul Armatelor, a venit la mine și mi-a zis: ¹⁹„Așa vorbește Iahve, Dumnezeul Armatelor: «Postul din a patra lună, postul din a cincea lună, postul din a șaptea lună și postul din a zecea lună vor deveni pentru poporul numit Iuda niște ocazii de bucurie, de veselie și sărbători plăcute! Deci iubiți adevărul și pacea!»

²⁰Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: «Vor veni din nou popoare și locuitori ai multor orașe! ²¹Locuitorii unui oraș vor merge la celălalt și vor zice: ‘Haideti să mergem să ne rugăm lui Iahve și să Îl căutăm pe Iahve care se numește Dumnezeul Armatelor! Voi merge chiar eu personal acolo!’ ²²Vor veni multe popoare; și vor fi dintre cele cu o mare forță care se vor deplasa acolo să Îl caute pe Iahve, pe Dumnezeul Armatelor, în Ierusalim și să se roage Lui!»

²³Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă zice: «În acele zile, zece oameni de orice altă naționalitate și care vorbesc altă limbă, vor apuca un iudeu de marginea de jos a hainei. Îl vor ține de ea și îi vor zice: ‘Vrem să mergem cu voi, pentru că am auzit că Dumnezeu s-a aliat cu voi!’»

9 Urmează o (altă) profeție: „Cuvântul lui Iahve este împotriva țării Hadrac; iar Damascul este locul lui de odihnă. Se va întâmpla așa pentru că atât privirea celorlalți oameni, cât și cea a triburilor lui Israel este orientată spre Iahve. ²El este și împotriva Hamatului care se învecinează cu acesta. În același timp, Iahve este împotriva Tirului și a Sidonului, chiar dacă aceste orașe au oameni foarte înțelepți! ³Tirul și-a construit o fortăreață. A strâns argint ca praful și aur ca noroiul de pe străzi. ⁴Dar să știți că Iahve îl va lua în proprietatea Lui. Îi va prăbuși forța în mare și va fi consumat de foc! ⁵Așchelonul va privi și se va teme, Gaza se va zbate de durere, iar Ecronul va face la fel; pentru că speranța lor va fi făcută de rușine. Regele din Gaza va dispărea, iar Așchelonul nu va mai fi locuit. ⁶Un copil nelegitim va locui în Așdod; și voi reteza mândria filistenilor. ⁷Le voi scoate sângele din gură și lucrurile murdare dintre dinți! Totuși, le vor fi lăsați niște supraviețuitori pentru Dumnezeul nostru; și ei vor fi ca un clan în teritoriul numit Iuda; iar Ecronul va fi ca poporul iebusiților. ⁸Îmi voi stabili tabăra în jurul casei Mele, ca să o apăr de invadatori; și niciodată ei nu vor mai trece peste oamenii acestui popor –

pentru că acum Eu personal o supraveghez cu ochii Mei!” **9** „Fiica Sionului, sari de veselie! Fiica Ierusalimului, strigă de bucurie! Privește: Regele tău vine la tine ca unul care este corect, învingător, modest, călărind un măgar. Vine pe un măgăruș – pe puiul unei măgărițe! **10** Voi distruge carele din teritoriul numit Efraim și caii din Ierusalim. Vor fi distruse chiar și arcurile de luptă. El va anunța popoarelor inaugurarea unui climat de pace; iar guvernarea Lui cu autoritate va fi de la o mare la cealaltă și de la râu până la marginile pământului! **11** Ție(, *ca popor al Meu,*) îți spun că datorită sângelui legământului Meu ratificat cu tine, îți voi elibera captivii din groapa fără apă! **12** Prizonieri ai speranței, întoarceți-vă în fortăreață! Îți spun chiar astăzi că îți voi întoarce (*binefacerile*) dublu (*față de cât ai suferit*)! **13** Mi-l încordez pe Iuda ca pe un arc, iar pe Efraim îl potrivesc ca pe o săgeată! Sion, îi voi ridica pe fiii tăi; și te asigur, teritoriu al Greciei, că aceștia vor veni împotriva fiilor tăi. Pe tine, Sion, te voi face ca sabia unui luptător remarcabil! **14** Iahve Își va face apariția deasupra lor; și săgeata Lui va pleca exact ca un fulger! Iahve, Cel care este Stăpân, va suna din corn și va înainta prin furtuna din Sud! **15** Iahve, Dumnezeul Armatelor, îi va proteja; și ei vor devora, vor sparge pietrele de praștie! Vor bea și vor striga la fel ca atunci când sunt amețiți din cauza vinului! Vor fi plini ca o cupă – așa cum sunt colțurile altarului! **16** Dumnezeul lor care se numește Iahve, îi va salva în acea zi – pentru că ei sunt turma poporului Său! Vor străluci deasupra țării Sale ca pietrele unei coroane! **17** Cât de minunați și cât de frumoși vor fi! Grâul îi va face înfloritori pe tineri, iar mustul le va asigura prosperitatea domnișoarelor.” **10** „Cereți de la Iahve ploaie: acea ploaie târzie! Iahve este Cel care face norii de furtună. El dă oamenilor ploaie din abundență; și fiecăruia îi dă un teren productiv. **2** Terafimii spun lucruri greșite, iar ghicitorii văd minciuni. Visătorii spun vise care sunt false și consolează pe oameni cu nimicuri. Din această cauză, poporul rătăcește ca o turmă; și suferă pentru că nu există niciun păstor. **3** Mânia Mea s-a declanșat împotriva păstorilor; și îi voi pedepsi pe țapi – pentru că Iahve, Dumnezeul Armatelor, Își analizează turma. Această turmă este poporul numit Iuda; și îl va face să fie asemănător calului Său impunător în timpul luptei. **4** Din poporul numit Iuda va proveni piatra din locul de unire a zidurilor. Din el va apărea stâlpul (*de susținere*). Din acest popor își va face apariția arcul de război; și tot din el vor proveni toți cei care vor conduce (*țara*) împreună! **5** Ei vor fi ca luptătorii remarcabili care bătătoresc noroiul străzilor în luptă! Se vor lupta – pentru că Iahve este cu ei; și îi vor face de rușine pe călăreți! **6** Voi consolida poporul numit lui Iuda și voi salva pe urmașii lui Iosif! Îi voi aduce înapoi – pentru că Îmi este milă de ei – și vor fi ca și cum nu i-aș fi respins; pentru că Eu sunt Dumnezeul lor, numit Iahve, și Eu le voi răspunde! **7** Efraimiții vor fi ca niște luptători remarcabili; și inima lor se va bucura ca de vin! Fiii lor vor vedea acest lucru și se vor bucura; iar inima lor se va veseli în Iahve. **8** Le voi da un semnal și îi voi aduna – pentru că i-am răscumpărat. Vor fi la fel de numeroși cum erau cândva! **9** Chiar dacă îi voi împrăștia printre celelalte popoare, acolo la mare depărtare (*de țara lor*)

își vor aminti de Mine! Ei și fiii lor vor trăi și se vor întoarce. ¹⁰Eu îi voi aduce înapoi de pe teritoriul Egiptului și îi voi aduna din Asiria! Îi voi aduce în Ghilad și în Liban; și nu le va mai ajunge (*nimeni*) teritoriul (*pe care vor reveni*)! ¹¹Ei vor trece prin marea neazului; vor lovi în valurile mării și toate zonele adânci ale Nilului vor fi uscate! Mândria Asiriei va fi doborâtă și sceptrul Egiptului va fi îndepărtat. ¹²Iahve zice: Le voi mări forța în Iahve și în numele Lui!” ¹¹ „Liban, deschide-ți porțile; pentru ca cedrii tăi să fie «mâncăți» de foc! ²Vaită-te, chiparos; pentru că cedrul tău a căzut; și cei impunători au fost distruși! Stejari din Bașan, lamentați-vă; pentru că pădurea deasă a fost tăiată! ³Se aude vaietul păstorilor; pentru că le-a fost distrusă gloria! Se aude răgetul puilor de lei; pentru că mândria Iordanului a fost distrusă!” ⁴Dumnezeul meu care se numește Iahve, spune: „Păstorește oile care sunt bune pentru tăiere! ⁵Cei care le cumpără, le taie și nu se simt vinovați; iar cei care le vând, zic: «Să fie binecuvântat Iahve; pentru că ne-am îmbogățit!» Nici chiar păstorii lor nu le salvează de la moarte! ⁶Iahve zice: Nu îi voi mai scăpa nici Eu pe locuitorii țării; ci să știți că voi face ca fiecare om să ajungă la discreția semenului lui și sclavul regelui lui! Ei vor distruge țara; iar Eu nu o voi salva din mâna lor.” ⁷Am început să păstoresc oile care erau pentru tăiere. Da, acelea erau cele mai defavorizate oi din turmă. Am luat două toiage – pe unul l-am numit „Bunătate”, iar pe celălalt l-am numit „Unire”. Și am păstorit astfel turma. ⁸Într-o lună am scăpat de cei trei păstori. Sufletul meu nu i-a mai suportat; dar nici sufletul lor nu mă agreea! ⁹Am zis: „Nu vă voi mai păstori! Oaia care este pe moarte, să moară; cea care este pentru tăiere, să fie tăiată. Iar cele care vor rămâne, să se mănânce unele pe altele!” ¹⁰Apoi mi-am luat toiagul numit „Bunătate” și l-am rupt, ca să anulez astfel legământul pe care l-am ratificat cu toate popoarele. ¹¹Toiagul a fost rupt chiar în acea zi; iar oile defavorizate ale turmei – cele care m-au luat în considerare – au știut că acesta era Cuvântul lui Iahve. ¹²Atunci le-am zis: „Dacă voi considerați că este cazul, dați-mi recompensa; dacă nu, să nu mi-o dați!” Mi-au cântărit ca recompensă treizeci de arginți. ¹³Dar Iahve mi-a zis: „Aruncă olarului acest preț «scump» conform evaluării lor pentru mine!” Am luat cei treizeci de arginți și i-am aruncat dându-i olarului, în casa lui Iahve. ¹⁴Apoi am rupt și al doilea toiag numit „Unire” – ca să desființez astfel frăția dintre oamenii din teritoriul numit Iuda și pe aceea dintre cei din teritoriul numit Israel. ¹⁵Iahve mi-a zis: „Ia din nou uneltele păstorului nebun! ¹⁶Să știi că voi pune în țară un păstor căruia nu îi va păsa de oile care mor. Nu o va căuta pe cea tânără, nu o va vindeca pe cea rănită și nu o va hrăni pe cea sănătoasă; ci va mânca tot ce va fi de mâncat din carnea celor grase și le va smulge copitele. ¹⁷Vai de păstorul de nimic, care își părăsește (*astfel*) turma! Să cadă sabia peste brațul lui și pe ochiul lui drept! Să i se usuce tot brațul și să îi orbească total ochiul drept!” ¹² Urmează o (*altă*) profeție. Acesta este Cuvântul lui Iahve despre Israel. Iahve, Cel care a făcut cerul și care a creat pământul, Cel care a conceput spiritul omului în interiorul lui, spune: ²„Să știți că voi transforma Ierusalimul într-o cupă cu un conținut amețitor pentru

toate popoarele din jur; și acest lucru se va întâmpla chiar și cu cei din teritoriul numit Iuda – atunci când Ierusalimul va fi asediat. **3**În acea zi voi transforma Ierusalimul într-o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei care vor încerca să o miște, se vor răni; da, toate popoarele pământului se vor aduna aliate împotriva lui!” **4**Iahve zice: „În acea zi voi lovi toți caii cu panică, iar pe călăreți îi voi lovi cu nebunie. Dar voi avea ochii deschiși ca să ajut pe cei din teritoriul numit Iuda – când voi lovi cu orbire toți caii popoarelor! **5**Atunci conducătorii celor din teritoriul numit Iuda își vor zice în inima lor: «Datorită lui Iahve care se numește Dumnezeuul Armatelor și care este Dumnezeuul locuitorilor Ierusalimului, ei sunt acum forța noastră!» **6**În acea zi îi voi face pe conducătorii celor din teritoriul numit Iuda ca pe un vas cu jeratic care este pus sub o grămadă de lemne și ca o torță aprinsă într-un snop! Ei vor devora în dreapta și în stânga pe toate popoarele din jurul lor – în timp ce Ierusalimul va fi locuit din nou pe propriul lui loc. **7**Iahve va salva mai întâi corturile în care locuiesc cei din teritoriul numit Iuda – pentru ca faima urmașilor lui David și renumele locuitorilor Ierusalimului să nu se înalțe mai sus de cel al locuitorilor din teritoriul numit Iuda. **8**În acea zi, Iahve îi va proteja pe locuitorii Ierusalimului. Astfel, cel mai nesemnificativ dintre ei va fi în acea zi ca David; iar familia lărgită a lui David va fi ca Dumnezeu și ca Îngerul lui Iahve înaintea lor! **9**În acea zi voi acționa urmărind să distrug toate popoarele care vor veni împotriva Ierusalimului! **10**Și voi turna peste urmașii lui David și peste locuitorii Ierusalimului un spirit de har și de rugăciune. Vor privi la Mine, la Cel pe care L-au străpuns. Îl vor jeli așa cum jelește cineva pe singurul lui fiu; și vor regreta profund – așa cum regretă cineva pierderea primului copil născut în familia lui. **11**În acea zi, jalea va fi mare în Ierusalim. Ea va fi la fel ca jalea lui Hadad-Rimon, în valea Meghido. **12**Locuitorii întregii țări vor jeli. Fiecare clan va jeli separat de celălalt. Clanul (*bărbaților*) format din urmașii lui David va jeli separat; iar soțiile lor vor jeli separat. Clanul (*bărbaților*) format din urmașii lui Natan va jeli separat; iar soțiile lor vor jeli separat. **13**Clanul (*bărbaților*) familiei lui Levi va jeli separat; iar soțiile lor vor jeli separat. Clanul (*bărbaților*) format din urmașii lui Șimei va jeli separat, iar soțiile lor vor jeli separat. **14**Toate celelalte clanuri rămase, adică fiecare bărbat dintr-un clan sau altul, va jeli separat; iar soțiile lor vor jeli separat. **13**În acea zi se va deschide un izvor care are capacitatea să îi spele de păcat și de toate murdăriile făcute – atât pe urmașii familiei lui David, cât și pe locuitorii Ierusalimului.” **2**Iahve, Dumnezeuul Armatelor, zice: „În acea zi voi elimina din țară numele idolilor; și ei nu vor mai fi amintiți! Voi îndepărta din țară și pe profeții inspirați de demoni. **3**Când cineva va mai profeti, tatăl și mama lui care l-au născut, îi vor zice: «Nu vei mai trăi; pentru că ai spus minciuni în numele lui Iahve!» și chiar tatăl și mama lui – cei care l-au născut – îl vor omorî atunci când va profeti astfel! **4**În acea zi, fiecărui profet îi va fi rușine când va profeti. El se va rușina de viziunea lui; și nu va mai îmbrăca o robă făcută din păr, urmărind să înșele. **5**Ci fiecare va zice: «Eu nu sunt profet; ci sunt un agricultor; pentru că am lucrat pământul încă de când eram tânăr!»

6Și dacă îl va întreba cineva: «De unde ai aceste răni dintre brațe?», el va răspunde: «Sunt rănilor pe care le-am primit în casa prietenilor mei!» 7Iahve, Dumnezeul Armatelor, zice: „Săbie, ridică-te și acționează împotriva păstorului Meu și împotriva omului care Îmi este apropiat! Lovește păstorul; și oile lui se vor risipi! Îmi voi întoarce mâna împotriva celor simpli!” 8Iahve zice: „În toată țara se va întâmpla că două treimi vor fi tăiați și vor muri; iar o treime va fi lăsată să trăiască. 9Dar pe această treime o voi pune în foc și o voi curăța cum se curăță argintul. O voi încerca așa cum se încearcă aurul. Ei vor striga (*invocând ajutor*) în numele Meu; iar Eu le voi răspunde. Eu voi zice: «Acesta este poporul Meu!» Și fiecare va spune: «Iahve este Dumnezeul meu!»” 14 „Să știți că vine ziua lui Iahve – când prada ta va fi împărțită în mijlocul (*poporului*) tău! 2Voi aduna toate popoarele ca să lupte împotriva Ierusalimului. Orașul va fi ocupat, casele lui vor fi jefuite, iar femeile vor fi violate. Jumătate din populația orașului va pleca în exil; dar cei care vor rămâne din acest popor, nu vor fi distruși din oraș. 3Atunci Iahve va veni și va lupta împotriva acestor popoare – cum s-a luptat în bătăliile din trecut. 4În acea zi, picioarele Lui vor sta pe Muntele Măslinilor care este în fața Ierusalimului, în partea de Est. Muntele Măslinilor va fi despicat în două părți, de la Est la Vest; și se va forma o foarte mare vale. Jumătate din munte se va deplasa astfel spre Nord, iar cealaltă jumătate spre Sud. 5Veți fugi atunci prin valea munților Mei, pentru că valea dintre munți va fi până la Ațel. Veți fugi la fel cum ați fugit de cutremurul din zilele guvernării lui Uzia, regele celor din teritoriul numit Iuda. Atunci va veni Dumnezeul Meu numit Iahve. Și toți cei sfinți vor fi acolo împreună cu Tine. 6În acea zi nu va mai fi lumină... Constelațiile vor sta pe loc. 7Va fi o zi unică și cunoscută de Iahve! Nu va fi nici zi și nici noapte; iar seara va fi lumină. 8În acea zi vor țâșni ape vii din Ierusalim. Jumătate dintre ele vor curge spre Marea de Est și jumătate spre Marea de Vest – atât vara, cât și iarna. 9Iahve va fi Rege pe tot pământul! În acea zi va fi un singur Stăpân; iar numele Lui va fi singurul nume (*recunoscut*)! 10Întreaga țară – de la Gheva până la Rimon, în sudul Ierusalimului – va ajunge ca Araba. Dar Ierusalimul va fi înălțat; și va rămâne pe locul lui, de la Poarta lui Beniamin până la locul primei porți: până la Poarta Unghiului; și de la Turnul lui Hananel până la presele regelui pentru stors strugurii. 11Poporul va locui în Ierusalim; și niciodată nu va mai fi distrus. Ierusalimul va fi locuit într-un climat de securitate! 12Vă spun acum în cum va acționa epidemia cu care va lovi Iahve toate popoarele care au luptat împotriva Ierusalimului: le va putrezi carnea stând încă pe picioarele lor. Le vor putrezi ochii în orbitele lor; și le va putrezi limba în gură! 13În acea zi, Iahve va declanșa o mare panică printre ei. Fiecare va apuca mâna semenului lui și îl va lovi. 14Cei din teritoriul numit Iuda vor lupta și ei în Ierusalim; și va fi strânsă bogăția tuturor popoarelor din jur. Se va aduna astfel o mare cantitate de aur, de argint și de haine. 15Aceeși epidemie va lovi și caii, catârii, cămilele, măgarii și toate animalele care vor fi în acele tabere. 16Toți oamenii care vor mai rămâne din toate popoarele care au atacat

Ierusalimul, se vor duce în fiecare an să se închine Regelui – lui Iahve care este Dumnezeu Armatei – și să celebreze Sărbătoarea Corturilor. ¹⁷Iar dacă vreunul dintre oamenii popoarelor pământului nu se va duce la Ierusalim să se închine lui Iahve – Dumnezeului Armatei – adică Celui care este Regele, peste acela nu va cădea ploaie. ¹⁸Dacă poporul Egiptului nu se va duce și nu va intra în Ierusalim, atunci nu va mai cădea ploaia peste teritoriul lui; ci va fi lovit de acea epidemie cu care va lovi Iahve toate popoarele care nu vor veni să celebreze Sărbătoarea Corturilor. ¹⁹Aceasta va fi pedeapsa Egiptului și a tuturor popoarelor care nu vor veni să celebreze Sărbătoarea Corturilor! ²⁰În acea zi, inscripția «Sfânt pentru Iahve» va fi pusă chiar și pe clopoștii cailor; iar oalele din casa lui Iahve vor fi asemănătoare cupelor din fața altarului. ²¹Orice oală din Ierusalim și din teritoriul numit Iuda va fi sfântă pentru Iahve, dedicată Dumnezeului Armatei; și toți cei care vor veni să ofere ca sacrificiu animale, vor lua unele dintre aceste oale și vor găti în ele. În acea zi nu va mai fi niciun canaanit în casa lui Iahve care este numit (și) Dumnezeu Armatei!”

Maleahi

1 Aceasta este o profeție care prezintă Cuvântul lui Iahve spus lui Israel prin intermediul (*profetu*) lui Maleahi. **2**Iahve (*vă*) zice: „V-am iubit! Dar voi întrebați: «În ce mod pretinzi că ne-ai iubit?»” Iahve spune: „Nu a fost oare Esau fratele lui Iacov? Și totuși l-am iubit pe Iacov; **3**iar pe Esau l-am urât! I-am transformat munții într-o zonă nelocuită și am dat moștenirea lui șacalilor din deșert. **4**Este posibil ca cei din Edom să zică: «Suntem doborâți, dar ne vom întoarce și vom reconstrui clădirile care acum sunt ruine!». Având în vedere acest lucru, Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: «Eu voi dărâma ce vor construi ei! Și vor fi numiți: ‘Teritoriul Răutății’, ‘Poporul care a provocat indignarea lui Iahve pentru totdeauna’. **5**Veți vedea acest lucru cu proprii voștri ochi; și veți zice: ‘Iahve este mare chiar și dincolo de frontiera lui Israel!’»”. **6**Iahve, Dumnezeul Armatelor, vi se adresează (*acum*) vouă, preoților, care desconsiderați numele Meu: „Un fiu își respectă tatăl și un sclav acordă onoare stăpânului lui. Dacă sunt Tată (*pentru voi*), unde este respectul pe care îl merit? Și dacă (*vă*) sunt Stăpân, unde este reverența față de Mine? Dar voi spuneți: «Cum Ți-am desconsiderat noi numele?» **7**Tocmai aducând hrană într-un mod dezonorant pe altarul Meu! Dar voi întrebați: «Cum Te-am dezonorat?» Spunând că masa lui Iahve nu merită să fie tratată în mod onorabil!” **8**Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: „Când aduceți ca sacrificiu (*dedicat Mie*) animale oarbe, nu este acest fapt un lucru rău? Sau când vă prezentați acolo cu animale șchioape ori bolnave, pretindeți că nu faceți ceva rău? Încearcă să vii cu astfel de daruri la șeful tău! Va fi el oare mulțumit de tine (*în urma acestui gest*)? Te va lua el în considerare?” **9**Iahve, Dumnezeul Armatelor, (*vă*) zice: „Acum, după toate acestea, implorați-L pe Dumnezeu să Își demonstreze bunătatea față de voi! Vă va lua El în considerare în timp ce aduceți cu mâinile voastre astfel de daruri?” **10**Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune (*în continuare*): „O, ce bine ar fi dacă ar închide cineva dintre voi porțile templului, ca să nu mai aprindeți degeaba focul pe altarul Meu! Nu am nicio satisfacție când privesc la voi; și nu voi accepta niciun dar din mâinile voastre!” **11**Iahve, Dumnezeul Armatelor, continuă (*zicând*): „Aceasta este atitudinea Mea; pentru că de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, numele Meu este respectat printre celelalte națiuni! În orice loc se arde tămâie în cinstea numelui Meu și se oferă daruri curate; pentru că numele Meu este mare printre aceste popoare! **12**Dar voi Îl profanați, spunând: «Masa Stăpânului nu merită respect; și ce se pune pe ea este o hrană demnă de desconsiderare!»” **13**Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: „Voi (*mai*) ziceți: «Vai ce muncă (*inutilă*)!»; și vă strâmbați la ea... Apoi aduceți (*ca sacrificiu*) ce este furat, șchiop sau bolnav! Da, așa sunt darurile pe care le aduceți acolo!” Iahve zice: „Oare să le primesc Eu din mâinile voastre? **14**Blestemat să fie înșelătorul care are în turma lui un animal sănătos și totuși jură și îl sacrifică Stăpânului pe cel cu defect! Iahve, Dumnezeul Armatelor, face aceste afirmații având în vedere faptul că Eu sunt

un mare Rege; și de numele Meu se tem (*totuși*) celelalte națiuni!” **2** Acum vă dau această poruncă pentru voi, preoților! **2** Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă spune: „Dacă nu veți asculta și dacă nu veți fi profund motivați să Îmi oferiți glorie, voi trimite blestemul împotriva voastră și voi blestema binecuvântările voastre. Deja le-am și blestemat, pentru că nu ați decis din inimă să Mă respectați! **3** Vă anunț că îi voi mustra pe urmașii voștri și vă voi împrăștia bălegarul pe față. Este vorba despre bălegarul din intestinele animalelor sacrificate la sărbătorile voastre. Și astfel veți fi duși împreună cu ele!” **4** Iahve, Dumnezeul Armatelor, (*vă*) spune: „Veți ști atunci că Eu v-am trimis această poruncă; pentru că vreau ca legământul Meu cu Levi să continue! **5** Acesta a fost un legământ al vieții și al păcii. I l-am dat pentru ca să manifeste respect față de Mine; iar el s-a temut de Mine și a fost speriat de (*ce implică*) numele Meu! **6** Legea adevărului a fost în gura lui și nu a fost găsită nicio nedreptate pe buzele lui. A umblat cu Mine în pace și în corectitudine, întorcându-i pe mulți de la nedreptățile lor. **7** De fapt, buzele unui preot trebuie să faciliteze cunoștința și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un reprezentant al lui Iahve care se numește (*și*) Dumnezeul Armatelor! **8** El vă reproșează acum faptul că ați deviat de la drumul bun, i-ați făcut pe mulți să cadă prin învățătura voastră și ați distrus legământul Meu cu Levi. **9** Din această cauză, și Eu v-am făcut să deveniți desconsiderați și v-am umilit înaintea întregului popor. Am procedat cu voi la fel ca atunci când nu ați respectat metodele Mele și ați fost părtinitori în ce privește legea!” **10** Nu avem toți un singur Tată? Oare nu ne-a creat un singur Dumnezeu? Atunci de ce nu suntem fideli unul față de altul, profanând legământul strămoșilor noștri? **11** Iuda a fost necredincios, iar în Israel și în Ierusalim s-a comis un lucru foarte urât. Iuda a profanat sanctuarul lui Iahve – pe care El îl iubește – căsătorindu-se cu fiica unui (*dumne*)zeu străin. **12** Iahve să îl distrugă din corturile lui Iacov pe acela care a făcut acest lucru – atât pe cel care are responsabilitatea să vegheze (*la respectarea legii*), cât și pe cel care l-ar aduce un dar lui Iahve care se numește (*și*) Dumnezeul Armatelor! **13** Vă vorbesc acum despre un alt lucru pe care îl faceți. Voi acoperiți altarul lui Iahve cu lacrimi, plângând acolo și gemând pentru că El nu vă mai acceptă darurile și nu le mai primește cu plăcere din mâinile voastre. **14** Și (*mai aveți curajul să*) vă întrebați: De ce? Pentru că Iahve a fost martor (*la relația care a fost*) între tine și soția tinereții tale. Tu ai devenit infidel față de ea, deși îți este de drept parteneră și soție prin legământ. **15** Oare nu i-a făcut El una (*pe cei doi*)? În ce privește corpul și spiritul, ei sunt ai Lui. De ce o asemenea unitate? Pentru că El caută (*să recunoască în această unire*) o emblemă dumnezeiască! Deci fiți atenți la nivelul spiritului vostru; și niciunul dintre voi să nu fie infidel soției pe care a avut-o în tinerețe! **16** Iahve, Dumnezeul Armatelor – Cel care este Dumnezeul lui Israel –, vă zice: „Eu urăsc divorțul și nu pot să suport pe cel care se acoperă cu violență cum s-ar acoperi cu o haină”. Deci fiți atenți la spiritul vostru și nu fiți infideli (*acestui Dumnezeu*)! **17** Voi L-ați obosit pe Iahve prin cuvintele voastre. Și totuși întrebați: „Cum L-am obosit?” Ați făcut

acest lucru spunând: „Toți cei care fac răul, sunt buni înaintea lui Iahve; și El este satisfăcut de comportamentul lor!” Sau ați mai spus: „Unde este Dumnezeu dreptății?” **3** Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă spune: „Să știți că Îl trimit pe reprezentantul Meu. El este cel care Îmi va pregăti drumul! Și va intra instantaneu în templul Său tocmai acel Stăpân pe care Îl căutați! Priviți: vine Cel pe care voi Îl agrați. El este reprezentantul Legământului! **2** Dar cine va putea să suporte ziua apariției Lui? Cine va putea să rămână în picioare când Se va revela El? Pentru că va fi ca focul celui care topește metalele și va acționa ca leșia înălbitorului! **3** Se va prezenta ca unul care lucrează la purificarea metalelor și ca acela care curăță argintul de impurități. Astfel va proceda El când va curăța pe urmașii lui Levi. Îi va purifica exact cum se purifică aurul și argintul; iar ei vor fi astfel calificați să aducă daruri în dreptate, pentru Iahve. **4** Atunci darurile (*teritoriu*) lui (*numit*) Iuda și ale Ierusalimului vor fi acceptate de Iahve ca în zilele străvechi și ca în anii care au trecut!” **5** Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: „Mă voi apropia de voi pentru judecată și mă voi grăbi să fiu martor împotriva vrăjitorilor, a adulterilor, a celor care jură fals, a celor care opresc din plata celui angajat, a celor care exploatează pe văduvă și pe orfan și a celor care nedreptătesc pe străin refuzând să se teamă de Mine. **6** Eu sunt Iahve, Eu nu mă schimb! Acest fapt explică de ce voi, urmași ai lui Iacov, încă nu ați fost distruși!” **7** Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă (*mai*) zice: „Încă din vremea strămoșilor voștri ați încălcat poruncile Mele și nu le-ați respectat! Întoarceți-vă la Mine; și atunci Mă voi întoarce și Eu la voi. Dar voi întrebați: «Cum să ne întoarcem?» **8** Este normal ca un om să îl jefuiască pe Dumnezeu? Și totuși voi Mă jefuiți! Apoi întrebați: «Cum Te-am jefuit?» Dar fapta voastră este evidentă având în vedere modul în care oferiți a zecea parte din ce aveți; și mai rezultă din felul în care contribuiți (*pentru Iahve*) cu ce aveți! **9** Sunteți foarte sever blestemați tot poporul; pentru că Eu sunt Cel pe care Îl jefuiți voi! **10** Dar acum vă cer să aduceți în locul de colectare toate acele donații care reprezintă a zecea parte din venitul vostru, ca să fie hrană în casa Mea!” Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă spune: „Faceți astfel un test și probați-Mă! Veți vedea atunci dacă nu voi deschide pentru voi stăvilarele cerului și dacă nu voi turna peste voi abundență de binecuvântare!” **11** Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă mai zice: „Voi mustra pentru voi pe cea care devorează, ca să nu mai distrugă recolta pământului vostru; iar vița-de-vie din câmpiile voastre nu va mai fi neproductivă.” **12** El adaugă: „Atunci toate națiunile lumii vă vor numi fericiți; pentru că veți fi o țară plăcută.” **13** Iahve vă zice: „Ați pronunțat acuzații grave împotriva Mea. Și cu toate acestea, voi întrebați: «Ce am spus împotriva Ta?»” **14** Ați spus: «Degeaba Îi slujim lui Dumnezeu! Ce am câștigat dacă am respectat poruncile Sale și am umblat regretându-ne eșecurile înaintea lui Iahve numit (*și*) Dumnezeul Armatelor? **15** Acum constatăm că sunt fericiți cei aroganți. Da, nu numai că cei care fac răul prosperă, dar ei chiar reușesc să scape (*nepedepsiți*) după ce Îl provoacă pe Dumnezeu!»” **16** Atunci cei care se tem de Iahve, au vorbit unii cu alții; iar El a ascultat și a reținut acest lucru. A

fost scrisă înaintea Lui o carte care să amintească despre faptele celor care se tem de Iahve și care meditează la numele Lui... ¹⁷Iahve, Dumnezeul Armatelor, zice (*despre aceștia*): „Ei vor fi ai Mei în acea zi în care Îmi voi înființa proprietatea. Îi voi feri exact cum își păzește un părinte fiul care îi slujește. ¹⁸Și veți vedea atunci încă o dată diferența dintre cel corect și cel rău, dintre cel care Îi slujește lui Dumnezeu și cel care nu îi slujește!” ⁴ Iahve, Dumnezeul Armatelor, spune: „Vă asigur că vine ziua care arde ca un cuptor! Toți cei aroganți și toți cei care trăiesc în răutate, vor fi (*ca*) o grămadă de paie. Ziua care urmează să vină, îi va arde; și nu le va mai lăsa nici rădăcină, nici ramuri! ²Dar pentru voi care vă temeți de numele Meu, va răsări Soarele dreptății, aducând vindecare sub aripile Lui! Veți ieși și veți sări ca vițeei scoși din grajd.” ³Iahve, Dumnezeul Armatelor, vă (*mai*) zice: „Îi veți călca în picioare pe cei răi; pentru că ei vor fi cenușă sub tălpile picioarelor voastre în ziua pe care o pregătesc Eu. ⁴Amintiți-vă de legea sclavului Meu numit Moise, de deciziile și de regulile pe care i le-am dat sub formă de porunci la Horeb pentru tot Israelul! ⁵Să știți că vi-l voi trimite pe profetul Ilie înainte să vină acea mare zi a lui Iahve care va produce frică! ⁶El va întoarce inimile părinților spre copiii lor și inimile copiilor spre părinții lor; pentru ca atunci când voi veni, să nu lovesc țara cu blestem!”

NOUL TESTAMENT

Vestea Bună oferită de Matei

1 Isus Cristos provine din David care la rândul lui este un descendent al lui Avraam. Lista strămoșilor Lui include următoarele persoane: **2**Avraam – tatăl lui Isaac; Isaac – tatăl lui Iacov; Iacov – tatăl lui Iuda și al fraților acestuia; **3**Iuda – tatăl lui Fares și al lui Zara; mama lor a fost Tamar. Fares – tatăl lui Esrom; Esrom – tatăl lui Aram; **4**Aram – tatăl lui Aminadab; Aminadab – tatăl lui Naason; Naason – tatăl lui Salmon; **5**Salmon – tatăl lui Boaz. Mama lui Boaz a fost Rahav. Boaz – tatăl lui Obed. Obed a avut ca mamă pe Rut. Obed – tatăl lui Iese; **6**Iese – tatăl lui David. David – tatăl lui Solomon; mama lui Solomon fusese soția lui Urie. **7**Solomon – tatăl lui Roboam; Roboam – tatăl lui Abia; Abia – tatăl lui Asaf. **8**Asaf – tatăl lui Iosafat; Iosafat – tatăl lui Ioram; Ioram – tatăl lui Ozia; **9**Ozia – tatăl lui Iotam; Iotam – tatăl lui Ahaz; Ahaz – tatăl lui Ezechia; **10**Ezechia – tatăl lui Manase; Manase – tatăl lui Amos; Amos – tatăl lui Iosia; **11**Iosia – tatăl lui Iehonia și al fraților lui, născuți în exilul babilonian. **12**După exil: Iehonia – tatăl lui Salatiel; Salatiel – tatăl lui Zorobabel; **13**Zorobabel – tatăl lui Abiud; Abiud – tatăl lui Eliachim; Eliachim – tatăl lui Azor; **14**Azor – tatăl lui Sadoc; Sadoc – tatăl lui Achim; Achim – tatăl lui Eliud; **15**Eliud – tatăl lui Eleazar; Eleazar – tatăl lui Matan; Matan – tatăl lui Iacov; **16**Iacov – tatăl lui Iosif care a fost soțul Mariei, mama lui Isus care este numit și Cristos. **17**Deci de la Avraam până la David sunt paisprezece generații. De la David până la exilul babilonian sunt tot paisprezece generații; iar de la exilul babilonian până la Cristos sunt paisprezece generații. **18**Nașterea lui Isus Cristos a decurs astfel: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif. Dar înainte de căsătoria lor și înainte ca ei să locuiască împreună, Spiritul Sfânt a făcut ca ea să fie însărcinată. **19**Iosif, bărbatul cu care era ea logodită, era un om corect. El și-a propus să desființeze logodna (*lor*) în secret, ca să evite rușinea publică la care i-ar fi fost expusă logodnica. **20**În timp ce medita el la acest plan, i s-a revelat în vis un înger al lui Iahve, zicându-i: „Iosif, urmașul lui David, nu te neliniștii cu privire la acceptarea Mariei ca soție. Copilul pe care Îl poartă ea este de la Spiritul Sfânt. **21**Urmează să nască un fiu Căruia Îi vei pune numele Isus – pentru că El Își va salva poporul de păcate.” **22**S-a întâmplat exact cum spusese Iahve prin profetul care zicea: **23**„Să știți că fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu pe care Îl vor numi Emanuel.” Acest nume înseamnă „Dumnezeu (*este*) cu noi”. **24**Când s-a trezit din somn, Iosif a făcut așa cum îi spusese îngerul lui Iahve: a acceptat ca Maria să îi fie soție; **25**dar nu a întreținut relații intime cu ea decât după ce a născut. Iosif a pus numele Isus băiatului pe care Îl născuse Maria. **2** Isus a fost născut în Betleem – un orașel din zona Iudeei. Atunci, Irod era guvernator al acelei provincii. După un timp de la nașterea Lui, au

venit la Ierusalim niște magi din Est. ²Ei au întrebat: „Unde este Regele care li S-a născut iudeilor cu puțin timp în urmă? Noi I-am văzut steaua în Est și am venit să ne închinăm Lui.” ³După ce a ascultat mesajul magilor, guvernatorul Irod a devenit agitat; și apoi toată administrația Ierusalimului a intrat în panică împreună cu el. ⁴A organizat o reuniune la care a invitat liderii preoților și pe experții în lege (*a mozaică*), vrând să afle de la ei în ce localitate trebuia să Se nască acel Cristos. ⁵Ei i-au spus: „Localitatea se numește Betleem, care aparține provinciei Iudeea. Ne bazăm răspunsul pe faptul că profetul a scris astfel: ⁶«Tu, Betleem, nu ești deloc o zonă ne semnificativă din teritoriul (*poporul*)lui (*numit*) Iuda; pentru că din tine va proveni un Conducător care va îndruma și va ajuta poporul Meu, Israel.»” ⁷Înțelegând situația, Irod i-a chemat pe magii veniți din Est la o întâlnire secretă. În cadrul ei a aflat cu exactitate timpul când apăruse steaua. ⁸Apoi i-a trimis la Betleem, zicându-le: „Duceți-vă și analizați totul cu atenție; iar când veți găsi Copilul, anunțați-mă ca să merg și eu să mă închin Lui.” ⁹După ce au terminat discuția cu guvernatorul, magii au plecat. Steaua pe care o văzuseră din Est, a reapărut. Ea a mers înaintea lor ca un ghid, până la locul unde era Copilul. ¹⁰Ei au fost foarte satisfăcuți de reapariția stelei. ¹¹Când au ajuns la destinație, au intrat în casa în care au găsit Copilul împreună cu Maria – mama Sa. S-au închinat înaintea Lui aplecându-se până la pământ. Apoi și-au deschis cutiile cu comori și I-au oferit cadouri: aur, tămâie și smirnă. ¹²Pentru că Dumnezeu îi anunțase într-un vis să nu mai treacă pe la Irod, s-au întors în țara de unde veniseră pe un alt drum. ¹³După ce au plecat ei, lui Iosif i-a apărut în vis un înger al lui Iahve, zicându-i: „Du-te în Egipt împreună cu Copilul și cu mama Lui. Să rămâi acolo până îți voi spune să revii; pentru că Irod va căuta Copilul ca să îl omoare.” ¹⁴Iosif s-a sculat, a luat Copilul și pe mama Lui și au fugit împreună în Egipt, noaptea. ¹⁵Acolo a rămas până la moartea lui Irod. Astfel s-a întâmplat ce spusese Iahve prin acel profet care a zis: „Mi-am chemat Fiul din Egipt.” ¹⁶Când a constatat că magii nu au respectat înțelegerea făcută cu el, Irod s-a mâniat și a ordonat omorârea tuturor băieților sub vârsta de doi ani care locuiau în Betleem și în jurul lui. El determinase această limită de vârstă în funcție de timpul precizat de magi cu privire la apariția stelei. ¹⁷Atunci s-a întâmplat ce se spusese prin profetul Ieremia: ¹⁸„În Rama se strigă de durere, se plânge și este mult bocet. Rahela își plânge copiii și nu acceptă nicio consolare, pentru că ei nu mai trăiesc.” ¹⁹După ce a murit Irod, un înger al lui Iahve i-a apărut în vis lui Iosif în timp ce era în Egipt, ²⁰și i-a spus: „Du-te în Israel împreună cu Copilul și cu mama Lui. Cei care doreau moartea Copilului, au murit.” ²¹După ce s-a trezit, Iosif a plecat în Israel împreună cu Copilul și cu mama Lui. ²²În Iudeea era guvernator Arhelau – fiul lui Irod. Când a auzit Iosif acest lucru, i-a fost frică să meargă acolo. Primind în vis un mesaj de la Dumnezeu, a plecat în zona Galileei. ²³S-a stabilit acolo într-un orașel numit Nazaret; și astfel s-a întâmplat conform profeției care spunea că El va fi numit nazarinean. **3** În acele zile, și-a făcut apariția în deșertul Iudeei, Ioan Botezătorul; și a început să predice, ²zicând:

„Pocăiți-vă, pentru că Regatul ceresc este aproape!” ³El este cel despre care profetul Isaia a spus următoarele lucruri: „Se aude în deșert o voce care strigă: «Pregătiți drumul pentru apariția lui Iahve; faceți poteci drepte pentru El.»!” ⁴Ioan era îmbrăcat cu o haină făcută din păr de cămilă, iar la mijloc avea o centură de piele. Se hrănea cu lăcuste și cu miere produsă de albine sălbatice. ⁵Locuitorii Ierusalimului, toți cei din Iudeea și din regiunile învecinate cu Iordanul, au venit la el. ⁶Își mărturiseau păcatele și erau botezați de el în Râul Iordan. ⁷Dar Ioan a observat că veneau mulți farisei și mulți saducheii să fie și ei botezați. Atunci el li s-a adresat astfel: „Pui de vipere, cine v-a spus că așa puteți să evitați pedeapsa pe care urmează să v-o administreze Dumnezeu?” ⁸Trebuie mai întâi să demonstrați prin faptele voastre că v-ați pocăit. ⁹Nu vă înșelați susținând că sunteți descendenții lui Avraam. Dumnezeu poate să facă să apară descendenți (*reali*) ai lui Avraam chiar din aceste pietre! ¹⁰Toporul este pus deja la rădăcina pomilor. Cel care nu produce fructe, va fi tăiat; apoi va fi aruncat în foc. ¹¹Eu vă botez în apă atunci când constat că această transformare în bine a minții (*și implicit a comportamentului*) s-a produs deja în voi. Dar Cel care vine după mine, îmi este superior în autoritate. Eu nu merit nici măcar să Îi duc încălțăminte. El este Cel care vă va boteza cu Spirit Sfânt și cu foc. ¹²Tot El este Cel care are în mână lopata cu care va vântura grâul. Astfel, pleava va fi separată de grâu. Acesta va fi adunat în grânar, iar pleava va fi arsă de El într-un foc care nu se stinge niciodată.” ¹³În acele zile a venit Isus din Galileea la Iordan, ca să fie botezat de Ioan. ¹⁴Dar Ioan a încercat să Îi refuze botezul, zicând: „Tocmai eu am nevoie să fiu botezat de Tine! Cum să vii Tu să fii botezat de unul ca mine?” ¹⁵Isus i-a răspuns: „Acceptă să se întâmple așa; pentru că vom face astfel tot ce ne cere Dumnezeu.” Apoi Ioan a acceptat. ¹⁶Când a ieșit Isus din apă după ce a fost botezat, I S-a deschis cerul și a văzut Spiritul lui Dumnezeu coborând și venind spre El sub forma (*fizică a*) unui porumbel. ¹⁷Iar din cer, o voce a spus: „Acesta este Fiul Meu pe care Îl iubesc și de care Îmi place!” ⁴ Apoi Spiritul Sfânt L-a dus pe Isus în deșert ca să fie supus unui test din partea diavolului. ²Acolo, Isus a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Apoi a flămânzit. ³Atunci cel care Îl testa, s-a apropiat de El, zicându-I: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, dă ordin acestor pietre să devină pâini!” ⁴Isus i-a răspuns: „Este scris: «Omul nu va trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt spus de Dumnezeu.»” ⁵Atunci diavolul L-a dus în orașul sfânt, L-a pus pe terasa Templului ⁶și I-a zis: „Dacă ești în mod real Fiul lui Dumnezeu, sari de aici, pentru că este scris: «El va ordona îngerilor să te ia pe mâini, pentru ca să nu te rănești la picior lovindu-te de vreo piatră.»” ⁷Isus i-a răspuns: „Este scris, de asemenea: «Să nu încerci să Îl provoci pe Dumnezeul tău numit Iahve, (*pretinzându-I*) să facă ceva inadmisibil!»” ⁸Atunci diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt, de unde I-a arătat toate zonele influente ale lumii și toate bogățiile lor. ⁹Apoi I-a zis: „Ți le voi da pe toate dacă mi Te vei închina aplecându-Te până la pământ în fața mea.” ¹⁰Isus i-a spus: „Pleacă, Satan! Este scris: «Să te închini Dumnezeului tău care se numește Iahve; și numai

Lui să Îi slujești!»” ¹¹Atunci diavolul a plecat de la El. Apoi au venit niște îngeri și au început să Îi slujească. ¹²Atunci când a auzit Isus că Ioan a fost arestat, S-a dus în Galileea. ¹³S-a mutat din Nazaret și S-a stabilit la Capernaum. Acesta era un oraș apropiat de mare și aparținea regiunilor care formau teritoriul urmașilor lui Zabulon și acela al urmașilor lui Neftali. ¹⁴A făcut acest lucru în conformitate cu ce spusese Dumnezeu prin profetul Isaia, când a zis: ¹⁵„[...] Teritoriul locuit de urmașii lui Zabulon și teritoriul locuit de urmașii lui Neftali, zonă de lângă mare, dincolo de Iordan. Acolo va fi Galileea celorlalte națiuni! ¹⁶Poporul care stătuse în întuneric, vede o mare lumină; ea a răsărit peste cei care sunt în țara umbrei morții! [...]” ¹⁷Atunci Isus a început să predice, zicând: „Pocăiți-vă, pentru că Regatul ceresc este aproape!” ¹⁸În timp ce mergeau pe malul Mării Galileei, Isus a văzut doi frați: pe Simon, numit și Petru; și pe Andrei, fratele lui, care era mai tânăr decât Petru. Ei erau pescari și (*tocmai*) își lansau în apă plasele de pescuit. ¹⁹Isus le-a zis: „Veniți după Mine! Vă voi face pescari de oameni.” ²⁰Cei doi și-au lăsat imediat plasele și s-au dus după El. ²¹Mergând mai departe, Isus a văzut alți doi frați: pe Iacov și pe Ioan care era mai tânăr decât Iacov. Aceștia erau fiii lui Zebedei. Stăteau într-o barcă împreună cu tatăl lor, reparându-și plasele de pescuit. Isus i-a chemat, ²²iar ei au lăsat imediat barca cu tatăl lor și L-au urmat. ²³Isus călătorea prin toată Galileea și îi învăța pe oameni în sinagogi. Predica Vestea Bună despre Regatul ceresc și vindeca oamenii de orice boală și de orice handicap. ²⁴În toată Siria se vorbea despre El. Oamenii sănătoși aduceau la Isus pe cei bolnavi, pe cei demonizați, pe cei epileptici și pe cei paralizați; iar El îi vindeca pe toți. ²⁵Îl urmau foarte mulți oameni din Galileea, din Decapolis, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan. **5** Când a văzut Isus mulțimile de oameni, a urcat pe munte. După ce a stat jos, discipolii pe care Îi avea, s-au strâns în jurul Lui. ²Atunci a început să îi învețe astfel: ³„Toți cei care (*recunosc că*) sunt săraci spiritual, sunt niște oameni fericiți. Regatul ceresc este al lor. ⁴Cei care plâng, sunt și ei niște oameni fericiți; pentru că Dumnezeu îi va consola. ⁵Fericiți sunt și cei blânzi. Pământul va fi al lor. ⁶Mai există apoi categoria celor flămânzi și însetați de dreptate. Și ei sunt fericiți, pentru că Dumnezeu le va satisface această nevoie. ⁷Alți oameni fericiți sunt cei care manifestă milă față de semenii lor; pentru că Dumnezeu le va acorda milă și lor. ⁸Fericiți sunt și cei care au o inimă curată; pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu. ⁹Cei care promovează pacea sunt, la rândul lor, niște oameni fericiți. Dumnezeu îi va numi copii ai Săi. ¹⁰Mai sunt apoi fericiți cei persecutați din cauza dreptății; pentru că Regatul Ceresc este al lor. ¹¹Deci veți fi fericiți atunci când din cauza Mea, oamenii vă vor calomnia, vă vor persecuta, vor vorbi urât și vor face afirmații mincinoase despre voi. ¹²În aceste situații, bucurați-vă; pentru că recompensa voastră în cer va fi mare! Să știți că la fel au fost persecutați și profeții care au trăit înaintea voastră. ¹³Voi sunteți pentru omenire ca sarea. Dar dacă sarea nu mai are gustul ei specific, oare cum și-l va reface? Desigur că în niciun fel. Și atunci va fi aruncată și va ajunge să fie călcată cu picioarele de oameni. ¹⁴Voi

sunteți pentru oameni ca o lumină. Este imposibil ca un oraș (*luminat*) construit pe un munte să nu poată fi văzut. **15**În mod asemănător, cine aprinde o sursă de lumină, o pune pe un suport, la înălțime. Astfel poate să răspândească lumină pentru cei din casă. Dar nu același lucru s-ar întâmpla dacă lumina ar fi pusă sub un vas. **16**Voi trebuie să fiți ca o lumină pentru oameni. Această lumină va fi produsă de faptele voastre bune care îi vor face să laude pe Tatăl vostru din cer. **17**Să nu credeți că am venit să desființez «Legea» sau «Profeții»! Intenția Mea este nu să desființez, ci să completez aceste Scripturi. **18**Să știți că atât timp cât pământul și cerul vor exista, nici măcar o literă din «Lege» sau vreun semn grafic cât de mic nu vor fi eliminate. Tot ce este scris în «Lege» se va întâmpla cu maximă exactitate. **19**Deci dacă cineva încalcă una dintre cele mai mici porunci ale acesteia și îi învață pe alții acest exemplu, i se va acorda cea mai ne semnificativă recunoaștere în Regatul ceresc. Dar cea mai înaltă poziție o va avea acela care le va respecta și care va învăța și pe alții să facă la fel. **20**Vă asigur că dacă dreptatea voastră nu o va depăși pe aceea a fariseilor și pe a învățătorilor legii (*mozaice*), nu veți intra în Regatul ceresc. **21**Ați auzit că în trecut li s-a spus oamenilor: «Să nu comiți crimă!» Orice om care comite crimă, este vinovat și va fi condamnat. **22**Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe aproapele lui, va fi vinovat de comiterea unei crime și va suporta același tratament. Cine își va desconsidera aproapele spunându-i «Prostule!», va fi judecat de Sinedriu; iar cel care îi va spune «Nebunule!», merită să fie aruncat în focul «gheenei». **23**Deci dacă atunci când îți aduci darul la altar, îți amintești că aproapele tău are ceva să îți reproșeze, **24**lasă-ți jertfa acolo înaintea altarului și du-te întâi să te împaci cu el. Abia apoi poți să îți oferi sacrificiul. **25**Urmărește să te împaci cât mai repede cu acuzatorul tău. Fă acest lucru în timp util, înainte ca el să te reclame; pentru că altfel este posibil ca judecătorul de la tribunal să te condamne la detenție. **26**Să știi că nu vei scăpa de-acolo fără să plătești până la ultimul ban (*prevăzut de lege*). **27**Ați auzit că s-a spus: «Să nu comiți adulter!» **28**Dar Eu vă spun că oricine privește o femeie și o dorește din punct de vedere sexual, a și comis adulterul cu ea în mintea lui. **29**Dacă ochiul tău drept te determină să păcătuiești, scoate-l și aruncă-l; pentru că este mai bine pentru tine să pierzi o parte din corpul tău, decât să îți fie aruncat tot corpul în iad. **30**Sau dacă mâna ta dreaptă te determină să păcătuiești, tai-o și arunc-o. Este mai bine pentru tine să rămâi fără un membru al corpului tău decât să ajungi în iad cu tot corpul. **31**S-a mai spus: «Cel care își abandonează soția, să îi dea un certificat de divorț.» **32**Dar Eu vă spun că oricine divorțează de soția lui, exceptând cazul în care ea comite adulter, îi oferă posibilitatea să comită adulter. Iar cel care se căsătorește cu o femeie divorțată, comite adulter cu ea (*față de fostul ei soț*). **33**Ați mai auzit că s-a zis celor din trecut: «Să nu juri fals făcând o declarație mincinoasă; ci să îți respecti promisiunea făcută lui Iahve cu jurământ.» **34**Dar Eu vă spun să nu jurați în niciun caz; nici pe cer cu pretextul că este tronul lui Dumnezeu; **35**nici pe pământ justificați de faptul că acesta ar fi locul unde El Își ține picioarele; nici pe Ierusalim pentru că ar fi

orașul marelui Rege. **36**Să nu juri nici măcar pe capul tău; pentru că nu poți face niciun fir de păr să fie alb sau negru. **37**Când spunei «Da», să fie «Da», iar «Nu» să fie «Nu»! Tot ce se adaugă acestor cuvinte (*ca o garanție suplimentară*) provine de la cel rău. **38**Ați auzit că s-a zis: «Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte!» **39**Dar Eu vă spun: să nu vă opuneți celui care vă face rău; ci dacă te lovește cineva peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. **40**Celui care vrea să se judece cu tine ca să îți ia haina, lasă-i și cămașa. **41**Dacă te obligă cineva să mergi cu el (*ducându-i bagajele*) o milă, mergi cu el o distanță de două mile. **42**Dă celui care îți cere ceva și nu refuza pe cel care dorește să îl împrumuți. **43**Ați auzit că s-a zis: «Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe dușmanul tău.» **44**Dar Eu vă spun să vă iubiți dușmanii, să binecuvântați pe cel care pronunță blesteme la adresa voastră, să faceți bine celor care vă urăsc și să vă rugați pentru cei care vă exploatează și care vă persecută. **45**Procedați așa ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în cer. El face să răsară soarele Său atât pentru cei răi, cât și pentru cei buni; iar cu ploaia procedează la fel, făcând-o să cadă atât peste cei corecți cât și peste cei incorecți. **46**Dacă iubiți numai pe cei care vă iubesc, ce recompensă mai așteptați? Nu procedează așa și colecții de impozite? **47**Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru inedit faceți? Oare nu procedează și păgânii la fel? **48**Voi fiți deci la nivelul maturității al cărei model este dat de Tatăl vostru ceresc. **6** Fiți atenți ca dreptatea voastră să nu fie pusă în evidență avându-i ca spectatori pe oameni. Dacă în fața lor vă arătați corectitudinea în raportul vostru cu Dumnezeu, El nu vă va mai recompensa. **2**Ci atunci când faci un bine celor din jurul tău, nu te lăuda ca ipocriții din sinagogi și de la intersecțiile drumurilor. Ei urmăresc să fie apreciați de oameni. Vă asigur că astfel, ei și-au luat recompensa. **3**Când faci bine celor din jurul tău, procedează astfel încât să nu știe «stânga» ta ce face «dreapta». **4**Fii discret, pentru ca binefacerea ta să îți fie recompensată de Tatăl tău care vede ce faci în secret. **5**Când vă rugați, să nu procedați ca ipocriții. Lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la intersecțiile drumurilor, ca să fie văzuți de oameni. Vă spun adevărul: ei și-au luat astfel recompensa. **6**Când te rogi, intră în camera ta, încuie ușa și roagă-te Tatălui tău care este în (*orice loc*) secret. Și El, Cel care vede tot ce se face în secret, te va recompensa. **7**Când vă rugați, să nu bolborosiți (*repetând*) aceleași cuvinte, cum fac păgânii. Lor li se pare că dacă pronunță acele cuvinte mult timp, vor fi luați în considerare. **8**Voi să nu procedați ca ei; pentru că Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie chiar înainte ca să vă formulați cererile. **9**Ascultați cum trebuie să vă rugați: Tatăl nostru care ești în cer! Să fie sfințit numele Tău. **10**Dorim venirea Regatului Tău și să se facă ce dorești Tu pe pământ așa cum se face în cer! **11**Dă-ne în fiecare zi pâinea de care avem nevoie; **12**și iartă-ne greșelile așa cum îi iertăm și noi pe cei care ne greșesc. **13**Nu ne lăsa să fim expuși ispitei, ci salvează-ne de testele celui rău. Ne rugăm astfel, pentru că guvernarea și autoritatea Îți aparțin împreună cu gloria, pentru eternitate. Amin. **14**Dacă le iertați oamenilor greșelile, le va ierta și Tatăl vostru pe ale voastre. **15**Dar dacă nu

iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu le va ierta pe ale voastre. **16**Când postiți, să nu procedați ca ipocriții făcându-vă fața urâtă. Ei își urâtesc fețele ca să arate oamenilor că postesc. Vă spun adevărul despre ei: în acest mod și-au luat deja recompensa! **17**Dar tu când postești, unge-ți capul și spală-ți fața; **18**ca să arăți că postești, dar nu oamenilor, ci Tatălui tău care este capabil să vadă ce se face în secret. Și El te va recompensa. **19**Nu vă adunați comori pe pământ unde sunt expuse moliilor și ruginii sau unde hoții le dezgroapă și le fură. **20**Strângeți-vă comori în cer – acolo unde nu sunt atacate nici de molii, nici de rugină și unde nu sunt furate de hoți. **21**Să știți că inima voastră va fi acolo unde vă este și comoara. **22**Ochiul este organul care percepe lumina. Dacă ochiul tău este sănătos, corpul tău va recepta prin intermediul lui toată lumina cu care vine în contact. **23**Dar dacă ochiul tău este bolnav, corpul tău va primi numai întuneric. Deci dacă lumina pe care o receptezi ajunge astfel să fie văzută ca întuneric, oare cât de pronunțat va fi perceput adevăratul întuneric?! **24**Nimeni nu poate sluji la fel doi stăpâni: în sensul că va iubi pe unul și va urî pe altul; va aprecia pe unul și va desconsidera pe celălalt. În mod asemănător, nimeni nu poate fi în același timp slujitor al lui Dumnezeu și al bogățiilor. **25**Eu vă spun că nu trebuie să vă faceți griji cu privire la viața voastră, gândindu-vă cu privire la ce veți mânca sau cu privire la ce veți bea. Nu vă faceți griji nici cu privire la îmbrăcămintea pentru corpul vostru. Oare nu este viața mai importantă decât hrana și corpul mai valoros decât îmbrăcămintea? **26**Uitați-vă la păsări: ele nici nu seamănă, nici nu au campanii agricole de strângere și de depozitare a recoltei. Și totuși, Tatăl vostru cerească asigură hrana. Oare nu sunteți voi mai importanți decât ele? **27**În plus, chiar îngrijorându-vă, cine dintre voi poate să adauge la înălțimea lui măcar lungimea unui cot? **28**De ce vă îngrijorați cu privire la îmbrăcămintea? Priviți cu atenție cum cresc crinii de pe câmp: ei nu torc și nici nu țes; **29**și totuși vă spun că nici chiar Solomon în toată gloria lui nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei. **30**Deci dacă astfel «îmbracă» Dumnezeu vegetația care are o scurtă existență pe pământ, oare nu vă va îmbrăca El și pe voi? Și totuși sunteți superficiali în ce privește credința în El! **31**Deci nu vă îngrijorați zicând «Ce vom mânca?» sau «Ce vom bea?» sau «Cu ce ne vom îmbrăca?» **32**Aceste îngrijorări caracterizează celelalte națiuni păgâne. Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acele lucruri. **33**Fiți interesați cu prioritate de Regatul lui Dumnezeu și de dreptatea Lui; și toate celelalte necesități vi se vor satisface suplimentar. **34**Deci să nu vă îngrijorați cu privire la ziua de mâine; pentru că aceasta se va îngrijora de ea însăși. Este suficient cât necaz vă aduce ziua pe care o trăiți! **7** Nu faceți evaluări cu privire la alții ca niște judecători, ca să nu fiți și voi judecați la fel. **2**Să știți că veți fi evaluați exact cum ați evaluat pe alții; și vi se va aplica în acest caz unitatea de măsură pe care ați folosit-o pentru ei. **3**De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău și nu te uiți cu atenție la bârna din propriul tău ochi? **4**Sau cum ai curajul să spui fratelui tău «Lasă-mă să îți scot paiul din ochi!», în timp ce tu ai o bârnă în al tău?... **5**Ipocritule! Scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei vedea clar să scoți (și)

paiul din ochiul fratelui tău. ⁶Să nu dați «câinilor» lucrurile sfinte și să nu aruncați perlele voastre «porcilor»; pentru ca nu cumva să le calce cu picioarele și apoi să se întoarcă împotriva voastră să vă distrugă. ⁷Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. ⁸Procedați așa! Pentru că oricine cere, primește; cine caută, găsește; și celui care bate (*la o ușă*), i se va deschide. ⁹Care dintre voi va da fiului lui o piatră dacă el îi cere o pâine? ¹⁰Sau cine îi va da un șarpe copilului care îi cere un pește? ¹¹Deci dacă voi care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult, Tatăl vostru ceresc va oferi daruri bune celor care I le cer! ¹²Faceți oamenilor tot ce doriți să vă facă și ei vouă! În acest principiu se încadrează toate cerințele «Legii» și ale «Profeților». ¹³Intrați pe poarta strâmtă. Poarta largă și drumul lat conduc la dezastru; și mulți merg în această direcție. ¹⁴Dar poarta strâmtă și drumul îngust conduc spre viață; și totuși, cei care le găsesc, sunt puțini. ¹⁵Feriți-vă de falșii profeți. Ei vin la voi îmbrăcați în blană de oi, în timp ce în interior sunt niște lupi răpitori. ¹⁶Faptele lor vă vor ajuta să îi recunoașteți. Oare culeg oamenii struguri din ramurile spinilor sau smochine din măcăciuni? ¹⁷Orice pom bun face fructe bune; iar pomul rău face fructe rele. ¹⁸Pomul bun nu poate face fructe rele și nici pomul rău nu poate face fructe bune. ¹⁹Orice pom care nu face fructe bune, este tăiat și aruncat în foc. ²⁰Deci «fructele» lor vă vor ajuta să îi recunoașteți. ²¹Nu oricine Îmi zice «Doamne, Doamne!» va intra în Regatul ceresc; ci acela care trăiește practic în viața lui ce dorește Tatăl Meu care este în cer. ²²Mulți Îmi vor zice în acea zi: «Doamne, Doamne! N-am profetit noi în numele Tău? N-am făcut noi exorcizări în numele Tău? Și n-am făcut noi multe miracole în numele Tău?» ²³Atunci le voi spune categoric: «Niciodată nu v-am cunoscut. Plecați! Voi sfidați legile Mele!» ²⁴Să știți că oricine pune în practica vieții lui aceste lucruri pe care vi le spun, va fi ca un om înțelept care și-a construit casa pe stâncă. ²⁵A plouat, au venit revărsările de ape, au suflat vânturile și au lovit toate în acea casă; dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie așezată pe stâncă. ²⁶Dar cine aude ce spun Eu și nu trăiește conform acestor cuvinte, va fi ca un om nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip. ²⁷A plouat, au venit revărsările de ape, au suflat vânturile și au lovit toate în acea casă care s-a prăbușit; iar această prăbușire a fost de mare amploare.” ²⁸După ce a terminat Isus aceste cuvântări, oamenii au rămas surprinși de învățătura Lui. ²⁹El îi învăța cu o autoritate pe care rabinii lor nu o aveau. **8** Când a coborât Isus de pe munte, mulți oameni au mers după El. ²S-a apropiat un lepros care I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă vindeci!” ³Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau; fi vindecat!” Și imediat i-a dispărut lepra. ⁴Apoi Isus i-a zis: „Să nu spui nimănui ce ți s-a întâmplat; ci du-te și prezintă-te preotului ducându-i darul stabilit prin Moise ca o confirmare a vindecării tale.” ⁵În timp ce intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un comandant al armatei romane. El avea în subordine o sută de soldați. Acesta L-a rugat, ⁶zicându-I: „Doamne, sclavul meu zace paralizat în casă și se chinuie foarte rău!” ⁷Isus a zis: „Voi veni să îl vindec!” ⁸Comandantul militar a răspuns: „Doamne, nu merit să intri în casa

mea. Pronunță numai un cuvânt și sclavul meu va fi vindecat! ⁹Să știi că și eu, care sunt sub autoritate, am în subordinea mea soldați; și când ordon unuia «Du-te!», se duce; iar când zic altuia «Vino!», vine. Când spun sclavului meu «Fă cutare lucru!», îl face.” ¹⁰Când a auzit Isus aceste cuvinte, S-a mirat și a zis celor care veneau după El: „Vă spun adevărul: o credință atât de mare nu am găsit nici chiar în Israel! ¹¹Să știți că vor veni mulți de la Est și de la Vest și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Regatul ceresc. ¹²Iar fiii de drept ai Regatului vor fi aruncați în întunericul din exteriorul lui, unde cei ajunși acolo plâng strângând din dinți.” ¹³Apoi a zis centurionului: „Du-te și să ți se întâmple conform credinței pe care o ai!” Și sclavul lui s-a vindecat chiar în acel moment. ¹⁴Isus S-a dus apoi în casa lui Petru și a văzut pe soacra acestuia zăcând în pat afectată de febră. ¹⁵S-a atins de mâna ei și febra a încetat. Apoi ea s-a ridicat și a început să le slujească. ¹⁶Seara au adus la Isus pe mulți demonizați. El i-a eliberat ordonând cu autoritate demonilor să plece; și a vindecat mulți alți bolnavi. ¹⁷Se întâmpla astfel ce fusese prezis prin profetul Isaia, care zisese: „El a suportat personal infirmitățile și bolile noastre.” ¹⁸Isus a constatat că mulți oameni se adunaseră în jurul Lui. Atunci a cerut să fie trecut pe malul celălalt al lacului. ¹⁹Când a ajuns acolo, s-a apropiat de El un scrib și I-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge.” ²⁰Isus i-a răspuns: „Să știi că în timp ce vulpile au adăposturi unde să se culce și păsările au cuiburi, Fiul Omului nu are unde să își odihnească propriul Său cap.” ²¹Altul, care era dintre discipolii Lui, I-a zis: „Doamne, permite-mi să mă duc mai întâi să îmi înmormântezez tatăl.” ²²Isus i-a răspuns: „Vino după Mine și lasă morții să își înmormânteze pe cei morți.” ²³Isus S-a urcat într-o barcă; și discipolii Lui au mers împreună cu El. ²⁴A început deodată o furtună atât de mare, încât barca era acoperită de valuri. Isus dormea. ²⁵Discipolii s-au apropiat de El și L-au trezit, strigând: „Doamne, scapă-ne; altfel murim!” ²⁶El le-a zis: „De ce vă este frică? În plus, Eu constat că aveți o credință superficială...” Ridicându-Se, El a certat vânturile și marea. Apoi, *în scurt timp,*) s-a făcut liniște. ²⁷Ei se mirau și ziceau: „Ce fel de om este Acesta?! Pe El îl ascultă atât vânturile cât și marea!” ²⁸Când a ajuns Isus pe cealaltă parte (*a lacului*) în localitatea gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați care ieșeau din morminte. Erau atât de periculoși, încât nimeni nu putea să treacă pe acel drum. ²⁹Au început să strige: „Ce avem noi în comun cu Tine, Isus, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit să ne chiniești înainte de termen?” ³⁰Departate de ei erau mulți porci care pășteau. ³¹Demonii rugau pe Isus și ziceau: „Dacă ne scoți din ei, permite-ne să intrăm în acei porci!” ³²El le-a zis: „Duceți-vă!” Atunci demonii au ieșit (*din oameni*) și au intrat în porci care, ca la comandă, s-au repezit de pe râpă în mare, unde s-au înecat. ³³Porcarii au fugit în orașul lor și au povestit ce se întâmplase cu demonizații și cu porcii. ³⁴Toți oamenii din oraș au venit la Isus; și cum L-au văzut, L-au rugat să plece din zona lor. **9** Isus a urcat într-o barcă și a traversat marea, venind în orașul Său (*Nazaret*). ²I-a fost adus un paralytic zăcând într-un pat. Isus a apreciat credința celor care l-au adus și a zis omului paralytic: „Curaj,

fiule! Păcatele tale sunt iertate!” ³Unii dintre liderii religioși prezenți acolo au zis în gândul lor: „Acest om blasfemiază!” ⁴Isus care cunoștea gândurile lor, le-a zis: „De ce aveți gânduri rele în inimile voastre? ⁵Ce este mai ușor: să zici «Îți sunt iertate păcatele!», sau să spui «Ridică-te și umblă!»? ⁶Dar ca să înțelegeți că Fiul Omului poate ierta păcatele pe pământ, «Ridică-te!», a zis El celui paralizat, «ia-ți patul și du-te acasă!»” ⁷El s-a ridicat și a plecat acasă... ⁸Când au văzut mulțimile de oameni acest lucru, s-au speriat și au glorificat pe Dumnezeu care a dat oamenilor o asemenea autoritate. ⁹De acolo, Isus a mers mai departe și a văzut pe un om numit Matei, stând la locul lui de muncă, în funcția de collector de taxe și impozite. El i-a zis: „Vino după Mine!” Acel om s-a ridicat și a mers după El. ¹⁰În timp ce stătea Isus la masă în casa lui, au venit acolo mulți alți colectori de impozite și mulți păcătoși care au servit masa la care erau prezenți și discipolii Săi. ¹¹Fariseii au observat ce se întâmpla; și au zis discipolilor lui Isus: „De ce mănâncă Învățătorul vostru cu collectorii de taxe și cu păcătoșii?” ¹²Isus i-a auzit și le-a răspuns: „Nu cei sănătoși au nevoie de medic, ci oamenii bolnavi. ¹³Duceți-vă și învățați ce semnificație au cuvintele «Doresc milă, nu sacrificii!» Să știți că nu am venit să invit la pocăință pe cei (*care se consideră*) corecți, ci pe cei (*care se recunosc*) păcătoși.” ¹⁴Atunci au venit niște discipoli ai căror lider era Ioan Botezătorul. Ei L-au întrebat pe Isus: „De ce noi și fariseii postim de multe ori, iar discipolii Tăi nu postesc deloc?” ¹⁵Isus le-a răspuns: „Oare este normal ca nuntașii să plângă în timp ce mirele este încă împreună cu ei? Vor veni și zile când mirele nu va mai fi cu ei; și atunci vor posti. ¹⁶Nimeni nu pune unei haine vechi un petic de la alta nouă; pentru că ar lua o bucată din haina bună și ar rezulta o ruptură mult mai mare. ¹⁷Nici vinul nou nu este pus în burdufuri vechi. Altfel, burdufurile se fisurează, vinul se varsă, iar burdufurile se distrug. Ci vinul nou se pune în burdufuri noi și se păstrează astfel amândouă.” ¹⁸În timp ce le spunea Isus aceste lucruri, a venit unul dintre liderii sinagogii, I s-a închinat și I-a zis: „Fiica mea tocmai a murit cu puțin timp în urmă. Dar vino să Îți pui mâinile peste ea; și va învia!” ¹⁹Isus S-a ridicat și a plecat după acel om împreună cu discipolii Săi. ²⁰Și s-a întâmplat că o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie, a venit pe la spatele lui Isus și s-a atins de marginea de jos a hainei Sale. ²¹Ea își zicea: „Vreau doar să reușesc să mă ating de haina Lui; și mă voi vindeca!” ²²Isus S-a întors, a văzut-o și i-a zis: „Curaj, fiică! Credința ta te-a vindecat!” și s-a vindecat chiar în acel moment. ²³Când a ajuns Isus în casa liderului sinagogii, văzându-i pe cei care cântau cu fluierul și pe alții care se adunaseră ca să bocească, ²⁴le-a zis: „Faceți loc! Fetita nu a murit, ci doarme!” Dar ei L-au ridiculizat. ²⁵Totuși, după ce au fost dați afară, Isus a intrat și a luat fetița de mână. Atunci ea s-a ridicat! ²⁶Și în toată acea zonă s-a știut despre această minune. ²⁷Când a plecat din acel loc, au venit în urma lui Isus doi orbi care strigau, zicând: „Ai milă de noi, fiul lui David!” ²⁸După ce a intrat în casă, orbii au venit la El. Isus le-a zis: „Credeti că pot să vă vindec?” Ei au răspuns: „Da, Doamne!” ²⁹Atunci S-a atins de ochii lor și le-a zis: „Să vi se întâmple exact așa cum credeți!” ³⁰Ei

și-au reprimis vederea; iar Isus le-a ordonat în modul cel mai categoric, spunându-le: „Fiți foarte atenți să nu știe nimeni (*ce vi s-a întâmplat*)!” ³¹Dar ei, cum au ieșit, au răspândit vestea despre El în toată zona. ³²În timp ce plecau orbii vindecați, la Isus a fost adus un mut demonizat. ³³După ce a fost scos demonul din el, mutul a început să vorbească; iar mulțimea de oameni, mirată, zicea: „Niciodată nu s-a mai întâmplat așa ceva în Israel!” ³⁴Dar fariseii ziceau: „El face exorcizări în colaborare cu stăpânul demonilor!” ³⁵Isus parcurgea toate orașele și toate satele, învățând poporul în sinagogi, predicând Vestea Bună a Regatului și vindecând orice fel de boală și orice infirmitate care afecta poporul. ³⁶Când a văzut oamenii adunați în mare număr, I s-a făcut milă de ei, pentru că erau necăjiți și împrăștiați ca niște oi fără păstor. ³⁷Atunci El a zis discipolilor Săi: „«Secerișul» este mare, dar sunt puține persoane care vor să lucreze! ³⁸Deci rugați pe Stăpânul «secerișului» să aducă lucrători pentru el.” **10** Atunci Isus a chemat pe cei doisprezece (*discipoli*) și le-a conferit autoritatea de-a face exorcizări și de a vindeca orice boală și orice handicap. ²Numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Simon, numit ulterior și Petru, împreună cu fratele lui care se numea Andrei; Iacov și Ioan, doi frați al căror tată se numea Zebedei; ³Filip și Bartolomeu; Toma și Matei care fusese collector de impozite; Iacov, fiul lui Alfeu și Levi care se mai numea și Tadeu; ⁴Simon canaanitul și Iuda iscarioteanul care L-a trădat pe Isus. ⁵Aceștia sunt cei doisprezece pe care Isus i-a trimis (*în misiune*), după ce le-a dat următoarele porunci: „Să nu mergeți pe drumul păgânilor și să nu intrați în orașele samaritenilor; ⁶ci să mergeți cu prioritate la «oile pierdute» ale Israelului. ⁷În drumul pe care îl veți face, să predicați și să ziceți: «Regatul ceresc este aproape!» ⁸Vindecați pe bolnavi, curățați-i pe leproși și eliberați pe cei posedați de demoni. Pentru că ați primit gratuit autoritatea să faceți aceste lucruri, tot gratuit să le oferiți oamenilor. ⁹Să nu luați la voi (*ca bani*) nici aur, nici argint; ¹⁰nici bagaje pentru drum, nici două (*schimburi de*) haine, nici încălțăminte, nici baston; pentru că oricine lucrează, își merită hrana care i se oferă. ¹¹În orice oraș sau sat în care veți intra, să vă decideți la cine veți găzdui până veți pleca în altă zonă. ¹²La intrarea voastră în casă, salutați urându-i de bine proprietarului. ¹³Dacă acea casă merită, pacea voastră să vină în ea. Dar dacă nu merită, pacea voastră să se întoarcă la voi. ¹⁴Dacă nu vă va primi cineva și nici nu va asculta mesajul vostru, să ieșiți din acea casă sau din acel oraș și să scuturați praful de pe picioarele voastre. ¹⁵Vă spun adevărul: în ziua judecății, pedeapsa administrată oamenilor acelei localități va fi mai mare decât aceea pentru orașele Sodoma și Gomora. ¹⁶Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Dar voi să fiți inteligenți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii. ¹⁷Feriți-vă de oameni. Mă refer la cei care vă vor reclama Sanhedrinului și care vă vor bate în sinagogile lor. ¹⁸Din cauza Mea veți fi aduși în fața conducătorilor și a guvernatorilor, ca să fiți o probă împotriva lor și împotriva celorlalte națiuni. ¹⁹Când veți fi predați acestor autorități, să nu vă neliniștiți din cauza răspunsului pe care va trebui să îl dați; pentru că exact la momentul potrivit vi

se vor da cuvintele adecvate. ²⁰De fapt, atunci când veți vorbi, Spiritul Tatălui vostru va vorbi prin voi. ²¹Omul își va condamna propriul frate la pedeapsa cu moartea, tatăl va face același lucru cu fiul lui; iar copiii se vor revolta împotriva părinților lor și îi vor omorî. ²²Din cauza numelui Meu, toți vă vor urî; dar cine va suporta totul până la sfârșit, va fi salvat. ²³Când vă vor persecuta într-un oraș, să fugiți în altul. Să știți că nu veți termina de parcurs orașele Israelului înainte să vină Fiul Omului. ²⁴Discipolul nu este superior celui care îl învață; nici sclavul nu este superior stăpânului lui. ²⁵Este suficient discipolului să fie ca învățătorul lui și sclavului să fie ca stăpânul lui. Dacă pe «Stăpânul casei» l-au numit Beelzebul, se vor considera mult mai justificați acum să denumească așa pe cei care sunt «din casa Lui». ²⁶Deci să nu vă temeți de ei; pentru că nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit și nimic din ce este ținut secret nu va rămâne necunoscut. ²⁷Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să predicați de pe acoperișul caselor. ²⁸Nu vă temeți de cei care omoară corpul dar care nu pot face nimic sufletului. Ci să vă temeți de Cel care poate să distrugă în iad pe amândouă. ²⁹Oare nu se vând două vrăbii cu un asarion? Și totuși: niciuna dintre ele nu moare fără aprobarea Tatălui vostru. ³⁰În ce vă privește pe voi, până și firele de păr de pe cap vă sunt numărate. ³¹Deci să nu vă fie frică; voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii. ³²Să știți că Eu voi vorbi (*favorabil*) înaintea Tatălui Meu care este în cer pentru oricine va vorbi oamenilor despre Mine. ³³Dar Mă voi dezice înaintea Tatălui Meu care este în cer de oricine se va dezice de Mine în fața oamenilor. ³⁴Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ. N-am venit să aduc pacea, ci sabia. ³⁵Căci am venit să despart pe fiu de tatăl lui, pe fiică de mama ei și pe noră de soacra ei; ³⁶iar omul va avea ca dușman chiar pe membrii familiei lui... ³⁷Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este adecvat pentru Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu corespunde exigențelor Mele. ³⁸Cine nu își ia crucea lui și nu vine după Mine, nu este apt pentru a Mă urma. ³⁹Cine va urmări să își păstreze viața, o va pierde; dar cine își va consuma viața pentru cauza Mea, și-o va recupera. ⁴⁰Cine vă primește pe voi, de fapt pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește (și) pe Cel care M-a trimis. ⁴¹Cine primește un profet în numele unui profet, va fi recompensat ca un profet; și primind pe un om corect, va fi recompensat ca un om corect. ⁴²Vă spun adevărul: Va fi recompensat chiar și acela care va da un pahar cu apă rece unuia dintre cei mai mici discipoli ai Mei.” **11** După ce a oferit aceste instrucțiuni celor doisprezece discipoli ai Săi, Isus a plecat de acolo ca să învețe pe oameni și să predice în orașele lor. ²Ioan (*Botezătorul*) a auzit din închisoare despre activitatea lui Cristos. ³Atunci și-a trimis discipolii la Isus, ca să Îl întrebe: „Tu ești oare Acela care ar fi trebuit să vină, sau să așteptăm pe altcineva?” ⁴Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Duceți-vă la Ioan și spuneți-i ce vedeți și ce auziți acum: ⁵orbii își reprimesc vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt vindecați, surzii aud, morții învie și săracii au privilegiul de a li se predica Vestea Bună. ⁶Acela pentru care Eu nu voi fi un caz dificil, se

poate considera un om fericit.” 7În timp ce se întorceau ei, Isus a început să vorbească mulțimii de oameni despre Ioan (*Botezătorul*): „Ce ați așteptat să vedeți în persoana lui Ioan atunci când a apărut în deșert? Cineva care seamănă cu o trestie clătinată de vânt? 8Dacă nu, atunci la ce v-ați așteptat? La apariția unui om îmbrăcat în haine moi? Cei care se îmbracă astfel, sunt în clădirile regale. 9Atunci ce ați sperat să vedeți? Un profet? Da?! Vă spun că ați văzut mai mult decât un profet. 10El este acela despre care s-a scris astfel: «Să știi că trimit înaintea Ta pe emisarul Meu. El Îți va pregăti drumul.» 11Adevărul este acesta: între cei născuți din femeie, nu există nimeni mai mare ca Ioan Botezătorul. 12Din vremea lui și până acum, Regatul ceresc se însușește (*acționând*) în forță; și cine depune efortul asemănător celui din timpul unei invazii, reușește să intre în el. 13Până în timpul lui Ioan, oamenii au avut acces la mesajul profetilor și la cel al legii (*mozaice*). 14Iar dacă doriți să vă explicați cazul lui Ioan, atunci să înțelegeți că el este Ilie care trebuia să vină. 15Cine Mă urmărește cu interes, să rețină ce tocmai am afirmat! 16Cu cine voi compara această generație de oameni? Ea seamănă cu niște copii care stau în locuri publice și strigă la prietenii lor: 17«V-am cântat cu fluierul și nu ați dansat; v-am cântat cântece de jale și nu ați plâns.» 18Ioan nu și-a făcut apariția mâncând și bând; și se zisese despre el «Este demonizat!» 19Când a apărut Fiul Omului care mănâncă și bea, s-a zis despre el: «Priviți un om mândăcios și băutor de vin – un prieten al colectorilor de impozite și al păcătoșilor!» Totuși, Înțelepciunea a fost justificată cu ajutorul propriilor ei lucrări.” 20Atunci Isus a început să facă reproșuri orașelor în care fuseseră făcute cele mai multe minunile Lui, pentru că (*oamenii din ele*) nu se pocăiseră. 21El a zis: „Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Dacă ar fi fost făcute în Tir și în Sidon minunile care au fost făcute în voi, demult s-ar fi pocăit acoperiți cu saci și presărați cu cenușă... 22Acest lucru face ca la Judecată, Tirul și Sidonul să nu primească o condamnare atât de mare ca a voastră. 23Iar tu, Capernaum, crezi că vei fi înălțat până la cer? Nu, ci vei fi coborât până în adâncimile pământului. Dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ar fi supraviețuit până astăzi. 24Să știți că la Judecată, pentru Sodoma se va pronunța o pedeapsă mai ușoară decât pentru Capernaum!” 25În acele momente, Isus a mai zis: „Doamne, Tată al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și inteligenți, dar le-ai revelat «copiilor». 26Da, Tată, Îți mulțumesc pentru că așa ai considerat Tu că trebuie să se întâmple.” 27„Toate lucrurile Mi-au fost date în subordine de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște perfect pe Fiul cu excepția Tatălui. În mod asemănător, nimeni nu cunoaște perfect pe Tatăl cu excepția Fiului și a aceluia căruia vrea Fiul să i-L reveleze. 28Veniți la Mine toți care ați obosit cărând poveri grele; și Eu vă voi oferi odihna de care aveți nevoie. 29Luați jugul Meu, învățând de la Mine ce înseamnă să îl purtați; pentru că Eu sunt blând și practic o smerenie care provine din interior. Procedând și voi așa, veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. 30Jugul Meu despre care v-am vorbit, este unul bun; iar sarcina pe care o veți purta astfel,

este ușoară.” **12** În acea vreme, Isus a trecut prin lanurile de grâu într-o zi destinată Sabatului. Discipolii Lui care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce (*boabele*). **2** Când au văzut fariseii acest lucru, I-au zis: „Privește spre discipolii Tăi: fac ceva nepermis în ziua Sabatului!” **3** Isus le-a răspuns: „Oare nu ați citit ce a făcut David împreună cu cei care erau cu el atunci când au flămânzit? **4** Știți că au intrat în Casa lui Dumnezeu și că au mâncat pâinile care erau dedicate Lui, deși numai preoții aveau dreptul să le consume. **5** Sau nu ați citit oare în Lege cum încalcă preoții regula Sabatului în Templu și totuși sunt (*considerați*) nevinovați? **6** Eu vă spun că aici există Unul care este mai mare decât Templul! **7** Dacă ați fi știut ce semnificație au cuvintele «Doresc milă, nu sacrificii», nu ați fi condamnat pe niște (*oameni*) nevinovați! **8** Dar să rețineți că Fiul Omului este Stăpân chiar și în ce privește regula Sabatului!...” **9** Isus a plecat de-acolo și a intrat în sinagogă. **10** Există în ea un om care avea o mână infirmă. Ca să îl poată acuza pe Isus, acei farisei L-au întrebat: „Este permisă vindecarea în zilele de Sabat?” **11** El le-a răspuns: „Să presupunem că aveți o oaie și că vă cade într-o groapă în ziua Sabatului. Care dintre voi nu ar scoate-o de acolo într-o asemenea zi? **12** Dar un om este mult mai valoros decât o oaie. Datorită acestui fapt se admite să faci bine (*omului*) în zilele de Sabat.” **13** Atunci Isus a zis acelui om: „Îndreaptă-ți mâna!” El a îndreptat-o; și ea i s-a făcut sănătoasă ca cealaltă. **14** În urma acestui fapt, fariseii au ieșit de acolo și s-au consultat cum să facă să Îl omoare pe Isus. **15** Dar El, ca unul care știa despre această intenție, a plecat de acolo. După Isus au mers mulți oameni. El a vindecat pe toți bolnavii **16** și le-a ordonat categoric să nu vorbească despre aceste lucruri. **17** Se întâmpla exact ce anunțase profetul Isaia care zisese: **18** „Acesta este Sclavul Meu pe care L-am ales. El este Cel pe care Îl iubesc foarte mult și de care Îmi place. Voi pune Spiritul Meu peste El și va anunța națiunilor lumii judecata. **19** Nimeni nu Îi va auzi vocea pe străzi certându-Se sau strigând (*într-o controversă*). **20** Nu va rupe de tot o trestie fisurată și nu va stinge fitilul care (*încă*) mai fumegă, până va face să învingă dreptatea. **21** El va fi o speranță pentru națiunile lumii.” **22** Atunci I-a fost adus un demonizat orb și mut, iar Isus l-a vindecat. Apoi acel om vorbea și vedea. **23** Toți oamenii care văzuseră acest miracol, ziceau mirați: „Oare acesta este Fiul lui David (*și noi încă nu L-am recunoscut*)?” **24** Când au auzit fariseii această discuție, au zis: „Acest om face exorcizări cu ajutorul lui Beelzebul, șeful demonilor!” **25** Isus care le cunoștea gândurile, le-a zis: „Orice regat dezbinat împotriva lui însuși, se distruge; și orice oraș sau casă unde sunt conflicte interne, nu poate supraviețui. **26** Dacă Satan dă afară pe Satan, el se luptă împotriva lui însuși. Consecința este aceea că se va autoelimina... **27** Iar dacă Eu scot demonii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? Tocmai ei vor fi o probă împotriva voastră la judecată! **28** Dacă Eu scot demonii din oameni cu ajutorul Spiritului lui Dumnezeu, acest fapt înseamnă că Regatul lui Dumnezeu v-a invadat! **29** Cum credeți că poate cineva să intre în casa celui superior lui în forță și să îi devasteze gospodăria dacă nu l-a legat? Ar putea să îl jefuiască numai după ce l-a imobilizat. **30** Cine nu este cu

mine, este împotriva Mea; și cine nu strânge cu Mine, risipește. ³¹Deci să știți că oamenilor li se va ierta orice alt fel de păcat, cu excepția acestuia pe care l-ați comis voi împotriva Spiritului Sfânt. ³²Oricine se va opune verbal Fiului Omului, va fi iertat; dar cine va demonstra prin cuvintele lui că se opune Spiritului Sfânt, nu va fi iertat niciodată. ³³Considerați că fructele bune demonstrează natura bună a pomului în care au crescut; iar dacă fructele sunt rele, considerați că pomul este rău. Da, așa este: natura pomului se cunoaște privind la fructele lui. ³⁴Pui de scorpioni, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune în timp ce sunteți răi? Gura (*voastră*) vorbește în concordanță cu ce este în interior(*ul vostru*). ³⁵Omul bun scoate lucruri bune din tezaurul bun al inimii lui; iar omul rău scoate lucruri rele din tezaurul rău al inimii lui. ³⁶Să știți că la Judecată, oamenii vor fi direct responsabili de orice cuvânt inutil pe care-l vor fi pronunțat. ³⁷Se va întâmpla că din cuvintele tale ți se va stabili nevinovăția; și tot în baza cuvintelor tale ți se va pronunța sentința de condamnare.” ³⁸Atunci, unii dintre scribi împreună cu niște farisei au zis: „Învățătorule, dorim să vedem cum Îți poți demonstra autoritatea în fața noastră.” ³⁹Răspunzându-le, El le-a zis; „O generație perfidă și adulteră cere fapte miraculoase pentru confirmarea Mea; dar nu i se va oferi decât cazul profetului Iona. ⁴⁰Fiul Omului va sta în pământ trei zile și trei nopți, exact cât a stat și Iona în stomacul peștelui. ⁴¹Bărbații din Ninive se vor ridica lângă această generație și o vor condamna pentru faptul că ei s-au pocăit la predica lui Iona. Iar aici este Unul mai mare decât Iona! ⁴²La Judecată, regina care venise din Est, va fi o probă împotriva acestei generații; pentru că ea a venit de la mare distanță ca să audă înțelepciunea lui Solomon. Și totuși, aici este Unul mai mare decât Solomon! ⁴³Când demonul iese dintr-un om, umblă prin zone de deșert, căutând odihnă; dar nu o găsește. ⁴⁴Atunci zice: «Mă voi întoarce la fosta mea locuință.» Și când revine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită. ⁴⁵Atunci se duce și mai ia alte șapte spirite mai rele decât el; intră în acea «casă», locuiesc acolo, iar situația aceluși om devine mai rea decât cea inițială. Exact așa se va întâmpla cu această generație ipocrită!” ⁴⁶În timp ce încă vorbea Isus poporului, mama și frații Lui stăteau afară și doreau să Îi vorbească. ⁴⁷Atunci cineva I-a zis: „Mama împreună cu frații Tăi sunt afară și vor să Îți vorbească.” ⁴⁸Dar Isus a răspuns celui care Îi adusese această veste: „Știi cine este mama Mea și care sunt frații Mei?” ⁴⁹Apoi Și-a întins mâna spre discipolii Săi și a zis: „Aceștia sunt pentru Mine mamă și frați. ⁵⁰Pentru că oricine se conformează dorinței Tatălui Meu din cer, Îmi este frate, soră și mamă.” **13** În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și stătea lângă mare. ²Pentru că se strânseseră mulți oameni în jurul Lui, Isus a fost obligat să urce într-o barcă; iar ceilalți stăteau pe mal. ³El a început să le vorbească folosind parabole: „Un om s-a dus să își semene terenul agricol. ⁴În timp ce semăna (*aruncând cu mâna*) semințele, unele dintre ele au căzut lângă drum, unde au venit păsările și le-au mâncat. ⁵Alte semințe au căzut în zone unde erau mai mult pietre decât pământ. Au răsărit imediat, pentru că nu au găsit mult pământ. ⁶Dar când a apărut soarele, s-au ofilit; apoi, pentru că nu au găsit

adâncimea necesară unde să își fixeze rădăcinile în pământ, s-au uscat. ⁷Alte semințe au căzut între spini. Ei au crescut și au obstrucționat dezvoltarea noilor plante. ⁸O altă parte a semințelor a căzut într-un pământ bun pentru agricultură. În final, o sămânță a produs alte o sută de semințe, alta șaiszeci de semințe, iar alta s-a reprodus de treizeci de ori. ⁹Cine Mă urmărește cu interes, să rețină ce tocmai v-am spus!” ¹⁰Discipolii s-au apropiat de El și I-au zis: „De ce le vorbești folosind parabole?” ¹¹Isus le-a răspuns: „Pentru că dacă vouă vi s-a oferit posibilitatea să cunoașteți secretele Regatului ceresc, ei nu au această șansă. ¹²Și să știți că se întâmplă așa în baza principiului care spune că celui care are, i se va (*mai*) da și va avea în plus; iar de la cel care nu are, se va lua chiar și ce (*mai*) are. ¹³Le vorbesc folosind parabole, pentru că ei deși văd și aud, nu înțeleg. ¹⁴Iar cu privire la ei se întâmplă ce s-a spus în profetația lui Isaia, când a zis: «Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți vedea. ¹⁵Inima acestui popor a devenit insensibilă. Au ajuns surzi și și-au închis ochii, ca să nu aibă nicio șansă să audă sau să vadă; și astfel inima lor nu poate să înțeleagă nimic. Această atitudine îi face să refuze întoarcerea la Dumnezeu și implicit vindecarea lor.» ¹⁶Dar cei care aud și văd, sunt niște oameni fericiți. ¹⁷De fapt, adevărul este că mulți profeti și oameni corecți au dorit să vadă și să audă lucrurile la care ați avut acces voi, dar nu au avut această ocazie. ¹⁸Ascultați acum care este semnificația parabolei cu sămănătorul: ¹⁹Când omul aude mesajul despre Regatul ceresc și nu îl înțelege, vine diavolul și răpește ce a fost «semănat» în inima lui. Acestea sunt semințele căzute lângă drum. ²⁰Semințele căzute în zone pietroase reprezintă pe omul care aude Cuvântul (*lui Dumnezeu*) și îl primește imediat cu entuziasm. ²¹Dar pentru că nu are «rădăcini», va supraviețui până apare un necaz sau o persecuție din cauza Cuvântului. Atunci se dezice imediat de el. ²²Semințele căzute între spini reprezintă cazul omului care deși aude Cuvântul, lasă îngrijorările cotidiene și iluzia posesiunilor materiale să sufocă acest Cuvânt. Astfel, acea persoană va ajunge în final ca o plantă fără fructe. ²³Semințele care au căzut în pământ bun, vorbesc despre omul care aude Cuvântul (*Scripturilor*) și îl înțelege. În această categorie, unul are o «producție» de sută la sută, altul una de șaiszeci la sută, iar altul de treizeci la sută.” ²⁴Isus le-a spus o altă parabolă, zicând: „Regatul ceresc se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în grădina lui. ²⁵Dar în timp ce oamenii dormeau, a venit dușmanul, a semănat neghină între grâu și a plecat. ²⁶După ce au răsărit firele de grâu și au început să producă boabe în spic, a fost evidentă și neghina. ²⁷Slavii aceluia stăpân au venit la el și i-au zis: «Stăpâne, nu ai semănat doar semințe bune în grădina ta? De unde a apărut acum (*și*) neghină?» ²⁸El a răspuns: «Un dușman a făcut să se întâmple astfel.» Slavii i-au zis: «Vrei să ne ducem și să o smulgem?» ²⁹El le-a răspuns: «Nu! Pentru că nu vreau să risc. Este posibil ca odată cu neghina să smulgeți și grâul bun. ³⁰Lăsați-le să crească împreună până la recoltare; și la vremea strângerii recoltei, voi spune celor care seceră: ‘Smulgeți întâi neghina, legați-o în snopi pentru a fi arsă; apoi strângeți-mi

grâul în grâнар.’»” **31**Isus le-a prezentat o altă parabolă, zicând: „Regatul ceresc seamănă cu o sămânță de muștar semănată de un om în grădina lui. **32**Aceasta este cea mai mică dintre toate semințele. Dar după ce a devenit o plantă cu multe ramuri, este mai mare decât zarzavaturile. Seamănă cu un copac, iar păsările își fac cuiburi în ramurile lui.” **33**Le-a mai prezentat o altă parabolă, zicând: „Regatul ceresc seamănă cu o cantitate de drojdie pe care a pus-o cineva într-o compoziție corespunzătoare în cocă, pentru ca aceasta să crească.” **34**Isus a spus oamenilor toate aceste lucruri folosind parabole. Nu spunea nimic fără să ilustreze învățăturile Sale cu ajutorul lor. **35**Astfel se întâmpla practic ce fusese prezis prin profetul Isaia care zisese: „Voi vorbi prin intermediul parabolilor; voi spune lucruri (*care au fost*) secrete de la crearea lumii.” **36**Atunci Isus a dat oamenilor posibilitatea să plece și a intrat într-o casă. Discipolii Lui s-au apropiat de El și I-au zis: „Interpretează-ne parabola cu neghina din grădină!” **37**El le-a răspuns: „Cel care seamănă semințe bune este Fiul Omului. **38**Grădina este lumea. Semințele bune sunt fiii Regatului. Plantele cu neghină sunt fiii celui rău. **39**Dușmanul care le-a semănat este diavolul. Vremea «recoltării» este sfârșitul lumii. Cei care adună recolta sunt îngerii. **40**Deci la sfârșitul lumii va fi ceva asemănător cu smulgerea neghinei și arderea ei în foc. **41**Fiul Omului va trimite îngerii Săi și ei vor smulge din Regatul Său toate lucrurile care sunt o provocare la păcătuire și pe cei care comit nedreptatea. **42**Aceștia vor fi aruncați în cuptorul aprins, unde este plâns și chinuire eternă. **43**Atunci cei corecți vor străluci ca stelele în Regatul Tatălui lor! Cine dorește să ia în considerare cuvintele Mele, să rețină ce tocmai am spus! **44**Regatul ceresc se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-un câmp. Omul care o găsește, ca să intre în posesia ei, o ascunde din nou, se duce și vinde tot ce are și cumpără terenul în care este îngropată. **45**Regatul ceresc se mai aseamănă și cu un comerciant care caută perle frumoase. **46**Când găsește o perlă de mare valoare, se duce și vinde tot ce are, ca să poată să o cumpere. **47**Regatul ceresc se mai aseamănă cu o plasă mare folosită la prinderea peștelui. Se lansează în mare; și apoi în ea se prind tot felul de pești. **48**După ce s-a umplut, pescarii o aduc la mal, stau jos și aleg în vase ce este bun; apoi ei aruncă înapoi în mare tot ce nu este bun. **49**Tot așa va fi și la sfârșitul lumii: îngerii vor veni și vor despărți pe oamenii răi de cei buni. **50**Cei răi vor fi aruncați în «cuptorul aprins». Acolo va fi plâns și chin îngrozitor.” **51**Isus i-a întrebat: „Ați înțeles voi toate aceste lucruri?” Ei au răspuns: „Da, Doamne!” **52**El le-a zis: „Oricine a învățat ce trebuie despre Regatul ceresc, seamănă cu un om serios care scoate lucruri noi și lucruri vechi din tezaurul pe care îl deține.” **53**După ce a terminat prezentarea acestor parabole, Isus a plecat din acel loc. **54**A venit în localitatea în care a copilărit; și a început să învețe pe oameni în sinagogă. Cei care Îl auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El această înțelepciune și autoritatea de a face miracole? **55**Oare nu este El fiul tâmplarului? Iar Iacov, Iosif, Simon și Iuda nu sunt frații Lui? **56**Chiar și surorile Lui sunt toate printre noi. Deci cum se explică faptul că posedă toate aceste abilități?” **57**Punând aceste întrebări,

demonstrau că Isus era un caz ciudat; și persoana Lui reprezenta o mare dificultate pentru ei. Dar Isus le-a zis: „În niciun loc nu este un profet mai puțin apreciat decât în patria lui și în familia în care a crescut.” ⁵⁸Acolo, Isus nu a făcut multe minuni – din cauza necredinței lor. ¹⁴ În acea vreme, guvernatorul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus; ²și a zis subalternilor lui: „Să știți că acesta este Ioan Botezătorul!... A înviat! Așa îmi explic minunile care se fac prin El.” ³Irod îl arestase pe Ioan și îl ținuse în închisoare din cauza irodiadei, soția lui Filip care era frate cu Irod. ⁴Ioan îi zicea: „Nu îți este permis să o ai (*pe cumnata ta*) ca soție!” ⁵Irod a vrut să îl omoare; dar îi era frică de reacția poporului care considera că Ioan este un profet. ⁶Când se sărbătorea ziua de naștere a lui Irod, fata irodiadei a dansat încântător în fața oaspeților; și lui Irod i-a plăcut. ⁷În consecință, el i-a promis jurând că îi va oferi orice îi va cere. ⁸Influențată de mama ei, fata i-a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!” ⁹Guvernatorul s-a întristat; dar din cauza jurământului și având în vedere pe cei care stăteau la masă cu el, a ordonat să îi fie satisfăcută dorința. ¹⁰A trimis pe cineva care a tăiat capul lui Ioan în închisoare. ¹¹Acesta a fost adus într-o farfurie și apoi a fost dat fetei care l-a dus la mama ei. ¹²Discipolii lui Ioan au venit, i-au luat corpul, l-au înmormântat și s-au dus să îl anunțe pe Isus. ¹³Când a auzit această veste, Isus a plecat din acea zonă cu o barcă, pentru a rămâne singur, într-un loc nepopulat. Când au observat această intenție a lui Isus, oamenii au ieșit din orașele în care locuiau și au plecat după El pe jos. ¹⁴Când a coborât din barcă, Isus a văzut o mare mulțime de oameni. I S-a făcut milă de ei și a vindecat pe cei bolnavi. ¹⁵Când s-a înserat, discipolii s-au apropiat de El și I-au zis: „Acest teritoriu este fără locuitori și s-a făcut târziu. Oferă-le oamenilor ocazia să se ducă prin sate să își cumpere de mâncare.” ¹⁶Isus le-a răspuns: „Dați-le voi să mănânce!” ¹⁷Ei I-au zis: „Nu avem cu noi decât cinci pâini și doi pești.” ¹⁸El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine!” ¹⁹Atunci Isus a ordonat oamenilor să stea jos pe iarbă. Apoi a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Ridicându-și ochii spre cer, a rostit benedictiunea, a rupt pâinile și le-a dat discipolilor; iar ei le-au împărțit oamenilor. ²⁰Toți au mâncat și s-au săturat; apoi au adunat resturile în douăsprezece coșuri. ²¹Cei care mâncaseră erau aproximativ cinci mii de bărbați, fără femei(*le*) și copii(*i care erau împreună cu ei*). ²²Apoi, în scurt timp, Isus a obligat pe discipolii Săi să intre în barcă și să traverseze marea înaintea Lui, ajungând pe malul opus. În acest timp, El urma să ofere celor veniți, ocazia să se întoarcă acasă. ²³După ce au plecat ei, Isus S-a urcat pe munte să Se roage. Se înnoptase și El era singur acolo. ²⁴În acest timp, barca era înconjurată de valuri în mijlocul mării, pentru că vântul sufla din direcția opusă deplasării lor. ²⁵Spre dimineață, Isus a venit la ei mergând pe mare. ²⁶Când L-au văzut mergând pe apă, discipolii Lui s-au speriat și au zis: „Este o fantomă!” Și din cauza fricii, au țipat. ²⁷Isus le-a zis imediat: „Curaj! Nu vă speriați! Eu sunt!” ²⁸Petru I-a zis: „Doamne, dacă Tu ești, atunci ordonă-mi să vin la Tine pe apă!” ²⁹Isus i-a zis: „Vino!” Petru a coborât și a început să meargă pe apă spre Isus. ³⁰Dar când a constatat că vântul bătea cu mare

intensitate, i-a fost frică; și fiindcă începea să se scufunde, a strigat: „Doamne, salvează-mă!” ³¹Isus a întins mâna imediat și l-a prins, zicându-i: „Nu ai fost suficient de curajos. Credința ta este superficială!” ³²După ce au urcat în barcă, vântul nu a mai bănut. ³³Cei care erau în barcă, au venit să se închine înaintea lui Isus și I-au zis: „Tu ești adevăratul Fiu al lui Dumnezeu!” ³⁴După ce au traversat marea, au venit în zona Ghenezaret. ³⁵Oamenii din acea localitate care cunoșteau pe Isus, au anunțat în toate zonele învecinate despre venirea Lui și au adus la El pe toți bolnavii. ³⁶Ei Îl rugau să le permită numai să se atingă de marginea de jos a hainelor Sale. Și toți câți s-au atins, s-au vindecat. ¹⁵Atunci, niște scribi împreună cu un grup de farisei din Ierusalim, au venit la Isus și I-au zis: ²„De ce încalcă discipolii Tăi tradiția bătrânilor nespălându-se pe mâini (*ca ritual de purificare*) când mănâncă?” ³El le-a răspuns: „Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu în avantajul tradiției voastre? ⁴De exemplu, Dumnezeu a zis: «Să îți respecti tatăl și mama.» și «Cine va vorbi rău despre tatăl sau despre mama lui, să primească pedeapsa capitală». ⁵Dar voi ziceți: «Cine zice tatălui sau mamei lui ‘Am dedicat lui Dumnezeu lucrul cu care te-aș putea ajuta’, ⁶este absolvit de datoria față de mamă și față de tată.» Astfel ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu în favoarea tradiției voastre. ⁷Ipocriților, a profetit bine Isaia despre voi, când a zis: ⁸«Acest popor se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește doar cu buzele; dar inima lui este departe de Mine. ⁹Degeaba Mă cinstesc ei promovând ca învățături (*divine*) niște reguli omenești.»” ¹⁰Isus a chemat oamenii la Sine și le-a zis: „Ascultați și înțelegeți: ¹¹Omul este afectat nu de ce intră în gura lui; adevărata murdărire este cea care provine din ce îi iese din gură.” ¹²Atunci discipolii Lui s-au apropiat de El și I-au zis: „Să știi că pentru farisei, cuvintele Tale sunt o mare dificultate!” ¹³Răspunzându-le, El le-a zis: „Orice răsad pe care nu l-a plantat Tatăl Meu, va fi smuls cu tot cu rădăcini. ¹⁴Lăsați-i! Sunt niște ghizi orbi; și când un orb îndrumă pe un alt orb, ajung să cadă amândoi într-o groapă.” ¹⁵Petru I-a zis: „Clarifică-ne această parabolă.” ¹⁶Isus a zis: „Nici voi nu înțelegeți? ¹⁷Orice intră în gură, ajunge în stomac, pentru ca apoi să fie (*parțial*) eliminat într-un loc special. ¹⁸Dar ce iese din gură, vine din inimă; și tocmai acele lucruri murdăresc omul. ¹⁹Da, din inimă ies: gândurile rele, crimele, adulterul, relațiile sexuale extramaritale, hoțiile, declarațiile mincinoase și blasfemia. ²⁰Acestea «murdăresc» în mod real. Dar a mânca fără să îți speli (*în mod ritual*) mâinile, nu afectează (*negativ*) pe om.” ²¹După ce a plecat de acolo, S-a dus în zona Tirului și în cea a Sidonului. ²²În locul unde era El, a venit o femeie canaaneancă și a început să strige: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un demon!” ²³El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Atunci au venit discipolii care L-au rugat insistent pentru ea, zicându-I: „Oferă-i răspunsul, ca să poată pleca, pentru că strigă disperată după noi!” ²⁴El le-a răspuns: „Eu nu sunt trimis decât pentru «oile pierdute» ale națiunii Israel.” ²⁵Dar ea a venit, I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, ajută-mă!” ²⁶El i-a răspuns: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și să o arunci cățeilor.” ²⁷Ea I-a zis: „Da, Doamne, dar și cățeii mănâncă din

resturile care cad de la masa stăpânilor lor.” ²⁸Atunci Isus a zis: „Femeie, constat că ai o mare credință! Să ți se întâmple exact cum dorești!” Iar fiica ei s-a vindecat chiar în acel moment. ²⁹Isus a plecat din acele teritorii și a venit lângă Marea Galileei. S-a urcat pe munte și a stat acolo jos. ³⁰Atunci au venit la El mulți oameni care aduseseră cu ei șchiopi, orbi, muți, infirmi și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui; iar El i-a vindecat. ³¹Oamenii se mirau când au văzut că muții vorbesc, infirmii se fac sănătoși, șchiopii umblă și orbii văd. În consecință, glorificau pe Dumnezeuul lui Israel. ³²Isus și-a chemat discipolii și le-a zis: „Îmi este milă de acești oameni. Constat că de trei zile stau cu Mine și nu au ce să mănânce. Nu vreau să plece flămânzi, pentru că pot leșina de foame pe drum.” ³³Discipolii I-au zis: „De unde să luăm pâini pentru atâți oameni în acest deșert?” ³⁴Isus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?” Ei I-au răspuns: „Șapte; și câțiva pești mici.” ³⁵Atunci Isus a cerut oamenilor să stea pe pământ. ³⁶A luat cele șapte pâini și peștișorii; apoi, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, le-a rupt și le-a oferit discipolilor ca să le împartă poporului. ³⁷Au mâncat toți, s-au săturat și au umplut șapte coșuri cu resturile. ³⁸Cei care mâncaseră erau aproximativ patru mii de bărbați, în afară de femei(*le*) și copii(*i care veniseră împreună cu ei*). ³⁹Apoi Isus a dat oamenilor ocazia să plece, a traversat marea și S-a dus în localitatea Magdala.

16 Fariseii și saducheii s-au apropiat de Isus ca să Îl testeze, cerându-I să facă ceva miraculos. ²Răspunzând, Isus a zis: „Când se înserează și cerul este roșu aprins la asfințit, ziceți: «Mâine va fi vreme frumoasă!» ³Sau când cerul este roșu decolorat în timp ce soarele răsare, ziceți: «Astăzi va fi furtună!»». Ipocriților, deci voi știți să interpretați vremea privind culoarea cerului; dar oare cum se explică faptul că semnele timpului pe care îl trăiți nu vă spun nimic semnificativ? ⁴O generație perfidă și adulteră solicită prezența unei evidențe miraculoase; dar nu va primi alta decât aceea a profetului Iona.” Apoi i-a lăsat și a plecat. ⁵Discipolii ajunseseră pe partea cealaltă (*a lacului*) și uitaseră să ia pâini. ⁶Isus le-a zis: „Fiți atenți: feriți-vă de «aluatul» fariseilor și de cel al saducheilor.” ⁷Discipolii se gândeau și ziceau în sinea lor: „Ne reproșează faptul că nu am cumpărat pâini.” ⁸Isus, știind ce gândeau ei, le-a zis: „Aveți o credință superficială. De ce vă gândiți la faptul că nu ați luat pâini? ⁹Tot nu înțelegeți? Nu vă amintiți de cele cinci pâini din care au mâncat cei cinci mii de bărbați și de câte coșuri ați umplut cu resturile lor? ¹⁰Nici de cele șapte pâini din care au mâncat cei patru mii de bărbați și de numărul coșurilor umplute cu resturi în acea ocazie? ¹¹De ce nu ați înțeles că nu M-am referit la pâini? Eu v-am avertizat să vă feriți de «aluatul» fariseilor și de cel al saducheilor.” ¹²Atunci au înțeles că nu despre pâine le vorbise El; ci le spusese să se ferească de doctrina fariseilor și de cea a saducheilor. ¹³Isus a venit în teritoriile care formau Cezareea unde Filip era guvernator. Acolo și-a întrebat discipolii: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?” ¹⁴Ei I-au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții zic că ești Ilie; iar alții Te consideră Ieremia sau unul dintre profeți.” ¹⁵El le-a zis: „Dar voi cine ziceți că sunt?” ¹⁶Simon Petru, răspunzând, a zis: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului Celui

viu!” ¹⁷Isus a vorbit din nou și a zis: „Simone, fiul lui Iona, te poți considera un om fericit; fiindcă acest lucru nu ți-a fost revelat în mod natural, ci vine de la Tatăl Meu care este în cer. ¹⁸Iar Eu îți spun: tu ești «Petros»; și pe această rocă Îmi voi construi Comunitatea, iar porțile iadului nu o vor învinge. ¹⁹Îți voi oferi cheile Regatului ceresc. Orice vei lega pe pământ, va fi legat și în cer; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în cer.” ²⁰Atunci a dat ordin discipolilor Lui să nu spună nimănui că El este Cristos. ²¹Din acel moment, Isus a început să spună discipolilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim și că acolo va suporta multe lucruri rele pe care I le vor face bătrânii, liderii preoților și scribii. Le-a mai spus că va fi omorât și că a treia zi va învia. ²²Petru L-a luat separat și a început să Îi facă reproșuri, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne, de așa ceva!” ²³Dar Isus S-a întors și a zis lui Petru: „La spatele Meu, Satan! Tu reprezinți o mare dificultate pentru Mine! Gândurile tale, Petru, nu coincid cu cele ale lui Dumnezeu. Sunt doar gânduri omenești.” ²⁴Atunci Isus a zis discipolilor Săi: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se dezică de felul lui de-a fi, să își ia crucea și să Mă urmeze. ²⁵Oricine își va proteja viața, o va pierde. Dar cine își va consuma viața pentru Mine, o va recupera. ²⁶Și ce avantaj ar avea un om câștigând toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau oare ce ar putea reprezenta pentru un om echivalentul sufletului lui? ²⁷Fiul Omului va veni în gloria Tatălui Său împreună cu îngerii Lui; și atunci va recompensa pe fiecare (*om*) în raport cu faptele lui. ²⁸Adevărul este că unii dintre cei care stau aici, nu vor muri până nu vor vedea pe Fiul Omului în postura de Rege.” ¹⁷ După șase zile, Isus a luat cu Sine pe Petru, pe cei doi frați – Iacov și Ioan – și i-a dus separat de ceilalți pe un munte înalt. ²El și-a schimbat aspectul feței sub privirea lor: fața Lui a strălucit ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina. ³Apăruseră Moise și Ilie și vorbeau cu El. ⁴Petru a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici! Dacă vrei, voi face trei adăposturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.” ⁵În timp ce vorbea el, i-a învăluit o ceață densă. Și din acel nor s-a auzit o voce care zicea: „Acesta este Fiul Meu pe care Îl iubesc foarte mult și de care Îmi place. Să ascultați de El!” ⁶Când au auzit vocea, discipolii au căzut cu fețele spre pământ și s-au speriat foarte rău. ⁷Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei și le-a zis: „Ridicați-vă; nu vă temeți!” ⁸Când au privit spre Isus, au constatat că El era singur. ⁹În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a dat următoarea poruncă: „Să nu spuneți nimănui despre această viziune până va învia Fiul Omului dintre cei morți.” ¹⁰Discipolii I-au pus următoarea întrebare: „Oare de ce susțin scribii că întâi trebuie să vină Ilie?” ¹¹Răspunzând, Isus le-a zis: „Este adevărat că întâi trebuie să vină Ilie și să facă o totală reabilitare. ¹²Dar Eu vă asigur că, într-un fel, Ilie a și venit, iar ei nu l-au recunoscut; și s-au comportat cu el cum au vrut. În mod asemănător vor proceda și cu Fiul Omului.” ¹³Discipolii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul. ¹⁴Când au ajuns la popor, a venit un om care a căzut în genunchi înaintea lui Isus și I-a zis: ¹⁵„Doamne, ai milă de fiul meu care este somnambul! Se chinuie foarte rău: de multe ori ajunge în foc sau cade în

apă. ¹⁶L-am adus la discipolii Tăi și nu au putut să îl vindece.” ¹⁷Isus a răspuns: „Ah, popor necredincios și predispus la rele! Până când credeți că voi fi cu voi și că vă voi mai suporta? Aduceți-l aici la Mine!” ¹⁸Isus a certat demonul care a ieșit din copil. El s-a vindecat chiar în acel moment. ¹⁹Atunci discipolii au venit la Isus și L-au întrebat separat: „Noi de ce nu am reușit să scoatem demonul?” ²⁰Isus le-a răspuns: „Din cauza puținii voastre credințe! Vă spun adevărul: dacă ați avea credință cât o sămânță de muștar, ați zice acestui munte «Mută-te de aici, acolo!» și s-ar muta! Nimic nu v-ar fi imposibil. ²¹Dar astfel de demoni nu ies decât atunci când îi înfruntă cineva care practică rugăciunea și postul.” ²²Când erau în Galileea, Isus le-a zis: „Fiul omului trebuie să ajungă la discreția oamenilor. ²³Ei Îl vor omorî; dar a treia zi va învia...” Atunci discipolii s-au întristat foarte mult. ²⁴Când au ajuns în Capernaum, cei care strângeau taxa pentru Templu, au venit la Petru și i-au zis: „Învățătorul vostru nu plătește taxa?” ²⁵Petru a răspuns: „Ba da!” Și când a intrat el în casă, Isus a vorbit înaintea lui, zicând: „De la cine crezi tu că percep guvernatorii taxe? De la fiii lor, sau de la străini?” ²⁶Petru I-a răspuns: „De la străini.” Iar Isus a zis: „Deci fiii sunt scutiți de ele. ²⁷Dar ca să nu îi determinăm să păcătuiască, du-te la mare și prinde cu undița un pește. Apoi să îi deschizi gura și vei găsi în ea un stater. Cu această monedă să plătești taxa (*Templului*) pentru Mine și pentru tine.” **18** Chiar atunci, discipolii s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Regatul ceresc?” ²Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus între ei ³și le-a zis: „Vă spun adevărul: dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, nu veți avea nicio șansă să intrați în Regatul ceresc. ⁴În consecință, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Regatul ceresc. ⁵Și oricine va primi un copilaș ca acesta în numele Meu, de fapt, Mă primește pe Mine. ⁶Dar acela care face să păcătuiască pe vreunul dintre acești micuți care cred în Mine, ar fi mai câștigat dacă, în schimb, i s-ar lega de gât o piatră mare și ar fi înecat astfel în adâncul mării. ⁷Vai de oamenii care generează condiții favorabile (*comiterii*) păcatului. Este imposibil să nu vină ocazii de păcătuire; dar vai de acel om prin care vin ele! ⁸Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te determină să comiți păcatul, taie-le și aruncă-le! Este mai bine pentru tine să beneficiezi de viață șchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau ambele picioare și să fii aruncat în focul etern. ⁹Dacă ochiul tău te determină să comiți păcatul, scoate-l și aruncă-l!... Este mai bine pentru tine să beneficiezi de viață numai cu un ochi, decât să îi ai pe amândoi și să fii aruncat în focul iadului. ¹⁰Evitați să defăimați chiar și pe unul dintre acești micuți; căci vă spun că îngerii lor văd în cer permanent fața Tatălui Meu care este acolo. ¹¹[Să știți că Fiul Omului a venit să salveze ce era pierdut.] ¹²Ce credeți? – Un om are o sută de oi. Una dintre ele se rătăcește. Oare nu le lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți ca să se ducă să caute pe cea rătăcită? ¹³Și dacă se întâmplă să o găsească, vă spun că se bucură de ea mai mult decât de celelalte nouăzeci și nouă care nu se rătăciseră. ¹⁴În mod asemănător, Tatăl vostru din cer nu vrea să distrugă nici măcar pe unul dintre acești copilași. ¹⁵Dacă fratele tău a

păcătuit împotriva ta, du-te și fă-i reproșuri între tine și el singur. Dacă își însușește critica, luându-te în considerare, ai câștigat pe fratele tău. ¹⁶Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine o persoană sau două, pentru ca totul să fie susținut de declarația a doi sau trei martori. ¹⁷Dacă nu vrea să asculte (*nici*) de ei, prezintă cazul lui în fața comunității credincioșilor; și dacă nu vrea să asculte nici de această comunitate, să fie pentru tine ca un păgân și ca un colector de impozite. ¹⁸Vă spun adevărul: ce veți lega pe pământ, va fi legat (*și*) în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat (*și*) în cer. ¹⁹Vă mai spun că dacă doi dintre voi se unesc pe pământ să ceară un lucru oarecare de la Tatăl Meu care este în cer, El li-l va da. ²⁰Acolo unde sunt două sau trei persoane adunate pentru numele Meu, sunt și Eu (*prezent*) în mijlocul lor.”

²¹Atunci Petru s-a apropiat de El și I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când va păcătui împotriva mea? Doar de șapte ori?” ²²Isus i-a zis: „Eu nu îți spun «De șapte ori», ci de șaptezeci de ori câte șapte! ²³În acest sens, Regatul ceresc se aseamănă cu un rege care a luat unele decizii cu privire la sclavii lui (*datori*). ²⁴A început să calculeze; și i-au prezentat cazul unuia care îi era dator zece mii de talanți. ²⁵Pentru că el nu avea posibilitatea să îi restituie, stăpânul a ordonat ca datoria să îi fie achitată vânzându-l împreună cu: soția lui, copiii lui și averea pe care o avea. ²⁶Sclavul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și i-a zis: «Stăpâne, mai prelungește termenul și îți voi restitui datoria!» ²⁷Pentru că i s-a făcut milă de el, stăpânul acelui sclav i-a anulat toată datoria. ²⁸Când a plecat de la stăpân, sclavul a întâlnit pe unul dintre colegii lui de slujbă care îi era dator o sută de dinari. L-a prins și îl strângea de gât, zicând: «Restituie datoria pe care o ai față de mine!» ²⁹Colegul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga și îi zicea: «Mai prelungește-mi termenul și mă voi achita de datorie!» ³⁰Dar el nu a vrut, ci s-a dus și l-a băgat în închisoare, până va plăti datoria. ³¹Când au văzut prietenii lui ce s-a întâmplat, s-au întristat foarte mult. S-au dus apoi la stăpânul lor și i-au relatat cazul. ³²Apoi stăpânul l-a chemat la el pe acel sclav și i-a zis: «Sclav perfid, eu te-am iertat anulându-ți toată datoria, fiindcă m-ai rugat. ³³Oare nu era normal ca și tu să ai aceeași milă față de colegul tău?» ³⁴Atunci stăpânul s-a supărat și l-a predat chinuitorilor până își va plăti toată datoria (*inițială*). ³⁵Tot așa va proceda și Tatăl Meu ceresc cu fiecare dintre voi care nu își iartă fratele din toată inima.”

19 După ce a terminat Isus aceste cuvântări, a plecat din Galileea și a venit în zona Iudeei, dincolo de Iordan. ²După El au mers mulți oameni; și acolo, El a vindecat pe cei bolnavi. ³Fariseii au venit la El; și ca să Îl testeze, I-au zis: „Îi este permis bărbatului să își abandoneze soția pentru orice motiv?” ⁴Răspunzând, Isus a zis: „Oare nu ați citit că la început Creatorul l-a conceput pe om să existe ca pereche formată dintr-un bărbat și o femeie? ⁵Cu acea ocazie, s-a zis: «Omul își va lăsa tatăl și mama; și apoi se va uni cu soția lui; iar cei doi vor fi un singur corp.» ⁶Deci, ce a unit Dumnezeu, să nu despartă omul!” ⁷Ei I-au zis: „Dar de ce a dat ordin Moise ca bărbatul să dea soției un certificat de despărțire și astfel să fie justificat să o abandoneze?” ⁸Isus le-a răspuns: „Regula lui Moise în această privință vă permite să vă

abandonați soțiile din cauza insensibilității inimilor voastre. Dar de la început nu a fost așa. ⁹Dar Eu vă spun că oricine își abandonează soția – cu excepția cazului în care ea are relații sexuale în afara căsătoriei – și ia pe alta ca soție, comite adulter. Și cine ia ca soție pe cea abandonată de bărbat, comite adulter.” ¹⁰Discipolii lui Isus I-au zis: „Dacă aceasta este situația despre bărbat și despre soția lui, este inutil ca el să se mai căsătorească!” ¹¹El le-a răspuns: „Nu toți bărbații se pot încadra în acest caz. Ce am afirmat se referă doar la o anumită categorie a lor. ¹²Fiindcă, de exemplu, sunt unii bărbați care s-au născut incapabili de relații sexuale; apoi sunt eunuci făcuți de alții. Și mai există bărbați care, pentru Regatul ceresc, au decis singuri să se abțină de la relațiile sexuale și să nu se căsătorească. Deci cine se încadrează în categoria despre care am vorbit, să ia în considerare ce am spus!” ¹³Atunci I-au adus niște copii ca să își pună mâinile peste ei și ca să Se roage pentru ei. Dar discipolii îi certau pe cei care îi aduceau. ¹⁴Isus le-a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine. Nu îi opriți; pentru că Regatul ceresc aparține celor asemănători lor.” ¹⁵După ce Și-a pus mâinile peste ei, a plecat de-acolo. ¹⁶Atunci s-a apropiat de Isus un om care I-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac ca să am viața eternă?” ¹⁷El i-a răspuns: „De ce Mă întrebi zicând «Ce bine...?»? Binele este Unul singur! Dar dacă vrei să beneficiezi de viață, conformează-te poruncilor (*din Scripturi*).” ¹⁸El I-a zis: „La care porunci Te referi?” Iar Isus i-a răspuns: „Să nu comiți crimă, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu faci declarații false; ¹⁹să-ți respecti tatăl și mama; și să iubești pe cel de lângă tine exact așa cum te iubești pe tine însuși.” ²⁰Tânărul I-a zis: „De mic copil am respectat aceste porunci și m-am conformat cerințelor lor. Ce trebuie să mai fac?” ²¹Isus i-a zis: „Dacă vrei să faci ce mai trebuie făcut (*în cazul tău*), du-te mai întâi și vinde ce ai (*ca avere*). Dă săracilor banii pe care îi vei obține (*din această vânzare*); și astfel vei avea o comoară în cer. Apoi vino și urmează-Mă!” ²²Când a auzit tânărul aceste cuvinte, a plecat foarte întristat; pentru că posedea multe lucruri de mare valoare. ²³Isus a zis discipolilor Lui: „Adevărul este că foarte greu va intra un bogat în Regatul ceresc. ²⁴Vă mai spun că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁵Când au auzit această afirmație, discipolii lui Isus au rămas foarte surprinși; și au zis: „Atunci cine poate să fie salvat?” ²⁶Isus S-a uitat fix la ei și le-a zis: „Pentru oameni, acest lucru pare ceva imposibil; dar lui Dumnezeu, toate lucrurile Îi sunt posibile.” ²⁷Atunci Petru a început să vorbească și a zis: „Noi am abandonat totul și Te-am urmat; ce recompensă vom primi?” ²⁸Isus le-a răspuns: „Vă spun adevărul: atunci când Fiul Omului va sta pe tronul gloriei Sale la reabilitarea tuturor lucrurilor, voi care M-ați urmat, veți sta pe douăsprezece scaune regești și veți judeca pe cele douăsprezece familii lărgite ale lui Israel. ²⁹Și oricine va renunța la: case, frați, surori, tată, mamă, soție sau fii, chiar și preocupări agricole – pentru numele Meu –, le va primi înapoi de o sută de ori și va moșteni viața eternă. ³⁰Dar mulți dintre cei care vor fi primii, vor ajunge (*să fie*) ultimii; și mulți dintre cei care vor fi ultimii, vor ajunge (*să fie*) primii. **20** În acest sens, Regatul ceresc

se aseamănă cu un om care a plecat dimineața devreme ca să își tocmească muncitori la muncă în via lui. ²A stabilit prin negociere cu muncitorii ca plata pentru o zi de muncă să fie de un dinar. Apoi i-a trimis la vie. ³S-a dus în a treia oră de lucru a zilei și a găsit în piață alte persoane stând fără ofertă de lucru. ⁴El le-a zis: «Duceți-vă și voi să lucrați la via mea și vă voi oferi o plată echitabilă.» Și s-au dus. ⁵El a plecat din nou în piață în a șasea oră de muncă a zilei și a procedat la fel cu cei pe care i-a găsit acolo. ⁶Când a revenit în a unsprezecea oră de muncă a zilei, a găsit alți oameni stând în piață și le-a zis: «De ce stați aici toată ziua fără să lucrați ceva?» ⁷Ei i-au răspuns: «Pentru că nu am avut nicio ofertă de lucru.» El le-a zis: «Duceți-vă și voi la via mea și veți fi retribuiți cu suma pe care o voi considera corespunzătoare muncii voastre.» ⁸Seara, stăpânul viei a zis administratorului lui: «Cheamă muncitorii și dă-le banii începând de la ultimii și terminând cu primii.» ⁹Cei care veniseră în a unsprezecea oră de lucru, au fost chemați; și fiecare a primit câte un dinar. ¹⁰Când au venit primii, considerau că vor primi mai mult. Dar au primit și ei tot câte un dinar fiecare. ¹¹După ce au primit banii, comentau critic împotriva stăpânului, ¹²zicând: «Aceștia care au venit ultimii, nu au lucrat decât o oră; și (*totuși*) au fost retribuiți la fel ca noi care am suportat greul muncii și canicula unei zile întregi!...» ¹³Răspunzând (*criticilor lor*), el a zis unuia dintre ei: «Prietene, ție nu ți fac nicio nedreptate; oare nu am negociat noi plata la valoarea de un dinar? ¹⁴Ia ce îți revine și pleacă! Eu vreau să plătesc și acestuia, care a venit ultimul, la fel ca ție. ¹⁵Nu pot să fac ce vreau cu ce este al meu? Sau este ochiul tău rău pentru că eu sunt bun?» ¹⁶Astfel se va întâmpla că ultimii vor ajunge primii, iar primii vor fi ultimii [pentru că sunt chemați mulți, dar sunt aleși puțini].” ¹⁷În timp ce mergea Isus spre Ierusalim, i-a luat separat pe cei doisprezece (*discipoli*) și le-a zis: ¹⁸„Să știți că din moment ce vom ajunge la Ierusalim, Fiul Omului va fi predat conducerii religioase formate din preoți și din scribi. Ei Îl vor condamna la moarte ¹⁹și Îl vor preda mai departe națiunilor păgâne ca să Îl defăimeze, să Îl bată și să Îl execute prin crucificare; dar a treia zi va învia.” ²⁰Atunci au venit la Isus cei doi fii care aveau ca tată pe Zebedei, împreună cu mama lor. Ea I s-a închinat, vrând să Îi adreseze o cerere. ²¹El a întrebat-o: „Ce vrei?” Iar ea a răspuns: „Să dai ordin ca în Regatul Tău, acești doi fii ai mei să stea unul la dreapta, iar celălalt la stânga Ta.” ²²Răspunzând, Isus a zis: „Nu știți ce cereți! Oare puteți «să beți paharul pe care îl voi bea» Eu și să suportați «botezul» care-Mi va fi administrat?” Ei I-au zis: „Da, putem!” ²³Iar El le-a zis: „Este adevărat că «veți bea paharul» Meu și că veți accepta «botezul» care-Mi va fi administrat; dar nu pot decide Eu cine să stea la dreapta și la stânga Mea; ci aceste locuri sunt rezervate pentru aceia cărora li le-a pregătit Tatăl Meu.” ²⁴Ceilalți zece (*discipoli*), când au auzit acest lucru, s-au mâniat pe cei doi frați. ²⁵Isus i-a chemat și le-a zis: „Știți că liderii celorlalte națiuni ale lumii își exercită funcția în baza ordinelor date de șefii lor în mod dictatorial. ²⁶În relațiile dintre voi să nu fie așa. Ci oricine vrea să fie mare între voi, să vă fie slujitor; ²⁷și oricine aspiră să fie primul între voi, să vă fie sclav. ²⁸Nici Fiul

Omului nu a venit pentru a pretinde slujire; ci pentru ca El să slujească pe alții și ca să își ofere viața ca preț pentru răscumpărarea multor oameni.”

29Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime de oameni a mers după Isus.

30Erau (acolo) doi orbi care stăteau lângă drum. Ei au auzit că trece Isus și au început să strige: „Ai milă de noi, Fiul lui David!” **31**Oamenii îi certau, cerându-le să tacă. Dar ei și mai tare strigau: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!” **32**Isus s-a oprit, i-a chemat și le-a zis: „Ce vreți să vă fac?” **33**Ei I-au zis: „Ajută-ne să vedem cu ochii noștri!” **34**Isus a avut milă de ei, S-a atins de ochii lor și imediat cei doi și-au refăcut vederea. Apoi au mers după El. **21**

Când S-a apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe în dreptul Muntelui Măslinilor, Isus a trimis doi discipoli **2**și le-a zis: „Duceți-vă în satul din fața voastră. Veți găsi imediat acolo o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea. Să îi dezlegați și să îi aduceți la Mine. **3**Dacă vă va zice cineva ceva (în legătură cu acest lucru), să spuneți că Iahve are nevoie de ei și că în scurt timp îi va trimite înapoi.” **4**Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se confirme practic ce fusese prezis prin profetul care zisese: **5**„Spuneți fiicei Sionului: «Privește-ți Regele! El vine la tine blând și călare pe un măgar – pe un măgăruș –, pe ‘mânzul’ unei măgărițe.»” **6**Discipolii s-au dus și au făcut cum le ordonase Isus. **7**Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, iar El a încălecat. **8**Cei mai mulți oameni își puneau hainele pe jos, pe drum, iar alții tăiau ramuri din copaci și le puneau pe jos (în drumul Lui). **9**Cei care mergeau înaintea lui Isus, ca și cei care veneau după El, strigau: „Osana, Fiul lui David! Cel care vine în numele lui Iahve, este binecuvântat! Osana în cerul foarte înalt!” **10**Când a intrat în Ierusalim, toată populația orașului a devenit agitată; și fiecare zicea: „Cine este acesta?” **11**Iar cei mai mulți răspundeau: „Este Isus, profetul din Nazaretul Galileei!” **12**Isus a ajuns în zona Templului și a alungat pe toți cei care făceau comerț acolo. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor care vindeau porumbei, **13**zicându-le: „Este scris: «Casa Mea se va numi o casă a rugăciunii.»! Dar voi ați transformat-o într-un cuib de infractori!” **14**Niște orbi și niște șchiopi au venit la El în (acea zonă de lângă) Templu; și El i-a vindecat. **15**Dar liderii preoților și scribii, când au văzut minunile pe care le făcea și pe copii strigând în (zona de lângă) Templu „Osana! Fiul lui David!”, s-au supărat foarte rău **16**și I-au zis: „Auzi ce zic aceștia?!” Isus le-a răspuns: „Da! Oare nu ați citit niciodată cuvintele «Tu Ți-ai scos elogiul din gura copiilor și (chiar) din gura sugarilor.»?” **17**Apoi i-a lăsat și a ieșit din oraș îndreptându-se spre Betania. Și a rămas acolo în acea noapte. **18**Dimineata, când Se întorcea în oraș, I-a fost foame. **19**A văzut pe marginea drumului un smochin și S-a apropiat de el; dar nu a găsit decât frunze. Atunci a zis: „De acum încolo, niciodată să nu mai faci fructe!” Și pe loc, smochinul s-a uscat. **20**Văzând ce se întâmplase, discipolii s-au mirat și au zis: „Cum oare s-a uscat acest smochin în mod instantaneu?” **21**Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: dacă veți avea credință fără ezitări, veți face nu numai ce s-a făcut acestui smochin; ci chiar dacă ați zice acestui munte «Ridică-te de aici și aruncă-te în mare!»,

așa s-ar întâmpla... ²²Având credință, veți obține prin rugăciune tot ce veți cere.” ²³Isus S-a dus în (zona) Templu(lui); și în timp ce învăța poporul acolo, au venit la El șefii preoților și bătrânii poporului (evreu) care L-au întrebat: „Cine Te-a autorizat să faci aceste lucruri? Cine Ți-a dat aprobare pentru ele?” ²⁴Răspunzând, Isus le-a zis: „Vă voi pune și Eu o întrebare. Dacă Îmi veți răspunde, vă voi spune și Eu cine M-a autorizat să fac aceste lucruri: ²⁵De unde venea botezul administrat de Ioan? – Din cer, sau de la oameni?” Atunci au început să discute între ei astfel: „Dacă vom răspunde «Din cer», ne va spune «Atunci de ce nu l-ați crezut?».” ²⁶Și dacă vom răspunde «De la oameni», ne este frică de reacția poporului, pentru că toți consideră că Ioan este un profet.” ²⁷Atunci ei au răspuns lui Isus: „Nu știm!” Iar El, la rândul Său, le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce aprobare lucrez. ²⁸Ce credeți? – Un om avea doi băieți. S-a dus la primul și i-a zis: «Fiule, du-te astăzi și lucrează-mi via.» ²⁹El a răspuns: «Nu vreau!». Apoi și-a regretat decizia; și (în final) s-a dus. ³⁰Tatăl s-a adresat și celuilalt fiu la fel. Acela i-a zis: «Mă duc, stăpâne.» Dar nu s-a (mai) dus... ³¹Care dintre cei doi fii a făcut ce le-a cerut tatăl lor?” Ei au răspuns: „Primul.” Iar Isus le-a zis: „Colectorii de taxe și femeile adultere merg înaintea voastră în Regatul lui Dumnezeu. ³²Atunci când Ioan și-a făcut apariția între voi, el trăia ca un om corect; și nu l-ați luat în considerare. Dar colectorii de taxe și adulterele l-au crezut... Și cu toate că ați văzut acest lucru, nu ați regretat și nu v-ați revenit în final ca să îl credeți. ³³Ascultați altă parabolă. Era un proprietar de terenuri agricole care a plantat o viță de vie. A înconjurat-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și i-a zidit un turn. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat în altă țară. ³⁴Când a fost sezonul culegerii strugurilor, și-a trimis sclavii la viticultori ca să le dea partea lui de struguri. ³⁵Viticultorii i-au sechestrat pe sclavi. Apoi pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe unul l-au bătut cu pietre până a murit și el. ³⁶Proprietarul viei a mai trimis alți sclavi – mai mulți decât prima dată. Dar viticultorii i-au tratat la fel. ³⁷În final și-a trimis la ei fiul, zicându-și în sinea lui: «Vor primi onorabil pe fiul meu!» ³⁸Dar viticultorii, când l-au văzut, au zis: «Vine moștenitorul viei! Haideți să îl omorâm și să ne facem stăpâni pe moștenirea lui!» ³⁹L-au prins, l-au scos din vie și l-au omorât. ⁴⁰Acum, când va veni stăpânul viei, ce va face acelor viticultori?” ⁴¹Ei au răspuns: „Pe acei vinovați îi va distruge și va da via altora care îi vor oferi partea lui de struguri la vremea corespunzătoare.” ⁴²Isus le-a zis: „Nu ați citit niciodată în Scriptură că «Piatra pe care au aruncat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în locul unde se unesc zidurile; Iahve a făcut acest lucru și noi îl considerăm ca fiind ceva remarcabil!»? ⁴³Să știți că Regatul lui Dumnezeu va fi luat de la voi și va fi dat celorlalte națiuni care vor face fapte corespunzătoare. ⁴⁴Cel care va cădea peste această «piatră», se va accidenta; iar dacă ea va cădea peste cineva, îl va distruge.” ⁴⁵După ce au auzit parabolele Lui, liderii preoților și fariseii au înțeles că prin intermediul lor, Isus vorbise despre ei. ⁴⁶În consecință, ei intenționau să Îl prindă, dar le era frică de reacția poporului, pentru că oamenii Îl considerau profet. **22** Isus a început să vorbească din nou folosind

parabole; și a zis: ²„Regatul ceresc se aseamănă cu un rege care a organizat nunta fiului lui. ³Și-a trimis sclavii să cheme la nuntă pe cei invitați; dar ei nu au vrut să vină. ⁴A trimis din nou alți sclavi și le-a zis: «Să spuneți celor invitați din partea mea: ‘Vă anunț că am pregătit masa. Am tăiat toate animalele mele îngrășate și taurii tineri. Veniți la nuntă. Totul este pregătit. Vă aștept!’» ⁵Dar ei, fără să ia în considerare invitația lui, au plecat: unul la grâul lui din câmp, iar altul la comerțul lui. ⁶Ceilalți i-au arestat pe sclavi, i-au ridiculizat și apoi i-au omorât. ⁷Când a auzit regele ce s-a întâmplat, s-a mâniat. A trimis armatele lui, a distrus pe acei criminali și le-a ars orașul. ⁸Atunci a zis sclavilor lui: «Nunta este pregătită; dar cei invitați nu au fost demni de ea. ⁹Duceți-vă la intersecțiile drumurilor și chemați la nuntă pe toți aceia pe care îi veți găsi!» ¹⁰Sclavii s-au dus la intersecțiile drumurilor, au strâns pe toți aceia pe care i-au găsit: și buni și răi; iar camera mesei de nuntă s-a umplut de oaspeți. ¹¹Regele a intrat să își vadă oaspeții; și a observat acolo pe unul care nu era îmbrăcat cu haina de nuntă. ¹²El i-a zis: «Prietene, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?» Acel om a amuțit... ¹³Atunci regele a zis slujitorilor lui: «Legăți-i mâinile și picioarele! Luați-l și aruncați-l în întunericul de-afară. Acolo va fi plâns și chin.» ¹⁴Căci cei chemați sunt mulți, dar cei aleși sunt puțini.» ¹⁵Atunci fariseii au discutat între ei cum să Îl condamne pe Isus, folosindu-se în acest scop de propriile Lui afirmații. ¹⁶Au trimis la El pe discipolii lor împreună cu niște irodieni. Aceștia I-au zis: „Învățătorule, știm că ești corect și că înveți oamenii adevărul referitor la relația lor cu Dumnezeu. Mai știm despre Tine că nu faci evaluări bazat pe lucruri exterioare și că nu Te lași intimidat de nimeni. ¹⁷Dorim să aflăm părerea Ta: este corect să plătim taxe Cezarului? Da, sau nu?” ¹⁸Cunoscându-le planul perfid, Isus a răspuns: „De ce Mă testați, ipocriților? ¹⁹Arătați-Mi moneda folosită pentru achitarea taxei.” Atunci ei I-au adus un dinar. ²⁰El i-a întrebat: „Ale cui sunt literele și imaginea de pe el?” ²¹Ei au răspuns: „Ale Cezarului.” Atunci Isus le-a zis: „Dați Cezarului ce îi aparține; și oferiți-I lui Dumnezeu ce este al Lui!” ²²Mirați de acest răspuns, ei L-au lăsat și au plecat. ²³În aceeași zi au venit la Isus saducheii care susțin că nu există înviere. Ei s-au prezentat zicând: ²⁴„Învățătorule, Moise a zis: «Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să se căsătorească luând ca soție pe văduva rămasă, oferindu-i astfel posibilitatea celui decedat să aibă urmași.» ²⁵Au fost șapte frați. Primul s-a căsătorit și după un timp a murit. Fiindcă nu avusese copii, femeia rămasă văduvă a fost luată ca soție de unul dintre frații lui. ²⁶Dar a murit și cel care i-a fost al doilea soț. Iar acest lucru s-a întâmplat și cu al treilea. Apoi cazul s-a repetat cu fiecare dintre ceilalți frați. ²⁷După ei toți, a murit și femeia... ²⁸Când va fi Învierea, a cui soție va fi ea? – Pentru că toți au avut-o (pe pământ) ca soție...” ²⁹Răspunzând, Isus le-a zis: „Vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile și nici ce poate să facă Dumnezeu. ³⁰Când va fi Învierea, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer. ³¹Iar în legătură cu evidența învierii, oare nu ați citit ce vă spune Dumnezeu când zice: ³²«Eu sunt Dumnezeul lui Avraam,

Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov»? Dumnezeu nu este un zeu al celor morți, ci Dumnezeul celor vii!” ³³Oamenii care urmăriseră discuția, au rămas foarte surprinși de învățătura lui Isus. ³⁴Când au auzit fariseii că Isus a redus la tăcere pe saduchei, s-au adunat ³⁵și apoi au venit la El ca să Îl testeze. Un reprezentant de-al lor L-a întrebat: ³⁶„Învățătorule, care este cea mai mare poruncă a legii?” ³⁷Isus i-a răspuns: „«Să iubești pe Dumnezeul tău numit Iahve cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.» ³⁸Aceasta este prima și cea mai mare poruncă. ³⁹Iar a doua, asemănătoare ei (*ca importantă*), este «Să iubești pe cel de lângă tine exact cum te iubești pe tine însuși.» ⁴⁰Prin aceste două porunci se rezumă «Legea» și «Profeții.»” ⁴¹În timp ce fariseii erau adunați într-un loc, Isus i-a întrebat: ⁴²„Ce credeți voi despre Cristos? Al cui Fiu este El?” Ei I-au răspuns: „Al lui David!” ⁴³Isus le-a zis: „Atunci cum se explică faptul că David, fiind inspirat de Spiritul Sfânt, Îl numește Stăpân, zicând ⁴⁴ «Stăpânul a zis Stăpânului Meu: ‘Stai la dreapta Mea până Îți voi pune dușmanii sub picioare.’»? ⁴⁵Deci dacă David Îl numește Stăpân, cum este El Fiul lui?” ⁴⁶Niciunul dintre cei prezenți acolo nu I-a putut răspunde un cuvânt. Și din acea zi, nimeni nu a mai avut curajul să Îi pună întrebări. ²³ În timp ce vorbea mulțimilor de oameni și discipolilor Săi, ²Isus a zis: „Scribii și fariseii ocupă acum funcția pe care a avut-o Moise. ³Să faceți ce spun ei, dar nu și ce îi vedeți făcând; pentru că ei vorbesc, dar nu trăiesc conform pretențiilor exprimate de gura lor. ⁴Astfel au ajuns să pună sarcini grele pe umerii oamenilor; dar nu îi ajută nici cu un deget pe cei încărcăți de aceste responsabilități. ⁵Fac totul în public, pentru a fi remarcați și apreciați de oameni. Își confecționează pergamente late cu versete din Scripturi și poartă haine prevăzute cu ciucuri lungi pe marginea de jos a acestora. ⁶Urmăresc să ocupe locurile privilegiate de la mesele cu multă mâncare și stau pe locurile din față în sinagogi. ⁷Le place să fie omagiați în locuri publice și să li se adreseze oamenii cu apelativul «Rabi! Rabi!». ⁸Voi să nu vă intitulați «Rabi», pentru că Rabinul vostru este Unul singur: Cristos; iar voi toți sunteți frați. ⁹Nici «Părinte» să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că voi aveți un singur Părinte: Acela care este în cer. ¹⁰Să nu vă numiți între voi nici «dascăli»; pentru că Dascălul vostru este Unul singur – Cristos. ¹¹Cel mai mare între voi să vă fie slujitor. ¹²Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat. ¹³Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi blocați oamenilor accesul în Regatul ceresc. Nu numai că voi nu intrați în el, ci împiedicați și pe cei care vor să intre acolo! ¹⁴[Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi abuzați de bunurile femeilor văduve, în timp ce în public faceți rugăciuni lungi... Aceste fapte vă vor mări condamnarea.] ¹⁵Vai de voi, scribi și farisei ipocriți! Voi faceți călătorii lungi ca să găsiți un adept al religiei voastre; și după ce s-a convertit, faceți din el un fiu al iadului, de două ori mai rău decât voi... ¹⁶Vai de voi, ghizi orbi! Voi ziceți: «Dacă jură cineva pe templu, jurământul lui nu are valoare; dar dacă jură pe aurul templului, este obligat să își respecte jurământul.» ¹⁷Demonstrați astfel că sunteți nebuni și orbi. Care este mai mare: aurul, sau Templul care sfințește aurul? ¹⁸Voi mai

ziceți: «Dacă jură cineva pe altar, nu are nicio importanță; dar dacă jură pe darul de pe altar, este obligat să își respecte jurământul.» ¹⁹Din nou demonstrați că sunteți nebuni și orbi. Care este mai mare: darul, sau altarul care sfințește darul? ²⁰Deci cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este pe el; ²¹iar cine jură pe templu, jură pe el și pe Cel care locuiește în el. ²²Cine jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel care stă pe el. ²³Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi dați (*pentru întreținerea slujitorilor de la templu*) zece la sută din izmă, din mărar și din chimen; dar lăsați nefăcute cele mai importante lucruri din lege: dreptatea, mila și consecvența caracterului bun. Trebuia să le practicați și pe acestea în timp ce le faceți pe celelalte. ²⁴Voi sunteți niște consilieri orbi care strecurați țânțarul și înghițiți cămila! ²⁵Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi curățați partea exterioară a paharului și a vasului pentru mâncare; dar în interior ele sunt pline de jefuire și de lipsa modestiei... ²⁶Fariseu orb, curăță mai întâi partea interioară a paharului și a vasului, pentru ca și exteriorul să fie curat! ²⁷Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi sunteți ca mormintele vopsite frumos în exterior, dar pline de impurități și de oasele morților în interior. ²⁸În mod asemănător, voi vă prezentați în fața oamenilor ca fiind corecți, dar în interior sunteți plini de ipocrizie și de nedreptate. ²⁹Vai de voi, scribi și farisei ipocriți! Voi renovați și împodobiți mormintele profeților și ale oamenilor corecți, ³⁰zicând: «Dacă am fi trăit în vremea părinților noștri, nu ne-am fi aliat cu ei la omorârea profeților.» ³¹Astfel spuneți că sunteți fiii celor care au omorât pe profeți. ³²Dar voi îi depășiți pe părinții voștri! ³³Șerpilor! Pui de scorpioni! Cum vă imaginați că veți scăpa de pedeapsa iadului? ³⁴Să știți că vă voi trimite (*alți*) profeți și oameni înțelepți. Pe unii dintre ei îi veți omorî prin crucificare, iar pe alții îi veți bate în sinagogile voastre și îi veți persecuta din oraș în oraș. ³⁵Astfel vi se va imputa tot sângele nevinovaților care a fost vărsat pe pământ. Veți fi responsabili începând cu vărsarea sângelui aceluia om corect numit Abel și până la cel al lui Zaharia care a fost omorât între Templu și altar. ³⁶Să știți că această generație va suporta urmările tuturor acestor fapte... ³⁷Ierusalim! Ierusalim! Tu omori pe profeți și dai cu pietre în cei trimiși la tine!... De câte ori am vrut să îți strâng oamenii care te locuiesc exact cum își strânge găina puii sub aripi! Dar nu ai acceptat... ³⁸Acum, să știți că această «casă» va rămâne goală; ³⁹pentru că începând din acest moment, nu Mă veți mai vedea, până când veți zice: «Să fie binecuvântat Cel care vine în numele lui Iahve!»

24 În timp ce Isus pleca din (*zona*) templu(*lui*), discipolii Lui s-au apropiat de El ca să Îi arate din exterior impunătoarea construcție a acestuia. ²Dar Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: din tot ce vedeți acum, nu vor mai rămâne nici măcar două pietre unite. Totul va fi dărâmat.” ³El a stat jos pe Muntele Măslinilor, iar discipolii Săi au venit și L-au întrebat separat: „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri? Care va fi dovada venirii Tale și a sfârșitului acestui secol?” ⁴Răspunzând, Isus le-a zis: „Fiți atenți să nu fiți duși în eroare de cineva! ⁵Vor veni mulți în numele Meu și vor zice «Eu sunt Cristos!» și astfel vor înșela pe mulți. ⁶Veți auzi despre războaie și vor apărea tot felul de

vești despre implicațiile lor. Să nu vă speriați; pentru că toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul nu va fi atunci. **7**Un popor se va revolta împotriva altui popor; și un regat se va opune altuia. În unele zone vor fi cutremure de pământ, foamete și epidemii. **8**Dar toate acestea nu vor reprezenta decât începutul durerilor. **9**Atunci vă vor preda chinuitorilor și vă vor omorî. Din cauza numelui Meu, veți fi urâți de toate națiunile lumii. **10**În aceste condiții, mulți își vor pierde credința; se vor trăda unii pe alții și se vor dușmăni unii pe alții. **11**Își vor face apariția mulți pseudo-profeți care vor înșela mulți oameni. **12**Din cauza înmulțirii nedreptăților, dragostea celor mai mulți (*credincioși*) se va diminua. **13**Dar cine va rezista până la sfârșit, va fi salvat. **14**Această Vestă Bună a Regatului va fi predicată în toată lumea, ca să fie o probă (*în vederea Judecării*) pentru toate națiunile lumii. Atunci va veni sfârșitul. **15**Când veți vedea pe reprezentantul distrugerii (*despre care a vorbit profetul Daniel*) ajuns în locul sfânt” – cine citește, să înțeleagă despre ce este vorba –, **16**„cei care vor fi în Iudeea, să fugă spre munți. **17**Cine va fi pe terasa casei, să nu (*mai*) coboare să își ia ceva din ea; **18**iar cine va fi la câmp, să nu se (*mai*) întoarcă să își ia haina. **19**Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele care vor alăpta în acele zile. **20**Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna și nici într-o zi de Sabat. **21**Pentru că atunci va fi un necaz atât de mare, încât nu va avea echivalent în toată istoria lumii. **22**Iar dacă acele zile nu ar fi fost reduse, nimeni nu ar scăpa. Dar din cauza celor aleși, ele vor fi mai puține. **23**Atunci, dacă vă va spune cineva «Să știți că aici (*sau acolo*) este Cristos», să nu îl credeți! **24**Își vor face apariția cristoși falși și profeți falși. Aceștia vor face mari demonstrații de forță, realizând miracole cu scopul de a păcăli chiar și pe cei aleși. **25**Remarcați faptul că v-am prezentat totul anticipat! **26**Deci dacă vă vor zice: «Cristos este în deșert», să nu vă duceți acolo! Sau dacă vi se va zice: «El este în camere secrete», să nu credeți. **27**Pentru că apariția Fiului Omului va fi asemănătoare fulgerului care se vede de la Est la Vest. **28**Oriunde va fi un corp mort, acolo se vor aduna vulturii. **29**Imediat după dezastrul din acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu va mai lumina, stelele vor cădea din cer pe pământ și corpurile cerești vor fi destabilizate. **30**Atunci va fi evidentă pe cer apariția Fiului Omului. Toate familiile pământului vor plânge și vor privi cu regret pe Fiul omului venind pe norii cerului cu autoritate și într-o mare glorie. **31**El Își va trimite îngerii cu trompeta care va produce un sunet de mare intensitate – de la o margine a cerului până la cealaltă; și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru puncte cardinale. **32**Puteți învăța o lecție privind smochinul: când ramura lui se face fragedă și înfrunzește, știți că se apropie vara. **33**În mod asemănător, când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, să știți că Fiul Omului este aproape: chiar la uși! **34**Vă spun adevărul: lucrurile despre care v-am vorbit, se vor întâmpla în timpul acestei generații. **35**Cerul și pământul nu vor supraviețui; dar cuvintele Mele vor rămâne confirmate de tot ce se va întâmpla. **36**Cu excepția Tatălui, nimeni nu știe ziua și ora când se vor întâmpla aceste lucruri – nici îngerii din cer și nici (*chiar*) Fiul! **37**Va fi ceva asemănător cu zilele în care trăia Noe. **38**În perioada

premergătoare potopului, oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, până când a intrat Noe în corabie. **39**Nu au știut nimic din tot ce urma să se întâmple până când a venit potopul și i-a luat pe toți (*prin surprindere*). Ceva asemănător se va întâmpla și la venirea Fiului Omului. **40**Atunci, dintre doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. **41**Dintre două femei care vor măcina la moară, una va fi luată iar alta va fi lăsată. **42**Vegheați permanent, pentru că nu știți în ce zi va veni Stăpânul vostru. **43**Să știți că dacă stăpânul unei case ar ști la ce oră din noapte vine hoțul, ar sta treaz și nu i-ar permite să îi spargă casa. **44**Deci fiți și voi pregătiți; pentru că Fiul Omului va veni în momentul în care nu vă așteptați. **45**Cine dorește să fie sclavul demn de încredere și înțelept lăsat de Stăpânul lui să coordoneze grupa slujitorilor și să le dea hrana la momentul potrivit? **46**Acel sclav pe care Stăpânul îl va găsi procedând așa la venirea lui, este un om fericit. **47**Să știți că va fi pus să administreze toate lucrurile Stăpânului lui. **48**Dar dacă sclavul este unul rău, va zice în inima lui «Stăpânul meu întârzie!» **49**Dacă în consecință va începe apoi să își bată colegii de muncă, să mănânce și să bea cu bețivii, **50**Stăpânul lui va reveni în ziua în care el nu se așteaptă la acest lucru, **51**îl va tăia în două; și va avea destinul ipocriților. Acolo va fi plâns și chin devastator. **25** Atunci Regatul ceresc se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. **2**Cinci dintre ele erau nechibzuite, iar celelalte cinci erau înțelepte. **3**Când și-au luat candelile, cele nechibzuite nu au luat și ulei (*suplimentar*) în vase. **4**Dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și ulei (*de rezervă*) în vase. **5**Fiindcă mirele întârzia, toate fecioarele au ațipit și apoi au adormit. **6**La mijlocul nopții s-a auzit un anunț: «Vine mirele! Ieșiți în întâmpinarea lui!» **7**Atunci toate fecioarele s-au trezit și și-au pregătit candelile. **8**Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: «Dați-ne din uleiul vostru, pentru că ni se sting candelile!» **9**Cele înțelepte le-au răspuns: «Nu! Este posibil ca astfel să nu fie suficient nici pentru noi și nici pentru voi! Mai bine duceți-vă la cei care vând ulei și cumpărați-vă.» **10**În timp ce se duceau ele să își cumpere ulei, a venit mirele. Cele care erau pregătite, au intrat cu el în camera de nuntă și ușa acesteia a fost apoi încuiată. **11**După un timp, au venit și celelalte fecioare și au zis: «Domnule, deschide-ne!» **12**Dar el, răspunzând a zis: «Nu vă cunosc!» **13**Vegheați, deci, pentru că nu știți nici ziua și nici momentul în care va veni Fiul Omului. **14**Atunci Regatul ceresc se va asemăna cu un om care înainte de a pleca în altă țară, și-a chemat sclavii și le-a oferit în administrare din bunurile lui. **15**Unuia i-a dat cinci mine, altuia două și altuia una. Apoi a plecat. **16**Cel care primise cele cinci mine, s-a dus imediat și a făcut comerț cu ele, câștigând astfel încă cinci. **17**La fel a procedat și cel care primise cele două mine, câștigând încă două. **18**Cel care nu primise decât o mină, a făcut o groapă în pământ și apoi a ascuns acolo banii stăpânului lui. **19**După mult timp, stăpânul acelor sclavi s-a întors și a ascultat raportul fiecăruia. **20**Cel care primise cinci mine, a venit și i-a prezentat încă cinci, zicând: «Stăpâne, mi-ai dat în administrare cinci mine. Am câștigat cu ele încă cinci.» **21**Stăpânul aceluia sclav i-a zis: «Excelent, sclav bun și demn de încredere; ai

procedat bine, deși ai avut puțini bani. În consecință, te voi pune să administrezi multe lucruri. Te invit să participi la atmosfera bucuriei stăpânului tău!» **22**Cel care primise cele două mine, a venit și el și a zis: «Stăpâne, mi-ai oferit în administrare două mine; iar eu am câștigat cu ele încă două.» **23**Stăpânul lui i-a zis: «Bine ai procedat! Și tu ești un sclav capabil și demn de încredere. Pentru că ai știut să administrezi bine puține lucruri, te voi face administrator al multor lucruri. Participă împreună cu stăpânul tău la bucuria lui!» **24**Cel care nu primise decât o mină, a venit să își prezinte și el raportul activității; și a zis: «Stăpâne, am știut că ești un om care seceră acolo unde nu a semănat și care adună de unde nu a vânturat.» **25**În consecință, mi-a fost frică și ți-am ascuns mina în pământ. Acum, poftim ce îți aparține!» **26**Stăpânul aceluia sclav i-a zis: «Sclav perfid și leneș! Ai știut deci că secer de unde nu am semănat și că am obiceiul să strâng (*cereale*) de unde nu am vânturat.» **27**În acest caz era normal ca tu să îmi fi dat banii în administrarea celor care se ocupă cu schimbul lor; iar la întoarcerea mea, i-aș fi luat înapoi cu dobândă!» **28**Apoi a mai zis: «Luați-i mina și dați-o celui care are zece; **29**pentru că cel care are, va primi (*și va avea*) suplimentar; dar de la cel care nu are (*nimic suplimentar*), se va lua (*chiar*) și ce are!» **30**Iar pe acest sclav incapabil, aruncați-l în întunericul de afară. Acolo va fi plâns și chin devastator.» **31**Când va veni Fiul Omului în glorie împreună cu îngerii sfinți, va sta pe tronul Lui glorios. **32**Vor fi strânse acolo toate națiunile lumii. El va face o separare între ei, exact cum procedează un păstor când desparte oile de capre. **33**Va pune «oile» la dreapta, iar «caprele» la stânga Lui. **34**Atunci Regele va vorbi celor de la dreapta Lui, astfel: «Voi, cei binecuvântați de Tatăl Meu, veniți să moșteniți Regatul care v-a fost pregătit de la începutul lumii; **35**căci în timp ce am fost flămând, Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și Mi-ați dat să beau; am fost străin și M-ați primit; **36**am fost în lipsă de haine și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vizitați; iar când am fost în închisoare, ați venit pe la Mine.» **37**Atunci cei corecți Îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci; sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat să bei? **38**Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit (*în locuința noastră*); sau fără haine și Te-am îmbrăcat? **39**Când am constatat noi că ești bolnav sau în închisoare și Te-am vizitat?» **40**Răspunzându-le, Regele le va zice: «Vă spun adevărul: de fiecare dată când ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte simpli frați ai Mei, (*de fapt*) Mie Mi le-ați făcut.» **41**Apoi va spune celor de la stânga Lui: «Plecați din fața Mea, blestemaților, în focul etern care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui; **42**pentru că am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau. **43**Am fost străin și nu M-ați primit; am fost fără haine și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în închisoare, dar nu ați venit să Mă vizitați.» **44**Atunci Îi vor răspunde și ei: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând, fiindu-Ți sete, străin, fără haine, bolnav sau în închisoare și nu Ți-am slujit?» **45**Iar El, răspunzând, le va zice: «De fiecare dată când nu ați făcut aceste lucruri de care ar fi avut nevoie unul dintre acești simpli frați ai Mei, (*de fapt*) Mie nu Mi

le-ați făcut!» ⁴⁶Iar aceștia vor merge să își suporte pedeapsa eternă, în timp ce oamenii corecți vor primi viața eternă.” ²⁶ După ce a terminat Isus toate aceste cuvântări, a zis discipolilor Lui: ² „Știți că după două zile vom sărbători Paștele; iar Fiul Omului va fi condamnat la moartea prin crucificare.” ³ În acea vreme, liderii preoților, scribii și bătrânii poporului (*evreu*) s-au reunit în curtea marelui preot care se numea Caiafa. ⁴ Acolo au discutat despre arestarea lui Isus folosind un trădător și despre planul omorării Lui. ⁵ Dar au decis să fie precauți, zicând: „Să nu acționăm în timpul sărbătorii, ca să nu se producă dezordine publică!” ⁶ În timp ce Isus era în localitatea Betania, în casa lui Simon leprosul, ⁷ s-a apropiat de El o femeie care adusese un vas de gips ornamentat, în care era un ulei parfumat care valora foarte mult. În timp ce stătea Isus la masă, ea a turnat uleiul parfumat pe capul Lui. ⁸ Discipolilor le-a fost necaz când au văzut ce a făcut ea; și au zis: „Cum se justifică această risipă? ⁹ Este o cantitate de ulei parfumat care putea fi vândută foarte scump; apoi, banii obținuți s-ar fi putut oferi săracilor!” ¹⁰ Când a auzit Isus, le-a zis: „De ce supărați femeia? Ea a făcut un gest frumos față de Mine. ¹¹ Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi; dar pe Mine nu Mă aveți mereu (*ca acum*). ¹² Turnând acest ulei parfumat pe corpul Meu, ea Mi l-a pregătit pentru înmormântare. ¹³ Vă spun adevărul: Oriunde se va predica această Vestea Bună în toată lumea, se va relata și ce a făcut această femeie; și astfel oamenii vor aminti (*mereu*) de ea.” ¹⁴ Atunci unul dintre cei doisprezece (*discipoli*) numit Iuda iscarioteanul, s-a dus la liderii preoților ¹⁵ și le-a zis: „Ce vreți să îmi dați ca să vi-L predau?” Ei i-au oferit treizeci de monede de argint. ¹⁶ Din acel moment, Iuda urmărea o ocazie favorabilă pentru a li-L preda pe Isus. ¹⁷ În prima zi a sărbătorii Azimelor, discipolii au venit la Isus și I-au zis: „Unde vrei să Îți pregătim să mănânci Paștele?” ¹⁸ El le-a răspuns: „Duceți-vă în oraș la cutare om și spuneți-i: «Învățătorul a zis: ‘Timpul Meu este aproape; voi sărbători Paștele cu discipolii Mei în casa ta.’»” ¹⁹ Discipolii au procedat cum le ceruse Isus și au pregătit Paștele. ²⁰ Seara, Isus a stat la masă cu cei doisprezece discipoli ai Săi. ²¹ În timp ce mâncau, El le-a zis: „Vă spun adevărul: unul dintre voi Mă va trăda!” ²² Ei s-au întristat foarte mult și au început să Îi zică unul după altul: „Doamne, oare nu sunt eu (*acela*)?” ²³ Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Cel care Mă va trăda este acela care a întins mâna (*odată*) cu Mine spre vas. ²⁴ Desigur, este o certitudine faptul că Fiul Omului Se îndreaptă spre moarte, în conformitate cu ce este scris despre El. Dar vai de acel om prin intermediul căruia este trădat Fiul Omului! Ar fi fost mai bine pentru el dacă nu s-ar fi născut.” ²⁵ Iuda, trădătorul, a vorbit (*și el*) și I-a zis: „Oare eu sunt (*acela*), Învățătorule?” Isus i-a răspuns: „Da, tu ești acela!” ²⁶ În timp ce mâncau ei (*cina pascală*), Isus a luat o pâine; și după ce a rostit benedicțiunea, a rupt-o și a dat-o discipolilor, zicând: „Luați și mâncați. Aceasta reprezintă corpul Meu.” ²⁷ Apoi a luat un pahar; și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el. ²⁸ Reprezintă sângele Meu – sânge care ratifică Noul Legământ. El se varsă în vederea iertării păcatelor. ²⁹ Vă asigur că de acum încolo nu voi mai bea din acest produs al viței până în momentul în care îl voi bea cu voi nou în Regatul Tatălui Meu.” ³⁰ După ce au

cântat imnul Paștelui, au mers la Muntele Măslinilor. ³¹Atunci Isus le-a zis: „În această noapte, toți Mă veți considera ca pe o mare dificultate pentru voi. Se va întâmpla așa, pentru că este scris: «Voi bate păstorul, iar oile vor fi risipite.» ³²Dar după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.”

³³Petru a zis: „Chiar dacă toți ceilalți Te-ar considera o dificultate (*pentru ei*), eu niciodată nu voi fi în această situație!” ³⁴Isus i-a zis: „Îți spun adevărul: chiar în această noapte te vei dezice de Mine de trei ori.” ³⁵Petru I-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi dezice de Tine!” Apoi toți discipolii au zis aceste cuvinte. ³⁶Atunci Isus a ajuns cu ei într-un loc înconjurat cu garduri, numit Ghetsimani. Acolo, El a zis discipolilor Săi: „Stați aici până Mă voi duce puțin mai departe să Mă rog.” ³⁷A luat cu El pe Petru împreună cu Iacov și Ioan care erau fiii lui Zebedei. Atunci Isus a trecut printr-o mare agonie. ³⁸El le-a zis: „Am în suflet o întristare specifică morții. Rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine!” ³⁹Apoi a mers puțin mai departe, a căzut cu fața spre pământ și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este posibil, ia din fața Mea acest «pahar»! Totuși, accept să se întâmple nu cum vreau Eu, ci cum dorești Tu!” ⁴⁰Apoi a venit la discipoli pe care i-a găsit dormind; și i-a zis lui Petru: „Cum? – nici măcar o oră nu ați fost capabili să vegheați împreună cu Mine?! ⁴¹Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți la examen! Desigur, în comparație cu spiritul, partea fizică a omului este mult mai lipsită de energie...” ⁴²S-a depărtat de ei a doua oară; și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu va fi posibil să Îmi fie luat «paharul» fără «să îl beau», accept să se întâmple cum vrei Tu!” ⁴³S-a întors din nou la discipoli și i-a găsit dormind, pentru că somnul îi învinsese. ⁴⁴I-a lăsat, S-a depărtat de ei și S-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte. ⁴⁵Apoi a venit la discipoli și le-a zis: „De acum încolo puteți să dormiți și să vă odihniți! – A venit momentul în care Fiul Omului va fi predat păcătoșilor... ⁴⁶Sculați-vă! Să mergem! Se apropie trădătorul...” ⁴⁷În timp ce vorbea El, a venit Iuda – unul dintre cei doisprezece discipoli – cu o mare mulțime de oameni, având cu ei săbii și bâte. Erau trimiși de liderii preoților și de bătrânii (*religioși ai*) poporului (*evreu*). ⁴⁸Trădătorul stabilise cu ei următorul consemn: „Cel pe care trebuie să Îl arestați este Acela pe care Îl voi săruta.” ⁴⁹Imediat, Iuda s-a apropiat de Isus și I-a zis: „Să trăiești, Învățătorule!” Apoi L-a sărutat. ⁵⁰Isus i-a zis: „Prietene, fă ce ai venit să faci!” Atunci acei oameni s-au apropiat, L-au prins pe Isus și L-au arestat. ⁵¹Unul dintre cei care era cu Isus, și-a scos sabia, a lovit pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea. ⁵²Atunci Isus i-a zis: „Puneți sabia la locul ei; pentru că toți cei care o pun în acțiune, vor fi distruși tot cu sabia! ⁵³Crezi că Mi-ar fi greu să Îl rog pe Tatăl Meu să Mă apere? Imediat Mi-ar putea pune la dispoziție cel puțin douăsprezece armate mari de îngeri... ⁵⁴Dar atunci cum s-ar mai confirma Scripturile care spun că așa trebuie să Mi se întâmple?” ⁵⁵Apoi, Isus S-a adresat mulțimii de oameni care veniseră, zicându-le: „Ați plecat după Mine, să Mă prindeți, ca după un tâlhar – cu săbii și cu bâte. Ați fi putut să Mă arestați în oricare dintre zilele când am fost în Templu, și totuși nu ați făcut-o.” ⁵⁶Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca

să se confirme ce prevestiseră profeții în cărțile lor! Atunci toți discipolii L-au abandonat și au fugit... ⁵⁷Cei care L-au prins pe Isus, L-au dus la marele preot unde erau adunați scribii și bătrânii. ⁵⁸Petru L-a urmat de la distanță, până în curtea marelui preot. Apoi a intrat acolo și a stat jos împreună cu gardienii, ca să vadă cum se vor sfârși toate acestea. ⁵⁹Liderii preoților, bătrânii și toți ceilalți din Sanhedrin căutau pe cineva care să facă o declarație falsă, în baza căreia ei să poată decide omorârea lui Isus. ⁶⁰Dar deși s-au prezentat mulți martori mincinoși, declarațiile lor nu le puteau justifica decizia. În final, au venit doi ⁶¹și au zis: „Acesta a spus: «Eu pot să stric templul lui Dumnezeu și să îl reconstruiesc în trei zile.»” ⁶²Marele preot s-a ridicat și a zis: „Nu răspunzi nimic la acuzațiile pe care le-au formulat aceștia împotriva Ta?” ⁶³Isus tăcea. Șeful preoților a vorbit din nou, zicând: „Îți cerem sub jurământ să ne spui dacă Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu!” ⁶⁴Isus a răspuns: „Da! Sunt! Iar de-acum încolo veți vedea pe «Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu, în suprema poziție de autoritate și venind deasupra norilor cerului!»” ⁶⁵Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: „Aceasta este blasfemie! Mai avem oare nevoie de vreun martor? Acum ați auzit-o direct de la El! ⁶⁶Cum considerați că trebuie să procedăm?” Ei au răspuns: „Este vinovat! Merită moartea!” ⁶⁷Atunci L-au scuipat în față și L-au lovit cu pumnii. Apoi cei care Îl biciuiau, ⁶⁸ziceau: „Cristos, profetește-ne cine Te-a lovit!” ⁶⁹Dar Petru stătea afară, în curte. A venit o servitoare la el și i-a zis: „Și tu erai cu Isus, galileeanul!” ⁷⁰El s-a dezis în fața tuturor și i-a zis: „Nu știu ce vrei să spui!” ⁷¹Când s-a dus spre ieșire, l-a văzut o altă servitoare care a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret!” ⁷²El a negat din nou cu jurământ, zicând: „Nu cunosc pe acest om!” ⁷³După puțin timp, au venit ceilalți oameni care erau acolo și i-au zis lui Petru: „Suntem siguri că și tu ești unul dintre acei oameni; ne demonstrezi acest lucru prin dialectul pe care-l folosești când vorbești – pentru că seamănă cu al lor.” ⁷⁴Atunci Petru a început să se blesteme și să jure, zicând: „Nu cunosc pe acest om!” Și în acel moment, a cântat cocoșul. ⁷⁵Atunci Petru și-a amintit că Isus îi spusese: „Înainte să cânte cocoșul, te vei dezice de Mine de trei ori.” Și plecând afară, a plâns cu un profund regret... **27** Dimineța devreme, toți liderii preoților și bătrânii poporului au decis organizarea unui consiliu pentru a definitiva planul cu privire la omorârea lui Isus. ²După ce L-au legat, L-au dus și L-au predat guvernatorului Pilat din Pont. ³Atunci Iuda, trădătorul, când a constatat că Isus fusese condamnat la moarte, a regretat ce făcuse. Apoi a adus înapoi cele treizeci de monede de argint și le-a dat liderilor preoților și bătrânilor, ⁴zicând: „Am păcătuit; pentru că am trădat un Om căruia I se va vărsa sângele fără să fie vinovat!” Ei au răspuns: „Nu ne interesează. Este propria ta decizie!” ⁵Iuda a aruncat aceste monede de argint în templu și apoi s-a spânzurat. ⁶Liderii preoților au adunat banii de argint și au zis: „Nu ne putem permite să îi punem în cutia cu donații pentru templu, pentru că reprezintă contravaloarea unei vieți omenești...” ⁷După ce s-au consultat, au cumpărat cu acei bani „Grădina Olarului”, pentru a fi folosită ca cimitir

pentru înmormântarea celor care nu erau evrei. ⁸Acest fapt a făcut ca acea grădină să se numească până astăzi „Grădina sângelui”. ⁹Astfel s-a întâmplat exact cum a fost prezis prin intermediul profetului Ieremia, care zisese: „Au luat cele treizeci de monede de argint – suma evaluării făcute de poporul Israel – ¹⁰și le-au folosit pentru (*a cumpăra*) «Grădina Olarului», cum îmi spusese Iahve.” ¹¹Isus a fost prezentat în fața guvernatorului. Acesta L-a întrebat: „Ești Tu Regele iudeilor?” Isus i-a răspuns: „Da! Sunt!” ¹²Dar nu a răspuns nimic la acuzațiile liderilor preoților și ale bătrânilor. ¹³Atunci Pilat I-a zis: „Nu auzi de câte lucruri Te acuză ei?” ¹⁴Isus nu a mai pronunțat ca răspuns nici măcar un cuvânt. Acest fapt l-a făcut pe guvernator să rămână foarte surprins. ¹⁵La fiecare sărbătorire a Paștelor, guvernatorul obișnuia să elibereze un deținut – cel pe care îl doreau oamenii din societatea iudaică. ¹⁶Atunci exista în închisoare un deținut notoriu numit Baraba. ¹⁷În timp ce erau ei adunați, Pilat le-a zis: „Pe care doriți să vi-l eliberez: pe Baraba, sau pe Isus care Se numește (*și*) Cristos?” ¹⁸El știa că Isus îi fusese predat din invidia celor care i L-au adus. ¹⁹În timp ce stătea pe scaunul de judecător, Pilat a primit un mesaj de la soția lui, care îi spunea: „Să nu te implici deloc în acest caz. Ține cont de faptul că ai de-a face cu un om corect; și din cauza Lui, noaptea trecută, am avut un coșmar în vis.” ²⁰Liderii preoților și bătrânii (*evreilor*) au convins mulțimea de oameni să ceară eliberarea lui Baraba și omorârea lui Isus. ²¹Guvernatorul a vorbit, zicând: „Pe care dintre cei doi vreți să îl pun în libertate?” Ei au răspuns: „Pe Baraba!” ²²Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus care Se numește (*și*) Cristos?” Ei au răspuns: „Să fie crucificat!” ²³Guvernatorul a zis: „Dar ce rău a comis?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie crucificat!” ²⁴Când a constatat că nu se rezolvă nimic și că agitația crește, Pilat a luat apă, și-a spălat mâinile în public și a zis: „Eu sunt nevinovat în legătură cu omorârea acestui om corect! Este problema voastră, pentru care vă asumați răspunderea.” ²⁵Atunci au strigat toți: „Acceptăm ca noi și copiii noștri să fim responsabili de vărsarea sângelui Lui!” ²⁶Atunci Pilat le-a eliberat pe Baraba; iar pe Isus L-a predat ca să fie crucificat, după ce a ordonat să fie bătut cu nuiele. ²⁷Soldații guvernatorului au adus pe Isus în sala de judecată și s-au adunat în jurul Lui. ²⁸L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină roșie. ²⁹Au împletit o coroană de spini pe care I-au pus-o pe cap; apoi I-au pus o trestie în mâna dreaptă, îngenuncheau înaintea lui, Îl ridiculizau și ziceau: „Să trăiești, Regele iudeilor!” ³⁰Scuipau spre El, Îi luau trestia și Îl loveau cu ea în cap. ³¹După ce și-au bătut joc de El în acest mod, L-au dezbrăcat de haina roșie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus la locul de execuție prin crucificare. ³²În timp ce ieșeau din oraș, au întâlnit pe un om din Cirena care se numea Simon; și l-au obligat să ducă crucea lui Isus. ³³Când au ajuns într-un loc numit „Golgota” care înseamnă „Locul craniului”, ³⁴I-au dat să bea vin amestecat cu pelin; dar după ce a gustat, a refuzat să îl bea. ³⁵După ce L-au crucificat, I-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorti. Astfel s-a întâmplat exact ce fusese anunțat prin intermediul profetului care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei; și au tras la sorti pentru cămașa

Mea.” ³⁶Apoi au stat jos și Îl păzeau. ³⁷Deasupra capului, I-au scris vina: „Acesta este Isus, Regele iudeilor”. ³⁸Împreună cu El au (*mai*) fost crucificați doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stânga Lui. ³⁹Cei care treceau și priveau ce se întâmpla, Îl ridiculizau, dădeau din cap și ziceau: ⁴⁰„Tu care (*ai zis că*) strici Templul și că îl reconstruiești în trei zile, salvează-Te (*mai întâi*) pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!” ⁴¹Liderii preoților împreună cu scribii și cu bătrânii, Îl ridiculizau și ei, zicând: ⁴²„Pe alții «i-a salvat»; dar pe Sine nu Se poate salva! Dacă este Regele Israelului, să coboare acum de pe cruce și vom crede în El! ⁴³S-a încrezut în Dumnezeu?! Să Îl scape acum Dumnezeu, dacă Îl iubește! Pentru că a pretins că este Fiul lui Dumnezeu!” ⁴⁴Tâlharii care erau crucificați împreună cu El, Îl insultau în mod asemănător. ⁴⁵De la a șasea oră a zilei până la a noua, s-a făcut întuneric în toată țara. ⁴⁶Când era a noua oră din zi, Isus a strigat cu voce tare: „Eli, Eli, lama sabactani?”, adică „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai abandonat?” ⁴⁷Unii dintre cei care stăteau acolo, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Îl strigă pe Ilie.” ⁴⁸Imediat, unul dintre ei a luat un burete, l-a înmuiat în oțet, l-a pus în capătul unei trestii și i l-a dat să bea. ⁴⁹Dar ceilalți ziceau: „Lasă-L! Să vedem dacă va veni Ilie să Îl salveze!” ⁵⁰Isus a strigat din nou cu mare intensitate în voce; și apoi a murit. ⁵¹Imediat, perdeaua din interiorul templului s-a rupt pe la mijloc de sus până jos. Pământul a produs un cutremur, stâncile s-au despiciat, ⁵²mormintele s-au deschis și mulți sfinți au înviat în corpurile pe care le avuseseră inițial. ⁵³Ei au ieșit din morminte; și după învierea Lui, au intrat în oraș, prezentându-se în fața multora. ⁵⁴Centurionul și cei care păzeau pe Isus împreună cu el, s-au speriat foarte mult în timp ce observau cutremurul și tot ce s-a întâmplat. Ei au zis: „Suntem siguri că Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!” ⁵⁵Acolo erau și multe femei care priveau de la depărtare. Ele urmaseră pe Isus din Galileea, ca să Îi slujească. ⁵⁶Între ele era Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov și a lui Iose, împreună cu soția lui Zebedei. ⁵⁷Spre seară a venit un om bogat din Arimateea. Se numea Iosif și era un discipol al lui Isus. ⁵⁸El s-a dus la Pilat și i-a cerut aprobarea să ia corpul lui Isus de pe cruce. Pilat a dat ordin să îi fie dat. ⁵⁹Iosif a luat corpul lui Isus și l-a înfășurat într-o pânză curată de in. ⁶⁰Apoi l-a pus într-un mormânt care fusese săpat în stâncă și care era proprietatea lui. La sfârșit, a rostogolit o mare piatră la intrarea în mormânt și a plecat. ⁶¹Maria Magdalena și cealaltă Marie erau acolo și stăteau în fața mormântului. ⁶²A doua zi, care urmează zilei Pregătirii (*pentru sărbătoare*), liderii preoților și fariseii s-au dus împreună la Pilat ⁶³și i-au zis: „Stăpâne, ne-am amintit că Acel înșelător, în timp ce era viu, a zis: «După trei zile voi învia!» ⁶⁴Dorim să dai ordin ca mormântul să fie bine păzit până a treia zi. Să nu existe posibilitatea ca discipolii Lui să vină să Îi fure corpul și apoi să spună că a înviat. Dacă totuși s-ar întâmpla așa, această eroare finală ar fi mai gravă decât prima.” ⁶⁵Pilat le-a zis: „Aveți la dispoziție o gardă. Duceți-vă și păziți cum puteți.” ⁶⁶Ei au plecat și au asigurat paza mormântului, sigilând piatra și instalând garda. **28** La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se

lumineze în prima zi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă femeie numită (tot) Maria, s-au dus să vadă mormântul. ²Atunci s-a produs un mare cutremur de pământ, în timp ce un înger al lui Iahve a coborât din cer. El a rostogolit piatra care era pusă la intrarea în mormânt și apoi a stat pe ea. ³Aspectul lui era ca cel al fulgerului, iar îmbrăcămintea îi era albă ca zăpada. ⁴Soldații gărzii au tremurat de frică și au rămas nemișcați, ca niște morți. ⁵Dar îngerul a vorbit femeilor, zicând: „Nu vă temeți! Știu că Îl căutați pe Isus care a fost crucificat. ⁶Nu este aici; a înviat, exact cum zisese. Veniți să vedeți locul unde a stat Stăpânul (vostru). ⁷Apoi duceți-vă repede și spuneți discipolilor Lui că a înviat. Să știți că El vă va aștepta la această întâlnire în Galileea. Acolo Îl veți (putea) vedea. Să rețineți această informație pe care v-am dat-o!” ⁸Ele au plecat repede de la mormânt cu frică și cu mare bucurie; și au alergat spre locul unde erau discipolii, ca să îi anunțe. ⁹Dar s-a întâmplat că le-a întâlnit Isus și le-a zis: „Bucurați-vă!” Ele s-au apropiat ca să Îi cuprindă picioarele și I s-au închinat. ¹⁰Atunci Isus le-a zis: „Să nu vă fie frică! Duceți-vă și spuneți fraților Mei să meargă în Galileea. Acolo Mă vor (putea) vedea.” ¹¹În timp ce se duceau ele, au intrat în oraș unii dintre soldații gărzii și au informat pe liderii preoților despre tot ce se întâmplase. ¹²Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au făcut un consiliu, au dat soldaților mulți bani ¹³și le-au zis: „Să spuneți (oricui) astfel: «Discipolii Lui au venit și L-au furat în timp ce noi dormeam.» ¹⁴Și dacă guvernatorul va auzi și el această explicație, îl vom liniști noi și vă vom scăpa de consecințe.” ¹⁵Soldații au luat banii și au procedat exact cum au fost învățați. Și astfel, această informație s-a răspândit printre iudei până astăzi. ¹⁶Cei unsprezece discipoli s-au dus în Galileea la muntele unde le spusese Isus să meargă. ¹⁷Atunci când L-au văzut, I s-au închinat; dar unii nu erau siguri că ce văd este chiar realitate... ¹⁸Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Mi-a fost dată toată autoritatea atât în cer, cât și pe pământ! ¹⁹Duceți-vă și faceți discipoli din toate națiunile lumii, botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Spirit. ²⁰Și învățați-i să respecte toate poruncile pe care vi le-am dat. Iar Eu voi fi permanent cu voi, până la sfârșit.”

Vestea Bună oferită de Marcu

1 Vestea Bună referitoare la Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, **2**este de la început în acord cu ceea ce anunțaseră profetii (*despre El*). De exemplu, Maleahi, în cartea lui, scrisese: „Să știi că voi trimite înaintea Ta pe reprezentantul Meu. El Îți va pregăti drumul [...]” **3**Iar Isaia a spus: „Se va auzi o voce în deșert care va striga: «Pregătiți-I lui Iahve drumul, nivelându-l!»” **4**Exact în acest mod și-a făcut apariția Ioan, botezând pe oamenii care își rezolvau problema păcatelor. **5**Veneau la el din toată zona Iudeii și din Ierusalim. După ce își recunoșteau păcatele, ca să fie iertați, erau botezați de el în Râul Iordan. **6**Ioan era îmbrăcat cu o haină făcută din păr de cămilă, pe care o ținea legată de mijlocul lui cu o centură de piele. Hrana lui era formată din lăcuste și miere produsă de albine sălbatice. **7**El predica zicând: „După mine va veni Cineva care mă depășește în autoritate. Eu nu merit nici să mă plec să Îi dezleg curelele încălțăminteii. **8**În ce mă privește, eu vă botez doar cu apă; dar El vă va boteza cu Spiritul Sfânt.” **9**În acea vreme și-a făcut apariția și Isus din Nazaret, localitate care aparținea provinciei Galileea. El a fost botezat de Ioan în Iordan. **10**În timp ce ieșea Isus din apă, Ioan a văzut cerul deschis, de unde Spiritul Sfânt a coborât spre Isus sub forma unui porumbel. **11**Apoi, din cer s-a auzit o voce care zicea: „Tu ești Fiul Meu pe care Îl iubesc foarte mult și de care Îmi place!” **12**Imediat, Spiritul (*Sfânt*) a condus pe Isus în deșert. **13**Acolo a stat patruzeci de zile, timp în care a fost testat de Satan. Era o zonă în care trăiau animale sălbatice; dar Isus era slujit de îngeri. **14**După ce Ioan a fost arestat și băgat în închisoare, Isus a venit în Galileea și predica Vestea Bună a lui Dumnezeu. **15**El zicea: „Timpul a expirat! Regatul lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți (*ca adevărată*) Vestea Bună pe care v-o prezint!” **16**În timp ce trecea pe lângă Marea Galileei, Isus a văzut doi frați care se numeau Simon și Andrei. Ei lansau în mare o plasă de prins pește, pentru că erau pescari. **17**Isus le-a zis: „Veniți și urmați-Mă! Vă voi face pescari de oameni!” **18**Imediat, ei și-au abandonat plasele de prins pește și au mers după El. **19**Deplasându-Se puțin mai departe, Isus a văzut pe Iacov și pe Ioan care erau fiii lui Zebedei. Stăteau într-o barcă, reparându-și plasele pentru pescuit. **20**I-a chemat și pe ei. Imediat, aceștia l-au lăsat pe tatăl lor în barcă împreună cu cei care lucrau ca angajați ai lor, și au mers după El. **21**S-au dus la Capernaum. În ziua Sabatului, Isus a intrat în sinagogă și a început imediat să învețe oamenii care erau adunați acolo. **22**Ei erau surprinși de învățătura Lui, pentru că nu vorbea ca ceilalți rabini, ci o făcea cu autoritate. **23**În sinagoga lor venise un om care avea în el un demon. Acesta a început să strige: **24**„Ce vrei de la noi, Isus din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Te cunosc: ești Fiul lui Dumnezeu!” **25**Isus l-a certat zicându-i: „Taci și ieși din acest om!” **26**Demonul a ieșit din el scuturându-l cu mare intensitate și făcând un mare zgomot. **27**Toți au rămas foarte surprinși și se întrebau reciproc: „Ce înseamnă acest fapt? O nouă învățătură? El dă ordin ca un stăpân chiar și demonilor, iar ei se conformează (*ordinelor*) Lui!” **28**Și imediat s-a știut

despre El în toate zonele din vecinătatea localității Galileea. ²⁹După ce a ieșit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și cu Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei. ³⁰Soacra lui Simon era bolnavă la pat, având febră. Imediat ei au vorbit lui Isus despre ea. ³¹El S-a apropiat, a apucat-o de mână și febra a dispărut. Apoi ea a început să îi servească. ³²Seara, după apusul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și pe toți demonizații din localitate. ³³Toți cei din oraș se adunaseră la ușă. ³⁴El a vindecat pe mulți care sufereau de diverse boli. A făcut și multe exorcizări; iar demonilor nu le permitea să vorbească, pentru că Îl cunoșteau. ³⁵A doua zi, dimineata, în timp ce încă era întuneric, Isus S-a trezit din somn, S-a dus într-un loc pustiu și Se ruga acolo. ³⁶Între timp, Simon și ceilalți care erau cu el, au plecat să Îl caute. ³⁷După ce L-au găsit, I-au zis: „Toți Te caută!” ³⁸El le-a răspuns: „Să mergem și în alte localități, prin piețele și prin satele vecine, ca să predic și acolo; căci cu acest scop am venit (*aici*).” ³⁹S-a dus și predica în sinagogi, prin toată provincia Galileea, făcând exorcizări. ⁴⁰A venit la El un lepros care s-a aruncat în genunchi în fața Lui, zicându-I politico: „Dacă vrei, poți să mă scapi de lepră!” ⁴¹Compătimindu-l, Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau! Fii vindecat!” ⁴²Și lepra a dispărut imediat de pe el. ⁴³Isus I-a spus foarte categoric să plece imediat; ⁴⁴și a adăugat: „Să nu spui nimănui nimic; ci să te duci la preot. Acolo să te prezinți în fața lui cu ce a stabilit Moise că trebuie adus în cazul vindecării de lepră, ca dovadă pentru preoți.” ⁴⁵Dar acel om, după ce a plecat, a început să spună cu mare entuziasm ce i se întâmplase. În consecință, Isus nu mai putea să intre în vreun oraș în mod direct; ci stătea în afara zidurilor orașelor și acolo veneau la El oameni din toate localitățile. **2** După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este într-o casă ²și s-au strâns imediat atât de mulți oameni, încât nu îi putea cuprinde locul din fața ușii. El predica, proclamând Cuvântul Scripturilor. ³Au venit la El niște oameni și I-au adus pe cineva care era paralizat. Bolnavul fusese transportat acolo de patru persoane. ⁴Fiindcă nu puteau să ajungă la El din cauza poporului adunat, au desfăcut acoperișul casei în care era Isus. Apoi au coborât prin acel loc pe omul paralizat împreună cu patul în care acesta zăcea. ⁵Când le-a văzut Isus credința, a zis paralizatului: „Fiule, păcatele tale sunt iertate!” ⁶Unii dintre învățătorii legii (*mozaice*) care erau prezenți acolo, gândeau astfel în sinea lor: ⁷„Cum Își permite acest om să vorbească așa? Este o blasfemie! Cine ar putea să ierte păcatele? Numai Dumnezeu!” ⁸Imediat, Isus a înțeles în spiritul Său că ei gândeau astfel; și le-a zis: „De ce aveți asemenea gânduri în voi? ⁹Ce este mai ușor? – să zici «Îți sunt iertate păcatele!», sau să îi spui «Scoală-te, ridică-ți patul și umblă sănătos!»? ¹⁰Dar pentru ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea să ierte păcatele, ¹¹«Îți ordon», a zis El paralizatului, «să te ridici, să îți strângi patul și să te duci acasă!»” ¹²Imediat, paralizatul s-a și ridicat, și-a strâns patul, l-a luat și a ieșit din casă în fața tuturor... Toți au rămas surprinși, glorificau pe Dumnezeu și ziceau: „Niciodată nu am văzut așa ceva!” ¹³Isus S-a dus din nou la mare. Mulți oameni veneau la El; și îi

învăța pe toți. ¹⁴Când trecea pe acolo, a văzut pe Levi care era fiul lui Alfeu, lucrând. El era colector de impozite. Isus i-a zis: „Vino după mine!” Levi s-a ridicat și a mers după El. ¹⁵În timp ce Isus stătea la masă în casa lui Levi, mulți alți colectori de impozite și mulți păcătoși au mâncat împreună cu El. Isus venise acolo și cu discipolii Săi. Mulți dintre ceilalți erau acolo pentru că obișnuiau să meargă după Isus oriunde Se ducea El. ¹⁶Niște învățători ai legii (*mozaice*) și unii dintre fariseii L-au văzut pe Isus servind masa împreună cu acei colectori de impozite și cu păcătoșii. Atunci, acei lideri au zis discipolilor Lui: „De ce procedează El astfel?” ¹⁷Auzind această întrebare, Isus le-a zis: „Nu oamenii sănătoși necesită îngrijire medicală; ci tocmai cei bolnavi au nevoie de medic. Eu am venit să pretind pocăința nu celor care sunt corecți, ci păcătoșilor.” ¹⁸Discipolii lui Ioan și cei ai fariseilor obișnuiau să postească. Aceștia au venit la Isus și I-au zis: „De ce nu postesc și discipolii Tăi așa cum o fac discipolii lui Ioan și aceia ai fariseilor?” ¹⁹Isus le-a răspuns: „Oare este normal să postească participanții la o nuntă atât timp cât mirele este împreună cu ei la masă? Desigur că nu! ²⁰Vor veni zile când mirele nu va mai fi cu ei; și atunci își vor permite să postească. ²¹Nimeni nu coase unei haine un petic dintr-o bucată de pânză nouă, neintrodusă niciodată în apă. Dar dacă ar proceda așa, peticul pus se va micșora cu prima ocazie a acțiunii apei în contactul ei cu haina; și va produce astfel o ruptură mai mare decât cea inițială. ²²Nici vinul nou nu va fi pus în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile vechi care nu l-ar mai putea reține – deci se vor distruge amândouă. Corect este ca vinul nou să fie păstrat în burdufuri noi.” ²³Într-o zi de Sabat, Isus trecea printre niște lanuri de grâu. Discipolii Săi smulgeau din mers spice de grâu pentru a le mânca (*boabele*). ²⁴Fariseii I-au zis: „Observi ce se întâmplă? De ce fac ei lucruri care sunt interzise într-o zi de Sabat?” ²⁵Isus le-a răspuns: „Oare nu ați citit ce a făcut David într-o situație asemănătoare? Nu știți cum a procedat el împreună cu oamenii care îl însoțeau atunci când erau flămânzi? ²⁶Este scris că au intrat în casa lui Dumnezeu în vremea când oficiul de mare preot era oferit lui Abiatar. Ei au mâncat atunci pâinile care erau puse acolo pentru Iahve și pe care numai preoții le mâncau.” ²⁷Continuând, Isus le-a zis: „Sabatul a fost conceput ca un avantaj pentru om, nu ca să îl dezavantajeze! ²⁸Deci să rețineți că Fiul Omului este Stăpân chiar și peste Sabat.” **3** Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo era prezent un om cu o mână paralizată. ²Ei îl urmăreau pe Isus, ca să vadă dacă îl va vindeca în ziua de Sabat; pentru că era o bună ocazie pentru a-L acuza. **3**Isus S-a adresat omului cu mâna paralizată, zicându-i: „Ridică-te și stai la mijloc!” ⁴Apoi le-a zis: „Este permis în ziua de Sabat să faci cuiva bine, sau să îi faci rău?” Dar ei tăceau. ⁵Atunci, privind în jurul Lui supărat și trist din cauza insensibilității inimii lor, a zis omului cu pareza: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o; și mâna i s-a făcut sănătoasă. ⁶Fariseii au ieșit din sinagogă; și împreună cu irodienii, au discutat un plan pentru omorârea lui Isus. ⁷El S-a dus cu discipolii Săi spre Marea Galileei. L-a urmat o mare mulțime de oameni. ⁸Aceștia proveneau din Galileea, din Ierusalim, din Idumeea, ca și

din zonele de pe celălalt mal al Iordanului, din jurul Tirului și al Sidonului. Ei veneau la Isus pentru că auziseră vorbindu-se despre tot ce făcea El. ⁹Isus a ordonat discipolilor Săi să Îi pună la dispoziție o barcă pentru a evita aglomerația. ¹⁰Oamenii se adunau în mare număr în jurul lui Isus ca să se atingă de El, pentru că obișnuia să îi vindece pe cei care erau bolnavi. ¹¹Atunci când apărea Isus, spiritele rele cădeau la pământ odată cu cei pe care îi posedau, strigându-I: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” ¹²Dar El le ordona imediat în mod categoric să nu mai vorbească despre El. ¹³Apoi, Isus a urcat pe munte. A chemat la El pe cine a vrut, iar aceia au venit. ¹⁴A ales dintre ei doisprezece, ca să îi aibă cu Sine și ca să îi trimită să predice. ¹⁵Le-a dat și autoritate (în baza căreia puteau) să vindece pe cei bolnavi și să facă exorcizări. ¹⁶Cei selectați de Isus (în acest scop) sunt următorii: Simon, pe care l-a numit Petru; ¹⁷Iacov și Ioan, care erau fiii lui Zebedei. Acestora le-a pus numele „Boanerges” care înseamnă „Fiii tunetului”. ¹⁸Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, care era fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Canaanitul; ¹⁹și Iuda, Iscarioteanul, care l-a trădat. ²⁰Au intrat într-o casă; și din nou s-au adunat foarte mulți oameni. Astfel, Isus și discipolii Săi nu puteau nici măcar să mănânce. ²¹Când au auzit ce se întâmpla, rudele lui Isus au venit să Îl ia dintre ei, gândind că a înnebunit. Ei ziceau: „Nu mai este în toate facultățile mentale!” ²²Iar cei care erau cunoscuți ca învățători ai legii (mozaice), veniți din Ierusalim, ziceau despre El: „Este posedat de Beelzebul; face exorcizări cu ajutorul șefului demonilor.” ²³Isus li s-a adresat, provocându-le gândirea prin intermediul parabolilor: „Cum poate Satan să îl dea afară (tot) pe Satan? ²⁴Dacă un regat este dezbinat împotriva lui însuși prin conflicte interne, desigur că nu va putea supraviețui. ²⁵Și dacă o casă este dezbinată prin conflicte în interiorul acelei familii, se va distruge. ²⁶În mod asemănător, dacă Satan se manifestă ostil împotriva lui însuși, este dezbinat și se autodistruge. ²⁷Nimeni nu comite un jaf în casa unui om care are o forță superioară lui decât după ce l-a imobilizat. ²⁸Să știți că toate păcatele și toate celelalte cazuri de blasfemie ale oamenilor le vor fi iertate; ²⁹dar oricine va blasfemia Spiritul Sfânt, nu va primi iertare niciodată. El devine astfel vinovat pentru eternitate de acest păcat...” ³⁰A spus aceste lucruri pentru că ei ziseră: „Este posedat de un spirit rău!” ³¹Atunci, mama și frații lui Isus care veniseră și stăteau afară, au trimis pe cineva să Îl cheme. ³²În timp ce mulți erau adunați în jurul Lui, I s-a spus: „Să știi că mama Ta și frații Tăi sunt afară și Te caută!” ³³El le-a răspuns: „Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?” ³⁴Apoi privind spre cei care stăteau în jurul Lui, a zis: „Aceștia reprezintă mama Mea și frații Mei. ³⁵Pentru că oricine se conformează dorinței lui Dumnezeu, Îmi este frate, soră și mamă!” **4** Isus a continuat să învețe mulțimile de oameni lângă marea Galileei. Pentru că erau mulți adunați, El a folosit o barcă, iar ceilalți stăteau pe mal. ²Din acea barcă a început să îi învețe multe lucruri utilizând parabole. De exemplu, le spunea: ³„Ascultați cu atenție! Era un om care a ieșit să însămânțeze. ⁴În timp ce semăna, o parte dintre semințe a căzut lângă drum. Acestea au fost mâncate de păsări. ⁵O altă

parte dintre semințe a căzut pe un teren pietros, unde nu exista mult pământ. Acele semințe au răsărit imediat, pentru că nu au găsit un sol adânc. ⁶Dar când a apărut soarele, s-au ofilit; și pentru că nu aveau unde să își înfigă adânc rădăcina, s-au uscat. ⁷O altă parte a semințelor a ajuns și a crescut între spini. Aceștia, dezvoltându-se, au obstrucționat dezvoltarea normală a noilor plante; și în final, pentru că fuseseră sufocate de spini, nu au avut fructe. ⁸O altă parte a semințelor a căzut pe un teren fertil. Plantele s-au dezvoltat și au produs fructe. Recolta a fost de treizeci, de șazeci și de o sută de ori mai mult decât cantitatea de semințe însămânțată.” ⁹Apoi a zis: „Cine este receptiv la ce am spus, să rețină ce (*tocmai*) a auzit!” ¹⁰Când a fost singur, cei din jurul Lui, între care erau și cei doisprezece discipoli ai Săi, L-au întrebat despre semnificația parabolilor. ¹¹El le-a zis: „Vouă vi s-a oferit posibilitatea să cunoașteți secretul Regatului lui Dumnezeu; dar pentru ceilalți, lucrurile din acest domeniu sunt prezentate prin intermediul parabolilor. ¹²Intenția este aceasta: privind și auzind, ei să nu fie capabili totuși să înțeleagă; pentru ca să nu se întoarcă ulterior la Dumnezeu, fapt care ar fi implicat iertarea păcatelor lor.” ¹³El le-a mai zis: „Nu înțelegeți nici voi semnificația acestei parabole? Atunci oare cum o veți percepe pe a celorlalte? ¹⁴Semănătorul însămânțează sămânța Cuvântului. ¹⁵Semințele căzute lângă drum reprezintă pe cei în care este semănat Cuvântul; dar după ce l-au auzit, vine imediat Satan care ia din ei ce s-a semănat din Cuvânt. ¹⁶Semințele căzute în locuri pietroase reprezintă pe aceia care atunci când aud Cuvântul, îl primesc imediat cu bucurie; ¹⁷dar nu au acea «rădăcină»; și astfel rezistă puțin. În mod concret, atunci când au un necaz sau cu o persecuție din cauza Cuvântului, ei se dezic imediat de el... ¹⁸Semințele căzute între spini reprezintă pe aceia care deși aud Cuvântul, ¹⁹sunt asaltați de îngrijorări legate de viața de pe pământ. Ei sunt în același timp obsedați de posesiuni materiale și de tentația altor lucruri care obstrucționează Cuvântul, făcându-l astfel ineficace în viață sau fără efect în trăirea lor personală. ²⁰Apoi sunt și unii reprezentați de semințele căzute pe un teren fertil. Ei sunt aceia care după ce aud și primesc Cuvântul, produc «fructe»: unul treizeci la sută, altul șazeci la sută și altul sută la sută.” ²¹El le-a mai zis: „Se pune oare lampa sub un vas sau sub pat? Oare nu este ea pusă într-un suport? ²²Să știți că nu este nimic ascuns care nu va fi arătat în public; și nimic ținut secret care să nu fie cunoscut. ²³Cine este receptiv la mesajul Meu, să ia în considerare cu maximă seriozitate ce am spus!” ²⁴El le-a mai zis: „Fiți atenți și la ce veți auzi în continuare. Cum evaluați pe alții, așa veți fi evaluați și voi. Ba chiar vi se va oferi în plus față de ce ați oferit altora. ²⁵Se va întâmpla așa pentru că celui care are, i se va mai da; dar cel care nu are, va fi privat chiar și de ce (*mai*) are.” ²⁶Isus a mai zis: „În ce privește Regatul lui Dumnezeu, se întâmplă ca în următoarea situație: un om își seamănă semințe în terenul lui agricol. ²⁷Indiferent că doarme când este noapte sau că stă treaz ziua, semințele încolțesc și cresc fără ca el să poată observa acest proces. ²⁸Pământul facilitează în mod discret dezvoltarea noilor plante. La început, ele se prezintă sub forma unui fir verde. Apoi, fiecare dintre aceste fire ajunge

să producă spic, în care grâul se dezvoltă până la maturitate. ²⁹Iar când acesta este copt, proprietarul recoltelor începe campania de secerat.” ³⁰Isus a mai zis: „Cu ce vom mai asemena Regatul lui Dumnezeu? Sau prin intermediul cărei parabole îl vom prezenta? ³¹Se aseamănă și cu o sămânță de muștar. Când este semănată în pământ, ea este cea mai mică dintre semințe. ³²Dar ulterior crește și devine mai mare decât toate zarzavaturile; iar păsările zburătoare își pot face cuiburi în ramurile lui mari.” ³³Isus le prezenta mesajul Scripturilor prin intermediul multor parabole de acest fel, în funcție de capacitatea lor de înțelegere. ³⁴Nu le comunica nimic fără să folosească parabole. Dar când era singur cu discipolii Săi, le explica totul. ³⁵În aceeași zi, seara, Isus le-a zis discipolilor Săi: „Să traversăm pe celălalt mal.” ³⁶După ce le-a oferit oamenilor ocazia să plece, discipolii L-au luat împreună cu ei în barca în care erau. Traversând marea, s-au deplasat împreună cu alte bărci spre destinația dorită. ³⁷O mare furtună a început să arunce valurile în barcă până aproape de limita de plutire a ei. ³⁸Isus dormea cu capul pe o pernă în partea din spate a bărcii. Discipolii L-au trezit zicându-I: „Învățătorule, nu Te interesează ce se întâmplă?! Murim!” ³⁹El S-a trezit; și ridicându-Se, a certat vântul și a zis mării: „Încetează! Liniștește-te!” Vântul și-a oprit intensitatea și s-a făcut o liniște totală. ⁴⁰Apoi a zis discipolilor Săi: „De ce vă lăsați afectați de frică? Tot fără credință sunteți?” ⁴¹Ei erau foarte speriați și ziceau unii altora: „Cine este Acesta încât I se subordonează chiar și vântul împreună cu marea?” **5** Au ajuns pe celălalt mal al Mării Galileei, în regiunea gadarenilor. ²Când a coborât Isus din barcă, L-a întâmpinat imediat un demonizat care tocmai ieșea din cimitir. ³Acest om locuia în (*grotele unde erau săpate*) morminte și nimeni nu îl mai putea imobiliza nici măcar cu un lanț. ⁴De multe ori i se legaseră fiare grele de picioare și cătușe la mâini; dar le rupsesse și era imposibil de ținut sub control. ⁵Permanent stătea în zona mormintelor și pe munți, țipând și mutilându-se cu pietre, cu care își făcea tăieturi. ⁶Când L-a văzut pe Isus de la depărtare, a alergat spre El și I s-a închinat, ⁷strigând: „Ce avem noi în comun, Isus, Fiul Dumnezeului Celui Foarte Înalt? Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei chinui!” ⁸Zicea așa, pentru că Isus îi ordona: „Spirit rău, ieși din acest om!” ⁹Isus l-a întrebat: „Cum te numești?” El a răspuns: „Numele meu este «Legiune», pentru că suntem mulți.” ¹⁰Spiritul rău îl ruga pe Isus insistent să nu îl trimită în afara acelei regiuni. ¹¹Acolo, lângă munte, era o mare mulțime de porci care pășteau. ¹²Demonii L-au rugat pe Isus, zicându-I: „Permite-ne să intrăm în acei porci!” ¹³Isus le-a permis; iar spiritele rele, ieșind din acel om, au intrat în mulțimea de porci care s-a deplasat rapid de pe râpă în mare. Și astfel, toți cei aproape două mii de porci s-au înecat. ¹⁴Cei care păzeau porcii, au fugit în oraș și prin satele din jur, anunțând despre acest caz. Oamenii au venit să vadă ce s-a întâmplat. ¹⁵Ajunși la Isus, au constatat că cel care fusese posedat de legiunea de demoni, era îmbrăcat decent și în toate facultățile mentale. Ei s-au speriat ¹⁶ascultând martorii oculari care le-au povestit tot ce se întâmplase cu demonizatul și cu porcii. ¹⁷Atunci au început să îl roage pe Isus să plece din zona lor. ¹⁸În timp

ce Isus urca în barcă, omul care fusese posedat de demoni, Îl ruga să îi permită să rămână cu El. ¹⁹Isus nu a aprobat cererea lui, ci i-a zis: „Du-te acasă la familia ta și povestește-le tot ce ți-a făcut Iahve și cum Și-a manifestat mila Lui față de tine.” ²⁰El a plecat și a început să povestească prin Decapolis tot ce îi făcuse Isus; și îi uimea pe toți. ²¹După ce a traversat Isus pe celălalt mal folosind barca, o mare mulțime de oameni s-a adunat în jurul Lui. El stătea pe mal, aproape de apă. ²²Atunci a venit la El unul dintre liderii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut pe Isus, I s-a aruncat la picioare ²³și I-a făcut următoarea rugămintă insistentă: „Fetița mea este aproape moartă. Te rog, vino și pune-Ți mâinile peste ea ca să se facă sănătoasă și să trăiască!” ²⁴Isus a plecat împreună cu el; iar mulțimea de oameni din jurul Lui produsese aglomerație. ²⁵Există o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie. ²⁶Ea suportase intervenția multor medici. Cheltuisese toate resursele de care dispusese; dar nu constatase nicio schimbare în bine a sănătății ei; ba încă situația se complica odată cu trecerea timpului. ²⁷Auzind vorbindu-se despre Isus, a venit pe la spatele Lui printre oameni și I s-a atins de haină. ²⁸A procedat așa, pentru că își zicea: „Dacă voi reuși să mă ating de haina Lui, mă voi vindeca!” ²⁹Imediat, hemoragia a încetat și a simțit în tot corpul ei că s-a vindecat. ³⁰Isus Și-a dat seama imediat că ieșise din El o forță (*vindecătoare*); și întorcându-se spre mulțimea de oameni, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?” ³¹Discipolii I-au zis: „Vezi ce mulți sunt în jurul Tău; și mai zici «Cine s-a atins de Mine?»?!” ³²El privea în jur ca să vadă pe aceea care făcuse acest lucru. ³³Femeia, speriată și tremurând pentru că știa ce se întâmplase, a venit, s-a aruncat la picioarele Lui și I-a spus tot adevărul. ³⁴Dar Isus i-a zis: „Femeie, credința ta te-a salvat! Du-te liniștită și fi vindecată de boala ta!” ³⁵În timp ce încă vorbea El, au venit niște oameni din partea liderului sinagogii. Aceștia i-au spus: „Fiica ta a murit; de ce Îl mai deranjezi pe Învățător?” ³⁶Dar Isus, fără să ia în considerare aceste cuvinte, a zis liderului sinagogii: „Nu te neliniștii! Credința pe care trebuie să o ai, va face diferența acum!” ³⁷Și nu a permis nimănui să Îl însoțească, excepție făcând Petru împreună cu cei doi frați – Iacov și Ioan. ³⁸Au ajuns la casa liderului sinagogii. Acolo, Isus a găsit agitație printre cei prezenți și pe unii care plâneau exact ca pentru un mort. ³⁹A intrat și le-a zis: „De ce faceți atât zgomot și de ce plângeți? Fetița nu a murit, ci doar me!” ⁴⁰Dar ei L-au ironizat. Atunci, după ce i-a dat afară pe toți, i-a luat cu El pe părinții fetei împreună cu cei care-L însoțiseră; și au intrat împreună acolo unde zăcea ea. ⁴¹A apucat-o de mână și i-a zis: „Talita, cumi!”, care se traduce cu „Fetiță, scoală-te!” ⁴²Imediat, ea s-a ridicat și a început să umble, pentru că avea vârsta de doisprezece ani. Ei au rămas foarte surprinși de acest lucru. ⁴³Isus le-a cerut în mod categoric să nu știe nimeni ce s-a întâmplat; și a mai cerut ca fetița să fie hrănită. **6** Isus a plecat de-acolo și a ajuns în zona Sa natală. Discipolii Lui au mers după El. ²În ziua de Sabat, a început să învețe oamenii care veniseră în sinagogă. Mulți se mirau auzindu-L; și ziceau: „Care este sursa acestei înțelepciuni pe care o posedă El? Sau cum se explică minunile pe care le face?”

3Oare nu este El fiul tâmplarului și al Mariei? Nu are ca frați pe Iacov, pe Iose, pe Iuda și pe Simon? Și nu locuiesc aici, în zonă, surorile Lui?” Toate aceste lucruri Îl făcuseră pe Isus să fie un caz dificil pentru ei. **4**Dar El le-a zis: „Un profet este subapreciat doar în patria lui, între rudele lui și între membrii familiei din care provine el.” **5**Nu a putut să facă nicio minune acolo. Doar a vindecat câțiva bolnavi punându-și mâinile peste ei. **6**Și era foarte surprins de necredința locuitorilor acelei zone. Isus parcurgea satele din jur și învăța pe foarte mulți oameni. **7**În acea perioadă de timp, i-a chemat la Sine pe cei doisprezece discipoli ai Săi și i-a trimis câte doi (*în misiune*). Le-a conferit autoritate pe care să o exercite împotriva demonilor **8**și le-a ordonat să nu aibă la ei niciun toiag, nici pâine, nici sac pentru alimente și nici bani de aramă; **9**să se încalțe cu sandale și să nu aibă două feluri de haine cu ei. **10**Apoi le-a mai zis: „Să nu vă schimbați gazda; ci să rămâneți acolo unde veți fi primiți, până veți pleca din acea zonă. **11**Iar dacă în vreun loc nu veți fi bine primiți și nici luați în considerare, să plecați de acolo scuturând praful de pe sandalele voastre. Acesta va fi ca o probă împotriva lor în momentul când va avea loc Judecata. Să știți că atunci, la Judecată, chiar și pedeapsa Sodomei și a Gomorei va fi mai mică decât cea care le va fi administrată lor.” **12**Discipolii au plecat și au predicat pocăința. **13**Făceau multe exorcizări și vindecau mulți bolnavi pe care îi ungeau cu ulei. **14**Tetrarhul Irod, auzind vorbindu-se despre Isus care era un nume foarte cunoscut printre evrei, a zis: „Singura mea explicație cu privire la acest om este aceea Ioan Botezătorul a înviat. Altfel nu pot înțelege sursa puterilor Lui miraculoase!” **15**Alții ziceau: „Este Ilie.” Iar alții susțineau că, de fapt, este unul dintre profeți. **16**Totuși, Irod repeta: „Eu i-am tăiat capul lui Ioan Botezătorul; și acum a înviat!” **17**Era obsedat de această ipoteză pentru că își tot amintea cum procedase cu Ioan. Îl arestase și îl băgase în închisoare din cauza Irodiadei care era, de fapt, soția fratelui lui, numit Filip. **18**Ioan îi spusese lui Irod: „Nu îți este permis să te porți ca soț față de aceea care, de fapt, este soția fratelui tău!” **19**Irodiada era foarte indignată și l-ar fi omorât pe Ioan; **20**dar încă nu putea să își vadă planul pus în aplicare atât timp cât Irod se temea de Ioan, fiind convins că acesta este un om corect și sfânt. Îi acorda protecția lui, iar când îi asculta mesajele, era provocat de el pentru unele decizii; dar evita luarea lor de mai mult timp. În ciuda faptului că Irod îl agrea pe Ioan, **21**planul Irodiadei a găsit un moment favorabil pentru punerea lui în aplicare, chiar când tetrarhul își sărbătorea ziua de naștere. Atunci el organizase o petrecere la care își invitase subalternii din armată și prietenii-colegi cu care guverna provincia Galileea. **22**La petrecere a participat și fata Irodiadei. Ea a dansat astfel încât a primit multe aplauze și aprecieri pozitive atât din partea lui Irod, cât și din partea oaspeților lui. Tetrarhul a zis fetei: „Îți voi oferi orice îmi vei cere!” **23**Apoi a adăugat jurându-i: „Sunt dispus să îți dau chiar și jumătate din administrația mea!” **24**Ieșind, fata s-a consultat cu mama ei, pe care a întrebat-o: „Ce să îi cer?” Iar Irodiada i-a răspuns: „Cere-i capul lui Ioan Botezătorul!” **25**Fata s-a grăbit să vină la tetrarh, prezentându-i următoarea cerere: „Vreau să îmi dai

imediat capul lui Ioan Botezătorul pe o farfurie!” ²⁶Irod a fost foarte dezamăgit; dar din cauza jurământului și pentru a arăta oaspeților că își respectă promisiunile, nu a putut să o refuze. ²⁷A trimis la închisoare un soldat dintre cei care făceau serviciul de pază, cu ordinul de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Soldatul s-a dus și i-a tăiat capul lui Ioan în închisoare. ²⁸Apoi l-a adus pe o farfurie, l-a dat fetei; iar fata l-a dat mamei ei... ²⁹Auzind ce s-a întâmplat, discipolii lui Ioan au venit, i-au luat corpul și i l-au pus într-un mormânt. ³⁰Apostolii s-au adunat la Isus și I-au relatat tot ce făcuseră și tot ce îi învățaseră pe oameni. ³¹Isus le-a zis: „Veniți singuri separat, într-un loc liniștit și odihniți-vă puțin.” A spus acest lucru pentru că din cauza suprasolicitării lor, nu aveau timp nici să mănânce. ³²Au plecat cu barca, intenționând să se retragă într-un loc mai nepopulat, unde să fie numai ei singuri. ³³Dar oamenii i-au observat plecând; și pentru că i-au cunoscut, au alergat pe jos din toate orașele și au venit înaintea lor în locul unde intenționau ei să ajungă. ³⁴Când a coborât din barcă, Isus a văzut o mare mulțime de oameni. I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început să îi învețe multe lucruri. ³⁵Ziua aproape trecuse. Atunci discipolii Lui s-au apropiat de El și I-au zis: „Această zonă este nepopulată, iar ziua aproape a trecut. ³⁶Oferă oamenilor ocazia să plece în localitățile din jur, ca să își cumpere pâine; pentru că nu au ce să mănânce.” ³⁷Isus le-a răspuns: „Dați-le voi să mănânce!” Dar ei I-au zis: „Vrei să spui că îi vom putea hrăni cu pâinea pe care o vom cumpăra cu cei două sute de dinari?” ³⁸Isus le-a zis: „Mergeți printre oamenii adunați și vedeți câte pâini există aici, în zonă!” Ei s-au dus să constate câte pâini au oamenii; și au venit cu următorul răspuns: „Avem cinci pâini și doi pești!”. ³⁹Atunci Isus a spus discipolilor Lui să ceară oamenilor să stea jos pe iarba în grupuri. ⁴⁰Astfel s-au format grupuri de câte o sută și de câte cincizeci de persoane. ⁴¹El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Cu ochii îndreptați spre cer, a rostit benedicțiunea; și apoi, rupând pâinile, le-a dat discipolilor, pentru ca ei să le împartă mulțimii de oameni. A procedat la fel și cu peștii, împărțindu-i tuturor. ⁴²Toți au mâncat și s-au săturat. ⁴³În final, resturile din pâini și din pești au fost adunate în douăsprezece coșuri. ⁴⁴Între cei care mâncaseră, au fost cinci mii de bărbați. ⁴⁵Isus i-a determinat pe discipolii Săi să urce în barcă și să traverseze imediat, înaintea Lui, pe celălalt mal, în zona Betsaida. În acest timp, El intenționa să ofere oamenilor posibilitatea să plece acasă. ⁴⁶După ce și-a luat rămas bun de la mulțimile de oameni, Isus s-a dus pe munte ca să se roage. ⁴⁷Când s-a înserat, barca era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe mal. ⁴⁸A văzut că discipolii Lui vâsleau cu mare dificultate, pentru că vântul bătea din față. Chiar în timpul când își efectua serviciul nocturn de pază a patra gardă, Isus a mers spre ei, călcând peste apă. Intenționa să treacă pe lângă ei; ⁴⁹dar discipolii, având impresia că văd o fantomă care umblă pe mare, au țipat. ⁵⁰Gestul lor a fost cauzat de faptul că s-au speriat. Dar Isus le-a vorbit imediat, zicându-le: „Curaj! Sunt Eu; nu vă temeți!” ⁵¹Apoi a urcat la ei în barcă, iar vântul nu a mai bătat. Ei au rămas foarte surprinși de cele

întâmplare, ⁵²pentru că fiind insensibili și nereceptivi, nu înțeleseseră mesajul care le fusese transmis odată cu înmulțirea (*recentă a*) pâinilor și a peștilor. ⁵³După ce au traversat marea, au ajuns cu barca pe malul localității Ghenezaret. ⁵⁴Când au coborât din barcă, oamenii L-au recunoscut imediat pe Isus. ⁵⁵Alergând prin localitățile învecinate și pe tot traseul pe care auzeau că trecea Isus, aduceau bolnavii la El. ⁵⁶Aceștia, fiind puși în drumul Lui, Îl rugau să le permită doar să se atingă de marginea de jos a hainelor Sale. Și toți câți procedau astfel, erau vindecați. ⁷ În Ierusalim, Isus a avut o discuție cu reprezentanții fariseilor și cu cei ai învățătorilor legii (*mozaice*). ²Aceștia văzuseră pe unii dintre discipolii Săi servind masa de prânz cu mâinile „necurate”, adică fără să și le fi spălat (*în mod ritual*). – ³Conform tradiției strămoșești, fariseii și toți ceilalți iudei, nu mănâncă fără să își spele mâinile cu mare atenție. ⁴Și când se întorc din piață, nu mănâncă decât după ce s-au îmbăiat. Tradiția lor conține și alte obiceiuri, cum ar fi spălarea (*rituală*) a paharelor, a ulcioarelor, a găleților și a paturilor. – ⁵Acei farisei, împreună cu experții legii (*mozaice*), L-au întrebat: „De ce nu respectă discipolii Tăi regulile tradiției strămoșești, permițându-și să mănânce cu mâinile «nespălate»?” ⁶Isus le-a răspuns: „Ipocriților, bine a mai profetizat Isaia despre voi, când a scris: «Acest popor Mă cinstește cu buzele; dar inima lui este departe de Mine. ⁷Degeaba procedează ei astfel, decretând legi care nu reprezintă decât reguli omenesti.» ⁸Voi ignorați porunca lui Dumnezeu și în același timp respectați tradiția stabilită de oameni, cum ar fi: spălarea ulcioarelor și a paharelor; și aveți multe reguli de acest fel...” ⁹Isus le-a mai zis: „Promovând tradiția voastră, v-ați permis să anulați porunca lui Dumnezeu. ¹⁰De exemplu, El a spus prin Moise: «Să-ți cinstești mama și tatăl.» și «Cine va vorbi rău despre tatăl lui sau despre mama lui, să suporte pedeapsa capitală.» ¹¹Voi, dimpotrivă, ați decretat că dacă un om pretinde cu privire la bunurile lui că sunt «corban», adică dedicate lui Dumnezeu, este absolvit de datoria de a-și ajuta părinții cu ele; ¹²și astfel nu îi mai permiteți să își susțină părinții cu nimic... ¹³Așa ați ajuns să desființați Cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradiției voastre. Și acesta este doar un exemplu. Dar voi procedați la fel în cazul multor alte tradiții.” ¹⁴La sfârșit, Isus a chemat din nou mulțimea de oameni la Sine și le-a zis: „Sunt interesat să înțelegeți ce vă voi spune în continuare. Deci ascultați cu atenție: ¹⁵Omul nu devine «necurat» atunci când introduce în el ceva mâncând. De fapt, numai ce iese din el îl poate face «necurat». ¹⁶[Deci dacă vrea cineva să ia în considerare cuvintele Mele, să rețină ce tocmai am spus.”] ¹⁷După ce a intrat în casă și era departe de mulțimea ascultătorilor, discipolii L-au întrebat pe Isus despre semnificația acestei parabole. ¹⁸El le-a zis: „Și voi sunteți atât de incapabili în descifrarea înțelesului ei? Nu vă dați seama că nimic din exterior care intră în om nu îl poate face «necurat»? ¹⁹Când mănâncă cineva, nu introduce nimic în suflet, ci în stomac; apoi o parte din ce a introdus în el, este dat afară.” A spus acest lucru, declarând toate alimentele „curate”. ²⁰El le-a mai zis: „Ce iese din om, îl face să fie «necurat». ²¹Sursa lucrurilor care fac pe om «necurat», este

tocmai în sufletul lui, de unde provin gândurile rele, adulterul, relațiile sexuale extraconjugale, crimele, ²²furturile, înșelăciunile, faptele care produc rușine, ochiul rău, blasfemia, aroganța, nebunia. ²³Toate aceste lucruri vin din interiorul omului și îl fac să fie «necurat»». ²⁴Isus a plecat de acolo și S-a dus în regiunea Tirului și a Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu știe nimeni că este acolo. Dar nu a putut să rămână neobservat; ²⁵pentru că imediat a venit la El o femeie care s-a aruncat la picioarele Lui. Ea avea o fetiță care era posedată de un demon. Venise la Isus pentru că auzise vorbindu-se despre El. ²⁶Femeia care Îl ruga să scoată demonul din fiica ei, era de naționalitate siro-feniciană. ²⁷Isus i-a zis: „Lasă-i întâi pe copii să se sature; pentru că nu este bine să iei pâinea copiilor și să o arunci cățeilor.” ²⁸Femeia I-a răspuns: „Este adevărat ce spui, domnule; dar și căței de sub masă mănâncă din ce rămâne copiilor.” ²⁹Atunci Isus i-a zis: „Suficient! M-ai convins! Poți pleca acasă; pentru că deja demonul a ieșit din fiica ta!” ³⁰Când a intrat în casă, femeia și-a găsit fetița culcată în pat și eliberată de demon. ³¹Isus a plecat din zona Tirului și a ajuns din nou la Marea Galileei trecând prin Sidon, localitate care aparținea regiunii numite Decapolis. ³²Acolo I-au adus un surd care vorbea cu mare dificultate; și L-au rugat să își pună mâinile peste el. ³³Isus l-a luat separat de mulțimea de oameni, i-a pus degetele Sale în urechi și i-a atins limba cu saliva Lui. ³⁴Apoi a privit spre cer, a oftat și a zis: „Efata!”, care se traduce cu „Deschide-te!” ³⁵Imediat, atât urechile, cât și gura, au funcționat normal; și acel om a vorbit foarte clar. ³⁶Isus le-a cerut în mod categoric să nu spună nimănui despre ce s-a întâmplat; dar cu cât le cerea mai mult acest lucru, cu atât vorbeau mai mult despre El. ³⁷Ei erau foarte surprinși și exclamau: „Este fantastic! El îi vindecă și pe surdo-muți!” **8** În timpul acelor zile se adunaseră din nou foarte mulți oameni în jurul lui Isus; dar nu aveau ce să mănânce. Isus Și-a chemat discipolii și le-a zis: ²„Îmi este milă de această mulțime de oameni care stă lângă Mine de trei zile fără să aibă mâncarea necesară. ³Dacă le voi oferi ocazia să plece așa flămânzi cum sunt, vor leșina de foame pe drum; pentru că unii dintre ei au venit de la mare distanță.” ⁴Discipolii I-au răspuns: „Zona este nepopulată. Cum ar putea cineva să sature cu pâine pe acești oameni tocmai aici?” ⁵Isus le-a zis: „Câte pâini aveți?” Ei au răspuns: „Șapte.” ⁶Atunci Isus a poruncit oamenilor să stea jos pe pământ. A luat cele șapte pâini; și după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a rupt și le-a dat discipolilor Săi; iar ei le-au împărțit mulțimii de oameni. ⁷Mai aveau și câțiva peștișori pe care i-au împărțit după ce Isus a proclamat o binecuvântare pentru ei. ⁸Au mâncat și s-au săturat; iar la sfârșit, au adunat resturile, umplând cu ele șapte coșuri. ⁹Cei care mâncaseră erau aproximativ patru mii de persoane. Apoi Isus le-a oferit ocazia să plece. ¹⁰El a urcat într-o barcă împreună cu discipolii Săi și au venit în zona Dalmanutei. ¹¹Fariseii au venit în mod surprinzător și L-au provocat pe Isus la o polemică. Ei I-au cerut să Își demonstreze autoritatea în fața lor, făcând un miracol. ¹²Isus a oftat profund și apoi a zis: „De ce pretinde această generație de oameni să asiste la miracole? Vă asigur că această pretenție nu îi va fi satisfăcută!” ¹³Apoi i-a lăsat

și a urcat din nou în barcă pentru a ajunge pe malul opus. ¹⁴Discipolii Lui uitaseră să ia pâini; iar cu ei, în barcă, nu aveau decât o pâine. ¹⁵Isus îi avertiza zicându-le: „Fiți atenți: să vă feriți bine de «aluatul» fariseilor și de cel al lui Irod!” ¹⁶Discipolii Lui își ziceau: „Vorbind astfel, ne reproșează faptul că nu avem suficiente pâini!” ¹⁷Isus a înțeles cum erau interpretate cuvintele Lui; și le-a zis: „De ce vă gândiți tocmai la lipsa de pâini? Nici acum nu înțelegeți? Tot insensibili și nereceptivi ați rămas? ¹⁸Ochii și urechile pe care le aveți nu vă ajută deloc? Dar oare nici nu vă amintiți ce s-a întâmplat cu puțin timp în urmă? ¹⁹Când am rupt cele cinci pâini din care au mâncat cei cinci mii de bărbați, câte coșuri cu resturi ați adunat?” Ei au răspuns: „Douăsprezece coșuri!” ²⁰El a continuat: „Și câte coșuri s-au umplut cu resturi după ce au mâncat patru mii de bărbați din cele șapte pâini pe care le-ați rupt?” Discipolii Săi au răspuns: „Șapte coșuri.” ²¹Isus le-a zis: „Nici acum nu înțelegeți?” ²²Au venit împreună la Betsaida. Acolo a fost adus la Isus un orb și L-au rugat să Se atingă de el. ²³Isus l-a luat pe orb de mână și l-a dus în afara satului. Apoi i-a aplicat salivă pe ochi; și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat: „Vezi ceva?” ²⁴El s-a uitat și a zis: „Văd niște oameni umblând, dar parcă ar fi niște copaci.” ²⁵Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi și i-a cerut să se uite fix; și când s-a concentrat așa cum i s-a cerut, a fost vindecat și a văzut toate lucrurile clar. ²⁶Atunci Isus l-a trimis acasă, zicându-i: „Să nu intri în sat și nici să nu informezi pe cineva din el despre ce ți s-a întâmplat!” ²⁷Isus a plecat împreună cu discipolii Săi în zona satelor provinciei Cezareea care era guvernată de Filip. Pe drum, El le-a pus următoarea întrebare: „Ce părere au oamenii cu privire la identitatea Mea?” ²⁸Ei I-au răspuns: „Unii cred că ești Ioan Botezătorul; alții consideră că Tu ai fi Ilie; în timp ce alții spun despre Tine că ești unul dintre profetii poporului evreu.” ²⁹El i-a întrebat: „Dar voi ce părere aveți despre Mine? Cine sunt Eu pentru voi?” Petru I-a răspuns: „Tu ești Cristos!” ³⁰Isus le-a ordonat în cel mai categoric mod să nu comunice altora această informație cu privire la identitatea Sa. ³¹Atunci a început să îi învețe că Fiul Omului trebuie să treacă prin multe suferințe, că va fi contestat de conducătorii religioși ai poporului evreu, reprezentați de preoți și de experții în lege (*a mozaică*). Le-a mai spus că după toate acestea, va fi omorât și că după trei zile va învia. ³²Vorbea cu ei foarte deschis. Dar Petru L-a luat separat pe Isus și a început să Îi facă reproșuri. ³³Dar Isus S-a întors; și privindu-și discipolii, S-a adresat direct lui Petru în auzul tuturor, zicându-i: „La spatele Meu, Satan! Tu, Petru, nu gândești ca Dumnezeu, ci promovezi mentalitatea oamenilor!” ³⁴Apoi a chemat la Sine mulțimea de oameni împreună cu discipolii Săi și le-a zis: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se dezică de felul lui de a fi, să își ia crucea și așa să Mă urmeze. ³⁵Oricine va dori să își protejeze viața, o va pierde; dar oricine își va consuma viața pentru cauza Mea și a Veștii Bune, și-o va recupera. ³⁶Și, de fapt, ce rezolvă un om câștigând toată lumea, dacă își pierde sufletul? ³⁷Sau, cu alte cuvinte, ce poate oferi un om ca echivalent pentru sufletul lui? ³⁸Să știți că oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele între oamenii acestei generații adulate și

păcătoase, va primi același tratament din partea Fiului Omului când va veni în gloria Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.” **9** El le-a mai zis: „Să știți că unii care sunt prezenți aici, nu vor muri până nu vor vedea Regatul lui Dumnezeu venind în forță.” **2**După șase zile de la această precizare, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan; și i-a dus separat, numai pe ei, pe un munte înalt. Acolo S-a transfigurat sub privirile lor. **3**Hainele Lui au devenit strălucitoare și foarte albe. Acel alb depășea orice performanță a înălbitorilor de pe pământ. **4**Au apărut acolo Ilie și Moise. Ei vorbeau cu Isus. **5**Petru a zis: „Învățătorule, este bine să stăm aici. Hai să facem trei adăposturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.” **6**A spus aceste cuvinte pentru că fusese atât de surprins, încât nu știa ce este mai bine să zică... **7**A venit apoi un nor care i-a acoperit cu umbra lui; iar din nor s-a auzit o voce care zicea: „Acesta este Fiul Meu pe care Îl iubesc foarte mult. Să ascultați de El!” **8**Când au privit în jur, discipolii lui Isus au constatat că atât Ilie, cât și Moise nu mai erau; iar Isus rămăsese doar cu ei. **9**În timp ce coborau de pe munte, El le-a ordonat să nu spună nimănui ce au văzut, până va învia Fiul Omului dintre cei morți. **10**Ei au păstrat acest secret și se întrebau între ei ce ar fi putut să însemne acea înviere dintre cei morți. **11**Discipolii I-au pus lui Isus următoarea întrebare: „De ce spun experții legii mozaice că întâi trebuie să vină Ilie?” **12**El le-a răspuns: „Este adevărat că Ilie va veni înainte să se întâmple o serie de lucruri și va restabili totul. Aceste evenimente au fost prezise, așa cum și despre Fiul Omului s-au făcut preziceri care au rămas înregistrate în scris. În legătură cu El se spune că va suporta multe suferințe și că va fi calomniat. **13**Dar despre Ilie Eu vă spun că, într-un fel, a și venit; iar ei s-au comportat cum au vrut cu el, exact cum fusese scris în profețiile Scripturilor.” **14**Când au ajuns la ceilalți discipoli, au văzut că în jurul acestora era o mare mulțime de oameni. Existau acolo și experții legii (*mozaice*), care discutau în contradictoriu cu discipolii lui Isus. **15**Când au văzut oamenii pe Isus, s-au mirat și au alergat spre El să I se închine. **16**El i-a întrebat: „Despre ce discutați cu învățătorii legii?” **17**Unul din acea mulțime de oameni, I-a răspuns: „Învățătorule, venisem la Tine cu fiul meu. Este posedat de un demon care i-a cauzat muțenie. **18**În plus, oriunde are crize, cade la pământ, face spume la gură, își încleștează maxilarul și rămâne anchilozat. M-am adresat discipolilor Tăi și i-am rugat să scoată demonul, dar nu au putut.” **19**Isus le-a zis: „Vai, ce generație necredincioasă! Oare cât credeți că voi mai fi cu voi și că vă voi suporta? Aduceți-l la Mine!” **20**L-au adus pe copil la El. Și cum a văzut copilul pe Isus, demonul l-a făcut să se cutremure cu o mare forță. Apoi copilul a căzut la pământ și se zbătea făcând spumă la gură. **21**Isus l-a întrebat pe tatăl copilului: „De cât timp i se întâmplă așa?” El a răspuns: „De când era mic copil. **22**Și de multe ori, spiritul rău l-a aruncat ba în foc, ba în apă, ca să îl omoare. Dar dacă poți face ceva, Te rog să ai milă de noi și ajută-ne!” **23**Isus a răspuns: „Tu zici «Dacă poți...»!? Toate lucrurile sunt posibile celui care crede!” **24**Imediat, tatăl copilului a strigat lăcrimând: „Cred, domnule; (*totuși*) am nevoie de ajutor să îmi înving necredința!” **25**Când a

văzut Isus că mulțimea de oameni se îndreaptă spre ei alergând, s-a adresat demonului, zicându-i: „Spirit de surdo-muțenie, îți ordon să ieși din acest copil și să nu mai intri în el!” ²⁶Spiritul rău a ieșit făcându-l pe băiat să țipe și producându-i pentru ultima dată o violentă convulsie. Apoi a rămas ca mort. Acest fapt i-a făcut pe mulți dintre cei prezenți acolo să spună: „A murit!” ²⁷Dar Isus l-a apucat de mână și l-a ridicat, iar băiatul a stat pe picioarele lui. ²⁸Când a intrat Isus în casă, discipolii Lui L-au întrebat separat: „De ce noi nu am reușit să scoatem demonul din băiat?” ²⁹Isus le-a zis: „Acest fel de demoni nu poate ieși decât atunci când îl înfruntă cineva care practică rugăciunea și postul.” ³⁰Plecând de acolo, au trecut prin provincia Galileea, în timp ce Isus ar fi vrut să nu știe nimeni despre prezența Lui în acea zonă. ³¹El Își învăța discipolii, zicând: „Fiul Omului va fi arestat, apoi va fi (*chiar*) omorât; și a treia zi după omorârea Lui, va învia.” ³²Dar discipolii nu înțelegeau ce vrea să spună Isus vorbindu-le astfel; și evitau să Îl întrebe despre sensul acelor cuvinte. ³³Apoi au ajuns în Capernaum. Când era într-o casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce discutați între voi pe drum?” ³⁴Dar ei nu I-au dat niciun răspuns. De fapt, tăcerea lor încerca să ascundă faptul că în timp ce se deplasau, a existat o ceartă între ei ca să se stabilească cine este lider în grupul lor. ³⁵Atunci Isus a stat jos, i-a chemat în jurul Său pe cei doisprezece discipoli și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie primul între voi, trebuie să devină ultimul, slujind tuturor!” ³⁶A pus un copil în mijlocul lor. Apoi, luându-l în brațe, le-a zis: ³⁷„Oricine primește pe unul dintre acești copilași în numele Meu, pe Mine Mă primește; și, de fapt, cine Mă primește, nu doar pe Mine Mă primește, ci și pe Cel care M-a trimis.” ³⁸Ioan I-a zis: „Învățătorule, noi am văzut un om făcând exorcizări în numele Tău și i-am interzis să le mai facă, pentru că nu era din grupul nostru.” ³⁹Isus a răspuns: „Nu este corect să procedați așa; pentru simplul motiv că nu există nimeni care după ce a făcut minuni în numele Meu, să Mă denigreze. ⁴⁰Cine nu se manifestă împotriva noastră, este ca un membru al grupului nostru. ⁴¹Și să rețineți că recompensa va fi acordată chiar și celor care vă vor da să beți un pahar cu apă având în vedere statutul vostru de discipoli ai lui Cristos. ⁴²Dar în același timp, este adevărat și faptul că este grav ca cineva să provoace la comiterea păcatului pe vreunul dintre acești micuți care cred în Mine. Acelui provocator, ar fi mai bine să i se lege de gât o piatră mare ca cea de moară și să fie apoi aruncat așa în mare... ⁴³Dacă mâna ta te determină să păcătuiești, tai-o; este mai bine pentru tine să fii infirm în viață, decât să mergi în iad având ambele mâini. [Acolo, focul nu se stinge ⁴⁴și nici viermele lor nu moare în timp ce focul persistă]. ⁴⁵Dacă piciorul tău te determină să păcătuiești, taie-l. Este în avantajul tău să fii șchiop în viață, decât să fii aruncat în iad având ambele picioare. [În acel loc, focul continuă la nesfârșit, ⁴⁶iar viermele celor de-acolo nu moare, deși focul arde permanent]. ⁴⁷Și dacă ochiul tău te determină să păcătuiești, scoate-l! Pentru tine este mai bine să intri în Regatul lui Dumnezeu având numai un ochi, decât să îi ai pe amândoi și să fii aruncat în focul iadului, ⁴⁸acolo unde viermele celor din el nu moare chiar dacă focul nu se stinge. ⁴⁹Să știți că din

această cauză, fiecare va fi «sărat» cu foc, așa cum fiecare animal oferit ca sacrificiu lui Dumnezeu este presărat cu sare. ⁵⁰Sarea este bună cât timp mai are proprietatea de a săra; dar când și-o pierde, oare cum și-ar reface-o? Să aveți «sare» în voi și să trăiți în armonie unii cu alții.” ¹⁰ Isus a plecat de acolo și a venit în zona provinciei Iudeea, dincolo de Iordan. S-au adunat din nou foarte mulți oameni la El; și conform obiceiului pe care îl avea, a început să îi învețe. ²În acest timp, Isus a fost vizitat de niște farisei. Aceia, ca să Îl testeze, L-au întrebat dacă îi este permis unui bărbat căsătorit să divorțeze. ³Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Ce v-a poruncit Moise?” ⁴Ei au spus: „Moise a permis bărbatului să scrie un certificat de divorț și apoi să își abandoneze soția.” ⁵Isus le-a zis: „Moise v-a lăsat scrisă această poruncă din cauza insensibilității inimii voastre; ⁶dar de la începutul Creației, Dumnezeu l-a conceput pe om să existe împreună ca bărbat și femeie. ⁷Conform acestei legi, omul își formează o familie unindu-se în căsătorie cu soția lui, după ce fiecare dintre ei s-a desprins de familia tatălui și a mamei lui. ⁸Astfel, cei doi devin (*ca*) un singur organism. Deci nu mai sunt doi, ci formează împreună un întreg. ⁹De aici rezultă că omul nu are voie să distrugă acest întreg conceput inițial de Dumnezeu și pus în practică prin consimțământul celor doi soți.” ¹⁰Atunci când au intrat în casă, discipolii L-au abordat pe Isus în legătură cu subiectul divorțului. ¹¹El le-a zis: „Oricine divorțează și se căsătorește cu altă femeie, comite adulter față de fosta lui soție; ¹²și același lucru se întâmplă dacă o soție divorțează și se căsătorește apoi cu alt bărbat: va comite adulter față de soțul inițial.” ¹³Lui Isus I-au fost aduși niște copii ca să Se atingă de ei. Dar discipolii au făcut reproșuri celor care îi aduceau. ¹⁴Observând ce se întâmplă, Isus S-a mâniat și le-a zis: „Lăsați-i pe copii să vină la Mine! Să știți că Regatul lui Dumnezeu aparține celor care sunt asemănători acestora; deci nu îi opriți din intenția lor! ¹⁵Vă asigur că nimeni nu va intra în Regatul lui Dumnezeu dacă nu îl va primi așa cum o face un copil!” ¹⁶Apoi i-a luat în brațe pe rând și și-a pus mâinile peste ei, binecuvântându-i. ¹⁷Tocmai când urma să plece din acel loc, a venit la Isus un om alergând. Ajuns în fața Lui, a îngenuncheat și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să obțin viața eternă?” ¹⁸Isus i-a zis: „De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun cu excepția lui Dumnezeu. ¹⁹În al doilea rând, cunoști poruncile care spun să nu comiți adulter, să nu comiți crimă, să nu furi, să nu faci o afirmație mincinoasă, să nu înșeli și să îți respecti tatăl și mama.” ²⁰El I-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste cerințe le-am respectat cu atenție încă din adolescență.” ²¹Isus l-a privit direct în față, l-a iubit și i-a răspuns: „Nu ai îndeplinit toate condițiile. Primul lucru pe care-ți cer să îl mai faci este să te duci și să vinzi tot ce ai și să dai apoi săracilor banii obținuți din această vânzare. Astfel, vei avea o comoară în cer. Apoi trebuie să îți iei crucea și să Mă urmezi.” ²²Dezamăgit și profund afectat de acest răspuns, omul care venise la Isus a plecat total întristat, pentru că era proprietarul multor averi. ²³Isus a privit în jurul Lui și S-a adresat discipolilor, zicând: „Va fi foarte dificil pentru cei bogați să intre în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁴Discipolii au

rămas surprinși de această afirmație a lui Isus. El a continuat, zicându-le: „Dragii Mei, de fapt, le va fi dificil să intre în Regatul lui Dumnezeu celor care speră să rezolve totul cu ajutorul bogățiilor. ²⁵Mai ușor va trece o cămilă prin urechea unui ac, decât va intra un om bogat în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁶Discipolii lui Isus au rămas și mai surprinși și au zis între ei: „Dacă aceasta este realitatea, cine poate atunci să fie salvat?” ²⁷Isus i-a privit în față și le-a zis: „Da, este imposibil omului; dar nu și lui Dumnezeu. Pentru că lui Dumnezeu toate lucrurile Îi sunt posibile.” ²⁸Petru a început să vorbească și a zis: „Vezi că noi am lăsat totul și am mers după Tine...” ²⁹Isus a răspuns: „Să știți că toți cei care au lăsat pentru Mine și pentru Vestea Bună: casă, frați, surori, tată, mamă, soție, copii, preocupări agricole, ³⁰vor primi acum, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și activități agricole, împreună cu persecuții; iar în viitor, viața eternă. ³¹Vor fi mulți care din primii vor ajunge să fie ultimii; și mulți dintre cei care vor fi ultimii, vor ajunge să fie primii.” ³²Ei erau pe drum și se deplasau spre Ierusalim. Isus mergea înaintea lor. Discipolii erau dezorientați și mergeau panicați după El. Isus i-a chemat din nou pe cei doisprezece discipoli ai Săi în jurul Lui și a început să le vorbească despre lucrurile care urmau să I se întâmple. ³³El le-a zis: „Să știți că mergând la Ierusalim, Fiul Omului va fi predat liderilor preoților și învățătorilor experți ai legii (*mozaice*). Ei Îl vor duce în fața celor care nu sunt evrei, cu scopul executării Lui. ³⁴Aceștia Îl vor ridiculiza, Îl vor bate cu nuiele, Îl vor scuipa și Îl vor omorî. Dar după trei zile de la moartea Sa, va învia!” ³⁵Fiii lui Zebedei care se numeau Iacov și Ioan, au venit la Isus și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să ne îndeplinești o dorință.” ³⁶El le-a zis: „Ce doriți să fac pentru voi?” ³⁷Iar ei au răspuns: „Să ne oferi locul din dreapta și pe cel din stânga Ta, atunci când vei fi în glorie!” ³⁸Isus a zis: „Nu știți ce cereți. Oare puteți să beți paharul pe care îl voi bea Eu? Puteți să suportați «botezul» care-Mi va fi administrat?” ³⁹Ei au zis: „Da, putem!” Iar Isus le-a zis: „Este adevărat că veți bea și voi paharul pe care îl voi bea Eu și că vi se va administra același botez care Mi se va administra întâi Mie; ⁴⁰dar nu Eu vă voi oferi cinstea de a sta la dreapta și la stânga Mea. Aceasta este rezervată numai celor pentru care a fost ea pregătită.” ⁴¹În urma acestei discuții, ceilalți zece discipoli s-au supărat pe Iacov și pe Ioan. ⁴²Dar Isus și-a chemat discipolii și le-a zis: „Știți că națiunile lumii au guvernatori, cărora superiorii lor le dau ordine în mod autoritar. ⁴³Dar între voi să nu existe aceeași practică. Ci acela care vrea să dețină autoritatea, să slujească tuturor; ⁴⁴și oricine dorește să fie primul între voi, să fie sclavul tuturor celorlalți. ⁴⁵Pentru că nici chiar Fiul Omului nu a venit cu pretenția ca să fie slujit, ci cu scopul ca El să slujească și să își sacrifice viața pentru recuperarea multora!” ⁴⁶Mergând, au ajuns în Ierihon. În timp ce Isus Își urma drumul și ieșea din această localitate împreună cu discipolii Săi și cu o mare mulțime de oameni, exista în apropiere un loc în care stătea și cerșea un orb. El se numea Bartimeu și era fiul lui Timeu. ⁴⁷Auzind că trece Isus din Nazaret, orbul a început să strige: „Isus, Fiul lui David, ai milă de mine!” ⁴⁸Mulți îl certau și îi

cereau să tacă; dar el striga și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

49 Isus S-a oprit și a zis: „Chemati-l să vină aici!” Orbul a fost chemat, zicându-i-se: „Curaj, omule, ridică-te și hai să mergem; căci te cheamă Isus!” **50** Orbul și-a aruncat haina (*specifică cerșetorilor*) și a venit foarte energic la Isus. **51** El a zis orbului: „Ce dorești să îți fac?” Orbul a răspuns: „Rabuni, să mă ajuți să îmi obțin vederea!” **52** Isus i-a zis: „Du-te; credința ta te-a salvat.” Imediat, acel orb și-a obținut vederea și a mers pe drum după Isus. **11** Când au fost aproape de Ierusalim și treceau pe lângă localitățile Betfaghe și Betania care erau aproape de Muntele Măslinilor, Isus și-a trimis într-o misiune specială pe doi dintre discipolii Săi. **2** El le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Imediat când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a mai încălecat niciun om. Să îl dezlegați și să Mi-l aduceți. **3** Dacă veți fi întrebați de cineva de ce procedați astfel, să îi răspundeți: «Iahve are nevoie de el; și după ce îl va folosi, îl va trimite imediat înapoi.»” **4** Discipolii s-au dus și au dezlegat măgărușul pe care l-au găsit legat lângă o ușă, la curba drumului pe care mergeau. **5** Unii dintre cei care locuiau în acea casă, le-au zis: „Ce faceți? De ce dezlegați acest măgăruș?” **6** Ei au răspuns exact cum îi învățase Isus. Apoi au fost lăsați să plece. **7** Și-au aruncat hainele peste măgărușul pe care l-au adus pentru Isus, iar El l-a încălecat. **8** Mulți oameni își întindeau hainele pe drumul pe care venea Isus, iar alții puneau pe jos ramuri tăiate din copacii de pe câmp. **9** Atât cei care mergeau înaintea lui Isus, cât și cei care veneau după El, strigau: „Osana! Este binecuvântat Cel care vine în numele lui Iahve! **10** Regatul care vine este unul binecuvântat: acesta este Regatul strămoșului nostru David! Osana în cerul foarte înalt!” **11** Isus a intrat în Ierusalim și S-a dus în (*zona*) templu(ui). Apoi, după ce a privit la toate lucrurile din jurul Său, fiind aproape seara, a plecat la Betania împreună cu cei doisprezece discipoli ai Săi. **12** A doua zi, după ce au plecat din localitatea Betania, Isus era flămând. **13** A observat de la mare distanță un smochin care avea frunze și a mers spre el, să vadă dacă va găsi câteva fructe. Când s-a apropiat, a constatat că nu avea decât frunze, pentru că încă nu era perioada smochinelor. **14** Atunci Isus a zis smochinului: „Niciodată să nu mai mănânce cineva fructe din tine!” Iar discipolii Lui au auzit aceste cuvinte. **15** Ajunși la Ierusalim, Isus a intrat în (*curtea*) templu(lui). A răsturnat mesele celor care schimbau bani și scaunele celor care vindeau porumbei. **16** Nu permitea nimănui să poarte vreun vas prin (*zona de lângă*) templu. **17** Îi învăța apoi, zicând: „Oare nu este scris în Scripturi «Casa Mea va fi numită o casă a rugăciunii pentru toate națiunile.»? Dar voi ați făcut din ea un cuib de infractori!” **18** Liderii preoților și experții în lege(*a mozaică*) au auzit și ei aceste cuvinte. În consecință, se gândeau cum să îl omoare în secret; pentru că se temeau de El, din cauza poporului care era fascinat de învățăturile Lui. **19** Iar Isus ieșea din oraș de fiecare dată când se însera. **20** În următoarea dimineață, când treceau pe lângă acel smochin, discipolii l-au văzut uscat din rădăcini. **21** Petru, care și-a amintit ce se întâmplase cu o zi înainte, a zis lui Isus: „Învățătorule, privește: smochinul blestemat de Tine, s-a uscat!” **22** Isus a zis: „Este necesar să aveți credință în

Dumnezeu! ²³Vă asigur că dacă va zice cineva acestui munte «Ridică-te și aruncă-te în mare!» și dacă nu va avea dubii în inima lui, ci va crede că ce a spus se va realiza, va obține ce a cerut. ²⁴Vă spun aceste lucruri pentru că în baza aceluiași principiu, trebuie să credeți anticipat că ați și primit lucrul pentru care vă rugați; și astfel îl veți obține. ²⁵Iar când vă rugați stând în picioare, să iertați orice ați avea de reproșat cuiva; pentru ca să fiți și voi iertați de greșeli de către Tatăl vostru care este în cer. ²⁶[Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu vă va ierta greșelile.”] ²⁷S-au dus din nou în Ierusalim. Și în timp ce Isus Se deplasa prin Templu, au venit la El liderii preoților, experții în lege(*a mozaică*) și conducătorii poporului evreu, ²⁸zicându-I: „Cu ce autoritate faci Tu aceste lucruri? Cine Ți-a permis să le faci?” ²⁹Isus le-a răspuns: „Am și Eu o întrebare. Îmi veți răspunde întâi la aceasta; și abia apoi vă voi spune și Eu cine Mi-a dat aprobare să fac aceste lucruri. ³⁰Întrebarea Mea pentru voi este aceasta: Botezul lui Ioan provenea din cer, sau era ceva omenesc? Aștept răspunsul vostru.” ³¹Dar ei discutau astfel: „Dacă răspundem «Din cer», ne va zice: «De ce nu l-ați luat în considerare?»; ³²iar dacă vom răspunde «Provine din imaginația omului», ...” (*Se temeau de mulțimile de oameni care considerau că Ioan a fost un profet autentic.*) ³³Atunci ei I-au răspuns lui Isus: „Nu știm.” Iar Isus le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cine M-a autorizat să fac aceste lucruri!” **12** Isus a început apoi să le vorbească folosind parabole. El a zis: „Un om a plantat o viță de vie. A înconjurat-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și i-a construit un turn; apoi a dat-o în arendă unor viticultori și a plecat din țară. ²Când trebuia să fie adunați strugurii copti, a trimis un sclav la viticultori ca să ia de la ei fructele viei. ³Viticulorii l-au prins, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. ⁴A mai trimis din nou la ei un alt sclav. Ei l-au rănit la cap și l-au defăimat. ⁵A mai trimis un altul pe care l-au omorât; apoi a trimis mulți alți sclavi, dintre care unii au fost bătuti, iar alții au fost omorâți de acei viticultori. ⁶Mai avea un singur fiu pe care îl iubea foarte mult. În final, l-a trimis și pe el la ei. Proprietarul viei își zicea: «Vor primi onorabil pe fiul meu!» ⁷Dar viticulorii au discutat astfel între ei: «Priviți: vine cel care este moștenitorul de drept al viei! Haideți să îl omorâm; și astfel moștenirea lui va fi a noastră!» ⁸L-au prins, l-au omorât și i-au aruncat corpul în exteriorul viei. ⁹Acum oare ce va face proprietarul viei? Va veni, îi va distruge pe acei viticultori și va da via altora. ¹⁰Oare nu ați citit în Scriptură că «Piatra aruncată de zidari ca fiind inutilă, a ajuns să fie pusă în locul unde se unesc zidurile; ¹¹Iahve a procedat astfel și ne-a uimit!»?” ¹²Ei intenționau să Îl prindă pe Isus, dar le era frică de mulțimea de oameni. În final, L-au lăsat și au plecat. Dar înțeleseseră că parabola prezentată de Isus îi viza pe ei. ¹³Apoi, liderii religioși au trimis la Isus un grup care era format din farisei și din irodieni, cu scopul de a-L prinde într-o capcană a propriilor lui declarații. ¹⁴Aceștia au venit și I-au zis: „Învățătorule, știm că spui adevărul și că nu Ți este frică de oameni. Mai știm că Tu nu ieși decizii bazat pe lucruri exterioare care pot fi doar aparențe înșelătoare; ci îi înveți pe oameni adevărul în conformitate cu metoda lui

Dumnezeu. Este corect să plătim impozitele cerute de Cezar? ¹⁵Ce zici Tu: să plătim, sau să nu plătim?” Isus le-a înțeles ipocrizia și le-a răspuns: „De ce Mă testați? Aduceți-Mi un dinar ca să îl văd!” ¹⁶Ei I-au adus un dinar; și Isus i-a întrebat: „Ale cui sunt imaginea și inscripția de pe el?” Ei au răspuns: „Ele aparțin Cezarului.” ¹⁷Atunci Isus le-a zis: „Dați deci Cezarului ce îi aparține; și oferiți lui Dumnezeu ce este al Lui!” Acest răspuns al lui Isus i-a surprins foarte mult. ¹⁸Saducheii care susțin că nu există posibilitatea învierii, au venit la Isus cu un caz, zicându-I: ¹⁹„Învățătorule, ascultă ce ne-a lăsat scris Moise: «Dacă moare fratele unui bărbat, iar celui mort îi rămâne soția văduvă și fără copii, acela care trăiește să o ia ca soție și să conceapă cu ea copii care vor fi considerați urmași ai celui mort.» ²⁰Erau șapte frați. Primul dintre ei s-a căsătorit, dar a murit fără să lase urmași. ²¹Al doilea a luat-o pe văduvă și ea i-a fost soție; dar și el a murit fără să lase urmași. La fel s-a întâmplat și cu al treilea. ²²Și, de fapt, niciunul dintre cei șapte nu a lăsat urmași, având pe rând ca soție acea femeie. După ei toți, a murit și ea. ²³Când va fi învierea, a cui soție va fi femeia? Pentru că toți au avut-o ca soție...” ²⁴Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciți voi din cauză că nu înțelegeți nici Scripturile și nici ce face Dumnezeu? ²⁵Aceasta este concluzia Mea despre voi; pentru că oamenii înviați nu se vor mai căsători; ci în această privință vor fi ca îngerii din cer. ²⁶Iar în ce privește învierea morților, oare nu ați citit în cartea lui Moise textul care vorbește despre acel tufiș care ardea? Acolo Dumnezeu S-a prezentat lui Moise zicând: «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.» ²⁷(Acest) Dumnezeu nu este un zeu al celor morți, ci Dumnezeul celor vii. Deci este evident cât de mult vă rătăciți!” ²⁸Unul dintre experții legii (*mozaice*) asistase la discuție și a constatat că Isus răspunsese bine și saducheilor. Atunci a venit la El și L-a întrebat: „Care este prima dintre toate poruncile din Scriptură?” ²⁹Isus i-a răspuns: „Prima poruncă este aceasta: «Ascultă, Israel! Iahve, Dumnezeul nostru, este unul singur»; ³⁰și: «Să iubești pe Dumnezeul tău numit Iahve – cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată mintea ta și cu toată energia ta.» Aceasta este prima poruncă. ³¹Iar a doua (*ca importantă*) este următoarea: «Să-L iubești pe cel de lângă tine ca pe tine însuși.» Nu există cerințe mai importante decât acestea.” ³²Expertul legii (*mozaice*) I-a zis: „Bine ai răspuns, Rabinule. Așa este: Dumnezeu este unul singur, nu mai există niciun altul ca El; ³³și ce valorează mai mult decât toate animalele sacrificate și arse integral pe altar, este să Îl iubești cu toată inima, cu toată mintea, cu tot sufletul și cu toată energia pe care o ai, în timp ce îl iubești și pe cel de lângă tine ca pe tine însuși.” ³⁴Isus a apreciat aceste cuvinte ca pe un răspuns care demonstrează înțelepciune; și i-a zis celui care l-a dat: „Tu nu ești departe de Regatul lui Dumnezeu.” Iar din acel moment, nimeni nu a mai avut curajul să pună întrebări lui Isus. ³⁵În timp ce învăța mulțimea de oameni adunată în (*zona de lângă*) templu, Isus a zis: „Cum se explică faptul că experții legii (*mozaice*) susțin despre Cristos că este fiul lui David? ³⁶Fiind inspirat de Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu, tocmai el, David, a zis: «Stăpânul a spus Stăpânului meu:

‘Ocupă locul privilegiat din dreapta Mea până Îți voi pune dușmanii sub picioarele Tale.’» **37**Deci chiar David Îl numește Stăpân. Atunci cum se explică faptul că este (*declarat*) Fiul lui?” Și astfel, audiența lui Isus era foarte plăcut impresionată de prestația Lui. **38**Învățătura lui Isus conținea pentru ascultătorii Săi și următorul avertisment: „Feriți-vă de experții în lege (*a mozaică*) și de scribi! Lor le place să umble în locuri publice îmbrăcați cu haine lungi, așteptând aprecieri și elogi din partea oamenilor. **39**Le face plăcere să stea pe primele scaune din sinagogi și să ocupe cele mai bune locuri când se organizează mese festive. **40**Ei sunt cu atât mai vinovați și vor fi cu atât mai sever condamnați, cu cât fac în mod ipocrit rugăciuni lungi în public, dar pe de altă parte abuzează de casele văduvelor.” **41**Isus stătea jos, în fața cutiei unde se colectau fondurile Templului și privea pe cei care introduceau bani în ea. Mulți dintre cei bogați donau sume mari de bani. **42**A venit și o văduvă săracă și a donat și ea două monede mici valorând împreună un codrant. **43**Atunci Isus și-a chemat discipolii și le-a zis: „Să știți că această văduvă săracă a oferit lui Dumnezeu mai mult decât toți ceilalți care au introdus bani în cutie; **44**pentru că ei au oferit din ce aveau în plus. Dar ea, fiind săracă, a oferit tot ce îi mai rămăsese pentru supraviețuire.” **13** Când a ieșit Isus din Templu, unul dintre discipolii Lui I-a zis: „Învățătorule, privește: ce pietre și ce ziduri impunătoare au fost construite cu ele!” **2**Isus i-a răspuns: „Toate aceste ziduri pe care le vezi, vor fi dărâmate și nu vor mai rămâne nici măcar două dintre aceste pietre împreună...” **3**Apoi Isus S-a așezat pe Muntele Măslinilor în fața templului. Petru, Iacov și Ioan L-au întrebat pe Isus separat de ceilalți discipoli: **4**„Când se va întâmpla ce ne-ai relatat mai devreme? Spune-ne cum vom putea să ne dăm seama că aceste lucruri urmează să se întâmple în viitorul apropiat?” **5**Isus a început atunci să le ofere unele indicii, spunându-le: „Fiți atenți să nu fiți înșelați de cineva. **6**Vă avertizez astfel, având în vedere faptul că mulți își vor face apariția sub pretextul că acționează în numele Meu, pretinzând chiar că ei ar fi Cristos. Și vor înșela pe mulți cu această pretenție. **7**Când veți auzi despre conflicte armate și despre iminența războaielor, să nu intrați în panică, pentru că aceste lucruri se vor termina în mod inevitabil. Deci ele nu vor reprezenta sfârșitul. **8**O națiune va lupta contra alteia și un regat va fi în conflict cu altul; în anumite zone vor fi cutremure de pământ, iar în altele va fi foamete și instabilitate. Aceste lucruri vor reprezenta doar începutul durerilor. **9**Aveți grijă de voi. Vă vor deferi justiției și veți fi bătuți în sinagogi. Din cauza Mea, veți fi duși înaintea guvernatorilor și a regilor, ca să fiți o probă pentru ei. **10**Întâi trebuie ca Vestea Bună să fie prezentată tuturor națiunilor. **11**Când veți fi duși la tribunal, să nu vă îngrijorați dinainte referitor la ce veți vorbi acolo; ci să răspundeți în conformitate cu ce veți fi inspirați atunci să vorbiți; pentru că, de fapt, nu voi veți oferi acele răspunsuri, ci Spiritul Sfânt va vorbi prin intermediul vostru. **12**Frații se vor condamna la moarte între ei și tatăl își va condamna fiul la pedeapsa capitală. Copiii revoltați împotriva părinților lor, îi vor omorî. **13**Din cauza numelui Meu, veți fi urâți de toți. Dar cine va rezista tuturor acestor

adversității până la sfârșit, va fi salvat. **14**Când veți vedea reprezentantul oribilei distrugerii stând acolo unde nu este normal să fie” – cine citește, să înțeleagă despre ce este vorba –, „atunci cei care vor fi în Iudeea, să fugă spre munți. **15**Cine va fi pe terasa casei, să nu (*mai*) coboare ca să își ia ceva din ea. **16**Cine va fi pe câmp, să nu se (*mai*) întoarcă să își ia haina. **17**Vai de femeile care vor fi însărcinate atunci și de cele care vor avea copii de alăptat. **18**Rugați-vă cerând ca aceste lucruri să nu se întâmple iarna. **19**Pentru că în acele zile va fi un dezastru atât de mare, încât nu va avea echivalent nici înainte și nici după el. **20**Și dacă Iahve nu ar fi limitat acea perioadă de timp, nimeni nu ar supraviețui. Dar acea limitare a fost decisă de El din cauza celor aleși. **21**Dacă vă va zice atunci cineva «Cristos este aici» sau «Să știți că este acolo», să nu îl credeți. **22**Vă previn în legătură cu faptul că își vor face apariția pseudo-cristoși și pseudo-profeți. Ei vor face lucruri supranaturale, încercând să înșele astfel, dacă ar fi posibil, chiar și pe cei aleși. **23**Fiți deci atenți la aceste pericole. Remarcați faptul că vi le-am prezentat anticipat. **24**Trebuie să mai știți că în zilele care vor veni după acest dezastru, soarele se va întuneca, luna nu își va mai oferi obișnuita ei lumină noaptea, **25**iar stelele vor cădea din cer pe pământ și legile cosmosului vor fi destabilizate. **26**Atunci va fi văzut Fiul Omului venind deasupra norilor cu o mare autoritate și în glorie. **27**El Își va trimite îngerii și îi va aduna pe cei aleși din cele patru puncte cardinale, de oriunde vor fi ei atunci. **28**Când ramura tânără a smochinului devine fragedă și înfrunzește, știți că se apropie vara. Să învățați să aplicați această lecție și în cazul lucrurilor despre care tocmai v-am vorbit. **29**Când veți vedea întâmplându-se lucrurile deja precizate, să știți că Fiul Omului este aproape, chiar «la ușă». **30**Vă asigur că nu va trece această generație până nu se va întâmpla ce v-am spus. **31**Cerul împreună cu pământul se vor dezintegra, dar cuvintele Mele nu vor fi contrazise (*de ce se va întâmpla*). **32**Dar cu excepția Tatălui, despre ziua și ora când se vor întâmpla aceste lucruri, nu știe nimeni – nici îngerii din cer, și nici (*chiar*) Fiul. **33**Fiți atenți și urmăriți evenimentele, pentru că nu știți exact când va veni acel moment. **34**Va fi ca atunci când un om pleacă în altă țară lăsându-și casa în administrare sclavilor lui. Le conferă astfel autoritate și stabilește clar responsabilitățile fiecăruia, ordonând paznicului să fie permanent la post. **35**Deci fiți și voi atenți, pentru că nu puteți ști exact când va veni proprietarul casei. Poate veni seara sau la jumătatea nopții. Poate să apară în timpul când cântă cocoșii spre dimineață sau chiar dimineața. **36**Nu riscați să fiți surprinși dormind la apariția lui neanunțată. **37**Avertizarea adresată vouă este valabilă pentru toți ceilalți. Fiți vigilenți! Vegheați!” **14** După două zile, începea sărbătoarea Paștelor și cea a Azimelor. Liderii preoților și experții legii (*mozaice*) intenționau să pună în aplicare un plan perfid pentru arestarea și omorârea lui Isus. **2**Totuși, în final au ajuns la următoarea concluzie: „Nu trebuie să Îl arestăm în timpul sărbătorii, pentru că riscăm să provocăm reacții imprevizibile din partea multimilor de oameni.” **3**Isus ajunsese în Betania și stătea la masă în casa lui Simon leprosul. Acolo a venit o femeie cu un vas de alabastru în care avea un ulei parfumat foarte

scump, făcut din nard. Ea a desigilat vasul spărgându-i gura; și apoi a turnat conținutul lui pe capul lui Isus. ⁴Unii dintre cei care erau acolo au fost indignați de gestul femeii; și au zis: „Cum se justifică această risipă de parfum? ⁵Dacă s-ar fi vândut, puteam obține în schimbul lui trei sute de dinari, cu care am fi ajutat apoi pe săraci!” În timp ce își manifestau nemulțumirea față de fapta acelei femei, ⁶Isus le-a zis: „Lăsați-o și nu o mai criticați! Ea a făcut un lucru frumos față de Mine. ⁷Pe săraci îi aveți permanent cu voi și îi puteți ajuta oricând doriți. Dar pe Mine nu Mă veți avea permanent cu voi (*ca acum*). ⁸Ea a făcut pentru Mine ce a putut; și astfel Mi-a uns corpul anticipat pentru înmormântare. ⁹Să știți că oriunde va fi predicată Vestea Bună, se va relata și ce a făcut această femeie. Iar oamenii își vor aminti astfel mereu de ea!” ¹⁰Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece discipoli ai lui Isus, s-a dus la liderii preoților ca să Îl trădeze. ¹¹Când au primit ei această veste, s-au bucurat și i-au promis ca recompensă o sumă de bani. Apoi Iuda urmărea momentul oportun ca să își pună planul în aplicare. ¹²În prima zi a sărbătorii Azimelor, când se sacrifică mielul pentru Paște, discipolii I-au zis lui Isus: „Unde dorești să Îți pregătim să servești masa pascală?” ¹³El a vorbit cu doi dintre discipolii Săi, zicându-le: „Duceți-vă în oraș. Acolo veți întâlni un om transportând un ulcior cu apă. Urmăriți-l și observați unde se duce. ¹⁴Vorbiți apoi cu proprietarul casei în care va intra și spuneți-i: «Învățătorul dorește să știe unde este camera de oaspeți în care va mânca Paștele împreună cu discipolii Săi.» ¹⁵Atunci el vă va prezenta o cameră mare la etaj deja rezervată în acest scop. Să pregătiți acolo masa de Paște pentru noi.” ¹⁶Discipolii au plecat și au ajuns în oraș, unde au găsit totul exact cum le spusese Isus; și au pregătit acolo cina pascală. ¹⁷Când s-a înserat, Isus a venit acolo împreună cu cei doisprezece discipoli ai Săi. ¹⁸În timp ce stăteau la masă mâncând, Isus a zis: „Vă spun adevărul: unul dintre voi, care mănâncă împreună cu Mine, Mă va trăda...” ¹⁹Ei au fost foarte afectați de această veste și au început să Îi zică pe rând: „Oare eu sunt cel care va proceda așa?” ²⁰Isus le-a răspuns: „Este vorba despre unul dintre cei doisprezece. Mai precis, Mă refer la cel care întinde mâna spre farfurie odată cu Mine. ²¹Fiul Omului, în mod sigur va muri, exact cum este scris despre El. Dar vai de acela care face posibilă trădarea Lui! Mai bine ar fi fost pentru el dacă nu s-ar fi născut!” ²²În timpul mesei (*pascale*), Isus a luat o pâine; și după ce a rostit benedictiunea pentru ea, a rupt-o și le-a dat-o discipolilor, zicând: „Serviți-vă! Aceasta reprezintă corpul Meu.” ²³Apoi a luat un pahar; și după ce a mulțumit lui Dumnezeu pentru el, l-a oferit discipolilor care au băut toți din el. ²⁴Isus le-a zis: „Acesta este (*în mod simbolic*) sângele Meu care face ratificarea Noului Legământ de care vor beneficia mulți. ²⁵Să știți că din acest moment, nu voi mai bea din produsul fructului viței până când voi face acest lucru într-o nouă formă, în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁶După ce au lăudat pe Dumnezeu cântând, au urcat împreună pe Muntele Măslinilor. ²⁷Isus le-a zis: „În această noapte, toți veți fi în mare dificultate; pentru că despre situație, este scris: «Voi bate Păstorul și I se vor împrăștia oile.»! ²⁸Dar după ce voi învia, voi veni

la întâlnire cu voi în Galileea.” ²⁹Petru I-a zis: „Chiar dacă toți ceilalți vor trece printr-un moment dificil al lașității, cu mine nu se va întâmpla așa!” ³⁰Iar Isus i-a zis: „Îți spun adevărul: în această noapte, înainte să cânte cocoșul de două ori, te vei fi dezis de Mine de trei ori.” ³¹Dar Petru I-a răspuns și mai categoric: „Chiar dacă ar fi cazul să mor împreună cu Tine, eu nu mă voi dezice de Tine!” Și toți ceilalți au repetat imediat declarația de loialitate făcută de Petru. ³²S-au dus apoi în Ghetsimani, care era o zonă înconjurată cu gard. Isus le-a zis discipolilor Săi: „Stați și așteptați aici până Mă voi ruga!” ³³Apoi a luat dintre ei pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, care au mers împreună cu El. Isus a început atunci să treacă printr-o stare de profundă neliniște. ³⁴El le-a zis: „Simt în suflet o durere specifică morții. Rămâneți în acest loc și să nu adormiți.” ³⁵Mergând apoi puțin mai departe, a început să Se roage căzut cu fața la pământ. În rugăciunea Lui, cerea ca dacă este posibil, să nu mai treacă prin acele momente dificile. ³⁶Concret, El zicea: „Ava (*adică: Tată*), Mă adresez Ție, Căruia toate lucrurile Ți sunt posibile: Te rog să iei din fața Mea acest «pahar»! Totuși, accept până la urmă ce vei decide Tu, chiar dacă dorința Ta nu va fi asemănătoare cu a Mea.” ³⁷A venit la grupul celor trei discipoli, pe care i-a găsit dormind. Atunci i-a zis lui Petru: „Simon, și tu dormi?! Nici măcar o oră nu ai rezistat tentației somnului?” ³⁸Stați treji și rugați-vă ca să nu cădeți la probă. În comparație cu spiritul care este dinamic, corpul este mai puțin rezistent.” ³⁹Ducându-Se din nou să Se roage, a repetat ce spusese prima dată. ⁴⁰Apoi a revenit la discipoli și i-a surprins din nou dormind, pentru că oboseala îi învinsese. Dar ei nu au putut să Ți ofere nicio explicație. ⁴¹Când a venit a treia oară, le-a zis: „Voi tot mai dormiți?! Suficient! A venit timpul ca Fiul Omului să fie la discreția păcătoșilor. ⁴²Ridicați-vă și să mergem de aici! Priviți: vine trădătorul!” ⁴³În timp ce vorbea Isus cu ei, a venit Iuda care era din grupul celor doisprezece discipoli ai Lui. Împreună cu el era o mulțime de oameni cu săbii și cu bâte. Ei fuseseră trimiși de liderii preoților, de experții legii (*mozaice*) și de bătrânii iudeilor. ⁴⁴Trădătorul stabilise cu ei următorul consemn: „Îl voi săruta. Acela este Isus. Și după ce Îl veți aresta, să Îl transportați bine păzit.” ⁴⁵Când a ajuns Iuda aproape, s-a îndreptat spre Isus și I-a zis: „Învățătorule!” Apoi L-a sărutat. ⁴⁶Atunci acei oameni L-au prins pe Isus și L-au arestat. ⁴⁷Unul dintre cei care stăteau lângă Isus, a scos sabia; și lovind cu ea spre sclavul marelui preot, i-a tăiat urechea. ⁴⁸Isus le-a vorbit, zicându-le: „Ați venit la Mine ca să Mă arestați înarmați cu săbii și cu bâte – ca în cazul unui tâlhar!... ⁴⁹Ați fi putut să Mă arestați de atâtea ori când învățam oamenii în (*zona de lângă*) templu; și totuși nu ați făcut-o. Dar astfel se confirmă Scripturile!” ⁵⁰În acele momente, toți discipolii L-au lăsat pe Isus singur și au fugit. ⁵¹Totuși, un tânăr mergea după El. Acel tânăr era îmbrăcat doar cu o pânză de in. L-au prins și pe el, ⁵²dar a scăpat lăsând pânza în mâinile lor și fugind complet dezbrăcat. ⁵³Isus a fost dus la marele preot. Acolo s-au adunat toți liderii preoților, bătrânii evreilor și experții legii (*mozaice*). ⁵⁴Petru Îl urma pe Isus de la distanță și L-a urmărit până a ajuns în curtea marelui preot. A intrat și el acolo și se încălzea

la un foc împreună cu cei care își făceau serviciul pentru marele preot. **55**Liderii preoților și toți ceilalți care formau Sinedriul, discutau capetele de acuzare împotriva lui Isus. Ei intenționau să ceară omorârea Lui, dar încă nu găseau nimic care să justifice această dorință a lor. **56**Deși mulți făceau declarații mincinoase împotriva lui Isus, acestea erau contradictorii și nu își puteau atinge scopul. **57**Unii, de exemplu, au declarat despre Isus astfel: **58**„Noi L-am auzit spunând: «Eu voi demola acest templu făcut de mâinile omului și în trei zile voi construi un altul care nu va fi făcut de mâini omenești.»” **59**Nici această declarație nu era adecvată scopului urmărit de ei cu privire la Isus. **60**Atunci marele preot s-a ridicat între ei și L-a întrebat pe Isus: „Nu răspunzi nimic la acuzațiile care au fost făcute împotriva Ta?” **61**Pentru că Isus tăcea, marele preot a continuat cu o altă întrebare: „Ești Tu Cristos, Fiul Celui binecuvântat?” **62**Isus i-a răspuns: „Da, sunt! Și «Veți vedea pe Fiul Omului stând în poziția supremă de autoritate și venind deasupra norilor de pe cer.»” **63**Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: „Mai avem oare nevoie de martori? **64**Ați auzit ce blasfemie a declarat! Care este verdictul vostru?” Toți au decis că merită pedeapsa capitală. **65**Unii au început atunci să Îl scuipe; și lovindu-L cu pumnii după ce-I acoperiseră fața, Îi ziceau: „Profetește-ne cine Te-a lovit!” Iar gărzile L-au preluat pălmindu-L. **66**Una dintre femeile care lucrau pentru marele preot, a venit în acea curte unde era și Petru care stătea jos. **67**Când l-a văzut ea încălzindu-se la foc, a privit fix spre el și i-a zis: „Erai și tu împreună cu Isus din Nazaret!” **68**Petru a negat imediat, zicând: „Nu știu și nici nu înțeleg despre ce vorbești.” A ieșit apoi de acolo și s-a dus în fața porții. Atunci a cântat cocoșul. **69**Când acea femeie l-a văzut din nou, a început să spună celor adunați acolo: „Acest om face parte din grupul lor!” **70**Petru s-a dezis din nou. Dar în scurt timp, cei care erau adunați în curte, i-au zis: „Ne-am convins că ești unul dintre acei oameni; pentru că deja am observat că vorbești ca ei. Ești galileean.” **71**Atunci Petru a încercat să îi convingă blestemând și jurându-se, în timp ce susținea: „Nu-L cunosc pe omul despre care vorbiți!” **72**Imediat după acest răspuns el, a cântat cocoșul a doua oară. Atunci Petru și-a amintit că Isus îi spusese: „Înainte să cânte cocoșul a doua oară, te vei dezice de Mine de trei ori.” Și gândindu-se la acest lucru, a început să plângă. **15** În dimineața care a urmat acelei nopți, liderii preoților au organizat un consiliu la care au participat bătrânii poporului, experții în lege(*a mozaică*) și toți ceilalți care formau Sinedriu. În urma acestui consiliu, L-au legat pe Isus și L-au trimis așa la Pilat. **2**Acesta L-a întrebat pe Isus: „Ești Tu Regele iudeilor?” Isus i-a răspuns: „Da, exact cum spui!” **3**Liderii preoților prezentau multe acuzații împotriva lui Isus. **4**Pilat L-a întrebat: „Vezi câte acuzații au formulat ei împotriva Ta? Nu răspunzi nimic la ele?” **5**Dar Isus nu a mai oferit niciun răspuns, fapt care l-a surprins pe Pilat. **6**Cu ocazia fiecărei sărbători a Paștelor, Pilat obișnuia să grațieze un deținut; iar poporul decidea cine va fi acela. **7**Unul dintre cei închiși se numea Baraba. În complicitate cu alții, el comisese o crimă în timpul unei revolte. **8**Mulțimea de oameni care se adunase, a solicitat lui Pilat

să îi facă din nou o ofertă de grațiere. ⁹Pilat le-a zis: „Doriți grațierea Regelui iudeilor?” ¹⁰A pus această întrebare înțelegând că, de fapt, liderii preoților i-L predaseră pe Isus pentru că Îl invidiau. ¹¹Tot ei au determinat mulțimea de oameni să ceară lui Pilat grațierea lui Baraba. ¹²Vorbindu-le din nou, Pilat le-a zis: „Atunci ce doriți să fac cu Acela pe care Îl numiți «Regele Iudeilor»?” ¹³Ei au strigat din nou: „Crucifică-L!” ¹⁴Pilat i-a întrebat: „Ce rele a făcut?” Ei au răspuns, scandând și mai intens: „Crucifică-L!” ¹⁵Pilat a ales să satisfacă cererea acelei mulțimi de oameni; și astfel a acceptat să Îl grațieze pe Baraba. Iar cu privire la Isus, el a decis să fie crucificat după ce a ordonat să fie bătut cu nuiiele. ¹⁶Soldații din subordinea lui Pilat L-au dus pe Isus în curtea fortăreței guvernatorului, unde s-a adunat toată compania lor. ¹⁷Acolo L-au îmbrăcat cu o haină care avea culoarea roșu aprins. Au făcut o coroană împletind spini și I-au pus-o pe cap. ¹⁸Apoi au început să Îi zică: „Salutare, Regele Iudeilor!” ¹⁹În acest timp, Îl loveau în cap cu o trestie, Îl scuipau și îngenuncheau în fața Lui ca și când I s-ar fi închinat... ²⁰După ce L-au ridiculizat astfel, L-au dezbrăcat de acea haină roșie. Apoi L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus la locul de execuție prin crucificare. ²¹Mergând spre acel loc, au întâlnit un om care se întorcea de la câmp. El a fost obligat să transporte crucea lui Isus până la locul de execuție. Acel om se numea Simon din Cîrena și era tatăl lui Alexandru și al lui Ruf. ²²Isus a fost dus la locul numit „Golgota”. Această denumire se traduce prin „Locul Craniului”. ²³Executorii I-au dat lui Isus să bea vin amestecat cu un anestezic făcut din plante; dar El l-a refuzat. ²⁴După ce L-au crucificat, au tras la sorți pentru ca fiecare să știe ce să ia din hainele Lui. ²⁵Când L-au crucificat, era ora nouă dimineața. ²⁶Deasupra Lui I se scrisese motivul condamnării la moarte prin crucificare: „Regele Iudeilor”. ²⁷Împreună cu Isus fuseseră crucificați încă doi tâlhari – unul la dreapta și celălalt la stânga Lui. ²⁸[Astfel s-a întâmplat exact ce prevestise Scriptura care zisese: „El a fost pus între cei păcătoși.”] ²⁹Cei care treceau prin zonă, Îl ridiculizau dând din cap și zicând: „Aha! Tu ai pretins că dăruiești Templul și că în trei zile îl reconstruiești?! ³⁰Dacă Te consideri atât de capabil, salvează-Te acum și coboară de pe cruce!” ³¹Liderii preoților împreună cu experții legii mozaice Îl ridiculizau și ei, zicând: „Nu este capabil să Se salveze pe El, dar a avut pretenția că «i-a salvat» pe alții!” ³²El Se crede Cristos, Regele lui Israel. Dacă este adevărat, să ne demonstreze coborând acum de pe cruce; și vom crede că a spus adevărul!” Chiar și cei crucificați împreună cu El Îl ridiculizau. ³³În a șasea oră a zilei s-a făcut întuneric în toată țara aproximativ trei ore; ³⁴apoi Isus a strigat cu voce tare: „Eli, Eli, lama sabactani?!”, cuvinte care înseamnă „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai abandonat?!” ³⁵Cei care asistau la ce se întâmpla, au zis: „Îl strigă pe Ilie.” ³⁶Unul dintre ei a înmuiat un burete în oțet și I l-a dat lui Isus să bea din vârful unei trestii, zicând: „Să vedem acum dacă va veni Ilie să Îl dea jos de pe cruce!” ³⁷Dar Isus a scos un sunet de mare intensitate și apoi a murit. ³⁸Atunci perdeaua din Templu s-a rupt în două bucăți de sus până jos. ³⁹Când a văzut cum murise Isus, centurionul care condusesse

execuția, a zis: „Sunt convins acum că acest om era Fiul lui Dumnezeu.”

40 Erau acolo în zonă și niște femei; dar priveau de la distanță la ce se întâmpla. Între cele venite acolo era Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov cel tânăr și a lui Iose – și Salome. **41** Acestea merseseră împreună cu Isus prin zona Galileei și Îl slujiseră. Iar acum, împreună cu ele, veniseră multe alte femei la Ierusalim. **42** Se înserase. A doua zi, evreii făceau pregătiri în vederea respectării Sabatului. **43** În acele circumstanțe, Iosif din Arimateea care era un membru remarcabil al Sinedriului și care aștepta apariția Regatului lui Dumnezeu, a avut curajul să meargă în audiență la Pilat. Acolo el a cerut aprobarea să înmormânteze corpul lui Isus. **44** Pilat a fost surprins să afle că Isus murise atât de repede. A chemat un centurion **45** care i-a confirmat moartea lui Isus. Apoi a fost de acord ca Iosif să ia corpul lui Isus de pe cruce. **46** După ce l-a coborât, l-a înfășurat cu o pânză subțire de in pe care o cumpărase. Apoi l-a băgat într-un mormânt săpat în stâncă și a rostogolit o piatră pe care a pus-o la intrarea în el. **47** Maria Magdalena și Maria – mama lui Iose – au văzut unde a fost pus corpul lui Isus. **16** După ce a trecut ziua de Sabat, Maria Magdalena împreună cu Maria – mama lui Iacov – și cu Salome, au cumpărat uleiuri parfumate cu care intenționau să îmbălsămeze corpul lui Isus. **2** S-au dus la mormânt în prima zi a săptămânii, dimineța devreme, când răsărea soarele. **3** Femeile discutau între ele, zicând: „Cine ne va rostogoli piatra de la intrarea în mormânt?” **4** Dar când au ajuns acolo și au privit spre el, au observat că acea piatră de mari dimensiuni, nu mai bloca intrarea. **5** Atunci au intrat în mormânt și au văzut acolo un tânăr îmbrăcat cu o robă albă stând în partea dreaptă. Ele s-au speriat; **6** dar el le-a zis: „Nu vă temeți. Știu că voi Îl căutați pe Isus din Nazaret care a fost crucificat. Priviți spre locul unde a fost pus; vedeți că nu mai este acolo. El a înviat! **7** Acum duceți-vă și anunțați-i pe discipolii Lui că Se va întâlni cu voi în Galileea, exact așa cum v-a spus!” **8** Ele au ieșit din mormânt și au început să fugă speriate. Și de frică, nu au spus nimănui nimic. **9** [Prima persoană căreia i S-a revelat Isus după ce a înviat, a fost Maria Magdalena. Isus o eliberase de sub influența a șapte demoni. Apariția Lui în fața ei s-a întâmplat în prima zi a săptămânii. **10** Maria Magdalena s-a dus apoi și i-a anunțat pe cei care fuseseră împreună cu Isus. I-a găsit triști și plângând. **11** Când au auzit vestea că Isus este viu și că a fost văzut de ea, nu au crezut-o. **12** Apoi, în timp ce doi dintre discipolii simpatizanți ai lui Isus se deplasau pe jos mergând la câmp, El li S-a revelat într-alt mod. **13** Aceștia s-au dus și au relatat celorlalți discipoli ce li s-a întâmplat; dar nici ei nu au fost crezuți. **14** În final, Isus S-a revelat celor unsprezece discipoli ai Săi în timp ce ei serveau masa. El le-a făcut reproșuri pentru necredința și pentru insensibilitatea inimii lor – pentru că nu au crezut relatările celor care Îl văzuseră înviat. **15** Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și predicați Vestea Bună oricărei ființe umane. **16** Cine va crede mesajul ei și (apoi) va accepta să fie botezat, va fi salvat; dar cine nu va crede, va fi condamnat. **17** Cei care vor crede, vor fi însoțiți de niște semne distinctive. Acestea sunt următoarele: vor face exorcizări în numele Meu, vor vorbi limbi

noi; ¹⁸nu vor fi afectați de niciun fel de otravă, chiar dacă ea provine de la mușcătura șerpilor sau din alimente; își vor pune mâinile peste bolnavi, iar aceștia vor deveni sănătoși.” ¹⁹După ce a vorbit cu ei, Stăpânul Isus S-a ridicat la cer, luând locul de la dreapta lui Dumnezeu. ²⁰Discipolii Lui s-au dus în toată lumea cunoscută de-atunci și au predicat oamenilor din toate zonele geografice. Iahve lucra împreună cu ei și făcea ca în acest parteneriat, Cuvântul Lui să fie însoțit de „semnele” care-l confirmau.]

Vestea Bună oferită de Luca

1 Mulți oameni au încercat să prezinte o relatare detaliată despre anumite lucruri întâmplare în vremurile noastre. **2**Ei au scris despre acestea bazați pe informații primite de la martori oculari; și au obținut astfel dreptul să fie slujitori ai Cuvântului. **3**Dragă Teofil, având în vedere acest fapt, am considerat că este cazul să îți ofer varianta mea. Mai întâi am făcut o analiză a originii acestor lucruri, pentru ca să ți le prezint în scris într-o ordine cronologică. **4**Astfel vei avea posibilitatea să verifici calitatea învățăturilor pe care le-ai primit inițial din relatările orale. **5**În timpul guvernării tetrarhului Irod în (*provincia*) Iudeea, exista un preot numit Zaharia. El aparținea de gruparea lui Abia. Soția (*lui Zaharia*) era una dintre fetele lui Aaron și se numea Elisabeta. **6**Amândoi erau corecți în relația lor cu Dumnezeu și respectau fără excepții toate poruncile și regulile lui Iahve. **7**Ei erau bătrâni și fără copii, Elisabeta fiind sterilă. **8**Dar în timp ce Zaharia era în slujbă pentru Dumnezeu împreună cu grupul de care aparținea, **9**conform regulamentului preoților, el a fost desemnat prin tragere la sorți să intre în templul lui Iahve ca să tămâieze. **10**În timpul ceremonialului tămâierii, toți ceilalți închinători se rugau afară. **11**Atunci, înaintea lui Zaharia a apărut un înger al lui Iahve, stând în picioare la dreapta altarului destinat tămâierii. **12**Zaharia a fost surprins de prezența lui și i-a fost frică. **13**Dar îngerul i-a zis: „Zaharia, nu te speria! Te anunț că rugăciunea ta a fost luată în considerare. În consecință, Elisabeta, soția ta, îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan. **14**El va fi pentru tine o sursă de bucurie și vei avea motive să fii vesel; iar de nașterea lui se vor mai bucura mulți (*alți*) oameni. **15**El va fi mare înaintea lui Iahve. Nu va consuma nici vin, nici vreo altă băutură alcoolică; și se va umple de Spirit Sfânt înainte de a se naște. **16**Îi va readuce pe mulți dintre descendenții lui Israel la Dumnezeul lor numit Iahve. **17**Va merge înaintea Lui într-un mod asemănător spiritului și autorității lui Ilie, cu scopul refacerii relațiilor între părinți și copii. Va readuce pe cei sfidători la modul înțelept de viață al celor corecți, pregătind astfel poporul pentru Iahve.” **18**Zaharia i-a zis îngerului: „Eu împreună cu soția mea, suntem deja prea bătrâni! Cum garantezi că se va întâmpla ce mi-ai spus?” **19**Răspunzând, îngerul i-a zis: „Eu sunt Gabriel, cel care stă în prezența lui Dumnezeu. Am fost trimis la tine ca să îți comunic această veste bună. **20**Pentru că nu ai crezut că lucrurile prezise de mine se vor întâmpla la momentul potrivit, vei deveni mut. Nu vei mai putea vorbi până în ziua când se va întâmpla ce ți-am spus.” **21**Mulțimea de oameni îl aștepta pe Zaharia să iasă și se mira de întârzierea lui în templu. **22**Când a ieșit, nu a (*mai*) putut să le vorbească. Atunci ei au înțeles că Zaharia avusese o viziune în templu. El a început să comunice cu ei prin semne, pentru că devenise mut. **23**Când și-a terminat slujba, Zaharia s-a dus acasă. **24**După un timp, soția lui care se numea Elisabeta, a rămas însărcinată. În primele cinci luni, ea a păstrat secret acest lucru, zicându-și: **25**„Ce mi se întâmplă, are o singură explicație: Iahve a decis să mă scape de desconsiderarea oamenilor față de

mine!” ²⁶Când era ea în a șasea lună de sarcină, Dumnezeu a trimis pe îngerul Gabriel într-un oraș numit Nazaret care aparținea provinciei Galileea. ²⁷El s-a dus la o fecioară care se numea Maria. Aceasta era logodită cu un bărbat numit Iosif – un descendent al (*rege*)lui David. ²⁸Intrând în locuința ei, îngerul i-a zis: „Te salut, Maria! Te anunț că ești beneficiara unui mare har; și Iahve este cu tine!” ²⁹Maria a rămas surprinsă și afectată de mesajul îngerului, neștiind cum să îl înțeleagă. ³⁰Îngerul a mai zis: „Nu te speria, Maria! Fii liniștită, pentru că Dumnezeu ți-a făcut o mare favoare, acordându-ți har: ³¹vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele Isus. ³²El va fi mare și se va numi «Fiul Celui Foarte Înalt». Dumnezeu care se numește Iahve, Îi va oferi ocazia să guverneze la fel ca David. ³³Regatul Lui, format din descendenții lui Iacov, va dăinui etern”. ³⁴Maria a zis îngerului: „Cum va fi posibil ce mi-ai spus? – Eu sunt (*totuși*) fecioară...” ³⁵Îngerul i-a răspuns: „Spiritul Sfânt va veni și va lucra în tine! Prin acțiunea Celui Foarte Înalt, tu vei naște Sfântul care se va numi Fiul lui Dumnezeu. ³⁶Să știi că și Elisabeta care este rudă cu tine, a rămas însărcinată și va naște un fiu la bătrânețe. Deși fusese declarată sterilă, ea este acum în a șasea lună de sarcină. ³⁷Acest lucru demonstrează că nimic nu Îi este imposibil lui Dumnezeu!” ³⁸Maria a zis: „Sunt sclava lui Iahve. Aștept să mi se întâmple exact cum ai spus!” Apoi îngerul a dispărut din fața ei. ³⁹După câteva zile, Maria a plecat grăbită într-un oraș muntos care aparținea teritoriului lui Iuda. ⁴⁰Ajungând la familia lui Zaharia, a intrat în casă și a salutat-o pe Elisabeta. ⁴¹Când a auzit ea salutul Mariei, a simțit copilul mișcând și a fost umplută cu Spiritul Sfânt. ⁴²Apoi a zis cu voce tare: „Cât de binecuvântată ești tu în comparație cu celelalte femei! Și cât de binecuvântat îți este și Copilul! ⁴³Nu înțeleg de ce mi s-a oferit onoarea să primesc în vizită pe mama Stăpânului meu... ⁴⁴Să știi că în urma salutului tău, am simțit copilul mișcând. ⁴⁵Accea care crede că ce i-a spus Iahve se va întâmpla, este o persoană fericită.” ⁴⁶Maria a zis: „Îl laud pe Iahve din suflet ⁴⁷și mă bucur în spiritul meu pentru că Iahve îmi este Salvator. ⁴⁸El a privit la sclava Sa smerită și a făcut ca de acum încolo să fiu numită fericită de toate generațiile de oameni. ⁴⁹Cel Omnipotent a făcut lucruri remarcabile pentru mine! Numele Lui este sfânt, ⁵⁰iar generozitatea Sa trece din generație în generație pentru cei care Îl ascultă. ⁵¹El a demonstrat că dispune de o mare forță, făcând să eșueze planurile concepute de cei aroganți. ⁵²A detronat pe cei care aveau o mare forță și a oferit locuri onorabile celor modești. ⁵³A săturat cu bunătăți pe cei flămânzi, iar pe cei bogați i-a dat afară fără să le dea ceva. ⁵⁴I-a acordat ajutor sclavului Său, Iacov, pentru că Și-a refăcut bunătatea față de el. ⁵⁵A procedat exact cum promisesse strămoșilor noștri, începând cu Avraam și continuând cu descendenții lui, pentru eternitate!...” ⁵⁶Maria a rămas împreună cu Elisabeta aproximativ trei luni. Apoi s-a întors acasă. ⁵⁷Timpul pentru sarcina Elisabetei a expirat; și ea a născut un fiu. ⁵⁸Vecinii și rudele ei au considerat că Iahve i-a acordat o mare favoare; și au participat la bucuria ei. ⁵⁹Când au circumcis copilul în a opta zi de la nașterea lui, intenția lor a fost să îi pună

numele tatălui lui – Zaharia. ⁶⁰Dar mama lui a zis: „Nu! Îi vom pune numele Ioan!” ⁶¹Ei au zis: „Nimeni dintre rudele tale nu are acest nume.” ⁶²Au consultat și pe tatăl copilului, întrebându-l prin intermediul semnelor cu privire la numele băiatului. ⁶³Zaharia a cerut o tăbliță, pe care apoi a scris: El se numește Ioan. Atunci toți (*ceilalți*) au rămas surprinși. ⁶⁴Chiar în acel moment, Zaharia a început să vorbească normal, lăudând pe Dumnezeu. ⁶⁵Toți vecinii lor au fost afectați de frică; și oamenii din toată acea zonă au aflat ce se întâmplase. ⁶⁶Ei rețineau informațiile despre el și se întrebau: „Oare ce va deveni acest copil?” Iar Iahve era în mod evident cu el. ⁶⁷Zaharia, tatăl lui, a fost umplut de Spiritul Sfânt și a profetizat, zicând: ⁶⁸„Bindecuvântez pe Iahve, pe Cel care este Dumnezeul lui Israel, pentru că Și-a ajutat poporul și l-a răscumpărat. ⁶⁹El ne-a ridicat un mare Salvator provenit dintre descendenții sclavului său numit David. ⁷⁰A făcut exact cum prezisese folosindu-Se de gura sfinților Săi profeți care au existat în vremurile vechi. ⁷¹Ei anunțaseră salvare de dușmanii noștri și din mâinile celor care ne urăsc. ⁷²Astfel, El Își demonstrează bunătatea față de strămoșii noștri și Își amintește de sfântul Său legământ. ⁷³Acesta este în acord cu ce îi jurase Dumnezeu strămoșului nostru numit Avraam. ⁷⁴El îi spusese că după ce ne va salva de dușmanii noștri, ne va permite să Îi slujim fără frică, ⁷⁵trăind permanent în prezența Lui în sfințenie și în dreptate. ⁷⁶Iar tu, copile, vei fi numit Profet al Celui Foarte Înalt, pentru că vei merge înaintea lui Iahve ca să Îi pregătești drumul (*Fiului Său*). ⁷⁷Vei conștientiza poporul Său cu privire la conceptul salvării care constă în iertarea păcatelor, ⁷⁸grație îndurării și milei Dumnezeului nostru. Iar salvarea va veni la noi ca soarele atunci când răsare în zori. ⁷⁹Astfel vor fi luminați cei care erau în întuneric și care trăiau amenințați de iminența morții; iar noi vom alege metoda păcii!” ⁸⁰Copilul creștea fizic și se dezvoltă spiritual. A locuit în zone de deșert până când și-a făcut apariția înaintea poporului Israel. **2** În acea vreme, Cezar Augustus a decretat un recensământ al tuturor oamenilor din imperiu. ²Acel recensământ a fost primul de acest fel în perioada guvernării lui Quirinius în Siria. ³Înregistrarea tuturor locuitorilor imperiului se făcea pentru fiecare cetățean în localitatea originii strămoșilor lui. ⁴Pentru că provenea genealogic din (*regele*) David, Iosif a plecat și el din orașul Nazaret aparținând provinciei Galileea, în Betleem care aparținea de provincia Iudeea. ⁵Acolo urma să se înregistreze în evidența populației (*imperiului*) împreună cu Maria – logodnica lui – care era însărcinată. ⁶În timp ce erau acolo, Maria ajunsese la termenul când trebuia să nască. ⁷Astfel, a născut pe primul ei copil. Era un băiat. L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că nu găsiseră loc de găzduire într-un han. ⁸În acea regiune existau niște păstori care stăteau cu oile pe câmp și le păzeau în timpul nopții. ⁹Atunci un înger al lui Iahve a apărut înaintea lor, iar gloria lui a produs o lumină de mare intensitate. Păstorii s-au speriat foarte rău. ¹⁰Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți! Vă aduc o veste bună care va produce o mare bucurie întregului popor. ¹¹Astăzi vi S-a născut un Salvator în orașul lui David. El este Cristos, Stăpânul! ¹²Îl veți putea

recunoaște astfel: veți găsi un copil nou-născut înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” ¹³Atunci a apărut în mod instantaneu o mulțime de îngeri care s-au unit cu el în lauda la adresa lui Dumnezeu, zicând: ¹⁴„Glorie lui Dumnezeu și pace pe pământ între oamenii pe care El îi agreează!” ¹⁵După ce s-au întors îngerii în cer, păstorii au vorbit astfel între ei: „Să mergem la Betleem, ca să vedem personal lucrurile pe care ni le-a revelat Iahve.” ¹⁶Au plecat repede; și când au ajuns, au găsit pe Maria și pe Iosif împreună cu ieslea în care era culcat copilul lor. ¹⁷După ce L-au văzut, au relatat (*părinților Lui*) ce li se spusese despre Copil. ¹⁸Toți (*ceilalți*) care auzeau relatarea păstorilor, rămâneau foarte surprinși. ¹⁹Dar Maria reținea totul cu mare atenție și se gândea profund la ce spuneau ei. ²⁰Păstorii au plecat (*la turmele lor*) glorificându-L și laudându-L pe Dumnezeu pentru toată revelația pe care le-o oferise și pentru că ea a fost confirmată apoi de tot ce au văzut și de tot ce au auzit. ²¹Când copilul a împlinit opt zile, trebuia circumcis. Atunci I-au pus numele Isus. Despre acest nume vorbise îngerul (*Mariei*) înainte ca El să fi fost conceput (*în uterul ei*). ²²După ce au trecut zilele stabilite prin legea dată prin Moise referitoare la purificarea lor, Iosif și Maria au dus Copilul la Ierusalim, ca să Îl dedice lui Iahve. ²³Aceasta era prevederea legii lui Iahve: dacă primul copil este băiat, va fi oferit lui Iahve. ²⁴Ei au respectat această regulă care spunea că I se va oferi lui Iahve un sacrificiu (*ca înlocuitor al copilului*) format dintr-o pereche de turturele sau din doi pui de porumbel. ²⁵În Ierusalim era un om care se numea Simeon. El era religios, corect (*în relația lui cu Iahve*) și aștepta ca Israel să fie salvat de Dumnezeu. Spiritul Sfânt care îl ghida, ²⁶îl anunțase că nu va muri înainte să Îl vadă pe Cristos – pe Cel Trimis de Iahve. ²⁷Simeon a venit în Templu impulsivat de Spiritul Sfânt, tocmai atunci când Copilul Isus a fost adus de părinții Lui ca să respecte poruncile legii referitoare la El. ²⁸Simeon L-a luat pe brațe și a binecuvântat apoi pe Dumnezeu, zicând: ²⁹„Stăpâne, de-acum eliberează-l pe sclavul Tău în pace, așa cum ai promis; ³⁰pentru că am văzut salvarea pe care ai trimis-o ³¹și pe care o pregătiseși în prezența tuturor popoarelor. ³²Ea este lumina care a fost revelată tuturor națiunilor și care va fi gloria poporului Tău – Israel!” ³³Tatăl și mama Copilului se mirau de cuvintele pe care le spunea Simeon (*despre El*). ³⁴Acesta i-a binecuvântat și a zis mamei Lui care se numea Maria: „Acest Copil este destinat să fie cauza căderii și a ridicării multora din Israel. El va fi remarcat prin opoziția pe care o va suporta din partea oamenilor. ³⁵Chiar și sufletul tău va fi «penetrat de o sabie», atunci când mulți își vor prezenta în public concluziile lor (*cu privire la El*).” ³⁶Acolo mai exista și o profetesă care se numea Ana. Ea era fata lui Fanuel care provenea din urmașii lui Așer. Ana era acum bătrână și văduvă, după ce conviețuise șapte ani cu fostul ei soț. ³⁷Avea optzeci și patru de ani. Nu pleca din zona templului, ci slujea permanent lui Dumnezeu, postind și rugându-se. ³⁸În acele momente, a venit și ea; și laudând pe Dumnezeu, a început să vorbească despre Isus tuturor celor care așteptau salvarea Ierusalimului. ³⁹După ce au respectat tot ce prevedea legea lui Iahve, s-au întors în orașul

Nazaret care aparținea de provincia Galileea. ⁴⁰Copilul creștea fizic și se umplea de înțelepciune. Iar Dumnezeu Îi oferea permanent grația Sa. ⁴¹În fiecare an, cu ocazia sărbătorii Paștelui, părinții lui Isus se duceau la Ierusalim. ⁴²Când avea El doisprezece ani, s-au dus la Ierusalim conform obiceiului sărbătorii. ⁴³După zilele consacrate sărbătorii, în timp ce părinții Lui se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim fără ca ei să observe acest lucru. ⁴⁴Crezând că El este printre oamenii care călătoreau împreună cu ei, au mers o zi și apoi L-au căutat în grupul rudelor și în cel al cunoscuților lor; ⁴⁵dar nu L-au găsit. Atunci s-au întors în Ierusalim ca să Îl caute. ⁴⁶După trei zile, L-au găsit în templu, stând între învățători pe care îi asculta și cărora le punea întrebări. ⁴⁷Toți cei care Îl auzeau, rămâneau foarte surprinși de perspicacitatea Lui și de răspunsurile pe care le oferea. ⁴⁸Când L-au văzut părinții Lui, au fost (și ei) foarte surprinși. Mama Lui I-a zis: „Fiule, de ce ai avut acest comportament? Tatăl Tău împreună cu mine Te-am căutat îngrijorați!” ⁴⁹El le-a zis: „De ce M-ați căutat? Oare nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” ⁵⁰Dar ei nu au înțeles ce a vrut să le spună. ⁵¹Apoi a plecat împreună cu părinții și au ajuns la Nazaret; iar El asculta de ei. Mama Lui reținea în memorie toate aceste cuvinte. ⁵²Isus progresa fizic și intelectual, fiind înțelept și agreat atât de Dumnezeu, cât și de oameni. **3** Era al cincisprezecelea an al guvernării cezarului Tiberius. Atunci, în Iudeea era guvernator Pilat din Pont, iar Irod era tetrarhul Galileei. Fratele lui Irod, numit Filip, era tetrarh al Ituriei și al Trahonitei; iar în Abilena era tetrarh Lisania. ²În acea vreme, evreii aveau ca mari preoți pe Ana și pe Caiafa. Atunci Dumnezeu i-a vorbit lui Ioan – fiul lui Zaharia – prin intermediul Cuvântului Său, în deșert. **3**Ioan s-a dus în toate zonele învecinate cu Iordanul și predica (*despre*) botezul (*administrat în urma*) pocăinței pentru iertarea păcatelor. ⁴Se întâmpla exact cum este scris în cartea care conține profeția lui Isaia: „Vocea care strigă în deșert, zice: «Pregătiți-I lui Iahve drumul; nivelați-i cărările! ⁵Orice vale va fi astupată; orice munte și orice deal vor fi transformați într-un teritoriu fără denivelări. Potecile strâmbe vor fi îndreptate și drumurile cu bolovani vor fi nivelate. ⁶Orice om va vedea cum salvează Dumnezeu!»”. ⁷Mulțimilor de oameni care veneau la el să îi solicite botezul, Ioan le spunea: „Pui de scorpioni, cine v-a învățat să evitați (*astfel*) pedeapsa care urmează să vă fie administrată? ⁸Demonstrați-vă pocăința prin fapte! Să nu vă amăgiți zicând: «Suntem descendenții lui Avraam!»; pentru că Dumnezeu poate să facă descendenți lui Avraam (*chiar și*) din aceste pietre. ⁹Toporul a fost deja înfipt la rădăcina pomilor! Orice pom care nu produce fructe bune, va fi tăiat și va ajunge în foc.” ¹⁰Mulți îl întrebau: „Atunci ce trebuie să facem?” ¹¹Iar el le răspundea: „Cine are două cămăși, să împartă cu cine nu are niciuna; și cine are mâncare, să procedeze la fel.” ¹²Au venit să solicite botezul și niște colectori de impozite. Aceștia i-au zis: „Învățătorule, ce trebuie să facem?” ¹³El le-a răspuns: „Să nu cereți nimănui în plus față de cât sunteți autorizați să colectați.” ¹⁴Au venit și niște soldați care au întrebat: „Dar noi, ce trebuie să facem?” Ioan le-a răspuns: „Să nu luați bani de la oameni cu

forța și să nu formulați acuzații false împotriva lor; ci să fiți mulțumiți cu soldele voastre.” ¹⁵Toți oamenii erau în așteptarea lui Cristos; și se întrebau în sinea lor dacă nu cumva Ioan este Trimisul lui Dumnezeu. ¹⁶Atunci Ioan, răspunzând acestei întrebări, a zis: „Eu vă botez doar cu apă. Dar va veni Acela care este superior mie. Eu nu merit (*nici*) să Îi dezleg cureaua încălțăminteii Lui. El vă va boteza cu Spiritul Sfânt și cu foc. ¹⁷Va folosi lopata, pentru a despărți grâul de pleavă. Își va curăța terenul strângând grâul în grânar și aruncând pleava într-un foc care arde permanent.” ¹⁸Așa predica Ioan Vestea Bună multimilor de oameni, dându-le multe alte sfaturi. ¹⁹El făcuse reproșuri și tetrarhului Irod, pentru că trăia în concubinaj cu soția fratelui lui – Filip, și pentru că făcea multe alte rele. ²⁰Tuturor acestora, Irod a adăugat (*mai târziu*) arestarea și încarcerarea lui Ioan. ²¹După ce au fost botezați toți cei care solicitau pe Ioan în acest scop, a fost botezat și Isus. Și în timp ce Se ruga, s-a deschis cerul, ²²iar Spiritul Sfânt a coborât spre El în mod fizic, sub forma unui porumbel. Atunci s-a auzit o voce care venea din cer, zicând: „Tu ești Fiul Meu pe care Îl iubesc foarte mult. Sunt total satisfăcut de Tine!” ²³Isus avea aproximativ treizeci de ani când a început să învețe poporul. Se credea despre El că era fiul lui Iosif, care la rândul lui a fost fiul lui Eli; ²⁴Eli a fost fiul lui Matat; Matat a fost fiul lui Levi; Levi a fost fiul lui Melhi; Melhi a fost fiul lui Ianai; Ianai a fost fiul lui Iosif; ²⁵Iosif a fost fiul lui Matatia; Matatia a fost fiul lui Amos; Amos a fost fiul lui Naum; Naum a fost fiul lui Esli; Esli a fost fiul lui Nagai; ²⁶Nagai a fost fiul lui Maat; Maat a fost fiul lui Matatia; Matatia a fost fiul lui Semei; Semei a fost fiul lui Ioseh; Ioseh a fost fiul lui Ioda; ²⁷Ioda a fost fiul lui Ioanan; Ioanan a fost fiul lui Resa; Resa a fost fiul lui Zorobabel; Zorobabel a fost fiul lui Salatiel; Salatiel a fost fiul lui Neri; ²⁸Neri a fost fiul lui Melhi; Melhi a fost fiul lui Adi; Adi a fost fiul lui Cosam; Cosam a fost fiul lui Elmadam; Elmadam a fost fiul lui Er; ²⁹Er a fost fiul lui Isus; Isus a fost fiul lui Eliezer; Eliezer a fost fiul lui Iorim; Iorim a fost fiul lui Matat; Matat a fost fiul lui Levi; ³⁰Levi a fost fiul lui Simeon; Simeon a fost fiul lui Iuda; Iuda a fost fiul lui Iosif; Iosif a fost fiul lui Ionam; Ionam a fost fiul lui Eliachim; ³¹Eliachim a fost fiul lui Melea; Melea a fost fiul lui Mena; Mena a fost fiul lui Matata; Matata a fost fiul lui Natan; Natan a fost fiul lui David; ³²David a fost fiul lui Isai; Isai a fost fiul lui Iobed; Iobed a fost fiul lui Boaz; Boaz a fost fiul lui Salmon; Salmon a fost fiul lui Naason; ³³Naason a fost fiul lui Aminadab; Aminadab a fost fiul lui Admin; Admin a fost fiul lui Arni; Arni a fost fiul lui Esrom; Esrom a fost fiul lui Fares; Fares a fost fiul lui Iuda; ³⁴Iuda a fost fiul lui Iacov; Iacov a fost fiul lui Isaac; Isaac a fost fiul lui Avraam; Avraam a fost fiul lui Terah; Terah a fost fiul lui Nahor; ³⁵Nahor a fost fiul lui Seruh; Seruh a fost fiul lui Ragau; Ragau a fost fiul lui Falec; Falec a fost fiul lui Eber; Eber a fost fiul lui Sala; ³⁶Sala a fost fiul lui Cainam; Cainam a fost fiul lui Harfaxad; Harfaxad a fost fiul lui Sem; Sem a fost fiul lui Noe; Noe a fost fiul lui Lameh; ³⁷Lameh a fost fiul lui Metusala; Metusala a fost fiul lui Enoh; Enoh a fost fiul lui Iared; Iared a fost fiul lui Ialeleel; Ialeleel a fost fiul lui Cainan; ³⁸Cainan a fost fiul lui Enos; Enos a fost fiul lui Set; Set a fost fiul lui Adam; iar Adam a fost „fiul” lui Dumnezeu. **4**

Plin de Spiritul Sfânt, Isus S-a întors de la Iordan și a fost condus de Acesta în deșert. ²Acolo a fost testat de diavol patruzeci de zile, timp în care nu a mâncat nimic. Apoi a flămânzit. ³Diavolul I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, ordonă acestei pietre să se transforme în pâine!” ⁴Isus i-a răspuns: „Este scris: «Omul nu va trăi numai cu pâine, [ci (și) cu orice cuvânt care provine din gura lui Dumnezeu.»]” ⁵Diavolul L-a dus pe un loc foarte înalt și I-a prezentat într-o clipă toate regatele lumii; ⁶apoi I-a zis: „Îți voi oferi toată autoritatea și toată gloria acestora – pentru că mie îmi este dată și o confer oricui doresc. ⁷Deci dacă Te vei închina înaintea mea, toate vor fi ale Tale.” ⁸Răspunzând, Isus i-a zis: „La spatele Meu, Satan! Este scris: «Să te închini Dumnezeului tău numit Iahve; și numai Lui să îi slujești.»” ⁹Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim, L-a pus pe terasa templului și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici; ¹⁰pentru că este scris: «El va porunci îngerilor Săi să Te păzească.» ¹¹și «ei Te vor lua pe brațe ca să nu Îți lovești piciorul de vreo piatră.»” ¹²Isus i-a răspuns: „S-a zis: «Să nu-L provoci pe Dumnezeul tău numit Iahve să acționeze incorect!»” ¹³După ce L-a testat pe Isus în toate felurile, diavolul a plecat temporar de la El. ¹⁴Plin de forța oferită de Spirit(*ul Sfânt*), Isus S-a întors în Galileea; și oamenii au început să vorbească despre El în localitățile învecinate cu această zonă. ¹⁵În timp ce El îi învăța pe oameni în sinagogile lor, era lăudat de toți. ¹⁶A venit în Nazaret, unde crescuse ca și copil. Conform obiceiului pe care îl avea, a intrat în sinagogă în ziua Sabatului. S-a ridicat să citească ¹⁷și I s-a dat cartea profetului Isaia. Când a deschis-o, a citit textul care avea următorul conținut: ¹⁸„Spiritul lui Iahve este cu Mine. El M-a desemnat să predic săracilor Vestea Bună. M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită și să anunț eliberarea prizonierilor. Am mai fost trimis să ofer vedere orbilor, să eliberez pe cei oprimați ¹⁹și să anunț începutul anului în care putem beneficia de bunăvoința lui Iahve.” ²⁰Apoi a închis cartea, a dat-o înapoi celui care se îngrijea de păstrarea ei și a stat jos. Toți cei care erau în sinagogă, Îl priveau cu maximă atenție. ²¹Atunci a început să le spună: „Ce am citit din Scriptură, s-a întâmplat (*chiar*) astăzi!” ²²Toți vorbeau bine despre El; și mirându-se cu privire la cuvintele pline de har pe care le rostea, se întrebau: „Oare nu este Acesta fiul lui Iosif?” ²³Isus le-a zis: „Desigur, veți considera că este cazul să Îmi spuneți proverbul «Doctore, vindecă-Te pe Tine!», adică Îmi veți pretinde: «Fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum!»” ²⁴Dar să știți că niciun profet nu este apreciat corespunzător în patria lui. ²⁵Da, așa este. Amintiți-vă că pe vremea lui Ilie, deși erau multe văduve în Israel atunci când a fost foamete din cauza secetei, ²⁶Ilie nu a fost trimis la niciuna dintre ele, cu excepția aceleia din Sarepta, aparținând de Sidon. ²⁷Iar pe vremea profetului Elisei, erau mulți leproși în Israel; și totuși, cu excepția lui Naaman, sirianul, niciunul dintre ei nu a fost vindecat de lepra lui.” ²⁸Toți oamenii care erau în sinagogă, s-au mâniat foarte rău când au auzit aceste remarci ale lui Isus. ²⁹Atunci s-au ridicat, L-au scos de acolo și L-au dus pe creasta muntelui pe care era construit orașul, ca să Îl arunce în prăpastie.

30 Dar Isus a trecut prin mijlocul lor și a plecat de acolo. **31** A coborât în Capernaum, care era un oraș din provincia Galileea. Acolo învăța oamenii în ziua Sabatului. **32** Ei erau foarte surprinși de faptul că îi învăța cu o autoritate remarcabilă. **33** În sinagogă era un om posedat de un demon. Acesta a strigat cu voce tare: **34** „Ah! Isus din Nazaret, ce avem noi în comun? Ai venit să ne anihilezi? Îți cunosc identitatea: ești Sfântul lui Dumnezeu!” **35** Isus i-a ordonat: „Taci și ieși din acest om!” După ce l-a trântit pe pământ în mijlocul lor, demonul a ieșit din el fără să îi mai facă vreun rău. **36** Toți au rămas foarte surprinși și se întrebau reciproc: „Ce înseamnă acest lucru? El dă ordine în mod autoritar demonilor; iar aceștia Îl ascultă, ieșind din oameni!” **37** Și imediat, oamenii din toate zonele învecinate cu acea localitate, au aflat despre aceste lucruri. **38** Plecând din sinagogă, Isus a intrat în casa lui Simon. Au găsit acolo pe soacra lui, având mare febră; și l-au rugat pe Isus să facă ceva pentru situația ei. **39** Îndreptându-se spre ea, El a certat febra care a și încetat. Apoi femeia s-a ridicat imediat din pat și a început să îi servească. **40** După apusul soarelui, toți oamenii care aveau bolnavi în familie, i-au adus la Isus; iar El își punea mâinile peste ei și îi vindeca. **41** Din mulți bolnavi ieșeau și demoni care strigau: „Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu!” Dar El le interzicea în mod autoritar să vorbească, pentru că știau că este Cristos. **42** Când s-a făcut ziuă, Isus a plecat din zonă, intenționând să ajungă într-un loc nepopulat. Dar mulțimile de oameni au început să Îl caute; și până la urmă l-au găsit. Intenționau să Îl oprească să plece de la ei. **43** Dar El le-a zis: „Trebuie să predic Vestea Bună a Regatului lui Dumnezeu și în alte orașe. Acesta este scopul pentru care am fost trimis!” **44** Astfel a continuat să predice în sinagogile din (provincia) Galileea. **5** Stând lângă Lacul Ghenezaret, mulțimile de oameni produceau aglomerație în jurul Lui, ca să audă (cât mai de aproape) Cuvântul lui Dumnezeu. **2** Isus a observat două bărci la mal. Erau ale unor pescari care coborâseră din ele ca să își curețe plasele de pescuit. **3** El a urcat în una dintre ele. Aceea era barca lui Simon. Isus l-a rugat să o depărteze puțin de mal. Apoi El a stat jos în barcă și de acolo învăța mulțimile de oameni. **4** Când și-a terminat cuvântările, Isus i-a zis lui Simon: „Depărtează barca spre zona cu apă adâncă și lanșați-vă plasele pentru pescuit”. **5** Răspunzându-i, Simon a zis: „Învățătorule, am obosit toată noaptea încercând astfel; și nu am prins nimic! Dar dacă spui Tu, vom (mai) lansa plasele (odată).” **6** După ce le-au lansat, au prins în ele atât de mulți pești, încât amenințau să se rupă. **7** Au cerut ajutorul celor care erau în cealaltă barcă. Astfel au reușit să umple cu pești ambele bărci până la limita lor de plutire. **8** Când a văzut Simon Petru tot ce s-a întâmplat, s-a dus la Isus și l-a zis stând în genunchi: „Doamne, pleacă de la mine: sunt un om păcătos!” **9** A spus aceste cuvinte pentru că era foarte impresionat de modul special în care pescuiseră. **10** Aceeași reacție au avut și prietenii lui Simon. Aceștia se numeau Iacov și Ioan. Ei erau fiii lui Zebedei. Atunci Isus i-a zis lui Simon: „Fii liniștit! De acum încolo vei fi pescar de oameni!” **11** După ce au adus bărcile la mal, ei au lăsat totul și au mers după El. **12** Cu altă ocazie, Isus a fost întâlnit de un

lepros într-un oraș. Acesta s-a aruncat la pământ în fața Lui și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți (*de lepră*)!” ¹³Isus, întinzând mâna, s-a atins de el și a zis: „Da, vreau! Fii curățat (*de boală*)!” Atunci lepra a dispărut imediat. ¹⁴Isus i-a ordonat să nu spună nimănui despre ce i s-a întâmplat. Apoi a adăugat: „Du-te la preot; și când te vei prezenta în fața lui (*ca să fii examinat*), să oferi ca evidență necesară lor ce a stabilit Moise pentru vindecarea ta.” ¹⁵Oamenii vorbeau tot mai mult despre Isus și veneau la El în mare număr ca să îl asculte și ca să fie vindecați de bolile lor. ¹⁶Iar El Se ducea în locuri pustii; și Se ruga acolo. ¹⁷În altă zi, în timp ce învăța mulțimile de oameni, Isus era însoțit de forța lui Iahve care Îi oferea posibilitatea să facă minuni. Acolo erau prezenți și niște farisei împreună cu (*unii*) învățători ai legii (*mozaice*), veniți din toate satele Galileei, din ale Iudeei și din Ierusalim. ¹⁸S-a întâmplat că niște oameni transportaseră cu targa pe unul care era paralizat și intenționau să ajungă cu el în fața lui Isus. ¹⁹Dar pentru că nu puteau să intre din cauza aglomerației, s-au urcat pe acoperișul casei (*în care era El*) și au coborât prin tavan paralizatul cu targa în care stătea, lăsându-l în mijlocul ei, chiar în fața lui Isus. ²⁰Când le-a văzut credința, Isus a zis (*paralizatului*): „Omule, păcatele tale sunt iertate!” ²¹Învățătorii legii (*mozaice*) au început să protesteze, gândind astfel: „Cine Se crede Acesta? A pronunțat o blasfemie! Numai Dumnezeu poate ierta păcatele!” ²²Isus cunoștea ce gândeau ei și le-a zis: „De ce protestați în interiorul vostru? ²³Ce este mai ușor să zici: «Îți sunt iertate păcatele!», sau «Ridică-te și umblă (*sănătos*)!»? ²⁴Dar pentru a vă demonstra că Fiul omului este autorizat pe pământ să ierte păcatele (*oamenilor*), «Îți ordon», a zis El paralizatului, «să te ridici, să îți strângi patul și să te duci acasă!»” ²⁵Atunci, în mod instantaneu, acel om s-a ridicat din targa în care stătuse, a strâns-o și s-a dus acasă glorificând pe Dumnezeu. ²⁶Toți au rămas foarte surprinși și s-au speriat, exclamând: „Azi am asistat la ceva deosebit!” ²⁷După ce a ieșit, Isus a văzut un colector de taxe numit Levi, stând în locul (*special*) destinat acestui serviciu. El i-a zis: „Vino după Mine!” ²⁸Acel colector de taxe a abandonat orice (*altă*) activitate și a mers după Isus. ²⁹Ajuns acasă, Levi a organizat o masă festivă la care, împreună cu ei, au participat mulți alți oaspeți. ³⁰Fariseii și învățătorii legii mozaice comentau și au zis discipolilor Săi: „De ce mâncați și beți împreună cu colectorii de taxe și cu păcătoșii?” ³¹Isus le-a răspuns, zicând: „Oamenii care au nevoie de medic sunt cei bolnavi, nu aceia (*declarați*) sănătoși! ³²Eu nu am venit cu intenția să chem la pocăință pe cei drești, ci pe cei păcătoși.” ³³Ei I-au (*mai*) zis: „(*Am observat că*) discipolii lui Ioan și cei ai fariseilor postesc frecvent și fac rugăciuni, în timp ce ai Tăi (*doar*) mănâncă și beau.” ³⁴Isus le-a răspuns: „Oare puteți pretinde participanților la nuntă să postească în timp ce mirele este cu ei (*la masă*)? ³⁵Vor veni (*și*) acele zile când mirele va fi luat dintre ei; și atunci vor posti.” ³⁶Le-a mai spus și o parabolă: „Nimeni nu rupe un petic dintr-o haină nouă ca să îl pună la una veche. Dar dacă ar proceda așa, ar rupe haina nouă, iar peticul luat de la ea nu s-ar potrivi la cea veche. ³⁷Nici vinul nou nu se pune în burdufuri vechi; altfel,

vinul nou sparge burdufurile vechi și se varsă. ³⁸Vinul nou trebuie pus în burdufuri noi; și astfel se vor păstra amândouă. ³⁹Nimeni nu dorește să bea vin nou după ce a băut din cel vechi. Justificarea (*oricui*) este aceasta: «Vinul vechi este mai bun!» ⁶ Într-o (*altă*) zi – destinată Sabatului – Isus trecea prin lanurile de grâu împreună cu discipolii Săi. Aceștia smulgeau spice de grâu, le frecau cu mâinile și le mâncau (*boabele*). ²Atunci unii dintre farisei le-au zis: „De ce faceți ce nu este permis într-o zi de Sabat?” ³Isus le-a răspuns: „Oare nu ați citit ce a făcut David împreună cu aceia care au fost cu el atunci când erau flămânzi? ⁴A intrat în casa lui Dumnezeu, a luat pâinile care erau oferite lui Iahve și le-a mâncat împreună cu ei, deși numai preoților le era permis să le mănânce.” ⁵Apoi le-a zis: „Fiul Omului este Suveran chiar și în ce privește Sabatul!” ⁶În altă zi de Sabat, Isus intrase în sinagogă și învăța (*pe cei adunați acolo*). Între cei prezenți era un om care avea mâna dreaptă deformată de paralizie. ⁷Învățătorii legii (*mozaice*) Îl urmăreau pe Isus ca să Îl acuze în cazul în care l-ar fi vindecat în acea zi de Sabat. ⁸Dar El care le cunoștea intenția, s-a adresat omului cu mâna paralizată, zicându-i: „Ridică-te și stai la mijloc!” El a făcut așa cum i s-a cerut. ⁹Iar Isus le-a zis: „Am o întrebare: Ce este permis să faci în ziua Sabatului – ceva bun, sau ceva rău? Să salvezi o viață, sau să o distrugi?” ¹⁰Apoi s-a uitat la toți cei care erau în jurul Lui și a zis acelui om: „Întinde-ți mâna!” El a făcut cum i s-a cerut; și mâna i-a devenit sănătoasă ca cealaltă. ¹¹Dar ei au fost foarte intrigati și discutau despre ce ar putea să Îi facă lui Isus. ¹²În acele zile, Isus s-a dus pe munte să Se roage. Acolo a stat toată noaptea rugându-Se lui Dumnezeu. ¹³Când s-a făcut ziuă, și-a chemat discipolii și a ales doisprezece dintre ei, numindu-i apostoli. Aceștia sunt următorii: ¹⁴Simon, pe care l-a numit și Petru; Andrei, fratele lui (*Simon*); Iacov; Ioan; Filip; Bartolomeu; ¹⁵Matei; Toma; Iacov – fiul lui Alfeu; Simon, supranumit Zilotul; ¹⁶Iuda – fiul lui Iacov; Iuda Iscarioteanul – cel care a devenit trădător. ¹⁷A coborât cu ei și a ajuns într-o câmpie unde (*mai*) erau mulți (*alți*) discipoli de-ai Săi și o mare mulțime de oameni. Aceștia veniseră ca să Îl asculte și ca să fie vindecați de bolile lor. Ei proveneau din toate zonele Iudeei, din Ierusalim și din jurul Tirului și al Sidonului. ¹⁸Cei posedați și chinuți de demoni, erau vindecați; ¹⁹iar ceilalți (*bolnavi*) intenționau să Îl atingă, pentru că din El ieșea o forță care îi vindeca pe toți. ²⁰Isus a privit spre discipolii Săi și le-a zis: „Să știți că voi, cei săraci, sunteți grupul oamenilor fericiți; pentru că Regatul lui Dumnezeu este al vostru! ²¹Fiind flămânzi acum, sunteți (*totuși*) fericiți; pentru că veți fi săturați. Cei care plângeți acum, sunteți (*tot*) niște oameni fericiți; pentru că (*în viitor*) veți râde. ²²Veți fi fericiți atunci când oamenii vă vor urî, vă vor expulza dintre ei, vă vor jigni și vă vor defăima din cauza Fiului Omului. ²³Când se va întâmpla așa, să vă bucurați și să săriți de veselie având în vedere marea recompensă care vă așteaptă în cer. La fel a procedat și generația strămoșilor lor cu profeții. ²⁴Dar vai de voi, bogaților, pentru că deja v-ați primit aici recompensa! ²⁵Vai de voi care acum sunteți sătui; pentru că voi veți (*deveni*) flămânzi. Vai (*și*) de voi care râdeți acum; pentru că veți ajunge

să plângeți! ²⁶Va fi vai de voi și atunci când toți oamenii vor avea doar laude la adresa voastră! La fel au procedat și strămoșii voștri cu falșii profeti... ²⁷Dar mă adresez vouă, care Mă ascultați: iubiți-vă dușmanii; faceți bine celor care vă urăsc; ²⁸binecuvântați pe cei care vă blestemă și rugați-vă pentru cei care se comportă rău cu voi, chinându-vă. ²⁹Când te lovește cineva peste un obraz, întoarce-i-l și pe celălalt. Iar dacă cineva îți ia haina (*cu forța*), nu te opune să îi lași și cămașa. ³⁰Dă celui care îți cere și nu pretinde să îți fie date înapoi lucrurile care ți-au fost luate (*abuziv*). ³¹Comportați-vă exact așa cum ați prefera să se comporte ceilalți oameni cu voi. ³²Dacă iubiți (*numai*) pe cei care vă iubesc, oare la ce recompensă vă mai așteptați? Chiar și păcătoșii manifestă iubire față de cei care îi iubesc. ³³Dacă faceți (*și voi*) bine (*doar*) celor care vă fac bine, ce recompensă mai așteptați? Așa procedează (*chiar*) și păcătoșii! ³⁴Iar dacă oferiți ceva sub formă de împrumut cu speranța recuperării datoriei, oare la ce recompensă vă mai așteptați? Păcătoșii procedează la fel, pretinzând înapoi ce au împrumutat cuiva. ³⁵Dar voi iubiți-vă dușmanii, faceți bine (*semenilor*) și împrumutați fără a mai spera că datornicii vor restitui datoria. Astfel, recompensa voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Foarte Înalt, care este bun (*chiar*) și cu cei nerecunoscători și răi. ³⁶Deci fiți și voi la fel de buni ca Tatăl vostru. ³⁷Să nu faceți evaluări de pe o poziție ca cea de judecător; și astfel nici voi nu veți fi judecați în acest mod. Nu condamnați; și (*în consecință*) nu veți fi condamnați. Iertați; și veți fi (*la rândul vostru*) iertați. ³⁸Dați; și veți primi (*apoi*) o cantitate mult mai mare care vă va depăși așteptările; pentru că vi se va da în conformitate cu unitatea de măsură folosită de voi atunci când dăruiti altora.” ³⁹Le-a spus apoi și următoarea parabolă: „Poate oare un orb să conducă (*bine*) pe un altul tot orb? Nu! Vor cădea amândoi în(*tr-o*) groapă... ⁴⁰Discipolul nu poate fi superior (*în pregătire*) învățătorului lui; ci după ce și-a însușit cunoștințele corespunzătoare, este la nivelul învățătorului. ⁴¹Cum se explică faptul că vezi așchia pe care o are în ochi fratele tău, în timp ce nu vezi bârna din propriul tău ochi? ⁴²Cum poți să spui fratelui tău: «Permite-mi să îți scot așchia din ochi.», când tu ai o bârnă în al tău?! Ipocritule, scoate întâi bârna din ochiul tău; și apoi vei vedea clar să scoți așchia din ochiul semenului tău! ⁴³Este imposibil ca un pom bun să facă fructe rele sau unul rău să producă fructe bune. ⁴⁴Orice pom bun se recunoaște după fructele pe care le produce. Spinii nu produc smochine și nici măcăcinii nu au ca fruct struguri. ⁴⁵Om bun scoate lucruri bune din tezaurul bun al inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din tezaurul rău al inimii lui. Se întâmplă așa, pentru că ce vorbește gura, provine din surplusul inimii! ⁴⁶De ce vă adresați Mie zicând «Doamne, Doamne!» dacă nu vă conformați cerințelor Mele?! ⁴⁷Vă voi ilustra cazul celui care vine la Mine și se conformează cuvintelor pe care i le adresez. ⁴⁸El este ca acel om care atunci când a construit o casă, a săpat adânc și i-a pus temelia pe stâncă. În consecință, când a venit un torent de apă, acea casă nu a putut fi afectată de el, pentru că fusese bine construită. ⁴⁹Dar cine nu pune în practică ce aude, este ca un om care și-a construit casa direct pe pământ și fără

temelie. Când a venit șuvoiul de apă, acea casă a sfârșit printr-o mare prăbușire!” **7** După ce a terminat aceste cuvântări adresate poporului, Isus S-a dus în Capernaum. **2** Sclavul foarte apreciat al unui centurion, era bolnav și aproape de moarte. **3** Auzind vorbindu-se despre Isus, centurionul a trimis la El pe niște (*bătrâni*) reprezentanți ai iudeilor ca să Îl solicite să vină și să îi vindece sclavul. **4** Ajungând la Isus, aceștia au insistat cu rugămintea lor, zicând: „Merită să îi faci acest bine; **5** pentru că iubește națiunea noastră și el (*este cel care*) ne-a construit sinagoga!” **6** Isus a plecat împreună cu ei. Dar când încă nu se depărtase (*mult*) de casă, prietenii centurionului au venit la Isus și I-au transmis următorul mesaj din partea acestuia: „Stăpâne, nu Te mai deranja să vii la mine acasă, pentru că nu merit (*acest favor*). **7** Datorită acestui fapt, nici nu am venit eu personal la Tine. Consider că este suficient să pronunți (*doar*) un cuvânt pentru ca sclavul meu să se facă sănătos! **8** Îți propun acest lucru, pentru că și eu, care sunt subordonat autorității, o exercit în relația cu soldații din subordinea mea. Astfel, când zic unuia «Du-te!», se duce. Când ordon altuia «Vino!», vine; iar când spun sclavului meu «Fă cutare lucru!», execută ce i-am cerut.” **9** Auzind aceste cuvinte, Isus a fost surprins de mesajul centurionului. Apoi S-a întors spre mulțimea de oameni care Îl urma și a zis: „Să știți că nici chiar în Israel nu am găsit o credință atât de mare!” **10** Când s-au întors cei trimiși (*la Isus*), au constatat că sclavul (*centurionului*) devenise sănătos. **11** Într-o altă zi, Isus S-a dus într-un oraș numit Nain. Era urmat de discipoli și de o mare mulțime de oameni. **12** Când s-au apropiat de poarta orașului, au văzut mulți oameni care ieșeau din el ca să participe la înmormântarea singurului fiu al unei femei văduve. **13** El a văzut-o, I-a fost milă de ea și i-a zis: „Nu (*mai*) plânge!” **14** Apoi S-a apropiat și s-a atins de sicriu; iar cei care îl duceau, s-au oprit. El a zis: „Tinere, cu tine vorbesc: ridică-te!” **15** Cel care fusese mort, s-a ridicat și a început să vorbească. Iar Isus l-a dat înapoi mamei lui. **16** Toți au experimentat un sentiment de frică, L-au glorificat pe Dumnezeu și au zis: „A apărut un mare profet între noi!” și „Dumnezeu Își ajută poporul Său!” **17** Iar vestea despre Isus s-a răspândit în toată Iudeea și în toate localitățile din jur. **18** Discipolii lui Ioan i-au relatat și lui despre toate aceste lucruri. **19** Atunci el și-a trimis la Isus pe doi dintre discipoli cu următoarea întrebare: Tu ești Acela care urma să vină (*după mine*), sau să așteptăm pe altul? **20** Când s-au prezentat în fața lui Isus, aceștia I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine, vrând să știe: Tu ești Acela despre care a spus că va veni (*după el*), sau să așteptăm pe altul?” **21** Chiar atunci, Isus tocmai vindecase pe mulți de infirmități, de boli, de influență demonică și de orbire. **22** Ca răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă la Ioan și relați-i ce ați văzut și ce ați auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții învie și săracilor li se predică Vestea Bună. **23** Acela care nu are dubii cu privire la identitatea Mea, este un om fericit!” **24** După ce au plecat cei trimiși de Ioan, Isus a început să vorbească mulțimilor de oameni despre el, zicând: „Ce ați vrut să vedeți când ați mers în deșert? O trestie care se îndoaie când bate vântul? **25** Sau oare ce credeți că veți găsi

acolo? Un om îmbrăcat în haine frumoase? Cei care poartă asemenea haine și care trăiesc o viață de lux, sunt în palatele regilor. ²⁶Ce sperați (*totuși*) să vedeți? Un profet?! Da, vă asigur că ați văzut mai mult decât un profet! ²⁷El este cel despre care s-a scris: «Îți voi trimite înainte pe mesagerul Meu; și el Îți va pregăti drumul.». ²⁸Să știți că Ioan este mai mare decât oricare om care s-a născut vreodată din femeie! Totuși, cel mai mic în Regatul lui Dumnezeu, este mai mare decât el. ²⁹Și apoi, toți acei oameni care l-au auzit pe Ioan, printre care erau chiar și colectori de impozite, au recunoscut că Dumnezeu are dreptate, acceptând botezul administrat de el. ³⁰Dar fariseii și învățătorii legii (*mozaice*) au refuzat planul lui Dumnezeu pentru ei, respingând botezul lui. ³¹Oare cu cine seamănă oamenii din această generație? ³²Ei se aseamănă cu niște copii care stau în piață și își zic unii altora: «V-am cântat cu fluierul (*ca pentru nuntă*) și nu ați dansat; v-am cântat ceva trist și nu ați plâns.» ³³La fel (*de insensibili*) ați fost și voi față de cazul lui Ioan Botezătorul. El nu a venit mâncând (*pâine*) și nici bând (*vin*); iar voi ați declarat despre el că este demonizat... ³⁴Iar când ați observat că Fiul Omului mănâncă și că bea, ați spus: «Priviți un om mândăcios, căruia Îi place să bea vin și să fie prieten cu colecții de impozite și cu păcătoșii!». ³⁵Dar prin rezultatele ei, Înțelepciunea și-a demonstrat corectitudinea!” ³⁶Unul dintre fariseii L-a invitat pe Isus să servească masa la el. Și astfel Isus a intrat în casa lui, așezându-Se la masă. ³⁷Acolo a venit din oraș și o femeie păcătoasă care auzise că Isus era la masă în casa fariseului. Ea a adus un vas de alabastru plin cu ulei parfumat foarte scump. ³⁸Stând în spate, la picioarele lui Isus, plângea și Îi stropea picioarele cu lacrimile ei; apoi I le ștergea cu părul capului, le săruta și le ungea cu (*acel*) ulei parfumat. ³⁹Când a văzut ce se întâmpla, fariseul care Îl invitase (*pe Isus*), s-a gândit: „Dacă Acest Om ar fi un (*adevărat*) profet, ar ști că femeia care Îl atinge este o păcătoasă!” ⁴⁰Isus a început să vorbească și a zis: „Simon, doresc să îți spun ceva.” El i-a răspuns: „Vorbește, Învățătorule!” ⁴¹„Doi oameni erau datori unui cămătar. Unul îi era dator cinci sute de dinari, iar celălalt îi datora cincizeci de dinari. ⁴²Fiindcă niciunul dintre ei nu avea posibilitatea să își plătească datoria, i-a absolvit de ea, anulându-le-o. Doresc să îmi spui care dintre cei doi îl va iubi mai mult?” ⁴³Simon I-a răspuns: „Consider că cel căruia i-a anulat datoria mai mare.” Isus i-a zis: „Ai judecat corect!” ⁴⁴Apoi s-a întors către femeie și i-a zis lui Simon: „O vezi? Atunci când am intrat în casa ta, nu Mi-ai oferit apă să Îmi spăl picioarele; dar ea Mi le-a stropit cu lacrimi și Mi le-a șters cu părul ei. ⁴⁵Tu nu M-ai salutat sărutându-Mă; dar de când a intrat, ea nu încetează să Îmi sărute picioarele. ⁴⁶Tu nu Mi-ai uns capul cu ulei, dar ea Mi-a uns picioarele cu ulei parfumat. ⁴⁷Deci să știi că iubirea ei mare se explică prin faptul că multele păcate pe care le-a făcut, îi sunt (*deja*) iertate! Dar cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin...” ⁴⁸Apoi a zis femeii: „Păcatele tale sunt iertate!” ⁴⁹Cei care stăteau cu El la masă, au început să gândească astfel: „Cine este Acesta să Își permită să ierte păcate?” ⁵⁰Dar Isus a zis femeii: „Credința ta te-a salvat. Poți pleca liniștită!” **8** În următoarele zile, Isus S-a deplasat dintr-un oraș în altul și din sat în sat, predicând Vestea

Bună a Regatului lui Dumnezeu. Era însoțit de cei doisprezece (*discipoli*). ²Îl mai urmau și niște femei pe care le eliberase de influențe demonice și de boli. Acestea se numeau: Maria, supranumită Magdalena – din care ieșiseră șapte demoni; ³Ioana, care era soția lui Cuza – administratorul lui Irod; Suzana și alte femei care Îl slujeau cu ce aveau. ⁴Veniseră (*în jurul lui Isus*) mulți oameni din diferite orașe; iar El le-a spus următoarea parabolă: ⁵„Semănătorul a plecat să facă însămânțări. În timp ce semăna, o parte din cantitatea de semințe a căzut lângă drum. Acolo, unele semințe au fost călcate cu picioarele, iar pe altele le-au mâncat păsările. ⁶O altă parte a semințelor a căzut pe un teren pietros. Au răsărit în scurt timp, dar apoi s-au uscat, pentru că nu au găsit (*suficientă*) umezeală. ⁷Altă parte a semințelor a căzut printre mărăcini care, în timp ce creșteau împreună, au împiedicat dezvoltarea (*normală a*) noilor plante. ⁸O altă parte a semințelor a căzut pe un sol fertil, în care a produs o recoltă (*de semințe*) de o sută de ori mai mare față de cantitatea însămânțată.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine vrea să ia în considerare mesajul (*Meu*), să rețină ce (*tocmai*) am spus!” ⁹Unii dintre discipoli L-au întrebat cu privire la semnificația acestei parabole. ¹⁰El le-a răspuns: „Vouă vi s-a oferit posibilitatea cunoașterii secretelor Regatului lui Dumnezeu; dar ceilalți au acces la ele (*numai*) prin intermediul parabolilor – pentru ca, «deși văd și aud, să nu ajungă să le înțeleagă». ¹¹Vă voi spune acum semnificația parabolei: Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. ¹²Semințele căzute lângă drum îi reprezintă pe cei care (*mai întâi*) aud (*Cuvântul*); dar apoi, acesta este furat de diavol din inima lor, ca să nu creadă și astfel să nu fie salvați. ¹³Cei reprezentați de semințele căzute pe un teren pietros, sunt aceia care atunci când aud Cuvântul, îl primesc imediat cu bucurie; dar pentru că nu sunt bine «în rădăcinați», au o credință temporară. În consecință, când sunt confrunțați cu vreo tentație spre păcat, nu îi pot rezista, ci cad. ¹⁴Semințele căzute între mărăcini îi reprezintă pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, lasă ca preocupările față de nevoile urgente pământești, ca și bogățiile sau plăcerile cotidiene, să îl obstrucționeze; și astfel nu produc «fructul» care să ajungă la «coacere». ¹⁵Semințele căzute pe pământ fertil reprezintă pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl păstrează într-o inimă bună și curată, ajungând în mod perseverent la cele mai bune rezultate. ¹⁶Niciun om nu aprinde o lumină ca să o pună sub un vas, ci într-un suport, de unde poate să fie văzută de toți cei care intră (*în acea încăpere*). ¹⁷Nimic din ce este ascuns sau secret nu va rămâne nedescoperit; ci va fi pus în evidență de lumină. ¹⁸Deci fiți atenți la modul în care ascultați; pentru că cel care (*deja*) are (*ceva*), va mai primi. Dar de la cel care nu are (*mai nimic*), se va lua chiar și ce în mod iluzoriu consideră că are!” ¹⁹Mama și frații lui Isus veniseră la El; dar nu puteau să Îi vorbească din cauza mulțimii de oameni (*care era în jurul Lui*). ²⁰Cineva I-a spus: „Mama Ta, împreună cu frații Tăi sunt afară și vor să Te vadă!” ²¹Dar El a răspuns: „Pentru Mine, mamă și frați sunt cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu și îl pun în practica vieții lor!” ²²Într-o altă zi, Isus a urcat într-o barcă împreună cu discipolii Săi. El le-a zis:

„Să traversăm lacul.” Și au plecat. ²³În timp ce ei vâsleau, Isus a adormit. Pe acel lac s-a declanșat o furtună care amenința să umple barca de apă; și toți erau în pericol (*de scufundare*). ²⁴Venind la Isus, L-au trezit și au zis: „Învățătorule, suntem în pericol de moarte!” Isus S-a ridicat, a certat vântul și valurile (*provocate de el*); apoi, acestea au încetat și s-a făcut liniște. ²⁵Atunci a zis discipolilor: „Unde vă este credința?” Plini de frică și mirându-se, ei au zis unii altora: „Cine este Acesta? El dă ordin vântului și valurilor, iar ele I se subordonează!” ²⁶Au continuat să se deplaseze (*cu barca*) și au ajuns în zona unde locuiau gherasenii, pe cealaltă parte a lacului Galileei. ²⁷Când a ieșit pe mal, L-a întâmpinat un om demonizat care ieșea din oraș. Acesta nu mai locuia de mult timp într-o casă, ci umbla dezbrăcat printre morminte. ²⁸Când L-a văzut pe Isus, a țipat. Apoi a căzut înaintea Lui și a zis cu voce tare: „Ce am eu în comun cu Tine, Isus, Fiul Dumnezeului Foarte Înalt? Te rog să nu mă pedepsești!” ²⁹Isus îi ordonase demonului să iasă din omul pe care îl posedă de mult timp; pentru că deși fusese păzit și legat cu lanțuri de mâini și de picioare, le rupea și era condus cu forța de demon în zone de deșert. ³⁰Isus l-a întrebat: „Cum te numești?” El a răspuns: „Numele meu este «Legiune»!” – pentru că în acel om intraseră mai mulți demoni. ³¹Aceștia Îl rugau insistent pe Isus, cerându-I să nu le ordone să se ducă în Adânc. ³²În acea zonă, era o mare turmă de porci care pășteau pe munte. Demonii L-au rugat pe Isus să le permită să intre în acei porci. El a acceptat cererea lor. ³³Demonii au ieșit din acel om și au intrat în porci. Atunci ei au coborât rapid panta și au intrat în apa lacului, unde s-au înecat. ³⁴Paznicii porcilor au fugit în oraș și prin satele din jurul lui, relatând despre ce se întâmplase. ³⁵Oamenii au venit să verifice (*informația primită*) și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, stând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și cu mintea sănătoasă. Atunci ei s-au speriat. ³⁶Martorii oculari au povestit cum fusese vindecat fostul demonizat. ³⁷Pentru că erau afectați de frică, toți cei (*veniți*) din zona gherasenilor L-au rugat pe Isus să plece de la ei. Atunci Isus a urcat într-o barcă și S-a întors. ³⁸Omul din care ieșiseră demonii, Îl ruga să Îi permită să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis înapoi și i-a zis: ³⁹„Du-te acasă și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” El a plecat și a relatat în tot orașul despre ce făcuse Isus (*pentru el*). ⁴⁰Când a revenit (*pe celălalt mal*), pentru că toți Îl așteptau, Isus a fost primit cu mare entuziasm. ⁴¹Atunci a venit la Isus un om care se numea Iair – un lider al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus, rugându-L să vină la el acasă, ⁴²unde singura lui fetiță, în vârstă de doisprezece ani, era aproape moartă. În timp ce Se deplasa spre casa lui (*Iair*), mulțimea de oameni producea aglomerație în jurul Lui. ⁴³Între aceștia era și o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie. Ea își cheltuise tot ce avea plătind medicilor care nu au putut să o vindece. ⁴⁴Apropiindu-se pe la spatele lui Isus, s-a atins de marginea de jos a hainei Lui. Și imediat, hemoragia ei s-a oprit. ⁴⁵Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?” Pentru că nimeni nu recunoștea, Petru și ceilalți care erau în jurul Lui, au zis: „Învățătorule, vezi că mulțimile de oameni Te înconjoară și fac aglomerație în jurul Tău! De ce mai întrebi «Cine s-a atins de

Mine?»?” ⁴⁶Isus le-a răspuns: „S-a atins cineva într-un mod care M-a făcut să simt că din Mine a ieșit o forță.” ⁴⁷Când a constatat că este descoperită, acea femeie a venit tremurând; și aruncându-se jos înaintea Lui, a spus în auzul tuturor de ce se atinsese de El și cum fusese vindecată instantaneu. ⁴⁸Isus i-a zis: „Curaj, femeie! Credința ta te-a vindecat! Du-te (*acasă*) liniștită!” ⁴⁹În timp ce încă vorbea El, a venit cineva din partea liderului sinagogii și i-a spus acestuia: „Nu-L mai deranja pe Învățător; pentru că fiica ta a murit...” ⁵⁰Dar Isus, când a auzit aceste cuvinte, a zis conducătorului sinagogii: „Nu te speria! Important este să crezi; și va fi vindecată!” ⁵¹Când a ajuns la casa lui, nu a permis nimănui să intre acolo. Excepție au făcut Petru, Iacov, Ioan, împreună cu tatăl și cu mama fetei. ⁵²Toți plângeau și o jeleau. Atunci Isus a zis: „Nu (*mai*) plângeți! Fetița nu a murit, ci doarme!” ⁵³Ei l-au ridiculizat, pentru că știau că (*fata*) murise. ⁵⁴Dar după ce i-a dat pe toți afară, Isus a apucat-o de mână și a strigat cu voce tare: „Fetițo, scoală-te!” ⁵⁵Spiritul s-a întors în ea și s-a ridicat imediat. Apoi Isus le-a cerut să îi dea (*fetei*) să mănânce. ⁵⁶Părinții ei au rămas foarte surprinși. Dar Isus le-a ordonat să nu relateze nimănui despre ce s-a întâmplat. **9** Isus a chemat pe cei doisprezece discipoli ai Săi și le-a conferit autoritatea să acționeze împotriva tuturor demonilor și posibilitatea să vindece bolile. ²Apoi i-a trimis să predice (*despre*) Regatul lui Dumnezeu și să vindece oamenii bolnavi. ³El le-a zis: „Să nu luați cu voi (*în această deplasare*) nici baston, nici traistă, nici pâine, nici bani și nici două haine. ⁴Cât timp vă veți afla într-o localitate, să rămâneți la aceeași gazdă până veți pleca din zonă. ⁵Iar dacă nu veți fi primiți, să ieșiți din orașul acelor oameni și să scuturați praful de pe picioarele voastre ca (*o*) probă împotriva lor.” ⁶Ei au plecat și au mers din sat în sat, predicând Vestea Bună și vindecând oameni în toate locurile (*pe unde treceau*). ⁷Tetrarhul Irod a auzit vorbindu-se despre tot ce făcea Isus și nu știa ce să creadă. Unii susțineau că a înviat Ioan, ⁸alții pretindeau că ar fi apărut Ilie, iar alții considerau că ar fi înviat unul dintre profeții din timpurile străvechi. ⁹Dar Irod spunea: „Pe Ioan l-am decapitat! Cine ar putea să fie Acesta despre care aud asemenea lucruri?” Și intenționa să Îl vadă. ¹⁰Apostolii s-au întors și I-au relatat (*lui Isus*) tot ce au făcut. El i-a luat și S-a retras cu ei separat, lângă un oraș numit Betsaida. ¹¹Mulțimile de oameni au înțeles acest lucru și au mers după El. Isus i-a primit, le-a vorbit despre Regatul lui Dumnezeu și a vindecat pe cei care aveau nevoie de sănătate. ¹²Pentru că se însera, cei doisprezece (*discipoli*) s-au apropiat și I-au zis: „Oferă oamenilor posibilitatea să se ducă în satele și în zonele (*locuite*) din apropiere să își găsească mâncare și gazdă; pentru că aici suntem într-o zonă nelocuită!” ¹³Isus le-a zis: „Dați-le voi să mănânce!” Dar ei au răspuns: „Nu avem decât cinci pâini și doi pești. Problema s-ar putea rezolva numai dacă am merge să cumpărăm alimente pentru toți acești oameni.” ¹⁴Acolo erau (*adunați*) aproximativ cinci mii de bărbați. Isus le-a zis discipolilor Săi: „Împărțiți-i în grupuri de câte cincizeci de persoane și spuneți-le să stea jos.” ¹⁵Ei au procedat așa cum le spusese (*Isus*) și le-au cerut să stea jos. ¹⁶Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer și a

rostit o benedicțiune pentru ele. Apoi le-a rupt și le-a dat discipolilor ca să le împartă mulțimii de oameni. ¹⁷Au mâncat toți până s-au săturat; și au umplut douăsprezece coșuri cu ce a rămas (*din pești și din pâini*). ¹⁸Într-o altă zi, Isus era împreună cu discipolii, intenționând să Se roage. Atunci El i-a întrebat: „Cine zic oamenii că sunt Eu?” ¹⁹Ei I-au răspuns: „Unii spun că ai fi Ioan Botezătorul, alții susțin că ești Ilie, iar alții afirmă că ești un profet care a existat în vremurile străvechi și care a înviat.” ²⁰El le-a zis: „Dar care este părerea voastră (*cu privire la persoana Mea*)?” Petru I-a răspuns: „Tu ești Cristos, Cel trimis de Dumnezeu!” ²¹Isus le-a ordonat în mod categoric să nu spună nimănui acest lucru (*despre El*). ²²Apoi le-a spus că Fiul Omului trebuie să suporte multă suferință, și că va fi contestat de bătrânii conducători ai poporului (*evreu*), de preoți și de învățătorii legii (*mozaice*). Le-a mai spus că toți aceștia vor vota în favoarea omorării Lui, dar că a treia zi va învia. ²³Apoi le-a zis tuturor: „Dacă dorește cineva să Mă urmeze, să se dezică de felul lui de a fi, să își ia crucea în fiecare zi și (*așa*) să Îmi urmeze exemplul!” ²⁴Să știți că oricine va dori să își salveze viața, o va pierde; dar cine își va consuma viața pentru Mine, o va recupera. ²⁵Și, de fapt, ce avantaj ar fi pentru cineva să câștige toată lumea, dacă (*după ce o are*) s-ar distruge singur? ²⁶Vă spun aceste lucruri pentru că atunci când Fiul Omului va veni în gloria Sa, a Tatălui și a sfinților îngeri, Îi va trata pe cei care s-au rușinat de El și de cuvintele Sale, cu propria lor atitudine. ²⁷Să știți că unii dintre cei care sunt aici, nu vor muri până nu vor vedea Regatul lui Dumnezeu.” ²⁸La aproximativ opt zile după ce spusese aceste cuvinte, Isus S-a dus să Se roage pe munte. A luat cu El pe Petru, pe Ioan și pe Iacov. ²⁹În timp ce Se ruga, fața Lui și-a schimbat aspectul, iar îmbrăcămintea I-a devenit albă strălucitoare. ³⁰Doi bărbați discutau cu El. Aceștia erau Moise și Ilie. ³¹Ei apăruseră în glorie și vorbeau cu Isus despre moartea Lui care urma să se întâmple în Ierusalim. ³²Petru dormea profund împreună cu ceilalți (*doi discipoli*). Când s-au trezit, au văzut gloria lui Isus și pe cei doi bărbați care stăteau împreună cu El. ³³În momentul când aceștia se despărțeau de Isus, Petru I-a zis: „Învățătorule, este bine să rămânem aici. Propun să facem trei adăposturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!” Dar el nu știa ce zice. ³⁴În timp ce vorbea (*Petru*), a venit un nor care i-a acoperit. Când i-au văzut intrând în nor, discipolii s-au speriat. ³⁵Apoi, din el s-a auzit o voce care zicea: „Acesta este Fiu Meu pe care Îl iubesc foarte mult. Să ascultați de El!” ³⁶În timp ce erau pronunțate aceste cuvinte, Isus a rămas singur. Discipolii nu au vorbit nimănui despre ce văzuseră (*acolo*). ³⁷A doua zi, când au coborât de pe munte, Isus a fost întâmpinat de o mare mulțime de oameni. ³⁸Și din mijlocul ei, un om a strigat: „Învățătorule, Te rog să ai milă de singurul fiu al meu: ³⁹este chinuit de un spirit (*rău*). În crizele pe care i le produce, zbiară, are convulsii și face spumă la gură. Acest spirit îl abandonează abia după ce l-a agresat până la epuizare!” ⁴⁰I-am rugat pe discipolii Tăi să îl scoată; dar nu au reușit!” ⁴¹Isus a răspuns: „Vai cât de necredincioasă și de orientată spre rău este această generație! Oare cât timp vă voi mai suporta? Adu-ți fiul aici!” ⁴²În

timp ce venea băiatul, demonul l-a trântit și i-a provocat convulsii. Dar Isus a certat spiritul rău și i-a redat tatălui fiul vindecat. **43**Toți au rămas foarte surprinși de surprinzătoarele lucruri pe care le poate face Dumnezeu. Dar în timp ce toți se mirau de ce făcea Isus, El le-a zis discipolilor: **44**„Fiți foarte atenți la ce vă spun acum: Fiul Omului va fi trădat și va ajunge la discreția oamenilor!” **45**Dar discipolii nu știau ce înseamnă aceste cuvinte, pentru că semnificația lor le era ascunsă, ca să nu le înțeleagă. Și le era teamă să Îi solicite lui Isus o explicație. **46**Apoi au început să discute între ei, pentru ca să știe cine ar fi cel mai mare (în grupul lor). **47**Isus, care știa ce gândeau ei, a luat un copil și l-a pus lângă El. **48**Apoi le-a zis: „Cine primește acest copil în numele Meu, (de fapt) pe Mine Mă primește; și cine Mă primește, Îl primește (și) pe Cel care M-a trimis. Să știți că cine este cel mai mic între voi, (în realitate) este cel mai mare.” **49**Ioan a zis: „Învățătorule, noi am văzut un om care făcea exorcizări în numele Tău; și i-am interzis să le mai facă, pentru că nu aparținea grupului nostru.” **50**Isus i-a răspuns: „Să nu îi mai interziceți acest lucru; pentru că cine nu se manifestă ostil față de voi, este de partea voastră.” **51**Când se apropiase timpul în care Isus urma să fie luat în cer, El a privit spre Ierusalim, decis să meargă acolo. **52**A trimis câțiva reprezentanți de-ai Săi într-un sat locuit de samariteni, ca să Îi pregătească o gazdă. **53**Dar acei oameni nu au acceptat să îl primească – pentru că (de fapt,) Isus urma să meargă în Ierusalim. **54**În urma acestui refuz, discipolii Săi numiți Iacov și Ioan, au zis: „Doamne, vrei să ordonăm să coboare foc din cer și să îi distrugă – așa cum a făcut (altădată) Ilie?” **55**Isus S-a întors spre ei și le-a făcut reproșuri, [zicându-le: „Nu știți ce fel de spirit vă inspiră! **56**Fiul Omului nu a venit să distrugă sufletele oamenilor, ci să le salveze.”] Apoi au plecat în alt sat. **57**În timp ce erau pe drum, un om I-a zis (lui Isus): „Domnule, Te voi urma oriunde vei merge.” **58**Isus i-a răspuns: „Vulpile au culcușurile lor, iar păsările dorm în cuiburi; dar Fiul Omului nu are un loc unde să se odihnească.” **59**A zis altuia: „Vino după Mine!” Acela I-a răspuns: „Domnule, lasă-mă mai întâi să mă duc să îl îngrijesc pe tatăl meu până va muri!” **60**Dar Isus i-a zis: „Lasă pe acești oameni să se îngrijească reciproc, iar tu du-te și proclamă Regatul lui Dumnezeu!” **61**Altul I-a zis (lui Isus): „Te voi urma, dar permite-mi ca mai întâi să mă duc să spun «La revedere!» familiei mele!” **62**Isus i-a răspuns: „Nimeni nu se califică pentru Regatul lui Dumnezeu dacă după ce a luat plugul de coarne, privește înapoi!” **10** Apoi Isus a selectat alți șaptezeci de discipoli și i-a trimis câte doi înaintea Lui, în toate orașele și în toate localitățile pe unde urma să treacă El. **2**Acelora le-a zis: „Secerișul este mare, dar cei care lucrează în cadrul lui, sunt puțini! Deci rugați pe Stăpânul recoltelor să trimită mai mulți (oameni) pentru a I le aduna! **3**Duceți-vă! Dar să știți că vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor. **4**Să nu luați cu voi nici pungă (cu bani), nici traistă și nici încălțăminte (de schimb). Pe drumul pe care veți merge, să nu întrețineți discuții cu nimeni. **5**Când veți intra într-o casă, să spuneți mai întâi: «Pacea să fie cu această casă!». **6**Iar dacă va exista acolo vreun reprezentant al păcii, ce ați urât voi, să i se întâmple. În caz

contrar, pacea se va întoarce la voi. ⁷În casa unde veți fi serviți, să rămâneți să mâncați și să beți ce vi se va oferi; pentru că orice lucrător merită să fie (*astfel*) recompensat. Să nu vă schimbați locul de găzduire de la o casă la alta. ⁸În orice oraș unde veți fi primiți, să mâncați ce vi se va oferi. ⁹Să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să proclamați următorul mesaj: «Regatul lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!» ¹⁰Dar dacă nu veți fi primiți, să mergeți pe străzile aceluia oraș și să ziceți: ¹¹«Praful pe care îl scuturăm de pe picioarele noastre va fi o probă împotriva voastră. Oricum, Regatul lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!» ¹²Vă asigur că la Judecată, (*chiar și*) Sodoma va primi o pedeapsă mai mică decât acel oraș... ¹³Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Dacă ar fi fost făcute în Tir și în Sidon minunile care s-au întâmplat în voi, de mult timp s-ar fi pocăit stând (*îmbrăcați*) în sac și (*presărați cu*) cenușă. ¹⁴Așa se explică faptul că la Judecată, pedeapsa pentru Tir și pentru Sidon va fi mai mică decât pedeapsa voastră. ¹⁵Oare tu, Capernaum, (*crezi că*) vei fi înălțat până la cer? Nu! Vei fi coborât până în locuința morților. ¹⁶Cine vă ascultă, (*de fapt,*) pe Mine Mă ascultă; și cine vă desconsideră, față de Mine se comportă astfel; iar această desconsiderare la adresa Mea, este una îndreptată împotriva Celui care M-a trimis.” ¹⁷Cei șaptezeci (*de discipoli*) s-au întors plini de bucurie și I-au zis: „Doamne, când lucrăm în numele Tău, chiar și demonii ni se subordonează!” ¹⁸Isus le-a zis: „L-am văzut pe Satan căzând din cer ca un fulger. ¹⁹V-am oferit autoritate să călcați peste șerpi, peste scorpioni și peste toată forța dușmanului. În aceste condiții, nimic rău nu vi se poate întâmpla. ²⁰Totuși, să nu vă bucurați pentru că vi se subordonează demonii; ci bucuria voastră să fie motivată de faptul că numele voastre sunt scrise în cer.” ²¹În acele momente, Isus a experimentat prin Spiritul Sfânt (*o mare*) bucurie; și a zis: „Doamne, Tată al cerului și al pământului, Îți mulțumesc pentru că în timp ce ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și inteligenți, le-ai revelat «copiilor». Da, Tată, (*Îți mulțumesc pentru că*) așa ai considerat Tu că este cazul să procedezi!” ²²„Tatăl Mi-a conferit autoritate peste toate lucrurile. Nimeni nu știe cine este Fiul, cu excepția Tatălui; și nimeni nu cunoaște pe Tatăl, cu excepția Fiului și a aceluia căruia Fiul vrea să i-L reveleze.” ²³Apoi S-a întors spre discipoli, și le-a spus separat: „Este un privilegiu special pentru cei care văd lucrurile la care asistați voi! ²⁴Să știți că mulți profeți și regi și-au dorit să fie contemporani cu lucrurile pe care le-ați văzut și pe care le-ați auzit; dar nu au avut această posibilitate.” ²⁵Un învățător al legii (*mozaice*) a venit la Isus cu intenția să Îl testeze; și I-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața eternă?” ²⁶Isus i-a zis: „Ce scrie în lege? Ce citești acolo (*în ea*)?” ²⁷El a răspuns: „«Să-L iubești pe Dumnezeul tău care se numește Iahve cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată energia ta și cu toată mintea ta.» și «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.»” ²⁸Isus i-a zis: „Ai dat un răspuns corect. Procedează așa (*cum scrie*) și vei avea viața eternă.” ²⁹Dar el, ca și când răspunsul nu ar fi fost satisfăcător, a întreat pe Isus: „Și cine este aproapele meu?” ³⁰Isus i-a vorbit din nou și a zis: „Un om cobora din Ierusalim la Ierihon. Pe drum, a fost

atacat de niște tâlhari care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot ce avea, l-au bătut foarte rău și au plecat lăsându-l aproape mort. ³¹Din întâmplare, pe același drum venea un preot. Atunci când l-a văzut (*pe cel jefuit*), și-a continuat călătoria, trecând pe lângă el. ³²Pe același traseu călătorea și un levit, care atunci când l-a văzut (*pe cel căzut*), a trecut mai departe pe lângă el. ³³Dar un samaritean care era în călătorie, a venit, s-a oprit în locul unde era omul căzut; și când l-a văzut, i-a fost milă de el. ³⁴Atunci i-a bandajat rănilor și a turnat pe ele ulei și vin. Apoi l-a pus pe animalul lui și l-a dus la un han, unde l-a îngrijit. ³⁵A doua zi, când urma să plece ca să își continue drumul, a dat hangiului doi dinari și i-a zis: «Îngrijește-l; și când voi reveni, îți voi restitui tot ce vei mai cheltui pentru el.». ³⁶Care dintre cei trei a demonstrat că este aproapele celui atacat de tâlhari?» ³⁷Învățătorul legii (*mozaice*) l-a răspuns: „Consider că cel căruia i-a fost milă de el.” Isus i-a zis: „Du-te și procedează și tu la fel!” ³⁸În drumul pe care mergea împreună cu discipolii, Isus a trecut printr-un sat. Acolo era o femeie numită Marta, care l-a primit în casa ei. ³⁹Avea și o soră care se numea Maria. Ea s-a așezat jos, la picioarele Lui și Îi asculta cuvintele. ⁴⁰Marta, care era preocupată cu multe activități legate de servirea (*a musafirilor*), a zis lui Isus: „Doamne, nu Te interesează că servesc singură? Spune-i surorii mele, Maria, să mă ajute!” ⁴¹Răspunzându-i, Isus i-a zis: „Marta, Marta, observ că tu te îngrijorezi și te agiți pentru multe lucruri; ⁴²dar (*în realitate*) există un singur aspect care contează. Iar Maria a făcut alegerea bună; și astfel, ea și-a rezervat un drept care nu îi poate fi luat!” **11** Într-o (*altă*) zi, Isus se ruga într-un anumit loc. Când și-a terminat rugăciunea, unul dintre discipolii Săi l-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum și-a învățat și Ioan discipolii.” ²El le-a zis: „Când vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru, care ești în cer! Să fie sfințit numele Tău! Dorim venirea Regatului Tău și să se facă ce dorești pe pământ așa cum se face în cer!” ³Dă-ne în fiecare zi pâinea de care avem nevoie; ⁴și iartă-ne greșelile, pentru că și noi iertăm pe cei care ne greșesc. Nu ne lăsa să fim expuși ispitei, ci salvează-ne de testele celui rău.” ⁵Apoi le-a mai zis: „Să presupunem că unul dintre voi are un prieten la care se duce la mijlocul nopții, zicându-i: «Prietenule, împrumută-mi trei pâini, ⁶pentru că a venit la mine, dintr-o călătorie, un bun prieten; și nu am ce să îi dau să mănânce!». ⁷Este posibil ca din interiorul casei, acest prieten să răspundă: «Nu mă deranja! Am încuiat ușa și m-am culcat în pat împreună cu copiii. Nu pot să mă (*mai*) ridic să îți dau pâini!» ⁸Vă asigur că dacă prietenia (*lor*) nu va fi un argument suficient de convingător, insistența lui supărătoare îl va determina (*până la urmă*) să se ridice din pat și să îi dea tot ce îi trebuie. ⁹Conform acestei ilustrații, Eu vă spun: «Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți (*la ușă*) și vi se va deschide. ¹⁰Pentru că oricine cere, primește; cine caută, găsește și celui care bate (*la o ușă*), i se deschide.» ¹¹Care tată va oferi fiului lui o piatră atunci când el îi cere pâine; ori un șarpe în loc de pește? ¹²Sau îi va da oare un scorpion atunci când el cere un ou? ¹³Deci dacă voi care sunteți răi, știți să oferiți daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult (*și*) Tatăl vostru din cer, va oferi Spiritul Sfânt celor care l-l cer.” ¹⁴Isus a

exorcizat un bolnav care era mut. După ce a ieșit demonul, cel care fusese mut vorbea și a produs o mare uimire mulțimilor de oameni (*care l-au văzut*).¹⁵ Dar unii dintre ei ziceau: „El face exorcizări cu Beelzebul – conducătorul demonilor”.¹⁶ Alții, ca să Îi testeze autoritatea, Îi cereau să Și-o demonstreze făcând un miracol.¹⁷ Isus le-a cunoscut intențiile și le-a zis: „Un regat afectat de tensiuni interne, este distrus; și o casă dezbinată, ajunge la prăbușire.¹⁸ Deci dacă pretindeți că Eu fac exorcizări cu Beelzebul, rezultă că Satan se auto-dezbină. Atunci cum oare va supraviețui regatul lui? ¹⁹Iar dacă Eu dau afară demonii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine sunt aliați atunci când fac exorcizări? Din această cauză, ei personal vor fi judecătorii voștri! ²⁰Dar dacă Eu fac exorcizări cu degetul lui Dumnezeu, înseamnă că Regatul Lui v-a invadat! ²¹Când omul dispune de forță și este bine înarmat, își păzește casa; iar averile lui sunt protejate. ²²Dar dacă îl atacă unul care are o forță mai mare decât a lui și îl învinge, atunci îi ia toate armele pe care se baza și împarte toate lucrurile de care l-a jefuit. ²³Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea; iar cel care nu adună împreună cu Mine, risipește! ²⁴După ce iese dintr-un om, spiritul rău umblă prin zone fără apă, căutând un loc de odihnă. Fiindcă nu o găsește, zice: «Voi reveni de unde am plecat!» ²⁵Și când vine în vechea lui locuință, o găsește măturată și împodobită. ²⁶Atunci se duce și mai ia cu el alți șapte demoni mai răi decât el. Vin împreună în acea «casă», o transformă în domiciliul lor și fac ca în final, situația aceluși om să devină mai rea decât era ea la început.” ²⁷În timp ce vorbea Isus, o femeie din mulțimea de oameni, I s-a adresat, zicând: „Femeia care Te-a născut și care Te-a alăptat, se poate considera fericită!” ²⁸Dar El a răspuns: „Mult mai fericiți sunt cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și care îl pun în practică!” ²⁹În timp ce se adunau mari mulțimi de oameni, Isus a început să spună: „Această generație este una perfidă: solicită o dovadă divină; dar nu va primi alta decât cea a profetului Iona. ³⁰Pentru această generație, Fiul Omului va fi exact ce a fost Iona pentru niniveni. ³¹Regina din Est va fi un martor al acuzării pentru această generație; pentru că ea a venit de la mare distanță ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și totuși, aici este Unul mai mare decât Solomon! ³²La Judecată, bărbații din Ninive vor fi proba care va justifica acuzarea acestei generații; pentru că ei s-au pocăit în urma predicii lui Iona; și totuși, aici este Unul mai mare decât Iona! ³³Nimeni nu aprinde o lampă ca să o ascundă (*undeva*) sau ca să o pună sub un vas; ci o pune într-un suport, pentru ca cei care intră (*în acea cameră*) să beneficieze de lumina ei. ³⁴Ochiul este organul care percepe lumina pentru tine. Dacă el este sănătos, corpul tău va recepta toată lumina cu care acesta vine în contact. Dar dacă ochiul tău este bolnav, corpul tău va primi numai întuneric. ³⁵Fii atent la faptul că este posibil ca lumina pe care o receptezi astfel, să fie percepută ca întuneric! ³⁶Deci când corpul tău va fi total expus luminii, este ca atunci când ar beneficia de lumina unei lămpi mari aprinse.” ³⁷În timp ce vorbea Isus, un fariseu L-a invitat să servească masa de prânz în casa lui. El a intrat și s-a așezat la masă. ³⁸Fariseul s-a mirat observând că Isus nu Se spălase (*ritual*) pe mâini înainte de a servi masa. ³⁹Dar El i-a zis:

„Voi, fariseii, curățați partea exterioară a paharului și a farfuriei; dar interiorul vostru este plin de abuzuri și de răutate. ⁴⁰Nebunilor, oare Cel care a făcut exteriorul, nu a creat și interiorul? ⁴¹Mai bine începeți cu interiorul, făcând fapte care să demonstreze bunătate; și atunci vor fi curate și lucrurile care reprezintă exteriorul. ⁴²Dar (în prezent) voi sunteți într-o situație foarte periculoasă! În timp ce oferiți lui Dumnezeu a zecea parte (chiar) din mentă, din rută și din toate zarzavaturile, uitați să practicați dreptatea și dragostea de Dumnezeu... Trebuie să vă caracterizeze și acestea, în timp ce le faceți pe celelalte! ⁴³Vai de voi, farisei! Pentru că urmăriți să ocupați locurile privilegiate din sinagogi și vă place să fiți salutați cu cel mai mare respect de oameni în locuri publice! ⁴⁴Vai de voi, experți ai legii (mozaice) și farisei ipocriți! Pentru că voi sunteți ca mormintele care nu se văd și peste care oamenii umblă fără să știe (pe ce calcă).” ⁴⁵Unul dintre învățătorii legii (mozaice), I-a zis (lui Isus): „Învățătorule, cu aceste afirmații ne insultă și pe noi!” ⁴⁶Isus a răspuns: „Și voi, învățătorii legii (mozaice), sunteți într-o situație la fel de critică! Pentru că pretindeți oamenilor să respecte multe reguli; și astfel le dați responsabilități, fără să îi ajutați nici măcar cu un deget la îndeplinirea lor! ⁴⁷Vai de voi! Pentru că ați ajuns să renovați mormintele profeților omorâți de părinții voștri! ⁴⁸Prin acest gest, voi demonstrați că aprobați faptele părinților voștri. Ei i-au omorât, iar voi împodobiți mormintele celor omorâți de ei... ⁴⁹În consecință, Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, a zis: «Le voi trimite profeți și apostoli. Pe unii îi vor omorî, iar pe alții îi vor persecuta. ⁵⁰Și astfel, această generație va deveni vinovată de omorârea tuturor profeților care au existat de la crearea lumii...» ⁵¹Lista va începe cu Abel și se va termina cu Zaharia care a fost omorât între altar și Templu! Da, vă asigur că această generație va plăti pentru tot ce am amintit! ⁵²Vai de voi, experți ai legii (mozaice)! Pentru că voi ați monopolizat cunoașterea; și nu numai că v-ați plafonat, ci le-ați luat și altora dreptul la cunoaștere.” ⁵³După ce a ieșit de acolo, experții legii (mozaice) și fariseii au început să Îl determine pe Isus să vorbească, punându-I multe întrebări provocatoare. ⁵⁴Intenționau ca astfel să Îl poată acuza, folosindu-se (în acest scop) de propriile Lui declarații. **12** Mulțimile de oameni se adunau din nou cu miile. Atunci Isus S-a adresat discipolilor Săi, astfel: „Feriți-vă de «drojdia» fariseilor care se pune în evidență prin ipocrizia pe care o practică ei. ²Nu există niciun secret care (până la urmă) să nu fie cunoscut; și niciun lucru ascuns nu va rămâne nedevăluit. ³Deci, orice ați afirmat la întuneric, va fi spus la lumină; și orice ați vorbit șoptind la ureche într-o cameră, va fi făcut public (de pe acoperișul caselor). ⁴Vă spun în calitate de prieteni ai Mei: să nu vă temeți de cei care distrug corpul și care apoi nu mai pot face nimic. ⁵Ci să vă temeți de Cel care după ce a distrus corpul, are autoritatea să (vă) trimită în iad. Da, vă avertizez că de El trebuie să vă temeți! ⁶Deși vrăbiile sunt atât de ieftine încât se vând cinci bucăți pe doi bani, Dumnezeu are grijă de fiecare dintre ele. ⁷Iar în ce vă privește, chiar și firele de păr de pe cap vă sunt numărate! Deci să nu vă temeți; pentru că voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii. ⁸Vă asigur că cel

care Mă va prezenta înaintea oamenilor, va fi lăudat de Fiul Omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu. **9**Dar cine se va dezice de Mine înaintea oamenilor, va fi respins înaintea îngerilor lui Dumnezeu. **10**Oricine va vorbi împotriva Fiului Omului, va fi iertat; dar cine va rosti împotriva Spiritului Sfânt (*vre*)o blasfemie, nu va putea primi iertare. **11**Când vă vor duce în fața (*reprezentanților*) sinagogilor, înaintea guvernatorilor și înaintea autorităților, să nu vă îngrijorați cu privire la răspunsurile pe care va trebui să le dați pentru apărarea voastră. **12**Spiritul Sfânt vă va învăța, chiar în acele momente, ce va trebui să spuneți.” **13**Unul din mulțimea de oameni, I-a zis: „Învățătorule, spune fratelui meu să împartă (*corect*) moștenirea noastră.” **14**Isus i-a răspuns: „Omule, cine M-a desemnat pe Mine ca judecător ca să fac împărțirea moștenirii între voi?” **15**Apoi le-a zis: „Fiți atenți și evitați orice fel de lăcomie de bani; căci viața omului nu depinde de mulțimea lucrurilor pe care le are.” **16**Le-a mai spus și această parabolă: „Pământul unui om bogat produsese multe recolte. **17**El își zicea în gând: «Ce voi face? Nu mai am loc unde să pun atâtea cereale! **18**Am totuși o soluție: să stric vechile grânare și să fac altele mai mari, unde voi putea să adun toată recolta. **19**Apoi voi zice sufletului meu: ‘Ai aici tot ce îți trebuie pentru mulți ani! Odihnește-te, mănâncă, bea și bucură-te!’». **20**Dar Dumnezeu i-a zis: «Nebunule, chiar în această noapte îți voi lua sufletul! Ale cui vor fi toate aceste lucruri pe care le-ai adunat?» **21**Tot așa se va întâmpla și cu cel care își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.” **22**Apoi Isus le-a zis discipolilor Săi: „Acesta este motivul pentru care vă spun să nu vă îngrijorați cu privire la viața voastră, gândindu-vă la ce veți mânca; nici cu privire la corpul vostru, gândindu-vă cu ce îl veți îmbrăca. **23**Viața valorează mai mult decât hrana și corpul are o valoare mai mare decât îmbrăcămintea. **24**Priviți cu atenție la corbi: ei nu seamănă, nu au campanii de strângere a recoltei, nu au nici depozit de cereale și nici grânar; și totuși Dumnezeu le asigură hrana! Dar voi sunteți mult mai valoroși decât păsările! **25**Apoi, chiar dacă vă îngrijorați, care dintre voi ar reuși astfel să își lungească viața cu un cot? **26**Deci dacă îngrijorându-vă, nu puteți face nici cel mai mic lucru, ce rezolvați când vă neliniștiți cu privire la celelalte? **27**Priviți cu atenție la crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; și totuși, vă spun că nici Solomon în toată gloria lui, nu a avut haine atât de frumoase ca ale lor. **28**Deci dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată (*să ardă*) în cuptor, cu atât mai mult vă va asigura El și vouă îmbrăcămintea de care aveți nevoie! **29**Să nu vă încărcăți mintea cu gânduri despre ce veți mânca sau ce veți bea. **30**Aceasta este practica celorlalte națiuni. Iar Tatăl vostru vă cunoaște nevoile. **31**Fiți preocupați cu prioritate de Regatul lui Dumnezeu; și toate aceste lucruri vi se vor oferi suplimentar. **32**Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl tău îți oferă Regatul cu plăcere! **33**Vindeți ce aveți și faceți acte de binefacere. Să aveți pungii care nu se învechesc; și adunați-vă o comoară în cer, unde va fi ferită de hoți și de rugină. **34**Pentru că inima voastră va fi acolo unde vă este comoara! **35**Să fiți bine echipați și cu torțele aprinse. **36**Să vă comportați ca

niște oameni care își așteaptă stăpânul ca să îi deschidă atunci când se va întoarce de la nuntă. **37** Sclavii pe care stăpânul îi va găsi veghind la revenirea lui, sunt niște oameni fericiți! Vă spun că se va echipa, îi va pune să stea la masă și (*el personal*) îi va servi. **38** Când va veni el, indiferent că apare în timpul când își face serviciul de pază a doua sau a treia gardă, sclavii pe care îi va găsi veghind, sunt niște oameni fericiți. **39** Fiți siguri că dacă ar ști proprietarul unei case la ce oră va veni hoțul, ar veghea și nu i-ar permite să i-o spargă. **40** În mod asemănător, fiți și voi pregătiți, pentru că Fiul Omului va veni atunci când nu vă așteptați!” **41** Petru I-a zis: „Doamne, spui această parabolă (*numai*) pentru noi, sau ea îi vizează pe toți?” **42** Iar Iahve i-a zis: „Cine este sclavul serios și înțelept, care va fi desemnat de stăpân să dea hrană la timpul adecvat slugilor lui? **43** Cel care va proceda așa, va fi fericit la (*re*)venirea stăpânului. **44** Vă asigur că îi va oferi slujba de administrator al întregii lui averi. **45** Dar dacă acel sclav își va zice în inima lui: «Stăpânul meu întârzie să vină.»; și dacă va începe să bată bărbații și femeile din subordinea lui, să mănânce, să bea și să se îmbete, **46** stăpânul lui va reveni prin surprindere. Îl va tăia în bucăți și va avea destinul administratorilor care nu lucrează cu responsabilitate. **47** Sclavul care cunoștea regulile stabilite de stăpânul lui și nu le-a respectat, va fi pedepsit cu multe lovituri. **48** Dar cel care nu le cunoștea, deși ar merita o mare pedeapsă, va primi puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult (*ă administrare*), va avea o și mai mare responsabilitate. **49** Eu am venit să aduc (*un*) foc pe pământ; și doresc să se aprindă chiar acum! **50** Urmează să Mi se administreze un botez; și sunt intens preocupat ca acest lucru să se întâmple! **51** Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Vă asigur că nu; ci mai degrabă dezbinare! **52** De acum înainte, într-o casă unde vor fi cinci persoane, trei dintre ele vor fi în conflict cu două, iar două nu se vor înțelege cu celelalte trei. **53** Tatăl va fi în conflict cu fiul și invers; mama nu se va înțelege cu fiica și nici fiica nu va trăi în armonie cu mama; același lucru se va întâmpla în raporturile dintre soacră și noră...” **54** El a mai zis mulțimilor de oameni: „Când vedeți un nor care apare în timp ce soarele apune, ziceți imediat: «Vine ploaia.» Și așa se întâmplă. **55** Iar când constatați că suflă vântul dinspre Sud, ziceți: «Va fi caniculă.»; și exact așa se întâmplă! **56** Ipociților, cum se explică faptul că știți să interpretați aspectele pământului și ale cerului, dar în același timp nu înțelegeți semnificația acestor vremuri? **57** Și de ce nu judecați voi personal ce este corect? **58** Când te duci la tribunal împreună cu reclamantul tău, fă tot ce depinde de tine să te împaci cu el până ajungeți acolo. Astfel vei evita să fii adus în fața judecătorului, de unde ar urma să fii predat gardianului care te-ar băga în închisoare. **59** Te asigur că dacă ai ajunge acolo, nu ai mai putea ieși din ea decât după ce vei plăti până la ultimul ban (*pe care îl datorezi*).” **13** În acea vreme, au venit niște oameni și I-au relatat lui Isus despre galileenii pe care Pilat i-a omorât în timp ce își ofereau jertfele lor (*de animale*). **2** Isus le-a zis: „Credeți că ce s-a întâmplat se explică prin faptul că acei galileeni au fost mai păcătoși decât alții? **3** Eu vă asigur că răspunsul este «Nu!». Și dacă nu vă

pocăiți, toți veți fi distruși la fel! ⁴Sau credeți că cei optsprezece (*bărbați*) peste care a căzut turnul din Siloam, erau mai vinovați decât toți ceilalți locuitori ai Ierusalimului? ⁵Eu vă spun că nu; iar dacă nu vă pocăiți, toți veți muri la fel!” ⁶El a mai spus și această parabolă: „Un om avea un smochin sădit în via lui. A venit să culeagă fructe din el, dar nu le-a găsit. ⁷Atunci a zis viticultorului: «Sunt trei ani de când vin și doresc să culeg fructe produse de acest smochin. Taie-l! De ce să mai ocupe terenul în mod inutil?» ⁸Viticultorul i-a zis: «Stăpâne, mai lasă-l și acest an; voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi (*la rădăcină*). ⁹Poate că de acum încolo va produce fructe; iar dacă nu se va întâmpla așa, îl vei (*putea*) tăia!»” ¹⁰Isus învăța mulțimile de oameni într-o sinagogă, în ziua Sabatului. ¹¹Acolo era o femeie care de optsprezece ani era posedată de un spirit de invaliditate. Ea era cocoșată, fiindu-i imposibil să stea în poziție verticală. ¹²Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a zis: „Femeie, ești eliberată de handicapul tău!” ¹³El și-a întins mâinile peste ea; și imediat s-a îndreptat. Apoi glorifica pe Dumnezeu. ¹⁴Dar liderul sinagogii, fiind supărat pe Isus pentru că făcuse această vindecare în ziua Sabatului, a zis mulțimilor de oameni: „Sunt șase zile în care omul trebuie să lucreze. Veniți atunci să fiți vindecați; nu în ziua (*consacrată*) Sabatului!” ¹⁵Isus le-a răspuns: „Ipocriților! Care dintre voi nu își dezleagă boul sau măgarul de la iesle ca să îi ducă să îi adape în ziua de Sabat? ¹⁶Cu atât mai mult când este vorba despre această femeie – o fiică a lui Avraam! Satan o ținea legată de optsprezece ani. Oare nu era normal să i se desfacă această legătură în ziua destinată Sabatului?” ¹⁷În timp ce vorbea El astfel, toți dușmanii Lui au rămas rușinați; iar ceilalți se bucurau de lucrurile remarcabile pe care le făcea El. ¹⁸Isus a mai zis: „Cu ce se aseamănă Regatul lui Dumnezeu? Cu ce îl vom compara? ¹⁹Se aseamănă cu o sămânță de muștar semănată de un om în grădina lui. Ea a crescut, a devenit (*ca*) un copac mare, iar păsările zburătoare și-au făcut cuiburi în ramurile lui.” ²⁰El a zis din nou: „Cu ce voi asemana Regatul lui Dumnezeu? ²¹Se aseamănă cu drojdia pusă de o femeie în cocă; și astfel, compoziția este determinată să crească.” ²²Isus umbla prin orașe și prin sate, învățând poporul și călătorind spre Ierusalim. ²³Cineva L-a întrebat: „Doamne, oare sunt puțini cei salvați?” El i-a răspuns: ²⁴„Dați-vă tot interesul să intrați pe poarta strâmtă. Pentru că mulți vor intenționa să intre, dar nu vor putea. ²⁵Din momentul în care Stăpânul casei Se va ridica și va încuia ușa, voi veți rămâne afară, de unde veți începe să bateți și să ziceți: «Doamne, Doamne, deschide-ne!» Iar El vă va răspunde: «Nu știu de unde proveniți!» ²⁶Atunci veți începe să ziceți: «Noi am mâncat și am băut în fața Ta; și (*chiar*) pe străzile noastre ai învățat mulți oameni!» ²⁷Dar El va răspunde: «Vă asigur că nu știu de unde sunteți. Plecați din fața Mea! Voi ați trăit sfidând legile Mele!» ²⁸Veți plânge și veți strânge din dinți când veți vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți profeții în Regatul lui Dumnezeu, iar pe voi excluși din el... ²⁹Vor veni (*oameni*) de la Est și de la Vest, de la Nord și de la Sud – și vor sta la masă în Regatul lui Dumnezeu. ³⁰Să știți că cei care vor fi ultimii, vor ajunge (*să fie*) primii; iar cei care vor fi

primii, vor ajunge ultimii.” ³¹În aceeași zi au venit câțiva farisei (*la Isus*) și I-au zis: „Pleacă de aici, pentru că Irod intenționează să Te omoare!” ³²Isus le-a răspuns: „Duceți-vă și spuneți acelei vulpi astfel: «Să știi că fac exorcizări și vindecări azi și mâine; iar a treia zi voi înceta (*să le mai fac*).»” ³³Dar azi, mâine și poimâine Mă deplasez pe drumul pe care am plecat; pentru că este imposibil ca un profet să moară în exteriorul Ierusalimului.” ³⁴„Ierusalim! Ierusalim! Tu omori pe profeți și dai cu pietre în cei trimiși la tine! De atâtea ori am vrut să îi adun pe fiii tăi așa cum își strânge găina puii sub aripi; dar ai refuzat!... ³⁵Acum, această casă vă va rămâne fără locuitori: pentru că nu Mă veți mai vedea până veți zice: «Este binecuvântat Cel care vine în numele lui Iahve!»” ¹⁴Într-o (*altă*) zi de Sabat, Isus a intrat să servească masa în casa unuia dintre liderii fariseilor. Ceilalți (*farisei*) Îl urmăreau de la mică distanță. ²Înainte Lui a venit un om care era bolnav de hidropizie. ³Isus S-a adresat învățătorilor legii (*mozaice*) și fariseilor, zicându-le: „Este permis oare să vindecăm în ziua de Sabat, sau este interzis?” ⁴Dar ei tăceau. Atunci Isus l-a apucat de mână pe acel om; și după ce l-a vindecat, i-a dat ocazia să plece. ⁵Apoi le-a zis: „Cine dintre voi nu își scoate imediat copilul sau boul din fântână, dacă se întâmplă să îi cadă acolo în ziua Sabatului?” ⁶După ce a fost pusă această întrebare, nimeni nu a răspuns nimic. ⁷Apoi, când a văzut că cei invitați își alegeau locurile onorabile, le-a spus o parabolă, zicând: ⁸„Când ești invitat la nuntă, să nu ocupi locul din față. Ar fi posibil ca altcineva dintre cei invitați să fie mai apreciat decât tine. ⁹În consecință, cel care v-a invitat, ar putea să îți zică: «Oferă locul tău acelui om!» Atunci vei fi obligat să ocupi rușinat ultimul loc... ¹⁰Deci atunci când ești invitat, ocupă de la început ultimul loc; pentru ca atunci când va veni cel care te-a invitat, să îți zică: «Prietene, mută-te mai în față!» Acest gest te va onora în fața celorlalți invitați; ¹¹pentru că oricine se înalță (*singur*), va fi smerit; iar cine se smerește, va fi înălțat.” ¹²Apoi S-a adresat și celui care Îl invitase: „Când oferi o masă de prânz sau o cină, să nu îți chemi nici prietenii, nici frații, nici rudele și nici vecinii bogați; pentru ca să eviți situația în care ei te-ar recompensa pentru gestul tău, făcându-ți aceeași invitație. ¹³Ci atunci când oferi o masă, cheamă pe săraci, pe infirmi, pe șchiopi și pe orbi. ¹⁴Procedând așa, vei fi un om fericit; pentru că deși ei nu au posibilitatea să te recompenseze, vei primi recompensa la învierea celor corecți.” ¹⁵Auzind aceste cuvinte, unul dintre cei care participau la acea masă, I-a zis (*lui Isus*): „Cel care va servi masa în Regatul lui Dumnezeu, este un om fericit!” ¹⁶Isus i-a răspuns: „Un om a oferit o cină la care a avut mulți invitați. ¹⁷La ora când trebuia servită masa, și-a trimis sclavul să spună celor invitați: «Veniți! Totul este pregătit!» ¹⁸Dar fiecare dintre ei a refuzat invitația, scuzându-se. Primul i-a transmis următorul mesaj: «Te rog să mă ierți că te refuz; dar (*tocmai*) am cumpărat un teren agricol și trebuie să mă duc să îl văd.» ¹⁹Altul a zis: «Am cumpărat cinci perechi de boi și trebuie să mă duc să îi testez; deci te rog să mă ierți (*pentru că voi absentă*).» ²⁰Un altul i-a zis: «Tocmai m-am căsătorit. Acesta este motivul pentru care nu pot veni.» ²¹Sclavul s-a întors și a prezentat

stăpânului lui aceste răspunsuri. Atunci stăpânul s-a înfuriat și a zis sclavului: «Du-te repede și adu aici pe cei săraci, pe infirmi, pe orbi și pe șchiopi din locurile publice și de pe străzile orașului.» ²²După ce a executat ordinul stăpânului lui, sclavul a zis: «Stăpâne, am făcut cum ai ordonat; și tot mai este loc.» ²³Atunci stăpânul i-a zis sclavului: «Mergi pe drumuri, pe cărări și adu-i aici pe toți aceia pe care îi vei întâlni – ca să mi se umple casa. ²⁴Pentru că vă asigur că niciunul dintre cei invitați (*inițial*) nu va gusta din cina mea!» ²⁵Isus era însoțit de mari mulțimi de oameni. El s-a întors și le-a zis: ²⁶„Dacă vine cineva la Mine și nu își urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații, surorile, ba chiar și propria persoană, nu poate fi discipolul Meu. ²⁷Acela care nu își poartă crucea și nu Mă urmează, nu Îmi poate fi discipol. ²⁸Cine dintre voi nu își face calculele cheltuielilor când intenționează să construiască un turn – pentru a vedea dacă va putea să îl termine? ²⁹Altfel, după ce i-a pus temeliala, constatând că nu poate finaliza construirea lui, cei care îl vor vedea, îl vor ridiculiza, ³⁰zicând: «Acest om nu a fost capabil să termine ce a început (*să construiască*)!» ³¹Sau care rege, atunci când se duce să lupte contra altuia, nu se consultă mai întâi – să se convingă dacă va putea să meargă (*la luptă*) cu zece mii de oameni împotriva celui care vine să lupte având douăzeci de mii? ³²Dacă va constata că nu are șanse să învingă, renunță la luptă; și în timp ce este departe de celălalt (*rege*), își trimite reprezentanții, propunându-i pacea. ³³În mod asemănător, niciunul dintre voi nu poate fi discipolul Meu dacă nu renunță la tot ce are. ³⁴Sarea este bună atât timp cât își păstrează proprietatea de a săra; dar dacă și-a pierdut-o, oare cum și-ar mai reface-o? ³⁵Atunci nu mai este utilă nici pentru pământ, nici ca gunoi, ci este abandonată. Cine este atent la mesajul Meu, să rețină aceste lucruri!” ¹⁵ Toți colecții de impozite și toți păcătoșii se apropiau de Isus ca să Îi asculte mesajul. ²Fariseii și învățătorii legii (*mozaice*) comentau, zicând: „Acest Om îi primește pe păcătoși și mănâncă împreună cu ei!” ³Dar El le-a spus următoarea parabolă: ⁴„Să presupunem că aveți o sută de oi și pierdeți pe una dintre ele. Care dintre voi nu ar lăsa pe celelalte nouăzeci și nouă pe câmp, ca să se ducă să o găsească pe cea pierdută? ⁵Și după ce a găsit-o, o pune bucuros pe umeri. ⁶Apoi, când se întoarce acasă, chemându-și prietenii și vecinii, le zice: «Bucurați-vă împreună cu mine, pentru că mi-am găsit oaia care fusese pierdută!». ⁷În mod asemănător, în cer va fi mai multă bucurie pentru un singur păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de oameni corecți care nu au nevoie de pocăință. ⁸Sau dacă o femeie are zece drahme (*de argint*) și pierde una dintre ele, oare nu va aprinde o lumină și nu va mătura casa cu atenție până o va găsi? ⁹Iar după ce a găsit-o, își cheamă prietenii și vecinele, zicându-le: «Bucurați-vă împreună cu mine; pentru că am găsit drahma pe care o pierdusem!» ¹⁰În mod asemănător, îngerii lui Dumnezeu se bucură pentru un singur păcătos care se pocăiește.” ¹¹El a mai zis: „Un om avea doi fii. ¹²Cel mai tânăr dintre ei i-a zis tatălui lui: «Tată, dă-mi partea care îmi revine din avere!» Iar tatăl le-a împărțit ce avea. ¹³După câteva zile, cel mai tânăr fiu și-a transformat tot ce avea în bani și a plecat într-o țară

îndepărtată. Acolo a risipit totul, trăind imoral. ¹⁴După ce a cheltuit toți banii, în acea țară a fost foamete; iar el a început să suporte lipsuri. ¹⁵Atunci s-a angajat să lucreze pentru unul dintre locuitorii acelei țări. Acela l-a trimis pe câmpurile lui, să îi păzească porcii. ¹⁶Își dorea foarte mult să mănânce și el roșcovele pe care le consumau porcii; dar nu i le oferea nimeni... ¹⁷Atunci și-a revenit și a zis: «Toți angajații tatălui meu au pâine din abundență, iar eu mor de foame aici! ¹⁸Voi pleca din acest loc, mă voi duce la tatăl meu și îi voi zice: ‘Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta. ¹⁹Nu mai merit să mă numesc fiul tău. Acceptă-mă ca pe unul dintre angajații tăi!’». ²⁰S-a ridicat și a plecat la tatăl lui. Când era încă departe, tatăl lui l-a văzut și i s-a făcut milă de el. A alergat (*înaintea lui*), l-a îmbrățișat și l-a sărutat. ²¹Fiul i-a zis: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta. Nu mai merit să mă numesc fiul tău.» ²²Dar tatăl a zis sclavilor lui: «Aduceți repede cea mai bună haină și îmbrăcați-l cu ea! Puneți-i un inel în deget și încălțăminte în picioare! ²³Aduceți vițelul îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să sărbătorim; ²⁴pentru că acest fiu al meu era mort și a înviat; era pierdut și a fost găsit!» Și au început să își manifeste bucuria. ²⁵Fiul lui cel mai mare era la câmp. Când s-a întors și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri. ²⁶A chemat pe unul dintre sclavi și l-a întrebat ce se întâmplă. ²⁷Acel sclav a răspuns: «A revenit fratele tău; iar tatăl tău a tăiat vițelul îngrășat, pentru că l-a revăzut sănătos.» ²⁸Atunci el s-a înfuriat și nu a vrut să intre în casă. Tatăl lui a ieșit și l-a rugat să intre. ²⁹Dar el i-a răspuns: «Vezi că îți slujesc ca un sclav de atâția ani și niciodată nu ți-am încălcat deciziile. Și (*totuși*) mie nu mi-ai dat niciodată măcar un ied ca să sărbătoresc cu prietenii mei. ³⁰Iar acum, când a venit acest fiu al tău care și-a consumat averea împreună cu prostituatele, i-ai tăiat vițelul îngrășat!» ³¹Tatăl i-a zis: «Fiule, tu ești permanent cu mine; și tot ce am, îți aparține! ³²Dar trebuia să sărbătorim și să ne bucurăm; pentru că acest frate al tău era mort și a înviat; era pierdut și a fost găsit!»” **16** Isus a mai spus discipolilor Săi: „Un om bogat avea un administrator care a fost acuzat că îi risipește averea. ²El l-a chemat și i-a zis: «Aud spunându-se lucruri grave despre tine! Deci fă-mi un raport cu privire la activitatea ta ca administrator; pentru că (*în consecință*) nu mai poți exercita această funcție.» ³Administratorul și-a zis: «Ce voi face atunci când stăpânul îmi va lua administrația? Nu aș fi capabil să supraviețuiesc muncind cu sapa; și (*apoi*) mi-ar fi rușine să cerșesc. ⁴Dar știu ce aș putea să fac (*acum*) pentru ca oamenii să mă primească în casele lor atunci când voi pierde această slujbă!» ⁵A chemat pe fiecare dintre cei care erau datori stăpânului lui; și apoi a zis primului (*datornic*): «Cât ești dator stăpânului meu?» ⁶El a răspuns: «O sută de bați de ulei.» Atunci (*administratorul*) i-a zis: «Scrie aici repede pe chitanță (*numai*) cincizeci.» ⁷Apoi a zis altuia: «Dar tu, cât trebuie să dai înapoi (*stăpânului*)?» El a răspuns: «O sută de cori de grâu.» Atunci (*administratorul*) a zis: «Scrie pe chitanță (*numai*) optzeci.» ⁸Stăpânul l-a lăudat pe acest administrator incorect, pentru că acționase în mod înțelept. Să știți că în relațiile cu semenii lor, oamenii acestei lumi sunt mai înțelepți decât

fiii luminii. ⁹Iar Eu vă spun: Folosiți-vă (*înțelept*) bogățiile pentru care nu aveți dreptul de proprietar. Și astfel, când veți muri, veți beneficia de prietenia celor care vă vor primi în locuințele lor eterne. ¹⁰Cine este corect în administrarea lucrurilor de mică valoare, este corect și când le va administra pe cele de mare valoare; iar cine este necinstit în administrarea celor mai ne semnificative bunuri, va fi necinstit și când va administra bunuri valoroase. ¹¹Deci dacă nu ați procedat corect cu bogățiile față de care nu aveți dreptul de proprietar, cine vă va oferi adevăratele bogății? ¹²Și dacă nu ați fost cinstiți administrând proprietatea altuia, cine vă va oferi o proprietate personală? ¹³Niciun slujitor nu poate servi (*la fel*) doi stăpâni. Ori va urî pe unul și va iubi pe celălalt, ori va aprecia pe unul și va desconsidera pe celălalt. Nu puteți fi în același timp atât sclavii lui Dumnezeu, cât și ai bogățiilor.” ¹⁴Fariseii care ascultaseră aceste cuvinte, Îl ridiculizau (*pe Isus*). Ei procedau astfel pentru că iubeau banii. ¹⁵Isus le-a zis: „Voi vă dați interesul să vă prezentați corecți în fața oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Și astfel, ce este apreciat de oameni, nu are nicio valoare pentru Dumnezeu. ¹⁶Până la apariția lui Ioan (*Botezătorul*), oamenii au avut «Legea» și «Profeții». Dar de atunci încolo, se predică Vestea Bună a Regatului lui Dumnezeu; și cine intră în el, o face foarte decis! ¹⁷Este mai ușor să dispară cerul și pământul decât să fie anulată măcar o literă din «Lege»! ¹⁸Oricine își abandonează soția și își ia altă femeie (*ca soție*), comite adulter (*față de prima*); iar bărbatul care se căsătorește cu femeia abandonată (*de altul*), comite adulter (*față de fostul ei soț*). ¹⁹A fost un om bogat, care se îmbrăca cu haine scumpe și în fiecare zi trăia bucurându-se de o viață de lux. ²⁰La ușa lui stătea un om sărac, numit Lazăr, care avea corpul plin de bube. ²¹Ar fi dorit mult să se sature cu resturile care cădeau de la masa bogatului. (*În acest timp*), câinii veneau și îi lingeau rănilor. ²²Dar într-o zi, Lazăr a murit; și a fost dus de îngeri lângă Avraam. Apoi a murit și bogatul; și l-au înmormântat. ²³În timp ce era el în locuința morților, chinându-se, a privit în sus și l-a văzut pe Avraam împreună cu Lazăr. ²⁴Atunci a strigat: «Părinte Avraam, ai milă de mine și trimite pe Lazăr să îmi înmoaie degetul în apă și să îmi răcorească limba; pentru că mă chinuiesc foarte rău în acest foc!» ²⁵Avraam i-a răspuns: «Fiule, amintește-ți că în timpul vieții, tu ai primit lucrurile bune, iar Lazăr pe cele rele. Acum, el este într-un loc confortabil, iar tu în agonie! ²⁶În plus, între noi și voi a fost pusă o mare prăpastie care face imposibilă trecerea dintr-o parte în alta.» ²⁷Bogatul a zis: «Părinte, atunci te rog să trimiți pe Lazăr la familia tatălui meu, ²⁸unde mai am cinci frați; și să îi avertizeze, ca să nu vină și ei în acest loc de chin!» ²⁹Dar Avraam i-a răspuns: «Au acolo scrierile lui Moise și ale profetilor – să asculte de ele!» ³⁰El a zis: «Nu, părinte Avraam, ci dacă se va duce la ei cineva dintre cei care au murit, se vor pocăi!» ³¹Avraam i-a răspuns: «Dacă nu ascultă de Moise și de profeti, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți!»” ¹⁷ Isus le-a zis apoi discipolilor Săi: „Este imposibil să nu apară ocazii de păcătuire. Dar vai de acela prin care vin ele! ²Decât să provoace la păcătuire pe unul dintre acești micuți, mai bine i s-ar lega de gât o piatră de

moară și apoi ar fi (*astfel*) aruncat în mare. **3**Fiți atenți la voi înșivă! Dacă cel de lângă tine păcătuiește împotriva ta, reproșează-i acest fapt! Și dacă regretă ce a făcut, iartă-l! **4**Să îl ierți chiar dacă ar păcătui de șapte ori pe zi față de tine și dacă tot de atâtea ori îți spune «Iartă-mă!» **5**Atunci apostolii au zis lui Isus: „Mărește-ne credința!” **6**El a zis: „Dacă ați avea credință (*măcar*) cât o sămânță de muștar, ați zice acestui dud: «Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare!», și ar executa ce i-ați cerut! **7**Să presupunem că aveți un sclav care lucrează pământul și merge cu oile la păscut. Când acesta se întoarce de la câmp, care dintre voi i-ar zice: «Vino și așază-te la masă!»? **8**Oare nu ar fi mult mai normal să îi spună «Pregătește masa și servește-mă; apoi vei putea lua masa și tu!»? **9**Se va simți el dator (*să-i mulțumească*) sclavului pentru că a făcut ceva care (*oricum*) era dator să facă?! Nu cred! **10**În mod asemănător, atunci când ați făcut tot ce vi s-a ordonat, să ziceți și voi: «Suntem niște sclavi care nu merită laude. Doar ne-am făcut datoria!» **11**În timp ce călătorea spre Ierusalim, Isus a trecut printre Samaria și Galileea. **12**Când intra într-un sat, a întâlnit zece leproși. Ei au stat la distanță de El **13**și au strigat: „Isus, Învățătorule, ai milă de noi!” **14**Când i-a văzut, Isus le-a zis: „Duceți-vă și prezentați-vă în fața preoților!” În timp ce se duceau, au fost curățați (*de lepră*). **15**Unul dintre ei, atunci când a constatat că este vindecat, s-a întors și lăuda pe Dumnezeu cu vocea lui. **16**Apoi s-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus și I-a mulțumit. El era samaritean... **17**Isus a zis: „Oare nu au fost vindecați toți cei zece? Unde sunt ceilalți nouă? **18**Oare de ce s-a întors doar acest străin ca să Îl glorifice pe Dumnezeu?” **19**Apoi i-a zis: „Ridică-te! Poți pleca! Credința ta te-a salvat!” **20**Fariseii L-au întrebat pe Isus când va veni Regatul lui Dumnezeu. Răspunzându-le, El le-a zis: „Regatul lui Dumnezeu nu își face apariția într-un mod care să îl facă vizibil cu ochii. **21**Nu se va putea zice despre el «Este aici!» sau «Este acolo!»; pentru că Regatul lui Dumnezeu este (*deja*) între voi!” **22**Apoi le-a zis discipolilor Săi: „Va veni timpul când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului Omului, dar vă va fi imposibil! **23**Vi se va zice: «Este aici!» sau «Este acolo!»; dar să nu vă duceți și nici să nu îi urmați (*pe cei care fac aceste afirmații*). **24**Pentru că Fiul Omului, în ziua stabilită pentru revenirea Lui, Își va face apariția la fel ca fulgerul care luminează tot cerul. **25**Dar până atunci, trebuie ca mai întâi să fie respins de oamenii acestei generații, care Îi vor face multe rele. **26**În zilele (*dinaintea revenirii*) Fiului Omului, se va întâmpla exact ca în vremea când trăia Noe: **27**oamenii mâncau, beau și se căsătoreau până când Noe a intrat în corabie. Apoi a venit potopul care i-a distrus pe toți... **28**Ce se va întâmpla, va semăna și cu zilele în care trăia Lot. Atunci oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau și construiau; **29**dar când Lot a ieșit din Sodoma, au murit toți sub o ploaie de foc și de sulf. **30**La fel se va întâmpla și în ziua când Fiul Omului Își va face apariția. **31**Atunci, cine va fi pe terasa casei, să nu coboare să își ia vasele din ea; iar cine va fi la câmp, să nu se mai întoarcă. **32**Amintiți-vă de soția lui Lot! **33**Oricine va intenționa să își scape viața, o va pierde; și oricine va accepta să și-o piardă, o va recupera! **34**Să știți că în acea noapte,

dintre doi bărbați care dorm în același pat, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. **35**Dintre două femei care vor măcina la aceeași moară, una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată. **36**Dintre doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, iar altul va fi lăsat.” **37**Discipolii L-au întrebat: „Unde, Doamne?” Iar El le-a răspuns: „Vulturii se adună în locul unde există un cadavru!” **18** Isus le-a spus apoi o parabolă, ca să le demonstreze că trebuie să se roage permanent, cu insistență. **2**El le-a zis: „Într-un oraș exista un judecător care nu se temea de Dumnezeu și căruia nu îi era rușine de oameni. **3**În acel oraș exista și o văduvă care venea și îl solicita frecvent, zicând: «Fă-mi dreptate în procesul pe care îl am cu cel care m-a reclamat!» **4**Mult timp, el a refuzat să îi facă dreptate. Dar în final și-a zis: «Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu și nu îmi este rușine de oameni (*pentru faptele mele*), **5**măcar pentru deranjul pe care mi-l produce insistența acestei văduve, îi voi face dreptate!»” **6**Iahve a adăugat: „Ați auzit ce a spus judecătorul incorect? **7**Oare Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Săi care strigă la El ziua și noaptea cerându-I ajutorul? Deși (*aparent*) El întârzie să le răspundă, **8**vă asigur că le va face dreptate în scurt timp. Dar atunci când Fiul Omului va veni pe pământ, va găsi El credință?” **9**A mai spus încă o parabolă. Aceasta îi viza pe unii care se considerau „corecți” și îi desconsiderau pe ceilalți. **10**„Doi oameni au mers la templu să se roage. Unul era fariseu, iar celălalt era colector de impozite. **11**Fariseul stătea în picioare separat și se ruga astfel: «Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: jefuitori, nedrepti, adulteri; și nici ca acest colector de impozite... **12**Eu postesc de două ori pe săptămână și dau zece la sută din toate veniturile mele.» **13**Colectorul de impozite stătea la distanță mai mare și nu avea curajul nici să privească spre cer; ci își bătea pieptul și zicea: «Dumnezeule, sunt păcătos! Ai milă de mine!» **14**Eu vă asigur că nu primul, ci acesta s-a întors acasă considerat corect. Pentru că oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat.” **15**I-au fost aduși niște copii ca să îi atingă cu mâinile. Dar discipolii au făcut reproșuri celor care îi aduceau. **16**Isus i-a chemat pe copii și a zis (*celorlalți*): „Lăsați-i pe copii să vină la Mine! Nu le refuzați această dorință! Pentru că Regatul lui Dumnezeu aparține celor care sunt ca ei! **17**Vă spun adevărul: nimeni nu va intra în Regatul lui Dumnezeu dacă nu îl va primi ca un copil!” **18**Unul dintre lideri L-a întrebat pe Isus: „Bunule Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața eternă?” **19**Isus i-a răspuns: „De ce Mă numești bun? Cu excepția lui Dumnezeu, nimeni nu este bun. **20**Cunoști poruncile: să nu comiți adulter, să nu comiți crimă, să nu furi, să nu faci o declarație falsă, să îți cinstești tatăl și mama.” **21**El I-a zis: „Am respectat toate aceste cerințe încă de când eram tânăr.” **22**Când a auzit acest răspuns, Isus i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru. Vinde tot ce ai, împarte săracilor banii (*astfel*) obținuți și vei avea o comoară în cer. Apoi vino și urmează-Mă!” **23**Când a auzit el aceste cuvinte, a rămas foarte dezamăgit; pentru că avea multe bogății. **24**Isus l-a văzut întristat și a zis (*celorlalți*): „Cei care au averi, vor intra foarte greu în Regatul lui Dumnezeu! **25**Îi este mai ușor unei cămile să treacă prin urechea acului, decât unui bogat să intre în Regatul lui

Dumnezeu!” ²⁶Cei care Îl ascultau, au zis: „În acest caz, cine poate să fie salvat?” ²⁷Isus le-a răspuns: „Ce este imposibil oamenilor, Îi este posibil lui Dumnezeu.” ²⁸Atunci Petru a zis: „Vezi că noi am lăsat totul și Te-am urmat...” ²⁹Dar Isus le-a zis: „Vă asigur că acela care a renunțat pentru Regatul lui Dumnezeu la: casă, soție, frați, părinți sau copii, ³⁰va primi mai mult în această viață, iar în existența viitoare va beneficia de viața eternă.” ³¹Isus i-a luat separat pe cei doisprezece (*discipoli*) și le-a zis: „Să știți că mergem la Ierusalim, unde se va întâmpla tot ce au scris profeții despre Fiul Omului. ³²El va ajunge la discreția neevreilor, care Îl vor ridiculiza, Îl vor defăima și Îl vor scuipa. ³³Apoi, după ce Îl vor bate cu nuiiele, Îl vor omorî. Dar a treia zi (*de la moartea Lui*), va învia!” ³⁴Ei nu percepeau semnificația acestor cuvinte, pentru că ea le era inaccesibilă; și astfel, nu au înțeles nimic din tot ce le spunea (*El*). ³⁵În timp ce Isus Se apropia de Ierihon, a trecut pe un drum la marginea căruia era un orb care cerșea. ³⁶Când a auzit mulțimea de oameni trecând, (*orbul*) a întrebat ce se întâmplă. ³⁷Ei i-au spus: „Trece Isus din Nazaret.” ³⁸Atunci el a strigat: „Isus, fiul lui David, ai milă de mine!” ³⁹Cei care mergeau înainte, îl certau și îi cereau să tacă. Dar el striga mai tare: „Isus, fiul lui David, ai milă de mine!” ⁴⁰Isus S-a oprit și a poruncit ca orbul să fie adus la El. După ce s-a apropiat de El, Isus l-a întrebat: ⁴¹„Ce dorești să îți fac?” El a răspuns: „Doamne, doresc să pot vedea!” ⁴²Isus i-a zis: „Primește-ți vederea! Credința ta te-a vindecat!” ⁴³Imediat, orbul și-a primit vederea și a mers după Isus, glorificând pe Dumnezeu. Când au văzut ce se întâmplase, toți oamenii care erau acolo au lăudat pe Dumnezeu. **19** Isus intrase în Ierihon și traversa orașul. ²Acolo locuia un om numit Zacheu – șeful colecțiilor de impozite. ³El intenționa să vadă pe Isus; dar din cauza mulțimii de oameni, îi era imposibil; pentru că era mic de statură. ⁴Atunci a alergat înainte pe drumul pe care urma să treacă (*Isus*) și s-a urcat într-un sicomor, ca să Îl poată vedea. ⁵Când a ajuns în acel loc, Isus a privit în sus și i-a zis: „Zacheu, coboară repede; pentru că azi trebuie să rămân în casa ta!” ⁶Zacheu a coborât imediat și L-a primit cu bucurie. ⁷Când au văzut acest lucru, toți comentau, zicând: „A intrat să găzduiască la un om păcătos!” ⁸Dar Zacheu a zis lui Isus: „Să știi, Doamne, că am decis să dau săracilor jumătate din averea mea; și voi restitui oamenilor de patru ori sumele de bani cu care i-am înșelat!” ⁹Isus a zis: „Azi a intrat salvarea în această casă; pentru că și el este unul dintre descendenții lui Avraam; ¹⁰(și beneficiază de faptul că) Fiul Omului a venit să caute și să salveze pe cei care erau pierduți!” ¹¹În timp ce ascultau ei aceste lucruri, fiind aproape de Ierusalim, Isus a mai spus o parabolă pentru cei care credeau că Regatul lui Dumnezeu își va face apariția în scurt timp. ¹²În consecință, El le-a zis: „Un nobil a plecat într-o țară îndepărtată, de unde urma să revină după ce era investit ca rege. ¹³A chemat zece sclavi și le-a dat zece mine, zicându-le: «Faceți comerț cu ele până voi reveni!» ¹⁴Dar concetățenii lui îl urau; și au trimis o delegație cu următorul mesaj: «Nu vrem ca acest om să fie regele nostru!» ¹⁵Când a revenit după ce și-a luat regatul, a dat ordin să vină sclavii cărora le dăduse banii, ca să vadă

cât câștigase fiecare din comerțul făcut cu ei. ¹⁶Primul și-a prezentat raportul, zicând: «Stăpâne, cu mina ta am mai câștigat alte zece mine!» ¹⁷El i-a zis: «Excelent! Ești un sclav bun! Fiindcă ai demonstrat că ești capabil să administrezi bine puține lucruri, primești din partea mea autoritatea de a administra zece orașe!» ¹⁸A venit al doilea (*sclav*) și a zis: «Stăpâne, cu mina ta am mai câștigat alte cinci mine!» ¹⁹El i-a zis: «Îți ofer și ție autoritatea de a administra cinci orașe!» ²⁰Un alt sclav, i-a zis: «Stăpâne, poftim mina pe care am păstrat-o într-un prosop; ²¹pentru că mi-a fost frică, știind că ești un om dur care ia de unde nu a pus și care seceră ce nu a semănat...» ²²Stăpânul i-a zis: «Sclav rău, te voi judeca în conformitate cu afirmațiile tale. Deci știai că sunt un om dur, care ia de unde nu a pus și care seceră ce nu a semănat. ²³În acest caz, de ce nu ai dus banii la cei care se ocupă cu schimbul lor, ca să îi fi luat înapoi cu dobândă?» ²⁴Apoi le-a zis celor care erau prezenți acolo: «Luați-i mina și dați-o celui care are zece mine!» ²⁵Ei i-au zis: «Stăpâne, el are (*deja*) zece mine!» ²⁶Dar el le-a răspuns: «Da, celui care are, i se va (*mai*) da; dar celui care nu are, i se va lua chiar și ce are!» ²⁷Iar despre dușmanii mei care mi-au refuzat dreptul de a governa, am decis să îi aduc aici și să fie omorâți în fața mea!» ²⁸După ce a vorbit astfel, Isus a plecat și și-a continuat drumul, mergând spre Ierusalim. ²⁹Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania care sunt în apropierea muntelui numit „al Măslinilor”, Isus și-a trimis doi dintre discipoli, ³⁰zicând: „Duceți-vă în satul din fața voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a încălecat nimeni niciodată. Dezlegați-l și aduceți-Mi-l. ³¹Dacă vă va întreba cineva «De ce îl dezlegați?», să îi spuneți: «Stăpânul are nevoie de el!»” ³²Cei care fuseseră trimiși, s-au dus și au găsit totul așa cum le spusese Isus. ³³În timp ce dezlegau măgărușul, stăpânii lui le-au zis: „De ce dezlegați măgărușul?” ³⁴Ei au răspuns: „Stăpânul are nevoie de el.” ³⁵Și au adus măgărușul la Isus. Apoi și-au pus hainele pe măgăruș, iar pe Isus L-au pus călare deasupra. ³⁶În timp ce mergea Isus, oamenii își întindeau hainele pe drum. ³⁷Când S-a apropiat de Ierusalim, în dreptul pantei care coboară dinspre Muntele Măslinilor, toți discipolii erau plini de bucurie; și au început să laude pe Dumnezeu cu mare intensitate în vocea lor pentru toate minunile pe care le văzuseră. ³⁸Ei ziceau: „Regele care vine în numele lui Iahve, este binecuvântat! Pace în cer și glorie lui Dumnezeu!” ³⁹Unii dintre fariseii care erau în acea mulțime de oameni, au zis lui Isus: „Învățătorule, ceartă-Ți discipolii!” ⁴⁰El le-a răspuns: „Vă spun că dacă ei vor tăcea, vor striga pietrele!” ⁴¹Când S-a apropiat de oraș și l-a văzut, Isus a plâns pentru el, ⁴²zicând: „Ce bine ar fi fost să fi cunoscut și tu măcar în această zi lucrurile care puteau să îți ofere pacea! Dar acum nu le mai poți înțelege! ⁴³Vei fi obligat să trăiești zile când dușmanii tăi te vor încercui cu șanțuri, te vor înconjura și te vor asedia din toate părțile. ⁴⁴Te vor distruge împreună cu toți locuitorii din tine și nu vor lăsa nici măcar două pietre împreună – pentru că nu ai cunoscut vremea când ți s-a oferit posibilitatea salvării...” ⁴⁵Apoi Isus a intrat în Templu și a început să dea afară pe cei care făceau comerț în el, ⁴⁶zicându-le: „Este scris: «Casa Mea se va numi o casă de

rugăciune.» Dar voi ați făcut din ea un cuib de infractori!” 47 Isus învăța în fiecare zi mulțimile de oameni care erau în Templu. În acest timp, liderii preoților, învățătorii legii (*mozaice*) și conducătorii națiunii (*iudaice*) intenționau să Îl omoare. 48 Dar ei încă nu aveau o strategie de evitare a reacției poporului care Îl asculta cu mare interes. 20 Într-o zi, Isus învăța mulțimea de oameni din apropierea templului, predicându-i Vestea Bună. Atunci au venit la El liderii preoților, învățătorii legii mozaice și conducătorii poporului (*evreu*). 2 Aceștia I-au zis: „Spune-ne: cu aprobarea cui faci aceste lucruri? Cine Te-a autorizat să le faci?” 3 Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Am și Eu o întrebare. Doresc să știu: 4 De unde provenea botezul lui Ioan – din cer, sau de la oameni?” 5 Dar ei au ezitat să răspundă și gândeau astfel: „Dacă răspundem «Din cer.», ne va zice «Atunci, de ce nu l-ați crezut?»». 6 Iar dacă vom răspunde «De la oameni.», tot poporul ne va omorî cu pietre; pentru că oamenii sunt convinși că Ioan a fost un profet.” 7 Atunci au răspuns lui Isus că nu știu de unde provenea botezul lui Ioan. 8 Iar Isus le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune în baza cărei autorizări fac aceste lucruri!” 9 Apoi a început să spună poporului această parabolă: „Un om a plantat o viță de vie, a arendat-o unor viticultori și a plecat pentru un timp îndelungat într-o altă țară. 10 Când era timpul strângerii fructelor, (*proprietarul viei*) a trimis la viticultori un sclav, ca să îi dea partea lui din producția de struguri. Dar viticultorii l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. 11 A trimis un alt sclav; dar viticultorii l-au bătut și pe acela, l-au ridiculizat și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. 12 A mai trimis un al treilea sclav. Ei l-au rănit și l-au dat afară (*din vie*). 13 Proprietarul viei a zis: «Ce să fac? Îl voi trimite pe fiul meu, pe care îl iubesc foarte mult. Poate că pe el îl vor primi onorabil!» 14 Dar atunci când l-au văzut (*venind*), viticultorii au zis: «Priviți: vine cel care este moștenitorul de drept al viei! Haideți să îl omorâm, pentru ca moștenirea (*lui*) să fie a noastră!» 15 L-au scos din vie și l-au omorât. În aceste condiții, ce le va face proprietarul viei? 16 Va veni, îi va distruge și va arenda via altor viticultori.” Când au auzit ei această concluzie, au zis: „În niciun caz!” 17 Dar Isus le-a zis: „Ce semnificație au aceste cuvinte care au fost scrise: «Piatra pe care zidarii au aruncat-o (*ca fiind inutilă*), a ajuns să fie pusă în locul unde se unesc zidurile. 18 Oricine va cădea peste această piatră, va fi sfârâmat; iar acela peste care va cădea ea, va fi anihilat?»” 19 Liderii preoților și învățătorii legii (*mozaice*) intenționau să Îl prindă chiar atunci; dar se temeau de popor. Înțeleseseră că spunând această parabolă, Isus vorbise despre ei. 20 Intenționând să Îl predea (*în final*) guvernatorului, ei au trimis la El niște spioni care se prezentau ca fiind sinceri. În realitate, aceștia urmăreau afirmațiile lui Isus, pentru a le folosi împotriva Lui. 21 Ei L-au întrebat: „Învățătorule, știm că în vorbirea Ta îi înveți pe oameni corect cum să se raporteze la Dumnezeu și că nu îi evaluezi bazat pe lucruri exterioare. 22 Este normal să plătim Cezarului impozit, sau nu?” 23 Isus, care le înțelesese viclenia, le-a răspuns: „De ce Mă testați? 24 Arătați-Mi un dinar. Ale cui sunt imaginea împreună cu literele imprimare pe el?” Ei au răspuns: „Ale Cezarului!” 25 Atunci El le-a zis: „Dați Cezarului ce îi aparține și

oferiți-I lui Dumnezeu ce este al Lui!” ²⁶Atunci au constatat că nu pot folosi afirmațiile Lui ca pe o capcană care L-ar fi discreditat public; și mirându-se de răspunsul primit, au tăcut! ²⁷Au venit la Isus și niște saducheii. Aceștia făceau parte din grupul celor care susțineau că nu există posibilitatea învierii. Ei I-au zis: ²⁸„Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris că «dacă cineva moare și îi rămâne soția (*văduvă*) fără să fi avut copii cu ea, fratele lui să o ia pe acea femeie ca soție și să conceapă împreună copii, care vor fi considerați ca urmași ai celui mort.» ²⁹S-a întâmplat că au existat șapte frați. Primul s-a căsătorit și (*după un timp*) a murit fără să aibă copii. ³⁰Al doilea s-a căsătorit cu femeia (*rămasă văduvă*); dar a murit și el fără să aibă copii cu ea. ³¹Cazul s-a repetat cu al treilea, până la al șaptelea. ³²În final, a murit și femeia... ³³(*Întrebarea noastră este aceasta:*) Când va fi Învierea, a cui soție va fi femeia? – pentru că toți cei șapte (*frați*) au avut-o (*pe pământ*) ca soție!” ³⁴Isus le-a răspuns: „Cât trăiesc pe pământ, oamenii se căsătoresc. ³⁵Dar cei care vor beneficia de învierea dintre morți în viața viitoare, nu se vor mai căsători! ³⁶Acolo nici nu vor mai putea muri, pentru că fiind înviați în calitate de fii ai lui Dumnezeu, ei vor fi ca îngerii. ³⁷Dar dovada că morții învie, vă este oferită chiar de Moise, în textul unde vorbește despre acel tufiș. Acolo, el Îl numește pe Iahve, «Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.» ³⁸Iar El nu este un zeu al celor morți, ci Dumnezeul celor vii!” ³⁹Unii dintre învățătorii legii (*mozaice*), au zis: „Învățătorule, ai dat un bun răspuns!” ⁴⁰Apoi nimeni nu a mai avut curajul să Îi pună întrebări. ⁴¹Isus le-a zis: „Cum se explică faptul că Cristos este fiul lui David? ⁴²În cartea Psalmilor, David spune: «Stăpânul a zis Stăpânului meu: ‘Stai la dreapta Mea, ⁴³până Îți voi pune dușmanii sub picioare.’ ⁴⁴Deci David Îl numește Stăpân. Atunci cum este el (*în același timp*) fiul lui?»” ⁴⁵Apoi le-a vorbit discipolilor în auzul tuturor (*celor prezenți acolo*): ⁴⁶„Feriți-vă de învățătorii legii (*mozaice*), cărora le place să umble îmbrăcați cu robe lungi și să fie salutați cu cel mai mare respect în public! Ei urmăresc să ocupe locurile din față în sinagogi și se așază la mesele festive pe cele mai onorabile locuri. ⁴⁷În timp ce fac rugăciuni lungi în fața oamenilor, aceștia jefuiesc proprietățile văduvelor. Din această cauză, ei vor primi o condamnare mai mare!” ²¹ Isus a privit spre cutia unde se colectau banii (*pentru Templu*) și a văzut niște bogați care introduceau darurile lor în ea. ²A (*mai*) văzut și o văduvă săracă donând două monede mici. ³Atunci a zis: „Vă asigur că această văduvă a donat mai mult decât toți ceilalți. ⁴Pentru că donația lor a fost făcută din ce aveau în plus; dar ea, în sărăcia ei, a dat tot ce mai avea pentru supraviețuire.” ⁵În timp ce unii vorbeau despre pietrele cu care era împodobit Templul și despre jertfele din el, Isus le-a zis: ⁶„Va veni timpul când nu vor mai rămâne două pietre împreună; ci totul va fi dărâmat!” ⁷Ei L-au întrebat: „Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și ce anume le va preceda?” ⁸Isus a răspuns: „Fiți atenți să nu vă înșele cineva. Pentru că vor veni mulți în numele Meu și vor zice «Eu sunt Cristos!» și «Timpul a expirat!». Să nu îi urmați. ⁹Când veți auzi despre existența unor conflicte armate și despre revolte, să nu vă speriați;

pentru că trebuie ca acestea să se întâmple mai întâi. Dar nu atunci va veni sfârșitul.” ¹⁰Apoi le-a zis: „O națiune va intra în conflict cu alta și un regat se va revolta împotriva altuia. ¹¹În anumite zone vor fi mari cutremure de pământ, iar în altele va fi foamete și vor apărea epidemii. Se vor întâmpla lucruri înfricoșătoare și își vor face apariția fenomene cosmice interpretabile. ¹²Dar înainte de toate acestea, vă vor aresta și vă vor persecuta. Vă vor preda liderilor sinagogilor și vă vor băga în închisori. Din cauza numelui Meu, veți fi determinați să ajungeți în fața regilor și înaintea guvernatorilor. ¹³Vi se vor întâmpla aceste lucruri ca să aveți ocazia să faceți declarații în fața lor. ¹⁴Rețineți că nu va trebui să vă pregătiți răspunsurile (*apărării voastre*); ¹⁵pentru că vă voi asigura cuvintele și înțelepciunea pentru care dușmanii voștri nu vor găsi replică! ¹⁶Veți fi predați lor chiar și de cei care vă sunt părinți, frați, rude și prieteni. Și unii dintre voi vor fi omorâți. ¹⁷Din cauza numelui Meu, veți suporta ura tuturor. ¹⁸Dar niciun fir de păr de pe capul vostru nu se va distruge. ¹⁹Răbdând, vă veți salva sufletul. ²⁰Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de armate, să știți că în scurt timp va fi distrus. ²¹Atunci, cei din Iudeea să fugă la munți. Cei din Ierusalim, să plece de-acolo; iar aceia care vor fi pe câmp, să nu (*mai*) intre în el. ²²Acele zile vor aduce pedeapsa care va fi în conformitate cu ce este scris. ²³Vai de femeile care vor fi însărcinate atunci și de cele care vor alăpta; pentru că poporul acestei țări va ajunge într-o mare dificultate. ²⁴Unii vor fi tăiați cu sabia, iar alții vor fi duși ca prizonieri în toate țările. Ierusalimul va fi călcat în picioare de către (*celelalte*) națiuni până va expira timpul lor. ²⁵Cu soarele, cu luna și cu stelele se vor întâmpla lucruri surprinzătoare; iar pe pământ, națiunile lumii vor fi în criză, neștiind ce să facă în timp ce în mare se vor produce valuri (*uriașe*). ²⁶Oamenii vor muri de frica lucrurilor care vor urma să vină pe pământ; pentru că sistemul cosmic va fi destabilizat. ²⁷Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind cu autoritate și în mare glorie deasupra norilor. ²⁸Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă ridicați capul și să priviți (*spre cer*); pentru că salvarea voastră este aproape.” ²⁹Apoi le-a spus o parabolă: „Observați smochinul și toți ceilalți copaci. ³⁰Când îi vedeți înfrunzind, știți că se apropie vara. ³¹În mod asemănător, când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, să știți că Regatul lui Dumnezeu este aproape. ³²Vă asigur că tot ce v-am spus (*despre Ierusalim*), se va întâmpla în timpul acestei generații. ³³Cerul și pământul vor fi distruse; dar cuvintele Mele nu vor fi infirmate de ce se va întâmpla. ³⁴Pentru ca acea zi să nu vă surprindă (*nepregătiți*), fiți atenți la inima voastră, să nu ajungă încărcată de îmbuibare cu mâncare și băutură și să fie preocupată cu îngrijorările vieții cotidiene. ³⁵Lucrurile care se vor întâmpla, vor veni ca o capcană pentru toți oamenii de pe pământ. ³⁶Vegheați permanent și rugați-vă, ca să puteți scăpa de toate aceste lucruri care urmează să se întâmple și ca să puteți sta în picioare în fața Fiului Omului!” ³⁷În timpul zilei, Isus învăța poporul în (*apropiere de*) templu; iar noaptea Se ducea și stătea pe Muntele măslinilor. ³⁸Și (*apoi*) tot poporul venea în (*zona*) templu(*lui*) dimineța devreme, ca să Îl asculte. **22**

Se apropia timpul sărbătorii Azimelor, care se mai numea (*implicit*) și sărbătoarea Paștelor. ²Liderii preoților și învățătorii legii (*mozaice*) discutau (*între ei*) despre o metodă (*specială*) prin care să Îl omoare pe Isus; pentru că le era frică de reacția mulțimilor de oameni. ³Dar Satan a intrat în Iuda care se mai numea și „iscarioteanul”. El era unul dintre cei doisprezece (*discipoli*). ⁴Iuda s-a dus la liderii preoților și la comandantii gărzii templului, ca să stabilească împreună cu ei cum să li-L predea pe Isus. ⁵Ei s-au bucurat și au decis să îi ofere bani. ⁶După ce le-a promis că li-L va preda, Iuda urmărea un moment favorabil în care acest lucru să se întâmple în absența mulțimilor de oameni. ⁷În cadrul sărbătorii, a venit ziua când trebuia sacrificat mielul pascal. ⁸Isus a zis lui Petru și lui Ioan: „Duceți-vă și pregătiți-ne masa pascală!” ⁹Ei L-au întrebat: „Unde dorești să o pregătim?” ¹⁰El le-a răspuns: „Când veți intra în oraș, veți întâlni un om ducând un ulcior cu apă. Mergeți după el; și în casa în care va intra, ¹¹să spuneți proprietarului ei: «Învățătorul te întreabă: ‘Unde este camera de oaspeți în care voi mânca Paștele cu discipolii Mei?’» ¹²El vă va prezenta o cameră mare la etaj, aranjată (*pentru noi*). Acolo să faceți pregătirile (*pentru Paște*).” ¹³Ei au plecat și au găsit totul exact cum le spusese Isus. Și au pregătit masa de Paște. ¹⁴La momentul corespunzător, Isus S-a așezat la masă împreună cu cei doisprezece apostoli. ¹⁵El le-a zis: „Am avut o mare dorință să mănânc aceste Paște împreună cu voi înainte de tot ce urmează să sufăr. ¹⁶Să știți că de acum încolo, nu le voi mai mânca până când nu se va demonstra practic semnificația lor în Regatul lui Dumnezeu.” ¹⁷Apoi a luat un pahar, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a zis: „Luați-l și împărțiți conținutul lui între voi. ¹⁸Să știți că de acum încolo nu voi mai bea (*ce se produce*) din fructul viei până va veni Regatul lui Dumnezeu.” ¹⁹Apoi a luat pâine; și după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, a rupt-o și le-a dat-o, zicând: „Aceasta reprezintă corpul Meu care se sacrifică pentru voi. Să vă amintiți de Mine, făcând și voi același lucru (*cu o pâine*).” ²⁰Continuând, a luat paharul, li l-a dat și a zis: „Conținutul acestui pahar reprezintă sângele Meu care se varsă pentru voi, ratificând Noul Legământ. ²¹Dar cel care Mă va trăda, întinde mâna împreună cu Mine la această masă. ²²Este o certitudine că Fiul Omului va muri; dar vai de acel om prin care va fi El trădat!” ²³Atunci (*discipolii*) au început să se întrebe unii pe alții, încercând să înțeleagă cine dintre ei ar putea fi acela. ²⁴Între apostoli a mai apărut și o controversă, în timp ce încercau să răspundă la întrebarea „Care dintre ei va fi considerat cel mai mare.” ²⁵Isus le-a zis: „Regii de pe pământ guvernează peste popoarele lor; și cei care își exercită (*astfel*) autoritatea față de oameni, primesc numele de «binefăcători». ²⁶În raporturile dintre voi, să nu copiați acest model. Ci acela considerat ca fiind cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; iar cel care conduce, să fie ca cel care slujește. ²⁷Cine este mai mare: acela care stă la masă, sau cel care slujește la masă? Oare nu acela care stă la masă? Și totuși, Eu am fost între voi ca Cel care slujește la masă. ²⁸Voi sunteți cei care ați rămas permanent cu Mine în toate momentele dificile prin care am trecut... ²⁹Acesta este motivul pentru care vă ofer autoritatea să guvernați în Regatul

pe care Mi l-a pregătit Tatăl! **30** Acolo veți mânca, veți bea și veți sta pe douăsprezece tronuri ca să judecați pe urmașii celor doisprezece fii ai lui Israel.” **31** Isus a zis: „Simon, Simon, să știi că Satan a cerut (*aprobarea*) să vă «cearnă» ca atunci când se separă grâul de pleavă. **32** Dar Eu m-am rugat pentru tine, pentru ca să nu îți pierzi credința! Și după ce te vei întoarce, (*va trebui*) să îți încurajezi frații!” **33** Dar Petru i-a zis: „Doamne, sunt pregătit să merg cu Tine în închisoare și chiar la moarte!” **34** Isus i-a zis: „Petru, te asigur că astăzi, înainte să cânte cocoșul, te vei dezice de Mine de trei ori, susținând că nu Mă cunoști!” **35** Apoi le-a mai zis: „Când v-am trimis fără pungă (*cu bani*), fără traistă (*cu alimente*) și fără încălțăminte (*de schimb*), v-a lipsit ceva?” Ei au răspuns: „Nu!” **36** Iar El le-a zis: „Acum, dimpotrivă: cine are vreo pungă (*cu bani*) sau traistă (*cu alimente*), să le ia! Iar cine nu are sabie, să își vândă haina și să își cumpere una! **37** Să știți că trebuie să se întâmple cu Mine exact cum este scris: «El a fost tratat ca un infractor.» Și acele lucruri prezise despre Mine, se vor întâmpla în scurt timp.” **38** Ei i-au zis: „Doamne, privește: avem aici două săbii!” Iar El le-a răspuns: „Este suficient!” **39** Conform obiceiului, după ce au ieșit, au mers împreună cu Isus la Muntele Măslinilor. **40** Când au ajuns acolo, Isus le-a zis: „Rugați-vă, ca să nu cădeți la probă.” **41** Apoi S-a depărtat de ei la distanța la care ajungea o piatră aruncată cu mâna. Acolo a îngenuncheat și a început să Se roage. **42** El zicea: „Tată, dacă ești de acord, depărtează acest «pahar» din fața Mea! Totuși, accept să se întâmple așa cum dorești Tu, nu cum vreau Eu!” **43** Atunci a apărut un înger din cer ca să Îl susțină. **44** Ajunsese într-o agonie ca cea premergătoare morții; și a început să Se roage cu o mai mare intensitate. Transpirația I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ. **45** După ce S-a rugat, S-a ridicat și a venit la discipoli, pe care i-a găsit dormind, afectați de întristare. **46** Atunci le-a zis: „De ce dormiți? Ridicați-vă și rugați-vă ca să nu cădeți la examen!” **47** În timp ce încă vorbea, a venit o mare mulțime de oameni conduși spre El de Iuda care era unul dintre cei doisprezece (*discipoli*). El s-a apropiat de Isus ca să Îl sărute. **48** Iar Isus i-a zis: „Iuda, cu un (*simplu*) sărut Îl trădezi pe Fiul Omului?” **49** Cei care erau cu Isus, au înțeles ce urma să se întâmple; și au zis: „Doamne, să lovim cu sabia?” **50** Iar unul dintre ei l-a atacat pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. **51** Dar Isus i-a zis: „Lăsați-i! Suficient!” Apoi s-a atins de urechea acelui om și l-a vindecat. **52** Isus S-a adresat apoi liderilor preoților, comandanților gărzii templului și conducătorilor poporului care veniseră să Îl aresteze: „Ați plecat după Mine cu săbii și cu bâte – ca și cum aș fi un tâlhar! **53** Ați fi putut să Mă arestați în oricare dintre zilele când eram în curtea templului! Dar acesta este timpul vostru, când întunericul are autoritate.” **54** După ce L-au prins pe Isus, L-au dus în casa marelui preot. Petru mergea după El, urmându-L de la distanță. **55** Apoi a stat jos împreună cu cei care se încălzeau la un foc făcut în mijlocul curții. **56** Una dintre femeile care slujeau acolo, a privit fix spre el și a zis: „Și acest om era cu El!” **57** Dar Petru s-a dezis și a spus: „Femeie, nu Îl cunosc!” **58** După puțin timp, L-a văzut altcineva și a zis: „Și tu ești unul dintre acei

oameni!” Iar Petru a zis: „Omule, nu sunt dintre ei!” ⁵⁹După aproximativ o oră, altcineva susținea același lucru, zicând: „Nu mai avem niciun dubiu că și acest om era cu El, pentru că este galileean!” ⁶⁰Petru a răspuns: „Omule, nu știu despre ce vorbești!” Și, în timp ce spunea aceste cuvinte, a cântat cocoșul. ⁶¹Isus S-a întors și a privit spre Petru, care și-a amintit că (El) îi spusese: „Înainte să cânte cocoșul, te vei dezice de Mine de trei ori!” ⁶²Apoi a ieșit (de-acolo) și a început să plângă cu mare regret. ⁶³Oamenii care Îl păzeau pe Isus, Îl ridiculizau și Îl băteau. ⁶⁴După ce L-au legat la ochi, L-au lovit peste față și L-au întrebat (ironic): „Profetește: cine Te-a lovit?” ⁶⁵Apoi pronunțau multe alte insulte la adresa Lui. ⁶⁶Când s-a făcut ziuă, conducătorii poporului, liderii preoților și învățătorii legii (mozaice) au convocat Sinedriul și L-au adus pe Isus acolo, în mijlocul lor. Ei I-au zis: ⁶⁷„Spune-ne: Tu ești Cristos?” Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veți crede; ⁶⁸iar dacă vă voi întreba, nu Îmi veți răspunde și nici nu Mă veți elibera!” ⁶⁹De acum încolo, Fiul Omului va sta în poziția de autoritate de la dreapta lui Dumnezeu!” ⁷⁰Ei I-au zis toți: „Deci ești Fiul lui Dumnezeu?” Iar El le-a răspuns: „Da, exact așa cum spuneți!” ⁷¹Ei au răspuns: „De ce mai căutăm alte declarații ca bază pentru acuzarea Lui? Noi personal deja am auzit ce a afirmat cu propria Lui gură!” **23** Toți s-au ridicat și au dus pe Isus la Pilat. ²Acolo au început să Îl acuze, zicând: „Pe acest om L-am surprins provocând poporul la revoltă, pronunțându-Se împotriva achitării impozitelor către Cezar și pretinzând că El este Cristos, Regele (evreilor).” ³Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Regele iudeilor?” Isus i-a răspuns: „Da, sunt!” ⁴Pilat a zis liderilor preoților și mulțimilor de oameni: „Acestui Om nu I-am găsit nicio vină!” ⁵Dar ei insistau, zicând: „Prin învățătura pe care o propagă începând din Galileea și până aici, El provoacă poporul la revoltă!” ⁶Auzind aceste cuvinte, Pilat a întrebat dacă Isus este galileean. ⁷Iar când a constatat că zona de unde provenea El este sub jurisdicția lui Irod, L-a trimis la el. În acele zile, Irod era în Ierusalim. ⁸Atunci când L-a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult. Bazat pe informațiile pe care le avea despre El, Irod spera ca atunci când Îl va vedea, Isus să facă o minune în fața lui. ⁹I-a pus multe întrebări, dar Isus nu a răspuns la niciuna dintre ele. ¹⁰Liderii preoților și învățătorii legii (mozaice) erau prezenți acolo și Îl acuzau vehement. ¹¹Irod și soldații lui L-au ridiculizat și L-au tratat cu desconsiderare. Apoi L-au îmbrăcat cu o robă frumoasă și L-au trimis înapoi la Pilat. ¹²În acea zi, Irod și Pilat care fuseseră dușmani, s-au împrietenit. ¹³Pilat a adunat pe liderii preoților, pe conducătorii poporului și pe ceilalți oameni care erau prezenți acolo. ¹⁴Apoi le-a zis: „L-ați adus la mine pe acest Om, ca pe Unul care provoacă poporul la revoltă. Și după ce L-am interogat cu atenție în fața voastră, constat că niciuna dintre acuzațiile voastre împotriva Lui, nu se poate proba cu fapte. ¹⁵Nici Irod nu a putut stabili vreun cap de acuzare împotriva Lui, pentru că L-a trimis înapoi. Deci acest Om nu a făcut nimic care să merite pedeapsa capitală. ¹⁶După ce voi ordona să fie bătut, eu Îl voi elibera!” ¹⁷[Cu ocazia fiecărei sărbători a Paștelui, Pilat trebuia să le grațieze câte un deținut.] ¹⁸Ei au strigat, scandând: „Pe El, omoară-L! Vrem

grațierea lui Baraba!” ¹⁹Iar acesta fusese băgat în închisoare pentru o crimă făcută în oraș cu ocazia unei revolte. ²⁰Pilat li s-a adresat din nou, intenționând să Îl elibereze pe Isus. ²¹Dar ei au strigat: „Crucifică-L! Crucifică-L!” ²²Pilat le-a vorbit a treia oară, zicând: „Dar ce rele a făcut? Eu nu am găsit nimic care să justifice pedepsirea Lui cu moartea. Deci, după ce voi ordona să fie bătut, Îl voi elibera!” ²³Dar ei au continuat să strige insistent în favoarea crucificării Lui. În final, ce strigau ei a fost luat în considerare. ²⁴Astfel, Pilat a decis să le îndeplinească cererea. ²⁵L-a grațiat pe cel care fusese băgat în închisoare pentru crimă – așa cum ceruseră ei. Iar pe Isus L-a predat lor, ca să facă ce vor cu El. ²⁶În timp ce Îl duceau să îl crucifice, l-au obligat pe un anume Simon din Cirena care se întorcea de la câmp, să ducă în spate crucea lui Isus. ²⁷În urma lui Isus mergea o mare mulțime de oameni și de femei care plângeau și care regretau ce se întâmpla cu El. ²⁸Dar Isus S-a întors spre ele și le-a zis: „Locuitoare ale Ierusalimului, nu plângeți pentru Mine, ci pentru voi și pentru copiii voștri. ²⁹Pentru că va veni timpul când se va zice: «Sunt fericite femeie sterile, acelea care (*încă*) nu au născut și cele care nu au alăptat!» ³⁰Atunci (*oamenii*) vor începe să zică munților: «Cădeți peste noi!» și dealurilor «Acoperiți-ne!». ³¹Iar dacă aceste lucruri se întâmplă copacului verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?” ³²Împreună cu Isus erau duși doi infractori, ca să fie omorâți. ³³Când au ajuns la locul numit „Craniul”, L-au crucificat acolo împreună cu cei doi infractori. Unul a fost așezat la stânga lui Isus, iar celălalt la dreapta Lui. ³⁴Isus zicea: „Tată, iartă-i, pentru că (*ei*) nu știu ce fac!” Au tras la sorți pentru hainele Lui, ca să știe ce să ia fiecare. ³⁵Acolo veniseră mulți oameni care asistau la ce se întâmpla. Conducătorii poporului (*evreu*) Îl ridiculizau pe Isus și ziceau: „Pretinde că i-a salvat pe alții! Să Se salveze (*acum*) pe Sine, dacă El este Cristos, Cel ales de Dumnezeu!” ³⁶Soldatii aveau față de El aceeași atitudine de desconsiderare. Se apropiau de El, Îi dădeau oțet ³⁷și ziceau: „Dacă ești Regele iudeilor, salvează-Te!” ³⁸Deasupra Lui era o inscripție (*făcută în limba greacă, în limba latină și în limba aramaică*): Acesta este Regele iudeilor. ³⁹Unul dintre tâlharii crucificați, Îl ridiculiza și el, zicând: „Oare nu ești Tu Cristos? Salvează-Te (*întâi*) pe Tine și (*apoi*) salvează-ne și pe noi!” ⁴⁰Dar celălalt i s-a opus, zicând: „Nu ai teamă de Dumnezeu? Tu ești pus sub aceeași acuzare (*ca a Lui*); ⁴¹dar în timp ce pentru noi ea este meritată, acest Om o suportă fără să fi făcut niciun rău...” ⁴²Apoi I-a zis lui Isus: „Doamne, amintește-Ți de mine atunci când vei veni ca Rege!” ⁴³Isus i-a răspuns: „Te asigur că astăzi vei fi cu Mine în rai!” ⁴⁴În a șasea oră a zilei, s-a făcut întuneric în toată țara. Acest întuneric a persistat până în a noua oră a zilei. ⁴⁵În timp ce soarele s-a întunecat, perdeaua din interiorul Templului s-a rupt prin mijloc. ⁴⁶Isus a strigat: „Tată, în mâinile Tale Îmi predau spiritul!” Și după ce a spus aceste cuvinte, a murit. ⁴⁷Văzând ce se întâmplase, centurionul a glorificat pe Dumnezeu și a zis: „Acesta a fost un om (*care a murit*) nevinovat!” ⁴⁸Tot poporul care venise și asistase la acest „spectacol”, a plecat de-acolo bătându-se cu pumnul în piept. ⁴⁹Și toți cei care făceau parte din grupul intim al lui

Isus, împreună cu grupul femeilor, stăteau separat și priveau la ce se întâmpla. ⁵⁰Există un membru-consilier al Sinedriului care se numea Iosif. El era un om bun, cu reverență față de Dumnezeu ⁵¹și nu participase cu ceilalți la luarea deciziilor (*împotriva lui Isus*). Provenea din Arimateea – un oraș al iudeilor. Iosif era dintre aceia care așteptau Regatul lui Dumnezeu. ⁵²El s-a dus la Pilat și i-a cerut corpul lui Isus. ⁵³L-a dat jos de pe cruce, l-a înfășurat într-o pânză de in și l-a pus într-un mormânt nou, săpat în piatră. În acel mormânt nu mai fusese pus nimeni. ⁵⁴Era ziua pregătirii, la finalul căreia începea Sabatul. ⁵⁵Femeile care veniseră cu Isus din Galileea, au mers după Iosif și au văzut atât mormântul, cât și felul în care a fost pus corpul lui Isus în el. ⁵⁶S-au întors și au pregătit uleiuri aromate și parfumuri. Apoi, în conformitate cu legea (*mozaică*), în ziua de Sabat, s-au odihnit. **24** În prima zi a săptămânii, aceste femei împreună cu altele au venit la mormânt dimineața devreme și au adus uleiurile parfumate pe care le preparaseră. ²Piatra de la intrarea în mormânt, a fost găsită răsturnată. ³Au intrat în el, dar nu au găsit acolo corpul lui Isus. ⁴În timp ce ele erau dezorientate, au apărut doi bărbați îmbrăcați cu haine strălucitoare. ⁵Speriate, femeile s-au plecat cu fețele până la pământ. Dar ei le-au zis: „De ce căutați între cei morți pe Acela care este viu? ⁶Nu (*mai*) este aici, ci a înviat! Amintiți-vă ce v-a spus când încă era în Galileea. ⁷Atunci zicea că Fiul Omului trebuie să ajungă la discreția păcătoșilor, să fie crucificat și a treia zi să învie!” ⁸Ele și-au amintit cuvintele lui Isus. ⁹La întoarcerea lor de la mormânt, au relatat celor unsprezece (*discipoli*) și tuturor celorlalți despre aceste lucruri. ¹⁰Cele care i-au informat pe apostoli despre ele, au fost: Maria Magdalena, Ioana, Maria – mama lui Iacov, împreună cu toate celelalte. ¹¹Dar ei au considerat cuvintele lor ca fiind niște basme; și nu le-au crezut ca relatând despre ceva real. ¹²Totuși, Petru s-a ridicat și a fugit la mormânt. S-a aplecat și a privit în interiorul lui; dar nu a văzut decât fâșiile de pânză care stăteau pe pământ. Apoi, mirat de ce se întâmplase, s-a întors acasă. ¹³În aceeași zi, doi dintre discipoli erau pe drum, deplasându-se spre Emaus. Această localitate era la o distanță de șaiszeci de stadii de Ierusalim. ¹⁴În drumul lor, ei discutau despre tot ce se întâmplase. ¹⁵În timp ce vorbeau, li s-a alăturat Isus, mergând pe drum împreună cu ei. ¹⁶Dar le era imposibil să Îl recunoască. ¹⁷El le-a zis: „Despre ce discutați în timp ce mergeți pe acest drum?” Atunci ei s-au oprit și L-au privit triști. ¹⁸Apoi, răspunzând, unul dintre ei care se numea Cleopa, a zis: „De ce nu știi ce s-a întâmplat în aceste zile în Ierusalim? Ești cumva un străin?” ¹⁹El i-a zis: „Ce (*s-a întâmplat*)?” Iar ei au răspuns: „Este vorba despre Isus din Nazaret, care atât în fața lui Dumnezeu, cât și în fața oamenilor, era un remarcabil profet în fapte și în cuvinte. ²⁰Liderii preoților și bătrânii noștri L-au condamnat la moarte prin crucificare. ²¹Noi sperăm că El va elibera pe Israel. Dar acum este a treia zi de când deja s-au întâmplat aceste lucruri. ²²Am fost și mai surprinși când niște femei din grupul nostru care au fost la mormânt(*ul Lui*) dimineața devreme, ²³ne-au relatat la întoarcere că li s-ar fi revelat acolo și niște îngeri care spuneau că El este viu! ²⁴Unii dintre cei care erau cu noi, s-

au dus la mormânt și au găsit totul așa cum spusese femeile; dar pe El nu L-au văzut!” ²⁵Atunci Isus le-a zis: „O, cât de incapabili sunteți și cât de nedecisă vă este inima atunci când trebuie să credeți tot ce au spus profeții! ²⁶Oare nu trebuia să suporta Cristos toate aceste lucruri și să intre (*astfel*) în gloria Sa?” ²⁷Apoi a început cu scrierile lui Moise și a continuat cu toți profeții, explicându-le în toate Scripturile, textele care vorbeau despre El. ²⁸Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, Isus a dat impresia că vrea să meargă mai departe. ²⁹Dar ei I-au zis în mod insistent: „Rămâi cu noi; pentru că se apropie seara. Ziua aproape a trecut!” Apoi El a intrat ca să rămână cu ei. ³⁰În timp ce stăteau la masă împreună, El a luat pâinea; și după ce a rostit binecuvântarea, a rupt-o și le-a dat-o. ³¹Atunci L-au recunoscut; dar El a dispărut din fața lor. ³²Apoi au zis unul altuia: „Nu este așa că ne încălzea inimile pe drum când ne explica Scripturile care vorbeau despre El?” ³³Chiar în acel moment s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. Acolo i-au găsit pe cei unsprezece (*discipoli*) și pe ceilalți împreună cu ei, ³⁴zicând: „Faptul că Stăpânul a înviat, este o certitudine! El s-a revelat lui Simon!” ³⁵Apoi ei au relatat ce li se întâmplase pe drum și cum L-au recunoscut în momentul când a rupt pâinea. ³⁶În timp ce vorbeau ei despre aceste lucruri, a apărut Isus în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” ³⁷Ei s-au speriat; și în panica pe care au experimentat-o, credeau că văd un spirit. ³⁸Dar El le-a zis: „De ce sunteți dezorientați? Și de ce gândiți astfel? ³⁹Priviți la mâinile și la picioarele Mele – Eu sunt! Convingeți-vă, pipăindu-Mă! Un spirit nu are carne și oase ca Mine!” ⁴⁰Apoi le-a arătat mâinile și picioarele Lui. ⁴¹Dar pentru că din cauza (*impactului*) bucuriei încă nu credeau (*ce vedeau*) și se mirau, El le-a zis: „Aveți ceva de mâncare?” ⁴²I-au dat o bucată de pește fript și un fagure cu miere. ⁴³El le-a luat și le-a mâncat înaintea lor. ⁴⁴Apoi le-a zis: „Acestea sunt lucrurile despre care am vorbit cu voi, când vă spuneam că trebuie să se întâmple practic tot ce este scris despre Mine în Lege, în Profeți și în Psalmi.” ⁴⁵Atunci i-a ajutat să înțeleagă Scripturile cu mintea lor. ⁴⁶Apoi le-a zis: „Așa cum scrie, Cristos trebuia să suporte multă durere și să învie a treia zi dintre cei morți. ⁴⁷Și urmează ca începând din Ierusalim, să se predice tuturor națiunilor, în numele Lui, despre pocăință și despre iertarea păcatelor. ⁴⁸Voi sunteți martori ai acestor lucruri. ⁴⁹Să știți că voi trimite peste voi ce a promis Tatăl Meu. Dar să rămâneți în oraș până veți fi îmbrăcați cu autoritatea (*care va veni*) de sus.” ⁵⁰Ei au mers afară (*din oraș*) până spre Betania, unde El și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. ⁵¹În timp ce îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer. ⁵²După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim experimentând o mare bucurie. ⁵³Stăteau tot timpul în (*zona*) templu(*lui*) și Îl lăudau pe Dumnezeu.

Vestea Bună oferită de Ioan

1 Cuvântul exista înainte de crearea Universului. Acest Cuvânt era (*împreună*) cu Dumnezeu și (*în același timp*) El era Dumnezeu. **2**Existând în comuniune cu Dumnezeu încă înainte ca Universul să fi fost creat, **3**totul a fost făcut prin El. Nimic (*din acest Univers*) nu a fost făcut fără El. **4**Viața era în El; și această viață era lumina oamenilor. **5**Lumina își produce efectul în întuneric; și el nu a învins-o. **6**Și-a făcut apariția un om trimis de Dumnezeu. El se numea Ioan. **7**Venise în calitate de martor, ca să vorbească despre Lumină; și astfel, el urma să ofere tuturor posibilitatea să O creadă. **8**Nu el era Lumina; ci a venit ca să vorbească despre Lumină, în calitate de martor. **9**Aceasta era adevărata Lumină care, din momentul apariției în lume, își produce efectul ei față de orice om. **10**A apărut în lumea care fusese făcută de El; dar ea nu L-a cunoscut. **11**A venit inițial la cei care erau ai Săi. Dar ei nu L-au primit. **12**În consecință, tuturor celor care (*totuși*) L-au primit, adică celor care cred în El, le-a oferit dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. **13**Ei au fost născuți nu dintr-o ființă umană, nici ca o consecință a unei dorințe fizice și nici printr-o decizie a omului; ci din Dumnezeu. **14**Cuvântul a trăit printre noi într-un corp uman, plin de har și de adevăr. Noi I-am admirat gloria care era specifică Unicului Fiu născut al Tatălui (*ceresc*). **15**Ioan a făcut o declarație referitoare la El, atunci când a strigat: „El este Acela despre care am afirmat că vine după mine și care (*totuși*) este înaintea mea; pentru că exista înainte de mine!” **16**Noi toți am primit din plenitudinea Lui, har peste har... **17**Legea a fost dată prin Moise; dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. **18**Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dar El a fost revelat de unicul Lui Fiu, venit din partea Tatălui. **19**Iudeii din Ierusalim trimiseseră la Ioan (*o delegație formată din*) niște preoți și niște leviți, cu următoarea întrebare: „Cine ești?”. Atunci, el a făcut o declarație, **20**în care a precizat fără să se contrazică, faptul că nu este el Cristos. **21**Atunci ei l-au întrebat: „Dar care este identitatea ta? Ești (*cumva*) Ilie?” El le-a răspuns: „Nu sunt!” Apoi l-au întrebat: „Ești profetul (*așteptat*)?” Iar el le-a răspuns: „Nu!” **22**Ei i-au zis: „Atunci, cine ești? Trebuie să ne întoarcem cu un răspuns (*clar*) la cei care ne-au trimis! Ce afirmi tu despre tine?” **23**El a zis: „Eu reprezint acea voce despre care Isaia a spus că strigă în deșert: «Faceți un drum drept pentru Iahve!»” **24**Cei trimiși la Ioan erau din gruparea fariseilor. **25**Ei l-au mai întrebat: „Dacă nu ești nici Cristos și nici Ilie, de ce botezi?” **26**Ioan le-a răspuns: „Eu botez folosind doar apă. Dar între voi este Unul pe care voi nu Îl cunoașteți. **27**El este Cel care vine după mine – și totuși, exista înainte de mine. Eu nu merit nici să Îi dezleg cureaua de la încălțăminte.” **28**Aceste lucruri s-au întâmplat în Betania, pe celălalt mal al Iordanului, în zona unde boteza Ioan. **29**A doua zi, Ioan L-a văzut pe Isus venind spre el. Atunci a zis: „Priviți: Acesta este Mielul lui Dumnezeu care acceptă să (*moară ca să*) achite păcatul lumii! **30**El este Acela despre care ziceam că este înainte de mine; pentru că acest Om exista înainte de apariția mea în lume. **31**Eu nu Îl cunoșteam. Dar am venit să botez în apă ca

să Îl revelez poporului Israel!” ³²Ioan a (*mai*) făcut următoarea declarație: „Am văzut Spiritul coborând din cer sub forma unui porumbel și oprindu-se (*din zbor*) deasupra Lui. ³³Eu nu Îl cunoșteam; dar Cel care m-a trimis să botez în apă, mi-a zis: «Cel care botează în Spiritul Sfânt, este Acela peste care vei vedea Spiritul coborând și oprindu-Se.» ³⁴Iar eu am văzut exact acest lucru; și atunci am declarat despre El că este Fiul lui Dumnezeu!” ³⁵A doua zi, Ioan era din nou împreună cu doi dintre discipolii lui. ³⁶Și în timp ce privea pe Isus umblând, a zis: „Acesta este «Mielul lui Dumnezeu!»” ³⁷Cei doi discipoli care îl auziseră zicând aceste cuvinte, au mers după Isus. ³⁸El S-a întors; și când i-a văzut că Îl urmează, le-a zis: „Ce doriți?” Numindu-L „Învățător” (*în limba aramaică*), ei I-au răspuns: „Rabi, unde locuiești?” ³⁹El le-a zis: „Veniți să vedeți!” Ei s-au dus și au văzut unde locuia; și au rămas la El în acea zi. (*Când au ajuns acolo,*) era a zecea oră din zi. ⁴⁰Unul dintre cei doi care Îl urmaseră pe Isus după ce auziseră cuvintele lui Ioan, era Andrei – fratele lui Simon Petru. ⁴¹El a fost primul care l-a informat pe Petru, zicându-i: „Noi L-am găsit pe «Mesia!»” – care (*în limba greacă*) se traduce prin „Cristos” –. ⁴²El l-a adus (*pe Petru*) la Isus, care l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona. Tu te vei numi (*și*) «Chifa».” – Acest nume (*în limba greacă*) se traduce cu „Petru”. ⁴³A doua zi, Isus a vrut să Se ducă în Galileea. L-a găsit pe Filip și i-a zis: „Vino după Mine!” ⁴⁴Filip locuia în Betsaida, orașul lui Andrei și al lui Petru. ⁴⁵Filip s-a întâlnit cu Natanael și i-a zis: „Noi L-am găsit pe Acela despre care este scris în Legea lui Moise și în cărțile profetilor! Este vorba despre Isus din Nazaret – fiul lui Iosif!” ⁴⁶Natanael i-a zis: „Poate proveni ceva bun din Nazaret?” Filip i-a răspuns: „Vino să vezi!” ⁴⁷Observându-l pe Natanael venind, Isus a zis despre el: „Acesta este un israelian onest!” ⁴⁸Natanael L-a întrebat: „De unde mă cunoști?” Iar Isus i-a răspuns: „Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin!” ⁴⁹Natanael I-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu ești Regele lui Israel!” ⁵⁰Răspunzându-i, Isus i-a zis: „Faptul că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, te face să crezi? Vei vedea lucruri mult mai mari decât acesta!” ⁵¹Apoi i-a zis: „Vă asigur că de acum încolo, veți avea ocazia să vedeți cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând deasupra Fiului Omului!” **2** A treia zi a fost o nuntă în (*localitatea*) Cana din (*provincia*) Galileea. Acolo era și mama lui Isus. ²La nuntă, împreună cu Isus fuseseră invitați și discipolii Săi. ³Când s-a terminat vinul, mama lui Isus I-a zis: „Nu mai au vin!” ⁴Isus i-a răspuns: „Femeie, de ce trebuie să ne considerăm noi responsabili de acest fapt? Timpul Meu încă nu a venit!” ⁵Mama Lui a zis servitorilor: „Să faceți orice vă va spune!” ⁶Acolo erau șase vase de piatră, folosite de iudei pentru spălare – conform tradiției lor de purificare (*rituală*). În fiecare dintre ele încăpea conținutul din două sau trei găleți. ⁷Isus le-a zis: „Umpleți aceste vase cu apă.” Ei le-au umplut până la marginea de sus. ⁸Apoi El le-a zis: „Scoateți acum și duceți celui care este responsabil cu servirea mesei!” Ei i-au dus (*să guste*) aceluia. ⁹El a gustat apa transformată în vin; și nu știa de unde provenea acel vin. Dar servitorii care îl scosese (*din acele vase*), știau (*ce se întâmplase*). Atunci l-a chemat pe mire ¹⁰și i-a zis: „Orice

om servește mesenii prima dată cu vinul bun; și abia după ce oamenii au băut bine, îl oferă pe cel inferior. Dar tu ai păstrat vinul bun până acum!” ¹¹Acest lucru care s-a întâmplat în localitatea Cana din provincia Galileea, a fost prima minune făcută de Isus. Astfel, El Și-a arătat gloria; iar discipolii Lui au crezut în El. ¹²Apoi a venit la Capernaum împreună cu: mama, frații și discipolii Săi. Dar nu a rămas multe zile acolo. ¹³Se apropia sărbătoarea iudeilor numită Paște. Isus S-a dus la Ierusalim ¹⁴și a găsit în (zona de lângă) Templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei. Tot acolo erau și cei care schimbau banii stând jos (la mesele lor). ¹⁵Atunci a făcut un bici din frânghii și i-a scos pe toți din (acea zonă a) Templu(lui) împreună cu oile și cu boii care erau acolo. A vărsat banii celor care practica schimbul lor, răsturnându-le mesele. ¹⁶Apoi a zis celor care vindeau porumbei: „Luați de-aici ce aveți; și nu faceți din casa Tatălui Meu o zonă de comerț!” ¹⁷Unii dintre discipolii Lui și-au amintit că este scris: „Pasiunea pentru casa Ta Mă consumă!” ¹⁸Iudeii I-au zis: „Prin ce minune ne demonstrezi că ai dreptul să faci aceste lucruri?” ¹⁹Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Dărâmați acest Templu; și în trei zile îl voi reconstrui!” ²⁰Iudeii au zis: „Templul a fost construit în patruzeci și șase de ani; iar Tu îl vei reconstrui în trei zile?!” ²¹Dar El a folosit cuvântul „Templu” referindu-Se la corpul Său. ²²Când a fost înviat dintre cei morți, discipolii Lui și-au amintit tocmai de aceste cuvinte. Ei au crezut (atunci) Scripturile și cuvintele spuse de Isus. ²³Când era Isus în Ierusalim în timpul sărbătorii Paștelor, mulți au crezut în numele Lui, pentru că vedeau minunile pe care le făcea. ²⁴Dar Isus nu se baza pe manifestările lor (exterioare), pentru că El îi cunoștea pe toți. ²⁵Nu avea nevoie de informații despre niciun om, pentru că El personal știa ce este în sufletul fiecăruia. **3** Exista un om care se numea Nicodim. El era un lider al iudeilor și provenea din grupul fariseilor. ²Acesta a venit noaptea la Isus și I-a zis: „Învățătorule, știm că Tu ești venit de la Dumnezeu; pentru că niciun alt învățător nu poate să facă aceste minuni ca Tine, dacă nu este susținut de El!” ³Isus i-a răspuns astfel: „Te asigur că dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea Regatul lui Dumnezeu.” ⁴Nicodim I-a zis: „Cum este posibil ca un om bătrân să se nască încă o dată? Poate oare mama lui să îl nască a doua oară?” ⁵Isus i-a răspuns: „Să știi că în mod sigur, dacă nu se naște cineva din apă și din Spirit, nu poate să intre în Regatul lui Dumnezeu! ⁶Ce rezultă din nașterea fizică, este ceva tot fizic; dar nașterea din Spirit se referă la ceva spiritual. ⁷Nu te mira că ți-am zis «Trebuie să vă nașteți din nou!». ⁸Când bate vântul, îi auzi sunetul fără să știi de unde a plecat și unde va ajunge. La fel (de misterioasă) este și nașterea cuiva din Spirit.” ⁹Nicodim I-a zis: „Cum este posibil așa ceva?” ¹⁰Isus i-a răspuns: „Tu, care ești rabin în Israel, nu înțelegi aceste lucruri? ¹¹Te asigur că noi vorbim bazați pe ce cunoaștem și facem declarații cu privire la ce am văzut; dar voi nu acceptați (ca adevărate) aceste declarații. ¹²Dacă v-am vorbit despre lucruri de pe pământ și nu credeți, oare cum veți reuși să credeți atunci când vă voi vorbi despre cele cerești? ¹³Nimeni nu a urcat în cer, cu excepția Celui care a coborât de-acolo – Mă refer la Fiul Omului. ¹⁴Acesta

trebuie să fie înălțat exact cum a ridicat Moise șarpele în deșert; ¹⁵pentru ca oricine crede în El, să aibă viața eternă. ¹⁶Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât Și-a oferit unicul Fiul, pentru ca oricine crede în El, să nu moară, ci să aibă viața eternă. ¹⁷De fapt, Dumnezeu Și-a trimis Fiul în lume nu ca să o condamne, ci pentru ca ea să fie salvată prin El. ¹⁸Oricine crede în El, nu este condamnat; dar cine nu crede, a fost deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiul al lui Dumnezeu. ¹⁹Iar această condamnare se bazează pe faptul că din momentul în care a venit Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât Lumina. Ei au procedat astfel pentru că faptele lor erau rele. ²⁰Oricine comite răul, urăște Lumina și o evită, pentru ca ea să nu îi evidentieze faptele. ²¹Dar cine lucrează în acord cu adevărul, vine în prezența luminii, ca să i se arate faptele, pentru că ele sunt făcute în (*ascultare de*) Dumnezeu.” ²²Apoi Isus a venit împreună cu discipolii Săi în zona (*provinciei*) Iudeea. Stătea acolo cu ei și boteza. ²³Ioan boteza și el în localitatea Enon, aproape de Salim, pentru că acolo era o zonă cu multă apă, iar oamenii veneau ca să fie botezați. ²⁴Ioan încă nu era în închisoare. ²⁵Între discipolii lui Ioan și un iudeu a existat o dispută pe tema purificării. ²⁶Ei au venit la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, să știi că Cel despre care ai făcut acele declarații dincolo de Iordan, botează (*și El*); și toți oamenii se duc la El!” ²⁷Răspunzând, Ioan le-a zis: „Nimeni nu poate beneficia decât de oferta care îi vine din cer! ²⁸Voi personal ați auzit când am declarat că nu sunt eu Cristos, ci (*doar*) un reprezentant al Său. ²⁹Cine are mireasă, este mire; iar prietenul mirelui este plin de bucurie atunci când îi aude vocea. Eu experimentez o astfel de bucurie; și ea este totală. ³⁰Popularitatea Lui trebuie să crească, iar a mea să se diminueze! ³¹Cel care vine din cer, este superior tuturor (*în cunoaștere*); iar înțelegerea celui care este de pe pământ se limitează la lucrurile de pe pământ. Vă vorbesc despre Acela care este superior tuturor. ³²El face declarații despre ce a văzut și despre ce a auzit; și totuși, nimeni nu acceptă (*ca adevărate*) aceste declarații. ³³Dar cine acceptă declarațiile Lui (*Isus*), confirmă faptul că Dumnezeu spune adevărul. ³⁴Cel trimis de Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu. El Îi oferă Spiritul fără limite. ³⁵Tatăl iubește pe Fiul și a făcut ca toate lucrurile să fie la discreția Lui. ³⁶Cine crede în Fiul, are viața eternă; dar cine nu ascultă de Fiul, nu va vedea viața; ci va rămâne sub amenințarea pedepsei lui Dumnezeu.” ⁴ Isus a fost informat că fariseii auziseră despre El că face și că botează mai mulți discipoli decât Ioan. ²Dar, de fapt, botezul nu era administrat direct de Isus, ci de discipolii Săi. ³Atunci a plecat din Iudeea și S-a întors în Galileea. ⁴Pentru că trebuia să treacă prin Samaria, ⁵a ajuns aproape de un oraș al acestei regiuni. El se numea Sihar și era în apropierea terenului dat de Iacov fiului lui numit Iosif. ⁶Acolo exista fântâna lui Iacov. Isus, fiind obosit din cauza călătoriei, stătea lângă fântână. Era a șasea oră din zi. ⁷A venit o femeie din Samaria ca să scoată apă. Isus i-a zis: „Dă-Mi să beau!” ⁸Discipolii Lui se duseseră în oraș să cumpere mâncare. ⁹Femeia samariteancă I-a zis: „Cum se explică faptul că Tu, un iudeu, ceri să bei apă de la mine, care sunt femeie samariteancă?” Ea avea dreptate: iudeii nu au relații cu samaritenii. ¹⁰Isus i-a răspuns: „Dacă ai

fi cunoscut darul lui Dumnezeu și dacă ai fi știut cine este Cel care îți zice «Dă-Mi să beau!», tu ai fi luat inițiativa și I-ai fi cerut să îți dea să bei; iar El ți-ar fi dat apă vie!” ¹¹Femeia I-a zis: „Domnule, nu ai cu ce să scoți apă, iar fântâna este adâncă. Deci de unde ai putea avea această apă vie?” ¹²Ești mai mare decât strămoșul nostru Iacov care ne-a lăsat această fântână din care a băut împreună cu fiii și cu vitele lui?” ¹³Isus i-a răspuns: „Oricine va bea din această apă, va înseta din nou. ¹⁴Dar cel care bea din apa pe care i-o ofer Eu, nu va mai înseta; ci această apă se va transforma în el într-un izvor care va țâșni spre viața eternă.” ¹⁵Atunci femeia I-a zis: „Domnule, dă-mi această apă, ca să nu mai vin până aici să scot atunci când îmi este sete!” ¹⁶Isus i-a zis: „Du-te, ia-ți soțul și întoarce-te aici cu el.” ¹⁷Femeia I-a răspuns: „Nu am soț!” Isus i-a zis: „Da, ai făcut o afirmație corectă cu privire la soț. ¹⁸Deși ai avut cinci soți, în prezent trăiești alături de un bărbat care nu îți este soț. Deci (*apreciez că*) ai spus adevărul!” ¹⁹Femeia I-a zis: „Domnule, constat că ești profet! ²⁰Strămoșii noștri s-au închinat pe acest munte; iar voi susțineți că Ierusalimul este locul de închinare pentru oameni...” ²¹Isus i-a zis: „Femeie, crede-Mă că vine timpul când închinarea înaintea Tatălui nu se va mai practica nici pe acest munte și nici în Ierusalim. ²²(*Acum,*) voi nu cunoașteți la ce vă închinați, iar noi ne închinăm la ce cunoaștem; pentru că salvarea vine de la iudei. ²³Dar va veni un timp când adevărații închinători se vor închina Tatălui în spirit și în adevăr; pentru că Tatăl dorește să aibă astfel de închinători. Iar noi deja trăim acest timp. ²⁴Dumnezeu este Spirit; și cine I Se închină, trebuie să facă acest lucru în spirit și în adevăr.” ²⁵Femeia I-a zis: „Știu că urmează să vină Mesia – numit și Cristos. Când va veni El, ne va spune toate lucrurile (*pe care trebuie să le știm*).” ²⁶Isus i-a zis: „Eu – Cel care vorbesc cu tine – sunt Acela!” ²⁷Atunci au venit discipolii care s-au mirat văzându-L că vorbește cu o femeie. Totuși, niciunul dintre ei nu L-a întrebat „Ce dorești să știi?” sau „Despre ce vorbești cu ea?” ²⁸Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în oraș și le-a zis oamenilor (*de-acolo*): ²⁹„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut! Oare nu este El Cristos?” ³⁰Ei ieșiseră din oraș și veneau spre El. ³¹În acest timp, discipolii Îl rugau pe Isus să mănânce, zicând: „Învățătorule, mănâncă!” ³²Dar El le-a zis: „Eu voi servi o mâncare pe care voi nu o cunoașteți.” ³³Discipolii au început să discute între ei astfel: „Oare nu I-a adus cineva să mănânce?” ³⁴Isus le-a zis: „Pentru Mine, a mânca înseamnă să îndeplinesc dorința Celui care M-a trimis și să realizez lucrarea Lui! ³⁵Oare nu afirmați voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Eu vă provoc să priviți «recoltele» care deja sunt coapte, pregătite pentru seceriș. ³⁶Cine seceră, este retribuit și adună recolte pentru viața eternă; pentru ca atât Cel care seamănă, cât și cel care seceră, să experimenteze bucurie în același timp. ³⁷Aici se potrivește proverbul «Unul seamănă, iar altul seceră.» ³⁸Eu v-am trimis să secerăți într-o zonă unde voi nu ați mai muncit. Acea muncă (*inițială*) a fost făcută de alții; iar voi ați beneficiat de rezultatele muncii lor.” ³⁹Mulți samariteni din acel oraș au crezut în Isus, determinați de afirmația femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut!” ⁴⁰Când au venit

samaritenii la Isus, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile. ⁴¹Auzind cuvintele lui Isus, mult mai mulți au crezut în El. ⁴²Și ziceau femeii: „Acum știm că Acesta este adevăratul Cristos, Salvatorul lumii! Suntem convinși nu numai de cuvintele tale, ci (*mai ales*) pentru că L-am auzit în mod personal.” ⁴³După acele două zile, Isus a plecat de acolo, ca să Se ducă în Galileea. ⁴⁴Afirmase chiar El personal că un profet nu este apreciat în zona de unde provine. ⁴⁵Când a ajuns în Galileea, a fost bine primit de oamenii acestei provincii care fuseseră la sărbătoare și care văzuseră tot ce făcuse El în Ierusalim cu acea ocazie. ⁴⁶Isus a revenit în localitatea Cana din provincia Galileea, unde transformase apa în vin. În Capernaum exista un demnitar regal care avea un fiu bolnav. ⁴⁷Acest funcționar a auzit că Isus venise din Iudeea în Galileea. Atunci s-a dus la El și L-a rugat să vină să îl vindece pe fiul lui care era aproape mort. ⁴⁸Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți (*lucruri spectaculoase și*) minuni, în niciun caz nu credeți!” ⁴⁹Funcționarul regal I-a zis: „Doamne, vino până nu îmi moare fiul!” ⁵⁰Isus i-a zis: „Du-te! Fiul tău este (*deja*) sănătos!” Acel om a crezut cuvintele spuse de Isus și a plecat. ⁵¹În timp ce se deplasa spre casă, l-au întâmpinat sclavii lui și i-au adus vestea că fiul lui trăiește. ⁵²El le-a cerut să îi precizeze momentul din care copilul a început să își revină. Ei i-au zis: „Febra a început să scadă ieri, când era a șaptea oră din zi.” ⁵³Tatăl copilului a constatat că exact în acel timp, Isus îi zisese: „Fiul tău este (*deja*) sănătos!”. Și a crezut (*în Isus*) împreună cu toată familia lui. ⁵⁴Aceasta este a doua minune făcută de Isus, după ce S-a întors din Iudeea în Galileea. ⁵ Apoi era o sărbătoare a iudeilor. În timpul ei, Isus S-a dus în Ierusalim. ²Acolo, lângă „Poarta Oilor”, exista un bazin numit în limba aramaică „Betezda”. El avea cinci culoare acoperite. ³Pe aceste culoare zăceau foarte mulți bolnavi: orbi, ologi și paralitici. [Ei așteptau mișcarea apei; ⁴pentru că din când în când venea un înger al lui Iahve și tulbura apa din bazin. Apoi, bolnavul care cobora primul în apă după ce ea era tulburată, devenea sănătos, indiferent de boala pe care o avusese.] ⁵Acolo exista un om bolnav de treizeci și opt de ani. ⁶Isus l-a văzut zăcând; și știind despre el că era bolnav de mult timp, i-a zis: „Vrei să fii sănătos?” ⁷Bolnavul I-a răspuns: „Domnule, nu am pe nimeni care să mă bage în bazin atunci când apa lui este tulburată; și până să ajung în ea (*cu forțele mele*), intră altul (*acolo*) înaintea mea...” ⁸Isus i-a zis: „Ridică-te, ia-ți targa și umblă!” ⁹Imediat, acel om a devenit sănătos, și-a luat targa și a plecat. Aceea era o zi a Sabatului. ¹⁰Iudeii discutau cu cel care fusese vindecat și îi ziceau: „Nu îți este permis să îți ridici targa în ziua Sabatului!” ¹¹Dar el le-a răspuns: „Cel care m-a făcut sănătos, mi-a zis: «Ridică-ți targa și mergi!»” ¹²Ei l-au întrebat: „Cine este acel Om care ți-a spus «Ridică-ți targa și mergi!»?” ¹³Dar cel vindecat nu a putut să răspundă, pentru că Isus dispăruse din mulțimea de oameni care era în acel loc. ¹⁴Apoi Isus l-a găsit în Templu și i-a zis: „Ai devenit sănătos. Acum, ai grijă să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău!” ¹⁵Atunci, acel om s-a dus și a spus iudeilor că Isus este Cel care îl vindecase. ¹⁶Astfel, iudeii au început să Îl urmărească pe Isus și intenționau să Îl omoare, pentru că făcea aceste lucruri în ziua Sabatului. ¹⁷Dar Isus le-a zis: „Tatăl Meu încă lucrează; și Eu

continui să lucrez!” **18**Intenția lor de a-L omorî era motivată nu numai de faptul că încălca regulile zilei de Sabat, ci și de pretenția Lui că Dumnezeu I-ar fi Tată, declarându-Se astfel egal cu Iahve. **19**Isus le-a vorbit din nou: „Vă asigur că Fiul nu poate face nimic din proprie inițiativă; ci urmează exemplul Tatălui, făcând tot ce face Acesta. **20**Tatăl Își iubește Fiul și Îi arată tot ce face. Îi va arăta (*să facă*) lucruri mai mari decât acestea; și veți rămâne foarte surprinși de ele. **21**Așa cum Tatăl învie morții și cum le oferă viață, procedează și Fiul oferind-o cui dorește. **22**Tatăl nu judecă pe nimeni; ci a oferit Fiului exclusivitatea judecății. **23**A procedat așa pentru ca toți să ofere Fiului recunoașterea pe care I-o acordă (*în primul rând*) Tatălui. Cine nu respectă pe Fiul, nu Îl respectă nici pe Tatăl care L-a trimis! **24**Vă asigur că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis, are viața eternă; și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. **25**Vă mai asigur de încă un lucru: va veni timpul când cei morți vor auzi vocea Fiului Omului; și cei care Îl vor (*fi*) asculta(*t*), vor învia. Să știți că acest timp deja a început! **26**Așa cum Tatăl are viața în Sine, I-a dat și Fiului posibilitatea să o aibă în Sine Însuși. **27**I-a mai dat și autoritatea de a judeca, pentru că este «Fiu al Omului». **28**Nu vă mirați de acest lucru; pentru că va veni timpul când toți cei din morminte vor auzi vocea Lui **29**și vor ieși din ele. Cei care au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei care au făcut răul, vor învia pentru condamnare. **30**Eu nu pot face nimic din proprie inițiativă. Judec în conformitate cu ce aud; iar judecata Mea este corectă, pentru că nu intenționez să fac ce vreau Eu, ci (*doar*) ce dorește Tatăl care M-a trimis. **31**Dacă Eu fac declarații despre Mine Însuși, ce declar nu este valid. **32**Dar există un Altul care face declarații despre Mine; și știu că ce declară El despre Mine, este (*chiar*) adevărul. **33**Voi ați trimis (*reprezentanți*) la Ioan și el a făcut declarații în favoarea adevărului. **34**Nu vreau să sugerez că declarațiile despre Mine provin de la un om. Dar spun aceste lucruri pentru ca să fiți salvați. **35**Ioan era acea lumină aprinsă de care ați vrut să beneficiați temporar. **36**Dar Eu am o declarație mai mare decât a lui Ioan. Ce Mi-a dat Tatăl să lucrez, demonstrează despre Mine că El M-a trimis. **37**Iar Tatăl care M-a trimis, a făcut El personal declarații despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată vocea și nici nu I-ați văzut deloc fața; **38**iar Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El. **39**Voi studiați minuțios Scripturile, considerând că în ele aveți (*prezentată*) viața eternă. Dar tocmai acestea conțin afirmații despre Mine! **40**Și (*totuși*) nu acceptați să veniți la Mine, ca să aveți viața! **41**Eu nu intenționez să beneficiaz de gloria pe care Mi-o pot oferi oamenii. **42**Dar știu că nu aveți în voi dragoste de Dumnezeu. **43**Eu am venit în numele Tatălui Meu; și nu Mă primiți. Dacă va veni altcineva în numele lui, îl veți primi... **44**Oare cum veți putea crede, în timp ce urmăriți gloria oferită de oameni unii altora și o evitați pe cea care vine de la unicul Dumnezeu? **45**Să nu vă imaginați că Eu personal vă voi condamna înaintea Tatălui. Există deja cineva care vă va condamna: Moise, care reprezintă speranța voastră! **46**Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine; pentru că el a scris despre Mine. **47**Dar dacă nu credeți ce a scris el,

cum veți crede cuvintele Mele?” **6** Apoi Isus S-a dus pe celălalt mal al Mării Galileei care se mai numea și Marea Tiberiadei. **2**După El venea o mare mulțime de oameni, pentru că vedea minunile pe care le făcea cu cei bolnavi. **3**Isus a urcat pe munte împreună cu discipolii Săi și stătea acolo. **4**Se apropia timpul Paștelor, care era sărbătoarea iudeilor. **5**Isus a văzut venind spre El o mare mulțime de oameni. Atunci a zis lui Filip: „De unde vom cumpăra pâini ca să mănânce toți aceștia?” **6**I-a pus această întrebare ca să îl testeze; pentru că (*oricum*) știa ce intenționa să facă. **7**Filip I-a răspuns: „Din pâinile pe care le-am putea cumpăra cu două sute de dinari, nu ar putea ajunge nici câte puțin pentru fiecare dintre ei!” **8**Andrei, frate cu Simon Petru și care era unul dintre discipolii Săi, I-a zis: **9**„Există aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce reprezintă acestea pentru atâți oameni?” **10**Isus a zis: „Spuneți oamenilor să stea jos.” În acea zonă era multă iarbă, pe care s-au așezat aproape cinci mii de bărbați. **11**Isus a luat pâinile, I-a mulțumit lui Dumnezeu și le-a împărțit discipolilor care la rândul lor, le-au împărțit celor care stăteau jos. În mod asemănător, le-a dat și din pești cât a dorit fiecare. **12**După ce s-au săturat, Isus a zis discipolilor Săi: „Strângeți tot ce a rămas, ca să nu se piardă nimic.” **13**După ce au mâncat toți, au adunat resturile de la cele cinci pâini de orz (*inițiale*) și au umplut cu ele douăsprezece coșuri. **14**Când au văzut ce minune făcuse Isus, acei oameni ziceau: „Suntem siguri că acesta este Profetul care urma să apară în lume!” **15**Pentru că știa despre intenția lor de a-L face rege cu forța, Isus S-a dus din nou pe munte singur. **16**Când s-a înserat, discipolii Lui au venit la marginea mării. **17**Apoi au urcat într-o barcă și traversau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase și Isus încă nu venise la ei. **18**Sufla cu intensitate semnificativă un vânt care agita marea. **19**După ce au vâslit aproximativ douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, L-au văzut pe Isus umblând pe mare și apropiindu-Se de barcă. Atunci s-au speriat. **20**Dar Isus le-a zis: „Eu sunt! Nu vă temeți!” **21**Doreau deci să Îl ia în barcă și au ajuns în scurt timp în locul spre care mergeau. **22**Mulțimea de oameni care rămăsese pe celălalt mal, observase că acolo era numai o barcă și că Isus nu urcase în ea împreună cu discipolii Săi, ci că ei plecaseră singuri cu ea. **23**A doua zi sosiseră alte bărci din Tiberiada în apropiere de locul unde mâncaseră ei pâinea după ce Isus Îi mulțumise lui Iahve. **24**Când au văzut mulțimile de oameni că nici Isus și nici discipolii Lui nu erau acolo, s-au urcat în acele bărci și s-au dus la Capernaum ca să Îl caute. **25**Când L-au găsit pe celălalt mal, I-au zis: „Învățătorule, când ai venit aici?” **26**Isus le-a răspuns: „Vă asigur că Mă căutați nu pentru că v-au impresionat minunile pe care le-ați văzut, ci pentru că ați mâncat pâinea și v-ați săturat din acele pâini! **27**Lucrați nu pentru mâncarea care se alterează, ci pentru aceea care rămâne pentru viața eternă și pe care v-o va da Fiul Omului; pentru că El a fost marcat cu sigiliul Tatălui care este Însuși Dumnezeu.” **28**Ei I-au zis: „Ce să facem ca să realizăm lucrările pe care ni le cere Dumnezeu?” **29**Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care Dumnezeu dorește să o faceți, este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El.” **30**Ei L-au întrebat: „Prin ce minune ne poți demonstra că avem motive să credem

în Tine? Ce vei face? **31**Strămoșii noștri au mâncat mană în deșert, așa cum este scris: «Le-a dat să mănânce pâine din cer.»” **32**Isus le-a zis: „Vă asigur că nu Moise v-a dat adevărata pâine din cer; ci ea vă este dată de Tatăl Meu. **33**Pâinea lui Dumnezeu este aceea care coboară din cer și care oferă lumii viața.” **34**Ei I-au zis: „Doamne, dă-ne mereu această pâine!” **35**Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va ajunge flămând niciodată; și cine crede în Mine, nu va fi niciodată însetat. **36**Dar v-am precizat că deja M-ați văzut; și tot nu credeți. **37**Toți cei pe care mi-i dă Tatăl, vor ajunge la Mine. Și nu voi da afară pe nimeni dintre cei care vin la Mine! **38**Am coborât din cer ca să fac nu ce vreau Eu, ci să satisfac dorința Celui care M-a trimis. **39**Iar El dorește să nu pierd pe nimeni dintre toți cei pe care Mi i-a dat, ci să îi învie la sfârșit(*ul lumii*). **40**Dorința Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El, să aibă viața eternă; iar Eu, în ziua de la sfârșit, îl voi învia.” **41**Atunci iudeii au început să își exprime dezaprobarea față de El, pentru că zisese „Eu sunt pâinea care a coborât din cer.” **42**Ei ziceau: „Oare nu este El Isus, fiul lui Iosif? Îi cunoaștem atât tatăl, cât și mama. Deci cum Își poate permite să zică «Eu am coborât din cer»?” **43**Isus le-a zis: „Nu protestați între voi! **44**Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu îl atrage Tatăl care M-a trimis; și apoi Eu, la sfârșit(*ul lumii*), îl voi învia. **45**În cărțile profeților este scris: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu.» Deci oricine L-a ascultat pe Tatăl și a primit învățătura Lui, vine la Mine. **46**Nu Mă refer la faptul că L-ar fi văzut cineva pe Tatăl. El a fost văzut doar de Acela care vine de la Dumnezeu. **47**Vă asigur că cine crede în Mine, are viața eternă. **48**Eu sunt pâinea vieții. **49**Strămoșii voștri au mâncat mană în deșert; și (*totuși*) au murit. **50**Dar pâinea care coboară din cer, îl face să nu mai moară pe acela care o mănâncă. **51**Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi etern; iar pâinea pe care Eu o ofer, este corpul Meu, pe care îl voi sacrifica pentru (*a salva*) viața lumii.” **52**Când au auzit aceste cuvinte, iudeii se certau între ei și ziceau: „Cum poate acest om să ne dea să Îi mâncăm corpul?” **53**Isus le-a zis: „Vă asigur că dacă nu mâncați corpul Fiului Omului și dacă nu beți sângele Lui, nu aveți viața în voi. **54**Cine mănâncă corpul Meu și bea sângele Meu, are viața eternă; iar Eu îl voi învia la sfârșit(*ul lumii*). **55**Corpul Meu este în mod real o hrană, iar sângele Meu este o autentică băutură. **56**Cine mănâncă corpul Meu și bea sângele Meu, rămâne în Mine; iar Eu rămân în el. **57**Așa cum Tatăl, care este viu, M-a trimis și Eu exist trăind prin El, în mod asemănător se va întâmpla și cu acela care Mă mănâncă pe Mine: va trăi prin Mine. **58**Aceasta este caracteristica pâinii care a coborât din cer. Ea nu se aseamănă cu mana care nu i-a scăpat de moarte pe strămoșii voștri după ce au mâncat-o. Ci acela care mănâncă din această pâine, va trăi etern.” **59**Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, în timp ce învăța oamenii în Capernaum. **60**După ce au auzit aceste cuvinte, mulți dintre discipolii Lui au zis: „Această vorbire este ceva exagerat. Cine poate să o accepte?” **61**Știind că discipolii Săi comentau critic în legătură cu acest discurs, El le-a zis: „Aceste cuvinte sunt o dificultate pentru voi? **62**Atunci cum oare ați reacționa dacă L-ați vedea pe Fiul Omului urcând unde

era mai înainte?... ⁶³Viața este oferită de Spirit, în timp ce partea fizică este inutilă în acest scop. Ce v-am spus, este o referire la «spirit» și «viață». ⁶⁴Dar sunt unii dintre voi care nu cred.” Isus știa de la început cine erau cei care credeau și cine urma să Îl trădeze. ⁶⁵Apoi a adăugat: „Acum deja am demonstrat ce înseamnă că nimeni nu poate să vină la Mine dacă această posibilitate nu i-a fost oferită de Tatăl Meu.” ⁶⁶Din acel moment, mulți dintre discipolii lui Isus au plecat și au încetat să Îl mai urmeze. ⁶⁷Atunci Isus le-a zis celor doisprezece: „Nu vreți să vă duceți și voi?” ⁶⁸Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne! ⁶⁹Noi am crezut și am ajuns să cunoaștem că Tu ești Cristos – Sfântul lui Dumnezeu!” ⁷⁰Isus le-a răspuns: „Oare nu sunteți voi cei doisprezece selectați de Mine? Și totuși, unul dintre voi este un demon!” ⁷¹El vorbea despre Iuda – fiul lui Simon iscaroteanul – care deși era unul dintre cei doisprezece, urma să Îl trădeze. ⁷

Apoi Isus parcurgea provincia Galileea și refuza să meargă în Iudeea, pentru că iudeii intenționau să Îl omoare. ²Pentru iudei, se apropia „Sărbătoarea corturilor”. ³Frații lui Isus I-au zis: „Pleacă de aici și du-Te în Iudeea, ca să vadă și discipolii Tăi ce faci! ⁴Nimeni nu face ceva în secret atunci când intenționează să fie cunoscut. Arată oamenilor ce (*poți să*) faci!” ⁵Spuneau aceste cuvinte, pentru că nici ei – frații Lui – nu credeau în El. ⁶Isus le-a zis: „Timpul Meu încă nu a venit; dar vouă, timpul vă este mereu favorabil. ⁷Pe voi, lumea nu vă poate urî; dar pe Mine Mă urăște, pentru că afirm despre ea că face lucruri rele. ⁸Mergeți voi la sărbătoare. Eu încă nu voi participa la ea, pentru că timpul Meu nu a venit.” ⁹După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea. ¹⁰După ce frații Lui au plecat să participe la sărbătoare, S-a dus și El acolo, dar nu direct, ci într-un mod mai discret. ¹¹Iudeii Îl căutau în timpul sărbătorii și ziceau: „Unde este?” ¹²Mulțimile de oameni vorbeau discret despre El. Unii ziceau: „Este un om bun!”. Dar alții susțineau: „Nu! El rătăcește poporul!” ¹³Totuși, fiindu-le frică de iudei, nimeni nu vorbea direct în public despre El. ¹⁴Când sărbătoarea ajunsese la jumătate, Isus S-a dus la Templu; și acolo învăța mulțimea de oameni. ¹⁵Surprinși, iudeii ziceau: „Acest Om nu a absolvit niciodată vreo școală remarcabilă; și totuși nu ne explicăm de unde are El aceste cunoștințe!” ¹⁶Isus le-a răspuns: „Învățătura pe care o am, nu Îmi aparține, ci este a Celui care M-a trimis. ¹⁷Dacă dorește cineva să trăiască în acord cu dorința Lui, va ajunge să înțeleagă dacă această învățătură este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc din proprie inițiativă. ¹⁸Cine vorbește din proprie inițiativă, intenționează să obțină glorie personală. Dar cine este corect și nu promovează falsa modestie, are intenția să producă glorie Celui care L-a trimis. ¹⁹Oare nu aveți legea dată de Moise? Și totuși, nimeni dintre voi nu o respectă (*integral*). De ce intenționați să Mă omorâți?” ²⁰Mulțimea de oameni I-a răspuns: „Ești demonizat! Cine intenționează să Te omoare?” ²¹Răspunzând, Isus le-a zis: „Am făcut o lucrare, de care toți vă mirați! ²²Moise v-a dat porunca referitoare la circumcizie. De fapt, ea nu provine în mod exclusiv de la Moise, ci de la patriarhi. Iar voi faceți circumcizia în ziua Sabatului!... ²³Dacă i se face cuiva

circumcizia în ziua Sabatului ca să nu se încalce legea lui Moise, de ce sunteți atât de supărați pe Mine pentru că am vindecat un om în ziua Sabatului? ²⁴Nu judecați bazați doar pe aparențe, ci într-un mod corect!” ²⁵Niște locuitori din Ierusalim ziceau: „Oare nu este El tocmai Acela pe care intenționează ei să Îl omoare? ²⁶Și totuși El îi confruntă în mod direct, iar ei nu au replică! Nu cumva liderii noștri au ajuns la concluzia că El este Cristos? ²⁷Dar noi știm totuși de unde provine acest Om. Când va veni Cristos, nimeni nu va ști de unde este El.” ²⁸Iar Isus, atunci când învăța mulțimea de oameni în (*zona de lângă*) Templu, striga: „Mă cunoașteți și știți de unde provin! Eu nu am venit din proprie inițiativă. Cel care M-a trimis, este adevărat și voi nu Îl cunoașteți. ²⁹Eu Îl cunosc pentru că vin de la El; și (*chiar*) El M-a trimis.” ³⁰În consecință, ei intenționau să Îl prindă; dar nimeni nu L-a arestat, pentru că timpul în care urma să I se întâmple acest lucru, încă nu venise. ³¹Mulți din acea mulțime de oameni au crezut în El și ziceau: „Când va veni Cristos, va face mai multe minuni decât a făcut acest Om!” ³²Fariseii au auzit mulțimea de oameni discutând discret aceste lucruri despre El. Atunci liderii preoților și fariseii au trimis niște gărzii să Îl prindă. ³³Isus a zis: „Voi mai fi cu voi puțin timp. Apoi Mă duc la Cel care M-a trimis. ³⁴Mă veți căuta și nu Mă veți găsi. Iar unde voi fi Eu (*atunci*), voi nu puteți veni.” ³⁵Iudeii au zis între ei: „Unde intenționează să Se ducă acest Om astfel încât să nu Îl putem găsi? Oare Se va duce să învețe pe evreii care sunt împrăștiați printre greci? ³⁶Ce a vrut El să spună prin cuvintele «Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; iar unde voi fi Eu (*atunci*), voi nu puteți veni.»?” ³⁷În ultima și cea mai semnificativă zi a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea! ³⁸Din inima celui care crede în Mine, vor curge râuri de apă vie, exact cum zice Scriptura!” ³⁹Spunea aceste cuvinte referindu-Se la Spiritul pe care urma să îl primească cei care vor crede în El. Spiritul Sfânt nu fusese dat pentru că Isus încă nu fusese glorificat. ⁴⁰Când unii oameni din acea mulțime au auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este adevăratul Profet!” ⁴¹Alții ziceau: „Acesta este Cristos!” Iar alții spuneau: „Cum? Va veni Cristos din Galileea?! ⁴²Oare nu spune Scriptura că Acel Cristos va fi unul dintre urmașii lui David care locuiesc în satul Betleem unde a trăit și el?” ⁴³Și astfel, mulțimea de oameni s-a dezbinat din cauza Lui. ⁴⁴Unii doreau să Îl prindă, dar nimeni nu L-a arestat. ⁴⁵Gărzile s-au întors la liderii preoților și la farisei, care le-au zis: „De ce nu L-ați adus?” ⁴⁶Gărzile au răspuns: „Niciodată nu a vorbit vreun om ca Acesta!” ⁴⁷Fariseii le-au răspuns: „Sper că nu ați fost și voi duși în eroare. ⁴⁸A crezut în El vreunul dintre liderii noștri sau dintre farisei? ⁴⁹Nu, ci numai acest popor blestemat care nu cunoaște Legea!” ⁵⁰Nicodim, cel care venise noaptea la Isus și care era unul dintre ei, le-a zis: ⁵¹„Oare ne permite legea noastră să condamnăm pe un om înainte de a-l asculta pentru a ști ce face el?” ⁵²Ei i-au răspuns: „Și tu ești din Galileea? Verifică atent și te vei convinge că niciun profet nu a provenit din Galileea!” ⁵³[Apoi fiecare a plecat acasă. **8** Isus S-a dus pe Muntele Măslinilor. ²Dar dimineața devreme a venit din nou în Templu; și stând jos, învăța tot poporul care venise la El. ³Atunci

învățătorii legii mozaice și fariseii I-au adus o femeie pe care o surprinseseră în timp ce fusese implicată într-un adulter. Ei au pus-o în mijlocul mulțimii de oameni ⁴și I-au zis lui Isus: „Învățătorule, această femeie a fost surprinsă chiar în momentul când comitea adulterul. ⁵În Lege, Moise ne-a poruncit ca astfel de femei să fie omorâte cu pietre. Tu ce zici?” ⁶Veniseră cu acest caz ca să Îl pună în dificultate și să aibă un cap de acuzare împotriva Lui. Dar Isus S-a aplecat și scria cu degetul pe pământ. ⁷Pentru că ei insistau cu întrebarea, El S-a ridicat și le-a zis: „Acela dintre voi care nu este vinovat de niciun păcat, să arunce primul cu piatra în ea!” ⁸Apoi S-a aplecat din nou și scria cu degetul pe pământ. ⁹Când au auzit ei aceste cuvinte, au ieșit de-acolo pe rând, începând cu cei mai bătrâni. Atunci Isus a rămas singur cu femeia care stătea în mijloc. ¹⁰După ce S-a ridicat și nu a mai văzut decât femeia, i-a zis: „Femeie, unde sunt reclamanții tăi? Nimeni nu te-a condamnat?” ¹¹Ea a răspuns: „Nimeni, domnule!” Iar Isus i-a zis: „Nici Eu nu te condamn. Du-te și să nu mai păcătuiești!”] ¹²Isus le-a zis din nou: „Eu sunt Lumina lumii. Cine Mă urmează, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” ¹³Auzind aceste cuvinte, fariseii I-au zis: „Tu faci declarații despre Tine; deci ele nu sunt valide.” ¹⁴Isus le-a răspuns: „Chiar dacă fac declarații despre Mine, ele sunt totuși valide; pentru că Eu știu de unde am venit și unde Mă duc. Dar voi nu știți nici de unde vin și nici unde Mă duc. ¹⁵Voi judecați bazându-vă pe aparențe. Eu nu judec pe nimeni (*așa*). ¹⁶Și chiar dacă judec, Eu nu sunt singur, ci împreună cu Tatăl care M-a trimis; deci decizia Mea va fi corectă. ¹⁷În legea voastră este scris că declarația a doi martori este validă. ¹⁸Deci despre Mine există declarații atât din partea Mea, cât și din partea Tatălui care M-a trimis.” ¹⁹Ei I-au zis: „Unde este Tatăl Tău?” Isus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine și nu Îl cunoașteți nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu.” ²⁰Isus a spus aceste cuvinte în timp ce învăța mulțimea de oameni în (*zona de lângă*) Templu, în locul unde era cutia în care se colectau banii. Și nimeni nu L-a prins, pentru că încă nu venise timpul pentru arestarea Lui. ²¹Isus le-a mai spus: „Eu Mă duc, iar voi Mă veți căuta. Și veți muri în păcatul vostru. Acolo unde Mă duc, voi nu puteți veni.” ²²Atunci iudeii au zis: „Presupunem că nu S-a referit la moarte atunci când a zis «Unde Mă duc, nu puteți veni.»!” ²³El le-a zis: „Voi sunteți de jos, iar Eu sunt de sus. Voi sunteți din această lume, dar Eu nu sunt din ea. ²⁴Acesta este motivul pentru care v-am spus că veți muri în păcatele voastre. Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre!” ²⁵Ei L-au întrebat: „Cine (*zici că*) ești Tu?” Isus le-a răspuns: „Sunt acela despre care v-am spus de la început! ²⁶Am multe de zis și multe condamnări de făcut cu privire la voi. Dar Cel care M-a trimis, este adevărat; și Eu spun lumii ce am auzit de la El.” ²⁷Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tatăl. ²⁸Isus le-a zis: „Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt (*Cel are exist dintotdeauna*) și că nu fac nimic din proprie inițiativă, ci vorbesc așa cum M-a învățat Tatăl Meu. ²⁹Cel care M-a trimis, este cu Mine. Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce Îi place.” ³⁰În timp ce vorbea Isus astfel,

mulți au crezut în El. **31**Atunci le-a zis iudeilor care crezuseră în El: „Dacă veți continua să ascultați de învățătura Mea, sunteți în mod real discipolii Mei. **32**Veți cunoaște adevărul; și el vă va face liberi.” **33**Ei I-au răspuns: „Noi suntem urmașii lui Avraam și nu am fost niciodată sclavii nimănui! Cum Îți permiți să ne spui «Veți fi liberi.»?” **34**Isus le-a răspuns: „Vă asigur că oricine trăiește în păcat, este sclavul păcatului. **35**Iar sclavul nu rămâne permanent în casă; ci fiul rămâne mereu în ea. **36**Deci dacă Fiul vă va elibera, veți fi în mod real liberi! **37**Știu că sunteți descendenții lui Avraam. Dar voi intenționați să Mă omorâți, pentru că nu acceptați în voi Cuvântul Meu. **38**Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; iar voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru.” **39**Ei I-au răspuns: „Tatăl nostru este Avraam!” Isus le-a zis: „Dacă ați fi urmașii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. **40**Dar acum intenționați să Mă omorâți pentru că v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Avraam nu a făcut asemenea fapte! **41**Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: „Noi nu suntem copii rezultați din adulter, ci avem un singur Tată și Acela este Dumnezeu!” **42**Isus le-a zis: „Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine; pentru că Eu provin de la Dumnezeu. Nu am venit din proprie inițiativă, ci El M-a trimis. **43**De ce nu înțelegeți mesajul Meu? Pentru că nu puteți să acceptați Cuvântul Meu. **44**Voi aveți pe Diavolul ca tată și vreți să satisfaceți dorințele tatălui vostru. El a fost de la început criminal; și nu a rămas în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. De fiecare dată când spune o minciună, vorbește ceva care îl reprezintă; pentru că este mincinos și tatăl minciunii. **45**Iar dacă Eu vă spun adevărul, nu Mă credeți. **46**Cine poate să Îmi demonstreze că am păcătuit? Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? **47**Cine provine din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Dar voi nu proveniți din Dumnezeu; și așa se explică de ce nu le acceptați.” **48**Iudeii I-au răspuns: „Oare nu avem noi dreptate când spunem că ești samaritean și că ai un demon în Tine?” **49**Isus le-a răspuns: „Nu sunt posedat de un demon; ci Eu Îmi respect Tatăl, dar voi nu Mă respectați. **50**Eu nu urmăresc propria Mea glorie. Există Unul care o urmărește și care este Judecător. **51**Vă asigur că cel care respectă Cuvântul Meu, niciodată nu va experimenta moartea!” **52**Iudeii I-au zis: „Acum suntem foarte convingși că ești demonizat! Atât Avraam, cât și profeții, au murit; iar Tu zici «Cel care respectă Cuvântul Meu, niciodată nu va experimenta moartea.»! **53**Tu insinuezi că ai fi mai mare decât strămoșul nostru Avraam care (*totuși*) a murit. Pretinzi că ești mai mare chiar decât profeții care și ei au murit. Cine Te consideri că ești?” **54**Isus le-a răspuns: „Dacă Mă auto-glorific, această glorie este nesemnificativă. Dar Cel care Mă glorifică este Tatăl Meu, despre care voi pretindeți că este Dumnezeul vostru; **55**și totuși, nu Îl cunoașteți. Eu Îl cunosc bine și așa fi un mincinos ca voi dacă așa spune că nu Îl cunosc. Dar Eu Îl cunosc și Îi respect Cuvântul. **56**Strămoșul vostru, Avraam, și-a manifestat o mare bucurie pentru că urma să vadă ziua Mea. Apoi a văzut-o și s-a bucurat!” **57**Iudeii I-au zis: „Nu ai nici cincizeci de ani; și pretinzi că l-ai văzut pe Avraam?” **58**Isus le-a zis: „Vă asigur că Eu sunt înainte să se fi născut Avraam!” **59**După ce au auzit aceste cuvinte, au luat

pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns, a trecut printre ei și a ieșit din (zona) Templu(lui). **9** Trecând, Isus a văzut un orb din naștere. **2** Discipolii Lui L-au întrebat: „Învățătorule de ce s-a născut acest om orb? Al cui păcat a determinat acest fapt: al lui, sau al părinților lui?” **3** Isus a răspuns: „Cazul nu se explică nici prin păcatul lui, nici prin cel al părinților lui; ci s-a născut așa pentru ca prin el să fie puse în evidență lucrările lui Dumnezeu. **4** Cât este ziuă, trebuie să realizez lucrările Celui care M-a trimis. Vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze. **5** Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.” **6** După ce a zis aceste cuvinte, a scuipat pe pământ și a făcut noroi cu salivă. Apoi a uns ochii orbului cu acel noroi **7** și i-a zis: „Du-te și spală-te în bazinul Siloamului.” Această denumire se traduce prin „Trimis”. El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine. **8** Vecinii și cei care îl cunoscuseră înainte ca cerșetor, ziceau: „Oare nu este el acela care stătea și cerșea?” **9** Unii ziceau: „El este!” Alții ziceau: „Nu este el, ci doar seamănă cu el!” Iar el personal spunea: „Eu sunt!” **10** Ei i-au zis: „Cum ai reușit să îți obții vederea?” **11** El a răspuns: „Acel Om căruia I se spune Isus, a făcut noroi, mi-a uns ochii și mi-a zis: «Du-te și spală-te în bazinul Siloamului!»”. M-am dus, m-am spălat și mi-am obținut vederea.” **12** Ei l-au întrebat: „Unde este acel Om?” Iar el a răspuns: „Nu știu.” **13** L-au adus la farisei pe cel care fusese orb. **14** Atunci când Isus produsese acel noroi și îl făcuse pe orb să vadă, era o zi de Sabat. **15** Fariseii l-au întrebat din nou și ei cum s-a întâmplat când și-a obținut vederea. El le-a zis: „Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și (de-atunci) văd!” **16** Atunci unii dintre farisei au început să zică: „Acest Om nu provine de la Dumnezeu, pentru că nu respectă Sabatul!” Alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni?” Și se făcuse dezbinare între ei. **17** L-au întrebat din nou pe orb: „Tu ce zici despre El referitor la faptul că ți-a dat vederea?” El le-a răspuns: „Este un profet!” **18** Iudeii nu au crezut că fusese orb și că își obținuse vederea, până nu i-au chemat pe părinții lui. **19** Când au venit aceștia, ei i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru despre care susțineți că s-a născut orb? Cum se explică faptul că acum vede?” **20** Părinții lui au zis: „Știm că acesta este copilul nostru și că s-a născut orb. **21** Dar nu știm cum s-a întâmplat că acum vede și nici cine l-a făcut să vadă. Întrebați-l, pentru că este major și poate vorbi singur despre el.” **22** Părinții lui au zis aceste cuvinte pentru că le era frică de iudei, care decisese că dacă va declara cineva despre Isus că este Cristos, să fie exclus din sinagogă. **23** Acest fapt explică de ce părinții lui au zis „Este major și poate vorbi singur despre el.” **24** Fariseii l-au chemat a doua oară pe cel care fusese orb și i-au zis: „Glorifică pe Dumnezeu (nu pe acest Om), pentru că noi știm despre El că este un păcătos!” **25** El le-a răspuns: „Eu nu știu dacă este un păcătos. Ce știu eu foarte bine este că eram orb și că acum văd.” **26** L-au întrebat din nou: „Cum te-a făcut să vezi cu ochii tăi?” **27** El le-a răspuns: „V-am spus deja și nu ați ascultat. De ce doriți să auziți încă o dată? Să înțeleg oare că sunteți interesați să deveniți și voi discipolii Lui?” **28** Ei l-au insultat și i-au zis: „Tu ești discipolul Lui! Noi suntem discipolii lui Moise! **29** Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; dar nu știm de unde provine acest Om!”

30Fostul orb le-a zis: „Tocmai aceasta este curiozitatea: deși voi nu știți de unde provine, El m-a făcut să văd! **31**Știm că Dumnezeu nu îi ascultă pe păcătoși, ci pe aceia care se tem de El și care Îi respectă dorința. **32**De când există această lume, nu a fost niciun caz ca acesta, când cineva (*a putut*) să îl facă să vadă pe un orb din naștere! **33**Dacă acest Om nu ar veni de la Dumnezeu, nu ar putea face nimic.” **34**Ei i-au răspuns: „Tu, care ești născut total în păcat, vrei să ne înveți pe noi?” Și apoi l-au dat afară. **35**Isus a auzit că l-au exclus. Și când l-a găsit, i-a zis: „Crezi în Fiul lui Dumnezeu?” **36**El I-a răspuns: „Cine este, Doamne, ca să cred în El?” **37**Isus i-a zis: „Deja L-ai văzut; și El este tocmai Cel care vorbește acum cu tine!” **38**El I-a zis: „Cred, Doamne!” Și apoi I s-a închinat. **39**Isus a zis: „Eu am venit în această lume pentru judecată: pentru ca cei care nu văd, să vadă; iar cei care văd, să ajungă orbi!” **40**Unii dintre fariseii care erau lângă El, după ce au auzit aceste cuvinte, I-au zis: „Presupun că nu ne-ai făcut și pe noi orbi!” **41**Isus le-a răspuns: „Dacă ați fi orbi, nu ați avea păcat. Dar pentru că ziceți «Vedem.», păcatul vostru rămâne! **10** Vă asigur că cine nu intră în staul pe poartă ci sare prin alt loc, este un hoț și un tâlhar. **2**Dar păstorul este cel care intră pe poartă. **3**Portarul îi deschide și oile îi aud vocea chemându-le pe nume atunci când le scoate din staul. **4**După ce a scos toate oile, merge înaintea lor și ele merg după el, pentru că îi cunosc vocea. **5**Nu merg după un străin, ci totdeauna fug de el; pentru că nu recunosc vocea străinilor.” **6**Isus le-a spus această parabolă, a cărei semnificație nu au înțeles-o. **7**El le-a mai zis: „Vă asigur că Eu sunt poarta oilor. **8**Toți cei care au venit înainte de Mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu au ascultat de ei. **9**Eu sunt Poarta. Dacă vine cineva prin Mine, va (*putea*) intra, va (*putea*) ieși și va găsi pășune. **10**Hoțul vine doar să fure, să înjunghie și să distrugă. Eu am venit ca oile să aibă o viață abundentă. **11**Eu sunt Bunul Păstor care își sacrifică viața pentru oi. **12**Dar cel plătit, nu este păstor; și nici oile (*pe care le are*) nu sunt ale lui. În consecință, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le dispersează. **13**Cel care este doar angajat să meargă cu oile la păscut, fuge pentru că nu este motivat să le apere. **14**Eu sunt Bunul Păstor. Eu Îmi cunosc oile și ele Mă cunosc **15**așa cum Mă cunoaște Tatăl și cum Îl cunosc Eu pe El. Eu Îmi sacrific viața pentru oile Mele. **16**Mai am și alte oi care nu aparțin acestui staul. Trebuie să le aduc și pe acelea. Ele vor asculta de vocea Mea și va fi (*doar*) o turmă și un Păstor. **17**Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, pentru ca apoi să o iau din nou. **18**Nimeni nu Mi-o ia cu forța, ci o dau din proprie inițiativă. Pot să o dau și pot să o iau din nou. Tatăl Meu a decis acest lucru.” **19**Din cauza acestor cuvinte, s-a făcut din nou dezbinare între iudei. **20**Mulți ziceau: „Are un demon în El; este nebun! De ce-L ascultați?” **21**Alții ziceau: „Acestea nu sunt cuvinte de om demonizat. Poate un demon să îi facă pe orbi să vadă?” **22**În Ierusalim era anotimpul iernii și se celebra Înnoirea Templului. **23**Isus Se plimba pe lângă Templu, în zona unde erau coloanele lui Solomon. **24**Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: „Până când ne vei ține în tensiune? Dacă ești Cristos, recunoaște direct acest lucru!” **25**Isus le-a răspuns: „V-am spus și nu credeți. Declarația

Mea vă este comunicată chiar prin lucrările pe care le fac în numele Tatălui Meu. **26** Dar așa cum deja v-am spus, voi nu sunteți dintre oile Mele; și nu credeți. **27** Oile Mele ascultă (*de*) vocea Mea. Eu le cunosc și ele vin după Mine. **28** Eu le dau viața eternă; niciodată nu vor fi distruse și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. **29** Tatăl Meu care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. **30** Eu sunt unit cu Tatăl.” **31** Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să Îl omoare (*cu ele*). **32** Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune care provin de la Tatăl Meu. Pentru care dintre acestea aruncați cu pietre în Mine?” **33** Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm cu pietre în Tine; ci pentru o blasfemie: Tu care ești un om, Te declari Dumnezeu!” **34** Isus le-a răspuns: „Oare nu scrie în legea voastră «Eu am zis: ‘Sunteți dumnezei.’»? **35** Deci Legea i-a numit «dumnezei» pe cei cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată! **36** Atunci cum puteți să susțineți că am blasfemiât, când Eu am fost sfințit și trimis în lume de Tatăl Meu? Doar pentru că am spus «Sunt Fiul lui Dumnezeu»? **37** Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. **38** Dar dacă le fac, ignorați-Mă pe Mine, dar credeți măcar pentru că le vedeți; ca să ajungeți să cunoașteți și să înțelegeți că Tatăl este în Mine și că Eu sunt în Tatăl!” **39** După ce au auzit aceste cuvinte, intenționau din nou să Îl aresteze; dar El a scăpat de ei. **40** Isus S-a dus din nou la Iordan și a rămas în locul unde botezase Ioan la început. **41** Mulți veneau la El, zicând: „Ioan nu a făcut nicio minune; dar tot ce a spus Ioan despre acest Om, era adevărat!” **42** Și mulți au crezut în El în acel loc. **11** Exista un om bolnav, numit Lazăr din Betania – satul Mariei și al surorii ei, numită Marta. **2** Maria era aceea care L-a uns pe Isus cu ulei parfumat și care I-a șters picioarele cu părul ei. Iar bolnavul Lazăr era fratele ei. **3** Aceste surori au trimis pe cineva la Isus, să Îi spună: „Doamne, să știi că acela pe care Îl iubești, este bolnav.” **4** Dar când a auzit vestea, Isus a zis: „Această boală nu este destinată să ducă (*doar*) la moarte, ci să demonstreze gloria lui Dumnezeu; pentru ca Fiul Omului să fie glorificat prin (*ce se va întâmpla cu*) ea.” **5** Isus iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr. **6** Deci când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai întârziat două zile în locul în care era. **7** Apoi le-a zis discipolilor: „Să ne întoarcem în Iudeea!” **8** Discipolii I-au zis: „Învățătorule, cu puțin timp în urmă, iudeii intenționau să Te omoare cu pietre! În aceste condiții, Te (*mai*) întorci în Iudeea?” **9** Isus a răspuns: „Oare nu sunt douăsprezece ore ale zilei? Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că lumina acestei lumi îl face să vadă pe unde merge. **10** Dar dacă umblă noaptea, se împiedică, pentru că nu are lumina în el.” **11** După aceste cuvinte, le-a zis: „Prietenul nostru, Lazăr, doarme; dar Mă duc să îl trezesc din somn.” **12** Discipolii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, va deveni sănătos!” **13** Isus îi anunțase astfel despre moartea lui; dar ei credeau că atunci când vorbise despre somn, Se referise la odihna organismului. **14** Atunci le-a spus direct: „Lazăr a murit! **15** Și Mă bucur că nu am fost acolo. S-a întâmplat așa pentru voi, ca să credeți. Dar acum trebuie să mergem la el.” **16** Atunci Toma, numit și „Geamănul”, a zis: „Să mergem și noi să murim cu el!” **17** Când a venit Isus, a fost informat că Lazăr fusese deja înmormântat de patru zile. **18** Pentru că

Betania era doar la aproximativ cincisprezece stadii distanță de Ierusalim, ¹⁹mulți iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le consoleze pentru moartea fratelui lor. ²⁰Când a auzit Marta că vine Isus, a plecat să îl întâmpine; iar Maria stătea în casă. ²¹Marta I-a zis: „Doamne, dacă erai aici, nu murea fratele meu! ²²Dar știu că și acum, Dumnezeu Îți va da orice Îi vei cere.” ²³Isus i-a zis: „Fratele tău va învia!” ²⁴Marta I-a răspuns: „Desigur, știu că va învia în final, când va fi Învierea!” ²⁵Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. ²⁶Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi acest lucru?” ²⁷Ea I-a zis: „Da, Doamne, cred că Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume!” ²⁸După ce a spus aceste cuvinte, s-a dus și a chemat-o în secret pe sora ei care se numea Maria; și i-a zis: „A venit Învățătorul și te cheamă.” ²⁹Cum a auzit această veste, Maria s-a ridicat repede și s-a dus la El. ³⁰Isus încă nu intrase în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta. ³¹Când au văzut-o ridicându-se repede și plecând din casă, iudeii care veniseră la Maria să o consoleze, au mers după ea. Ei ziceau: „Se duce să plângă la mormânt.” ³²Când a ajuns unde era Isus și L-a văzut, Maria s-a aruncat la picioarele Lui și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele meu.” ³³Văzând-o cum plângea împreună cu iudeii care veniseră cu ea, Isus a fost impresionat și foarte afectat în spiritul Lui. ³⁴Apoi a zis: „Unde l-ați pus?” Ei I-au răspuns: „Doamne, vino să vezi!” ³⁵Isus plângea. ³⁶Atunci iudeii au zis: „Acum se poate vedea cât de mult îl iubea!” ³⁷Iar unii dintre ei au zis: „El care a dat orbului vederea, nu putea să salveze pe acest om de la moarte?” ³⁸Isus a fost din nou profund impresionat și a plecat la mormânt. Acesta era într-o peșteră a cărei intrare fusese blocată cu o mare piatră. ³⁹Isus a zis: „Dați piatra într-o parte!” Marta, sora celui mort, a zis: „Doamne, miroase rău, pentru că este mort de patru zile!” ⁴⁰Isus i-a zis: „Nu ți-am spus (*deja*) că dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?” ⁴¹Atunci au luat piatra din fața grotii unde era mortul. Apoi Isus a privit spre cer și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat. ⁴²Știam că totdeauna Mă asculți; dar am vorbit astfel pentru mulțimea de oameni care este în jurul Meu, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” ⁴³După ce a zis aceste cuvinte, a strigat: „Lazăr, vino afară!” ⁴⁴Mortul a ieșit având mâinile și picioarele înfășurate cu pânză și cu fața înfășurată cu un prosop. Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă.” ⁴⁵Când au văzut ce a făcut Isus, mulți dintre iudeii care veniseră la Maria, au crezut în El. ⁴⁶Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au relatat ce făcuse Isus. ⁴⁷Atunci liderii preoților și fariseii au convocat Sanhedrinul și au zis: „Trebuie să găsim o rezolvare! Acest Om face multe minuni! ⁴⁸Dacă Îl lăsăm să continue așa, toți vor crede în El; și vor veni apoi romanii care ne vor distruge atât locul nostru (*de închinare*), cât și poporul!” ⁴⁹Unul dintre ei numit Caiafa care avea funcția de mare preot în acel an, le-a zis: „Voi nu știți nimic! ⁵⁰Nu vă pare evident faptul că este în avantajul nostru să moară un singur om decât să fie distrus tot poporul?” ⁵¹Dar el nu a spus aceste cuvinte doar din proprie inițiativă; ci având funcția de mare preot în acel an, a făcut o prezicere asemănătoare profetiilor,

afirmând că Isus va muri pentru popor. ⁵²Și moartea Lui urma să fie benefică nu doar acelei națiuni, ci ea garanta posibilitatea unirii tuturor copiilor dispersați ai lui Dumnezeu într-un singur „Organism”. ⁵³Din acea zi, au decis să Îl omoare (*pe Isus*). ⁵⁴Acest fapt explică de ce Isus nu mai umbla în public printre iudei, ci a plecat de acolo în zona deșertului, într-un oraș numit Efraim; și a rămas acolo împreună cu discipolii Săi. ⁵⁵În scurt timp, iudeii sărbătoreau Paștele. Acela era momentul când mulți oameni veneau la Ierusalim ca să se purifice înaintea sărbătoririi Paștelor. ⁵⁶Cei care Îl căutau pe Isus în Templu, vorbeau unii cu alții: „Ce credeți? Va participa la sărbătoare?” ⁵⁷Iar liderii preoților și fariseii decretaseră un ordin prin care stabiliseră că oricine știa unde este Isus, era obligat să îi anunțe, pentru ca ei să Îl prindă. **12** Isus a venit în Betania cu șase zile înainte de sărbătoarea Paștelor. Acolo era Lazăr care fusese mort și pe care îl înviase. ²I-au pregătit o cină. Marta era aceea care îi servea, iar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la masă cu El. ³Maria a luat aproximativ o jumătate de litru de ulei parfumat curat făcut din nard, a uns picioarele lui Isus cu el și I le-a șters cu părul ei. Apoi mirosul aceluiași parfum s-a răspândit în toată casa. ⁴Unul dintre discipolii Lui, numit Iuda iscarioteanul – fiul lui Simon – care urma să Îl trădeze, a zis: ⁵„De ce nu s-a vândut acest ulei parfumat cu trei sute de dinari, pentru a da apoi săracilor banii obținuți astfel?” ⁶El a vorbit așa nu pentru că îngrijea de săraci, ci pentru că era un hoț. Fiind el cel care ținea pungă, lua (*pentru el*) ce se punea în ea. ⁷Dar Isus a zis: „Las-o în pace, pentru că ea l-a păstrat pentru ziua înmormântării Mele. ⁸Pe săraci îi aveți permanent cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți mereu.” ⁹Mulți iudei au auzit că Isus era în Betania; și au venit acolo nu doar pentru El, ci mai ales ca să îl vadă și pe Lazăr pe care îl înviase. ¹⁰Liderii preoților au decis să îl omoare și pe Lazăr, ¹¹pentru că din cauza lui, mulți plecau de la ei și credeau în Isus. ¹²A doua zi, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim, o mare mulțime de participanți la sărbătoare, ¹³a luat ramuri de palmier și l-a întâmpinat, strigând: „Osana! Cel care vine în numele lui Iahve – Regele lui Israel! El este binecuvântat!” ¹⁴Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, exact cum este scris: ¹⁵„Nu vă temeți, locuitori ai Sionului, pentru că Regele vostru vine călare pe un măgăruș.” ¹⁶Discipolii Lui nu au înțeles aceste lucruri de la început; dar după ce a fost glorificat Isus, și-au amintit că ele se întâmplaseră în prezența lor exact cum fuseseră scrise (*anticipat*) cu privire la El. ¹⁷Toți cei care fuseseră împreună cu Isus când îl chemase pe Lazăr din mormânt înviindu-l, vorbeau despre El. ¹⁸Iar mulțimea de oameni venise să Îl întâmpine pentru că auzise despre această minune. ¹⁹Fariseii au zis: „Să știți că planul nostru nu va avea rezultatul pe care îl așteptam. Observăm că lumea se duce după El!” ²⁰Erau niște greci care veniseră să participe la sărbătoare. ²¹Ei s-au apropiat de Filip care provenea din Betsaida, o localitate inclusă în provincia Galileea. Rugându-l, i-au zis: „Domnule, dorim să Îl vedem pe Isus.” ²²Filip s-a dus și a vorbit cu Andrei; apoi Andrei și Filip au discutat cu Isus. ²³Răspunzându-le, Isus le-a zis: „A venit timpul în care Fiul Omului să fie glorificat. ²⁴Vă asigur că dacă bobul de

grâu care a intrat în pământ nu moare, rămâne singur. Dar dacă moare, va produce o bogată recoltă. ²⁵Cine își iubește viața, o va pierde; dar cine își urăște viața în această lume, o va păstra pentru eternitate. ²⁶Dacă Îmi slujește cineva, (*trebuie*) să Mă urmeze. Și slujitorul Meu va fi acolo unde sunt Eu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va onora! ²⁷Acum inima Mea este tulburată. Și oare ce voi zice – «Tată, scapă-Mă de aceste momente»? Dar am ajuns până aici tocmai pentru a trece prin ele! ²⁸Tată, glorifică numele Tău!” Și din cer s-a auzit o voce care zicea: „L-am glorificat și îl voi mai glorifica!” ²⁹Mulțimea de oameni care stătea acolo și care auzise acea voce, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: „A fost un înger care a vorbit cu El.” ³⁰Isus a răspuns: „Această voce s-a auzit nu pentru Mine, ci pentru voi. ³¹Acum este momentul pentru judecata acestei lumi, când stăpânitorul ei va fi aruncat afară. ³²Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage la Mine pe toți oamenii.” ³³Aceste cuvinte descriau felul în care urma să moară Isus. ³⁴Mulțimea de oameni I-a răspuns: „Noi am auzit despre Cristos din cărțile Legii că rămâne etern. Atunci cum poți să afirmi că Fiul Omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiu al Omului?” ³⁵Isus le-a zis: „Lumina va mai fi pentru puțin timp între voi. Comportați-vă ca unii care aveți lumina, ca să nu vă afecteze întunericul. Cine umblă în întuneric, nu știe unde merge. ³⁶Atât timp cât aveți lumina printre voi, credeți în ea, ca să fiți fii ai luminii.” După ce a spus aceste cuvinte, Isus a plecat și s-a ascuns de ei. ³⁷Deși făcuse atâtea minuni înaintea lor, tot nu credeau în El, ³⁸ca să se întâmple exact ce spusese profetul Isaia: „Cine a acordat credit predicării noastre? Cui i s-a revelat ce poate să facă brațul lui Iahve?” ³⁹Ei nu puteau crede și pentru că Isaia mai zisese: ⁴⁰„Le-a orbit ochii și le-a făcut inima insensibilă, ca să nu vadă și să nu înțeleagă; și astfel, neîntorcându-se la Dumnezeu, să nu existe șansa de a-i vindeca.” ⁴¹Isaia a spus aceste cuvinte atunci când a văzut gloria Lui și a vorbit despre El. ⁴²Totuși, chiar dintre lideri au fost mulți care au crezut în Isus. Dar nu vorbeau (*în*) public despre El, ca să nu fie excluși din sinagogă. ⁴³Ei demonstau astfel că iubesc mai mult aprecierea oamenilor decât aprobarea lui Dumnezeu. ⁴⁴Isus a strigat: „Cine crede în Mine, nu crede (*numai*) în Mine, ci (*și*) în Cel care M-a trimis. ⁴⁵Și cine Mă vede, (*de fapt*), Îl vede pe Cel care M-a trimis. ⁴⁶Eu am venit să fiu o lumină în lume; pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric. ⁴⁷Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le respectă, nu Eu îl judec; pentru că nu am venit să judec lumea, ci ca să o salvez. ⁴⁸Cine Mă va desconsidera și va respinge cuvintele Mele, va fi condamnat în final de Cuvântul pe care i l-am predicat. ⁴⁹Pentru că Eu nu am vorbit din proprie inițiativă, ci așa cum Mi-a poruncit Tatăl care M-a trimis. El Mi-a ordonat cum și ce trebuie să vorbesc. ⁵⁰Și știu că porunca Lui este (*dată vizând accesul la*) viața eternă. Iar Eu vă prezint lucrurile exact așa cum Mi le-a spus Tatăl.” **13** Înainte de sărbătoarea Paștelor, știind că a venit timpul să plece din această lume, Isus care Își iubea discipolii, a continuat să îi iubească până la sfârșit. ²În timpul cinei (*pascale*), Diavolul pusese gândul trădării Lui în mintea lui Iuda – Iscarioteanul – fiul lui Simon. ³Isus știa că Tatăl Îi dăduse autoritate totală, că provenea de la

Dumnezeu și că urma să meargă la El. **4**Atunci s-a ridicat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui și a luat un prosop cu care S-a înfășurat la mijloc. **5**Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să le spele picioarele discipolilor și să le ștergă cu prosopul cu care era înfășurat la mijloc. **6**A venit la Simon Petru, care I-a zis: „Doamne, chiar Tu îmi speli picioarele?!” **7**Răspunzând, Isus i-a zis: „Tu nu înțelegeți acum ce fac Eu; dar mai târziu veți înțelege.” **8**Petru I-a zis: „Niciodată nu îmi vei spăla picioarele!” Isus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu ai nicio șansă să obții un loc alături de Mine.” **9**Petru I-a zis: „Doamne, (atunci) spală-mi nu numai picioarele, ci și mâinile și capul!” **10**Isus i-a zis: „Cine s-a îmbăiat, ca să fie total curat nu are nevoie să își spele decât picioarele. Și voi sunteți «curați», dar nu toți.” **11**A spus cuvintele „Nu sunteți toți «curați»”, pentru că îl cunoștea pe cel care urma să Îl trădeze. **12**După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele, S-a așezat din nou la masă și le-a zis: „Înțelegeți ce v-am făcut? **13**Voi Mă numiți «Învățător» și «Stăpân». Și este adevărat ce afirmați despre Mine, pentru că exact așa sunt! **14**Deci dacă Eu – Stăpânul și Învățătorul vostru – v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori «să vă spălați picioarele» unii altora. **15**Eu v-am dat un exemplu, pentru ca și voi să faceți cum am făcut Eu. **16**Vă asigur că sclavul nu este mai mare decât stăpânul lui și nici apostolul nu este mai mare decât cel care l-a trimis. **17**Știind aceste lucruri, sunteți niște oameni fericiți dacă le puneți în practică. **18**Nu vorbesc despre voi toți. Îi cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se întâmple ce spune Scriptura în care scrie: «Cel care mănâncă împreună cu Mine, a ridicat călcâiul împotriva Mea.» **19**Vă spun acest lucru înainte ca el să se întâmple; pentru ca atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt. **20**Vă asigur că cine primește pe acela pe care îl trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, Îl primește pe Tatăl care M-a trimis.” **21**După ce a spus aceste cuvinte, Isus a fost tulburat în spiritul Lui și a zis: „Este o certitudine faptul că unul dintre voi Mă va trăda!” **22**Discipolii se uitau unii la alții și nu înțelegeau despre cine vorbește. **23**Acela pe care îl iubea Isus, stătea la masă cu capul pe pieptul Lui. **24**Simon Petru i-a făcut semn să Îl întrebe pe Isus cine este acela despre care vorbise El. **25**Sprijinindu-se de pieptul lui Isus, acel discipol I-a zis: „Doamne, cine este (acela care Te va trăda)?” **26**Isus i-a răspuns: „Cel spre care voi întinde mâna și îi voi da bucațica.” Apoi, întinzând mâna, i-a dat bucațica lui Iuda, fiul lui Simon isarioteanul. **27**Imediat după ce i-a fost dată bucațica lui Iuda, Satan a intrat în el. Isus i-a zis: „Fă repede ce ai de făcut!” **28**Dar nimeni dintre cei care stăteau la masă, nu a înțeles de ce îi zisese aceste cuvinte. **29**Unii se gândeau că din moment ce Iuda deținea punga, Isus ar fi vrut să îi spună: „Cumpără ce ne trebuie pentru sărbătoare!”, sau îi spunea să ofere ceva săracilor. **30**După ce a luat bucațica, Iuda a ieșit imediat. **31**După plecarea lui Iuda, Isus a zis: „Acum Fiul Omului a fost glorificat și Dumnezeu a fost glorificat în El. **32**Dacă Dumnezeu va fi glorificat în El, Îl va glorifica în Sine Însuși; și va face acest lucru imediat. **33**Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta. Am pentru voi aceeași precizare pe care le-am făcut-o și iudeilor spunându-le că ei nu pot

vei unde Mă voi duce Eu. **34**Vă dau o nouă poruncă: să vă iubiți unii pe alții exact așa cum v-am iubit Eu! **35**Dacă veți avea dragoste unii pentru alții, aceasta va fi dovada că sunteți discipolii Mei.” **36**Simon Petru I-a zis: „Doamne, unde Te duci?” Isus i-a răspuns: „Tu nu poți veni după Mine acolo unde Mă duc acum; dar mai târziu, vei veni.” **37**Petru I-a zis: „Doamne, de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi sacrifica viața pentru Tine!” **38**Isus i-a răspuns: „Chiar îți vei sacrifica viața pentru Mine?! Te asigur că nu va cânta cocoșul, până nu te vei dezice de Mine de trei ori! **14** Inima voastră nu trebuie să fie neliniștită. Credeți în Dumnezeu și credeți în Mine! **2**În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe. Dacă nu ar fi fost așa, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc. **3**Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti acel loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine; pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. **4**Știți unde Mă duc și cunoașteți și drumul în acea direcție.” **5**Toma I-a zis: „Doamne, nu știm unde Te duci! Cum putem să cunoaștem drumul în acea direcție?” **6**Isus i-a zis: „Eu sunt drumul, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine! **7**Dacă M-ați fi cunoscut, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. De acum încolo Îl veți cunoaște; și deja L-ați văzut.” **8**Filip I-a zis: „Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va fi suficient!” **9**Isus i-a zis: „Filip, de atât timp sunt cu voi; și nu M-ai cunoscut? Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl. Deci ce sens mai are să spui «Arată-ne pe Tatăl.»? **10**Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine? Cuvintele Mele nu sunt spuse din proprie inițiativă. Ci aceste lucrări sunt făcute de Tatăl care locuiește în Mine. **11**Credeți că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine – luând în considerare măcar aceste lucrări. **12**Vă asigur că cine crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu și chiar altele mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl; **13**și pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul, voi face orice veți cere în numele Meu. **14**Dacă veți cere ceva în numele Meu, voi răspunde cererii voastre. **15**Dacă Mă iubiți, veți pune în aplicare ce vă cer în poruncile Mele. **16**Eu voi ruga pe Tatăl; și El vă va oferi un alt «Ajutor» care să rămână cu voi etern. **17**Este vorba despre Spiritul Adevărului. Lumea nu Îl poate primi, pentru că nu Îl vede și nu Îl cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, pentru că rămâne cu voi și va fi în voi. **18**Nu vă voi lăsa orfani, ci Mă voi întoarce la voi. **19**Peste puțin timp, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi (*la fel ca Mine*). **20**În acea zi veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi. **21**Cine are poruncile Mele și le respectă, acela Mă iubește. Și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi revela lui.” **22**Iuda, nu cel numit și „iscarioteanul”, I-a zis: „Doamne, cum va fi posibil să Te revelezi (*doar*) nouă dar nu (*și*) lumii?” **23**Răspunzându-i, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va respecta Cuvântul Meu; și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni și vom locui împreună cu el. **24**Cine nu Mă iubește, nu ascultă (*de*) cuvintele Mele. Iar Cuvântul pe care l-ați auzit, nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis. **25**V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi. **26**Dar «Ajutorul», adică Spiritul Sfânt pe care Îl va trimite Tatăl în numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și

vă va aminti tot ce v-am spus Eu. ²⁷Vă las pacea; vă dau pacea Mea. Nu v-o ofer așa cum o oferă lumea. Să nu vi se îngrijoreze și nici să nu vi se neliniștească inima. ²⁸Ați auzit că v-am spus: «Mă duc și Mă voi întoarce la voi.» Dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat că v-am zis «Mă duc la Tatăl.» Pentru că Tatăl este mai mare decât Mine. ²⁹V-am prezentat aceste lucruri anticipat, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți. ³⁰Nu voi mai vorbi mult cu voi; pentru că vine stăpânitorul acestei lumi. Dar el nu are nimic în Mine. ³¹Se va întâmpla așa pentru ca lumea să știe că Eu iubesc pe Tatăl și că fac exact cum Mi-a poruncit El. Ridicați-vă și să plecăm de aici! **15** Eu sunt adevărata viță, iar Tatăl Meu este viticultorul. ²El taie orice ramură tânără a ei care nu produce fruct(e). Dar o curăță pe aceea care produce fructe, ca să fie și mai productivă. ³Acum voi sunteți curați din cauza Cuvântului pe care vi l-am spus. ⁴Rămâneți în Mine, iar Eu voi rămâne în voi. Exact cum ramura tânără a viței nu poate produce fructul dacă nu rămâne în contact cu ea, nici voi nu puteți fi productivi dacă nu rămâneți uniți cu Mine. ⁵Eu sunt vița, iar voi sunteți ramurile tinere. Cine rămâne în (*unire cu*) Mine și în cine rămân Eu, este foarte productiv. Separați de Mine, nu puteți face nimic. ⁶Dacă nu rămâne cineva unit cu Mine, este aruncat afară ca ramura tânără neproductivă; și se usucă. Apoi, ramurile uscate sunt adunate și aruncate în foc, unde ard. ⁷Dacă rămâneți în (*unire cu*) Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți dori; și veți primi. ⁸Dacă sunteți foarte productivi, Tatăl Meu va fi glorificat.; iar voi veți fi astfel discipolii Mei. ⁹Eu vă trimit exact cum M-a trimis Tatăl pe Mine. Rămâneți (*ancorați*) în dragostea Mea. ¹⁰Dacă respectați poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, așa cum le respect Eu pe ale Tatălui și rămân în dragostea Lui. ¹¹V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și pentru ca această bucurie să fie pentru voi completă. ¹²Porunca Mea pentru voi este aceasta: să vă iubiți unii pe alții exact cum v-am iubit Eu! ¹³Nu există o mai mare demonstrație de dragoste decât atunci când cineva își sacrifică viața pentru prietenii lui. ¹⁴Voi sunteți prietenii Mei, dacă respectați practic ce vă poruncesc. ¹⁵Nu vă mai numesc sclavi; pentru că sclavul nu știe ce face stăpânul lui. Ci v-am numit prieteni, pentru că v-am revelat ce am auzit de la Tatăl Meu. ¹⁶Nu voi M-ați ales, ci Eu v-am ales pe voi și v-am desemnat ca să fiți productivi, iar rezultatul vostru să rămână; pentru ca Tatăl să vă dea orice Îi veți cere în numele Meu. ¹⁷Porunca Mea pentru voi este aceasta: să vă iubiți unii pe alții. ¹⁸Dacă veți constata că vă urăște lumea, să știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. ¹⁹Dacă ați face parte din această lume, v-ar iubi; pentru că ea iubește pe cei care îi aparțin. Dar vă urăște pentru că Eu v-am selectat din ea. ²⁰Amintiți-vă că v-am spus: «Sclavul nu este superior stăpânului lui.» Deci dacă M-au persecutat pe Mine, și pe voi vă vor persecuta. Dacă au respectat cuvintele Mele, le vor respecta și pe ale voastre. ²¹Dar se vor comporta astfel din cauza numelui Meu și pentru că ei nu Îl cunosc pe cel care M-a trimis. ²²Dacă nu aș fi venit să le vorbesc, nu li s-ar putea reproșa păcatul; dar acum nu au nicio scuză pentru păcatul lor! ²³Cine Mă urăște pe Mine, Îl urăște și pe

Tatăl Meu. ²⁴Dacă nu aş fi făcut între ei lucrări pe care nimeni nu le-a mai făcut, nu li s-ar putea reproşa păcatul; dar acum, deşi le-au văzut, M-au urât şi L-au urât şi pe Tatăl Meu. ²⁵Şi acest lucru s-a întâmplat ca să se confirme practic următoarele cuvinte scrise în legea lor: «M-au urât fără motiv.» ²⁶Când va veni «Ajutorul» pe care Îl voi trimite de la Tatăl, adică Spiritul adevărului care vine de la Tatăl, El va vorbi despre Mine. ²⁷Şi voi la rândul vostru, veţi vorbi despre Mine, pentru că noi am fost împreună de la început. **16** V-am spus aceste lucruri preventiv, pentru ca ele să nu vă determine pierderea credinţei. ²Vă vor exclude din sinagogi; şi va veni timpul în care cine vă va omorî, va crede că face o slujbă lui Dumnezeu. ³Se vor comporta astfel cu voi, pentru că nu L-au cunoscut nici pe Tatăl şi nu M-au cunoscut nici pe Mine. ⁴V-am vorbit despre aceste lucruri, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să vă amintiţi ce v-am spus (*în legătură cu ele*). Nu v-am vorbit despre aceste lucruri de la început, pentru că (*atunci*) eram cu voi. ⁵Acum Mă duc la Cel care M-a trimis; şi nimeni dintre voi nu Mă întreabă «Unde Te duci?». ⁶Vestea pe care v-am dat-o, v-a întristat inima. ⁷Totuşi, vă asigur că este în avantajul vostru să Mă duc. Dacă nu Mă duc Eu, «Ajutorul» nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, Îl voi trimite. ⁸Şi când va veni El, va dovedi lumea vinovată în legătură cu: păcatul, dreptatea şi judecata. ⁹În ce priveşte păcatul, vinovăţia lor constă în faptul că ei nu cred în Mine; ¹⁰referitor la dreptate, pentru că Mă duc la Tatăl şi nu Mă veţi mai vedea; ¹¹iar în legătură cu judecata, pentru că (*se va demonstra că*) stăpânitorul acestei lumi este judecat. ¹²Mai am să vă spun multe lucruri; dar acum nu le puteţi suporta. ¹³Când va veni «Ajutorul» – Spiritul Adevărului, va fi ghidul vostru în tot adevărul. El nu va vorbi din proprie iniţiativă, ci va spune tot ce va fi auzit şi vă va revela lucrurile viitoare. ¹⁴El Mă va glorifica, pentru că va lua din ce este al Meu şi vă va revela. ¹⁵Tot ce are Tatăl, este al Meu. Din acest motiv am spus că va lua din ce este al Meu şi vă va revela. ¹⁶În scurt timp, nu Mă veţi mai vedea, pentru că Mă duc la Tatăl. Apoi, după puţin timp, Mă veţi vedea.” ¹⁷Auzind aceste cuvinte, unii dintre discipolii Lui au zis între ei: „Ce semnificaţie au aceste cuvinte – «În scurt timp nu Mă veţi mai vedea pentru că Mă duc la Tatăl»; şi «apoi, peste puţină vreme Mă veţi vedea.»?” ¹⁸Ei continuau să zică: „Ce înseamnă cuvintele «În scurt timp»? Nu ştim ce vrea să spună cu ele!” ¹⁹Isus a ştiut că doreau să Îl întrebe; şi le-a zis: „Doriţi să ştiţi ce înseamnă cuvintele «În scurt timp nu Mă veţi mai vedea» şi «Apoi, peste puţină vreme Mă veţi vedea.»?” ²⁰Vă asigur că în timp ce voi veţi plânge, lumea se va bucura. Vă veţi întrista, dar întristarea voastră se va transforma în bucurie. ²¹Atunci când i-a venit timpul să nască, femeia însărcinată se întristează. Dar după ce ea a născut copilul, bucurându-se că a mai venit un om pe lume, nu îşi mai aminteşte suferinţa prin care a trecut. ²²La fel se va întâmpla şi cu voi. Acum sunteţi plini de întristare; dar Eu vă voi revedea, iar inima voastră va experimenta bucuria pe care nimeni nu va putea să v-o ia. ²³Atunci nu Îmi veţi mai pune nicio întrebare. Vă asigur că orice veţi cere de la Tatăl Meu, vă va da. ²⁴Până acum nu aţi cerut nimic în numele Meu. Cereţi

și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie totală. ²⁵V-am spus aceste lucruri folosind parabole. Vine timpul când nu voi mai comunica prin intermediul lor, ci vă voi vorbi în mod direct despre Tatăl. ²⁶În acea zi, veți face cereri în numele Meu; și nu vă spun că voi interveni în fața Tatălui pentru voi. ²⁷El personal vă iubește, pentru că M-ați iubit și pentru că ați crezut că Eu provin de la Dumnezeu. ²⁸Am plecat de la Tatăl și am venit în lume. Acum las lumea și Mă duc la Tatăl.” ²⁹Discipolii Săi I-au zis: „Observăm că acum nu mai folosești nicio parabolă, ci ne vorbești direct. ³⁰Pentru noi este evident că Tu știi toate lucrurile și că nu ai nevoie de cineva ca să Îți pună întrebări. Acest fapt ne face să credem că vi de la Dumnezeu.” ³¹Isus le-a răspuns: „Acum credeți? ³²Să știți că vine timpul – care deja a început – când fiecare dintre voi se va duce la preocupările lui; și Mă veți lăsa singur. Dar, de fapt, nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine. ³³V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în (*legătură cu*) Mine. În lume veți avea necazuri; dar să fiți curajoși, pentru că Eu am învins lumea!” ¹⁷ După ce a spus aceste cuvinte, a privit spre cer și a zis: „Tată, a venit timpul: glorifică-L pe Fiul Tău, pentru ca și El să Te glorifice. ²Tu deja I-ai dat autoritate față de orice om, ca să ofere viața eternă tuturor acelor pe care I i-ai dat. ³Iar viața eternă este aceasta: să Te cunoască pe Tine – unicul Dumnezeu real – și să Îl cunoască pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis. ⁴Eu Te-am glorificat pe pământ și am terminat ce Mi-ai dat să fac. ⁵Tată, acum ia-Mă în glorie la Tine, așa cum eram înainte de a fi (*creată*) lumea. ⁶Am revelat numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Erau ai tăi și Tu Mi i-ai dat; iar ei au respectat Cuvântul Tău. ⁷Acum au înțeles că tot ce Mi-ai dat, provine de la Tine. ⁸Le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat. Ei le-au primit, cunoscând realitatea că vin de la Tine; și astfel au crezut că Tu M-ai trimis. ⁹Mă rog nu pentru lume, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat; pentru că sunt ai Tăi. ¹⁰Tot ce este al Meu, este al Tău; și tot ce este al Tău, este al Meu. Iar Eu sunt glorificat în ei. ¹¹Eu nu mai sunt în lume, dar ei continuă să fie în lume în timp ce Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește-i în numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie uniți la fel ca Noi. ¹²Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în numele Tău. Am protejat pe aceia pe care Mi i-ai dat; și niciunul dintre ei nu s-a pierdut, cu excepția fiului distrugerii, ca să se confirme practic ce a spus Scriptura. ¹³Dar acum Eu (*urmează să*) vin la Tine; și spun aceste lucruri cât încă mai sunt în lume, pentru ca să aibă în ei totala Mea bucurie. ¹⁴Le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu (*mai*) aparțin lumii, așa cum nici Eu nu îi aparțin. ¹⁵Nu Te rog să îi iei din lume, ci să îi păzești de cel rău. ¹⁶Ei nu sunt din lume, așa cum nici Eu nu sunt din lume. ¹⁷Sfințește-i prin adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul! ¹⁸Cum M-ai trimis Tu pe Mine, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. ¹⁹Eu personal Mă sfințesc pentru ei, pentru ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. ²⁰Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru aceia care vor crede în Mine atunci când ei vor vorbi. ²¹Mă rog pentru unitatea lor, (*ca ea să fie*) așa cum Tu, Tată, ești în Mine, iar Eu sunt în Tine. Exact așa doresc să fie ei uniți în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. ²²Eu le-am dat gloria pe

care Mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie uniți exact cum suntem Noi. – **23**Eu în ei și Tu în Mine – și astfel, ei să fie într-o unitate perfectă; pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit așa cum M-ai iubit pe Mine. **24**Tată, doresc ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu; ca să vadă gloria Mea pe care Mi-ai oferit-o Tu, pentru că M-ai iubit înainte de crearea lumii. **25**Corectul Meu Tată, în timp ce lumea nu Te-a cunoscut, Eu Te-am cunoscut; iar aceștia au înțeles că Tu M-ai trimis. **26**Eu le-am revelat numele Tău și îl voi mai revela; pentru ca dragostea cu care M-ai iubit, să fie în ei și Eu să fiu în ei”. **18** După ce a spus aceste cuvinte, Isus a plecat cu discipolii Săi pe partea cealaltă a pâ râului Chedron, unde era o grădină în care a intrat împreună cu ei. **2**Iuda, trădătorul, cunoștea și el acel loc, pentru că Isus Se dusese de multe ori acolo împreună cu discipolii Săi. **3**Deci Iuda a venit acolo, conducând grupul soldaților, gărzile trimise de liderii preoților și fariseii care veniseră cu torțe și cu arme. **4**Știind ce urmează să se întâmple, Isus a mers spre ei și i-a întrebat: „Pe cine căutați?” **5**Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!” Isus le-a spus: „Eu sunt!” Iuda, trădătorul, era și el împreună cu ei. **6**Când Isus le-a zis „Eu sunt!”, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ. **7**El i-a întrebat din nou: „Pe cine căutați?” Ei I-au zis: „Pe Isus din Nazaret!” **8**Isus a răspuns: „V-am spus (*deja*) că Eu sunt. Deci dacă pe Mine Mă căutați, lăsați-i pe aceștia să plece.” **9**A vorbit astfel, ca să se confirme cuvintele pe care le spusese: „Nu am pierdut pe niciunul dintre aceia pe care Mi i-ai dat.” **10**Simon Petru care avea o sabie, a scos-o și a lovit pe sclavul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă. Acel sclav se numea Malhu. **11**Isus i-a zis lui Petru: „Pune sabia înapoi în teacă! Oare (*crezi că*) voi refuza să beau «paharul» pe care Mi l-a dat Tatăl?” **12**Grupul soldaților, comandantul lor și gărzile iudeilor, L-au prins pe Isus și L-au legat. **13**L-au dus întâi la Ana – socrul lui Caiafa care era mare preot în acel an. **14**Iar Caiafa era cel care le dăduse iudeilor acest sfat: „Este mai bine să moară un singur om, decât să fie distrus tot poporul!”. **15**Simon Petru mergea după Isus împreună cu un alt discipol care era cunoscut marelui preot. Astfel, amândoi au primit aprobarea să intre în curtea marelui preot. **16**Dar Petru a rămas afară la ușă. Celălalt discipol – cunoștința marelui preot – a ieșit, a vorbit cu femeia de la intrare și l-a adus pe Petru înăuntru. **17**Atunci, acea femeie care își făcea serviciul la intrare, i-a zis lui Petru: „Ești și tu unul dintre discipolii acestui Om?” El a răspuns: „Nu sunt!” **18**Sclavii și gărzile care erau acolo, făcuseră un foc cu cărbuni, pentru că era frig. Petru stătea împreună cu ei și se încălzea. **19**Marele preot L-a întrebat pe Isus despre discipolii Lui și despre învățătura Sa. **20**Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit oamenilor în public. Totdeauna am învățat mulțimile de oameni în sinagogă și în (*zona de lângă*) templu, unde se adună toți iudeii. Nu am spus nimic în secret. **21**De ce dorești să afli de la Mine (*despre această învățatură*)? Întreabă-i pe cei care M-au auzit vorbind, pentru că ei știu ce am spus!” **22**Auzind acest răspuns, un gardian care stătea acolo, I-a dat o palmă lui Isus și i-a zis: „Așa vorbești Tu marelui preot?” **23**Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, demonstrează! Dar dacă am răspuns

bine, de ce Mă bați?” ²⁴Ana L-a trimis legat la marele preot care se numea Caiafa. ²⁵Simon Petru stătea acolo și se încălzea. Ei i-au zis: „Oare nu ești și tu unul dintre discipolii Lui?” El a negat, răspunzând: „Nu sunt!” ²⁶Unul dintre sclavii marelui preot – rudă cu acela căruia Petru îi tăiasse urechea – a zis: „Oare nu te-am văzut eu împreună cu El în grădină?” ²⁷Atunci Petru s-a dezis din nou. Și imediat a cântat cocoșul... ²⁸Apoi, de la Caiafa, L-au dus pe Isus în sala de judecată. Era dimineața. Ei nu au intrat în sala de judecată, ca să nu devină astfel descalificați pentru sărbătorirea Paștelor. ²⁹Pilat a ieșit și le-a zis: „Care este acuzația pe care o formulați împotriva acestui om?” ³⁰Ei i-au răspuns: „Dacă nu ar fi fost Unul care face lucruri rele, nu L-am fi adus să Ți-l predăm.” ³¹Atunci, Pilat le-a zis: „Luați-L și judecați-L conform legii voastre!” Iudeii i-au zis: „Legea noastră nu ne permite să omorâm pe nimeni!” ³²Aceste cuvinte au fost spuse ca să se întâmple exact cum anunțase Isus atunci când spusese cum urma să moară. ³³Pilat a intrat din nou în sala de judecată, L-a chemat pe Isus și I-a zis: „Ești Tu Regele iudeilor?” ³⁴Isus i-a răspuns: „Din proprie inițiativă spui acest lucru, sau ți l-au spus alții despre Mine?” ³⁵Pilat a răspuns: „Sunt eu iudeu? Tocmai națiunea Ta și liderii preoților ei mi Te-au predat. Ce ai făcut?” ³⁶Isus a răspuns: „Regatul Meu nu este din această lume. Dacă el ar fi aparținut de această lume, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu predat ție. Dar (*acum este evident că*) Regatul Meu nu aparține acestei lumi.” ³⁷Pilat i-a zis: „Atunci rezultă că Tu oricum ești un fel de Rege!” Isus a răspuns: „Da, Eu sunt Rege. De fapt, cu acest scop M-am născut; și am venit în lume ca să fac declarații despre adevăr. Oricine este de partea adevărului, ia în considerare ce vorbesc Eu.” ³⁸Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?” După ce a formulat această întrebare, a ieșit în fața iudeilor și le-a zis: „Nu I-am găsit nicio vină! ³⁹Dar pentru că obișnuți să cereți grațierea cuiva cu ocazia sărbătoririi Paștelor, vă propun ca acela să fie «Regele iudeilor». Acceptați oferta mea?” ⁴⁰Atunci toți au strigat: „Nu acceptăm! Grațiază-ni-l pe Baraba!” Iar acel Baraba era un criminal. **19** Atunci Pilat a dat ordin ca Isus să fie bătut. ²Soldatii au făcut o coroană împletind spini; și după ce I-au pus-o pe cap, L-au îmbrăcat cu o haină roșie. ³Apoi se apropiau de El și ziceau: „Să trăiești, Regele iudeilor!” Și Îl palmuiau. ⁴Pilat a ieșit din nou și le-a zis iudeilor: „Să știți că vi-L aduc afară, ca să vă demonstrez că nu I-am găsit nicio vină.” ⁵Isus a ieșit purtând coroana de spini și haina roșie. Pilat le-a zis: „Iată Omul!” ⁶Când L-au văzut liderii preoților și gărzile, au început să strige: „Crucifică-L! Crucifică-L!” Pilat le-a zis: „Luați-L voi și crucificați-L, pentru că eu nu I-am găsit nicio vină!” ⁷Iudeii au răspuns: „Conform legii noastre, El trebuie să moară, pentru că a pretins despre Sine că este Fiul lui Dumnezeu!” ⁸Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică. ⁹A intrat din nou în sala de judecată și L-a întrebat pe Isus: „De unde ești?” Dar Isus nu i-a mai dat niciun răspuns. ¹⁰Pilat I-a zis: „Tocmai mie refuzi să îmi răspunzi? Nu știi că am dreptul să decid crucificarea sau eliberarea Ta?” ¹¹Isus i-a răspuns: „Nu ai avea niciun drept să decizi cu privire la Mine dacă nu ai fi fost investit cu autoritate de sus. Acesta este motivul pentru care cel care M-a predat ție, a

comis un păcat mai mare.” ¹²Din acel moment, Pilat intenționa să Îl elibereze. Dar iudeii strigau: „Dacă eliberezi pe acest om, nu vei fi în bune relații cu Cezarul! Oricine se declară Rege, este împotriva Cezarului!” ¹³Când a auzit Pilat aceste cuvinte, L-a scos pe Isus și apoi s-a așezat pe scaunul de judecător, în locul care se numea „Pavajul de piatră” și pe care evreii îl numeau „Gabata”. ¹⁴Era a șasea oră a zilei, când se făcea pregătirea pentru sărbătoarea Paștelor. Pilat le-a zis iudeilor: „Acesta este Regele vostru!” ¹⁵Dar ei au strigat: „Ia-L! Ia-L și crucifică-L!” Pilat le-a zis: „Să-L crucific pe Regele vostru?!” Liderii preoților i-au zis: „Noi nu avem alt rege decât pe Cezar!” ¹⁶Atunci li L-a predat ca să fie crucificat. Ei L-au luat pe Isus și L-au dus la locul execuției prin crucificare. ¹⁷Ducându-și crucea, Isus a ajuns în locul numit „Craniul”, care în limba evreilor se numea Golgota. ¹⁸Acolo a fost crucificat împreună cu alți doi. Unul era într-o parte, iar altul în cealaltă, Isus fiind pus la mijloc. ¹⁹Pilat a făcut o inscripție pe care a pus-o deasupra crucii. Pe ea era scris: „Isus din Nazaret, Regele iudeilor.” ²⁰Pentru că locul unde fusese crucificat Isus era aproape de oraș, mulți iudei au avut ocazia să o citească. Era scrisă în limba aramaică, în limba latină și în limba greacă. ²¹Liderii preoților iudeilor au zis lui Pilat: „Nu scrie «Regele iudeilor», ci că El a zis: «Sunt Regele iudeilor.»!” ²²Pilat a zis: „Rămâne așa cum am scris!” ²³După ce L-au crucificat pe Isus, soldații I-au luat hainele și le-au împărțit în patru, luând fiecare câte o parte din ele. I-au luat și cămașa care nu avea nicio cusătură, ci era formată dintr-o singură țesătură de sus până jos. ²⁴Atunci au zis între ei: „Să nu o rupem, ci să tragem la sorți, pentru ca astfel să vedem a cui va fi.” S-a întâmplat așa, ca să se confirme ce zisese Scriptura: „Și-au împărțit hainele Mele între ei și au tras la sorți pentru cămașa Mea.” Exact așa au procedat soldații. ²⁵Lângă crucea lui Isus stătea mama Lui și sora mamei Lui; apoi mai erau: Maria, soția lui Clopa și Maria Magdalena. ²⁶Când a văzut Isus pe mama Sa și pe discipolul pe care îl iubea stând lângă ea, i-a zis: „Femeie, acesta este fiul tău!” ²⁷Apoi a zis discipolului: „Ea este mama ta!” Și din acel moment, discipolul a decis să o ia la el acasă (*ca mamă a lui*). ²⁸Știind că totul a ajuns la final, ca să procedeze conform Scripturii, Isus a zis: „Mi-e sete!” ²⁹Acolo era un vas plin cu oțet. Soldații au luat o ramură de isop, în capătul căreia au pus un burete plin cu oțet și I l-au dus aproape de gură. ³⁰Când a primit oțetul, Isus a zis: „S-a terminat!” Apoi și-a plecat capul și a murit. ³¹Ca să nu rămână corpurile pe cruce în timpul Sabatului – pentru că acea zi avea o semnificație specială – iudeii l-au rugat pe Pilat să aprobe sfărâmarea picioarelor celor de pe cruce. ³²Soldații au venit și au sfărâmat picioarele celor doi care erau crucificați împreună cu Isus. ³³Dar când s-au dus la Isus și au constatat că deja murise, nu I-au mai sfărâmat picioarele; ³⁴ci unul dintre soldați L-a penetrat cu o lance în zona coastelor. Și imediat a ieșit de acolo sânge și apă. ³⁵Acest lucru este confirmat de cel care l-a văzut. Declarația lui este adevărată; și el este conștient că spune adevărul, pentru ca voi să credeți. ³⁶Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se confirme cuvintele Scripturii care a spus: „Niciunul dintre oasele Lui nu va fi strivit.”; ³⁷iar alt

text al ei spune: „Vor vedea pe Cel pe care L-au penetrat.” ³⁸Apoi, Iosif din Arimateea – unul care, fiindu-i frică de iudei, era un discipol al lui Isus, dar în secret – l-a rugat pe Pilat să îi permită să ia corpul lui Isus de pe cruce. După ce Pilat i-a aprobat cererea, el a venit și a luat corpul lui Isus. ³⁹Acolo a mai venit și Nicodim, care la început se dusesese la Isus noaptea. El a adus o compoziție de aproximativ treizeci de litri de ulei parfumat format cu smirnă și aloë. ⁴⁰Apoi a luat corpul lui Isus și l-a înfășurat cu fașe de pânză de in, adăugând și acel ulei parfumat, așa cum era obiceiul înmormântării între iudei. ⁴¹În zona unde fusese crucificat Isus, era o grădină. În ea era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni. ⁴²Fiind ziua pregătirii (pentru sărbătoarea Paștelor) și pentru că mormântul era aproape, L-au pus pe Isus acolo. **20** În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus la mormânt dimineța devreme, când încă era întuneric; și a văzut că piatra de la intrarea în mormânt, fusese luată. ²S-a dus alergând la Simon Petru și la celălalt discipol pe care îl iubea Isus, și le-a zis: „L-au luat pe Isus din mormânt și nu știu unde L-au pus!” ³Petru a ieșit împreună cu celălalt discipol și au plecat spre mormânt. ⁴Au început amândoi să alerge. Dar celălalt discipol alerga mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt. ⁵S-a aplecat și s-a uitat înăuntru, a văzut pânzele acolo, dar nu a intrat. ⁶Simon Petru care venea după el, a ajuns, a intrat și a văzut pânzele jos. ⁷Prosopul care fusese folosit la înfășurarea capului lui Isus, nu era în același loc în care erau pânzele; ci fiind făcut sul, era pus în alt loc, singur. ⁸Atunci celălalt discipol care ajunsese primul la mormânt, a intrat și el, a văzut și a crezut. ⁹Ei tot nu puteau înțelege că în conformitate cu Scriptura, Isus trebuia să învie. ¹⁰Apoi discipolii s-au întors acasă. ¹¹Dar Maria stătea afară lângă mormânt plângând. În timp ce plângea, s-a aplecat să se uite în mormânt. ¹²Atunci a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb, stând în locul unde fusese pus corpul lui Isus. Unul era în dreptul capului, iar celălalt acolo unde fuseseră picioarele Lui. ¹³Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că L-au luat pe Iahve și nu știu unde L-au pus.” ¹⁴După ce a spus aceste cuvinte, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând acolo în picioare; dar nu știa că este El. ¹⁵Isus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea a crezut că este grădinarul și I-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să Îl iau!” ¹⁶Isus i-a zis: „Maria!” Ea s-a întors și I-a zis în aramaică: „Rabuni!”, adică „Învățătorule!” ¹⁷Isus i-a zis: „Nu Mă reține; pentru că încă nu am urcat la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că urc la Cel care este Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și al vostru.” ¹⁸Maria Magdalena s-a dus și i-a anunțat pe discipoli că L-a văzut pe Isus și că i-a spus aceste lucruri. ¹⁹În seara aceleiași zile care era prima din săptămână, Isus a apărut în locul unde erau adunați discipolii stând încuiați de frică să nu fie descoperiți de iudei. El a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pacea să fie cu voi!” ²⁰Iar după ce a zis aceste cuvinte, le-a arătat semnele din mâini și din dreptul coastelor. Discipolii s-au bucurat când L-au văzut. ²¹Isus le-a zis din nou: „Pacea să fie cu voi! Vă trimit exact cum M-a trimis și Tatăl pe Mine!” ²²După

ce a spus aceste cuvinte, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Spirit Sfânt! ²³Dacă veți ierta păcatele cuiva, ele vor fi iertate; dar dacă nu le veți ierta, nu vor fi iertate.” ²⁴Toma, care se mai numea și Geamăn, făcând parte dintre cei doisprezece, nu era cu ei atunci când a venit Isus. ²⁵Ceilalți discipoli i-au zis: „L-am văzut pe Isus!” Dar el le-a răspuns: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele unde au fost cuiele ca să le pipăi cu degetul meu și dacă nu voi putea atinge cu mâna mea coastele Lui, nu (*vă*) voi crede.” ²⁶După opt zile, discipolii lui Isus erau din nou în casă; și era și Toma împreună cu ei. În timp ce ușile erau încuiate, a venit Isus între ei și le-a zis: „Pacea să fie cu voi!” ²⁷Apoi i-a zis lui Toma: „Vino cu degetul și verifică mâinile Mele. Pune mâna pe coastele Mele; și nu fi necredincios, ci credincios!” ²⁸Răspunzând, Toma I-a zis: „Stăpânul meu și Dumnezeu meu!” ²⁹Isus i-a zis: „Toma, tu ai crezut pentru că M-ai văzut. Dar cei care nu au văzut și (*totuși*) au crezut, sunt niște oameni fericiți.” ³⁰Isus a mai făcut în fața discipolilor Săi multe alte minuni care nu sunt scrise în această carte. ³¹Dar aceste lucruri au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în numele Lui. **21** Apoi Isus S-a mai revelat discipolilor Săi la Marea Tiberiadei, astfel: ²Simon Petru, Toma supranumit Geamăn, Natanael din localitatea Cana care aparținea de provincia Galileea, fiii lui Zebedei și alți doi discipoli ai lui Isus, erau împreună. ³Atunci Simon Petru le-a zis: „Mă duc să prind pește.” Ei i-au zis: „Mergem și noi cu tine!” Au urcat într-o barcă și au plecat. Dar în acea noapte, nu au prins nimic... ⁴Dimineața, Isus stătea pe mal; dar discipolii Lui nu știau că este El. ⁵Isus le-a zis: „Copii, aveți ceva de mâncare?” Ei I-au răspuns: „Nu.” ⁶El le-a zis: „Lansați plasa în partea dreaptă a bărcii și veți prinde.” Au lansat-o acolo și apoi s-au adunat în ea atât de mulți pești, încât nu o mai puteau ridica în barcă. ⁷Atunci discipolul pe care îl iubea Isus, i-a zis lui Petru: „Este Stăpânul!” Când a auzit Simon Petru că este El, și-a luat hainele și s-a echipat; pentru că era dezbrăcat. Apoi a sărit în mare. ⁸Ceilalți discipoli au venit cu barca trăgând plasa cu pești. Nu erau departe de mal, ci doar la aproximativ două sute de coți. ⁹Când au coborât pe mal, au văzut acolo jar de cărbuni, pește pus deasupra lui și pâine. ¹⁰Isus le-a zis: „Aduceți (*câtiva*) din(*tre*) peștii pe care i-ați prins acum!” ¹¹Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal plasa care era plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și chiar dacă au fost atâtția, plasa nu s-a rupt. ¹²Isus le-a zis: „Veniți să mâncați!” Și niciunul dintre ei nu avea curajul să Îl întrebe „Cine ești?”, pentru că știau că este Stăpânul. ¹³Isus S-a apropiat de pâine, a luat-o și le-a dat-o; la fel a procedat apoi și cu peștele. ¹⁴Aceasta era a treia apariție a lui Isus în fața discipolilor Săi după Înviere. ¹⁵După ce au mâncat, Isus a zis lui Simon Petru: „Simon, fiul lui Iona, Mă iubești mai mult decât aceștia?” Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, știi că Te iubesc!” Isus i-a zis: „Păstorește mieii Mei!” ¹⁶L-a întrebat a doua oară: „Simon, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, știi că Te iubesc!” Isus i-a zis: „Păstorește oile Mele!” ¹⁷Isus i-a zis a treia oară: „Simon, fiul lui Iona, Mă iubești?” Pentru că îi zisese a treia oară „Mă iubești?”, Petru s-a întristat și I-a răspuns: „Doamne, Tu

cunoști totul! Știi că Te iubesc!” Isus i-a zis: „Păstorește oile Mele! ¹⁸Atunci când erai tânăr, te echipai singur și te duceai unde doreai. Dar te asigur că atunci când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altcineva te va «echipa», pentru ca apoi să te ducă acolo unde nu vei dori să ajungi.” ¹⁹Spunând aceste cuvinte, El a vrut să arate cu ce fel de moarte urma să Îl glorifice Petru pe Dumnezeu. Apoi i-a zis: „Vino după Mine!” ²⁰Petru s-a uitat înapoi și l-a văzut venind după ei pe discipolul pe care îl iubea Isus. El era cel care cu ocazia cinei (*pascale*), își rezemase capul de pieptul lui Isus și Îi zisese: „Doamne, cine este cel care Te va trăda?” ²¹Uitându-se la el, Petru I-a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla?” ²²Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, de ce trebuie să știi? Tu vino după Mine!” ²³Aceste cuvinte au generat printre frați zvonul că acel discipol nu va muri niciodată. Dar Isus nu îi zisese lui Petru că nu va muri niciodată, ci „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, de ce trebuie să știi?” ²⁴Acel discipol este cel care confirmă că așa s-a întâmplat; și tot el este cel care le-a scris. Și mai știm că ce a afirmat el, este adevărat. ²⁵Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus. Dacă s-ar fi scris despre fiecare dintre ele, cred că nici în toată lumea nu ar fi avut suficient loc acele cărți care ar fi fost scrise.

Faptele apostolilor

1 Teofil, în prima mea carte am vorbit despre toate faptele făcute de Isus și despre învățăturile Lui pe care le-a dat cât timp a fost printre oameni. **2**Ți le-am prezentat de la începutul activității Sale și până în ziua când a fost luat în cer. Înainte de acest final, prin intermediul Spiritului Sfânt, El dăduse porunci apostolilor pe care îi alesese. **3**După suferințele Lui, a apărut în fața lor viu; și le-a demonstrat că a înviat, oferindu-le multe dovezi în acest sens. Acele dovezi le-au fost prezentate în perioada celor patruzeci de zile (*după învierea Sa*), timp în care El a vorbit cu ei despre Regatul lui Dumnezeu. **4**Atunci când (*încă mai*) era cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim; ci să aștepte ce a promis Tatăl. Isus le-a zis: „Eu deja v-am vorbit despre această promisiune, **5**adică un alt botez: nu acela administrat de Ioan folosind apă, ci Mă refer la botezul cu Spiritul Sfânt. Și acest lucru se va întâmpla cu voi peste puține zile.” **6**Când erau adunați împreună cu Isus, apostolii L-au întrebat: „Doamne, acum este timpul când vei reinstaura Regatul lui Israel?” **7**El le-a răspuns: „Nu este cazul să vă intereseze aceste lucruri și (*nici*) data la care se vor întâmpla. Tatăl este Cel care are autoritatea să ia decizii cu privire la ele!” **8**În ce vă privește, atunci când va coborî Spiritul Sfânt peste voi, veți putea să Îmi fiți martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului!” **9**După ce a spus aceste lucruri, în timp ce priveau la El, a fost ridicat spre cer; și au observat cum El urca într-un nor până nu L-au mai văzut deloc. **10**În timp ce stăteau și Îl priveau plecând spre cer, au apărut doi bărbați îmbrăcați în haine albe. **11**Ei au zis: „Galileenii, de ce stați privind cerul? Acest Isus care a urcat spre cer dintre voi, va reveni exact cum L-ați văzut plecând.” **12**Ei s-au întors de pe Muntele Măslinilor în Ierusalim. Distanța dintre acest munte și Ierusalim era aproximativ aceeași cu cea maximă admisă pentru călătorie în ziua Sabatului. **13**Ajungând acasă, au urcat în camera de la etaj a locuinței unde stăteau. Aceștia erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov – fiul lui Alfeu, Simon zilotul și Iuda – fiul lui Iacov. **14**Ei erau perseverenți în rugăciuni, exprimând prin ele dorințele lor comune. La aceste rugăciuni participau și femeile, împreună cu mama și cu frații lui Isus. **15**În acele zile, Petru a vorbit celor care erau adunați. Numărul lor era de aproximativ o sută douăzeci de persoane. El le-a zis: **16**„Fraților, trebuia să se întâmple cu Iuda ce spusese Spiritul Sfânt prin David. Astfel s-a confirmat Scriptura, prin faptul că el a fost ghidul celor care L-au prins pe Isus. **17**Era unul dintre membrii grupului nostru și avea aceleași drepturi în această slujbă. **18**Cu banii obținuți în urma faptei lui nedrepte, acest om a cumpărat un teren. Apoi a căzut cu capul în jos, i-a plesnit abdomenul și i-au ieșit toate intestinele din el. **19**Acest fapt a ajuns atât de cunoscut de toți locuitorii din Ierusalim, încât acel teren a fost numit în limba lor «Acheldama», adică «Terenul sângelui». **20**În cartea Psalmilor este scris: «Casa lui să rămână locatari și nimeni să nu (*mai*) locuiască în ea.» Apoi mai scrie: «Slujba lui să fie preluată de altcineva!». **21**Deci dintre cei care ne-au

însoțit permanent cât a trăit Stăpânul Isus printre noi, ²²trebuie să alegem un înlocuitor (*al lui Iuda*). El trebuie să fie dintre cei care ne-au însoțit începând din perioada când boteza Ioan și până când a plecat Isus dintre noi. Astfel, acela va putea fi martor al învierii Lui împreună cu noi.” ²³Ei au propus doi bărbați. Primul a fost Iosif, care se mai numea Barsaba și Iust. Al doilea bărbat se numea Matia. ²⁴Apoi s-au rugat astfel: „Doamne, Tu cunoști inimile tuturor oamenilor. Arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales ²⁵ca să preia responsabilitatea și slujba de apostol față de care Iuda s-a descalificat ducându-se (*acum*) în locul care-i corespunde.” ²⁶Au tras la sorți și au decis astfel ca Matia să fie cel care să se adauge grupului format din ceilalți unsprezece apostoli. **2** Când era „ziua Cincizecimii”, (*discipolii*) erau toți împreună în același loc. ²Atunci, în mod instantaneu, a venit din cer un sunet ca cel produs de un vânt de mare intensitate. El s-a auzit în toată casa în care erau ei adunați. ³Au văzut (*și*) niște limbi ca de foc venind și așezându-se câte una pe fiecare dintre ei. ⁴Toți s-au umplut de Spirit Sfânt; apoi au început să vorbească în alte limbi (*decât ebraica*), iar Spiritul decidea pentru ei care erau acelea. ⁵Existau atunci în Ierusalim iudei religioși veniți dintre toate națiunile de pe pământ. ⁶Când au auzit acel sunet, mulți oameni s-au adunat acolo și au fost foarte surprinși când i-au auzit vorbind în limba lor. ⁷Toți se mirau și discutau uimiți unii cu alții, zicând: „Oare toți aceștia care vorbesc, nu sunt galileeni? ⁸Atunci cum se explică faptul că îi auzim vorbind fiecare dintre noi în limba (*poporului*) în care ne-am născut? ⁹Suntem aici parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, din Iudeea, din Capadocia, din Pont, din Asia, ¹⁰din Frigia, din Pamfilia, din Egipt, din zonele Libiei, dinspre Cirena, oaspeți din Roma... Indiferent că suntem iudei sau prozeliți, ¹¹cretani și arabi – îi auzim vorbind (*despre*) lucrurile minunate ale lui Dumnezeu în limbile popoarelor de unde venim!” ¹²Toți erau foarte surprinși; și neștiind ce să creadă, se întrebau reciproc: „Ce înseamnă acest fenomen?” ¹³Dar alții îi ridiculizau, zicând celorlalți: „Sunt beți!” ¹⁴Atunci Petru s-a ridicat împreună cu ceilalți unsprezece și li s-a adresat strigând astfel: „Bărbați iudei și voi care locuiți în Ierusalim! Ascultați-mă! ¹⁵Acești oameni nu sunt beți – cum ați presupus voi – pentru că nu este decât a treia oră a zilei. ¹⁶Ci cu ei se întâmplă ce a spus profetul Ioel: ¹⁷«În zilele de la sfârșit – zice Dumnezeu – voi turna din Spiritul Meu peste orice om. Fiii și fiicele voastre vor profeti, tinerii voștri vor avea revelații supranaturale și bătrânii voștri vor visa lucruri semnificative. ¹⁸Da, în acele zile voi turna din Spiritul Meu chiar peste sclavi și peste slave, care vor profeti. ¹⁹Voi face să apară semne miraculoase, iar pe pământ vor fi minuni, sânge, foc și un vârtej de fum. ²⁰Înainte apariției acelei zile speciale a lui Iahve, soarele se va transforma într-un corp ceresc fără lumină, iar luna va fi ca sângele. ²¹Atunci, oricine va invoca numele lui Iahve, va fi salvat.» ²²Bărbați israelieni, ascultați-mă! Vreau să vă vorbesc acum despre Isus din Nazaret – acel Om confirmat de Dumnezeu în fața voastră prin minunile, prin lucrurile supranaturale și prin faptele Lui care-I demonstau autoritatea. Știți că toate aceste lucruri le-a făcut Dumnezeu prin

El în mijlocul vostru. ²³Conform preștiinței lui Dumnezeu, acest Om a ajuns la discreția voastră și L-ați crucificat folosindu-vă în acest scop de cei păcătoși. ²⁴Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-I legăturile morții; pentru că era imposibil să rămână reținut (*în mormânt*) de ea! ²⁵De fapt, David zisese despre El astfel: «Eu Îl aveam permanent pe Iahve înaintea Mea, pentru că El este la dreapta ca să Îmi asigure stabilitatea. ²⁶Acesta este motivul pentru care am bucurie în inimă și limba Mea exprimă cuvinte de veselie. Chiar și corpul Mi se va odihni în speranță; ²⁷pentru că nu Îmi vei lăsa sufletul în locuința morților și nu vei permite ca Sfântul Tău să experimenteze descompunerea. ²⁸Mi-ai revelat strategia vieții și Mă vei umple de bucurie cu prezența Ta.» ²⁹În legătură cu patriarhul David, vă cer permisiunea, fraților, să declar fără rușine că a murit și că (*apoi*) a fost înmormântat; iar mormântul lui s-a păstrat în țara noastră până astăzi. ³⁰David era profet și știa că Dumnezeu îi promisese cu jurământ că îi va pune pe tronul lui pe unul dintre descendenți. ³¹Când a spus că sufletul lui nu va fi lăsat în locuința morților și când a afirmat despre corpul lui că nu va suferi descompunerea, el profetea despre învierea lui Cristos! ³²Dumnezeu L-a înviat pe acest Isus, iar noi toți suntem martori ai Lui. ³³Și ce se întâmplă acum, este urmarea faptului că după ce S-a înălțat la dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl aprobarea să Își respecte promisiunea referitoare la Spiritul Sfânt, «a turnat» (*peste noi*) exact ce vedeți și ce auziți. ³⁴Desigur, David nu a urcat în cer; ci singur recunoaște: «Iahve a zis Stăpânului meu: ‘Stai la dreapta Mea, ³⁵până Îți voi pune dușmanii sub picioare.’» ³⁶Deci să fie clar tuturor urmașilor lui Israel că Dumnezeu a făcut Stăpân și Cristos pe acest Isus pe care voi L-ați crucificat.” ³⁷După ce au auzit ei aceste cuvinte, au fost foarte impresionați; apoi au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?” ³⁸Petru le-a zis: „Pocăiți-vă! Și fiecare dintre voi să solicite botezul în numele lui Isus Cristos, având în vedere iertarea păcatelor voastre. Apoi veți primi darul Sfântului Spirit. ³⁹Pentru că această promisiune este valabilă pentru voi, pentru copiii voștri, pentru copiii copiilor voștri și pentru toți cei care se vor naște în viitor și cărora Iahve, Dumnezeul nostru, le va adresa această chemare, indiferent cât de mare va fi numărul lor!” ⁴⁰Astfel încerca Petru să îi convingă, zicându-le printre altele: „Salvați-vă din mijlocul acestei generații degradate.” ⁴¹Cei care au crezut ce predica el, au fost botezați. Astfel, în acea zi, numărul discipolilor s-a mărit cu aproape trei mii de persoane. ⁴²În mod consecvent, ei practicau însușirea învățaturii apostolilor, părtășia între frați, frângerea pâinii și rugăciunea. ⁴³Fiecare dintre ei avea o atitudine de reverență; iar prin intermediul apostolilor se făceau multe minuni și lucruri supranaturale. ⁴⁴Toți cei care credeau (*în Isus*), formaseră un grup în care foloseau împreună tot ce aveau. ⁴⁵Își vindeau terenurile agricole și averile, iar banii obținuți astfel erau împărțiți între ei conform nevoilor fiecăruia. ⁴⁶Toți erau prezenți în zona de lângă templu în fiecare zi. Apoi, când se duceau acasă, frângeau pâinea și serveau masa cu bucurie și cu o inimă curată. ⁴⁷Ei Îl laudau pe Dumnezeu și erau admirați de toți oamenii; și Iahve îi adăuga în fiecare zi la

numărul lor pe cei care erau salvați. **3** Petru și Ioan mergeau împreună spre templu la ora consacrată rugăciunii. Acea era a noua oră din zi. **2** Acolo, la poarta numită „Frumoasă”, exista un om paralizat din naștere care era adus în fiecare zi să cerșească de la cei care treceau prin ea mergând spre templu. **3** Când i-a văzut pe Petru și pe Ioan că intenționau să meargă spre templu, acel om a cerșit și în fața lor. **4** Împreună cu Ioan, Petru s-a uitat fix la el și i-a zis: „Privește la noi!” **5** El i-a privit atent și aștepta să primească ceva de la ei. **6** Atunci Petru i-a zis: „Nu am nici aur și nici argint. Dar îți dau ce am: În numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă!” **7** L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat. Imediat și-a putut folosi tălpile și gleznel; **8** și dintr-o săritură a fost pe picioarele lui. Apoi a început să umble. A intrat cu ei în zona templului, umblând, sărind și laudându-L pe Dumnezeu. **9** Toți cei de-acolo l-au remarcat umblând și glorificându-L pe Dumnezeu. **10** L-au recunoscut imediat, pentru că el era cel care stătea ca cerșetor la „poarta templului” numită „Frumoasă”. Atunci ei au fost foarte surprinși de ce i se întâmplase. **11** Pentru că el mergea împreună cu Petru și cu Ioan, toată mulțimea de oameni a alergat la ei cu mare interes în zona numită „coloanele lui Solomon”. **12** Când a văzut acest lucru, Petru a zis mulțimii de oameni care se adunase acolo: „Bărbați israelieni, de ce vă mirați de acest lucru și de ce vă uitați fix la noi? Considerați oare că noi, cu abilitatea noastră sau datorită religiozității noastre am făcut pe acest om să umble?” **13** Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov – Acela care este Dumnezeu strămoșilor noștri – L-a glorificat pe Sclavul Său numit Isus, pe care voi L-ați predat lui Pilat când v-ați dezis de El în fața lui, deși el a considerat că trebuia să Îl elibereze. **14** V-ați dezis de Cel Sfânt și Corect, cerând grațierea unui criminal. **15** L-ați omorât pe Stăpânul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat! Noi suntem martorii Lui. **16** Acest om pe care îl vedeți și pe care îl și cunoașteți, a fost vindecat prin credința în numele lui Isus. Ea i-a oferit o vindecare completă, așa cum puteți constata toți. **17** Acum, fraților, știu că atât voi, cât și liderii voștri s-au comportat așa din ignoranță. **18** Dar Dumnezeu a făcut astfel să se întâmple exact ce fusese prezis de toți profeții Lui care spuseseră despre Cristos că va suporta multe adversități. **19** Pocăiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele. **20** Atunci Iahve va face să vină vremuri de prosperitate spirituală, trimițându-L (*din nou*) pe Cel care a fost stabilit anticipat pentru voi în acest scop, adică pe Isus Cristos. **21** Acum El trebuie să rămână în cer până în vremea reabilitării tuturor lucrurilor. Despre acea vreme, Dumnezeu a vorbit în trecut prin intermediul sfinților Săi profeți. **22** Moise zisese strămoșilor noștri: «Iahve, Dumnezeul vostru, vă va desemna dintre frații voștri un Profet ca mine. Să ascultați de tot ce vă va spune El. **23** Cine nu va asculta de acel Profet, va fi eliminat din poporul lui.» **24** De fapt, toți ceilalți profeți începând cu Samuel, au vorbit prevestind aceste zile. **25** Voi sunteți descendenții profeților și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu strămoșii noștri. El zisese lui Avraam: «Toate națiunile pământului vor fi binecuvântate prin descendentul tău!». **26** După ce L-a înălțat pe Sclavul Său

numit Isus, Dumnezeu vi L-a trimis mai întâi vouă; pentru ca întorcându-vă de la trăirea vieții în păcat, El să poată să vă binecuvânteze.” **4** În timp ce Petru și Ioan vorbeau mulțimii de oameni, în mod surprinzător au apărut saducheii însoțiți de comandantul gărzii templului, **2** manifestând o mare ostilitate față de ei, pentru că îi învățau pe oameni despre Isus și despre înviere. **3** I-au arestat și i-au dus în închisoare până a doua zi; pentru că se înserase. **4** Dar mulți dintre cei care auziseră acele cuvinte, au crezut; și numărul bărbaților credincioși a ajuns astfel la aproximativ cinci mii. **5** A doua zi, conducătorii poporului (*evreu*) și învățătorii legii mozaice, au făcut un consiliu în Ierusalim. **6** Acolo au mai fost prezenți: marele preot numit Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți ceilalți care proveneau din familii de mari preoți. **7** I-au adus pe Petru și pe Ioan între ei și i-au întrebat: „Cu ce aprobare sau în numele cui ați făcut acest lucru?” **8** Atunci Petru, fiind plin de Spiritul Sfânt, le-a zis: „Lideri ai poporului și conducători ai Israelului! **9** Constatăm că suntem interogați pentru o binefacere de care a beneficiat un om bolnav și doriți să aflați cum a fost vindecat. **10** În consecință, vom face o declarație pe care ar fi bine să o audă toți oamenii din Israel: acest om se prezintă în fața voastră complet sănătos în numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care voi L-ați crucificat, dar pe care Dumnezeu L-a înviat! **11** Voi L-ați abandonat exact cum au făcut constructorii cu acea piatră care (*până la urmă*) a ajuns să fie pusă în locul în care se unesc zidurile. **12** Salvarea nu este posibilă decât în numele Lui; pentru că nu li s-a dat oamenilor niciun alt nume în care să o poată obține!” **13** Remarcând curajul lui Petru și al lui Ioan, liderii religioși au fost surprinși să constate că ei erau totuși oameni simpli care nu absolviseră școli remarcabile; și atunci au înțeles că fuseseră cu Isus. **14** Dar pentru că îl vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau contesta nimic. **15** Doar le-au ordonat să iasă din Sinedriu și apoi au făcut o ședință. **16** În cadrul ei, au zis: „Ce decizie vom lua cu privire la acești oameni? Am aflat că toți locuitorii Ierusalimului știu despre această minune evidentă pe care nu o putem contesta. **17** Totuși, ca să nu se răspândească această informație mai departe între ceilalți oameni, să îi amenințăm și să le ordonăm ca în viitor să nu mai vorbească nimănui evocând acest nume.” **18** După ce i-au chemat (*între ei*), le-au interzis să mai vorbească și să mai învețe în vreun fel pe oameni în numele lui Isus. **19** Răspunsul lui Petru și al lui Ioan a fost acesta: „Gândiți-vă dacă procedați corect înaintea lui Dumnezeu când ne pretindeți să ascultăm mai mult de voi decât de El! **20** Noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și despre ce am auzit!” **21** I-au amenințat din nou și i-au lăsat să plece, pentru că nu știau cum să îi pedepsească; iar mulțimea de oameni glorifica pe Dumnezeu pentru ce se întâmplase. **22** Omul care fusese vindecat prin această minune, avea mai mult de patruzeci de ani. **23** După ce au fost eliberați, ei s-au dus la grupul lor și le-au relatat tot ce le spusese liderii preoților și conducătorii poporului. **24** Când au auzit relatarea, și-au exprimat toți aceeași dorință, zicând: „Doamne, Tu, Stăpânul care ai făcut cerul, pământul, marea și toate vietățile care le populează! **25** Sub inspirația Spiritului Sfânt, strămoșul

nostru David, sclavul Tău, a fost folosit de Tine să zică: «De ce se agită națiunile lumii și de ce concep popoarele strategii inutile? ²⁶Regii de pe pământ s-au revoltat și au făcut o coaliție împotriva Celui pe care El L-a trimis.» ²⁷Această profecie s-a confirmat atunci când împotriva Sclavului Tău celui sfânt – Isus – s-au aliat în acest oraș Irod, Pilat din Pont, celelalte națiuni și mulțimile de oameni din poporul Israel. ²⁸Ei au făcut să se întâmple astfel tot ce deja planificaseși prin forța și prin voința de care dispui Tu. ²⁹Acum, Doamne, privește la amenințările lor și ajută-i pe sclavii Tăi să predice Cuvântul Tău cu tot curajul. ³⁰Întinde-Ți mâna și fă vindecări, minuni și lucruri supranaturale în numele Sclavului Tău Celui Sfânt numit Isus!”

³¹După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați. Toți s-au umplut de Spirit Sfânt și predica Cuvântul lui Dumnezeu cu un mare curaj. ³²Acei oameni mulți care crezuseră, erau uniți în inimă și în gând. Niciunul nu pretindea că este proprietarul exclusiv al averilor lui; ci își considerau proprietățile ca fiind bunuri comune. ³³Apostolii vorbeau cu mare autoritate despre învierea lui Isus; și toți erau beneficiarii unui mare har. ³⁴Problema lipsurilor era rezolvată prin faptul că toți cei care aveau terenuri agricole, le vindeau și apoi aduceau banii ³⁵care erau puși la picioarele apostolilor, de unde se împărțeau conform nevoilor fiecăruia. ³⁶Iosif, cel numit de apostoli și Barnaba – nume care se traduce prin „Fiul încurajării” – era un levit care provenea din Cipru. ³⁷El a vândut un teren agricol pe care îl avea și apoi a adus banii, punându-i la picioarele apostolilor. **5** Dar un (*alt*) om numit Anania a vândut o proprietate împreună cu soția lui care se numea Safira. ²Amândoi au decis să oprească o parte din banii cu care o vânduseră. Apoi el a adus restul banilor pe care i-a pus la picioarele apostolilor. ³Petru i-a zis: „Anania, de ce i-ai permis lui Satan să te determine să îl minți pe Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu ascunzând o parte din bani? ⁴Dacă nu vindeai această proprietate, oare nu rămânea ea a ta? Și după ce ai vândut-o, nu erai liber să faci ce vrei cu acei bani? De ce ai decis să procedezi astfel? Nu ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu!” ⁵După ce a auzit aceste cuvinte, Anania a căzut și a murit. Apoi toți cei care ascultau aceste lucruri, au experimentat un accentuat sentiment de frică. ⁶Tinerii l-au învelit (*pe Anania*), l-au dus afară și l-au înmormântat. ⁷După aproximativ trei ore, a intrat acolo și soția lui, fără să știe ce se întâmplase. ⁸Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atâți bani ați vândut proprietatea?” Ea a răspuns: „Da, acesta este prețul vânzării ei!” ⁹Atunci Petru i-a zis: „Ce v-a determinat să riscați încercând să testați Spiritul lui Iahve? Cei care l-au îngropat pe soțul tău, sunt la ușă și te vor lua și pe tine!” ¹⁰Ea a căzut imediat la picioarele lui și a murit. Când au intrat tinerii, au găsit-o moartă. Atunci au scos-o și au înmormântat-o lângă soțul ei. ¹¹Apoi toți cei adunați acolo și cei care au auzit ce se întâmplase, au fost afectați de o mare frică. ¹²Prin mâinile apostolilor se făceau multe minuni între oameni. Toți (*creștinii*) stăteau împreună în zona coloanelor lui Solomon ¹³și nimeni dintre ceilalți nu avea curajul să li se alăture. Dar mulțimea de oameni îi lăuda vorbind despre ei în public. ¹⁴Numărul celor care credeau în Isus, atât cel al

bărbaților cât și cel al femeilor, era în creștere. **15** Bolnavii erau aduși cu tărgile și puși pe străzi, pentru ca atunci când va veni Petru pe-acolo, măcar umbra lui să treacă peste vreunul dintre ei. **16** Mulți alții aduceau din Ierusalim și din orașele învecinate acestuia, pe cei bolnavi și pe cei chinuți de demoni; și toți erau vindecați. **17** Dar marele preot împreună cu gruparea saducheilor au devenit foarte invidioși. **18** În consecință, ei i-au arestat pe apostoli și i-au băgat în închisoare. **19** Dar un înger al lui Iahve a deschis ușile închisorii în timpul nopții și i-a scos de-acolo, zicându-le: **20** „Duceți-vă în (zona de lângă) templu și predicați mulțimii de oameni tot mesajul acestei (noi) vieți.” **21** După ce au auzit aceste cuvinte, au mers lângă templu dimineța devreme și apoi au început să învețe mulțimile de oameni. Atunci, în mod surprinzător au venit la templu marele preot și cei care îl susțineau. Ei au convocat Sanhedrinul; și împreună cu ceilalți lideri ai Israelului, au decis să scoată pe apostoli din închisoare. **22** Când au ajuns gărzile acolo, nu i-au mai găsit. Apoi s-au întors și au spus: **23** „Am găsit închisoarea încuiată corespunzător și pe paznici stând în picioare la posturile lor lângă uși. Dar când am intrat, nu am mai găsit pe nimeni acolo.” **24** După ce au auzit acest raport, comandantul gărzilor templului și liderii preoților au rămas foarte dezorientați și nu știau cum să își explice cazul dispariției apostolilor. **25** Apoi a venit cineva și le-a spus: „Să știți că oamenii pe care i-ați băgat în închisoare, sunt în zona templului și învață mulțimile de ascultători.” **26** Atunci comandantul gărzilor a plecat cu subordonații lui și i-au adus pe apostoli, dar nu cu forța; pentru că erau conștienți că altfel ar fi fost expuși pericolului de a fi omorâți cu pietre de mulțimea oamenilor. **27** După ce i-au adus, i-au așezat în fața Sanhedrinului; și marele preot a zis: **28** „Nu v-am ordonat noi în mod categoric să nu mai învățați pe oameni evocând acest nume? În ciuda acestei interdicții, voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și ne-ați acuzat de (complicitate la) omorârea aceluia Om!” **29** Răspunzând, Petru și ceilalți le-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! **30** Dumnezeu strămoșilor noștri L-a înviat pe acest Isus pe care voi L-ați omorât punându-L pe lemnul crucii. **31** Dumnezeu L-a înălțat folosind forța Lui și L-a făcut Stăpân și Salvator pe acest Isus, ca să ofere Israelului pocăința și iertarea păcatelor. **32** Noi suntem martori ai acestor lucruri și parteneri cu Spiritul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor care ascultă de El!” **33** După ce au auzit ei aceste cuvinte, s-au înfuriat și au discutat cum să procedeze ca să îi omoare. **34** Dar a fost între ei un învățător al legii mozaice din gruparea fariseilor, numit Gamaliel. El era apreciat de întregul popor. S-a ridicat în picioare între cei care formau Sanhedrinul și a cerut ca apostolii să fie puțin scoși din sală. **35** Apoi le-a zis: „Bărbați israelieni, fiți foarte atenți la intențiile pe care le aveți față de acești oameni. **36** Știți că nu cu mult timp în urmă a existat Teuda care pretindea că are autoritate; și lui i s-au alăturat aproximativ patru sute de bărbați. Dar a fost omorât și apoi grupul simpatizanților lui au fost distrus. **37** După el și-a făcut apariția Iuda Galileeanul în timpul recensământului; și a atras simpatia multor oameni. Dar și el a murit; și apoi adepții grupării lui au

fost dispersați. ³⁸Acum, vă propun să îi lăsăm în pace pe acești oameni; pentru că dacă este doar o încercare omenească de a face ceva, până la urmă ea se va distruge. ³⁹Dar dacă ce fac ei vine de la Dumnezeu, să știți că nu veți avea succes. Vă previn să nu vă treziți luptând împotriva lui Dumnezeu.” ⁴⁰Ei au acceptat propunerea lui; și după ce i-au chemat pe apostoli, au decis ca aceștia să fie pedepsiți prin bătaia cu nuiele. Apoi le-au interzis să vorbească în numele lui Isus și i-au pus în libertate. ⁴¹Ei au plecat din fața Sanhedrinului și s-au bucurat că au avut onoarea să fie defăimați din cauza numelui lui Isus. ⁴²Apoi au continuat în fiecare zi să învețe oamenii atât lângă templu, cât și acasă, predicând Vestea Bună despre Isus Cristos. **6** În acele zile, când s-a mărit numărul discipolilor, evreii care vorbeau limba greacă, protestau împotriva celorlalți evrei, pentru că văduvele lor nu beneficiau de ajutoarele care erau distribuite în fiecare zi. ²Cei doisprezece (*apostoli*) au adunat mulțimea discipolilor și au zis: „Nu este normal ca noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu și să ne ocupăm de administrație. ³În consecință, vă propunem, fraților, să alegeți dintre voi șapte bărbați cu o bună reputație, plini de Spiritul Sfânt și de înțelepciune, pe care îi vom desemna să facă această slujbă. ⁴Iar noi vom persevera în rugăciune și în predicarea Cuvântului.” ⁵Această propunere a fost aprobată de toți cei care erau adunați acolo. Astfel, bărbații pe care i-au ales (*ca administratori*), au fost următorii: Ștefan, un bărbat plin de Spirit Sfânt și de credință, Filip, Prohor, Nicanor, Timon, Parmena și Nicolae – un (*fost*) adept al iudaismului care provenea din Antiohia. ⁶I-au adus pe toți înaintea apostolilor care s-au rugat punându-și mâinile peste ei. ⁷Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul discipolilor se mărea în Ierusalim și foarte mulți preoți deveneau creștini. ⁸Ștefan era plin de har, de autoritate și făcea mari minuni și lucruri supranaturale între oameni. ⁹Exista un loc de închinare numit „Sinagoga oamenilor liberi”. În această clădire se adunau evrei care proveneau din Cirena și din Alexandria. Împreună cu alți iudei din Cilicia și din Asia, aceștia au inițiat o dispută cu Ștefan. ¹⁰Dar nu au reușit să îl contrazică, pentru că fiind inspirat de Spiritul Sfânt, le vorbea cu înțelepciune. ¹¹Atunci au vorbit (*în secret*) cu niște oameni, învățându-i să zică: „Noi l-am auzit (*pe Ștefan*) pronunțând cuvinte blasfematoare împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu!” ¹²Au provocat astfel poporul, pe liderii lui și pe învățătorii legii mozaice, care au venit în forță, l-au arestat și l-au dus în Sanhedrin. ¹³Acolo au adus niște martori mincinoși care au zis: „Acest om nu încetează să blasfemieze acest loc sfânt și legea (*mozaică*). ¹⁴Noi l-am auzit zicând că Isus din Nazaret va dărâma această clădire și că va schimba obiceiurile pe care ni le-a lăsat Moise!” ¹⁵Toți cei care formau Sanhedrinul s-au uitat fix la Ștefan; și au văzut că avea o față ca de înger. **7** Marele preot a zis: „Este adevărat?” ²Ștefan a răspuns: „Frați și părinți, ascultați-mă! Dumnezeu gloriei s-a revelat strămoșului nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte de stabilirea lui în Haran, ³și i-a zis: «Ieși din țara ta și din familia din care provii; și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.» ⁴Atunci el a plecat din țara caldeenilor și și-a stabilit domiciliul în

Haran. După moartea tatălui lui, Dumnezeu l-a adus (*pe Avraam*) în această țară în care locuiți și voi acum. ⁵Dar în aceste teritorii nu i-a dat nimic ca proprietate personală – nici măcar o palmă de teren – ci i-a promis că în viitor ea va fi a urmașilor lui, deși el (*încă*) nu avea atunci niciun copil. ⁶Dumnezeu i-a spus că descendenții lui vor locui (*inițial*) într-o țară străină, că vor trăi acolo ca sclavi și că astfel vor fi chinuiți patru sute de ani. ⁷Dumnezeu îi mai zisese: «Eu voi judeca acea națiune care îi va ține în sclavie. Și apoi ei Îmi vor sluji în aceste teritorii.» ⁸Apoi a instituit legământul circumciziei; și astfel, când s-a născut Isaac, Avraam l-a circumcis în a opta zi de viață. Când s-a născut Iacov – fiul lui Isaac – acesta și-a circumcis fiul. Iar Iacov a avut ca fii pe cei doisprezece patriarhi. ⁹Aceștia, pentru că îl invidiau pe Iosif, l-au vândut ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el ¹⁰și l-a scăpat de toate necazurile lui. I-a dat înțelepciune și l-a făcut să primească favoarea faraonului care guverna Egiptul. Și el l-a desemnat ca administrator al Egiptului și al tuturor posesiunilor lui. ¹¹A fost o foamete în toată zona Egiptului și în cea a Canaanului. Criza era mare și strămoșii noștri nu găseau alimente. ¹²Iacov a auzit că este grâu în Egipt și i-a trimis pe strămoșii noștri pentru prima dată acolo. ¹³Când au venit a doua oară, Iosif și-a recunoscut frații și faraonul a aflat din ce familie provenea el. ¹⁴Apoi Iosif a chemat pe tatăl lor numit Iacov și pe ceilalți membri ai familiei lui – șaptezeci și cinci de persoane. ¹⁵Iacov a venit în Egipt, unde a murit. Apoi, și strămoșii noștri au murit tot acolo. ¹⁶Toți au fost duși la Șehem și puși în mormântul pe care îl cumpărase Avraam cu o sumă de bani de la descendenții lui Hamor în Șehem. ¹⁷Se apropia vremea când urma să se întâmple ce promisese Dumnezeu lui Avraam. Poporul a crescut numeric în Egipt, ¹⁸până a venit să guverneze un (*nou*) conducător care nu îl cunoscuse pe Iosif. ¹⁹Acel rege a exploatat poporul nostru și i-a chinuit pe strămoșii noștri, obligându-i chiar să își abandoneze nou-născuții, pentru ca aceștia să moară. ²⁰În acele condiții s-a născut Moise, care era un copil frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în familia tatălui lui. ²¹Iar când a trebuit să fie abandonat, l-a luat fiica faraonului și l-a crescut ca pe copilul ei. ²²Moise a învățat toată știința egiptenilor și era remarcabil în vorbe și în fapte. ²³Când avea vârsta de patruzeci de ani, s-a gândit să meargă între evrei, ca să vadă cum trăiesc frații lui care formau poporul Israel. ²⁴L-a văzut pe unul căruia i se făcea o nedreptate. Atunci l-a apărut, l-a răzbunat pe cel exploatat și l-a omorât pe egiptean. ²⁵Credea că frații lui vor realiza că Dumnezeu urma să Se folosească de el ca să îi elibereze. Dar ei nu au înțeles acest lucru. ²⁶A doua zi, când (*doi evrei*) se băteau, Moise a venit între ei și a încercat să atenueze conflictul, zicându-le: «Voi sunteți frați! De ce vă nedreptățiți unul pe celălalt?!» ²⁷Dar cel care făcea nedreptatea celuilalt, i s-a opus fizic și apoi i-a zis: «Cine te-a desemnat pe tine ca șef și judecător pentru noi? ²⁸Vrei să mă omori și pe mine la fel cum ai procedat ieri cu acel egiptean?» ²⁹Auzind aceste cuvinte, Moise a fugit în Madian, unde a locuit ca străin; și acolo i s-au născut doi fii. ³⁰După (*alți*) patruzeci de ani, a avut o viziune în deșertul Sinai, văzând un înger în

flacăra unui tufiș arzând. ³¹Când a observat acest lucru ciudat, Moise s-a apropiat să vadă ce se întâmplă; și atunci a auzit vocea lui Iahve, ³²care i-a zis: «Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi: Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov». Iar Moise, tremurând, nu a avut curajul să (*mai*) privească. ³³Iahve i-a zis: «Descalță-te, pentru că locul pe care stai este un pământ sfânt! ³⁴Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt. Le-am auzit gemetele și am decis să îi eliberez. Acum trebuie să pleci; pentru că te voi trimite în Egipt.» ³⁵Vorbindu-i prin Îngerul care îi apăruse în acel tufiș arzând, Dumnezeu l-a trimis pe acest Moise ca stăpân și eliberator, în ciuda faptului că fusese respins de ei când i-au zis: «Cine te-a desemnat să fii stăpânul și judecătorul nostru?». ³⁶Tocmai el i-a scos din Egipt; și a făcut miracole atât în această țară, la marea Roșie, cât și în deșert, timp de patru zeci de ani. ³⁷Acest Moise le-a zis descendenților lui Israel: «Dumnezeul vostru care se numește Iahve vă va da dintre frații voștri un profet ca mine. Să ascultați de El!» ³⁸Tot Moise este cel care a condus adunarea israelienilor în deșert, unde pe muntele Sinai i-a vorbit un Înger; și astfel a primit împreună cu strămoșii noștri cuvinte vii, ca să ni le transmită (*și*) nouă. ³⁹Strămoșii noștri au refuzat să îl asculte și l-au desconsiderat. Apoi, în inimile lor, ei s-au întors în Egipt ⁴⁰și au zis lui Aaron: «Fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră; pentru că nu știm ce s-a întâmplat cu acel Moise care ne-a scos din Egipt!» ⁴¹Astfel, în acele zile au făcut un vițel, au adus ofrande idolului sacrificând animale și s-au bucurat de obiectul făcut de mâna lor. ⁴²Atunci Dumnezeu S-a îndepărtat de ei și i-a lăsat să se închine corpurilor cerești. S-a întâmplat cu ei așa cum este scris în cartea profetilor: «Israelienilor, nu Mie Mi-ați oferit sacrificii în timpul celor patruzeci de ani cât ați fost în deșert. ⁴³Ați transportat cu voi cortul lui Moloh și imaginea stelei zeului Remfan – lucruri pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! Acesta este motivul pentru care vă voi exila dincolo de Babilon!» ⁴⁴Strămoșii noștri aveau în deșert cortul întâlnirii, așa cum decisese Cel care i-a spus lui Moise să îl facă în conformitate cu modelul pe care îl văzuse. ⁴⁵L-au adus cu ei în țara stăpânită de națiunile pe care Dumnezeu le-a alungat din fața lor în timpul lui Iosua; și a rămas acolo până în zilele când trăia David. ⁴⁶Dumnezeu i-a acordat milă; iar el și-a exprimat dorința să construiască o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov. ⁴⁷Și Solomon a fost cel care l-a construit o casă. ⁴⁸Dar Cel Foarte Înalt nu locuiește în construcții făcute de mâini omenești. Acest lucru este susținut și de profetul care zice: ⁴⁹«Cerul este tronul Meu și pământul este locul unde Îmi țin picioarele. Cel fel de casă Îmi veți construi voi Mie – zice Iahve – sau care va fi locul Meu de odihnă? ⁵⁰Nu a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?»... ⁵¹Oameni încăpățânați, necircumciși cu inima și cu urechile! Voi totdeauna v-ați opus Spiritului Sfânt. Ați procedat exact ca părinții voștri. ⁵²Pe care dintre profeti nu i-au persecutat ei? Au omorât pe cei care anunțau venirea celui Corect; iar acum L-ați trădat și L-ați omorât – ⁵³tocmai voi care ați primit legea dată prin intermediul îngerilor; și (*totuși*) nu ați respectat-o!...” ⁵⁴Când au auzit ei aceste cuvinte, i-au devenit foarte ostili, încleștându-și

maxilarele. ⁵⁵Dar Ștefan, plin de Spiritul Sfânt, a privit spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând în picioare (*în poziție de autoritate*) la dreapta lui Dumnezeu. ⁵⁶Apoi a zis: „Să știți că văd cerul deschis și pe Fiul Omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.” ⁵⁷Atunci ei au început să zbiere și nu au vrut să îl mai asculte; ci având aceeași intenție, au venit toți împotriva lui, ⁵⁸l-au scos din oraș și l-au omorât cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr care se numea Saul. ⁵⁹Ei aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga, zicând: „Doamne Isus(e), primește sufletul meu!” ⁶⁰Apoi a îngenuncheat și a strigat: „Doamne, nu le lua în considerare acest păcat!” Și după ce a spus aceste cuvinte, a murit. **8** Saul votase și el pentru omorârea lui Ștefan. Din acea zi s-a declanșat o mare persecuție împotriva comunității discipolilor (*lui Cristos*) din Ierusalim. Atunci toți ceilalți cu excepția apostolilor, s-au împrăștiat prin zonele Iudeei și ale Samariei. ²Niște oameni cu reverență față de Dumnezeu l-au înmormântat pe Ștefan și l-au plâns foarte mult. ³Dar Saul devenise foarte periculos pentru comunitatea discipolilor (*lui Cristos*); pentru că intra prin case și lua cu forța bărbați și femei, pe care îi băga apoi în închisoare. ⁴Cei care se împrăștiaseră, predicau Cuvântul în toate locurile pe unde mergeau. ⁵Filip a venit în orașul Samaria și a predicat acolo, prezentându-le (*oamenilor*) pe Cristos. ⁶Când au auzit și au văzut minunile pe care le făcea Filip, mulțimile de oameni erau foarte receptive la ce vorbea el. ⁷Din mulți oameni demonizați ieșeau spirite rele care îi făceau să producă sunete stridente. Mulți alți oameni paralizați și care nu puteau merge, erau vindecați. ⁸Astfel, locuitorii aceluia oraș au experimentat o mare bucurie. ⁹Acolo exista un om numit Simon. El pretindea că este o persoană remarcabilă; pentru că practicând vrăjitoria, îi uimise pe oamenii din Samaria (*cu vrăjitoriile lui*). ¹⁰Toți îl ascultau cu atenție și ziceau: „Aceasta este forța lui Dumnezeu numită «mare»!” ¹¹Erau receptivi față de el pentru că de mult timp îi uimise cu vrăjitoriile lui. ¹²Dar atunci când în urma predicii lui Filip au crezut Vestea Bună despre Regatul lui Dumnezeu și despre Isus Cristos, au fost botezați atât bărbați, cât și femei. ¹³A crezut chiar și Simon. Și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu mare admirație la minunile care se făceau. ¹⁴Apostolii care erau în Ierusalim, au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. ¹⁵Când au ajuns acolo, s-au rugat pentru samariteni ca să primească Spiritul Sfânt. ¹⁶Acesta încă nu coborâse peste niciunul dintre ei, ci fuseseră doar botezați în numele Stăpânului Isus. ¹⁷Atunci Petru și Ioan și-au pus mâinile peste ei și; aceia au primit Spiritul Sfânt. ¹⁸Când a văzut Simon că Spiritul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor (*peste alții*), le-a oferit bani ¹⁹și le-a zis: „Dați-mi și mie această autoritate; pentru ca orice om peste care îmi voi pune mâinile, să primească Spiritul Sfânt.” ²⁰Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să fie distruși împreună cu tine; pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea primi în schimbul banilor! ²¹Tu nu ai dreptul să participi în această activitate, pentru că inima ta nu este sinceră înaintea lui Dumnezeu! ²²Pocăiește-te, renunțând la această răutate. Și roagă-te lui Iahve

ca dacă este posibil, să îți ierte această tendință (*greșită*) care provine din inima ta; ²³pentru că observ la tine că ești plin de invidie și înlănțuit de nedreptate!” ²⁴Simon a răspuns: „Rugați-vă voi lui Iahve pentru mine, (și cereți-I) să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis!” ²⁵După ce le-au predicat Cuvântul lui Iahve, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, prezentând (*în drumul lor*) Vestea Bună în multe sate unde trăiau samariteni. ²⁶Un înger al lui Iahve i-a vorbit lui Filip astfel: „Du-te spre Sud pe drumul care leagă Ierusalimul de Gaza și care trece prin deșert.” ²⁷Filip a plecat și a întâlnit un eunuc etiopian. Acesta era responsabil cu îngrijirea averii reginei etiopienilor numită Candace. El venise la Ierusalim ca să se închine ²⁸și se întorcea de acolo în carul lui, citind din cartea profetului Isaia. ²⁹Spiritul i-a zis lui Filip: „Du-te până în dreptul aceluia car!” ³⁰Filip a alergat și (*când a fost în dreptul lui*) a auzit etiopianul citind cuvintele profetului Isaia. Atunci el i-a zis: „Înțelegi ce citești?” ³¹Eunucul i-a răspuns: „Nu știu cum aș reuși să înțeleg dacă nu mă va îndruma cineva!” Apoi l-a rugat pe Filip să urce în car lângă el. ³²Textul din Scriptură pe care-l citea, era acesta: „El s-a comportat ca o oaie dusă la tăiere și ca un miel fără voce în fața celui care îi tunde blana. Exact ca ei, nici El nu a deschis gura...” ³³A fost umilit și nedreptățit la judecată. Lui I-a fost luat dreptul la viață. Și cine va descrie pe contemporanii Lui?” ³⁴Eunucul i-a zis lui Filip: „Te rog să îmi spui despre cine vorbește astfel profetul: despre el, sau despre altcineva?” ³⁵Atunci Filip a început cu această parte de Scriptură și (*apoi*) i l-a prezentat pe Isus. ³⁶În timp ce parcurgeau ei drumul, au ajuns în dreptul unei ape. Atunci eunucul a zis: „Privește: acolo este apă! Aș vrea să fiu botezat. Este posibil?” ³⁷[Filip a zis: „Desigur, cu condiția ca tu să crezi din toată inima.” Eunucul a răspuns: „Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu!”] ³⁸A dat ordin să stea carul, au coborât amândoi în apă și Filip l-a botezat pe eunuc. ³⁹Dar când au ieșit ei din apă, Spiritul lui Iahve l-a răpit pe Filip; și eunucul nu l-a mai văzut. În timp ce el își continua drumul plin de bucurie, ⁴⁰Filip era la Azot, de unde a plecat la Cezareea; și predica Vestea Bună în toate orașele prin care trecea. **9** Dar Saul încă amenința cu moartea pe discipolii lui Isus. El s-a dus la marele preot, ²căruia i-a cerut aprobări scrise pentru a face arestări în toate sinagogile din Damasc; și astfel, dacă va constata (*acolo*) că există unii care merg pe Drumul Credinței, indiferent că sunt bărbați sau femei, să poată să îi prindă și să îi aducă la Ierusalim. ³În timp ce era pe drum și se apropia de Damasc, în mod instantaneu a apărut în jurul lui o lumină din cer. ⁴Atunci el a căzut la pământ și a auzit o voce care îi zicea: „Saul, Saul, de ce Mă persecuți?” ⁵El a răspuns: „Cine ești Tu, Doamne?” Iar vocea i-a zis: „Eu sunt Isus, pe care tu Îl persecuți. [Ți-ar fi incomod să dai cu piciorul înapoi într-un obiect ascuțit!]” ⁶Atunci, tremurând din cauza fricii, el a zis: „Doamne, ce vrei să faci?” Iar El i-a zis: „Ridică-te, intră în oraș și acolo cineva îți va spune ce trebuie să faci.” ⁷Oamenii care îl însoțeau, au rămas foarte surprinși; pentru că deși auzeau vocea, nu vedeau pe nimeni. ⁸Saul s-a ridicat de la pământ; și chiar dacă avea ochii deschiși, nu mai vedea nimic cu ei. Atunci ei l-au luat de mâini și l-au

duș în Damasc. ⁹Trei zile nu a văzut, nu a mâncat și nici nu a băut nimic. ¹⁰În Damasc exista un discipol care se numea Anania. Iahve i-a zis într-o viziune: „Anania!” Iar el a răspuns: „Sunt la dispoziția Ta, Doamne!” ¹¹Atunci Iahve i-a zis: „Pleacă și du-te pe strada care se numește «Dreaptă». Acolo să cauți în casa lui Iuda pe cineva numit Saul și care provine din Tars. Acum el se roagă; ¹²și i s-a arătat într-o viziune că a venit la el un om numit Anania care a intrat și și-a pus mâinile peste el ca să își refacă vederea.” ¹³Anania a răspuns: „Doamne, am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut acest om sfinților Tăi din Ierusalim. ¹⁴Știu că el chiar și aici este autorizat de liderii preoților ca să aresteze pe toți cei care invocă numele Tău!” ¹⁵Dar Iahve i-a zis: „Du-te la el, pentru l-am ales ca să ducă mesajul despre numele Meu atât celorlalte națiuni și regilor (*lor*), cât și urmașilor lui Israel; ¹⁶și îi voi arăta tot ce va trebui să suporte pentru numele Meu!” ¹⁷Atunci Anania a plecat. După ce a ajuns în acea casă, și-a pus mâinile peste Saul și a zis: „Frate Saul, Stăpânul Isus, care ți s-a revelat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să îți refaci vederea și să te umpli de Spiritul Sfânt.” ¹⁸Chiar în acel moment, de pe ochii lui au căzut un fel de solzi; iar el și-a refăcut vederea. Apoi s-a ridicat și a fost botezat. ¹⁹După ce a mâncat, și-a revenit fizic. Saul a rămas câteva zile cu discipolii care erau în Damasc. ²⁰Și imediat a început să predice în sinagogi, spunând că Isus este Fiul lui Dumnezeu. ²¹Toți cei care îl auzeau, rămâneau foarte surprinși și ziceau: „Oare nu este el acel persecutor renumit care îi urmărea în Ierusalim pe cei care invocau acest Nume? Și nu a venit el aici cu intenția să îi aresteze și să îi ducă în fața liderilor preoților?” ²²Totuși, Saul își consolida poziția din ce în ce mai mult și intimida iudeii care locuiau în Damasc, demonstrându-le în fața tuturor că Isus este Cristos. ²³După un timp, iudeii au decis să îl omoare. ²⁴Dar Saul a fost informat despre acest complot. Pentru că aveau această intenție, porțile (*orașului*) erau păzite permanent ziua și noaptea. ²⁵Totuși, într-o noapte, discipolii l-au scăpat coborându-l (*cu frânghii*) într-un coș, printr-o fereastră din zid. ²⁶Când a ajuns în Ierusalim, Saul a vrut să se integreze în gruparea discipolilor (*lui Isus*); dar toți se fereau de el, pentru că nu puteau să creadă că este (*și el*) discipol. ²⁷Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli și le-a relatat cum îl văzuse Saul pe Isus care i-a vorbit pe drumul spre Damasc și cum predicase acolo cu mare curaj în numele Lui. ²⁸Din acel moment, el stătea în compania lor, oriunde mergeau ei prin Ierusalim. ²⁹Saul vorbea cu mare curaj în numele lui Isus, întreținând discuții controversate cu iudeii care vorbeau limba greacă. Dar ei intenționau să îl omoare. ³⁰Când au auzit frații despre această intenție, l-au dus la Cezareea și de acolo l-au trimis la Troa. ³¹Comunitatea discipolilor beneficia de pace în toate zonele din Iudeea, din Galileea și din Samaria. Ea se consolida spiritual, manifesta reverență față de Iahve și se înmulțea cu ajutorul Spiritului Sfânt. ³²În timp ce Petru călătorea făcând vizite tuturor fraților, a ajuns și la cei care locuiau în Lida. ³³Acolo a găsit un om care se numea Enea. El stătea într-un pat, fiind paralizat de opt ani. ³⁴Petru i-a zis: „Enea, Isus Cristos te vindecă! Ridică-te și strânge-ți patul!”

Atunci Enea s-a ridicat imediat. **35**Văzându-l (*vindecat*), toți locuitorii din Lida și din Saronă s-au întors la Dumnezeu. **36**În Iope exista o femeie care aparținea grupului discipolilor. Ea se numea Tabita – nume care se traduce cu Dorca. Această femeie făcea fapte bune și multe alte binefaceri. **37**În acel timp, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au spălat-o, au pus-o într-o cameră la etaj. **38**Pentru că Lida era aproape de Iope, când au auzit discipolii că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el, care l-au chemat, rugându-l: „Nu întârzia să vii până la noi!” **39**Petru s-a ridicat și a plecat împreună cu ei. Când a ajuns acolo, l-au dus în camera de la etaj, unde toate văduvele l-au înconjurat plângând și arătându-i hainele și cămășile pe care le făcea Dorca atunci când trăia. **40**Petru a dat afară pe toți și apoi a îngenuncheat și s-a rugat. Întorcându-se spre corpul femeii, a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii; și când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat. **41**El i-a întins mâna și a ridicat-o. Apoi a chemat imediat pe sfinți și pe văduve și le-a prezentat-o vie! **42**Această minune a fost cunoscută în tot orașul Iope; și mulți oameni din el au crezut în Dumnezeu. **43**Petru a rămas mai multe zile în Iope la un tăbăcar care se numea Simon. **10** În Cezareea exista un om numit Cornelius. El era un centurion într-o unitate militară numită „Italiană” care era formată din cel puțin cinci sute de soldați. **2**Acest om era religios și manifesta reverență față de Dumnezeu împreună cu toți ceilalți membrii ai familiei lui. El făcea multe binefaceri și totdeauna se ruga lui Dumnezeu. **3**În timpul celei de-a noua ore a zilei, el a văzut clar într-o viziune cum un înger al lui Dumnezeu a intrat la el și i-a zis: „Cornelius!” **4**Atunci el s-a uitat fix la înger, s-a speriat și a zis: „Ce se întâmplă, Doamne?” Iar îngerul i-a zis: „Rugăciunile și binefacerile tale sunt cunoscute de Dumnezeu; și El le-a apreciat. **5**Acum trimite niște oameni în localitatea Iope, de unde trebuie să îl chemi la tine pe Petru care se mai numește și Simon. **6**El locuiește în gazdă la un om numit Simon tăbăcarul, care are casa lângă mare. Acel Petru îți va spune ce trebuie să faci.” **7**Imediat după ce a plecat îngerul de la el, Cornelius a chemat pe doi dintre subordonații lui; și împreună cu un soldat religios care era permanent la dispoziția lui, **8**i-a trimis la Iope, după ce le-a relatat totul. **9**A doua zi, când se apropiau ei de oraș, în a șasea oră a zilei, Petru s-a urcat pe acoperișul casei să se roage. **10**I se făcuse foame și intenționa să mănânce. În timp ce i se pregătea mâncarea, el a avut o viziune: **11**a văzut cerul deschis, de unde cobora spre pământ un vas care avea forma unei fețe de masă. **12**În el erau tot felul de animale cu patru picioare și reptile de pe pământ, împreună cu păsări zburătoare. **13**Iar o voce i-a zis: „Petru, ridică-te, taie și mănâncă!” **14**Petru a răspuns: „În niciun caz, Doamne! Niciodată nu am mâncat ceva interzis sau «murdar»!” **15**Acea voce i-a vorbit a doua oară: „Să nu numești «murdar» ce a făcut Dumnezeu curat!” **16**Acest lucru s-a repetat de trei ori; și apoi vasul a fost ridicat la cer. **17**În timp ce Petru nu știa ce semnificație avea viziunea pe care o avusese, oamenii trimiși de Cornelius și care întrebau de casa lui Simon, ajunseseră la poartă. **18**Atunci ei au întrebat strigând dacă Simon numit și Petru locuiește acolo. **19**În timp ce Petru se gândea la acea viziune,

Spiritul i-a zis: „Să știi că ești căutat de trei oameni. ²⁰Ridică-te, coboară și du-te cu ei fără ezitare; pentru că Eu i-am trimis!” ²¹Petru a coborât și le-a zis acelor oameni: „Eu sunt cel pe care îl căutați. Ce v-a făcut să veniți?” ²²Ei i-au răspuns: „Centurionul Cornelius care este un om corect, cu reverență față de Dumnezeu și apreciat de toți iudeii, a fost informat de Dumnezeu, printr-un înger, să te cheme în casa lui și să audă cuvintele pe care i le vei spune.” ²³Petru i-a chemat înăuntru și i-a găzduit. ²⁴Apoi, a doua zi, a plecat împreună cu ei. Au fost însoțiți și de câțiva frați din Iope. În cealaltă zi au ajuns la Cezareea. Cornelius îi aștepta împreună cu rudele și cu prietenii apropiați pe care îi chemase acolo. ²⁵Când Petru a intrat în casă, Cornelius care îl întâmpinase, s-a aruncat la picioarele lui și i s-a închinat. ²⁶Dar Petru, ajutându-l să se ridice, i-a zis: „Ridică-te! Și eu sunt (*tot*) om!” ²⁷Apoi, vorbind cu el, a intrat în casă, unde a găsit adunați mulți oameni. ²⁸El le-a zis: „Știți că legea (*mozaică*) nu permite unui iudeu să aibă relații cu cineva dintr-o altă națiune sau să vină la el. Dar Dumnezeu mi-a arătat că nu trebuie să numesc pe niciun om «inadecvat» sau «murdar». ²⁹Așa se explică de ce am venit fără să vă refuz cererea atunci când m-ați chemat. Acum vreau să știu ce v-a determinat să apelați la mine.” ³⁰Cornelius a răspuns: „Cu patru zile în urmă, chiar într-un moment ca acesta, mă rugam în casa mea în a noua oră a zilei. Atunci a apărut în fața mea un om care era îmbrăcat cu o haină strălucitoare. ³¹El a zis: «Cornelius, rugăciunea ta a fost luată în considerare de Dumnezeu care a apreciat și binefacerile tale. ³²Acum trimite pe cineva la Iope și cheamă de acolo pe Simon care se mai numește și Petru, ca să îți vorbească. El locuiește în gazdă la Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare.» ³³Imediat am trimis câțiva oameni la tine; și consider că ai procedat bine venind. Acum, toți suntem aici înaintea lui Dumnezeu ca să ascultăm tot ce ți-a ordonat El să ne spui.” ³⁴Atunci Petru a zis: „Constat acum că se confirmă un adevăr: Dumnezeu este imparțial ³⁵și acceptă din orice națiune pe acela care manifestă reverență față de El și care face fapte ale dreptății! ³⁶El a trimis Cuvântul Său urmașilor lui Israel și le-a prezentat Vestea Bună a păcii prin Isus Cristos care este Stăpânul tuturor. ³⁷Știți că începând din Galileea și până în Iudeea, circulă o veste în urma botezului despre care predica Ioan. ³⁸Această veste este în legătură cu Isus din Nazaret. El a fost coordonat de Spiritul Sfânt și a avut autoritate de la Dumnezeu care L-a susținut să facă bine și să vindece pe toți cei care erau posedați de diavol. ³⁹Noi suntem martori cu privire la tot ce a făcut El în țara iudeilor și în Ierusalim. Ei L-au omorât, atârându-L pe lemnul crucii. ⁴⁰Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi și a făcut ca El să apară, ⁴¹dar nu în fața întregului popor, ci numai între noi care suntem martori selectați de Dumnezeu. Noi am mâncat și am băut împreună cu El după ce a înviat! ⁴²Isus ne-a ordonat să predicăm mulțimilor de oameni că El a fost desemnat de Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor morți. ⁴³Toți profetii vorbesc despre Isus, afirmând că oricine crede în El, primește iertarea păcatelor în numele Lui.” ⁴⁴În timp ce vorbea Petru astfel, Spiritul Sfânt a coborât peste toți cei care ascultau Cuvântul. ⁴⁵Toți credincioșii

circumciși care veniseră cu Petru, au rămas surprinși când au văzut că darul Spiritului Sfânt a fost turnat și peste oameni care nu erau evrei. ⁴⁶Îi auzeau vorbind în alte limbi (*decât ebraica*) și laudându-L pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis: ⁴⁷„Oare poate cineva să le refuze acestor oameni botezul în apă, când ei deja au primit Spiritul Sfânt exact cum L-am primit și noi?” ⁴⁸Și apoi a ordonat botezarea lor în numele Stăpânului Isus Cristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei. ¹¹ Apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și oameni dintre celelalte națiuni au primit Cuvântul lui Dumnezeu. ²Iar când a ajuns Petru la Ierusalim, cei circumciși îi făceau reproșuri, ³zicându-i: „Ai intrat în casa unor oameni necircumciși și ai mâncat cu ei!...” ⁴Atunci Petru a început să le relateze ce se întâmplase. El a zis: ⁵„Eram în orașul Iope. În timp ce mă rugam, am avut o viziune: un vas mare ca o față de masă, cobora din cer și s-a oprit în dreptul meu. ⁶Când am privit ce era în el, am observat acolo animale cu patru picioare, atât domestice cât și sălbatice, reptile și păsări zburătoare. ⁷Apoi, o voce mi-a zis cu o mare intensitate: «Petru, ridică-te, taie și mănâncă!» ⁸Dar eu am răspuns: «În niciun caz, Doamne; pentru că nu am băgat niciodată ceva interzis sau murdar în gura mea.» ⁹Atunci vocea care venea din cer mi-a spus a doua oară: «Să nu numești ‘murdar’ ce a făcut Dumnezeu curat!» ¹⁰Acest lucru s-a repetat de trei ori. Apoi toate au fost ridicate la cer. ¹¹Și imediat s-au oprit trei oameni la poarta casei în care eram. Ei veniseră din Cezareea, trimiși special pentru mine. ¹²Spiritul mi-a spus să plec împreună cu ei fără să fac vreo discriminare. Acești șase frați m-au însoțit și ei; și împreună am intrat în casa acelui om. ¹³El ne-a relatat cum a văzut în casa lui îngerul zicându-i: «Trimite pe cineva la Iope și cheamă de acolo pe Petru care se mai numește și Simon. ¹⁴El îți va spune cuvinte prin care vei fi salvat împreună cu cei din familia ta.» ¹⁵În timp ce începusem să vorbesc, Spiritul Sfânt a coborât peste ei exact cum s-a întâmplat și cu noi la început. ¹⁶Atunci mi-am amintit de cuvântul Stăpânului Isus care zisese: «Ioan a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Spiritul Sfânt.» ¹⁷Deci dacă Dumnezeu le-a oferit același dar ca și nouă care am crezut în Stăpânul Isus Cristos, oare cum aș fi putut să mă opun Lui?” ¹⁸După ce au auzit ei aceste cuvinte, s-au liniștit, au glorificat pe Dumnezeu și au zis: „Constatăm că Dumnezeu a oferit și celorlalte națiuni posibilitatea pocăinței ca să aibă viața!” ¹⁹Cei care se împrăștiaseră din cauza persecuției declanșate cu ocazia omorării lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia. Ei predicau Cuvântul (*lui Dumnezeu*) numai iudeilor. ²⁰Totuși, printre ei au fost și câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia; și vorbind cu grecii, le-au predicat Vestea Bună despre Stăpânul Isus. ²¹Ei erau însoțiți de autoritatea Lui; și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la El. ²²Comunitatea discipolilor (*lui Isus*) din Ierusalim a auzit despre ei. Atunci l-a trimis pe Barnaba până la Antiohia. ²³Când a ajuns el acolo și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână credincioși cu toată inima lor. ²⁴Barnaba era un om bun, plin de Spiritul Sfânt și de credință. Astfel, mulți alți oameni s-au adăugat numărului celor care

veneau la (*credința în*) Isus. ²⁵Barnaba s-a dus apoi la Tars ca să îl caute pe Saul. ²⁶Când l-a găsit, l-a adus în Antiohia. Astfel, ei au participat un an întreg la adunările comunităților de credincioși; și au învățat acolo pe mulți oameni. Antiohia a fost locul unde pentru prima dată, discipolii (*lui Isus*) au fost numiți „creștini”. ²⁷În acea vreme, au venit în Antiohia niște profeti din Ierusalim. ²⁸Unul dintre ei care se numea Agab, a anunțat prin inspirația Spiritului (*Sfânt*) că va fi o mare foamete în toată lumea. Și așa a fost – chiar în timpul cezarului Claudius. ²⁹Atunci discipolii au decis să trimită conform posibilităților fiecăruia, niște ajutoare pentru frații care locuiau în Iudeea. ³⁰Așa au și făcut, trimițând aceste ajutoare prezbiterilor (*comunității creștinilor*) prin Barnaba și prin Saul. **12** În acele circumstanțe, tetrarhul Irod a început o persecuție, arestând pe unii dintre aparținătorii acestei Comunități. ²L-a omorât cu sabia pe Iacov care era frate cu Ioan. ³Iar când a constatat că acest lucru este agreat de iudei, l-a mai prins și pe Petru. Acest lucru se întâmpla în zilele sărbătorii Azimelor. ⁴După ce l-a arestat și l-a băgat în închisoare, a dispus să fie păzit de patru grupe (*de gardieni*) formate din patru soldați fiecare. După sărbătoarea Paștelor, (*Irod*) intenționa să îl scoată (*și să îl judece*) în fața poporului. ⁵În timp ce Petru era păzit în închisoare, comunitatea creștinilor se ruga insistent lui Dumnezeu pentru el. ⁶În noaptea premergătoare zilei în care intenționa Irod să îl aducă la proces pentru a fi judecat, Petru dormea între doi gardieni, fiind legat de mâini cu două lanțuri; iar alți gardieni asigurau paza la ușa închisorii. ⁷Atunci un înger al lui Iahve a apărut în mod instantaneu lângă el, producând lumină în închisoare. El l-a trezit pe Petru, lovindu-l în coastă și zicându-i: „Ridică-te repede!” Atunci lanțurile (*cu care era legat*) i-au căzut de la mâini. ⁸Apoi îngerul i-a zis: „Îmbracă-te și încalță-te!” Iar el a făcut așa cum i s-a spus. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te și cu mantaua; și apoi urmează-mă!” ⁹Petru a ieșit de-acolo și a mers după el, neștiind dacă ce făcea îngerul era real. Presupunea că ce se întâmpla cu el, reprezintă o scenă dintr-o viziune. ¹⁰După ce au trecut de prima și apoi de a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care permitea accesul în oraș; și ea li s-a deschis singură. Ieșind de acolo, au ajuns pe o stradă. Atunci îngerul a dispărut în mod instantaneu de lângă el. ¹¹Când a înțeles Petru ce se întâmplase cu el, a zis: „Acum înțeleg că acesta a fost îngerul lui Iahve trimis de El ca să mă salveze de Irod și de la tot ce intenționa poporul iudeu să îmi facă.” ¹²După ce a realizat mai bine ce se întâmplase cu el, a plecat spre casa Mariei – mama lui Ioan care se mai numea și Marcu – unde erau adunați mulți (*creștini*) care se rugau. ¹³A bătut la poartă. Atunci a venit o servitoare numită Roda, ca să vadă cine este acolo. ¹⁴A recunoscut vocea lui Petru; și din cauza bucuriei, în loc să îi deschidă, ea a alergat și a anunțat pe cei din casă că Petru stă în fața porții. ¹⁵Ei i-au zis: „Ești nebună!” Dar ea insista, susținând că el este acolo în mod real. Ei o contraziceau, zicând: „Este îngerul lui!” ¹⁶Dar Petru continua să bată... Atunci au deschis și au rămas foarte surprinși când l-au văzut. ¹⁷Petru le-a făcut semn cu mâna ca să tacă și le-a relatat cum îl scosese Iahve din închisoare, zicând (*în final*): „Spuneți

despre acest fapt lui Iacov și celorlalți frați!” Apoi a ieșit de-acolo și s-a dus în alt loc. ¹⁸Dimineata, soldații (*care asigurau paza închisorii*) au fost foarte agitați, dorind să știe ce s-a întâmplat cu Petru. ¹⁹După ce l-a căutat peste tot și nu l-a găsit, Irod a interogat pe gardieni; și în final a ordonat să fie omorâți. Apoi a plecat din Iudeea în Cezareea și a rămas (*pentru un timp*) acolo. ²⁰Irod era într-un conflict deschis cu cei din Tir și din Sidon. Dar Blastus care era responsabil cu dormitorul lui, a fost convins de ei să pledeze în favoarea lor pentru a ajunge la o conciliere – având în vedere faptul că pentru hrana lor, aceștia erau dependenți de producția care provenea din provincia tetrarhului. ²¹Într-o zi, Irod s-a îmbrăcat cu roba specifică unui tetrarh și vorbea poporului de pe tron. ²²Atunci mulțimea de oameni a strigat: „Aceasta este voce de Dumnezeu, nu de om!” ²³Dar pentru că el nu Îl glorificase pe Dumnezeu, a fost lovit instantaneu de un înger al lui Iahve; și a murit mâncat de viermi... ²⁴Cuvântul lui Dumnezeu continua să se propage tot mai mult, iar numărul discipolilor (*lui Isus*) creștea. ²⁵După ce și-au îndeplinit misiunea, Barnaba și Pavel s-au întors din Ierusalim, luându-l împreună cu ei pe Ioan care se mai numea și Marcu. **13** În comunitatea creștinilor din Antiohia exista un grup format din profeți și din învățători. Din el făceau parte: Barnaba, Simon numit și Niger, Luciu din Cirena, Manaen care fusese crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul. ²În timp ce (*credincioșii din acea comunitate*) slujeau lui Iahve și posteau, Spiritul Sfânt a zis: „Selectați pe Barnaba și pe Saul, având în vedere misiunea la care i-am chemat.” ³Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și apoi le-au oferit ocazia să plece. ⁴Fiind trimiși de Spiritul Sfânt, Barnaba și Saul s-au dus la Seleucia; și de acolo au plecat cu corabia la Cipru. ⁵Când au ajuns la Salamina, au predicat Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile unde se întruneau iudeii. Împreună cu ei era și Ioan, ca slujitor. ⁶După ce au traversat toată insula și au ajuns la Pafos, au întâlnit un iudeu care pretindea că este profet, dar care în realitate era un vrăjitor. El se numea Bar-Isus ⁷și făcea parte din grupul privilegiat al proconsulului Sergius Paulus – un om (*cunoscut ca*) inteligent. El i-a chemat pe Barnaba și pe Saul, manifestându-și dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu. ⁸Dar vrăjitorul al cărui nume se traduce în limba greacă prin Elima, li se opunea și urmărea să devieze proconsulul de la (*interesul lui pentru*) credință. ⁹Atunci Saul, numit și Pavel, plin de Spiritul Sfânt, s-a uitat fix la el ¹⁰și i-a zis: „Ești un om plin de viclenie și de răutate, un fiu al Diavolului și dușman al oricărei idei corecte! Oare când vei înceta această denaturare a lucrurilor? ¹¹Să știi că de acum încolo, mâna lui Isus va fi împotriva ta. Vei fi orb și pentru un timp nu vei mai vedea soarele!” Imediat a fost afectat de (*un fel de*) ceață care i-a provocat senzația de întuneric. Apoi el a solicitat pe cineva care să îl ducă de mână. ¹²Când a văzut ce se întâmplase, proconsulul a crezut și a fost foarte surprins de învățătura lui Isus. ¹³Pavel a plecat din Pafos împreună cu cei care îl însoțeau și au ajuns la Perga, în Pamfilia. Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim. ¹⁴Continuându-și călătoria, au plecat din Perga și au ajuns în localitatea Antiohia din Pisidia.

Apoi în ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au stat jos. ¹⁵După citirea unor texte din lege (*a mozaică*) și din scrierile profetilor, liderii sinagogii au trimis la ei pe cineva să le spună: „Fraților, dacă aveți un mesaj de încurajare pentru popor, (*puteți să*) vorbiți!” ¹⁶Atunci Pavel s-a ridicat, a făcut semn cu mâna (*că intenționează să vorbească*) și apoi a zis: „Bărbați israelieni și voi care nu sunteți evrei, dar care aveți respect față de Dumnezeu, ascultați-mă! ¹⁷După ce a ales pe strămoșii noștri, Dumnezeu a format din ei acest popor numit Israel pe care l-a onorat cu susținerea Lui când se dezvolta în țara Egipt. Apoi, acționând cu o mare forță (*în favoarea lor*), i-a scos de acolo. ¹⁸Aproximativ patruzeci de ani, El le-a suportat comportamentul în deșert; ¹⁹iar după ce a distrus șapte popoare în țara Canaan, le-a oferit teritoriul lor. ²⁰Au trecut astfel aproximativ patru sute cincizeci de ani; și apoi El le-a dat judecători, până în perioada când a trăit profetul Samuel. ²¹Atunci ei au cerut un rege. Și pentru aproximativ patruzeci de ani, Dumnezeu le-a oferit pe Saul – fiul lui Chis – care era unul dintre descendenții lui Beniamin. ²²Apoi El l-a îndepărtat (*pe Saul*) și le-a oferit pe David. Despre el a făcut următoarea afirmație: «L-am găsit pe David – fiul lui Iese – un om care Îmi satisface inima. El Îmi va îndeplini dorințele.» ²³Conform promisiunii Sale, Dumnezeu a oferit Israelului un Salvator care face parte dintre descendenții lui David. Acest Salvator este Isus. ²⁴Înainte de apariția Lui, Ioan predicase întregului popor Israel despre botezul (*pe care îl făcea oamenilor în urma*) pocăinței. ²⁵Iar când era la finalul misiunii lui, acest Ioan a zis: «Cine credeți că sunt? Să știți că nu sunt eu Acela (*pe care Îl așteptați*). Ci El va veni după mine; iar eu nu merit nici să Îi dezleg încălțăminte din picioare.» ²⁶Fraților, urmași ai lui Avraam și voi toți ceilalți care manifestați respect față de Dumnezeu, să știți că pentru noi a fost trimis acest mesaj al salvării! ²⁷Locuitorii Ierusalimului și liderii lor nu au cunoscut identitatea lui Isus; iar prin faptul că L-au condamnat, au făcut să se întâmple exact cum preziseseră profeții din scrierile cărora se citește în fiecare zi de Sabat. ²⁸Deși nu au găsit niciun motiv care să justifice omorârea Lui, ei i-au cerut lui Pilat să Îl condamne la moarte. ²⁹Și după ce au făcut tot ce era scris dinainte despre El, L-au dat jos de pe lemn (*ul crucii*) și L-au pus într-un mormânt. ³⁰Dar Dumnezeu L-a înviat! ³¹El și-a făcut apariția de mai multe ori în fața celor care Îl urmaseră din Galileea la Ierusalim. Aceștia sunt acum martorii Lui înaintea poporului. ³²Iar noi vă aducem această veste bună care se referă la faptul că promisiunea făcută părinților noștri ³³a fost respectată de Dumnezeu acum, între noi, care suntem descendenții lor. Acest fapt fusese deja anunțat în al doilea Psalm, prin cuvintele: «Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut!» ³⁴El a mai vorbit și despre înviere, precizând că nu Se va mai întoarce în procesul descompunerii. Garanția respectării acestor promisiuni a fost precizată atunci când a zis: «Voi respecta cu cea mai mare seriozitate promisiunile sfinte pe care i le-am făcut lui David.» ³⁵Iar în alt Psalm, El promite: «Nu vei accepta ca Sfântul Tău să fie afectat de descompunerea fizică.» ³⁶După ce a slujit celor din vremea lui în acord cu planul lui Dumnezeu, David a murit și a fost înmormântat lângă

părinții lui. Este evident că el a fost totuși afectat de descompunerea fizică. **37**Dar Cel pe care L-a înviat Dumnezeu, nu a fost afectat de ea. **38**Vă anunț deci, fraților, că aveți posibilitatea ca datorită Lui, să puteți fi iertați de păcate! **39**Oricine crede (*în El*), este iertat prin El de toate acele păcate pe care legea lui Moise nu le putea ierta. **40**Acum fiți atenți să nu se întâmple cu voi așa cum au spus profeții: **41**«Priviți și mirați-vă, oameni calomniatori; pentru că voi face în timpul generației voastre o lucrare pe care nu v-ați imagina-o posibilă dacă nu v-ar relata-o cineva.»! **42**Când au ieșit (*din sinagogă*), oamenii i-au rugat să le vorbească și în Sabatul următor despre aceleași lucruri. **43**După ce grupul din sinagogă s-a împrăștiat, mulți iudei împreună cu alți oameni religioși, adepți ai iudaismului, au mers după Pavel și după Barnaba care au vorbit cu ei și i-au încurajat să își continue viața în harul lui Dumnezeu. **44**Când a venit ziua următorului Sabat, aproape toți oamenii din oraș s-au adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. **45**Văzând mulțimile de oameni care se adunaseră, iudeii au devenit foarte invidioși și au început să vorbească împotriva lucrurilor despre care predica Pavel, ridiculizându-l. **46**Dar Pavel și cu Barnaba le-au zis curajoși: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia predicat întâi vouă. Dar pentru că nu îl acceptați și nici nu vă considerați demni de viața eternă, să știți că ne întoarcem spre celelalte națiuni. **47**De fapt, așa ne-a și poruncit Isus, zicând: «Te-am desemnat să fii lumina națiunilor lumii, ducând salvarea până la marginile pământului.»” **48**După ce au auzit aceste cuvinte, cei care nu erau evrei s-au bucurat, au glorificat Cuvântul lui Iahve, iar unii l-au și crezut. Aceștia erau dintre cei care fuseseră aleși să aibă viața eternă. **49**Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea în toată acea zonă. **50**Dar iudeii au determinat pe femeile religioase cu autoritate și pe liderii orașului să provoace o persecuție împotriva lui Pavel și a lui Barnaba. Astfel au reușit să îi expulzeze din teritoriul lor. **51**Pavel și Barnaba și-au scuturat praful de pe picioare ca gest de protest față de ei; și apoi s-au dus în Iconia. **52**Discipolii care se formaseră (*ca rezultat al misiunii lor*) erau plini de bucurie și de Spirit(*ul*) Sfânt. **14** Pavel a intrat apoi împreună cu Barnaba în sinagoga iudeilor din Iconia. Acolo erau prezenți atât evrei, cât și oameni de alte naționalități. Vorbind celor adunați, au determinat pe mulți dintre ei să creadă. **2**Dar unii iudei care nu crezuseră, au provocat pe cei care nu erau evrei să discute în contradictoriu cu Pavel și cu Barnaba. **3**Ei au rămas totuși mai mult timp în Iconia și vorbeau curajoși despre harul oferit de Iahve. El susținea mesajul lor, confirmându-i autenticitatea prin lucrurile supranaturale și prin minunile pe care le făceau. **4**Oamenii din oraș au format două grupuri: unii erau partizanii iudeilor, iar ceilalți susțineau pe apostoli. **5**Iudeii (*care nu crezuseră*) și oameni din alte etnii care le erau ostili, au decis împreună cu liderii lor să provoace o revoltă și să îi omoare cu pietre. **6**Dar când au înțeles intenția lor, Pavel și Barnaba au fugit în regiunea numită Licaonia și în vecinătățile ei. Acolo erau orașele Listra și Derbe, **7**unde au continuat să predice Vestea Bună. **8**În Listra exista un om ale cărui picioare erau paralizate. Având acest handicap fizic din naștere, nu putuse niciodată să

meargă. ⁹În timp ce Pavel vorbea, el stătea jos și îi asculta mesajul. Pavel a privit direct spre el; și constatând că avea credință care i-ar fi facilitat vindecarea, ¹⁰i-a zis cu intensitate în voce: „Ridică-te și stai drept pe picioarele tale!” Atunci, dintr-o săritură, el a stat pe picioarele lui; și astfel a început să meargă singur. ¹¹Când au văzut ce făcuse Pavel, mulțimile de oameni au strigat în limba licaoniană: „Au coborât zeei între noi sub formă de oameni!” ¹²Pe Barnaba îl considerau Zeus, iar pe Pavel îl numeau Hermes – pentru că el le prezenta Cuvântul. ¹³Templul lui Zeus era amplasat chiar la intrarea în oraș. Preotul lui a venit lângă porți cu boi și cu ghirlande de flori, intenționând ca împreună cu mulțimile de oameni, să îi sacrifice și să le ofere (*lui Pavel și lui Barnaba*) ca ofrandă. ¹⁴Când au înțeles intenția lor, Pavel și Barnaba și-au rupt hainele. Apoi au venit în mijlocul lor și au strigat: ¹⁵„Oamenilor, de ce faceți acest lucru? Noi suntem tot oameni ca voi! Și vă predicăm Vestea Bună, tocmai ca să abandonați aceste practici inutile și să vă întoarceți (*în ce privește închinarea voastră*) spre Dumnezeu viu. El este Cel care a creat cerul, pământul, marea și tot ce le populează. ¹⁶Până acum, a permis tuturor națiunilor să își decidă (*plenary*) modul lor de existență, ¹⁷deși El v-a demonstrat că există și v-a făcut bine, dându-vă ploaie din cer și favorizând productivitatea agricolă la timpul optim. Tot El este Cel care v-a oferit hrană (*din abundență*) și v-a umplut inimile de bucurie!” ¹⁸Cu aceste cuvinte, ei abia au reușit să oprească mulțimile de oameni din intenția lor de a li se închina oferindu-le animale sacrificate. ¹⁹Atunci, niște iudei care proveneau din Antiohia și din Iconia, au venit acolo și au provocat o reacție de respingere din partea acelor mulțimi de oameni. Astfel, Pavel a fost lovit de ei cu pietre. Apoi, considerându-l deja mort, l-au scos dintre ei, târându-l în exteriorul orașului. ²⁰Dar când a fost înconjurat de discipoli, Pavel și-a revenit, s-a ridicat și a intrat în oraș. Apoi, a doua zi a plecat la Derbe împreună cu Barnaba. ²¹Au predicat Vestea Bună și în acel oraș, determinând apariția multor discipoli. Apoi s-au deplasat pe traseul Listra – Iconia – Antiohia. ²²În acele localități au consolidat spiritual discipolii, încurajându-i să persevereze în ce privește credința. Apoi le-au mai precizat că pentru a intra în Regatul lui Dumnezeu, trebuie să suportăm multe neazuri. ²³Au desemnat prezbiteri în fiecare comunitate (*locală*) de creștini; iar după ce s-au rugat (*pentru ei*) și au postit, i-au lăsat în grija lui Isus în care crezuseră. ²⁴Trecând apoi prin Pisidia, au ajuns în Pamfilia. ²⁵După ce au predicat Cuvântul (*lui Dumnezeu*) în Perga, au ajuns în Atalia. ²⁶Apoi și-au continuat drumul deplasându-se cu corabia spre Antiohia. Astfel au ajuns în locul din care plecaseră după ce fuseseră predați harului lui Dumnezeu pentru această misiune. ²⁷După revenirea lor, au convocat o adunare a comunității creștinilor, în cadrul căreia au relatat tot ce realizase Dumnezeu prin intermediul lor și cum a facilitat El credința celorlalte națiuni. ²⁸Apoi au rămas acolo mai mult timp cu discipolii (*lui Isus*). **15** Din provincia Iudeea, veniseră niște oameni care aduseseră fraților următoarea învățătură: „Dacă nu sunteți circumciși conform tradiției provenite de la Moise, nu puteți fi

salvați!”² Ei au provocat astfel o mare controversă, discutând în contradictoriu cu Pavel și cu Barnaba. Atunci frații au decis să trimită la Ierusalim pe Pavel și pe Barnaba împreună cu câțiva dintre ei, pentru a dezbate acest subiect cu apostolii și cu prezbiterii.³ În urma acestei delegări din partea Comunității (*creștinilor din Antiohia*), ei au plecat și au călătorit prin (*provinciile*) Fenicia și prin Samaria, povestind despre întoarcerea celorlalte națiuni la Dumnezeu. Astfel au produs o mare bucurie tuturor fraților din acele localități.⁴ Când au ajuns la Ierusalim, comunitatea creștinilor împreună cu apostolii și prezbiterii (*acesteia*), au fost încântați de venirea lor și i-au ascultat relatând tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.⁵ Atunci unii care proveneau din gruparea fariseilor, s-au ridicat și au susținut obligativitatea circumciziei și a respectării legii mozaice pentru cei care devin creștini și care nu sunt evrei.⁶ În consecință, apostolii și prezbiterii au organizat o reuniune, pentru a decide cu privire la această dispută.⁷ După o lungă dezbateră, Petru s-a ridicat și le-a zis: „Fraților, cunoașteți faptul că Dumnezeu a decis de mai mult timp să mă aleagă dintre voi; și m-a desemnat să predic celorlalte națiuni despre Vestea Bună care se acceptă prin credință.⁸ Iar Dumnezeu care cunoaște ce gândesc oamenii, le-a oferit Spiritul Sfânt exact cum ni l-a oferit și nouă.⁹ El nu a făcut discriminare între noi și ceilalți care au crezut, ci le-a iertat (*și lor*) păcatele.¹⁰ În consecință, vreau să știu de ce Îl provocați pe Dumnezeu pretinzând discipolilor (*lui Isus*) respectarea altor reguli. Ele au fost imposibil de respectat atât pentru strămoșii noștri, cât și pentru generația noastră.¹¹ Noi credem că indiferent de naționalitate, suntem salvați prin harul Stăpânului nostru Isus.”¹² Apoi toți cei care erau adunați acolo, au continuat să asculte pe Barnaba și pe Pavel. Ei le-au relatat despre toate minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin intermediul lor pentru a demonstra celorlalte națiuni cine este El.¹³ Când au terminat de vorbit, Iacov a zis: „Fraților, ascultați-mă!¹⁴ Simon ne-a relatat despre faptul că Dumnezeu este preocupat de națiunile lumii, după ce decisese inițial să aleagă dintre ele un popor care să Îl reprezinte.¹⁵ Astfel se confirmă următoarele cuvinte scrise în cărțile profetilor: ¹⁶«Apoi voi reveni și voi reface familia lui David, îi voi reconstitui edificiile care fuseseră dărâmate și îl voi reabilita.¹⁷ Voi proceda astfel pentru ca ceilalți oameni care nu sunt evrei și care totuși Îmi aparțin, să Mă caute! – ¹⁸Aceste lucruri au fost spuse de Iahve, care le cunoștea din eternitate și care face ca ele să se întâmple.»¹⁹ Deci eu consider că nu este cazul să impunem oamenilor celorlalte națiuni niște reguli suplimentare după ce ei s-au întors la Dumnezeu; ²⁰ci să scriem o decizie în care să precizăm că le sunt interzise următoarele lucruri: consumarea cărnii de animale care fuseseră inițial oferite zeilor, practicarea imoralității sexuale, mâncarea animalelor sugrumate și folosirea sângelui ca aliment.²¹ În ce privește scrierile care îl au ca redactor (*inițial*) pe Moise, ele sunt prezentate (*prin citire*) de mult timp în zilele de Sabat, în fiecare oraș unde există sinagogi.”²² Atunci apostolii și prezbiterii, în acord cu toți ceilalți care formau Comunitatea lui Cristos, au decis ca Pavel și Barnaba să fie trimiși la Antiohia

împreună cu Iuda care se mai numea și Barsaba și cu Sila. Ei erau recunoscuți ca bărbați remarcabili între ceilalți frați. ²³Decizia trimisă prin ei avea următorul conținut: „Apostolii, prezbiterii și frații, pentru frații dintre celelalte națiuni care sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia: salutări. ²⁴Am fost informați despre faptul că există unele persoane dintre noi care v-au vizitat și care v-au prezentat fără aprobarea noastră un mesaj care v-a produs confuzie. ²⁵În urma unui conciliu pe care l-am făcut, am decis în unanimitate să vă transmitem decizia noastră printr-un grup de oameni, din care să facă parte Barnaba și Pavel. Noi avem un mare respect față de acești doi reprezentanți ai noștri, ²⁶pentru că ei și-au riscat viața din cauza numelui Stăpânului nostru Isus Cristos. ²⁷Am trimis și pe Iuda împreună cu Sila care vă vor confirma verbal decizia noastră. ²⁸Fiind aprobați și de Spiritul Sfânt, noi am stabilit că nu este cazul să vă solicităm respectarea unor reguli suplimentare; ci trebuie să vă limitați la câteva lucruri strict necesare. ²⁹Astfel, decizia noastră se referă la interdicție pentru următoarele lucruri: consumul cărnii închinatăe idolilor, al sângelui ca aliment și al animalelor sugrumate. Nu (*vă*) este permis nici adulterul. Pentru voi este bine și suficient să respectați aceste reguli. Salutări.” ³⁰Ei au plecat și au ajuns în Antiohia, unde au înmănat decizia celor care se adunaseră. ³¹După ce au citit-o, frații au fost încântați de încurajarea pe care au primit-o. ³²Iuda și Sila care erau profeți, le-au vorbit și i-au edificat printr-un amplu mesaj. ³³După un timp, frații le-au permis să revină la cei care îi trimiseseră. ³⁴[Totuși, Sila a decis să mai rămână acolo.] ³⁵Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia și învățau mulțimile de oameni, proclamând Cuvântul lui Isus împreună cu mulți alți predicatori. ³⁶După un timp, Pavel a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem și să îi vizităm pe frații din toate orașele în care am predicat Cuvântul lui Isus.” ³⁷Barnaba dorea să îl ia împreună cu ei și pe Ioan, care se mai numea și Marcu. ³⁸Dar Pavel a considerat că nu este corect ca el să facă parte din echipa lor, pentru că refuzase să îi însoțească în misiunea din Pamfalia. ³⁹Acesta a fost motivul pentru care cei doi nu au mai putut merge împreună. Astfel, Barnaba a plecat în Cipru împreună cu Marcu; ⁴⁰iar Pavel a format o echipă cu Sila și au plecat, după ce frații și-au exprimat dorința ca harul Stăpânului Isus să fie cu ei. ⁴¹Au călătorit prin Siria și prin Cilicia, unde au ajutat la creșterea spirituală a comunităților de creștini. **16** Pavel a ajuns apoi la Derbe și la Listra. Acolo exista un discipol numit Timotei care era fiul unei iudaice credincioase. Tatăl lui era grec. ²Frații din localitatea Listra au spus lucruri bune despre Timotei. ³Pavel a vrut să îl ia în echipa lui; dar mai întâi l-a circumcis – din cauza iudeilor care erau în acea zonă și care știau că tatăl lui este grec. ⁴În timp ce treceau prin orașe, au informat frații despre deciziile apostolilor și ale prezbiterilor din Ierusalim, învățându-i să le respecte. ⁵Comunitățile celor care credeau, progresau spiritual consolidându-și credința; și în fiecare zi creștea numărul creștinilor (*care le formau*). ⁶Spiritul Sfânt nu le-a permis să predice Cuvântul în Asia. Atunci ei au călătorit prin teritoriile Frigiei și ale Galatiei. ⁷Când au fost lângă Misia, intenționau să treacă prin Bitinia. Dar nici

pentru această zonă nu au primit aprobarea din partea Spiritului lui Isus. ⁸Astfel, au trecut prin Misia și au ajuns la Troa. ⁹Acolo, noaptea, Pavel a avut o viziune supranaturală. A văzut un bărbat macedonean care stătea în picioare și îl ruga astfel: „Vino în Macedonia și ajută-ne!” ¹⁰După acea viziune, am decis să mergem în Macedonia. Pentru noi era deja evident că Dumnezeu ne chema acolo ca să predicăm Vestea Bună. ¹¹Am plecat cu corabia din Troa având ca destinație Samotracia. A doua zi ne-am deplasat spre Neapolis. ¹²Apoi ne-am continuat drumul și am ajuns la Filipi care este primul oraș al provinciei Macedonia cu statut de colonie romană. Acolo am rămas mai multe zile. ¹³În ziua destinată Sabatului, am ieșit din oraș și am mers pe malul unui râu unde presupuneam că este un loc unde vin oamenii să se roage. Am stat jos și am vorbit femeilor care deja erau adunate acolo. ¹⁴Una dintre ele era o femeie cu reverență față de Dumnezeu. Ea se numea Lidia și provenea din orașul Tiatira, unde vindea haine de purpură. În timp ce asculta, Stăpânul Isus a făcut-o să înțeleagă mesajul lui Pavel. ¹⁵După ce a fost botezată împreună cu membrii familiei ei, ne-a zis: „Dacă mă considerați credincioasă (lui Isus), vă rog să veniți ca să găzduiți în casa mea!” Astfel ne-a convins și am acceptat oferta ei. ¹⁶În timp ce ne duceam la locul de rugăciune, ne-am întâlnit cu o sclavă posedată de un spirit care îi conferea capacitatea să ghicească. Datorită performanțelor în acest domeniu, era folosită de stăpânii ei ca o importantă sursă de câștig financiar. ¹⁷Sclava venea după Pavel și după noi, strigând: „Acești oameni sunt sclavii Dumnezeului Foarte Înalt. Ei vă predică despre cum puteți fi salvați!” ¹⁸A vorbit astfel mai multe zile. Atunci Pavel, foarte deranjat, s-a întors și a zis spiritului (*care o posedă*): „În numele lui Isus Cristos îți ordon să ieși din ea!” Și spiritul a ieșit chiar atunci. ¹⁹Când au constatat stăpânii slavei că a dispărut posibilitatea de a mai câștiga bani din ghicit, au prins pe Pavel și pe Sila. Apoi i-au adus cu forța în piața publică, predându-i autorităților orașului. ²⁰Ei i-au pârât în fața guvernatorilor, zicând: „Acești oameni ne perturbă ordinea publică a orașului. Ei sunt niște iudei ²¹care predică niște obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie să le acceptăm și nici să le practicăm!” ²²Mulțimea celor care se adunaseră acolo, s-a manifestat și ea împotriva lor; iar guvernatorii au ordonat să li se rupă hainele de pe ei și apoi să fie bătuți. ²³După ce le-au aplicat multe lovituri, i-au băgat în închisoare și au ordonat gărzii să îi păzească bine. ²⁴În urma acestui ordin, șeful închisorii i-a introdus în cea mai sigură celulă și le-a imobilizat picioarele în butuci. ²⁵Pe la mijlocul nopții, Pavel și Sila se rugau și îl laudau pe Dumnezeu cântând, în timp ce toți ceilalți deținuți îi ascultau. ²⁶Atunci s-a produs un mare cutremur de pământ care a afectat închisoarea până la fundație, a deschis toate ușile și a distrus toate sistemele de imobilizare ale deținuților. ²⁷Șeful închisorii s-a trezit și a văzut că ușile închisorii erau deschise. Atunci și-a scos sabia și intenționa să se sinucidă, crezând că deținuții au fugit. ²⁸Dar Pavel a strigat cu intensitate în voce: „Să nu îți faci niciun rău! Nimeni nu a fugit!” ²⁹După ce a cerut o torță, șeful închisorii s-a dus repede jos unde erau Pavel și Sila și a căzut la picioarele lor,

tremurând. ³⁰Apoi i-a scos de acolo și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu salvat?” ³¹Ei i-au răspuns: „Crede în Stăpânul Isus împreună cu toată familia ta; și veți fi salvați!” ³²Ei le-au predicat Cuvântul lui Isus tuturor celor care făceau parte din familia lui. ³³Șeful închisorii le-a spălat chiar atunci rănilor; și apoi, el împreună cu ceilalți membri ai familiei, au fost botezați. ³⁴După ce i-a dus acasă la el, le-a dat să mănânce și și-au exprimat toți bucuria că au crezut în Dumnezeu. ³⁵Când s-a făcut ziuă, guvernatorii orașului i-au trimis pe cei care executau și transmiteau ordinele lor, ca să spună șefului închisorii: „Eliberează pe acei oameni!” ³⁶Atunci șeful închisorii a vorbit lui Pavel, zicându-i: „Guvernatorii au dat ordin să fiți eliberați. Acum sunteți liberi să plecați liniștiți unde doriți.” ³⁷Dar Pavel le-a zis: „Am fost bătută în public fără să fim judecați și ne-au băgat în închisoare – deși suntem cetățeni romani – iar acum vor să ne elibereze în secret!? Nu acceptăm! Să vină ei personal să ne ducă afară!” ³⁸Cei care transmiseseră ordinul guvernatorilor, au revenit la ei cu acest răspuns. Aceștia s-au temut când au auzit că cei pe care îi trataseră astfel sunt cetățeni romani. ³⁹Apoi au venit să îi liniștească, i-au condus (*amabil*) afară și i-au rugat să plece din oraș. ⁴⁰După ce au ieșit din închisoare, s-au dus în casa Lidiei unde au încurajat frații; și apoi au plecat. ¹⁷Trecând prin Amfipoli și prin Apolonia, Pavel împreună cu Sila au ajuns la Tesalonic. Acolo exista o sinagogă (*a iudeilor*). ²Conform obiceiului lui, Pavel a intrat în sinagogă; și în trei zile de Sabat a discutat cu ei din Scripturi, ³explicând și demonstrând că ele vorbesc despre suferința, moartea și învierea lui Cristos. El le spunea apoi: „Acest Isus despre care v-am vorbit, este, de fapt, Cristos!” ⁴Unii dintre iudei împreună cu mai mulți greci care aveau reverență față de Dumnezeu, au fost convinși și au acceptat ce spuneau Pavel și Sila. Acestui grup i s-a alăturat și unul format din femei respectate în (*acel*) oraș. ⁵Dar iudeii care nu crezuseră, au devenit invidioși. Atunci ei au adunat un grup de oameni răi pe care i-au găsit în piață și au provocat dezordine în oraș. Au intrat cu forța în casa lui Iason, căutând pe Pavel și pe Sila ca să îi aducă în fața poporului. ⁶Dar pentru că nu i-au găsit acolo, au luat cu forța pe Iason și pe câțiva frați și i-au dus în fața guvernatorilor orașului, unde au strigat despre ei astfel: „Acești oameni care au întors lumea pe dos, au venit și aici, ⁷iar Iason i-a primit în casa lui. Toți aceștia nu respectă decretul Cezarului și susțin că există un alt Rege care se numește Isus!” ⁸Atât oamenii adunați, cât și guvernatorii au fost deranjați când au auzit aceste lucruri. ⁹Ei au eliberat pe Iason și pe ceilalți numai după ce aceștia au plătit o sumă de bani. ¹⁰După ce s-a înnoptat, frații au trimis imediat pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au ajuns acolo, au intrat în sinagoga iudeilor. ¹¹Aceia erau mai receptivi decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu mult entuziasm și comparau mesajul predicilor cu Scripturile, ca să testeze corectitudinea lui. ¹²În consecință, multe femei grecoalice care aveau poziții sociale respectabile și mulți alți bărbați, au crezut. ¹³Dar când au constatat că Pavel proclama Cuvântul lui Dumnezeu și în Bereea, iudeii din Tesalonic au venit acolo ca să provoace oamenii la revoltă împotriva lui.

¹⁴Atunci frații l-au condus pe Pavel până spre mare, în timp ce Sila și Timotei au rămas în Bereea. ¹⁵Cei care au mers cu Pavel, l-au escortat până la Atena. Apoi au plecat ca să îi anunțe pe Sila și pe Timotei să vină cât pot de repede la el. ¹⁶În timp ce îi aștepta Pavel în Atena, a fost foarte provocat de idolatria orașului. ¹⁷În sinagogă avea discuții cu iudei și cu oameni care manifestau reverență față de Dumnezeu; iar în piață vorbea în fiecare zi cu cei pe care îi întâlnea acolo. ¹⁸Unii dintre filosofii epicurieni și stoici, au avut unele discuții cu el. Apoi unii dintre ei au zis: „Ce vrea să spună acest vorbitor mediocru?” Dar când au auzit că vorbește despre Isus și despre înviere, alții au zis: „Probabil are discursuri despre niște zei pe care încă nu îi cunoaștem!” ¹⁹Atunci l-au invitat în Areopag și i-au zis: „Dorim să auzim care este noutatea despre care vorbești tu! ²⁰Ne-ai făcut curioși, pentru că mesajul tău ni se pare ciudat.” ²¹*(Toți atenienii și ceilalți străini care locuiau în acel oraș aveau obiceiul să spună sau să asculte noutăți.)* ²²Pavel s-a ridicat în mijlocul Areopagului și a zis: „Cetățeni ai Atenei! Am constatat că sunteți foarte religioși. ²³În timp ce mă deplasam prin orașul vostru și mă uitam la ce vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar care avea pe el următoarea inscripție: «Unui Dumnezeu necunoscut». Discursul meu va fi tocmai despre acest Dumnezeu căruia vă închinați fără să îl cunoașteți. ²⁴Este vorba despre Dumnezeul care a creat atât Universul, cât și pământul. El nu locuiește în temple construite de mâna omului; ²⁵și nici nu are nevoie de ajutorul vreunui om; pentru că tocmai El este Cel care dă tuturor viață, energia pentru a trăi și toate celelalte lucruri necesare existenței. ²⁶Dintr-un singur om, El a făcut ca pământul să fie locuit de toate națiunile existente acum pe el; și le-a stabilit anticipat atât timpul, cât și zona lor de existență. ²⁷Le-a oferit astfel *(oamenilor)* posibilitatea să Îl caute și să încerce să Îl identifice, chiar dacă El nu este departe de niciunul dintre noi. ²⁸Atunci când unii dintre poeții voștri au spus «Suntem descendenții Lui», ei au afirmat astfel că în El este sursa noastră pentru viață, pentru mișcare și pentru existență. ²⁹Deci pentru că descindem din Dumnezeu, nu trebuie să credem că această Divinitate este asemănătoare cu o imagine făcută din aur, din argint sau din pietre sculptate conform imaginației omenești. ³⁰*(Acest)* Dumnezeu nu ne responsabilizează pentru felul în care am trăit în vremea în care nu am cunoscut această realitate. Dar de-acum înainte, El ordonă tuturor oamenilor, de oriunde ar fi ei, să se pocăiască; ³¹pentru că a stabilit o zi în care va judeca într-un mod corect lumea. A decis că postul de Judecător Îi va fi conferit atunci Acelui Om desemnat de El în acest scop. Și deja l-a confirmat această funcție din momentul în care l-a înviat.” ³²Când au auzit ei despre morți care învie, unii l-au ridiculizat, iar alții au zis: „Despre aceste lucruri te vom asculta cu altă ocazie.” ³³Astfel, Pavel a plecat dintre ei. ³⁴Dar unii dintre cei care ascultaseră mesajul lui, au crezut și au format un grup, în care era Dionisie – membru al areopagului – și o femeie care se numea Damaris. **18** Apoi Pavel a plecat din Atena și s-a dus la Corint. ²Acolo s-a întâlnit cu un iudeu care se numea Acuila. El era originar din Pont și tocmai venise acolo împreună cu soția lui

care se numea Priscila. Amândoi părăsiseră Italia, pentru că cezarul Claudius dăduse un decret care prevedea ca toți iudeii să plece din Roma. Pavel s-a dus la ei; **3**și pentru că aveau meseria pe care o practica și el, au decis să lucreze împreună. Ei confecționau corturi. **4**În fiecare zi destinată Sabatului, Pavel vorbea iudeilor și grecilor, încercând să îi convingă. **5**Dar după ce Sila și Timotei au venit din Macedonia, Pavel s-a dedicat total predicării și demonstra iudeilor că Isus este Cristos. **6**Constatând că ei i se opuneau și că îl ridiculizau, Pavel a protestat scuturându-și praful de pe haine și a zis: „Voi personal sunteți singurii vinovați pentru această decizie care vă va cauza distrugerea. De acum înainte, nu pot fi acuzat dacă voi merge la celelalte națiuni!” **7**Apoi a plecat din sinagogă și s-a dus în casa lui Titus Iustus care era un om cu reverență față de Dumnezeu. **8**Totuși, Crispus – conducătorul sinagogii – a crezut în Isus împreună cu toți membrii familiei lui. Și mulți alți corinteni care ascultaseră mesajul lui Pavel, au crezut și au fost botezați. **9**În timpul unei viziuni pe care Pavel a avut-o noaptea, Iahve i-a zis: „Să nu îți fie frică și să nu ai rețineri, ci vorbește; **10**pentru că Eu sunt (*implicat împreună*) cu tine și nimeni nu va putea să îți facă vreun rău. Am în acest oraș mulți oameni care-Mi aparțin!” **11**Astfel, Pavel a rămas un an și șase luni printre corinteni și îi învăța Cuvântul lui Dumnezeu. **12**În timp ce Galio era guvernator al provinciei Ahaia, iudeii au făcut o coalitie împotriva lui Pavel. Ei l-au determinat să ajungă în sala de judecată, **13**unde au formulat împotriva lui următoarea acuzație: „Acest om îi provoacă pe alții să se închine lui Dumnezeu într-un mod care intră în contradicție cu legea mozaică!” **14**În timp ce Pavel se pregătea să vorbească, Galio a zis iudeilor: „Dacă ați fi venit cu un caz de încălcare a legii statului sau ca să îmi reclamați vreo crimă, vă asigur, iudeilor, că aș fi fost de acord să iau în considerare plângerea voastră. **15**Dar pentru că este doar o dispută referitoare la cuvinte și nume din legea voastră, eu refuz să mă implic. Rezolvați-vă singuri acest caz!” **16**Astfel, el i-a dat afară din sala de judecată. **17**Atunci ei l-au prins pe Sosten care era conducătorul sinagogii; și l-au bătut chiar în fața aceluia tribunal (*teritorial*), în timp ce Galio i-a ignorat. **18**Pavel a rămas mai mult timp în Corint. Apoi, după ce a salutat frații, a plecat spre Siria împreună cu Acuila și cu Priscila. În localitatea Chencrea, Pavel s-a tuns, respectând astfel un jurământ pe care îl făcuse. **19**După ce au ajuns în Efes, Pavel s-a despărțit de cei doi care îl însoțiseră. Apoi a intrat în sinagogă și a vorbit cu iudeii. **20**Ei l-au rugat să rămână mai mult timp acolo; dar Pavel i-a refuzat; **21**și după ce i-a salutat, a plecat zicând: „[Sunt obligat să mă duc la Ierusalim pentru a participa la următoarea sărbătoare.] Dacă Dumnezeu îmi va permite, mă voi întoarce la voi!” Apoi el a plecat din Efes, călătorind pe mare. **22**După ce a coborât (*din corabie*) la Cezareea, a mers la Ierusalim, unde a vizitat comunitatea creștinilor. A plecat apoi în Antiohia; **23**dar nu a stat mult timp acolo, ci a călătorit mai departe spre Galatia și spre Frigia. În aceste provincii, el s-a oprit ca să îi încurajeze pe discipoli. **24**În Efes venise un iudeu care provenea din Alexandria. El era un bun orator și cunoștea bine Scripturile. **25**Fusesse

instruit cu privire la „metoda (*Stăpânu*)lui Isus” și vorbea oamenilor cu mult entuziasm, fiind foarte minuțios când Îl prezenta pe Isus. Totuși, el nu cunoștea decât botezul lui Ioan. ²⁶Când au văzut curajul cu care vorbea în sinagogă, Acuila și Priscila l-au luat împreună cu ei și i-au prezentat mai detaliat această „metodă a lui Dumnezeu”. ²⁷Pentru că el dorea să se ducă în Ahaia, frații l-au aprobat și au scris discipolilor o recomandare pentru el. După ce a ajuns acolo, cei care deveniseră credincioși beneficiind de harul lui Dumnezeu, au fost încurajați ²⁸văzându-l cum îi combătea pe iudei demonstrându-le cu texte din Scripturi că Isus este Cel care se numește Cristos. ¹⁹ În timp ce Apolo era în Corint, Pavel a ajuns la Efes. Acolo a întâlnit câțiva discipoli, ²pe care i-a întrebat: „Ați primit Spiritul Sfânt atunci când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici nu am auzit până acum despre un «Spirit Sfânt».” ³Pavel le-a zis: „Dar ce fel de botez vi s-a făcut?” Ei au răspuns: „Ni s-a făcut botezul pe care îl practica Ioan (*Botezătorul*).” ⁴Atunci Pavel a zis: „Ioan boteza pe cei care se pocăiau, spunându-le să creadă în Cel care urma să vină după el, adică în Isus.” ⁵După ce au auzit acest mesaj, ei au fost botezați în numele Stăpânului Isus. ⁶Pavel și-a pus mâinile peste ei. Atunci Spiritul Sfânt a coborât peste ei; și au început să vorbească în alte limbi (*decât ebraica*) și să profetească (*în limba lor*). ⁷Cei cu care s-au întâmplat aceste lucruri, erau în total doisprezece bărbați. ⁸Apoi Pavel a intrat în sinagogă. Acolo a avut posibilitatea să le vorbească despre Regatul lui Dumnezeu. Timp de trei luni, el a încercat să îi convingă pe cei care îi ascultau mesajele. ⁹Dar unii nu au crezut; și i s-au opus, defăimând în public „Metoda (*lui Isus*)”. Atunci Pavel a plecat de la ei împreună cu discipolii și a continuat să îi învețe în școala lui Tiranus. ¹⁰El a putut să țină prelegeri acolo timp de doi ani. Astfel, toți iudeii și grecii care locuiau în Asia, au avut posibilitatea să audă Cuvântul lui Isus. ¹¹Minunile pe care Dumnezeu le făcea prin intermediul lui Pavel, erau excepționale. ¹²Astfel, cei bolnavi se vindeau sau scăpau de posedări demonice doar prin contactul cu batistele sau cu șorturile atinse de Pavel. ¹³Exista un grup de iudei care călătoreau și care practicau exorcizarea. Au încercat să folosească numele lui Isus pentru a elibera pe cineva care era posedat de un spirit rău. Ei au zis: „În numele lui Isus despre care predică Pavel, îți ordon să ieși (*din acest om*)!” ¹⁴Așa au procedat fiii lui Sceva – un mare preot iudeu. ¹⁵Dar spiritul le-a răspuns: „Îi cunosc atât pe Isus, cât și pe Pavel. Dar cine sunteți voi?!” ¹⁶Apoi spiritul rău s-a folosit de cel pe care îl poseda; și pentru că avea o forță superioară lor, i-a bătut și i-a făcut să plece din acea casă răniți și cu hainele rupte. ¹⁷Iudeii și grecii care locuiau în Efes, au auzit despre acest incident; și toți s-au speriat. Astfel, numele lui Isus a fost mai mult glorificat între ei. ¹⁸Mulți dintre cei care crezuseră, relatau în public despre trecutul lor. ¹⁹Iar alții care practicaseră magia, și-au adunat cărțile și apoi le-au ars în fața tuturor. Valoarea cărților lor a fost estimată la cincizeci de mii de drahme. ²⁰Astfel, Cuvântul Stăpânului Isus devenea din ce în ce mai cunoscut și producea efecte remarcabile. ²¹După ce s-au întâmplat aceste lucruri, Pavel a decis să se ducă la Ierusalim, trecând prin

Macedonia și prin Ahaia. El zicea: „După ce voi ajunge acolo, trebuie să vizitez și Roma.” ²²I-a trimis în Macedonia pe Timotei și pe Erastus, care erau doi dintre colaboratorii lui. Dar el a mai rămas un timp în (*provincia*) Asia. ²³În acea vreme, s-a produs un conflict referitor la „Metoda lui Isus”. ²⁴Există un argintar numit Demetrius. Acesta avea o echipă de lucrători cu care prosperase producând în miniatură temple ale zeiței Artemis. ²⁵El a organizat o întâlnire cu toți cei care lucrau în același domeniu și le-a zis: „Oameni buni, știți, desigur, că noi am progresat economic practicând această meserie. ²⁶Dar constatăm că acest Pavel susține că zeii făcuți de om nu au nicio valoare. El a convins mulți oameni să își schimbe convingerile și să creadă acest lucru nu numai în Efes, ci și în toată Asia! ²⁷Există astfel un dublu pericol. În primul rând, meseria noastră va fi defăimată. Apoi templul mării zeițe Artemis venerată de oamenii din Asia și din toată lumea, nu va mai avea nicio apreciere; iar renumele ei va fi distrus!” ²⁸După ce au auzit aceste cuvinte, au devenit foarte agitați și au început să strige: „Artemis a efesenilor este mare!” ²⁹S-a produs o mare agitație în tot orașul și oamenii au venit toți spre teatru. Acolo fuseseră aduși doi macedoneni care îl însoțeau pe Pavel în călătorie. Ei se numeau Gaius și Aristarh. ³⁰Pavel dorea să vină acolo să vorbească celor adunați; dar nu i-au permis discipolii (*lui Isus*). ³¹Chiar și unii dintre prietenii lui, care lucrau în administrația provinciei, l-au rugat să nu meargă la teatru. ³²Între cei adunați, unii strigau ceva, alții altceva; și confuzia era generală, pentru că cei mai mulți nici nu cunoșteau motivul real pentru care veniseră acolo. ³³Au scos din mulțimea de oameni pe unul pe care iudeii îl împingeau în față. El se numea Alexandru. În timp ce făcuse semn cu mâna intenționând să vorbească pentru apărarea lui, ³⁴cei care se adunaseră au constatat că era iudeu. Atunci au scandat aproximativ două ore: „Artemis a efesenilor este mare!” ³⁵Totuși, unul dintre conducătorii orașului a reușit să îi liniștească și le-a zis: „Efeseni, cine nu știe că orașul Efes este protectorul templului mării zeițe Artemis și al imaginii ei căzute din cer? ³⁶Pentru că nu există nicio dispută referitoare la aceste lucruri, trebuie să vă liniștiți și să nu faceți nicio imprudență. ³⁷Constat că ați reclamat pe acești bărbați care nici nu au jefuit templul și nici nu au defăimat zeita noastră. ³⁸Deci dacă Demetrius împreună cu echipa lui are o acuzație împotriva cuiva, să meargă la tribunal, unde judecătorii decid cu privire la orice reclamație. ³⁹Dar dacă aveți altceva mai complicat, decizia finală va fi luată într-o adunare constituită legal. ⁴⁰Ce s-a întâmplat astăzi aici încalcă legea; și riscăm să fim acuzați că am intenționat să inițiem o revoltă!” ⁴¹După aceste cuvinte, el a dat celor adunați posibilitatea să plece (*din locul unde se adunaseră*). **20** După ce agitația oamenilor a încetat, Pavel a chemat discipolii și i-a încurajat. Apoi i-a salutat și a plecat în Macedonia. ²A trecut prin această zonă dând multe sfaturi discipolilor; apoi s-a dus în Grecia, ³unde a stat trei luni. Tocmai când intenționa să plece în călătorie pe mare spre Siria, iudeii au organizat un complot împotriva lui. Atunci a decis să se întoarcă prin Macedonia. ⁴Până în Asia a fost însoțit de: Sopater – fiul lui Pirus – care era originar din Bereea, Aristarh și Secund din

Tesalonic, Gaius din Derbe, plus Timotei, Tihic și Trofim care erau din Asia. **5**Aceștia au plecat înaintea noastră și ne-au așteptat la Troa. **6**După zilele în care am participat la sărbătoarea azimelor, noi am plecat cu corabia din Filipi și am ajuns la Troa. Călătoria a durat cinci zile. Apoi am mai stat acolo șapte zile. **7**În prima zi a săptămânii, când eram adunați ca să rupem pâinea, Pavel a vorbit discipolilor. Și pentru că a doua zi trebuia să plece, își prelungise mesajul până la jumătatea nopții. **8**În camera unde eram adunați, existau multe surse de lumină. **9**Un tânăr care se numea Eutih, în timp ce asculta pe Pavel vorbind, a adormit stând pe pervazul unei ferestre și a căzut astfel de la al treilea nivel al clădirii. Când a fost ridicat, era mort. **10**Pavel a coborât la el, l-a luat în brațe și apoi le-a zis (*celorlalți*): „Nu vă agitați! El este încă viu!” **11**După ce a urcat, a frânt pâinea, au mâncat și a mai vorbit cu ei despre multe lucruri până spre ziuă. Apoi a plecat. **12**Acel tânăr a fost readus viu – fapt care a fost o mare încurajare (*pentru cei prezenți acolo*). **13**Noi am plecat înainte și am călătorit cu corabia până la Asos. În acea localitate urma să ne întâlnim cu Pavel, pentru că el trebuia să ajungă acolo pe jos. **14**După ce ne-am întâlnit la Asos, a călătorit pe mare cu noi și am mers la Mitilene. **15**De acolo ne-am continuat drumul și am navigat până a doua zi, când am fost în apropiere de insula Chios. După încă o zi am ajuns lângă Samos; apoi, în ziua următoare am sosit la Milet. **16**Pavel a decis să treacă pe lângă Efes, pentru că nu dorea să mai întârzie în Asia. El intenționa astfel ca dacă va fi posibil, să poată participa la sărbătoarea Cincizecimii în Ierusalim. **17**De când era în Milet, trimisese un mesaj celor din Efes și îi anunțase astfel pe liderii comunității creștinilor că dorește să aibă o întâlnire cu ei. **18**Când au venit, el le-a zis: „Ați observat comportamentul meu consecvent chiar din prima zi în care am venit în Asia. **19**Am lucrat pentru Isus în mod umil și cu lacrimi, fiind determinat să supraviețuiesc tuturor comploturilor organizate de iudei. **20**V-am spus fără nicio reținere tot ce vă era util și am predicat atât în public, cât și în case, **21**avertizând pe iudei și pe celelalte națiuni să se pocăiască în fața lui Dumnezeu și să creadă în Stăpânul nostru care se numește Isus Cristos. **22**Acum constat că Spiritul (*Sfânt*) mă determină să merg la Ierusalim, fără să știu exact ce urmează să mi se întâmple. **23**Totuși, El mă avertizează în fiecare localitate prin care trec, anunțându-mă că trebuie să fiu pregătit pentru închisoare și pentru alte necazuri. **24**Dar eu nu îmi consider viața ca cel mai important lucru; ci pentru mine contează în primul rând să îmi îndeplinesc misiunea pe care mi-a dat-o Stăpânul Isus. Ea constă în datoria de a predica Vestea Bună care vorbește despre harul lui Dumnezeu. **25**Deci sunt conștient că aceasta este ultima mea întâlnire cu voi, căroră v-am predicat despre Regatul lui Dumnezeu. **26**Vreau să vă spun că mi-am făcut datoria față de voi, astfel încât nimeni nu va fi pierdut din cauza mea; **27**pentru că nu am ezitat să (*vă*) prezint tot planul lui Dumnezeu! **28**Fiți atenți la comportamentul vostru și aveți grijă de toți cei care fac parte din comunitatea lui Isus, câștigată cu sângele Său. Voi ați fost puși de Spiritul Sfânt ca supraveghetori ai acestei turme; și trebuie deci să o păstoriți. **29**Știu că după plecarea mea, vor veni

între voi «lupi» cu intenția de a răpi; și nu vor evita pe nimeni. ³⁰Asemenea persoane vor proveni chiar dintre voi. Ei vor deforma adevărul și vor încerca să atragă pe discipoli spre acceptarea ereziilor lor. ³¹Acesta este motivul pentru care vă spun să fiți atenți, amintindu-vă cum în cei trei ani, atât ziua cât și noaptea, v-am învățat cu lacrimi pe fiecare dintre voi. ³²De acum vă voi lăsa în grija lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său care poate să vă edifice spiritual și să vă ofere ce a promis Dumnezeu tuturor sfinților. ³³Nu am pretins nimănui să îmi dea bani sau haine. ³⁴Știți că am lucrat cu aceste mâini pentru întreținerea mea și a celor care erau cu mine. ³⁵V-am oferit astfel un exemplu în tot ce am făcut și v-am demonstrat că muncind intens, putem să îi ajutăm pe cei slabi. Astfel vă puteți aminti și de cuvintele Stăpânului Isus, care a spus că ești mai fericit atunci când oferi ceva decât atunci când primești.” ³⁶După ce a spus aceste cuvinte, a îngenuncheat împreună cu ei și s-a rugat. ³⁷Toți au început să plângă, l-au îmbrățișat și l-au sărutat ca pentru ultima dată. ³⁸Ei au fost foarte afectați când au aflat de la Pavel că nu îl vor mai vedea niciodată... Apoi l-au însoțit până la corabie. **21** După ce ne-am despărțit de ei, am plecat pe mare și am călătorit până la Cos. A doua zi am ajuns la Rodos; iar următoarea oprire a fost la Patara. ²Am urcat apoi într-o corabie care mergea spre Fenicia. ³Am călătorit astfel și am trecut pe lângă (*insula*) Cipru. Am ocolit-o prin dreapta și am mers mai departe spre Siria. Corabia a oprit în portul Tir, unde trebuia să fie descărcată. ⁴Acolo am găsit discipoli la care am rămas șapte zile. Pentru că Spiritul Sfânt le revelase ce urmează să i se întâmple lui Pavel la Ierusalim, ei îl rugau să nu meargă acolo. ⁵Dar când a expirat timpul, am plecat continuându-ne drumul. Ei ne-au condus împreună cu soțiile și cu copiii lor până la ieșirea din oraș. Acolo am îngenuncheat pe mal și ne-am rugat. ⁶Ne-am salutat unii pe alții și apoi am urcat în corabie, iar ei au plecat acasă. ⁷După ce am ajuns la Tir, am plecat spre Ptolemaida, unde am vizitat frații; și am rămas la ei o zi. ⁸Apoi am plecat; și după încă o zi, am ajuns la Cezareea. Acolo ne-am dus la locuința „evangelistului” Filip, unde am fost găzduiți. El era unul dintre cei șapte bărbați desemnați (*la început*) ca diaconi. ⁹Avea patru fiice necăsătorite care profeteau. ¹⁰Am rămas acolo mai multe zile. În acest timp a venit din Iudeea un profet care se numea Agab. ¹¹El a intrat în casa unde eram; și după ce a luat centura lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile. Apoi a zis: „Spiritul Sfânt spune: «Așa vor lega iudeii din Ierusalim pe proprietarul acestei centuri. Apoi îl vor preda celor care nu sunt evrei.»” ¹²După ce am auzit acest mesaj, atât noi cât și ceilalți care erau acolo, l-am rugat pe Pavel să nu meargă la Ierusalim. ¹³Atunci Pavel a răspuns: „Sunt foarte afectat văzându-vă cum plângeți. Dar nu vă înțeleg motivul. Să știți că eu sunt pregătit nu numai să fiu legat la Ierusalim, ci și să mor pentru numele Stăpânului Isus!” ¹⁴Constatând că nu îl putem convinge, am renunțat și am zis: „Să se întâmple ce va dori Stăpânul Isus!” ¹⁵După acele zile, am făcut pregătirile și am plecat spre Ierusalim. ¹⁶Ne-au însoțit câțiva discipoli din Cezareea care îl cunoșteau pe Mnason – cel care urma să ne găzduiască. El era unul dintre primii discipoli

din Cipru. **17**Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie. **18**A doua zi, Pavel a mers împreună cu noi la Iacov, unde s-au adunat toți conducătorii comunității creștinilor. **19**După ce i-a salutat, le-a relatat în mod detaliat ce a făcut Dumnezeu în timp ce lucra (*prin el*) între celelalte națiuni. **20**În urma auzirii mesajului lui, au glorificat pe Dumnezeu și au zis lui Pavel: „Ai remarcat frate, câte mii de iudei au devenit credincioși. Și totuși, sunt foarte atașați de legea mozaică. **21**Ei au auzit că în învățătura pe care o dai iudeilor care trăiesc între celelalte națiuni, le spui să renunțe la respectarea legii care a fost dată prin Moise, să nu își mai circumcidă copiii și să nu mai respecte tradițiile. **22**Ce ar fi mai bine să facem? Trebuie să luăm o decizie, pentru că în scurt timp vor auzi și ceilalți că ai venit. **23**Deci credem că este bine să iei în considerare propunerea noastră. Există aici patru bărbați care au făcut un jurământ. **24**Participă împreună cu ei la ritualul de purificare și plătește pentru ca aceștia să poată să își radă părul de pe cap. Astfel, ceilalți vor înțelege că zvonurile despre tine nu sunt adevărate și că trăiești în concordanță cu legea mozaică. **25**Iar credincioșilor care aparțin celorlalte națiuni, noi le-am trimis deja o decizie scrisă prin care le-am spus să nu mănânce din carnea consacrată idolilor, să nu folosească sânge sau animale sugrumate ca aliment și să nu comită adulter.” **26**Atunci Pavel a plecat cu acei oameni; și a doua zi, după ce au participat la ceremonia de purificare, a intrat împreună cu ei în Templu. Acolo au anunțat câte zile mai sunt până la sfârșitul perioadei de purificare, când urma să fie sacrificat câte un animal pentru fiecare dintre ei. **27**Aproape de finalul celor șapte zile, iudeii din Asia l-au văzut pe Pavel în (*zona de lângă*) templu. Atunci au provocat oamenii care erau acolo să îl prindă, **28**strigând: „Israelieni, ajutor! Acesta este omul care predică peste tot împotriva poporului nostru, împotriva legii mozaice și împotriva acestui edificiu. Și-a permis chiar să aducă aici pe niște greci și să profaneze astfel acest templu sfânt!” **29**Pentru că îl văzuseră mai înainte umblând prin oraș împreună cu Trofim care era efesean, credeau că Pavel intrase cu el în (*zona de lângă*) templu. **30**Orașul a devenit foarte agitat; și oamenii care veniseră din toate zonele lui, l-au prins pe Pavel și l-au scos din (*zona*) templu(*lui*). Apoi au încuiat imediat ușile. **31**În timp ce încercau să îl omoare pe Pavel, comandantul garnizoanei a fost informat că a apărut o agitație între oameni în tot orașul Ierusalim. **32**El s-a dus imediat împreună cu centurioni și cu soldați în locul unde erau adunați oamenii. Când l-au văzut pe comandant și pe subalternii lui, au încetat să îl mai bată pe Pavel. **33**Atunci comandantul s-a apropiat de el, l-a arestat și a ordonat să fie legat cu două lanțuri. Apoi a vrut să știe cine este și ce a făcut. **34**Dar pentru că unii strigau ceva iar alții altceva și nu putea să înțeleagă nimic din cauza zgomotului, a dat ordin să fie dus în fortăreață. **35**Când a ajuns pe treptele ei, soldații l-au înconjurat pe Pavel, ca să îl protejeze de violența mulțimilor de oameni **36**care veneau după ei și strigau: „Omoară-!” **37**În timp ce urma să intre cu el în fortăreață, Pavel i-a zis comandantului cohorței: „Îmi este permis să îți spun ceva?” Atunci comandantul a zis: „Știi să vorbești grecește? **38**Probabil că tu

ești acel egiptean care cu puțin timp în urmă a organizat o revoltă și a plecat în deșert cu patru mii de criminali!” ³⁹Pavel a spus: „Eu sunt iudeu, cetățean al orașului Tars din Cilicia. Deci sunt cetățean al unui oraș important. Te rog să îmi permiți să vorbesc acestei mulțimi de oameni.” ⁴⁰După ce comandantul i-a permis, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn oamenilor cu mâna. Apoi s-a făcut o mare liniște; iar Pavel le-a vorbit în limba aramaică, zicând: ²² „Frați și părinți! Doresc să ascultați mesajul meu prin care îmi formulez apărarea!” ² – Când au constatat ei că le vorbește în limba aramaică, au făcut și mai multă liniște. Apoi Pavel a continuat: – ³„Eu sunt iudeu, născut în orașul Tars din Cilicia. Dar am fost educat în acest oraș și am învățat de la Gamaliel toate lucrurile referitoare la legea mozaică moștenită de la strămoșii noștri. Și eu am fost la fel de dedicat lui Dumnezeu – exact cum sunteți voi acum! ⁴În consecință, am persecutat pe cei care aderau la acest «Drum» chiar până le-am determinat moartea. Îi arestam și îi băgam în închisoare. Am aplicat același tratament atât bărbaților, cât și femeilor – ⁵marele preot și bătrânii noștri conducători vă pot confirma acest lucru. Luasem aprobare scrisă de la ei ca să îi pot aresta pe frații din Damasc și apoi să îi duc legați la Ierusalim, unde urma să fie pedepsiți. ⁶Era jumătatea zilei când mergeam pe drum și mă apropiam de Damasc. Atunci, în jurul meu a apărut instantaneu o mare lumină care venea din cer. ⁷Am căzut la pământ și am auzit o voce care îmi zicea: «Saul! Saul, de ce Mă persecuți?» ⁸Eu am zis: «Cine ești, Doamne?» Iar El a răspuns: «Eu sunt Isus din Nazaret pe care tu Îl persecuți!» ⁹Cei care erau împreună cu mine, vedeau lumina, dar nu auzeau vocea Celui care îmi vorbea. ¹⁰Atunci eu am zis: «Ce să fac, Doamne?» Isus mi-a răspuns: «Ridică-te, du-te în Damasc și acolo ți se va spune ce trebuie să faci.» ¹¹Pentru că din cauza intensității acelei lumini nu mai puteam să văd, cei care călătoreau cu mine m-au luat de mână și m-au dus în Damasc. ¹²Acolo a venit la mine un om numit Anania. El era un bărbat cu reverență față de Dumnezeu, avea respect față de legea mozaică și era apreciat de toți iudeii din oraș. ¹³S-a apropiat de mine și mi-a zis: «Frate Saul! Reprimește-ți vederea!» Imediat am putut vedea și m-am uitat la el. ¹⁴Atunci mi-a zis: «Dumnezeul strămoșilor noștri te-a ales să îi cunoști dorința, să Îl vezi pe Cel Corect și să îți vorbească direct. ¹⁵Tu vei face declarații vorbind despre El în fața tuturor oamenilor; și vei relata despre lucrurile pe care le-ai văzut și pe care le-ai auzit. ¹⁶Iar acum, ce mai aștepti? Ridică-te, acceptă să fii botezat; și roagă-te invocând numele lui Isus, ca să fii curățat de păcatele tale!» ¹⁷După ce m-am întors în Ierusalim, în timp ce mă rugam în (*zona de lângă*) templu, am avut o viziune supranaturală. ¹⁸În această viziune L-am văzut pe Isus care mi-a zis: «Pleacă repede din Ierusalim, pentru că nu vor accepta ce le vei spune despre Mine!» ¹⁹Atunci eu am zis: «Doamne, ei știu despre mine că îi băgam în închisoare și că îi băteam în sinagogi pe cei care credeau în Tine. ²⁰Iar când a fost omorât Ștefan care mărturisea despre Tine, eu eram acolo și am aprobat fapta lor, păzind hainele celor care îl omorau...» ²¹Atunci El mi-a zis: «Du-te! Te voi trimite departe, la celelalte națiuni!»” ²²Ei l-au ascultat

până la aceste cuvinte. Apoi au început să strige: „Ia de pe pământ un astfel de om; pentru că nu trebuie să mai trăiască!” **23**În timp ce strigau, aruncau cu haine și cu praf în sus... **24**Atunci comandantul a dat ordin ca Pavel să fie dus în fortăreață, intenționând să îl bată cu biciul, ca să înțeleagă de la el de ce strigau așa împotriva lui. **25**În timp ce îl legau cu curele ca să fie biciuit, Pavel a zis centurionului care era acolo: „Vi se permite să bateti un cetățean roman care nu a fost judecat și condamnat oficial?” **26**Când a auzit aceste cuvinte, centurionul s-a dus la comandantul garnizoanei și i-a zis: „Ce intenționezi să faci? Acest om este cetățean roman!” **27**Comandantul a venit și i-a zis lui Pavel: „Spune-mi, ești cetățean roman?” Pavel a răspuns: „Da!” **28**Atunci comandantul a zis: „Eu am plătit o mare sumă de bani ca să obțin această cetățenie!” Pavel a zis: „Eu am fost născut ca cetățean roman!” **29**Atunci cei care intenționau să îl interogheze folosind bicele, s-au retras. Iar când a auzit că este roman, comandantul s-a temut pentru că ordonase ca Pavel să fie legat. **30**El dorea să înțeleagă de la iudei care erau acuzațiile pe care le puteau formula împotriva lui Pavel. A doua zi l-a eliberat și a ordonat o reuniune la care au fost chemați liderii preoților și toți membrii Sanhedrinului. Apoi l-a adus acolo și pe Pavel. **23** Pavel s-a uitat cu atenție la Sanhedrin și a zis: „Fraților, Dumnezeu cunoaște că am trăit până astăzi făcând exact ce mi-a cerut conștiința.” **2**Atunci marele preot Anania a ordonat celor care erau lângă el să îl lovească pe Pavel peste gură. **3**Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu, perete vărui! Stai acolo ca să mă judeci în acord cu legea mozaică; și totuși o încălci ordonând să fiu lovit!” **4**Cei care stăteau lângă el, iau zis lui Pavel: „Îl insulti pe marele preot al lui Dumnezeu?” **5**Pavel a răspuns: „Nu am realizat, fraților, că este marele preot. Știu că este scris: «Să nu vorbești rău despre conducătorul poporului tău!»” **6**Pavel știa că Sanhedrinul era format din gruparea saducheilor împreună cu cea a fariseilor. Atunci el a strigat în fața tuturor: „Fraților, eu sunt fariseu; iar tatăl meu a fost de asemenea fariseu! Sunt acuzat pentru că am speranța că va fi o înviere a celor morți!” **7**După ce au auzit ei aceste cuvinte, s-a produs o mare dispută între farisei și saducheii. Și din acel moment, adunarea s-a împărțit în două grupuri. **8**Cel format din saducheii susținea că nu există nici înviere, nici îngeri și nici spirit; iar grupul fariseilor credea că toate acestea există. **9**S-a produs o mare dispută. Astfel, niște învățători ai legii mozaice care făceau parte din grupul fariseilor, s-au ridicat în picioare foarte determinați și au zis: „Nu constatăm nimic rău la acest om. Putem oare să îl acuzăm dacă s-a întâmplat să îi fi vorbit vreun spirit sau vreun înger?” **10**Pentru că tensiunea dintre ei creștea, comandantul garnizoanei se temea pentru integritatea fizică a lui Pavel. Fiind conștient că puteau oricând să îl rupă în bucăți, a ordonat soldaților să meargă între ei, să îl scoată de acolo pe Pavel și să îl ducă în fortăreață. **11**În următoarea noapte, Isus i S-a revelat lui Pavel și i-a zis: „Curaj! Așa cum ai mărturisit despre Mine oamenilor din Ierusalim, trebuie să vorbești în calitate de martor pentru Mine și la Roma!” **12**În următoarea dimineață, iudeii au conceput un plan pentru omorârea lui Pavel; și au decis sub amenințarea unui blestem că nu vor

mâncă și nici nu vor bea nimic până nu îl vor pune în aplicare. ¹³Cei care făcuseră această convenție erau aproximativ patruzeci de persoane. ¹⁴Ei s-au dus la liderii preoților și la bătrâni, cărora le-au zis: „Noi am acceptat riscul unui mare blestem, promițând să nu gustăm nimic până nu îl vom omorî pe Pavel. ¹⁵Acum, planul trebuie să funcționeze astfel: împreună cu Sanhedrinul, veți ruga pe comandantul garnizoanei să îl aducă mâine între voi, cu pretextul că doriți să îi analizați mai atent concepțiile. Noi vom fi pregătiți atunci să îl omorâm înainte să ajungă el acolo.” ¹⁶Fiul surorii lui Pavel i-a auzit discutând planul acestui complot. Apoi s-a dus în fortăreață și l-a anunțat pe Pavel. ¹⁷Atunci Pavel a chemat pe unul dintre centurioni și i-a zis: „Condu acest tânăr la comandant, pentru că dorește să îi ofere o informație.” ¹⁸Centurionul l-a dus pe tânăr la comandantul garnizoanei și i-a zis: „Deținutul Pavel m-a rugat să aduc la tine pe acest tânăr care dorește să îți vorbească.” ¹⁹Comandantul l-a luat de mână și a plecat împreună cu el într-un loc separat, unde l-a întrebat: „Ce dorești să îmi spui?” ²⁰El a răspuns: „Iudeii au făcut o înțelegere împreună cu cei din Sanhedrin ca să îți ceară mâine să îl aduci din nou pe Pavel între ei. Vor pretinde că doresc să analizeze din nou concepția lui religioasă. ²¹Dar tu să nu le aprobi cererea; pentru că, de fapt, ei intenționează altceva. Sunt deja aproximativ patruzeci de persoane care au jurat să nu mănânce și să nu bea nimic până nu îl vor omorî. Acum ei așteaptă doar să fii de acord cu propunerea lor.” ²²Comandantul l-a lăsat pe acel tânăr să plece și i-a ordonat să nu mai spună nimănui ce îi relatase lui. ²³Apoi el a chemat doi centurioni și le-a zis: „Să fiți pregătiți cu două sute de soldați, șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri, pentru o deplasare în această noapte la Cezareea. Veți pleca în a treia oră a nopții. ²⁴Luăți și cai pentru transportul lui Pavel, ca să ajungă protejat până la guvernatorul Felix!” ²⁵A scris și un mesaj adresat lui Felix. El avea următorul conținut: ²⁶„Claudius Lisias, către excelența sa, guvernatorul Felix: Salutări! ²⁷Iudeii au prins acest om și intenționau să îl omoare. Aflând că este cetățean roman, am intervenit cu soldații mei și l-am salvat. ²⁸Apoi am vrut să știu ce acuzații formulau iudeii împotriva lui; și l-am expus unei confruntări cu Sanhedrinul lor. ²⁹Am constatat astfel că era acuzat doar de lucruri referitoare la legea lor religioasă. Deci nu era vinovat de încălcarea vreunei legi a satului care să fie pedepsită cu închisoarea sau cu moartea. ³⁰Apoi am fost informat că iudeii organizaseră un complot împotriva lui. Acesta este motivul pentru care ți l-am trimis imediat; și am informat pe cei care îl acuză, să se prezinte la tine pentru rezolvarea acestui caz.” ³¹Conform ordinului primit, soldații l-au luat pe Pavel și l-au dus noaptea până la Antipatris. ³²A doua zi, soldații s-au întors în fortăreață, iar călăreții și-au continuat drumul împreună cu el. ³³Când au ajuns în Cezareea, călăreții au înmânat scrisoarea guvernatorului și i l-au predat pe Pavel. ³⁴După ce a citit-o, guvernatorul a întrebat care este provincia din care provine Pavel. Când a auzit că Pavel este originar din Cilicia, i-a zis: ³⁵„Mă voi ocupa de cazul tău după ce vor veni și cei care te acuză.” Apoi a ordonat să fie păzit în fortăreața lui Irod. **24** După cinci zile a venit marele preot Anania

împreună cu unii dintre bătrânii poporului (*iudeu*), însoțiți de un avocat care se numea Tertulius. Apoi au prezentat guvernatorului o plângere pe care o formulaseră împotriva lui Pavel. ²După ce acesta a fost adus între ei, Tertulius a spus: „Excelență, noi apreciem că tu ești cel care a avut o remarcabilă contribuție la climatul de mare stabilitate în care trăim. Națiunea noastră a beneficiat de multele reforme pe care le-ai inițiat. ³Noi suntem foarte mulțumiți și recunoaștem oriunde și oricând aceste realizări. ⁴Dar ca să nu te deranjez prea mult, te rog să fii binevoitor și să mai asculți câteva cuvinte. ⁵Am constatat că acest om este ca o epidemie. Concret, el produce conflicte între toți iudeii din lume și este liderul grupării nazarinenilor. ⁶A încercat să profaneze chiar și templul. Atunci noi l-am prins [și intenționam să îl judecăm în conformitate cu legea noastră. ⁷Dar comandantul Lisias a venit în forță și l-a luat dintre noi, spunând că cei care îl acuză, să vină la tine pentru rezolvarea cazului.]. ⁸Dacă îl vei interoga, vei constata singur toate aceste lucruri de care îl acuzăm.” ⁹Iudeii care erau prezenți acolo, au susținut avocatul lor, declarând că acesta este adevărul. ¹⁰După ce guvernatorul i-a făcut semn cu mâna permițându-i să vorbească, Pavel a zis: „Știind că de mulți ani ești judecătorul acestei națiuni, mă simt încurajat să vorbesc pentru a mă apăra. ¹¹Poți să verifici că nu sunt mai mult de douăsprezece zile de când am mers la Ierusalim ca să mă închin. ¹²Acolo nu am fost găsit certându-mă cu cineva în (*zona de lângă*) templu și nici provocând oamenii la conflicte în sinagogă ori în vreun alt loc din oraș. ¹³Deci acuzația lor deja formulată nu poate fi susținută cu fapte. ¹⁴Recunosc totuși în fața ta că slujesc Dumnezeului strămoșilor noștri în acord cu acel «Drum» despre care ei spun că este promovată de o sectă care propagă idei greșite. Eu cred tot ce este scris în cărțile Legii (*lui Moise*) și în ale profetilor. ¹⁵Am aceeași speranță pe care o împărtășesc și ei. Ea se referă la faptul că Dumnezeu va face într-o zi să învie atât cei corecți, cât și cei incorecți. ¹⁶Acesta este motivul pentru care mi-am dat tot interesul să fac ce este bine față de Dumnezeu și față de oameni, în acord cu îndemnul conștiinței mele. ¹⁷După o absență de mai mulți ani, am revenit la Ierusalim ca să ofer niște daruri oamenilor (*săraci*) din poporul meu și să aduc sacrificii în (*zona de lângă*) templu. ¹⁸În acest context, niște iudei din Asia m-au observat tocmai când terminasem ritualul de purificare de la templu. Atunci nu eram înconjurat de mulțimi de oameni și nici nu produceam dezordine. ¹⁹Erau acolo și niște iudei din Asia. Dacă măcar ei ar fi avut ceva de reclamat despre mine, ar fi trebuit să fie prezenți aici. ²⁰Sau poate îți vor explica cei prezenți care sunt acele lucruri rele pe care mi le pot reproșa în urma prezentării mele în fața Sanhedrinului. ²¹Singura acuzație care mi-ar putea fi adusă, este aceea că am strigat «Eu sunt judecat de voi pentru concepția pe care o am în legătură cu învierea!»” ²²Atunci Felix care era bine informat cu privire la acest „Drum”, a întrerupt ședința, spunând: „Verdictul meu va fi dat atunci când va veni comandantul Lisias!” ²³Apoi a ordonat centurionului responsabil de Pavel, să îl păzească, dar să îi ofere libertatea de a fi vizitat și îngrijit de cei care doreau să îl ajute. ²⁴După câteva

zile, a venit Felix împreună cu soția lui care era iudeică. Ea se numea Drusila. El a trimis atunci pe cineva să îl aducă pe Pavel. Apoi l-a ascultat vorbind despre credința în Isus Cristos. ²⁵În cadrul discursului lui, Pavel a vorbit și despre dreptate, despre autocontrol, ca și despre judecata divină din viitor. Atunci Felix i-a zis speriat: „Suficient! Poți să pleci. Te voi chema când voi mai avea timp.” ²⁶El spera în același timp că Pavel îi va oferi bani. Acesta era motivul pentru care îl chema frecvent ca să îi vorbească. ²⁷Au trecut astfel doi ani; iar Felix a fost înlocuit cu Porcius Festus. Vrând să obțină favoarea iudeilor, Felix lăsase pe Pavel în închisoare. ²⁵ La trei zile după ce a venit să preia funcția de guvernator al provinciei, Festus a plecat din Cezareea la Ierusalim. ²Cei mai remarcabili preoți și conducătorii iudeilor i-au prezentat o plângere în care îl acuzau pe Pavel; ³apoi l-au rugat să îl aducă la Ierusalim. Dar ei intenționau să îl omoare pe drum. ⁴Festus le-a spus că Pavel este închis la Cezareea și că el însuși urmează să se ducă acolo în scurt timp. ⁵Apoi le-a mai zis: „Conducătorii voștri să vină împreună cu mine; și dacă acest om este vinovat, vor avea posibilitatea să îmi demonstreze.” ⁶Nu a mai stat acolo decât opt sau zece zile. Apoi a plecat la Cezareea. A doua zi după venirea lui, Festus a intrat în sala de judecată și a ordonat ca Pavel să fie adus acolo. ⁷Când a venit Pavel, iudeii care veniseră din Ierusalim l-au înconjurat și au formulat împotriva lui grave acuzații pe care nu le puteau dovedi. ⁸Pavel și-a prezentat apărarea zicând: „Nu am încălcat nici legea iudeilor, nici regulamentul templului și nici vreo lege decretată de Cezar!” ⁹Pentru că Festus intenționa să aibă relații bune cu iudeii, i-a zis lui Pavel: „Vrei să mergi la Ierusalim și să îți judec acolo cauza?” ¹⁰Pavel a răspuns: „Eu sunt acum la tribunalul Cezarului. Consider că aici trebuie să fiu judecat. Iudeilor nu le-am făcut nicio nedreptate, așa cum deja te-ai convins. ¹¹Dacă am comis vreo faptă care necesită pedeapsa cu moartea, eu nu vreau să mă sustrag unei asemenea decizii. Dar în același timp, dacă acuzațiile iudeilor nu sunt adevărate, nimeni nu are dreptul să mă predea lor. Vreau fiu judecat chiar de către Cezar!” ¹²Atunci, după ce și-a consultat consilierii, Festus a zis: „Dacă vrei să fii judecat de Cezar, așa se va întâmpla. Chiar el va prezida judecarea cazului tău!” ¹³După câteva zile, regele Agripa a sosit la Cezareea împreună cu soția lui care se numea Berenice. El îi făcea astfel o vizită lui Festus, ca să îl felicite. ¹⁴Pentru că stătea acolo de mai multe zile, Festus i-a vorbit regelui despre Pavel. El a zis: „Am un deținut care stă în închisoare din perioada în care provincia era guvernată de Felix. ¹⁵Atunci când eram în Ierusalim, conducătorii preoților și bătrânii iudeilor l-au acuzat și mi-au cerut să îl condamn. ¹⁶Le-am explicat că romanii nu au obiceiul să condamne pe cineva decât după ce i s-a dat posibilitatea să se apere față de tot ce este acuzat. ¹⁷Astfel, când au sosit aici împreună cu mine, chiar în următoarea zi am mers cu ei în tribunal și am ordonat să fie adus acolo. ¹⁸Dar când reclamanții lui s-au ridicat să îl acuze, am constatat cu surprindere că nu au vorbit despre nimic din tot ce mă așteptam. ¹⁹Toată disputa dintre ei și acest om era în legătură cu religia lor și despre un anume Isus care murise, dar despre care Pavel declara că este viu. ²⁰Pentru că aveam în față un caz ciudat și nu știam

ce decizie să iau, l-am întrebat dacă dorește să meargă la Ierusalim ca să fie judecat acolo. ²¹Dar acest Pavel a refuzat propunerea mea. Și atunci am ordonat să fie păzit în continuare, până îl voi trimite să fie judecat de Cezar, conform dorinței lui.” ²²Agripa i-a zis lui Festus: „Doresc să îl ascult și eu.” Iar Festus a răspuns: „Mâine vei avea această ocazie.” ²³A doua zi, Agripa și Berenice au venit în mod festiv la sala de audieri împreună cu comandantii militari și cu cei mai importanți oameni ai orașului. Festus a ordonat să fie adus și Pavel. ²⁴Atunci el a zis: „Rege Agripa și voi toți care sunteți aici împreună cu noi! Priviți acest om despre care toți iudeii din Ierusalim și din această zonă susțin că nu merită să mai trăiască! ²⁵Am ajuns la concluzia că, de fapt, el nu a făcut nimic pasibil de pedeapsa capitală; și pentru că din proprie inițiativă a cerut să fie judecat de Cezar, am decis să i-l trimit. ²⁶Totuși, sunt încă într-o situație delicată: nu știu cum să justific Cezarului trimiterea acestui om în fața lui... Prezint asistenței acest caz ciudat și în mod special ție, rege Agripa. Sper că după ce îl veți investiga, voi avea ce să scriu despre el. ²⁷Altfel, mi se pare absurd să trimit Cezarului un deținut fără să pot preciza clar acuzațiile care i se aduc.” **26** Agripa a zis lui Pavel: „Poți să vorbești, apărându-ți cauza!” Atunci Pavel a întins mâna și a început să își prezinte argumentele apărării. El a zis: ¹„Rege Agripa, mă consider fericit că ești prezent astăzi aici, asistând la apărarea pe care mi-am formulat-o față de tot ce mă acuză iudeii. ²Tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și disputele lor. Din acest motiv, te rog să mă ascuți cu răbdare. ³Toți iudeii mă cunosc încă de când eram tânăr, pentru că am trăit între ei în Ierusalim. ⁴Dacă ar recunoaște, ei știu și ar putea confirma despre mine că am trăit ca fariseu, conformându-mă celei mai stricte grupări a oamenilor noștri religioși. ⁵Iar acum sunt acuzat pentru că sper că Dumnezeu Își va respecta promisiunea pe care a făcut-o strămoșilor noștri. ⁶De fapt, toate cele douăsprezece familii din care s-a dezvoltat poporul nostru, slujesc lui Dumnezeu ziua și noaptea, sperând că Dumnezeu va respecta această promisiune. Să știi, rege, că acuzațiile iudeilor sunt în directă legătură cu acest lucru. ⁷Chiar nu credeți că Dumnezeu învie pe cei care au murit? ⁸Să știți că și eu am fost foarte convins că trebuie să mă opun numelui lui Isus din Nazaret. ⁹Și exact așa am acționat în Ierusalim. Fiind autorizat de marii preoți, am contribuit la ajungerea în închisoare a multor sfinți. Iar când se decidea omorârea lor, eu eram între cei care votau în favoarea acestei decizii. ¹⁰I-am pedepsit de multe ori în toate sinagogile și îi forțam să declare că renunță la această credință. Am fost atât de provocat, încât i-am persecutat chiar și în alte orașe. ¹¹Când mă duceam cu acest scop la Damasc având totală autoritate conferită de aprobarea scrisă de la conducătorii preoților, ¹²să știi, rege, că pe acel drum mi s-a întâmplat ceva (*ciudat*). În timpul amiezii, am văzut o lumină din cer care a strălucit în jurul meu și în jurul celor care erau cu mine. Ea era mai intensă decât aceea produsă de soare. ¹³Atunci toți am căzut la pământ și am auzit o voce care îmi zicea în limba aramaică «Saul, Saul! De ce Mă persecuți? Îți produci singur suferință prin tot ce faci!» ¹⁴Eu am zis: «Cine ești, Doamne?» Iar El mi-a

răspuns: «Eu sunt Isus – Cel pe care Îl persecuți! ¹⁶Dar acum, ridică-te; pentru că ți-am oferit ocazia să Mă cunoști. Vreau să te desemnez ca slujitor al Meu și ca martor. Tu vei vorbi altora, spunându-le nu numai că M-ai văzut, ci și tot ce îți voi mai revela. ¹⁷Te-am ales dintre oamenii poporului tău și dintre toate celelalte națiuni – la care te și trimit – ¹⁸să le deschizi ochii, ca să se întoarcă din întuneric la lumină și de sub autoritatea Satanei, la Dumnezeu. Astfel ei vor putea să creadă în Mine și să primească prin această credință iertarea pentru păcatele lor și facilitățile celor sfințiți.» ¹⁹Acum cred că ai înțeles, rege Agripa, că nu m-am opus acestei viziuni cerești. ²⁰În consecință, am predicat întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea și între toate celelalte națiuni, spunându-le să adopte modul lui Dumnezeu de a gândi și să demonstreze apoi prin fapte că acest lucru s-a întâmplat în viața lor. ²¹Acesta este motivul pentru care m-au prins iudeii în (zona) templu(lui) și intenționau să mă omoare. ²²Dar până în această zi am supraviețuit cu ajutorul lui Dumnezeu; și am avut astfel ocazia să fac declarații și aici, atât în fața subordonaților, cât și în fața celor care dețin autoritatea în stat. Totuși, eu nu vorbesc despre ceva nou. Tot ce predic eu oamenilor, este în acord cu ce fusese deja prezis în scrierile lui Moise și în cele ale profetilor. ²³Acolo a fost scris că Cel care se va numi Cristos, trebuie să sufere și că după ce El va fi prima persoană care va învia, va oferi lumină poporului nostru și celorlalte națiuni.” ²⁴În timp ce vorbea el astfel ca să își susțină cauza, Festus i-a zis cu intensitate în voce: „Pavel, ai înnebunit din cauza excesului tău de învățătură!” ²⁵Dar Pavel i-a zis: „Nu sunt nebun, excelența ta, Festus! Ce spun este adevărat și bine judecat. ²⁶Îmi permit să vorbesc regelui fără rețineri, pentru că sunt convins că el cunoaște aceste lucruri. Ele nu s-au întâmplat undeva într-un loc nesemnificativ (*al imperiului*). ²⁷Rege Agripa, crezi că este adevărat ce au scris profetii? Eu știu că tu crezi!” ²⁸Atunci Agripa a zis lui Pavel: „Observ că ești decis să mă determini ca în scurt timp să devin (*și eu*) creștin!” ²⁹Pavel a zis: „Indiferent dacă se va întâmpla curând sau mai târziu, vă doresc tuturor ca Dumnezeu să vă ajute să fiți ca mine, cu excepția acestor lanțuri...!” ³⁰Atunci regele, guvernatorul, Berenice și toți cei care erau împreună cu ei, s-au ridicat. ³¹Apoi, în timp ce plecau, ziceau unii altora: „Acest om nu a făcut nimic care să necesite pedeapsa capitală sau detenția.” ³²Iar Agripa a zis lui Festus: „Dacă nu ar fi cerut să fie judecat de Cezar, acum ar fi putut fi eliberat!” ²⁷ Apoi a fost luată decizia să plecăm cu o corabie în Italia. Împreună cu alți deținuți, Pavel a fost predat unui centurion numit Iulius. El făcea parte din garnizoana imperială. ²Am plecat din portul Adramit cu o corabie care urma să treacă prin mai multe porturi ale Asiei. Împreună cu noi venise și Aristarh – un macedonean care provenea din Tesalonic. ³A doua zi am ajuns în portul Sidon. Iulius a fost binevoitor cu Pavel și i-a permis să își viziteze prietenii care i-au dat un ajutor pentru călătorie. ⁴După ce am plecat de acolo, am navigat pe lângă sudul coastelor insulei Cipru, ca să evităm vântul care bătea în sensul opus deplasării noastre. ⁵Am traversat marea navigând pe lângă Cilicia și pe lângă Pamfilia; apoi am ajuns la portul

Mira, în Licia. ⁶Acolo, centurionul a găsit o corabie care venea din Alexandria și care mergea în Italia. El a decis să călătorim cu ea; ⁷și am plecat navigând încet și cu dificultate, până am ajuns la Cnidus. Dar pentru că vântul bătea din față, am navigat la adăpost, pe lângă insula Creta, trecând de orașul Salmona. ⁸După ce am depășit foarte greu zona coastelor insulei, am ajuns la un loc numit „Porturi bune”, în apropierea orașului Lasea. ⁹Acolo am stat mult timp; iar călătoria pe mare devenea periculoasă, pentru că deja trecuse vremea Postului. Atunci Pavel a spus tuturor: ¹⁰„Oamenilor, constat că dacă ne vom continua călătoria, va fi riscant atât pentru încărcătura corăbiei, cât și pentru viața noastră!” ¹¹Dar centurionul a ignorat ce spusese Pavel; și a ascultat sfatul pe care i l-au dat comandantul corăbiei și proprietarul ei. ¹²Ei intenționau să ierneze acolo, dar au constatat că acest lucru le era imposibil. Atunci cei mai mulți dintre cei din corabie l-au convins să călătorească mai departe pe mare până la Fenix. Acesta era un port al Cretei și avea deschidere atât spre nord-est, cât și spre sud-vest. ¹³Vântul bătea ușor dinspre sud; și crezând că vor ajunge relativ ușor acolo, au plecat pe lângă insula Creta și au navigat cât au putut de aproape de ea. ¹⁴Dar în scurt timp, a început să sufle dinspre insulă un vânt care venea din direcția nord-est. ¹⁵Corabia nu a mai putut fi controlată de noi, ci ne-am lăsat duși de vânt. ¹⁶Așa am navigat trecând pe lângă o insulă mică numită Clauda; și cu mare dificultate am reușit să prindem barca de salvare a corăbiei. ¹⁷După ce au luat-o, marinarii au legat corabia cu frânghii; și ca să nu eșueze în bancurile de nisip ale Sirtei, au coborât pânzele; și astfel am fost duși de vânt... ¹⁸Pentru că a doua zi furtuna era din ce în ce mai intensă, marinarii au început să arunce în apă încărcătura corăbiei; ¹⁹iar în a treia zi, cu propriile lor mâini au aruncat și echipamentul acesteia. ²⁰Pentru un timp de mai multe zile, nu am mai văzut pe cer nici soarele și nici stelele. Furtuna era atât de violentă, încât nimeni nu mai spera că va supraviețui. ²¹După mult timp în care oamenii nu mâncaseră, Pavel s-a ridicat în picioare între ei și le-a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultați când v-am propus să nu plecăm din Creta. Dacă ați fi făcut așa, am fi evitat avariile și aceste pagube. ²²Dar acum vă propun să vă încurajați, pentru că niciunul dintre voi nu va muri. Va fi distrusă doar această corabie. ²³În timpul nopții care a trecut, a venit la mine un înger al Dumnezeului căruia îi aparțin și pe care îl slujesc. ²⁴Acel înger mi-a spus: «Pavel, fi liniștit! Pentru că tu trebuie să ajungi în fața Cezarului. Și din această cauză, Dumnezeu va salva viața tuturor celor care călătoresc împreună cu tine!» ²⁵Deci liniștiți-vă, oameni buni, pentru că eu am încredere în Dumnezeu. Cred că se va întâmpla exact așa cum mi-a spus El. ²⁶Acum va trebui doar să eșuăm pe o insulă.” ²⁷În a paisprezecea noapte, în timp ce eram împinși de vânt pe Marea Adriatică, marinarii au bănuit pe la mijlocul nopții că ne apropiem de pământ. ²⁸Au măsurat adâncimea apei și au constatat că ea era de douăzeci de stânjeni. Au mai înaintat puțin, au măsurat din nou adâncimea și au văzut că era de cincisprezece stânjeni. ²⁹Pentru a evita lovirea de stânci, ei au aruncat patru ancore în partea din spate a corăbiei; și apoi se rugau să se facă ziuă.

30Marinarii intenționau să fugă din corabie. Spunând că doresc să arunce ancora în partea din față a acesteia, de fapt ei coborâseră barca de salvare. **31**Dar Pavel a zis centurionului și soldaților: „Dacă ei nu rămân în corabie, nu veți putea fi salvați!” **32**Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare și au lăsat-o să cadă. **33**Înainte de ziuă, Pavel i-a invitat pe toți să mănânce, zicând: „De paisprezece zile așteptați (*deznodământul*) și nu ați mâncat (*mai*) nimic. **34**Vă propun să mâncați ceva, ca să puteți supraviețui. Nu vi se va întâmpla nimic rău. Nici măcar un fir de păr de pe cap nu vi se va pierde.” **35**După ce a spus aceste cuvinte, a luat pâine și a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea în fața tuturor. Apoi a rupt-o și a început să mănânce. **36**Atunci toți ceilalți s-au încurajat și au început să mănânce și ei. **37**În corabie erau în total două sute șaptezeci și șase de oameni. **38**După ce s-au săturat, au aruncat în mare grâul pe care îl mai aveau în corabie, ca să o facă mai ușoară. **39**Când s-a făcut ziuă, marinarii au observat că în depărtare se vedea pământul. Dar ei nu recunoșteau locul în care ajunseseră. Au văzut un golf cu plajă și au decis ca dacă va fi posibil, să orienteze corabia spre acea zonă. **40**Au tăiat legăturile ancorelor și le-au lăsat să cadă în mare. Apoi au dezlegat frânghiile care țineau cârma și au ridicat pânza din față în bătaia vântului, pentru ca să se îndrepte spre mal. **41**Dar corabia s-a înfipt într-un banc de nisip și s-a oprit. Partea din față a corăbiei a rămas imobilizată acolo, iar din cea de la spate se desprindeau bucăți sub forța valurilor. **42**Soldații au propus ca prizonierii să fie omorâți, pentru ca niciunul să nu fugă. **43**Dar centurionul care dorea să îl salveze pe Pavel, nu a acceptat propunerea lor. Apoi a ordonat celor care știau să înoate, să sară în apă și să ajungă primii pe mal. **44**Iar celorlalți le-a sugerat să se urce pe scânduri sau pe bucăți desprinse din corabie. Și astfel, toți au ajuns în siguranță pe mal. **28** După ce am scăpat de pericol, am aflat că acea insulă se numea Malta. **2**Locuitorii ei au fost surprinzător de amabili cu noi. Pentru că începuse să plouă și era frig, ei ne-au invitat să ne încălzim la focul pe care îl făcuseră. **3**Pavel adunase niște crengi și le puna pe foc. Din cauza căldurii, a ieșit un scorpion care s-a prins de mâna lui. **4**Când l-au văzut, locuitorii insulei au zis: „Deși a fost salvat din naufragiu, acest om este totuși un criminal: zeita Dreptatea nu îi permite să trăiască!” **5**Dar Pavel a scuturat scorpionul în foc, fără să fie afectat de el. **6**Ei așteptau să îl vadă umflându-se sau căzând mort. Dar după ce au constatat că trece mult timp și că nu i se întâmplă nimic rău, și-au schimbat părerea și credeau că este un zeu. **7**În apropiere de acea zonă, erau terenurile care făceau parte din proprietatea lui Publius. Acela era conducătorul insulei. El ne-a primit binevoitor și ne-a găzduit cu amabilitate zece zile. **8**Tatăl lui Publius zăcea în pat, bolnav de dizenterie și având febră. Pavel s-a dus la el, s-a rugat punându-și mâinile peste el și l-a vindecat. **9**Apoi au venit și ceilalți bolnavi care existau pe insulă; și toți care veneau la el, erau vindecați. **10**Ei s-au comportat față de noi cu un mare respect; iar atunci când am plecat, ne-au oferit toate lucrurile de care aveam nevoie pentru călătorie. **11**După aproximativ trei luni, am plecat cu o corabie venită din Alexandria care staționase acolo în timpul iernii și care

avea pe ea semnul Gemenilor. ¹²Am ajuns la Siracuza, unde am stat trei zile. ¹³Apoi ne-am continuat călătoria, navigând spre Regium. A doua zi a început să bată vântul dinspre Sud; iar după încă o zi am ajuns la Puzole. ¹⁴Acolo am întâlnit niște frați; și am rămas la ei șapte zile. Apoi am ajuns la Roma, ¹⁵unde începând cu Forumul lui Apius și până la „Trei hanuri”, ne-au întâmpinat frați care auziseră că am sosit. Pavel a fost încurajat văzându-i; și I-a mulțumit lui Dumnezeu. ¹⁶Când am sosit la Roma, centurionul a predat prizonierii; iar lui Pavel i s-a permis să locuiască singur, fiind păzit de un soldat. ¹⁷După trei zile, Pavel i-a chemat pe conducătorii iudeilor; și după ce s-au adunat, el le-a zis: „Fraților, deși nu am făcut nimic rău poporului meu și nici nu am ignorat vreun obicei strămoșesc, am fost arestat în Ierusalim și apoi predat romanilor. ¹⁸După interogatoriu, ei intenționau să mă elibereze, pentru că nu făcusem nicio faptă care se pedepsește cu moartea. ¹⁹Dar pentru că iudeii au contestat decizia lor, am fost determinat să solicit judecarea cazului meu în fața Cezarului, deși nu intenționez să îmi acuz poporul. ²⁰Acum cred că înțelegeți motivul pentru care am solicitat această întâlnire cu voi. Să știți deci că eu sunt legat cu aceste lanțuri din cauza speranței pe care o are poporul Israel!” ²¹Ei i-au zis: „Noi nu am primit din Iudeea nicio scrisoare referitoare la cazul tău; și nici frații care au venit aici nu au nimic rău de spus despre tine. ²²Dar știind că această grupare provoacă oriunde ostilitate, suntem interesați să îți cunoaștem concepțiile.” ²³Au stabilit împreună o zi, în care Pavel a fost vizitat de foarte mulți iudei la locuința unde găzduia. El le-a vorbit despre Regatul lui Dumnezeu. Încerca să îi convingă, folosind ca dovezi (*unele*) texte citate din cărțile scrise de Moise și din cărțile profetilor. Le vorbea de dimineța până seara... ²⁴Unii au fost convinși de argumentele lui, dar alții au refuzat să creadă. ²⁵Ei au plecat contrazicându-se unii pe alții, fapt care l-a determinat pe Pavel să le mai spună: „Spiritul Sfânt a vorbit cu mare exactitate prin profetul Isaia, ²⁶când a zis: «Du-te la acest popor și spune-i: ‘Veți auzi, dar nu veți înțelege; veți privi, dar nu veți vedea!’ ²⁷Se va întâmpla așa pentru că au devenit insensibili în sufletul lor din momentul în care și-au astupat urechile și și-au închis ochii. Astfel ei refuză să se întoarcă la Mine și și-au anulat orice posibilitate de a fi vindecați.» ²⁸Trebuie să știți că Dumnezeu a oferit această posibilitate de salvare (*și*) celorlalte națiuni; și ele vor beneficia de ea.” ²⁹[Când au auzit aceste cuvinte, iudeii au plecat certându-se între ei.] ³⁰Pavel a rămas doi ani la Roma (*în arest la domiciliu*), într-o casă în care locuia cu chirie. Acolo el primea pe toți cei care doreau să îl viziteze. ³¹Le predica despre Regatul lui Dumnezeu, învățându-i fără restricții și cu mult curaj despre Stăpânul Isus Cristos.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor romani

1 Pavel, sclav al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol și selectat pentru proclamarea Vestii Bune a lui Dumnezeu. **2** Această Vestă Bună fusese deja promisă de El în sfintele Scripturi prin intermediul profeților Săi. **3** Ea se referă la Fiul Lui, care din punct de vedere omenesc, este un descendent al lui David. **4** Dar în legătură cu spiritul sfințeniei, prin faptul că a înviat, El a fost confirmat convingător ca Fiu al lui Dumnezeu. Desigur, vă vorbesc despre Isus Cristos, Stăpânul nostru. **5** Prin El am primit harul și slujba de apostol; pentru ca având în vedere numele Său, să aduc toate națiunile la credința care produce ascultarea (*de Dumnezeu*). **6** Între aceste națiuni ale lumii, sunteți și voi, care ați fost chemați să aparțineți lui Isus Cristos. **7** Deci vouă, tuturor celor care trăiți ca iubiți ai lui Dumnezeu în Roma și care sunteți chemați să fiți sfinți, vă transmit har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Stăpânul Isus Cristos. **8** Mai întâi, având în vedere faptul că aveți o credință care este cunoscută în toată lumea, (*vreau să știți că*) Îi mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos pentru voi toți. **9** Dumnezeu, căruia Îi slujesc în spiritul meu proclamând Vestea Bună a Fiului Său, îmi este martor că totdeauna vă amintesc în rugăciunile mele. **10** Astfel, cer ca în acord cu dorința lui Dumnezeu, să am oportunitatea de a veni la voi. **11** Îmi doresc să vă (*re*)văd și să beneficiați astfel împreună de vreun dar spiritual pe care (*aș putea*) să vi-l ofer pentru edificarea voastră (*spirituală*). **12** În acest mod ne-am putea încuraja reciproc prin credința pe care o avem fiecare. **13** Fraților, vreau să vă informez acum despre faptul că de mai multe ori am intenționat să vin ca să constat între voi vreun rezultat remarcabil, așa cum am procedat și cu (*acele comunități de creștini dintre*) celelalte națiuni. Dar până acum am fost obstrucționat. **14** Eu sunt dator (*să proclam Vestea Bună*) atât grecului, cât și celui care nu aparține lumii educate; atât filosofului, cât și celui neimplicat în filozofie. **15** Astfel, sunt disponibil să vă proclam Vestea Bună și vouă, celor care trăiți în Roma. **16** Mie nu îmi este rușine de (*faptul că proclam*) această Vestă Bună – pentru că vorbește despre ce poate să facă Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede (*mesajul ei*), deși este prezentată întâi iudeului, apoi grecului. **17** Ea revelează faptul că omul este considerat corect în relația lui cu Dumnezeu (*inițial*) prin credință și continuă să fie așa (*până la sfârșit*) tot prin credință. De fapt, așa este și scris în Scripturi: „Cel (*considerat*) corect, va trăi prin credință!” **18** Dumnezeu Își revelează mânia din cer împotriva oricărei fapte (*omenești*) care Îl necinstește și împotriva oricăror nedreptăți ale oamenilor care obstrucționează astfel adevărul prin comiterea lor. **19** El procedează așa cu ei, pentru că tot ce se poate cunoaște despre Sine, deja le-a revelat și le este cunoscut. **20** Chiar de la început, Dumnezeu le-a facilitat (*oamenilor*) perceperea existenței Sale prin (*dovada oferită de*) acele însușiri invizibile – forța eternă și divinitatea Lui –

revelate în Creație. Astfel, oamenii nu au nicio scuză, ²¹având în vedere faptul că deși L-au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au glorificat ca Dumnezeu și nici nu I-au mulțumit. Așa au ajuns să fie preocupați cu gânduri ne semnificative, iar inima le-a fost întunecată de propria lor nepricepere. ²²Pretinzând (*cu aroganță*) că sunt înțelepți, au înnebunit. ²³Au înlocuit gloria Dumnezeului etern cu o imagine care reprezintă oameni muritori, păsări, animale care merg pe patru picioare și reptile. ²⁴În consecință, Dumnezeu i-a lăsat să fie conduși de dorințele imorale pe care inima lor le dorea satisfăcute; și așa au ajuns să își dezonoreze corpurile între ei. ²⁵Au pus minciuna în locul adevărului lui Dumnezeu, slujind și închinându-se creaturii în locul Creatorului care merită să fie lăudat pentru eternitate. Amin. ²⁶În urma acestor fapte, Dumnezeu i-a lăsat să fie devorați de dorințele lor rușinoase. Astfel, femeile au practicat relații sexuale anormale în locul celor naturale; ²⁷iar bărbații, în mod asemănător, au înlocuit relația sexuală normală (*cu femeia*) cu aceea care se practică între ei. Dominați de dorințele lor (*păcătoase*), au comis acte sexuale rușinoase unii cu alții și au primit în ei înșiși pedeapsa pe care o meritau pentru perversiunea lor. ²⁸Pentru că au refuzat să păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor, El i-a lăsat să suporte consecințele propriei lor minți depravate. Și astfel au ajuns să facă lucruri interzise. ²⁹Așa au devenit plini de nedreptate, de răutate, de lăcomie și de ură, de invidie, de crime, de certuri, de înșelăciuni și de acțiuni motivate de răutate. De asemenea, sunt bârfitori, ³⁰calomniatori, manifestând ură față de Dumnezeu, obraznici, aroganți, lăudăroși, inventatori de rele, neascultători de părinți, ³¹aberanți în gândire. Ei nu își respectă promisiunile, nu manifestă dragoste față de alții și sunt fără milă. ³²Deși știu că Dumnezeu a decis în mod corect că cei care fac aceste fapte merită moartea, ei nu numai le comit, ci îi și aprobă pe cei care le practică. **2** În aceste condiții, tu, care condamni pe alții, indiferent cine ești, nu ai nicio scuză pentru această atitudine. Condamnând pe altul, tu singur pronunți condamnarea împotriva ta; pentru că și tu faci lucrurile pe care le condamni în viața altuia. ²Știm că judecata lui Dumnezeu împotriva celor care procedează astfel, este conform adevărului. ³Când condamni pe cel care face acele lucruri pe care și tu le faci, crezi că vei scăpa de condamnarea lui Dumnezeu? ⁴Sau poate îți permiți astfel să sfidezi marea Sa bogăție de bunătate, de indulgență și de răbdare... Oare nu vezi că bunătatea lui Dumnezeu te cheamă la pocăință? ⁵Dar pentru că ai o inimă insensibilă care nu vrea să se pocăiască, îți aduni astfel o „comoară” de mânie. Aceasta va determina pe Dumnezeu să te pedepsească în acea zi când Își va revela judecata Lui corectă pentru faptele tale. ⁶El va recompensa pe fiecare om conform faptelor lui. ⁷Astfel, va oferi viață eternă celor care în mod perseverent au făcut ce este bine urmărind gloria, onoarea și nemurirea. ⁸Dar va oferi mânie și dezastru celor care cu ambiții egoiste se opun adevărului și agreează nedreptatea. ⁹Cel care face răul, va suporta necaz și suferință; și acest lucru se va întâmpla întâi iudeului; apoi, la fel și grecului. ¹⁰Dar orice om care face binele, va beneficia de glorie, de onoare și de pace – întâi iudeul,

apoi la fel și grecul; ¹¹pentru că Dumnezeu nu se comportă în mod părtinitor. ¹²Cei care au păcătuit fără să cunoască cerințele legii (*mozaice*), vor muri fără să fie judecați în baza acestei legi. Dar cei care au păcătuit în timp ce cunoșteau legea (*mozaică*), vor fi judecați conform acesteia. ¹³Se va întâmpla așa pentru că vor fi considerați corecți în fața lui Dumnezeu nu cei care doar aud ce pretinde legea (*mozaică*), ci aceia care fac exact ce le cere ea. ¹⁴Atunci când celelalte națiuni care nu au legea (*mozaică*) își fac singure legi, într-un mod original ele refac cerințele ei. ¹⁵Aceste națiuni demonstrează astfel că poruncile legii (*mozaice*) sunt înscrise în inimă. Apoi există și conștiința lor care le confirmă corectitudinea acestor legi. Și astfel, au posibilitatea ori să fie acuzați la nivelul conștiinței, ori să fie aprobați de ea. ¹⁶Acest lucru va fi pus în evidență atunci când, conform Vestii Bune pe care o proclam eu, Dumnezeu va judeca prin Isus Cristos acele gânduri secrete ale oamenilor. ¹⁷Acum vorbesc iudeului. Tu ai acest nume, te bazezi pe lege(*a mozaică*) și te lauzi cu (*faptul că-L cunoști pe*) Dumnezeu. ¹⁸Îi cunoști dorințele, ai discernământ și astfel știi ce este bine, pentru că ești instruit de lege(*a mozaică*) în acest scop. ¹⁹Consideri că ești ghidul celor orbi (*din punct de vedere religios*) și pretinzi că ești lumină pentru cei care sunt în întuneric (*spiritual*). ²⁰Pentru că în lege(*a mozaică*) ai esența cunoștinței și a adevărului, îți revendici dreptul de instructor pentru cei care au o capacitate intelectuală redusă; și te prezinți ca învățător al celor care sunt la nivelul copiilor. ²¹Deci tu, care înveți pe altul, oare pe tine nu te înveți? Predici spunând altora să nu fure; și, totuși, tu furi? ²²Tu, care interzici adulterul (*altora*), îl accepți în cazul tău, comițându-l? Și în timp ce îți declari aversiunea față de idoli, le jefuiești templele? ²³De fapt, deși te lauzi cu legea (*mozaică*), tu Îl dezonorezi pe Dumnezeu prin încălcarea ei! ²⁴Astfel, se întâmplă exact cum este scris: „Din cauza voastră este defăimat numele lui Dumnezeu între celelalte națiuni!” ²⁵Circumcizia ta are valoare dacă respecti legea (*mozaică*). Dar dacă nu ascuți de această lege, vei deveni ca unul care nu este circumcis. ²⁶Rezultă că aceia care nu sunt circumciși dar se conformează cerințelor legii (*mozaice*), vor fi ca cei care sunt deja circumciși. ²⁷Dacă tu care ești circumcis și ai legea (*mozaică*) scrisă, nu o respecti, oare nu te vei simți condamnat de cel care este necircumcis atunci când el respectă această lege? ²⁸Adevăratul iudeu nu este acela care are un semn exterior; și adevărata circumcizie nu este aceea făcută în carne. ²⁹Ci adevăratul iudeu este acela care este iudeu în interiorul lui; iar adevărata circumcizie este aceea a inimii, făcută de Spirit, nu printr-un cod de legi scrise (*în exteriorul omului*). Acest fel de iudeu va fi lăudat nu de oameni, ci de Dumnezeu. **3** În aceste condiții, care este beneficiul pe care i-l oferă iudeului circumcizia? ²Desigur, acesta conferă un avantaj în toate aspectele. În primul rând, iudeii sunt cei cărora li s-au încredințat cuvintele (*revelației*) lui Dumnezeu. ³Dar chiar dacă unii (*dintre iudei*) nu au fost credincioși, Dumnezeu a fost consecvent în (*ce privește*) caracterul Său, respectându-și promisiunile făcute. ⁴Astfel, Dumnezeu va spune adevărul și va respecta ce a spus, chiar dacă toată lumea va minți. Acest lucru este confirmat și de textul

care spune: „Vei avea dreptate când vei vorbi; și vei avea câștig de cauză atunci când vei fi judecat.” ⁵Dar dacă nedreptatea noastră evidențiază dreptatea lui Dumnezeu, care ar putea fi concluzia noastră? Conform logicii umane, oare putem susține că (*în acest caz*) Dumnezeu este nedrept atunci când pedepsește? ⁶Dar această posibilitate este total exclusă. De fapt, dacă Dumnezeu ar fi nedrept, cum ar putea să judece (*corect*) lumea? ⁷Dar se mai poate obiecta astfel: dacă adevărul lui Dumnezeu se evidențiază și-I aduce glorie tocmai prin contrast cu minciuna mea, atunci de ce mă condamnă (*El*) ca păcătos? ⁸În plus, există unii care ne defăimează, susținând că noi spunem: „Să facem răul ca să determinăm astfel apariția binelui (*divin*)!”... Desigur, condamnarea (*pronunțată de Dumnezeu*) împotriva lor va fi prefect justificată! ⁹Deci la ce concluzie trebuie să ajungem? Oare să spunem că noi(, *evreii*,) suntem mai buni decât alții? Nu; pentru că am demonstrat deja că toți, indiferent că sunt iudei sau greci, sunt sub accentuata influență a păcatului. ¹⁰Și exact așa scrie (*în Scripturi*): „Nu există niciun om corect – nici măcar unul! ¹¹Nu este niciunul care să aibă discernământ. Nimeni nu Îl caută pe Dumnezeu (*din proprie inițiativă*). ¹²Toți s-au depărtat (*de drumul corect*) și s-au degradat (*moral*). Nimeni nu face lucruri bune; nici măcar unul... ¹³Gurile lor sunt ca niște morminte deschise. Îi înșală pe alții, folosindu-și limba sub care este venin de viperă. ¹⁴Au gura plină de blesteme și de (*cuvinte care demonstrează*) amărăciune. ¹⁵Sunt pregătiți să comită crime. ¹⁶Oriunde merg, distrug tot ce întâlnesc și produc dezastre. ¹⁷Ei nu știu să trăiască în pace. ¹⁸Nu au reverență față de Dumnezeu.” ¹⁹Știm că legea (*mozaică*) se adresează celor care sunt sub incidența ei. Astfel, nimeni nu va putea să se disculpe în fața lui Dumnezeu; și se va constata că toată lumea este vinovată. ²⁰Se va întâmpla așa pentru că nimeni nu va fi considerat corect în relația lui cu Dumnezeu datorită (*respectării*) legii (*mozaice*). De fapt, tocmai prin această lege devine omul conștient de păcatul lui. ²¹Dar Dumnezeu a revelat acum o metodă prin care El îi consideră corecți pe oameni fără să facă din faptele cerute de lege (*a mozaică*) o condiție a acestei corectitudini. Despre această metodă vorbesc textele (*cărților*) Legii și ale Profetilor. ²²Acolo este scris că Dumnezeu îi consideră corecți pe toți prin credință. Și, de fapt, este vorba despre credința în Isus Cristos. Nu există nicio diferență (*între oameni*), ²³pentru că toți au păcătuit și sunt privați de gloria lui Dumnezeu. ²⁴Acceptarea lor ca oameni corecți (*în relația cu Dumnezeu*) se realizează prin harul Său, (*respectiv*) prin răscumpărarea care există în Cristos Isus. ²⁵Dumnezeu a decis ca El să fie „sacrificiul de achitare” (*pentru păcate*) care să își producă efectul (*pentru om*) prin credința (*acestuia*) în sângele Lui; și acest fapt este o dovadă a dreptății Sale! Ea evidențiază faptul că Dumnezeu nu a pedepsit, ci a suportat păcatele comise în trecut, ²⁶pentru ca după ce le tolerase, să Își reveleze acum această dreptate a Sa care Îi permite să fie corect (*pedepsind păcatul în Fiul Său*) și în același timp să achite (*de vină*) pe cel care crede în Isus. ²⁷Deci poate vreun om să se laude cu participarea lui la acest proces? Desigur că nu! Care este oare regula care a funcționat aici – cea

a faptelor? Nu! Ci este legea credinței. ²⁸Conform acestei „legi”, noi credem că omul este considerat corect prin credință, fără să i se ia în considerare faptele cerute de lege (*a mozaică*). ²⁹Este oare Dumnezeu doar al iudeilor? Nu, El este și al celorlalte națiuni. ³⁰Dumnezeu care este Unul singur, îi va considera corecți prin credință atât pe cei circumciși, cât și pe cei necircumciși. ³¹Rezultă oare că noi anulăm legea (*mozaică*) prin introducerea conceptului de (*acceptare prin*) credință? Nu, noi confirmăm astfel validitatea legii (*mozaice*). ⁴Ce putem afirma despre strămoșul nostru Avraam? Oare ce a descoperit el? ²Dacă Avraam a fost considerat corect datorită faptelor lui, atunci (*în baza acestor fapte*) are motive (*importante*) de laudă. Dar el nu s-ar putea prezenta cu ele înaintea lui Dumnezeu. ³Oare ce spune Scriptura? Ea afirmă că „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu; și astfel, (*pentru această alegere a lui*), a fost considerat corect (*în relația cu El*).” ⁴Atunci când un om lucrează, recompensa pentru munca lui nu este considerată un cadou, ci ca o datorie care trebuie să îi fie achitată. ⁵Dar aici avem cazul celui care nu lucrează ceva pentru a fi considerat corect, ci el doar se încrede în Cel care îl acceptă pe cel păcătos; și astfel, această credință a lui îi este considerată corectitudine. ⁶Chiar și David vorbește despre faptul că acela pe care Dumnezeu îl consideră corect fără ca el să lucreze ceva în acest scop, este un om fericit. Textual, el spune: ⁷„Cei ale căror păcate sunt iertate și acoperite, sunt niște oameni fericiți! ⁸Acela căruia Dumnezeu nu îi ia în considerare păcatul, este un om fericit!” ⁹Oare de această fericire beneficiază doar cei circumciși, sau și cei necircumciși? Am afirmat că în cazul lui Avraam, „Credința lui i-a fost considerată corectitudine (*personală*).” ¹⁰Dar oare care au fost circumstanțele în care a primit el această corectitudine – când era circumcis, sau când era necircumcis? Desigur că acest lucru i s-a întâmplat nu după ce deja fusese circumcis, ci atunci când nu era circumcis. ¹¹Apoi a primit circumcizia (*poruncită*) ca o autentificare a statutului de om corect pe care îl primise prin credință atunci când nu era circumcis. Și a ajuns apoi să fie (*numit*) tatăl tuturor celor care cred chiar fără să fie circumciși; pentru ca astfel să fie și ei considerați corecți (*în relația lor cu Dumnezeu*). ¹²Dar strămoșul nostru Avraam este în același timp și tatăl celor circumciși care nu respectă numai această poruncă (*a circumciziei*), ci care îi urmează și exemplul credinței. ¹³De fapt, atunci când lui Avraam i s-a făcut promisiunea că va moșteni lumea, ea nu a fost formulată (*mai târziu și*) în textul legii (*mozaice*); ci a fost pronunțată pe baza acelui statut de om corect care vine prin credință. ¹⁴Dacă moștenitorii (*lui Avraam*) ar proveni dintre cei care vor să respecte legea (*mozaică*), atunci credința (*inițială*) ar fi fără sens și inutilă, iar promisiunea ar fi fără efect. ¹⁵Existența (*și încălcarea*) legii (*mozaice*) produce mânie. Dar acolo unde nu este (*în vigoare*) această lege, nu există nici posibilitatea de a fi acuzat de încălcarea ei. ¹⁶Datorită acestui fapt, (*această dreptate*) este oferită prin credință, ca să poată fi (*acceptată*) ca un har. Astfel, promisiunea devine valabilă nu doar pentru cei care respectă legea (*mozaică*), ci pentru toți acei descendenți (*spirituali*) ai lui Avraam care au credința lui. Iar el este tată pentru noi toți (*care credem ca el*). ¹⁷De fapt, așa

este scris și în Scripturi: „Te-am făcut tatăl multor națiuni!” Această promisiune a fost făcută în prezența lui Dumnezeu în care (*Avraam*) a crezut. El este Cel care învie morții și care cheamă la existență lucruri care nici nu existaseră înainte de a porunci apariția lor. ¹⁸Sfidând orice motiv de descurajare, Avraam a crezut că va deveni tatăl multor națiuni, când i s-a spus „[...] Așa vor fi descendenții tăi!”. ¹⁹El nu a fost slab în credință; și în consecință, nu a privit la corpul lui care, la aproximativ o sută de ani, era aproape mort. Nu a luat în considerare nici faptul că Sara nu mai putea avea copii. ²⁰În plus, Avraam nu a avut dubii cu privire la promisiunea lui Dumnezeu; ci fiind întărit prin credința lui, L-a glorificat, ²¹având certitudinea că Dumnezeu poate să facă ce i-a promis. ²²Astfel, „credința lui i-a fost considerată ca bază pentru statutul de om corect (*în relația lui cu Dumnezeu*)!” ²³Când Scriptura face această afirmație, nu înseamnă că vorbește despre ceva care se aplică doar lui Avraam; ²⁴ci ea se referă și la noi care credem în Cel care L-a înviat dintre cei morți pe Isus, Stăpânul nostru. Ni se va lua în considerare și nouă aceeași credință în El, ²⁵Cel care a fost dat pentru păcatele noastre și care a fost înviat pentru ca noi să putem fi considerați corecți. ⁵ Deci pentru că am fost considerați corecți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Stăpânul nostru Isus Cristos. ²Am avut acces la acest har prin credință, datorită Lui; și ne manifestăm bucuria, având speranța că vom beneficia de gloria lui Dumnezeu. ³Și acestea nu sunt singurele implicații (*ale acceptării noastre*). Noi putem să ne bucurăm chiar și în dificultățile prin care trecem, știind că ele produc răbdare. ⁴Apoi, răbdarea aduce confirmarea (*lui Dumnezeu despre caracterul nostru*), iar această confirmare produce în noi speranța ⁵care nu ne dezamăgește, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Spiritul Sfânt care ne-a fost oferit. ⁶Atunci când noi eram fără ajutor, Cristos a murit la momentul oportun pentru cei păcătoși. ⁷Ca o excepție, se poate întâmpla ca cineva să moară pentru un om corect; apoi, ar mai fi posibil ca și pentru un om bun să își sacrifice viața cineva. ⁸Dar Dumnezeu Își demonstrează dragostea pe care o are față de noi prin faptul că atunci când noi eram (*nu corecți sau buni, ci*) păcătoși, Cristos a murit pentru noi. ⁹Deci, acum, când suntem deja considerați corecți prin (*efectul pe care îl are*) sângele Său, vom fi salvați prin El de mânia lui Dumnezeu. ¹⁰Și dacă atunci când eram dușmani ai lui Dumnezeu am fost împăcați cu El prin moartea Fiului Său, acum suntem mult mai justificați să fim salvați prin viața Lui. ¹¹În plus, noi ne bucurăm în Dumnezeu prin Stăpânul nostru Isus Cristos, prin care am primit împăcarea (*cu Tatăl*). ¹²Păcatul a intrat în lume printr-un singur om; și odată cu apariția păcatului, a intrat în lume și moartea. Pentru că toți oamenii au păcătuit, ea a ajuns astfel să îi domine pe toți. ¹³Desigur, păcatul existase în lume chiar și înainte de promulgarea legii (*mozaice*). Dar atât timp cât o asemenea lege nu există, păcatul nu este luat în considerare. ¹⁴Totuși, moartea și-a produs efectul începând cu Adam și până în vremea lui Moise. Ea a și-a produs efectul chiar și pentru cei care nu păcătuiseră încălcând

aceeași lege pe care a încălcat-o Adam. Desigur, el este un prototip al Celui care urma să vină. ¹⁵Dar darul (lui Dumnezeu oferit prin Cristos) nu se aseamănă cu greșeala (lui Adam). Vreau să spun că dacă greșeala unui singur om a adus moartea pentru mulți alții, harul lui Dumnezeu și darul oferit de acest har într-un singur Om, a fost dat într-un mod mult mai abundent pentru mulți oameni. ¹⁶Acest dar nu provine prin acel om care a păcătuit; pentru că după ce a greșit el, a urmat verdictul care a adus condamnarea. Ci darul a venit mai târziu, după comiterea multor păcate; și a oferit achitarea pentru ele. ¹⁷Dacă moartea a avut dreptul să domine (lumea) printr-un singur om din momentul în care el a greșit, cei care primesc abundența harului și darul care îi face (să fie considerați) corecți, vor governa cu o forță superioară (morții) tot prin Unul singur care este Isus Cristos. ¹⁸Deci greșeala unui singur om a adus condamnarea pentru toți ceilalți. În mod asemănător, în urma unei singure fapte care satisface dreptatea (divină), a fost luată decizia care oferă tuturor posibilitatea de a fi iertați, în vederea acceptării lor ca oameni corecți. Iar acest statut le asigură viața. ¹⁹Și după ce neascultarea unui singur om i-a făcut păcătoși pe toți ceilalți, ascultarea unui singur Om îi va face corecți pe mulți. ²⁰Apariția legii (mozaice) a înmulțit păcatul. Dar acolo unde s-a multiplicat păcatul, harul a devenit mult mai abundent decât el! ²¹Și astfel, după ce păcatul guvernase producând moartea, a venit harul. El guvernează oferind(u-ne) statutul de om corect (în relația cu Dumnezeu) care asigură viața eternă prin Isus Cristos, Stăpânul nostru. **6** Care ar putea fi oare concluzia care rezultă de aici – să persistăm în păcat pentru ca astfel să se înmulțească harul? ²În niciun caz! Noi, care am murit față de păcat, oare cum să continuăm să trăim în el? ³Oare nu știți că toți cei care ați fost „botezați” în Cristos Isus, ați fost „botezați” în moartea Lui? ⁴Prin „botezul” în moartea Lui, noi ne-am identificat în același timp și cu înmormântarea Lui. Și acest lucru s-a întâmplat pentru ca prin forța glorioasă a Tatălui, noi să fim apoi înviați pentru a trăi o viață nouă, exact cum I s-a întâmplat și lui Cristos. ⁵Dacă ne-am identificat cu El în moarte, vom fi ca El și în ce privește învierea Lui. ⁶Știm că natura noastră umană veche a fost crucificată împreună cu El, pentru ca acest „corp” al păcatului să fie făcut inactiv; și astfel, noi să nu mai fim sclavi ai păcatului. ⁷Atunci când cineva „a murit”, este achitat de (tot) ce trebuia să plătească pentru păcatul comis. ⁸Având în vedere faptul că am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu El. ⁹Știm că după ce a înviat dintre cei morți, Cristos nu mai moare; pentru că moartea nu mai are deloc efect împotriva Lui. ¹⁰El a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna; iar acum Își trăiește viața pentru Dumnezeu. ¹¹În mod asemănător trebuie să vă considerați și voi: morți față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus, Stăpânul nostru. ¹²Deci să nu mai guverneze păcatul în copurile voastre muritoare; și să nu mai ascultați de ce vă tentează el să faceți! ¹³Nu trebuie să mai lăsați părți ale corpului vostru sub efectul guvernării păcatului. Altfel, ele ar deveni instrumente ale nedreptății. Dar acum, pentru că ați fost aduși din moarte la viață, oferiți-vă pe voi personal lui Dumnezeu; și dați părțile

(*componente ale*) corpului vostru în slujba Lui, ca instrumente ale dreptății. **14**În aceste condiții, păcatul nu va mai (*putea*) avea efect împotriva voastră, pentru că astfel voi nu trăiți în acord cu specificul legii (*mozaice*), ci conform principiul harului. **15**Atunci rezultă oare că dacă nu mai suntem sub lege (*a mozaică*) ci sub har, ne putem permite să păcătuim? Nu! Este inadmisibil! **16**Știți că atunci când decideți să deveniți sclavi, aveți ca stăpân pe acela de care ascultați. În cazul vostru, sunteți ori sclavi ai păcatului care are ca și consecință finală moartea, ori sclavi ai ascultării de Dumnezeu care vă duce la corectitudine. **17**Să-I fie aduse mulțumiri lui Dumnezeu; pentru că după ce ați fost sclavi ai păcatului, ați ascultat acum din toată inima de modelul de învățatură căreia v-ați dedicat. **18**În consecință, ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai dreptății! **19**Am decis să folosesc un limbaj simbolic, pentru a vă facilita astfel înțelegerea lucrurilor pe care vreau să vi le comunic. În trecut, erați implicați ca sclavi în fapte murdare și în nedreptăți, pe care le făceați cu tot ce aparținea de voi. Dar acum, cu tot ce sunteți și cu tot ce vă aparține, să vă faceți în mod asemănător sclavii dreptății, ca să aveți ca rezultat sfințirea. **20**Desigur că atunci când erați sclavii păcatului, nu aveți nicio obligație față de dreptate. **21**Și care erau rezultatele acelui timp? Este o certitudine faptul că ele vă fac acum să vă rușinați; pentru că în final, v-ar fi adus moartea. **22**Dar acum, după ce ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai lui Dumnezeu, aveți ca rezultat (*direct*) sfințirea, iar ca final viața eternă. **23**Plata pentru păcat este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă în Isus Cristos, Stăpânul nostru. **7** Fraților, vă vorbesc acum ca unora care cunosc legea (*mozaică*). Știți că ea „guvernează” omul atât timp cât trăiește el. **20** O femeie căsătorită este „legată” de soțul ei atât timp cât acesta trăiește. Dar dacă el moare, este „dezlegată” de legea care reglementa relația cu fostul ei soț. **3** Această lege prevede că dacă s-ar fi dus să fie soția altui bărbat în timp ce primul încă trăia, s-ar fi numit adulteră. Dar dacă îi moare soțul, legea referitoare la căsătorie își încetează aplicabilitatea pentru vechea ei relație cu acela; și astfel, nu o va numi adulteră dacă se va căsători cu un alt bărbat. **4** Frații mei, în ce privește relația voastră cu legea (*mozaică*), prin (*identificarea cu*) corpul lui Cristos, ați murit și voi în mod asemănător, ca să fiți ai Celui care a înviat dintre cei morți. Iar acest lucru s-a întâmplat ca să producem rezultate pentru (*cauza lui*) Dumnezeu. **5** În timp ce trăiam guvernați de legile naturii noastre umane păcătoase, dorințele păcătoase ale acesteia erau puse în evidență (*prin interzicerea lor*) de lege (*a mozaică*). Ele își produceau efectul în ființa noastră și aduceau rezultate care ne calificau pentru moarte. **6** Dar acum suntem liberi față de lege (*a mozaică*), pentru că am murit față de aceea care ne ținea sclavi; și am făcut acest lucru ca să putem sluji nu în vechea formă cerută de legea (*mozaică*) scrisă, ci în noua realitate creată de Spirit. **7** Ce concluzie am putea formula acum? Oare să afirmăm că legea (*mozaică*) este păcat? În mod categoric, nu! Totuși, eu nu aș fi conștientizat existența păcatului fără ajutorul legii (*mozaice*). De exemplu, dacă această lege nu mi-ar fi spus „Să nu ai dorințe păcătoase”, eu nu aș fi

(re)cunoscut acele dorințe (ca ceva păcătos). ⁸Dar prin apariția poruncii, păcatul a conceput în mine tot felul de (asemenea) dorințe negative. De fapt, fără existența legii (mozaice), păcatul era „mort”; ⁹iar eu eram „viu” în absența ei. Dar atunci când a venit porunca (acestei legi), păcatul „a înviat”, iar eu „am murit”. ¹⁰Astfel, în loc să îmi aducă viața, porunca (legii mozaice) mi-a cauzat moartea. ¹¹Ea mi-a devenit ostilă pentru că păcatul a avut oportunitatea și abilitatea să mă înșele chiar prin apariția (și existența) poruncii. ¹²Deci legea (mozaică) este sfântă; iar porunca ei este sfântă, corectă și bună. ¹³În acest caz, oare tocmai ceva bun mi-a adus moartea? Nu: această concluzie este greșită. Păcatul este cel care a produs în mine moartea(, nu legea); și a făcut acest lucru prin intermediul unui lucru bun. S-a întâmplat așa pentru ca astfel, porunca pe care a folosit-o el (în acest scop), să îi evidențieze natura lui excesiv de păcătoasă. ¹⁴Știm că în realitate, legea (mozaică) este spirituală; dar eu trăiesc având o natură (personală) păcătoasă și (la nivelul ei) sunt vândut ca sclav păcatului. ¹⁵De fapt, nu înțeleg ce se întâmplă cu mine; pentru că nu (reușesc să) fac ce doresc, ci tocmai ce urăsc. ¹⁶Astfel, dacă mă surprind făcând ce nu vreau să fac, recunosc (în mod implicit și accept) că legea (mozaică) este bună. ¹⁷În consecință, de fapt, nu eu sunt autorul acestor lucruri (nedorite de mine), ci păcatul care locuiește în mine. ¹⁸Prin faptul că vreau să fac ce este bine dar acest lucru îmi este imposibil, am devenit conștient că în mine, adică în natura mea păcătoasă, nu locuiește nimic bun. ¹⁹Astfel, nu reușesc să fac binele pe care-l intenționez, ci fac răul pe care nu mi-l doresc făcut. ²⁰(Repet:) Dacă fac ceea ce nu doresc, atunci(, de fapt,) nu eu sunt autorul acelor lucruri, ci păcatul care locuiește în mine. ²¹Am descoperit că există următoarea lege: atunci când vreau să fac ce este bine, răul este totdeauna prezent în mine. ²²În interiorul meu, agreez legea lui Dumnezeu. ²³Dar observ că funcționează în ființa mea o altă lege care este în opoziție cu legea din mintea mea și care mă determină să fiu sclav al păcatului care este prezent în mine. ²⁴Vai cât sunt de nenorocit! Cine mă va salva de acest mod de-a fi, care îmi aduce moartea? ²⁵Dar Îi mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos, Stăpânul nostru! Astfel, la nivelul minții mele, sunt sclavul legii lui Dumnezeu; dar în natura mea păcătoasă, sunt sclav al legii păcatului. **8** Deci, pentru cei care sunt în Cristos Isus, nu mai există nicio condamnare; ²pentru că în El, legea Spiritului care produce viață, m-a eliberat de legea păcatului care duce la moarte. ³Dumnezeu a condamnat păcatul în natura umană; și astfel, El a realizat exact acel lucru pe care legea (mozaică) nu a putut să îl facă – atunci când Și-a trimis propriul Său Fiu (să trăiască) în natura umană predispusă la păcat și ca să fie El Însuși sacrificiu (care plătește) pentru păcat. ⁴Dumnezeu a procedat astfel pentru ca cerințele perfect justificate ale legii (mozaice) să fie respectate de noi care (putem reuși acest lucru atunci când) nu trăim conform naturii noastre păcătoase, ci în conformitate cu Spiritul. ⁵Cei care trăiesc în acord cu natura umană păcătoasă, se gândesc la lucrurile specifice ei; dar cei care trăiesc în conformitate cu specificul Spiritului, se gândesc la lucrurile Lui. ⁶Mentalitatea specifică naturii umane păcătoase este rețeta sigură pentru moarte; dar

modul de gândire specific Spiritului, conduce la viață și la pace. ⁷Se întâmplă așa, pentru că mentalitatea specifică naturii umane păcătoase este ceva ostil lui Dumnezeu; și această natură umană nu se subordonează legii lui Dumnezeu și nici nu poate să facă acest lucru; ⁸iar cei care trăiesc în modul specific naturii umane păcătoase, nu pot fi agreeți de Dumnezeu. ⁹Dar dacă Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi, atunci nu mai trăiți conform principiilor naturii umane păcătoase, ci în acord cu acelea ale Spiritului (*Sfânt*). Dacă cineva nu are (*în el*) Spiritul lui Cristos, nu este al Lui. ¹⁰Și dacă este Cristos în voi, atunci chiar dacă natura voastră fizică este subordonată morții din cauza păcatului, spiritul vostru este viu din cauza dreptății. ¹¹Dacă spiritul Celui care L-a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, atunci Același (*Dumnezeu*) care L-a înviat pe Isus Cristos, va învia și corpurile voastre (*care acum sunt*) muritoare; și El va face acest lucru din cauza Spiritului Său care este în voi. ¹²Deci, fraților, noi nu mai avem nicio datorie față de natura umană păcătoasă; și astfel, nu mai suntem obligați să trăim conform specificului ei. ¹³Dacă (*totuși*) trăiți (*chiar și acum*) conformându-vă acesteia, veți muri! Dar dacă în acord cu natura Spiritului, faceți să moară manifestările naturii umane păcătoase, veți trăi. ¹⁴Toți cei care își trăiesc viața fiind ghidați de Spiritul lui Dumnezeu, sunt fii ai Săi. ¹⁵De fapt, Spiritul pe care l-ați primit, nu vă face din nou sclavi ai fricii; ci El este Spiritul înfierii, care ne determină să strigăm „Abba!”, adică „Tată!”. ¹⁶Și chiar Spiritul (*Sfânt*) confirmă convingerea spiritului nostru conform căreia suntem copii ai lui Dumnezeu. ¹⁷Iar dacă suntem copii, avem și statutul de moștenitori ai lui Dumnezeu. Vom fi moștenitori ai Săi împreună cu Cristos, dacă suferim împreună cu El, ca să fim și glorificați împreună cu El. ¹⁸Eu consider că toate adversitățile pe care le suportăm aici, nu sunt demne să fie echivalate cu gloria viitoare care ne va fi revelată. ¹⁹Chiar și creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu. ²⁰Ea a fost obligată să devină efemeră din cauza celui care a subordonat-o. Totuși, ea are o speranță. ²¹Această speranță se referă la eliberarea creației din sclavia degradării, atunci când va veni libertatea glorioasă a copiilor lui Dumnezeu. ²²Dar noi știm că până acum, toată creația trăiește suferind durerile specifice nașterii. ²³Și această suferință nu este specifică doar celorlalte organisme create; ci chiar și noi care avem Spiritul ca un acout al binecuvântărilor viitoare, gemem așteptând înfierea care va aduce reabilitarea corpului nostru. ²⁴De fapt, acesta este finalul pe care îl implică salvarea noastră; și sperăm că așa se va și întâmpla. Dar, desigur că atunci când vedem că deja s-a întâmplat ce am sperat, nu mai avem nevoie de speranță! Cine oare continuă să spere că se va întâmpla un lucru deja realizat? ²⁵Dar când sperăm să se întâmple un lucru pe care încă nu îl vedem, așteptăm cu răbdare. ²⁶Astfel, Spiritul ne ajută atunci când suntem slabi și nu știm pentru ce să ne rugăm. El face acest lucru pledând pentru noi prin insistențe fără cuvinte (*în fața lui Dumnezeu*). ²⁷Dar Cel care evaluează inimile (*oamenilor*), știe care este gândirea Spiritului și că El pledează în favoarea sfinților, conform dorinței lui Dumnezeu (*pentru ei*). ²⁸În același

timp, știm că toate lucrurile conlucrează spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu. Ei sunt cei chemați și incluși în planul Său. ²⁹ Chiar înainte de a crea lumea, Dumnezeu a știut cine sunt aceștia; și a decis cu privire la ei că le va oferi posibilitatea să fie asemănători cu imaginea Fiului Său, pentru ca El să fie astfel „primul născut” dintre mai mulți „frați”. ³⁰ Dumnezeu i-a chemat apoi pe cei pentru care decisese anticipat aceste lucruri. Iar pe cei chemați de El, i-a considerat corecți; și celor considerați corecți, le-a oferit glorie. ³¹ Ce vom spune în legătură cu aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? ³² Dumnezeu nu a ezitat să Își dea (*ca să moară*) chiar pe propriul Său Fiu; și a făcut acest lucru pentru noi toți! Deci, oare nu ne va oferi toate celelalte lucruri împreună cu El? ³³ Cine îi va acuza pe cei aleși de Dumnezeu (*pentru îndeplinirea celui plan*)? El este Cel care îi consideră corecți. ³⁴ Cine îi va (*mai putea*) condamna? Cristos deja a murit; dar El a și înviat și stă acum la dreapta lui Dumnezeu, pledând în favoarea noastră. ³⁵ Ce ne va despărți de dragostea lui Cristos? Oare poate să facă acest lucru necazul, complicațiile vieții, persecuția, foamea, sărăcia, situațiile periculoase sau (*amenințarea cu*) sabia? ³⁶ De fapt, Scripturile spun: „Din cauza Ta suntem în pericol de moarte tot timpul. Suntem considerați ca niște oi care urmează să fie tăiate.” ³⁷ Dar în tot ce se întâmplă cu noi, suntem mai mult decât victorioși prin (*identificarea cu*) Cel care ne-a iubit. ³⁸ Eu sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici conducătorii, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici vreo autoritate (*spirituală*), ³⁹ nici ce este deasupra noastră, nici ce este sub noi și nici altceva din toată creația, nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Stăpânul nostru! ⁹ Vă spun adevărul ca unul care este în Cristos; și El știe că nu mint. În plus, conștiința mea luminată de Spiritul Sfânt, îmi este ca un martor care confirmă ce vă voi spune acum. ² Să știți că am o mare întristare și o permanentă durere în inimă. ³ Această stare îmi este provocată când mă gândesc la frații mei, adică la oamenii din propriul meu popor. Prefer să fiu eu personal anatemitat sau despărțit de Cristos în locul lor... ⁴ Desigur, mă refer la poporul Israel. Oamenii acestui popor sunt cei care au înfierea, gloria, legămintele, legea (*mozaică*), sistemul de închinare (*prevăzută de această lege*); și sunt beneficiarii promisiunilor. ⁵ Tot acești oameni au ca strămoși patriarhii din care provine Cristos – Cel care este Stăpân peste toate lucrurile, în calitate de Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. ⁶ Nu vreau să accept posibila concluzie conform căreia Cuvântul lui Dumnezeu și-ar fi pierdut valabilitatea. În realitate, nu toți cei care provin din strămoși evrei, aparțin în mod real poporului Israel; ⁷ ci numai unii dintre descendenții lui Avraam sunt copii ai lui. Și, de fapt, așa i s-a și spus: „Urmașii tăi vor fi (*considerați*) aceia care vor proveni din Isaac. ⁸ Acest lucru înseamnă că nu toți cei care descind fizic din Avraam, sunt automat copiii lui Dumnezeu; ci sunt considerați astfel doar aceia care sunt urmașii proveniți din (*acea*) promisiune (*cu privire la Isaac*). ⁹ Această promisiune a fost formulată astfel: «Anul viitor, voi reveni la tine; și atunci, Sara va avea un fiu.» ¹⁰ S-a întâmplat ceva asemănător și cu

Rebeca. Ea a conceput doi gemeni numai cu patriarhul nostru Isaac. ¹¹Și chiar dacă acei băieți încă nu se născuseră, i s-a făcut o promisiune înainte ca ei să fi făcut ceva bine sau rău. S-a întâmplat așa pentru ca decizia lui Dumnezeu cu privire la ei să fie pusă în aplicare nu în baza faptelor lor, ci din cauza Celui care a luat această decizie conform planului Său. ¹²Astfel, i s-a spus Rebecăi: «Cel mai mare dintre ei va fi sclavul celui mai mic.» ¹³Și această afirmație este în concordanță cu textul care spune: «L-am iubit pe Iacov, dar pe Esau l-am urât.» ¹⁴Acum, să concluzionăm oare spunând că Dumnezeu este nedrept? Nu!” ¹⁵De fapt, chiar și lui Moise i-a spus (*El*): „Voi fi binevoitor cu oricine voi dori Eu să beneficieze de bunătatea Mea; și voi decide să am milă de cine vreau Eu.” ¹⁶Deci aceasta este situația în care decizia lui Dumnezeu de a acorda cuiva mila Sa, nu depinde de dorința acelui om sau de ce face el. ¹⁷În Scriptură citim că Dumnezeu i-a zis faraonului: „Te-am ridicat (*în această funcție*) ca să Îmi demonstrez forța; și astfel, numele Meu să fie proclamat pe tot pământul.” ¹⁸Deci Dumnezeu manifestă milă față de cine vrea El; și dacă dorește să facă pe cineva insensibil, îl „împietrește”. ¹⁹Acum, este posibil ca tu să întrebi: „Dacă aceasta este situația, atunci cum se mai justifică punerea sub acuzație a cuiva (*făcută de Dumnezeu*) când, de fapt, ea este inevitabil determinată de planul Său deja conceput?” ²⁰Dar cine ești tu, omule, ca să îți permiți contestarea deciziilor lui Dumnezeu? Oare va protesta vasul în fața olarului, zicându-i „De ce m-ai făcut așa?”” ²¹Sau oare nu are olarul dreptul ca din același bulgăre de pământ să facă atât un vas pentru ocazii speciale, cât și unul pentru uzul obișnuit? ²²Dorind să Își reveleze mânia pentru ca oamenii să Îi vadă (*și să Îi conștientizeze*) autoritatea, Dumnezeu a avut totuși răbdare, suportând niște „vase” pe care Se mâniase și care erau făcute ca să fie distruse. Oare ce concluzie rezultă din acest fapt? ²³Și ce am putea spune apoi având în vedere faptul că Dumnezeu a decis să Își reveleze bogăția gloriei Sale față de niște „vase” cărora să le acorde milă și care sunt pregătite (*de El*) pentru glorie? ²⁴Între cei din această categorie, suntem și noi. Și am fost chemați de El nu numai dintre iudei, ci și dintre celelalte națiuni. ²⁵Acest lucru a fost spus prin profetul Osea. Textual, citim: „Voi numi popor al Meu pe acela care nu avusese acest statut; și voi numi iubită pe aceea pe care nu o iubisem. ²⁶Iar afirmația «Nu sunteți poporul Meu!» va fi înlocuită cu aceea care îi declară pe oameni «Fiii Dumnezeului Celui viu.»” ²⁷La rândul lui, Isaia strigă despre Israel astfel: „Chiar dacă israelienii vor fi atât de mulți ca particulele care formează nisipul mării, numai câțiva vor fi salvați. ²⁸Iahve va executa rapid și în mod complet sentința pe care a formulat-o împotriva celor care locuiesc pământul.” ²⁹Tot Isaia mai profetise astfel: „Dacă Omnipotentul Dumnezeu nu ne-ar fi lăsat (*câțiva*) descendenți, am fi devenit ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora!” ³⁰Constatăm deci că celelalte națiuni care nu au urmărit dreptatea, au primit-o! Desigur, vorbesc despre acea dreptate care se primește prin credință. ³¹Dar (*în același timp*), Israel care urmărea (*să obțină*) dreptatea în baza respectării unei legi, nu a reușit să se conformeze ei. ³²De ce au falimentat (*iudeii*)? Pentru că nu au urmărit să obțină acea

dreptate prin credință, ci prin faptele lor. Astfel, evreii „s-au împiedicat” de acea „Piatră” care a fost considerată o dificultate pentru ei. ³³Despre acest fapt profetise Isaia, zicând: „Să știți că pun în Sion o Piatră de care oamenii se vor împiedica; și ea va fi o Stâncă ce le va determina căderea. Dar cel care va crede în El, nu va fi făcut de rușine.” ¹⁰ Fraților, doresc din inimă și mă rog lui Dumnezeu ca evreii să fie salvați. ²Eu pot să spun cu certitudine despre ei că au pasiune pentru Dumnezeu, dar nu știu cum trebuie să procedeze corect. ³Au refuzat să accepte dreptatea pe care o oferă Dumnezeu; și ignorând astfel metoda Lui, au înlocuit-o cu acea concepție a lor despre cum poți fi corect în relația cu Dumnezeu. ⁴De fapt, scopul (*existenței*) legii (*mozaice*) este (*să indice spre*) Cristos; pentru ca oricine crede în El, să poată fi (*considerat*) corect (*în relația lui cu Dumnezeu*). ⁵Iar despre modul în care oamenii sunt considerați corecți respectând legea (*mozaică*), chiar Moise personal a spus: „Omul care face aceste lucruri, își va asigura viața prin respectarea lor.” ⁶Dar despre corectitudinea care se obține prin credință, Scriptura spune: „Să nu te întrebi «Cine va urca în cer?» (*ca să Îl aducă de-acolo pe Cristos*) ⁷și nici «Cine va coborî în adânc?» (*pentru a-L readuce pe Cristos dintre cei morți*).” ⁸Apoi Scriptura mai spune: „Cuvântul este aproape de tine. El este pe buzele tale și în inima ta.” În acest text este prezentată credința despre care predicăm noi. ⁹Deci dacă în mod sincer vei declara cu gura ta pe Isus ca Stăpân (*al tău*) și dacă tu crezi din inimă că Dumnezeu l-a înviat dintre cei morți, vei fi salvat! ¹⁰Există o credință care vine din inimă; iar această credință te face acceptabil în fața lui Dumnezeu. În același timp, pentru a fi salvat, trebuie să faci și o declarație sinceră cu propria ta gură (*afirmând ceea ce crezi*). ¹¹Scriptura confirmă, spunând: „Oricine crede în El, nu va fi făcut de rușine.” ¹²Nu există nicio diferență între iudeu și grec; pentru că toți recunosc și își revendică Același Stăpân care oferă cu generozitate mila Sa tuturor celor care Îl cheamă. ¹³Acest lucru este precizat și în alt text din Scriptură, unde scrie astfel: „Oricine va chema numele lui Iahve, va fi salvat.” ¹⁴Dar cum va fi posibil ca ei să Îl cheme pe Cel în care nu au crezut? Și cum vor crede, dacă nu au auzit despre El? Apoi, cum vor auzi, dacă nu există nimeni care să le predice? ¹⁵Și mai întâi trebuie să existe oameni care să fie trimiși să predice! Despre acest lucru vorbește și Scriptura care spune: „Cât de frumoase sunt picioarele celor care proclamă Vestea Bună a păcii!” ¹⁶Dar nu toți au ascultat de această Veste Bună. De fapt, Isaia profetise astfel: „Doamne, cine a crezut mesajul, nostru?” ¹⁷Deci credința vine în urma auzirii mesajului; iar acest mesaj este proclamat prin Cuvântul lui Cristos. ¹⁸Acum eu întreb: oare nu au auzit ei? Ba da! Scriptura confirmă: „Vocea lor a fost auzită pe tot pământul și cuvintele lor au ajuns până la marginile lui.” ¹⁹Dar eu mai întreb: oare poporul Israel nu a înțeles acel mesaj? Ba da! De fapt, în primul rând, Moise a zis: „Vă voi provoca gelozia prin niște oameni care nu sunt (*constituiți ca*) un popor; și voi folosi o națiune primitivă pentru a vă face să vă mâniați!” ²⁰Apoi, Isaia este atât de curajos, încât profetește astfel: „Am fost găsit de cei care nu Mă căutau; și M-am revelat celor care nu întrebau de Mine!” ²¹Dar despre Israel,

(Dumnezeu, prin același Isaia,) spune: „Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un popor neascultător și care Mi se opune...” **11** Acum mai am o întrebare: oare S-a dezis Dumnezeu de poporul Său? În niciun caz! Chiar eu personal, care fac parte din poporul evreu, ca descendent al lui Avraam și fiind dintre urmașii lui Beniamin, sunt o dovadă în acest sens. **2**Dumnezeu nu și-a abandonat poporul despre care El știa anticipat cum se va comporta. Nu știți ce spune Scriptura atunci când vorbește despre Ilie? El se adresase lui Dumnezeu, reclamându-I atitudinea poporului Israel astfel: **3**„Doamne, acești oameni Ți-au omorât profeții, au dărâmat altarele Tale; și acum, după ce (dintre toți profeții) am rămas numai eu, intenționează să mă omoare și pe mine!” **4**Dar care a fost răspunsul divin pentru el? „Am păstrat pentru Mine (încă) șapte mii de bărbați care nu au îngenuncheat înaintea lui Baal!” **5**În mod asemănător, există și acum un mic grup de oameni aleși de Dumnezeu prin harul Său. **6**Și dacă această alegere este făcută prin har, ea nu este prin fapte; altfel, harul nu ar mai fi har! **7**Care este concluzia? Aceea că poporul Israel nu a găsit ce căuta; și în timp ce acei aleși au obținut ce urmăreau, ceilalți au fost „împietriți”. **8**S-a întâmplat exact așa cum spune Scriptura: „Dumnezeu a adus împotriva lor un spirit de amortire; și astfel, deși au ochi, nu văd cu ei. Au urechi, dar, până astăzi, ei încă nu aud cu ele!” **9**David mai spusese: „Mesele lor să li se transforme într-o capcană; ele să le fie o ocazie pentru a păcătui și să își primească astfel recompensa pentru ce au făcut!” **10**Să li se întunece ochii și să nu mai vadă; iar spatele lor să rămână permanent diform!” **11**Având în vedere aceste lucruri, întreb: oare au căzut evreii definitiv din momentul în care s-au opus (lui Dumnezeu prin neascultarea lor)? În niciun caz! Ci prin faptul că au căzut ei, a existat oportunitatea salvării celorlalte națiuni. Și s-a întâmplat așa, ca să fie provocată gelozia evreilor. **12**Acum, dacă acest eșec al iudeilor a adus lumii bogăție (spirituală) iar căderea lor a facilitat o abundență de avantaje pentru celelalte națiuni, oare cât de mari vor fi beneficiile atunci când ei vor accepta (prin credință) tot ce a spus Dumnezeu? **13**Eu vă vorbesc acum vouă, care sunteți dintre celelalte națiuni. Sunt apostol pentru cei care nu sunt evrei; și am ocazia să vorbesc într-un mod onorabil despre această slujbă! **14**În acest mod vreau să provoc la gelozie pe cei din poporul meu; și astfel, să salvez pe unii dintre ei! **15**Acum, dacă faptul că Dumnezeu i-a respins pe evrei, a adus pentru ceilalți oameni posibilitatea împăcării lor cu El, înseamnă că atunci când îi va primi (și pe ei), va rezulta viață pentru cei care sunt morți! **16**Dacă primele recolte din care se face o cocă sunt sfinte, rezultă că și coca este sfântă. Și dacă rădăcina (unui pom) este sfântă, atunci și ramurile (lui) sunt sfinte. **17**Dar unele ramuri au fost rupte; și în locul lor ai fost „altoit” tu, care ești măslin sălbatic. Astfel, ai devenit beneficiarul sevei abundente a măslinului. **18**Și totuși, nu te lăuda față de (celelalte) ramuri! Dacă dacă te lauzi, să îți amintești că nu tu susții rădăcina, ci ea te susține pe tine! **19**Desigur, vei putea argumenta astfel: „Au fost rupte acele ramuri ca să fiu eu altoit în locul lor!” **20**Este adevărat! Dar ele au fost rupte din cauza necredinței lor; iar tu stai acolo (numai) prin credință.

Te avertizez: nu îți revendica merite personale (*pentru locul în care stai acum*), ci teme-te; ²¹pentru că dacă Dumnezeu nu a ezitat să rupă ramurile naturale, nu va ezita să te rupă și pe tine! ²²Remarcă bunătatea și severitatea lui Dumnezeu. El este sever cu cei care au căzut și își manifestă bunătatea față de tine (*doar*) dacă rămâi acolo unde poți beneficia de ea; altfel, vei fi și tu tăiat! ²³Și chiar evreii pot fi altoiți, dacă nu persistă în necredință; pentru că Dumnezeu poate să îi aducă acolo unde au fost cândva. ²⁴Tu ai fost tăiat dintr-un măslin sălbatic ca să fii altoit într-unul bun. Astfel, ai fost adus în contact cu o altă natură care nu îți era specifică. Dar pentru evrei, readucerea lor ca ramuri altoite în măslinul (*bun*) din care au fost ruși, este un lucru mult mai natural. ²⁵Fraților, ca să nu pretindeți că sunteți mai înțelepți decât sunteți în realitate, vă voi vorbi despre ceva care pentru voi a fost un secret până acum. Să știți că temporar, poporul Israel este parțial „împietrit”. Și această „împietrire” va dura până când se va completa numărul celor care vor veni la Dumnezeu dintre celelalte națiuni. ²⁶Apoi tot Israelul va fi salvat, în acord cu textul care spune: „Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta păcatele de la Iacov. ²⁷Acesta va fi specificul legământului Meu pe care îl voi face cu ei atunci când le voi elimina păcatele!” ²⁸În raportul lor cu Vestea Bună, evreii se comportă ca dușmani. Dar acest fapt este în avantajul vostru. Totuși, evreii rămân poporul ales al lui Dumnezeu ²⁹pentru că El nu regretă oferta făcută (*lor*) și nu se răzgândește cu privire la ce a oferit ca dar. ³⁰În trecut, voi ați fost neascultători de Dumnezeu; dar acum ați beneficiat de mila Sa datorită neascultării lor. ³¹În prezent, ei sunt cei neascultători; pentru ca să primească ulterior aceeași milă care v-a fost acordată vouă. ³²Dumnezeu a inclus pe toți oamenii în aceeași categorie a celor neascultători, ca să își reveleze mila față de toți. ³³Este uimitoare bogăția nelimitată a înțelepciunii și a cunoașterii lui Dumnezeu! Suntem foarte surprinși când observăm deciziile Sale și metodele pe care le folosește El! ³⁴De fapt, Scripturile confirmă acest lucru, spunând: „Cine a cunoscut modul în care gândește Iahve? Sau cine a fost consilierul Lui? ³⁵Cine I-a oferit ceva vreodată lui Dumnezeu, ca să Îl facă astfel dator cu vreo recompensă?” ³⁶Toate lucrurile provin din El, există prin El și sunt păstrate pentru El. Lui să I se acorde toată gloria pentru totdeauna! Amin! **12** Fraților, având în vedere aceste lucruri, vă îndemn să vă prezentați pe voi înșivă înaintea lui Dumnezeu ca sacrificiu viu. Să procedați așa, ca un răspuns la mila pe care a avut-o El față de voi. Astfel, sacrificiul vieții voastre trăite (*pe pământ*) în acest corp, va fi unul sfânt și care Îl va satisface. Așa veți realiza o slujbă spirituală (*de închinare*). ²Să nu vă conformați modelului oferit de lumea acestui secol; ci să vă transformați prin înnoirea modului vostru de gândire, ca să puteți avea abilitatea de a înțelege ce dorește Dumnezeu de la voi. Iar dorința Sa este bună, plăcută și perfectă. ³Având în vedere harul care mi-a fost dat, vă cer ca nimeni să nu se considere mai competent decât este în realitate; ci în acord cu acea măsură de credință strict personală repartizată de Dumnezeu, fiecare să fie modest în evaluările cu privire la el. ⁴Corpul nostru este format din mai multe părți, fiecare dintre

acestea având rolul ei diferit de al celorlalte. ⁵În mod asemănător, în Cristos, noi care suntem mulți, formăm un singur organism. Totuși, în mod individual, noi suntem utili unii altora. ⁶În acord cu harul care ne-a fost oferit, noi avem daruri (*spirituale*) diferite. Având în vedere acest lucru, cine are darul profetiei, să îl folosească în limitele credinței lui. ⁷Cine a primit darul slujirii, să slujească (*pe ceilalți*); iar dacă cineva a primit darul de a-i învăța pe alții, să îi învețe. ⁸Dacă darul primit de altcineva este încurajarea, să încurajeze (*pe alții*). Cine a primit darul de a contribui la rezolvarea nevoilor altora, să facă acte de caritate cu generozitate. Cel care are darul de lider, să conducă pe alții cu responsabilitate; iar acela care a primit darul de a fi milos cu alții, să își manifeste bunătatea cu bucurie. ⁹Dragostea voastră să provină din sinceritate. Să urâți răul și să aveți un mare atașament față de (*tot*) ce înseamnă bine. ¹⁰Iubiți-vă unii pe alții manifestând o dragoste specifică fraților; și fiecare să îl aprecieze pe celălalt, considerându-l superior lui. ¹¹Fiți totdeauna deciși să slujiți pentru Stăpânul nostru cu o mare pasiune. ¹²Manifestați-vă speranța cu bucurie. Suportați necazul cu răbdare. Fiți perseverenți în rugăciune. ¹³Ajutați-i pe sfinți conform specificului necesităților lor. Fiți ospitalieri. ¹⁴Nu blestemați pe cei care vă persecută, ci binecuvântați-i! ¹⁵Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei care plâng. ¹⁶În relațiile voastre unii cu alții, să vă comportați astfel încât între voi să existe armonie. În acest scop, să nu fiți aroganți pretinzând că sunteți înțelepți; ci să doriți să vă aflați mereu în compania oamenilor modești. ¹⁷Nu recompensați pe nimeni cu rău pentru răul pe care vi l-a făcut. Urmăriți să faceți acele lucruri acceptate (*și recunoscute*) de toți oamenii ca fiind bune. ¹⁸Dacă este posibil, atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. ¹⁹Dragii mei, să nu vă răzbunați! Ci lăsați să acționeze mânia lui Dumnezeu în acest scop; pentru că (*în Scriptură*) este scris: „Eu, Iahve, vă spun că am dreptul de a răzbuna pe cineva prin plata pe care o ofer celui care i-a făcut rău!” ²⁰Apoi Scriptura mai spune: „Dacă îi este foame dușmanului tău, oferă-i mâncare; și dacă îi este sete, dă-i să bea. Procedând așa, vei turna cărbuni aprinși pe capul lui.” ²¹Nu lăsa răul să te învingă; ci fi victorios în lupta cu el, făcând ce este bine! **13** Oricine să se subordoneze autorităților (*statului*); pentru că acestea există cu aprobarea lui Dumnezeu și au fost stabilite de El. ²Deci acela care se opune autorităților, de fapt este împotriva ordinii stabilite de Dumnezeu. Iar cei care se opun astfel, vor fi pedepsiți. ³Guvernării nu inspiră teamă celor care fac ce este bine. Ci frica de pedeapsa lor este specifică celor care fac ce este rău. Deci dacă vrei să nu îți fie frică de autoritățile statului, să faci ce este bine; și astfel vei fi lăudat de ele! ⁴Conducătorii sunt servitorii lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar dacă faci ce este rău, să te temi de ei; pentru că în acest scop au sabia în echipamentul lor; și o folosesc pentru a pedepsi pe cel care face fapte rele. ⁵Trebuie să vă subordonați autorităților nu doar motivați de frica pedepsei, ci din cauza conștiinței voastre. ⁶Astfel să fiți motivați și atunci când trebuie să plătiți impozitele; pentru că în timp ce le colectează, guvernării sunt slujitorii lui Dumnezeu (*în acest scop*). ⁷Dați

fiecăruia ce îi sunteți dator. Dați impozitul cu i-l datorați și dați taxele cui i le datorați. Acordați respectul celor cărora sunteți datori cu respect. Onorați pe cei față de care aveți această datorie! **8**Să nu aveți datorii față de nimeni, cu excepția aceleia de a vă manifesta dragostea; pentru că cel care iubește pe alții, se conformează cerințelor legii (*mozaice*). **9**De fapt, atunci când această lege pretinde „Să nu comiți adulter. Să nu comiți crime. Să nu furi. Să nu manifesti dorințe păcătoase.”, împreună cu toate celelalte porunci, ea spune concret ce înseamnă „Să îl iubești pe cel de lângă tine exact cum te iubești pe tine însuși!” **10**Dragostea nu te determină să faci rău celui de lângă tine. Deci ea este (*cea care facilitează*) respectarea legii (*mozaice*)! **11**Vă spun aceste lucruri având în vedere vremurile în care trăim, de care și voi sunteți conștienți. Este cazul să vă treziți din somn; pentru că salvarea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. **12**„Noaptea” aproape a trecut; și în scurt timp va veni „ziua”! Deci să abandonăm faptele întunericului și „să ne echipăm” cu „armura” specifică luminii. **13**Să avem un comportament frumos, ca în timpul zilei, nu ca cel specific acelor care trăiesc în orgii, în beții, în imoralitate, în fapte ale depravării, în ceartă și în invidie. **14**Ci „să vă îmbrăcați” cu Stăpânul Isus Cristos și să evitați satisfacerea dorințelor naturii voastre umane păcătoase. **14** Să îl primiți bine între voi pe cel care este slab în credință; și să evitați disputele cu el. **2**De exemplu, unul crede că poate să mănânce orice. Dar altul, a cărui credință este slabă, are o alimentație vegetariană. **3**Cel care mănâncă (*și carne*), nu trebuie să desconsidere pe acela care nu mănâncă decât legume și fructe; iar cel care este vegetarian în alimentație, nu trebuie să îl condamne pe cel care mănâncă și carne; pentru că și el este acceptat de Dumnezeu. **4**Oare cine îți permite să condamni pe cel care este slujitorul altuia? Stăpânul lui este cel care decide dacă el este aprobat sau respins. Dar el va fi acceptat, pentru că Stăpânul îl va face să primească aprobare (*pentru decizia lui*). **5**Vă prezint acum un alt exemplu: unul crede că o zi este specială în raport cu altele, în timp ce altul consideră că toate au aceeași valoare. Fiecare trebuie să fie total convins în mintea lui (*cu privire la aceste evaluări*). **6**Cel care are o apreciere specială față de o anumită zi, procedează așa gândind că astfel Îl onorează pe Stăpân. Cel care mănâncă și carne, face acest lucru tot din respect pentru Stăpân; pentru că și el Îi mulțumește lui Dumnezeu pentru ce mănâncă, așa cum procedează și acela care nu consumă carne. **7**Și, de fapt, nimeni dintre noi nu trăiește pentru el și nici nu moare pentru el; **8**ci dacă trăim, facem acest lucru pentru Stăpân. Și dacă murim, o facem tot pentru El. Astfel, indiferent că trăim sau că murim, noi suntem ai Stăpânului. **9**Și de fapt, exact pentru acest scop a și murit Cristos: ca să poată fi Stăpân atât pentru cei morți, cât și pentru cei vii. **10**Având în vedere acest lucru, de ce îți permiți să îl condamni sau să îl desconsideri pe fratele tău (*care este mai slab în credință*)? Trebuie să știți că în final, toți vom sta în fața tronului de judecată al lui Dumnezeu! **11**Și se va întâmpla exact cum este scris în Scripturi: „Cât este de adevărat că Eu trăiesc – zice Iahve – atât de sigur este faptul că orice genunchi se va apleca în fața

Mea și orice om va vorbi cu limba lui despre Dumnezeu!” ¹²Deci fiecare dintre noi va fi direct responsabil pentru el personal atunci când va sta înaintea lui Dumnezeu! ¹³Să nu ne mai condamnăm unii pe alții; ci mai bine să concepem și să punem în aplicare metode pentru evitarea situațiilor în care un alt frate ar putea „să cadă” sau să păcătuiască din cauza noastră. ¹⁴Ca unul care sunt (*inclus*) în Stăpânul Isus, eu știu și sunt convins că în realitate, niciun aliment nu este „necurat”. Dar dacă cineva crede că un aliment este „necurat”, atunci va fi așa doar pentru el. ¹⁵Și totuși, dacă un asemenea frate al tău este afectat din cauza alimentației tale, nu mai trăiești în dragoste. Deci să nu accepți ca din cauza unei mâncări, să se ajungă la distrugerea fratelui tău pentru care a murit Cristos! ¹⁶Nu permite ca despre lucrurile bune pe care le faci, să apară interpretări negative din partea altora! ¹⁷De fapt, Regatul lui Dumnezeu nu se ocupă cu mâncarea și cu băutura; ci el este locul în care prin prezența Spiritul Sfânt, există dreptate, pace și bucurie. ¹⁸Cel care îl slujește pe Cristos trăind astfel, este agreat de Dumnezeu și respectat de (*ceilalți*) oameni. ¹⁹Deci scopul nostru să fie acela de a promova lucrurile care aduc pacea și care determină edificarea noastră (*spirituală*). ²⁰Astfel, prin decizia noastră cu privire la ce mâncăm, să nu distrugem ce a făcut Dumnezeu (*în viața altor oameni*). Deși toate alimentele sunt bune de consumat, este rău să mănânci ceva care îl determină pe altul „să cadă”! ²¹(*În aceste circumstanțe,*) este bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu faci nimic din tot ce ar putea face pe fratele tău „să cadă” (*în situația de a comite păcat*)! ²²Păstrează convingerea ta personală și pune-o în aplicare (*mâncând orice*) atunci când nu te vede nimeni cu excepția lui Dumnezeu. Cine reușește astfel să nu se condamne singur în timp ce face un lucru bun, este un om fericit! ²³Dar acela care nu are certitudinea că face un lucru bun, se simte condamnat atunci când mănâncă (*și carne*), pentru că el nu procedează astfel din convingere. Orice decizie care este luată fără să existe convingerea că ea reprezintă un lucru bun, înseamnă (*pentru acel om*) comiterea unui păcat. ¹⁵ Dar noi, care suntem maturi (*spiritual*), avem datoria să suportăm specificul celor imaturi și să nu luăm decizii care ar satisface doar convingerile noastre. ²Fiecare dintre noi trebuie să (*ajungă să*) fie agreat de ceilalți având în vedere binele și edificarea lor spirituală. ³De fapt, nici măcar Cristos nu a urmărit să Își satisfacă propriile Lui dorințe, ci a trăit exact cum este scris (*în Scripturi*): „Insulte celor care Te calomniau, au fost suportate de Mine.” ⁴Tot ce conțin Scripturile, a fost scris pentru instruirea noastră; și astfel, speranța pe care o avem, (*poate*) să fie susținută de răbdarea despre care vorbesc Scripturile și de încurajarea oferită de ele. ⁵Dumnezeul răbdării și al încurajării să vă ofere tuturor același mod de gândire care este în acord cu (*învățătura lui*) Cristos Isus. ⁶Și astfel, într-o unitate a inimii și a gurii, să Îl gloriificați împreună pe cel care este Dumnezeu și Tată al Stăpânului nostru numit Isus Cristos. ⁷Deci pentru a-I aduce glorie lui Dumnezeu, acceptați-vă unii pe alții exact cum v-a primit și Cristos pe voi. ⁸Ca să confirme adevărul lui Dumnezeu, Cristos a devenit un slujitor al celor circumciși; și astfel, cu El s-a întâmpat ce fusese promis

patriarhilor (*poporului evreu*), ⁹pentru ca celelalte națiuni să Îl glorifice pe Dumnezeu pentru mila pe care le-a acordat-o. Acest lucru este în concordanță cu Scriptura care spune: „De aceea, voi vorbi despre Tine printre celelalte națiuni și voi cânta cântece de laudă numelui Tău!” ¹⁰Există un alt text din Scriptură, unde citim astfel: „Bucurați-vă națiuni ale lumii împreună cu poporul Său!” ¹¹Apoi Scriptura mai spune: „Lăudați pe Iahve toate națiunile lumii! Toate popoarele să Îl laude!” ¹²Iar un alt text al Scripturii afirmă: „Va veni un descendent al lui Iese. Lui I se va oferi posibilitatea să conducă celelalte națiuni; și ele își vor pune speranța în El.” ¹³Dumnezeul speranței să vă umple cu toată bucuria și pacea pe care le facilitează credința; și astfel, speranța voastră să fie abundentă prin acțiunea remarcabilă a Spiritului Sfânt. ¹⁴Frații mei, sunt convins că și voi personal sunteți plini de bunătate, de toată cunoașterea și capabili să vă îndemnați (*corect*) unii pe alții. ¹⁵Și totuși, bazat pe harul lui Dumnezeu care mi-a fost oferit, v-am scris despre unele lucruri cu mai mult curaj, având în vedere că astfel vi le veți reaminti. ¹⁶Acest har care mi-a fost dat, m-a făcut slujitor al lui Cristos pentru celelalte națiuni. Față de ele, eu am această datorie de preot. Și mi-o îndeplinesc atunci când proclam Vestea Bună a lui Dumnezeu; iar aceste națiuni, prin acțiunea sfințitoare a Spiritului Sfânt, devin astfel un sacrificiu dedicat lui Dumnezeu, pe care El îl acceptă. ¹⁷Deci am motive să mă laud cu slujirea la care m-a chemat Dumnezeu în Isus Cristos. ¹⁸Dacă nu ar fi El Cel care face aceste lucruri prin mine, nu aș avea curajul să vorbesc despre niciunul dintre ele. Dar atât prin ce vorbesc, cât și prin ce fac, Cristos lucrează prin mine pentru aducerea celorlalte națiuni la ascultarea de El. ¹⁹Și acționează astfel atât prin forța (*de convingere a*) evidențelor și a miracolelor, cât și prin convingerea pe care o realizează Spiritul lui Dumnezeu în ei. Așa am reușit să proclam în toate zonele Vestea Bună a lui Cristos, începând din Ierusalim și până în Iliria. ²⁰Am avut permanent dorința să proclam această Vestea Bună acolo unde Cristos încă nu era cunoscut; ca să nu fiu ca acela care construiește pe temelia pusă de altul. ²¹Am vrut să procedez exact așa cum este scris: „Cei cărora nu li s-a vorbit despre El, vor vedea (*evidența existenței Lui*); iar cei care nu auziseră niciodată (*despre El*), vor înțelege (*că El există*).” ²²Deși de multe ori am vrut să vin la voi, să știți că din cauza acestei activități, nu am putut să vă vizitez până acum. ²³Dar acum mi-am terminat misiunea în aceste zone; și pentru că de mulți ani doresc să vin la voi, ²⁴intenționez să vă vizitez în timpul călătoriei mele spre Spania. Veți avea astfel oportunitatea să mă însoțiți până acolo, după ce mă voi bucura un timp împreună cu voi. ²⁵Dar acum mă duc la Ierusalim ca să îi ajut pe sfinții care sunt acolo; ²⁶pentru că cei din Macedonia și din Ahaia au avut inițiativa să ajute benevol pe săracii care sunt între sfinții din Ierusalim. ²⁷De fapt, prin decizia de a-i ajuta, ei își îndeplinesc datoria pe care o aveau față de aceștia. Vreau să spun că dacă celelalte națiuni au beneficiat de binecuvântările spirituale venite prin intermediul poporului evreu, și ele ar trebui să îi slujească acum pe evrei cu acele lucruri materiale cu care au fost binecuvântate. ²⁸Deci după ce îmi voi

îndeplini misiunea de a duce până la destinație aceste ajutoare, voi trece pe la voi în drumul meu spre Spania. **29**Știu că atunci când vă voi vizita, veți avea ocazia ca prin intermediul meu, să beneficiați de o binecuvântare completă. **30**Fraților, pentru Stăpânul nostru Isus Cristos și prin dragostea Spiritului, vă îndemn să luptați împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu. Astfel să vă rugați pentru mine, **31**cerând să fiu salvat de posibilele complicații pe care mi le-ar putea face necredincioșii din Iudeea; și (*doresc ca*) ce fac pentru sfinții din Ierusalim, să fie un ajutor acceptat și apreciat de aceștia. **32**Apoi, dacă îmi va permite Dumnezeu, voi avea oportunitatea să vin la voi cu bucurie și să ne înviorăm împreună. **33**Dumnezeul păcii să fie cu voi toți! Amin! **16** Să aveți grijă de sora noastră Fivi care este diaconiță a comunității creștinilor din Chencrea. **2**Vă recomand să o primiți cu atitudinea specifică sfinților care sunt (*incluși toți*) în Stăpânul nostru; și să îi oferiți ajutorul vostru în orice situație în care va avea nevoie de el, pentru că și ea a ajutat pe mulți, inclusiv pe mine. **3**Salutați pe Priscila și pe Acuila, partenerii mei care lucrează pentru Cristos Isus. **4**Ei sunt cei care și-au riscat viața pentru mine. Le mulțumesc (*și cu această ocazie*) nu numai eu, ci și toate celelalte comunități de creștini dintre națiunile lumii. **5**Salutați și pe cei care formează comunitatea creștinilor ce se adună în casa lor. Salutați pe prietenul meu iubit Epenet. El este primul din Asia care s-a convertit, venind la Cristos. **6**Salutați-o și pe Maria, cea care cu un mare efort a lucrat pentru voi! **7**Salutați-i pe Andronic și pe Iunia care au fost în închisoare împreună cu mine și care au o bună reputație între apostoli. Ei au venit la Cristos înaintea mea! **8**Salutați-l pe Ampilat care este prietenul meu iubit în (*aceeași relație cu*) Stăpânul nostru. **9**Salutați-l și pe Urban. El lucrează împreună cu noi pentru cauza lui Cristos. Salutați-l și pe Stacus, iubitul meu prieten. **10**Salutați-l pe Apeles. El a fost probat și a demonstrat că este un adevărat slujitor al lui Cristos. Salutați-i și pe cei care aparțin familiei lui Aristobul. **11**Salutați-l pe Ierodion, care este de aceeași naționalitate cu mine. Salutați-i și pe aceia din familia lui Narcis care sunt creștini! **12**Salutați-le pe Trifona și pe Trifosa care au făcut un mare efort lucrând pentru Stăpânul nostru! Salutați-o pe iubita Persis. Și ea a lucrat pentru Stăpân cu un mare efort personal. **13**Salutați-l pe Rufus care este ales de Stăpânul nostru. Salutați-o și pe mama lui, care a fost mamă și pentru mine! **14**Salutați-i pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patroba, pe Herma și pe toți frații care sunt împreună cu ei. **15**Salutați-i pe Filolog, pe Iulia, pe Nereus și pe Olimpia care este sora lui, ca și pe toți ceilalți sfinți care sunt împreună cu ei. **16**Salutați-vă unul pe altul cu o sfântă sărutare! Vă transmit salutări din partea tuturor comunităților lui Cristos! **17**Fraților, vă îndemn să fiți atenți la cei care produc dezbinări. Prin controversile legate de învățătura pe care ați primit-o, ei demonstrează că sunt împotriva acesteia. Să vă depărtați de acești oameni, **18**pentru că ei nu Îl slujesc pe Stăpânul nostru care se numește Cristos, ci doresc să își satisfacă propriile lor dorințe; și folosind un limbaj diplomat, îi înșală pe cei naivi... **19**Sunteți renumiți pentru ascultarea voastră. Toți au auzit despre ea; iar eu sunt bucuros să știu acest lucru despre voi. Vreau să fiți

înțelepți când este cazul să faceți ce este bine și să nu vă implicați deloc în ce este rău. ²⁰Dumnezeul păcii îl va strivi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Stăpânului nostru Isus Cristos să fie cu voi! ²¹Vă salută și Timotei, partenerul meu în această lucrare. Vă salută și Lucius împreună cu Iason și cu Sosipater. Ei sunt evrei ca mine. ²²Primiți salutări și din partea mea, cel care am redactat această epistolă. Mă numesc Tertius. Vă salut fiind în aceeași relație cu Stăpânul nostru ca și voi. ²³Vă transmite salutări și Gaius care este gazda mea și a întregii comunități de creștini (*de aici*). Sunteți salutați și de Erastus care este administratorul orașului. Primiți salutări și din partea fratelui nostru Quartus. ²⁴[Harul Stăpânului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți.] ²⁵Eu, (*Pavel*), predic despre Isus Cristos proclamând Vestea Bună a Celui care poate să vă întărească (*spiritual*). Pentru multe secole, această Vestă a fost un secret. ²⁶Dar ea a fost acum revelată tuturor națiunilor lumii și este confirmată de eternul Dumnezeu prin scrierile profetice, pentru ca aceste națiuni să o creadă și să asculte de El. ²⁷Acestui unic Dumnezeu înțelept să I se recunoască pentru eternitate gloria prin Isus Cristos!

Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni

1 Pavel, cel care, conform dorinței lui Dumnezeu, a fost chemat să fie apostol al lui Cristos Isus, împreună cu fratele Sosten, **2** pentru comunitatea lui Dumnezeu care este în Corint, formată din cei sfințiți în Cristos Isus și chemați să fie sfinți împreună cu toți cei care invocă în orice loc numele Stăpânului nostru și al lor – Isus Cristos. **3** Vă salutăm cu har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Stăpânul Isus Cristos. **4** Mulțumesc mereu Dumnezeului meu pentru voi având în vedere harul Său care v-a fost oferit în Cristos Isus. **5** Prin intermediul acestui har, voi ați fost îmbogățiți atât în vorbirea voastră, cât și în cunoașterea pe care o aveți. **6** Astfel, afirmațiile noastre despre Cristos au fost confirmate în voi. **7** Așteptând apariția Stăpânului nostru Isus Cristos, voi nu sunteți privați de niciun fel de dar spiritual. **8** El vă va susține cu forța Sa până la sfârșit; și nimeni nu vă va putea acuza în ziua Stăpânului nostru Isus Cristos. **9** Dumnezeu care este demn de încrederea voastră, v-a chemat la părtășia cu Fiul Său – Isus Cristos – Stăpânul nostru. **10** Fraților, vă îndemn în numele Stăpânului nostru Isus Cristos să trăiți într-o bună înțelegere între voi și să evitați dezbinările. Vă cer acest lucru ca să fiți uniți, urmărind toți același scop. **11** Să știți că cei care aparțin familiei Cloiei, mi-au relatat despre certurile care există între voi. **12** Concret, este vorba despre faptul că fiecare dintre voi este atașat unei grupări. Astfel, unul zice: „Eu sunt din grupul lui Pavel!”, iar altul spune: „Eu îl agreez (*mai mult*) pe Apolo!”. Unul pretinde că este al lui Chifa, iar altul se laudă că este al lui Cristos... **13** Oare a fost divizat Cristos? Sau să înțeleg că a fost crucificat Pavel pentru voi? Ați fost voi botezați în numele lui Pavel? **14** Îmi mulțumesc lui Dumnezeu că exceptând pe Crispus și pe Gaius, nu am botezat pe niciunul dintre voi! **15** Astfel, nimeni dintre toți ceilalți nu poate pretinde că a fost botezat în numele meu. **16** Îmi amintesc că am mai botezat și pe cei din familia Stefanei. Dar cu excepția acestora, nu știu să mai fi botezat pe altcineva. **17** De fapt, Cristos nu m-a trimis ca să botez, ci ca să predic Vestea Bună. Și pentru ca să nu fie anulată forța mesajului despre crucea Sa, El m-a desemnat să fac acest lucru evitând folosirea cuvintelor specifice înțelepciunii umane. **18** Cei care merg pe drumul distrugerii, consideră mesajul care vorbește despre cruce, ca fiind expresia unei nebunii. Dar pentru noi care suntem pe drumul salvării, crucea este forța lui Dumnezeu. **19** De fapt, în Scripturi este scris următorul text: „Voi distruge înțelepciunea filosofilor; și cei inteligenți vor fi frustrați.” **20** Unde este înțeleptul? Unde este omul care a învățat multe lucruri? Unde este cel care participă la dezbateri filosofice? Oare nu a retrogradat Dumnezeu înțelepciunea acestei lumi la nivelul de nebunie? **21** Prin înțelepciunea ei, lumea nu a putut să Îl cunoască pe Dumnezeu. Dar în acord cu înțelepciunea de care dispune, El a decis să salveze pe cei care cred atunci când se predică despre cruce – acest concept considerat stupid.

22Iudeii pretind că autenticitatea unui mesaj este demonstrată doar atunci când se întâmplă lucruri miraculoase. Grecii sunt oamenii care vor o demonstrație filosofică. **23**Dar noi predicăm prezentându-L pe Cristos care a fost crucificat; iar acest mesaj este o ofensă pentru evrei și o nebunie pentru celelalte națiuni. **24**Dar pentru cei (*care au fost*) chemați – indiferent că sunt evrei sau de altă naționalitate – Cristos este atât forța, cât și înțelepciunea lui Dumnezeu. **25**Și se întâmplă așa pentru că „nebulia” lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât capacitățile intelectuale ale oamenilor; iar așa-zisul punct slab al lui Dumnezeu este superior forței (*intelectuale a*) oamenilor! **26**Fraților, amintiți-vă că atunci când v-a chemat Dumnezeu, numai câțiva dintre voi erați considerați „înțelepți” conform standardului acestei lumi. Nu ați fost mulți nici cu o semnificativă influență (*în societate*) și nici nu proveneați din familii remarcabile. **27**Dar Dumnezeu a ales astfel exact acele lucruri pe care lumea le consideră ca fiind o nebunie, ca să îi facă de rușine pe acelea despre care ea spune că reprezintă înțelepciunea. El a ales lucrurile pe care lumea le consideră slabe, ca să facă de rușine pe cele considerate remarcabile. **28**Dumnezeu a ales (*să acționeze folosind*) lucrurile inferioare, nesemnificative și (*chiar*) considerate ca neavând nicio valoare, ca să le distrugă pe cele care sunt importante pentru lume. **29**El a făcut acest lucru pentru ca nimeni să nu mai pretindă că este justificat să se laude înaintea lui Dumnezeu. **30**Și datorită Lui, voi sunteți în Cristos. Dumnezeu L-a făcut pentru noi înțelepciune, dreptate, sfințire și răscumpărare, **31**pentru ca, în acord cu Scriptura, „cine se laudă, să se laude în Iahve”. **2** Fraților, atunci când am venit la voi, nu v-am vorbit despre misterul lui Dumnezeu folosind vocabularul înțelepciunii oamenilor; **2**pentru că scopul meu a fost să vi-L prezint doar pe Isus Cristos (*care a fost*) crucificat. **3**Iar când am apărut între voi, m-am prezentat ca un orator slab, timid și care se teme de un eventual eșec. **4**Atunci când v-am vorbit, mesajul meu nu a avut argumentele care se folosesc în înțelepciunea umană (*pentru a determina convingerea*); ci el a fost o demonstrație a Spiritului (*Sfânt*) și a forței (*Sale*). **5**S-a întâmplat așa pentru ca voi să vă fundamentați credința nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe forța lui Dumnezeu. **6**Totuși, pentru cei maturi, noi prezentăm lucrurile într-o formă de înțelepciune care nu este specifică liderilor (*filosofi ai*) acestei lumi care își pierd influența. **7**Ce prezentăm noi este acea înțelepciune secretă a lui Dumnezeu, pe care El o ascunsese încă dinainte de crearea lumii și o pregătise pentru gloria noastră. **8**Niciunul dintre liderii acestei lumi nu a cunoscut-o; pentru că dacă ar fi ajuns să o înțeleagă, nu ar fi crucificat pe Stăpânul gloriei. **9**Dar astfel se confirmă acel text din Scriptură care spune: „Pentru cei care Îl iubesc, Dumnezeu a pregătit lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și mintea nu și le-a imaginat.” **10**Dar El ni le-a revelat prin Spiritul Său care știe totul – chiar și cele mai profunde secrete ale lui Dumnezeu. **11**Nimeni nu cunoaște ce este într-un om cu excepția spiritului lui. În mod asemănător, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu cu excepția Spiritului Său. **12**Iar noi nu am primit spiritul lumii, ci Spiritul care vine

de la Dumnezeu – ca să putem cunoaște lucrurile pe care El ni le-a oferit prin harul Său. ¹³Atunci când vorbim despre ele, noi nu folosim cuvintele înțelepciunii umane. Spiritul Sfânt este Cel care ne învață cum să vorbim; și astfel comunicăm vorbind despre lucruri spirituale, celor care sunt spirituali. ¹⁴Dar omul care nu este spiritual, nu primește lucrurile Spiritului lui Dumnezeu. Pentru un astfel de om, ele sunt o nebunie; și nu le poate percepe semnificația, pentru că ele trebuie să fie judecate din punct de vedere spiritual. ¹⁵Dar omul spiritual poate judeca toate acele lucruri care nu pot fi subiectul unei judecăți (*strict*) umane. ¹⁶Scriptura confirmă: „Cine a avut vreodată acces la gândurile lui Iahve, ca să Îl poată învăța?” Totuși, noi avem gândirea lui Cristos! ³ Fraților, eu nu v-am putut vorbi ca unor oameni spirituali, ci ca unor oameni lumești care sunt „copii” în Cristos. ²Astfel, nu v-am oferit hrană consistentă, ci v-am hrănit cu „lapte”; pentru că nu puteați „digeră” altceva și nici acum nu puteți suporta „hrana solidă”. ³Acest lucru se întâmplă pentru că voi încă sunteți lumești. Când între voi există invidie și ceartă, oare nu demonstrați astfel că sunteți lumești și că vă comportați ca ceilalți oameni din lume? ⁴Atunci când cineva spune „Eu sunt (*admirator*) al lui Pavel!” iar altcineva zice „Eu sunt adeptul lui Apolo!”, oare nu vă comportați la fel ca ceilalți oameni? ⁵Cine este Apolo? Cine este Pavel? Ei sunt (*doar*) niște slujitori care v-au ajutat să credeți; și fiecare a lucrat cu abilitățile lui primite de la Stăpân. ⁶Eu am plantat sămânța, iar Apolo a udat-o; dar Dumnezeu a făcut ca ea să crească! ⁷Deci nici cel care însămânțează și nici acela care udă sămânța nu sunt (*atât de*) importanți; ci Dumnezeu, care facilitează creșterea ei. ⁸Cel care seamănă este egal cu cel care udă (*sămânța semănată*); și pentru participarea lor, fiecare va fi recompensat conform muncii lui. ⁹Deci noi lucrăm împreună cu Dumnezeu; iar voi sunteți „terenul” și „edificiul” Lui. ¹⁰În acord cu harul lui Dumnezeu care mi-a fost oferit, eu procedez ca un constructor competent. Astfel, am pus (*inițial*) „temelia”, iar altul „construiește” acum pe ea. Dar fiecare să fie atent la „construcția” lui. ¹¹De fapt, trebuie să știți că nimeni nu poate pune o altă „temelie” decât cea care deja există. Isus Cristos este această „temelie”! ¹²Cei care construiesc pe ea, pot folosi (*ca material de construcție*): „aur”, „argint”, „pietre prețioase”, „lemn”, „fân” și „paie”. ¹³Calitatea construcției fiecăruia va fi demonstrată în acea Zi (*specială*) prin testul focului. ¹⁴Dacă (*în urma acestei probe*) construcția lui va rezista, va fi recompensat; ¹⁵dar dacă ce a construit cineva va fi ars, acela își va pierde recompensa. Desigur, va fi salvat; dar el va fi ca unul care scapă din foc! ¹⁶Nu știți că noi suntem templul lui Dumnezeu și că Spiritul Său locuiește în noi? ¹⁷Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, va fi distrus de Dumnezeu, pentru că este (*vorba despre*) un templu sfânt; iar voi sunteți acel „templu”. ¹⁸Să nu vă înșelați singuri. Dacă cineva se consideră înțelept conform normelor acestei lumi, ar trebui să devină „nebun” ca să ajungă înțelept. ¹⁹Pentru Dumnezeu, înțelepciunea acestei lumi este o nebunie. De fapt, în Scripturi citim astfel: „El îi prinde pe ce înțelepți în capcana vicleniei lor.” ²⁰Un alt text spune: „Iahve știe că felul de gândire al

celor înțelepți este inutil.” ²¹Deci nimeni să nu se laude cu oameni; pentru că totul vă aparține, ²²indiferent că este vorba despre Pavel, Apolo sau Chifa. Beneficiați împreună atât de lume și de viață, cât și de moarte, atât de prezent cât și de viitor. Toate acestea sunt ale voastre; ²³iar voi sunteți ai lui Cristos și El este al lui Dumnezeu. ⁴ Deci noi ar trebui să fim considerați ca niște slujitori ai lui Cristos, căroră Dumnezeu le-a încredințat secretele Sale. ²Iar celor care au fost astfel desemnați ca administratori, li se cere să demonstreze (*prin fapte*) că sunt demni de încrederea care li s-a acordat. ³Eu nu sunt preocupat de evaluarea pe care mi-o faceți voi sau de aceea pe care mi-ar face-o un tribunal omenesc. Nu mă condamn singur, ⁴pentru că nu am nimic să îmi reproșez. Și totuși, acest lucru nu înseamnă că sunt (*total*) nevinovat. Dumnezeu este Cel care mă judecă! ⁵Deci să nu vă grăbiți să faceți nicio evaluare (*finală*) înainte de venirea Stăpânului. El va pune în evidență lucrurile ascunse și va arăta care au fost, de fapt, motivațiile faptelor. Abia atunci, Dumnezeu va decide gloria pe care o va acorda fiecăruia. ⁶Fraților, am vorbit astfel dându-ne ca exemplu pe mine și pe Apolo, ca să vă învățăm ce înseamnă „Să nu depășim limitele stabilite de cuvintele scrise!” Am vrut să vă spun că nimeni să nu se laude (*ostentativ*) cu cineva împotriva altuia. ⁷Și, de fapt, cine are curajul să afirme că este mai bun decât alții? Ai oare ceva care să nu îți fi fost dat? Și dacă ce ai nu provine de la tine ci ți-a fost oferit, de ce te lauzi ca și cum acele lucruri ar origina din tine? ⁸Considerați că aveți deja tot ce vă trebuie! Sunteți bogați! Ați ajuns să governați fără noi! Eu doresc să fiți stăpâni în adevăratul sens al cuvântului, ca să putem governa și noi împreună cu voi. ⁹Dar constat că Dumnezeu a dat apostolilor ultimul loc – ca unor condamnați la moarte. Noi, apostolii, am devenit protagoniștii unui spectacol (*în arenă*) oferit publicului. Suntem priviți atât de îngeri, cât și de oameni. ¹⁰În timp ce noi suntem (*considerați*) nebuni pentru Cristos, voi sunteți înțelepți în Cristos. Noi suntem fără energie, iar voi aveți forță. Vouă vi se acordă onoare, iar noi suntem desconsiderați. ¹¹Chiar și acum suntem flămânzi și suferim de sete. Nu avem îmbrăcăminte adecvată, suntem bătuiți și fără locuință. ¹²Ne întreținem lucrând cu mâinile noastre. Când suntem blestemați, binecuvântăm; iar când suntem persecutați, suportăm ce ni se face, fără să protestăm. ¹³Când suntem defăimați, scoatem în evidență aspectele pozitive din viața celor care ne bârfesc. Până acum am ajuns ca gunoiul acestei lumi și (*suntem tratați*) ca ultimii oameni ai societății... ¹⁴Nu fac aceste afirmații scrise ca să vă produc rușine, ci ca să vă ofer niște sfaturi ca unor copii pe care îi iubesc. ¹⁵De fapt, chiar dacă ați avea zece mii de învățători în ce privește doctrina despre Cristos, eu sunt unicul tată al vostru; pentru că în ce privește relația voastră cu El, prin faptul că (*am fost primul care*) v-am adus Vestea Bună, eu v-am devenit tată. ¹⁶Deci vă încurajez să urmați exemplul meu! ¹⁷Acesta este motivul pentru care l-am trimis pe Timotei, care este fiul meu iubit și consecvent în relația lui cu Stăpânul (*nostru*). El vă va aminti despre ce mă reprezintă în Cristos Isus, în acord cu învățătura pe care o ofer eu tuturor comunităților creștinilor. ¹⁸Unii dintre voi

au devenit aroganți și se comportă ca și cum eu nu aș mai veni la voi. ¹⁹Dar dacă Stăpânul va fi de acord, voi reveni curând. Atunci vreau să văd nu vorbele, ci autoritatea celor care manifestă aroganță. ²⁰Voi proceda așa, pentru că Regatul lui Dumnezeu nu se bazează pe cuvinte, ci pe autoritate. ²¹Ce preferați – să vin la voi cu nuiua, sau cu dragoste și cu un spirit blând? **5** Este deja cunoscută imoralitatea care există între voi – o imoralitate care nu se practică nici chiar între păgâni! Desigur, mă refer la acel om care are relații sexuale cu soția tatălui lui. ²Și totuși, în loc să vă întristați, voi v-ați lăudat (*cu omul care a făcut acest lucru*)... În mod normal, ar fi trebuit să îl excludeți dintre voi! ³Deși din punct de vedere fizic eu nu am fost acolo, în spiritul meu am fost prezent; și deja l-am condamnat pe cel care a făcut această faptă – ca și cum aș fi fost între voi. ⁴Atunci când vă veți aduna în numele Stăpânului nostru numit Isus, în spirit sunt și eu împreună cu voi. Bazați pe autoritatea Stăpânului nostru numit Isus, ⁵dați astfel în mâna Satanei pe acest om pentru distrugerea corpului, pentru ca spiritul lui să fie salvat în ziua (*revenirii*) Stăpânului. ⁶Faptul că voi vă lăudați (*acum*), nu este ceva bun. Nu știți că puțină drojdie are efect pentru întreaga cantitate de cocă, făcând-o să crească în volum? ⁷Eliminați deci vechea „drojdie”, ca să fiți (*ca*) o „cocă” nouă, fără (*acea*) „drojdie”, așa cum este statutul vostru. Vă cer acest lucru pentru că deja Cristos, Mielul nostru de Paște, a fost sacrificat! ⁸Deci să participăm la această sărbătoare nu cu vechea „drojdie”, nici cu cea a urii și a răutății, ci cu „pâini făcute fără drojdie”, adică trăind în sinceritate și în adevăr. ⁹V-am scris în epistola mea (*anterioară*) să nu aveți nicio relație cu oamenii imorali. ¹⁰Dar nu am vrut să spun că prin această cerință am vorbit despre oamenii acestei lumi care sunt imorali, lacomi de bani, hoți sau idolatri. Dacă aș fi pretins acest lucru referindu-mă la ei, ar fi însemnat că vă cer să vă izolați de lume. ¹¹Eu am vrut de fapt să vă spun că trebuie să nu aveți niciun fel de relații cu cel care deși se numește „frate”, este imoral din punct de vedere sexual, lacom, idolatru, calomniator, bețiv sau înșelător. Cu un asemenea om nu trebuie nici să mâncați! ¹²De fapt, ce drept am eu să judec pe cei care nu fac parte din comunitatea creștinilor? În același timp, este datoria voastră să îi judecați pe cei care aparțin ei! ¹³Pe cei din exteriorul acestei comunități, îi va judeca Dumnezeu. Dar voi (*trebuie acum să-l*) dați afară pe acel om rău! **6** Atunci când cineva are o dispută cu altul, cum își permite el să apeleze la tribunal, unde cazul lui este judecat de necredincioși? Și de ce nu solicită sfinților rezolvarea acestei probleme? ²Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, nu sunteți capabili să rezolvați aceste mici dispute? ³Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Atunci oare nu putem să judecăm lucruri care aparțin vieții de pe pământ? ⁴De ce vă duceți cu disputele voastre în fața celor care nu aparțin comunității voastre creștinești? ⁵Este rușinea voastră dacă am ajuns să vă pun aceste întrebări! Oare nu este între voi nimeni suficient de înțelept ca să poată rezolva neînțelegerile dintre frați? ⁶Constat că un frate merge să se judece cu un alt frate înaintea necredincioșilor! ⁷Chiar faptul că există procese între voi, reprezintă o

deficiență pe care o aveți! De ce nu preferați să renunțați la proces, suportând nedreptatea sau paguba? ⁸Dar voi sunteți cei care nedreptățiți chiar pe frații voștri... ⁹Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu? Să nu vă faceți iluzii; pentru că nici imoralii sexual, nici idolatrii, nici cei care comit adulter, nici prostituții, nici homosexualii ¹⁰nici hoții, nici bețivii, nici calomniatorii, nici cei care comit abuzuri – nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu! ¹¹În trecut, unii dintre voi ați fost așa; dar ați fost curățați și ați fost sfințiți, ați fost considerați acceptabili în numele Stăpânului Isus Cristos și prin Spiritul Dumnezeului nostru. ¹²Toate lucrurile îmi sunt permise, dar nu toate îmi sunt utile. Toate îmi sunt permise, dar nimic nu trebuie să devină stăpânul meu. ¹³Hrana este pentru stomac și stomacul este făcut să primească hrană; iar Dumnezeu le va distruge pe amândouă. Dar corpul nu este făcut pentru imoralitate sexuală! Ci el este făcut pentru Stăpân(*ul nostru*), iar El există pentru corp. ¹⁴Și Dumnezeu care l-a înviat pe Stăpânul nostru, va învia și corpurile noastre prin forța Sa. ¹⁵Nu știți că aceste corpuri ale noastre sunt părți componente ale („*Organismului*”) lui Cristos? În acest caz, oare este normal să iau o parte din acest Organism al lui Cristos și să îl fac participant în acte sexuale cu o prostituată? Nu; este inadmisibil! ¹⁶Nu știți că cel care trăiește actul sexual cu o prostituată, este un singur corp cu ea? De fapt, așa este scris: „Cei doi vor fi un singur corp.” ¹⁷Dar cel care se unește cu Stăpânul, devine un singur spirit cu El. ¹⁸Fugiți de imoralitatea sexuală! Oricare dintre toate celelalte păcate pe care le face omul, nu îi afectează corpul. Dar cel care comite imoralitate sexuală, păcătuiește împotriva corpului lui. ¹⁹Nu știți oare că templul Spiritului Sfânt este tocmai corpul vostru în care locuiește El, fiind pus acolo de Dumnezeu? Și nu știți că voi nu mai sunteți ai voștri? ²⁰Ați fost cumpărați cu un preț. Deci onorați-L pe Dumnezeu prin ce faceți și cu corpul vostru! **7** Referitor la ce mi-ați scris, răspunsul meu este acesta: ar fi (*mai*) bine pentru un bărbat să nu se căsătorească. ²Dar având în vedere faptul că în acest caz există pericolul imoralității sexuale, fiecare bărbat să aibă soția lui; și fiecare femeie să aibă soțul ei. ³Soțul să își îndeplinească față de soția lui datoria referitoare la relațiile intime dintre ei; și soția să aibă aceeași atitudine față de soț. ⁴Vă cer acest lucru pentru că (*în acest aspect*) nu soția este stăpâna corpului ei, ci soțul. În același timp, nici soțul nu este stăpânul corpului lui, ci soția. ⁵Să nu vă refuzați unul altuia îndeplinirea datoriei de soț în ce privește relațiile intime, exceptând cazul în care ați decis împreună ca pentru un (*scurt*) timp să vă dedicați [postului și] rugăciunii. Apoi, ca să evitați ispita Satanei care exploatează lipsa voastră de autocontrol, să aveți din nou relațiile sexuale (*normale*). ⁶Ce v-am spus acum, nu reprezintă o poruncă din partea mea, ci mi-am permis să vă fac o sugestie. ⁷De fapt, eu aș vrea ca toți oamenii să fie (*fără partener de căsnicie*) ca mine. Dar fiecare are darul lui, oferit de Dumnezeu. Astfel, unul are acest dar, iar altul are alt dar. ⁸Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine pentru ei să rămână necăsătoriți – exact cum sunt eu. ⁹Dar dacă nu se pot opune nevoii de a avea relații sexuale cu cineva de sex opus, să se căsătorească! Este mai bine să

procedeze așa, decât să fie chinuiți de această necesitate. ¹⁰Pentru cei căsătoriți, nu eu sunt cel care vă poruncește, ci chiar Stăpânul: soția să nu se despartă de soțul ei. ¹¹Dacă se desparte, să rămână fără bărbat sau să revină la soțul ei și să se împace cu el. Și nici soțul nu trebuie să divorțeze de soția lui. ¹²Pentru ceilalți nu am ceva deja poruncit de Stăpân, ci vă spun eu cum să procedați. Dacă un frate are soția necredincioasă și ea dorește să trăiască în continuare cu el, să nu divorțeze. ¹³Și dacă soțul necredincios al unei femei (*credincioase*) dorește să trăiască în continuare cu ea, să nu divorțeze de el. ¹⁴Soțul care nu este credincios, este „sfințit” prin soția lui (*credincioasă*); iar soția necredincioasă este „sfințită” prin soțul ei care este un frate (*credincios*). Dacă acest lucru nu ar fi adevărat, copiii voștri nu ar fi curați; dar astfel ei sunt „sfinți”! ¹⁵Dacă partenerul necredincios vrea să divorțeze, poate să facă acest lucru. În această situație, fratele sau sora nu (*mai*) sunt legați (*prin obligația de a-și îndeplini datoria de soț față*) de fostul partener. Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace. ¹⁶Mă adresez acum soției: de fapt, ce garanție ai că îți vei salva soțul (*necredincios*)? Același lucru este valabil și pentru soț: știi oare cu certitudine că îți vei salva soția (*care este necredincioasă*)? ¹⁷Totuși, fiecare să trăiască rămânând în locul pe care i l-a desemnat Dumnezeu. Aceasta este porunca pe care am dat-o tuturor comunităților de creștini. ¹⁸De exemplu, dacă cineva era circumcis atunci când a fost chemat, să nu ascundă acest lucru. Dacă altcineva nu era circumcis când a fost chemat, să nu se (*mai*) circumcidă. ¹⁹A fi sau a nu fi circumcis, nu reprezintă nimic semnificativ. Ce contează este practicarea ascultării de poruncile lui Dumnezeu! ²⁰Fiecare ar trebui să rămână așa cum era atunci când a fost chemat de Dumnezeu. ²¹Dacă erai sclav atunci când ai fost chemat, să nu te neliniștești din cauza acestui statut. Dar dacă poți, folosește oportunitatea de a deveni om liber. ²²Cel care era sclav atunci când a fost chemat, a devenit liber în relația lui cu Stăpânul. Iar cel care avea statutul de om liber când a fost chemat, a devenit sclavul lui Cristos! ²³Voi ați fost cumpărați cu un preț. Refuzați să deveniți sclavi ai (*doctrinelor*) oamenilor! ²⁴Fraților, indiferent de statutul pe care l-a avut fiecare când a fost chemat, să rămâneți sub autoritatea lui Dumnezeu! ²⁵Referitor la virgine, nu am vreo poruncă din partea Stăpânului (*pe care El să fi dat-o*). Dar pentru că în raportul meu cu voi am statutul de om credibil căruia Stăpânul i-a dat posibilitatea să beneficieze de mila Sa, vă dau un sfat. ²⁶Consider că având în vedere necazurile acestor vremuri, este mai bine pentru fiecare să rămână la fel ca până acum. ²⁷Vreau să spun că dacă ești căsătorit, nu trebuie să divorțezi; iar dacă ești necăsătorit, nu trebuie să îți cauți soție. ²⁸Dar dacă te căsătorești, nu păcătuiești. Și dacă o fată virgină se căsătorește, nu comite păcat. Totuși, cei doi care formează astfel o familie în aceste vremuri, se vor confrunta cu necazurile specifice vieții de pe pământ; iar eu doresc să vă conving să le evitați. ²⁹Fraților, vreau să spun că timpul aproape a expirat; și în consecință, cei care sunt căsătoriți ar trebui să trăiască la fel ca atunci când nu ar fi căsătoriți. ³⁰Cei care plâng, ar trebui să se comporte ca și cum acest lucru nu

ar fi adevărat pentru ei; cei care se bucură, ar trebui să procedeze ca cei care nu au această stare sufletească; iar cei care cumpără anumite lucruri, trebuie să trăiască exact ca atunci când nu ar fi proprietarii de drept ai lor. ³¹Cei care se folosesc de anumite lucruri ale lumii, ar trebui să se comporte ca atunci când ele nu ar avea importanță pentru ei. De fapt, lumea împreună cu specificul ei de acum, reprezintă ceva efemer. ³²Eu vreau ca voi să trăiți fără să vă complicați viața. Un bărbat necăsătorit, este preocupat de lucrurile Stăpânului; și astfel, va urmări să înțeleagă ce trebuie să facă pentru a fi agreat de El. ³³Dar cel căsătorit este preocupat cu lucrurile specifice lumii; și urmărește să placă soției lui. ³⁴Astfel, interesele lui sunt împărțite. În mod asemănător, femeia necăsătorită și cea care este virgină, se preocupă cu lucrurile Stăpânului, urmărind sfințenia atât din punct de vedere fizic, cât și în spirit. Dar femeia căsătorită este preocupată cu lucrurile lumii; și astfel, urmărește (și) să fie agreată de soțul ei. ³⁵Vă spun aceste lucruri având ca scop nu impunerea de (noi) restricții, ci binele vostru; pentru ca să trăiți într-o dedicare fără rezerve față de Stăpân. ³⁶Dar dacă cineva consideră că nu este corect să rămână logodit peste limita maximă admisibilă, să procedeze cum vrea. Nu păcătuiește prin faptul că se căsătorește! ³⁷Dar oricine nu are asemenea obligație (*determinată de logodnă*) și a decis în urma convingerilor din inima lui să se abțină din punct de vedere sexual și să nu se căsătorească, procedeză bine. ³⁸Deci (*în aceste circumstanțe*) cine se căsătorește cu logodnica lui, face un lucru bun; iar cine nu se căsătorește, face un lucru și mai bun! ³⁹O femeie rămâne obligatoriu soția bărbatului cu care este căsătorită, atât timp cât trăiește el. Dar dacă îi moare soțul, ea este liberă să se recăsătorească cu cine dorește, cu condiția ca cei doi să aparțină Stăpânului. ⁴⁰Dar ar fi mult mai fericită dacă ar rămâne văduvă. Aceasta este părerea mea; și cred că și eu am Spiritul lui Dumnezeu. **8** Referitor la carnea oferită idolilor în urma sacrificării animalelor, știm că toți suntem informați. Dar deținerea informațiilor produce aroganță, în timp ce dragostea edifică. ²Cine crede că știe ceva, încă nu a ajuns să cunoască atât cât ar trebui cunoscut. ³Dar dacă cineva Îl iubește pe Dumnezeu, este remarcat de El. ⁴Revenind la discuția despre mâncatul cărnii rezultate în urma sacrificării animalelor ca ofrande pentru idoli, noi știm că niciunul dintre aceștia nu există în realitate ca zei. De fapt, există un singur Dumnezeu. ⁵Desigur, oamenii acceptă ideea că există mulți „dumnezei” și „stăpâni” atât în cer, cât și pe pământ. ⁶Totuși, pentru noi nu există decât un singur Dumnezeu. Acesta este Tatăl de la care provin toate lucrurile și pentru care trăim și noi. Există, de asemenea, un singur Stăpân. El este Isus Cristos, prin care sunt în existență toate lucrurile și prin care trăim și noi. ⁷Dar nu toți cunosc aceste lucruri. Și astfel, sunt unii care mănâncă din acea carne pe care în trecut o dedicau idolilor. Pentru că sunt familiarizați cu aceste practici, se simt condamnați de propria lor conștiință care este slabă. ⁸Dar, de fapt, nu ce mâncăm ne face acceptabili pentru Dumnezeu. Dacă nu mâncăm, nu avem nicio pierdere; iar dacă mâncăm (*din această carne*), nu câștigăm nimic! ⁹Dar fiți atenți la cei slabi.

Nu folosiți libertatea voastră într-un mod care îi determină pe ei să păcătuiască. ¹⁰Să presupunem că tu, care ești corect informat, vei mânca din carnea oferită idolilor într-un templu dedicat lor. Atunci, cel care are o conștiință slabă, se va simți condamnat de ea atunci când îți urmează exemplul. ¹¹Astfel, din cauza cunoștințelor tale, cel slab va fi distrus, deși el este un frate pentru care a murit Cristos... ¹²Atunci când determinați astfel pe frați să păcătuiască, de fapt voi vă faceți vinovați de păcat față de Cristos. ¹³Acest fapt explică decizia pe care o voi lua în acest caz. Dacă fratele meu cade în păcat din cauza alimentației mele, nu voi mânca niciodată carne (*în prezența lui*), ca să nu îl determin să păcătuiască. ⁹ Oare nu sunt eu (*un om*) liber? Sau îmi contestă oare cineva statutul de apostol? Eu L-am văzut pe Isus, Stăpânul nostru. Și prin existența voastră (*ca și comunitate de creștini*) îmi este confirmată lucrarea de apostol. ²Dacă alții nu pot constitui o dovadă cu privire la statutul meu de apostol, voi sunteți sigiliul pus pe acest statut. ³Vă prezint acum argumentul cu care mă apăr împotriva celor care mă acuză: ⁴Oare nu avem și noi dreptul să mâncăm și să bem? ⁵Sau ne este interzis cumva dreptul de a călători având fiecare soția lui creștină, așa cum fac apostolii Stăpânului și Chifa? ⁶Eu și Barnaba suntem oare o excepție, neavând dreptul să trăim din ce se oferă pentru lucrarea noastră (*misionară*)? ⁷Cine a fost vreodată în armată pe cheltuiala lui? Cine plantează o vie fără ca apoi să (*aibă dreptul legitim să*) mănânce din strugurii ei? Sau oare cine își permite să păstorească o turmă fără să bea din laptele pe care îl produc oile ei? ⁸Fac aceste afirmații doar ca să prezint o opinie omenească, sau aceasta este și părerea legii (*mozaice*)? ⁹În legea lui Moise găsim următorul text: „Să nu legi gura bouului atunci când treieră.” Oare (*doar*) despre boi vorbește Dumnezeu acolo? ¹⁰Nu cumva vorbește și cu privire la noi? Ba da! De fapt, acest text are aplicație în cazul nostru. Atât cel care ară terenul, cât și cel care treieră recolta, trebuie să lucreze cu speranța că vor fi beneficiarii ei. ¹¹Dacă noi „am semănat” între voi din punct de vedere spiritual, oare este ceva anormal să beneficiem de o susținere materială din partea voastră? ¹²Dacă acordați acest drept altora, oare nu suntem cu atât mai justificați să îl avem și noi? Și totuși, nu ne-am folosit de el... Și suportăm astfel toate consecințele acestei decizii, ca să nu obstrucționăm în vreun fel Vestea Bună a lui Cristos. ¹³Nu știți că cei care fac slujba în Templu, primesc din el hrana de care au nevoie? În mod semănător, cei care slujesc la altar, primesc o parte din carnea animalelor sacrificate acolo. ¹⁴Conform acestui principiu, Stăpânul a decis ca cei care predică Vestea Bună, să trăiască din recompensa acordată pentru această muncă! ¹⁵Dar eu am renunțat la aceste drepturi; și nu vreau să considerați că vă scriu acum cu scopul de a mi le revendica. Mai bine aș muri decât să îmi ia cineva această posibilitate de a mă lăuda. ¹⁶Atunci când proclam Vestea Bună pe care, oricum, trebuie să o prezint, nu am dreptul să mă laud. Și sunt într-un mare pericol dacă nu predic Vestea Bună! ¹⁷Dacă aș predica-o (*doar*) din proprie inițiativă, aș avea dreptul la o recompensă. Dar dacă predic pentru că mi s-a cerut acest lucru, înseamnă că este vorba despre responsabilitatea

îndeplinirii unei datorii care mi-a fost încredințată. **18**În acest caz, care este recompensa mea? Sunt recompensat (*doar*) cu satisfacția că atunci când proclam Vestea Bună, fac acest lucru fără să profit de drepturile mele corespunzătoare acestei munci. **19**Deși sunt liber față de toți, am devenit sclavul tuturor, ca să îi câștig pe cât mai mulți. **20**Astfel, în raportul meu cu iudeii, m-am comportat ca un iudeu – urmărind câștigarea iudeilor. Față de cei care erau subordonați legii (*mozaice*), m-am prezentat ca unul dintre ei. Chiar dacă eu nu mai practic acum subordonarea față de această lege, am procedat așa pentru ca să îi pot câștiga (*pentru Cristos*) pe cei care (*încă mai*) vor să o respecte (*fără El*). **21**În relația pe care am avut-o cu cei care nu respectă legea (*mozaică*), am fost ca unul care o ignoră la fel ca ei. Acest lucru nu înseamnă că sfidez legea lui Dumnezeu; pentru că, de fapt, eu ascult de legea lui Cristos. Dar am avut această atitudine față de ei, doar ca să îi câștig (*pentru Cristos*) și pe cei care nu respectă legea (*mozaică*). **22**Cu cei slabi (*în credință*) m-am comportat la nivelul lor, intenționând să îi câștig și pe ei. M-am identificat (*temporar*) cu toate categoriile de oameni, pentru ca astfel să pot contribui la salvarea unora dintre ei. **23**Fac toate aceste lucruri din cauza Vestii Bune, pentru a fi și eu beneficiarul (*implicațiilor*) ei. **24**Nu știți oare că dintre toți cei care participă la o competiție sportivă, numai unul câștigă premiul? Să alergați deci astfel încât să fiți câștigătorii lui! **25**Pentru a primi (*ca premiu*) o coroană care nu durează mult timp, concurenții acceptă (*anticipat*) să se abțină de la multe lucruri. Dar noi să le urmăm exemplul (*autodisciplinei*) pentru o coroană care nu se va usca niciodată! **26**Astfel, eu mă prezint în fața voastră nu ca unul care aleargă fără scop, sau ca cel care nu își nimerește adversarul și dă cu pumnul în aer. **27**Mă lupt având un strict control al „corpului” meu și mi-l subordonez; pentru ca după ce am predicat altora (*despre „regulamentul” acestei „competiții”*), să nu ajung chiar eu însumi în situația de a fi descalificat. **10** Fraților, nu vreau să nu vă informez despre faptul că strămoșii noștri (*evrei*) au fost toți sub nor și că au trecut toți prin mare. **2**Toți s-au identificat cu Moise prin „botezul” trecerii lor împreună prin mare și au beneficiat de efectele aceluși nor. **3**Toți au mâncat aceeași mană spirituală **4**și toți au consumat aceeași băutură spirituală; pentru că au băut din acea stâncă spirituală care era Cristos. **5**Și totuși, cei mai mulți dintre ei nu au fost agreați de Dumnezeu. Din acest motiv, au murit în deșert. **6**Aceste lucruri care s-au întâmplat, sunt exemple pentru noi, ca (*să învățăm*) să nu dorim și noi lucrurile rele pe care le-au dorit ei. **7**Concret, să nu vă închinați idolilor așa cum au făcut ei. Scriptura spune că „Oamenii s-au așezat să mănânce și să bea; apoi s-au ridicat să danseze” (*în cinstea idolului*). **8**Să nu comitem imoralități sexuale ca cei douăzeci și trei de mii care au murit într-o singură zi (*pentru acest păcat*). **9**Să nu Îl testăm pe Dumnezeu, așa cum au făcut cei care au fost omorâți apoi de mușcăturile șerpilor. **10**Să nu protestați așa cum au făcut cei care au fost omorâți de îngerul distrugător. **11**Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie niște exemple; și au fost scrise pentru noi care trăim la finalul secolelor. **12**Deci acela care consideră că stă în picioare, să

fie atent să nu cadă! **13**Până acum nu ați fost confrunțați cu nicio ispită care să nu fie specifică oamenilor. Iar Dumnezeu este credincios; și nu va permite să fiți ispitiți mai mult decât puteți rezista. Ci împreună cu ispita, El a pregătit și posibilitatea de scăpare, pentru ca astfel să îi puteți rezista. **14**Deci, dragii mei, fugiți de închinarea la idoli! **15**Vă vorbesc ca unor oameni înțelepți. Judecați singuri ce vă spun! **16**„Paharul binecuvântării” pentru care mulțumim (*în rugăciune*), nu reprezintă el oare faptul că toți beneficiem de sângele lui Cristos? Iar pâinea pe care o rupem, nu vorbește oare despre beneficiul nostru comun care a rezultat din sacrificarea corpului (*fizic al*) lui Cristos? **17**Toți mâncăm dintr-o singură pâine; și acest fapt corespunde realității: noi toți împreună formăm un singur organism. **18**Priviți la poporul Israel: cei care mănâncă din carnea animalelor sacrificate, sunt în legătură directă cu altarul. **19**Deci vreau să spun oare că are vreo valoare carnea sacrificată idolilor? Sau v-am comunicat cumva ideea că idolul semnifică ceva? **20**Nu! Ci vreau să spun că animalele sacrificate de păgâni, sunt oferite nu lui Dumnezeu, ci demonilor. Iar eu nu vreau ca voi să vă implicați astfel în lumea demonilor. **21**Nu puteți servi în același timp din paharul Stăpânului și din cel care este al demonilor. Nu puteți participa atât la masa Stăpânului, cât și la cea a demonilor. **22**Avem oare curajul să provocăm gelozia Lui? Avem noi o forță mai mare decât Stăpânul nostru? **23**Toate lucrurile sunt permise, dar nu toate sunt utile. Toate sunt permise, dar nu toate edifică (*spiritual*). **24**Nimeni să nu urmărească propriile lui interese; ci fiecare să fie preocupat de interesele celuilalt. **25**Puteți mânca orice fel de carne care se vinde în piață, fără să întrebați de unde este adusă. Deci să nu aveți dubii din partea conștiinței, neștiind dacă este bine să fie mâncată. **26**De fapt, (*Scriptura spune că*) „pământul, împreună cu tot ce există pe el, este al lui Iahve”. **27**Dacă vreun necredincios vă invită să serviți masa la el și acceptați invitația lui, să mâncați orice vă va servi acolo. Să nu puneți vreo întrebare (*legată de proveniența mâncării*) din cauza conștiinței. **28**Dar dacă cineva vă spune despre o anumită mâncare că provine din alimentele dedicate idolilor, atunci să nu o mâncați. Să procedați așa din cauza celui care a făcut această precizare și din cauza conștiinței. **29**Desigur, mă refer nu la conștiința voastră, ci la a celuilalt. Nu am motive să accept ca libertatea mea să fie condamnată de conștiința altuia. **30**Dacă eu mulțumesc (*lui Dumnezeu*) pentru ce mănânc, de ce să fiu condamnat (*de altul*) pentru consumarea acelor alimente? **31**Deci indiferent că mâncați, că beți sau că faceți orice altceva, totul să fie făcut pentru gloria lui Dumnezeu. **32**Să trăiți într-un mod care să elimine orice posibilitate de a ofensa atât pe iudei și pe greci, cât și pe cei din comunitatea lui Dumnezeu. **33**Și eu îmi dau interesul să procedez la fel, încercând să fiu acceptat de toți; și astfel nu urmăresc interese personale, ci pe ale altora, pentru ca ei să fie salvați. **11** Urmați exemplul meu, așa cum și eu urmez exemplul lui Cristos. **2**Vă laud având în vedere faptul că totdeauna vă amintiți de mine; și astfel continuați să trăiți în acord cu învățăturile pe care vi le-am dat. **3**Dar vreau să (*mai*) știți despre Cristos că El este Capul oricărui bărbat. În același mod,

bărbatul (*căsătorit*) este capul femeii (*care este soția lui*); iar Dumnezeu este Capul lui Cristos. **4**Orice bărbat care se roagă sau care profetește cu capul (*lui fizic*) acoperit, își desconsideră Capul lui (*care este Cristos*). **5**Și orice femeie care se roagă sau care profetește cu capul neacoperit, își desconsideră capul (*familiei care este bărbatul ei*); pentru că ea se comportă la fel ca aceea care s-a ras pe cap. **6**Dacă femeia (*căsătorită*) nu are capul ei (*fizic*) acoperit, poate și să își taie părul. Dar dacă este rușine pentru o femeie (*căsătorită*) să fie tunsă sau rasă pe cap, atunci să și-l acopere. **7**Bărbatul este imaginea și gloria lui Dumnezeu; iar femeia este gloria bărbatului. Având în vedere acest fapt, un bărbat nu este obligat să își acopere capul. **8**De fapt, nu bărbatul a fost făcut din femeie, ci invers; **9**și nu a fost creat bărbatul după ce deja exista femeia, ci ea a fost făcută pentru bărbat, după ce fusese el creat. **10**Acest fapt explică de ce femeia trebuie să își acopere capul fizic, ca un simbol al trăirii ei în subordonare față de soț. Ea mai trebuie să facă acest lucru și din cauza îngerilor. **11**Totuși, în relația cu Stăpânul (*nostru*), femeia (*căsătorită*) nu este considerată ca existând separat față de bărbatul care este soțul ei. În același mod, bărbatul nu există fără femeie. **12**Vreau să spun că dacă inițial femeia a provenit din (*coasta unui*) bărbat, ulterior orice bărbat care a existat pe pământ, a provenit dintr-o femeie care l-a născut. Și tot acest proces provine de la Dumnezeu. **13**Judecați voi singuri! Când o femeie (*căsătorită*) se roagă lui Dumnezeu fără să aibă capul acoperit, oare are ea un comportament considerat ca fiind decent în societate? **14**În aceeași ordine de idei, atunci când un bărbat poartă părul lung, nu este oare acest fapt ceva rușinos pentru el (*conform normelor morale din societatea voastră*)? **15**Dar atunci când o femeie poartă părul lung, acest fapt este ceva care (*conform convențiilor voastre sociale*) înseamnă o onoare pentru ea. Și, de fapt, părul i-a fost dat ca să își poată acoperi capul cu el! **16**Dacă cineva intenționează să determine controverse în legătură cu acest subiect, (*trebuie să știe că*) nu va găsi în noi și nici în comunitățile lui Dumnezeu (*din această zonă*) un partener care să aibă acest obicei. **17**Urmărindu-mi scopul de a vă da porunci, am ajuns acum să vă vorbesc despre întâlnirile voastre. Cu privire la ele, nu vă pot lăuda; pentru că atunci când vă reuniți, deveniți nu mai buni, ci mai răi. **18**În primul rând, vreau să vă vorbesc în legătură cu dezbinările despre care am auzit că se întâmplă între voi atunci când vă adunați ca și comunitate. Și parțial, cred că acest lucru este adevărat. **19**De fapt, dezbinările sunt ceva inevitabil; pentru că numai așa se vor evidenția cei care promovează ce este corect. **20**Atunci când sunteți toți împreună, vă este imposibil să serviți în mod corect „cina” Stăpânului. **21**Vreau să spun că în timpul agapei, fiecare servește din mâncarea pe care și-a adus-o (*de-acasă*); și astfel, unul ajunge să rămână flămând, iar altul este (*deja*) beat... **22**Oare nu aveți case unde să mâncați și unde să beți? Sau vă lipsește respectul pentru comunitatea lui Dumnezeu atunci când ridiculați pe cei săraci? Ce aș putea să spun despre acest fapt? Să vă laud? În niciun caz! Referitor la acest aspect, nu vă laud! **23**Am primit de la Stăpân(*ul nostru*) exact învățătura pe care v-am dat-o. Conform acesteia, în noaptea în

care a fost trădat, Stăpânul Isus a luat o pâine. ²⁴După ce a mulțumit (*lui Dumnezeu pentru ea*), a rupt-o și a zis: „Luați și mâncați. Aceasta reprezintă corpul Meu (*pe care-l voi oferi să fie sacrificat*) pentru voi. Să vă amintiți de Mine, făcând (*și voi, simbolic*) acest lucru.” ²⁵Iar după ce au terminat (*de mâncat*) cu ocazia acelei cine, El a luat paharul și a zis: „Acest pahar vă vorbește despre Noul Legământ ratificat cu sângele Meu. Să vă amintiți de Mine de fiecare dată când veți bea din el.” ²⁶De câte ori veți mânca din acest fel de pâine și de fiecare dată când veți bea din acest pahar, „vorbiți” despre moartea Stăpânului (*nostru*) până la (*re*)venirea Sa. ²⁷Oricine mănâncă acest fel de pâine și bea (*din*) paharul Stăpânului într-un mod necorespunzător, va fi vinovat de păcat făcut împotriva corpului și a sângelui Lui. ²⁸Fiecare să se analizeze personal; și abia apoi să mănânce din această pâine și să bea din acest pahar. ²⁹Vă cer acest lucru știind că există posibilitatea ca unii să mănânce și să bea fără să realizeze că este vorba despre ceva care reprezintă corpul Stăpânului. Cel care mănâncă și bea în acest mod, se va condamna singur. ³⁰Așa se explică de ce mulți dintre voi sunt slabi și bolnavi; și nu puțini, deja „au adormit”. ³¹Dacă ne analizăm singuri și ne recunoaștem vina, nu mai suntem judecați (*de Dumnezeu*). ³²Dar atunci când suntem judecați de Iahve, suntem pedepsiți de El ca să nu fim condamnați odată cu lumea. ³³Frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unul pe altul! ³⁴Dacă îi este cuiva foame, să mănânce acasă; și astfel veți evita condamnarea voastră pe care o riscați în timpul cât sunteți împreună. Atunci când voi veni la voi, vom avea posibilitatea să rezolvăm și celelalte aspecte ale situației voastre. **12** Fraților, vă scriu acum și despre darurile spirituale; pentru că nu vreau să fiți neinformați cu privire la ele. ²Știți că atunci când erați păgâni, erați ghidați în mod greșit de practica închinării la idolii muți. ³Dar acum vreau să înțelegeți că nimeni care spune „Isus să fie anatema!”, nu poate face această afirmație fiind inspirat de Spiritul lui Dumnezeu. Iar când cineva declară că „Isus este Stăpânul!”, nu poate vorbi decât prin inspirația Spiritului Sfânt. ⁴Deși sunt oferite mai multe daruri spirituale, există un singur Spirit de la care provin ele. ⁵Sunt diferite slujbe (*spirituale*), dar ele sunt administrate de același Stăpân. ⁶Există o diversitate de activități (*spirituale*), dar ele sunt realizate în fiecare (*creștin*) de același Dumnezeu. ⁷Manifestându-se în fiecare, Spiritul lucrează pentru beneficiul celorlalți (*creștini*). ⁸Concret, Spiritul oferă unuia capacitatea de a vorbi cu înțelepciune; iar altuia, același Spirit îi dă abilitatea de a facilita creșterea în cunoaștere (*a celorlalți*) prin mesajul lui verbal. ⁹Unul primește (*ca dar spiritual*) credința de la același Spirit care oferă altuia darul de vindecare. ¹⁰Un creștin primește darul care îi conferă capacitatea de a face lucruri miraculoase, iar altuia i se dă profeția ca dar spiritual personal, în timp ce un altul primește abilitatea discernământului cu privire la proveniența spiritelor. Unuia i se oferă darul de a vorbi în diferite limbi, iar altuia pe acela al interpretării limbilor. ¹¹Toate (*aceste daruri spirituale*) provin de la același Spirit care decide în mod suveran ce să ofere fiecăruia. ¹²Corpul uman este o unitate formată din mai multe părți care îl compun. La

fel este și (*ce a făcut*) Cristos. ¹³Vreau să spun că noi am fost „botezați” toți de un singur Spirit, formând astfel un singur Organism – indiferent că (*din punct de vedere etnic*) suntem iudei sau greci, (*iar din punct de vedere social, suntem*) sclavi sau oameni liberi. Și tuturor ni s-a oferit posibilitatea „să bem” dintr-un singur Spirit. ¹⁴Este evident faptul că organismul uman nu este format dintr-un singur organ, ci din mai multe. ¹⁵Dacă piciorul ar spune „Pentru că nu sunt mână, nu aparțin corpului!”, înseamnă oare că își revendică în mod justificat posibilitatea să nu fie parte componentă a lui? ¹⁶Dacă urechea ar spune: „Pentru că nu sunt ochi, nu fac parte din acest organism!”, oare ar putea ea să nu aparțină lui doar pentru acest motiv? ¹⁷Dacă întregul corp ar fi format numai din ochi, unde ar fi auzul? Și dacă organismul ar fi format numai din sistemul biologic care facilitează auzul, unde ar fi cel care face posibil mirosul? ¹⁸În realitate, Dumnezeu a distribuit în mod suveran un loc corespunzător pentru fiecare organ al corpului uman. ¹⁹Dacă totul ar fi un singur organ, nu se mai poate vorbi despre un corp. ²⁰Dar, de fapt, există multe părți componente care formează corpul (*uman*). ²¹Ochiul nu poate spune mâinii „Nu am nevoie de tine!”; iar capul nu poate spune picioarelor „Nu am nevoie de voi!”. ²²De fapt, tocmai acele organe ale corpului nostru considerate mai slabe, ne sunt indispensabile; ²³iar cele pe care le apreciem mai puțin, ajung să fie tratate cu un mai mare respect prin felul în care ne îmbrăcăm (*corpul*). Astfel, noi acordăm de fapt mai multă atenție acelor părți ale corpului nostru pe care nu le expunem direct privirii, ²⁴în timp ce acele părți ale lui considerate deja frumoase, nu au nevoie de o atenție specială. Dumnezeu este Cel care a conceput corpul în acest mod, ca să ofere mai multă onoare acelor organe care (*inițial*) nu o au. ²⁵Astfel este eliminată posibilitatea „dezbinării” organismului; și acest lucru este posibil prin faptul că organele vor fi preocupate unele de altele. ²⁶În consecință, dacă un organ al corpului suferă ceva negativ, toate celelalte sunt afectate împreună cu el; iar atunci când un organ este onorat, toate celelalte părți componente ale organismului „se bucură” împreună cu el. ²⁷Voi sunteți „Corpul” lui Cristos; și astfel, fiecare dintre voi este un „organ” al lui. ²⁸Dumnezeu a desemnat în cadrul Comunității (*lui Isus*) întâi pe apostoli; în al doilea rând pe profeți și în al treilea rând pe învățători. Apoi sunt cei care fac minuni, cei care au primit ca dar capacitatea de a face lucruri miraculoase și cei care au darul vindecării (*fizice*). Mai există și cei care ajută pe alții; apoi cei care au (*primit*) capacitatea de a conduce și cei care vorbesc în diferite limbi. ²⁹Oare sunt toți (*creștinii*) numai apostoli? Sunt toți doar profeți? Au toți darul de învățător? Fac toți minuni? ³⁰Au toți darul vindecării (*fizice*)? Oare toți vorbesc în diferite limbi? Și pot toți să interpreteze aceste limbi? ³¹Vă recomand să vă doriți cu pasiune cele mai importante daruri spirituale. Dar vreau să vă prezint acum un „drum” mult mai bun: **13** Să presupunem că aș vorbi nu numai în limbi omenesti, ci și în cele îngerești. Chiar dacă aș realiza aceste performanțe dar nu am dragoste, sunt doar un „gong” care face zgomot sau un „cinel” care produce sunete stridente. ²Să mai presupunem că aș avea darul profeției, că aș înțelege toate misterele, posedând astfel toată

cunoașterea și că așa avea toată credința care mi-ar oferi posibilitatea să mut munții. Dar dacă îmi lipsește dragostea, nu sunt nimic. **3** Și chiar dacă așa dona tot ce am, acceptând apoi să fiu ars (*pe rug*) fără să am dragoste, toate aceste sacrificii nu au nicio utilitate pentru mine. **4** Dragostea este răbdătoare și plină de bunătate. Ea nu este invidioasă, nu se laudă, **5** nu manifestă aroganță, nu încalcă regulile bunului simț, nu își urmărește interesele proprii, nu se supără și nu se gândește la ce este rău. **6** Dragostea nu se bucură de nedreptate, ci este preocupată cu satisfacție de adevăr. **7** Ea suportă mereu consecințele, crede totdeauna, speră totdeauna și are o totală răbdare. **8** Dragostea nu se sfârșește niciodată. Dar profețiile se vor termina, iar limbile vor înceta pentru totdeauna. Chiar și cunoașterea va avea un sfârșit. **9** Fac aceste afirmații având în vedere faptul că acum noi avem o cunoaștere parțială și facem profeții care sunt incomplete. **10** Dar atunci când va veni ce este perfect, va expira timpul acelor lucruri parțiale. **11** Ilustrez acest adevăr cu acea perioadă din viața mea când eram copil. Atunci aveam gândirea specifică unui copil; și tot ce vorbeam, era rezultatul unui raționament de copil. Dar când m-am maturizat, am abandonat specificul copilăriei. **12** Acum suntem în perioada în care vedem lucrurile neclar, ca (*reflectate*) într-o oglindă; dar atunci (*când va veni ce este perfect*) le vom vedea pe toate foarte clar. Acum am o cunoaștere incompletă; dar atunci voi cunoaște tot ce este de cunoscut, așa cum și eu am fost total cunoscut (*de Dumnezeu*). **13** Rezultă deci că (*în aceste condiții*), doar trei vor mai rămâne. Acestea sunt: credința, speranța și dragostea. Dar dintre toate cele trei, dragostea este cea mai mare. **14** Intenția voastră trebuie să vizeze cu prioritate acest „drum” al dragostei. În același timp, să vă doriți ca dintre darurile spirituale, să îl aveți pe cel numit profeție. **2** Fac această precizare având în vedere că (*în comparație cu profeția*), cine vorbește în altă limbă, nu comunică nimic oamenilor (*prezenți*), ci (*se consideră că*) vorbește lui Dumnezeu; și pentru că nimeni nu îi înțelege mesajul, rezultă că vorbește ceva misterios la nivelul spiritului lui. **3** În contrast cu acesta, cel care profețește este unul care vorbește oamenilor, realizând astfel pentru ei edificare (*spirituală*), încurajare și consolare. **4** Cel care vorbește în altă limbă, „se edifică” pe el însuși; dar cine profețește, edifică (*spiritual*) comunitatea (*creștinilor*). **5** Eu nu interzic nimănui dintre voi vorbirea în alte limbi. Dar doresc mai mult să aveți darul profeției decât pe cel al vorbirii în alte limbi. Având în vedere principiul conform căruia edificarea Comunității (*creștinilor*) este prioritară, acela care profețește este mai mare decât cel care vorbește în alte limbi. Acest lucru este adevărat pentru situațiile în care nu există cineva care să aibă darul interpretării lor. **6** Fraților, nu v-aș ajuta cu nimic dacă așa veni la voi vorbind în alte limbi. V-aș fi util doar atunci când prin vorbirea mea în limba înțeleasă de voi, v-aș transmite o revelație, o posibilitate (*suplimentară*) de cunoaștere (*spirituală*), o profeție sau o învățătură. **7** Vă ilustrez această realitate luând ca exemplul un fluier sau o harpă. Dacă aceste instrumente care nu sunt ființe vii, produc sunete lipsite de claritate, oare cum se va putea înțelege ce se cântă cu ele? **8** Sau dacă instrumentul numit

trompetă produce un sunet confuz (*armatei*), oare pe cine va determina ea astfel să se pregătească de luptă? ⁹Exact aceasta este situația voastră. Atunci când pronunțați „cuvinte” care nu au nicio semnificație pentru limba pe care o folosiți în comunicarea dintre voi, cine oare va înțelege ce spuneți? Veți vorbi degeaba... ¹⁰Desigur, în lume există multe limbi diferite; și niciuna dintre ele nu este (*folosită*) fără sens. ¹¹Dar atunci când eu nu înțeleg semnificația cuvintelor celui care vorbește cu mine, voi fi un străin pentru el, iar el va fi un străin pentru mine. ¹²Acest principiu se aplică și în cazul vostru. În consecință, pentru că manifestați o preocupare remarcabilă pentru darurile spirituale, să fiți interesați să le aveți din abundență urmărind edificarea spirituală a Comunității (*creștinilor*). ¹³Având în vedere acest scop, cel care vorbește în altă limbă, să ceară prin rugăciune să aibă și posibilitatea de a o interpreta. ¹⁴Dacă eu (*în loc să vorbesc în alte limbi*) mă rog în altă limbă, rezultă (*teoretic*) că spiritul meu „se roagă”, dar (*practic*) mintea mea nu participă la această „rugăciune”. ¹⁵Deci cum ar fi normal să procedez? Desigur, ar trebui ca atunci când mă rog, să participe atât spiritul, cât și mintea mea; iar când cânt, să procedez la fel. ¹⁶Atunci când tu „mulțumești” doar la nivelul spiritului, oare cum va putea să spună „Amin!” cel care deși este prezent, nu înțelege nimic din tot ce spui? ¹⁷Tu (*pretinzi că*) mulțumești lui Dumnezeu; dar astfel, celălalt nu rămâne deloc edificat spiritual. ¹⁸Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu având în vedere că vorbesc în alte limbi (*nu în altă limbă!*) mai mult decât voi toți. ¹⁹Dar când sunt în cadrul întrunirilor comunității creștinilor, pentru a-i învăța și pe alții, doresc să spun mai bine cinci cuvinte (*inteligibile*) la care să poată participa și mintea mea, decât să pronunț zece mii de cuvinte în altă limbă! ²⁰Fraților, (*prin ce faceți,*) să nu vă comportați din punct de vedere intelectual ca niște copii! Vă cer să fiți copii în legătură cu răul; dar în gândire, să fiți maturi! ²¹În legea (*mozaică*) există un text în care citim că Iahve spune: „Voi vorbi acestui popor (*evreu*) prin intermediul altor limbi (*decât ebraică*) și prin cuvinte pe care le vor pronunța niște străini (*față de poporul evreu*). Dar chiar și în aceste condiții, ei, (*evreii,*) tot nu Mă vor asculta!” ²²Deci limbile (*diferite de ebraică*) sunt un semn. Ele nu există pentru a arăta ceva celor credincioși, ci pentru a comunica ceva celor necredincioși (*dintre evrei*). Dar profetia nu este un semn destinat necredincioșilor (*evrei*), ci este util în acest scop credincioșilor (*din orice națiune ar fi ei*). ²³Având în vedere ce tocmai am afirmat, să presupunem că vin unii între voi care nu pot înțelege ce se întâmplă acolo, sau care sunt dintre cei necredincioși. Și dacă toți cei care formează comunitatea voastră ar începe atunci să vorbească în alte limbi, oare nu vor crede cei care vă vizitează că sunteți nebuni? ²⁴Dar dacă fiecare persoană din comunitatea voastră profetește atunci când ar veni între voi un necredincios sau unul care nu înțelege (*semnificația vorbirii în alte limbi*), cei care aparțin comunității celor credincioși vor lucra astfel împreună pentru acei vizitatori care vor constata că sunt muștrați și judecați de toți ceilalți. ²⁵Fiecare va constata că i se vor descoperi secretele inimii lui; și va fi determinat să cadă la pământ, să se

închine și să afirme: „Dumnezeu este în mod real între voi!”. ²⁶Fraților, vă spun cum să procedați când vă adunați împreună. Dacă unul dintre voi dorește să participe cu un cântec, altul cu o învățătură iar altul cu o revelație, totul să se facă având ca scop edificarea spirituală a comunității de creștini. Acest principiu este valabil și atunci când unul dorește să participe cu un mesaj în altă limbă, iar altul cu interpretarea lui. ²⁷Dacă sunt mai mulți care vorbesc în altă limbă, să vorbească pe rând, dar numai doi sau cel mult trei; iar un altul să interpreteze această vorbire a lor. ²⁸Dar dacă nu există nimeni care poate să îi interpreteze vorbirea, cel care vrea să participe cu ea, să tacă atunci când este în comunitatea creștinilor; și să vorbească (*în alt loc*) numai lui însuși și lui Dumnezeu. ²⁹Profeții să vorbească (*pe rând*) doi sau trei; iar ceilalți (*din comunitate*) să le analizeze profetia. ³⁰Dacă unui profet care stă jos îi este dată o revelație, cel care vorbea, să tacă (*lăsându-l pe celălalt să o prezinte comunității*). ³¹Astfel, puteți să profețiți toți, dar pe rând; pentru ca toți să aibă posibilitatea să învețe și să fie încurajați. ³²De fapt, spiritele profetilor sunt sub controlul lor. ³³Fac această afirmație având în vedere faptul că Dumnezeu nu este adeptul dezordinii, ci al armoniei. Iar acest aspect este specific tuturor comunităților sfinților. ³⁴Astfel, femeile să tacă, menținând liniștea atunci când participă la întrunirile comunității (*creștinilor*); pentru că lor nu le este permis să vorbească, ci să fie ascultătoare – așa cum le cere și legea (*mozaică*). ³⁵Dacă vor să înțeleagă ceva (*care le este neclar*), fiecare dintre aceste femei să întrebe acasă pe soțul ei; pentru că este rușine pentru o femeie să vorbească astfel în timpul când sunteți adunați. ³⁶Oare voi sunteți cei de la care a plecat Cuvântul lui Dumnezeu (*în întreaga lume*)? Sau a ajuns el numai până la voi? ³⁷Dacă vreunul dintre voi se consideră profet sau pretinde că este inspirat de Dumnezeu, ar trebui să realizeze că ce vă scriu eu, reprezintă o poruncă a Stăpânului. ³⁸Dar dacă cineva nu acceptă acest lucru ignorându-ne, va fi și el ignorat. ³⁹În concluzie, vă cer fraților ca aspirația voastră să fie profetia, fără să obstrucționați vorbirea în alte limbi. ⁴⁰Dar totul să fie făcut cu decență, respectând principiul ordinii. **15** Fraților, vă vorbesc acum despre Vestea Bună pe care v-am prezentat-o și pe care voi ați acceptat-o; apoi, pentru un timp ați fost chiar consecvenți în atitudinea voastră față de ea. ²Și, de fapt, în urma proclamării acestei Vești Bune, voi sunteți (*dintre cei*) salvați – cu condiția să o păstrați nemodificată în conținutul ei, adică având exact mesajul pe care vi l-am predicat eu. Altfel, faptul că ați crezut(-o *inițial*), ar deveni ceva inutil pentru voi. ³V-am învățat exact ce am primit și eu. Primul lucru important este faptul că în acord cu Scripturile, Cristos a murit pentru păcatele noastre. ⁴Apoi, tot conform (*profețiilor*) Scripturilor, El a fost înmormântat; și a înviat a treia zi (*după ce murise*). ⁵După ce a înviat, S-a revelat lui Chifa și apoi celor doisprezece. ⁶El a mai apărut în același timp și în fața a mai mult de cinci sute de frați, dintre care majoritatea trăiesc și acum, iar unii „au adormit”. ⁷După ce S-a revelat acestora, a apărut și în fața lui Iacov; apoi El Și-a făcut apariția în fața tuturor apostolilor. ⁸După toți aceștia,

mi S-a revelat și mie, deși sunt ca unul care s-a născut înainte de termen...
9De fapt, având în vedere că (*în trecut*) am persecutat comunitatea lui Dumnezeu, eu sunt cel mai nesemnificativ dintre toți apostolii; și nici nu merit titlul de apostol. **10**Dar datorită harului lui Dumnezeu, eu am (*acum*) acest statut. Și harul Său de care am beneficiat, nu a rămas fără rezultate. Astfel, am lucrat mai mult decât ceilalți (*apostoli*); dar nu eu am fost cauza acestor rezultate, ci harul lui Dumnezeu care este în mine! **11**Deci indiferent că v-am predicat eu sau că ei au fost cei care au făcut acest lucru pentru voi, noi toți predicăm același mesaj; iar voi sunteți cei care l-ați crezut. **12**Dar dacă noi predicăm afirmând despre Cristos că a înviat dintre cei morți, cum au ajuns unii dintre voi să afirme că nu există posibilitatea învierii celor care au murit? **13**Dacă nu există o înviere a celor morți, rezultă că nici Cristos nu a înviat. **14**Și dacă El nu a înviat, atunci predicarea noastră este o activitate inutilă, iar credința voastră (*bazată pe mesajul predicării noastre*) este fără nicio valoare (*practică*). **15**Apoi, dacă este adevărat că morții nu învie, noi suntem descoperiți ca martori mincinoși, având în vedere afirmația pe care am făcut-o despre Dumnezeu atunci când am declarat că El L-a înviat pe Cristos. **16**Dacă cei care au murit nu mai învie, rezultă că nici Cristos nu a înviat. **17**Și dacă nu a înviat El, atunci credința voastră este inutilă, iar voi încă sunteți în păcatele voastre. **18**O altă implicație a acestui fapt este și aceea că cei care au murit (*după ce crezuseră*) în Cristos, sunt pierduți. **19**Dacă ne-am pus speranța în Cristos doar pentru această viață (*trăită pe pământ*), atunci între toți oamenii, noi suntem în cea mai lamentabilă situație. **20**Dar, realitatea este aceasta: Cristos a înviat; și dintre toți cei care „au adormit”, El este primul cu care s-a întâmplat acest lucru – exact ca în cazul fructului care se coace primul. **21**Având în vedere faptul că moartea a venit printr-un om, tot printr-un om a venit și învierea morților. **22**Toți cei care își trăiesc viața în (*conformitate cu modelul lui*) Adam, mor în mod inevitabil. La fel de sigur este și faptul că toți cei care sunt în Cristos, vor învia! **23**Dar cu fiecare se va întâmpla acest lucru la timpul lui. Primul „fruct” este deja Cristos. Apoi va veni rândul celor care sunt ai Lui. Ei vor învia la (*re*)venirea Sa. **24**Și totul se va finaliza în momentul în care Cristos, după ce distruge orice conducător, orice autoritate și orice forță existentă, va da Regatul în mâna lui Dumnezeu-Tatăl. **25**Se va întâmpla așa, pentru că trebuie ca El să guverneze până când (*Tatăl*) Îi va pune toți dușmanii la picioare. **26**Moartea este ultimul dușman care va fi astfel distrus! **27**De fapt, citim (*în Scriptură*) că „El I-a subordonat totul (*lui Cristos*), punându-I-le la picioare!” Dar când se spune că I-a fost subordonat totul, se subînțelege că nu se referă și la Cel care I-a facilitat această subordonare. **28**Și, de fapt, atunci când totul I se va fi subordonat Lui, chiar și Fiul Se va supune Celui care Îi subordonase toate lucrurile; pentru ca Dumnezeu să aibă astfel o totală autoritate recunoscută și acceptată de toate ființele din univers. **29**Dacă nu aceasta ar fi realitatea, ce sens are faptul că unii se botează pentru cei morți. Vreau să spun că dacă morții nu învie, de ce se mai botează ei (*cei vii*) pentru cei care deja au murit? **30**Și oare de ce suntem noi permanent în pericol? **31**Eu trec printr-un pericol de moarte în

fiecare zi... Și acest lucru este atât de adevărat ca faptul că am motive (*serioase*) să mă laud cu voi în Cristos Isus, Stăpânul nostru. **32**Aprecierea oamenilor este că în Efes, eu am avut „o luptă cu animale sălbatice”. Și dacă aceasta este realitatea, oare ce am câștigat? Vreau să spun că dacă nu învie morții, ar fi logic „Să mâncăm și să bem, pentru că mâine vom muri!”...**33**Nu vă înșelați: „Prietenia cu oamenii răi distruge bunele obiceiuri.” **34**Reveniți la un mod normal de viață (*creștinească*) și nu mai păcătuiți. De fapt, unii dintre voi nu îl cunosc pe Dumnezeu. Desigur, această constatare este o rușine pentru voi! **35**Dar cineva ar putea întreba cum este posibil ca morții să învie și cu ce fel de corp vor reveni ei. **36**Este o întrebare stupidă! Să vă ilustrez această realitate prin cazul unor semințe. Ele nu învie decât dacă mai întâi mor. **37**Când semănați grâul sau alt fel de cereale, puneți în pământ nu acea plantă care va crește mai târziu, ci doar semințele ei. **38**Apoi Dumnezeu decide în mod suveran ca fiecare sămânță să primească un „corp” specific. **39**Corpurile în care trăiesc vietățile, nu sunt identice. Oamenii au un anumit fel de corp, animalele au un alt fel de corp, păsările trăiesc într-un corp diferit, iar peștii au și ei un alt fel de corp. **40**Astfel, există corpuri cerești și corpuri pământenești. Și fiecare dintre ele se remarcă printr-o strălucire diferită. **41**Într-un fel strălucește soarele și altfel strălucește luna. Stelele au o strălucire diferită; și niciuna nu este la fel de strălucitoare ca alta. **42**La fel se întâmplă și atunci când învie morții. Corpul este „semănat” în pământ, unde putrezește. Apoi învie fără să mai existe posibilitatea ca din nou să putrezească. **43**Este „semănat” într-o stare dezonorantă a epuizării (*totale*), dar învie cu glorie și în forță. **44**Ajunge în pământ partea fizică (*a omului*) și învie apoi un corp spiritual. Dacă există un corp material, există și unul spiritual. **45**De fapt, Scriptura spune că Adam, primul om, a devenit un suflet viu; iar despre ultimul Adam este scris că a devenit un spirit care oferă viață. **46**Dar în ordine cronologică, primul a fost nu corpul spiritual, ci acela fizic. **47**În timp ce primul om a fost făcut din pământ, al doilea provine din cer. **48**Cel care aparține pământului, seamănă cu acela care a fost făcut din pământ; iar cel care este din cer, are specificul celui care provine de-acolo. **49**Așa cum am trăit în corpul făcut (*inițial*) din pământ, vom trăi și în cel ceresc. **50**Fraților, vreau să vă spun că este imposibil pentru acest corp compus din carne și sânge să moștenească Regatul lui Dumnezeu. **51**Vă prezint acum o informație nouă (*pentru voi*): deși nu toți vom muri (*fizic*), toți vom fi transformați. **52**Acest lucru se va întâmpla la ultima trompetă, într-un timp foarte scurt, ca atunci când clipim. Trompeta va (*ră*)suna, iar cei morți vor învia nemuritori, în timp ce noi vom fi transformați. **53**Tot ce se dezintegrează, trebuie „să se îmbrace” în ceva care nu este afectat de dezintegrare; iar ce este muritor, trebuie „să se îmbrace” în nemurire. **54**Atunci când acest corp care putrezește „va fi îmbrăcat” cu imposibilitatea putrezirii iar ce este muritor „va fi îmbrăcat” cu nemurirea, se va confirma practic textul din Scriptură care spune: „Moartea a fost înghițită. S-a obținut victoria împotriva ei! **55**Moarte, unde îți este victoria? Moarte, unde îți este forța de a înțepa?” **56**Păcatul este folosit de

moarte pentru „a înțepa”; și el a primit această forță odată cu existența legii (*mozaice*). **57** Dar să îi fie aduse mulțumiri lui Dumnezeu, care ne oferă victoria prin Stăpânul nostru care se numește Isus Cristos. **58** Deci, dragii mei frați, fiți permanent dedicați cu fermitate și în totalitate lucrării Stăpânului; pentru că știți că această acțiune nu va rămâne fără rezultate. **16** Cu privire la colectarea ajutoarelor pentru sfinți, să procedați exact așa cum am spus și comunităților de creștini din Galatia. **2** Având în vedere acest scop, în prima zi a fiecărei săptămâni, fiecare dintre voi să pună separat o parte din veniturile lui, direct proporțional cu ce a adunat (*în săptămâna care a trecut*), ca să nu se strângă aceste ajutoare abia după ce vin la voi. **3** Atunci când voi reveni, voi trimite la Ierusalim pe aceia pe care îi veți considera demni de încredere, ca să ducă acolo darul vostru. **4** Dacă va fi cazul, voi merge și eu împreună cu ei. **5** Intenționez să trec inițial prin Macedonia. Deci voi veni la voi după ce voi merge acolo. **6** Este posibil să stau la voi un timp mai scurt sau mai lung, poate chiar toată iarna; pentru ca (*în acest ultim caz,*) voi să mă puteți însoți în restul călătoriilor mele. **7** Nu vreau să vă revăd pentru un scurt timp; ci, dacă îmi va permite Stăpânul, sper să rămân mai mult împreună cu voi. **8** Dar voi rămâne la Efes până la Cincizecime, **9** pentru că acolo mi s-a oferit o mare oportunitate de a lucra; și există mulți care mi se opun. **10** Dacă vine Timotei la voi, fiți atenți să aibă o bună primire din partea voastră; pentru că și el este unul dintre cei care lucrează pentru Stăpân ca mine. **11** Nimeni să nu îl desconsidere. Să îl trimiteti mai departe, ca să vină la mine împreună cu frații (*pe care îi aștept acolo*). **12** Pe fratele Apolo l-am rugat insistent să vină la voi împreună cu frații. Dar el nu a dorit să vină acum, ci vă va vizita atunci când va avea această posibilitate. **13** Fiți vigilenți! Rămâneți fermi în credință! Vă provoc să fiți curajoși și să nu renunțați. **14** Tot ce faceți, să fie făcut cu dragoste! **15** Fraților, vă dau un îndemn referitor la familia lui Stefana pe care îl cunoașteți. Știți că ei sunt primii convertiți (*la creștinism*) din toată Ahaia și că s-au dedicat pentru slujirea sfinților. **16** Să vă subordonați acestor oameni și tuturor celor care fac acest remarcabil efort împreună cu ei. **17** Mă bucur pentru că au venit la mine Stefana, Fortunat și Ahaic. Ei au fost înlocuitorul vostru pentru mine. **18** Astfel, aceștia mi-au înprospătat spiritul așa cum au procedat mai întâi cu voi. Să apreciați pe acești oameni! **19** Comunitățile creștinilor din Asia vă trimit salutări. Acuila și Priscila, împreună cu acea comunitate a creștinilor din casa lor, vă salută călduros în numele Stăpânului. **20** Primiți salutul tuturor fraților. Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă. **21** Eu, Pavel, scriu acest salut cu mâna mea. **22** Dacă cineva nu Îl iubește pe Stăpânul nostru, să fie blestemat. Stăpânul nostru vine! **23** Harul Stăpânului nostru Isus să fie cu voi toți. **24** Dragostea mea să fie cu voi toți, în Cristos Isus!

A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos conform dorinței lui Dumnezeu, împreună cu fratele Timotei – pentru comunitatea lui Dumnezeu care este în Corint și către toți sfinții care sunt în toată Ahaia. **2**Vă urăm să beneficiați de har și de pace (*care provin*) de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Stăpânul Isus Cristos. **3**Să fie glorificat Dumnezeu – Tatăl Stăpânului nostru Isus Cristos – care este Părintele compasiunii și Dumnezeul oricărei încurajări. **4**El este Cel care ne susține în toate necazurile noastre; pentru ca astfel, în urma încurajării primite de la Dumnezeu, să îi putem încuraja și noi pe alții care sunt afectați de diferite necazuri. **5**Prin Cristos, în timp ce suportăm o multitudine de suferințe pentru că Îl urmăm pe El, noi beneficiem din abundență și de încurajare. **6**Dacă noi avem necazuri, acest lucru se întâmplă pentru încurajarea și pentru salvarea voastră. Iar dacă suntem încurajați, este o ocazie ca să fiți (*și voi*) încurajați; și acest fapt vă motivează să suportați aceleași suferințe ca noi. **7**Speranța noastră pentru voi este fermă. Facem această afirmație știind că dacă sunteți parteneri cu noi în suferințe, veți beneficia împreună cu noi și de încurajare. **8**Fraților, nu evităm să vă informăm despre necazul pe care l-am avut în Asia. Adversitățile pe care le-am suportat, au depășit (*teoretic*) capacitatea noastră de supraviețuire. În consecință, credeam că vom muri. **9**Ajunseserăm la concluzia că suntem în situația celor condamnați la moarte. Și s-a întâmplat așa pentru ca să nu mai avem niciun motiv să ne bazăm pe noi, ci să ne încredem în Dumnezeu care poate să readucă la viață (*chiar și*) pe cei care au murit. **10**El ne-a scăpat din acest pericol care ne amenința viața și va continua să ne salveze de la moarte. **11**Voi personal ne veți ajuta prin faptul că vă veți ruga pentru noi; și astfel, binele pe care ni-l veți face prin aceste rugăciuni, va determina pe mulți să mulțumească lui Dumnezeu pentru intervenția Lui în favoarea noastră. **12**Conștiința ne spune că ne-am comportat în lume și mai ales față de voi într-un mod demn de laudă atunci când am fost deschiși și sinceri. Această atitudine nu provine de la înțelepciunea umană, ci am procedat astfel prin harul lui Dumnezeu. **13**Noi nu vă scriem altceva decât ce puteți să înțelegeți în urma citirii (*acestei epistole*); și sper să înțelegeți tot ce am vrut să vă comunic, **14** așa cum deja ați înțeles lucrurile pe care parțial vi le-am spus. Veți înțelege că vă puteți lăuda cu noi așa cum și noi ne putem lăuda cu voi în ziua când se va întoarce Stăpânul nostru Isus. **15**Având această certitudine, intenționăm inițial să vin în vizită pe la voi, ca să beneficiați de o favoare suplimentară. **16**Îmi planificasem să vă vizitez în călătoria pe care urma să o fac în Macedonia; și când reveneam de-acolo, urma să vin din nou pe la voi, ca să mă trimiteti în Iudeea. **17**Eu nu am făcut acest plan fără să mă gândesc anticipat foarte bine (*la implicațiile lui*). Se poate oare spune despre mine că iau decizii într-un mod lumesc – gata să spun „Da” și apoi „Nu” cu privire la

același lucru? ¹⁸Așa cum Dumnezeu Își respectă promisiunile, ce v-am spus nu va fi „Da” și „Nu” în același timp. ¹⁹Avem ca model pe Fiul lui Dumnezeu – Isus Cristos – despre care v-am predicat împreună cu Silvan și cu Timotei. El nu spune „Da” și apoi revine zicând „Nu”; ci tot ce promite, rămâne „Da”. ²⁰În Cristos sunt respectate toate promisiunile făcute de Dumnezeu. Acest fapt ne determină ca prin El să glorificăm pe Dumnezeu, spunând „Amin!” ²¹El face ca atât noi cât și voi să stăm fermi în Cristos; și tot El este Cel care „ne-a uns”, instalându-ne în funcția pe care ne-a dat-o. ²²Acest lucru s-a întâmplat prin acțiunea Spiritului în inimile noastre, care „ne-a (și) sigilat”. El reprezintă garanția pentru lucrurile pe care urmează să le primim. ²³Îl invoc pe Dumnezeu să fie ca un martor când afirm că am evitat să revin în Corint doar ca să vă protejez. ²⁴Acest fapt nu înseamnă că suntem stăpâni în ce privește credința voastră; pentru că sunteți bine fundamentați în ea. Ci noi suntem parteneri, lucrând împreună cu voi pentru a vă produce bucurie. ² Am decis deci să nu vă mai fac încă o vizită care v-ar fi produs întristare; ² pentru că dacă v-aș fi afectat prin venirea mea, era absurd să mai pretind să primesc încurajare tocmai de la voi! ³V-am scris astfel încât atunci când voi veni la voi, să nu fiu întristat tocmai de cei care ar fi trebuit să îmi producă bucurie. Și sunt convins că bucuria mea este și a voastră. ⁴V-am scris fiind foarte afectat sentimental și plângând; dar nu am intenționat să vă întristez, ci am vrut să fiți convinși că am o mare dragoste pentru voi. ⁵Dacă cineva a produs întristare, ea nu a avut efect doar față de mine, ci în primul rând față de voi, chiar dacă unii dintre voi nu au fost total afectați. ⁶Pedeapsa pe care a primit-o acel om în urma deciziei celor mai mulți, este suficientă. ⁷Deci acum ar trebui să îl iertați și să îl încurajați, ca să nu fie profund întristat în urma unui regret excesiv. ⁸Să-i demonstrați astfel că îl iubiți. ⁹Prin intermediul acestei epistole, testez ascultarea voastră față de mine și verific dacă o practicați în toate aspectele. ¹⁰Îl voi ierta și eu pe cel iertat de voi. Și ce am iertat – dacă am iertat ceva – a fost pentru binele vostru, înaintea lui Cristos, ¹¹ca să nu permitem lui Satan să profite de noi (*în această situație*); pentru că noi nu suntem în ignoranță față de strategia lui. ¹²Când am ajuns la Troa, Stăpânul îmi oferise o ocazie să predic despre Vestea Bună a lui Cristos. ¹³Dar am fost neliniștit, pentru că nu îl găsisem pe fratele meu numit Titus. Astfel, i-am salutat pe cei de-acolo și apoi am plecat în Macedonia. ¹⁴Dar avem motive să Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne conduce mereu – în Cristos – susținându-ne în acțiuni care au un final bun. Oriunde mergem, prin prezența noastră, El răspândește aroma cunoașterii Sale. ¹⁵Lucrând pentru Dumnezeu, noi suntem ca un parfum care Îl reprezintă pe Cristos atât între cei care sunt salvați, cât și între cei care sunt pierduți. ¹⁶Pentru cei care merg pe drumul distrugerii, mesajul nostru este cu „miros” de moarte; iar pentru cei care sunt salvați, el „miroase” a viață... Și oare cine este capabil să îndeplinească această responsabilitate? ¹⁷În comparație cu mulți alții, noi nu negociem atunci când este vorba despre Cuvântul lui Dumnezeu, ca să obținem unele avantaje; ci, (*fiind*) în Cristos, vorbim cu sinceritate în prezența lui Dumnezeu, ca

reprezentanți ai Săi. **3** Am început oare din nou să ne recomandăm singuri? Oare avem nevoie ca alții de scrisori de acreditare pentru voi sau din partea voastră? **2**Voi personal reprezentați „scrisoarea” prin care putem fi recomandați. Ea este pusă în inimile noastre și poate fi „citită” de toți oamenii. **3**Voi vă prezentați ca o scrisoare de la Cristos și sunteți o demonstrație a rezultatului muncii noastre. Nu este vorba despre o scrisoare realizată cu cerneală, ci este opera Spiritului Dumnezeu care este viu. Și nu este nici ca acea inscripție făcută pe plăci de piatră, ci pe „plăcițile de carne” reprezentând inimile omenești. **4**Prin Cristos, noi avem o fermă încredere în Dumnezeu, că aceasta este realitatea. **5**Nu vreau să pretind că mă gândesc la competența noastră și să susțin că provine ceva (*bun*) din noi. Competența noastră vine de la (*chemarea pe care ne-a făcut-o*) Dumnezeu. **6**El este Cel care ne declară calificați pentru a fi slujitori ai noului legământ. Principiul funcționării lui nu este litera, ci Spiritul; pentru că litera omoară, dar Spiritul oferă viață. **7**Literele de pe plăcițile de piatră și-au făcut apariția într-o atmosferă de glorie, deși în final au justificat moartea (*celor care nu le-au respectat*). Datorită acelei glorii, poporul Israel nu a putut să privească la fața lui Moise, deși ea avea o strălucire efemeră. **8**Dar acum, opera Spiritului este lansată într-o glorie mult mai mare! **9**Dacă ce a adus în final condamnarea a avut glorie, slujba care produce dreptatea are o glorie mult mai mare. **10**Și gloria „operei” inițiale a fost pierdută în favoarea aceleia care deține acum o glorie superioară. **11**Dacă ce era efemer a venit cu glorie, cu atât mai multă glorie are ceva care rămâne pentru eternitate. **12**Deci pentru că avem această speranță, noi lucrăm cu un mare curaj **13**și nu procedăm ca Moise care și-a acoperit fața cu un voal ca să nu îi fie văzută de poporul Israel în timp ce strălucirea ei scădea în intensitate. **14**Totuși, mintea lor a fost întunecată; pentru că până astăzi, când citesc scrierile vechiului legământ, pentru ei este ca și cum acel voal încă nu a fost eliminat (*de pe propria lor față*). Și de fapt, el este scos doar atunci când cineva este în Cristos. **15**Până în prezent, de fiecare dată când se citește din cărțile scrise de Moise, pe mințile lor este un „voal”. **16**Dar atunci când cineva se întoarce la Stăpân, „voalul” este eliminat. **17**În acest caz, „Stăpânul” este Spiritul (*Sfânt*). Și acolo unde este Spiritul Stăpânului nostru, există libertate. **18**Noi nu avem fața acoperită cu (*nici*) un voal; ci reflectăm gloria Stăpânului la fel ca o oglindă și suntem transformați ca să devenim tot mai asemănători cu El. Astfel, prin ce face Spiritul Stăpânului în noi, Îi producem o glorie care este într-o continuă creștere. **4** Dumnezeu și-a manifestat mila față de noi și ne-a încredințat această slujbă. Așa se explică de ce noi nu ne abandonăm misiunea. **2**Refuzând să folosim metode secrete și rușinoase, noi nu înșelăm pe nimeni și nu falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu; ci ne recomandăm astfel oricărei conștiințe omenești prin evidențierea adevărului, în prezența lui Dumnezeu. **3**Și (*totuși*) dacă Vestea Bună pe care o proclamăm noi este neînțeleasă de unii oameni, înseamnă că ei fac parte dintre cei care sunt pe drumul care duce la distrugere. **4**„Dumnezeul” acestei lumi a întunecat mintea oamenilor

necredincioși. El nu le permite să vadă lumina adevărului pe care îl prezintă Vestea Bună. Această Vestă vorbește despre gloria lui Cristos, Cel care este imaginea lui Dumnezeu. **5**Noi nu predicăm despre noi înșine, ci-L prezentăm pe Isus Cristos ca Stăpân; iar statutul nostru este acela de sclavi ai voștri pentru Isus. **6**Dumnezeu care a spus „Să strălucească lumina din întuneric!”, a luminat și inimile noastre. Lumina pe care ne-a oferit-o provine din cunoașterea gloriei Lui evidențiată pe fața lui Isus. **7**Dar noi păstrăm această comoară (*ca cei care își pun lucrurile valoroase*) în vase de pământ; și demonstrăm că această uimitoare forță nu provine de la noi, ci are ca sursă pe Dumnezeu. **8**Suportăm tot felul de adversități, dar nu suntem în situații critice; suntem surprinși, dar nu disperăm. **9**Deși suntem persecutați, nu am fost și abandonați. Am căzut la pământ, dar nu suntem distruși. **10**Purtăm permanent moartea lui Isus în corpul nostru, pentru ca și viața Lui să fie văzută în timp ce trăim în aceste corpuri. **11**Fac această afirmație având în vedere faptul că noi care suntem vii, din cauza lui Isus suntem permanent oferiți morții; și acest lucru se întâmplă pentru ca și viața lui Isus să fie văzută în corpul nostru muritor. **12**Astfel, în noi acționează moartea, iar în voi lucrează viața. **13**Dar avem același spirit al credinței conform textului care spune „Am crezut; și în consecință, am vorbit.” Deci noi credem; și datorită acestui fapt, vorbim. **14**Știm că Acela care a înviat pe Stăpânul (*nostru*) Isus, ne va duce împreună cu voi în prezența Sa. **15**Toate aceste lucruri se întâmplă pentru voi, ca să producă (*din partea voastră*) o abundență de mulțumire pentru gloria lui Dumnezeu, atunci când harul va avea efect pentru mulți oameni. **16**Astfel, noi nu abandonăm cursa descurajați; ci dacă în corpul nostru fizic suntem într-o permanentă degradare, omul interior se înnoiește în fiecare zi. **17**Necazul nostru ușor (*de suportat*) și care este doar temporar, ne pregătește o inestimabilă glorie eternă. **18**Interesul nostru nu este pentru lucrurile care se văd, ci pentru cele care nu se văd; pentru că cele vizibile sunt efemere, dar cele care nu se văd sunt eterne. **5** Știm că dacă se distruge această „casă” reprezentată de corpul nostru în care locuim pe pământ, avem în cer la Dumnezeu o (*altă*) „clădire”. Ea este o „casă” eternă, la construcția căreia nu au participat mâinile omului. **2**Atât timp cât existăm în acest „cort”, gemem și dorim „să fim îmbrăcați” cu locuința noastră cerească. **3**Sperăm că atunci când „vom fi îmbrăcați”, nu se va constata că suntem goi. **4**Deci în timp ce trăim în acest „cort”, avem dificultăți și gemem. Nu dorim (*doar*) să fim „dezbrăcați” (*de acest corp fizic*), ci să fim (*și*) „îmbrăcați” cu cel ceresc; pentru ca astfel, ce este muritor să fie înghițit de viață. **5**Iar Cel care a pregătit aceste lucruri, este Dumnezeu; și El ne-a oferit Spiritul (*Sfânt*) ca pe o garanție a lor. **6**Avem mereu curaj, știind că atât timp cât existăm aici în corpul nostru (*fizic*), suntem departe de Stăpân – **7**pentru că trăim prin credință, nu bazați pe ce vedem. **8**Avem (*și*) curajul să ne exprimăm preferința pentru existența noastră departe de (*acest*) corp, ca să fim „acasă” la Stăpân. **9**Dar indiferent că trăim în corp sau că suntem acolo unde (*ne*) este Stăpânul, scopul nostru este să trăim într-un mod care Îi place Lui. **10**Toți trebuie să ne

prezentăm în fața scaunului pe care va sta Cristos ca Judecător, pentru ca *(astfel)* fiecare să își primească recompensa pentru ce a făcut în timpul când trăia în corp *(ul lui fizic)* – atât pentru bine, cât și pentru rău. ¹¹Deci cunoscând frica de Stăpân *(ul nostru)*, noi încercăm să îi convingem pe alții. Dumnezeu ne cunoaște așa cum sper că ne cunoașteți și voi în conștiința voastră. ¹²Nu ne recomandăm din nou în fața voastră, ci vă oferim ocazia să vă lăudați cu noi; și astfel să puteți răspunde celor care se laudă cu ce este la exterior și nu cu ce este în inimă. ¹³Dacă suntem „nebuni”, am făcut acest lucru pentru Dumnezeu; și dacă avem o minte care judecă lucrurile corect, atunci acest fapt este în avantajul vostru. ¹⁴Dragostea lui Cristos este determinantă pentru noi. Suntem convinși că dacă Unul singur a murit pentru toți, rezultă că toți au murit *(odată cu El)*. ¹⁵El a murit pentru toți, astfel încât cei care trăiesc, să nu mai existe pentru interesele lor, ci să fie dedicați scopurilor Celui care a murit și a înviat pentru ei. ¹⁶Deci de acum încolo noi nu mai evaluăm pe nimeni din perspectivă omenească. Și chiar dacă în trecut L-am privit pe Cristos în acest mod, acum nu mai procedăm astfel. ¹⁷Dacă cineva este în Cristos, el este o nouă creație. Lucrurile vechi au trecut; și toate au devenit ceva nou. ¹⁸Dumnezeu este Autorul tuturor acestor transformări. El ne-a împăcat cu Sine prin Cristos și ne-a dat misiunea de a-I sluji pe alții în vederea împăcării lor cu El. ¹⁹Slujindu-i, noi le predicăm spunând că Dumnezeu era în Cristos; și prin *(plata achitată de)* Fiul Său, împăca lumea cu Sine. Iar când a făcut acest lucru, a decis să nu mai ia în considerare păcatele oamenilor. El ne-a încredințat predicarea acestei împăcări. ²⁰Acum noi lucrăm ca ambasadori ai lui Cristos. Și vorbind în numele Lui, vă rugăm să vă împăcați cu Dumnezeu. Considerați cuvintele noastre ca fiind ale lui Dumnezeu care vă îndeamnă astfel prin noi. ²¹Dumnezeu L-a făcut păcat pe Cel care nu păcătuisese niciodată; pentru ca prin El, noi să devenim acceptați conform standardului dreptății Sale. **6** Noi lucrăm împreună cu Dumnezeu; și având acest statut *(de parteneri ai Săi)*, vă îndemnăm să evitați acea atitudine care ar face inutil harul lui Dumnezeu pentru voi. ²El spune: „Te-am ascultat la momentul oportun și te-am ajutat în ziua când aveai nevoie să fii salvat.” Desigur, acel moment oportun este acum; și acea zi a salvării este astăzi. ³Pentru ca activitatea noastră să nu fie defăimată *(de cineva)*, noi evităm să facem ceva care ar fi o dificultate pentru vreun om. ⁴În același timp, rezistând necazurilor cu o mare răbdare, în diferitele complicații ale vieții și în situații dificile, ne comportăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu. ⁵Astfel, suportăm bătăi, detenție, revolte populare, munci extenuante, privare de somn și lipsa hranei. ⁶În același timp, demonstrăm puritate morală, înțelegere, răbdare dincolo de limita obișnuită, bunătate, *(acționând)* prin *(forța care vine de la)* Spiritul Sfânt și manifestând o dragoste sinceră. ⁷Ne confirmăm statutul de slujitori ai lui Dumnezeu și prin faptul că prezentăm cuvântul adevărului prin autoritatea lui Dumnezeu, folosind dreptatea ca pe o armă de atac și de apărare. ⁸Acționăm astfel atât în situații când ni se acordă onoare, cât și atunci când

suntem desconsiderați. Continuăm să lucrăm, indiferent că primim laude sau critici pentru ce facem. Suntem calificați ca înșelători, deși spunem adevărul. **9**În ciuda faptului că suntem bine cunoscuți, am ajuns să fim tratați ca niște străini. Suntem văzuți ca muribunzi, deși (*se poate constata că*) trăim. Chiar dacă nu suntem omorâți, oamenii ne privesc ca pe niște pedepsiți. **10**Ei se mai uită la noi ca la niște întristați, deși noi suntem permanent bucuroși; ne consideră săraci și totuși noi îmbogățim pe mulți; privesc spre noi ca la niște persoane care nu au nimic, deși noi posedăm toate lucrurile. **11**Corintenilor, v-am vorbit fără să avem vreo reținere. Inimile noastre s-au deschis față de voi. **12**Nu noi suntem cei care ne-am închis față de voi, ci voi v-ați închis inimile față de noi. **13**Vă vorbesc ca unor copii (*ai mei*): urmați exemplul nostru, deschizându-vă inimile față de noi! **14**Nu vă asociați cu cei necredincioși. Acest fel de asociere determină o totală incompatibilitate! Ce parteneriat poate exista între dreptate și nedreptate? Sau ce au în comun lumina cu întunericul? **15**Pot lucra oare împreună Cristos și Belial? Există compatibilitate între un credincios și un necredincios? **16**Cum se poate împăca templul lui Dumnezeu cu idolii? Și, de fapt, noi suntem templul Dumnezeului care este viu. Acest lucru a fost afirmat de El, când a spus: „Eu voi locui (*în ei*) și voi umbla printre ei. Voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.” **17**„Deci Iahve vă spune: «Ieșiți dintre acești oameni și separați-vă de ei. Nu vă mai atingeți de ce este necurat; iar Eu vă voi accepta. **18**Voi fi Tatăl vostru, iar voi Îmi veți fi fii și fiice.» Acestea reprezintă cuvintele lui Iahve – ale Celui care este omnipotent.” **7** Dragii mei, având în vedere faptul că beneficiem de aceste promisiuni, să ne curățăm de orice (*păcat care*) ne afectează negativ corpul și spiritul; și astfel, să ne ducem sfințirea până la final(*ul vieții noastre pe acest pământ*) trăind în reverență față de Dumnezeu. **2**Fiți receptivi față de noi. Nu am făcut nimănui nicio nedreptate, nu am făcut rău nimănui și nu am înșelat pe nimeni. **3**Nu fac această afirmație ca să vă condamn. Deja am spus că sunteți acceptați în inimile noastre astfel încât putem muri și trăi împreună cu voi. **4**Am o mare încredere în voi. Sunt chiar mândru de voi! Și în ciuda tuturor necazurilor prin care trecem, sunt încurajat și foarte fericit. **5**Când am ajuns în Macedonia, nu am avut posibilitatea să stăm liniștiți; ci a trebuit să suportăm tot felul de adversități. Unele erau confruntări care veneau din exteriorul nostru, iar altele s-au manifestat sub forma tensiunilor interioare provocate de (*anumite*) temeri. **6**Dar Dumnezeu care consolează pe cei descurajați, ne-a oferit curaj prin venirea lui Titus. **7**Acest fapt s-a întâmplat nu doar prin apariția lui, ci și din cauza efectului pe care l-a produs relatarea lui despre voi. El ne-a spus despre voința voastră intensă, despre profundul vostru regret și despre devotamentul pe care îl manifestați pentru mine. Am avut astfel un motiv suplimentar de bucurie. **8**Chiar dacă v-am întristat prin trimiterea epistolei mele, nu regret că am scris-o. Deși inițial am regretat scrierea ei, acum constat că ea v-a întristat doar pentru puțin timp. **9**Nu mă bucur pentru întristarea voastră, ci pentru că după ce ați avut această reacție, v-ați schimbat (*în bine*) concepția și apoi comportamentul. Astfel, întristarea

voastră a fost agreată (*și*) de Dumnezeu; și (*constatăm că*) nimeni nu a fost afectat negativ de noi. ¹⁰Atunci când întristarea este aceea pe care o dorește și Dumnezeu, ea are ca rezultat schimbarea în bine a modului de gândire și a comportamentului, fapt ce conduce la salvare. Nu există regrete pentru cine a trecut prin acest tip de întristare. Dar întristarea specifică lumii produce moarte. ¹¹Întristarea agreată de Dumnezeu pe care ați experimentat-o, a produs în voi motivații intense și devotament. Ea v-a adus dorința de a scăpa de vinovăție. Astfel, voi ați fost în același timp indignați și ați manifestat o mare dorință de a face ce este corect, acționând cu teamă și cu o mare pasiune! În tot ce ați făcut, v-ați demonstrat corectitudinea. ¹²Eu nu v-am scris (*epistola anterioară*) din cauza celui care a făcut acea faptă rea sau din cauza celui care a suportat efectul aceluia lucru rău; ci am vrut să vă demonstrăm astfel cât de mare este devotamentul nostru față de voi înaintea lui Dumnezeu. ¹³Prin toate aceste lucruri (*care s-au întâmplat*), noi am fost încurajați și ne-am bucurat și mai mult atunci când am constatat satisfacția lui Titus al cărui spirit a fost împrăștiat de voi toți. ¹⁴Nu m-ați făcut de rușine în fața lui când m-am lăudat cu voi. Ci s-a confirmat ce i-am spus despre voi, așa cum tot ce v-am spus și vouă a fost adevărat. ¹⁵Astfel, dragostea lui pentru voi se consolidează atunci când își amintește că toți ați fost pregătiți să îl ascultați după ce l-ați primit cu respect și cu reverență. ¹⁶Mă bucur că pot să am o totală încredere în voi. **8** Fraților, dorim să vă informăm acum despre harul pe care ni l-a oferit Dumnezeu în comunitățile creștinilor din Macedonia. ²Cei de-acolo au fost greu încercați prin necazurile pe care le-au suportat. Totuși, nelimitata lor bucurie și sărăcia extremă în care erau, au condus la o mare generozitate. ³Vă asigur că au oferit benevol conform capacităților lor și chiar dincolo de limitele acestora... ⁴Ei ne-au rugat insistent să acceptăm ca să fie parteneri cu noi la harul de a contribui la ajutorarea sfinților. ⁵Au acționat în acest sens nu numai așa cum speram, ci mai întâi s-au dedicat pe ei înșiși Stăpânului (*nostru*) și apoi s-au dăruit nouă în conformitate cu dorința lui Dumnezeu. ⁶Atunci l-am îndemnat pe Titus să continue așa cum a început și să finalizeze această acțiune a harului printre voi. ⁷Constat că excelați în orice lucru: în credință, în vorbire, în cunoaștere, în dedicare totală și în dragostea voastră pentru noi. În același mod (*vă sugerez*) să excelați și în această acțiune a harului. ⁸Nu fac o poruncă din această sugestie; ci doar folosesc exemplul entuziasmului altora, ca să testez autenticitatea dragostei voastre. ⁹Voi cunoașteți harul Stăpânului nostru Isus Cristos. Deși a fost bogat, El a devenit sărac pentru ca voi să vă îmbogățiți prin sărăcirea Lui. ¹⁰Anul trecut ați fost nu doar primii care ați făcut donații, ci și primii dintre cei care au dorit să facă acest lucru. Acum vă ofer un sfat pentru binele vostru: ¹¹finalizați ce ați început să faceți și donați conform posibilităților, așa cum ați și dorit. ¹²Dacă există dorință, darul este primit având în vedere ce aveți, nu ce nu aveți. ¹³Nu dorim ca altora să li se rezolve astfel problemele (*materiale*), în timp ce ele să apară între voi; ci intenționăm să fie un echilibru între ei și voi. ¹⁴Surplusul de care beneficiați acum, va

acoperi necesitățile lor; și apoi, abundența lor va rezolva problemele voastre. Astfel se va realiza echilibrul (*despre care am vorbit*). ¹⁵Acest lucru este în acord cu textul din Scriptură care spune: „Cel care adunase mult, nu a rămas cu ceva în plus; iar cel care strânsese puțin, avea suficient.” ¹⁶Mulțumesc lui Dumnezeu pentru entuziasmul pe care l-a pus în inima lui Titus pentru voi. Aceasta este expresia dorinței pe care o avem și noi de a vă ajuta. ¹⁷El nu vine la voi doar în urma rugămintilor pe care i le-am făcut noi, ci decisese singur acest lucru determinat de propria lui pasiune. ¹⁸Împreună cu el îl trimitem și pe acest frate care este lăudat de toate comunitățile creștinilor pentru modul în care proclamă Vestea Bună. ¹⁹În plus, el a fost desemnat de comunitățile creștinilor să fie partener cu noi în această călătorie cu scopul distribuirii ajutoarelor. Noi facem această acțiune pentru gloria Stăpânului și ca o demonstrație a bunăvoinței noastre. ²⁰Lucrăm cu prudență, ca să nu provocăm vreo reclamație referitoare la modul în care administrăm această mare cantitate de ajutoare. ²¹Intenția noastră este să procedăm corect nu doar în raportul nostru cu Dumnezeu, ci și în fața oamenilor. ²²Împreună cu cei care distribuie ajutoarele, l-am trimis și pe fratele pe care l-am testat în multe ocazii și pe care l-am remarcat ca fiind un om dedicat. Dar acum, pasiunea lui în acest sens este mai mare ca oricând, pentru că are mare încredere în voi. ²³Referitor la Titus, vreau să știți că este partenerul meu. El lucrează împreună cu mine pentru a vă ajuta. Iar despre ceilalți frați ai noștri (*care fac parte din acest grup*), să știți că sunt trimiși din partea comunităților de creștini. Ei au un motiv de laudă la adresa lui Cristos. ²⁴Oferiți-le dovezi ale dragostei voastre și demonstrați-le, pentru comunitățile de creștini din care provin ei, că avem motive serioase să ne lăudăm cu voi. **9** Nu mai este cazul să vă scriu ceva (*special*) despre această acțiune de colectare a ajutoarelor pentru sfinți. ²Eu deja cunosc dedicarea voastră în acest sens; și mă laud cu ea înaintea macedonenilor, spunându-le că Ahaia a fost pregătită (*să ofere ajutor material*) încă de anul trecut. Entuziasmul vostru i-a determinat pe foarte mulți dintre ei să se implice în această acțiune. ³Îi trimit pe frați la voi, pentru ca astfel, lauda noastră despre voi să nu poată fi infirmată, ci să vă demonstrați disponibilitatea despre care le-am vorbit. ⁴Având în vedere încrederea pe care o am în voi, dacă cei din Macedonia ar veni împreună cu mine la voi și v-ar găsi nepregătiți, am suporta o mare rușine, la care, desigur, se adaugă și rușinea voastră. ⁵Acesta este motivul trimiterii fraților la voi. Împreună cu ei voi veți pregăti acest dar promis care va fi oferit nu cu reținere, ci cu generozitate. ⁶Să înțelegeți că cine seamănă puțin, tot puțin va și secera; iar cine seamănă mult, va avea abundență de recolte atunci când va secera. ⁷Fiecare să procedeze așa cum a decis în inima lui – deci să nu facă vreo donație cu regret și nici din obligație; pentru că Dumnezeu iubește pe cel care dă (*altuia*) cu bucurie din bunurile lui. ⁸Dumnezeu poate să vă dea din abundență orice fel de har, astfel încât având permanent lucrurile necesare, să faceți cât mai multe fapte bune. ⁹În Scriptură este scris: „El oferă cu generozitate din bunurile lui celor săraci. Dreptatea lui rămâne pentru

totdeauna.” ¹⁰Cel care asigură semănătorului atât sămânța necesară semănatului cât și pâine pentru hrană, vă va da și vă va înmulți și vouă această sămânță, crescând „recolta” dreptății voastre. ¹¹Astfel veți fi îmbogățiți din toate punctele de vedere, pentru a fi generoși în orice situație. Iar în urma îndeplinirii misiunii în care suntem implicați noi, generozitatea voastră va determina apariția mulțumirilor la adresa lui Dumnezeu. ¹²Participarea voastră la aceste acte de caritate nu doar rezolvă problemele materiale ale sfinților, ci devine în același timp motivul multor mulțumiri aduse lui Dumnezeu. ¹³Prin această acțiune de ajutorare a lor și a altora, voi vă demonstrați ascultarea pe care ați declarat că o aveți față de mesajul Veștii Bune a lui Cristos. Iar acest fapt îi va face (*pe beneficiarii ajutoarelor*) să Îl glorifice pe Dumnezeu. ¹⁴Văzând marele har pe care vi l-a dat Dumnezeu, ei se vor ruga pentru voi și vă vor iubi. ¹⁵Lui Dumnezeu să I se acorde mulțumiri pentru inestimabilul Său dar. **10** Deci eu, Pavel, cel care sunt smerit când ajung între voi și plin de curaj împotriva voastră când sunt departe, vă fac acum o rugămintă cu blândețea și răbdarea lui Cristos. ²Doresc ca atunci când voi veni la voi, să nu mă obligați să recurg la acel curaj pentru a-i înfrunța pe cei care consideră că noi trăim conform standardelor lumii (*necredincioase*). ³Deși trăim în această lume, noi nu luptăm adoptând metodele ei. ⁴Armele pe care le folosim noi în luptă, nu sunt specifice acestei lumi; ci ele provin de la Dumnezeu și au un mare efect. Cu ele (*suntem capabili să*) dăruim „fortărețele” (*intelectuale*). ⁵Astfel, noi răsturnăm raționamentele, dăruim orice obstacol care este pus în drumul cunoașterii lui Dumnezeu și determinăm orice gând să se conformeze ascultării de Cristos. ⁶Atunci când ascultarea voastră va fi totală, vom fi pregătiți să pedepsim orice neascultare. ⁷Voi priviți lucrurile în mod superficial. Dacă cineva se consideră ca aparținând lui Cristos, să se mai gândească odată și să își amintească de faptul că și noi suntem tot ai Lui. ⁸Iahve ne-a oferit autoritate (*față de voi*) nu pentru a vă ruina, ci pentru a contribui la edificarea voastră (*spirituală*). Chiar dacă m-aș lăuda puțin mai mult cu această autoritate, nu îmi va fi rușine. ⁹Dar mă voi abține, pentru ca să nu par astfel ca unul care vă scrie ca să vă intimideze (*de la distanță*). ¹⁰Știu că despre mine se spune: „Epistolele lui conțin un mesaj autoritar și dur; dar când este prezent, nu se comportă cu aceeași autoritate; și vorbirea lui nu are nicio greutate!” ¹¹Cine afirmă aceste lucruri, ar trebui să înțeleagă că atunci când vom veni între voi, vom acționa exact cum am scris în epistolă. ¹²Desigur, noi nu avem curajul să ne comparăm cu cei care se recomandă singuri și nici să ne includem în categoria lor. Prin faptul că se evaluează comparându-se unul cu altul, ei își demonstrează lipsa de înțelepciune. ¹³Noi nu ne lăudăm decât vorbind despre acțiunile pe care le facem în limitele teritoriale pe care ni le-a stabilit Dumnezeu (*pentru misiune*); iar voi sunteți incluși între aceste limite. ¹⁴Și pentru că sunteți chiar la frontiera acestui teritoriu, atunci când am venit la voi cu Vestea Bună a lui Cristos, noi nu am mers mai departe de zona voastră. ¹⁵Deci nu ne lăudăm cu ce este dincolo de zona noastră de misiune. Acela este

teritoriul în care se văd rezultatele muncii altuia. Sperăm doar ca așa cum crește credința voastră, să crească și numărul acțiunilor noastre între voi în limitele capacităților de care beneficiem. ¹⁶Intenționăm ca astfel să proclamăm Vestea Bună și în regiunile care sunt dincolo de voi, evitând pe acelea unde a lucrat altcineva înaintea noastră, ca să nu revendicăm rezultatele altuia ca fiind ale noastre. ¹⁷Iar Scriptura spune: „Cel care se laudă, să se laude în *(ce privește relația lui cu)* Iahve!” ¹⁸Va fi aprobat de Stăpân nu cel care se laudă singur, ci acela pe care îl laudă El. ¹¹ Sper că veți accepta puțină nebunie din partea mea; și chiar vă rog să mă suportați! ²Sunt gelos față de voi. Am o gelozie dumnezeiască, pentru că v-am logodit cu un bărbat în fața căruia trebuie să vă prezint ca pe o fecioară curată; și acel „bărbat” este Cristos. ³Dar mi-e teamă să nu deviați de la dedicarea voastră curată și sinceră față de Cristos. Acest lucru se poate întâmpla din momentul în care gândirea voastră va fi pervertită. Exact așa s-a întâmplat cu Eva, atunci când șarpele și-a folosit viclenia ca să o înșele *(la nivelul minții)*. ⁴Vreau să spun că în cazul vostru, dacă vine cineva și vă predică prezentându-vă un alt Isus decât Cel despre care v-am predicat noi, sunteți foarte ușor dispuși să îi acceptați mesajul ca fiind adevărat... La fel procedați cu cel care v-ar vorbi despre un alt spirit decât Cel pe care L-ați primit; sau agreeți pe acela care v-ar prezenta o altă „Veste Bună” decât cea pe care deja ați primit-o. ⁵Eu consider că nu există niciun motiv serios care să mă facă inferior celor care sunt numiți „apostoli speciali”. ⁶Chiar dacă nu am capacitatea de a comunica atât de bine ce știu, nu înseamnă că îmi lipsește cunoașterea. Și v-am demonstrat acest lucru în toate felurile. ⁷V-am predicat Vestea Bună a lui Dumnezeu fără să pretind o plată pentru predicarea mea. Oare am păcătuit atunci când m-am umilit astfel pentru ca voi să fiți înălțați? ⁸Am cerut altor comunități de credincioși să se sacrifice plătindu-mă, ca să vă pot sluji fără să pretind vreo recompensă de la voi. ⁹Iar când am fost între voi și am avut nevoie de ceva, nu am solicitat ajutorul nimănui; pentru că de nevoile mele s-au ocupat frații care veniseră din Macedonia. Am evitat să vă fiu o povară; și continui să procedez așa pentru voi. ¹⁰Exact cum este de evident că adevărul lui Cristos este în mine, vă asigur că nimeni nu mă va opri să mă laud cu acest lucru în toate zonele Ahaiei. ¹¹De ce? Oare pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe că vă iubesc! ¹²Dar voi proceda în continuare la fel, ca să anulez orice posibilitate de laudă pentru cei care se compară cu noi în lucrurile pe care fac. ¹³Vă vorbesc acum despre acei oameni care sunt niște pseudo-apostoli. Ei îi înșală pe alții, pretinzând că sunt apostoli ai lui Cristos. ¹⁴Și acest lucru nu trebuie să fie pentru noi o surpriză. Chiar și Satan se deghizează într-un înger al luminii. ¹⁵Deci nu este nimic anormal dacă servitorii lui se prezintă ca slujitori ai dreptății. Dar sfârșitul acestor oameni va fi adecvat faptelor lor. ¹⁶Repet: nimeni să nu mă considere *(că așa fi chiar)* nebun. Sau acceptați-mă ca pe un nebun, ca să mă laud și eu puțin! ¹⁷Ce voi afirma în continuare laudându-mă, nu este un lucru care mi-ar fi fost cerut de Stăpân să vi-l spun. Ci voi vorbi ca și cum așa face-o din nebunie. ¹⁸Având în vedere că mulți se

laudă cu meritele lor omenеști, acceptați să procedez și eu la fel, ¹⁹pentru că voi oricum îi suportați pe nebuni, deși sunteți înțelepți! ²⁰Voi suportați sclavia în care sunteți exploatați prin înșelăciune și acceptați să fiți bătuți peste față de oameni aroganți. ²¹În legătură cu acest aspect, recunosc cu rușine faptul că noi am fost slabi. Dar vorbind din perspectiva unui nebun, vă asigur că am curajul să mă laud și eu cu orice lucru despre care ar vorbi cineva ca să se laude. ²²Astfel, dacă ei se laudă că sunt evrei, același lucru îl pot pretinde și eu, pentru că sunt chiar evreu! Spun ei că sunt israelieni? Atunci și eu sunt! Pretind ei că sunt descendenții lui Avraam? Aceeași pretenție o am și eu! ²³Sunt ei slujitori ai lui Cristos (*desigur, exagerez*)? Atunci eu slujesc Lui chiar mai mult decât ei! De fapt, eu am muncit mult mai mult, făcând un mare efort. Am ajuns de mai multe ori în închisoare. Am fost biciuit mult mai sever; și de multe ori am ajuns în pericol de moarte. ²⁴De cinci ori am fost pedepsit de iudei cu patruzeci de lovituri fără una. ²⁵De trei ori am fost bătut cu nuiele. O dată am fost lovit cu pietre. De trei ori am naufragiat și am stat o zi și o noapte în mijlocul mării. ²⁶În multele mele călătorii, am fost în pericole pe râuri, în pericole din cauza tâlharilor, în pericole cauzate de oamenii din poporul meu și în pericole din cauza celorlalte națiuni. Acestea au apărut atât în orașe, cât și în afara lor, în zona de deșert. Am mai fost în pericole pe mare și în pericole între frații falși. ²⁷Muncind foarte greu, de multe ori nici nu am putut să dorm. Am fost flămând și însetat. Am fost în multe situații când mi s-a terminat hrana. Am suportat frigul, neavând haine corespunzătoare. ²⁸Și dincolo de toate acestea, sunt preocupat în fiecare zi de situația tuturor comunităților creștinilor. ²⁹Cine se consideră slab, are în mine un concurent și în acest domeniu! Păcătuiește cineva fără să mă afecteze și pe mine acest lucru? ³⁰Dacă trebuie să mă laud, atunci mă voi lăuda cu acele lucruri care evidențiază punctele mele slabe. ³¹Dumnezeu – Tatăl Stăpânului (*nostru*) Isus – care este lăudat pentru eternitate, știe că nu mint. ³²Când am fost în Damasc, guvernatorul regelui Areta păzea orașul ca să mă aresteze. ³³Dar printr-o fereastră care era făcută în zid, am fost coborât în exteriorul lui, într-un coș; și așa am scăpat de ei... **12** Trebuie să mă (*mai*) laud, deși nu câștig nimic din această laudă. Mă voi referi la viziunile și la revelațiile pe care mi le-a oferit Stăpânul. ²Cunosc un om (*care este*) în Cristos. Cu paisprezece ani în urmă, el a fost răpit până la al treilea cer; și dacă a făcut această deplasare împreună cu partea lui fizică sau fără ea – numai Dumnezeu știe exact; eu nu știu. ³Totuși sunt convins că acest om despre care numai Dumnezeu știe dacă a mers acolo cu corpul lui sau fără el, ⁴a fost răpit (*și dus*) în Rai, unde a auzit vorbindu-se despre lucruri care nu pot fi exprimate în cuvinte omenеști și despre care nu îi este permis omului să vorbească. ⁵Acesta este omul cu care mă voi lăuda! Dar când mă refer la mine, nu mă pot lăuda decât cu punctele mele slabe. ⁶Deci dacă mă voi lăuda, nu voi fi un nebun, pentru că voi spune adevărul. Totuși, nu mă voi lăuda astfel, pentru ca nimeni să nu își facă despre mine vreo părere care să nu corespundă cu faptele și cu vorbele mele. ⁷Și ca să nu fiu afectat de mândrie și să devin arogant din cauza acestor

revelații speciale, mi s-a dat un „spin” în carnea corpului meu. El este un mesager al lui Satan. **8**Până acum, L-am rugat pe Stăpân de trei ori să mi-l ia; **9**dar El mi-a spus: „Harul meu îți este suficient; pentru că forța Mea este perfect evidențiată tocmai în situații în care omul are forțe foarte reduse.” Deci voi fi mult mai fericit să mă laud cu punctele mele slabe; pentru ca forța lui Cristos să rămână în mine. **10**Acesta este motivul pentru care eu mă bucur să fiu slab, să fiu insultat și să am dificultăți pentru (*că-L slujesc pe*) Cristos. De fapt, eu am forță tocmai datorită acestor „puncte slabe”. **11**Am ajuns (*să vorbesc ca un*) nebun. Voi m-ați determinat. Și de fapt, ar fi fost normal ca voi să mă fi lăudat, chiar dacă sunt inferior acestor „apostoli speciali”. **12**Voi ați putut vedea dovezile care atestă că cineva este apostol. Mă refer la minuni și fapte supranaturale care au fost făcute (*prin mine*) cu toată răbdarea în mijlocul vostru. **13**V-ați considerat oare inferiori celorlalte comunități de creștini doar pentru că am decis să nu vă îngreunez cu sarcina de a mă întreține (*material*)? Iertați-mi această nedreptate! **14**Sunt pregătit să vin la voi a treia oară; și (*nici de această dată*) nu voi fi o povară pentru voi; pentru că eu nu aspir la bunurile voastre materiale, ci vă doresc pe voi! De fapt, nici nu este normal ca niște copii să strângă lucruri pentru părinții lor; ci părinții sunt datori să procedeze așa pentru copiii lor! **15**Voi fi fericit să cheltuiesc tot ce am și mă voi oferi pe mine însumi pentru sufletele voastre. Oare voi fi iubit mai puțin pentru că vă iubesc mai mult?! **16**Accept să se întâmple chiar și așa! Dar se poate spune despre mine că sunt un om perfid; și că astfel, v-am prins într-o capcană. **17**Dar oare v-am exploatat folosindu-mă de vreunul dintre cei pe care i-am trimis la voi? **18**L-am rugat pe Titus să vină la voi și l-am trimis (*și*) pe acest frate cu el. Oare v-a exploatat Titus? Nu! Știți că acțiunile și comportamentul (*lui*) au fost la fel ca ale noastre. **19**Acum credeți oare că ne apărăm astfel în fața voastră? Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu, în Cristos. Dragii mei, toate lucrurile pe care le facem, sunt pentru edificarea voastră (*spirituală*)! **20**Mă tem să nu vă găsec la revenirea mea așa cum nu ați dori să fiți surprinși; și în același timp, riscați să vă tratez altfel decât v-ați dori. Vreau să spun că există posibilitatea să găsec între voi certuri, gelozie, mânie, dezbinări între diferite grupuri, calomnii, bârfe, aroganță și dezordine. **21**Mă tem că atunci când voi veni la voi, Dumnezeu mă va smeri și voi fi determinat să plâng pe cei care au păcătuit în trecut. Mă refer la cei care în loc să se pocăiască de păcatele care îi murdăriseră, au continuat să trăiască în imoralitate sexuală și în faptele depravării lor... **13** Aceasta este a treia oară când vin la voi. Orice afirmație trebuie să fie susținută în baza declarațiilor făcute de doi sau trei martori. **2**Așa cum v-am spus atunci când am fost la voi a doua oară, fac o avertizare și acum când sunt încă departe de voi. Mă adresez anticipat celor care au păcătuit în trecut și tuturor celorlalți. Să știți că atunci când voi veni, nu voi absolvi pe nimeni de răspunderea pentru păcatele lui! **3**Voi proceda astfel având în vedere (*și faptul*) că voi doriți să vi se demonstreze că vorbește Cristos prin mine. El nu este fără autoritate între voi, ci dimpotrivă; **4**pentru că a suferit crucificarea într-o stare (*fizică*) de

epuizare, dar acum trăiește prin intervenția forței lui Dumnezeu! Este adevărat că noi suntem fără forță, deși suntem în El; dar vom trăi împreună cu El pentru voi, prin energia care vine de la Dumnezeu. ⁵Verificați-vă personal, ca să vedeți dacă sunteți în credință. Faceți astfel un test prin care să vă autoverificați. Oare nu realizați faptul că Isus Cristos este în voi? Și totuși, dacă sunteți descalificați, există posibilitatea să nu Îl (*mai*) aveți în voi... ⁶Sper că veți recunoaște în noi niște oameni care nu sunt descalificați. ⁷Noi ne rugăm lui Dumnezeu cerându-I să nu faceți nimic rău. Dar nu procedăm așa doar ca să ne demonstrăm calificarea noastră, ci pentru ca voi să faceți ce este bine, chiar dacă noi am fi suspecti de descalificare! ⁸Noi nu putem face nimic împotriva adevărului, ci lucrăm numai în favoarea lui. ⁹Ne bucurăm atunci când noi nu avem forță, iar voi beneficiați de ea. Și ne rugăm pentru maturizarea voastră. ¹⁰Acesta este motivul pentru care vă scriu aceste lucruri cât timp sunt încă departe de voi. Vreau ca atunci când voi fi cu voi, să nu am duritate în comportamentul meu; ci să îmi folosesc autoritatea pe care mi-a dat-o Stăpânul nu pentru dărâmare, ci pentru edificare (*spirituală*). ¹¹Acum, fraților, vă salut și vă doresc sănătate. Maturizați-vă. Încurajați-vă unul pe altul. Promovați același mod de gândire. Trăiți în armonie; iar Dumnezeuul dragostei și al păcii va fi cu voi. ¹²Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. ¹³Vă salută toți sfinții. ¹⁴Vă dorim ca harul Stăpânului Isus Cristos, dragostea lui Dumnezeu, iar parteneriatul realizat de Spiritul Sfânt să fie cu voi cu toți.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor galateni

1 Pavel care este apostol – și totuși nu ca trimis din partea unui grup de oameni sau ca reprezentant al unui singur om, ci fiind delegat chiar de Isus Cristos și de Dumnezeu–Tatăl care L-a înviat. **2**Împreună cu toți frații care sunt cu mine, trimit această epistolă comunităților de creștini din Galatia. **3**Vă dorim har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru și de la Stăpânul Isus Cristos. **4**El S-a oferit pe Sine (*ca sacrificiu*) pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din sistemul acestei epoci rele, conform dorinței lui Dumnezeu – Tatăl nostru. **5**Lui să Îi fie acordată gloria pentru totdeauna! Amin! **6**Sunt surprins de faptul că atât de repede (*aveți tendința să*) vă întoarceți de la Cel care v-a chemat prin harul lui Cristos, îndreptându-vă (*atenția*) spre o altă „Veste Bună”. **7**Nu vreau să spun că ar exista o altă Veste Bună; ci vorbesc doar despre acel mesaj derutant pe care vi-l prezintă unii în locul Vestii Bune a lui Cristos. **8**Dar, de fapt, oricine ar mai veni să vă prezinte o „veste bună” diferită de cea pe care deja v-am proclamat-o – indiferent că aceia am fi noi sau chiar un înger din cer – să fie condamnat! **9**Vă repet: dacă cineva vă aduce o „veste bună” diferită de cea pe care deja ați primit-o, să fie condamnat! **10**Oare intenționez eu să fiu aprobat de oameni, ori de Dumnezeu? Dacă aș încerca să fiu agreat de oameni, nu aș mai fi sclavul lui Cristos. **11**Fraților, doresc să știți că Vestea Bună pe care v-am prezentat-o, nu este de origine umană. **12**De fapt, eu nu am preluat-o și nici nu am învățat-o de la vreun om; ci am primit-o de la Isus Cristos prin revelație. **13**Voi ați fost informați despre felul în care trăiam eu când eram un adept al religiei iudaice. Știți că am persecutat violent comunitatea (*slujitorilor*) lui Dumnezeu; și aveam intenția să o distrug. **14**În ce privește religia iudeilor, eu progresasem atât de mult în devotamentul pentru tradițiile strămoșilor mei, încât devenisem superior multor colegi care aveau aceeași vârstă ca mine. **15**Dar a venit o vreme când Dumnezeu m-a chemat prin harul Său. De fapt, chiar înainte să fi fost născut, El mă alesese **16**ca să predic națiunilor (*lumii*); și astfel, să Îl reveleze pe Fiul Său prin mine. Când a venit acel timp, nu m-am dus să mă consult cu nimeni **17**și nici nu am plecat la Ierusalim să discut cu cei care fuseseră (*desemnați*) ca apostoli înaintea mea. Ci am mers în Arabia, de unde m-am întors în Damasc. **18**Apoi, după trei ani m-am dus la Ierusalim, unde l-am vizitat pe Chifa; și am rămas la el cincisprezece zile. **19**Dar în acest timp, nu m-am întâlnit cu niciunul dintre (*ceilalți*) apostoli, cu excepția lui Iacov – fratele Stăpânului (*nostru*). **20**Vă asigur în fața lui Dumnezeu că nu vă mint! **21**Apoi am plecat în teritoriile Siriei și ale Ciliciei. **22**Dar pentru comunitățile din Iudeea care sunt în Cristos, eu eram o persoană încă necunoscută. **23**Ei doar auziseră (*pe unii*) oameni spunând: „Cel care ne persecuta la început, predică acum exact despre credința pe care încercase să o distrugă!” **24**Și astfel, ei Îl glorificau pe Dumnezeu când auzeau ce se vorbea despre mine. **2** După paisprezece ani, am

revenit în Ierusalim împreună cu Barnaba. Tot atunci îl luasem cu mine și pe Titus. ²Venisem acolo în urma unei revelații supranaturale; și am avut în particular o discuție cu cei care erau considerați lideri (*între creștini*). Lor le-am prezentat Vestea Bună pe care o predic celorlalte națiuni, ca să testez corectitudinea acestui mesaj. Am vrut să mă asigur astfel că nu lucrasem și că nu lucrez în mod inutil. ³Cu acea ocazie, nici chiar Titus care era împreună cu mine – deși era grec – nu a fost obligat să se circumcidă. ⁴Am procedat astfel din cauza falșilor frați care, într-un mod subtil, reușiseră să pătrundă în grupul nostru. Ei ne urmăreau discret libertatea pe care o aveam în Isus Cristos, intenționând ca (*în final*) să ne convingă să acceptăm sclavia (*mozaismului*). ⁵Dar noi nu am aprobat ce spuneau ei nici măcar o clipă; și am făcut acest lucru pentru ca adevărul pe care îl conține Vestea Bună, să rămână cu voi. ⁶Erau acolo unii care aveau statutul de lideri; dar eu nu am luat în considerare acest lucru, știind că și Dumnezeu ignoră aceste diferențe dintre oameni. Oricum, nici chiar acești lideri nu au adăugat nimic mesajului meu. ⁷În același timp, ei au ajuns la concluzia că mie îmi fusese încredințată responsabilitatea proclamării Veștii Bune celor necircumciși. Și ea era aceeași Vestea Bună pe care o prezenta Petru celor circumciși. ⁸Acela care făcuse din Petru apostol pentru evrei, m-a desemnat și pe mine ca apostol pentru celelalte națiuni. ⁹Deci Iacov, Chifa și Ioan – care erau considerați fondatorii comunității creștinilor (*din Ierusalim*) – au cunoscut astfel harul care îmi fusese dat. În consecință, ei și-au arătat aprobarea, dând mâna cu mine și cu Barnaba. Au fost de acord ca noi să mergem să predicăm Vestea Bună celorlalte națiuni, iar ei să o prezinte evreilor. ¹⁰Ne-au mai cerut doar să nu uităm (*să-i ajutăm*) pe cei săraci; și am urmărit să respectăm această cerință. ¹¹Dar când Chifa a venit din Antiohia, mi-am arătat direct dezaprobarea față de el, pentru că era de condamnat. ¹²Până la apariția unor oameni trimiși de Iacov, el mânca împreună cu cei care nu erau evrei. Dar după ce au venit aceia, s-a retras și a stat (*la masă*) separat, pentru că se temea (*să fie văzut*) de cei circumciși. ¹³Exemplul lui a fost urmat și de alți iudei care s-au prefăcut împreună cu el. Chiar și Barnaba a fost prins în capcana ipocriziei lor. ¹⁴Când am constatat eu că ei nu trăiesc în acord cu adevărul Veștii Bune, i-am spus lui Chifa în fața tuturor: „Dacă tu, care ești evreu, trăiești ca celelalte națiuni și nu ca iudeii, cum îți permiți să oblige pe ceilalți oameni să trăiască la fel ca evreii?!” ¹⁵Noi suntem evrei prin naștere; deci nu suntem „păcătoși” ca celelalte națiuni. ¹⁶Și totuși știm că omul nu este considerat corect (*în raportul lui cu Dumnezeu*) prin faptul că respectă cerințele legii (*mozaice*); ci prin credința în Isus Cristos. Acesta este motivul pentru care am crezut și noi în Cristos Isus: ca să fim considerați dreți nu prin faptele legii mozaice, ci prin credința în Cristos. Pentru că nimeni nu va fi considerat corect prin faptele legii (*mozaice*). ¹⁷Dar dacă încercând să fim considerați corecți (*fiind*) în Cristos, am fi descoperiți și noi ca fiind păcătoși ca celelalte națiuni, oare înseamnă că și Cristos promovează păcatul? Nu! În niciun caz! ¹⁸Dar dacă eu construiesc din nou acele lucruri (*specifice religiei iudaice*) pe care le

dărâmasem, demonstrez că sunt un om care încalcă legea (*mozaică*). ¹⁹De fapt, prin această lege (*mozaică*), eu am murit față de ea, ca să trăiesc pentru Dumnezeu. ²⁰Am fost crucificat împreună cu Cristos; și (*acum*) trăiesc. Dar ce trăiesc acum nu mă mai reprezintă, ci Cristos este Cel care trăiește această viață în mine. Astfel, eu îmi trăiesc viața pe pământ prin credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit. El S-a oferit pe Sine Însuși (*ca Sacrificiu*) pentru mine. ²¹Eu nu vreau să fac fără efect harul lui Dumnezeu pentru mine. (*Vreau să spun că*) dacă dreptatea provine din respectarea legii (*mozaice*), atunci moartea lui Cristos a fost inutilă... ³O, galateni nechibzuiți! Mă întreb cine este acela care a reușit să producă față de voi efectul unui vrăjitor... Pentru că (*se poate presupune că așa*) ați ajuns să renunțați la acea imagine care Îl prezenta pe Isus crucificat. ²Doresc să îmi răspundeți la o singură întrebare: În ce mod ați primit voi Spiritul (*Sfânt*) – făcând faptele pretinse de lege (*a mozaică*), ori crezând (*mesajul Vestii Bune*)? ³Sunteți chiar atât de nechibzuiți? După ce ați început prin Spiritul Sfânt, doriți acum să vă finalizați drumul prin efortul naturii voastre umane păcătoase? ⁴Să înțeleg că ați suferit (*adversitățile*) degeaba? – dacă în mod real a fost degeaba! ⁵Oare Cel care vă oferă Spiritul Său și care face minuni între voi, vă recompensează astfel pentru că v-ați conformat cerințelor legii (*mozaice*), sau pentru că ați crezut când vi s-a predicat (*Vestea Bună*)? ⁶Priviți la Avraam: despre el se spune că „a crezut în Dumnezeu; și astfel a fost considerat corect (*în relația lui cu Dumnezeu*)”. ⁷Să înțelegeți și voi că descendenții lui Avraam sunt aceia care au credință! ⁸Anticipând faptul că Dumnezeu urma să considere corecte (*și acceptabile*) prin credința lor (*și*) pe celelalte națiuni ale lumii, Scriptura prezintă această Vestă Bună pe care El a oferit-o lui Avraam: „Toate națiunile lumii vor fi binecuvântate prin tine!” ⁹Astfel, cei care trăiesc bazați pe credință, sunt binecuvântați împreună cu Avraam care a crezut. ¹⁰Toți cei care se bazează pe fapte reprezentând respectarea cerințelor legii (*mozaice*), sunt sub incidența blestemului. Și se întâmplă așa, pentru că este scris: „Oricine nu manifestă ascultare față de toate prevederile legii (*mozaice*), este blestemat”. ¹¹Acum, având în vedere faptul că „cel corect va trăi prin credință”, este evident că respectând cerințele legii (*mozaice*), nimeni nu este considerat corect (*și acceptabil*) în raportul lui cu Dumnezeu. ¹²De fapt, legea (*mozaică*) nu conține principiul credinței; ci ea spune că „acela care face aceste lucruri, va trăi prin ele.” ¹³În Scriptură (*mai*) este scris: „Oricine va fi spânzurat pe lemn, este un om blestemat.” Cristos ne-a răscumpărat de sub incidența blestemului legii (*mozaice*), acceptând ca în locul nostru să fie El sub efectul blestemului. ¹⁴A făcut acest lucru pentru ca de binecuvântarea oferită lui Avraam să beneficieze națiunile prin El; și astfel, prin credință, noi să primim Spiritul promis. ¹⁵Fraților, vă ofer acum o ilustrație luată din viața noastră cotidiană: nimeni nu poate anula un testament și nici nu îi poate adăuga ceva după ce el a fost autentificat. ¹⁶Acum, noi știm că promisiunile au fost făcute lui Avraam și „seminței” lui. În acest „testament” nu se vorbește despre descendenți – ca și cum s-ar fi referit la mai mulți urmași – ci despre un

singur descendent. Iar acest Descendent este Cristos! ¹⁷Vreau să spun că legea (*mozaică*) promulgată cu patru sute treizeci de ani mai târziu față de apariția acestui testament făcut de Dumnezeu, nu îi poate desființa valabilitatea. În consecință, a fost imposibil să îi anuleze promisiunea. ¹⁸Dacă moștenirea ar fi condiționată de respectarea legii (*mozaice*), atunci ea nu ar mai proveni din promisiune. Dar Dumnezeu i-a oferit această moștenire lui Avraam tocmai prin acea promisiune. ¹⁹Atunci cum se justifică apariția legii (*mozaice*)? Această lege a fost adăugată (*acelui „testament”*) din cauza încălcărilor prevederilor ei; și a fost dată pe termen limitat: până în momentul venirii (*în lume a*) Descendentului căruia I se făcuse promisiunea. Legea (*mozaică*) a fost oferită prin îngeri și cu participarea unui intermediar (*uman*). ²⁰Existența unui intermediar implică în mod necesar cele două părți (*participante la testament*). Dar (*în cazul aceluși „testament”*) Dumnezeu a fost singurul participant. ²¹Acest lucru înseamnă că legea (*mozaică*) este împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Desigur că nu! Dacă ar fi fost oferită o lege care să garanteze viața, atunci dreptatea ar fi provenit din respectarea ei. ²²Dar Scriptura spune că toată lumea este sub influența și efectele păcatului – pentru ca promisiunea să fie valabilă (*doar*) pentru cei care cred în Cristos Isus. ²³Înainte de apariția credinței, noi eram „închiși și păziți” de legea (*mozaică*). Acest lucru s-a întâmplat până la revelarea credinței. ²⁴Deci legea (*mozaică*) a fost „pedagogul” nostru care ne-a îndrumat spre Cristos, ca să fim considerați (*apoi*) corecți prin credință. ²⁵După ce a venit această epocă a credinței, noi nu mai suntem sub îndrumarea aceluși „pedagog”. ²⁶Prin credința în Isus Cristos Isus, voi toți sunteți copii ai lui Dumnezeu. ²⁷Toți care ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu El. ²⁸Nu mai contează dacă cineva este iudeu sau grec, sclav sau om liber, bărbat sau femeie; pentru că toți formați o unitate în Cristos Isus. ²⁹Și dacă sunteți ai lui Cristos, voi aveți statutul de urmași ai lui Avraam; iar acest lucru înseamnă că sunteți moștenitorii acelei promisiuni pe care i-a făcut-o Dumnezeu lui Avraam. **4** De fapt, atât timp cât moștenitorul este copil, deși el este proprietarul (*de drept al*) tuturor lucrurilor, nu are mai multe drepturi decât un sclav. ²În tot acest timp, el este sub supravegherea tutorilor care îi administrează proprietatea până la timpul decis de tatăl lui. ³În mod asemănător, când eram și noi „copii”, trăiam în sclavia concepțiilor elementare ale lumii. ⁴Dar la momentul stabilit de Dumnezeu, El a trimis pe Fiul Său. Acesta a fost născut din femeie și a apărut în lumea noastră atunci când legea (*mozaică*) încă era în vigoare. ⁵El a venit ca să îi răscumpere pe cei care trăiau sub dominația legii (*mozaice*); pentru ca astfel, să putem beneficia de înfiere. ⁶Acum, pentru că sunteți fii (*ai Lui*), Dumnezeu a trimis Spiritul Fiului Său în inimile voastre. El este Cel care strigă „Abba!”, adică „Tată!”. ⁷Astfel se confirmă faptul că nu mai ești sclav, ci fiu. Iar dacă ai devenit fiu, ești și moștenitor datorită lui Dumnezeu (*care îți este Tată*). ⁸Atunci când nu Îl cunoșteți pe Dumnezeu, erați sclavii celor care, prin natura lor, nu sunt dumnezei. ⁹Dar acum Îl cunoșteți pe Dumnezeu; și este mai corect să spunem că (*mai întâi*) ați fost

cunoscuți de Dumnezeu. În aceste condiții, cum se explică oare faptul că acceptați să reveniți la statutul de sclavi ai acelor învățături elementare sărace? ¹⁰Constat că voi respectați unele obiceiuri legate de anumite zile, luni, anotimpuri și ani. ¹¹Mă tem ca lucrarea mea între voi să nu fi avut efectul dorit. ¹²Fraților, vă rog să fiți ca mine; pentru că și eu sunt ca voi. Nu îmi faceți astfel nicio nedreptate. ¹³Voi știți că atunci când v-am predicat Vestea Bună, eram bolnav. ¹⁴Acela a fost un test pentru voi. Dar nu m-ați respins (*din cauza bolii*), ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu sau ca și cum eu aș fi fost Cristos Isus! ¹⁵Deci nu înțeleg ce s-a întâmplat cu acea fericire pe care o aveți la început. Am remarcat faptul că atunci, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos ochii și mi i-ați fi dat... ¹⁶Oare am devenit acum dușmanul vostru (*doar*) pentru că v-am spus adevărul? ¹⁷Acei oameni care vă atrag spre ei, o fac cu pasiune, dar nu cu bune intenții. Ei doresc doar să vă despartă de mine, ca să fiți total dedicați intereselor lor. ¹⁸Este bine ca totdeauna să fiți devotați unor scopuri bune; și să faceți acest lucru nu doar atunci când eu sunt împreună cu voi. ¹⁹Copiii mei, pentru voi suport din nou „durerile nașterii” până în momentul în care imaginea lui Cristos va fi evidentă în viața voastră. ²⁰Aș fi preferat să fiu acum împreună cu voi și să schimb tonul vocii; pentru că m-ați surprins! ²¹Am o întrebare pentru voi care (*încă mai*) doriți să respectați legea (*mozaică*): luați în considerare ce spune ea? ²²Dacă răspunsul vostru este „Da”, atunci trebuie să observați că în ea scrie despre Avraam care a avut doi fii. Unul provenea dintr-o sclavă, iar celălalt dintr-o femeie liberă. ²³Fiul care i se născuse din femeia sclavă, a avut o naștere naturală. Dar cel pe care l-a avut de la femeia liberă, s-a născut în urma unei promisiuni. ²⁴Aceste lucruri trebuie interpretate și ca niște simboluri. Cele două femei reprezintă cele două legăminte. Unul dintre ele este cel care a fost dat pe muntele Sinai; și naște copii-sclavi. El este echivalentul Agarei. ²⁵Această femeie numită Agar simbolizează Muntele Sinai din Arabia și corespunde Ierusalimului de astăzi, care este în sclavie împreună cu locuitorii lui. ²⁶Dar mama noastră este Ierusalimul ceresc, unde există libertate! ²⁷De fapt, așa este scris: „Bucură-te femeie sterilă – tu care nu poți avea copii și care nu poți să naști; țipă și strigă de bucurie tu, care nu suferi durerile specifice nașterii! Pentru că femeia care a fost abandonată, va avea mai mulți copii decât cea care are soț!” ²⁸Fraților, voi sunteți ca Isaac, adică fii născuți în urma unei promisiuni. ²⁹Atunci, fiul care se născuse în mod natural, îl persecuta pe cel care fusese născut prin intervenția remarcabilă a Spiritului. Același lucru se întâmplă și acum. ³⁰Dar cum continuă Scriptura? Ea spune astfel: „Alung-o pe femeia sclavă împreună cu fiul ei; pentru că fiul slavei nu va fi moștenitor împreună cu fiul femeii libere.” ³¹Fraților, vreau să vă spun că noi nu suntem fiii slavei, ci ai femeii libere. **5** Cristos ne-a eliberat ca să trăim în libertate. Deci păstrați-vă cu fermitate acest statut și nu acceptați din nou jugul sclaviei! ²Eu, Pavel, vă recomand să luați în considerare cu cea mai mare atenție ce vă spun acum: dacă vă veți circumcide, Cristos nu vă va (*mai*) fi deloc util. ³Apoi, vă asigur din nou că orice om care acceptă să fie circumcis, trebuie să respecte toată

legea (*mozaică*). **4**Iar voi, care doriți să fiți considerați corecți prin respectarea legii (*mozaice*), v-ați despărțit de Cristos și ați căzut din har! **5**Prin credință, noi așteptăm cu răbdare ca prin Spiritul Sfânt, să beneficiem de dreptatea pe care o sperăm; **6**pentru că în Cristos Isus, nu este important dacă cineva este circumcis sau necircumcis. Ce contează este doar credința care lucrează prin dragoste. **7**Voi mergeați pe drumul bun. Cine oare v-a oprit de la ascultarea de adevăr? **8**Argumentele care v-au convins în acest sens, nu provin de la Cel care v-a chemat. **9**Puțină drojdie are efect (*semnificativ*) pentru întreaga cantitate de cocă! **10**Referitor la voi, eu am încrederea în Stăpân(*ul nostru*) că nu veți gândi altfel (*decât v-am învățat*). Și oricine ar fi cel care vă produce confuzie, își va suporta condamnarea. **11**Fraților, dacă eu încă mai predic (*aproband*) circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Și dacă aș accepta-o (*ca necesară*), atunci ofensa pe care o produce crucea, ar fi eliminată. **12**Referitor la cei care vă aduc confuzia, vă spun să îi lăsați să se automutileze! **13**Dar voi, fraților, ați fost chemați la libertate. Totuși, nu vă folosiți de această libertate (*ca de un pretext*) pentru a trăi conform principiilor naturii voastre umane păcătoase; ci slujiți-vă unii altora în dragoste. **14**De fapt, toată legea (*mozaică*) se poate rezuma prin următoarea poruncă: „Iubește-l pe cel de lângă tine exact cum te iubești pe tine însuți!” **15**Dar dacă voi vă „mușcați” și vă „mâncați” între voi, fiți atenți să nu vă distrugeți unii pe alții. **16**Eu vă spun să umblați conduși de Spirit; și astfel nu veți mai satisface dorințele (*rele ale*) naturii voastre (*umane*) păcătoase. **17**Această natură umană existentă în viața trăită pe pământ, are aspirații contrare Spiritului; iar aspirațiile Spiritului sunt opuse celor pe care le manifestă această natură păcătoasă a omului. Deci ele reprezintă două tendințe rivale, astfel încât nu puteți face tot ce doriți. **18**Iar dacă trăiți conduși de Spirit, nu sunteți subordonați (*principiului*) legii (*mozaice*). **19**Este evident că faptele naturii umane păcătoase sunt, de exemplu: imoralitatea sexuală, impuritatea, desfrânarea, **20**închinarea la idoli, vrăjitoria, dușmăniile, cearta, gelozia, mânia, egoismul, neînțelegerile, dezbinările și formarea de partide; **21**invidia, bețiile, orgiile și alte fapte asemănătoare cu acestea. Vă avertizez așa cum v-am mai spus, că cei care fac aceste lucruri, nu vor fi moștenitori ai Regatului lui Dumnezeu! **22**Dar „fructul” Spiritului este: dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunătate, generozitate, credință, **23**blândețe, autocontrol. Nu există lege împotriva acestor lucruri! **24**Cei care sunt ai lui Cristos, și-au crucificat natura umană păcătoasă împreună cu pasiunile și dorințele ei. **25**Dacă trăim prin Spirit, să facem fapte care sunt în acord cu natura Lui. **26**Să nu fim mândri, provocându-ne unii pe alții; și nici să nu ne invidiem unii pe alții. **6** Fraților, dacă cineva este surprins făcând ceva care reprezintă un păcat, voi care sunteți spirituali, să îl corectați în spiritul blândetii. Și (*oricine ai fi,*) să fii atent, pentru că poți ajunge să fii ispitit și tu! **2**Duceți-vă sarcinile unii altora; și astfel veți respecta (*în mod practic*) legea lui Cristos. **3**Dacă vreunul (*dintre voi*) consideră că el este o persoană importantă, deși acest lucru nu este adevărat, singur își creează doar o iluzie. **4**Fiecare să își verifice lucrarea, fără

să se compare cu alții; și abia atunci se va putea lăuda cu ce a făcut; **5** pentru că fiecare trebuie să își testeze propriile lui acțiuni. **6** Cel care primește instruire din Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să ofere din bunurile lui (*materiale*) și celui care l-a învățat. **7** Nu vă înșelați! Dumnezeu refuză să Se lase batjocorit: omul „seceră” ce „a semănat”! **8** Cel care „a semănat” în natura lui umană păcătoasă, „va secera” din ea distrugerea; iar cel care „seamănă” în Spirit, „va secera” din El viața eternă. **9** Să nu obosim făcând binele; pentru că dacă nu vom renunța, vom beneficia de rezultatele muncii noastre. **10** Deci să facem bine tuturor oamenilor – mai ales fraților de credință – de fiecare dată când avem această oportunitate. **11** Priviți cât de mari sunt literele cu care v-am scris aceste cuvinte chiar cu mâna mea! **12** Toți cei care vor să facă o bună impresie în fața oamenilor, încearcă să vă constrângă la acceptarea circumciziei; și ei fac acest lucru doar ca să nu fie persecutați din cauza crucii lui Cristos. **13** Totuși, în realitate, nici cei care sunt circumciși nu respectă (*în totalitate*) legea (*mozaică*)... Ci vor doar ca voi să acceptați circumcizia, pentru ca apoi să se laude că au reușit să vă determine să faceți ce vor ei. **14** Dar eu mă voi lăuda doar referindu-mă la crucea Stăpânului nostru Isus Cristos, prin care lumea a fost crucificată față de mine și eu față de ea. **15** Nici circumcizia și nici necircumcizia nu reprezintă nimic (*semnificativ*). Ce contează (*cu adevărat*) este să fii o nouă creație. **16** Peste cei care trăiesc în conformitate cu această regulă și peste „Israelul” lui Dumnezeu, să vină pace și milă! **17** De acum înainte, nimeni să nu mă mai deranjeze; pentru că am pe corpul meu semnele lui Isus. **18** Fraților, doresc ca harul Stăpânului nostru Isus Cristos să fie cu spiritul vostru.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos conform dorinței lui Dumnezeu, pentru sfinții credincioși în Cristos Isus, care locuiesc în Efes. **2**Vă doresc să beneficiați de pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Stăpânul Isus Cristos. **3**Lui Dumnezeu – Tatăl Stăpânului nostru Isus Cristos – să I se acorde lauda. El este Cel care ne-a oferit tot felul de binecuvântări spirituale în locurile cerești, în Cristos. **4**Înainte de crearea lumii, Dumnezeu ne-a ales în Cristos, ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui. În mod anticipat, datorită dragostei Sale, **5**El a decis ca acest proces să includă faptul că vom fi înfiați prin Isus Cristos. Aceasta a fost plăcerea și dorința Lui divină. **6**Dumnezeu a făcut acest lucru pentru ca (*ulterior*) harul Său glorios să fie lăudat (*de oameni*). El ne-a oferit acest har în persoana Celui pe care Îl iubește. **7**În El beneficiem de răscumpărare; și datorită sângelui Său, avem posibilitatea iertării păcatelor. **8**Ea este o consecință a bogatului har pe care Dumnezeu l-a revărsat în favoarea noastră. Această abundență (*de har*) a venit împreună cu orice fel de înțelepciune și cu abilitatea de înțelegere. **9**Astfel, în acord cu bunăvoința Sa, El ne-a revelat misterul cu privire la intenția implicată de planul pe care îl concepușe. **10**Acest plan era prevăzut să se realizeze în Cristos la termenul stabilit. În El urma să se unească cerul cu pământul. **11**În Cristos am fost aleși conform deciziei incluse în planul lui Dumnezeu. Tot ce face El este în acord cu scopul pe care și l-a stabilit. **12**Referitor la noi, cei care am sperat primii în Cristos, acea alegere mai implica faptul că vom oferi (*celorlalți*) ocazia să laude gloria Lui. **13**Atunci când voi ați auzit cuvântul adevărului conținut de Vestea Bună despre salvarea voastră, l-ați crezut. În acel moment, ați fost (*și*) sigilați de Spiritul Sfânt care fusese promis. **14**El reprezintă (*pentru noi*) garanția că vom primi moștenirea de care vor beneficia toți ceilalți care sunt răscumparați de Dumnezeu. Acest lucru se va întâmpla pentru ca gloria Lui să fie lăudată! **15**Având în vedere aceste lucruri, de când am auzit despre credința voastră în Stăpânul Isus și despre dragostea voastră pentru toți sfinții, **16**mulțumesc mereu lui Dumnezeu pentru voi când vă amintesc în rugăciunile mele. **17**Prin intermediul lor, eu cer ca Dumnezeul Stăpânului nostru Isus Cristos – Cel care este Tatăl gloriei – să vă ofere un spirit al înțelepciunii și al revelației care să vă faciliteze cunoașterea Sa. **18**Îl mai rog să vă „lumineze” mintea, ca să cunoașteți valoarea lucrurilor de care sperăm să beneficiem. Acestea sunt incluse în chemarea pe care El a inițiat-o pentru noi. Atunci veți putea înțelege cât de bogată și glorioasă este moștenirea promisă de Dumnezeu sfinților **19**și cât de nelimitată este forța Lui care lucrează în favoarea noastră – a celor care suntem credincioși. **20**Aceasta este aceeași forță pe care El a folosit-o atunci când L-a înviat pe Cristos; și tot prin ea I-a oferit locul de la dreapta Sa, în cer. **21**Acolo, Dumnezeu L-a pus (*pe Cristos*) deasupra tuturor guvernărilor, autorităților, forțelor, administrațiilor

și a oricărei titulaturi care se poate oferi nu numai în acest secol, ci și în cel viitor. ²²Astfel, Dumnezeu a pus toate lucrurile la picioarele Lui și L-a desemnat ca Autoritate Supremă pentru tot ce înseamnă Comunitatea Sa. ²³Ea este „organismul” lui Cristos și reprezintă în mod complet pe Acela care umple totul în mod perfect în toți (*cei care o compun*). ² Voi ați fost morți (*spiritual*) din cauza greșelilor și a păcatelor voastre, ² în care trăiați atunci când erați subordonați autorității forțelor supranaturale care guvernează această lume. Mă refer la cel care este stăpânul forțelor spirituale din atmosfera care înconjoară pământul. El este spiritul care îi conduce pe aceia care sunt neascultători (*de Dumnezeu*). ³ În trecut am fost și noi ca ei. Atunci trăiam satisfăcând dorințele naturii noastre umane păcătoase care ne afecta gândurile și intențiile. Astfel, specificul comportamentului nostru era identic cu al celorlalți oameni; și urma să suportăm mânia lui Dumnezeu. ⁴ Dar Dumnezeu are milă din abundență. În plus, El a avut și o mare dragoste pe care și-a manifestat-o față de noi. Astfel, deși am fost morți (*spiritual*) din cauza păcatelor noastre, ⁵ El ne-a adus la viață împreună cu Cristos. Voi ați fost salvați prin har. ⁶ În (*unirea noastră cu*) Cristos Isus, Dumnezeu ne-a atribuit învierea Lui și ne-a pus împreună cu El în locurile cerești. ⁷ El a făcut acest lucru pentru ca să arate oamenilor din următoarele secole nelimitata bogăție a harului Său de care am beneficiat noi în Cristos Isus. ⁸ Ați fost salvați prin har și ați acceptat salvarea prin credință; iar acest lucru nu provine de la voi, ci este în exclusivitate harul lui Dumnezeu! ⁹ Primirea acestuia nu se bazează pe fapte (*omenești*); și astfel, excluzându-le, nu este permis nimănui să își revendice vreun merit personal. ¹⁰ Noi suntem capodopera lui Dumnezeu; și am fost creați în Cristos Isus pentru ca să ne trăim viața făcând faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit anticipat pentru noi. ¹¹ Având în vedere acest lucru, amintiți-vă că proveniți dintre celelalte națiuni și că ați fost excluși ca „necircumciși” de aceia care sunt evrei circumciși (*fizic*). ¹² Atunci erați fără Cristos, neadmiși între oamenii din poporul Israel și străini față de legămintele care conțineau promisiuni. Astfel, voi trăiați în această lume fără speranță și fără Dumnezeu. ¹³ Dar acum, în Cristos Isus, voi care erați cândva departe (*de toate acestea*), ați fost apropiați (*unii de alții*) prin sângele Lui. ¹⁴ El este pacea noastră. A dărâmat zidul care despărțea pe evrei de celelalte națiuni și i-a adus la unitate, eliminând dușmănia când și-a sacrificat corpul (*pe cruce, pentru toți*). ¹⁵ Atunci, El a eliminat motivul incompatibilității dintre ei: legea (*mozaică*). Prin faptul că atât evreii cât și oamenii celorlalte popoare au acum aceeași natură nouă în Cristos, El a realizat astfel pacea. ¹⁶ Prin sacrificiul Său, El i-a împăcat pe evrei și pe cei care nu sunt evrei cu Dumnezeu, făcându-i să formeze împreună un singur organism; și astfel a anulat „dușmănia” dintre ei. ¹⁷ El a venit cu oferta păcii atât pentru voi care erați departe (*de Dumnezeu*), cât și pentru cei care erau aproape (*de El*). ¹⁸ Prin Cristos, atât unii cât și alții, avem acces la Tatăl prin intermediul aceluiași Spirit! ¹⁹ Acum, voi nu mai sunteți nici străini și nici locuitori fără cetățenie; ci aparțineți (*împreună cu ei*) familiei lui Dumnezeu

și aveți aceeași cetățenie ca a sfinților. ²⁰Astfel, voi sunteți „zidiți” pe temelia pusă de apostoli și de profeți. În această construcție, Cristos Isus este piatra care ține unite zidurile ²¹și care oferă o bună legătură între pereții clădirii, facilitând dezvoltarea, pentru a deveni în final un templu sfânt în *(onoarea)* Stăpân(ului). ²²În acest mod, prin El, voi sunteți construiți împreună ca să deveniți o clădire în care locuiește Dumnezeu prin Spiritul Său. ³ Având în vedere aceste lucruri, eu – Pavel, un deținut care aparține lui Cristos Isus – vă vorbesc vouă, care nu sunteți evrei. ²Desigur, ați auzit că mie mi-a fost oferită această responsabilitate de a administra harul lui Dumnezeu pentru voi. ³După cum deja v-am scris pe scurt, acest plan secret al lui Dumnezeu mi-a fost descoperit prin revelație divină. ⁴Citind *(ce v-am scris)*, veți putea constata care este nivelul meu de înțelegere referitor la acest mister al lui Cristos. ⁵Oamenii din generațiile care au fost înaintea noastră, nu au avut acces la acest secret; ci abia acum, prin intermediul Spiritului *(Sfânt)*, el a fost revelat sfinților apostoli și profeților. ⁶Conform Veștii Bune, această desecretizare a evidențiat faptul că *(fiind)* în Cristos, oamenii care aparțin celorlalte națiuni, sunt moștenitori împreună cu noi *(evreii)*, formează un singur organism și beneficiază de aceleași promisiuni. ⁷Eu am fost cel desemnat ca slujitor al acestei Vești Bune; și delegarea mi-a fost făcută de Dumnezeu prin darul oferit de harul Său, în acord cu forța de care dispune atunci când El acționează. ⁸Deși eu sunt ultimul dintre toți sfinții, mi s-a oferit harul de a proclama celorlalte națiuni Vestea Bună care vorbește despre nelimitatele bogății ale lui Cristos; ⁹și astfel am posibilitatea să evidențiez tuturor oamenilor planul Lui. El fusese ținut secret de multe secole în mintea lui Dumnezeu, Cel care a creat toate lucrurile. ¹⁰Dumnezeu intenționează ca prin comunitatea credincioșilor Săi, să demonstreze conducătorilor și autorităților din locurile cerești, în câte moduri diferite se poate manifesta înțelepciunea Lui. ¹¹Acest lucru este în acord cu planul etern pe care El l-a făcut în Cristos Isus, Stăpânul nostru. ¹²Fiind în El și prin credința pe care o avem în El, noi beneficiem de libertatea apropierii de Dumnezeu cu încredere. ¹³Deci vă rog să nu vă descurajați din cauza necazurilor mele suportate de dragul vostru. Ele reprezintă gloria voastră. ¹⁴Astfel, eu am motiv să îngenunchez înaintea Tatălui Stăpânului nostru Isus Cristos, ¹⁵din care provine numele oricărei familii din cer și de pe pământ. ¹⁶Pe El Îl rog ca prin Spiritul Său și în acord cu gloria Sa bogată, omul vostru interior să primească forța necesară consolidării lui; ¹⁷și astfel, Cristos să locuiască în inimile voastre prin credință. Îi mai cer ca fiind înrădăcinați în dragoste și zidiți pe temelia ei, ¹⁸să puteți înțelege împreună cu toți sfinții *(ce înseamnă)* lărgimea, lungimea, înălțimea și adâncimea dragostei lui Cristos, ¹⁹care depășește orice cunoaștere; și astfel să fiți umpluți *(de ea)* până la nivelul stabilit de Dumnezeu. ²⁰El este Cel care poate să facă mult mai mult decât Îi cerem sau ne imaginăm, conform forței care este *(pusă de El)* în noi. ²¹Lui să I se acorde gloria în comunitatea creștinilor și în Cristos Isus în toate generațiile și pentru totdeauna! Amin! ⁴ Vă ofer un sfat, eu, cel care sunt în închisoare pentru

(atașamentul față de) Stăpân(*ul nostru*): să trăiți având un comportament demn de chemarea pe care v-a făcut-o Dumnezeu. ²El să fie evident printr-un caracter care manifestă o totală modestie și blândețe. Fiți răbdători și suportați-vă unii pe alții în dragoste. ³Să manifestați un total interes pentru păstrarea unității pe care o realizează Spiritul. Acest lucru va fi posibil atât timp cât între voi va persista o atmosferă de pace. ⁴Există un singur Organism și un singur Spirit – exact cum din momentul în care ați fost chemați, aveți o singură speranță comună. ⁵Există un singur Stăpân, o singură credință și un singur botez. ⁶De asemenea, există un singur Dumnezeu care este Tatăl tuturor, lucrând prin toți și fiind în toți (*care sunt creștini*). ⁷Dar harul ne-a fost oferit în mod diferențiat, în conformitate cu repartizarea lui făcută de Cristos fiecăruia. ⁸Acest lucru este confirmat și de Scriptură, în textul care spune că „Atunci când S-a dus în locurile din înălțime, a luat în captivitate sclavia și a oferit daruri oamenilor.” ⁹Când se spune „S-a dus în locurile din înălțime”, înseamnă că înainte coborâse în locurile de jos, de pe pământ. ¹⁰Cel care a coborât, este aceeași Persoană care a urcat (*apoi*) mai sus decât tot ce înseamnă Cosmos, pentru a umple totul. ¹¹Astfel, El a desemnat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători. ¹²Ei au primit aceste daruri pentru ca astfel să poată echipa pe sfinți pentru activitățile lor de slujire – acestea contribuind împreună la „construirea” Organismului lui Cristos (*care este Comunitatea Sa*). ¹³Această dezvoltare se realizează prin procesul care vizează ajungerea tuturor (*creștinilor*) la unitate în credință și în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu. Iar scopul final urmărit este atingerea nivelului superior al maturității spirituale pe care Cristos ne-a oferit-o ca model. ¹⁴Astfel, nu vom mai fi „copii” din punct de vedere spiritual. Dar cei care încă sunt la acest nivel, se aseamănă cu un obiect care plutește; și fiind împins de curenți într-o direcție sau în alta, nu are nicio stabilitate. Concret, ei sunt antrenați de orice „vânt” al doctrinelor lansate în mod subtil de oamenii care inventează metode ingenioase pentru înșelarea altora. ¹⁵Dar maturitatea spirituală ne face să spunem adevărul în dragoste și să creștem în toate aspectele pentru a semăna tot mai mult cu Cel care este Capul (*acestui Organism numit Comunitatea Sa*) – Cristos. ¹⁶Acest Organism este unit cu El și funcționează în unitate prin acțiunea fiecărui element de legătură. Astfel se realizează creșterea și fortificarea lui în dragoste. ¹⁷Aceasta este recomandarea mea, (*în timp ce suntem*) în Stăpân(*ul nostru*), pentru voi: să nu mai trăiți ca păgânii care se gândesc la lucruri nesemnificative. ¹⁸Mintea lor este în întuneric; și din cauza ignoranței și a „împietririi” inimii, sunt separați de viața care provine din Dumnezeu. ¹⁹Ei nu mai au rușine pentru ce fac; și astfel practică fără limite orice fel de imoralitate. ²⁰Dar acesta nu este modul în care ați fost învățați să trăiți în Cristos. ²¹Desigur, voi ați fost informați cu privire la El și ați fost învățați adevărul care este în Isus. ²²Deci să vă „dezbrăcați” de omul vechi care, prin satisfacerea dorințelor lui înșelătoare, produce degradare morală. ²³Și să aveți o altă atitudine, înnoindu-vă la nivelul minții voastre, ²⁴prin „îmbrăcarea” cu omul nou care este creat conform imaginii lui

Dumnezeu în adevărata dreptate și în sfințenie. ²⁵Deci nimeni să nu mai practice minciuna; ci fiecare să spună adevărul aproapelui lui. Pentru că în raporturile noastre, fiecare suntem părți ale aceluiși organism. ²⁶Să nu păcătuiți atunci când vă mâniați. Înainte să apună soarele, să dispară mânia pe care ați avut-o (*în acea zi*); ²⁷și astfel, să nu oferiți diavolului nicio șansă! ²⁸Cine fura, să nu mai fure; ci să muncească cinstit, ca să aibă posibilitatea să îl ajute și pe cel sărac. ²⁹Să nu folosiți niciun cuvânt dăunător, ci numai ce este util altora, urmărind edificarea lor (*spirituală*). În acord cu nevoile fiecăruia, vorbele voastre să ofere har celor care le aud. ³⁰Să nu îl întristați pe Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu cu care ați fost sigilați pentru ziua când veți fi „răscumpărați”. ³¹Eliminați din viața voastră: orice amărăciune, orice manifestare rapidă negândită, orice mânie, orice reproș făcut pe ton de scandal, orice defăimare și orice fel de răutate. ³²Înlocuiți acestea cu bunăvoință și cu iertare, manifestându-le unii pentru alții – exact cum v-a iertat și Dumnezeu în Cristos. **5** Având statutul de copii iubiți ai lui Dumnezeu, imitați-vă Tatăl. ²În relațiile dintre voi, trăiți în dragoste conform modelului oferit de Cristos, care S-a sacrificat pentru noi când a acceptat să fie ca un dar cu miros plăcut dedicat lui Dumnezeu. ³Trăind ca niște sfinți, între voi nu trebuie să fie nici măcar vreo tendință de adulter sau altă imoralitate sexuală și nici vreo înclinație spre lăcomie. ⁴Să nu practicați un comportament indecent pe care să îl justificați apoi ca fiind doar o glumă. Să nu pronunțați cuvinte care au conotații murdare și care nu sunt adecvate (*statutului vostru*). Înlocuiți-le cu mulțumiri. ⁵Puteți fi siguri de faptul că nimeni care este adulter, care trăiește în impuritate și care practică lăcomia – aceasta fiind idolatrie – nu beneficiază de moștenire în Regatul lui Cristos și al lui Dumnezeu. ⁶Nimeni să nu vă înșele folosind cuvinte lipsite de valoare; pentru că acesta este motivul pentru care mânia lui Dumnezeu se manifestă împotriva oamenilor neascultători. ⁷Să nu aveți nicio relație cu ei. ⁸A fost un timp când erați (*caracterizați de*) întuneric. Dar acum, în (*relația cu*) Stăpân(*ul vostru*), sunteți lumină. Deci să trăiți ca reprezentanți ai luminii! ⁹Și efectul practic pe care îl produce lumina se poate vedea în orice situație când viața (*voastră*) practică demonstrează bunătate, dreptate și adevăr. ¹⁰Atenția voastră trebuie să fie concentrată pe descoperirea lucrurilor care Îi plac Stăpânului. ¹¹Nu participați la faptele neproductive caracteristice întunericului; ci dimpotrivă – condamnați-le! ¹²Pentru că este rușinos chiar și să vorbim despre lucrurile pe care le fac ei în secret. ¹³Dar totul devine vizibil atunci când este sub efectul luminii; ¹⁴pentru că ea pune în evidență toate lucrurile. Acest fapt a fost deja enunțat; și astfel: „Tu, cel care dormi, trezește-te! Ridică-te dintre cei morți; și Cristos te va lumina!” ¹⁵Deci fiți atenți la calitatea vieții voastre. Să nu urmați exemplul celor neînțelepți, ci trăiți ca niște oameni înțelepți. ¹⁶Astfel, să folosiți timpul cu maximă eficiență; pentru că trăim zile rele! ¹⁷Nu luați decizii înainte de a gândi și de a analiza lucrurile în mod foarte serios; ci urmăriți astfel să înțelegeți ce vrea Stăpânul să faceți. ¹⁸Să nu vă îmbătați cu vin, pentru că acesta v-ar determina să faceți fapte

imorale; ci fiți plini de Spirit! ¹⁹Vorbiți între voi folosind Psalmi și lăudați-L din inimă pe Stăpân intonând cântece ale căror versuri vorbesc despre lucruri spirituale. ²⁰Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu-Tatăl, pentru toate lucrurile, în numele Stăpânului nostru Isus Cristos. ²¹Subordonați-vă unii altora având o atitudine de reverență față de Cristos. ²²Soțiilor, ascultați de soții voștri exact cum trebuie să ascultați de Stăpân(*ul nostru*). ²³Vă cer acest lucru pentru că soțul este capul soției lui, așa cum și Cristos este capul comunității (*tuturor*) creștinilor. Ea reprezintă acel Organism al cărui Salvator este El. ²⁴Și conform modelului de ascultare de Cristos al comunității creștinilor, exact așa trebuie să îi asculte și soțiile pe soții lor în toate lucrurile! ²⁵Soților, iubiți-vă soțiile exact cum Și-a iubit și Cristos Comunitatea Sa! El S-a sacrificat pentru ea, ²⁶ca să o sfințească spălând-o cu acea „apă” reprezentată de Cuvântul Său. ²⁷Astfel, El o pregătește pentru a o prezenta ca pe o mireasă plină de glorie, fără (*vreo*) pată și fără vreun defect, ci sfântă și fără să i se poată reproșa ceva. ²⁸Soții trebuie să își iubească soțiile exact cum își iubesc propriile lor corpuri. Cine își iubește soția, se iubește pe sine. ²⁹Nimeni nu și-a urât vreodată corpul; ci îl hrănește și îl îngrijește exact cum procedează și Cristos cu cei care formează Comunitatea Sa. ³⁰Noi suntem părți componente ale Corpului Său (*spiritual*). ³¹În Scriptură citim: „Astfel, omul se va separa de tatăl și de mama lui și se va uni cu soția lui; iar cei doi vor fi un singur corp.” ³²Acum, eu aplic acest text la relația dintre Cristos și Comunitatea Sa; și trebuie să vă spun că modul în care se realizează această unire, este un mister care comportă o semnificație profundă. ³³Dar în practică, fiecare dintre voi să își iubească soția așa cum se iubește pe sine însuși; iar soția să demonstreze prin fapte că acceptă autoritatea care i-a fost dată soțului ei. **6** Copii, ascultați de părinții voștri (*care, acum, sunt*) în Stăpân(*ul nostru*); pentru că așa este corect. ²Prima poruncă însoțită de o promisiune, spune astfel: „Respectă-ți tatăl și mama!” Iar promisiunea ei este aceasta: ³„[...] ca să trăiești în bune condiții și să te poți bucura de o viață lungă în existența ta pe pământ.” ⁴Iar voi, părinților, nu vă provocați copiii la mânie; ci creșteți-i corectându-i în acord cu învățătura Stăpânului. ⁵Sclavilor, ascultați de stăpânii voștri care sunt pe pământ, acordându-le respect. În inimile voastre, să fiți sinceri cu ei exact cum sunteți în raportul vostru cu Cristos. ⁶Astfel, să aveți un bun comportament nu doar atunci când sunteți observați de ei, ca și când ați urmări să vă aprecieze; ci să trăiți permanent ca niște sclavi ai lui Cristos care fac din suflet ce dorește Dumnezeu. ⁷Serviți-vă stăpânii cu devotament; și să faceți acest lucru exact ca atunci când ați sluji pe Stăpân(*ul nostru*), nu pe oameni, ⁸știind că fiecare om – indiferent că este sclav sau liber – dacă face ce este bine, va fi recompensat de Stăpân. ⁹Stăpânilor, comportați-vă și voi corect cu sclavii voștri, fără să îi amenințați, știind că Stăpânul vostru comun este în cer și că El nu favorizează pe nimeni. ¹⁰În concluzie, vă îndemn să vă consolidați spiritual în Stăpân(*ul nostru*) și să vă bazați pe marea Lui forță. ¹¹Îmbrăcați toată armura pe care v-o oferă Dumnezeu, ca să puteți rezista stratagemelor diavolului. ¹²De fapt, lupta noastră nu este împotriva

oamenilor, ci împotriva forțelor demonice exercitate de autoritățile spirituale care stăpânesc lumea acestui secol întunecat. Este vorba despre spiritele rele care există în locurile cerești. **13**Având în vedere această realitate, să luați toată armura pe care (v-)o oferă Dumnezeu, ca să puteți rezista în acea zi rea; și după ce veți fi învins totul, să puteți rămâne în picioare. **14**Deci fiți pregătiți folosind adevărul ca pe o centură și utilizați dreptatea ca apărătoare a pieptului. **15**Pasiunea pentru proclamarea Veștii Bune a păcii să fie „încălțăminte” voastră spirituală. **16**În toate situațiile, folosiți-vă credința ca scut. Cu ea veți putea să opriți efectul săgeților aprinse ale celui rău. **17**Să folosiți salvarea de care beneficiați ca pe un coif; iar sabia voastră să fie Cuvântul lui Dumnezeu, care este opera Spiritului Sfânt. **18**Inspirat de El, să vă rugați mereu, prezentând cererile voastre în tot felul de rugăciuni. Și să practicați permanent rugăciunea pentru toți sfinții. **19**În același timp, să vă rugați și pentru mine; pentru ca atunci când vorbesc, să fiu inspirat și să am curajul de a comunica misterul Veștii Bune. **20**Eu sunt acum legat cu lanțuri din cauza predicării acestei Vești. Rugați-vă, ca să am curaj să o pot prezenta așa cum trebuie! **21**Ca să aveți informații despre mine, l-am trimis pe Tihic. El este un frate iubit și care slujește credincios în (*relația lui cu*) Stăpân(*ul nostru*). **22**Astfel, prin venirea lui, veți afla vești despre noi și veți fi încurajați în inimile voastre. **23**Fraților, vă dorim pace, dragoste și credință de la Dumnezeu și de la Stăpânul Isus Cristos. **24**Harul să fie cu toți cei care Îl iubesc pe Stăpânul nostru numit Isus Cristos, manifestând pentru El o dragoste care nu dispare niciodată.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor filipeni

1 Pavel și Timotei, sclavi ai lui Isus Cristos, pentru toți sfinții în Cristos Isus care sunt în Filipi împreună cu episcopii și cu diaconii, **2**vă dorim har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Stăpânul Isus Cristos. **3**De fiecare dată când mă gândesc la voi, Îi mulțumesc Dumnezeului meu; **4**și mă rog Lui pentru toți cu bucurie, **5**având în vedere că de la început și până acum ați acceptat parteneriatul pentru Vestea Bună. **6**Eu sunt convins că Acela care a început să lucreze astfel în voi, Își va finaliza acest valoros proiect până în ziua (*revenirii*) lui Cristos Isus. **7**Este corect să gândesc astfel despre voi în timp ce vă port în inima mea. Voi sunteți partenerii mei atât pentru perioada în care trăiesc ca deținut, cât și în ce privește apărarea Veștii Bune și demonstrarea autenticității ei. Astfel, toți sunteți participanți la acest har! **8**Dumnezeu poate să confirme că vă iubesc pe toți cu afecțiunea lui Cristos Isus. **9**Și mă rog Lui, cerând ca dragostea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și în capacitatea de discernământ; **10**și astfel să puteți face mereu cele mai bune alegeri, ca să fiți curați și fără vină în ziua (*revenirii*) lui Cristos. **11**Mă mai rog cerând ca prin Isus Cristos, voi să fiți atunci plini de „fructele” dreptății; iar Dumnezeu să fie astfel glorificat și laudat. **12**Doresc să știți, fraților, că ce s-a întâmplat cu mine, a favorizat răspândirea Veștii Bune. **13**Acum, oamenii din garda palatului și toți ceilalți știu că eu sunt deținut pentru că am vorbit despre Cristos. **14**Și astfel, cei mai mulți dintre frați, văzând că sunt în lanțuri, au fost încurajați în (*relația lor cu*) Stăpân(*ul nostru*) să predice Cuvântul Lui fără frică. **15**Este adevărat că unii predică despre Cristos motivați de invidie sau de un spirit de rivalitate. Dar alții fac același lucru având bune intenții; **16**și sunt motivați de dragoste, știind că eu am primit responsabilitatea să apăr Vestea Bună. **17**Ceilalți predică despre Cristos determinați nu de sinceritate, ci de egoismul lor. Și astfel, ei intenționează să îmi complice situația în timp ce trăiesc ca deținut... **18**Dar, de fapt, nu acest lucru contează cel mai mult, ci faptul că se predică despre Cristos. Chiar dacă unii predică determinați de ipocrizie iar alții au motivația corectă atunci când vorbesc despre El, Cristos este proclamat peste tot! Eu mă bucur de acest lucru care va fi pentru mine motiv de bucurie și în viitor. **19**Știu că astfel, datorită rugăciunilor voastre și cu ajutorul Spiritului lui Isus Cristos, eu voi fi eliberat. **20**Aștept cu răbdare și speranță să nu fiu făcut de rușine. Ci doresc ca acum și oricând să fiu plin de curaj, pentru ca indiferent că trăiesc sau că mor, Cristos să fie glorificat prin mine. **21**De fapt, eu îmi consider viața ca având sens din cauza lui Cristos; iar moartea este (*astfel*) un câștig! **22**Dar dacă voi trăi în continuare în acest corp, înseamnă că voi avea posibilitatea să văd rezultatele muncii mele. Acum nu știu ce decizie să iau. **23**Sunt în situația de a alege între aceste două posibilități: ori să abandonez această viață și să fiu cu Cristos – caz în care (*pentru mine*) este mult mai bine – **24**ori să rămân în acest corp. Aceasta

reprezintă alternativa care este în avantajul vostru. ²⁵Și sunt convins că voi rămâne astfel cu voi, pentru a vă ajuta pe toți să progresați cu bucurie pe drumul credinței. ²⁶Când mă voi întoarce la voi, veți avea motive să vă lăudați cu mine în Cristos Isus. ²⁷Dar (*până atunci*) să trăiți o viață demnă de Vestea Bună a lui Cristos; și astfel, indiferent că voi veni să vă revăd sau că sunt departe de voi, să constat că aveți stabilitate și că vă mențineți același spirit, luptând în unitate pentru credința Veștii Bune. ²⁸Să nu permiteți adversarilor să vă intimideze. Acest curaj al vostru va demonstra că ei vor fi distruși și că voi veți fi salvați de Dumnezeu care va face acest lucru. ²⁹El v-a oferit nu doar harul să credeți în Cristos, ci și să suportați pentru El consecințele unui conflict. ³⁰Să participați astfel la același fel de luptă în care sunt implicat și eu acum. ² În concluzie, vă sugerez să verificați dacă între voi există următoarele obiceiuri: încurajarea în (*urmarea lui*) Cristos, consolarea produsă de practicarea dragostei, colaborare reciprocă determinată de Spirit, bunăvoință și milă. ²Dacă vă caracterizează aceste lucruri, vă cer să îmi faceți o bucurie completă demonstrând unitate în ce privește mentalitatea, dragostea, spiritul (*acțiunilor*) și scopul (*vostru*). ³Să nu faceți nimic motivați de spiritul ambițiilor personale sau determinați de dorința unei glorii efemere. Ci trăind smeriți, oricare dintre voi să îl considere pe altul ca fiind superior lui. ⁴Fiecare dintre voi să fie preocupat nu doar de interesele lui, ci și de ale altora. ⁵Să aveți următorul model de gândire care a fost specific și lui Cristos Isus: ⁶deși El a avut exact aceeași natură ca Dumnezeu, nu a considerat că această egalitate îi oferă dreptul să Își urmărească propriile interese. ⁷Ci atunci când a devenit asemănător unui om, a renunțat la aceste drepturi personale și a fost de acord să trăiască în condițiile unui sclav! ⁸Fiind om, El S-a smerit și a acceptat să trăiască în ascultare chiar și atunci când aceasta a însemnat moarte – și nu una normală, ci prin crucificare... ⁹Datorită acestui fapt, Dumnezeu I-a acordat cea mai mare onoare și I-a oferit un nume care este superior tuturor celorlalte (*ființe*). ¹⁰El a făcut acest lucru pentru ca toate ființele din cer, de pe pământ și de sub pământ, să îngenuncheze înaintea numelui „Isus”. ¹¹Și orice limbă (*va trebui*) să declare astfel, pentru gloria lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Cristos este Stăpânul (*în Univers*)! ¹²Dragii mei, așa cum totdeauna ați practicat ascultarea, fiți perseverenți în legătură cu salvarea voastră având în vedere finalul (*drumului*) ei. Și să faceți acest lucru cu frică și cutremurându-vă – nu numai când sunt prezent între voi, ci în mod special acum în lipsa mea. ¹³Dumnezeu este Cel care vă va oferi atât dorința, cât și posibilitatea să realizați faptele care corespund scopurilor Sale bune. ¹⁴Faceți totul fără să protestați și fără să vă certați; ¹⁵ca să Îl reprezentați (*onorabil*) pe Dumnezeu ca fii ai Săi. Astfel să străluciți ca niște lumini în mijlocul lumii formate din această generație necinstită și degradată (*moral*). ¹⁶Veți face acest lucru unindu-vă eforturile pentru a păstra (*curat*) Cuvântul vieții – astfel încât în ziua (*revenirii*) lui Cristos să mă pot lăuda că nu am alergat și că nu am muncit degeaba. ¹⁷Chiar dacă va trebui să fiu ca un sacrificiu lichid turnat peste sacrificiul și slujba care provin din credința

voastră, sunt fericit și mă voi bucura împreună cu voi toți. **18**Eu vă sugerez să fiți parteneri cu mine la această bucurie! **19**Cu ajutorul Stăpânului Isus, sper că în scurt timp voi putea trimite la voi pe Timotei, ca să fiu încurajat de tot ce voi afla prin intermediul lui despre situația voastră. **20**Îl trimit pe el, pentru că nu am pe nimeni care să îmi prezinte mai patetic ce se întâmplă cu voi; și în același timp, el este în mod real preocupat de binele vostru. **21**Toți (*ceilalți*) au interesele lor personale și nu sunt preocupați de (*cele referitoare la*) Cristos. **22**Voi cunoașteți dedicarea lui Timotei. A lucrat împreună cu mine la răspândirea Veștii Bune ca un copil care își slujește tatăl. **23**Deci îl voi trimite pe el la voi, după ce voi afla ce se va întâmpla cu mine. **24**Și am încredere în Dumnezeu că voi putea veni și eu în scurt timp. **25**Am decis să îl trimit la voi pe Epafrodit – fratele și colegul meu. El lucrează și luptă împreună cu mine pentru cauza lui Cristos. A venit aici ca slujitor trimis de voi pentru mine. **26**A dorit să revină la voi, pentru că fusese afectat când a auzit că știți despre el că este bolnav. **27**Este adevărat că a fost atât de bolnav, încât ar fi putut să moară. Dar Dumnezeu a avut milă de el și de mine în același timp, ca să nu mai am încă un motiv de întristare. **28**Deci l-am trimis repede la voi, ca să îl vedeți, să vă bucurați de el și să fiu astfel mai puțin întristat. **29**Primiți-l cu bucurie, în (*relația voastră cu*) Stăpân(*ul nostru*). Și să apreciați acest fel de oameni; **30**pentru că el a fost în pericol de moarte lucrând pentru Stăpân(*ul nostru*). Și-a riscat viața ca să lucreze pentru mine din partea voastră. **3** În concluzie, frații mei, bucurați-vă în (*relația voastră cu*) Stăpân(*ul nostru*). Mie nu îmi este greu să vă scriu despre aceleași lucruri; dar pentru voi, ele reprezintă o măsură (*suplimentară*) de protecție. **2**Feriți-vă de acei „câini”! Mă refer la acei lucrători răi care își mutilează corpul. **3**Cei care practică adevărata circumcizie, suntem noi care ne închinăm lui Dumnezeu prin Spiritul Său. Noi ne lăudăm cu Cristos Isus și nu ne bazăm pe lucruri fizice. **4**Desigur, eu aș fi justificat să mă bazez pe aceste lucruri. Dacă cineva crede că are motive să se încreadă în astfel de lucruri, eu aș fi mai determinat decât el. **5**Am fost circumcis în cadrul poporului Israel când aveam opt zile; și fac parte dintre descendenții lui Beniamin. Eu deci sunt evreu, născut din părinți evrei. Referitor la doctrina legii (*mozaice*), am acceptat (*în trecut*) specificul unui fariseu. **6**Entuziasmul pe care l-am avut, m-a determinat să persecut comunitatea creștinilor. Iar cu privire la dreptatea care se obține prin respectarea legii (*mozaice*), am trăit ireproșabil. **7**Dar din cauza (*descoperirii*) lui Cristos, am considerat toate acestea ca fiind o pierdere (*acceptabilă*). **8**Chiar și acum le consider pe toate ca pe o pierdere care a fost compensată de cunoașterea lui Cristos Isus, Stăpânul meu. Pentru El am acceptat abandonarea tuturor acestor lucruri pe care le evaluez (*acum*) ca fiind niște gunoaie – ca să Îl câștig pe Cristos. **9**Și doresc că fiu găsit în El, dar nu bazându-mă pe dreptatea mea personală care provine din respectarea legii (*mozaice*); ci pe aceea care se primește prin credința în Cristos. Ea este acea dreptate pe care o oferă Dumnezeu prin credință. **10**Doresc să Îl cunosc pe El și să beneficiaz de forța prin care a fost înviat. Vreau să fiu partener cu El la

suferințe și să mă identific cu moartea Lui. ¹¹Sper ca astfel să beneficiaz (*și*) de înviere. ¹²Nu spun că deja mi-am atins acest obiectiv sau că am ajuns la perfecțiune. Dar continui să îmi urmăresc scopul, ca să ajung să obțin „premiul”. De fapt, acest lucru îl dorește și Cristos de la mine; și acesta este motivul pentru care a devenit Stăpânul meu. ¹³Fraților, eu nu consider că deja am obținut acel „premiu”. Dar mă concentrez să urmăresc un singur lucru: în timp ce ignor ce este în urma mea, merg spre ce este înaintea. ¹⁴Alerg spre punctul final al cursei în care sunt angajat, ca să pot obține premiul chemării cerești oferit de Dumnezeu în Cristos Isus. ¹⁵Acesta este modelul de gândire pe care trebuie să o avem noi toți care suntem maturi (*spiritual*). Și dacă cineva dintre voi gândește diferit despre vreun (*alt*) concept, Dumnezeu i-l va clarifica. ¹⁶Dar acele lucruri care formează baza noastră doctrinară comună, (*trebuie*) să producă în noi același mod de viață. ¹⁷Fraților, luați ca model comportamentul meu și priviți la cei care trăiesc conform exemplului pe care vi l-am oferit. ¹⁸Vă provoc astfel, pentru că sunt mulți care se comportă ca adversari ai crucii lui Cristos. Eu plâng acum, când vă amintesc despre această realitate. ¹⁹Pentru ei, finalul va însemna distrugerea. Dumnezeu lor este stomacul (*pe care îl au*); și sunt mândri de (*unele*) lucruri pentru care ar trebui să le fie rușine. Gândirea lor este preocupată cu lucrurile de pe pământ. ²⁰Dar cetățenia noastră este pentru cer, de unde Îl și așteptăm ca Salvator pe Stăpânul Isus Cristos, ²¹care va transforma (*atunci*) corpurile noastre umile, făcându-le asemănătoare celui glorios pe care îl are El. Și va face acest lucru folosind autoritatea cu care Își subordonează totul. **4** Deci, frații mei dragi și iubiți, rămâneți cu o mare stabilitate în (*ce privește relația voastră cu*) Stăpân(*ul nostru*). Voi sunteți bucuria și recompensa mea! ²Încurajez pe Evodia și pe Sintichia să aibă un mod asemănător de gândire în (*relația lor cu*) Stăpân(*ul nostru*). ³Și ție, care ești un partener de încredere în lucrarea mea, îți cer să le ajuți pe aceste femei. Ele au lucrat intens cu mine la răspândirea Vestii Bune, formând o echipă împreună cu Clement și cu ceilalți ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții. ⁴Bucurați-vă totdeauna în Stăpân(*ul nostru*)! Repet: bucurați-vă! ⁵Blândețea voastră să fie remarcată de toți oamenii. Stăpânul este aproape. ⁶Nu vă îngrijorați pentru niciun lucru; ci prezentați lui Dumnezeu în rugăciune cererile voastre cu privire la orice doriți (*ca El să facă*), împreună cu mulțumiri. ⁷Iar pacea lui Dumnezeu care depășește orice limită a cunoașterii (*umane*), vă va proteja inimile și gândurile în Cristos Isus. ⁸În concluzie, fraților, gândirea voastră să fie concentrată pe toate acele lucruri care sunt adevărate, onorabile, corecte, curate, agreabile, demne de admirație, reprezentând vreo virtute și care merită o apreciere pozitivă. ⁹Faceți tot ce ați învățat, ce ați primit, ce ați auzit și ce ați văzut la mine. Și Dumnezeu (*care este sursa*) păcii va fi cu voi. ¹⁰M-am bucurat foarte mult în Stăpân(*ul nostru*) pentru că ați început să fiți din nou preocupați de mine. Desigur, voi ați avut această dorință, dar v-a lipsit ocazia să o puneți în practică. ¹¹Nu fac aceste afirmații ca o aluzie la nevoile mele; pentru că am învățat să fiu mulțumit în orice situație aș fi. ¹²Știu ce

înseamnă să fii sărac, dar mă adaptez și la situația de abundență (*materială*). Am învățat secretul de a fi satisfăcut în orice circumstanță – indiferent că sunt sătul sau flămând, în abundență materială sau în lipsuri. ¹³Pot să rezist tuturor acestor situații prin Cristos care îmi oferă forța necesară. ¹⁴Dar ați procedat corect când ați decis să mă susțineți în necazul prin care trec. ¹⁵Filipenilor, știți că în primele zile când am predicat Vestea Bună, cu excepția voastră, nicio comunitate de creștini nu a mai fost parteneră cu mine în susținerea misiunii în care m-am implicat plecând în Macedonia. ¹⁶Când eram în Tesalonic, mi-ați trimis de mai multe ori ajutor care să rezolve nevoile mele materiale. ¹⁷Nu doresc să obțin daruri de la voi, ci vreau ca să vă provoc la acțiuni care vor fi în avantajul vostru. ¹⁸De când am primit prin Epafrodit darurile pe care mi le-ați trimis, sunt foarte mulțumit. Am tot ce îmi trebuie și chiar mai mult decât îmi este necesar acum. Aceste daruri sunt ca un sacrificiu care răspândește un miros plăcut în timp ce este dedicat lui Dumnezeu și acceptat de El. ¹⁹Doresc ca Dumnezeu să vă rezolve toate problemele voastre materiale conform glorioasei Lui bogății (*care există*) în Cristos Isus. ²⁰Dumnezeul și Tatăl nostru să primească toată gloria pentru eternitate! Amin! ²¹Transmiteți salutări tuturor sfinților (*care sunt*) în Cristos Isus. Frații care sunt împreună cu mine, vă transmit salutări. ²²Toți sfinții vă salută – în mod special cei din familia Cezarului. ²³Harul Stăpânului (*nostru*) Isus Cristos să fie cu spiritul vostru.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor coloseni

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus conform dorinței lui Dumnezeu, împreună cu Timotei – fratele nostru, **2** pentru frații sfinți și credincioși în Cristos care sunt în Colose: (*vă dorim*) har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – [și de la Stăpânul Isus Cristos]. **3** De fiecare dată când ne rugăm, Îi mulțumim pentru voi lui Dumnezeu – Tatăl Stăpânului Isus Cristos – **4** pentru că am auzit despre credința voastră în Cristos Isus și despre dragostea pe care o manifestați față de toți sfinții; **5** și faceți acest lucru motivați de speranța cu privire la ce vă este pregătit în cer. Ea a apărut în voi după ce ați auzit Cuvântul Adevărului prezentat prin Vestea Bună. **6** Această Vestă a ajuns deci și la voi. Ea își produce efectul atât în lume, cât și între voi, încă din ziua în care ați auzit despre harul lui Dumnezeu. **7** Dragul nostru Epafras a fost cel prin intermediul căruia ați învățat despre acest har. Acesta este colaboratorul nostru care slujește lui Cristos, lucrând pentru voi; **8** și ne-a relatat despre dragostea pe care o aveți de la Spiritul Sfânt. **9** Din ziua în care am auzit despre aceste lucruri, ne rugăm constant pentru voi; și cerem să vi se ofere posibilitatea unei cunoașteri profunde a lucrurilor pe care le dorește Dumnezeu. Această cunoaștere vă va oferi înțelepciunea care vă face să înțelegeți lucrurile spirituale. **10** Astfel, veți putea să trăiți într-un mod care să Îl onoreze pe Stăpân (*ul nostru*) și să Îi facă plăcere în toate aspectele vieții voastre. Veți avea ca rezultat fapte bune, în timp ce veți progresa în cunoașterea lui Dumnezeu. **11** În același timp, veți fi susținuți de toată forța (*divină*) pe care El o are în glorie, ca să suportați cu răbdare tot ce vi se întâmplă. **12** Astfel, veți putea mulțumi Tatălui cu bucurie pentru că v-a oferit privilegiul să fiți beneficiarii moștenirii care va fi oferită sfinților în Regatul luminii. **13** Dumnezeu ne-a eliberat de dominația întunericului și ne-a transferat în Regatul Fiului Său iubit. **14** În El avem răscumpărarea și iertarea păcatelor [datorită sângelui Său]. **15** Fiul ne oferă imaginea Dumnezeului invizibil și este primul născut din toată creația. **16** Toate lucrurile care există în cer și pe pământ, au fost create prin El – atât cele care se pot vedea, cât și cele care sunt invizibile: tronuri, forțe, conduceri și autorități. Toate acestea au fost create prin El și pentru El. **17** Fiul a existat înainte de toate aceste lucruri (*create*) și El le menține în existență. **18** Tot El este Capul acestui Organism numit „Comunitate”. Din momentul în care „a renăscut” înviind, El reprezintă începutul. Și astfel, este primul în absolut toate lucrurile. **19** Dumnezeu a considerat că este bine ca tot ce Îl reprezintă pe El, să fie din abundență și în Fiul Său. **20** Și a decis ca prin El să facă o împăcare a tuturor lucrurilor cu Sine – atât a celor de pe pământ, cât și a celor din cer. Astfel, prin moartea Sa ca sacrificiu, El a realizat pacea. **21** În trecut, din cauza modului vostru de gândire și a faptelor pe care le făceați, voi aveți statutul de străini și de dușmani (*ai lui Dumnezeu*). **22** Dar acum, prin corpul Său de carne (*sacrificat*), Cristos a

realizat împăcarea (*voastră cu Tatăl*) prin moarte (*a Sa*), ca să vă facă astfel sfinți, curați și nevinovați înaintea lui Dumnezeu. ²³Dar veți continua să beneficiați de toate aceste lucruri doar dacă veți fi stabili în ce privește credința, fără să vă pierdeți speranța oferită de Vestea Bună. Eu, Pavel, am devenit un slujitor al acestei Veste Bune care a fost predicată fiecărei ființe de sub cer; și așa ați avut și voi posibilitatea să o cunoașteți. ²⁴Acum mă bucur în adversitățile pe care le suport pentru voi. Astfel, prin ce se întâmplă cu mine din punct de vedere fizic, se adaugă încă un caz de suferință prin care trece acest Organism al lui Cristos numit Comunitatea Sa. ²⁵Eu am devenit slujitorul acesteia și am primit de la Dumnezeu responsabilitatea de a vă prezenta tot Cuvântul Său. ²⁶Acesta conține adevărul care a fost un secret în toate timpurile și care a rămas așa pentru toate generațiile care au trăit pe pământ până acum. Dar acest secret a fost revelat sfinților. ²⁷Dumnezeu a dorit să arate astfel ce glorioase bogății conține acest mister; și a făcut acum această demonstrație nu între evrei, ci între oameni care aparțin celorlalte națiuni. Concret, acest lucru înseamnă că (*și*) în voi este Cristos care vă oferă speranța gloriei. ²⁸Noi predicăm, vorbind oamenilor despre El. Îndrumăm și învățăm pe orice om cu toată înțelepciunea (*de care beneficiem*); și dorim apoi să conducem pe oricine la maturitate în Cristos Isus. ²⁹Acesta este obiectivul meu; și pentru realizarea lui, mă lupt folosind forța care este în mine și care provine de la El. ²Vreau să știți cât de mult mă lupt pentru voi și pentru cei din Laodiceea, ca și pentru ceilalți care încă nu m-au cunoscut personal. ³Eu îmi dau tot interesul ca toți aceștia să fie încurajați, să trăiască în unitate și în dragoste. Apoi urmăresc să le facilitez accesul la bogățiile convingerilor care provin din înțelegerea completă (*a lucrurilor*), fapt care va favoriza cunoașterea întregului adevăr ascuns al lui Dumnezeu reprezentat de Cristos. ³În El sunt ascunse toate bogățiile înțelepciunii și ale cunoașterii. ⁴Vă prezint aceste lucruri, pentru ca nimeni să nu poată să vă înșele cu idei greșite. ⁵Chiar dacă nu sunt fizic împreună cu voi, sunt acolo în spiritul meu și mă bucur constatând ordinea care este între voi și stabilitatea credinței voastre în Cristos. ⁶Să continuați să trăiți în El exact ca atunci când L-ați primit pe Cristos Isus, (*care este*) Stăpânul (*nostru*). ⁷Astfel, voi să fiți „înrădăcinați” și „zidiți” în El. Consolidati-vă credința așa cum ați fost învățați; și să mulțumiți mereu lui Dumnezeu. ⁸Fiți atenți să nu vă deruteze cineva cu idei filosofice inutile. Acestea nu provin de la Cristos, ci au ca bază tradițiile omenești și concepțiile elementare al acestei lumi. ⁹În Cristos locuiește, practic, toată esența divinității. ¹⁰În El, care este Capul oricărei guvernări, voi sunteți total impliniți. ¹¹Fiind în El, voi beneficiați și de circumcizia care nu este făcută de o mână omenească, ci chiar de Cristos. Această circumcizie simbolizează „dezbrăcarea” corpului păcătos. ¹²Toate acestea s-au întâmplat atunci când v-ați identificat cu Cristos prin acel botez care sugerează (*în mod simbolic*) înmormântarea și apoi învierea împreună cu El. Voi ați experimentat această realitate prin credința care a eliberat (*în favoarea voastră*) acea forță a lui Dumnezeu pe care a folosit-o atunci când

L-a înviat pe Fiul Său. **13**Din punct de vedere spiritual, voi erați morți din cauza păcatelor produse de natura voastră umană decăzută care este „necircumcisă”. Dar ați fost aduși la viață împreună cu Isus, după ce Dumnezeu v-a iertat toate greșelile. **14**El a șters documentul care conținea toate acuzațiile legii (*mozaice*) îndreptate împotriva noastră. Acel document a fost „crucificat”, fiind astfel anulat. **15**Cristos a dezarmat autoritățile și guvernările, făcând din ele un spectacol public în care a triumfat împotriva lor prin (*moartea Sa pe*) cruce. **16**Nimeni să nu vă condamne cu privire la ce mâncați sau referitor la ce beți; și nici în legătură cu vreo aniversare sau sărbători ale lunii noi ori despre o zi destinată Sabatului. **17**Toate acestea au valoarea unei umbre a lucrurilor care urmau să vină; dar realitatea (*de la care a fost proiectată această umbră*) este Cristos. **18**Există unii oameni care practică o falsă umilință și care se închină îngerilor. Să nu permiteți niciunui dintre ei să vă priveze de premiul cu care veți fi recompensați la finalul cursei (*în care alergați*). Acești oameni au o gândire strict omenească și se consideră competenți să vorbească despre lucruri pe care nu le cunosc. **19**Cine procedează așa, pierde legătura cu Cel care este Capul și care coordonează dezvoltarea. Această creștere este, de fapt, facilitată de Dumnezeu; și se face prin hrănirea întregului Organism, în unitatea pe care o realizează fiecare „tendon” și fiecare „ligament”. **20**Prin identificarea voastră cu Cristos, voi ați murit împreună cu El față de concepțiile care influențează această lume. De ce, totuși, vă comportați ca și cum ați mai aparține sistemului acestei lumi, respectând reguli care încep cu: **21** „Nu folosi [...]!”, „Nu gusta [...]!”, „Nu atinge [...]!”? **22**Toate aceste lucruri dispar odată cu folosirea lor; și se bazează doar pe reguli și pe învățături omenești. **23**Prin restricții severe față de corp, ele par să fie expresia înțelepciunii unei religii care cere o modestie autoimpusă. Dar aceste reguli nu pot bloca manifestarea păcătoasă a naturii noastre umane. **3** Dacă ați înviat împreună cu Cristos, să fiți preocupați cu lucrurile de sus (*care sunt în locurile*) unde El stă la dreapta lui Dumnezeu. **2**Gândiți-vă la lucrurile cerești, nu la cele de pe pământ; **3**pentru că voi ați murit, iar viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. **4**Atunci când Cristos, care reprezintă viața voastră, Se va revela, veți veni și voi împreună cu El în glorie. **5**Având în vedere acest fapt, omorâți în voi tot ce este specific tendințelor păcătoase în viața trăită pe pământ: imoralitatea sexuală, impuritatea, dorința păcătoasă, tendințele rele și lăcomia care este idolatrie. **6**Mânia lui Dumnezeu se manifestă tocmai din cauza acestor lucruri [pe care le fac fiii neascultării]. **7**Așa trăiați și voi în trecut, când aceste fapte erau stilul vostru de viață. **8**Dar acum renunțați (*chiar și*) la oricare dintre următoarele lucruri: mânie, manifestări violente necontrolate, răutate, defăimare și vorbe cu semnificații urâte. **9**Să nu vă mințiți unii pe alții; pentru că „v-ați dezbrăcat” de „omul” vechi și (*implicit*) de faptele pe care le producea acesta. **10**În plus, voi „v-ați îmbrăcat” cu „omul” nou care prin cunoaștere, se reînnoiește în acord cu imaginea Celui care l-a creat. **11**Din acest punct de vedere, nu mai contează dacă cineva este grec sau iudeu, dacă este circumcis

sau necircumcis, dacă este bărbat sau femeie, dacă provine dintre barbari sau dintre sciți ori dacă este sclav sau om liber. Important este doar Cristos, prin faptul că El este totul și (*trăiește*) în toți. ¹²În consecință, fiind aleșii lui Dumnezeu și având statutul de sfinți iubiți de El, „îmbrăcați-vă” cu o inimă plină de compasiune, cu bunătate, cu modestie, cu blândețe și cu răbdare. ¹³Acceptați-vă și iertați-vă unii pe alții de fiecare dată când vreunul dintre voi are ceva de reproșat altuia. Să vă iertați la fel cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi. ¹⁴La toate acestea, adăugați dragostea care este liantul unei armonii perfecte. ¹⁵Voi ați fost chemați să trăiți în pace într-un singur Organism. Această pace să vă guverneze inimile! Și fiți recunoscători. ¹⁶În voi, „să locuiască” din abundență Cuvântul lui Cristos. Învățați-vă și instruiți-vă unii pe alții în cel mai înțelept mod posibil. Prezentați-vă înaintea lui Dumnezeu cu mulțumire în inimile voastre, cântându-I psalmi, cântece de laudă și cântece spirituale. ¹⁷Tot ce faceți cu vorba sau cu fapta, să fie făcut în numele Stăpânului Isus, mulțumind prin El lui Dumnezeu – Tatăl. ¹⁸Soțiilor, fiți ascultătoare de soții voștri așa cum este normal (*pentru cele care sunt*) în(*tr-o relație corectă față de*) Stăpân(*ul nostru*). ¹⁹Soților, iubiți-vă soțiile și nu fiți duri cu ele! ²⁰Copiilor, ascultați de părinții voștri în toate situațiile; pentru că Stăpânul (*nostru*) agreează acest fel de comportament. ²¹Părinților, nu vă provocați copiii, ca să nu îi descurajați. ²²Sclavilor, conformați-vă tuturor cerințelor stăpânilor voștri de pe pământ. Și să vă comportați astfel nu doar când sunteți supravegheați de ei – ca cei care urmăresc aprecierea oamenilor – ci cu sinceritate, ca unii care aveți reverență față de Stăpân(*ul nostru comun*). ²³Să faceți totul cu pasiune, ca pentru (*acest*) Stăpân, nu ca pentru oameni. ²⁴El vă va oferi moștenirea ca recompensă; pentru că, de fapt, voi slujiți astfel Stăpânului Cristos. ²⁵Iar cine face ce este rău, va fi și el „recompensat” în mod nepărtinitor pentru răul pe care l-a făcut. ⁴ Stăpânilor, dați sclavilor voștri tot ce este normal să primească de la voi; și comportați-vă corect cu ei. Amintiți-vă că și voi aveți un Stăpân în cer! ²Perseverati în obiceiul de a vă ruga. Când faceți acest lucru, nu uitați să și mulțumiți. ³Rugați-vă în același timp și pentru noi, cerându-I lui Dumnezeu să ne faciliteze predicarea Cuvântului; ca să proclamăm astfel misterul lui Cristos. De fapt, eu sunt acum în închisoare tocmai pentru că am predicat despre acest mister. ⁴Și vreau să îl prezint așa cum trebuie – cu claritate. ⁵Comportați-vă într-un mod înțelept cu cei care nu sunt credincioși, folosind în acest scop orice ocazie pe care o aveți. ⁶Conversația voastră (*cu ei*) să fie mereu cu har și „condimentată cu sare”, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia. ⁷Tot ce veți dori să știți despre mine, veți afla de la Tihic – acest frate iubit și slujitor credincios – care lucrează ca un sclav împreună cu mine, în (*relația lui cu*) Stăpân(*ul nostru*). ⁸L-am trimis în mod special pe el, ca să aflați astfel totul despre noi și ca să vă încurajeze inimile. ⁹Va veni împreună cu Onisim – acest frate credincios și iubit – care este unul dintre voi. Ei vă vor relata despre tot ce se întâmplă aici. ¹⁰Aristarh, cel care este în închisoare împreună cu mine, vă trimite salutări. La fel vă salută și Marcu – vărul lui Barnaba. Cu privire la

Marcu, deja ați primit instrucțiuni; deci dacă va veni la voi, să îl primiți bine! **11**Vă salută acel Iesus care se mai numește și Iust. Aceștia sunt singurii dintre cei circumciși care lucrează împreună cu mine pentru Regatul lui Dumnezeu. Ei reprezintă o încurajare pentru mine. **12**Vă salută și Epafras care este unul dintre voi. El, care este un sclav al lui Cristos Isus, se luptă mereu în rugăciune pentru voi; și vrea să aveți stabilitate și să vă maturizați, devenind tot mai convinși cu privire la dorința lui Dumnezeu. **13**Eu sunt martor pentru munca grea pe care a făcut-o pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Hierapolis. **14**Vă salută Luca – doctorul iubit – și Dima. **15**Transmiteți salutările mele fraților din Laodiceea. Salutați pe Nimfa și *(pe cei care formează)* comunitatea creștinilor din casa ei. **16**După ce veți citi această epistolă, să o trimiteți să fie citită și în comunitatea creștinilor din Laodiceea. De asemenea, să citiți și voi epistola pe care am trimis-o celor din Laodiceea. **17**Transmiteți lui Arhip următorul mesaj: „Fii atent să finalizezi bine în *(relația ta cu)* Stăpân*(ul nostru)* lucrarea pe care ai primit-o *(de la El)*!” **18**Eu, Pavel, am scris această salutare cu mâna mea. Să nu uitați că sunt în detenție. Harul să fie cu voi.

Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, ne adresăm comunității creștinilor tesaloniceni care este (*inclusă*) în Dumnezeu Tatăl și în Stăpânul Isus Cristos: har și pace de la Dumnezeu – care este Tatăl nostru – și de la Stăpânul Isus Cristos. **2**Noi mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți; și ne rugăm în mod constant pentru voi. **3**Atunci când ne prezentăm astfel înaintea lui Dumnezeu – Tatăl nostru – ne amintim mereu de modul în care a lucrat credința voastră și de efortul pe care l-ați făcut motivați de dragoste. Apoi ne mai amintim și de adversitățile pe care le-ați suportat, fiind inspirați de speranța în (*revenirea*) Stăpânul(ui) nostru Isus Cristos. **4**Noi știm, fraților, că sunteți iubiți de Dumnezeu și că El v-a ales. **5**Vestea Bună pe care v-am adus-o, nu era doar un discurs (*omenesc*); ci a fost predicată cu autoritatea care venea de la Spiritul Sfânt și dintr-o profundă convingere. Știți că am lucrat astfel între voi pentru că vă doream binele. **6**Dar și voi ați trăit apoi ca mine și ca Stăpânul nostru. Deși ați suportat multe necazuri, ați primit Cuvântul cu bucuria a cărei sursă este Spiritul Sfânt. **7**Astfel ați devenit acum un exemplu pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. **8**De fapt, inițial predicarea Cuvântului Stăpânului a continuat în Macedonia și apoi în Ahaia. Dar acum credința voastră în Dumnezeu este cunoscută peste tot; deci nici nu mai este nevoie să vorbim (*noi altora*) despre ea... **9**Toți aceștia v-au lăudat pentru felul în care ne-ați primit. Ei au mai relatat cum ați renunțat la idoli, acceptând să slujiți ca sclavi Dumnezeului viu și adevărat; **10**iar acum așteptați să vină din cer Fiul Său – Isus – pe care Dumnezeu L-a înviat. El ne salvează de consecințele mâniei lui Dumnezeu (*împotriva oamenilor*). **2** Fraților, știți că vizita pe care noi v-am făcut-o, nu a fost inutilă. **2**Voi mai știți și ce (*dezonoare*) am suportat în Filipii unde am fost ridiculizați. Dar Dumnezeu nostru ne-a oferit curajul să vă prezentăm Vestea Sa Bună chiar în contextul acelei opoziții. **3**Mesajul nostru nu conține erori și nu este conceput din motive necinstite. Nici nu intenționăm să înșelăm pe cineva. **4**Ci vorbim ca unii care suntem autorizați de Dumnezeu ca să predicăm Vestea Bună. Și astfel, noi nu urmărim să fim aprobați de oameni, ci să fim agreeți de Dumnezeu care ne testează inima. **5**De fapt, știți că noi nu am folosit niciodată cuvinte care să vă flateze și nici nu ne-am prefăcut mascându-ne vreo tendință de lăcomie. Dumnezeu poate confirma aceste lucruri. El știe că **6**nici altora și nici măcar în cazul vostru nu am pretins să ni se ofere onoare, deși am fi avut dreptul să fim tratați cu respectul care trebuie acordat unor apostoli ai lui Cristos. **7**Ne-am comportat delicat cu voi – ca o mamă care își îngrijește copiii. **8**Atât de mult vă iubeam, încât v-am fi oferit nu numai Vestea Bună a lui Dumnezeu, ci și viața noastră. **9**Vă (*rog să vă*) amintiți, fraților, cât de dificil a fost pentru noi să muncim ziua și noaptea. Am procedat așa, pentru ca să nu vă complicăm situația (*materială*) în timp ce vă predicam Vestea Bună.

¹⁰Puteți confirma oricând că față de voi care credeți, am avut un comportament sfânt, corect și fără greșală. ¹¹Știți că în relațiile mele cu fiecare dintre voi, am avut atitudinea unui tată față de copiii lui. ¹²V-am încurajat astfel și am insistat să trăiți cum Îi place lui Dumnezeu care ne cheamă la Regatul Lui și care ne va oferi gloria Sa. ¹³Mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru atitudinea voastră față de Cuvântul Său pe care l-ați auzit de la noi. L-ați acceptat nu ca pe un mesaj omenesc, ci exact ca pe Cuvântul lui Dumnezeu – și aceasta este de fapt natura lui. El își produce efectul (*de-atunci*) în voi care credeți. ¹⁴Fraților, (*constatăm că*) urmați exemplul comunităților (*slujitorilor*) lui Dumnezeu în Cristos Isus, care sunt în Iudeea. Ați suportat persecuții din partea concetățenilor voștri exact cum s-a întâmplat și cu ei în (*provincia*) Iudeea. ¹⁵Acei iudei persecutori au omorât atât pe Stăpânul (*nostru numit*) Isus, cât și pe profeți; iar acum ne persecută și pe noi. Ei nu sunt agreeți de Dumnezeu și își manifestă ostilitatea față de toți oamenii. ¹⁶Nu ne permit să vorbim celorlalte națiuni ca să fie salvate; astfel ei acumulează din ce în ce mai multe păcate. Dar în final, mânia lui Dumnezeu a venit peste ei! ¹⁷Fraților, ne-am despărțit temporar de voi; dar am fost astfel la distanță numai fizic, nu și cu gândul. Acum dorim mult să vă revedem. ¹⁸Am vrut să venim la voi. De fapt, eu – Pavel – am încercat de mai multe ori să vă vizitez, dar Satan ni s-a opus. ¹⁹Oare care este baza speranței și a bucuriei noastre? Tocmai voi, care veți fi coroana gloriei noastre atunci când va veni Isus Cristos! ²⁰Da, voi sunteți gloria și bucuria noastră! **3** Deci pentru că nu mai puteam aștepta, am decis să rămânem singuri în Atena ²și să îl trimitem la voi pe Timotei. El este fratele nostru care lucrează împreună cu noi pentru Dumnezeu la predicarea Veștii Bune a lui Cristos. L-am trimis pentru a vă edifica și ca să vă încurajeze în credința voastră, ³pentru ca nimeni dintre voi să nu fie destabilizat (*spiritual*) de aceste necazuri, despre care știți că sunt inevitabile. ⁴Atunci când am fost între voi, v-am anunțat anticipat că vom fi persecutați; și știți că apoi s-a întâmplat exact cum v-am spus. ⁵Acum, pentru că nu am mai putut aștepta, l-am trimis (*pe Timotei*) ca să îmi aducă informații despre credința voastră. Vreau să înțeleg astfel dacă ați fost cumva afectați de Ispititor și să verific acum rezultatul muncii noastre. ⁶Timotei tocmai s-a întors din vizita pe care v-a făcut-o; și ne-a adus vești bune despre credința pe care o aveți și despre dragostea voastră. Ne-a mai relatat despre amintirea plăcută pe care o aveți cu privire la noi și că avem dorința comună să ne revedem. ⁷Fraților, credința voastră a fost o încurajare pentru noi care trăim în această situație dificilă. ⁸Acum suntem convinși că noi trăim pentru că voi aveți stabilitate în (*relația voastră cu*) Stăpân(*ul nostru comun*). ⁹Oare cum ne vom exprima mulțumirea noastră lui Dumnezeu pentru voi? Căci ne-ați determinat să fim bucuroși înaintea lui Dumnezeu! ¹⁰Îl rugăm insistent ziua și noaptea (*să ne ofere ocazia*) să vă revedem și să completăm ce lipsește credinței voastre. ¹¹Dorim ca Dumnezeu – Cel care este Tatăl nostru – împreună cu Stăpânul Isus Cristos, să ne pregătească drumul spre voi! ¹²Stăpânul (*nostru*) să crească dragostea voastră

unii pentru alții și față de toți, exact cum vă iubim și noi. **13** El să vă edifice inima, ca să fiți puri și sfinți înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru, atunci când Stăpânul nostru Isus Cristos va veni cu toți sfinții Săi. **4** Fraților, voi ați învățat de la noi că trebuie să trăiți într-un mod care să Îi placă lui Dumnezeu. Deci vă rugăm și vă încurajăm în numele Stăpânului Isus să progresați în acest aspect al vieții voastre. **2** Voi știți că v-am oferit instrucțiuni care proveneau de la Stăpânul (*nostru*) Isus. **3** Dumnezeu dorește ca voi să fiți sfinți. Feriți-vă de imoralitatea sexuală! **4** Trăind în mod onorabil și în sfințenie, fiecare dintre voi să învețe să aibă autocontrol față de aceste tendințe fizice (*negative*). **5** Astfel să evitați provocarea nepermisă a dorințelor sexuale; pentru că aceste practici sunt specifice păgânilor care nu Îl cunosc pe Dumnezeu. **6** Nimeni dintre voi să nu fie ipocrit sau nedrept în relațiile pe care le are cu fratele lui. Eu deja v-am avertizat atunci când am afirmat că Dumnezeu pedepsește aceste fapte! **7** El nu ne-a chemat la o viață necurată, ci la un comportament sfânt. **8** Astfel, cine respinge această învățătură, desconsideră nu pe un om, ci pe Dumnezeu care v-a dat Spiritul Sfânt. **9** Despre dragostea pentru frați, nu mai este nevoie să vă scriu nimic; pentru că ați fost deja învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții. **10** Și voi (*deja*) procedați așa față de toți frații din Macedonia! Noi vă încurajăm, fraților, să continuați să creșteți în această dragoste (*frățească*). **11** Motivați-vă să trăiți o viață liniștită, să fiți preocupați doar de lucrurile care vă privesc pe voi și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum deja v-am spus. **12** Astfel, să aveți un comportament decent față de cei necredincioși și să nu depindeți de nimeni. **13** Fraților, vreau să știți ce se întâmplă cu cei care au murit, ca să nu vă întristați la fel ca ceilalți care nu (*mai*) au speranță. **14** Noi credem nu numai că Isus a murit și a înviat, ci și că Dumnezeu va readuce împreună cu Isus pe cei care „au adormit în El”. **15** Vă vorbim în acord cu învățătura Cuvântului Stăpânului (*nostru*): când va veni El, noi care vom fi atunci pe pământ, nu vom pleca înaintea celor care au murit. **16** În urma unui ordin pronunțat cu mare intensitate prin vocea unui arhanghel, când va răsună trompeta lui Dumnezeu, Stăpânul (*Isus*) va coborî din cer. Atunci, întâi vor învia cei (*care fuseseră*) morți (*fizic*) în Cristos. **17** Apoi, noi care vom fi (*rămas*) în viață, vom fi ridicați în nori împreună cu ei, ca să Îl întâlnim toți pe Stăpân în cer. Și astfel vom fi cu El pentru totdeauna. **18** Încurajați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte! **5** Fraților, nu aveți nevoie să vă scriu despre timpuri și despre date (*când se vor întâmpla anumite evenimente*). **2** De fapt, voi știți foarte bine că „ziua Stăpânului” va veni exact ca un hoț în timpul nopții. **3** Atunci când oamenii vor zice „Trăim într-un climat de pace și avem securitatea asigurată!”, va veni în mod surprinzător distrugerea (*lor*). Apariția ei se va putea asemăna cu durerile pe care le simte o femeie însărcinată; și nimeni nu o va putea evita. **4** Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric; și astfel nu veți fi surprinși (*nepregătiți*) de acea zi ca de un hoț. **5** Voi sunteți fiii ai luminii și ai zilei. Deci noi nu aparținem nopții sau întunericului. **6** În consecință, să nu mai dormim ca ceilalți, ci să trăim cu atenție și să avem autocontrol; **7** pentru că cei

care dorm și cei care se îmbată, fac aceste lucruri noaptea. **8**Dar noi care suntem fii ai zilei, să fim vigilenți, „îmbrăcând” credința și dragostea ca pe o apărătoare a pieptului; și să folosim speranța salvării ca pe o cască de protecție utilizată în război. **9**Dumnezeu nu ne-a ales pentru mânie, ci ca să primim salvarea prin Stăpânul nostru Isus Cristos. **10**El a murit pentru noi ca să trăim împreună cu El, indiferent dacă trăim (*în existența noastră pe pământ*) sau dacă „am adormit”. **11**Deci continuați să vă încurajați și să vă susțineți unii pe alții. **12**Vă rugăm, fraților, să îi respectați pe cei care vă consiliază și care fac un mare efort lucrând printre voi pentru a vă conduce în (*relația cu*) Stăpân(*ul nostru*). **13**Având în vedere lucrarea (*specială*) pe care o fac aceștia, să îi apreciați manifestând o atitudine de dragoste (*față de ei*). Și astfel să trăiți în pace între voi. **14**Vă îndemnăm, fraților, să muștrați pe cei care sunt leneși, să încurajați pe cei timizi, să îi ajutați pe cei slabi și să aveți răbdare cu toți. **15**Fiți atenți ca nimeni să nu răspundă cu rău pentru răul care i se face; ci să urmăriți mereu să faceți ce este bine atât între voi, cât și celorlalți oameni. **16**Bucurați-vă permanent. **17**Rugați-vă mereu. **18**Mulțumiți lui Dumnezeu în orice situație; pentru că aceasta este dorința Lui pentru voi, în Cristos Isus. **19**Nu obstrucționați acțiunile Spiritului. **20**Nu desconsiderați profețiile; **21**ci analizați totul și rețineți (*doar*) ce este bun. **22**Evitați orice fel de rău (*potențial*). **23**Dumnezeul păcii să vă sfințească și să vă protejeze întreaga ființă: spiritul, sufletul și corpul vostru să fie astfel păstrate curate până la venirea Stăpânului nostru Isus Cristos! **24**Cel care v-a chemat, este demn de toată încrederea; și (*vă asigur că*) va face acest lucru! **25**Fraților, rugați-vă și pentru noi! **26**Salutați-i pe toți frații cu o sărutare sfântă. **27**Vă rog insistent, înaintea Stăpânului, să citiți această epistolă tuturor fraților. **28**Harul Stăpânului nostru Isus Cristos să fie cu voi.

A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, ne adresăm comunității creștinilor tesaloniceni care este în Dumnezeu – Tatăl nostru – și în Stăpânul Isus Cristos. **2**(*Vă dorim*) har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Stăpânul Isus Cristos. **3**Fraților, avem motive (*semnificative*) să mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi. Suntem convinși că este cazul să facem acest lucru, pentru că voi ați progresat în credință, iar dragostea voastră unii pentru alții este într-o permanentă creștere. **4**Noi ne lăudăm cu voi în comunitățile (*slujitorilor*) lui Dumnezeu, vorbind despre răbdarea și credința care vă caracterizează în timp ce suportați toate persecuțiile și necazurile. **5**În această situație avem dovada că sentința lui Dumnezeu este corectă; pentru că El vă va declara demni de Regatul Său pentru care suferiți (*acum*). **6**În același timp, Dumnezeu consideră că este corect să „recompenseze” cu adversități pe cei care vă fac necazuri. **7**Dar vouă și nouă ne va oferi odihnă atunci când Stăpânul Isus Se va revela din cer (*apărând împreună*) cu îngerii Săi remarcabili în forță. **8**Venirea Lui va fi (*atunci*) într-o flacără de foc, pentru a-i pedepsi pe cei care nu Îl cunosc pe Dumnezeu și pe cei care refuză să asculte de Vestea Bună a Stăpânului nostru Isus. **9**Pedeapsa pe care aceștia o vor suporta, va fi o distrugere care implică despărțirea eternă de prezența Stăpânului (*nostru*) și de gloria Maiestății Sale. **10**Acest lucru se va întâmpla în aceeași „zi” în care Isus va veni să fie glorificat în sfinții Săi care au crezut. Și voi veți fi printre ei, pentru că ați crezut ce v-am spus noi (*despre El*). **11**Acesta este motivul pentru care ne rugăm mereu pentru voi, cerând Dumnezeului nostru să vă facă demni de chemarea Sa. Îl mai rugăm ca prin autoritatea de care dispune El, să vă facă să puneți în aplicare orice intenție bună pe care o aveți și orice faptă determinată de credință. **12**Astfel, numele Stăpânului nostru Isus va fi glorificat în voi; iar voi veți fi glorificați în El, conform harului Dumnezeului nostru și al Stăpânului Isus Cristos. **2** Fraților, vă scriem acum cu privire la modul în care vom fi adunați atunci când va veni Stăpânul nostru Isus Cristos. **2**(*În primul rând,*) să nu vă schimbați convingerile pe care deja le aveți cu privire la „ziua Stăpânului”. Să nu acceptați ca adevărată afirmația care susține că deja a venit această „zi”. Să o respingeți (*ca falsă*) chiar dacă cineva ar pretinde că v-o prezintă ca pe o învățătură specială sau că această concepție ar exista în vreo epistolă scrisă de noi! **3**Deci fiți atenți la toate modurile în care puteți fi înșelați. Pentru că, de fapt, acea „zi” nu va veni înainte de apariția apostaziei, când va fi revelat acel om foarte păcătos care (*în final*) va fi distrus. **4**El va fi adversarul Dumnezeului adevărat; și se va opune închinării (*autentice*) existente. Astfel, își va permite (*aroganța*) să intre în templul lui Dumnezeu și se va autointitula „Dumnezeu”! **5**Amintiți-vă că deja v-am spus aceste lucruri atunci când am fost împreună cu voi. **6**Și voi știți ce îi oprește apariția înainte de termen. **7**Deși această conspirație păcătoasă este într-o

continuă activitate, ea nu poate acționa (*împotriva pământului*) decât din momentul în care i se va permite. **8**Atunci își va face apariția acel om foarte păcătos. Dar Stăpânul Isus Se va revela ca să îl distrugă; și îl va omorî cu suflarea gurii Sale. **9**(*Până atunci,*) el se va putea manifesta susținut de forța lui Satan. Astfel, va duce în eroare (*pe oameni*) făcând demonstrații miraculoase și minuni. **10**Tot sistemul lui păcătos de înșelare va avea efect doar față de cei care vor fi pierduți. Ei refuzaseră (*să creadă*) adevărul care i-ar fi putut salva. **11**Acest refuz al lor Îl va determina pe Dumnezeu să le trimită o autoritate care le va oferi iluzii și care îi va face să creadă o minciună. **12**În acest mod, Dumnezeu va face ca toți cei care nu au crezut adevărul ci s-au bucurat de nedreptate, să fie condamnați. **13**Dar voi, fraților, sunteți iubiți de Stăpân. Noi Îi mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi; pentru că El v-a ales [de la început] ca să fiți salvați prin sfințirea făcută de Spirit și crezând adevărul. **14**Dumnezeu v-a chemat prin mesajul Veștii Bune pe care v-am predicat-o, ca să primiți (*în final*) gloria Stăpânului nostru Isus Cristos. **15**Deci, fraților, rămâneți fermi cu privire la învățăturile orale sau scrise pe care le-ați primit de la noi. **16**Vă dorim ca Stăpânul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, Tatăl, care ne-a iubit și care ne-a oferit prin har o eternă încurajare și o bună speranță, **17**să vă încurajeze inimile și să vă susțină în orice lucru bun făcut cu fapta și cu vorba. **3** Fraților, rugați-vă pentru noi; pentru că dorim ca în final, Cuvântul Stăpânului să se răspândească rapid și să fie onorat exact ca între voi. **2**În același timp ne dorim să fim scăpați de oamenii răi și înșelători; pentru că nu toți au credință. **3**Stăpânul (*nostru*) Își respectă mereu promisiunile. Deci (*să aveți certitudinea că*) El vă va susține și (*că*) vă va păzi de cel rău! **4**Avem încredere în Stăpân cu privire la voi, fiind convinși că faceți și veți continua să practicați ce ați fost învățați. **5**Doresc ca Stăpânul să vă direcționeze inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Cristos. **6**Vă poruncim, fraților, în numele Stăpânului nostru Isus Cristos, să vă îndepărtați de orice frate care trăiește dezordonat și care nu practică ce ați învățat de la noi. **7**Voi știți cum trebuie să trăiți ca să ne urmați exemplul. Noi nu am trăit în dezordine când am fost între voi **8**și nu am mâncat nimănui pâinea fără să o plătim. Ci am muncit lucrând ziua și noaptea, pentru ca nimeni să nu își asume complicata responsabilitate de a ne întreține. **9**Dacă am procedat așa, nu înseamnă că noi nu avem acest drept; ci am dorit doar să fim exemplul pe care voi să îl urmați. **10**Atunci când eram la voi, am stabilit această regulă: cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce. **11**Dar am fost informat că unii dintre voi trăiesc (*acum*) în dezordine, că nu lucrează nimic și că deranjează pe alții. **12**Le recomandăm acestor oameni și îi încurajăm în (*numele*) Stăpânului (*ui*) nostru Isus Cristos, să fie liniștiți și să lucreze pentru pâinea de care au nevoie. **13**Voi, fraților, să nu obosiți niciodată făcând ce este bine! **14**Dacă cineva refuză să trăiască așa cum v-am cerut în această epistolă, identificați-l; și apoi să nu aveți nicio relație cu el, ca să îi fie rușine. **15**Totuși, să nu îl considerați dușmanul vostru; ci să îi vorbiți, făcându-i reproșuri ca unui frate. **16**Vă doresc să primiți mereu pace în orice mod; și ea

să vină la voi chiar de la Cel care este Stăpânul păcii. El să fie cu voi toți! ¹⁷Eu, Pavel, scriu această salutare cu mâna mea. Fac acest semn de autentificare pe care-l folosesc în fiecare epistolă. Așa scriu eu. ¹⁸Harul Stăpânului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți!

Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei

1 Pavel, (*care a devenit*) apostol al lui Cristos Isus prin porunca lui Dumnezeu – Salvatorul nostru – și a lui Cristos Isus care este speranța noastră, **2** pentru Timotei care este adevăratul meu copil în ce privește credința. Îți doresc să beneficiezi de har, de milă și de pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus care este Stăpânul nostru. **3** Când am plecat spre Macedonia, ți-am sugerat să rămâi în Efes ca să le spui categoric unora să nu mai prezinte acolo altă doctrină **4** și să înceteze discuțiile bazate pe mituri sau pe interminabilele liste cu genealogii. Ele nu ajută la progresul planului lui Dumnezeu care se realizează prin credință, ci încurajează speculații care produc controverse. **5** Ți-am făcut acea sugestie cu scopul de a promova dragostea. Ea vine dintr-o inimă sinceră, dintr-o conștiință pură și dintr-o credință autentică. **6** Unii care au deviat de la aceste practici, s-au îndreptat spre discuții inutile. **7** Aceștia vor să fie (*considerați*) învățători ai legii (*mozaice*), deși ei nu înțeleg nici ce spun și nici ce semnificație au lucrurile pe care le afirmă și pe care le susțin cu atâta convingere... **8** Noi știm că legea (*mozaică*) ar fi utilă doar dacă s-ar folosi corect. **9** În plus, prevederile ei nu sunt făcute pentru omul (*care este deja declarat*) corect, ci pentru cei care îi încalcă regulile și care nu vor să știe de existența lor, ca și pentru cei profani și păcătoși. Ea mai este destinată celor care nu sunt sfinți, celor care trăiesc fără (*să asculte de*) Dumnezeu și celor care își omoară părinții. Prevederile legii (*mozaice*) sunt și pentru cei care comit crime omorând alți oameni, **10** pentru cei care trăiesc în imoralitate, pentru homosexuali, pentru cei care fac comerț cu sclavi, pentru mincinoși, pentru cei care jură făcând declarații mincinoase și pentru cei care se opun doctrinei sănătoase. **11** Această doctrină este în acord cu învățătura glorioasei Vești Bune care a venit de la binecuvântatul Dumnezeu și care mi-a fost încredințată (*pentru proclamare*). **12** Mulțumesc lui Cristos Isus – Stăpânul nostru – care mi-a oferit autoritate; și considerându-mă demn de încredere, m-a desemnat să particip împreună cu El la lucrarea Lui, **13** deși în trecut am fost calomniator (*al numelui Său*) și am avut comportament de persecutor (*al celor care Îl urmau*). Am beneficiat de mila Lui, pentru că (*atunci*) trăiam în necredință și acționam în baza ignoranței mele. **14** Dar harul Stăpânului nostru a fost (*ulterior*) mult mai abundent împreună cu credința și cu dragostea care sunt în Cristos Isus. **15** Voi face acum o afirmație care trebuie acceptată ca fiind total adevărată: Cristos Isus a venit în lume ca să îi salveze pe cei păcătoși; iar dintre aceștia, eu sunt cel care a fost în cea mai critică situație! **16** Dar am fost beneficiarul milei Sale; pentru ca începând cu mine, Cristos Isus să Își demonstreze răbdarea, făcând din cazul meu un exemplu pentru cei care vor crede ulterior în El ca să beneficieze de viața eternă. **17** Regelui eternității, nemuritorului, invizibilului și singurului Dumnezeu (*real*) să Îi fie recunoscută onoarea și gloria pentru eternitate! Amin! **18** Fiul meu, Timotei, îți

dau o poruncă în legătură cu profețiile care au fost deja făcute despre tine. Luându-le în considerare, *(îți poruncesc)* să te implici în acea luptă bună, ¹⁹având credință și o conștiință curată. Unii care au pierdut această conștiință, au deviat de la drumul credinței. ²⁰Între aceștia sunt Imeneu și Alexandru, pe care i-am pus la dispoziția lui Satan, ca să învețe să nu *(mai)* blasfemieze! **2** Te îndemn să faci din rugăciune o prioritate; și să îți prezinți cererile, mijlocirile și mulțumirile pentru toți oamenii *(obișnuiți)*, ²ca și pentru regi și pentru toți cei care dețin funcții importante în societate; pentru ca astfel să putem fi liniștiți, trăind cu demnitate viața religioasă. ³Dumnezeu apreciază acest lucru ca fiind bun și plăcut Lui. El este Salvatorul nostru ⁴care dorește ca toți oamenii să fie salvați și să ajungă să cunoască adevărul. ⁵Există un singur Dumnezeu și un singur Mediator între Dumnezeu și oameni. Acela este Cristos Isus, care, *(atunci când a trăit)* ca om, ⁶S-a oferit pe Sine ca sacrificiu ca să plătească astfel prețul răscumpărării pentru toți. Despre acest lucru s-a vorbit la momentul oportun; ⁷iar eu am fost desemnat ca apostol-predicator pentru celelalte națiuni. Acesta este adevărul despre mine. Nu mint când afirm că am fost desemnat să fiu învățător al credinței. ⁸Deci vreau ca indiferent de locul în care se află, bărbații să se roage „ridicând mâini curate”, *(adică)* nefiind vinovați de mânie sau de certuri. ⁹În ce privește femeile, ele să se îmbrace decent; să nu fie exagerate *(în ținuta vestimentară)*, ci modeste. Să nu considere părul împletit sau podoabele de aur și perlele ori hainele scumpe ca fiind decisive *(și exclusive)* pentru împodobirea lor. ¹⁰Ci podoaba lor *(cea mai valoroasă)* să fie formată din faptele bune specifice femeilor care pretind că au frică de Dumnezeu. ¹¹Femeia să învețe liniștită în totală ascultare *(față de bărbat)*. ¹²Nu îi permit femeii să învețe pe bărbat sau să se impună în fața lui; ci să stea în tăcere; ¹³pentru că întâi a fost creat Adam și apoi Eva. ¹⁴Și nu Adam a fost *(primul)* înșelat să păcătuiască, ci acest lucru s-a întâmplat inițial cu Eva care a devenit astfel neascultătoare! ¹⁵Totuși, ea va fi salvată *(de această dezonoare inițială)* dacă îi va educa pe copiii pe care îi va naște, astfel încât ei să ajungă să rămână în credință, în dragoste, în sfințenie și dacă aceștia vor avea un bun comportament *(moral)*. **3** Vă voi vorbi acum despre ceva care merită toată atenția din partea voastră. Mă refer la supraveghetorul spiritual. Dacă vrea cineva să fie „episcop”, desigur că dorește un lucru bun. ²Dar el trebuie să aibă un comportament ireproșabil, să fie soțul unei singure femei, să manifeste demnitate, să aibă autocontrol, să fie ordonat, ospitalier și capabil să îi învețe pe alții. ³Să nu fie nici bețiv și nici violent din punct de vedere fizic sau verbal, ci blând. În plus, să nu iubească banii. ⁴Apoi i se mai cere să fie capabil să își îngrijească familia, conducând-o astfel încât copiii lui să fie ascultători și să îi acorde un total respect. ⁵Dacă un asemenea om nu este capabil să își conducă bine familia, oare cum va reuși să aibă grijă de comunitatea oamenilor lui Dumnezeu? ⁶El nu trebuie să fie dintre cei care s-au convertit de curând; pentru ca să nu îl afecteze mândria care ar aduce împotriva lui condamnarea ce a fost pronunțată și împotriva diavolului. ⁷Mai trebuie să aibă și o bună reputație între cei din afara

comunității creștinilor, ca să nu fie defăimat de ei și să cadă în capcana diavolului. ⁸În aceeași ordine de idei, este necesar ca și diaconii să își trăiască viața în corectitudine, să nu fie ipocriți, să nu consume vin în exces și să nu urmărească să beneficieze de venituri obținute prin metode necinstite. ⁹Să păstreze adevărurile profunde ale credinței, având o conștiință curată. ¹⁰Întâi trebuie să fie verificați; și abia după ce au trecut testul unui comportament ireproșabil, să fie (*recunoscuți ca*) diaconi. ¹¹În același timp, și soțiile acestora trebuie să fie demne de respect, să nu aibă obiceiul de a-i defăima pe alții, ci să fie autodisciplinate și să demonstreze că sunt serioase în toate aspectele. ¹²Fiecare diacon să fie soțul unei singure soții și să știe să își conducă bine copiii și familiile lor. ¹³Cei care slujesc astfel în mod eficace ca diaconi, obțin un statut de onoare și un mare curaj referitor la credința în Cristos Isus. ¹⁴Sper că voi veni la tine în scurt timp; dar îți scriu aceste lucruri pentru ca, în cazul în care voi întârzia, ¹⁵să știi ce trebuie să faci în legătură cu familia lui Dumnezeu. Ea – Comunitatea slujitorilor Dumnezeului viu – este stâlpul și temelie adevărului. ¹⁶În mod cert, misterul credinței noastre este mare: El (*Cristos*) a fost revelat într-un corp fizic (*ca al nostru*), Spiritul a confirmat că El este (*în totalitate*) corect, a fost văzut de îngeri, a fost prezentat în predici națiunilor lumii, a fost acceptat prin credință în lume și a fost luat sus în glorie! ⁴ Spiritul spune clar că în ultima perioadă de existență a omenirii, unii se vor dezice de credință. Ei vor accepta să creadă spirite înșelătoare care le vor prezenta doctrine de proveniență demonică. ²Aceste învățături greșite vor fi lansate prin metodele ipocriziei unor oameni mincinoși, a căror conștiință a fost însemnată cu fierul înroșit în foc... ³Ei sunt cei care interzic căsătoria și cer abținerea de la consumarea unor alimente pe care Dumnezeu le-a făcut să fie permise (*și mâncate*) cu mulțumire de către cei care cred și care cunosc adevărul. ⁴În realitate, tot ce a creat Dumnezeu este bun; și nimic din tot ce este primit cu mulțumire, nu trebuie să fie respins (*ca interzis*); ⁵pentru că aceste alimente sunt sfințite prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune. ⁶Dacă vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Cristos Isus; și vei demonstra astfel că ești educat în legătură cu principiile credinței și că „te hrănești” cu buna învățătură pe care ți-ai însușit-o. ⁷Evită implicarea în dezbateri care au ca bază miturile lumii și basmele femeilor bătrâne! Disciplinează-te pentru a fi un bun credincios; ⁸pentru că disciplina aplicată corpului are, desigur, o anumită utilitate. Dar când o practicăm în domeniul vieții de credință, ea este utilă în toate aspectele; pentru că ne asigură atât promisiunea pentru această viață (*biologică*), cât și pentru cea viitoare. ⁹Aceasta este o altă afirmație care merită reținută și acceptată ca fiind adevărată! ¹⁰Noi muncim foarte greu și ne luptăm pentru că ne-am pus speranța în Dumnezeul care este viu. El este Salvatorul tuturor oamenilor – și în mod special al celor credincioși. ¹¹Poruncește (*ca oamenii să trăiască așa*) și învață aceste lucruri! ¹²Nimeni să nu te desconsidere doar pentru că ești mai tânăr decât alții. Să fii un exemplu pentru credincioși prin modul în care vorbești, în comportament, în dragoste, în credință și în ce privește puritatea.

13Până voi veni, fi atent la felul cum citești (*din Scripturi*), la modul cum încurajezi și în legătură cu învățătura pe care o dai altora. **14**Să nu neglijezi utilizarea darului care este în tine, oferit prin profeție, atunci când bătrânii și-au pus mâna pe(*ste*) tine. **15**Fă aceste lucruri cu pasiune și dedică-te lor, pentru ca progresul tău să fie remarcat de toți! **16**Fii atent la tine și la învățătura pe care o oferi altora. Perseverează în legătură cu aceste lucruri; pentru că astfel te vei salva și pe tine, dar vei scăpa (*de consecințe neplăcute*) și pe cei care te ascultă. **5** Să nu faci reproșuri dure unui bătrân; ci să îi oferi sfaturi ca unui tată. Pe cei tineri să îi tratezi ca pe niște frați. **2**Cu femeile bătrâne să te porți ca și cu niște mame; iar față de cele tinere să ai o atitudine de puritate morală, ca în cazul în care ele ar fi surorile tale. **3**Respectă (*ajutând*) pe cele văduve care în mod real nu mai beneficiază de susținerea altcuiva. **4**Dar dacă o văduvă are copii sau nepoți, aceștia sunt primii responsabili de îngrijirea ei; pentru că sunt datori să își pună în practică religia față de rudele lor, recompensându-și astfel părinții. Lui Dumnezeu Îi place acest (*fel de*) comportament. **5**Femeia văduvă care în mod real nu mai are pe nimeni care să o ajute, își pune speranța în Dumnezeu și se roagă permanent Lui, prezentându-i cererile ei. **6**Dar cea care după ce a devenit văduvă urmărește satisfacerea plăcerilor ei personale, este moartă (*spiritual*), deși trăiește (*fizic*). **7**Prezintă aceste lucruri ca pe niște porunci, pentru a evita potențiale reproșuri. **8**Dacă cineva nu are grijă de rudele lui și în mod special de cei din familia lui, s-a dezis de credință și este mai rău decât un necredincios. **9**Să nu incluzi în lista adevăratelor văduve decât pe cele care au mai mult de șaiszeci de ani. În plus, fiecare dintre ele trebuie să fi fost soția unui singur bărbat, **10**să aibă o bună reputație pentru faptele bune pe care le-a făcut și să fi fost o bună mamă pentru copiii ei. Apoi trebuie să fie recunoscută de către ceilalți ca fiind o femeie care și-a demonstrat ospitalitatea (*inclusiv*) prin faptul că a spălat picioarele sfinților, i-a ajutat pe cei care au avut necazuri și a avut o viață dedicată faptelor bune. **11**Dar să nu accepți (*să înscrii pe acea listă*) pe văduvele tinere; pentru că atunci când dorințele lor (*de natură sexuală*) le afectează dedicarea față de Cristos, vor să se recăsătorească. **12**Și astfel, ele devin vinovate pentru că își încalcă angajamentul făcut inițial. **13**În plus, aceste văduve tinere se obișnuiesc să fie leneșe, umblând prin casele altora. Și nu sunt doar leneșe, ci și bârfitoare, insistând să vorbească despre lucruri pe care nu ar trebui să le discute... **14**Deci vreau ca văduvele tinere să se căsătorească (*din nou*), să aibă copii și să își întrețină corespunzător familia, ca să nu ofere oponentilor noștri posibilitatea de a ne defăima (*din cauza lor*). **15**Spun aceste lucruri pentru că deja există câteva persoane care s-au întors să îl urmeze pe Satan! **16**Dacă cineva are văduve în familia lui, să le întrețină; ca să nu fie împovărată comunitatea credincioșilor în timp ce ea le ajută pe văduvele care nu (*mai*) au rude. **17**Prezbiterii care exercită o bună conducere (*a comunității celor credincioși*), trebuie să fie considerați demni de o dublă onoare din partea celorlalți (*credincioși*); iar de acest tratament trebuie să beneficieze în mod

special cei care predică și care învață pe alții. ¹⁸De fapt, Scriptura spune: „Să nu legi gura bouului atunci când este folosit la treierat.” și „Cel care lucrează, merită să își primească retribuția pentru munca pe care a prestat-o.” ¹⁹Împotriva unui prezbiter să nu accepți nicio acuzație care nu este susținută de doi sau de trei martori. ²⁰Să faci reproșuri celor care păcătuiesc; și să îi corectezi în fața tuturor, pentru ca să fie o lecție de avertizare pentru ceilalți care le-ar urma exemplul. ²¹În fața lui Dumnezeu, a lui Cristos Isus și a îngerilor aleși, îți solicit ascultarea față de aceste instrucțiuni; și îți cer să te conformezi fără prejudecăți și fără părtinire. ²²Să nu te grăbești să te identifici cu cineva punându-ți mâinile pe capul lui; pentru că acest gest este (*considerat*) ca o participare la păcatele lui. Păstrează-te curat (*și din acest punct de vedere*)! ²³Având în vedere faptul că în mod frecvent stomacul tău este bolnav, să nu bei numai apă, ci să folosești și câte puțin vin. ²⁴Păcatele unor oameni sunt evidente și sunt rezolvate înainte de momentul când aceștia vor ajunge la Judecata finală; dar ale altora sunt judecate după ce ei au ajuns acolo. ²⁵În mod asemănător se întâmplă și cu faptele bune: unele sunt deja evidente; dar și cele care nu sunt vizibile, vor fi cunoscute (*atunci*)! **6** Cei care trăiesc sub jugul sclaviei, să își considere stăpânii demni de un total respect; și astfel să evite defăimarea numelui lui Dumnezeu și a învățaturii noastre. ²Sclavii care au stăpâni creștini, nu trebuie să îi trateze cu mai puțin respect doar pentru că acum ne numim toți „frați”; ci să îi servească și mai mult, pentru că cei care beneficiază de munca lor sunt credincioși și îi iubesc. ³Să înveți și să pretinzi (*credincioșilor*) respectarea acestor lucruri. Este posibil ca alții să promoveze o învățătură diferită de aceasta și care nu se potrivește cu doctrina sănătoasă pe care o conțin cuvintele Stăpânului nostru Isus Cristos referitoare la comportamentul creștin. ⁴Cel care procedează așa, este un om plin de aroganță, care nu înțelege nimic și care are o mare pasiune pentru discuții în contradictoriu. Acest mediu (*conflictual*) favorizează apariția invidiei, a neînțelegerilor, a blasfemiei și a bănuielilor rele. ⁵În același timp sunt create astfel condiții pentru permanentele neînțelegeri între oamenii cu mintea afectată negativ, cărora le lipsește adevărul și care cred că religia este o sursă de îmbogățire. [Ferește-te de cei care fac parte din această categorie de oameni!] ⁶În realitate, religia (*lui Cristos*) reprezintă o mare bogăție atunci când omul are o atitudine de mulțumire; ⁷pentru că noi nu am adus nimic în această lume (*atunci când ne-am născut*) și nici nu putem lua nimic din ea (*când murim*). ⁸Dacă beneficiem de mâncarea și de îmbrăcămintea de care avem nevoie, ne este suficient! ⁹Dar cei care vor să devină bogați, cad în capcana tentației care îi determină să aibă multe vicii exagerate. Acestea le sunt dăunătoare, îi ruinează și îi distrug... ¹⁰Făcând aceste afirmații, doresc să înțelegi că iubirea de bani este cauza tuturor relelor. Unii oameni care au iubit banii, s-au rătăcit și nu mai merg pe drumul credinței, ci au atras împotriva lor multe chinuri. ¹¹Dar tu, ca om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri; și să urmărești (*să practici*) dreptatea, seriozitatea cu privire la comportamentul creștinesc, credința, dragostea, răbdarea și blândețea. ¹²Implică-te în lupta

bună a credinței! Însușește-ți viața eternă la care ai fost chemat și despre care ai făcut acea frumoasă declarație în prezența multor martori. **13**Îți scriu aceste lucruri cu valoare de poruncă dată înaintea lui Dumnezeu care oferă viață tuturor și în prezența lui Cristos Isus care a făcut o remarcabilă afirmație în fața lui (*Ponțiu*) Pilat. **14**Să te conformezi lucrurilor poruncite și să fii „curat” din acest punct de vedere, ca să nu ți se poată reproșa nimic până la apariția Stăpânului nostru Isus Cristos. **15**Această apariție a Sa va fi la momentul decis de Dumnezeu care este singurul Stăpânitor (*în Univers*), Regele regilor și Stăpânul stăpânilor. **16**El este singurul care există fără să poată muri vreodată și care locuiește într-o lumină de care nimeni nu se poate apropia. Astfel, nimeni din condiția lui umană, nu L-a văzut și nici nu Îl poate vedea. Acestui Dumnezeu să I se recunoască onoarea și autoritatea eternă! Amin! **17**Poruncește celor (*credincioși*) bogați material în această viață să nu devină aroganți și să nu își pună speranța în aceste bogății care nu reprezintă o garanție sigură; ci speranța lor să fie în Dumnezeu care ne oferă toate aceste lucruri din abundență ca să ne bucurăm de ele. **18**Poruncește acestor bogați (*material*) să facă bine altora; și astfel, fiind generoși cu alții, ei vor deveni bogați (*și*) în fapte bune. **19**Făcând aceste lucruri, își vor aduna o comoară care va fi o bună temelie pentru viitor, când vor beneficia de adevărata viață. **20**Timotei, ai grijă de ce ți s-a încredințat! Evită implicarea în lucruri lumești cum sunt discuțiile nesemnificative și cele contradictorii provenite dintr-o pretinsă „știință”, numită într-un mod impropriu așa. **21**Unii care și-au revendicat această „cunoaștere”, s-au rătăcit de la drumul credinței. Harul să fie cu voi.

A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus conform deciziei lui Dumnezeu, trimis să vorbească despre viața promisă care este în Cristos Isus: **2** pentru Timotei, copilul (*meu*) iubit – har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Stăpânul nostru! **3** Atunci când te amintesc în rugăciunile mele pe care le fac în mod consecvent, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tine. El este Dumnezeul Căruia Îi slujesc la fel ca strămoșii mei, având o conștiință curată. **4** Îmi amintesc de lacrimile tale și doresc să te văd, ca să devin plin de bucurie. **5** Cu privire la tine îmi mai amintesc și despre credința ta sinceră. Aceasta a existat întâi în bunica ta, Lois, și apoi în mama ta, Eunice; iar acum sunt convins că o ai și tu. **6** Având în vedere acest lucru, îți amintesc să alimentezi flacăra darului lui Dumnezeu care deja ți-a fost oferit prin punerea mâinilor mele pe(*ste*) tine. **7** Dumnezeu nu ne-a dat un spirit de timiditate, ci unul care ne oferă curaj, dragoste și autodisciplină. **8** Deci să nu îți fie rușine să vorbești despre Stăpânul nostru sau despre mine, care sunt un deținut pentru cauza Lui. Beneficiind de capacitatea de rezistență pe care ne-o dă Dumnezeu, fi partener cu mine în tot ce am de suportat pentru că predic Vestea Bună. **9** El ne-a salvat și (*apoi*) ne-a prezentat o sfântă chemare care nu este justificată de faptele noastre, ci se armonizează cu planul Său și cu harul pe care ni l-a oferit în Cristos Isus înainte de crearea Universului. **10** Acum, această realitate ne-a fost revelată prin apariția Salvatorului nostru (*numit*) Isus Cristos. El a distrus moartea și, prin Vestea Bună (*prezentată*), a pus în evidență viața și nemurirea. **11** Eu am fost desemnat ca predicator, ca apostol și ca învățător al acestei Vești Bune! **12** Așa se poate explica de ce nu îmi este rușine să suport toate aceste lucruri (*adverse*). Eu știu cine este Cel în care am crezut; și sunt convins că până în acea Zi, El poate să păstreze tot ce I-am încredințat. **13** Să menții modelul de învățătură sănătoasă pe care ai auzit-o de la mine, împreună cu dragostea și cu credința care sunt în Cristos Isus! **14** Păzește acel lucru bun care ți-a fost încredințat de Spiritul Sfânt care locuiește în noi. **15** Te informez că toți cei care locuiesc în Asia, au refuzat să mă mai susțină – inclusiv Figel și Hermogen... **16** Stăpânul (*nostru*) să ofere milă familiei lui Onisifor care de multe ori m-a încurajat și nu i-a fost rușine de lanțul cu care eram legat! **17** Când a fost în Roma, el m-a căutat perseverent până m-a găsit. **18** Stăpânul să îi ofere bunătatea Lui în acea Zi! Tu știi cât de mult m-a ajutat cu slujirea lui când eram în Efes. **2** Tu, copilul meu, fi stabil (*și consecvent*) în (*ce privește*) harul care este în Cristos Isus. **2** Ce ai auzit de la mine în prezența multor martori, încredințează unor oameni demni de încredere care să fie capabili să îi învețe pe alții. **3** Ca un bun soldat al lui Cristos Isus, fi pregătit să reziști în situații dificile. **4** Atunci când un soldat dorește să fie apreciat de comandantul lui, nu se implică în activitățile vieții civile. **5** Sau dacă cineva participă la o competiție sportivă, nu poate obține premiul dacă nu respectă

regulamentul. ⁶Omul care lucrează pământul trebuie să fie primul care beneficiază de recolta lui agricolă. ⁷Gândește-te cu atenție la ce îți spun; iar Stăpânul îți va oferi posibilitatea să înțelegi toate aceste lucruri. ⁸Amintește-ți de Isus Cristos care este unul dintre urmașii lui David și care a înviat. Aceasta este Vestea Bună pe care o predic; ⁹și datorită acestui fapt am fost legat cu lanțuri ca un criminal. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat! ¹⁰Astfel, eu suport tot ce mi se întâmplă ca să ajut pe cei aleși să obțină salvarea și gloria eternă care există în Cristos Isus. ¹¹Ce îți voi spune în continuare, este o declarație care merită tratată cu seriozitate: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. ¹²Dacă răbdăm, vom governa împreună cu El. Dar dacă ne dezicem de El, se va dezice și El de noi. ¹³Dacă nu (*mai*) suntem demni de încredere, El rămâne totuși demn de încredere, pentru că nu va acționa (*niciodată*) contra propriei Sale naturi. ¹⁴Amintește-le (*și celorlalți*) toate aceste lucruri. Avertizează-i înaintea lui Dumnezeu să evite disputele cu privire la semnificația unor cuvinte; pentru că aceste discuții nu sunt utile și îi ruinează pe cei care asistă la ele. ¹⁵Fii preocupat să obții de la Dumnezeu acreditarea de lucrător care nu are de ce să îi fie rușine și care administrează corect Cuvântul Adevărului. ¹⁶Evită să participi la discuțiile fără conținut important pe care le fac unii oameni; pentru că ele îi fac să fie din ce în ce mai lipsiți de reverență în atitudinea lor față de Dumnezeu. ¹⁷Și acest mod specific de viață se va extinde ca o cangrenă. Între cei care deja au fost astfel afectați, sunt Imeneu și Filet. ¹⁸Ei au deviat de la adevăr și distrug credința unora, susținând că deja a avut loc Învierea. ¹⁹Totuși, pe temelia solidă pusă de Dumnezeu și care are totală stabilitate, există următoarea inscripție: „Stăpânul îi cunoaște pe cei care sunt ai Săi.” Și „oricine pretinde că aparține Stăpânului, trebuie să se depărteze de nedreptate!”. ²⁰Într-o casă mare nu există numai vase de aur și de argint, ci și altele care sunt construite din lemn și din argilă. Unele sunt făcute pentru ocazii speciale, iar altele pentru cele obișnuite. ²¹Deci dacă cineva se curăță de acestea, va fi pregătit ca un instrument sfânt, devenind util Stăpânului lui pentru orice scop nobil. ²²Fugi de dorințele păcătoase specifice tinereții; și urmărește dreptatea, credința, dragostea și pacea împreună cu toți cei care Îl cheamă pe Stăpân(*ul nostru*) dintr-o inimă curată. ²³Stai departe de disputele nebunești și ridicole despre care știi că produc certuri. ²⁴Slujitorul Stăpânului (*Isus*) nu trebuie să participe la (*o asemenea*) ceartă, ci să fie bun cu toți și să aibă capacitatea da a învăța cu răbdare pe alții. ²⁵El mai trebuie să fie blând atunci când îi corectează pe adversari, cu speranța că Dumnezeu le va oferi ocazia să se pocăiască și să cunoască adevărul; ²⁶și că astfel își vor reveni, scăpând din capcana în care Diavolul îi ținea captivi ai dorințelor lui. **3** Să știi că ultimele „zile” (*ale existenței pământului*) vor fi parte a unei perioade de timp dificil. ²Oamenii (*acelor vremuri*) vor fi: egoiști, iubitori ai banilor, lăudăroși, aroganți, insultători, neascultători față de părinți, nerecunoscători, lipsiți de sfințenie, ³lipsiți de afecțiune, imposibil de convins, calomniatori, fără autocontrol, sălbatici și orientați împotriva binelui. ⁴Ei vor mai fi trădători,

imprudenți și foarte orgolioși. Vor iubi mai mult plăcerile decât pe Dumnezeu; ⁵și vor avea (*doar*) o religie căreia îi vor contesta (*practic*) forța (*de influență pozitivă în viața lor*). Îndepărtează-te de acești oameni! ⁶Între ei sunt unii care intră în case și reușesc să seducă pe femeile cărora le lipsește autocontrolul și care sunt conduse de diferite dorințe păcătoase. ⁷Aceștia vor încerca mereu să învețe, fără să ajungă vreodată la cunoașterea completă a adevărului. ⁸Ei urmează exemplul lui Iane și al lui Iambre care s-au opus lui Moise. Sunt oameni care au mintea degradată, fiind descalificați în ce privește credința. ⁹Dar nu vor mai progresa; pentru că nebunia lor va fi evidentă pentru oricine, exact ca în cazul celor doi oameni. ¹⁰Tu ai remarcat învățătura mea, comportamentul meu, decizia mea, credința mea, răbdarea mea, dragostea mea, perseverența mea. ¹¹Ai văzut cum am fost persecutat și câte adversități am suportat în Antiohia, în Iconia și în Listra. Dar Stăpânul m-a scăpat din toate acestea! ¹²De fapt, toți cei care doresc să trăiască o viață dedicată lui Cristos, vor fi persecutați. ¹³Dar oamenii răi și înșelători vor progresa în răul pe care îl practică, înșelând (*pe alții*) și fiind (*auto-*)înșelați. ¹⁴Tu să fii consecvent cu privire la lucrurile pe care le-ai învățat și care îți formează credința. Știi care este sursa lor: ¹⁵Scripturile! Acestea sunt scrierile pe care le cunoști din copilărie; și știi că ele pot să îți ofere înțelepciunea care conduce la salvarea prin credința în Cristos Isus. ¹⁶Tot ce scrie în Scriptură este inspirat de Dumnezeu și (*ne*) este util. Ea poate să învețe, să reproșeze greșelile, să corecteze și să instruiască în dreptate; ¹⁷pentru ca omul lui Dumnezeu să se maturizeze și să fie astfel echipat pentru orice lucru bun. **4** Înaintea lui Dumnezeu și a lui Isus Cristos care va judeca pe cei vii și pe cei morți, având în vedere apariția Lui și a Regatului Său, îți spun insistent: ²să predici Cuvântul (*lui Dumnezeu*) atât în momentele oportune, cât și în situații când (*teoretic*) nu este cazul. Astfel, să faci reproșurile corespunzătoare, să corectezi, să încurajezi folosind toată răbdarea pe care o ai și să prezinți toată învățătura de care dispui. ³Îți cer aceste lucruri având în vedere că va veni timpul când oamenii nu vor mai accepta doctrina corectă; ci își vor desemna învățători care vor fi solicitați să le prezinte (*numai*) ce vor ei să audă. ⁴Vor renunța să ia în considerare adevărul și vor fi interesați de mituri. ⁵Dar tu să ai permanent discernământ, să îți continui activitatea chiar în situații adverse și să îndeplinești toate responsabilitățile unui evanghelist. ⁶Eu sunt pregătit să fiu ca acel sacrificiu lichid care este oferit lui Dumnezeu prin turnare înaintea Lui. S-a apropiat momentul în care voi pleca (*de pe pământ*). ⁷Am fost implicat în acea luptă bună, am ajuns la finalul alergării; (*și în tot acest timp*) mi-am păstrat credința. ⁸Acum aștept să fiu premiat cu acea coroană a dreptății. Ea îmi va fi dată în acea Zi de Stăpânul (*nostru*) care este (*și*) Judecătorul corect. Dar El nu va oferi această coroană numai mie, ci tuturor celor care iubesc venirea Sa. ⁹Să vii la mine cât poți de repede; ¹⁰pentru că Dima, din dragoste pentru această lume, m-a abandonat și a plecat la Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, iar Titus a plecat în Dalmația. ¹¹Numai Luca este cu mine. Să vii împreună cu Marcu, pentru că am nevoie (*de el*) să

mă ajute la ce fac. ¹²Pe Tihic l-am trimis la Efes. ¹³Când vei veni, să îmi aduci paltonul pe care l-am lăsat în casa lui Carp din Troa. Doresc ca atunci când vii, să îmi aduci și cărțile, mai ales pe cele din piele. ¹⁴Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Stăpânul (*nostru*) îl va „recompensa” conform faptelor lui! ¹⁵Ferește-te și tu de el, pentru că a manifestat o vehementă opoziție față de mesajul nostru. ¹⁶Când am fost la tribunal prima dată, nimeni nu m-a susținut în timp ce mi-am formulat apărarea. Toți au lipsit... Să nu li se ia în considerare acest lucru! ¹⁷Dar Stăpânul a stat lângă mine și m-a susținut cu forța Sa, pentru ca astfel să pot predica un mesaj complet pe care să îl audă toți aceia care nu sunt evrei. Și așa am fost salvat din gura leului... ¹⁸Stăpânul mă va scăpa de orice lucru rău și mă va salva pentru a mă duce în Regatul Său ceresc. Lui să I se acorde gloria pentru eternitate! Amin! ¹⁹Salută pe Priscila, pe Acuila și familia lui Onisifor. ²⁰Erastus a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet. ²¹Încearcă să vii (*la mine*) înainte de iarnă. Te salută Eubulus, Pudens, Linus, Claudia și toți frații. ²²Stăpânul să fie cu spiritul tău. Harul să fie cu voi.

Epistola apostolului Pavel trimisă lui Tit

1 Pavel, sclav al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Cristos pentru aleșii lui Dumnezeu, în vederea credinței lor și pentru cunoașterea adevărului referitor la lucrurile specifice comportamentului creștinesc. **2**Mă refer la acel comportament care vizează speranța vieții eterne pe care a promis-o Dumnezeu înainte de începutul existenței în timp a acestei lumi. **3**La momentul potrivit, El și-a revelat Cuvântul prin predicarea mea. Această responsabilitate (*a predicării*) mi-a fost încredințată printr-o poruncă de Dumnezeu care este Salvatorul nostru. **4**Mă adresez ție, Titus, care ești adevăratul meu copil în credința de care beneficiem împreună. Îți urez har și pace de la Dumnezeu – Tatăl – și de la Cristos Isus care este Salvatorul nostru. **5**Te-am lăsat în Creta ca să organizezi tot ce mai este de organizat acolo, desemnând prezbiteri pentru (*comunitățile creștinilor din*) fiecare oraș – așa cum ți-am poruncit. **6**În acest sens, ți-am spus că prezbiterul este (*acel om care trebuie să fie*) deasupra oricărui reproș. Astfel, el trebuie să fie soțul unei singure femei, având copii credincioși cărora nu li se poate reproșa că sunt imorali sau neascultători. **7**De fapt, episcopul este ca un administrator din partea lui Dumnezeu. Și pentru că i se cere să aibă un comportament ireproșabil, (*un episcop*) trebuie să nu fie nici încăpățânat, nici mânios, nici bețiv, nici violent și nici lacom de câștig necinstit. **8**Dar va trebui să fie ospitalier și să iubească binele. I se mai cere să aibă simțul măsurii, să fie corect, sfânt și cu autocontrol. **9**În plus, trebuie să fie permanent în acord cu mesajul Cuvântului care prezintă adevărul; și astfel va promova o învățătură sănătoasă care îl va face capabil să ofere altora sfaturi bune și să îi înfrunte pe cei care i se opun. **10**Fac această precizare având în vedere faptul că există mulți, în special printre cei circumciși, care nu acceptă subordonarea (*față de autoritatea noastră*), ci vorbesc foarte mult și sunt niște înșelători. **11**Aceștia trebuie reduși la tăcere; pentru că altfel, ei derutează familii întregi. Urmărind câștiguri necinstite, aceștia îi învață pe oameni să facă lucruri care nu trebuie făcute. **12**De fapt, chiar unul dintre ei care (*pretinde că*) este profet, a zis: „Cretanii sunt permanent niște oameni mincinoși, răi și leneși.” **13**Da, această afirmație este adevărată! În consecință, fă-le reproșuri (*mai*) dure, ca să înțeleagă că trebuie să fie sănătoși în ce privește credința. **14**Să nu acorde atenție miturilor de proveniență evreiască sau poruncilor prezentate de oamenii care se întorc de la adevăr. **15**Pentru oamenii curați, toate lucrurile sunt clare. Dar pentru cei necredincioși care sunt afectați de păcat, nimic nu este curat. Aceștia sunt degradați chiar la nivelul minții și la cel al conștiinței lor... **16**În consecință, ei pretind că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar Îl neagă prin faptele pe care le fac. Sunt demni de desconsiderare, nu acceptă să se subordoneze cuiva și nu sunt capabili să facă vreo faptă bună! **2** Dar tu să vorbești lucruri care sunt compatibile cu învățătura sănătoasă. **2**Astfel, să spui că bătrânii trebuie să fie temperați, demni de respect și sănătoși în ce privește credința, dragostea și răbdarea. **3**În același mod să le vorbești și femeilor

bătrâne, spunându-le că trebuie să trăiască o viață caracterizată de sfințenie. Să nu fie defăimătoare și nici să nu aibă obiceiul de a consuma băuturi alcoolice; ci să învețe (*să practice*) ce este bine. ⁴Astfel, ele vor fi un exemplu de la care cele tinere vor învăța să își iubească soții și copiii, ⁵să aibă simțul măsurii și să trăiască având un comportament ireproșabil. Vor mai învăța (*de la cele bătrâne*) să fie bune administratoare ale casei lor, să fie ascultătoare de soț – și astfel, Cuvântul lui Dumnezeu nu va (*putea*) fi defăimat. ⁶Pe cei tineri, încurajează-i să fie înțelepți. ⁷Și prin tot ce faci, oferă un exemplu de fapte bune. În ce privește învățătura pe care o prezinți altora, demonstrează integritate și demnitate. ⁸Să practici o vorbire sănătoasă, care să nu poată fi criticată; pentru ca cei care ni se opun, să fie determinați să le fie rușine constatând că nu pot spune nimic rău despre noi. ⁹Spune sclavilor să se subordoneze stăpânilor lor, să se comporte conform dorinței acestora și să nu protesteze verbal față de ordinele lor. ¹⁰Să nu fure nimic (*de la stăpâni*), ci permanent să demonstreze că sunt demni de încrederea care le-a fost acordată. Trăind așa, (*acești sclavi*) vor aduce onoare învățăturii lui Dumnezeu – Salvatorul nostru. ¹¹Fac aceste afirmații având în vedere faptul că harul lui Dumnezeu a fost deja revelat. Acest har care aduce salvare pentru toți oamenii, ¹²ne învață să renunțăm la atitudinea pe care o au păgânii și la dorințele lumești păcătoase; apoi, în consecință, să trăim în această epocă într-un mod înțelept, drept și cu atitudinea corectă din punct de vedere religios. ¹³Să facem acest lucru în timp ce așteptăm să se întâmple ce sperăm noi în legătură cu acel moment în care se va revela gloria marelui nostru Dumnezeu și Salvator – Isus Cristos. ¹⁴El S-a oferit pe Sine ca să ne răscumpere din orice formă (*degradantă*) a păcatului. Făcând acest lucru, a intenționat să Își formeze, ca proprietate a Sa, un popor pe care să îl curețe (*de păcat*) și care să fie pasionat pentru (*a face*) fapte bune. ¹⁵Vorbește (*oamenilor*) despre aceste lucruri, încurajându-i; în același timp, cu o totală autoritate, fă reproșuri celor care greșesc. Nimeni să nu te desconsidere! **3** Amintește-le despre obligația pe care o au de a respecta deciziile conducătorilor (*statului*). Să fie astfel ascultători de autorități și disponibili pentru orice lucru bun. ²Să nu vorbească lucruri rele despre nimeni și să nu fie dispuși la ceartă, ci amabili; și să demonstreze mereu blândețe față de toți oamenii. ³Spun aceste lucruri având în vedere faptul că și noi am trăit altă dată în ignoranță, când am fost neascultători și rătăciți. Atunci eram sclavii dorințelor păcătoase și ai diferitelor plăceri (*condamnabile*). În acele circumstanțe, trăiam în răutate și în invidie, urând și fiind urâți de alții. ⁴Dar a apărut bunătatea lui Dumnezeu – Salvatorul nostru – și dragostea Lui pentru oameni. ⁵Atunci, El ne-a salvat; și a făcut acest lucru nu în baza faptelor bune făcute de noi, prin care am fi obținut acest merit. Ci pentru că El a avut milă de noi, ne-a spălat făcându-ne curați atunci când Spiritul Sfânt ne-a înnoit prin regenerarea (*spirituală*) pe care ne-a făcut-o. ⁶Și Dumnezeu a turnat din abundență Spiritul Său peste noi prin Isus Cristos, Salvatorul nostru. ⁷El a făcut acest lucru pentru ca acum, după ce am fost considerați

corecți (în relația cu Dumnezeu) prin harul Lui, să putem deveni niște moștenitori care au speranța că vor beneficia de viața eternă. ⁸Ce spun eu sunt lucruri care merită să fie crezute ca fiind adevărate! Și doresc să insist cu privire la ele; pentru ca aceia care au crezut în Dumnezeu, să fie motivați pentru (a face) fapte bune. Acestea sunt lucrurile benefice și utile oamenilor! ⁹Evită discuțiile care au ca temă teorii controversate și stupide. Să nu participi nici la cele care au ca bază lungile liste cu strămoși. Evită de asemenea certurile și disputele cu privire la legea (mozaică); pentru că sunt neproductive și inutile! ¹⁰După ce de două ori ai făcut reproșuri celui care produce dezbinare, să te depărtezi de el. ¹¹Știi că un asemenea om este corupt și păcătos, condamându-se tocmai prin ce face. ¹²Când îl voi trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, să vii cât poți de repede la mine în Nicopole; pentru că am decis să stau acolo în această iarnă. ¹³Ai grijă de avocatul Zena și de Apolo, să nu le lipsească nimic din tot ce au nevoie pentru călătoria lor. ¹⁴Oamenii noștri trebuie să fie deja antrenați pentru a excela în fapte bune care să rezolve nevoile (celor credincioși); și astfel, ei nu vor rămâne neproductivi. ¹⁵Te salută toți aceia care sunt împreună cu mine. Salută-i (din partea mea) pe cei care ne iubesc și care au aceeași credință ca noi. Harul să fie cu voi toți!

Epistola apostolului Pavel trimisă lui Filimon

1 Pavel, deținut pentru (*cauza lui*) Cristos și fratele Timotei, pentru Filimon care lucrează împreună cu noi. **2**În același timp ne adresăm și surorii Apfia, lui Arhip care luptă împreună cu noi și celor care formează comunitatea creștinilor din casa ta. **3**Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Stăpânul Isus Cristos! **4**De fiecare dată când mă rog, Îi mulțumesc Dumnezeului meu pentru tine; **5**pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Stăpânul Isus și despre dragostea pe care o practici față de toți sfinții. **6**În rugăciunile mele, Îi cer ca prin credința pe care o avem împreună, să te faci să înțelegi toate lucrurile bune pe care le avem în Cristos. **7**Frate, să știi că am fost foarte bucuros și încurajat când am auzit despre efectele dragostei tale față de sfinți. Tu le-ai încurajat inima! **8**Deși așa avea curajul în Cristos ca să îți poruncesc cu privire la ce doresc să faci, **9**te rog totuși să mă ascuți motivat de dragoste. Eu, bătrânul Pavel, când îți cer acest lucru, sunt în închisoare pentru (*cauza lui*) Isus Cristos. **10**Cererea mea este în legătură cu Onisim. El este (*acum*) „copilul” meu, pe care „l-am născut” în timp ce eram legat cu lanțuri. **11**În trecut, el nu îți era util; dar de acum încolo, el te va ajuta și îmi va fi util și mie. **12**Îl trimit acum înapoi la tine pe el, (*care a devenit*) „inima mea”. **13**Aș fi preferat să îl rețin aici ca să mă ajute în locul tău cât timp sunt în detenție pentru (*că am predicat*) Vestea Bună. **14**Dar nu am vrut să decid nimic fără aprobarea ta; pentru ca să nu îmi faci nicio favoare din obligație, ci printr-o decizie personală liberă. **15**Probabil că el a fost despărțit de tine temporar, pentru ca să revină apoi și să îl ai pentru eternitate! **16**Dar acum el vine înapoi nu doar ca sclav, ci și ca un frate iubit. Eu îl iubesc mult, dar tu îl vei iubi mai mult nu numai ca om, ci și pentru statutul lui pe care îl are acum în (*relația lui cu*) Stăpân(ul nostru). **17**Dacă mă consideri partenerul tău, primește-l exact cum m-ai fi primit pe mine! **18**Dacă ți-a făcut ceva rău sau dacă îți este dator, consideră totul ca fiind responsabilitatea mea (*pentru restituirea datoriei*). **19**Îți scriu aici cu mâna mea că eu, Pavel, voi plăti (*datoria lui*). Și nu ar mai fi trebuit să menționez că tu personal îmi ești dator... **20**Da, frate, ajută-mă astfel în relația ta cu Stăpânul (*nostru*) și fă-mi inima să fie înviorată în Cristos. **21**Îți scriu având convingerea că mă vei asculta; și știu că vei face chiar mai mult decât ți-am cerut. **22**În același timp, (*te rog*) să îmi pregătești o cameră; pentru că în urma rugăciunilor voastre pentru mine, sper să fiu eliberat și să mă întorc la voi. **23**Te salută Epafras, care este și el în închisoare împreună cu mine pentru (*cauza lui*) Isus Cristos. **24**Ești salutat și de ceilalți care lucrează împreună cu mine. Aceștia sunt: Marcu, Aristarh, Dima și Luca. **25**Harul Stăpânului Isus Cristos să fie cu spiritul vostru!

Epistola trimisă creștinilor evrei

1 Dumnezeu le-a vorbit în trecut strămoșilor noștri de multe ori și în multe moduri, prin mesajul profetilor. **2**Dar acum, la finalul acestui timp, El ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care L-a desemnat ca moștenitor al tuturor lucrurilor. Prin intermediul Lui, Dumnezeu a creat universul. **3**Fiul reflectă gloria Tatălui și oferă imaginea exactă a naturii Sale. Tot El susține (*în existență*) toate lucrurile prin forța care există în Cuvântul Său. Și după ce a făcut curățarea de păcate, S-a dus în cer, ocupând locul de la dreapta Maiestății divine. **4**El a devenit astfel superior îngerilor, moștenind un nume mai important decât al lor. **5**Dumnezeu nu a spus niciodată vreunui înger: „Tu ești Fiul Meu; Te-am născut astăzi.”, și nici: „Voi fi Tatăl Lui, iar El va fi Fiul Meu.” **6**Apoi, când Îl aduce în lume pe Primul-născut (*din El*), spune: „Să I se închine toți îngerii lui Dumnezeu!” **7**Când se referă la îngeri, El zice: „Dumnezeu Își face îngerii vânturi; iar pe slujitorii Săi, flăcări de foc.” **8**Dar când a vorbit despre Fiul, El a spus: „Tronul Tău, Dumnezeule, va exista pentru totdeauna; și dreptatea va fi sceptrul pe care îl vei folosi pentru conducerea Regatului. **9**Tu ai iubit dreptatea și ai urât tot ce este rău. Datorită acestui fapt, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Ți-a oferit o bucurie mult mai mare decât a celor care sunt în jurul Tău.” **10**Apoi mai există și textul care spune: „Doamne, la început Tu ai creat pământul; și cerul este lucrarea mâinilor Tale. **11**Ele sunt efemere; dar Tu ești etern. Toate se vor învechi. **12**Apoi le vei împături ca pe o haină și le vei înlocui. Dar Tu rămâi mereu la fel; și existența Ta este fără sfârșit.” **13**Dumnezeu nu a spus niciodată vreunui înger: „Stai la dreapta Mea până Ți voi pune dușmanii la picioare.” **14**Îngerii sunt spirite care lucrează pentru Dumnezeu și sunt trimiși ca ajutoare pentru cei care vor fi moștenitorii salvării. **2** Având în vedere aceste lucruri pe care le-am cunoscut, trebuie să le păstrăm cu mare atenție; pentru că altfel, există posibilitatea pierderii lor. **2**Acel mesaj proclamat prin intermediul îngerilor a avut totală autoritate; și în consecință, oricine s-a conformat parțial lui sau nu l-a ascultat, a suportat pedeapsa meritată. **3**Astfel, pentru noi pedeapsa va fi mult mai severă, dacă ignorăm o salvare atât de mare! Se va întâmpla așa, pentru că ea a fost proclamată întâi de Stăpân(*ul Isus*) și ulterior ne-a fost confirmată de cei care au auzit-o (*de la El*). **4**Apoi, în timp ce ei predicau, Dumnezeu le susținea mesajul, confirmându-l prin Spiritul Sfânt care producea semne miraculoase, făcea diferite minuni și oferea darurile Sale (*distribuite*) în mod suveran. **5**Dumnezeu nu a oferit îngerilor conducerea în lumea viitoare despre care vorbim acum. **6**Cineva a făcut următoarea precizare: „Ce reprezintă omul, ca să te gândești la el; și ce este fiul omului, ca să Te intereseze existența lui? **7**L-ai făcut să fie pentru scurt timp inferior îngerilor, l-ai încoronat cu glorie și cu onoare. **8**Apoi i-ai dat autoritate în fața tuturor lucrurilor.” Deci dacă i-a subordonat totul, înseamnă că nu a lăsat nimic care să nu fie sub controlul lui. Totuși, constatăm că (*acum*) încă nu îi sunt subordonate toate lucrurile. **9**Dar vedem acum că tocmai Isus, care a fost făcut (*și El*) temporar inferior

îngerilor, este încoronat cu glorie și cu onoare. El le-a primit din cauza morții pe care a suportat-o. Și prin harul lui Dumnezeu, Isus a murit în locul tuturor. ¹⁰Toate lucrurile create de Dumnezeu sunt în existență prin El și pentru El. Iar pentru a-i aduce mulți fii în glorie, Dumnezeu a considerat că este corect ca întâi să facă perfect prin suferințe pe Cel care este Autorul salvării lor. ¹¹Cel care îi sfințește pe oameni și cei sfințiți, au o origine comună. Așa se explică faptul că Lui nu Îi este rușine să îi numească „frați”, ¹²exact cum se precizează în următorul text: „Voi proclama fraților Mei numele Tău; Te voi lăuda cântând în mijlocul celor adunați.” ¹³Apoi El mai spune: „Voi avea încredere în Dumnezeu.”; iar în alt text citim: „Sunt aici împreună cu copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.” ¹⁴Acești copii sunt ființe umane. În consecință, El a devenit om ca ei, pentru ca murind, să distrugă pe cel care deține forța morții, adică pe diavol; ¹⁵și să îi elibereze pe oamenii care toată viața lor erau sclavi ai fricii de moarte. ¹⁶Este evident că El nu a venit să îi ajute pe îngeri, ci pe oamenii care sunt descendenții lui Avraam. ¹⁷Deci a fost necesar ca Isus să fie total asemănător fraților Lui, pentru a (*le*) putea fi un mare preot al lui Dumnezeu; și astfel, fiind credincios și plin de compasiune, să rezolve problema păcatelor poporului. ¹⁸Pentru că și El a fost testat prin suferințe, poate să îi ajute acum pe cei care sunt ispitiți. **3** Astfel, frați sfinți care beneficiați de chemarea venită din cer, concentrați-vă gândirea la Cel care este Apostolul și Marele preot al credinței pe care o mărturisim, adică la Isus. ²El Și-a făcut în mod ireproșabil datoria în fața Celui care L-a desemnat în această funcție, exact cum procedase și Moise în activitatea lui din toată Casa lui Dumnezeu. ³Cel care construiește o casă, beneficiază de o mai mare apreciere decât construcția lui. Astfel, Isus merită mai multă onoare decât cea acordată lui Moise. ⁴Orice casă este construită de cineva; dar Dumnezeu este „Constructorul” tuturor lucrurilor. ⁵Moise a activat ca un slujitor demn de încredere în toată Casa lui Dumnezeu, mărturisind astfel anticipat despre lucrurile care vor fi proclamate mai târziu. ⁶Dar Cristos a slujit în același mod, în calitate de Fiu al lui Dumnezeu. Iar noi suntem acea Casă a Lui, dacă vom persevera până la sfârșit în încrederea și lauda care sunt alimentate de speranță. ⁷Astfel, noi să luăm în considerare mesajul Spiritului Sfânt care zice: „Dacă auziți astăzi vocea Lui, ⁸nu vă «împietriți» inimile ca în ziua în care v-ați revoltat (*împotriva Mea*) în timp ce erați testați în deșert. ⁹Acolo, strămoșii voștri M-au provocat; și le-am demonstrat apoi în patruzeci de ani ce pot Eu să fac. ¹⁰Am fost deranjat văzând comportamentul oamenilor din acea generație; și am zis: «Ei permanent au ignorat metodele Mele; și astfel s-au înșelat singuri!»). ¹¹Atunci M-am mâniat și am jurat, zicând: «Aceștia nu vor beneficia niciodată de odihna Mea!»” ¹²Deci fiți atenți, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă care să vă separe de Dumnezeul care este viu. ¹³Ci încurajați-vă unul pe altul în fiecare zi, atât timp cât se mai poate spune „Astăzi”; pentru ca niciunul dintre voi să nu fie înșelat de păcat și apoi să devină „împietrit”. ¹⁴Noi vom putea beneficia de tot ce are Cristos, doar dacă vom păstra până la sfârșit încrederea pe care am avut-o la

început. ¹⁵Așa spune și Scriptura: „Dacă auziți astăzi vocea Lui, nu vă împietriți inimile ca atunci când v-ați revoltat (*împotriva lui Dumnezeu*)!”

¹⁶Cine sunt aceia care s-au revoltat după ce au auzit vocea lui Dumnezeu? Nu sunt oare chiar cei care fuseseră scoși din Egipt prin intermediul lui Moise?

¹⁷Cine au fost cei care L-au indispus pe Dumnezeu patruzeci de ani? Nu au fost oare tocmai cei care păcătuiseră și care au fost înmormântați în deșert?

¹⁸Și despre cine a vorbit Dumnezeu când a jurat zicând că nu vor intra în odihna Lui? Desigur, El se referea la cei care nu L-au ascultat! ¹⁹Deci este evident că nu au putut să intre din cauza necredinței lor. **4** Promisiunea lui Dumnezeu care ne asigură că se poate intra în odihna Lui, este încă valabilă. Deci să fiți atenți, pentru ca niciunul dintre voi să nu constate prea târziu că nu a beneficiat de ea. ²Aceeași Vestă Bună proclamată nouă, le-a fost prezentată și lor. Totuși, mesajul ei nu le-a fost util, pentru că aceia nu au avut credință. ³Dar noi suntem cei care am crezut; și astfel intrăm în acea odihnă despre care vorbise Dumnezeu atunci când a spus: „Atât de mult M-au mâniat, încât am jurat că nu vor intra niciodată în odihna Mea!” Deși Dumnezeu a vorbit astfel, El nu S-a referit la (*repausul de după*) lucrările Lui care fuseseră deja terminate încă de la crearea lumii. ⁴Într-un text al Scripturilor, despre ziua a șaptea există următoarea precizare: „În a șaptea zi, după ce Și-a terminat toate lucrările, Dumnezeu S-a odihnit.” ⁵Iar în textul despre care am vorbit, se spune: „Nu vor intra niciodată în odihna Mea.” ⁶Din cauza neascultării lor, cei care au primit la început vestea bună, nu au intrat în odihna lui Dumnezeu. Totuși, sunt alți oameni care vor intra în această odihnă. ⁷În acest scop, Dumnezeu stabilește încă o zi (*ca termen*), zicând „Astăzi!”. Așa cum deja am precizat, despre această zi El a vorbit mai târziu prin intermediul lui David, zicând: „Dacă Îi auziți astăzi vocea (*lui Dumnezeu*), nu vă împietriți inimile!” ⁸Dacă Iosua le-ar fi oferit (*evreilor*) acea odihnă, Dumnezeu nu ar mai fi vorbit apoi despre o altă zi. ⁹Deci, pentru poporul lui Dumnezeu, rămâne (*valabilă*) oferta unei zile de odihnă asemănătoare cu cea de Sabat. ¹⁰Cel care „intră” în odihna lui Dumnezeu, se va odihni exact ca El – după ce își va fi terminat lucrarea. ¹¹Deci să facem orice efort pentru a beneficia (*în final*) de această odihnă, pentru ca nimeni să nu cadă (*pe drum*) urmând același exemplu de neascultare. ¹²Cuvântul lui Dumnezeu este viu și acționează. El taie mai bine decât o sabie cu două tăișuri, despărțind sufletul de spirit și oasele de măduva lor... Acest Cuvânt evaluează gândurile și intențiile noastre. ¹³Nimic nu este ascuns privirii lui Dumnezeu. Tot ce se întâmplă, este cunoscut Celui în fața Căruia vom fi direct responsabili pentru faptele noastre. ¹⁴Pentru că în persoana lui Isus – Fiul lui Dumnezeu – avem un Mare Preot care a ajuns în cer, să păstrăm cu fermitate credința despre care vorbim. ¹⁵Noi nu avem un Mare Preot incapabil să ne înțeleagă punctele noastre slabe; ci Unul care a experimentat ca noi toate categoriile de ispite, dar care nu a păcătuit niciodată. ¹⁶Deci să ne apropiem cu toată încrederea de tronul harului, ca să fim beneficiarii milei și ai harului care ne va oferi ajutor atunci când vom avea nevoie de el. **5** Orice mare preot este ales dintre oameni și pus în această funcție ca să facă o slujbă pentru ei în

fața lui Dumnezeu. El trebuie să aducă daruri și să sacrifice animale pentru păcatele lor. ²Dar marele preot este și el imperfect în multe feluri; iar acest fapt îl determină să fie blând cu cei care sunt ignoranți și dezorientați. ³Apoi, pentru că are unele puncte slabe, trebuie să aducă înaintea lui Dumnezeu sacrificii și pentru păcatele lui, nu doar pentru ale poporului. ⁴Nimeni nu se autopropune ca mare preot; ci Dumnezeu oferă această onoare printr-o invitație (*specială*), așa cum s-a întâmplat cu Aaron. ⁵În mod asemănător, nici Cristos nu și-a luat singur gloria de Mare Preot; ci o are de la Cel care I-a spus: „Tu ești Fiul Meu. Te-am născut astăzi!”. ⁶Iar în altă Scriptură, scrie: „Tu ești permanent preot, la fel ca Melhisedec.” ⁷În timpul vieții Lui (*trăite*) pe pământ, Fiul S-a rugat lui Dumnezeu cu strigăte și cu lacrimi, cerându-I să îl salveze de la moarte. Iar Tatăl L-a auzit, pentru că Fiul a avut reverență față de El. ⁸Și chiar dacă era Fiul lui Dumnezeu, prin toate adversitățile pe care le-a suportat, El a învățat ascultarea (*de Tatăl Său*). ⁹Apoi, după ce a fost dovedit ca perfect (*ascultător de Tatăl*), a devenit sursa unei salvări eterne pentru cei care ascultă de El. ¹⁰Și astfel, Dumnezeu l-a numit Mare Preot – conform modelului oferit de Melhisedec. ¹¹Despre toate acestea avem multe lucruri mai complicate de spus. Totuși, vă este greu să ne urmăriți explicațiile, pentru că mintea voastră nu le poate înțelege. ¹²De fapt, era normal ca voi să fiți deja învățătorii altora. Totuși, acum voi aveți din nou nevoie de cineva care să vă învețe adevărurile elementare despre cuvintele lui Dumnezeu; și astfel, puteți să vă „hrăniți” doar cu „lapte”, nu și cu „hrană mai consistentă”. ¹³Iar cine se hrănește numai cu „lapte”, nu este familiarizat cu învățătura despre dreptate, pentru că este „copil”. ¹⁴Dar cei maturi care au practicat un antrenament al minții (*lor*), au discernământ și pot primi hrană mai consistentă. **6** Deci vă propun să lăsați acele adevăruri simple despre Cristos; și să avansăm împreună spre cele specifice maturității. Vreau să spun că nu trebuie să discutăm din nou despre subiecte cum ar fi: pocăința (*care implică abandonarea faptelor rele*), credința în Dumnezeu, ²reguli referitoare la spălări rituale, practica identificării prin punerea mâinilor (*deasupra cuiva*), învierea morților și judecata eternă. ³Când ne va permite Dumnezeu, vom putea avansa de la acest nivel, ajungând la cel al maturității (*spirituale*). ⁴Sunt unii care au fost cândva luminați, au gustat darul ceresc, au beneficiat de acțiunea Spiritului Sfânt, ⁵au experimentat bunătatea Cuvântului lui Dumnezeu și forțele care sunt specifice viitorului. ⁶Și totuși, au căzut... Pentru ca ei să fie reînnoiți și aduși la stadiul de a se pocăi, ar trebui ca Fiul lui Dumnezeu să fie din nou crucificat și expus ridiculizării publice. Dar acest lucru nu (*mai*) este posibil! ⁷Oamenii sunt ca pământul care primește frecvent apă din ploaia care cade pe el. Dacă acesta oferă apoi plante pentru cei care îl lucrează, (*înseamnă că*) primește binecuvântarea lui Dumnezeu. ⁸Dar dacă produce buruieni și măracini, nu este util și urmează să fie blestemat de Dumnezeu; apoi totul va fi ars de foc. ⁹Dragii mei, chiar dacă vă spunem aceste lucruri, așteptăm ca voi să demonstrați că faceți fapte mai bune care sunt produsul unei vieți salvate. ¹⁰Dumnezeu nu este nedrept. El nu

uită efortul vostru și dragostea pe care I-o demonstrați ajutându-i pe sfinți. **11**Dar dorim ca fiecare dintre voi să continue cu același entuziasm, pentru ca să se poată realiza ce sperați. **12**Deci nu fiți leneși, ci urmați exemplul celor care prin credință și răbdare, obțin ce li s-a promis. **13**De exemplu, când Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui Avraam, nu a avut pe altcineva mai mare care să garanteze respectarea ei. Atunci El S-a jurat pe Sine Însuși, **14**spunând: „Te asigur că vei fi binecuvântat de Mine și vei avea foarte mulți urmași.” **15**Și astfel, pentru că a avut răbdare și a așteptat, a obținut ce i s-a promis. **16**Atunci când oamenii fac un jurământ, folosesc numele cuiva mai mare decât ei. Jurământul garantează că un lucru (*afirmat de cineva*) este adevărat; și astfel este eliminată orice suspiciune. **17**În mod asemănător, când Dumnezeu a dorit să asigure pe cei care erau beneficiarii acelei promisiuni, că nu Se va răzgândi, El a garantat respectarea ei printr-un jurământ. **18**Astfel, având în vedere cele două lucruri care ne demonstrează că este imposibil ca Dumnezeu să mintă, noi am fost foarte mult încurajați să avem certitudine în legătură cu speranța pentru viitor. **19**Pentru sufletul nostru, această speranță este ca o ancoră care ne oferă siguranță și stabilitate. Prin intermediul ei, noi ajungem să avem contact cu ce este dincolo de perdeaua interioară a templului. **20**În acel loc este (*acum*) Isus, care a intrat primul, pentru noi, ca să ne arate drumul. Și astfel a devenit Mare Preot la fel ca Melhisedec. **7** Acest Melhisedec a fost regele Salemului și preotul Dumnezeului Foarte Înalt. El l-a întâmpinat pe Avraam și l-a binecuvântat atunci când acesta se întorcea victorios din războiul cu acei regi. **2**Atunci Avraam i-a dat lui Melhisedec a zecea parte din tot ce obținuse în urma războiului. Numele „Melhisedec” înseamnă în primul rând „rege al dreptății”. Apoi el se mai poate traduce și cu „Rege al Salemului”, adică „Regele păcii”. **3**Nimeni nu știe cine a fost tatăl sau mama lui Melhisedec; și nu se cunoaște nimic nici despre strămoșii lui. Apoi, pentru că nu există o înregistrare a nașterii și nici a morții lui Melhisedec, el este un prototip al Fiului lui Dumnezeu care rămâne preot pentru totdeauna. **4**Remarcați deci cât de mare a fost acest Melhisedec: chiar și patriarhul Avraam i-a oferit o zecime din prada de război! **5**Conform legii (*mozaice*), descendenții lui Levi care fac slujba de preoți, trebuie să adune a zecea parte din tot ce au oamenii poporului evreu, adică de la frații lor, deși toți provin din Avraam. **6**Dar acest Melhisedec, chiar dacă nu provenea din familia leviților, a primit a zecea parte din proprietățile lui Avraam căruia Dumnezeu îi făcuse promisiuni; și apoi l-a binecuvântat. **7**Desigur, în legătură cu binecuvântarea, regula este aceasta: cineva este binecuvântat de altul superior lui. **8**Iar în sistemul nostru, a zecea parte din posesiunile oamenilor este primită de ființe umane care se nasc, trăiesc și mor. Dar despre Melhisedec se spune că este viu! **9**Deși Levi (*prin urmașii lui*) colectează această zecime, se poate considera că și el a dat-o prin intermediul lui Avraam; **10**pentru că atunci când l-a întâlnit Melhisedec, Levi era inclus în Avraam care urma să devină strămoșul lui. **11**Dacă preoția leviților din perioada legii (*mozaice*) primite de evrei ar fi atins perfecțiunea, nu mai era nevoie de un alt preot ca

Melhisedec; ci ar fi continuat sistemul preoțesc inaugurat de Aaron. ¹²Dar odată cu schimbarea preoției, este necesară și o schimbare a legii (*mozaice*). ¹³Iar Cel care este implicat în acest nou sistem, nu aparține familiei lărgite a lui Levi și nimeni dintre strămoșii lui nu a slujit la altar. ¹⁴Este dovedit că Stăpânul nostru provine dintre descendenții lui Iuda; iar Moise nu a spus nimic despre urmașii lui referitor la preoție. ¹⁵Acest lucru devine mult mai evident când ne referim la venirea unui alt preot conform modelului oferit de Melhisedec. ¹⁶Acest preot este desemnat pentru slujbă nu în baza respectării unei descendențe fizice, ci prin autoritatea oferită de faptul că nu moare niciodată. ¹⁷Exact acest lucru este afirmat despre El: „Tu ești preot pentru totdeauna, la fel ca Melhisedec.” ¹⁸Astfel, în primul rând este eliminată acea poruncă veche (*a descendenței*), pentru că era restrictivă și inutilă. ¹⁹De fapt, legea (*mozaică*) nu a făcut nimic perfect. Apoi, în al doilea rând, ne-a fost oferită o speranță mai bună, care ne permite să ne apropiem de Dumnezeu. ²⁰Această preoție a implicat un jurământ. Dar leviții deveniseră preoți fără jurământ. ²¹Isus a devenit Preot în baza unui jurământ formulat de Dumnezeu, atunci când a zis: „Iahve a jurat și nu va reformula acest jurământ: Tu ești preot pentru totdeauna!” ²²În consecință, Isus a devenit garantul unui „legământ” mai bun. ²³Înainte au existat mulți preoți, pentru că unii îi înlocuiau în slujbă pe alții, atunci când aceia mureau. ²⁴Dar pentru că existența Lui nu are sfârșit, El deține funcția de Preot care nu poate fi transferată altora. ²⁵Acest fapt explică de ce poate să salveze în mod perfect pe cei care vin la Dumnezeu prin intermediul Lui. El trăiește etern ca să intervină (*continuu*) în favoarea lor. ²⁶Acesta este modelul de mare preot de care aveam nevoie: sfânt, fără păcat, curat, neafectat de păcătoși și înălțat deasupra cerului. ²⁷Isus nu are nevoie să procedeze ca ceilalți mari preoți care sacrifică în fiecare zi animale întâi pentru păcatele lor și apoi pentru ale poporului. Când S-a sacrificat pe Sine (*pentru alții*), El a oferit un singur sacrificiu pentru totdeauna. ²⁸Legea (*mozaică*) desemnează ca mari preoți pe niște oameni care au și ei imperfecțiuni. Dar acum, conform jurământului care a fost făcut după (*ce a trecut*) epoca acestei legi, Isus a fost desemnat ca preot perfect pentru eternitate. **8** Punctul principal al lucrurilor pe care vi le-am spus până acum, este faptul că avem un Mare Preot care stă în partea dreaptă a tronului ceresc al lui Dumnezeu. ²El slujește acolo în locul sfânt care există în adevăratul cort. Acesta este construit de Dumnezeu, nu de oameni. ³Funcția fiecărui mare preot este aceea de a aduce în fața lui Dumnezeu atât daruri, cât și animale sacrificate. Astfel, a fost nevoie ca și Marele nostru Preot să vină în fața Lui cu ceva. ⁴Dacă ar mai exista acum pe pământ, El nici nu ar (*putea*) fi preot; pentru că sunt deja preoți care (*încă*) oferă daruri lui Dumnezeu conform legii (*mozaice*). ⁵Ei slujesc într-un loc de închinare care este doar o copie asemănătoare unei umbre care provine de la cortul ceresc. Cel de aici este construit în urma instrucțiunilor primite de Moise de la Dumnezeu. Înainte să îl facă, i s-a spus: „Fii atent! Să îl faci conform modelului care ți-a fost prezentat pe munte!” ⁶Dar acum, lucrarea care I-a fost

încredințată lui Cristos, este mult mai importantă decât a celorlalți preoți; iar „legământul” pe care ni-l prezintă El, este superior celui alt, pentru că se bazează pe promisiuni mai bune. ⁷Dacă primul „legământ” ar fi fost perfect, nu ar fi fost nevoie de un altul care să îl înlocuiască. ⁸De fapt, Dumnezeu a făcut un reproș când a vorbit (*evreilor*) astfel: „Eu, Iahve, vă asigur că va veni un timp când voi face un nou legământ cu urmașii (*poporu*)lui (*numit*) Israel și cu cei ai (*poporu*)lui (*numit*) Iuda. ⁹Dar acesta nu va fi ca cel pe care l-am făcut cu strămoșii lor când i-am luat de mână și i-am scos din Egipt. Atunci ei nu au respectat acel legământ, iar Eu (*în consecință*) i-am neglijat. ¹⁰Acum, Iahve vă spune că în viitor va face cu poporul Israel un (*alt*) legământ, zicând: «Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inima lor. Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. ¹¹Atunci nu va mai fi nevoie ca cineva să își învețe fratele sau vecinul să cunoască pe Iahve. Pentru că Mă vor cunoaște de la cel mai mic până la cel mai mare. ¹²Le voi ierta nedreptățile și nu Îmi voi aminti de păcatele lor!»” ¹³Când se vorbește despre un „nou legământ”, în mod indirect primul este considerat vechi. Iar ce este deja vechi, a ajuns să îmbătrânească și este aproape de distrugerea totală. **9** Primul „legământ” conținea reguli referitoare la închinare și stabilea cum trebuie să fie locul unde se practica ea. ²Acel loc de închinare era delimitat de un cort (*special*). În prima parte a lui – numită Locul Sfânt – erau următoarele obiecte („*de cult*”): suportul cu sursele de lumină, masa și (*pe ea*) pâinile oferite pentru Dumnezeu. ³Dincolo de perdeaua care delimita această parte a cortului, exista Locul numit Foarte Sfânt. ⁴Acolo erau: altarul de aur pe care se ardea tămâia și „Cufărul Legământului” acoperit total cu aur. În acest „Cufăr” erau următoarele obiecte: un vas din aur în care era mană, toiagul lui Aaron care înmugurise și tablele pe care fusese scris „legământul”. ⁵Deasupra (*capacului Cufărului*) erau heruvimii care simbolizau gloria divină. Ei acopereau cu umbra lor locul unde se achitau (*cu sânge*) păcatele. Totuși, acum nu ne putem permite să vorbim detaliat despre toate acestea. ⁶După ce aceste lucruri au format sistemul (*ceremonial*) evreiesc de închinare, preoții intră de-atunci (*zilnic*) ca să își facă slujba numai în prima parte a cortului. ⁷Dar în a doua parte a lui intră numai marele preot, o singură dată pe an – și nu se duce acolo fără sânge. El oferă acel sânge înaintea lui Dumnezeu, pentru păcatele lui și apoi pentru ale oamenilor din popor care au păcătuit inconștient. ⁸Atât timp cât exista acest regulament al primului cort, Spiritul Sfânt arăta că accesul în Locul Foarte Sfânt nu era permis (*oricui*). ⁹Aceste lucruri sunt un simbol pentru ce se întâmplă acum, când darurile și sacrificarea animalelor nu oferă închinătorului o conștiință perfect curată. ¹⁰Acele reguli au fost doar niște reglementări cu privire la lucruri materiale; și se refereau la: mâncare, băutură, și spălări ceremoniale. Toate acestea au existat până la apariția unui Nou Regulament. ¹¹Acum, el prevede acele lucruri superioare pe care le anticipase (*cel vechi*). Iar Cristos a venit ca Mare Preot slujind într-un Cort superior primului și care este perfect, pentru că el nu este construit de mâna omului și nu aparține acestei creații. ¹²Când El a intrat în acel Loc Foarte Sfânt odată pentru totdeauna, nu a adus acolo sânge

de țapi sau de viței, ci propriul Său sânge. Astfel, El a obținut pentru noi o achitare eternă a păcatului. ¹³Dacă atât sângele țapilor și al taurilor cât și cenușa de la o vacă (*arsă*) produceau „sfințirea” exterioară a oamenilor, ¹⁴sângele lui Cristos poate să ne curețe conștiința de faptele care conduc la moarte. El, cu ajutorul eternului Spirit (*Sfânt*), S-a oferit pe Sine lui Dumnezeu ca sacrificiu perfect; și fiind astfel curățați, ne putem închina Dumnezeului care este viu. ¹⁵Cristos este Cel prin care ne-a fost adus un „Legământ” nou. El a murit ca să elibereze pe oameni de vina pentru greșelile făcute în perioada primului „legământ”. Moartea Lui a făcut astfel posibilă primirea moștenirii eterne pe care o promisese Dumnezeu. Și acum, de aceasta beneficiază toți cei care sunt chemați de Dumnezeu. ¹⁶Existența unui testament vorbește despre cineva care urmează să moară. ¹⁷Dacă el încă mai trăiește, testamentul nu este util, pentru că lucrurile scrise în el se aplică numai din momentul morții celui care l-a făcut. ¹⁸Astfel, nici chiar primul „legământ” nu a fost ratificat fără sânge. ¹⁹După ce Moise a prezentat evreilor fiecare poruncă a legii, a luat sânge de viței și de țapi, apă, lână roșie și isop, cu care a stropit apoi acel sul (*de carte*) și pe tot poporul. ²⁰El a spus atunci următoarele cuvinte: „Acesta este sângele care ratifică «legământul» pe care Dumnezeu v-a poruncit să îl respectați.” ²¹Tot atunci, el a stropit cu sânge cortul și obiectele din el destinate închinării. ²²De fapt, conform legii (*mozaice*), aproape orice lucru este „curățat” cu sânge. Iar fără vărsare de sânge, nu este posibilă iertarea. ²³Aceste lucruri (*de pe pământ*) sunt doar imitații ale celor care există în cer. Dacă a fost necesar ca reproducerea să fie astfel „curățată”, atunci și originalul din cer trebuia să fie purificat prin sacrificii superioare celor de pe pământ. ²⁴Cristos nu a intrat într-o copie a locului sfânt construit de mâini omenești; ci (*chiar*) în cer, pentru a Se prezenta acum pentru noi înaintea lui Dumnezeu. ²⁵El nu S-a dus acolo ca să Se prezinte de mai multe ori ca sacrificiu, cum face marele preot care intră în acel loc special odată pe an, deși el nu vine acolo cu propriul lui sânge. ²⁶Dacă și Cristos ar fi făcut la fel, ar fi trebuit să Se sacrifice de mai multe ori până acum, începând din momentul creării lumii... Dar El și-a făcut apariția acum o singură dată, la sfârșitul vremurilor, ca să elimine păcatul prin sacrificiul Său. ²⁷Oamenilor le este destinat să moară o singură dată. Apoi urmează judecata. ²⁸În mod asemănător, după ce a fost sacrificat o singură dată pentru a purta păcatele multor oameni, Cristos va reveni; dar nu pentru a mai plăti pentru păcate, ci ca să salveze pe cei care Îl așteaptă. **10** Legea (*mozaică*) a fost doar o umbră a lucrurilor bune care urmau să vină. Deci ea nu se poate confunda cu ele. Astfel, deși oamenii veneau în fiecare an și aduceau animale ca sacrificiu, legea (*mozaică*) nu putea să le rezolve definitiv problema păcatelor lor. ²Dacă legea (*mozaică*) ar fi reușit să facă oamenii perfecți prin acele sacrificii, ei ar fi renunțat la această practică; pentru că nu ar mai fi simțit nicio condamnare din partea conștiinței lor. ³Dar aceste sacrificii le amintesc despre păcate în fiecare an; ⁴pentru că este imposibil ca sângele obținut prin sacrificarea taurilor și a țapilor să (*le*) șteargă păcatele. ⁵Acest

fapt explică de ce la apariția Sa în lume, Cristos spune: „Tu nu ai dorit nici sacrificii de animale și nici daruri; ci Mi-ai pregătit un corp. ⁶Ție nu Ți-au plăcut nici sacrificiile arse integral și nici cele aduse pentru achitarea păcatului. ⁷Atunci am afirmat: «Dumnezeule, sunt aici, pregătit să fac exact ce a fost scris despre Mine în sulul cărții!»” ⁸Deci întâi a spus „Ție nu Ți-au plăcut nici animalele sacrificate și arse total (*pe altar*) și nici sacrificiile pentru păcat” – cerințe specifice legii (*mozaice*). ⁹Apoi continuă, zicând: „Sunt la dispoziția Ta, Dumnezeule, ca să fac ce dorești Tu!”. Astfel El anulează primul sistem (*al sacrificiilor*), ca să îl pună în locul aceluia pe al doilea. ¹⁰Acea „dorință” (*a lui Dumnezeu*) se referea la sacrificiul fizic al lui Cristos prin care am fost sfințiți. Corpul Lui a fost sacrificat o singură dată și definitiv. ¹¹Orice preot care-și face slujba zilnic, oferă de multe ori aceleași sacrificii care nu pot niciodată să conducă la dispariția păcatelor. ¹²Dar Cristos, după ce S-a oferit pe Sine ca unic și definitiv Sacrificiu pentru păcate, S-a dus la dreapta lui Dumnezeu; ¹³și așteaptă acum ca dușmanii Lui să Îi fie puși sub picioare. ¹⁴Cu un singur sacrificiu, El a curățat perfect (*de păcat*) pe cei care sunt sfințiți. ¹⁵Despre acest lucru vorbise și Spiritul Sfânt, atunci când a zis: „Iahve vă spune: ¹⁶«Vă prezint legământul pe care îl voi face cu poporul meu în viitor: voi pune legile Mele în inima lor și le voi scrie în mintea lor!»” ¹⁷Apoi El adaugă: „Nu Îmi voi mai aminti de păcatele și de nedreptățile lor!” ¹⁸Acolo unde există (*o astfel de*) iertare pentru acestea, nu mai este necesar vreun (*alt*) sacrificiu pentru păcat! ¹⁹Fraților, noi avem astfel curajul să intrăm în acel „Loc Foarte Sfânt” în baza sângelui lui Isus. ²⁰Intrarea noastră acolo se poate face acum mergând pe un „drum” nou și viu inaugurat de corpul Său (*sacrificat*) care a fost simbolizat de acea perdea (*din templu*). ²¹Pentru că avem un Mare Preot desemnat să facă slujba în Casa lui Dumnezeu, ²²să ne apropiem cu o inimă sinceră, plină de credință, având conștiința curățată de lucrurile rele și fiind spălați fizic cu o apă curată. ²³Să ne preocupe în mod serios păstrarea speranței noastre; pentru că Cel care a făcut promisiunea, Și-o va respecta! ²⁴Să fim atenți unii la alții ca să ne încurajăm reciproc pentru a trăi în dragoste, făcând fapte bune. ²⁵Să nu renunțăm la întrunirile noastre, așa cum este obiceiul unora; ci (*atunci când ne adunăm*), să ne încurajăm unii pe alții, având în vedere faptul că acea Zi se apropie. ²⁶Dacă după ce ni s-a prezentat adevărul și îl cunoaștem, noi păcătuim în mod intenționat, nu mai există niciun (*alt*) sacrificiu pentru (*acel*) păcat; ²⁷ci urmează să așteptăm plini de frică judecata și focul care va arde (*continuu*) pe cei care I se opun lui Dumnezeu! ²⁸Oricine încalcă legea lui Moise, este omorât fără să i se acorde milă, în baza declarației făcute de doi sau trei martori. ²⁹Dar pedeapsa pentru un om care desconsideră pe Fiul lui Dumnezeu, trebuie să fie mult mai severă; pentru că el profanează sângele „Legământului” care îl sfințise. Astfel, acel om va fi vinovat și de insultă la adresa Spiritului harului. ³⁰Noi știm cine este Cel care a spus: „Răzbunarea Îmi aparține. Eu voi oferi recompensa adecvată faptelor!” Apoi tot El a mai zis: „Iahve Își va judeca poporul!” ³¹Deci este un lucru teribil să ajungi (*într-o*

asemenea stare) în mâinile lui Dumnezeu! **32**Amintiți-vă de zilele de la început. Atunci, după ce ați primit lumina, ați trăit tensiunea multor lupte și a adversităților pe care le-ați suportat. **33**De multe ori ați fost abuzați în mod public și persecutați. Altă dată v-ați identificat cu cei care suportau același tratament. **34**Ați ajutat pe cei care sufereau detenția și ați acceptat cu bucurie confiscarea bunurilor voastre (*materiale*), știind că aveți în cer ceva mai bun care rămâne pentru eternitate. **35**Deci să nu abandonați acea încredere care vă va aduce o mare recompensă. **36**Aveți nevoie doar de răbdare; pentru ca după ce ați făcut ce dorește Dumnezeu, să puteți primi ce v-a promis El. **37**Va mai trece puțin timp și „Cel care urmează să vină, va veni fără să întârzie! **38**Omul corect, care este al Meu, va trăi prin credință. Dar nu îl voi mai agreea dacă va ajunge să fie din nou fără ea!” **39**Totuși, noi nu suntem dintre cei care vor fi astfel pierduți, ci dintre aceia care au credință și sunt salvați. **11** Credința este certitudinea pe care o ai cu privire la lucrurile sperate și o convingere fermă față de acele lucruri pe care (*încă*) nu le vezi (*realizate*). **2**Așa au trăit oamenii din trecut care au avut o bună reputație. **3**Datorită credinței, noi înțelegem că întregul Univers a fost creat prin Cuvântul lui Dumnezeu. Deci (*putem accepta astfel că*) tot ce se vede, a fost făcut din lucruri care nu se văd. **4**Credința este explicația faptului că Abel a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu mai bun decât al lui Cain. Și datorită credinței lui, Abel a fost declarat corect atunci când Dumnezeu i-a acceptat acel sacrificiu. Deși el a murit, credința lui continuă să ne vorbească. **5**Pentru că Enoh a avut credință, a fost luat de pe pământ fără să mai moară; și nu a mai fost găsit, pentru că îl luase Dumnezeu la El. Dar înainte de a-l lua, Dumnezeu afirmase că agreează felul în care trăiește Enoh. **6**De fapt, dacă nu avem credință, este imposibil să Îi placă lui Dumnezeu de noi. Și cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El există și că îi recompensează pe cei care Îl caută. **7**Noe și-a demonstrat credința atunci când Dumnezeu îl informase despre lucruri care se vor întâmpla. Deși el încă nu putea să le vadă, a construit o corabie ca să își salveze familia. Decizia lui a fost proba pentru condamnarea lumii; și în același timp, el a devenit unul dintre oamenii care moștenesc dreptatea datorită credinței lor. **8**Atunci când Avraam a fost chemat să plece într-un loc unde urma să devină proprietar, el a plecat fără să știe exact unde se ducea. Și astfel și-a demonstrat credința prin ascultare. **9**Credința pe care a avut-o, l-a ajutat să vină în țara promisă, deși el a trăit în ea ca străin. A locuit în corturi, la fel ca Isaac și ca Iacov care erau moștenitorii promisiunii (*făcute lui*). **10**El a putut să facă acest lucru, pentru că aștepta (*să ajungă în*) orașul cu fundații foarte solide, al cărui Arhitect și Constructor este Dumnezeu. **11**Pentru că a avut credință, el l-a considerat demn de încredere pe Cel care îi făcuse promisiunea. Și astfel, Avraam a putut să aibă copii chiar dacă era prea bătrân, iar Sara nu putea să rămână însărcinată. **12**În consecință, dintr-un singur om care se apropia de sfârșitul vieții lui pe pământ, au venit în existență atât de mulți descendenți, încât se pot asemăna ca număr cu stelele de pe cer și cu nisipul de la malul mării. **13**Toți aceștia și-au păstrat credința

până au murit, deși în timpul vieții lor de pe pământ nu au primit acele lucruri promise. Ei doar le-au văzut (*prin credință*) și le-au salutat de la distanță, afirmând că aici sunt ca niște străini și că existența lor pe pământ este temporară. ¹⁴Cei care vorbeau astfel, demonstau că încă sunt în căutarea unei patrii. ¹⁵Dacă s-ar fi referit la aceea din care pleaseră, ar fi avut posibilitatea să se întoarcă în ea. ¹⁶Dar de fapt, ei doreau o patrie mai bună, adică un oraș ceresc. Iar Dumnezeu le-a pregătit un asemenea loc; și Lui nu Îi este rușine să fie numit Dumnezeu lor. ¹⁷Având credință, Avraam a acceptat să îl sacrifice pe Isaac, atunci când Dumnezeu i-a cerut acest lucru ca test. ¹⁸Deși Dumnezeu îi promisesse că urmașii lui vor proveni din Isaac, Avraam a fost gata să îl sacrifice pe (*acesta care era*) unicul lui fiu. ¹⁹El s-a gândit că Dumnezeu ar fi putut să îi învie fiul. Și de fapt, el l-a primit înapoi pe Isaac ca și cum ar fi înviat. ²⁰Când Isaac a oferit binecuvântarea lui Iacov și lui Esau vorbindu-le despre viitorul lor, el a făcut-o prin credință. ²¹Tot prin credință a binecuvântat și Iacov pe fiecare dintre fiii lui Iosif, închinându-se sprijinit de bastonul lui. ²²Apoi Iosif, când era la sfârșitul vieții lui, a demonstrat că are și el credință, vorbind despre exodul poporului Israel din Egipt și dând instrucțiuni cu privire la înmormântarea lui. ²³Pentru că avea credință, părinții lui Moise l-au ascuns în timpul primelor trei luni după nașterea lui, văzând că este un copil frumos. Astfel, lor nu le-a fost frică să încalce ordinul faraonului. ²⁴Când a crescut, acest Moise a avut aceeași credință care l-a făcut să refuze titlul de „Fiul fiicei faraonului”. ²⁵În locul bucuriei pe care o produc temporar plăcerile păcatului, el a ales să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu. ²⁶Privind spre recompensă, Moise a considerat că a fi ridiculizat pentru Cristos valorează mai mult decât bogățiile Egiptului. ²⁷El a demonstrat credință atunci când a plecat din Egipt fără să îi fie frică de mânia faraonului; și nu și-a schimbat decizia, ci a procedat ca și cum L-ar fi văzut pe Cel care nu poate fi văzut (*fizic*). ²⁸Având credință, Moise a inițiat sărbătoarea numită Paște, stropind sângele (*mielului*) pentru ca îngerul morții să nu îi omoare pe primii născuți din familiile lor. ²⁹Tot prin credință au trecut ei prin Marea Roșie ca și când ar fi mers pe un teren uscat. Dar atunci când egiptenii au încercat să o traverseze și ei, au fost înecați. ³⁰Credința a făcut să cadă zidurile Ierihonului după șapte zile în care au fost înconjurat. ³¹Prin credință a supraviețuit și prostituata Rahav. Pentru că a primit și a găzduit în casa ei pe spionii evreilor, ea a fost protejată atunci când au fost omorâți oamenii necredincioși. ³²Desigur, acum nu îmi permite timpul; dar aș putea să vorbesc și mai mult dacă aș analiza alte cazuri, cum ar fi: Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și (*alți*) profeti. ³³Ei au cucerit regate și au administrat dreptatea prin credință, obținând ce li se promisesse. Unii au închis gurile leilor. ³⁴Alții au anulat efectul focului și nu au fost afectați de loviturile date cu tăișul sabiei. Deși erau oameni obișnuiți, prin credință ei au devenit o mare forță în lupte și au alungat astfel armatele dușmanilor. ³⁵Femeile și-au primit înapoi înviați pe cei care făceau parte din familiile lor. Totuși, unii care au fost torturați, au refuzat să accepte eliberarea, pentru că doreau să obțină o înviere

mai bună. ³⁶Alții au fost ridiculizați, bătuți, legați cu lanțuri și băgați în închisoare. ³⁷Au fost omorâți cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul și omorâți cu sabia. Au supraviețuit în sărăcie; și din cauza persecuțiilor, au fost obligați să trăiască fără domiciliu stabil și să umble îmbrăcați cu piei de oi și de capre... ³⁸Aceștia, de care lumea nu era demnă, au rătăcit prin deșert și prin munți, dormind în peșteri și prin gropi făcute în pământ. ³⁹Toți au fost apreciați pentru credința pe care au avut-o; și totuși ei (*încă*) nu au primit ce le promisese Dumnezeu, ⁴⁰pentru că El concepuse un plan mai bun pentru noi; și dorea ca ei să fie făcuți perfecți (*doar*) împreună cu noi. **12** Deci pentru că suntem înconjurați de un mare „nor” format din acești martori (*ai credinței*), să eliminăm orice ne-ar putea împiedica și păcatul care ne înfășoară atât de ușor, ca să putem alerga cu perseverență în proba pe care o avem de susținut. ²Să ne concentrăm privind la Isus. El este Fondatorul credinței noastre și Cel care a realizat-o în mod perfect. Având în vedere bucuria de la final, El a suportat moartea pe cruce și nu S-a lăsat afectat de rușinea pe care aceasta o implica. În consecință, acum a ajuns să ocupe locul din partea dreaptă a tronului lui Dumnezeu. ³Ca să nu vă descurajați și să nu abandonați cursa, gândiți-vă că El este Acela care (*a continuat chiar atunci când*) a trebuit să suporte o mare opoziție din partea oamenilor. ⁴În rezistența voastră luptând cu păcatul, încă nu v-ați opus până la moarte; ⁵și ați uitat cum vă încurajează El, ca pe niște fii, zicând: „Fiul meu, nu desconsidera pedeapsa Stăpânului și nu fi descurajat când El îți reproșează ceva; ⁶pentru că Iahve pedepsește pe acela pe care îl iubește și folosește nuiua pentru cel pe care îl primește ca fiu.” ⁷Suportați pedeapsa; pentru că astfel, Dumnezeu vă tratează ca pe niște fii. Care tată nu își pedepsește fiul? ⁸Dar dacă nu vi se aplică pedeapsa care este administrată în mod normal tuturor, înseamnă că nu sunteți fii, ci copii nelegitimi. ⁹Deși părinții noștri naturali ne-au pedepsit, noi i-am respectat. Deci cu atât mai mult este acum cazul să trăim astfel în ascultare față de Tatăl spiritelor. ¹⁰De fapt, părinții noștri ne-au pedepsit temporar, așa cum au considerat ei că este bine. Dar Dumnezeu ne pedepsește făcându-ne bine prin faptul că El ne face astfel beneficiari ai sfințeniei Sale. ¹¹Este adevărat că inițial, orice pedeapsă nu este ceva plăcut, ci produce durere. Dar mai târziu, cei care au absolvit această „școală”, sunt recompensați cu pacea unei vieți corecte. ¹²Deci întăriți-vă brațele obosite și genunchii voștri slabi. ¹³Formați poteci drepte cu picioarele voastre; pentru ca cel care este „șchiop”, să nu se dezorienteze, ci să fie vindecat. ¹⁴Urmăriți (*să practicați*) pacea și sfințenia; pentru că fără ea, nimeni nu Îl va vedea pe Stăpân! ¹⁵Fiți atenți ca între voi să nu fie nimeni care deviază de la harul lui Dumnezeu. Altfel, ar putea „să crească o ramură” care produce amărăciune și mulți ar fi afectați de ea. ¹⁶Fiți atenți ca (*între voi*) nimeni să nu fie adulter sau lumesc așa cum a fost Esau. Doar pentru o (*porție de*) mâncare, el și-a vândut drepturile pe care le avea ca primul născut al familiei. ¹⁷Știți că deși mai târziu el a regretat și a plâns vrând să obțină binecuvântarea, a fost respins; pentru că (*tatăl lui*) nu mai putea reveni cu privire la acea decizie. ¹⁸Voi nu ați fost

aproape de un munte ca acela care era cuprins de foc amestecat cu întuneric, negură și furtună. **19**Nu ați auzit sunetul unei goarne și nici acea voce care i-a făcut pe cei prezenți acolo să ceară să nu li se mai vorbească. **20**Ei nu au putut suporta (*nici*) următoarea poruncă: „Dacă un animal va atinge zona interzisă a acestui munte, să fie omorât cu pietre!” **21**Și chiar Moise, văzând acea cutremurătoare imagine, a zis: „Tremur de frică!” **22**Dar voi v-ați apropiat acum de „Muntele Sion”, de orașul Dumnezeuului viu, adică de Ierusalimul ceresc și de miile de îngeri care s-au adunat pentru sărbătoare. **23**De fapt, voi ați venit în contact cu acea comunitate a credincioșilor formată din „primii născuți” care sunt înregistrați în cer. Ați ajuns astfel în prezența lui Dumnezeu care este judecătorul tuturor și v-ați apropiat de spiritele oamenilor corecți (*care au fost*) făcuți perfecți. **24**Astfel, voi v-ați apropiat și de Isus care este Mediatorul unui Nou „Legământ” ratificat cu acel sânge care transmite un mesaj mai bun decât sângele lui Abel. **25**Deci fiți atenți: să nu refuzați să ascultați pe Cel care vă vorbește. Aceia care nu au vrut să asculte pe Cel care le-a vorbit pe pământ, nu au scăpat (*nepedepsiți*). Acum, dacă noi ne întoarcem de la Cel care ne vorbește din cer, ne expunem unui pericol mult mai mare! **26**Când a vorbit atunci, vocea Lui a cutremurat pământul. Dar acum El a promis că va cutremura încă o dată „nu numai pământul, ci și cerul”. **27**Cuvintele „încă o dată” sugerează că vor fi distruse toate lucrurile care au fost create; pentru că (*doar*) ele pot fi destabilizate. Și astfel vor rămâne acelea care nu pot fi destabilizate. **28**Deci să Îi mulțumim și să ne închinăm lui Dumnezeu într-un mod plăcut Lui, pentru că avem un Regat care nu poate fi destabilizat; **29**și să reținem că Dumnezeuul nostru este „un foc distrugător”. **13** Iubiți-vă într-un mod perseverent unii pe alții ca frații. **2**Nu uitați să fiți ospitalieri; pentru că unii care au primit oaspeți, fără să știe au găzduit îngeri... **3**Amintiți-vă de cei care sunt în închisoare ca și cum ați fi și voi în detenție împreună cu ei. Nu uitați nici de cei care sunt chinuiți, comportându-vă ca atunci când ați fi din grupul celor care sunt torturați fizic. **4**Să respectați căsătoria în toate aspectele ei și să păstrați curat patul căsniciei; pentru că Dumnezeu îi va judeca pe imorali și pe adulteri. **5**Să nu fiți dintre cei care iubesc banii. Fiți mulțumiți cu ce aveți; pentru că Dumnezeu a spus: „Nu te voi lăsa (*singur*) în nicio situație; și niciodată nu te voi abandona!” **6**Deci putem să spunem plini de încredere: „Iahve este ajutorul meu; nu-mi va fi teamă. Ce poate să îmi facă un om?” **7**Amintiți-vă de conducătorii voștri care v-au predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Priviți la finalul vieții lor și urmați exemplul de credință pe care aceștia vi l-au dat. **8**(*Din acest punct de vedere,*) Isus Cristos este totdeauna același: atât ieri și astăzi, cât și pentru eternitate. **9**Să nu acceptați acele doctrine străine; pentru că ele vă creează doar iluzii. Concret, este bine ca inima voastră să fie edificată prin har, nu respectând reguli referitoare la mâncăruri. Aceste reguli nu au fost deloc utile (*spiritual*) celor care le-au respectat. **10**Noi avem în cort un altar de pe care preoților li se interzice să ia ceva ca să mănânce. **11**Astfel, sângele animalelor este adus de marele preot ca sacrificiu pentru păcat în locul foarte sfânt, iar corpurile

animalelor sunt arse în exteriorul taberei. ¹²Acest fapt explică de ce și Isus a suportat moartea (*pe cruce*) tot în exteriorul orașului, ca să sfințească poporul cu propriul Său sânge. ¹³Deci să ieșim din tabără și să mergem la El, ca să suportăm umilirea Lui; ¹⁴pentru că noi nu avem aici un domiciliu stabil într-un oraș, ci suntem în căutarea celui care urmează să vină. ¹⁵Prin Isus Cristos, să Îi oferim lui Dumnezeu sacrificiul nostru, lăudându-L permanent prin cuvinte care vorbesc despre numele Lui. ¹⁶Nu uitați să faceți bine altor oameni și să împărțiți cu ei ce aveți; pentru că Dumnezeu apreciază (*și*) aceste sacrificii. ¹⁷Ascultați de conducătorii voștri și subordonați-vă lor. Ei vor fi responsabili pentru felul în care au grijă de sufletele voastre. Respectându-i, îi ajutați să își facă slujba cu bucurie, nu supărați. Altfel, slujirea lor nu vă va fi deloc utilă. ¹⁸Rugați-vă pentru noi! Cu privire la tot ce facem, avem certitudinea că acționăm bazați pe o conștiință curată și dorim să ne comportăm bine în orice situație. ¹⁹Vă rog insistent să faceți acest lucru, pentru ca să vă fiu trimis înapoi cât mai repede. ²⁰Dumnezeul păcii L-a înviat pe Isus care este Marele Păstor. El a făcut acest lucru acceptând sângele (*Lui*) care a ratificat acel „Legământ” etern. ²¹Doresc ca acest Dumnezeu să vă echipeze cu orice lucru bun; pentru ca lucrând între noi ce este bine prin Isus Cristos, voi să faceți ce dorește El. Merită să Îi oferim Lui toată gloria pentru eternitate! Amin. ²²Fraților, vă rog să acceptați acest mesaj de încurajare. Eu v-am scris pe scurt. ²³Doresc să știți că fratele nostru Timotei a fost eliberat. Dacă va ajunge curând, vă voi vizita împreună cu el. ²⁴Transmiteți salutări tuturor conducătorilor voștri și tuturor sfinților. Cei din Italia vă transmit salutări. ²⁵Harul să fie cu voi toți.

Epistola lui Iacov

1 Iacov, sclav al lui Dumnezeu și al Stăpânului Isus Cristos, pentru evreii din diaspora: salutări! **2**Frații mei, atunci când treceți prin diferite încercări, să le considerați ca fiind (*ocazia pentru*) o mare bucurie, **3**știind că testarea credinței voastre produce răbdare; **4**iar răbdarea trebuie să își facă efectul până la sfârșit. Vă veți maturiza, veți fi compleți și astfel nu vă va lipsi nimic. **5**Dacă vreunui dintre voi îi lipsește (*acum*) înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu care o dă tuturor cu generozitate și fără să reproșeze. **6**Dar cine face această cerere, trebuie să o formuleze cu credință, fără să aibă dubii. Pentru că acela care are ezitări din acest punct de vedere, seamănă cu valul mării care își schimbă frecvent direcția sub influența vântului. **7**Cine se comportă așa, să nu aștepte să primească ceva de la Stăpân; **8**pentru că nu este un om constant, ci manifestă instabilitate în tot ce face. **9**Fratele care este într-o situație (*materială*) modestă, să se laude cu ieșirea lui din această stare; **10**iar cel care este bogat, să se laude atunci când ajunge să fie umilit – pentru că, oricum, și el este efemer ca o floare. **11**După ce răsare soarele și încălzește pământul din ce în ce mai mult, iarba se usucă; atunci floarea acesteia cade, iar frumusețea ei (*anterioară*) dispare. La fel se va întâmpla cu cel bogat și cu planurile lui. **12**Cine rezistă ispitei, este (*apoi*) un om fericit. El va fi declarat calificat să primească de la Dumnezeu coroana vieții pe care El a promis-o celor care Îl iubesc. **13**Atunci când cineva este ispitit, nu trebuie să zică „Această ispită vine de la Dumnezeu!”; pentru că El nu poate fi tentat să facă ceva rău și nici nu provoacă pe om la păcat. **14**Ci fiecare este ispitit atunci când este atras de propria lui dorință păcătoasă. **15**Această dorință concepe și naște păcatul; iar din momentul în care (*prin acceptarea lui*) păcatul a afectat pe cineva, efectul (*final al*) acestuia este moartea! **16**Dragii mei frați, să nu vă trăiți viața bazați pe iluzii. **17**Orice dar bun și perfect provine de sus, de la Tatăl luminilor care rămâne mereu același. El nu Se schimbă ca umbra (*făcută de soare*). **18**Conform dorinței Sale, Dumnezeu ne-a născut prin Cuvântul Adevărului ca să fim (*ca*) primele „fructe” ale creației Lui. **19**Dragii mei frați, înțelegeți bine acest lucru: fiecare om trebuie să se grăbească mai bine să asculte decât să vorbească sau să se mânie; **20**pentru că mânia omului nu produce dreptatea lui Dumnezeu. **21**Astfel, să eliminați orice impuritate morală, orice răutate care are tendința să (*vă*) domine; și acceptați cu blândețe Cuvântul care a fost sădit în voi. Această decizie vă poate salva sufletele! **22**Nu fiți doar ascultători ai Cuvântului, înșelându-vă pe voi înșivă; ci puneți în practică învățăturile lui. **23**Acela care ascultă dar nu face așa cum a auzit, seamănă cu un om care își privește fața în oglindă. **24**După ce a plecat de la oglindă, uită ce i-a arătat ea despre el. **25**Dar cel care studiază cu atenție și în mod perseverent legea perfectă care este Legea libertății, reținând conținutul ei pentru a-l pune în practica vieții, va fi un om fericit în tot ce face. **26**Cine se consideră religios dar nu își poate controla limba, se înșală. El este un om care are o religie inutilă. **27**Religia considerată de Dumnezeu ca fiind

curată și neafectată de ceva negativ, constă (*în practică*) în grija acordată orfanilor și văduvelor, în timp ce te ferești de influența rea a lumii. **2** Frații mei, voi aveți credință în Stăpânul nostru glorios Isus Cristos. Dar în timp ce o practicați, nu trebuie ca ea să fie asociată cu favoritismul. **2** De exemplu, să presupunem că în adunarea voastră intră un om care poartă un inel de aur și este îmbrăcat cu haine scumpe. Dar este posibil să intre acolo și un om sărac, îmbrăcat cu haine murdare. **3** Voi ați putea să acordați o atenție specială celui care este îmbrăcat cu haine frumoase, și să îi ziceți: „Vă rog, luați loc aici!”. Iar celui sărac ați putea să îi spuneți: „Stai acolo (*în picioare*)!” sau: „Stai jos, lângă picioarele mele!”. **4** Când procedați așa, oare nu aveți o atitudine diferită față de cei care sunt între voi? Deveniți astfel niște judecători părtinitori care gândesc greșit. **5** Iubiții mei frați, ascultați-mă: Dumnezeu a ales pe aceia pe care lumea îi consideră săraci, ca să îi facă să fie bogați în credință și moștenitori ai Regatului pe care El l-a promis celor care Îl iubesc. **6** Dar voi ați desconsiderat pe cel sărac! Oare nu bogații vă exploatează și vă determină să ajungeți în tribunale? **7** Și oare nu tot ei ridiculizează bunul nume pe care îl aveți? **8** Dacă respectați legea regească a Scripturii care spune „Iubește-l pe semenul tău exact cum te iubești pe tine!”, procedați corect. **9** Dar dacă tratați diferit pe oameni în funcție de aspectul lor exterior, păcătuiți și sunteți condamnați de lege (*a mozaică*), pentru că nu o respectați! **10** Afirmația pe care tocmai am făcut-o, este adevărată pentru că se bazează pe următorul principiu: cine se conformează legii (*mozaice*) respectând toate celelalte reguli cu excepția uneia, este vinovat (*de încălcarea ei*) ca și cum le-ar fi încălcat pe toate. **11** Cel care a spus „Să nu comiți adulter!”, a mai zis și „Să nu comiți crimă!”. Deci dacă nu comiți adulter dar omori pe cineva, deja ai devenit vinovat de încălcarea legii (*mozaice*). **12** Să vorbiți și să vă comportați ca niște oameni care vor fi judecați de legea libertății. **13** Cei care nu au avut milă de alții (*în viața lor trăită pe pământ*), vor fi judecați (*de Dumnezeu*) fără să li se acorde milă. Dar mila (*pe care a avut-o cineva*) va fi un factor care va influența decizia finală la (*acea*) judecată. **14** Frații mei, cât de realistă este afirmația cuiva care spune că are credință, dacă nu are și fapte care să o demonstreze? Poate oare această credință să îl salveze? **15** Să presupunem că un frate sau o soră au nevoie de îmbrăcăminte și de hrana zilnică. **16** Dacă vreunul dintre voi le spune: „Duceți-vă liniștiți! Vă urez să aveți haine călduroase și să mâncați până vă saturați!”, dar nu le oferă aceste lucruri materiale de care au nevoie, ce se rezolvă doar prin (*asemenea*) cuvinte? **17** Acest exemplu demonstrează faptul că dacă este afirmată (*cu gura*) dar nedemonstrată prin fapte, acea credință este moartă... **18** Dar poate că cineva ar spune: „Tu ai credința, iar eu am faptele.” Demonstrează-mi credința ta fără fapte, iar eu o voi demonstra pe-a mea prin faptele pe care le fac! **19** Tu crezi că există un singur Dumnezeu (*adevărat*). Corect! Dar și demonii cred (*acest lucru*) și au doar un sentiment de teamă care îi face să tremure. **20** Om nechibzuit, vrei să înțelegi că fără fapte, credința este inutilă? **21** Strămoșul nostru Avraam nu a fost oare considerat corect (*în relația lui cu Dumnezeu*)

doar atunci când și-a demonstrat credința prin fapte, punându-l pe Isaac ca sacrificiu pe altar? ²²Este de remarcat cum credința lui a fost completată de fapte; și astfel ea a lucrat împreună cu ele! ²³Acest fapt confirmă textul din Scriptură care spune că „Avraam l-a crezut pe Dumnezeu; și a fost considerat corect”; iar Dumnezeu l-a numit prietenul Lui. ²⁴Este evident deci că omul este considerat corect (*și*) prin fapte, nu doar prin credință! ²⁵Același lucru s-a întâmplat și în cazul prostituetei Rahav, când i-a primit bine în casa ei pe acei spioni și le-a salvat viața, recomandându-le să meargă pe un alt drum. Oare nu a fost ea considerată corectă datorită faptelor pe care le-a făcut? ²⁶Așa cum corpul fără spirit este mort, și credința fără fapte este (*tot*) moartă. **3** Frații mei, să nu fiți mulți învățători, știind că aceasta ar însemna să fim judecați mai sever. ²Toți comitem multe greșeli. Dacă cineva nu greșește în vorbire, este un om perfect și este capabil să își controleze tot „corpul”. **3**Când punem zăbale în gura cailor ca să îi determinăm să ne asculte, reușim să le dirijăm tot corpul. ⁴Un alt exemplu ar fi corăbiile care sunt atât de mari. Ele sunt împinse de vânturi de mare intensitate; și totuși sunt direcționate cu ajutorul unor foarte mici cârme. Aceste corăbii se îndreaptă acolo unde dorește cel care le conduce cu ajutorul cârmelor. ⁵În mod asemănător, limba este un organ mic al corpului nostru, dar se poate lăuda că determină apariția multor lucruri. Vă puteți gândi și la o mică flacără care poate aprinde o mare pădure. ⁶Limba este tot ca un foc. Ea poate determina o lume de nedreptăți. Este unul dintre organele noastre care ne afectează toată personalitatea. Prin ce face, (*poate*) „aprinde” tot cursul vieții noastre; și (*în final*) ea însăși va ajunge în focul iadului. ⁷Omul a reușit să îmblânzească orice fel de animal sălbatic, orice pasăre și orice specie de reptile; ⁸dar nimeni nu poate „îmblânzi” limba unui om! Ea reprezintă un rău care nu poate fi controlat și produce o otrăvă care determină moartea. ⁹Cu ea Îl lăudăm pe Dumnezeu – Tatăl nostru – și tot cu ea îi blestemăm pe oamenii care sunt asemănători lui Dumnezeu. ¹⁰Din aceeași gură iese atât binecuvântarea, cât și blestemul. Frații mei, nu este normal să se întâmple așa! ¹¹Oare din același izvor care iese din pământ, poate să curgă apă dulce și apă amară? ¹²Frații mei, poate un smochin să producă măslina sau vița de vie să aibă ca fructe smochine? În aceeași ordine de idei, (*este evident că*) din niciun izvor cu apă sărată nu poate curge apă dulce! ¹³Cine este între voi înțelept și are abilitatea de a înțelege semnificația profundă a lucrurilor? Acela să demonstreze acest lucru, practicând un comportament bun, caracterizat de fapte făcute în smerenie și cu blândețea pe care o facilitează înțelepciunea. ¹⁴Dar dacă în inima voastră aveți invidie amară și egoism, să nu vă lăudați cu aceste lucruri și să nu contraziceți adevărul! ¹⁵Acest fel de înțelepciune nu provine de sus, ci este de pe pământ, nespirtuală și (*de proveniență*) demonică. ¹⁶Acolo unde există invidie și egoism, va fi dezordine și orice fel de fapte rele. ¹⁷Dar înțelepciunea care vine de sus este în primul rând curată; apoi ea mai este: orientată spre pace, blândă, fără prejudecăți, plină de compasiune – producând astfel (*numai*) fapte bune. Această înțelepciune nu decide părtinitor și este sinceră. ¹⁸Iar

dreptatea (*ei*) este „semănată” într-un climat de pace de către cei care fac pace. **4** Care este originea conflictelor și a disputelor dintre voi? Oare nu provin ele tocmai din dorințele care se luptă în interiorul vostru? **2** Voi vreți să aveți anumite lucruri, dar nu le obțineți. Atunci „comiteți crime” și sunteți plini de invidie. Vă implicați în dispute și în conflicte; și tot nu obțineți ce doriți. De fapt, nu aveți pentru că nu cereți. **3** Sau cereți și nu primiți pentru că cererile voastre provin din intenții rele: voi vreți să vi se satisfacă dorințe personale egoiste. **4** Oameni adulteri, nu știți că dragostea față de stilul de viață al lumii (*păcătoase*) înseamnă dușmănie în relația cu Dumnezeu? Deci cine vrea să fie (*astfel*) prieten cu „lumea”, devine dușman al lui Dumnezeu. **5** Scriptura spune că Spiritul pe care L-a pus Dumnezeu în noi, ne dorește cu gelozie pentru Sine. Credeți că aceasta este o afirmație ne semnificativă? **6** Apoi harul pe care ni-l oferă El este (*chiar*) mai mare. Acest lucru este confirmat de următorul text: „Dumnezeu Se opune celor aroganți; dar oferă har celor umili.” **7** Subordonați-vă lui Dumnezeu! Opuneți-vă diavolului; și el va fugi de la voi. **8** Apropiați-vă de Dumnezeu; și El Se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă (*și*) inimile, oameni duplicitari! **9** Fiți conștienți de starea voastră lamentabilă, întristați-vă și plângeți! Râsul vostru să se transforme în plâns; și bucuria voastră să devină întristare! **10** Umiliți-vă înaintea Stăpânului; iar El vă va înălța. **11** Fraților, nu vă calomniați unii pe alții. Cel care vorbește astfel rău sau care condamnă (*pentru ceva neadevărat*) pe fratele lui, de fapt vorbește împotriva legii (*mozaice*) și o condamnă. Iar dacă tu condamni legea (*mozaică*), atunci nu o respecti, ci o încalci. **12** Există o singură Persoană ca Legiuitoare; și este un singur Judecător. (*Doar*) El poate să decidă salvarea sau distrugerea cuiva. Dar atunci când îl condamni pe fratele tău, cine consideri că ești? **13** Mă adresez acum celor care spun: „Astăzi sau mâine vom pleca în acest oraș și vom sta acolo un an. Vom face comerț și vom obține astfel un mare profit.” **14** În realitate, voi nu știți (*nici*) ce vă rezervă ziua de mâine! De fapt, ce este viața voastră? Ea se aseamănă cu un abur care apare pentru un scurt timp; și apoi dispare. **15** Voi ar trebui să spuneți „Dacă Stăpânul ne va permite, vom trăi și vom face acest lucru sau altul.” **16** Dar acum ați devenit aroganți prin faptul că vă lăudați (*cu planurile voastre*). **17** Deci cine știe ce este bine și nu face acel lucru, păcătuiește. **5** Am acum ceva (*special*) de spus vouă, bogaților. Plângeți și jeliți-vă (*anticipat*) din cauza dezastrelor care vor veni peste voi. **2** Bogățiile voastre au putrezit; și hainele voastre au fost mâncate de molii. **3** Aurul și argintul vostru au ruginit; iar această oxidare va fi proba adusă împotriva voastră. Corpul vostru va fi mâncat de ea ca de foc! Voi v-ați adunat bogății (*chiar și*) în ultimele zile (*ale existenței pământului*). **4** Nu i-ați retribuit pe cei care au lucrat pentru voi secerându-vă recoltele. Ei strigă să fie ajutați; iar Stăpânul care este omnipotent, i-a auzit. **5** Ați trăit pe pământ în lux și în satisfacerea plăcerilor voastre personale. V-ați îmbuibat în ziua înjunghierii... **6** Ați condamnat și ați omorât pe cel corect care nu vi s-a opus! **7** Frații mei, până la venirea Stăpânului, voi să suportați cu răbdare tot ce vi se întâmplă.

Agricultorul așteaptă cu răbdare ca pământul să fie udat de ploaia care vine la început și la sfârșit de sezon, pentru ca să poată culege apoi recolta valoroasă a pământului. **8**Și voi trebuie să aveți (*aceeași*) răbdare; și astfel să vă edificați inimile, pentru că venirea Stăpânului este aproape. **9**Fraților, nu mai formulați plângeri unii împotriva altora, ca să nu fiți condamnați la Judecată. Să știți că Judecătorul este chiar la ușă... **10**Frații mei, luați ca exemplu de suferință și de răbdare pe profeții care au vorbit în numele lui Iahve. **11**Desigur, noi îi considerăm fericiți pe cei care au demonstrat răbdare (*prin modul lor de viață*). De exemplu, ați auzit despre răbdarea lui Iov; și ați văzut cum a finalizat Iahve acest caz; pentru că El este plin de compasiune și de milă. **12**Frații mei, înainte de orice să rețineți că nu trebuie să jurați nici pe cer, nici pe pământ și nici să nu folosiți vreo altă formulă de jurământ. Ci când spuneți „Da!”, să fie „Da!” și în realitate; iar când spuneți „Nu!”, să rămână definitiv „Nu!”, ca să nu fiți condamnați. **13**Dacă este vreunul dintre voi afectat de dureri, să se roage! Cel care are bucurie în inimă, să cânte cântece de laudă (*la adresa lui Dumnezeu*)! **14**Dacă vreunul dintre voi este bolnav, să îi cheme pe bătrânii comunității de creștini, ca să se roage pentru el și să îl ungi cu ulei (*de măslină*) în numele Stăpânului. **15**Rugăciunea făcută cu credință va determina scăparea de (*acea*) boală, prin faptul că Stăpânul îl va face să fie sănătos. Iar dacă (*acel om*) a păcătuit, va fi iertat. **16**Vorbiți unii cu alții în mod sincer despre păcatele voastre personale și rugați-vă unii pentru alții. Astfel veți fi vindecați (*și spiritual*). Rugăciunea unui om corect este dinamică și are efect. **17**Ilie a fost un om la fel ca noi. Dar el s-a rugat insistent să nu plouă; și în consecință, în toată acea zonă nu a mai plouat trei ani și șase luni. **18**Apoi s-a rugat din nou; și atunci a venit ploaie din cer care a făcut pământul să producă recolte. **19**Fraților, este posibil ca vreunul dintre voi să se rătăcească de la adevăr și să fie readus (*pe drumul corect*) de un altul. **20**În acest caz, să știți că cine aduce înapoi un păcătos de pe drumul lui greșit, va salva un suflet de la moarte și va face ca multe păcate să fie acoperite.

Prima epistolă a apostolului Petru

1 Petru, (*un*) apostol al lui Isus Cristos, pentru toți cei aleși care există în Diaspora (*evreiască*) din Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia. **2**Această selecție (*a voastră*) a fost făcută în baza pre-cunoașterii lui Dumnezeu – Tatăl; și s-a realizat prin sfințirea realizată de Spirit având în vedere ascultarea (*celor aleși*) și (*prin*) stropirea cu sângele lui Isus Cristos. Vă doresc înmulțirea harului și a păcii! **3**Să fie lăudat Dumnezeu – Tatăl Stăpânului nostru Isus Cristos – care Și-a manifestat o mare milă față de noi. Aceasta s-a concretizat în faptul că prin învierea lui Isus Cristos, El ne-a regenerat (*spiritual*) pentru o vie speranță **4**legată de moștenirea care este păstrată în cer pentru voi. Ea nu se degradează, nu se strică și nici nu se ofilește. **5**Prin credință, voi sunteți păziți de intervenția decisivă a lui Dumnezeu, având în vedere salvarea care este pregătită pentru a fi revelată la sfârșitul vremurilor. **6**Acest lucru este pentru voi un serios motiv de bucurie, deși acum sunteți întristați pentru scurt timp de diferite încercări. **7**Acestea testează credința voastră care este mult mai valoroasă decât aurul. Deși el nu reprezintă decât ceva efemer, este purificat prin testul focului. În mod asemănător, testarea credinței voastre va avea ca rezultat lauda, gloria și onoarea, atunci când Se va revela Isus Cristos. **8**Voi Îl iubiți fără să Îl fi văzut (*fizic*), credeți în El chiar dacă acum nu Îl vedeți; și vă bucurați într-un mod glorios care nu poate fi exprimat în cuvinte, **9**pentru că veți primi salvarea sufletelor – aceasta fiindu-vă oferită ca sfârșit al (*drumului*) credinței voastre. **10**Profeții au vorbit despre harul de care urma să beneficiați voi; și au cercetat insistent, **11**încercând să înțeleagă cine este și când va veni Acela despre care Spiritul lui Cristos făcea prin ei acele preziceri cu privire la suferințele Lui și referitor la gloria pe care o va primi El după ce le va suporta. **12**Acelor profeți li s-a revelat că asemenea lucruri nu se vor întâmpla în timpul vieții lor; și că, de fapt, vorbiseră despre timpul în care trăiți voi. Acum deja ele vi s-au confirmat prin cei care v-au predicat Vestea Bună, fiind susținuți de Spiritul Sfânt trimis din cer. Această Vestă Bună conține lucruri pe care doresc să le știe chiar și îngerii din cer... **13**Deci pregătiți-vă mintea și fiți vigilenți, păstrându-vă toată speranța referitoare la harul pe care îl va aduce Isus Cristos atunci când Se va revela. **14**Comportați-vă ca niște copii ascultători. Să nu mai trăiți ca atunci când erați ignoranți și făceați ce vă dictau dorințele voastre păcătoase; **15**ci fiți și voi sfinți în tot comportamentul vostru, conform modelului de sfințenie oferit de Cel care v-a chemat. **16**De fapt, așa este scris (*în Scripturi*): „Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt!” **17**Dacă invocați cu numele de Tată pe Cel care judecă nepărtinitor pe toți oamenii conform faptelor fiecăruia, să aveți o atitudine de reverență (*față de El*) atât timp cât trăiți ca străini pe acest pământ. **18**Vă cer acest lucru având în vedere faptul că pentru răscumpărarea din stilul de viață moștenit de la strămoșii noștri, nu a fost folosit aurul și argintul. Ele sunt lucruri care vor fi distruse. **19**Această răscumpărare s-a făcut cu sângele valoros al lui Isus Cristos – (*care este*) „Mielul perfect și

nevinovat”. ²⁰El a fost cunoscut înainte de crearea lumii și a fost revelat la sfârșitul vremurilor pentru voi. ²¹Prin Cristos, voi credeți în Dumnezeu care L-a înviat și L-a glorificat. Deci credința și speranța voastră sunt în (*acest*) Dumnezeu. ²²Având astfel sufletele curățate prin ascultarea de adevăr, să practicați o dragoste sinceră față de frați. Iubirea voastră unii față de alții să fie profundă și să provină dintr-o inimă curată. ²³Voi ați fost regenerați nu (*ca*) dintr-o „sămânță” care se degradează în timp, ci prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu care rămâne etern – deci este o „sămânță” care nu va fi distrusă. ²⁴Scriptura spune: „Orice om este ca iarba; și toată gloria lui este (*atât de efemeră*) ca floarea acesteia. Iarba se usucă și (*apoi*) floarea ei cade; ²⁵dar Cuvântul lui Iahve rămâne pentru eternitate!” Și tocmai Vestea Bună care v-a fost predicată, reprezintă (*o parte integrantă din*) acest Cuvânt! **2** Deci renunțați la orice formă de: răutate, înșelăciune, ipocrizie, invidie și defăimare. ²Ca niște copii nou-născuți, voi să doriți „laptele” spiritual curat, care vă va ajuta să creșteți în lucrurile care sunt specifice salvării de care beneficiați. ³Desigur, ce am afirmat este valabil doar în cazul în care deja ați gustat din bunătatea Stăpânului. ⁴Astfel să veniți la El, care este acea „piatră” vie, refuzată de oameni, dar în același timp aleasă și apreciată de Dumnezeu. ⁵Iar voi, asemenea unor pietre vii, faceți parte din construcția unui templu spiritual; și în același timp formați un grup sfânt de preoți care slujesc oferind sacrificii spirituale lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶Aceste lucruri confirmă următorul text din Scriptură: „Să știți că pun în Sion o piatră valoroasă, aleasă (*în mod special*) pentru a fi pusă în locul unde se unesc zidurile. Oricine crede în El, nu va ajunge niciodată să îi fie rușine (*pentru implicațiile acestui fapt*)”. ⁷Deci pentru voi care credeți, această „Piatră” înseamnă ceva onorabil. Dar pentru cei necredincioși, este valabil textul care spune: „Piatra refuzată de constructori ca fiind inutilă, a ajuns să fie folosită în cel mai important loc al (*rezistenței*) clădirii.” ⁸Astfel, pentru acești oameni care nu cred, ea a devenit o „piatră care îi face să se împiedice; și este ca o stâncă de care se lovesc și apoi cad”. Ei suportă aceste consecințe pentru că nu au crezut Cuvântul (*lui Dumnezeu*); și așa fusese stabilit să li se întâmple (*ca urmare a necredinței lor*). ⁹Dar voi sunteți un popor ales, formând un regat de preoți și o națiune sfântă. Ați devenit societatea oamenilor sfinți care aparțin lui Dumnezeu. Astfel, voi puteți proclama lucrările speciale pe care le face Acela care v-a chemat din întuneric la excelenta Sa lumină! ¹⁰Această chemare a fost adresată tocmai vouă care, deși nu erați un popor, acum formați poporul lui Dumnezeu. A fost o vreme când nu ați primit milă; dar acum beneficiați de ea. ¹¹Dragii mei, vă îndemn ca pe niște străini care locuiesc temporar (*pe pământ*): să fugiți de dorințele (*rele ale*) naturii voastre umane păcătoase care se luptă împotriva sufletului. ¹²Să aveți un bun comportament între oamenii celorlalte națiuni. Deși ei vă defăimează, când vor vedea faptele voastre bune, vor fi determinați să Îl glorifice pe Dumnezeu în ziua venirii Lui. ¹³Respectați orice autoritate omenească; și pentru (*a-L onora pe*) Stăpân, să trăiți conform legilor și deciziilor pe care le decretează atât regele ca autoritate supremă (*în*

stat), ¹⁴cât și guvernatorii. Ei sunt trimiși ca să pedepsească pe cei care fac fapte rele și să laude pe cei care fac lucruri bune. ¹⁵De fapt, Dumnezeu dorește ca prin aceste fapte bune pe care le faceți, să anulați efectul calomniilor făcute cu privire la voi de oamenii ignoranți și lipsiți de rațiunea sănătoasă. ¹⁶Comportați-vă ca niște oameni liberi, fără să faceți din libertate o scuză pentru fapte rele; ci să trăiți ca niște sclavi ai lui Dumnezeu. ¹⁷Respectați pe toți oamenii, iubiți-vă frații, trăiți în reverență față de Dumnezeu și acordați onoare (*a corespunzătoare*) regelui. ¹⁸Sclavilor, manifestați total respect față de stăpânii voștri și subordonați-vă lor. Să faceți acest lucru nu doar atunci când slujiți stăpânilor buni și prietenoși, ci și în cazul în care aveți stăpâni care se comportă dur cu voi. ¹⁹Atunci când cineva suportă în mod nedrept adversități pentru că se comportă conform conștiinței lui referitor la Dumnezeu, este ceva lăudabil! ²⁰Oare de ce onoare beneficiați atunci când sunteți obligați să suportați lovituri ca urmare a faptului că ați făcut ce este rău?! Dar dacă suportați consecințe negative deși ați făcut ce este bine, acesta este un lucru lăudabil înaintea lui Dumnezeu. ²¹De fapt, la acest mod de viață ați fost chemați; pentru că la fel a trăit și Cristos. El a suportat adversități pentru voi, ca să vă fie un exemplu pe care să îl urmați. ²²(*Scriptura spune:*) „El nu a comis (*niciun*) păcat; și gura Lui nu a făcut nicio afirmație cu care să înșele.” ²³Când a fost insultat, nu a răspuns tot cu insulte. Când a fost determinat să sufere, nu a amenințat; ci S-a subordonat Celui care este un Judecător corect. ²⁴Când a fost (*crucificat*) pe lemn, El a purtat păcatele noastre în corpul Său; pentru ca în timp ce noi murim față de păcat, să trăim pentru dreptate. ²⁵Altădată voi erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la Cel care este Păstorul și Episcopul sufletelor voastre. **3** Soțiilor, fiți și voi ascultătoare de soții voștri în același mod. Și chiar dacă unii dintre ei nu ascultă Cuvântul (*lui Dumnezeu*), vor putea fi câștigați fără cuvinte, atunci când vor observa comportamentul soțiilor lor. ²Astfel, ei vor constata puritatea și reverența care caracterizează viața voastră. ³Să nu considerați că frumusețea exterioară este decisivă în acest scop. Deși ea este amplificată prin aranjarea părului în diferite moduri de împletire a lui, prin purtarea podoabelor din aur și a hainelor frumoase, ⁴lucrul care va conta în acest caz, va fi frumusețea voastră interioară. Ea se evidențiază printr-o atitudine constantă a unui spirit blând și liniștit; iar Dumnezeu apreciază acest lucru ca fiind ceva foarte valoros. ⁵Acesta era modul (*special*) în care „se împodobeau” sfințele femei care au trăit în trecut și care își puseseră speranța lor în Dumnezeu. Ele au fost astfel ascultătoare de soții lor, ⁶ca Sara, care îl asculta pe Avraam și îl numea „stăpânul” ei. Dacă faceți ce este bine, nu veți avea motive să vă fie frică de ceva; și astfel veți deveni urmașele ei. ⁷Soților, comportați-vă la rândul vostru cu înțelepciune în relațiile cu soțiile voastre. Onorați-le, având în vedere că deși sunt un „vas” mai slab, ele vor fi moștenitoare ale darului vieții (*eterne*) împreună cu voi. Să aveți (*mereu*) această atitudine față de ele; pentru ca astfel, nimic să nu împiedice rugăciunile voastre. ⁸În sfârșit, fiecare dintre voi să fie în relații armonioase

unul cu celălalt, trăind în simpatie reciprocă. Iubiți-vă ca frații, fiți plini de compasiune și promovați o atitudine caracterizată de modestie. ⁹Nu răspundeți răului cu rău și nici insultei cu altă insultă; ci binecuvântați, pentru că ați fost chemați ca să moșteniți binecuvântarea atunci când procedați așa! ¹⁰(*Scriptura spune:*) „Cel care vrea să se bucure de viață și să beneficieze de zile bune, să refuze să facă rău cu limba și să nu permită buzelor lui să pronunțe cuvinte înșelătoare. ¹¹Să se depărteze de rău și să facă ce este bine; să caute pacea și să trăiască având-o permanent ca practică a vieții lui. ¹²Pentru că Dumnezeu privește cu atenție spre cei care sunt corecți; și urechea Lui le ascultă rugăciunile. Dar Fața lui Iahve este îndreptată împotriva celor care fac ce este rău.” ¹³Cine vă va face rău dacă voi sunteți plini de pasiune pentru (*a face*) lucruri bune? ¹⁴Și chiar dacă suportați adversități în timp ce faceți ce este corect, voi sunteți niște oameni fericiți. Deci să nu luați în considerare amenințările lor și să nu fiți afectați sentimental; ¹⁵ci sfințiți-L pe Cristos ca Stăpân în inimile voastre! Fiți permanent pregătiți să răspundeți celor care vă întreabă despre speranța pe care o aveți. ¹⁶Dar răspunsul vostru să fie (*prezentat*) calm și cu o atitudine de respect. Să aveți o conștiință curată; pentru ca cei care vă fac rău insultându-vă, să fie rușinați văzând comportamentul vostru bun în (*ascultare de*) Cristos. ¹⁷Iar dacă așa vrea Dumnezeu, este mai bine să suportați adversitățile atunci când ați făcut lucruri bune, decât să plătiți în același mod pentru că ați făcut ce este rău. ¹⁸Cristos a murit pentru păcate o dată pentru totdeauna. El, Cel Corect, a murit pentru cei incorecți, ca să ne aducă la Dumnezeu. Corpul Său a fost omorât; dar a revenit la viață prin acțiunea Spiritului (*Sfânt*); ¹⁹și împreună cu el s-a dus apoi în „închisoarea” unde erau acele spirite ²⁰care trăiseră (*în corp, pe pământ*) în perioada străveche și care au fost neascultătoare. Deși Dumnezeu le așteptase atunci cu răbdare în timp ce Noe construia acea corabie, în ea au fost salvați (*de la moarte*) prin apă doar opt persoane. ²¹Această apă reprezintă (*simbolic*) botezul care ne salvează și pe noi, deși acum nu este vorba despre o salvare de la o murdărire fizică; ci el simbolizează garanția unei conștiințe (*deja*) curate înaintea lui Dumnezeu; iar acest lucru a fost posibil prin învierea lui Isus Cristos. ²²El S-a dus în cer și stă acum la dreapta lui Dumnezeu, după ce și-a subordonat îngerii, autoritățile și forțele (*conducătoare existente în Univers*). ⁴ Deci trebuie să vă înarmați cu același fel de gândire pe care a avut-o și Cristos atunci când a trăit (*pe pământ*) în corp omenesc. Cel care a suferit (*moartea*) din punct de vedere fizic, a făcut-o împreună cu păcatul, ²ca să își trăiască restul vieții Lui nu conform dorințelor păcătoase ale oamenilor, ci așa cum dorește Dumnezeu. ³Ați trăit destul de mult timp în acel mod de viață pe care îl au păgânii. Atunci ați fost implicați în imoralitate sexuală, în (*diferite alte*) dorințe păcătoase, în beții, în banchete, în chefuri și într-o dezgustătoare idolatrie. ⁴Ei se miră acum de faptul că nu mai sunteți implicați în același exces de imoralitate; și vă calomniază. ⁵Dar pentru aceste fapte, vor fi responsabili în fața Celui care este pregătit să judece pe cei care trăiesc și pe cei care deja au murit. ⁶Și, de fapt,

așa se explică de ce li s-a predicat Vestea Bună și celor morți. Ei au fost judecați atunci ca oameni care trăiesc într-un corp omenesc; dar această Vestea le-a fost prezentată ca să aibă șansa de a trăi în spirit, ca Dumnezeu. **7**Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Deci fiți înțelepți și autodisciplinați-vă în legătură cu practicarea rugăciunii. **8**Mai important decât orice este dragostea profundă pe care trebuie să o aveți unii față de alții; pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate. **9**Fiți ospitalieri unii cu alții, fără să faceți (*cuiva*) reproșuri. **10**Comportați-vă ca niște buni administratori ai harului lui Dumnezeu care vă este oferit în multe feluri. Astfel, slujiți-vă unii pe alții cu darul pe care l-a primit fiecare. **11**Dacă cineva are un dar care se manifestă prin vorbire, să slujească vorbind cuvintele lui Dumnezeu. Cel care a primit un dar manifestat printr-un alt fel de slujire, să îl utilizeze conform capacității de lucru pe care i-o dă Dumnezeu; pentru ca El să fie astfel glorificat prin Isus Cristos în tot ce se face. Lui să I se acorde gloria și să I se recunoască autoritatea pentru eternitate! Amin! **12**Dragii mei, să nu fiți surprinși de dureroasa încercare pe care o suportați acum. Să nu o considerați ca fiind un lucru inedit; **13**ci să vă bucurați, pentru că sunteți parteneri la ce a suportat Cristos. Și astfel, la revelarea gloriei Lui, voi vă veți bucura și mai mult. **14**Dacă (*acum*) sunteți defăimați din cauza numelui lui Cristos, sunteți niște oameni fericiți; pentru că astfel, Spiritul gloriei (*care este a*) lui Dumnezeu continuă să fie peste voi. **15**Nimeni dintre voi să nu suporte pedeapsă pentru că a comis vreo crimă, pentru că a furat ceva, pentru că ar fi făcut ceva rău sau pentru că este vinovat de implicare (*nepermisă*) în treburile altora. **16**Ci dacă vreunul dintre voi suferă adversități (*doar*) pentru că este creștin, să nu îi fie rușine și să Îl glorifice pe Dumnezeu pentru (*că poartă*) acest nume! **17**Deja a venit timpul când judecata va începe cu cei care formează „familia” lui Dumnezeu. Deci dacă ea începe cu voi, oare ce se va întâmpla cu cei care nu ascultă (*de*) Vestea Bună a lui Dumnezeu?! **18**„Și dacă celui corect îi este dificil să scape, oare ce se va întâmpla cu cel necredincios și păcătos?” **19**Deci cei care suportă adversități pentru că trăiesc în acord cu dorința lui Dumnezeu, să aibă o totală încredere în Creatorul lor și să facă în continuare ce este bine. **5** Am acum un îndemn pentru cei care sunt prezbiteri. Și eu sunt un prezbiter care a fost martor la ce a suportat Cristos pe cruce; și voi beneficia de gloria care se va revela. **2**Păstoriți „turma lui Dumnezeu” care vă este dată ca să o îngrijiți. Să faceți acest lucru nu din obligație, ci motivați de pasiune pentru „turmă” – exact așa cum dorește și Dumnezeu. Să nu vă lăsați conduși de lăcomia de bani; ci să lucrați ca niște slujitori. **3**Să nu copiați comportamentul dictatorilor în raportul pe care îl au ei cu aceia pentru care s-a decis exercitarea funcției lor (*de conducători*). Ci fiți un exemplu (*bun*) pentru cei din „turmă”. **4**Iar când Își va face apariția Marele Păstor, veți primi coroana gloriei care nu se va ofili. **5**În același mod, și voi, „tinerilor”, subordonați-vă (*autorității*) „bătrânilor”. Și toți să aveți o atitudine umilă, respectând pe ceilalți; pentru că „Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar oferă har celor umili.” **6**Deci fiți umili (*stând*) sub mâna autoritară a lui Dumnezeu; pentru ca El să vă înalțe la

momentul oportun. ⁷Eliminați toate îngrijorările voastre dându-le Lui; pentru că El Se îngrijește de voi. ⁸Să aveți vigilența unor oameni disciplinați; pentru că diavolul care vă este dușman, umblă în jurul vostru răcnind ca un leu și urmărește (*permanent*) să înghită pe cineva. ⁹Prin credință, opuneți-vă lui cu fermitate, știind că frații voștri din toată lumea trec prin aceleași situații dificile. ¹⁰După ce pentru un scurt timp veți suporta (*aceste*) adversități, Dumnezeu oricărui har vă va restaura, vă va face rezistenți și vă va da stabilitate. El este Cel care v-a chemat să beneficiați de eterna glorie, în Cristos! ¹¹Lui să I se recunoască autoritatea (*supremă*) pentru eternitate! Amin! ¹²Acesta este un scurt mesaj, trimis prin Silvan pe care îl consider ca fiind un frate credincios. V-am scris aceste rânduri pentru încurajarea voastră și ca să vă confirm faptul că adevăratul har al lui Dumnezeu este acesta, de care beneficiați și voi! ¹³Cei din Babilon care au fost aleși de Dumnezeu împreună cu voi, vă transmit salutări. Vă salută și Marcu – fiul meu. ¹⁴Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare a dragostei (*creștinești*). Toți cei care sunteți în Cristos Isus, să beneficiați de pace!

A doua epistolă a apostolului Petru

1 Simon Petru, sclavul și apostolul lui Isus Cristos, pentru cei care au primit o credință la fel de valoroasă ca a noastră prin dreptatea Dumnezeuului și Salvatorului nostru, Isus Cristos. **2**Doresc să beneficiați de har și de pace care să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Cristos, Stăpânul nostru. **3**Nouă ne-a fost oferit tot ce avem nevoie pentru viață și pentru a trăi devotați lui Dumnezeu. Avem acces la aceste lucruri prin cunoașterea Celui care ne-a chemat prin gloria și bunătatea Sa. **4**Astfel, ne-au fost oferite promisiunile Sale mari și foarte valoroase. Această ofertă are ca scop identificarea noastră cu natura divină, în timp ce fugim de degradarea (*spirituală*) care există în lume cauzată de dorințe păcătoase. **5**Astfel, să faceți tot ce depinde de voi ca să adăugați credinței voastre bunătate și bunătății cunoașterea. **6**Apoi adăugați cunoașterii autocontrolul; iar autocontrolului, perseverența. Acesteia să îi adăugați pietatea; **7**iar pietății să îi adăugați dragostea frățască. Apoi, dragostei de frați să îi adăugați iubirea față de toți oamenii. **8**Dacă voi veți avea aceste lucruri din abundență, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși și nici fără bune rezultate privind completa cunoaștere a Stăpânului nostru Isus Cristos. **9**Dar cine nu le are, este lipsit de perspectivă și trăiește cu o înțelegere distorsionată. Acela a uitat că a fost curățat de păcatele pe care le făcuse în trecut. **10**Fraților, având în vedere aceste lucruri, sunteți mult mai motivați să vă consolidați chemarea și alegerea voastră. Dacă veți proceda așa, nu veți devia niciodată. **11**Astfel, vă va fi asigurată intrarea în Regatul etern al Stăpânului și Salvatorului nostru Isus Cristos. **12**Deci vă voi aminti aceste lucruri, deși știu că le cunoașteți și că sunteți stabili în ce privește adevărul pe care îl aveți. **13**Cât timp încă mai trăiesc în acest corp, consider că este normal să vă împrăpătez astfel memoria. **14**Știu că în scurt timp voi lăsa acest corp, așa cum mi-a spus Stăpânul nostru Isus Cristos. **15**Deci fac acum tot ce pot ca să vă amintiți de aceste lucruri și după moartea mea. **16**Atunci când v-am vorbit despre venirea cu autoritate a Stăpânului nostru Isus Cristos, noi nu ne-am bazat pe mituri inteligent concepute; ci v-am învățat ca unii care am văzut cu ochii noștri maiestatea Lui. **17**El a primit onoare și glorie de la Dumnezeu Tatăl, atunci când s-a auzit o voce venită din gloria divină, zicând: „Acesta este Fiul Meu pe care Îl iubesc și de care Îmi place!” **18**Noi, cei care eram cu El pe muntele sfânt, am auzit această voce venind din cer. **19**Astfel, putem avea acum mai multă încredere în mesajul profeților. Și este bine că și voi îi acordați atenție; pentru că el este ca o lumină care strălucește într-un loc întunecos; și își va produce efectul până când vor străluci în inimile voastre „zorile” și „Luceafărul de dimineață”. **20**În primul rând, trebuie să înțelegeți că nicio profeție a Scripturii nu a apărut doar prin rostirea unui simplu mesaj. **21**Profețiile nu au venit dintr-o inițiativă omenească; ci oamenii care au avut proclamat acele mesaje, au vorbit inspirați de Dumnezeu. El a făcut acest lucru călăuzindu-i prin Spiritul Sfânt.

2 Așa cum deja au apărut profeți falși, vor veni și între voi învățători care vă

vor prezenta idei greșite. Aceștia își vor introduce ereziile devastatoare într-un mod subtil, dezicându-se de Stăpânul care îi răscumpăraseră. Și astfel vor atrage împotriva lor o distrugere rapidă. ²Ei vor fi urmați de mulți oameni în imoralitățile în care vor trăi. Și din cauza lor, „Drumul adevărului” va fi defăimat... ³Fiind lacomi, ei vor încerca să vă exploateze folosind cuvinte înșelătoare. Dar condamnarea lor pronunțată deja de multă vreme, va fi pusă în aplicare; și distrugerea lor este iminentă. ⁴Dumnezeu nu a scăpat de pedeapsă nici pe îngerii care au păcătuit; ci i-a trimis în locurile adânci și întunecoase (*ale iadului*). Ei sunt ținuți acolo până la Judecată! ⁵Dumnezeu nu a protejat (*de pedeapsă*) nici lumea care a trăit în vremurile străvechi. Ci l-a salvat (*de pedeapsă doar*) pe Noe – care era un predicator al dreptății – împreună cu alte șapte persoane; apoi a adus potopul peste oamenii păcătoși. ⁶El a condamnat la distrugere orașele Sodoma și Gomora, transformându-le în cenușă. Acestea au devenit ulterior un exemplu (*de pedeapsă*) pentru cei care vor trăi păcătoși. ⁷Dar Dumnezeu l-a salvat pe Lot care era un om corect. În timp ce locuia între ei, el era foarte afectat văzând felul depravat în care trăiau acei oameni incorecți. ⁸Sufletul acestui om corect era chinuit de tot ce făceau aceia între care trăia el. ⁹Toate acestea demonstrează că Stăpânul știe să îi salveze de adversități pe cei care sunt devotați Lui; și că El îi ține pe cei nedrepti sub efectul pedepsei până la Judecata finală. ¹⁰Această decizie îi vizează în mod special pe cei care trăiesc conduși de dorințele (*rele ale*) naturii lor păcătoase și care sfidează autoritatea. Ei au curajul de a fi aroganți și nu le este frică să blasfemieze ființele cerești. ¹¹Deși acei îngeri le sunt superiori în forță și în autoritate, nu își permit să prezinte Stăpânului vreo acuzație defăimătoare împotriva lor. ¹²Dar acești oameni sunt ca niște animale fără rațiune care acționează doar din instinct și care se nasc pentru a fi prinse și omorâte... Ei ridiculizează lucrurile pe care nu le cunosc; și vor fi distruși exact ca acele animale, ¹³suportând astfel consecințele faptelor lor nedrepte. Plăcerea lor constă în satisfacerea dorințelor sexuale într-un mod păcătoș (*chiar și*) în timpul zilei. Apoi își permit să participe la mesele voastre de dragoste în timp ce sunt murdăriți de aceste păcate. ¹⁴Ochii lor sunt folosiți permanent pentru a comite adulter și nu încetează să păcătuiască. Îi duc în eroare pe cei instabili și au inima învățată cu lăcomia. Ei sunt niște (*oameni*) blestemați! ¹⁵Au abandonat „drumul corect” și s-au rătăcit umblând pe acela pe care a mers Balaam, fiul lui Beor, căruia i-a plăcut recompensa primită pentru nedreptate. ¹⁶Dar din cauza neascultării lui, a primit reproșuri de la o măgăriță care a vorbit cu voce omenească... Și astfel, ea a stopat nebunia acestui profet! ¹⁷Acei oameni sunt ca niște izvoare de apă seci și ca niște nori pe care furtuna îi face să se deplaseze (*haotic*). Pentru ei a fost păstrat un loc în cel mai profund întuneric. ¹⁸Aceștia vorbesc arogant și atrag spre depravare și în păcatele naturii umane decăzute, pe cei care abia au ieșit de sub influența celor rătăciți. ¹⁹Le promit libertatea, în timp ce chiar ei sunt sclavii depravării (*morale*) – pentru că fiecare este sclavul lucrului de care este dominat. ²⁰Acești oameni au scăpat (*cândva*) de murdăria morală a lumii, prin faptul

că au cunoscut pe Stăpânul și Salvatorul nostru Isus Cristos. Dar pentru că revin la lucrurile pe care le abandonaseră, ajung să fie dominați de ele; și situația lor ajunge la final mai rea decât a fost la început. ²¹Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut „drumul dreptății”, decât să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată după ce l-au cunoscut. ²²Ce s-a întâmplat cu ei, se afirmă în proverbul care spune: „Câinele s-a întors la ce a vărsat!” și „Scroafa spălată s-a întors să se tăvălească din nou în noroi.” ³ Dragii mei, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă am avut intenția ca prin amintirea acestor lucruri, să vă provoc să gândiți corect. ²Și mai doresc să vă amintiți de lucrurile prevestite de profeți și de porunca Stăpânului și Salvatorului nostru care v-a fost transmisă prin apostoli. ³În primul rând trebuie să știți că în ultimele „zile” (*ale existenței pământului*), își vor face apariția oameni sfidători care vor trăi conduși de dorințele lor păcătoase. ⁴Aceștia vor zice: „Când oare se va mai respecta promisiunea revenirii Lui? Pentru că de când au murit strămoșii noștri, toate lucrurile continuă să fie la fel ca la începutul creației!” ⁵Dar ei ignoră intenționat faptul că apariția cerului a fost determinată prin Cuvântul lui Dumnezeu cu mult timp în urmă și că Pământul a fost modelat de El cu ajutorul apei. ⁶Aceștia nu vor să știe nici despre potop, a cărui apă a distrus lumea veche. ⁷Și, de fapt, prin același Cuvânt sunt păstrate cerul și pământul care există acum pentru focul din ziua în care va fi Judecata, când oamenii păcătoși vor fi distruși. ⁸Dragii mei, să nu uitați faptul că pentru Stăpân, o zi este considerată (*ca*) o mie de ani; și o mie de ani sunt evaluați ca și cum ar fi doar o singură zi. ⁹Stăpânul nu își respectă promisiunea cu întârziere – cum pretind unii; ci are răbdare cu voi și dorește ca nimeni să nu moară. El vrea ca toți oamenii să se pocăiască. ¹⁰Ziua Stăpânului va veni (*prin surprindere*) ca un hoț. Atunci Cosmosul va dispărea cu un mare zgomot, părțile din care este el format se vor topi, iar pământul va arde împreună cu tot ce există pe el. ¹¹Având în vedere faptul că toate aceste lucruri (*materiale*) vor fi astfel distruse, gândiți-vă că voi ar trebui să fiți niște oameni care își trăiesc viața sfântă în reverență față de Dumnezeu. ¹²Astfel, voi trebuie să așteptați cu răbdare și să grăbiți venirea zilei lui Dumnezeu. În acea zi, cerul va fi distrus prin foc; și căldura lui îi va topi elementele din care este format. ¹³Dar noi așteptăm ca Dumnezeu să facă ce a promis: un cer nou și un pământ nou, în care va locui dreptatea. ¹⁴Dragii mei, având în vedere aceste lucruri, faceți tot ce depinde de voi pentru ca Dumnezeu să vă găsească în pace, fără vină și curați. ¹⁵Să interpretați răbdarea Stăpânului nostru ca pe o favoare în vederea salvării. Despre acest lucru a scris și dragul nostru frate numit Pavel, conform înțelepciunii oferite lui. ¹⁶El și-a prezentat această învățătură în acele epistole unde vorbește (*și*) despre lucruri a căror înțelegere este mai dificilă. Oamenii ignoranți și instabili le interpretează greșit, așa cum procedează și cu celelalte Scripturi; iar acest fapt îi conduce la propria lor distrugere. ¹⁷Dragii mei, pentru că voi deja ați fost informați despre aceste lucruri, feriți-vă de influența acestor oameni rătăciți, ca să evitați pierderea stabilității voastre. ¹⁸Vă doresc să creșteți în harul și în cunoașterea

Stăpânului și Salvatorului nostru Isus Cristos. Lui să Îi fie oferită gloria acum și pentru eternitate!

Prima epistolă a apostolului Ioan

1 Vă relatăm despre lucrurile care au fost de la început, despre ce am auzit și despre ce am văzut cu ochii noștri. Vă vorbim despre ce am observat personal și despre lucruri pe care le-am atins cu mâinile noastre. Ele se referă la Cuvântul vieții. **2** Această viață a fost revelată. Noi am văzut-o și vorbim despre ea ca martori. Viața despre care vă spunem că ne-a fost revelată, este aceea eternă care era cu Tatăl. **3** Vă informăm despre lucrurile pe care le-am văzut și pe care le-am auzit, pentru ca ele să devină astfel baza pentru părtășia noastră. Noi realizăm această părtășie cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos. **4** Și vă scriem (*despre*) aceste lucruri, pentru ca bucuria voastră să fie completă. **5** Vestea auzită de la El și pe care v-o predicăm, este aceasta: Dumnezeu este lumină; și în El nu există deloc întuneric. **6** Dacă afirmăm că avem părtășie cu El, dar (*în același timp*) trăim în întuneric, mințim; și astfel, comportamentul nostru demonstrează că nu trăim adevărul afirmat. **7** Dar dacă trăim în lumină așa cum El este în lumină, avem părtășie unii cu alții; iar sângele lui Isus, Fiul Său, ne curăță de orice păcat. **8** Dacă susținem că nu am păcătuit, ne înșelăm pe noi înșine; și atunci adevărul nu este în noi. **9** Dacă ne mărturisim păcatele, El este corect și își respectă promisiunea de a ni le ierta, curățându-ne de orice nedreptate. **10** Dacă spunem că nu am păcătuit, declarăm în mod implicit că Dumnezeu este mincinos; iar Cuvântul Său nu este (*atunci*) în noi. **2** Dragii mei copii, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva dintre voi păcătuiește, avem la Tatăl un „Avocat”. Acesta este Isus care pledează în mod corect în favoarea noastră, **2** fiindcă El reprezintă sacrificiul oferit pentru iertarea păcatelor noastre. Și, de fapt, El nu S-a sacrificat doar pentru (*a face posibilă*) iertarea păcatelor noastre, ci pentru a oferi această șansă întregii lumi. **3** Știm că Îl cunoaștem (*pe Dumnezeu*) prin faptul că Îi respectăm poruncile. **4** Cel care afirmă „Îl cunosc!” în timp ce nu se conformează poruncilor Sale, este un mincinos; și (*deci*) adevărul nu este în el. **5** Dar cine își trăiește viața conform Cuvântului Său, demonstrează că are o dragoste perfectă în relația lui cu Dumnezeu. Aceasta este dovada care ne arată că suntem în El. **6** Cine spune că rămâne în El, trebuie să trăiască așa cum a trăit Isus. **7** Dragii mei, nu vă scriu o poruncă nouă; ci una veche pe care ați avut-o de la început. Această veche poruncă este cuprinsă în Cuvântul pe care l-ați auzit. **8** Și totuși, vă scriu acum ceva nou. Este vorba despre o poruncă a cărei respectare o puteți remarca în viața lui Cristos și care este valabilă (*ca cerință*) și pentru voi. Având în vedere faptul că dispare întunericul și că adevărata lumină deja își produce efectul, **9** cine susține că este în lumină în timp ce își urăște fratele, stă încă în întuneric. **10** Cine își iubește fratele, rămâne în lumină și nu va provoca pe nimeni să păcătuiască. **11** Dar cel care își urăște fratele, este în întuneric, trăiește în întuneric; și din cauza acestuia, nu știe în ce direcție merge. **12** Vă scriu vouă, copilașilor, pentru că păcatele vă sunt iertate datorită numelui Său. **13** Vă scriu (*și vouă*), părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel care există de la început. Vă scriu (*de asemenea*) și vouă,

tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel rău. ¹⁴V-am scris, copilașilor, pentru că L-ați cunoscut pe Tatăl. V-am scris, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel care este de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că voi sunteți rezistenți; iar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel rău. ¹⁵Nu iubiți sistemul numit „lume” și nici conceptele acestuia. Dacă cineva iubește acest stil de viață (*al lumii*), nu are dragostea Tatălui în el; ¹⁶pentru că tot ce reprezintă sistemul numit „lume” – pofta naturii umane păcătoase, lucrurile care sunt poftite prin vedere și mândria determinată de posesiuni materiale – nu provine de la Tatăl. ¹⁷„Lumea” și aspirațiile acestui sistem sunt efemere; dar cine se conformează dorinței lui Dumnezeu, rămâne pentru eternitate! ¹⁸Dragi copii, aceasta este „ultima oră”; și conform informației pe care o aveți despre venirea Anticristului, (*să știți că*) acum deja au apărut mulți anticriști. Aceasta este realitatea care confirmă faptul că a venit „ultima oră”. ¹⁹Ei provin dintre ai noștri; dar nu fac parte dintre noi. Dacă ar fi aparținut grupului nostru, ar fi rămas cu noi. Prin plecarea lor se demonstrează faptul că nu toți (*care au fost cu noi*) erau în realitate dintre ai noștri. ²⁰Dar voi ați fost „unși” de Cel Sfânt; și în consecință, cunoașteți adevărul. ²¹Deci nu vă scriu pentru că nu ați cunoaște adevărul, ci tocmai pentru că îl cunoașteți și știți că nicio minciună nu provine din adevăr. ²²Cine este mincinosul? Oare nu este el acela care neagă faptul că Isus este Cristos? Da, acela care neagă pe Tatăl și pe Fiul, este Anticristul! ²³Cine Îl respinge pe Fiul, nu Îl are nici pe Tatăl. Cel care Îl recunoaște pe Fiul, Îl are și pe Tatăl. ²⁴Să rămână în voi ce ați auzit de la început. Dacă se va întâmpla așa, atunci veți rămâne și voi în Fiul și în Tatăl. ²⁵Iar Promisiunea pe care ne-a făcut-o El, este aceasta: viața eternă. ²⁶V-am scris aceste lucruri gândindu-mă la cei care intenționează să vă înșele. ²⁷Dar voi aveți acea „ungere” venită de la El; și ea rămâne în voi. În consecință, nu aveți nevoie să vă învețe altcineva, ci trebuie să rămâneți în El exact așa cum vă învață ea în toate aspectele; pentru că această învățătură nu reprezintă o minciună, ci este doctrină corectă. ²⁸Acum, dragi copii, rămâneți în El; pentru ca atunci când Se va revela El, să avem încredere și să nu ne fie rușine la apariția Lui. ²⁹Dacă știți că El este corect, atunci să (*mai*) știți și că oricine practică dreptatea, este născut din El. **3** Remarcați marea dragoste pe care ne-a demonstrat-o Tatăl! Ea se concretizează în faptul că ne-a numit copii ai lui Dumnezeu; și suntem! Lumea nu ne cunoaște (*ca având acest statut*) așa cum nu L-a cunoscut nici pe El. ²Dragii mei, acum suntem copii ai lui Dumnezeu; și ce vom fi, încă nu s-a revelat. Dar știm că atunci când va reveni Cristos, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. ³Oricine are în el această speranță, se purifică în conformitate cu modelul pe care ni-l oferă Cristos. ⁴Oricine păcătuiește, încalcă legea; și, de fapt, păcatul este nerespectarea legii. ⁵Știți că Fiul lui Dumnezeu a apărut (*în lumea noastră*) ca să ia păcatele oamenilor; și în El nu există păcat. ⁶Oricine rămâne în El, nu își mai trăiește viața în păcat. Acela în al cărui comportament păcatul este regula de viață, nu L-a văzut și nici nu L-a cunoscut (*pe Cristos*). ⁷Dragi copii, să nu vă înșele nimeni (*din acest punct de vedere*): cel care practică dreptatea, este

un om corect, conform modelului oferit de Cristos. ⁸Dar acela care are păcatul ca regulă a vieții lui, este de la diavol – cel care păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu a apărut (*în lumea noastră*) ca să distrugă lucrările diavolului. ⁹Oricine este născut din Dumnezeu, nu mai are ca regulă a vieții lui trăirea în păcat; pentru că în el este natura lui Dumnezeu. Deci nu poate trăi o viață caracterizată (*permanent*) de păcat, pentru că a fost născut din Dumnezeu. ¹⁰Acesta este testul în baza căruia se poate determina cine este copilul lui Dumnezeu și cine este copilul diavolului: oricine nu practică (*de regulă*) dreptatea în viața lui, nu este de la Dumnezeu. Același lucru se poate spune și despre cel care nu își iubește fratele. ¹¹De fapt, „Să ne iubim unii pe alții!” este mesajul pe care l-ați auzit de la început. ¹²În contrast cu această cerință, este exemplul lui Cain care era de la cel rău și care și-a omorât fratele. Dar oare de ce l-a omorât? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui lui erau corecte. ¹³Fraților, să nu vă mirați dacă vă urăște lumea. ¹⁴Noi știm că am trecut de la moarte la viață; și acest lucru se demonstrează prin faptul că iubim pe frați. Cine nu iubește, rămâne în moarte. ¹⁵Oricine își urăște fratele, este criminal. Și știți că niciun criminal nu are viața eternă (*care să rămână*) în el. ¹⁶Noi am cunoscut dragostea demonstrată de faptul că El și-a sacrificat viața pentru noi. Același lucru trebuie să îl facem și noi pentru frați! ¹⁷Dar să presupunem că cineva care are bunuri materiale, vede pe fratele lui căruia îi lipsește chiar și strictul necesar. Dacă refuză să aibă milă de el, oare se mai poate spune că rămâne în el dragostea lui Dumnezeu?! ¹⁸Copilașilor, să nu iubim (*doar*) cu vorba și cu buzele, ci să practicăm adevărata dragoste demonstrată prin fapte! ¹⁹Astfel vom ști că aparținem adevărului și ne vom liniști inima (*stând*) în prezența lui Dumnezeu, ²⁰indiferent de lucrurile cu care ne-ar condamna ea. Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște totul. ²¹Iubiților, dacă inimile noastre nu ne condamnă, avem curaj (*când ne prezentăm*) înaintea lui Dumnezeu. ²²Și atunci vom primi de la El ce vom cere, pentru că respectăm poruncile Lui și facem ce Îi place. ²³Porunca Lui este aceasta: să credem în numele Fiului Său – Isus Cristos – și să ne iubim unii pe alții exact cum ne-a cerut El. ²⁴Cel care se conformează poruncilor Sale respectându-le, rămâne în Dumnezeu; și El rămâne în acel om. Cunoaștem că El rămâne în noi prin Spiritul pe care ni l-a dat. **4** Iubiților, să nu credeți orice spirit (*acceptând afirmațiile și/sau pretențiile lui ca fiind adevărate*); ci să testați spiritele, verificând dacă sunt de la Dumnezeu. Pentru că în lume au apărut mulți profeti falși. ²Să-l testați, verificând dacă cineva vorbește în acord cu Spiritul lui Dumnezeu. Și astfel, orice spirit care recunoaște că Isus Cristos a venit (*în lumea noastră*) într-un corp fizic (*real*), (*vă va demonstra că*) este de la Dumnezeu. ³Dar orice spirit care nu Îl recunoaște pe Isus, nu provine de la Dumnezeu, ci este reprezentantul anticristului despre care ați auzit că urmează să vină; și, de fapt, el deja este acum în lume. ⁴Copilașilor, voi sunteți din Dumnezeu; și în consecință, i-ați învins; pentru că cel care este în voi, este mai mare decât cel care este în lume. ⁵Ei aparțin acestui sistem numit „lume”; și oamenii acestei „lumi” le ascultă mesajul lor specific. ⁶Dar noi suntem din

Dumnezeu. Cel care Îl cunoaște pe Dumnezeu, ascultă ce spunem noi; iar cel care nu este din Dumnezeu, refuză să ne asculte. Acesta este modul în care cunoaștem spiritul care promovează adevărul în contrast cu cel care propagă concepții greșite. ⁷Dragii mei, să ne iubim unii pe alții; pentru că dragostea provine de la Dumnezeu. Oricine iubește, este născut din Dumnezeu și Îl cunoaște pe Dumnezeu. ⁸Cine nu iubește, nu L-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. ⁹Dragostea lui Dumnezeu ni s-a demonstrat prin faptul că El L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, pentru ca noi să trăim prin El. ¹⁰Această dragoste implică faptul că ea nu a fost inițiată de noi, ci a plecat de la Dumnezeu spre noi; și în consecință, El L-a trimis pe Fiul Său ca sacrificiu pentru păcatele noastre. ¹¹Dragii mei, dacă acesta este modul în care ne-a iubit Dumnezeu, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. ¹²Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi. Și atunci dragostea Lui „se maturizează” în viața noastră. ¹³Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi (și) prin faptul că ne-a dat (*din*) Spiritul Său. ¹⁴Noi am văzut și declarăm în calitate de martori că Tatăl L-a trimis pe Fiul ca Salvator al lumii. ¹⁵Dacă cineva afirmă că Isus este Fiul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu rămâne în el, iar el rămâne în Dumnezeu. ¹⁶Noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care Dumnezeu o are pentru noi. Dumnezeu este dragoste. Cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu; și Dumnezeu rămâne în acel om. ¹⁷Astfel este perfectată dragostea în noi, pentru ca în ziua când va fi Judecata (*finală*), noi să avem curaj pentru că vom fi trăit în această lume ca El. ¹⁸În dragoste nu există frică; ci dragostea perfectă alungă frica. De fapt, frica apare în legătură cu pedeapsa. Iar cel care are frică, nu a ajuns la maturitate în dragoste. ¹⁹Noi îl iubim ca o consecință a faptului că mai întâi El a fost Cel care ne-a iubit. ²⁰Dacă cineva declară: „Îl iubesc pe Dumnezeu!” și în același timp își urăște fratele, este un mincinos. Dacă el nu își iubește fratele pe care îl vede, nu Îl poate iubi (*nici*) pe Dumnezeu pe care nu Îl vede! ²¹Porunca pe care o avem de la El, se formulează astfel: cine Îl iubește pe Dumnezeu, trebuie să își iubească și fratele! ⁵Oricine crede că Isus este (*aceeași persoană care se mai numește și*) Cristos, este născut din Dumnezeu. Și oricine Îl iubește pe Tatăl, iubește și pe acela care este născut din El. ²Ne verificăm dacă iubim pe copiii lui Dumnezeu văzând dacă Îl iubim pe El și dacă Îi respectăm poruncile. ³Dragostea noastră față de Dumnezeu se demonstrează prin respectarea poruncilor Lui. Nu ne este dificil să respectăm aceste porunci, ⁴pentru că oricine este născut din Dumnezeu, devine victorios în confruntarea cu stilul de gândire și de comportament al lumii. Iar această victorie este obținută prin credința noastră. ⁵Cine este cel victorios în fața acestui sistem numit „lume”? Desigur că acela care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu! ⁶El este Cel care a venit cu apă și cu sânge. Isus Cristos nu a venit numai cu apă, ci cu apă și cu sânge. Iar Spiritul este Cel care confirmă acest lucru din postura de martor; pentru că Spiritul este (*Cel care afirmă doar*) adevărul. ⁷Există trei (*Persoane*) în calitate de martori [în cer: Tatăl, Cuvântul și Spiritul Sfânt; și aceștia sunt în armonie unul cu celălalt. Apoi sunt trei martori pe pământ]: ⁸Spiritul, apa și

sângele; iar cei trei susțin aceleași lucruri. ⁹Dacă acceptăm (*ca adevărată*) declarația făcută de oameni, atunci ce spune Dumnezeu are mai mare valoare, pentru că reprezintă afirmația pe care a făcut-o El despre Fiul Său. ¹⁰Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, acceptă această declarație. Dar cel care nu îl crede pe Dumnezeu, nu acceptă declarația pe care a făcut-o El despre Fiul Său; și astfel, acel om afirmă în mod indirect că Dumnezeu este mincinos. ¹¹Declarația despre care vorbim, este aceasta: Dumnezeu ne-a oferit viața eternă; iar această viață este în Fiul Său. ¹²Cine are pe Fiul, are viața. Dar cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața! ¹³Am scris aceste lucruri pentru voi, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viața eternă. ¹⁴Avem curaj să ne apropiem de Dumnezeu, știind că dacă cerem ceva care este în acord cu dorința Lui, ne ascultă. ¹⁵Și când suntem siguri că ne ascultă cu privire la ce Îi cerem, știm că devenim proprietarii de fapt ai lucrurilor cerute. ¹⁶Dacă cineva constată că fratele lui a comis un păcat care nu duce la moarte, să se roage pentru el. Și Dumnezeu îi va oferi (*acelui frate*) viața, pentru că făcuse un păcat care nu duce la moarte. Dar există și păcat care duce la moarte. Să nu se roage pentru un astfel de caz. ¹⁷Orice încălcare a legii este păcat; dar nu orice asemenea păcat duce la moarte. ¹⁸Știm că oricine este născut din Dumnezeu, nu trăiește o viață a cărei regulă este trăirea în păcat; iar cel (*de lângă el*) care este născut din Dumnezeu, îl apără, astfel încât cel rău nu îl poate atinge. ¹⁹Noi știm că suntem din Dumnezeu și că întreaga lume este sub controlul celui rău. ²⁰Mai știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a oferit capacitatea de înțelegere, ca să cunoaștem pe Cel adevărat. Și noi suntem în Cel Adevărat – în Fiul Său, Isus Cristos. El este Dumnezeul adevărat și viața eternă. ²¹Copilașilor, feriți-vă de idoli!

A doua epistolă a apostolului Ioan

1 Bătrânul, pentru aleasa Doamnă și pentru copiii ei pe care îi iubesc în adevăr. Eu nu sunt singurul care vă iubeste, ci sunteți iubiți de toți cei care cunosc adevărul. **2**Vă iubim motivați de acest adevăr care rămâne în noi și care va fi cu noi pentru totdeauna. **3**Vă dorim să fiți beneficiarii harului, ai milei și ai păcii care provin de la Dumnezeu Tatăl și de la Isus Cristos – care vor fi cu noi în adevăr și în dragoste! **4**Am fost foarte bucuros când am găsit pe unii dintre copiii tăi trăind în adevăr, conform poruncii primite de la Tatăl. **5**Acum, vă rog, Doamnă, să ne iubim unii pe alții! De fapt, aceasta nu este o nouă poruncă, ci una dintre cele pe care le avem de la început. **6**Dragostea se demonstrează atunci când trăim conformându-ne poruncilor Sale. Și, de fapt, cerința practicării dragostei reprezintă porunca pe care ați auzit-o de la început și care trebuie respectată. **7**Acum și-au făcut apariția mulți oameni înșelători. Ei nu acceptă faptul că Isus Cristos a venit (*pe pământ*) într-un corp (*real din punct de vedere fizic*). Cel care are această concepție, este „Înșelătorul” și „Anticristul”. **8**Fiți atenți să nu pierdeți rezultatul muncii voastre, ci să primiți o recompensă completă. **9**Cine nu rămâne fundamentat pe învățătura lui Cristos ci trece dincolo de limitele ei, nu Îl are pe Dumnezeu. Dar cine rămâne în limitele acestei învățături, Îl are pe Tatăl și pe Fiul. **10**Dacă vine la voi cineva care nu acceptă această învățătură, să nu îl primiți în casa voastră și să nu îi spuneți „Bine ai venit!”. **11**Pentru că cine îl salută astfel, devine complice cu el la faptele lui rele. **12**Deși am mai multe lucruri pe care doresc să vi le comunic, nu vreau să vi le prezint acum în scris; ci sper să vă vizitez și să avem atunci totala bucurie de a le discuta direct cu voi. **13**Copiii surorii tale alese, te salută.

A treia epistolă a apostolului Ioan

1 Bătrânul, pentru dragul meu prieten Gaius pe care îl iubesc în adevăr. **2**Să știi, prietene, că mă rog ca toate lucrurile să îți fie bune și să fii la fel de sănătos fizic cum ești din punct de vedere spiritual. **3**M-am bucurat foarte mult când au venit niște frați care mi-au vorbit despre tine. Ei au relatat despre seriozitatea cu care tratezi adevărul și mi-au spus că îți trăiești viața conform lui. **4**Eu nu am mai mare bucurie decât să aud că discipolii mei își trăiesc viața în acord cu adevărul. **5**Dragul meu, (*am aflat că*) tu lucrezi cu mare responsabilitate în tot ce faci, atât pentru frați, cât și pentru străini. **6**Ei au relatat comunității credincioșilor despre dragostea ta. Acum te rog să îi ajuți să își continue călătoria într-un mod plăcut lui Dumnezeu. **7**Ei au plecat din dragoste pentru numele lui Cristos, dar nu au primit nimic (*ca ajutor*) de la cei necredincioși. **8**Deci este datoria noastră să fim ospitalieri față de acești oameni, ca să lucrăm împreună pentru adevăr. **9**Am trimis un mesaj scris comunității (*voastre*); dar Diotref care vrea să fie lider între ei, ne ignoră. **10**Atunci când vă voi vizita, îi voi aminti de faptele lui rele; pentru că ne defăimează. Și nu se limitează la acest lucru, ci nu îi primește pe frați, îi împiedică pe alții să îi primească și îi dă afară din comunitatea creștinilor... **11**Dragul meu, nu urma exemplul rău, ci pe cel bun. Cel care face binele, este din Dumnezeu; dar cel care face răul, nu L-a văzut pe Dumnezeu. **12**Toți îl laudă pe Demetrius – chiar și Adevărul! Noi spunem același lucru despre el. Și știi că afirmațiile noastre sunt adevărate. **13**Doresc să îți spun mult mai multe lucruri; dar prefer să nu ți le prezint în scris. **14**Ci sper să ne vedem curând și să vorbim față în față. Pacea să fie cu tine! Te salută toți prietenii. Transmite salutările mele, pronunțând numele fiecărui prieten care este acolo.

Epistola lui Iuda

1 Iuda care este sclavul lui Isus Cristos și frate cu Iacov – pentru cei (*care au fost*) chemați, iubiți și păstrați de Dumnezeu Tatăl pentru Isus Cristos. **2**Vă doresc să beneficiați din abundență de milă, de pace și de dragoste. **3**Dragii mei, în timp ce intenționez să vă scriu despre salvarea de care beneficiem împreună, m-am simțit motivat să îmi schimb subiectul. Și astfel am decis să vă încurajez să luptați pentru (*a păstra*) credința care le-a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. **4**Am fost determinat să fac acest lucru pentru că, în mod subtil, au venit între voi și oameni a căror condamnare a fost anunțată de mult timp (*în Scripturi*). În lipsa lor de reverență față de Dumnezeu, au înlocuit harul Lui cu libertinajul; și nu Îl recunosc pe Isus Cristos ca fiind Stăpân și singurul nostru Dumnezeu. **5**Doresc să vă amintesc un lucru pe care deja îl știți: după ce Iahve Și-a salvat poporul din Egipt, i-a distrus pe cei care nu au crezut. **6**De fapt, Iahve nu a acceptat nici atitudinea îngerilor prin care ei și-au contestat statutul (*stabilit de El*); și astfel, aceștia și-au pierdut locul (*pentru care fuseseră creați*). De-atunci El i-a aruncat în întuneric, unde îi ține legați cu lanțuri eterne pentru acea mare „Zi” când va fi Judecata (*finală*). **7**Vă mai amintesc de Sodoma și de Gomora care, împreună cu orașele din jurul lor, au practicat adulterul și relațiile sexuale anormale... Pentru noi, ele sunt un (*alt*) exemplu de pedeapsă venită printr-un foc etern! **8**Acum, acești visători acționează la fel (*de anormal*) împotriva corpurilor lor. Ei sfidează autoritatea și insultă ființele glorioase din cer. **9**Când arhanghelul Mihail se lupta cu Diavolul pentru corpul lui Moise, nu a avut curajul să îl insulte folosind cuvinte de condamnare; ci a zis doar „Iahve să îți facă reproșul pe care îl meriți!” **10**Dar acești oameni formulează insulte pentru lucruri pe care (*nici*) nu le înțeleg; și se autodistrug prin acțiuni realizate doar instinctiv. Ei demonstrează astfel un comportament ca al animalelor care nu au rațiune. **11**Vai de ei! Au urmat exemplul lui Cain; și fiind motivați de câștig (*material*), au fost afectați de aceeași rătăcire în care a ajuns Balaam. Apoi au fost distruși după ce s-au revoltat ca și Core! **12**Aceștia sunt ca niște pete care murdăresc mesele voastre de dragoste atunci când mănâncă fără rușine împreună cu voi. Sunt ca niște nori fără apă, conduși de vânturi în toate direcțiile; și ca niște pomi care nici toamna târziu nu produc fructe. Ei sunt deznădăcinați și de două ori morți... **13**Se mai aseamănă și cu valurile sălbatice ale mării, făcând ca faptele lor rușinoase „să spumege” la fel ca ele... Aceștia mai sunt și ca niște stele care rătăcesc (*prin Cosmos*) și cărora le este pregătit pentru eternitate cel mai profund întuneric. **14**Chiar și Enoh, care a fost al șaptelea (*în linia genealogică*) de la Adam, a profețit despre aceste lucruri, atunci când a zis: „Priviți! Iahve vine împreună cu zeci de mii dintre sfinții Săi, **15**ca să facă o judecată. El va demonstra astfel vinovăția tuturor oamenilor păcătoși care, prin faptele lor nedrepte, au arătat lipsă de reverență și au vorbit dur împotriva Sa!” **16**Cei despre care vă vorbesc (*în această epistolă*), sunt bârfitori și calomniatori. Își urmăresc satisfacerea dorințelor egoiste, vorbesc

cu aroganță; și din interes personal, știu să îi flateze pe oamenii din jurul lor. **17**Dar voi, dragii mei, să vă amintiți de cuvintele pe care le-ați auzit inițial de la apostolii Stăpânului nostru Isus Cristos. **18**Ei v-au avertizat, spunând că la sfârșitul vremurilor își vor face apariția oameni calomniatori care vor trăi conduși de dorințele lor păcătoase. **19**Ei sunt aceia care produc dezbinări; și pentru că nu au (*în ei*) Spiritul lui Dumnezeu, trăiesc o viață subordonată naturii lor păcătoase. **20**Dar voi, dragii mei (*frați*), consolidați-vă spiritual în credința voastră sfântă. Rugați-vă în acord cu dorința Spiritului Sfânt. **21**Să rămâneți în dragostea lui Dumnezeu și (*astfel*) să așteptați mila Stăpânului nostru Isus Cristos care ne aduce viața eternă. **22**Fiți amabili cu cei care încă nu și-au format convingeri personale stabile. **23**Salvați-i pe cei care sunt în pericol de a ajunge în foc! Pe alții tratați-i cu compasiune și cu reverență, chiar dacă veți urî hainele pătate de faptele lor păcătoase. **24**Vă salut în numele Celui care poate să vă protejeze de căderi și să vă ajute să fiți nevinovați și bucuroși înaintea Sa, într-o mare glorie. **25**El este singurul Dumnezeu și Salvator prin Isus Cristos, Stăpânul nostru. Lui să Îi recunoaștem și să Îi proclamăm gloria, maiestatea, forța și autoritatea – prin Isus Cristos, Stăpânul nostru – înainte de crearea Universului, acum și pentru totdeauna!

Revelația primită de Ioan

1 Această carte conține revelația care a fost dată de Dumnezeu lui Isus Cristos; iar El Și-a trimis îngerul la sclavul Său numit Ioan, ca să fie beneficiarul ei. Aceasta i-a fost oferită (*lui Ioan*) pentru ca (*Dumnezeu*) să prezinte astfel sclavilor Săi ce se va întâmpla în scurt timp. **2** Ioan a relatat exact ce a văzut; și a vorbit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Cristos. **3** Cel care citește profeția și aceia care după ce îi aud mesajul, trăiesc în conformitate cu el, sunt niște oameni fericiți; pentru că (*prin tot ce se va întâmpla,*) această profeție va fi confirmată în scurt timp. **4** Acesta este un mesaj transmis prin intermediul lui Ioan pentru cele șapte comunități ale creștinilor care sunt în Asia. Mai întâi vă urez să beneficiați de har și de pace de la Cel care este, care existase dinainte și care vine. Vă doresc aceleași lucruri de la cele șapte Spirite care stau în fața tronului Său **5** și de la Isus Cristos, Cel care fiind „primul-născut” dintre cei care au murit, este atât martor demn de toată încrederea, cât și Stăpân peste regii pământului. El ne iubește și a spălat păcatele noastre cu sângele Său, **6** făcându-ne astfel să formăm un regat și să avem funcția de preoți în slujba lui Dumnezeu care este Tatăl Său. Lui să I se recunoască gloria și autoritatea pentru eternitate! Amin! **7** Este o certitudine că El va veni pe nori și va fi văzut de toți. Atunci Îl vor privi chiar și cei care L-au străpuns (*cu lancea*); și toate națiunile pământului vor plânge din cauza Lui (*regretând ce I-au făcut*). Da, exact așa se va întâmpla! **8** Cel care este, care era și care vine, Cel Omnipotent – Stăpânul, Dumnezeu – spune: „Eu sunt Alfa și Omega!” **9** Cel care vă vorbește acum este Ioan, fratele vostru și partener cu voi la necazuri, la Regat și la răbdarea în Isus. Din cauza (*predicării*) Cuvântului lui Dumnezeu și pentru că am mărturisit despre Isus, eram (*exilat*) pe insula Patmos. **10** În ziua Stăpânului eram în Spirit; și am auzit la spatele meu o voce care vorbea cu intensitatea sonoră a unei goarne. **11** Această voce mi-a spus: „Scrie într-o carte tot ce vei vedea; și să o trimiți apoi celor șapte comunități ale creștinilor – în Efes, în Smirna, în Pergam, în Tiatira, în Sardis, în Filadelfia și în Laodiceea.” **12** M-am întors ca să văd cine mi s-a adresat cu acea voce; și astfel am văzut șapte lampadare de aur, **13** în mijlocul cărora era Cineva care semăna cu Fiul Omului. El era îmbrăcat cu o robă care Îi ajungea până la picioare; și avea pieptul înconjurat cu o centură de aur. **14** Capul și părul Său erau albe ca lâna, respectiv ca zăpada; iar ochii Lui erau ca flacăra focului. **15** Avea picioarele ca bronzul topit într-un cuptor; și când vorbea, vocea Lui semăna cu un mare zgomot produs de multe ape. **16** Ținea șapte stele în mâna dreaptă; iar din gură Îi ieșea o sabie care era ascuțită și care avea două tășuri. Fața Lui era ca soarele atunci când luminează cu maximă strălucire. **17** Când L-am văzut, am căzut pe pământ, ca mort, lângă picioarele Lui. Dar El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și mi-a zis: „Nu te speria! Eu sunt Primul și Ultimul. **18** Mai sunt numit și Acela care trăiește. Am fost mort, dar acum sunt viu pentru totdeauna! Eu «dețin cheile» morții și ale locuinței morților. **19** Deci scrie ce ai văzut, ce se întâmplă acum și

ce (*vei vedea că*) se va întâmpla. ²⁰Îți voi spune secretul despre cele șapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și despre cele șapte lampadare de aur. Cele șapte stele sunt (*imaginea-simbol pentru*) cei șapte îngeri – câte unul pentru fiecare dintre cele șapte comunități ale creștinilor reprezentate de cele șapte lampadare. ² Pentru îngerul comunității creștinilor din Efes, scrie următorul mesaj: Acela care ține cele șapte stele în mâna Lui dreaptă și care umblă printre cele șapte lampadare de aur, spune: ²«Îți cunosc faptele. Știu cât de mare este efortul pe care îl faci și am remarcat răbdarea ta. Am observat că nu îi poți tolera pe cei care fac ce este rău. I-ai testat pe cei care pretindeau că sunt apostoli; și ai descoperit astfel că sunt falși. ³Știu că suporti adversitățile cu răbdare și că nu ai renunțat să lupți astfel pentru numele Meu. ⁴Dar am (*și*) un reproș pentru tine: ai abandonat dragostea pe care ai avut-o prima dată. ⁵Deci amintește-ți de unde ai căzut, pocăiește-te și fă din nou acele fapte pe care le făceai la început. Dar dacă nu te pocăiești, voi veni la tine și (*îți*) voi lua lampadarul din locul lui. ⁶Totuși, ai un bun obicei: urăști acele fapte ale nicolaiților, pe care și Eu le urăsc! ⁷Cine dorește, să asculte mesajul Spiritului adresat comunităților de credincioși. El spune: Celui care va învinge, îi voi oferi (*dreptul*) să mănânce din pomul vieții care se află în paradisul lui Dumnezeu.» ⁸Scrie îngerului comunității de creștini din Smirna (*următorul mesaj*): Cel care a fost mort dar a înviat și care este atât Primul cât și Ultimul, zice: ⁹«Îți cunosc atât necazul, cât și sărăcia, deși(, *de fapt,*) ești bogat. Știu cum te defăimează cei care deși pretind că sunt iudei, în realitate ei formează o sinagogă a lui Satan. ¹⁰Să nu te temi de niciuna dintre adversitățile pe care le vei suporta. Diavolul va face ca unii dintre voi să ajungă în închisoare; și astfel veți fi testați printr-un necaz care va dura zece zile. Fii credincios până la moarte; și îți voi oferi ca premiu viața, care va fi coroana ta! ¹¹Cine dorește să asculte, să ia în considerare acest mesaj pe care îl transmite Spiritul pentru comunitățile creștinilor: A doua moarte nu va putea să facă niciun rău celui (*care va fi*) victorios.» ¹²Pentru îngerul comunității creștinilor din Pergam, scrie următorul mesaj: Cel care deține acea sabie ascuțită și care are două tăișuri, spune astfel: ¹³«Știu că locuiești chiar acolo unde este tronul lui Satan. Cunosc faptul că nu te-ai dezis de numele Meu și nici de credința în Mine chiar și atunci când martirul Meu credincios numit Antipa a fost omorât în zona voastră, acolo unde este reședința lui Satan. ¹⁴Dar am să îți reproșez ceva. Tu ai acolo câțiva oameni care trăiesc conform învățaturii lui Balaam. El a fost acela care l-a învățat pe Balac să determine pe oamenii poporului Israel să păcătuiască mâncând din ce fusese închinat idolilor; și i-a provocat să se implice în imoralitate. ¹⁵Mai există între voi și unii care pun în practică învățătura nicolaiților. ¹⁶Pocăiește-te! Altfel, voi veni în scurt timp la tine și voi lupta împotriva ta cu sabia gurii Mele.» ¹⁷Cine dorește, să fie atent la acest mesaj pe care îl transmite Spiritul pentru comunitățile creștinilor: «Celui care va fi victorios, îi voi oferi (*să mănânce*) din mana ascunsă. Îi voi mai da și o piatră pe care este scris un nume. Și nimeni nu îl va cunoaște, cu excepția celui care îl primește.» ¹⁸Scrie următorul mesaj pentru îngerul comunității de

creștini din Tiatira: «Fiul lui Dumnezeu, ai Cărui ochi sunt ca flacăra focului și care are picioarele ca bronzul strălucitor, îți spune: ¹⁹Îți cunosc faptele, dragostea, seriozitatea în slujire, răbdarea; și știu că acum faci mai multe fapte bune decât la început. ²⁰Dar nu sunt de acord cu un lucru pe care îl faci. Mă refer la faptul că permiți acelei femei care se numește Izabela și care pretinde că este profetesă, să își promoveze învățătura. Ea îi înșală astfel pe sclavii Mei, determinându-i să trăiască în imoralitate și să consume alimente care au fost dedicate ca ofrande pentru idoli. ²¹I-am oferit timp să se pocăiască; dar ea refuză să recunoască, să regrete și să abandoneze imoralitățile în care trăiește. ²²În consecință, o voi face să stea bolnavă în pat. Și dacă nu se pocăiesc nici cei care au comis adulter cu ea, le voi trimite un mare necaz. ²³Pe copiii acestei femei îi voi omorî; și toate comunitățile creștinilor vor ști astfel că Eu sunt Cel care cunosc motivațiile și intențiile oamenilor și că recompensez pe fiecare dintre voi conform faptelor pe care le face. ²⁴Mă adresez acum celorlalți din Tiatira, care nu trăiesc conform acestei învățături și nu sunt implicați în așa-zisele secrete profunde ale lui Satan. Să știți că nu vă mai îngreunez sarcina cu nimic; ²⁵dar până voi veni, să păstrați (*nemodificată*) învățătura pe care o aveți. ²⁶Celui care va fi victorios și care va lucra în mod consecvent până la sfârșit pentru cauza Mea, îi voi da autoritate în fața națiunilor. ²⁷Le va conduce cu un sceptru de fier și le va sfărâma exact ca pe niște vase de pământ. ²⁸Va avea aceeași autoritate pe care am primit-o și Eu de la Tatăl Meu; și îi voi oferi luceafărul de dimineață. ²⁹Pentru cine vrea să asculte, acesta este mesajul Spiritului pentru comunitățile creștinilor.» **3**

Scrie și îngerului comunității creștinilor din Sardis astfel: «Cel care are cele șapte spirite ale lui Dumnezeu și cele șapte stele, îți spune: Îți cunosc faptele și știu zvonul despre tine: se spune că ești viu; dar, în realitate, ești mort. ²Fii vigilent și consolidează ce a mai rămas, înainte să moară; pentru că am constatat înaintea Dumnezeului Meu că îți lipsesc unele fapte. ³În consecință, amintește-ți ce ai auzit și ce ai primit, conformează-te acelei învățături, și pocăiește-te. Dar dacă nu îți revii, să știi că voi veni la tine prin surprindere, exact ca un hoț. ⁴Totuși, am remarcat că mai ai în Sardis câțiva oameni care nu și-au murdărit hainele. Ei vor trăi lângă Mine îmbrăcați în haine albe, pentru că merită acest lucru. ⁵Cel care va fi victorios, va fi îmbrăcat în haine albe. Aceluia nu îi voi șterge numele din Cartea Vieții; ci îl voi recunoaște (*ca fiind al Meu*) și voi vorbi despre el înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui. ⁶Acesta este un mesaj pentru cei care vor să asculte ce spune Spiritul pentru comunitățile creștinilor.» ⁷Scrie și pentru îngerul comunității de creștini din Filadelfia astfel: «Îți vorbește Cel care se numește Sfânt și Adevărat. El este deținătorul cheii lui David. Când deschide El, nimeni nu poate închide; iar atunci când El închide, nimeni nu va putea deschide. ⁸Îți cunosc faptele. Am pus înaintea ta o ușă deschisă; și nimeni nu este capabil să o închidă. Știu că deși ai puțină forță, ai ascultat de Cuvântul Meu și nu te-ai dezis de numele Meu. ⁹Pe aceia care pretind că sunt iudei dar mint și aparțin adunării lui Satan, îi voi face să vină și să se aplece la picioarele tale,

recunoscând astfel că te-am iubit. ¹⁰Pentru că te-ai conformat Cuvântului Meu și ai practicat răbdarea, te voi păzi și eu de acel timp în care toată lumea va fi într-un greu examen care va testa pe locuitorii pământului. ¹¹Să știi că eu vin în scurt timp! Deci menține-te cum ești acum, pentru ca nimeni să nu îți ia coroana! ¹²Pe cel care va obține victoria, îl voi face (*să fie*) un stâlp în edificiul Templului Dumnezeului Meu; și nu va mai pleca din el. Îi voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele orașului Dumnezeului Meu. Acesta este noul Ierusalim care coboară din cer de la Dumnezeu Meu. Voi mai scrie pe acel om și noul Meu nume. ¹³Fiți atenți la acest mesaj adresat de Spirit, comunităților formate din creștini!» ¹⁴Scrie și îngerului comunității creștinilor din Laodiceea, astfel: «Îți vorbește Cel care (*mai*) este (*numit și*) Amin. El este Martorul consecvent și corect, care guvernează toată creația lui Dumnezeu. ¹⁵Îți cunosc faptele și știu că nu ești nici rece și nici fierbinte. ¹⁶Iar pentru că ești doar puțin cald – adică nici rece și nici fierbinte – te voi vărsa din gura Mea. ¹⁷Tu spui că ești bogat, că ai adunat avere și nu ai nevoie de nimic. În timp ce faci aceste afirmații, nu observi că (*în realitate*) ești într-o stare deplorabilă, demn de compătimire, sărac, orb și gol. ¹⁸În consecință, te sfătuiesc să cumperi de la Mine (*tot*) ce ai nevoie: aur purificat în foc, ca să fii bogat; haine albe, cu care să te îmbraci ca să nu îți fie rușine umblând gol; și alifie pentru ochi, să poți vedea (*bine*) cu ei. ¹⁹Eu fac reproșuri și aplic pedeapsă celor pe care îi iubesc! Deci fi activ și pocăiește-te! ²⁰Să știi că Eu stau și bat la ușă. Dacă Mă aude cineva (*bătând*) și apoi Îmi deschide, voi intra și vom servi masa împreună. ²¹Celui care va obține victoria, îi voi oferi un loc împreună cu Mine pe tronul Meu, exact cum am stat și Eu împreună cu Tatăl Meu pe tronul Lui, după ce am fost victorios. ²²Cine vrea să asculte mesajul Spiritului pentru comunitățile creștinilor, să ia în considerare ce am spus!»” ⁴ După aceste lucruri, am privit și am văzut o ușă deschisă în cer. Apoi am auzit din nou acea voce care îmi vorbise prima dată cu intensitatea unei goarne. Ea mi-a zis: „Urcă-te aici; și îți voi arăta ce trebuie să se întâmple în viitor!” ²Imediat am fost condus de Spirit; și am văzut înaintea mea un tron ceresc pe care stătea Cineva. ³Acela care stătea pe tron, îmi părea că este ca piatra de jasp și ca cea de sardiu. În jurul tronului era un curcubeu ca smaraldul. ⁴Tronul era înconjurat de alte douăzeci și patru de tronuri. Pe fiecare dintre ele stătea câte un bătrân. Acești douăzeci și patru de bătrâni erau îmbrăcați în haine albe; și fiecare avea câte o coroană de aur pe cap. ⁵Din tron ieșeau fulgere, voci și tunete. În fața tronului ardeau șapte torțe care simbolizează cele șapte spirite ale lui Dumnezeu. ⁶Înaintea tronului mai era și ceva asemănător cu o mare de sticlă care era foarte „limpede”, cum este cristalul. În mijlocul acestui decor, în jurul tronului, erau patru ființe vii, pline de ochi atât pe partea din față, cât și pe cea din spate. ⁷Prima ființă semăna cu un leu; a doua era ca un bou. A treia ființă avea fața unui om, iar a patra era ca un vultur în timpul zborului. ⁸Fiecare dintre ființe avea câte șapte aripi; și atât pe exterior cât și la interior, era acoperită cu ochi. Zi și noapte, aceste ființe spun fără întrerupere: „Iahve, Dumnezeul Omnipotent care era, care este și

care vine, este (*un Dumnezeu*) sfânt, sfânt, sfânt!” ⁹Atunci când aceste ființe vii Îl glorificau, Îl onorau și Îi mulțumeau astfel Celui care stătea pe tron și care este viu pentru eternitate, ¹⁰cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau la pământ înaintea Lui. Ei I se închinau Celui care este etern viu; și își depuneau coroanele înaintea tronului (*Său*), spunând: ¹¹„Iahve, Dumnezeul nostru, Tu meriți să primești din partea noastră recunoașterea gloriei, a onoarei și a autorității care Ți aparțin; pentru că Tu ești Cel care a creat toate lucrurile. Ele au venit în existență pentru că a fost dorința Ta să le creezi!” ⁵ Am văzut apoi că în mâna dreaptă a Celui care stătea pe tron, era un sul de carte. Acesta fusese scris atât pe interior, cât și pe exterior; și avea șapte sigilii. ²Am mai văzut un mare înger, care a strigat cu vocea lui: „Cine este capabil să rupă sigiliile și să desfacă sulul?” ³Dar nimeni din cer, de pe pământ și de sub pământ nu a putut să desfacă sulul și să se uite în interiorul lui. ⁴Atunci am plâns mult timp, pentru că nimeni nu fusese capabil să desfacă acel sul și să se uite în el. ⁵Dar unul dintre acei bătrâni mi-a zis: „Nu plânge! Cel care a obținut victoria, este Leul care provine dintre descendenții lui Iuda; și are ca strămoș pe David! El poate să rupă cele șapte sigilii și să desfacă sulul!” ⁶Când am privit, am văzut un Miel care părea să fi fost înjunghiat. El stătea în mijlocul tronului, înconjurat de cele patru ființe vii și de (*acei douăzeci și patru de*) bătrâni. Avea șapte coarne și șapte ochi – acestea însemnând (*simbolic*) cele șapte spirite ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul. ⁷El a venit și a luat sulul din mâna dreaptă a Celui care stătea pe tron. ⁸Când a luat Mielul acel sul, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut la pământ înaintea Lui. Fiecare avea câte o harpă și cupe de aur pline cu tămâie care reprezintă rugăciunile sfinților. ⁹Toți aceștia cântau un nou cântec, zicând: „Tu meriți să iei sulul și să îi rupi sigiliile; pentru că ai fost înjunghiat. Și cu sângele Tău, ai răscumpărat oameni pentru Dumnezeu. Ei sunt din fiecare familie de popoare și de limbi ale pământului, provenind din orice națiune. ¹⁰Ai făcut din ei un regat, le-ai dat calitatea de preoți pentru Dumnezeu; și vor governa pe pământ!” ¹¹Am privit apoi în direcția din care auzeam venind sunetul unor voci; și am văzut mulți îngeri care înconjurau atât tronul, cât și pe cele patru ființe și pe bătrâni. Numărul acestor îngeri era de zece mii înmulțit cu zece mii și (*alte*) mii de mii... ¹²Ei spuneau cu mare intensitate în vocea lor: „Mielul care a fost înjunghiat, merită să primească autoritate, bogăție, înțelepciune, forță, onoare, glorie și să fie lăudat!” ¹³Apoi am auzit toate ființele care există în cer, pe pământ, sub pământ și în mare – zicând: „Lauda, onoarea, gloria și autoritatea să Îi fie recunoscute pentru eternitate Celui care stă pe tron și Mielului!” ¹⁴Atunci cele patru creaturi vii au zis: „Amin!”; și acei (*douăzeci și patru de*) bătrâni au căzut la pământ și s-au închinat [Celui care este viu pentru eternitate]. ⁶ Am văzut cum Mielul a rupt primul dintre cele șapte sigilii. Atunci am auzit pe una dintre cele patru ființe vii, spunându-mi cu mare intensitate (*sonoră*) în voce, ca un tunet: „Vino!” ²Atunci am văzut un cal alb; iar cel care stătea pe el, avea un arc. I-a fost dată și o coroană (*pe cap*). El a venit ca un invadator care obține (*cu certitudine*)

victoria. **3**Când a rupt Mielul al doilea sigiliu, am auzit a doua ființă vie spunând: „Vino!” **4**Atunci a apărut un cal roșu. Celui care stătea pe el, i s-a dat o mare sabie și i s-a permis să ia pacea de pe pământ. În aceste condiții, oamenii se vor înjunghia unii pe alții. **5**Când Mielul a rupt al treilea sigiliu, am auzit a treia ființă vie zicându-mi: „Vino!” Și am văzut un cal negru călărit de cineva care avea în mână o balanță. **6**Atunci am auzit între cele patru ființe vii ceva asemănător cu o voce, care spunea: „O măsură de grâu pentru un dinar; și trei măsuri de orz pentru un dinar! Dar să nu stricați uleiul și vinul!” **7**Când a rupt Mielul al patrulea sigiliu, am auzit vocea unei alte ființe vii, a patra, spunând: „Vino!” **8**Atunci am văzut un cal gălbui. Cel care îl călărea se numea „Moartea” și era urmat de „Locuința morților”. Li s-a dat aprobare să omoare a patra parte din locuitorii pământului; și au putut să facă acest lucru prin războaie, prin foamete, prin epidemii și prin invazia animalelor sălbatice. **9**Când Mielul a rupt al cincilea sigiliu, am văzut că sub altar erau sufletele celor care fuseseră înjunghiați din cauza Cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mesajului pe care acei oameni l-au transmis semenilor lor. **10**Aceste suflete strigau cu mare intensitate în vocea lor: „Stăpâne sfânt și adevărat, cât timp va mai trece până când vei judeca și vei pedepsi pe locuitorii pământului pentru moartea noastră?” **11**Fiecăruia i s-a dat câte o robă albă; și li s-a spus să mai aștepte puțin în timp ce se odihnesc, până când se va completa numărul sclavilor (*Lui Dumnezeu*) care vor muri la fel ca ei. **12**Am văzut și când Mielul a rupt al șaselea sigiliu. Atunci s-a produs un mare cutremur. Soarele a devenit negru ca pânda unui sac făcută din păr; și luna a devenit (*roșie*) ca sângele. **13**Stelele cerului au căzut pe pământ exact cum cad smochinele verzi atunci când smochinul este scuturat de un mare vânt. **14**Cerul s-a strâns și a devenit exact ca un sul înfășurat; iar munții împreună cu toate insulele s-au deplasat din locul lor. **15**Regii de pe pământ, conducătorii militari, bogații, cei cu mare influență în lume, toți sclavii și toți oamenii liberi s-au ascuns în peșteri și între stâncile munților. **16**Ei vorbeau acelor stânci, zicând: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de prezența Celui care stă pe tron și de mânia Mielului!” **17**Pentru că a venit acea mare zi a mâniei lor; și cine (*Le*) poate rezista?” **7** Apoi am văzut patru îngeri. Fiecare dintre ei stătea în unul dintre cele patru locuri de unde încep să bată vânturile; și nu le permiteau să sufle nici pe pământ, nici pe mare și nici peste vreun copac. **2**Am văzut un alt înger care venea de la răsăritul soarelui și care avea sigiliul Dumnezeului celui viu. El a strigat celor patru îngeri care primiseră forța să distrugă pământul și marea, zicându-le: **3**„Până când nu îi vom marca pe sclavii Dumnezeului nostru punându-le sigiliul pe frunte, să nu faceți rău nici pământului și nici mării!” **4**Apoi am auzit numărul celor marcați cu acel sigiliu: o sută patruzeci și patru de mii. Ei aparțineau tuturor triburilor (*poporu*)lui Israel. **5**Au fost marcați cu sigiliul: din tribul lui Iuda, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Ruben, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Gad, douăsprezece mii de persoane; **6**din tribul lui Așer, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Neftali, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui

Manase, douăsprezece mii de persoane; ⁷din tribul lui Simeon, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Levi, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Isahar, douăsprezece mii de persoane; ⁸din tribul lui Zabulon, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Iosif, douăsprezece mii de persoane; și din tribul lui Benjamin, douăsprezece mii de persoane. ⁹Apoi am văzut o mare mulțime de oameni pe care nu o putea număra nimeni. Acei oameni proveneau din toate națiunile, din toate clanurile, din toate popoarele și din toate limbile (*folosite în comunicare*). Stăteau în fața tronului și înaintea Mielului. Erau îmbrăcați în robe albe și aveau ramuri de palmier în mâini. ¹⁰Ei ziceau cu o mare intensitate în vocea lor: „Salvarea este opera Dumnezeului nostru, care stă pe tron, și a Mielului!” ¹¹Apoi, toți îngerii care stăteau în jurul tronului, împreună cu bătrânii și cu cele patru ființe vii, au căzut înaintea tronului și I s-au închinat lui Dumnezeu. ¹²Ei ziceau: „Amin! Dumnezeului nostru să Îi fie acordate (*și recunoscute*): gloria, înțelepciunea, gratitudinea, onoarea, autoritatea și forța – pentru eternitate!” ¹³Unul dintre bătrâni m-a întrebat: „Cine sunt acești oameni îmbrăcați în haine albe; și de unde vin ei?” ¹⁴Eu i-am răspuns: „Domnule, tu (*trebuie să*) știi!” Atunci el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din acel mare necaz. Ei «și-au spălat hainele» în sângele Mielului; și astfel ele au devenit albe! ¹⁵Acest fapt le dă posibilitatea să stea înaintea tronului lui Dumnezeu și să I se închine Lui «zi și noapte» în Templul Său. Și Cel care stă pe tron, Își va întinde cortul peste ei. ¹⁶Nu vor mai suferi nici de foame, nici de sete și nici din cauza (*căldurii prea mari a*) soarelui; ¹⁷pentru că Mielul din mijlocul tronului va fi Păstorul lor care îi va conduce la izvoarele apei vieții. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor!” **8** Atunci când Mielul a rupt al șaptelea sigiliu, în cer s-a făcut liniște aproximativ o jumătate de oră. ²Am observat că fiecare dintre cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu, i s-a dat câte o goarnă. ³Apoi, un alt înger care avea o cădelniță de aur, s-a dus lângă altar. Lui i s-a oferit multă tămâie pe care să o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care este înaintea tronului. ⁴Fumul care ieșea din cădelnița ținută de mâna îngerului, a urcat împreună cu rugăciunile sfinților până înaintea lui Dumnezeu. ⁵Îngerul a luat apoi foc de pe altar și a umplut cădelnița cu el. Apoi l-a aruncat pe pământ. Atunci au fost tunete, s-au auzit voci, s-au văzut fulgere și a fost (*un*) cutremur. ⁶Fiecare dintre cei șapte îngeri era pregătit să sune cu goarna. ⁷După ce a sunat (*cu goarna*) primul înger, pe pământ au fost aruncate gheață și foc amestecat cu sânge. Au ars astfel: a treia parte a pământului, a treia parte a copacilor și toată iarba verde. ⁸A sunat (*cu goarna*) al doilea înger. Atunci a fost aruncat în apa mării un corp asemănător cu un munte mare care ardea; și a treia parte din mare s-a transformat în sânge. ⁹A murit a treia parte din numărul ființelor vii ale mării și a fost distrusă complet a treia parte din numărul ambarcațiunilor ei. ¹⁰Când a sunat (*cu goarna*) al treilea înger, a căzut din cer o mare stea care ardea ca o torță. Ea a ajuns în a treia parte a râurilor și a izvoarelor de apă. ¹¹Acea stea se numea „Amărăciune”. Astfel, a treia parte din ape s-a făcut amară; și mulți

oameni au murit din cauză că au băut din aceste ape amare. ¹²Când a sunat al patrulea înger (*cu goarna*), o treime din soare a fost lovită. La fel s-a întâmplat și cu o treime din lună; iar a treia parte din numărul stelelor a fost în mod asemănător afectată. Astfel, o treime din ele s-a întunecat. În consecință, a treia parte atât din zi cât și din noapte, era fără lumină. ¹³Am privit și am observat că zbura un vultur pe cer la mare înălțime. El zicea cu o mare intensitate în vocea lui: „Vai de locuitorii pământului, având în vedere ce se va întâmpla după ce fiecare dintre ceilalți trei îngeri va suna cu goarna lui!” ⁹ Apoi a sunat cu goarna al cincilea înger; și am văzut o stea care a căzut din cer pe pământ. Acestei stele i-a fost oferită „cheia fântânii Adâncului”. ²Când a deschis prăpastia adâncului, a ieșit din ea un fum ca acela provenit de la arderea combustibilului pentru încingerea unui mare cuptor. Atunci, din cauza fumului din atmosferă, lumina soarelui nu a mai putut să își producă efectul ei față de pământ. ³Și din fum au apărut pe pământ niște lăcuste. Ele erau la fel de periculoase ca scorpionii. ⁴Li s-a spus să nu afecteze nici iarba, nici vreo altă plantă și nici vreun copac; ci să facă rău doar oamenilor care nu sunt marcați pe frunțile lor cu sigiliul lui Dumnezeu. ⁵Acestor lăcuste li s-a permis să îi chinuiască pe oameni cinci luni, fără să îi omoare. Durerea pe care o provocau ele era ca aceea simțită la înțepătura scorpionului. ⁶În acele zile, oamenii vor dori să moară, dar le va fi imposibil. Vor căuta moartea, dar ea va fugi de ei! ⁷Lăcustele aveau aspectul unor cai pregătiți pentru luptă; și pe capete aveau ceva asemănător cu niște coroane de aur. Fața lor semăna cu a omului. ⁸Aveau părul (*la fel de lung*) ca cel al femeii și dinții ca de leu. ⁹Piepturile lor erau acoperite cu ceva care semăna cu niște apărători din fier; iar zgomotul pe care îl făceau cu aripile lor (*atunci când se deplasau*), era asemănător cu acela al multor care trase de cai într-o bătălie. ¹⁰Aveau cozi (*cu țepi*) ca scorpionii; și în acele cozi aveau forța de a face rău oamenilor în cele cinci luni. ¹¹Regele lor era îngerul Adâncului. În limba ebraică, acesta se numește Abaddon, iar în greacă, Apolion – adică „Distrugetorul”. ¹²Astfel s-a terminat prezentarea primului dezastru. Urmează să apară încă două. ¹³Când a sunat al șaselea înger (*cu goarna lui*), s-a auzit o voce care venea din cele patru colțuri ale altarului care este înaintea lui Dumnezeu. ¹⁴Acea voce îi spunea celui de-al șaselea înger care avea goarna: „Eliberează-i pe cei patru îngeri care sunt legați la Râul Mare (*care este Eufrat*)!” ¹⁵Și astfel au fost dezlegați cei patru îngeri care erau pregătiți pentru ora, ziua, luna și anul în care urma să omoare a treia parte din omenire. ¹⁶Am auzit numărul soldaților de cavalerie. Acesta era de două sute de milioane. ¹⁷În viziunea mea, am văzut cai. Iar cei care îi călăreau aveau prinse pe piept apărători roșii ca focul, albastre ca safirul și galbene ca sulful. Capetele cailor erau ca ale unor lei; iar din gurile lor ieșeau: foc, fum și sulf (*aprinși*). ¹⁸Astfel a murit o treime din numărul oamenilor din cauza focului, a fumului și a sulfului. ¹⁹Forța cailor era în gurile și în cozile lor. Aceste cozi aveau capete de șarpe; și cu ele făceau rău oamenilor. ²⁰Ceilalți oameni care nu fuseseră afectați de aceste dezastre, nu s-au pocăit; ci au continuat să se închine demonilor și idolilor făcuți din aur, din

argint, din bronz, din piatră și din lemn, deși aceștia nu pot nici să vadă, nici să audă și nici să meargă... ²¹Acei oameni nu s-au pocăit nici de crimele lor, nici de implicarea lor în vrăjitorie, nici de imoralitate (*sexuală*) și nici de furturi. ¹⁰ Am văzut un alt înger care avea o mare forță. El cobora din cer înconjurat de un nor, având un curcubeu deasupra capului. Fața lui era ca soarele, iar picioarele semănau cu niște stâlpi de foc. ²Ținea în mână un sul de carte care era deschis. El și-a pus piciorul drept pe mare, iar cu cel stâng stătea pe pământul uscat. ³Apoi a strigat cu o voce care semăna cu răgetul unui leu. Atunci când a strigat el, s-au auzit cele șapte tunete; ⁴iar eu eram pregătit să scriu (*ce au spus ele*). Dar din cer s-a auzit o voce care mi-a spus: „Sigilează cuvintele celor șapte tunete – trebuie să rămână un secret – deci să nu scrii!” ⁵Am observat că îngerul care stătea cu un picior pe mare și cu unul pe pământul uscat, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer; ⁶și a jurat pe Cel care trăiește etern – Creatorul cerului cu tot ce cuprinde el, al pământului cu tot ce există pe el și al mării cu tot ce este în ea – spunând: „Nu va mai fi nicio întârziere. ⁷Ci în zilele când al șaptelea înger va suna cu goarna lui, se va întâmpla acel lucru ținut secret de Dumnezeu, exact cum a anunțat El prin acei profeți care sunt sclavii Săi!” ⁸Am auzit din nou acea voce care îmi vorbise din cer. Ea mi-a zis: „Du-te și ia sulul deschis din mâna îngerului care stă (*cu un picior*) pe mare și (*cu celălalt*) pe pământul uscat!” ⁹M-am dus la înger și i-am cerut acel sul mic (*de carte*). El mi-a zis: „Ia-l și mănâncă-l! Îți va produce dureri în stomac, dar îl vei simți dulce ca mierea în gura ta.” ¹⁰Am luat acel mic sul din mâna îngerului și l-am mâncat. În gura mea a fost dulce ca mierea; dar când a ajuns în stomac, mi-a produs dureri. ¹¹Apoi el mi-a zis: „Trebuie să profetești din nou despre multe popoare, despre multe națiuni, despre multe limbi și despre mulți regi!” ¹¹ Apoi mi s-a dat o trestie ca unitate de măsură; și mi s-a zis: „Ridică-te, măsoară Templul lui Dumnezeu și altarul; apoi numără-i pe cei care se închină acolo (*în Templu*). ²Dar să nu măsoari curtea Templului; pentru că ea a fost lăsată (*la discreția*) celorlalte națiuni care vor călca în picioare sfântul oraș patruzeci și două de luni. ³Voi oferi autoritate celor doi martori ai Mei; și astfel ei vor profeti o mie două sute șaizeci de zile îmbrăcați în saci.” ⁴Aceștia sunt (*simbolizați de*) cei doi măslini și de cele două lampadare care stau înaintea Stăpânului pământului. ⁵Dacă cineva vrea să pună în aplicare un atentat împotriva celor doi, acestora le iese foc din gură; și dușmanii lor sunt distruși de el. Oricine va intenționa să le facă rău, va trebui să moară în acest fel. ⁶Ei sunt autorizați să închidă cerul ca să nu mai plouă în timp ce profeteșc. Aceștia mai pot să transforme apele în sânge și să lovească pământul cu orice fel de dezastre de câte ori doresc. ⁷Când vor termina prezentarea mesajului lor în calitate de martori, balaurul care iese din Adânc va lupta împotriva lor și îi va învinge omorându-i. ⁸Corpurile lor moarte vor sta în strada marelui oraș care, în mod simbolic, este numit «Sodoma și Egipt» – acolo (*este locul*) unde a fost crucificat și Stăpânul lor. ⁹Oameni din orice popor, aparținând oricărui clan, oricărei familii de limbi și oricărei națiuni, vor privi cadavrele lor trei zile și jumătate;

și nu vor permite ca ele să fie înmormântate. ¹⁰Când vor scăpa de cei doi profeți care îi chinuseră, locuitorii pământului se vor bucura, vor sărbători și își vor trimite cadouri unii altora. ¹¹Dar după cele trei zile și jumătate, Dumnezeu va face să vină în ei spiritul vieții și se vor ridica, stând pe picioarele lor. Atunci cei care îi vor vedea, se vor speria. ¹²Cei doi vor auzi o voce de mare intensitate sonoră venită din cer, care le va spune: „Urcați aici!”. Și astfel vor urca spre cer într-un nor în timp ce dușmanii lor îi vor privi. ¹³Am văzut cum exact în acel moment s-a produs un mare cutremur de pământ care a făcut să se dărâme a zecea parte din construcțiile orașului. Astfel au murit șapte mii de oameni din cauza cutremurului. Cei care nu au murit în timpul seismului, s-au speriat și L-au glorificat pe Dumnezeul cerului. ¹⁴Acesta este finalul celui de-al doilea dezastru. Urmează în scurt timp al treilea. ¹⁵Când a sunat din goarna lui al șaptelea înger, în cer s-au auzit voci de o mare intensitate sonoră, care ziceau: „Conducerea regatului lumii îi aparține acum Stăpânului nostru și lui Cristos, care va guverna pentru eternitate!” ¹⁶Cei douăzeci și patru de bătrâni care stăteau pe tronurile lor înaintea lui Dumnezeu, au căzut la picioarele Lui și I s-au închinat, ¹⁷zicând: „Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule Omnipotent, care ești și care ai existat etern. Tu Ți-ai luat (*dreptul Tău legitim de a exercita*) marea Ta autoritate și ai început să guvernezi! ¹⁸Națiunile (*lumii*) sunt pline de mânie pentru că a venit pedeapsa Ta. Acum este timpul ca cei care au murit, să fie judecați; și să fie recompensați acei profeți care sunt sclavii Tăi împreună cu sfinții și cu cei care au reverență față de numele Tău – atât cei mici, cât și cei mari. Este momentul să îi distrugi pe cei care au pervertit pământul!” ¹⁹A fost deschis acel Templu al lui Dumnezeu din cer; și s-a văzut acolo „Cufărul Legământului” Său. Au fost fulgere, voci, tunete, un cutremur și o mare grindină. ¹² În cer a fost un mare semn atunci când a apărut o femeie învăluită în soare. Ea avea luna sub picioare și purta pe cap o coroană cu douăsprezece stele. ²Era însărcinată și striga din cauza durerilor și chinului pe care îl avea înaintea nașterii. ³Apoi a fost în cer un alt semn atunci când și-a făcut apariția un mare dragon roșu cu șapte capete și zece coarne, având câte o coroană pe fiecare dintre capete. ⁴El târa cu coada a treia parte dintre stelele din cer și le arunca pe pământ. Apoi a venit înaintea femeii care urma să nască, intenționând ca atunci când i se va naște copilul, să i-l mănânce. ⁵Copilul pe care l-a născut aceasta, a fost băiat. El urma să conducă toate națiunile lumii cu un sceptru de fier. Copilul ei a fost răpit la Dumnezeu, (*chiar*) la tronul Său. ⁶Apoi femeia a fugit în deșert, unde avea un loc pregătit de Dumnezeu, pentru ca acolo să poată fi hrănită o mie două sute șazeci de zile. ⁷În cer a fost și un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu dragonul și cu îngerii lui, ⁸care au fost învinși. Astfel, pentru ei nu a mai fost loc în cer. ⁹Marele dragon – șarpele care are o proveniență străveche, adică cel numit Diavolul și Satan, acela care înșală întreaga omenire – a fost aruncat pe pământ. Și împreună cu el, au fost aruncați și „îngerii” lui. ¹⁰Am auzit o voce care striga cu mare intensitate, zicând: „Acum a venit salvarea, forța și

Regatul Dumnezeului nostru; iar Cristos, care este Trimisul Său, Își exercită autoritatea. Acuzatorul fraților noștri – cel care atât ziua cât și noaptea îi reclama înaintea Dumnezeului nostru – a fost aruncat! ¹¹Ei l-au învins datorită sângelui Mielului și prin faptul că și-au riscat viața mărturisind Cuvântul Său. ¹²Deci să se bucure cerul și cei care locuiesc în el! Dar vai de tine, pământ; și de tine, mare; pentru că Diavolul a coborât la voi plin de mânie, știind că nu mai are decât puțin timp!” ¹³Când a văzut dragonul că a fost aruncat pe pământ, a început să o urmărească pe femeia care născuse acel băiat. ¹⁴Ei i s-au dat două mari aripi de vultur, ca să zboare până în deșert, unde urma să fie hrănită trei perioade și jumătate de timp, protejată de intențiile dragonului. ¹⁵El a aruncat apă ca un râu din gura lui, încercând să facă astfel rău femeii. ¹⁶Dar pământul a ajutat-o, absorbind râul pe care îl aruncase dragonul din gură spre ea. ¹⁷Atunci dragonul s-a mâniat pe femeie și s-a dus să lupte cu oamenii rămași ca urmașii ai ei. Aceștia sunt cei care ascultă de poruncile lui Dumnezeu, fiind stabili în mărturia lor pentru Isus. ¹⁸Apoi (*dragonul*) a stat pe (*nisipul de pe*) malul mării. **13** Am văzut ieșind din mare un animal sălbatic fioros cu zece coarne și cu șapte capete. Avea câte o coroană pe fiecare dintre cele zece coarne, iar pe capete avea scrise nume blasfematoare. Animalul pe care l-am văzut, era ca un leopard, avea picioare ca de urs și o gură ca de leu. ²Dragonul i-a dat autoritatea lui, tronul lui și o mare forță. ³Unul dintre capetele lui avusese o rană aproape mortală; dar fusese vindecată. Întregul pământ a fost surprins (*de acest fapt*); și a fost astfel motivat să meargă după acel animal. ⁴Oamenii s-au închinat dragonului, pentru că el oferise forță acelui animal sălbatic. Ei i s-au închinat și animalului, spunând: „Cine mai este ca animalul sălbatic și cine se poate lupta cu el?” ⁵Acelui animal sălbatic i s-a dat o gură ca să se laude și să blasfemieze. I s-a oferit și autoritate pentru patruzeci și două de luni. ⁶Și a început să-L blasfemieze pe Dumnezeu, numele Lui, locuința Sa și pe cei care locuiesc în cer. ⁷I s-a permis să facă un război împotriva sfinților și chiar să îl câștige. I s-a oferit autoritate în fața de oricărui clan, în fața oricărui popor, în fața oricărei limbi și în fața oricărei națiuni. ⁸Și s-a întâmplat așa pentru ca să i se închine toți acei locuitori ai pământului ale căror nume nu sunt scrise în Cartea Vieții pe care o deține Mielul ce fusese înjunghiat – de la crearea lumii. ⁹Cine este interesat de aceste lucruri, să fie atent! ¹⁰Cel care ia pe alții în captivitate, va fi și el luat în captivitate; și cine omoară cu sabia, va fi omorât de sabie. Aici este (*nevoie de*) răbdarea și (*de*) credința sfinților. ¹¹Apoi am văzut apărând din pământ un alt animal sălbatic. El avea două coarne ca de miel și vorbea ca un balaur. ¹²Avea toată forța primului animal; și a făcut ca toți locuitorii pământului să se închine primului animal a cărui rană mortală fusese vindecată. ¹³Făcea mari minuni și era capabil chiar să coboare foc din cer pe pământ înaintea oamenilor. ¹⁴Înșela astfel pe locuitorii pământului prin faptul că i se permisesese să facă acele lucruri supranaturale în locul celuilalt animal. El le-a spus locuitorilor pământului să facă o imagine care să reprezinte animalul ce fusese rănit de sabie și care totuși trăia. ¹⁵I s-a dat

abilitatea să poată face să vorbească acea imagine a animalului. Și ea putea să decidă omorârea celor care nu i se închină. ¹⁶A determinat pe toți oamenii, indiferent că erau mici sau mari, bogați sau săraci, liberi sau sclavi, să (*accepte să*) fie marcați pe mâna dreaptă și pe frunte. ¹⁷Și astfel, ei nu vor avea posibilitatea să cumpere sau să vândă ceva dacă nu sunt marcați cu numele animalului sau cu numărul care conține numele lui. ¹⁸Pentru a înțelege acest lucru, este nevoie de înțelepciune. Deci oricine știe, să calculeze numărul animalului; pentru că el este numărul unui om. Acest număr este șase sute șaiszeci și șase. ¹⁴ Am privit și am văzut că în fața mea era Mielul care stătea pe Muntele Sion. Împreună cu El erau o sută patruzeci și patru de mii de oameni care aveau scrise pe frunțile lor numele Lui și al Tatălui Său. ²Am auzit o voce care venea din cer. Ea era ca zgomotul făcut de multe ape și ca sunetul făcut de un mare tunet. Ce am auzit, semăna cu muzica unei orchestre de alăute. ³Acei oameni pe care i-am văzut, stăteau în fața tronului înaintea celor patru ființe vii și a bătrânilor, cântând un nou cântec. Cu excepția celor o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumparați de pe pământ, nimeni nu putea să învețe acel cântec. ⁴Ei sunt aceia care nu s-au „murdărit” cu femei, pentru că și-au păstrat virginitatea și Îl urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumparați dintre (*ceilalți*) oameni și fac parte din categoria „primelor fructe” (*care trăiesc*) pentru Dumnezeu și pentru Miel. ⁵Aceștia nu au pronunțat nicio minciună cu gura lor și sunt nevinovați. ⁶Am văzut un alt înger care zbura pe cer la mare înălțime. Venea să proclame Vestea Bună eternă; și urma să facă acest lucru pentru fiecare națiune, pentru fiecare limbă și pentru fiecare popor. ⁷El zicea cu mare intensitate sonoră în vocea lui: „Să aveți reverență față de Dumnezeu; și recunoașteți-I gloria – pentru că a venit timpul în care El va judeca! Închinați-vă Celui care a creat cerul, pământul, marea și izvoarele de apă!” ⁸A urmat un al doilea înger, care a spus: „A căzut; da, a căzut acel mare Babilon care a făcut ca toate națiunile să bea din vinul (*mâniei divine*) cauzat de imoralitățile lui!” ⁹A urmat un al treilea înger, care a spus cu o mare intensitate sonoră în vocea lui: „Dacă cineva se închină animalului și imaginii lui acceptând să fie marcat cu semnul lui pe frunte sau pe mână, ¹⁰va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu. El îl va turna nediluat în cupa mâniei Sale; și va face ca acel om să fie chinuit cu foc și sulf înaintea îngerilor sfinți și înaintea Mielului! ¹¹Fumul focului care produce acest chin se va ridica pentru eternitate; și acolo nu va mai exista odihnă nici ziua și nici noaptea. Așa se va întâmpla cu cei care se închină imaginii animalului și cu cei care acceptă să fie marcați cu semnul lui.” ¹²Pentru a evita această posibilitate, este nevoie de răbdarea sfinților – a celor care ascultă de poruncile lui Dumnezeu și care rămân credincioși lui Isus. ¹³Am auzit o voce care venea din cer, spunând: „De acum încolo, cei care mor (*fiind*) în Stăpân, sunt niște oameni fericiți! Da, Spiritul confirmă că așa se va întâmpla; pentru că ei se vor odihni după ce au depus acel mare efort în munca lor, iar faptele pe care le-au făcut, îi urmează (*pentru a fi recompensate*)!” ¹⁴Am văzut un nor alb pe care stătea cineva care semăna cu un om. El avea pe cap o coroană

și ținea în mână o seceră ascuțită. **15**A ieșit din Templu un alt înger care a strigat cu o mare intensitate sonoră în vocea lui, zicând celui care stătea pe nor: „Folosește-ți secera! Strânge recolta; pentru că a venit timpul seceratului, iar recolta pământului este coaptă!” **16**Cel care stătea pe nor, și-a aruncat secera pe pământ; și astfel, pământul „a fost secerat”. **17**A ieșit un alt înger din acel Templu care este în cer. Și el avea o seceră ascuțită. **18**Apoi, un alt înger a venit de la altar. Acesta este îngerul care are autoritate să ordone focului. El a vorbit cu o mare intensitate sonoră în vocea lui, zicând îngerului care avea secera ascuțită: „Folosește-ți secera ascuțită și taie strugurii din via pământului, pentru că sunt copti!” **19**Acel înger și-a aruncat secera pe pământ, „a tăiat via care era pe pământ” și a aruncat-o în marele „teasc” al mâniei lui Dumnezeu. **20**„Teasc” a fost „călcat cu picioarele” în exteriorul orașului; și a ieșit din acel teasc atât de mult sânge, încât ajunsese până la zăbalele cailor pe o distanță de aproximativ o mie șase sute de stadio. **15** Am văzut apoi în cer un alt mare semn uimitor. L-am putut observa prin apariția a șapte îngeri. Fiecare dintre ei venea să aducă un dezastru. Acestea sunt ultimele șapte dezastre cu care urma să se termine mânia lui Dumnezeu. **2**Am văzut ceva care semăna cu o mare de sticlă amestecată cu foc; și am mai observat pe cei care au fost învingătorii animalului, ai imaginii lui și ai numărului care conținea numele lui. Acei oameni stăteau lângă marea de sticlă, având în mâini alăutele lui Dumnezeu. **3**Ei cântau cântecul lui Moise, sclavul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, zicând: „Doamne, Dumnezeule Omnipotent, ce faci Tu este extraordinar și grandios! Tu, Rege al națiunilor, lucrezi folosind metode cinstite și care promovează adevărul! **4**Doamne, oare cine își permite să nu se teamă de Tine și să nu glorifice numele Tău? Numai tu ești sfânt! Toate națiunile (*lumii*) vor veni și se vor închina înaintea Ta; pentru că Ți-ai revelat modul Tău (*corect*) de a face judecată!” **5**Apoi am privit și am văzut că în cer era deschis acel Templu care este „Cortul Declarației”. **6**Și din Templu au ieșit șapte îngeri. Fiecare dintre ei avea (*de adus împotriva pământului*) câte un dezastru. Ei erau îmbrăcați cu haine de in care străluceau; și aveau câte un brâu de aur în jurul pieptului. **7**Una dintre cele șapte ființe vii a dat fiecăruia dintre cei șapte îngeri câte un vas de aur plin cu mânia Dumnezeului care este viu pentru eternitate. **8**Templul s-a umplut de un fum care semnifica evidența gloriei și autorității lui Dumnezeu. Și nimeni nu putea să intre în Templu până nu se termină cele șapte dezastre aduse prin intermediul celor șapte îngeri. **16** Am auzit o voce care venea din Templu. Ea a spus celor șapte îngeri: „Duceți-vă și turnați pe pământ (*ce aveți în*) cele șapte vase ale mâniei lui Dumnezeu!” **2**S-a dus primul înger și a turnat pe pământ ce avea în vas. Atunci pe oamenii care erau marcați cu semnul animalului și care se închinaseră imaginii lui, au apărut niște bube urâte și dureroase. **3**Al doilea înger și-a turnat în mare ce avea în vas. Apa mării s-a făcut ca sângele unui cadavru; și toate vietățile din ea au murit. **4**Al treilea înger și-a turnat conținutul vasului în râuri și în izvoare, care s-au transformat în sânge. **5**Atunci l-am auzit pe îngerul apelor spunând: „Tu, Cel

care ești și care erai, ai judecat și ai pus astfel în aplicare o sentință corectă! **6**Pentru că ei au vărsat sângele sfinților și profetilor, acum le-ai dat să bea sânge – exact ce merită!” **7**Am auzit o voce care venea din zona altarului, zicând: „Da, Doamne, Dumnezeule Omnipotent, judecățile Tale sunt adevărate și corecte!” **8**A venit al patrulea înger care a turnat peste soare ce avea în vasul lui. Atunci i s-a permis soarelui să ardă pe oameni cu o căldură ca a focului. **9**Ei au fost obligați să suporte acea căldură arzătoare; și în loc să se pocăiască și să glorifice numele lui Dumnezeu care are autoritate să controleze aceste dezastre, au blasfemiât numele Său. **10**Al cincilea înger și-a turnat conținutul vasului lui peste tronul animalului; și regatul lui a fost aruncat în întuneric, iar oamenii și-au mușcat limbile de durere. **11**Nu s-au pocăit de faptele lor, ci L-au blasfemiât pe Dumnezeul cerului care le cauzase durerea și acele bube. **12**Al șaselea înger a turnat ce avea în vasul lui peste acel râu mare numit Eufrat. Atunci râul a secat pentru a facilita venirea regilor din Est. **13**Am văzut trei spirite rele ca niște broaște ieșind din gura dragonului, a animalului și a pseudo-profetului. **14**Acestea sunt spirite demonice care fac minuni și care determină regii întregii lumi să se unească (*într-o coalțiție care va lupta*) în războiul acelei mari zile a Dumnezeului Omnipotent. **15**„Să știți că Eu vin ca un hoț! Cel care este vigilent și își păzește hainele ca să nu îi fie rușine umblând gol, este un om fericit!” **16**Acele spirite rele i-au adunat pe regi în locul care în limba ebraică se numește „Armagedon”. **17**A venit apoi al șaptelea înger care a turnat în atmosferă ce avea în vasul lui. Și din Templu, s-a auzit venind din zona tronului o voce. Ea zicea cu o mare intensitate sonoră: „S-a terminat!”. **18**Atunci au fost văzute fulgere și s-au auzit voci și tunete. A fost un mare cutremur de pământ, cum nu s-a mai întâmplat de când îl locuiesc oamenii. **19**Marele oraș s-a rupt în trei părți; și (*construcțiile din*) orașele națiunilor lumii, au căzut. Dumnezeu Și-a amintit de marele Babilon și i-a dat (*să bea din*) cupa în care este vinul intensei Lui mâinii... **20**Au dispărut toate insulele; și nici munții nu au mai fost! **21**A căzut din cer peste oameni o grindină cu bucăți care aveau fiecare aproximativ greutatea unui talant. Și din cauza acestui dezastru al grindinei care fusese atât de greu de suportat, oamenii au rostit cuvinte blasfematoare împotriva lui Dumnezeu. **17** Apoi unul dintre cei șapte îngeri care avuseseră în mâini câte un vas, a venit la mine și mi-a zis: „Vino! Îți voi arăta pedeapsa pe care o va suporta marea prostituată care stă pe multe ape! **2**Regii de pe pământ au comis adulter cu ea; și locuitorii pământului s-au îmbătat cu vinul prostituției ei.” **3**Fiind în Spirit, eu am fost dus de înger în deșert. Acolo am văzut o femeie care stătea călare pe un animal sălbatic roșu. El era acoperit de nume de blasfemie împotriva lui Dumnezeu. Acel animal avea șapte capete și zece coarne. **4**Femeia era îmbrăcată în haine, dintre care unele erau parțial vopsite cu purpură, iar altele aveau culoarea roșu aprins. Purta podoabe făcute din aur, cu pietre prețioase și cu perle. Avea în mână o cupă de aur care era plină de lucrurile dezgustătoare și mizerabile ale prostituției ei. **5**Pe fruntea ei era scris un nume misterios: „Marele oraș al Babilonului, mama prostituatelor și a (*tuturor*)

faptelor urâte de pe pământ.” ⁶Am fost foarte surprins văzând că acea femeie era „îmbătată” de sângele sfinților și de cel al martirilor pentru Isus. ⁷Îngerul m-a întrebat: „De ce ești surprins? Îți voi arăta secretul femeii și al animalului sălbatic cu șapte capete și zece coarne. ⁸Animalul pe care l-ai văzut era și nu mai este. El va ieși din «Adânc» și va fi distrus. Acei locuitori ai pământului ale căror nume nu au fost scrise în Cartea Vieții de la crearea lumii, se vor mira văzând că animalul care era (*viu*), nu mai este; și că totuși va veni (*din nou*). ⁹Pentru a înțelege acest lucru, este nevoie de o minte înțeleaptă. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care stă femeia. Ele mai reprezintă și șapte regi, ¹⁰dintre care (*primii*) cinci au căzut, unul este (*acum*) în perioada lui de guvernare, iar celălalt încă nu și-a făcut apariția. Dar atunci când va veni, trebuie să rămână doar pentru puțin timp. ¹¹Animalul care era iar acum nu mai există, este al optulea rege. El face parte din categoria celor șapte; și va merge la distrugere. ¹²Cele zece coarne pe care le-ai văzut, sunt zece regi care încă nu au fost investiți cu această funcție. Ei vor fi autorizați ca regi doar pentru o singură oră, împreună cu animalul. ¹³Toți au același scop. Îi vor oferi animalului forța și autoritatea lor. ¹⁴Ei se vor lupta împotriva Mielului. Dar Mielul, împreună cu cei chemați, aleși și credincioși care sunt cu El, îi va învinge; pentru că El este Stăpânul stăpânilor și Regele regilor.” ¹⁵Apoi mi-a mai zis: „Acele ape pe care le-ai văzut și pe care stă prostituata, sunt popoare, mulțimi de oameni și națiuni care vorbesc diverse limbi. ¹⁶Cele zece coarne pe care le-ai văzut, împreună cu animalul vor urî prostituata și o vor ruina, lăsând-o goală; iar carnea ei o vor mânca și o vor arde în foc. ¹⁷Se va întâmpla așa pentru că Dumnezeu i-a inspirat să îi pună în aplicare planul. Ei acceptă să îi dea animalului guvernarea lor – până când se va confirma ce a spus Dumnezeu. ¹⁸Femeia pe care ai văzut-o, este marele oraș care conduce regii pământului.” **18** Apoi am văzut un alt înger care cobora din cer și care avea autoritate. Când a apărut, pământul a fost luminat de gloria lui. ²El a strigat cu o mare intensitate sonoră în vocea lui: „A căzut marele Babilon și a devenit locuința demonilor. El este acum închisoarea oricărui spirit necurat, a oricărei păsări necurate și a oricărui animal sălbatic necurat și respingător. ³Toate națiunile și toți regii pământului au băut din vinul prostituției lui și au comis adulter cu el. Comercianții de pe pământ s-au îmbogățit profitând de luxul lui excesiv...” ⁴Am auzit o altă voce care venea din cer și care zicea: „Poporul meu, ieși din Babilon; ca să nu fi complice la păcatele lui și să nu riști să ți se întâmple și ție dezastrele pe care le va suporta el! ⁵I se va întâmpla așa pentru că păcatele lui au ajuns până la cer, iar Dumnezeu și-a amintit de nedreptățile lui. ⁶Comportați-vă cu el exact cum a procedat cu alții; și dați-i dublu pentru faptele lui! Oferiți-i paharul pe care îl folosea el pentru alții; și puneți-i în el o băutură de două ori mai dăunătoare! ⁷Dați-i chin și durere care să echivaleze cu gloria și cu luxul pe care și le-a permis; pentru că își zisese: «Guvernez ca o regină. Nu sunt văduvă și nu voi regreta nimic niciodată!» ⁸Astfel, într-o singură zi vor veni peste el moartea, durerea și foametea. Va fi ars în foc; pentru că Iahve, Dumnezeul care îl judecă, deține forța (*absolută*). ⁹Regii

pământului care au comis adulter cu el și care i-au fost parteneri la luxul în care a trăit, vor plânge și se vor lamenta când vor vedea fumul focului în care va arde. ¹⁰Vor sta departe de el, ca să nu suporte aceleași consecințe; și vor spune speriați: «Vai! Vai ce s-a întâmplat cu marele oraș Babilon – (tu) acela care era(i) o mare forță! Într-o (singură) oră a venit executarea condamnării tale!» ¹¹«Comercianții de pe pământ vor plânge și vor jeli pentru că nimeni nu le va mai cumpăra mărfurile. ¹²Ei comercializau aur, argint, pietre prețioase, perle; îmbrăcăminte făcută din pânză fină de in, din purpură, din mătase și din țesătură de culoare roșu aprins. Mai cumpărau și vindeau tot felul de obiecte făcute din lemn de lămâi, diverse lucruri din fildeș, lemn valoros, bronz, fier și marmură. ¹³Comerțul lor mai avea ca obiect scorișoara, condimentele, mirodeniile, parfumul, tămâia scumpă, vinul, uleiul de măsline, făina fină, grâul, animalele de tracțiune, oile, caii și carele, sclavii și sufletele oamenilor. ¹⁴Fructele coapte pe care ți le dorea sufletul cu atâta intensitate, s-au depărtat de tine. Tot ce a însemnat pentru tine farmec și lux, acum sunt pierdute și niciodată nu le vei mai găsi.» ¹⁵Comercianții care vindeau aceste mărfuri și care se îmbogățiseră făcând comerț în acel oraș, vor sta la distanță, speriați de tot ce va suporta el. Îl vor plânge și îl vor jeli, zicând: ¹⁶«Vai, vai cum a ajuns acel mare oraș care era îmbrăcat în haine făcute din țesături fine de in, în pânze de purpură, în țesătură vopsită cu roșu aprins și care era acoperit cu podoabe de aur, cu pietre prețioase și cu perle! ¹⁷O bogăție atât de mare a fost distrusă într-o singură oră!» Toți comandanții de corăbii, toți marinarii, toți cei care lucrează și care călătoresc pe mare, vor sta la depărtare; ¹⁸și văzând fumul focului în care va arde el, vor striga: «Care oraș a mai fost atât de mare ca acesta?» ¹⁹Își vor arunca pământ mărunțit deasupra capului. Plângând și jelindu-se, vor zice: «Vai, vai cum a ajuns acel mare oraș din bogăția căruia s-au îmbogățit toți cei care călătoreau cu corăbiile pe mare! Într-o (singură) oră a devenit de nelocuit!» ²⁰«Bucură-te, cerule; și bucurați-vă și voi, sfinți apostoli și profeți; pentru că Dumnezeu l-a condamnat pentru ce a făcut!» ²¹Un înger care avea o mare forță a luat o piatră mare ca cea de moară; și a aruncat-o în mare, zicând: „Atât de violent va fi aruncat marele oraș Babilon; și nu va mai fi văzut niciodată! ²²Nu se va mai auzi vreodată în tine sunetul muzicienilor care cântau cu harpa, cu flautul și cu goarna. Niciun meseriaș, indiferent de meseria lui, nu va mai fi găsit în tine; și sunetul morii nu se va mai auzi acolo. ²³Va fi absentă lumina lămpii; și nici vocea mirelui și a miresei nu se va mai auzi în tine – pentru că profitând de renumele celor care făceau comerț cu tine, ai înșelat astfel toate națiunile cu magia ta. ²⁴În tine a fost descoperit sângele profeților, al sfinților și al tuturor celor care au fost înjunghiați pe pământ!” **19** Apoi am auzit în cer niște sunete care păreau să fie ca cele ale unei mari mulțimi de oameni care strigă. Acele voci spuneau: „Aleluia! Salvarea, gloria și autoritatea sunt ale Dumnezeului nostru. ²Judecățile Lui sunt adevărate și corecte! El a condamnat-o pe marea prostituată care a corupt lumea cu imoralitatea ei. Astfel, i-a răzbunat pe sclavii Săi, aducând pedeapsa împotriva ei pentru

sângele pe care ea li l-a vărsat!” ³Acele voci s-au auzit a doua oară, zicând: „Aleluia! Fumul (*arderii*) ei se va ridica pentru eternitate!” ⁴Cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii au căzut la picioarele Celui care stătea pe tron și I s-au închinat zicând: „Amin! Aleluia!” ⁵S-a auzit o voce care venea din zona tronului și care zicea: „Lăudați pe Dumnezeuul nostru – voi toți cei care sunteți sclavii Lui și care trăiți în reverență față de El: atât cei mici, cât și cei mari!” ⁶Am mai auzit și un zgomot care era făcut de o mare mulțime de oameni. Acel zgomot semăna cu cel produs de căderea multor ape și cu acela al unor mari tunete. Acei oameni spuneau: „Aleluia! Stăpânul nostru Omnipotent este Cel care guvernează!” ⁷Să ne bucurăm, să strigăm de bucurie și să Îl glorificăm; pentru că a venit timpul pentru nunta Mielului, iar soția Lui s-a pregătit. ⁸I s-a dat posibilitatea să se îmbrace cu o haină strălucitoare și curată, făcută din pânză de in.” Haina de in simbolizează faptele bune ale sfinților. ⁹Apoi (*îngerul*) mi-a mai zis: „Scrie: Cei chemați (*să participe*) la masa care va fi oferită cu ocazia nunții Mielului, sunt niște ființe fericite!” El a adăugat: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” ¹⁰Am căzut lângă picioarele acelui înger, intenționând să mă închin înaintea lui; dar el mi-a spus: „Să nu faci acest lucru! Și eu sunt tot un sclav împreună cu tine și cu frații tăi care păstrează declarația despre Isus! Închină-te (*doar*) lui Dumnezeu; pentru că declarația despre Isus este spiritul profeției!”. ¹¹Apoi am văzut cerul deschis și un cal alb. Acela care era călare pe el, Se numea „Cel consecvent (*în caracterul Lui*) și adevărat”. El judecă și Se luptă (*într-un mod*) corect. ¹²Avea ochii ca flacăra focului, iar pe capul Lui erau multe coroane. Numele (*Său special*) pe care îl avea scris, nu îl (*poate*) cunoaște nimeni cu excepția Lui. ¹³Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este „Cuvântul lui Dumnezeu”. ¹⁴Îl urmau armatele cerului pe cai albi. Aceste armate erau echipate cu haine făcute din in alb și curat. ¹⁵Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu care lovea națiunile lumii; și le conducea cu un sceptru de fier. El călca („*strugurii*”) cu picioarele în teascul mării mâinii a Dumnezeuului Omnipotent. ¹⁶Pe haină și în partea de sus a picioarelor Lui era scris numele „Regele regilor și Stăpânul stăpânilor”. ¹⁷Am văzut apoi un înger care stătea în soare. Cu o mare intensitate în vocea lui, el a chemat toate păsările care zboară la mare înălțime pe cer, zicându-le: „Veniți! Adunați-vă pentru marea masă pe care v-o oferă Dumnezeu. ¹⁸El vă dă să mâncați carnea regilor și a comandanților, a acelor care avuseseră o mare forță, a cailor și a călăreților lor. Mâncați din carnea tuturor – atât din cea a oamenilor liberi, cât și din aceea a sclavilor, indiferent că sunt mici sau mari!” ¹⁹Am văzut animalul sălbatic, regii pământului și armatele lor adunați să lupte împotriva Călărețului și împotriva armatelor Sale. ²⁰Animalul a fost prins. Și împreună cu el, a fost prins și profetul fals care făcuse minunile înaintea lui. Cu acele minuni, el îi înșelase pe cei care au acceptat să fie marcați cu semnul animalului și care se închinaseră imaginii lui. Cei doi au fost aruncați de vii în lacul de foc care arde cu sulf. ²¹Ceilalți au fost omorâți cu sabia care ieșea din gura Călărețului. Și astfel, toate păsările (*răpitoare*) au avut posibilitatea să se

sature din carnea lor. **20** Apoi am văzut un înger care cobora din cer. El ținea în mână cheia Adâncului și un mare lanț. **2**A prins balaurul – acel șarpe bătrân – care se numește Diavol sau Satan. Îngerul l-a legat pentru o mie de ani; **3**și l-a aruncat în Adânc. Apoi „a încuiat” Adâncul, l-a sigilat deasupra și a făcut astfel ca până vor trece acei o mie de ani, el să nu mai înșele națiunile lumii. Apoi trebuie să fie eliberat pentru puțin timp. **4**Am văzut niște tronuri; iar cei care stăteau pe ele, au primit aprobarea să judece. Am văzut și sufletele celor care fuseseră decapitați pentru că au mărturisit despre Isus și pentru că au proclamat Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu se închinaseră animalului, nici imaginii lui și nu acceptaseră să fie marcați cu semnul lui pe frunte și pe mână. Aceștia au înviat și au guvernat împreună cu Cristos o mie de ani. **5**Ceilalți morți nu au înviat până nu au trecut cei o mie de ani. În timpul lor, fusese prima înviere. **6**Cei care apar cu ocazia primei învieri, sunt niște oameni fericiți și sfinți. A doua moarte nu mai are niciun efect împotriva lor. Ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos, guvernând împreună cu El în timpul celor o mie de ani! **7**Când se va termina acel mileniu, Satan va fi eliberat din închisoarea lui. **8**El va veni atunci să înșele națiunile care există pe tot pământul. Va provoca astfel un război între Gog și Magog. Cei care vor participa la acest conflict, vor fi foarte mulți – ca particulele din care este format nisipul de pe malul mării. **9**Ei vor invada pământul înconjurând tabăra sfinților și orașul iubit. Atunci, va coborî foc din cer și îi va distruge. **10**Diavolul care îi înșela, va fi aruncat în lacul de foc și de sulf, unde deja vor fi fost aruncați animalul și falsul profet. Ei vor fi chinuiți atât „ziua”, cât și „noaptea” – pentru eternitate. **11**Apoi am văzut un mare tron alb și pe Cel care stătea pe el. Pământul și cerul au dispărut din prezența Lui; și nu s-a mai găsit loc pentru ele. **12**Am văzut pe cei care fuseseră morți – atât pe cei „mari”, cât și pe cei „mici”. Stăteau în picioare în fața tronului, unde au fost deschise niște cărți. Apoi a fost deschisă o altă carte. Ea se numește Cartea Vieții. Cei care fuseseră morți, au fost judecați (*și evaluați*) în conformitate cu faptele lor care erau înregistrate în scris în acele cărți. **13**Marea a oferit pe cei care muriseră în ea, iar moartea și locuința morților i-a dat înapoi pe cei care fuseseră acolo. Și fiecare a fost judecat pe baza faptelor lui. **14**Moartea și locuința morților au fost aruncate în lacul de foc. Acest lac este a doua moarte. **15**Cei al căror nume nu a fost găsit scris în Cartea Vieții, au fost aruncați în acel lac de foc. **21** Am văzut apoi un nou cer și un nou pământ – pentru că cerul și pământul împreună cu apele de pe el care fuseseră inițial, nu mai existau. **2**Am văzut sfântul oraș – noul Ierusalim – coborând din cer de la Dumnezeu. El era pregătit ca o mireasă împodobită pentru (*întâlnirea cu*) soțul ei. **3**Am auzit venind din cer o voce care spunea cu o mare intensitate sonoră: „Acesta este cortul lui Dumnezeu cu oamenii (*Săi*)! El va veni să locuiască împreună cu ei. Aceștia sunt poporul Lui; și Dumnezeu va fi personal cu ei ca Dumnezeu al lor! **4**El va șterge din ochii lor orice lacrimă; iar moartea nu va mai exista, pentru că acele lucruri care fuseseră inițial, au dispărut.” **5**Cel care stătea pe tron, a zis: „Eu înnoiesc totul!” Apoi a mai zis: „Scrie! Pentru că aceste cuvinte

sunt adevărate și demne de toată încrederea!” ⁶El mi-a spus: „S-a terminat! Eu sunt «Alfa» și «Omega» – începutul și sfârșitul. Celui care însetează îi voi oferi gratuit să bea din izvorul apei vieții. ⁷Cel care va obține victoria, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui, iar el va fi fiul Meu. ⁸Dar cei fricoși, necredincioși, cu un caracter urât, criminali, adulterini, vrăjitori, închinători la idoli împreună cu toți mincinoșii, au ca loc (*în care vor sta*) acel lac de foc și de sulf, care este a doua moarte.” ⁹A venit la mine unul dintre cei șapte îngeri care avuseseră fiecare câte un vas plin cu un dezastru dintre ultimele șapte. El mi-a spus: „Vino! Îți voi arăta acea mireasă care este soția Mielului!” ¹⁰M-a dus în Spirit pe un munte mare și înalt. De acolo mi-a arătat sfântul oraș – Ierusalimul – coborând din cer de la Dumnezeu. ¹¹Avea în el gloria lui Dumnezeu și strălucea ca o piatră foarte prețioasă. Parcă era din jasp și avea calitățile cristalului. ¹²Era înconjurat cu un zid mare și înalt. El avea douăsprezece porți; și la fiecare (*poartă*) era câte un înger. Pe fiecare dintre cele douăsprezece porți era scris numele uneia dintre cele douăsprezece familii lărgite ale lui Israel. ¹³Erau trei porți spre Est, iar alte trei porți spre Nord. Spre Sud existau alte trei porți; și încă trei erau spre Vest. ¹⁴Zidul orașului era construit pe douăsprezece pietre de temelie; iar pe fiecare dintre aceste pietre era scris câte un nume dintre cele ale apostolilor Mielului. ¹⁵Cel care vorbise cu mine, avea în mână o trestie de aur ca unitate de măsură. Cu ea urma să măsoare orașul, porțile și zidul lui. ¹⁶Locul pe care îl ocupa orașul era pătrat: lungimea lui era la fel ca lățimea. Acel înger a măsurat orașul cu trestia; și avea douăsprezece mii de stadii. Atât lungimea și lățimea, cât și înălțimea lui erau egale. ¹⁷A măsurat și zidul. El avea o sută patruzeci și patru de coți – conform unității de măsură pe care o folosește un om. ¹⁸Zidul era construit din jasp, iar orașul era (*făcut*) din aur curat și transparent ca sticla. ¹⁹Bucățile de piatră folosite ca temelie în zidul orașului erau împodobite cu pietre prețioase. Prima piatră de temelie era cu jasp; a doua avea safir; a treia fusese împodobită cu calcedonie; iar a patra, cu smarald. ²⁰A cincea piatră de temelie era acoperită cu sardonix, a șasea era împodobită cu sardiu; a șaptea avea crisolit; a opta, beril. A noua piatră era împodobită cu topaz, a zecea avea pe ea crisopraz, a unsprezecea era cu hiacint; iar a douăsprezecea, cu ametist. ²¹Cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle; și fiecare poartă era (*făcută*) dintr-o singură perlă. Strada orașului era (*făcută*) din aur pur, ca o sticlă transparentă. ²²În oraș nu am văzut niciun templu; pentru că Stăpânul, Dumnezeuul Omnipotent și Mielul sunt Templul lui. ²³Orașul nu avea nevoie nici de soare și nici de lună ca să fie luminat; pentru că îl luminează gloria lui Dumnezeu; iar Mielul este consilierul lui. ²⁴Națiunile lumii vor umbla în lumina lui; și regii pământului își vor aduce gloria în el. ²⁵Porțile acestui oraș nu vor fi niciodată închise ziua; pentru că acolo nu va mai fi noapte. ²⁶În el vor fi aduse gloria și onoarea națiunilor (*lumii*). ²⁷Acolo nu va intra nimic murdar – nimeni care face lucruri urâte și care trăiește în minciună – ci numai aceia care sunt scriși în Cartea Vieții pe care o deține Mielul. ²² Îngerul mi-a arătat și râul din care curgea apa vieții. El era

limpede, având transparența cristalului; și curgea din tronul (*care era al*) lui Dumnezeu și al Mielului. ²Cursul acestui râu era prin mijlocul străzii orașului. Pe fiecare mal al râului exista pomul vieții care producea fructe de douăsprezece ori pe an – o serie de fructe în fiecare lună. Frunzele pomului erau bune pentru vindecarea națiunilor. ³Acolo nu va mai fi nimic blestemat. În acel oraș va fi tronul lui Dumnezeu și al Mielului; iar sclavii Lui I se vor închina. ⁴Ei Îi vor vedea fața; și numele Său va fi pe frunțile lor. ⁵Acolo nu va mai fi noapte și nu vor mai avea nevoie nici de lumina lămpii și nici de cea a soarelui; pentru că Dumnezeu care este Stăpân, îi va lumina. Ei vor governa (*împreună cu El*) pentru eternitate. ⁶Acel înger mi-a mai spus: „Aceste cuvinte sunt adevărate și credibile. Stăpânul – Dumnezeul spiritelor profeților – Și-a trimis îngerul ca să arate sclavilor Săi ce trebuie să se întâmple în scurt timp.” ⁷„Să știți că Eu vin în scurt timp! Cel care ascultă cuvintele profeției din această carte (*conformându-se mesajului ei*), este un om fericit!” ⁸Eu, Ioan, sunt cel care a auzit și a văzut aceste lucruri. Atunci când le-am auzit și le-am văzut, am căzut la pământ ca să mă închin îngerului care mi le-a arătat. ⁹Dar el mi-a spus: „Să nu faci acest lucru! Eu sunt ca și tine – tot un sclav – împreună cu frații tăi, profeții, care ascultă (*de*) cuvintele din această carte. Închină-te lui Dumnezeu!” ¹⁰El mi-a zis apoi: „Să nu sigilezi cuvintele profetice pe care le-ai scris în această carte; pentru că timpul (*când se va întâmpla așa cum ai scris în ea*) este aproape!” ¹¹Cel care face lucruri rele, să le facă în continuare; cel care este murdar din punct de vedere moral, să continue să se murdărească. Cine este corect, să continue să fie corect; iar cel sfânt să se sfințească în continuare!” ¹²„Să știți că Eu vin în scurt timp; și aduc cu Mine recompensa, pentru a o oferi fiecăruia conform faptelor lui. ¹³Eu sunt «Alfa» și «Omega» – Primul și Ultimul, Începutul și Sfârșitul. ¹⁴Aceia care își spală hainele în sângele Mielului ca să aibă dreptul să mănânce din pomul vieții și să intre pe porți în oraș, sunt niște oameni fericiți! ¹⁵Dar sunt excluși din el pervertiții, cei care practică magia, imoralii, criminalii, cei care se închină la idoli și toți cei care iubesc minciuna și o au ca practică a vieții lor. ¹⁶Eu – Isus – Mi-am trimis îngerul ca să confirme comunităților de creștini aceste lucruri. Eu sunt Rădăcina și Urmașul lui David – Luceafărul care strălucește dimineața!” ¹⁷Spiritul și Mireasa spun: „Vino!”; iar cel care aude, să zică: „Vino!” Acela care este însetat și dorește să primească gratuit apa vieții, să vină! ¹⁸Eu (*Ioan*) vă asigur pe toți cei care aud cuvintele acestei profeții, că dacă cineva le va adăuga ceva, Dumnezeu îl va face să suporte dezastrele despre care vorbește această carte. ¹⁹Și dacă cineva mutilează această profeție eliminând ceva din mesajul ei, Dumnezeu îi va lua dreptul de a mânca din pomul vieții care este în sfântul oraș prezentat în această carte. ²⁰Cel care confirmă aceste lucruri, spune: „Da, Eu vin în scurt timp!” Amin! Vino, Doamne Isus! ²¹Harul Stăpânului Isus Cristos să fie cu voi toți!